

BIBLIA

ADECĂ

ISYUNHEZCIASCA SCRIPTYRĂ

ALE CEI VECHI ȘI ALE CEI NOAO LEAGE.

TOATE

CARE S-AU TĂLMĂCIT DUPRE LIMBA ELINEASCĂ SPRE ÎNTELEAGERA
LIMBII RUMĂNEȘTI, CU PORUNCA PREABUNULUI CREȘTIN
ȘI LUMINATULUI DOMN

IOAN ȘĂRBAN CANTACOZINO BASARABĂ VOIEVOD
ȘI CU ÎNDEMNAREA DUMNEALUI
COSTANDIN BRÂNCOVEANUL, MARELE LOGOFĂT,

Nepot de sor al Măriei Sale, carele, după prestăvirea acestui mai
suspomenit domnu, Putearnicul Dumnezău, den aleagerea a toa-
tei Țării Rumânești, pre dumnealui l-au coronat cu domnia și stă-
pînirea a toată Țara Ugrovlahiei. Și întru zilele Măriei Sale
s-au săvîrșit acest Dumnezăiesc lucru. Carele și toată
cheltuiala cea de săvîrșit o au rădicat.

Tipăritu-s-au întîiu în scaunul Mitropoliei Bucureștilor,
în vremea păstoriei Preasfințitului părinte Chir Theodosie,
mitropolitul țării și exarhu laturilor.

Și pentru cea de obște priință s-au dăruit neamului rumânesc,
la anul de la facerea lumii, 7197,
iară de la Spăsenia lumii, 1688,
în luna lui noiembrie în 10 zile.

A CĂRȚILOR DUMNEZĂIEȘTII SCRIPTURI DESLUȘIRE

[TESTAMENTUL VECHI]

Facerea	list	1
Ieșirea	list	39
Leviticon	list	70
Numerili	list	93
A doao leage	list	124
Isus Navi	list	153
Judecătorii	list	173
Ruth	list	192
A împărățiilor	{ întâia	list 194
	{ a doao	list 220
	{ a treia	list 241
	{ a patra	list 265
Paralipomena	{ întâia	list 287
	{ a doao	list 308
Esdra	list	336
Neamia	list	344
Esthir	list	355
Iov	list	363
Psaltirea	list	382
Parimiile lui Solomon	list	429
Eclisiastis	list	446
Cîntarea cîntărilor	list	452
Isaia	list	455
Ieremia	list	487
Plîngerile Ieremiei	list	529
Iezechiil	list	534
Daniil	list	572
Osie	list	583
Ioil	list	588
Amos	list	590
Avdiu	list	595
Iona	list	595
Mihea	list	597
Naum	list	600
Avvacum	list	601
Sofonia	list	603
Aggheu	list	604
Zaharia	list	606
Malahia	list	612

A P O C R I F A

Tovit	list	614
Iudith	list	621
Varuh	list	632
Poslania Ieremiei	list	636
Cîntarea celor 3 coconi	list	638
Esdra [III]	list	640
Înțelepciunea	{ lui Solomon	list 652
	{ a lui Sirah	list 664

Istoria Susanii	list	691
Pentru a lui Vil și bălaurul	list	693
A Maccaveilor	{ cea dentîiu	list 694
	{ a doao	list 714
	{ a treia	list 735
Iosip	list	740

TESTAMENTUL NOU

Evanghelia după cum scrie	{ Matei	list 751	
	{ Marco	list 774	
	{ Luca	list 788	
	{ Ioan	list 813	
Faptul Apostolilor	list	831	
Cătră Rîmleani	list	855	
Cătră Corintheani	{ întâia	list 865	
	{ a doao	list 874	
Cătră Gălăteani	list	881	
Cătră Efeseani	list	884	
Cătră Filipiseani	list	887	
Cătră Colaseani	list	890	
Pavel cea	Cătră Soloneani	{ 1 list 892	
		{ 2 list 894	
	Cătră Timotheiu	{ 1 list 895	
		{ 2 list 898	
	Cătră Tit	list 900	
	Cătră Filimon	list 901	
	Cătră Ovrei	list 902	
	Epistoliile	{ a lui Iacov	list 909
		ale lui Petăr	{ 1 list 912
			{ 2 list 914
ale lui Ioan		{ 1 list 916	
		{ 2 list 919	
	{ 3 list 919		
Iuda	list 920		
Apocalipsis al lui Ioan	list	921	

LUMINEZELASCA SCRIPTURĂ VEACHE ȘI NOAVĂ. FACEREA

C A P I

1 **I**e-nceput au făcut Dumnezeu
2 ceriul și pământul. Iară pământul era nevăzut și netocmit.
3 Și întunearec zăcea deasupra
4 preste cel fără de fund, și Duhul lui Dumnezeu Să purta
5 deasupra apei. Și zise Dumnezeu: „Să să facă lumină!” Și să făcu
6 lumină. Și văzu Dumnezeu lumina că iaste
7 bună, și osebi Dumnezeu între mijlocul lumini
8 și între mijlocul întunearecului. Și numi
9 Dumnezeu lumina zio și întunearecul numi
10 noapte. Și să făcu sară și să făcu dimeneață, zi
11 una. Și zise Dumnezeu: „Facă-se întăritură
12 în mijlocul apei, și să fie osebitoare între
13 apă și între apă!” Și să făcu așa. Și făcu
14 Dumnezeu întăritura și osebi Dumnezeu între
15 mijlocul apei care era supt întăritură și între
16 mijlocul apei ce era deasupra întăriturii. Și
17 numi Dumnezeu întăritura ceriu. Și văzu
18 Dumnezeu că iaste bine. Și să făcu sară și să
19 făcu dimeneață, zi a doua. Și zise Dumnezeu:
20 „Adune-se apa cea de supt ceriu într-o
21 adunare și să să ivească uscatul!” Și să făcu
22 așa. Și să adună apa cea de supt ceriu la adunările
23 ei și să ivi uscatul. Și numi Dumnezeu uscatul
24 pământ și adunările apelor numi mări. Și văzu
25 Dumnezeu că iaste bine. Și zise Dumnezeu: „Răsară
26 pământul buruiană de iarbă sămănătoare, sămînță
27 după fealiu-ș și după asemănare-ș, și lemn roditoriu
28 făcînd roadă, căruia sămînța lui într-însul, după
29 fealiu-ș, pre pământ!” Și fu așa. Și scoase
30 pământul buruiană de iarbă sămănătoare, sămînță
31 duple fealiu și duple asemănare, și lemn roditoriu
32 care face roadă, căruia sămînța lui într-însul,
33 duple neam, pre pământ. Și văzu Dumnezeu că iaste
34 bine. Și să făcu sară și să făcu dimeneață, zi a
35 treia. Și zise Dumnezeu: „Facă-se luminători întru

întăritura ceriului, spre luminarea pământului,
ca să osebească între mijlocul zilei și între mijlocul
noptii și să fie în seamne și în vremi și în zile și în
ani Și să fie spre luminare întru 16
întăritura ceriului, ca să lumineaze pre pământ.” Și să făcu
17 așa. Și făcu Dumnezeu cei doi luminători: luminătorul cel mare
18 spre stăpînirea zilei și luminătorul cel mic spre stăpînirea
19 noptii, și stealele. Și puse pre dînșii Dumnezeu întru
20 întăritura ceriului, ca să lumineaze pre pământ Și să stăpînească
21 zile și noptii Și să osebească între mijlocul lumini și între
22 mijlocul întunearecului. Și văzu Dumnezeu că iaste bine.
23 Și să făcu sară și să făcu dimeneață, zi a patra. Și zise
24 Dumnezeu: „Scoată apele tîritoare de suflete vii și zburătoare
25 zburînd asupra pământului spre întăritura ceriului.” Și să
26 făcu așa. Și făcu Dumnezeu chitoșii cei mari și tot sufletul
27 vitelor tîritoare care au scos apele, după fealiurile lor,
28 și tot zburătorul ce zboară, după fealiu-ș. Și văzu
29 Dumnezeu cum sînt bune. Și le blagoslovi Dumnezeu, zicînd:
30 „Creșteți și vă înmulțiți și umpleți apele în mări, și zburătoarele
31 mulțescă-se asupra pământului.” Și să făcu sară și să
32 făcu dimeneață, zi a cincea. Și zise Dumnezeu: „Să scoată
33 pământul suflet viu după fealiu-ș, cu patru picioare și tîritoare
34 și jigani pământului, după fealiu-ș.” Și să făcu așa. Și
35 făcu Dumnezeu hiarăle pământului după fealiu-ș, și dobitoacele
36 după fealiul lor, și toate tîritoarele pământului după fealiu-ș.
37 Și văzu Dumnezeu că sînt bune. Și zise Dumnezeu: „Să
38 facem om după chipul Nostru și după asemănare; și să stăpînească
39 peștilor mării, și pasărilor ceriului, și dobitoacelor, și tot
40 pământul, și tuturor tîritoarelor ce să tîrască asupra pământului.”
41 Și făcu Dumnezeu pre om, duple chipul lui

Dumnezău l-au făcut pre dînsul; bărbat și
 30 fămeaie au făcut pre dînșii. Și blagoslovi
 Dumnezău pre dînșii, zicînd: „Creșteți-vă și
 vă înmulțiți și umpleți pămîntul și domniți pre
 dînsul; și stăpîniți peștilor mării, și pasărilor
 ceriului, și tuturor dobitoacelor, și tot pămîn-
 31 tului, și tuturor tîrîtoarelor ce să tîrască asupra
 pămîntului“. Și zise Dumnezău: „Iată, am
 dat voao toată iarba sămănătoare, sămînță de
 sămănat care iaste asupra pămîntului, și tot
 32 lemnul care are într-însul roadă de sămînță
 sămănătoare: voao va fi de mîncare. Și la
 toate hiarăle pămîntului, și la toate pasările
 ceriului, și la tot tîrîtoriul ce să tîraste asupra
 pămîntului, care are în sine suflet de viață, și
 toată iarba vearde, de mîncat“. Și să făcu
 33 așa. Și văzu Dumnezău toate cîte au făcut,
 și iată – bune foarte. Și să făcu sară și să făcu
 demineată, zi a șasea.

C A P I I

1 **S**i să săvîrșiră ceriul și pămîntul și
 2 toată podoaba lor. Și săvîrși Dum-
 nezău a șasea zi faptele Lui care
 le-au făcut; și odihni Dumnezău a
 șaptea zi de toate faptele Lui care au
 3 făcut. Și blagoslovi Dumnezău ziua a șap-
 tea și o sfinți pre ea, pentru că într-însa încetă
 de toate faptele Lui care începu Dumnezău a
 4 face. Aceasta e cartea facerii ceriului și a
 pămîntului, cînd s-au făcut. În care zi au făcut
 5 Domnul Dumnezău ceriul, și pămîntul, Și
 toată verdeața cîmpului, mai înainte decît a
 răsări pre pămînt, și toată iarba cîmpului, mai
 înainte de a să face: pentru că n-au plouat
 Dumnezău pre pămînt și om nu era a lucra
 6 pre dînsul. Și izvor ieșii den pămînt de
 7 adăpa toată fața pămîntului. Și zidi Dum-
 nezău pre om, țărîna luînd den pămînt, și
 suflă în fața lui suflare de viață și să făcu omul
 8 în suflet viu. Și răsădi Dumnezău grădină
 în Edem, cătră răsărit, și puse acolo pre om
 9 pre carele au zidit. Și răsădi iarăș Dumne-
 zău den pămînt tot lemnul frumos la vedea
 și bun la mîncare, și lemnul vieții în mijlocul
 grădinii, și lemnul a ști conoștința binelui
 10 și răului. Și rîu iase den Edem, ca să adape
 grădina, de acolo să împarte în patru înce-
 11 pături. Numele unuia – Fison, acesta e ce
 încunjură tot pămîntul lui Evilat, și acolo iaste
 12 aurul. Și aurul pămîntului aceluia iaste
 bun; și acolo iaste rubinul și piatra cea
 13 vearde. Și numele al doilea rîu – Gheon,
 cesta încungiură tot pămîntul Ethiopiei.
 14 Și rîul al treilea – Tigri, acesta e

ce merge înainte în preajma Asiriilor. Și 15
 rîul al patrulea – Efrat. Și luo Domnul 16
 Dumnezău pre omul pre carele l-au zidit și
 puse pre dînsul în grădină ca să o lucreaze pre
 dînsa și să o păzească. Și porunci Domnul 17
 Dumnezău lui Adam, zicînd: „Dentru tot lem-
 nul ce iaste în grădină, cu mîncare să mînci,
 Iară dentru lemnul a priceape binele și 18
 răul să nu mîncăți dentr-însul; iară în ce zi
 veți mîncă dentr-însul, cu moarte veți
 muri“. Și zise Domnul Dumnezău: „Nu 19
 iaste bine a fi omul sîngur; să-i facem lui aju-
 toriu cătră dînsul“. Și mai zidi Dumnezău 20
 iarăș den pămînt toate hiarăle cîmpului și
 toate pasările ceriului; și le aduse pre eale la
 Adam, ca să vază ce le va numi pre dînsele; și
 tot ce au numit Adam, suflet viu, acesta e
 numele lui. Și numi Adam nume tuturor 21
 dobitoacelor, și tuturor pasărilor ceriului, și
 la toate hiarăle cîmpului; iară lui Adam nu să
 afla ajutoriu aseamenea cu dînsul. Și puse 22
 Domnul Dumnezău pre Adam somnu, și
 adormi; și luo o coastă dentr-ale lui și plini
 trup pentru dînsa. Și zidi Dumnezău 23
 coasta ce-au luat de la Adam muiare și o aduse
 pre dînsa cătră Adam. Și zise Adam: 24
 „Acesta acum iaste os din oasele mele și trup
 den trupul meu! Aceasta să va chema muiare,
 pentru că dentru bărbatul ei s-au luat;
 Pentru aceasta va lăsa omul pre tată-său și 25
 pre mumă-sa și să va lipi lîngă muiarea lui și
 vor fi amîndoi într-un trup“. Și era amîn- 26
 doi despuiăți, și Adam și muiarea lui, și nu să
 rușina.

C A P I I I

1 **F**ără șarpele era mai înțelept decît
 toate hiarăle ceale de asupra pămîn-
 tului, care le-au făcut Dumnezău; și
 zise șarpele cătră muiare: „Ce că au
 zis Dumnezău să nu mîncăți den tot
 lemnul grădinii?“ Și zise muiarea: „Den 2
 roada lemnului grădinii vom mîncă; Iară 3
 den roada lemnului ce iaste în mijlocul grădinii
 au zis Dumnezău: ‘Să nu mîncăți dentr-însul,
 nici să vă atingeți de dînsul, pentru ca să nu
 muriți’“. Și zise șarpele cătră muiare: „Nu 4
 veți muri cu moarte! Pentru că știe Dum- 5
 nezău cum, în ce zi veți mîncă dentr-însul, să
 vor deschide ochii voștri și veți fi ca niște
 dumnezei, conoșcînd răul și binele!“ Și 6
 văzu muiarea cumu e lemnul bun la mîncare
 și cum e plăcut a-l vedea cu ochii și frumos
 iaste a-l priceape și, luînd den roada lui,
 mîncă, și deade și bărbatului ei cu dînsa și
 mîncară. Și să deschiseră ochii amîndu- 7
 rora și cunoscură cum despuiăți era, și
 cusură frunze de zmochin și-ș făcură

C A P I V

8 lor încingeri împrejur. Și auziră glasul
 Domnului Dumnezeu, umblînd în grădină
 înde sară; și să ascunsără Adam și muiarea lui
 de fața Domnului Dumnezeu în mijlocul raiu-
 9 lui. Și chemă Dumnezeu pre Adam și zise
 10 lui: „Adame, unde ești?” Și zise Lui: „Glasul
 Tău am auzit, umblînd pen grădină, și
 m-am spămîntat, că despuiat sînt, și m-am
 11 ascuns“. Și zise lui Dumnezeu: „Cine ți-au
 spus cum ești despuiat? Fără numai den lemnul
 ce ți-am poruncit ție de acela sîngur să nu
 12 mănînci, de acela ai mîncat?” Și zise
 Adam: „Muiarea care ai dat cu mine, aceasta
 13 mi-au dat den lemn, și am mîncat“. Și zise
 Dumnezeu muiării: „Ce ai făcut aceasta?” Și
 zise muiarea: „Șarpele m-au amăgit, și am
 14 mîncat“. Și zise Domnul Dumnezeu șarpe-
 lui: „Căci ai făcut aceasta, blestemat – tu den
 toate dobitoacele și den toate hiarăle cîte sînt
 asupra pămîntului! Pre pieptul tău și cu pîn-
 15 tecele să umbli, și pămînt să mănînci în toate
 zilele vieții tale! Și vrajbă voiu pune întru
 mijlocul tău și întru mijlocul muiării, și întru
 mijlocul sementiei tale și întru mijlocul
 sementiei ei. El va păzi ție capul și tu vei păzi
 16 lui călcîile“. Și muiării zise: „Mulțind
 voiu mulți scîrbele tale și suspinul tău; întru
 scîrbe vei naște feciori, și întoarcerea ta –
 cătră bărbatul tău, și el pe tine va stăpîni“.
 17 Iară lui Adam zise: „Căci ai ascultat glasul
 muiării tale și ai mîncat den lemnul care ți-am
 poruncit ție dentru acela numai să nu
 mănînci, dentru acela ai mîncat, blestemat
 pămîntul întru lucrurile tale! Întru scîrbe vei
 mînca pre dînsul, în toate zilele vieții tale;
 18 Mărăcini și ciulini va răsări ție, și vei mînca
 19 iarba cîmpului. Întru sudoarea feții tale
 vei mînca pîinea ta, pînă te vei învîrteji în
 pămînt, dentru carele te-ai luat; că pămînt
 20 ești, și în pămînt vei merge“. Și numi
 Adam numele muiării lui: „Viață“, pentru că e
 21 mumă tuturor viilor. Și făcu Domnul Dumne-
 zău lui Adam și muiării lui îmbrăcămînți de
 22 piele, și-i îmbracă pre dînșii. Și zise Dumne-
 zeu: „Iată, Adam să făcu ca unul dentru
 Noi, ca să priceapă binele și răul. Și acum să
 nu cîndai va întinde mîna sa și va lua den
 lemnul vieții, și va mînca și va trăi în
 23 veaci“. Și-l scoase pre dînsul Domnul
 Dumnezeu den grădina desfătăciunii, ca să
 24 lucreze pămîntul dentru care s-au luat. Și-l
 scoase afară pre Adam, și-l sălășlui pre dînsul
 în preajma grădinii desfătăciunii; și
 puse hieruvimi și sabia cea de pară
 ce să întoarce, ca să păzască
 calea lemnului
 vieții.

i Adam cunoscu pre Eva, muiarea lui, 1
 și zămislind născu pre Cain. Și zise:
 „Agonisiu om prin Dumnezeu!“
 Și adaoase a naște pre fratele lui, pre 2
 Avel. Și să făcu Avel păstoriu de oi,
 iară Cain era lucrînd pămîntul. Și fu după 3
 cîteva zile, aduse Cain dentru roadele pămîn-
 tului jîrtvă la Dumnezeu. Și Avel aduse și el 4
 den ceale dentiu născute den oile lui și den
 grăsimile lor. Și privi Dumnezeu preste Avel
 și preste darurile lui, Iară preste Cain și 5
 preste jîrtvele lui n-au luat aminte. Și scîrbi
 pre Cain foarte și au căzut cu fața lui. Și 6
 zise Domnul Dumnezeu lui Cain: „Pentru căci
 te-ai scîrbit și pentru ce căzu fața ta? De nu 7
 drept vei aduce, iară pre drept nu vei
 împărți; greșit-ai, mîlcomeaste: cătră tine e
 întoarcerea lui și tu vei stăpîni pre dînsul“.
 Și zise Cain cătră Avel, fratele lui: „Să ieșim 8
 la cîmp“. Și fu după ce fură ei la cîmp, și să
 sculă Cain asupra lui Avel, fratelui său, și-l
 omorî pre dînsul. Și zise Domnul Dumne- 9
 zău cătră Cain: „Unde iaste Avel, fratele tău?“
 Și zise: „Nu știu. Au paznic fratelui meu sînt
 eu?“ Și zise Domnul: „Ce ai făcut? Glasul 10
 sîngelui fratelui tău strigă cătră Mine den
 pămînt. Și acum, blestemat – tu de pe 11
 pămînt carele au căscat gura lui să prii-
 mească sîngele fratelui tău den mîna ta!
 Căci lucrezi pămîntul, și nu va mai adaoage a 12
 da ție putearea lui. Suspînînd și tremurînd vei
 fi asupra pămîntului“. Și zise Cain cătră 13
 Domnul Dumnezeu: „Mai mare iaste vina
 mea decît a mi se ierta mie. De mă vei 14
 scoate astăzi de pre fața pămîntului, și de
 cătră fața Ta mă voiu ascunde și voiu fi suspi-
 nînd și tremurînd asupra pămîntului; și va fi
 tot cine mă va afla, mă va omorî“. Și zise 15
 lui Domnul Dumnezeu: „Nu așa, tot cela ce va
 omorî pre Cain, șapte izbîndiri va dezlega“. Și
 puse Domnul Dumnezeu semnu lui Cain, ca
 să nu-l omoară pre dînsul tot cine va afla pre
 dînsul. Și ieși Cain de la fața lui Dumnezeu 16
 și lăcui în pămîntul lui Naid, în preajma Ede-
 mului. Și cunoscu Cain pre fămeaia lui, și 17
 zămislind născu pre Enoh. Și era zidind
 cetate, și numi cetatea pre numele fiiului lui,
 Enoh. Și să născu lui Enoh, Gaidad; și Gai- 18
 dad născu pre Maleleil; și Maleleil născu pre
 Mathusala; și Mathusala născu pre Lameh.
 Și-ș luo Lameh doao muieri: numele uniia, 19
 Ada, și numele ai doilea, Sela. Și născu 20
 Ada pre Iovil; acesta era părinte celora ce lăcuia
 în colibile celor hrănitori de dobitoc. Și nu- 21
 mele fratelui lui, Iuval; acesta era care au

22 arătat canonul și copuzul. Iară Sela născu și ea pre Thovel, și era bătătoriu de ciocane, faur de aramă și de fier. Și sora lui Thovel,
 23 Noema. Și zise Laméh muierilor lui: „Ada și Sela, ascultați glasul meu! Muierile lui Laméh, băgați în urechi cuvintele mele! Pentru că bărbat am ucis întru rană mie, și
 24 tinirel întru struncinare mie, Pentru că dentru Cain de șapte ori s-au izbîndit, iară
 25 dentru Laméh – de șaptezeci și șapte“. Și cunoscu Adam pre Eva, fămeaia lui; și zămislind născu fiu, și numi numele lui Sith, zicînd:
 26 „Rădicatu-mi-au Dumnezău sămînță alta, pentru Avel, carele l-au omorît Cain“. Și lui Sith să născu fiu și-i puse numele lui Enos; acesta nădejdui a chema numele Domnului Dumnezău.

C A P V

1 **A**ceasta iaste cartea facerii oamenilor. Întru care zi au făcut Dumnezău pre Adam, după chipul lui Dumnezău au
 2 făcut pre dînsul. Bărbat și fămeaie au făcut pre dînșii și au blagoslovit pre dînșii și puse numele lui Adam, întru care
 3 zi au făcut pre dînșii. Și trăi Adam 200 și 30 de ani, și născu după chipul lui și după obrazul lui, și puse numele lui Sith. Și să făcură
 4 zilile lui Adam, care au trăit dupe ce au născut pre acest Sith, ani 700, și născu fii și
 5 feate. Și să făcură toate zilele lui Adam carele au trăit ani 900 și 30, și au murit. Și au trăit Sith ani 200 și 5, și născu pre
 6 Enos. Și trăi Sith, după ce au născut pre Enos, ani 7 sute și 7, și au născut feciori și
 7 feate. Și să făcură toate zilele lui Sith ani 900 și 12, și au murit. Și trăi Enos ani 190,
 8 și născu pre Cainan. Și trăi Enos, după ce au născut pre Cainan, ani 700 și 15, și au născut fii și feate. Și să făcură toate zilele lui
 9 Enos ani 900 și 5, și au murit. Și au trăit Cainan ani 100 și 70, și au născut pre Maleleil.
 10 Și trăi Cainan, după ce făcu pre acest Maleleil, ani 700 și 40, și au născut fii și
 11 feate. Și să făcură toate zilele lui Cainan ani 800 și 10, și au murit. Și au trăit Maleleil ani 160 și 5, și născu pre Iared. Și au
 12 trăit Maleleil, după ce au născut pre acest Iared, ani 700 și 30, și au făcut fii și feate. Și
 13 să făcură toate zilele lui Maleleil ani 890 și 5, și au murit. Și trăi Iared ani 160 și 2, și au
 14 născut pre Enoh. Și au trăit Iared, după ce au născut pre acest Enoh, ani 800, și au născut
 15 fii și feate. Și să făcură toate zilele lui Iared ani 960 și 2, și au murit. Și au trăit Enoh ani
 16 160 și 5, și născu pre Mathusala. Și bine-

plăcu Enoh lui Dumnezău; după ce-ș născu lui pre Mathusala, trăi 200 de ani, și făcu fii și
 17 feate. Și să făcură toate zilele lui Enoh ani 23
 18 365. Și bineplăcu Enoh lui Dumnezău; și
 19 nu să afla, pentru că l-au mutat pre dînsul Dumnezău. Și trăi Mathusala ani 187, și
 20 născu pre Laméh. Și trăi Mathusala, după
 21 ce-au născut pre Laméh, ani 782, și făcu fii și
 22 feate. Și să făcură toate zilele Mathusalii
 23 care au trăit ani 969, și au murit. Și trăi
 24 Laméh ani 188, și născu fiu. Și puse
 25 numele lui Noe, zicînd: „Acesta va odihni pre noi de faptele noastre și dentru scîrbele mîni-
 26 lor noastre, și de pămîntul care au blestemat Domnul Dumnezău“. Și trăi Laméh, după
 27 ce-ș născu lui pre Noe, ani 565, și născu fii și
 28 feate. Și să făcură toate zilele lui Laméh ani
 29 753, și muri. Și era Noe de 500 de ani, și
 30 născu pre Sim, pre Ham, pre Iafeth.

C A P V I

1 **S**i fu deaca începură oamenii a să face
 2 mulți asupra pămîntului, și feate li să
 3 făcură lor. Văzînd fiii lui Dumne-
 4 zău featele oamenilor că sînt frumoase, luară-ș lor fămei dentru toate
 5 cîte au ales. Și zise Domnul Dumnezău:
 6 „Să nu rămîie Duhul Mieu întru oamenii aceștea, pentru că sînt ei trupuri, și să le fie zilele
 7 lor 120 de ani“. Și uriașii era pre pămînt în
 8 zilele acealea, și, după aceaea, deaca întra
 9 înlăuntru fiii lui Dumnezău cătră featele
 10 oamenilor și le năștea lor, aceia era uriașii cei
 11 den veaci, oamenii cei numiți. Și văzînd
 12 Domnul Dumnezău că s-au înmulțit răutățile
 13 oamenilor pre pămînt și fieștecarele cugetă
 14 întru inima lui cu nevointă spre răutăți în
 15 toate zilele, Și Să mîhni Dumnezău căci
 16 făcu pre om pre pămînt și cugetă. Și zise
 17 Dumnezău: „Stinge-voiu pre om care l-am
 18 făcut de pre fața pămîntului, den om pînă în
 19 dobitoc, și den tîritoare pînă în pasările ceriului, pentru că M-am căit căci i-am făcut pre
 20 ei“. Iară Noe au aflat har înaintea Domnu-
 21 lui Dumnezău. Și aceastea sînt nașterile lui
 22 Noe. Noe, om drept, desăvîrșit fiind întru
 23 semenția lui, bineplăcu lui Dumnezău
 24 Noe. Și născu Noe trei feciori: pre Sim, pre
 25 Ham, pre Iafeth. Și să strică pămîntul
 26 înaintea lui Dumnezău și să umplu pămîntul
 27 de strîmbătate. Și văzu Domnul Dumnezău
 28 pămîntul, și era stricat, pentru că au stricat
 29 tot trupul calea lui pre pămînt. Și zise
 30 Domnul Dumnezău lui Noe: „Vreamea a tot
 31 omul vine înaintea Mea, pentru că s-au împlut
 32 pămîntul de strîmbătatea lor; și iată, Eu voiu
 33 strica pre dînșii și pămîntul. Fă dară ție

sicriiu de leamne în patru muchi; și cuiuburi
 vei face în sicriiu, și-l vei zmoli și pe den-
 15 lăuntru și pe denafară cu zmoală. Și așa vei
 face sicriiul: de 300 de coți lungimea sicriiului
 și de 50 de coți latul și de 30 de coți naltul
 16 lui. Adunîndu-l vei face sicriiul, și de-
 asupra de un cot să-l isprăvești; și ușa sicriiu-
 lui o vei face den coaste; cu cămară dedesupt,
 cu doao rînduri de poduri și cu trei rînduri îl
 17 vei face pre dînsul. Și Eu iată că aduc potopul,
 apa asupra pămîntului, ca să strice tot
 trupul întru care iaste duh de viață supt ceriu;
 18 și toate cîte vor fi pre pămînt vor muri. Și
 voi pune făgăduința Mea cătră tine și vei
 intra în sicriiu tu și feciorii tăi, și fămeaia ta și
 19 fămeile feciorilor tăi, cu tine. Și den toate
 dobitoacele și den toate tîrîtoarele și den toate
 fiarăle și den tot trupul, cîte doao, cîte doao,
 den toate să bagi în chivot, pentru să le hră-
 nești cu tine; parte bărbătească și parte
 20 fămeiască să fie. Den toate pasările, după
 fealiu-ș, și den toate dobitoacele, după fea-
 liu-ș, den toate tîrîtoarele ce să tîrască pre
 pămînt, după fealiul lor, cîte doao, cîte doao,
 den toate vor intra înlăuntru cătră tine, să
 hrănească cu tine, parte bărbătească și parte
 21 fămeiască. Și tu vei lua ție den toate buca-
 tele care vor fi de mîncare și le vei aduna cătră
 22 tine și vor fi ție și lor de mîncat“. Și făcu
 Noe toate cîte au poruncit lui Domnul Dum-
 nezău, așa au făcut.

C A P V I I

1 **S**i zise Domnul Dumnezău cătră Noe:
 „Întră tu și toată casa ta în chivot,
 pentru că pre tine te-am văzut drept
 înaintea Mea întru neamul acesta.
 2 Și den dobitoacele ceale curate adu
 înlăuntru cătră tine, cîte șapte, cîte șapte,
 parte bărbătească și parte fămeiască, iară den
 dobitoacele ceale ce nu-s curate, cîte doao,
 3 cîte doao, bărbat și fămeaie. Și den pasă-
 rile ceriului ceale curate, cîte șapte, cîte șapte,
 parte bărbătească și parte fămeiască, și den
 toate pasările ceale necurate, cîte doao, cîte
 doao, parte bărbătească și parte fămeiască, ca
 să hrănească sămînța peste tot pămîntul.
 4 Pentru că încă peste șapte zile Eu voi aduce
 ploaie pre pămînt 40 de zile și 40 de nopți și
 voi stinge toată rîdicarea care am făcut
 5 duple fața a tot pămîntul“. Și făcu Noe
 toate cîte-i porunci lui Domnul Dumnezău.
 6 Iară Noe era de ani 6 sute, și potopul apei să fă-
 cea pre pămînt. Și întră înlăuntru Noe, și fiii
 7 lui, și fămeaia lui, și fămeile fiilor lui cu dînsul în
 8 chivot, pentru apa potopului. Și den pasările
 ceale curate și den pasările ceale necurate și

den dobitoacele ceale curate și den dobitoa-
 cele ceale necurate și den hiară și den toate
 tîrîtoarele ceale de pre pămînt, Cîte doao, 9
 cîte doao, intrară cătră Noe în chivot, parte
 bărbătească și fămeiască, după cum i-au
 poruncit lui Dumnezău. Și fu după ceale 7 10
 zile, și apa potopului să făcu asupra pămîn-
 tului. Întru ani 6 sute și 1 în viața lui Noe, 11
 într-a doao lună, în 27 ale lunii, într-această zi
 să desfăcură toate izvoarele fără-fundului și
 jghiaburile ceriului s-au deșchis. Și fu 12
 ploaie pre pămînt 40 de zile și 40 de
 nopți. Într-această zi întră Noe, Sim, Ham, 13
 Iafet, fiii lui Noe, și fămeaia lui Noe și cîte-
 treale fămeile fiilor lui cu dînsul în
 chivot. Și toate hiarăle, după fealiu-ș, și 14
 toate dobitoace, după fealiu-ș, și tot tîrîtoriul
 ce să mișcă pre pămînt, după fealiu-ș, și toată
 pasărea, după fealiu-ș, Intrară cătră Noe în 15
 chivot, cîte doao, cîte doao, parte bărbătească
 și fămeiască, dentru tot trupul în carele iaste
 duh de viață. Și ceale ce intra înlăuntru, 16
 parte bărbătească și fămeiască den tot trupul
 intrară, după cum porunci Dumnezău lui Noe.
 Și închise Domnul Dumnezău chivotul dena-
 fara lui. Și să făcu potopul patruzeci de zile 17
 și patruzeci de nopți pre pămînt și să preain-
 mulți apa și rădică chivotul și-l înălță de pre
 pămînt. Și să întăriia apa și să înmulția 18
 foarte pre pămînt, și plutia chivotul deasupra
 apei. Iară apa să întăriia foarte-foarte pre 19
 pămînt, și acoperi toți munții cei nalți, care
 era supt ceriu. De cincisprăzece coți să 20
 înălță apa în sus și acoperi toți munții cei
 nalți. Și muri tot trupul ce să mișca pre 21
 pămînt, al pasărilor și al dobitoacelor, și al
 hiarălor, și tot tîrîtoriul ce să mișca pre
 pămînt. Și tot omul, și toate cîte au suflare 22
 de viață, și tot carele era pre uscat au
 murit. Și să stinse toată rîdicarea carea 23
 era asupra feații a tot pămîntul, den om pînă
 în dobitoc, și tîrîtoarele, și pasările ceriului de
 pre pămînt să stinseră. Și rămase sîngur Noe
 și cei ce era cunînsul în chivot. Și să înălță 24
 apa de pre pămînt 150 de zile.

C A P V I I I

1 **S**i-ș aduse Dumnezău aminte de Noe,
 și [de] toate hiarăle, și de toate dobi-
 toacele, și de toate pasările și de toate
 jigăniile tîrîtoare cîte era cu dînsul în
 chivot; și aduse Dumnezău vînt pre
 pămînt și încetă apa. Și să descoperiră izvoa- 2
 rale celui fără-fund și jghiaburile ceriului, și să
 opri ploaia den ceriu. Și să zbea apa, mergînd 3
 pre pămînt să zbea, și să împuțina apa după

4 o sută și 50 de zile. Și șazu chivotul în luna
 a șaptea, în 27 de zile ale lunii, pre nauzi lui
 5 Ararat. Iară apa mergînd să împutîna, pînă
 la a zecea lună. Iară la a unsprăzeacelea
 lună, în ziua dentîu a lunii, să iviră capetele
 6 munților. Și fu după 40 de zile, deschise
 Noe fereastra chivotului carea o au
 7 făcut. Și trimise corbul, să vază doară au
 încetat apa; și ieșind afară, nu s-au mai
 întorsu, pînă a să usca apa de pre
 8 pămînt. Și trimise porumbul după dînsul,
 să vază doară au încetat apa de pre pămînt.
 9 Și neaflînd porumbul odihnă picioarelor lui,
 s-au întorsu la dînsul la chivot, pentru că apa
 era preste toată fața a tot pămîntul. Și întin-
 zindu-și mîna, luo pre dînsul și-l băgă în chi-
 10 vot. Și îngăduind încă șapte zile, iarăș tri-
 11 mise afară pre porumb den chivot. Și să
 întoarse porumbul la dînsul de cătră sară, și
 avea frunză de maslin stîlpare în gura lui. Și
 cunoscu Noe că au încetat apa de pre
 12 pămînt. Și mai așteptînd și alte șapte zile,
 iarăș au trimis porumbul. Și nu mai adaose a
 13 să întoarce cătră dînsul iarăș. Și fu după 6
 sute și 1 de ani întru viața lui Noe, în luna den-
 tîu, întru una a lunii, lipsi apa de pre pămînt.
 Și descoperi Noe acoperemîntul chivotului
 care au făcut și văzu cum au lipsit apa de pre
 14 fața pămîntului. Și întru a doao lună, în
 doaozeci și șapte ale lunii, s-au uscat pămîn-
 15 tul. Și zise Domnul Dumnezău cătră Noe
 16 zicînd: „Ieși den chivot tu, și fămeaia ta, și
 feciorii tăi, și fămeile feciorilor tăi cu
 17 tine! Și tot trupul, den pasări pînă în dobi-
 toace, și tot tîrîtoriul ce să tîraște pre pămînt,
 scoate afară cu tine; și vă creșteți și vă
 18 înmulțiți pre pămînt“. Și ieși Noe, și muia-
 rea lui, și feciorii lui, și muierile feciorilor lui,
 19 cu dînsul. Și toate hiarăle, și toate dobitoa-
 cele, și tot tîrîtoriul, și toată pasărea ce să
 mișcă pre pămînt, după fealiul lor, au ieșit
 20 den chivot. Și zidi Noe jîrtăvnic lui Dumne-
 zău și luo den toate dobitoacele ceale curate și
 den toate pasările ceale curate și aduse
 21 pentru arderea-de-tot pre jîrtăvnic. Și
 mirosi Domnul mirosire bine mirositoare și
 zise Domnul Dumnezău: „Cugetîndu-Mă, nu
 voiu mai adaoge de acum a blestema pămîntul
 pentru faptele oamenilor, pentru că zace
 cugetul omului pre ceale reale den tinereațe;
 deci nu voiu mai adaoge a omorî tot trupul
 22 viu, după cum am făcut. Toate zi-
 lele pămîntului, sămînță și sea-
 cere, frig și zăduh, vară și
 primăvară, ziua și noaptea,
 nu vor mai înceta!“

C A P I X

i blagoslovi Dumnezău pre Noe și pre 1
 feciorii lui și le zise lor: „Creșteți-vă
 și vă mulțiți și împleți pămîntul și stă-
 pîniți pre dînsul! Și frica voastră și 2
 cutremurul va fi pe toate fiarăle pă-
 mîntului, și pre toate pasările ceriului, și pre
 toate cîte să mișcă pre pămînt, și toți peștii
 mării supt mînile voastre am dat. Și tot tîrî- 3
 toriul carele iaste viu, voao să vă fie de mîn-
 care ca tufele ierbii le-am dat voao toate.
 Fără numai carne întru sîngele sufletului să 4
 nu mîncăți. Pentru că și sîngele vostru, a 5
 sufletelor voastre, den mîna a toate jiganiile
 voiu ceare pre dînsul, și dentru mîna omului
 fratelui voiu ceare aceasta: Cela ce varsă 6
 sîngele omului, pentru sîngele lui să va vîrsa,
 pentru că, întru chipul Lui, Dumnezău au
 făcut pre om. Iară voi creșteți și vă mul- 7
 țiti și împleți pămîntul și vă mulțiți pre
 pămînt!“ Și zise Dumnezău lui Noe și fe- 8
 ciorilor lui zicînd: „Și iată, Eu rîdic făgă- 9
 duința Mea voao, și semenției voastre după
 voi, Și a tot sufletul viu împreună cu voi, 10
 den pasări și den dobitoace, și den toate jigă-
 niile pămîntului cîte sînt cu voi, den toate care
 au ieșit den chivot. Și voiu pune făgăduința 11
 Mea cătră voi și nu va mai muri tot trupul de
 apa potopului și nu va mai fi de acum potop de
 apă, ca să strice tot pămîntul“. Și zise 12
 Dumnezău cătră Noe: „Acesta e semn făgă-
 duinții carele Eu dau între Mine și întru voi, și
 întru tot sufletul viu, cîte sînt cu voi întru
 semenției veacince: Arcul Mieu îl puiu 13
 întru nor, și va fi întru semnul făgăduinții
 întru mijlocul Mieu și a pămîntului. Și va fi 14
 cînd voiu noora noor pre pămînt, să va ivi
 arcul în nor, Și-M voiu aduce aminte de 15
 făgăduința Mea care iaste întru mijlocul Mieu
 și al vostru, și întru mijlocul a tot sufletul viu,
 întru tot trupul, nu va mai fi apa spre potop,
 ca să stingă tot trupul. Și va fi arcul Mieu în 16
 noor și-l voiu vedea pre dînsul, ca să pome-
 nesc făgăduința veacinică între Mine și între
 pămînt și întru mijlocul sufletului viu carele
 iaste întru tot trupul pre pămînt“. Și zise 17
 Dumnezău lui Noe: „Acesta e semnul făgă-
 duinții care am tocmit întru Mine și întru tot
 trupul carele iaste pre pămînt“. Și era 18
 feciorii lui Noe ce-au ieșit den chivot: Sim,
 Ham, Iafeth. Ham era tată lui Hanaan. Acești
 trei sînt feciorii lui Noe. Dentru aceștea 19
 s-au rășchirat preste tot pămîntul. Și 20
 începu Noe, om lucrătoriu pămîntului, și
 răsădi vie. Și bău den vin și s-au 21
 îmbătat și s-au despuiat întru casa lui. Și 22

văzu Ham, tatăl lui Hanaan, despuiarea tătîni-
 23 său. Și ieșind, spuse celor doi frați a lui
 afară și, luînd Sim și Iafeth haina, pusăre pre
 amîndoao umerile lor și să dusăre cu dosul
 înainte și acoperiră despuiarea tătîni-său, și
 feațele lor căutîndu îndărăt, și despuiarea
 24 tatului lor n-au văzut. Și să trezvi Noe den
 vin și cunoscu cîte-i făcu lui feciorul lui cel mai
 25 tînăr și zise: „Blestemat Ham feciorul,
 slugă va fi fraților lui“. Și zise: „Blagoslovit
 Domnul Dumnezăul lui Sim, și va fi Hanaan
 26 slugă lui. Lărgească Dumnezău lui Iafeth,
 și lăcuiască întru lăcașurile lui Sim și să să
 27 facă Hanaan slugă lui“. Și trăi Noe după
 28 potop ani 300 și 50. Și să făcură toate zilele
 lui Noe 9 sute și 50 de ani și muri.

C A P X

1 **S**i acestea-s nașterile fiilor lui Noe:
 Sim, Ham, Iafeth; și să născură lor
 2 feciori după potop. Feciorii lui
 Iafeth: Gamer, și Magog, și Madi, și
 Ionan, și Elisa, și Thovel, și Mosoh, și
 3 Thiras. Și feciorii lui Gamer: Ashanaz, și
 4 Rifath, și Thorgama. Și feciorii lui Ionan:
 5 Elisa și Tharsis, chiteanii, rodeanii. Dentreu
 acestea s-au împărțit ostroave limbilor întru
 pămîntul lor, fieștecarele după limbă, întru
 6 neamurile lor și întru limbile lor. Și fecio-
 rii lui Ham: Hus și Mesrain, Fud și
 7 Hanaan. Și feciorii lui Hus: Sava, și Evila, și
 Savatha, și Regma, și Savathaca; și feciorii lui
 8 Regma: Sava și Daudam. Iară Hus au năs-
 cut pe Nevrod, acesta au început a fi uriaș pre
 9 pămînt. Acesta era uriaș vînătoriu înaintea
 Domnului Dumnezău, pentru aceea zic: cum
 10 Nevrod - uriaș înaintea Domnului. Și fu
 începătura pămîntului împărăției lui: Vavilo-
 nul, și Oreh, și Arhad, și Halani, întru pămîn-
 11 tul Senaar. Den pămîntul acela au ieșit
 12 Asur și au zidit Ninevia, și Roovoth ceta-
 tea, și Halah, și Desi, întru mijlocul Nineviei și
 între Halah; aceasta iaste cetatea cea
 13 mare. Și Mesrain au născut pre Ludiim, și
 pre Nefthalim, și pre Enemeteim, și pre
 14 Laviim, și pre Patrosoniim, și pre Hazmo-
 niim, de unde au ieșit Filistiim, și pre Gaftho-
 15 riim. Iară Hanain au născut pre Sidonul,
 16 întîi născut, și pre Heteon, și pre Ievu-
 seon, și pre Amoreon, și pre Ghergheseul,
 17 și pre Eveon, și pre Arucheon, și pre Ase-
 18 neon, și pre Aradion, și pre Samareon, și
 pre Amathi. Și după aceasta s-au răschi-
 19 rat neamurile hananeilor. Și să făcură hota-
 răle hananeilor de la Sidon pînă a veni la
 Gherara, și la Gazan, pînă a veni pînă la
 20 la Dasa. Aceștea sînt feciorii lui Ham

întru neamurile lor, după limbile lor, întru
 țările lor, și întru limbile lor. Și lui Sim să 21
 născu și lui, tată tuturor feciorilor lui Ever,
 fratele lui Iafeth celui mai mare. Feciorii lui 22
 Sim: Elam, și Asur, și Arfaxadu, și Ludu, și
 Aram, și Cainan. Și feciorii lui Aram: Os, și 23
 Ul, și Gatther, și Mosoh. Și Arfaxadu au 24
 născut pre Cainan, și Cainan au născut pre
 Sala, și Sala au născut pre Ever. Și lui Ever 25
 să născură doi feciori, numele unuia - Falec,
 pentru că întru zilele lui s-au împărțit pămîn-
 26 tul, și numele fratelui său - Iectaan. Și Iec-
 tan au născut pre Elmodad, și pre Saleth,
 și pre Sarmoth, și pre Ierah, și Odora, 27
 și Evil, și Decla, și Avimeil, și Sovev, 28
 și Ufir, și Evila, și Iovav; toți aceștea - feciorii 29
 lui Iectan. Și să făcu lăcașul lor de la Masi, 30
 pînă a veni la Safira, muntele răsă-
 ritului. Aceștea sînt feciorii lui Sim întru 31
 neamurile lor, după limbile lor, întru locurile
 lor, și întru limbile lor. Aceștea sînt nea- 32
 murile feciorilor lui Noe, după nașterile lor,
 după limbile lor; dentru aceștea s-au răschi-
 rat ostroavele limbilor pre pămînt după
 potopu.

C A P X I

1 **S**i era tot pămîntul un rost și un glas la 1
 2 toți. Și fu după ce au purces ei de la
 răsărit, aflară cîmpu în locul lui
 3 Senaar și lăcuiră acolo. Și zise om
 cătră vecinul său: „Veniți să facem
 cărămizi și să le ardem în foc“. Și le fu lor
 cărămida în loc de piatră, și varul le era
 lutul. Și ziseră: „Veniți să ne zidim noao 4
 cetate și turnu căruia vîrful va fi pînă în ceriu,
 și vom face noao nume mai nainte decît ne
 5 vom răsipi pre fața a tot pămîntul“. Și
 pogorî Domnul a vedea cetatea și turnul
 carele l-au zidit fiii oamenilor. Și zise 6
 Domnul: „Iată, un neam și un rost tuturora, și
 aceasta au început a face. Acum nu va lipsi
 dentru dînșii toate cîte vor apuca a
 7 face. Veniți și, pogorînd, să turburăm acolo
 limbile lor, pentru ca să nu auză fieștecarele
 glasul aproapelui său“. Și-i răsipi pre dîn- 8
 șii Domnul de acolo preste fața a tot pămîntul,
 și potoliră a face cetatea și turnul. Pentru 9
 aceea s-au chemat numele ei Turburare,
 pentru că acolo au turburat Domnul rosturile
 a tot pămîntul și de acolo au răsipit pre dînșii
 Domnul preste fața a tot pămîntul. Și 10
 acestea-s nașterile lui Sim; și era Sim de ani
 100 cînd au născut pre Arfaxad, al doilea an
 după potop. Și trăi Sim, după ce au născut 11
 pre Arfaxad, ani 300 și 30 și 5, și născu fii și
 feate, și muri. Și trăi Arfaxad 130 și 5 de ani, și 12
 născu pre Cainan. Și trăi Arfaxad, după ce 13

născu lui pre Cainan, ani 330, și făcu fii și feate, și muri. Și trăi Cainan ani 130 și născu pre Sala. Și trăi Cainan, după ce au născut pre Sala, ani 300 și 30, și făcu fii și feate, și 14 muri. Și trăi Sala ani 130 și născu pre 15 Ever. Și trăi Sala, după ce născu pre Ever, 16 ani 330, și născu fii și feate, și muri. Și trăi 17 Ever ani 130 și 4 și născu pre Falec. Și trăi Ever, după ce născu pre Falec, ani 370, și făcu 18 fii și feate, și muri. Și trăi Falec ani 130 și 19 născu pre Ragav. Și trăi Falec, după ce i să născu lui Ragav, ani 209, și născu fii și feate, și 20 muri. Și trăi Ragav ani 130 și 2 și născu pre 21 Seruh. Și trăi Ragav, după ce născu pre Seruh, ani 207, și născu fii și feate, și 22 muri. Și trăi Seruh ani 130 și născu pre 23 Nahor. Și trăi Seruh, după ce născu pre Nahor, ani 200, și născu fii și feate, și 24 muri. Și trăi Nahor ani 79 și născu pre 25 Thara. Și trăi Nahor, după ce născu pre Thara, ani 120 și 9, și născu fii și feate, și 26 muri. Și trăi Thara ani 70, și născu pre 27 Avram și pre Nahor și pre Aran. Și aceas- tea sînt nașterile lui Thara: Thara au născut pre Avram și pre Nahor și pre Aran, și Aran 28 născu pre Lot. Și muri Aran înaintea lui Thara, tatal lui, întru pămîntul carele au năs- 29 cut, în țara haldeilor. Și luară Avram și Nahor lor muieri: numele muierii lui Avram - Sara, și numele muierii lui Nahor - Melha, fata lui Arran, tatăl lui Melha și tatăl lui 30 Iesha. Și era Sara stearpă și nu făcea 31 feciori. Și luo Thara pre Avram, feciorul lui, și pre Lot, feciorul lui Arran, feciorul feciorului său, și pre Sara, noru-sa, muiarea lui Avram, feciorul lui, și-i scoase pre dînșii den țara haldeilor ca să meargă în țara hana- neilor, și veni pînă la Haran și lăcui 32 acolo. Și să făcură toate zile[le] lui Tharra în Harran ani 205, și au murit Thara în Haran.

C A P X I I

1 **S**i zise Domnul lui Avram: „Ieși den pămîntul tău și den ruda ta și den casa tătîne-tău și să mergi la pămîntul 2 carele-ț voi arăta ție. Și te voi face pre tine întru limbi mare și te voi blagoslovi și-ț voi mări numele și vei fi 3 blagoslovit. Și voi blagoslovi pre ceia ce te vor blagoslovi, și pre ceia ce te vor blestema îi voi blestema, și să vor blagoslovi 4 întru tine toate neamurile pămîntului“. Și să duse Avram, după cum i-au grăit lui Dumnezău, și să ducea cu dînsul Lot; și era Avram 5 de ani 75 cînd au ieșit de la Haran. Și luo Avram pre Sara, fămeaia lui, și pre Lot, feciorul fratelui lui, și toate unealtele lui cîte au agonisit, și tot sufletul care au agonesit, den Haran, și au ieșit ca să

meargă la pămîntul Hanaan. Și întrară la 6 pămîntul Hanaan și umblă Avram în lungul lui, pînă la locul Sihem, la stejariul cel nalt. Iară hananeii atuncea lăcuia pămîntul. Și 7 Să ivi Domnul lui Avram și zise lui: „Semen- ției tale voi da pămîntul acesta“. Și zidi acolo Avram jîrtăvnic Domnului Căruia S-au ivit lui. Și să mută de acolo la munte, spre ră- 8 săritul lui Vethil, și-ș întinse acolo cortul lui, la Vethil, despre mare, despre răsărit, și zidi acolo jîrtăvnic Domnului, și numi pre numele Domnului Care i S-au arătat lui. Și să rîdică 9 Avram și, mergînd, tăbărî în pustiiu. Și să 10 făcu foamete pre pămînt, și să pogorî Avram la Eghipet ca să lăcuiască acolo, pentru că s-au întărit foametea pre pămînt. Și fu cînd 11 să apropia Avram a întra la Eghipet, zise Avram cătră Sara, fămeaia lui: „Cunosc eu cum fămeaie frumoasă ești la obraz tu. Fi-va 12 dară, deaca te vor vedea eghiptineanii, vor zice cum: ‘Muiare iaste lui aceasta!’, și mă vor omorî, și pre tine te vor cruța. Zi dară că: 13 ‘Sînt sor lui’, pentru ca să mi să facă mie bine pentru tine, și va trăi sufletul meu pentru tine“. Și fu cînd întră Avram la Eghipet, 14 văzînd eghiptineanii muiarea lui că era fru- moasă foarte, Și o văzură boiarii lui Faraon 15 și o lăudară pre ea cătră Faraon și o aduseră pre dînsa lui Faraon. Și lui Avram făcu-i 16 bine pentru dînsa, și fură lui oi, și viței, și măgari, și slugi, și slujnice, și mîșcoi, și cămile. Și certă Dumnezău pre Faraon cu 17 certări mari și reale, și casa lui, pentru Sara, fămeaia lui Avram. Și chemînd Faraon pe 18 Avram, zise: „Ce ai făcut aceasta mie, că nu mi-ai spus că muiare iaste ție? Pentru căci 19 ai zis că ‘Sor mie iaste’?, și am luat pre ea mie fămeaie. Și acum, iată fămeaia ta înaintea ta. Și luîndu-o, du-te!“ Și porunci Faraon 20 oamenilor pentru Avram ca să petreacă pre dînsul și pre fămeaia lui și toate cîte era la dîn- sul, și Lot cu dînsul.

C A P X I I I

1 **S**i să sui Avram de la Eghipet, el și fămeaia lui și toate ale lui, la pustie. 2 Și Avram era bogat foarte cu dobitoc și cu argint. Și mearse dencătroc 3 au venit la pustie, pînă la Vethil, pînă la locul unde era cortul lui mai nainte, întru mijlocul lui Vethil și întru mijlocul lui Anghe, La locul jîrtăvnicului ce-au făcut acolo cortul. 4 Și chemă acolo Avram pre numele Domnului. Și la Lot, carele mergea împreună cu Avram, 5 era oi, și boi, și dobitoace. Și nu-i încăpea 6 pre dînșii pămîntul a lăcui într-un loc

7 pentru că era avuturile lor multe. Și nu-i
 încăpea pre dîșii pămîntul a lăcui împreună.
 8 Și să făcu sfadă între păstorii dobitoacelor lui
 Avram și între păstorii dobitoacelor lui Lot.
 Iară hananeii și ferezeii atuncea lăcuia
 9 pămîntul. Și zise Avram lui Lot: „Nu fie
 vrajbă întru mijlocul meu și al tău, și între
 păstorii miei și între păstorii tăi, că oameni
 10 frați sîntem noi. Iată, nu iaste tot pămîntul
 înaintea ta? Osăbeaște-te de mine, de vei tu în
 stînga, eu în dreapta, de tu în dreapta, eu în
 11 stînga“. Și rădicîndu Lot ochii lui, văzu tot
 împrejurul țării Iordanului, pentru că toată
 era adăpată, pînă a nu surpa Dumnezeu
 Sodomul și Gomorul, ca grădina lui Dumnezău,
 ca pămîntul Eghipetului, pînă a veni la
 12 Zogora. Și-s alese lui Lot tot împrejurul
 Iordanului, și să rădică Lot de la răsărit și să
 13 osebiră cineș de fratele său. Iară Avram
 lăcui în pămîntul lui Hanaan, iară Lot lăcui în
 cetate prejur țări și-s puse cortul la
 14 Sodom. Iară oamenii cei de la Sodom, răi și
 15 păcătoși înaintea lui Dumnezău foarte. Și
 Dumnezeu zise lui Avram, după ce s-au des-
 părțit Lot de cătră dînsul: „Priveaște cu ochii
 tăi și vezi den locul carele ești tu acum cătră
 amiazănoapte și cătră amiazăzi, și cătră răsă-
 16 rit și cătră mare, Că tot pămîntul carele-l
 vezi tu, ție ți-l voiu da și seminției tale pînă în
 17 veacu. Și-ț voiu face sămînța ta ca năsipul
 pămîntului. De poate neștine număra năsipul
 pămîntului, și sămînța ta se va număra.
 18 Sculîndu-te, umblă pămîntul și în lungul lui și
 în lat, că ție ți-l voiu da pre el, și seminției tale,
 19 în veac“. Și rădicîndu-ș cortul Avram, au
 mersu de au lăcuit prejur stejariul de la
 Mamvri, carele era la Hevrom, și zidi acolo
 jirtăvnic Domnului.

C A P X I V

1 **I**ară fu întru împărăția lui Amarfal,
 împăratul Senaar, și Arioh, împăra-
 tul Ellasar, și Hodologomor, împăra-
 tul Elamului, și Thargar, împăratul
 2 limbilor, Făcură războiu cu Vala,
 împăratul Sodomului, și cu Varsa, împăratul
 Gomorului, și cu Senar, împăratul Adama, și
 cu Semovor, împăratul lui Sevoim, și împăra-
 3 tul Valac, aceasta iaste Sigor. Aceștea toți
 s-au adunat la Valea ceaea a Sării, aceasta
 4 iaste Marea Sărilor. Ani 12 slujia lui
 Hodologomor, și în a 13 ani s-au semețit.
 5 Iară al 14 ani, veni Hodologomor și împă-
 rații ceia ce era cu el și tăiară pre uriașii
 cei de la Astaroth și Carnain, și limbi tari
 împreună cu dîșii, și pre somei, pre cei
 6 den cetatea Saviei, Și pre horeii cei den
 munții Seir, pînă la Teremintho ai Faranii,

care iaste în pustie. Și întorcîndu-se, 7
 veniră la Izvorul Judecății, acesta iaste Cadis,
 și tăiară pre toți boiarii lui Amalic, și pre amo- 8
 rei, pre ceia ce lăcuia la Asason Thamar. Și
 ieși împăratul Sodomului și împăratul Gomo- 9
 rului și împăratul lui Adama și împăratul lui
 Sevoim și împăratul lui Valac, acesta iaste
 Sigor, și să tocmiră împotriva lor la războiu la
 Valea Sărată, Cătră Hodologomor, împă- 9
 ratul Elam, și Thargal, împăratul limbilor, și
 Amarfal, împăratul lui Senaar, și Arioh,
 împăratul lui Ellasar, cei 4 împărați cătră cei 10
 5. Și Valea cea Sărată – fîntîni de zmoală, și
 fugi împăratul Sodomului și împăratul Gomo- 10
 rului și căzură acolo, iară ceia ce-au rămas au
 fugit la munte. Și luară muntele și prădară 11
 călărimea toată, a Sodomului și a Gomorului,
 și toate avuturile lor, și să dusără. Și luară 12
 pre Lot, pre feciorul fratelui lui Avram, și
 toate unealtele lui și să dusără, pentru că
 lăcuia la Sodom. Și mergînd unul dentru 13
 cei scăpați, spuse lui Avram celui trecut. Și el
 lăcuia cătră stejariul Mamvrii Amoreului,
 fratelui lui Eshol și fratelui lui Efnan, carii era
 împreună-lăcuitori lui Avram. Și auzind 14
 Avram cum s-au robit Lot, nepotul lui,
 numără pre ai lui oameni de casă, 300 și 18, și
 goni dupre dîșii pînă la Dan. Și căzu 15
 asupra lor noaptea, el și slugile lui, și-i lovi
 pre ei și-i goni pînă la Hova, carea iaste de-a
 stînga Damascului. Și întoarse toată călări- 16
 mea Sodomului, și pre Lot, nepotu-său, l-au
 întorsu, și toate unealtele lui, și muierile, și
 norodul. Și ieși împăratul Sodomului în 17
 timpinarea lui, după ce s-au întorsu el de la
 tăierea lui Hodologomor și împăraților ce era
 cu el, la Valea lui Savi, acesta era Cîmpul
 Împăraților. Și Melhisedec, împăratul 18
 Salimului, scoase pîine și vin, și era preot al
 Dumnezeului celui Nalt. Și blagoslovi pe 19
 Avram și zise: „Blagoslovit Avram lui Dum-
 nezeu celui Nalt, Care au zidit ceriul și pămîn-
 tul. Și blagoslovit Dumnezeu cel Nalt, 20
 Carele au dat vrăjmașii tăi supt mîna ta!“ Și-i
 deade lui zeciuală den toate. Și zise împă- 21
 ratul Sodomului cătră Avram: „Dă-m oame-
 nii, iară caii ține-ți-i!“ Și zise Avram cătră 22
 împăratul Sodomului: „Îtinde-voiu mîna
 mea cătră Domnul Dumnezeu cel Preaînalt,
 Care au zidit ceriul și pămîntul, De la 23
 ștreangu pînă la legătura încălțăminteii de
 voiu lua de ale tale toate, pentru ca să nu zici
 că: ‘Am îmbogățit eu pe Avram’, Afară den 24
 ce au mîncat voinicii și a părții oamenilor ce-au
 mersu împreună cu mine, Eshol,
 Avnan, Mamvri, aceștea
 vor lua parte“.

C A P X V

1 **I**ară după cuvintele acestea, să făcu
 cuvîntul lui Dumnezeu cătră Avram,
 în videania nopții, zicînd: „Nu te
 teame, Avrame, Eu ți-ajutorescu,
 2 plata ta multă va fi foarte“. Și zise
 Avram: „Stăpîne Doamne, ce vei da mie? Eu
 pier fără feciori, iară feciorul Mahse, al slujni-
 3 cii mele, acesta – Damascos Eliezer“. Și
 zise Avram: „De vreme ce mie nu mi-ai dat
 sămînță, iară poslușnicul meu mă va moș-
 4 teni“. Și îndată glasul Domnului să făcu
 cătră dînsul, zicînd: „Nu te va moșteni acesta,
 ce cela ce va ieși dentru tine, acela te va moș-
 5 teni“. Și-l scoase pre dînsul afară și-i zise
 lui: „Caută dară în ceriu și numără stealele, de
 vei putea număra pre eale!“ Și zise: „Așa va fi
 6 semenția ta!“ Și crezu Avram pre Dumne-
 7 zeu și i să socoti lui întru direptate. Și zise
 cătră dînsul: „Eu – Dumnezău, Care te-am
 scos den țara haldeilor ca să-ți dau pămîntul
 8 acesta să-l moștinești“. Și zise: „Stăpîni-
 toare Doamne, dupre ce voiu cunoaște că voiu
 9 moșteni pre acesta?“ Și zise lui: „Ia Mie
 juncă tretină și capră tretină și berbeace tre-
 10 tin, și turturea și porumbu“. Și le luo Lui
 toate acestea și le împărți pren mijloc și le
 puse acestea cu fața una cătră alta, iară pasă-
 11 rile nu le împărți. Și să pogorîră pasările
 pre trupurile despicăturile lor, și șezu cu dîn-
 12 sele împreună Avram. Iară în apusul soa-
 relui, amețală căzu la Avram și, iată, frică în-
 13 tunicoasă mare căzu pre dînsul. Și să grăi
 cătră Avram: „Știind vei ști cum semenția ta
 înstreinată va fi în pămîntul nu al ei, și-i vor
 14 robi și-i vor chinui pre dînșii și-i vor smeri
 pre dînșii 400 de ani. Iară limba căriia vor
 sluji voiu judica-o Eu, iară după aceasta vor
 15 ieși cu gătire multă. Iară tu vei merge la
 părinții tăi, hrănindu-te întru pace și întru
 16 bătrîneațe bune. Iară în a patra seminție,
 să vor întoarce aicea, pentru că păcatele amo-
 17 reilor nu s-au plinit pînă acum“. Iară de
 vreme ce fu soarele cătră apus, pară să făcu
 și, iată, cuptoriu afumîndu-să și făclii de foc
 carele au trecut pren mijlocul despicăturilor
 18 acestora. Întru aceea zi făgădui Dumne-
 zău lui Avram, zicînd: „Seminției tale voiu da
 pămîntul acesta, den apa Eghipetului pînă în
 19 apa cea mare a Efratului: Pre chenei, și pre
 20 chenezei, și pre chedemonei, Și pre hetei,
 21 și pre ferezei, și pre rafaini, Și pre amorei,
 și pre hananei, și pre evei, și pre ghenesei, și
 pre evusei“.

C A P X V I

1 **I**ară Sara, muiarea lui Avram, nu-i năș-
 tea lui; și era la dînsa o slujnică eghipti-
 2 neană căriia era numele Agar. Și zise
 Sara cătră Avram: „Iată, mă-ncchise
 Domnul a nu naște; întră înlăuntru că-
 tră slujnica mea, pentru ca să faci feciori den-

tru-ea“. Și ascultă Avram glasul Sarei; și 3
 luîndu fâmeaia lui Avram pre Agar eghipti-
 neana, slujnica ei, după 10 ani ce-au lăcuit
 Avram în pămîntul lui Hanaan, și o deade lui
 Avram, bărbatului ei, lui fâmeaie. Și întră 4
 înlăuntru cătră Agar și zemisli; și văzu că au
 luat în zgău și să necinsti stăpîna înaintea
 ei. Și zise Sara cătră Avram: „Strîmbătate 5
 am de cătră tine. Eu am dat roaba mea în sînul
 tău și, văzînd că are în pîntece, m-am necin-
 stit înaintea ei. Judece Dumnezău întru mine
 și între tine“. Și zise Avram cătră Sara: 6
 „Iată slujnica ta în mînile tale, fă cu dînsa
 cumu-ț va plăcea ție!“ Și o supără pre dînsa
 Sara, și fugi de la fața ei. Și o află pre dînsa 7
 îngerul Domnului Dumnezău la izvorul apei
 în pustie, pre pămînt, pre calea lui Sur. Și 8
 zise ei îngerul Domnului: „Agar, slujnica
 Sarei, de unde vii? Și unde mergi?“ Și zise:
 „De fața Sarei, stăpînii mele, eu fug“. Și 9
 zise ei îngerul Domnului: „Întoarce-te cătră
 stăpîna ta și te smereaste supt mînile
 ei“. Și zise ei îngerul Domnului: „Înmul- 10
 țînd înmulți-voiu sămînța ta, și nu să va
 număra de mulțime“. Și zise ei îngerul 11
 Domnului: „Iată, tu în pîntece ai și vei naște
 fiiu și vei pune numele lui Ismail, pentru că au
 ascultat Domnul smereniei tale. Acesta va 12
 fi mojic om, mînile lui pre toți și mînile tuturor
 pre dînsul, și înaintea feații tuturor fraților lui
 va lăcui“. Și chemă Agar numele Domnului 13
 Celuia ce grăia cătră dînsa: „Tu – Dumnezău
 ce m-ai socotit; pentru că am zis: Pentru că
 înainte Te-am văzut ivindu-Te mie!“ Pentru 14
 aceasta au numit fîntîna aceea „Fîntîna nain-
 tea căriia am văzut“; iată – întru mijlocul lui
 Cadis și întru mijlocul Varah. Și născu 15
 Agar lui Avram fecior, și-i puse Avram
 numele feciorului său, ce i-au născut lui Agar,
 Ismail. Și Avram era de 86 de ani cînd 16
 născu Agar pre Ismail lui Avram.

C A P X V I I

Si fu Avram de 90 și 9 de ani, și Să ivi 1
 Domnul lui Avram și zise lui: „Eu sînt
 Dumnezăul tău, să fii bineplăcut
 înaintea Mea. Și te fă curat. Și voiu 2
 pune făgăduința Mea între mijlocul
 Mieu și între mijlocul tău, și te voiu înmulți
 foarte“. Și căzu Avram pre fața lui; și-i grăi 3
 lui Dumnezău, zicînd: „Și Eu, iată, făgă-
 duința Mea cu tine, și vei fi în mulțime de limbi
 tată. Și nu se va mai chema numele tău de 5
 acum Avram, ce va fi numele tău Avraam, pen-
 tru că te-am pus pre tine părinte a limbi
 multe. Și te voiu creaste foarte, foarte, și te 6
 voiu pune întru limbi, și împărați dentru tine vor
 ieși. Și voiu întări făgăduința Mea întru 7

mijlocul tău și între mijlocul seminții tale după tine, întru rudele lor, întru făgăduință veacinică a-ț fi ție Dumnezău și seminții tale după

8 tine. Și-ț voi da ție și seminții tale pământul care nemernicești, tot pământul lui Hanaan, întru țineare veacinică, și voi fi lor

9 Dumnezău“. Și zise Dumnezău către Avraam: „Iară tu făgăduința Mea să o păzești, și seminției tale, întru rudele lor, după

10 tine. Și aceasta iaste făgăduința carea vei păzi întru mijlocul Mieu și între voi, și între mijlocul seminției tale după tine, întru neamurile lor: Să să obrezuiască voao tot ce e

11 parte bărbătească; Și vă veț obrăzui trupul acoperirii marginii voastre, și va fi întru semnu de făgăduință întru mijlocul Mieu și

12 voao. Și copilul de 8 zile să va obrezui voao, toată partea bărbătească, întru semințiile voastre, cel născut în casa ta, și cel cumpărat pre argint, și den tot fiul strein, carele nu iaste dentru seminția ta, cu obrezanie să va obrezui cel născut al casei tale, și cel pre

13 argintu cumpărat. Și va fi făgăduința Mea preste trupul vostru, întru făgăduință veacinică. Și ce va fi parte bărbătească neobrezuit, carele nu va obrezui trupul acoperirii marginii lui în a opta zi, să va piarde sufletul acela dentru rudenia lui, pentru că au stricat

15 făgăduința Mea“. Și zise Dumnezău lui Avraam: „Sara, fămeaia ta, nu se va chema numele ei Sara, ce Sarra îi va fi numele

16 ei. Și o voiu blagoslovi pre dînsa, și-ț voi da ție dintru dînsa fiu, și-l voiu blagoslovi pre dînsul, și va fi în limbi, și împărați limbilor

17 dentru dînsul vor fi“. Și căzu Avraam pre fața lui și rîse și zise întru cugetul lui zicînd: „De să va naște fiu celui de 100 de ani? Și

18 Sarra, de 90 de ani fiind, va naște?“ Și zise Avraam către Dumnezău: „Ismail, acesta

19 trăiască înaintea Ta!“ Și zise Dumnezău către Avraam: „Așa, iată, Sarra, fămeaia ta, va naște ție fecior și vei numi numele lui Isaac, și voiu întări făgăduința Mea

20 către dînsul întru făgăduință veacinică, ca să fiu lui Dumnezău, și seminției lui după dînsul. Iară pentru Ismail, iată că te-am ascultat și iată că l-am blagoslovit pre dînsul, și-l voiu înmulți pre dînsul foarte, 12 limbi va naște, și-l voiu da pre dînsul în limbă mare.

21 Iară făgăduința Mea voiu întări-o către Isaac, carele va naște ție Sarra întru aceasta

22 vreme întru celalalt anu“. Și săvîrși Dumnezău grăind către dînsul, și Să sui Dumnezău

23 de la Avraam. Și luo Avraam pre Ismail, fiu-său, și pre toți cei născuți în casa lui, și pre toți cei cumpărați pre argint, și

tot bărbatul dentru oamenii den casa lui Avraam, și le tăia marginile acoperemîntului trupului întru vremea aceia zile, după cum au grăit lui Dumnezău. Și Avraam era de

24 90 și 9 de ani cîndu-ș obrezuia marginile trupului acoperemîntului lui. Iară Ismail, fiul

25 lui, era de 13 ani cîndu-ș tăia acoperemîntul marginii trupului lui. Iară întru vremea

26 aceia zile s-au obrezuit Avraam și Ismail, fiul lui, Și toți bărbații casei lui, și cei născuți în

27 casă, și cei cumpărați pre argint dentru alte feliori de limbi, și-i obrezui pre ei.

C A P X V I I I

i Să ivi lui Dumnezău către stejariul

1 de la Mamvri, șazînd el la ușa cortului lui îneamiazăzi. Și căutînd cu

2 ochii lui văzu și, iată, trei Bărbați sta deasupra lui; și văzînd pre Ei, alergă

întru întimpinarea Lor de la ușa cortului lui și să închină pre pământ Și zise: „Doamne,

3 de am aflat doară har înaintea Ta, nu treace pre robul Tău! Să să aducă dară apă și să

4 speale picioarele Voastre, și Vă răcoriș supt copaciu. Și voiu lua pîne și veț mînca, și

5 după aceasta veț trece la calea Voastră, pentru care lucru V-aț abătut la sluga Voastră“. Și zisără: „Așa fă, după cum ai

6 zis“. Și sirgui Avraam la cortu la Sarra și zise ei: „Grăbeaște și frămîntă trei măsuri de făină curată și fă azime“. Și la vaci au aler-

7 gat Avraam și au luat vițel moale și bun, și-l deade slugii, și-l pripiia să-l facă. Și luo

8 unt, și lapte, și vițelul care l-au făcut, și le puse înaintea Lor și mîncară; și el sta lîngă Dînșii supt copaciu. Și zisără către dînsul:

9 „Unde iaste Sarra, fămeaia ta?“ Și el, răspunzînd, zise: „Iată-o la cortu“. Și zise: „Iată,

10 întorcîndu-Mă voi veni către tine, la vremea aceasta în ceasuri, și va zămisli fecior Sarra, fămeaia ta“. Și Sarra auzi, către ușa

11 cortului fiind, după dînsul. Și Avraam și Sarra – prea bătrîni, îndelungați de zile, și părăsiră la Sarra a se face ceale ce au pre sine fămeile. Și rîse întru sine Sarra,

12 zicînd: „Încă nu mi s-au făcut mie pînă acum, și stăpînul mieu – prea bătrîn“. Și zise

13 Domnul către Avraam: „Ce că au rîsu Sarra întru sine, zicînd: ‘Oare adevărat voi naște, și eu am îmbătrînit?’ Au doară nu să

14 poate lîngă Dumnezău cuvîntul? La vremea aceasta Mă voi întoarce la tine în ceasuri, și va fi la Sarra fecior“. Și să lepădă Sarra,

15 zicînd: „N-am rîs“, pentru că s-au temut. Și zise: „Ba, ce ai rîs“. Și sculîndu-Se de

16 acolo Bărbații, căutară asupra Sodomului și

Gomorului, și Avraam mergea împreună cu
 17 Dînșii, petrecînd pre Ei. Iară Domnul zise:
 „Nu voi ascunde Eu de Avraam, sluga Mea,
 18 carele Eu facu. Iară Avraam, făcîndu-se, va
 fi întru limbă mare și mult, și să vor blagoslovi
 19 întru el toate limbile pămîntului. Pentru că
 știam cum va învăța pre feciorii lui, și casa
 lui dupre dînsul, și vor păzi căile lui Dumne-
 zău ca să facă dreptate și judecată, pentru ca
 să aducă Domnul asupra lui Avraam toate cîte
 20 au grăit cătră dînsul“. Și zise Domnul:
 „Strigarea Sodomului și a Gomorului să
 înmulți cătră Mine, și păcatele lor mari-s
 21 foarte. Deacii, pogorînd, voi vedea de
 dupre strigarea lor ce vine cătră Mine facu,
 22 iară de nu, ca să știu“. Și întorcîndu-Se de
 acolo, Bărbații veniră la Sodom; și Avraam era
 23 încă stînd înaintea Domnului. Și apropiin-
 du-se Avraam, zise: „Nu piarde împreună pre
 cel drept cu cel necurat, și va fi cel drept ca
 24 și cel necurat. De vor fi 50 de direpți în
 cetate, piarde-vei pre ei? Nu vei lăsa tot locul
 pentru acei 50 de direpți, de vor fi într-în-
 25 sa? Nice într-un chip să nu faci Tu ca
 cuvîntul acesta, ca să ucizi pre cel dreptu cu
 cel necurat, și va fi cel drept ca și cel necurat!
 Nice într-un chip! Cela ce judeci tot pămîntul,
 26 nu vei face judecată?“ Și zise Domnul: „De
 voi afla la Sodom 50 de direpți în cetate, voi
 27 lăsa tot locul pentru dînșii“. Și răspunzînd
 Avraam, zise: „Acum începui a grăi cătră
 Domnul meu, iară eu sînt pămînt și
 28 cenușă. Dară de se vor împuțina cei 50 de
 direpți în 40 și 5, piarde-vei pentru acei 5
 toată cetatea?“ Și zise: „Nu voi piarde, de
 29 voi afla acolo 40 și 5“. Și adaoșe încă a grăi
 cătră dînsul și zise: „Dară de se vor afla acolo
 40?“ Și zise: „Nu voi piarde, pentru cei 40“.
 30 Și zise: „Să nu fie, Doamne, ceva de voi
 grăi, dară de se vor afla acolo 30?“ Și zise:
 31 „Nu voi piarde, pentru 30“. Și zise: „De
 vreame ce am a grăi cătră Domnul, dară de se
 vor afla acolo 20?“ Și zise: „Nu voi piarde,
 32 pentru acei 20“. Și zise: „Să nu fie ceva,
 Doamne, de voi grăi încă de o dată? Dară de
 se vor afla acolo 10?“ Și zise: „Nu voi
 33 piarde, pentru cei 10“. Și Se duse Domnul
 după ce au părăsit grăind cu Avraam, și
 Avraam s-au întorsu la locul lui.

C A P X I X

i veniră cei doi Îngeri la Sodom
 seara, și Lot șădea lîngă cetatea
 Sodomului; și văzînd Lot, să sculă
 întru-ntimpinarea Lor și să închină
 cu fața pre pămînt și zise: „Iată,
 Domnilor, abateți-Vă la casa slugii Voastre
 și odihniți și spălați picioarele Voastre și

mîneșcînd veți merge la calea Voastră“. Și
 ziseră: „Ba, în uliță vom odihni“. Și siliia 3
 pre Dînșii și Să abătură la dînsul și înțară în
 casa lui. Și făcu Lor ospăț, și azime au coptu
 Lor, și mîncară mai nainte decît a dormi. Și 4
 oamenii cetății, sodomiteanii, încungiurară
 casa, den tînar pînă în bătrîn, tot norodul
 împreună. Și chema afară pre Lot și zicea 5
 cătră el: „Unde sînt Ceia ce-au înțarat la tine
 noaptea? Scoate-I pre Dînșii la noi ca să ne
 facem împreună cu Ei“. Și ieși Lot cătră ei 6
 denaintea ușii, și ușa o trase dupre el și zise
 cătră dînșii: „Nice într-un chip, fraților, nu 7
 vă duceți! Iară sînt la mine feate carele n-au 8
 cunoscut bărbat; scoate-le-voiu pre eale la
 voi și vă faceți treaba cu eale după cum va plă-
 cea voao, numai la Oamenii aceștea să nu
 faceți strîmbătate, pentru căci au înțarat supt
 acoperemîntul stîlpilor miei“. Și ziseră: 9
 „Ferește-te, acolea ai înțarat a nemernici; nu
 și judecată a judeca? Acum dară te vom chinui
 mai rău pre tine decît pre Ei“. Și siliia pre om,
 pre Lot, foarte, și să apropiară afară la
 ușa. Iară Bărbații, întinzînd mîinile, au tras 10
 înlăuntru cătră Dînșii pre Lot în casă, și ușa
 casii o închiseră. Iară pre oamenii ce era la 11
 ușa casii i-au lovit cu orbire, den mic pînă în
 mare, și să slăbiră căutînd ușa. Și ziseră 12
 Oamenii cătră Lot: „Iaste ție cineva aicea,
 gineri au feciori au feate? Au altcineva de-ț
 iaste al tău în cetate, scoate-l dentru locul
 acesta, Pentru că Noi stricăm locul acesta, 13
 pentru că s-au înălțat strigarea lor înaintea
 Domnului, și Ne-au trimis pre Noi Domnul să
 o sfărîmăm pre dînsa“. Și ieși Lot și grăi 14
 cătră ginerii lui ce-i luase featele lui și le zise:
 „Sculați-vă și ieșiți den locul acesta, pentru că
 va să fărîme Domnul cetatea“. Și să păru a 15
 bațjocori înaintea ginerilor lui și, cînd să făcu
 dimineață, grăbiia Îngirii pre Lot, zicînd:
 „Sculîndu-te, ia fâmeaia ta și ceale doao feate
 ale tale ce ai și ieși afară, pentru ca să nu pieri
 și tu împreună cu nelegiuirele cetății“. Și 16
 să turburară și apucară Îngirii mîna lui și
 mîna muierii lui și mîinile a doo feate ale lui,
 pentru că nu S-au îndurat Domnul de dînsul.
 Și fu cînd i-au scos pre dînșii afară, Și 17
 ziseră: „Mîntuind mîntuiaște sufletul tău; să
 nu cauți înapoi, nice să stai în tot împrejurul
 locului; la munte te mîntuiaște, ca să nu te
 apuce împreună cu dînșii“. Și zise Lot 18
 cătră Dînșii: „Rogu-mă, Doamne, De 19
 vreame ce-au aflat sluga Ta milă înaintea Ta,
 și măriș dreptatea Ta care faci pre mine ca să
 trăiască sufletul meu, iară eu nu mă voi putea
 mîntui la munte, ca să nu mă apuce realele și

20 voiu muri. Iată cetatea aceasta aproape, ca să scap acolo, care iaste mică, acolo mă voiu mîntui. Nu iaste mică? Și va trăi sufletul meu pentru Tine“. Și zise lui: „Iată, M-am ciudit de fața ta pre cuvîntul acesta, pentru ca să nu surpe cetatea pentru carea ai grăit. Deci grăbeaște ca să scapi acolo, pentru că nu voiu putea a face lucru pînă vei merge tu acolo“. Derept aceea au numit numele cetății aceia

23 Sigor. Soarele au ieșit pre pămînt, și Lot au intrat în Sigor. Și Domnul au plouat pre Sodom și pre Gomor iarbă pucioasă și foc de

25 la Domnul den ceriu. Și au surpat cetățile aceastea, și tot împrejurul, și pre toți cîți lăcuia în cetăți, și toate cîte răsar den

26 pămînt. Și căută muiarea lui îndărăt și să făcu stîlpu de sare. Și mîneacă Avraam demineața la locul unde sta înaintea Domnu-

28 lui. Și căută spre fața Sodomului și a Gomorului și spre fața pămîntului, de împrejurul locului, și văzu: Și iată, să suia pară de

29 foc den pămînt, ca o văpaie de cuptoriu. Și fu dupre ce sfărîmă Domnul toate cetățile de pe împrejur, Îș aduse Dumnezeu aminte de Avraam și scoase pre Lot afară den mijlocul surpării, cînd surpă Domnul cetățile întru

30 care lăcuia Lot într-însele. Și ieși Lot den Sigor și ședea în munte, și amîndoao featele lui cu dînsul, pentru că s-au temut a lăcui în Sigor, și lăcui în peșteră, el și featele lui cu

31 dînsul. Și zise cea mai bătrînă cătră cea mai tînără: „Părintele nostru iaste bătrîn, și nime nu iaste den pămînt carele să să împreune cu noi, după cum iaste obiceiul a tot

32 pămîntul. Vino, dară, să adăpăm pre tatăl nostru cu vin și să dormim cu dînsul și să rădicăm den tatăl nostru sămînță“. Și adăpară

33 pre tatăl lor cu vin în noaptea aceea și, întrînd înlăuntru cea mai bătrînă, au dormit cu tatăl ei în noaptea aceea; și nu știia cînd dormia el și cînd să scula. Și fu a doao zi, și zise

34 cea mai bătrînă cătră cea mai tînără: „Iată că am dormit ieri cu tatăl nostru; să adăpăm pre dînsul cu vin și întru această noapte și, întrînd, te culcă tu cu el, și să rădicăm den tatăl nostru

35 sămînță“. Și adăpară și întru aceea noapte pre tatăl lor cu vin și, întrînd înlăuntru cea mai tînără, dormi cu tatăl ei; și n-au știut cînd

36 s-au culcat cu ea și cînd s-au sculat. Și zămisliră amîndoao featele lui Lot den tatăl lor. Și născu cea mai mare fecior și-i chemă numele lui Moav, zicînd „Den tatăl meu“. Acesta e tată moaviteanilor, pînă în

38 ziua de astăzi. Și născu cea mai tînără fecior și chemă numele lui Aman, „Fiiu rudii mele“ zicînd. Acesta iaste tatăl amaniteanilor, pînă în ziua de astăzi.

C A P X X

1 i purceasă de acolo Avraam la pămînt
cătră amiazăzi și lăcui întru mijlocul
Cadis și întru mijlocul Sur, și lăcui la
Gheraris. Și zise Avraam pentru
2 Sarra, fămeaia lui, cum „Sor iaste
mie“, că să temu să zică „Fămeaie-m iaste“,
pentru ca să nu-l ucigă pre dînsul oamenii
cetății pentru dînsa. Și tremise Avimeleh,
împăratul gherarilor, ș-au luat pre Sarra.
3 Și întră Dumnezeu cătră Avimeleh în somnu
noaptea și zise lui: „Iată, tu mori pentru muia-
rea carea ai luat, și ea iaste împreunată cu băr-
bat“. Și Avimeleh nu s-au întins la dînsa și
4 zise: „Doamne, limbă neștiind și drept vei
piarde? Au doară nu mi-au zis mie el cum
5 ‘Sor mie iaste’? Și ea mi-au zis mie: ‘Frate mie
iaste’. Întru inimă curată și în dreptatea
mînilor am făcut aceasta“. Și zise Dumne-
6 zău în somnu: „Și Eu am cunoscut cum cu
inemă curată ai făcut aceasta, și Eu nu M-am
îndurat de tine, ca să nu greșești tu cătră
Mine, pentru aceasta nu te-am lăsat să te
atingi de dînsa. Iară acum dă îndărăt muia-
7 rea omului, pentru căce proroc iaste și se va
ruga pentru tine și vei trăi; iară de nu o vei da
îndărăt, vei cunoaște cum tu vei muri și toate
ale tale“. Și mîneacă Avimeleh dimineața și
8 chemă pre toate slugile lui și grăi toate cuvîn-
tele aceastea în urechile lor și să temură toț
oamenii foarte. Și chemă Avimeleh pre
9 Avraam și-i zise lui: „Ce ai făcut aceasta
noao? Cîndai să nu fim greșit ceva cătră tine,
pentru căce ai adus preste mine și preste
împărăția mea păcat mare? Faptul carele
nime nu-l va face mi-ai făcut mie“. Și zise
10 Avimeleh cătră Avraam: „Ce socotind ai făcut
aceasta?“ Și zise Avraam: „Pentru că am
11 zis: Cîndai nu iaste teamere de Dumnezeu în
locul acesta, și pre mine mă vor omorî pentru
fămeaia mea. Că și adevărat de pre tată sor
12 îm iaste, iară nu den mumă, și mi să făcu mie
și fămeaie. Și fu cîndu m-au scos Dumne-
13 zău den casa tătîni-mieu, și i-am zis ei:
Această dreptate să faci asupra mea: în tot
locul unde vom intra, acolo zi pentru mine
cum ‘Frate-m iaste.’“ Și luo Avimeleh 1000
14 de didrahme, oi și viței, slugi și slujnice, și au
dat lui Avraam, și-i deade îndărăt pre Sarra,
fămeaia lui. Și zise Avimeleh cătră
15 Avraam: „Iată pămîntul înaintea ta, unde-ț va
plăcea, lăcuiaște“. Iară Sarrei zise: „Iată,
16 am dat 1000 de didrahme fratelui tău, aceștea
vor fi ție întru cinstea obrazului tău și a toate
cîte-s cu tine, și tot adevărat grăiaște.“ Și
17 să rugă Avraam cătră Dumnezeu, și vindecă
Dumnezeu pre Avimeleh, și pre fămeaia lui,
și pre slujnicele lui; și naștea. Pentru că 18

închizînd închise Dumnezeu denafară tot zgăul întru casa lui Avimeleh, pentru Sarra, fâmeaia lui Avraam.

C A P X X I

1 **S**i Domnul socoti pre Sarra după cum
zise și făcu Domnul Sarrei după cum
2 grăi. Și zămislind, născu Sarra lui
Avraam fecior la bătrîneațe, la vrea-
mea după cum i-au grăit lui Domnul.
3 Și numi Avraam numele feciorului său ce i
s-au născut lui, carele i-au născut lui Sarra,
4 Isaac. Și obrezui Avraam pe Isaac în a opta
zi, după cum i-au poruncit lui Dumnezeu.
5 Avraam era de 100 de ani cînd i s-au născut lui
6 Isaac, fiiul lui. Și zise Sarra: „Rîs mi-au
făcut Domnul, pentru că cine va auzi să va
7 bucura împreună cu mine“. Și zise: „Cine
va povesti lui Avraam că apleacă pruncul
Sarra? Pentru că am născut fecior la bătrînea-
8 țile mele“. Și crescui copilul și să înțarcă,
și făcu Avraam ospățu mare în ziua care s-au
9 înțarcat fiiu-său Isaac. Și văzînd Sarra pre
feciorul Agarei eghiptineanii, carele să năs-
cuse lui Avraam, jucîndu-se cu Isaac, feciorul
10 ei, Și zise lui Avraam: „Goneaște pre
această slujnică și pre feciorul ei, pentru că nu
va moșteni feciorul slujnicii cu feciorul meu
11 Isaac“. Și foarte greu se păru cuvîntul
înaintea lui Avraam, pentru feciorul său
12 Ismail. Și zise Dumnezău lui Avraam: „Nu
fie înaintea ta greu pentru copil și pentru sluj-
nică; toate cîte va zice ție Sarra, ascultă glasul
ei, pentru că întru Isaac se va chema ție
13 seminție. Iară și pe feciorul slujnicii aceș-
tiia, întru limbă mare îl voiu face pre dînsul,
14 pentru că seminția ta iaste“. Și să sculă
Avraam dimineața și luă pîine și un foale de
apă și deade Agarei; și-i puse pre umăr și
copilul și o goni pre dînsa. Și mergînd, rătăciia
15 pren pustie spre Fîntîna Jurămîntului. Și
să firși apa den foale, și lepădă copilul supt un
16 brad. Și mergînd, au șezut în preajma lui,
departe ca o proșcă de arcu, pentru că zise:
„Nu voiu vedea moartea copilului meu“. Și
șezu împotriva de departe, și strigînd copilul
17 plînsu. Și ascultă Dumnezeu glasul copilu-
lui, den locul unde era, și strigă îngerul lui
Dumnezeu pre Agar den ceriu și zise ei: „Ce
iaste, Agar? Nu te teame, pentru că au auzit
Dumnezeu glasul copilului tău, den locul unde
18 iaste. Scoală-te și ia copilul și-l ține cu
mîna ta pre dînsul, pentru că în limbă mare
19 voiu face pre dînsul“. Și deșchise Dumne-
zeu ochii ei și văzu fîntînă de apă vie și
mearse de umplu foalele de apă și adăpă
20 copilul. Și era Dumnezău cu copilul, și
crescu și lăcui în pustie și să făcu arcaș.
21 Și lăcui în pustiiul lui Faran, și-i luă lui
mumă-sa muiare din pămîntul Eghiptului.

Și fu într-aceaea vreme, și zise Avimeleh și 22
Ohozath, carele au luat pre noru-sa, și Filoh,
voivodul puterii lui, cătră Avraam zicînd:
„Dumnezeu e cu tine întru toate cîte faci.
Deci acum jură-mi pre Dumnezeu cum nu-m 23
vei face strîmbătate, nice seminții mele, nice
numelui meu, ce după dreptatea carea am
făcut cu tine, vei face cu mine, și pămîntului
întru carele te-ai sălășluit într-însul“. Și 24
zise Avraam: „Eu mă jur“. Și muștră 25
Avraam pre Avimeleh pentru fîntînile apei ce
au luat slugile lui Avimeleh. Și zise lui Avi- 26
meleh: „N-am știut cine au făcut ție lucrul
acesta; nice tu mi-ai spus, nice eu am auzit,
fără numai astăzi“. Și luă Avraam oi și 27
viței, și deade lui Avimeleh, și au pus amîndoi
făgăduință. Și au pus Avraam 7 mielușite 28
de oi singure. Și zise Avimeleh cătră 29
Avraam: „Ce sînt ceale 7 mielușite ale oilor
acestora care le-ai pus singure?“ Și zise 30
Avraam: „Pentru că aceaste 7 mielușite vei
lua de la mine, ca să-m fie de mărturie că eu
am săpat această fîntînă“. Pentru aceaea 31
au numit numele locului aceluia Fîntîna Jură-
mîntului, că acolo au jurat amîndoi. Și toc- 32
miră amîndoi făgăduire la Fîntîna Jurămîntu-
lui. Și să sculă Avimeleh și Ohozath, ce ținea
pre noru-sa, și Filoh, voivodul puterii lui, și
să întoarse la pămîntul filistiimilor. Și 33
răsădi Avraam țarină la Fîntîna Jurămîntului
și au chemat acolo pe numele Domnului
Dumnezeu veacinicu. Și sălășlui Avraam 34
întru pămîntul filistiimilor zile multe.

C A P X X I I

1 **S**i fu după cuvintele aceastea, Dum-
nezeu ispitia pre Avraam și zise lui:
„Avraame, Avraame!“ Și zise: „Iată
eu!“ Și zise: „Ia pre fiiul tău cel 2
iubit, pre Isaac, pre cel ce ai iubit, și
pasă la pămîntul cel nalt și-l fă pre dînsul
acolo jîrtvă pre unul dentru munți, carele-ț
voiu zice ție“. Și sculîndu-se Avraam dime- 3
neața, își însămară măgariul său și luă cu dîn-
sul două slugi și pre Isaac, feciorul lui, și,
tăind leamne pentru jîrtvă, sculîndu-se,
mearse și veni la locul unde-i zise lui Dumne-
zeu a treia zi. Și căutînd Avraam cu ochii, 4
văzu locul de departe. Și zise Avraam slu- 5
gilor sale: „Șădeți aicea cu măgariul, iară eu și
copilașul vom merge pînă acii și, închinîndu-
ne, ne vom întoarce la voi“. Și luă Avraam 6
leamnele jîrtvei și le puse pre Isaac, feciorul
lui, și luă a mînă focul și cuțitul și să dusără
amîndoi dempreună. Și zise Isaac cătră 7
Avraam, tatăl lui: „Tată!“ Și el zise: „Ce iaste,
fiiul meu?“ – „Iată focul și leamnele, unde iaste
oaia jîrtvei?“ Și zise Avraam: „Dumnezău Îș 8
va vedea Lui oaia pentru jîrtvă, fiiul meu“. Și

9 mergînd amîndoi împreună, Veniră la locul carele i-au zis lui Dumnezeu. Și au urzit acolo Avraam jîrtăvnicul și puse leamne deasupra și, împiedecînd pre Isaac, fiul său, îl puse pre dînsul preste jîrtăvnic, deasupra leamnelor.

10 Și tinse Avraam mîna sa să-ș ia cuțitul să
11 junghe pre fiul său. Și-l chemă îngerul Domnului den ceriu și zise: „Avraame,
12 Avraame!“ Și el zise: „Iată eu“. Și zise: „Să nu-ț pui mîna asupra copilului, nice să faci lui nemică, că acum am conoscut că te temi tu de Dumnezeu, și te-ai îndurat de fiul
13 tău cel iubit, pentru Mine“. Și căutînd Avraam cu ochii lui văzu și, iată, un berbeace prins într-un sad savec de coarne. Și mearse Avraam și luo berbeacele și-l aduse a face
14 jîrtvă pentru Isaac, fiul lui. Și numi Avraam numele locului aceluia „Domnul au văzut“, pentru ca să zică astăzi: „În munte
15 Domnul Se-au ivit“. Și chemă îngerul Domnului pre Avraam al doilea rînd den ceriu,
16 zicînd: „Asupra Mea M-am jurat, zice Domnul, pentru care lucru ai făcut cuvîntul acesta și te-ai îndurat de fiul tău cel iubit,
17 Cu adevărat blagoslovind te voi blagoslovi și mulțind voi mulți seminția ta ca stealele ceriului și ca năsipul cel dupe țarmurile mării, și va moșteni seminția ta cetățile
18 nepriatinilor. Și se vor blagoslovi întru seminția ta toate limbile pămîntului, pentru
19 care ai ascultat glasul Mieu“. Și să întoarse Avraam cătră slugile lui și, sculîndu-se, să duseră la Fîntîna Jurămîntului și lăcui Avraam
20 la Fîntîna Jurămîntului. Și fu după cuvintele acestea, și să poronci lui Avraam zicînd: „Iată, născu Melha și ea fii lui Nahor, fratelui
21 tău, Pre Uzu, întîiu născut, și pre Vaix, fratele lui, și pre Camoil, tatăl sirilor, Și pre Hazad și pre Nazaf și pre Faldes și pre Eldaf,
22 Și pre Vathuil. Și Vathuil au născut pre Reveca. Sînt 8 feciori aceștea care i-au născut Melha lui Nahor, fratele lui Avraam. Și țiiitoarea lui, anume Reima, au născut și ea pre Tavec și pre Taam și pre Tohos și pre Moha“.

C A P X X I I I

1 **S**i fu viața Sarrei ani 100 și 20 și 7.
2 Și muri Sarra în cetatea Arvuc, care iaste în vale, aceasta iaste Hevron, în pămîntul Hanaan. Și veni Avraam ca să plîngă pre Sarra și să jăluiască.

3 Și să sculă Avraam de la mortul său și zise
4 Avraam feciorilor lui Het zicînd: „Strein și nemearnic sînt eu cu voi. Dați-m mie dară moșie de mormînt cu voi și voi îngropa mortul meu de la mine“. Și răspunseră feciorii
5 lui Het cătră Avraam, zicînd: „Nu, doamne, ce ascultă pre noi: Împărat de la Dumnezeu tu ești întru noi, întru ceale alese ale

noastre mormînturi îngroapă-ț mortul tău, pentru că nice unul dentru noi va opri mormîntul lui de tine ca să îngropi mortul tău acolo“. Și sculîndu-se Avraam, să închină
7 norodului pămîntului feciorilor lui Het Și
8 grăi cătră dînșii Avraam zicînd: „De aveț la sufletul vostru ca să îngrop mortul meu denaintea feații mele, ascultați-mă și grăiț pentru mine lui Efrom a lui Saar Și-m dea
9 mie peștira cea îndoită care iaste a lui, cea ce iaste în partea țarinii lui. Pre argint ce va fi vreadnică, să-m dea mie aceasta ce iaste întru voi, întru agonisire de mormînt“. Și Efron
10 șădea întru mijlocul feciorilor lui Het. Și răspunzînd Efron Heteul cătră Avraam, au zis celor ce aud, feciorilor lui Het și celor ce intra în cetate, tuturor zicînd: „Lîngă mine fii,
11 doamne, și mă ascultă: țarina și peștira care iaste într-însa ție o dau. Naintea tuturor cetățeanilor miei, dat-am ție. Îngroapă mortul tău“. Și să închină Avraam înaintea norodului pămîntului și feciorilor lui Het Și zise
12 lui Efron la urechi, înaintea a tot norodul pămîntului: „De vreame ce în partea mea ești, ascultă-mă. Argintul țarinii ia-l de la mine, și voi îngropa pre mortul meu acolo“. Și
13 răspunse Efron lui Avraam, zicînd: „Nu,
14 doamne, pentru că am auzit. Cum, 400 de didrahme de argint întru mine și întru tine, ce ar fi aceasta? Și tu mortul tău și-l îngroapă“. Și auzi Avraam pre Efron. [Au numărat lui]
15 argintul care au grăit în urechile feciorilor lui Het, 400 de didrahme de argint ales la neguțători. Și iaste țarina lui Efron carea era în
16 peștira cea îndoită care iaste cătră fața Mamvriei, țarina și peștira care era întru ea și copacii ce era întru țarină care iaste întru toate hotarăle lui împrejur Lui Avraam
17 întru agonisire, înaintea feciorilor lui Het și tuturor celor ce intra în cetate. După aceasta au îngropat Avraam pre Sarra, fămeaia lui, întru peștira țarinii cea îndoită care iaste împotriva Mamvrii, aceasta iaste Hevron, întru pămîntul lui Hanaan. Și să adevără
18 țarina și peștera care era într-însa a lui Avraam întru cîștigarea de mormînt de la feciorii lui Het.

C A P X X I V

1 **S**i Avraam era bătrîn, îndelungat de zile, și Domnul blagoslovi pre Avraam întru toate. Și zise
2 Avraam slugii lui cei mai bătrîne a casei lui, celuia ce era mai mare peste toate ale lui: „Puneț mîna ta supt armul meu, Și te jur pre Domnul Dumnezeu ceriului și
3 pre Dumnezeu pămîntului ca să nu iai fămeaia feciorului meu, lui Isaac, den featele hananeilor cu care eu lăcuiescu întru dînșii, Ce-ntru pămîntul meu unde am născut eu
4

vei merge, și la neamul meu, și vei lua fămeaie feciorului meu, lui Isaac, de acolo“.

5 Și zise cătră dînsul sluga: „Dară cînd n-a vrea muiarea să mergă cu mine îndărăt la pămîntul acesta, voi întoarce pre feciorul tău la

6 pămîntul de unde ai ieșit de acolo?“ Și zise cătră dînsul Avraam: „Ia amente întru tine, ca

7 să nu întorci pre feciorul meu acolo. Domnul Dumnezeu ceriului și Dumnezeu pămîntului, Carele m-au luat den casa tătîni-mieu și den pămîntul carele am născut, Carele mi-au grăit și mi-au jurat zicînd: ‘Ție-ț voi da pămîntul acesta, și seminției tale!’, Acesta va trimite îngerul Său înaintea ta și vei loa

8 fămeaie feciorului meu Isaac de acolo. Iară de nu va vrea muiarea să mergă cu tine la pămîntul acesta, curat vei fi de jurămîntul acesta, numai pre feciorul meu să nu-l întorci

9 acolo“. Și puse sluga mîna lui supt armul lui Avraam, stăpînul lui, și jură lui pentru

10 cuvîntul acesta. Și luă sluga 10 cămile dentru cămilele stăpînu-său, și den toate bunătățile stăpînului lui împreună cu dînsul, și să sculă de să dusă la Mijlocul-rîurilor, la

11 cetatea lui Nahor. Și adormi cămilele afară den cetate, lîngă fîntîna cu apa cea de cătră

12 seară, cînd ies ceale ce iau apă. Și zise: „Domnul Dumnezeu stăpînului meu Avraam, fă-m cale bună naintea mea astăzi și

13 fă milă cu stăpînul meu, Avraam. Iată, eu stau la izvorul apei, și featele celor ce lăcuiescu în cetate mergu ca să scoată

14 apă. Și va fi fecioara care eu voi zice: ‘Pleacă ciutura ta pentru ca să beau’, și-m va zice: ‘Bea tu, și cămilele ți le voi adăpa pînă unde vor înceta bîndu’, aceasta ai gătit slugii Tale, lui Isaac, și întru aceasta voi cunoaște cum ai făcut milă cu stăpînul meu,

15 Avraam“. Și fu mai nainte de a săvîrși el grăind întru cugetul lui, și, iată, Reveca ieși afară, carea să născuse lui Vathuil, feciorul Melhăi, muierei lui Nahor, și frate al lui

16 Avraam, avînd ciutura pre umărul ei. Și fecioara era frumoasă la față foarte, fecioară era, bărbat n-au cunoscut pre dînsa, și, pogo-rîndu-se la izvor, îș împlu ciutura și să

17 sui. Și alergă sluga întru timpinarea ei și zise: „Adapă-mă puținea apă den ciutura

18 ta“. Și ea zise: „Bea, doamne!“ Și grăbind, slobozi ciutura pre brațul ei și-l adăpa pre

19 dînsul pînă unde au încetat bînd. Și-i zise: „Și cămilele-ț voi adăpa, și voi scoate apă

20 pînă unde toate vor bea“. Și grăbi Și deșărtă ciutura în adăpătoare și alergă iarăș la fîntînă să scoată apă și scoase apă la toate

21 cămilele. Și omul o pricipea pre dînsa și tăcea, pentru ca să cunoască de au îndereptat

22 Domnul calea lui au ba. Și fu cînd înce-

tară toate cămilele bîndu, luă omul cercei de aur de trăgea cîte o drahmă și 2 brățări pre mîinele ei, trasul lor 10 galbeni de aur, Și o 23

întrebă pre dînsa și zise: „A cui fată ești? Spune-m de iaste la tată-tău loc noao de a odehni“. Și ea zise cătră dînsul: „Fată lui 24

Vathuil sînt, al Melhăi, pre care l-au născut ea lui Nahor“. Și zise lui: „Paie și săturări 25

multe sînt la noi și loc de odihnit“. Și bine- 26

vrînd omul, să închină Domnului și zise: „Blagoslovit Domnul Dumnezeu stăpînului 27

mieu Avraam, Carele n-au lăsat dreptatea și adevărul de la stăpînul meu! Pre mine mă îndereptă Dumnezeu la casa fratelui stăpînu- 28

lui meu“. Și alergînd copila, spuse mîne-sa 29

după cuvintele aceastea. Și Reveca avea frate pre nume Lavan și alergă Lavan cătră om afară la izvor. Și fu deca văzu cerceii și 30

brățările în mîinile surorii lui și cînd auzi cuvintele Revecai, surori-sa, zicînd: „Așa mi-au grăit omul“, și veni la om stînd el la cămile la izvor Și-i zise lui: „Întră 31

înlăuntru, bine-i cuvîntat Domnul, pentru căce stai afară? Și eu am gătit casa și locul cămilelor“. Și întră omul în casă și des- 32

cărcă cămilele și puse paie și finuri cămilelor și apă picioarelor lui și picioarelor oamenilor ce era cu el. Și le puse lor pîne să mănînce 33

și zise: „Nu voi mîncă pînă [nu] voi grăi cuventile mele“. Și zisără: „Grăiaște!“ Și 34

zise: „Sluga lui Avraam eu sînt. Și Domnul 35

au blagoslovit pre stăpînu-mieu foarte, și s-au înălțat. Și-i deade lui oi și viței, și argint și aur, slugi și slujnice, cămile și măgari. Și născu 36

Sarra, fămeaia stăpînului meu, un fecior stăpînului meu după ce au îmbătrînit el, și-i deade lui cîte era la el. Și m-au jurat stăpî- 37

nul meu, zicînd: ‘Să nu iai fămeaie fiului meu den featele hananeilor, întru care eu sălăș- 38

luiescu întru pămîntul lor, Ce numai la casa tătîne-mieu să mergi și la neamul meu și vei lua muiare feciorului meu de acolo’. Și 39

ziș stăpînului meu: ‘Cîndai nu va vrea să mergă cu mine?’ Și-m zise: ‘Domnul 40

Dumnezeu, naintea Căruia bine am plăcut, Acela va tremite pre îngerul Său cu tine și-ț va înderepta calea și vei lua fămeaie fiului meu den neamul meu și den casa tătîni- 41

mieu. Atuncea curat vei fi de blestămul meu, căci, cînd vei veni la neamul meu și nu-ț vor da ție, și vei fi curat de jurămîntul meu’. Și viind astăzi la izvor, ziș: ‘Doamne Dumne- 42

zăul stăpînului meu Avraam, de-m vei înderpta calea mea Tu, care eu acum voi merge la ea, Iată, stau la izvorul apei, și featele oame- 43

nilor cetății vor ieși ca să ia apă, și va fi fecioara căriia eu voi zice: ‘Adapă-mă puținea apă den ciutura ta!’ Și-m va zice: ‘Și tu bea, și că- 44

milelor tale voiu scoate apă!', aceasta iaste
 fămeaia carea o au gătit Domnul slugii Sale,
 lui Isaac, și întru aceasta voiu cunoaște cum ai
 45 făcut milă stăpînului meu Avraam'. Și fu
 mai nainte decît a săvîrși eu grăind întru
 cugetul meu, îndată Reveca ieșia afară avînd
 ciutură pre umăr și pogorî la izvor și scoase
 46 apă. Și-i ziș ei: 'Adapă-mă!' Și grăbind, slo-
 bozi ciutura pre brațul ei de pre dînsa și zise:
 'Bea tu, și cămilele tale voiu adăpa'. Și am
 47 băut, și cămilele au adăpat. Și am întreat
 pre ea și ziș: 'A cui fată ești tu?' Și ea zise:
 'Fată lui Vathuil sînt, feciorului lui Nahor,
 carele i-au născut lui Melha'. Și-i puș cerceii
 48 pre brațul ei și brățărilor pre mîin[i] le ei. Și
 binevrînd m-am închinat Domnului și binecu-
 vîntai pre Domnul Dumnezăul stăpînului
 meu Avraam, Carele m-au îndereptat întru
 calea adevărului, ca să iau fata fratelui stăpî-
 49 nului meu, fiului lui. Deci de veș face voi
 milă și dereptate cătră stăpînul meu, spune-
 ți-m, ca să mă întorcu în dereapta au în
 50 stînga". Și răspunzînd Lavan și Vathuil,
 ziseră: „De la Domnul au ieșit acesta lucru, nu
 vom putea să grăim împotriva ta rău au
 51 bine. Iată Reveca înaintea ta. Luundu-o,
 du-te, și fie fămeaie feciorului stăpînului tău,
 52 după cum au grăit Domnul“. Și fu auzind
 sluga lui Avraam cuvintele lor, s-au închinat
 53 pre pămînt lui Dumnezău. Și scoțînd sluga
 vase de argint și de aur și îmbrăcăminte, au
 dat Revecăi, și daruri deade fratelui ei și
 54 mumei ei. Și mîncară și băură și el și oame-
 nii ce era cu el și dormiră. Și sculîndu-se demi-
 neața, zise: „Tremiteți-mă pentru ca să mă
 55 duc la stăpînu-mieu“. Și ziseră frații ei și
 mumă-sa: „Rămîie fata cu noi ca vreo 10 zile,
 56 și după aceea să va duce“. Și el zise cătră
 ei: „Nu mă opriți, și Domnul au îndereptat
 calea Lui întru mine; trimiteți-mă pentru ca
 57 să mergu la stăpînul meu“. Și ei ziseră:
 „Să chemăm copila și să întrebăm gura ei“. Și
 chemară pre Reveca și-i ziseră ei: „Mear-
 58 ge-vei cu omul acesta?“ Și ea zise: „Mear-
 59 gi-voiu“. Și tremiseră pre Reveca, sora lor,
 și unealtele ei, și pre sluga lui Avraam, și pre
 60 cei cu dînsul. Și blagosloviră pre Reveca și
 ziseră ei: „Sora noastră ești, fă-te întru mii de
 zeci de mii și moștinească seminția ta cetățile
 61 nepriatinilor!“ Și sculîndu-se Reveca și
 roabele ei, s-au suit pre cămile și să dusără cu
 62 omul; și luînd sluga pre Reveca, s-au dus. Și
 Isaac mergea pren pustie, de cătră Fîntîna
 Videniei, și el lăcuia în pămîntul de cătră
 63 amiazăzi. Și ieși Isaac ca să se primble la
 cîmpu, mai nainte de înde seară, și căuțînd cu
 64 ochii lui, văzu cămile viitoare. Și căuțînd Re-
 vecca cu ochii, văzu pre Isaac și sări de pre cămilă.

Și zise cătră slugă: „Cine iaste omul acela ce
 merge în cîmpu întru întempinarea
 noastră?“ Și zise sluga: „Acesta iaste stăpînul
 meu.“ Iară ea, luîndu-ș brobodealnegul, să
 îmbrăca. Și povesti sluga lui Isaac toate
 66 cuventele cîte au făcut. Și întră Isaac în
 67 casa mumei lui și luo pre Reveca și i să făcu lui
 fămeaie și o iubi pre dînsa. Și să mîngîia Isaac
 pentru Sarra, muma lui.

C A P X X V

Si adăogînd Avraam, îș luo fămeaie, 1
 căriia numele-i era Hettura. Și-i 2
 născu lui pre Zomvran și pre Iezan și
 pre Mada și pre Madiam și pre Ievoc
 și pre Soia. Și Iezan au născut pre 3
 Sava și pre Thaman și pre Dedan. Și feciorii
 lui Dedan fură: Raguil și Navdeil și Asuriim și
 Laturiim și Loomit. Și feciorii lui Madiam: 4
 Ghefar și Afer și Enoh și Avitha și Eldaga, toți
 aceștea era feciorii Heturii. Și deade 5
 Avraam toate unealtele lui lui Isaac, feciorul
 lui. Și feciorilor țitorilor lui au dat Avraam 6
 daruri, și-i scoase pre dînșii în laturi de la
 Isaac, feciorul lui, încă fiind el viu, cătră răsărit,
 la pămîntul răsăriturilor. Și aceștea sînt 7
 anii zilelor vieții lui Avraam cîț au trăit: 175 de
 ani. Și slăbind Avraam, muri întru bătrî- 8
 neațe bune, bătrîn și plin de zile, și să puse
 lîngă norodul lui. Și-l îngropară pre dînsul 9
 Isaac și Ismail, amîndoi feciorii lui, în peștira
 cea îndoită, în țarina lui Efron, feciorul lui
 Saar Heteului, carele iaste împotriva Mam- 10
 vriei, Țarina și peștera ce au cîștigat
 Avraam de la feciorii lui Het, acolo îngropară
 pre Avraam și pre Sarra, fămeaia lui. Și fu 11
 după ce muri Avraam, blagoslovi Dumnezău
 pre Isaac, fiul lui, și lăcui Isaac lîngă Fîntîna
 Vederii. Și aceastea sînt naștirile lui Ismail, 12
 feciorul lui Avraam, pre carele au născut
 Agar, slujnica Sarrei, lui Avraam, Și aceastea 13
 sînt numele feciorilor lui Ismail, pre numele
 rudeniilor lui: cel dentîiu născut, Ismail, și
 Navaioth și Chidar și Navdeil și Masam Și 14
 Masma și Duma și Masi Și Hodan și The- 15
 man și Ietur și Nafes și Chedma. Aceștea 16
 sînt feciorii lui Ismail, și aceastea sînt numele
 lor, în corturile lor și întru odăile lor, 12
 boiari, după limba lor. Și aceștea-s anii 17
 vieții lui Ismail—137 de ani. Și slăbind, muri și
 se alătură lîngă ruda lui. Și lăcui de la Evilat 18
 pînă la Sur, carea iaste înaintea feații Eghi-
 petului, pînă a veni la asiriani, înaintea feații
 tuturor fraților lui au lăcuit. Și aceastea-s 19
 naștirile lui Isaac, feciorul lui Avraam:
 Avraam au născut pre Isaac. Și Isaac era 20
 de 40 de ani cînd au luat pre Reveca, fata

21 lui Vathuil Sirului, lui fămeaie. Și să ruga
Isaac Domnului pentru Reveca, fămeaia lui,
pentru că era stearpă. Și-l ascultă pre dînsul
Dumnezău, și zămisli în pîntece Reveca,
22 fămeaia lui. Și juca copiii întru dînsa și
zise: „De iaste să mi să facă așa, pentru ce mie
aceasta?” Și mearse să întreabe de la Dom-
23 nul. Și zise Domnul ei: „Doao limbi în
zgăul tău sînt și doao năroade den pîntecele
tău se vor împărți. Și va covîrși nărod pre
nărod și cel mai mare va sluji celui mai
24 mic“. Și să împlură zilele a naște ea și la
25 dînsa era geameni întru pîntecile ei. Și ieși
feciorul cel întîiu născut, roșiu tot ca o piale,
26 păros, și-i numi numele lui Isaf. Și după
acesta ieși fratele lui, și mîna lui prinsă de căl-
cîiul lui Isaf, și numi numele lui Iacov. Și Isaac
era de 60 de ani cînd au născut pre aceștea
27 Reveca. Și crescură tinereii, și era Isaf om
știind vîna, moșic, iară Iacov – om neviclean,
28 lăcuind în casă. Și iubiia Isaac pre Isaf,
pentru căci vînatul lui era mîncarea lui, iară
29 Reveca iubiia pre Iacov. Și fiarse Iacov
30 fiertură și veni Isaf de la cîmp ostenit. Și
zise Isaf cătră Iacov: „Gustă-m den fiertura
acestui grîu, pentru că slăbesc“. Pentru aceea
31 să numi numele lui Edom. Și zise Iacov
cătră Isaf: „Dă-mi astăzi naștirile tale ceale
32 dentîiu mie“. Și zise Isaf: „Iată, eu merg să
moriu, și ce mi-s bune aceaste născături
33 înainte?” Și-i zise lui Iacov: „Jură-te mie
astăzi“. Și jură lui. Și au dat Isaf naștirile den-
34 tîiu lui Iacov. Și Iacov deade lui Isaf pîine și
fiertură de linte, și mîncă și bău, și să sculă de
să duse; și ocări Isaf naștirile dentîiu.

C A P X X V I

1 **S**i fu foamete pre pămînt, afară de foa-
metea cea mai denainte, carea s-au
făcut în zilele lui Avraam. Și mearse
Isaac cătră Avimeleh, împăratul
2 Filistiim, la Gherara. Și Să ivi lui
Dumnezeu și zise: „Nu te pogorî la Eghipet, ce
lăcuiaste în pămîntul carile ți-l voiu spune
3 ție. Și vei sălășlui în pămîntul acesta și voiu
fi cu tine și te voiu blagoslovi, pentru că ție și
seminții tale voiu da tot pămîntul și voiu întări
jurămîntul Mieu carele M-am jurat lui Avraam,
4 tatălui tău. Și voiu înmulți seminția ta ca
stealele ceriului și voiu da seminției tale tot
pămîntul acesta și se vor blagoslovi întru se-
5 minția ta toate limbile pămîntului, Pentru căci
au ascultat Avraam, tată-tău, glasul Mieu și au
păzit poruncile Meale și învățăturile Meale și di-
6 reptățile Meale și legile Meale“. Și lăcui Isaac
7 la Gherara. Și întrebare oamenii locului pen-
tru Reveca, fămeaia lui, și zise: „Sor mie

iaste“, pentru că să temu a zice „Fămeaie-m
iaste“, pentru ca nu doară să-l ucigă oamenii
locului pentru Reveca, căce era frumoasă la
față. Și fu acolo în mulți ani. Și privind Avi- 8
meleh, împăratul Gherarei, pre fereastră,
văzu pre Isaac glumind cu Reveca, fămeaia
lui. Și chemă Avimeleh pre Isaac și-i zise 9
lui: „Oare fămeaie-ț iaste? Și căce ai zis: ‘Sor
îm iaste?’“. Și zise Isaac: „Am zis pentru căce
cîndai să nu moriu pentru dînsa“. Și zise 10
lui Avimeleh: „Ce ai făcut aceasta noao? Puțin
ar fi dormit cineva den ruda mea cu fămeaia
ta, și ai fi adus asupra noastră necunoș-
tință“. Și porunci Avimeleh la tot norodul 11
lui, zicînd: „Tot cine se va atinge de omul
acesta au de fămeaia lui, cu moarte va fi vino-
vat“. Și sămănă Isaac întru pămîntul ace- 12
la și află întru anul acela orzu dînd 100. Și-l
blagoslovi pre dînsul Domnul. Și să înălță 13
omul și, mergînd înainte, mai mare se făcea,
pînă unde mare să făcu foarte. Și să făcură 14
lui dobitoc de oi și dobitoc de boi și arături
multe. Și zavistuiră pre dînsul filistiimii, Și 15
toate fîntînile cîte au săpat slugile lui în vrea-
mea tătîni-său le-au astupat filistiimii și le-au
umplut de pămînt. Și zise Avimeleh cătră 16
Isaac: „Du-te de la noi, că mai mare decît noi
te-ai făcut foarte“. Și să mută de acolo 17
Isaac și poposi la rîpa Gherarilor și tăbări
acolo. Și iarăș Isaac au săpat fîntînile cu 18
ape, carele au săpat slugile lui Avraam, tatăl
lui, și le-au astupat pre eale filistiimii după ce
au murit Avraam, tatăl lui, și le numi pre dîn-
săle cu nume, după numele care le-au numit
tatăl lui. Și săpară slugile lui Isaac în rîpa 19
Gherarilor și aflară acolo fîntîna de apă
vie. Și să bătură păstorii Gherarilor cu 20
păstorii lui Isaac, zicînd cum a lor iaste apa. Și
numiră numele fîntînii „Strîmbătate“, pentru
că strîmbătate i-au făcut lui. Și rădicîndu-se 21
de acolo, au săpat altă fîntîna și să pricia și
pentru aceea. Și numi numele ei „Vrajbă“.
Și rădicîndu-se de acolo, au săpat altă fîntîna, 22
și nu s-au bătut pentru aceea. Și i-au numit
numele ei „Lărgime de loc“, zicînd: „Pentru
căci acum au lărgit Domnul noao și ne-au
crescut pre pămînt“. Și să sui de acolo la 23
Fîntîna Jurămîntului. Și Să ivi lui Dumne- 24
zeu în noaptea aceea și zise: „Eu sînt Dom-
nul lui Avraam, tatălui tău. Nu te teame,
pentru că cu tine sînt și te-am blagoslovit și
voiu înmulți seminția ta, pentru Avraam, tatăl
tău“. Și zidi acolo jîrtăvnic și chemă nume- 25
le lui Dumnezău și puse acolo cortul lui. Și săpa-
ră acolo slugile lui Isaac fîntîna. Și Avimeleh 26
să duse la dînsul de la Gherara, și Ohozath, ce ți-
nea pre noru-sa, și Filoh, voivodul puterei

27 lui. Și zise cătră dînșii Isaac: „Pentru căci
aș venit cătră mine? Și voi m-aș urî și m-ași
28 scos de la voi“. Și ei au zis: „Văzînd te-am
văzut că Domnul era cu tine și am zis: ‘Fie
dară, întru mijlocul nostru și întru mijlocul tău
29 să punem cu tine legătură. Ca să nu faci cu
noi rău, în ce chip noi nu ne-am scîrbit și în ce
chip ție și-am trebuit bine și te-am scos cu
pace’. Și tu acum blagoslovit ești de Domnul”.
30/31 Și le făcu ospăț, și mîncară și băură. Și scu-
lîndu-se dimineața, jură om aproapelui lui,
și-i trimise pre dînșii Isaac și să dusără cu
32 mîntuire de la dînsul. Și fu întru aceea zi,
și, mergînd slugile lui Isaac, îi spuseră pentru
fîntîna ce-au săpat și ziseră: „Nu am aflat
33 apă“. Și o numi „Jurămînt“, pentru
aceaea numi nume cetății Fîntîna Jurămîntu-
34 lui, pînă în ziua de astăzi. Și era Isaf de 40
de ani, și luo muiare pre Iudin, fata lui Veil
Heteul, și pre Vasemcath, fata lui Elon
35 Eveul. Și să priciia cu Isaac și cu Reveca.

C A P X X V I I

1 **S**i fu după ce-au îmbătrînit Isaac și să
tîmpiră ochii lui a vedea, și chemă pre
Isaf, feciorul lui cel mai bătrîn, și-i
zise lui: „Fiiul meu!“ Și zise: „Iată
2 eu“. Și zise lui: „Iată, am îmbătrî-
3 nit și nu știu ziua mörții mele. Acum dară
ia-ș unealta ta, arcul și tulba, și ieși afară la
4 cîmpu. Și vînează-m vînat și-m fă mie
bucate după cum iubescu eu și-m adu ca să
mă mîncu, pentru ca să te blagoslovească sufletul
5 meu mai înainte de ce voi muri“. Și
Răveca auzi grăind Isaac cătră Isaf, feciorul
lui. Și să duse Isaf la cîmp ca să vîneze vînat
6 tătîni-său. Și Răveca zise cătră fiiu-său cel
mai mic: „Vezi, am auzit pre tată-tău grăind
7 cătră Isaf, fratele tău, grăind: ‘Adu-m vînat
și-m fă de mîncat, pentru ca mîncînd să te bla-
goslovesc înaintea Domnului mai înainte
8 decît a muri eu’. Deci acum, fiiul meu,
ascultă pre mine, duple cum poruncescu eu
9 ție. Și mergînd la oi, ia-m de acolo doi iezi
moi și buni, și voi face pre ei bucate tătî-
10 ni-tău cum iubeaște. Și vei aduce tătîni-tău
și va mîncă, pentru ca să te blagoslovească
11 tată-tău mai nainte de moartea lui“. Și zise
Iacov cătră Răveca, mumă-sa: „Iaste Isaf, fra-
12 tele meu, om pāros, și eu – om neated. Cîndai
să nu mă pipăie tatul meu, și voi fi înaintea lui
ca un nebăgat în seamă și voi aduce asupra mea
13 blestem, și nu blagoslovenie“. Și-i zise lui
mumă-sa: „Pre mine – blestemul tău, fiiul meu;
numai ascultă glasul meu și, mergînd, adu-mi“.
14 Și mergînd, luo și aduse mume-sii și făcu
15 mumă-sa bucate dupe cum iubii tatăl lui. Și
luînd Răveca îmbrăcămîntea lui Isaf, feciorul

ei cel mai bătrîn, cea bună, care era la dînsa în
casă, au îmbrăcat pre Iacov, feciorul ei cel mai
tînăr. Și pieile iezilor le-au pus prejur bra- 16
șile lui și preste ceale goale ale grumazului
lui. Și deade bucatele și pînile care au 17
făcut pre mîinile lui Iacov, feciorul ei, și aduse
părintelui său. Și zise: „Tată!“ Și el zise: 18
„Iată eu, cine ești tu, fiule?“ Și zise Iacov 19
cătră tată-său: „Eu sînt Isaf, cel dentîiu născut
al tău, am făcut după cum mi-ai grăit mie.
Sculîndu-te, șezi și mîncă den vînatul meu,
pentru ca să mă blagoslovească sufletul
tău“. Și zise Isaac feciorului său: „Ce iaste 20
aceasta care ai aflat așa curînd?“ Și el zise:
„Ce au dat Domnul Dumnezeu înaintea mea.“
Și zise Isaac cătră Iacov: „Apropie-te de mine 21
și te voi pipăi, fiule, de ești tu fiiul meu Isaf
au ba“. Apropie-se Iacov cătră Isaac, tatăl lui, 22
și-l pipăi pre el și zise: „Glasul iaste glasul lui
Iacov, iară mîinile sînt mîinile lui Isafu“. Și 23
nu-l cunoscă pre dînsul, pentru că-i era mîi-
nile lui ca mîinile lui Isaf, fratelui său,
pāroase. Și-l blagoslovi pre dînsul și
zise: „Tu ești, fiiul meu, Isaf?“ Și zise: 24
„Eu“. Și-i zise: „Adu-mi aproape și voi 25
mîncă den vînatul tău, fiule, pentru ca să te
blagoslovească sufletul meu“. Și aduse lui
și mîncă, și-i aduse vin și bău. Și zise lui 26
Isaac, tată-său: „Apropii-te de mine și mă
sărută, fiiul meu!“ Și apropiindu-se, îl 27
sărută pre dînsul; și mirosi mirosul hainilor lui și
blagoslovi pre dînsul și zise: „Iată mirosul
feciorului meu, ca mirosul unii țarine pline,
care au blagoslovit Dumnezău. Și să-ș dea 28
ție Dumnezău den roao ceriului și den grăsi-
mea pămîntului și mulțime de grîu și de
vin. Și slujască ție limbi, și închine-ți-se ție 29
boiari. Și fii stăpîn fratelui tău și ți se vor
închina ție feciorii tătîne-tău. Cea ce te va
blestema, blestemat, iară cea ce te va blagoslovi,
blagoslovit“. Și fu după ce părăsi Isaac a 30
blagoslovi pre Iacov, fiiul său, și fu cît ieși
Iacov den fața lui Isaac, tătîni-său, și Isaf, fra-
tele lui, au venit de la vînat. Și făcu și el 31
bucate și duse tătîni-său și zise tătîni-său:
„Scoale-se părintele meu și mîncă den
vînatul fiiului său, pentru ca să mă blagoslo-
vească sufletul tău“. Și-i zise Isaac, tată-său: 32
„Cine ești tu?“ Și el zise: „Eu sînt feciorul
tău cel dentîiu născut, Isaf“. Și să ciudi 33
Isaac ciudă foarte mare și zise: „Cine iaste
cela ce mi-au vînat mie vînat și mi-au adus
mie? Și am mîncat den toate, mai nainte de a
veni tu, și l-am blagoslovit pre dînsul și va fi
blagoslovit“. Și fu deca auzi Isaf cuventile 34
lui Isaac, tătîni-său, strigă cu glas mare și
amar foarte și zise: „Blagosloveaște și pre
mine, tată!“ Și zise lui: „Venindu fratele 35
tău, cu hicișug au luat blagoslovenia
ta“. Și zise: „Pre dreptul s-au nu- 36

mit numele lui Iacov, pentru că a doao oară m-au înșelat acum. Și naștirile dentii mi-au luat, și acum mi-au luat blagoslovenia mea“. Și zise Isaf tătîni-său: „Nu mi-ai lăsat blagoslovenie, tată?“ Răspunzîndu Isaac, zise cătră Isaf: „De l-am făcut pre dînsul stăpîn ție, și pre toți frații lui i-am făcut slugi lui, și cu grîu și vin l-am întărit pre el, dară ție ce-ț voi face, fiul meu?“ Și zise Isaf cătră tată-său: „Au doară numai o blagoslovenie iaste la tine, tată? Blagosloveaști-mă dară și pre mine, tată!“ Și umilindu-se Isaac, strigă cu glas mare Isaf și plînse. Și răspunzînd Isaac, tatul lui, zise lui: „Iată, din grăsimia pămîntului va fi lăcuința ta, și den roaua ceriului de sus. Și pre sabia ta vei trăi și frăține-tău vei sluji. Și fi-va cîndu de vei surpa, și vei dezlega jugul lui den gîtul tău“. Și purta pizmă Isaf lui Iacov, pentru blagoslovenia ce l-au blagoslovit pre dînsul tatul lui. Și zise Isaf întru cugetul lui: „Apropii-se zilele jellii tătîni-mieu, pentru ca să ucig pre Iacov, fratele meu“. Și să spusără Revecăi cuventele lui Isaf, feciorului ei cel mai bătrîn, și trimițînd au chemat pre Iacov, feciorul ei cel mai tînăr, și-i zise lui: „Iată, Isaf, fratele tău, înfricoșază pre tine, ca să te omoară. Acum dară, fiul meu, ascultă glasul meu și, sculîndu-te, fugi la Mijlocul-rîurilor, la Lavan, fratele meu, la Haran, Și lăcuiaște cu dînsul cîteva zile, pînă să va întoarce mînia și urgia fratelui tău de la tine Și va uita ce i-ai făcut lui; și voiu tremite de te vor chema de acolo, pentru ca să nu mă lipsescu de feciori de amîndoi de voi într-o zi“. Și zise Revecă cătră Isaac: „Mi s-au supărat de viață-mi pentru featele feciorilor lui Het. De va lua Iacov fămeaie den featele pămîntului acestuia, ce mi-e mie a trăi?“

C A P X X V I I I

1 **S**i chemînd Isaac pre Iacov, îl blagoslovi pre el și porunci lui, zicînd: „Să nu iai muiare den featele lui Hanaan. 2 Sculîndu-te, fugi la Mijlocul-rîurilor, la casa lui Vathuil, tatul mumei tale, și să iai ție de acolo muiare, den featele lui 3 Lavan, fratelui mîne-tă. Și Dumnezeul meu să te blagoslovească pre tine și să te crească și să te înmulțească, și vei fi întru adunări de limbi. Și să-ț dea blagoslovenia lui 4 Avraam, tătîne-mieu, ție și siminții tale după tine, ca să moștenești pămîntul nemerniciei tale, carele au dat Dumnezău lui Avraam“. 5 Și trimise Isaac pre Iacov și să duse la Mijlocul-rîurilor cătră Lavan, feciorul lui Vathuil Sirului, fratele Revecăi, mumei lui 6 Iacov și lui Isafu. Și văzînd Isaf cum au blagoslovit Isaac pre Iacov și să du-

se la Mijlocul-rîurilor Siriei să-ș ia lui fămeaie de acolo, cînd blagosloviia pre dînsul și porunci lui, zicînd: „Să nu iai muiare den featele lui Hanaan“, Și auzi Iacov pre tată-său 7 și pre mumă-sa și să duse la Mijlocul-rîurilor Siriii, Și văzînd și Isaf cum sînt reale featele lui Hanaan înaintea lui Isaac tătîni-său, Să duse Isaf cătră Ismail și luo pre 9 Maeleth, fata lui Ismail, feciorul lui Avraam, sora lui Naveoth, lîngă fămeile lui fămeaie. Și ieși Iacov de la Fîntîna Jurămîntului și să duse la Haraan. Și află loc și 11 dormi acolo, pentru că au apus soarele, și luo den pietrele locului și puse la capul lui și dormi întru locul acela și văzu vis. Și iată, scară 12 întărită în pămînt, căriia capul ajungea în ceriu, și îngerii lui Dumnezău să suia și să pogorîia pre dînsa. Și Domnul era întărit 13 pre ea și zise: „Eu sînt Dumnezăul lui Avraam, tătîni-tău, și Dumnezăul lui Isaac. Nu te teame. Pămîntul asupra căruia dormi tu, ție ți-l voi da și seminției tale. Și va fi seminția 14 ta ca năsipul pămîntului și să va lăți spre mare și spre amiazăzi și amiazănoapte și la răsărit, și să vor blagoslovi întru tine toate neamurile pămîntului și întru seminția ta. Și iată, Eu sînt cu tine, păzindu-te în 15 toată calea unde vei merge, și te voiu întoarce la pămîntul acesta, pentru că nu te voiu lăsa pînă voiu face Eu toate cîte am grăit ție“. Și să sculă Iacov den somnul său și zise 16 că: „Iaste Domnu în locul acesta, și eu n-am știut“. Și să spămîntă și zise: „Foarte înfricoșat locul acesta. Nu iaste aceasta fără numai Casa lui Dumnezău, și aceasta e poarta ceriului“. Și să sculă Iacov dimineața și luo 18 piatra carea au fost pus la căpătîiul lui și o puse stîlpu și turnă untdelemn pre vîrfurile ei. Și numi numele locului aceuia „Casa lui 19 Dumnezeu“. Și mai nainte să chema cetatea Ulaus. Și să rugă Iacov rugă, zicînd: „De 20 va fi Domnul Dumnezeu cu mine, mă va păzi întru calea aceasta unde eu mă duc și-m va da pîine să mîncu și haine să mă îmbrac Și 21 mă va întoarce cu mîntuire la casa tătîni-mieu și-m va fi Domnul întru Dumnezău. Și 22 piatra aceasta ce am pus stîlpu în va fi mie Casa lui Dumnezău, și de toate cîte-m vei da, a zecea le voiu zeciui pre eale Ție“.

C A P X X I X

1 **S**i rîdicîndu-ș Iacov picioarele, să duse la pămîntul răsăriturilor la Lavan, feciorul lui Vathuil Sirului, fratele Revecăi, mumei lui Iacov și Isaf. Și veade și iată fîntîna în cîmpu, și 2 era acolo trei turme de oi odihnindu-se la dînsa, pentru că den fîntîna aceea a-

dăpa turmele, și era piatră mare pre gura fîn-
 3 tînii. Și să aduna acolo toate turmele; și
 răsturna piatra den gura fîntînii și adăpa oile,
 4 și așăza piatra la gura fîntînii la locul ei. Și
 zise lor Iacov: „Fraților, de unde sînteț voi?“
 5 Și ei ziseră: „Den Haraan sîntem“. Și zise
 lor: „Știț pe Lavan, feciorul lui Nahor?“ Și ei
 6 ziseră: „Știmu-l!“ Și zise lor: „Sănătos
 iaste?“ Și ei ziseră: „Sănătos“. Și iată, Rahil,
 7 fata lui, veniia cu oile. Și zise Iacov: „Încă
 iaste zio multă, încă nu iaste vreame a se
 aduna toate dobitoacele; adăpînd oile, păsaț
 8 de la paștiț“. Și ei ziseră: „Nu vom putea,
 pînă să vor aduna toți păstorii și vor răstorna
 piatra den gura fîntînii, și vom adăpa
 9 oile“. Încă el grăind cătră ei, și Rahil, fata
 lui Lavan, veniia cu oile tătîni-său; pentru că
 10 ea păștea oile tătîni-său. Și fu deca văzu
 Iacov pre Rahil, fata lui Lavan, fratelui mumei
 lui, și oile lui Lavan, fratelui mumei lui, și
 apropiindu-se Iacov, răsturnă piatra de pe
 gura fîntînii și adăpa oile lui Lavan, fratelui
 11 mumei lui. Și sărută Iacov pre Rahil și, stri-
 12 gînd cu glasul lui, plînse. Și povesti Rahilii
 cum iaste frate tătîni-său; și alergînd, spuse
 13 tătîni-său după cuvintele aceastea. Și fu
 deca auzi Lavan de numele lui Iacov, fiul
 surorii lui, alergă întru timpinarea lui și
 îmbrățișîndu-l, îl sărută și-l aduse pre dînsul
 în casa lui și povesti lui Lavan toate cuvintele
 14 aceastea. Și zise lui Lavan: „Den oasele
 meale și den trupul meu ești tu“. Și era cu
 15 el o lună de zile. Și zise Lavan cătră Iacov:
 „Pentru căce-m ești frate, să nu-m slujești în
 16 dar! Spune-m, ce-ț iaste simbria?“ Și la
 Lavan era doao feate: numele cei mai mari
 17 Lia, și numele cei mai tinere Rahil. Și ochii
 Liei era bolnavi, iar Rahil era frumoasă la
 18 chip și ghizdavă la față foarte. Și îndrăgi
 Iacov pre Rahil și zise: „Sluji-ț-voiu șapte ani
 19 pentru Rahil, fata ta cea mai tînără“. Și
 zise lui Lavan: „Mai bine să o dau ție pre
 dînsa decît să o dau pre dînsa la alt bărbat.
 20 Lăcuiaste cu mine!“ Și sluji Iacov pentru
 Rahila 7 ani; și era înaintea lui ca zile puține,
 21 pentru căci iubiia el pre dînsa. Și zise Iacov
 cătră Lavan: „Dă-mi mie fămeaia mea, pentru
 că s-au umplut zilele, pentru ca să întru la
 22 dînsa“. Și strînse Lavan pre toți oamenii
 23 locului și făcu nuntă. Și se făcu seară și,
 luîndu Lavan pre Lia, fata lui, o au băgat
 înlăuntru la Iacov, și să culcă cu ea Iacov.
 24 Și deade Lavan fie-sa, Liei, pre Zelfan slujnica.
 25 Și se făcu dimineață și, iată, era Lia. Și zise
 Iacov cătră Lavan: „Ce mi-ai făcut aceasta?
 Au nu pentru Rahila ție-am slujit ție? Și pen-

tru căci m-ai smintit?“ Și răspunse Lavan: 26
 „Nu iaste așa întru locul nostru, să dăm cea
 mai tînără mai nainte decît cea mai
 bătrînă. Săvîrșaste dară al șaptelea aceș- 27
 tiia, și-ț voiu da și pre aceasta, pentru poslu-
 șanie ce poslușăști la mine încă alți șapte
 ani“. Și făcu Iacov așa, și plini și acei șapte 28
 ani, și-i deade lui Lavan pre Rahila, fata lui,
 fămeaie lui. Și deade Lavan featei lui pe 29
 Vala slujnica. Și să culcă cu Rahila și 30
 îndrăgi mai mult pre Rahila decît pre Lia; și
 sluji lui încă 7 ani. Și văzînd Domnul Dum- 31
 nezău cum să uraște Lia, deșchise zgăul ei,
 iară Rahila era stearpă. Și zămisli Lia și 32
 născu fecior lui Iacov, și-i numi numele lui
 Ruvim, zicînd: „Pentru că au văzut Domnul
 smerenia mea și mi-au dat mie fecior; acum
 dară mă va iubi bărbatul meu“. Și zămisli 33
 iarăș Lia și născu al doilea fecior lui Iacov și
 zise: „Căci au auzit Domnul cum mă urăscu,și
 mi-au dat încă și acesta“. Și-i numi numele lui
 Semeon. Și zămisli iarăș și născu fecior și 34
 zise: „Întru această vreame cătră mine va fi
 bărbatul meu, pentru că am născut lui 3
 feciori“. Pentru aceea au numit numele lui
 Levi. Și zămislind, mai născu fecior și zise: 35
 „Acum încă aceasta mă voiu ispovedui Dom-
 nului“. Pentru aceea numi numele lui Iuda,
 și încetă a naște.

C A P X X X

i văzînd Rahil cum n-au născut lui 1
 Iacov, și zavistui Rahil pre soru-sa și
 zise lui Iacov: „Dă-m fecior, iară de
 nu, voiu muri eu“. Și mîniindu-se 2
 Iacov pre Rahil, zise ei: „Doară nu în
 locul lui Dumnezeu sînt eu, Carele te-au ster-
 pit den roada pîntecelui tău?“ Și zise Rahil 3
 lui Iacov: „Iată slujnica mea Valla, culcă-te cu
 ea, și va naște pre genuchile mele, și voiu
 face și eu feciori, dentr-însa“. Și-i deade lui 4
 pre Valla, slujnica ei, fămeaie lui, și să culcă
 cu dînsa Iacov. Și zămisli Valla, slujnica 5
 Rahilei, și născu lui Iacov fecior. Și zise 6
 Rahil: „Judecă-m Dumnezeu și-m ascultă
 glasul și-m deade fecior“. Pentru aceea numi
 numele lui Dan. Și mai zămisli încă Valla, 7
 slujnica Rahilei, și născu al doilea fecior lui
 Iacov. Și zise Rahil: „Ajutoră-m Dumnezău 8
 și mă întorșu surorii mele și mă întăriiu“. Și
 numi numele lui Nefthalim. Și văzu Lia 9
 cum au stătut de a mai naște, și luo pre Zel-
 fan, slujnica ei, și o deade pre dînsa lui Iacov,
 fămeaie. Și zămisli Zelfan, slujnica Liei, și 10
 născu Iacov fecior. Și zise Lia: „Întru noroc!“ 11
 Și-i numi numele lui Gadu. Și zămisli încă 12
 Zelfa, slujnica Liei, și născu lui Iacov fecior al
 doilea. Și zise Lia: „Fericită – eu, căci mă fe- 13
 ricescu muierele!“ Și numi numele lui Asir.

14 Și să duse Ruvim în zilele seacerei de grâu, și
află meare de mandragora în țarină și le aduse
la Lia, mumă-sa. Și zise Rahil cătră soru-sa,
Lia: „Dă-mi den mandragurile feciorului
15 tău!“ Și zise Lia: „Nu ți-e destul căci ai luat
pre bărbatul meu? Au doară și mandragurile
feciorului meu vei să iai?“ Și zise Rahil: „Nu
așa, doarmă cu tine noaptea aceasta, pentru
16 mandragurile feciorului tău!“ Și veni Iacov
de la țarină seara și ieși Lia întru întimpinarea
lui și zise: „Cătră mine să vii astăzi, pentru
căci te-am năimit, pentru mandragurile fecio-
rului meu“. Și dormi cu dînsa în noaptea
17 aceea. Și auzi Dumnezeu pre Lia și,
zămislind, născu lui Iacov al cincelea
18 fecior. Și zise Lia: „Dat-au Dumnezeu
plata mea, pentru căci am dat slujnica mea
bărbatului meu“. Și numi numele lui Isahar,
19 carele iaste „Plată“. Și zămisli încă Lia și
20 născu lui Iacov fiu, al șaselea. Și zise Lia:
„Dărui-m mie Dumnezeu dar bun! Întru
aceasta vreme mă va aleage bărbatul meu,
21 pentru că i-am născut lui șase feciori“. Și
numi numele lui Zavolon. Și după aceasta
22 născu fată, și-i numi numele ei Dina. Și-Ș
aduse Dumnezeu aminte de Rahil, și auzi ei
23 Dumnezeu, și-i deschise zgăul ei. Și zămis-
lind, născu lui Iacov fecior; și zise Rahil:
„Luatu-mi-au Dumnezeu ponosul meu!“
24 Și-i numi numele lui Iosif, zicînd: „Adaogă
25 Dumnezeu și alt fecior“. Și fu dupe ce
născu Rahil pre Iosif, zise Iacov lui Lavan:
„Trimite-mă pentru ca să mergu la locul
26 meu și la pămîntul meu. Dă-m muierile
meale și copiii pentru carii am slujitu ție,
27 pentru ca să mă duc, că tu știi slujba care ți-am
slujit ție“. Și zise lui Lavan: „De am aflat
har înaintea ta, aș vrăji. Pentru că Dumnezeu
28 m-au blagoslovit cu întrarea ta. Împărți
29 simbria ta cătră mine, și ți-o voi da“. Și
zise Iacov: „Tu cunoști cîte ți-am slujit ție, și
30 cîte dobitoace era cu mine ale tale. Pentru
că puține era cîte era înaintea mea, și creșcură
întru mulțime, și te blagoslovi Domnul Dum-
nezău pre piciorul meu. Deci acum, cînd voi
31 face și eu mie casă?“ Și-i zise lui Lavan:
„Ce-ți voi da?“ Și-i zise lui Iacov: „Nu-m vei
da nemică. De vei face mie cuvîntul acesta,
iarăș voi paște oile tale, și le voi păzi:
32 Treacă toate oile tale astăzi, și voi împărți de
acolo toată oaia murgă întru miei, și toată albă
și pestriță întru miei, și întru capre, în va fi
33 mie simbria, și va fi mie. Și mă va asculta
pre mine dreptatea mea întru ziua de mîine,
ce-m va fi simbria înaintea ta: tot ce nu va fi
bălțat și alb întru capre, și murg întru miei,
34 furat va fi cătră mine“. Și zise lui Lavan:
35 „Fie după cuvîntul tău!“ Și împărți întru
ziua aceea țapii cei bălțați și cei albi, și toate
caprele ceale bălțate și albe, și tot ce era alb în-

tru eale, și tot ce era murg întru miei, și deade
pren mîna feciorilor lui. Și le despărți cale 36
de trei zile și întru mijlocul lor și întru mijlocul
lui Iacov; și Iacov păstea oile lui Lavan ce
rămăsease. Și-ș luo Iacov toiag de stirac 37
vearde, și de nuc, și de paltin; și le cură pre
dînsule Iacov belituri albe, și trăgînd împrejur
albeața, să arăta pre toiage albeața ce au
curat, împistrită. Și puse toiagele ce au 38
curat în albiile adăpătorilor apei, pentru ca,
venind oile să bea înaintea toiagelor, venind
eale să bea, să zămislească oile pre
toiage. Și zămisliia oile pre toiage și naștea 39
oile albe, și împistrite, și în feliul cenușii
pătate. Iară cîrlanii i-au împărțit Iacov, și 40
au pus înaintea oilor berbeace alb, și tot
împistrit întru cîrlani; și-ș împărți lui turme
osebite și nu le amestecă întru oile lui
Lavan. Și fu întru vremea cînd zămisliia 41
oile luund în zgău, puse Iacov toiagile înaintea
oilor în covăți, ca să zămislească eale dupe
toiage. Și cînd naștea oile, nu le pune; și 42
fură ceale neînsemnate ale lui Lavan, și ceale
însemnate, ale lui Iacov. Și să îmbogăți 43
omul foarte-foarte, și să făcură lui dobitoc
mult și boi, slugi, slujnice, cămile și măgari.

C A P X X X I

i auzi Iacov cuvintele feciorilor lui 1
Lavan, zicînd: „Luat-au Iacov toate
ale tătîni-nostru și dentru ale tatălui
nostru au făcut toată mărirea
aceasta“. Și văzu Iacov fața lui 2
Lavan și, iată, nu era fața lui ca ieri și ca alal-
taieri. Și zise Domnul cătră Iacov: „Întoar- 3
ce-te la pămîntul tătîni-tău și la ruda ta, și
voiu fi cu tine!“ Și trimițînd Iacov, au che- 4
mat pre Lia și pre Rahil la cîmp, unde era tur-
mele, și le zise lor: „Văzu eu fața tătî- 5
ni-vostru cum nu iaste cătră mine ca ieri și ca
alaltaieri, iară Dumnezeuul tătîni-mieu era cu
mine. Și voi știți cum cu toată vîrtutea mea 6
am slujit tătîni-vostru; Și tată-vostru m-au 7
dat în laturi și mi-au schimbat simbria mea
acelor 10 cîrlani; și Dumnezăul tătîni-mieu nu
i-au dat lui să-m facă rău. De va zice așa: 8
'Ceale pestrițe vor fi simbrie ție', și vor naște
toate oile pestrițe; iară de va zice: 'Ceale albe
să fie ție simbria ta', și vor naște toate oile
albe. Și luo Dumnezeu toate dobitoacele 9
tătîni-vostru și mi le deade mie. Și fu cînd 10
zămisliia oile, și văzu cu ochii prin somnu și,
iată, țapii și areții suindu-se pre oi și pre
capre albe, și pestrițe, și în feliul cenușii
pătați. Și-m zise mie îngerul lui Dumnezeu 11
prin somnu: 'Iacove!' Și eu ziș: 'Ce iaste?' Și 12
zise: 'Priveaște cu ochii tăi și vezi pre țapi și pre
areț suindu-se pre oi, și pre capre albe, și pestri-
țe, și în feliul cenușii pătați, pentru că am vă-

13 zut câte-ți face Lavan. Eu sînt Dumnezeuul
tău, Ce M-am ivit ție în „Locul lui Dumnezeu“,
unde Mi-ai uns acolo stîlpul și te-ai rugat Mie
rugă acolo. Acum dară, scoală-te și ieși din
pămîntul acesta și pasă la pămîntul nașterii
14 tale, și voi fi cu tine!“ Și răspunzînd Rahil
și Lia, ziseră lui: „Au doară iaste noao încă
parte au moștenire în casa tătîni-nostru?
15 Au nu ca ceale striine ne-am socotit
lui, pentru că ne-au vîndut pre noi, și cu
16 mîncarea au mîncat argintul nostru? Toată
avuția și mărirea ce au luat Dumnezeu a tătî-
ni-nostru, noao va fi și feciorilor noștri.
17 Acum dară, câte ți-au zis Dumnezeu, fă!“ Și
sculîndu-se Iacov, au luat fămeile lui și copiii
18 lui pre cămile; Și aduse toate averile lui, și
toată marfa lui ce-au făcut Între-rîuri, și toate
ale lui, ca să meargă la Isaac, tatul lui, la
19 pămîntul hananeilor. Iară Lavan se-au fost
dus să-ș tunză oile lui, și fură Rahil bozii tătî-
20 ni-său. Și ascunse Iacov de Lavan Sirul,
21 pentru ca să nu-i spuie lui cum fuge. Și au
fugit el și ale lui toate și au trecut rîul și să
22 porni spre muntele Galaad. Și să spuse lui
Lavan Sirului a treiaia zi, cum au fugit
23 Iacov. Și luîndu pre toț frații lui cu el, goni
după dînsul cale de 7 zile și-l apucă pre dînsul
24 în muntele Galaad. Și veni îngerul în
somnu noaptea cătră Lavan Sirul și-i zise lui:
„Păzește-te pre tine ca să nu grăiești cătră el
25 reale!“ Și apucă Lavan pre Iacov. Și Iacov
au întinsu cortul lui în munte, și Lavan au pus
26 pre frații lui în muntele Galaad. Și zise
Lavan lui Iacov: „Ce ai făcut? Pentru căce pre
ascunsu ai fugit și m-ai jăhuit și mi-ai loat fea-
27 tele mele ca pre niște roabe cu sabia? Și
de mi-ai fi spus, te-aș fi trimis cu bucurie, și cu
28 cîntăreș și tîmpene, și cu copuzuri. Și nu mă
învredniciu a-m săruta feciorii miei și featele
29 mele. Și acum nebunește ai făcut! Și
acum poate mîna mea a-ți face rău, ce Dumne-
zăul tătîni-tău ieri au zis cătră mine, zicînd:
30 reale! Acum dară, ai mersu pentru că cu
pohta ai pohtit ca să mergi la casa tătîni-tău;
31 pentru căci mi-ai furat bozii miei?“ Și răs-
punzînd Iacov, zise cătră Lavan: „Pentru că
am zis: Cîndai să nu-ți iai featele tale de la
32 mine și toate ale mele“ Și zise Iacov: „La
cine vei afla bozii tăi, nu va trăi! Înainte frați-
lor noștri, cunoaște ce iaste lîngă mine de ale
tale, și ia“. Și nu cunoscu la el nemică; și nu
știa Iacov că Rahil, fămeia lui, au furat pre
33 ei. Și întrînd Lavan, au cercat în casa Liei
și n-au aflat, și ieși den casa Liei și cercă casa
lui Iacov, și în casa acelor doao slujnice, și
34 nu află. Și întră în casa Rahilei, și Rahil

luo bozii și-i vîrî în samarul cămillei și șazu
desupra lor. Și zise tătîni-său: „Nu-ți paie 35
cu greu, doamne, nu poci să mă scol înaintea
ta, pentru că ce au obiceiiu muierile mie-m
iaste“. Cercă Lavan în toată casa și nu află
bozii. Și să scîrbi Iacov și să prici cu Lavan. 36
Și răspunzînd Iacov, zise cătră Lavan: „Ce
iaste strîmbătatea mea? Și ce-m iaste greșala,
căce ai gonit după mine și căce ai cercat toate
unealtele casii mele? Ce ai aflat den toate 37
vasele casii tale? Pune acia înaintea fraților
tăi și a fraților miei și să să mustre întru mijlo-
cul nostru amînduror! Aceastea-s mie, 20 38
de ani eu sînt cu tine; oile tale și caprele nu
s-au stîrpit, berbecii oilor tale n-am mîncat,
mîncat de hiară ție nu ți-am adus. Eu plă- 39
tiam de la mine furțișagurile zilii și furțișagu-
rile noptii. Mă făceam ziua arzind de 40
zăduh, și cu înghețul noptii, și să rădica som-
nul de la ochii miei. Aceastea-m sînt, 20 de 41
ani eu în casa ta sînt, slujitu-ți-am 14 ani
pentru doao feate ale tale, și 6 ani la oile tale,
și-m smentîș simbria cu 10 cîrlani. De nu 42
ar fi Dumnezeu părintelui meu Avraam și
frica lui Isaac, [pre] mine acum deșert m-ai
tremite. Smerenia mea și truda mînelor
meale au văzut Dumnezeu, și te-au mustrat
ieri“. Și răspunzînd Lavan, zise lui Iacov: 43
„Featele, feate-m sînt, și feciorii, fiii miei sînt,
și dobitoacele, dobitoace mie, și toate cîte tu
vezi, ale mele sînt și ale featelor mele. Ce
voiu face lor astăzi, au feciorilor lor ce-au
născut? Acum dară, vino să punem legă- 44
tură, eu și tu, și va fi întru mărturie întru mij-
locul meu și întru mijlocul tău!“ Și zise lui:
„Iată, nimeni cu noi iaste, vezi Dumnezeu
martor întru mijlocul meu și al tău“. Și 45
luund Iacov piatră, o puse stîlpu pre dînsa.
Și zise Iacov fraților lui: „Adunați pietri!“ Și 46
adunară pietri și făcură movilă; și mîncară
acolo pre movilă. Și zise lui Lavan: 47
„Această movilă mărturisește întru mijlocul
meu astăzi“. Și o numi pre dînsa Lavan
„Movila mărturii“, iară Iacov o numi pre
dînsa „Movilă mărturie“. Și zise Lavan lui 48
Iacov: „Iată această movilă și stîlpul carele am
pus întru mijlocul meu și al tău; mărturi-
sește movila aceasta și mărturisește stîlpul
acesta“. – Pentru aceea s-au numit numele:
„Movila mărturisește“. – Și „Videnia“, care 49
au spus: „Văzu Dumnezeu întru mijlocul meu
și al tău, pentru că ne vom osebi unul de altul.
De vei smeri featele mele, de vei lua muiare 50
peste featele mele, caută, nimenea cu noi iaste
văzînd, Dumnezeu – mărturie întru mijlocul
meu și întru mijlocul tău!“ Și zise Lavan lui 51
Iacov: „Iată movila aceasta, și mărturie stîlpul

52 acesta, Pentru că, de nu voiu trece eu la
tine, nice tu vei trece cătră mine movila
53 aceasta și stîlpul acesta, pre răutate; Dum-
nezăul lui Avraam și Dumnezăul lui Nahor să
judece întru mijlocul nostru!“ Și jură Iacov
54 dupre frica tătîni-său, lui Isaac. Și junghe
Iacov jîrtvă în munte, și au chemat pe frații
lui; și au mîncat, și au băut, și au dormit în
55 munte. Și sculîndu-se Lavan dimineața, au
sărutat feciorii și featele lui și blagoslovi pre
ei. Și întorcîndu-se Lavan, să duse la locul lui.

C A P X X X I I

1 **S**i Iacov să duse la calea lui. Și căutînd,
văzu tabără a lui Dumnezău tăbărîță,
și timpinară pre dînsul anghelii lui
2 Dumnezău. Și zise Iacov, cînd
văzu pre dînșii: „Tabăra lui Dumne-
zău – aceasta!“ Și numi numele locului aceluia
3 „Tabere“. Și trimise Iacov soli înaintea lui
cătră Isaf, fratele lui, la pămîntul Siir, la țara
4 Edom. Și porunci lor, zicînd: „Așa veț zice
domnului meu Isaf: ‘Așa zice sluga ta Iacov:
5 ‘Cu Lavan am sălășluit și am zăbovit pînă
acum’. Și mi să făcură boi, și măgari, și oi, și
6 slugi, și slujnice, și am trimis să spuie domnu-
lui meu, lui Isaf, pentru ca să afle sluga ta
7 haru înaintea ta’“. Și să întoarseră solii cătră
Iacov, zicînd: „Vinit-am la fratele tău Isaf și,
iată, el vine în timpinarea ta, și 400 de oameni
8 cu el“. Și să spămîntă Iacov foarte și să
mira, și împărți norodul ce era cu el, și boii, și
9 oile, în doao tabere. Și zise Iacov: „De va
veni Isaf la o tabără și o va tăia, va fi tabăra a
10 doaua ca să se mîntuiască“. Și zise Iacov:
„Dumnezăul tătîne-mieu, lui Avraam, și Dum-
nezăul tătîne-mieu, lui Isaac! Doamne Dum-
nezăul meu, Cela ce ai zis mie: ‘Aleargă la
pămîntul nașterii tale, și bine-ț voi
11 face’, Destul sînt de toată dreptatea și de
tot adevărul carele ai făcut slugii Tale. Pentru
că cu toiagul meu am trecut pre Iordanul
12 acesta, iară acum m-am făcut în doao
tabere. Scoate-mă den mîna fratelui meu
Isaf, pentru că mă tem eu de dînsul, cîndai să
nu vie să mă lovească, și mume preste
13 feciori. Și Tu ai zis: ‘Bine voiu face ție, și
voiu pune seminția ta ca năsipul mării, carele
14 nu se va număra de mulțime’“. Și dormi
acolo în noaptea aceea, și luo de carele adu-
cea în mînilor lui daruri și trimise lui Isaf, fra-
15 telui lui: Capre 200, țapi 20, oi 200, areț
20, Cămile cu lapte și copiii lor 30, boi 40,
16 tauri 10, măgari 20, mînji 10. Și le deade
pre mîna slugilor lui, turmă deosebi, și zise
slugilor lui: „Păsați înaintea mea și faceț
17 osebire între turmă și între turmă“. Și
porunci celui dentîiu, zicînd: „De te va în-

tîlni Isaf, fratele meu, și te va întreba, zicînd:
‘Al cui ești? Și unde mergi? Și ale cui sînt
aceastea care mergu înaintea ta?’, Vei zice: 18
‘Ale slugii tale, Iacov; daruri au trimis
domnu-mieu Isaf. Și iată el – denapoia noas-
tră!’“ Și porunci celui dentîiu, și de al doi- 19
lea, și al treilea, și tuturor celor ce mergea
după turmele aceastea, zicînd: „După cuvîn-
tul acesta grăiți lui Isaf, cîndu-l veț afla voi pre
el, Și veț zice: ‘Iată, sluga ta, Iacov, vine 20
denapoia noastră’“. Pentru că zise: „Voiu
îmblînzi fața lui cu darurile ce mergu înaintea
lui, și după aceasta voiu vedea fața lui, cîndai
va priimi fața mea“. Și mergea darurile 21
înaintea feații lui, și el dormi în noaptea
aceaea în tabără. Și sculîndu-se în noaptea 22
aceaea, au luat pre amîndoao muierile și
amîndoao slujnicele și cei 11 copii ai lui și
trecu trecătoarea lui Iacov. Și luo pre dînșii 23
și-i trecu pîrîul și trecu toate ale lui. Și 24
rămase Iacov singur. Și să lupta Om cu dînsul
pînă dimineața. Și văzu cum nu poate cătră 25
el, și să atinse de lățimea coapsei lui și amorți
lățimea coapsei lui Iacov, luptîndu-se el cu
Dînsul. Și-i zise lui: „Trimite-Mă, pentru că 26
se-au suit zorile!“ Și el zise: „Nu Te voiu tri-
mite de nu mă vei blagoslovi“. Și-i zise lui: 27
„Ce-ți iaste numele tău?“ Și el zise:
„Iacov!“ Și zise lui: „Să nu se mai cheame 28
numele tău Iacov, ce Izrail să fie numele tău;
căce te-ai întărit cu Dumnezău și cu oamenii,
tare vei fi!“ Și întrebă Iacov și zise: „Spu- 29
ne-m numele Tău!“ Și-i zise: „Pentru căci
aceasta întrebi tu numele Mieu? Carele iaste
minunat!“ Și-l blagoslovi pre dînsul acolo.
30 Și numi Iacov numele locului aceluia „Vedea-
rea lui Dumnezău“, pentru că [zise]: „Am
văzut pre Dumnezău față cătră față, și să mîn-
tui sufletul meu!“ Și răsări soarele, cînd 31
trecu „Chipul lui Dumnezău“; iară el stîngă-
ciia coapsa lui. Pentru aceaea nu vor mînca 32
fiii lui Izrail vîna carea au amorțit, care iaste
pre lățimea coapsei, pînă în ziua de astăzi,
pentru căce se-au atinsu de lățimea coapsei
lui Iacov, de vîna, și au amorțit.

C A P X X X I I I

1 i căutînd Iacov, văzu și iată Isaf, fra-
tele lui, viind, și 400 de oameni cu
dînsul. Și împărți Iacov copiii pre Lia
și pre Rahil și pre ceale doao slujnice.
2 Și puse pre ceale doao slujnice și pre
feciorii lor înainte, și pre Lia și pre copiii ei
denapoi, și pre Rahil și pre Iosif mai pe urmă;
3 Iară el ieși înaintea lor și să închină pre pă-
mînt de șapte ori, pînă a se apropia de fratele
lui. Și alergă Isaf în timpinarea lui; și îmbrăți- 4
șîndu-l pre el, l-au sărutat, și căzu pre gru-

mazii lui și sărută pre el foarte și plînseseră
5 amîndoi. Și căutînd, văzu muierile și copiii
și zise: „Ce-ț sînt ție aceștea?” Și el zise:
„Copiii cu carii au miluit Dumnezău pre sluga
6 ta“. Și apropiară slujnicele copiii lor și să
7 închinară. Și să apropie Lia și feciorii ei și
să închinară; și după aceea se apropie Rahil
8 și Iosif și să închinară. Și zise: „Ce sînt ție
aceștea, toate taberile aceștea care am întîl-
nit?” Și el zise: „Ca să afle sluga ta har înain-
9 tea ta, doamne!“ Și zise Isaf: „Sînt la mine
10 multe, frate, fie ție ale tale“. Și zise Iacov:
„De am aflat har înaintea ta, priimește daru-
rile pren mînilor mele; pentru aceasta am
văzut fața ta, ca cînd ar vedea niștine fața lui
11 Dumnezeu, și bine vei vrea mie. Ia blagos-
loveniile mele care ți-am adus ție, că m-au
miluit Dumnezeu și am de toate“. Și-l siliia
12 pre el și luă. Și zise: „Să ne sculăm să
13 meargem drept“. Și-i zise lui: „Domnul
mieu știe că copiii sînt mai moi, și oile și vacile
să schiopetează la mine; deci de le voi goni
pre dînsile o zi, vor muri toate dobitoacele.
14 Meargă domnul meu înaintea slugii lui, și eu
mă voi întări în calea după zăbava meargerii
ce-i înaintea mea, și pe urma copilașilor, pînă
15 voi veni eu cătră domnul meu la Siir“. Și
zise Isaf: „Voi lăsa cu tine den gloata ce iaste
cu mine“. Și el zise: „Pentru ce aceasta? Des-
16 tul că am aflat har înaintea ta, doamne“. Și
să întoarse Isaf în ziua aceea în calea lui la
17 Siir. Și Iacov se sculă la Corturi și-ș făcu lui
acolo case, și dobitoacilor lui colibi; pentru
aceaea au numit numele locului aceluia
18 „Colibi“. Și veni Iacov la Salim, cetatea
Sichimon, care iaste în pămîntul lui Hanaan,
cînd s-au întorsu de la Mesopotamia Asirii, și
19 să tăbărî despre fața cetății. Și agonisi par-
tea țarinii, unde ș-au întinsu acolo cortul lui,
de la Emor, tatăl lui Sihem, pre 100 de cîrlani.
20 Și puse acolo jărtăvnic și chemă pre [el]
„Dumnezeul lui Israil“.

C A P X X X I V

1 **S**i ieși Dina, fata Liei care au născut lui
Iacov, ca să cunoască featele lăcui-
2 torilor. Și o văzu pre dînsa Sihem,
feciorul lui Emor Horeul, domnul
pămîntului. Și luîndu-o pre dînsa, au
dormit cu ea; și născu, și o smeri pre
3 dînsa. Și să alătură lîngă sufletul Dinei,
fatei lui Iacov, și o iubi pre fecioară și grăi
4 dupre cugetul fecioarei ei. Zise Sihem,
feciorul lui Emor, cătră tată-său, zicînd:
5 „Ia-m fetișoara aceasta fămeaie!“ Și Iacov
au auzit cum au pîngărit feciorul lui Emor pre
Dina, fata lui, și feciorii lui era cu dobi-
toacile lui la cîmpu, și tăcu Iacov pînă a
6 veni ei. Și ieși Emor, tatăl lui Sihem, cătră
7 Iacov, să-i grăiască lui. Iară feciorii lui

Iacov veniră de la cîmpu și, deca auziră, să
umiliră oamenii și cu scîrbă le era lor foarte,
căci grozăvie făcu întru Izrail, dormind cu fata
lui Iacov, și nu așa va fi. Și grăi Emor lor, 8
zicînd: „Sihem, feciorul meu, au ales cu
sufletul fata voastră; dați-o dară pre ea lui
fămeaie! Și vă încuscriț cu noi: featele 9
voastre dați-le noao și featele noastre luaț la
feciorii voștri; Și întru noi lăcuiț, și pămîn- 10
tul, iată, lat înaintea voastră, lăcuiț și vă hră-
niț pre dînsul, și agonisiț întru el“. Și zise 11
Sihem cătră tatăl ei și cătră frații ei: „Să aflu
har înaintea voastră și, ce veț zice, vom
da. Înmulțiț zestrile foarte, și voi da întru 12
cît îm veț zice mie, și-m veț da mie copila
aceasta întru fămeaie!“ Și răspunsără 13
feciorii lui Iacov lui Sihem și lui Emor, tătîni-
său, cu viclesug; și grăiră lor, căci au pîngărit
pre Dina, sora lor, Și zise lor Simeon și 14
Levi, frații Dinei, feciorii Liei: „Nu vom putea
să facem cuvîntul acesta, să dăm pre soru-
noastră la om ce are marginea trupului acoperi-
rită, pentru că iaste ponos noao. Întru 15
aceasta ne vom asemăna voao și vom lăcui
întru voi, de vă veț face ca noi și voi, cînd se va
obrezui voao toată partea bărbătească. Și 16
vom da featele noastre voao, și din featele
voastre vom lua fămei noao; și vom lăcui la
voi, și vom fi ca un neam. Iară de nu veț 17
asculta pre noi, să vă obrezuiț, vom lua featele
noastre și ne vom duce“. Și plăcură cuvîn- 18
tele înaintea lui Emor și înaintea lui Sihem,
feciorul lui Emor. Și nu zăbovi tinerelul a 19
face cuvîntul acesta, pentru că să afla cu fata
lui Iacov, și el era prea slăvit decît toți cît era
în casa tătîne-său. Și veni Emor și Sihem, 20
feciorul lui, la poarta cetății lor și grăiră cătră
oamenii cetății lor, zicînd: „Oamenii aceștea 21
cu pace sînt cu noi; să lăcuiască pre pămînt, și
să hrănească pre dînsul. Și pămîntul, iată,
larg înaintea lor; featele lor să luom noao
fămei, și featele noastre să le dăm lor. Întru 22
aceasta numai să vor asemăna noao oamenii
ca să lăcuiască cu noi, ca să fim un nărod,
întru să să obrezuiască noao toată partea bār-
bătească, dupe cum sînt și ei obrezuiți. Și 23
dobitoacele lor, și ceale cu 4 picioare, și unéal-
tele lor, au nu vor fi ale noastre? Numai întru
aceasta să ne asemănăm cu ei, și vor lăcui cu
noi!“ Și ascultă Emor pre Sihem, feciorul 24
lui, și toți cît întra pre poarta cetății lor, și-ș
obrezuia trupurile acoperirii marginii lor tot
bărbatul. Și fu în a treia zi, cînd era în 25
dureare, luară cei doi feciori a lui Iacov,
Simeon și Levi, frații Dinei, fieștecarele sabia
lui, și intrară în cetate cu temeiu, și omorîră toa-

25 tă partea bărbătească. Și pre Emor, și pre Sihem, feciorul lui, îi omorî cu gura sabiei; și luară pre Dina den casa lui Sihem și ieșiră.
 26 Iară fiii lui Iacov intrară preste cei răniți și jăfuiră cetatea întru care au pîngărit pre
 27 Dina, sora lor. Și oile lor, și boii lor, și măgarii lor, și cîte era în cetate, și cîte era la
 28 cîmpu, le luară. Și toate trupurile lor, și toată agonisita lor, și muierele lor, le-au robit, și au jăfuit cîte era în cetate și cîte era în
 29 case. Și zise Iacov cătră Simeon și Levi: „Urît m-aș făcut, a fi eu rău celor ce lăcuiescu pămîntul, și întru hananei, și întru ferezei. Și eu puțin sînt întru număr; și adunîndu-se preste mine, mă vor tăia, și mă voiu fărîma eu
 30 și casa mea“. Și ei ziseră: „Dară ca cu o curvă vor trebui cu sora noastră?“

C A P X X X V

1 **S**i zise Dumnezeu cătră Iacov: „Sculîndu-te, te suie la locul Vethil și lăcuiaște acolo, și fă acolo jărtăvnic lui Dumnezeu, Care ți Se-au arătat ție cînd fugiai de fața lui Isaf, fratelui
 2 tău!“ Și zise Iacov casii lui și tuturor celor ce era cu dînsul: „Rădicaț pre bozii cei striini den mijlocul vostru, și vă curățiț, și premeniț
 3 hainele vostre. Și sculîndu-ne, să ne suim la Vethil; și să facem acolo jărtăvnic lui Dumnezeu, Celui ce m-au ascultat întru ziua primejdii, Carele era cu mine și mă mîntui în
 4 calea unde mergeam!“ Și deaderă lui Iacov pre bozii cei striini care era întru mînele lor și cerceii cei ce era în urechile lor. Și i-au ascunsu Iacov supt terevinthul de la Sichima și i-au pierdut pre dînșii pînă în ziua de
 5 astăzi. Și să rădică Izrail de la Sechima; și fu frica lui Dumnezeu la cetățile ce era pen împrejurul lor, și nu goniră pre urma fiilor lui
 6 Izrail. Și veni Iacov la Luza, care iaste în pămîntul lui Hanaan, care iaste Vethil, el și tot norodul ce era cu dînsul. Și zidi acolo jărtăvnic, și numi numele locului „Vethil“, pentru că acolo i Se-au arătat lui Dumnezeu, cînd
 8 fugiia el de fața lui Isaf, fratele lui. Și muri Devora, doica Revecăi, și să îngropă mai jos de Vethil, supt stejar, și numi Iacov numele lui
 9 „Stejariul Jălii“. Și Să ivi Dumnezeu lui Iacov încă, în Luza, cînd au venit acolo de la Mesopotamia Siriei, și blagoslovi pre el Dumne-
 10 zău Și zise lui Dumnezeu: „Numele tău nu se va mai chema Iacov, ce Izrail va fi numele tău“.
 11 Și numi numele lui Izrail. Și zise lui Dumnezeu: „Eu – Dumnezeu! Creaste și te înmulțeaste! Limbi și adunări de limbi vor fi dentru tine, și împăraț den mijlocul tău vor
 12 ieși. Și pămîntul carele am dat lui Avraam și lui Isaac, ție am dat pre dînsul; și ție va fi, și se-

minției tale după tine voi da pămîntul acesta, întru neamurile lor“. Și Să sui Dumnezeu 13 de la dînsul, den locul carele au grăit cu dînsul. Și puse Iacov stîlpu în locul unde au 14 grăit cu dînsul Dumnezeu, stîlpu de piatră, și vărsă pre dînsul turnare, și vărsă pre dînsul untdelemn. Și numi Iacov numele locului 15 întru carele au grăit cu dînsul Dumnezeu: „Vethil.“ Și sculîndu-se Iacov de la Vethil, au 16 întinsu cortul lui decindea de turnul Gader. Și fu cînd se-au apropiat la Hafratha și a veni la pămîntul lui Efratha, au născut Rahil, și greu avu întru naștere. Și fu cînd născu ea cu 17 greu, zise ei moașa: „Aibi îndrăznire, pentru că și acesta îți iaste fiu!“ Și fu cîndu-ș lăsa 18 ea sufletul, că muriia, numi numele lui „Feciorul durerei mele“, și tată-său numi pre dînsul Veniamin. Și muri Rahil, și să 19 îngropă în calea lui Efratha, aceasta iaste Vithleam. Și puse Iacov stîlpu pre mor- 20 mîntul ei: acesta iaste stîlpu mormîntului Rahilei pînă în ziua de astăzi. Și să rădică Izrail, și-ș întinse cortul lui decindea de turnul Gader. Și fu cînd lăcui Izrail întru pămîntul 21 acela, mearse Ruvim și dormi cu Vala, fiitoarea tătîni-său, lui Iacov. Și auzi Izrail, și rău se-au arătat înaintea lui. Și era fiii lui 22 Iacov 12: Feciorii Liei: cel dentîi născut lui 23 Iacov, Ruvim; Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Zavulon. Și feciorii Rahilii: Iosif și Venia- 24 min. Și feciorii Valei, slujnecii Rahilei: Dan 25 și Nefthalim. Și feciorii Zelfii, slujneci[i] 26 Liei: Gad și Asir. Aceștea sînt fiii lui Iacov, care s-au făcut lui la Mesopotamia Siriei. Și veni Iacov cătră Isaac, tată-său, încă 27 trăind el la Mamvri, la Cetatea Cîmpului, acesta iaste Hevron, în pămîntul lui Hanaan, unde au lăcuit Avraam și Isaac. Și fură 28 zilele lui Isaac, carele au trăit, ani 180. Și 29 slăbind, au murit și se adaoșe lîngă ruda lui, mai bătrîn și plin de zile, și-l îngropară pre dînsul Isaf și Iacov, amîndoi feciorii lui.

C A P X X X V I

1 **A**ceștea sînt nașterile lui Isaf, acesta 1 iaste Edom. Și Isaf își luă lui muieri [2] den featele hananeilor: pre Ada, fata lui Elom Heteul, și pre Olivema, fata lui Ana, feciorul lui Sevegon Eveul, și pre Vasemath, fata lui Ismail, sora lui [3] Naveoth. Și născu Ada lui Isaf pre Elifas; și [4] Vasemath născu pre Raguil; Și Olivema au [5] născut pre Ieus, și pre Ieglom, și pre Core. Aceștea sînt feciorii lui Isaf, carii se-au născut lui în pămîntul lui Hanaan. Și luă Isaf muierile [6] lui, și feciorii lui, și featele lui, și toate trupurile casii lui, și toate unealtele lui, și toate dobitoa-

cele, și toate câte au agonisit și câte au cuprinsu în pământul lui Hanaan, și să duse den pământul lui Hanaan, de la fața lui Iacov, fratele lui, Pentru că le era lor averile multe a lăcui într-un loc, și nu putea pământul sălășluirei lor a purta pre dînșii de mulțimea averilor lor. Și lăcui Isaf în muntele lui Siir; Isaf acesta iaste Edom. Acestea sînt nașterile lui Isaf, tatal lui Edom, în muntele lui Siir. Și acestea sînt numele feciorilor lui Isaf: Elifas, feciorul Adasei, fâmeii lui Isaf, și Raguil, feciorul Vasemathii, fâmeii lui Isaf. Și să făcură lui Elifas feciori: Theman, Oman, Sofar, Gofom și Chenez. Și Thamna era țiitoare lui Elifas, feciorul lui Isaf, și născu lui Elifas pre Amalic. Acestea sînt feciorii Adasii, fâmeii lui Isaf. Și acestea sînt feciorii lui Raguil: Nahoth, Zare, Some și Moze. Acestea au fost feciorii Vasmathii, fâmeii lui Isaf. Și acestea sînt feciorii Olivemasii, featei lui Ana, feciorul Sevegonii, fâmeii lui Isaf; și născu lui Isaf pre Ieus, și pre Ieglom, și pre Core. Acestea sînt voivozii, fiii lui Isaf: fiii lui Elifas, celui dentîi născut lui Isaf, voivodul Theman, voivodul Omar, voivodul Sofar, voivodul Chenez, Voivodul Core, voivodul Gothom, voivodul Amalic. Acestea sînt voivozii lui Elifas, în pământul Idumeii; acestea sînt fiii Adasii. Și acestea sînt fiii lui Raguil, fiii lui Isaf: voivodul Nahoth, voivodul Zare, voivodul Some, voivodul Moze, voivozii lui Raguil, în pământul lui Edom; acestea-s feciorii Vasemathei, fâmeii lui Isaf. Acestea sînt feciorii Olivemasii, fâmeii lui Isaf: voivodul Ieul, voivodul Ieglom, voivodul Core. Acestea sînt voivozii Olivemasii, featei lui Ana, fâmeii lui Isaf. Acestea-s feciorii lui Isaf și acestea sînt voivozii lor; acestea-s feciorii lui Edom. Și acestea-s feciorii lui Siir Horeului, ce lăcuiaste pământul: Lotan, Soval, Sevegon, Ana, Și Dison, și Asar, și Rison. Acestea-s voivozii Horeului, feciorii lui Siir, în pământul lui Edom. Și să făcură feciorii lui Lotan: Hori, și Eman, și sora lui Lotan, Thamna. Și acestea-s feciorii lui Soval: Goliam, și Manahath, și Ghevir, Sofar și Oman. Și acestea-s feciorii lui Sevegon: Aie și Onan, acesta iaste Onan carele au aflat pre Iamin în pustie, cînd păștea trăgătorii lui Sevegon, tătîni-său. Și acestea-s feciorii lui Ana: Dison și Olivema, fata lui Ana. Și acestea-s feciorii lui Dison: Amada, și Azvan, și Iesthran, și Haran. Și acestea-s feciorii lui Asar: Valam, și Zucam, și Iucam, și Ucam. Și acestea-s feciorii lui Rison: Osă și Aran. Și acestea-s voivozii lui Hori: voivodul Lotan,

voivodul Soval, voivodul Sevegon, voivodul Ana, Voivodul Dison, voivodul Asar, voivodul Rison. Acestea-s voivozii lui Hori, întru domniile lor, în pământul Edom. Și acestea-s împărății ce au împărățit în pământul lui Edom, mai nainte decît a împărăți împărat în Israil. Și împărăți în Edom: Valac, feciorul lui Veor, și numele cetății lui: Denava. Și muri Valac și împărăți în locul lui Iovac, feciorul lui Zara, de la Vosora. Și muri Iovac și împărăți în locul lui Asom, den pământul themaneanilor. Și muri Asom cel den themaneani, și împărăți în locul lui Adad, feciorul lui Varad, cela ce au tăiat pe Madiam, în cîmpul lui Moav; și numele cetății lui: Ghetthem. Și muri Adad și împărăți după el Samada, de la Masecas. Și muri Samada și împărăți după el Saul, den Rovooth, de lîngă rîu. Și muri Saul și împărăți după el Valaenon, feciorul lui Ahovor. Și muri Valaenon, feciorul lui Ahovor, și împărăți după dînsul Arad, feciorul lui Varad; și numele cetății lui: Fogor; și numele fâmeii lui: Metevei, fata lui Matraid, feciorul Mezoov. Acestea-s numele voivozilor lui Isaf, întru neamurile lor, dupre locurile lor, întru numele lor, întru țările lor, și întru limbile lor: voivodul Thamna, voivodul Gola, voivodul Iethar, Voivodul Olive-mas, voivodul Ilas, voivodul Finon, Voivodul Chenez, voivodul Theman, voivodul Mazar, Voivodul Maghedeil, voivodul Zafoin. Acestea-s voivozii Edomului, întru ceale zidite în pământul cîștigării lor. Acesta Isaf, tatăl lui Edom.

C A P X X X V I I

i lăcua Iacov în pământul unde au sălășluit Isaac, tatăl lui, în pământul lui Hanaan. Și acestea-s nașterile lui Iacov; și Iosif era de ani 17, păs-cînd oile tătîni-său, cu frații lui; fiind tînăr, împreună cu feciorii Valasii și cu feciorii Zelfiei, fâmeilor tătîni-său. Și adusără asupra lui Iosif hulă rea cătră Israil, tatăl lor. Iară Iacov iubiia pre Iosif mai tare decît toți feciorii lui, pentru că fecior de bătrîneate era lui, și-i făcu lui haină pestriță. Și văzînd frații lui cum pre dînsul iubeaste tată-său mai mult decît toți feciorii lui, îl urîră și nu-i putea să-i grăiască lui nemică de pace. Și visînd Iosif vis, spuse fraților lui. Și zise lor: „Ascultați visul acesta carele am visat: Părea-mi-se că voi legați znopi în mijlocul cîmpului; și să sculă znopul meu și stătu drept; și întorcîndu-se împrejur znopii voștri, să închinară znopului meu“. Și ziseră lui frații lui: „Au doră împărățind vei împărăți pre noi? Sau domnind vei domni

pre noi?" Și adaosără încă altă ură pre dînsul, pentru visele lui și pentru cuvintele lui.

9 Și văzu ș-alt vis și-l povesti tătîni-său și fraților lui. Și zise: „Iată, am visat ș-alt vis: cum soarele și luna și 11 steale să închina mie“. Și-l certă tată-său și-i zise lui: „Ce e visul acesta ce ai visat? Poate să fie că venind vom veni, eu, și mumă-ta, și frații tăi, să ne închinăm ție pre pămînt?“ Și zavistuiră pre el frații lui, iară tată-său au păzit cuvîntul. Și să duseră frații lui a paște oile tatului lor, la Sihem. Și zise Israil cătră Iosif: „A nu frații tăi păstorescu la Sihem? Ia vino, și te voi trimite cătră dînșii“. Și-i zise lui: „Iată eu“. Și zise lui Israil: „Pasă de vezi de sînt sănătoși frații tăi și oile, și-m povestește!“ Și-l trimise pre dînsul den valea Hevron și veni la Sihem. Și află pre dînsul un om, rătăcind pre cîmpu, și-l întrebă pre dînsul omul, zicînd: „Ce cauți?“ Și el zise: „Pre frații miei caut. Spune-m, unde păstorescu?“ Și-i zise lui omul: „S-au rădicat de aicea, pentru că am auzit de dînșii zicînd: ‘Să mergem la Dothaim!’“ Și să duse Iosif după frații lui și-i află pre dînșii la Dothaim. Și-l văzură mai nainte, de departe, decît a să apropia el la dînșii, și viclenia ca să omoară pre el. Și zise fiștecarele cătră fratele lui: „Iată visuitorul acela vine! Acum dară, veniș să omorîm pre el și să-l aruncăm pre el într-o groapă; și vom zice: ‘Hiară rea au mîncat pre el’; și vom vedea visurile lui ce vor fi“. Și auzind Ruvim, îl scoase pre dînsul den mînilor lor, și zise: „Să nu-l ucidem pre dînsul, de sufletu“. Și zise lor Ruvim: „Să nu vărsați sînge; puneți pre dînsul în groapa aceasta ce iaste în pustie, iară mîna să nu rîdică la dînsul!“, pentru că cerca în ce chip îl va scoate pre dînsul den mînilor lor, și să-l dea tătîni-său. Și fu cînd veni Iosif cătră frații lui, dezbrăcără pre Iosif den haina cea pestriță ce era prejur el. Și, luîndu-l pre dînsul, îl aruncară în groapă. Și groapa – deșartă, apă nu avea. Și șăzură să mănînce pîine și, căutînd cu ochii, văzură și, iată, călători ismailteani venia den pămîntul Galaad, și cămilele lor încărcate de tămîie, și de rășină, și de zmirnă, și mergea să pogoară la Eghipet. Și zise Iuda cătră frații lui: „Ce folos căce vom ucide pre fratele nostru și vom ascunde sîngele lui? Viniș să vindem pre el ismailteanilor acestora, iară mînilor noastre nu fie pre dînsul, pentru că fratele nostru și trupul nostru iaste“. Și ascultară frații lui. Și mergea pe aproape oamenii, madianii neguțătorii; și-l traseră și-l scoa-

seră pre Iosif den groapă și-l vîndură pre dînsul ismailteanilor dereptu 20 de galbeni de aur. Și pogorîră pre Iosif la Eghipet. Și să întoarse Ruvim la groapă, și nu văzu pre Iosif în groapă, și-ș rumpse hainele lui. Și să întoarse cătră frații lui și zise: „Copilașul nu iaste! Dară eu unde mă voi mai duce?“ Și luînd haina lui Iosif, au junghiat un iedu de capră, și unseră haina cu sîngele. Și trimise haina cea pestriță și o adusără tătîne-său și ziseră: „Aceasta am aflat; cunoaște de iaste haina feciorului tău au ba“. Și cunoscu pe ea și zise: „Haina feciorului meu iaste; jigania cea rea l-au mîncat pre el, jigania au hrăpit pre Iosif“. Și-ș rupse Iacov hainele lui, și puse pre mijlocul lui sacu, și plîngea pre fiu-său zile multe. Și să adunară toți feciorii lui și featele lui și viniră să mîngîie pre el; și nu vrea să să mîngîie, zicînd că: „Mă voi pogorî cătră fiu-mieu, plîngînd, în iad!“ Și-l plîns pre dînsul tatăl lui. Iară madianii au vîndut pre Iosif la Eghipet lui Pentefrei, hadîmul lui Farao, cel mai mare peste bucătari.

C A P X X X V I I I

i fu întru vremea aceea, pogorî Iuda de la frații lui și mergea pînă la oarecare om odolamitean, căruia numele era Iras. Și văzu acolo Iuda o fată a unui om hananeu, căruia numele era Sava, și o luo pre dînsa și să culcă cu dînsa. Și zămislind, născu fecior, și-i numi numele Ir. Și zămislind, născu fiu încă, și-i numi numele Avnan. Și adăogînd, încă născu fecior altul, al treilea, și numi numele lui Silom. Și ea era la Hazvi cînd au născut pre dînșii. Și luo Iuda fămeaie lui Ir, celui dentîiu născut lui, căruia numele-i era Thamar. Și fu Ir, dentîiu născut Iudei, rău înaintea Domnului, și-l ucise pre dînsul Dumnezău. Și zise Iuda lui Avnan: „Întră la muiarea frăține-tău și fii bărbat ei, și rîdică sămînță fratelui tău“. Și cunoscînd Avnan că nu lui va fi sămînța, fu, cînd mergea la fămeaia fratelui lui, vărsa pre pămînt, pentru ca să nu dea sămînță fratelui său. Și rău se arată cuvîntul înaintea lui Dumnezău, căce au făcut aceasta, și au omorît și pre acesta. Și zise Iuda Thamarii, nurori-sa, după ce au murit amîndoi feciorii lui: „Șăzi văduo în casa tătîne-tău, pînă să va face mare Silom, feciorul meu!“, pentru că zise întru cugetul lui: „Cîndai să nu moară și acesta, ca și frații lui!“ Și mergînd Thamar, au șăzut în casa tătîne-său. Și să înmulțiră zilele și muri Sava, fămeaia Iudei, și, mîngîindu-se Iuda, să sui la ceia ce

tundea oile lui el; și pogorî Iras, păstoriul lui,
 13 odolomiteanul, la Thamna cu el. Și să
 spuse Thamarii, nurori-sa, zicînd: „Iată,
 socru-tău să suie la Thamna să tunză oile
 14 lui“. Și dezbrăcîndu-ș hainele văduviei de
 pre dînsa, să învăli cu brobodealnicul și să
 înfrumuseță și șăzu lîngă porțile Enan, carea
 iaste întru calea Thamna, pentru căce au
 văzut cum mare se-au făcut Silom, și el nu o
 15 au datu lui muiare pre dînsa. Și văzîndu-o
 Iuda, au socotit pre ea cum să fie curvă,
 pentru că ș-au acoperit fața ei, și nu o au
 16 cunoscut. Și să abātu la dînsa den cale și-i
 zise ei: „Lasă-mă să întru la tine!“, pentru că
 n-au cunoscut că iaste noru-sa. Și ea zise:
 17 „Ce-m vei da, de vei întra la mine?“ Și el
 zise: „Eu îț voi trimitte iedu den capre, den
 oile meale“. Și ea zise: „De-m vei da arvună,
 18 pînă vei trimitte tu“. Și el zise: „Ce arvună
 îț voi da?“ Și ea zise: „Inelul tău, și zgarda, și
 toiagul ce-ț iaste în mîna“. Și-i deade ei și
 19 întră la dînsa; și luo în pîntece de la el. Și să
 sculă de să duse, și-ș luo brobodealnicul de la
 ea, și să îmbracă cu hainele ceale de văduvia
 20 ei. Și trimise Iuda iedul den capre, cu mîna
 păstoriului său, odolamiteanului, ca se ia de la
 21 muiare arvuna, și nu o află pre ea. Și
 întrebă pre oamenii den loc și zise lor: „Unde
 iaste curva ce-au fost la Enan pre cale?“ Și
 22 ziseră: „N-au fost aicea curvă“. Și să
 întoarse cătră Iuda și zise: „N-am aflat, și
 23 oamenii locului zic să nu fie aicea curvă“. Și
 zise Iuda: „Aibă-le pre eale! Și cîndai să nu ne
 batjocurim; eu am trimis pre acest ied, și tu
 24 n-ai aflat“. Și fu după a treia lună, să spuse
 Iudei, zicînd că: „Au curvit Thamara, noru-ta,
 și, iată, iaste grea den curvie“. Și zise Iuda:
 25 „Scoateți-o pre ea și să să arză“. Și ea adu-
 cîndu-se, au trimis cătră socru-său, zicînd:
 „De la omul ale cui sînt aceastea eu am în pîn-
 tece“. Și zise: „Cunoaște al cui iaste inelul, și
 26 zgarda, și toiagul acesta!“ Și cunoscu Iuda
 și zise: „Se-au îndereptat Thamar decît mine,
 pentru care lucru nu o am datu-o pre ea lui
 Silom, feciorului meu“. Și nu mai adaose a o
 27 cunoaște pre dînsa. Și fu cînd năștea, și la
 28 dînsa era geameni în pîntecele ei. Și fu năș-
 cînd ea, unul scoase înainte mîna; și luînd moașa,
 legă roșiu la mîna lui, zicînd: „Acesta va ieși mai
 29 nainte“. Și deca-ș strînsse mîna, îndată ieși
 fratele lui. Și ea zise: „Pentru căci se-au rupt,
 pentru tine gard?“ Și-i numi numele lui Fares
 30 Și după acesta ieși fratele lui, carele
 era la mîna lui cel roșiu,
 și numi numele
 lui Zara.

C A P
 X X X I X

i Iosif să aduse la Eghiptet și-l cîștigă 1
 pre dînsul Pentefri, hadîmul lui.
 Farao, cel mai mare peste bucătari,
 om eghiptean, den mînil ismailtea-
 nilor carii duseră pre dînsul acolo.
 Și era Domnul cu Iosif, și era om ce nemerîia; 2
 și fu în case lîngă stăpînu-său, eghiptea-
 nul. Și știa stăpînul lui că Domnul era cu 3
 dînsul și, oricîte face, Domnul îndereptează
 întru mînil lui. Și află Iosif har înaintea 4
 stăpînului său, și bine-i plăcea lui, și-l puse
 preste casa lui pre dînsul, și toate cîte era ale 5
 lui le-au dat pre mîna lui Iosif. Și fu după ce
 au pus pre dînsul pre casa lui și preste toate
 cîte era ale lui, și blagoslovi Domnul casa
 eghipteanului, pren Iosif; și să făcu blagos-
 lovenia Domnului întru toată avuția lui den
 casă, și în țarina lui, și deade toate cîte era ale
 lui în mîna lui Iosif. Și nu știa pentru ale 6
 sale nemic, afară den pînea ce mînce el. Și
 era Iosif bun la chip și frumos la față
 foarte. Și fu după cuvintele aceastea, și 7
 puse muiarea stăpînului lui ochii ei pre Iosif
 și-i zise lui: „Culcă-te cu mine!“ Și el nu 8
 vrea; și zise muierei stăpînului său: „De
 vreme ce stăpînul meu nu cunoaște, pren
 mine, nice una den cîte sînt în casa lui, ce toate
 cîte sînt ale lui le-au dat pre sama mea, Și 9
 nu iaste în casa aceasta nemică afară den
 mine, nice s-au rădicat de la mine nemică,
 afară den tine, pentru că tu ești muiarea lui,
 cum voi face cuvîntul cel rău acesta și voi
 greși înaintea lui Dumnezeu?“ Și cînd 10
 grăia lui Iosif, zi dentru zi, și nu să asculta ei
 să se culce cu ea, să se împreune cu dînsa,
 Și fu o zi oarecarea întru acestaș chip: întră 11
 Iosif în casă ca să-ș facă lucrurile lui, și nimea
 nu era înlăuntru dentru cei den casă; Și-l 12
 trase pre dînsul de haine, zicînd: „Dormi cu
 mine!“ Și el, lăsîndu-ș hainele în mînil ei, au
 fugit și au ieșit afară. Și fu după ce văzu că 13
 au lăsat hainele lui în mînil ei și au fugit și au
 ieșit afară, Și chemă pre cei den casă, deca 14
 au văzut că au lăsat hainele lui în mînil ei, și
 le zise lor zicînd: „Vedeți, au băgat noao copil
 jidov, să-ș bată joc de noi! Au întrat înlăuntru
 la mine, zicînd: ‘Dormi cu mine!’ Și strigaiu cu
 glas mare. Și auzind el cum am înălțat gla- 15
 sul meu și am strigat, lăsînd hainele lui la
 mine, au fugit și au ieșit afară“. Și lăsă hai- 16
 nele lîngă ea, pînă au venit stăpînul la casa
 lui. Și-i grăi lui după cuvintele aceastea, 17
 zicînd: „Au întrat la mine copilul jidovul,
 carele ai băgat cătră noi, să-ș rîză de mine și
 zise mie: ‘Dormi-voiu cu tine!’ Și deaca au 18
 auzit cum am înălțat glasul meu și am strigat,
 lăsîndu hainele lui la mine, au fugit și au ieșit afa-

19 ră“ Și fu deca auzi stăpînul lui cuvintele
muierii lui cîte au grăit cătră dînsul, zicînd:
„Așa mi-au făcut copilul tău“, și s-au mîniat
20 cu urgie. Și luînd stăpînul pe Iosif, l-au pus
la tărie, în locul unde legații împăratului să țin
21 acolo în tărie. Și era Domnul cu Iosif și-i
vărsa asupra-i milă și-i deade lui har înaintea
22 celui mai mare preste legați. Și-i deade cel
mai mare preste legați temnița pre mîna lui
Iosif și pre toți cei aduș cîți era în temniță; și
23 toate cîte fac acolo, el era făcînd. Nu era cel
mai mare peste legături al temniții știind
pentr-însul nemică, căci toate era pren mîna
lui Iosif, pentru că Domnul era cu dînsul și,
cîte făcea el, Domnul îndirepta întru mînile lui.

C A P X L

1 **S**i fu după cuvintele acestea, greși cel
mai mare peste păharnicii împăratu-
lui Eghiptului și cel mai mare peste
făcătorii de pîine domnului lor, împă-
2 ratului Eghiptului. Și să urgisi
Farao pe amîndoi hadîmii lui, pre cel mai
mare peste păharnici și pre cel mai mare
3 peste făcătorii de pîine, Și-i puse pre ei în
temniță la legătură, la locul unde era Iosif
4 adus acolo. Și-i deade pre dînșii cel mai
mare al temniții la Iosif și-i puse pre dînșii
5 lîngă dînsul și fură zile în pază. Și văzură
amîndoi vis, într-o noapte, și vederea visului
celui mai mare peste păharnici și celui mai
mare peste făcătorii de pîine, carii era ai
împăratului Eghiptului, ce era în temniță,
6 era aceasta. Întră la dînșii Iosif dimineața
7 și văzu pre ei, și era turburați. Și întreba
pre hadîmii lui Farao, carii era cu el în tem-
niță, lîngă domnul lui, zicînd: „Ce e că feațele
8 voastre posomorîte sînt astăzi?“ Și ei
ziseră lui: „Vis am văzut, și nu iaste cine a-l
tîlcui pre el“. Și zise lor Iosif: „Au nu pren
Dumnezău arătarea lor iaste? Povestește-m
9 dară mie“. Și povesti cel mai mare peste
păharnici visul lui cătră Iosif și zise: „În
10 somnul meu era vie înaintea mea. Și în vie
era trei vițe, și ea odrăslind, era scoțînd vlăs-
11 tare, și broboanele strugurilor – coapte. Și
paharul lui Farao – în mîna mea, și luoiu stru-
gurul și-l storșu pre dînsul în paharul lui
Farao, și dediu paharul în mîna lui Farao“.
12 Zise lui Iosif: „Aceasta iaste tîlcuirea lui: ceale
13 trei vițe, trei zile sînt. Încă trei zile, și-ș va
aduce aminte Farao de boieria ta și te va pune
pre mărirea păharnicii tale și vei da paharul
lui Farao în mîna lui, și după boieria ta cea
14 mai denainte, după cum erai nescînd. Ci-ț
adu aminte de mine, pentru tine, cînd va fi ție
bine, și vei face întru mine milă și vei aduce a-

15 minte de mine lui Farao și mă vei scoate den
această închisoare. Pentru că cu furtișag
m-am furat den pămîntul jîdovescu, și aicea
n-am făcut nemică, ce mă pusără înlăuntru în
groapa aceasta“. Și văzu cel mai mare
16 peste făcătorii de pîine cum drept au tîlcuit,
și zise lui Iosif: „Și eu am văzut vis: și mi să
părea trei coșuri de pîine că rădicam pre
capul meu. Și în coșul cel mai deasupra –
17 den toate feliurile de care împăratul Farao
mîncă, lucru de făcătoriu de pîine; și pasările
ceriului mîncă pre dînsele den coșnița ce era
deasupra capului meu“. Și răspunzînd
18 Iosif, zise lui: „Acesta e tîlcuirea lui: ceale trei
coșuri, trei zile sînt. Încă peste trei zile, va
19 lua Farao capul tău de la tine, și te va spînzura
pre lemnu, și vor mîncă pasările ceriului cărn-
nurile tale de la tine“. Și fu în a treia zi, zi
20 de naștere era a lui Farao. Și făcu ospăț la
toate slugile lui; și-ș aduse aminte de boieria
păharnecului și de boieria făcătorului de
pîine, în mijlocul slugilor sale. Și așeză pre
21 cel mai mare peste păharnici la boieria lui și
deade paharul în mîna lui Farao. Iară pre
22 cel mai mare peste făcătorii de pîine l-au
spînzurat pre lemnu, dupre cum au tîlcuit lor
Iosif. Și nu-ș aduse aminte cel mai mare
23 peste păharnici de Iosif, ce-l uită pre el.

C A P X L I

1 **S**i fu după 2 zile, Farao văzu vis. Gîn-
diia că stă lîngă rîu; Și iată, ca cînd
2 den rîu să suia 7 vaci, frumoase la
chip și alease la trupuri, și păștea pre
3 țarmuri. Și alte 7 vaci să suia după
aceastea den rîu, grozave la chip și suptii la
trupuri, și să păștea lîngă vaci lîngă marginea
4 rîului. Și mîncară de tot ceale 7 vaci gro-
zave și suptii la trupuri pre ceale 7 vaci fru-
moase la chip; și ceale alease la trupuri și,
iată, nearătate fură, căce intrară în pînticile
lor. Și să sculă Farao. Și visă al doilea rînd:
5 și iată, 7 spice să suia dentr-o rădăcină, alease
și bune; Și alte 7 spice suptii și stricate de
6 vînt răsăriia după dînsile. Și înghițiră ceale
7 7 spice suptii pre ceale șapte spice alease și
pline. Și să sculă Farao și era vis. Și fu
8 dimineața, și să turbură sufletul lui; și trimi-
țînd, au chemat pre toți tîlcuitorii Eghiptului
și pre toț înțelepții lui. Și povesti lor Farao
visul lui, și nu era cine să dovedească visul
lui Farao. Și grăi cel mai mare peste
9 paharnici cătră Farao, zicînd: „Păcatul
meu îm aduc aminte astăzi. Farao să
10 scîrbi pre slugile lui, și ne-au pus pre noi
în pază, în casa celui mai mare peste bu-
cătari, pre mine și pre cel mai mare peste

11 pîine. Și am văzut amîndoi vis într-o noap-
 te, eu și el, fieșcarele după visul lui am
 12 văzut. Și era acolo cu noi tinerel copil
 jîdov, al celui mai mare peste bucătari, și-i
 13 povestiiam lui, și ne-au tîlcuit noao. Și fu
 după cum ne-au arătat noao, așa se-au și
 întîmplat: pre mine să mă așezu la boieria
 14 mea, și acela să se spînzure“. Și trimițînd
 Farao, au chemat pre Iosif. Și-l scoaseră pre
 dînsul den temniță, și-l raseră pre dînsul, și-i
 premeniră îmbrăcămentea lui, și veni cătră
 15 Farao. Și zise Farao cătră Iosif: „Vis am
 văzut, și cine să-l aseamene nu iaste; și eu
 auziuu pentru tine zicînd, auzind tu visurile, a
 16 le asămăna pre dînsele“. Și răspunzînd
 Iosif cătră Farao, zise: „Fără de Dumnezeu nu
 17 se va răspunde mîntuirea lui Farao“. Și
 grăi Farao lui Iosif, zicînd: „În somnul meu
 18 gîndiiam că stau pre țârmurile rîului. Și ca
 cînd den rîu să suia 7 vaci frumoase la chip și
 19 alease la trupuri și păștea pre țârmuri. Și
 iată, și alte 7 vaci să suia dendărătul lor den
 rîu, reale și grozave la chip foarte și suptii la
 trupuri, carele n-am văzut ca aceastea preste
 20 tot pămîntul Eghiptului mai grozave. Și
 mîncară de tot ceale 7 vaci grozave și suptii
 21 pre ceale 7 vaci bune dentîiu și alease. Și
 întrară în pîntecile lor și nu se iviră, pentru
 că întrară în pîntecile lor; și chipurile lor –
 grozave ca și dentîiu. Și deșteptîndu-mă,
 22 adormiu. Și văzuiu iarăș întru somnul meu
 și iată: ca cînd ar fi 7 spice, să suia dentr-o rădă-
 23 cină, pline și bune. Iară alte 7 spice, suptiri
 și stricate de vînt, creștea țîindu-se de dîn-
 24 sele. Și înghițiră ceale 7 spice stricate de
 vînt și suptiri pre ceale 7 spice bune și pline.
 Spus-am dară tîlcuitorilor, și nu era cine să-m
 25 tîlcuiască mie“. Și zise Iosif lui Farao:
 „Visul lui Farao unul iaste: cîte Dumnezeu va
 26 face, au arătat lui Farao. Ceale 7 vaci bune,
 7 ani sînt, și ceale 7 spice bune, 7 ani sînt;
 27 visul lui Farao unul iaste. Și ceale 7 vaci
 suptiri, suindu-se dendărătul lor, 7 ani sînt, și
 ceale 7 spice suptiri și stricate de vînt, 7 ani
 28 sînt, și vor fi 7 ani foamete. Iară cuvîntul ce
 am zis lui Farao: cîte Dumnezeu va face, au
 29 arătat lui Farao. Iată, 7 ani vine ieftenătate
 30 multă în tot pămîntul Eghiptului. Și vor
 veni 7 ani de foamete după aceasta, și vor uita
 de săturarea ce va să fie în tot Eghiptul și va
 31 topi foametea pămîntul. Și nu se va
 cunoaște ieftenătatea pre pămînt de foametea
 32 ce va fi după aceasta, că tare va fi foarte. Iară
 pentru căce au îndoit visul lui Farao de doao
 ori, căce adevărat iaste cuvîntul cel de la

Dumnezău, și va sirgui Dumnezeu a-l face pre
 dînsul. Acum dară, socoteaște om înțelept 33
 și socotitoriu și-l vei pune pre el pre pămîn-
 tul Eghiptului. Și facă Farao și tocmească 34
 mai mari pre pămînt peste locuri și să trimiță
 toate pîinele pămîntului Eghiptului acelor 7
 ani ai ieftenătății Și să adune toate bucatele 35
 acestor 7 ani ce vin, acestor buni, și să să
 strîngă grîul supt mîna lui Farao, și bucate în
 cetățî să să păzască. Și vor fi bucatele 36
 ceale păzite în pămînt – la cei 7 ani ai foame-
 tei, carii vor fi în pămîntul Eghiptului, și nu
 se va strica pămîntul de foamete“. Și plăcu 37
 cuvîntul înaintea lui Farao și înaintea tuturor
 slugilor lui. Și zise Farao tuturor slugilor 38
 lui: „Au doară vom afla om ca acesta, carele
 are duhul lui Dumnezeu întru dînsul?“ Și 39
 zise Farao lui Iosif: „De vreme ce Dumnezeu
 țî-au arătat ție toate aceastea, nu iaste om mai
 înțelept și mai priceput decît tine. Și tu vei 40
 fi în casa mea, și pre rostul tău va asculta tot
 norodul meu. Fără numai scaunul voiu avea
 eu mai mult decît tine“. Și zise Farao lui 41
 Iosif: „Iată, te puiu astăzi preste tot pămîntul
 Eghiptului!“ Și luînd Farao inelul den 42
 mîna lui, îl puse pre mîna lui Iosif; și-l
 îmbracă pre el podoabă de vișin și puse lanțul
 de aur prejur grumazul lui. Și sui pre dîn- 43
 sul într-al doile car de ale lui și strigă înain-
 tea lui pristav, și-l puse pre dînsul peste tot
 pămîntul Eghiptului. Și zise Farao lui 44
 Iosif: „Eu – Farao! Afară den tine nu va
 rădica nimeni mîna lui peste tot pămîntul
 Eghiptului!“ Și numi Farao numele lui 45
 Iosif: Psondom Faneh, și-i deade lui pre Asi-
 neth, fata lui Pentefri, preotului Ieu Poleos,
 lui să-i fie fâmeaie. Și Iosif era de 30 de ani 46
 cînd stătu înaintea lui Farao, împăratul Eghi-
 ptului. Și ieși Iosif de la fața lui Farao și
 umblă tot pămîntul Eghiptului. Și făcu 47
 pămîntul întru cei 7 ani de ieftenătate
 snopi. Și adună toate bucatele acelor 7 ani 48
 întru carii era ieftenătatea în pămîntul Eghi-
 ptului, și puse bucatele în cetățî; bucatele
 cîmpilor cetățîi ce era pen împrejurul ei au
 pus întru dînsa. Și adună Iosif grîu ca năsi- 49
 pul mării mult foarte, pînă nu putea să
 numere, că nu era număr. Și lui Iosif să 50
 făcură doi feciori, mai nainte de a veni cei
 7 ani de foamete, carii au născut lui Asineth,
 fata lui Pentefri, preotul Ieu Poleos. Și 51
 numi Iosif numele celui dentîiu născut
 Manasi, zicînd căce: „A uita m-au făcut Dum-
 năzău toate durerile meale și toate ale tătî-
 ni-mieu“. Și numele aceluia al doilea au nu- 52

mit Efraim, zicînd căce: „M-au înălțat Dum-
 53 nezău întru pămîntul smerenii mele“. Și
 trecură cei 7 ani ai ieftenătății carii se-au făcut
 54 în pămîntul Eghiptului. Și începură cei 7
 ani a foameții a veni, după cum au zis Iosif. Și
 să făcu foamete întru tot pămîntul, și în tot
 55 pămîntul Eghiptul nu era pîine. Și flămîn-
 zia tot pămîntul Eghiptului, și strigă norodul
 cătră Farao pentru pîine; și zise Farao tuturor
 eghipteanilor: „Păsaș la Iosif și, ce va zice
 56 voao, faceți!“ Și foametea era pre fața a tot
 pămîntul, și deschise Iosif toate jîtnițile și vin-
 57 dea tuturor eghipteanilor. Și toate țările
 veniră la Eghipt a cumpăra de la Iosif,
 pentru că cuprinse foametea tot pămîntul.

C A P X L I I

1 **S**i văzînd Iacov că iaste vînzare de
 grîu la Eghipt, zise feciorilor lui:
 2 „Pentru căce leneviți? Iată, am
 auzit că iaste grîu la Eghipt. Pogoriți
 acolo și cumpărați noao de acolo
 puține bucate, ca să trăim, să nu murim!“
 3 Și să pogorîră frații lui Iosif, 10, să cumpere
 4 grîu de la Eghipt. Iară pre Veniamin, pre
 fratele lui Iosif, nu l-au tremis cu frații lui,
 pentru că zise: „Cîndai să nu i să prinză slăbi-
 5 ciune pre cale“. Și veniră feciorii lui Israil
 să cumpere cu cei ce veniia, pentru că era foa-
 6 mete în pămîntul lui Hanaan. Și Iosif era
 mai mare pămîntului, acesta vindea la tot
 nărodul pămîntului. Și viind frații lui Iosif, să
 7 închinară lui cu fața la pămînt. Și văzînd
 Iosif pre frații lui, i-au cunoscut, și se
 înstreina de ei, și le grăi lor cu scîrbă și zise
 lor: „De unde ați venit?“ Și ei ziseră: „Din
 pămîntul Hanaan, să cumpărăm bucate!“
 8 Și cunoscă Iosif pre frații lui, iară ei nu l-au
 9 cunoscut pre dînsul. Și-ș aduse aminte
 Iosif de visele lui ce-au văzut el și zise lor:
 „Iscoade sînteț, a cerca urmele țării aț venit“.
 10 Și ei ziseră: „Nu, doamne! Slugile tale – am
 11 venit să cumpărăm bucate. Pentru că toți
 sîntem feciori unui om, de pace sîntem, nu
 12 sîntem, slugile tale, iscoade!“ Și zise lor:
 „Ba, ce urmele pămîntului ați venit să
 13 vedeți“. Și ei ziseră: „12 frați sîntem, slu-
 gile tale, în pămîntul Hanaan: și iată, cel mai
 tînăr dentru noi, cu tată-nostru astăzi, și cela-
 14 laltu nu iaste“. Și zise lor Iosif: „Aceasta
 iaste care am zis voao, zicînd că iscoade sîn-
 15 teți. Întru aceasta vă veți arăta, pre sănătatea
 lui Farao, nu veți ieși de aicea de nu fratele
 16 vostru cel mai tînăr va veni aicea. Trimiteți
 dentru voi unul și luați pe fratele vostru, și voi
 vă legați pînă se vor face aiave cuvintele voastre,
 de grăiș adevărat au ba; iară de nu, pre-sănă-
 tatea lui Farao, că adevărat iscoade sînteț“.
 17 Și puse pre dînsii în temniță trei zile.

Și zise lor a treia zi: „Aceasta faceți, și veți trăi, 18
 pentru că de Dumnezău mă tem eu: De sîn- 19
 teți de pace, un frate al vostru să se oprească
 în pază, și voi păsați și vă duceți cumpărătura
 grîului vostru. Și pre fratele vostru cel mai 20
 tînăr să-l aduceți la mine, și să vor creade
 cuvintele voastre; iară de nu, veți muri“. Și
 făcură așa. Și zise fieștecarele cătră fratele 21
 său: „Așa iaste pentru că în păcat sîntem
 pentru fratele nostru, că ne-am îndurat de
 chinul sufletului lui, cînd se ruga noao și noi
 nu-l ascultam pre dînsul, și pentru aceasta
 veni pre noi primejdia aceasta“. Și răspun- 22
 zînd Ruvim, zise lor: „Nu v-am grăit voao
 zicînd: ‘Nu faceți strîmbătate copilașului!’ și
 nu m-ați ascultat? Și iată, sîngele lui să
 cearcă.“ Și ei nu știa cum Iosif aude, 23
 pentru că tîlmaciul în mijlocul lor era. Și 24
 întorcîndu-să de la ei, plînsă Iosif. Și iarăș
 veni la dînsii și zise lor; și luă pe Simeon
 dintre dînsii și-l legă pre dînsul înaintea
 lor, Și porînci Iosif să le umple vasele lor 25
 de grîu, și să le dea argintul lor fieștecăruia în
 sacul lui, și să le dea de mîncare lor de sațiu
 pre cale. Și să făcu așa. Și puind grîul pre 26
 măgarii lor, să duseră de acolo. Și dezle- 27
 gînd unul sacul să dea hrană măgarilor săi,
 unde au odihnit, au văzut legătura argintului
 său, și era deasupra gurii sacului. Și zise 28
 fraților lui: „Mi s-au dat argintul și iată-lă-i în
 sacul mieu!“ Și se spămîntă inima lor și se
 turburără întru dînsii, zicînd: „Ce aceasta
 ne-au făcut Dumnezău noao?“ Și veniră 29
 cătră Iacov, tatăl lor, la pămîntul lui Hanaan, și
 spuseră lui toate cîte li se întîmplă lor, zicînd:
 „Grăi omul, domnul pămîntului, cătră noi cu 30
 scîrbă și ne puse pre noi în pază, ca cum am
 iscodi pămîntul. Și zisem lui: ‘De pace sîn- 31
 tem, nu sîntem iscoadă. Doisprăzeace frați 32
 sîntem, feciori tătîni-nostru; unul nu iaste, ia-
 ră cel mai mic cu tatăl nostru iaste astăzi, în
 pămîntul Hanaan““. Și zise noao omul, 33
 domnul pămîntului: „Întru aceasta vă voi
 cunoaște cum sînteț de pace: un frate al
 vostru lăsați aicea cu mine, iară cumpărarea
 dării grîului casei voastre luîndu-l, vă duceți
 Și aduceți pe fratele vostru cel mai tînăr, și 34
 voi cunoaște cum nu sînteți iscoade, ce sîn-
 teți de pace, și pe fratele vostru voi da voao,
 și cu pămîntul să vă neștătoriți“. Și fu 35
 deșărtînd ei sacii lor, și era a fieștecăruia legă-
 tura argintului lui în sacul lor. Și văzură legă-
 turile argintului lor ei și tatăl lor, și să spă-
 mîntară. Și zise lor Iacov, tatăl lor: „Pre mine 36
 m-ați făcut fără feciori! Iosif nu iaste! Simeon nu
 iaste! Și pre Veniamin să-l luați? Asupra mea fu-
 ră toate acestea“. Și zise Ruvim tatălui lor 37

zicînd: „Pre amîndoi feciorii miei omoară-i, de nu voiu aduce pre dînsul la tine; dă-l pre dînsul în mîna mea, și eu voiu aduce pre dînsul la tine“. Și el zise: „Nu să va pogorî fiul meu cu voi, pentru că fratele lui au murit, și el singur au rămas. Și să va întîmpla lui a să slăbi pre cale pre carea veți merge, și în veți aduce bătrînețile cu întristăciune în iad!“

C A P X L I I I

1/2 **S**i foametea să întări pre pămînt. Și fu cînd săvîrșiră de mîncară tot grîul carele au adus de la Eghipet, și zise lor tatul lor: „Iarăș păsaț de cumpărați noao puțineale bucate!“ Și zise lui Iuda zicînd: „Cu mărturie s-au mărturisit noao omul, domnul pămîntului, zicînd: ‘Nu veți vedea fața mea, de nu fratele vostru cel mai tînăr cu voi va veni’, Deci, de vei trimite pe fratele nostru cu noi, ne vom pogorî și-ț vom cumpăra ție bucate. Iară de nu vei trimite pe fratele nostru cu noi, nu vom merge, pentru că omul au zis noao zicînd: ‘Nu-m veți vedea fața mea, de nu va fi fratele vostru cel mai mic cu voi’“. Și zise Israil: „Ce mi-ați făcut rău, spuind omului de iaste voao frate?“ Și ei ziseră: „Întrebînd ne-au întreat omul pre noi și rudenia noastră, zicîndu: ‘De încă trăiaște tatăl vostru? Și de iaste frate voao?’, și am spus lui după întrebarea aceasta. Au știut-am că ne va zice noao: ‘Aduceți pre fratele vostru!’“

8 Și zise Iuda cătră Israil, tatul lor: „Trimite copilașul cu mine și să ne sculăm să mergem, pentru să trăim, să nu murim și noi, și tu, și toată gloata noastră. Și eu îl voiu priimi pre dînsul, și den mîna mea ceare-l pre dînsul. De nu-l voiu aduce pre dînsul cătră tine și-l voiu pune înaintea ta pre dînsul, greșit să fiu cătră tine toate zilele. Că de nu ne-am fi zăbăvit, acum ne-am fi întorsu de doao ori“. Și zise lor Israil, tatul lor: „De iaste așa, aceasta faceți: luați den roadele pămîntului întru vasele voastre, și pogoriți omului daruri, de rășină, și de miare, și tămîie, și zmirnă aleasă, și terevinthu, și nuci. Și argintul îndoit luați întru mînile voastre, argintul ce vă s-au întorsu întru sacii voștri; întoarceți-l cu voi, cîndai să nu fie sminteală. Și pe fratele vostru luați și, sculîndu-vă, vă pogoriți cătră om. Și Dumnezeul meu să dea voao har înaintea omului, ca să trimiță pe fratele vostru pre unul, și pre Veniamin; pentru că eu, după cum am rămas fără feciori, fără feciori am rămas“. Și luînd oamenii darurile aceastea, și argintul îndoit luară în mînile lor, și pre Veniamin și, sculîndu-se, să pogorîră la Eghipet și stătură înaintea lui Iosif. Și văzu Iosif pre ei și pre Veniamin, fratele lui, și zise celuiia ce era peste casa lui: „Bagă pre oamenii în casă,

și junghe jungheri și găteaste, că cu mine vor mînca oamenii pîine în amiazăzi“. Și făcu omul după cum i-au zis Iosif și băgă pre oameni în casa lui Iosif. Și văzînd oamenii cum în casa lui Iosif se-au băgat, ziseră: „Pentru argintul carele se-au întorsu în sacii noștri dentîiu, noi ne aducem, pentru ca să năpăstuiască pre noi și să să apuce de noi, ca se ne ia pre noi slugi și pre măgarii noștri“. Și mergînd cătră omul ce era peste casa lui Iosif, grăiră lui în ușa casii, zicînd: „Rugămu-ne, doamne, pogorî-am întîiu să ne cumpărăm de mîncat. Și fu cînd am venit să poposim, și am deșchis sacii noștri, și acesta argintul – fieștecăruia întru sacul lui; argintul nostru cu cumpăna l-am întorsu acum în mînile noastre, Și argint altul am adus cu noi, ca să ne cumpărăm bucate, pentru că nu știm cine au pus noao cu mînile argintul în sacii noștri“. Și zise lor: „Blînd voao! Nu vă teameț. Dumnezăul vostru și Dumnezăul părinților voștri au dat voao comori în sacii voștri, și argintul vostru bine ispitit îl am“. Și scoasă cătră dînșii pre Simeon. Și adusără apă să să speale picioarele lor, și deade hrană măgarilor lor. Și gătiră darurile pînă a veni la Iosif, și auziră că acolo va să prînzască. Și întră Iosif în casă, și adusără lui darurile ce avea în mînile lor, în casă, și să închină lui cu fața la pămînt. Și întrebă pre dînșii: „Cum vă aflaț?“ Și zise lor: „Sănătos iaste tatăl vostru cel bătrîn, pre carele aț zis că încă trăiaște?“ Și ei ziseră: „Sănătos iaste sluga ta, tată-nostru, încă trăiaște“. Și zise: „Blagoslovit omul acela la Dumnezău“. Și plecîndu-se, să închină înaintea lui. Și căutînd cu ochii Iosif, au văzut pre Veniamin, fratele lui cel de o mumă născut, și zise: „Acesta iaste fratele vostru cel mai tînăr, pre carele ați zis să-l aduceț la mine?“ Și zise: „Dumnezău să te miluiască, fiiule!“ Și să turbură Iosif, că să întorcea mațele lui, pentru frate-său, și cerca să plîngă. Și întrînd în cămară, au plînsu acolo. Și spălîndu-se pe obraz, ieșînd afară, să conteni și zise: „Puneț pîine!“ Și pusără lui sîngur, și lor deosebi, și eghipteanilor ce mînca cu el, osebi, pentru că nu putea eghipteanii a mînca cu jidovii pîine, că scîrbă iaste la eghipteani tot păstoriul de oi. Și șazură înaintea lui, cel dentîiu născut, după bătrînețile lui, și cel mai tînăr, după tinirețile lui, și să mira oamenii fiișcarele cătră fratele său. Și rădicară părți de la el cătră dînșii, și să mări partea lui Veniamin decît părțile tuturor de cincî ori cît al celora. Și băură și să îmbătară împreună cu dînsul.

C A P X L I V

1 **S**i porunci Iosif celuia ce era peste casa
 lui, zicînd: „Umpleţ sacii oamenilor
 de bucate, cît vor putea rădica, şi
 puneţ argintul fieştecăruia în gura
 2 sacului. Şi cupa mea cea de argint să
 o puneţ în sacul celui mai tînăr, şi preţul grîu-
 lui lui”. Şi fu după cuvîntul lui Iosif, după cum
 3 au zis. Şi dimineaţa au luminat, şi oamenii
 4 să sloboziră, şi ei şi măgarii lor. Şi ieşind ei
 den cetate, nu să delungară departe, şi Iosif
 zise celuia ce era peste casa lui, zicînd: „Scoa-
 lă-te şi goneaşte după oameni, şi vei huli pre
 dînsii şi vei zice lor: ‘Pentru căci mi-aş dat
 5 reale pentru bune? Pentru căce mi-aş furat
 cupa cea de argint? Nu iaste aceeaa cu carea
 bea domnul meu? Şi el vrăjind cu vraje întru
 6 ea. Reale aş săvîrşit carele aş făcut!’” Şi
 aflînd pre dînsii, omul le-au zis lor după
 7 cuvintele aceastea. Şi ziseră lui: „Pentru
 căci grăiaşte domnul cuvintele aceastea? Să nu
 se afle la slugile tale să fie făcut după cuvîntul
 8 acesta! În vreme ce argintul carele am
 aflat în sacii noştri l-am întorsu cătră tine den
 pămîntul Hanaan, cum am fi furat den casa
 9 stăpînului tău argint sau aur? La care vei
 afla cupa den slugile tale, să moară, şi noi vom
 10 fi slugi domnului vostru”. Şi el zise: „Şi
 acum, cum ziceţ, așa va fi! Omul la carele să
 va afla păharul, acela îm va fi slugă, iară voi
 11 curaţ veţ fi”. Şi grăbiră de descărcară cineş
 sacul pre pămînt şi deşchise cineş sacul
 12 lui. Şi cerca, de la cel bătrîn începînd, pînă
 au venit la cel tînăr; şi obîrşind, află cupa în
 13 sacul lui Veniamin. Şi-ş rupseră hainele
 lor şi puseră cineş sacul lui pre măgariul lui şi
 14 să întoarseră la cetate. Şi întră Iuda şi fraţii
 lui cătră Iosif, încă fiind el acolo, şi căzură
 15 înaintea lui pre pămînt, Şi zise lor Iosif:
 „Ce aş făcut acest lucru? Nu ştiţ că cu vrajă să
 16 vrăjaşte omul în ce fel sînt eu?” Şi zise
 Iuda: „Ce voiu grăi împotriva domnului? Sau
 ce vom zice? Sau ce ne vom înderepta? Şi
 Dumnezău află strîmbătatea slugilor tale.
 Iată, sîntem robi domnului nostru, şi noi şi la
 17 cine s-au aflat cupa”. Şi zise Iosif: „Să nu
 să facă mie a face cuvîntul acesta! Omul la
 carele s-au aflat cupa, acela îm va fi slugă; iară
 18 voi vă suiţ cu mîntuire la tatăl vostru”. Şi
 apropiindu-se Iuda de dînsul, zise: „Rogu-mă,
 doamne, grăiască sluga ta înaintea ta, şi să nu
 te mîinii pre sluga ta, căci tu eşti după Farao.
 19 Doamne, tu ai întreat pre slugile tale, zicînd:
 20 ‘De aveţ tată au frate?’ Şi zis-am domnului
 cum: ‘Iaste noao tată bătrîn, şi copil den
 bătrîneaşte mai tînăr la dînsul, şi fratele lui
 au murit, şi el singur au rămas mumei lui,
 şi tatul nostru pre dînsul au îndrăgit’.

Şi ai zis slugilor tale: ‘Aduceţ pre dînsul la 21
 mine şi-l voiu socoti’. Şi am zis domnului: 22
 ‘Nu va putea copilul ca să lase pre tată-său, că,
 de va lăsa pre tatăl, va muri’. Şi tu ai zis slugi- 23
 lor tale că: ‘De nu se va pogorî fratele vostru
 cel mai tînăr cu voi, să nu mai adaogeţ a vedea
 încă faţa mea’. Şi fu cînd ne-am suit la 24
 sluga ta, tată-nostru, i-am spus cuvintele
 domnului. Şi zise noao tatul nostru: ‘Păsaţ 25
 iarăş de ne cumpăraţ puţineale bucate!’ Şi 26
 noi am zis: ‘Nu vom putea să ne pogorîm, ce,
 de se va pogorî cu noi fratele nostru cel mai
 tînăr, ne vom pogorî, pentru că nu vom putea
 vedea faţa omului, fratele nostru cel mai tînăr
 nefiind cu noi’. Şi zise tată-nostru, sluga ta, 27
 cătră noi: ‘Voi ştiţ că fămeaia doi mi-au năs-
 cut. Şi ieşi unul de la mine, şi mi-aş zis că 28
 l-au mîncat fiarale şi nu l-am mai văzut pînă
 acum. Deci de veţ lua şi pre acesta den faţa 29
 mea şi i se va întîmpla lui slăbiciune pre cale,
 şi-m veţ pogorî bătrîneaştele cu întrestăciune
 în iad’. Acum dară, de voiu merge cătră slu- 30
 ga ta, tatul nostru, şi copilul nu va fi cu noi, şi
 sufletul lui să spînzură de sufletul acestuia,
 Şi va fi după ce va vedea el cum nu iaste copi- 31
 lul cu noi, va muri; şi vor aduce slugile tale
 bătrîneaştele slugii tale, tatului nostru, cu
 întrestăciune în iad. Pentru că sluga ta, 32
 tatul nostru, priimeaşte copilul de la mine,
 zicînd cătră el: ‘De nu-l voiu aduce cătră tine
 şi să-l pui pre dînsul înaintea ta, greşit să fiu
 la tatăl meu peste toate zilele’. Acum dară, 33
 voiu rămînea ţie slugă pentru copil, rob dom-
 nului, iară copilul să să suie cu fraţii lui.
 Căci cum mă voiu sui la tatul meu, copilul 34
 nefiind cu noi? Pentru ca se nu văz realele
 care vor afla pre tatul meu”.

C A P X L V

1 **S**i nu putea Iosif să îngăduiască pre toţi
 ceia ce sta înaintea lui, ce zise: „Scoa-
 teţi pre toţi de la mine”. Şi nu mai sta
 nimeni lîngă Iosif cînd se cunoscă cu
 fraţii lui. Şi lăsă glas cu plîns şi 2
 auziră toţi eghipteanii şi să auzi în casa lui
 Farao. Şi zise Iosif cătră fraţii lui: „Eu sînt 3
 Iosif. Încă tată-miu trăiaşte?” Şi nu putea fra-
 ţii să-i răspunză lui, pentru că se turburără.
 Şi zise Iosif cătră fraţii lui: „Apropiaţi-vă 4
 cătră mine!” Şi se apropiară. Şi zise: „Eu sînt
 Iosif, fratele vostru, care aţi vîndut la
 Eghipet. Deci acum nu vă întristaţi, nici vă 5
 paie rău pentru că m-aş vîndut pre mine aici,
 căci întru viaţă m-au trimis Dumnezău înain-
 tea voastră. Pentru că acesta – al doilea an 6
 de foamete pre pămînt; şi încă alţi 5 ani, întru
 carii nu iaste arătură, nici seacere. Pentru 7
 că m-au trimis Dumnezău înaintea voastră, ca
 să rămîie voao rămăşiţă pre pămînt şi

8 a hrăni rămășiță mare. Acum dară, nu voi
m-ați trimis aici, ce Dumnezeu, și mă făcu pre
mine ca un tată lui Farao și domn a toată casa
lui și stăpîn a tot pămîntul Eghiptului.
9 Grăbiți dară de vă duceți cătră tată-mieu și
ziceți lui: 'Aceasta zice feciorul tău Iosif:
'Făcutu-m-au Dumnezeu domn a tot pămîn-
tul Eghiptului. Pogoară-te dară la mine și nu
10 aștepta, Și vei lăcui la pămîntul lui Ghesem
al Araviei și vei fi aproape de mine tu, și
feciorii tăi, și feciorii feciorilor tăi, oile tale și
11 boii tăi și cîte ai tu; Și te voi hrăni acolo,
pentru că încă cinci ani foamete va fi pre
pămînt, ca să nu te surpi tu, și feciorii tăi, și
12 toate ale tale'. Iată, ochii voștri văd, și ochii
lui Veniamin, fratele meu, că gura mea
13 grăiaște cătră voi. Spuneți dară tătine-
mieu toată slava mea de la Eghipt și cîte ați
văzut, și grăbind aduceți pre tată-mieu
14 aici". Și căzînd pre grumazii lui Veniamin,
fratelui său, au plîns pre dînsul, și Veniamin
15 au plîns pre grumazii lui. Și sărutînd pre
toți frații lui, au plîns pre dînsii. Și după
16 acestea, au grăit frații lui cătră dînsul. Și
să înțeleasă glasul în casa lui Farao, zicînd:
„Au venit frații lui Iosif". Și să bucură Farao și
17 toată curtea lui. Și zise Farao cătră Iosif:
„Zi fraților tăi: 'Aceasta faceți: umpleți povă-
rile voastre și mergeți la pămîntul
18 Hanaan. Și luînd pre tatăl vostru și avutu-
rile voastre, veniți la mine și voi da voao den
toate bunătățile Eghiptului și veți mînce
19 mădua pămîntului'. Și tu porînceaște
acestea: să ia ei cară din pămîntul Eghiptu-
lui, copiilor voștri și fămeilor voastre; și luund
20 pre tatăl vostru, veniți. Și nu pregetați cu
ochii de vasele voastre, pentru că toate bună-
21 tățile Eghiptului vor fi voao". Și făcură
așa feciorii lu Israil. Și deade lor Iosif cară,
după cum zise Farao, împăratul Eghiptului,
22 și deade lor hrană pre cale. Și tuturor le-au
dat haine îndoite, iară lui Veniamin i-au dat
23 trei sute de galbeni de aur și cinci haine în fea-
liuri. Și tătini-său - ca acestea, și zece
măgari ce ridica de toate bunătățile Eghiptu-
lui, și zece mîșcoi ce rîdica pîinea tătini-său
24 pre cale. Și trimise Iosif pre frații lui și se
duseră; și zise lor: „Nu vă scîrbiți pre
25 cale". Și să suiră de la Eghipt și veniră la
26 pămîntul Hanaan, cătră Iacov, tatăl lor. Și
spuseră lui, zicînd că: „Fiiul tău Iosif trăiaște,
și el domnește tot pămîntul Eghiptului". Și
să ciudi întru cuget Iacov, pentru că nu-i
27 credea pre ei. Și grăiră lui toate cuvîn-
tele ce se-au grăit de Iosif, cîte au zis lor, și
văzînd carăle ceale ce-au trimis Iosif

ca să ia pre dînsul, să adăogea duhul lui Iacov,
tatălui lor. Și zise Israil: „Mare iaste mie de 28
încă trăiaște fiiul meu Iosif! Mergînd, voi
vedea pre dînsul mai nainte de ce voi muri".

X L V I

Si sculîndu-se Israil, el și toate ale lui, 1
au venit la Fîntîna Jurămîntului și au
făcut jirtvă Dumnezeului tătini-său,
lui Isaac. Și zise Dumnezeu lui 2
Israil, în videnia nopții, zicînd:
„Iacove, Iacove!" El zise: „Ce iaste?" Și El 3
zise lui: „Eu sînt Dumnezeul părinților tăi, nu
te teame a te pogorî la Eghipt, pentru că
întru limbă mare te voi face acolo. Și Eu 4
Mă voi pogorî cu tine la Eghipt și Eu te voi
sui desăvîrșit, și Iosif îș va pune mînile lui pre
ochii tăi". Și să sculă Iacov de la Fîntîna 5
Jurămîntului, și luoară fiii lui Israil pre tată-său,
și unealtele, și muierile lor, pren carăle ce au
trimis Iosif să-l rădice pre dînsul. Și luîndu-ș
avearea lor, Și toată agonisita ce au agoni- 6
sit în pămîntul lui Hanaan, intrară la Eghipt
Iacov și toată seminția lui cu dînsul. Fecio- 7
rii și feciorii feciorilor lui, cu dînsul, și featele
lui și featele featelor lui și toată seminția lui au
adus la Eghipt. Și acestea-s numele fiilor lui
Israil ce au intrat la Eghipt împreună cu
Iacov, tatăl lor. Aceștea sînt feciorii lui: cel 8
dentii născut [lui] Iacov, Ruvim. Și feciorii 9
lui Ruvim: Enoh și Falus, Asron și
Harmi. Și feciorii lui Simeon: Iemuil, și 10
Iamin, și Aod, și Iahim, și Saar, și Savl, fecio-
rul hananiteanii. Și feciorii lui Levi: Ghir- 11
son, Cath și Merari. Și feciorii Iudei: Ir, și 12
Anan, și Silon, și Fares, și Zara; și muri Ir și
Anan în pămîntul Hanaan. Și făcură feciorii
lui Fares: Asron și Iemuil. Și feciorii lui 13
Isahar: Thola, și Fua, și Iasuv, și Zam-
vron. Și feciorii lui Zavolon: Sered, și 14
Alon, și Eil. Aceștea sînt feciorii Liei, carei 15
au născut lu Iacov, în Mesopotamia Asiriei, și
pre Dana, fata lui; toate sufletele, feți și feate,
33. Și feciorii lui Gad: Safon, și Anghis, și 16
Sanis, și Thosovan, și Aidis, și Oridis, și Arei-
lis. Și feciorii lui Asir: Emna, Iesua, și Ieul, 17
și Varia, și Sara, frații lor. Și feciorii lui Varia:
Hovor și Melhil. Aceștea-s feciorii Zelfii, 18
care au dat Lavan Liei, featei lui, care au năs-
cut pre aceștea lui Iacov, 16 suflete. Și 19
feciorii Rahilei, fămeii lui Iacov: Iosif și Venia-
min. Și să făcură feciorii lui Iosif în pămîn- 20
tul Eghiptului, carii au născut lui Asinetha,
fata lui Pentefri, preotul Iliu Polios, pre
Manasi și pe Efraim. Și se făcură feciorii 21
lui Manasi, pre carii au născut lui țitoarea
Sira, pre Mahir; și Mahir au născut pre Galaad;
și feciorii lui Efraim, fratele lui Manasi: Suta-
laam și Taam; și feciorii lui Sutalaam: Edem.

22 Și feciorii lui Veniamin: Vala și Hovor și Asfil. Și fură feciorii lui Vala: Ghira și Nueman, și Inhim, și Ros, și Mamfin, și Ofilim. Și
 23 Ghira au născut pre Arad. Aceștea-s feciorii Rahilii, ce au născut lui Iacov, toate sufletele,
 24 18. Și feciorii lui Dan: Asom; și feciorii lui Nefthalim: Asil, și Goini, și Isahar, și
 25 Silim. Aceștea-s feciorii Valii, carea au datu-o Lavan Rahilei, featei lui, care au născut pre aceștea lui Iacov, toate sufletele,
 26 7. Și toate sufletele ce au intrat cu Iacov în Eghipet, ceia ce au ieșit den coapsele lui, afară den muierile feciorilor lui Iacov, toate
 27 sufletele, 66. Și feciorii lui Iosif ce s-au născut lui în pământul Eghipetului, toate sufletele casii lui Iacov, ceale ce au intrat cu Iacov în
 28 Eghipet, suflete 70 și 5. Și pre Iuda l-au trimis înaintea lui cătră Iosif, să întimpine pre dînsul la Cetatea Iroilor, în pământul
 29 Ramesi. Și înhămînd Iosif carăle lui, să sui întru timpinarea lui Israil, tătîne-său, la Cetatea Iroilor și, ivindu-se lui, au căzut pre grumazii lui și au plînsu cu plîngere multă. Și
 30 zise Israil cătră Iosif: „Voiu muri de acum, de vreme ce am văzut obrazul tău, că încă
 31 trăiești tu“. Și zise Iosif cătră frații lui: „Suindu-mă, voiu spune lui Farao și voiu zice lui cum frații miei și casa tătîne-mieu au fost în pământul Hanaan, și acum au venit cătră
 32 mine. Și oamenii sînt păstori, pentru că era oameni ce să hrănescu cu dobitocul, și dobitocul, și boii, și toate ale lor le-au
 33 adus. Deci de va chema pre voi Farao și vă va zice voao: ‘Ce iaste lucrul vostru?’ Să ziceț: ‘Oameni hrănaci sîntem cu dobitocul, slugile tale, den copilărie pînă acum, și noi și
 34 părinții noștri’, pentru ca să lăcuț în pământul Ghesem al Araviei, căci că urîciune iaste la eghipteani tot păstoriul oilor“.

C A P X L V I I

1 **S**i mergînd Iosif, au spus lui Farao zicînd: „Tată-mieu și frații miei, și dobitocul, și boii lor, și toate ale lor au venit den pământul Hanaan și,
 2 iată, sînt în pământul Ghesem“. Și den frații lui au luat cinci oameni, și-i puse pre dîșii înaintea lui Farao. Și zise Farao fraților
 3 lui Iosif: „Ce iaste lucrul vostru?“ Și ei ziseră lui Farao: „Păstori de oi, robii tăi, și noi și părinții noștri, den copilărie pînă acum“. Și
 4 ziseră lui Farao: „Am venit ca să ne sălășluim pre pământ, pentru că nu iaste pășune dobitoacelor slugilor tale, că să întări foametea în pământul Hanaan. Acum dară vom lăcui, slugile tale, în pământul Ghesem“. Și
 5 Și zise Farao lui Iosif zicînd: „Tată-tău și
 6 frații tăi au venit cătră tine. Iată,

pământul Eghipetului înaintea ta iaste, [în] pământul cel bun lăcuiaste pre tată-tău și pre frații tăi. Lăcuiască în pământul Ghesem; iară de știi cum sînt întru ei oameni tari, pune-i pre dîșii mai mari peste dobitoacele
 7 mele!“ Și aduse Iosif pre Iacov, tată-său, 7
 8 înlăuntru, și-l puse pre dînsul înaintea lui Farao. Și blagoslovi Iacov pre Farao; și 8
 9 zise Farao lui Iacov: „Cîți ani ai zilelor vieții tale?“ Și zise Iacov cătră Farao: „Zilele 9
 10 anilor vieții mele care nemernicescu, 130 de ani. Mici și reale s-au făcut zilele anilor vieții mele, n-au ajunsu la zilele anilor vieții părinților miei, care zile au lăcuit“. Și blagoslo- 10
 11 vind Iacov pre Farao, au ieșit de la dînsul. Și lăcui Iosif pre tată-său și pre fra- 11
 12 ții lui și le deade lor țineare în pământul Eghipetului, în pământul cel mai bun, în pământul Ramesi, după cum porunci Farao. Și le 12
 13 măsura grîu Iosif tătîne-său, și fraților lui, și a toată casa tătîne-său, grîu după trupuri. Și 13
 14 grîu nu era în tot pământul, pentru că să întări foametea foarte și lipsi pământul Eghipetului și pământul lui Hanaan de foamete. Și 14
 15 adună Iosif tot argintul ce s-au aflat în pământul Eghipetului și în pământul Hanaan, pentru grîul carele cumpăra, și le măsura grîu lor. Și 15
 16 aduse Iosif tot argintul în casa lui Farao. Și 16
 17 lipsi tot argintul den pământul Eghipetului și den pământul Hanaan, și veniră toț eghipteanii cătră Iosif, zicînd: „Dă-ne noao pîine! Și 17
 18 pentru ce murim înaintea ta? Pentru că lipsi argintul nostru“. Și zise lor Iosif: „Aduceț 18
 19 dobitocul vostru și voiu da voao pîine pentru dobitocul vostru, de au lipsit argintul“. Și 19
 20 au adus dobitocul lor cătră Iosif și le deade lor Iosif pîine pentru cai, și pentru oi, și pentru boi, și pentru măgari; și-i hrăni pre dîșii cu pîine, pentru toate dobitoacele lor, întru anul acela. Și trecu anul acela, și veniră la el al 20
 21 doilea an și ziseră lui: „Ca să nu ne surpăm de la domnul nostru că se-au lipsit argintul, și unealtele, și dobitoacele, cătră tine domnul, și n-au rămas noao înaintea domnului nostru, fără numai trupul nostru și pământul nostru, Deci pentru ca să nu murim, înain- 21
 22 tea ta, și pământul să să pustiască, ia pre noi și pământul nostru, pentru pîine, și vom fi noi și pământul nostru robi lui Farao. Dă-ne sămînță ca să sămănăm și să trăim și să nu murim, și pământul nu să va pustii“. Și au 22
 23 luat Iosif tot pământul eghipteanilor, lui Farao, pentru că au vîndut eghipteanii pământul lor lui Farao, că cuprinse pre ei foametea; și fu pământul lui Farao. Și 23
 24 norodul îl robi luiș să-i fie robi, den marginile hotarilor Eghipetului pînă în margine,

22 Afară den pământul popilor numai nu le-au
 luat Iosif, pentru că în dar au dat dare popilor
 lui Farao, și mânca darea care au dat lor
 Farao, pentru aceea nu ș-au vîndut pământul
 23 lor. Și zise Iosif tuturor eghipteanilor:
 „Iată, v-am luat pre voi și pământul vostru
 astăzi lui Farao; luați-vă sămîntă și sămănaț
 24 pământul. Și vor fi roadele lui, și veț da a
 cincea parte lui Farao, iară ceale patru părți
 vor fi voao întru sămînțele pământului și de
 mîncat voao și tuturor cîț sînt în casele
 25 voastre“. Și ziseră: „Mîntuitu-ne-au pre
 noi! Aflat-am har înaintea domnului nostru, și
 26 vom fi robi lui Farao“. Și puse lor Iosif
 întru poruncă pînă în ziua de astăzi pre
 pământul Eghiptelui a da a cincea lui Farao,
 afară den pământul popilor numai nu era lui
 27 Farao. Și lăcui Israil în Eghiptet, pre
 pământul Ghesem, și să moșteniră pre el, și
 28 crescură, și să înmulțiră foarte. Și mai trăi
 Iacov în pământul Eghiptelui 17 ani. Și fură
 zilele lui Iacov, anii vieții lui, 140 și 7 de
 29 ani. Și să apropiară zilele lui Israil a muri și
 au chemat pre feciorul lui, Iosif, și zise lui:
 „De am aflat har înaintea ta, pune mîna ta pre
 coapsa mea și vei face pre mine milă și ade-
 30 văr, ca să nu mă îngropi în Eghiptet, Ce
 voiu dormi cu părinții miei, și mă vei rădica
 den Eghiptet și mă vei îngropa la mormîntul
 lor“. Și el zise: „Eu voiu face după cuvîntul
 31 tău“. Și zise lui: „Jură-te mie!“ Și jură lui și
 să închină Israil pre marginea toiagului lui.

C A P X L V I I I

1 **S**i fu după cuvintele aceastea, și să
 porunci lui Iosif că: „Tată-tău să
 dodeiaște!“ Și luînd pre amîndoi fiii
 lui, pre Manasi și pre Efraim, au venit
 2 cătră Iacov. Și să spuse lui Iacov,
 zicînd: „Iată, fiiul tău Iosif vine cătră tine“. Și
 3 întărindu-se Israil, șazu pre pat. Și zise
 Iacov lui Iosif: „Dumnezăul meu mi S-au ară-
 tat în Luza, în pământul Hanaan, și mă bla-
 4 goslovi. Și-m zise: ‘Iată, Eu te voiu creaste
 și te voiu înmulți și te voiu face întru adunare
 de limbi, și-ț voiu da ție pământul acesta, și
 sementiei tale după tine, în țineare veaci-
 5 nică’. Acum dară, acești doi feciori ce ți
 se-au făcut ție în pământul Eghiptelui, mai
 nainte de ce am venit eu la Eghiptet, ai miei
 sînt; Efrem și Manasi, ca Ruvim și Simeon
 6 vor fi mie. Iară nepoții care vei naște de
 acuma, ai tăi vor fi, pre numele fraților lor se
 7 vor chema întru sorții lor. Iară eu cînd
 veniam den Mesopotamia Asiriei, au murit
 Rahil, mumă-ta, în pământul Hanaan,
 apropiindu-mă la locul alergăturii cailor,
 după pământul lui Havratha a veni la
 Efratha, și am îngropat pre dînsa în calea
 alergăturii cailor, aceasta iaste Vithleem“.

Și văzînd Israil feciorii lui Iosif, zise: 8
 „Cine-ț sînt aceștea?“ Și zise Iosif tătî- 9
 ni-său: „Fii-m sînt, care mi-au dat Dumnezău
 aicea.“ Și zise Iacov: „Adu-mi-i aproape pre
 ei, pentru ca să blagoslovesc pre ei“. Și 10
 ochii lui Israil să îngreuiasă la vedea, de
 bătrîneate, și nu putea să vază. Și-i apropiară
 pre ei cătră dînsul, și-i sărută pre dîșii, și-i
 îmbrățișă pre ei. Și zise Israil cătră Iosif: 11
 „Iată, de fața ta nu mă lipsiiu și, iată, în arătă
 Dumnezău și sămînta ta“. Și scoase pre 12
 dîșii Iosif den genunchile lui, și să închinară
 lui cu fața la pământ. Și luînd Iosif pre 13
 amîndoi feciorii lui, pre Efrem în dreapta, și
 în stînga lui Israil, iară pre Manasi în stînga, și
 în dreapta lui Israil, apropie-i pre ei de dîns-
 sul. Și întinzînd Israil mîna cea dreaptă, au 14
 pusu-o pre capul lui Efrem, și acesta era cel
 mai tînăr, și cea stîngă pre capul lui Manasi,
 schimbîndu-ș mîinile. Blagoslovi pre ei și 15
 zise: „Dumnezău, Căruia bineplăcură părinții
 miei înaintea Lui, Avraam și Isaac, Dumne-
 zăul Cela ce mă hrăneaste den tinirețile
 mele pînă în ziua de astăzi, Îngerul cela ce 16
 mă mîntuiaște den toate realele să blagoslo-
 vească copiii aceștea, și să să cheame pre ei
 numele meu și numele părinților miei,
 Avraam și Isaac, și să să înmulțască în mul-
 țime multă pre pământ“. Și văzînd Iosif cum 17
 au pus tată-său mîna cea dreaptă pre capul
 lui Efrem, îi păru lui greu și să apucă de mîna
 tătîni-său să o ia de pre capul lui Efrem pre
 capul lui Manasi. Și zise Iosif tătîni-său: 18
 „Nu așa, tată, pentru că acesta iaste cel dentîi
 născut; pune dreapta ta pre capul lui“. Și 19
 nu vru, ce zise: „Știu fiiule, știu! Și acesta va fi
 în norod, și acesta să va înălța, iară fratele lui
 cel mai tînăr mai mare decît el va fi, și semin-
 ția lui va fi întru mulțime de limbi“. Și bla- 20
 goslovi pre dîșii în ziua aceea, zicînd:
 „Întru voi să va blagoslovi Israil, zicînd:
 ‘Facă-te pre tine Dumnezeu ca pre Efrem și
 ca pre Manasi!’“ Și puse pre Efrem înaintea
 lui Manasi. Și zise Israil lui Iosif: „Iată, eu 21
 moriu, și va fi Dumnezeu cu voi și va întoarce
 pre voi Dumnezău den pământul acesta la
 pământul părinților voștri. Iară eu îți dau 22
 ție Sichima aleasă, mai sus de frații tăi, care
 am luat den mîinile amoreilor, cu sabia mea și
 cu arcul“.

C A P X L I X

Si chemă Iacov pre feciorii lui și zise 1
 lor: „Adunați-vă, pentru ca să vă
 spui eu voao ce va timpina pre voi în
 zilele ceale de apoi. Adunați-vă, și 2
 ascultați pre mine, fiii lui Iacov!
 Ascultați pentru tată-vostru. Ruvim, întîi 3
 născut al meu, tu, vîrtutea mea și începătura
 fiilor miei, silniceaste a te purta și sil-

niceaște obraznic te semețiș; ca apa să nu
 4 herbi, Pentru că te suiș pre patul tătîni-tău,
 atuncea ai pîngărit așternutul unde te-ai
 5 suit. Simeon și Levi – frați, au săvîrșit
 6 strîmbătatea alegerii lor. La sfatul lor să
 nu vie sufletul meu, și pre adunarea lor să nu
 să razime ficații miei, că, întru mînia lor, au
 omorît oameni și, întru pohta lor, au tăiat
 7 vinele taurului. Blestemată mînia lor, pen-
 tru că iaste obraznică, și urgia lor, căce s-au
 întărit; împărți-voiu pre dînșii în Iacov și voiu
 8 sămăna pre dînșii în Israil. Iudo, pre tine
 vor lăuda frații tăi. Mînile tale – pre umerile
 vrăjmașilor tăi. Închina-ți-se-vor ție feciorii
 9 tătîni-tău. Puiul leului, Iudo, den vlăstari,
 fiul meu, te suiș! Culcîndu-se, dormi ca un
 10 leu, și ca puiul de leu; cine va scula pre el? Nu
 va lipsi stăpînitori den Iuda, și povățitori den
 coapsa lui, pîna vor veni ceale ce-i zac Lui, și
 11 El – nădeajdea limbilor. Legînd la vie mîn-
 zul Său și la cîrceiu mînzul măgăriții Lui, va
 spăla cu vin îmbrăcămîntea Sa și cu sîngele
 12 strugurului învălitura Lui. Veaseli ochii
 Lui de vin și mai albi denții Lui decît
 13 laptele. Zavulon lîngă mare va lăcui, și el
 lîngă adăpostul vaselor, și se va întinde pîna
 14 la Sidon. Isahar binele au pohtit, odihnî-
 15 du-se întru mijlocul sortîlor. Și vîzînd
 odihna cum iaste bună și pămîntul cum iaste
 gras, ș-au supus umărul său a osteni, și să făcu
 16 om plugariu. Dan va judeca nărodul lui, și ca o
 17 rudă în Israil. Și să făcu lui Dan șarpe pre
 cale, șezînd pre cărare, mușcînd călcîiu de cal,
 18 și va cădea călărețul în ceale de apoi. Mîn-
 19 tuirea așteptînd, a Domnului. Gad ispită îl
 va ispiti pre el, și el va ispiti pre el după
 20 urmă. Asir, grasă e pîinea, și el va da hrană
 21 boiarilor. Nethalim, rădăcină lăsată, cres-
 22 cînd întru naștere, frumuseaște. Iosif, fiu
 crescut, rîvnit fiul meu cel mai tînar, cătră
 23 mine te întoarce. Cătră carele sfătuind
 suduia și să ținea întru el domni săgetături-
 24 lor. Și să fărîmară cu tărie arcele lor și să
 slăbănogiră vinele brațelor mînilor lor, pren
 mîna putearnicului Iacov; de-acolo cela ce au
 întărit pe Israil, de la Dumnezău[1] tatăl[ui]
 25 tău. Și ajută ție Dumnezăul meu și te bla-
 goslovi cu blagoslovenia ceriului de sus, și
 blagoslovenia pămîntului care are toate,
 26 pentru blagoslovenia țitelor și zgăului. Bla-
 goslovenia tătîne-tău și a mumei tale să
 preaîntări, pre blagoslovenia a munți întăriș
 și pre blagoslovenii de țermuri veacinice;
 carele vor fi pre capul lui Iosif, și pre creaș-
 27 tetul căroră au povățuit frații. Veniamin,
 lup hrăpitoriu, demineața va mîncea încă, și în
 28 seară va mîntui mîncarea“. Toți aceștea, fii

lui Iacov, 12. Și aceastea au grăit lor tatăl lor,
 și blagoslovi pre ei; pre fieștecarele după bla-
 goslovenia lui blagoslovi pre ei. Și zise lor: 29
 „Eu mă voiu adaoge cătră al meu nărod,
 îngropați-mă cu părinții miei în peștera care
 iaste întru țarina lui Efron Heteul, În peș- 30
 tira cea îndoită, ce iaste în prejma Mamvriei,
 în pămîntul Hanaan, care au cîștigat Avraam
 peștira de la Efron Heteul, întru cîștigare de
 mormînt. Acolo au îngropat pre Avraam și 31
 pre Sarra, fămeaia lui; și acolo au îngropat
 pre Isaac și pre Reveca, fămeaia lui; și acolo
 au îngropat pre Lia. Întru avearea țarinii și 32
 a peștirii ce iaste întru dînsa, de la feciorii lui
 Het“. Și părăsi Iacov învățînd pre feciorii 33
 lui; și rîdicînd Iacov picioarele pre pat, răposă
 și să adaoșe cătră nărodul lui.

C A P L

Si căzînd Iosif pre fața tătîne-său, 1
 plînse amar pre dînsul, și-l sărută pre
 el. Și porunci Iosif slugilor sale, 2
 celor ce era îngropători, ca să
 îngroape pre tată-său; și îngropară
 îngropătorii pe Israil. Și să pliniră lui 40 de 3
 zile, pentru că așa să numără zilele îngropării,
 și plînse pre el Eghiptul 70 de zile. Și 4
 după ce au trecut zilele plîngerii, au grăit Iosif
 domnilor lui Farao, zicînd: „De am aflat har
 înaintea voastră, grăiș întru urechile lui Farao,
 zicînd Că tată-mieu m-au jurat mai nainte 5
 de moartea lui, zicînd: ‘În groapa ce mi-am
 săpat mie în pămîntul Hanaan, acolo să mă
 îngropi’; acum dară să mă suiș să îngrop pre
 tată-miu și mă voiu întoarce“. Și zise lui 6
 Farao dupe zisele lui Iosif, și zise Farao lui
 Iosif: „Suie-te și îngroapă pre tată-tău, dupe
 cum te-au jurat!“ Și să suiș Iosif să îngroape 7
 pre tată-său, și să suiră împreună cu el toate
 slugile lui Farao, și cei bătrîni ai casei lui, și
 toți bătrîni Eghiptului, Și toată casa lui 8
 Iosif, și frații lui, și toată casa tătîni-său, și
 rudenia; și oile și boii le-au lăsat în pămîntul
 Ghesem. Și să suiră cu el cară și călăreți și 9
 să făcu tabără mare foarte. Și mearseră la 10
 aria lui Atad, care iaste decindea de Iordan, și
 plînsură pre el plîngere mare și tare foarte; și
 făcu plîngerea tătîni-său șapte zile. Și 11
 văzură lăcuiitorii pămîntului Hanaan plînge-
 rea la aria lui Atad și ziseră: „Plîngere mare
 iaste aceasta eghipteanilor“, pentru aceea au
 numit numele locului aceluia Plîngerea Eghi-
 ptului, carele iaste decindea de Iordan. Și 12
 făcură lui așa feciorii lui, după cum porunci
 lor: și luară pre dînsul feciorii lui la pămîntul
 lui Hanaan și-l îngropară pre dînsul în
 peștera cea îndoită, care au cîștigat
 Avraam, peșteră întru ocină de mormînt

13 de la Efron Heteul, în preajma Mamvriei. Și
să întoarse Iosif la Eghipet, el și frații lui, și
toți cîți se-au suit cu el, să îngroape pre tatăl
14 lui. Și văzînd frații lui Iosif că au murit tatăl
lor, ziseră: „Cîndai să nu-ș aducă aminte de
rău noao Iosif, și răsplătire ne va da noao
15 toate realele cîte i-am făcut lui“ Și mergînd
la Iosif ziseră: „Tată-tău te-au jurat mai
16 nainte de moarte, zicînd: ‘Așa ziceți lui Iosif:
‘Lasă lor strîmbătatea și greșala lor, că reale
ție au arătat; și acum priimește nedereptatea
slugilor Dumnezăului tătîni-tău’“. Și plînze
17 Iosif, grăind ei cătră dînsul. Și venind cătră
18 dînsul, ziseră: „Iată, noi – robii tăi“. Și zise
lor Iosif: „Nu vă teamereți, pentru că al lui
19 Dumnezău sînt eu. Voi aț vrut împotriva
mea întru reale, iară Dumnezău au vrut
pentru mine întru bunătăți, pentru ca să se
facă ca astăzi ca să se hrănească nărod mult“.

IEȘIREA

C A P I

1 **A**ceasta-s numele fiilor lui Israil,
celora ce au intrat în Eghipet deodată
cu Iacov, tatăl lor, fieștecarele cu
2 toată casa lui au intrat: Ruvim,
3 Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Zavo-
4 lon, Veniamin, Dan și Neftholim, Gad și
5 Asir. Iară Iosif era la Eghipet. Și era toate
6 sufletele ce ieșise de la Iacov, 70 și 5. Și muri
7 Iosif, și toț frații lui, și toată ruda aceea. Și
fiii lui Israil crescură și să înmulțiră, și prosta-
teci să făcură, și să întăriră foarte, foarte, și
8 înmulți pămîntul pre ei. Și să sculă alt
împărat pre Eghipet, carele nu știa pre
9 Iosif. Și zise limbii lui: „Iată, limba fiilor lui
Israil, mare mulțime, și poate mai mult de
10 noi. Veniț dară să-i meșteșugim pre dînșii,
pentru ca să nu să înmulțească și, cînd ni se va
întîmpla noao războiu, să vor adaoge și aceș-
tea cătră nepriateni și, bătînd pre noi, vor ieși
11 den pămînt“. Și le puse lor ispravnici
pre lucrure, pentru ca să-i chinuiască întru
fapte. Și zidiră cetăți tari lui Farao, pre Pitho,
și pre Ramesi, și pre On, carele iaste Iliupo-
12 lis. Și întru cît îi smeriia pre dînșii, întru
atîta să făcea mai mulți și să întăriia foarte,
13 foarte. Și să scîrbiia eghipteanii de fiii lui
Israil și asupriia eghipteanii pre fiii lui Israil
14 cu silă. Și le chinuia viața lor întru lucrurile
ceale cumplite, cu lutul și cu cărămidăria, și cu
toate lucrurile ce sînt la cîmpu, după toate
15 lucrurile ce-i robii pre dînșii cu silă. Și
zise împăratul eghipteanilor moașelor jidovi-

Și zise lor: „Nu vă teamereți, eu voi hrăni 20
pre voi și casele voastre“. Și mîngîie pre ei și
le grăi lor la inimă. Și lăcui Iosif la Eghipet, 21
el și frații lui și toată casa tătîni-său; și trăi
Iosif ani 110. Și văzu Iosif feciorii lui 22
Efraim pîna a treia seminție; și feciorii lui
Mahir, feciorul lui Manasi, născură preste
copsele lui Iosif. Și zise Iosif fraților lui, 23
zicînd: „Eu moriu, și cu socotintă va socoti
Dumnezău pre voi și va scoate pre voi din pă-
mîntul acesta la pămîntul care au jurat Dumne-
zău părinților noștri, lui Avraam și lui Isaac și lui
Iacov“. Și jură Iosif pre fiii lui Israil, zicînd: 24
„Întru socotintă ce va socoti Dumnezău pre
voi și să luați oasele mele cu voi de aceea“.

Și muri Iosif fiind de ani 110.

Și-l îngropară pre el
în mormînt la
Eghipet.

lor, uniiia dentru dînsele, numele – Sephora,
și numele a doua – Fua. Și zise lor: „Cînd 16
sînteț moașe la ovreaice și sînt la naștere, de
va fi parte bărbătească, îl ucidet, iară de va fi
fămeiască, o cruțaț“. Și să temură moașele 17
de Dumnezău și nu făcură duple cum le-au
poruncit lor împăratul Eghipetului și da viață
celor de parte bărbătească. Și chemă 18
împăratul Eghipetului moașele și le zise lor:
„Ce că aț făcut lucrul acesta și aț cruțat cei de
parte bărbătească?“ Și ziseră moașele lui 19
Farao: „Nu-s ca muierile Eghipetului ovreai-
cile, pentru că nascu mai nainte de cum a întra
cătră dînsele moașele“. Și năștea. Și bine 20
făcea Dumnezău moașelor; și să înmulți năro-
dul și să întări foarte. De vreame ce să 21
temea moașale de Dumnezău, și-ș făcură lor
case. Și porunci Farao, a tot norodul lui 22
zicînd: „Toată partea bărbătească ce să va
naște la ovreai, în gîrlă să-l aruncaț, și toată
partea fămeiască să o cruțaț pre ea“.

C A P I I

1 **S**i era oarecare den neamul lui Levi,
carele au luat den featele lui Levi.
2 Și o ținu pre ea, și în pîntece luo și
născu făt. Și, văzîndu-l iscusit, l-au
3 acoperit luni trei. Și de vreame ce
nu mai putea să-l ascunză, luo lui mumă-sa un
sicriu de papură și-l unse cu zmoală cleioasă
și puse înlăuntru copilul într-însul, și-l puse
în marginea gîrlei. Și priviia soru-sa de 4
departe, să știe ce să va întîmpla lui. Și să 5
pogorî fata lui Farao să să scalde la gîrlă, și
roabele ei mergea pe aproape pre lîngă
gîrlă, și văzînd sicriul în margine, trimițînd
roaba, l-au luat. Și deșchizînd, văzu 6
copilul plîngînd în sicriu și nu să îndu-

ră de el fata lui Farao și zise: „Den copiii
7 ovrailor iaste acesta“. Și zise sora lui fea-
tei lui Farao: „Voia-ț iaste să chemi ție
fămeaie doică de la ovraii și va da țîță copilu-
8 lui?“ Și zise ei fata lui Farao: „Pasă!“ Și
ducîndu-se fata, au chemat pre muma copilu-
9 lui. Și zise cătră ea fata lui Farao: „Păzeaș-
te-m copilașul acesta și mi-l apleacă, și eu ți
voiu da plata ta!“ Și luo muiarea copilul și-l
10 apleca pre el. Și crescînd copilul, l-au dus
pre dînsul la fata lui Farao și fu ei întru fecior;
și-i numi numele lui Moisi, zicînd: „Den apă
11 l-am luat pre dînsul“. Și fu în zilele aceale
multe, făcîndu-se mare, Moisi ieși cătră frații
lui, feciorii lui Israil; și socotind ostineala lor,
văzu pre un om eghiptean bătînd pre oare-
12 care ovraiu, den frații lui, fiu lui Israil. Și
căutînd încoace și încolea, nu văzu pre
nimene; și ucigînd pre eghiptean, îl ascunse
13 pre el în năsip. Și ieșind a doao zi, văzu doi
oameni ovraii sfădindu-se și zise celui ce
făcea strîmbătate: „Pentru căci bați pe aproa-
14 pele-ț?“ Și cela zise: „Cine te-au pus boia-
ren și judecătoriu pre noi? Au doară vei tu să
mă ucizi, în ce chip ai ucis ieri pre eghiptean?“
Și să spămîntă Moisi și zise: „De s-au făcut
15 așa dovedit acest cuvînt?“ Și auzi Farao
cuvîntul acesta și cerca să ucigă pre Moisi. Și
să osebi Moisi de fața lui Farao și lăcui în
pămîntul Madiam; și mergînd în pămîntul
16 Madiam, au șazut la fîntînă. Și la popa den
Madiam era 7 feate, păscînd oile tătîni-său, lui
17 Iothor. Și mergînd, scotea apă pînă
umplură jghiaburile, ca să adape oile tătîni-
său, lui Iothor. Și mergînd păstorii, le-au scos
pre dînsule. Și sculîndu-se Moisi, le-au mîn-
tuit pre eale, și le-au scos apă lor, și au adăpat
oile lor. Și mearseră cătră Raguil, tatăl lor, și
18 el zise lor: „De ce aț grăbit de ați venit
19 astăzi?“ Și eale ziseră: „Om eghiptean
ne-au mîntuit pre noi de păstori și ne-au scos
20 noao apă și ne-au adăpat oile noastre“. Și
el zise featelor lui: „Dară unde iaste? Și
pentru ce așa aț lăsat pre om? Chemați-l pre
el ca să mănînce pîine!“ Și lăcui Moisi lîngă
21 om. Și-i deade pre Sepfora, fata lui, lui Moisi
22 fămeaie. Și luînd în pîntece fămeaia, născu
fecior. Și-i numi Moisi numele lui Ghersem,
zicînd că: „Nemearnec sînt în pămînt
23 striin“. Și zămislind încă, născu al doilea
fecior. Și-i numi numele lui Eliezer, zicînd că:
„Dumnezeul tătîni-mieu, ajutoriu mie, și mă
24 mîntui den mînilor lui Farao“. Și după zilele
ceale multe acealea, au murit împăratul Eghi-
petului; și suspinară fiii lui Israil de lucruri și
strigară și să sui strigarea lor cătră Dumnezeu de
25 la lucruri. Și ascultă Dumnezeu suspinările

lor, și-Ș aduse aminte de făgăduința Lui cea
cătră Avraam și Isaac și Iacov, și căută Dum-
nezeu pre fiii lui Israil și Să cunoscu lor.

C A P I I I

i Moisi era păscînd oile lui Iothor, 1
socru-său, popei de Madiam. Și
aduse oile supt pustiiu și veni la
muntele lui Dumnezeu, Horiv. Și 2
Să arătă lui îngerul Domnului, în pară
de foc, den rug; și văzu cum rugul arde cu foc,
și rugul nu ardea. Și zise Moisi: „Mergînd 3
mai nainte, voiu vedea această videnie mare:
căci nu arde rugul“. Și deaca văzu Domnul 4
că să apropie să vază, îl chemă pre dînsul
Domnul den rug, zicînd: „Moisi, Moisi!“ Și el
zise: „Ce iaste, Doamne?“ Și El zise: „Nu te 5
apropia aicea; dezleagă încălțămintele den
picioare-ți, pentru că locul întru carele tu stai
pămînt sfînt iaste“. Și-i zise lui: „Eu sînt 6
Dumnezăul tătîni-tău, Dumnezăul lui
Avraam, și Dumnezăul lui Isaac, și Dumne-
zăul lui Iacov“. Și-ș întoarse Moisi fața lui,
pentru că să temea să caute deschis înaintea
lui Dumnezău. Și zise Domnul cătră Moisi: 7
„Văzînd văzuiu chinuirea norodului Mieu de
la Eghipet, și strigarea lor am auzit, dintru cei
ce gonesc pentru lucru. Pentru că știu 8
durearea lor, și Mă pogorîu să-i scoțu pre ei
den mîna eghipteanilor și să-i scoțu pre ei din
pămîntul acela și să-i bag pre ei în pămînt bun
și mult, la pămîntul ce cură lapte și miare, la
pămîntul hananeilor, și heteilor, și amoreilor,
și ferezeilor, și ghergheseilor, și ievuseilor. Și 9
acum, iată, strigarea fiilor lui Israil veni cătră
Mine, Și Eu văzuiu chinul carele eghiptea- 10
nii chinuiesc pre ei. Și acum, vino să te tremiț
cătră Farao, împăratul Eghiptelui, și vei
scoate norodul Mieu, pre fiii lui Israil, din
pămîntul Eghiptelui“. Și zise Moisi cătră 11
Dumnezău: „Cine sînt eu, ca să merg cătră
Farao, împăratul Eghiptelui, și ca să scoț pre
fiii lui Israil din pămîntul Eghiptelui?“ Și 12
zise Dumnezău lui Moisi zicînd că: „Voiu fi cu
tine, și aceasta ți-e semnul că Eu te tremiț ca să
scoți tu norodul Mieu din pămîntul Eghipte-
lui: și vă veți închina lui Dumnezău în mun-
tele acesta“. Și zise Moisi cătră Dumnezău: 13
„Iată, eu mă voiu duce cătră fiii lui Israil și
voiu zice cătră ei: ‘Dumnezăul părinților
noștri m-au trimis cătră voi’; și mă vor
întreba: ‘Ce iaste numele Lui?’, ce voiu zice
cătră ei?“ Și zise Dumnezău cătră Moisi 14
zicînd: „Eu sînt Cela ce sînt“. Și zise: „Așa vei
zice fiilor lui Israil: ‘Cela ce iaste m-au tremis
cătră voi’“. Și zise Dumnezău iarăș cătră 15
Moisi: „Așa vei zice fiilor lui Israil: ‘Domnul
Dumnezăul părinților noștri, Dumnezăul
lui Avraam, și Dumnezăul lui Isaac, și
Dumnezăul lui Iacov, m-au trimis cătră

16 voi. Acesta-M iaste Mie nume veacinic și pomenire, neamurile neamurilor'. Deci mergînd, adună bătrînimea fiilor lui Israil și vei zice cătră ei: „Domnul Dumnezăul părinților noștri mi Se-au ivit mie, Dumnezăul lui Avraam, și Dumnezăul lui Isaac, și Dumnezăul lui Iacov, zicînd: ‘Cu socotință am socotit pre voi și cîte vă se-au întîmplat voao în Eghiptet’,
17 Și zis: ‘Voiau sui pre voi den chinuirea eghipteanilor la pămîntul hananeilor, și heteilor, și eveilor, și amureilor, și ferezeilor, și ghergheseilor, și ievuseilor, la pămîntul
18 ce cură lapte și miare’. Și vor asculta glasul tău și vei intra tu și bătrînii lui Israil cătră Farao, împăratul Eghiptetului, și vei zice cătră el: ‘Domnul Dumnezăul ovreailor ne-au chemat pre noi, deci vom merge cale de trei zile în pustie, pentru ca să facem jîrtvă Domnului
19 Dumnezăului nostru’. Și Eu știu cum nu va lăsa pre voi Farao, împăratul Eghiptetului, să
20 meargeți, de nu va fi cu mîna tare. Și întinzînd mîna Mea, voiau lovi pre eghipteani în toate minunile Meale care voiau face întru
21 dînșii, și dupre aceasta voiau trimite pre voi. Și voiau da har norodului acestuia înaintea eghipteanilor și, cînd veți ieși, nu veți
22 ieși deșărți, Ce va ceare muiarea de la vecin și lăcuitoarea dintr-un loc cu ea vase de argint, și de aur, și îmbrăcăminte, și veți pune preste fiii voștri și preste featele voastre, și veți dezbrăca pre eghipteani“.

C A P I V

1 **S**i răspunse Moisi și zise: „Dară de nu mă vor creade, nici vor asculta glasul mieu, pentru că vor zice cum: ‘Nu ți S-au ivit Domnul!’, ce voiau zice cătră
2 ei?“ Și zise lui Domnul: „Ce iaste
3 aceea den mîna ta?“ Și zise: „Toiag“. Și zise lui: „Aruncă pre el pre pămînt!“ Și aruncă pre el pre pămînt și să făcu șarpe, și
4 fugi Moisi de la dînsul. Și zise Domnul cătră Moisi: „Întinde-ț mîna de-l apucă de coadă!“ Și întinzînd mîna, îl apucă de coadă și
5 să făcu toiag în mîna lui. Și zise lui: „Pentru ca să crează ție cum ți Se-au ivit Domnul Dumnezăul părinților lor, Dumnezăul lui Avraam, și Dumnezăul lui Isaac, și Dumnezăul lui Iacov“.
6 Și zise lui Domnul iarăș: „Bagă mîna ta în sînul tău!“ Și băgă mîna lui în sînul lui, și scoasă mîna lui den sînul lui, și să făcu mîna lui plină de bubele stricăciunii,
7 ca zăpada. Și zise lui Domnul: „Iarăș bagă mîna ta în sînul tău!“ Și băgă mîna lui în sînul lui, și o scoase den sînul lui, și iarăș să tocmi
8 în fealiul trupului ei. „Și de nu te vor creade, nice vor asculta glasul semnului dentii, vor creade ție glasul semnului al doilea.
9 Și va fi, de nu vor creade ție, acestor

doao seamne, nici vor asculta glasul tău, vei lua den apa rîului și vei turna pre uscat, și va fi apa ce vei lua den rîu, sînge pre uscat“. Și zise Moisi cătră Domnul: „Rogu-mă, Doamne, nu-s vreadnic mai nainte de ieri, nice mai înainte de alaltaieri, nice de cînd ai început a grăi robului Tău; suptire la glas și zăbavnic la limbă sînt eu“. Și zise Domnul cătră Moisi: „Cine au dat gură omului? Și cine au făcut rău la auz și surdu, văzător și orbu? Nu-s Eu Domnul Dumnezău? Și acum pasă, și Eu voiau deșchide gura ta și te voiau înderepta carele vei vrea să grăiești“. Și zise Moisi: „Rogu-mă, Doamne, aleage altul să poată, carele vei trimite“. Și mîneindu-Se Domnul pre Moisi cu urgie, zise: „Nu, iată, Aaron, fratele tău, levitul? Știu că el grăind va grăi ție. Și iată, el va ieși întru timpinarea ta și, văzîndu-te, să va bucura întru el. Și vei zice cătră dînsul și vei da cuventele Meale în gura lui; și Eu voiau deșchide gura ta și gura lui și voiau tocmi pre voi care veți face. Și el va grăi ție cătră norod și el va fi ție gura, și tu vei fi lui de cătră Dumnezeu. Și toiagul acesta ce s-au întors în șarpe vei lua în mîna ta, întru carele vei face cu dînsul seamnele“. Și mearse Moisi și să întoarse cătră socrusău, Iothor, și zise: „Mearge-voiau și mă voiau întoarce cătră frații miei de la Eghiptet, și voiau vedea de încă trăiescu“. Și zise Iothor cătră Moisi: „Pasă sănătos!“ Și după zilele aceale multe, muri împăratul Eghiptetului; și zise Domnul cătră Moisi, în pămîntul Madiam: „Pasă, du-te la Eghiptet, pentru că au murit toț cîț cerca sufletul tău“. Și luînd Moisi fămeaia lui și copiii, îi sui pe trăgători și să întoarse la Eghiptet. Și luo Moisi toiagul, cel de la Dumnezău, în mîna lui. Și zise Domnul cătră Moisi: „Mergînd tu și întorcîndu-te la Eghiptet, caută toate ciudesiile ce am dat în mîna ta, să le faci pre eale înaintea lui Farao. Iară Eu voiau întări inema lui și nu va tremite norodul. Și tu vei zice lui Farao: ‘Acestea zice Domnul Dumnezăul ovreailor: ‘Fiiul cel dentii născut al Mieiu – Israil. Și zis ție Tremite norodul Mieiu, pentru ca să să închine Mie. Și tu n-ai vrut să-l tremiț pre el; caută dară, Eu voiau ucide pre fiiul tău cel dentii născut’“. Și fu pre cale întru popas, întempină pre dînsul îngerul Domnului și cerca pre dînsul să-l omoară. Și luînd Sepfora pietricea ascuțită, au tăiat marginele acoperemîntului trupului fiiului ei, și căzu la picioarele lui și zise: „Stătu sîngile obrezaniei fiiului mieu“. Și să duse de la el, pentru căce au zis: „Au stătat sîngile obrezaniei fiiului mieu“. Și zise Domnul cătră Aaron: „Pasă întru întimpinarea lui Moisi la pustie“. Și să duse și întimpină pre dînsul în muntele lui Dumnezău și sărută pre dînsul.

28 Și spuse Moisi lui Aaron toate cuvintele Domnului care le-au tremis și toate seamnele câte
29 au poruncit lui. Și mearse Moisi și Aaron și
30 adunară toată bătrînimea fiilor lui Israil. Și
grăi lor Aaron toate cuvintele acestea carele
au grăit Dumnezău cătră Moisi și făcu seamnele
înaintea norodului; și crezură lor norodul,
31 Și să bucurară căce au socotit Dumnezău
pre fiii lui Israil și căce le-au văzut lor chinul;
și plecîndu-se norodul, se-au închinat.

C A P V

1 **S**i după acestea întră Moisi și Aaron
cătră Farao și ziseră lui: „Acestea
zice Domnul Dumnezăul lui Israil:
‘Trimite-M nărodul Mieu, pentru ca
2 să-M prăznuiască în pustie!’“ Și
zise Farao: „Cine iaste Căruia voi asculta
glasul Lui, ca să trimițu pre fiii lui Israil? Nu
știu pre Domnul, și pre Israil nu-l voi trimite“.
3 Și ziseră lui: „Dumnezăul ovreailor
ne-au chemat pre noi; deci să mergem cale
de 3 zile în pustie, pentru ca să jîrtvuim Domnului
Dumnezăului nostru, ca să nu ne întimpine
4 pre noi moarte au ucidere“. Și zise lor
împăratul Eghiptului: „Pentru căce Moisi și
Aaron îndărătneaste norodul de la lucru?
Meargeț fieștecarele dentru voi cătră lucrurile
5 lui!“ Și zise Farao: „Iată, acum să va
preaînmulți norodul acesta pre pămînt, deci
6 să nu-i potolim pre dînșii de la lucruri“. Și
porunci Farao ispravnicilor norodului și logofeților,
7 zicînd: „Să nu mai adaogăț să daț
paie norodului pentru facerea cărămizii ca și
ieri și alaltaieri, și astăzi, ce ei mergă și-ș
8 adune lor paie. Și tocmeala cărămiziei
care ei fac, vor face; și în toate zilele să-i
asupriț, și nu veț lua nimică de la dînșii, pentru
că șăd făr-de lucru, pentru aceaea au strigat,
9 zicînd: ‘Să mergem și să jîrtvuim Dumnezău-
lui nostru’. Îngreuiaze-se lucrurile oame-
nilor acestora și grijască acestea, și nu gri-
10 jască întru cuvinte deșarte!“ Și grăbiia pre
ei ispravnicii norodului și logofeții și zicea
cătră norod zicînd: „Acestea zice Farao: ‘Nu
11 încă voi mai da voao paie. Voi singuri
meargeț de vă adunaț voao paie, de unde veț
afla, pentru că nu va rîdica dentru tocmeala
12 voastră nemică“. Și să rîsipi norodul în tot
pămîntul Eghiptului să strîngă trestie pentru
13 paie. Și ispravnicii grăbiia pre dînșii,
zicînd: „Săvîrșiți lucrurile voastre ceale ce vî
să cuvine pre zi, ca și cînd vî să da voao
14 paie“. Și se bătură logofeții neamului fiilor
lui Israil, ceia ce era puși peste ei, de ispravni-
cii lui Farao, zicîndu: „Pentru căce n-aț săvîr-
șit tocmealele voastre a cărămidării, ca și ieri
15 și alaltaieri, și astăzi?“ Și întrînd logofeții

fiilor lui Israil, strigară cătră Farao, zicînd:
„Pentru căce faci așa robilor tăi? Paie nu
16 daț robilor tăi, și cărămide zic noao să facem?
Și iată, slugile tale s-au bătut; deci strîmbătate
vei face norodului tău?“ Și zise lor: „Fără
17 lucru șădeț, zăbavnici sînteț, pentru aceaea
ziceț: ‘Să mergem să jîrtvim Dumnezăului
nostru’. Acum dară, mergînd, lucaț,
18 pentru că paiele nu să vor da voao, și toc-
meala cărămidării veț da-o!“ Și vedea logo-
19 feții fiilor lui Israil pre dînșii în reale, zicînd:
„Nu va rămînea den cărămidărie ce să cuvine
pre zi“. Și întimpinară pre Moisi și pre
20 Aaron, venind în timpinarea lor, ieșind ei de
la Farao, Și ziseră lor: „Vază Dumnezău
21 pre voi și judece, pentru că aț urîț mirosul
nostru înaintea lui Farao și înaintea slugilor
lui, ca să daț sabie în mîna lui, ca să omoară
pre noi“. Și să întoarse Moisi cătră Dom-
22 nul și zise: „Doamne, pentru căce ai chinuit
norodul acesta? Și pentru căce m-ai tremis
pre mine? Și, de cînd am mersu înlăuntru
23 cătră Farao să grăiescu pre numele Tău, au
chinuit norodul acesta, și nu ai mîntuit
norodul Tău“.

C A P V I

1 **S**i zise Domnul cătră Moisi: „Acum vei
vedea ceale ce voi face lui Farao,
pentru că întru mîna tare va tremite
pre ei și întru braț nalt va scoate pre
2 ei den pămîntul lui“. Și grăi Dum-
năzău cătră Moisi și zise cătră dînsul: „Eu –
3 Domnul. Și Mă arătaiu cătră Avraam și Isaac
și Iacov, Dumnezău fiind lor; și numele Miu,
4 „Domnul“, nu l-am arătat lor. Și am pus
făgăduința Mea cătră ei, ca să le dau lor
pămîntul hananeilor, pămîntul care au sălăș-
5 luit, întru care au și lăcuit pre dînsul. Și Eu
am ascultat suspinarea fiilor lui Israil, carele
eghipteanii robesc pre ei, și Mi-am adus
6 aminte de făgăduința voastră. Pasă și zi fii-
lor lui Israil zicînd: ‘Eu – Domnul Dumnezeu,
și voi scoate pre voi den silneția eghipteani-
lor și voi mîntui pre voi den robia lor și voi
7 izbăvi pre voi întru braț înalt și judecată
mare. Și voi lua Mie pre voi întru norod
8 Mie; și voi fi voao Dumnezeu și veț cunoaște
cum Eu – Domnul Dumnezeul vostru, Cela ce
v-au scos pre voi den pămîntul Eghiptului și
dentru silnicii eghipteanilor, Și voi băga
9 pre voi în pămîntul carele am întins mîna Mea
să-l dau pre dînsul lui Avraam și Isaac și
Iacov, și-l voi da pre dînsul întru sorți. Eu –
10 Domnul“. Și grăi Moisi așa fiilor lu Israil;
și nu ascultară pre Moisi, de micșorarea sufletu-
lui și de faptele ceale greale. Și zise Domnul
11 cătră Moisi zicînd: „Întră, grăiaște cătră Fa-
rao, împăratul Eghiptului, pentru ca să trimiță
12 pre fiii lu Israil den pămîntul lui“. Și grăi Moi-

și înaintea Domnului, zicînd: „Iată, fiii lui Israil nu m-au ascultat pre mine, și cum mă va
 13 asculta Farao? Și eu fără cuvînt sînt“. Și zise Domnul cătră Moisi și Aaron și le porunci
 ca să între cătră Farao, împăratul Eghipetului, ca să scoată pre fiii lui Israil den pămîntul
 14 Eghipetului. Și aceștea-s începătorii case-
 lor neamurilor lor, fiii lui Ruvim, celui dentîiu
 născut al lui Israil: Enoh și Falus, Asron și
 15 Harmi. Aceasta e rudenia lui Ruvim. Și fiii
 lui Semeon: Iemuil și Iamin, și Aod, și Iahin,
 și Saar, și Saul, cel de la Finisa. Acestea-s
 16 rudeniile fiilor lui Semeon. Și aceastea-s
 numele fiilor lui Levi, dupe rudeniile lor:
 Gherson, Caath și Merari. Și anii vieții lui
 17 Levi, 137. Și aceștea-s fiii lui Gherson:
 18 Loveni și Semei, casele moșii lor. Și fiii lui
 Caath: Amvram, și Isaar, și Hevrom, și Oziil.
 19 Și anii vieții lui Caath, 130 de ani. Și fiii lui
 Merari: Mooli și Omusi. Acestea-s casele
 20 seminției lui Levi, dupe rudeniile lor. Și
 luo Amvram pre Iohaveth, fata fratelui tătîni-
 său, lui fămeaie; și născu lui pre Aaron și pre
 Moisi, și pre Mariam, sora lor. Și anii vieții lui
 21 Amvram, 137 de ani. Și feciorii lui Isaar:
 22 Core, și Iafec, și Zehri. Și feciorii lui Oziil:
 23 Misail, și Elisafan, și Segri. Și luo Aaron
 pre Elisaveth, fata lui Aminadav, sora lui
 Naason, lui fămeaie; și născu lui pre Nađav, și
 24 Aviud, și pre Eleazar, și pre Ithamar. Și fiii
 lui Core: Asir și Elcana, și Aviasar. Aceas-
 25 tea-s nașterile lui Core. Și Eleazar al lui
 Aaron au luat, den featele lui Futiil, lui
 fămeaie; și născu lui pre Finees. Acestea-s
 începăturile seminției leviților, după naștirile
 26 lor. Aceștea-s Aaron și Moisi, căroră zise
 Dumnezeu lor să scoată pre fiii lui Israil den
 27 Eghipet, cu putearea lor. Aceștea sînt ceaia
 ce grăiaa cătră Farao, împăratul Eghipetului,
 ca să scoată pre fiii lui Israil den Eghipet;
 28 acesta – Aaron, și Moisi. Întru care zi grăi
 Domnul lui Moisi în pămîntul Eghipetului,
 29 Și grăi Domnul cătră Moisi zicînd: „Eu –
 Domnul! Grăiaște cătră Farao, împăratul
 30 Eghipetului, cîte Eu zic cătră tine“. Și zise
 Moisi înaintea Domnului: „Iată, eu amorțit la
 grai sînt, și cum mă va auzi pre mine Farao?“

C A P V I I

1 **S**i zise Domnul cătră Moisi zicînd: „Iată,
 Eu te-am dat pre tine dumnezeu lui Fa-
 rao, și Aaron, fratele tău, îț va fi ție pro-
 2 roc. Și tu vei grăi lui toate cîte porun-
 cescu ție, și Aaron, fratele tău, va grăi
 cătră Farao, ca să trimiță pre fiii lui Israil den pă-
 3 mîntul lui. Și Eu voi întări inema lui Farao
 și voi înmulți seamnele Meale și ciudea-

4 sele în pămîntul Eghipetului. Și nu va
 asculta pre voi Farao, și voi pune mîna Mea
 pre Eghipet și voi scoate cu putearea Mea
 norodul Mieu, pre fiii lui Israil, den pămîntul
 Eghipetului, cu izbîndire mare. Și vor
 5 cunoaște toț eghipteanii că Eu sînt Domnul,
 întenzînd mîna Mea pre Eghipet, și voi
 scoate pre fiii lui Israil den mijlocul lor“. Și
 6 făcu Moisi și Aaron dupre cum le porunci lor
 Domnul. Și Moisi era de 80 de ani și Aaron
 7 de 80 și 3 de ani cînd au grăit cătră
 Farao. Și zise Domnul cătră Moisi și
 8 Aaron zicînd: „Și de va grăi cătră voi Farao,
 zicînd: ‘Dați-ne noao semnu au minune!’, și
 9 vei zice lui Aaron, fratelui tău: ‘Ia toiagul și-l
 aruncă pre dînsul pre pămîntu, înaintea lui
 Farao și înaintea slugilor lui, și va fi
 bălaur’“. Și întră Moisi și Aaron înaintea
 10 lui Farao și a slugilor lui și făcură așa, în ce
 chip le-au poruncit lor Domnul. Și aruncă
 Aaron toiagul lui înaintea lui Farao și a slugi-
 11 lor lui și să făcu bălaur. Și chemă Farao pre
 înțilepții Eghipetului și pre vrăjitori, și făcură
 și vrăjitorii eghipteanilor cu vrăjile lor în-
 12 tr-acestaș chip. Și aruncară fiștecarele toia-
 gul lui, și să făcură bălauri. Și înghiți toiagul
 lui Aaron toiagile lor. Și să întări inema lui
 13 Farao și nu-i ascultă pre dînsii, dupre cum
 le-au grăit lor Domnul. Și zise Domnul
 14 cătră Moisi: „Să îngreue inema lui Farao, ca
 să nu tremiță norodul. Pasă cătră Farao
 15 dimineață, iată, el iase la apă, și-l vei întim-
 pina pre țărmurile rîului și toiagul ce se-au
 întorsu în șarpe vei lua în mîna ta. Și vei
 16 zice cătră el: ‘Domnul Dumnezăul ovreailor
 m-au trimis cătră tine, zicînd: ‘Trimite-M
 norodul Mieu ca să slujască Mie în pustie!’, și
 iată, n-ai ascultat pînă într-atîta’. Și acum,
 17 așa zice Domnul: ‘Întru aceasta vei cunoaște
 cum Eu – Domnul: iată, Eu bat cu toiagul cel
 den mîna Mea pre apa ce iaste în rîu, și să va
 premeni în sînge. Și peștii ce sînt în apă
 18 vor muri și să va împuți rîul și nu vor putea
 eghipteanii să bea apă den rîu’“. Și zise
 19 Domnul cătră Moisi: „Zi lui Aaron, fratelui
 tău: ‘Ia toiagul în mîna ta și întinde mîna ta
 pre apele Eghipetului, și pre rîurile lor, și pre
 iazurile lor, și pre mociorițile lor, și pre toată
 apa lor adunată. Și va fi sînge în tot pămîntul
 Eghipetului, întru leamne și în pietri’“. Și
 20 făcură așa Moisi și Aaron, dupre cum le-au po-
 runcit lor Dumnezău. Și rădicînd Aaron toia-
 gul lui, lovi apa ce era în rîu, înaintea lui Farao și
 înaintea slugilor lui, și premeni toată apa den rîu
 în sînge. Și peștii den rîu au murit, și să împuți
 21 rîul; și nu putea eghipteanii să bea apă den
 rîu, și era sîngele în tot pămîntul Eghipetului.

22 Și făcură așa și vrăjitorii eghipteanilor cu vrăjile lor. Și să întări inema lui Farao și nu ascultă pre dînșii, dupre cum zise Domnul.
 23 Și întorcîndu-se Farao, au intrat în casa lui și
 24 nu băgă în mintea lui nici de aceasta. Și săpară toț eghipteanii pe împrejurul rîului ca să bea apă, și nu putea să bea apă den rîu.
 25 Și să pliniră 7 zile dupe ce lovi Domnul rîul.

CAP VIII

1 **S**i zise Domnul cătră Moisi: „Întră cătră Farao și vei zice cătră el: ‘Aceastea zice Domnul: ‘Trimite-M norodul Mie pentru ca să să închine
 2 Mie. Iară de nu vei vrea tu să-l trimiț pre dînsul, iată, Eu lovescu toate hotarale
 3 tale cu broaște. Și va vărsa rîul broaște și, suindu-se broaștele, vor intra în casele tale, și în cămarile așternuturilor tale, și pre paturile tale, și în casele slugilor tale și ale norodului tău, și în aluaturile tale, și în cuptoarele
 4 tale; Și pre tine, și pre norodul tău, și pre
 5 slugile tale se vor sui broaștele’“. Și zise Domnul cătră Moisi: „Zi lui Aaron, fratelui tău: ‘Întinde cu mîna ta toiagul pre rîuri, și pre iazuri, și pre mocerite, și scoate broaștele pre
 6 pămîntul Eghiptelui’“. Și întinse Aaron mîna pre apele Eghiptelui și scoase broaștele pre pămîntul Eghiptelui și să sui broasca
 7 și acoperi tot pămîntul Eghiptelui. Și făcură așa și vrăjitorii Eghiptelui cu vrăjile lor și scoaseră broaștele pre pămîntul Eghiptelui.
 8 Și chemă Farao pre Moisi și pre Aaron și zise: „Rugați-vă pentru mine cătră Domnul și să ia broaștele de la mine și de la norodul meu, și voi trimitte norodul și vor jîrtvi
 9 Domnului’“. Și zise Moisi cătră Farao: „Făgăduiaște cătră mine, cînd mă voi ruga pentru tine și pentru slugile tale și pentru norodul tău, ca să piarză broaștele de la tine și de la norodul tău și den casele voastre, fără
 10 numai în rîu vor rămînea’“. Și el zise: „Mîine’“. Și zise: „După cum ai zis, pentru ca să vezi cum nu iaste altul afară den Dom-
 11 nul. Și se vor rîdica broaștele de la tine, și den casele voastre, și den curți, și den slugile tale, și den norodul tău, fără numai în rîu vor
 12 rămînea’“. Și ieși Moisi și Aaron de la Farao și strigă Moisi cătră Domnul pentru porunca broaștelor, după cum făgădui Farao.
 13 Și făcu Domnul după cum zise Moisi și muriră broaștele den case, și den curți, și den
 14 țarine. Și le adunară clăi – clăi, și să împuți
 15 pămîntul. Și văzînd Farao cum s-au făcut răsufare, se îngreue inema lui și nu ascultă pre
 16 ei dupre cum au grăit Domnul. Și zise Domnul cătră Moisi: „Zi lui Aaron: ‘Întinde cu mîna toiagul tău și loveaște țărîna pămîntului, și vor fi

mușite întru oameni și întru dobitoace, și pre Farao, și pre casele lui, și pre slugile lui; și în toată țărîna pămîntului se făcură mușitele, în tot pămîntul Eghiptelui’“. Și întinse Aaron 17
 cu mîna toiagul și lovi țărîna pămîntului și să făcură mușitele întru oameni și întru dobitoace, și în toată țărîna pămîntului s-au făcut mușitele, în tot pămîntul Eghiptelui. Și 18
 făcură așa și vrăjitorii cu vrăjile lor, ca să scoată mușita, și nu putură. Și să făcură mușitele întru oameni și întru dobitoace. Și 19
 ziseră vrăjitorii cătră Farao: „Deaget al lui Dumnezău iaste acesta’“. Și să întări inima lui Farao și n-au ascultat pre ei, după cum au grăit Domnul. Și zise Domnul cătră Moisi: 20
 „Mîneacă-te dimineață și stăi înaintea lui Farao și, iată, el va ieși la apă. Și vei zice cătră el: ‘Aceasta zice Domnul: ‘Trimite-M norodul Mie, pentru ca să-M slujască în pustie. Iară de nu vei vrea să-M trimiț norodul 21
 Mie, iată, Eu voi trimitte preste tine, și preste slugile tale, și preste norodul tău, și preste casele tale muscă cînească, și se vor împlea casele eghipteanilor de muscă cînească, și pre pămîntul pre carele sînt pre el. Și voi slăvi în ziua aceeaa pămîntul 22
 Ghesem, pre carele norodul Mie va sta pre el, asupra căruia nu va fi acolo musca cînească, pentru ca să vezi că Eu sînt Domnul domnind tot pămîntul. Și voi da osebire 23
 întru mijlocul norodului Mie și întru mijlocul norodului tău și pre mîine va fi semnul acesta pre pămînt’“. Și făcu Domnul așa și veni 24
 musca cea cînească mulțime, în casele lui Farao, și în casele slugilor lui, și în tot pămîntul Eghiptelui, și să prăpădi pămîntul de musca cea cînească. Și chemă Farao pre 25
 Moisi și pre Aaron, zicînd: „Mergînd, faceț jîrtvă Domnului Dumnezăului vostru în pămîntul acesta!’“ Și zise Moisi: „Nu iaste 26
 puțință a să face așa, pentru că uriciunele eghipteanilor să jîrtvuim Domnului Dumnezăului nostru; că de vom jîrtvi uriciunele eghipteanilor înaintea lor, cu pietre ne vor omorî. Cale de trei zile vom merge în pustie și vom jîrtvi Domnului Dumnezeului nostru, dupre cum au zis noao’“. Și zise 28
 Farao: „Eu voi trimitte pre voi și veți jîrtvi Domnului Dumnezeului vostru în pustie, iară nu departe să vă întindeți a merge; rugați-vă dară pentru mine cătră Domnul’“. Și 29
 zise Moisi: „Vezi, eu voi ieși de la tine și mă voi ruga cătră Domnul și se va duce musca cea cînească (de la Farao), și de la slugile tale, și de la norodul tău, mîine. Să nu mai adaogi încă, Farao, a mai înșala, ca să nu trimiți norodul să jîrtvească Domnului!’“ Și ieși 30
 Moisi de la Farao și să rugă cătră Dumnezeu. Și făcu Domnul după cum zise Moisi și ră- 31

dică musca cea cîinească de la Farao, și de la slugile lui, și de la norodul lui și n-au rămas nice una. Și îngreue Farao inima lui și în vremea aceasta, și nu vru să trimiță norodul.

C A P I X

1 **S**i zise Domnul cătră Moisi: „Întră
cătră Farao și vei zice lui: ‘Aceasta
zice Domnul Dumnezeu ovreailor:
‘Trimită norodul Mieu, ca să slu-
2 jască Mie. Iară de nu vei vrea să tri-
3 miți norodul Mieu, ce încă îl ții pre el, Iată,
mîna Domnului va fi pre dobitoacele tale
ceale den cîmpu, și în cai, și în trăgători, și în
cămile, și în boi, și în oi, moarte mare
4 foarte. Și voiu slăvi Eu în vremea aceea
în mijlocul dobitocului eghipteanilor și în mij-
locul dobitoacelor fiilor lui Israil, și nu vor
muri den toate dobitoacele fiilor lui Israil,
5 grăit[e]” Și deade Dumnezeu soroc, zicînd:
„Pre mîine va face Domnul cuvîntul acesta
6 pre pămînt”. Și făcu Domnul cuvîntul
acesta a doo zi și muriră toate dobitoacele
eghipteanilor, iară den dobitoacele fiilor lui
7 Israil n-au murit nice una. Și văzînd Farao
cum n-au murit den dobitoacele fiilor lui Israil
nice una, s-au îngreuiat inema lui Farao, și nu
8 trimise norodul. Și zise Domnul cătră
Moisi și Aaron zicînd: „Luaț voi pline mînil
de spuză de cuptoriu și prisare Moisi spre
ceriu înaintea lui Farao și înaintea slugilor
9 lui. Și să să facă prah peste tot pămîntul
Eghiptelui și vor fi pre oameni și pre dobi-
toace rane, bășici fierbînd, întru oameni și
întru dobitoace, și în tot pămîntul Eghipte-
10 lui”. Și luară spuza cuptoriului înaintea lui
Farao și prisără pre dînsa Moisi în ceriu și să
făcură rane, bășici fierbînd, întru oameni și
11 întru dobitoace. Și nu putea vrăjitorii să
stea înaintea lui Moisi pentru rane, pentru că
să făcură ranile și întru vrăjitori, și în tot
12 pămîntul Eghiptelui. Și întări Domnul
inima lui Farao și nu ascultă pre dînșii după
13 cum porunci Domnul lui Moisi. Și zise
Domnul cătră Moisi: „Mîinecă dimineață și
stăi înaintea lui Farao și vei zice cătră el:
‘Aceasta zice Domnul Dumnezeul ovreailor:
‘Tremite norodul Mieu, pentru ca să slujască
14 Mie, Pentru că în vremea aceasta Eu voiu
tremite toate timpinările Meale în inema ta, și
slugilor tale, și norodului tău, pentru ca să
vezi că nu iaste altul ca Mine în tot pămîn-
15 tul. Că acum, trimițînd mîna Mea, voiu lovi
pre tine și pre norodul tău cu moarte, și te vei
16 fărîma de pre pămînt. Și pentru aceea te-ai
cruțat pînă acum, ca să arăt întru tine vîrtutea
Mea și pentru ca să să vestească numele Mieu în
17 tot pămîntul. Deci încă tu vei face norodul
18 Mieu, ca să nu tremiț pre dînșii? Iată, Eu

voiu ploaia în ceasul acesta mîine piatră foarte
multă, care într-acestaș chip nu se-au făcut în
Eghiptet den ziua ce s-au zidit pînă în ziua
aceasta. Acum dară, grăbeaște să-ți aduni 19
dobitoacele și cîte-ț sînt ție pre cîmpu, pentru
că toț oamenii și dobitoacele cîte se vor afla în
cîmpi și nu vor întra în casă și va cădea pre
dînsele piatra, vor muri”. Cea ce să temea 20
de cuvîntul Domnului den slugile lui Farao
ș-au adunat dobitocul lui pren case, Iară 21
cine n-au luat aminte cu cugetul la cuvîntul
Domnului au lăsat dobitoacele în cîmpi. Și 22
zise Domnul cătră Moisi: „Întinde mîna ta în
ceriu și va fi piatră pre tot pămîntul Eghipte-
lui: pre oameni, și pre dobitoace, și pre toată
iarba ce iaste pre pămînt”. Și întinse Moisi 23
mîna în ceriu și Domnul deade glasuri, și
piatră, și cura foc pe pămînt; și ploa Domnul
piatră preste tot pămîntul Eghiptelui. Și 24
era piatra, și focul văpăind întru piatră, și
piatra era multă foarte – foarte, carea ca
aceasta nu s-au făcut la Eghiptet de cînd s-au
făcut pre el limbă. Și lovi piatra în tot 25
pămîntul Eghiptelui, den om pînă în dobitoc,
și toată iarba cea den cîmpu au lovit piatra, și
toate leamnile de pren cîmpi le-au sfărîmat.
Fără numai în pămîntul Ghesem, unde era fiii 26
lui Israil, nu s-au făcut piatră. Și trimițînd 27
Farao, au chemat pre Moisi și pre Aaron și le
zise lor: „Greșiiu acum, Domnul iaste drept,
iară eu și norodul mieu, fără de leage. Ru- 28
gați-vă dară cătră Domnul pentru mine, și să
să potolească a să face glasurile lui Dumne-
zeu, și piatră, și foc pre pămînt, și voiu trimit
pre voi și nu veți mai adaoge a rămînea”. Și 29
zise lui Moisi: „Deca voiu ieși den cetate, voiu
înălța mînil meale cătră Domnul la ceriu, și
glasurile se vor potoli, și piatra, și ploaia încă
nu va mai fi, ca să cunoști cum al Domnului e
pămîntul, și tu, și slugile tale. Știu cum încă 30
nu v-ați spămîntat de Domnul”. Și inul și 31
orzul s-au stricat, pentru că orzul era apro-
piat și inul cu sămînță. Iară grîul și ovăsul 32
nu s-au stricat, pentru că era tîrzie. Și ieși 33
Moisi de la Farao afară den cetate și au înălțat
mînil lui cătră Domnul, și glasurile s-au
potolit, și piatra și ploaia n-au mai picat pre
pămînt. Și văzînd Farao cum s-au potolit 34
ploaia și piatra și glasurile, adaosă încă a
greși, și-ș îngreuia inima lui și a
slugilor lui. Și să întări ini- 35
ma lui și a slugilor lui și nu
trimise pre fiii lui Israil,
după cum au grăit
Domnul lui
Moisi.

C A P

X

1 **S**i zise Domnul către Moisi zicînd:
 „Întrează către Farao, pentru că Eu am
 îngreuiat inima lui și a slugilor lui, ca
 2 pre rînd să vie seamnele acestea pre
 ei. Pentru ca să povestiți în ure-
 chile fiilor voștri și ale feciorilor fiilor voștri
 cîte am batjocorit egipteanilor, și seamnele
 Meale care am făcut întru ei, și veți cunoaște
 3 cum Eu sînt Domnul“. Și întrează Moisi și
 Aaron înaintea lui Farao și ziseră lui:
 „Aceasta zice Domnul Dumnezeul ovreailor:
 ‘Pînă cînd nu vei să te rușinezi de Mine? Tri-
 mite norodul Mie, pentru ca să-M slujască
 4 Mie. Iară de nu vei vrea să trimiți norodul
 Mie, iată, Eu voi aduce, în ceasul acesta
 mîine, lăcustă multă pre toate hotarale
 5 tale, și va acoperi fața pămîntului, și nu vei
 putea să vezi pămîntul, și va mînce toată pri-
 soseala ce au rămas, care au lăsat voao piatra,
 și va mînce tot lemnul ce creaste voao pre
 6 pămînt, și să vor umplea casele tale, și
 casele slugilor tale, și toate casele în tot
 pămîntul Egiptului, care niceodineoară au
 văzut părinții tăi, nice strămoșii lor, dentru
 care zi s-au făcut pre pămînt, pînă în ziua
 de astăzi“. Și abătîndu-se Moisi, ieși de la
 7 Farao. Și ziseră slugile lui Farao către el:
 „Pînă cînd va fi noao această pacoste? Trimite
 oamenii ca să jărtvească Domnului Dumne-
 zeului lor! Au vei să știi că au perit Egipte-
 8 tul?“ Și întoarseră pre Moisi și pre Aaron
 către Farao și zise lor Farao: „Meargeți și
 slujiți Domnului Dumnezeului vostru. Dară
 9 carei și cine sînt ceia ce mergu?“ Și zise
 Moisi: „Cu tinerii noștri și cu bătrînii vom
 merge, cu feciorii și cu featele, și oile, și boii
 noștri, pentru că iaste praznicul Domnului
 10 Dumnezeului nostru“. Și zise Farao către
 ei: „Fie așa, Dumnezău cu voi! Cum voi tri-
 mite pre voi, au doară și marfa voastră? Cău-
 taț, pentru că ficleşug iaste înaintea voastră!
 11 Nu așa, ce mergă bărbații, și slujîț lui Dum-
 nezău, pentru că aceasta voi cercaț“. Și scoa-
 12 seră pre ei de la fața lui Farao. Și zise
 Domnul către Moisi: „Întinde-ț mîna ta pre
 pămîntul Egiptului și să se suie lăcusta pre
 pămînt și va mînce toată iarba pămîntului, și
 toată roada leamnelor, ce-au lăsat piatra“.
 13 Și rîdică Moisi toiagul spre ceriu, și Domnul
 aduse vînt austru pre pămînt toată ziua
 aceea și toată noaptea; dimineața să făcu,
 14 vîntul austrul puse înlăuntru lăcusta. Și o
 aduse pre dînsa preste tot pămîntul Egipte-
 tului, și să așază preste toate hotarale Egipte-
 tului, multă foarte; mai nainte de dînsa nu
 s-au făcut lăcustă ca aceasta și după aceasta
 15 nu va fi așa. Și acoperi fața pămîntului, și să
 strică pămîntul; și mîncă toată iarba pămîntului

și toată roada leamnelor, care au rămas de
 piatră; n-au rămas vearde nemică întru
 leamne și în toată iarba cîmpului, în tot
 pămîntul Egiptului. Și grăbi Farao a 16
 chema pre Moisi și pre Aaron, zicînd: „Gre-
 șit-am înaintea Domnului Dumnezăului
 vostru, și voao. Priimiț dară încă acum gre- 17
 șala mea și vă rugaț către Domnul Dumnezăul
 vostru și rîdice moartea aceasta de pre
 mine“. Și ieși Moisi de la Farao și să rugă 18
 Domnului. Și premeni Domnul de la mare 19
 vînt vîrtos și rîdică lăcustele și le puse pre
 dînsule în Marea Roșie, și n-au rămas nice o
 lăcustă în tot pămîntul Egiptului... Și 20
 întări Domnul inima lui Farao și nu trimise
 pre fiii lui Israil. Și zise Domnul către 21
 Moisi: „Întinde mîna ta la ceriu și să să facă
 întunearec pre pămîntul Egiptului, întu-
 nearec pipăit“. Și întinse Moisi mîna lui la 22
 ceriu și să făcu întunearec negură ceață pre
 tot pămîntul Egiptului 3 zile. Și nu văzu 23
 nimeni pre frate-său și nu să sculă nimeni den
 pămîntul lui 3 zile, iară la toți fiii lui Israil
 lumină era întru toate cîte le trebuia. Și 24
 chemă Farao pre Moisi și pre Aaron, zicîndu:
 „Meargeț, slujîț Domnului Dumnezăului
 vostru! Afară den oi și den boi veț lăsa; și
 marfa voastră meargă cu voi“. Și zise 25
 Moisi: „Ba, ce încă și tu să dai noao jîrtve și
 ardere-de-tot, care vom face Domnului Dum-
 nezăului nostru. Și dobitoacele noastre vor 26
 merge cu noi și nu vom lăsa unghe, pentru că
 dentr-însele vom lua, să slujîm Domnului
 Dumnezăului nostru; că noi nu știm ce vom
 sluji Domnului Dumnezăului nostru, pînă
 vom merge noi acolo“. Și întări Domnul 27
 inima lui Farao și nu vru să-i trimiță pre dînsii.
 Și zise Farao: „Pasă de la mine! Socoteaste-te 28
 pre tine încă a mai adaoge să vezi fața mea, că
 în ce zi te vei ivi mie, vei muri“. Și zise Moisi: 29
 „Precum ai zis, nu mă voi mai ivi ție în față“.

C A P X I

Si zise Domnul către Moisi: „Încă o 1
 rană voi aduce eu pre Farao și pre
 Egipt, și dupre aceea va trimite
 pre voi de aicea. Și cînd va trimite pre
 voi, cu toată scoaterea va scoate pre
 voi. Grăiaște dară pre ascunsu în urechile 2
 norodului și ceară fieștecarele de la vecinu-ș
 și fămeaia de la vecina ei vase de aur și de
 argint și îmbrăcăminte“. Și Domnul deade 3
 harul norodului Său naintea egipteanilor și
 le împrumutară lor. Și omul Moisi mare să
 făcu foarte înaintea egipteanilor, și înaintea
 lui Farao, și înaintea slugilor lui, și în ochii
 a tot norodul. Și zise Moisi: „Aceastea 4
 zice Domnul: ‘Pre la miazănoapte voi
 întra Eu în mijlocul Egiptului, și va muri 5
 tot cel dentîiu născut în pămîntul Egipte-
 tului, den cel dentîiu născut al lui Fa-

rao carele șade pre scaun pînă la cel dentîiu
 6 născut al slujnecii cei de lîngă moară și pînă la
 cel dentîiu născut a tot dobitocul. Și va fi
 strigare mare pren tot pămîntul Eghiptului,
 care ca aceasta nu se-au mai făcut și ca
 7 aceasta încă nu se va mai adaoge. Iară întru
 toț fiii lui Israil nu va chelălăi cîine cu limba
 lui, de la om pînă la dobitoc, pentru ca să vezi
 că te va proslăvi Domnul în mijlocul eghiptea-
 8 nilor și în mijlocul fiilor lui Israil'. Și vor
 striga toț copiii aceștea cătră mine și să vor
 închina mie, zicînd: 'Ieși tu și tot norodul tău
 căruia tu povățuiești', și dupe aceaea voiu
 9 ieși'. Și ieși Moisi de la Farao cu minie. Și
 zise Domnul cătră Moisi: „Nu va asculta pre
 voi Farao, ca să înmulțescu seamnele Meale
 și minunele Meale în pămîntul Eghiptului“.
 10 Și Moisi și Aaron făcură seamnele și minunile
 aceastea toate înaintea lui Farao. Și întări
 Dumnezău inema lui Farao și nu vru să tre-
 miță pre fiii lui Israil den pămîntul Eghiptului.

C A P X I I

1 **S**i zise Domnul cătră Moisi și Aaron, în
 2 pămîntul Eghiptului, zicînd: „Luna
 aceasta – voao începătură de luni,
 întîiu iaste voao întru lunile anu-
 3 lui. Grăiaște cătră toată adunarea
 fiilor lui Israil, zicînd: 'Întru a zecea lunii
 aceștia, să-ș ia cineș oaia, dupe casele rude-
 4 nii, de casă oaie. Iară de vor fi puțini întru
 casă, ca să nu fie destui la o oaie, să ia
 împreună cu dînsul pre vecin, pe aproapele
 lui, dupe numărul sufletelor, fieștecarele cît îi
 va fi destul lui, să va număra împreună la
 5 oaie. Oaie deplin, parte bărbătească, fără
 prihană, de un an, să fie voao; den miei și den
 6 iezi veș lua. Și va fi voao păzîță pînă în 14 a
 lunii aceștia și vor junghea pre el toată mulți-
 7 mea adunării fiilor lui Israil, cătră seară. Și
 vor lua den sînge și vor pune la cei doi stîlpi ai
 ușii și la prag, pre la case întru carele vor
 8 mînca pre el întru dînșii. Și vor mînca căr-
 nurile în noaptea aceasta, friptă la foc, și
 9 azime cu papadie vor mînca. Nu veș mînca
 pre el crud, nice fiertu în apă, ce friptu la foc,
 10 capul cu picioarele și cu mașile. Nu va
 rămînea dentr-însul pînă dimineața, și os nu
 veș fărîma de la el; și ceale ce vor rămînea
 dentr-însul pînă dimineața, cu foc să le ardeț.
 11 Și așa veș mînca pre dînsul: mijlocile voastre
 încinse, și cizmele voastre în picioarele
 voastre, și toiagele voastre în mîinele voastre;
 și veș mînca pre dînsul degrabă, Pasha iaste, a
 12 Domnului. Și voiu treace în pămîntul Eghi-
 ptului în noaptea aceasta și voiu omorî tot
 întîi-născutul în pămîntul Eghiptului, den om
 pînă în dobitocu, și în toț dumnezăii eghiptea-
 13 nilor voiu face izbîndă. Eu – Domnul. Și va

fi sîngele voao întru semnu pre casă în carele
 veș fi voi acolo, și voiu vedea sîngele și voiu
 acoperi pre voi și nu va fi întru voi rană ca să
 vă surpaț, cînd voiu lovi în pămîntul Eghipe-
 14 tului. Și va fi ziua aceasta voao pomenire și
 veș prăznui pre dînsa praznic Domnului,
 întru semențiile voastre. Leage veacinică veș
 prăznui pre dînsa. Șapte zile veș mînca 15
 azime; și den ziua dentîiu veș piarde aluatul
 den casele voastre. Tot cine va mînca aluat, se
 va surpa sufletul acela den Israil, den ziua
 dentîiu pînă în ziua a șaptea. Și ziua dentîiu 16
 se va chema sfîntă și ziua a șaptea numită
 sfîntă va fi voao. Tot lucrul cu slujbă să nu
 faceț într-însele, fără numai den cîte să vor
 face la tot sufletul, aceasta numai se va face
 voao. Și veș păzi porunca aceasta, pentru 17
 că în ziua aceasta voiu scoate putearea
 voastră den pămîntul Eghiptului și veș face
 ziua aceasta întru rudele voastre leage veaci-
 nică. Începînd în a 14 a lunii dentîiu, de cu 18
 seară, veș mînca azime, pînă la 21 ale lunii,
 pînă seara. Șapte zile aluat nu să va afla în 19
 casele voastre; tot cine va mînca cu aluat,
 sufletul acela să va surpa dentru adunarea fii-
 lor lui Israil, și între venetici, și-ntru moș-
 20 neani ai pămîntului. Tot dospitul să nu
 mîncaț, ce în tot lăcașul vostru să mîncaț azi-
 me“.
 Și chemă Moisi toată bătrînimea lu 21
 Israil și zise cătră dînșii: „Mergînd, luați-vă
 voao oi, dupe neamurile voastre, și jungheaț
 Pasha. Și veș lua munuchiu de isop și, 22
 întingînd den sîngele de lîngă ușa, ungeț pe
 prag și pre amîndoi stîlpii ușii den sîngele
 care iaste lîngă ușa. Și voi să nu ieșiț fieșteca-
 23 rele den ușa casei lui pînă dimineața. Și va
 treace Domnul să lovească pe eghipteani; și
 va vedea sîngele pe pragu și pre amîndoi stîl-
 pii ușei, și va treace Domnul ușa și nu va lăsa
 pre cela ce piarde ca să între în casele voastre
 să lovească. Și veți păzi cuvîntul acesta 24
 leage veacinică, ție și fiilor tăi, pînă în
 veac. Iară de veți întra în pămîntul carele 25
 va da voao Domnul dupe cum au grăit, păziți
 slujba aceasta. Și va fi de vor zice cătră voi 26
 fiii voștri: 'Ce iaste închinăciunea aceasta?'
 Și veș zice lor: 'Jîrtvă Paștile aceastea Dom- 27
 nului, cum au acoperit casele fiilor lui Izrail, în
 pămîntul Eghiptului, cînd au lovit pre eghip-
 teani, iară casele nostre le-au mîntuit'“. Și
 28 plecîndu-se norodul, se-au închinat. Și
 mergînd, au făcut fiii lui Israil după cum au
 poruncit Domnul lui Moisi și lui Aaron, așa au
 29 făcut. Și să făcu pre la miazănoapte, și
 Domnul lovi tot dentîiu-născutul în pămîntul
 Eghiptului, de la cel dentîiu-născutul lui
 Farao ce șădea pre scaun, pînă la cel dentîiu
 născut al roabei ceia din groapă, și tot dentîiu

30 născut de dobitocu. Și să sculă Farao noaptea, și toate slugile lui, și toți eghipteanii, și să făcu strigare mare în tot pământul Eghiptelui, pentru că nu era casă întru carea nu era

31 într-însa morte. Și chemă Farao pre Moisi și pre Aaron noaptea și zise lor: „Sculați-vă și ieșiți den norodul meu! Și voi și fiii lui Israil meargeți și slujiți Domnului Dumnezeului

32 vostru după cum ziceți. Și oile și boii voștri luându-i, meargeți, și mă blagosloviți și pre

33 mine!“ Și grăbiia eghipteanii pre norod cu grabă, pentru ca să-i scoată pre dînșii den pământ, că au zis că: „Toți noi vom muri!“

34 Și luo norodul pielmul lor mai înainte de a să frământa aluoaturile lor, legate în hainele lor

35 de-a umăr. Iară fiii lui Israil au făcut după cum au poruncit lor Moisi și cerșură de la eghipteani vase de argint și de aur și îmbră-

36 căminte. Și Domnul au dat harul norodului Său înaintea eghipteanilor și împrumutară

37 pre ei; și jefuiră pre eghipteani. Și să rădicară fiii lui Israil de la Ramesi la Sochoth la

38 600 de mii pedestri bărbații, afară den unealte. Și amestecătură multă s-au suit împreună cu ei, și oi, și boi, și dobitoace multe

39 foarte. Și coapseră pielmul ce l-au scos den Eghiptet turte de azime în spuză, pentru că nu s-au dospit, că i-au scos pre dînșii eghipteanii

40 și n-au putut să îngăduiască, nice de mîncare au făcut lor pre cale. Iară sălășluirea fiilor

41 lui Israil, ce-au lăcuit în pământul Eghiptelui și în pământul lui Hanaan ei și părinții lor, ani

42 430. Și fu după 430 de ani, ieși toată putearea Domnului den pământul Eghiptelui. Noaptea strajă-înainte iaste Domnului, ca să-i

43 scoată pre ei den pământul Eghiptelui, Aceaea noapte; aceasta e strajă-înaintea

44 Domnului, ca la toți fiii lui Israil să fie, în rudele lor. Și zise Domnul cătră Moisi și

45 Aaron: „Aceasta e legea Paștilor: tot streinul de neam nu va mânca den eale. Și tot robul

46 cuiva au pre argint cumpărat îl vei obrezui pre el, și atuncea va mânca den eale. Strein

47 și năimit nu va mânca den eale. Într-o casă să va mânca; nu se va lăsa den cărnuri pre

48 dimineață; să nu scoateți den casă den cărnuri afară și os nu veți sfărîma dentr-însa.

49 Toată adunarea fiilor lui Israil va face aceasta. Iară de va veni la voi cineva nemearnic și va

50 face Paștele Domnului, îi vei obrezui toată partea bărbătească și atuncea va veni să facă pre dînsele, și va fi ca și cel de pământ moșnean; tot neobrezuitul nu va mânca den eale.

51 O lege va fi celui de loc și celui ce se va apropia, nemearnecului, lîngă voi“. Și făcură fiii lui Israil după cum au poruncit Domnul lui

52 Moisi și lui Aaron, așa au făcut. Și fu

în ziua aceea, scoase Domnul pre fiii lui Israil den pământul Eghiptelui, cu putearea lor împreună.

C A P X I I I

1 i zise Domnul cătră Moisi, zicînd: „Sfințește-M tot dentii născutul ce

2 s-au făcut dentiiu și deschizînd tot zgăul întru fiii lui Israil, den om pînă

3 în dobitoc, pentru că al Mieu iaste“. Și zise Moisi cătră norod: „Pomeniți ziua

4 aceasta întru carea ați ieșit den pământul Eghiptelui, den casa robii, pentru că în mîna

5 tare v-au scos Domnul pre voi de aicea. Și nu să vă mînca aluat; Pentru că astăzi ieșiți voi,

6 în luna dentiiu. Și va fi de te va băga Domnul Dumnezăul tău la pământul hananeilor, și

7 heteilor, și amoreilor, și eveilor, și evuseilor, și ghergheseilor, și ferezeilor, carele au jurat

8 părinților tăi să dea ție pământ ce cură lapte și miare, și vei face slujba aceasta în luna

9 aceasta. Șase zile veți mînca azime, iară a șaptea zi – praznec Domnului. Azime veți

10 mînca, ceale 7 zile; nu ți se va ivi ție dospit, nice va fi ție aluat, în toate hotarale

11 tale. Vei povesti feciorului tău în ziua aceea, zicînd: ‘Pentru aceaea [ce] au făcut

12 Domnul Dumnezăul meu, cînd ieșiam de la Eghiptet’. Și va fi semnu ție pre mîna ta și

13 pomenire înaintea ochilor tăi, pentru ca să să facă legea Domnului în rostul tău, că cu mîna

14 tare te-au scos pre tine Domnul den Eghiptet. Și păziț legea aceasta, dupre vremile ceasurilor,

15 den zile în zile. Și va fi dupre ce te va băga pre tine Domnul Dumnezăul tău la pământul

16 hananeilor, în ce chip Se-au jurat părinților tăi, și va da ție pre dînsul, și vei osebi tot ce

17 deschide zgăul, den partea bărbătească, Domnului. Tot ce deschide zgăul den cirezi sau

18 întru dobitoacele tale, cîte să vor face ție, ceale de parte bărbătească, le vei sfinți pre

19 eale Domnului. Tot ce deschide zgăul măgariului, să-l schimbi pre oaie; și de nu-l vei

20 schimba, vei izbăvi pre el. Și tot dentiiu născutul omului, den fiii tăi, vei mîntui. Iară

21 de te va întreba feciorul tău, după aceasta, zicînd: ‘Ce iaste aceasta?’, vei zice lui

22 că: ‘Cu mîna tare ne-au scos Domnul pre noi den pământul Eghiptelui, den casa robii. Și

23 cînd ne silnici Farao să tremiță pre noi, ucise tot dentiiu născutul în pământul Eghiptelui,

24 den cel dentiiu născut al oamenilor pînă în cel dentiiu născut al dobitoacilor, pentru

25 aceaea eu jărtvescu Domnului tot ce deschide zgăul, ceale ce sînt parte bărbătească, Domnului,

26 și tot dentiiu născutul fiilor miei voiu izbăvi. Și va fi întru semnu pre mîna ta și nemișcat

27 naintea ochilor tăi, pentru că în mîna tare te-au scos Domnul den Eghiptet’. Și după ce au

28 trimis Farao norodul, nu-i povățui pre dînșii Dum-

nezău calea pământului Filistiim, că aproape era, pentru că zise Dumnezeu: „Cîndai să nu să căiască norodul, văzînd războiu, și să va
18 întoarce la Eghipet“. Și încunjură Dumnezău norodul calea cea de la pustie la Marea Roșie. Și a cincea rudă să suiră fiii lui Israil
19 den pământul Eghipetului. Și luo Moisi oasele lui Iosif cu dînsul, pentru că cu jurămînt au jurat Iosif pre fiii lui Israil, zicînd: „Cu socotință va socoti Domnul pre voi și veț lua împreună
20 cu voi“. Și rîdicîndu-se fiii lui Israil de la Sochoth, să tăbărîră la Othom, lîngă
21 pustie. Iară Dumnezău povățuia pre dînșii, ziua în stîlpu de noor, să le arate lor calea, iară
22 noaptea în stîlpu de foc. A le lumina lor nu lipsi stîlful noorului ziua și stîlful focului noaptea, înaintea a tot norodul.

C A P X I V

1 **S**i grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: „Grăiaște fiilor lui Israil și, întorcîndu-se, să se tăbărască în preajma curții, între Magdal și între mare, Den preajma Veelsipfon; înaintea lor vei
2 tăbărî pre mare. Și va zice Farao norodului său, pentru fiii lui Israil, cum: ‘Să rătăcescu aceștea pre pământ, pentru că i-au închis pre
3 ei pustiul’. Iară Eu voiu întări inima lui Farao și va goni denapoia lor. Și Mă voiu proslăvi întru Farao și în toată oastea lui, și vor cunoaște toți eghipteanii că Eu sînt Domnul“.
4 Și făcură așa. Și să spuse împăratului eghipteanilor că au fugit norodul. Și să întoarse inima lui Farao și a slugilor lui pre norod. Și ziseră: „Ce am făcut aceasta, trimițînd pre fiii lui Israil, ca să nu slujască
5 noao?“ Și inhămă Farao carăle lui, și tot norodul îl duse împreună cu dînsul, Și luînd 600 de cară alese, și toată călărimea
6 eghipteanilor, și căpetenii preste toți. Și întări Domnul inima lui Farao, împăratul Eghipetului, și goniră denapoia fiilor lui Israil; iară fiii lui Israil mergea cu mîna
7 naltă. Și goniră eghipteanii denapoia lor și aflară pre dînșii tăbărîț lîngă mare, și toată călărimea, și carăle lui Farao, și călăreții, și oastea lui, în preajma curții, împotriva Veelsipfonului.
8 Și Farao să apropie, și căutîndu fiii lui Israil cu ochii, văzură și, iată, eghipteanii au tăbărîț denapoia lor; și să spămîntară foarte. Și strigară fiii lui Israil cătră Domnul.
9 Și ziseră cătră Moisi: „Pentru căce nu era mormînturi în Eghipet ne-ai scos pre noi să ne omoară în pustie? Ce ne-ai făcut aceasta
10 noao, scoțîndu-ne de la Eghipet pe noi? Nu era acesta cuvîntul ce am grăit cătră tine, zicînd: ‘Lasă pre noi ca să slujîm eghipteanilor!’? Pentru că mai bine era noao să slujim eghipteanilor, decît să murim în pustia aceasta“.

13 Și zise Moisi cătră norod: „Îndrăzniț, staț și priviți mîntuirea cea de la Dumnezău, carea va face voao astăzi, pentru că, în ce chip aț văzut pre eghipteani astăzi, nu veț adaoge a mai vedea pre ei în vreme de veac. Domnul Se va bate pentru voi, și voi veț tăcea“.
14 Și zise Domnul cătră Moisi: „Ce strigi cătră Mine? Grăiaște fiilor lui Israil și să înhame, Și tu ia toiagul tău și întinde mîna ta pre mare și o spintecă pre dînsa și să între fiii lui Israil în mijlocul mării, ca pre uscat. Și iată, Eu
15 voiu întări inima lui Farao și a tuturor eghipteanilor și vor întra denapoia lor. Și Mă voiu proslăvi în Farao, și în toată oastea lui, și întru cară, și întru caii lui. Și vor cunoaște
16 toți eghipteanii cum Eu sînt Domnul, proslăvindu-Mă în Farao, și întru carăle și caii lui“. Și să rîdică îngerul lui Dumnezău, ce
17 mergea naintea taberii fiilor lui Israil, și mergea denapoi; și să rîdică și stîlful noorului den fața lor și stătu denapoia lor. Și întra
18 între mijlocul taberei eghipteanilor și între mijlocul taberii fiilor lui Israil; și să făcu întunearec și negură, și veni noaptea, și nu să împreunară unii cu alții toată noaptea. Și
19 întinse Moisi mîna pre mare și aduse Dumnezău marea cu vînt den austru sîlnic toată noaptea și făcu marea uscat, și să spintecă apa. Și întrară fiii lui Izrail în mijlocul mării
20 pre uscat, și apa ei – păreate de-a dreapta și păreate de-a stînga. Și-i goniră eghipteanii, și întrară dupe dînșii toată călărimea lui Farao, și carăle, și călăreții, pre mijlocul mării. Și să făcu întru streaja cea de mîne-
21 cat, și căută Domnul spre tabăra eghipteanilor în stîlpu de foc și de nor, și scutură tabăra lor. Și împiedecă osiile carălor lor și aducea pre dînșii cu silă. Și ziseră eghipteanii:
22 „Să fugim de fața lui Israil, pentru că Domnul Să bate pentru ei cu eghipteanii“. Și zise Domnul cătră Moisi: „Întinde mîna ta pre mare, și să se așaze apa și să acopere pre eghipteani, și preste cară și peste călăreț“.
23 Și întinse Moisi mîna spre mare și să așază apa de cătră zio la loc, iară eghipteanii fugiră supt apă și scutură Domnul pre eghipteani în mijlocul mării. Și întorcîndu-se apa, au
24 acoperit carăle, și călăreții, și toată putearea lui Farao, pre ceia ce mergea dendărătul lor la mare, și nu rămaseră dentr-înșii nice unul. Iară fiii lui Israil au mers pre uscat pre mijlocul mării și apa – lor păreate de-a dreapta și păreate de-a stînga. Și mîntui Domnul pre
25 Israil în ziua aceea den mînele eghipteanilor. Și văzură fiii lui Israil pre eghipteani morți pre țărmurile mării și văzu Israil mîna cea mare ce au făcut Domnul eghipteanilor. Și să temu norodul de Domnul, și crezură pre Domnul, și

32 lui Moisi, slugii Lui. Atuncea cîntă Moisi și fiii lui Israil cîntarea aceasta Domnului și ziseră grăind:

C A P X V

1 **S**ă cîntăm Domnului, că cu mărire Se
mări! Cal și călăreț au aruncat în
2 mare. Ajutoriu și acoperitoriu să
făcu mie în mîntuire. Acesta e Dum-
nezăul meu, și-L voiu mări pre El,
Dumnezăul tătîni-mieu, și-L voiu înălța pre
3 El! Domnul surpînd războaie, Domnul -
4 numele Lui. Carăle lui Farao și putearea
lui au aruncat în mare; aleș călăreți căpitani
5 i-au afundat în Marea Roșie. Cu marea au
acoperit pre ei, să afundară în fundu ca o
6 piatră. Direapta Ta, Doamne, se-au mărit
în vîrtute, direapta Ta mîna, Doamne, au sur-
7 pat vrăjmașii. Și cu mulțimea măririi Tale
ai sfărîmat împotrivicii Tăi. Trimis-ai urgia
8 Ta și-i mîncă pre dînșii ca trestia. Și pren-
duhul mîniei Tale se împărți apa, să închegară
ca părășii apele, să închegară și valurile în
9 mijlocul mării. Zise vrăjmașul: 'Gonind
voiu prinde, voiu împărți prăzi, sătura-voiu
sufletul mieu, ucide-voiu cu sabia mea, stăpî-
10 ni-va mîna mea!' Trimiseși duhul Tău, îi
acoperi pre dînșii marea, să afundară ca
11 plumbul în apă tare. Cine iaste aseamene
Ție întru dumnezăi, Doamne? Cine iaste
aseamene Ție? Mărit întru sfinți, minunat în
12 măririi, făcînd ciudease. Întinseși direapta
13 Ta, înghiți pre dînșii pămîntul. Povășiș cu
direaptatea Ta norodul acesta, carele ai mînt-
tuit; chemași-l cu putearea Ta la odihna cea
14 sfîntă a Ta. Auziră limbile și să scîrbiră,
întristăciuni luară pre cei ce lăcuia la Filis-
15 tiim. Atuncea grăbiră voivozii Edomului și
boiarii moaviteanilor, luară pre dînșii cutre-
mur, să topiră toți ceia ce lăcuia în
16 Hanaan. Cădea-va pre ei cutremur și frică,
cu mărimea brațului Tău împietrească-se,
pînă va treace norodul Tău, Doamne, pînă va
treace norodul Tău acesta care ai agonisit.
17 Băgîndu-i, răsădeaste pre ei în muntele moș-
tenirei Tale, la gata sălașul Tău, care ai făcut,
Doamne, sfințire, Doamne, care au gătit mîi-
18 nile Tale! Domnul împărășind veacul, și
19 preste veac, și încă. Căce au întrat calul lui
Farao cu cară și cu călăreți în mare, și aduse
Domnul peste dînșii apa mării, iară fiii lui
Israil au mersu pre uscat în mijlocul mării".
20 Și luo Mariam prorocița, sora lui Aaron, tîm-
păna în mîna ei, și ieșiră toate muierile pre
urma ei cu tîmpene și cu hore, și începea lor
21 Mariam, zicînd: „Să cîntăm Domnului, că
cu mărire Să mări! Calu și călăreț aruncă în
22 mare". Și rădică Moisi pre fiii lui Israil de
la Marea Roșie și-i aduse pre ei la pustiiul
Sur. Și mergea trei zile în pustie și nu afla apă
23 ca să bea. Și veniră la Merra, și nu putea

să bea apă de la Merra, pentru că era amară;
pentru aceea au numit numele locului ace-
luia „Amărăciune“. Și gîlciviia norodul 24
asupra lui Moisi, zicînd: „Ce vom bea?“ Și 25
strigă Moisi cătră Domnul și-i arată lui Dom-
nul lemnu, și-l puse pre dînsul în apă și să
îndulci. Acolo puse lui dreptăți și judecăt, și
acolo pre dînsul ispiti și zise: „De vei auzi 26
cu auzire glasul Domnului Dumnezeului tău și
plăcutele înaintea Lui vei face și vei băga în
urechi poruncile Lui și vei păzi toate dreptă-
țile Lui, toată boala ce am adus asupra eghip-
teanilor nu voiu aduce preste tine, pentru că
Eu sînt Domnul Ce aceste vindecă“. Și 27
veniră la Elim. Și era acolo 12 izvoară de apă
și 70 de pomi de finic. Și să tăbărîră acolo pre
lîngă ape.

C A P X V I

Si să rîdicară de la Elim și veniră toată 1
adunarea fiilor lui Israil la pustiiul
Sin, carele iaste între Elim și între
Sina. Și în 15 zile, în a doo lună,
ieșind ei den pămîntul Eghipetului,
Gîlcevi toată adunarea fiilor lui Israil pre 2
Moisi și pre Aaron. Și ziseră cătră ei fiii lui [3]
Israil: „Mai cu folos am fi murit rănindu-ne de
Domnul în pămîntul Eghipetului, cînd ședeam la
căldările cu carnea și mîncam pîine de sașiu,
decît ne-ați scos pre noi în pustiiul acesta, ca
să omorîți toată adunarea aceasta în foamete“.
Și zise Domnul cătră Moisi: „Iată, Eu voiu 4
ploua voao pîini den ceriu, și va ieși norodul și
vor strînge al zillii pre zi, pentru ca să ispi-
tescu pre ei de vor merge pre leagea Mea au
ba. Și va fi în ziua a șasea, și vor găti ce vor 5
strînge și va fi îndoitu cel ce vor strînge a zillii
preste zi“. Și zise Moisi și Aaron cătră 6
toată adunarea fiilor lui Israil: „Astară veș
cunoaște cum Domnul v-au scos pre voi den
pămîntul Eghipetului, Și dimineață veș 7
vedea mărire Domnului, auzind Domnul gîl-
ceava voastră cătră Dumnezău. Dară noi ce
sîntem de gîlceviș pre noi?“ Și zise Moisi: 8
„Dîndu-vă Domnul seara carne să mîncăți, și
pîine dimineața de sașiu, pentru că au ascultat
Domnul gîlceava voastră care gîlciviți voi
asupra noastră! Și noi ce sîntem? Că nu iaste
asupra noastră gîlceava voastră, ce cătră
Dumnezeu“. Și zise Moisi cătră Aaron: „Zi 9
la toată adunarea fiilor lui Israil: 'Apropia-
ți-vă înaintea lui Dumnezeu, pentru că au
auzit gîlceava voastră'. Și cînd grăiia 10
Aaron la toată adunarea fiilor lui Israil, și să
întoarșeră în pustie, și mărire Domnului să
arătă în nor. Și grăi Domnul cătră Moisi, 11
zicînd: „Auziuu gîlceava fiilor lui Israil; 12
grăiaște cătră ei, zicînd: 'De cătră seară
veși mîncă carne, și dimineața vă veși sătura
de pîine, și veși conoaște că Eu sînt

13 Domnul Dumnezeuul vostru". Și să făcu
seară, și să suiră prepelițe și acoperiră
14 roua împrejurul taberii Și, iată, pre fața
pustiului, mărunț ca coliadreșul, albu ca
15 ghița, – pre pământ. Și văzînd aceasta fiii
lui Israil, ziseră unul cătră altul: „Ce iaste
aceasta?” – pentru căce nu știa ce iaste. Și
zise Moisi cătră dînșii: „Aceasta iaste pînea
16 care au dat Domnul voao să mîncă. Și acesta
e cuvîntul carele au poruncit Domnul: ‘Strîn-
geț dentr-însa fiștecarele întru cei ce să cuvin:
gomor, după capete, după numărul sufletelor
voastre, fiștecarele întru ceia ce lăcuiescu în
17 cort cu voi să adunaț!’” Și făcură așa fiii lui
Israil și adunară unuia mai mult, altuia mai
18 puțin. Și măsurară gomor, și nu prisosi
celui ce avea cel mult, și celuia ce avea cel
puțin nu să împuțină, fiștecarele, la cine i să
19 cuvenia lui, lîngă dînsul au adunat. Și zise
Moisi cătră ei: „Nimeni să nu lase pre dimi-
20 neață de aceasta”. Și nu ascultară pre
Moisi, ce lăsară unii pre dimineață dentr-însa,
și scoasă viermi și să împuți. Și să mîhni Moisi
21 pre dînșii. Și adunară pre dînsa dimineața,
dimineață, fiștecarele cît i să cuvenia lui, și
22 cînd încălziia soarele, să topiia. Și să făcu a
șasea zi, au strîns ceale ce trebuia, îndoite,
cîte doao gomor unuia. Și înțrără toț boiarii
23 adunării și spuseră lui Moisi. Și zise Moisi
cătră dînșii: „Acesta e cuvîntul care au grăit
Domnul: ‘Sîmbătă, odihnă sfîntă Domnului,
mîine. Cîte veț frămînta, veț frămînta, și cîte
veț fiarbe, veț fiarbe. Și tot ce va prisosi, lăsaț
24 pre ea la rămășiță pre dimineață!’” Și
lăsară den ea pîna dimineață, după cum
porunci lor Moisi, și nu să împuți, nice viermi
25 să făcea întru ea. Și zise lor Moisi: „Mîncăț
astăzi, pentru că iaste sîmbătă, odihna Dom-
26 nului. Astăzi nu veț afla pre cîmpu. Șase
zile veț aduna, iară a șaptea zi e sîmbătă, că
27 nu veț afla într-însa”. Și să făcu a șaptea
zi, și ieșiră unii den norod să adune, și nu
28 găsiră. Și zise Domnul cătră Moisi: „Pîna
cînd nu veț să ascultaț poruncile Meale și lea-
29 gea Mea? Vedeț, pentru că Domnul au dat
voao sîmbete ziua aceasta, pentru aceaea El
au dat voao, ziua a șasea, pîne de 2 zile.
Șădeți fișcarele la casele voastre, nime să nu
30 iasă den voi den locul lui în a șaptea zi”. Și
31 ținu sîmbăta norodul în a șaptea zi. Și
numiră aceasta fiii lui Israil numele ei
„Mană”. Și era ca sîmînta coliadreșului,
albu, iară gustarea ei – ca azima în miare.
32 Și zise lor Moisi: „Acesta e cuvîntul ce-au
poruncit Domnul: ‘Împleț gomor de mană, la
jîtnițe, întru sementiile voastre, ca să, vază
pînea ce aț mîncat în pustie voi, cum v-au
scos pre voi Domnul den pământul Eghipetu-

lui””. Și zise Moisi cătră Aaron: „Ia un 33
urcior de aur și pune într-însul plin gomor de
mană, și-l vei pune pre dînsul naintea lui
Dumnezău, Întru pază în sementiile 34
voastre”. În ce chip au poruncit Domnul lui
Moisi, și puse Aaron înaintea mărturiei în
pază. Iară fiii lui Israil au mîncat mana 40 35
de ani, pîna au venit la pământ lăcuit; pre
mană au mîncat, pîna au venit la partea Fini-
chiii. Iară gomor a zecea a trei veadre era. [36]

C A P X V I I

i să rădică toată adunarea fiilor lui 1
Israil de la pustiiul Sin, după taberele
lor, pren cuvîntul Domnului; și să
tăbărîră la Rafidin. Și nu era apă la
norod să bea. Și huliia norodul 2
cătră Moisi, zicînd: „Dă-ne noao apă ca să
bem!” Și zise lor Moisi: „Ce mă huliț pre
mine? Și ce ispițiț pre Domnul?” Și înse- 3
toșă acolo norodul de apă, și gîlciviiia norodul
pre Moisi, zicînd: „Pentru ce aceasta? Ne-ai
suiț pre noi den Eghipet să ne omori pre noi,
și copiii noștri, și dobitoacile noastre de
seate?” Și strigă Moisi cătră Domnul, 4
zicînd: „Ce voiu face norodului acestuia? Încă
puțin și mă vor ucide cu pietri”. Și zise 5
Domnul cătră Moisi: „Pasă înaintea norodului
acestuia, și ia cu tine din bătrîniia norodului, și
toiagul cu carele ai lovit rîul ia-l a mîna-ți și
mergi. Aicea Eu stau mai înainte de a 6
mearge tu acolo, pre piatră, în Horiv, și vei
lovi piatra și va ieși dintr-însa apă și va bea
norodul”. Și făcu Moisi așa înaintea fiilor lui
Israil. Și numi numele locului aceluia 7
„Ispită” și „Hulă”, pentru hula fiilor lui Israil
și pentru că ispiția pre Domnul, zicînd: „De
iaste Domnul între noi au ba?” Și veni 8
Amalic și bătea pre Israil la Rafidin. Și zise 9
Moisi lui Iisu: „Aleageți ție oameni și, ieșînd,
stăi împotriva lui Amalic mîine! Și iată, eu stau
pre vîrful muntelui, și toiagul lui Dumnezău –
în mîna mea”. Și făcu Iisus dupe cum i-au 10
zis lui Moisi și stătu împotriva lui Amalic. Iară
Moisi și Aaron și Or să suiră pre vîrful munte-
lui. Și fu cînd ridică Moisi mîinile lui, biruia 11
Israil; iară cînd slobozea mîinile, biruia
Amalic. Și mîinile lui Moisi, greale, și luînd 12
piatră, supuseră supt el și șădea pre dînsa; și
Aaron și Or răzima mîinile lui, de o parte
unul, de altă parte altul. Și fură mîinile lui
Moisi răzimate pîna în apusul soarelui. Și 13
au sfărîmat Iisus pre Amalic și tot norodul lui
cu ucidere de sabie. Și zise Domnul cătră 14
Moisi: „Scrie aceasta întru pomenire în carte
și dă în urechile lui Iisu că cu stingere voiu
stinge pomenirea lui Amalic din cel de supt
ceriu”. Și zidi Moisi jărtăvnic Domnului 15
și numi numele lui: „Domnul – scăparea

16 mea“, Căci că cu mîna ascunsă bate Domnul pre Amalic den neamuri în neamuri.

C A P X V I I I

1 **S**i auzi Iothor, preotul Madiam, socrul lui Moisi, toate cîte au făcut Domnul lui Israil, norodului Său, pentru că scoase Domnul pre Israil den Eghiptet. 2 Și luo Iothor, socrul lui Moisi, pre Sepfora, muiarea lui Moisi, dupe lăsarea 3 ei, Și pre doi feciori ai ei, numele unuia – Ghersam, zicînd: „Nemearnic am fost în 4 pămînt strein“, Și numele al doilea – Eliezer, zicînd: „Pentru că Domnul tătîni-mieu – ajutoriu mie și mă scoase den mîna lui 5 Farao“. Și veni Iothor, socrul lui Moisi, și fiii și muiarea cătră Moisi la pustie, unde să 6 tăbărîse, la muntele lui Dumnezău. Și spuseră lui Moisi, zicînd: „Iată, Iothor, socru-tău, vine cătră tine, și amîndoi feciorii tăi cu dînsul“. 7 Și ieși Moisi în timpinarea socru-său și se închină lui și sărută pre el și să sărutară 8 între dînșii. Și-i băgă Moisi pre dînșii în cort și povesti Moisi socrului său toate cîte au făcut Domnul lui Farao și eghipteanilor pentru Israil, și toată osteneala ce li se-au făcut lor pre cale, și cum i-au scos Domnul den mîinile lui Farao și ale eghipteanilor. 9 Și să minună Iothor de toate bunătățile carele au făcut Domnul lor, căci i-au scos pre dînșii Domnul den mîna eghipteanilor și den mîna 10 lui Farao. Și zise Iothor: „Blagoslovit Domnul, căci au scos pre norodul Lui den mîinile eghipteanilor și den mîna lui 11 Farao. Acuma cunoscuu cum mare iaste Domnul decît toți dumnezeii, pentru aceaea 12 căci i-au asuprit pre dînșii“. Și luo Iothor, socrul lui Moisi, ardere-de-tot și jîrtve lui Dumnezău. Și veni Aaron și toți bătrîinii lui Izrail ca să mănînce pîine împreună cu socrul 13 lui Moisi înaintea lui Dumnezău. Și fu a doua zi, șazu împreună Moisi a judeca norodul și tot norodul stătu înaintea lui Moisi de 14 dimineața pîna seara. Și văzînd Iothor toate cîte feace norodului, zise: „Ce iaste aceasta ce faci tu norodului? Pentru ce șazi tu singur, și tot norodul stă înaintea ta de dimineața pîna în seară?“ 15 Și zise Moisi socro-său: „Pentru căci veni norodul cătră mine ca să cearce judecată de la Dumnezău. Pentru 16 căci, cînd li se va face lor price și vor veni cătră mine, cert pre fieștecarele și tocnesc pre ei 17 poruncile lui Dumnezău și leagea Lui“. Și zise socrul lui Moisi cătră el: „Nu faci tu 18 dreptu cuvîntul acesta. Cu stricare te vei strica și tu și tot norodul acesta carele iaste cu tine. Greu ție cuvîntul acesta, nu vei putea să 19 faci tu singur. Acum dară, ascultă-mă, și te sfătuiescu și va fi Dumnezău cu tine! Fă-te tu norodului ceale ce-s cătră Dumnezău și vei pur-

ta cuvintele lor cătră Dumnezău 20 Și vei mărturisi lor poruncile lui Dumnezău și leagea Lui și vei arăta lor căile întru care vor merge pre eale și faptele care vor face. 21 Și tu socoteaște ție den tot norodul oameni tari și temători de Dumnezău, oameni direpți, ce urăscu mîndria, și vei pune preste dînșii mai mari preste mie, și mai mari preste sută, și mai mari peste cincizăci, și mai mari peste zeace, și aducători înlăuntru de cărți, 22 Și vor judeca norodul preste tot ceasul, iară cuvîntul cel cu greu îl vor aduce la tine, iară judecățile ceale mici le vor judeca ei; și vor ușura de la tine și-ț vor ajutori ție. De vei 23 face cuvîntul acesta, te va întări Dumnezău și vei putea să stai, și tot norodul acesta va veni la locul lui cu pace“. 24 Și ascultă Moisi glasul socrului său și făcu toate cîte au zis lui. 25 Și alease Moisi oameni tari den tot Israil și făcu pre ei preste dînșii mai mari preste mie, și mai mari preste sută, și mai mari preste cincizăci, și mai mari preste zeace, și aducători înlăuntru de cărți, 26 Și judeca norodul în tot ceasul, iară cuvîntul cel greu aducea la Moisi, iară tot cuvîntul cel ușor îl judeca ei. 27 Și trimise Moisi pre socrul lui și să duse la pămîntul lui.

C A P X I X

1 **F**ară în a treia lună a ieșirii fiilor lui Israil den pămîntul Eghiptetului, în ziua aceasta, au venit la pustiiul Sina. 2 Și să rîdicară de la Rafidin și veniră la pustiiul Sina și să tăbărîră acolo Israil, împotriva muntelui. 3 Și Moisi să sui în muntele lui Dumnezău și chemă pre dînsul Domnul Dumnezău den munte, zicînd: „Aceastea vei grăi casii lui Iacov și vei povesti 4 fiilor lui Israil: ‘Voi aț văzut cîte am făcut eghipteanilor și v-am luat pre voi ca pren niște aripi de vultur și v-am tras pre voi cătră Mine. 5 Și acum, de veț asculta cu auzul glasului Mieu și veț păzi făgăduința Mea, Îm veț fi Mie norod ales den toate limbile, pentru că al Mieu iaste tot pămîntul. 6 Și voi veț fi Mie împărăție sfințenie și limbă sfîntă’. Aceaste cuvinte vei grăi fiilor lui Israil“. 7 Și veni Moisi și chemă pre bătrîinii norodului și zise și le puse lor înainte toate cuvintele aceastea carele au poruncit lor Dumnezău. 8 Și răspunse tot norodul odată și ziseră: „Toate cîte au zis Dumnezău vom face și vom asculta“. Și aduse Moisi cuvintele norodului cătră Dumnezău și zise Domnul cătră Moisi: 9 „Iată, Eu voi veni cătră tine în stîlpu de nor, pentru ca să auză norodul grăind Eu cătră tine, și ție îț vor crede în veaci“. 10 Și spuse Moisi cuvintele norodului cătră Domnul. Și zise Domnul cătră Moisi:

„Pogorîndu-te, mărturisește norodului și curățește pre ei astăzi și mâine, și-ș speale
 11 hainele, Și fie gata în a treia zi, pentru că în
 a treia zi Se va pogorî Domnul pre muntele
 12 Sinaii înaintea a tot norodul. Și vei osebi
 norodul pemprejur, zicînd: ‘Feriți-vă pre voi
 a vă sui în munte și să să atingă de el ceva, că
 tot ce se va atinge de munte cu moarte se va
 13 sfîrși. Nu se va atinge de dînsul mîna,
 pentru că cu pietri îl vor ucide, au cu lovitură
 să va săgeta; ori dobitoc, ori om nu va trăi.
 Iară cînd glasurile și trîmbițele și norul va
 treace de la munte, aceia se vor sui pre munte’“.
 14 Și pogorî Moisi den munte cătră norod, și
 sfînți pre ei, și-ș spălară hainele lor, și zise
 15 norodului: „Gătiți-vă trei zile, să nu vă
 16 apropiați la muieri“. Și fu a treia zi, fiind
 de cătră mîncate, să făcură glasuri și fulgere
 și nori întunecoși pre muntele Sina, glasul
 trîmbiții răsuna tare, și să spămîntă tot noro-
 17 dul cel den tabără. Și scoase Moisi norodul
 întru-ntimpinarea lui Dumnezeu den tabără
 18 și stătură supt munte. Muntele Sinaii se
 afuma tot, pentru căce Se pogorîse Dumne-
 zeu pre el în foc; și să suia fumul, ca un fum de
 cuptoriu, și să minună tot norodul foarte.
 19 Și să făcură glasurile trîmbiții mergînd înainte
 mai tare foarte; Moisi grăia, și Dumnezău îi
 20 răspundea lui cu glas. Și Să pogorî Domnul
 pre muntele Sinaii, pre vîrfu muntelui, și
 chemă Domnul pre Moisi pre vîrfu muntelui
 și să sui Moisi. Și zise Dumnezău cătră Moisi,
 21 zicînd: „Pogorînd, mărturisește norodu-
 lui, ca nu doară să să apropie cătră Dumnezău
 a lua aminte, și vor cădea dentru ei mulțime.
 22 Și preoții care se vor apropia cătră Domnul
 Dumnezău, să să sfînțească, ca să nu să
 23 schimbe de la dîșii Domnul“. Și zise Moisi
 cătră Dumnezău: „Nu va putea norodul să să
 suie la muntele Sinaiei, pentru că Tu Te-ai
 mărturisit noao, zicînd: ‘Osebeaște muntele și
 24 sfînțește pre dînsul’“. Și zise lui Domnul:
 „Pasă, pogoară, și te suie tu, și Aaron
 împreună cu tine; iară preoții și norodul să nu
 să silească a să sui cătră Dumnezău, ca nu cîn-
 25 dai va piarde dentru dîșii Domnul“. Și să
 pogorî Moisi cătră norod și zise lor.

C A P X X

1 **S**i grăi Domnul toate cuvintele aceas-
 2 tea cătră Moisi, zicînd: „Eu sînt Dom-
 nul Dumnezău tău, Cela ce te-am
 scos pre tine den pămîntul Eghipetu-
 3 lui, den casa robiei. Să nu fie ție
 4 alți dumnezei afară den Mine! Să nu faci ție
 chip cioplit, nice la toată asămănarea den cîte
 sînt în ceriu sus și den cîte sînt pre pămînt jos
 5 și cîte-s în apă supt pămînt! Să hu te
 închini lor, nice să slujești lor, căce că

Eu sînt Domnul Dumnezău tău, Dumnezău
 rîvnitoriu, dînd păcatele părinților pre feciori,
 pînă al treilea și al patrulea neam, celor ce
 urăscu pre Mine, Și făcînd milă întru mii 6
 celor ce Mă iubescu pre Mine și celor ce
 păzăscu poruncile Meale. Să nu iai numele 7
 Domnului Dumnezăului tău în deșert, pentru
 că nu va curăți Domnul pre cela ce va lua
 numele Lui în deșert. Adu-ț aminte de ziua 8
 sîmbetei, să o sfînțești pre ea. Șase zile să 9
 lucrezi și vei face toate lucrurile tale, Iară a 10
 șaptea zi, sîmbăta Domnului Dumnezăului
 tău, să nu faci într-însa tot lucrul, tu, și fecio-
 rul tău, și fata ta, sluga ta, și slujnica ta, boul
 tău, și înjugătoriul tău, și tot dobitocul tău, și
 cel nimearnic ce lăcuiaste cu tine, Pentru 11
 că în șase zile au făcut Dumnezău ceriul și
 pămîntul și marea, și toate cîte sînt în eale, și
 odihni în ziua a șaptea. Pentru aceeaa blagos-
 lovi Dumnezău ziua a șaptea și o sfînți pre
 dînsa. Cinsteaște pre tată-tău și pre 12
 mumă-ta, pentru ca să ți să facă ție bine, și
 delungat de ani să te faci pre pămîntul cel
 bun, carele Domnul Dumnezău tău dă ție. Să 13
 nu ucizi! Să nu preacurvești! Să nu furi! 14/15
 Să nu mărturisești pre minciuni asupra veci- 16
 nului tău mărturie mencinoasă! Să nu poh- 17
 tești muiarea aproapelui tău; să nu pohtești
 casa vecinului tău, nice țarina lui, nice sluga
 lui, nice pre slujnica lui, nice boul lui, nice
 înjugătoriul lui, nice a tot dobitocul lui, nice
 cîte sînt aproapelui tău!“ Și tot norodul 18
 vedea glasul, și luminele, și glasul trîmbiții, și
 muntele afumînd; Și spămîntîndu-se tot 19
 norodul, au stătu de departe. Și zise cătră
 Moisi: „Grăiaște tu noao, și nu grăiască cătră
 noi Dumnezău, cîndai să nu murim“. Și 20
 zise lor Moisi: „Îndrăzniț, că pentru ca să vă
 ispitească pre voi au venit Dumnezău cătră
 voi, pentru ca să să facă frica Lui întru voi, ca
 să nu greșiț“. Și sta tot norodul de departe, 21
 iară Moisi întră în negura unde era Dumne-
 zău. Și zise Domnul cătră Moisi: „Acestea 22
 vei zice casii lui Iacov și vei spune fiilor lui
 Israil: ‘Voi ați văzut că den ceriu am grăit cătră
 voi. Să nu faceț voao dumnezăi de argint și 23
 dumnezăi de aur, să nu faceț voao aceștea.
 Jîrtăvnic de pămînt să-M faceț Mie și veț 24
 pune pre el arderile-de-tot ale voastre și mîn-
 turile voastre, oile și vițeei voștri, în tot locul
 unde voiu numi numele Mieu acolo, și voiu
 veni cătră tine și te voiu blagoslovi. Iară de 25
 vei face Mie jîrtăvnic de piatră, să nu le zidești
 cioplit; pentru că cuțitul tău ai pus pre eale,
 și s-au pîngărit. Să nu te sui cu treapte pre 26
 jîrtăvnicul Mieu, pentru ca să nu descoperi
 grozăvia ta pre dînsul.

C A P X X I

1 **S**i aceste-s dereptățile carele vei
 2 pune înaintea lor: De vei dobîndi
 rob ovreaiu, șase ani să-ț slujască
 3 ție, iară la al șaptele an îl vei trimite
 slobod, în dar. Iară de va veni el
 singur, și singur va ieși; iară de va intra și
 muiarea împreună cu dînsul, și muiarea va ieși
 4 împreună cu el. Iară de va da domnu-său
 lui fămeaie și va naște lui feți și feate,
 muiarea și copiii vor fi a domnu-său, iară el
 5 singur va ieși. Iară de va răspunde robul,
 zicînd: 'Am îndrăgit pre stăpînu-mieu și pre
 muiarea mea și pre copiii miei, nu voiu să mă
 6 duc slobod', Îl va aduce pre dînsul stăpînul
 lui la judecata lui Dumnezău, și atuncea va
 aduce pre dînsul lîngă ușă pe prag, și-i va
 găuri stăpînul lui ureachea cu sula, și-i va sluji
 7 lui în veaci. Iară de-ș va vinde cinevaș fata
 lui roabă, nu să va duce după cum să duc roa-
 8 bele. De nu va plăcea bine întru ochii stăpî-
 nului ei, pre carea n-au mărturisit asupra-i,
 va slobози pre ea, iară la limbă streină nu iaste
 slobod a o vinde, pentru căce au vinuit întru
 9 ea. Iară de o va tocmi pre dînsa cu feciorul
 lui, după dereptatea featelor va face ei.
 10 Iară de va lua lui pre alta, ceale ce să cuvin, și
 îmbrăcămînțile, și împreunarea ei să nu o lip-
 11 sască. Iară de nu-i va face aceste trei ei,
 12 va ieși în daru, fără de argint. De va lovi
 cineva pre altul și va muri, cu moarte să să
 13 omoară. Iară de nu va fi de bunăvoie, ce
 Dumnezău l-au dat în mîinile lui, dați voi loc
 14 unde va fugi acolo ucigașul. Iară de se va
 apuca neștine să omoară pre vecinul său cu
 hicleșug și va fugi la jîrtăvnic, de la jîrtăvnicul
 15 Mieu să-l iai să-l omori. Cela ce bate pre
 tată-său sau pre mumă-sa, cu moarte să să
 16 omoară. Cela ce va grăi de rău pre tată-său
 17 sau pre mumă-sa, cu moarte să moară. Ca-
 rele va fura neștine pre oarecarele den fiii lui
 Israil și, silindu-l, îl va vinde și să va afla
 18 într-aceasta, cu moarte să moară. Iară de
 se vor certa doi oameni și vor lovi pre aproa-
 19 oele lui cu piatră au cu pumnul, și nu va muri,
 ce va zăcea în pat, De se va scula omul și va
 umbla afară cu toiag, nevinovat va fi cel ce
 l-au lovit, afară den zăbava lui va plăti, și lea-
 20 curile. Iară de va lovi neștine pre robul lui
 sau pre roaba lui cu toiag, și va muri de mî-
 21 nile lui, cu judecată să va izbîndi, Iară de
 va trăi o zi sau doao, nu să va izbîndi, pentru
 22 că argintul al lui iaste. Iară de se vor sfădi
 doi bărbați și vor lovi fămeaia ce are în pîn-
 tece și va ieși copilul ei neînchipuit, cu
 pagubă să se păgubească, întru cît va pune
 23 bărbatul muierii, și va da cu preț. Iară de
 va fi închipuit, va da suflet pentru suflet,
 24 Ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mîină
 25 pentru mîină, picior pentru picior, Arsură
 pentru arsură, rană pentru rană, um-

flătură pentru umflătură. Iară de va lovi 26
 neștine ochiul robului său au ochiul roabei lui
 și-l va orbi, slobози să trimiți pre ei, pentru
 ochiul lor. Iară de va zdrobi dintele robului 27
 sau roabei lui, slobози va trimite pre ei, pentru
 dintele lor. Iară de va împunge cu coarnele 28
 taur bărbat au muiare, și va muri, cu pietri se
 va ucide taurul și nu se vor mîncă cărnurile
 lui, iară stăpînul taurului nevinovat va
 fi. Iară de va fi fost vreun taur împungăto- 29
 riu de ieri sau de alaltaieri, și-l vor mărturisi
 stăpînului său și nu-l va omorî pre dînsul, și
 va omorî bărbat sau muiare, taurul cu pietri
 să să omoară, și stăpînul lui să moară lîngă
 dînsul. Iară de se vor îngreua preste el 30
 răscumpărări, va da răscumpărări sufletului
 lui întru cît vor pune peste el. Iară de va 31
 împunge fecior sau fată, dupe această derep-
 tate vor face lui. Iară de va împunge taurul 32
 rob au roabă, 30 de drahme de argint va da
 stăpînului lor, și taurul cu pietri să să omoară.
 De va deschide neștine groapă sau va ciopli 33
 groapa de piatră și nu o va acoperi pre dînsa,
 ce va cădea înlăuntru acolo vițel au măga-
 riu, Stăpînul gropii va plăti, argint va da 34
 stăpînului lor, iară stîrvul al lui va fi. Iară 35
 de va împunge taurul cuiva pre taurul aproa-
 pelui său și va muri, vor vinde taurul cel viu și
 vor împărți argintul lui, și taurul cel mort îl
 vor împărți. Iară de să va fi știut că iaste 36
 taurul împungătoriu mai denainte, de ieri, de
 alaltaieri, și vor fi mărturisit stăpînului și nu-l
 va omorî pre dînsul, va plăti taur pentru taur,
 iară stîrvul va fi al lui.

C A P X X I I

1 **S**e va fura neștine vițel sau oaie și o
 va junghea și o va vinde, cinci viței să
 plătească pentru vițel și patru oi
 2 pentru oaie. Iară de se va afla în
 groapă furul și, rănindu-l, va muri,
 nu iaste lui ucidere. Iară de va răsări soa- 3
 rele pre el, vinovat iaste să moară și cel ce-l
 ucide, iară de nu va avea el, să se vînză pentru
 furțișag. Iară de să va prinde și să va afla în 4
 mîina lui furțișagul viu, den măgariu pînă la
 oaie, îndoite să le plătească. Iară de va 5
 paște neștine țarină sau vie și va lăsa dobito-
 cul lui să pască țarina altuia, să plătească den
 țarina lui, dupe roada ei; iară de va paște toată
 țarina, ceale mai bune den țarina lui și ceale
 mai bune den via lui va plăti. Iară de va ieși 6
 foc și va găsi mărăcini și va arde arii, au spice,
 au cîmpu, va plăti cela ce au aprins focul.
 Iară de va da neștine aproapelui său argint 7
 sau unealte să le păzească și să vor fura den
 casa omului, de se va afla cela ce au furat, va plăti

8 îndoit, Iară de nu se va afla cela ce au furat, va veni domnul casei înaintea lui Dumnezeu și va jura cu adevărat, cum el să nu fie viclenit preste toate unealtele aproapelui său. Asupra 9 fieștecării strîmbătăți – grăite: Pentru vițel, și înjugătoriu, și oaie, și haină, și toată piarderea ce să pîraște; pentru că, de va jura, înaintea lui Dumnezeu va merge judecata amîndurora; și cela ce se va prinde pren Dumnezeu va plăti îndoit aproapelui 10 său. Iară de va da neștine aproapelui său înjugătoriu, au vițel, au oaie, au fiecă dobitoc să-l păzească, și se va zdrobi, au va muri, au 11 se va robi, și nimeni nu va ști, Jurămînt va fi de la Dumnezeu întru mijlocul amîndurora, cum cu adevărat el n-au viclenit ca să aibă parte întru tot dobitocul vecinului; și așa va 12 primi stăpînul lui și nu va plăti. Iară de se va fura de la el, va plăti stăpînului. Iară de se va prinde de hiară, îl va aduce la ușă, și nu-l 14 va plăti. Iară de va ceare neștine de la vecinu-ș, și se va zdrobi, sau va muri, sau se va robi, și stăpînul nu va fi cu dînsul, va 15 plăti. Iară de va fi stăpînul cu dînsul, nu va plăti; și de va fi năimit, va fi lui pentru simbria 16 lui. Iară de va înșela neștine fecioara nelogodită și să va culca cu ea, cu zeastre să înzes- 17 treaze pre dînsa luiș fămeaie. Iară de se va fi ferind se va feri și nu va vrea tatul ei să o dea lui pre dînsa fămeaie, argintul va plăti el tătîni-său, după cum iaste zeastrea featelor. 18/19 Pre vrăjitori să nu-i lăsați să trăiască. Tot ce să culcă cu dobitoc, cu moarte să să 20 omoară. Cela ce jărtvuiăște dumnezeilor să piară, fără numai Domnului. Și pre cel nemearnic să nu-l chinuiț, nice să nu-l întristați, pentru că ați fost nemearnici în pămîntul 22 Eghipetului. Toată văduva și săracul să nu le faceț rău. Iară de-i veți asupri pre ei cu rău și, strigînd, vor jelui cătră Mine, cu auzul 24 voiu auzi glasul lor Și Mă voiu scîrbi cu mînie și voiu omorî pre voi cu sabia; și vor fi fămeile voastre văduve și feciorii voștri 25 săraci. Iară de vei împrumuta cu argintu pe fratele cel sărac ce e lîngă tine, să nu-l gră- 26 bești, să nu pui camătă asupră-i. Iară de vei zăloji zălog haina vecinului, mai nainte de 27 apusul soarelui să o dai lui; Pentru că iaste aceasta lui învălitură singură, aceasta iaste haina rușinării lui: în ce va dormi? De va striga cătră Mine, voiu asculta pre el, pentru 28 că milostiv sînt. Dumnezeii să nu-i grăiești de rău, și pre boiariul norodului tău să nu-l vorbești de rău. Începăturile ariei și ale teascului tău să nu le lipsești, ceale dentîi 30 născute ale fiilor tăi vei da Mie. Așa vei face: vițelul tău, și oaia ta, și înjugătoriu tău, 7 zile vor fi supt mumă-ș, iară a opta

zi Mi le vei da pre eale. Și bărbați sfinți veți 31 fi Mie; și carnea prinsă de hiară să nu o mîncați, cîinelui o aruncați pre ea.

C A P X X I I I

ă nu priimești auzu în deșert. Să nu 1
pristănești cu cel strîmbu, ca să fii 2
mărturie strîmbă. Să nu fii cu cei 2
mai mulți spre rău, să nu te adaogi cu 3
mulțimea, a te abate cu cei mai mulți, 4
ca să abați judecata. Și pre cel sărac să nu-l 3
miluiești la judecată. Iară de vei întîlni boul 4
nepriatenului tău au înjugătoriu lui rătăcin- 5
du-se, să-l întorci să i-l dai lui. Și de vei 5
vedea înjugătoriu nepriatenului tău căzut 6
supt sarcina lui, să nu-l treci, ce să o rădici pre 7
dînsa împreună cu el. Să nu întorci jude- 6
cata săracului în judecata lui. De tot cuvîn- 7
tul strîmbu să te ferești, pre cel nevinovat și 8
drept să nu-l omori și să nu îndireptezi pre 8
cel necurat, pentru daruri. Și daruri să nu 9
iai, pentru că darurile orbescu ochii-celor ce 9
vădu și strică cuvintele direapte. Și 9
nemearnicul să nu-l învăluți, nice să-l chi- 10
nuiți, pentru că voi știți sufletul nemearnecu- 10
lui, că voi erați nemearnici în pămîntul Eghi- 11
petului. Șase ani vei sămăna pămîntul tău 10
și vei aduna roadele lui. Iară la al șaptelea 11
lăsare vei face, și-l vei lăsa pre dînsul și vor 12
mînca săracii limbii tale, iară rămășițele vor 12
mînca hiarăle cîmpului. Așa vei face via ta, și 13
măslinetul tău. Șase zile să faci lucrurile 12
tale, iară ziua a șaptea vei odihni, ca să să 13
odihnească boul tău și înjugătoriu tău și 13
pentru ca să răsufle feciorul slujniciei tale și 14
nemearnecul. Toate cîte am grăit cătră voi, 13
păziți-le, și de numele altor dumnezei să nu 14
vă aduceți aminte, nice să să auză den gurile 14
voastre. Trei vremi ale anului, prăznuiți 14
Mie: Praznicul azimelor păziți, 7 zile veți 15
mînca azimă, după cum ț-am poruncit ție pre 15
vreamea lunii dentîiu; pentru că întru dînsa ai 16
ieșit de la Eghipet; să nu te arăți înaintea Mea 16
în deșertu. Și praznic seacirii pîinilor den- 16
tîiu vei face lucrurilor tale căroră vei sămăna 17
în țarina ta; și praznic săvîrșitului, la ieșirea 17
anului, în adunarea lucrurilor tale celor den 17
țarina ta. Trei vremi ale anului să va ivi 17
toată partea bărbătească a ta înaintea Dom- 18
nului Dumnezăului tău, pentru căci, cînd voiu 18
scoate limbile de la fața ta și voiu lărgi hota- 18
răle tale, nu va pohti nimenea pămîntului 18
tău. Să nu pui pre aluoat sînge de jirtva 18
Mea, nice să doarmă grăsimia praznecului 19
Mieu pînă dimineață. Începăturile dentîi 19
ale feciorilor pămîntului tău vei aduce 19
înlăuntru, în Casa Domnului Dumnezău- 19
lui tău. Să nu fierbi mielul în laptele 20
mumei lui. Și iată, Eu trimiț pre înge- 20

rul Mieu înaintea feții tale, pentru ca să te păzască pre cale, ca să te bage în pământul unde Ț-am gătit ție. Ia-te aminte tu pre însuț, și ascultă de el și nu fi neascultătoriu, pentru că nu va îngădui ție, că numele Mieu iaste pre dînsul. De vei asculta glasul Mieu și vei face toate cîte voiu porunci Eu voao și vei păzi legătura Mea, veț fi Mie norod ales decît toate limbile. Pentru că al Mieu iaste tot pământul, și voi veț fi Mie sfințire împărătească și norod sfințit'. Aceaste cuvinte vei grăi fiilor lui Israil: 'De veț asculta cu auzul glasului Mieu și veț face toate cîte voiu zice ție, învrăjbi-voiu vrăjmașilor tăi și voiu fi împotrivă împotrivnicilor tăi. Pentru că va merge ingerul Mieu, povățuitoriu tău, și te va aduce cătră amorei, și hetei, și ferezei, și hananei, și gherghesei, și evei, și evusei, și voiu sfărîma pre ei denaintea fețelor voastre. Să nu te închini dumnăzăilor lor, nice să slujești lor, să nu faci după faptele lor, ce cu surpare să surpi capiștile lor și zdrobind să zdrobești stîlpii lor. Și să slujești Domnului Dumnezăului tău, și voiu blagoslovi pîinea ta, și vinul tău, și apa ta, și voiu întoarce slăbiciunea de la voi. Nu va fi neploditoriu, nice sterp, pre pământul tău; numărul zilelor tale plinind voiu plini. Și frica voiu trimite povață ție și voiu înderepta toate limbile la care mergi tu cătră ei și voiu da pre toți împotrivnicii tăi pribeagi. Și voiu trimite viespile înaintea ta și voiu scoate pre amorei, și pre evei, și pre hananei, și pre hetei, de la tine. Nu-i voiu scoate pre dînșii într-un an, pentru ca să nu să facă pământul pustiiu și să vor face multe asupra ta fiarăle pământului. Pren încet-încet voiu scoate pre dînșii de la tine, pînă vei creaste și vei moșteni pământul. Și voiu pune hotarăle tale de la Marea Roșie pînă la Marea Filistiiului, și de la pustiiu pînă la râul cel mare al Efratului, și voiu da în mîinele voastre pre ceia ce șed pre pământ și voiu scoate pre dînșii de la tine. Să nu pristănești lor și dumnăzăilor lor făgăduință, și să nu pristănească în pământul tău, pentru ca să nu te facă să păcătuiești cătră Mine, că, de vei sluji dumnăzăilor lor, aceștea vor fi ție piadecă'".

C A P X X I V

1 **S**i lui Moisi zise: „Suie-te cătră Domnul, tu și Aaron, și Nadav, și Aviud, și șaptezeci den bătrînii lui Israil, și să vor închina de departe Domnului.
2 Și să va apropia Moisi singur cătră Dumnezău, iară ei nu se vor apropia; și norodul
3 nu se va sui împreună cu dînșii“. Și merge Moisi și povesti norodului toate cuvintele lui Dumnezău și dereptățile, și răspunse tot noro-

dul cu un glas, zicînd: „Toate cuvintele care le-au grăit Domnul vom face și le vom asculta“. Și scrise Moisi toate cuvintele lui Dumnezău. 4 Și mîneșind Moisi dimineața, zidi jirtăvnic supt munte și 12 pietre, spre ceale 12 seminții ale lui Israil. Și trimise pre tinerii fiilor lui Israil și adusără arderi-de-tot și jirtviră jirtvă de mîntuire Domnului Dumnezău, viței. Și luînd Moisi jumătate de sînge, turnă în clondir, iară jumătate turnă cătră jirtăvnic. Și luînd Cartea Făgăduinții, ceti la urechile norodului, și ziseră: „Toate cîte au grăit Domnul vom face și vom asculta“. Și luînd Moisi sîngele, au rîsipit peste norod și au zis: „Iată sîngele făgăduinții care au pus Domnul cătră noi, pentru toate cuvintele aceastea“. Și să sui Moisi, și Aaron, și Nadav, și Aviud, și 70 den bătrînii lui Israil. Și văzură locul unde au stătut Dumnezăul lui Israil; și ceale de supt picioarele Lui, ca un lucru de cărămide de zamfir și ca chipul întăriturii ceriului la curățenie. Și den cei aleș ai lui Israil nu s-au despărțit nice unul, și să arătară în locul lui Dumnezău, și mîncară și băură. Și zise Domnul cătră Moisi: „Sui-te cătră Mine în munte și stăi acolo, și-Ț voiu da tablele ceale de piatră, leagea și poruncile care le-am scris ca să puiu leage lor“. Și sculîndu-se Moisi și Iisus, ce sta lîngă el, s-au suit în muntele lui Dumnezău. Și celor bătrîni ziseră: „Așăzați-vă acii pînă ne vom întoarce cătră voi. Și, iată, Aaron și Or – cu voi; de se va întîmpla cuiva judecată, să meargă la ei“. Și să sui Moisi și Iisus în munte și acoperi norul muntele. Și pogorî mărirea lui Dumnezău pre muntele Sinaii și acoperi pre dînsul norul 6 zile. Și chemă Domnul pre Moisi a șaptea zi, den mijlocul norului. Și chipul mării Domnului – ca niște foc arzînd, pre vîrfurile muntelui, înaintea fiilor lui Israil. Și întră Moisi în mijlocul norului și să sui în munte și era acolo în munte 40 de zile și 40 de nopți.

C A P X X V

Si grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: 1 „Zi fiilor lui Israil și grăiaște: 'Luați-M
2 începături'; de la toți cărora le va părea în inima lor veț lua începăturile Meale. Și aceasta iaste începătura care veț lua de la dînșii: aur, argint și aramă; Și vînat, și mohorît, roșiu îndoit, și mătase răsucită, și păr de capră; Și piei de berbeace roșite, și piei vinete, și leamne neputrede, și pietri sardii; Și untdelemnul la lumină, tămîie la untdelemnul ungerii și la împreunarea tămîii; Și pietri la săpat la cel preste umăr și la haina cea pînă în picioare. Și-M veți face 8

9 Mie sfințire și Mă voiu arăta întru voi. Și
 vei face Mie după toate câte Eu ți-arăt ție în
 munte. Pilda cortului și pilda tuturor vaselor
 10 lui, așa vei face. Și vei face chivotul mărtu-
 ririi de leamne neputrede: de doi coți și jumă-
 tate lungul, și de un cot și jumătate latul, și de
 11 un cot și jumătate naltul. Și-l vei polei pre
 dînsul cu aur curat, den lăuntru și den afară
 vei polei pre dînsul, și vei face lui zimți de aur
 12 suciț împrejur. Și vei face lui patru verigi
 de aur și vei pune pre ceale patru cornuri ale
 lui: doao verigi pre o margine și alte doao pre
 13 a doua margine. Și vei face drugii de
 leamne neputrede și le vei polei cu aur
 14 curat. Și vei băga drugii în verigile ceale
 ce-s în cornurile chivotului, ca să să rîdice
 15 chivotul cu eale. În verigile chivotului vor fi
 16 drugii neclățiți. Și vei pune înlăuntru în
 17 chivot mărturiile care-ț voiu da ție. Și vei
 face acoperemînt de rugăciune, de aur vărsat
 curat, de doi coți și jumătate de lungu și de un
 18 cot și jumătate de lat. Și vei face doi hero-
 vimi de aur bătuți, și vei pune pre ei de amîn-
 doao părțile a acoperemîntului de rugă-
 19 ciune. Și să vor face herovimii unul den
 partea aceasta și unul den partea a doua a
 20 acoperemîntului. Și vei face pre doi hero-
 vimi, pre amîndoao marginile vor fi acei doi
 herovimi întinzînd aripile deasupra, umbrind
 cu aripile lor pre acoperimînt, și obrazele lor
 unul cătră altul, cătră acoperimînt vor fi obra-
 zele herovimilor. Și vei pune acoperimîntul
 21 pre chivot deasupra, Și în chivot vei pune
 22 mărturiile care voiu da ție. Și Mă voiu
 cunoaște ție de acolo, și-ț voiu grăi ție de
 asupra acoperimîntului, dintre cei doi hero-
 vimi carii sînt pre chivotul mărturiei, și dupe
 toate câte-ți voiu porunci ție - cătră fiii lui
 23 Israil. Și vei face masă de lemn neputred:
 de doi coți de lungă și de un cot de lată, și de
 24 un cot și jumătate de înaltă. Și o vei polei
 pre dînsa cu auru curat și vei face ei zimți
 învîrțiți pre împrejur de aur, și vei face ei
 25 cunună de un pumnu pemprejur. Și vei
 26 face zimte învîrtit prejur cunună. Și vei
 face patru verigi de aur, și vei pune verigile pe
 patru părți ale picioarelor ei, supt cunună.
 27 Și vor fi verigile întru teci drugilor, ca să ridice
 28 cu ei masa. Și vei face drugii de leamne
 neputrede și vei polei cu aur curat, și să va
 29 rădica cu dînșii masa. Și vei face blidele ei,
 și cățiile, și căușile și tornătorile întru care vei
 turna cu eale, de aur curat vei face pre dîn-
 30 sele. Și vei pune pre masă pîine înainții,
 31 pururea înaintea Mea. Și vei face sfeașnic;
 de aur curat, bătut, să faci sfeașnicul: fușul lui,
 și fofeazele, și scăfirliile, și vîrteajăle, și florile,

dentr-însul vor fi. Șase fofeaze să iasă den
 coaste: trei fofeaze ale sfeașnicului den coas-
 tele de o parte a lui și trei fofeaze ale sfeașni-
 cului den partea a doua. Și trei scăfirlii în-
 chipuite ca nucșorele într-o fofează, vîrteju și
 floare, așa la ceale șase fofeaze ce ies den
 sfeașnic. Și în sfeașnic patru scăfirlii închi-
 puite ca nucșoarele într-o fofează, vîrteajăle și
 florile ei. Vîrtejul supt ceale doao fofeaze,
 dentr-însul, și vîrtej supt ceale patru fofeaze,
 dentr-însul, așa la ceale șase fofeaze ce ies
 den sfeașnic, patru scăfirlii închipuite ca nuc-
 șoarele. Scăfirliile și fofeazele dentr-însul 36
 să fie, tot bătut dentru aur curat. Și vei face 37
 candelile lui șapte și vei pune feștilele lui și
 vor lumina dentr-un obrazu. Și cleaștele 38
 lui și supunerile lui de aur curat vei face.
 De un talant de aur curat vei face toate vasele 39
 aceastea. Caută să faci dupe pilda ce ți 40
 se-au arătat ție în munte.

C A P X X V I

i cortului vei face zece garduri de 1
 mătase împletită, și vînată, și mohor-
 rîtă, și roșu împletit; herovim, lucru
 de țăsătoriu, să faci pre eale. Lun- 2
 gul unui gard, de 28 de coți; și de lat,
 de 4 coți să fie un gard; o măsură va fi la toate
 gardurile. Și 5 garduri vor fi țiindu-se unul 3
 de alalt, și 5 garduri vor fi țiindu-se iară unul
 de altul. Și vei face lor chiotori vinete, la 4
 marginea unui gard, de o parte, la împreunare, și
 așa vei face la marginea gardului den afară,
 cătră împreunarea a doua. Și 50 de chiotori 5
 vei face la un gard și 50 de chiotori vei face de
 o parte a gardului, spre împreunarea al doilea
 gard, cu fața unul cătră alalt împotrivă
 stînd. Și vei face 50 de copce de aur și vei 6
 împreuna gardurile unul cu altul cu copcele, și
 va fi un cort. Și vei face piei de păr acoperi- 7
 mînt pre cort, 11 piei să faci pre eale. Lun- 8
 gimea unii piei va fi de 30 de coți, și de 4 coți
 va fi lățimea unii piei, o măsură va fi la 11
 9 piei. Și vei împreuna ceale 5 piei într-un
 loc și ceale 6 piei într-un loc, și vei îndoi pialea
 a șasea în fața cortului. Și vei face chiotori, 10
 cincizeci la marginea unii piei, carea va fi la
 mijlocul împreunării, și 50 de cheotori vei face
 pre marginea pieii ce împreună pre a doua.
 Și vei face 50 de belciuge de aramă, și vei 11
 împreuna belciugele, den cheotori de căpă-
 tîie, și vei împreuna pieile și vor fi una. Și 12
 vei supune ce prisoseaște de pieile cortului,
 jumătate de pieile ce prisoseaște vei acoperi
 ce prisoseaște de pieile den cort, vei acoperi
 dendărătul cortului. Un cot den cela și un 13
 cot den celalalt, den prisositul pieilor den lun-

gimea pieilor cortului, și va fi de acoperit pre
coastele cortului, de o parte și de alta, ca să
14 acopere. Și vei face acoperemînt cortului,
piei de berbeace rușite, și acoperemînturi
15 preste acesta, piei vinete, pe deasupra. Și
vei face stîlpi cortului, de leamne neputrede.
16 De zece coț să faci un stîlpu și de un cot și
17 jumătate lățimea unui stîlpu. Doao gardine
la un stîlpu stînd unul cătră alalt, așa să faci la
18 toț stîlpii cortului. Și să faci stîlpii cortului
19 20 despre partea despre miazănoapte. Și
patruzeci de cuiburi de argint să faci la cei 20
de stîlpi, 2 cuiburi la un stîlpu, la amîndoa
părțile lui, și 2 cuiburi stîlpului unuia, la amîn-
20 doao părțile lui. Și partea a doua, de cătră
21 austru, 20 de stîlpi. Și 40, cuiburile lor de
argint, 2 cuiburi la un stîlpu, la amîndoa păr-
țile lui, și doao cuiburi la un stîlpu, la amîn-
22 doao părțile lui. Și dendărătul cortului,
despre partea despre mare, vei face 6 stîlpi.
23 Și doi stîlpi vei face la unghiurile cortului den-
24 dărăt. Și vor fi tocma de jos și într-un loc
vor fi ție, den capete, într-o împreunare, așa
vei face la amîndoa unghiurile tocma să fie.
25 Și vor fi 8 stîlpi, și cuiburile de argint 16, doao
cuiburi la un stîlpu și doao cuiburi la alt stîlpu,
26 la amîndoa părțile lui. Și să faci zăvoară
de leamne neputride: 5 zăvoară la un stîlpu de
27 o parte a cortului, Și cinci zăvoară stîlpului
al părții cortului al doilea, și cinci zăvoară a
stîlpului dendărăt al părții cortului de cătră
28 mare. Și zăvorul cel den mijloc, pren mijlo-
cul stîlpilor să să petreacă de o parte pînă de
29 ceaea parte. Și stîlpii să-i feareci cu aur, și
verigele să le faci de aur, întru care vei băga
30 zăvoarale, și vei polii zăvoarale cu aur. Și
vei rădica cortul după chipul ce se-au arătat
31 ție în munte. Și vei face acoperemînt de
vînăt, și mohorît, și roșu împletit, și mătasă
32 toarsă. Lucru țasut să faci pre el herovimu;
și să-l pui pre dînsul pre patru stîlpi nepu-
trezi, poleiț cu aur, și capetele lor, de aur, și
33 fundurile lor, patru, de argint. Și vei pune
acoperemîntul pre stîlpi și vei băga acolo mai
înlauntru de acoperemînt chivotul mărturiei
și va osebi acoperemîntul voao, între mijlocul
sfîntului și între mijlocul Sfîntului Sfintelor.
34 Și vei acoperi cu acoperemîntul chivotul mă-
35 turiei în Sfînta Sfintelor. Și vei pune masa
den afară de acoperemînt și sfeașnecul –
dempotriva measii, despre partea cortului
cătră austru. Și masa o vei pune despre
36 partea cortului de cătră miazănoapte. Și
vei face ușii poală de acoperit, de vînăt, și
mohorît, și roșu împletit, și de mătasă

împletită, lucru de împestritoriu. Și vei 37
face acoperemîntului cinci stîlpi neputrezi și
vei polii pre dînsii cu aur. Și căpățile lor – de
aur, și le vei topi lor 5 funduri de aramă.

C A P X X V I I

Si să faci jîrtăvnic de leamne nepu- 1
trede, de cinci coț de lungu și 5 coț de
lat. – În patru cornuri să fie jîrtăvni-
cul –, și de 3 coț nălțimea lui. Și vei 2
face coarnezle în ceale 4 cornuri.
Dentr-însul să fie coarnezle, și le vei acoperi cu
aramă. Și vei face cunună jîrtăvnicului și 3
acoperemîntului lui; și păharăle lui, și cîrli-
gele lui, și cădelnița lui, și toate vasele lui, le
vei face de aramă. Și să-i faci lui grătariu 4
de aramă în chip de mreajă, și vei face grăta-
riului patru verigi de aramă în patru cor-
nuri. Și vei pune pre dînsule supt grătariul 5
jîrtăvnicului, den jos, și va fi grătariul pînă la
jumătate de jîrtăvnic. Și vei face jîrtăvnicu- 6
lui drugii de leamne neputrede și le vei fereca
cu aramă. Și vei băga drugii în verigi și să 7
fie drugii spre amîndoa coastele jîrtăvnicu-
lui, cînd îl vor rîdica pre dînsul. Găunos, de 8
scînduri, vei face pre el, dupe cela ce ție s-au
arătat în munte, așa să faci. Și vei face 9
curte cortului. Despre partea despre austru,
pînzile curții, de mătase răsucită, lungul 100
de coți de o parte. Și stîlpii lor 20, și fundu- 10
rile lor 20, de aramă; și belciugile lor și margi-
nile, de argint. Așa și la partea de cătră 11
miazănoapte, pînza de 100 de coți de lungă, și
stîlpii lor 20, de aramă, și belciugile lor și mar-
ginile stîlpilor și cuiuburile lor, ferecate cu
argint. Iară lățimea curții de cătră mare, 12
pînza 50 de coți, stîlpii lor 10 și cuiuburile lor
zece. Și lățimea curții de cătră răsărit, 13
pînza de 50 de coți, stîlpii lor 10, și cuiuburile
lor zece. Și de 15 coți înălțimea pînzilor de 14
o parte, stîlpii lor 3, și cuiuburile lor trei. Și 15
a doua parte, 15 coți pînzele de nalte, stîlpii
lor 3, și cuiuburile lor trei. Și porții curții, 16
acoperimînt de 20 de coți de nalt: de vînăt, și
mohorît, și roșu împletit, și mătase răsucită,
cu împistriturile croitorului; stîlpii lor 4, și
cuiuburile lor patru. Toți stîlpii curții 17
împrejur, ferecați cu argint, și capetele lor, de
argint, și cuiuburile lor, de aramă. Iară lun- 18
gimea curții 100 spre o 100, și lărgime 50 spre
50, și nălțimea de 5 coți, de mătasă răsucită, și
cuiuburile lor, de aramă. Și toată tocmeala, 19
și toate unealtele, și țarușii curții, de aramă. Și
vei face haine vinete, și mohorîte, și roșii, ca
să slujască cu eale în sfinte. Și tu porun- 20
ceaște fiilor lui Israil, și să ia ție untdelemnul de
masline fără drojdii, curat, ales la lumină, pen-

tru ca să arză lumină pururea. În cortul mărturiei, Den afară de acoperimîntul ce iaste preste fâgăduință, aprinde-l-va pre el Aaron și fiii lui, de cu sară pînă dimineață, înaintea Domnului. Leage veacinică – întru sămințile voastre de la fiii lui Israil.

CAP XXVIII

1 **S**i tu adu lîngă tine pre Aaron, frate-
tău, și pre fiii lui și, den fiii lui Israil,
ca să-M preoțească Mie, Aaron, și
2 Nadav, și Aviud, și Eliazar, și Itha-
mar, fiii lui Aaron. Și vei face veș-
mînt sfînt lui Aaron, fratelui tău, întru cinste
3 și mărire. Și tu grăiaște tuturor înțelepților
la cuget, pre carii i-am umplut de duhul înți-
lepciunii și sîmțirei, și vor face veșmîntul cel
sfînt lui Aaron la cel sfînt, cu care să-M preo-
4 țască Mie. Și aceaste – veșminte carele
vor face: cel prejur pieptu, și cea preste umăr,
și haina pînă la picioare, și haină strălucită, și
mitră, și brîu. Și vor face veșminte sfinte lui
Aaron și feciorilor lui, pentru ca să-M preo-
5 țască Mie. Și ei vor lua aurul, și vînatul, și
6 mohorîtul, și roșul, și mătasea, Și vor face
cea de preste umăr de mătase împletită, lucru
7 țesut împistrit. Doao preste umere vor fi
lui, șiindu-se una de alta, pre amîndoao păr-
8 țile spînzurate. Și țăsătura celor preste
umere, care iaste preste dînsa, după facere
dentr-însa va fi de aur curat, și vînat, și moho-
9 rît, și roșu torsu, și mătase împletită. Și vei
lua pre aceale doao pietri, pietri de zmaragdu,
și vei săpa în eale numele fiilor lui
10 Israil, Șase nume pre o piatră și șase nume
celealalte pre a doo piatră, după nașterile
11 lor. Lucru de meșteșug de pietri, săpătură
de peceate vei săpa ceale doao pietri, pre
12 numele fiilor lui Israil. Și vei pune amîn-
doao pietrile pre umerii cei de preste umăru.
Pietri de pomenire sînt fiilor lui Izrail, și va
lua Aaron numele fiilor lui Israil înaintea
Domnului, pre amîndoao umerile lui, pome-
13 nire pentru ei. Și vei face paveze de aur
14 curat. Și vei face doao lanțuri de aur curat,
amestecate cu flori, lucru împletit, și vei pune
lanțurile împletite peste pevecioare, după
15 înaințile umerilor lor, denainte. Și vei face
engolpion judecăților, lucru împistrit, dupre
tocmeala cei preste umăr: să faci pre dînsa
den aur, și den vînat, și den mohorît, și den
roșu împletit, și den mătase împletită vei face
16 pre el. În patru colțuri va fi, îndoit, de o palmă
17 de lung și de o palmă de lat. Și vei țeasa într-
însul țesături, dupe piatră, cu patru rînduri. Un
rînd de pietri va fi sardion, topazion și zmaragd ;
18 un rînd. Și al doilea rînd: anthrax, și zamfir și
19 iaspis. Și rîndul al treilea: lighirion, și

ahatis și amethystos. Și rîndul al patrulea: 20
hrisolithos, și virilion și onihion; acoperite cu
aur și legate cu aur să fie, dupre rîndul
lor. Și pietrile să fie den numele fiilor lui 21
Israil, doaosprăzece, înaintea Domnului, pre
amîndoaș umerile lui; doaosprăzece – dupre
numele lor, dupre nașterile lor, cioplituri de
peceți, fieștecărui dupe nume să fie la 12
neamuri. Și vei face preste engolpion lan- 22
țuri împletite, lucru de lăntușă de aur
curat. Și va lua Aaron numele fiilor lui 23
Israil pre engolpion judecății, pre piept,
întrînd la sfinte, pomenire înaintea lui Dum-
nezău. Și vei pune pe engolpion judecății 24
lanțurile ceale lăntuite, pre amîndoaș părțile
engolpiului le vei pune. Și ceale doao 25
paveze vei pune pre amîndoaș umerile, dea-
supra cei preste umere, den față. Și vei 26
pune pe engolpiul judecății arătarea și adevă-
rul, și va fi pre pieptul lui Aaron, cînd intră
înlauntru la sfîntă, naintea Domnului. Și va
pune Aaron judecățile fiilor lui Izrail pre piept,
înaintea Domnului, pururea. Și vei face 27
îmbrăcăminte, pînă în picioare, tot de vînat.
Și va fi gura lui dentr-însul în mijloc, avînd 28
gure împrejurul gurii, lucru țesut, împletitura
țesută dentr-însul, pentru ca să nu să spin-
tece. Și vei face pre marginea îmbrăcămîn- 29
ții, den jos, ca niște rodei mici, de rodei înflo-
rite, de vînat, și de mohorît, și de roșu răsucit,
și de mătase împletit, pre marginea
îmbrăcămînții preprejur. Și într-acestaș 30
chip, rodei mici de aur, și clopoți în mijlocul
lor, pemprejur, lîngă rodei de aur – clopoțel,
și floare pre marginea îmbrăcămînții pem-
prejur. Și va fi Aaron cînd va slujî, ascultat 31
va fi glasul lui, întrînd la sfinte, înaintea Dom-
nului, și ieșînd, pentru ca să nu moară. Și 32
vei face potcoavă de aur curat și vei închipui
într-însa chip de peceate, sfîntire Domnului.
Și vei pune pre ea pre vînat împletit, și va fi 33
pe mitră, den față mitrei va fi, și va fi pre frun-
tea lui Aaron. Și va rîdica Aaron greșalele 34
celor sfinte, oricîte vor sfînti fiii lui Israil,
toată darea sfintelor lor, și va fi pre fruntea lui
Aaron, pururea priimită lor înaintea Domnu-
lui. Și strînsorile hainelor, de mătase, și vei 35
face chivără de mătase, și brîu vei face, lucru
împistrit. Și fiilor lui Aaron vei face îmbră- 36
cămînți, și brîne, și chivere, le vei face lor în
cinste și mărire. Și vei îmbrăca aceastea 37
pre Aaron, fratele tău, și pre fiii lui cu dînsul,
și vei pomăzui pe dînsii și vei împlea mînilor
și-i vei sfînti pre ei, pentru ca să prio-
țească Mie. Și vei face lor nădragi de in, 38
să acopere rușinea trupurilor lor, de la
brîu pînă la coapse să fie. Și va avea 39
Aaron și fiii lui aceastea cînd vor intra în-

lăuntru la cortul mărturiei, cînd mergu să slujască cătră jîrtăvnicul sfîntului; și nu vor aduce pre ei greșală, ca să nu moară. Leage veacinică – lui și seminții lui după dînsul.

C A P X X I X

1 **S**i acestea sînt carele vei face lor, vei
 2 sfînți pre dînșii, pentru ca să slujască
 Mie ei: Vei lua den boi un vițel, și
 berbeci curați doi, și pîine nedospită
 frămîntată în untdelemn, și plăcinte
 nedospite unse cu untdelemn. De făină
 aleasă de grîu să faci pre eale. Și să le pui pre
 3 eale pre o coșniță, Le vei aduce și le vei
 apropia pre coșnițe, și vițalul și cei doi ber-
 4 beci. Și pre Aaron și pre feciorii lui îi vei
 aduce la ușile cortului mărturiei și vei scâlda
 5 pre dînșii cu apă. Și luîndu veșmintele, vei
 îmbrăca pre Aaron, fratele tău, și haina cea
 pînă jos, și cea preste umăr, și engolpiul, și vei
 împreuna acesta, engolpiul, cătră cea peste
 6 umăr. Și vei pune mitra pre capul lui, și vei
 7 pune potcoava-sfințenia pre mitră. Și vei
 lua den untdelemnul unsorii și-l vei turna pre
 8 capul lui și vei unge pre dînsul. Și feciorii
 lui îi vei aduce și vei îmbrăca pre ei cu hainele
 9 și-i vei încinge pre dînșii cu brînele, Și vei
 pune lor chiverele, și va fi lor slujbă Mie în
 veac. Și vei săvîrși mîinile lui Aaron și mîinile
 10 fiilor lui. Și vei aduce vițelul la ușile cortu-
 lui mărturiei și vor pune deasupra Aaron și fiii
 lui mîinile lor pre capul vițelului, înaintea
 11 Domnului, lîngă ușile cortului mărturiei. Și
 vei junghea vițelul înaintea Domnului, lîngă
 12 ușile cortului mărturiei. Și vei lua den sin-
 gele vițelului și vei pune pre coarnele jîrtăvni-
 cului cu deagetul tău, iară celalalt tot sîngele
 13 vei turna lîngă fundul jîrtăvnicului. Și vei
 lua toată grăsimea ce iaste pre pîntece, și pra-
 porul ficatului, și amîndoi rănichii, și grăsi-
 mea de peste ei, și vei pune pre
 14 jîrtăvnic. Iară cîrnurile vițelului, și pialea,
 și balega, vei arde cu foc, afară den tabără,
 15 pentru că iaste a păcatului. Și vei lua pre
 un berbeace și vor pune Aaron și fiii lui mîinile
 16 lor pre capul berbeacelui, Și vei junghea
 berbeacele și, luîndu sîngele, vei turna pre jîr-
 17 tăvnic împrejur. Și pre berbeace îl vei
 spinteca în doaoși părțile, și vei spăla mațele
 și picioarele cu apă, și vei pune deasupra des-
 18 picăturilor, împreună cu capul. Și vei
 aduce pre berbeace tot pre jîrtăvnic, ardere-
 de-tot Domnului, cătră miros de bună miro-
 19 sire, jîrtvuire Domnului iaste. Și vei lua
 berbeacele al doilea, și va pune Aaron și fiii
 20 lui mîinile lor pre capul berbeacelui, Și-l vei
 junghea pre dînsul, și vei lua den sîngele

lui și vei pune pre marginea urechii lui Aaron
 cei dreapte, și pre marginea mînei cei
 dreapte, și pre marginea piciorului celui
 drept, și pre marginile urechilor fiilor lui
 ceale dreapte, și pre marginile mîinilor lor
 celor dreapte, și pre marginile picioarelor lor
 celor dreapte. Și vei lua den sîngele jîrtăv- 21
 nicului și den untdelemnul ungerii și vei
 stropi pre Aaron și pre veșmîntul lui, și pre
 fiii lui și pre veșmintele fiilor lui cu dînsul; și
 se va sfînți el și veșmîntul lui, și fiii lui și veș- 22
 mintele fiilor lui împreună cu dînsul. Iară
 sîngele berbeacelui îl vei turna pre jîrtăvnic
 împrejur și vei lua de la berbeace grăsimea
 lui, și grăsimea ce acopere pîntecele lui, pra-
 porul ficatului, și rănichii amîndoi, și grăsi-
 mea ce iaste pre dînșii, și brațul drept; –
 pentru că iaste săvîrșenie aceasta. – Și o 23
 pîine den untdelemn, și o plăcintă den coș-
 nița azimelor, cărora sînt puse înaintea Dom-
 nului, Și vei pune toate pre mîinele lui 24
 Aaron și pre mîinele fiilor lui, și vei osebi pre
 dînșii osebite naintea Domnului, și vei pune
 toate pre mîinele lui Aaron. Și vei priimi 25
 pre eale den mîinele lor și le vei aduce pre jîr-
 tăvnicul arderei-de-tot, cătră miros de bună
 mirosire naintea Domnului; jîrtvă iaste Dom-
 nului. Și vei lua pieptul den berbeacele 26
 săvîrșirii, carele iaste al lui Aaron, și-l vei
 osebi pre dînsul osebite înaintea Domnului; și
 va fi ție în parte. Și vei sfînți osebita piep- 27
 tului și brațul despărțirii, carele s-au osebit și
 carele se-au luat de la berbeacele săvîrșirii, de
 la Aaron și de la fiii lui. Și va fi lui Aaron 28
 și fiilor lui leage veacinică, de la fiii lui Israil,
 pentru că iaste aceasta luoare, și osebita va fi
 de la fiii lui Israil, den jîrtvele mîntuirii, luare
 Domnului. Și veșmîntul sfîntului, care 29
 iaste lui Aaron, va fi fiilor lui după dînsul, și să
 să pomăzuiască ei întru dînsele și să sfîrșască
 mîinele lor. Șapte zile le va îmbrăca popa 30
 cel mare pentru dînsul dentru fiii lui, carele va
 întra la cortul mărturiei să slujască în ceale
 sfinte. Și berbeacele săvîrșirii vei lua și vei 31
 fiarbe cîrnurile în loc sfînt și vor mînce Aaron
 și fiii lui cîrnurile berbeacelui. Și pîinele 32
 den coșniță, lîngă ușile cortului mărturiei.
 Vor mînce pre eale, întru care se-au sfînțit, 33
 întru dînsele să săvîrșască mîinele lor, să
 sfîntească pre dînșii. Și de alt neam să nu
 mînce den eale, pentru că sînt sfinte.
 Iară de vor rămînea den cîrnurile jîrtvei 34
 săvîrșirii și den pîini pînă dimineața, vei arde
 cealealalte cu foc, nu să vor mînce, pentru că
 sfîntire iaste. Și vei face lui Aaron și 35
 fiilor lui așa după toate cîte am poruncit ție:
 șapte zile vei săvîrși mîinile lor. Și 36
 vițelul cela al păcatului vei face în ziua cu-

rățeniii, și vei curăți jîrtăvnicul, cînd te vei sfinți tu pre el, și vei unge pre el, ca să sfințești pre el. Șapte zile vei curăți jîrtăvnicul, și-l vei sfinți pre el, și va fi jîrtăvnicul sfinților; tot cel ce să va atinge de jîrtăvnic se va sfinți. Și acestea sînt cîte vei face spre jîrtăvnic: miei de un an, curăț, doi de zi, nencetat, roditură nencetată; Un miel vei face dimineața, și mielul al doilea îl vei face de cătră seară; Și a zecea de făină curată, frămîntată cu untdelemn așăzat, a patra den in, și turnare a patra den in de vin, la un miel; Și mielul al doilea îl vei face de cătră seară, după jîrtva de dimineață, și după turnarea lui, vei face întru miros de bună mirosire, roditură Domnului. Jîrtva neîncetării – în auzurile și în semînțiile voastre, pre ușile cortului mărturiei, înaintea Domnului, întru carele Mă voiu arăta ție acolo, ca să grăiescu ție. Și Mă voiu făgădui acolo fiilor lui Israil și Mă voiu sfinți în mărirea Mea. Și voiu sfinți cortul mărturiei și jîrtăvnicul; și pre Aaron și fiii lui voiu sfinți, ca să-M preoțescă Mie. Și Mă voiu chema întru fiii lui Izrail și voiu fi lor Dumnezău. Și vor cunoaște că Eu sînt Domnul Dumnezăul lor, Cela ce i-am scos pre ei den pămîntul Eghiptului, să Mă chem lor și să fiu lor Dumnezău.

C A P X X X

1 **S**i vei face jîrtăvnic de tămîiare de leamne neputrede, și-l vei face pre dînsul de un cot de lungu și de un cot de largu. În patru colțuri va fi, și de doi coț de nalt, dentr-însul vor fi 2 coarnele lui. Și vei polii cu aur curat grătioara lui, și păreții lui împrejur, și coarnele lui, și vei face lui cunună împletită de aur 4 împrejur. Și doao verigi de aur curat vei face lui supt cununa cea împletită a lui, la amîndoa laturile vei face, la amîndoa coastele, și vor fi la pârîngi margini, pentru ca să 5 rădice pre dînsul cu dînsele. Și vei face pârîngi de leamne neputrede, și-i vei fereca 6 pre ei cu aur. Și vei pune pre el împotriva acoperimîntului celui ce iaste pre chivotul mărturiilor, întru care Mă voiu arăta Eu ție 7 acolo. Și va tămîia Aaron pre dînsul tămîie tocmită măruntă, dimineața-dimineța, cînd tocmeaște luminele, va tămîia pre dînsul. 8 Și cînd va aprinde Aaron luminele sara, va tămîia pre dînsul tămîiare neîncetată, pururea, înaintea Domnului, în semînțiile lor. Și 9 nu veți aduce pre el altă tămîie, luare jîrtvă; și turnare să nu turnați pre dînsul. Și se 10 va ruga Aaron pre coarnele lui o dată într-un an; den sîngele curățeniii păcatelor iertării o dată într-un an va curăți pre el, în semînțiile lor. Sfîntu, sfîntu lor iaste Domnului”.

Și grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: 11 „De vei lua gîndul fiilor lui Israil în socotința 12 lor, și vor da fieșcarele mîntuire pentru sufletul lor Domnului, și nu va fi întru ei cădeare în socotința lor. Și aceasta iaste care vor da 13 cîți vor merge la socotință: jumătate de didrahmă, după didrahmul cel sfînt, doaozeci de bani didrahmul, iară jumătate de didrahmă – venitul Domnului. Tot carele merge la 14 socotință, den 20 de ani în sus, vor da venitul Domnului. Cel bogat nu va adaoge și cel 15 sărac nu va împuțina den jumătate de didrahmă a da venitul Domnului, pentru fiii lui Israil, să să roage pentru sufletele voastre. Și vei lua argintul venitului, 16 pentru fiii lui Israil, și-l vei da la lucrul cortului mărturiei, și va fi fiilor lui Israil pomenire înaintea Domnului, să vă rugați pentru sufletele voastre”. Și grăi Domnul cătră Moisi, 17 zicînd: „Fă spălătoare de aramă, și fundul 18 ei – de aramă, ca să să speale; și o vei pune în mijlocul cortului mărturiei și în mijlocul jîrtăvnicului. Și vei turna într-însa apă și-ș vor 19 spăla Aaron și fiii lui dentr-însa mîinile lor și picioarele. Cînd vor merge la cortul mărturiei, se vor spăla cu apă, și nu vor muri; sau 20 cînd mergu la jîrtăvnic să slujască și să aducă arderile-de-tot Domnului, îș vor spăla mîinile și picioarele cu apă, cînd întră la cortul mărturiei, pentru ca să nu moară. Și va fi lor leage 21 veacinică, lui, și rudeniilor lui după dînsul”. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: „Și tu ia 22/23 mirosuri: floare de zmirnă aleasă, 500 de sicli, și scorțisoară mirositoare, jumătate de atîta, 250; și trestie mirositoare, doao sute și cincizeci. Și de ireos, 500 de sicli, de cel sfînt, și 24 untdelemn de maslin, in. Și vei face pre 25 dînsul untdelemn unsoare sfîntă, mir mirositoriu, cu meșteșugul făcătorului de mir; untdelemn unsoare sfîntă va fi. Și vei 26 unge dentr-însul cortul mărturiei, și chivotul mărturiei. Și toate vasele ei, și sfeășnecul și 27 toate vasele lui, și jîrtăvnicul tămîii, și jîrtăvnicul arderilor-de-tot. Și toate vasele lui, și 28 masa și toate vasele ei, și spălătoare și fundul ei. Și le vei sfinți pre eale și vor fi sfînte 29 sfîntelor; tot cine se va atinge de eale se va sfinți. Și pre Aaron și pre fiii lui vei unge 30 și-i vei sfinți pre ei, ca să-M preoțescă Mie. Și fiilor lui Israil le vei grăi, zicînd: 31 ‘Untdelemn unsoare de pomăzuit, sfînt va fi acesta voao, întru semînțiile voastre. Pe 32 trupul omenescu să nu să ungă și după tocmeala aceasta să nu faceți voao singuri întru acesta chip. Sfînt iaste și sfîntenie va fi voao. Carele va face întru acesta chip și carele va

da dentr-însul la altul, de alt neam, va peri
 34 den norodul lui". Și zise Domnul cătră
 Moisi: „Ia-ți ție mirosuri, zmirnă aleasă, și
 oniha, și halvan de miros, și tămîie curată,
 35 tocma unul ca altul va fi. Și va face întru el
 tămîie, lucru de făcătoriu de mir, den tocmi-
 36 rea făcătorului de mir, curat, lucru sfînt. Și
 vei tăia dentr-aceastea mărunt și vei pune
 împotriva mărturiilor, în cortul mărturiei, de
 unde Mă voiu arăta ție de acolo. Sfînt sfintelor
 37 va fi voao. Tămîie, După tocmeala aceasta,
 să nu faceț voao înșivă. Sfînțenie va fi voao
 38 Domnului. Carele va face într-acestaș
 chip, ca să să mirosască întru dînsul, va peri
 sufletul aceluia den norodul lui“.

C A P X X X I

1 **S**i grăi Domnul cătră Moisi, zicînd:
 2 „Iată, am chemat anume pre Veseleil,
 feciorul lui Uri, feciorul lui Or, den
 3 neamul Iudii, Și l-am umplut pre
 el duh dumnezăiesc de-nțelepciune,
 și de priceapere, și de știință, în tot lucrul să
 4 cugete, Și să fie mai mare preste meșteri,
 5 să lucreaze aurul, și argintul, și arama; Și
 vînătul, și mohorîtul, și roșul răsucit, și mătă-
 sea împletită, și lucrurile pietrilor la fapte, și
 lucrurile teslăriei leamnelor să lucreaze după
 6 toate lucrurile. Și Eu am dat lui și pre Eliav
 al lui Ahisamah, den neamul lui Dan, și la tot
 priceputul la inimă am dat priceapere, și vor
 osteni și vor face toate cîte ție-am poruncit
 7 ție: Cortul mărturiei, și chivotul făgăduin-
 ții, și acoperemîntul ce iaste peste dînsul, și
 8 tocmeala cortului, și jîrtăvnicul, Și masa și
 toate vasele ei, și sfeășnicul cel curat și toate
 9 vasele lui, și spălătoarea și fundul ei, Și
 veșmentele ceale de slujbă ale lui Aaron și
 veșmentele fiilor lui, ca să-M prițească
 10 Mie, Și untdelemnul ungerii, și tămîia
 împreunării sfîntului, după toate cîte am
 11 poruncit Eu ție vor face“. Și grăi Domnul
 12 cătră Moisi, zicînd: „Și tu porunceaste fii-
 lor lui Israil, zicînd: ‘Căutați și simbetele
 Meale păziț, pentru că iaste semnu lîngă
 Mine, și întru voi, în rudele voastre, ca să
 cunoașteț că Eu sînt Domnul, Cel ce vă sfîn-
 13 țescu pre voi. Și să păziț sîmbăta, căce
 sfîntă iaste aceasta Domnului și voao. Cela ce
 va pîngări pre dînsa, cu moarte se va omorî;
 tot carele va face într-însa lucru, va peri sufle-
 14 tul acela den mijlocul norodului său. Șase
 zile vei face lucrurile, iară a șapte zi – sîm-
 bătă, odihnă sfîntă Domnului; tot cine va face
 lucrul în ziua a șaptea, cu moarte se va omorî.
 15 Și vor păzi fiii lui Israil sîmbetele, ca să facă
 16 pre dînsule în neamurile lor. Făgăduință
 veacinică întru Mine, și fiilor lui Israil semnu
 iaste veacinic, că în șase zile au făcut Domnul

ceriul și pămîntul, și în a șaptea zi au încetat și
 S-au odihnit“. Și deade lui Moisi, cînd 17
 părăsi grăindu lui în muntele Sinaii, ceale
 doao leaspezi ale mărturiei, leaspezi de
 piatră, scrise cu deagetul lui Dumnezău.

C A P X X X I I

Si văzînd norodul că au zăbovit Moisi 1
 să se pogoară den munte, să rîdică
 norodul pre Aaron și ziseră lui:
 „Scoală și fă noao dumnezăi carii vor
 merge înaintea noastră, că Moisi,
 acesta omul carele ne-au scos pre noi den
 pămîntul Eghipetului, nu știm ce i se-au făcut
 lui“. Și zise lor Aaron: „Luaț cerceii cei de 2
 aur den urechile muierilor voastre și featelor
 și-i aduceț la mine“. Și luară tot norodul 3
 cerceii cei de aur care era în urechile muierilor
 lor și-i aduseră cătră Aaron. Și le priimi 4
 den mîinele lor și le-au făcut pre dînsule în
 tipariu, și le făcu pre dînsule vițel vârsat. Și
 zise: „Aceștea sînt dumnezăii tăi, Israil, care
 te-au scos den pămîntul Eghipetului“. Și 5
 văzînd Aaron, au zidit jîrtăvnic înaintea lui, și
 strigă Aaron, zicînd: „Praznic Domnului –
 mîne!“ Și mîneacînd a doua zi, au suit arde- 6
 ri-de-tot și aduse jîrtvă de mîntuire; și șazu
 norodul a mînca și a bea, și să sculară a
 juca. Și zise Domnul cătră Moisi, zicînd: 7
 „Pasă degrabă, pogoară de aicea, pentru că
 fărădeleage au făcut norodul tău care ai scos
 den pămîntul Eghipetului. Ieșiră curînd 8
 den calea carea ai poruncit lor și au făcut lor
 vițel și se-au închinat lui și jărtviră lui și ziseră:
 ‘Aceștea sînt dumnezăii tăi, Israil, carei te-au
 scos pre tine den pămîntul Eghipetului!’ Și 9
 acum lasă-Mă și, mîniindu-Mă cu urgie spre
 dînșii, voiu sfărîma pre ei și voiu face pre tine
 în limbă mare“. Și să rugă Moisi înaintea 10
 Domnului Dumnezăului lui și zise: „Pentru
 ce, Doamne, Te mîinii cu urgie pre norodul
 Tău pre carele ai scos den pămîntul Eghipetu-
 lui, în puteare mare și în brațul Tău cel nalt?
 Ca să nu zică doară eghipteanii, zicînd: ‘Cu 11
 hicleșug au scos pre ei, să-i ucigă pren munți
 și să-i topească pre ei de pre pămînt’. Poto-
 leaște-Te de urgia mîniei Tale și blînd fii
 pre răotatea norodului Tău, Aducîndu-Ți 12
 aminte de Avraam, și de Isaac, și de Iacov,
 slugile Tale, cărora Te-ai jurat lor spre Tine și
 ai grăit lor, zicînd: ‘Mult voiu înmulți seminția
 voastră, ca stealele ceriului de mulțime; și tot
 pămîntul acesta’, care ai zis să-l dai seminției
 lor și vor ținea pre dînsul în veaci“. Și Să 13
 împlînzii Domnul pentru răotatea ce au zis să
 facă norodului Său. Și întorcîndu-se Moisi, 14
 să pogorî den munte, și ceale doao table ale
 mărturiei – în mîinile lui, leaspezi de piatră,
 scrise de-amîndoao părțile, de o parte și de alta
 era scrise peste tot. Și leaspezile lucrul lui 15

C A P X X X I I I

Dumnezău era, și scrisoarea, scrisoarea lui
 16 Dumnezău iaste, săpată în leaspezi. Și
 auzind Iisus glasul norodului strigînd, zise
 cătră Moisi: „Glas de războiu – în tabără!“
 17 Și zise Moisi: „Nu iaste glas începătorilor
 de vîrtute, nici glas de începători de fugă, ce
 18 glas de începători de vin eu auzu“. Și cînd
 se apropie de tabără, văzu vițelul și horile și,
 mîniindu-se cu urgie Moisi, aruncă den mî-
 nile lui amîndoao leaspezile și sfărîmă pre
 19 dînsele supt munte. Și luund vițelul carele
 au făcut, l-au ars pre dînsul cu foc, și-l măcină
 mărunț, și sămănă pre dînsul pre apă, și-l
 20 adăpă pre dînsul fiilor lui Israil. Și zise
 Moisi cătră Aaron: „Ce ți-au făcut norodul
 acesta de ai adus pre dînșii păcat mare?“ Și
 21 zise Aaron cătră Moisi: „Nu te scîrbi,
 doamne, că tu știi pornirea norodului aces-
 22 tuia. Pentru că-m ziseră mie: ‘Fă-ne noao
 dumnezăi carii vor merge înaintea noastră,
 pentru că Moisi, omul acesta carele ne-au
 scos pre noi den pămîntul Eghiptului, nu
 23 știm ce i se-au făcut lui’. Și zis lor: ‘La cine
 iaste aur, adunați-!’ Și-l adunară și mi-l dea-
 deră; și am aruncat pre dînsul în foc și ieși
 24 vițelul acesta“. Și văzînd Moisi norodul
 cum se-au risipit, (că-i risipise pre ei Aaron,
 25 bucurie nepriatinilor lor), Stătu Moisi pre
 ușa taberii și zise: „Cine iaste spre Domnul?
 Vie cătră mine!“ Și se adunară cătră el toți fiii
 26 lui Levi. Și zise lor: „Aceasta zice Domnul
 Dumnezăul lui Israil: ‘Puneți fieșcarele sabia
 lui pre coapsă, și îmblați pren mijloc, și vă
 întoarceți den poartă în poartă pren tabără și
 ucideți cineș pre fratele său, și cineș pe
 aproapele lui, și cineș pre cel de lîngă
 27 el“. Și făcură fiii lui Levi dupe cum le
 porînci lor Moisi. Și căzură den norod în ziua
 aceea ca vreo trei mii de oameni. Și zise lor
 28 Moisi: „Umpleți mîinile voastre astăzi
 Domnului, fiecarele întru fiiul său, și în fratele
 29 lui, ca să să dea pre voi blagoslovenie“. Și
 fu a doua zi, zise Moisi cătră norod: „Voi ați
 greșit greșală mare. Și acum, să mă suiu cătră
 Dumnezău ca să mă rog pentru greșala
 30 voastră“. Și să întoarse Moisi cătră Dom-
 nul și zise: „Rogu-mă, Doamne, greșit-au
 norodul acesta greșală mare și ș-au făcut lor
 31 dumnezăi de aur. Și acum, de vei să lași lor
 păcatul lor, lasă-l; iară de nu, stinge-mă den
 32 cartea carea ai scris“. Și zise Domnul cătră
 33 Moisi: „Carele au greșit înaintea Mea, voi
 stinge pre dînșii den cartea Mea. Iară acum
 pasă și te pugoară și povățește norodul
 acesta la locul care ți-am zis ție. Iată, îngerul
 Mieu va merge înaintea feații tale, iară în
 ziua ce voi socoti, voi aduce pre ei păcatul
 34 lor“. Și lovi Domnul pre norod, pentru
 facerea vițelului carele au făcut Aaron.

Si zise Domnul cătră Moisi: „Pasă 1
 înainte, sui-te de aicea tu și norodul
 tău, pre carii ai scos den pămîntul
 Eghiptului la pămîntul care M-am
 jurat lui Avraam, și lui Isaac, și lui
 Iacov, zicînd: ‘Seminției voastre voi da
 pămîntul acesta’, Și voi trimite îngerul 2
 Mieu înaintea feații tale și vei scoate pre
 hananeu, pre amoreu, pre heteu, și ferezeu, și
 ghergheseu, și eveu, și ievuseu, Și te voi 3
 băga în pămînt ce cură lapte și miare, pentru
 că nu Mă voi sui cu tine, că norodul acesta
 iaste tare la cerbice, ca să nu te topescu pre
 cale“. Și auzind norodul cuvîntul acest rău, 4
 plînsură cu plînsuri. Și zise Domnul cătră 5
 Moisi: „Grăiaște fiilor lui Israil: ‘Voi – norod
 grei la cerbice! Căutaș să nu altă rană aduc Eu
 preste voi, și voi topi pre voi. Acum dară,
 luați-vă podoabele măririlor voastre și
 podoaba, și-ț voi arăta ceale ce-ț voi face
 ție““. Și-ș luară fiii lui Israil podoaba lor și 6
 îmbrăcămînțile lor de la muntele lui
 Horiv. Și luînd Moisi cortul lui, întinse 7
 afară den tabără, departe de tabără, și să
 chemă: cortul mărturiei; și fu tot cela ce cerca
 pre Domnul, ieșia la cortul cel de afară den
 tabără. Și cînd intra Moisi în cortul cel de 8
 afară den tabără, sta tot norodul privind,
 careș de la ușa cortului său, și lua aminte mer-
 gînd Moisi, pînă ce intra el în cortu. Și deca 9
 intra Moisi în cort, pogorîia stîlpul norului și
 sta la ușile cortului, și grăia Moisi. Și 10
 vedea tot norodul stîlpul norului stînd pre ușa
 cortului și, stînd tot norodul, să închina careș
 de la ușa cortului său. Și grăi Domnul cătră 11
 Moisi, față la față, ca cînd ar grăi neștine cătră
 priatinul lui. Și să sloboziia la tabără, iară
 sluga Iisus, feciorul lui Navi, tînăr, nu ieșia
 afară den cort. Și zise Moisi cătră Domnul: 12
 „Iată, Tu zici mie: ‘Rădică norodul acesta!’ Și
 Tu nu mi-ai arătat pre carele vei trimite cu
 mine. Și Tu mi-ai zis mie: ‘Știu-te mai bine
 decît pre toți și dar ai la Mine!’ Deci, de am 13
 aflat har înaintea Ta, arată-Te-mi mie pre
 Tine, cunoscut să Te văzu, pentru ca să fiu
 aflat har înaintea Ta și pentru ca să cunosc
 cum limba aceasta norodul Tău iaste“. Și 14
 zise: „Eu voi merge înaintea ta și te voi
 odihni pre tine“. Și zise cătră Dînsul: „De 15
 nu vei merge Tu împreună cu noi, să nu mă
 scoți de aicea. Și cum cunoscut va fi adevă- 16
 rat că am aflat har lîngă Tine eu și norodul
 Tău, fără numai mergînd Tu împreună cu noi?
 Și mă voi mări eu și norodul Tău decît toate
 limbile cîte sînt pre pămînt“. Și zise Dom- 17
 nul cătră Moisi: „Și cuvîntul acesta care ai
 zis tu ți-l voi face, pentru că ai aflat
 har înaintea Mea și te știu decît pre toți“.

18/19 Și zise: „Arată-mi mărirea Ta!“ Și zise:
 „Eu voi trece mai înainte de tine cu mărirea
 Mea și voi chema cu numele Domnului
 înaintea ta: Și voi milui pre cine voi milui,
 și nu Mă voi îndura de care nu Mă voi
 20 îndura“. Și zise: „Nu vei putea să vezi fața
 Mea, pentru că nu va vedea om fața Mea și să
 21 trăiască“. Și zise Domnul: „Iată loc la Mine
 22 și vei sta pe piatră. Și când va trece mări-
 rea Mea, și te voi pune la gaura pietrii și voi
 acoperi cu mîna Mea pre tine, pînă voi
 23 trece. Și voi lua mîna Mea și atuncea vei
 vedea denapoia Mea, iară fața Mea nu ți se va
 arăta ție“.

C A P X X X I V

1 **S**i zise Domnul cătră Moisi: „Ciopleș-
 te-ț ție doao leaspezi de piatră, ca și
 ceale dentîiu, și te suie la Mine în
 munte, și voi scrie pre leaspezi
 cuvintele care era pre leaspezile
 2 ceale dentîiu, care le-ai fărîmat. Și te
 gătește dimineață și te vei sui la muntele
 Sinaiei și vei sta cătră Mine acolo pe vîrf
 3 muntelui. Și nimenea să nu să suie cu tine,
 și nimenea să nu să ivească în tot muntele!
 Și oile și boii să nu să pască aproape de muntele
 4 acela“. Și ciopli doao leaspezi de piatră, ca
 și ceale dentîii. Și mîncînd Moisi dîns-de-
 dimineață, s-au suit la muntele Sinaii, după
 cum i-au poruncit lui Domnul. Și luo Moisi cu
 5 dînsul ceale doao leaspezi de piatră. Și Să
 pogorî Domnul în nor și acolo stătu lîngă el. Și
 6 chemă numele Domnului. Și trecu Domnul
 naintea feații lui, și chemă: „Domnul, Dom-
 nul Dumnezeu cel îndurătoriu și milostiv,
 7 mult-îngăduitoriu și mult-milostiv, Și ade-
 vărat, și dreptatea păzînd, și făcînd milă la
 mii, rădicînd fărădelegile, și strîmbătățile, și
 greșalele, și pre cel vinovat nu curățește,
 aducînd păcatele părinților spre feciori și
 spre fiii fiilor, preste a treia și a patra
 8 rudă!“ Și grăbind Moisi, plecîndu-se pre
 9 pămînt, să închină și zise: „De am aflat har
 înaintea Ta, meargă Domnul împreună cu
 noi. Pentru că norodul iaste greu la cerbice; și
 vei lua Tu păcatele și fărălegile noastre, și
 10 vom fi ai Tăi“. Și zise Domnul cătră Moisi:
 „Iată, Eu puiu ție făgăduință, înaintea a tot
 norodul tău, și voi face slăvite, care nu s-au
 făcut în tot pămîntul și în toată limba; și va
 vedea tot norodul întru care sînt faptele Dom-
 nulului că minunate sînt care voi face Eu
 11 ție. Ia tu aminte toate cîte Eu poruncescu
 ție: Iată, Eu voi scoate den fața voastră pre
 amoreu, și pre hananeu, și ferezeu, și pre
 heteu, și pre eveu, și pre ghergheseu, și pre
 12 evuseu. Ia aminte pre tine, ca nu cîndva vei
 pune făgăduința cu ceia ce șad pre pămînt
 întru care întri la dînsul, ca să nu să facă pia-
 13 decă întru voi. Capiștile lor să le sfărîmați,

și stîlpii lor să-i zdrobiți; și desişurile lor să le
 tăiați și cioplitele dumnezeilor lor să le ardeți
 cu foc, Pentru că nu vă veți închina la alți 14
 dumnezei, că Domnul Dumnezeu - nume
 „Rîvnit“, Dumnezeu rîvnitoriu iaste. Ca să 15
 nu pui vreodinioară făgăduință cu cei ce șad
 pre pămînt, și vor curvi după dumnezeii lor,
 și vor jîrtvi dumnezeilor lor, și te vor chema și
 vei mânca den jîrtvele lor. Și vei lua den 16
 featele lor fiilor tăi, și den featele tale vei da
 fiilor lor; și vor curvi featele tale dendărătul
 dumnezeilor lor, și vor curvi fiii tăi dendărătul
 dumnezeilor lor. Și dumnezei vărsați să nu 17
 faci ție. Și praznicul azimelor să păzești: 18
 șapte zile vei mânca azime, după cum ți-am
 poruncit ție, după vreamă în luna celor noao,
 pentru că în lună noao ai ieșit den Eghiptet.
 Tot cel ce deschide zgăul, ai Miei sînt, partea 19
 bărbătească: dentîii născut al vițelului și dentîii
 născut al oii. Și cel dentîii născut al celui de 20
 supt jug, vei mîntui cu oaie; iară de nu vei
 mîntui pre dînsul, vei da prețul lui; tot cel
 dentîii născut fiilor tăi, vei mîntui; să nu te
 arăți înaintea Mea deșărt. Șase zile 21
 lucrează, iară a șaptea zi te vei odihni; cu
 sămănatul și cu seacirea, vei odihni. Și 22
 praznic săptămînilor Îm vei face, începătura
 seacirii grîului, și praznicul adunării, la mijlo-
 cul anului. Trei vremi ale anului se va ivi 23
 toată partea bărbătească a ta înaintea Dom-
 nulului Dumnezăului Israil, Căce, cînd voi 24
 scoate limbile den naintea feații tale și voi
 lărgi hotarale tale, nu va pohti nime pămîntu-
 lui tău, cînd te vei sui să te arăți înaintea Dom-
 nulului Dumnezăului tău, trei vremi ale anului.
 Să nu junghi pre aluat sînge jîrtvelor Meale și 25
 să nu doarmă pînă dimineața jîrtva praznicu-
 lui Paștelui. Ceale dentîii roduri ale pămîn- 26
 tului tău vei aduce în Casa Domnului Dumne-
 zăului tău. Să nu fierbi mielul cu laptele
 mumei lui“. Și zise Domnul cătră Moisi: 27
 „Scrie cuvintele aceastea ție, pentru că pre
 aceastea cuvinte puiu ție făgăduința și lui
 Israil“. Și era acolo Moisi înaintea Domnu- 28
 lui patruzeci de zile și 40 de nopți; pîine n-au
 mîncat și apă n-au băut. Și au scris pre leas-
 pezi cuvintele aceastea ale făgăduinții: Ceale
 zece cuvinte. Iară cînd pogorîia Moisi den 29
 muntele Sinaii și, iată, leaspezile pe mîinele
 lui Moisi. Și pogorîndu-se el den munte,
 Moisi nu știa cum se-au mărit chipul feații
 obrazului lui, grăindu El cătră dînsul. Și 30
 văzu Aaron și toți fiii lui Israil pre Moisi, și
 era mărit chipul feații obrazului lui, și să
 temură a să apropia lîngă dînsul. Și chemă 31
 pre dînșii Moisi și să întoarseră cătră dînsul
 Aaron și toți boiarii adunării, și grăi Moisi

32 cătră dînșii. Și după aceasta, veniră la dînșul toți fiii lui Israil și le porunci lor toate cîte au poruncit Domnul cătră dînșul în muntele
33 Sinaii. Și de vreamă ce părăsi grăind cătră
34 dînșii, puse pe obrazul lui acoperemînt. Și cînd vrea merge Moisi înaintea Domnului să grăiască Lui, lua acoperemîntul pînă ce ieșia și, ieșînd, grăia tuturor fiilor lui Israil cîte
35 porunciia lui Domnul. Și văzură fiii lui Israil obrazul lui Moisi cum se-au mărit, și au pus Moisi acoperemînt pe obrazul lui, pînă vrea întra a grăi cătră Dînșul.

C A P X X X V

1 **S**i adună Moisi toată adunarea fiilor lui Israil și zise lor: „Acestea sînt cuvintele care au zis Domnul să le faceți:
2 ‘Șase zile să faci lucruri, iară a șaptea zi să odihnești; – Sfinte sîmbete, odihnă Domnului. Tot carele va face lucru
3 întru dînșă, să moară. Să nu ardeț foc în toată sălășluirea voastră în ziua sîmbetelor.
4 Eu – Domnul!’“ Și zise Moisi cătră toată adunarea fiilor lui Israil, zicînd: „Acesta e cuvîntul carele au poruncit Domnul, zicînd:
5 ‘Luați de la voi voao luarea Domnului. Tot cela ce priimeaște în inimă, vor aduce începă-
6 turile Domnului: aur, argint, aramă; Vînat, mohorît, roșu îndoit, răsucit, și mătase
7 împletită, și peri de capre, Și piei de berbeaci rușite, și piei vinete, și leamne nepu-
8 trede, Și pietri sardii, și pietri la săpături, la cea preste umăr și la cea pînă la picioare
9 haină. Și tot înțeleptul cu inima întru voi, venind, lucreaze toate cîte au poruncit Dom-
10 nul: Cortul și mărunțăile, și acoperemîntu-
11 rile, și întinsorile, și zăvoarăle, și stîlpii, Și chivotul mărturiei, și drugii lui, și oltariul lui,
12 și catapetazma, Și pînzele curții, și stîlpii
13 ei, și pietrile zmaragdului, Și tămîile, și untdelemnul unsorii, și untdelemnul la lumină, și mirosuri la untdelemnul unsorii și
14 la tămîia tocmirii, Și masa și toate vasele
15 ei, Și sfeășnicul luminii și toate vasele lui,
16 Și untdelemnul unsorii, și tămîia tocmirii, și
17 poala ușii cortului, Și jîrtăvnicul și toate
18 vasele lui, Și veșmintele ceale sfinte ale lui Aaron preotul, și veșmintele cu carele slujăscu cu eale la sfînta, și hainele fiilor lui
19 Aaron, ale preoției’“. Și ieși toată aduna-
20 rea fiilor lui Israil de la Moisi. Și aduse fieșcarele ce-l trăgea inima lui și de care li să părea cu sufletele lor, au adus luarea Domnului la toate faptele cortului mărturiei, și la toate lucrurile lui,
21 și la toate veșmintele sfîntului. Și au adus bărbații de la fămei, tot cui ce i se-au părut cu cugetul, au adus peceți, și cercei, și ineale,

și împletituri, și brățări, tot vasul de aur. Și 22
toți cîți au adus luori de aur Domnului, și la tot ce se-au aflat mătase la dînșul, și la tot ce se-au aflat piei de berbeace rușite, au adus, și piei vinete. Tot cela ce au luat luoare, argint și 23
aramă au adus luorile Domnului; și la carii se-au aflat leamne neputrede, la toate lucrurile gătirii au adus. Și toată muiarea înțe- 24
leaptă la cuget cu mîinile a toarce, au adus toarse, vînatul, și mohorîtul, și roșul, și mătasea. Și toate muierele căroră le-au părut cu cugetul lor întru înțelepciune, au torsu părul de capre. Și boiarii au adus pietrile zma- 25
ragdului, și pietrile plinirii, la cea de preste umăr și la engolpiu, Și la tocmiri, și la unt- 26
delemnul ungerii, și la tocmirea tămîiei. Și 27
tot bărbatul și fămeaia, pre carii aducea cugetul lor să între să facă toate lucrurile cîte au poruncit Domnul să facă acestea pren Moisi, au adus fiii lui Israil luare Domnului. Și 28
zise Moisi fiilor lui Israil: „Iată, au chemat Dumnezău anume pre Veseleil al lui Urii, fiiul lui Or, den neamul Iudii, Și împlu pre dînșul de duh dumnezăiescu de-nțelepciune, și
29 de priceapere, și a ști de toate, Să fie mai 30
mare preste meșteri, dupre toate lucrurile, mai mare lui preste meșteri, să facă aurul și argintul și arama, și să cioplească piatra, și să lucreaze leamnele Și să facă în tot lucrul 31
înțelepciunii. Și a adaoge înainte au dat în cugetul lui, Și lui Eliav al lui Ahisamah, den 32
neamul lui Dan, Și împlu pre dînșii de înțe- 33
lepciune, de priceapere de cuget, toate să le priceapă, să facă lucrurile sfîntului, și ceale țesute și împestrate să le țeasă cu cel roșu, și cu mohorîtul, și cu mătasa, să facă toate lucrurile meșterului celui mare de împistrituri“.

C A P X X X V I

1 **S**i făcu Veseleil, și Eliav, și tot înțeleptul la cuget, căruia i s-au dat înțelepciunea și știința, întru dînșii, să să priceapă a face toate lucrurile carele să cuvin, după ceale sfinte, după toate cîte au poruncit Domnul. Și chemă 2
Moisi pre Veseleil, și pre Eliav, și pre toț cîț avea înțelepciunea, căroră au dat Dumnezău știință în inimă, și pre toț carii de bunăvoie vrea să meargă la lucruri ca să le săvîrșască. Și luară de la Moisi toate luorile care le-au adus fiii lui Israil la toate lucrurile sfîntului, ca să facă pre eale. Și ei încă priimiia ceale ce 3
să aducea, de la ceia ce aducea dimineața – dimineața. Și veniia toț înțelepții carii 4
făcea toate lucrurile sfîntului, careș după lucrul lui carele ei lucra. Și ziseră cătră Moisi că „Mulțime aduce norodul, decît lucrurile cîte au poruncit Domnul să facă“. Și 5
porunci Moisi și strigă în tabără, zicînd:

„Bărbat și femeie să nu mai lucreze la înce-
 6 păturile sfântului“. Și să opri norodul a mai
 aduce. Și lucrurile lor era lor de ajunsu la
 7 lucru să le facă pre eale, și rămasără. Și
 făcu tot înțeleptul la cuget, întru ceia ce lucra
 la cortu, 10 garduri de mătase împletită, și
 vînăt, și mohorît, și roșu împletit, heruvim,
 8 lucru de țesetoriu au făcut pre eale. Lungul
 unui gardu, de 20 și 8 de coț, și de lat, 4 coț un
 gard era, o măsură era la toate gardurile.
 9 Și cinci garduri era, dentru dînsele țiindu-se
 unul de alt, și iară cinci garduri era, dentru
 10 dînsele țiindu-se unul de alalt. Și făcu
 cheotori vinete la marginea unui gard, de o
 parte, la împreunare; și așa au făcut la margi-
 nea gardului celui den afară, la împreunarea
 de a doua, 50 de cheotori au făcut la un gard,
 și 50 de cheotori au făcut de o parte a gardu-
 lui, după împreunarea celui al doilea, cu fața
 11 unul cătră alalt căutînd fieștecare. Și făcu
 copce 50 de aur și au împreunat gardurile
 unul cu altul cu copcile, și să făcea un cort.
 12 Și făcu piei argășite ca să acopere pre cort; 11
 13 piei au făcut pe eale. Lungul unii piei era
 de treizeci de coț, și de 4 coț latul unii piei; o
 măsură era la ceale 11 piei. Și împreună ceale
 14 5 piei într-un loc, și ceale 6 într-un loc. Și
 au făcut 50 de cheotori pre marginea unii piei,
 cei den mijloc, după împreunare, și 50 de
 cheotori au făcut pre marginea pieii ce să
 15 împreună cu a doua. Și au făcut 50 de copci
 de aramă și au împreunat copcile de cheotori;
 16 și împreună pieile și să făcură una. Și făcu
 acoperemînt cortului piei de berbeci rușite, și
 17 acoperemînturi piei vinete deasupra. Și au
 făcut stîlpi cortului de leamne neputrede;
 18 De zece coț un stîlpu, și de un cot și jumătate
 19 de lat un stîlpu; Doao unghiureale la un
 20 stîlpu, stînd împotriva unul altuia. Așa au
 făcut la toț stîlpii cortului; și au făcut stîlpii
 cortului: 20 de stîlpi despre laturea cea despre
 austru, și 40 de cuiuburi de argint au făcut la 20
 21 de stîlpi. Doao cuiuburi la un stîlp, la amîn-
 doao părțile lui, și doao cuiuburi la un stîlp, la
 22 amîndoao părțile lui. Și laturea a doao, de
 cătră miazănoapte, 20 de stîlpi și 40 de cuiu-
 buri la dînșii, de argint, doao cuiuburi la un
 stîlp, la amîndoao părțile lui, și doao cuiuburi
 23 la un stîlp, la amîndoao părțile lui. Și den-
 dărătul cortului, despre partea de cătră
 24 mare, Au făcut șase stîlpi, și doi stîlpi au
 25 făcut pre unghiurile cortului dendărăt. Și
 era întocma de jos, și într-un chip era tocma,
 26 den capete într-o asămănare. Așa au făcut la
 amîndoao părțile celor 2 unghiuri, și era 50 stîlpi,
 și cuiuburile lor de argint 16, doao cuiuburi

la un stîlp și doao cuiuburi la un stîlp, la amîn-
 doao părțile lui. Și făcu zăvoară de leamne 27
 neputrede 5, la stîlpi de o parte a cortului,
 Și cinci zăvoară, la stîlpi la a doao parte a cor- 28
 tului, Și cinci zăvoară, la stîlpi la denapoia 29
 parte a cortului, de cătră mare. Și zăvorul 30
 den mijloc pren mijlocul stîlpilor să petrecea
 de la o lature într-altă lature. Și stîlpii i-au 31
 ferecat cu aur. Și verigele lor le-au făcut de 32
 aur, la băgatul drugilor, și ferecă zăvoarale cu
 aur. Și făcu acoperemînt, de vînăt, și 33
 mohorît, și roșu împletit, și mătasă răsucită,
 lucru țesut au făcut pre dînsul heruvim.
 Și-l puse pre el pre patru stîlpi neputrezi, 34
 ferecați cu aur, și căpățiile lor, de aur, și cuiu-
 burile lor, 4, de argint. Și făcu poală la ușa 35
 cortului, de vînăt, și de mohorît, și roșu
 împletit, și mătase împletită, lucru împistrit.
 Și stîlpii ei, 5, și căpățiile lor, și ferecă căpătii- 36
 le lor cu aur, Și le topi lor 5 cuiuburi de 37
 aramă.

C A P X X X V I I

Si făcu Veseliil chivotul de leamne 1
 neputrede, de doi coți și jumătate de
 lungu și de un cot și jumătate de lat și
 de un cot și jumătate de nalt. Și 2
 ferecă pre dînsul cu aur curat den-
 lăuntru și denafară, și-i făcu lui zimte sucit de
 aur împrejur. Și-i turnă patru verigi de 3
 aur, pre patru laturile ale lui, 2 verigi pre o
 lature și 2 verigi pre a doo lature. Și au 4
 făcut drugii de leamne neputrede și-i ferecă cu
 aur. Și băgă drugii pren verigile ceale den 5
 laturile chivotului, să rădice chivotul cu ei. Și 6
 făcu [la] jîrtăvnic acoperimînt de aur curat, de
 doi coți și jumătate de lungu și de un cot și
 jumătate de lat. Și au făcut doi heruvimi de 7
 aur bătut și-i puse de amîndoao părțile jîrtăv-
 nicului: Un heruvim de o laturi și alt heru- 8
 vim de laturea a doao a jîrtăvnicului; și făcu
 pre cei doi heruvimi de amîndoao laturile
 lui. Și era amîndoi heruvimii întinzînd ari- 9
 pile lor deasupra, umbrind cu arepile lor
 preste jărtăvnic, și obrazile lor, unul cătră
 alalt, cătră jîrtăvnic era obrazile heruvimi-
 lor. Și făcu masă de leamne neputride, de 10
 doi coț de lungă și de un cot de lată și de un cot
 și jumătate de naltă. Și o ferecă pre ea cu 11
 aur curat și-i făcu ei sîngifuri de aur suciți îm-
 prejur. Și-i făcu ei cunună împrejur de un 12
 pumnu, și făcu zîmți suciți de aur împrejurul cu-
 nunii. Și vărsă ei patru verigi de aur, și puse 13
 ceale patru verigi la patru părți ale picioarelor ei,
 supt cununa cea sucită. Era verigile prinsori 14

15 drugilor, ca să rădice masa. Și făcu drugii
de leamne neputride și ferecă pre eale cu aur,
16 ca să rădice masa. Și făcu vasele measii:
blidele ei, și cădealnițele, și căușile, și năstră-
pile, cu carele va turna cu eale, de aur curat.
17 Și făcu șfeșnecul de aur curat, bătut au făcut
18 șfeșnecul. Fusul lui, și fofeazile, și scăfir-
liile, și ținerile, și florile, dentr-însul era.
19 Șase fofeaze ieșind de laturi: trei fofeaze ale
șfeșnecului de o parte a lui, și trei fofeaze ale
20 șfeșnecului de a doao parte a lui. Și trei
țineri, în chipul nucșoarelor, într-o fofează
21 scăfirlie și floare, Și trei țineri, în chipul
nucșoarelor, într-o fofează scăfirlie și floare;
22 Așa la ceale 6 fofeaze ce ies den șfeșnec.
23 Și în șfeșnec, 4 țineri, în chipul nucșoarei,
24 într-o fofează scăfirlie și florile lui. Scă-
firlia supt ceale doao fofeaze dentr-însul, și
scăfirlia supt ceale doao fofeaze dentr-însul;
25 așa ceale 6 fofeaze ce ies den șfeșnic. Și
fofeazele și scăfirlie dentr-însul era, toate
26 bătute dentr-un aur curat. Și au făcut lumi-
27 nele lui, 7, și lingurile lui, Și cleaștele lui,
28 de aur curat. De un talant de aur curat au
29 făcut pre dînsul și toate vasele lui. Și au
făcut jîrtăvnic de tămîie, den leamne nepu-
trede, de un cot de lungu și de un cot de lat, în
patru muchi, și de doi coț nălțimea lui, dentr-
30 însul era coarnele lui. Și-l ferecă pre el cu
aur curat, gratia lui, și păreții lui, și coarnele
31 lui. Și făcu lui cunună sucită de aur împre-
jur, și doao verigi de aur curat au făcut lui supt
cununa cea sucită a lui, în doao laturile lui, la
amîndoao coastele lui, la verigele drugilor,
32 pentru ca să-l rădice cu dînșii. Și au făcut ză-
voarale den leamne neputride și le ferecă cu aur.
33 Și au făcut untdelemnul ungerii cel sfînt și tocni-
rea tămîii, curat, lucru de făcătoriu de mir.

C A P X X X V I I I

1 **S**i au făcut jîrtăvnic de ardere-de-tot,
den leamne neputrede, de 5 coț de
lungu și de 5 coț de lat, în patru muchi
era jîrtăvnicul, și de trei coț înălțimea
2 lui. Și au făcut coarnele pre ceale 4
muchii, dentr-însul era coarnele, și le acoperi
3 pre eale cu aramă. Și făcu cunună jîrtăvni-
cului, și acoperemîntul lui, și păharale lui, și
undețele de carne ale lui, și cădelnița lui, și
4 toate vasele lui le-au făcut de aramă. Și
i-au făcut lui grătariu, lucru ca mreaja, de
5 aramă. Și au făcut grătariului 4 verigi de
aramă pre 4 părți, și-i puse pre ei dedesuptul
grătariului jîrtăvnicului pre dedesupt, și era

grătariul pînă la jumătate de jîrtăvnic. Și au 6
făcut drugii jîrtăvnicului de leamne nepu-
trede, și-i ferecă cu aramă, și vîrî drugii spre
coastele jîrtăvnicului, cîndu-l rădică pre el.
Găunos, de scînduri, l-au făcut pre el. Și au 7/8
făcut spălătoarea cea de aramă și fundul ei de
aramă, den oglinzile celor ce-au postit, ceale
ce au postit lîngă ușile cortului mărturiei. Și 9
au făcut curtea. Despre amiazăzi, pînzele
curții – de roșu împletit, o sută preste
sută. Și stîlpii lor, 20, și cuiuburile lor, 20, 10
de aramă; și copcile lor, și aripile lor, de
argint. Și laturea despre miazănoapte, o sută 11
preste o sută; și stîlpii lor, 20, și fundurile lor,
doaozeci, de aramă; și copcile lor, și aripile
lor, de argint. Și laturea despre mare, gar- 12
duri de 50 de coți; stîlpii lor, 10, și cuiuburile
lor, 10; și copcile lor, și aripile lor, de
argint. Și laturea de cătră răsărit, de 50 de 13
coți. Pînze de 15 coți, denapoi; și stîlpii lor, 14
3, și cuiuburile lor, 3; Și pre denapoi de a 15
doua, de o parte și de alta, spre ușa curții, garduri
de 15 coți; și stîlpii lor, 3, și cuiuburile lor, 3.
Toate gardurile cortului, de mătase împle- 16
tită. Și cuiuburile stîlpilor lor, de aramă; și 17
cheotorile lor, de argint; și căpețelele lor,
ferecate pemprejur cu argint, și stîlpii pem-
prejur, ferecați cu argint, toț stîlpii curții. Și 18
acoperemîntul porții curții, lucru de împistri-
toriu, de vînat, și mohorît, și roșu răsucit, și
mătase împletită, de 20 de coți de lungu, și de
nalt și de largu – de 5 coți, potrevindu-se pîn-
zelor curții. Și stîlpii lor, 4, și fundurile lor, 19
4, de aramă; și cheotorile lor, de argint, și
capetele lor, ferecate cu argint. Și toț țaru- 20
șii curții împrejur, de aramă. Și aceasta 21
iaste tocmeala cortului mărturiei, după cum
s-au poruncit lui Moisi, slujba să fie a leviților,
pren Ithamar, fiul lui Aaron preotul. Și 22
Veseleil, fiul lui Urie, den neamul Iudii, au
făcut după cum au poruncit Domnul lui Moisi.
Și Eliav, fiul lui Ahisamah, den neamul lui 23
Dan, care au fost meșter mai mare preste
ceale țesute, și ceale cusute, și ceale împis-
trite, au țesut cu vînat, și cu mohorît, și cu
roșu răsucit, și cu mătase. Tot aurul carele 24
s-au lucrat la lucruri, după tot lucrul sfintelor,
să făcu aur den zăciuială, 29 de talanți și 700 și
30 de sicli, după siclul cel sfînt. Și argint și 25
luarea de la oamenii cei socotiți ai adunării,
100 de talanți și 1775 de sicli. Un drahtu pe
capu, jumătate de siclu, după siclul cel sfînt –
Tot cela ce mergea la socoteală, den 20 de ani 26
și în sus, la 6 sute de mii și 3 mii și 5 sute și
50. Și să făcu cea sută de talanți de argint 27

la topirea capetelor cortului și la capetele aco-
 28 peremîntului, O sută de capete la o sută de
 29 talanți, un talant la un căpețel. Și cea 1775
 de sicli, au făcut la chiotorile stîlpilor și le-au
 poleit căpețealele lor și au împodobit pre dîn-
 30 șii. Și arama luorii – 370 de talanți și 2400
 31 de sicli. Și au făcut dentr-însa pragurile
 ușii cortului mărturiei, și jîrtăvnicul cel de
 aramă cu grătariul lui, și toate vasele jîrtăvni-
 32 cului, Și fundurile curții pen împrejur, și
 pragurile porții curții, și țărșii cortului, și
 țărșii curții pemprejur.

C A P X X X I X

1 **S**i cela ce au rămas, vînătul, și mohorî-
 tul, și roșul, au făcut veșminte de
 slujbe lui Aaron, ca să slujască cu
 eale întru cel sfînt, după cum porunci
 2 Domnul lui Moisi. Și făcură cea
 preste umăr de aur, și de vînăt, și de mohorît,
 3 și de roșu răsucit, și de mătase împletită. Și
 să tăiară potcoavele ceale de aur ca părul, ca
 să țeasă împreună cu vînătul, și cu mohorîtul,
 și cu roșul cel răsucit, și cu mătasea cea împle-
 4 tită, lucru țesut le-au făcut pre eale, Preste
 umeri țindu-se de amîndoa părțile, lucru
 țesut întru sine, împletit unul cu alalt, dentru
 dînsul au făcut, după făptura lui, den aur, și
 den vînăt, și mohorît, și roșu răsucit, și
 mătase împletită, după cum porunci Domnul
 5 lui Moisi. Și făcură amîndoa pietrile zma-
 ragdului împănate și țintuite cu aur, săpate și
 cioplite cioplitură de peceate, dentru numele
 6 fiilor lui Israil, Și le puseră pre eale pre
 umerile cei preste umere, pietri de pomenire
 sînt fiilor lui Israil, după cum porunci Domnul
 7 lui Moisi. Și făcură engolpiul, lucru țesut cu
 împistreale, dupre lucrul cei preste umere, de
 aur, și vînăt, și mohorît, și roșu răsucit, și
 mătase împletită; în patru muchi îndoit au
 8 făcut engolpiul, de o palmă de lungu, și de o
 palmă de lat îndoit. Și se țesu într-însul
 țesetură după piatră în patru rînduri: rînd de
 pietri sardion, și topazion, și zmaragd – un
 9 rînd; Și rîndul al doilea: anthrax, și zamfir,
 10 și iaspis. Și rîndul al treile: lighirion, și
 11 ahatis, și amethystos; Și rîndul al patrulea:
 hrisolithos, și virilion, și onihion, încunjurate
 12 cu aur și legate pemprejur cu aur. Și pie-
 trile era den numele fiilor lui Israil, 12, den
 doasprăzeace nume ale lor, săpate peceți,
 13 careș den numele său, la 12 neamuri. Și au
 făcut pre engolpiu lăntușă împletite, lucru
 14 împletit, de aur curat. Și au făcut doao
 15 paveze de aur și doao verigi de aur. Și au
 pus pre ceale doao verigi de aur, la amîn-
 16 doao începăturile engolpiului. Și au pus

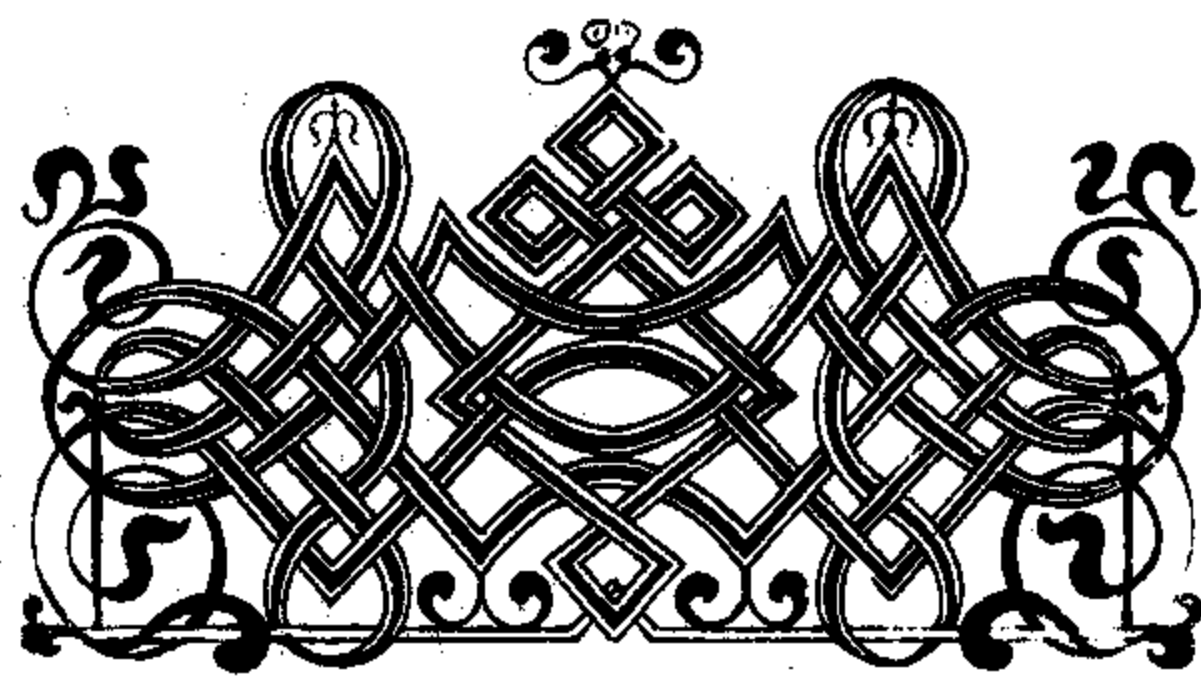
lăntușele de aur pre amîndoa verigele, pre
 amîndoa părțile engolpiului; și la amîndoa
 împreunările, ceale doao lăntușă, Și au pus 17
 peste ceale doao paveze, umerele cei de
 preste umăr, den potrivă, în față. Și au 18
 făcut doao verigi de aur și au pus pre amîn-
 doao aripile, preste marginea engolpiului, pre
 marginea denapoi cei preste umăr, denlăuntru.
 Și au făcut doao verigi de aur și au pus preste 19
 amîndoa umerele cei preste umăr, den jos de
 dînsul, den față, după împreunarea den sus a
 țesăturii cei de preste umăr. Și au strînsu 20
 engolpiul den verigile de pre dînsul spre veri-
 gile cei de preste umăr țindu-se, den vînăt,
 fiind împletite la țesătura cei de preste umăr,
 pentru ca să nu să sloboază engolpiul den cea
 preste umăr, după cum porunci Domnul lui
 Moisi. Și au făcut haina cea pînă jos supt 21
 cea preste umăr, lucru țesut tot vînăt. Și 22
 gura hainei cei pînă jos, în mijloc țesută
 împletită, cu carele, țind împrejur, cel prejur
 gură era nedezlegat. Și au făcut la poalele 23
 hainei cei pînă jos, den jos, rodioare ca unii
 rodii înflorite, de vînăt, și de mohorît, și roșu
 răsucit, și mătase împletită. Și au făcut clo- 24
 poți de aur și au pus clopoței pre poalele hai-
 nei împrejur, pren mijlocul rodiilor. Clo- 25
 poți de aur și rodioare pre poalele hainei
 împrejur, ca să slujască dupe cum porînci
 Domnul lui Moisi. Și au făcut haine de 26
 mătase, lucru țesut, lui Aaron și fiilor lui.
 Și chiverile, de mătase, și mitra, de mătase, și 27
 nădragii, de mătase împletită. Și brînele 28
 lor, de mătase vînătă, și mohorîță, și roșu,
 împletite, lucru de împistritoriu, în ce chip au
 porîncit Domnul lui Moisi. Și au făcut pot- 29
 coava cea de aur, osibire sfîntului, de aur
 curat, și au scris pre dînsa slove săpate de
 peceate: „Sfîntirei Domnului“. Și puseră 30
 preste ea împletitura cea vînătă, ca să fie dea-
 supra preste mitră, în ce chip au porîncit
 Domnul lui Moisi. Și să săvîrși tot lucrul 31
 cortului mărturiei, și făcură fiii lui Israil dupe
 toate cîte au porîncit Domnul lui Moisi. Și 32
 aduseră cortul cătră Moisi, și toate vasele lui,
 și verigele lui, și stîlpii lui, și zăvoarale lui, și
 țărșii lui, și fundurile lui; Și pieile, piei de 33
 berbeace rușite, și acoperimînturile dea-
 supra, piei vinete; Și catapeteazma, și chi- 34
 votul mărturiei, și drugii lui, și jărtăvnicul;
 Și masa, și toate vasele ei, și pîinile pune- 35
 rii; Și sfeășnicul cel curat, și luminile lui, 36
 lumini de ardere, și toate vasele lui, și untde-
 lemnul luminii; Și jîrtăvnicul cel de aur, și 37
 untdelemnul ungerii, și tămîia tocmirii; Și 38
 poala ușii cortului; Și jîrtăvnicul cel de 39
 aramă, și grătariul lui cel de aramă, și

drugii lui, și toate vasele lui, și spălătoarea, și
 40 fundul ei; Și pînzele curții, și stîlpii, și fun-
 durile ei, și poala ușii curții, și funile ei, și
 41 țărșii ei; Și toate dechisele ce sînt la
 42 lucrurile cortului mărturiei; Și veșmintele
 ceale de slujbă, ca să slujască cu dînsele în
 sfînt, veșmintele sfîntului, carele sînt ale lui
 Aaron, și veșmintele fiilor lui, la slujbă. Dupe
 toate cîte porînci Domnul lui Moisi, așa au
 43 făcut fiii lui Izrail toată gătirea. Și văzu
 Moisi toate lucrurile, și era făcute acestea în
 ce chip porunci Domnul lui Moisi, așa le-au
 făcut pre eale. Și blagoslovi pre dînșii Moisi.

C A P X L

1 **S**i grăi Domnul cătră Moisi, zicînd:
 2 „În ziua dentîiu a lunii dentîiu, lună
 noao, vei întinde cortul mărturiei.
 3 Și vei pune chivotul mărturiei și vei
 acoperi chivotul cu acoperimîntul.
 4 Și vei băga înlăuntru masa și vei pune înain-
 5 te-punerea ei. Și vei băga înlăuntru sfeaș-
 nicul și vei pune făcliile lui; și vei pune jîrtăv-
 nicul cel de aur, ca să tămîiaze înaintea chivo-
 6 tului mărturiei. Și vei pune acoperirea aco-
 perimîntului pre ușa cortului mărturiei, și jâr-
 tăvnicul jărtvelor îl vei pune lîngă ușile cortu-
 7 lui mărturiei. Și vei pune spălătoarea între
 cortul mărturiei și între jărtăvnic, și vei pune
 8 într-însa apă. Și vei pune împrejur cortul,
 și toate cîte sînt în el le vei sfînți împregiur.
 9 Și vei lua untdelemnul ungerii și vei unge cor-
 tul și toate cîte-s într-însul și vei sfînți pre
 dînsul, și toate vasele lui, și vor fi sfinte; și vei
 unge jîrtăvnicul jîrtvelor, și toate vasele lui, și
 vei sfînți jîrtăvnicul și va fi jîrtăvnicul Sfîntul
 10 Sfîntelor. Și vei unge spălătoarea și fundul
 11 ei, și o vei sfînți pre ea. Și vei aduce pre
 Aaron și pre fiii lui la ușile cortului mărtu-
 12 riei. Și vei scâlda pre dînșii cu apă; și vei
 îmbrăca pre Aaron cu veșmintele ceale sfinte,
 și-l vei unge pre el și-l vei sfînți pre el, și va
 sluji Mie; și pre feciorii lui vei aduce, și-i vei
 îmbrăca cu haine, și-i vei unge în ce chip ai
 13 unsu pre tatăl lor, și-M vor preoți Mie; Și
 va fi casile fiilor ungere de preoție în veaci,
 14 întru rudele lor“. Și au făcut Moisi toate
 cîte au poruncit lui Domnul, așa au făcut.
 15 Și fu în luna dentîi, în al doilea an, ieșînd ei
 den Eghipet, la lună noao, se-au întinsu cortul.
 16 Și au pus Moisi cortul, și au pus căpețealele lui, și
 17 au pus zăvoarăle, Și au pus stîlpii lui, și au în-
 tinsu gardurile cortului, și au pus acoperemîntul
 cortului pre el deasupra, după cum au poruncit
 18 Domnul lui Moisi. Și luînd mărturiile, le-au
 pus înlăuntru în chivot, și au pus drugii

supt chivot, și au pus jîrtăvnicul deasupra chi-
 votului. Și băgă chivotul în cort, și au pus 19
 acoperirea acoperemîntului și au acoperit
 chivotul mărturiei, în ce chip au poruncit
 Domnul lui Moisi. Și au pus masa în cortul 20
 mărturiei, de laturea cortului mărturiei de
 cătră miazănoapte, afară den acoperemîntul
 cortului. Și au pus preste ea pîinele pune- 21
 rii-înainte a Domnului, după cum au poruncit
 Domnul lui Moisi. Și au pus sfeașnicul în 22
 cortul mărturiei, împotriva measii, la laturea
 cortului de cătră austru. Și au pus feștilele 23
 lui înaintea Domnului, în ce chip porunci
 Domnul lui Moisi. Și puse jîrtăvnicul cel de 24
 aur în cortul mărturiei, împotriva acopere-
 mîntului. Și au tămîiat pre dînsul tămîia 25
 tocmirii, după cum au poruncit Domnul lui
 Moisi. Și jîrtăvnicul jîrtvelor au pus lîngă 26
 ușele cortului mărturiei și au adus pre el arde-
 re-de-tot și jîrtvă, după cum au poruncit
 Domnul lui Moisi. Și au făcut spălătoarea 27
 între mijlocul cortului mărturiei și între mijlo-
 cul sfeașnicului și au pus într-însa apă,
 Pentru ca să să speale dentr-însa Moisi, și 28
 Aaron, și fiii lui, mîinele lor și picioarele;
 Cînd vor intra ei la cortul mărturiei sau cînd 29
 mergu înainte cătră jîrtăvnic să slujască, să
 spăla dentr-însa, după cum au poruncit Dom-
 nul lui Moisi. Și au pus curtea pemprejurul 30
 cortului și a jîrtăvnicului. Și săvîrși Moisi 31
 toate lucrurile și acoperi norul cortul mărtu-
 riei și de mărirea Domnului să împlu cortul.
 Și nu putu Moisi să între în cortul mărturiei, 32
 pentru că umbriia pre dînsul norul și de mări-
 rea Domnului să împlu cortul. Și cînd să 33
 vrea sui norul des la cort, înjuga fiii lui Izrail
 cu marfa lor. Iară de nu să suia norul, nu 34
 înjuga, pînă în ziua carea să suia norul. Pentru 35
 că nor era la cort ziua, și noaptea
 foc era pre dînsul, înaintea
 a tot Izrailul, întru toa-
 te purceaderile lor.

PREOȚIA

C A P I

1 **S**i chemă Domnul pre Moisi și grăi lui
 2 den cortul mărturiei, zicînd: „Gră-
 iaște fiilor lui Israil, și vei zice cătră
 ei: ‘Om dentru voi, de va aduce daruri
 Domnului, den dobitoace, și den boi,
 3 și den oi veți aduce darurile voastre. De
 vor fi de-tot-arderi darul lui, den boi, parte
 bărbătească curat să aducă, la ușa cortului
 mărturiei, și va aduce pre el priimit înaintea
 4 Domnului. Și va pune mîna pre capul jîrtvei
 5 priimită lui, ca să să roage pentru el. Și vor
 junghea vițelul înaintea Domnului; și vor
 aduce fiii lui Aaron, preoții, sîngele și vor
 vărsa sîngele pre jîrtăvnic împrejur, cela ce
 6 iaste la ușăle cortului mărturiei. Și belind
 arderea-de-tot, vor împărți pre ea în părți
 7 Și vor pune fiii lui Aaron, preoții, foc pre jîr-
 8 tăvnic și vor grămădi leamne pre foc; Și vor
 grămădi fiii lui Aaron, preoții, părțile ceale în
 doao tăiate, și capul, și grăsimea preste leam-
 nele ce-s pre foc, carele-s pre jîrtăv-
 9 nic, Iară ceale den pîntece, și picioarele, le
 vor spăla cu apă, și va pune preotul pre toate
 pre jîrtăvnic: luare-de-rod iaste, jîrtvă,
 miros de bună mirosire iaste Domnului.
 10 Iară de va fi dentru oi darul lui Domnului, den
 miei, și den iezi, întru ardere-de-tot, parte
 11 bărbătească curată va aduce pre el. Și va
 pune mîna pre capul lui, și vor junghea pre el,
 den coastele jîrtăvnicului cătră miazănoapte,
 înaintea Domnului, și vor vărsa fiii lui Aaron,
 preoții, sîngele lui pre jîrtăvnic împrejur.
 12 Și vor împărți pre el în părți, și capul, și seul
 lui, și vor clădi preoții aceastea pre leamnele
 13 ce-s pre foc, care iaste pre jîrtăvnic. Și
 ceale den pîntece, și picioarele, vor spăla cu
 apă; și va aduce preotul toate și va pune pre
 jîrtăvnic: luare-de-rod iaste, jîrtvă, miros de
 14 bună mirosire Domnului. Iară de va fi den
 zburătoare va aduce ardere-de-tot – dar al
 15 lui Domnului, Și va aduce den turtureale
 sau den porumbași darul lui; și va aduce preo-
 tul cătră jîrtăvnic, și va înfrînge capul lui; și va
 pune preotul pre jîrtăvnic și va stoarce sîn-
 16 gele cătră fundul jîrtăvnicului. Și va scoate
 gușa cu peanele și le va lepăda lîngă jîrtăvnic
 pre eale, de cătră răsărit, la locul cenușii.
 17 Și va înfrînge pre el den aripi, și nu o va
 împărți, și o va pune preotul pre jîrtăvnic, pre
 leamnele ce-s pre foc: luare-de-rod iaste,
 jîrtvă, miros de bună mirosire Domnului.

C A P I I

Lară sufletul de va aduce dar jîrtvă 1
 Domnului, făină curată va fi darul lui,
 și va turna preste ea untdelemn și
 va pune pre ea tămîie, jîrtvă iaste.
 Și o va aduce pre dînsa cătră fiii lui 2
 Aaron, preoții, și, luînd dentr-însa mîna plină
 den făina cu untu-de-lemn, și toată tămîia ei,
 și va pune preotul pomenirea ei pre jîrtăvnic,
 jîrtvă, miros mirosirii cei bune Domnului.
 Și ce rămîne den jîrtvă, lui Aaron și fiilor lui 3
 sfîntă sfintelor, den jîrtvele Domnului. Iară 4
 de vei aduce dar jîrtvă coaptă den cuptoriu de
 făină, pîini nedospite frămîntate în untde-
 lemn și turte nedospite unse cu untde-
 lemn. Iară de va fi jîrtvă den tigaie darul 5
 tău, făină frămîntată în untdelemn, nedos-
 pite vor fi. Și vei zrobi pre eale bucăți, și 6
 vei turna preste eale untdelemn, jîrtvă iaste
 Domnului. Iară de va fi jîrtvă dupe grătariu 7
 darul tău, făină cu untdelemn să va face.
 Și va aduce jîrtva carea o va face dentru 8
 aceastea Domnului, și va aduce la preotul.
 Și apropiindu-se cătră jîrtăvnic, va lua preo- 9
 tul den jîrtvă pomenirea ei, și va pune preotul
 pre jîrtăvnic luare-de-rod, miros a bunei
 mirosire Domnului. Iară ce va rămînea de 10
 la jîrtvă, lui Aaron și fiilor lui, sfinte sfintelor
 den luorile-de-rod Domnului. Toată jîrtva 11
 care o veți aduce Domnului, să nu faceți dos-
 pită. Pentru că tot aluatul și toată miarea, 12
 să nu aduceți dentr-însa să aduceți Domnului.
 Dar de-nceput să le aduceți aceastea Domnu-
 lui, iară pre jîrtăvnic să nu să suie, la miros de
 bună mirosire Domnului. Și tot darul jîrt- 13
 ve voastre cu sare se va săra. Și să nu se
 părăsească sarea făgăduinții Domnului den
 jîrtvele voastre, pre tot darul veți aduce sare.
 Iară de veți aduce jîrtva roadelor dentru Dom- 14
 nului, noao frecate spice uruite Domnului, și
 vei aduce jîrtva roadelor dentru Și vei 15
 turna preste ea untdelemn și vei pune preste
 ea tămîie: jîrtvă iaste. Și va aduce preotul 16
 pomenirea ei den spice cu untul-de-lemn și
 toată tămîia ei: luare-de-rod iaste Domnului.

C A P I I I

Lară de va fi jîrtvă de mîntuire darul lui 1
 Domnului, de va aduce pre el dentru
 boi, de va fi parte bărbătească au
 fămeiască, curat va aduce înaintea
 Domnului. Și va pune mîinile lui 2
 pre capul darului, și-l va junghea lîngă ușile
 cortului mărturiei, și vor turna fiii lui
 Aaron, preoții, sîngele pre jîrtăvnic. Și vor 3
 aduce den jîrtva mîntuirii luare-de-rod Dom-
 nului seul ce acopere pîntecele și tot

4 seul ce iaste preste pîntece. Și pre cei doi
rânichi și seul ce iaste preste ei, ce iaste
preste coapse, și seul ce iaste preste ficați, cu
5 rânichii va lua. Și vor aduce pre eale fiii lui
Aaron, preoții, preste jîrtăvnic, preste arderi-
le-de-tot, preste leamnele ce-s pre foc, luare-
de-rod, miros bunii mirosire Domnului.
6 Iară de va fi den oi darul lui, jîrtvă de mîntuire
Domnului, parte bărbătească au fămeiască,
7 curat va aduce pre el. De va aduce miel
darul lui, îl va aduce pre dînsul înaintea Dom-
8 nului. Și va pune mîna pre capul darului
său, și-l va junghea pre el lîngă ușile cortului
mărturiei, și vor turna fiii lui Aaron, preoții,
9 sîngele pre jîrtăvnic împrejur. Și va aduce
den jîrtva mîntuirii luare-de-rod Domnului,
seul și mijlocul, curat, cu șalele va lua pre dîn-
10 sul, și tot seul ce acopere pîntecele. Și tot
seul ce iaste preste pîntece, și pre amîndoi
rânichii și seul ce iaste preste dînșii, ce iaste la
coapse, și seul ce iaste la ficați, cu rânichii
11 luîndu, Va aduce preotul preste jîrtăvnic,
miros de bună mirosire, luare-de-rod Dom-
12 nului. Iară de va fi den capre darul lui
Domnului, și-l va aduce înaintea Domnului
13 Și va pune mîinile pre capul lui, și-l vor jun-
ghea pre el înaintea Domnului, lîngă ușile
cortului mărturiei, și vor turna fiii lui Aaron,
preoții, sîngele preste jîrtăvnic împrejur.
14 Și va aduce dentr-însul aducere-de-rod Dom-
nului seul ce acopere pîntecile și tot seul ce
15 iaste preste pîntece. Și amîndoi rânichii și
tot seul ce iaste preste ei, ce iaste preste
coapse, și seul de la ficați cu rânichii îl va
16 lua. Și va aduce preotul pre jîrtăvnic adu-
17 cere de bună mirosire Domnului. Tot seul
- Domnului. De leage în veaci, întru rudele
voastre, în toată sălășluirea voastră: tot seul
și tot sîngele să nu mîncăți!"

C A P I V

1 **S**i grăi Domnul cătră Moisi, zicînd:
2 „Grăiaște cătră fiii lui Israil, zicînd:
‘Suflet de va greși înaintea Domnului
fără de voie, den toate poruncile
Domnului care nu să cade să le facă,
3 și va face una dentr-acealea, De va greși
arhiereul cel unsu, ca să greșască norodul, și
va aduce pentru păcatele lui care au greșit
vițel den boi curat Domnului, pentru
4 păcat. Și va aduce vițelul lîngă ușa cortului
mărturiei înaintea Domnului și va pune mîna
lui pre capul vițelului și va junghea vițelul
5 înaintea Domnului. Și luînd preotul cel uns
cel săvîrșit, în mîni, den sîngele vițelului, și va
6 băga pre el în cortul mărturiei. Și va
întinge preotul deagetul în sînge și va stropi
den sînge de șapte ori cu deagetul înaintea
Domnului, spre acoperemîntul cel sfînt.

7 Și va pune preotul den sîngele vițelului pre
coarnele jîrtăvnicului tămîii tocmirii, ce iaste
înaintea Domnului, care iaste în cortul mărtu-
riei. Și tot sîngele vițelului va turna lîngă fun-
dul jîrtăvnicului arderii-de-tot, carele iaste
lîngă ușile cortului mărturiei. Și tot seul 8
vițelului al greșalii, va rădica de la el seul ce
acopere ceale den pîntece și tot seul ce iaste
peste ceale den pîntece. Și amîndoi rāni- 9
chii și seul ce iaste preste ei, carele iaste peste
coapse, și grăsimea ce iaste preste ficați, cu
rânichii va lua pre ea, În ce chip să ia de la 10
vițelul jîrtvei mîntuirii, și va aduce popa la jîr-
tăvnicul aducerii. Și pialea vițelului și tot 11
trupul lui, cu capul lui și cu marginele lui și cu
pîntecile și cu baliga, Și vor scoate tot vițe- 12
lul afară den tabără, în loc curat, unde vor
turna cenușa, și vor arde pre dînsul pre
leamne în foc; la vărsarea cenușii se va arde.
Iară de nu va cunoaște toată adunarea fiilor 13
lui Israil și va uita cuvîntul den ochii adunării,
și vor face una dentru toate poruncile Dom-
nului carea nu se va face, și vor greși. Și se 14
va cunoaște lor păcatul carele au greșit într-
el, și va aduce adunarea vițel den boi, curat,
pentru greșală, și-l va aduce pre el lîngă ușile
cortului mărturiei. Și vor pune cei bătrîni 15
ai adunării mîinile lor pre capul vițelului,
înaintea Domnului, Și vor junghea vițelul 16
înaintea Domnului. Și va aduce preotul cel
unsu, den sîngele vițelului, la cortul mărtu-
riei. Și va întinge preotul cu deagetul lui 17
den sîngele vițelului și va stropi de șapte ori
înaintea Domnului înaintea acoperemîntului
celui sfînt. Și den sînge va pune preotul 18
pre coarnele jîrtăvnicului tămîilor tocmirii,
care iaste înaintea Domnului, care iaste în
cortul mărturiei. Și tot sîngele va turna 19
cătră fundul jîrtăvnicului luorilor, carele iaste
lîngă ușile cortului mărturiei. Și tot seul lui 20
va lua de la dînsul și va aduce la jîrtăvnic. Și
va face vițelul în ce chip au făcut vițelul greșā-
lii, așa se va face. Și se va ruga pentru dînșii
preotul, și se va lăsa lor greșala. Și vor 21
aduce pre vițel tot afară den tabără și vor
arde-de-tot pre vițel, în ce chip au arsu vițelul
cel mai denainte: păcatul adunării iaste.
Iară de va greși boiariul și va face una den 22
toate poruncile Domnului Dumnezăului lui
care nu se va face, fără de voie, și va
greși. Și se va cunoaște lui greșala care au 23
greșit într-însa, și-s va aduce darul lui țap den
capre, parte bărbătească, curat, pentru păcat.
Și va pune mîna lui pre capul țapului și-l vor 24
junghea pre el în loc unde junghe arderile-

de-tot înaintea Domnului: pentru greșală
 25 iaste. Și va pune preotul den sîngele cel de
 greșală cu deagetul pre coarnele jîrtăvnicului
 arderilor-de-tot. Și tot sîngele lui va vărsa pre
 26 fundul jîrtăvnicului arderilor-de-tot. Și tot
 seul lui îl va aduce la jîrtăvnic, ca și seul jîrtvei
 mîntuirii. Și se va ruga pentru dînsul preotul
 27 de greșala lui, și se va lăsa lui. Iară un
 suflet de va greși de nevoie, den norodul
 pămîntului, făcînd una den toate poruncile
 28 Domnului care nu se va face, și va greși. Și
 se va cunoaște greșala lui care au greșit
 într-însa, și va aduce darul lui capră den iade,
 curată, parte fâmeiască va aduce pentru gre-
 29 șala care au greșit. Și va pune mîna lui pre
 capul greșalii, și vor junghea capra,
 aceea a greșalii, în locul unde junghe arderi-
 30 le-de-tot. Și va lua preotul den sîngele ei cu
 deagetul lui și va pune pre coarnele jîrtăvni-
 cului arderilor-de-tot. Și tot sîngele va vărsa
 prejur fundul jîrtăvnicului ardirilor-de-tot.
 31 Și tot seul va lua, în ce chip să ia seu de la
 jîrtva mîntuirii, și va aduce preotul pre jîrtăv-
 nic la miros de bună mirosire Domnului. Și se
 va ruga preotul pentru dînsul, și se va lăsa lui.
 32 Iară de va aduce oaie, darul pentru greșală,
 parte fâmeiască, curată să o aducă pre ea.
 33 Și va pune mîna lui pre capul ceia a greșalii și
 vor junghea pre ea pentru greșală, în loc unde
 34 junghe jîrtvele, în loc sfînt. Și luînd preotul
 den sîngele greșalii cu deagetul lui, va pune
 pre coarnele jîrtăvnicului arderii-de-tot. Și
 tot sîngele lui va vărsa prejur fundul jîrtăvni-
 35 cului arderii-de-tot. Și tot seul lui va lua, în
 ce chip să ia seu de oaie de la jîrtva mîntuirii,
 și va pune pre dînsul preotul pre jîrtăvnic, pre
 arderea-de-tot a Domnului. Și se va ruga
 pentru dînsul preotul pentru greșala carea au
 greșit, și i se va lăsa lui.

C A P V

1 **S**i de va greși suflet, și va auzi glas de
 jurămînt, și acesta mărturie au au
 văzut, au știe, de nu va spune, și-s va
 2 lua păcatul lui. Sufletul acela care
 se va atinge de tot lucrul necurat, au
 mortăciune, au prinsu de hiară necurată, au
 den mortăciunile urîciunilor celor necurate,
 au den mortăciunile dobitoacelor necurate, și
 3 se va greși dentru el și se vor pîngări, Sau
 se va atinge den necurăție de om, den toată
 necurăția lui de carea, atingîndu-se, se va pîn-
 gări, și s-au amăgit pre sine și după
 4 aceasta va cunoaște și va greși, Sufletul
 cel fără de-leage, ce împarte cu buzele să
 facă bine sau să facă rău, după toate cîte va
 împărți omul cu jurămînt, și se va uita pre
 sine, și acesta va cunoaște și va greși

una dentr-aceastea, Și-s va răscumpăra pă- 5
 catul pentru carele au greșit asupra lui Și va 6
 aduce pentru care au greșit Domnului, pentru
 greșala care au greșit, parte fâmeiască de la oi
 mieoară sau vātuie den capre, pentru păcat.
 Și se va ruga pentru el preotul pentru greșala
 lui care au greșit, și i se va lăsa lui
 greșala. Iară de nu va putea mîna lui de 7
 ajuns la oaie, va aduce pentru greșala lui
 carea au greșit doao turtureale sau doi pui de
 porumbu Domnului, unul pentru păcat și altul
 pentru ardere-de-tot. Și le va aduce pre 8
 eale la preot, și va aduce preotul întîiu cel
 pentru greșală. Și va rumpe preotul capul lui
 den gît și nu-l va despărți. Și va stropi den 9
 sîngele cel pentru păcat pre păreatele jîrtăv-
 nicului, iară rămășița sîngelui va scură pre
 fundul jîrtăvnicului, pentru că greșală
 iaste. Și al doilea îl va face ardere-de-tot, 10
 după cum să cuvine. Și se va ruga pentru dîn-
 sul preotul, pentru păcatul lui care au greșit,
 și i se va lăsa lui. Iară de nu va afla mîna lui 11
 păreache de turtureale au doi pui de
 porumbu, și va aduce darul lui, pentru carele
 au greșit, al zeacelea lui ifi de făină curată,
 pentru greșală. Să nu toarne pre dînsa untde-
 lemnu, nice să puie preste ea tămîie, căci
 pentru greșală iaste. Și va aduce pre ea 12
 cătră preotul. Și luînd cu mîna preotul
 dentr-însa plină mîna lui, pomenirea ei va
 pune desupra jîrtăvnicului, preste arderile
 ceale de tot Domnului: greșală iaste. Și se 13
 va ruga pentru dînsul preotul pentru greșala
 lui care au greșit, dentru una de acestea, și se
 va lăsa lui. Iară rămășița va fi preotului, ca și
 jîrtva făinii curate". Și grăi Domnul cătră 14
 Moisi, zicînd: „Suflet care va greși pre dînsul 15
 cu uitare, și va greși fără de voie den sfintele
 Domnului, și va aduce pentru greșala lui
 Domnului berbeace curat den oi, preț de
 argint de sicli, cu sicliul cel sfînt, Pentru 16
 carele au greșit. Și care au greșit den
 sfinte, va plăti,și cel preste a cincea parte va
 adaoge preste el și va da pre el preotului. Și
 preotul se va ruga pentru el întru berbeacele
 păcatului, și se va ierta lui. Și sufletul 17
 carele va greși și va face una den toate porun-
 cile Domnului care nu trebuie a face, și n-au
 cunoscut, și va greși, și va lua păcatul lui Și 18
 va aduce berbeace curat den oi, în preț de
 argint întru greșală, cătră preot. Și se va ruga
 preotul pentru el, pentru neștiința lui care
 n-au știut, și el nu știa, și se va lăsa lui.
 Pentru că au greșit 19
 greșală înaintea
 Domnului“.

CAP VI

1 **S**i grăi Domnul către Moisi, zicînd:
 2 „Sufletul care va greși și, neascu-
 3 tîndu, nu va asculta poruncile Dom-
 4 nului și va minți către aproapele-s,
 5 întru zălojire, au pentru soțiire, au
 6 pentru jah, au au făcut vreo strîmbătate veci-
 7 nului, Au au aflat pierzare și va minți pentru
 8 ea și va jura cu strîmbul, pentru una den toate
 9 carele va face omul ca să greșască întru aceas-
 10 tea, Și va fi cînd va greși și va păcătui, și va
 11 da înapoi jaful ce au jefuit, au strîmbătatea ce
 12 au strîmbat, au zălogul ce s-au pus la dînsul,
 13 au pierzarea care au aflat den tot lucrul care
 14 au jurat pentru el cu strîmbul, și va plăti
 15 capul, și al cincilea lui va adaoge preste el. Al
 16 cui iaste, lui va da, în care zi să va dovedi.
 17 Și a greșalii lui, va aduce Domnului berbeace
 18 den oi, curat, preț pentru care au greșit. Și
 19 se va ruga pentru el preotul înaintea Domnu-
 20 lui, și i se va lăsa lui pentru una den toate cîte
 21 au făcut și au greșit întru dînsul“. Și grăi
 22 Domnul către Moisi, zicînd: „Poruncește
 23 lui Aaron și fiilor lui, zicînd: ‘Aceasta iaste
 24 legea arderii-de-tot: aceasta arderea-de-tot
 25 pre arderea ei pre jîrtăvnic, toată noaptea va
 26 arde, pînă demineța, nu se va stinge focul
 27 carele iaste pre jîrtăvnicul lui. Și se va
 28 îmbrăca preotul în haină de in, și nădragi de
 29 in va îmbrăca prejur trupul lui, și va lua aduci-
 30 re-preste-tot carea o va topi focul [la] arde-
 31 rea-de-tot de la jîrtăvnic. Și o va pune pre
 32 ea alătura cu jîrtăvnicul. Și va dezbrăca veș-
 33 mîntul lui și va îmbrăca alt veșmînt, și va
 34 scoate aducerea-de-preste-tot afară den
 35 tabără, la loc curat. Și foc pre jîrtăvnic va
 36 arde pre dînsul și nu se va stinge, și va arde
 37 preotul pre dînsul leamne de dimineța –
 38 dimineța și va clădi pre el arderea-de-tot și
 39 va pune preste el săul mîntuirii. Și foc
 40 pururea va arde pre jîrtăvnic, nu se va stinge.
 Aceasta e legea jîrtvei care o vor aduce fiii
 lui Aaron, preoții, denaintea Domnului, împo-
 triva jîrtăvnicului. Și va lua dentr-însul
 preotul cu mîna den făina cea curată a jîrtvei,
 cu untdelemnul ei și cu toată tămîia ei, carele
 sînt pre jîrtvă, și va aduce pre jîrtăvnic,
 luare-de-rod: miros de bună mirosire, pome-
 nirea ei Domnului. Iară ce va rămînea den
 ea, va mînce Aaron și fiii lui. Azime se vor
 mînce în loc sfînt, în curtea cortului mărturiei
 vor mînce pre ea. Nu se va coace dospită.
 Parte pre ea am dat lor den aducirile Domnu-
 lui; sfîntă sfintelor iaste, ca și ale greșelii și
 ca și ale păcatului. Toată partea bărbă-
 tească den preoți vor mînce pre ea. Leage

veacinică în rudile voastre, den aducirile
 Domnului; tot care se va atinge de eale se va
 sfinți“. Și grăi Domnul către Moisi, zicînd: 19
 „Acesta e darul lui Aaron și fiilor lui, care vor 20
 aduce Domnului, în ziua care vei unge pre
 dînsul: al zeacelea de ifi făină curată la jîrtvă
 pururea, jumătatea ei de dimineța și jumăta-
 tea ei înde sară. Pre tigiaie cu untdelemnul 21
 se va face, frămîntată va aduce pre ea, sucite,
 jîrtvă de frînturi, jîrtvă întru miros bunei
 mirosiri Domnului. Preotul cel unsu, cel 22
 pentru dînsul, den fiii lui, va face pre ea.
 Leage veacinică: tot să va săvîrși. Și toată 23
 jîrtva preotului, de tot va fi arsă și nu să va
 mînce“. Și grăi Domnul către Moisi, zicînd: 24
 „Grăiaște lui Aaron și fiilor lui, zicînd: 25
 ‘Aceasta e legea greșalii: în loc unde junghe
 arderile-de-tot, vor junghea și cel al păcatu-
 lui, înaintea Domnului; sfîntă sfintelor iaste.
 Preotul ce o va aduce pre ea o va mînce pre 26
 dînsa. În loc sfînt să va mînce, în curtea cortu-
 lui mărturiei. Tot cine se va atinge de căr- 27
 nurile ei se va sfinți. Și pre carele se va stropi
 den sîngele ei pre haine, ce se va stropi pre
 ea, se va spăla în loc sfînt. Și vas de oală, în 28
 care se va fiarbe într-însul, se va sfărîma; iară
 de se va fiarbe în vas de aramă, să-l freace pre
 el și să-l speale cu apă. Tot cine e parte 29
 bărbătească întru preoți va mînce aceste;
 sfînte sfintelor sînt Domnului. Și toate 30
 cîte-s pentru păcat, căroră se vor aduce
 înlăuntru den sîngele lor, în cortul mărturiei,
 să să roage la sfînt, să nu să mînce; cu foc să
 să arză. Și aceasta e legea berbeaciului 31
 celui pentru greșală; sfînte sfintelor iaste: În 32
 loc unde junghe arderile-de-tot vor junghe
 berbeacele greșalii înaintea Domnului, și sîn-
 gele va vărsa pre fundul jîrtăvnicului împre-
 jur. Și tot seul lui va lua de la el, și mijlocul, 33
 și seul ce acopere mațele, și tot seul ce iaste
 preste ceale den pîntice, Și amîndoi rāni- 34
 chii și seul ce iaste preste ei, ce iaste preste
 coapse, și seul ce iaste la ficați, cu rānichii le
 va lua aceste. Și le va aduce pre eale 35
 preotul pre jîrtăvnic, aducire, miros de bună
 mirosire Domnului; pentru greșală iaste.
 Tot cine e parte bărbătească dentru preoți va 36
 mînce pre eale, în loc sfînt se vor mînce;
 sfînte sfintelor sînt. În ce chip iaste al gre- 37
 șalii, așa iaste și al păcatului, leage una e lor.
 Preotul care se va ruga întru sine, lui va
 fi. Și preotul ce aduce ardere-de-tot a omu- 38
 lui, pialea arderei-de-tot care aduce el, lui va
 fi. Și toată jîrtva carea se va face în cupto- 39
 riu și toată carea se va face pre grătariu sau
 pre tigiaie, a preotului ce aduce pre ea, a lui va
 fi. Și toată jîrtva făcută cu untdelemnul, 40

și nu prefăcută, la toți fiii lui Aaron va fi, fiștecăruiă întocma.

C A P V I I

1 **A**ceasta e legea jîrtvei mîntuirii, carea
2 vor aduce Domnului: De vor aduce
3 pentru lauda pre ea, și va aduce la
4 jîrtva laudei pîini de făină curată,
5 făcute în untdelemn, și turte nedos-
6 pite, unse cu untdelemn, și făină aleasă, fră-
7 mîntată cu untdelemn. Pre pîini nedos-
8 pite va aduce darurile lui, pre jîrtvă de laudă
9 mîntuirii lui. Și va aduce de la dînsul unul
10 den toate darurile lui, luare Domnului; preo-
11 tului ce toarnă sîngile mîntuirii, lui va fi.
12 Și cărnurile jîrtvei laudei mîntuirii, lui vor fi
13 și, în carea zi să dăruiască, se vor mînca. Nu
14 vor lăsa dentr-însa pînă dimineța. Și de
15 va jîrtvui rugă de bunăvoie darul lui, în carea
16 zi va aduce jîrtva lui, se va mînca, și a doo zi.
17 Și ce va rămînea den cărnurile jîrtvei pînă a
18 treia zi, cu foc se va arde. Iară de mîncînd
19 va mînca den cărnuri a treia zi, nu se va priimi
20 celui ce aduce lui, nu se va socoti lui, pentru că
21 pîngăriciune iaste. Iară sufletul care va mînca
22 den eale, păcatul va lua. Și cărnuri, cîte se
23 vor atinge de tot necuratul, nu se vor mînca,
24 în foc de tot se vor arde. Tot curatul va mînca
25 carne. Și sufletul care va mînca den cărnuri-
26 rile jîrtvei mîntuirii, care iaste a Domnului, și
27 necurăția lui - pre dînsul, va peri sufletul
28 acela den norodul lui. Și sufletul care se va
29 atinge de tot lucrul necurat, sau de necurăție
30 de om, sau de ceale cu patru picioare, necu-
31 rate, sau de toată urîciunea necurată, și va
32 mînca den cărnurile jîrtvei mîntuirii, carele
33 iaste Domnului, va peri sufletul acela den
34 norodul lui". Și grăi Domnul cătră Moisi,
35 zicînd: „Grăiaște fiilor lui Israil, zicînd:
36 'Tot seul oilor, și al boilor, și al caprelor, să nu
37 mîncați. Și seu de mortăciune și prinsă de
38 hiară se va lucra la tot lucrul, și la mîncare nu
39 se va mînca. Tot carele va mînca seu de la
40 dobitoace den care veț aduce dentr-însule
41 aducere Domnului, va peri sufletul acela den
42 norodul lui. Tot sîngele să nu mîncaț, în tot
43 sălaşul vostru, den dobitoace și den pasări.
44 Tot sufletul care va mînca sînge, va peri sufle-
45 tul acela den norodul lui". Și grăi Domnul
46 cătră Moisi, zicînd: „Și fiilor lui Israil le vei
47 grăi, zicînd: 'Cela ce aduce jîrtvă mîntuirii lui
48 Domnului, va aduce darul lui Domnului den
49 jîrtva mîntuirii lui. Mîinele lui vor aduce
50 aducerile Domnului; seul ce iaste preste
51 pieptu și seul ce iaste preste ficaț vor aduce
52 lui, ca să puie dare înaintea Domnului.' Și
53 va aduce preotul seul ce iaste preste piep-

tu pre jîrtăvnic, și va fi pieptul, lui Aaron și fiilor
54 lui. Și brațul cel drept veț da luoare 22
55 preotului, den jîrtvele mîntuirii voastre.
56 Cela ce aduce sîngele mîntuirii și seul, den fiii 23
57 lui Aaron, lui va fi brațul cel drept în parte'.
58 Pentru că pieptul punerii-deasupra și brațul 24
59 luorii am luat de la fiii lui Israil, den jîrtvele
60 mîntuirii voastre, și le-am dat pre dînsule lui
61 Aaron preotul și fiilor lui, lege veacinică, de
62 la fiii lui Israil. Aceasta e ungerea lui Aaron 25
63 și ungerea fiilor lui, den aducerile Domnului,
64 întru care zi au adus pre ei ca să prețească
65 Domnului, După cum au poruncit Domnul 26
66 să le dea lor întru care zi au unsu pre dînsii, de
67 la fiii lui Israil, de lege veacinică întru rudele
68 lor". Aceasta e lege arderilor-de-tot și a 27
69 jîrtvei și pentru greșală și pentru păcat, și a
70 săvîrșirii, și a jîrtvei mîntuirii, În ce chip au 28
71 poruncit Domnul lui Moisi în muntele Sinaiei,
72 în care zi au poruncit fiilor lui Israil să aducă
73 darurile lor înaintea Domnului, în pustiiul Sinaii.

C A P V I I I

1 **S**i grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: 1
2 „Ia pre Aaron și pre fiii lui, și veșmin- 2
3 tele lui, și untdelemnul ungerii, și
4 vițelul cel pentru păcat, și cei doi ber-
5 beci, și coșnița cu azimele, Și toată 3
6 adunarea soborului care era la ușa cortului
7 mărturiei". Și făcu Moisi duple cum au 4
8 poruncit lui Domnul, și au adunat toată adu-
9 narea la ușa cortului mărturiei. Și zise Moisi
10 cătră adunare: „Acesta iaste cuvîntul ce au 5
11 poruncit Domnul să facă". Și aduse Moisi 6
12 pre Aaron și pre fiii lui Și spălă pre dînsii 7
13 cu apă. Și l-au îmbrăcat cu haină și l-au
14 încinsu cu brîul și-l îmbrăcă cu haina cea pînă
15 jos ș-au pus preste dînsul cea preste
16 umăr. Și au încinsu pre dînsul după face- 8
17 rea cei preste umăr, și au strînsu pre dînsul cu
18 dînsa, și au pus preste dînsul engolpiul, și au
19 pus peste engolpiu arătarea și adevărul. Și 9
20 au pus mitra pre capul lui, și au pus pre mitră,
21 den fața lui, potcoava cea de aur cea sfințită
22 sfîntă, duple cum au poruncit Domnul lui
23 Moisi. Și luo Moisi den untul-de-lemn al 10
24 ungirii și au unsu cortul și toate vasele lui și-l
25 sfinți pre dînsul. Și stropi dentr-însul pre 11
26 jîrtăvnic de șapte ori, și au unsu pre jîrtăvnic
27 și l-au sfințit pre dînsul, și toate vasele lui, și
28 spălătoarea și fundul ei, și le-au sfințit pre
29 dînsule. Și turnă Moisi den untdelemnul 12
30 ungerii pre capul lui Aaron și-l unse pre
31 dînsul și-l sfinți pre el. Și aduse Moisi 13
32 pre fiii lui Aaron, și îmbrăcă pre dînsii
33 haine, și încinse pre dînsii cu brîne, și le-au
34 pus chivere, după cum porunci Domnul

14 lui Moisi. Și aduse Moisi vițelul cel pentru
 15 păcat și au pus Aaron și fiii lui mâinile lor pre
 16 capul vițelului celui pentru păcat. Și
 17 junghe pre dînsul și luo Moisi den sînge și au
 18 pus pre coarnele jîrtăvnicului împrejur cu
 19 deagetul lui și au curățit jîrtăvnicul. Și sîngele
 20 au vărsat pre fundul jîrtăvnicului, și-l sfinți
 21 pre el, ca să să roage pre dînsul. Și luo
 22 Moisi tot seul ce era pre mațe, și seul ce era
 23 preste ficați, și amîndoi rănichii și seul ce era
 24 peste dînșii, și aduse Moisi pre jîrtăvnic. Și
 25 vițelul și pialea lui și carnea lui și baliga lui
 26 le-au arsu, afară den tabără, cu foc, după cum
 27 porunci Domnul lui Moisi. Și aduse Moisi
 28 berbeacile cel de ardere-de-tot, și au pus
 29 Aaron și fiii lui mâinile lor pre capul berbeaci-
 lui. Și junghe Moisi berbeacile, și turnă Moisi
 sîngele pre jîrtăvnic împrejur. Și berbeacele
 l-au împărțit bucăți după părțile lui și au adus
 Moisi capul și părțile și seul. Și pîntecile, și
 picioarele le-au spălat cu apă; Și aduse
 Moisi tot berbeacele pre jîrtăvnic: ardere-de-
 tot iaste, întru miros de bună mirosire, adu-
 cere iaste Domnului, după cum au poruncit
 Domnul lui Moisi. Și aduse Moisi berbea-
 cele al doilea, berbeace de săvîrșire. Și puse
 Aaron și fiii lui mâinile lor pre capul berbeace-
 lui. Și junghe pre dînsul, și luo Moisi den
 sîngele lui și puse pre marginea urechii lui
 Aaron cea dreaptă și pre marginea mîinii lui
 cei dreapte și pre marginea piciorului lui
 celui drept. Și aduse Moisi pre fiii lui
 Aaron și puse Moisi den sînge pre marginea
 urechilor lor celor dreapte și pre marginea
 mîinilor lor celor dreapte și pre marginea
 picioarelor lor celor dreapte, și turnă Moisi
 sîngele pre jîrtăvnic împrejur. Și luo Moisi
 seul și mijlocul și seul cel de preste pîntece și
 seul ficatului, și amîndoi rănichii și seul de
 preste dînșii, și brațul cel drept. Și den
 coșnița săvîrșirii, carea iaste înaintea Dom-
 nului, și luo o pîine azimă și o pîine de untde-
 lemnu și o turtă, și au pus pre seu. Și brațul
 cel drept. Și puse toate pre mâinile lui Aaron
 și pre mâinile fiilor lui. Și le-au dus pre dîn-
 săle luoare înaintea Domnului. Și au luat
 acestea Moisi den mîinile lor și le-au dus pre
 eale pre jîrtăvnic, preste arderea-de-tot a
 săvîrșirii, miros de bună mirosire: aducere
 iaste Domnului. Și luînd Moisi pieptul, au
 luat pre el punere-desupra înaintea Domnu-
 lui, den berbeacele săvîrșirii, și să făcu lui
 Moisi în parte, după cum porunci Domnul lui
 Moisi. Și luo Moisi den untdelemnul ungerii și
 den sîngele de pe jîrtăvnic și stropi pre Aa-

ron și pre veșmintele lui, și pre fiii lui și pre
 veșmintele fiilor lui împreună cu dînsul. Și 30
 sfinți pre Aaron și veșmintele lui, și pre fiii lui
 și veșmintele fiilor lui împreună cu dînsul. Și
 zise Moisi cătră Aaron și cătră fiii lui:
 „Fiarbeț carnea în curtea cortului mărturiei, 31
 în loc sfînt, și acolo veț mînca pre ea și pîinele
 ce-s în coșnița săvîrșirii, în ce chip mi s-au
 poruncit zicînd: ‘Aaron și fiii lui vor mînca pre
 eale’. Și ce va rămînea den cărnuri și den 32
 pîine, cu foc veț arde. Și den ușa cortului 33
 mărturiei nu veț ieși șapte zile, pînă să va
 plini ziua săvîrșirii voastre: pentru că 7 zile va
 săvîrși mîinile voastre. În ce chip au făcut 34
 în ziua aceasta, porunci Domnul aceasta să se
 facă pentru ca să se roage pentru voi. Și 35
 pre ușa cortului mărturiei veț șede 7 zile,
 ziua și noaptea. Și veț păzi pazele Domnului,
 pentru ca să nu muriț. Pentru că așa mi-au
 poruncit Domnul“. Și făcu Aaron și fiii lui 36
 toate cuvintele cîte au poruncit Domnul lui
 Moisi.

C A P I X

i fu a opta zi, au chemat Moisi pre 1
 Aaron și pre fiii lui, și bătrîimea lui
 Israil. Și zise Moisi cătră Aaron: 2
 „Ia-ți ție vițel den boi pentru păcat, și
 berbeace pentru ardere-de-tot,
 curate, și le ado pre eale înaintea Domnului.
 Și bătrîimei lui Israil vei grăi zicînd: ‘Luați 3
 țapi den capre, unul pentru păcat, și berbeace
 și vițel și miel de un an, de ardere-de-tot,
 curate, Și vițel den vaci și berbeace, spre 4
 jîrtva mîntuirii, înaintea Domnului, și făină
 curată, amestecată cu untdelemn, căce Dom-
 nul Se va arăta astăzi întru voi’“. Și luară 5
 precum au poruncit Moisi, în preajma cortului
 mărturiei, și veniră toată adunarea și stătură
 înaintea Domnului. Și zise Moisi: „Acesta 6
 iaste cuvîntul care au zis Domnul; faceț, și să
 va arăta întru voi mărirea Domnului“. Și 7
 zise Moisi lui Aaron: „Apropie-te cătră jîrtăv-
 nic și fă ce e pentru greșala ta, și arderea-de-
 tot a ta, și te roagă pentru tine și pentru casa
 ta. Și fă darurile norodului și te roagă pentru
 dînșii, în ce chip au poruncit Domnul“. Și 8
 să apropie Aaron cătră jîrtăvnic și au junghiat
 vițelul cel pentru greșala lui. Și aduseră fiii 9
 lui Aaron sîngele cătră dînsul, și au întinsu
 deagetul lui în sînge, și au pus pre coarnele
 jîrtăvnicului, și sîngele l-au vărsat lîngă fun-
 dul jîrtăvnicului. Și seul și amîndoi rănichii 10
 și seul cel de la ficați celui pentru păcat l-au
 dus la jîrtăvnic, în ce chip au poruncit
 Domnul lui Moisi. Și cărnurile și pialea 11
 au arsu cu foc, afară den tabără. Și au 12
 junghiat arderea-de-tot. Și aduseră fiii lui

Aaron sîngele cătră dînsul și-l vărsară pre jîrtăvnic împrejur. Și arderea cea de tot i-au adus lui și părțile, și capul l-au pus pre jîrtăvnic. Și au spălat pîntecele și picioarele cu apă. Și au pus ardere-de-tot pre jîrtăvnic. Și au adus darul norodului. Și au luat țapul cel pentru greșala norodului. Și l-au jungheat pre el și l-au curățit pre el, ca și cel dentîiu. Și au adus arderea cea de tot și au făcut pre dînsa după cum se cuvine. Și aduse jîrtva și ș-au umplut mîinile de dînsa. Și au pus peste jîrtăvnic fără de arderea cea de tot de dimineață. Și au junghiat pre vițel și pre berbeacele jîrtvei mîntuirei norodului. Și au adus fiii lui Aaron sîngele cătră dînsul, și au vărsat cătră jîrtăvnic împrejur. Și seul cel de la vițel, și de la berbeace, mijlocul și seul ce acoperă peste pîntece, și amîndoi rănichii și seul ce iaste peste dînșii, și seul cel de peste ficat, și au pus seurile preste piepturi. Și au adus seurile pre jîrtăvnic. Și pieptul și brațul cel drept l-au luat Aaron. Luare înaintea Domnului, în ce chip au poruncit Moisi. Și rîdicînd Aaron mîinile pre norod, au blagoslovit pre ei. Și să pogorî făcînd cea pentru greșală și arderile-de-tot și ceale ale mîntuirei. Și întră Moisi și Aaron la cortul mărturie și, ieșind, au blagoslovit tot norodul. Și să ivi mărirea Domnului la tot norodul. Și ieși de la Domnul foc și mîncă ceale de pre jîrtăvnic, și arderile-de-tot și seurile, și au văzut tot norodul, și să spămîntă și căzură pre față.

C A P X

Si luînd cei doi feciori ai lui Aaron, Nadav și Aviud, cineș cădelnița lui, au pus pre eale foc și au pus preste eale tămîie și au adus înaintea Domnului foc strein, care n-au poruncit Domnul lor. Și ieși foc de la Domnul și i-au mîncat pre dînșii, și au murit înaintea Domnului. Și zise Moisi cătră Aaron: „Aceasta iaste care au zis Domnul, zicînd: ‘Întru ceia ce să apropie de Mine. Mă voiu sfinți și întru toată adunarea. Mă voiu proslăvi’“. Și să umili Aaron. Și au chemat Moisi pre Misadai și pre Elisafan, feciorii lui Oziil, feciorii fratelui tatălui [lui] Aaron, și zise lor: „Veniți și rădicați pre frații voștri den naintea sfintelor, afară den tabără“. Și veniră și rădicară pre dînșii cu hainele lor, afară den tabără, în ce chip au zis Moisi. Și zise Moisi cătră Aaron și cătră Eliazar și Ithamar, fiii lui cei rămași: „Capul vostru să nu-l descoperiți de chivere și hainele voastre să nu le rumpeți, pentru ca să nu muriți, și preste toată adunarea va fi mînie.

Iară frații voștri, toată casa lui Israil, vor plînge pîrjolul care s-au pîrjolit de Domnul. Și den ușa cortului mărturie să nu ieșiți, pentru ca să nu muriți. Pentru că untdelemnul ungerii, cel de la Domnul, pre voi iaste“. Ș-au făcut după cuvîntul lui Moisi. Și grăi Domnul lui Aaron, zicînd: „Vin și rachiu nu veți bea, tu și fiii tăi cu tine, cînd vei merge la cortul mărturie, au apropiindu-vă cătră jîrtăvnic, și nu veți muri; de lege veacinică întru rudele voastre, Să să osibească între cei sfinți și între cei pîngăriți, și între cei necurați și între cei curați. Și să îndereptezi pre fiii lui Israil toate ale legii, cîte au grăit Domnul cătră dînșii pren mîna lui Moisi“. Și zise Moisi cătră Aaron și cătră Eliazar și Ithamar, fiii lui cei rămași: „Luați jîrtva ce au rămas den aducerile Domnului și veți mînce azime lîngă jîrtăvnic; sfinte sfintelor sînt. Și veți mînce pre eale în loc sfînt, pentru că de lege ție iaste, și lege fiilor tăi, aceasta, den aducerile Domnului, pentru că așa au poruncit mie Domnul. Și pieptul osebirei și brațul luorii veți mînce în loc sfînt, tu și fiii tăi și casa ta împreună cu tine, pentru că lege ție și lege fiilor tăi se-au dat, den jîrtvele mîntuirei fiilor lui Israil. Brațul luorii și pieptul osăbirei, preste aducerile seurilor vor aduce osăbire, să osăbească înaintea Domnului. Și va fi ție și fiilor tăi și featelor tale împreună cu tine lege veacinică, în ce chip porunci Domnul lui Moisi“. Și țapul cel pentru greșală, cercînd l-au cercat Moisi, și așa au fost arsu. Și s-au mîniat Moisi pre Eliazar și pre Ithamar, fiii lui Aaron cei rămași, zicînd: „Pentru căce n-ați mîncat cea pentru păcat în loc sfînt? Pentru că sfinte sfintelor sînt, aceasta v-au dat voao să mîncăți pentru ca să luați păcatul adunării și vă veți ruga pentru ei înaintea Domnului. Pentru că nu s-au adus den sîngele lui la sfîntu; den față, înlăuntru, veți mînce pre el, în loc sfînt, în ce chip mi s-au poruncit mie“. Și grăi Aaron cătră Moisi, zicînd: „De-au adus astăzi ceale pentru greșalele lor și arderile-de-tot ale lor înaintea Domnului, și mi s-au întîmplat mie ca acestea, și voiu mînce cea pentru greșală astăzi, oare plăcut va fi Domnului?“ Și auzi Moisi și-i plăcu lui.

C A P X I

Si grăi Domnul cătră Moisi și cătră Aaron, zicînd: „Grăiți fiilor lui Israil, zicînd: ‘Acestea-s dobitoacele carele veți mînce, den toate dobitoacele ce-s pre pămînt: Tot dobitocul cu unghie îngemănată, și unghi

unghind a doao copite, și scofînd rumegătură,
 4 între dobitoace, aceastea veți mînca. Însă
 dentra-aceastea nu veți mînca – den ceale ce
 nu aduc rumăgătură și den ceale ce nu-s des-
 picate la copite, și unghiescu unghi: cămila,
 pentru că nu aduce rumăgătură aceasta,
 copita nu-i iaste despicață, necurată e aceasta
 5 voao. Și ariciul, căce nu aduce rumăgătura
 acesta și la copită nu e despicat, necurat voao
 6 acesta. Și iepurile, căce nu aduce rumăgă-
 tură acesta și la copită nu e despicat, necurat
 7 voao acesta. Și pre porcu, căce are copita
 despicață acesta și unghiaște unghi de copită
 și acesta nu scoate rumăgătură, necurat
 8 acesta voao. Den cărnurile lor să nu mîn-
 cați și den mortăciunile lor să nu vă atingeți,
 9 necurate aceastea voao. Și aceastea veți
 mînca, den toate cîte-s în apă, toate cîte sînt la
 eale aripi și solzi, în ape și în mări și pîraie,
 10 acealea veți mînca. Și toate cîte nu-s la dîn-
 sele aripi, nici solzi, în ape, în mări și în
 pîraie, den toate cîte scot apele și den tot
 sufletul viu den apă, urîciune iaste, și urîciuni
 11 să fie voao. Den cărnurile lor să nu mîncați
 12 și de mortăciunile lor să vă scîrbiți. Și toate
 cîte nu-s la dînsele aripi, nice solzi, den
 cîte-s în ape, urîciune aceastea să fie voao.
 13 Și aceastea să le urîți den zburătoare și nu se
 vor mînca, scîrbe sînt: vulturul și gripsorul și
 14 vulturul de mare Și șorlița și caia și cîte-s
 15 aseamene ei Și tot corbul și cîte-s aseame-
 nene lui și struțul și bogza și babița și cîte-s
 16 aseamene ei Și coruiul și cîte-s aseamene lui
 17/18 Și corbul de noapte și hărețul și stîrcul Și
 19 porfirion și barza și lebăda Și erodion și
 haradrion și aseamenea lor și pupăza și lilia-
 20 cul. Și toate cîte-s tîrîtoare, den ceale zbu-
 rătoare, carele pe patru umblă, urîciune voao
 21 sînt. Fără numai aceastea veți mînca den
 toate tîrîtoarele ceale ce zboară, carele mergu
 pe patru: care au fluieră mai sus de picioarele
 lor, ca să saie cu eale pre pămînt. Și aceastea
 22 veți mînca dentr-însele: Vruhul și cîte-i
 seamănă lui și pre atachis și cîte-i seamănă lui
 și pre cel ce să bate cu șerpîi și cîte-s aseame-
 23 nea lui și lăcusta și cîte samănă ei. Și tot
 tîrîtoriu den ceale zburătoare, la carele-s
 patru picioare, urîciune voao sînt. Și în-
 24 tra-acealea vă veți pîngări; Tot cela ce să
 atinge de mortăciunile lor necurat va fi pînă
 25 seara; Și tot cela ce va rădica den mortă-
 ciunile lor, îș va spăla hainele lui, și necurat
 26 va fi pînă sara. În tot dobitocul carele iaste
 cu copită despicață și are unghi unghind, și
 rumegătură nu rumăgă, necurat va fi voao.

Tot cela ce se va atinge de mortăciunile lor
 necurat va fi pînă sara. Și tot cela ce va 27
 merge pre mîini, întru toate jîgăniile carele
 mergu pre patru, necurate sînt voao. Tot cela
 ce se va atinge de mortăciunile lor necurat va
 fi pînă în sară. Și cela ce va rădica den 28
 mortăciunile lor, va spăla hainele lui, și necu-
 rat va fi pînă în sară. Necurate aceastea vor fi
 voao. Și aceastea voao necurate, den tîrî- 29
 toarele ce să tîrăscu pre pămînt: pisica și șoa-
 recile și corcodelul cel de pămînt și cîte-i
 samănă lui, Chițoranul și hameleon și 30
 nevăstuica și șopîrla și șomîcul. Aceastea 31
 necurate sînt voao, den toate tîrîtoarele care
 să tîrăscu pre pămînt. Tot cela ce să va atinge
 de mortăciunile lor necurat va fi pînă în sară.
 Și tot pre care va cădea dentr-însele pre 32
 cevași, murind aceastea, necurat va fi, den tot
 vasul de lemn, au de haină, au de piale, au de
 sac, tot vasul ce se va face lucru întru el, în
 apă să va muia, și necurat va fi pînă în sară, și
 după aceea curat va fi. Și tot vasul de oală 33
 în carele va cădea dentra-aceastea înlăuntru,
 cîte vor fi înlăuntru necurate vor fi, și el să va
 sfărîma. Și toată bucata care mîncați, pre 34
 care ar veni pre dînșă apă, necurată va fi
 voao. Și toată băutura care să bea den tot
 vasul, necurat va fi. Și tot ce va cădea den 35
 mortăciunile lor pre dînșul necurat va fi. Cup-
 toare și căminuri se vor surpa. Necurate
 aceastea sînt, și necurate vor fi voao; Afară 36
 den izvoarale apelor și den gropi și den adu-
 nare de apă, va fi curată. Iară cela ce se va
 atinge de mortăciunile lor necurat va fi.
 Iară de va cădea den mortăciunile lor preste 37
 toată sămînța de sămănat, care să samănă,
 curat va fi. Iară de se va vărsa apa preste 38
 toată sămînța și va cădea den mortăciunile lor
 pre dînșă, necurată iaste voao. Iară de va 39
 muri den dobitoacele care iaste voao slobodă
 a mînca acesta, cela ce se va atinge de mortă-
 ciunile lor necurat va fi pînă în sară. Și cela 40
 ce va mînca den mortăciunile lor, va spăla
 hainele lui, și necurat va fi pînă în sară. Și cela
 ce va rîdica den mortăciunile lui, va spăla hai-
 nele lui și să va spăla cu apă, și necurat va fi
 pînă în seară. Și tot tîrîtoriu care să tîraște 41
 pre pămînt, urîciune să fie voao acesta, să nu
 să mînince. Și tot cela ce merge pre pîn- 42
 tece și tot cela ce merge pe patru pururea,
 carele are mulțime de picioare, întru toate tîrî-
 toarele ce să tîrăscu pre pămînt, să nu mîncați
 pre eale că urîciune voao iaste. Și să nu vă 43
 spurcați sufletele voastre în toate tîrîtoarele ce
 să tîrăscu pre pămînt și să nu vă pîngăriți în-

tru acestea, și nu veți fi necurați întru aceas-
 44 tea. Pentru [că] Eu sînt Domnul Dumne-
 zeul vostru, și vă veți sfinți, și sfinț veți fi, că Eu
 sînt sînt, Domnul Dumnezăul vostru, și nu
 veți pîngări sufletele voastre întru toate tîrî-
 45 toarele ce să mișcă pre pămînt. Căci Eu
 sînt Domnul, Cea ce v-am scos pre voi den
 pămîntul Eghipetului, ca să vă fiu voao Dum-
 nezău, și veți fi sfinți, căce sînt sînt Eu”
 46 Aceasta e legea pentru dobitoace și pentru
 pasări, și a tot sufletul ce să mișcă în apă și a
 47 tot sufletul ce să tîrăște pre pămînt, Ca să
 să osăbească între ceale necurate și între
 ceale curate și să înveaște pre fiii lui Israil întru
 mijlocul celora ce nascu ceale vii, care să
 mănîncă, și întru mijlocul celora care nascu
 ceale vii, și nu să mănîncă.

C A P X I I

1 **S**i grăi Domnul cătră Moisi, zicînd:
 2 „Grăiaște fiilor lui Israil, și vei grăi
 cătră ei zicînd: ‘Fămeaia care se va
 îngreca și va naște făt necurată va fi 7
 zile; după zilele osebirii necurații ei,
 3 necurată va fi. Și a opta zi, să taie trupul
 4 acoperemîntului marginii lui. Și 33 de zile
 va șede în sîngele cel necurat al ei, de tot
 sfîntul nu se va atinge și la sfîntenie nu va
 întra, pînă se vor plini zilele curățirii ei.
 5 Iară de va naște fată, și necurată va fi de doao
 ori cîte 7 zile după necurația ei. Și 66 de zile va
 6 șede în sîngele cel necurat al ei. Și cînd se
 vor plini zilele curățirii ei, pre fiu au pre fată,
 va aduce miel de un an, curat, la ardere-de-tot
 și puiu de porumbu au turturea pentru păcat,
 7 la ușa cortului mărturiei, cătră preot; Și va
 aduce pre el înaintea Domnului și se va ruga
 pentru dînsa popa și va curăți pre ea de rana
 sîngelui ei. Aceasta e legea ceia ce naște făt
 8 au fată. Iară de nu află mîna ei de ajuns la
 miel, și va lua doao turtureale au doi pui de
 porumb, unul pentru ardere-de-tot și unul
 pentru păcat, și să va ruga pentru dînsa preo-
 tul, și să va curăți”.

C A P X I I I

1 **S**i grăi Domnul cătră Moisi și Aaron,
 2 zicînd: „La om, de se va face oarecă-
 ruia în pialea feații lui struncinătură
 de semnare au semnu de stricăciune
 și se va face în pialea trupului lui
 pipăire de bube, și va veni cătră Aaron preo-
 3 tul sau la unul den fiii lui, preoții. Și
 va vedea preotul pipăirea în pialea trupului
 lui, și părul în pipăire se va premeni în albu, și
 vedea pipării iaste afund den pialea
 trupului său, pipăire de stricăciune iaste. Și
 va vedea preotul și va pîngări pre el.
 4 Iară de va fi și stricăciune albă în pialea tru-

pului lui, și afund nu va fi vedea ei den
 piale și părul lui nu s-au premenit în albi-
 ciune, ce iaste el negru, și va osebi preotul
 pipăirea 7 zile. Și va vedea preotul pipăi- 5
 rea a șaptea zi și, iată, pipăirea rămîne înain-
 tea lui, n-au scăzut pipăirea în piale, și-l va
 osebi pre dînsul preotul 7 zile, al doilea rînd.
 Și va vedea preotul pre dînsul a șaptea zi, al 6
 doilea rînd, și, iată, înnegrită pipăirea, n-au
 făcut semnu pipăirea în piale, și-l va curăți
 pre dînsul preotul; pentru că semnu iaste. Și,
 spălînd hainele lui, curat va fi. Iară de se va 7
 premeni și se va întoarce semnul în piale,
 după ce-l va vedea pre dînsul preotul ca să-l
 curățască pre el, și să va arăta al doilea rînd
 preotului și-l va vedea pre el preotul și, iată,
 să întoarse semnul în piale, și-l va pîngări pre 8
 el preotul; stricăciune iaste. Și pipăire de
 stricăciune de se va face în om și va veni la
 preot și va vedea preotul Și, iată, rană albă 9
 în piale, și ea au premenit păr albu, și den
 ceale sănătoase al trupului celui viu în
 rană, Stricăciune veache iaste întru pia- 10
 lea feații lui; Și-l va pîngări pre el preotul 11
 și-l va osebi pre dînsul, pentru că necurat
 iaste. Iară de-nflorind va înflori stricăciu- 12
 nea în piale și va acoperi stricăciunea toată
 pialea pipării, den cap pînă la picioarele lui,
 preste toată vedea preotului, Și va 13
 vedea preotul și, iată, au acoperit stricăciunea
 toată pialea trupului lui, și va curăți lui preo-
 tul pipăirea, pentru că tot au primenit în albu;
 curat iaste. Și întru carea zi se va ivi în el 14
 trup viu, se va pîngări; Și va vedea preotul 15
 trupul cel sănătos, și-l va pîngări pre el, tru-
 pul cel sănătos, căce necurat iaste; stricăciune
 iaste. Iară de se va așaza trupul cel sănătos 16
 și să va premeni în albu, și va veni la
 preotu Și va vedea preotul și, iată, se-au 17
 primenit pipăirea în albiciune, și va curăți
 preotul pipăirea; curat iaste. Și trupul, de 18
 se va face în pialea lui rană și se va vin-
 deca Și se va face în locul ranii struncină- 19
 tură albă, au stricăciune albă au roșiatică, și
 se va arăta preotului Și va vedea preotul și, 20
 iată, vedea mai afund decît pialea, și părul
 ei s-au primenit în albiciune, și-l va pîngări
 pre el preotul; pipăire de stricăciune iaste, în
 rană au înflorit. Iară de va vedea preotul și, 21
 iată, nu iaste într-însul păr albu și afund nu va
 fi den pialea feații și ea va fi negrită, și-l va
 osăbi pre el preotul 7 zile. Iară de se va 22
 vărsa cu vărsare în piale, și-l va pîngări pre el
 preotul; pipăire de stricăciune iaste, în rană
 au înflorit. Iară de va rămînea pre locul lui 23
 stricăciunea și nu se va răvărsa, sammu al
 ranii iaste, și va curăți pre dînsul preotul.

- 24 Și trup, de se va face în pialea lui ardere de foc și să va face în pialea lui celui bolnav, cel însănătoșat de ardere, lucind stricăciune albă, 41
 25 au roșiatică, au să albeaște, Și va vedea pre dînsul preotul și, iată, au premenit păr albu în pleasa lui au în tîrcăvirea lui pipăire albă au roșiatică, stricăciune înflorind iaste în pleasa lui au în tîrcăvirea lui, Și va vedea pre el 43
 26 ciune iaste. Iară de-l va vedea pre el preotul și, iată, nu iaste în cel luminos păr albu și vedea pipăirii albă au roșiatică, în pleasă au în tîrcăvirea lui, ca un chip de stricăciune în pialea trupului, Om 44
 27 va osăbi pre dînsul preotul 7 zile. Și-l va vedea pre dînsul preotul a 7 zi. Și, de se va stricat iaste; cu pîngăriciune va pîngări pre el preotul în capul lui pipăirea lui. Și stricatul 45
 28 au înflorit. Iară de va rămînea pre loc luminosul și nu se va răvărsa pre piale, iară ea va fi înnegrită, și-l va curăți pre el preotul, pentru că semnul arsurii iaste. 46
 29 Și la bărbat sau la muiare la care se va face în țesătură, și necurat se va chema. Toate zilele cîte va fi pre el pipăirea, fiind necurat, necurat va fi. Osăbit va șădea, afară den tabără îi va fi lui petreacerea. Și pre haine 47
 30 barbă, Și va vedea preotul pipăirea și, iată, de se va face pipăirea într-însul stricăciune, în haine de păr au în haine de cîlți, Au în 48
 31 a capului au stricăciune a barbei iaste. Și în țesătură, au în tort, au în inuri, au în păr, au în piale, au în toată pialea de lucru, Și se va 49
 32 de va vedea preotul pipăirea struncinăturii și, vedea ei mai gropilată decît pialea, iară face pipăirea înverzind, au roșind, au în piale, au în haine, au în țesătură, au în tortu, au în tot vasul lucrat de piale, pipăire de stricăciune iaste, și va arăta preotului. Și va vedea 50
 33 iată, vedea nu iaste mai gropilată decît pialea și păr rușind nu va fi în ea, și va osebi preotul pipăirea și va osăbi preotul pipăirea șapte zile. Și va vedea preotul pipăirea, a 51
 34 și va vedea preotul pipăirea, a șaptea zi, și, șaptea zi. Iară de se va răvărsa pipăirea în haine, au în țesătură, au în tortu, au în piale, după toate cîte se vor face piei în lucruri, stricăciune întemeiată iaste pipăirea; necurată iaste. Va arde de tot haina, au țesătura, au 52
 35 iată, nu s-au răvărsat struncenătura și păr tortul, au den păruri, au den inuri, au den tot roșiatic nu iaste într-însa și vedea struncenăturii nu iaste gropilată den piale, Și se vasul de piale în carele va fi într-însul pipăire, căci stricăciune întemeiată iaste, cu foc să să arză. Iară de va vedea preotul și nu se va 53
 36 va rade pialea, iară struncinătura nu se va răvărsa pipăirea în haină, au în țesătură, au în rade, și va osăbi preotul struncinătura șapte tortu, au în tot vasul de piale, Și va porunci 54
 37 zile, al doilea rînd. Și va vedea preotul preotul și va spăla preste care va fi pre dînsul pipăire, și va osăbi preotul pipăirea 7 zile, al doile rînd. Și va vedea preotul dupre ce i 55
 38 struncinătura, a șaptea, zi și, iată, nu să se va spăla lui pipăirea și, iată, nu va premeni pipăirea vedea ei și pipăirea nu se va răvărsa, necurat iaste, în foc se va arde de tot; s-au întărit în haine, au în țesături, au în tort. Și de va vedea preotul și va fi neagră pipăirea 56
 39 răvărsă struncinătura în piale după ce s-au după ce se va spăla acela, și va rumpe pre el de la haină, au den țesătură, au den tort, au den piale. Iară de se va mai ivi încă în 57
 40 ras el, și vedea struncinăturii nu iaste gropilată den piale, și va curăți pre el preotul și, haină, au în țesătură, au în tort, au în tot vasul de piale, stricăciune înflorind iaste; în foc se va arde în carele iaste pipăirea. Și haina, 58
 41 spălîndu-ș hainele, curat va fi. Iară de se au țesătura, au tortul, au tot vasul de piale, carele se va spăla, și se va lipsi de la dînsul pipăirea; și se va spăla al doilea rînd și curat va fi. Aceasta e leagea pipăirii stricăciunii, a hainei de păr, au de cîlți, au de țesātu-

ră, au de tort, au de tot vasul de piale, ca să-l curățască pre el au să-l pîngărească pre el“.

C A P X I V

1 **S**i grăi Domnul cătră Moisi, zicînd:
2 „Aceasta e legea stricatului, în care
3 zi se va curăți. Și să va aduce cătră
4 preot Și va ieși preotul afară den
5 tabără și va vedea preotul și, iată, să
6 vindică pipăirea stricăciunei de la cel stricat,
7 Și va porunci preotul și vor lua celui curățit 2
8 găini vie curate și lemn de chedru și roșu
9 împletit și isop. Și va porunci preotul și vor
10 junghia o găină într-un vas de lut, pe apă
11 vie. Și găina cea vie o va lua, și lemnul cel
12 de chedru, și roșul cel împletit, și isopul, și le
13 va muia pre dînsele, și găina cea vie, în sîn-
14 gele găinii cei junghiate pre apă vie. Și va
15 stropi pre cel ce s-au curățit de stricăciune, de
16 7 ori, și curat va fi; și va slobozi găina cea vie
17 la cîmpu. Și-ș va spăla cel curățit hainele
18 lui și-ș va rade tot părul lui și să va scărda în
19 apă și curat va fi. Și după aceasta va intra în
20 tabără și va zăbovi afară den casa lui șapte
21 zile. Și va fi în ziua a șaptea, îș va rade tot
22 părul lui, capul lui, și barba, și sprînceanele,
23 și tot părul lui îș va rade. Și-ș va spăla hai-
24 nele lui și-ș va scărda trupul lui cu apă și curat
25 va fi. Și a opta zi, va lua doi miei curați de un
26 an și o oaie de un an curată și 3 zeciuiale de
27 făină curată, pentru jîrtvă, frămîntată în unt-
28 delemnu, și un păhar de untdelemnu Și va
29 pune preotul cela ce curățează pre om, pre
30 cela ce să curățează, și acestea, înaintea
31 Domnului, la ușa cortului mărturiei. Și va
32 lua preotul pre un miel și va aduce pre dînsul
33 pentru greșală, și păharul cel de untdelemnu,
34 și va osebi pre acestea preotul, osebite
35 înaintea Domnului. Și vor junghia mielul
în locul unde vor junghia arderile-de-tot și
ceale pentru păcat, în loc sfînt, pentru că iaste
cea pentru păcat ca și cel pentru greșală, iaste
preotului, sfinte sfintelor iaste. Și va lua
preotul den sîngele cel pentru greșală și va
pune preotul pre marginea urechii cei
dreapte celui ce să curățează și pre marginea
mîinii lui cei dreapte și pre marginea picioru-
lui lui celui dreptu. Și luînd preotul den
păharul cel de untdelemnu, va turna pre mîina
preotului cea stîngă Și va întinge preotul
deagetul lui cel drept den untdelemnul ce
iaste pre mîina lui cea stîngă și va stropi den
untdelemnul cu deagetul lui de șapte ori
înaintea Domnului. Iară untdelemnul ce va
rămînea, care iaste în mîina lui, va pune preotul
pre marginea urechii celui ce să curățează, pre

cea dreaptă, și pre marginea mîinii lui cei
dreapte și pre marginea piciorului lui celui
dreptu și pre locul sîngelui păcatului. Iară
den untdelemnul ce-au rămas, care iaste pre
mîina preotului, va pune preotul pre capul
celui curățit Și se va ruga pentru el pre- 18
otul înaintea Domnului. Și va face preotul cea
pentru greșală și se va ruga preotul pentru cel
ce să curățează de păcatul lui. Și după 19
aceasta va junghia preotul arderea-de-tot. Și
va aduce preotul arderea-de-tot și jîrtva pre
jîrtăvnic înaintea Domnului. Și se va ruga 20
preotul pentru el, și se va curăți. Iară de va 21
fi sărac și mîina lui nu-i ajunge, va lua un miel
de un an, la care lucru au greșit, în luare, ca să
să roage pentru dînsul, și al zeacelea de făină
frămîntată cu untdelemnul la jîrtvă și un păhar
de untdelemnul Și doao turtureale au doi 22
pui de porumbi, cîte au aflat mîina lui, și va fi
una pentru păcat și una pentru arderea-de-
tot. Și le va aduce pre eale a opta zi, ca să-l 23
curățască pre el, cătră preot, la ușa cortului
mărturiei, înaintea Domnului. Și luînd 24
preotul mielul cel pentru păcat și păharul cel
de untdelemnul, le va pune pre eale punere-
deasupra înaintea Domnului. Și va jun- 25
ghia mielul cel pentru păcat și va lua preotul
den sîngele celui de păcat și va pune pre mar-
ginea urechii celui ce să curățează, pre cea
dreaptă, și pre marginea mîinii lui cei
dreapte și pre marginea piciorului lui celui
dreapt. Și den untdelemnul va turna pre- 26
otul pre mîina lui cea stîngă Și va stropi 27
preotul cu deagetul lui cel drept den untde-
lemnul iarăș ce iaste în mîina lui cea stîngă,
de 7 ori, înaintea Domnului. Și va pune 28
preotul, den untul-de-lemnul carele iaste pre
mîina preotului, pre marginea urechii cei
drepte acelu ce să curățează și pre marginea
mîinii lui cei dreapte și pre marginea picioru-
lui lui celui drept, pre locul sîngelui celui de
păcat. Iară untdelemnul ce va rămînea, 29
carele iaste pre mîina preotului, va pune
desupra capului celui curățit și se va ruga pen-
tru dînsul preotul înaintea Domnului. Și va 30
face una den turtureale sau den puii porumbi-
lor, după cum au aflat mîina lui, Pre una 31
pentru greșală și pre una de ardere-de-tot îm-
preună cu jîrtva, și se va ruga preotul pentru
cel ce să curățează, înaintea Domnului.
Aceasta e legea în carele iaste pipăirea strică- 32
ciunii și celui ce nu află cu mîina lui la curățenia
lui“. Și grăi Domnul cătră Moisi și cătră Aa- 33
ron, zicînd: „După ce veți intra în pămîntul 34
hananeilor, carele Eu vă dau voao întru moște-
nire, și voi da pipăirea de stricăciune întru ca-
sele pămîntului celui cîștigat voao, Și va a- 35

vea casa oarecui, și va povesti popei, zicînd: 'Ca o pipăire mi s-au văzut mie în casă'. Și va porunci preotul să scoată hainele den casă mai nainte decît va intra preotul să vadă pipăirea, și nu se vor face necurate cîte în casă vor fi; Și după aceasta va intra preotul ca să știe pentru casă. Și va vedea preotul pipăirea și, iată, pipăirea în părășii casii, gropile înverzînd au roșînd, și vederea lor mai afund decît părășii, Și ieșînd preotul den casă la ușa casii, și va osebi preotul casa șapte zile. Și se va întoarce preotul a șaptea zi și va vedea casa Și, iată, s-au răvărsat pipăirea în părășii casii, și va porunci preotul și vor scoate pietrile întru care iaste pipăirea, și vor scoate pre dînsule afară den cetate, în loc necurat. Și casa o vor rade denlăuntru împrejur și vor turna lutul cel ras afară den cetate, la loc necurat. Și vor lua pietri cioplite, altele, și vor pune pentru pietri, și lutul vor lua altul și vor spoi casa. Iară de va veni iarăș pipăirea și va răsări în casă, după ce vor ieși pietrile și după ce se va rade casa și după ce să va spoi, Și va intra preotul și va vedea: De s-au tinsu pipăirea în casă, stricăciune întemeiată iaste în casă, necurată iaste. Și vor surpa casa, și leamnele ei, și pietrile ei, și tot lutul casii îl vor scoate afară den cetate, la loc necurat. Și cela ce va intra în casă, toate zilele care era osebită casa, necurat va fi pînă în sară. Și cela ce doarme în casă, va spăla hainele lui, și necurat va fi pînă în sară. Și cela ce va mînca în casă, va spăla hainele lui, și necurat va fi pînă în sară. Iară mergînd preotul, va intra înlăuntru și va vedea și, iată, cu răvărsare nu să răvarsă pipăirea în casă după ce s-au spoit casa; și va curăți preotul casa, căce s-au vendat pipăirea. Și va lua a curăți casa doao găini vie, curate, și lemnu de chedru, și roșu răsucit, și isop. Și va junghea o găină în vas de lut, pre apă vie, Și va lua lemnul cel de chedru, și roșul cel răsucit, și isop, și pasărea cea vie, și le va muia pre eale în sîngele pasării ceii junghiate pre apă vie și va stropi cu eale preste casă de șapte ori Și va curăți casa cu sîngele pasării, și cu apa cea vie, și cu pasărea cea vie, și cu lemnul cel de chedru, și cu isopul, și cu roșul împletit. Și va slobozi pasărea cea vie afară den cetate, la cîmpu; și se va ruga pentru casă, și curată va fi. Aceasta e legea preste toată pipăirea stricăciunii, și struncenăturii, Și stricăciunii hainii, și casii, Și ranii, și sămnului, și lucrării, Și a tălmăci în ce zi iaste necurat și în ce zi se va curăți. Aceasta e legea stricăciunii".

CAP XV

i zise Domnul cătră Moisi și Aaron, zicînd: „Grăiaște fiilor lui Israil și vei zice cătră ei: 'La bărbat, la bărbat la carele se va face cursură den trupul lui, cursoarea lui necurată va fi. Și aceasta e legea necurăției lui: Curînd sămînța den trupul lui, den cursoarea care s-au așăzat trupul lui pren cursoare, aceasta e necurăția lui într-însul; toate zilele cursorii trupului lui, cu carele stă trupul lui pren cursoarea lui, necurăția lui iaste. Tot patul pre carele va dormi pre el celui ce cură sămînța necurat iaste, și tot vasul pre carele va șădea pre dînsul celui ce cură sămînța necurat iaste. Și om carele se va atinge de patul lui, îș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul lui cu apă, și necurat va fi pînă în sară. Și cela ce șăde pre vasul care șăde pre el cel ce-i cură sămînța, îș va spăla hainele lui și să va scălda cu apă, și necurat va fi pînă în sară. Și cela ce se va atinge de trupul celui ce-i cură sămînța, îș va spăla hainele lui și să va scălda cu apă, și necurat va fi pînă în sară. Iară de va scuipa cel ce-i cură sămînța pre cel curat, îș va spăla hainele lui și să va scălda cu apă, și necurat va fi pînă în sară. Și toată șaua mągariului pre carea va încăleca cel ce-i cură sămînța necurat[ă] va fi pînă în sară. Și tot cela ce se va atinge de toate cîte-s supt dînsul necurat va fi pînă în sară. Și cela ce rădică pre eale, îș va spăla hainele lui și să va scălda cu apă, și necurat va fi pînă în sară. Și de cîte să va atinge cel ce-i cură sămînța, și mîinele nu i-s spălate cu apă, îș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul cu apă, și necurat va fi pînă în sară. Și vas de lut, ce va atinge cel ce-i cură sămînța, să să sfărîme. Și vasul de lemnu să să speale cu apă și curat va fi. Iară de se va curăți cel ce-i cură sămînța de cursul lui, și se vor număra lui șapte zile la curățirea lui, și-ș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul lui cu apă vie și curat va fi. Și a opta zi, îș va lua lui doao turtureale sau doi pui de porumbu și le va aduce pre eale înaintea Domnului, la ușile cortului mărturiei, și va da pre eale preotului. Și va face pre eale preotul una pentru greșală și una pentru ardere-de-tot și se va ruga pentru el preotul înaintea Domnului, de cursul lui. Și om la care va ieși dentr-însul sămînța în pat, și va scălda cu apă tot trupul lui, și necurat va fi pînă în sară. Și toată haina și toată pialea preste carea va fi sămînță de pat, și să va spăla cu apă, și necurat va fi pînă în sară. Și

muiarea, de va dormi bărbatul cu dînsa pat
 de sămînță, și să vor scâlda cu apă, și necuraț
 19 vor fi pînă în sară. Și muiarea care-i va fi
 curîndu-i sînge și va fi cursul ei în trupul ei,
 șapte zile va fi în necurăția ei. Tot cela ce se
 20 va atinge de ea necurat va fi pînă în sară, Și
 tot pre carele se va culca pre el la necurăția ei
 necurat va fi și tot pre carele va șădea pre el
 21 necurat va fi. Și tot carele se va atinge de
 patul ei, îș va spăla hainele lui și-ș va scâlda
 trupul lui cu apă, și necurat va fi pînă în sară.
 22 Și tot cela ce să va atinge de tot vasul preste
 care va șădea pre el, îș va spăla hainele lui și
 să va scâlda cu apă, și necurat va fi pînă în
 23 sară. Iară de va fi ea în patul ei sau pre
 vasul pre carele șade ea, cînd să va atinge el
 24 de ea, necurat va fi pînă în sară. Iară de se
 va culca cineva cu ea în pat și se va face necu-
 răția ei pre dînsul, necurat va fi șapte zile; și
 tot patul pre carele va dormi pre el necurat va
 25 fi. Și muiarea, de-i va cură cursoare de
 sînge zile multe, nu în vremea necurăției ei,
 măcară de va și cură după necurăția ei, toate
 zilele cursorii necurății ei, ca și zilele necură-
 26 ții ei, necurată va fi. Și tot patul pre care
 va dormi pre dînsul toate zilele cursorii ei,
 după zăcearea necurății ei va fi ei, și tot vasul
 pre carele va șede pre el necurat va fi, dupre
 27 necurăția [ceiia] ce are pre sine. Tot cel ce
 să atinge de dînsa necurat va fi, și-ș va spăla
 hainele lui și-ș va scâlda trupul lui cu apă, și
 28 necurat va fi pînă în sară. Iară de se va
 curăți de cursul ei, și se vor număra ei șapte
 29 zile și după aceea se va curăți. Și a opta zi,
 îș va lua ei doao turtureale sau doi pui de
 porumbu și le va aduce pre aceastea la preot,
 30 la ușa cortului mărturiei, Și va face preotul
 una pentru păcat și alta pentru ardere-de-tot
 și se va ruga pentru ea preotul înaintea Dom-
 31 nului, de cursul necurății ei. Și ferit să
 faceți pre fiii lui Israil de necurăția lor, și nu
 vor muri pentru necurăția lor, cînd vor pîn-
 gări ei cortul mărturiei, carele iaste întru dîn-
 32 șii. Aceasta e leagea celui ce-i cură
 sămînța, și de va ieși de la neștine sămînță de
 33 pat ca să să pîngărească într-însa, Și ceiia
 ce are pre sine întru necurăția ei, și s-au înfrînt în
 curgerea lui, bărbatul au fămeaia, și bărbatului
 carele va dormi cu ceaea ce are pre sine".

C A P X V I

1 **S**i grăi Domnul cătră Moisi, după ce au
 murit cei doi feciori ai lui Aaron,
 cînd aducea ei foc striin înaintea
 Domnului și muriră; și zise Domnul
 2 cătră Moisi: „Grăiaște cătră Aa-

ron, frate-tău, și nu între preste tot ceasul la
 sfînt, mai înlăuntru de acoperemînt, în fața
 acoperemîntului care iaste preste chivotul
 mărturiei, și nu va muri. Pentru că întru nor
 Mă voiu arăta pre jîrtăvnic. Așa va intra 3
 Aaron la sfînt: cu vițel den vaci, pentru gre-
 șală, și berbeace, la ardere-de-tot. Și în 4
 haină de in, sfințită, să va îmbrăca, și nădragi
 de in vor fi peste trupul lui, și cu brîu de in se
 va încinge, și chivără de in îș va pune. Haine
 sfinte sînt, și-ș va spăla cu apă tot trupul lui, și
 va îmbrăca aceastea. Și de la adunarea fii- 5
 lor lui Israil va lua doi țapi den capre, pentru
 păcat, și un berbeace, pentru ardere-de-tot.
 Și va aduce Aaron vițelul cel pentru greșala, 6
 cela al lui, și se va ruga pentru el și pentru
 casa lui. Și va lua cei doi țapi și-i va pune 7
 pre ei naintea Domnului, lîngă ușa cortului
 mărturiei. Și va pune Aaron pre cei doi 8
 țapi - sorți, un sort Domnului și alt sort celui
 de slobozit. Și va aduce Aaron țapul pre 9
 carele au venit pre el sortul Domnului, și-l va
 aduce pentru greșală. Și țapul pre carele va
 veni pre el sortul celui de slobozit. Îl va 10
 pune viu înaintea Domnului, ca să să roage
 pentru el, pentru ca să-l trimiță pre el la slo-
 bozenie. Și-l va lăsa pre dînsul în pustie. Și va
 lua țapul pre dînsul fărădelegile lor la pămînt
 neumblat. Și va aduce Aaron vițelul cel 11
 pentru greșală al lui și se va ruga pentru el și
 pentru casa lui și va junghea vițelul cel pentru
 greșală al lui. Și va lua căția plină de cār- 12
 buni de foc den jîrtăvnicul ce iaste înaintea
 Domnului. Și-ș va umplea mînil de tămîia 13
 tocmirii, măruntă, și va aduce mai înlăuntru
 de acoperemînt și va pune tămîia preste foc,
 înaintea Domnului. Și va acoperi fumul
 tămîiei jîrtăvnicul cel preste mărturiei, și nu va
 muri. Și va lua den sîngele vițelului și va 14
 stropi cu deagetul preste jîrtăvnic cătră răsă-
 rit. De cătră fața acoperemîntului va stropi de
 7 ori den sînge cu deagetul lui. Și va jun- 15
 ghea țapul cel pentru păcat cel de la norod
 înaintea Domnului și va băga den sîngele lui
 mai înlăuntru de acoperemînt și va face sîn-
 gele lui în ce chip au făcut sîngele vițelului și
 va stropi sîngele lui preste jîrtăvnic, de cătră
 fața jîrtăvnicului, Și va ruga pre sfîntul 16
 pentru necurățiile fiilor lui Israil și de strîm-
 bătățile lor, pentru toate greșalele lor. Și așa va
 face cortului mărturiei, cei urzite în mijlocul ne-
 curății lor. Și tot omul nu va fi în cortul mă- 17
 rturiei, mergînd el ca să să roage la sfînt, pînă va
 ieși. Și se va ruga pentru sine și pentru casa lui și
 pentru toată adunarea lui Israil. Și va ieși 18

pre jirtăvnicul carele iaste înaintea Domnului și se va ruga pre dînsul. Și va lua den sîngele vițelului și den sîngele țapului și va pune

19 preste coarnele jirtăvnicului împrejur. Și va stropi preste el den sînge cu deagetul lui, de 7 ori, și-l va curăți pre el și va sfinți pre el den

20 necurățiile fiilor lui Israil. Și va săvîrși rugînd sfîntul și cortul mărturiei și jirtăvnicul, și pentru preoți va curăți. Și va aduce pre

21 țapul cel viu. Și va pune Aaron amîndoao mînile lui preste capul țapului celui viu și va răscompăra preste el toate fărădelegile fiilor lui Israil și toate strîmbătățile lor și toate greșalele lor și le va pune pre eale pre capul țapului celui viu și-l va trimite cu mîna de om

22 gata în pustie. Și va lua țapul preste el fărădelegile lor, la pămînt necălcat, și va trimite

23 pre țap la pustie. Și va intra Aaron la cortul mărturiei și se va dezbrăca de veșmîntul cel de in, carele au fost îmbrăcat întrînd el la

24 sfînt, și-l va pune pre el acolo. Și-ș va spăla trupul lui cu apă în loc sfînt și se va îmbrăca în veșmîntul lui și, ieșind, va face arderile ceale de tot ale lui și priimirile ceale de tot ale norodului și se va ruga pentru sine, și pentru casa

25 lui, și pentru norod, ca și pentru preoți. Și seul cel pentru păcat îl va aduce pre jirtăvnic.

26 Și cela ce va slobozi pre țapul cel osebit la lăsare îș va spăla hainele lui și-ș va spăla trupul lui cu apă și după aceea va intra în

27 tabără. Și vițelul cel pentru păcat și țapul cel pentru păcat, cărora sîngele lor s-au adus înlăuntru ca să să roage în cel sfînt, vor scoate pre eale afară den tabără și vor arde pre dînsese în foc, și pieile lor, și cărnurile lor, și

28 balega lor. Iară cela ce va arde pre eale îș va spăla hainele lui și-ș va scărda trupul lui cu

29 apă și după aceea va intra în tabără. Și va fi aceasta voao de lege veacinică: în luna a șaptea, în zece ale lunii, să smeriț sufletele voastre, și tot lucrul să nu faceți, cel de loc și

30 cel nemearnic ce iaste lîngă voi, Pentru că în ziua aceasta se va ruga pentru voi, ca să curățască pre voi den toate păcatele voastre,

31 înaintea Domnului, și vă veț curăți. Simbetele simbetelor, odihnă va fi aceasta voao, și veț smeri sufletele voastre; de lege veacinică.

32 Se va ruga preotul pre carele vor unge pre dînsul și pre carele vor săvîrși mînile lui ca să preoțască el după tatul lui, și se va îmbrăca cu veșmîntul cel de in al lui,

33 veșmîntul cel sfînt, Și va ruga pre sfîntul sfîntului, și cortul mărturiei, și jirtăvnicul va ruga, și pentru preoți, și pentru toată

34 adunarea se va ruga. Și va fi aceasta voao de legea veacinică, ca să vă rugaț

pentru fiii lui Israil de toate păcatele lor. O dată într-un an să va face“, după cum porunci Domnul lui Moisi.

CAP XVII

Si grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: 1
 „Grăiaște cătră Aaron și cătră fiii lui 2
 și cătră toți fiii lui Israil, și vei zice 3
 cătră ei: ‘Acesta e cuvîntul care au 4
 poruncit Domnul zicînd: ‘Om, om 5
 den fiii lui Israil, au den nemearnicii care se 6
 află între voi, carele va junghia vițel, au oaie, 7
 au capră în tabără, și carele va junghia afară 8
 den tabără. Și la ușa cortului mărturiei nu 9
 va aduce ca să o facă pre ea ardere-de-tot, au 10
 de mîntuire Domnului priimită întru miros de 11
 bună mirosire, și carele va junghia afară și la 12
 ușa cortului mărturiei nu o va aduce pre ea ca 13
 să aducă dar Domnului împotriva cortului 14
 mărturiei, sînge se va socoti omului aceluia. 1
 Sînge au vărsat, peri-va sufletul aceluia den 2
 norodul lui. Pentru ca să aducă fiii lui Israil 3
 jirtvele lor, cîte vor junghia ei în cîmpi, și le 4
 vor aduce pre eale Domnului, la ușile cortului 5
 mărturiei, cătră preot, și jirtvă de mîntuire 6
 Domnului – aceastea. Și va vărsa preotul 7
 sîngele pre jirtăvnic împrejur, înaintea Dom- 8
 nului, lîngă ușa cortului mărturiei, și va aduce 9
 seul la miros de bună mirosire Domnului. 10
 Și nu vor mai junghia jirtvele lor celor în- 11
 deșărți, la carii ei curvescu dupre dînsii. Lea- 12
 ge veacinică va fi voao întru semințiile voas- 13
 tre’. Și veți zice cătră ei: ‘Om, om den fiii 14
 lui Israil, au den fiii celor nemearnici care să 1
 află între voi, carele va face ardere-de-tot, au 2
 jirtvă. Și la ușa cortului mărturiei nu va 3
 aduce ca să facă pre aceea Domnului, va peri 4
 sufletul acela den norodul lui. Și om, om 5
 den fiii lui Israil, au den cei nemearnici care să 6
 află între voi, carele va mînca tot sîngele, și 7
 voi pună obrazul Mieu pre sufletul cela ce 8
 mînincă sîngele și voi piarde pre dînsul den 9
 norodul lui. Pentru că tot sufletul a tot tru- 10
 pul sîngele lui iaste, și Eu l-am dat voao, pre 11
 jirtăvnic să vă rugați pentru sufletele voastre. 12
 Pentru că sîngele lui pentru suflet se va 13
 ruga’. Pentru aceea am grăit fiilor lui 14
 Israil: ‘Tot sufletul dentru voi nu va mînca 1
 sînge, și cel nemearnic care se află între voi 2
 nu va mînca sînge. Și om, om den fiii lui 3
 Israil, au den nemearnicii care să află între 4
 voi, carele va vîna vînat, hiară au pasăre de 5
 care să mînincă, și va vărsa sîngele lui și va 6
 acoperi pre dînsul pămîntul’. Pentru că 7
 sufletul a tot trupul sîngele lui iaste, și 8
 am zis fiilor lui Israil: ‘Sînge a tot trupul 9
 să nu mîncați, pentru că sufletul a tot

trupul sîngele lui iaste. Tot cela ce mîncă
15 pre el va peri'. Și tot sufletul care va mîncă
mortăciune, au prinsă de gadine, dentru
pămînteani, au den nemearnici, îș va spăla
hainele lui și-ș va scâlda trupul cu apă, și
16 necurat va fi pînă în sară, și curat va fi. Iară
de nu va spăla hainele lui și trupul lui nu-l va
scâlda cu apă, și-ș va lua fărădeleaga lui".

CAP XVIII

1 **S**i grăi Domnul cătră Moisi, zicînd:
2 „Grăiaște fiilor lui Israil și vei zice
cătră dînșii: 'Eu - Domnul Dum-
3 nezăul vostru. Dupre deprinderile
Eghiptului, în care ați nemernicit
întu el, să nu faceți, și dupre deprinderile
pămîntului Hanaan, în carele Eu voiu băga
pre voi acolo, să nu faceți, și la legile lor să nu
4 meargeți. Judecățile Meale să faceți și
poruncile Meale să păziți și să umblați întu
5 eale. Eu - Domnul Dumnezăul vostru. Și
să păziți toate poruncile Meale și toate judecă-
țile Meale și să faceți pre eale, carele,
făcîndu-le, omul va trăi într-însele. Eu -
6 Domnul Dumnezăul vostru. Om, om cătră
toate ale sale, trupului său nu va veni ca să
7 descopere rușinea. Eu - Domnul. Rușinea
tătîni-tău și rușinea mumei tale să nu-i desco-
peri. Pentru că mumă-ți iaste, să nu descoperi
8 rușinea ei. Rușinea muierei tătîni-tău să nu
o descoperi, că rușinea tătîni-tău iaste.
9 Rușinea sororii tale de tată au de mumă, năs-
cută înlăuntru au născută afară, să nu desco-
10 peri rușinea lor. Rușinea featei fiului tău,
au a featei featei tale, să nu descoperi rușinea
11 lor, că a ta rușine iaste. Rușinea featei
muierei tătîni-tău să nu descoperi; sor de un
tată-ți iaste, să nu descoperi rușinea ei.
12 Rușinea sororii tătîni-tău să nu descoperi,
13 pentru că rudă tătîni-tău iaste. Rușinea
sororii mumei tale să nu o descoperi, pentru
14 că rudă mumei tale iaste. Rușinea fratelui
tătîni-tău să nu descoperi și la muiarea lui să
15 nu întri, pentru că rudă-ți iaste. Rușinea
nororii tale să nu o descoperi, că fămeaie fiu-
lui tău iaste, să nu descoperi rușinea ei.
16 Rușinea muierei frățîne-tău să nu descoperi,
17 că rușinea frățîne-tău iaste. Rușinea muie-
rii și a featei ei să nu descoperi; fata feciorului
ei și pre fata featei ei să nu o iai ca să desco-
peri rușinea lor; rudă-ți sînt ție, păgînatate
18 iaste. Muiare preste soru-sa să nu iai rîvni-
toare-împotrivă să-i descoperi rușinea ei
19 preste dînsa, încă fiind ea vie. Și cătră fă-
meaie în osebirea necurății ei să nu întri să-i
20 descoperi rușinea ei. Și cătră muiarea aproa-
pelui tău să nu dai patul semenții tale ca să te
21 pîngărești cătră dînsa. Și den semenția ta

să nu dai să slujască la boiari și să nu spurci
numele cel sfînt. Eu - Domnul. Și cu băr- 22
bat să nu dormi culcare fămeiască, pentru că
urîciune iaste. Și la tot cu patru picioare să 23
nu-ț dai patul tău în semenție ca să te pîngă-
rești într-însul, și muiarea să nu stea cătră tot
cela cu patru picioare să să încalece, pentru că
urîciune iaste. Nu vă pîngăriț în toate 24
aceastea. Pentru că în toate aceastea s-au pîn-
gărit limbile carele trimiț Eu înaintea feații
voastre; Și să pîngări pămîntul, și le-am 25
dat strîmbătatea lor pentru dînsul, și să
supără pămîntului de cei ce șed pre dînsul.
Și păziț toate legile Meale și poruncile Meale, 26
și să nu faceț den toate urîciunile aceastea,
cel de loc, și cel ce s-au adaos nemernic între
voi. Pentru că toate urîciunile aceastea au 27
făcut oamenii pămîntului care au fost mai
nainte de voi, și să pîngări pămîntul. Și 28
pentru ca să nu urască pre voi pămîntul cînd
veț pîngări voi pre dînsul, în ce chip au urît
limbile ce era mai înainte decît voi. Că tot 29
carele va face den toate urîciunile aceastea,
vor peri sufletele care fac den mijlocul noroa-
delor lor. Și păziț poruncile Meale, pentru 30
ca să nu faceț den toate legile ceale urîte, care
s-au făcut mai înainte de voi, și să nu vă pîngă-
riț în eale. Că Eu - Domnul Dumnezăul vostru".

CAP XIX

1 **S**i grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: 1
2 „Grăiaște la toată adunarea fiilor lui 2
Israil și vei zice cătră dînșii: 'Sfinți să
fiț, că sfînt Eu, Domnul Dumnezăul
3 vostru. Fieștecarele de tată-său și 3
de mumă-sa să să teamă, și simbetele Meale
să le păziț. Eu - Domnul Dumnezeul vostru.
Să nu urmați la idoli, și dumnezei vărsaț să nu 4
faceț voao. Eu - Domnul Dumnezăul vostru.
Și de veț junghea jîrtvă de mîntuire Domnu- 5
lui, priimită voao veț jîrtvi. În care zi veț 6
junghea, să va mîncă; și a doua zi. Și de va
rămînea pînă a treia zi, cu foc se va arde de
tot. Iară de se va mîncă cu mîncare a treia 7
zi, nejîrtvită iaste, să nu se priimască. Iară 8
cel ce o va mîncă păcat va lua, pentru că sfin-
tele Domnului au pîngărit. Și vor peri sufle-
tele ceale ce mîncă den norodul lor. Și 9
secerînd voi seacerea pămîntului vostru, să
nu isprăviț săcerătura voastră țarinii tale a
secera, și ceale ce cad ale seacirii tale să nu le
aduni. Și via ta să nu o culegi de iznoavă, 10
nice broboanele viii tale să nu le aduni. Săra-
cului și nemearnicului să le lași acealea. Eu -
Domnul Dumnezăul vostru. Să nu furați și 11
să nu mințiț, nice să năpăstuiască fieșteca-
rele pre aproapele-ș. Și să nu juraț în 12
numele Mieu pre strîmbu și să nu pîngăriț
numele cel sfînt al Dumnezăului vostru.

13 Eu – Domnul Dumnezăul vostru. Să nu faci strîmbătate vecinului și să nu jăfuiști și să nu doarmă simbria năimitului tău pînă dimineața
 14 la tine. Să nu grăiești de rău pre surd și înaintea orbului să nu pui piadecă, și să te temi de Dumnezăul tău. Eu – Domnul Dumnezăul vostru. Să nu faceți strîmbătate la judecată. Să nu iai obrazul săracului, nice să lauzi obrazul năsilnicului; cu dreptate să judeci pre vecinul tău. Să nu umbli cu viclesug în limba ta, să nu te întărești pre singele vecinului tău. Eu – Domnul Dumnezăul vostru. Să nu urăști pre frate-tău cu cugețul tău, cu muștrare să muștri pre aproapele tău și să nu iai pentru dînsul greșală. Și să nu izbîndească mîna ta și să nu te urgisești fiilor norodului tău; și să iubești pre aproapele tău ca pre tine. Eu – Domnul Dumnezăul vostru. Leagea Mea să păziți. Și dobitoacele tale să nu le încaleci cu alt jug și via ta să nu o sameni de doao feliuri și haină țesută de doao feliuri, spurcăciune, să nu pui preste tine. Și de va dormi neștine cu muiarea pat de sămînță și ea va fi roabă păzită unui om, și ea cu răscumpărări nu s-au răscumpărat, volnicie nu s-au dat ei, socotință va fi ei. Nu vor muri, pentru că nu s-au volnicit. Și va aduce pentru greșala lui, Domnului, lîngă ușa cortului mărturiei, berbeace de greșală. Și se va ruga pentru dînsul preotul, cu berbeacele greșalii înaintea Domnului, pentru păcatul lui care au greșit, și se va lăsa lui păcatul lui care au greșit. Iară cînd veți intra în pămîntul carele Domnul Dumnezăul vostru îl dă voao, și veți sădi tot lemnul de mîncat și veți curăți necurăția lui. Roada lui trei ani va fi voao necurățit; să nu să mănînce. Și intra al patrulea an va fi toată roada lui sfîntă, lăudată Domnului. Iară la al cincelea an veți mînce roada lui, adaos voao roada lui. Eu – Domnul Dumnezăul vostru. Să nu mînceți preste munți, nice să vrăjiți, nice să căutați vraja pasărilor. Să nu faceți creț den chica capului vostru, nice să stricați fața barbei voastre. Și tăieturi să nu faceți pe suflet în trupul vostru și slove împunse să nu faceți între voi. Eu – Domnul Dumnezăul vostru. Să nu pîngărești pre fata ta ca să o curvești pre dînsa, și nu va curvi pămîntul, și se va umplea pămîntul de fărdelegi. Simbetele Meale să le păziți și de sfintele Meale să vă teameți. Eu – Domnul. Să nu urmați celor care băsnuiescu den pîntece și cătră vrăjitori să nu vă lipiți, ca să vă pîngăriți întru ei. Eu – Domnul Dumnezăul vostru. De fața celui bătrîn să te scoli și să cînstești fața celui mai bătrîn; și să te temi de Dumnezăul tău. Eu – Dom-

nul Dumnezăul vostru. Iară de se va apropiia voao cineva nemearnec în pămîntul vostru, să nu-l necăjiți pre el. Ca și cela de pămînt va fi între voi cel nimearnec ce vine cătră voi, și să-l iubești pre el ca și pre tine, pentru că nemearnici v-ați făcut în pămîntul Eghiptului. Eu – Domnul Dumnezăul vostru. Să nu faceți strîmbătate la judecată, la măsuri, la cumpănă și la cantare. Cumpenile dreapte și cantarele dreapte, și măsurile dreapte și țărîna dreaptă să fie între voi. Eu – Domnul Dumnezăul vostru. Ce v-am scos den pămîntul Eghiptului. Și să păziți toată leagea Mea și toate poruncile Meale, și le veți face pre eale. Eu – Domnul“.

C A P X X

i grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: „Și fiilor lui Israil vei grăi, zicînd: ‘De va fi vreunul dintre fiii lui Israil au dintre ceia ce s-au făcut nemearnici în Israil, carele va da den sămînța lui la boiari, cu moarte să să omoară. Limba ce iaste pre pămînt îl vor omorî pre dînsul cu pietri. Și Eu voiu întări obrazul Mieu pre omul acela și-l voiu piarde pre dînsul den norodul lui, pentru că den sămînța lui au dat boiariului, ca să pîngărească sfintele Meale, și va spurca numele celor sfînțiți Mie. Iară de vor treace cu vederea lăcuitorii pămîntului cu ochii lor de la omul acela, după ce va da el den sămînța lui boiariului, ca să nu omoară pre el, Și voiu întări obrazul Mieu pre omul acela și pre semînța lui, și voiu piarde pre dînsul și pre toți cîți să tocmăscu într-un gînd cu el ca să curvească ei la boiari den norodul lor. Și sufletul carele va urma la ceia ce băsnuiescu den pîntece au la vrăjitori ca să curvească dupre ei, voiu întări obrazul Mieu pre sufletul acela și-l voiu piarde pre el den norodul lui. Și veți fi sfînți, că sfînt sînt Eu, Domnul Dumnezăul vostru. Și veți păzi poruncile Meale și veți face pre eale. Eu – Domnul Ce vă sfînțescu pre voi. Om, om carele va grăi rău pre tatăl lui au pre muma lui, cu moarte să să omoară. Pre tată-său au pre mumă-sa de rău au grăit, vinovat va fi. Om, om carele va preacurvi muiarea bărbatului au carele va preacurvi muiarea vecinului său, cu moarte să să omoară, preacurvariul și preacurva. Și carele se va culca cu muiarea tătîni-său, rușînea tătîni-său au descoperit, cu moarte să să omoară amîndoi, vinovați sînt. Și de va dormi oarecarele cu nora lui, cu moarte să să omoară amîndoi; au păgînit, vinovați sînt. Și carele va dormi cu parte bărbatească culcare fămeiască, urîciune au făcut amîndoi; cu moarte să să omoară, vinovați sînt.

14 Carele va lua muiare și pre muma ei, fărde-
leage iaste; în foc să-l arză, pre dînsul și pre
15 dînsele, și să nu fie fărdeleage între voi. Și
cineș va da zăcearea lui în dobitoc cu patru
picioare, cu moarte să să omoară, și dobitocul
16 să-l omoriți. Și muiarea care va veni cătră
fieștecare dobitoc ca să să încalece ea de dîn-
sul, să omoriți muiarea și dobitocul; cu
17 morte să să omoară, vinovați sînt. Carele
va lua pre sora lui despre tată-său au despre
muma lui și va vedea rușinea ei, și ea va vedea
rușinea lui, ocară iaste, să piară înaintea fiilor
rudii lor; rușinea surori-sa au descoperit,
18 păcatul lor vor lua. Și om carele va dormi
cu muiarea ce va avea pre sine și au descoperit
rușinea ei, izvorul ei au descoperit, și ea au
descoperit curgerea sîngelui ei; să piară
19 amîndoi den ruda lor. Și rușinea sororii
tătîni-tău și sororii mîne-ta să nu descoperi;
pentru că rudenia au descoperit, păcatul vor
20 purta. Carele va dormi cu rudenia lui, ruși-
nea rudeniei lui au descoperit; fără feciori vor
21 muri. Și omul carele va lua muiarea frate-
lui lui, necurăție iaste; rușinea fratelui lui au
22 descoperit, fără feciori vor muri. Și veți
păzi toate poruncile Meale și toate judecățile
Meale, și veți face pre eale, și nu va urî pre voi
pămîntul în carele vă bag pre voi acolo ca să
23 lăcuiți pre dînsul. Și să nu meargeți după
legile limbilor, pre carei Eu gonescu de la voi.
Pentru că aceastea toate le-au făcut, și i-am
24 urît pre dînșii. Și v-am zis voao: 'Voi veți
moșteni pămîntul lor, și Eu îl voi da voao pre
dînsul întru aveare, pămînt care iaste curînd
lapte și miare'. Eu - Domnul Dumnezăul
vostru, Care v-am osăbit pre voi den toate
25 limbile. Și veți osăbi pre voi între dobitoa-
cele ceale curate și între ceale necurate, și
între pasările ceale curate și ceale necurate, și
să nu spurcați sufletele voastre întru dobi-
toace și în pasări și în toate tîrîtoarele pămîn-
tului, carele Eu le-am osebit voao în necură-
26 ție. Și-M veți fi Mie sfinți, că Eu - sfînt,
Domnul Dumnezăul vostru, Cela ce v-au osă-
bit pre voi den toate limbile, ca să-M fiți
27 Mie. Și bărbatul au fâmeaia care se va face
dentru ei băsnuitoriu de pîntece au vrăjitoriu,
cu moarte să să omoară amîndoi; cu pietri să-i
ucideți pre ei, vinovați sînt'".

C A P X X I

1 **S**i zise Domnul cătră Moisi: „Zi preoți-
lor, fiilor lui Aaron, și vei zice cătră ei
2 în suflete să nu să pîngărească întru
limba lor, Fără numai în ruda ce
iaste aproape de el, pre tată și pre
3 mumă și pre fii și pre feate și pre frate Și
pre sora lui, fecioara ce i să apropie lui, ceaea

ce nu iaste dată la bărbat, pre aceastea să vor
pîngări. Să nu să pîngărească fără de 4
veaste, întru norodul lui, în scîrnăvia lui. Și 5
pleasă să nu vă radeți capul pentru mort, și
fața barbei să nu o rază, și pre trupurile lor să
nu taie tăieturi. Sfinți vor fi Dumnezăului 6
lor și nu vor pîngări numele Dumnezăului lor,
pentru că jîrtvele Domnului, daruri Dumne- 7
zăului lor ei aduc, și vor fi sfinți. Muiarea
curvă și pîngărită nu vor lua, și muiarea
scoasă de după bărbatul ei nu vor lua, că sfînt
iaste Domnului Dumnezăului lui. Și vei sfinți
pre dînsul: Darurile Domnului Dumnezău- 8
lui vostru acesta le aduce; sfînt să fie, că sfînt
Eu, Domnul Dumnezăul vostru, Cela ce sfin-
țescu pre ei. Și fată de om preot, de să va 9
pîngări a curvi, numele tătînie-său ea pîngă-
reaște; pre foc să să arză de tot. Și preotul 10
cel mare den frații lui, celui ce i s-au turnat
pre capu den untdelemnul unsorii și s-au
săvîrșit să să îmbrace cu hainele, capul nu-ș
va descoperi și hainele lui nu le va rumpe
Și pre tot sufletul mort nu va întra, pre tatăl 11
lui, nice pre muma lui nu se va pîngări. Și 12
den ceale sfinte nu va ieși și nu va pîngări
numele cel sfințit al Domnului lui, pentru că
untdelemnul cel sfînt cel unsu al Dumnezău-
lui lui - pre dînsul. Eu - Domnul. Acesta 13
fâmeaie fecioară den ruda lui va lua. Iară 14
văduvă și gonită și pîngărită și curvă, pre
aceastea nu va lua, fără numai fecioară den
norodul lui va lua fâmeaie. Și nu va pîngări 15
sămînța lui întru norodul lui. Eu - Domnul
Dumnezăul, Cela ce sfințescu pre el“. Și 16
grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: „Zi cătră
Aaron, zicînd: 'Om den semenția ta întru
rudele voastre, de va fi la oarecarele la dînsul
hulă, să nu vie să aducă daruri Domnului lui.
Tot omul la care va fi la dînsul hulă nu va veni, 17
om orbu sau schiop, sau ciungu, sau cu ure-
chile tăiate, Au om la care va fi la el sfărî- 18
mătură de mîna, au sfărîmătură de picior, Au 19
ghebos, au pecinginos, zmult la ochi, Sau 20
om la care va fi într-însul rîie sălbatică, sau
funecei, sau să fie cu un coiu, Tot carele 21
iaste într-însul hulă, den semenția lui Aaron
preotul, nu se va apropia ca să aducă jîrtvele
Dumnezăului tău; că hulă e întru el, darurile
lui Dumnezău să nu să apropie a le aduce.
Darurile Dumnezăului lui, sfintele sfintelor; 22
și den sfinte va mînce, Fără numai la 23
acoperemînt nu va veni și cătră jîrtăvnic
nu să va apropia, pentru că hulă are. Și nu
va pîngări numele cel sfînt al Dumnezăului
lui, pentru că Eu, Domnul Ce sfințescu pre
dînșii'“. Și grăi Moisi cătră Aaron și 24
cătră fiii lui și cătră toți fiii lui Israil.

CAP XXII

1 **S**i grăi Domnul cătră Moisi, zicînd:
 2 „Zi lui Aaron și fiilor lui, și să se ferească de sfintele fiilor lui Israil, și să nu pîngărească numele Mieu cel sfînt, cîte ei sfîntescu Mie. Eu – Dom-
 3 nul. Zi lor: ‘În semințiile voastre, tot omul carele se va apropia, de toată sementia voastră, cătră sfinte cîte vor sfînti fiii lui Israil Domnului, și necurăția lui pre dînsul, va peri sufletul acela de la Mine’. Eu – Domnul. Și
 4 om den sămînța lui Aaron preotul, și acesta stricat au înfrînt, den ceale sfinte să nu mănînce pînă ce se va curăți. Și cela ce să atinge de toată necurăția sufletului, au om căruia va ieși dentr-însul pat de sementie,
 5 Sau carele se va atinge de tot tîrîtoriu necurat, carele va pîngări pre el, sau de om în care va pîngări pre el după toată necurăția lui,
 6 sufletul care se va atinge de eale. Necurat va fi pînă în sară. Nu va mînca den ceale sfinte, De nu-ș va scâlda trupul lui cu apă; și va apune soarele, și curat va fi, și atuncea va mînca den ceale sfinte, că pîinea lui iaste.
 8 Mortăciune și prinsu de gadini să nu mănînce să să pîngărească el într-însele. Eu – Dom-
 9 nul. Și vor păzi pazele Meale, ca să nu ia pentru eale păcat; și vor muri pentru eale, de vor pîngări pre eale. Eu – Domnul, Cela ce
 10 sfîntescu pre dînșii. Și tot streinul de rudă nu va mînca sfinte. Nemearnicul preotului au
 11 năimit nu va mînca sfinte. Iară preot, de va cumpăra suflet, cumpărat pre argint, acesta va mînca den pîinile lui. Și cei născuți de casa
 12 lui, și aceștea vor mînca den pîinile lui. Și fată de om preot, de se va da la om strein den neam, ea den cepăturile ceale sfinte nu va
 13 mînca. Și fata preotului, de se va face văduvă au gonită, și sămînțe nu va fi în ea, se va întoarce la casa tătîne-său, după tinerețele ei; den pîinile tătîne-său va mînca. Și tot
 14 streinul de rudă nu va mînca den eale. Și om carele va mînca sfinte după neștiințe, și va pune al cincelea lui preste dînsul, și va da
 15 preotului cel sfînt. Și nu vor pîngări sfintele fiilor lui Israil, carele ei iau Domnului,
 16 Și vor aduce preste ei fărădeleage de greșală, mîncînd ei sfintele lor. Pentru că Eu – Domnul,
 17 Carele sfîntescu pre ei”. Și grăi Domnul că-
 18 tră Moisi, zicînd: „Grăiaște lui Aaron și fiilor lui, și la toată adunarea fiilor lui Israil, și vei grăi cătră ei: ‘Om, om den fiii lui Israil au den nemearnicii ce lăcuiescu lîngă dînșii în Israil, carele va aduce daruri, după toată mărturisirea lor au
 19 după toată aleagerea lor, Cîte vor aduce Domnului la arderea-de-tot, – priimite voao, parte bărbătească den cirezi au den oi și den capre.

Toate cîte vor avea hulă într-însele nu vor aduce Domnului, căce nu va fi voao priimită. Și om carele va aduce jîrtvă de mîntuire Domnului, osebind ruga după aleagere au în praznicile voastre, den cirezi au den oi, curat va fi priimit, toată prihana nu va fi în el. Orbu sau zdrobit, au tăiat la limbă, au avînd negi, au rîios, au pecinginos, să nu le aducă aceastea Domnului, și la priimire să nu daț den eale preste jîrtăvnic Domnului. Și vițel au oaie tăiată la ureache, au tăiată la coadă, junghieri să le faci aceastea ție, iară la rugă-ț nu se vor priimi. Frînt, și zdrobit, și tăiat, și spentecat, să nu le aduceț aceastea Domnului. Și în pămîntul vostru nu se vor face. Și den mina streinului de rudă să nu aduceț daruri Dumnezăului vostru den toate aceastea, pentru că stricăciune sînt întru eale, hulă în eale, nu se vor priimi aceastea voao”. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: „Vițel, au oaie, au capră, după ce se va naște, și va fi 7 zile supt mumă-sa, iară a opta zi și înainte se va priimi în loc de daruri, priimire Domnului. Și vițel, și oaia, pre dînsa și pre copilul ei să nu jungheăț într-o zi. Iară de veț jîrtvui jîrtvă, rugă de bucurie Domnului, întru priimire voao veț jîrtvi pre ea. Aceasta într-aceaea zi se va mînca, să nu lăsaț den cărnuri pre dimineață. Eu – Domnul. Și păziț poruncile Meale și să le faceț pre dînsele. Eu – Domnul. Și să nu spurcați numele sfîntului, și Mă voiu sfînti în mijlocul fiilor lui Israil. Eu – Domnul, Cela ce sfîntescu pre voi, Cela ce v-am scos pre voi den pămîntul Eghipetului, ca să vă fiu voao Dumnezău. Eu – Domnul”.

CAP XXIII

1 **S**i grăi Domnul cătră Moisi, zicînd:
 2 „Grăiaște fiilor lui Israil și vei zice cătră ei: ‘Praznicile Domnului, pre care veț chema pre eale chemate sfinte, aceastea sînt praznicile Meale. Șase zile să faceți lucruri, iară a șaptea zi, sîmbete, odihnă chemată sfîntă Domnului. Tot lucrul să nu faceți: sîmbete iaste Domnului, în toată lăcuința voastră. Aceastea sînt praznicile Domnului, chemate sfinte, pre care veț chema pre eale în vremile lor: În luna dentîi, în 14 zile ale lunii, între mijlocul serilor, Pasha Domnului. Și în cincisprăzece zile ale lunii dentîi, praznecul azimelor Domnului. Șapte zile azime să mîncați. Și ziua cea dentîi chemată sfîntă va fi voao, tot lucrul de poslușit să nu faceți. Și veț aduce ardere-de-tot Domnului 7 zile. Și ziua a șaptea chemată sfîntă va fi voao, tot lucrul de lucrat să nu faceți”. Și grăi Domnul cătră
 9 Moi[si], zicînd: „Zi fiilor lui Israil și vei grăi 10

cătră dînșii: 'Cînd veți intra la pămîntu. carele
 Eu dau voao, și veți secera seacerea lui și veți
 căra znopii, începătura seacerii voastre, cătră
 11 preot. Și va aduce znopul înaintea Domnu-
 lui priimit voao, a doua zi cei dentii a simbete-
 12 lor îl va aduce pre dînsul preotul. Și veți
 face, în ziua în carea veți aduce znopul, oaie
 curată de un an în ardere-de-tot Domnului.
 13 Și jîrtva lui, doao a zeacea den făină curată,
 făcută cu untdelemn, jîrtvă Domnului, la
 miros de bună mirosire Domnului; și turnarea
 14 lui, a patra den in de vin. Și pîine, și spice
 frecate noao să nu mîncăți pînă la aceasta, în
 ziua aceasta, pînă veți aduce voi darurile
 Dumnezăului vostru. Leage veacinică în
 15 rudele voastre, în toată lăcuința voastră. Și
 se va număra voao de a doua zi den simbete,
 den ziua ce veți aduce znopi punerii -
 denainte, șapte săptămîni întregi veți număra.
 16 Pînă a doua zi ceia de apoi a șaptea, veți
 17 număra 50 de zile. Și veți aduce jîrtvă noao
 Domnului. Den lăcașale voastre veți aduce pîi-
 nea punerii - denainte, doao pîini. Den doao a
 zeace de făină curată va fi o pîine, dospită vor
 18 coace, den ceale dentii născute, Domnului. Și
 veți aduce împreună cu pîinile șapte miei de un
 an, curați, și un vițel den cireadă și doi berbeci
 curați, și vor fi ardere-de-tot Domnului; și jîrt-
 vele lor și turnările lor, jîrtvă miros de bună
 19 mirosenie Domnului. Și veți face un țap
 den capre pentru păcat și doi miei de un an
 întru jîrtva mîntuirei, împreună cu pîinele
 20 ceale den rodurile dentii. Și le va pune pre
 eale preotul cu pîinele roadelor dentii, punere
 înaintea Domnului, împreună cu cei doi miei.
 Sfinți vor fi Domnului; preotului celui ce le
 21 aduce pre eale, lui vor fi. Și veți numi ziua
 aceasta chemată. Sfîntă va fi voao, tot lucrul
 de lucrat să nu lucrați într-însa. Leage veaci-
 nică întru rudele voastre, în toată lăcuința
 22 voastră. Și cînd secerați seacerea pămîntu-
 lui vostru, să nu săvîrșiți rămășița seacerii
 țarinii tale, cînd seaceri tu, și ce cade den sea-
 cerile tale să nu le strîngi, celui sărac și celui
 nemearnic să le lași acealea. Eu - Domnul
 23 Dumnezăul vostru". Și grăi Domnul cătră
 24 Moisi, zicînd: „Grăiaște fiilor lui Israil,
 zicînd: 'În a șaptea lună, într-una a lunii, va fi
 voao odihnă, pomenirea trîmbiților, chemată
 25 sfîntă Domnului. Tot lucrul de lucrat să
 nu faceți, și să aduceți ardere-de-tot
 26 Domnului". Și grăi Domnul cătră Moisi,
 27 zicînd: „Și în zeace a lunii a șaptea aceștia,
 zi de rugă, chemată de sfințenie va fi voao, și
 smeriți sufletele voastre și să aduceți arde-
 28 re-de-tot Domnului. Tot lucrul să nu

faceți într-însa în ziua aceasta, pentru că iaste
 voao aceasta zi de rugă, să vă rugați pentru voi
 înaintea Domnului Dumnezăului vostru.
 Pentru că tot sufletul care nu se va smeri în 29
 ziua aceasta într-însa, va peri den norodul lui.
 Și tot sufletul care va face lucru într-însa în 30
 ziua aceasta, va peri sufletul acela den noro-
 dul lui. Tot lucrul să nu faceți. Leage veaci- 31
 nică întru rudele voastre, în toate lăcașurile
 voastre. Simbete simbetelor va fi voao, și 32
 veți smeri sufletele voastre. Den noao ale
 lunii, de cu seară, pînă în zeace ale lunii,
 seara, veți simbăta simbetele voastre". Și 33
 grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: „Grăiaște 34
 fiilor lui Israil, zicînd: 'În 15 ale lunii a șaptea
 aceștia, praznecul corturilor, 7 zile, Domnu-
 lui. Și ziua dentii chemată sfîntă va fi, tot 35
 lucrul de lucrat nu veți face. Șapte zile veți 36
 aduce ardere-de-tot Domnului. Și ziua a opta
 chemată sfîntă va fi voao, și veți aduce arde-
 re-de-tot Domnului. Iesire iaste, tot lucrul ce
 să lucrează să nu faceți. Aceastea sînt 37
 praznecele Domnului, pre care chemați pre
 dînșele chemate sfînte, ca să aduceți aduceri
 Domnului arderi-de-tot jîrtvei lor, și turnările
 lor, den zi în zi, Afară den simbetele Dom- 38
 nului, și afară den dările voastre, și afară den
 toate rugile voastre, și fără de ceale de bună-
 voie ale voastre carele veți da Domnului; Și 39
 în 15 zile a lunii a șapte aceștia, după ce veți
 isprăvi roadele pămîntului, să prăznuiți Dom-
 nului 7 zile. În ziua dentii, odihnă, și în a 40
 opta zi, odihnă. Și veți lua voao în ziua dentii
 roadă den lemn frumos, și ramuri de finic, și
 stîlpări de lemn dease, și răchiți, și stîlpări
 de agnu den pîrîu, și vă veți veseli înaintea
 Domnului Dumnezăului vostru. Șapte zile 41
 ale anului. Leage veacinică la rudele voastre.
 În luna a șaptea veți prăznui pre dînsa. În 42
 corturi să sălășluiți 7 zile, tot moșneanul de
 pămînt în Israil va lăcui în corturi, Pentru 43
 ca să văză rudele voastre că în corturi am
 lăcuit pre fiii lui Israil cînd i-am scos pre dîn-
 șii den pămîntul Eghiptului. Eu - Domnul
 Dumnezăul vostru". Și grăi Moisi prazni- 44
 cile Domnului Dumnezăului fiilor lui Israil.

C A P X X I V

Si grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: 1
 „Poruncește fiilor lui Israil, și să-ț ia 2
 ție untdelemn de maslin curat și lim-
 pede la lumină, să arză lumină puru-
 rea. Afară de acoperemînt, în 3
 cortul mărturie, și-l vor arde pre dînsul
 Aaron și fiii lui, de cu sară pînă dimineața,
 înaintea Domnului pururea. Leage veacinică
 în rudele voastre. Pre sfeașnicul cel cu- 4

rat veți arde luminele înaintea Domnului pînă
 5 dimineața. Și veți lua făină curată și o veți
 face pre dînsa 12 pîini, de doao a zecea va fi o
 6 pîine. Și veți pune pre eale doao puneri, 6
 pîini o punere, pre masa cea curată, înaintea
 7 Domnului. Și veți pune pre o punere
 tămîie curată și sare, și vor fi pîinele întru
 8 pomenire, puse cătră Domnul. În ziua sim-
 betii veți pune înaintea Domnului, pururea,
 9 de la fiii lui Israil, făgăduință veacinică. Și
 va fi lui Aaron și fiilor lui, și le vor mînca pre
 eale în loc sfînt, pentru că sfinte sfintelor sînt
 acesteia lui, de la ceale ce să jîrtvesc Domnu-
 10 lui, leage veacinică“. Și ieși fecior de
 fămeaie israilteancă, și acesta era fiu de
 eghiptean între fiii lui Israil, și s-au sfădit în
 tabără cel den israilteancă și omul israiltea-
 11 nul; Și numind feciorul fămeii israilteancii
 nume, au blestemat; și l-au adus pre el cătră
 Moisi. Și numele mumei lui – Salomith, fata
 12 lui Davri, den seminția lui Dan. Și-l puseră
 pre dînsul în temniță, ca să-l cerceteaze pre
 13 dînsul pren porunca Domnului. Și grăi Dom-
 14 nul cătră Moisi, zicînd: „Scoate pre cela ce
 au blestemat afară den tabără și vor pune toți
 ceia ce au auzit mîinile lor pre capul lui și-l vor
 15 ucide cu pietri toată adunarea. Și fiilor lui
 16 Israil grăiaște și vei zice cătră dînșii: ‘Om,
 om de va blestema pre Dumnezeuul lui, păcat
 va lua. Iară numind numele Domnului, cu
 moarte să să omoară. Cu pietri să-l ucigă pre
 dînsul toată adunarea lui Israil. Veri nemear-
 nic, veri de loc, numind el numele Domnului,
 17 să moară. Și om care va lovi tot sufletul
 omului și va muri, cu moarte să să omoară.
 18 Și carele va lovi dobitoc și va muri, să plă-
 19 tească suflet pentru suflet. Și de va da neș-
 tine hulă aproapelui său, cum i-au făcut lui,
 20 într-acesta chip i se va face lui. Zdrobitură
 pentru zdrobitură, ochiu pentru ochiu, dinte
 pentru dinte. După cum va da hulă omului,
 21 așa să i să dea lui. Carele va lovi om și va
 22 muri, cu moarte să să omoară. O dereptate
 va fi celui nemearnic și celui de loc, căce Eu –
 23 Domnul Dumnezeuul vostru“. Și grăi Moisi
 fiilor lui Israil, și scoaseră pre cela ce l-au
 blestemat afară den tabără și-l uciseră pre
 dînsul cu pietri toată adunarea. Și fiii lui Israil
 au făcut după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

C A P X X V

1 i grăi Domnul cătră Moisi, în mun-
 2 tele Sinaiei, zicînd: „Grăiaște fii-
 lor lui Israil și vei zice cătră ei:
 ‘Cînd veți intra în pămîntul care Eu
 vă dau voao, și se va odihni pămîntul

care Eu dau voao, sîmbete Domnului. Șase 3
 ani vei sămăna țarina ta, și 6 ani vei tăia via ta
 și vei aduna roada ei. Iară la al șaptelea an, 4
 simbete, odihnă va fi pămîntului, simbete
 Domnului. Țarina ta nu vei sămăna și via ta
 nu o vei tăia, Și ceale ce cresc singure ale 5
 țarinii tale să nu le seaceri, și strugurul sfînțe-
 nii tale să nu-l culegi. An de odihnă va fi
 pămîntului. Și vor fi simbetele pămîntului 6
 bucate ție, și slugii tale, și slujnicii tale, și năi-
 mitului tău, și celui nemearnic ce lăcuiaște
 lîngă tine; Și dobitoacelor tale, și hiarălor 7
 den pămîntul tău va fi toată roada lui de mîn-
 cat. Și vei număra ție 7 odihni de an, 7 ani 8
 cîte 7 ori, și vor fi ție șapte săptămîni de an, 49
 de ani. Și se va răsuna glas de trîmbițe în 9
 tot pămîntul vostru, în luna a șaptea, în 10 ale
 lunii. În ziua rugii veți răsuna cu trîmbițe în
 tot pămîntul vostru. Și veți sfîinți anul cel al 10
 cincizăcilea an și veți striga iertare pre pămînt
 la toți ceia ce lăcuiescu pre dînsul. An de slo-
 bozenie, semnul acesta va fi voao, și va
 merge fieștecarele la moșia lui și fieștecarele
 la moștenirea lui veți merge. Slobozenia 11
 însemnării aceasta va fi voao, anul al cincize-
 cilea an va fi voao. Să nu sămănaț, nice să
 seceraț ceale ce sîngure crescui și să nu
 culeageți ceale sfinte ale lui, Pentru că a 12
 slobozeniei semnu iaste, sfînt va fi voao, den
 cîmpi veți mînca roadele lui. Și în anul slo- 13
 bozeniei semnului ei se va învîrteji fieșteca-
 rele la agonisita lui. Iară de vei da vînzare 14
 aproapelui tău și de te vei și împrumuta de la
 aproapele tău, nu-l nevoiască omul pre veci-
 nu-ș. După numărul anilor, după însem- 15
 nare, vei lua de la aproapele tău, după numă-
 rul anilor, den roade îț va da ție. După cum 16
 mai mult den an, va mulți agonisita lui; și
 după cum mai puțin den ani, va împuțina ago-
 nisita lui, pentru că număr roadelor tale îț va
 da el ție. Nu nevoiască omul pre vecinul lui, 17
 și să te temi de Domnul Dumnezeuul tău. Eu –
 Domnul Dumnezeuul vostru. Și veți face 18
 toate dereptățile Meale și toate judecățile
 Meale, și le păziț și le faceț pre dînsele, și
 lăcuiț pre pămînt nedejduind. Și va da 19
 pămîntul creășterile lui, și veți mînca de sațiu,
 și veți lăcui cu nădeajde pre dînsul. Iară de 20
 veți zice: ‘Ce vom mînca în anul acesta, al șap-
 telea, de nu vom sămăna și de nu vom aduna
 roadele noastre?’, Și voi trimitte blagoslo- 21
 venia Mea în anul al șaselea și va face
 roadele ei la 3 ani. Și veți sămăna în 22
 anul al optulea și veți mînca den roade
 vechi. Pînă la al noaolea an, pînă vor veni
 roadele lui, veți mînca vechile vechilor. Și 23
 pămîntul nu se va vinde întru adeverințe,

24 pentru că al Mieu iaste pământul, că nemear-
 nici și vinetici sînteț voi înaintea Mea. Și în
 25 tot pământul moștenirii voastre, mîntuiri veț
 da pământului. Iară de va sărăci frate-tău
 ce e cu tine și va vinde den moșia lui, și va
 26 veni cel ce să rudeaște, ce iaste aproape de el,
 și va mîntui vînzarea fratelui lui. Iară de nu
 va fi la neștine rudenie, și va avea la mîna și se
 27 va afla lui de ajunsu răscompărări lui, Și va
 socoti anii vînzării lui și va da ce prisoseaște
 omului căruia au vîndut pre dînsul lui, și se va
 28 învîrteji la moșia lui. Iară de nu-i va fi înde
 mîna de ajunsu ca să-i dea lui, și va fi vînzarea
 a cumpărătorului ei pînă la al șaselea an al
 slobozirii. Și va ieși în slobozire și se va învîr-
 29 teji la moșia lui. Iară de va vinde neștine
 casă lăcuită, într-o cetate zidită, și va fi mîn-
 tuirea ei pînă se va umplea anul zilelor: va fi
 30 răscompărarea ei. Iară de nu se va răs-
 cumpăra pînă se va plini un an de tot, se va
 adevăra casa, carea iaste în cetatea ce are zidiu,
 adevărat celuia ce au cumpărat pre ea, întru
 31 rudele lui, și nu va ieși la slobozenie. Iară
 casele de pren sate, căroră nu iaste pempre-
 jur zid, cătră țarina pământului se vor socoti.
 Răscompărătoare pururea vor fi aceastea și
 32 în slobozenie vor ieși. Și cetățile leviților,
 case cetăților moșiei lor, mîntuite pururea vor
 33 fi leviților. Și carele va răscompăra de la
 leviț, și va ieși vînzarea caselor cetății moșii-
 lor în slobozenie, căce casele cetăților leviți-
 34 lor, moșie lor, în mijlocul fiilor lui Israil. Și
 țarinile ceale osebite cetăților lor nu se vor
 vinde, pentru că moșie veacinică iaste aceasta
 35 lor. Iară de va sărăci frate-tău ce iaste cu
 tine și va slăbi cu mîinele lîngă tine, să-l ajuț
 pre el ca pre un venetic și nemearnic, și va
 36 trăi frate-tău cu tine. Să nu iai de la dînsul
 camătă, nice la mulțime, și să te temi de Dum-
 nezăul tău. Eu - Domnul. Și va trăi frate-tău
 37 împreună cu tine. Argintul tău să nu-l dai
 lui pre camătă și pre adaos să nu dai lui buca-
 38 tele tale. Eu - Domnul Dumnezăul vos-
 tru, Cela ce v-am scos pre voi den pământul
 Eghiptului, să vă dau voao pământul Hanaan,
 39 ca să vă fiu voao Dumnezău. Iară de se va
 smeri ție frate-tău lîngă tine și se va vinde ție,
 40 să nu-ț slujăscă slujbă de rob. Ca un năimit
 sau nemearnic să fie lîngă tine, pînă la anul
 41 slobozeniei va sluji la tine. Și va ieși cu
 slobozenie, și feciorii lui împreună cu dîn-
 sul, și va merge la ruda lui, și la moșia
 42 cea părintească va alerga. Pentru că
 robi-M sînt Mie aceștea pre carii i-am scos
 den pământul Eghiptului; să nu să vînză în
 43 vînzare de robu. Să nu-l întinzi pre el în

chinuire, și să te temi de Domnul Dumnezăul
 tău. Și slugă și slujnică, cîț se vor face ție 44
 dentru limbi, cîți sînt pe împrejurul tău,
 dentr-înșii să agonisiți rob și roabă. Și den 45
 fiii nemearnicilor carii sînt între voi, dentr-
 înșii veți agonisi, și den rudele lor, cîți se vor
 naște în pământul vostru; vor fi voao întru
 moșie. Și veți împărți pre dînșii feciorilor 46
 voștri după voi, și vor fi voao ținuți în veaci.
 Iară den frații voștri den fiii lui Israil, fieșca-
 rele pre fratele lui să nu-l întinză pre el în chi-
 nuri. Iară de va afla mîna nemearnicului 47
 au celui venetic de lîngă tine și, sărăcind fra-
 tele tău, se va vinde nemearnicului au veneti-
 cului ce e lîngă tine au celui den naștere
 nemearnic, După ce se va vinde el, răs- 48
 cumpărare va fi lui. Unul den frații lui va răs-
 cumpăra pre el, Fratele tătîni-său au fiul 49
 fratelui tătîni-său va mîntui pre dînsul, au den
 casele trupurilor den neamul lui va mîntui pre
 el. Iară de va avea cu mîinile lui, se va răs-
 cumpăra pre sine Și se va socoti cătră cela 50
 ce l-au răscompărat pre el, den anul care au
 vîndut pre sine lui pînă la anul slobozirii, și va
 fi argintul vînzării lui ca o zi de năimit. An den
 an va fi cu el. Iară de va fi la niștine mai 51
 mult den ani decît prețul, va da răscompăra-
 rea lui den argintul vînzării lui. Iară de va
 rămînea puțintel den ani la anul iertării, și va
 socoti lui după anii lui Și va da răscompă- 52
 rarea lui. Ca un năimit, an den an va fi
 împreună cu dînsul. Nu-l vei întinde pre el cu
 osteneală înaintea ta. Iară de nu se va răs- 53
 cumpăra după aceasta, și va ieși în anul slobo-
 zenii el cu copiii lui împreună cu dînsul.
 Pentru că ai Miei sînt fiii lui Israil robi, slugi 54
 Mie aceștea sînt, carii i-am scos den pământul
 Eghiptului.

C A P X X V I

1 **S**ă Eu - Domnul Dumnezăul vostru. Să
 nu faceți voao singuri făcute de mîna,
 nice cioplite, nice stîlpu să nu rădicați
 voao, nice piatră sămnu să puneți în
 pământul vostru, ca să vă închinaț lui.
 Eu sînt Domnul Dumnezăul vostru. Simbe- 2
 tele Meale să le păziți și de sfintele Meale să vă
 teameți. Eu sînt Domnul. De veți umbla în- 3
 tru poruncile Meale și învățăturile Meale veți
 păzi și le veți face pre dînsele, Și voi da 4
 ploaie voao în vreama ei, și pământul va da
 roadele lui, și leamnele cîmpilor vor da roada 5
 lor. Și va apuca voao treirișul culesul, și cu-
 lesul va apuca sămînța, și veți mînca pîinea
 voastră în sațiu, și veți lăcui cu întemeiare pre
 pământul vostru. Și războiu nu va trece pren

6 pământul vostru, Și voi da pace în pământul vostru, și veți dormi, și nu va fi carele să spaie pre voi, și voi pierde hiară reale den pământul vostru. Și războiul nu va trece pre pământul vostru. Și veți goni pre vrăjmașii voștri, și vor cădea înaintea voastră cu 7 ucidere. Și va goni den voi cinci pre o sută, și o sută den voi vor goni zece mii, și vor cădea neprietenii voștri înaintea voastră în 8 sabie. Și voi căuta preste voi, și voi blagoslovi pre voi, și voi creaște pre voi, și voi înmulți pre voi, și voi întări făgăduința Mea 9 cu voi. Și veți mânca vechi, și vechile vechilor, și vechi den fața celor noao veți 10 scoate. Și voi pune făgăduința Mea întru voi, și nu va urî sufletul Mieu pre voi. Și voi umbla întru voi, și voi fi voao Dumnezău, și voi veți fie Mie norod. Eu - Domnul Dumnezeul vostru, Ce v-am scos pre voi den pământul Eghipetului, fiind voi robi, și am zdrobit legătura jugului vostru, și v-am adus 14 pre voi cu fală. Iară de nu Mă veți asculta, nice veți face poruncile Meale aceastea, Ce veți neasculta de dînsele și judecăților Meale, se va îngreua sufletul vostru ca voi să nu faceți toate poruncile Meale, ca să răsiți 16 făgăduința Mea, Și Eu voi face așa voao, și voi pune pre voi lipsa, și rîia, și gălbenairea, orbind ochii voștri și sufletul vostru topind, și veți sămăna în zădar semințele voastre, și le vor mânca împotrivicii voștri. 17 Și voi întări fața Mea preste voi, și veți cădea naintea vrăjmașilor voștri, și vor goni pre voi ceia ce gonescu pre voi, și veți fugi negonindu-vă nimenea pre voi. Și de nu-M veți asculta nice pînă într-atîta, și voi adaoge a vă certa pre voi cu rane de 7 ori, pentru păcatele 19 voastre, Și voi surpa semeția mîndriei voastre, și voi pune voao ceriul ca de hier, și pământul vostru, ca de aramă, Și va fi în deșărt vîrtutea voastră, și nu va da pământul vostru sămînța lui, și lemnul țarinii voastre nu va da roada lui. Și după aceasta de veți merge în curmeziș și nu veți vrea să Mă ascultați, voi adaoge voao șapte rane, după 22 păcatele voastre, Și voi trimite preste voi gadinile ceale sălbatece ale pământului și vor mânca pre voi, și vor topi dobitoacele voastre, și puțini voi face pre voi, și pustii vor fi căile 23 voastre. Și cu aceastea de nu vă veți pedepsi, ce veți merge cătră Mine în curmeziș, Voi merge și Eu cu voi cu mînie încurmezișată și voi lovi și Eu pre voi de 7 25 ori, pentru păcatele voastre, Și voi aduce preste voi sabie izbîndind izbînda făgăduinții, și veți fugi în cetățile voastre. Și voi trimite moarte preste voi, și vă veți da în mîni-

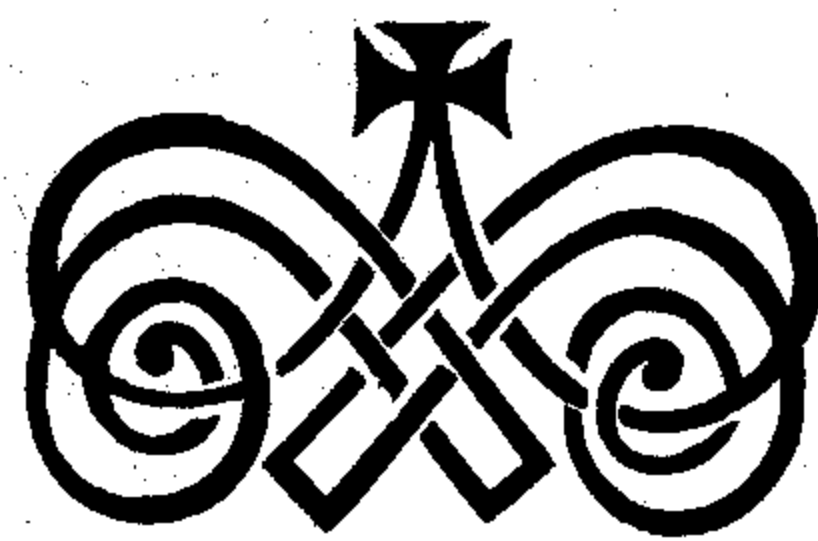
le vrăjmașilor voștri. Ca să vă năcăjăscu 26 pre voi cu lipsă de pîine, și vor coace 10 muieri pîinile voastre într-un cuptoriu și vor da pîinile voastre cu cumpăna, și veți mânca, și nu vă veți sătura. Iară de nu-M veți 27 asculta nice cu aceastea, ce veți merge cătră Mine în curmeziș, Și Eu voi merge cu voi 28 cu mînie încurmezișată, și voi certa și Eu pre voi de 7 ori, după greșalele voastre, Și veți 29 mânca trupurile feciorilor voștri, și trupurile fezelor voastre veți mânca. Și voi pustii 30 stîlpii voștri, și voi pierde ceale de lemnu făcute de mîinile voastre, și voi pune oasele voastre preste oasele bozilor voștri, și să va supăra sufletul Mieu voao. Și voi pune 31 cetățile voastre pustii, și voi pustii sfintele voastre, și nu voi mirosi mirosenia jîrtvelor voastre. Și voi pustii Eu pământul vostru, 32 și să vor mira pentru el vrăjmașii voștri, ceia ce lăcuiescu pre el. Și voi sămăna pre voi 33 în limbi, și va topi pre voi mergînd sabia. Și va fi pământul vostru pustiu, și cetățile voastre vor fi pustii. Atunce bine va vrea pământul 34 simbetile lui, toate zilele pustirii lui, Și voi 35 veți fi în pământul vrăjmașilor voștri. Atuncea va sămbăta pământul și bine va vrea simbetele lui. Toate zilele pustirii lui va sămbăta, carele n-au sămbătat în simbetele voastre, cînd lăcuiți pre dînsul. Și celor rămaș den voi 36 voi aduce robime la inema lor, la pământul vrăjmașilor lor, și-i va goni pre dînșii glas de frunză mutîndu-se, și vor fugi ca cînd ar fugi de la război. Și vor cădea negoniți de 37 nimeni. Și va trece cu vederea frate pe frate, ca și la război, negonind nimenea, și nu veți putea să stați împotriva nepriatinilor voștri. Și veți peri întru limbi, și va mânca 38 pre voi pământul vrăjmașilor voștri. Și cei 39 ce vor rămînea den voi se vor strica pentru păcatele lor, și pentru păcatele părinților lor, în pământul vrăjmașilor lor să vor topi. Și 40 vor răscumpăra păcatele lor, și păcatele părinților lor, pentru căce au călcat și M-au trecut cu vederea pre Mine, pentru căce au mersu înaintea Mea în curmeziș, Și Eu am 41 mersu cu ei cu mînie încurmezișată, și-i voi pierde pre dînșii în pământul vrăjmașilor lor. Atuncea se va rușina inima lor cea netăiată împrejur, și atuncea bine vor vrea păcatele lor. Și-M voi aduce aminte de făgă- 42 duința lui Iacov, și de făgăduința lui Isaac, și de făgăduința lui Avraam, Îm voi aduce aminte, și de pământ Îm voi aduce aminte. Și pământul va rămînea de ei. 43 Atuncea va priimi pământul simbetele lui, cînd se va pustii el de dînșii, și ei vor prii-

mi ale lor nelegături, pentru căci judecățile Meale le-au trecut cu ochii și poruncile Meale
 44 au supărat în sufletul lor. Și ca cînd n-ar fi ei în pămîntul vrăjmașilor lor, nu i-am trecut cu ochii pre ei, nice am supărat lor ca să-i topescu pre ei, ca să rîsipescu făgăduința Mea cea de cătră dînșii, pentru că Eu sint Domnul
 45 Dumnezăul lor. Și-M voi aduce aminte de făgăduința lor cea dentîiu, cînd i-am scos pre ei den pămîntul Eghipetului, den casă de robie, înaintea limbilor, ca să le fiu lor Dumnezău. Eu - Domnul". Acestea-s judecățile și poruncile și leagea carea au dat Domnul în mijlocul Lui și în mijlocul fiilor lui Izrail, în muntele Sinaiei, în mîna lui Moisi.

C A P X X V I I

1 **S**i grăi Domnul cătră Moisi, zicînd:
 2 „Grăiaște fiilor lui Izrail și vei zice cătră dînșii zicînd: ‘Om carele se va ruga rugă ca să fie prețul sufletului
 3 Domnului, Va fi prețul celui ce e bărbat, den 20 de ani pînă în 60, va fi prețul lui
 4 50 de didrahme de argint, cu cumpăna cea sfîntă, Iară a părții fămeiești va fi prețul 30
 5 de didrahme. Iară de va fi de 5 ani pînă la 20 de ani, va fi prețul bărbatului 20 de
 6 didrahme, iară a fămeii 10 didrahme. Iară de la o lună pînă la 5 ani, va fi prețul bărbatului
 7 5 didrahme de argint, iară al fămeii 3 didrahme de argint. Iară de va fi de 60 de
 8 ani în sus, de va fi bărbat, va fi prețul lui 15 didrahme de argint, iară al fămeii 10
 9 didrahme. Iară de va fi smerit, cu prețul lui va sta înaintea preotului și-l va prețui preotul:
 10 după cum poate mîna celui ce s-au rugat, așa-l va prețui pre el preotul. Iară de va fi den
 11 dobitoacele carele să aduc de ei dar Domnului, carele va da den eale Domnului, va fi sfînt.
 12 Să nu-l schimbe pre el bun pre rău, nice rău pre bun; iară de-l va schimba pre el să-l schimbe dobitoc
 13 pre dobitoc, va fi acela și schimbarea sfîntă. Iară de va fi tot dobitocul necurat, den care nu se aduce den eale dar
 14 Domnului, va pune dobitocul înaintea preotului și va prețui pre dînsul preotul, între bun și între rău,
 15 și, duple cum va prețui pre dînsul preotul, așa va sta. Iară de mîntuit va mîntui pre dînsul, va
 16 adaoge a cincea cătră prețul lui. Și om carele va sfînți casa lui sfîntă Domnului, și o va prețui pre dînsa
 preotul între mijloc de bună și între mijloc de rea; duple cum o va prețui pre dînsa preotul, așa va sta.
 Iară de cela ce-au sfînțit pre dînsa va mîntui casa lui, va adaoge preste ea a cincelea de argintul prețului,
 și va fi a lui. Iară de va fi den țarina moșiei lui să sfînțească omul Domnului, și va fi prețul după
 sămînța lui, măsură de orzu - 50 de didrahme de

argint. Iară de va fi de-n anul slobozirii va 17
 sfînți țarina lui, după prețul lui va sta. Iară de mai pre urmă, după slobozenie, va 18
 sfînți țarina lui, va socoti lui preotul argintul preste ceialalți ani, pînă la anul slobozirii, și
 va scădea den prețul lui. Și de va răscompăra 19
 țarina cela ce o au sfînțit pre dînsa, va adaoge a cincea argintului cătră prețul lui, și
 va fi lui. Iară de nu va răscompăra țarina 20
 și va vinde țarina altui om, nu o va mai răscompăra pre dînsa, Ce va fi țarina, trecînd 21
 slobozenia, sfîntă lăudată Domnului, ca și pămîntul cel osebit; preotului va fi moșia
 lui. Iară de va fi [că] den țarina care au 22
 cumpărat, care nu iaste den țarina moșiei lui, va sfînți Domnului, Va socoti cătră dînsul 23
 preotul săvîrșitul prețului den anul slobozirii și va da prețul în ziua aceea - sfîntă Domnului.
 Și în anul slobozirii se va da țarina 24
 omului de la carele au cumpărat pre dînsa, căruia era moșia pămîntului. Și tot prețul 25
 va fi cu cumpenele ceale sfinte: 20 de bani va fi didrahmul. Și tot dentîiu-născutul 26
 carele se va face în dobitoacele tale va fi Domnului și nu va sfînți pre dînsul nimeni. De va fi
 vițel, de va fi oaie, a Domnului iaste. Iară 27
 de va fi den dobitoacele ceale necurate, va schimba după prețul lui și va adaoge al cincilea
 lui cătră dînsul și va fi lui. Iară de nu se va răscompăra, se va vinde după prețul lui. Și 28
 toată dania ce va da omul Domnului den toate den cîte are el, den om pînă în dobitoc, și den
 țarina moșiei lui, nu se va da, nice se va răscompăra. Toată dania sfîntă a sfintelor va fi
 Domnului. Și toată punerea carea se va 29
 pune de la oameni nu se va răscompăra, ce cu moarte se va omorî. Toată a zecea pămîntului,
 den sămînța pămîntului și den roada lemnului, a Domnului iaste, sfîntă Domnului.
 Iară de va răscompăra răscompărînd 31
 omul zeciuiala lui, a cincea a lui va adaoge preste ea, și va fi lui. Și toată a zecea den
 32
 boi și den oi, și tot ce se va petrece supt toiag la număr, a zecea va fi sfîntă Domnului.
 Să nu-l schimbi pre el bun cu rău, nice rău cu 33
 bun. Iară de vei schimba schimbînd acela, și schimbarea lui va fi sfîntă, nu se
 va răscompăra". Acestea sint poruncile care au poruncit Domnul
 lui Moisi, cătră fiii lui
 Izrail, în muntele
 Sinaii.

NUMERILE

C A P I

- 1 **S**i grăi Domnul către Moisi în pustia
Sinaii, în cortul mărturiei, într-una a
lunii a doua a anului al doilea, ieșind
ei den pământul Eghiptului, zicînd:
- 2 „Luați începătură a toată adunarea
fiilor lui Israil, după rudeniile lor, după casele
3 moșiilor lor, După număr den numele lor,
după capul lor, tot bărbatul den 20 de ani și în
sus, tot cela ce iase întru putearea lui Israil,
socotiți-i pre ei cu putearea lor; tu și Aaron
4 să-i socotiți pre dînșii. Și împreună cu voi
vor fi fieștecare cu putearea lor, fieștecarele
după neamul a fieștecăruia dentru boiari,
5 după casele moșiilor vor fi. Și aceastea-s
numele oamenilor carii vor sta împreună cu
voi: dentr-ai lui Ruvim, Elisur, feciorul lui
6 Sedor; Dentr-ai lui Semeon, Salamiir,
7 feciorul lui Surisadai; Dentr-ai Iudii, Naa-
8 son, feciorul lui Aminadav; Dentr-ai lui
Isahar, Nathanail, feciorul lui Sohar;
9 Dentr-ai lui Zavolon, Eliav, feciorul lui Helon;
10 Dentru fiii lui Iosif, dentr-ai lui Efraim, Eli-
sama, feciorul lui Semiud; dentr-ai lui
Manasi, Gamaliil, feciorul lui Fadasur;
11 Dentr-ai lui Veniamin, Avidan, feciorul lui
12 Gadeoni; Dentr-ai lui Dan, Ahiezer, fecio-
13 rul lui Amisadai; Dentr-ai lui Asir, Fagheil,
14 feciorul lui Ebran; Dentr-ai lui Gad, Elisaf,
15 feciorul lui Raguil; Dentr-ai lui Neftalim,
16 Ahire, feciorul lui Enan. Acestea-s cei ales
ai adunării, boiarii neamurilor, după moșiile
17 lor, peste mii mai mari lui Israil sînt“. Și
luo Moisi și Aaron pre bărbații aceștea ce s-au
18 chemat pre nume. Și toată adunarea au
adunatu-o, într-una a lunii, în al doilea an, și
să socotiră după rudele lor, după moșiile lor,
după numărul numelor lor, den 20 de ani și în
19 sus, tot bărbatul după capul lor. După cum
au poruncit Domnul lui Moisi, și să socotiră ei
20 întru pustiul Sinaiei. Și să făcură fiii lui
Ruvim, celui dentii născut al lui Israil, după
rudeniile lor, după noroadel lor, după casele
moșiilor lor, după numărul numelor lor, după
capul lor, toată partea bărbătească den 20 de
ani și în sus, tot cela ce iase cu putearea, soco-
21 teala lor den ruda lui Ruvim: Patruzeci și
22 șase de mii și cinci sute. Și fiii lui Simeon,
după rudeniile lor, după noroadel lor, după
casele moșiilor lor, după numărul numelor
lor, după capul lor, tot bărbatul den 20 de
ani și în sus, tot cela ce iase cu putearea:
23 Socoteala lor den ruda lui Simeon, 50 și 9
24 de mii și trei sute. Fiilor lui Gad, du-
pă rudele lor, după noroadel lor, după casele
moșiilor lor, după numărul numelor lor, tot
bărbatul de 20 de ani și în sus, tot cela ce iase
cu putearea: Socoteala lor den ruda lui 25
Gad, 40 și 5 de mii și 6 sute și 50. Fiilor Iudei, 26
după rudele lor, după noroadel lor, după
casele moșiilor lor, după numărul numelor
lor, după capul lor, toți bărbații den 20 de ani
și în sus, tot cela ce iase cu putearea: Soco- 27
teala lor den fealiul Iudei, 70 și 4 de mii și 6
sute. Fiilor lui Isahar, după rudeniile lor, 28
după noroadel lor, după casele moșiilor lor,
după numărul numelor lor, după capul lor, tot
bărbatul den 20 de ani și în sus, tot cela ce iase
cu putearea: Socoteala lor den fealiul lui 29
Isahar, 50 și 4 de mii și 4 sute. Fiilor lui 30
Zavulon, după rudele lor, după noroadel lor,
după casele moșiilor lor, după numărul
numelor lor, după capul lor, tot bărbatul den
20 de ani și în sus, tot cela ce iase cu putearea:
Socoteala lor den fealiul lui Zavulon, 50 și 31
șapte de mii și 4 sute. Fiilor lui Iosif, fiii lui 32
Efraim, după rudele lor, după noroadel lor,
după casele moșiilor lor, după numărul
numelor lor, după capul lor, tot bărbatul den
20 de ani și în sus, tot cela ce iase cu putea-
rea: Socoteala lor den fealiul lui Efraim, 33
40000 și 500. Fiilor lui Manasi, după rude- 34
niile lor, după noroadel lor, după casele
moșiilor lor, după numărul numelor lor, după
capul lor, tot bărbatul den 20 de ani și în sus,
tot cela ce iase cu putearea: Socoteala lor 35
den neamul lui Manasi, treizeci și doao de mii
și doao sute. Fiilor lui Veniamin, după 36
rudele lor, după noroadel lor, după casele
moșiilor lor, după numărul numelor lor, după
capul lor, toată partea bărbătească den 20 de
ani și în sus, tot cela ce iase cu putearea:
Socoteala lor den neamul lui Veniamin, 37
35000 și 400. Fiilor lui Dan, după rudeniile 38
lor, după noroadel lor, după casele moșiilor
lor, după numărul numelor lor, după capul
lor, toată partea bărbătească den 20 de ani și
în sus, tot cela ce iase cu puteare: Soco- 39
teala lor den fealiul lui Dan, 62000 și 700.
Fiilor lui Asir, după rudele lor, după noroadel 40
lor, după casele moșiilor lor, după numărul
numelor lor, după capul lor, toată partea bār-
bătească a lor den 20 de ani și în sus, tot cela
ce iase cu putearea: Socoteala lor den fea- 41
liul lui Asir, 41000 și 500. Fiilor lui Nefta- 42
lim, după rudeniile lor, după noroadel lor,
după casele moșiilor lor, după numărul
numelor lor, după capul lor, tot bărbatul lor
den 20 de ani și în sus, tot cela ce iase cu pu-
teare: Socoteala lor den fealiul lui Neftalim, 43

44 cincizeci și trei de mii și 400. Aceasta e
socoteala carea au socotit Moisi și Aaron, și
boiarii lui Izrail, 12 bărbați, un bărbat dupe un
45 era. Și să făcu toată socoteala fiilor lui
Israil, cu putearea lor, den 20 de ani și în sus,
tot cela ce ieșia să se rînduiască la războiu în
46 Israil, Șase sute de mii și trei mii și cinci
47 sute și cincizeci. Iară leviții den ruda moșii-
lor lor nu s-au socotit dentru fiii lui Israil.
48/49 Și grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: „Caută
ruda lui Levi să nu o socotești împreună și
numărul lor să nu-l iai în mijlocul fiilor lui
50 Israil. Și tu socoteaște pre leviți la cortul
mărturiei și la toate vasele lui și la toate cîte
sîntu în el. Rîdica-vor ei cortul și toate vasele
lui, și ei vor sluji întru eale și prejur cort vor
51 tăbări. Și rîdicînd cortul, vor coborî pre el
leviții și, tăbărînd, vor întinde cortul; și cel de
52 alt neam care se va apropia va muri. Și vor
tăbări fiii lui Israil, om întru a lui rînduială și
om după a lui voivozie, cu putearea lor.
53 Iară leviții să să tăbărăscă în preajmă, împre-
jurul cortului mărturiei, și nu va fi greșală
întru fiii lui Israil și vor păzi leviții aceștea
54 paza cortului mărturiei“. Și făcură fiii lui
Israil după toate cîte au poruncit Domnul lui
Moisi și lui Aaron, așa au făcut.

C A P I I

1 **S**i grăi Domnul cătră Moisi și cătră
2 Aaron, zicînd: „Omu țîindu-se
după șireagul lui, după steagurile,
după casele moșiiilor lor, să să tăbă-
rască fiii lui Israil înaintea Domnului;
împrejurul cortului mărturiei vor tăbări fiii lui
3 Israil. Și ceia ce vor tăbări mai înainte spre
răsărit, șireagul taberei Iudei cu putearea lor,
și boiariul fiilor Iudei, Naason, feciorul lui
4 Aminadav, Puterile lui, cei socotiți, 74000
5 și 600. Și ceia ce tăbărăscu țîindu-se de
ruda lui Isahar, și boiariul fiilor lui Isahar,
6 Nathanail, feciorul lui Sogar, Puterile lui,
7 cei socotiți, 54000 și 400. Și ceia ce tăbă-
răscu țîindu-se de ruda lui Zavulon, și boiariul
fiilor lui Zavulon, Eliav, feciorul lui Helon,
8/9 Puterile lui, cei socotiți, 57000 și 400. Toți
cei numărați den tabăra Iudii, 100 și 80 și 6 de
mii și 400, cu putearea lor, întîiu se vor rădica.
10 Polcurile taberii lui Ruvim, cătră amiazăzi, cu
putearea lor, și boiariul fiilor lui Ruvim, Eli-
11 sur, feciorul lui Sediur, Puterile lui, cei
12 socotiți, 47000 și 500. Și ceia ce tăbărăscu
țîindu-se de el den ruda lui Semeon, și boia-
riul fiilor lui Semeon, Salamiil, feciorul lui
13 Surisade, Puterile lui, cei socotiți, 59000
14 și 300. Și ceia ce tăbărăscu țîindu-se

de el, ruda lui Gad, și boiariul fiilor lui Gad,
Elisaf, feciorul lui Raguil, Puterile lui, cei 15
socotiți, 45000 și 650. Toți cei numărați den 16
tabăra lui Ruvim, 151000 și 450, cu putearea
lor, al doile să vor rădica. Și să va rădica 17
cortul mărturiei și tabăra leviților în mijlocul
taberilor; după cum vor tăbări, așa să vor și
rădica, fieștecarele țîindu-se după șireagul
lui. Șireagurile taberii lui Efraim, de spre 18
mare, cu putearea lor, și boiariul fiilor lui
Efraim, Elisama, feciorul lui Emiud, Pute- 19
rile lui, cei socotiți, 40000 și 500. - Și ceia ce 20
tăbărăscu carii să țîn ruda lui Manasi, și boia-
riul fiilor lui Manasi, Gamaliil, feciorul lui
Fadasur, Puterile lui, cei socotiți, 32000 și 21
200. Și ceia ce să tăbărăscu țîindu-se ruda 22
lui Veniamin, și boiariul fiilor lui Veniamin,
Avidan, feciorul lui Gadioni, Puterile lui, 23
cei socotiți, 35000 și 400. Toți cei numărați 24
den tabăra lui Efraim, 108000 și 100, cu pute-
rile lor. Al treilea să vor rădica șireagul 25
taberii lui Dan, cătră miazănoapte, cu puterile
lor; și boiariul fiilor lui Dan, Ahiezer, feciorul
lui Amisadai, Puterile lui, cei socotiți, 26
62000 și 700. Și ceia ce tăbărăscu țîindu-se 27
de el, ruda lui Asir, și boiariul fiilor lui Asir,
Faghena, feciorul lui Ebran, Puterile lor, 28
cei socotiți, 41000 și 500. Și ceia ce tăbărăsc 29
țîindu-se ruda lui Neftalim, și boiariul fiilor lui
Neftalim, Ahire, feciorul lui Enaan, Puterile 30
lor, cei socotiți, 53000 și 400. Toți cei 31
numărați den tabăra lui Dan, 157000 și 600, cu
putearea lor, pre urmă se vor rădica, după
șireagul lor“. Aceasta e socoteala fiilor lui 32
Israil după casele moșiiilor. Toată socoteala
taberilor, cu puterile lor, 603000 și 550. Iară 33
leviții nu s-au socotit împreună cu fiii lui
Israil, după cum au poruncit Domnul lui
Moisi. Și făcură fiii lui Israil după toate cîte 34
au poruncit Domnul lui Moisi, așa s-au tăbă-
rît, după șireagul lor, și așa să rădica fieșteca-
rele țîindu-se după noroadale lor, după casele
moșiiilor lor.

C A P I I I

1 **S**i aceastea-s nașterile lui Aaron și ale 1
lui Moisi, întru care zi au grăit Dom- 2
nul lui Moisi, în muntele Sinaii. Și 2
aceastea-s numele fiilor lui Aaron:
dentîiu născut, Nadav, și Aviud, și 3
Eliazar, și Ithamar. Aceastea-s numele fii- 3
lor lui Aaron, preoții cei unși, pre carii au 4
săvîrșit mînilor ca să preoțească. Și au 4
murit Nadav și Aviud înaintea Domnului,
aducînd ei foc striin înaintea Domnului,
întru pustia Sinaii; și feciori nu era la 5
dînșii, și preoțiră Eliazar și Ithamar, cu
Aaron, tatăl lor. Și grăi Domnul că- 5

6 tră Moisi, zicînd: „Ia pre ruda lui Levi și vei pune pre ei înaintea lui Aaron preotul și vor
7 posluși lui. Și vor păzi pazele lui și pazele fiilor lui Israil, înaintea cortului mărturiei, ca
8 să lucreze lucrurile cortului. Și vor păzi toate vasele cortului mărturiei și pazele fiilor
9 lui Israil, după toate lucrurile cortului. Și vei da pre leviți lui Aaron, fratelui tău, și feciorilor lui, preoților, dare dați sînt aceștea
10 Mie den fiii lui Israil. Și pre Aaron și pre feciorii lui veți pune preste cortul mărturiei și vor păzi preoția lor și toate cîte sînt la cuptoriu și ceale denlăuntru acoperemîntului; și cel de
11 alt neam ce se va atinge va muri“. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: „Și iată, Eu am luat pre leviți den mijlocul fiilor lui Israil; pentru tot dentîiu născut ce deschide zgăul, de la fiii lui Izrail, răscumpărări lor vor fi; și vor
12 fi ai Miei leviții, Pentru că al Mieu e tot cel dentîiu născut; întru care zi am lovit pre tot cel dentîiu născut în pămîntul Eghipetului, am sfințit Mie tot cel dentîiu născut în Izrail; den om pînă în dobitoc, ai Miei vor fi. Eu – Domnul“. Și grăi Domnul cătră Moisi în pustia
13 Sinaii, zicînd: „Socoteaște pre feciorii lui Levi dupe casele moșiilor lor, după noroadele lor, după rudeniile lor, tot bărbatul de o lună în sus, vei socoti pre ei“. Și socoti pre dînșii Moisi și Aaron, pren glasul Domnului, după cum au poruncit lor Domnul. Și era aceștea feciorii lui Levi, den numele lor, Ghedsom,
14 Caath și Merari. Și aceastea-s numele fiilor lui Ghedsom, după noroadele lor: Loveni și Semei. Și fiii lui Caath, după noroadele lor: Amram și Isaar, Hevron și Oziil. Și fiii lui Merari, după noroadele lor: Mooli și Musi. Aceastea sînt noroadele leviților, după casele moșiilor lor. Lui Ghedsom, norodul lui Loveni și norodul lui Semei, aceastea-s noroadele lui Ghedsom. Socoteala lor, după numărul a tot bărbatul de o lună și mai sus, numărul lor, 7000 și 500. Și feciorii lui Ghedson dendărătul cortului vor tăbărî de
15 spre mare. Și boiariul casii moșiei norodului lui Ghedsom: Elisath, feciorul lui Dail. Și paza feciorilor lui Ghedsom întru cortul mărturiei: cortul și acoperemîntul lui, și acoperemîntul ușii cortului mărturiei, și pînzele curții și acoperemîntul porții curții ceia ce iaste la cort și rămășițele tuturor lucrurilor
16 lui. Lui Caath: norodul lui Amram unul, și norodul lui Isaar unul, și norodul lui Hevron unul, și norodul lui Oziil unul. Aceastea-s noroadele lui Caath, după număr, tot bărbatul de o lună și în sus, 8000 și 600, Păzind pazele sfintelor. Noroadele fiilor lui
17 Caath vor tăbărî den coastele cortului, de spre amiazăzi. Și boiariul casei moșiilor noroadelor lui Caath: Elisafan, feciorul lui Ozeil. Și paza lor: chivotul, și masa, și sfeașnicul, și jîrtăvnicele, și vasele sfîntului, cîte slujescu întru eale, și acoperemîntul și toate lucrurile lor. Și boiariul cel ce e preste boiarii leviților, Eliazar, feciorul lui Aaron preotul: pus ca să păzască pazele sfîntilor. Lui Merari: norod al lui Mooli, și norodul lui Musi; aceastea-s noroadele lui Merari, socoteala lor, după număr, Tot bărbatul de o lună și mai sus, 6000 și 50. Și boiariul casii moșiilor norodului lui Merari: Suriil, feciorul lui Avihail. Den coastele cortului vor tăbărî, de cătră miazănoapte. Socoteala pazii feciorilor lui Merari: căpețealele cortului, și zăvoarale lui, și stîlpii lui, și fundurile lui, și toate vasele lor, și toate lucrurile lor, Și stîlpii curții prejur, și fundurile lor, și țarușii lor, și streangurile lor. Ceia ce tăbărăscu den fața cortului mărturiei, de cătră răsărit, Moisi și Aaron și fiii lui, păzind pazele sfîntului, la pazele fiilor lui Izrail; și cel de alt neam ce se va atinge va muri. Toată socoteala leviților, pre carii i-au socotit Moisi și Aaron pen glasul Domnului, după noroadele lor, tot bărbatul de o lună și mai sus, 22000. Și zise Domnul cătră Moisi, zicînd: „Socoteaște tot dentîi născutul, partea bărbătească, den fiii lui Israil, de o lună și mai sus, și ia numărul lor den nume. Și vei lua pre leviți Mie, Eu – Domnul, pentru toți dentîiu născuții fiii lui Israil; și dobitoacele – leviților – pentru toate ceale dentîiu născute întru dobitoacele fiilor lui Israil!“ Și socoti Moisi după cum au poruncit Domnul lui, tot dentîiu-născutul întru fiii lui Israil. Și să făcură toate ceale dentîiu născute, partea bărbătească, după număr den nume, de o lună și mai sus, den socoteala lor, 22000 și 200 și 73. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: „Ia pre leviț pentru toți cei dentîiu născuți fiii lui Izrail, și dobitoacele leviților pentru dobitoacele lor, și vor fi ai Miei leviții. Eu – Domnul. Și răscumpărările celor 270 și trei, cei ce prisosesc mai mult decît leviții, dentru cei dentîiu născuți a fiilor lu Israil, Și vei lua cinci sicli dupe capu, dupe didrahmul cel svînt vei lua, doauăzeci de bani siclul. Și vei da argintul lui Aaron și fiilor lui, răscumpărări celor ce prisosescu întru ei“. Și luă Moisi argintul, răscumpărările celor ce prisosia la răscumpărarea leviților; de la cei dentîi născuți fiilor lui Israil Luat-au argintul, 1000 și 300 și de sicle, dupe siclul cel svînt. Și au dat Moisi argintul, răscumpărările celor ce pri-

sosiia, lui Aaron și fiilor lui, pren glasul Domnului, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

C A P I V

1 **S**i grăi Domnul cătră Moisi și cătră
2 Aaron, zicînd: „Ia căpetenia fiilor
3 lui Caath din mijlocul fiilor lui Levi,
după noroadale lor, după casele
moșiilor lor, Den doauăzeci de ani
și mai sus, pînă la cinzeci de ani, tot cela ce
între să slujască, ca să facă toate lucrurile în
4 cortul mărturiei“. Și aceastea-s faptele
feciorilor lui Caath, den mijlocul feciorilor lui
Levi, după noroadale lor, după casele moșiilor
lor, în cortul mărturiei, Svînta Sfintelor.
5 Și vor intra Aaron și fiii lui cînd se va rădica
tabăra. Și vor surpa acoperemîntul ce
umbreaște și vor acoperi cu el chivotul mărtu-
6 riei. Și vor pune preste el acoperimînt
piale vînată și vor pune preste el haină tot
7 vînată deasupra și vor pune drugii. Și pre
masa ceaea ce iaste înainte, vor pune preste
ea haină tot mohorîță, și blidele, și cățiile, și
căușăle, și ibricile cu carele toarnă, și pînile
8 ceale ce pururea preste ea vor fi. Și vor
pune preste ea haină roșie și vor acoperi pre ea
cu acoperimînt de piale vînată și vor pune drugii
9 ei. Și vor lua haină vînată și vor acoperi
sfeășnicul ce luminează, și luminările lui, și
lingurile lui, și mucările lui, și toate vasele
untdelemnului lui, cu cîte slujăscu întru eale,
10 Și vor pune pre dînsul și toate vasele lui în
acoperemînt de piale vînată și vor pune pre el
11 în drugii. Și preste jîrtăvnicul cel de aur vor
pune deasupra haină vînată și-l vor acoperi
cu acoperimînt de piale vînată și vor pune
12 drugii lui. Și vor lua toate vasele ceale de
slujbă, cîte slujăscu întru eale la sfinte, și le
vor pune în haină vînată și vor acoperi pre
eale cu acoperimînt de piale vînată și le vor
13 pune pe drugii. Și acoperemîntul va pune
peste jîrtăvnic și vor acoperi preste el haină
14 toată mohorîță; Și vor pune preste el toate
vasele lui cu cîte slujăscu cu eale, și cățiile, și
undețile de carne, și păharăle, și acoperemîn-
tul, și toate vasele jîrtăvnicului, și vor pune
preste el acoperemînt de piale vînată și vor
15 pune drugii lui. Și vor lua haină mohorîță
și vor acoperi spălătoarea și fundul ei și le
vor pune pre eale în acoperemînt de piale
vînată și le vor pune pe drugii. Și vor săvîrși
Aaron și fiii lui acoperind sfintele și toate
vasele ceale sfinte, cînd să rădică tabăra, și,
dupe aceea, vor intra feciorii lui Caath să
rădice; și să nu să atingă de ceale sfinte,
16 pentru ca să nu moară. Aceastea vor rădica
feciorii lui Caath întru cortul mărturiei.
Socotitoriu - Eliazar, feciorul lui Aaron

preotul: untdelemnul de lumină, și tămîia toc-
mirii, și jîrtva cea de toate zilele, și untdelem-
nul ungerii; socotitoriu a tot cortului și cîte
sînt întru dînsul în cel sfînt și în toate lucruri-
17 rile“. Și grăi Domnul cătră Moisi și cătră
Aaron, zicînd: „Să nu piardeț den fealiul 18
nărodului lui Caath, den mijlocul leviti-
lor. Aceastea faceți lor, și vor trăi și nu vor 19
muri ei mergînd cătră Sfintele Sfintelor:
Aaron și fiii lui să între înlăuntru și vor tocmi 20
pre ei, pre fieștecarele după rădicarea lui.
Și să nu între să vază fără veaste cel sfînt, și 21
vor muri“. Și grăi Domnul cătră Moisi, 22
zicînd: „Ia începătura fiilor lui Ghedson și, 23
pre aceștea, dupe casele moșiilor lor, dupe
noroadale lor, Den doauăzeci și cincide ani 24
și în sus și pînă la cincizeci de ani, socotiți pre
ei, tot cela ce între ca să poslușască și să facă
lucrurile la cortul mărturiei. Aceasta e 25
slujba norodului lui Ghedson, să slujască și să
rădice: Și va rădica pieile cortului și cortul
mărturiei și acoperemîntul lui; Și acopere- 26
mîntul cel vînat, care iaste deasupra, peste
dînsul, și acoperemîntul ușii cortului mărturiei;
Și pînzele curții și poala ușii curții, cîte-s pre 27
cortul mărturiei, Și la jîrtăvnic pre împre- 28
jur, și ceale ce prisosescu dentru eale și toate
vasele ceale de slujbă ale lor. Și toate cîte slu-
jăscu întru eale vor face. Denaintea lui Aaron
și a fiilor lui va fi toată slujba fiilor lui Ghed-
son, după toate slujbele lor și după toate
lucrurile lor. Și vei socoti pre dînșii pre nume
toate lucrurile ce-s prentre-înșii. Aceasta e 29
slujba norodului feciorilor lui Ghedson în cor-
tul mărturiei și paza lor în mîna lui Ithamar,
feciorul lui Aaron, preotului. Feciorii lui 30
Merari, după noroadale lor, după casele
moșiilor lor, Socotiți pre ei den 25 de ani și 31
mai sus, pînă la 50 de ani; socotiți pre dînșii
tot cela ce între să poslușască lucrurile cor-
tului mărturiei. Și aceastea-s pazele celor 32
ce rădică dentre-înșii, după toate lucrurile lor
în cortul mărturiei: căpeșealele cortului, și
zăvoarăle lui, și stîlpii lui, și fundurile lui, și
acoperemîntul, și fundurile lor, și stîlpii lor, și
acoperemîntul ușii cortului; Și stîlpii curții 33
pre împrejur, și fundurile lor, și stîlpii acope-
remîntului porții curții, și fundurile lor, și
țărșii lor, și ștreangurile lor, și toate vasele
lor, și toate poslușaniile lor. Pre nume să
socotiți pre dînșii și toate vasele pazii ce să
rădică de dînșii. Aceasta e slujba norodului 34
fiilor lui Merari, în toate lucrurile lor la cortul
mărturiei, în mîna lui Ithamar, feciorul lui
Aaron preotul“. Și socoti Moisi și Aaron 35

și boiarii lui Israil pre feciorii lui Caath, după noroadele lor, după casele moșiilor lor, 36 Den doazeci și cinci de ani și în sus, pînă la cincizeci de ani, tot cela ce va intra a sluji și a 37 face lucrurile cortului mărturiei. Și să făcu socoteala lor, după noroadele lor, doao mii și 38 șapte sute și cincizeci. Aceasta e socoteala norodului lui Caath, tot cela ce slujăște întru cortul mărturiei, după cum au socotit Moisi și Aaron, pren glasul Domnului în mîna lui 39 Moisi. Și s-au socotit feciorii lui Ghedson, după noroadele lor, după casele moșiilor lor, 40 Den doazeci și cinci de ani și mai sus, pînă la cincizeci de ani, tot cela ce intra a posluși și a 41 face lucrurile întru cortul mărturiei, Și să făcu socoteala lor, după noroadele lor, după casele moșiilor lor, doao mii și șase sute și 42 treizeci. Aceasta e socoteala fiilor lui Ghedson, tot cela ce poslușăște întru cortul mărturiei, pre carii au socotit Moisi și Aaron, 43 pren glasul Domnului în mîna lui Moisi. Și să socotiră și norodul fiilor lui Merari, după 44 noroadele lor, după casele moșiilor lor, Den doazeci și cinci de ani și în sus, pînă la cincizeci de ani, tot cela ce întră a posluși cătră 45 lucrurile cortului mărturiei, Și să făcu socoteala rudeniilor lor, după noroadele lor, după casele moșiilor lor, trei mii și doao sute. 46 Aceasta e socoteala norodului fiilor lui Merari, pre carii au socotit Moisi și Aaron, 47 pren glasul Domnului în mîna lui Moisi. Toți cei socotiți, pre carii au socotit Moisi și Aaron și boiarii fiilor lui Israil, pre leviți, după noroadele lor, după casele moșiilor lor, Den 48 doazeci și cinci de ani și în sus, pînă la cincizeci de ani, tot cela ce întră înlăuntru spre lucrul lucrurilor și lucrurile ceale ce să rădică 49 în cortul mărturiei, Să făcură cei socotiți 50 opt mii cinci sute și optzeci. Pren glasul Domnului au socotit pre ei în mîna lui Moisi, om după om, pre lucrurile lor și pre care rădică ei; și s-au socotit în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

C A P V

1 **S**i grăi Domnul cătră Moisi, zicînd:
2 „Poruncește fiilor lui Israil și
gonească pre tot stricatul afară den
tabără și tot înfrîntul și tot
3 necuratul la suflet. Den bărbat
pînă în fămeaie, scoateți-i afară den tabă-

ră și să nu pîngărească taberile lor în carile Eu
Mă aflu întru ei“. Și au făcut așa fiii lui 4
Israil și au scos pre dînșii afară den tabără;
după cum au poruncit Domnul lui Moisi, așa
au făcut fiii lui Israil. Și grăi Domnul cătră 5
Moisi, zicînd: „Grăiaște fiilor lui Israil,
zicînd: ‘Bărbat au fămeaie care va face den
toate greșalele omenești și, nesocotind, va
nesocoti în Domnul și va greși, sufletul
acela Va mărturisi păcatul carele au făcut 7
și va da păcatul, capul și a cincea lui va adaoge
preste el, și va da cui au greșit lui. Iară de 8
nu va fi la om rudenie ca să dea lui greșala
cătră dînsul, păcatul ce să dă Domnului preo-
tului va fi, afară den berbeacele rugii, pren
carele se va ruga cu dînsul pentru dînsul. Și 9
toată începătura și toate ceale ce să sfințescu
întru fiii lui Israil, cite vor aduce Domnului,
preotului – lui vor fi. Și a fieștecăruia, ceale 10
sfințite, ale lui vor fi; și omul carele va da,
preotului – lui va fi“. Și grăi Domnul cătră 11
Moisi, zicînd: „Grăiaște fiilor lui Israil și vei zice
cătră dînșii: ‘A omului, a omului de va greși 12
muiarea lui și de-l va treace cu ochii pre dîn-
sul să nu-l bage în samă și va dormi cineva
cu ea zăceare de sămînță, Și va ascunde 13
den ochii bărbatului ei și va tăgădui, și ea va fi
pîngărită, și mărturie să nu fie asupra ei, și ea
să nu fie grea, Și-i va veni lui duh de rîv- 14
nire și va rîvni pre muiarea lui, și ea iaste pîn-
gărită, sau va veni preste el duh de rîvnire și
va rîvni pre muiarea lui, și ea nu va fi pîngă-
rită, Și va aduce omul muiarea lui cătră 15
preot și va aduce darul pentru ea al zeacilea
lui ifi de făină de orzu; nu va turna preste ea
untdelemn, nice va pune preste ea tămîie,
pentru că iaste jîrtvă de rîvnire, jîrtvă de
pamente, pomenind păcatul. Și o va aduce 16
pre dînsa preotul și va pune pre dînsa înain-
tea Domnului. Și va lua preotul apă curată 17
vie într-un vas de lut, și den pămîntul carele
iaste pre fața pămîntului cortului mărturiei. Și
luînd preotul, va pune în apă. Și va pune 18
preotul muiarea înaintea Domnului; și va des-
coperi capul muierii aceștia și va pune pre
mîinile ei jîrtva pametei și jîrtva rîvnirii;
iară în mîna preotului va fi apa muștră-
rii, Ceea ce au blestemat aceasta. Și o va 19
jura pre dînsa preotul și va grăi muie-

rii: 'De n-au dormit niștine cu tine, de nu ai
călcat a te pîngări supt bărbatul tău, curată să
fii de apa muștrării aceștia ce să blas-
20 tătă! Iară de ai călcat tu, fiind cu bărbat,
sau te-ai pîngărit și au dat niștine patul lui în
tine, afară den bărbatul tău, - și va jura preo-
tul muiarea în jurămîntele blestemului aces-
21 tuia și va zice preotul muierei - Dea-ți
Domnul în blestem și în jurămînt în mijlocul
norodului tău, cînd va da Domnul coapsa ta
22 căzută și pîntecile tău umflat, Și va intra
apa aceasta care iaste blestemată în pîntecile
tău să-ți umfle pîntecile și să cază coapsa ta!'.
23 Și va zice muiarea: 'Facă-se, facă-se!'. Și
va scrie preotul blestemele acestea în carte
24 și va muia în apa muștrării Cei blestemate
și va adăpa pre muiarea apa muștrării cei
25 blestemate; Și va intra într-însa apa cea
blestemată a muștrării. Și va lua preotul den
mîna muierei jîrtva rîvnirii și va pune jîrtva
înainte Domnului și o va duce pre dînsa pre
26 jîrtăvnic. Și va lua preotul den jîrtva
pamentii ei și va aduce pre ea preotul pre jîr-
27 tăvnic. Și după aceasta va adăpa pre
muiare cu apa, și va fi, de va fi pîngărită și va
amăgi cu neștiință pre bărbatul ei, și va intra
între-însa apa muștrării cea blestemată; și să
va umfla în pîntece și va cădea coapsa ei, și va
28 fi muiarea în blestem într-un norodul ei. Iară
de nu să va pîngări muiarea și va fi curată, și
29 nevinovată va fi și va face sămîntă. Aceasta
e legea rîvnirii, căruia va călca muiarea fiind
30 cu bărbat și să va pîngări, Au om carele va
veni pre dînsul duh de rîvnire și va rîvni pre
muiarea lui și va pune pre muiarea lui înain-
tea Domnului și va face ei preotul toată legea
31 aceasta Și nevinovat va fi omul de greșală,
și muiarea aceea va lua păca-
tul ei".

C A P V I

1 i grăi Domnul cătră Moisi, zicînd:
2 „Grăiaște fiilor lui Izrail și vei zice
3 cătră ei: 'Bărbat au fâmeaie carele se
va ruga tare rugă Să curățască
curăția Domnului, de vin și de rachiu
se va curăți, și oțet den rachiu nu va bea, și

cîte să fac den struguri nu va bea, și strugur
proaspăt și stafide nu va mînca, toate zilele
rugii lui. Den toate cîte să fac den vie, vin 4
de strugur, pînă în simburi, să nu bea, nice
să mănînce dentr-înșii. Toate zilele rugii 5
curățirii lui, briciu nu va umbla pre capul lui;
pînă să vor umplea zilele cîte s-au rugat Dom-
nului, sfînt va fi, hrînind chica, părul capului.
Toate zilele rugii Domnului, la tot sufletul 6
mort nu va intra; La tată și la mumă și la 7
frate și la sor, să nu te pîngărești într-înșii,
murind ei, pentru că ruga Domnului lui pre
dînsul, pre capul lui. Toate zilele rugii lui, 8
sfînt va fi Domnului. Iară de va muri neș- 9
tine cu moarte fără de veaste, pre dînsul
îndată să va pîngări capul rugii lui, și va rade
capul lui în ziua care se va curăți; În ziua a 10
șaptea se va rade. A opta va aduce doao turtu-
reale sau doi pui de porumb cătră preot la ușa
cortului mărturiei Și va face preotul una 11
pentru greșală și una de ardere-de-tot, și să va
ruga pentru el preotul, pentru carele au greșit,
pentru suflet. Și va sfînți capul lui în ziua
aceaea, Întru care s-au sfînțit Domnului 12
toate zilele rugii, și va aduce miel de un an
pentru greșală; și zilele ceale mai denainte
negrăite vor fi, pentru că s-au pîngărit capul
rugii lui. Și aceasta e legea celui ce s-au 13
rugat. În care zi va plini zilele rugii lui, va
aduce el la ușile cortului mărturiei. Și va 14
aduce darul lui Domnului: un miel de un an,
curat, pentru ardere-de-tot, și o mioară de un
an, pentru greșală, și un berbeace curat,
pentru mîntuire, Și un coș de azime de fâi- 15
nă curată, pîini frămîntate cu untdelemn, și
turtă nedospite, unse cu untdelemn, și jîrtva
lor și turnarea lor. Și va aduce preotul 16
înainte Domnului și va face cea pentru gre-
șala lui și arderea cea de tot a lui; Și ber- 17
beacele va face jîrtvă mîntuirii Domnului pre
coșul azimelor și va face preotul jîrtva și
turnarea lui. Și va rade cel rugat, lîngă 18
ușile cortului mărturiei, capul rugii lui și
va pune părul preste foc carele iaste preste
jîrtva mîntuirii. Și va lua preotul brațul 19
fiert den berbeace și o pîine azimă den
coș și o turtă nedospită; și va pune preste
mîinile celui rugat, după ce-ș va rade el ca-

20 pul lui. Și va aduce acelea preotul punere înaintea Domnului: sfânt va fi preotului preste pieptul punerii desupra și preste brațul luorrii. Și după aceasta va bea cel rugat vin.

21 Aceasta e legea celui rugat, carele se va ruga, darul lui Domnului pentru rugă, afară den ceale ce va ruga mîna lui după putearea rugii lui, carea se va ruga după legea curăției“.

22/23 Și grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: „Grăiaște lui Aaron și fiilor lui, zicînd: ‘Așa să blagosloviți pre fiii lui Israil, zicînd lor: ‘Blagosloviți-vă de Domnul și te păzască! Să arate Domnul fața Lui pre tine și să te miluiască! Rădice Domnul fața Lui pre tine și dea ție pace!’. Și vor pune numele Mieu preste fiii lui Israil. Și Eu, Domnul, voiu blagoslovi pre dîșșii“.

C A P V I I

1 **S**i să făcu în care zi săvîrși Moisi ca să rădice cortul, și unse pre dîșșul, și sfinți pre el și toate vasele lui, și jîrtăvnicul și toate vasele lui; și le unse și le sfinți pre eale, Și aduseră boiarii lui Israil, doisprăzeace boiari ai caselor moșiiilor lor, aceștea-s boiarii neamurilor, aceștea-s cei ce sta la socoteală, Și au adus darurile lor înaintea Domnului, șase cară cu roate și doisprăzeace boi, un car de la doi boiari, și vițel de la fieștecarele; și le aduseră înaintea cortului. Și zise Domnul cătră Moisi, zicînd: „Ia de la dîșșii și vor fi cătră lucrurile ceale de slujbă ale cortului mărturiei; și vei da pre eale leviților, fieștecăruia după slujba lui“. Și luînd Moisi carăle și boii, au dat pre eale leviților. Ceale doao cară și cei doi boi au dat fiilor lui Ghedson, după slujbele lor; Și ceale patru cară și cei opt boi au dat fiilor lui Merari, după slujbele lor, pentru Ithamar, feciorul lui Aaron preotul. Și fiilor lui Caath n-au dat, căci poslușaniile sfîntului au, preste umeri vor rădica pre eale. Și au adus boiarii la înnoirea jîrtăvnicului, întru ziua care au unsu pre el; și au adus boiarii darurile lor înaintea jîrtăvnicului. Și zise Domnul cătră Moisi: „Un boiaren în toate zilele, boiariu pre zi, vor aduce darurile lor la înnoirea jîrtăvnicului“. Și era cela ce aducea

Întru ziua dentîi darul lui, Naason, feciorul lui Aminadav, boiarin den ruda Iudii. Și au adus darul lui: blid de argint unul, o sută și treizeci trasul lui, păhar unul, de argint, de șaptezeci de sicile, după siclul cel sfînt, amîndoa pline de făină cernută, frămîntată cu untdelemn, pentru jîrtvă; Căție una, de zece auri, plină de tămîie; Vițel unul, den boi, berbeace unul, miel unul, de un an, pentru arderea-de-tot; Și țap den capre unul, pentru greșala; Și pentru jîrtva mîntuirii: junce doao, berbeci cinci, țapi cinci, mieluşale de un an, cinci. Acesta e darul lui Naason, feciorul lui Aminadav. A doua zi au adus Nathanail, feciorul lui Sogar, boiariul den ruda lui Isahar. Și au adus darul lui: blid de argint unul, o sută și treizeci trasul lui; păhar unul, de argint, de șaptezeci de sicile, după siclul cel sfînt, amîndoa pline de făină curată, frămîntată cu untdelemn, pentru jîrtvă; Căție una, de zece auri, plină de tămîie; Vițel unul, den boi, berbeace unul, miel unul, de un an, pentru arderea-de-tot; Și țap den capre unul, pentru greșala; Și ăa jîrtva mîntuirii: junce doao, berbeci cinci, țapi cinci și mieluşale de un an, cinci. Acesta e darul lui Nathanail, feciorul lui Sogar. Întru ziua a treia, boiariul feciorilor lui Zavulon, Eliav, feciorul lui Helon, Darul lui: un blid de argint, o sută și treizeci trasul lui; un păhar de argint, de șaptezeci de sicile, după siclul cel sfînt, amîndoa pline de făină curată, frămîntată cu untdelemn, pentru jîrtvă; Căție una, de zece auri, plină de tămîie; Vițel unul, den boi, berbeace unul, miel unul, de un an, pentru arderea-de-tot; Și țap den capre unul, pentru greșala; Și pentru jîrtva mîntuirii: junce doao, berbeci cinci, țapi cinci, mieluşale de un an, cinci. Acesta e darul lui Eliav, feciorul lui Helon. Întru ziua a patra, boiariul feciorilor lui Ruvîn, Elisur, feciorul lui Sediur, Darul lui: blid de argint unul, o sută și treizeci trasul lui; păhar de argint unul, de șaptezeci de sicile, după siclul cel sfînt, amîndoa pline de făină curată, frămîntată cu untdelemn, pentru jîrtvă; Căție una, de zece auri, plină de tămîie; Vițel unul, den boi,

berbeace unul, miel unul, de un an, pentru
 34 ardere-de-tot; Și țap den capre unul,
 35 pentru greșala; Și pentru jîrtva mîntuirii:
 junce doao, berbeci cinci, țapi cinci, mieluşale
 de cîte un an, cinci. Acesta e darul lui Elisur,
 36 feciorul lui Sediur. În ziua a cincea, boia-
 riul feciorilor lui Semeon, Salamiil, feciorul
 37 lui Surisadai, Darul lui: blid de argint unul,
 o sută și treizeci trasul lui; păhar de argint
 unul, de șaptezeci de sicile, după siclul cel
 sfînt, amîndoa pline de făină curată, frămîn-
 38 tată cu untdelemn, pentru jîrtva; Căție
 39 una, de zece auri, plină de tămîie; Vițel unul,
 den boi, berbeace unul, miel unul, de un an,
 40 pentru ardere-de-tot; Și țap den capre
 41 unul, pentru păcat; Și pentru jîrtva mîntui-
 rei: junce doao, berbeci cinci, țapi cinci, mie-
 luşale de un an, cinci. Acesta e darul lui Sala-
 42 miil, feciorul lui Surisadai. În ziua a șasea,
 boiariul feciorilor lui Gadu, Elisaf, feciorul lui
 43 Raguil, Darul lui: blid de argint unul, o sută
 și treizeci trasul lui; păhar de argint unul, de
 șaptezeci de sicile, după siclul cel sfînt, amîn-
 doao pline de făină curată, frămîntată cu unt-
 44 delemn, pentru jîrtva; Căție una, de zece
 45 auri, plină de tămîie; Vițel unul, den boi,
 berbeace unul, miel unul, de un an, pentru
 46 ardere-de-tot; Și țap den capre unul,
 47 pentru păcat; Și pentru jîrtva mîntuirii:
 junce doao, berbeci cinci, țapi cinci, mieluşale
 de un an, cinci. Acesta e darul lui Elisaf, fecio-
 48 rul lui Raguil. În ziua a șaptea, boiariul
 feciorilor lui Efraim, Elisama, feciorul lui
 49 Semiud, Darul lui: blid de argint unul, o
 sută și treizeci trasul lui; păhar de argint unul,
 de șaptezeci de sicile, după siclul cel sfînt,
 amîndoa pline de făină curată, frămîntată cu
 50 untdelemn, pentru jîrtva; Căție una, de
 51 zece auri, plină de tămîie; Vițel unul, den
 boi, berbeace unul, miel unul, de un an,
 52 pentru ardere-de-tot; Și țap den capre
 53 unul, pentru greșală; Și pentru jîrtva mîn-
 tuirii: junce doao, berbeci cinci, țapi cinci,
 mieluşale de un an, cinci. Acesta e darul lui
 54 Elisama, feciorul lui Semiud. În ziua a
 opta, boiariul feciorilor lui Manasi, Gamaliil,
 55 feciorul lui Fadasur, Darul lui: blid de argint

unul, o sută și treizeci trasul lui; păhar de
 argint unul, de șaptezeci de sicile, după siclul
 cel sfînt, amîndoa pline de făină curată, fră-
 mîntată cu untdelemn, pentru jîrtvă; Că- 56
 ție una, de zece auri, plină de tămîie; Vițel 57
 unul, den boi, berbeace unul, miel unul, de un
 an, pentru ardere-de-tot; Și țap unul, den 58
 capre, pentru greșală; Și la jîrtva mîntuirii: 59
 junce doao, țapi cinci, berbeci cinci, mieluşale
 de un an, cinci. Acesta e darul lui Gamaliil,
 feciorul lui Fadasur. În ziua a noua, boia- 60
 riul feciorilor lui Veniamin, Avidan, feciorul
 lui Gadeoni, Darul lui: blid de argint unul, 61
 o sută și treizeci trasul lui; păhar de argint
 unul, de șaptezeci de sicile, după siclul cel
 sfînt, amîndoa pline de făină curată, frămîn-
 tată cu untdelemn, pentru jîrtvă; Căție 62
 una, de zece auri, plină de tămîie; Vițel 63
 unul, den boi, berbeace unul, miel unul, de un
 an, pentru ardere-de-tot; Și țap unul, den 64
 capre, pentru greșală; Și pentru jîrtva 65
 mîntuirii: junce doao, berbeci cinci, țapi cinci,
 mieluşale de un an, cinci. Acesta e darul lui
 Avidan, feciorul lui Gadioni. În ziua a zea- 66
 cea, boiariul feciorilor lui Dan, Ahiezer, fecio-
 rul lui Amisadai, Darul lui: blid de argint 67
 unul, o sută și treizeci trasul lui; păhar de
 argint unul, de șaptezeci de sicile, după siclul
 cel sfînt, amîndoa pline de făină curată, fră-
 mîntată cu untdelemn, pentru jîrtva; Căție 68
 una, de zece auri, plină de tămîie; Vițel unul, 69
 den boi, berbeace unul, miel unul, de un an,
 pentru ardere-de-tot; Și țap den capre unul, 70
 pentru greșala; Și pentru jîrtva mîntuirii: 71
 junce doao, berbeci cinci, țapi cinci, mieluşale
 de un an, cinci. Acesta e darul lui Ehiezer,
 feciorul lui Misadai. În ziua a unsprăzeaci- 72
 lea, boiariul feciorilor lui Asir, Fagheil, fecio-
 rul lui Ebran, Darul lui: blid de argint unul, 73
 o sută treizeci trasul lui; păhar de argint unul,
 de șaptezeci de sicile, după siclul cel sfînt,
 amîndoa pline de făină curată, frămîntată cu
 untdelemn, pentru jîrtva; Căție una, de 74
 zece auri, plină de tămîie; Vițel unul, den 75
 boi, berbeace unul, miel de un an unul, pentru
 ardere-de-tot; Și țap den capre unul, pentru 76

77 greșala; Și pentru jîrtva mîntuirii: junce
doao, berbeci 5, țapi 5, mielușale de un an, 5.
Acesta e darul lui Fagheil, feciorul lui
78 Ebran. În ziua a 12, boiariul feciorilor lui
79 Neftalim, Ahire, feciorul lui Enan, Darul
lui: blid de argint unul, 130 trasul lui; păhar de
argint unul, de 70 de sicile, după siclul cel sfînt,
amîndoao pline de făină curată, frămîntată cu
80 untdelemn, pentru jîrtva; Căție una, de 10
81 auri, plină de tămîie; Vițel unul, den boi,
berbeace unul, miel unul, de un an, pentru
82 arderea-de-tot. Și țap den capre unul,
83 pentru greșala; Și pentru jîrtva mîntuirii:
junce doao, berbeci cinci, țapi cinci, mielușale
de un an, 5. Acesta e darul lui Ahere, feciorul
84 lui Enan. Aceasta e înnoirea jîrtăvnicului,
întru carea zi l-au unsu pre dînsul, de la boia-
rii fiilor lui Israil: blide de argint, doaospră-
85 zeace, pahară de argint, 12, Cății de aur,
doaosprăzeace, de 130 sicile un blid, și de 70
de sicli un păhar, tot argintul vaselor, 2400
86 sicli, sicli cu siclul cel sfînt, Cății de aur
doaosprăzeace, pline de tămîie, de zeace auri
căția, cu siclul cel sfînt; tot aurul cățiilor, 120
87 de auri. Toate vacile de ardere-de-tot: viței
doisprăzeace, berbeci 12, miei de cîte de un
an 12, jîrtvele lor și turnările lor, și țapi den
88 capre 12, pentru greșala. Toate vacile
pentru jîrtva mîntuirii: junce 24, berbeci 60,
țapi 60, cîte de un an, mielușale de cîte de un
an, curate, 60. Aceasta e înnoirea jărtăvnicu-
lui după ce au împlut mînele lui și după ce au
89 unsu pre dînsul. Cînd mergea Moisi la cor-
tul mărturiei să grăiască Lui și auzi glasul
Domnului, grăind cătră dînsul de asupra aco-
peremîntului carele iaste preste chivotul cor-
tului mărturiei, întru mijlocul a doi heruvimi.
Și grăia cătră dînsul.

C A P V I I I

1 **S**i grăi Domnul cătră Moisi, zicînd:
2 „Grăiaște lui Aaron și vei zice cătră
3 el: ‘Cînd vei pune luminătorile de
4 o parte de spre fața sfeășnicului, vor
lumina ceale 7 luminătoare’“. Și
au făcut așa Aaron: de o parte, den fața
sfeășnicului, aprinse luminătoarele lui, după
5 cum porunci Domnul lui Moisi. Și
aceasta e meșteșugirea sfeășnicului: tare,
de aur – fusul lui, și florile lui tot tari.
După chipul care au arătat Domnul lui
6 Moisi, așa au făcut sfeășnicul. Și grăi Dom-
7 nul cătră Moisi, zicînd: „Ia pre leviți den
mijlocul fiilor lui Izrail și să-i curățești pre
dînșii. Și așa să le faci lor curățenia, lor:
8 Vei stropi pre dînșii cu apa curățeniei; și va
treace brici peste tot trupul lor, și-s vor spăla

hainele lor și curați vor fi. Și vor lua un 9
vițel den boi și acestuia – jîrtvă, făină curată,
frămîntată cu untdelemn; și vițel de un an,
den boi, vei lua pentru greșala. Și vei 10
aduce pre leviț înaintea cortului mărturiei și
vei aduna toată adunarea fiilor lui Israil. Și 11
vei aduce pre leviț înaintea Domnului; și vor
pune fiii lui Izrail mîinile lor preste leviț. Și 12
va osebi Aaron pre leviț dare înaintea Domnului
de la fiii lui Izrail; și vor fi ca să lucreaze lucru-
rile Domnului. Iară leviții vor pune mîinile 13
desupra, preste capetele vițelilor, și vei face
pre unul pentru greșala și unul pentru arde-
re-de-tot, ca să să roage pentru ei. Și vei 14
pune pre leviț înaintea Domnului și înaintea
lui Aaron și înaintea fiilor lui, și le vei da lor
dare înaintea Domnului. Și vei osebi pre leviți
den mijlocul fiilor lui Izrail și vor fi ai Miei.
Și după aceasta vor întra leviții ca să lucreaze 15
lucrurile cortului mărturiei. Și vei curați pre
dînșii și vei da pre ei înaintea Domnului,
Pentru că dare dată aceștea Îm sînt Mie den 16
mijlocul fiilor lui Izrail, pentru ceia ce deschid
tot zgăul a tuturor născuților dentîiu den fiii
lui Izrail, am luat pre dînșii Mie, Pentru că 17
Mie e tot cel dentîiu născut den fiii lui Izrail,
den om pînă în dobitoc; întru care zi am omo-
rît tot cel dentîiu născut în pămîntul Eghipe-
tului, am sfințit pre dînșii Mie Și am luat 18
pre leviț pentru tot cel dentîiu născut întru fiii
lui Izrail Și am dat pre leviți dare dați lui 19
Aaron și fiilor lui, den mijlocul fiilor lui Israil,
ca să lucreaze lucrurile fiilor lui Izrail întru
cortul mărturiei și să să roage pentru fiii lui
Israil și nu va fi întru fiii lui Israil să să apro-
pie cătră sfinte“. Și făcu Moisi și Aaron și 20
toată adunarea fiilor lui Israil leviților după
cum au poruncit Domnul lui Moisi pentru
leviți; așa au făcut lor fiii lui Israil. Și să 21
curățiră leviții și-s spălară hainele lor. Și-i
deade pre dînșii Aaron dare înaintea Domnu-
lui și să rugă pentru dînșii Aaron Ca să-i 22
curățească pre ei. Și dupre aceasta au întrat
leviții ca să slujască slujba lor în cortul măr-
turiei, înaintea lui Aaron și înaintea fiilor lui;
după cum au poruncit Domnul lui Moisi
pentru leviți, așa au făcut lor. Și grăi Dom- 23
nul cătră Moisi, zicînd: „Aceasta iaste cea 24
pentru leviți: De 25 de ani și în sus vor întra
să slujască slujba în lucruri întru cortul măr-
turiei. Și de la 50 de ani se vor feri de la 25
slujbă și să nu mai slujască. Și va sluji fra- 26
tele lui întru cortul mărturiei, să păzească
pazele; iară lucrurile nu va lucra. Așa vei face
leviților întru pazele lor“.

C A P I X

1 **S**i grăi Domnul cătră Moisi în pustiiul
Sinaii, întru anul al doilea, ieșind ei
2 den pământul Eghiptului, în luna
dentîiu, zicînd: „Zi Și facă fiii lui
3 Israil Paștele întru ceasul lui, Într-a
patrasprăzeace zi a lunii dentîi, cătră seară.
Și vei face pre dînsele după vreama lui, după
leagea lui și dupre asămănarea lor vei face
4 pre eale“. Și grăi Moisi fiilor lui Israil ca să
5 facă Paștele, Începîndu-se într-a patra-
sprăzeacea zi a lunii, în pustiiul Sinaii. După
cum au poruncit Domnul lui Moisi, așa au
6 făcut fiii lui Israil. Și mearsără oamenii
carii era necurați pre suflet omenescu și nu
putea să facă Paștele în ziua aceea, și veniră
înaintea lui Moisi și Aaron în ziua aceea. Și
7 ziseră oamenii aceia cătră dînșii: „Noi,
necurați pre suflet omenescu, deci să nu ne
lipsim ca să aducem darul Domnului după
8 vreama lui, în mijlocul fiilor lui Israil“. Și
zise cătră dînșii Moisi: „Stați acia și voi auzi
9 ce va porunci Domnul pentru voi“. Și grăi
10 Domnul cătră Moisi, zicînd: „Grăiaște fii-
lor lui Israil, zicînd: ‘Om, om carele să va face
necurat pre suflet omenescu, au întru cale
lungă, au întru voi, au întru rudele voastre, și
va face Paștele Domnului în luna a doao.
11 Într-a patrasprăzeacea zi cătră seară vor face
pre dînsele, preste azime și preste papadie
12 vor mînca pre eale. Nu vor lăsa dentr-însele
pînă dimineața, și os să nu frîngă de la dîn-
sul. După leagea Paștilor vor face pre
13 eale. Și om carele va fi curat și în cale
delungată nu iaste și va întîrzia a face Paștele,
va peri sufletul acela den norodul lui; pentru
că darul Domnului nu l-au adus după vrea-
14 mea lui, păcatul lui va lua omul acela. Iară
de va veni cătră voi nemearnecul în pământul
vostru și va face Paștele Domnului, după lea-
gea Paștilor și după tocmeala lor, așa să le
facă pre eale. O leage să fie întru voi, și la acel
nemearnic, și la cel lăcuioriu de pământ“.
15 Și în ziua ce s-au întinsu cortul, au acoperit
norul cortul și casa mărturiei; și seara era ca
16 chip de foc preste cort pînă dimineața. Așa
să făcea pururea: norul acoperia pre dînșul
17 ziua, și chip de foc noaptea. Și cînd să sui
norul de la cort, și după aceastea s-au rădicat
fiii lui Israil; și în locul unde vrea sta norul,
18 acolo tăbărîia fiii lui Israil. Pren porunca
Domnului vor tăbărî fiii lui Israil și pren porunca
Domnului să vor rădica; toate zilele în carele
umbreaște norul peste cort, vor tăbărî fiii lui
19 Israil. Și cînd să trage norul preste cort zile
multe, și vor păzi fiii lui Israil paza lui Dumnezeu

și nu să vor rădica. Și va fi cînd va acoperi 20
norul zile cu număr preste cort, pren glasul
Domnului vor tăbărî și pren porunca Domnu-
lui să vor rădica. Și va fi cînd să va face 21
norul decusară pînă dimineața și să va sui
norul dimineața, și să vor rădica ziua au noap-
tea. Și, de se va sui norul, vor rădica ziua; 22
au luna zilei prisosind, norul umbrind preste
el, vor tăbărî fiii lui Israil și nu să vor rădica;
luîndu-se el, s-au rădicat, Că pren porunca 23
Domnului vor tăbărî și pren porunca Domnu-
lui să vor rădica. Paza Domnului au păzit, pren
porunca Domnului în mîna lui Moisi.

C A P X

Si grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: 1
„Fă-ți ție doao trîmbițe de argint, 2
bătute să faci pre eale, și-ț vor fi ție ca
să chemi adunarea și să rădici tabe- 3
rile. Și vei trîmbița în eale, și se va 3
aduna cătră tine toată tabăra la ușa cortului
mărturiei. Iară de vor trîmbița într-o trîm- 4
biță, vor veni cătră tine toți boiarii și cei
preste mii ai lui Israil. Și veți trîmbița 5
semnu și se vor rădica taberile ceale ce sînt
tăbărîte cătră răsărit. Și veți trîmbița 6
semnu al doilea și se vor rădica taberile ceale
ce sînt tăbărîte cătră amiazăzi; și veți trîmbița
semnu al treilea și se vor rădica taberile ceale
ce sînt tăbărîte lîngă mare; și veți trîmbița
semnu al patrilea, și se vor rădica taberile
ceale ce tăbărăscu cătră miazănoapte; cu
semnu vor trîmbița întru rădicarea lor. Și 7
cînd veți aduna adunarea, veți trîmbița, și nu
cu semnu. Și fiii lui Aaron, preoții, vor 8
trîmbița în trîmbițe și va fi voao de leage veaci-
nică întru rudele voastre. Iară de veți ieși 9
în războiu întru pământul vostru cătră potriv-
necii ceia ce stau împotriva voastră și veți
trîmbița și veți face semnu cu trîmbițele, și vă
veți pomeni înaintea Domnului și vă veți mîn- 10
tui de la vrăjmașii voștri. Și întru zilele
bucurii voastre și întru praznicele voastre și
întru lunele voastre ceale noao veți trîmbița
cu trîmbițele peste arderile ceale de tot și
preste jîrtvele mîntuirilor voastre; și va fi
voao pomenire înaintea Dumnezăului vostru.
Eu - Domnul Dumnezăul vostru“. Și fu 11
întru al doilea an, în luna a doua, în 20 a lunii,
s-au suit norul de la cortul mărturiei. Și să 12
rădicară fiii lui Israil cu marfele lor în pustia
Sinaii. Și stătu norul în pustiiul lui
Faran. Și să rădicară întîi pren glasul 13
Domnului în mîna lui Moisi. Și să rădicară 14
șîreagurile taberii fiilor Iudii întîi cu putearea
lor. Și preste putearea lor, Naason, feciorul
lui Aminadav; Și preste putearea neamului 15
fiilor lui Isahar, Nathanail, feciorul lui Sogar;

16 Și preste putearea neamului feciorilor lui
 17 Zavulon, Eliav, feciorul lui Helon. Și vor
 surpa cortul și vor rădica fiii lui Ghedson și
 18 feciorii lui Merari, ceia ce rădica cortul. Și
 să rădicară șireagul taberii lui Ruvim cu
 putearea lor. Și preste putearea lor, Elisur,
 19 feciorul lui Sediur; Și preste putearea
 feliului fiilor lui Simeon, Salamiil, feciorul lui
 20 Surisadai; Și preste putearea neamului
 21 feciorilor lui Gaad, Elisaf al lui Raguil. Și se
 vor rădica feciorii lui Caath, rădicînd sfintele
 22 și vor întinde cortul pînă vor merge. Și
 vor rădica șireagul taberii lui Efraim cu
 putearea lor. Și preste putearea lor, Elisama,
 23 feciorul lui Semiud; Și peste putearea ne-
 amului feciorilor lui Manasi, Gamaliil al lui
 24 Fadasur; Și preste putearea neamului
 feciorilor lui Veniamin, Avidan, feciorul lui
 25 Gadeoni. Și se vor rădica șireagurile tabe-
 rii feciorilor lui Dan pre urma tuturor taberi-
 lor cu putearea lor. Și preste putearea lor,
 26 Ahiezer al lui Amisadai; Și preste putearea
 neamului feciorilor lui Asir, Fagheil, feciorul
 27 lui Ebran; Și preste putearea neamului
 feciorilor lui Neftalim, Ahire, feciorul lui
 28 Enan. Aceastea-s oștile fiilor lui Israil; și să
 29 rădicară cu putearea lor. Și zise Moisi lui
 Iovav, feciorul lui Raguil Madianiteanul, cum-
 natul lui Moisi: „Rădica-ne-vom noi la locul
 care au zis Domnul: ‘Pre acesta voi da voao’.
 Vino cu noi și bine-ț vom face, căce Domnul
 30 au grăit bine pentru Israil“. Și zise cătră el:
 „Nu voi merge, fără numai în pămîntul
 31 mieu și la ruda mea“. Și zise: „Să nu ne lași
 pre noi pentru care lucru ai fost împreună cu
 32 noi în pustie; și vei fi întru noi bătrîn. Și va
 fi de vei merge cu noi, și vor fi bunătățile
 acealea cîte ne va face bine Domnul noao,
 33 face-vom ție bine“. Și să rădicară den
 muntele Domnului cale de trei zile; și chivotul
 făgăduinții Domnului mergea mai înaintea lor
 cale de trei zile, ca să le socotească lor odihnă.
 34 Și norul Domnului să făcea umbrind ziua
 35 preste ei, cînd să rîdica ei den tabără. Și fu
 cînd să rîdica chivotul, și zise Moisi: „Scoală-Te,
 Doamne, și răsipească-se vrăjmașii Tăi, fugă
 36 toți ceia ce Te urăsc pre Tine!“ Și întru
 așazare zise: „Întoarce, Doamne, mii și zeci
 de mii întru Israil!“

C A P X I

1 i era norodul cîrtind rău înaintea
 Domnului. Și auzi Domnul și Să
 mînie cu urgie. Și să ațîță întru ei foc
 de la Domnul și mîncă oarece parte
 2 den tabără. Și strigă norodul cătră
 Moisi și să rugă Moisi cătră Domnul, și să
 3 potoli focul. Și să numi numele locului
 aceluia „Pîrjol“, căci s-au ațîțat întru ei foc
 4 de la Domnul. Și amestecătura cea den-

tru ei au pohtit pohtă și, șazănd, plîngea; și fiii
 lui Israil. Și ziseră: „Cine va hrăni pre noi cu
 carne? Ne-am adus aminte de peștii ce 5
 mîncam în pămîntul Eghipetului în dar, și
 crastaveții, și peapenii, și prazul, și ceapa, și
 usturoiul. Iară acum sufletele noastre 6
 uscate de tot: nemică, fără la mană ochii
 noștri“. Și mana, ca sămînța coliadruului 7
 iaste, și chipul ei, ca chipul cristalului. Și 8
 mergea norodul și culegea și măcina pre dînsa
 în moară și o pisa în pio; și o fierbea în oală și
 o făcea pre dînsa turte și era dulceața ei ca 9
 gustarea turtei de untdelemn. Și cînd să
 pogorîia roua preste tabără noaptea, cădea
 mană preste ea. Și auzi Moisi plîngînd ei, 10
 după noroadele lor, fieștecarele la ușa lui. Și
 Să mînie Domnul cu urgie foarte. Și înaintea
 lui Moisi era rău. Și zise Moisi cătră Dom- 11
 nul: „Pentru căce ai chinuit pre robul Tău și
 pentru ce n-am aflat har înaintea Ta, ca să pui
 urgia norodului acestuia preste mine? Au 12
 doară eu am zămislit în pîntece pre tot năro-
 dul acesta? Au eu am născut pre dînșii?
 Căce-m zici mie: ‘Ia pre dînșii în sînul tău, ca
 cînd ar rădica doica pre cel sugătoriu’ la
 pămîntul care Te-ai jurat părinților lor? De 13
 unde mie carne a da la tot nărodul acesta?
 Căce plîngu pre mine, zicînd: ‘Dă-ne noao
 carne ca să mîncăm!’ Nu voi putea eu 14
 singur a purta norodul acesta, căce greu-m
 iaste mie cuvîntul acesta. Iară de-m faci Tu 15
 mie așa, omoară-mă cu ucidere, de am aflat
 milă lîngă Tine, pentru ca să nu văz chinuirea
 mea“. Și zise Domnul cătră Moisi: „Adu- 16
 nă-Mi 70 de oameni den cei mai bătrîni ai lui
 Israil, pre care știi tu că aceia sînt mai bătrîni
 norodului și cărturarii lor; și vei aduce pre
 dînșii la cortul mărturiei și vor sta acolo
 împreună cu tine. Și Mă voi pogorî și voi 17
 grăi acolo cu tine; și voi lua den duhul carele
 iaste preste tine și voi pune preste dînșii; și
 vor ajutori împreună cu tine pornirea noro-
 dului și nu-i vei purta pre dînșii tu singur. Și 18
 norodului vei zice: ‘Curățițe-vă de mîine, și
 veți mînce carne, căce ați plînsu înaintea
 Domnului, zicînd: ‘Cine va hrăni pre noi cu
 carne, căce bine era noao la Eghipet!’ și va da
 Domnul voao a mînce carne și veți mînce
 carne. Nu o zi veți mînce, nice doao, nice 19
 cincii zile, nice zeace zile, nice doaozeci de
 zile; Pînă într-o lună de zile veți mînce, 20
 pînă va ieși den nările voastre și va fi voao
 întru greață, căce n-ați ascultat Domnului,
 Carele iaste întru voi, și ați plînsu înaintea
 Lui, zicînd: ‘Pentru căce noao a ieși den Eghi-
 pet?’“ Și zise Moisi: „600 de mii norodul de 21
 pedestri întru carii sînt eu întru ei, și Tu ai zis:
 ‘Carne le voi da lor și vor mînce o lună de zile’.

22 Au oi și boi să vor junghea lor și va ajunge lor?
 Au toată mîncarea mării să va aduna lor și le
 23 va ajunge lor?“ Și zise Domnul cătră Moisi:
 „Au doară mîna Domnului nu va fi destulă?
 Acum vei cunoaște, de vreme ce te va apuca
 24 cuvîntul Mieui.“ Și ieși Moisi și grăi cătră
 norod cuvintele Domnului. Și adună 70 de
 oameni dentru cei mai bătrîni ai norodului și-i
 25 puse pre ei preprejurul cortului. Și Să
 pogorî Domnul în nor și grăi cătră dînsul; și
 luo den duhul ce era preste el și puse preste
 cei șaptezeci de oameni bătrîni. Și deaca să
 așază preste ei duhul, și prorociră și nu mai
 26 adaosera. Și rămasără doi oameni în
 tabără, numele unuia Eldad, și numele al doi-
 lea Modad, și să odihni preste ei duhul; și
 aceștea era den cei scriși și nu venise la
 27 cort. Și prorocia în tabără. Și mergînd
 tînarul, spuse lui Moisi și zise, zicînd: „Eldad
 28 și Modad prorocescu în tabără“. Și răs-
 punzînd Iisus al lui Navi, cela ce sta lîngă
 Moisi, cel ales al lui, zise: „Domnul mieui,
 29 Moisi, opreaște pre ei!“ Și zise Moisi lui:
 „Au rîvnești tu mie? Și cine va da tot norodul
 Domnului proroci, cînd va da Domnul duhul
 30 Lui preste ei?“ Și mearse Moisi la tabără,
 31 el și cei bătrîni ai lui Israil. Și duh ieși de la
 Domnul și au trecut prepelețe de la mare, și
 puse preste tabără, cale de o zi dencoace și
 cale de o zi dencoalea, preprejurul taberii, ca
 32 la vreo doi coș de la pămînt. Și sculîndu-se
 norodul toată ziua și toată noaptea, și toată
 ziua a doua zi, au adunat prepelețele; cel cu cel
 puțin au strînsu 10 cori. Și ș-au zvîntat lor
 33 zvîntături împrejurul taberii. Cărnurile
 încă era în dinții lor mai nainte decît a lipsi, și
 Domnul S-au mîniat foarte pre norod; și lovi
 34 Domnul în norod rană mare foarte. Și să
 chemă numele locului aceluia „Mormînturile
 pohtii“, căci acolo au îngropat pre norodul cel
 35 pohtitoriu. De la „Mormînturile pohtei“
 s-au rădicat norodul la Asiroth. Și fu norodul
 la Asiroth.

C A P X I I

1 **S**i grăi Mariam și Aaron împotriva lui
 Moisi pentru muiarea ethiopeanca,
 care au luat Moisi – căce muiare
 2 harapcă au luat – și ziseră: „Au
 numai cu Moisi singur au grăit Dom-
 nul? Au doară nu și noao au grăit?“ Și au
 3 auzit Domnul. Și omul Moisi, blînd foarte
 decît toți oamenii ceia ce sînt pre
 4 pămînt. Și zise Domnul îndată cătră Moisi
 și cătră Aaron și cătră Mariam: „Ieșiți voi
 5 cîteștrei la cortul mărturiei.“ Și ieșiră
 cîteștrei la cortul mărturiei. Și pogorî Domnul
 cu stîlpu de nor și stătu la ușa cortului
 mărturiei. Și să chemară Aaron și Mariam și

ieșiră amîndoi. Și zise cătră ei: „Auziți 6
 cuvintele Meale! De să va face voao proroc
 Domnului, întru vederea lui Mă voiu
 cunoaște și în somnu voiu grăi lui. Nu așa 7
 ca robul Mieui, Moisi, întru toată casa Mea
 credincios iaste. Gură cu gură voiu grăi lui 8
 în chip, și nu pren pilde, și slava Domnului au
 văzut. Și pentru căce nu v-ați spămîntat a cle-
 veti împotriva robului Mieui, Moisi?“ Și 9
 urgia mîniei Domnului – preste ei. Și să
 dusără. Și norul să duse de la cort. Și iată 10
 Mariam, stricată, ca zăpada. Și căută Aaron
 cătră Mariam; și iată, stricată era. Și zise 11
 Aaron cătră Moisi: „Rogu-te, Doamne, nu
 pune preste noi greșala, pentru că nu am
 cunoscut după ce am greșit! Să nu să facă 12
 ca tocma cu moartea, ca o lepădătură ieșînd
 den zgăul numei, și mănîncă jumătate de tru-
 pul ei!“ Și strigă Moisi cătră Domnul, 13
 zicînd: „Dumnezău, rogu-Te, vindecă-o pre
 ea!“ Și zise Domnul cătră Moisi: „De tatal 14
 ei scuihind au scuihat în fața ei, nu să va
 rușina? Șapte zile să să osăbească afară den
 tabără și după aceea va întra“. Și să osăbi 15
 Mariam afară den tabără șapte zile și norodul
 nu să rădică pînă s-au curățit Mariam.

C A P X I I I

Si după aceastea s-au rădicat norodul 1
 de la Asiroth și să tăbărîră în pustiiul
 lui Faran. Și grăi Domnul cătră 2
 Moisi, zicînd: „Trimite-ți ție 3
 oameni și să socotească pămîntul
 hananeilor, carele Eu dau fiilor lui Israil întru
 țineare. Cîte un om după neam, după noroa-
 dele moșilor lor vei trimite pre ei, toată căpe-
 tenia dentru ei“. Și i-au trimis pre dîșii 4
 Moisi den pustiiul lui Faran, pren glasul
 Domnului, toți oamenii, căpeteniile fiilor lui
 Israil, aceștea. Și aceastea-s numele lor: 5
 den neamul lui Ruvim, Samiil, feciorul lui
 Zachur; Den neamul lui Semeon, Safat, 6
 feciorul lui Suri; Den neamul Iudei, Halev, 7
 feciorul lui Nefoni; Den neamul lui Isahar, 8
 Igad, feciorul lui Iosif; Den neamul lui 9
 Efraim, Afsis, feciorul lui Navi; Den nea- 10
 mul lui Veniamin, Falti, feciorul lui
 Rafu; Den neamul lui Zavolon, Gudiil, 11
 feciorul lui Sudi; Den neamul lui Iosif, den 12
 fiii lui Manasi, Gadi, feciorul lui Susi; Den 13
 neamul lui Dan, Amiil, feciorul lui Gamali;
 Den neamul lui Asir, Sadur, feciorul lui 14
 Mihail; Den neamul lui Neftalim, Naavi, 15
 feciorul lui Savi; Den neamul lui Gaad, 16
 Gudiil, feciorul lui Mahi. Aceastea-s 17
 numele oamenilor pre carii i-au trimis Moisi
 ca să socotească pămîntul. Și numi Moisi pre 18
 Afsi, feciorul lui Navi, Iisu. Și-i trimise pre
 dîșii Moisi den pustiiul lui Faran, ca să soco-
 tească pămîntul lui Hanaan. Și zise cătră dîn-

C A P X I V

19 șii: „Suiți-vă în pustiiul acesta, Și să vă
suiți în munte, și veți vedea pământul care
iaste și norodul carele șade preste el, de iaste
20 tare au slab, de sînt mulți au puțini; Și
carele iaste pământul întru carele șad ei
preste dînsul: au bun iaste, au rău; și carele-s
cetățile carele aceaștea lăcuiescu întru
dînsele: de sînt întru ziduri, au întru
21 neziduri; Și carele e pământul: au gras, au
părăsit, de sînt într-însul copaci au ba. Și
îngăduind, veț lua den roadele pământului. Și
zilele, zile de primăvară, înaintea struguru-
22 lui“. Și suindu-se, socotiră pământul, de la
pustiiul lui Sin, pînă la Roov, și întrînd la
23 Emath. Și să suiră despre pustiiu și să
duseră pînă la Hevron și acolo, Ahiman și
Seasi și Thelami, rudele lui Enac. Și Hevron
cu șapte ani se-au zidit mai înainte decît
24 Tanin a Eghipetului. Și veniră pînă la
Valea Strugurului, și luară aminte pre ea. Și
au tăiat de acolo viță și un strugur de poamă
dupe dînsa și-l rădicară pre dînsul pre drugîși
25 din rodii și den zmochini. Și locul acela l-au
numit „Valea Strugurului“, pentru strugurul
26 carele l-au tăiat de acolo fiii lui Israil. Și să
întoarseră de acolo, socotind pământul, dupre
27 40 de zile. Și mergînd, veniră cătră Moisi și
cătră Aaron și cătră toată adunarea fiilor lui
Israil, la pustiiul lui Faran Cadis. Și răspun-
28 seră lor cuvînt și la toată adunarea și le ară-
tară lor roada pământului. Și povestiră lui
și ziseră: „Venit-am la pământul carele ne-ai
trimis pre noi, pământ carele cură miare și
29 lapte, și aceasta e roada lui, Fără numai
iaste năsilnică limba ce lăcuiăște pământul, și
cetățile tari zidite, mari foarte. Și ruda lui
30 Enac am văzut acolo. Și Amalic lăcuiăște în
pământul de spre amiazăzi; și heteul, și eveul,
și evuseul, și amureul lăcuiăște în munte; și
hananeul lăcuiăște lîngă mare și lîngă rîul Ior-
31 danului“. Și tăcu Halev norodul cătră
Moisi și zise lui: „Nu, ce, suind, ne vom sui și
vom moșteni pre el, căci tari vom putea cătră
32 ei!“. Și oamenii carii s-au suit împreună cu
el au zis: „Nu ne vom sui, căci nu ne vom
putea să ne suim cătră limbă, că mai tare iaste
33 decît noi cu mult“. Și adusără ponoslu
pământului carele au socotit pre el cătră fiii
lui Israil, zicînd: „Pământul carele am
trecut pre dînsul să socotim, pământ ce
mănîncă pre ceia ce lăcuiescu pre dînsul iaste;
și tot norodul carele am văzut preste dînsul,
34 oameni foarte lungi. Și
acolo am văzut uriașii; și
eram înaintea lor ca lă-
custele, ce așa eram
înaintea lor“.

i începînd toată adunarea au dat glas, 1
și plîngea norodul toată noaptea 2
aceaea; Și cîrtia pre Moisi și pre 2
Aaron toț fiii lui Israil. Și zisără cătră
ei toată adunarea: „Fire-am vrut 3
să murim în pământul Eghipetului, au în pus-
tiiul acesta de-am fi murit! Și pentru căce
Domnul ne băgă pre noi în pământul acesta,
să cădem cu războiu? Muierile noastre și
copiii noștri vor fi în jaf. Acum dară, mai bine
este noao a ne întoarce la Eghipet“. Și 4
ziseră unul cătră altul: „Să ne dăm căpetenie
și să ne întoarcem la Eghipet“. Și căzu 5
Moisi și Aaron preste față înaintea a toată
adunarea fiilor lui Israil. Iară Iisus a lui 6
Navi și Halev a lui Iefoni, den ceia ce-au soco-
tit pământul, au spintecat hainele lor Și au 7
zis cătră toată adunarea fiilor lui Israil, zicînd:
„Pământul carele am socotit pre dînsul bun 8
iaste foarte, foarte. De ne va aleage pre noi
Domnul, ne va băga pre noi la pământul 9
acesta și ni-l va da pre dînsul noao, pământ
carele iaste curînd miare și lapte. Ce de 9
cătră Domnul să nu vă faceț ficleani, iară voi
să nu vă teameți de norodul pământului, căci
mîncare noao iaste; pentru că s-au depărtat
vreamea de la dînșii, iară Domnul e întru noi.
Să nu vă teameți de dînșii“. Și zise toată 10
adunarea ca să ucigă pre ei cu pietri, și slava
Domnului s-au ivit în nor preste cortul mărtu-
riei, întru toți fiii lui Izrail. Și zise Domnul 11
cătră Moisi: „Pînă cînd Mă zădăraște norodul
acesta? Și pînă cînd nu-M cread Mie preste
toate seamnele carele am făcut întru dînșii?
Lovi-i-voiu pre dînșii cu moarte și voiu 12
piarde pre ei, și voiu face pre tine și casa tătî-
ne-tău în limbă mare și mult mai mult decît
aceasta!“ Și zise Moisi cătră Domnul: „Și 13
va auzi Eghipetul cum ai scos cu putearea Ta
norodul Tău acesta dentru dînșii. Ce și toți 14
ceia ce lăcuiescu pre pământul acesta au auzit
că Tu ești Domnul întru norodul acesta carele
cu ochii la ochi Te arăți, Doamne, și norul Tău
au stătut deasupra lui, și cu stîlp de nor Tu
mergi mai nainte de dînșii ziua, și cu stîlp de
foc noaptea. Și vei fărîma norodul acesta 15
ca pre un om și vor zice limbile, cîte au auzit
numele Tău, zicînd: ‘Pentru căci nu poate 16
Domnul să bage pre norodul acesta la pămîn-
tul carele S-au jurat lor, i-au așternut pre
dînșii în pustie!’. Și acum înalțe-se vîr- 17
tutea Ta, Doamne, în ce chip ai zis, zicînd:
‘Domnul – mult-îngăduitoriu și mult-milos- 18
tiv și adevărat, ridicînd fărădelegile și
strîmbătățile și greșalele; și cu curăție nu va
curăți pre cel vinovat, răsplătind păcatele

părinților preste fii, pînă la a treia și a patra
 19 rudă'. Lasă greșala norodului acestuia
 după mare mila Ta, după cum blînd Te-ai
 20 făcut lor de la Eghipet pînă acuma". Și zise
 Domnul cătră Moisi: „Blînd le sînt lor, după
 21 cuvîntul tău. Ce viu – Eu și pururea trăind
 numele Mie, și va umplea slava Domnului
 22 tot pămîntul, Că toți oamenii carii văd
 slava Mea și seamnele carele am făcut în
 Eghipet și în pustiiul acesta și M-au bîntuit
 aceasta a zecea și n-au ascultat glasul Mie,
 23 Adevărat nu vor vedea pămîntul carele M-am
 jurat părinților lor, fără numai feciorii lor
 carii sînt cu Mine aicea, cîți nu știu binele au
 răul, tot mai tînărul nepriceput, acestora voi
 da pămîntul; iară toți ceia ce M-au întăritat nu
 24 vor vedea pre dînsul. Iară feciorul Mie,
 Halev, pentru căce s-au făcut alt duh întru el
 și au urmat Mie, îl voi băga pre el la pămîntul
 carele au intrat acolo, și semenția lui va moș-
 25 teni pe dînsul. Iară Amalic și hananeul
 lăcuiescu în vale: mîine vă întoarceți și vă
 26 rîdicați voi la pustie, calea Mării Roșii". Și
 zise Domnul cătră Moisi și cătră Aaron,
 27 zicînd: „Pînă cînd adunarea cea rea
 aceasta, carele ei cîrtesc înaintea Mea? Cîr-
 teala fiilor lui Izrail, carea au cîrtit pentru voi,
 28 am auzit. Zi lor: 'Viu Eu – zice Domnul –
 cu adevărat! În ce chip ați grăit la urechile
 29 Meale, așa voi face voao: În pustiiul
 acesta vor cădea oasele voastre, și toată soco-
 teala voastră, și cei numărați ai voștri, den 20
 30 de ani și în sus, cît cîrtia asupra Mea, De
 veți intra voi la pămîntul preste carele Mi-am
 întinsu mîna Mea ca să lăcuiț voi preste dîn-
 sul, fără cît numai Halev, feciorul lui Iehoni, și
 31 Iisus al lui Navi. Și copiii care ați zis: 'Întru
 jaf vor fi!', voi băga pre dînșii la pămînt și
 vor moșteni pămîntul carele voi v-ați ferit de
 32 la el. Și oasele voastre vor cădea în pustiiul
 33 acesta. Iară fiii voștri vor fi pascînd în pus-
 tiiu 40 de ani și vor purta curvia voastră pînă
 34 să vor topi oasele voastre în pustie. După
 numărul zilelor cîte ați socotit pămîntul, 40 de
 zile, zi pentru an veți lua păcatele voastre, 40
 de ani, și veți cunoaște mînia urgiei mîniei
 35 Meale. Eu, Domnul, am grăit voao! Așa
 voi face la adunarea cea rea aceasta care au
 ficlenit asupra Mea: în pustiiul acesta să vor
 36 topi și acolo vor muri". Și oamenii pre
 carii au trimis Moisi să socotească pămîntul
 și, venind, au cîrtit asupra lui cătră adunare,
 37 să scoată cuvinte reale pentru pămînt, Și
 muriră oamenii carii au zis rău asupra pămîntu-
 38 lui, întru rană înaintea Domnului. Și Iisus
 al lui Navi și Halev, feciorul lui Iefoni, au trăit,
 dentru oamenii aceia ce-au mersu să socotească
 39 pămîntul. Și au grăit Moisi cuvintele aceas-

tea cătră toți fiii lui Israil și au plînsu norodul
 foarte. Și mîneacînd dimineața, s-au suit 40
 pre vîrful muntelui, zicînd: „Iată-ne, noi ne
 vom sui la locul care au zis Domnul, căce am
 greșit!". Și zise Moisi: „Pentru căce voi căl- 41
 cați cuvîntul Domnului? Nu va fi cu sporiu
 voao. Nu vă suiți, pentru că nu iaste Dom- 42
 nul cu voi și veți cădea înaintea feații vrăjma-
 șilor voștri. Căce Amalic și hananeul acolo 43
 e înaintea voastră și veți cădea cu sabie;
 pentru care lucru v-ați întorsu, neascultînd
 pre Domnul, și nu va fi Domnul întru voi".
 Și trecînd, s-au suit pre vîrful muntelui, iară 44
 chivotul făgăduinții Domnului și Moisi nu
 s-au clătît den mijlocul taberii. Și să pogorî 45
 Amalic și hananeul cela ce șădea în muntele
 acela și înfrînseră pre ei și tăiară pre ei pînă la
 Erma și să întoarseră la tabără.

C A P X V

i grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: 1
 „Grăiaște fiilor lui Israil și vei zice 2
 cătră dînșii: 'Cînd veți intra la
 pămîntul lăcașului vostru, carele Eu
 dau voao, Și veți face aducere 3
 ardere-de-tot Domnului, au jîrtvă, rugă mare,
 au după voie, au la praznecile voastre miros
 de bună mirosire Domnului, de va fi den boi,
 au den oi, Și va aduce cela ce va aduce 4
 darul lui Domnului jîrtvă de făină cernută, a
 zecea al lui ifi, frămîntată în a patra al lui in,
 cu untdelemn, Și vin la turnare, a patra a 5
 lui in veți face preste arderea-de-tot au preste
 jîrtvă. La un miel vei face atîta aducere 6
 miros de bună mirosire Domnului; și la ber-
 beace, cîndu-l veți face pre el pentru ardere-
 de-tot au pentru jîrtvă, vei face jîrtvă de făină
 curată, 20, amestecată cu untdelemn, a 7
 treia lui in; Și vin la turnare, a treia lui
 in, veți aduce la miros de bună mirosire
 Domnului. Iară de veți face den boi pentru 8
 ardere-de-tot, au pentru jîrtvă să măriți ruga,
 au la mîntuirea Domnului, Și veți aduce 9
 peste vițel jîrtvă de făină curată trei a zecea,
 frămîntată în untdelemn, jumătate de in; Și 10
 vin de turnare, jumătate de in, aducere miros
 a bunii mirosiri Domnului. Așa vei face 11
 unui vițel, au unui berbeace, au unui miel den
 oi, au den capre. După numărul care veți face,
 așa veți face unuia, după numărul lor. Tot 12
 cel de pămînt va face așa, ca aceastea să aducă
 aduceri întru miros de bună mirosire Domnu-
 lui. Iară de se va face întru voi nemearnic în
 pămîntul vostru, sau carele să va face întru
 voi între rudele voastre și va face aducere miros
 de bună mirosire Domnului, în ce chip faceți voi,
 așa va face adunarea Domnului, Leage una 13
 va fi voao și celor nemearnici, celor ce șad

lingă voi; leage veacinică întru rudele voastre: după cum voi, și cel nemearnic va fi, înaintea Domnului; leage una va fi și îndereptare una va fi voao și celui nemearnic ce iaste alăturat

14 lingă voi". Și grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: „Grăiaște fiilor lui Israil și vei zice cătră dînșii: ‘Mergînd voi la pămîntul carele eu vă bag pre voi acolo, și va fi cînd veți mînca voi den pîinele pămîntului, veți lua luare osăbire Domnului. Începătura frămîntatului vostru, pîine, veți osăbi luare pre dînsa; ca luare de la arie, Așa veți lua pre dînsa, pîine, începătura frămîntatului vostru, și veț da Domnului luare întru rudele voastre.

20 Iară cînd veți greși și nu veți face toate poruncile aceastea care le-au grăit Domnul cătră Moisi, După cum au poruncit Domnul Dumnezău voao pren mîna lui Moisi, den ziua carea au poruncit Domnul cătră voi, și

22 înainte, întru rudele voastre, Și va fi de va fi den ochii adunării să va face fără de voie, și va face toată adunarea vițel unul, curat, den boi, întru ardere-de-tot, întru miros de bună mirosire Domnului; și jîrtva acestuia și turnarea lui, dupe tocmeala lui; și țap unul, den

23 capre, pentru greșala. Și să va ruga preotul pentru toată adunarea fiilor lui Israil și li se va lăsa lor, că fără de voie iaste; și ei au adus darul lui aducere Domnului, pentru păcatul lor înaintea Domnului, pentru ceale fără de

24 voia lor. Și să va lăsa la toată adunarea fiilor lui Israil și la cel nemearnic ce mearge alătura cu voi, căci la tot norodul iaste fără de

25 voie. Iară un suflet de va greși fără de voie, va aduce o capră de un an, pentru păcat. Și să va ruga preotul pentru sufletul ce s-au nevolnicit; și, greșînd fără de voie înaintea Domnului, să să roage pentru el și să va lăsa

27 lui. Celui de loc întru fiii lui Israil și celui nemearnic ce iaste alătura întru dînșii, o leage va fi între dînșii, carele va face fără de

28 voie. Și sufletul carele va face în mîna de trufie, întru cei de pămînt au dentru cei nemearnici, pre Dumnezău acesta va întărîta; și va peri sufletul acesta den norodul lui,

29 Căce cuvîntul Domnului au defăimat și poruncile Lui le-au răsipit; cu surpare să va surpa sufletul acela; păcatul lui – întru dînsul”.

30 Și era fiii lui Israil în pustie și aflară om adunînd leamne în ziua sîmbetii. Și-l aduseră pre el ceia ce l-au aflat pre dînsul adunînd leamnele cătră Moisi și cătră Aaron și cătră toată adunarea fiilor lui Israil. Și puseră pre dînsul în temniță, pentru că n-au

33 ales ce-i vor face lui. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: „Cu moarte să să omoară omul acela, să-l ucideți pre dînsul cu pietri toa-

tă adunarea“. Și scoaseră pre el toată adunarea afară den tabără și-l uciseră pre el toată adunarea cu pietri, afară den tabără, după cum au grăit Domnul cătră Moisi. Și zise Domnul cătră Moisi, zicînd: „Grăiaște fiilor lui Israil și vei zice cătră ei și să-ș facă lor sîngifu pre arepile hainelor lor, întru neamurile lor, și veți pune pre sîngifurile aripilor împletitură vînată și va fi voao la sîngifuri. Și veți vedea pre eale și veți aduce aminte de toate poruncile Domnului și veți face pre eale, și nu vă veți mai întoarce înapoia cugetelor voastre și înapoia ochilor voștri întru care voi curviț după dînsele; Pentru ca să vă aduceți aminte și să faceți toate poruncile Meale, și veți fi sfinți Dumnezăului vostru. Eu – Domnul Dumnezăul vostru, Cela ce v-am scos pre voi den pămîntul Eghipetului, ca să vă fiu voao Dumnezău. Eu – Domnul Dumnezăul vostru“.

C A P X V I

i grăi Core, feciorul lui Isaar, feciorul lui Caath, feciorul lui Levi, și Dathan, și Aviron, feciorul lui Eliam, și Avnan, feciorul lui Faleth, feciorul lui Ruvîn, și să sculară împotriva lui Moisi, Și oameni den fiii lui Israil, 250, căpeteniile adunării, chemații sfatului. Și oameni vestiți, s-au întărîtat asupra lui Moisi și Aaron și ziseră cătră ei: „Destul voao, căce toată adunarea, toți sfinți, și întru ei Domnul. Și căce vă puneți împotriva preste adunarea Domnului?“ Și auzind Moisi, au căzut pre față. Și grăi cătră Core și cătră toată a lui adunare, zicînd: „Socotit-au și au conosciut Dumnezău pre ceia ce sînt ai Lui, și pre cei sfinți i-au apropiat cătră Sine; și pre ceia ce nu Și i-au ales Lui nu i-au apropiat cătră El. Aceasta să faceți: luați-vă voao cății, Core și toată adunarea lui, Și puneți preste eale foc și puneți preste eale tămîie înaintea Domnului, mîine. Și va fi omul pre carele va aleage Domnul, acesta – sfînt. Ajungă-vă voao, fiii lui Levi!“.

8 Și zise Moisi cătră Core: „Ascultați-mă, fiii lui Levi! Puțin iaste aceasta voao, căci au împărțit pre voi Dumnezău den adunarea lui Israil, și vă apropia pre voi cătră Sine, să slujîți slujbele cortului Domnului și să zvorîți înaintea adunării Domnului, să-i slujîți lui? Și te apropie pre tine și pre toți frații tăi, feciorii lui Levi, împreună cu tine, și cercaț a preoți? Așa tu și toată adunarea ta cea adunată cătră Dumnezău! Și Aaron cine iaste, căce cîrțiț asupra lui?“

12 Și trimise Moisi să cheame pre Dathan și pre Aviron, feciorii lui Eliav, și ziseră: „Nu ne vom sui. Oare puțin e aceasta, căce ne-ai suit pre noi la pămînt ce cură miare și lapte, ca să ne omori pre noi în pustie? Căci stăpînești noao?

14 Boiarin ești? Și tu la pământ ce cură miare și lapte ne-ai băgat pre noi și ne-ai dat noao¹ sortii de țarină și vii? Ochii oamenilor acela² 15 i-ai tăiat? Nu ne vom sui!“ Și să îngreue Moisi foarte și zise cătră Domnul: „Nu lua³ aminte la jîrtva lor. N-am luat a niceunua pohtă dentru ei, nice am chinuit pre niceunul 16 dentru ei“. Și zise Moisi cătră Core: „Sfin- țeaște adunarea ta și fiț gata înaintea Domnu- 17 lui, tu și Aaron și ei, mîine. Și luaț fieșteca- rele căția lui și veț pune preste eale tămîie; și veț aduce înaintea Domnului fieștecarele căția lui, 250 de cății, și tu și Aaron, fieșteca- 18 rele căția lui“. Și luo fieștecarele căția lui, și puseră preste eale foc, și puseră preste eale 19 tămîie, Și stătură lîngă ușile cortului mărturiei Moisi și Aaron. Și să rîdică asupra lor Core, toată a lui adunare, lîngă ușa cortului mărturiei. Și se arată slava Domnului la toată 20 adunarea. Și grăi Domnul cătră Moisi și 21 cătră Aaron, zicînd: „Osebiț fieștecarele de adunarea aceasta și voiu topi pre ei odată“. 22 Și căzură pre fața lor și ziseră: „Dumnezeule, Dumnezeule părinților și a tot trupul! De au greșit un om, preste toată adunarea – urgia 23 Domnului?“ Și grăi Domnul cătră Moisi, 24 zicînd: „Grăiaște adunării, zicînd: ‘Feriți-vă împrejur de la adunarea lui Core și Dathan și 25 Aviron!’“. Și să sculă Moisi și mearse cătră Dathan și Aviron, și mearseră împreună cu el toți bătrînii lui Izrail, și grăi cătră adunare, 26 zicînd: „Osebiți-vă de la corturile oameni- lor acestor năsilnici și să nu vă atingeț de toate cîte-s la ei, ca să nu periț împreună întru 27 toată greșala lor“. Și s-au ferit de la cortul lui Core și Dathan și Aviron împrejur. Și Dathan și Aviron ieșiră și stătură lîngă ușile corturilor lor, și muierile lor, și copiii lor, și 28 marfa lor. Și zise Moisi: „Întru aceasta veț cunoaște că Domnul m-au trimis pre mine să 29 fac toate lucrurile acestea, Căci nu de la mine: De vor muri după moartea a tuturor oamenilor aceștea sau după socotița a tutu- ror oamenilor, socotițe va fi lor, nu Domnul 30 m-au trimis pre mine; Ce numai întru pră- pastie va arăta Domnul și, deșchizînd pămîn- tul gura lui, va înghiți pre dînșii, și pre casele lor, și colibile lor, și toate cîte sînt la dînșii; și se vor pogorî în iad vii, și veț cunoaște cum au 31 întăritat oamenii aceștea pre Domnul“. Și după ce au potolit grăind toate cuvintele acestea, să rupse pămîntul supt picioarele 32 lor. Și să deșchise pămîntul și înghiți pre dînșii, și casele lor, și pre toți oamenii ce era 33 cu Core, și dobitoacele lor. Și se pogorîră ei și toate cîte-s la dînșii vii în iad și-i acoperi pre dînșii pămîntul și periră den mijlocul adu-

nării. Și tot Izrailul și cei premprejurul lor 34 au fugit de glasul lor, căci au zis zicînd: „Ca să nu ne înghiță pre noi pămîntul!“ Și foc au 35 ieșit de la Domnul și au mîncat pre cei 250 de oameni, cei ce aducea tămîie. Și zise Dom- 36 nul cătră Moisi și cătră Eliazar, feciorul lui Aaron preotul: „Luați cățiile ceale de 37 aramă den mijlocul celor arși, și focul cel strein acesta sămănînd acolo, căce au sfințit cățiile păcătoșilor acestora întru sufletele lor. Și fă pre eale custuri bătute, punere 38 jîrtăvnicului, căci s-au adus înaintea Domnu- lui și s-au sfințit și s-au făcut întru semnu fii- lor lui Izrail“. Și luo Eliazar, feciorul lui 39 Aaron preotul, cățiile ceale de aramă, cîte au adus cei arși de tot, Și le puseră pre dînșele 40 punere jîrtăvnicului, pomenire fiilor lui Izrail, pentru ca să nu vie nimenilea de alt neam, carele nu iaste den semenția lui Aaron, ca să puie tămîie înaintea Domnului, și să nu fie ca Core și adunarea lui, după cum au grăit Dom- nul pren mîna lui Moisi. Și cîrtiră fiii lui 41 Izrail a doua zi pre Moisi și pre Aaron, zicînd: „Voi ați omorît norodul Domnului“. Și fu 42 cînd învăluia adunarea pre Moisi și pre Aaron și să porniră preste cortul mărturiei, Și pre 43 cort l-au acoperit norul și se-au ivit slava Domnului. Și întră Moisi și Aaron despre fața cortului mărturiei. Și grăi Domnul cătră 44 Moisi și cătră Aaron, zicînd: „Osebiți-vă 45 den mijlocul adunării aceștia, și-i voiu topi pre dînșii odată!“ Și căzură preste fața lor. 46 Și zise Moisi cătră Aaron: „Ia căția și pune preste ea foc den jîrtăvnic și pune preste ea tămîie și du degrab la tabără; și te roagă pentru ei, pentru că ieși urgie de la fața Dom- nului, începu a surpa norodul“. Și luă 47 Aaron precum au grăit lui Moisi și alergă la adunare; și iată, s-au început surparea întru norod. Și puse deasupra tămîie și să rugă pentru nărod. Și stătu între mijlocul celor 48 morți și celor vii și să potoli surparea. Și 49 fură cei morți întru surpare 14000 și 7 sute, fără cei ce au murit pentru Core. Și să 50 întoarse Aaron cătră Moisi, la ușa cortului mărturiei, și să potoli surparea.

C A P X V I I

Si grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: 1 „Grăiaște fiilor lui Izrail și ia de la ei 2 toiag, toiag de la toț boiarii lor, dupe casele moșiilor lor, 12 toiage; și fieș- tecăruia scrie numele lui preste toia- gul lui. Și numele lui Aaron scrie peste 3 toiagul lui Levi, pentru că iaste un toiag; după felul casii moșiilor lor vor da. Și le vei pu- 4 ne pre eale în cortul mărturiei, împotriva mărtu- riei, întru carii Mă voiu cunoaște ție acolo. Și 5 va fi omul pre carele voiu alege pre el,

toiajul lui va odrăsli; și voi rădica de la tine
 6 cîrteala fiilor lui Israil, cîte ei cîrtescu preste
 voi“. Și grăi Moisi fiilor lui Israil; și-i dea-
 deră lui toți boiarii lor toiaj, la un boiaru un
 toiaj, dupe boiaru, după casele moșiilor lor,
 doauăsprăzece toiage. Și toiajul lui Aaron –
 7 în mijlocul toiajilor lor. Și puse Moisi toia-
 gile înaintea Domnului, în cortul mărturiei.
 8 Și fu a doo zi, și întră Moisi și Aaron în cortul
 mărturiei și, iată, odrăsli toiajul lui Aaron în
 casa lui Levi, și scoase odraslă, și înflori flori
 9 și răsări nuci. Și scoase Moisi toate toia-
 gile de la fața Domnului cătră toți fiii lui Israil și
 10 văzură, și luară fieștecare toiajul lui. Și
 zise Domnul cătră Moisi: „Pune toiajul lui
 Aaron înaintea mărturiei lor, întru socotință,
 în semnu fiilor celor neascultători, și să să
 potolească cîrteala lor de la Mine, și nu vor
 11 muri“. Și făcu Moisi și Aaron cîte au
 12 poruncit Domnul lui Moisi; așa au făcut. Și
 ziseră fiii lui Israil cătră Moisi, zicînd: „Iată,
 13 ne-am topit, am perit, ne-am potopit! Tot
 cela ce să atinge de cortul Domnului moare.
 Pînă în săvîrșit vom muri?“

C A P X V I I I

1 **S**i zise Domnul cătră Aaron, zicînd:
 „Tu, și feciorii tăi, și casa tătîni-tău
 împreună cu tine, veți lua începături-
 rile sfintelor; și tu și feciorii tăi veți
 2 lua păcatele preoției voastre. Și
 pre frații tăi, feliul lui Levi, norodul tătîni-tău,
 apropie lîngă tine și să să adaogă lîngă tine și
 să slujască ție, și tu și feciorii tăi împreună cu
 3 tine – denaintea cortului mărturiei. Și vor
 păzi pazele tale și pazele cortului; fără numai
 cătră vasele ceale sfinte și cătră jîrtăvnic nu să
 vor apropia, și nu vor muri și aceștea și
 4 voi. Și să vor adaoge cătră tine și vor păzi
 pazele cortului mărturiei, după toate slujbele
 cortului; și cel de alt neam nu să va apropia
 5 cătră tine. Și veți păzi pazele sfintelor și
 pazele jîrtăvnicului și nu va mai fi încă mînie
 6 întru fiii lui Israil. Și Eu am luat pre frații
 voștri, pre leviți, den mijlocul fiilor lui Israil,
 dare dată Domnului, a sluji slujbele cortului
 7 mărturiei. Și tu, și fiii tăi cu tine, veți cruța
 preoția voastră după tot chipul jîrtăvnicului și
 cel denlăuntru a acoperemîntului: șe veți sluji
 slujbele dare preoției voastre. Și cel striin de
 neam ce merge alătura cu voi va muri“.
 8 Și grăi Domnul cătră Aaron: „Și iată, Eu am
 dat voao paza începăturilor Meale. Dentre
 toate ceale sfînte Mie de la fiii lui Israil,

ție am dat aceastea, întru cinste, și fiilor tăi
 după tine, de leage veacinică. Și aceasta fie 9
 voao den ceale sfînte ale sfintelor, den adu-
 ceri, den toate darurile lor și de la toate jîrt-
 vele lor și de la toată greșala lor și de la toate
 păcatele lor; cîte-M dau Mie den toate sfîn-
 tele, ție va fi și fiilor tăi. Întru Sfintele Sfin- 10
 telor veți mînce pre eale; tot bărbatul va
 mînce pre eale, tu și fiii tăi, sfinte vor fi
 ție. Și aceasta va fi voao: den cepăturile 11
 dărilor, den toate punerile fiilor lui Israil, ție
 am dat aceastea, și fiilor tăi, și featelor tale
 împreună cu tine, de leage veacinică. Tot
 curatul în casa ta va mînce pre eale. Toată 12
 începătura untdelemnului, și toată începătura
 vinului, și a grîului începătura, dentr-însele
 cîte vor da Domnului, ție le-am dat pre
 eale. Ceale dentîiu născute toate cîte-s în 13
 pămîntul lor, cîte vor aduce Domnului, ție vor
 fi. Tot curatul în casa ta va mînce pre eale.
 Toată dania întru fiii lui Israil ție va fi. Și 14/15
 tot ce deșchide tot zgăul dentru tot trupul, cîte
 aduc Domnului, den om pînă în dobitoac, ție va
 fi; fără de numai cu mîntuiri să vor mîntui
 ceale dentîiu născute ale oamenilor; și ceale
 dentîiu născute ale dobitoacelor celor necu-
 rate veț mîntui. Și mîntuirea lui, den luna- 16
 tecu, prețul 5 sicli, după siclul cel sfînt, 20 de
 bani sînt. Afară den ceale dentîiu născute a 17
 vițelilor și den ceale dentîiu născute a oilor și
 ceale dentîiu născute ale caprelor: să nu le
 mîntuiț, sfinte sîntu. Și sîngele lor vei turna
 preste jîrtăvnic, și seul vei aduce aducere
 întru miros de bună mirosire Domnului. Și 18
 cărnurile vor fi ție, ca și pieptul punerii, și
 după-brațul cel drept ție va fi. Toată lua- 19
 rea sfintelor, cîte vor lua fiii lui Israil Domnu-
 lui, am dat ție, și fiilor tăi, și featelor tale cu
 tine, de leage veacinică, făgăduință de sare
 veacinică iaste înaintea Domnului, ție și
 sementiei tale după tine“. Și grăi Domnul 20
 cătră Aaron: „În pămîntul lor să nu moște-
 nești, și parte nu va fi ție întru dînșii, căci Eu –
 partea ta și moștenirea ta în mijlocul fiilor lui
 Israil. Și fiilor lui Levi, iată, le-am dat tot ce 21
 e preste zeace în Israil întru sorțu, pentru
 slujbele lor cîte ei slujăscu slujbă în cortul
 mărturiei. Și nu vor mai veni încă fiii lui 22
 Israil la cortul mărturiei, ca să ia păcat purtă-
 toriu de moarte. Și va sluji levitul, el, slujba 23
 cortului mărturiei și ei vor lua păcatele lor. De 24
 leage veacinică întru rudele lor. Și în mijlocul
 fiilor lui Israil nu vor moșteni moștenire, căci
 ceale preste zeace a fiilor lui Israil, cîte vor
 osebi Domnului, luare am dat leviților în sorț.
 Pentru aceea am zis lor: În mijlocul fiilor

25 lui Israil nu vor moșteni sortul". Și grăi
 26 Domnul către Moisi, zicînd: „Și leviților
 vei grăi și vei zice către dîșii: 'De veș lua de la
 fiii lui Israil cea preste zeace care v-am dat
 voao de la ei în sortu, și veș lua voi de la dînsul
 luarea Domnului preste zeace den cel preste
 27 zeace al lui, Și să vor socoti voao luările
 voastre ca grîul de la arie și ca luarea de la
 28 teascu. Așa veș lua și voi de la toate luările
 Domnului, den toate preste zecile voastre cîte
 veș lua de la fiii lui Israil, și veș da dentr-însele
 29 luare Domnului, lui Aaron preotul. Den
 toate dările voastre să luaș luare Domnului,
 den toate începăturile ceale sfințite de la
 30 el'. Și veș zice către dîșii: 'Cînd luaș înce-
 pătura de la el, și să va socoti leviților ca roada
 31 de la arie, cu luarea de la teascu. Și veș
 mînca pre dînsa în tot locul voi, și fiii voștri, și
 casele voastre, căce plata aceasta voao iaste
 pentru slujbele voastre ceale den cortul mărtu-
 32 turiei. Și nu veș lua pentru aceasta păcat,
 că de veș lua începătura de la el; și sfintele fii-
 lor lui Israil să nu le spurcaș, pentru ca să nu
 muriș'".

C A P X I X

1 **S**i grăi Domnul către Moisi și Aaron,
 2 zicînd: „Aceasta e osăbirea legii,
 cîte au poruncit Domnul, zicînd:
 'Grăiaște fiilor lui Israil și să ia către
 tine juncă roșie curată, carea nu are
 în ea prihană și preste carea nu s-au pus
 3 preste ea jug, Și o vei da pre ea către Elea-
 zar preotul; și o vor scoate pre ea afară den
 tabără, la loc curat, și o vor junghea pre ea
 4 înaintea lui. Și va lua Eliazar den sîngele ei,
 și va stropi denaintea feașii cortului mărturiei
 5 den sîngele ei, de șapte ori. Și o vor arde
 pre dînsa de tot înaintea lui; și pialea ei și cărnurile
 și sîngele ei cu baliga ei să vor arde-de-
 6 tot. Și va lua preotul lemnu de chedru și
 isop și roșu, și vor pune în mijlocul arderii-
 7 de-tot a juncii. Și va spăla hainele lui preotul,
 și va spăla trupul lui cu apă; și după
 aceasta va intra înlăuntru la tabără, și necurat
 8 va fi preotul pînă în sară. Și cel ce o arde
 pre dînsa va spăla hainile lui, și va scărda tru-
 pul lui cu apă; și necurat va fi pînă în sară.
 9 Și va strînge om curat cenușa juncii și o va
 pune afară den tabără, la loc curat; și va fi
 adunării fiilor lui Israil întru pază, apă de
 10 stropire, curățenie iaste. Și cel ce adună
 cenușa juncii va spăla hainele lui, și necurat
 va fi pînă în sară. Și va fi fiilor lui Israil și celor
 nemearnici ce sînt lîngă voi în mijlocul vostru
 11 de lege veacinică. Cea ce să atinge de cel
 mort a tot sufletul omului necurat va fi în
 12 șapte zile. Acesta să va curăți în ziua a treia

și în ziua a șaptea și curat va fi; iară de nu să
 va curăți în ziua a treia și în ziua a șaptea, nu
 va fi curat. Tot cela ce să atinge de cel mort 13
 den tot sufletul omului de va muri, și nu să va
 curăți, cortul Domnului au pîngărit; să va
 zdrobi sufletul acela dentru Israil. Căce apa
 stropirei nu s-au stropit preste el, necurat
 iaste, căci necurăția lui într-înșul iaste. Și 14
 aceasta e legea, om de va muri în casă: tot
 cela ce întră înlăuntru în casă, și cîte sînt în
 casă, necurate vor fi șapte zile. Și toată 15
 unealta deșchisă, cîte nu-s cu legături legate
 preste dînsa, necurat iaste. Și tot cela ce să 16
 va atinge la fața copilului rănit, au mort, au os
 omenescu, au mormînt, șapte zile necurat va
 fi. Și vor lua celui necurat den spuza cea 17
 arsă a curățeniei și vor turna preste ea apă vie
 într-un vas. Și va lua isop și va muia în apă 18
 om curat; și va stropi preste casă și preste
 haine și preste suflete, cîte vor fi acolo, și
 preste cel atinsu de osul omenescu, au de cel
 rănit, au de cel mort, au de mormînt. Și va 19
 stropi cel curat preste cel necurat, în ziua a
 treia și în ziua a șaptea, și să va curăți în ziua a
 șaptea. Și va spăla hainele lui, și va scărda
 trupul lui cu apă; și necurat va fi pînă în
 sară. Și om carele să va pîngări și nu să va 20
 curăți, va peri sufletul acela den mijlocul adu-
 nării, căci sfintele Domnului au pîngărit; cu
 apă de stropire nu se-au stropit pre dînsul,
 necurat iaste. Și va fi voao de lege veaci- 21
 nică. Și cel ce să stropeaște apă de stropire
 va spăla hainele lui, și cela ce să atinge de apa
 stropirii necurat va fi pînă în sară. Și de tot 22
 ce să va atinge de el, cel necurat, necurat va fi;
 și sufletul ce să atinge necurat va fi pînă în
 sară'".

C A P X X

1 **S**i veniră fiii lui Israil, toată adunarea,
 la pustiiul lui Sin, în luna dentii. Și
 rămase nărodul la Cadis. Și muri
 acolo Mariam, și să îngropă
 acolo. Și nu era apă la adunare. Și 2
 să adunară preste Moisi și Aaron. Și
 suduia nărodul pre Moisi, zicînd: „Macară să
 fim perit în perirea frașilor noștri înaintea
 Domnului! Și pentru căce aș suit adunarea 4
 Domnului la pustia aceasta, ca să ne omorîș
 pre noi și dobitoacile noastre? Și pentru 5
 căce aceasta, ne-aș suit pre noi de la Eghipet,
 ca să venim la locul acest rău, loc carele nu să
 samănă nici zmochini, nici vii, nici rodii, nici
 apă iaste de băut?“. Și veni Moisi și Aaron de 6
 la fața adunării la ușa cortului mărturiei și căzu-
 ră preste fața; și să ivi slava Domnului către

7 dînşii. Şi grăi Domnul cătră Moisi, zicînd:
 8 „Ia toiagul tău şi adună adunarea, tu şi Aaron,
 frate-tău, şi grăiţ cătră piatră, înaintea lor, şi
 va da apele ei. Şi veţ scoate lor apă den piatră,
 şi veţ adăpa adunarea şi dobitoacele
 9 lor“. Şi luo Moisi toiagul den naintea Dom-
 10 nului, după cum au poruncit Domnul. Şi
 adună Moisi şi Aaron adunarea denaintea
 pietrii şi zise cătră ei: „Ascultaţi-mă, cei neas-
 cultători! Au den piatra aceasta voiu scoate
 11 voao apă?“ Şi rădicînd Moisi mîna lui, au
 lovit piatra cu toiagul de doao ori. Şi ieşi apă
 12 multă şi bău adunarea şi dobitoacele lor. Şi
 zise Domnul cătră Moisi şi Aaron: „Căci nu aţ
 crezut, să Mă sfinţiţ înaintea fiilor lui Israil,
 pentru aceea nu veţ băga voi adunarea
 13 aceasta în pămîntul care am dat lor“. Aceasta
 e Apa Pricii, căci se-au suduit fiii lui Israil
 14 înaintea Domnului, şi Să sfinţi întru ei. Şi
 trimise Moisi soli de la Cadis cătră împăratul
 Edom, zicînd: „Aceasta zice fratele tău Israil:
 Tu ştii toată osteneala ce-au aflat pre
 15 noi. Şi pogorîră părinţii noştri la Eghipet şi
 nemernicim la Eghipet zile multe. Şi ne-au
 chinuit pre noi eghipteanii şi pre părinţii
 16 noştri. Şi am strigat cătră Domnul, şi au
 auzit Domnul glasul nostru. Şi trimiţînd înge-
 rul, ne-au scos pre noi de la Eghipet, şi acum
 sîntem în Cadis, cetatea den partea hotarilor
 17 tale. Să treacem pren pămîntul tău; nu
 vom treace pren ţarine, nice pren vii, nice
 vom bea apă den fîntîna ta; pre cale împără-
 tească vom merge, nu ne vom abate în
 direapta, nice în stînga, pînă vom treace hota-
 18 răle tale!“ Şi zise cătră el Edom: „Nu vei
 treace pren mine; iară de nu, cu războiu voiu
 19 ieşi în timpinarea ta“. Şi ziseră lui fiii lui
 Israil: „Pre lîngă munte vom treace; iară de
 vom bea den apa ta, eu şi dobitoacele meale,
 da-ţ-vom preţul ţie; ce lucrul nemică iaste,
 20 pre lîngă munte vom treace!“ Şi el zise:
 „Nu vei treace pren mine!“ Şi ieşi lui în timpin-
 are Edom, cu gloată grea şi cu mîna tare.
 21 Şi nu vru Edom să dea lui Israil să treacă pren
 hotarile lui. Şi să abātu Israil de la dînsul.
 22 Şi să rădicară de la Cades şi mearseră fiii lui
 23 Israil, toată adunarea, la Or muntele. Şi
 zise Domnul cătră Moisi şi Aaron, în muntele
 Or, pre hotarile pămîntului Edom, zicînd:
 24 „Să să adaogă Aaron cătră norodul lui; căci nu
 veţi intra în pămîntul carele am dat fiilor lui Israil
 în ţineare, pentru căce M-aţi întărîtat pre Mine la
 25 Apa Pricii. Ia pre Aaron, fratele tău, şi pre
 Eliazar, feciorul lui, şi-i suie pre ei la Or muntele,
 26 înaintea a toată adunarea. Şi dezbracă pre
 Aaron de-mbrăcămîntea lui, şi îmbracă pre Elia-

zar, feciorul lui; şi Aaron, adăogîndu-se, să
 moară acolo“. Şi făcu Moisi după cum au 27
 poruncit Domnul lui. Şi i-au suit pre dînşii în
 Or muntele, înaintea a toată adunarea. Şi 28
 dezbracă pre Aaron de hainele lui, şi au
 îmbrăcat cu eale pre Eliazar, feciorul lui. Şi
 muri Aaron acolo, pre vîrfu muntelui. Şi
 pogorî Moisi şi Eliazar den munte. Şi văzu 29
 toată adunarea cum au murit Aaron, şi au
 plînsu pre Aaron 30 de zile toată casa lui
 Israil.

C A P X X I

i auzi hananeul, împăratul Arad, cela 1
 ce lăcuia spre pustiiu, cum au venit
 Israil calea Atharim, şi deade războiu
 cătră Israil, şi robi dentru ei
 robime. Şi să rugă Israil rugă 2
 Domnului şi zise: „De-m vei da pre norodul
 acesta supt mîna mea, voiu anathematisi pre
 el şi pre cetăţile lui“. Şi auzi Domnul glasul 3
 lui Israil, şi deade pre hananeu supt mîna lui.
 Şi anathematisi pre dînsul şi cetăţile lui; şi
 numi numele locului aceluia Anathema. Şi 4
 rădicîndu-se den muntele lui Or, calea spre
 Marea Roşie, au încunjurat pămîntul Edom.
 Şi au leşinat norodul pre cale Şi clevetiia 5
 norodul cătră Dumnezău şi asupra lui Moisi,
 zicînd: „Pentru căce ne-ai scos pre noi de la
 Eghipet ca să ne omori pre noi în pustie? Căce
 nu iaste pîine, nice apă, şi sufletul nostru s-au
 supărat în pîinea ceastă deşartă“. Şi tri- 6
 mise Domnul la norod şarpîi cei ce omorîia
 şi muşca pre norod, şi muri norod mult den
 fiii lui Israil. Şi mergînd norodul cătră 7
 Moisi, zicea: „Am greşit, căce am grăit de rău
 asupra Domnului şi asupra ta. Roagă-te dară
 cătră Domnul şi să ia de la noi pre şarpe“. Şi 8
 să rugă Moisi cătră Domnul, pentru norod, şi
 zise Domnul cătră Moisi: „Fă-ţi ţie şarpe, şi-l
 pune pre dînsul pre un semnu; şi va fi de va
 muşca şarpele pre om, tot cel muşcat, văzînd
 pre dînsul, va trăi“. Şi făcu Moisi şarpe de 9
 aramă, şi-l puse pre dînsul pre un semnu; şi
 fu cînd muşca şarpele pre om, şi căuta pre
 şarpele cel de aramă şi trăia. Şi să rîdicară 10
 fiii lui Israil şi să tăbărîră la Ovoth. Şi rîdi-
 cîndu-se de la Ovoth, s-au tăbărît la Ahelghe,
 cea decindea în pustie, carea iaste despre faţa
 Moav, despre răsărita soarelui. Şi de acolo 12
 s-au sculat şi să tăbărîră la valea Zared. Şi 13
 de acolo rîdecîndu-se, s-au tăbărît decindea
 de Arnon, în pustie ceaea ce iaste afară den
 hotarile amoreilor; pentru că iaste Arnon
 hotarile Moav între mijlocul lui Moav şi între
 mijlocul amoreului. Pentru aceea să zice 14
 în carte: „Războiu al Domnului pre Zoov au
 pîrjolit şi pîrile Arnon. Şi pîrile le-au pus lă- 15
 caşul lui Ir, şi să alătură cu hotarile Moav“.

16 Și de acolo – [la] Fîntîna; aceasta iaste fîntîna
 carea au zis Domnul cătră Moisi: „Adună noro-
 17 dul și le voiu da lor apă să bea“. Atuncea au
 cîntat Israil cîntarea aceasta, la fîntîna: „Faceț
 18 începătură Lui! Fîntîna, au săpatu-o pre
 dînsa boiarii, cioplit-au pre ea împărății limbilor,
 întru împărăția lor, stăpînind pre dîșii!“
 19 Și de la fîntîna, la Manthanail; și de la Mantha-
 nail, la Naadiil; și de la Naadiil, la Vamoth;
 20 Și de la Vamoth, la Napi, carele iaste în cîmpul
 lui Moav, den vîrfu celui cioplit, ce caută spre
 21 fața pustiiului. Și au trimis Moisi soli cătră
 Sion, împăratul amoreilor, cu cuvinte de
 22 pace, zicînd: „Vom treace pren pămîntul
 tău; pre cale vom merge, nu ne vom abate
 nice la țarină, nice la vie, nice vom bea apă
 den fîntîna ta; pre cale împărătească vom
 23 merge, pînă vom treace hotarale tale“. Și
 n-au dat Sion lui Izrail ca să treacă pren hota-
 rale lui. Și adună Sion pre norodul lui tot, și
 ieși să stea împotriva lui Izrail la pustiu. Și
 veni la Iasa, și să tocmi împotriva lui Izrail.
 24 Și lovi pre dînsul Izrail cu ucidere de sabie,
 și-i stăpîni pămîntul lui, de la Arnon pînă la
 Iiavoc, pînă la feciorii Aman; că în Iazir hota-
 25 rul fiilor lui Aman iaste. Și luu Izrail toate
 cetățile aceastea, și lăcui Izrail în toate cetățile
 amoreilor, în Esevon și în toate ceale ce se
 26 apropie la eale. Pentru că iaste Esevon
 cetatea lui Sion, împăratul amoreilor. Și
 acesta au bătut pre împăratul Moav, mai
 nainte, și au luat tot pămîntul lui, de la Aroir
 27 pînă la Arnon. Pentru aceea vor grăi pil-
 duitorii: „Veniț la Esevon, pentru să să
 28 zidească și să să tocmească cetatea Sion! Căci
 foc au ieșit de la Esevon și pară den cetatea
 Sion; și mîncă pînă la Moav, și mîncă stîlpîi
 29 Arnon. Vai ție, Moav! Perit-au nărodul
 Hamos, să deaderă fii lor să să mîntuiască, și
 featele lor robite la împăratul amoreilor,
 30 Sion. Și semînța lor piare, Esevon pînă la
 Devon, și muierile lor încă arseră cu foc
 31 preste Moav“. Și lăcui Izrail în toate cetă-
 32 țile amoreilor. Și au trimis Moisi ca să
 socotească pre Iazir. Și au lătu-o pre ea și
 satele ei, și au scos pre amoreu, pre carele era
 33 acolo. Și întorcîndu-se, s-au suit pre calea
 cea de la Vasan. Și ieși Og, împăratul Vasan,
 în timpinarea lor, și tot nărodul lui, la războiu,
 34 la Edrain. Și zise Domnul cătră Moisi: „Să
 nu te temi de el, căci în mînile tale l-am dat
 pre dînsul, și tot nărodul lui, și tot pămîntul
 lui; și vei face lui după cum ai făcut lui Sion,
 împăratul amoreilor, care lăcuia la Esevon“.
 35 Și lovi pre el, și pre feciorii lui, și tot nărodul
 lui, pînă n-au lăsat dentr-însul prinsu viu, și
 au moștenit pămîntul lor.

C A P X X I I

i ridicîndu-se fii lui Izrail, să tăbărîră 1
 cătră apusul Moav, lîngă Iordan,
 cătră Ierihon. Și văzînd Valac, 2
 feciorul lui Sipfor, toate cîte au făcut
 Izrail amoreului, Și să temu Moav 3
 de nărod foarte, căci mulți era; și să îngreuia
 Moav de cătră fața fiilor lui Israil. Și zise 4
 Moav bătrînimei lui Madiam: „Acuma va
 aleage adunarea aceasta pre toți cei împreju-
 reanii noștri, ca cînd ar aleage vițelul ceale
 verzi den cîmpu“. Și Valac, feciorul lui Sep-
 for, împăratul Moav era pe vreama aceea.
 Și trimise soli cătră Valaam, feciorul lui Veor 5
 Fathura, carele iaste la rîul pămîntului fiilor
 nărodului său, să-l cheame pre el, zicînd:
 „Iată, norod au ieșit de la Eghipet și, iată, au
 acoperit de tot fața pămîntului; și acesta șade
 6 țiindu-se de mine. Și acuma vino, bleas-
 tămă mie pre nărodul acesta, căci mai tare
 decît mine iaste; de voiu putea să ucig dentru
 ei, și-i voiu scoate pre ei den pămînt, căci știu:
 pre carii vei blagoslovi, blagosloviț sînt, și pre
 carii vei blestema tu, blestemați sînt“. Și să 7
 duse bătrînimea lui Moav și bătrînimea lui
 Madiam, și vrăjile întru mînile lor, și veniră
 cătră Valaam și ziseră lui cuvintele lui
 Valac. Și zise cătră ei: „Găzduiți aici de 8
 noapte, și voiu răspunde voao lucruri care va
 grăi Domnul cătră mine“. Și rămaseră 9
 boiarii lui Moav lîngă Valaam, și veni Dumne-
 zău la Valaam și zise lui: „Ce sînt acești
 oameni la tine?“ Și zise Valaam cătră 10
 Dumnezău: „Valac, feciorul lui Sepfor, împă-
 ratul Moav, au trimis pre ei cătră mine,
 zicînd: ‘Iată, norod au ieșit de la Eghipet și 11
 au acoperit fața pămîntului; și acesta șade
 țiindu-se de mine. Și acum, vino de-l bleas-
 temă mie pre dînsul, de voiu putea să omor
 pre el, și-l voiu scoate pre dînsul de pre
 pămînt’“. Și zise Domnul cătră Valaam: „Nu 12
 vei merge cu dîșii, nice vei blestema pre
 norod, pentru că iaste blagoslovit“. Și scu- 13
 lîndu-se Valaam dimineața, au zis cătră boia-
 rii lui Valac: „Alergați cătră domnul vostru,
 nu mă lăsă Dumnezău să mergu cu voi“. Și 14
 sculîndu-se boiarii Moav, au venit cătră Valac
 și ziseră lui: „Nu va Valaam să mergă cu noi“.
 Și adaose încă Valac a trimite boiari mai mulți 15
 și mai cinstiți decît aceștea. Și veniră la 16
 Valaam și-i ziseră lui: „Aceastea zice Valac al
 lui Sepfor: ‘Rogu-te, nu te lenevi a veni cătră
 mine! Pentru că cu cînte te voiu cinsti, și toa- 17
 te cîte-m vei zice mie voiu face ție; și vino de
 bleastă mie pre nărodul acesta’“. Și răs- 18
 punse Valaam și zise boiarilor lui Valac: „De-m
 va da mie Valac plină casa lui de argint și de aur,
 nu voiu putea să calcu cuvîntul Domnului

Dumnezău, ca să-l fac pre el mic au mare,
 19 întru cugetul meu. Și acum rămîneți aicea
 în noaptea aceasta și voi, și voi cunoaște ce
 20 va adaoge Domnul a grăi cătră mine“. Și
 veni Dumnezău cătră Valaam noaptea și-i
 zise lui: „De-au venit ca să te cheame oamenii
 aceștea, sculîndu-te urmează lor; ce cuvîntul
 carele voi grăi cătră tine, acela vei face!“.
 21 Și sculîndu-se Valaam dimineața, au înșălat
 22 măgărița lui și mearse cu boiarii Moav. Și
 Să mînie cu mînie Dumnezău, căce mergea el
 cătră Dînsul. Și să sculă îngerul lui Dumne-
 zău ca să-l mustre pre el în drum; și el încăle-
 case pre măgărița lui, și doao slugi ale lui – cu
 23 dînsul. Și văzînd măgărița pre îngerul lui
 Dumnezău stînd împotrivă pre cale și cu sabia
 zmultă în mîna lui, și să abātu măgărița den
 cale și mergea la cîmpu. Și bătea măgărița cu
 toiagul lui, ca să o îndirepteaze pre ea în cale.
 24 Și stătu îngerul Domnului întru răzoarele vii-
 25 lor, gard dencoace și gard dencoalea. Și
 văzînd măgărița pre îngerul lui Dumnezău,
 strînse pre ea cătră păreate, și strînse piciorul
 lui Valaam cătră păreate; și adaose încă a o
 26 bate pre dînsa. Și adaose îngerul lui Dum-
 nezău și, mărăgînd, stătu în loc strîmtu, la care
 27 nu era a să abate în dereapta au în stînga. Și
 văzînd măgărița pre îngerul lui Dumnezău, au
 șezut supt Valaam. Și să mînie Valaam și
 28 bătea pre măgărița cu toiagul. Și deșchise
 Dumnezău gura măgăriții și zise cătră
 Valaam: „Ce ț-am făcut de m-ai bătut de trei
 29 ori cu aceasta?“ Și zise Valaam măgăriții:
 „Căce m-ai batjocorit; și, de aș fi avut cuțit în
 30 mîna mea, te-aș fi junghiat“. Și zise măgă-
 rița cătră Valaam: „Nu-s eu măgărița ta, pre
 care ai încălecat den tinereașle tale pînă în
 ziua de astăzi? Au doară cu nesocotințe nesocotind
 am făcut ție aceasta?“ Și el zise:
 31 „Ba!“ Și descoperi Dumnezău ochii lui
 Valaam, și văzu pre îngerul Domnului stînd
 împotrivă pre cale, și sabie zmultă în mîna lui.
 32 Și plecîndu-se, s-au închinat feașii lui. Și-i
 zise lui îngerul lui Dumnezău: „Pentru căce
 ț-ai lovit pre măgărița ta acum a treia oară? Și
 iată, eu ieșiu la mustrarea ta, pentru că nu
 iaste calea ta direaptă înaintea mea. Și văzîndu-
 mă măgărița, s-au abătut de la mine a treia
 33 oară, cu aceasta; Și să nu să fie abătut
 de la mine, acum pre tine te-aș fi omorît,
 34 și pre ea aș fi ferit“. Și zise Valaam îngeru-
 lui Domnului: „Greșit-am, pentru căce n-am
 știut că tu mi-ai stătut împotrivă, întru întim-
 pinarea mea, pre cale; și acum, de nu-ți place
 35 ție, mă voi întoarce“. Și zise îngerul lui
 Dumnezău cătră Valaam: „Pasă împreună cu
 oamenii aceștea, fără numai cuvîntul carele
 voi zice cătră tine, acesta să-l păzești
 se-l grăiești!“ Și mearse Valaam împreună

cu boiarii lui Valac. Și auzînd Valac cum 36
 vine Valaam, ieși în timpinarea lui la cetatea
 Moav, care iaste la hotarăle Arnon, carea
 iaste despre partea hotarălor. Și zise Valac 37
 cătră Valaam: „Nu am trimis cătră tine a te
 chema? Căci nu veniai cătră mine? Adevărat,
 nu voi putea să te cinstescu?“ Și zise 38
 Valaam cătră Valac: „Iată, viniu cătră tine;
 acum putearnic voi fi a grăi cevaș? Cuvîntul
 carele în va pune Dumnezău în gura mea,
 acela voi grăi“. Și mearse Valaam cu 39
 Valac și veniră la cetășile curșilor. Și 40
 junghe Valac oi și vișei și trimise lui Valaam și
 boiarii ce era cu el. Și fu dimineața și, 41
 luînd Valac pre Valaam, l-au suit pre el la stîl-
 pul lui Vaal și-i arătă lui de acolo o parte
 oarece de nărăod.

C A P X X I I I

Si zise Valaam lui Valac: „Fă-m mie 1
 aicea 7 jîrtăvnice și-m gătește aicea 2
 7 vișei și 7 berbeci“. Și făcu Valac
 dupre cum au zis lui Valaam; și aduse 3
 vișel și berbeace pre jîrtăvnic. Și
 zise Valaam cătră Valac: „Stăi aproape de 4
 jîrtva ta, și voi mearge, cîndai mi Se va arăta
 Dumnezău în timpinare; și cuvîntul care în
 va arăta mie, ți-l voi spune ție“. Și stătu
 Valac lîngă jîrtva lui, și Valaam mearse ca să
 întreabe pre Dumnezău; și mearse drept și
 Să arătă Dumnezău lui Valaam. Și zise 4
 cătră El Valaam: „Ceale 7 cuptoare le-am
 gătit, și am suit vișel și berbeace pre cupto-
 riu“. Și puse Dumnezău cuvînt în gura lui 5
 Valaam și zise: „Întorcîndu-te cătră Valac, așa
 vei grăi!“ Și să întoarse cătră el; iară el sta 6
 departe de arderile lui de tot, și toți boiarii lui
 Moav împreună cu el. Și să făcu Duhul lui
 Dumnezău preste el. Și luînd pilda lui, 7
 zise: „Den Mijlocul-rîurilor m-au chemat pre
 mine Valac, împăratul Moav, den munți de
 spre răsărit, zicînd: ‘Vino, bleastă-m mie
 pre Iacov, și vino, osîndește-m pre Izrail!’
 Ce voi osîndi pre cela ce nu osîndește Dom- 8
 nul? Au ce voi blestema pre carele nu-l
 bleastă-m Dumnezău? Căci den vîrfu 9
 munșilor vedea-l-voiu pre el și de la dealuri
 cunoaște-voiu pre dînsul: Iată, norodul sîngur
 va lăcui, și în limbi nu se va socoti. Cine au 10
 socotit semenția lui Iacov? Și cine va număra
 nărăodele lui Izrail? Să moară sufletul meu în
 sufletele direpșilor și să să facă sāmînța mea
 ca sāmînța lor“. Și zise Valac cătră Valaam: 11
 „Ce mi-ai făcut mie? La blestemul vrăjmașilor
 miei te-am chemat pre tine și, iată, ai blagos-
 lovit blagoslovenie!“ Și zise Valaam cătră 12
 Valac: „Au nu cîte va pune Dumnezău în ros-
 tul meu, aceasta voi păzi a grăi?“ Și zise 13
 cătră el Valac: „Mai vino încă cu mine într-alt
 loc, de unde nu vei vedea pre dînsul de

acolo, fără de numai o parte dentr-însul vei vedea, iară pre toți nu-i vei vedea. Și bleastă-
 14 mă-m mie pre dînsul de acolo“. Și luo pre dînsul într-un piscu de țarină, pre vârful celui cioplit; și zidi acolo 7 jîrtăvnice, și sui vițel și berbeace preste jîrtăvnic. Și zise Valaam
 15 cătră Valac: „Stăi acolo lîngă jîrtva ta, iară eu voiu merge să întreb pre Dumnezeu“. Și
 16 Să întimpină Dumnezău cu Valaam; și-i puse cuvînt în gura lui și zise: „Întoarce-te cătră
 17 Valac și aceastea vei grăi“. Și să întoarse cătră dînsul, iară el sta aproape de arderea-de-tot a lui, și toți boiarii lui Moav cu dînsul. Și-i zise lui Valac: „Ce-au grăit Domnul?“
 18 Și luînd pilda lui, zise: „Scoală-te, Valac, și ascultă! Ascultă mărturie, feciorul lui Sepfor!
 19 Nu iaste ca omul Dumnezău, să Să clătească, nice ca fiiul omului, să Să înfricoșaze. El au zis, nu va face? Grăi-va, și nu va rămînea?
 20 Iată că a blagoslovi m-am luat, blagoslovi-voiu și nu voiu întoarce. Nu va fi osteneală în Iacov, nice se va ivi osteneală în Izrail. Domnul Dumnezăul lui – cu dînsul; ceale mă-
 22 rite ale boierilor – întru dînsul. Dumnezăul cela ce au scos pre dînsul de la Eghipet, ca
 23 slava celui-cu-un-cornu al lui. Pentru că nu iaste descîntec în Iacov, nice vraje întru Izrail. După vreamă se va grăi lui Iacov și lui Izrail:
 24 ‘Ce va săvîrși Domnul! Iată, nărodul ca un puiu de leu să va scula, și ca un leu să va semeți; nu va dormi pînă va mîncea vînat și
 25 sîngele răniților va bea!’“ Și zise Valac cătră Valaam: „Nice cu blesteame vei blestăma mie pre el, nice blagoslovind să nu-l bla-
 26 goslovești pre el!“ Și răspunzînd Valaam, zise lui Valac: „N-am grăit ție, zicînd: ‘Cuvîntul carele îm va zice Dumnezău, acela voiu
 27 face?’“ Și zise Valac cătră Valaam: „Vino să te iau la alt loc, de va plăcea lui Dumnezău, și-l bleastemă mie pre dînsul, de acolo“. Și
 28 au luat Valac pre Valaam pre vârful lui Fogor, cel ce să întinde la pustiiu. Și zise Valaam cătră Valac: „Zideaste-m mie aicea șapte cup-
 29 toare și găteaste mie șapte viței și șapte berbeci!“ Și făcu Valac după cum au zis lui Valaam, și sui vițel și berbeace preste
 30 cuptoriu.

C A P X X I V

1 i văzînd Valaam că bine iaste înaintea Domnului a blagoslovi pre Israil, n-au mersu după obiceiul lui în timpinarea vrăjilor; și-ș întoarse fața lui la pus-
 2 tiu. Și rădicînd Valaam ochii lui, văzu pre Israil tăbărit după neamuri. Și să făcu preste el Duhul lui Dumnezău. Și luînd pilda lui,
 3 zise: „Zice Valaam, feciorul lui Veor, zice omul cel adevărat,
 4 Zice cela ce aude cuvinte tari, văzînd care vedeaarea lui Dumnezău au

văzut, în somnu, descoperiți ochii lui. Forte bune ți-s casele, Iacove, corturile tale, 5
 Israil! Ca niște desisuri umbrind, și ca niște 6
 grădini lîngă rîuri, și ca niște corturi care le-au întinsu Domnul, și ca niște chedri lîngă
 ape. Ieși-va om den seminția lui, și va stă- 7
 pîni a limbi multe, și să va înălța a lui Gog împărăția lui, și să va creaste împărăția lui.
 Dumnezău l-au povățuit pre el de la Eghipet, 8
 ca slava celui-cu-un-cornu a lui, va mîncea lim- bile vrăjmașilor lui, și grăsimile lor le va suge
 ca măduha, și cu săgețile lui va săgeta de tot 9
 pre vrăjmași. Culcîndu-se, s-au odihnit ca un leu și ca un puiu de leu; cine-l va scula pre
 el? Ceia ce te blagoslovescu pre tine s-au bla- 10
 goslovit, și ceia ce te-au blestemat s-au bles- temat!“ Și să mînie Valac pre Valaam, și
 lovi cu mînile lui, și zise Valac cătră Valaam: 11
 „A blestema pre vrăjmașul meu te-am che- mat, și, iată, blagoslovind l-ai blagoslovit al
 treilea rînd. Acum dară, fugi la locul tău! 12
 Am zis să te cinstescu pre tine, și acum te-au lipsit Domnul de slavă“. Și zise Valaam
 12 cătră Valac: „Au nu și solilor tăi carii ai trimis la mine am grăit, zicînd: ‘De-m va da Valac
 13 plină casa lui de argint și de aur, nu voiu putea să calcu cuvîntul Domnului, să-l fac pre el bun
 au rău de la mine; cîte-m va zice mie Dumne- 14
 zău, aceastea voiu zice?’ Și acum, iată, alergu la locul meu, vino să te sfătuiescu ce va
 face norodul acesta norodului tău, la sfîrșitul 15
 zilelor“. Și luînd pilda lui, zise: „Zice Valaam, feciorul lui Veor, zice omul cel adevă-
 rat văzînd, auzind cuvintele lui Dumnezău. Știind știința Celui Nalt, și vedeaarea lui Dum- 16
 nezău văzînd, în somnu, descoperiți ochii lui: Arăta-voiu lui, și nu acum. Fericescu, și nu
 17 să apropie; răsări-va stea den Iacov și să va scula om den Israil și va zdrobi pre căpete-
 niile lui Moav și va prăda pre toți feciorii lui Sith. Și va fi Edom moștenire, și va fi moș- 18
 tenirea Isaf, vrăjmașul lui, și Israil au făcut cu vîrtute. Și să va scula den Iacov și va
 19 piarde pre cel ce să mîntuiaște den cetate“. Și văzînd pre Amalic și luînd pilda lui, zise: 20
 „Începătura limbilor – Amalic, și seminția lor va peri“. Și văzînd pre Chineu și luînd 21
 pilda lui, zise: „Tare e lăcașul tău; și de vei pune în piatră cuiubul tău, Și de se va face
 22 lui Veor cuiubu de hiclesug, asirianii te vor robi pre tine“. Și văzînd pre Og și luînd pilda
 23 lui, zise: „O! O! Cine va trăi cînd va pune aceastea Dumnezău? Și va ieși den mîna
 24 chiteilor și vor munci pre Asur, și vor chinui pre evreai, și ei toți odată vor
 25 peri“. Și sculîndu-se Valaam, s-au dus întorcîndu-se la locul lui. Și Valac s-au

dus către dînsul.

C A P X X V

1 **S**i poposi Israil în Satim și să spurcă
2 norodul a curvi la featele Moav. Și-i
3 chemară pre ei la jîrtvele idolilor lor
și au mîncat norodul den jîrtvele lor și
s-au închinat chipurilor lor. Și să
închină Israil lui Velfegor, și Să mînie cu
mînie Domnul pre Israil. Și zise Domnul către
4 Moisi: „Ia pre căpeteniile norodului și-i
arată pre ei Domnului, dempreajma soarelui,
și să va întoarce urgia mîniei Domnului de la
5 Israil“. Și zise Moisi neamurilor lui Israil:
„Ucideți fieștecarele pre ruda lui, pre cel
6 ce-au săvîrșit lui Velfegor“. Și iată, om den
fiii lui Israil venind, au apropiat pre fratele lui
câtră madiancă, înaintea lui Moisi și înaintea
a toată adunarea fiilor lui Israil; și ei plîngea
7 lîngă ușile cortului mărturiei. Și văzînd
Finees, feciorul lui Eliazar, fiul lui Aaron
preotul, să sculă den mijlocul adunării și,
8 luînd fuștele în mîna, Întră dendărătul
omului israilteanului la cuptoriu și junghe pre
amîndoi: și pre omul israiltean, și pre muiare
pren zgăul ei. Și să potoli rana dentru fiii lui
9 Israil. Și fură cei morți întru rană 20 și 4 de
10 mii. Și grăi Domnul către Moisi, zicînd:
11 „Finees, feciorul lui Eleazar, fiul lui Aaron
preotul, au potolit mînia Mea de la fiii lui
Israil, cînd Îm rîvniia rîvnire întru ei; și nu am
12 topit pre fiii lui Israil cu rîvnirea Mea. Așa
am zis: 'Iată, Eu am dat lui făgăduința Mea a
13 păcii'. Și va fi lui, și semenției lui după dîn-
sul, făgăduință preoției veacinică, pentru căce
au rîvnit Dumnăzăului lui și s-au rugat pentru
14 fiii lui Israil“. Și numele omului celui lovit,
israilteanului, carele s-au lovit cu madi-
neanca, Zamvri, feciorul lui Salo, boiaru casii
15 moșiii lui Semeon. Și numele muierei,
madianeancăi cei lovite, Hazvi, fata lui Sur,
boiaru limbii lui Somoth, casei moșiei iaste a
16 lui Madiam. Și grăi Domnul către Moisi,
zicînd: „Grăiaște fiilor lui Israil, zicînd:
17 'Învrajbiți-vă cu madianiteanii și omorîți pre
dînșii, căce vrăjmășăscu ei voao cu ficleşug,
cite ficlenescu voao pren Fogor, și pentru
Hazvi, fata boiarului Madiam, sora lor cea
rănită în ziua ranii pentru Fogor“.

C A P X X V I

1 **S**i fu după rană, și grăi Domnul către
2 Moisi și Eliazar preotul, zicînd: „Ia
căpetenia a toată adunarea fiilor lui
Israil, den 20 de ani și în sus, după
3 casele moșiilor lor, tot cela ce iase
să să tocmească la războiu în Israil!“ Și
grăi Moisi și Eliazar preotul cu dînșii

în Aravoth Moav, la Iordan, de spre Iereho,
zicînd: „Den 20 de ani și în sus, în ce chip 4
au poruncit Domnul lui Moisi“. Și fiii lui
Israil ce-au ieșit de la Eghipet: Ruvin, den- 5
tîiu născut al lui Israil; și fiii lui Ruvin: Enoh și
norodul lui Enoh; lu Falu, norodul lui Falu. 6
Lui Asron, norodul lui Asron; lu Harmi, noro- 6
dul lui Harmi. Acestea-s noroadele lui 7
Ruvin; și să făcu socoteala lor: 43000 și 7
700 și 30. Și feciorii lui Falu: Eliav. 8
Și feciorii lui Eliav: Namuil și Dathan și Avi- 9
ron. Acestea-s cei aleși ai adunării, acestea-s
ceia ce au stătut împotrivă lui Moisi și lui
Aaron la adunarea lui Core, întru împotrivire 10
împotriva Domnului. Și deschizînd pămîn- 10
tul gura lui, înghiți pre ei și Core, întru moar-
tea adunării lui, cînd mîncă focul pre cei 200 și
cincizeci Și să făcură întru semnu. Iară 11
feciorii lui Core n-au murit. Și fiii lui 12
Simeon, norodul feciorilor lui Simeon: lui
Namuil, norodul lui Namuili; lu Iamin, norodul
lui Iamini; lu Iahin, norodul lui Iahini; Lui 13
Zara, norodul lui Zarai; lui Saul, norodul lui
Osauli. Acestea-s noroadele lui Simeon, 14
den socoteala lor, 22000 și doao sute. Fiii 15
lui Gad, după noroadele lor: lui Safon, norodul
lui Safoni; lui Anghi, norodul lui Anghi; lui
Suni, norodul lui Suni; Lui Azeni, norodul 16
lui Azeni; lui Adi, norodul lui Adi; Lui 17
Aroadi, norodul lui Aroadi; lui Ariil, norodul
lui Ariil. Acestea-s noroadele lui Gad, 18
dentru socoteala lor, 40 și 4 de mii și
500. Și feciorii Iudii: Ir și Anan și Silon și 19
Fares și Zara; și muriră Ir și Anan în pămîntul
lui Hanan. Și să făcură feciorii Iudii, după 20
norodurile lor: lui Selom, norodul lui Siloni;
lui Fares, norodul lui Fares; lu Zara, norodul
lui Zari. Și să făcură feciorii lui Fares: lui 21
Asron, norodul lui Asroni; lui Iamuil, norodul
lui Iamuili. Acestea-s noroadele Iudii, 22
după socoteala lor, 76000 și 500. Și feciorii 23
lui Isahar, după noroadele lor: lui Thola,
norodul lui Tholai; lui Fua, norodul lui
Fuai; Lui Iasuv, norodul lui Iasuvi; lui 24
Amvram, norodul lui Amvrami. Acestea-s 25
norodurile lui Isahar, dentru socoteala lor,
64000 și 400. Fiii lui Zavulon, după noro- 26
durile lor: lui Sared, norodul lui Saredi; lui
Alon, norodul lui Aloni; lui Alil, norodul lui
Alili. Acestea-s noroadele lui Zavulon, 27
dentru socoteala lor, 60000 și 500. Fiii lui 28
Iosif, după norodurile lor: Manasi și
Efraim. Feciorii lui Manasi: lui Mahir, 29
norodul lui Mahiri; și Mahir au născut pre
Galaad; lui Galaad, norodul lui Galaadi. Și 30
acestea-s fiii lui Galaada: Ahiezer, norodul lui
Ahiezeri; lui Helec, norodul lui Helechi;
Lui Ezdreil, norodul lui Ezdreili; lui Sihem, 31

32 norodul lui Sehemi; Lui Semaer, norodul
lui Semaeri; și lui Ofer, norodul lui Oferi;
33 Și lui Salpaad, feciorul lui Ofer, nu i s-au făcut
lui feciori, fără numai feate; și aceastea-s
numele featelor lui Salpaad: Maala și Nua și
34 Eglă și Melha și Thersa. Aceastea-s noro-
durile lui Manasi, den socoteala lor, cincizeci
35 și doao de mii și șapte sute. Și aceștea-s
feciorii lui Efraim: lui Suthala, norodul lui
Suthalai; lui Tanah, norodul lui Tanahi.
36 Aceștea-s feciorii lui Suthala: lui Eden, noro-
dul lui Edini; aceaste-s noroadele lui Efraim,
37 dentru socoteala lor, 32000 și 500. Aceas-
tea-s noroadele fiilor lui Iosif, după norodu-
38 rile lor. Fiii lui Veniamin, după norodurile
lor: lui Valeh, norodul lui Valei; lui Asivir,
norodul lui Asiviri; lui Ahiran, norodul lui
39 Ahirani; Lui Sofan, norodul lui Sofani.
40 Și să făcură feciorii lui Valeh: Ader și Noiman;
lui Ader, norodul lui Aderi; și lui Noeman,
41 norodul lui Noemani. Aceștea-s fiii lui
Veniamin, după noroadele lor, dentru soco-
42 teala lor, 45000 și 600. Și feciorii lui Dan,
după noroadele lor: lui Sameh, norodul lui
Samei; aceastea-s noroadele lui Dan, după
43 norodurile lor. Toate noroadele lui Samei,
44 după socoteala lor, 64000 și 400. Fiii lui
Asir, după noroadele lor: lui Iamin, norodul
lui Iamini; lui Esui, norodul lui Esui; lui Varia,
45 norodul lui Varii; Lui Hover, norodul lui
46 Hoveri; lui Melhiil, norodul lui Melhiili. Și
47 numele featii lui Asir, Sara. Aceastea-s
norodurile lui Asir, dentru socoteala lor,
48 43000 și 400. Fiii lui Neftalim, după noro-
durile lor: lui Asiil, norodul lui Asiili; lui
49 Goini, norodul lui Goini; Lui Esri, norodul
lui Esri; lui Selim, norodul lui Selimi.
50 Aceastea-s norodurile lui Neftalim, dentru
51 socoteala lor, 45000 și 400. Aceasta e soco-
teala fiilor lui Israil: 600000 și 1000 și
52 730. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicînd:
53 „Acestora să va împărți pămîntul, să-l moște-
54 nească, după numărul numelor. Celor
mai mulți le vei mulți moștenirea, și celor mai
puțini le vei împuțina moștenirea lor; fieș-
tecăruia, după cum s-au socotit, li să va da
55 moștenirea lor. Pren sorți să va împărți
pămîntul cu numele, după feliurile moșiilor
56 lor vor moșteni. Den sorți vei împărți moș-
57 tenirea lor, în mijloc a mulți și a puțini“. Și
feciorii lui Levi, după norodurile lor: lui Ghet-
son, norodul lui Ghetsoni; lui Caath, norodul
lui Caathi; lui Merari, norodul lui Merari.
58 Aceastea-s noroadele fiilor lui Levi: noro-
dul lui Loveni și norodul lui Hevroni și
59 norodul lui Musi și nărodul lui Coreh. Și
Caath au născut pe Amram; și numele
fămeii lui Amram, Iohaveth, fata lui Levi,
care au născut pre aceștea lui Levi în

Eghipet; și au născut lui Amram pre Aron și
pre Moisi și pre Mariam, sora lor. Și să 60
născură lui Aaron: Nadav și Aviud, și Eliazar
și Ithamar. Și muri Nadav și Aviud cînd 61
aducea ei foc striin înaintea Domnului la pus-
titiul Sinaii. Și să făcură dentru socoteala 62
lor, 20 și trei de mii, Toată partea bărbă- 63
tească de o lună și în sus, căci nu s-au socotit
împreună întru fiii lui Israil, Căci nu li să dă 64
lor sorți în mijlocul fiilor lui Israil. Și 65
aceasta e socoteala lui Moisi și lui Eliazar
preotul, carei au socotit pre fiii lui Izrail, întru
Aravoth Moav, la Iordan, de spre Ierihō. Și 66
într-aceștea nu era om dentru cei socotiț de
Moisi și de Aaron, carii au socotit pre fiii lui
Israil în pustitiul Sinaii. Căci zise Domnul 67
lor: „Cu moarte vor muri în pustiu“, și n-au
rămas dentr-înșii nici unul, afară den Halev,
feciorul lui Iefoni, și Isus, feciorul lui Navi.

C A P X X V I I

Si mergînd featele lui Salpaad, feciorul 1
lui Ofer, feciorul lui Galaad, feciorul
lui Mahir, al norodului lui Manasi,
den fiii lui Iosif – și aceastea-s numele
lor: Maala și Nua și Eglă și Melha și
Thersa – Și stînd înaintea lui Moisi, și 2
înaintea lui Eleazar preotului, și înaintea
boiarilor, și înaintea a toată adunarea, la
ușa cortului mărturiei, ziseră: „Părintele 3
nostru au murit în pustie; și el nu era în mijlo-
cul adunării cei ce au stătut împotriva înaintea
Domnului întru adunarea lui Core, căci
pentru greșala lui au murit; și feciori nu i s-au
făcut lui. Nu să stingă dară numele părinte- 4
lui nostru den mijlocul norodului său, căci nu
iaste lui fecior! Dați-ne noao țineare în mijlo-
cul fraților părintelui nostru!“. Și aduse 5
Moisi judecata lor înaintea Domnului. Și
6 grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: „Dirept
7 au grăit featele lui Salpaad. Dare să le dai lor
țineare de moștenire în mijlocul fraților
părintelui lor, și vei pune sorțul părintelui lor
la dînsele. Și fiilor lui Israil vei grăi, zicînd: 8
‘Om de va muri și fii nu va fi lui, veț pune sor-
țul lui featii lui. Iară de nu va fi fată la dîn- 9
sul, veț da moștenirea fratelui lui. Iară de 10
nu vor fi lui fraț, veț da moștenirea fratelui
tătîne-său. Iară de nu vor fi frați tatălui lui, 11
veț da moștenirea rudeniei celui de aproape
lui de feliul lui, să moștenească ceale ce sînt
ale lui. Și va fi aceasta fiilor lui Israil dreptate
de judecată’; după cum au poruncit Domnul
lui Moisi. Și zise Domnul cătră Moisi: „Suie- 12
te la muntele cel dicindea de muntele Nava-

an și vezi pământul lui Hanaan, care Eu îl dau
 13 fiilor lui Israil întru ținare. Și-l vei vedea
 pre dinsul și te vei adaoge cătră nărodul tău și
 tu, după cum s-au adaos Aaron, fratele tău, în
 14 muntele lui Or; Pentru căci aț călcat cuvîn-
 tul Mieiu în pustiiul lui Sin, cînd să împotriviia
 adunarea ca să Mă sfințască, nu M-aț sfințit
 la apă înaintea lor – și aceasta iaste Apa Pricii,
 15 la Cades, întru pustiiul Sin“. Și zise Moisi
 16 cătră Domnul: „Socotească Domnul, Dum-
 nezeul duhurilor și a tot trupul, om preste
 17 adunarea aceasta, Carele va ieși înaintea
 feații lor și carele va întra și cine-i va scoate
 pre ei și cine-i va băga; și nu va fi adunarea
 Domnului ca niște oi cărora nu iaste păsto-
 18 riu“. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicînd:
 „Ia cătră tine pre Isus, feciorul lui Navi, om
 carele are duh într-însul, și vei pune mîinile
 19 tale preste dinsul, Și îl vei pune pre dinsul
 înaintea lui Eliazar preotul, și vei porunci lui
 înaintea a toată adunarea; și poruncește
 20 pentru el înaintea lor, Și vei da mărirea ta
 preste el, pentru ca să-l asculte pre el fiii lui
 21 Israil. Și înaintea lui Eliazar preotul va sta,
 și-l vor întreba pre el judecata arătărilor
 înaintea Domnului: pren rostul lui va ieși și
 22 pren rostul lui va întra el, și fiii lui Izrail, cu
 toții odată, și toată adunarea“. Și făcu
 Moisi după cum au poruncit lui Domnul Dum-
 nezău. Și luîndu pre Isus, au pus pre el înain-
 tea lui Eliazar preotului și înaintea a toată
 23 adunarea. Și puse mîinile lui preste el și-l
 așeză pre dînsul, după cum au poruncit Dom-
 nul lui Moisi.

C A P X X V I I I

1 i grăi Domnul cătră Moisi, zicînd:
 2 „Poruncește fiilor lui Izrail și vei
 zice cătră ei, zicînd: ‘Darurile Meale,
 dări Mie, aduceri Mie, miros de bună
 mirosire, să cruțaț să le aduceț Mie
 3 întru praznicele Meale’. Și vei zice cătră ei:
 ‘Aceastea aduceri carele să aduceț Domnului:
 miei cîte de un an, curați, doi pre zi, la ardere-
 4 de-tot, neîncetat. Un miel veț face dimi-
 neața, și mielul al doilea veț face cătră
 5 sară; Și vei face a zeacea a lui ifi făină
 curată, pentru jîrtvă, amestecată cu untde-
 6 lemnu întru a patra a lui in; Ardere-de-tot
 a neîncetării, carea s-au făcut în muntele
 Sinaiei, la miros de bună mirosire Domnu-
 7 lui. Și turnarea lui, a patra a lui in la un
 miel, la sfînt vei turna turnare, amestecătură
 8 Domnului. Și mielul al doilea vei face de
 cătră sară; după jîrtva lui și după turnarea lui vei
 9 face la miros de bună mirosire Domnului. Și
 în ziua simbetelor veț aduce doi miei de un an,
 curați, și doao a zeacea de făină curată, pen-

tru jîrtvă, cu untdelemn amestecată, și tur-
 nare De ardere-de-tot a simbetei, întru 10
 simbete, preste ardere-de-tot pururea și tur-
 narea lui. Și întru lunile noao veț aduce 11
 ardere-de-tot Domnului viței den boi, doi, și
 un berbeace, miei de cîte un an, curați,
 7, Trei a zeacea de făină curată, amestecată 12
 cu untdelemn, la un vițel, și doo a zeacea de
 făină curată, amestecată cu untdelemn, la un
 berbeace, A zeacea de făină curată, la un 13
 miel, amestecată cu untdelemn, jîrtvă miros
 de bună mirosire, aducere Domnului. Tur- 14
 narea lor: jumătate de in va fi unui vițel și a
 treia lui in va fi berbeacelui unuia și a patra a
 lui in de vin va fi la un miel. Aceasta, ardere-
 de-tot, lună den lună, la lunile anului. Și 15
 țap den capre unul, pentru păcat, Domnului,
 preste arderea cea de tot, pururea să va face,
 și turnarea lui. Și în luna dentîiu, în 14 zile 16
 ale lunii – Paștile Domnului. Și întru 15 zile 17
 ale lunii aceștia, praznic: 7 zile azime veț
 mînca. Și ziua cea dentîiu aleasă sfîntă va fi 18
 voao; tot lucrul cu slujbă să nu faceț. Și veț 19
 aduce ardere-de-tot aducere Domnului: viței
 den boi doi, berbeace unul, 7 miei cîte de un
 an, curați, vor fi voao. Și jîrtva lor – de 20
 făină curată, amestecată cu untdelemn, trei a
 zeacea la un vițel și doao a zeacea la un ber-
 beace veț face. A zeacea a zeacea vei face la 21
 un miel, la cei 7 miei. Și țap den capre unul, 22
 pentru greșala, ca să să roage pentru
 voi, Afară den arderea-de-tot cea de puru- 23
 rea, cea de dimineața, carea iaste arderea-de-
 tot a neîncetării, veț face aceastea. După 24
 aceastea, veț face ziua, în ceale 7 zile, daru
 aducere, la miros de bună mirosire Domnului,
 preste arderea-de-tot cea de pururea vei face
 turnarea lui. Și ziua a șaptea – aleasă sfîntă 25
 va fi voao; tot lucrul de poslușit să nu faceț
 întru ea. Și în ziua a noao a lor, cînd veț 26
 aduce jîrtvă noao Domnului, a săptămînilor,
 aleasă sfîntă va fi voao; tot lucrul de poslu-
 șit să nu faceț. Și veț aduce ardere-de-tot la 27
 miros de bună mirosire Domnului: viței den
 boi doi, berbece unul, miel cîte de un an,
 șapte, curaț. Jîrtva lor: făină amestecată cu 28
 untdelemn, trei a zeace la un vițel și doao a
 zeacea la un berbeace, Zeace a zeacea la un 29
 miel, la șapte miei. Și țap den capre unul, 30
 pentru greșala, ca să să roage pentru
 voi, Afară den arderea-de-tot cea de puru- 31
 rea, și jîrtva lor Îm veț face Mie, curați vor fi
 voao, și turnările lor.

C A P X X I X

1 i în luna a șaptea, întru una a lunii, 1
 aleasă sfîntă va fi voao; tot lucrul de
 poslușit nu veț face, zi de semnu va fi
 voao. Și veț face ardere-de-tot, 2
 întru miros de bună mirosire Domnu-

lui: vițel unul, den boi, berbeace unul, miei
 3 cîte de un an, șapte, curaț. Jărtva lor: făină
 aleasă, amestecată cu untdelemn, trei a ze-
 cea la un vițel și doao a zecea la un ber-
 4 beace, Zeace a zecea la un miel, la cei
 5 șapte miei, Și țap den capre unul, pentru
 6 greșala, ca să să roage pentru voi, Afară
 den arderile-de-tot a lunii noao și jărtvele lor
 și turnările lor și arderea-de-tot cea de puru-
 rea, jirtvele lor și turnările lor, după asămă-
 narea lor, la miros de bună mirosire Domnu-
 7 lui. Și zeace a lunii aceștiia, aleasă sfîntă va
 fi voao, și să mîhniți sufletele voastre; și tot
 8 lucrul să nu faceți. Și veț aduce ardere-de-
 tot la miros de bună mirosire Domnului, adu-
 cere: vițel den boi unul, berbeace unul,
 miei cîte de un an, șapte, curaț, vor fi
 9 voao. Jărtva lor: făină curată, amestecată
 cu untdelemn, trei a zecea la un vițel, și
 10 doao a zecea la un berbeace, Zeace a zea-
 cea la un miel, la cei șapte miei, și țap den
 capre unul, pentru greșala, ca să să roage
 11 pentru voi, Afară den cel pentru greșala a
 rugii, și arderea-de-tot cea de pururea, jărtva
 ei, și turnarea ei, după asămănarea ei, la
 miros de bună mirosire, aducere Domnului.
 12 Și la cinsprăzeace zile a lunii aceștiia, a șap-
 tea, aleasă sfîntă va fi voao; tot lucrul de pos-
 luit să nu faceți și să prăznuiț praznic Dom-
 13 nului șapte zile. Și veț aduce arderile-de-
 tot aducere la miros de bună mirosire Dom-
 nului, în ziua dentîiu: viței den boi treispră-
 zeace, berbeci doi, miei cîte de un an patru-
 14 sprăzeace, curați, vor fi voao. Jărtvele lor:
 făină curată, amestecată cu untdelemn, trei a
 zecea la un vițel, la cei treisprăzeace viței, și
 doao a zecea la un berbeace, la cei doi ber-
 15 beci, Zeace a zecea la un miel, la cei
 16 patrusprăzeace miei, Și țap den capre
 unul, pentru greșala, afară den arderea-de-
 tot cea de pururea, jirtvele lor și turnările
 17 lor. Și în zuoa a doao: viței doisprăzeace,
 berbeci doi, miei de cîte un an, patruspră-
 18 zeace, curați. Jirtva lor și turnarea lor,
 vițelilor și berbecilor și mieilor, după numărul
 19 lor, după asămănarea lor. Țap den capre
 unul, pentru greșala, afară den arderea-de-tot
 cea de pururea, jirtvele lor și turnările lor.
 20 În ziua a treia: viței unsprăzeace, berbeci doi,
 miei cîte de un an, patrusprăzeace, curați.
 21 Jirtva lor și turnarea lor, vițelilor și berbecilor
 și mieilor, după numărul lor, după asămăna-
 22 rea lor. Și țap den capre unul, pentru gre-
 șala, afară den arderea-de-tot cea de pururea,
 23 jirtvele lor și turnările lor. În ziua a patra:
 viței zeace, berbeci doi, miei cîte de un an;
 24 patrusprăzeace, curați. Jirtvele lor și tur-
 nările lor, vițelilor și berbecilor și mieilor,
 după numărul lor, după asămănarea lor.

Și țap den capre unul, pentru greșala, afară 25
 den arderea-de-tot cea de pururea, jirtvele
 lor și turnările lor. În ziua a cincea: viței 26
 noao, berbeci doi, miei cîte de un an, patru-
 sprăzeace, curați. Jirtvele lor și turnările 27
 lor, vițelilor și berbecilor și mieilor, după
 numărul lor, după asămănarea lor. Și țap 28
 den capre unul, pentru greșala, afară den
 arderea-de-tot cea de pururea, jirtvele lor și
 turnările lor. În ziua a șasea: viței optu, 29
 berbeci doi, miei cîte de un an, 14, curați.
 Jirtvele lor și turnările lor, vițelilor, berbeci- 30
 lor, mieilor, după numărul lor, după asămă-
 narea lor. Și țap den capre unul, pentru 31
 greșala, afară den arderea-de-tot cea de
 pururea, jirtvele lor și turnările lor. În ziua 32
 a șaptea: viței șapte, berbeci doi, miei cîte de
 un an, 14, curați. Jirtvele lor și turnările 33
 lor, vițelilor și berbecilor și mieilor, după
 numărul lor, după asămănarea lor. Și țap 34
 den capre unul, pentru greșala, afară den
 arderea-de-tot cea de pururea, jirtvele lor și
 turnările lor. În ziua a opta, ieșire va fi 35
 voao: tot lucrul de poslușit nu veți face întru
 ea. Și veți aduce ardere-de-tot la miros de 36
 bună mirosire Domnului: vițel unul, berbeace
 unul, miei cîte de un an, șapte, curați. Jirt- 37
 vele lor și turnările lor, vițelului și berbeace-
 lui și mieilor, după numărul lor, după asămă-
 narea lor. Și țap den capre unul, pentru 38
 greșala, afară den arderea-de-tot cea de
 pururea, jirtvele lor și turnările lor. Aceas- 39
 tea veți face Domnului, întru praznicele
 voastre, afară den rugile voastre și ceale de
 bunăvoia voastră și ceale arse-de-tot ale
 voastre și jirtvele voastre și turnările voastre
 și ceale de mîntuirea voastră”.

C A P X X X

i grăi Moisi fiilor lui Israil, după toate 1
 cîte au poruncit Domnul lui Moisi.
 Și grăi Moisi cătră boiarii neamurilor
 fiilor lui Israil, zicînd: „Acesta e 2
 cuvîntul carele au rînduit Domnul:
 ‘Om, om carele să va ruga rugă Domnului, sau 3
 să va jura jurămînt, au va răspunde răspunsu
 pentru sufletul lui, să nu-ș spurce cuvîntul lui
 – toate cîte vor ieși den gura lui va face. Iară 4
 de să va ruga muiare rugă Domnului, sau va
 răspunde răspunsu în casa părintelui ei, întru
 tinireatele ei, Și va auzi tatăl ei rugile ei și 5
 răspunsurile ei carele au răspunsu asupra
 sufletului ei, și va tăcea tatăl ei, și vor sta
 toate rugile ei, și toate răspunsurile ei cîte au
 răspunsu asupra sufletului ei vor rămînea
 ei; Iară [de] tînjind va tînji tatăl ei întru 6
 carea zi va auzi toate rugile ei, și răspunsu-
 rile care au răspunsu asupra sufletului ei

nu vor sta, și Domnul va curăți pre ea, căci
 7 au tînjit tată-său. Iară [de] făcîndu-să să va
 face la bărbat, și rugile ei preste dînsa, după
 osebirea buzilor ei, cîte au răspunsu asupra
 8 sufletului ei, Și va auzi bărbatul ei și va
 tăcea ei întru carea zi va auzi, și așa vor sta
 toate rugile ei; și răspunsurile ei, cîte au răs-
 9 pnsu asupra sufletului ei, vor sta; Iară de
 va tînjind va tînji bărbatul ei în carea zi va auzi
 toate rugile ei și răspunsurile ei, cîte au răs-
 pnsu asupra sufletului ei, nu vor rămînea,
 căce bărbatul au tînjit pre ea; și Domnul va
 10 curăți pre ea. Și ruga văduvei și ceii scoase
 de la bărbat, cîte să va ruga asupra sufletului
 11 ei, vor rămînea ei. Iară de va fi în casa bār-
 batului ei ruga ei sau răspunsul cel asupra
 12 sufletului ei cu jurămînt, Și va auzi bārba-
 tul ei și va tăcea ei și nu va tînji ei, și vor sta
 toate rugile ei și toate răspunsurile ei, cîte au
 răspunsu asupra sufletului ei, vor sta asupra
 13 ei. Iară de rîdicînd va rîdica bărbatul ei,
 întru carea zi va auzi, toate cîte vor ieși den
 buzile ei, după rugile ei și după răspunsurile
 ei, ceale deasupra sufletului ei, nu vor rămî-
 nea ei: bărbatul ei le-au rîdicat, și Domnul va
 14 curăți pre ea. Toată ruga și tot jurămîntul
 de legătură chinuiaște suflet, bărbatul ei va
 15 întări ei, și bărbatul ei va rîdica. Iară de
 tăcînd va tăcea ei zi den zi și va întări ei toate
 rugile ei, și răspunsurile ceale de preste ea va
 întări ei, căci au tăcut ei în ziua carea au
 16 auzit. Iară de rîdicînd va rîdica bărbatul ei,
 după ziua care au auzit – și va lua păcatul
 17 lui“. Acestea-s dreptățile cîte au porun-
 cit Domnul lui Moisi, în mijlocul bărbatului și
 întru mijlocul fâmeii lui și întru mijlocul tatu-
 lui și a featei în tinerețe, în casa tătîne-său.

C A P X X X I

1 **S**i grăi Domnul cătră Moisi, zicînd:
 2 „Izbîndește izbînda fiilor lui Israil
 dentru madianiteani și mai apoi te vei
 3 adaoge cătră norodul tău“. Și grăi
 Moisi cătră nărod, zicînd: „Întrarmați
 oamenii dentru voi și vă gătiți de războiu
 înaintea Domnului asupra lui Madiam, ca să
 4 dați izbîndă de la Domnul lui Madiam. O
 mie dentr-un fealiu și 1000 dentr-un fealiu,
 dentru toate fealiurile fiilor lui Izrail, trimi-
 5 teți să stea de războiu“. Și să numărară
 dentru miile lui Izrail 1000 dentr-un fealiu,
 6 12000 întrarmați de războiu. Și-i trimise
 pre ei Moisi, 1000 dentr-un fealiu și o mie
 dentr-un fealiu, cu putearea lor, și pre
 Finies, feciorul lui Eliazar, al feciorului lui
 Aaron preotului, și vasele ceale sfinte și trîm-
 7 bițele – seamne lor, întru mînile lor. Și stă-

tură pre războiu asupra lui Madiam, după
 cum au poruncit Domnul lui Moisi; și au ucis
 toată partea bărbătească. Și pre împărații 8
 den Madiam i-au omorît împreună cu răniții
 lor: și pre Evin, și pre Rocom, și pre Sur, și
 pre Ur, și pre Rovocu, toți împărații Madiam;
 și pre Valaam, feciorul lui Veor, l-au omorît cu
 sabia, împreună cu răniții lor. Și robiră pre 9
 muierile den Madiam, și marha lor, și dobi-
 toacele lor, și toate agonisitele lor, și putearea
 lor o au robit. Și toate cetățile lor, ceale den 10
 lăcașurile lor, și ogrăzile lor le-au arsu cu
 foc. Și luară toată prada lor, și toate jafurile 11
 lor, den om pînă în dobitoc; Și aduseră 12
 cătră Moisi și cătră Eliazar preotul și cătră toți
 fiii lui Izrail robimea și jafurile și prada, la
 tabără, la Aravoth Moav, care iaste la Iordan,
 de spre Ieriho. Și ieși Moisi și Eliazar 13
 preotul și toți boiarii adunării întru întimpi-
 narea lor, afară den tabără. Și să scîrbi 14
 Moisi preste socotitorii puterii, cei preste mii
 și preste sute, care viniia den rînduiala răz-
 boiului. Și zise lor Moisi: „Pentru căci ați 15
 prinsu vii tot ce iaste parte fâmeiască?
 Pentru că aceastea era fiilor lui Izrail, după 16
 cuvîntul lui Valaam, ca să ficlenească și să
 calce cuvîntul Domnului, pentru Fogor: și să
 făcu rana întru adunarea Domnului. Acum 17
 ucideți toată partea bărbătească, întru toată
 deplinirea, și toată muiarea carea au cunoscut
 patul bărbatului ucideți; Și toată plinirea 18
 muierilor carea n-au văzut patul bărbatului,
 țineți vii pre eale. Și voi veți tăbări afară 19
 den tabără 7 zile; tot cela ce au ucis suflet și
 cela ce să atinge de cel rănit să va curăți în
 ziua a treia și în ziua a șaptea, voi și robimea
 voastră. Și toată îmbrăcămента, și tot 20
 vasul de piale, și toată facerea den piale de
 capră, și tot vasul de lemnu îl veți
 curăți“. Și zise Eliazar preotul cătră oame- 21
 nii puterii, cei ce veniia den rînduiala războiu-
 lui: „Aceasta e îndereptarea legii, carea au
 poruncit Domnul lui Moisi: Afară den aur 22
 și den argint, și den aramă, și den hier, și den
 plumbu, și cositoriu, Tot lucrul carele va 23
 petrece în foc, și se va curăți; ce fără numai
 cu apa curățeniei se va curăți. Și toate cîte nu
 umblă pren foc vor trece pren apă. Și vă 24
 veți spăla hainele în ziua a șaptea și vă veți
 curăți; și după aceasta veți întra în tabără“.
 Și grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: „Ia 25/26
 capul prăzilor robimei, den om pînă în dobi-
 toc, tu și Eliazar preotul și boiarii a moșiilor
 adunării, Și veți împărți prăzile întru mij- 27
 locul celor războinici, celor ce mergu la rîn-
 duiale, și întru mijlocul a toată adunarea. Și 28
 veți lua vamă Domnului de la oamenii cei război-

nici, celor ce ies la rînduială: un suflet den
 29 cinci sute den oameni, și den dobitoace, și den
 boi, și den oi, și den măgari. Și den jumăta-
 tea lor veți lua și vei da lui Eleazar preotul
 30 începăturile Domnului. Și den jumătatea a
 fiilor lui Israil vei lua unul den cincizeci
 dentru oameni, și den boi, și den oi, și den
 măgari, și den toate dobitoacele, și le vei da
 pre eale leviților, celora ce păzescu strejile
 31 întru cortul Domnului“. Și făcu Moisi și
 Eleazar preotul după cum au poruncit Dom-
 32 nul lui Moisi. Și să făcu prisoseala robimei
 ce au robit oamenii cei războinici den oi,
 33 675000; Și șaptezeci și doao de mii de
 34 boi; Și șasezeci și una de mii de
 35 măgari; Și sufletele omenesti, den muieri
 care n-au conoscut patu bărbătesc, tot sufle-
 36 tul, 32000. Și să făcu înjumătățarea, partea
 celor merși la războiu, den numărul oilor,
 37 337000 și cinci sute; Și să făcu vama Dom-
 38 nului, den oi, 600 și 75; Și boi, 36000, și
 39 vama Domnului, 72; Și măgari, 30000 și
 40 500, și vama Domnului, 61. Și sufletele
 omenesti, 16000, și vama lor Domnului, 32 de
 41 suflete. Și deade Moisi vama Domnului,
 luarea lui Dumnezeu, lui Eleazar preotul,
 după cum au poruncit Domnul lui Moisi.
 42 Den jumătățarea fiilor lui Israil, pre carii i-au
 osebit Moisi dentru oamenii cei războinici
 43 – Și fu înjumătățarea a adunării, den oi,
 44 337000 și 500; Și boi, treizeci și șase de
 45/46 mii; Și măgari, 30000 și 500; Și suflete
 47 omenesti, 16000 – Și luo Moisi dentru jumă-
 tățarea fiilor lui Israil unul dentru 50 de
 oameni, și den dobitoace, și le-au dat leviților,
 celor ce păzescu pazele cortului Domnului, în
 48 ce chip au poruncit Domnul lui Moisi. Și
 veniră cătră Moisi toți cei ce era puși preste
 49 miile puterii, preste mii și preste sute, Și
 ziseră cătră Moisi: „Slugile tale au luat
 capul oamenilor celor războinici ce sînt la
 50 noi, și n-au gilcevit dentru ei nice unul. Și
 am adus darul Domnului, om ce au aflat: vas
 de aur, și gherdan, și cercei, și inelu, și bră-
 țare, și împletitură, ca să să roage pentru noi
 51 înaintea Domnului“. Și luo Moisi și Eleazar
 52 preotul aurul de la dîșii, tot vasul făcut. Și
 să făcu tot aurul, luarea ce au luat Domnului,
 16000 și 700 și 50 de sicile, de la cei
 53 preste mii și de la cei preste sute. Și
 oamenii cei războinici au prădat fieșteca-
 54 rele dentr-înșii luiș. Și luo Moisi și Eleazar
 preotul aurul de la cei preste mii și de la
 cei preste sute și au adus pre eale la cortul
 mărturiei, pamete fiilor

Israil înaintea
 Domnului.

i dobitoacele multime era fiilor lui 1
 Ruvim și fiilor lui Gaadu, multime
 multă foarte. Și văzură pămîntul 2
 lui Iazir și pămîntul lui Galaadu și era
 locul, loc de dobitoace. Și mergînd
 feciorii lui Ruvim, și feciorii lui Gaadu, ziseră
 cătră Moisi și cătră Eleazar preotul și cătră
 boiarii adunării, zicînd: „Ataroth și Devon 3
 și Iaziru și Namra și Esevon și Eliali și
 Sevama și Nadav și Vailian, Pămîntul 4
 carele au dat Domnul înaintea fiilor lui Israil,
 pămînt de hrana dobitocului iaste; Și slugi- 5
 lor tale dobitoace sîntu“. Și zicea: „De am
 aflat har înaintea ta, dea-se noao pămîntul
 acesta, robilor tăi, întru țineare, și să nu ne
 treci pre noi Iordanul“. Și zise Moisi fecio- 6
 rilor lui Gaadu și feciorilor lui Ruvim: „Frații
 voștri vor merge la războiu, și voi să șadeți
 aicea? Și pentru căci întoarceți cugetele fii- 7
 lor lui Israil, ca să nu treacă la pămîntul carele
 Domnul îl dă lor? Au nu așa au făcut părin- 8
 ții voștri, cîndu am trimis pre ei, de la Cadis-
 Varni, ca să ia aminte pămîntul? Și să suiră 9
 Valea Strugurului și socotiră pămîntul și au
 întorsu inima fiilor Israil ca să nu între la
 pămîntul carele au dat lor Domnul. Și Să 10
 scîrbi cu mînie Domnul în ziua aceea, și Să
 jură, zicînd: ‘De vor vedea oamenii aceștea 11
 ce s-au suit de la Eghipet, den 20 de ani și în
 sus, ceia ce știu binele și răul, pămîntul carele
 M-am jurat lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov!
 Pentru căci n-au urmat înapoia Mea, Afară 12
 den Halev, feciorul lui Iefon, cel osebit, și
 Iisus a lui Navi, căci au urmat denapoia Dom-
 nului’. Și Să scîrbi Domnul cu mînie pre 13
 Israil și învălu pre dîșii în pustiiu 40 de ani,
 pînă s-au topit tot neamul care făcea ceale
 reale înaintea Domnului. Iată, v-ați sculatu 14
 pentru părinții voștri, învîrtejire de oameni
 păcătoși, să mai adaogiți încă preste mînia
 urgii Domnului preste Israil. Căce vă veți 15
 întoarce de la El, să mai adaogeți încă a-l lăsa
 pre dînsul în pustiiu, și veți face fărădelege
 la toată adunarea aceasta“. Și veniră cătră 16
 dînsul și zicea: „Odăi de oi vom face aicea do-
 bitoacelor noastre și cetăți marfelor noastre;
 Și noi, întrarmîndu-ne, vom merge strajă – 17
 înainte, mai înainte de fiii lui Israil, pînă vom
 aduce pre ei la locul lor; și va lăcui marfa
 noastră în cetăți zidite, pentru ceia ce
 lăcuiescu pămîntul. Nu ne vom întoarce la 18
 casele noastre, pînă să vor împărți de tot fiii
 lui Israil, fieștecarele la moștenirea lui, Și 19
 nu vom mai moșteni întru dîșii, decindea de
 Iordan, și mai încolo, căce luăm sorții noș-

20 tri decindea de Iordan, de spre răsărit“. Și
zise către dînșii Moisi: „De veți face după
cuvîntul acesta, de vă veți întrarma înaintea
21 Domnului de războiu Și va trece dentru
voi tot întrarmatul Iordanul înaintea Domnu-
lui, întru războiu, pînă să va surpa vrăjmașul
22 Lui de fața Lui, Și se va stăpîni pămîntul
înaintea Domnului și, după aceea, vă veți
întoarce – și veți fi curați înaintea Domnului și
de la Israil, și va fi voao pămîntul acesta întru
23 țineare înaintea Domnului. Iară să nu veți
face așa, veț greși înaintea Domnului și veți
cunoaște greșala voastră cîndu pre voi vă vor
24 apuca realele. Și vă veți zidi voao cetăți
marfei voastre și ogrăzi dobitoacelor voastre,
25 și cel ce iase den gura voastră veți face“. Și
ziseră feciorii lui Ruvim și feciorii lui Gaadu
cătră Moisi, zicînd: „Slugile tale vor face după
26 cum domnul nostru poruncește. Marfa
noastră și fămeile noastre și toate dobitoacele
27 noastre vor fi în cetățile lui Galaad; Iară
slugile tale vor trece toți întrarmați și rîn-
duiți înaintea Domnului, de războiu, în ce chip
28 domnul zice“. Și împreună lor Moisi pre
Eleazar preotul și pre Iisus, feciorul lui Navi,
și pre boiarii moșiilor neamurilor lui Israil și
29 zise către dînșii Moisi: „De vor trece
feciorii lui Ruvim și feciorii lui Gaad
împreună cu voi Iordanul, tot întrarmatul de
războiu, înaintea Domnului, și veți stăpîni
pămîntul înaintea voastră, și veți da lor
30 pămîntul lui Galaad întru țineare. Iară să
nu vor trece întrarmați cu voi de războiu,
înaintea Domnului, și veți trece marfa lor și
fămeile lor și dobitoacele lor mai nainte decît
voi la pămîntul Hanaan, și să vor moșteni
împreună întru voi, în pămîntul Hanaan“.
31 Și răspunseră feciorii lui Ruvim și feciorii lui
Gad, zicînd: „Cîte domnul zice slugilor sale,
32 așa vom face! Noi vom trece întrarmați
înaintea Domnului, în pămîntul Hanaan, și
veți da ținearea noastră decindea de
33 Iordan“. Și deade lor Moisi, feciorilor lui
Gad și feciorilor lui Ruvim și la jumătate de
feliu al lui Manasi, fiilor lui Iosif, împărăția lui
Sion, împăratul amoreilor, și împărăția lui
Og, împăratul Vasanului, pămîntul și cetățile,
împreună cu hotarale lui, cetăți ale pămîntu-
34 lui premprejur. Și au zidit feciorii lui Gad
35 pre Devoth, Și pre Ataroth, și pre Aroir, și
pre Sofan, și pre Iazir, și le înălțară pre
36 eale. Și pre Namraam, și pre Vetharan,
37 cetăți tari și odăi de oi. Și feciorii lui Ruvim
au ziditu pre Esevonul, și pre Elealih, și
38 Cariathaim, Și pre Navo, și pre Veelmeon,
ocolite, și pre Sevama, și le numiră după nu-

mele lor numele cetăților celor ce au zidit.
Și mearse Ur, feciorul lui Mahir, feciorului lui 39
Manasi, la Galaad și luo pre ea și pierdu pre
amorul cel ce lăcuia într-însa. Și deade 40
Moisi pre Galaad lui Mahir, feciorul lui
Manasi, și lăcui acolo. Și Iair, feciorul lui 41
Manasi, mearse și luo odăile lor și le numi pre
eale „Odăile lui Iair“. Și Navan mearse și 42
luo pre Caath și satele ei și numi pre eale
„Navoth“, dentru numele lui.

C A P X X X I I I

i aceste-s popasurile fiilor Israil, 1
după ce ieșiră den pămîntul Eghipe-
tului, cu putearea lor, cu mîna lui
Moisi și Aaron. Și scrise Moisi 2
sculările lor și popasurile lor, pren
cuvîntul Domnului. Și aceste-s popasurile
călătoriei lor: Să sculară den Ramesi, întru 3
luna cea dentîiu, a cincisprăzece zile a lunii
dentîiu. A doua zi de Paște, ieșiră fiii lui Israil
cu mîna naltă înaintea tuturor eghipteanilor,
Și eghipteanii îngropa dentru ei pre toți ceia 4
ce murise, pre cîți au omorît Domnul, tot
dentîiu născutul, în pămîntul Eghiptelui; și
întru dumnezăii lor au făcut Domnul izbînda.
Și sculîndu-să fiii lui Israil den Ramesi, s-au 5
tăbărît la Sochoth. Și rădicîndu-se de la 6
Sochoth, s-au tăbărît la Vuthan, care iaste
oarece parte den pustiiu. Și să sculară de la 7
Vuthan și să tăbărîră la gura Irothului, care
iaste împotriva Veelsepfon, și să tăbărîră în
preajma Magdolului. Și să rădicară den 8
preajma Iroth și trecură pren mijlocul mării în
pustiiu și mearseră ei cale de trei zile pren
pustiiu ei și să tăbărîră în Amărăciuni. Și 9
să sculară den Amărăciuni și veniră la Elim; și
la Elim, 12 izvoară de apă și 70 de pomi de
finic; și să tăbărîră acolo lîngă apă. Și să 10
sculară de la Elim și să tăbărîră lîngă Marea
Roșie. Și să sculară de la Marea Roșie și să 11
tăbărîră la pustiiul Sin. Și să sculară den 12
pustiiul Sin și să tăbărîră la Rafaca. Și să 13
sculară de la Rafaca și să tăbărîră la Elis. Și 14
să sculară de la Elis și să tăbărîră la Rafidin; și
acolo nu era apă norodului, să bea. Și să 15
sculară de la Rafidin și să tăbărîră întru pus-
tiiul Sina. Și să sculară den pustiiul Sina și 16
să tăbărîră în Mormînturile Pohtii. Și să 17
sculară den Mormînturile Pohtii și să tăbărîră
la Asiroth. Și să sculară de la Asiroth și să 18
tăbărîră la Rathama. Și să sculară de la 19
Rathama și să tăbărîră la Remvon-Fares.
Și să sculară de la Remvon-Fares și să tăbă- 20
rîră la Levomna. Și să sculară de la Lem- 21
vona și tăbărîră la Resan. Și să sculară de 22
la Resan și să tăbărîră la Machelath.

23 Și să sculară de la Machelath și să tăbăriră la
 24 Arsafath. Și să sculară den muntele Arsa-
 25 fath și să tăbăriră la Haradath. Și să scu-
 26 lară de la Haradath și să tăbăriră la Mache-
 27 doth. Și să sculară de la Machedoth și să
 28 tăbăriră la Cataath. Și să sculară de la
 29 Cataath și să tăbăriră la Tarath. Și să sculară
 30 de la Tarath și să tăbăriră la Matheca. Și să
 31 sculară de la Matheca și să tăbăriră la Sel-
 32 mona. Și să sculară de la Selmona și să
 33 tăbăriră la Masuruth. Și să sculară de la
 34 Masuruth și să tăbăriră la Vanacan. Și să
 35 sculară de la Vanacan și să tăbăriră la muntele
 36 Gadad. Și să sculară de la muntele Gadad
 37 și să tăbăriră la Etevatha. Și să sculară de
 38 la Etevatha și să tăbăriră la Evrona. Și să
 39 sculară de la Evrona și să tăbăriră la Ghethsi-
 40 on-Gaver. Și să sculară de la Ghethsion-
 41 Gaver și să tăbăriră întru pustiiul Sin. Și să
 42 sculară de la pustiiul Sin și să tăbăriră la pus-
 43 tiiul Faran, acesta iaste Cadis. Și să sculară
 44 de la Cadis și să tăbăriră la Or muntele,
 45 aproape de pământul Edom. Și să sui
 46 Aaron preotul pre munte, pren porunca
 47 Domnului, și muri acolo, în al patruzecilea de
 48 ani a ieșirii fiilor lui Israil den pământul Eghi-
 49 petului, în a cincea lună, întru una a
 50 lunii. Și Aaron era de o 100 și 23 de ani
 51 cându muri în Or muntele. Și auzindu
 52 Hananis, împăratul Araad - și acesta lăcuia în
 53 pământul Hanaan - cându mergea fiii lui
 54 Israil. Și să sculară de la Or muntele și să
 55 tăbăriră la Selmona. Și să sculară de la
 56 Selmona și să tăbăriră la Finon. Și să scu-
 57 lară de la Finon și să tăbăriră la Ovoth. Și
 58 să sculară de la Ovoth și să tăbăriră la Gaii,
 59 decindea dintre hotarale Moav. Și să scu-
 60 lară de la Gaii și să tăbăriră la Devon-
 61 Gadu. Și să sculară de la Devon-Gadu și să
 62 tăbăriră la Ghelmon-Devlathaim. Și să
 63 sculară de la Ghelmon-Devlathaim și să tăbă-
 64 riră la munții lui Avarim, dempotriva
 65 Navath. Și să sculară den munții lui Ava-
 66 rim și să tăbăriră la apusul Moav, la Iordan,
 67 de spre Ieriho. Și să sculară de la apusul
 68 Moav și să tăbăriră la Iordan, întru mijlocul
 69 Simoth, pînă la Vel-Satim, de spre apusul
 70 Moav. Și grăi Domnul cătră Moisi la apusul
 71 Moav, lîngă Iordan, de spre Ieriho, zicînd:
 72 „Grăiaște fiilor lui Israil și vei zice cătră
 73 dîșii: ‘Voi treaceți Iordanul, la pământul Ha-
 74 naan, și veți piarde pre toți cei ce lăcuiescu
 75 pământul înaintea feții voastre și veți rădica
 76 seamnele lor, și toate chipurile ceale vărsate ale
 77 lor le veți piarde, și toți stîlpîi lor scoate-i-veți.
 78 Și veți piarde pre toți cei ce lăcuiescu pămîntul,
 79 și lăcuiț întru dîșul, că voao v-am dat
 80 pământul lor, cu sorțu. Și veți moșteni pă-

mîntul lor, înșorțit, după fealiurile voastre.
 Celor mai mulți veți înmulți ținearea lor, și
 celor mai puțini veți împuțina ținearea lor; la
 carele va ieși numele lui, acolo va fi al lui,
 după fealiurile moșilor voștri veți moșteni.
 Iară de nu veți piarde pre ceia ce lăcuiescu pre
 pămîntu den naintea feții voastre, și va fi,
 pre cîți veți lăsa dentru dîșii, clinciuri în
 ochii voștri și lovituri întru coastele voastre;
 și vor învrăjbi voao pre pămîntul pre carele
 voi veți lăcui. Și va fi după cum am socotit
 să le fac lor, voi face voao”.

C A P X X X I V

Si grăi Domnul cătră Moisi, zicîndu: 1
 „Poruncește fiilor lui Israil și vei 2
 zice cătră dîșii: ‘Voi întraț înlăuntru
 la pământul Hanaan: acesta va fi voao
 de moștenire, pământul Hanaan,
 împreună cu hotarale lui. Și va fi voao latu- 3
 rea de cătră amiazăzi, de la pustiiul lui Sin
 pînă țindu-se de Edom, și vor fi voao hota-
 rale cătră amiazăzi, de spre partea Mării cei
 Sărate, de la răsărit. Și vor încungiura pre 4
 voi hotarale de la amiazăzi de cătră suirea
 Acravin și va treace Enac, și va fi ieșirea lui de
 cătră amiazăzi Cadis lui Varni, și va ieși la
 odaia Aradu și va treace Aselmona. Și va 5
 încungiura hotarale de la Aselmona pîriul
 Eghipetului și va fi ieșirea Marea cea
 Mare. Și hotarale mării vor fi voao, Marea 6
 cea Mare va hotări: aceasta va fi voao hota-
 rale mării. Și aceasta vor fi voao hotarale 7
 de spre miazănoapte, de la Marea cea Mare
 veț măsura voao înșivă, pre lîngă munte,
 muntele. Și de la munte, muntele veț 8
 măsura voao, întrîndu înlăuntru la Emath, și
 va fi petreacerea lui hotarale Sadada. Și 9
 vor ieși hotarale Zefrona, și va fi ieșirea lui
 Arsenain: aceasta va fi voao hotarale de spre
 miazănoapte. Și veț măsura voao înșivă 10
 hotarale de spre răsărit, de la Arsenain, Sep-
 famar. Și se vor pogorî hotarale de la Sep- 11
 famar, Vila, de la răsărit, la izvoară, și se vor
 pogorî hotarale Vila și vor lovi la umărul
 mării, Henereth, de la răsărit. Și se vor 12
 pogorî hotarale pre Iordan și va fi treacerea
 Marea cea Sărată: acesta va fi voao pământul
 și hotarale lui pemprejur”.

Și porunci 13
 Moisi fiilor Izrail, zicînd: „Acesta e pământul
 carele veț moșteni pre dîșul de tot cu sorți, în
 ce chip au rînduit Domnul să-l dea pre el celor
 noao fealiuri, și la jumătate de fealiu al lui
 Manasi. Căci au luat fealiul feciorilor lui 14
 Ruvîn și fealiul feciorilor lui Gad, după casele
 moșilor lor, și jumătate den neamul lui
 Manasi au luat sorții lor. Doao fealiuri și 15
 jumătate de fealiu au luat sorții lor decindea
 de Iordan, de spre Iereho, de la amiazăzi cătră
 răsărit”.

Și grăi Domnul cătră Moi- 16

17 si, zicînd: „Acestea-s numele oamenilor
carii vor moșteni voao pămîntul: Eliazar
18 preotul și Iisus al lui Navi. Și cite un boiaru
den fealiu veș lua ca să vă moștenească de tot
19 voao pămîntul. Și aceste-s numele
oamenilor. Den fealiul Iudei: Halev, feciorul
20 lui Ethoni; Den fealiul lui Simeon: Sala-
21 miil, feciorul Semiud; Den fealiul Venia-
22 min: Eldad, feciorul lui Haslon; Den fealiul
23 Dan: boiarin Vocor, feciorul lui Iecli; Feciori-
lor lui Iosif, den fealiul feciorilor lui Manasi:
24 boiarin Aniil, feciorul lui Sifid; Den fealiul
feciorilor lui Efraim: boiarin Camoil, feciorul
25 lui Sathan; Den fealiul lui Zavulon: boiarin
26 Elisafan, feciorul lui Harnah; Den fealiul
feciorilor lui Isahar: boiarin Fantiil, feciorul
27 Oza; Den fealiul feciorilor Asir: boiarin
28 Ahior, feciorul Selimi; Den fealiul lui Nef-
talim: boiarin Fadeil, feciorul lui Miud“.
29 Acestea-s carii au poruncit Domnul ca să
măsure feciorilor lui Izrail în pămîntul
Hanaan.

C A P X X X V

1 **S**i grăi Domnul cătră Moisi, la apusul
Moav, lîngă Iordan, de spre Ieriho,
2 zicînd: „Rînduiaste fiilor Israil și
vor da leviților den sortii ținerii lor
cetăți să lăcuiască. Și ceale den nain-
tea cetăților, pemprejurul lor, vor da leviți-
3 lor. Și vor fi cetățile lor a lăcui; și osebirile
lor vor fi dobitoacelor lor și la toate cite-s cu
4 patru picioare ale lor. Și ceale ce să lipăscu
de cetățile carele veș da leviților, den zidiul
cetății și den afară, 2000 de coți împrejur.
5 Și vei măsură afară den cetate laturea de spre
răsărit, 2000 de coți, și laturea de spre amia-
zăzi, două mii de coți, și laturea de cătră mare,
doao mii de coți, și laturea de cătră miază-
noapte, 2000 de coți; și cetatea în mijlocul
acestui va fi voao și ceale ce sînt în hotarēle
6 cetăților. Și cetățile carele veși da leviților –
ceale șase cetăți a scăpărilor, carele veși da de
7 fugă acolo celuia ce va omorî, Și lîngă
acestea, 40 și 2 de cetăți. Toate cetățile ce
veși da leviților, 40 și 8 de cetăți aceste și
8 ceale den naintea cetăților lor. Și cetățile
carele veși da dentru ținearea fiilor Israil:
dentru ceia ce au multe, multe, și dentru ceale
mai puține, puține; fieșcarele după moșteni-
rea lui carea vor moșteni vor da den cetăți
9 leviților“. Și grăi Domnul cătră Moisi,
10 zicînd: „Grăiaște fiilor Israil și vei zice
cătră dînșii: ‘Voi treaceți Iordanul, la pămîntul
11 Hanaan, Și veși osebi voao singuri cetăți,
scăpări vor fi voao, ca să fugă acolo ucigașul,
12 tot cela ce va ucide sufletu fără de voie. Și
vor fi cetățile voao scăpări de la cela ce să
rudeaște cu sîngele: și nu va muri cel ce ucide,

pînă va sta înaintea adunării, la judecată.
Și cetățile carele veși da, aceale șase cetăți 13
scăpări vor fi voao. Ceale trei cetăți veși da 14
decindea de Iordan, și ceale trei cetăți ce veși
da în pămîntul Hanaan: Scăpare vor fi fii- 15
lor Israil și celui striin și celui nemearnic ce
iaste întru voi, vor fi cetățile aceste de scă-
pare, a fugi acolo, la tot ce va ucide sufletu
fără de voia lui. Iară de va ucide pre dînsul 16
cu armă de fier și va muri, ucigaș iaste, cu
moarte să să omoară ucigașul. Iară de va fi 17
cu piatră de a mîna dentru carea va muri, cu
aceaea îl va lovi pre dînsul și va muri, ucigaș
iaste, cu moarte să să omoară ucigaș-
șul. Iară de va fi cu armă de lemn den 18
mîna, den carea va muri, și-l va lovi pre
dînsul și va muri, ucigaș iaste, cu moarte să
să omoară ucigașul. Cela ce iaste rudenie 19
cu sîngele, acesta va ucide pre cela ce l-au
omorît: cîndu-l va timpina pre dînsul acesta, îl
va ucide pre însul. Iară de-l va împinge 20
pentru vrajba și va arunca preste el toată
unealta, den vicleșug, și va muri, Au 21
pentru pizmă l-au lovit pre dînsul cu mîna și
va muri: cu moarte să să omoară cela ce l-au
lovit, ucigaș iaste, cu moarte să să omoară cel
ce au ucis; cela ce să rudeaște cu sîngele va
ucide pre cela ce au omorît, cîndu va întim-
pina pre el. Iară de va fi fără de veaste, nu 22
pentru vrajba va împinge pre el, sau va
arunca peste el toată unealta, nu den ficleșug,
Sau cu fieștece piatră, cu carea va muri cu 23
dînsa neștiindu, și va cădea preste el și va
muri, și el nu-i era lui nepriatin, nice cercînd
să-i facă lui rău: Și va judeca adunarea 24
între mijlocul celuia ce l-au lovit și între mijlo-
cul celuia ce să rudiia cu sîngele, după jude-
cățile aceste. Și va scoate adunarea pre 25
cela ce au ucis de la cela ce să rudeaște cu sîn-
gele, și-l va așaza pre el adunarea la cetatea
scăpării lui, unde au scăpat. Și va lăcui acolo,
pînă va muri preotul cel mare, pre carele au
unsu pre el cu untdelemnul cel sfînt. Iară 26
de va ieși cu ieșirea cela ce au ucis, hotarēle
cetății la care cu fugit acolo, Și-l va afla pre 27
el cela ce să rudeaște cu sîngele, afară den
hotarēle cetății scăpării lui, și va ucide cela ce
să rudeaște cu sîngele pre cel ucigaș, nu iaste
vinovat; Pentru că în cetatea scăpării lui să 28
lăcuiască, pînă va muri preotul cel mare; și
după ce va muri preotul cel mare, să va
întoarce ucigașul la pămîntul ținerii lui. Și 29
vor fi aceste voao la dreptate de judicată,
întru rudele voastre, la toate lăcașurile voastre.
Tot cela ce ucide suflet, pren mărturii, vei ucide 30
pre cela ce ucide. Și o mărturie nu va mărturisi
pre suflet să moară. Și nu veși lua răscumpă- 31

rare pentru suflet de la cel ce au ucis, cela ce iaste vinovat a să omori, pentru că cu moarte să va omori. Să nu luați răscumpărare ca să fugă la cetatea scăpărilor, ca să lăcuiască iarăș pre pământu, pînă va muri preotul cel mare. Și să nu omoriți cu moarte pământul preste carele voi lăcuiți pre dînsul, pentru că sîngele acesta omoară pământul; și nu se va curăți pământul de sîngele cel ce s-au vărsat preste el, ce preste sîngele celuia ce-l varsă. Și nu veți pîngări pământul pre carele lăcuiți preste dînsul, pre carele Eu lăcuiescu între voi, pentru că Eu sînt Domnul, Cela ce lăcuiaște în mijlocul fiilor lui Izrail'“.

C A P X X X V I

1 **S**i să apropiară boiarii moșiilor neamului fiilor lui Galaad, feciorul lui Mahir, feciorul lui Manasi, den fealiul fiilor lui Iosif, și grăiră înaintea lui Moisi și înaintea lui Eliazar preotul și înaintea boiariilor caselor moșiilor fiilor lui Izrail și ziseră: „Stăpînului nostru porunci Domnul să dea pământul moștenirii, cu sorți, fiilor lui Izrail. Și stăpînului nostru porunci Domnul să dea moștenirea lui Salpaad, frate-
3 lui nostru, featelor lui. Și vor fi unui neam a fiilor Izrail fămei și se va lua sorțul lor den ținearea părinților noștri și se vor adaoge la moștenirea fealiului căruia se vor face muieri, și den sorțul moștenirii noastre se va
4 lua. Iară de se va face luarea fiilor Izrail și se va adaoge moștenirea lor pre moștenirea fealiului căroră se vor face muieri, și den moștenirea fealiului moșiei noastre se va rîdica
5 moștenirea lor“. Și porunci Moisi fiilor lui Izrail, pren porunca Domnului, zicînd: „Așa
6 fealiul fiilor lui Iosif zic. Acesta e cuvîntul ce au poruncit Domnul featelor Salpaad, zicînd: ‘Unde va plăcea înaintea lor fie muieri, fără de numai den norodul părintelui lor să fie muieri. Și să nu să învîrtejască moștenirea fii-
7 lor Izrail, den fealiu, la altu fealiu. Pentru căci fieștecările la moștenirea fealiului moșiei
8 lui se vor lipi fiii lui Izrail. Și toată fata rudindu-se, moștenire dentru fealiurile fiilor lui Izrail, unuia dentru norodul părintelui ei vor fi muieri, pentru ca să rudească fiii lui Izrail, fieșcarele, moștenirea cea părintească
9 a lui. Și nu se va învîrteji sorțul den fealiu la alt fealiu, ce fieștecările întru moștenirea lui se vor lipi fiii lui Izrail, în ce chip au rînduitu
10 Domnul lui Moisi’“, Așa au făcut featele lui Salpaad. Și să făcură Maala și Thersa și Eglă și Melha și Nua, featele lui Salpaad, nepoților lor den norodul lui Manasi, să făcură muieri
12 fiilor lui Iosif; Și să făcu moștenirea lor

preste fealiul nărodului părintelui lor. Acestea-s poruncile și îndereptările și judecățile carele au poruncit Domnul, în mîna lui Moisi, la apusul Moav, la Iordan, de spre Ieriho. 13

A DOUA LEAGE

C A P I

Aceasta-s cuvintele carele au grăit Moisi la tot Izrailul, dicindea de Iordan, în pustiu, cătră apus, aproape de Marea Roșie, întru mijlocul Faran, Tofolon și Lovon și Avlon și spre Ceale de Aur, Unsprăzeace zile de la Horiv, cale pre muntele Siir pînă la Cadis-Varni. Și fu întru al patruzecilea an, la unsprăzeace luni, întru una a lunii, grăi Moisi cătră toți fiii lui Izrail, după toate cîte au poruncit Domnul lui cătră dinșii. După ce au ucis pre Sion, împăratul amoreilor, pre cela ce au lăcuitu la Esevon, și pre Og, împăratul Vasanului, pre cela ce au lăcuitu la Astaroth și la Edrain, decindea de Iordan, în pământul Moav, Au început Moisi a arăta leagea aceasta, zicîndu: „Domnul Dumnezeu nostru au grăit noao la Horiv, zicîndu: ‘Destul vă iaste voao a lăcui întru muntele acesta! Întoarceți-vă și vă sculați voi și păsați la muntele amoreilor și cătră toți ceia de pe împrejurul haravilor, la munte și la cîmpu și cătră amiazăzi și pre lîngă mare, pământul Hanaan și în preajma Livanului, pînă la rîul cel mare, Efrat. Vedeti, am dat înaintea voastră pământul; întrîndu înlăuntru, moșteniți de tot pământul carele am jurat părinților voștri, lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, să le dau lor și simeții lor după dinșii’. Și ziș cătră voi întru vreamea aceea, zicîndu: ‘Nu voiu putea singur să vă portu pre voi. Domnul Dumnezeu nostru v-au înmulțit pre voi și, iată, sînteți astăzi ca stealele ceriului de mulți. Domnul Dumnezeu nostru părinților voștri să vă adaogă voao ca să fiți cu o mie de părți mai mult și să vă blagoslovească pre voi, după cum au grăit voao. Cum voiu putea singur a purta osteneala voastră și statul vostru și pricile voastre? Dați voao oameni înțelepți și știuți și cu minte la neamurile voastre și voiu pune pre dinșii preste voi povățuitori voao’. Și mi-aș răspunsu și ați zis: ‘Bun iaste cuvîntul carele ai grăit să faci’. Și am luat dentru voi oameni înțelepți și știutori și cu minte și i-am pus pre ei să po-

vătească preste voi, preste mii, și preste sute, și preste cincizeci, și preste zece, și aducători
 16 de cărți judecătorilor voștri. Și am poruncit judecătorilor voștri întru vremea aceea, zicîndu: 'Ascultați întru mijlocul fraților voștri și judecați drept întru mijlocul omului și întru mijlocul fratelui său și întru mijlocul nemear-
 17 necului său. Să nu cunoști obrazul la judecată după cel micu și după cel mare să judeci, să nu te sfiești de fața omului, căce judecata a lui Dumnezeu iaste și cuvîntul carele nesilnic va fi de spre voi îl veți aduce la mine și-l voi
 18 auzi pre dînsul'. Și am poruncit voao întru vremea aceea toate cuvintele carele veți face. Și sculîndu-ne de la Horiv, am mersu
 19 tot pustiiul cel mare și înfricoșatul acela carele aț văzut, calea muntelui amoreului, după cum au poruncit Domnul Dumnezeu nostru noao, și am venit pînă la Cadis-Varni.
 20 Și am zis cătră voi: 'Venit-aț pînă la muntele amoreului, Domnul Dumnezeu nostru dă noao. Vedeți, au dat Domnul Dumnezeu
 21 vostru înaintea feații voastre pămîntul: suindu-vă, moșteniți în ce chip au zis Domnul Dumnezeu părinților voștri voao; nu vă tea-
 22 meți, nice vă spăreați!' Și ați venit toți la mine și ați zis: 'Să trimitem oameni înaintea noastră și să cerceteaze noao pămîntul și să ne spuie noao răspunsu, calea pre care ne vom sui întru dînsa și cetățile în carele vom
 23 întra în eale'. Și plăcu înaintea mea cuvîntul și luaiu dentru voi doisprăzeace oameni, 24 cîte un om după fealiu. Și întorcîndu-se, s-au suit în munte și au venit pînă la Valea Strugurului și au cercatu-o pre dînsa. Și
 25 luară în mînule lor den roada pămîntului și aduseră cătră noi și zicea: 'Bun iaste pămîntul carele Domnul Dumnezeu nostru ne dă noao'.
 26 Și n-aț vrut să vă suiți, ce ați călcat cuvîntul Domnului Dumnezeu vostru și ați cîrtitu în corturile voastre și ați zis: 'Pentru căce ne-au fostu urîndu Domnul pre noi, ne-au scos pre noi den pămîntul Eghipetului să ne dea pre noi la mînile amoreilor, ca să ne
 28 piarză pre noi. Unde ne suim noi?' Iară frații voștri v-au osebit inema voastră, zicîndu: 'Limbă mare și multă și mai tare decît noi, și cetăți mari și zidite pînă la ceriu, ce și feciori
 29 de uriaș am văzut acolo'. Și am zis cătră voi: 'Să nu vă teameți, nici să vă spămîntați de cătră dînșii. Domnul Dumnezeu nostru, Cela ce merge înaintea feații noastre, El va bate pre dînșii, împreună cu voi, după toate cîte au făcut voao în pămîntul Eghipetului.
 31 Și întru pustiiul acesta carele aț văzutu în ce chip te-au hrănit cu hrană Domnul Dumne-

zăul tău, în ce chip ar fi purtat vreun om cu hrană pre fiiul său, preste toată calea care ați mersu pînă ați venit la locul acesta'. Și
 32 întru cuvîntul acesta nu v-aț încrezut Domnului Dumnezeului vostru, Carele merge
 33 înainte, mai nainte de voi în cale, a aleage voao loc, povățuind pre voi cu foc noaptea, arătînd voao calea pre care veți merge pre ea, și cu nor ziua. Și auzi Domnul glasul cuvintelor
 34 voastre și, scîrbindu-Să, Să jură, zicînd: 'De va vedea cineva den oamenii aceștea pămîntul acesta bun, carele am jurat părinților lor, Afară den Halev, feciorul lui Iefoni, acesta va
 36 vedea pre dînsul și acestuia voi da pămîntul pre carele s-au suit, și fiilor lui, pentru căce el iaste apropiatu la cîte-s ale Domnului'. Și
 37 pre mine S-au scîrbit Domnul pentru voi, zicîndu: 'Nice tu nu vei întra acolo! Iisus, feciorul lui Navi, cela ce șade lîngă tine, acesta va merge acolo, pre dînsul întărește, pentru că el va împărți pre el cu sorțu. Și
 39 copiii voștri, carii ați zis întru jaf să fie, și tot copilul tînar, carele n-au știut astăzi rău au bun, aceștea vor întra acolo; și lor voi da pre el și ei vor moșteni pre el'. Și voi, întorcîndu-vă, v-ați tăbărît la pustiiu, calea cea despre Marea Roșie, Și ați răspunsu și mi-ați zis:
 41 'Greșit-am înaintea Domnului Dumnezeului nostru! Noi, suindu-ne, ne vom bate, după toate cîte au poruncit Domnul Dumnezeu nostru noao'. Și, luînd fieștecarele unealtele ceale de războiu ale lui și adunîndu-vă, vă suiati la munte. Și zise Domnul cătră mine:
 42 'Zi lor: 'Nu vă suiți, nice să vă bateți, că nu sînt cu voi, și să nu vă surpați înaintea vrăjmașilor voștri'. Și am grăit voao, și nu m-ați ascultat pre mine și ați călcat cuvîntul Domnului și, silindu-vă, v-ați suit în munte. Și ieși amoreul, cela ce lăcuiaște în muntele acela, în timpinarea voastră și v-au gonit pre voi ca cîndu ar face albinele și vă răniia pre voi, de la Siir pînă la Erma. Și săzînd, plîngeați înaintea
 45 Domnului, și n-au ascultat Domnul glasul vostru, nice au luat aminte pre voi. Și ați
 46 săzut la Cadis zile multe, cîteodată zile ați săzut.

C A P I I

i întorcîndu-ne, ne-am pornit la pustiiu, calea despre Marea Roșie, în ce chip au grăit Domnul cătră mine, și am încunjurat muntele Siir zile multe. Și zise Domnul cătră mine: 'Destul iaste voao a încunjura muntele acesta! Întoarceți-vă dară spre miazănoapte! Și norodului acestuia poruncește, zicînd: 'Treaceți voi pe aproape, pren hotarale fraților voștri, fiilor lui Isaf, carei lăcuiescu la Siir și se vor spă-

2/3

4

5 mînta de voi Şi se vor spărea foarte. Să nu
bateţi cu dînşii războiu, pentru că nu voi da
voao den pămîntul lor nice urmă de picior,
pentru că cu sorţi am dat fiilor lui Isaf muntele
6 lui Siir. Cu argint veţi cumpăra bucate de la
dînşii şi veţi mînca; şi apa cu măsură veţi lua
7 de la dînşii cu argint şi veţi bea, Pentru că
Domnul Dumnezăul nostru te-au blagoslovit
în tot faptul mîinilor tale, cunoaşte cum ai
petrecut pustiiul cel mare şi înfricoşatul
acesta. Iată, patruzeci de ani Domnul Dum-
nezăul tău – cu tine, nu te-ai lipsit de cuvînt’.
8 Şi am trecut pre fraţii noştri, fiii lui Isaf, pre
ceia ce lăcuia în Siir lîngă calea Aravei de la
Elon şi de la Gasion-Gaver, şi, întorcîndu-ne,
9 am trecut calea pustiiului Moav. Şi zise
Domnul cătră mine: ‘Nu vă învrăjbiţi cu moa-
viteanii şi să nu loviţi la dînşii războiu, pentru
că nu voi da voao den pămîntul lui întru
sorţi, pentru că fiilor lui Lot am dat pre Aroir
10 a moşteni’. – Oamenii au fost săzînd mai
înainte pre dînsul, limbă mare şi multă şi tare,
11 ca şi Enachin. Rafain să vor socoti şi aceş-
tea, ca şi enachimii; şi moaviteanii numescu
12 pre ei ommini. Şi la Siir şădea horeul mai
înainte; şi fiii lui Isaf i-au pierdut pre ei şi au
surpat pre ei de la faţa lor, şi să lăcuiască pentru
dînşii, în ce chip au făcut Israil pămîntul moş-
13 tenirii lui, carele au dat Domnul lor –. Acum
dară, sculaţi-vă şi vă rădicaţi voi şi mergeţi
14 pre aproape de valea Zareth’. Şi zilele
carele am mersu pre aproape de Cadis-Varni,
pînă am trecut valea Zareth, 30 şi 8 de ani,
pînă au căzut toată semînţia oamenilor răz-
boinici den tabără, după cum S-au jurat Dom-
15 nul Dumnezăul lor. Şi mîna lui Dumnezău
era preste ei, ca să-i topească pre ei den
16 tabără, pînă unde au căzut. Şi fu den vrea-
mea ce căzură toţi bărbaţii cei războinici,
17 murind den mijlocul norodului, Şi grăi
18 Domnul cătră mine, zicînd: ‘Tu mergi
astăzi pre aproape de hotarale Moav, pre
19 Aroir, Şi veţi apropia aproape de fiii lui
Aman; nu ţineţi vrajbă lor şi să nu vă loviţi cu
dînşii la războiu, pentru că nu voi da den
pămîntul fiilor lui Aman ţie întru sorţu, că fii-
20 lor lui Lot am dat pre el cu sorţu. Pămîntul
lui Rafain să va socoti, pentru că pre dînsul
rafaini lăcuia; şi maniteanii numescu pre dîn-
21 şii Zohomin, Limbă mare şi multă şi tare,
ca şi cei den Enachim; şi i-au pierdut pre dîn-
şii Domnul de cătră faţa lor, şi [i-] au moştenit
şi să lăcuiască pentru dînşii pînă în ziua aceasta,
22 În ce chip au făcut fiilor Isaf, celora ce lăctiescu
la Siir, în ce chip au surpat pre horeul de cătră
faţa lor şi i-au moştenit pre dînşii şi s-au

lăcuit pentru dînşii pînă în ziua aceasta, Şi 23
eveii, ceia ce lăcuia la Asiroth, pînă la Gaza, şi
capadochii, ceia ce au ieşit de la Capadochia,
au surpat pre ei şi s-au lăcuit pentru ei.
Acum dară, sculaţi-vă şi vă duceţi şi treceţi 24
voi valea Arnon. Iată, am dat în mîna ta pre
Sion, împăratul Esevon, al amoreilor, şi
pămîntul lui. Înceape a moşteni, fă cu el răz-
boiu! Întru ziua aceasta înceape a da cutre- 25
murul tău şi frica ta preste faţa a toate limbile
ceale ce sînt supt ceriu, carii, auzindu numele
tău, se vor turbura şi chinuri vor avea de cătră
faţa ta’. Şi am trimis soli den pustiiul Che- 26
damoth cătră Sion, împăratul Esevonului, cu
cuvinte de pace, zicînd: ‘Treace-voiu pren 27
pămîntul tău, pre cale voi merge, nu voi
abate în direapta au a stînga. Bucate pre 28
argint în vei da şi voi mînca şi apă pre bani
în vei da şi voi bea; fără numai căce voi
treace cu picioarele mele, În ce chip mi-au 29
făcut mie fiii lui Isaf, ceia ce lăcuiescu la Siir,
şi moaviteanii, ceia ce lăcuiescu la Aroir, pînă
voi treace Iordanul, la pămîntul carele Dom-
nul Dumnezăul nostru ne dă noao’. Şi n-au 30
vrut Sion, împăratul Esevonului, să trecem
noi prenr-însul, pentru căci au nesilnicit
Domnul Dumnezăul nostru duhul lui şi i-au
întărit inima lui, pentru ca să să dea în mîinile
tale ca întru ziua aceasta. Şi zise Domnul 31
cătră mine: ‘Iată, am început a da înaintea fea-
ţii tale pre Sion, împăratul Esevon, al amo-
reilor, şi pămîntul lui; şi înceape a moşteni
pămîntul lui’. Şi ieşi Sion, împăratul Ese- 32
von, întru întimpinarea noastră, el şi tot
norodul lui, la războiu, la Iasa. Şi l-au dat 33
pre el Domnul Dumnezăul nostru înaintea
feţii noastre în mîinile noastre, şi am lovit pre
dînsul şi pre feciorii lui şi pre tot norodul
lui. Şi am stăpînit toate cetăţile lui întru 34
vreamea aceea şi am surpat toată cetatea pre
rîndu, şi muierile lor, şi feciorii lor, nu am
lăsat prinsu viu, Fără numai dobitoacele 35
am prădat şi prăzile cetăţilor am luat. De la 36
Aroir, care iaste de la marginea pîrîului
Arnon, şi cetatea care era în vale, şi pînă în
muntele Galaad, nu era cetate care să ne fie
scăpat noao; pre toate le-au dat Domnul
Dumnezeul nostru în mîinile noastre. Fără 37
numai la pămîntul fiilor Aman nu ne-am
apropiat, toate cîte să apropie de pîrîul lui
Iavoc şi cetăţile ceale den munte, după cum au
poruncit noao Domnul Dumnezeul nostru.

C A P I I I

i, întorcîndu-ne, ne-am suit calea de 1
la Vasan şi au ieşit Og, împăratul
Vasanului, întru întimpinarea noastră,
el şi tot nărodul lui împreună cu dîn-
sul, la războiu, la Adraim. Şi zise 2

Domnul cătră mine: 'Să nu te temi de dînsul, căce în mînile tale l-am dat pre dînsul, și pre tot nărodul lui, și tot pămîntul lui, și vei face lui în ce chip ai făcut lui Sion, împăratul amoreilor, care lăcuia la Esevon'. Și l-au dat pre el Domnul Dumnezăul nostru în mînile noastre și pre Og, împăratul Vasanului, și tot norodul lui, și l-am omorît pre el, pînă n-au rămas lui semînță. Și am stăpînit toate cetățile lui întru vremea aceea; nu era cetate care nu o am luat de la dînșii, 60 de cetăți, toate pemprejurile Argov, împăratul Og, la Vasan, Toate cetățile tari, ziduri nalte, porți și zăvoară, afară den cetățile ferezeilor ceale multe foarte. I-am surpat pre dînșii în ce chip am făcut lui Sion, împăratul Esevonului, și am surpat toată cetatea pre rînd și muierile lor și copiii. Și toate dobitoacele lor și prăzile cetăților le-am prădat noao. Și am luat întru vremea aceea pămîntul den mînile celor doi împărați amoreilor, carii era decinde de Iordan, de la pîrîul Arnon și pînă la muntele Aermon. - Finicii numescu pre Aermon Sanior și amoreul au numit pre dînsul Sanir -. Toate cetățile Misor și tot Galaadul și tot Vasaanul, pînă la Elha și Edrain - cetățile împărăției lui Og, la Vasan. - Căce numai Og, împăratul Vasanului, au rămas de la Rafain. Iată patul lui, pat de hier, iată aceasta întru marginea feciorilor lui Aman, de 9 coți lungimea lui și de 4 coți lățimea lui, cu cotul omului -. Și pămîntul acela l-am moștenit în vremea aceea de la Aroir, carii iaste la țarmurile pîrîului Arnon; și jumătate de muntele Galaad și cetățile lui am dat lui Ruvîn și lui Gadu. Și ce au rămas al lui Galaad și tot Vasanul împărăției lui Og am dat la jumătate de neamul lui Manasi; și tot pemprejurul Argovului, tot Vasanul, acela pămîntul lui Rafain se va socoti. Și Iair, feciorul lui Manasi, au luat tot împrejurul Argov, pînă la hotarale Gargasi și Mahethi; au numit pre dînsele pre numele lui, pre Vasan, Aroth, Iair, pînă în ziua aceasta. Și lui Mahir am dat Galaadul. Și lui Ruvîn și lui Gadu am dat de la Galaadu pînă la pîrîul Arnon, în mijlocul pîrîului - hotar, și pînă la Iavoc pîrîul - hotar fiilor lui Aman. Și Arava și Iordanul - hotar, de la Mahenereth și pînă la Marea Arava, Marea Sării, de la Asidoth pre Fasga, de la răsărit. Și am poruncit voao în vremea aceea zicînd: 'Domnul Dumnezeul vostru au dat voao pămîntul acesta cu sorțu; înarmîndu-vă, păsați înaintea feații fraților voștri, fiilor lor lui Israil, tot cel cuminte; Afară den fâmeile voastre și copiii voștri și dobitoacele

voastre; știu că multe dobitoace-s la voi, lăcuiască întru cetățile voastre, care vă le-am dat voao, Pînă va potoli Domnul Dumnezeul nostru pre frații voștri, ca și pre voi, și vor moșteni și aceștea pămîntul carele Domnul Dumnezeul vostru dă lor decinde de Iordan; și vă veți învîrteji fieștecarele la moștenirea lui care am dat voao'. Și lui Iisus am poruncit în vremea aceea, zicîndu: 'Ochii voștri au văzut toate cîte au făcut Domnul Dumnezeul nostru la acești doi împărați; așa va face Domnul Dumnezeul nostru la toate împărățiile asupra cărora tu treci acolo. Să nu vă teameți de dînșii, căce Domnul Dumnezeul vostru, El Să va bate pentru voi'. Și m-am rugat Domnului în vremea aceea, zicîndu: „Doamne, Doamne, Tu ai început a arăta slugii Tale vîrtutea Ta și putearea Ta și mîna cea tare și brațul cel naltu! Pentru căci iaste Dumnezeu în ceriu au pre pămîntu, Carele va face în ce chip ai făcut Tu și după putearea Ta? Trecîndu dară, voi u vedea pămîntul cel bun, acesta carele iaste decindea de Iordan, muntele acest bun și Andilivănu'. Și m-au trecut cu vederea Domnul pre mine, pentru voi, și nu m-au ascultat; și zise Domnul cătră mine: 'Destul iaste ție, să nu mai adaogi încă a grăi cuvîntul acesta. Suie-te pre vîrful celui cioplit și priveaște cu ochii spre mare și miazănoapte și amiază și răsărit și vezi cu ochii tăi, căce nu vei trece pre Iordanul acesta. Și porunceaste lui Iisus și-l întăreaște pre el și-l îndeamnă pre dînsul, pentru că acesta va trece înaintea feații nărodului acestuia și el va moșteni lor tot pămîntul carele ai văzut'. Și șădeam în crîngu aproape de casa lui Fogor.

C A P I V

Si acum, Israil, ascultă dreptățile și judecățile cîte eu vă învățu pre voi astăzi să faceți, pentru ca să trăiți, și, întrîndu înlăuntru, să moșteniți pămîntul carele Domnul Dumnezeul părinților voștri dă voao cu sorțu. Să nu adaogeți cătră cuvîntul carele eu poruncescu voao și să nu luaț de la dînsul; păziț poruncile Domnului Dumnezeului vostru, cîte eu poruncescu voao astăzi. Ochii voștri au văzut toate cîte au făcut Domnul Dumnezeul vostru lui Veelfegor, căce tot omul carele au mărșu denapoia lui Veelfegor, l-au surpat pre dînsul Domnul Dumnezeul vostru dentre voi. Iară voi, ceia ce zăceați aproape de Domnul Dumnezeul nostru, trăiț toți în ziua de astăzi. Vedeți, arătat-am voao dereptăți și judecăți, după cum mi-au poruncit Domnul Dumnezeul meu să faceți voi așa în pămîntul carele meargeți voi acolo să moșteniți pre dînsul. Și veț păzi și veți face, pentru că aceasta iaste

înțelepciunea voastră și mintea înaintea a
toate limbile cîți vor auzi toate dreptățile
aceastea și vor grăi: 'Iată nărodu înțelept și
7 știutoriu, limba cea mare aceasta'. Căci
care limbă mare, care iaste lui dumnezeu
apropiindu-se de ei ca Domnul Dumnezeul
nostru, întru toate întru care vom chema pre
8 Dînsul? Și care limbă mare, care iaste lui
dreptăți și judecăți dreapte, după toată lea-
gea aceasta care eu dau înaintea voastră
9 astăzi? Ferește-te pre tine și păzește
sufletul tău tare, să nu uiți toate cuvintele
carele au văzut ochii tăi și să nu lipsască de la
inima ta toate zilele vieții tale; și vei învăța
10 pre fiii tăi și pre fiii fiilor tăi. În ziua întru
care ați stătut înaintea Domnului Dumnezău-
lui vostru, la Horiv, în ziua adunării, căce zise
Domnul cătră mine: 'Adună cătră Mine noro-
dul și să asculte cuvintele Meale ca să înțe-
leagă, să să teamă de Mine toate zilele cîte ei
trăiescu pre pămînt, și pre fiii lor vor învăța'.
11 Și ați venit și ați stătut supt munte, și muntele
ardea cu foc pînă în ceriu, întunec, negură
12 ceață, glas mare. Și au grăit Domnul Dum-
nezău cătră voi în munte, den mijlocul focului
glas de cuvinte; voi ați auzit, și asămănare
13 n-ați văzut, fără numai glas. Și v-au spus
voao făgăduința Lui, carea au poruncit voao
să faceți, ceale 10 cuvinte, și le-au scris pre
14 eale pre doao leaspezi de piatră. Și mi-au
poruncit Domnul întru vreamea aceea să vă
învătu pre voi dreptăți și judecăți, să le faceți
voi aceastea pre pămînt la carele voi întrați
15 acolo să moșteniți pre el. Și păziți foarte
sufletele voastre, căce n-ați văzut toată asămă-
narea în ziua care au grăit Domnul cătră voi în
16 muntele Horiv, den mijlocul focului. Să nu
faceți fărădeleage și să nu vă faceți voao cio-
plit, asămănare tot chipul, asămănare a parte
17 bărbătească au fămeiască, Și sămănarea a
tot dobitocul căroră sînt pre pămînt, asămă-
narea a toată pasărea zburătoare carea
18 zboară supt ceriu, Asămănarea a tot tîrîto-
riul carele să tîraște pre pămînt, asămănarea
a tot peștele cît iaste în apă, dedesuptul
19 pămîntului. Ca să nu cauți în ceriu vreodi-
nioară și, văzînd soarele și luna și stealele și
toate podoabele ceriului, înșălîndu-te să te
închini lor și să slujești lor, carele au împărțit
Domnul Dumnezăul tău pre dînsele la toate
20 limbile ce sînt supt ceriu. Iară pre voi v-au
luat Domnul Dumnezău și v-au scos pre voi
den cuptoriul cel de hier, den Eghipet, ca să
21 fie Lui norod și sorțu ca în ziua aceasta. Și
Domnul Dumnezău S-au mîniat pre mine pen-
tru ceale ce s-au zis de la voi și S-au jurat pentru
ca să nu trec Iordanul acesta și pentru ca să nu
mergu în pămîntul carele Domnul Dumnezău dă

ție cu sorțu. Pentru că eu moriu întru 22
acesta și nu trec Iordanul acesta; iară voi trea-
ceți și veți moșteni pămîntul cel bun acesta.
Feriți-vă voi ca să nu uitați făgăduința Dom- 23
nului Dumnezăului vostru carea au făgăduit
cătră voi și să nu faceți voao singuri cioplitu,
asămănare den toate cîte au poruncit ție
Domnul Dumnezăul tău. Pentru că Dom- 24
nul Dumnezăul tău foc topitoriu iaste, Dum-
nezău rîvnitoriu. Iară să vei naște fiiu, și fii 25
fiilor tăi, și veți zăbovi pre pămînt și veți face
fărădeleage și veți face cioplit, asămănare
fieștecărui, și veți face răul înaintea Domnu-
lui Dumnezăului vostru, ca să-L mîniați pre
Dînsul, Vă mărturisescu voao astăzi, pre 26
ceriu și pre pămînt, că cu perire veți peri de
pre pămîntul la carele voi treceți Iordanul
acolo ca să-l moșteniți pre el; nu veți întîrzia
zile pre dînsul, fără numai cu surpare vă veți
surpa. Și va sămăna Domnul pre voi întru 27
toate limbile și veți rămînea puțini la număr,
la limbi întru carea va băga Domnul pre voi
acolo. Și vă veți închina acolo la alți dum- 28
nezăi, la fapte de mîini omenesti, leamne și
pietri, care nu vor vedea, nice vor auzi, nice
vor mînca, nice vor miroși. Și veți cerca 29
acolo pre Domnul Dumnezăul vostru și-L veți
afla pre El cîndu-L veți cerca dentru toată
inima ta și dentru tot sufletul tău, întru pri-
mejdia ta. Și te vor afla toate cuvintele 30
aceastea la zilele ceale de apoi și te vei
întoarce la Domnul Dumnezăul tău și vei
asculta glasul Lui, Că, Dumnezău îndură- 31
toriu și milostiv, Domnul Dumnezăul tău nu
te va părăsi, nice te va surpa pre tine, nu va
uita făgăduința părinților tăi, carea au jurat
lor. Întrebați zilele ceale mai denainte, 32
ceale ce s-au făcut mai nainte de tine, den ziua
carea au zidit Dumnezău om pre pămînt, și
pre marginea ceriului pînă la marginea ceriu-
lui, de s-au făcut după cuvîntul acest mare și
s-au înțeles într-acesta chip. De au auzit 33
limbă glas al Dumnezăului viu grăindu den
mijlocul focului, în ce chip ai auzit tu și ai
trăit? De au ispitit Dumnezău întrîndu să ia 34
Luiș limbă den mijlocul limbii, întru ispitire, și
în seamne și în minuni și în războiu și în mîna
tare și cu braț naltu și cu videnii mari, după
toate cîte au făcut Domnul Dumnezăul nostru
la Eghipet înaintea ta văzînd? Ca să știi 35
tu căce Domnul Dumnezeul tău acesta
Dumnezău iaste și nu iaste încă afară
dentr-Însul. De la ceriu auzit fu glasul Lui 36
ție, să te cearte pre tine și pre pămînt au ară-
tat ție focul Lui cel mare și cuvintele Lui le-ai
auzit den mijlocul focului. Pentru căci au 37
iubit pre El părinții tăi și au ales sementia
lor după dînșii, pre voi, și te-au scos El

pre tine cu vîrtutea Lui cea mare den Eghipet,
 38 Ca să surpe limbi mari și mai tari decît tine
 înaintea feații tale, să te bage înlăuntru, să dea
 ție pămîntul lor moștenire, în ce chip ai astăzi.
 39 Și vei cunoaște astăzi și te vei întoarce cu
 cugetul, căci Domnul Dumnezăul tău acesta e
 Dumnezău întru ceriu sus și pre pămînt jos, și
 40 nu iaste încă afară dentr-Însul. Și vei cruța
 poruncile Lui și dreptățile Lui cîte eu porun-
 cescu ție astăzi, pentru ca să ți să facă ție bine,
 și fiilor tăi după tine, pentru ca să vă faceți
 îndelungați de zile pre pămîntul carele Dom-
 nul Dumnezăul tău dă ție toate zilele“.
 41 Atuncea osebi Moisi 3 cetăți decinde de Ior-
 42 dan, de cătră răsărita soarelui, Să fugă
 acolo ucigașul carele va ucide pe aproapele
 său neștiindu și acesta neurîndu pre dînsul
 mai nainte de ieri și alaltaieri; și va fugi la una
 43 den cetățile aceastea și va trăi: Vosorul la
 pustiu, în pămîntul cel șasu – lui Ruvin, și
 Ramoth la Galaad – lui Gadi și Gavlonul la
 44 Vasan – lui Manasi. Aceasta e leagea care
 au pus Moisi înaintea fiilor lui Izrail.
 45 Aceastea-s mărturiile și dreptățile și judecă-
 țile cîte au grăit Moisi fiilor lui Izrail în pustiu,
 46 ieșind ei den pămîntul Eghipetului, De-
 cinde de Iordan, în vale, aproape de casa lui
 Fogor, la pămîntul lui Sion, împăratul amo-
 reilor, care lăcuia la Iesevon, pre carele au
 47 ucis Moisi. Și fiii lui Izrail, ieșind ei den
 pămîntul Eghipetului, și au moștenit pămîntul
 lui și pămîntul lui Og, împăratul Vasanului, a
 doi împărați amoreilor, care era decinde de
 48 Iordan, despre răsărita soarelui, De la
 Aroir, care iaste la marginea pîrîului Arnon, și
 pre muntele lui Sion, care iaste Aermon,
 49 Toată arăpimea decindea de Iordan, despre
 răsărita soarelui, supt Asidoth cea cioplită.

C A P V

1 i chemă Moisi pre tot Israilul și zise
 cătră ei: „Ascultă, Israile, dreptățile
 și judecățile cîte eu grăiescu întru
 urechile voastre întru ziua aceasta, și
 veți învăța pre eale și le veți păzi să le
 2 faceți. Domnul Dumnezeul vostru au pus
 3 cătră voi făgăduință la Horiv. Și nu la
 părinții voștri au pus Domnul făgăduința
 aceasta, fără de numai cătră voi, și voi
 4 aicea toți vii astăzi. Față cătră față au grăit
 Domnul cătră voi în munte, den mijlocul focu-
 5 lui, Și eu stam în mijlocul Domnului și întru
 mijlocul vostru în vremea aceea, ca să vă
 spui voao cuvintele Domnului – căce v-aș
 spăriat de cătră fața focului și nu v-aș suit la
 6 munte – zicîndu: ‘Eu sînt Domnul Dum-
 nezeul tău, Cela ce te-am scos den pămîn-
 7 tul Eghipetului, den casa robiei. Nu-ț vor

fi ție dumnezei alții înaintea feații Meale.
 Să nu faci ție cioplit, nici asămănare de tot 8
 cîte-s în ceriu sus și cîte-s pre pămîntu jos și
 cîte-s în ape dedesuptul pămîntului. Să nu 9
 te închini lor, nici să slujăști lor, că Eu sîntu
 Domnul Dumnezăul tău, Dumnezeu rîvnito-
 riu, răsplătind păcatul părinților pre feciori,
 pre a treia și a patra rudă, celora ce Mă urăscu
 pre Mine, Și făcîndu milă la mii celora ce 10
 Mă iubăscu pre Mine și celora ce păzescu
 poruncile Meale. Să nu iai numele Domnu- 11
 lui Dumnezăului tău în deșărt, pentru că nu va
 curăți Domnul Dumnezăul tău pre cela ce ia
 numele Lui pre deșărt. Păzește ziua sim- 12
 betilor, să o sfințești pre ea, în ce chip ție-au
 poruncit Domnul Dumnezăul tău. Șase zile 13
 vei lucra și vei face toate lucrurile tale, Iară 14
 în ziua a șaptea, simbete Domnului Dumne-
 zăului tău, să nu faci întru ea tot lucrul tu, și
 feciorul tău, și fata ta, sluga ta și slujnica ta,
 boul tău și cel de supt jugul tău, și tot dobitocul
 tău, și cel nemearnic cela ce e înlăuntru uși-
 lor tale, pentru ca să să odihnească sluga ta, și
 slujnica ta, și cel de supt jugul tău, ca și tine.
 Și-ț vei aduce aminte cum slugă ai fost 15
 în pămîntul Eghipetului și te-au scos Domnul
 Dumnezăul tău de acolo cu mîna tare și cu
 brațu naltu; pentru aceea ție-au poruncit ție
 Domnul Dumnezăul tău ca să păzești ziua
 simbetelor și să o sfințești pre ea. Cin- 16
 steaște pre tatăl tău și pre maica ta, în ce chip
 au poruncit ție Domnul Dumnezăul tău,
 pentru ca să ți să facă ție bine și pentru ca
 să te facă îndelungat de ani pre pămîntul
 carele Domnul Dumnezău îl dă ție. Să nu 17
 ucizi. Să nu precurvești. Să nu furi. 18/19
 Să nu mărturisești minciuni asupra aproape- 20
 lui tău, mărturie mincinoasă. Să nu poh- 21
 tești muiarea aproapelui tău, să nu pohtești
 casa aproapelui tău, nice țarina lui, nice sluga
 lui, nice slujnica lui, nice boul lui, nice celui ce
 stă supt jugul lui, nice a tot dobitocul lui, nice
 toate cîte sînt la aproapele tău’. Aceaste 22
 cuvinte au grăit Domnul cătră toată adunarea
 voastră în munte, în mijlocul focului, întunea-
 ric, negură, ceață, glas mare; și nu mai adaoșe
 și au scris pre eale pre doao leaspezi de piatră
 și mi-au dat mie. Și fu după ce ați auzit gla- 23
 sul den mijlocul focului, și muntele ardea cu
 foc, și aș venit cătră mine toți povățuitorii
 neamurilor voastre și bătrînimea voastră și
 ziceați: ‘Iată, au arătat noao Domnul 24
 Dumnezăul nostru slava Lui, și glasul Lui
 am auzit den mijlocul focului. În ziua aceasta
 am văzut cum va grăi Dumnezău cătră
 om și va trăi. Și acum să nu murim, căce 25

ne va topi pre noi focul cel mare acesta; să vom adaoge noi a auzi glasul Domnului Dumnezeuului nostru încă, și vom muri. Pentru că ce trup sau cine au auzit glasul Dumnezeului celui viu grăindu den mijlocul focului, ca noi, și va trăi? Apropii-te tu și auzi oaricîte va zice Domnul Dumnezeuul nostru cătră tine și vom auzi și vom face'. Și auzi Domnul glasul cuvintelor voastre grăind cătră mine și zise Domnul cătră mine: 'Auzit-am glasul cuvintelor norodului acestuia: cîte au grăit cătră tine, pe dreptate au grăit toate. Cine va da să fie așa inima lor întru dînșii, ca să să teamă de Mine și să păzească poruncile Meale toate zilele, ca să fie lor bine, și fiilor lor, pren veac? Pasă, zi lor: 'Întoarceți-vă voi la casele voastre!' Iară tu aicea stăi cu Mine și voiu grăi cătră tine poruncile toate și dreptățile și judecățile cîte vei învăța pre ei și să facă așa pre pămîntul carele Eu dau lor cu sorțu'. Și să vă păziți a face în ce chip au poruncit ție Domnul Dumnezeuul tău, să nu vă abateți în dreapta, nice în stînga După toată calea care au poruncit ție Domnul Dumnezeuul tău ca să mergi întru dînșia, ca să te odihnească și să fie ție bine și să vă îndelungați cu zile pre pămînt pre carele veți moșteni de tot.

C A P V I

1 **S**i acestea-s poruncile și dreptățile și judecățile cîte au poruncit Domnul Dumnezeuul vostru să învățu pre voi să faceți așa la pămîntul care mergeți acolo să moșteniți pre el, 2 Pentru ca să vă teameți de Domnul Dumnezeuul vostru, să păziți toate dreptățile Lui și poruncile Lui, carele eu ție poruncescu astăzi, tu, și fiii tăi, și fiii fiilor tăi, toate zilele vieții tale, pentru ca să vă îndelungați cu zilele. Și ascultă, Israile, și păzește să faci, ca bine să fie ție și pentru ca să vă înmulțiți foarte, după cum au grăit Domnul Dumnezeuul părinților tăi să dea ție pămîntul carele cură miare și lapte. Și acestea-s dreptățile și judecățile cîte au poruncit Domnul fiilor Israil în pustiiu, ieșindu ei den pămîntul Eghiptului. Ascultă, Israile: Domnul Dumnezeuul nostru Domnul unul iaste. Și să iubești pre Domnul Dumnezeuul tău den toată inema ta și den tot sufletul tău și den toată putearea ta. Și vor fi cuvintele acestea, cîte eu poruncescu ție astăzi, în inema ta și întru sufletul tău. Și le vei prepune pre eale înaintea fiilor tăi și vei grăi întru ei șazîndu acasă și mergîndu înainte pre cale, și dormindu și sculîndu-te. Și le vei lega pre eale întru semnu pre mîna ta și vor fi neclintite

înaintea ochilor tăi. Și le veți scrie pre eale la stîlpii ușii caselor voastre și a porților voastre. Și va fi cîndu te va băga înlăuntru pre tine Domnul Dumnezeuul tău la pămîntul care au jurat părinții voștri, lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, să dea ție cetăți mari și bune, care nu le-ai zidit, Case pline de toate bunătățile, pre care nu le-ai umplut, gropi cioplite, care nu le-ai cioplit, vii și maslini, care n-ai sădit; și mîncîndu și săturîndu-te, Ia-te aminte pre tine, să nu se lățească inema ta și vei uita pre Domnul Dumnezeuul tău, Cea ce te-au scos den pămîntul Eghiptului, den casa robiei. De Domnul Dumnezeuul tău să te temi și Lui singur să-I slujești și cătră El să te lipești și pre numele Lui să te juri. Să nu mergi denapoia altor dumnezei, de cătră dumnezeii limbilor ce-s preprejurul vostru, Că Dumnezeuul rîvnitoriu - Domnul Dumnezeuul tău întru tine; să nu Să urgisească cu mînie Domnul Dumnezeuul tău în tine și te va surpa de cătră fața a tot pămîntul. Să nu ispitești pre Domnul Dumnezeuul tău în ce chip L-aș ispătit la ispătită. Păzîndu să păzești poruncile Domnului Dumnezeului tău și mărturiile Lui și dreptățile Lui cîte au poruncit ție. Și vei face cel plăcut și cel bun înaintea Domnului Dumnezeului tău, pentru ca să fie ție bine și, întrîndu, vei moșteni pămîntul cel bun care au jurat Domnul părinților voștri, Ca să gonești pre toți vrăjmașii tăi înaintea feații tale, după cum au grăit Domnul. Și va fi cîndu te va întreba ficiorul tău mîine, zicîndu: 'Carele-s mărturiile și dreptățile și judecățile cîte au poruncit Domnul Dumnezeuul nostru noao?', și vei grăi fiului tău: 'Robi eram lui Faraon la pămîntul Eghiptului, și ne-au scos pre noi Domnul Dumnezeu de acolo, cu mîna tare și cu brațu nalt. Și au dat Domnul Dumnezeu seamne și minuni mari, și reale, la Eghipt la Faraon și la casa lui și întru putearea lui, înaintea noastră. Și pre noi ne-au scos Domnul Dumnezeuul nostru de acolo, pentru ca să ne aducă pre noi înlăuntru, să ne dea pămîntul acesta, care au jurat Domnul Dumnezeuul nostru părinților noștri să dea noao. Și porunci noao Domnul să facem toate dreptățile acestea, să ne teamem de Domnul Dumnezeuul nostru, pentru ca să fie noao bine preste toate zilele, ca să trăim ca și astăzi. Și milostenie va fi noao, de ne vom păzi a face toate poruncile legii aceștia înaintea Domnului Dumnezeului nostru, în ce chip au poruncit noao'.

C A P V I I

1 **S**i va fi cîndu te va băga pre tine Domnul Dumnezeuul tău la pămîntul carele vei întra acolo să-l moștinești, și va rădica limbi mari și multe den naintea

feții tale, pre heteu și pre ghergheseu și pre amoreu și pre hananeu și pre ferezeu și pre eveu și pre evuseu, șapte limbi mari și multe. Și mai tare decât voi, și va da pre ei Domnul Dumnezeuul tău în mâinile tale și vei lovi pre ei, cu pierzare vei piarde pre ei, să nu pui cătră ei făgăduință, nice să miluiești pre ei. Nici să vă încuscriți cătră ei, fata ta să nu o dai feciorului lui și fata lui să nu o iai fiului tău. Pentru că vei despărți pre feciorul tău de cătră tine și va sluji la dumnezei striini și Să va scîrbi pre voi Domnul cu mînie și te va surpa pre tine în grabă. Ce așa să faceți lor: capiștile lor să le surpați și stîlpii lor să-i fărîmați și pădurile lor să le tăiați și ceale cioplite ale bozilor lor să le ardeți cu foc. Căci nărodu sfînt ești Domnului Dumnezeului tău și pre tine te-au ales Domnul Dumnezeul tău să fii Lui nărodu avut decât toate limbile cîte-s pre fața pămîntului. Nu căci sînteți mai mulți decât toate limbile v-au ales Domnul pre voi și v-au osebit pre voi Domnul – pentru că voi sînteți mai puțini decât toate limbile –, Ce pentru căci vă iubeaște Domnul pre voi și, păzindu jurămîntul care au jurat părinților voștri, v-au scos pre voi Domnul cu mîna tare și cu braț naltu și te-au mîntuit pre tine den casa robiei, den mîna lui Farao, împăratul Eghiptului. Și vei cunoaște că Domnul Dumnezeul tău acesta e Dumnezeu, Dumnezeu cel credincios, Cea ce păzește făgăduința Sa și mila celora ce iubăscu pre Dînsul și celora ce păzescu poruncile Lui întru o mie de rude. Și dîndu celora ce-L urăscu pre El înaintea feții a surpa pre dînșii. Și nu va zăbăvi celor ce-L urăscu, înaintea feții va da lor. Și vei păzi poruncile și dreptățile și judecățile aceastea, cîte eu poruncescu ție astăzi să faci. Și va fi cîndu veți auzi dreptățile aceastea toate și le veți păzi și le veți face, și va păzi Domnul Dumnezeul tău ție făgăduința și mila, în ce chip au jurat părinților voștri, Și te va iubi și te va blagoslovi și te va înmulți, și va blagoslovi fiii pîntecelui tău și roada pămîntului tău, grîul tău și vinul tău și untu-de-lemnul tău, cirezile vacilor tale și turmele oilor tale, pre pămîntul care au jurat Domnul părinților tăi să dea ție. Și blagoslovit să fii mai vîrtos decât toate limbile. Nu va fi întru voi fără de rodu, nici sterpu, nici în dobitoacele tale. Și va rădica Domnul Dumnezeul tău de la tine toată slăbiciunea și toate boalele Eghiptului ceale reale, care le-ai văzut și cîte ai cunoscut, nu le va pune preste tine, și le va pune pre eale preste toți ceia ce urăscu pre tine. Și vei mînce toate prăzile limbilor care Domnul Dumnezeul tău dă ție; să nu mîntu-

iască ochiul tău pre eale și să nu slujăști bozilor lor, căci piadecă iaste ție aceasta. Iară să vei zice întru cugetul tău că 'Multă e limba aceasta decât eu, cum voiu putea să surpu pre dînșii?', Să nu te temi de ei; cu aduceri aminte îți vei aduce aminte cîte au făcut Domnul Dumnezeul tău lui Farao și tuturor eghipteanilor, Bîntuialele ceale mari carele au văzut ochii tăi, seamnele acealea și minunile ceale mari acealea, mîna cea tare și brațul cel naltu, în ce chip te-au scos pre tine Domnul Dumnezeul tău. Așa va face Domnul Dumnezeul nostru tuturor limbilor de carei tu temi de cătră fața lor. Și viespile va trimite Domnul Dumnezeul tău la ei pînă să vor surpa cei rămaș și cei ascunși de cătră tine. Nu te vei răni de cătră fața lor, căci Domnul Dumnezeul tău întru tine – Dumnezeu mare și tare. Și va potopi de tot Domnul limbile aceastea de cătră fața ta, cîte puțin, puțin, nu vei putea să-i topești pre ei degrabă, Pentru ca să nu să facă pămîntul pustiu și să vor înmulți preste tine jîganiile ceale sălbatece. Și va da pre ei Domnul Dumnezeul tău în mîinile tale și vei piarde pre ei cu pierzare mare, pînă îi veți surpa pre ei, Și va da pre-mpărații lor în mîinile tale și va peri numele lor den locul acela: Nu va sta nimeni împotriva înaintea feții tale, pînă unde vei surpa pre ei. Ceale cioplite ale dumnezeilor lor să le ardeți cu foc și să nu pohtești argint, nice aur de la dînșii să iai ție, ca să nu greșești pentru aceasta, căci urîciune Domnului Dumnezeului tău iaste. Și să nu aduci scîrbă în casa ta și anathema vei fi, ca și aceasta; cu urîciune să urăști și cu scîrbuire să scîrbești, căci anathema iaste.

C A P V I I I

oate poruncile carele eu poruncescu voauă astăzi, să păziți a face aceastea, pentru ca să trăiți și să vă înmulțiți și să intrați și să moșteniți pămîntul cel bun carele au jurat Domnul Dumnezăul părinților voștri. Și-ți vei aduce aminte de toată calea care au adus pre tine Domnul Dumnezăul tău în pustiu, pentru ca să te chinuiască pre tine și să te ispitească, și să vor priceape ceale den inima ta, de vei păzi poruncile Lui au ba. Și te-au chinuit și te-au flămînzit și te-au hrănit cu mana care n-au știut părinții tăi, pentru ca să ți le spuie ție că nu numai pre pîine singură va trăi omul, ce preste tot cuvîntul care iase pren rostul lui Dumnezău va trăi omul. Hainile tale nu s-au ros de la tine, picioarele tale nu s-au bătut, iată, 40 de ani. Și vei cunoaște cu inima ta că, în ce chip oricarele om va certa pre fiul său, așa Domnul Dumnezăul tău va certa

6 pre tine, Și vei păzi poruncile Domnului
 Dumnezăului tău, să mergi întru căile Lui și să
 7 te temi de Dînsul, Că Domnul Dumnezăul
 tău te va băga pre tine la pămînt bun și mult,
 unde-s pîrîie de apă și izvoară a fără-funduri-
 8 lor ieșind pren cîmpuri și pren munți, Pă-
 mîntul al grîului și al orzului, vii, smochini,
 rodii, pămîntul maslinului, untdelemnului și
 9 al mierii, Pămînt pre carele nu cu sărăcie
 vei mânca pîinea ta și nu te vei lipsi nimica pre
 el, pămîntul carele pietrile lui – hier, și den
 10 munții lui vei săpa aramă. Și vei mânca și te
 vei sătura și vei blagoslovi pre Domnul Dum-
 nezăul tău pre pămîntul cel bun carele au dat
 11 ție. Ia-te aminte, nu uita pre Domnul Dum-
 nezăul tău, ca să nu păzești poruncile Lui și
 judecățile și dreptățile Lui cîte eu poruncescu
 12 ție astăzi, Ca nu cîndai, mîncînd și săturîndu-
 du-te, și case bune zidind și lăcuind întru eale,
 13 Și boii tăi și oile tale înmulțindu-se ție, argin-
 tul și aurul înmulțindu-se ție și toate cîte-s la
 14 tine înmulțindu-să ție, Te vei înălța cu
 inima ta și vei uita pre Domnul Dumnezăul
 tău, Cea ce te-au scos den pămîntul Eghipe-
 15 tului, den casa robiei, Cea ce te-au adus
 pren pustiiul cel mare și înfricoșatul, acela
 unde șarpi mușcînd, și scorpîi, și seate, unde
 nu era apă, Cea ce ț-au scos ție den piatră
 16 colțurată izvor de apă, Cea ce te-au hrănit
 cu mană în pustiiu, care n-ai știut tu și n-au
 știut părinții tăi, pentru ca să te chinuiască și
 să te ispitească, să-ți facă ție bine la ceale de
 17 apoi ale tale. Și să nu zici întru inima ta:
 ‘Virtutea mea și tăria mîinii meale mi-au făcut
 18 mie putearea cea mare aceasta’. Și vei
 pomeni pre Domnul Dumnezăul tău, că El dă
 ție putere ca să faci vîrtute și pentru ca să
 întărească făgăduința Lui, care au jurat părin-
 19 ților tăi, ca astăzi. Și va fi de vei uita cu
 uitarea pre Domnul Dumnezăul tău și vei
 merge pre urma altor dumnăzăi și vei sluji
 lor și te vei închina lor, mărturisescu voao
 20 veți peri; În ce chip și cealealalte limbi cîte
 Domnul Dumnezău piarde de cătră fața
 voastră, așa veți peri, pentru căce n-ați ascu-
 tat glasul Domnului Dumnezăului vostru.

C A P I X

1 **N**scultă, Israil, tu treci astăzi Iordanul
 ca să întri să moștenești limbi mari
 și tari mai vîrtos decît voi, cetăți
 2 mari și cu zidiuri pînă în ceriu, Norod
 mare și mult și înalt, feciorii lui
 Enac, pre carii tu știi și tu ai auzit:
 ‘Cine au stătut împotriva feții feciorilor lui
 3 Enac?’ Și vei cunoaște astăzi că Domnul
 Dumnezăul tău, Acesta va merge înain-

tea feții tale, foc topitoriu iaste. Acesta va
 surpa pre ei și Acesta îi va întoarce pre ei de
 cătră fața ta și-i va surpa pre ei și-i va piarde
 pre ei de sîrg, după cum au zis ție Domnul.
 Să nu zici întru inima ta, cînd va piarde Dom- 4
 nul Dumnezăul tău limbile aceastea înaintea
 feții tale, zicînd: ‘Pentru dreptățile meale
 m-au băgat pre mine Domnul să moștenescu
 pămîntul acest bun’, ce pentru păgînatatea
 limbilor acestora Domnul va surpa pre ei de
 cătră fața ta. Nu pentru dreptatea ta, nice 5
 pentru curăția inimii tale tu întri ca să moște-
 nești pămîntul lor, ce pentru păgînatatea și
 fărădeleagea limbilor acestora Domnul va
 surpa pre dînșii den naintea feții tale și
 pentru ca să întărească făgăduința care au
 jurat Domnul părinților voștri, lui Avraam și
 lui Isaac și lui Iacov. Și vei cunoaște astăzi 6
 că nu pentru dreptățile tale Domnul Dumne-
 zăul tău dă ție pămîntul cel bun acesta să-l
 moștenești, căci norod năsilnic la grumaz
 ești. Adu-ți aminte, să nu uiți cîte ai mîniat 7
 pre Domnul Dumnezăul tău în pustie, den
 ziua ce aț ieșit den pămîntul Eghipetului pînă
 aț venit la locul acesta, neascultînd făceați
 ceale cătră Domnul. Și la Horiv aț mîniat 8
 pre Domnul și S-au mîniat Domnul pre voi, să
 surpe pre voi. Suindu-mă eu în munte să 9
 iau leaspezile ceale de piatră, leaspezi de
 făgăduință, care le-au făgăduit Domnul cătră
 voi, și am făcut în munte 40 de zile și 40 de
 nopți, pîine n-am mîncat și apă n-am băut,
 Și mi-au dat Domnul ceale doao leaspezi de 10
 piatră scrise cu deagetul lui Dumnezău și pre
 dînșele să scrisease toate cuvintele care au
 grăit Domnul cătră voi în munte, den mijlocul
 focului, în ziua adunării. Și fu pren 40 de 11
 zile și pren 40 de nopți, au dat Domnul mie
 ceale doao leaspezi de piatră, leaspezile făgă-
 duinții. Și zise Domnul cătră mine: ‘Scoa- 12
 lă-te și te pogoară de pripă de aici, căci au
 făcut fărădeleage norodul tău, pre carii i-ai
 scos de la Eghipet. Au ieșit curînd den calea
 carea am poruncit lor și au făcut lor topire’.
 Și zise Domnul cătră mine, zicînd: ‘Grăit-am 13
 cătră tine o dată și de doao ori, zicînd: ‘Am
 văzut norodul acesta și, iată, nărod năsilnic la
 grumaz iaste. Lasă-Mă să-i surp pre ei și 14
 voi stinge numele lor de desuptul ceriului și
 te voi face pre tine în limbă mare și tare și
 mult mai vîrtos decît aceasta!’. Și întorcîn- 15
 du-mă, m-am pogorît den munte, și mun-
 tele ardea cu foc, și ceale doao leaspezi ale
 mărturiilor – pre amîndoao mîinile meale. Și 16
 văzînd că aț greșit înaintea Domnului Dumne-
 zăului vostru și aț făcut voao singuri vițel topit și
 aț ieșit curînd den calea carea au poruncit Dom-
 nul voao să faceți Și, țîind ceale doao leaspezi, 17

am lepădat pre eale den mînile meale și le-am
 18 zdrobit denaintea voastră. Și m-am rugat
 înaintea Domnului al doilea rînd, ca și întîiu,
 40 de zile și 40 de nopți, pîine n-am mîncat și
 apă n-am băut, pentru toate greșalele voastre
 care le-aș greșit, ca să faceți răul înaintea
 Domnului Dumnezăului vostru, ca să-L
 19 mîniați pre El. Și înfricoșat sînt pentru
 mînie și pentru urgie, căci S-au mîniat Dom-
 nul pre voi, ca să surpe pre voi; și mă ascultă
 Domnul pre mine și întru vreamea aceea.
 20 Și pre Aaron S-au mîniat Domnul foarte, ca
 să-l surpe pre el, și m-am rugat și pentru
 21 Aaron în vreamea aceea. Și păcatul
 vostru carele aș făcut, vițelul, am luat pre el și
 l-am ars de tot pre el cu foc și l-am tăiat pre el
 și l-am măcinat foarte, pînă l-am făcut mărunt
 și s-au făcut ca praful și am aruncat praful la
 22 pîrîl ce pogorîia den munte. Și întru Arde-
 rea și întru Ispitirea și întru Mormînturile
 Pohtii aș mîniat pre Domnul Dumnezăul vos-
 23 tru. Și cînd v-au trimis Domnul de la Cadis
 Varni, zicînd: 'Suiți-vă, moșteniți pămîntul
 carele Eu dau voao', și aș călcat cuvîntul
 Domnului Dumnezăului vostru și n-aș crezut
 24 Lui și n-aș ascultat glasului Lui. Și neascu-
 tînd aș fost ceale de cătră Domnul den ziua
 25 care S-au conoscut voao. Și m-am rugat
 înaintea Domnului 40 de zile și 40 de nopți,
 cîte m-am rugat pentru că au zis Domnul să
 26 vă surpe pre voi, Și m-am rugat cătră
 Dumnezău și am zis: 'Doamne, Doamne,
 Împărate al dumnezeilor, nu surpa norodul
 Tău și moștenirea Ta care ai mîntuit cu vîrtu-
 tea Ta cea mare, pre carii ai scos den pămînt-
 ul Eghipetului cu vîrtutea Ta cea mare și cu
 mîna Ta cea tare și cu brațul Tău cel
 27 naltu. Adu-Ți aminte de Avraam și de Isaac
 și de Iacov, slugile Tale, căroră Te-ai jurat pre
 Tine; și să nu cauți asupra nesilniciei norodu-
 lui acestuia și pre păgînatățile lor și pre greșă-
 28 lele lor, Ca să nu zică cîndai ceia ce lăcuiesc
 pămîntul de unde ai scos pre noi de acolo,
 zicînd: 'Pentru căce n-au putut Domnul să-i
 bage pre dînșii la pămîntul care au zis lor și
 pentru căce i-au urît Domnul pre ei, i-au scos
 pre ei să-i ucigă la pustie'. Și acesta e noro-
 dul Tău și sorțul Tău, pre carii ai scos den
 pămîntul Eghipetului cu vîrtutea Ta cea mare
 și cu brațul Tău cel nalt'.

C A P X

1 **I**ntru aceeaa vreame zise Domnul
 cătră mine: 'Ciopleaște ție doao leas-
 pezi de piatră, ca și ceale dentîiu, și te
 2 suie cătră Mine la munte și vei face ție
 chivot de lemn. Și scrie-voiu pre
 leaspezi cuvintele cîte au fost în leaspezile ceale
 dentîiu care le-ai fărîmat și vei pune pre eale în

chivot'. Și am făcut chivot de lemnu nepu- 3
 tred și am cioplit ceale doao leaspezi de piatră,
 ca și ceale dentîiu, și m-am suit în munte, și
 ceale doao leaspezi - pre amîndoa mînile
 4 meale. Și au scris pre leaspezi, după scri-
 soarea cea dentîiu, ceale zece cuvinte carele
 au grăit Domnul cătră voi în munte, den mijlo-
 cul focului, și au dat pre eale mie Domnul.
 Și întorcîndu-mă, m-am pogorît den munte și 5
 am pus înlăuntru leaspezile, în chivotul carele
 am făcut, și era acolo, după cum mi-au poruncit
 Domnul. Și fiii lui Israil s-au rădicat de la 6
 Viroth fiilor Ioachim Misadai. Acolo au murit
 Aaron și s-au îngropat acolo; și au preoțit
 Eleazar, fiiul lui, pentru dînsul. De acolo 7
 s-au rădicat la Gadgadu, și de la Gadgadu la
 Etevatha, pămîntul pîrîului apelor. Întru 8
 aceeaa vreame au osebit Domnul fealiul lui
 Levi a rădica chivotul făgăduinții Domnului,
 să stea înaintea Domnului a sluji și a să ruga și
 a blagoslovi pre numele Lui pînă în ziua
 9 aceasta. Pentru aceeaa nu iaste leviților
 parte, nice sorțu între frații lor. Domnul
 Dumnezăul, El - sorțul lor, în ce chip au zis
 lor. Și eu am stătut în munte patruzeci de zile 10
 și patruzeci de nopți, și m-au ascultat Domnul
 pre mine și în vreamea aceasta, și n-au vrut
 Domnul să surpe pre voi. Și zise Domnul 11
 cătră mine: 'Pasă, rădică-te înaintea norodu-
 lui acestuia și să între înlăuntru și să moște-
 nească pămîntul carele am jurat părinților lor
 să-l dau lor'. Și acum, Israil, ce Domnul 12
 Dumnezăul tău ceare de la tini? Fără numai
 a te teame de Domnul Dumnezăul tău, să
 mergi în toate căile Lui și să iubești pre El și
 să slujești Domnului Dumnezăului tău den
 toată inima ta și den tot sufletul tău, Să 13
 păzești poruncile Domnului Dumnezăului tău
 și dreptățile Lui cîte eu poruncescu ție astăzi,
 pentru ca să fie ție bine. Iată, Domnului 14
 Dumnezăului tău - ceriul și ceriul ceriului,
 pămîntul și toate cîte sînt întru el; Fără 15
 numai pre părinții voștri au ales Domnul a-i
 iubi pre ei și au ales sementia lor împreună cu
 dînșii, pre voi, decît toate limbile, în ziua
 aceasta. Și veț tăia nesilnicia inimii voastre, și 16
 cerbicea voastră să nu o mai nesilniciț,
 Căce Domnul Dumnezăul vostru, Acesta e 17
 Dumnezăul dumnezăilor și Domnul domni-
 lor, Dumnezăul cel mare și tare și înfricoșat,
 Carele nu aleage față, nice va lua dar, Cela 18
 ce face judecată nemearnecului și săracului și
 văduvei, și iubeaște pre cel nemearnic, să-i dea
 lui pîine și haină. Și să iubiți pre cel nemear- 19
 nic, pentru că nemearnici ați fost în pămîntul
 Eghipetului. De Domnul Dumnezăul tău să te 20
 temi și Lui să slujești și cătră El să te lipești și pre

21 numele Lui să juri. El – fala ta și El Dumne-
zăul tău, Carele au făcut ție ceale mari și ceale
slăvite, acestea carele au văzut ochii
22 tăi. Cu șaptezeci și cinci de suflete s-au
pogorît părinții tăi la Eghipet, iară acum te-au
făcut pre tine Domnul Dumnezeuul tău ca stea-
lele ceriului la mulțime.

C A P X I

1 **S**i să iubești pre Domnul Dumnezeuul
tău și să păzești pazele Lui și dreptă-
țile Lui și poruncile Lui și judecățile
2 Lui, toate zilele. Și veți cunoaște
astăzi căci nu copiii voștri, cîț nu știu,
nici au văzut certarea Domnului Dumnezeuului
tău și măririle Lui și mîna cea tare și brațul cel
3 nalt, Și seamnele Lui și minunele Lui, cîte
au făcut în mijlocul Eghipetului, lui Faraon,
împăratul Eghipetului, și a tot pămîntu lui,
4 Și cîte au făcut puterii eghipteanilor, și carăle
lor și călărimea lor cum au înecat apa Mării
Roșie preste fața lor, gonind ei după urma
voastră, și i-au pierdut pre ei Domnul Dum-
5 nezeu pînă în ziua de astăzi, Și cîte au făcut
voao în pustiu, pînă aț venit la locul acesta,
6 Și cîte au făcut lui Dathan și lui Aviron, fecio-
rilor lui Eliav, feciorul lui Ruvin, pre carii,
deșchizîndu pămîntul gura lui, i-au înghițit
pre ei și pre casele lor și corturile lor și toată a
lor avere ce era cu ei în mijlocul a tot Israi-
7 lul, Pentru că ochii voștri vedea toate fap-
tele Domnului ceale mari, cîte au făcut întru
8 voi astăzi. Și veți păzi toate poruncile Lui,
cîte eu poruncescu voao astăzi, pentru ca să
trăiț și să vă înmulțiț și să întrați și să moș-
teniți pămîntul la carele voi treaceți pre Ior-
9 danul acolo, să moșteniți pre el, Pentru ca
să vă îndalungaț zilele pre pămîntul carele au
jurat Domnul părinților voștri să le dea lor și
semenții lor împreună cu dînșii, pămînt care
10 cură miare și lapte. Pentru că iaste pămîn-
tul carele meargeț voi acolo să-l moșteniți, nu
ca pămîntul Eghipetului iaste, de unde aț ieșit
de acolo, cînd seamănă sămînța și adapă cu
11 picioarele ca o grădină de legumi. Iară
pămîntul carele mergi tu acolo înlăuntru să-l
moștinești, pămînt de munte și cîmpu, den
12 ploaia ceriului va bea apă, Pămînt pre
carele Domnul Dumnezeuul tău îl socoteaște,
pururea ochii Domnului Dumnezeuului tău pres-
te el, de-nceputul anului și pînă în sfîrșitul anu-
13 lui. Iară să veț asculta cu auzul toate porunci-
le cîte eu poruncescu ție astăzi, să iubești pre
Domnul Dumnezeuul tău și să-I slujești Lui den-
14 tru toată inema ta și den tot sufletul tău, Și va
da ploaie pămîntului tău după vreamă, timpuriu
și tîrziu, și-ț vei aduna grîul tău și vinul

tău și untdelemnul tău. Și vei da săturări la 15
țarine dobitoacelor tale; și mîncîndu și sātu-
rîndu-te, ia-te amente pre tine, să nu ți să
lățească inima și veț călca Și veți sluji la alți 16
dumnezei și vă veți închina lor. Și mîniin- 17
du-Se, Să va urgisi Domnul preste voi și va
opri ceriul și nu va fi ploaie și pămîntul roada
lui nu va da și veți peri degrabă den pămîntul
cel bun care Domnul au dat voao. Și veți 18
pune cuvintele acestea la inima voastră și la
sufletul vostru, și le veți lega întru semnu pre
mîna voastră și vor fi neclătite înaintea ochi-
lor voștri. Și veți învăța pre eale pre fecio- 19
rii voștri să le grăiască șazănd în casă și mer-
gînd în cale, și culcîndu-să și sculîndu-să.
Și le veți scrie la stîlpîi ușii caselor voastre și 20
porților voastre, Pentru ca să să înmul- 21
țească zilele voastre și zilele feciorilor voștri
preste pămîntul carele au jurat Domnul
părinților tăi să dea lor ca și zilele ceriului
preste pămînt. Și va fi de veți auzi cu auzul 22
toate poruncile acestea carele eu poruncescu
voao astăzi să le faceți: să iubiț pre Domnul
Dumnezeul vostru, să meargeț întru toate
căile Lui și să vă lipiți de El, Și va scoate 23
Domnul toate limbile acestea de cătră fața
voastră și veți moșteni limbi mari și mai tari,
mai vîrtoase decît voi. Tot locul carele va 24
călca urma piciorului vostru, voao va fi; den
pustiu și den Andilivan și den rîul cel mare,
den Efrath, și pînă la marea cea despre apus
va fi hotarale voastre. Nu va sta nimeni 25
împotriva feații voastre. Și frica voastră și
cutremurul vostru va pune Domnul Dumne-
zeul vostru preste fața a tot pămîntul preste
carele veț călca preste el, în ce chip au grăit
Domnul cătră voi. Iată, eu dau înaintea 26
voastră astăzi blagoslovenii și blestămuri:
Blagosloveniile, de veț auzi poruncile Dom- 27
nului Dumnezeuului vostru, cîte eu poruncescu
voao astăzi, Și blestămurile – de nu veț 28
asculta poruncile Domnului Dumnezăului
vostru, cîte eu poruncescu voao astăzi, și vă
veț rătăci den calea care eu am poruncit voao,
mergînd să slujiți la alți dumnezei, pre carii
nu-i știț. Și va fi cînd te va băga pre tine 29
Domnul Dumnezăul tău la pămîntul care treci
tu acolo să-l moștenești, și vei da blagoslove-
nia pre muntele Garizin și blestămul pre
muntele Gheval. Nu-s, iată, acestea decin- 30
dea de Iordan, denapoia căii apusului soarelui, în
pămîntul Hanaan, cela ce lăcuiaste la apus, țiin-
du-se la Golgol, aproape de stejarul cel nalt?
Pentru că voi treaceți Iordanul, întrînd să 31
moșteniți pămîntul care Domnul Dumnezăul
vostru dă cu sortț toate zilele, și veț moșteni
pre el și veț lăcui într-însul. Și să păziți a 32
face toate poruncile Lui și judecățile Lui care

eu dau înaintea voastră astăzi.

CAP XII

1 **S**i aceste-s poruncile și judecățile
carele veți păzi ca să faceți pre pămîntul care Domnul Dumnezeu părinților voștri dă voao cu sorțu, toate zilele
2 carele voi trăiți pre pămînt: Cu
pierzare să piardeți toate locurile întru care au
slujit acolo limbile bozilor lor pre carii voi
moșteniți de tot, preste munții cei nalți, și pre
3 marginea mării, și supt copaci desu; Și să
săpați de tot capiștile lor și să surpați stîlpii
lor și desigurile lor să le tăiați și cioplitele
dumnezăilor lor să le ardeți de tot cu foc și să
4 piardeți numele lor den locul acela. Să nu
faceți așa Domnului Dumnezeului vostru,
5 Fără numai la locul carele va aleage Domnul
Dumnezeul vostru întru una a cetăților
voastre să numească numele Lui acolo și să
6 cheame, și veți cerca și veți întra acolo, Și
veți aduce acolo arderile ceale de tot ale
voastre și jîrtvele voastre și începăturile
voastre și rugile voastre și ceale de voia
voastră și mărturisirile voastre, ceale dentîu
7 născute den boii voștri și a oilor voastre, Și
veți mîncea acolo înaintea Domnului Dumne-
zăului vostru și vă veți bucura preste toate
unde veți pune mîinile voastre, voi și casele
voastre, după cum te-au blagoslovit Domnul
8 Dumnezeu tău. Să nu faceți acolo toate
cîte voi faceți aici astăzi, fieștecarele ce-i place
9 înaintea lui, Căci n-ați venit pînă acum la
odihnă și la moștenirea carea Domnul Dum-
10 nezăul nostru dă voao. Și veți treace Iord-
nul și veți lăcui pre pămîntul carele Domnul
Dumnezeul nostru va moșteni voao și va
odihni pre voi de cătră toți vrăjmașii voștri
celor dupe împrejur și veți lăcui cu temeiu.
11 Și va fi locul carele va aleage Domnul Dumne-
zăul vostru să să cheame numele Lui acolo,
acolo veți aduce toate cîte eu poruncescu voao
astăzi: arderile ceale de tot ale voastre, și jîrt-
vele voastre, și ceale preste zeciuiialele
voastre, și începăturile mîinilor voastre, și tot
ce e ales den darurile voastre, cîte veți făgădui
12 Domnului Dumnezeului vostru. Și vă veți
bucura înaintea Domnului Dumnezeului
vostru voi, și fiii voștri, și featele voastre, și
slugile voastre, și slujnicele voastre, și levitul
cel de la porțile voastre, căci nu iaste lui parte,
13 nice sorțu împreună cu voi. Ferește-te
pre tine, să nu aduci arderile ceale de tot ale
14 tale în tot locul, oriunde vei vedea, Fără
numai la locul care va aleage Domnul Dumne-
zăul tău pre dînsul întru una den cetățile
tale, acolo vei aduce toate arderile ceale de
tot ale tale și acolo vei face toate cîte eu
15 poruncesc ție astăzi. Fără numai cu toa-

tă pohta ta vei junghea, și vei mîncea carne
după pohta sufletului tău, după blagoslovenia
Domnului Dumnezeului tău, care au dat ție, în
toată cetatea; cel necurat întru tine și cel curat
într-un loc va mîncea pre el, ca o căprioară sau
cerb. Fără numai sîngele să nu mînceați, pre 16
pămînt să-l vărsați ca apa. Nu vei putea să 17
mănînci întru cetățile tale zeciuiiala grîului tău
și a vinului și a untdelemnului tău, ceale den-
tîu născute a boilor tăi și a oilor tale; și toate
rugile, oricîte veți ruga, și mărturisirile
voastre și începăturile mîinilor voastre,
Fără numai înaintea Domnului Dumnezeului 18
tău vei mîncea pre eale, întru locul carele va
aleage Domnul Dumnezeu tău Lui, tu, și
feciorul tău, și fata ta, și sluga ta, și slujnica ta,
și levitul tău, și nemearnicul cel den cetățile
tale, și te vei veseli înaintea Domnului Dum-
nezăului tău preste toate unde vei pune mîna ta.
Ia-te aminte pre tine să nu lași pre levit, toată 19
vreamea cît trăiești pre pămînt. Iară de va 20
lărgi Domnul Dumnezeu tău hotarile tale, în
ce chip au grăit ție, și vei zice: 'Mîncea-voiu
carne!', de va pohti sufletul tău ca să mîncea
carne, întru toată pohta sufletului tău vei
mîncea carne. Iară de va fi locul mai depăr- 21
tat decît tine, pre carele va aleage Domnul
Dumnezeul tău ca să să cheame numele Lui
acolo, și vei junghea den boii tăi și den oile
tale den carele îți va da Domnul Dumnezeu
tău, în ce chip ți-am poruncit ție, și vei mîncea
întru cetățile tale, după pohta sufletului
tău. După cum să mîncă căprioara și cer- 22
bul, așa vei mîncea pre ea; cel curat întru tine, și
cel necurat, într-acela chip va mîncea. Ia-te 23
aminte tare ca să nu mînci sînge, căce sîn-
gele lui - suflet. Nu să va mîncea sufletul cu cărnur-
ile, să nu mînceați pre el, Pre pămînt să 24
vărsați pre el ca pre o apă. Să nu mîncea pre
el, Pentru ca să ți se facă ție bine, și fiilor tăi, 25
în veacu, de vei face bunul și plăcutul înaintea
Domnului Dumnezeului tău. Fără numai 26
sfintele tale, carele se vor face ție, și rugile
tale, luînd, vei veni la locul carele va aleage
Domnul Dumnezeu tău Lui, ca să să cheame
numele Lui acolo, Și vei face arderile ceale 27
de tot ale tale. Cărnurile vei aduce la jîrtăvni-
cul Domnului Dumnezeului tău, iară sîngele
jîrtvelor tale vei turna cătră fundul jîrtăvnicu-
lui Domnului Dumnezeului tău, iară cărnurile
vei mîncea. Păzește-te și ascultă, și vei face 28
toate cuvintele carele eu poruncescu ție
astăzi, pentru ca să ți se facă ție bine, și
fiilor tăi, pînă în veaci, de vei face plă-
cutul și binele înaintea Domnului Dumne-
zăului tău. Iară de va surpa Domnul Dumne- 29
zăul tău limbile, la care mergi tu acolo
ca să moștenești pămîntul lor, de cătră fața

ta și vei moșteni pre dînșii de tot și vei lăcui în
 30 pământul lor, păzește-te pre tine, Să nu
 cerci să urmezi lor, după ce să vor surpa ei
 de cătră fața ta, să nu cerci pre dumnezăii lor,
 zicînd: 'Cum fac limbile aceastea dumnezăi-
 31 lor lor, voi face și eu'. Să nu faci așa Dom-
 nului Dumnezăului tău! Pentru că urîciunile
 carele Domnul le-au urît au făcut dumnezăi-
 lor lor, căce și pre feciorii lor și pre featele
 32 lor le ard de tot cu foc bozilor lor. Tot
 cuvîntul care eu poruncescu ție astăzi, acesta
 să-l păzești să-l faci. Să nu adaogi preste el,
 nice să iai de la dînsul.

C A P X I I I

1 **I**ară de să va scula întru tine proroc au
 visuatoriu de vis și va da ție semnu au
 2 minune, Și va veni semnu au minu-
 nea care au grăit cătră tine, zicînd:
 'Să meargem și să slujim la alți dum-
 3 nezăi, carii nu-i știți!', Să nu ascultați
 cuvintelor prorocului acestuia, au celuia ce
 visuiaște visul acela, căce ispiteaște Domnul
 Dumnezăul vostru pre voi, ca să știe de iubiți
 pre Domnul Dumnezăul vostru dentru toată
 4 inima voastră și den tot sufletul vostru. Pre
 urma Domnului Dumnezăului vostru să
 meargeți și de Dînsul să vă teameți și porun-
 cile Lui să păziți și glasul Lui să-l ascultați și
 Lui să slujiți și cătră Dînsul să vă adao-
 5 geți. Și prorocul acela, au cela ce au visat
 visul acela va muri, căci au grăit a te rătăci pre
 tine de la Domnul Dumnezăul tău, Cela ce
 te-au scos den pământul Eghipetului, Cela ce
 te-au izbăvit pre tine den robie, să te scoață
 pre tine den calea care au poruncit ție Dom-
 nul Dumnezăul tău să mergi întru dînsa. Și să
 6 piardeți răul dentru voi singuri! Iară de te
 va ruga fratele tău despre tată-tău au despre
 maică-ta, au feciorul tău, au fata ta, au
 fămeaia ta ce e în sînul tău, sau priatenul tău,
 cela ce e tocma cu sufletul tău, pre ascunsu
 zicînd: 'Să meargem și să slujim la alți dum-
 nezei, carii n-ai știut tu și părinții tăi',
 7 De cătră dumnezeii limbilor celor de pe
 împrejurul vostru, celor ce să apropie ție au
 celor departe de la tine, de la marginea pămîntu-
 8 lui pînă la marginea pămîntului, Să nu
 voiești împreună cu el și să nu ascuți pre el și
 să nu se milostivească ochiul tău pre el; să nu
 pohtești preste el, nici să acoperi pre el.
 9 Spuindu să spui pentru el, și mîna ta va fi
 preste el dentîiu ca să-l omori pre el, și mîinile
 10 a tot nărodul lasă mai de apoi Și-l vor
 ucide pre el cu pietri și va muri, căci au cercat
 să te osebească pre tine de la Domnul Dum-
 nezăul tău, Cela ce te-au scos pre tine den
 11 pământul Eghipetului, den casa robiei. Și
 tot Israilul, auzindu, să va teame și nū vor
 adaoge să mai facă după cuvîntul acēs-

ta cel rău întru voi. Iară de vei auzi întru 12
 una den cetăți, carele Domnul Dumnezăul tău
 dă ție să lăcuiești tu acolo, zicîndu: 'Ieșit-au 13
 oameni fără de leage dentru voi și au osebit
 pre toți ceia ce lăcuiescu cetatea lor, zicînd: 'Să
 meargem și să slujim la alți dumnezei, carii
 n-aș știut', Și vei cerca, și vei întreba, și vei 14
 cerceta foarte și, iată, adevărat ales - cuvîntul, să
 face scîrba aceasta întru voi, Ucigîndu să 15
 ucizi pre toț ceia ce lăcuiescu întru cetatea
 aceea cu ucidere de sabie; cu anathema vei
 anathimisi pre ea și toate cîte-s într-însa. Și 16
 toate prăzile ei vei aduna la ieșirile ei și vei
 arde cetatea cu foc, și toate prăzile ei, cu totul,
 înaintea Domnului Dumnezeului tău; și va fi
 nelăcuită în veaci, nu să va mai zidi de
 iznoavă. Nu să va lipi nemica de anathema 17
 întru mîna ta, pentru ca să Se întoarcă Dom-
 nul den mînia urgii Lui și va da ție milă și te
 va milui și te va înmulți, în ce chip au grăit ție
 Domnul și în ce chip au jurat Domnul părinți-
 lor tăi, De veț asculta glasul Domnului 18
 Dumnezeului tău, să păzești toate poruncile
 Lui cîte eu poruncescu ție astăzi, să faci cel
 bun și cel plăcut înaintea Domnului Dumne-
 zeului tău.

C A P X I V

1 **R**ii sînteț Domnului Dumnezeului
 vostru. Să nu vă curățiț, să nu puneți
 pleșuvitură întru mijlocul ochilor
 voștri pre mort, Căci nărodu sfînt 2
 ești Domnului Dumnezeului tău și
 pre tine te-au ales Domnul Dumnezeul tău să
 fii Lui nărod avut dentru toate limbile cîte-s
 pre fața pămîntului. Să nu mîncaț toată 3
 scîrba. Aceaste dobitoace să mîncaț: vițel den 4
 boi și miel den oi și țap den capre, Cerbu și 5
 căprioară și bivol și țap sălbatic și inorodul și
 zîmbrul și cămilopardos. Tot dobitocul ce-i 6
 e copita spintecată și unghiaște unghi de doao
 gemănări și scoate rumăgătură, întru dobi-
 toace, aceastea să mîncaț. Și aceastea să nu 7
 mîncaț, dentru ceale ce scot rumăgală și
 dentru ceale ce îngemenează copita și
 unghiaște unghia: cămila, și iepurile, și ari-
 ciul, căci scot rumăgătură aceastea și copita
 nu îngemenează; necurate sînt voao. Și 8
 mascurul, căci îngemenează copita acesta și
 unghiaște unghia de copită, și acesta rumăgă-
 tură nu rumăgă, necurat e acesta voao; den
 cărnurile lui să nu mîncați și de mortăciunile lor
 să nu vă atingeț. Și aceastea-s care veț mînca 9
 dentru toate cîte-s întru ape: toate cîte-s la eale
 aripi și solzi veț mînca, Și toate cîte nu-s la 10
 eale aripi și solzi să nu mîncaț; necurate vor fi
 acealea voao. Toată pasărea curată veți mîn- 11
 ca. Și dentr-aceastea să nu mîncaț den eale: 12

13 vulturul și gripsorul, și vulturul de mare, Și
 14 ghipa, și caia și ceale ce să asemănă lui, Și
 15 tot corbul și aseamenile lui, Și struțul, și
 ciuhul, și babița, și coruiul și cei aseamene
 16/17 lui, Și erodion, și lebădă, și stîrcu, Și
 18 hăreți, și păun, și lipitoarea, Și barza, și
 soiumul și cîte-i samănă lui, și pupăza, și lilia-
 19 cul. Toate tîrîtoarele pasărilor, necurate
 acestea sînt voao; să nu mîncați dentru
 20 eale. Toată zburătoarea curată să mîn-
 21 cați. Și toată mortăciunea să nu mîncați;
 celui nemearnic ce e în cetățile tale să va da și
 va mînca, sau vei da celui striin, căce norod
 sînt ești Domnului Dumnezăului tău. Să nu
 22 fierbi miel cu laptele maicii lui. A zecea să
 zăciuiesti den toată roada săminții tale,
 23 sămința țarenii tale, den an în an. Și vei
 mînca pre ea înaintea Domnului Dumnezău-
 lui tău, în locul carele va aleage Domnul Dum-
 nezăul tău să să cheame numele Lui acolo; vei
 aduce ceale preste zecile grîului tău, și ale
 vinului tău, și ale untdelemnului tău, și ceale
 dentfiu născute ale boilor tăi și ale oilor tale,
 pentru ca să te înveți a te teame de Domnul
 24 Dumnezăul tău în toate zilele. Iară de va fi
 departe drumul de la tine și nu vei putea să
 duci pre eale, căce departe e de tine locul care
 va aleage Domnul Dumnezăul tău ca să să
 cheame numele Lui acolo, căce te-au blagos-
 25 lovit pre tine Domnul Dumnezăul tău, Și le
 vei vinde pre eale pe argint, și vei lua argintul
 în mîinile tale și vei merge la locul carele va
 aleage Domnul Dumnezăul tău pre dînsul;
 26 Și vei da argintul preste tot carele va pohti
 sufletul tău, pre boi sau pre oi, sau pre vin sau
 pre rachiu, sau pre tot ce va pohti sufletul tău,
 și vei mînca acolo înaintea Domnului Dumne-
 27 zăului tău și te vei veseli tu și casa ta Și
 levitul cel den cetățile tale, căce nu iaste lui
 28 parte, nice sorțu împreună cu tine. După
 trei ani să scoți tot preste zece a roadelor tale
 întru anul acela și vei pune pre el în cetățile
 29 tale. Și va întra levitul, căce nu iaste lui
 parte, nice sorțu împreună cu tine, și cel
 nemearnic, și cel sărac, și văduva cea den ce-
 tățile tale, și vor mînca și să vor sătura, pentru
 ca să te blagoslovească Domnul Dumnezăul tău
 preste toate faptele tale carele vei face.

CAP XV

1 **L**ren șapte ani vei face slobozire. Și
 2 așa e porunca slobozirii: Lăsa-vei
 toată datoria ta care ți-e datoriu
 aproapele tău; și fratelui tău să nu
 ceri, căce s-au chemat iertare
 3 Domnului Dumnezăului tău. Celui striin
 să ceri cîte vor fi ale tale la el, iară fratelui
 4 tău iertare să faci datoriei tale. Căce

nu iaste întru tine lipsit, pentru cuvîntul
 acesta blagoslovindu-te te va blagoslovi Dom-
 nul Dumnezeul tău în pămîntul care Domnul
 Dumnezăul tău dă ție cu sorțu, ca să-l moște-
 5 nești de tot. Iară de veți asculta cu auzul
 glasul Domnului Dumnezăului vostru, să
 păziți și să faceți toate poruncile acestea Cîte 6
 eu poruncescu ție astăzi, căce Domnul Dum- 6
 nezăul tău te-au blagoslovit pre tine, în ce
 chip au grăit ție, și vei împrumuta la limbi
 multe, iară tu nu te vei împrumuta; și vei stă-
 pîni tu a limbi multe, iară ție nu-ț vor
 stăpîni. Iară de să va face ție frate lipsit, 7
 dentru frații tăi, întru una den cetăți, în
 pămîntul carele Domnul Dumnezăul tău dă
 ție, să nu întorci inima ta, nice să strîngi mîna
 ta de cătră fratele tău cel lipsit. Deșchizînd 8
 să deșchizi mîinile tale lui și împrumutînd să
 împrumuți pre el oricît îi va trebui și întru cît
 să va lipsi. Ia-te aminte pre tine, să nu să 9
 facă cuvînt ascunsu în inima ta, fărădeleage
 zicînd: 'Apropii-se anul al șaptelea, anul ier-
 tării!' Și va ficleni ochiul tău pre fratele tău
 cel lipsit și nu vei da lui și va striga asupra ta
 cătră Domnul și va fi întru tine greșală mare.
 Dînd să-i dai lui și împrumutîndu să împru- 10
 mutezi pre el oricîtu-i va trebui de la tine și să
 nu te mîhnești în inima ta, dîndu-i tu lui,
 pentru că pentru acest cuvînt te va blagoslovi
 Domnul Dumnezăul tău întru toate faptele
 tale și întru toate, oriunde vei pune mîna
 ta. Pentru că nu va lipsi lipsit de la pămîn- 11
 tul tău, drept aceea eu ție poruncescu cuvîntul
 acesta, zicînd: Deșchizînd să deșchizi
 mîna ta fratelui tău celui sărac și celui lipsit de
 spre pămîntul tău. Iară de să va vinde ție 12
 fratele tău, jîdovul au jîdovcă, sluji-va ție șase
 ani, și-n al șaptelea trimite-l-vei pre el slobod
 de la tine. Și cîndu-l vei trimite pre el slo- 13
 bod de la tine, să nu trimiți pre el deșărt;
 cu chelșug să-l chelșuguiesti pre el den oile
 tale și den grîul tău și den teascul tău. După 14
 cum te-au blagoslovit Domnul Dumnezăul tău
 vei da lui. Și-ț vei aduce aminte că rob ai 15
 fost în pămîntul Eghipetului și te-au mîntuit
 Dumnezăul tău de acolo; pentru aceea eu
 poruncescu ție să faci cuvîntul acesta. Iară 16
 de va zice cătră tine: 'Nu voiu ieși de la tine'
 - căci au iubit pre tine și casa ta, căci bine iaste
 lîngă tine -, Vei lua undreaua și vei găuri 17
 ureachea lui cătră ușă la stîlpul ușii și va fi ție
 rob în veaci; și la slujnica ta într-acesta chip
 vei face. Nu nesîlnic va fi înaintea ta, trimi- 18
 țîndu-să ei slobozii de la tine, căci pre an sim-
 brie de năimit au slujit ție șase ani. Și te va bla-
 goslovi pre tine Domnul Dumnezăul tău în-

19 tru toate cîte vei face. Tot dentîiu născutul
carele să va naște în vacile tale și în oile tale,
ceale de parte bărbătească le vei sfinți Dom-
nului Dumnezăului tău. Să nu lucrezi întru cel
dentîiu născut vițelul tău și să nu tunzi cel
20 dentîiu născut al oilor tale. Înaintea Dom-
nului Dumnezăului tău vei mînca pre el, den
an în an, la locul care va aleage Domnul Dum-
21 nezăul tău, tu și casa ta. Iară de va fi
întru el prihană, șchiop au orb, au toată hula
rea, să nu o pui Domnului Dumnezăului
22 tău. Întru cetățile tale vei mînca pre el; cel
necurat întru tine și cel curat într-acesta chip
23 va mînca, ca o căprioară au cerbu. Fără
numai sîngele să nu mănînci, pre pămînt să-l
verși pre el ca apa.

C A P X V I

1 **L**ăzește luna noao și vei face Paște
Domnului Dumnezăului tău, căci
întru lună noao ai ieșit den pămîntul
2 Eghiptului, noaptea. Și vei jun-
ghea paștile Domnului Dumnezăului
tău, oi și boi, în locul unde va aleage Domnul
Dumnezăul tău pre el să să cheame numele
3 Lui acolo. Să nu mănînci pre el dospit;
șapte zile să mănînci pre el azime, pîine de
chinuire, căci cu sîrguială ați ieșit den Eghipt,
noaptea, pentru ca să vă aduceți aminte de
4 ziua ieșirei voastre den pămîntul Eghiptului,
toate zilele vieții voastre. Să nu să ivească
ție aluat în toate hotarale tale șapte zile și să
nu doarmă den cărnurile carele veți junghea
5 sara, în ziua cea dentîiu, pînă dimineața. Nu
vei putea să junghei pasca întru nice una den
cetățile tale carele Domnul Dumnezăul tău dă
6 ție, Fără numai la locul care va aleage
Domnul Dumnezăul tău să să cheame numele
Lui acolo; acolo vei junghea paștile, sara, de
cătră apusul soarelui, în vreamea carea ai
7 ieșit den pămîntul Eghiptului. Și vei
fiarbe și vei frige și vei mînca în locul carele
va aleage Domnul Dumnezăul tău pre el, și te
vei întoarce dimineața și vei merge la casele
8 tale. Șase zile vei mînca azime, iară în ziua
a șaptea, ieșirea, praznic Domnului Dumne-
zăului tău; să nu faci întru ea tot lucrul, afară
9 den cîte să vor face sufletului. Șapte săptă-
mîni întregi să numeri ție; începînd seacerea,
pre secerat, vei înceape a număra șapte săp-
10 tămîni. Și vei face praznic de săptămîni
Domnului Dumnezăului tău, precum mîna ta
poate, cîte va da ție, în ce chip te-au blagoslo-
11 vit Domnul Dumnezăul tău. Și te vei bucura
înaintea Domnului Dumnezăului tău, tu și fecio-
rul tău, și fata ta, și sluga ta, și slujnica ta, și le-
vitul cela ce e în cetățile tale, și cel nemearnic, și
cel sărac, și văduva ceaea ce iaste întru voi, în lo-
cul care va aleage Domnul Dumnezăul tău pre
12 dînsul să să cheame numele Lui acolo. Și-ț

vei aduce aminte că rob ai fost în pămîntul
Eghiptului și vei păzi și vei face poruncile
aceastea. Praznic colibilor să faci ție 7 zile, 13
după ce vei aduna den aria ta și den teascul
tău. Și te vei bucura pe praznecul tău, tu și 14
feciorul tău, și fata ta, sluga ta și slujnica ta, și
levitul, și nemearnicul, și săracul, și văduva
ceaea ce iaste în cetățile tale. Șapte zile să 15
prăznuiești Domnului Dumnezăului tău în
locul carele va aleage Domnul Dumnezăul tău
pre el a să chema acolo numele Lui; iară de te
va blagoslovi Domnul Dumnezăul tău întru
toate sămănăturile tale și în tot faptul mîinilor
tale, și vei fi veselindu-te. Trei vremi ale 16
anului să va ivi toată partea bărbătească a ta
înaintea Domnului Dumnezăului tău în locul
carele va aleage Domnul Dumnezăul tău:
întru praznecul azimelor, și în sărbătoarea
săptămînilor, și în praznecul făcutului colibi-
lor. Să nu te ivești înaintea Domnului Dum-
nezăului tău deșert; Fiecarele – după 17
putearea mîinilor voastre, după blagoslove-
nia Domnului Dumnezăului tău care au dat ție.
Judecătoriu și aducătoriu de cărți vei pune ție 18
întru toate cetățile tale care Domnul Dumne-
zăul tău dă ție, după fealiuri, și vor judeca
nărodul judecată direaptă, nu vor abate jude-
cata, Nici vor cunoaște față, nici vor lua 19
daruri, pentru că darurile orbescu ochii înțe-
leptilor și rîdică cuvintele direpților. Pre 20
direptul cu dreptatea să gonești, pentru ca să
trăiț și, întrînd înlăuntru, să moșteniț pămîn-
tul care Domnul Dumnezăul tău dă ție. Să 21
nu sădești ție desis, tot lemnul, lîngă jîrtăvnicul
Domnului Dumnezăului tău, să nu faci ție.
Să nu întărești ție stîlp care au urît Domnul 22
Dumnezeul tău.

C A P X V I I

1 **S**ă nu aduci Domnului Dumnezăului
tău vițel au oaie la carele iaste hulă
întru dînsă, tot cuvîntul rău, căce
scîrbă Domnului Dumnezăului tău
2 iaste. Iară de se va afla întru tine,
întru una den cetățile tale den carele Domnul
Dumnezăul tău dă ție, bărbat au fămeaie
carele va face rău înaintea Domnului Dumne-
zăului tău, să treacă făgăduința Lui Și, 3
mergînd, vor sluji la alți dumnezăi și să vor
închina lor, soarelui au lunii, sau la tot ceale
dentru podoaba ceriului, carele nu și-am
poruncit ție, Și va spune ție și vei cerca 4
foarte și, iată, adevărat s-au făcut cuvîntul,
s-au făcut scîrba aceasta întru Izrail, Și vei 5
scoate pre omul acela sau pre muiarea ceaea
care au făcut acest lucru rău pre poartă și
veț ucide pre ei cu pietri și vor muri. Pre 6
doao mărturii au pre trei va muri; cela ce
moare nu va muri pre o mărturie. Și mîna 7

C A P X V I I I

mărturiilor va fi preste el dentîiu să-l omoare pre el, și mîna a tot nărodului la cea de apoi. Și veț rîdica pre cel rău dentru voi singuri.

8 Iară se va slăbi de la tine cuvînt la judecată între mijlocul sîngelui sîngelui, și întru mijlocul judecătii judecătii, și întru pipăirea pipăirii, și întru pricea pricii, cuvinte de judecat întru cetățile tale, și, sculîndu-te, să te sui la locul carele va aleage Domnul Dumnezăul tău ca să

9 să cheame numele Lui acolo, Și vei merge cătră preoți leviții, și cătră judecători carele va fi în zilele acealea și, cercînd, vor spune

10 judecata ție. Și vei face după cuvîntul carele ți vor spune ție ceia den locul care va aleage Domnul Dumnezăul tău ca să să cheame numele Lui acolo; și să păzești foarte să faci după toate cîte ți să vor tocmi

11 ție. După leage și după judecata care vor spune ție vei face; să nu te abați de la cuvîntul carele ți vor spune în direapta au în

12 stînga. Și omul carele va face întru semeție, ca să nu asculte pe preotul cela ce stă a sluji pre numele Domnului Dumnezăului tău sau pre judecătorul carele va fi în zilele acealea, și va muri omul acela și vei scoate pre cel

13 rău den Israil. Și tot norodul, auzind, să va

14 spămînta și nu va mai păgîni. Iară de vei întra în pămîntul carele Domnul Dumnezăul tău dă ție cu sorțu și vei moșteni pre dînsul de tot și vei lăcui preste el și vei zice: „Pune-voiu preste mine boiaren, ca și cealealalte limbi,

15 ceale de pemprejurul mieu“, Puind să puiu preste tine boiarin pre carele va aleage Domnul Dumnezăul tău pre dînsul, dentru frații tăi vei pune preste tine boiarin; nu vei putea să pui preste tine om strein boiarin,

16 căce nu-ți iaste frate. Însă să nu înmulțească luiș caii, nice să nu întoarcă pre norodu la Eghipet, pentru ca să nu-ș înmulțească lui caii; și Domnul zise voao: „Să nu vă mai adaogeți să vă mai întoarceți întru calea aceasta“.

17 Și să nu înmulțească luiș fâmei, pentru ca să nu să premenească inima lui; și argint și aur

18 să nu-ș înmulțească lui foarte. Și va fi cînd va șădea pre scaunul domniei lui și-ș va scrie lui aceasta a doao leage întru carte de la preoții leviții,

19 Și va fi cu el și va ceti întru ea toate zilele vieții lui, pentru ca să să înveațe a să teame de Domnul Dumnezăul lui, să păzească toate poruncile aceastea și direptățile aceastea

20 ca să le facă, Pentru ca să nu să înalțe inima lui de cătră frații lui, pentru ca să nu iasă den porunci în direapta au în stînga, pentru ca să fie îndelungat de ani pre domnia lui, el și

fiii lui împreună cu el,

întru fiii lui

Israil.

Nu va fi preoților leviților la tot fealiul 1 parte, nice sorțu cu Israil; aducerile Domnului – sorțul lor, vor mîncă pre eale. Iară sorțu nu va fi lui întru 2 frații lui; Domnul – El sorțu lui, în ce chip au zis lui. Și aceasta e judecata preoților: 3 ceale de la norodu, de cătră ceia ce jîrtvuiescu jîrtvele, ori vițel, ori oaie, și vei da brațul preotului, și falcile, și ventrele. Și 4 începăturile vinului tău și grîului tău și untdelemnului tău și începătura tunderii oilor tale vei da lui, Pentru că pre el au ales Domnul 5 Dumnezăul tău, den toate fealiurile tale, a starea înaintea Domnului Dumnezăului tău, ca să slujască și să blagoslovească pre numele Domnului, el și fiii lui, în toate zilele. Iară 6 de va veni levitul dentru una den cetățile voastre, dentru toți fiii lui Israil, unde el nemerniceaște după cum pohteaste sufletul lui, la locul carele va aleage Domnul, Și va 7 sluji cu numele Domnului Dumnezăului lui ca și toți frații lui leviții, ceia ce stau acolo înaintea Domnului, Parte împărțită va mîncă, 8 afară den vînzarea cea de moșie. Iară de 9 vei întra în pămîntul carele Domnul Dumnezăul tău dă ție, să nu te înveți a face după urciunile limbilor acelora. Să nu să afle întru 10 tine curățindu pre fiiul lui sau pre fata lui cu foc, vrăjind vrajă și descîntînd și vrăjind fermăcători, Cîntîndu vrajă, grăind den pîn- 11 tice și căutînd în seamne și întrebînd morții, Pentru că iaste scîrbă Domnului 12 Dumnezăului tău tot carele face aceastea; că pentru scîrbele aceastea Domnul Dumnezăul tău va surpa pre ei de cătră fața ta. De- 13 săvîrșit să fii înaintea Domnului Dumnezăului tău, Pentru că limbile aceastea pre carele 14 tu moștenești de tot pe dînsii, aceștea vrăji și descîntece vor auzi, iară ție nu așa ți-au dat Domnul Dumnezăul tău. Prorocu dentru 15 frații tăi ca mine va rîdica ție Domnul Dumnezăul tău; de dînsul să ascultați după toate Cîte 16 ai cerșut de la Domnul Dumnezăul tău la Horiv, în ziua adunării, zicînd: ‘Nu vom adaoge a auzi glasul Domnului Dumnezeului nostru și focul acest mare nu-l vom mai vedea, nici vom muri’. Și zise Domnul 17 cătră mine: ‘Dirept, toate cîte au grăit. 18 Proroc voiu scula lor den mijlocul fraților lor, ca și tine, și voiu da cuvîntul Mieiu în rostul lui și va grăi lor după cum voiu porunci lui. Și 19 omul acela care nu va asculta cuvîntul lui, cîte va grăi prorocul pre numele Mieiu, Eu voiu izbîndi dentru dînsul. Fără numai prorocul 20 carele va păgîni să grăiască pre numele Mieiu cuvîntu carele n-am poruncit lui să grăiască

și câte va grăi pre numele altor dumnezei, va
 21 muri prorocul acela'. Iară de vei zice întru
 inima ta: 'Cum vom cunoaște cuvîntul carele
 22 au grăit Domnul?', Cîte va grăi prorocul
 pre numele Domnului, și nu se va face cuvîntul
 și nu să va tîmpla cuvîntul acesta carele
 n-au grăit Domnul; întru păgînatate au grăit
 prorocul acela; să nu vă țineț de dînsul.

C A P X I X

1 **I**ară de va piarde Domnul Dumnezeuul
 tău limbile care Dumnezeuul tău dă ție
 pămîntul lor și vei moșteni pre dîșii
 de tot și vei lăcui întru cetățile lor și
 2 în casele lor, Trei cetăț vei osebi
 ție în mijlocul pămîntului tău carele Domnul
 3 Dumnezeuul tău dă ție. Socoteaște tu calea
 și vei împărți în trei părți hotarale pămîntului
 tău pre carele împarte ție de tot Domnul
 Dumnezeuul tău. Și va fi acolo scăpare la tot
 4 ucigașul. Și aceasta va fi porunca ucigașu-
 lui carele va fugi acolo și va trăi: carele va
 ucide pre aproapele său fără de voie și acesta
 neurînd pre el mai nainte de ieri și mai nainte
 5 de alaltaieri, Și cine va intra împreună cu
 aproapele său la codru să adune leamne și să
 va lovi mîna lui cu toporul celuia ce taie lem-
 nul și, căzîndu fierul den lemn, să va nemeri
 pre cela de aproapele lui și va muri, acesta va
 fugi la una den cetățile acestea și va
 6 trăi, Pentru ca să nu gonească cela ce e
 rudă sîngelui pre urmă celuia ce au omorît,
 căci s-au înfierbîntat cu inema lui, și-l va
 ajunge pre el, de va fi mai îndelungată calea
 lui, și-i va omorî sufletul lui și va muri, și aces-
 tuia nu-i e judecată de moarte, căci nu-l urîia
 pre dînsul mai nainte de ieri și de alal-
 7 taieri. Pentru aceea eu ție poruncescu
 cuvîntul acesta, zicîndu: 'Trei cetăți să osi-
 8 bești ție'. Iară de va lărgi Domnul Dumne-
 zeul tău hotarale tale, în ce chip S-au jurat
 părinților tăi, și-ț va da Domnul tot pămîntul
 9 carele au zis să dea părinților tăi, De vei
 asculta să faci toate poruncile acestea cîte eu
 poruncescu ție astăzi, să iubești pre Domnul
 Dumnezeuul tău, să mergi întru toate căile Lui
 în toate zilele, și vei adaoge ție încă trei cetăți
 10 cătră aceste trei, Și nu să va vărsa sînge
 nevinovat în pămîntul tău carele Domnul
 Dumnezeuul tău dă ție cu sorțu, și nu va fi întru
 11 tine vinovat de sînge. Iară de va fi întru
 tine om urîndu pre aproapele său și va pîndi
 pre dînsul, și să va rădica asupra lui, și-i va
 ucide sufletul lui și va muri, și va fugi la una
 12 den cetățile acestea, Și vor trimite bătrî-
 nimea cetății lui, și vor lua pre el de acolo, și-l
 vor da în mîinile celora ce să rudescu cu sîn-
 13 gile și va muri. Să nu să veaghe ochiul tău
 pre el; și vei curăți sîngele cel nevinovat

întru Israil, pentru ca să fie ție bine. Să nu 14
 muți hotarale aproapeleui tău, care le-au pus
 părinții tăi întru moștenirea ta care te-ai moș-
 tenit pre pămîntul care Domnul Dumnezeuul
 tău dă ție cu sorțu să-l paști. Să nu rămîie o 15
 mărturie să mărturisească asupra omului
 după toată strîmbătatea și după toată greșala
 și după tot păcatul carele va păcătui; pren
 rostul a doao mărturie și pren rostul a treia
 mărturie va sta tot cuvîntul. Iară de va sta 16
 mărturie nedireaptă asupra omului, zicîndu
 asupra lui păgînatate, Și vor sta acei doi 17
 oameni căroră iaste lor pricea înaintea Dom-
 nului și înaintea preoților și înaintea judecă-
 torilor carii vor fi în zilele acealea, Și vor 18
 cerceta judecătorii pre amăruntul și, iată,
 mărturie strîmbă au mărturisit, cu strîmbă-
 tate au stătut împotriva fratelui său, Și să 19
 faceți lui în ce chip au ficlenit a face asupra
 fratelui său și veț rîdica răul dentru voi sin-
 guri. Și cei rămaș, auzind, se vor spămînta 20
 și nu vor mai adaoge a mai face după cuvîntul
 acest rău întru voi. Să nu veaghe ochiul tău 21
 pre el, suflet pentru suflet, ochiu pentru
 ochiu, dinte pentru dinte, mîna pentru mîna,
 picior pentru picior; după cum va da neștine
 hulă aproapeleui său, așa veț da lui.

C A P X X

1 **I**ară de vei ieși la războiu asupra vrăj-
 mașilor tăi și vei vedea cal și călăreț și
 norod mai mult decît tine, să nu te
 temi de ei, căci Domnul Dumnezeuul
 tău - cu tine, Cela ce te-au suit pre
 tine den pămîntul Eghipetului. Și va fi cînd 2
 te vei apropia la războiu și, apropiindu-se
 preotul, va grăi norodului și va zice cătră ei:
 'Ascultă, Izraile, voi mergeți astăzi la războiu 3
 asupra vrăjmașilor voștri! Nu să slăbească
 inima voastră, nu vă teameț, nici vă înfrîngeți,
 nici vă abateț de cătră fața lor, Căci Dom- 4
 nul Dumnezăul vostru, Cela ce merge înain-
 tea voastră împreună cu voi, va bate
 împreună cu voi pre vrăjmașii voștri și va
 mîntui pre voi'. Și vor grăi cărturarii cătră 5
 nărod, zicînd: 'Carele e omul ce au zidit casă
 noao și nu o au înnoit? Meargă și întoarcă-se
 la casa lui, să nu moară la războiu, și alt om va
 înnoi pre dînsa. Și carele e omul care au sădit 6
 vie și nu s-au bucurat dentr-însa? Meargă și
 să întoarcă la casa lui, să nu moară în războiu,
 și alt om se va bucura dentr-însa. Și carele 7
 e omul care s-au logodit cu muiare și n-au
 luat-o pre dînsa? Meargă de se întoarcă la
 casa lui, să nu moară la războiu, și alt om o
 va lua pre dînsa'. Și vor adaoge cărtu- 8
 rarij a grăi cătră nărod și vor zice: 'Carele
 e omul cel ce să spămîntează și fricos la

inimă? Meargă și să întoarcă la casa lui, pentru ca să nu înfricoșeze inima fratelui său ca și a lui'. Și va fi când vor înceta cărturarii grăind cătră norod, și vor pune boiarii oștii înainte-povățuitori norodului. Iară de te vei apropia lângă cetate să o bați, și să-i chemi pre ei cu pace. De vor răspunde ție cu pace și vor deschide ție, va fi tot nărodul cei ce s-au aflat în cetate vor fi birnici și supuși. Iară de nu vor asculta pre tine și vor face cătră tine războiu, vei ședeă prejur dînsa. Și o va da Domnul Dumnezeuul tău în mîinile tale și vei ucide toată partea bărbătească dentr-înșă cu ucidere de sabie, Afară den muieri și den marfă și toate dobitoacele și toate cîte vor fi în cetate și toată plinirea vei prăda ție și vei mîncă toată prada vrăjmașilor tăi, den care Domnul Dumnezeuul tău dă ție. Așa vei face toate cetățile ceale ce sînt departe de la tine foarte, carele nu-s den cetățile limbilor acestora. Nice den cetățile aceastea, den carele Domnul Dumnezeuul tău dă ție se moștenești pămîntul lor, să nu prindeț viu dentr-înșii tot ce răsufală, Ce cu anathema să anathemisiț pre ei: pre heteu, și pre amoreu, și pre hana-neu, și pre ferezeu, și pre eveu, și pre ievuseu, și pre ghergheseu, în ce chip au poruncit ție Domnul Dumnezeuul tău, Pentru ca să nu vă înveațe să faceți toate uriciunile lor, cîte au făcut dumnezeilor lor, și veț greși înaintea Domnului Dumnezeuului vostru. Iară de vei ședeă prejur cetate zile mai multe să o bați pentru luarea ei, să nu strici copacii ei să pui preste ei fier; ce dentru dînsul să mănînci, iară pre el să nu-l tai. Au om iaste lemnul cel den țarină, să între de cătră față la șanț? Iară lemnul care știi că nu iaste rodnic de mîncare, acela să-l surpi și să-l tai și să urzești șanț asupra cetății carea face cătră tine războiul, pînă unde se va închina.

C A P X X I

Iară de se va afla om ucis, în pămîntul care Domnul Dumnezeuul tău dă ție să moștenești, căzînd la cîmp și nu știu pre cel ce l-au omorît, Va ieși bătrînimea ta și judecătorii tăi și vor măsura la cetățile ceale de pe împrejurul stîrvului, Și va fi cetatea cea ce să apropie la stîrvu și va lua bătrînimea cetății aceia juncă den boi, carea n-au lucrat și carea n-au tras jug, Și vor pogorî bătrînimea cetății aceia junca la o vale nesîlnică, carea nu s-au lucrat, nice s-au sămănat, și vor tăia vinele juncăi în vale. Și să vor apropia preoții leviții, pentru că pre ei i-au ales Domnul Dumnezeuul tău să stea înaintea Lui și să blagoslovească pre numele Lui, și pre rostul lor va fi toată pricea și toată pipăirea. Și

toată bătrînimea cetății aceia, cei ce să apropie de stîrvu, vor spăla mîinile pre capul juncăi cei cu vinele tăiate în vale și răspunzînd vor zice: 'Mîinile noastre n-au vărsat sîngele acesta și ochii noștri n-au văzut. Milosîrd fii norodului Tău, lui Israil, pre care ai mîntuit den pămîntul Eghiptului, Doamne, pentru ca să nu se facă sînge nevinovat întru norodul Tău, Israil'. Și li se va ierta lor sîngele. Iară tu vei rădica sîngele cel nevinovat dentru voi singuri, de veți face binele și plăcearea înaintea Domnului Dumnezeului tău. Iară de vei ieși la războiu înaintea vrăjmașilor tăi și va da Domnul Dumnezeuul tău pre ei în mîinile tale și vei prăda prada lor, Și vei vedea la pradă muiare frumoasă la față și-ț vei aduce aminte de ea, și o vei lua pre dînsa ție muiare, Și o vei băga înlăuntru, în casa ta, și vei rade capul ei, și vei tăia unghile ei, Și vei lua hainile robii de la dînsa, și va șădea în casa ta, și va plînge pre tată-său și pre mumă-sa o lună de zile; și după aceea, vei intra la ea și te vei lăcui cu ea și va fi ție muiare. Și va fi de nu vei vrea pre dînsa, o vei trimite slobodă, și cu vînzare nu să va vinde pre argint, să nu te leapezi de dînsa, pentru căci o ai smerit. Iară de să vor face la un om doao muieri, una dentr-însele iubită, iară alta dentr-însele urîță, și vor naște lui cea iubită și cea urîță și să va face fecior dentîiu născut acei urîte, Și va fi, întru carea zi va da cu sorțu fiilor lui unealtele lui, nu va putea să facă dentîiu născut pre feciorul cei iubite, trecînd cu vederea fiiul cei urîte, cel dentîiu născut, Ce pre cel dentîiu născut fecior al ceii urîte va cunoaște, să-i dea lui îndoit dentru toate cîte i se vor afla lui, căci acesta iaste începătură fiilor lui și lui să cuvine ceale dentîiu născute. Iară de va fi cuiva fecior neascultătoriu și gîlcivitoriu, neascultînd glasul părintelui său și glasul maicii lui, și ceartă pre el și nu ascultă pre ei, Și, prinzîndu-l părintele lui și maica lui, scoate-l-vor pre el înaintea bătrînimei cetății lui și la poarta locului lui Și vor zice oamenilor cetății lui: 'Fiiul nostru acesta nu ascultă și priceaște și nu ascultă glasul nostru, făcînd zăloage, beți-veaște'. Și-l vor ucide cu pietri oamenii cetății lui și va muri. Și vei rădica pre cel rău dentru voi singuri și ceialalți, auzînd, să vor spămînta. Iară de să va face întru niștine greșală judecată de moarte, și va muri și vei spînzura pre el pre lemnu, Să nu doarmă trupul lui pre lemnu, ce cu îngropare îl veț îngropa în ziua aceea, căci blestemat de Dumnezeuul tău iaste tot spînzuratul pre lemnu, și să nu pîngăriți pămînt-

tul carele Domnul Dumnezeu tãu dã ție cu sorți.

C A P X X I I

1 **N**u, vãzînd vițelul fratelui tãu au oaia lui
 2 rãtãcind pre cale, sã le treci cu vedea-
 rea. Cu întoarcere sã întorci pre eale
 3 fratelui tãu. Iarã de nu se va apro-
 pia fratele tãu cãtrã tine, nice îl vei ști
 4 pre el, le vei aduna în casa ta și va fi împreună
 cu tine pînã le va cerca fratele tãu și le vei da
 5 lui. Așa vei face mãgariului lui și așa vei
 face haina lui și așa vei face dupã toatã pierza-
 rea fratelui tãu, cîte se vor piarde de la el și vei
 6 afla pre eale; nu vei putea sã le treci cu vedea-
 rea. Sã nu treci cu vedea mãgariul fra-
 7 telui tãu sau vițelul lui, fiind cãzut pre cale, sã
 nu-i treci cu vedea; rãdicînd sã rãdici
 8 împreună cu dînsul. Nu vor fi unealte ale
 bãrbatului pre muiare, nice sã sã îmbrace
 bãrbatul cu îmbrãcãminte fãmeiascã, pentru
 cã iaste scîrbã Domnului Dumnezeului tãu tot
 9 fãcînd aceastea. Iarã de vei întimpina cuiub
 de pasãre înaintea obrazului tãu, în cale au
 pre vreun copaciu sau pre pãmînt, cu pasãri
 sau cu oao, și muma clocește pre golași sau
 10 pre oao, sã nu iai pre muma cu fiii. Cu tri-
 mitere sã trimiț pre muma, iarã copiii sã-i iai
 ție, pentru ca sã și sã facã bine ție și sã fii cu
 11 multe zile. Iarã de vei zidi casã noao, sã faci
 cununã casii tale. Și sã nu faci ucidere în casa
 12 ta, de va cãdea cela ce au cãzut de la ea. Sã
 nu sameni via ta de doao feliuri, pentru ca sã
 nu sã sfințeascã roada și sãmînța care o vei
 13 sãmãna împreună cu roada viei tale. Sã nu
 ari cu vițel și cu mãgariu într-un loc. Sã nu
 te îmbraci cu scîrnavã lînã și de in
 14 împreună. Sucite sã faci ție pre ceale patru
 aripi a îmbrãcãmîntilor tale cu carele te vei
 15 îmbrãca întru eale. De va lua neștine
 muiare și va lãcui împreună cu ea și o va urî,
 16 Și va pune preste dînsa cuvinte de vinuît și va
 aduce ei nume rãu și va zice: 'Pre muiarea
 aceasta am luat și, apropiindu-mã de ea, n-am
 17 aflat ei feciorie', Și, luînd tatãl featii și
 muma, vor scoate feciorile featii cãtrã bãtrî-
 18 nime la poartã. Și va zice tatãl featii bãtrî-
 nimei: 'Pre fata mea aceasta am dat omului
 acestuia fãmeaie și, urîndu-o, el pune ei
 19 cuvinte de vinuire, zicînd: 'N-am aflat la
 fata ta feciorie', și aceastea-s fecioriele featii
 meale'. Și vor deschide haina înaintea bãtrîni-
 20 mei cetății aceia. Și va lua bãtrînimea cetății
 aceia pre omul acela și-l vor certa, Și-l vor
 pãgubi pre el cu o sutã de sicile și vor da tatãlui
 fecioarii, pentru cãce au scos nume rãu pre
 fecioarã israilteancã. Și lui va fi fãmeaie, nu
 va putea sã o goneascã pre ea, întru toatã
 vreamea. Iarã de sã va face cu adevãrat

cuvîntul acesta și nu sã va afla feciorie la
 fecioarã, Și vor scoate pre fecioarã la ușãle 21
 casii tãtîni-sãu și o vor ucide pre ea cu pietri
 oamenii cetății și va muri, cãce au fãcut nebu-
 nie întru fiii lui Israil a curvi casa tãtîni-sãu. Și
 vei scoate pre cel rãu dentru voi singuri.
 Iarã de sã va afla om dormind cu muiare care 22
 au lãcuit cu bãrbat, sã-i ucideți pre amîndoi:
 pre omul cel ce doarme cu muiarea și pre
 muiare. Și vei scoate cel rãu dentru Israil.
 Iarã de sã va face fatã fecioarã logoditã cu bãr- 23
 bat, și, aflîndu-o pre ea om în cetate, va dormi
 împreună cu ea, Veț scoate pre amîndoi la 24
 ușa cetății lor și sã vor ucide cu pietri și vor
 omorî pre fecioarã, pentru cãce n-au strigat în
 cetate, și pre om, cãce au smerit muiarea
 aproapelui sãu. Și vei rãdica pre cel rãu
 dentru voi singuri. Iarã de va afla la cîmpu 25
 omul pre fecioarã, pre cea logoditã, și, silindu-o,
 va dormi cu ea, sã ucideți pre omul carele va
 dormi cu ea numai, Iarã fecioarii sã nu-i 26
 faceți nemica. Nu iaste featii greșã de
 moarte, cãce în ce chip sã rãdicã neștine om
 pre aproapele sãu și va ucide sufletul lui, așa
 iaste lucrul acesta. Cãce la țarinã au aflat 27
 pre ea, strigat-au fata cea logoditã, și nu era
 nimeni de a-i ajuta. Iarã de va afla neștine 28
 fata cea fecioarã carea nu iaste logoditã și,
 silindu-o, va dormi împreună cu ea, Și sã 29
 va afla, de va da omul cela ce va dormi cu ea
 tatãlui featii 50 de didrahme de argint, și lui va
 fi muiare, pentru cãce o au smerit; nu va
 putea sã o goneascã preste toatã vreamea.
 Nu va lua omul muiarea tatãlui lui și nu va 30
 descoperi acoperemîntul tatului lui.

C A P X X I I I

Nu va intra famãn scopit la adunarea 1
 Domnului. Nu va intra den curvã 2
 la adunarea Domnului. Nu va intra 3
 înlãuntru amanitean, nici moavitean,
 la adunarea Domnului; și pînã la a
 zeace simenție nu va intra înlãuntru la aduna-
 rea Domnului și pînã în veaci, Pentru cãci 4
 n-au întimpinat ei pre voi cu pîine și cu apã în
 cale, ieșindu voi de la Eghipet, și cãci au nãi-
 mit asupra ta pre Valaam, feciorul lui Veor,
 dentru Mijlocul-rîurilor, sã te bleasteme pre
 tine. Și n-au vrut Domnul Dumnezeul tãu 5
 sã asculte pre Valaam și au învîrtejit Domnul
 Dumnezeul tãu blestemurile în blagoslovenie,
 pentru cãci te-au iubit pre tine Domnul Dum-
 nezeul tãu. Sã nu te închini lor cu pace și 6
 de folos lor, în toate zilele vieții tale, în
 veaci. Sã nu urãști idumeu, cãci fratele tãu 7
 iaste; sã nu urãști eghiptean, cãci nemearnic
 ai fostu în pãmîntul lui: Fii de sã vor face 8
 lor, ruda a treia vor intra la adunarea Domnului.

Iară de vei ieși să te tăbărăști asupra nepria-
 tenilor tăi, și să te păzești de tot cuvîntul
 10 rău. De va fi întru tine om carele nu iaste
 curat, den săblazna lui noaptea, și va ieși
 11 afară den tabără, Și nu va intra în tabără; și
 va fi de cătră seară, va spăla trupul lui cu apă
 12 și, apuindu soarele, va intra în tabără. Și
 loc va fi ție afară den tabără și vei ieși acolo
 13 afară. Și păruș va fi pre brîul tău, și va fi
 cîndu vei șede pre afară, și vei săpa cu el și,
 întorcînd, vei acoperi rușinea ta cu el.
 14 Pentru căci Domnul Dumnezeuul tău umblă
 înlăuntru în tabăra ta să te scoată pre tine și
 să dea pe vrăjmașul tău în mîinile tale înaintea
 feații tale; și va fi tabăra ta sfîntă și nu să va ivi
 întru tine rușinare de lucru, și Să va întoarce
 15 de cătră tine. Să nu dai slugă stăpînului lui,
 carele să va adaoge la tine de la domnul lui.
 16 Împreună cu tine va lăcui întru voi, va lăcui în
 tot locul unde va plăcea lui; să nu-l bîntuiești
 17 pre el. Să nu fie curvă den featele lui Israil
 18 și să nu fie curvind den fiii lui Israil. Să nu
 fie vrăjitoare den featele lui Israil și să nu fie
 vrăjindu-să cătră toată ruga den fiii lui
 19 Israil. Să nu aduci plata curvei, nici schim-
 barea cîinelui, la Casa Domnului Dumnezeu-
 lui tău, cătră toată ruga, pentru că scîrbă sînt
 20 Domnului Dumnezeuului tău amîndoa. Să
 nu cămetezi fratelui tău camătă de argint și
 camătă de bucate și camătă a tot lucrul carele
 21 vei împrumuta. La cel striin să cămătuiești,
 fratelui tău să nu cămătuiești, pentru ca să te
 blagoslovească pre tine Domnul Dumnezeuul
 tău întru toate lucrurile tale pre pămîntul la
 22 carele întri acolo la el să-l moștenești. Iară
 de te vei făgădui rugă Domnului Dumnezeuului
 tău, să nu întîrziezi a o da pre ea, căci cerșind
 va ceare Domnul Dumnezeuul tău de la tine și
 23 va fi întru tine păcat. Iară de nu vei vrea să
 te făgăduiești, nu va fi întru tine păcat.
 24 Ceale ce ies pren buzele tale vei cruța și vei
 face în ce chip te-ai făgăduit Domnului Dum-
 nezeului tău, dare care ai grăit cu rostul tău.
 25 Iară de vei intra la seacerea aproapelui tău și
 vei aduna în mîinile tale spice și seacere, să
 26 nu pui preste secerătura aproapelui tău. Iară
 de vei intra la via aproapelui tău, să mănînci
 struguri cît vei sătura sufletul tău, iară în vas
 să nu pui.

C A P X X I V

1 **I**ară de va lua neștine muiare și va
 lăcui împreună cu dînsa și va fi de
 nu va afla har înaintea lui, căci au
 aflat întru ea lucru grozav, și va scrie
 ei carte de despărțeață și va da în mîi-
 2 nile ei și o va goni den casa lui, Și, mer-

gînd, să va face la alt bărbat, Și o va urî pre 3
 ea bărbatul cel de apoi, și va scrie ei carte de
 despărțeață, și o va da pre mîinile ei, și o va
 scoate den casa lui, sau va muri bărbatul ei cel
 de apoi care o au luat pre ea lui muiare, Nu 4
 va putea bărbatul cel dentîu, care o au scos,
 întorcîndu-să, să ia pre dînsa luiș muiare,
 după ce s-au pîngărit ea, căci scîrbă iaste
 înaintea Domnului Dumnezăului tău; și să nu
 pîngărești pămîntul care Domnul Dumnezăul
 vostru dă voao cu sorțu. De va lua neștine 5
 muiare de curînd, să nu iasă la războiu și să
 nu să puie preste el nice un lucru; nevinovat
 să fie întru casa lui un an, va bucura pre muia-
 rea lui care o au luat. Să nu zălojești moara, 6
 nici pîrpărița morii, căci suflet acesta zălo-
 jaște. Iară de să va prinde om furînd suflet 7
 dentru frații lui, fiii lui Israil, și, silind pre el, îl
 va vinde, muri-va furul acela; și veți rădica
 răul dentru voi singuri. Ia-te aminte pre 8
 tine întru pipăirea stricăciunii și să te păzești
 foarte, să faci după toată legea carea vor
 spune voao preoții leviții, în ce chip am
 poruncit voao să vă păziți să faciți. Adu-ți 9
 aminte cîte au făcut Domnul Dumnezăul tău
 Mariamei la ieșire, mergînd voi afară den
 Eghipet. Iară de va fi datorie întru aproa- 10
 pele tău, datorie ori fieștece, să nu întri în
 casa lui să zălojești zălogul; Afară să stai, și 11
 omul la carele iaste datoria ta, el va scoate
 zălogul ție afară. Iară de va fi omul sărac, 12
 să nu dormi cu zălogul lui; Cu dare să-i dai 13
 lui haina lui la apusul soarelui și va dormi cu
 haina lui și te va blagoslovi, și la tine va fi
 milostenie înaintea Domnului Dumnezăului
 tău. Să nu lipsești simbria săracului și lip- 14
 sitului dentru frații tăi au dentru nemearnici
 den care-s în cetățile tale. Într-aceaeaș zi 15
 să-i dai plata lui, să nu apuie soarele preste el;
 căci sărac iaste și pre dînsa are nădeajde. Și să
 nu strige asupra ta cătră Domnul, și va fi întru
 tine păcat. Nu vor muri părinții pentru 16
 feciori și feciorii nu vor muri pentru părinți;
 fieștecarele cu păcatul său va muri. Să nu 17
 abați judecata nemearnicului și surumanu-
 lui și văduvei, și să nu zălojești haina
 văduvei. Și să-ți aduci aminte că rob ai fost 18
 în pămîntul Eghipetului și te-au mîntuit
 Domnul Dumnezăul tău de acolo; pentru
 aceasta eu ție poruncescu să faci cuvîntul
 acesta. De vei secera seacerea ta întru 19
 țarina ta și vei uita znop în țarina ta, să nu te
 întorci să-l iai; săracului și nemearnicului și
 surumanului și văduvei va fi, pentru ca să te
 blagoslovească Domnul Dumnezăul tău întru
 toate faptele mîinilor tale. Iară de vei 20
 culeage maslinile, să nu te întorci a aduna
 ceale denapoia ta: celui nemearnic și suru-

21 manului și văduvei vor fi. Și de vei culeage
via ta, să nu culegi de iznoavă ceale denapoia
ta: celui sărac și celui nemearnic și suruma-
22 nului și văduvei va fi. Și-ț vei aduce aminte
căci rob ai fost în pământul Eghipetului,
pentru aceasta eu ție poruncescu să faci
cuvîntul acesta.

C A P X X V

1 **F**ără de să va face price întru mijlocul
oamenilor și vor veni la judecată și
vor judeca, și vor îndirepta pre cel
dirept și vor înfrunta pre cel
2 necurat. Și va fi de va fi vreadnic
de bătaie cel ce păgînește, și-l vei șădea
înaintea judecătorilor și-l vor bate înaintea
3 lor. După păgînatatea lui, cu număr, 40 vor
bate pre el și nu vor mai adaoge; iară de vor
mai adaoge a-l bate pre el mai multe decît
aceaste toiage, să va rușina fratele tău înain-
4 tea ta. Să nu legi gura bouului care trieră.
5 Iară de vor lăcui frați într-un loc și va muri
unul dentr-înșii și sămînță nu va fi la el, nu va
fi muiarea celuia ce au murit, afară, la om ce nu
să apropie; fratele bărbatului ei va intra cătră
ea și o va lua luiș muiare și va lăcui împreună
6 cu dînsa. Și va fi copilul carele va naște, să
va așaza dentru numele celuia ce au murit și
7 nu să va stinge numele lui den Israil. Iară
de nu va omul să ia pre muiarea fratelui său,
și să va sui muiarea pre poartă la bătrînime și
va grăi: 'Nu va fratele bărbatului meu să
rădice numele fratelui său întru Israil, n-au
8 vrut fratele bărbatului meu'. Și vor chema
pre el bătrînimea cetății aceia și vor grăi lui
și, stînd, va zice: 'Nu voiu să o iau pre dînsa',
9 Și, viind muiarea fratelui său cătră el înaintea
bătrînimei, și va dezlega o cizmă a lui de la
piciorul lui și va scuipi în obrazul lui și, răs-
punzînd, va grăi: 'Așa vor face omului carele
10 nu va zidi casa fratelui său'. Și să va chema
numele lui întru Izrail: Casa celui ce ș-au dez-
11 legat cizma. Iară de se vor sfădi doi oameni
într-un loc, om cu fratele său, și va veni muia-
rea unuia dentr-înșii să scoată pre bărbatul ei
den mîna celuia ce-l bate și, întinzînd mîna ei,
12 îl va apuca de boasă, Să-i tai mîna ei, să nu
13 ți să veaghe ochiul tău pre ea. Să nu fie în
sacul tău cantariu și cantariu mare au
14 mic. Să nu fie în casa ta măsură și măsură
15 mare și mică. Cantariu adevărat și drept
va fi ție și măsură adevărată și dreaptă va fi
ție, pentru ca să te faci îndelungat de zile pre
pământul carele Domnul Dumnezăul tău dă ție
16 cu sorț; Căci scîrbă Domnului Dumnezău-
lui tău tot cel ce face aceastea, tot cela ce face
17 strîmbătate. Adu-ț aminte cîte au făcut ție
Amalic pre cale, ieșind tu den Eghipet,
18 Cum au stătut împotriva-ți pre cale și au

tăiat ție coada taberii, pre cei ce osteniia
denapoia ta, iară tu flămînzii și osteniiai, și
nu se temu de Dumnezău. Și va fi cînd te va 19
odihni pre tine Domnul Dumnezăul tău de
cătră toți vrăjmașii tăi cei dupe împrejur în
pământul carele Domnul Dumnezăul tău dă ție
cu sorțu ca să-l moștenești de tot, să stingi
numele lui Amalic dentru ceale de supt ceriu;
să nu și uiți.

C A P X X V I

1 **S**i va fi de vei intra în pământul carele 1
Domnul Dumnezăul tău dă ție cu
sorțu ca să-l moștenești de tot și să
lăcuiesti pre el, Și vei lua dentru 2
începătura roadelor pământului tău
carele Domnul Dumnezăul tău dă ție cu sorțu și
vei pune întru coșniță și vei merge la locul
carele va aleage Domnul Dumnezăul tău să
cheame numele Lui acolo. Și vei merge 3
cătră preot carele va fi în zilele acealea și vei
grăi cătră el: 'Mărturisescu astăzi Domnului
Dumnezeului tău căci am intrat la pământul
care au jurat Domnul părinților voștri să dea
voao'. Și va lua preotul coșnița den mîinile 4
tale și o va pune denaintea jîrtăvnicului Dom-
nului Dumnezăului tău. Și vei răspunde și 5
vei zice înaintea Domnului Dumnezăului tău:
'Siria au părăsit tatăl meu și s-au pogorît la
Eghipet; și s-au nemernicit acolo cu număr
puțin și s-au făcut acolo întru limbă mare și
mulțime multă și mare. Și ne-au chinuit 6
pre noi eghipteanii și ne-au smerit și au pus
preste noi lucruri greale. Și am strigat 7
cătră Domnul Dumnezăul părinților noștri și
au ascultat Domnul glasul nostru și au văzut
smerenia noastră și osteneala noastră și chi-
nuirea noastră. Și ne-au scos pre noi Dom- 8
nul de la Eghipet, El, cu vîrtute mare, cu mîna
tare și cu brațul Lui cel nalt și cu vederi mari
și cu seamne și cu minuni. Și ne-au băgat 9
pre noi la locul acesta și ne-au dat noao
pământul acesta, pământ carele cură miare și
lapte. Și acuma, iată, am adus începătura 10
roadelor pământului care mi-ai dat mie,
Doamne, pământ care cură miare și lapte'. Și o
vei lăsa înaintea Domnului Dumnezeului tău,
și te vei închina acolo înaintea Domnului
Dumnezăului tău. Și te vei bucura pentru 11
toate bunătățile care au dat ție Domnul Dum-
nezăul tău, și casii tale, și levitul, și nemearni-
cul carele iaste întru tine. Iară de vei 12
săvîrși a zecui tot ce iaste preste zeace a roa-
delor pământului tău, întru anul al treilea, a
doua preste zeace vei da levitului și nemear-
nicului și surumanului și văduvei, și vor mîncea în
cetățile tale și se vor sătura. Și vei grăi înain- 13
tea Domnului Dumnezăului tău: 'Am curățit cea-
le sfinte den casa mea și le-am dat levitului și

nemearnicului și surumanului și văduvei, după toate poruncile Tale care ai poruncit mie; n-am călcat porunca Ta și nu o am uitat. Și n-am mâncat cu durearea mea dentru eale, n-am rodit dentru eale la necurat, n-am dat dentru eale celui mort, am ascultat glasul Domnului Dumnezeului meu, am făcut după cum mi-ai poruncit mie. Priveaște dentru casa Ta cea sfântă den ceriu și blagosloveaște pre nărodul Tău, pre Israil, și pământul care ai dat lor, în ce chip Te-ai jurat părinților noștri să ne dai noao pământul care cură lapte și miare'. În ziua aceasta au poruncit Domnul Dumnezeul tău ție să faci toate dreptățile acestea și judecățile, și le veți păzi și le veți face dentru toată inema voastră și den tot sufletul vostru. Pre Dumnezeu ai ales astăzi a fi ție Dumnezeu și a merge întru căile Lui și a păzi dreptățile și poruncile și judecățile Lui și a asculta glasul Lui. Și Domnul te-au ales astăzi pre tine să fii Lui nărod avut, în ce chip au zis ție să păzești toate poruncile Lui. Și să fii tu mai sus decît toate limbile care te-au făcut pre tine numit și pofală și slăvit, ca să fii tu nărod sfînt Domnului Dumnezeului tău, în ce chip au grăit“.

C A P X X V I I

1 **S**i porunci Moisi și bătrînimea fiilor lui Israil, zicînd: „Păziți toate poruncile acesteia cîte eu poruncescu voao astăzi. Și va fi întru care zi veți trece Iordanul la pământul care Domnul Dumnezeul tău dă ție cu sorțu, și vei pune ție pietri mari și vei spoi pre dînsele cu spoială. Și vei scrie pre pietri toate cuvintele legii aceștia, deaca veți trece Iordanul, cînd vei intra la pământul care Domnul Dumnezeul tău dă ție, pământ care cură lapte și miare, în ce chip au zis Domnul Dumnezeul părinților tăi ție. Și va fi după ce veți trece Iordanul, veți pune pietrele acesteia care eu poruncescu voao astăzi, în muntele Ghevaal, și le veți spoi cu spoială. Și vei zidi acolo jîrtăvnic Domnului Dumnezeului tău, jîrtăvnic de pietri, să nu pui preste eale fier; Pietri de tot întregi vei zidi jîrtăvnicul Domnului Dumnezeului tău și vei scoate preste el arderile-de-tot Domnului Dumnezeului tău; Și vei jîrtvui jîrtvă de mîntuire și vei mînca și te vei sătura acolo și te vei bucura înaintea Domnului Dumnezeului tău. Și vei scrie pre pietrele acesteia toată legea aceasta aiave foarte“. Și au grăit Moisi și preoții leviții la tot Israilul, zicînd: „Taci și ascultă, Israile, întru ziua aceasta te-ai

făcut întru nărod Domnului Dumnezeului tău și vei asculta glasul Domnului Dumnezeului tău și vei face toate poruncile Lui și dreptățile Lui care eu poruncescu ție astăzi“. Și au poruncit Moisi nărodului în ziua aceea, zicîndu: „Aceștea vor sta a blagoslovi nărodul în muntele Garizin, trecînd Iordanul: Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Iosif și Veniamin; Și aceștea vor sta pre blestem, în muntele Ghevalului: Ruvim, Gad, Asir, Zavulon, Dan și Neftalim. Și răspunzîndu, vor zice leviții la tot Israilul cu glas mare: ‘Blestemat omul carele va face cioplit și vărsat, scîrbă Domnului, lucru de mîini de meșteri și le va pune întru ascuns!’ Și răspunzîndu tot nărodul, va zice: ‘Fie!’ ‘Blestemat cela ce nu cinsteaște pre tată-său au pre mumă-sa!’ Și vor zice tot nărodul: ‘Să fie!’ ‘Blestemat cela ce mută hotarale aproapelui!’ Și vor zice tot nărodul: ‘Să fie!’ ‘Blestemat cela ce rătaștea pre orbu în cale!’ Și vor grăi tot nărodul: ‘Fie!’ ‘Blestemat carele va abate judecata nemearnicului și surumanului și văduvei!’ Și vor grăi tot nărodul: ‘Fie!’ ‘Blestemat cela ce doarme cu muiarea tătîne-său, căci au descoperit acoperirea tatălui său!’ Și vor zice tot nărodul: ‘Fie!’ ‘Blestemat cela ce doarme cu tot dobitocul!’ Și vor zice tot nărodul: ‘Fie!’ ‘Blestemat cela ce doarme cu sor de pe tată-său sau de pe mumă-sa!’ Și vor grăi tot nărodul: ‘Fie!’ ‘Blestemat cela ce doarme cu soacră-sa!’ Și vor zice tot nărodul: ‘Fie!’ ‘Blestemat cela ce bate pre vecinul lui cu ficleşug!’ Și vor zice tot nărodul: ‘Fie!’ ‘Blestemat carele va lua daruri să ucigă suflet a sînge nevinovat!’ Și va zice tot nărodul: ‘Fie!’ ‘Blestemat tot omul carele nu va sta la toate cuvintele legii aceștia ca să le facă!’ Și va grăi tot nărodul: ‘Fie!’

C A P X X V I I I

1 **S**i va fi deaca veți trece Iordanul la pământul carele Domnul Dumnezăul vostru dă voao, de veți auzi cu auzul glasul Domnului Dumnezăului vostru, să păziți și să faceți toate poruncile Lui carele eu poruncescu ție astăzi, și te va da Domnul Dumnezăul tău mai sus decît toate limbile pământului. Și vor veni preste tine toate blagosloveniile acesteia și te vor afla pre tine, de vei auzi cu auzul glasul Domnului Dumnezăului tău: Blagoslovit tu în cetate și blagoslovit tu în țarină. Blagoslovite nașterile pîntecelui tău și roadele pământului tău și cirezile boiler tăi și turmele oilor tale. Blagoslovite jîtnițele tale, rămășițele tale. Blagoslovit tu cînd întri înlăuntru și blagoslovit tu cînd ieși afară. Să-ți dea ție Domnul Dumnezăul tău pre vrăjmașii tăi, ceia ce-ștău împotriva, înfrînți

înaintea feații tale; pre o cale vor ieși cătră tine și pren șapte căi vor fugi de cătră fața ta.

8 Să trimiță Domnul pre tine blagoslovenia întru cămările tale și întru toate unde vei pune mîna ta preste pămîntul carele Domnul

9 Dumnezăul tău dă ție. Să te rădice Domnul Dumnezăul tău Luiș norod sfînt, în ce chip S-au jurat părinților tăi, de vei asculta glasul Domnului Dumnezăului tău și vei merge în

10 căile Lui. Și te vor vedea pre tine toate limbile pămîntului, căce numele Domnului s-au

11 numit pre tine, și să vor teame de tine. Și te va înmulți pre tine Domnul Dumnezăul tău spre bune, spre nașterile pîntecelui tău și spre nașterile dobitoacelor tale și spre roadele pămîntului tău, pre pămîntul tău carele au jurat Domnul părinților tăi să dea ție.

12 Deșchiză Domnul ție comoara Lui cea bună, ceriul să dea ploaie pămîntului tău în vremea lui, să blagoslovească toate faptele mînilor tale; și să împrumutezi la limbi multe, iară tu să nu te împrumutezi; și vei stăpîni tu limbi

13 multe, iară pre tine nu vor stăpîni. Să te puie Domnul Dumnezeul tău întru cap, și nu la coadă, și vei fi atunce deasupra și nu vei fi dedesupt, de vei asculta poruncile Domnului Dumnezăului tău cîte eu poruncescu ție astăzi

14 a păzi și a face. Să nu ieși den toate cuvintele care eu poruncescu ție astăzi, în direapta au în stînga, să mergi după dumnezăi striini

15 să slujăști lor. Și va fi de nu vei asculta glasul Domnului Dumnezăului tău să păzești și să faci toate poruncile Lui cîte eu poruncescu ție astăzi, vor veni preste tine toate blestemele aceastea și te vor apuca

16 pre tine: Blestemat tu în cetate și blestemat tu în țarine. Și blestemate jîtnițele tale

17 și rămășițele tale. Blestemate nașterile pămîntului tău și roadele pămîntului tău,

18 cerezile boilor tăi, turmele oilor tale. Blestemat tu, cînd vei întra înlăuntru, și blestemat

19 cînd vei ieși. Să trimiță ție Domnul lipsa și foamea și topirea preste toate unde vei pune mîna ta, cîte vei face, pînă unde te va surpa pre tine și pînă te va piarde de pripă, pentru ceale reale meștesuguri ale tale, pentru căce

21 M-ai părăsit pre Mine. Să lipească Domnul la tine moartea, pînă te va topi de la pămîntul la carele întri tu acolo înlăuntru ca să moștenești pre el. Să te bată Domnul cu lipse și cu înfierbenteală și friguri și cu price și cu ucidere și cu stricăciune de vînt și cu gălbenarea, și să te gonească pre tine pînă unde te vor

23 piarde pre tine. Și va fi ceriul ce iaste preste capul tău, de aramă și pămîntul dedesuptul tău, de hier. Să dea Domnul ploaia pămîntului tău prah și țărînă, den ceriu să

va pogorî preste tine pînă te va zdrobi și pînă te va piarde. Deate Domnul tăiare înaintea 25 vrăjmașilor tăi: pre o cale să ieși înaintea lor și pre 7 căi să fugi de cătră fața lor; și vei fi întru rășchirare în toate împărățiile pămîntului. Și vor fi morții voștri mîncare pasărilor 26 ceriului și gadinilor pămîntului și nu va fi cel ce să le apere. Să te bată Domnul cu rana 27 eghiptenească la șezuturi și cu rîie sălbatecă și mîncărime, ca să nu te poți vindeca. Ba- 28 tă-te Domnul cu dezmeteciune și cu nevedeare și ieșire den minte. Și vei pipăi a 29 miazăzi, cum ar pipăi orbul întru-ntunearec; și nu vei înderepta căile tale, și vei fi atuncia năpăstuit și jăfuindu-te preste toate zilele, și nu va fi cela ce să-ț ajute ție. Muiare vei lua 30 și alt bărbat o va avea pre ea; casă vei zidi, și nu vei lăcui într-însa; vie vei sădi, și nu o vei culeage pre ea. Vițelul tău, junghiat înain- 31 tea ta, și nu vei mîncă dentru el; măgariul tău, jăfuit de la tine, și nu ți se va da înapoi; oile tale, date nepriatinilor tăi, și nu va fi ție cel ce să-ț ajute. Fiii tăi și featele tale, date la 32 limbă alta, și ochii tăi vor vedea orbindu-se la eale și nu va putea mîna ta. Veniturile 33 pămîntului tău și toate ostenealele tale va mîncă limbă carea nu o știi, și vei fi năpăstuit și sfărîmat în toate zilele. Și vei fi fluturatec 34 pentru vederile ochilor tăi carele vei vedea. Să te bată Domnul cu rană rea preste genuchi 35 și preste pulpi, ca să nu poți să te vindeci tu, den urma picioarelor tale pînă la creăștetul tău. Să te ducă Domnul pre tine și pre 36 boiarii tăi pre carii vei pune preste tine, la limbă care nu o știi tu și părinții tăi; și vei sluji acolo la dumnezăi streini, la leamne și la pietri. Și vei fi acolo întru tîlc și pildă și 37 poveaste la toate limbile la carele te va duce Domnul acolo. Sămînță multă vei scoate la 38 cîmpu și puțină vei aduce, pentru căci mănîncă pre eale lăcustele. Vie vei răsădi 39 și o vei lucra, și vin nu vei bea, nice te vei veseli dentru ea, pentru căci va mîncă de tot pre ea viarmele. Maslini vor fi ție întru 40 toate hotarale tale, și cu untdelemn nu te vei unge, căci nu va cură maslina ta. Fii și feate 41 vei naște, și nu vor fi ție, pentru că vor merge întru robime. Toate cîte ies den 42 lemn ale tale, și rodurile pămîntului tău, le va topi pălitura. Cel nemearnic carele iaste 43 întru tine se va sui preste tine sus, sus, iară tu te vei pogorî jos, jos; Acesta te va împru- 44 muta, iară tu pre el nu vei împrumuta; acesta va fi întru cap, iară tu întru coadă. Și vor 45 veni preste tine toate blestemele aceastea și te vor goni pre tine și te vor prinde pînă unde te va surpa și pînă te va piarde,

căci n-ai ascultat glasul Domnului Dumnezeu-
 lui tău, ca să-I păzești poruncile Lui și direp-
 46 tățile Lui câte au poruncit ție. Și vor fi întru
 tine seamne și minuni, și întru semenția ta,
 47 pînă întru veaci. Pentru căci n-ai slujit
 Domnului Dumnezeului tău cu bucurie și cu
 48 inimă bună pentru mulțimea a toate, Și vei
 sluji vrăjmașilor tăi, pre carii îi va trimite
 Domnul Dumnezăul tău asupra ta, cu foame și
 cu seate și cu goliciune și cu lipse de toate, și
 va pune preste tine lanțu de hier preste gîtul
 49 tău, pînă te va surpa de tot. Și va aduce
 preste tine Domnul limbă de departe, de la
 margenea pămîntului, ca o pornire de vultur,
 50 limbă căriia nu-i vei auzi glasul, Limbă fără
 rușine la obraz, care nu va lăuda fața bătrînu-
 51 lui și pre cel tînăr nu-l va milui. Și va mînca
 nașterile dobitoacelor tale și roadele pămîn-
 tului tău, ca să nu lase ție grîu, vin, untde-
 52 lemnu, cirezile boiler tăi și turmele oilor tale,
 pînă unde te va piarde. Și te va sfărîma
 întru toate cetățile tale, pînă să vor răsipi
 zidiurile ceale înalte ale tale, și ceale tari, pre
 carele tu ai nădejduit pre eale întru tot pămîn-
 53 tul tău, și te va chinui întru toate cetățile tale
 carele au dat ție Domnul Dumnezăul tău.
 Și vei mînca nașterile pîntecelui tău, carnea
 fiilor tăi și featelor tale carele au dat ție Dom-
 54 nul Dumnezăul tău, întru dodeiala ta și întru
 pedeapsa întru care te va chinui vrăjmașul
 tău. Cel moale întru tine și cel gingaș foarte
 va deochea cu ochiul lui pre fratele lui și pre
 muiarea cea dentru sînul lui și feciorii cei
 55 rămași carii vor rămînea lui, Ca să dea
 unuia dentru ei den trupurile fiilor lui den
 carele va mînca, pentru ca să nu-i rămîie lui
 nemică la nevoie și întru premejdia ta întru
 carea te vor chinui vrăjmașii tăi întru toate
 56 cetățile tale. Și cea moale întru voi și cea
 gingașă foarte, căriia n-au luat ispită piciorul
 ei a călca pre pămînt pentru gingășie și moli-
 ciune, va deochea cu ochiul ei pre bărbatul ei,
 pre cel dentru sînul ei, și pre fecior și pre fata
 57 ei, Și fetișoara ei, ceaea ce au ieșit pren
 coapsele ei, și fiul ei, pre carele va naște,
 pentru căce va mînca de tot pre aceastea,
 pentru lipsa a toată, pre ascunsu, întru nevoia
 și întru primejdia care te va chinui vrăjmașul
 58 tău întru toate cetățile tale. De nu veți
 asculta a face toate cuvintele legii aceștia,
 ceale scrise întru cartea aceasta, ca să vă
 teameți de numele cel cinstit și minunatul
 59 acesta pre Domnul Dumnezăul tău, Și va
 dovedi Domnul ranele tale și ranele semenției
 tale, rane mari și minunate și boale reale
 60 și credincioase, Și va întoarce asupra ta
 toată durearea Eghiptului cea rea, care te
 ferii ai de cătră fața lor, și să vor lipi în-

tru tine. Și toată boala și toată rana ce nu e 61
 scrisă și toată ce e scrisă întru cartea legii
 aceștia va aduce Domnul asupra ta, pînă ce te
 va piarde. Și veți rămînea întru număr 62
 puțin, pentru căci, cînd erați ca stealele
 ceriului întru mulțime, căci n-ați ascultat gla-
 sul Domnului Dumnezăului vostru. Și va fi 63
 în ce chip S-au veselit Domnul pre voi ca să
 vă facă bine voao și să vă înmulțască pre voi,
 așa Să va veseli Domnul pre voi să vă surpe
 pre voi, și veți rădica de la pămîntul la carele
 voi mergeți înlăuntru acolo ca să-l moșteniți
 pre el. Și te va sămăna pre tine Domnul 64
 Dumnezăul tău la toate limbile, den marginea
 pămîntului pînă în marginea lui, și vei sluji
 acolo la alți dumnezăi, la leamne și la pietri,
 pre carii n-ai știut tu și părinții tăi. Iară și 65
 întru limbile acealea nu te va odihni, nice să
 va face stare urmei piciorului tău, și-ț va da
 Domnul acolo inimă mîhnită și ochi lipsind și
 suflet topit. Și va fi viața ta spîzurată 66
 denaintea ochilor tăi și te vei teame ziua și
 noaptea și nu vei creade vieții tale. Dimi- 67
 neața vei zice: 'Cum oare s-ar face sară?' și
 sara vei zice: 'Cum oare s-ar face dimineață?',
 de frica inimii tale de care te vei spămînta și
 den vedeniile ochilor tăi căroră vei vedea.
 Și te va întoarce Domnul Dumnezău la Eghi- 68
 pet cu vase și întru calea carea am zis: 'Nu veți
 mai adaoge a o mai vedea încă pre ea!'; și vă
 veți vinde acolo la vrăjmașii voștri întru
 slugi și întru slujnice și nu va fi cel ce să
 vă agonisască“.

C A P X X I X

Aceastea sînt cuvintele făgăduinței 1
 carei au poruncit Domnul lui Moisi să
 întărească fiilor lui Israil întru
 pămîntul Moav, fără de făgăduința
 care au făgăduit lor la Horiv. Și 2
 chemă Moisi pre toți fiii lui Israil și zise cătră
 dînșii: „Voi aț văzut toate câte au făcut Dom-
 nul Dumnezeu vostru în pămîntul Eghiptului,
 înaintea voastră, lui Faraon și tuturor slugilor
 lui și la tot pămîntul lui, Ispitile ceale mari 3
 carele au văzut ochii tăi, seamnele și minunile
 ceale mari acealea, mîna cea tare și brațul cel
 nalt. Și n-au dat Domnul Dumnezeu voao 4
 inemă să știț și ochi să vedeț și urechi să auziț,
 pînă în ziua aceasta. Și v-au adus pre voi 5
 40 de ani în pustiiu; nu s-au vechit hainile
 voastre și ciuboatele voastre nu s-au ros de la
 picioarele voastre. Pîine n-aț mîncat, vin și 6
 rachiu n-aț băut, pentru ca să cunoașteți că
 Acesta iaste Domnul Dumnezeu vostru. Și 7
 aț venit pînă la locul acesta, și au ieșit Sion,
 împăratul Esevonului, și Og, împăratul Vasanu-
 lui, în timpinarea noastră cu războiu. Și i-am 8

bătut pre ei la războiu și le-am luat pământul lor și am dat pre el cu sorțu lui Ruvîn și lui Gad și la jumătate de neam al lui Manasii.

9 Și să păziți să faceți toate cuvintele făgăduinții aceștia, să faceți pre eale, pentru ca să pri-

10 ceapeți toate câte ați făcut. Voi ați statut tot astăzi înaintea Domnului Dumnezeuului vostru, începătorii de neamurile voastre și bătrînimea voastră și judecătorii voștri și adu-

11 cătorii de cărțile voastre, tot omul Israil, Și muierile voastre și feciorii voștri și cel nemearenc ce e în mijlocul taberii voastre, den tăietoriu de leamne al vostru pînă în pur-

12 tătoriu de apă al vostru, Să petreci întru făgăduința Domnului Dumnezeuului tău și întru blestemele Lui câte Domnul Dumnezeuul

13 tău pune cătră tine astăzi, Pentru ca să te întărească pre tine Luiș întru nărod și El va fi fie Dumnezeu, în ce chip au zis ție și în ce chip au jurat părinților tăi, lui Avraam și lui Isaac și

14 lui Iacov. Și nu numai voao singuri eu puii

15 făgăduința aceasta și blestemul acesta, Ce și celora ce-s cu voi astăzi aicea înaintea Domnului Dumnezeuului vostru și celora ce

16 nu-s cu voi aicea astăzi. Căci voi știți cum am lăcuit în pământul Eghipetului și cum am

17 trecut pren mijlocul limbilor, Pre carii ați trecut și ați văzut urîciunile lor și chipurile lor, lemnu și piatră, argint și aur, carele sînt lîngă

18 ei. Nu cumva cineva să fie întru voi, bărbat au fâmeaie, au neam, au fealiu oarecărui, au cuget s-au abătut de la Domnul Dumnezeuul vostru, ca să meargă să slujască bozilor limbilor acelora; să nu cumva fie vreo rădăcină în

19 sus răsărindu întru fiare și amărăciune. Și va fi de va auzi cuvintele blestemului acestuia, și va povesti întru inema lui, zicîndu: 'Pre dreptul să mi să facă mie, căci întru rătăcirea inemii mele voiu merge', pentru ca să nu piarză împreună cel păcătos pre cel fără de

20 greșală, Nu va vrea Dumnezeu să fie blîndu lui, ce încă atunce să va ațîța urgia Domnului și rîvnirea Lui întru omul acela și să vor lipi întru el toate blestemele făgăduinței aceștia, ceale scrise întru cartea legii aceștia, și va stinge Domnul numele lui dentru cel

21 de supt ceriu. Și va osebi Domnul pre el întru reale dentru toți fiii lui Israil, după toate blestemele făgăduinței, ce e scris întru cartea

22 legii aceștia. Și vor grăi semenția ceaealaltă, fiii noștri, carii să vor rădica după voi, și cel strein, carele va veni den pământ departe, și vor vedea ranele pământului ace-luia și boalele lui carele le-au trimis

23 Domnul preste el, - Iarbă pucioasă și sare arsă; tot pământul lui nu să va sămăna, nici va răsări, nici să va sui preste el

tot veardele, în ce chip s-au surpat Sodomul și Gomorul, Adama și Săvoim, pre carele au surpat Domnul cu mînie și cu urgia Lui -, Și 24 vor grăi toate limbile: 'Pentru căce au făcut Domnul așa pământului acestuia? Carea iaste mînia urgiei această mare?' Și vor zice: 25 'Căce au lăsat făgăduința Domnului Dumnezăului părinților lor care au pus părinților lor cînd i-au scos pre ei den pământul Eghipetului, Și mergînd au slujit la dumnezei 26 striini și s-au închinat la ei, la carii n-au știut, nice au împărțit lor. Și S-au urgisit cu mînie 27 Domnul pre pământul acela, ca să aducă preste el după toate blestemele făgăduinții ceale scrise în cartea legii aceștia. Și 28 rădică Domnul pre ei de la pământul lor cu mînie și cu urgie și cu scîrbă mare foarte și i-au scos pre ei într-alt pământ ca și acum'. Ceale ascuse - ale Domnului 29 Dumnezăului nostru, iară ceale aiavea - noao și feciorilor noștri în veaci, ca să faceți toate cuvintele legii aceștia.

C A P X X X

Si va fi după ce vor întra asupra ta 1 toate cuvintele aceastea, blagoslovenia și blestemul carele am dat înaintea feații tale, și vei priimi întru inema ta întru toate limbile unde te va

2 rășchira Domnul Dumnezăul tău acolo, Și te vei întoarce cătră Domnul Dumnezăul tău și vei asculta glasul Lui după toate câte eu poruncescu ție astăzi, dentru toată inema ta și dentru tot sufletul tău, Și va vindeca Dom- 3 nul păcatele tale și te va milui și iarăș te va aduna dentru toate limbile la carele te-au rășchirat Domnul Dumnezăul tău acolo. De va 4 fi rășchirarea ta den marginea ceriului pînă în marginea ceriului, de acolo te va aduna Domnul Dumnezăul tău și de acolo te va lua. Și 5 te va băga Domnul Dumnezăul tău la pământul carele au moștenit părinții tăi și-l vei moșteni pre el. Și bine-ți va face și mai de prisosit te va face decît pre părinții tăi. Și va curăți 6 preprejur Domnul inema ta și inema seminției tale, să iubești pre Domnul Dumnezăul tău dentru toată inema ta și dentru tot sufletul tău, pentru ca să trăiești tu. Și va da Dom- 7 nul Dumnezăul tău blestemele aceastea preste vrăjmașii tăi și pre cei ce au urît pre tine, care te-au gonit pre tine. Și tu te vei 8 întoarce și vei asculta glasul Domnului Dumnezăului tău și vei face poruncile Lui câte eu poruncescu ție astăzi. Și te va înmulți 9 Domnul Dumnezăul tău întru toată fapta mînilor tale, întru nașterile pîntecelui tău și întru nașterile dobitoacelor tale și întru roadele pământului tău, căce va întoarce Domnul Dumnezăul tău să Să veselească pre tine

spre bune, în ce chip S-au veselit pre părinții
 10 tăi, Să vei asculta glasul Domnului Dumne-
 zăului tău, să păzești și să faci toate poruncile
 Lui și dreptățile Lui și judecățile Lui ceale
 scrise în cartea legii aceștia, să te vei întoarce
 11 către Domnul Dumnezăul tău dentru toată
 inima ta și dentru tot sufletul tău. Căce că
 porunca aceasta care eu poruncescu ție astăzi
 nu iaste prea grea, nice departe de la tine
 12 iaste. Nu în ceriu iaste zicînd: 'Cine să va
 sui dentru noi în ceriu și să o aducă noao și,
 13 auzind pre ea, o vom face?' Nice iaste
 decindea de mare zicînd: 'Carele va treace
 den noi decindea de mare și o va aduce noao
 14 și, auzîndu-o pre ea, o vom face?' Aproape
 de tine iaste cuvîntul foarte, întru gura ta și
 întru inema ta și întru mîinile tale, să faci pre
 15 el. Iată că am dat înaintea feații tale astăzi
 16 viața și moartea, binele și răul. Iară de vei
 asculta poruncile Domnului Dumnezăului
 vostru, cîte eu poruncescu ție astăzi, să
 iubesti pre Domnul Dumnezăul tău, să umbli
 întru toate căile Lui și să păzești dreptățile
 Lui și poruncile Lui și judecățile Lui, și veți
 trăi și mulți veți fi și te va blagoslovi Domnul
 Dumnezăul tău întru tot pămîntul la carele
 17 întri acolo să moștenești pre el. Și de să va
 premeni inima ta și nu vei asculta și, înșăln-
 du-te, te vei închina la dumnezăi striini și vei
 18 sluji lor, Povestescu-ți astăzi căci cu peire
 veți peri, și nu cu zile multe vă veți face pre
 pămînt carele Domnul Dumnezăul tău dă ție,
 la carele voi treaceți Iordanul acolo să moște-
 19 niți pre el. Mărturisăscu voao astăzi pre
 ceriu și pre pămînt: pre moarte și pre viață
 dat-am înaintea feații tale, blagoslovenia și
 blestemul. Și aleage viața, pentru ca să
 20 trăiești tu și seminția ta. Să iubesti pre
 Domnul Dumnezăul tău, să ascuți glasul Lui
 și să te ții de El, pentru că aceasta iaste viața
 ta și delungarea zilelor tale, să lăcuiești pre
 pămîntul carele au jurat Domnul părinților
 tăi, lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, să le
 dea lor“.

C A P X X X I

1 **S**i săvîrși Moisi grăind toate cuvintele
 aceste ca tră toți fiii lui Israil și zise
 2 ca tră ei: „De o 100 și 20 de ani sînt
 eu astăzi și nu voiu mai putea încă să
 întru înlăuntru și să iesu afară, și
 Domnul zise ca tră mine: 'Nu vei treace pre
 3 Iordanul acesta'. Domnul Dumnezăul tău,
 Cela ce merge înaintea feații tale, Acela va
 surpa limbile aceste den naintea feații tale
 și vei moșteni pre eale; și Isus, cela ce merge
 înaintea feații tale, în ce chip au grăit Dom-
 4 nul. Și va face Domnul lor în ce chip au fă-
 cut lui Sion și lui Og, celor doi împărați a amo-
 reilor, carii era decindea de Iordan, și pămînt-

tului lor, în ce chip i-au surpat pre ei. Și 5
 i-au dat pre ei Domnul înaintea voastră și veți
 face lor în ce chip am poruncit voao. Fii 6
 viteaz și te întărește, nu te teame, nici te spă-
 mînta, nici să te înfricoșazi de ca tră fața lor,
 căci că Domnul Dumnezăul tău acesta, Carele
 merge înainte cu voi, nu te va părăsi, nici te
 va lăsa“. Și chemă Moisi pre Isus și zise lui 7
 înaintea a tot Israilul: „Fii viteaz și te întă-
 rește, pentru că tu vei să întri înaintea feații
 norodului acestuia la pămîntul carele au jurat
 Domnul părinților voștri să-l dea lor și tu vei
 moșteni de tot pre el lor. Și Domnul, Carele 8
 merge împreună cu tine, nu te va părăsi, nici
 te va lăsa; nu te teame, nici te spămînta“. Și 9
 au scris Moisi toate cuvintele legii aceștia
 într-o carte și o au dat preoților, fiilor lui Levi,
 celora ce rădică sicriul făgăduinții Domnului,
 și celor bătrîni, fiilor lui Israil. Și au porun- 10
 cit Moisi lor întru ziua aceea, zicînd: „După
 șapte ani, întru vreamea anului slobozirii,
 întru praznicul facerii colibilor, Cînd mer- 11
 gea împreună tot Israilul să să ivească înain-
 tea Domnului Dumnezăului tău, întru locul
 carele va aleage Domnul să să citească leagea
 aceasta înaintea a tot Israilul la urechile
 lor, Adunați norodul, bărbații și fămeile, și 12
 copiii, și pre cel nemearnic al tău, pre cel den-
 tru cetățile tale, pentru ca să auză și pentru ca
 să să învețe să să teamă de Domnul Dumne-
 zăul vostru, și vor auzi a face toate cuvintele
 legii aceștia. Și fiii lor, carii nu știu, vor 13
 auzi și să vor învăța a să teame de Domnul
 Dumnezăul vostru întru toate zilele cîte ei vor
 trăi pre pămînt la carele voi treaceți Iordanul
 acolo să moșteniți pre el“. Și zise Domnul 14
 ca tră Moisi: „Iată, s-au apropiat zilele morții
 tale; cheamă pre Isus și stați la ușăle cortului
 mărturiei și voiu porunci lui“. Și mearse
 Moisi și Isus la cortul mărturiei și au stătut
 prejur ușăle cortului mărturiei. Și Să 15
 pogorî Domnul cu stîlpu de noru și stătu lîngă
 ușăle cortului mărturiei și stătu stîlpul norului
 lîngă ușăle cortului. Și zise Domnul ca tră 16
 Moisi: „Iată, tu dormi împreună cu părinții tăi
 și, sculîndu-se acest norod, va curvi denapoia
 altor dumnezăi streini, a pămîntului la carele
 acesta întră acolo la el, și Mă vor lăsa pre
 Mine și vor rășchira făgăduința Mea carea am
 pusu-o la ei. Și Mă voiu scîrbi cu mînie pre 17
 ei întru ziua aceea și voiu părăsi pre ei și Îm
 voiu întoarce fața de ca tră ei și va fi mîncare
 de tot și-l vor afla pre el răutăți multe și pri-
 mejdii și va grăi întru ziua aceea: 'Pentru
 căci nu iaste Domnul Dumnezăul meu întru noi,
 m-au aflat răutățile aceste'. Iară Eu cu în- 18
 toarcere voiu întoarce obrazul Mieu de ca tră

ei întru ziua aceea, pentru toate răutățile carele au făcut, căci s-au întors la dumnezăi streini. Și acuma scrieți cuvintele cîntării aceștia și învățați pre ea pre fiii lui Izrail și o puneți pre ea întru rostul lor, pentru ca să Mi se facă Mie cîntarea aceasta întru mărturie întru fiii lui Izrail. Pentru că voi băga pre ei la pămîntul cel bun carele am jurat părinților lor, pămînt care cură miare și lapte, și vor mânca și, săturîndu-se, se vor împla, și se vor întoarce la dumnezăi streini și vor sluji lor și Mă vor mînia și vor rășchira făgăduința Mea, care am pus la ei. Și va fi cînd vor afla pre ei reale multe și primejdii, și se va întimpina împotriva lor cîntarea aceasta înaintea feații lor mărturisind pentru că nu se va uita dentru gura lor și den gura semenției lor, pentru că Eu știu răutatea lor, cîte vor face aicea astăzi, mai nainte decît a-i aduce Eu pre dînșii la pămîntul cel bun, carele M-am jurat părinților lor“. Și au scris Moisi cîntarea aceasta întru ziua aceea și au învățat pre ea pre fiii lui Izrail și au poruncit Moisi lui Iisus, fiul lui Navi, și zise lui: „Vitejaște-te și te întărește, pentru că tu vei băga înlăuntru pre fiii lui Izrail la pămîntul carele au jurat lor Domnul și El va fi împreună cu tine“. Și cînd sevîrși Moisi scriind toate cuvintele legii aceștia în carte pînă la sfîrșit, Și au poruncit leviților celora ce rîdică sicriul făgăduinții Domnului, zicînd: „Luînd cartea legii aceștia, veți pune pre ea de laturea chivotului făgăduinții Domnului Dumnezeului vostru și va fi acolo întru tine întru mărturie. Pentru că eu știu pricea ta și cerbicea ta cea năsilnică: pentru că, încă fiind eu viu astăzi cu voi, amărînd aț fost ceale de cătră Dumnezău, cum dară nu și după moartea mea? Adunați cătră mine pre mai marii fealiului vostru și pre cei mai bătrîni ai voștri și pre judecătorii voștri și pre cei aducători de cărți ai voștri, pentru ca să grăiescu întru urechile lor toate cuvintele aceastea și să le mărturisescu lor ceriul și pămîntul. Pentru că știu cum, la cea de apoi a morții mele, cu fărădelege veți fărădelegiui și veți abate den calea care am poruncit voao și vor timpina pre voi răutățile la ceale de apoi zile, căci veți face răul înaintea Domnului Dumnezău, să-L mîniați pre El cu faptele mîinilor voastre“. Și au grăit Moisi întru urechile a toată adunarea lui Izrail cuvintele cîntării aceștia pînă în sfîrșit:

CAP XXXII

1 **F**a aminte, ceriule, și voi grăi, și auză pămîntul cuvintele dentru rostul mieu!
2 Nădejduiască ca ploaia răspunsul mieu și să să pogoare ca roua cuvintele

meale, ca ploaia pre troscot și ca ninsoarea pre buruian. Căci numele Domnului am chemat; 3
dați mărire Dumnezăului nostru! Dumnezău, 4
adevărate faptele Lui și toate căile Lui judecăți; Dumnezău credincios și nu iaste strîmbătate întru El, drept și sfînt Domnul. Greșit-au; 5
nu Lui, fii huliți, neam strîmb și destrămat! Aceastea Domnului răsplătiți, acesta 6
nărod nebun și nu înțelept? Nu Acesta tată-tău te-au agonisit pre tine și te-au făcut și te-au zidit? Aduceți-vă aminte de zilele veacului, 7
priceapeți dară anii, neamurile neamurilor! Întreabă pre tată-tău și va povesti ție, pre cei mai bătrîni decît tine și vor spune ție. Cînd 8
împărția Cel înalt limbile, cum au sămănat pre fiii lui Adam, au pus hotarale limbilor, după numărul îngerilor lui Dumnezău, Și să 9
făcu partea Domnului norodul lui Iacov, împărțea moștenirei lui Izrail. L-au des- 10
tulat pre el întru pustie întru seteciunea arderii, întru fără de apă, încunjuratu-l-au pre el și l-au certat pre el și l-au păzit pre el ca lumina ochiului. Ca vulturul cînd ar acoperi cuiu- 11
bul lui și pre puii lui au pohtit slobozind aripile lui, au priimit pre ei și i-au luat pre ei pre după capul lui. Domnul sîngur i-au adus pre ei 12
și nu era împreună cu ei dumnezeu striin. I-au suit pre ei pre vîrtutea pămîntului, i-au 13
hrănit pre ei cu roadele țarenilor, au supt miare den piatră și untdelemn den vîrtoasă piatră, Unt de vaci și lapte de oi cu grăsi- 14
mea mieilor și a berbecilor, a fii de tauri și de țapi, cu seul mușchilor grîului, și sînge de strugur au băut, vin. Și mîncă Iacov, și să sătură și 15
zvîrli cel iubit; să unse, să îngrășă, să lăți, și părăsi pre Dumnezău, Cela ce l-au făcut pre el, și să osibi de la Dumnezău, mîntuitoriul lui. -Mă scîrbiră pre striini, întru uriciunile 16
lor M-au amărît pre Mine'.- Au jîrtvuit 17
dracilor, și nu lui Dumnezău, la dumnezăi carii n-au știut, noi și proaspeți, au venit, pre carii n-au știut părinții lor. Pre Dumnezău, 18
Cela ce te-au născut, ai părăsit și ai uitat pre Dumnezău, Cela ce te hrănește. Și văzu 19
Domnul și rîvni și Să scîrbi pentru urgia fiilor lor și featelor Și zise: 'Întoarce-voiu de 20
cătră ei fața Mea și voi arăta ce va fi lor la cea de apoi, căce neam întortu iaste, fii la carele nu iaste credință întru ei. Ei M-au rîvnit pre 21
Mine nu ca pre Dumnezău, M-au scîrbit cu chipurile lor; și Eu voi rîvni pre ei nu ca pre limbă, pre limbă fără minte voi urgisi pre ei. Căce foc s-au ațîțat dentru mînia Mea: va arde 22
pînă în iadul cel mai de jos, va mânca de tot pămîntul și rodurile lui, va arde temelile munților. Aduna-voiu la ei reale și săge- 23

24 țile Meale le voiu săvârși la ei. Topindu-să
cu foame și cu mîncare de pasări și deșălare
denapoi nevindecată, dinți de jîgani voiu tri-
mite la ei cu mînie, care-i trag pre pămînt.
25 Den afară-i va desfeciori sabie, și den cămări
frica, tinerel cu fecioara, sugătoriu cu cel așă-
26 zat bătrîn'. Zis-am: 'Sămăna-i-voiu pre ei
și voiu potoli dentru oameni pomenirea
27 lor'. Fără numai pentru urgia vrăjmașilor,
pentru ca să nu-ș lungească anii și pentru ca
să nu să puie deasupra-le vrăjmașii, nice să
zică: 'Mîna noastră înaltă, și nu Domnul, au
28 făcut toate acestea'. Căce limbă ce ș-au
pierdut sfatul iaste și nu iaste întru ei știință;
29 n-au gîndit să să priceapă. Aceastea să le
30 priimească la viitoriul an. Cum va goni
unul pre o mie și doi vor muta zeci de mii, să
nu Dumnezău i-au vîndut pre ei și Domnul
31 i-au dat pre ei? Căce nu iaste Dumnezăul
nostru ca dumnezeii lor, iară vrăjmașii noștri
32 n-au minte. Pentru că den via Sodomului,
via lor, și vița lor, de la Gomor; strugurul lor,
strugur de hiare, poamă de amărăciune
33 lor. Mînia bălaurilor, vinul lor, și mînia
34 aspidelor nevindecată. Nu aceastea, iată,
s-au adunat lîngă Mine și s-au pecetluit întru
35 comoarale Meale? Întru ziua izbîndirii voiu
răsplăti în vreamea cînd va greși piciorul lor;
căce aproape iaste ziua peririi lor și iaste de
36 față gata voao. Căce va judeca Domnul pre
norodul Său și pre robii Lui Să va îmblînzi,
căce au văzut pre ei slobănoğiți și lipsiți întru
37 dodeiale și părășiți. Și zise Domnul:
'Unde-s dumnezeii lor pre carii nădejduia pre
38 ei, Cărora seul jîrtvelor lor mîncați și beați
vinul turnărilor lor? Scoale-să și vă ajuto-
rească voao și să să facă voao acoperituri.
39 Vedeți, vedeți că Eu sînt și nu iaste Dumnezău
altul fără de Mine; Eu voiu ucide și voiu face a
trăi, lovi-voiu și Eu voiu tămădui, și nu iaste
carele va scoate dentru mîinele Meale!
40 Căce voiu rădica în ceriu mîna Mea și Mă voiu
jura cu direapta Mea și voiu grăi: 'Trăiescu Eu
41 întru veaci!' Căce voiu ascuți ca fulgerul
sabia Mea și să va ținea de judecăți mîna Mea
și voiu răsplăti caznă vrăjmașilor, și celor ce
42 urăscu pre Mine voiu răsplăti. Voiu îmבָּטָה
săgețile Meale de sînge și sabia Mea va mînca
carne den sînge de stîrvuri și a robimei,
43 den capul boiurilor limbilor.' Veseliți-vă,
ceriuri, împreună cu El și să să închine Lui
44 toți îngerii lui Dumnezău. Veseliți-vă,
limbi, împreună cu norodul Lui și să să
întărească Lui toți fiii lui Dumnezău, căce
sîngele fiilor Lui izbîndeaste și va izbîndi și
va răsplăti judecată vrăjmașilor Lui și
celor ce urăscu pre El va răsplăti și va
curăți Domnul pămîntul norodului Său ".

Și au scris Moisi cîntarea aceasta întru ziua 45
aceaea și au învățatu-o pre ea pre fiii lui
Israil. Și întră Moisi cătră norodu și au 46
grăit toate cuvintele legii aceștia la urechile
norodului, el și Iisus a lui Navi. Și au săvîr- 47
șit Moisi grăind cuvintele aceastea toate la tot
Israilul. Și zise cătră ei: „Luați-vă aminte 48
cu inima voastră preste toate cuvintele
aceastea carele eu mărturisescu voao astăzi,
carele le veți porunci fiilor voștri, să
păzească și să facă toate cuvintele legii aceș-
tia; Că nu cuvînt deșărt acesta e voao, căce 49
acesta e viața voastră și pentru cuvîntul
acesta veți îndelunga zilele pre pămîntul
carele voi treaceți acolo Iordanul, să moșteniți
pre dînsul“. Și grăi Domnul lui Moisi întru 50
ziua aceasta, zicînd: „Sui-te în muntele 51
Avarim, care iaste în pămîntul Moav, de spre
fața Ierehonului, și vezi pre pămîntul
Hanaan, carele Eu dau fiilor lui Israil întru
țineare Și mori acolo întru muntele la 52
carele te sui și te vei adaoge cătră norodul tău,
în ce chip au murit Aaron, fratele tău, în mun-
tele Orului, și s-au adaos lîngă norodul
lui, Pentru căce n-aș ascultat cuvîntul Mieu 53
întru fiii lui Israil pre Apa Pricii, Cadis, întru
pustiul Sin, pentru căce nu M-ați sfințit pre
Mine întru fiii lui Israil. Căce dempotrivă 54
vei vedea pămîntul, și acolo nu vei întra“.

C A P X X X I I I

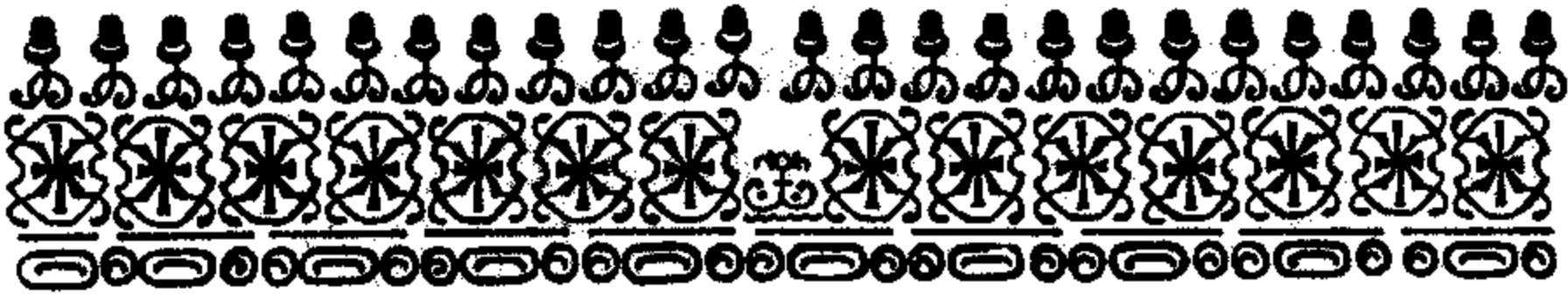
1 i această e blagoslovenia carea au
2 blagoslovit Moisi, omul lui Dumne-
zău, pre fiii lui Israil mai nainte de
moartea lui și au zis: „Domnul den 2
3 Sion au venit și S-au ivit de la Siir
noao și au sîrguit den muntele Faran cu zeci
de mii de sfințiri, den direapta Lui îngeri,
îngeri împreună cu El. Și au cruțat norodul 3
Său. Și toți sfinții supt mîinile Tale și aceștea
supt Tine sînt. Și au primit dentru cuvintele
Lui leage, Carea au poruncit noao Moisi și 4
5 moștenirea adunării lui Iacov. Și va fi întru
cel iubit boiaren, adunîndu-să boiari noroadel-
6 lor împreună cu neamurile lui Israil. Să
trăiască Ruvim, să nu moară, și Simeon fie
mult întru număr!“ Și aceasta - Iuda: 7
„Ascultă, Doamne, glasul Iudii și la norodul
lui între înlăuntru; mîinile lui vor osăbi pre el
și ajutoriu dentru vrăjmașii lui vei fi“. Și lui 8
Levi zise: „Dați lui Levi arătările lui și adevă-
rul lui la omul cel sfînt pre carele au ispitit
pre el cu ispită l-au batjocorit pre el la Apa
Pricii. Cela ce zice tătîni-său și mîni-sa: 9
'Nu te-am văzut pre tine', și pre frații lui
nu i-au cunoscut și pre feciorii n-au știut.
Au păzit cuvintele Tale și făgăduința Ta

10 au cruțatu-o. Vor arăta dreptățile Tale lui Iacov și leagea Ta lui Izrail; vor pune deasupra tămie întru urgia Ta, pururea preste
 11 jîrtăvnicul Tău. Blagoslovește, Doamne, virtutea lui și faptele mânilor lui priimește; bate mijlocul vrăjmașilor lui celora ce să scoală asupra lui și cei ce-l urăscu pre el să nu
 12 să scoale“. Și lui Veniamin au zis: „Iubit de Domnul, nădejduind va lăcui, și Dumnezeu umbrește preste dînsul toate zilele și întru
 13 mijlocul umerelor lui au odihnit“. Și lui Iosif au zis: „Den blagoslovenia Domnului, pămîntul lui, den ceasurile ceriului și roaoi, și
 14 den fără-de-fundul izvoarălor den jos, Și după ceasul roadelor întoarcerilor soarelui și
 15 dempreunările lunilor, Și den vîrfurile începăturii munților și den vîrfurile dealurilor pururea
 16 curătoare, Și după ceasul plinirii pămîntului. Și ceale priimate Celuia ce S-au ivit întru rug să vie pre capul lui Iosif și pre
 17 creștet, slăvindu-să întru frați. Dentîu născut a taurului – frumuseața lui, coarne de inorod – coarnele lui; cu eale limbi va împunge odată pînă la marginile pămîntului: acestea sînt zecile de mii ale lui Efrem și
 18 acestea sînt miile lui Manasi“. Și lui Zavulon au zis: „Veselește-te, Zavuloane, întru ieșirea ta și Isahar întru lăcuințele lui. Limbi vor surpa și vă veț chema acolo și veț jîrtvui acolo jîrtvă a dreptății, căci avuția mării te va sugere pre tine și neșătorie de la limbi ce
 20 lăcuiescu pre lîngă mare“. Și lui Gad zise: „Blagoslovit lărgindu-se Gad, ca un leu s-au odihnit, sfărîmînd braț și boiarin. Și au văzut începătura lui, căci acolo s-au împărțit pămîntul boiarinilor, adunați fiind împreună cu căpeteniile norodului, dreptate Domnul au
 22 făcut și judecata Lui cu Izrail“. Și lui Dan au zis: „Dan, puiu de leu și va sări de la Vasan“. Și lui Neftalim zise: „Neftalim, săturare priimită și să să sature de blagoslovenie de la
 24 Domnul; marea și amiazăzi va moșteni“. Și lui Asir zise: „Blagoslovit dentru feciori Asir, și va fi priimit fraților lui; va întinge în untdelemnu piciorul lui. Fier și aramă ciobota lui
 26 va fi, și ca zilele tale, puterea ta“. Nu iaste ca Dumnezăul celui iubit! Cela ce Să suie preste ceriu, – ajutoriu ție, și Cel preacuvios –
 27 a întăriturii. Și te va acoperi a lui Dumnezău începătură, și supt virtutea brațurilor ce cură pururea, și va goni den naintea feații tale pre
 28 vrăjmaș, zicînd: ‘Pieri!’ Și va lăcui Izrail singur nădejduind pre pămîntul lui Iacov preste grîu și vin, și ceriul lui – noros cu
 29 roua. Fericit ești, Izraile! Cine e aseamene ție, norod mîntuit de Domnul? Va sprejeniajutoriu tău, și sabia, fala ta! Și te vor minți vrăjmașii tăi, și tu preste cerbicea lor vei călca“.

C A P X X X I V

1 i să sui Moisi de la Aravoth Moav pre muntele Moav, pre vîrfurile lui Fazga, carea iaste de cătră fața Ieriho, și i-au arătat lui Domnul tot pămîntul lui Galaad pînă la Dan, Și tot pămîntul lui Neftalim și tot pămîntul lui Efrem și lui Manasi și tot pămîntul Iudei, pînă la marea cea de apoi, Și pustiiul și preprejurile
 3 locurilor Ieriho, cetatea finicilor, pînă la Sigor. Și zise Domnul cătră Moisi: „Acesta
 4 e pămîntul carele am jurat lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, zicînd: Sementiei voastre voi da pre el, și am arătat pre el ochilor tăi, și acolo nu vei intra!“ Și au murit acolo Moisi,
 5 robul Domnului, în pămîntul Moav, pre cuvîntul Domnului; Și l-au îngropat pre el
 6 în pămîntul Moav, aproape de casa lui Fogor. Și nu știe nimenea grobnița lui pînă în ziua de astăzi. Iară Moisi era de 120 de ani cînd au
 7 murit el; nu s-au întunecat ochii lui, nice s-au stricat buzele lui. Și au plîns fiii lui Izrail
 8 pre Moisi în Aravoth Moav, la Iordan, despre Ieriho, 30 de zile, și s-au săvîrșit zilele jălii plîngerii lui Moisi. Și Isus, feciorul lui Navi,
 9 s-au împlut de duh de priceapere, pentru că au pus Moisi mîinile lui pre el. Și au ascultat pre el fiii lui Israil, și au făcut în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi. Și nu s-au mai sculat încă
 10 proroc întru Israil ca Moisi, pre carele au conoșcut Domnul lui față cătră față, Întru toate
 11 seamnele și minunile pre carele au trimis pre el Domnul să le facă pre eale întru pămîntul Eghiptului, lui Farao și slugilor lui și pămîntului lui,
 12 Și minunile ceale mari și toată mîna cea tare carele au făcut Moisi înaintea a tot Israelul.

IISUS NAVI

C A P I

1 **S**i fu după moartea lui Moisi, robul
 Domnului, și zise Domnul lui Iisus,
 feciorul lui Navi, slugii lui Moisi,
 2 zicînd: „Moisi, sluga Mea, au
 murit. Dirept aceea, sculîndu-te,
 treci Iordanul tu și tot nărodul acesta, la
 3 pămîntul carele Eu dau lor. Tot locul pre ca-
 rele veș sui cu urma picioarelor voastre, voao vă-
 voi da pre dînsul, în ce chip am grăit lui
 4 Moisi: Pustiul și Andilivanul, pînă la rîul cel
 mare, rîul Efrathului, și pînă la marea cea de
 apoi, despre apusul soarelui, vor fi hotarale
 5 voastre. Și nu va sta om împotriva înaintea
 voastră, în toate zilele vieții tale, și în ce chip
 eram cu Moisi, așa voi fi și cu tine, și nu te
 voi lăsa, nici nu te voi trece cu vedea-
 6 rea. Întărește-te și te vitejaște, pentru că
 tu vei împărți nărodului acestuia pămîntul
 carele am jurat părinților voștri să le dau
 7 lor. Întărește-te dară, și te vitejaște
 foarte, să păzești și să faci după cum au
 poruncit Moisi, sluga Mea, și să nu te abați de
 8 la ei în dreapta au în stînga, pentru ca să pri-
 cepi întru toate carele vei face. Și nu să va
 lipsi Cartea legii aceștia den rostul tău, și vei
 cugeta întru dînsa ziua și noaptea, pentru ca
 să pricepi să faci toate ceale scrise, căci atun-
 cea te vei îndirepta, și vei îndirepta căile tale,
 9 și atuncea vei priceape. Iată că-ț porun-
 cescu ție: Întărește-te și te vitejaște, să nu te
 spăimîntezi, nici să te spari, căce cu tine e
 Domnul Dumnezeuul tău, la toate, oriunde vei
 10 merge“. Și au poruncit Iisus cărturarilor
 11 nărodului, zicînd: „Întrați pren mijlocul
 taberei nărodului și porunciț nărodului,
 zicînd: ‘Gătiț de mîncat, că, încă trei zile, voi
 veți trece Iordanul acesta, întrîndu să apucaț
 pămîntul carele Domnul Dumnezeuul vostru
 12 dă voao!’“ Și lui Ruvîn, și lui Gad, și la
 jumătate de fealiul lui Manasii, zise
 13 Iisus: „Aduceți-vă aminte de cuvîntul
 Domnului, carele au poruncit voao Moisi,
 robul Domnului, zicînd: ‘Domnul Dumnezeuul
 vostru v-au odihnit pre voi și v-au dat voao
 14 pămîntul acesta’. Fămeile voastre și copiii
 voștri și dobitoacele voastre lăcuiescă în
 pămîntul care au dat voao, iară voi veș trece
 sprinteni mai înainte decît frații voștri, tot cela ce
 15 poate, și vă veș bate împreună cu ei Pînă un-
 de va odihni Domnul Dumnezeuul vostru pre fra-
 ții voștri, ca și pre voi, și vor moșteni și aceș-
 tea pămîntul carele Domnul Dumnezeuul

nostru dă lor și veș merge fieștecarele la
 moștenirea lui care au dat voao Moisi decin-
 dea de Iordan, despre răsărita soarelui“. Și 16
 răspunzîndu lui Iisus, ziseră: „Toate cîte
 vei porunci noao vom face și la tot locul unde
 ne vei trimite pre noi vom merge. După 17
 toate cîte am ascultat pre Moisi, vom asculta
 pre tine, numai fie Domnul Dumnezeuul
 nostru împreună cu tine, în ce chip era cu
 Moisi. Iară omul carele nu te va asculta și 18
 carele nu va auzi cuvintele tale după cum vei
 porunci lui, să moară, numai întărește-te și
 te vitejaște“.

C A P I I

Si au trimis Iisus, feciorul lui Navi, de 1
 la Sattin doi tineri să iscodească,
 zicîndu: „Suiți-vă și vedeți pămîntul
 și pre Ieriho!“ Și mergîndu cei doi
 tineri, veniră la Ieriho și întrară la
 casă de fămeaie curvă, căriia numele Raav, și
 odihniră acolo. Și să spuse împăratului de 2
 Ieriho: „Iată, oamenii au intrat aicea dentru
 fiii lui Israil ca să se iscodească pămîntul“.
 Și au tremis împăratul Ierihonului și au zis 3
 cătră Raav zicîndu: „Scoate pre oamenii pre
 ceia ce au intrat în casa ta noaptea, pentru
 căci au venit să iscodească pămîntul“. Și 4
 luînd muiarea pre cei doi oameni, au ascunsu
 pre ei, și zise cătră ei zicînd: „Întrat-au la
 mine oameni și nu știu de unde era. Și cînd 5
 să închidea poarta la întunearec, oamenii au
 ieșit; nu știu unde s-au dus, goniți dupre dînșii
 de-i veți ajunge pre ei“. Și ea sui pre ei în 6
 podul casii și i-au ascunsu pre ei în znopi de in
 gătit ei deasupra casii. Și oamenii goniră 7
 dupe dînșii calea ceaea despre Iordan, pre la
 trecători, și poarta s-au închis. Și fu după 8
 ce au ieșit ceia ce goniia după dînșii, și ei mai
 înainte decît a dormi ei, și ea s-au suit cătră
 ei deasupra casii și zise cătră ei: „Știu cum 9
 au dat Domnul pămîntul voao, pentru căci au
 căzut frica voastră pre noi, și au căzut toți ceia
 ce lăcuiesc pămîntul de cătră voi, Pentru că 10
 am auzit cum au uscat Domnul Dumnezău
 Marea Roșie de cătră fața voastră cînd ieșiați
 de la pămîntul Eghipetului și cîte ați făcut la
 cei doi împărați ai amoreilor carii era decin-
 dea de Iordan, lui Sion și lui Og, pre carii i-ați
 surpat de tot pre ei. Și auzind noi, ne-am 11
 turburat cu inima noastră și n-au mai stătut
 încă duh în nice unul de cătră fața voastră,
 căci Domnul Dumnezăul vostru – Dumnezău
 în ceriu sus și pre pămînt jos. Și acum 12
 jurați mie pre Domnul Dumnezău, căci eu fac
 voao milă, și să faciți și voi milă întru
 casa tătîni-mieu, și dați mie semnu adevă-
 rat Și prindeți vie pre casa tătîni-mieu, 13
 și pre mumă-mea, și pre frații miei, și

pre surorile mele, și toate câte au ei, și scoa-
 14 teți sufletul meu dentru moarte“. Și ziseră
 ei oamenii: „Sufletul nostru – pentru voi la
 moarte“. Și ea zise: „Și va fi după ce va da
 Domnul voao cetatea, faciți cătră mine milă și
 15 adevăr“. Și i-au slobozit pre ei cu o fune
 pre fereastră, căci casa ei era la zidu și în zidu
 16 ea lăcuia, și zise lor: „La munte mergeți,
 pentru ca să nu vă întimpine pre voi ceia ce
 gonescu, și vă veți ascunde acolo trei zile pînă
 să vor întoarce ceia ce gonescu după voi, și
 după aceeaa vă veți duce la calea voastră“.
 17 Și zise cătră ea oamenii: „Nevinovați sîntem
 18 cu acest jurămînt al tău. Iată, noi vom intra
 la o parte a cetății, și vei pune semnul, funi-
 șoara cea roșie aceasta vei lega la fereastră,
 pren carea ne-ai pogorît pre noi prentre-însa,
 iară pre tată-tău și pre mumă-ta și pre frații
 tăi și toată casa tătîni-tău să-i aduni pre dîșii
 19 la casa ta. Și va fi tot carele va ieși afară
 den ușa casii tale, vinovat va fi singuru-ș, iară
 noi – curați cu jurămîntul tău acesta; iară cîți
 vor fi împreună cu tine în casa ta, nevinovați
 20 vom fi de să va atinge mîna de el. Iară de ne
 va năpăstui pre noi cineva și va descoperi
 cuvintele noastre aceste, vom fi nevinovați
 jurămîntului tău acestuia cu carele ne-ai jurat
 21 pre noi“. Și zise lor: „După cuvîntul
 vostru, așa să fie!“ Și i-au trimis pre ei și s-au
 dus, și au legat semnul cel roșu la
 22 fereastră. Și au mers și au venit la munte și
 au așteptat acolo trei zile pînă s-au întors ceia
 ce goniia, și au cercat ceia ce goniia toate căile,
 23 și n-au aflat. Și s-au întors cei doi tineri și
 s-au pogorît den munte și au trecut la Iisus,
 fiul lui Navi, și au povestit lui câte li s-au
 24 întîmplat lor. Și zisără cătră Iisus Că:
 „Au dat Domnul Dumnezăul nostru tot pămîn-
 tul în mîna noastră și s-au spămîntat tot cela
 ce lăcuiaște pămîntul acela de cătră noi“.

C A P I I I

1 **S**i să mîneacă Iisus dimeneața și să rădi-
 cară de la Sattin și veniră pînă la Ior-
 dan, el și toți fiii lui Israil, și au popo-
 2 sit acolo mai înainte de trecut. Și
 fu după trei zile, au trecut cărturarii
 3 pren tabără. Și au poruncit norodului,
 zicînd: „Cînd veți vedea chivotul făgăduinții
 Domnului Dumnezăului vostru și pe preoții
 voștri și pre leviți rădicînd pre el, să vă rădi-
 cați den locurile voastre și veți merge după
 4 dînsul. Însă departe să fie întru mijlocul
 vostru și al lui, cîtu doao mii de coți să stați, să
 nu vă apropiați de el, pentru ca să știți calea
 care mergeți pre ea, pentru căci n-ați mers
 5 calea de ieri și de alaltaieri“. Și zise Iisus
 norodului: „Curățiți-vă de mîine, căci mîine va

face Domnul întru voi minuni“. Și zise 6
 Iisus preoților: „Rădicați chivotul făgăduinții
 Domnului și mergeți înaintea norodului!“ Și
 au rădicat preoții chivotul făgăduinții Domnu-
 lui și mergea înaintea nărodului. Și zise 7
 Domnul cătră Iisus: „În ziua aceasta încep a te
 înălța pre tine denaintea a toți fiii lui Israil,
 pentru ca să cunoască cum, în ce chip eram cu
 Moisi, așa voi fi și cu tine. Și poruncește 8
 preoților celora ce rădică chivotul făgăduinții,
 zicînd: ‘După ce veți intra pre o parte de apa
 Iordanului, și în Iordan veți sta’“. Și zise 9
 Iisus fiilor Israil: „Apropiați-vă aicea și ascul-
 taț cuvîntul Domnului Dumnezeului vostru.
 Întru aceasta veți cunoaște căci Domnul viu 10
 întru voi și surpîndu va surpa de cătră fața
 voastră pre hananeu și pre heteu și pre fere-
 zeu și pre eveu și pre ghergheseu și pre amo-
 reu și pre evuseu. Iată, chivotul făgăduinței 11
 Domnului a tot pămîntul trece Iordanul.
 Aleageți-vă voao doisprăzece oameni dentru 12
 fiii lui Israil, unul den fieștecare feliu.
 Și va fi după ce vor sta pe picioarele preoților 13
 căroră rădică chivotul făgăduinții Domnului a
 tot pămîntul în apa Iordanului, apa Iordanului
 va lipsi, iară apa cea ce pogoară va sta“. Și 14
 fu după ce s-au rădicat nărodul den lăcașurile
 lor ca să treacă Iordanul, iară preoții au rādi-
 cat chivotul făgăduinței Domnului mai înainte
 decît nărodul. Și deaca înțrară preoții ceia 15
 ce rădica chivotul făgăduinței Domnului în
 Iordan, și picioarele preoților celora ce rădica
 chivotul făgăduinței Domnului s-au muiat la
 partea apei Iordanului, iară Iordanul să
 împlea pre toată matca lui ca în zilele seacerii
 grîului. Și stătură apele ceale ce cura den 16
 sus, stătură o închegare, fiind depărtate
 foarte, foarte, de la Adami cetatea pînă la par-
 tea de la Cariathiarim, iară ceaea ce să pogo-
 rîia s-au pogorît la Marea Araviei, Marea
 Sărilor, pînă s-au firșit de tot. Și nărodul 17
 sta împotriva Ierihonului, și stătură preoții
 ceia ce rădica chivotul făgăduinței Domnului
 pre uscat în mijlocul Iordanului, și toț fiii lui
 Israil trecea pre uscat pînă au săvîrșit tot
 nărodul trecîndu Iordanul.

C A P I V

1 **S**i de vreamă ce au săvîrșit tot nărodul 1
 trecînd Iordanul, zise Domnul lui
 Iisus zicînd: „Ia oameni doispră- 2
 zece den nărodu, cîte un om den
 tot neamul, Și poruncește lor, 3
 zicîndu: ‘Luaț voao den mijlocul Iorda-
 nului, gata doaosprăzece pietri, și pre
 aceste, aducîndu-le împreună cu voi
 sînguri, veți pune pre eale în locul taberei

4 voastre unde veți tăbări acolo noaptea". Și chemîndu Iisus doisprăzece oameni den cei slăviți den fiii lui Israil, cîte unul den fieștecare
5 fealiu, zise lor: „Aduceți înaintea mea înaintea feații Domnului, în mijlocul Iordanului, și, luîndu, să rădice de acolo cîte o piatră fieștecarele pre umerele sale, după numărul
6 neamurilor fiilor lui Israil, Pentru ca să fie voao aceastea întru sãmnu zãcîndu pururea ca, cînd te va întrea feciorul tãu mîne, zicînd:
7 Ce sînt aceastea pietri noao?", Și tu vei arãta fiiului tãu, zicînd: Cãci au lipsit rîul Iordanului de cãtrã fața chivotului fãgãduinței Domnului a tot pãmîntul, cîndu trecea pre el, și sãcã apa Iordanului'. Și vor fi voao pietrile
8 aceastea pomenire fiilor lui Israil pînã în veaci". Și au fãcut așa fiii lui Israil, în ce chip au poruncit Domnul lui Iisus, și luîndu
9 doasprãzece pietri den mijlocul Iordanului, în ce chip au poruncit Domnul lui Iisus la sãvîrșitul treacerei fiilor lui Israil, și au adus împreunã cu ei la tabãrã și au pus pre ei
10 acolo. Și au pus Iisus și alte doasprãzece pietri în Iordanul acesta în locul ce s-au fãcut cel de supt picioarele preoșilor celora ce
11 rãdica chivotul fãgãduinței Domnului, și sînt acolo pînã în ziua de astãzi. Și sta preoșii ceia ce rãdica chivotul fãgãduinței Domnului în Iordan pînã au sãvîrșit Iisus toate cîte au
12 poruncit Domnul lui Iisus ca să spuie nãrodu-lui, după toate cîte au poruncit Moisi lui Iisus, și grãbi nãrodu și trecu. Și fu după ce au
13 sãvîrșit tot nãrodu a treace, și trecu chivotul fãgãduinței Domnului și preoșii înaintea lor. Și au trecut fiii lui Ruvîn și fiii lui Gad și
14 cei jumãtate de neamul lui Manasii gãtiș înaintea fiilor lui Israil, în ce chip au poruncit lor Moisi. Patruzeci de mii sprintine de rãzboiu
15 au trecut înaintea Domnului la bãtaie cãtrã cetatea Iereho. În ziua aceea au adaos Domnul pre Iisus înaintea a tot neamul
16 lui Israil, și să temeã de el cum să temeã de Moisi cîtã vreme trãia. Și zise Domnul lui Iisus zicînd: „Poruncește preoșilor celora
17 ce rãdicã chivotul fãgãduinței mãrturiei Domnului să iasã afarã den Iordan". Și porunci Iisus preoșilor, zicînd: „Ieșiți afarã den Iordan!"
18 Și fu după ce ieșirã preoșii ceia ce rãdica chivotul fãgãduinței Domnului den mijlocul Iordanului și puserã picioarele pre uscat,
19 și să porni apa Iordanului pre loc și mergeã ca și ieri și alaltieri pren toatã matca. Și nãrodu să sui den Iordan la al zeaceã zi al lunii cei den-tiu și s-au tãbãrit fiii lui Israil la Galgala, de-

spre o parte despre rãsarita soarelui despre Ieriho. Și ceale 12 pietri aceastea carele au
20 luat de la Iordan le-au pus Iisus la Galgala și au zis cãtrã fiii lui Israil zicînd: „Cînd vor
21 întrea pe voi fiii voștri, zicînd: Ce sînt pietrile aceastea?", Veți povesti fiilor voștri cã
22 pre uscat au trecut Israil Iordanul, Uscînd Domnul Dumnezãul vostru apa Iordanului
23 pre denaintea lor pînã ce au trecut, în ce chip au fãcut Domnul Dumnezãul vostru Marea Roșie, pre careã au uscat-o Domnul Dumnezãul vostru înaintea voastrã pînã ce am trecut,
24 Pentru ca să conoascã toate limbile pãmîntului cã putearea Domnului tare iaste și pentru ca voi să vã închinați Domnului Dumnezãului vostru în toatã vremeã".

C A P V

Si fu după ce au înțeleș împãrașii amoreilor, carei era decindeã de Iordan, și împãrașii finicii, carii era lîngã mare, cum au sãcat Domnul Dumnezãu rîul lui Iordan denaintea fiilor lui Israil cînd au trecut ei, și li să pogorîrã cugețele lor și să cutremurã și nu era întru ei nici o înțelepciune de cãtrã fața fiilor lui Israil. Iarã supt aceastã vreme, zise Domnul lui Iisus: „Fã șie cușite de piatrã, den piatrã colțurată, și, șãzînd, obrezuiaște pre fiii lui Israil de al doilea rînd". Și-ș fãcu lui Iisus cușite de piatrã ascușite la margine și au obrezuit pre fiii lui Israil la locul ce să cheamã Dealul Neobrezuișilor-la-margine. Iarã în ce chip au curățit Iisus pre fiii lui Israil, cîșii oarecînd s-au nãscut pre cale și cîșii oarecînd au fost neobrezuișii den ceia ce au ieșit de la Eghipet, pre toșii aceștea au obrezuit Iisus. Pentru cã 40 și 2 de ani s-au învîrtit Israil în pustia Magdaritului, pentru aceea neobrezuișii era cei mai mulșii dentru dînșii, den cei de rãzboiu, den ceia ce au ieșit den pãmîntul Eghipetului, Carei, neascultînd poruncile Domnului Dumnezãu, cãrora au și orînduind Domnul lor ca să nu vazã ei pãmîntul carele au jurat Domnul pãrinșilor lor să deã noao pãmînt care curã lapte și miare. Și pentru aceștea au pus la loc pre fiii lor pre carii Iisus i-au obrezuit, pentru cã acoperișii era la margine, cãci s-au nãscut ei pre cale, neobrezuișii. Și obrezîndu-i-se toatã limba, liniște avea acolo, șãzînd în tabãrã pînã s-au vendecat. Și zise Domnul lui Iisus: „În ziua de astãzi am rãdicat ponosul Eghipetului de la voi". Și numi numele locului aceluia Galgala pînã în ziua de astãzi. Și să tãbãrirã fiii lui Israil la Galgala, și fãcurã fiii lui Israil Paștile în 14 zile al lunii, de cu sarã, de cãtrã apusul Ieriho la cîmpu. Și au mîncat den grîul pãmîntului a doua zi de Paște azime și noua. În ziua

aceasta lipsi mana a doua zi după ce au mîncat ei den grîul pămîntului și nu mai era fiilor lui Izrail mană și au luat Țara Finicilor în anul acela. Și fu cînd era Iisus la Ierihon, și cău-
 13 tînd cu ochii lui văzu un om stînd înaintea lui și sabia lui goală în mîna lui, și apropiindu-se Iisus, zise lui: „Al nostru ești, au dentru vrăj-
 14 maș?” Iară cela zise lui: „Eu, mai marele voievod puterii Domnului, acuma am venit”. Și Iisus au căzut pre fața lui la pămînt și să închină lui și zise: „Stăpîne, ce poruncești robului tău?” Și zise voievodul Domnului
 15 cătră Iisus: „Dezleagă încălțăminte de la picioarele tale, pentru că locul pre carele tu stai preste el sfînt iaste”. Și făcu Iisus așa.

C A P V I

1 **S**i Ieriho, încuiată și întărită de cătră
 2 fața fiilor lui Izrail, și nimeni nu ieșia
 3 dentr-însa, nice întra înlăuntru. Și
 4 zise Domnul cătră Iisus: „Iată, Eu dau
 5 ție supt mîna ta Ierihonul și pre
 6 împăratul ei care iaste într-însa, tare în vîr-
 7 tute. Și încunjură cetatea toți oamenii de
 8 războiu împrejurul cetății o dată; așa să faceți
 9 6 zile. Și 7 preoți vor lua 7 buciune al lui
 10 Iovil înaintea chivotului, și în ziua a șaptea veț
 11 încunjura cetatea de 7 ori, și preoții vor
 12 buciuna cu buciunii, Și va fi după ce veț
 13 trîmbita cu trîmbița lui Iovil, auzind voi glasul
 14 buciunului, să strige tot norodul și, strigînd ei,
 15 vor cădea singure zidurile cetății și va întra
 16 tot nărodul cela ce s-au pornit, fieștecarele
 17 după față-ș, în cetate”. Și întra Iisus, fiul
 18 lui Navi, cătră preoți și zise lor: „Luați chivo-
 19 tul făgăduinții și 7 preoți vor lua 7 buciune ale
 20 lui Iovil den fața chivotului Domnului”. Și
 21 zise lor zicînd: „Porunciț nărodului să umble
 22 preprejur și să încunjure cetatea și cei de
 23 războiu să meargă pe aproape, înarmaț, înain-
 24 tea Domnului”. Și fu după ce zise Iisus
 25 cătră norod: „Și 7 preoți avînd 7 trîmbițe
 sfinte să treacă așijderea înaintea Domnului,
 meargă pe aproape și să trîmbiteze tare, și
 chivotul făgăduinții Domnului meargă pre
 urmă, Iară cei de războiu să meargă pe
 aproape înainte, și preoții trîmbițînd cu
 buciunele, și cei den coada oștii denapoia chi-
 votului făgăduinții Domnului, mergînd și
 trîmbițînd cu buciunele”, Iară norodului
 porunci Iisus, zicînd: „Nu strigaț, nice să auză
 nime glasul vostru, nu va trece den rostul
 vostru cuvînt pînă la ziua ce El va porunci să
 strigați, și atuncea strigați”. Și umblînd îm-
 prejur chivotul făgăduinții lui Dumnezeu cetatea
 pemprejur, îndată să duse la tabără și rămase
 acolo. Și în ziua a doua să sculă Iisus di-

meneața și rîdicară preoții chivotul făgăduin-
 13 ții Domnului. Și cei 7 preoți carii purta
 ceale 7 trîmbițe mergea pe aproape înaintea
 Domnului, și preoții au trîmbițat cu trîmbi-
 țele, și ceaealaltă gloată toată și cei de războiu
 mergea după aceia, și ceaealaltă gloată, den-
 dărătul chivotului făgăduinții Domnului, mer-
 gînd și trîmbițînd cu buciunele, și preoții au
 trîmbițat cu trîmbițele ceale de cornuri. Și
 14 ceaealaltă gloată au încunjurat cetatea în ziua
 a doua pe aproape, și să duse iarăș la tabără;
 așa făcu în 6 zile. Și fu în ziua a șaptea, să
 15 sculară foarte de demeneața și au încunjurat
 cetatea după judecata aceasta: de 7 ori numai
 în ziua aceea au încunjurat cetatea de 7
 ori. Și fu la încunjurarea a șaptea, au trîm-
 16 bițat preoții cu trîmbițele, și zise Iisus cătră fiii
 lui Izrail: „Strigați, pentru că au dat voao
 Domnul cetatea. Și va fi cetatea aceasta
 17 anathema, ea și toate cîte sînt într-însa, Dom-
 nului puterilor, fără numai pre Raav curva să
 o cruțați, pre dînsa și toate cîte sînt în casa ei,
 pentru căci au ascuns pre solii carii i-am tri-
 mis. Iară voi feriți-vă foarte de anathema,
 18 pentru ca să nu vă aduceți aminte să luați voi
 den anathema, și veț face tabăra fiilor lui
 Izrail anathema și ne veț surpa pre noi. Și
 19 tot argintul și aurul și toată arama și hierul,
 sfînt va fi Domnului, la visteria Domnului se
 va aduce înlăuntru”. Și chiură norodul și
 20 trîmbițară cu trîmbițele preoții, și deca auzi
 norodul glasul trîmbițelor, au chiuit tot noro-
 dul cu chiot mare și tare, și au căzut tot zidul
 dupe-mprejur și să sui tot norodul, fieșteca-
 rele în cetate în preajma lui, și au luat
 cetatea. Și o anathematisi pre ea Iisus și
 21 pre cîte era în cetate, den bărbat pînă în
 fămeaie, den tînar și pînă la bătrîn, și pînă la
 vițel, și pînă la oaie, și înjugătoriu, întru ascu-
 țitul sabiei. Și celor doi tineri ce au iscodit
 22 pămîntul zise Iisus: „Întrați la casa muierii
 curvei și o scoateț pre ea de acolo și toate cîte
 sînt ale ei, în ce chip aț jurat ei”. Și au întrat
 23 cei doi tineri ceia ce au iscodit cetatea în casa
 muierii și au scos pre Raav curva și pre tatăl ei
 și pre muma ei și pre frații ei și toată rudenia
 ei și toate cîte era la ea, și au pus-o pre ea
 afară den tabăra lui Izrail. Și cetatea au ars cu
 24 foc cu toate cîte era într-însa, afară den argint
 și aur și den toată arama și hierul – au dat la
 Casa Domnului, să să aducă Domnului. Și
 25 pre Raav curva și toată casa ei cea de moșie și
 toate ale ei le-au luat vii Iisus și au lăcuit întru
 Izrail pînă în ziua de astăzi, pentru căci au
 ascuns pre ceia ce au iscodit, pre carii
 i-au trimis Iisus să iscodească Ierihonul.

26 Și jură Iisus a ziua aceea înaintea Domnului, zicînd: „Blestemat omul înaintea Domnului, carele va rîdica și va zidi cetatea aceea Ierihonul, întru cel dentîiu al lui născut va pune temelia ei, și întru cel mai mic al lui va pune porțile ei“. Și așa au făcut Azan cel de la Vethil întru Aviron, cel dentîiu al lui născut, au pus temelia ei, și întru cel mai mic ce au scăpat au pus porțile ei. Și era Domnul cu Iisus, și era numele lui preste tot.

C A P V I I

1 **S**i au greșit fiii lui Israil greșală mare, și au osebit de la anathema, și au luat Ahar, feciorul lui Harmi, feciorul lui Zamvri, feciorul lui Zara, den neamul Iudei, de la anathema, și s-au mîniat Domnul cu urgie pre fiii lui Israil. Și au trimis Iisus oameni de la Ierihon la Ghe, carea iaste despre Vithavi cătră răsăritul lui Vethil, și zise lor zicînd: „Suindu-vă, iscodiți pămîntul!“ Și s-au suit oamenii și au iscodit pre Ghe.

3 Și s-au întors cătră Iisus și au zis cătră el: „Să nu se suie tot norodul, fără numai ca la 2 000 sau 3 000 de oameni să să suie și să bată cetatea; să nu duci acolo tot norodul, pentru că puțini sînt“. Și să suiră den norod acolo ca vreo 3 000 de oameni și au fugit de cătră fața oamenilor Ghe. Și au ucis dentru dînșii oamenii den Ghe ca vreo 36 de oameni, și au gonit pre ei de la poartă pînă i-au înfrînt pre ei la vale, și să spămîntă inima norodului și să făcu ca o apă. Și-ș rupse Iisus hainele lui și căzu Iisus pre pămînt preste fața lui înaintea Domnului pînă în sară, el și cei bătrîni ai lui Israil, și au pus țărînă pre capetele lor. Și zise Iisus: „Rogu-mă, Doamne, Doamne, pentru căce au trecut robul tău nărodul acesta preste Iordan, ca să-l dai pre el amoreului ca să piarză pre noi? Și de-am fi rămas și să fim lăcuit lîngă Iordan întru mine, Doamne: Și ce voiu zice, în vreme ce au întors Israil grumazii înaintea vrăjmașului lui? Și auzind hananeul și toți ceia ce lăcuiescu pămîntul, ne vor încunjura pre noi și ne vor fărîma de pe pămînt, și ce vei face numelui Tău celui mare?“ Și zise Domnul cătră Iisus: „Scoală-te, pentru căci aceasta tu ai căzut preste fața ta? Greșit-au norodul și au călcat făgăduința Mea carea am pus cătră ei și au luat den anathema, și furînd au mențit și au pus întru vasele lor. Și nu vor putea fiii lui Israil să stea înaintea feații vrăjmașilor lor, grumazii vor întoarce înaintea vrăjmașilor lor, căci s-au făcut anathema, nu voiu mai adaoge încă a fi împreună cu voi de nu veți rîdica anathema dentru voi singuri. Sculîndu-te, curățește norodul și le zi: ‘Curățiți-vă pre mîine, căci acestea zice Dom-

nul Dumnezeuul lui Israil: ‘Anathema iaste întru voi, Israil! Nu veți putea să stați împotriva vrăjmașilor voștri pînă veți rădica anathema dentru voi singuri. Și să vă strîngeți toți dimineața după fealiuri, și va fi feliul carele va arăta Domnul, veți aduce după noroad, și norodul carele va arăta Domnul veți aduce după casă, și casa care va arăta Domnul veți aduce după om. Și carele să va arăta întru anathema să să arză cu focu, și toate cîte sînt ale lui, căce că au călcat făgăduința Domnului și au făcut fărădeleage întru Israil’“. Și mîneacă Iisus dimineața și aduse norodul după neamurile lui și să arată feliul Iudei. Și să aduse după noroduri și să arată norodul lui Zarai, și să aduse norodul lui Zarai după case și să arată casa lui Zamvri. Și să aduse casa lui după bărbat și să arată Ahar, feciorul lui Harmi, feciorul lui Zamdi, feciorul lui Zara, den feliul Iudei. Și zise Iisus lui Ahar: „Fătul meu, dă mărire Domnului Dumnezeului lui Israil astăzi și dă Lui ispovedania și povestește mie ce ai făcut, și să nu ascunzi de cătră mine.“ Și răspunse Ahar lui Iisus și zise: „Adevărat, eu am greșit înaintea Domnului Dumnezeuului lui Israil, așa și așa am făcut: Văzut-am la pradă o îmbrăcăminte împistrită bună și 200 de didrahme de argint și o limbă de aur, cincizeci de didrahme trasul ei, și, pohtindu pre eale, am luat și, iată, acestea sînt ascunse în pămîntu în cortul meu, și argintul iaste ascunsu supt dînșale“. Și trimise Iisus slugi și alergară la cortu la tabără, și acestea era ascunse în cortul lui, și argintul supt dînșele. Și le-au scos pre acestea den cortu și le-au adus pre eale cătră Iisus și cătră toți bătrîni lui Israil și le-au pus pre eale înaintea Domnului. Și Iisus pre Ahar, feciorul lui Zara, și argintul și îmbrăcăminte și limba cea de aur, și pre feciorii lui și featele lui, și vițeei lui, și înjugătorii lui, și oile lui, și cortul lui, și toate unealtele lui, și tot Israilul împreună cu el, și-l suiră pre el la Emecahor. Și zise Iisus cătră Ahar: „Căce ne-ai surpat pre noi? Surpe-te de tot Domnul în ce chip și astăzi“. Și-l ucisără pre el cu pietri tot Israilul, și le arseră pre eale cu foc, și uciseră pre ei cu pietri. Și puseră pre el grămadă de pietri mare, pînă în ziua de astăzi, și s-au potolit Domnul de mînia urgii Lui; pentru aceea au numit pre aceea „Emecahor“, pînă în ziua de astăzi.

CAP VIII

Si zise Domnul către Iisus: „Să nu te temi, nice să te spămîntezi; ia împreună cu tine pre toți bărbații cei de războiu și, sculîndu-te, pasă la Ghe; iată că am dat în minile tale pre împăratul den Ghe, și pre norodul lui, și cetatea lui, și pămîntul lui. Și vei face pre Ghei și împăratului ei în ce chip ai făcut Ierehonului și împăratului lui, și prada ei și dobitoacele ei vei prăda ție, și pune ție strajă cetății dendărătul ei“. Și să sculă Iisus și tot norodul cel de războiu ca să să suie la Ghe, și au ales Iisus 30 000 de oameni tari în vîrtute și i-au trimis pre ei noaptea și le-au poruncit lor, zicînd: „Căutați voi, ascundeți-vă dendărătul cetății, nu vă duceți departe de cetate foarte, și veți fi toți gata. Și eu și tot norodul carele iaste împreună cu mine ne vom apropia către cetate; și va fi după ce vor ieși ceia ce lăcuiescu în Ghe întru întimpinarea noastră ca și întîiu, și vom fugi den naintea feții lor. Și după ce vor ieși denapoia noastră, îi vom trage pre ei de la cetate și vor zice: ‘Fug aceștea de către fața noastră în ce chip și mai nainte’. Și vom fugi de către ei, iară voi vă veți scula den pîndeală și veți intra în cetate și veți fărîma cetatea și o va da pre ea Domnul Dumnezeu nostru în minile noastre. Și va fi după ce veți lua cetatea, o veți arde pre dînsa cu focu; după cuvîntul acesta să faceți, iată, poruncescu voao!“ Și i-au trimis pre ei Iisus și au mersu la ascunsoare și au șazut între mijlocul lui Vethil și între mijlocul Ghe, de la marea Gheii, și au mas Iisus noaptea aceea în mijlocul norodului. Și mîneacă dimeneața Iisus, au socotit norodul și s-au suit el și cei mai bătrîni ai lui Israil despre fața nărodului asupra Gheii, și tot nărodul cel de războiu împreună cu el s-au suit. Și mergînd, au venit den preajma cetății despre răsărit, și pînditorii cetății – despre mare, și s-au tăbărît de către miazănoapte la Ghe și valea între mijlocul lui și a Gheii. Și au luat vreo 5 000 de oameni și i-au pus pre ei de pază între mijlocul Vethil și a Gheii, marea Gheii. Și puse nărodul toată tabăra carea era de către miazănoapte cetății, și marginele ei la marea cetății, și mearse Iisus în noaptea aceea în mijlocul văii. Și fu după ce văzu împăratul Gheii, și sîrgui și mîneacă și ieșiră oamenii cetății întru întimpinarea lor drept la războiu, el și tot nărodul lui, la vreme, de către fața ascunșilor, și el nu știa că ascunș sînt lui dendărătul cetății. Și văzu și să deade în laturi Iisus

și tot nărodul de către fața lor și fugi calea pustiiului. Și să întări tot nărodul a goni dendărătul lor și goniră dendărătul fiilor lui Israil. Și ei să depărtară de cetate, n-au rămas nimeni în Ghei și în Vethil carele n-au gonit dendărătul lui Israil, și lăsară cetatea deschisă și goniră dendărătul lui Israil. Și zise Domnul către Iisus: „Întinde mîna ta cu darda care iaste în mîna ta asupra cetății, pentru că întru mîinele tale am datu-o pre ea, și ascunșii să vor scula degrabă den locul lor“. Și rădică Iisus mîna lui cu darda asupra cetății. Și ascunșii s-au sculat degrabă den locul lor și ieșiră cînd întinse mîna și intrară în cetate și o luară pre ea și, grăbindu, aprinsără cetatea cu foc. Și căutîndu ceia ce lăcuiescu în Ghei îndărătul lor, vedea fumul suindu-se den cetate în ceriu, și nu mai avea unde fugi încoace au încoalea, și nărodul cela ce fugiia în pustie s-au întorsu asupra celora ce goniia. Și Iisus și tot Israilul au văzut că au luat pînditorii cetatea și căci s-au suit fumul cetății în ceriu și, întorcîndu-să, au lovit pre oamenii Gheii. Și ceia au ieșit den cetate în timpinarea lor și să făcură între mijlocul taberei lui Israil, aceștea de o parte și ceia de alta. Și i-au lovit pre ei pînă unde n-au rămas den ei mîntuit și scăpat, și pre-mpăratul Gheii l-au prinsu viu și au adus pre el către Iisus. Și fu după ce părăsiră fiii lui Israil omorînd pre toți pre cei den Ghei și pre cei den cîmpi și den muntele pogorîrei, unde i-au gonit pre ei, și au căzut toț în gură de sabie dentr-însa pînă în săvîrșit și să întoarse Iisus la Ghe și o lovi pre ea cu gură de sabie. Și să făcură toț ceia ce au căzut în ziua aceea, de la bărbat pînă la fămeaie, mii toț ceia ce lăcuia în Ghe. Și Iisus nu ș-au întors mîna lui care au întinsu-o cu darda, pînă au anathematisit pre toți ceia ce lăcuia în Ghe. Afară den dobitoace și den prăzi ce era în cetatea aceea, toate au prădat lor fiii lui Israil, după porunca Domnului, în ce chip au rînduit Domnul lui Iisus. Și au aprins Iisus cetatea cu foc, lut nelăcuit au pus pre ea în veac, pînă în ziua aceasta. Și pre-mpăratul Gheii l-au spînzurat pre un lemnu geamăn și era pre lemnu pînă la vreme de sară și, apuindu soarele, porunci Iisus și pogorîră trupul lui de pe lemnu și l-au aruncat pre el în groapă lîngă poarta cetății și au pus preste el grămadă de pietri mare, pînă în ziua de astăzi. Atunce au zidit Iisus jîrtăvnic Domnului Dumnezeului Israil, în muntele Gheval. În ce chip au poruncit Moisi, robul Domnului, fiilor lui Israil,

în ce chip iaste scris în leagea lui Moisi: jîrtăvnic de pietri întregi cu totul, preste carele nu s-au pus pre eale hier, și au suit acolo ardere-
 32 de-tot Domnului și jîrtva mîntuirii. Și au scris Iisus a doao leage pre pietri, leagea lui Moisi, carea au scrisu-o înaintea fiilor lui
 33 Israil. Și tot Israilul, și bătrînii lor, și judecătorii lor, și cărturarii lor, mergea pe aproape, pre de o parte și pre de alta în preajma chivotului, și preoții leviții au rădicat chivotul făgăduinței Domnului, și cel nemearnic și cel de pămînt era jumătate dentru ei aproape de muntele Garezin și jumătate de ei aproape de muntele Gheval, în ce chip au poruncit Moisi, robul Domnului, să blagoslo-
 34 vească pre nărodul lui Israil dentîiu. Și după aceasta citi Iisus toate cuvintele legii aceștia, blagosloveniile și blestemele, după
 35 toate ceale scrise în leagea lui Moisi. Nu era cuvînt dentru toate carele au poruncit Moisi lui Iisus, carele n-au citit Iisus la urechile a toată adunarea fiilor lui Israil, bărbaților și muierilor, și copiilor, și nemearnicilor celora ce mergea împreună cu Israil.

C A P I X

1 **L**ară după ce auziră toți împărații amoreilor, cei decindea de Iordan, cei den munte, și cei den cîmpie, și cei den toată marginea Mării cei Mari, și cei de lîngă Andilivan, heteei, și amoreii, și ghergheseii, și hananeii, și ferezeii, și eveii,
 2 și evuseii, Și să adunară într-un loc ca să să bată cu Iisus și cu Israil, odată toți. Și cei ce
 3 lăcuia la Gavaonnul au auzit toate cîte au făcut Domnul Ierihonului și Gheii. Și au făcut și
 4 ei cu înșălăciune și mearseră de grijiră de mîncat și să gătiră și, luînd saci vechi pre măgarii lor și foi de vin vechiu și rupți legați,
 5 Și căputele cizmelor lor și călțunii lor, vechi și cîrpăcite în picioarele lor, și hainele lor vechi asupra lor, și pîinele lor de mîncat s-au făcut
 6 uscate și mucedu și mîncate, Și veniră la Iisus la tabăra lui Israil pînă la Galgala și au zis cătră Iisus și cătră tot Israilul: „Den pămînt departe am venit și acum puneți noao făgă-
 7 duițe“. Și ziseră fiii lui Israil cătră eveu: „Caută să nu lăcuiești întru mine, și cum să
 8 puiu ție făgăduință?“ Și ziseră cătră Iisus: „Robii tăi sîntem“. Și zise cătră ei Iisus: „De unde sînteți? Și de unde ați venit?“ Și ziseră
 9 cătră el: „Den pămînt departe foarte au venit slugile tale, întru numele Domnului Dumnezăului tău, pentru căce am auzit numele Lui și
 10 toate cîte au făcut la Eghipet. Și toate cîte au făcut celor doi împărați ai amoreilor carii era decindea de Iordan, lui Sion, împăratul Esevon,

și lui Og, împăratul Vasan, carele lăcuia la Astaroth și la Edrain. Și auzind, au zis
 11 cătră noi cei bătrîni ai noștri și toți ceia ce lăcuiescu pămîntul nostru, zicînd: ‘Luaț voao de hrană pre cale și meargeți în timpinarea lor și veț grăi cătră ei: ‘Robii voștri sîntem; Și acum puneți noao făgăduință’.
 12 Aceastea pîinele noastre, calde le-am luat pre eale de cale de la casa noastră în zio care am ieșit să venim cătră voi, iară acum, iată, s-au uscat și s-au făcut mîncate. Și aceștea-s foi
 13 vinului, pre carii i-am împlut noi, și aceștea s-au ruptu, și aceastea-s hainele noastre și încălțămintele noastre, s-au vechit de calea cea multă foarte“. Și au luat boiarii buca-
 14 tele lor, și pre Domnul nu L-au întreat. Și 15 făcu Iisus pace cu ei și puse cătră ei făgăduințe ca să-i mîntuiască pre ei, și li s-au jurat lor boiarii adunării. Și fu după trei zile după ce
 16 au pus cătră ei făgăduință, au înțeles cum de aproape sînt lor și cum între ei lăcuiesc. Și 17 să rădicară fiii lui Israil și veniră la cetățile lor a treia zi, și cetățile lor – Gavaon și Chefira și Virot și cetățile Iarim. Și nu i-au bătut pre
 18 ei fiii lui Israil, pentru căci au jurat lor toț boiarii adunării pre Domnul Dumnezăul lui Israil, și au gîlcevit toată adunarea pre boiari. Și ziseră toți boiarii a toată aduna-
 19 rea: „Noi ne-am jurat lor pre Domnul Dumnezăul lui Israil, și acum nu vom putea să ne atingem de ei. Aceasta vom face lor: să-i
 20 prindem pre ei vîi și-i vom feri pre ei, și nu va fi asupra noastră urgie pentru jurămîntul carele ne-am jurat lor“. Și ziseră lor boia-
 21 rii: „Trăi-vor, și vor fi purtători de leamne și purtători de apă la toată adunarea“. În ce
 22 chip au zis lor boiarii, și chemă pre ei Iisus și zise lor zicînd: „Pentru care lucru m-ați scos den cuvînt, zicînd: ‘Departe de tine sîntem foarte’, iară voi sînteț de loc den ceia ce lăcuiesc între noi? Și acum, blestemați să
 23 fiți, să nu lipsască dentru voi robu, nici tăietori de leamne, nici purtători de apă, mie și Dumnezăului meu!“ Și răspunseră lui Iisus,
 24 zicînd: „Căci cu povestire ni s-au povestit noao cîte au rînduit Domnul Dumnezăul tău lui Moisi, slugii Lui, să dea voao pămîntul acesta și să ne surpați pre noi și pre toți ceia ce lăcuiesc preste el de cătră fața voastră, și ne-am spămîntat foarte pentru sufletele noastre de cătră fața voastră și am făcut lucrul acesta. Și acuma, iată, noi –
 25 supuși voao; după cum vă place voao și după cum vă pare voao, faceți noao“. Și le făcură
 26 lor așa, și-i scoase pre ei Iisus în ziua aceea den mîna fiilor lui Israil și nu i-au ucis pre ei. Și i-au pus pre ei Iisus în
 27 ziua aceea tăietori de leamne și purtători de apă la toată adunarea și la jîrtăvnicul

Domnului, pentru aceea s-au făcut ceia ce lăcuia în Gavaon tăietori de leamne și purtători de apă jirtăvnicului lui Dumnezeu, pînă în ziua de astăzi, și la locul carele va alege Domnul.

C A P X

1 **I**ară deca auzi Adonevezec, împăratul Ierusalimului, că au luat Iisus pre Ghe și au surpat pre ea, în ce chip au făcut Ierehonului și împăratului lui, așa au făcut și Gheii și împăratului ei, și cum au mersu de bunăvoie ceia ce lăcuia în Gavaon cătră Iisus și cătră Israil și să făcură în mijlocul lor și căci aceasta iaste mai mare
2 decît Ghe, Să temură întru sine foarte, pentru că știia că cetatea era mare Gavaon, ca una den mitropolii, și toți oamenii ei
3 tari, Și trimise Adonevezec, împăratul Ierusalimului, cătră Elam, împăratul Hevronului, și cătră Fidon, împăratul Erimuthului, și cătră Ietha, împăratul Lahis, și cătră Davri,
4 împăratul Odolam, zicînd: „Veniți de vă suiți cătră mine și ajutați mie, și să batem pre Gavaon, pentru căce s-au închinat cătră Iisus
5 și cătră fiii lui Israil“. Și să adunară și să suiră cei cinci împărați ai evuseilor, împăratul Ierusalimului și împăratul Hevronului și împăratul Erimuthului și împăratul Lahisului și împăratul Aglonului, ei și tot norodul lor, și șazură împrejurul lui Gavaon și o bătea pre
6 ea. Și trimisără ceia ce lăcuia în Gavaon cătră Iisus, în tabăra lui Israil, la Galgala, zicînd: „Nu slobozi mîinile tale de cătră robii tăi, sui-te cătră noi degrabă și ne ajută noao și ne mîntuiaște pre noi, pentru căce sînt adunați asupra noastră toți împărații amoreilor
7 ceia ce lăcuiesc în munte“. Și să sui Iisus de la Galgala, el și tot norodul cel de războiu
8 împreună cu el, tot cel tare întru vîrtute. Și zise Domnul cătră Iisus: „Să nu te temi de ei, pentru că în mîinile tale i-am dat pre dînșii; nu va sta dentru dînșii nimene înaintea voastră“.
9 Și în vreme ce au sosit Iisus asupra lor fără veaste, toată noaptea au mers Iisus de la Galgala. Și au spămîntat pre ei Domnul de
10 cătră fața lui Israil și au surpat pre ei Domnul surpare mare la Gavaon și i-au gonit pre ei calea ceaea a suișului Vithoron și-i tăia pre ei
11 pînă la Azica și pînă la Machida. Și cînd fugia ei de cătră fața fiilor lui Israil la pogorișul Vithoron, și Domnul au aruncat preste ei pietri mari de smidă den ceriu pînă la Azica, și să făcură mai mulți ceia ce au murit de pietrele smizii decît ceia ce au ucisu cu sabiile fiii lui
12 Israil la războiu. Atuncea au grăit Iisus cătră Domnul, în ziua care au dat Domnul Dumnezeu

pre amoreu supus fiilor lui Israil, cînd i-au înfrînt pre ei la Gavaon și să surpară de fața fiilor lui Israil, și zise Iisus: „Să stea soarele despre Gavaon și luna despre valea Allon!“ Și 13 stătu soarele și luna cu stare pînă au izbîndit Domnul pre vrăjmașii lor. Au nu iaste aceasta scrisă în Cartea celui drept? Și stătu soarele la mijlocul ceriului unde mergea înainte la apus la săvîrșitul unii zile. Și nu fu zi ca 14 aceasta nici mai înainte, nice mai pre urmă, ca să asculte Dumnezeu așa glasul omenescu, căce Domnul au bătut împreună cu Israil. Și să întoarse Iisus și tot Israilul împreună cu 15 el la tabără la Galgala. Și fugiră acești cinci 16 împărați și să ascunsără în peștera de la Machida. Și spuseră lui Iisus, zicînd: 17 „Aflatu-s-au cei cinci împărați ascunși în peștera de la Machida“. Și zise Iisus: „Tăvăliți 18 pietri mari la gura peșterii și puneți preste eale oameni ca să păzească pre ei. Iară voi 19 nu stați acii, ce goniți dendărătul vrăjmașilor voștri și apucați coada lor și nu vă fie milă de ei și nu-i lăsați pre dînșii să între în cetățile lor, pentru că i-au dat Domnul Dumnezeu nostru în mîinile noastre“. Și fu după ce 20 s-au așazat Iisus și tot norodul tăind pre ei tăiare mare foarte pînă în săvîrșit, și ceia ce să mîntuia să mîntuiră dentru ei și intrară în cetățile ceale tari. Și să întoarsără tot norodul la tabără cătră Iisus la Machida sănătoși și n-au crîcnit nimea cu limba den fiii lui Israil. Și zise Iisus: „Deșchideți peștera și scoateți 22 pre cei cinci împărați den peșteră“. Și 23 făcură așa și scoasără pre cei cinci împărați den peșteră, pre împăratul Ierusalimului și pre împăratul Hevronului și pre împăratul Erimuthului și pre împăratul Lahis și pre împăratul Aglon. Și în vreme ce i-au scos 24 pre ei cătră Iisus, au chemat Iisus pre tot omul Israil și pre ceia ce încep războiul, ceia ce mergu cu el, zicînd cătră ei: „Păsaț înainte și puneți picioarele voastre preste grumazii lor“. Și mergîndu, au pus picioarele lor preste grumazii lor. Și zise Iisus cătră ei: 25 „Să nu vă teameț de ei, nici să vă spămîntaț, vitejiți-vă și vă întăriț, că așa va face Domnul tuturor vrăjmașilor voștri, pre carii voi bateț pre ei“. Și-i ucise pre dînșii Iisus după 26 aceasta și-i omorî pre ei și-i spînzură pre ei pre cinci leamne, și era spînzuraț pre leamne pînă seara. Și fu cătră apusul soarelui, și porunci 27 Iisus și-i pogorîră pre ei de pe leamne, și-i aruncară pre ei în peșteră în care au fost fugit acolo, și au răsturnat pietri mari pre peșteră, pînă în ziua de astăzi. Și pre Machida au luat în ziua 28 aceea și au omorî-o pre ea cu gură de sabie

și pre-mpăratul ei și au surpat-o pre ea și tot viul ce era într-însa și n-au rămas nimea întru ea scăpat și mîntuit, și au făcut împăratului Machidii în ce chip au făcut împăratului Ierihonului. Și să duse Iisus, și tot Israilul împreună cu el, de la Machida la Levna și bătea pre Levna. Și au dat-o Domnul și pre ea în mîinile lui Israil și au luat-o pre ea și pre împăratul ei și au omorît-o pre ea cu gură de sabie și tot suflătoriul dentr-însa; n-au rămas într-însa nici unul mîntuit sau scăpat, și au făcut împăratului ei în ce chip au făcut împăratului Ierihonului. Și să duse Iisus și tot Israilul împreună cu el de la Levna la Lahis și șazu prejur ea și o bătea pre ea. Și deade Domnul pre Lahis în mîinile lui Israil și o luo pre ea a doua zi și o omorî pre ea cu gură de sabie și o surpă pre ea în ce chip au făcut Levnii. Atuncea s-au suit Oram, împăratul Gazerului, să ajute lui Lahis, și l-au lovit pre el Iisus cu gură de sabie și pre nărodul lui, pînă unde n-au lăsat lui mîntuit și scăpat. Și să duse Iisus și tot Israilul împreună cu el de la Lahis la Aglon și au șazut prejur ea și au bătut-o pre dînsa, și o deade pre ea Domnul în mîinile lui Israil și o luo pre ea în ziua aceea. Și o ucise pre ea cu gură de sabie și tot ce sufla într-însa au omorît în ziua aceea în ce chip au făcut lui Lahis. Și să duse Iisus și tot Israilul împreună cu el de la Eglon la Hevron și au șazut prejur ea. Și au luat pre ea și au lovit pre ea cu gură de sabie, și pre împăratul ei, și toate satele ei, și toate ceale cu răsufolare cîte era într-însa, nu era scăpat, în ce chip au făcut Eglonului, au surpat-o pre ea și toate cîte era într-însa. Și să întoarse Iisus și tot Israilul împreună cu el la Daver și șazîndu prejur ea, o luară pre dînsa. Și pre împăratul ei și toate satele ei, și o loviră pre ea cu gură de sabie și au surpat-o pre ea și tot ce răsufală într-însa și n-au lăsat nici pre unul scăpat, în ce chip au făcut Hevronului și împăratului ei, așa au făcut și Davirei și împăratului ei, în ce chip au făcut Lemnii și împăratului ei. Și au lovit Iisus tot pămîntul den munte și pre Naghev și cîmpia și pre Asidoth și pre toț împărații ei, n-au lăsat într-însa scăpat, și tot suflătoriul de viață den ea au sfărîmat, în ce chip au poruncit Domnul Dumnezeul lui Israil, și i-au omorît pre ei Iisus de la Cadis Varni pînă la Gaza. Tot pămîntul Gosom pînă la Gavaon și pre toț împărații aceștea și pre pămîntul lor au luat Iisus odată, Pentru că Domnul Dumnezeul lui Israil bătea războiu împreună cu Israil. Și să întoar-

se Iisus la Galgala.

C A P X I

Iară deaca auzi Iavin, împăratul Asorului, au trimis la Iovav, împăratul Madom, și cătră împăratul Semeronului și cătră împăratul Ahiav și cătră împărații de cătră Sidonul cel mare, la munte la Ravath den preajma Chenerethului, și la cîmpu, și la Nefedor, și la cei de la marginea mării, hananeii de la răsărit, și la cei de la marginea mării, amoreii și heteii și ferezeii și ievuseii, pre cei den munte, și pre evei și pre cei pre supt Aermon, la pămîntul Masira. Și ieșiră ei și împărații lor împreună cu ei, nărod mult ca năsipul de pe marginea mării mulțimea, și cai și cară multe foarte. Și s-au împreunat toț împărații aceștea și veniră și să tăbărîră la un loc la apa Meron, să bată pre Israil. Și zise Domnul cătră Iisus: „Să nu te temi de cătră fața lor, căci mîine în ceasul acesta Eu voiu da pre toți raniț pre ei înaintea lui Israil, cailor lor le vei tăia vinele, și carăle lor le vei arde cu foc“. Și veni Iisus și tot norodul cel de războiu împreună cu el asupra lor la apa Meron fără de veaste și căzură preste ei în munte. Și-i deade pre ei Domnul supus supt mîna lui Israil și, tăind pre ei, îi goniră pînă la Sidonul cel Mare și pînă la Masrefothmaim și pînă la cîmpii Masifa despre răsărit, și i-au tăiat pînă n-au rămas dentr-înșii mîntuit și scăpat. Și au făcut lor Iisus în ce chip au poruncit lui Domnul: cailor lor le-au tăiat vinele și carăle lor le-au ars cu foc. Și să întoarse Iisus în vreamea aceea și au luat pre Asor, și pre împăratul ei l-au ucis cu sabie, și era Asor mai înainte stăpînind tuturor împăraților acestora. Și omorî tot ce sufla întru ea cu gură de sabie și i-au surpat pre toți și n-au rămas într-însa tot răsufătoriul, și pre Asor au arsu-o cu foc. Și toate cetățile a împăraților acestora și pre toți împărații lor i-au prins Iisus și i-au ucis cu gură de sabie și au surpat pre ei în ce chip au rînduit Moisi, sluga Domnului. Iară toate cetățile ceale șanțuite nu le-au ars Israil, fără numai pre Asor singur au arsu-o Iisus. Și toate prăzile ei și dobitoacele le-au prădat lor fiii lui Israil, iară pre ei i-au surpat pre toți cu gură de sabie pînă i-au pierdut pre ei, n-au lăsat dentru ei nimică răsufătoriu. În ce chip au poruncit Domnul lui Moisi, slugii Lui, și în ce chip au poruncit Moisi lui Iisus, așa au făcut Iisus, n-au ieșit nimică den toate care au poruncit Domnul lui Moisi. Și au luat Iisus tot pămîntul acesta den munte și tot pămîntul Naghev și tot pămîntul Gosom, și cîmpul și cel de cătră apus, și muntele

Israilului și cîmpiile ceale de cătră munte de la
 17 muntele Alac, Și care suie la Siira și pînă la
 Valagad și cîmpul Livanului supt muntele
 Aermon, și pre toți împărații lor au prinsu și
 18 i-au ucis și i-au omorît. Și zile multe au
 făcut Iisus cătră toți împărații aceștea
 19 războiul. Și nu era cetate carea n-au datu-o
 fiilor lui Israil; afară den eveu ce lăcuia în
 20 Gavaon, pre toți i-au luat cu războiu, Căci
 că pren Domnul s-au făcut să să întărească
 inima lor să să timpine cu războiu cătră Israil,
 ca să-i surpe pre toți, pentru ca să nu li se dea
 lor milă, ce pentru ca să-i surpe în ce chip au
 21 zis Domnul cătră Moisi. Și veni Iisus în
 vremea aceaea și surpă pre enachimi de la
 munte de la Hevron, și de la Davir, și de la
 Anovu, și den tot muntele lui Israil, și den tot
 muntele Iudei, împreună cu cetățile lor, și i-au
 22 surpat pre ei Iisus. N-au rămas lui Ena-
 chim den fiii lui Israil, fără numai la Gaza și la
 23 Ghethi și la Asidoth au rămas. Și au luat
 Iisus tot pămîntul în ce chip au poruncit Dom-
 nul lui Moisi, și i-au dat pre ei Iisus întru moș-
 tenire lui Israil, întru împărțeala lor după
 fealiurile lor, și pămîntul să odihni războindu-să.

C A P X I I

1 **S**i aceștea-s împărații pămîntului pre
 carii i-au ucis Moisi și fiii lui Israil și
 au moștenit pămîntul lor decindea de
 Iordan, de la răsărita soarelui, de la
 valea Arnon pînă la muntele Aer-
 mon, și toată arăpimea de cătră răsărit.
 2 Pre Sion, împăratul amoreilor, carele lăcuia
 la Esevon, domnind de la Aroir, carea iaste la
 margine la valea Arnon, de o parte de vale, și
 jumătate de la Galaad pînă la Iavoc al pîrîului,
 3 hotarale feciorilor lui Amon. Și arăpimea
 pînă la Marea Henereth despre răsărit și pînă
 la Marea Arăpască, Marea Sărilor de la răsă-
 rit, calea cea despre Vitsimoth, și de la The-
 4 man ceaea de supt Asidoth Fasga. Și Og,
 împăratul Vasanului, au rămas den uriași,
 5 cela ce lăcuia la Astaroth și la Edrain, Domnu
 de la muntele Aermon și de la Selha, și tot
 pămîntul Vasan pînă la hotarale Ghesuri, și
 Mahathi, și jumătate de Galaad, hotarale lui
 6 Sion, împăratului Esevonului. Moisi, sluga
 Domnului, și fiii lui Israil au omorît pre ei, și
 au dat pre el Moisi, sluga Domnului, întru
 moștenire lui Ruvîn și lui Gad și la jumătate
 7 de fealiul lui Manasi. Și aceștea-s împărații
 amoreilor pre carii au ucis Iisus și fiii lui Israil
 decindea de Iordan lîngă Marea Valagad, la
 cîmpul Livanului, și pînă la muntele lui Aloc,
 8 suindu-să la Siir, Și au dat pre el Iisus fea-
 liurilor lui Israil moștenire după sorțul lor, în
 munte și în cîmpu, și la arăpime, și la Asidoth,

Și în pustiu, și la Naghev, pre heteu și pre 9
 amoreu Și pre hananeu și pre ferezeu și 10
 pre eveu și pre ievuseu. Pre împăratul 11
 Ierehonului și pre împăratul Gheii, carea iaste
 aproape de Vethil, Împăratul Ierusalimu- 12
 lui, împăratul Hevronului, Împăratul Ieri- 13
 muth, împăratul Lahis, Împăratul Eglom, 14
 împăratul Gazer, Împăratul Davir, împă- 15
 ratul Gadiru, împăratul Erma, împăratul
 Aredu, Împăratul Levna, împăratul Odo- 16
 lam, Împăratul Machida, împăratul Vethil, 17
 Împăratul Apfu, împăratul Ofer, Împăratul 18/19
 Afec, împăratul Hesarom, Împăratul 20
 Madon, împăratul Azor, împăratul Samvron,
 Maron, împăratul Ahsaf, Împăratul Tha- 21
 nah, împăratul Maghedon, Împăratul Che- 22
 des, împăratul Iecomna al lui Hermel, Îm- 23
 păratul Addor al lui Nafathdor, împăratul
 Goim al lui Ghelghel, Împăratul Thersa, 24
 toți aceștea împărați, 30 și 1.

C A P X I I I

Si Iisus - bătrîn îndălungat de zile, și 1
 zise Domnul cătră Iisus: „Tu ai
 îmbătrînit, ai îndălungat zilele, și
 pămîntul au rămas mult foarte la
 moștenire. Și acesta e pămînt 2
 rămas: toate hotarale Filistiimului și tot Ghe-
 suri și Hananeul, De la cea nelăcuită, cea 3
 de cătră fața Eghipetului, pînă la hotarale
 Acaron den stînga hananeilor, să socoteaște
 ceale cincii domnii a filistiimilor, la Gazeu și la
 azoteani și la ascaloniteani și la Ghettheu și la
 acaroniteani Și eveului de la Themani, și la 4
 tot pămîntul Hanan dempotrivă de la Gaza, și
 sidoneanii pînă la Afeca, pînă la hotarale
 amoreilor, și tot pămîntul Gamvli Filistiim,
 Și tot Livanul, de la răsăritul soarelui, de la 5
 Galgala, supt muntele Airmon, pînă la întra-
 rea Emathului. Tot cela ce lăcuiaște mun- 6
 tele, de la Livan pînă la Masireth Memfo-
 maim, pre toți sidoneanii, Eu pre ei voi
 surpa de tot de cătră fața fiilor lui Israil, ce-l
 împarte pre el cu sorțul lui Israil, în ce chip am
 poruncit ție. Și acum, împărți pămîntul 7
 acesta întru moștenire la ceale noao fealiuri și
 la jumătate de fealiul al lui Manasi: de la Ior-
 dan pînă la Marea cea Mare despre apusul
 soarelui vei da pre el, Marea cea Mare va
 hotărî, iară la ceale doao fealiuri și la jumătate
 de fealiu lui Manasi. Celor ce-s cu el, lui 8
 Ruvîn și lui Gad, au luat moștenirea lor care
 le-au dat lor Moisi decindea de Iordan, despre
 răsărita soarelui. Au dat lor Moisi, sluga
 Domnului, De la Aroir, carele iaste pre țăr- 9
 murile pîrîului Arnon, și cetatea ceaea den
 mijlocul văii, și toată Misor, de la Medavan
 pînă la Divon, Și toate cetățile lui Sion, 10
 împăratului amoreilor, carele au împărțit la
 Esevon, pînă la hotarale feciorilor lui

11 Amon, și Galadita, și hotarale Ghesuri, și
 lui Mahathi, tot muntele Aermon, și toată
 12 Vasanita pînă la Elha, Toată împărăția lui
 Og, la Vasanitida, carele au împărțit la Asta-
 roth și la Edrain; acesta au rămas den rămă-
 șița uriașilor, și lovi pre el Moisi și-l surpă pre
 13 el. Și n-au surpat fiii lui Israil pre Ghesuri
 și pre Mahathi și pre hananeu, și lăcuia împă-
 ratul Ghesuri și Mahathi întru fiii lui Israil
 14 pînă în ziua aceasta. Fără de numai fealiul
 lui Levi nu s-au dat moștenire; Domnul Dum-
 nezăul lui Israil, El – moștenirea lor, în ce chip
 au zis lor Domnul; și aceasta iaste împărțea
 care o au împărțit-o Moisi fiilor lui Israil la
 Aravoth Moav, decindea de Iordan, despre
 15 Ieriho. Și au dat Moisi fealiului fiilor lui
 16 Ruvin după noroadale lor. Și să făcu lor
 hotarale de la Aroir, care iaste de cătră fața
 văii Arnon, și cetatea cea den valea Arnon, și
 17 toată Misor, pînă la Medava, Esivon și toate
 cetățile lor ceale ce sînt la Misor și la Devor și
 18 Vamoth Vaal și casele lui Velmon. Și Iasa și
 19 Chedimoth și Mifaathi. Și Cariathaim și
 Sevama și Sarthu și Sior, în muntele
 20 Enac, și Vethfogor și Asidoth Fasga și Vit-
 21 simuth. Și toate cetățile lui Misor și toată
 împărăția lui Sion, împăratul amoreilor,
 carele au împărțit la Esivon, pre carele au
 ucis Moisi pre el și pre povățuitorii lui
 Madiam și pre Evi și pre Rocom și pre Sur și
 pre Ur și pre Revec, boiarii lui Sion, pre aceia
 22 ce lăcuia pămîntul. Și pre Valaam al lui
 Veor vrăjitoriul l-au ucis fiii lui Israil cu sabie
 23 la înfrîngere. Și să făcu hotarale fiilor lui
 Ruvin Iordanul hotar. Aceasta e moștenirea
 fiilor lui Ruvin, după noroadale lor, cetățile și
 24 odăile lor. Și au dat Moisi fiilor lui Gad
 25 după noroadale lor. Și li s-au făcut lor
 hotarale Iazir, toate cetățile Galaad și jumă-
 tate de pămîntul fiilor Amon pînă la Aroir,
 26 carea iaste de cătră fața Ravathi, și de la
 Esevon pînă la Ramothi, cătră Masfa și Vota-
 nin, și Manain pînă la hotarale Davir, și la
 27 Enemec Vitharam, și Vithnamra, și Sohoth, și
 Sofon, și ceaealaltă împărăție a lui Sion,
 împăratul Esevon, Iordanul va hotărî pînă la
 28 partea Mării Henereth, decindea de Iordan,
 despre răsărit. Aceasta e moștenirea fecio-
 rilor lui Gad, după noroadale lor, după cetă-
 29 țile lor și după satele lor. Și deade Moisi la
 jumătate de fealiul lui Manasi și să făcu acei ju-
 mătate de fealiul fiilor lui Manasi, după noroadale
 30 le lor. Și li să făcu hotarale lor de la Manaim, și
 toată împărăția Vasan, și toată împărăția lui Og,
 împăratul lui Vasan, și toate satele Iair, carele
 31 sînt la Vasanitida, 60 de cetăți. Și jumă-

tate de Galaad, și la Astaroth, și la Edrain,
 cetățile împărăției lui Og, la Vasanitida, și
 s-au dat fiilor Mahir, fiu lui Manasi, și la jumăta-
 te fiilor Mahir, după noroadale lor. Acestea-s 32
 pre carii i-au moștenit de tot Moisi la Ara-
 voth Moav, decindea de Iordan, despre
 Iereho, de la răsărit. Și fealiul lui Levi n-au 33
 dat Moisi moștenire; Domnul Dumnezăul lui
 Israil, El – moștenirea lor, în ce chip au grăit lor.

C A P X I V

i aceste-s ceia ce au moștenit de tot 1
 den fiii lui Israil în pămîntul lui
 Hanaan, căroră le-au moștenit lor
 Eleazar preotul și Iisus al lui Navi și
 boiarii neamurilor fealiurilor fiilor lui
 Israil. După sorți s-au moștenit, în ce chip 2
 au poruncit Domnul în mîna lui Iisus la ceale
 noao fealiuri și la jumătate de fealiu,
 Pentru că au dat Moisi moștenirea la ceale 3
 doao fealiuri și jumătate de fealiul lui Manasi,
 decindea de Iordan, și leviților n-au dat sorțu
 între ei; Căce era fiii lui Iosif doao fealiuri, 4
 Manasi și Efraim, și nu s-au dat parte în
 pămîntul leviților, fără numai cetăți a lăcui-
 rea, și ceale osebite lor dobitoacelor lor, și
 dobitoacele lor. În ce chip au poruncit 5
 Domnul lui Moisi, așa au făcut fiii lui Israil și
 au împărțit pămîntul. Și au venit fiii Iudei 6
 cătră Iisus la Galgala și au zis cătră el: „Halev
 al lui Iefoni Chenezeul, tu știi cuvîntul carele
 au grăit Domnul cătră Moisi, omul lui Dumne-
 zău, pentru mine și pentru tine, la Cadis
 Varni. Pentru că eram de patruzeci de ani 7
 cînd m-au trimis Moisi, robul Domnului, de la
 Cadis Varni să iscodescu pămîntul, și au răs-
 punsu lui cuvînt după gîndul lor. Frații 8
 miei ceia ce s-au suit împreună cu mine au
 mutat cugetul norodului, iară eu m-am adaos
 ca să urmezu Domnului Dumnezăului meu.
 Și s-au jurat Moisi în ziua aceea, zicînd: ‘Pă- 9
 mîntul pre care te-ai suit, ție va fi în sorțu, și fiilor
 tăi în veaci, pentru căce te-ai adaos a urma dena-
 poia Domnului Dumnezăului nostru’. Și, iată, 10
 acuma m-au hrănit Domnul în ce chip au zis,
 acesta al patruzecilea și cinci de ani de cînd au
 grăit Domnul cuvîntul acesta cătră Moisi, și
 au mersu Israil în pustie și acum, iată, eu
 astăzi sînt de 85 de ani. Încă sînt astăzi cu 11
 vîrtute, ca și cînd m-au trimis Moisi, așa pociu
 și acum a întra și a ieși la războiu. Și acum 12
 ceru de la tine muntele acesta, în ce chip
 au zis Domnul în ziua aceea, căce tu ai
 auzit cuvîntul acesta în ziua aceea, iară
 acum enachimi sînt acolo, cetăț mari și tari,
 deci de va fi Domnul cu mine, voi surpa
 pre ei în ce chip au zis mie Domnul“.

- 13 Și blagoslovi pre el Iisus.
 14 Și deade pre Hevron lui Halev, feciorul lui Efoni Chinezeului, în sorțu; pentru aceea să făcu Hevron lui Halev al lui Efoni Chenezeului cu sorțu pînă în ziua aceasta, pentru căci el au urmat porunca Domnului Dumnezăului lui
 15 Israil. Iară numele lui Hevron era mai înainte cetatea Arvo, mitropolia celor den Enachim aceasta; și pămîntul încetă de războiu.

C A P X V

- 1 **S**i să făcură hotarale fealiului fiilor Iudei, după noroadale lor, de la hotarale Idumeii, de la pustiiul lui Sin de cătră amiazăzi pînă la Cadis de cătră
 2 răsărit. Și să făcură lor hotarale de la amiazăzi pînă la partea Mării ceii Sărate, de
 3 cătră piscul ce vine cătră amiazăzi Și merge den preajma a suiriei Acravim și iase afară la Sena și suie de cătră apus la Cadis Varni și iase la Eron și să suie la Adara, și merge cea despre apus Cadis, și merge spre
 4 Acarche, Și merge la Asemona și iase pînă la valea Eghipetului, și va fi lui ieșirea hotarilor la mare, aceastea-s lor hotarale de
 5 cătră amiazăzi. Și hotarale de cătră răsărit: toată Marea cea Sărată pînă în partea Iordanului, și hotarale lor la miazănoapte, și de la
 6 piscul mării, și den partea Iordanului, Să suie hotarale pre Vethagla și merge pre aproape de miazănoapte spre Vethara, și să suie hotarale preste pietrele Veor, feciorul lui
 7 Ruvin, Și să suie hotarale de la Davirah a văii Ahor și să pogoară spre miazănoapte pre Galgala, carele iaste den preajma apropierii Adamin, carele iaste despre răsărit cu valea, și iase hotarul pre apa Izvorului Soarelui, și
 8 va fi lui ieșirea izvorul Roghil. Și să suie hotarale la valea Enom despre răsărita lui Evus de la amiazăzi, aceasta iaste Ierusalimul, și pre hotarale pre vârful muntelui carele iaste de cătră fața văii Enom cătră mare, care iaste dentr-o parte a pămîntului Rafain despre
 9 miazănoapte. Și treace hotarul den vârful muntelui pre izvorul apei Natho și treace la satele muntelui Efron și va scoate hotarul la
 10 Vaal, aceasta e cetatea Iarim. Și va treace hotarul de la Vaal la mare și va treace la muntele Siir și va treace spre răsărit cetatea Iarim la miazănoapte, aceasta iaste Hasalon, și să va pogorî la Cetatea Soarelui și va treace la
 11 amiazăzi. Și va treace hotarul despre răsăritul Acaron spre miazănoapte și va treace hotarale la Sacharona și va treace muntele pămîntului Vaala și iase la Iavnîl și va fi ieșirea hotarilor la mare, și hotarale lor de la mare, Mare
 12 cea Mare va hotărî. Aceastea-s hotarale
 13 fiilor Iudei demprejur, după noroadale lor. Și lui Halev, feciorul lui Efoni, i-au dat parte în

mijlocul feciorilor Iudei, pren porunca lui Dumnezău, și i-au dat lui Iisus cetatea lui Arve, tată lui Enac, aceasta iaste Hevron. Și i-au surpat de acolo Halev, feciorul lui Efoni, pre cei 3 feciori ai lui Enac, pre Siseu și pre Ahima și pre Tholmai, nașterile lui Enac. Și s-au suit de acolo Halev la ceia ce lăcuia Davir, și numele lui Davir mai înainte era Cetatea Cărților. Și zise Halev: „Carele va lua Cetatea Cărților și o va stăpîni pre ea, și voi da lui pre Ashan, fata mea, lui muiare“. Și au luat-o pre ea Gothoniil, feciorul lui Che- nez, fratele lui Halev cel mai tînăr, și deade lui pre Ashan, fata lui, fămeaie. Și fu cînd ieșia ea, și să sfătui cu el, zicînd: „Ceare-voiu tătîne-mieu țarină“. Și strigă de pe măgariu și zise ei Halev: „Ce-ț iaste ție?“ Și-i zise lui: „Dă-m blagoslovenie, pentru că la pămîntul despre răsărit m-ai dat pre mine, dă-m mie pre Golathmaim“. Și i-au dat ei Halev pre Golathmaim cea de sus și pre Golath cea de jos. Aceasta e moștenirea fealiului fiilor Iudii, după noroadale lor. Și să făcură cetățile lor cetății cătră fealiul fiilor Iudei la hotarale Edomului la pustiiu: Cavoseilu și Edrai și Iagur Și China și Dimona și Adada Și Chedes și Ethina Zif și Telem și Valoth Și Asor cea Noao și cetățile Esron, aceasta e Asor, Amam și Seme și Thamaa și Moldada și Asarsu Și Asergada și Asemon și Vithelef Și Asarsula și Versavie și Evezthie, și orașele lor și satele lor, Vaala și Evim și Asem și Eltholad și Hesel și Erma Și Sechiileg și Medimina și Sansana Și Alvol și Seleim și Ail și Remon, toate cetățile, doaozeci și noao, și orașele lor. La cîmpie, Esthaol și Saara și Asna Și Zana și Ongonim și Thafuoia și Enaim Și Ierimuth și Odolam și Soho și Azica Și Saraim și Adiaghiathim și Gadira, și satele lor și cetățile, 40, și orașele lor. Sănan și Adasa și Magdalgad Și Dalaam și Masefa și Ehthail Și Lahis și Vascathi și Aglon Și Havai și Lamas și Hathalis Gadiroth și Vithagon și Naama și Machida, cetății 16, și orașele lor. Levna și Ather și Asan Și Etha și Asena și Mesiv Și Chielaiu și Ahziv și Marisa, cetății noao, și orașele lor. Acaron și orașele ei și satele ei. De la Acaron și la marea Iamnai, și toate cîte sînt aproape de Esdodu, și orașele lor. Esdodu și orașele ei și satele ei; Gaza și orașele ei și satele ei, pînă la pîriul Eghipetului, și Marea cea Mare hotărăște. Și la muntele Safir și Iether și Soho Și Rena și Cetatea Cărților, aceasta iaste Davir, Și Anav și Esthemo și Anev. Și Gosom și

Hiluon și Ghilo, cetăți unsprăzeace, și orașele
 51/52 lor. Erev și Ruma și Asan Și Ianom și
 53 Vithapfuth și Afaca Și Amata și cetatea
 Sarvo, aceasta iaste Hevron, și Sior, cetăți
 54 noao, și orașele lor. Maon și Hiermel și Zif
 55 și Eta Și Ezrael și Ecdaam și Zanoachiem
 56 Și Gavaa și Thamna, cetăți zeace, și orașele
 57/58 lor. Elul și Vethsur și Hiedur Și Maaroth
 și Vethanot și Elthichien, cetățșase, și orașele
 59 lor. Theco și Efratha, aceasta iaste
 Vithleaem, și Fagor și Etaam și Colon și
 60 Tatami și Soris și Carem și Galem Și Vithir
 și Manoho, cetăți unsprăzeace, și orașele
 61 lor. Cariathvaal, aceasta e cetatea Iarim, și
 Areva, cetăți doao, și orașele lor, și satele
 62 lor. La pustiiul Vitharava și Madon și Oho-
 63 ran Și Nifsan și Cetățile Sării și Ingadi,
 64 cetăți șase, și orașele lor. Și evuseul lăcuia
 în Ierusalim, și n-au putut fiii Iudei să piarză
 pre ei, și au lăcuit evuseul cu fiii Iudei la
 Ierusalim pînă în ziua de astăzi.

C A P X V I

1 **S**i să făcură hotarăle fiilor lui Iosif, de
 la Iordan, despre Iereho, de la răsă-
 rit, pustiiul, și să va sui de la Iereho la
 2 munte la Vethil. Și va ieși de la
 Vethil la Luza și va treace la hotarăle
 3 lui Ahiataroth. Și va treace de la mare la
 hotarăle lui Iefleti, pînă la hotarăle Vethero-
 nului celui de Jos și pînă la Gazer, și va fi ieși-
 4 rea lor la mare. Și au moștenit fiii lui Iosif,
 Efraim și Manasi, și s-au făcut hotarăle fiilor
 5 lui Efraim după noroadele lor. Și s-au făcut
 hotarăle moștenirii lor, de la răsărita Atha-
 roth Adaru pînă la Vetharom cea de Sus și
 6 Gazara. Și vor treace hotarăle la mare la
 Mahthoth, de la miazănoapte, și vor treace la
 răsărit la Thinath Silo, și va treace pre acesta
 7 de la răsărit la Ianoha. Și să va pogorî de la
 Ianoha la Ataroth și Naratha și orașele lor, și
 8 va treace la Iereho și va ieși la Iordan. Și de
 la Dafuth vor treace hotarăle la mare la pîrîul
 Cana, și va fi ieșirea lor la mare, aceasta e
 moștenirea fealiului fiilor lui Efraim, după
 9 noroadele lor; Și cetățile ceale ce s-au ose-
 bit fiilor lui Efraim, pre mijlocul moștenirii
 fiilor lui Manasi, toate cetățile și orașele lor.
 10 Și n-au pierdut Efraim pre hananeu, cela ce
 lăcuiște în Gazer, și lăcuia hananeul întru
 Efraim pînă în ziua aceasta, și s-au făcut birnici
 robi pînă s-au suit Faraon, împăratul Eghipetu-
 lui, și au luat cetatea și au arsu-o cu foc pre ea, și
 pre hananei și pre ferezei și pre ceia ce lăcuia în
 Gazer i-au junghiat, și au datu-o pre ea Fa-

rao în zeastre featii lui.

C A P X V I I

1 i s-au făcut hotarăle fealiului fiilor
 Manasi, pentru că acesta e născutul
 întîiu lui Iosif; lui Mahir, cel dentîiu
 născut lui Manasi, tatăl lui Galaad,
 pentru că om de războiu era, întru
 Galaaditida și întru Vasanitida. Și să făcu
 2 fiilor Manasi celor rămaș, după noroadele lor,
 fiilor Ahiezer și fiilor Elec și fiilor Ezriil și fii-
 lor Ehem și fiilor Efer și fiilor Simiraei, aceș-
 tea sînt fiii lui Manasi, fiul lui Iosif, bărbații,
 după năroadele lor. Și la Salpaadu, fecior-
 3 rul lui Efer, feciorul lui Galad, feciorul lui
 Mahir, feciorul lui Manasi, nu era lui feciori,
 ce feate; și aceastea sînt numele featelor lui
 Salpaad: Malaa și Nua și Eglă și Melha și
 4 Thersa. Și au stătut înaintea lui Eliazar
 preotul și înaintea lui Iisus, feciorul lui Navi,
 și înaintea boiarilor, zicînd: „Dumnezeu au
 poruncit pre mîna lui Moisi să ni se dea noao
 moștenire în mijlocul fraților noștri“. Și li
 s-au dat lor moștenire, pre porunca Domnu-
 lui, sorțu întru frații tătîne-său. Și căzu
 5 funea lor de la Anasa, cîmpul Lavad, den
 pămîntul Galaad și al Vasanului, carele iaste
 decindea de Iordan, Căci featele feciorilor
 6 lui Manasi au moștenit moșie între mijlocul
 fraților lor, iară pămîntul Galaad s-au făcut
 feciorilor lui Manasi celor rămaș. Și s-au
 7 făcut hotarăle fiilor Manasi de la Asir
 Mahthoth Idanath, carea iaste despre partea
 Sihem, și merg hotarăle la Iamen și Iasim, la
 izvorul Thatho. Lui Manasi va fi pămîntul
 8 Thapfu; și Thapfu, la hotarăle Manasii, feciori-
 lor lui Efraim. Și să vor pogorî hotarăle la
 9 valea Cane spre miazăzi spre valea lui Iair,
 terevinthul lui Efraim între mijlocul cetăților
 lui Manasi; și hotarăle lui Manasi spre miază-
 noapte, la pîrîu, și va fi lui ieșirea marea.
 De cătră miazăzi lui Efraim, și la miazănoapte
 10 lui Manasi, și va fi marea hotarăle lor; și pre
 Asir să vor împreuna la miazănoapte, și lui
 Isahar despre răsărit. Și va fi Manasi întru
 11 Isahar și în Asir Vethsan și orașele lor, și
 ceale Iavlaam și featele ei, și pre ceia ce
 lăcuiescu în Dor și orașele ei, și pre ceia ce
 lăcuiescu în Tanah și satele ei, și pre ceia ce
 lăcuiescu în Machidoh și satele ei, și a treia
 Nafetha și orașele ei. Și n-au putut feciorii
 12 lui Manasi să surpe cetățile aceastea și au în-
 ceput hananeul a lăcui întru pămîntul acesta.
 Și fu în vreme ce să întăriră fiii lui Israil și au
 13 făcut pre hananei supuși, iară cu surpare pre ei
 n-au surpat. Și priciră fiii lui Iosif lui Iisus, zi-
 14 cînd: „Pentru căci ai moștenit pre noi o moșie și

o parte? Și eu nărod mult sînt și Dumnezeu
 15 m-au blagoslovit“. Și zise lor Iisus: „De
 ești tu nărod mult, suie-te la pădure și cură-
 țeaște ție acolo la pămîntul ferezeului și al lui
 16 Rafain, de ție – strîmtu muntele Efraim“. Și
 au zis fiii lui Iosif: „Nu ne place noao muntele
 Efraim; și călărime aleasă și hiară – la tot
 hananeul ce lăcuiaste întru mine la Vethsan și
 17 întru satele ei și la valea Iezrael“. Și zise
 Iisus fiilor lui Iosif, lui Efraim și lui Manasi,
 zicînd: „De ești nărod mult și vîrtute mare ai,
 18 nu va fi ție o moșie, Că pădurea va fi ție,
 căci pădure iaste, și vei curăți pre ea și va fi ție
 ieșirile lor cînd vei surpa pre hananeu; căci
 călărime aleasă iaste la el și tare iaste, iară tu
 îl vei trece cu vîrtutea pre el“.

C A P X V I I I

1 **S**i să adună toată adunarea fiilor lui
 Israil la Silo și au întins acolo cortul
 mărturiei și pămîntul s-au stăpînit de
 2 cătră ei. Și au rămas fiii lui Israil,
 carii n-au moștenit moștenirea lor,
 3 șapte neamuri. Și zise Iisus fiilor lui Israil:
 „Pînă cînd voi veți lenevi să intraș să moșteniș
 pămîntul carele au dat voao Domnul Dumne-
 4 zeul părinților voștri? Dați dentru voi trei
 oameni dentr-un fealiu și voi trimite pre ei și,
 sculîndu-să, să umble pămîntul și să-l scrie
 pre el înaintea mea, în ce chip vei putea să
 5 împarți pre el“. Și au venit cătră el, și au
 împărțit lor șapte părți: Iuda va sta lor hotar
 de cătră miazăzi, și fiii lui Iosif vor sta la hotarul
 6 lor despre miazănoapte. „Iară voi împărțiș
 pămîntul șapte părți și aduceș aicea cătră
 mine și voi scoate voao sorțu aicea înaintea
 7 Domnului Dumnezeului nostru. Pentru că
 nu iaste parte fiilor lui Levi întru voi, căci
 preoția Domnului – partea lor, și Gaadu și
 Ruvim și jumătate de fealiu lui Manasi au luat
 moștenirea lor decindea de Iordan la răsărit,
 carea le-au dat lor Moisi, sluga Domnului“.
 8 Și sculîndu-să oamenii, au mersu, și au porun-
 cit Iisus oamenilor celora ce mergea să umble
 pămîntul, zicîndu: „Treaceș și umblaș pămîn-
 tul și călcaș pe el și veniș aicea cătră mine, și
 voi scoate voao aicea sorțu înaintea Domnu-
 9 lui, la Silo“. Și au mersu oamenii și au tre-
 cut pre pămînt, și au călcat pămîntul și au
 văzut pre el, și au scris pre el după cetățile lui
 șapte părți într-o carte și au adus cătră Iisus la
 10 tabără la Silo. Și le-au pus lor Iisus sorțu la
 Silo înaintea Domnului și au împărțit acolo Iisus
 pămîntul fiilor lui Israil după împărțealele lor.
 11 Și ieși sorțul fealiului fiilor lui Veniamin întîiu,

după noroadale lor, și au ieșit hotarale moșiii
 lor întru mijlocul fiilor Iudei și în mijlocul fi-
 lor lui Iosif. Și li să făcu lor hotarale de la 12
 miazănoapte, de la Iordan, și să va sui hotarul
 den dosul lui Ieriho spre miazănoapte și să va
 sui pren munte pre mare și va fi lui ieșirea
 Madmaritina Vethain, Și vor trece de 13
 acolo hotarale Luza, denapoia lui Luza, de la
 spatele ei, aceasta iaste Vethil, și să vor
 pogorî hotarale de la Ataroth Edar la munte,
 carele iaste cătră miazăzi lui Vetheron cea de
 Jos, Și vor trece hotarale și vor încunjura 14
 despre partea ce caută la marea de la miazăzi,
 de la munte de cătră fața Vethiron amiazăzi,
 și va fi lui ieșirea Cariath Vaal, aceasta iaste
 Cariathiarim, cetatea fiilor Iudei; aceasta
 iaste partea de cătră mare. Și partea 15
 despre amiazăzi, despre partea Cariath Vaal,
 și vor trece hotarale mării la Gain și vor ieși
 la izvorul apei Natho Și vor pogorî hota- 16
 rale pre partea muntelui carele iaste despre
 fața crîngului fiului Enom, carele iaste despre
 partea Eme Rafain despre miazănoapte, și
 să va pogorî la Ghienom denapoia lui Evu-
 sude la miazăzi și să va pogorî la izvorul
 Roghil Și va trece la miazănoapte și va 17
 trece la izvorul Same și va trece la Galiloth,
 carea iaste den preajmă cătră suirea Edonim,
 și va pogorî pre piatra Vaan fiilor lui
 Ruvim Și va trece pre dendărătul Vetha- 18
 rava de la miazănoapte Și să va pogorî la 19
 Arava și vor trece hotarale pre dendărătul
 Vithagla de la miazănoapte și va fi treacerea
 hotarilor pre piscul Mării Sărilor de la miază-
 noapte la partea Iordanului de la miazăzi.
 Aceaste-s hotarale de la miazăzi, și Iordanul
 va hotărî pre el despre partea răsăritului.
 Aceasta e moștenirea fiilor lui Veniamin, hota- 20
 rale lor împrejur, după noroadale lor. Și 21
 s-au făcut cetățile fealiului fiilor lui Veniamin,
 după noroadale lor, Ieriho și Vithagla și Ame-
 casis Și Vetharara și Semrim și Vethil 22
 Și Avim și Ofra și Afratha Și lăcașul lui 23/24
 Amona și pre Afni și Gavaa, cetăți 12, și ora-
 șale lor. Gavaon și Rama și Viroth Și 25/26
 Masfa și Hefira și Mosa Și Rechem și Erfail 27
 și Therala Și Silalef și Ievus, aceasta e 28
 Ierusalimul, și Gavaath și cetățile Iarim, 13,
 și satele lor, aceasta e moștenirea fiilor lui
 Veniamin, după noroadale lor.

C A P X I X

1 **S**i ieși sorțul al doilea lui Simeon, 1
 fealiul fiilor lui Simeon, după no-
 roadele lor. Și fu moștenirea lui 2
 întru mijlocul sorțului fiilor Iudei și
 s-au făcut moștenirea lor Virsavie
 și Savee și Molada Și Asersual și Vola și 3
 Asom Și Elthulaad și Vathul și Erma 4

5 Și Sechiila și Vethmar și Hazuvoth și Aser-
6 sula Și Vivlavath și țarinile lor, cetăți 13, și
7 orașele lor. Ain și Remon și Ether și
8 Asaan, cetăți 4, și orașele lor. Și toate
satele carele sînt împrejurul cetăților acestora,
pînă la Valith Viramoth mergînd spre amiază,
aceasta e moștenirea fealiului fiilor lui
9 Simeon, după noroadele lor. De la moșia
Iudei moștenirea fealiului fiilor Simeon, căci
s-au făcut partea fiilor Iudei mai mare decît a
lor și au moștenit fiii lui Simeon în mijlocul
10 moșii lor. Și au ieșit sortul al treilea lui
Zavulon, după noroadele lor, și vor fi hotarale
11 moștenirea lor pînă la Sarid. Și să sui hotarale
lor la mare și la Marila și să vor împreuna
la Davasthe și să vor întimpina la valea care
12 iaste de cătră fața Iecnaam Și să va
întoarce de la Saredu den preajmă de la răsăritul
Sames la hotarale Ihasaloth Thavor și va
13 treace la Davrath și să va sui la Afiia Și de
acolo va treace pren preajmă la răsărit pre
Gothaetha la cetatea Casim și va treace la
14 Remona Amathanu Drinuah Și vor încunjura
hotarale la miazănoapte la Enavoth și va
15 fi ieșirea lor la Ghiethail Și Catath și
Naloth și Semron și Iadila și Vithleaim, cetăți
16 12, și orașele lor. Aceasta e moștenirea
fealiului fiilor lui Zavulon, după noroadele
17 lor, cetățile lor și satele lor. Și lui Isahar au
ieșit sortul al patrulea, fiilor lui Isahar, după
18 rudeniile lor. Și s-au făcut hotarale lor
19 Iesrael și Ahaseloth și Sunim Și Aferarim
20 și Sion și Renath și Anareth Și Ravoth și
21 Chiseon și Aame Și Ramai și Inganim și
22 Innada și Vethasi Și se vor împreuna
hotarale la Thavor și la Sasima și Vethsamis,
cetăți 16, și orașele lor, și va fi ieșirea hotarale
23 lor Iordanul. Aceasta e moștenirea fealiului
fiilor lui Isahar, după noroadele lor, și cetățile
24 și satele lor. Și ieși sortul al cincilea
25 fealiului fiilor Asir, după noroadele lor. Și
s-au făcut hotarale lor Helcath și Ooli și Vatne
26 și Ahsaf Și Alimeleh și Amad și Masal, și
se va împreuna cu Carmilul despre mare și la
27 Sior și la Vanathu Și se va întoarce de la
răsăritul soarelui Vithdagon și se va
împreuna cu Zavulon și la Ghe, Ethail despre
miazănoapte, Vithaemec și Nail, și va merge
28 la Havol den na stînga, Și Agraan și Roovu
și Amon și Canail, pînă la Sidonul cel
29 Mare, Și se vor întoarce hotarale la Rama
și pînă la Cetatea Tăriei Tăriilor, și se vor
întoarce hotarale la Osa, și va fi lui ieșirea
30 marea de-mpărțea Ahziv, Și Ama și Afec
31 și Roov, cetăți 22, și orașele lor. Aceasta e
moștenirea fealiului fiilor Asir, după noroadele
32 lor, cetățile lor și orașele lor. Și lui
Neftalim au ieșit sortul al șaselea, fiilor Nefta-

lim, după noroadele lor. Și să făcură hotarale 33
răle lor Meelef și Melom și Vesenanim și Arme
și Nachiev și Iavne, pînă la Gropi, și s-au făcut
ieșirea lor Iordanul. Și se vor întoarce 34
hotarale despre Marea Azanoth Thavor și va
treace de acolo la Icoc și se va împreuna cu
Zavulon de cătră răsărit, și cu Asir se va
împreuna despre mare, și cu Iuda, Iordanul,
de cătră răsărita soarelui. Și cetățile zidite 35
ale tirilor, Asidem Tiros și Amath și Recath și
Hanereth Și Adami și Rama și Asor Și 36/37
Chedes și Edrai și izvoarele Asor Și Eron 38
și Magdaliil Oran și Vethanath și Thasmus,
cetăți 19 și satele lor. Aceasta e moștenirea 39
fealiului fiilor Neftalim, după rudenia lor,
cetățile și satele lor. Și fealiului fiilor lui Dan 40
au ieșit sortul al 7. Și li s-au făcut hotarale 41
lor Saraa și Esthaol și cetatea Sames Și 42
Salavin și Evalon și Iethla Și Elon și 43
Thamna și Acaron Și Eltheco și Gavathon 44
și Valoth Și Ioth și Vanivarac și Ghiethre- 45
mon, Și de la Marea Eracon și Iericon 46
hotar, aproape de Iopa. Și au ieșit hotaru- 47
lui fiilor Dan, și au mersu fiii lui Dan și au
bătut pre Lesen și au luat pre ea și au lovit pre
ea cu gură de sabie și au moștenit pre ea și au
lăcuit pre ea, și au numit numele lui Lesen
Dan, după numele lui Dan, tatal lor.
Aceasta e moștenirea fealiului fiilor lui Dan, 48
după noroadele lor, cetățile lor și orașele
lor. Și au săvîrșit a împărți cu sorți pămîntul 49
la hotarale lui, și au dat fiii lui Israil moșie
lui Iisus, feciorul lui Navi, întru ei, Pren 50
porunca Domnului; și au dat lui cetatea carea
au cerșut, Tamnath Sarai, care iaste în mun-
tele Efraim, și au zidit cetatea și lăcuia întru
ea. Aceastea sînt împărțirile carele au 51
împărțit cu sorțu Eliazar preotul și Iisus al lui
Navi și boiarii moșteniilor întru fealiurile lui
Israil după sorți, la Silom, înaintea Domnului,
lîngă ușile cortului mărturiei, și au mers să
lăcuiască pămîntul.

C A P X X

i grăi Domnul lui Iisus, zicînd: 1
„Grăiaște fiilor lui Israil, zicînd: ‘Dați 2
cetățile pribeagilor, carele am zis
cătră voi pren Moisi, Scăparea 3
ucigașului celuia ce va ucide suflet
fără de voia lui, fără de nici un gîndu mai
înainte, și vor fi cetățile voastre scăpare, și nu
va muri ucigașul de cela ce să rudeaște cu sîn-
gele, pînă va veni înaintea adunării la jude-
cată. Și va fugi la una den cetățile aceastea 4
și va sta la poarta ușii cetății lui și va grăi
întru urechile bătrînilor cetății aceia cuvîn-
tele lui și-l vor întoarce pre el adunarea cătră

ei și vor da lui loc și va lăcui împreună cu
 5 ei. Și când va goni cela ce să rudește cu
 sîngele după dînsul, și nu vor ucide pre cela ce
 au ucis cu mîna lui, pentru că neștiindu au
 lovit pe aproapele lui și nu urînd el pre dînsul
 6 de ieri și de alaltaieri. Și va lăcui în cetatea
 aceea pînă va sta înaintea adunării la jude-
 cată, pînă va muri preotul cel mare carele va fi
 în zilele acealea, atuncea să va întoarce cela
 ce au ucis și va intra în cetatea lui și la casa lui
 7 și la cetatea de unde au fugit de acolo". Și
 au osebit pre Chiedes la Galilea la muntele lui
 Neftalim, și Sehem în muntele lui Efrem, și
 cetatea Arvo, aceasta e Hevron, la muntele
 8 Iudei. Și decindea de Iordanul, Ieriho, de
 cătră răsărit, au dat pre Vosor în pustiu în
 cîmpu den fealiul lui Ruvim, și pre Ramoth la
 Galaad den fealiul lui Gad, și pre Golan la
 9 Vasanitida den fealiul lui Manasi. Aceastea
 era cetățile ceale numite la toți fiii lui Israil și la
 cel nemearnic ce șade întru ei, să fugă acolo
 tot cela ce lovește suflet fără de voie, pentru
 ca să nu moară de mîna celui ce să rudește
 cu sîngele, pînă va sta înaintea adunării la
 judecată.

C A P X X I

1 **S**i au venit căpeteniile neamurilor fiilor
 lui Levi cătră Eliazar preotul și
 cătră Iisus al lui Navi și cătră căpete-
 niile fealiilor den neamurile fiilor
 2 lui Israil. Și au zis cătră ei în Silo, la
 pămîntul lui Hanaan, zicînd: „Poruncit-au
 Domnul în mîna lui Moisi să ne dea noao
 cetăți să lăcuim, și pemprejurile lor, dobitoa-
 3 celor noastre“. Și au dat fiii lui Israil leviți-
 lor, cînd moștenia ei pren porunca Domnului,
 4 cetățile aceastea și pemprejurile lor. Și ieși
 sorțul nărodului lui Caath și să făcu fiilor lui
 Aron, preoților leviților, de la neamul Iudei și
 de la neamul lui Simeon și de la neamul lui
 5 Veniamin, sorțite cetăți treisprăzeace. Și
 fiilor lui Caath celor rămaș, de la neamul lui
 Efraim și de la neamul lui Dan și den jumătate
 6 de fealiul lui Manasi, sorțite cetăți zeace. Și
 fiilor Gherson, den rudenia neamului lui Isa-
 har și de la neamul lui Asir și de la neamul lui
 Neftalim și den jumătate den fealiul lui Manasi,
 7 la Vasan, sorțite cetăți treisprăzeace. Și fiilor
 lui Merari, după năroadele lor, de la neamul
 lui Ruvim și de la neamul lui Gaad și de la nea-
 mul lui Zavulon, sorțite cetăți doasprăzeace.
 8 Și au dat fiii lui Israil leviților cetățile
 aceastea și pemprejurile lor, în ce chip au
 9 poruncit Domnul lui Moisi, cu sorțu. Și au
 dat fealiul fiilor Iudei și fealiul fiilor lui
 Simeon și den fealiul fiilor lui Veniamin ce-

tățile aceastea. Și s-au chemat fiilor lui 10
 Aaron, după nărodul lui Caath, feciorilor lui
 Levi, căci acestora li s-au făcut sorțul cel den-
 tîu. Și le-au dat lor pre Cariatharvoc, 11
 scaunul lui Enac, aceasta iaste Hevron, în
 muntele Iudei, iară pemprejurile ei ceale de
 prejur ea. Și țarinile cetății și satele ei 12
 le-au dat Iisus lui Halev, feciorul lui Iefoni,
 întru ținare lui. Și fiilor lui Aaron preotu- 13
 lui au dat cetatea – scăpare celui ce va ucide
 – pre Hevron și ceale ce sînt osebite cătră
 dînsa și pre Levna și ceale osebite ce sînt
 cătră dînsa. Și pre Iether și ceale osebite 14
 cătră dînsa și pre Iethezmo și ceale osebite
 cătră ea. Și pre Ilo și ceale osebite cătră 15
 dînsa și pre Davir și ceale osebite cătră
 dînsa. Și pre Ain și ceale osebite cătră 16
 dînsa și pre Ietga și ceale ce sînt osebite cătră
 dînsa și pre Vethsamis și ceale osebite cătră
 dînsa, cetăți noao, de la aceaste doao nea-
 muri. Și de la fealiul lui Veniamin, pre 17
 Gavaon și ceale osebite ce-s cătră dînsa și pre
 Gave și ceale osebite ce-s cătră dînsa. Și 18
 pre Anathoth și ceale osebite ce-s cătră ea și
 pre Amo și ceale osebite ce-s cătră ea, cetăți
 patru. Toate cetățile fiilor lui Aaron, preoți- 19
 lor, cetăți 13, și ceale după împrejurul
 lor. Și noroadelor fiilor lui Caath, leviților 20
 celor rămași de la fiii lui Caath, și s-au făcut
 cetatea hotarilor lor, de la fealiul lui Efraim.
 Și le-au dat lor cetatea scăpării celui ce ucide, 21
 pre Sihem și ceale osebite ce-s cătră dînsa și
 Gazer și ceale osebite ce-s cătră dînsa. Și 22
 pre Cafsain și ceale osebite ce-s cătră dînsa și
 pre cea de sus Vitheron și ceale osebite ce-s
 cătră dînsa, cetăți 4. Și den fealiul lui Dan, 23
 pre Eltheco și ceale osebite ce-s cătră dînsa și
 pre Gavethon și ceale osebite ce-s cătră
 dînsa. Și pre Elon și ceale osebite ce-s 24
 cătră dînsa și pre Ghethremon și ceale ose-
 bite ce-s cătră dînsa, cetăți 4. Și de la jumă- 25
 tate de fealiul lui Manasi, pre Thanaah și
 ceale osebite ce-s cătră ea și pre Vethsan și
 ceale osebite ce-s cătră dînsa, cetăți 2. Toate 26
 cetățile, 10, și ceale osebite ce-s cătră eale,
 noroadelor fiilor lui Caath celor rămași. Și 27
 fiilor lui Gherson, celor ce să rudesc cu leviții,
 den jumătate de fealiul lui Manasi, cetățile
 ceale osebite celora ce au ucis, pre Golan la
 Vasanitida și ceale osebite ce-s cătră dînsa și
 pre Vesthra și ceale osebite ce-s cătră dînsa,
 cetăți 2. Și den fealiul lui Isahar, pre Chision 28
 și ceale osebite ce-s cătră dînsa și pre Davath și
 ceale osebite ce-s cătră dînsa. Și pre Iermoth 29
 și ceale osebite ce-s cătră dînsa și Izvorul Căr-
 ților și ceale osebite ce-s cătră dînsul, cetăți 4.

30 Și den fealiul lui Asir, pre Masaal și ceale ose-
 bite ce-s cătră dînsa și pre Avdo și ceale ose-
 31 bite ce-s cătră dînsa Și pre Helcaath și
 ceale osebite ce-s cătră dînsa și pre Roav și
 32 ceale osebite ce-s cătră dînsa, cetăți 4. Și
 den neamul lui Neftalim, cetatea cea osebită
 celui ce au ucis, pre Chiedes, în Galilea, și
 ceale osebite ce-s cătră dînsa și pre Emathdor
 și ceale osebite ce-s cătră dînsa și pre Carthan
 și ceale osebite ce-s cătră dînsa, cetăți
 33 3. Toate cetățile lui Gherson, după noroa-
 dele lor, cetăți 13, și ceale osebite ce-s cătră
 34 dînsele. Și norodului fiilor lui Merari, levi-
 ților celor rămași den fealiul fiilor lui Zavulon,
 pre Iecnaam și preprejurile ei și pre Cartha
 35 și preprejurile ei Și pre Damna și pre-
 prejurile ei și pre Dalol și preprejurile ei,
 36 cetăți 4. Și decindea de Iordan, despre
 Ieriho, den fealiul lui Ruvim, au dat cetatea -
 scăparea celuia ce au ucis - pre Vosor și
 preprejurile ei, pre Misor și preprejurile
 37 ei și pre Iazer și preprejurile ei Și pre
 Ghedson și preprejurile ei și pre Masfa și
 38 preprejurile ei, cetăți 5. Și den fealiul lui
 Gad, cetatea cea de scăparea celuia ce au ucis,
 pre Ramoth la Galaad și preprejurile ei și
 39 pre Manaim și preprejurile ei Și pre Ese-
 von și preprejurile ei și pre Iazir și pre-
 40 prejurile ei, toate cetățile 4. Toate cetățile
 fiilor lui Merari, după noroadele lor, celor
 rămași den fealiul lui Levi, și li să făcu hota-
 41 rările lor, cetăți 12. Toate cetățile leviților în
 mijlocul ținerii fiilor lui Israil, 40 și 8 de cetăți
 și pemprejurile lor prejur cetățile aceastea
 cetăți. Și cetăți și împrejurile prejur cetate,
 42 așa la toate cetățile aceastea. Și săvîrși
 Iisus împărțind pămîntul întru hotarale lui și
 43 au dat fiii lui Israil partea lui Iisus Pren
 porunca Domnului; au dat lui cetatea carea au
 cerșut, pre Thamna Sahar i-au dat lui, în
 muntele lui Efraim, și zidi Iisus cetatea carea
 44 au cerșut și au lăcuit întru ea. Și au luat
 Iisus cuțitele ceale de piatră cu care au obre-
 zuit pre fiii lui Israil, pre ceia ce s-au născut
 pre cale în pustie, căci nu s-au obrezuit în
 pustiu, și le-au pus pre eale la Thamna
 45 Sahar. Și au dat Domnul tot pămîntul lui
 Israil, carele au jurat să dea părinților lor, și
 46 au moștenit pe el și au lăcuit într-însul. Și
 i-au așăzat Domnul pre ei după împrejur, în
 ce chip S-au jurat părinților lor, nu s-au sculat
 nimea înaintea lor dentru toți vrăjmașii lor,
 pre toți vrăjmașii lor i-au dat lor Domnul în
 47 mînilor. N-au căzut cuvînt den toate
 cuvintele ceale bune carea au grăit Domnul
 fiilor lui Israil, toate s-au isprăvit.

Atuncea au chemat Iisus pre fiii lui 1
 Ruvim și pre fiii lui Gad și cea jumă-
 tate fealiul lui Manasi și zise lor:
 2 „Voi ați auzit toate cîte au poruncit
 voao Moisi, sluga Domnului, și ați
 ascultat glasul mieu după toate cîte am porun-
 cit voao. Nu ați lăsat pre frații voștri întru 3
 aceastea zile și mai mulți, pînă în ziua de
 astăzi, ați păzit porunca Domnului Dumne-
 zăului vostru. Iară acuma au odihnit Dom- 4
 nul Dumnezăul vostru pre frații voștri, în ce
 chip au zis lor; acum dară, întorcîndu-vă,
 mergeți la casele voastre și la pămîntul ține-
 rii voastre carele au dat voao Moisi, sluga 5
 Domnului, decindea de Iordan. Ce vă
 păziți foarte să faceți poruncile și legea carea
 au poruncit voao Moisi, sluga Domnului, să
 iubiți pre Domnul Dumnezăul vostru și să
 mergeți în toate căile Lui, să păziți poruncile
 Lui și să vă lipiți lîngă El și să-I slujiți Lui den
 toată inema voastră și den tot sufletul
 vostru“. Și blagoslovi pre ei Iisus și i-au 6
 trimis pre ei și au mersu la casele lor. Și la 7
 jumătate de fealiul lui Manasi au dat Moisi la
 Vasan și celor jumătate au dat Iisus împreună
 cu frații lor pre lîngă Iordan lîngă mare. Și 8
 cînd i-au trimis pre ei la casele lor și au bla-
 goslovit pre ei, cu bani mulți au mersu la
 casele lor și dobitoace multe foarte și argint și
 aur și arama și hier și haine multe foarte și au
 împărțit prada vrăjmașilor împreună cu frații
 lor. Și s-au întors și au mersu fiii lui Ruvim 9
 și fiii lui Gad și cea jumătate de fealiul lui
 Manasi de la fiii lui Israil la Silon, den pămîn-
 tul lui Hanaan să meargă la pămîntul lui
 Galaad, la pămîntul ținerii lor, carele au moș-
 tenit pre el pren porunca Domnului în mîna
 lui Moisi. Și au venit la Galilothul Iordanu- 10
 lui carele iaste în pămîntul lui Hanaan și au
 zidit fiii lui Ruvim și fiii lui Gad și cea jumătate
 de fealiul lui Manasi acolo jîrtăvnic la Iordan,
 jîrtăvnic mare de văzut. Și au auzit fiii lui 11
 Israil zicînd: „Iată, au zidit fiii lui Ruvim și fiii
 lui Gad și cea jumătate de fealiul lui Manasi
 jîrtăvnic la hotarale pămîntului Hanaan, la
 Galiothul Iordanului, decindea de fiii lui
 Israil“. Și au auzit fiii lui Israil și s-au adu- 12
 nat toți fiii lui Israil la Silon ca să să suie să-i
 bată pre ei. Și au trimis fiii lui Israil cătră 13
 fiii lui Ruvim și cătră fiii lui Gad și cătră
 cea jumătate de fealiul lui Manasi, la pămîntul
 lui Galaad, pre Finees, feciorul lui Eliazer,
 feciorul lui Aron preotul; Și zeace den 14
 boiari împreună cu el, cîte un boiariu den
 casa neamului den toate fealiurile lui Israil,

oameni boiari a caselor de moșii sînt preste
 15 mii a lui Israil. Și au mersu cătră fiii lui
 Ruvim și cătră fiii lui Gaad și la cea jumătate de
 fealiul lui Manasi, la pămîntul lui Galaad, și au
 16 grăit cătră ei, zicînd: „Acestea zice toată
 adunarea Domnului: ‘Ce iaste păcatul aceste
 carele ați greșit înaintea Domnului Dumne-
 zăului lui Israil, să vă întoarceți astăzi de la
 Domnul Dumnezăul lui Israil, zidind voao jîr-
 tăvnic, să vă faceți voi ficleani astăzi de la
 17 Domnul? Au doară mic iaste voao păcatul
 Fogor, căce nu ne-am curățit de el pînă în ziua
 de astăzi și s-au făcut rană întru adunarea
 18 Domnului? Și voi să vă întoarceți astăzi de
 la Domnul, și va fi de vă veți osebi astăzi de la
 Domnul, și mîine preste tot Israilul va fiurgia
 19 Domnului. Și acum, de iaste voao puțin
 pămîntul ținutului vostru, treaceți voi la
 pămîntul ținutului Domnului, unde lăcuiaște
 acolo cortul Domnului, și moșteniți întru noi,
 și nu vă faceți osebiți de cătră Domnul și de la
 noi nu vă osebiți, pentru căci ați făcut voi jîr-
 tăvnic afară den jîrtăvnicul Domnului Dumne-
 20 zăului nostru. Nu, iată, Ahar al lui Zara cu
 greșală au greșit de la anathema, și peste
 toată adunarea lui Israil s-au făcuturgia? Și
 acesta unul singur era, au doară acesta n-au
 21 murit întru păcatul lui?” Și au răspunsu
 fiii lui Ruvim și fiii lui Gaad și cea jumătate de
 fealiul lui Manasi și au grăit celor preste mii ai
 22 lui Israil, zicînd: „Dumnezău Dumnezău
 Domnu iaste și Dumnezău Dumnezău Dom-
 nul El știe, și Israil; El va cunoaște de am gre-
 șit noi întru osebire denaintea Domnului, să
 23 nu ne mîntuiască pre noi în ziua aceasta. Și
 de am zidit jîrtăvnic noao ca să ne osebim noi
 de la Domnul Dumnezăul nostru sau ca să
 suim noi preste el jîrtvă de ardere-de-tot sau
 ca să facem peste el jîrtva mîntuirii, Domnul
 24 sîngur să cearce. Ce pentru frica cuvîntu-
 lui am făcut aceasta, zicînd: ‘Pentru ca nu
 mîine să zică feciorii voștri feciorilor noștri:
 ‘Ce - voao și Domnului Dumnezăului Israil?’
 25 Și hotară au pus Domnul între mijlocul vostru
 și al nostru, fiii lui Ruvim și fiii lui Gad, pre
 Iordan, și nu iaste voao partea Domnului și
 vor înstreina fiii voștri pre fiii noștri pentru ca
 26 să nu se închine Domnului. Și am zis: ‘Să
 facem așa ca să zidim jîrtăvnicul acesta, nu
 27 pentru aduceri, nici pentru jîrtve, Ce pentru
 ca să fie mărturie aceasta între noi și între voi, și
 în mijlocul fiilor noștri după noi, ca să slujască
 slujbă Domnului înaintea Lui cu aducerile noas-
 tre și cu jîrtvele noastre și cu jîrtvele mîntuirii
 noastre, și nu vor zice fiii voștri fiilor noștri
 mîine: ‘Nu iaste voao partea Domnului!’

Și am zis: ‘De să va face vreodănoară și vor 28
 grăi cătră noi au cătră semențiile noastre
 mîine și vor zice: ‘Vedeț asemănarea jîrtăvni-
 cului Domnului, carele au făcut părinții voștri
 nu pentru aduceri, nici pentru jîrtvă, ce mărturie
 iaste întru mijlocul nostru și întru mijlo-
 cul vostru și întru mijlocul feciorilor noștri.’
 Să nu să facă, dară, noao să ne osebim de la 29
 Domnul întru ziua de astăzi, ca să ne întoar-
 cem de la Domnul ca să zidim noao jîrtvă adu-
 cerilor și jîrtvelor salamin și jîrtvei mîntuire-
 lor, afară den jîrtăvnicul Domnului Dumne-
 zeului nostru, carele iaste denaintea cortului
 Lui“. Și auzind Finees preotul și toț boiarii 30
 adunării și cei preste mii ai lui Israil care era
 cu ei cuvintele carele au grăit fiii lui Ruvim și fiii
 lui Gad și cea jumătate de fealiul lui Manasi, și
 le-au plăcut lor. Și zise Finees, fiul lui 31
 Eliazar preotul, fiilor lui Ruvim și fiilor lui
 Gaad și la cea jumătate de fealiul lui Manasi:
 „Astăzi am conoscut cum cu noi e Domnul,
 căci n-aț greșit înaintea Domnului greșala
 aceasta și căci aț mîntuit pre fiii lui Israil den
 mîna Domnului“. Și s-au întorsu Finees, 32
 feciorul lui Eliazar preotul, și boiarii neamuri-
 lor de la fiii lui Ruvim și de la fiii lui Gad și de la
 jumătate de fealiul lui Manasi, den pămîntul lui
 Galaad la pămîntul lui Hanaan, cătră fiii lui
 Israil și au răspunsu lor cuvintele. Și au 33
 plăcut cuvîntul fiilor lui Israil și bine au cuvîntat
 pre Dumnezeul fiilor lui Israil și au grăit
 cătră fiii lui Israil și au zis să nu se mai suie
 cătră ei războiu ca să surpe pămîntul fiilor lui
 Ruvim și fiilor lui Gad și a jumătate de fealiul lui
 Manasi, și au lăcuit pre el. Și au numit Iisus 34
 jîrtăvnicul lui Ruvim și lui Gad și a jumătate de
 fealiul lui Manasi și zise căci: „Mărturie iaste
 între mijlocul lor că Domnul Dumnezeu,
 Dumnezeul lor iaste“.

C A P X X I I I

i fu după zile multe după ce au odihnit 1
 Domnul Dumnezeu pre Israil de
 cătră toț vrăjmașii lui de-mprejur, și
 Iisus - bătrîn îndelungat cu zile, Și 2
 au chemat Iisus pre toț fiii lui Israil și
 bătrînimea lor și pre boiarii lor și pre judecă-
 torii lor și cărturarii lor și zise lor: „Eu am
 îmbătrînit și m-am îndelungat cu zilele, Iară 3
 voi aț văzut toate cîte au făcut Domnul Dumne-
 zăul vostru la toate limbile aceste de cătră fața
 voastră, căci Domnul Dumnezeul vostru, Acesta
 e Ce s-au bătut pentru voi. Vedeț cum am 4
 aruncat voao limbile ceale rămase voao
 aceste în sorți întru fealiurile voastre, de la

C A P X X I V

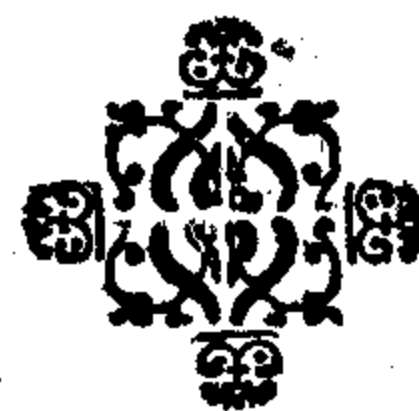
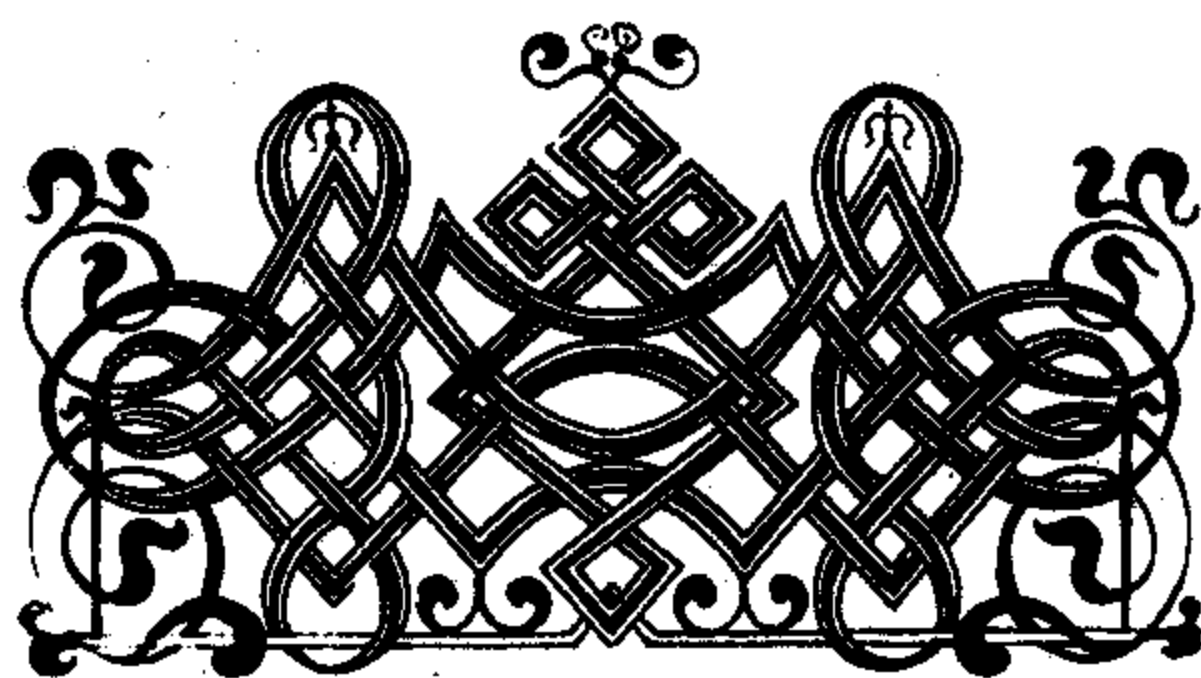
Iordan toate limbile le-am surpat, și de la Marea cea Mare va hotărî la apusul soarelui. Iară Domnul Dumnezeu vostru, El va surpa pre dînșii de cătră fața voastră pînă vor peri și va tremite lor jîganiile ceale sălbatice pînă va surpa pre ei și pre-mpărații lor de cătră fața voastră și veț moșteni de tot pămîntul lor, în ce chip au grăit Domnul Dumnezeu vostru voao. Întăriți-vă dară, foarte să păziț și să faceț toate ceale scrise în Cartea Legii lui Moisi, pentru ca să nu vă abateț de la ea în direapta au în stînga, Pentru ca să nu întraț în limbile aceste rămase împreună cu voi și numele dumnezeilor lor să nu se numească între voi și să nu vă juraț, nici să vă închinaț lor, nici să slujiț lor, Fără numai la Domnul Dumnezeu vostru să vă lipiț, în ce chip aț făcut pînă în ziua de astăzi. Și au surpat Domnul pre ei de cătră fața voastră, limbi mari și tari, și voao nimea n-au stătut împotriva denaintea voastră pînă în ziua de astăzi. Un om dentru voi au gonit pre o mie, că Domnul Dumnezeu vostru, Acesta Să bate împreună cu voi, în ce chip au zis voao. Și să vă păziț foarte, cu sufletele voastre să iubiț pre Domnul Dumnezeu vostru. Că de vă veț întoarce și veț adaoge la ceale ce au rămas limbile aceste împreună cu voi și veț face cuscrie cătră ei și vă veț amesteca împreună cu ei și ei cu voi, Cu cunoștință să cunoașteț că nu va adaoge Domnul Dumnezeu vostru ca să surpe limbile aceste de cătră fața voastră și vor fi voao întru lațuri și întru piadici și întru cuie în călcîile voastre și întru lovituri în ochii voștri, pînă unde veț peri de la pămîntul cel bun acesta carele au dat Domnul Dumnezăul vostru voao. Iară eu alerg astăzi calea, în ce chip și toți ceia de pre pămînt, și veț cunoaște cu toată inima voastră și cu tot sufletul vostru și căci n-au căzut un cuvînt den toate cuvintele ceale bune carele au zis Domnul Dumnezăul vostru cătră voi, toate au venit voao, unul nu se-au lipsit dentru eale. Și va fi, în ce chip vine pre voi toate cuvintele ceale bune carele au grăit Domnul Dumnezăul vostru preste voi, așa va aduce Domnul pre voi toate cuvintele ceale reale, pînă va surpa pre voi de pre pămîntul cel bun acesta carele au dat voao Domnul Dumnezăul vostru. Cînd veț călca voi făgăduința Domnului Dumnezăului vostru carea au poruncit voao și mergînd vă veț închina la dumnezăi streini și vă veț închina lor, și Se va mînia cu mînie Domnul întru voi și te va întoarce degrabă de la pămîntul cel bun carele au dat Domnul voao.

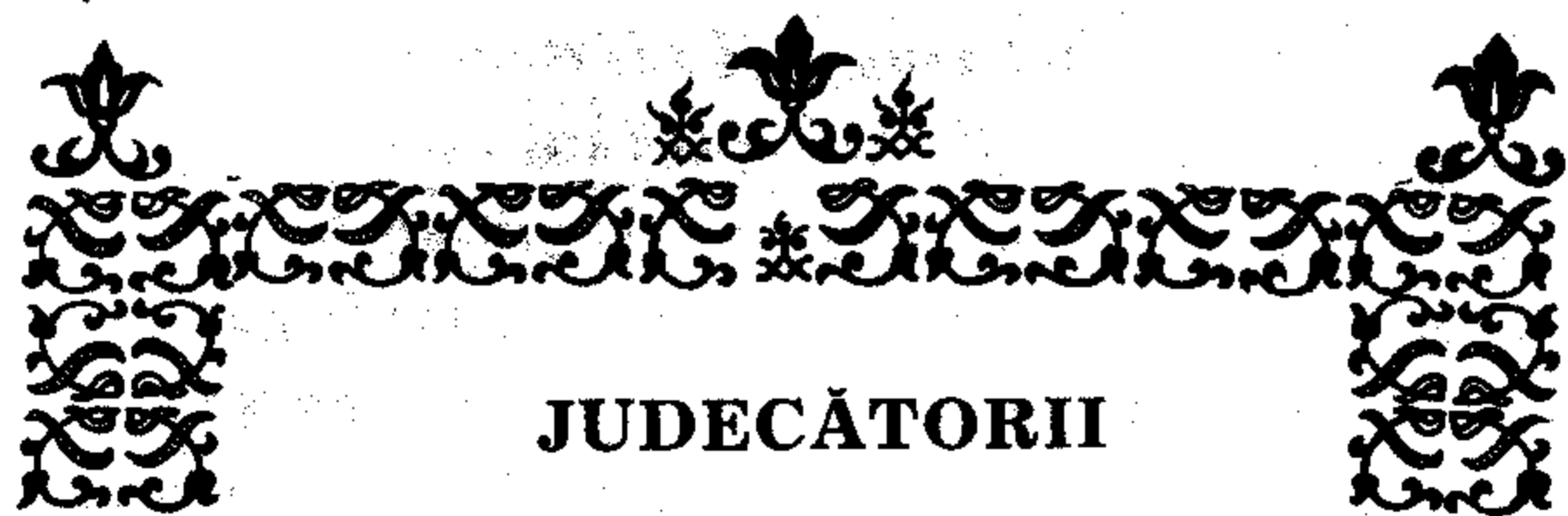

i au adunat Iisus toate fealiurile lui Israil la Sihem și au chemat pre cei bătrîni ai lui Israil și pre boiarii lor și pre judecătorii lor și pre cărturarii lor și au stătut denaintea Domnului Dumnezău. Și zise Iisus cătră tot norodul: „Aceasta zice Domnul Dumnezăul lui Israil: ‘Decindea de rîu au lăcuit părinții voștri den ceput, Thara, tatăl lui Avraam și tatăl lui Nahor, și au slujit la alți dumnezăi. Și am luat pre tatăl vostru, pre Avraam, de de ceaea parte de rîu, și l-am povățuit pre el întru tot pămîntul Hanaan și i-am înmulțit sămînța lui și am dat lui pre Isaac. Și am dat lui Isaac pre Iacov și pre Isaaf; și am dat lui Isaaf muntele lui Siir moștenire lui, și Iacov și fiii lui s-au pogorît la Eghipet și să făcură acolo întru limbă mare și multă și tare și chinuiră pre ei eghipteanii. Și am trimis pre Moisi și pre Aaron și au lovit Domnul Eghipetul cu seamenele care au făcut întru ei. Și după aceasta au scos pre părinții voștri de la Eghipeț și aț întrat în mare și au gonit eghipteanii denapoia părinților voștri cu cară și cu cai la Marea cea Roșie’. Și am strigat cătră Domnul și au dat nor și negură între mijlocul nostru și între mijlocul eghipteanilor și au adus preste ei marea și au acoperit pre ei și au văzut ochii voștri cîte au făcut Domnul în pămîntul Eghiptelui și aț fost în pustiu zile multe. Și v-am adus pre voi la pămîntul amoreilor celora ce lăcuiescu decindea de Iordan și au ieșit la războiu înaintea voastră și au dat pre ei Domnul în mîinile voastre și aț moștenit pămîntul lor și aț surpat pre ei de cătră fața voastră. Și s-au sculat Valac al lui Sepfor, împăratul Moav, și au stătut cu oaste împotriva lui Israil și trimițînd au chemat pre Valaam, feciorul lui Veor, să vă bleasteme pre voi. Și n-au vrut Domnul Dumnezău să bleasteme pre tine, și cu blagoslovenie v-au blagoslovit pre voi și v-au scos pre voi den mîinile lor și i-au dat pre ei. Și aț trecut Iordanul și aț mers la Ierihon și au dat războiu voao ceia ce lăcuia în Ierihon, amoreul și ferezeul și hananeul și heteul și ghergheseul și eveul și evuseul, și au dat pre ei Domnul în mîinile voastre. Și au trimis mai nainte de voi viaspea și au scos pre ei de cătră fața voastră, doi împărați ai amoreilor, nu cu sabia ta, nice cu arcul tău. Și au dat voao pămîntul pre carele n-aț ostenit preste el și cetăț carele n-aț zidit și aț lăcuit întru eale, și vii și maslini, pre carele n-aț răsădit, voi aț mîncat. Și acum teameți-vă de Domnul și-I slujiț Lui cu direptate și cu nestrîmbătate și scoa-

teț pre dumnezeii cei streini cărora au slujit
 15 să sluiț Domnului. Iară de nu va plăcea
 voao să sluiț Domnului, aleageți voao singuri
 astăzi cui veț sluji, au dumnezăilor părinților
 voștri, celor decindea de rîu, au dumnezăilor
 amoreilor întru carii voi lăcuiț pre pămîntul
 lor, iară eu și casa mea vom sluji Domnului,
 16 căci sfînt iaste“. Și răspunzînd norodul,
 zise: „Să nu să facă noao să lăsăm pre Dom-
 17 nul ca să slujim la dumnezăi streini, Că
 Domnul Dumnezăul nostru Acesta iaste
 Dumnezău, Acesta ne-au scos pre noi și pre
 părinții noștri den pămîntul Eghipetului, den
 casa robimei, și cîte au făcut noao seamnele
 ceale mari aceastea și ne-au păzit pre noi în
 toată calea unde am mers întru ea și în toate
 18 limbile pren carele am trecut prin eale. Și
 au scos Domnul toate limbile, și pre amoreu,
 pre cela ce lăcuia pămîntul, de cătră fața
 noastră, iară și noi să slujim Domnului, pentru
 19 că Acesta iaste Dumnezăul nostru“. Și zise
 Iisus cătră norod: „Nu veți putea să sluiți
 Domnului Dumnezău, căci Dumnezău sfînt
 iaste, și rîvnind, Acesta nu va lăsa păcatele
 20 voastre și fărădelegile voastre. Cînd veți
 lăsa pre Domnul și veț sluji la dumnezăi
 streini, și venind va chinui pre voi și va piarde
 pre voi, pentru căci v-au făcut bine voao“.
 21 Și zise norodul cătră Iisus: „Nu, ce Domnului
 22 vom sluji“. Și zise Iisus cătră norod: „Măr-
 turie voi asupra voastră, că voi ați ales voao
 23 Domnului să-I sluiți“. Și ziseră: „Mar-
 turi“. „Și acum rîdicați pre dumnezăii cei
 striini care sînt întru voi și vă îndireptați
 inema voastră cătră Domnul Dumnezăul lui
 24 Israil“. Și zise norodul cătră Iisus: „Domnului
 Dumnezăului nostru vom sluji și glasul Lui
 25 vom asculta“. Și au pus Iisus făgăduință
 cătră norod în ziua aceea și i-au dat lui leage
 și judecată la Sihem, înaintea cortului Dum-
 26 nezăului lui Israil. Și au scris cuvintele
 aceastea în Cartea legii lui Dumnezău, și au
 luat Iisus piatră mare și au pus-o pre dînsa
 supt terevinthul cel denaintea Domnului.
 27 Și zise Iisus cătră tot norodul: „Iată, piatra
 aceasta va fi voao întru mărturie, că ea au
 auzit toate cîte s-au grăit de Domnul, cîte au
 grăit cătră voi astăzi, și aceasta va fi între voi
 întru mărturie la zilele ceale de apoi, cînd veț
 28 menți Domnului Dumnezăului vostru“. Și
 au slobozit Iisus norodul, pre fieștecarele la
 29 locul lui. Și fu după acealea, și muri Iisus,
 fiiul lui Navi, robul Domnului, de 100 și zece
 30 ani. Și l-au îngropat pre el lîngă hotarăle
 sortului lui, la Thamna Sahar, la muntele lui
 Efraim, despre miazănoaptea muntelui
 31 Galaad. Și au slujit Israil Domnului toate
 zilele lui Iisus și toate zilele celor bătrîni cîți
 au tras vacul după Iisus și cîți au fost vă-

zut toate faptele Dómnului cîte au făcut lui
 Israil. Și au pus aeolo împreună cu el, la 32
 grobnițe unde l-au îngropat pre el acolo, cuți-
 tele ceale de piatră cu carele au obrezuit pre
 fiii lui Israil, la Galgala, Iisus, cînd i-au scos
 pre ei de la Eghipet, în ce chip au poruncit
 Domnul, și acolo sînt pînă în ziua de astăzi.
 Și oasele lui Iosif le-au scos fiii lui Israil de la 33
 Eghipet și le-au astrucat pre eale la Sichima,
 în partea țarinei unde au cumpărat Iacov de la
 amoreii ceia ce lăcuia la Sichima, drept
 mioare 100, și o au dat-o pre ea lui Iosif în
 parte. Și Eleazar, fiiul lui Aaron preotul, au 34
 murit și s-au îngropat la Gavaath al lui
 Finees, fiiului lui, care i-au dat lui la mun-
 tele Efraim. În ziua aceea, luînd fiii lui 35
 Israil chivotul făgăduinței Domnului, îl purta
 între ei, și Finees au preoțit pentru Eleazar,
 tatăl lui, pînă au murit și s-au îngropat la
 Gavaath al lui. Iară fiii lui Israil au mers 36
 fieștecarele la locul lor și la cetatea lor.
 Și să închina fiii lui Israil la Astarti și la 37
 Astaroth și a dumnezăii limbilor cei du-
 pă împrejurul lor, și au dat pre ei Dom-
 nul pre mîinile lui Eglom, împă-
 ratul Moav, și au stăpî-
 nit lor ani 18.

JUDECĂTORII

C A P I

1 **S**i fu după moartea lui Iisus, și întreba
 fiii lui Israil întru Domnul, zicînd:
 „Cine se va sui noao cătră hananeu
 mai mare, ca să dea războiu întru
 2 ei?“ Și zise Domnul: „Iuda se va
 3 sui; iată, am dat pămîntul în mîna a lui“. Și
 zise Iuda cătră Simeon, fratele lui: „Suie-te
 împreună cu mine întru sorțul meu și vom da
 războiu întru hananeu și voiu merge și eu
 împreună cu tine întru sorțul tău“. Și
 4 merge împreună cu el Semeon. Și să sui
 Iuda, și deade Domnul pre hananeu și pre
 ferezeu întru mîna lui și i-au lovit pre ei la
 5 Vezec, 10000 de oameni. Și au aflat pre
 Adonivezec la Vezec, și au dat războiu întru
 dînsul, și au lovit pre hananeu și pre
 6 ferezeu. Și au fugit Adonivezec, și au aler-
 gat denapoia lui și l-au prins pre el și i-au tăiat
 margenile mîinilor lui și marginele picioare-
 7 lor lui. Și zise Adonivezec: „70 de împărați,
 margenile mîinilor lor și marginele picioare-
 lor lor tăiați, era adunînd ceale dedesuptul
 measii meale; deci, în ce chip am făcut, așa
 mi-au răsplătit Dumnezeu“. Și l-au adus pre
 8 el la Ierusalim și au murit acolo. Și au bătut
 fiii Iudei la Ierusalim și au luat pre el și au lovit
 pre el cu gură de sabie și cetatea au ars cu
 9 foc. Și după aceasta, s-au pogorît fiii lui
 Iuda să bată la hananeu, cela ce lăcuiaște la
 10 munte, despre răsărit și despre cîmpie. Și
 merge Iuda cătră hananeu cela ce lăcuia la
 Hevron și ieși Hevron împotriva; iară numele
 Hevron era mai nainte Careathar vosefer; și
 au ucis pre Sesi și pre Aheman și pre Tho-
 11 lomi, nașterile lui Enac. Și să suiră de acolo
 cătră ceia ce lăcuia Davir; iară numele Davir
 era mai nainte Cetatea Cărților. Și zise
 Halev: „Cine va lovi Cetatea Cărților și o va
 lua pre ea, da-i-voiu lui pre Asha, fata mea,
 13 fămeaie lui“. Și au luatu-o pre ea mainte
 Golthoniil, feciorul lui Chienez, frate lui
 Halev, cel mai tînăr decît el, și i-au dat lui
 14 Halev pre Ashan, fata lui, fămeaie lui. Și fu
 cînd întra ea, și o clăti pre ea Gothoniil ca să
 ceară de la tatul ei țarină, și cîrtiia asupra
 celui de supt jug și striga dupre juguitoriu: „La
 15 pămîntul de la răsărit m-ai dat pre mine“. Și
 zise ei Halev: „Ce iaste ție?“ Și zise lui Asha:
 „Dă-m dară mie blagoslovenie, căci la pămîntul
 de la răsărit m-ai dat pre mine, și în vei da mie
 mîntuire de apă“ Și i-au dat ei Halev, după inima
 ei, mîntuire celor înalte și mîntuire celor
 16 smerite. Și fiii lui Iovath Chineului, socrului
 lui Moisi, s-au suit den Cetatea Finicilor cătră fiii

Iudei, la pustiu carea iaste de cătră răsărit lui
 Iuda, la pogorîrea Aradu, și au mers și au
 lăcuit împreună cu norodul. Și merge Iuda 17
 cu Semeon, fratele lui, și au lovit pre hananeul ce
 lăcuia la Sefeth și au procleșit pre ea și au sur-
 pat pre ea și au numit numele cetății Sur-
 pare. Și au moștenit Iuda pre Gaza și hota- 18
 rale ei, și pre Ascalona și hotarul ei, și pre
 Acaron și hotarul ei, și Azotul și pre împreju-
 rile ei. Și era Domnul cu Iuda, și au moște- 19
 nit muntele, pentru căci n-au putut să moște-
 nească pre ceia ce lăcuiescu valea, căce Rehav
 osebiia lor, și cară de hieru la ei. Și au dat 20
 lui Halev Hevronul, în ce chip au grăit Moisi.
 Și au moștenit de acolo ceale 3 cetăți ale fiilor
 lui Enac. Și au rădicat de acolo pre cei 3 feciori
 a lui Enac. Și pre evuseul, pre cela ce 21
 lăcuiaște în Ierusalim, nu l-au rădecat fiii lui
 Veniamin; și au lăcuit evuseul împreună cu fiii
 lui Veniamin în Ierusalim pînă în ziua de
 astăzi. Și s-au suit fiii lui Iosif și ei la Vethil, 22
 și Domnul era împreună cu ei. Și au tăbărit 23
 casa lui Israil despre Vethil; și numele cetății
 era mai nainte Luza. Și au văzut ceia ce 24
 păziia om ieșind den cetate și l-au prinsu pre
 el și zisără lui: „Arată-ne noao a cetății întrare
 și vom face cu tine milă“. Și le-au arătat lor 25
 întrarea cetății, și au lovit cetatea cu gură de
 sabie, iară pre om și pre rudenia lui i-au slo-
 bozit. Și au mersu omul la pămîntul 26
 Ghethiim și au zidit acolo cetate și au numit
 numele ei Luza. Acesta e numele ei pînă în
 ziua de astăzi. Și n-au moștenit Manasi pre 27
 Vethsan, care iaste a schithilor cetate, nice
 featele ei, nice pre împrejurile ei, nice pre
 Ecthanah și pre featele ei, Nice pre ceia ce 28
 lăcuiescu la Dor, nice pre împrejurile ei și fea-
 tele ei, și pre cei ce lăcuia în Evlam, nice pre
 împrejurile ei și featele ei, Și pre ceia ce 29
 lăcuiescu în Maghiedo, nice pe împrejurile ei
 și featele ei. Și au început hananeul a lăcui
 întru pămîntul acesta. Și fu cînd să întări 30
 Israil, și puse pre hananeu la bir și, rădicînd,
 nu l-au rădicat pre el. Și Efraim n-au rădi- 31
 cat pre hananeu, pre cela ce lăcuia la Gazer; și
 au lăcuit hananeul în mijlocul lui, la Gazer, și
 fu lui de bir. Și Zavolon n-au rădicat pre 32
 ceia ce lăcuia în Hedron și pre ceia ce lăcuia la
 Aman; și au lăcuit hananeul în mijlocul lui și-i
 fu lui de bir. Și Asir n-au rădicat pre ceia ce 33
 lăcuia în Achor, și se făcu lui de bir, și pre ceia
 ce lăcuia în Dor, și pre ceia ce lăcuia Sidonul,
 și pre ceia ce lăcuia în Dalaf, și pre Ahaziv, și
 pre Elva, și pre Afec, și pre Roov. Și au 34
 lăcuit Asir în mijlocul hananeului celuia ce
 lăcuiaște pămîntul, căce n-au putut să-l
 rădice pre el. Și Neftalim n-au rădicat pre 35
 ceia ce lăcuiescu Vethsamis, nice pre ceia

ce lăcuia Vethanah, și au lăcuit Neftalim în mijlocul hananeului celuia ce lăcuiaște pământul. Iară ceia ce lăcuiescu Vethsamis și Vethanah
 36 să făcură lui birnici. Și au necăjit amoreul pre fiii lui Dan la munte, căce n-au lăsat pre ei
 37 să să pogoară la vale. Și au început amoreul a lăcui în muntele Mirsinonului, unde-s
 ursii și vulpile, la Mirsinon și la Salavin. Și să îngreue mîna casei lui Iosif pre amoreul și fu
 38 lui birnic. Și hotarul amoreului, asupra suirii Acravin, de la Piatră și în sus.

CAP II

1 **S**i să sui îngerul Domnului de la Galgal la Locul Plîngerii și la Vethil și la casa lui Israil, și zise cătră ei: „Acestea zice Domnul Domnul: ‘Am suit pre voi den Eghipet și v-am băgat pre voi la pământul carele am jurat părinților voștri să vă dau voao și ziș: Nu voiu răsipi făgăduința
 2 Mea ceaea ce e cu voi în veaci; Și voi să nu puneți făgăduința cu ceia ce șad la pământul acesta, nice la dumnezăii lor să nu vă închinați, ce cioplitele lor să le sfărîmați și jîrtăvni-
 cele lor să le săpați de tot. Și n-ați ascultat glasul Mieiu cînd aceastea ați făcut. Și Eu am
 3 zis: Nu voiu adaoge a muta cu lăcașul pre norodul care am zis să-l scoți afară, nu-i voiu rădica pre ei de cătră fața voastră, și vor fi voao întru supărări și dumnezăii lor vor fi
 4 voao întru scandală’“. Și fu după ce grăi îngerul Domnului cuvintele aceastea cătră toți fiii lui Israil, ș-au rădicat norodul glasul lor și
 5 au plîns. Pentru aceaea s-au chemat numele locului aceluia Plînsuri. Și au jîrtvuit acolo Domnului. Și au slobozit Iisus norodul și mearseră fiii lui Israil fieștecarele la locul lui, și fieștecarele la moștenirea lui, ca să
 7 o moștenească de tot pre ea. Și au slujit norodul Domnului toate zilele lui Iisus, și toate zilele celor mai bătrîni, cîți ș-au îndălungat zilele după Iisus, cîți au conosciut tot faptul Domnului cel mare, carele au făcut lui
 8 Israil. Și au murit Iisus, fiiul lui Navi, robul Domnului, fiiu de 110 ani. Și l-au îngropat pre el în muntele moștenirii lui, la Thamnathares, în muntele Efraim, de cătră amiază-
 10 noapte a muntelui Gaas. Și toată rudenia aceaea s-au adaos lîngă părinții lor; și s-au sculat altă rudă după ei, care n-au conosciut pre Domnul și faptul carele au făcut lui Israil.
 11 Și au făcut fiii lui Israil răul înaintea Domnului și
 12 au slujit la vaalimi. Și au lăsat pre Domnul și Dumnezăul părinților lor, pre Cela ce i-au scos pre ei den pământul Eghipetului, și au mersu denapoia a dumnezăii striini, de la dumnezăii norodurilor celor după împrejururele lor, și s-au închinat lor și au mîniat pre Domnul

Și L-au lăsat pre El ș-au slujit vaalii și astarte- 13
 lor. Și S-au mîniat cu mînie Domnul pre 14
 Israil și i-au dat pre ei în mîna celor ce pradă și i-au prădat pre ei. Și i-au dat pre ei în mîna vrăjmașilor lor dupre împrejur și n-au mai putut încă a sta împotriva înaintea feții vrăjmașilor lor. Întru toate carele mergea, Și 15
 mîna Domnului era întru ei spre reale, în ce chip au grăit Domnul și în ce chip au jurat lor Domnul, și au supărat pre ei foarte. Și au 16
 rădecat Domnul judecătoria, și i-au mîntuit pre ei Domnul den mîna celora ce jăfuia pre ei. Și încă judecătorilor lor n-au ascultat, căci au 17
 curvit denapoia altor dumnezăii; și s-au închinat lor și au mîniat pre Domnul; și s-au abătut curînd den calea carea au mers părinții lor, ca să asculte poruncile Domnului; n-au făcut așa. Și căci au rădicat Domnul lor judecă- 18
 tori, și era Domnul cu judecătoriu, și au mîntuit pre ei den mîna vrăjmașilor lor, toate zilele judecătoriu, căci Să mîngîie Domnul de cătră suspinul lor, de cătră fața celora ce încunjura pre ei și chinuia pre ei. Și fu cînd 19
 muriia judecătoriu, și să întorcea și iarăși strica, mai mult decît părinții lor, ca să meargă denapoia altor dumnezăii, să slujască lor și să să închine lor; n-au lepădat deprinderile lor de cătră calea lor cea nesîlneacă. Și 20
 Să mînie cu mînie Domnul pre Israil și zise: „Pentru căci cîte au lăsat limba aceasta, făgăduința Mea carea am poruncit lor și părinților lor, și n-au ascultat glasul Mieiu, Și Eu nu 21
 voiu mai adaoge ca să rădic om dentru fața lor, dentru limbile care au lăsat Iisus, fiiul lui Navi, și au lăsat, Ca să ispitească cu ei pre 22
 Israil de vor păzi calea Domnului, să meargă întru ea, în ce chip au păzit părinții lor, au ba“. Și au lăsat Domnul limbile aceastea ca 23
 să nu le rădice pre eale degrabă, și nu le-au dat pre eale în mîna lui Iisus.

CAP III

1 **S**i aceastea limbi au lăsat Domnul ca să
 ispitească cu eale pre Israil, pre toț
 ceia ce n-au cunoscut războaiele den
 Hanaan, Fără cît prentre semen- 2
 țile fiilor Israil, ca să înveaște pre ei
 războiu, ce ceia denaintea lor n-au cunoscut
 aceastea: Ceale cinci oblăduiri a celor 3
 streini de neam voievoz și pre tot hananeul și
 pre sidonii și pre eveu, cela ce lăcuiaște Liva-
 nul, de la muntele lui Vaal Ermon pînă la
 Lavoemath. Și s-au făcut, ca să ispitească 4
 cu ei pre Israil, să cunoască de vor asculta
 poruncile Domnului, carele au poruncit Dom-
 nul părinților lor pren mîna lui Moisi. Și 5
 fiii lui Israil au lăcuit în mijlocul hananeului și
 heteului și amoreului și ferezeului și eveului,
 și ghergheseului și evuseului, Și au lu- 6

at pre featele lor loruș fâmei, și featele lor au
 7 dat fiilor lor și au slujit dumnezeilor lor. Și
 au făcut fiii lui Israil răul înaintea Domnului și
 au uitat pre Domnul Dumnezeul lor, și au slu-
 8 jit valimii și desişurilor. Și s-au mîniat cu
 mînie Domnul întru Israil și i-au dat pre ei în
 mînilor lui Husarsathem, împăratul den Mijlo-
 cul-rîului Siriei, și au slujit fiii lui Israil lui
 9 Husaresathaim, ani lui, ani 8. Și au strigat
 fiii lui Israil cătră Domnul. Și au rădicat Dom-
 nul mîntuitoriu lui Israil și i-au mîntuit pre ei,
 pre Gothoniil, feciorul lui Chenez, fratele lui
 Halev, cel mai tînăr decît el, și au ascultat pre
 10 ei. Și fu preste el Duhul Domnului, și au
 judecat pre Israil; și au ieșit la războiu cătră
 Husarsathem. Și au dat Domnul în mîna lui pe
 Husarsathem, împăratul Siriei, și s-au întărit
 11 mîna lui pre Husarsathaim. Și să potoli
 pămîntul ani 40. Și au murit Gothoneil, fiul
 12 lui Chienez. Și adaoseră fiii lui Israil a face
 răul înaintea Domnului; și întăria Domnul
 pre Eglon, împăratul Moav, asupra lui Israil,
 pentru căci au făcut ei răul înaintea Domnu-
 13 lui. Și au strînsu cătră ei pre toți fiii lui
 Amon și lui Amalic și au mersu și au lovit pre
 14 Israil și au moștenit Cetatea Finicilor. Și au
 slujit fiii lui Israil lui Eglon, împăratului Moav,
 15 ani 18. Și au strigat fiii lui Israil cătră Dom-
 nul. Și au rădicat Domnul lor mîntuitoriu pre
 Aod, feciorul lui Ghira, fiul lui Iemoni, om la
 amîndoao mînilor iscusit. Și au tremis daruri
 fiii lui Israil pren mîna lui lui Eglon, împăra-
 16 tului Moav. Și au făcutu-ș Aod cuțit cu doao
 ascuțite, de o palmă lungimea lui, și au încin-
 su-l pre el supt îmbrăcăminte, la coapsa lui
 17 cea dreaptă. Și au mersu Și au dus daru-
 rile lui Eglon, împăratului Moav. Și Eglon,
 18 om iscusit foarte. Și fu după ce săvîrși Aod
 aducînd darurile, și scoase afară pre ceia ce
 19 rădica darurile. Și Eglon s-au întors de la
 ceale cioplite de la Galgal, și zise Aod: „Cuvînt
 am, ascuns, cătră tine, împărate“. Și zise
 Eglon: „Cătră ectan!“ Și ieșiră de la el toț ceia
 20 ce sta preprejurul lui. Și Aod întră cătră
 el, și el șădea în foșorul cel de vară al lui,
 singur de tot. Și zise Aod: „Cuvînt a lui Dum-
 nezeu, mie, cătră tine, împărate“. Și să sculă
 Eglon den scaun, aproape de el. Și fu
 21 îndată ce să sculă el, Au întins Aod mîna
 cea stîngă a lui și au luat cuțitul den sus de
 coapsa lui cea dreaptă și-l înfipse pre
 22 el în pîntecele lui Eglon. Și au vîrît
 și munuchiul după ascuțit și au astupat
 seul asupra ranii ascuțitului, căci n-au scos
 cuțitul den pîntecele lui. Și ieși Aod la tin-

dă, Și ieși Aod den cei rînduiți și au închis 23
 ușile cerdacului pre el și au zăvorît. Și el au
 ieșit. Și slugile lui întrară și văzură; și iată, 24
 ușile cerdacului, zăvorîte, și ziseră: „Cîndai să
 nu șază la jețuri, întru depărtarea culcușului?“
 Și așteptară, rușinîndu-se, și iată, nu era cela 25
 să deșchiză ușile cerdacului. Și luară cheaia și
 deșchiseră; și iată, domnul lor – căzut pre
 pămînt, mort. Și Aod au scăpat, pînă să gîl- 26
 cevia ei, și nu era cine să-l ia aminte pre el. Și
 el au trecut ceale cioplite Și scăpă la 27
 Tirotha. Și jucînd veni Aod la pămîntul Israil
 și au trîmbițat cu buciune în muntele Efraim;
 și să pogorîră împreună cu el fiii lui Israil de la
 munte, și el – înaintea lor. Și zise cătră ei: 28
 „Pogorîți-vă denapoia mea, căci au dat Dom-
 nul Dumnezăul nostru pre vrăjmașii noștri,
 pre Moav, întru mîna noastră“. Și s-au pogo-
 rîr denapoia lui și au apucat trecătorile Iorda-
 nului ale Moavului și n-au lăsat om să
 treacă. Și au lovit pre Moav în ziua aceea 29
 ca vro 10000 de oameni, pre toți războinicii
 carii era întru ei și pre tot omul puterii; și n-au
 scăpat dentru ei om. Și s-au înfrînt Moav 30
 în ziua aceea supt mîna lui Israil, și s-au
 potolit pămîntul 80 de ani, și i-au judecat pre
 ei Aod, pînă unde au murit. Și după el s-au 31
 sculat Samegar, feciorul lui Anath, și au lovit
 pre cei streini den neam, ca vro 600 de
 oameni, cu piciorul plugului boilor; și au mîn-
 tuit și el pre Israil.

CAP IV

i au adaos fiii lui Israil să facă răul 1
 înaintea Domnului. Și Aod au murit.
 Și i-au dat pre ei Domnul în mîna lui 2
 Iavin, împăratului Hanaan, carele au
 împărățit la Asor. Și boiarinul puterii
 lui, Sisara; și el lăcuia la Arisothul
 Limbilor. Și au strigat fiii lui Israil cătră 3
 Domnul, căci 900 de cară de fier era la el; și
 acesta chinui pre Israil desăvîrșit 20 de
 ani. Și Devora, fâmeaie prorociță, fâmeaie 4
 Lafidoth, aceasta judeca pre Israil întru vrea-
 mea aceea. Și ea șădea supt finicul 5
 Devora, întru mijlocul Rama și întru mijlocul
 Vethil, întru muntele lui Efraim; și să suia
 cătră ea fiii lui Israil acolo, a se judeca. Și au 6
 trimis Devora și au chemat pre Varac, feciorul
 lui Aveneem de la Cadis Neftalim, și au zis
 cătră el: „N-au poruncit ție Domnul Dumne-
 zăul lui Israil, ție? Și vei merge la muntele
 Thavor și vei lua împreună cu tine 10 mii de
 oameni dentru fiii lui Neftalim și dentru fiii lui 7
 Zavulon. Și voiu aduce cătră tine la pîrîul
 Chison pre Sisara, boiarenul puterii lui Iavin,
 și carăle lui și mulțimea lui și-l voiu da pre el
 întru mîna ta“. Și zise cătră ea Varac: „De 8
 vei merge împreună cu mine, voiu merge;

iară să nu vei merge cu mine, nu voi merge, căci nu știu ziua întru carea dizează Domnul pre îngerul cu mine“. Și zise cătră el Devora: „Mergînd voi merge cu tine; însă să știi căci nu va fi izbînda pre calea carea tu mergi, căci în mîna de muiare va da Domnul pre Sisara“. Și să sculă Devora și mearse împreună cu Varac de la Cadis. Și au poruncit Varac lui Zavulon și lui Neftalim la Chedes și s-au suit denapoia lui 10000 de oameni; și s-au suit Devora împreună cu el. Și cei aproape de Chineu s-au osebit de la Chena și de la feciorii lui Iovac, cumnatul lui Moisi, ș-au întins cortul lui pînă la stejarul Celor ce Odihnesc, carele iaste alătura cu Chedes. Și să spuse Sisarii cum s-au suit Varac, feciorul lui Avineem, la muntele Thavor. Și au chemat Sisara toate carăle lui, 900 cară de hier, și tot norodul carele era cu el, de la Aresoth al Limbilor, la pîrîul lui Chison. Și zise Devora cătră Varac: „Scoală-te, căci aceasta iaste ziua întru carea au dat Domnul pre Sisara în mîna ta; căci Domnul – înaintea ta“. Și să pogorî Varac den muntele lui Thavor și 10 mii de oameni – denapoia lui. Și spămîntă Domnul pre Sisara, și toate carăle lui și toată tabăra lui, în gură de sabie înaintea lui Varac; și să pogorî Sisara de asupra carului lui și au fugit cu picioarele lui. Și Varac – gonind denapoia carălor lui și denapoia taberii, pînă la Dumbrava Limbilor; și căzu toată tabăra lui Sisara întru gură de sabie, nu au rămas pînă întru unul. Și Sisara să abātu cu picioarele lui la un cort a lui Iail, muiarea lui Haver, a Chineului; căci pace – întru mijlocul lui Iavin, împăratul lui Asoru, și întru mijlocul casii lui Haver Chineului. Și ieși Iail întru timpinarea Sisarii și-i zise lui: „Abate-te, domnul meu, răsufală cătră mine, nu te teame“. Și să abātu cătră ea la cort și l-au acoperit pre el cu cojocul ei. Și zise Sisara cătră ea: „Adapă-mă dară cu puținea apă, căci am însetat“. Și au deschis foalele laptelui și l-au adăpat pre el și au acoperit obrazul lui. Și zise cătră ea Sisara: „Stăi dară în ușa cortului, și va fi de va întra neștine cătră tine și te va întreba și va zice ție: ‘Iaste aici om?’, și vei grăi: ‘Nu iaste’“. Și luo Iair, fămeaia lui Haver, țarușul cortului și puse maiul în mîna ei și întră cătră el încet și au lovit țarușul întru falca lui și-l petrecu în pămînt. Și el să scutură și-i ieși sufletul și muri. Și iată, Varac, gonind pre Sisara, și ieși Iail întru timpinarea lui și zise cătră el: „Ia vino, și-ț voi arăta pre om pre carele tu cerci“. Și întră cătră ea și, iată, Sisara, aruncat mort, și țarușul, întru tîmpla lui. Și au smerit Dumnezău pre Iavin, împăratul lui Hanaan, întru ziua aceea,

înaintea fiilor lui Israil. Și mergea mîna fiilor lui Israil mergînd și întărindu-se pre Acvin, împăratul lui Hanaan, pînă unde l-au surpat pre el.

CAP V

i cîntă Devora și Varac, feciorul lui Aviniem, întru ziua aceea și zise: „Cînd au stăpînit domni întru Israil – întru vrearea norodului; blagosloviți pre Domnul. Ascultați, împărați, și băgați în urechi, voivozi! Eu Domnului voi pevețui și voi cînta Dumnezăului lui Israil: Doamne, întru ieșirea Ta den Siir, cînd Te rîdicai Tu den țarina lui Edom, pămîntul s-au clătît și ceriul s-au turburat, și norii au picat apă. Munții s-au clătît de cătră fața a Domnului Eloi; aceasta Sina – de cătră fața Domnului Dumnezăului Israil. Întru zilele lui Samegar, fiiu lui Anath, în zilele lui Iail, au lipsit împărați și au mers cărări, au mers căi strîmbe. Lipsit-au cei putearnici a lu Israil, lipsit-au pînă unde s-au sculat Devora, pînă unde s-au sculat maică în Israil. Aleaseră, ca pîinea de orzu, dumnezăi deșărți. Atuncea s-au bătut cetăți boierești, acoperire a fecioarelor ce-s cu sulițe; de se va ivi și sulițe, în 40 de mii întru Israil. Inema mea – la ceale orînduite ale lui Israil. Silnicii norodului, blagosloviți pre Domnul! Încălecînd pre asini la amiazăzi, și pre năsilii șazăînd la judecată, și mergînd la calea sfeatnicelor, grăiți Glasul celor ce răsună întru mijlocul celor ce să veselesc! Acolo vor da dreptatea Domnului, dreptăți întărește întru Israil. Atuncea s-au pogorît la cetățile lui norodul Domnului. Scoală-te, scoală-te, Devoro; scoală, scoală, grăiaște cu cîntare. Scoală-te, Varac, și întărește, Devoro, pre Varac. Și robeaște robimea ta, fiiul lui Avineem. Atuncea s-au mărit putearea lui norodul Domnului. Doamne, smerește mie pre cei mai vîrtoși decît mine. Norodul lui Efraim încă i-au certat pre ei în vale; fratețău, Veniamin, – întru noroadele tale. De la mine, Mahir, s-au pogorît cercînd, și de la Zavulon, avînd puteare întru toiagul povestirei cărturariului. Și nacealnici – întru Isahar, cu Devora și Varac, așa Varac în vale au trimis pedestrii lui la vale. La împărțeala lui Ruvin – multe cercetări ale inemii. Pentru căci șazi mie întru mijlocul mosfethamilor? Ca să ascuți suierăturile celor ce să scoală ca să vie? La ale lui Ruvin – mari cercetări ale inemii! Galaad decindea de Iordan au întins corturile. Și Dan, pentru căci prișleșiș la vase? Asir au presleșiș lîngă marginea mării și pre la ieșirile lui au întinsu corturi. Zavolon – norod ponosluind sufletului la moarte, și Neftalim – la înălțimile țarinii. Venit-au la el împărați și s-au rînduit. Atuncea au dat războiu împăra-

ții lui Hanaan, la Thanaah, la apa Magghedo;
 20 lăcomia argintului n-au luat. Den ceriu
 s-au rînduit stealele, den rînduiala lor s-au
 21 rînduit cu Sisara. Pîraiele Chison i-au scos
 pre ei, pîraiele Cadimin, pîraiele Chison. Căl-
 ca-va de tot pre el sufletul meu cel
 22 tare! Atuncea s-au tăiat vinele călcîilor
 cailor și va netezi pre ei călcîiul meu, sudăl-
 23 mile întristării lor. 'Blestemați pre Mazor -
 zise îngerul Domnului - cu blestem să bleste-
 maț pre ceia ce lăcuiescu pre ea, căci n-au
 venit la agiutoriul Domnului, ajutoriu - Dom-
 24 nul, întru războinici'. Blagoslovească den
 muieri Iail, muiarea lui Ahver, a Chineului,
 dentru muieri întru cortu să se blagoslo-
 25 vească. Apă cerșu ei și lapte i-au dat lui
 26 întru leghen, domnilor aduse unt. Mîna ei
 cea stînga la țiruș au întinsu, și direapta ei ca
 desăvîrșit să surpe la tăieri osteniților; și tăia
 pre Sisara, au răzbit tîmpla lui, au răzbit capul
 27 lui și au lovit. Întru mijlocul picioarelor ei,
 îngreindu-se, au căzut; și au adormit întru
 mijlocul fluierilor ei, întru care s-au plecat; în
 ce chip s-au închis, acolo au căzut ticălo-
 28 șaste. Pren fereastră să pleca maica Sisa-
 rii, pren mrejuiri: 'Pentru căci au întîrziat
 carul lui a veni? Pentru căci au zăbovit urmele
 29 carălor lui?' Înțeleptele jupuneaselor ei
 au răspuns cătră ea, și ea-ș răspundea cuvîn-
 30 tele ei la dînsa: 'Nu-l vor afla pre el împăr-
 țind prăzi, împrietenind cu priatenii la capul
 omului silnic; prázile văpsealelor Sisarii,
 prázile văpsealelor a împistririi, văpseală a
 împistritorilor, acestea, grumazelor lui pră-
 31 zi'. Așa să piară toți vrăjmașii Tăi, Doam-
 ne! Și cei ce-L iubăscu pre El, în ce chip răsă-
 ritul soarelui întru putearea lui!' Și odihni
 pămîntul patruzeci de ani.

C A P V I

1 **S**i făcură fiii lui Israil rău înaintea
 Domnului și au dat pre ei Domnul în
 2 mîna lui Madiam șapte ani. Și să
 întări mîna lui Madiam pre Israil și au
 făcut fiii lui Israil, de cătră fața lui
 Madiam, stînele în munți și în peșteri și în
 3 tării. Și fu cînd sămăna om israiltean, și se
 suia Madiam, și Amalic, și fiii răsăriturilor, și
 4 să suia preste el. Și să tăbărîia asupra lor și
 strica fătăciunele pămîntului pînă a veni la
 Gaza; și nu rămînea stare de viață întru Israil,
 5 și turmă, și vițel, și măgariu. Căci și ei și
 dobitoacele lor să suia și corturile lor purta, și
 veniia ca lăcusta în mulțime, și lor și cămilelor
 lor nu era număr, și mergea la pămîntul lui
 6 Israil, ca să-l strice pre el. Și sărăci
 7 Israilul foarte de cătră fața lui Madiam. Și

fiii lui Israil cătră Domnul au strîgat; și fu cînd
 au strîgat fiii lui Israil cătră Domnul pentru
 Madiam, Și au trimis Domnul om proroc 8
 cătră fiii lui Israil și zise lor: „Aceasta zice
 Domnul Dumnezeul lui Israil: 'Eu sînt Cela ce
 v-am suit pre voi de la Eghipet și v-am scos
 pre voi den casa robimei și v-am scos pre voi
 den mîna Eghipetului. Și den mîna tuturor 9
 celora ce vă chinuia pre voi; și i-am scos pre ei de
 cătră fața voastră și am dat voao pămîntul
 lor. Și am zis voao: 'Eu sînt Domnul Dum- 10
 nezeul vostru; să nu vă teameți de dumnezeii
 Amoreului, întru carei voi lăcuiț întru pămîn-
 tul lor. Și n-aș ascultat glasul Mieu'“. Și au 11
 venit îngerul Domnului și au șazut supt stăja-
 rul ce era în Efra, cel al lui Ioas, tatăl lui Ezri;
 și Ghedeon, feciorul lui, bătea grîu în teascu,
 ca să fugă de cătră fața lui Madiam. Și se ivi 12
 lui îngerul Domnului și zise cătră el: „Domnul
 cu tine, tare cu puteare“. Și zise cătră el 13
 Ghedeon: „Întru mine, Domnul meu și, de
 iaste Domnul cu noi, și pentru căci ne-au aflat
 pre noi toate realele acestea? Și unde sînt
 toate minunile Lui, cîte au povestit noao
 părinții noștri, zicînd: 'Au nu den Eghipet
 ne-au scos pre noi Domnul?' Și acum ne-au
 lepădat pre noi Domnul și ne-au dat pre noi în
 mîna lui Madiam!“ Și căută cătră el îngerul 14
 Domnului și zise lui: „Pasă cu putearea ta
 aceasta și vei mîntui pre Israil den mîna lui
 Madiam, și, iată, te-am trimis pre tine“. Și 15
 zise cătră El Ghedeon: „Întru mine, Doamne,
 cu cine voi mîntui pre Israil? Iată, mia mea,
 mai smerită întru Manasi, și eu sînt mai mic
 întru casa tătîne-mieu“. Și zise cătră el Dom-
 nul că „Voiu fi împreună cu tine și vei lovi 16
 pre Madiam ca pre un om“. Și zise cătră El 17
 Ghedeon: „Și de-am aflat har întru ochii Tăi,
 și să-m faci semnu căci Tu grăiești cu
 mine: Să nu Te depărtezi dară de aici, pînă 18
 voi veni eu la Tine și voi aduce jîrtva mea și
 voi pune înaintea Ta“. Și zise: „Eu sînt, voi
 șădea pînă te vei întoarce tu“. Și Ghedeon 19
 mearse și făcu un ied de capre și ifă de făină,
 azime; și cărnurile le-au pus pre coșniță și
 zama într-o oală au turnat și scoase cătră el
 supt copaci și se închină. Și zise cătră el 20
 îngerul Domnului: „Ia cărnurile și pînile
 ceale azimite și pune la piatra aceea, și zama
 o toarnă“. Și au făcut așa. Și au întins înge- 21
 rul Domnului marginea toiagului cel den mîna
 lui și au atins de cărnuri și de azime; și s-au
 ațîțat foc den piatră și au mîncat cărnurile și azi-
 mele. Și îngerul Domnului s-au dus dentru ochii
 lui. Și văzu Ghedeon că îngerul Domnului ias- 22
 te, și zise Ghedeon: „Vai mie, Doamne, Doam-
 ne, că am văzut pre îngerul Domnului, față cătră

23 față. Și zise lui Domnul: „Pace ție; nu te
 24 teame, că nu vei muri“. Și zidi acolo Ghe-
 deon jîrtăvnic Domnului și au numit pre el
 25 Pace a Domnului, pînă în ziua aceea. Încă
 fiind el la Efratha, tatul lui Ezri. Și să făcu
 întru noaptea aceea, și zise lui Domnul: „Ia
 vițelul cel hrănit al tătîne-tău și vițelul al doi-
 lea, cel de 7 ani, și vei surpa jîrtăvnicul lui
 26 Vaal, carele iaste al tătîne-tău, și desimea cea
 de preste el să o tai. Și vei zidi jîrtăvnicul
 Domnului Dumnezăului tău, Celuia ce S-au
 ivit ție pre vîrfurile lui Manoz muntele, întru rîn-
 duială, și vei lua vițelul al doilea și vei aduce
 ardere-de-tot cu leamnele desişului care vei
 27 tăia“. Și au luat Ghedeon 10 oameni den
 robii lui și au făcut în ce chip au grăit cătră el
 Domnul. Și fu după ce se temu de casa tătîne-
 său și de oamenii cetății ca să nu facă ziua, și
 28 au făcut noaptea. Și să mîneacă oamenii
 cetății demeneața, și iată, săpat jîrtăvnicul lui
 Vaal și desimea de preste el, tăiată, și vițelul cel
 hrănit, adus la ardere-de-tot, preste jîrtăvni-
 29 cul cel zidit. Și zise om cătră aproapele său:
 „Cine au făcut lucrul acesta?“ Și cerca și cer-
 ceta și ziseră că Ghedeon, feciorul lui Ioas, au
 făcut lucrul acesta. Și au zis oamenii cetății
 30 cătră Ioas: „Scoate afară pre feciorul tău și
 să moară, căci au săpat de tot jîrtăvnicul lui
 Vaal și căci au tăiat desişul ce era preste
 31 el. Și zise Ioas cătră oamenii ceia ce să scu-
 lase asupra lui: „Au doară voi judecați acum
 pentru Vaal? Au voi veți mîntui pre el? Carele
 au izbîndit lui să moară pînă demeneața; de
 iaste el dumnezău, va izbîndi pre sine, cînd
 32 au săpat de tot jîrtăvnicul lui“. Și numi pre
 el, întru ziua aceea, Ierovaal, zicînd: „Jude-
 cata a lui Vaal“, căci au săpat de tot jîrtăvnicul
 33 lui. Și tot Madiamul și Amalic și fiii răsări-
 tului s-au adunat într-un loc și au trecut și au
 34 tăbărît în calea lui Iesrael. Și Duhul lui
 Dumnezău au întărit pre Ghedeon și au trîm-
 bițat cu cornul și au strigat Aviazer denapoia
 35 lui. Și poslușnici au trimis la tot Manasi și
 au strigat și el denapoia lui; și poslușnici au
 trimis la Asir și la Zavolon și la Neftalim, și să
 36 suiră întru timpinarea lui. Și zise Ghedeon
 cătră Dumnezău: „De vei mîntui cu mîna a
 37 mea pre Israil în ce chip ai grăit. Iată, eu
 pui val de lînă pre-astie și, de se va face roagă
 pre val singur, și preste tot pămîntul uscă-
 ciune, și voi conoaște că vei mîntui pren
 38 mîna mea pre Israil, în ce chip ai grăit“. Și fă-
 cu așa și să mînică Ghedeon dimineața și stoarse
 valul și curse roagă den val un leghin plin de
 39 apă. Și zise Ghedeon cătră Dumnezău: „Să
 nu se scîrbească mînia Ta întru mine, și voi grăi

încă o dată; și voi ispiti încă o dată cu valul; și
 să să facă uscăciune pre val singur, iară
 preste tot pămîntul să să facă roagă“. Și au 40
 făcut Domnul așa întru noaptea aceea; și
 s-au făcut uscăciune pre val singur, iară
 preste tot pămîntul s-au făcut roagă.

CAP VII

Si au mînecat Ierovaal – acesta iaste 1
 Ghedeon –, și tot norodul ce era cu el,
 și s-au tăbărît la izvorul lui Ared, și
 tabăra lui Madiam și a lui Amalic era
 lui de cătră miazănoapte, la muntele
 lui Mose, Gavaath-Amore, celuia den vale.
 Și zise Domnul cătră Ghedeon: „Mult e noro- 2
 dul care e cu tine, ca să nu dau pre Madiam
 întru mîinele lor, pentru ca să nu să laude
 Israil pre Mine, zicînd: ‘Mîna a mea m-au
 mîntuit’“. Și zise Domnul cătră el: „Grăiaște 3
 dară în urechile norodului, zicînd: ‘Cine e cel
 ce să spaire și fricos? Întoarcă-să!’“. Și s-au
 pornit den muntele lui Galaad și s-au întors
 de la norod 22000 și 10000 au rămas. Și 4
 zise Domnul cătră Ghedeon: „Încă norodul
 mult iaste, pogoară-i pre ei la apă și voi ispiti
 pre dîșii ție acolo; și va fi pre carele voi zice
 cătră tine: ‘Acela va merge împreună cu
 tine’, acela va merge cu tine; și tot carele
 voi zice că nu va merge cu tine, și acela nu
 va merge cu tine“. Și au pogorît norodul 5
 la apă și zise Domnul cătră Ghedeon: „Tot
 cela ce va limpi cu limba a lui dentru apă, în ce
 chip ar limpi cîinele, să-l pui pre el deosebi; și
 tot cela ce va îngenunchea pre genunchele lui
 să bea, să-l osebești pre el deosebi“. Și fu 6
 numărul celor ce au limpit cu mîna lor, cu
 limba lor, 300 de oameni; și tot norodul ce au
 rămas s-au plecat pre genunchele lor ca să
 bea apă. Și zise Domnul cătră Ghedeon: 7
 „Întru cei 300 de oameni ce au limpit voi
 mîntui pre voi și voi da pre Madiam în mîna
 a ta; și tot norodul alearge om cineș la locul
 lui“. Și au luat bucatele norodului întru mîna 8
 lor și buciunele lor; și pre tot omul Israil au
 trimes om la lăcașul lui, iară pre cei 300 de
 oameni i-au oprit. Iară tabăra lui Madiam era
 acolo, dedesupt, în vale. Și fu întru noap- 9
 tea aceea, și zise cătră el Domnul: „Scoală și
 te pogoară curînd de aicea la tabără, căci am
 datu-o pre ea în mîna ta. Iară de te temi tu 10
 a te pogorî, pogoară-te tu și copilașul tău,
 Fara, la tabără. Și vei auzi ce vor grăi; și 11
 după aceea se vor întări mîinile tale și te vei
 pogorî în tabără“. Și s-au pogorît el și Fara,
 copilașul lui, la o parte a celor cincizeci ce era
 în tabără. Și Madiam și Amalic și toți fiii 12
 răsăriturilor să tăbărîse în vale ca lăcusta în
 mulțime; și la cămilele lor nu era număr, ce
 era ca nisipul cel den marginea mării în mul-
 țime. Și întră Ghedeon și iată, om povestii 13
 aproapei lui vis și zise: „Iată, am visat vis

și iată, turte de pîine de orz, tăvălindu-se întru
 tabăra lui Madiam și au venit pînă la cortul lui
 Madiam și au lovit pre el și au căzut și au sur-
 14 pat pre el și au căzut cortul“. Și răspunse
 aproapele lui și zise: „Nu iaste acesta, ce
 numai sabia lui Ghedeon, fiiul lui Ioas, omului
 lui Israil; au dat Dumnezeu în mîna lui pre
 15 Madiam și toată tabăra. Și fu după ce auzi
 Ghedeon poveastea visului și asămănarea lui,
 și să închină Domnului și să întoarse la tabăra
 lui Israil și zise: „Sculați-vă, căci au dat Dom-
 nul tabăra lui Madiam în mîinile voastre“.
 16 Și au împărțit pre cei 300 de oameni în trei
 părți și au dat cornuri în mîinile tuturor și
 17 donițe deșarte și făclii în mijlocul donițelor. Și
 zise cătră ei: „De mine veț vedea, și așa să
 faceț; și iată, eu mergu întru mijlocul taberii,
 18 și va fi în ce chip voi face așa veț face. Și voi
 trîmbița cu bucinul eu și toț cei cu mine, și veț
 trîmbița cu cornurile și voi – pre împrejurul a
 toată tabăra, și veț grăi: ‘Sabia Domnului și lui
 19 Ghedeon!’“. Și întră Ghedeon și cea 100 de
 oameni ce era cu el într-o parte de tabără,
 începîndu-se straja cea den mijlocu; însă cu
 sculare au sculat pre ceia ce străjuia și au
 bucinat cu buciunele și au scuturat donițele
 20 ceale den mîinile lor. Și au buciunat ceale
 trei părți cu buciunele, și au sfărîmat donițele,
 și au luat în mîna lor cea stîngă făcliile și în
 mîna cea dreaptă a lor buciunele a trîmbița, și
 au strigat: „Sabia Domnului și a lui Ghe-
 21 deon!“ . Și au stătut cineș după sine impre-
 jurul taberei și au alergat toată tabăra și au dat
 22 semnu și au fugit. Și au trîmbițat ceale 300
 de buciune și au pus Domnul sabia omului
 întru aproapele lui și întru toată tabăra; și au
 fugit tabăra pînă la Vithaseta și au strînsu
 pînă la marginea lui Avel-Maula și la Taved.
 23 Și au strigat om israiltean den Neftalim și den
 Asir și den toț Manasi și au gonit denapoia lui
 24 Madiam. Și poslușnici au trimis Ghedeon
 întru tot muntele lui Efraim, zicînd: „Pogoriți-vă
 întru tîmpinarea lui Madiam și apucaț lor apa,
 pînă la Vethvera și Iordanul“. Și au strigat tot
 omul lui Efraim și au apucat apa pînă la
 25 Vethvera și Iordanul. Și au prinsu pre cei
 doi boiarenii a lui Madiam, pre Oriv și pre Ziv,
 și au omorît pre Oriv la Surev și pre Ziv
 l-au omorît la Iachevziv, și au gonit pre
 Madiam. Și capul lui Oriv și lui Ziv au adus
 cătră Ghedeon, de decindea de Iordan.

cu el tare. Și zise cătră ei: „Ce am făcut 2
 acum în ce chip voi? Nu iaste mai bun greșul
 lui Efraim decît culesul lui Aviezeru? Întru 3
 mîna voastră au dat Domnul pre boiarii lui
 Madiam, pre Oriv și pre Ziv. Și ce am putut
 face precum voi?“ Atuncea au potolit duhul
 lor de la el, grăind el cuvîntul acesta. Și au 4
 mersu Ghedeon la Iordan și au trecut el și cei
 300 de oameni ce era cu el, cu puținel suflet
 și flămînzi. Și zise la oamenii lor den 5
 Sochoth: „Daț dară pîini întru hrană norodului
 acestuia ce iaste cu mine, că sînt flămînzi, iară
 eu gonescu denapoia lui Zevee și Salmana,
 împăraților Madiamului“. Și ziseră boiarii 6
 lui Sochoth: „Au doară mîna lui Zevee și lui
 Salmana iaste acum în mîna ta, ca să dăm oștii
 tale pîine?“ Și zise Ghedeon: „Nu așa! 7
 Cînd va da Domnul pre Zevee și pre Salmana
 întru mîna mea, și eu voiu scărpina trupurile
 voastre cu spinii pustiiului și cu ciuline“. Și 8
 să sui de acolo la Fanoil și au grăit cătră ei
 iarăș într-acestaș chip; și au răspuns lui
 oamenii Fanoil în ce chip i-au răspuns lui
 oamenii den Sochoth. Și zise Ghedeon 9
 oamenilor lui Fanoil, zicînd: „Întorcîndu-mă
 cu pace, voiu săpa turnul acesta“. Și Zevee 10
 și Salmana, la Carcar, și tabăra lor împreună
 cu ei, ca vro 15000, toți ceia ce au rămas întru
 toată tabăra fiilor răsăritului; și ceia ce au
 căzut au fost 120 de mii de oameni cu sabiile
 zmulte. Și să sui Ghedeon drumul celora ce 11
 lăcuiescu întru corturi de la răsăritul Naviei și
 den preajma Navii și au lovit tabăra, iară
 tabăra era nădejduind. Și fugi Zevee și Sal- 12
 mana și au gonit denapoia lor și au oprit pre
 cei 2 împărați ai lui Madiam, pre Zevee și pre
 Salmana, și toată tabăra lor au turburat. Și 13
 s-au întorsu Ghedeon, feciorul lui Ioas, de la
 războiu de la suirea lui Ares. Și au prins 14
 copilaș dentru oamenii de Sochoth, și au
 întrebat pre el și au scris cătră el pre boiarii
 Sochothului și pre bătrînii lui, 77 de
 oameni. Și au mers Ghedeon cătră boiarii 15
 Sochothului și au zis lor: „Ia Zevee și Sal-
 mana, pentru carii m-aș ocărît, zicînd: ‘Au
 mîna lui Zevee și a lui Salmana iaste acum
 întru mîna ta, ca să dea oamenilor tăi, celor ce
 leașină, pîine?’“. Și au luat pre boiarii și 16
 pre cei bătrîni ai cetății și i-au rojdit pre ei cu
 spinii pustiiului și cu ciulini, și au rojdit cu ei
 pre oamenii Sochothului. Și turnul lui Fa- 17
 nîl l-au săpat și au omorît pre oamenii cetă-
 ții. Și au zis cătră Zevee și Salmana: „Unde 18
 sînt oamenii carii aș ucis la Thavor?“ Și ziseră:
 „În ce chip ești tu, așa și ei; cela ce samănă ție sa-
 mănă lor, ca chipul fiilor împăratului“. Și zise 19
 Ghedeon: „Frații miei și feciorii maicii mele

CAP VIII

1 i ziseră cătră Ghedeon om Efraim:
 „Ce cuvîntul acesta ai făcut noao, ca
 să nu ne chemi pre noi cînd ieșii ai a te
 rîndui întru Madiam?“ Și să judeca

sînt“. Şi să jură lor: „Viu iaste Domnul, de
 20 i-aţi fi cruţat vii, nu v-aş fi ucis pre voi“. Şi
 zise lui Iether, celui dentîiu născut a lui: „Scu-
 lîndu-te, omoară pre ei“. Şi n-au zmult copilul
 lui sabia lui, că s-au spăriat, căci mai tînăr
 21 era. Şi zise Zevee şi Salmana: „Scoală-te
 dară tu şi ne timpină noao, căci ca unui om –
 putearea lui“. Şi să sculă Ghedeon şi ucisă pre
 Zevee şi pre Salmana şi luo spogîrnicealele
 22 ceale ce era în grumazii cămilelor lor. Şi
 zise om israiltean cătră Ghedeon: „Dom-
 neaşte noao şi tu şi fiii tăi şi fiiul feciorului tău,
 căci tu ne-ai mîntuit pre noi den mîna lui
 23 Madiam“. Şi zise cătră ei Ghedeon: „Nu
 voiu domni eu voao şi nu va domni fiiul meu
 24 voao, Domnul va domni voao“. Şi zise
 cătră ei Ghedeon: „Ceare-voiu de la voi cea-
 rere şi-m dea mie om cercel dentru prăzile
 lui“, căce cercei de aur era la ei, căci era
 25 ismailteani. Şi ziseră: „Dînd vom da“. Şi-ş
 întinse haina sa şi au aruncat omu acolo cercel
 26 dentru prăzile lui. Şi s-au făcut trasul cer-
 ceilor de aur, cărora au cerşut, sicli 1000 şi
 700 de aur, afară den rathuri şi den lanţuri
 întru foth şi îmbrăcămîntilor celor mohorîte
 ce era pre împăraţii Madiamului şi afară den
 lanţurile cealea ce era întru grumazii cămile-
 27 lor lor. Şi făcu aceasta Ghedeon întru efud
 şi au pus pre el întru cetatea lui Efrath şi au
 curvit tot Israilul denapoia lui, acolo, şi să făcu
 28 lui Ghedeon şi casii lui întru dodeială. Şi se
 înfrînsă Madiam înaintea fiilor Israil şi n-au
 mai adaos a rădicarea capul lor. Şi au odihnit
 pămîntul 40 de ani întru zilele lui Ghedeon.
 29 Şi au mers Ierovaal, fiiul lui Ioas, şi au lăcuit
 30 întru casa lui. Şi lui Ghedeon era fii 70
 ieşind den coapsele lui, căce muieri multe era
 31 la el. Şi şiiitoarea lui ceaea de la Sichima
 i-au născut lui şi încă şi ea fecioru şi i-au pus
 32 numele Avimeleh. Şi au murit Ghedeon,
 feciorul lui Ioas, întru bătrîneaşte bune şi s-au
 îngropat întru grobniţa lui Ioas, tatăl lui, la
 33 Efratha, tatăl lui Ezri. Şi fu după ce muri
 Ghedeon, şi să întoarsără fiii lui Israil şi au
 curvit denapoia vaalimilor şi au pus lor lui
 Vaal Verith făgăduinţă ca să fie lor el întru
 34 dumnezău. Şi nu ş-au adus aminte fiii lui
 Israil de Domnul Dumnezăul lor, Celuia ce au
 mîntuit pre ei den mîna a tuturor vrăjmaşilor
 35 lor de pe împrejur. Şi n-au făcut milă cu
 casa lui Ierovaal – acesta iaste Ghedeon –,
 după toată bunătatea carea au făcut cu Israil.

C A P I X

1 i mearse Avimeleh, feciorul lui
 Ierovaal, la Sichima, cătră fraţii mai-
 cii lui, şi au grăit cătră ei şi cătră
 toată rudenia casii tatului maicii lui,

2 zicînd: „Grăiţi dară întru urechile tuturor
 oamenilor sichimeanilor, care iaste mai bun
 voao: a stăpîni voao 70 de oameni, toţi fecio-
 rii lui Ierovaal, au să domnească voao un om?
 Şi vă aduceţi aminte că osul vostru şi trupul
 3 vostru sînt eu“. Şi au grăit pentru el fraţii
 maicii lui întru urechile a tuturor oamenilor
 sichimeanilor toate cuvintele aceastea şi s-au
 plecat inema lor denapoia lui Avimeleh, căce
 au zis: „Fratele nostru iaste“. Şi au dat lui
 4 70 de arginţi den casa lui Vaal Verith, a făgă-
 duinţii, şi au năimit cu ei Avimeleh oameni
 deşărţi şi spămîntoşi şi au mersu denapoia
 lui. Şi au întrat în casa tatului lui, la
 5 Efratha, şi au ucis pre fraţii lui, pre feciorii lui
 Ierovaal, 70 de oameni, pre o piatră; şi au
 rămas Ioatham, feciorul lui Ierovaal, cel mai
 tînăr, căce s-au ascunsu. Şi s-au adunat
 6 toţi oamenii sichimeanilor şi toată casa lui
 Maalo şi au mersu şi au împărătit pre Avimeleh
 împărat înaintea stăjariului sfatului, cel de la
 Sichima. Şi să spuse lui Ioatham şi mearse
 7 şi stătu în vârful muntelui lui Garizin şi-ş
 rădică glasul lui şi plînsu şi le zise lor: „Ascul-
 taţi-mă, oamenii sichimeanilor, şi va asculta
 pre voi Dumnezău. Mergînd au mersu
 8 leamnele ca să ungă preste eale împărat şi au
 zis maslinului: ‘Împărăteaste preste noi’.
 Şi zise lor maslinul: ‘Lăsînd grăsimea mea,
 9 carea întru mine au slăvit Dumnezău şi oame-
 nii, să mergu să domnescu leamnilor?’ Şi
 10 ziseră leamnele smochinului: ‘Vino de împă-
 răteaste preste noi’. Şi zise lor smochinul:
 11 ‘Lăsînd dulceaţa mea şi roada mea cea bună,
 să mergu să domnescu leamnelor?’ Şi
 12 ziseră leamnele viei: ‘Vino de împărăteaste
 preste noi’. Şi zise lor via: ‘Lăsînd vinul
 13 meu, veselia lui Dumnezău şi a oamenilor, să
 mergu să domnescu leamnelor?’. Şi au zis
 14 toate leamnele cătră măracine: ‘Vino de împă-
 răteaste preste noi’. Şi zise măracinele
 15 cătră leamne: ‘De cu adevărat mă ungeţi pre
 mine voi a împărăti preste voi, veniţi de vă
 nădejduiţi întru acoperirea mea; şi, de nu, va
 ieşi foc den măracini şi va mînca chedrii Liva-
 nului’. Şi acum, de aţ făcut cu adevăre şi
 16 cu săvîrşire, şi aţ împărătit pre Avemaleh, şi
 de aţ făcut bine cu Ierovaal şi cu casa lui, şi de
 aţ făcut lui după răsplătirea mîniei lui? În ce
 17 chip au dat războiu tatăl meu pentru voi, şi au
 aruncat sufletul lui den preajmă şi v-au mîn-
 18 tuit pre voi den mîna lui Madiam, Şi voi
 v-aţ sculat preste casa tătîne-mieu astăzi şi aţ
 ucis pre feciorii lui, 70 de bărbaţi, pre o
 piatră, şi aţ împărătit pre Avimeleh, feciorul
 slujnecei lui, preste oamenii sechimenilor,
 căci fratele vostru iaste. Şi, de aţ făcut
 19

cu adevăr și cu săvârșire cu Ierovaal și cu casa lui
 întru aceasta zi, să vă blagosloviți voi și să vă
 veseliți întru Avimeleh, și să vă veselească și
 20 încă și el întru voi. Iară de nu, să iasă foc
 dentru Avimeleh și să mănince de tot pre
 oamenii sichimenilor și pre casa lui Maalo și
 să iasă foc dentru oamenii sichimilor și den
 casa lui Maalo și să mănince de tot pre Avime-
 21 leh“. Și au fugit Ioatham și s-au dat în
 laturi și au mers la Vira și au lăcuit acolo de
 22 cătră fața lui Avimeleh, fratele lui. Și au
 23 domnit Avimeleh preste Israil trei ani. Și
 au tremis Dumnezeu duh rău întru mijlocul lui
 Avimeleh și întru mijlocul oamenilor sichimi-
 24 lor. Și au viclenit oamenii Sichimului întru
 casa lui Avimeleh, ca să aducă strîmbătatea
 celor 70 de fiii ai lui Ierovaal și sîngele lor să-l
 puie pre Avimeleh, fratele lor, carele au ucis
 pre ei, și preste oamenii sichimilor, căci au
 25 întărit mîinile lui ca să ucigă pre frații lui. Și
 au pus lui oamenii Sichimului paznici într-
 ascunsu, pren capetele munților, și apuca pre
 toți pre ceia ce mergea la ei în cale; și să spuse
 26 lui Avimeleh. Și veni Gaal, feciorul lui
 27 Aved, și frații lui, și au trecut la Sichima. Și
 au nădejduit pre el oamenii Sichimului și au
 ieșit la țarină și au cules viile lor și au călcat și
 au făcut danțuri și au ieșit la casa dumnezeu-
 lui lor și au mîncat și au băut și bleastema pre
 28 Avimeleh. Și zise Gaal, feciorul lui Aved:
 „Cine iaste Avimeleh, și cine iaste feciorul lui
 Sihim, ca să slujim lui? Nu e feciorul lui Ierovaal?
 Și Zevul, socotitoriu lui, robul lui, împreună
 cu oamenii lui Ezmor, tatăl lui Sihem? Și ce ca
 29 să slujim, noi lui? Și cine va da pre norodul
 acesta întru mîna mea? Și voi muta pre Avi-
 meleh și voi zice lui Avimeleh: ‘Înmulțește
 30 putearea ta și ieși afară!’“ Și au auzit
 Zevul, boiarenul cetății, cuvintele lui Gaal,
 31 feciorul lui Iaved, și s-au mîniat cu urgie. Și
 au tremis solii lui Avimeleh cu daruri, zicînd:
 „Iată, Gaal, feciorul lui Aved, și frații lui au
 venit la Sichima și aceștea au ocolit cetatea
 32 asupra ta. Și acum, scoală-te noaptea, tu și
 norodul carele iaste cu tine, și păzește deme-
 33 neața în țarină; Și va fi demeneața, odată
 cu răsărita soarelui, vei mîneca și te vei tinde
 asupra cetății și, iată, el și norodul ce e
 împreună cu dînsul vor ieși afară cătră tine și
 34 vei face lui în ce chip va afla mîna ta“. Și
 s-au sculat Avimeleh și tot norodul cel
 împreună cu el noaptea și s-au străjuit preste
 35 Sichima în patru căpetenii. Și ieși Gaal,
 feciorul lui Aved, și au stătut lîngă ușa porții
 cetății; și să sculă Avimeleh și norodul ce era
 36 cu el den cei străjuiți. Și văzu Gaal, fecio-

rul lui Aved, pre norod și zise cătră Zevul:
 „Iată norod pogorînd den vîrfurile munților“. Și
 zise cătră el Zevul: „Umbra copacilor tu vezi,
 ca cînd ar fi oameni“. Și adăose Gaal încă a 37
 grăi și zise: „Iată norod pogorînd despre
 mare, țiindu-se de Buricul Pămîntului, și o
 parte vine de la calea Stejariului Celor ce Pre-
 vesc“. Și zise cătră el Zevul: „Unde iaste 38
 acum gura a ta, ceaea ce zicea: ‘Cine iaste Avi-
 meleh, ca să slujim lui?’ Nu, iată, acesta iaste
 norodul carele ai ocărît? Ieși dară acum și te
 bate cătră el“. Și ieși Gaal de cătră fața a 39
 oamenilor sichimilor și au bătut cătră Avi-
 meleh. Și-l goni pre el Avimeleh. Și au 40
 fugit de cătră fața lui. Și au căzut stîrvuri multe,
 pînă la poarta cetății. Și au săzut Avimeleh 41
 la Arema; și au scos Zevul pre Gaal și pre fra-
 ții lui ca să nu lăcuiască la Sichima. Și fu a 42
 doua zi, și ieși norodul la cîmpu, Și să spuse 43
 lui Avimeleh. Și luă norodul și-i împărți în trei
 căpetenii și strejui la țarină. Și văzu și iată, 44
 norodul ieși den cetate; și să sculă preste
 ei și lovi pre ei. Și Avimeleh și mai-marii ce
 era cu el s-au întins și au stătut la ușa porții
 cetății și ceale 2 căpetenii s-au răvârsat preste
 toți ceia ce era în țarenii și-i loviră pre ei. Și 45
 Avimeleh da războiu în cetate toată ziua
 aceea și au luat cetatea și norodul dentru ea
 au omorît și cetatea au surpat și au semănat
 pre ea sare. Și au auzit toți oamenii turnu- 46
 lui Sechimului, și au intrat întru tîria casei
 făgăduinței lui Vethilverith. Și să spuse lui 47
 Avimeleh cum s-au strîns toți oamenii turnu-
 lui sechimilor. Și să sui Avimeleh la mun- 48
 tele Ermon, el și tot norodul ce era cu el, și au
 luat Avimeleh toporul în mîna a lui și au tăiat
 o sarcină de leamne și au rădicat pre ea și au
 pus pre ea preste umerele lui și zise cătră
 norodul ce era cu el: „Ce m-ați văzut făcînd,
 curînd faceți ca și eu“. Și au tăiat și ei toți 49
 fieștecare sarcena și au rîdicat și au mers
 denapoia lui Avimeleh și au pus preste tîrie și
 au ars preste ei tîria cu foc și au murit și încă
 toți oamenii turnului Sechemului, ca vro 1000
 de oameni și muieri. Și au mers Avimeleh 50
 la Thivis și-au săzut prejur ea și au luat pre
 ea. Și turnu era tare în mijlocul cetății și au fu- 51
 git acolo toți oamenii și fîmeile și toți povățuitorii
 cetății, și au închis preste ei și să suiră preste
 casa cea de asupra turnului. Și au venit Avi- 52
 meleh pînă la turnu și l-au bătut pre el; și s-au
 apropiat Avimeleh pînă la ușa turnului ca să-l ar-
 ză pre el cu foc. Și au aruncat o muiare o bu- 53
 cată de rîșniță preste capul lui Avimeleh și i-au
 fărîmat capul. Și au strigat de sîrg cătră copi- 54

lașul cela ce rîdeca hainele lui, și zise lui:
„Zmulge sabia ta și mă omoară, pentru ca să
nu zică odinioară cum: ‘Muiarea l-au ucis pre
el’“. Și-l junghe pre el copilașul lui și au
55 murit. Și au văzut om israiltean cum au
murit Avimeleh, și s-au dus om la locul
56 său. Și au întors Dumnezău răul lui Avime-
leh, carele au făcut tatului lui, ca să ucigă pre
57 cei 70 de frați ai lui. Și tot răul oamenilor
Sechimului au întors Dumnezău la capul lor și
au venit asupra lor blestemul lui Ioatham, fiul
lui Ierovaal.

CAP X

1 **S**i să sculă după Avimeleh a mîntui pre
Israil Thula, feciorul lui Fua, fiul
unchiului lui Oz, isaaharean, și el
lăcuia la Samaria, în muntele Efraim.
2 Și au judecat pre Israil 23 de ani și au
3 murit și s-au îngropat la Samaria. Și s-au
sculat după acesta Iair Galaadeteanul și au
4 judecat pre Israil doaozeci și doi de ani. Și
să nascură lui 32 de fii, încălecînd preste 32 de
mînji; și 32 cetăți lor, și pre eale le-au numit
Satele lui Iair pînă în ziua aceasta, carele sînt
5 în pămîntul lui Galaad. Și muri Iair și să
6 îngropă la Camon. Și adaosără fiii lui Israil
a face răul înaintea Domnului, și au slujit la
Valim, și la Astaroth, și la dumnezăii Sirii, și la
dumnezeii Sidonului, și la dumnezeii Moavu-
lui, și la dumnezeii fiilor Amon, și la dumnezeii
celor de fealiu streini, și au lăsat pre Domnul,
7 și n-au slujit Lui. Și s-au mîniat cu urgie
Domnul întru Israil și au dat pre ei în mîna
celor streini de fealiu, și în mîna fiilor
8 Ammon. Și au putrezit și au zdrobit pre fiii
lui Israil întru vreamea aceea, în 18 ani, pre
toți fiii lui Israil, pre cei decindea de Iordan, în
9 pămîntul amoreului, la Galaad. Și au trecut
feciorii lui Amon Iordanul ca să dea războiu și
întru Iuda, și întru Veniamin, și întru casa lui
10 Efraim, și să chinuiră fiii lui Israil foarte. Și
au strigat fiii lui Israil cătră Domnul, zicînd:
„Am greșit Ție, căci am lăsat pre Dumnezăul
11 nostru și am slujit la Vaalim“ Și zise Dom-
nul cătră fiii lui Israil: „Au nu eghipteanii, și
amoreii, și fiii lui Amon, și Moav, și streini de
12 fealiu, Și sidoneanii, și Malic, și Hanaan
v-au chinuit pre voi, și aș strigat cătră Mine și
13 v-am mîntuit pre voi den mîna lor? Și voi
M-aș lăsat pre Mine și aș slujit la alți dumne-
zei! Pentru aceea, nu voiu mai adaoge a vă
14 mîntui pre voi! Meargeți și strigați cătră
dumnezeii ceia ce aș ales întru ei, și ei să vă
mîntuiască pre voi întru vreamea primejdii
15 voastre“. Și ziseră fiii lui Israil cătră Dom-
nul: „Greșit-am, fă Tu noao după toate cî-

te vor plăcea înaintea Ta, fără numai ne
scoate pre noi întru ziua aceasta“. Și au 16
mutat pre dumnezăii cei streini den mijlocul
lor și au slujit Domnului singur; și n-au bine-
plăcut întru norod și leșină întru osteneală
Israil. Și să suiră fiii lui Amon și să tăbărîră 17
în Galaad, și ieșiră fiii lui Israil și să tăbărîră la
Masifa. Și ziseră norodul, boiarii Galaadu- 18
lui, om cătră aproapele său: „Care iaste omul
carele va înceape a da războiu întru fiii lui
Amon? Și va fi cap tuturor la ceia ce lăcuiescu
în Galaad.“

CAP XI

1 **S**i Ieftai Galadeteanul era tare întru
vîrtute. Și acesta, fecior de muiare
curvă; și au născut lui Galaad pre Ief-
tae. Și au născut fămeaia lui 2
Galaad lui feciori. Și s-au îmbărbătat
feciorii fămeii și au scos pre Ieftae și au zis
lui: „Nu vei moșteni întru casa tatului nostru,
căci de fămeaie tălanită fecior ești tu“. Și 3
au fugit Ieftae dentru fața fraților lui și au
lăcuit la pămîntul Tov și să aduna cătră Ieftae
oamenii holeaci și ieșia împreună cu el. Și 4
fu după zile, și s-au bătut fiii lui Amon cu
Israil. Și fu cînd s-au bătut fiii lui Amon cu 5
Israil, și au mers bătrînii Galaadului să ia pre
Ieftae, în pămîntul lui Tov, și ziseră cătră Ief-
tae: „Vino și să fii noao întru povățitoriu, 6
și vom da războiu întru fiii lui Amon“. Și 7
zise Ieftae celor bătrîni a lui Galaad: „Au nu
voi m-aș urî și m-aș scos afară den casa tătî-
ne-mieu și m-aș gonit afară de la voi? Și
pentru căci aș venit acum la mine cînd v-aș
chinuit?“ Și ziseră bătrînii Galaadului 8
cătră Ieftai: „Nu așa. Acum am venit cătră tine,
și vei merge împreună cu noi și vom da răz-
boiu întru fiii lui Amon; și vei fi noao căpete-
nie întru toț ceia ce lăcuiescu întru Galaad“. 9
Și zise Ieftai cătră cei bătrîni a lui Galaad: „De
mă întoarceți voi a da războiu întru fiii lui
Amon și va da pre ei Domnul înaintea mea, eu
voao voiu fi întru boiaren“. Și ziseră cei 10
bătrîni ai lui Galaad cătră Ieftae: „Domnul va
fi cela ce ascultă întru mijlocul nostru, fără
numai după cuvîntul tău, așa vom face“. Și 11
mearse Ieftae cu bătrînii lui Galaad și-l
puseră pre el întru căpetenie norodului
preste dînșii și întru povățitoriu. Și au grăit
Ieftae toate cuvintele lui înaintea Domnului, la
Masifa. Și au trimis Ieftae soli cătră împăra- 12
tul fiilor Ammon, zicînd: „Ce iaste mie și ție, că
ai venit cătră mine tu, a da războiu întru pămî-
ntul meu?“ Și au zis împăratul fiilor Ammon 13
cătră solii lui Ieftai: „Pentru căce au luat Israil
pămîntul meu, întru suirea lui den Eghipet, de la
Arnon pînă la Iavoc și pînă la Iordan, și a-

cum întoarce-l pre el cu pace, și voiu
 14 merge“. Și s-au întorsu solii cătră Ieftae
 și mai adaose încă Ieftae și au tremis soli
 cătră împăratul fiilor Amon și-i zise lui:
 15 „Aceasta zice Iefthae: ‘Nu au luat Israil
 pământul lui Moav și pământul fiilor Amon
 16 întru suirea lor de la Eghipet, Ce mearse
 Israil în pustiu, pînă la Marea Roșie, și au venit
 17 pînă la Cadis. Și au trimis Israil soli cătră
 împăratul Edomului, zicînd: ‘Voiu treace pren
 pământul tău’. Și n-au ascultat împăratul Edo-
 18 mului; încă și cătră împăratul Moavului au tri-
 mis, și nu vrea. Și au șazut Israil în Cadis și
 au mersu în pustiu și au încungiurat pământul
 Edomului și pământul lui Moav și au mersu
 despre răsăritul soarelui pământului Moav și
 au tăbărit decindea de Arnon, și n-au intrat
 întru hotarul lui Moav, căce Arnon e hotar lui
 19 Moav. Și au trimis Israil soli cătră Sion,
 împăratul amoreului, împăratul Esevonului,
 și au zis lui Israil: ‘Treace-voiu pren pământul
 20 tău dară, pînă la locul meu’. Și n-au vrut
 Sion pre Israil să treacă pren hotarale lui; și
 au adunat Sion tot norodul lui și s-au tăbărit
 21 la Iasa și au dat războiu cu Israil. Și au dat
 Domnul Dumnezău lui Israil pre Sion și pre
 tot norodul lui în mîna lui Israil și au lovit pre
 22 ei. Și au moștenit Israil tot pământul amo-
 reului celuia ce lăcuiaște în pământul acela și
 au moștenit tot hotarul amoreului, de la
 Arnon și pînă la Iavoc, și de la pustiu și pînă
 23 la Iordan. Și acum Domnul Dumnezăul lui
 Israil au rădicat pre amoreu dentru fața noro-
 dului Său, lui Israil, și tu vei moșteni pre el?
 24 Nu cîte au moștenit ție Hamos, dumnezăul
 tău, acealea vei moșteni? Și pre toți pre cîți au
 rădicat, și toate cîte au moștenit noao Domnul
 Dumnezăul nostru de cătră fața noastră,
 25 aceastea vom moșteni. Și acuma, au mai
 bun ești tu decît Valac, feciorul lui Sepfor,
 împăratul lui Moav? Nu doară cu războiu s-au
 bătut cu Israil, au bătînd au bătut pre
 26 ei? Cînd au lăcuit Israil în Esevon și întru
 featele ei, și în Aroir și întru featele ei, și întru
 toate cetățile ceale ce sînt lîngă Iordan, 300 de
 ani, ce căce n-au mîntuit pre ei întru vremea
 27 aceaea? Și eu n-am greșit ție, și tu faci cu
 mine vicleșug, a darea războiu întru mine. Să
 judece Domnul, Cela ce judecă, astăzi întru
 mijlocul fiilor lui Israil și întru mijlocul fiilor
 28 Amon’“. Și n-au ascultat împăratul fiilor
 Amon cuvîntul lui Ieftae, carele au trimis
 29 cătră el. Și să făcu preste Ieftae Duhul
 Domnului, și au trecut pre Galaad și pre
 Manasi și au trecut piscul lui Galaad și, de
 la piscul lui Galaad, decindea de fiii lui Amon.

Și s-au făgăduit Ieftae făgăduință Domnului și 30
 au zis: „De-m vei da cu dare mie pre fiii lui
 Ammon întru mîna mea, Și va fi cela ce va 31
 ieși ori la care va ieși den ușăle casei meale,
 întru întimpinarea mea, întru întoarcerea mea
 cu pace de la fiii lui Amon, și va fi Domnului,
 aduce-voiu pre el ardere-de-tot“. Și au tre- 32
 cut Ieftae cătră fiii lui Amon ca să dea războiu
 întru ei, și au dat pre ei Domnul întru mîna
 a lui. Și au lovit pre ei de la Aroir pînă a veni 33
 la Semenith, 20 de cetăți, și pînă la viele lui
 Avel, rană mare foarte, și să înfrînseră fiii lui
 Amon de cătră fața fiilor Israil. Și au venit 34
 Ieftae la Masifa, la casa lui, și iată, fata a lui
 ieșiia înaintea lui în timpinare, cu timpene și
 cu danțuri; și aceasta, singură născută lui,
 iubită, și nu era lui, afară den ea, fiu au
 fată. Și fu cînd au văzutu-o pre ea el, și-ș 35
 rupse hainele lui și zise: „Vai de mine, fata
 mea, mă împiedecași, întru piadecă te făcuși
 întru ochii miei, și eu am deșchis gura mea
 pentru tine cătră Domnul și nu voiu putea să
 întorc“. Și zise cătră el: „De ai deșchis 36
 întru mine gura a ta cătră Domnul, fă mie în
 ce chip au ieșit den gura ta, pentru carele au
 făcut ție Domnul izbîndiri den vrăjmașii tăi,
 den fiii lui Amon“. Și zise cătră tatul ei: „Și-m 37
 fă mie cuvîntul acesta: Lasă-mă doao luni și
 voiu merge și mă voiu pogorî preste munți și
 voiu plînge preste fecioriele meale, eu și sura-
 tele meale“. Și zise: „Pasă“. Și o trimease 38
 pre ea 2 luni. Și au mers și ea și suratele ei și
 au plîns preste fecioriele ei preste munți.
 Și fu după săvîrșirea acelor 2 luni, și s-au 39
 întors cătră tatul ei și au făcut cu ea făgăduiala
 lui carea au făgăduit; și ea n-au conosciut băr-
 bat. Și să făcu întru poruncă întru Israil, 40
 den zile în zile mergea împreună featele lui
 Israil, a plînge pre fata lui Ieftae Galaaditea-
 nul, patru zile într-un an.

CAP XII

i să adunară fiii lui Efraim și au venit 1
 la Sifina și au zis cătră Ieftae: „Ce căci
 ai mers a darea războiu cătră fiii lui
 Amon, și pre noi nu ne-ai chemat ca
 să mergem împreună cu tine? Casa a
 ta o vom arde preste tine cu foc“. Și zise 2
 cătră ei Ieftae: „Om izbîndind eram eu și noro-
 dul meu, și fiii lui Amon mă smeriia foarte; și
 am strigat cătră voi, și nu m-ați mîntuit pre
 mine den mîinele lor. Și am văzut cum nu 3
 era cela ce mîntuiaște și am pus sufletul meu
 în mîna mea și am trecut cătră fiii lui Amon și
 au dat Domnul pre ei în mîna mea. Și pentru
 căci v-ați suit cătră mine întru ziua aceasta, a da
 războiu întru mine?“ Și au adunat Ieftae pre 4
 toți oamenii galaaditeani și bătea pre Efraim

și au lovit oamenii Galaadului pre Efraim, căci au zis: „Cei scăpați ai lui Efraim – voi; galaaditeanii – în mijlocul lui Efraim și în mijlocul lui Manasi“. Și au apucat Galaad trecătorile Iordanului lui Efrem, și fu când ziseră cei mîntuiți ai lui Efraim: „Să trecem dară“, și ziseră lor oamenii den Galaad: „Au doară dentr-ai lui Efraim sînteți voi?“. Și ziseră: „Nu sîntem“. Și ziseră lor: „Ziceți dară: ‘Hasnă’“. Și nu s-au îndreptat a grăi așa. Și-i prindea pre ei și-i junghea la trecătorile Iordanului, și au căzut în vremea aceeaa dentru Efraim patruzece și doao de mii. Și au judecat Ieftae pre Israil șase ani; și au murit Ieftae Galaaditeanul și s-au îngropat în cetatea lui Galaad. Și au judecat după aceasta pre Israil Esevon den Vithleaem. Și să născură lui 30 de feciori și 30 de feate, scoase afară, și 30 de muieri au adus fiilor lui de afară; și au judecat pre Israil 7 ani. Și au murit Esevon și s-au îngropat în Vithleaem. Și au judecat după aceasta pre Israil Elon Zavuloneanul; și au judecat pre Israil 10 ani. Și au murit Elon Zavuloniteanul și s-au îngropat în Elim, în pămîntul lui Zavulon, și au judecat după acesta pre Israil Avdon, feciorul lui Elih Farathoniteanul. Și să născură lui 40 de feciori și 30 de feciori feciorilor lui, încălecînd pre 70 de mînji; și au judecat pre Israil 8 ani. Și au murit Avdon, feciorul lui Elih Farathoniteanul; și s-au îngropat în Farathon, întru muntele lui Amalic.

CAP XIII

1 **S**i adaoseră încă fiii lui Israil a face răul înaintea Domnului și au dat pre ei Domnul în mîna celor de fealiu streini, 2 40 de ani. Și fu un om den Saara, den fealiul lui Dan, și numele lui, Manoe; și fămeaia lui, stearpă și nu naștea. 3 Și să ivi îngerul Domnului cătră muiare și zise cătră ea: „Iată dară, tu – stearpă și nu ai născut; și în zgău vei zemisli și vei 4 naște fiiu. Și acum păzește-te dară și să nu beai vin și rachiu și să nu mănînci tot necuratul, Că iată, tu în pîntece vei zemisli și vei 5 naște fiiu; și fier preste capul lui să nu să suie, căci sfințit lui Dumnezeu va fi copilașul, den pîntece, și acesta va înceape a mîntui pre 6 Israil den mîna filistiimilor“. Și întră muiarea și zise bărbatului ei, zicînd: „Om al lui Dumnezeu au venit cătră mine și vederea lui, ca vederea îngerului lui Dumnezeu, luminat foarte; și-l întrebam pre el de unde iaste, și 7 numele lui nu mi-l spuse mie. Și-m zise mie: ‘Iată, tu în pîntece vei zemisli și vei naște fiiu; și acum te păzește și să nu beai vin și îmbătarea, și să nu mănînci toată necurăția,

căci sfințit lui Dumnezeu va fi copilașul, den pîntece pînă în ziua morții lui“. Și să rugă 8 Manoe Domnului și zise: „Întru mine, Doamne, omul lui Dumnezeu pre carele l-ai tremis să vie dară încă cătră noi și să ne lumineaze pre noi ce vom face copilașului celui ce se naște“. Și ascultă Dumnezeu glasul lui 9 Manoe și au venit îngerul Domnului încă cătră muiare, ea șazînd în țarină; și Manoe, bărbatul ei, nu era împreună cu ea. Și sîrgui și 10 alergă și spuse bărbatului ei și zise cătră el: „Iată, să ivi mie omul carele au venit întru ziua aceeaa cătră mine“. Și s-au sculat 11 Manoe și au mers pre urma muierii lui și mearse cătră om și zise lui: „De ești tu omul carele ai grăit cătră muiare?“ Și zise îngerul: „Eu“. Și zise Manoe: „Acum dară, venind 12 cuvîntul tău, ce va fi judecata copilașului și ce vor fi faptele lui?“ Și zise îngerul Domnului 13 cătră Manoe: „De toate cîte am zis cătră muiare, să să păzească. Dentru tot ce iase 14 den vie să nu mănînce și vin și sichera să nu bea; și tot necuratul să nu mănînce; toate cîte am poruncit ei, să păzească“. Și zise 15 Manoe cătră îngerul Domnului: „Sili-te-vom dară pre tine și vom face înaintea ta un ied den capre“. Și zise îngerul Domnului cătră 16 Manoe: „De mă vei sili, nu voiu mînca den pîinile tale; și de vei face ardere-de-tot, Domnului vei aduce pre ea“. Căci n-au conoscut Manoe că îngerul Domnului iaste el. Și zise 17 Manoe cătră îngerul Domnului: „Ce iaste numele tău? Pentru ca, de va veni cuvîntul tău, să te mărim pre tine“. Și zise lui îngerul Domnului: „Pentru căci aceasta întrebi numele meu? Și acesta iaste minunat“. Și 18 au luat Manoe iedul den capre și jîrtva și aduse pre piatra Domnului, Celui ce minunate face; și Manoe și muiarea lui priviia. Și fu 19 cînd să sui para de asupra jîrtăvnicului în ceriu, și să sui îngerul Domnului cu para jîrtăvnicului; și Manoe și muiarea lui priviia și au căzut pre fața lor la pămînt. Și n-au mai 20 adaos încă îngerul Domnului să să arate cătră Manoe și cătră muiarea lui. Atuncea au conoscut Manoe că îngerul Domnului iaste. Și 21 zise Manoe cătră muiarea lui: „Cu moarte vom muri, căci Dumnezeu am văzut“. Și 22 zise lui muiarea lui: „De ar fi vrut Domnul să ne omoară pre noi, nu ar fi priimit den mîna noastră ardere-de-tot sau jîrtvă, și nu ar fi luminat pre noi toate aceastea, și în ce chip e vremea nu ar fi făcut auzite noao aceastea“. Și născu muiarea fecior și numi numele lui 24 Sampson; și crescu copilașul și-l blagoslovi pre el Domnul. Și au început Duhul Domnului a mearge cu el împreună întru tabăra lui Dan, întru mijlocul Saraa și întru mijlocul lui 25 Esthaol.

CAP XIV

1 **S**i să pogorî Sampson la Thamnatha și
 văzu muiare în Thamnatha, den fea-
 2 tele celor den fealiu strini, și plăcu
 înaintea lui. Și să sui și spusă tătî-
 ne-său și mîine-sa și zise: „Muiare
 am văzut la Thamnatha, dentru featele celor
 de fealiu streini, și acum luați-mi-o mie pre ea
 3 fămeaie“. Și zise lui tatul lui și maica lui:
 „Au doară nu iaste den featele fraților tăi și
 întru tot nărodul meu muiare, căci tu mergi
 să iai muiare den featele celor streini de fea-
 liu, celor neobrezuiți?“ Și zise Sampson cătră
 tatul lui: „Pre aceasta ia mie, căci aceasta
 4 mi-au plăcut întru ochii miei“. Și tatul lui și
 maica lui n-au conoscut că de la Domnul iaste,
 căci El izbîndire ceare dentru cei streini de
 fealiu. Și în vremea aceea cea streini de fea-
 5 liu stăpîniia fiilor lui Israil. Și pogorî
 Sampson și tatul lui și maica lui la Thamnatha; și
 s-au abătut la o vie den Thamnatha, și iată,
 puiu de leu răcnind întru întimpinarea
 6 lui. Și-l îndireptă preste el Duhul Domnu-
 lui, și-l spintecă pre el ca pre un ied den capre
 și ca nemica nu era întru mîna lui. Și n-au
 7 spus tătîne-său sau mîine-sa ce au făcut. Și
 s-au pogorît și au grăit muierei și plăcu înain-
 8 tea lui Sampson. Și să întoarsă după zile să
 o ia pre dînsa și să abātu să vază stîrvul leului;
 și iată, învăluire de albine în gura leului, și
 9 miare. Și au luat pre ea în gura lui și mer-
 gea mergînd și mîncînd; și au mers cătră tatul
 lui și cătră maica lui și le-au dat lor și au mîn-
 cat, și nu le-au spus lor că den gura leului au
 10 luat miarea. Și s-au pogorît tatul lui cătră
 muiare și au făcut acolo Sampson băuturi
 11 zile, căci așa făcea tinerii. Și fu temîndu-se
 ei de el, au pus înaintea lui tovarăși 30, și era
 12 împreună cu el. Și zise lor Sampson:
 „Pune-voiu înainte dară voao gîcitoarea mea;
 și de-m veți spune pre ea în ceaste 7 zile ale
 băuturii și veți afla, voiu da voao 30 de cear-
 13 șafuri și 30 de îmbrăcăminte de haine. Iară
 de nu veți putea pre ea să-m spuneți mie, și-m
 veți da voi mie 30 de cearșafuri și 30 de îmbră-
 căminte de haine“. Și ziseră lui: „Pune înainte
 14 gîcitoarea ta și să o auzim pre ea“. Și zise
 lor: „Dentru ceaea ce mîncă ieși mîncare și
 den cel tare ieși dulce“. Și nu au putut să
 15 gîcească gîcitoarea în trei zile. Și fu în ziua
 a patra, și ziseră muierei lui Sampson: „Amă-
 geaște dară pre bărbatul tău și să-ți spuie ție
 pilda, pentru ca să nu cîndai vom arde pre tine și
 pre casa tătîne-tău cu foc. Au doară să ne sārăciți
 16 ne-ați chemat pre noi?“ Și plînsă muiarea lui
 Sampson cătră el și zise lui: „Însă m-ai urît și nu
 m-ai iubit pre mine, căci pilda carea ai pus

înaintea fiilor norodului meu nu mi-ai spus și
 mie pre dînsa“. Și zise cătră ea Sampson:
 „Iată, tătîne-mieu și maicii mele n-am spus
 pre ea; și ție să o spuiu?“ Ș-au plîns preste 17
 el întru ceale 7 zile, întru carele era într-însele
 băutura; și fu întru ziua a șaptea, și i să spuse
 ei, căci l-au dodeit pre el, și ea au spus fiilor
 norodului ei. Și ziseră lui oamenii cetății 18
 întru ziua a șaptea, mai nainte de a apune soa-
 rele: „Ce iaste mai dulce decît miarea și ce e
 mai vîrtucios decît leul?“ Și zise lor Sampson:
 „De nu ați fi supus junca mea, nu ați fi aflat
 pilda mea“. Și să îndereptă preste el Duhul 19
 Domnului și să pogorî la Ascalona și lovi de
 acolo 30 de oameni și le luo îmbrăcămintele
 lor și au dat îmbrăcămînțile celora ce au spus
 pilda. Și să mînie cu urgie Sampson și să sui la
 casa tatului lui. Și lăcui acolo împreună 20
 muiarea lui Sampson cu aducătoriul de
 nevasta lui, carele-i era priaten lui.

CAP XV

1 **S**i fu după zile, întru zilele seacerii de
 grîu, și au socotit Sampson pre muia-
 rea lui, aducînd pre un ied den capre,
 și zise: „Întra-voiu cătră muiarea
 mea și la culcuș“. Și n-au lăsat pre el
 2 tatul ei să între și zise tatul ei: „Zicînd am
 zis că urînd ai urît pre ea, și am datu-o pre ea
 unuia dentru tovarășii tăi. Nu iată, sora ei cea
 mai tînără mai bună decît ea iaste? Fie dară
 ție, pentru ea“. Și zise lui Sampson: „Nevi-
 3 novățitu-m-am o dată de cătră cei streini de
 fealiu, căci fac eu cu voi reale“. Și au mers 4
 Sampson și au prins 300 de vulpi și au luat
 făclii și au legat coadă cătră coadă și au legat
 5 cîte o făclie întru mijlocul a doao coade. Și
 le dereptă, și aprinse făcliile, și le-au trimis
 întru spicele celor streini de fealiu, și le-au ars
 spicele den arie și pînă în spicele ceale den
 picioare, și viele și maslinele. Și ziseră cei 6
 streini de fealiu: „Cine au făcut aceasta, fără
 de numai Sampson, ginerele Thamnateului?
 Căci au luat pre muiarea lui și au datu-o tova-
 rușului lui“. Și s-au suit cei streini de fealiu și
 au ars casa tatului ei și prě dînsa în foc. Și 7
 zise lor Sampson: „De veți face așa pre ea,
 nu bine voiu vrea, ce izbînda mea dentru unul
 fieștecarele den voi voiu face“. Și au lovit 8
 pre ei pulpă preste coapsă, rană mare, și să
 pogorî și lăcua lîngă pîrîu, la peștera pietrii
 lui Itam. Și s-au suit cei streini de fealiu și 9
 tăbărîră în Iuda și să răsfirară în Lehi. Și zise 10
 lor tot omul Iudei: „Pentru căci v-ați suit preste
 noi?“ Și ziseră cei streini de feal: „Să legăm pre
 Sampson ne-am suit, și să-i facem lui în ce chip
 ne-au făcut noao“. Și să pogorîră dentru Iuda 11
 3000 de oameni la gura pietrii lui Itaam și au zis
 cătră Sampson: „Nu știi că stăpînescu cei

streini de fealiu noao? Și pentru căci ai făcut
aceasta noao?" Și zise lor Sampson: „În ce
12 chip mi-au făcut mie, așa am făcut lor“. Și
ziseră lui: „Să te legăm ne-am pogorît, să te
dăm în mîinile celor streini de fealiu“. Și zise
lor: „Jurați-vă mie și să nu mă ucideți voi și mă
dați voi, pentru cîndai să nu timpinați voi întru
13 mine“. Și să jurară lui, zicînd: „Nu, ce
numai cu legătură te vom lega și te vom da pre
tine în mîina lor, iară cu moarte nu te vom
omorî“. Și l-au legat pre el cu doao ștreanguri
14 noao și-l suiră pre el de la piatra aceea. Și
el au venit pînă la O Falcă; și cei streini de fea-
liu au chiuit și au alergat întru timpinarea lui.
Și să îndreptă preste el Duhul Domnului, și să
făcură ștreangurile ceale den brațele lui ca
niște cîlți cînd vor mirosi foc, și să topiră legă-
15 turile lui dentru brațele lui. Și află o falcă
de măgariu lepădată și întinse mîina lui și luo
16 pre dînsa și ucise cu ea 1000 de oameni. Și
zise Sampson: „Cu falca măgariului stingînd
i-am stinsu pre ei, căci cu falca măgariului am
17 ucis 1000 de oameni“. Și fu cînd săvîrși a
grăirea, și aruncă falca dentru mîina lui; și
18 numi locul acela Ucidere de Falcă. Și însă-
toșă foarte și strigă cătră Domnul și zise: „Tu
ai îndreptat în mîina robului Tău mîntuirea
această mare; și acum voiuri muri de seate și
19 voi cădea în mîina acestor neobrăzuiți“. Și
deșchise Dumnezeu rana cea dentru Falcă și
ieșiră dentru ea ape; și bău și se întoarse duhul
lui și să răcori; pentru aceea se chemă
numele ei Izvorul celuia ce să roagă, carea
20 iaste în Falcă pînă în ziua aceasta. Și judecă
pre Israil, în zilele celor streini de fealiu, 20
de ani.

C A P X V I

1 **S**i mearse Sampson la Gaza și văzu
acolo muiare curvă și întră cătră ea.
2 Și să deade veaste gazeilor, zicînd:
„Au venit Sampson aicea“. Și au
încungiurat și au străjuit pre el toată
noaptea la ușa cetății și au tăcut toată noap-
tea, zicînd: „Pînă să va lumina de zori să
3 așteptăm, și-l vom ucide pre el“. Și dormi
Sampson pînă la miazănoapte; și să sculă la
jumătate de noapte și apucă ceale doao uși ale
porții cetății cu amîndoi stîlpîi și le-au ținut
pre eale împreună cu zăvorul și le-au pus pre
eale preste umărul lui și le-au dus pre eale
preste vîrfurile muntelui carele iaste de cătră
fața lui Hevron și le-au pus pre eale
4 acolo. Și fu după aceasta, și au iubit
muiare de la pîriul lui Sorih, și numele ei,
5 Dalida. Și să suiră cătră ea boiarii celor
streini de fealiu și zisără ei: „Amăgăște-l
pre el și vezi întru ce iaste vîrtutea lui cea
mare și cu ce vom putea cătră el;

și-l vom lega pre el, ca să-l smerim pre el; și noi
vom da ție de om 1100 de arginț“. Și zise 6
Dalida cătră Sampson: „Spune dară mie întru
ce iaste vîrtutea ta cea mare și cu ce te vei lega
ca să te smerești tu?“ Și zise ei Sampson: 7
„De mă vor lega pre mine cu 7 vine umede, nu
stricate, și voiuri slăbi și voiuri fi ca unul dentru
oameni“. Și au adus ei, domniile celor streini 8
de fealiu, 7 vine umede nestricate și legă pre
el cu eale. Și ascunșii ei ședea în cămară și 9
zise cătră el cei streini de fealiu: „Asupra ta,
Sampsoane!“ Și vinele au ruptu în ce chip ar
rumpe neștine o ață de cîlți, cînd ar mirosi ea
foc; și nu s-au conoșcut vîrtutea lui. Și zise 10
Dalida cătră Sampson: „Iată, m-ai înșelat și ai
grăit cătră mine minciuni, acum dară spu-
ne-mi cu ce te vei lega?“ Și zise cătră ea: 11
„Deaca legîndu-mă mă vor lega cu ștreanguri
noao, cu carele nu s-au făcut cu eale lucru, și
voiuri slăbi și voiuri fi ca și unul dentru
oameni“. Și luo Dalida ștreanguri noao și-l 12
legă pre el cu dînsese, și zise cătră el cei streini
de fealiu: „Asupra ta, Sampsoane!“ Și ascun-
șii ședea în cămară. Și le rupse pre eale de
la brațele lui, ca o ață. Și zise Dalida cătră 13
Sampson: „Pînă acum m-ai amăgit și ai grăit
cătră mine minciuni; spune-mi cu ce te vei
lega?“ Și zise ei: „De vei împleți ceale 7 șuvițe
ale capului meu cu tortu Și vei bate cu 14
țarușul în pîreate, și voiuri fi slab ca unul
dentru oameni“. Și-l adormi pre el Dalida
întru mijlocul genuchelor ei. Și fu cînd dor-
miia el, și luo Dalida ceale 7 șuvițe ale capului
lui și le-au țesut cu tort Și au bătut cu țaru- 15
șii în pîreate și zise cătră el: „Streinii de fealiu
– asupra ta, Sampsoane!“ Și să deșteptă den
somnul lui și au scos țarușii cu țesetura den
pîreate și tortul și nu s-au conoșcut vîrtutea
lui. Și zise cătră el Dalida: „Cum vei zice: 16
'Te-am iubit pre tine', și inima ta nu iaste cu
mine? Aceasta a treia oară m-ai amăgit pre
mine și nu mi-ai spus mie în ce stă vîrtutea ta
cea mare“. Și fu cînd l-au domolit pre el cu 17
cuvintele ei toată noaptea și l-au dodeit pre el,
și au leșinat de moarte. Și au spus ei toate 18
ceale de la inima lui și zise ei: „Briciu nu se va
sui preste capul meu, căci sfințit lui Dumne-
zău sînt eu den pîntecetele mîine-mea; și de mă
voiuri rade, se va depărta de la mine vîrtutea
mea și voiuri slăbi și voiuri fi ca și toți oamenii“.
Și văzu Dalida că i-au spus ei toate cealea de 19
la inima lui și au trimis și au chemat pre toți
domniile cei de fealiu streini și zise: „Suiți-vă în
ceastă dată, căci mi-au spus mie toată inima
lui“. Și s-au suit cătră ea toate domniile celor
streini de fealiu și au adus argintul întru mîi-
nile lor. Și l-au adormit pre el întru mijlo- 20
cul genuchelor ei; și au chemat pre bărbiaru

și au ras pre ceale 7 vițe ale capului lui; și au început a se smeri și s-au depărtat virtutea lui de la el. Și zise Dalida: „Cei streini de fealiu – asupra ta, Sampsoane!“ Și să sculă den somnul lui și zise: „Voiu ieși și voiu face ca și mai nainte și mă voiu scutura“. Și el n-au conoscut că Domnul S-au depărtat de asupra lui. Și să apucară de el cei de fealiu streini și-i scobiră ochii lui; și aduseră pre el la Gaza și l-au legat pre el cu obezi de aramă, și rîșniia în casa temniței. Și au început părul capului lui a crește, după ce s-au ras. Și boiarii celor de fealiu streini se-au adunat să jîrtvuiască jîrtvă mare lui Dagon, dumnezăului lor, și a să veseli, și au zis: „Dat-au dumnezăul nostru în mîna noastră pre Sampson, neprietenul nostru“. Și-l văzură pre el norodul și au lăudat pre bozii lor, căce au zis: „Dat-au dumnezăul nostru în mîna noastră pre neprietenul nostru și pre cela ce pustia pămîntul nostru, carele au înmulțit pre răniții noștri“. Și fu cînd să desfătă inima lor, și ziseră: „Chemați pre Sampson den casa temniții și să joace înaintea noastră“. Și chemară pre Sampson den casa legăturii și-ș bătea joc de el; și-l puseră pre el întru mijlocul a doi stîlpi. Și zise Sampson cătră voinicelul cel ce ținea mîna lui: „Lasă-mă, și voiu pipăi stîlpii preste carei casa e întărită preste ei, și mă voiu răzima de ei“. Și copilul au făcut așa. Iară casa era plină de bărbați și de muieri, și acolo – toți domniile celor striini de fealiu, și pre podul casii – ca vro 3000 de bărbați și muieri prăvind batgiocurindu-se Sampson. Și strigă Sampson cătră Domnul și zise: „Doamne, Doamne al puterilor, adu-Ți aminte de mine și mă întărește îndoit și această dată, Dumnezăule, și voiu izbîndi o izbîndă, pentru cei doi ochi ai miei, celor striini de fealiu“. Și îmbrățeșă Sampson pre cei doi stîlpi den mijloc, carei casa să răzima preste ei, și să răzimă preste unul dentru direapta lui și unul întru stînga lui, și zise Sampson: „Să moară sufletul meu împreună cu cei striini de fealiu“. Și plecă cu virtute și căzu casa pre boiari și preste tot norodul ce era întru ea; și să făcură cei morți, precarii au omorît Sampson la moartea lui, mai mulți decît ceia ce au omorît în viața lui. Și s-au pogorît frații lui și toată casa tătîni-său și au luat pre el și s-au suit și l-au îngropat pre el întru mijlocul Saraa și întru mijlocul Esthaol, în mormîntul lui Manoe, tatul lui. Și acesta au judecat pre Israil 20 de ani. Și s-au sculat după Sampson Emegar, feciorul lui Enan, și au tăiat den cei striini de fealiu oameni, afară den dobitoace, și au mîntuit acesta pre Israil.

CAP XVII

Si fu om den muntele lui Efraim și numele lui, Miha. Și zise maicii lui: „Cei o mie și o sută de arginți, carei s-au luat de la tine și ai jurat și ai zis întru urechile meale, iată, argintul – la mine, eu am luat pre el“. Și zise maica sa: „Blagoslovit fiul meu Domnului“. Și au dat cea 1100 de arginți maicii lui și zise maică-sa: „Cu sfințenie am sfințit argintul Domnului, dentru mîna mea, întru sîngurătate, ca să fac cioplitu și vărsat, și acum voiu da pre el ție“. Și au dat argintul maicii lui; și au luat maica lui 200 de arginți și au dat pre ei topitoriului și au făcut pre el cioplit și vărsat; și să făcu în casa lui Miha. Și casa lui Miha, lui – casă lui dumnezău; și au făcut efud și therafin; și au umplut mîna unuia dentru fiii lui și să făcu lui întru preot. Iară întru acealea zile nu era împărat întru Israil; omul, ce-i părea drept în ochii lui, făcea. Și să făcu copilaș la Vithleaemul Iudei, den rudenia norodului Iudei, și acesta – levit și acesta nemernecia acolo. Și au mers omul den cetatea Vithleaemului Iudei să nemernicească unde va afla. Și au venit pînă la muntele lui Efraim și pînă la casa lui Miha, ca să-ș facă calea lui. Și-i zise lui Miha: „De unde vii?“ Și zise lui: „Levit sînt eu, den Vithleaemul Iudei, și eu mergu să nemernecesc unde voiu afla“. Și-i zise lui Miha: „Săzi împreună cu mine și te fă mie întru părinte și întru preot, și eu îț voiu da ție 10 arginți întru zile și un rînd de haine și cealea pentru viața ta“. Și mearse levitul și au început a nemernici lîngă om și să făcu copilașul lui ca unul dentru fiii lui. Și au umplut Miha mîna levitului și i se făcu lui copilașul întru preot și era în casa lui Miha. Și zise Miha: „Acum am conoscut cum mi-au făcut bine mie Domnul, căci mi s-au făcut mie levitul întru preot“.

CAP XVIII

Intru zilele acealea nu era împărat întru Israil; și întru zilele acealea fealiul lui Dan îș cerca lui moștenire ca să lăcuiască, căci n-au căzut lui pînă în zilele acealea întru mijlocul fealiurilor fiilor lui Israil moștenire. Și au tremis fiii lui Dan dentru nărodurile lor cinci oameni despre partea lor, oameni fiii puterii den Saraa și den Esthaol, ca să socotească de tot pămîntul și să-l urmeaze pre el, și zisără cătră ei: „Păsaș și cercaș pămîntul“. Și mearsără la muntele Efraim, pînă la casa lui Miha, și să odihniră ei acolo. Ei fiindu în casa lui Miha, și ei au cunoscut glasul copilașului levitului

și s-au abătut acolo și zisără lui: „Cine te-au adus aicea? Și tu ce faci aicea? Și ce iaste ție aicea?“ Și zise cătră ei: „Așa și așa mi-au făcut mie Miha și m-au năimit și m-au făcut lui întru preot“. Și ziseră lui: „Întreabă dară întru Dumnezău, și vom conoaște de îndirep-tează calea noastră carea noi meargem pre ea“. Și zise lor preotul: „Păsați în pace; înaintea Domnului – calea voastră pre carea mergeți întru ea“. Și mearseră cei 5 oameni și sosiră la Lesa; și au văzut norodul ce lăcuiaste întru ea șazînd pre nedeajde, după asămănarea sidoneanilor, odihnind pre nedeajde și neputînd să grăiască cuvînt în pămînt, moștenean de comoară, căci departe-s de la Sidon și cuvînt nu era lor cu Siria. Și mearseră cei 5 oameni cătră frații lor la Saraa și Esthaos și zicea lor frații lor: „Ce șadeț voi?“ Și zise lor: „Sculați-vă și să ne suim cătră ei, căci am văzut pămîntul și iată, bun foarte. Și voi șadeț cu linește? Să nu vă leneviți a merge să întraț ca să moșteniț pămîntul. Și suind veț veni, veț sosi la norod nedejduind; și pămîntul iaste larg, căci l-au dat pre el Dumnezău în mîna voastră, loc unde nu iaste acolo lipsă de tot cuvîntul, cîte sînt în pămînt“. Și să rîdicară de acolo den rudenia norodului lui Dan, den Saraa și den Esthaos, 20 de oameni încinși cu unealte de războiu. Și s-au suit și s-au tăbărit la Cariathiarim, la Iuda; pentru aceaea s-au numit locului aceluia Tabăra lui Dan, pînă în ziua aceasta, iată, denapoia lui Cariathiarim. Și au trecut de acolo pînă la muntele Efraim și au venit pînă la casa lui Miha. Și au răspuns cei 5 oameni, ceia ce au mers să iscodească pămîntul Lesa, și au zis cătră frații lor: „De aț ști că sînt întru casele aceastea efud și therafin și cioplit și vărsat! Și acum să cunoașteți ce veț face“. Și s-au abătut acolo și au întrat în casa copilașului levitului, la casa lui Miha, și-l sărutară pre el întru pace. Și cei 600 de oameni, încinși cu unealte de războiu lor – stîlpiț lîngă ușa porții, cei dentru fiii lui Dan. Și s-au suit cei 5 oameni, ceia ce au mers a iscodi pămîntul; și mergînd acolo, au luat cioplit și efudul și therafin și cel vărsat; și preotul, stîlpit lîngă ușa porții, și cei 600 de oameni, cei încinși cu unealte de războiu. Și aceștea întrară la casa lui Miha și au luat cioplitul și efudul și therafin și cel vărsat; și zise cătră ei preotul: „Ce voi faceț?“ Și ziseră cătră el: „Amuțeaste-te, pune mîna ta preste gura ta și vino cu noi și vei fi noao întru tată și întru preot; au doară mai bine să fii tu preot casei unui om, decît să te faci tu preot unui fealiu și rudenie întru Israil?“ Și să desfătă inima preo-

tului și au luat efudul și therafin și cioplit și vărsatul și au întrat în mijlocul norodului. Și s-au întors și s-au dus; și au pus marfa și agonisita lor cea de cinste înaintea lor. Și ei fiind depărtați de casa lui Miha, și oamenii ceia de pren case împreună cu casa lui Miha Striga și au ajuns pre fiii lui Dan și au strigat cătră fiii lui Dan. Și ș-au întors feciorii lui Dan obrazele lor și zisără cătră Miha: „Ce iaste ție că ai strigat?“ Și zise Miha: „Căce pre dumnezeii miei, pre carei mi-am făcut mie, mi-ați luat, și pre popa, și v-ați dus? Și ce mie încă? Și ce mie ziceț aceasta: ‘Ce aceasta strigi?’“. Și zise cătră el fiul lui Dan: „Să nu se auză dară glasul tău împreună cu noi, pentru ca să nu vă timpine voao oameni supărați la sufletul lor, și vei adaoge sufletul tău și sufletul casii tale“. Și au mers feciorii lui Dan la calea lor, și văzu Miha că mai tari decît dînsul sînt și să abātu și să întoarse la casa lui. Și ei au luat cîte au făcut Miha și pre preotul carele era lui și au venit asupra Leasii, preste norod ce odihniia și nedejduia pre nedeajde; și au lovit pre ei întru gură de sabie și cetatea au arsu-o cu foc. Și nu iaste cine să-i scoată, căci departe iaste de la Sidon, și cuvînt nu iaste lor împreună cu om; și aceasta e în vale, carea iaste a casei lui Roov. Și au zidit cetatea și au lăcuit întru ea. Și au numit numele cetății: Dan, întru numele lui Dan, tatălui lor, carele s-au născut lui Israil; și era Les numele cetății mai nainte. Și au rîdicat lor fiii lui Dan cel cioplit; și Ionathan, fiul lui Gherson, fiul lui Manasi, el și fiii lui era preoți fealiului lui Dan pînă la zua mutării pămîntului. Și au rînduit lor cioplitul lui Miha, carele au făcut Miha, toate zilele cîte era casa lui Dumnezău în Silom. Și fu întru zilele acealea, nu era împărat întru Israil.

C A P X I X

Si fu om levit nemernicind în coastele muntelui Efraim și au luat lui muiare țititoare den Vithleaemul Iudei. Și să mînie pre el țititoarea lui și s-au dus de la el la casa tatului ei, la Vithleaemul Iudei, și au fost acolo zile 4 luni. Și s-au sculat bărbatul ei și au mers denapoia ei ca să trăiască după inema ei, ca să o împace pre ea cu sine și să o întoarcă pre ea iarăș cătră sine; și copilașul lui, cu el, și o păreache de măgari. Și au mers pînă la casa tatălui ei. Și l-au văzut pre el tatăl featei și veni întru întimpinarea lui, și-l adusă pre el socrul lui, tatăl featei, și au șazut împreună cu el trei zile și au mîncat și au băut și au dormit acolo.

5 Și fu în ziua a patra, și mînică demineața și să
sculă să meargă. Și zise tatăl fecioarei cătră
6 ginere-său: „Întăreaște inema ta cu o bucată
de pîine și după aceea meargeți“. Și au
șăzut și au mîncat amîndoi într-un loc și au
băut. Și au zis tatăl tinerii cătră bărbat: „Înce-
7 pînd, mîi, și să să desfeteaze inema ta“. Și să
sculă omul ca să meargă, și l-au silit pre el
socrul lui și au șăzut și iarăși au mas acolo.
8 Și să mîneacă demineața, în ziua a cincea, ca să
meargă; și zise tatăl tinerealei: „Întăreaște
dară inema ta cu pîine și te călătorează pîna
9 va pleca ziua“. Și au mîncat și au băut amîn-
doi. Și să sculă omul să să ducă, el și ții-
toarea lui și copilașul lui; și zise lui socrul lui,
10 tatăl featei: „Iată dară, au plecat ziua spre
sară, mîi aicea încă astăzi și mîneți aicea și să
desfăteaze inema ta; și veți mîneca mîne la
11 calea voastră și vei merge la lăcașul
tău“. Și n-au vrut omul să mîie și s-au scu-
lat și s-au dus și au venit pîna în preajma lui
Ievus, acesta iaste Ierusalimul, și cu el o
păreache de măgari înșelați, și ții-
toarea lui –
12 preste ei, împreună cu el. Și veniră pîna la
Evus, aceasta iaste Ierusalimul, iară ziua, ple-
cată foarte; și zise copilașul cătră stăpînul lui:
„Vino dară să ne abatem la cetatea aceasta a
13 Ievuseului și să mînem într-însa“. Și zise
cătră el stăpînul lui: „Nu ne vom abate la
cetate streină, întru carea nu iaste dentru fiii
14 lui Israil, Ce să treacem pîna la Gavaa“. Și
zise copilașului lui: „Vino să ne apropiem
cătră unul den loc și să mînem în Gavaa au la
15 Rama“. Și trecură și mearseră; și le apusă
lor soarele aproape de Gavaa, carea iaste a lui
16 Veniamin. Și s-au abătut acolo, să între să
mîie în Gavaa; și întră și șăzu în ulița cetății, și
nu iaste om cine să-i strîngă la casa lui, să mîie.
17 Și iată, un om bătrîn au intrat de la lucrurile
lui, den țarină, sara; și omul, den muntele lui
Efraim, și el nemernicia în Gavaa, și oamenii
18 locului, fiii lui Veniamin. Și căutînd cu ochii
lui, văzu pre omul călătoriul în ulița cetății și
zise omul cel bătrîn: „Unde mergi și de unde
19 vii?“ Și zise cătră el: „Trecem noi de la
Vithleaemul Iudei pîna la coastele muntelui
Efraim; eu de acolo sînt și am mers pîna la
20 Vithleaemul Iudei, și eu mă duc la casa mea și
nu iaste om să mă strîngă la o casă. Și paie
și săturări măgarilor noștri sînt, și pîine și vin
21 iaste mie și copilei și tinerelelui; robilor tăi nu
iaste lipsă de tot lucrul“. Și zise omul cel
bătrîn: „Pace ție, însă toată lipsa ta, asupra
22 mea, iară în ulița să nu mîi“. Și băgă pre el
în casa lui și au așăzat măgarii lui și au spă-

lat picioarele lor și au mîncat și au băut. Și 22
ei desfătîndu-se cu inema lor, și iată, oamenii
cetății, fiii celor fără de lege, au încunjurat
casa și au lovit la ușă și au zis cătră omul, stă-
pînul casei, cel bătrîn, zicînd: „Scoate pre om,
pre cela ce au intrat în casa ta, pentru ca să-l
cunoaștem pre el“. Și ieși cătră ei omul, 23
stăpînul casei, și zise cătră ei: „Nici într-un
chip, fraților, să nu faceți rău dară; după ce au
intrat omul acesta în casa mea, să nu faceți
nebunia aceasta. Iată fata mea cea fecioară 24
și ții-
toarea lui; scoate-le-voiu pre eale dară
afară și le smeriți pre eale și faceți lor ce e bun
în ochii voștri; și omului acestuia să nu faceți
cuvîntul nebuniei aceștia“. Și oamenii 25
n-au vrut să asculte pre el și să apucă omul de
ții-
toarea lui și au scosu-o pre ea cătră ei afară
și au conosciu-o pre ea și s-au bătut joc de ea
toată noaptea pîna demineața; și au tri-
misu-o pre ea odată cînd să suia zorile. Și 26
veni muiarea de cătră demineața și au căzut la
ușa porții casei omului unde-i era domnul ei
acolo, pîna s-au luminat. Și să sculă stăpî- 27
nul ei demineața și deschisă ușile casei și ieși
ca să meargă în calea lui și iată, fămeaia lui,
ții-
toarea, căzută lîngă ușa casei și mîinile ei
preste prag. Și zise cătră ea: „Scoală-te și 28
să meargem“. Și nu i-au răspuns lui, că au
fost moartă; și o rîdică pre ea preste măgariu
și să sculă omul și să duse la locul lui. Și au 29
intrat în casa lui și luo sabia și să apucă de ții-
toarea lui și au împărțitu-o pre ea, după
oasele ei, în 12 părți și le-au trimis pre eale la
toate fealiurile lui Israil. Și fu, tot cela ce 30
vedea zicea: „Nici s-au făcut, nici s-au ivit așa,
den ziua suirii fiilor lui Israil de la Eghipet
pîna în ziua de astăzi“. Și au poruncit oameni-
lor pre carii au trimis, zicînd: „Aceastea să
grăiț cătră tot Israilul, de s-au făcut după
cuvîntul acesta! Puneț dară voao pentru ea
sfat și grăiți“.

CAP XX

1 i ieșiră toți fiii lui Israil și să adunară
toată adunarea ca un om, de la Dan
pîna la Virsavie și în pămîntul lui
Galaad, cătră Domnul, la Masifa.
2 Și au stătut adunarea a tot nărodul,
toate fealiurile lui Israil, întru adunarea năro-
dului lui Dumnezău, 400000 de oameni
pedestri, zmulgînd sabii. Și au auzit fiii lui 3
Veniamin că s-au suit fiii lui Israil la Masifa. Și
ziseră fiii lui Israil: „Grăiți, unde s-au făcut
răutatea aceasta?“ Și răspunse omul levitul,
bărbatul muierii ceii ucise, Și zise: „La 4
Gavaa, a lui Veniamin, am venit eu și ții-
toarea mea, să mînem. Și s-au sculat asupra mea 5
oamenii cei de la Gavaa și au încun-

jurat asupra mea la casă, noaptea, și pre mine au vrut să mă omoare și pre fiitoarea mea au smeritu-o și s-au bătut joc, și au murit. Și m-am apucat de fiitoarea mea și am dimicatu-o pre ea și am trimis în tot hotarul moștenirii lui Israil, căci au făcut nebunie întru Israil. Iată, voi toți, fiii lui Israil, dați voao cuvânt și sfat aicea“. Și să sculă tot nărodul ca un om, zicînd: „Nu va întra om la lăcașul lui și nu ne vom abate om la casa lui. Și acuma, cuvîntul acesta carele vom face la Gavaa: ne vom sui asupra ei cu sorțu. Însă vom lua oameni dentr-o 100, întru toate fealiurile lui Israil, și 100 dentr-o 1000 și 1000 dentru 10000, să ia bucate nărodului, ca să facă celora ce merg la Gavaa, a lui Veniamin, după toată nebunia carea au făcut întru Israil“. Și să adună tot omul lui Israil la cetate, ca un om, dentru cetăți venind. Și au trimis fealiurile lui Israil oameni întru tot fealiul lui Veniamin, zicînd: „Ce iaste răul acesta carele s-au făcut întru voi? Și acuma dați pre oamenii cei necurați, pre cei den Gavaa, pre feciorii lui Velial, și-i vom omori pre ei și vom rădica răul dentru Israil“. Și n-au vrut fiii lui Veniamin să asculte glasul fraților lor, fiiilor lui Israil. Și s-au adunat fiii lui Veniamin den cetățile lor la Gavaa, să iasă la războiu cătră fiii lui Israil. Și s-au socotit fiii lui Veniamin dentru cetăți, în ziua aceea, doazeci și cinci de mii de oameni zmulgînd sabie, afară den ceia ce lăcuia în Gavaa, Carei s-au socotit 700 de oameni aleș dentru tot nărodul, la amîndoao mîinile drepte; toți aceștea, prăștiaș, lovind cu pietrile pârul, și nu greșind. Și tot omul lui Israil s-au socotit, afară den fiii lui Veniamin, 400000 de oameni zmulgînd sabie; și toți aceștea, oameni războinici. Și să sculară și să suiră la Vethil și întrebare întru Dumnezeu; și zisăre fiii lui Israil: „Cine să va sui noao povățuind, ca să să bată cu fiii lui Veniamin?“ Și zise Domnul: „Juda să va sui povățuind“. Și să sculară fiii lui Israil dimineața și să bătură asupra Gaveii. Și ieși tot omul lui Israil întru războiu cu Veniamin și să rînduiră împreună cu ei om Israil la războiu, cătră Gavaa. Și ieșiră fiii lui Veniamin den cetate și au surpat întru Israil în ziua aceea 22000 de oameni pre pămînt. Și să îmbărbătară tot omul lui Israil și adaosăre a rîndui războiu în locul întru carele s-au rînduit acolo în ziua ce denții. Și să suiră fiii lui Israil și plînsăre înaintea Domnului pînă sara și întrebare întru Domnul, zicînd: „Au mai adaoge-voiu încă să mă apropiu la războiu cu Veniamin, fratele meu?“ Și zise Domnul: „Suiți-vă cătră el“.

Și să apropiară fiii lui Israil cătră fiii lui Veniamin întru ziua a doao. Și ieși Veniamin întru întimpinare lor de la Gavaa întru aceeaș zi, a doao, și au pierdut încă den norod 18000 de oameni pre pămînt, toți aceștea, cu sabiile zmulte. Și să suiră toți fiii lui Israil și tot nărodul și au venit la Vethil și au plînsu și au șezut înaintea Domnului și au postit în ziua aceea pînă sara și au adus arde-re-de-tot a mîntuirei înaintea Domnului. Și au întreat fiii lui Israil întru Domnul, și acolo, sicriul făgăduinții Domnului Dumnezeu, întru zilele acealea, Și Finees, feciorul lui Eleazar, fiiul lui Aaron, stînd înaintea lui în zilele acealea. Și au întreat fiii lui Israil întru Domnul, zicînd: „Au mai adaoge-voiu încă a ieși la războiu cu fiii lui Veniamin, fratelui meu, au conteni-voiu?“ Și zise Domnul: „Suiți-vă și mîine voiu da pre dînsul întru mîna voastră“. Și au pus fiii lui Israil strajă împrejurul lui Gavaa. Și s-au suit fiii lui Israil cătră Veniamin întru ziua a treia și s-au rînduit cătră Gavaa, ca și odată și altădată. Și ieșiră fiii lui Veniamin întru întimpinarea nărodului și să trasăre afară den cetate și au început a lovi den norod, răniți, în ce chip odată și altădată, întru căi, carea iaste una suindu-să la Vethil, iară alta, suindu-să la Gavaa, întru țarină, ca vro 30 de oameni întru Israil. Și zisăre fiii lui Veniamin: „Să împiadică înaintea noastră, ca și întîiu“. Și fiii lui Israil zisăre: „Să fugim, ca să-i scoatem afară den cetate, la căi“. Și au făcut așa. Și tot omul lui Israil s-au sculat den locul lui și s-au tăbărît la Valthamar; și straja lui Israil să lupta den locul lui, de cătră apusul lui Gavaa. Și veniră dempotriva Gavaai zece mii de oameni aleș dentru tot Israilul. Și războiul să îngreuia. Și ei n-au cunoscut că să aștă preste ei răul. Și au înfrînt Domnul pre Veniamin înaintea feții lui Israil și au pierdut fiii lui Israil întru Veniamin, zua aceea, 25000 și 100 de oameni, aceștea toți smulgînd sabie. Și văzură fiii lui Veniamin cum s-au înfrînt; și au dat omul lui Israil lui Veniamin loc, căci au nedăjdut la straja carele au pus cătră Gavaa. Și straja s-au pornit și s-au răvârsat cătră Gavaa; și mearsă straja și au lovit cetatea toată cu gură de sabie. Și sămnul era la omul lui Israil cătră strajă, sabie, ca să rădice ei pară de fum de la cetate. Și să întoarsă om israiltean la războiu și Veniamin au început a lovi pre cei răniți întru omul lui Israil, ca vro 30 de oameni, căci au zis: „Însă bătîndu-să să bate î-

40 naintea noastră ca și războiul cel dentii“. Și
sămnul să sui mai mult den cetate, stîlp de
fum; și căută Veniamin dendărătul lui, și iată,
41 să sui săvîrșire cetății în ceriu. Și om israil-
tean s-au întors și sîrgui omul Veniamin, și
42 văzură că s-au ațîțat lui răul. Și au dat
dosul înaintea omului lui Israil la calea pus-
tiiului; și războiul au ajuns preste ei și cei de
43 pren cetăți surpa pre el, în mijlocul lor. Și
au tăiat pre Veniamin și l-au gonit pre el de la
Nua denapoia lui, pînă în preajma lui Gavaa,
ca să-l odihnească pre el odihnă; și l-au călcat
pre el pînă în preajma lui Gavaa, cătră răsări-
44 tul soarelui. Și au căzut de la Veniamin
18000 de oameni, toți aceștea oameni tari.
45 Și au căutat ceialalți și au fugit la pustiu, la
piatra lui Remmon, și l-au zdrumicat pre el
întru căi, 5000 de oameni; și s-au lipit dena-
poia lor pînă la Gadaam și au ucis dentru ei
46 2000 de oameni. Și să făcură toț ceia ce au
căzut întru Veniamin 25000 de oameni zmul-
gînd sabie, în zua aceea; toț aceștea, oame-
47 nii puterii. Și să abătură ceialalți și fugiră la
pustiu, la piatra lui Remmon, 600 de oameni;
și au șazut la piatra lui Remmon patru
48 luni. Și omul lui Israil s-au înturnat la fiii
lui Veniamin și i-au lovit pre ei cu gură de
sabie, de la cetate, pre rîndu, pînă la dobitoc,
pînă la tot ce s-au aflat la toate cetățile; și
cetățile, cîte s-au aflat, le-au ars cu foc.

CAP XXI

1 **S**i fiii lui Israil s-au jurat în Masifa,
zicînd: „Om dentru noi nu va da pre
fata lui lui Veniamin întru fămeaie“.
2 Și au mers tot nărodul la Vethil și au
șazut acolo pînă sara înaintea lui
Dumnezeu și au rădicat glasul lor și au plîns
3 plînsoare mare și au zis: „Pentru căci,
Doamne, Dumnezeul lui Israil, s-au făcut
aceasta astăzi întru Israil, a să strica întru
4 Israil un fealiu?“ Și fu a doo zi, și să mîneacă
nărodul și zidiră acolo jîrtăvnic și au adus
ardere-de-tot a mîntuirei. Și au zis fiii lui
5 Israil: „Cine e cela ce nu s-au suit întru
adunare, dentru toate fealiurile lui Israil, cătră
Domnul?“ Căci jurămîntul mare era celuia ce
nu s-au suit cătră Domnul la Masifa, zicînd:
6 „Cu moarte să moară“. Și s-au mîngîiat fiii
lui Israil pentru Veniamin, fratele lor, și
zisără: „Rîdicatu-s-au astăzi un fealiu dentru
Israil; ce vom face acestora ce au rămas, pentru
7 fămei? Și noi ne-am jurat Domnului ca să nu
le dăm lor dentru featele noastre întru fămei“.
8 Și ziseră: „Carea iaste una den fealiurile lui Israil
carea nu s-au suit cătră Domnul la Masifa?“
Și iată, n-au venit om la tabără de la Iavis a lui

Galaad, la adunare. Și să socoti nărodul și, 9
iată, nu era acolo om dentru ceia ce lăcuiescu
în Iavis a lui Galaad. Și au trimis acolo adu- 10
narea 12000 de oameni dentru fiii puterii și
porunci lor, zicînd: „Păsaț și loviț pre toți ceia
ce lăcuiescu în Iavis a lui Galaad, cu gură de
sabie, și pre muieri și pre nărod. Și acesta 11
e cuvîntul carele veț face: tot bărbatul și toată
muiarea carea cunoaște patul bărbatului să
proclețiți, iară pre fecioare să le cruțaț“. Și au
făcut așa. Și au aflat dentru ceia ce lăcuia în 12
Iavis Galaad 400 de feate fecioare, carele n-au
conoscut bărbat la patul bărbatului, și le-au
adus pre eale la tabără la Silo, carea iaste în
pămîntul lui Hanaan. Și au trimis toată 13
adunarea și au grăit cătră fiii lui Veniamin,
ceia de la piatra lui Remmon, și i-au chemat
pre ei la pace. Și să întoarse Veniamin 14
cătră fiii lui Israil în vreamea aceea și au dat
lor muierile carele era dentru muierile lui
Iavis Galaad și le-au plăcut lor așa. Și 15
nărodul s-au mîngîiat pre Veniamin, căci au
făcut Domnul tăiare întru fealiurile lui
Israil. Și ziseră cei bătrîni ai adunării: „Ce 16
vom face celor rămaș, pentru fămei? Căci 17
s-au stins dentru Veniamin muiare și cum va
fi moștenire mîntuită lui Veniamin și să nu să
stingă fealiu dentru Israil? Și noi nu vom 18
putea să le dăm lor muieri dentru featele
noastre, căci am jurat fiilor lui Israil, zicînd:
Blestemat cela ce dă muiare lui Veniamin“.
Și zisără: „Iată, praznic Domnului la Silo, den 19
zile în zile, carea iaste de cătră miazănoapte ai
Vethil, despre răsărita soarelui, în răspîntia
drumului ce să suie de la Vethil Sichima, și de
la răsărita Levonei“. Și au poruncit fiilor 20
lui Veniamin, zicînd: „Păsaț și vă ascundeț în
vii. Și veț vedea și, iată, deaca vor ieși fea- 21
tele celor ce lăcuiescu în Silo, jucînd cu dan-
țuri, și veț ieși den vii și răpiț voao, om lui
fămeaie dentru featele lui Salom; și veți
mearge la pămîntul lui Veniamin. Și va fi 22
cînd vor veni tații lor au frații lor să să judece
cătră noi, și vom zice cătră ei: ‘Miluiți pre ei,
căci n-au luat om muiarea lui la războiu, căci
nu voi le-ați dat lor, căci n-ați greșit““. Și au 23
făcut așa fiii lui Veniamin și au luat muieri
după numărul lor; dentru cealea ce juca,
dentru acealea au hrăpit; și s-au dus și s-au
întors la moștenirea lor și au tocmit cetățile
și au lăcuit întru eale. Și au îmblat de acolo 24
fiii lui Israil în vreamea aceea, om
la fealiul lui și la rudenia lui; și
ieși de acolo omul la moștenirea lui.
În zilele acealea nu era împărat 25
întru Israil, omul ce e drept
în ochii lui făcea.

R U T H

C A P I

1 **S**i fu în zilele cînd judeca judecători, și să făcu foamete pre pămînt; și mearse om den Vithleaemul Iudei ca să nemernicească în țarena lui Moav, el și muiare lui și amîndoi feciorii 2 lui. Și numele omului, Avimeleh, și numele muierii lui, Noemin, și numele celor doi feciori ai lui, Maalon și Heleon, efrateani den Vithleaemul Iudei; și veniră la țarena lui Moav, și 3 era acolo. Și muri Elimeleh, bărbatul Noeminii, și rămase ea și amîndoi feciorii ei. Și 4 luară lor fâmei moaviteance, numele uniia, Orfa, și numele ai doilea, Ruth; și lăcuiră acolo 5 vreo 10 ani. Și muriră amîndoi, Maalon și Heleon, și rămase muiarea de bărbatul ei și de 6 amîndoi feciorii ei. Și să sculă ea și amîndoa nororile ei, și să întoarsără den țarena lui Moav, pentru căci au auzit în țarena lui Moav cum au socotit Domnul nărodul Lui, ca 7 să le dea lor pîni. Și ieși den locul unde era ea acolo, și amîndoa nurorile ei – împreună cu ea. Și mergea pre cale ca să să întoarcă în pămîntul Iudei, și zise Noemin amîndurora 8 nororelor ei: „Păsaț dară, întoarceți-vă fieștecare la casa cea părintească a ei, să facă Domnul cu voi milă, în ce chip aț făcut cu cei 9 morți și cu mine. Dea Domnul voao și să aflaț odihnă, fiecarea în casa bărbatului ei“. Și foarte le sărută pre eale, și rîdicară glasul lor 10 și plîneră. Și ziseră ei: „Au nu cu tine ne vom întoarce la norodul tău?“ Și zise Noemin: „Întoarceți-vă dară, featele meale, 11 pentru căci meargeț cu mine? Au doară încă îm sînt mie feciori în pîntecele meu, și vor fi 12 voao bărbați? Întoarceți-vă dară, featele meale, pentru aceea căci am îmbătrînit, ca să nu fiu eu de bărbat. Pentru căci am zis: ‘Am vîrstă ca să fiu eu la bărbat și aș fi îngreuiată cu bărbat și voi naște feciori, au doară îi veț 13 aștepta pînă vor creaste mari? Și lor vă veț opri, ca să nu vă faceț la bărbat? Nu, featele meale, pentru căci mi s-au amărît foarte pentru voi, pentru căci ieși întru mine mîna 14 Domnului“. Și rîdicară glasul lor, și plîneră încă, și sărută Orfa pre soacră-sa și să întoarse la norodul ei, și Ruth mearse cu dînsa. 15 Și zise Noemin cătră Ruth: „Iată, s-au întors cumnată-ta cătră norodul ei și cătră bozii ei; întoarce-te dară și tu înapoia cumnatei tale“. Și zise Ruth: „Să nu mă întimpine pre mine ca să las pre tine, ca să mă întorc den napoia ta; căci tu unde vei merge, voi merge, și unde te vei sălășlui, mă voi sălășlui; norodul tău, nărodul meu, și Dumnezăul tău, Dumnezeul meu. Și unde vei muri, voi muri,

și acolo mă voi îngropa. Acestea să-m facă mie Domnul și acestea să-m adaogă, că moartea va împărți întru mijlocul tău și întru al meu“. Și văzînd cum să întăreaște ea să meargă cu ea, au încetat ca să mai grăiască cătră dînsa. Și mearseră amîndoa, pînă au sosit eale la Vithleaem. Și fu după ce au venit eale la Vithleaem, și au răsunit toată cetatea pentru dînsa și ziseră: „De iaste aceasta Noemin?“ Și zise cătră eale: „Nu mă chemați Noemin, chemați-mă Cea Amară, căci s-au amărît întru mine Cel Destul foarte. Eu plină m-am dus, și deșartă m-au întors Domnul. Și pentru ce mă chemați Noemin? Și Domnul m-au smerit pre mine și Cel Destul m-au chinuit“. Și să întoarse Noemin și Ruth Moaviteanca, nora ei, împreună cu dînsa, întorcîndu-se den țarina lui Moav; și acestea au sosit la Vithleaem la începutul seacirii de orzu.

C A P I I

1 **S**i Noeminii – om conoscut bărbatului ei. Și omul, tare în vîrtute, den rudenia lui Elimeleh, și numele lui, Vooz. Și zise Ruth Moaviteanca, cătră Noemin: „Să mă duc dară la țarină și voi culeage den spice după urmă, unde voi afla har întru ochii lui“. Și zise ei: „Pasă, fata mea“. Și mearse. Și mergînd, adună în țarină în urma secerătorilor; și căzu întru nemerire în partea țarinii lui Vooz, celuia den rudenia lui Elimeleh. Și iată, Vooz au venit de la Vithleaem și zise secerătorilor: „Domnul, cu voi“. Și ziseră lui: „Blagoslovească-te Domnul“. Și zise Vooz copilașului lui celuia ce era ispravnic preste secerători: „Cine e tinerăo aceasta?“ Și răspunse copilașul cela ce sta preste secerători și zise: „Copilașa Moaviteanca iaste, ceaea ce s-au întors cu Noemina den țarina lui Moav, Și zise: ‘Aduna-voiu dară și voi culeage în znopi denapoia celora ce seaceră’. Și veni și stătu de dimeneața pînă în sară, nu odehni în țarină nemică“. Și zise Vooz cătră Ruth: „Nu ai auzit, fata mea? Să nu mergi la altă țarină să culegi, și tu să nu mergi de aicea; aici să te lipești împreună cu featele meale. Și ochii tăi – la țarină, unde vor secera, și vei merge denapoia lor. Iată, am poruncit copilașilor ca să nu se atingă de tine. Și cînd vei înseta, și vei merge la vase și vei bea de unde vor lua apă și copilașii“. Și căzu preste fața ei și să închină preste pămînt și zise cătră el: „Ce căci am aflat har întru ochii tăi, ca să mă cunoști pre mine? Și eu sînt streină“. Și răspunse Vooz și zise ei: „Cu veaste mi s-au povestit cîte ai făcut cu soacra ta, după ce au murit bărbatul tău, și cum ai lăsat pre tatal tău și pre maica ta, și pămîntul naștirea tale, și ai mers cătră norodul carele n-ai știut de ieri și de alaltaieri. Să

plătească Domnul lucrul tău și facă-se plata ta plină de la Domnul Dumnezeu al lui Israil, către Carele ai venit, ca să nedejduiești supt arepile Lui“

13 Și ea zise: „Să fiu aflat har întru ochii tăi, doamne! Căci m-ai mîngîiat și căci ai grăit pre inema roabei tale, și, iată, eu nu voiu fi ca una dentru roabele tale!“

14 Și zise ei Vooz: „Acum iaste ceasul de mîncat. Apropie-te dară aici și vei mîncă den pîinele mele și vei întinge pîinea ta în oțet“.

15 Și șazu Ruth de latură seciărătorilor și-i frînse ei Vooz pîine, și mîncă și să sătură și rămase.

16 Și să sculă a culeage și porunci Vooz copilașilor lui, zicînd: „Și pentre snopi să adune și să nu o rușinaț pre dînsa.

17 Și fiind țineț, și încă puind, veț pune ei de ceale frînte, și lăsați-o pre dînsa și va mîncă și va aduna, și să nu o dojăniț pre ea“.

18 Și adună în țarenă pînă în sară, și bātu ceale ce au strîns, și să făcu ca o ifi de orz.

19 Și rădică și întră în cetate și văzu soacră-sa ceale ce au adunat. Și aducînd Ruth, au dat ei carele au lăsat, den carele s-au săturat.

20 Și zise ei soacră-sa: „Unde ai adunat astăzi și unde ai făcut? Fie cela ce te-au cunoscut blagoslovit“.

21 Și spuse Ruth soacră-sa unde au făcut și zise: „Numele omului cu carele am făcut astăzi, Vooz“.

22 Și zise Noemin norori-sa: „Blagoslovit iaste Domnului, pentru căci n-au lăsat mila Lui cu cei vii și cu cei morți“.

23 Și zise ei Noemin: „Apropie-să noao omul, dentru rudeniile noastre iaste“.

24 Și zise Ruth cătră soacră-sa: „Și încă, căci au zis cătră mine: ‘Cu featele mele să te lipești, pînă vor sfîrși toată seacerea carea iaste la mine’“.

25 Și zise Noemin cătră Ruth, noru-sa: „Bine, fata mea, căci ai ieșit cu featele lui și nu te vor călca pre tine de tot într-alte țareni“.

26 Și să lipi Ruth cu featele lui Vooz, a aduna pînă a săvîrși seacerea orzului și seacerea grîului.

C A P I I I

1 **S**i șazu împreună cu soacră-sa și zise ei Noemin, soacră-sa: „Fata mea, să nu-ț cercu ție odihnă, pentru ca bine să ți să facă? Și acum, au doară

2 Vooz nu iaste cunoscut noao, unde ai fost cu featele lui? Iată, el vîntură aria orzului

3 într-această noapte. Iară tu să te scalzi și să te ungi și vei pune prejur tine îmbrăcămîntea ta și te vei sui pre arie. Să nu te cunoști omului, pînă va săvîrși el a mîncă și a bea.

4 Și va fi culcîndu-să el, și vei cunoaște locul unde doarme acolo, și vei merge și vei descoperi ceale de lîngă picioarele lui și vei dormi și el va

5 spune ție ceale ce vei face“.

6 Și zise Ruth cătră ea: „Toate cîte-m vei zice mie voiu face“.

7 Și să pogorî la arie, și făcu după toate cîte i-au poruncit ei soacră-sa.

8 Și mîncă Vooz și bău și să

veseli inema lui și veni să doarmă într-o parte a clăditurii; și ea veni pre ascuns și descoperi ceale de lîngă picioarele lui și să culcă.

9 Și fu la miazănoapte, și să spămîntă omul și să turbură și, iată, muiare dormiia la picioarele lui.

10 Și zise: „Cine ești tu?“ Și ea zise: „Eu sînt Ruth, roaba ta, și vei învâli cu aripa ta preste roaba ta, pentru că rudenie ești tu“.

11 Și zise Vooz: „Blagoslovită tu Domnului Dumnezeu, fata mea, pentru că ai îmbunățit mila ta cea de apoi decît cea dentîi, ca să nu mergi tu după tineri, macară sărac, macară avut.

12 Și acum, fata mea, nu te teame, toate cîte vei zice face-ț-voiu ție, pentru că știe tot fealiul nărodului meu că muiare a puterii ești tu.

13 Și acum, adevărat rudenie eu sînt; și încă iaste rudenie mai aproape decît mine. Mîi noaptea, și va fi, demineață, de te va rudi, bine, rudească-te, iară de nu va vrea să te rudească, rudi-te-voiu eu, viu Domnul!

14 Dormi pînă dimineața!“

15 Și dormi lîngă picioarele lui pînă dimineața; și ea să sculă dimineața mai nainte decît a cunoaște om pre aproapele lui.

16 Și zise Vooz: „Să nu să cunoască cum au venit muiarea la arie!“

17 Și zise ei: „Adu-ți fota de preste tine și ține pre ea“.

18 Și ea ținu pre ea, și măsură 6 de orzu și puse preste ea și întră în cetate.

19 Și Ruth au intrat la soacră-sa și ea zise: „Ce iaste, fata mea?“

20 Și-i spuse toate cîte au făcut ei omul.

21 Și zise ei: „Ceale 6 de orzu aceastea mi-au dat mie, căce au zis cătră mine: ‘Să nu întri deșartă la soacră-ta’“.

22 Și ea zise: „Șaz, fata mea, pînă a te conoaște pre tine cum va cădea cuvîntul, pentru că nu se va potoli omul, pînă se va săvîrși cuvîntul astăzi“.

C A P I V

1 i Vooz să sui pre poartă și șazu acolo și, iată, rudenia mergea pre aproape, de carele au zis Vooz.

2 Și zise cătră dînsul Vooz: „Abătîndu-te, șazi aicea“.

3 Și el să abātu și șazu.

4 Și luo Vooz 10 oameni den cei mai bătrîni ai cetății și zise: „Șadeți aicea“.

5 Și șazură, și zise Vooz rudeniei: „Partea țarenii carea iaste a fratelui nostru, a lui Elemeleh, care au dat Noemin, ceia ce s-au întors den țarina lui Moav, și eu am zis: ‘Descoperi-voiu ureachea ta, zicînd: Ia-ți, înaintea celora ce șad și înaintea celor mai bătrîni ai norodului meu.

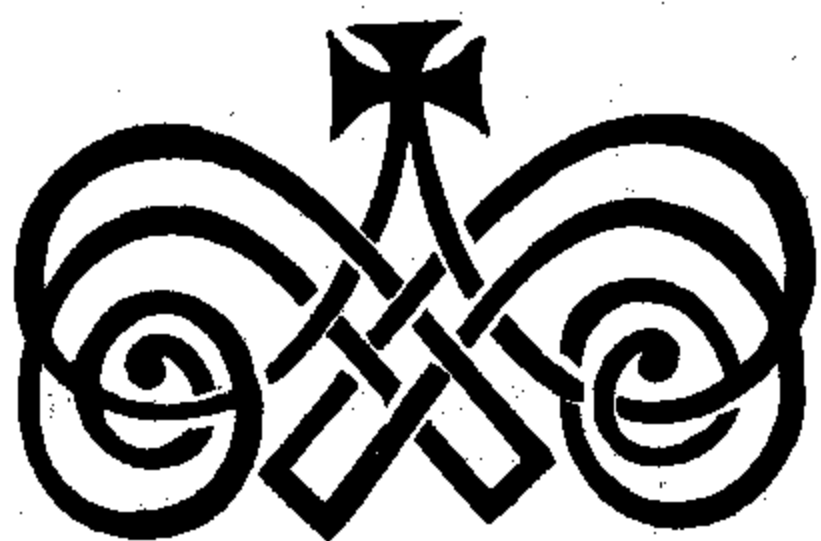
6 De vei să rudești, rudeaște, iară de nu vei să rudești, spune-mi, și voiu conoaște; că nu iaste afară den tine a rudi, și eu sînt după tine’“.

7 Și el zise: „Eu sînt și voiu rudi“.

8 Și zise Vooz: „În ziua ce ai luat țarina den mîna Noeminii, și de la Ruth Moaviteanca, muiarea celui mort, pre moștenirea lui să agonisești ție, ca să rădici numele celui mort preste moștenirea lui“.

9 Și

zise rudenia: „Nu voiu putea să rudesc mie, pentru ca să nu stric moștenirea mea; rudeaște tu ție rudenia mea, căci nu voiu 7 putea să rudesc“. Și aceasta e direptare înainte întru Israil, preste rudenie și preste schimbare să stea tot cuvîntul, și dezlega omul încălțemintea lui și da aproapelui său celuia ce rudiia rudenia lui, și aceasta e mărtu- 8 rie întru Israil. Și zise rudenia lui Vooz: „Ia ție rudenia mea“. Și dezlegă încălțemintea lui 9 și deade lui. Și zise Vooz celor bătrîni și la tot norodul: „Marturi voi astăzi cum am agosisit toate ale lui Elemeleh și toate cîte sînt ale lui Helon și ale lui Maalon den mîna Noemini- 10 nii. Și pre Ruth Moaviteanca, pre muiarea lui Maalon, am luat mie fâmeaie, ca să rădic numele celui mort pre moștenirea lui și nu va peri numele celui mort dentru frații lui și den 11 brîul locului lui, marturi voi astăzi“. Și răspunseră tot norodul și ziseră cei den poartă marturi, și cei bătrîni ziseră: „Dea Domnul muiarea ta, ceaea ce întră în casa ta, ca Rahil și ca Lia, carele au zidit amîndoa casa lui Israil, și au făcut puteare în Iefratha și va fi 12 nume în Vithleaem. Și facă-se casa ta ca casa lui Feres, pre carele au născut Thamar Iudei, den sămînța ta să-ț dea ție Domnul, den 13 copilașa aceasta, feciori“. Și luo Vooz pre Ruth și-i fu lui muiare și întră la dînsa și-i deade ei Domnul naștere și născu feciori. 14 Și ziseră muierele cătră Noemin: „Blagoslovit Domnul, Carele n-au stricat ție astăzi rudenia și să să cheame numele tău întru 15 Israil! Și va fi ție întru cela ce întoarce sufletul și ca să hrănească bătrîneatele tale, căci noru-ta, ceaea ce te-au iubit pre tine, au născut fecior, carea iaste ție mai bună decît 7 16 feciori“. Și luo Noemin copilașul și-l puse 17 în sînul ei și fu lui ca o doică. Și-i numiră lui vecinele numele, zicînd: „Născu-se fecior Noeminii!“ Și numiră numele lui Ovid. Acesta 18 e tatul lui Iesei, tatul lui David. Și aceastea-s nașterile lui Fares: Fares au născut pre Esrom, și Esrom au născut pre Aram, și Aram au născut pre Aminadav, și Aminadav au născut pre Naason, și Naason au născut pre Salmon, și Salmon au născut pre Vooz, și Vooz au născut pre Ovid, și Ovid au născut pre Iesei, și Iesei au născut pre David.

A ÎMPĂRĂȚILOR, CEA DENTÎIU

C A P I

Si fu un om den Armathem Sifa, den 1 muntele lui Efraim, și numele lui, Elcana, fecior lui Ieremeilu, al feciorului lu Iliu, fecioru lui Thoche, în Nasiv den Armathem, den muntele lui Efraim. Și la acesta, doao muieri, numele unii, Anna, și numele al doilea, Fenana. Și 2 era la Fenana copii, și la Anna nu era copil. Și să suia omul acela den zile în zile, 3 den cetatea lui, den Armathem, a se închina și a jîrtvui Domnului Dumnezăului Savaoth în Silom. Și acolo Ili și cei 2 feciori ai lui, Ofni și Finees, preoții Domnului. Și fu o zi și jîrtvi 4 Elcana și au dat Fenanii, fâmeii lui, și la toți fiii ei, și featelor ei, părți. Și Annii au dat o 5 parte, după obraz, căci nu era la ea copil, însă căci pre Anna o iubiia Elcana decît pre Fenana mai mult, și Domnul au închis ceale de prejur zgăul ei. Căci n-au dat ei Domnul 6 copil după primejdia ei și după scîrba primejdiei ei, și să întrista pentru aceasta, căci au închis Domnul ceale de împrejurul zgăului ei, ca să nu-i dea ei copil. Așa făcea den an în an, 7 cînd să suiia la Casa Domnului, și să mîhniia, și plîngea, și nu mîncă. Și zise ei Elcana, 8 bărbatul ei: „Anna!“ Și zise: „Iată eu, doamne“. Și zise ei: „Ce iaste ție căci plîngi? Și pentru ce nu mănînci? Și pentru căci te bate inima ta? Nu sînt eu mai bun ție decît 9 zeace fii?“ Și să sculă Anna după ce au mîncat ei la Silom și stătu înaintea Domnului, și Ili preotul ședea pre jățiu, la pragurile porților besearicii Domnului. Și ea, amărîtă la 10 suflet, și s-au rugat cătră Domnul și plîngînd au plîns Și s-au rugat rugă Domnului, 11 zicînd: „Adonai Doamne, Eloi Savaoth, de vei căutînd căuta pre smerenia roabei Tale și-Ț vei aduce aminte de mine și nu vei uita roaba Ta și vei da roabei Tale sămînță de bărbat, și-l voiu da Ție înaintea Ta, dat pînă în ziua morții lui, și vin și îmbătare nu va bea și hier nu se va sui pre capul lui“. Și fu cînd înmulți 12 rugîndu-se înaintea Domnului, și Ili preotul păzi gura ei. Și ea grăiia întru inima ei și 13 buzele ei să clătiia, și glasul ei nu se auziia; și o ascultă pre ea Domnul, și o socoti pre ea Ili ca o beată. Și zise ei copilașul lui Ili: „Pînă 14 cînd te vei îmbăta? Rădică-ț vinul tău și pasă den locul Domnului!“ Și răspunse Anna și 15 zise: „Nu, doamne, fâmeaie întru nesilnică zi sînt eu, și vin și îmbătare n-am băut și răvârsu sufletul meu înaintea Domnului. Nu da pre roaba ta întru fata pă- 16

gînă, căci den mulțimea multelor ziselor
meale și den mulțimea mîhnirii mele, m-am
17 topit pînă acum“. Și răspunse Ili și zise
cătră ea: „Pasă întru pace, Dumnezeul lui
Israil să-t dea ție toată cearerea ta carea ai
18 cerșut de la El“. Și zise Anna: „Aflat-au
roaba ta har întru ochii tăi!“ Și mearse muia-
rea în calea ei și întră la popasul ei și au mîn-
cat cu bărbatul ei și au băut, și fața ei nu ș-au
19 mai izmenit încă. Și mîncîndu-se demi-
neața, să închinară Domnului și mearsără pre
calea lor. Și întră Elcana în casa lui, Arima-
them, și cunoscă Elcana pre muiarea lui,
Anna, și-ș adusă aminte de ea Domnul, și
20 zemisli. Și fu în vremea zilelor, și născu
fecior și numi numele lui Samuil, zicînd că:
„De la Domnul Dumnezeu Savaoth l-am cer-
21 șut pre el“. Și s-au suit omul Elcana și toată
casa lui la Silom, să jîrtvuiască jîrtva zilelor și
22 rugile lui și toate zecile pămîntului lui. Și
Anna nu s-au suit cu el, căci au zis bărbatului
ei: „Pînă să va sui pruncul de-l voiu întărca
pre el, și să va ivi feaței Domnului și va șădea
23 pînă în veac acolo“. Și zise Elcana, bărbat-
tul ei: „Fă ce e bine în ochii tăi, șazi pînă unde
vei întărca pre el, ce să întărească Domnul ce
au ieșit den gura ta!“ Și au șazut muiarea și da
24 țîță feciorului ei, pînă l-au întărcat pre el. Și
să sui împreună cu el în Silom, cu vițel de trei
ani și cu pîine și cu ifi de făină curată și cu bur-
dud de vin. Și au intrat în Casa Domnului, în
Silom, și copilașul împreună cu ei; și au adus
25 înaintea Domnului, Și au junghiat tată-său
jîrtva carea făcea den zile în zile Domnului, și
aduse copilașul și au junghiat vițelul. Și au
26 adus Anna, maica copilașului, cătră Ili, Și
zise: „Întru mine, doamne! Viu e sufletul tău,
eu sînt muiarea ceaea ce au stătut înaintea ta
împreună cu tine, cînd m-am rugat cătră
27 Domnul. Pentru copilașul acesta mă rugam,
și au dat mie Domnul cearerea mea, care am
28 cerșut de la Dînsul. Și eu aduc pre el Dom-
nului, toate zilele carea trăiaște el, slujbă
Domnului“. Și s-au închinat acolo Domnului.

C A P I I

1 i să rugă Anna și zise: „Întăritu-s-au
inema mea întru Domnul, înălță-se
cornul meu întru Dumnezeul meu;
lărgi-se asupra vrăjmașilor miei gura
mea, căci m-am bucurat întru mîntui-
2 rea Ta! Căci nu iaste sfînt ca Domnul și nu
iaste drept ca Dumnezeul nostru și nu iaste
3 sfînt, afară den Tine! Nu vă lăudaț, nici
grăiț nalte întru covîrșire și să nu iasă mare
graiu den rostul vostru, căci Dumnezeul
cunoștințelor – Domnul, și Dumnezeu gătînd
4 isprăvile Sale. Arcul celor tari au slăbit,

și cei slabi s-au încinsu cu puteare. Cei 5
plini de pîine să împuținară, și cei flămînzi au
lăsat pămîntul; căci stearpa au născut șapte,
și cea multă întru fii au slăbit. Domnul 6
omoară și învie, pogoară în iad și suie.
Domnul sărăcește și îmbogățește, sme- 7
reaște și înalță. Rădică de la pămînt pre
sărac și den gunoiu scoală pre sărac ca să șază
el cu silnecii norodului și scaun de mărire
moștenind lor. Dînd rugă celui ce să roagă 9
și blagoslovi anii dreptilor, căci nu cu vîrtutea
e omul tare, Domnul slab va face pre potriv-
necul Lui, Domnul sfînt. Nu se laude înțe- 10
leptul întru înțelepciunea lui și nu se laude
tarele întru tăria lui și nu se laude bogatul
întru bogăția lui, Ce întru aceasta să să 11
laude cela ce să laudă: întru a priceape și a
conoaște pre Domnul și a face judecată și
dreptate întru mijlocul pămîntului. Dom- 12
nul S-au suit în ceriu și au tunat, Acesta va
judeca marginea pămîntului, drept fiind, și dă
vîrtute împăraților noștri și va înălța cornul
unsului Lui“. Și lăsară pre el acolo înaintea 13
Domnului și se duse la Arimathem, și copila-
șul slujia feații Domnului înaintea lui Ili preo-
tul. Și fiii lui Ili preotul – fii păgîni, neștiind 14
pre Domnul. Și venitul preotului, de la 15
oameni, de la tot cela ce jîrtvuia; și veniia
copilașul preotului, dacă fierbea carnea, și
undița cu 3 dinți, în mîna lui, Și o sloboziia 16
pre ea în căldarea cea mare sau în tengire sau
în oală și tot ce să suia în undiță îș lua lui preo-
tul; ca aceastea făcea la tot Israilul, celora ce
veniia a face jîrtvă Domnului în Silom. Și 17
mai nainte decît a să tămîia seul, veniia copila-
șul preotului și zicea omului ce jîrtvuia de
carne să frigă preotului: „Și nu voiu lua de la
tine carne hiartă den căldare“. Și zicea 18
omul cela ce jîrtvuia: „Tămîiască-se întîiu,
dară, cum se cuvine seul, și atuncea ia ție
dentru toate carele pohteaste sufletul tău!“ Și
zise: „Ba, că acum vei da, iară de nu, voiu lua
cu tărie!“ Și era păcatul copilașilor mare 19
înaintea Domnului foarte, căci nu socotia
jîrtva Domnului. Și Samuil era slujind 20
înaintea Domnului, copilașul încins cu efud de
in, Și veșmînt mic au făcut lui maica lui, și 21
aducea lui den zi în zi, cînd să suia ea cu bār-
batul ei a jîrtvui jîrtva zilelor. Și blagoslovi 22
Ili pre Elcana și pre fămeaia lui, zicînd: „Să-ț
răsplătească Domnul sămîntă dentru fămeaia
aceasta, pentru datoria ce ai dat Domnului!“
Și s-au dus omul la locul lui. Și au 23
socotit Domnul pre Anna, și au zemislit și
au născut încă 3 feciori și 2 feate, și să mări
copilașul Samuil înaintea Domnului. Și 24
Ili – bătrîn foarte, și au auzit ceale ce făcea
fiii lui fiilor lui Israil, toate, și cum dor-

măia împreună fiii lui cu muierile ceale ce dvo-
riia lângă ușăle cortului mărturie; și zise lor:
25 „Pentru căci faceți după cuvântul acesta carele
eu auzu den rostul a tot nărodul Domnului?
26 Nu, feții miei, nu, căci nu e bun auzul carele
auzu pentru voi; nu faceți așa, căci nu sînt
bune auzirile carele eu auz, ca să faceți noro-
27 dul să nu slujască nărod la Dumnezău. De
va greșind va greși om la om, și se vor ruga
pentru el Domnului; și de va greși Domnului
om, cine se va ruga pentru el?” Și nu asculta
glasul tatului lor, căci vrînd vrea Domnul să-i
28 strice pre ei. Și copilașul Samoil mergea
mărindu-se și era bun cu Domnul și cu oame-
29 nii. Și veni omul lui Dumnezău cătră Ili și
zise: „Aceasta zice Domnul: ‘Descoperind
M-am descoperit cătră casa tătine-tău, fiind ei
în pămîntul Eghiptului robi casei lui Faraon.
30 Și am ales casa tătine-tău dentru toate casele
lui Israil, Mie să-M prioțască, ca să să suie pre
jîrtăvnicul Mie și să tămîiaze cu tămîie și să
rîdice efud înaintea Mea. Și am dat casei tătî-
ne-tău toate ale focului fiilor lui Israil, întru
31 mîncare. Și pentru căci ai căutat preste
tămîia Mea și la jîrtva Mea cu nerușinat ochiu
și ai slăvit pre fiii tăi mai vîrtos decît pre Mine,
să vă îngrășașă începătura a toată jîrtva lui
32 Israil înaintea Mea? Pentru aceea,
aceasta zice Domnul Dumnezăul lui Israil:
Zis-am: Casa ta și casa tătine-tău va petrece
înaintea Mea pînă în veacu! Și acum zice
Domnul: Nice într-un chip Mie, căci numai
pre ceia ce vor mări pre Mine voi mări, și
cela ce Mă defaimă pre Mine se va
33 necinsti. Iată, vin zile și voi surpa semen-
ția ta și semenția casei tătine-tău, și nu va fi
34 ție bătrîn în casa ta. Vei prăvi întărirea
besearecilor întru toate cîte vei îmbunătăți
pre Israil și nu va fi bătrîn în casa ta în toate
35 zilele, Și om nu va surpa ție de la jîrtăvni-
cul Mie toate zilele, ce ca să lipsască ochii lui
voiu face și să să surpe sufletul lui, și toată
presosala casei tale vor cădea întru sabia
36 oamenilor. Și acesta ție semnul carele va
veni preste acești 2 fii ai tăi, Ofni și
37 Finees: Întru o zi vor muri amîndoi. Și voi
rîdica Mie preot credincios, carele toate ceale
dentru inima Mea și dentru sufletul Mie va
face, și voi zidi Mie casă credincioasă și va
petrece înaintea unsului Mie toate zilele.
38 Și va fi tot cel rămas întru casa ta va
veni să să închine lui, cu un ban de
argint și cu o pîine, zicînd:
‘Leapădă-mă la una den pre-
oțiile tale să mă-
nîncu pîine!’“

i copilașul Samoil era slujind Domnu- 1
lui, înaintea lui Ili preotul; și cuvîntul 2
Domnului era cinstit întru zilele acea- 3
lea, nu era videnie să aleagă. Și fu 4
în ziua aceea, și dormiia Ili întru locul 5
lui și ochii lui au început a se îngreua. Și 6
nu putea să vază și sfeașnicul Domnului mai 7
nainte de ce să stîngea, și Samoil dormiia în 8
beseareca Domnului, unde era sicriul lui 9
Dumnezău, Și grăi Domnul: „Samoil, 10
Samoil!” Și zise: „Iată eu!” Și alergă cătră 11
Ili și zise: „Iată eu, ce m-ai chemat?” Și zise 12
Ili: „Nu te-am chemat, întoarce-te de dormi!” 13
Și să întoarse de dormiia, și adaoșe încă Dom- 14
nul a chema pre Samoil și-l chemă: „Samoil, 15
Samoil!” Și să duse la el al doilea rînd și zise: 16
„Iată eu, ce m-ai chemat?” Și zise: „Nu te-am 17
chemat, fiule, întoarce-te și dormi!” Și 18
Samoil – mai nainte decît a cunoaște pre Dum- 19
nezău și mai nainte de a i se arăta lui cuvîntul 20
Domnului. Și adaoșe Domnul a chema pre 21
Samoil al treilea rînd, și să sculă și mearse 22
cătră Ili și zise: „Iată eu, ce m-ai chemat?” Și 23
cunoscă Ili că Domnul au chemat pre copilaș. 24
Și zise Ili lui Samoil: „Întoarce-te și dormi, 25
fiule, și va fi de te va chema Cela ce te cheamă, 26
și vei zice: ‘Grăiaște, Doamne, căci aude robul 27
Tău!’” Și mearsă Samoil și dormi în locul 28
lui. Și veni Domnul și Să așază și-l chemă 29
pre el ca și o dată și altă dată: „Samoil, 30
Samoil!” Și zise Samoil: „Grăiaște, că ascultă 31
robul Tău!” Și zise Domnul cătră Samoil: 32
„Iată, Eu fac cuvintele Meale întru Israil, cît 33
tot cela ce va auzi pre eale vor răsuna amîn- 34
doao urechile lui. În ziua aceea voi 35
rădica asupra lui Ili toate cîte am grăit, în casa 36
lui; înceape-voiu și voiu săvîrși. Și am 37
poruncit lui cum voiu izbîndi Eu preste casa 38
lui, pînă în veaci, întru strîmbătățile fiilor lui, 39
carele au cunoscut; căci grăind de rău pre 40
Dumnezeu fiii lui, și nu-i învăța pre ei. Și 41
nici așa, M-am jurat casei lui Ili, de să va ierta 42
strîmbătatea casei lui Ili, întru tămîie și întru 43
jîrtvile lui, pînă în veac”. Și doarme Samoil 44
pînă dimineață și să mîneacă dimineața și 45
deșchise ușile Casei Domnului. Și Samoil să 46
temu să spuie videnia lui Ili. Și zise Ili cătră 47
Samoil: „Samoile, fiule!” Și zise: „Iată 48
eu!” Și zise: „Ce e cuvîntul ce s-au grăit 49
cătră tine? Să nu ascunzi dară de cătră mine! 50
Aceasta să-ț facă Dumnezeu și acestea să-ț 51
adaogă, de vei ascunde de la mine cuvînt, 52
dentru toate cuvintele ce s-au grăit cătră tine, 53
întru urechile meale!” Și spuse Samoil lui 54
Ili toate cuvintele și n-au ascuns de cătră el, și 55
zise Ili: „Domnul sîngur binele înaintea Lui va 56
face”. Și să mări Samoil și era Domnul cu el și 57
n-au căzut dentru toate cuvintele lui preste pă- 58

20 mînt. Și au cunoscut tot Israilul, de la Dan și pînă la Virsavie, cum e credincios Samoil
21 întru proroc a să face Domnului. Și Să adaosă Domnul a Să arăta în Silom; căci S-au descoperit Domnul cătră Samoil în Silom, după cuvîntul Domnului; și să încrezu Samoil ca să să facă întru proroc Domnului, întru tot Israilul, de la marginea pămîntului, pînă la
22 margine. Și Ili – bătrîn foarte, și feciorii lui mergînd mergea și rea calea lor înaintea Domnului.

C A P I V

1 **S**i să făcu în zilele acealea, și să adunară cei streini de fealiu asupra lui Israil întru războiu; și ieși Israil întru timpinarea lor, întru războiu, și să tăbărîră la Avinezer. Și cei streini de fealiu să
2 tăbărîră la Afec. Și să rînduiră cei streini de fealiu de războiu asupra lui Israil și să înfrînsă războiul și greși om israil înaintea celor streini de fealiu și să răniră întru rînduială, la cîmpu, 4000 de oameni. Și veni
3 nărodul la tabără și zisără bătrînii lui Israil: „Întru ce ne-au lovit pre noi Domnul astăzi înaintea celor streini de fealiu? Să luom cătră noi chivotul Dumnezeului nostru den Silom și să iasă den mijlocul nostru și ne va mîntui den
4 mîna vrăjmașilor noștri“. Și trimise nărodul la Silom și rădică de acolo sicriiul făgăduinței Domnului puterilor, Ce șade pre heruvimi. Și amîndoi fiii lui Ili, împreună cu sicriiul făgăduinței lui Dumnezeu, Ofni și
5 Finees. Și fu după ce veni sicriiul făgăduinței Domnului în tabără, și strigă tot Israil cu
6 glas mare și răsună pămîntul. Și auziră cei striini de fealiu glasul strigării și ziseră cei striini de fealiu: „Ce iaste strigarea aceasta mare întru tabăra evreilor?“ Și au cunoscut că
7 sicriul Domnului au venit în tabără. Și să spămîntară cei striini de fealiu și ziseră: „Acești dumnezăi au venit cătră ei în tabără, vai noao, scoate-ne pre noi, Doamne, astăzi, căce nu s-au făcut ca aceasta ieri și
8 alaltaieri. Vai noao, cine ne va scoate pre noi den mîna dumnezăilor celor mai întăriț aceștea? Aceștea sînt dumnezăii ceia ce au bătut Eghipetul cu toată rana, și întru pustiiu.
9 Întăriți-vă și vă faceți întru bărbați, striinii de fealiu, pentru ca să nu slujiți evreilor în ce chip au slujit noao: și veți fi întru bărbați și
10 veți da războiu lor!“ Și deaderă războiu streinii de fealiu cătră ei și greșaste om israil înaintea celor striini de fealiu. Și au fugit fieștecarele la lăcașul lui. Și s-au făcut rană mare foarte și căzură dentru Israil 30 000 de
11 pedestri. Și sicriiul lui Dumnezău s-au luat, și amîndoi fiii lui Ili au murit, Ofni și Finees.

Și alergă om ieminean dentru rînduială și
12 veni la Silom întru ziua aceea; și hainele lui, rupte, și pămînt preste capul lui. Și veni și
13 iată, Ili ședea pre scaunul lui, lîngă ușa cetății, socotind calea, căce era inema lui întristată pentru sicriiul lui Dumnezău. Și omul au intrat în cetate să povestească și strigă toată cetatea cu glas mare. Și auzi Ili glasul strigării și
14 zise: „Ce e glasul strigării aceștia?“ Și
15 omul sîrguind întră înlăuntru și spuse lui Ili. Și Ili – fiu de 90 de ani și ochii lui s-au întunecat și n-au văzut. Și zise Ili oamenilor celor
16 ce sta lîngă el: „Ce iaste glasul sunetului acestuia?“ Și omul sîrguind au venit cătră Ili. Și
17 zise lui: „Eu sînt cela ce viu den tabără și eu am fugit den rînduiala războiului astăzi“. Și zise Ili: „Ce iaste cuvîntul ce s-au făcut, fiiule?“ Și răspunse copilașul și zise: „Fugi
18 om israil de cătră fața celor striini de fealiu; și s-au făcut rană mare întru norod, și amîndoi fiii tăi au murit, și sicriiul lui Dumnezău s-au luat“. Și fu deaca-ș aduse aminte de sicriiul
19 lui Dumnezău, și căzu den jățiu, dendărăt, țin-du-să de poartă; și i să sfărîmă spinarea lui și muri, căce bătrîn era omul și greu. Și acesta au judecat pre Israil 40 de ani. Și nora lui,
20 fămeaia lui Finees, zămislită fiind a naște, și auzi veastea că s-au luat sicriiul lui Dumnezău și au murit socrul ei și bărbatul ei, și au plînsu și au născut, căce s-au întorsu spre ea chinurile ei. Și în vremea ei moare și zisără ei
21 muierile cealea ce sta lîngă ea: „Nu te teame, căce fiu ai născut!“ Și n-au răspuns și n-au luat aminte inema ei. Și au numit copilașul
22 Uevari Varhavoth, pentru sicriiul lui Dumnezău și pentru socrul ei și pentru bărbatul ei, Și zisără: „Să depărtă mărirea de la
23 Israil, luîndu-se sicriiul lui Dumnezău“.

C A P V

1 **S**i luară cei striini de fealiu sicriiul lui Dumnezău și au adus pre el de la Avenezer la Azoton. Și au luat cei
2 striini den fealiu sicriiul Domnului și au băgat pre el în casa lui Dagon și-l pusără pre el lîngă Dagon. Și mînecară
3 azoteanii a doao zi și intrară în casa lui Dagon și văzură și iată, Dagon – căzut preste fața lui, pre pămînt, înaintea sicriiului lui Dumnezău. Și rădicară pre Dagon și-l pusără pre el la locul lui. Și să făcu cînd mînecară a doua zi
4 și iată, Dagon – căzut preste fața lui, pre pămînt, înaintea sicriiului făgăduinței Domnului. Și capul lui Dagon și amîndoao talpele picioarelor lui – rupte preste denaințele pragurilor, afethem fieștecarele, și amîndoao palme-

le mâinelor lui – căzute pre prag, fără numai
 5 spinarea lui Dagon au rămas. Pentru
 aceea nu calcă preoții lui Dagon și tot cela ce
 intră în casa lui Dagon preste stepena casei
 lui Dagon, în Azot, pînă în zio aceasta, căci
 6 pășind pășesc. Și să îngreue mîna Dom-
 nului pre Azot și aduse lor și undă lor la coră-
 bii și în mijlocul cetății lor crescure șoareci și
 să făcu turburare de moarte mare în cetate.
 7 Și văzură oamenii ai Azotului că iaste așa și
 zisără că: „Nu va șădea sicriul Dumnezăului
 lui Israil împreună cu noi, căci nesîlnică e
 mîna Lui preste noi și preste Dagon, dumne-
 8 zăul nostru“. Și au trimis și au adunat pre
 domnii celor streini de fealiu cătră ei și ziseră:
 „Ce vom face sicriului Dumnezăului lui
 Israil?“ Și ziseră ghetheii: „Mute-se sicriul
 Dumnezăului lui Israil cătră noi, la Gheth!“ Și
 să mută sicriul Dumnezăului lui Israil la
 9 Ghieth. Și fu după ce să mută el, și să făcu
 mîna Domnului în cetate, gîlceavă mare
 foarte, și au lovit pre oamenii cetății, den mic
 pînă la mare. Și i-au lovit pre ei la șăzutura
 10 lor și au făcut ghetheanii lor șăzutura. Și
 trimit sicriul lui Dumnezău la Ascalon; și fu
 deaca intră sicriul Dumnezăului lui Israil la
 Ascalon, și au strigat ascaloniteanii, zicînd:
 „Ce ați întors sicriul Dumnezăului lui Israil
 cătră noi, să ne omorîț pre noi și pre norodul
 11 nostru?“ Și au trimis și au adunat pre toți
 domnii celor de fealiu streini și ziseră: „Tri-
 meateți sicriul Dumnezăului lui Israil și să
 așaze la locul lui și să nu omoare pre noi și pre
 norodul nostru“. Căci s-au făcut gîlceavă de
 morte întru toată cetatea grea foarte, daca au
 intrat sicriul Dumnezăului lui Israil acolo.
 12 Și cei vii, ce nu au murit, s-au rânit la șăzutura,
 și s-au suit strigarea cetății în ceriu.

CAP VI

1 **S**i era sicriul Domnului în țarina celor
 streini de fealiu, 7 luni și undă pămîntul
 2 lor șoareci. Și chemară cei
 streini de fealiu popii și vrăjitorii și
 descîntătorii lor, zicînd: „Ce vom face
 sicriului Domnului? Arătați-ne noao și cu
 ce vom trimite pre el la locul lui?“ Și
 3 ziseră: „De veți trimite voi sicriul făgă-
 duinței Domnului Dumnezăului lui Israil, să
 nu-l trimeateți dară deșărt, ce dînd dați-I Lui
 ce e al muncii, și atuncea vă veți vindeca și să
 va ierta voao, cîndai nu se va depărta mîna
 4 Lui de cătră voi“. Și ziseră: „Ce iaste al
 muncii să dăm Lui?“ Și ziseră: „După numă-
 rul domnilor celor streini de fealiu, 5 șăzutura
 de aur, căci greșală – întru voi și întru boiarii
 voștri și norodului, și 5 șoareci de aur,
 5 Asămănarea șăzaturilor voastre și asămă-
 narea șorecilor voștri, celora ce strică

pămîntul; și veți da Domnului mărire: pentru
 ca să să iușureaze mîna Lui de cătră voi, și de
 la dumnezăii voștri și de la pămîntul vostru.
 Și pentru căci îngreuiati inemile voastre, în ce
 6 chip au îngreuiat Eghiptul și Faraon inemile
 lor? Nu cînd au batjocurit pre ei, i-au trimis
 pre ei și s-au dus? Și acum luați și faceți un
 7 car nou și doao vaci ce au născut dentîiu, fără
 de viței, preste carele nu s-au pus jug, și înju-
 gați vacile la car și le luați fiii lor den napoia
 lor acasă. Și veți lua sicriul Domnului și veți
 8 pune pre el pre car; și vasele ceale de aur veți
 da Lui pentru muncă; și veți pune întru punere
 versecathan den partea lui și veți trimite pre el
 și va merge. Și veți vedea, de pre calea
 9 hotarului lui veți merge spre Vethsamis, el
 ne-au făcut noao răul acestu mare; și de nu, și
 vom cunoaște cum nu mîna Lui s-au atins de
 noi, ce o întîmplare aceasta ni s-au făcut
 noao“. Și au făcut cei streini de fealiu așa și
 10 au luat doao vaci ce au născut dentîiu și le-au
 înjugat pre eale la car și fiii lor i-au închis
 într-o casă. Și au pus sicriul Domnului pre
 11 car și themaergaz și șoarecii de aur și asămă-
 nările șăzaturilor lor. Și să îndireptară
 12 vacile în cale pre calea Vethsamis, în cărarea
 în care mergea, și osteniia și nu să abătea în
 dreapta au în stînga. Și domnii celor streini
 de fealiu mergea denapoia lui pînă la hota-
 rale Vethsamis. Și cei den Vethsamis
 13 secera seacere de grîu în vale: și rîdicară ochii
 lor și văzură sicriul Domnului și să veseliră
 întru timpinarea lui. Și carul intră în țarina
 14 lui Osie de la Vethsamis și au pus acolo lîngă
 el piatră mare și despicară leamnele carului
 și vacile le aduseră întru ardere-de-tot Dom-
 nului. Și leviții au adus sicriul Domnului și
 15 themaergaz ce era cu el și unealtele ce era
 preste el de aur și le puseră preste piatra cea
 mare; și oamenii den Vethsamis adusără
 ardere-de-tot și au jîrtvuit jîrtvă în ziua
 aceea Domnului. Și cei 5 domni a celor
 16 streini de fealiu vedea și să întoarseră la Aca-
 ron, în ziua aceea. Și aceastea-s șăzutu-
 17 rile ceale de aur, carele au dat cei streini de
 fealiu, muncii Domnului: a Azotului unul, a
 Gazei unul, a Ascalonului unul, a Ghethi
 unul, a Acaroni [unul]. Și șorecii cei de
 18 aur, după numărul tuturor cetăților celor
 streini de fealiu, ale celor 5 domni, den cetate
 întărită, și pînă la orașul ferezeului și pînă la
 piatra cea mare, unde au pus preste ea sicriul
 făgăduinței Domnului, pînă în ziua aceasta,
 ceaa ce e în țarina lui Osie Vethsamisitu-
 lui. Și nu se bucurară fiii lui Ehoni întru
 19 bărbați Vethsamisului căci au văzut sicriul
 Domnului; și au omorîț întru ei 70 de bărbați

și 50000 de oameni; și au plîns nărodul, căci au lovit Domnul întru nărod rană mare foarte. Și ziseră oamenii cei den Vethsamis: „Cine va putea să treacă înaintea Domnului Dumnezăului celui Sfînt, Acestuia? Și cătră cine să va sui sicriiul făgăduinții Domnului de la noi?” Și trimiseră soli cătră ceia ce lăcuiesc în Cariathiarim, zicînd: „Întors-au cei streini de fealiu sicriiul Domnului; pogoriți-vă și suiți pre el cătră voi!”

CAP VII

1 **S**i vin oamenii den Cariathiarim și aduc sicriiul făgăduinții Domnului, și-l bagă pre el în casa lui Aminadav cel den deal; și pre Eliazar, feciorul lui, l-au sfințit să păzască sicriiul 2 făgăduinței Domnului. Și să făcu dentru care zi era sicriiul în Cariathiarim, să înmulțiră zilele și să făcură doaozăci de ani și căutară toată casa lui Israil denapoia Domnului. Și zise Samuil cătră toată casa lui Israil, zicînd: „De vă întoarceț voi cu toată inema voastră, cătră Domnul, rădicaț pre dumnezeii cei streini den mijlocul vostru și desişurile, și gătiț inemile voastre cătră Domnul, și slujiț Lui sîngur; și va scoate pre voi den mîna celor 4 streini den fealiu“. Și rădicară fiii lui Israil pre valemi și desişurile Astarothului și au slujit Domnului sîngur. Și zise Samuil: 5 „Adunaț cătră mine pre tot Israilul la Masefath, și mă voi ruga pentru voi cătră Domnul“. Și s-au adunat nărodul la Masefath și au cărat apă și au turnat înaintea Domnului pre pămînt și au postit în ziua aceea și au zis: „Am greșit înaintea Domnului!“ Și judeca 7 Samuil pre fiii lui Israil la Masefath. Și au auzit cei streini de fealiu căci s-au strînsu toț fiii lui Israil la Masefath, și s-au suit domnii celor streini de fealiu asupra lui Israil. Și aud fiii lui Israil și să spămîntară de cătră fața celor 8 streini de fealiu. Și zisără fiii lui Israil cătră Samuil: „Să nu taci despre noi, ca să nu strige Samuil cătră Domnul Dumnezeul tău, și ne va mîntui pre noi den mîna celor streini de fealiu“. Și zise Samuil: „Să nu mi să facă mie să mă depărtez de la Domnul Dumnezeul meu, ca să nu strig pentru voi, rugîndu-mă“. Și luo Samuil un miel sugariu și-l aduse pre el ardere-de-tot, împreună cu tot nărodul, Domnului. Și strigă Samuil cătră Domnul 10 pentru Israil și-l ascultă pre el Domnul. Și era Samuil aducînd arderea-de-tot, și cei streini de fealiu să apropiară de războiu asupra lui Israil; și tună Domnul cu glas mare în ziua aceea preste cei streini de fealiu și să 11 răvârsară și greșiră naintea lui Israil. Și ieșiră bărbații lui Israil den Masefath și

goniră pre cei streini de fealiu și au lovit pre ei pînă dedesuptul lui Vethhor. Și luo Samuil 12 o piatră și o puse pre ea în mijlocul Masefath și în mijlocul Cei Vechi și au numit numele ei Avenezzer, care să tîlcuiască Piatra Ajutorului, și zise: „Pînă aicea ne-au ajutat noao Domnul“. Și smeri Domnul pre cei 13 streini de fealiu și nu mai adaosără încă a veni la hotarul lui Israil. Și să făcu mîna Domnului preste cei streini de fealiu, toate zilele lui Samuil. Și să deaderă cetățile carele au luat 14 cei streini de fealiu de la fiii lui Israil și le-au dat pre eale lui Israil, de la Accaron pînă la Ghieth; și hotarul lui Israil l-au luat den mîna celor streini de fealiu și era pace întru mijlocul lui Israil și întru mijlocul Amoreului. Și 15 judeca Samuil pre Israil, toate zilele vieții lui. Și mergea den an în an și încungiura 16 pre Vethiil și pre Galgala și pre Masefa și judeca pre Israil, întru toate sfințitele aceastea. Iară învîrtejirea lui – la Armathem, 17 căci acolo era casa lui; și judeca acolo pre Israil. Și zidi acolo jîrtăvnic Domnului.

CAP VIII

Si fu după ce îmbătrîni Samuil, și puse 1 pre fiii lui judecători lui Israil. Și 2 aceastea sînt numele feciorilor lui: cel dentîiu născut, Ioil, și numele celui al doilea, Avia, judecători în Versavie. Și n-au mersu fiii lui în cale și s-au abătut 3 denapoia săvîrșirei și lua daruri și abătea dreptăți. Și să adunară oamenii lui Israil și 4 mearseră la Arimathem cătră Samoil. Și 5 ziseră lui: „Iată, tu ai îmbătrînit, și fiii tăi nu merg în calea ta; și acum pune preste noi împărat să ne judece pre noi, ca și cealealalte limbi“. Și era rău cuvîntul în ochii lui 6 Samuil, deaca ziseră: „Dă-ne noao împărat să ne judece pre noi!“ Și să rugă Samuil cătră Domnul. Și zise Domnul cătră Samuil: 7 „Ascultă glasul norodului în ce chip vor grăi cătră tine, căci nu pre tine defăimară, ce pre Mine defăimară, ca să nu împărățesc preste ei. După toate faptele carele Mi-au făcut 8 Mie, dentru care zi i-am scos pre ei den Egipt și pînă în ziua aceasta, și M-au lăsat pre Mine și au slujit la alți dumnezăi, așa ei fac și ție. Și acum ascultă glasul lor; însă căci 9 mărturisindu-te vei mărturisi lor și vei povesti lor dreptul împăratului carele va împărăți preste ei“. Și zise Samuil tot 10 cuvîntul Domnului cătră norod, ceia ce cerea de la el împărat, și zise: „Acesta e venitul 11 împăratului carele va împărăți preste voi: Pre fiii voștri va lua și va pune pre ei în carăle lui și în călăreții lui, și alergători înaintea carălor lui. Și să-i puie pre ei lor preste sute 12

și preste mii, și să are arătura lui, și să seacere seacerea lui, și a culeage culesul lui, și să facă unealte de războiu lui și unealte carălor
 13 lui. Și pre featele voastre le va lua făcătoare de mir și bucătărease și frământătoare.
 14 Tărenile voastre, și viile voastre, și maslinetul vostru va lua și va da robilor
 15 lui. Și sâmința voastră și viele voastre va zeciui și va da scopiților lui și robilor lui. Și
 16 pre robii voștri, și pre roabele voastre, și cerezile voastre ceale bune, și măgarii voștri
 17 va lua și va zeciui la lucrurile lui. Și turmele voastre va zeciui; și voi veți fi lui robi. Și
 18 veți striga în ziua aceea de către fața împăratului vostru, carele ați ales voao! Și nu va
 19 asculta Domnul voao în zilele acealea, căci voi ați ales voao împărat. Și nu vrea norodul
 20 să asculte pre Samuil și zise lui: „Nu! Ce numai că împărat va fi preste noi, și vom fi
 21 și noi ca și toate limbile, și ne va judeca pre noi împăratul nostru, și va ieși înaintea
 22 noastră, și va bate războiul nostru“. Și auzi Samuil toate cuvintele norodului și le grăi pre eale la urechile Domnului. Și zise Domnul către Samuil: „Ascultă glasul lor și le împăraștește lor împărat“. Și zise Samuil către oamenii lui Israil: „Meargă fieștecarile la cetatea lui“.

C A P I X

1 **S**i era om den fiii lui Veniamin, și numele lui, Chis, fiul lui Eviil, feciorul lui Iared, feciorul lui Vahir, feciorul lui Afec, fiu de om emeniu, om tare în virtute. Și la acesta e fecior,
 2 și numele lui, Saul, bine-mare, om bun, și nu era întru fiii lui Israil om mai bun decât el; de la umăr și în sus mai nalt decât tot
 3 pământul. Și au perit măgărițele lui Chis, tatăl lui Saul, și zise Chis către Saul, fiul lui: „Ia împreună cu tine unul den poslușnici și vă
 4 sculați și mergeți și căutați măgărițele“. Și au trecut pren muntele lui Efraim. Și au trecut
 5 pren pământul lui Selca, și nu au aflat; și au trecut pren pământul lui Segalim, și nu era; și au trecut
 6 pren muntele lui Iamin, și nu au aflat. Și venind ei la pământul lui Sif, și Saul zise slugii lui ce era cu el: „Vino și să ne
 7 întoarcem, ca nu, lăsînd tată-mieu ceale pentru măgari, poartă grijă pentru noi“. Și
 8 zise lui sluga: „Iată dară omul lui Dumnezeu, în cetatea aceasta și omul slăvit; tot ce va grăi sosind de față va fi. Și acum să mergem dară
 9 acolo pentru ca să ne spuie noao calea noastră, pre carea am mers pre ea“. Și zise Saul slugii lui ce era împreună cu el: „Și iată
 10 că vom merge, și ce vom aduce omului lui Dumnezeu? Căce pînile s-au sfîrșit de la

vasele noastre, și mai mult nu iaste împreună cu noi ca să aducem omului lui Dumnezeu. Ce iaste la noi?“ Și adaoase sluga a grăi lui
 8 Saul și zise: „Iată, să află în mîna mea a patraden siclu de argint; și vei da omului lui Dumnezeu și ne va spune noao calea a noastră“. Și înainte întru Israil aceastea zicea fieștecare
 9 rele cînd mergea a întreba pre Dumnezeu: „Vino și să mergem cătră cela ce veade!“ Căce pre proroc îl chema norodul mai nainte cel ce veade. Și zise Saul către copilașul
 10 lui: „Bun cuvînt, vino și să mergem!“ Și mearsără în cetate, unde era acolo omul lui Dumnezeu. Ei suindu-să la suișul cetății și
 11 ei aflară fetișoarele ieșite să ia apă; și zisără lor: „De iaste aicea cel ce veade?“ Și răspun-
 12 sără fetișoarele lor și zisără lor: „Iaste, iată – înaintea feții voastre; sîrguiți acum, căce pentru zi au venit la cetate, căce jîrtvă norodului astăzi în Vamma. Deaca veți întra în
 13 cetate, așa îl veți afla pre el în cetate, mai nainte decât a să sui el la Vama a mînca; căce nu va mînca norodul, pînă va întra el, căce acesta blagosloveaște jîrtva, și după aceea
 14 mănîncă striinii. Și acum vă suiți, căce pentru zi veț afla pre el“. Și să suiră în cetate. Ei
 15 mergînd înlăuntru, în mijlocul cetății, și iată, Samuil ieși întru timpinarea lor ca să să suie la Vama. Și Domnul descoperi ureachea lui
 16 Samuil cu o zi mai nainte decât a întra cătră el Saul, zicînd: „Ca în vremea aceasta mîne,
 17 voi trimite cătră tine om den fealiul lui Veniamin și-l vei unge pre el întru mai mare preste norodul Mieu, Israil, și va mîntui pre norodul Mieu den mîna celor striinii de fealiu; căce am căutat pe smerenia norodului Mieu, căce au venit strigarea lor cătră Mine“. Și
 18 Samuil au văzut pre Saul și Domnul au răspunsu lui: „Iată omul carele am zis ție; acesta va domni întru norodul Mieu!“ Și să apro-
 19 pie Saul cătră Samuil în mijlocul cetății și zise: „Spune-mi dară mie, carea iaste casa celuia ce veade?“ Și răspunsă Samuil lui Saul și
 20 zise: „Eu sînt sîngur. Sui-te înaintea mea la Vama și mănîncă cu mine astăzi, și te voiu trimite dimineață, și toate ceale den inema ta voiu povesti ție. Și pentru măgărițele ce-s
 21 pierdute ție astăz de trei zile, să nu pui inima ta întru eale, căce s-au aflat. Și la cine-s ceale frumoase ale lui Israil? Au nu la tine și la toată casa tătîni-tău?“. Și răspunse Saul și zise:
 22 „Doară fecioru sau om iemineu eu sînt, al celui mai mic toiag de fealiul lui Israil? Și den neamul cel mai mic, dentru tot toiagul lui Veniamin! Și moșia mea, mai mică decât toate moșiile lui Veniamin! Și pentru căce ai grăit cătră mine după cuvîntul acesta?“ Și au luat Samuil pre Saul și copilașul

lui și i-au adus pre ei la sălașu și le puseră lor
loc întru cei dentți dentru cei chemați, ca vro
23 70 de oameni. Și zise Samuil bucătariului:
„Dă-m mie partea care ți-am dat, carea am zis
24 ție să o pui pre ea lângă tine“. Și rădică
bucătariul spata și ce iaste preste ea și o puse
pre ea înaintea lui Saul. Și zise Samuil lui
Saul: „Iată rămășița, pune pre ea înaintea ta
și mănîncă, căci întru mărturie s-au pus ție de
la nărod, ciogoleaște!“ Și mîncă Saul cu
25 Samuil în ziua aceea. Și să pogorî de la
26 Vama la cetate. Și au așternut lui Saul în
foișor și au dormit. Și să făcu deca să suiia
zorile, și chemă Samuil pre Saul în foișor și
zise: „Scoală-te, și te voiu trimite!“ Și să sculă
27 Saul și ieși el și Samuil pînă afară. Ei pogo-
rîndu-se la o parte a cetății, și Samuil zise lui
Saul: „Zi copilașului și să treacă înaintea
noastră, și tu stăi pînă astăzi și auzit voiu face
ție cuvîntul Domnului!“

C A P X

1 **S**i luă Samuil șipul cu untdelemnul și
turnă preste capul lui și-l sărută pre
el și-i zise lui: „Nu căce te-au uns
Domnul întru mai mare preste năro-
dul Lui, preste Israil, și tu vei domni
întru nărodul Domnului și-l vei mîntui pre el
den mîinile vrăjmașilor lui de premprejur. Și
acesta – ție semnul căci te-au uns pre tine
Domnul preste moștenirea Lui, întru boiarin:
2 După ce te vei duce astăzi de la mine; și vei
afla doi oameni lângă mormînturile Rahilei, în
muntele lui Veniamin, în Silo, la Vacalath,
sărind tare, și vor grăi ție: „Aflatu-s-au măgă-
rițele carele aț mers a căuta; și iată, tată-tău
au scuturat cuvîntul măgărițelor și s-au îngri-
jat pentru voi, zicînd: ‘Ce voiu face pentru
3 fiiul meu?’ Și vei treace de acolo și înainte,
și vei veni pînă la stăjariul Tavor, și vei afla
acolo 3 oameni suindu-se cătră Dumnezău, la
Vethil, unul rădicînd trei căprișoare, și unul
rîdicînd 3 vase de pîine, și unul rîdicînd un
4 foale de vin. Și te vor întreba pre tine ceale
de pace și vor da ție 2 începături de pîine și vei
5 lua den mîna lor. Și după aceasta vei intra
înlauntru la dealul lui Dumnezău, unde iaste
acolo rîdicarea celor streini de fealiu, acolo e
Nasiv cel strein de fealiu. Și va fi deaca vei
întra acolo în cetate, și vei timpina la danț de
proroci, pogorîndu-se de la Vama; și înaintea
lor, alăute, și timpene, și fluier, și copuz; și ei,
6 prorocind. Și va sări preste tine Duhul Dom-
nului și vei proroci împreună cu ei și te vei învîr-
7 teji într-alt om. Și va fi cînd vor veni seamnele
aceastea preste tine, fă toate cîte va afla mîna ta,
8 căci Dumnezău, cu tine. Și te vei pogorî înain-
tea Galgalii; și iată, eu pogoru cătră tine, să a-

duc ardere-de-tot și să jîrtvuiesc jîrtve de
împăcăciune. 7 zile vei lăsa pînă voi veni eu
cătră tine și voi arăta ție carele vei face“. 9
Și să făcu pînă a se întoarce cu umărul lui să
să ducă de la Samuil, și premeni Dumnezeu
lui altă inimă și au venit toate seamnele aceas-
tea în ziua aceea. Și veni de acolo la deal, 10
și iată, danț de proroci dempotriva lui, și sări
preste el Duhul lui Dumnezeu și proroci în
mijlocul lor. Și să făcură toți ceia ce-l 11
văzuse pre el ieri și alaltieri, și-l văzură și
iată, el – în mijlocul prorocilor prorocind. Și
zise nărodul, fieștecarele cătră aproapele său:
„Ce iaste aceasta ce s-au făcut fiiului lui Chis?
Au și Saul – întru proroci?“ Și răspunsă 12
neștine dentru ei și zise: „Și cine iaste
tată-său, au nu iaste Chis?“ Și pentru aceea
să făcu în pildă: „Au și Saul – întru pro-
roci?“ Și săvîrși prorocind și vine de acolo 13
la deal. Și zisă rudenia lui cătră el și 14
cătră copilașul lui: „Unde aț mers?“ Și zisără:
„Să căutăm măgăreațele; și am văzut că nu
sîntu și am venit cătră Samuil“. Și zise 15
rudenia lui cătră Saul: „Spune-m dară mie ce
ți-au zis ție Samuil?“ Și zisă Saul cătră 16
rudenia lui: „Au spus spuindu-mi cum s-au
aflat măgăreațele“. Iară cuvîntul împărăției
nu i-au spus lui, carele au zis Samuil. Și 17
porunci Samuil la tot nărodul, cătră Domnul,
la Masifa, Și zisă Samuil cătră fiii lui Israil: 18
„Aceastea zise Domnul Dumnezeu lui Israil,
zicînd: ‘Eu am scos pre părinții voștri, pre fiii
lui Israil, den Eghipet, și v-am scos den mîna
lui Faraon, împăratul Eghipetului, de la toate
împărățiile ceale ce vă chinuia pre voi. Și 19
voi astăzi aț defăimat pre Dumnezeu, Carele
El vă iaste mîntuitoriu dentru toate răutățile
voastre și scîrbele voastre, și aț zis: ‘Nu, ce
numai împărat să pui preste noi!’ Și acuma
stați înaintea Domnului, după toiagele
voastre și după fealiurile voastre“. Și 20
adusă Samuil toate fealiurile lui Israil și să
însorțeaste toiagul lui Veniamin. Și adusă 21
toiagul lui Veniamin în neamuri și să însorți
fealiul lui Matari (și adusără fealiul lui Matari)
întru bărbaț și să însorțeaste Saul, feciorul lui
Chis. Și căuta pre dînsul, și nu să afla. Și 22
întrebă Samuil încă pre Domnul, zicînd: „Au
veni-va omul aicea încă?“ Și zise Domnul:
„Iată, el iaste ascuns în unealte“. Și alergă 23
Samuil și-l luo pre el de acolo și pusă pre el în
mijlocul nărodului, și să înălță mai sus decît tot
nărodul, de la umăr și mai sus. Și zisă Samuil 24
cătră tot nărodul: „Văzut-aț pre carele Ș-au ales
Lui Domnul, că nu iaste aseamene lui întru voi,
întru toț?“ Și cunoscură tot nărodul și zisără:
„Trăiască împăratul!“ Și zisă Samuil cătră 25

nărod venitul împărăției și au scris în carte și
 26 o au pus înaintea Domnului. Și au trimis
 Samuil pre tot nărodul (și mearsă fieșteca-
 rele) la locul lui și Saul s-au dus la casa lui, la
 Gathaa, și mearsără fiii puterii lor, ale cărora
 inema au atinsu Domnul, împreună cu Saul.
 27 Iară fiii păgîni ziseră: „Cine ne va mîntui pre
 noi, acesta?“ Și l-au hulit pre el și nu i-au adus
 lui daruri. Și să făcu surd.

CAP XI

1 **S**i să sui Naas Amaniteanul și să tăbărî
 asupra lui Iavis Galad și ziseră toț
 oamenii lui Iavis cătră Naas Amani-
 teanul: „Pune noao făgăduință și vom
 2 sluji ție“. Și zise cătră ei Naas
 Amaniteanul: „Întru această făgăduință voi
 pune voao, să scoțu fieșcăruia den voi ochiul
 3 cel drept și voi pune os preste Israil“. Și
 ziseră lui oamenii lui Iavis Galaad: „Lasă noo
 7 zile și vom trimite poslușnici la tot hotarul
 lui Israil; și de nu va fi cela ce ne va mîntui pre
 4 noi, vom ieși cătră voi“. Și veniră poslani-
 cii la Gavaa cătră Saul și spuseră cuvintele
 aceastea în auzul tuturor oamenilor; și rădi-
 5 cară tot norodul glasul lor și plîneră. Și
 iată, Saul veniia dimineața de la țarină. Și zise
 Saul: „Ce e de plînge norodul?“ Și povestescu
 lui cuvintele aceastea ale oamenilor lui
 6 Iavis. Și sări Duhul Domnului pre Saul,
 deaca auzi cuvintele aceastea, și să mînie
 7 preste ei cu urgie foarte. Și luo doao vaci și
 le făcu bucăți și trimisă la tot hotarul fiilor lui
 Israil, cu mîinile poslanicilor, zicînd: „Cela ce
 nu iaste mergătoriu după Saul și după Samuil,
 ca aceastea voru face boilor lui“. Și veni spă-
 mîntarea Domnului preste norodul lui Israil și
 8 strigară ca un om. Și-i socoti pre ei Avie-
 zec, în Vama, tot omul lui Israil, 600000, și
 9 oamenii Iudei, 70000. Și zise poslanicilor
 celor ce venise: „Aceastea veți zice oamenilor
 lui Iavis Galaad: ‘Mîine va fi voao mîntuirea,
 încălzind soarele’“. Și mearsără poslanicii în
 cetate și spusără oamenilor lui Iavis și să
 10 veseliră. Și zisără oamenii den Iavis cătră
 Naas Amaniteanul: „Mîine vom ieși cătră voi,
 11 și faceți noao ce e bine înaintea voastră“. Și să
 făcu după a doao zi, și Saul împărți oastea în
 trei părți. Și intrară în mijlocul taberii în
 straja cea de dimineață, și bătea pre fiii lui
 Ammon, pînă ce s-au încălzit ziua, și să făcu și
 cei rămași s-au răsipit și n-au rămas întru ei
 12 doi într-un loc. Și zise norodul cătră
 Samuil: „Pentru că cine e cela ce au zis că
 Saul nu va împărăți noao? Dă-ne pre oameni,
 13 și-i vom omorî pre ei“. Și zise Saul: „Nu va

muri nimea întru ziua aceasta, căce astăz au
 făcut Domnul mîntuire întru Israil“. Și zise 14
 Samuil cătră nărod, zicînd: „Venit să mear-
 gem la Galgala și să înnoim acolo împărăția“.
 Și mearse tot norodul la Galgala și unse 15
 Samuil acolo împărat pre Saul înaintea Dom-
 nului, la Galgala, și au jîrtvuit acolo jîrtve și
 împăcaciuni înaintea Domnului. Și să veseli
 acolo Samuil și toți oamenii lui Israil, cît de tare.

CAP XII

1 **S**i zise Samuil cătră tot omul lui Israil: 1
 „Iată, am auzit glasul vostru la toate
 cîte mi-aș zis mie și am pus împărat 2
 preste voi. Și acuma, iată, împăra-
 tul merge înaintea voastră, și eu am
 îmbătrînit și voi ședea, și fiii miei iată-i întru
 voi; și eu, iată, am petrecut înaintea voastră,
 dentru tinerețele mele și pînă în ziua de
 astăzi. Iată eu! Răspundeți asupra mea 3
 înaintea Domnului și înaintea unsului Lui,
 de-am luat vițelul cuiva, sau măgariul cuiva
 am luat, sau pre cine am silit dentru voi, sau
 pre cine am asuprit, sau den mîna cuiva am
 luat mită și ciobotă? Răspundeți asupra mea
 și voi întoarce voao!“ Și ziseră cătră 4
 Samuil: „Nu ne-ai făcut strîmbătate noao, și
 nu ne-ai silit pre noi, nici ne-ai asuprit, și n-ai
 înfrînt pre noi, și n-ai luat den mîna nemăru
 nemică“. Și zise Samuil cătră norod: „Măr- 5
 turie iaste Domnul între voi și mărturie unsul
 Lui, astăzi întru aceasta zi, că n-ați aflat întru
 mîna mea nemică“. Și ziseră: „Mărturie!“ 6
 Și zise Samuil cătră norod: „Mărturie iaste
 Domnul, Cela ce au făcut pre Moisi și pre
 Aaron și Cela ce au scos pre părinții noștri
 den Eghipet. Și acuma, așezați-vă și voi 7
 judeca pre voi înaintea Domnului și voi
 spune voao toată dreptatea Domnului,
 Carele au făcut întru voi și întru părinții
 voștri. Cum au intrat Iacov și fiii lui la Eghipet 8
 și au smerit pre ei foarte Eghipetul și au stri-
 gat părinții voștri cătră Domnul și au trimis
 Domnul pre Moisi și pre Aaron și au scos pre
 părinții voștri den Eghipet și au lăcuit pre ei
 în locul acesta. Și au uitat pre Domnul 9
 Dumnezăul lor, și i-au dat pre ei în mîinile
 Sisarei, voivodului den Iavis, împăratului
 Asor, și în mîinile celor streini de fealiu și în
 mîinile împăratului Moav și s-au bătut întru
 ei. Și au strigat cătră Domnul și zicea: 10
 ‘Greșit-am căci am lăsat pre Domnul și am
 slujit la vaalimi și desişurilor, și acuma scoa-
 te-ne pre noi den mîna vrăjmașilor noștri, și
 vom sluji Ție’. Și trimise Domnul pre 11
 Ierovaal, și pre Varac, și pre Iethae, și pre
 Samuil, și v-au scos pre voi den mîna vrăj-
 mașilor voștri, celor de premprejur și lăcuit

12 nedejduind. Și ați văzut că Naas, împăratul
fiilor lui Ammon, au venit asupra voastră și
ați zis: 'Nu, ce numai împărat să împărătească
preste noi, și Domnul Dumnezeu nostru,
13 împărat voao'. Și acuma, iată împăratul
pre carele ați ales și pre carele ați cerșut și,
14 iată, au dat Domnul preste voi împărat. De
vă veți teame de Domnul, și veți sluji Lui, și
veți asculta glasul Lui, și nu veți prici cu rostul
Domnului, și veți fi – și voi și împăratul carele
împărătește preste voi, denapoia Domnului
15 Dumnezeului vostru – mergînd, nu va fi mîna
Domnului asupra voastră. Iară de nu veți
asculta glasul Domnului și veți prici cu rostul
Domnului, și va fi mîna Domnului preste voi
16 și preste împăratul vostru. Și acuma, stați
și vedeți cuvîntul cel mare acesta, carele
17 Domnul va face întru ochii voștri. Au nu
iaste seacerea de grîu astăzi? Voiu chema pre
Domnul și va da tunete și ploaie, și conoașteți
și vedeți că răul vostru mare e, carele ați făcut
înaintea Domnului, cerșind voao împărat".
18 Și chemă Samuil pre Domnul și deade Dom-
nul tunete și ploaie în ziua aceea și să spă-
mîntară tot norodul foarte de Domnul și de
19 Samuil. Și zise tot norodul cătră Samuil:
„Roagă-te pentru robii tăi cătră Domnul
Dumnezeul tău, și nu vom muri căci am
adaos cătră toate greșalele noastre răutate,
20 cerșind noao împărat". Și zise Samuil
cătră norod: „Nu vă teamereț, voi aț făcut tot
răul acesta, însă să nu vă abateț de denapoia
Domnului și slujiț Domnului cu toată inima
21 voastră. Și să nu urmaț denapoia celora ce
nimică sînt, carele nu vor săvîrși nimică,
și carii nu or scoate-vă, că nimică sînt.
22 Pentru că nu va împinge Domnul pre norodul
Său, pentru numele Lui cel mare, căci cu li-
nește Domnul au luat pre voi Lui întru nă-
23 rod. Și mie, nice într-un chip a greși înain-
tea Domnului, să părăsescu a mă ruga înain-
tea Domnului pentru voi, și voiu sluji Domnu-
lui; și voiu arăta voao calea cea bună și cea
24 direaptă. Însă teameți-vă de Domnul și
slujiț Lui cu adevăr și cu toată inima voastră,
25 căci aț văzut că au mărit a face cu voi. Și
deaca cu rău veț face rău, și voi și împăratul
vostru veț peri”.

CAP XIII

1 **R**iiu de un an era Saul cînd împărăția
el și 2 ani au împărățit întru
2 Israil. Și aleasă Saul lui 3000 de
oameni dentru oamenii lui Israil și
era cu Saul 2000 în Mahmas și în
muntele lui Vethil, și 1000 era cu Ionathan la
Gavaa, a lui Veniamin; și ceaealaltă rămă-
șiță a norodului au trimis pre fiștecarele
3 la lăcașul lui. Și au lovit Ionathan pre
Nasif, pre cel strein de fealiu, cel den deal,

și aud cei streini de fealiu. Și Saul cu trîmbița
trîmbițază întru tot pămîntul, zicînd: „Vicle-
niră robii!” Și tot Israilul au auzit zicînd cum 4
au lovit Saul pre Nasif cel strein de fealiu, și să
rușinară Israil întru cei streini de fealiu. Și să
adună norodul după Saul la Galgala. Iară 5
cei streini de fealiu să adunară la războiu
asupra lui Israil (și să suiră asupra lui Israil la
războiu), 30000 de cară și 6.000 de călăreți; și
norod era ca năsipul cel den țarmurile mării
în mulțime. Și să suiră și să tăbărîră de răz-
boiu în Mahmas, den preajma Vethoron,
despre răsărit. Și om israiltean văzu că-i e 6
strîmt lui ca să nu să apropie el și să ascunse
norodul întru peșteri, și întru stîni, și în pietri,
și în gropi, și în stufuri. Și cei ce au trecut, 7
au trecut Iordanul la pămîntul lui Gad și în
pămîntul lui Galaad. Și Saul încă era în Gal-
gala, și toți oamenii să înspăimară denapoia
lui. Și lăsă 7 zile mărturie, cum zise 8
Samuil; și n-au venit Samuil la Galgala, și
s-au răsipit norodul lui de la el. Și zise Saul: 9
„Aduceț pentru ca să fac ardere-de-tot și de
împăcăciune!” Și aduse ardere-de-tot. Și să 10
făcu după ce săvîrși aducînd ardere-de-tot, și
iată, Samuil sosi, și ieși Saul întru întimpina-
rea lui să-l blagoslovească pre el. Și zise 11
Samuil: „Ce ai făcut?” Și zise Saul: „Căci am
văzut cum s-au rîsipit norodul de la mine, și tu
n-ai venit în ce chip ai făgăduit întru mărturia
zilelor, și cei streini de fealiu s-au adunat la
Mahmas. Și am zis: Acuma să vor pogorî 12
cei streini de fealiu cătră mine, la Galgala, și
featei Domnului nu m-am rugat! Și m-am
umilit și am adus ardere-de-tot”. Și zise 13
Samuil cătră Saul: „În deșărtu e ție, pentru că
n-ai păzit porunca carea au poruncit ție Dom-
nul; ca și acuma au gătit Domnul împărăția ta
preste Israil, pînă în veac. Și acuma, împă- 14
răția ta nu va sta ție, și va cerca Domnul Lui
om duple inema Lui și va porunci lui Domnul,
întru mai mare preste norodul Lui, căci că
n-ai păzit cîte au poruncit ție Domnul”. Și 15
să sculă Samuil și să duse la Galgala, la calea
lui. Și rămășița norodului mearsără după
Saul, întru întimpinarea, denapoia norodului
celui de războiu. Și venind el de la Galgala la
Gavaa a lui Veniamin, și au socotit Saul năro-
dul carele s-au aflat cu el, ca vro 600 de
oameni. Și Saul și Ionathan, fiiul lui, și 16
norodul carele s-au aflat împreună cu ei au
șăzut în Gavaa a lui Veniamin și plîngea; și
cei streini de fealiu să tăbărîse la Mahmas.
Și ieși strîngîndu den țarina celor streini de 17
fealiu în trei căpetenii: o căpetenie căutînd
calea lui Gofera, pre pămîntul Saval; Și o 18
căpetenie căutînd calea Vethoronului; și

o căpetenie căutînd calea lui Gavee, ceaea ce
 19 pleacă spre Ghea, pre Savim cea pustie. Și
 faur de fier nu să afla întru tot pămîntul lui
 Israil; căci că au zis cei streini de fealiu ca să
 20 nu facă jidovii sabie și suliță. Și pogorîia tot
 Israilul la pămîntul celor streini de fealiu, să-ș
 lucreaze fieștecarele herul plugului lui și
 unealta lui, și fieștecarele, toporul lui și seace-
 21 rea lui. Și era culesul gata de seacere, și
 unealtele era trei sicli la un dinte, și toporului
 22 și seacerei prețul era unul. Și fu în zilele
 războiului de la Mahmas și nu să află sabie și
 suliță în mîna a tot nărodul celuia ce era cu
 23 Saul și cu Ionathan: și află la Saul și la Iona-
 than, fiul lui. Și ieși dentru așăzarea celor
 streini de fealiu, decindea de Mahmas.

CAP XIV

1 **S**i fu într-o zi, și zise Ionathan, feciorul
 lui Saul, cătră copilașul cela ce-i
 rădica unealtele lui: „Vino și să ne
 suim la Mesaf a celor streini de fealiu,
 ceaea ce-i decindea!“ Și tătîne-său n-au
 2 spus. Și Saul ședea în deal, pre marginea
 dealului, supt rodiul cel de la Maglon, și era cu
 3 dînsul ca vro 600 de oameni. Și Ahia, fecio-
 rul lui Ahitov, al fratelui lui Ioavid, fiiului
 lui Finees, fiiului lui Ili, preotul lui Dumnezeu
 în Silom, rădicînd efud. Și nărodul nu știa că
 4 s-au dus Ionathan. Și întru mijlocul trecă-
 toriei unde cerca Ionathan să treacă întru
 așezarea celor streini de fealiu, și cale a pietrii
 era decindea acestuia și cale a pietriei decin-
 dea acestuia; numele uniia, Mosis, iară
 5 numele alțiia, Sina. Calea uniia, despre
 miazănoapte, venind la Mahmas, și calea
 ceaealaltă, despre răsărit, venind la Gavee.
 6 Și zise Ionathan cătră copilașul ce rîdica
 unealtele lui: „Vino și să treacem la Mesav a
 neobrezuiților acestora, orice va face Domnul
 noao, căci nu iaste la Domnul opreală a mîn-
 7 tui, au în mulți, au în puțini“. Și zise lui cela
 ce rîdica unealtele lui: „Fă tot care inema ta te
 va pleca, abate-te pre tine; iată, eu împreună
 8 cu tine sînt, ca inima ta, inima mea!“ Și zise
 Ionathan: „Iată, noi vom treace cătră
 9 oameni. Și ne vom tăvăli cătră ei. Și de vor
 zice aceastea cătră noi: ‘Depărtați-vă acolo
 pînă vom spune voao!’, și să stăm întru noi și
 10 să nu ne suim preste ei. Și de vor zice
 aceastea cătră voi: ‘Suiți-vă cătră noi!’, și ne
 vom sui, căci i-au dat pre ei Domnul în mînil
 11 noastre; acesta e noao semnul“. Și înțără
 amîndoi la Mesav a celor streini de fealiu și zic
 cei streini de fealiu: „Iată, evreii ies den gau-
 12 rile lor unde s-au ascuns acolo!“ Și răs-
 punsără oamenii den Mesav cătră Ionathan și
 cătră purtătoriul unealtelor lui și ziseră: „Sui-
 țî-vă cătră noi, și vom arăta voao cuvînt!“ Și

zise Ionathan cătră cela ce purta unealtele lui:
 „Sui-te denapoia mea, căci i-au dat pre ei
 Domnul în mînil lui Israil!“ Și să sui 13
 Ionathan pre mînil lui și pre picioarele lui, și
 cela ce rîdica unealtele lui – denapoia lui. Și
 căutară asupra feaței lui Ionathan și-i lovi pre
 ei; și cela ce rîdica unealtele lui ajutoriia dena-
 poia lui. Și să făcu rana cea dentîiu carea 14
 au lovit Ionathan și cela ce rîdica unealtele lui,
 ca vro 20 de oameni, cu lovitura și aruncări de
 pietri și cu pietri de ale cîmpului. Și să făcu 15
 înspăimare în tabără și în țarină; și tot norodul
 cel de la Mesav, și cei ce strica să spămîntară
 și ei și nu vrea să ostenească; și să minună
 pămîntul, și să făcu spămîntare de la Dom-
 nul. Și văzură străjile lui Saul în Gavaa a 16
 lui Veniamin; și iată, tabăra turburată, de o
 parte și de alta. Și zise Saul norodului ce 17
 era cu el: „Socotiți dară și vedeți cine au mers
 dentru voi!“ Și socotiră, și iată, nu se afla
 Ionathan și cel ce rîdica unealtele lui. Și 18
 zise Saul lui Ahia: „Adu efudul!“ – căci era
 sicriiul lui Dumnezeu în ziua aceaea înaintea
 lui Israil. Și să făcu precum grăia Saul cătră 19
 preot, și sunetul în tabăra celor streini de fea-
 liu mergea mergînd și să înmulțiia; și zise Saul
 cătră preotul: „Adună-ți mînil tale!“ Și să 20
 sui Saul și tot norodul ce era împreună cu el și
 veniră pînă la războiu; și iată, să făcu sabie de
 om preste aproapele său, amestecătură mare
 forte. Și robii ceia ce era ieri și alaltieri 21
 împreună cu cei streini de fealiu, ceia ce să
 suia, carei era în tabără, să întoarseră și ei a fi
 împreună cu Israil, cu cei cu Saul și Ionathan.
 Și tot omul lui Israil, ceia ce să ascundea în 22
 muntele lui Efraim, au auzit că au fugit cei
 streini de fealiu și să împreunară și ei dena-
 poia lor în războiu. Și au mîntuit Domnul în
 ziua aceaea pre Israil, și războiul trecu pre
 Vemoth. Și tot norodul era împreună cu 23
 Saul, ca vro 10000 de oameni. Și era războiul
 răsipit în toată cetatea, în muntele lui
 Efraim. Și Saul nu conosciu necunoștință 24
 mare în ziua aceaea și blestemă norodul,
 zicînd: „Blestemat omul carele va mînca pîine
 pînă în sară, și voiu izbîndi pre vrăjmașul
 mieu!“ Și n-au gustat tot norodul pîine. Și 25
 tot pămîntul prînzii, și iată, dumbravă era de
 stupină, despre fața țarinii. Și înțără 26
 norodul în stupină; și iată, mergea grăind
 și nu era cel ce să întoarcă mîna lui la gura
 lui, căce s-au temut norodul de jurămîntul
 Domnului. Și Ionathan n-au fost auzit 27
 cînd au fost jurînd tată-său pre norod. Și
 întinsă marginea toiagului său cel den mîna
 lui și l-au înfipt pre el în fagurul de miare
 și-ș întoarsă mîna lui la gura lui și vă-

28 zură ochii lui. Și răspunsă unul dentru
 norod și zise: „Jurînd au jurat tată-tău noro-
 dul, zicînd: ‘Blestemat omul carele va mânca
 29 pîine astăzi’, și slăbi norodul“. Și cunoscu
 Ionathan și zise: „Mîhnit-au tată-mieu
 pămîntul, vezi pentru căce au văzut ochii
 miei, căce am gustat oarece puțină dentru
 30 miarea aceasta. Ce căce ar fi mîncat mîn-
 cînd astăzi norodul den prăzile vrăjmașilor
 lor, carele au aflat, că acuma ar fi să nu altă
 mai mare rană astăzi întru cei striini de fea-
 31 liu!“ Și lovi întru ziua aceea dentru cei
 striini de fealiu, mai mulți decît în Mahmas; și
 32 au încetat norodul foarte. Și au pornitu-să
 norodul la prăzi și au luat norodul turme și
 cirezi și fii de boi; și au junghiat pre pămînt și
 33 mîncea norodul cu sînge. Și să spusă lui
 Saul, zicînd căce: „Norodul au greșit Domnului,
 mîncat fiind cu sîngele“. Și zise Saul: „Den
 Ghethem, tăvăliți-m piatră aicea mare!“ Și
 34 zise Saul: „Răsipiți-vă întru norod și le
 ziceți lor să aducă aicea vițelul lui fieștecarele
 den voi și cineș oaia lui și să junghe pre
 această piatră și le veți mîncea pre eale și nu
 veți greși Domnului ca să mîncăți cu sîngele“.
 Și aducea norodul fieșcarele ce era în mîna lui
 35 noaptea și junghea acolo. Și zidi acolo Saul
 jîrtăvnic Domnului, acesta au început Saul a
 36 zidi jîrtăvnic Domnului. Și zise Saul: „Să
 ne pogorîm denapoia celor striini de fealiu
 noaptea și să jăhuim întru ei pînă să va lumina
 ziua și să nu lăsăm întru ei om“. Și zisără:
 „Tot ce e bun înaintea ta fă!“ Și zise preotul:
 „Să ne apropiem aicea cătră Dumne-
 37 zău“. Și întrebă Saul pre Dumnezeu: „Au
 pogorî-mă-voiu denapoia celor streini de fea-
 liu? Au da-vei pre ei în mîinile lui Israil?“ Și nu
 38 i-au răspuns lui Domnul în ziua aceea. Și
 zise Saul: „Aduceți aicea toate colțurile noro-
 dului și cunoașteț și vedeți întru cine s-au
 39 făcut păcatul acesta astăzi. Căce viu Dom-
 nul, Cela ce au mîntuit pre Israil, că de va răs-
 punde asupra lui Ionathan, fiiului meu, va
 muri cu moarte“. Și nu era cine să răspunză
 40 dentru tot norodul. Și zise la tot omul lui
 Israil: „Voi veț fi la robime, și eu și Ionathan,
 fiiul meu, vom fi robi“. Și zise norodul cătră
 41 Saul: „Ce iaste bine întru ochii tăi fă!“ Și
 zise Saul: „(Domnul Dumnezeu al lui Israil, ce
 că n-ai răspuns robului Tău astăzi? De iaste
 întru mine, au întru Ionathan, fiiul meu,
 strîmbătatea), Doamne, Dumnezeu al lui Israil,
 dă arătări (și de vei zice acestea, dă norodu-
 42 lui Tău dară, lui Israil, dă-i dară sfinție)“. Și
 să însorțiră Ionathan și Saul, și norodul ieși.
 Și zise Saul: „Puneț sorțu întru mijlocul meu
 și întru mijlocul lui Ionathan, fiiului meu, pre

cela ce va însorți Domnul, să moară“. (Și 43
 zise norodul cătră Saul: „Nu va fi cuvîntul
 acesta!“ Și învînci Saul pre norod și pusără
 sorți întru mijlocul lui și întru mijlocul lui
 Ionathan, fiiului său) și căzu sorțul pre Iona-
 than. Și zise Saul cătră Ionathan: „Spune 44
 mie, ce ai făcut?“ Și-i spuse lui Ionathan și
 zise: „Gustînd am gustat cu margenea toiagu-
 lui celui den mîna mea puțină miare și, iată,
 eu moriu“. Și zise lui Saul: „Aceasta să-m 45
 facă mie Dumnezeu și acestea să-mi adaogă,
 că cu moarte vei muri astăzi, Ionathan!“ Și 46
 zise norodul cătră Saul: „De va muri astăzi cu
 moarte cela ce au făcut mîntuirea cea mare
 aceasta întru Israil? Blînd, viu e Domnul, de
 va cădea den capul lui păr pre pămînt, căci
 milă a lui Dumnezeu au făcut în ziua aceasta!“
 Și s-au rugat nărodul pentru Ionathan în ziua
 aceea, și n-au murit. Și să sui Saul dendă- 47
 rătul celor streini de fealiu, și cei streini de
 fealiu să dusără la locul lor. Și Saul să 48
 întîmplă a împărăți preste Israil și bătea
 preprejur pre toți vrăjmașii lui, la Moav, și
 la fii lui Ammon, și la fii lui Edom, și la Ve-
 thor, și la împăratul Suva, și la cei streini
 de fealiu, oriîncătro să vrea întoarce, să
 mîntuia. Și făcu puteare și lovi pre Amalic 49
 și scoase pre Israil den mîna celor ce-l calcă
 pre el. Și era fii lui Saul: Ionathan și Iisui 50
 și Melhisue. Și numele acelor doao feate ale
 lui: numele cei dentîiu născute a lui, Merov, și
 numele al doilea, Mehol. Și numele fămeii 51
 lui, Ahinoom, fata lui Ahimaasi, și numele
 voivodului lui, Avenir, feciorul lui Nir, fiiu
 rudei lui Saul. Și Chis, tată lui Saul, și Nir, 52
 tată lui Avenir, fiiu lui Amin, fiiu lui
 Aviil. Și era războiul tare asupra celor 53
 streini de fealiu, toate zilele lui Saul; și văzînd
 Saul pre tot omul tare și tot omul fiul puterii,
 și-i aduna pre ei cătră dînsul.

C A P X V

1 i zise Samuil către Saul: „Pre mine au
 trimis Domnul ca să te ung pre tine
 întru împărat preste nărodul Lui,
 preste Israil; și acuma ascultă glasul
 cuvintelor Domnului. Aceastea au 2
 zis Domnul Savaoth: ‘Acum Eu voiu izbîndi
 carea au făcut Amalic lui Israil, cum au întim-
 pinat lui în cale, suindu-se el de la Eghiptet. Și
 acum, pasă și vei lovi pre Amalic Și pre 3
 Iarim și pre toate ale lui; și să nu cruți dentru
 el și vei surpa pre el și vei procleți pre el și
 toate ale lui și să nu ți se facă milă de el și vei
 ucide den bărbat și pînă în muiare, și den
 prunc pînă la sugători, și den vițel pînă la
 oaie, și den cămilă pînă la măgariu“. Și po- 4
 runci Saul nărodului și-i socoti pre ei la Galgala,
 200 000 de pedestrași, și pre Iuda, 30000

5 de pedestrași. Și veni Saul pînă la cetățile
6 lui Amalic și strejui la pîrîu. Și zise Saul
cătră Chineu: „Ferește-te și te abate den
mijlocul Amalichitului, ca să nu te adaogă
împreună cu el; și tu ai făcut milă cu toți fiii lui
7 Israil cînd să suia ei den Eghipet“. Și să abātu
Chineul den mijlocul lui Amalic. Și lovi
Saul pre Amalic, de la Evilat, pînă la Sur, de
8 cătră fața Eghipetului. Și prinse pre Agag,
împăratul Amalic, viu, și tot nărodului l-au sur-
9 pat, și pre Iarim au ucis cu gură de sabie. Și
au cruțat Saul și tot nărodul pre Agag viu și
ceale bune ale cirezilor și ale turmelor și ale
bucatelor și ale viilor și toate bunele; și nu
vrea să le piarză pre eale, și tot lucrul necinstit
10 și defăimat au pierdut. Și să făcu cuvîntul
11 Domnului cătră Samuil, zicînd: „Căiescu-Mă
căci am uns pre Saul întru împărat, căci s-au
întors den napoia Mea, și cuvintele Meale
nu le-au cruțat“. Și să mîhni Samuil și strigă
12 cătră Domnul toată noaptea. Și mîneacă
Samuil și mearse întru întimpinarea lui Israil
dimeneața. Și să spuse lui Samuil, zicînd:
„Venit-au Saul la Carmil și, iată, ș-au rădicat
lui mîna și întoarse carul și pogorî la
13 Galgal“. Și veni Samuil cătră Saul și, iată,
el aducea ardere-de-tot Domnului, ceale de
frunte ale prăzilor den care au adus de la
Amalic. Și mearse Samuil cătră Saul și zise lui
Saul: „Blagoslovit, tu, Domnului! Întărit-am
14 toate cîte au grăit Domnul!“ Și zise Samuil:
„Dară ce iaste glasul turmei aceștia în ure-
chile meale, și glasul boilor căroră eu auzu?“
15 Și zise Saul: „De la Amalic le-am adus pre
eale, carele au cruțat nărodul ceale mai bune
ale turmei și ale boilor, pentru ca să jîrt-
vuiască Domnului Dumnezeulu tău; și cealea-
16 lalte le-am surpat“. Și zise Samuil cătră
Saul: „Lasă și voiu spune ție ceale ce au grăit
Domnul cătră mine noaptea“. Și zise lui:
17 „Grăiaște!“ Și zise Samuil cătră Saul: „Nu
mic ești tu înaintea Lui, povățitoriu toiagului
fiiului lui Israil? Și te-au uns pre tine Domnul
18 întru împărat asupra lui Israil. Și te-au tri-
mis Domnul în cale și zise ție: ‘Pasă și surpă
pre Amalic, și vei ucide pre cei ce greșesc
întru Mine; și vei bate pre ei, pînă vei săvîrși
19 pre ei’. Și pentru ce n-ai ascultat glasul
Domnului, dupe toate cîte au grăit ție, ce te
porniș a te pune pre prăzi și ai făcut răul
20 înaintea Domnului?“ Și zise Saul cătră
Samuil: „Pentru căci am ascultat eu glasul
norodului, și am mers în calea în carea
m-au trimis Domnul. Și am adus pre Agag,
împăratul Amalic, și pre Amalic l-am
21 surpat; Și au luat norodul den prăzi,
turme și cirezi, ceale dentîiu ale surpării,
să jîrtvuiască înaintea Domnului Dumnezeu-
22 lui nostru în Galgal“. Și zise Samuil:

„De e vrut Domnului arderi-de-tot și jîrtve ca
a auzi glasul Domnului? Iată, ascultarea mai
bună e decît jîrtva bună, și înțeleagerea, decît
seul de berbeci. Căci păcatul vrajă iaste, 23
dureri și chin lui therafin aduc. Căci ai defăi-
mat cuvîntul Domnului, și te va defăima Dom-
nul, ca să nu fii împărat preste Israil“. Și 24
zise Saul cătră Samuil: „Greșit-am căci am
călcat cuvîntul Domnului și cuvîntul tău, căci
m-am temut de norod și am ascultat glasul lor.
Și acum rădică dară greșala mea Și te 25
întoarce cu mine și mă voiu închina Domnului
Dumnezeului tău“. Și zise Samuil cătră 26
Saul: „Nu mă voiu întoarce cu tine, căci ai
defăimat cuvîntul Domnului și te va defăima
Domnul, ca să nu fii împărat preste
Israil“. Și-ș întoarse Samuil obrazul lui să 27
meargă și apucă Saul de poala veșmîntului lui
și rupse pre ea. Și zise cătră el Samuil: 28
„Rupt-au Domnul împărăția ta de la Israil
den mîna ta astăzi și o va da pre ea aproapelui
tău, celui mai bun decît tine. Și să va 29
împărți Israil în doo; și nu Se va întoarce, nici
Să va căi Cel Sfînt al lui Israil, căci nu ca un
om iaste, ca să Să căiască El; înfricoșă-va și
nu va îngădui“. Și zise Saul: „Greșit-am! 30
Ce măreaște-mă dară înaintea bătrînilor lui
Israil și înaintea norodului meu; și te întoarce
împreună cu mine și mă voiu închina Domnu-
lui Dumnezeului tău“. Și să întoarse 31
Samuil înapoi cu Saul și să închină Domnu-
lui. Și zise Samuil: „Aduceț mie pre Agag, 32
împăratul Amalic“. Și veni cătră el Agag tre-
murînd și zise Agag: „De iaste așa amară
moartea!“ Și zise Samuil cătră Agag: „În ce 33
chip au făcut fără feciori muieri sabia ta, așa
să va defeciori den muieri maica ta!“ Și au
junghiat Samuil pre Agag înaintea Domnului
în Galgal. Și să duse Samuil la Armathaim, 34
și Saul să sui în casa lui, în Gavaa. Și n-au 35
mai adaos Samuil să vază pre Saul, pînă în
ziua morții lui; căci plîngea Samuil preste
Saul, și Domnul S-au căit căci au împărățit
Saul preste Israil.

C A P X V I

1 i zise Domnul cătră Samuil: „Pînă
cînd tu plîngi pentru Saul? Și Eu l-am
defăimat pre el, ca să nu împără-
țască preste Israil. Împleți cornul
tău de untdelemn, și vino, de te voiu
trimite pre tine cătră Iesei, pînă la Vithleam,
căci am văzut întru fiii lui Mie împărat“. Și 2
zise Samuil: „Cum voiu merge? Și va auzi Saul
și mă va ucide“. Și zise Domnul: „Ia în mîna ta un
junc de boi și vei zice: ‘Să jîrtvuiesc Domnului
am venit’. Și vei chema pre Iesei și pre fiii lui 3
la jîrtvă; și Eu voiu arăta ție carele vei face; și vei
unge Mie pre carele voiu zice cătră tine“.

4 Și au făcut Samuil toate câte au grăit lui Domnul și veni la Vithleaem. Și s-au sculat cei bătrâni ai cetății în timpinarea lui și ziseră:

5 „Au pace e întrarea ta, cela ce vezi?“ Și zise: „Pace. Să jirtvuiescu Domnului am venit. Sfințiți-vă și vă veseliți împreună cu mine astăzi“. Și au sfințit pre Iesei și pre fiii lui și

6 i-au chemat pre ei la jirtvă. Și fu când întra ei, și văzu pre Eleav și zise: „Iarăș înaintea

7 Domnului, cel uns al Lui“. Și zise Domnul cătră Samuil: „Să nu te întorci cătră vedeaarea lui, nici la avearea mărimii lui, căci l-am defăimat pre el. Căci nu cum va căuta omul va vedea Domnul; căci omul va vedea în față,

8 iară Dumnezeu va vedea la inemă“. Și au chemat Iesei pre Aminadav și trecu despre fața lui Samuil. Și zise: „Nici pre acesta n-au

9 ales Domnul“. Și au adus Iesei pre Sama, și zise: „Și întru acesta n-au ales Domnul“. Și i-au adus Iesei pre tussapte fiii lui înaintea lui Samuil. Și zise Samuil cătră Iesei: „N-au ales

11 Domnul întru aceștea“. Și zise Samuil cătră Iesei: „Sfîrșitu-s-au copilașii?“ Și zise Iesei: „Încă cel mic, iată, păstorește la turmă“. Și zise Samuil cătră Iesei: „Tremite și ia pre el, căci nu ne vom așeza pînă nu va

12 veni el aicea“. Și trimise și l-au adus pre el. Și el, roșiatic, cu frumuseațele ochilor și bun la vedeaare Domnului. Și zise Domnul cătră Samuil: „Scoală-te și unge pre David, căci

13 acesta iaste bun“. Și au luat Samuil cornul untdelemnului, și l-au uns pre el în mijlocul fraților lui, și sări Duhul Domnului pre David, den ziua aceea și înainte. Și să sculă Samuil

14 și să dusă la Armathaim. Și Duhul Domnului S-au depărtat de la Saul și-l sugruma pre el duh rău de la Domnul. Și ziseră slugile

15 lui Saul cătră el: „Iată, duh rău de la Domnul sugrumă pre tine. Zică dară robii tăi înaintea ta și să cearce domnului nostru pre un om

16 să știe a cînta cu lăută; și va fi când va fi duhul cel rău asupra ta, și va cînta întru alăuta lui, și bine ție va fi și te va odihni“. Și zise Saul

17 cătră slugile lui: „Vedeți dară mie om drept cîntînd și-l aduceți pre el cătră mine“. Și răspunsă unul den copilașii lui și zise: „Iată, am văzut pre fiul lui Iesei Vithleemiteanul, și pre el știind cînta; și omul, înțelept și războinic, și învățat în cuvînt; și omul, bun la

19 chip, și Domnul, cu el“. Și au tremis Saul poslanicii cătră Iesei, zicînd: „Tremite pre David, fiul tău, pre cel de la turma ta, cătră

20 mine“. Și luă Iesei gomor de pîine și foale de vin și unt de capre și au trimis cu mîna lui David, fiului său, cătră

21 Saul. Și întră David cătră Saul și dvorîia înaintea lui; și-l iubi pre el foarte și-i fu lui

22 rădicînd unealtele lui. Și au trimis

Saul cătră Iesei, zicînd: „Să stea dară David înaintea mea, căci au aflat har întru ochii miei“. Și să făcu cînd era de la Dumnezeu 23 duh rău preste Saul, și lua David alăuta și cînta în mîna lui; și răsufila Saul și bine era lui și să feriia de la el duhul cel rău.

CAP XVII

Si adunară cei streini de fealiu taberile lor la războiu și să adunară la Sochoth a Iudei și să tăbărîră întru mijlocul lui Sochoth și întru mijlocul Azicăi, în Afes-Domin. Și Saul și

oamenii lui Israil să adunară și să tăbărască în Valea Terevinthului, aceștea și aceștea, și să rînduiesc la războiu dempotriva celor striini de fealiu. Și cei striini de fealiu stau pre munte dencoace, și Israil stă pre munte dencoalea, și strunga întru mijlocul lor. Și ieși om tare den șireagul celor streini de fealiu, Goliath – numele lui, den Ghieth; înălțimea lui, de șase coți și o palmă. Și coif de aramă pre capul lui și cu za lăntuhoasă era îmbrăcat, și trasul zalei lui era 5000 de sicli de aramă și de fier. Și pulpe de aramă preste fluierile picioarelor lui, și pavăță de aramă întru mijlocul umerilor lui. Și lemnul suleței lui, ca sulul pînzariului, și fuștele lui, de 600 de sicle de fier. Și cela ce rădica armele lui mergea înaintea lui. Și stătu și strigă în rînduiala lui Israil și zise lor: „Pentru căce ieșiți a vă rîndui la războiu den preajma noastră? Nu-s eu strein de fealiu, și voi, jidovii lui Saul? Aleageți voao om și să se pogoare cătră mine! Și de va putea să dea războiu cătră mine și mă va ucide, vom fi voao întru robi; iară de eu voiu putea și voiu ucide pre el, veți fi noao întru robi și veți sluji noao“. Și zise cel striin de fealiu: „Iată, eu am ocărît rînduiala lui Israil astăz în ziua aceasta! Dați-m mie om și ne vom bate sînguri amîndoi“. Și auzi Saul și tot Israilul cuvintele streinului de fealiu aceastea și să întristară și să spămîntară foarte. Și era David fiu al unui om efrathan, acesta e den Vithleaemul Iudei, și numele lui, Iesei, și la el, 8 fii. Și omul, în zilele lui Saul, bătrîn venit întru oameni. Și mearsără cei trei feciori ai lui Iesei cei mai mari denapoia lui Saul la războiu; și numele fiilor lui, celor ce au mers la războiu: Eliav, cel dentîiu născut al lui, și al doilea, Aminadav, și al treilea, Sama. Și David, cel mai mic, și cei trei mai mari au mers denapoia lui Saul. Și David să duse și să întoarsă de la Saul, pascînd oile tătîne-său în Vithleaem. Și veniia cel strein de fealiu mîne cînd și amurgind; și să înstîlpi înaintea lui Israil 40 de zile. Și zise Iesei lui

David, fiului său: „Ia dară fraților tăi ifi den făina aceasta și zece pîini aceastea și aleargă
 18 la tabără și dă fraților tăi; Și ceale zece cășuleațe a laptelui acestuia vei duce celui mai mare preste mie; și pre frații tăi socoteaște-i întru pace și cît le vor trebui vei ști, și sîmbăta
 19 o vei face cu mine“. Iară Saul, acesta și tot nărodul, în Valea Stăjarului, bătîndu-să cu cei
 20 streini de fealiu. Și mîneacă David dimineața și lăsă oile la paznic și luo și să duse, în ce chip îi porunci lui Iesei; și veni la șanțu și la
 21 războiu. Și să rînduiră Israil și cei striini de fealiu, rînduială dempotriva rînduialii. Și
 22 lepădînd David unealtele lui dupre sine pre mîna strejariului, au alergat la șireag și au venit și au întreat pre frații lui ceale de
 23 pace. Și el grăind cu ei, iată, omul ameseul să suiia, Goliath Filistimleanul numele lui, den Ghieth, den șireagurile celor streini de
 24 fealiu, și grăi după cuvintele aceastea și auzi David. Și tot omul lui Israil, deaca vedea ei
 25 pre om, și fugiră de cătră fața lui și să spămîntară foarte. Și zise omul lui Israil: „De aț
 26 văzut pre om, pre acesta ce să suie? Căce a ocărî pre Israil s-au suit; și va fi omul carele va ucide pre el, îl va îmbogăți pre el împăra-
 27 tul cu bogăție mare, și pre fata lui va da-o lui, și casa tătîne-său o va face slobodă întru Israil“. Și zise David cătră oamenii ceia ce
 28 sta împreună cu el, zicînd: „Ce să va face omului carele va ucide pre striinul de fealiu acela și va rădica ocară de la Israil? Căci cine e
 29 cel strein de fealiu, cel neobrazuit acesta, căce au ocărî rînduiala lui Dumnezeu celui viu?“ Și zisără lui nărodul după cuvîntul
 30 acesta, zicînd: „Așa să va face omului carele va ucide pre el“. Și auzi Eliav, fratele lui cel mai mare, cînd grăia el cătră oameni, și să
 31 mînie cu mînie Eliav întru David și zise: „Pentru căci aceasta te-ai pogorîț? Și asupra cui ai lăsat ceale mici oile acealea în pustiiu? Eu știu mîndria ta și răutatea inemii tale, că
 32 pentru ca să vezi războiul te-ai pogorîț“. Și zise David: „Ce am făcut acum? Au nu cuvînt iaste?“ Și s-au întorsu de la el în preajma
 33 altuia și zise după cuvîntul acesta; și răspunsă lui norodul după cuvîntul cel dentîiu. Și să
 34 auziră cuvintele carele au grăit David și să spusără înaintea lui Saul, și-l luară pre el și-l
 35 adusără pre el înlăuntru cătră Saul. Și zise David cătră Saul: „Să nu să mîhnească dară inima domnu-mieu; preste el robul
 36 tău va merge și va da războiu cu cel striin de fealiu acesta!“ Și zise Saul cătră David: „Nu vei putea să mergi cătră cel

striin de fealiu acesta ca să te bați cu el, căci copilașu ești tu, și el, om războinic, den tine-
 34 reațele lui“. Și zise David cătră Saul: „Păs- cînd era robul tău tatului său la turmă, și cînd
 35 venia leul și ursul și lua cîte o oaie den turmă, Și mergeam denapoia lui și l-am
 36 ucis pre el și am scos den gura lui; și de să rîdica asupra-mi, l-am apucat de gîtul lui și l-am lovit și l-am omorîț pre el. Și pre leu și
 37 pre urs bătea robul tău; și va fi cel striin de fealiu, cel neobrezuit acesta, ca unul den-
 38 tr-aceștea. Au nu voi merge și voi lovi pre el și voi lua astăzi ocară den Israil? Căci cine e acestu neobrezuit, carele au ocărî rînduiala
 39 Dumnezăului celui viu?“ Și zise David: „Domnul, Care m-au scos pre mine den mîna leului și den mîna ursului, Acesta mă va
 40 scoate pre mine den mîna celui striin de fealiu, neobrezuitului acestuia“. Și zise Saul cătră David: „Pasă, și va fi Domnul împreună
 41 cu tine“. Și îmbracă Saul pre David cu îmbrăcămîntea lui, și coiful de aramă i l-au
 42 pus pre capul lui și încinsă pre David cu za. Și să încinsă David cu sabia lui desupra
 43 îmbrăcămîntei lui și osteni îmblînd o dată și de doao ori, căce nedeprens era. Și zise David cătră Saul: „Nu voi putea să mergu cu aceas-
 44 tea, căce nu m-am deprens“. Și le luară pre eale de pre el. Și luo toiagul lui în mîna lui și-ș
 45 aleasă lui 5 pietri neatede den pîrîu, și au pus pre eale întru tașca cea păstorească, ceaea ce era lui de adunare, Și praștia lui, în mîna
 46 lui, și să apropie cătră omul cel striin de fealiu. Și mergea cel striin de fealiu, mergînd și apropiindu-să de David, și omul cela ce
 47 rîdica pavăza, înaintea lui. Și căută Goliath, cel striin de fealiu, și văzu pre David și batjocori pre el, căce el era copilașu și el era roșia-
 48 tec, cu frîmseațele ochilor. Și dzise cel striin de fealiu cătră David: „Ca un cîine eu sînt, de vii tu asupra mea cu toiag și cu
 49 pietri?“ Și zise David: „Ba, ce și mai rău decît cîine!“ Și blestemă cel striin de fealiu pre David întru dumnezăii lui. Și zise cel striin de
 50 fealiu cătră David: „Vino cătră mine și voi da trupul tău pasărilor ceriului și jigăniilor pămîntului“. Și zise David cătră cel strein
 51 de fealiu: „Tu vii cătră mine cu sabia, și cu sulița, și cu pavăza, și eu voi merge cătră tine întru numele Domnului Dumnezeului
 52 Savaoth, Dumnezeului rînduialii lui Israil, carea ai ocărî astăz. Și te va închide Dom-
 53 nul astăzi în mîna mea și te voi ucide și voi lua capul tău de la tine și voi da ciolanele tale și ciolanele taberii celor streini de fealiu, întru
 54 aceasta zi, pasărilor ceriului și fiarălor pămîntului. Și va cunoaște tot pămîntul căci iaste Domnul

47 Dumnezeu întru Israil. Și va cunoaște
toată adunarea aceasta că nu cu sabie și cu
suliță mîntuiaște Domnul, căci al lui Dumne-
zeu e războiul! Și va da Domnul pre voi în
48 mîinile noastre“. Și să sculă cel strein de
fealiu și mearse și să apropie întru întimpina-
rea lui David; și sîrgui David și alergă la șireag
49 întru timpinarea celui strein de fealiu. Și
întinse David mîna lui în tașcă și luo de acolo
o piatră și praștie; și lovi pre cel strein de fea-
liu preste fruntea lui și trecu piatră pren coif
în fruntea lui și căzu preste fața lui pre
50 pămînt. Și întări David pre strein de fealiu
cu praștia și cu piatra și lovi pre cel strein de
51 fealiu și-l omorî pre el. Și sabie nu era în
mîna lui David. Și alergă David și stătu asupra
lui și luo sabia lui și o zmulse pre ea den teaca
ei și omorî pre el și luo cu ea capul lui; și
văzură cei streini de fealiu că au murit cel tare
52 al lor și au fugit. Și să sculară oamenii lui
Israil și ai Iudei și chiuiră și goniră denapoi
lor pînă la întrarea Gheethiei și pînă la poarta
Ascalonului; și au căzut răniți ai celor streini
de fealiu în calea porților și pînă la Ghieth, și
53 pînă la Acaron. Și se întoarseră oamenii lui
Israil, abătîndu-se denapoi a celor streini de
54 fealiu, și călca taberile lor. Și luo David
capul celui strein de fealiu și-l aduse pre el în
Ierusalim, și unealtele lui le-au pus la sălașul
55 lui. Și deaca văzu Saul pre David ieșind
întru timpinarea celui strein de feal, zise cătră
Avenir, voivodul puterii: „Al cui fiu e tine-
56 relul acesta, Avenir?“ Și zise Avenir: „Viu
e sufletul tău, împărate, de știu“. Și zise împă-
ratul: „Întrebă tu al cui fecior iaste tinerelul
57 acesta“. Și după ce să întoarse David de la
uciderea celui strein de fealiu, îl luo pre el
Avenir și-l aduse pre el înaintea lui Saul; și
58 capul celui strein de fealiu, în mîna lui. Și
zise cătră el Saul: „Al cui fiu ești, copilașule?“
Și zise David: „Fiiul robului tău, lui Ieseiu
Vithleemiteanul“.

CAP XVIII

1 **S**i fu după ce săvîrși grăind cătră Saul,
și sufletul lui Jonathan să legă
împreună cu sufletul lui David și-l
iubi pre el Jonathan ca și sufletul
2 lui. Și-l luo pre el Saul în ziua
aceaea și nu-l deade pre el ca să să întoarcă la
3 casa tătine-său. Și puseră Jonathan și
David făgăduințe, pentru că-îl iubiia pre el ca
4 și sufletul lui. Și să dezbracă Jonathan de
haina cea deasupra lui, ce era preste el, și o
deade pre ea lui David; și îmbrăcămîntea și
pînă în sabia lui, și pînă în arcul lui, și pînă în
5 brîul lui. Și mergea David întru toate cîte-l
trimitea pre el Saul, conoscînd; și l-au pus
pre el Saul preste oamenii războiului

și plăcu întru ochii a tot norodul, încă și în
ochii robilor lui Saul. Și să făcu mergînd ei, 6
deaca să întorcea David, dupre ce lovi pre cel
strein de fealiu, și ieșiră cealea ce juca întru
timpinarea lui David, dentru toate cetățile lui
Israil, cîntînd și jucînd, întru timpinarea lui
Saul împăratul, cu timpene și cu veselii și cu
7 țîmbale. Și începea muierile cealea ce juca
și zicea: „Au lovit Saul cu miile lui, și David cu
8 zecile de mii ale lui“. Și să urgisi Saul și rău
să arătă cuvîntul foarte întru ochii lui Saul
pentru cuvîntul acesta și zise: „Lui David au
dat zecile de mii, și mie au dat miile, și ce, lui,
9 fără cît împărăția!“ Și era Saul bănuind pre
David den ziua aceaea și înainte. Și să făcu 10
de a doua zi, și căzu duh al lui Dumnezău, rău,
preste Saul și au prorocit în mijlocul casei lui.
Și David cînta în mîna lui, ca în toate zilele, și
sulița, în mîna lui Saul. Și rădică Saul sulița 11
și zise: „Lovi-voiu în David și în păreate“. Și
să feri David de cătră fața lui de 2 ori. Și să 12
spăre Saul de cătră fața lui David, căci era
Domnul cu el, și de la Saul S-au depăr-
tat. Și-l depărtă pre el Saul de cătră el și-l 13
puse pre el luiș preste mie și ieșia și întra
înaintea norodului. Și-i era David întru 14
toate căile lui pricepîndu-să, și Domnul era cu
el. Și văzu Saul cum el să priceape foarte, și 15
să feria de cătră fața lui. Și tot Israilul și 16
Iuda iubiia pre David, căci el întra și ieșia
înaintea feații norodului. Și zise Saul cătră 17
David: „Iată fata mea cea mai mare, Merov,
pre ea voiu da ție muiare; însă te fă mie întru
fiu al puterii și bate războaiele Domnului“. Și
Saul zise: „Să nu fie mîna mea preste el, și va
fi preste el mîna celor streini de fealiu“. Și 18
zise David cătră Saul: „Cine sînt eu? Și carea
iaste viața rudeniei părintelui meu, în Israil,
ca să fiu ginere împăratului?“ Și să făcu în 19
vreamea ce era să să dea Merov, fata lui Saul,
lui David, și ea se deade lui Israil Molathitea-
nului fămeaie. Și îndrăgi Melhol, fata lui 20
Saul, pre David; și să spuse lui Saul și să îndi-
reptă cuvîntul întru ochii lui. Și zise Saul: 21
„Da-voiu pre ea lui și va fi lui întru piadecă“.
Și era asupra lui Saul mîna celor streini de
fealiu. Și zise Saul cătră David: „Cu puterile
îm vei fi ginere astăzi“. Și porunci Saul slu- 22
gilor lui, zicînd: „Grăiți voi pre ascuns lui
David, zicînd: ‘Iată, va întru tine împăratul și
toate slugile lui te iubesc pre tine, și tu fii
ginere împăratului’“. Și grăiră slugile lui 23
Saul în urechile lui David după cuvintele
aceastea. Și zise David: „De iaste iușor
întru ochii voștri a fi ginere împăratului?
Și eu, om smerit, și nu slăvit!“ Și 24
spuseră slugile lui Saul după cuvintele

25 aceste carele au grăit David. Și zise Saul:
 „Acestea să grăiți lui David: ‘Nu va împăratul
 în dare, fără numai într-o sută de margini
 acoperite ale celor streini de fealiu să izbîn-
 dești la vrăjmașii împăratului’“. Și Saul au
 socotit să bage pre David în mîinile celor
 26 streini de fealiu. Și spuseră slugile lui Saul
 lui David după cuvintele aceastea, și să îndi-
 reptă cuvîntul întru ochii lui David ca să să
 27 facă ginere împăratului. Și nu se pliniră
 zilele și să sculă David și mearse el și oamenii
 lui și uciseră întru cei streini de fealiu 100 de
 oameni și au adus marginele ceale acoperite
 ale lor și le-au plinit pre eale împăratului și să
 făcu ginere împăratului, și-i deade lui Saul pre
 28 Melhol, fata lui, fămeaie lui. Și văzu Saul și
 știu că e Domnul cu David și tot Israilul
 29 iubeaște pre el. Și au adaos a să păzi de
 cătră David încă, și să făcu Saul pizmuind lui
 30 David toate zilele. Și ieșiră boiarii celor
 streini de fealiu și să făcu den destulul ieșirii
 lor, și înțelept era David decît toate slugile lui
 Saul și să cinsti numele lui foarte.

CAP XIX

1 **S**i grăi Saul cătră Ionathan, fiul lui, și
 cătră toate slugile lui ca să omoară
 pre David. Și Ionathan, fiul lui Saul,
 2 iubiia pre David foarte. Și spuse
 Ionathan lui David, zicînd: „Saul,
 tată-mieu, cearcă să te omoară. Păzește-te
 dară mîine dimineață și te ascunde și săzi
 3 ascuns. Și eu voi ieși și voi sta rugîndu-mă
 tătîne-mieu la cîmpu unde vei fi acolo; și eu
 voi grăi pentru tine cătră tată-mieu și voi
 4 vedea ce va fi, și-ți voi porunci ție“. Și
 grăi Ionathan bine pentru David cătră Saul,
 tată-său, și zise cătră el: „Să nu să păcătuiască
 împăratul la robul tău, David, căce nu au gre-
 5 șit la tine, și faptele lui bune-s ție foarte. Și
 puse sufletul lui în mîina lui și ucisă pre cel
 striin de fealiu și au făcut Domnul mîntuire
 mare și tot Israil au văzut și s-au bucurat. Și
 pentru căce păcătuiesti la sînge nevinovat, să
 6 omori pre David în dar?“ Și auzi Saul gla-
 sul lui Ionathan și să jură Saul, zicînd: „Viu e
 7 Domnul, de va muri!“ Și chemă Ionathan
 pre David și-i spuse lui toate cuvintele aceas-
 tea; și aduse Ionathan pre David cătră Saul; și
 8 era înaintea lui ca ieri și ca alaltaieri. Și să
 adaoșe războiul a să face cătră Saul, și să
 întări David și bātu pre cei striini de fealiu și-i
 lovi pre ei rană mare foarte și fugiră de cătră
 9 fața lui. Și să făcu duhul Domnului rău
 preste Saul, și el – în casa lui dormînd, și
 sulița, în mîina lui; și David cînta cu mîinile

lui. Și cerca Saul să lovească sulița în 10
 David, și să depărtă David de la fața lui Saul,
 și lovi sulița în păreate, și David să depărtă și
 scăpă în noaptea aceea. Și trimisă Saul la 11
 casa lui David poslanici, ca să-l păzască pre el
 și să-l omoară pre el dimineața. Și spuse lui
 David Melhol, muiarea lui, zicînd: „De nu vei
 tu scăpa sufletul tău în noaptea aceasta, mîine
 te vei omori“. Și pogorî Melhol pre David 12
 pre fereastră și să duse și fugi și să
 mîntui. Și luo Melhol ceale deșarte de 13
 îngropare și puse în pat, și floclul părului
 caprelor au pus la căpătîiul lui, și le-au acoperit
 pre eale cu o haină. Și trimise Saul slugi 14
 ca să ia pre David, și zise că nu e îndemînă
 lui. Și trimise la David, zicînd: „Aduceți-l 15
 pre el pre pat cătră mine, ca să-l omoru“. Și 16
 mearsără cei trimiș și iată, ceale deșarte de
 îngropare preste pat și floclul părului caprelor
 la căpătîiul lui. Și zise Saul Melholii: 17
 „Pentru căce așa m-ai smintit și ai slobozit
 pre vrăjmașul meu și au scăpat?“ Și zise Mel-
 hol lui Saul: „El mi-au zis: ‘Slobozi-mă, iară
 de nu, te voi omori’“. Și David au fugit și 18
 au scăpat; și mearsă cătră Samuil la Arma-
 them și spuse lui toate cîte au făcut lui Saul. Și
 mearse Samuil și David și au șezut la Navath,
 la Rama. Și să spuse lui Saul, zicînd: „Iată 19
 David, la Navath, la Rama“. Și trimise Saul 20
 poslanici ca să ia pre David și, mergînd,
 văzură adunarea prorocilor celora ce proro-
 ciia, și Samuil sta isprăvnicind preste ei; și să
 făcu preste poslanicii lui Saul Duhul lui Dum-
 nezău și prorociră și ei. Și să spuse lui Saul și
 au trimis alți poslanici, și au prorocit și aceș-
 tea. Și adaoșe Saul a trimite poslanici a 21
 treia, și prorociră și aceștea. Și să mînie cu 22
 urgie Saul și mearse și el la Armathem și veni
 pînă la fîntîna ariei cea de la Sifi și întrebă și
 zise: „Unde e Samuil și David?“ Și ziseră:
 „Iată, în Navath, la Rama“. Și mearse de
 acolo, de la Navath, la Rama. Și să făcu 23
 preste el Duhul lui Dumnezău și mergea mer-
 gînd și prorocind, pînă au venit el în Navath,
 la Rama. Și ș-au dezbrăcat hainele lui și au 24
 prorocit înaintea lor și au căzut gol toată ziua
 aceea și toată noaptea. Pentru aceea zice:
 „Au și Saul, în proroci?“

CAP XX

1 **S**i fugi David den Navath în Rama și
 veni înaintea lui Ionathan și zise: „Ce
 am făcut? Și ce iaste strîmbătatea
 mea și ce am greșit înaintea tătîne-
 tău, că cearcă sufletul mieu?“ Și 2
 zise lui Ionathan: „Nice într-un chip tu nu vei
 muri. Iată, nu va face tată-mieu cuvînt mare
 au mic și nu va descoperi ureachea mea; și ce
 e ca să ascunză tată-mieu de cătră mi-

3 ne cuvîntul acesta? Nu iaste aceasta“. Și
 răspunse David lui Ionathan și zise: „Știind
 au văzut tată-tău că am aflat har înaintea ta și
 au zis: ‘Să nu știe aceasta Ionathan, cîndai nu
 va vrea!’ Ce viu e Domnul și viu e sufletul tău,
 că în ce chip am zis împlutu-s-au întru mijlo-
 4 moarte“. Și zise Ionathan cătră David: „Ce
 5 pohteaste sufletul tău și ce-ț voi face?“ Și
 zise David cătră Ionathan: „Iată dară, mîine e
 lună noao, și eu șezînd nu voi șădea cu împă-
 ratul a mînca; și mă vei slobozi și mă voi
 6 ascunde în cîmp, pînă înde sară. Și de
 socotind mă va socoti tată-tău, și vei grăi:
 ‘Cersînd s-au cerșut de la mine David, să
 alearge pînă la Vithleaem, cetatea lui, că e
 7 jîrtva zilelor acolo, la tot fealiul’. Și de va
 zice: ‘Bine’, pace robului tău, iară de va răs-
 punde nesilnic, să știi că s-au săvîrșit răul de
 8 la el. Și vei face milă cu robul tău, căci am
 băgat făgăduința Domnului pre robul tău
 împreună cu tine; și de iaste întru robul tău
 strîmbătate, omoară-mă tu, și pînă la tată-tău
 9 pentru căci așa mă duci?“ Și zise Iona-
 than: „Nice într-un chip ție, căci, de voi ști că
 s-au săvîrșit răul de la tată-mieu, ca să vie
 preste tine și întru cetățile tale, nu voi spune
 10 ție?“ Și zise David cătră Ionathan: „Cine-m
 va spune mie de va răspunde tată-tău năsil-
 11 nic?“ Și zise Ionathan cătră David: „Pasă și
 așteaptă în țarenă“. Și mergea amîndoi la
 12 țarină și zise Ionathan cătră David: „Dom-
 nul Dumnezeu lui Israil știe că voi cerceta
 pre tată-mieu, cum va fi vreamea întreitu; și
 iată, bine va fi pentru David, și nu voi tre-
 13 mite cătră tine la țarină. Aceastea să facă
 Dumnezeu lui Ionathan și aceastea să adaogă,
 că voi aduce răutățile spre tine, și voi des-
 coperi ureachea ta, și te voi trimite, și vei
 merge în pace; și va fi Domnul împreună cu
 tine, în ce chip era împreună cu tată-
 14 mieu. Și de voi trăi eu încă, și vei face milă
 15 cu mine. Și de voi muri cu moarte, să nu
 rădici mila ta de la casa mea pînă în veac; și
 de nu cînd va rădica Domnul pre vrăjmașii lui
 David, pre fieștecarele, de cătră fața pămîntu-
 lui, să să afle numele lui Ionathan la casa lui
 David și să cearce Domnul pre vrăjmașii lui
 16 David“. Și au adaos încă Ionathan a să jura
 lui David, pentru căce îl iubii pre el, căce iubi
 17 sufletul celui ce-l iubii pre el. Și zise lui
 Ionathan: „Mîine, lună noao; și te vei socoti,
 căce să va socoti șederea ta; și vei întrei și te
 18 vei socoti. Și vei veni la locul tău, unde
 te-ai ascuns la ziua cea de lucru, și vei
 19 ședea lîngă Piatra Căii. Și eu voi întrei
 săgețile, repezînd, slobozîndu-le la proașcă.
 20 Și iată, voi trimite copilașul, zicînd: ‘Pasă,
 21 află-mi săgeata!’ De voi zice copilașului:

Dencoace e săgeata de la tine și dencoace o
 ia pre ea!’, vino, că pace e ție și nu iaste ție
 hiclesug, viu Domnul! Iară de voi zice așa
 tinerelui: ‘Dencolo e săgeata de la tine!’ și
 mai nainte să mergi, căce te-au trimis Dom-
 nul. Și cuvîntul carele am grăit eu și tu, 22
 iată, Domnul, martur întru mijlocul mieu și
 întru mijlocul tău, pînă în veac“. Și să 23
 ascunse David în țarenă, și veni luna și veni
 împăratul la masă să mînînce. Și au șăzut 24
 împăratul pre jățul lui, ca și odată și altădată,
 pre jețiu lîngă păreate. Și apucă mai nainte
 pre Ionathan și șăzu Avenir de laturea lui
 Saul și să socoti locul lui David. Și nu grăi 25
 Saul nemica în ziua aceea, căci au zis: „E
 tîmplare, să arată a nu fi curat, căci nu s-au
 curățit“. Și să făcu într-a doao zi a lunii, în 26
 ziua a doao, și să socoti locul lui David și zise
 Saul cătră Ionathan, feciorul său: „Ce că n-au
 venit feciorul lui Iesei și ieri și astăzi la
 masă?“ Și răspunse Ionathan lui Saul și 27
 zise lui: „S-au cerșut de la mine David, pînă la
 Vithleaem, cetatea lui, să meargă. Și au zis:
 ‘Trimite-mă dară, căci jărtvă e neamului mieu 28
 în cetate, și au poruncit cătră mine frații miei;
 și acum, de am aflat har întru ochii tăi, să mă
 duc dară și să văzu pre frații miei’. Pentru
 aceea n-au venit la masa împăratului“. Și 29
 să mînie cu urgie Saul pre Ionathan foarte și
 zise lui: „Fecior de featele ceale ce mergu de
 bunăvoie, au nu știi că părtaș ești tu cu fiul
 lui Iesei întru rușinea ta și întru rușinea des-
 coperirii maicii tale? Căci toate zilele 30
 carele fiul lui Iesei trăiaște pre pămînt, nu
 se va găti împărăția ta. Acum dară, trimițînd,
 prinde pre voinicelu, căci fiul morții iaste
 acesta“. Și răspunse Ionathan lui Saul, 31
 tătîne-său, și zise: „Pentru căci moare? Ce au
 făcut?“ Și rădică Saul sulița pre Ionathan 32
 ca să-l omoare pre el și știu Ionathan că s-au
 plinit răul acesta de la tatăl lui, să omoare pre
 David. Și sări Ionathan de la masă cu urgie 33
 de mînie și n-au mîncat într-a doao a lunii
 pîine, căci s-au întristat pentru David, căci au
 săvîrșit preste el tatul lui. Și să făcu dimi- 34
 neață și ieși Ionathan la țarenă la mărturie, în
 ce chip au făgăduit lui David; și copilaș mic,
 împreună cu el. Și zise copilașului: 35
 „Aleargă, află-mi săgețile cu carele eu răpe-
 zescu“. Și copilașul au alergat, și el au răpezit
 cu săgeata și au adus pre ea. Și merge 36
 copilașul pînă la locul săgeții unde repezii
 Ionathan și strigă Ionathan denapoia copila-
 șului lui și zise: „Încolo e săgeata, de la tine și
 înainte“. Și strigă Ionathan denapoia copi- 37
 lașului lui, zicînd: „Șirguindu grăbeaste și să
 nu stai!“ Și au cules copilașul lui Ionathan
 săgețile și le-au adus pre eale cătră stăpî-

38 nul lui. Și copilașul n-au știut nemica, fără
 39 Ionathan și David au știut cuvântul. Și
 Ionathan au dat unealtele lui preste copilul lui
 și zise copilașului său: „Pasă, întră în cetate!”
 40 Și deaca să duse copilașul, și David s-au scu-
 lat de la Piatra Căii și căzu preste fața lui și să
 închină lui de 3 ori și sărută unul pre alalt și
 au plîns fieștecarele întru aproapele său, pînă
 41 la săvîrșire mare David covîrși. Și zise
 Ioanathan lui David: „Pasă în pace, și în ce
 chip am jurat noi amîndoi întru numele Dom-
 nului, zicînd: ‘Domnul va fi martur întru mij-
 locul mieu și al tău, și întru mijlocul semenției
 mele și întru mijlocul semenției tale, pînă în
 42 veac!’” Și să sculă David și să duse, și
 Ioanathan întră în cetate.

CAP XXI

1 **S**i veni David la Nomva, cătră Avime-
 leh preotul, și să minună Avimeleh cu
 tempinarea lui și zise lui: „Ce că tu
 2 singur, și nime cu tine?” Și zise
 David preotului Avimeleh: „Împăra-
 tul mi-au poruncit mie cuvînt astăzi și zise
 mie: ‘Nimeni să nu știe cuvîntul pentru care
 eu te trimiț pre tine și pentru carele eu Ț-am
 poruncit ție’. Și slugilor m-am mărturisit, în
 3 locul ce să cheamă Emonim. Și acum, de
 sînt supt mîna ta 5 pîini, dă în mîna mea ce se
 4 va afla”. Și răspunse preotul lui David și
 zise: „Nu sînt supt mîna mea pîini necurate,
 fără de numai sfinte pîini sînt; de vor fi păzite
 5 slugile însă de muieri, și vor mînce”. Și
 răspunse David preotului și zise lui: „Ce și de
 muiare ne-am ferit ieri și alaltaieri, cînd am
 ieșit în cale s-au făcut toate slugile curățite; și
 această cale e spurcată, pentru căci se va
 6 sfinți astăzi, pentru unealtele mele”. Și au
 dat lui Avimeleh preotul pîinile punerii-
 înainte, căci acolo nu era pîine, fără numai
 pîinile feații ceale luate dentru fața Domnului,
 ca să puie pîine caldă întru care zi le-au luat
 7 pre eale. Și acolo era unul den slugile lui
 Saul, în ziua aceeaa Țiindu-se neesaran înain-
 tea Domnului; și numele lui, Doic Sirul, păs-
 8 cînd mușcoii lui Saul. Și zise David cătră
 Avimeleh: „De iaste aici, supt mîna a ta, suliță
 au sabie? Vezi că sabia a mea și unealtele
 mele nu mi-am luat în mîna mea, căci era
 9 cuvîntul împăratului degrabă”. Și zise
 preotul: „Ia sabia lui Goliath, celui de fealiu
 strein, pre carele ai ucis în Valea Ila; și ea,
 învălită cu o haină denapoia cei preste umăr;
 de vei lua, pre aceasta ție ia-o, căci nu iaste
 alta afară dentru aceasta aici”. Și zise David:
 „Iată, nu iaste ca aceasta, dă-mi-o pre ea!” Și
 10 o deade pre ea lui. Și să sculă David, și fugi
 în ziua aceeaa de cătră fața lui Saul și
 veni David cătră Anhus, împăratul Ghethei.

Și ziseră slugile lui Anhus cătră el: „Nu iaste 11
 acesta David, împăratul pămîntului? Au nu
 acestuia începea ceale ce juca, zicînd: ‘Au ucis
 Saul cu miile lui, și David, cu zecile de mii ale
 lui!’?” Și puse David cuvîntul acesta în 12
 inima lui și să spăre foarte de cătră fața lui
 Anhus, împăratul Ghethii. Și ș-au schim- 13
 bat fața lui înaintea lui și să făcu întru aceeaa
 zi și să nebuniia la ușăle cetății și să spijiniia
 întru mîinile lui și cădea pre ușăle cetății, și
 balele lui cura preste barba a lui. Și zise 14
 Anhus cătră slugile lui: „Iată, ați văzut, om
 dezmeatec; căci l-ați adus pre el la mine?
 Au doară mă lipsesc eu de dezmeateci? Căci 15
 l-aș adus pre el să să dezmetească cătră
 mine? De e acesta, nu va întră în casa mea“.

CAP XXII

1 **S**i să duse de acolo David și scăpă și
 veni la peștera Oddolam. Și auziră
 frații lui și toată casa tătine-său și să
 pogorîră acolo cătră el. Și să adu- 2
 nară cătră el tot cel ce era în nevoie,
 și tot datornicul, și tot supăratul la suflet, și
 era preste ei povățuitoriu; și era împreună cu
 el ca vro 400 de oameni. Și să duse David 3
 de acolo la Masifa lui Moav și zise cătră
 împăratul Moav: „Să fie dară tatul mieu și
 maica mea lîngă tine, pînă voi ști ce va face
 mie Dumnezeu”. Și rugă fața împăratului 4
 Moav și lăcuia împreună cu el toate zilele,
 fiind David întru îngrădire. Și zise Gad 5
 prorocul cătră David: „Nu șădea întru îngră-
 dire, pasă și vei veni la pămîntul Iudei”. Și
 mearse David și veni și șăzu în cetatea Sirih.
 Și auzi Saul că să știu David și oamenii ce era 6
 cu el. Și Saul șădea în deal suptu arătura cea de
 la Rama; și sulița, în mîna lui, și toate slugile lui
 dvoriiia lui. Și zise Saul cătră slugile lui, 7
 ceia ce dvoriiia lui: „Ascultați dară, fiii lui
 Veniamin, de adevărat la toți la voi va da fiul
 lui Ieseiu țarene și vii, și pre toți, pre voi, va
 pune mai mari preste sute și preste mii?
 Căce sînteți toți într-un loc asupra mea? Și nu 8
 iaste cela ce descopere ureachea mea pentru
 că au pus făgăduință fiul meu împreună cu
 fiul lui Ieseiu, și nu iaste dorind pentru mine
 dentru voi și descoperind ureachea mea căce
 au rîdicat fiul meu pre robul-miu asupra
 mea, întru vrăjmaș, ca și ziua aceasta”. Și 9
 răspunse Doic Sirul, ispravnicul preste muș-
 coii lui Saul, și zise: „Văzut-am pre fiul lui
 Ieseiu venit la Nomva cătră Ahimeleh, fecio-
 rul lui Ahitov preotul. Și-i întreba lui pren 10
 Dumnezeu și de mîncat au dat lui și sabia lui
 Goliath, celui striin de fealiu, au dat lui“.
 Și au trimis împăratul să cheame pre Ahimeleh, 11

feciorul lui Ahitov preotul, și pre toți fiii tătini-său, preoții cei den Nova; și veni ră toți
 12 cătră împăratul. Și zise Saul: „Ascultă
 dară, fiiul lui Ahitov!“ Și zise: „Iată eu,
 13 grăiaște, doamne!“ Și zise lui Saul:
 „Pentru căce te-ai tocmiț asupra mea, tu și
 fiiul lui Ieseiu, ca să-i dai tu lui pîine și sabie,
 și să-i întrebă lui pren Dumnezău, să-l pui
 preste mine întru vrăjmaș, ca în ziua aceasta?“
 14 Și răspunse Ahimeleh împăratului și zise: „Și
 cine e, întru toate slugile tale, ca David, cre-
 dincios, și ginere împăratului, și mai mare a
 15 toată porunca ta, și slăvit întru casa ta? Au
 astăzi am început a-i întrebă lui pren Dumne-
 zău? Nice într-un chip! Să nu dea împăratul
 asupra robului său cuvînt, și preste toată casa
 tătini-mieu, căce n-au știut robul tău întru
 16 toate aceastea, cuvînt mic au mare“. Și zise
 împăratul Saul: „Cu moarte vei muri, Ahime-
 17 leh, tu și toată casa tătini-tău!“ Și zise
 împăratul celor ce aleargă alătura celor ce
 stau asupra lui: „Aduceți și omorîți pre preoții
 Domnului, căce mîna lor e cu David și căce au
 știut că fuge el și n-au descoperit ureachea
 mea“. Și n-au vrut slugile împăratului să
 rîdice mîinile lor să timpine la preoții Domnu-
 18 lui. Și zise împăratul lui Doic: „Întoarce-te
 tu și timpină la preoți“. Și să întoarse Doicu
 Sirul și omorî pre preoții Domnului în ziua
 aceea, 305 de oameni, toți rîdicînd efud.
 19 Și pre Nomvan, cetatea a preoților, o au lovit
 cu gură de sabie, den bărbat pînă în muiare,
 den pruncu pînă în sugătoriu, și vițelu și
 20 măgariu și oaie. Și scăpă un fecior a lui
 Ahimeleh, fiiul lui Ahitov, și numele lui,
 21 Aviathar. Și fugi denapoia lui David. Și
 spuse Aviathar lui David că au omorî Saul
 22 pre toți preoții Domnului. Și zise David lui
 Aviathar: „Știut-am în ziua aceea, căci acolo
 era Doic Sirul, că spuind va spune lui
 Saul. Eu sînt vinovatul sufletelor casei tătini-
 23 ne-tău. Șazi cu mine, nu te teame, căci
 unde voiu cerca sufletului mieu loc, voiu cerca
 și sufletului tău, căci te-ai ferit tu lîngă mine“.

CAP XXIII

1 **S**i spuse lui David, zicînd: „Iată, cei
 streini de fealiu bat la Cheila și ei
 2 jefuiescu și calcă ariile“. Și întrebă
 David pren Domnul, zicînd: „Au
 merge-voiu și voiu lovi pre streinii
 de fealiu aceștea?“ Și zise Domnul cătră Da-
 vid: „Pasă și vei lovi întru cei streini de fealiu
 3 aceștea și vei mîntui pre Cheila“. Și ziseră oa-
 menii lui David cătră el: „Iată, noi, aici, în Iudea,
 ne teamem; și cum va fi de vom merge la Chei-
 la, în pîntecel celor streini de fealiu vom întra
 4 înlăuntru?“ Și adaoșe David încă a întrebă
 pren Domnul și răspunse lui Domnul și-i zise lui:

„Scoală-te și te pogoară la Cheila, căci Eu dau
 pre cei streini de fealiu în mîinile tale“. Și 5
 mearse David și cu oamenii ce era împreună
 cu el la Cheila și deade războiu celor streini de
 fealiu și fugiră de cătră fața lui; și le luo dobi-
 tocul lor și lovi întru ei rană mare și mîntui
 David pre ceia ce lăcuia în Cheila. Și fu 6
 cînd fugiia Aviathar, fiiul lui Ahimeleh, cătră
 David, și el cu David la Cheila s-au pogorîț
 avînd efud în mîna lui. Și să spuse lui Saul 7
 că au venit David la Cheila și zise Saul că:
 „L-au vîndut Domnul pre el întru mîinile
 meale, căci s-au închis întrînd în cetatea por-
 ților și a zăvoarălor“. Și porunci Saul la tot 8
 nărodul să să pogoară întru războiu la Cheila,
 să prinză pre David și pre oamenii lui. Și 9
 conoșcu David cum nu va tăcea Saul răutatea
 pentru el și zise David cătră Aviathar preotul:
 „Adu efudul Domnului!“ Și zise David: 10
 „Doamne, Dumnezeul lui Israil, auzind au
 auzit robul Tău că cearcă Saul să vie la Cheila
 să strice cetatea pentru mine. Închide-se- 11
 va? Și acum, de se va pogorî Saul, în ce chip
 au auzit robul Tău? Doamne, Dumnezăul lui
 Israil, spune robului Tău!“ Și zise Domnul:
 „Se va închide!“ Și zise David: „Au da-vor 12
 cei den Cheila pre mine și pre oamenii
 miei în mîinile lui Saul?“ Și zise Dom-
 nul: „Da-vor!“ Și să sculă David și oamenii 13
 carii era cu el, ca vro 400 de oameni, și ieșiră
 den Cheila și mergea oriunde mergea. Și lui
 Saul să spuse cum au scăpat David den Cheila
 și au părășit să mai iasă încă. Și șezu David 14
 în Maserem, în pustiiu, la strîmtori, și șezu în
 munte la pustiiul Zif, la muntele nășipos, în
 pămînt nășipos; și cerca pre el Saul toate
 zilele, și nu-l deade pre el Domnul în mîinile
 lui. Și văzu David că iase Saul a cerca pre 15
 el, și David era în muntele cel uscăcios, întru
 cea noao Zifu. Și să sculă Ionathan, fecio- 16
 rul lui Saul, și mearse cătră David la cea noao.
 Și întări mîinile lui întru Domnul. Și zise 17
 cătră el: „Nu te teame, căci nu te va afla pre
 tine mîna lui Saul, tătine-mieu, și tu vei împă-
 răți preste Israil, și eu voiu fi ție al doilea; și
 Saul, tată-mieu, știe așa“. Și puseră amîn- 18
 doi făgăduință înaintea Domnului, și ședea
 David întru cea noao, și Ionathan să duse la
 casa lui. Și să suiră zifeiii den uscăciune 19
 cătră Saul la deal, zicînd: „Nu, iată, David
 s-au ascuns la noi în Messara, în ceale strimte, în
 cea noao, în dealul lui Shilaat, den direapta lui
 Iesimon? Și acum toate pentru sufletul 20
 împăratului la pogorîre să să pogoară cătră
 noi, închiș sînt în mînele împăratului“. Și 21
 zise lor Saul: „Blagosloviți voi, Domnului, căci
 ați durut pentru mine. Păsați dară și gătiți în- 22
 că și știți și vedeți locul unde va fi piciorul lui de-
 grabă, acolo unde ați zis, pentru ca nu meștersu-
 guind acesta va meștersugui. Și vedeți 23

și știți dentru toate locurile unde el să ascunde acolo și vă întoarceți cătră mine la gata; și voi merge cu voi și va fi de va fi pre pământ, și-l voi cerca pre el întru toate miile Iudei“. Și să sculară zifeii de la năsipoașă și mearseră înaintea lui Saul. Și David și oamenii lui, în pustiiul Maonului, de spre sară, den direapta Iesemonului. Și mearse Saul și oamenii lui a cerca pre David. Și să spuseră lui David și să pogorî la piatra cea ce iaste în pustiiul Maon. Și auzi Saul și goni denapoia lui David, la pustiiul Maon. Și mergu Saul și oamenii lui de o parte a muntelui, dencoace, și era David și oamenii lui de o parte den munte, dencoalea. Și era David ferindu-se a merge de cătră fața lui Saul; și Saul și oamenii lui s-au tăbărît asupra lui David și preste oamenii lui, să-i prinză pre ei. Și cătră Saul veni vestitoriu, zicînd: „Sîrguiaște și vino, căci streini de fealiu au călcat preste pământ“. Și să înturnă Saul ca să nu gonească denapoia lui David și mearse întru întimpinarea celor streini de fealiu. Pentru aceea să numi locul acela „Piatra aceea ce s-au împărțit“.

CAP XXIV

1 **S**i să sculă David de acolo și săzu întru
2 strîmturile lui Gadi. Și să făcu
deaca să întoarse Saul de denapoia
celor streini de fealiu, și i să spuse lui,
zicînd că: „Iată, David, în pustiiu, în
3 Gadi“. Și luo cu sine 3000 de oameni aleși
den tot Israilul și mearse a cerca pre David și
4 pre oamenii lui despre fața Sadeemului. Și
veni la cîrdurile turmelor, cealea ce era lîngă
cale; și era acolo peșteră, și Saul întră ca să
gătească, și David și oamenii lui mai înlăuntru
5 șadea întru peșteră. Și ziseră oamenii lui
David cătră el: „Iată ziua aceasta, carele au zis
Domnul cătră tine ca să dea pre vrăjmașul tău
în mîinile tale și vei face lui cum va fi bine întru
ochii tăi“. Și să sculă David și luo poala
6 îmbrăcămînții lui Saul pre ascuns. Și să
făcu după aceasta, și lovi inema lui David pre
7 el, căci au luat poala veșmîntului lui. Și zise
David cătră oamenii lui: „Nice într-un chip
mie de la Domnul, de voi face cuvîntul acesta
domnului meu, celui uns al Domnului, să aduc
mîina a mea preste el, căci unsul Domnului
8 iaste acesta“. Și potoli David pre oamenii
lui cu cuvinte și nu le-au dat lor să să
scoale să omoară pre Saul. Și să sculă Saul
9 și să pogorî la calea lui den peșteră. Și
să sculă David denapoia lui den peșteră și
strigă David denapoia lui Saul, zicînd:
„Doamne împărate!“ Și căută Saul denapoia
lui, și să plecă David preste fața lui pre
10 pământ și să închină lui. Și zise David cătră
Saul: „Pentru căci auzi cuvintele norodului, zi-

cînd: 'Iată dară, David cearcă sufletul tău?'
Iată, întru ziua aceasta au văzut ochii tăi cum
11 te-au dat pre tine Domnul astăzi întru mîinile
meale, în peșteră, și n-am vrut să te omoru
și nu m-am îndurat de tine și am zis: 'Nu voi
aduce mîina preste domnul meu, căce unsul
Domnului acesta iaste!' Și vede-ți poala
12 veșmîntului în mîina mea. Eu am luat poala
veșmîntului tău, și nu te-am ucis; cunoaște și
vezi astăzi căce nu iaste în mîina mea răutate,
nice păgînatate și defăimare, și n-am greșit
întru tine. Și tu legi sufletul meu, ca să-l iai
pre el. Să judece Domnul întru mijlocul
13 meu și al tău și să-m izbîndească Domnul
dentru tine, iară mîina mea nu va fi asupra ta.
În ce chip să zice pilda cea veachea: 'Dentru cei
14 fără de lege va ieși păcat', și mîina mea nu va
fi preste tine. Și acum denapoia cui mergi
15 tu, împărate a lui Israil? Denapoia cui gonești
tu? Denapoia unui cîine mort, au denapoia
unui purece? Facă-Se Domnul întru jude-
16 cătoriu și legiuitoriu întru mijlocul meu și
întru mijlocul tău, vază Domnul și să judece
judecata mea și mă judece den mîina ta“. Și
17 să făcu daca săvîrși David cuvintele aceastea
grăind cătră Saul, și zise Saul: „Glasul tău e
acesta, fiule David?“ Și rîdică Saul glasul lui
și plînsu. Și zise Saul cătră David: „Mai
18 drept ești decît mine, căce tu mi-ai dat mie
bune, iară eu Ț-am dat Ție reale. Și tu mi-ai
19 spus mie astăzi carele mi-ai făcut bine, cum
m-au închis Domnul în mîinile tale astăzi, și nu
m-ai omorît pre mine. Și căce de va afla
20 neștine pre vrăjmașul său în primejdie și-l va
slobozi pre el întru cale bună, și Domnul îi va
plăti lui bune, în ce chip ai făcut tu astăzi. Și
21 acum, iată, eu știu că împărățind vei împărăți
și va sta în mîina ta împărăția lui Israil. Și
22 acum jură-te mie întru Domnul că nu vei
surpa sămînța mea denapoia mea și nu vei
piarde numele meu den casa tătîni-mieu“. Și
23 să jură David lui Saul. Și să duse Saul la locul
lui, și David și oamenii lui s-au suit la Mesera
cea strîmtă.

CAP XXV

1 **S**i muri Samuil și să adunară tot Israi-
lul și-l plînsără pre el și-l îngropară
pre el în casa lui, la Armathaim. Și să
sculă David și să pogorî la pustiiul
2 Maan. Și era om la Maan, și tur-
mele lui, la Carmil; și omul, mare foarte, și la
el oi 3000 și capre 1000 – și să făcu cînd tunde
turma lui, la Carmil. Și numele omului, Naval,
3 și numele muierii lui, Avighea; și muiarea, bună
la priceapere, și frumoasă la chip foarte, și omul,
năsilnic și rău întru isprăvi; și omul, vînătoriu.
4 Și auzi David întru pustiiu cum tunde Naval

5 Carmeleanul turma lui. Și trimise David 10
 slugi și zise slugilor: „Suiți-vă la Carmil și
 păsați la Naval și-l întrebați pre el pre numele
 6 mieu ceale de pace. Și veți zice aceastea:
 ‘La vreme! Și tu să fii sănătos și casa ta și
 7 toate ale tale, sănătoase. Și acum, iată, am
 auzit că tund la tine păstorii tăi, carii era cu
 noi în pustii; și nu i-am oprit pre ei și n-am
 poruncit lor nemica, toate zilele fiind ei în
 8 Carmil. Întreabă copilașii tăi și vor spune
 ție; și să afle copilașii tăi har înaintea ochilor
 tăi, căci întru zi bună am venit. Dă, dară, ce va
 afla mâna ta, slugelor tale și fiului tău, lui
 9 David’“. Și vin copilașii lui David și
 grăiescu cuvintele aceastea cătră Naval, după
 toate cuvintele aceastea întru numele lui
 10 David; și sări Și răspunse Naval slugilor lui
 David și zise: „Cine e David? Și cine e fiul
 lui Ieseiu? Astăzi înmulțit sînt robii fugind
 11 fieștecarele de cătră fața stăpînului său. Și
 voiu lua pînile meale, și vinul mieu, și jun-
 gherile meale, carele am junghiat celora ce
 tund oile, și le voiu da pre eale la oamenii carii
 12 nu-i știu de unde sînt?“. Și să întoarseră
 copilașii lui David la calea lor; și să întoarseră
 și veniră și spuseră lui David după toate
 13 cuvintele aceastea. Și zise David omeni-
 lor lui: „Încingeți fieștecarele sabia lui!“ Și
 să încinseră cu sabiile lor, și David încinse și
 el sabia lui; și să suiră denapoia lui David ca
 vro 400 de oameni, și cei 200 au șezut la
 14 unealte. Și Avigheii, muierii lui Naval, i-au
 spus unul den copilaș, zicînd: „Iată, David au
 trimis poslanic den pustiiu să cuvinteaze
 bine pre stăpînul nostru, și s-au ferit de cătră
 15 ei. Și oamenii, buni noao foarte; nu ne-au
 oprit pre noi, nici ne-au poruncit nimică toate
 zilele carele am fost lîngă dînșii; și cînd eram
 16 noi în țarină, Ca un zidu era prejur noi și
 ziua și noaptea, toate zilele cîte eram lîngă ei
 17 pascînd turma. Și acum cunoaște și vezi tu
 ce vei face, căci s-au săvîrșit răutatea la dom-
 nul nostru și la casa lui, și acesta – fiu ucigaș
 18 și nu iaste a grăi cătră el“. Și sîrgui Avighea
 și luo 200 de pîini, și doao vase de vin, și 5 oi
 grijite, și 5 ifi de făină, și un gomor de stafide,
 și 200 de păpuș de smochine și au pus pre
 19 măgari. Și zise copilașilor ei: „Meargeț
 înaintea mea, și iată, eu denapoia voastră
 20 viu“. Și bărbatului ei n-au spus. Și să făcu
 ea fiind călare pre măgărițe și pogorîndu-se
 în poalele muntelui și, iată, David și oamenii
 lui pogorîia întru întimpinarea ei; și timpină
 21 pre ei. Și David zise: „Poate fi că cu strîmbă-
 tate am păzit toate ale lui Naval în pustiiu și nu
 am poruncit să ia dentru toate ale lui nimică,

și mi-au dat mie reale pentru bune. Aceas- 22
 tea să-m facă mie Domnul, lui David, și aceas-
 tea să-m adaogă, de voiu lăsa dentru toate ale
 lui Naval, pînă demineață, pișind la păreate“.
 Și văzu Avighea pre David și sîrgui și sări de 23
 pre măgărițe și căzu înaintea lui David preste
 fața ei. Și să închină lui pre pămînt și căzu 24
 la picioarele lui și zise: „Întru mine, domnul
 mieu, strîmbătatea! Grăiască dară roaba ta
 întru urechile tale și ascultă cuvîntul roabei
 tale. Să nu puie domnul mieu inima lui 25
 pre omul cel fără de minte acesta, pre Naval,
 căci după numele lui, așa iaste: Naval, numele
 lui, și nebunie împreună cu el. Și eu, roaba ta,
 nu am văzut copilașii domnului mieu, pre
 carii ai trimis. Și acum, domnul mieu, viu e 26
 Domnul și viu e sufletul tău, în ce chip te-au
 oprit Domnul ca să nu întri în sînge nevino-
 vat, ce să mîntuiești mâna ta ție, și acum, facă-să
 ca Naval vrăjmașii tăi și ceia ce cearcă dom-
 nului mieu reale! Și acum ia bunăcuvînta- 27
 rea ta aceasta care au adus roaba ta domnului
 mieu și o vei da copilașilor celora ce dvoresc
 domnului mieu. Rădică dară fărădelegea 28
 roabei tale, căci făcînd va face Domnul dom-
 nului mieu casă credencioasă; căci războiul
 domnului mieu Domnul va bate și răutate nu
 se va afla în tine niceodinioară! Și se va 29
 scula om gonind pre tine și cercînd sufletul
 tău, și va fi sufletul domnului mieu legat întru
 legătura vieții, lîngă Domnul Dumnezeu, și
 sufletul vrăjmașilor tăi vei praștia în mijlocul
 praștiei. Și va fi căci va face Domnul dom- 30
 nului mieu toate cîte au grăit bine asupra ta și
 va porunci ție Domnul întru povățuitori
 preste Israil. Și nu va fi ție aceasta uriciune 31
 și împiedecare inemii domnului mieu, să
 vearse sînge nevinovat în dar și să mîntuiască
 mâna domnului mieu luiș; și să îmbunătățească
 Domnul domnului mieu și vei pomeni roabei
 tale, să-i faci bine ei“. Și zise David Avi- 32
 ghieii: „Bine e cuvîntat Domnul Dumnezeu lui
 Israil, Carele te-au trimis astăzi întru aceasta
 întimpinare mie! Și binecuvîntată voroava 33
 ta și blagoslovită, tu, care m-ai oprit pre mine
 astăzi întru aceasta ca să nu viu întru sîngiuri
 și să pîngărescu mâna mea mie! Însă că viu 34
 iaste Domnul Dumnezeuul lui Israil, Carele m-au
 oprit pre mine astăzi ca să nu fac rău ție, că,
 de nu ai fi sîrguit și ai fi venit întru întempina-
 rea mea, atunce am zis: ‘De va rămînea lui Na-
 val, pînă la lumina demineații, pișindu la părea-
 te!’“. Și luo David den mîinile ei toate cîte au 35
 adus lui și zise ei: „Suie-te în pace la casa ta și
 vezi, auzit-am glasul tău și am ales fața ta“. Și 36
 mearse Avighea cătră Naval și, iată, lui, băătură
 în casa lui, ca o băătură, a unui împărat; și ine-

ma lui Naval – bună spre el, și el – îmbătându-se foarte. Și nu spuse Avighiea lui Naval cuvânt, au mare au mic, pînă la lumina demineții, și să făcu dimineața. Deaca să trezvi de vin Naval, spuse lui muiarea lui toate cuvintele aceastea și muri inema lui întru dinsul, și el să făcu ca o piatră. Și să făcu ca vro zece zile, și lovi Domnul pre Navaal și muri. Și auzi David că au murit Naval, și zise: „Blagoslovit Domnul, Carele au judecat judecata ocării mele den mîna lui Naval, și pre robul Lui l-au ferit den mîna realelor! Și răutatea lui Naval o au întors Domnul în capul lui“. Și tremise David și grăi pentru Avighieia, să ia pre ea lui fămeaie. Și veniră slugile lui David cătră Avigheia la Carmil și grăiră ei, zicînd: „David ne-au tremis pre noi cătră tine, să te ia lui fămeaie“. Și să sculă și să închină pre pămînt despre față și zise: „Iată, roaba ta întru slujnică, ca să speale picioarele slugilor tale“. Și grăbi și să sculă Avighiea și să sui pre măgariu, și cinci feate ale ei veniia după ea, și mearse denapoia slugilor lui David și să făcu lui fămeaie. Și pre Ahinaam au luat David dentru Israil și amîndoao era lui muieri. Și Saul au dat pre Melhol, fata lui, pre muiarea lui David, lui Falti, fiul lui Amis, celui den Roma.

CAP XXVI

1 **S**i veniră zifeii (den cea năsipoașă) cătră Saul la deal, zicînd: „Iată, David să acopere împreună cu noi în dealul Ehilath, cela de cătră fața lui Iesemon“. 2 Și să sculă Saul și să pogorî la pustiiul Zif și, împreună cu el, 3000 de oameni aleși dentru Israil, a cerca pre David 3 în pustiiul lui Zif. Și să tăbărî Saul în muntele Ehelath, cel de cătră fața lui Iesemon, lîngă cale, și David au șazut în pustiiu; și văzu David că au venit Saul denapoia lui în pustie. 4 Și au trimis David iscoade și știu că au venit Saul gata acolo. 5 Și să sculă David pre ascuns și să duse la locul unde dormiia acolo Saul; și acolo, Avenir, feciorul lui Nir, voivodul lui. Și Saul dormiia în cort, și norodul, 6 tăbărît împrejurul lui. Și răspunse David și zise cătră Ahimeleh Hetteul și cătră Avesa, feciorul Saruiei, fratele lui Ioav, zicînd: „Cine va intra cu mine cătră Saul în tabără?“ Și zise Avesa: „Eu voi intra împreună cu tine“. 7 Și intră David și Avesa întru norod noaptea. Și iată, Saul dormind în cort, și sulița înfiptă în pămînt, lîngă capul lui; și Avenir și norodul 8 lui dormiia împrejurul lui. Și zise Avesa cătră David: „Închis-au Domnul astăzi pre vrăjmașul tău în mîna ta; și acum să lovăsc dară pre el cu sulița în pămînt o dată și nu-i 9 voi îndoi lui“. Și zise David cătră Avesa: „Să nu-l strici pre el, căci cine va aduce mîna lui

preste unsul Domnului și se va nevinovăți?“ Și zise David: „Viu Domnul că, de nu-l va lovi 10 Domnul pre el, au ziua lui va veni și va muri, sau la războiu va pogorî și se va adaoge. Nice într-un chip mie de la Domnul ca să aduc 11 mîna mea preste unsul Domnului! Și acuma, ia dară sulița de lîngă capul lui și căușul apei și să meargem noi singuri“. Și luo David 12 sulița și căușul apei de lîngă capul lui și mearseră singuri. Și nu era cel ce veade, și nu era cel ce conoaște, și nu era cel ce deștepta, toți dormind, căci năucire de la Domnul au căzut preste ei. Și trecu David decindea și stătu 13 pre vîrfu dealului de departe și multă calea întru mijlocul lor era. Și chemă David pre norod și lui Avenir grăi, zicînd: „Nu vei 14 răspunde, Avenir?“ Și răspunse Avenir și zise: „Cine ești tu, cela ce mă chemi pre mine?“ Și zise David cătră Avenir: „Nu ești 15 om tu? Și cine e ca tine în Israil? Și pentru căci nu păzăști pre domnul tău, pre împăratul? Căci au intrat unul den norod ca să strice pre domnul tău, pre împăratul. Și nu e bun 16 cuvîntul acesta carele ai făcut. Viu Domnul, că fii ai omorîrii, voi, ceia ce păziți pre împăratul, pre stăpînul vostru, pre cel uns al Domnului. Și acum, vezi dară: sulița împăratului și căușul apei unde iaste, ceale de lîngă capul lui?“ Și conoscu Saul glasul lui David și 17 zise: „Glasul tău e acesta, fiule Davide?“ Și zise David: „Robul tău, doamne împărate!“ Și zise: „Pentru căci aceasta goneaște domnul 18 meu denapoia robului său? Căci ce am greșit și ce s-au aflat întru mine strîmbătate? Și 19 acum, asculte dară domnul meu împăratul cuvintele robului său: De te clătește Dumnezău asupra mea, mirosască-se jîrtva ta; iară de-s fii oamenilor, blestemați aceștea înaintea Domnului, căci m-au scos astăzi ca să nu fiu întemeiat întru moștenirea Domnului, zicînd: ‘Pasă, slujaște la alți dumnezăi’. Și 20 acum, să nu cază sîngele meu pre pămînt den preajma feații Domnului, căci au ieșit împăratul lui Israil a cerca sufletul meu în ce chip goneaște corbul de noapte în munți“. Și 21 zise Saul: „Greșit-am, întoarce-te, fiule Davide, că nu-ț voi mai face rău încă, pentru carele cinstit sufletul meu, întru ochii tăi; și în ziua de astăzi în deșărt mă făcui și necunoscuu multe foarte“. Și răspunse David și 22 zise: „Iată sulița împăratului, vie unul dentru slugi și să o ia pre ea. Și Domnul să 23 întoarcă fiecăruia după dreptățile lui și credința lui, în ce chip te-au dat astăzi Domnul în mînile mele și n-am vrut să aduc mîna mea preste cel unsu al Domnului. Și iată, în ce 24 chip s-au mărit sufletul tău astăzi întru aceasta întru ochii miei, așa să mă marească sufletul meu înaintea Domnului, și să mă acopere, și

25 să mă scoată den toată primejdia“. Și zise Saul cătră David: „Blagoslovit ești, fiiule! Și făcînd vei face și putînd vei putea!“ Și mearse David în calea lui, și Saul mearse la locul lui.

CAP XXVII

1 **S**i zise David întru inema lui, zicînd: „Acum mă voi daoage întru o zi în minile lui Saul; și nu iaste mie bine de nu voi scăpa la pămîntul celor striini de fealiu; și să va părăsi Saul de mine a mă cerca pre mine în tot hotarul lui
2 Israil; și mă voi mîntui den mîna lui“. Și să sculă David și trecu el și cei 600 de oameni ce era cu el și să duse cătră Anhus, feciorul lui
3 Ammaan, împăratul Ghiethiei. Și au șazut David împreună cu Anhus la Ghieth; și oamenii lui, fieștecarele și casa lui, și David și amîndoao muierele lui: Ahinaam Israilteanca și Avighea, muiarea lui Naval Carmileanul.
4 Și să spuse lui Saul că au fugit David la Ghieth și n-au mai adaos încă a-l cerca pre
5 el. Și zise David cătră Anhus: „De au aflat robul tău har înaintea ochilor tăi, dă-m mie loc întru una den cetăți ce-s în țarină și voi șădea acolo; și pentru căci șăde robul tău în cetate ce să împărățește împreună cu tine?“
6 Și-i deade lui Anhus în ziua aceea pre Sichelag. Pentru aceea să făcu Sichelagul împăratului Iudeii pînă în ziua de astăzi. Și să făcu numărul zilelor căroră au șazut David în
7 țarena celor striini de fealiu 4 luni. Și să suia David și oamenii lui și lovia preste tot Ghieser și preste Amalichit; și iată, pămîntul era lăcuit, de la Lampsur și pînă la pămîntul
9 Eghipetului. Și bătea David pămîntul și nu prindea viu bărbat au muiare și lua turme și cirezi și măgari și cămile și îmbrăcăminte și să
10 întorcea și venia cătră Anhus. Și zise Anhus cătră David: „Asupra a cui ați lovit astăzi?“ Și zise David cătră Anhus: „Despre amiazăzi a Iudei și despre răsăritul lui Ies-
11 mega și despre răsărita lui Chienezi. Și om și bărbat n-am prinsu viu să aduc la Ghieth, zicînd să nu spuie la Ghieth asupra noastră, zicînd: ‘Aceasta David face’“. Și acesta e venitul lui, toate zilele carele șădea David în
12 țarena celor striini de fealiu. Și să încrezu David la Anhus foarte, zicînd: „Rușină-să rușinîndu-să în norodul lui Israil, și va fi mie robu în veac“.

CAP XXVIII

1 **S**i să făcu în zilele acealea, și să adunără streinii de fealiu întru taberile lor, să bată războiu cu Israil. Și zise Anhus cătră David: „Știînd să știi că împreună cu mine vei ieși la războiu
2 tu și oamenii tăi“. Și zise David cătră An-

hus: „Așa, acum vei ști carele va face robul tău“. Și zise Anhus cătră David: „Așa mai mare preste păzitorii trupului meu te voi pune pre tine în toate zilele“. Și Samuil au
3 murit și au plîns pre el tot Israilul și-l îngropară pre el în Armathaim, în cetatea lui. Și Saul rîdică pre cei ce grăia den pîntece și pre
4 gîcitorii de pre pămînt. Și să adunară cei streini de fealiu și veniră și să tăbărîră la
5 Sonam; și adună Saul pre tot omul lui Israil și să tăbărîră la Ghielvoe. Și văzu Saul tabăra
6 celor streini de fealiu și să înfricoșă și să spămîntă inima lui foarte. Și întrebă Saul pren
7 Domnul și nu i-au răspuns lui Domnul, și întru visuri, și întru arătări, și întru pro-
8 roci. Și zise Saul slugilor sale: „Cercați mie muiare ce grăiaște den pîntece și voi mearse
9 cătră ea și voi cerca întru ea“. Și ziseră slugile lui cătră el: „Iată muiare ce den pîntece
10 grăiaște, în Aendor“. Și să acoperi Saul și să îmbracă cu alte haine și mearse el și doi
11 bărbați împreună cu el și veni la muiare noaptea și-i zise ei: „Vrăjaște-m mie dară întru cel
12 den pîntece grăitori și-m suie mie pre carele voi zice ție“. Și-i zise lui muiarea: „Iată
13 dară, tu știi cîte au făcut Saul, cum au surpat Saul pre cei den pîntece grăitori și pre gîcitori
14 de pre pămînt; și pentru ce tu pui laț sufletului meu ca să-l omori pre el?“ Și să jură ei
15 Saul asupra Domnului, zicînd: „Viu e Domnul, de va timpina ție strîmbătate întru cuvîntul
16 acesta“. Și zise muiarea lui Saul: „Pre cine să suiu în sus ție?“ Și zise: „Pre Samuil suie-mi
17 în sus“. Și văzu muiarea pre Samuil și strigă cu glas mare și zise muiarea cătră Saul:
18 „Pentru căci m-ai prelestit? Și tu ești Saul?“ Și zise ei împăratul: „Nu te teame, spune, pre cene ai văzut?“ Și zise lui muiarea:
19 „Dumnezăi am văzut, suindu-se den pămînt“. Și zise ei: „Ce ai conosciut?“ Și
20 zise lui: „Om, den picioare suindu-se den pămînt, și acesta, cu veșmînt îmbrăcat“. Și
21 conosciu Saul că acesta e Samuil și să plecă pre fața lui pre pămînt și să închină lui. Și
22 zise Samuil: „Pentru căci m-ai supărat, să mă suiu eu?“ Și zise Saul: „Nevoiescu-mă foarte, și cei streini de fealiu dau războiu întru mine,
23 și Dumnezău S-au depărtat de la mine și nu m-au mai ascultat încă, și în mîna prorocilor, și în visuri, și în arătări, și acuma te-am chemat pre tine să-m arăți ce voi face“. Și
24 zise Samuil: „Pentru căci mă întrebi? Și Domnul S-au depărtat de tine și Să făcu cu aproapele tău.
25 Și făcu Domnul ție în ce chip au grăit mîna mea: și va rumpe Domnul împărăția ta den mîna ta și o va da pre ea aproapelui tău, lui David. Căci nu ai ascultat glasul Domnului și
26 nu ai plinit mînia urgiei Lui întru Amalic, pentru cuvîntul acesta au făcut Domnul ție în ziua

19 aceasta. Și va da Domnul pre Israil împreună cu tine în mâinile celor streini de fealiu, și mine tu și fiii tăi împreună cu tine vor cădea, și tabăra lui Israil o va da Domnul în
 20 mâinile celor striini de fealiu“. Și sîrgui Saul și căzu stîndu pre pămînt și să înfricoșă foarte de cuvintele lui Samuil, și întru el nu mai era vîrtute, căce n-au mîncat pîne toată ziua și toată
 21 noaptea aceea. Și întră muiarea cătră Saul și văzu că să pripi foarte și zise cătră el: „Iată, au ascultat roaba ta glasul tău și mi-am pus sufletul meu în mîna ta și am ascultat cuvintele
 22 tale carele ai grăit mie. Și acum ascultă dară și tu glasul roabei tale și voiu pune înaintea ta jămnă de pîne și mănîncă și va fi întru
 23 tine putere, căci mergi în cale“. Și să lepădă și nu vrea să mănînce, și siliia pre el slugile lui și muiarea; și ascultă glasul lor și să
 24 sculă după pămînt și șazu pre jățiu. Și la muiare era juncă păscătoare în casă și grăbi și junghie pre ea, și luo făină și frămîntă și coapse azime și aduse înaintea lui Saul și înaintea slugilor lui și mîncară și să sculară și mearseră în noaptea aceea.

C A P X X I X

1 **S**i adunară cei streini de fealiu toate
 2 taberile lor la Afecca, și Israil să tăbărî la Aendor cea den Israil. Și
 3 domnii celor streini de fealiu mergea întru sute și întru mii; și David și
 4 oamenii lui mergea mai pe urmă, împreună cu
 5 Anhus. Și ziseră domnii celor streini de fealiu: „Cine sînt aceștea ce mergu?“ Și zise Anhus cătră voivozii celor streini de fealiu: „Nu e acesta David, sluga lui Saul, împăratul lui Israil, care fu cu noi zile, acesta-i al doilea an? Și n-am aflat întru el nemică, dentru carea zi au căzut cătră mine și pînă în ziua aceasta“.
 6 Și să mîhniră preste el domnii celor striini de fealiu și ziseră lui: „Întoarce pre om și să să întoarcă la locul lui unde l-ai pus pre el acolo și să nu vie împreună cu noi la războiu și să nu se facă viclean taberii. Și cu ce să va împăca acesta cu domnul lui? Au nu cu capetele a
 7 oamenilor acelora? Au nu e acesta David căruia începea în danțuri, zicînd: ‘Au lovit Saul întru miile lui, și David, întru zecile de
 8 mii ale lui?’“ Și chemă Anhus pre David și-i zise lui: „Viu e Domnul că drept ești tu și bun întru ochii miei, și ieșirea ta și întrarea ta împreună cu mine în tabără și căce n-am aflat asupra ta rău, dentru care zi ai venit cătră mine, pînă în ziua de astăzi; și întru ochii domnilor nu
 9 ești bun tu. Și acuma întoarce-te și te du în pace, și să nu faci rău întru ochii domnilor celor
 10 streini de fealiu“. Și zise David cătră Anhus: „Ce am făcut ție? Și ce ai aflat întru robul

tău, dentru carea zi am fost înaintea ta și pînă în ziua de astăzi, ca să nu viu să bat pre vrăjmașii domnului meu, împăratului?“ Și
 9 răspunse Anhus și zise cătră David: „Știu că bun ești tu în ochii miei ca și îngerul lui Dumnezeu; ce domnii celor striini de fealiu zic: Nu va veni cu noi la războiu‘. Și acum mînică
 10 dimeneață tu și slugile domnului tău, ceia ce au venit cu tine, și păsaț la locul unde v-am așăzat pre voi acolo, și cuvînt rău să nu pui în inema ta, căce bun ești tu înaintea mea; și vă mînecaț în cale și să lumineaze voao, și păsaț“. Și să mîneacă David, el și oamenii lui, să
 11 meargă și să păzească pămîntul celor striini de fealiu, și cei striini de fealiu s-au suit să să bată cătră Israil.

C A P X X X

1 **S**i să făcu întrînd David și oamenii lui
 2 în Sichelag a treia zi, și Amalic lovi asupra răsăritului și pre Sichelag, și lovi pre Sichelag și au arsu-o pre ea
 3 cu foc. Și pre muieri și pre toți cîți
 4 era întru ea, den mic pînă în mare, n-au omorît om, nici muiare, ce robiră și să duseră la calea lor. Și veni David și oamenii lui la cetate. Și
 5 iată, era arsă cu foc, iară muierile lor și fiii lor și featele lor, robite. Și rădică David și
 6 oamenii lui glasul lor și au plîns pînă unde nu era întru ei vîrtute a mai plînge. Și amîndoao muierile lui David s-au robit: Ahinaam Israilteanca și Avighiea, muiarea lui Naval Carmileanului. Și să îngrijă David foarte,
 7 căci zise norodul să-l ucigă cu pietri pre el, căci durut e sufletul a tot norodul, fieștecăruia pentru fiii lui și pentru featele lui. Și să întări David întru Domnul Dumnezăul lui. Și zise
 8 David cătră Aviathar preotul, fiul lui Ahimeleh: „Adu efudul!“ Și aduse Aviathar efudul cătră David. Și întrebă David pren Domnul, zicînd: „Au goni-voiu denapoia lui Ghieddur acestuia? Au ajunge-voiu pre ei?“ Și zise lui Domnul: „Goneaște, căci ajungînd vei ajunge pre ei, și scoțînd vei scoate“. Și
 9 mearse David, el și cei 600 de oameni cu el, și veniră pînă la pîrîul Vosor și ceialați au stă-tut. Și au gonit cu 400 de oameni și obosiră
 10 200 de oameni carii au șazut decindea pîrîului Vosor. Și aflară om eghiptean în țarenă și
 11 prinseră pre el și-l aduseră pre el la David; și deaderă lui pîne de au mîncat și-l adăpară pre el cu apă. Și-i deaderă o bucată de
 12 păpușă de smochine și 2 de stafide și au mîncat; și veni duhul lui întru el, căci n-au fost mîncat pîne și nu băuse apă 3 zile și 3 noști. Și zise lui David: „De unde ești?
 13 Și al cui ești tu?“ Și zise copilașul eghipteanul: „Eu sînt rob al unui om amalichi-

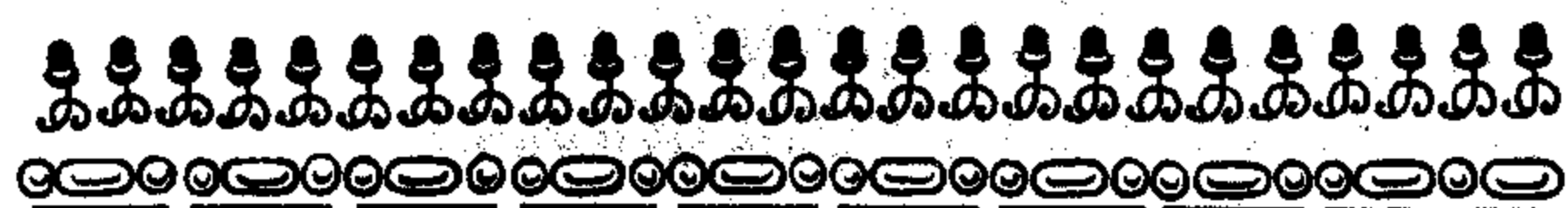
tean și m-au lăsat stăpînul meu, căci m-am
 14 bolnăvit eu, astăzi a treia zi. Și noi am lovit
 la amiază a lui Heleth și spre părțile Iudeii și
 pre Ghielvue, și pre Sichelag am arsu-o cu
 15 foc“. Și zise lui David: „Au duce-mă-vei
 asupra lui Ghiedur acesta?“ Și zise: „Jură-te
 dară mie asupra lui Dumnezeu să nu mă
 omori și să nu mă dai în mîinile stăpînului
 16 meu, și te voi aduce asupra lui Ghiedur
 acesta“. Și-l pogorî pre el acolo și, iată, ei
 răvărșăți preste fața a tot pămîntul, mîncînd
 și bînd și prăznuind întru toate prăzile ceale
 mari carele au luat den pămîntul celor streini
 17 de fealiu și den pămîntul Iudei. Și veni
 asupra lor David și-i lovi pre ei, de la luceafăr
 pînă înde sară, și a doua zi, și n-au scăpat
 dentru ei om, fără numai 400 de copilași carii
 18 era călări pre cămile și au fugit. Și luo
 David toate cîte au luat amalichiteanii și pre
 19 amîndoașo muierile lui le-au scos David. Și
 nu le-au lipsit lor de la mic pînă la mare, și
 pînă la fii și la feate, și den prăzi și pînă în
 toate cîte au luat lor; toate le-au întors David.
 20 Și luo David toate turmele și cirezile și le-au
 mînat înaintea prăzilor, și prăzilor acelora să
 21 zicea: „Aceastea-s prăzile lui David!“ Și
 sosi David cătră ceale doao sute de oameni ce
 au rămas a merge denapoia lui David și-i
 așază pre ei la pîriul lui Vosor. Și ieșiră întru
 întimpinarea lui David și întru întimpinarea
 norodului ce era cu el. Și să apropie David
 pînă la norod și-l întrebă pre el ceale de
 22 pace. Și răspunse tot omul păgîn și rău den
 oamenii ceia de războiu ce au mersu cu David
 și ziseră: „Căce n-au gonit împreună cu noi,
 nu le vom da lor den prăzile carele am scos,
 fără numai fieștecările muiarea lui și feciorii
 23 lui să-ș ia și să să întoarcă“. Și zise David:
 „Nu veți face așa, frații miei, după ce ne-au
 dat Domnul noao și ne-au păzit pre noi și au
 dat Domnul pre Ghiedur, carele venia
 24 asupra noastră, în mîinile noastre. Și cine
 va asculta voao cuvintele aceastea? Căce nu
 mai puțini decît noi sînt: pentru căce după partea
 celuia ce să pogoară la războiu, așa va fi
 partea aceluia ce șade la unealte; într-un chip
 25 vor împărți“. Și să făcu dentru ziua aceea
 și înainte, și să făcu întru poruncă și întru
 26 îndireptare lui Israil, pînă astăzi. Și veni
 David în Sechielag și trimise den prăzi
 celor bătrîni ai Iudei și celor de aproape ai lui,
 zicînd: „Iată blagoslovenie voao, dentru pră-
 27 zile vrăjmașilor Domnului“: Celor den
 Vethsur, și celor den Ramma a răsăritului, și
 28 celor den Ghiethither, Și celor den Aroir,
 și celor den Amadi, și celor den Safa, și celor
 29 den Esthie, și celor den Ghieth, Și celor
 den Nican, și celor den Safeh, și celor

den Thimath, și celor den Carmil, și celor den
 cetățile lui Ieremeil, și celor den cetățile lui
 Chenezu, Și celora den Ierimuth, și celor 30
 den Virsavie, și celor den Nomve, Și celor 31
 den Hievron, și la toate locurile carele au tre-
 cut David acolo, el și oamenii lui.

CAP XXXI

i cei striini de fealiu da războiu 1
 asupra lui Israil; și fugiră oamenii lui
 Israil de cătră fața celor striini de fea-
 liu și căzură răniți în muntele Ghiel-
 2 vue. Și să loviră cei striini de fealiu
 cu Saul și cu fiii lui, și bat cei striini de fealiu
 pre Jonathan și pre Aminadav și pre Melhi-
 3 soa, fiii lui Saul. Și să îngreuiază războiul
 asupra lui Saul și-l aflară pre el săgetătorii,
 oameni arcaș, și să răni supt vintre. Și zise 4
 Saul cătră cela ce purta unealtele lui: „Zmulge
 sabia ta și mă junghe cu ea, ca să nu vie acești
 neobrezuiți și mă vor junghea pre mine și vor
 batjocuri întru mine“. Și nu vru cela ce rîdica
 unealtele lui, căce s-au înfricoșat foarte. Și luo
 Saul sabia lui și căzu preste ea. Și văzu cela 5
 ce rîdica unealtele lui că au murit Saul, și au
 căzut și el preste sabia lui și au murit
 împreună cu el. Și au murit Saul și cîteștrei 6
 feciori ai lui, și cel ce rîdica unealtele lui, și
 toți oamenii lui, în ziua aceea, deodată. Și 7
 văzură oamenii lui Israil cei decindea de vale
 și cei decindea de Iordan că au fugit oamenii
 lui Israil și cum că au murit Saul și fiii lui, și-ș
 lasă cetățile lor și fug, și vin cei striini de fea-
 8 liu și lăcuiescu întru eale. Și să făcu a doao
 zi, și veniră cei striini de fealiu a dezbrăca pre
 cei morți; și aflară pre Saul și pre trei feciori a
 lui, căzuți pre munții lui Ghelvue, și-l întoar-
 sără pre el și-i dezbrăcară unealtele lui. Și 9
 tăiară capul lui și trimiseră la pămîntul celor
 striini de fealiu, împrejur, binevestind idolilor
 lor și norodului lor. Și-i puse unealtele lui 10
 la Astartion, și trupul lui l-au înfipt în zidul
 lui Vethsam. Și auziră pentru el ceia ce 11
 lăcuiescu în Iavis a Galaaditii ceale ce au
 făcut cei striini de fealiu lui Saul. Și să 12
 sculară tot omul puterii și au mersu toată
 noaptea și luară trupul lui Saul și trupul lui Io-
 nathan, fiul lui, de la zidul den Veth-
 sam și adusără pre ei la Iavis
 și arsără pre ei acolo de tot.
 Și luară oasele lor și le în- 13
 gropară supt arătura cea
 den Iavis. Și pos-
 tescu șapte zile.

A ÎMPĂRĂȚILOR A DOUA

C A P I

1 **S**i fu după ce muri Saul, și David să
 2 întoarse bătînd pre Amalic și șazu
 David în Sechelag doao zile. Și fu
 în ziua a treia și, iată, om veni den
 tabăra nărodului lui Saul, și hainile
 3 lui rupte și pămînt preste capul lui. Și fu
 venind el cătră David, și căzu pre pămînt și să
 închină lui. Și zise lui David: „De unde tu vii?”
 Și zise cătră el: „Den tabăra lui Israil eu am
 4 scăpat“. Și zise lui David: „Ce iaste cuvîntul
 acesta? Spune-m mie!“ Și zise că au fugit
 nărodul de la războiu și au căzut mult den
 nărod și au murit; și Saul și Ionathan, fiul lui,
 5 au murit. Și zise David voinicului ce-i spu-
 nea lui: „Cum știi că au murit Saul și Ionath-
 6 an, fiul lui?” Și zise voinicul cela ce spu-
 nea lui: „Cu cădearea au căzut în muntele lui
 Ghielvue și, iată, Saul era răzimat pre sulia
 lui și, iată, carăle și cei mai mari preste cai să
 7 loviră cu el. Și căută denapoia lui și văzu
 pre mine și mă chemă. Și ziș: ‘Iată eu!’
 8 Și-m zise: ‘Cine ești tu?’ Și ziș cătră el: ‘Ama-
 9 lichitean eu sînt’. Și zise cătră mine: ‘Stăi
 dară asupra-mi și mă omoară, căci cuprinsu-
 m-au întunearec groznic, și încă sufletul meu
 10 în mine’. Și stătuiu asupra lui și-l omorîu
 pre el, căci știam că nu va trăi după ce au
 căzut el. Și am luat stema cea den capul lui și
 brațariul cel de pre brațul lui și am adus pre
 11 eale domnului meu aicea“. Și apucă David
 hainile lui și le rupse, și toț oamenii lui ce era
 12 cu el ș-au rupt hainile lor. Și au tînguit Și
 au plînsu și au postit pînă înde seară pentru
 Saul și pentru Ionathan, fiul lui, și pentru
 nărodul Iudei și pentru casa lui Israil, căce
 13 s-au rănit cu sabie. Și zise David voinicului
 celui ce povestia lui: „De unde ești tu?” Și
 zise: „Fiiul al unui om nemearnic amalichi-
 14 tean eu sînt“. Și-i zise David lui: „Cum
 nu te înfricoșăș a aduce mîna ta a strica pre
 15 unsul Domnului?” Și chemă David unul
 den voinicii lui și zise: „Apropiindu-te, tim-
 16 pină lui!“ Și lovi pre el și muri. Și zise cătră
 el David: „Sîngele tău – pre capul tău, căce
 gura ta au răspuns asupra ta zicînd că: ‘Eu am
 17 omorît pre unsul Domnului!’“ Și plînsu
 David plînsoarea aceasta pre Saul și pre
 18 Ionathan, fiul lui, Și zise ca să înveațe pre
 fiii Iudei. Iată, s-au scris pre Cartea celui
 19 drept. Și zise: „Stîlpeaște, Israil, pentru
 cei morți pre înălțimile tale, răniților! Cum
 20 căzură tarii! Nu povestiș în Ghieth, și să
 nu vestiș bine întru ieșirile Ascalonului,
 ca nu cîndva să vor bucura featele celor

striini de fealiu, ca nu cîndva să vor veseli fea-
 tele neobrezuiților. Munții de la Ghielvue! 21
 Nu pogoare roao și nu fie ploaie preste voi și
 țarinele începăturilor! Căci acolo să supără
 pavăța tarilor, pavăța lui Saul nu se unse cu
 untdelemn. Den sîngele răniților și den 22
 seul tarilor arcu lui Ioanathan nu s-au întors
 deșert înapoi și sabia lui Saul nu s-au învirte-
 jî deșartă. Saul și Ionathan cei iubiș și 23
 înfrumusețaș, neosebiș, binecuvioși întru
 viața lor, și la moartea lor nu s-au osebit; decît
 vulturii mai ușori, și decît leii s-au mai întă-
 rit. Featele lui Israil! Pre Saul plîngeți, pre 24
 cela ce vă îmbrăca pre voi roșii, împreună cu
 podoaba voastră, pre cela ce aducea podoaba
 de aur preste îmbrăcămintele voastre! Cum 25
 au căzut tarii în mijlocul războiului! Ioana-
 than, spre moarte te-ai rănit, pre înălțimile
 tale rănitoră! Doresc pre tine, fratele meu, 26
 Ioanathan! Te înfrumusețaș mie foarte; să
 minună dragostea ta mie mai mult decît dra-
 gostea muierilor. Cum au căzut tarii și 27
 periră unealtele de războiu!“

C A P I I

1 **S**i să făcu după aceasta, și întrebă 1
 David întru Domnul, zicînd: „Au sui-
 mă-voiu întru una den cetățile
 Iudei?” Și zise Domnul cătră el:
 „Suie-te!“ Și zise David: „Unde mă
 2 voiu sui?” Și zise: „La Hevron“. Și să sui
 acolo David, la Hevron, și amîndoa muierile
 lui, Ahinom Israilteanca și Avighea, muiarea
 lui Naval Carmileanul. Și oamenii cei 3
 împreună cu el – fieștecarele și casa lui; și
 lăcuia în cetățile Hevronului. Și vin oame- 4
 nii Iudei și ung pre David acolo ca să împără-
 țască preste casa Iudei. Și spuseră lui David,
 zicînd cum oamenii den Iavis ai Galaditei au 5
 îngropat pre Saul. Și au trimis David vesti-
 tori cătră ispravnicii Iavisului Galaditei și zise
 cătră ei David: „Blagosloviș – voi Domnului,
 căci aș făcut mila aceasta pre domnul vostru,
 pre Saul, pre unsul Domnului, și aș astrucat 6
 pre el și pre Ioanathan, fiul lui! Și acuma,
 să facă Domnul cu voi milă și adevăr! Și încă
 și eu voiu face cu voi binele acesta, căci aș
 7 făcut cuvîntul acesta. Și acum, întărească
 se mîinile voastre și vă faceș întru fii tari, căci
 au murit domnul vostru, Saul, și încă pre mi-
 ne m-au uns casa Iudei preste ei întru împă-
 rat“. Și Avenir, feciorul lui Nir, voivodul lui 8
 Saul, luo pre Ievoste, feciorul lui Saul, și-l sui pre
 el den tabără la Manaem. Și-l împărăși pre el 9
 preste Galadita și preste Thasiri și preste Israil și
 preste Efraim și preste Veniamin și preste tot
 Israilul. De 40 de ani era Ievosthe, fiul lui 10
 Saul, cînd au împărășit preste Israil, și 2 ani
 au împărășit, afară den casa Iudei, carii

11 era denapoia lui David. Și să făcură zilele
 carele David au împărățit în Hevron, preste
 12 casa Iudei, 7 ani și 6 luni. Și ieși Avenir,
 feciorul lui Nir, și slugile lui Ievoste, feciorul
 lui Saul, când au împărățit, den Manaim la
 13 Gavaon. Și Ioav, feciorul Saroiei, și slugile
 lui David au ieșit den Hevron. Și să timpinară
 unii cu alții la izvorul cel de la Gavaon deo-
 dată, și șazură ceștea asupra izvorului den-
 14 coace și ceia dencolea. Și zise Avenir cătră
 Ioav: „Să să scoale voinicii și să să joace
 înaintea noastră!“ Și zise Ioav: „Să să
 15 scoale!“ Și să sculară și trecură, cu număr,
 dentru Veniamin copii 12, de ai lui Ievosthe,
 feciorul lui Saul, și 12 den copiii lui
 16 David. Și apucară fieștecarele cu mîna
 capul aproapelui său, și sabia lui – la coastele
 aproapelui său, și căzură deodată. Și să
 chemă numele locului aceuia: Partea Viclea-
 17 nilor, care iaste în Gavaon. Și să făcu răz-
 boiul nesilnic tare forte în ziua aceea; și greși
 Avenir și oamenii lui Israil înaintea slugilor
 18 lui David. Și fură acolo trei feciori ai
 Saruiei: Ioav și Avesa și Asail. Și Asail – iușor
 la picioarele lui ca o căprioară de ceale de
 19 cîmpu; Și goni Asail denapoia lui Avenir, și
 nu se abătu a merge den dreapta au de na
 20 stînga de napoia lui Avenir. Și căută Ave-
 nir denapoia lui și zise: „Au tu ești Asail sin-
 21 gur?“ Și zise: „Eu sînt“. Și zise lui Avenir:
 „Abate-te tu în dreapta au în stînga și prinde
 ție unul den voinici și ia ție toate armele lui“.
 Și nu vru Asail să să abată den napoia
 22 lui. Și adaoase încă Avenir, zicînd lui Asail:
 „Depărtează-te de la mine, ca să nu te lovescu
 în pămînt! Și cum voi rădica obrazul meu
 cătră Ioav? Și unde sînt acestea? Întoarce-te
 23 cătră Ioav, fratele tău!“ Și nu vrea să să dea
 în laturi. Și-l lovi pre el Avenir cu denapoia
 suliții lui în deșărt și trecu sulița pînă dena-
 poia lui. Și căzu și muri supt el. Și fu tot cela
 ce venia pînă la locul unde au căzut acolo
 24 Asail și muri, să feria. Și goni Ioav și
 Avesa denapoia lui Avenir. Și soarele apu-
 nea, și ei au venit pînă la dealul lui Emmat,
 carele iaste de spre fața Gheii, calea pustiiului
 25 Gavaon. Și să adunară fiii lui Veniamin,
 ceia den napoia lui Avenir, și să făcură într-un
 26 pîlc și au stătut pre vîrfurile unui deal. Și
 strigă Avenir pre Ioav și zise: „Au doară pînă
 la biruință va mînca sabia? Au nu știi că amară
 vor fi la ceale de apoi? Și pînă cînd nu vei zice
 norodului să să întoarcă de denapoia fraților
 27 noștri?“ Și zise Ioav: „Viu Domnul, că să nu fi
 grăit, pentru căce atuncea de dimineată, s-ar fi
 suit norodul, fieștecarele denapoia fratelui său“.
 28 Și trîmbiță Ioav cu trîmbița și stătu tot noro-

dul și nu mai goniră denapoia lui Israil și nu
 mai adaosără încă a să bate. Și Avenir și 29
 oamenii lui s-au dus la apus toată noaptea
 aceea; și trecea Iordanul și mearsără tot
 șasul și veniră la tabără. Și Ioav să întorse 30
 de denapoia lui Avenir și adună tot norodul;
 și să socotiră den fiii lui David 19 oameni și
 Asail. Și slugile lui David au ucis dentru fiii 31
 lui Veniamin, den oamenii lui Avenir, 360 de
 oameni de la el. Și rădicară pre Asail și-l
 astrucară pre el în mormîntul tătîni-său, în
 Vithleaem. Și mearse Ioav și oamenii ce era 32
 cu el toată noaptea și li să lumină lor în Hevron.

CAP III

i să făcu războiu multă vreme întru 1
 mijlocul casei lui Saul și întru mijlocul
 casei lui David. Și casa lui David mer-
 gea și să întăria, și casa lui Saul mer-
 gea și slăbia. Și să născură lui 2
 David feciori 6 în Hievron. Și era cel dentîu
 născut al lui – Amnon al Ahinaamei Israil-
 teancii; Și al doilea al lui – Daluia, cu Avi- 3
 ghia Carmileanca; și al treilea – Avesalom,
 feciorul Maahăi, featei lui Tholmi, împăratul
 lui Gasir; Și al patrulea – Orniaș, feciorul 4
 Anghithe; și al cincelea – Safatia, al Avitaa-
 lii; Și al șaselea – Iefruam, den Eglaha, 5
 muiarea lui David. Aceștea s-au născut lui
 David în Hievron. Și fu fiind războiu întru 6
 mijlocul casei lui Saul și în mijlocul casei lui
 David, și Avenir era țind casa lui Saul. Și 7
 lui Saul era țitoare; și numele ei – Resfa, fata
 lui Ioil. Și întră cătră ea Avenir și zise Ievoste,
 fiul lui Saul, cătră Avenir: „Ce că ai intrat
 cătră țitoarea tătîne-mieu?“ Și să mînie 8
 foarte Avenir pentru cuvîntul acesta pre
 Ievosthe și zise Avenir cătră el: „Nu doară cap
 de cîine sînt eu? Am făcut astăzi milă cu casa
 lui Saul, tătîne-tău, și pentru frații și pentru
 conoștii lui, și nu m-am dus de bunăvoie la
 casa lui David, și cerci asupra mea tu pentru
 strîmbătatea unii muierei astăzi? Aceștea 9
 să facă Dumnezău lui Avenir și aceștea să-i
 adaogă lui, căci, în ce chip s-au jurat Domnul
 lui David, așa voi face lui în ziua aceasta: să
 iau împărăția de la casa lui Saul Și să rîdic 10
 scaunul lui David asupra lui Israil și preste
 Iuda, de la Dan și pînă la Virsavie“. Și nu 11
 mai putu Ievoste să răspunză lui Avenir
 cuvînt, căci s-au înfricoșat de el. Și trimise 12
 Avenir vestitori cătră David, la Thelam, unde
 era, îndată zicînd: „Pune făgăduința ta
 împreună cu mine și, iată, mîna mea
 împreună cu tine, să întorc cătră tine toată
 casa lui Israil“. Și zise David: „Bine! Eu 13
 voi pune cătră tine făgăduință, însă un
 cuvînt eu cer de la tine, zicînd: Nu vei vedea
 fața mea, de nu vei aduce pre Melhol, fata lui

14 Saul, venind tu să vezi fața mea“. Și trimise David către Ievuste, feciorul lui Saul, soli, zicînd: „Dă-mi pre muiarea mea, pre Melhol, pre carea am luat cu 100 de acopere-mînturi de marginile acelor streini de fea-
 15 liu“. Și trimise Ievuste și o luo pre ea de la bărbatul ei, de la Faltuil, feciorul lui
 16 Selim. Și mergea bărbatul ei împreună cu ea, mergînd și plîngînd denapoia ei, pînă la Vaurim. Și zise către el Avenir: „Pasă, întoar-
 17 ce-te!“ Și să întoarse. Și zise Avenir către cei bătrîni ai lui Israil, zicînd: „Ieri și alaltieri cercați pre David ca să împărățască preste
 18 voi, Și acum, faceți, pentru că Domnul au grăit pentru David, zicînd: ‘În mîna robului Mieu, lui David, voiu mîntui norodul Mieu, pre Israil, den mîna celor streini de fealiu și
 19 den mîna tuturor vrăjmașilor lui’“. Și au grăit Avenir și încă întru urechile lui Veniamin; și mearse Avenir ca să grăiască în urechile lui David, în Hevron, toate cîte au plăcut întru ochii lui Israil și în ochii a toată casa lui
 20 Veniamin. Și veni Avenir către David la Hevron, și împreună cu el 20 de oameni; și făcu David lui Avenir și oamenilor ce era cu el
 21 ospăț. Și zise Avenir către David: „Sculamă-voiu dară și voiu merge și voiu aduna către domnul mieu împăratul pre tot Israilul și pune-voiu cu el făgăduință și vei împărăți preste toate carele pohteaste sufletul tău“. Și trimise David pre Avenir și mearse cu pace.
 22 Și iată, slugile lui David și ai lui Ioav vin de la pradă, și prăzi multe aducea împreună cu ei. Și Avenir nu era cu David în Hevron, căce l-au fost trimis pre el și s-au fost dus cu pace.
 23 Și Ioav și toată oastea lui au venit, și să spuse lui Ioav, zicînd: „Venit-au Avenir, feciorul lui Nir, către David și l-au trimis pre el și s-au
 24 dus cu pace“. Și întră Ioav către împăratul și zise: „Ce aceasta ai făcut? Iată, au venit Avenir către tine; și pentru ce l-ai trimis pre
 25 el și s-au dus cu pace? Au nu știi răutatea lui Avenir, feciorul lui Nir? Ca să te amăgească au venit, și ca să știe intrarea ta și ieși-
 26 rea ta, și să știe toate cîte tu faci!“ Și să întoarse Ioav de la David și trimise soli către Avenir denapoia lui și-l întoarse pre el de la
 27 fîntîna lui Seirat; și David nu știa. Și întoarse pre Avenir la Hevron și-l abātu pre el Ioav den laturea porții să grăiască către el, viclenindu-l, și-l lovi acolo în deșărt pre el și muri în sîngele lui Asail, fratele lui Ioav.
 28 Și auzi David după aceasta și zise: „Nevinovat sînt eu și împărăția mea de la Domnul, de acum și pînă în veac, de sîngiurile lui Avenir, feciorul lui Nir. Să sosească pre capul lui
 29 Ioav și preste toată casa tătîne-său! Și să nu lipsească den casa lui Ioav înfrînt și stricat

și fiind cîrjă și căzînd în sabie și lipsindu-se de pîine!“ Iară Ioav și Avesa, fratele lui, au
 30 ucis pre Avenir, pentru căci au omorît pre Asail, fratele lor, la Gavaon la războiu. Și
 31 zise David către Ioav și către tot nărodul ce era cu el: „Rumpeți-vă hainele voastre și vă încingeți cu saci și plîngeți înaintea lui Avenir!“ Și împăratul David mergea denapoia patului. Și astrucară pre Avenir în Hevron. Și
 32 rădică împăratul glasul lui și plînsse pre groapa lui; și plînsse tot nărodul pre Avenir. Și plînsse împăratul pre Avenir și
 33 zise: „Au ca moartea lui Naval va muri Avenir? Mînile tale nu s-au legat, picioarele
 34 tale nu în obezi, n-ai apropiat ca Naval, înaintea a fiului strîmbătății ai căzut!“ Și să
 35 adunară tot nărodul ca să-l plîngă pre el. Și veni tot nărodul ca să cineaze cu David pîine și încă fiind ziua; și să jură David, zicînd: „Aceastea să facă mie Dumnezeu și aceastea să-m adaogă, că, de nu va apune soarele, nu voiu gusta pîine sau den fiece!“ Și cunosc
 36 tot nărodul și plăcu înaintea lor toate cîte au făcut împăratul înaintea a tot nărodul. Și
 37 știu tot nărodul și tot Israilul în ziua aceea că nu s-au făcut de la împăratul ca să omoară pre Avenir, feciorul lui Nir. Și zise împăratul
 38 către slugile lui: „Nu știți că povățuitoriu mare au căzut în ziua aceasta întru Israil? Și căci
 39 eu sînt rod astăzi, și pus de împăratul? Iară oamenii aceștea, fiii Saruiei, nesilnici mie-m sînt. Să răsplătească Domnul celui ce face ceale reale după răul lui!“

C A P I V

1 i auzi Ievosthe, fiul lui Saul, că au murit Avenir, feciorul lui Nir, în Hevron, și să slăbănogiră mîinile lui, și toți oamenii den Israil încremeniră.
 2 Și doi oameni – mai mari preste rădicările-asupra – lui Ievosthe, fiul lui Saul: numele unuia, Vaana, și numele al doilea, Rihav, fiii lui Remoth Virotheului, den fiii lui Veniamin, căci și Viroth să socotia a fiilor lui Veniamin, Și au fugit virotheii la Gheth și
 3 au fost acolo nemernicind pînă în ziua aceasta. Și la Ioanathan, fiul lui Saul, – fiu
 4 rînit la picioare, fiu de 5 ani și acesta, cînd au venit veastea lui Saul și a lui Ionathan, fiului lui, den Israil; și-l rîdică pre el doica lui și fugi, și fu pripindu-se ea să fugă, și au căzut și s-au schiopat; și numele lui – Memfivosthe.
 5 Și mearseră fiii lui Remon, ai Virotheului, Rihav și Vaana, și intrară la zăduful zilii în casa lui Ievosthe, și el dormia în așternut de amiazăzi. Și iată, portărița casii curăția
 6 grîu și i să făcu somn și dormia, și Rihav și Vaana, frații, au trecut. Și intrară în casă,
 7 și Ievosthe dormia în patul lui în cămara lui; și loviră pre el și omorîră pre el și lua-

8 ră capul lui. Și luînd capul lui, mearseră
calea cea de spre apus toată noaptea. Și au
adus capul lui Ievosthe lui David, la Hevron,
și ziseră către împăratul: „Iată capul lui
Ievosthe, fiul lui Saul, vrăjmașului tău, carele
cerca sufletul tău; și au dat Domnul domnului
nostru împăratului izbîndire întru vrăjmașii
lui ca și în ziua aceasta de către Saul, vrăjma-
9 șul tău, și dentru sementia lui“. Și au răs-
puns David lui Rihav și lui Vaana, fratele lui,
fiilor lui Remmon Virotheului, și zise lor: „Viu
Domnul, Carele au mîntuit sufletul meu den
10 toată primejdia, Căci cela ce mi-au spus
mie zicînd că au murit Saul și Ionathan, și el
era ca un colăcaș înaintea mea; și-l prinș pre
el și-l ucis pre el în Sichilag, căruia mi se
11 cădea mie să dau de veaste bună; Și acum
oameni răi au ucis pre om drept, în casa lui,
pre patul lui, și acum voiu cerca sîngele lui
den mîinile voastre și voiu piarde pre voi de
12 pre pămînt“. Și porunci David slugilor lui
și-i omorîră pre ei; și le tăiară mîinile și
picioarele lor și spînzurară pre ei deasupra
șipotului în Hevron. Și capul lui Ievosthe l-au
îngropat în mormîntul lui Avenir, feciorul lui
Nir, în Hevron.

C A P V

1 **S**i mearseră toate fealiurile lui Israil
cătră David, la Hevron, și ziseră lui:
„Iată, oasele tale și pelițele tale –
2 noi. Și ieri, și alaltaieri, fiind Saul
împărat preste noi, tu erai cela ce
scoteai pre Israil. Și zise Domnul cătră tine:
‘Tu vei paște pre norodul Mieu, pre Israil, și
tu vei fi întru povățuitoriu preste norodul
3 Mieu, Israil’“. Și vin toț bătrînii lui Israil
cătră împăratul, la Hevron, și puse lor împă-
ratul David făgăduință, în Hevron, înaintea
Domnului. Și ungu pre împăratul David
4 preste tot Israilul. Fiiu de 30 de ani David
cînd au împărățit el, și 40 de ani au împărățit.
5 Șapte ani și luni 6 au împărățit la Hevron
preste Iuda și 33 de ani au împărățit preste
6 Israil și Iuda în Ierusalim. Și mearse David
și toț oamenii lui la Ierusalim cătră ievuseul
cela ce lăcuia pămîntul. Și să grăi lui David:
„Nu vei întra aicea, căce au stătut împotriva
cei orbi și cei șchiopi, zicînd că: ‘Nu va întra
7 David aicea’“. Și luo David îngrădirea Sio-
8 nului; aceasta e cetatea lui David. Și zise
David în ziua aceea: „Tot cel ce loveaște pre
ievuseu, atingă-se de cuțit, și pre cei orbi și
șchiopi și pre cei ce urăscu sufletul lui David’“.
Pentru aceea vor zice: „Șchiopii și orbii nu vor
9 întra în Casa Domnului’“. Și șăzu David întru
îngrădire și să chemă aceasta cetatea lui David.
Și o zidi pre ea cetate împrejur de la margine și
10 casa lui. Și mergea David mergînd și mărîn-

du-se, și Domnul Tot-țituriul – împreună cu el.
Și trimise Hiram, împăratul Tirului, soli cătră 11
David și leamne de chedru și teslari de
leamne și meșteri de zidu de piatră, și zidiră
casa lui David. Și cunoscu David că au gătit 12
pre el Domnul întru împărat preste Israil și
cum că s-au rădicat împărăția lui pentru noro-
dul lui Israil. Și luo David încă muieri și ții- 13
tori den Ierusalim, după ce au venit el den
Hevron, și să făcură lui David încă feciori și
feate. Și aceastea-s numele celor ce s-au 14
născut lui în Ierusalim: Samus și Sovav și
Nathan și Solomon Și Evear și Elisue și 15
Nafic Și Iefie și Elisama și Elidae și Elfa- 16
lath, Samae, Iesivath, Nathan, Galoman,
Ievaar, Theithu, Sisfalath, Naghieth, Nafec,
Ionathan și Asemis, Voalimath, Elifaath. Și 17
auziră cei striini de fealiu că s-au uns David
împărat preste Israil și să suiră toț cei striini
de fealiu a cerca pre David. Și auzi David și să
pogorî la îngrădire. Și cei striini de fealiu 18
mearseră și căzură la Valea Titanilor. Și 19
întrebă David pren Domnul, zicînd: „Sui-mă-
voiu cătră cei striini de fealiu? Și da-i-vei pre
ei în mîinile mele?“ Și zise Domnul cătră
David: „Suie-te, căce dînd voiu da pre cei
striini de fealiu în mîinile tale“. Și veni 20
David den ceale de sus rupturi și tăie pre cei
striini de fealiu acolo. Și zise David: „Rupse
Domnul pre vrăjmașii miei, pre cei striini de
fealiu, înaintea mea, în ce chip să rup apele’“.
Pentru aceea s-au numit numele locului ace-
luia Deasupra Rupturilor. Și lăsară acolo 21
pre dumnezăii lor și luară pre ei David și
oamenii ce era cu el. Și zise David să arză pre
ei de tot cu foc. Și adaoseră încă cei striini 22
de fealiu a se suirea și căzură în Zăpodia Tita-
nilor. Și întrebă David pren Domnul, 23
zicînd: „Au sui-mă-voiu cătră cei streini de
fealiu și-i vei da pre ei în mîinile mele?“ Și
zise Domnul: „Nu te vei sui întru întimpina-
rea lor; întoarce-te de la ei și te vei apropia
lîngă ei aproape de cel plîngătoriu. Și va fi 24
cînd vei auzi tu glasul clătirei desişului plîngă-
toriuului, atuncea te vei pogorî cătră ei, căci
atuncea va ieși Domnul înaintea ta să taie în
războiul celor streini de fealiu’“. Și făcu David 25
în ce chip porunci lui Domnul și lovi pre cei
streini de fealiu de la Gavaon pînă la Gazira.

C A P V I

1 **S**i adună încă David tot tînărul den 1
Israil, ca vro 70000. Și să sculă și 2
mearse David și tot norodul ce era
împreună cu el, și den boiarii Iudei, la
suire, ca să suie de acolo chivotul lui
Dumnăzău, peste carele s-au numit numele
Domnului puterilor șăzînd preste heruvim
preste el. Și suiră chivotul Domnului preste 3
un car nou. Și rîdicară pre el den casa lui Ami- 4
nadav celui den deal. Și Oza și frații lui, fii lui

Aminadav, trăgea carul împreună cu chivotul, și frații lui mergea înaintea sicriiului. Și David și toți fiii lui Israil, jucînd înaintea Domnului întru organe întinse cu vîrtute, și cu cîntări, și cu canoane, și cu alăute, și cu tîmpene, și cu țimbale, și cu fluiere. Și veniră pînă la ariile lui Nahor și întinse Oza mîna lui preste sicriiul lui Dumnezău ca să-l ție pre el; și-l ținu, căci îl cîrmise pre el vițelul. Și Să mînie cu urgie Domnul pre Oza și lovi acolo pre dînsul Dumnezău pentru obrăzniecie și muri acolo lîngă sicriiul Domnului, înaintea lui Dumnezău. Și să mîhni David pentru care lucru tăie Domnul tăiare întru Oza. Și să chemă locul acela Tăierea lui Oza, pînă în ziua aceasta. Și să temu David de Domnul în ziua aceea, zicînd: „Cum va intra cătră mine sicriiul lui Dumnezău?” Și nu vrea David ca să abată cătră dînsul sicriiul făgăduinței Domnului în cetatea lui David, și abātu pre el David la casa lui Avedara Ghetheului. Și au șazut sicriiul Domnului în casa lui Avedara Ghetheului luni 3 și blagoslovi Domnul toată casa lui Avedara și toate ale lui. Și să spuse împăratului David, zicînd: „Blagoslovi Domnul casa lui Avedara și toate ale lui, pentru sicriiul lui Dumnezău”. Și mearse David și sui sicriiul Domnului den casa lui Avedara la cetatea lui David, cu veselie. Și era împreună cu el ceia ce rîdica sicriiul Domnului: 7 danțuri – și jungheare de vițel și de miei. Și David răsuna cu organe întinse înaintea Domnului, și David – îmbrăcat în veșmînt luminos. Și David și toată casa lui Israil suiră sicriiul Domnului, cu strigare și cu glas de trîmbițe. Și să făcu sicriiul Domnului sosind pînă la cetatea lui David, și Melhol, fata lui Saul, să plecă pre fereastră și văzu pre împăratul David jucînd și zicînd cu lăuta înaintea Domnului; și defăimă pre el întru inima ei. Și aduseră înlăuntru sicriiul Domnului și-l puseră pre el la locul lui, la mijlocul cortului care au întins lui David; și aduse David ardere-de-tot înaintea Domnului și împăcaciuni. Și săvîrși David aducînd arderele ceale de tot și ceale de împăcări, și blagoslovi pre nărod întru numele Domnului puterilor. Și împărți la tot nărodul, la toată putearea lui Israil, de la Dan pînă la Versavie, den bărbat pînă în muiare, la fieștecarele cîte un covrig de pîine și cîte o bucată de carne friptă și cîte o scovardă den tigiaie. Și să duse tot nărodul, fieștecarele la casa lui. Și să întoarse David să blagoslovească casa lui. Și ieși Melhol, fata lui Saul, întru întimpinarea lui David și binecuvîntă lui și zise: „Ce s-au mărit astăzi împăratul lui Israil, carele s-au descoperit, astăzi întru ochii slujnicilor robilor lui, în ce chip să descopere descoperindu-se unul dentru cei

ce joacă!” Și zise David cătră Melhol: 21 „Înaintea Domnului voiu juca. Și blagoslovit Domnul, Carele m-au ales pre mine decît pre tată-tău și decît toată casa lui, ca să mă puie întru povățuitoriu preste nărodul Lui, preste Israil. Și voiu juca și voiu sălta înaintea 22 Domnului și mă voiu descoperi încă așa, și voiu fi nevreadnic întru ochii tăi, și cu slujnicile carele ai zis mie cum nu mă voiu slăvi”. Și Melholii, feții lui Saul, nu s-au născut 23 copil pînă în ziua ce au murit.

CAP VII

i să făcu cînd au șazut împăratul în 1 casa lui, și Domnul îl moșteni pre el după împrejur de cătră toți vrăjmașii lui, Și zise împăratul cătră Nathan 2 prorocul: „Iată dară, eu lăcuiescu în casa de chedru, și sicriiul lui Dumnezeu șade în mijlocul cortului”. Și zise Nathan cătră 3 împăratul: „Toate cîte vor fi în inima ta, pasă și fă, căci Domnul e împreună cu tine”. Și să făcu în noaptea aceea, Și fu cuvîntul 4/5 Domnului cătră Nathan, zicînd: „Pasă și zi cătră robul Mieu, David: ‘Aceasta zice Domnul: ‘Nu tu Îm vei zidi Mie casă a lăcui Eu! Căci n-am lăcuit în casă den care zi am scos pre fiii lui Israil den Eghipet pînă în ziua aceasta, și eram umblînd întru popas și în cort. Întru toate carele am petrecut întru 7 tot Israilul, de grăind am grăit cătră un fealiu a lui Israil căruia am poruncit să pască pre nărodul Mieu, Israil, zicînd: ‘Pentru căce nu Mi-ai urzit Mie casă de chedru?’ Și acum 8 aceste vei grăi robului Mieu, lui David: ‘Aceasta zice Domnul Tot-țuitoriu: ‘Luatu-te-am pre tine den stîna oilor, ca să fii tu întru povățuitoriu preste norodul Mieu, pre Israil. Și eram împreună cu tine întru toate cîte mergeai și am surpat pre toț vrăjmașii tăi de cătră fața ta și te-am făcut numit după numele celor mari de pe pămînt. Și voiu pune loc norodului Mieu, lui Israil, și-l voiu răsădi pre el și va sălășlui deosebiș și nu va mai griji încă și nu va mai adaoge fiiul strîmbătății a-l smeri pre el ca de-nceput Și den zilele carele am 11 pus judecătoriu preste norodul Mieu Israil, și te voiu odihni de cătră toți vrăjmașii tăi, și va spune Domnul ție că casă vei zidi Lui. Și va 12 fi de să vor plini zilele tale și vei dormi cu părinții tăi, și voiu rădica săminția ta după tine, carele va fi den pîntecetele tău, și voiu găti împărăția lui. Acesta va zidi casă numelui 13 Mieu, îndirepta-voiu scaunul lui pînă în veac. Eu voiu fi lui Tată și el Îm va fi Mie 14 fecior. Și de va veni strîmbătatea lui, și-l voiu mustra pre el cu toiagul oamenilor și întru pipăirea fiilor oamenilor, Iară mila Mea nu o voiu depărta de cătră el în ce 15 chip am depărtat de la cei ce am depăr-

16 tat dentru fața Mea. Și să va încredința casa lui și împărăția lui pînă în veac înaintea Mea, și scaunul lui va fi îndireptatu în veac“.

17 După toate cuvintele aceastea și după toată videnia aceasta, așa au grăit Nathan cătră

18 David. Și întră împăratul David și șazu înaintea Domnului și zise: „Cine sînt eu, Domnul meu Doamne, și carea e casa mea, de m-ai iubit pre mine pentru aceastea?

19 Și m-am micșurat puțin înaintea Ta, Domnul meu Doamne, și ai grăit pentru casa robului Tău întru delungare! Și aceasta e leagea omu-

20 lui, Domnul meu Doamne! Și ce va mai adaoge David încă a grăi cătră Tine? Și acum, Tu știi pre robul Tău, Domnul meu Doamne!

21 Și pentru robul Tău ai făcut și după inema Ta ai făcut, tot binele acesta să-l arăți robului

22 Tău! Pentru ca să Te mărescu, Domnul meu Doamne, căce nu iaste ca Tine și nu iaste Dumnezău afară den Tine întru toate carele

23 am auzit întru urechile noastre! Și cine e ca norodul Tău, Israil, altă limbă pre pămînt? În ce chip l-au povățuit pre el Dumnezău, ca să mîntuiască Luiș norod, ca să pui Tu nume, să faci mărima și arătare, ca să scoți Tu den fața norodului Tău, pre carii ai mîntuit Ție den

24 Eghipt, limbi și sălaşuri? Și ai gătit Ție pre norodul Tău, Israil, întru norod pînă în veac, și Tu, Doamne, Te-ai făcut lor întru

25 Dumnezău. Și acum, Domnul meu Doamne, cuvîntul carele ai grăit pentru robul Tău și casa lui, adeverești-l pînă în veac și fă

26 în ce chip ai grăit. Și acum, mărească-se numele Tău pînă în veac, zicînd: ‘Domnul Atotțitoriul – Dumnezău preste Israil!’ Și casa robului Tău, David, va fi îndereptată înaintea

27 Ta! Căce Tu, Doamne Întru-tot-țitoare, Dumnezăul lui Israil, ai descoperit ureachea robului Tău, zicînd: ‘Casă-ț voiui zidi ție!’ Pentru aceaea au aflat robul Tău inema lui ca

28 să să roage cătră Tine ruga aceasta. Și acum, Domnul meu Doamne, Tu ești Dumnezău, și cuvintele Tale vor fi adevărate; și ai grăit pentru robul Tău bunătățile aceastea.

29 Și acum, înceape și blagosloveaște casa robului Tău ca să fie în veac înaintea Ta, căce Tu, Domnul meu Doamne, ai grăit, și den blagoslovenia Ta să să blagoslovească casa robului Tău ca să fie în veac înaintea Ta“.

CAP VIII

1 **S**i fu după aceasta, și lovi David pre cei streini de fealiu și înfrînse pre ei și

2 **S**luo David cea osebită den mîna celor streini de fealiu. Și lovi David pre Moav și împărți pre ei cu funi, culcîndu-i pre ei pre pămînt; și să făcură ceale doao funituri de omorît și ceale doao funituri au prins vii. Și să făcu Moav lui

3 David întru robi, aducînd pocloane. Și lovi David pre Adrazar, feciorul lui Raav, îm-

păratul țării Suva, mergînd el ca să-ș puie mîna lui pre apa Efratului. Și au luat David 4 de ale lui 1000 de cară și 7000 de călăreți și 20000 de oameni pedestri; și sfărîmă David toate carăle și au lăsat dentr-însele 100 de 5 cară. Și veni Siria Damascului să ajute lui Adrazar, împăratul de Suva, și lovi David în 6 Sir 22000 de oameni. Și au pus David strajă în Siria cea de spre Damasc. Și fu Sirul lui David întru robi, aducînd pocloane. Și 7 mîntui Domnul pre David întru toate care mergea. Și luo David lanțurile ceale de aur carele era la slugile lui Adrazar, împăratul 8 Suvei, și le-au adus pre eale în Ierusalim. Și le luo pre eale Susachim, împăratul Eghiptului, cînd să sui el la Ierusalim, în zilele lui 9 Rovoam, fiiul lui Solomon. Și de la Metevac și den ceale alese cetăți ale lui Adrazar au luat împăratul David aramă multă foarte; cu aceasta au făcut Solomon marea cea de aramă și stîlpii și scăldătoarele și toate vasele. 10 Și auzi Thou, împăratul den Imath, că au înfrînt David toată putearea lui Adrazar. Și 11 au trimis Thou pre Ieduram, fiiul lui, cătră împăratu David, ca să întreabe pre el de ale păcii și să-l blagoslovească pre el pentru căci au bătut pre Adrazar și au lovit pre el; căci împotrivnic era lui Adrazar. Și în mînele lui 12 era vase de argint și vase de aur și vase de aramă. Și aceastea le-au sfințit împăratul David Domnului, cu argint și cu aur, carele au sfințit dentru toate cetățile carele au supus, 13 den Idumea, Și de la Moav, și den fiii lui Amon, și den cei streini de fealiu, și den Amalic, și den prăzile lui Adrazar, feciorul lui Raav, împăratul Suvei. Și făcu David 14 nume, și, învîrtejindu-se el, au lovit Idumea în Ghievelem, la vro 18000 de oameni. Și au 15 pus în Idumea păzi, întru toată Idumea au pus. Și să făcură toți idumeii robi împăratului. Și mîntui Domnul pre David întru toate carele 16 au mers. Și au împărățit David preste tot Israilul și era David făcînd judecată și direptate preste tot norodul lui, și Ioav, feciorul Saruiei, preste oaste, Și Iosafat, feciorul lui 17 Ahilud, preste ceale de aduse aminte, Și Sadoc, feciorul lui Ahitov, și Ahimeleh, feciorul lui Aviathar – preoții, și Sasa – logofătul, 18 Și Vaneas, feciorul lui Iodae, – sfeatnec și [peste] helethoi și [peste] fel[ethoi]. Și fiii lui 19 David domni curții era.

CAP IX

1 **S**i zise David: „De iaste încă rămas în casa lui Saul, și voiui face cu el milă, 2 pentru Ioanathan?“ Și den casa lui Saul era copil, și numele lui – Siva; și-l chemară pre el cătră David. Și zise cătră el împăratul: „Tu ești Siva?“ Și zise: „Eu, robul tău!“ Și zise împăratul: „De au rămas 3

den casa lui Saul încă om, și voiu face cu el mila lui Dumnezeu?" Și zise Siva către împăratul: „Încă iaste fiu lui Ioathan, vătămat la picioare“. Și zise lui împăratul: „Unde e acesta?" Și zise Siva către împăratul: „Iată, în casa lui Mahir, fiul lui Ammiil, den Lodava“.

5 Și trimise împăratul David și luă pre el den casa lui Mahir, fiul lui Ammiir, den Lodovar.

6 Și veni Memfivoste, feciorul lui Ionathan, feciorul lui Saul, către împăratul David și căzu preste fața lui și să închină lui. Și-i zise lui David: „Memfivostea?" Și zise: „Iată robul tău!“

7 Și zise lui David: „Nu te teame, căci făcînd voiu face cu tine milă, pentru Ionathan, tată-tău. Și voiu așaza ție toată țarena lui Saul, tatălui tătîne-tău, și tu vei mânca pîine la masa mea pururea“.

8 Și să închină lui Memfivoste și zise: „Cine sînt, robul tău, căci ai căutat pre cîinele cel mortu, cel aseamene mie?"

9 Și au chemat împăratul pre Siva, copilașul lui Saul, și zise către el: „Toate cîte-s ale lui Saul, și toată casa lui, am dat fiului domnului tău. Și vei lucra lui pămîntul, tu și fiii tăi și robii tăi, și vei aduce fiului domnului tău pîini și vor mânca; și Memfivoste, fiul domnului tău, va mânca pîine pururea la masa mea“.

10 Și la Siva era 15 feciori și 20 de robi. Și zise Siva către împăratul: „După toate cîte au poruncit domnul meu împăratul robului său, așa voiu face, robul tău“.

11 Și Memfivoste mânca la masa lui David, ca unul dentru fiii împăratului. Și la Memfivoste fiu mic era, și numele lui – Miha, și toată lăcuința casii lui Siva – robi lui Memfivoste.

12 Și Memfivoste lăcuia în Ierusalim, căci la masa împăratului el pururea mânca. Și el era șchiop de amîndoașo picioarele lui.

CAP X

1 **S**i să făcu după aceasta, și muri împăratul fiilor lui Ammon și împărăți Annon, fiul lui, în locul lui. Și zise David: „Face-voiu milă cu Annon, fiul lui Naas, în ce chip au făcut tatul lui împreună cu mine milă“.

2 Și trimise David să-l mîngîie pre el în mîinile robilor lui, pentru tatul lui. Și mearseră fiii lui David la pămîntul fiilor lui Ammon.

3 Și ziseră boiarii fiilor lui Ammon către Annon, stăpînul lor: „Au doară pentru căci cinsteaște David pre tată-tău înaintea ta căci au trimis ție pre cei ce te mîngîie? Nu ce pentru ca să cearce cetatea și să o iscodească pre ea ca să o surpe pre ea au trimis David slugile lui către tine?"

4 Și au luat Annon slugile lui David și au ras barbele lor jumătate și le-au tăiat hainele lor jumătate, pînă la șoldurile lor. Și-i slobozi pre ei.

5 Și spuseră lui David pentru oameni, și trimise întru întempinarea lor, căci era oamenii batgiocuriș foarte; și zise împă-

ratul: „Șadeț la Ieriho pînă vor răsări barbele voastre, și vă veț întoarce“.

6 Și văzură fiii lui Ammon că s-au rușinat norodul lui David, și au trimis fiii lui Ammon și au năimit pre Siria Vethraam și pre Siria Siva și pre Roov, 20000 de pedestri, și pre împăratu lui Amalic, Maaha, 1000 de oameni, și pre Istov, 12000 de oameni.

7 Și auzi David și trimise pre Ioav și toată oastea celor striini.

8 Și ieșiră fiii lui Ammon și au rînduit războiu lîngă ușa porții, și Siria Suva și Roov și Istov și Amalic – sînguri în țarenă.

9 Și văzu Ioav că s-au făcut către el de către fața războiului de către față den potrivă și den dos, și alease den toți tinerii lui Israil și să rînduiră dempotriva Siriei.

10 Și rămășița norodului au dat în mîna lui Avesa, fratele lui, și să rîndui împotriva fiilor lui Ammon.

11 Și zise: „De să va întări Siria preste mine, și veț fi mie întru mîntuire; și de să vor întări fiii lui Ammon preste tine, și vom hi a te mîntui. Îmbărbătează-te, și să ne întărim pentru norodul nostru și pentru cetățile Dumnezeului nostru, și Domnul va face binele întru ochii Lui“.

12 Și să apropie Ioav și norodul lui împreună cu el la războiu către Siria, și au fugit de către fața lui.

13 Și fiii lui Ammon văzură că au fugit Siria, și fugiră de către fața lui Avesa și intrară în cetate.

14 Și să întoarse Ioav de către fața fiilor lui Ammon și mearse în Ierusalim.

15 Și văzu Siria că au greșit înaintea lui Israil și să adunară într-un loc.

16 Și trimise Adrazar și strînse pre Siria cea decindea de rîul lui Halamac; și veniră la Elam, și Sovac, domnul puterii lui Adrazar, înaintea lor.

17 Și spuse lui David și strînse pre tot Israilul și trecu Iordanul și sosi la Elam; și să rîndui Siria împotriva lui David și deade războiu cu el.

18 Și fugi Siria de către fața fiilor lui Israil. Și ucise David den Siria 700 de cară, și 40000 de călăreți, și pre Sovac, domnul puterii lui, îl lovi și muri acolo.

19 Și văzură toți împărății, robii lui Adrazar, că au greșit înaintea lui Israil și veniră de bunăvoie cu Israil și slujiră lor. Și să spămîntară Siria ca să mai mîntuiască încă pre fiii lui Amon.

CAP XI

1 **S**i să făcu întorcîndu-se anul, la vremea ieșirii împărăților, și trimise David pre Ioav, și pre slugile lui împreună cu el, și pre tot Israilul, și au stricat pre fiii lui Ammon; și șăzură prejur Ravath.

2 Și David șăzu în Ierusalim. Și fu de către sară, și David să sculă den așternutul lui și umbla pren foisorul casii împăratului; și văzu muiare scaldîndu-se

den foișor, și muiarea – frumoasă la chip
 3 foarte. Și trimise David și cercă pre
 muiare. Și zise: „Au nu iaste aceasta Virsavie,
 4 fata lui Eliav, muiarea Uriei Hetteului?” Și
 trimise David slugi și luo pre ea. Și întră cătră
 ea și dormi cu ea. Și ea, curățindu-se de necu-
 5 răția ei, și să întoarse la casa ei. Și luo în pîn-
 tece muiarea. Și, trimițînd, porunci lui
 David și zise: „Iată, eu sînt în pîntece
 6 grea“. Și trimise David cătră Ioav, zicînd:
 „Trimite cătră mine pre Urie Hetteul“. Și tri-
 7 mise Ioav pre Urie cătră David. Și veni
 Urie și întră cătră el. Și întrebă David: „În
 pace – Ioav? Și întru pace – norodul lui? Și
 8 întru pace – războiul lui?“ Și zise David
 Uriei: „Pogoară-te la casa ta și spală picioa-
 rele tale“. Șe ieși Urie den casa împăratului; și
 9 ieși după dînsul ospăț de la împăratul. Și
 dormi Urie lîngă ușa casii împăratului,
 împreună cu toți robii domnului său, și nu
 10 s-au pogorît la casa lui. Și povestiră lui
 David, zicînd că: „Nu s-au pogorît Urie la casa
 lui“. Și zise David cătră Urie: „Nu den cale tu
 11 vii? Căce nu te-ai pogorît la casa ta?“ Și
 zise Urie cătră David: „Chivotul și Israil și
 Iuda lăcuiescu în corturi, și domnul meu,
 Ioav, și robii domnului meu pre fața țarenii
 tăbărăscu. Și eu voiu întra în casa mea să
 mănîncu și să beau și să dormu cu muiarea
 mea? Viu sufletul tău, de voiu face cuvîntul
 12 acesta!“ Și zise David cătră Urie: „Șazi
 aicea încă astăzi, și mîine te voiu trimite“. Și
 au șazut Urie în Ierusalim în ziua aceea și a
 13 doao zi. Și-l chemă pre el David și au mîn-
 cat înaintea lui și au băut și au îmbătat pre el.
 Și ieși sara ca să dormă la așternutul lui, cu
 robii domnului lui, și la casa lui n-au pogo-
 14 rît. Și să făcu dimineață și scrise David
 15 carte cătră Ioav și trimise cu mîna Uriei. Și
 scrise în carte, zicînd: „Pune pre Urie în
 preajma războiului celui tare și să vă întoar-
 ceți denapoia lui, și să va răni și va
 16 muri“. Și fu păzind Ioav la cetate, și puse
 pre Urie la locul unde știa că oamenii puterii
 17 sînt acolo. Și ieșiră oamenii cetății și să
 bătea împreună cu Ioav; și au căzut den
 norod, den robii lui David, și muri și Urie Het-
 18 teul. Și trimise Ioav și porunci lui David
 toate cuvintele războiului ca să le grăiască
 19 cătră împăratul. Și porunci celui trimis,
 zicînd: „După ce vei săvîrși toate cuvintele
 20 războiului să grăiești cătră împăratul, și va
 fi de să va sui mînia împăratului și va zice ție:
 ‘Ce căci v-ați apropiat cătră cetate a vă bate?
 N-ați știut că voru săgeta de asupra zidului?
 21 Cine au lovit pre Avemeleh, feciorul lui Ierovaal,
 fiul lui Nir? Au nu muiare au aruncat o bucată
 de piatră de moară asupra lui de asupra zi-

dului și au murit la Thamnasi? Pentru căci
 v-ați apropiat la zidu?’, și vei zice: ‘Și Urie
 Hetteul au murit’“. Și mearse trimisul lui 22
 Ioav cătră împăratul la Ierusalim, și mearse și
 spuse lui David toate cîte au poruncit lui Ioav,
 toate cuvintele războiului. Și să mînie 23
 David cătră Ioav și zise David cătră cel trimis:
 „Pentru căci v-ați apropiat lîngă cetate ca să
 vă bateți? Au n-ați știut că vă veți răni de la
 zid? Cine au lovit pre Avemeleh, feciorul 24
 lui Ierovaal? Au nu muiare au aruncat preste
 el o bucată de piatră de moară de pre zidu și
 au murit la Thamnasi? Pentru căci v-ați apro-
 piat lîngă zidu?“ Și zise trimisul cătră 25
 David: „Căci s-au întărit preste noi oamenii,
 și ieșiră asupra noastră la țarină și ne-am
 făcut asupra lor pînă la ușa cetății, și au 26
 săgetat ceia ce săgeată asupra slugilor tale de
 asupra zidului și au murit dentru slugile
 împăratului, și încă robul tău, Urie Hetteul, au
 murit“. Și zise David cătră cel trimis: 27
 „Aceasta vei grăi lui Ioav: ‘Nu rău fie întru
 ochii tăi cuvîntul acesta, căci uneori așa și
 alteori așa va mînca sabia. Întărește războiul
 tău la cetate și o surpă pre ea și biruiaște pre
 ea!’“ Și auzi muiarea Uriei că au murit 28
 Urie, bărbatul ei, și au plîns pentru bărbatul
 ei. Și trecu jalea și trimise David și o adună 29
 pre ea la casa lui. Și să făcu lui muiare și să
 născu lui fiu. Și rău să arată cuvîntul carele
 au făcut David întru ochii Domnului.

CAP XII

i trimise Domnul pre Nathan proro- 1
 cul cătră David. Și întră la el și-i zise
 lui: „Spune-mi dară mie judecată – și
 zise lui –: 2 oameni era într-o cetate,
 unul bogat și unul sărac. Și la cel 2
 bogat era turme și cirezi multe foarte, și la 3
 cel sărac nu era nemica, fără de numai o mie-
 lușă mică, carea au agonisitu-o și o au cruțat și
 au hrănit-o pre ea și au crescut împreună cu
 el și împreună cu fiii lui deodată; den pîinea
 lui mînca și den păharul lui bea și în sînul lui
 dormia, și era lui ca o fată. Și veni călătoriu 4
 la omul cel bogat, și nu se îndură să ia den
 turmele lui și den cirezile lui ca să facă strei-
 nului ce au venit cătră el, ce luo mieluşaua
 omului celui sărac și au făcut pre ea omului ce
 au venit cătră el“. Și să mînie David cu 5
 urgie foarte pre om, și zise David cătră
 Nathan: „Viu Domnul, că fiu de moarte iaste
 omul carele au făcut aceasta. Și mieluşa o 6
 va plăti înșăptit, pentru căci că au făcut cuvîntul
 acesta și pentru care nu s-au îndurat“. Și zise Nathan cătră David: „Tu ești omul ce ai 7
 făcut aceasta! Acestea zice Domnul Dumne-
 zăul lui Israil: ‘Eu sînt Carele te-am uns

pre tine în împărat preste Israil și Eu sînt Cea
ce te-am mîntuit pre tine den mîna lui Saul
8 Și am dat ție casa domnului tău și muierele
domnului tău în sînul tău și am dat ție casa lui
Israil și a Iudei. Și, de iaste puțin ție, voiu
9 adaoge ție ca și aceastea. Și ce căci ai defăi-
mat cuvîntul Domnului, ca să faci rău întru
ochii Domnului? Pre Urie Hetteul l-ai omorît
cu sabie și pre muierea lui ai luat în muiare
ție, și pre el ai ucis cu sabia fiilor lui
10 Ammon. Și acum, nu se va depărta sabia
den casa ta pînă în veac, pentru căci că M-ai
defăimat pre Mine și ai luat pre muierea Uriei
Hetteului ca să-ți fie ție întru muiare’.
11 Aceastea zice Domnul: ‘Iată, Eu rîdic asupra
ta reale den casa ta și voiu lua pre muie-
rile tale înaintea ochilor tăi și voiu da
aproapelui tău, și se va culca cu muierele tale
12 înaintea soarelui acestuia. Căci ai făcut pre
ascuns, și Eu voiu face cuvîntul acesta înain-
tea a tot Israilul și înaintea soarelui acestuia’.
13 Și zise David lui Nathan: „Greșit-am Domnu-
lui!” Și zise Nathan cătră David: „Și Domnul
14 au mutat păcatul tău, nu vei muri. Fără
numai că întărîtîndu ai întărîtat pre vrăjmașii
tăi cu cuvîntul acesta, și încă fiul tău, ce au
15 născut ție, cu moarte va muri”. Și să duse
Nathan la casa lui. Și zdrobi Domnul pre copi-
lașul carele au născut muierea Uriei lui David
16 și bolnăvi. Și cercă David pre Dumnezeu
pentru copilaș și posti David post; și întră și
17 mase și dormi pre pămînt. Și să sculară la
el cei mai bătrîni ai casii lui să-l scoale pre el
de la pămînt, și n-au vrut și n-au mîncat
18 împreună cu ei pîine. Și fu în ziua a șaptea,
și muri copilașul. Și să temură robii lui David
să-i spuie lui că au murit copilașul, căci au zis:
„Iată, cînd încă copilașul trăia, am grăit cătră
el și n-au ascultat glasul nostru. Și cum vom
zice cătră el că au murit copilașul? Și va face
19 reale”. Și pricepu David că slugile lui șop-
tescu și socoti David că au murit copilașul. Și
zise David cătră slugile lui: „Au murit-au
20 copilașul?” Și ziseră: „Au murit”. Și să
sculă David de pre pămînt și s-au scaldat și
s-au uns și-ș premeni hainele lui și întră în
Casa lui Dumnezeu și să închină Lui. Și întră
în casa lui și cerșu pîini a mînca. Și pusără lui
21 pîine și au mîncat. Și ziseră slugile lui cătră
el: „Ce iaste cuvîntul acesta carele ai făcut
pentru copilaș? Căci, încă copilașul fiind viu,
plîngeai și postiai și bdenuiai, și, cînd au
murit copilașul, te-ai sculat și ai mîncat pîine
22 și ai băut!” Și zise David: „Pînă cînd trăia
încă copilașul, am postit și am plîns, căci am
zis: ‘Cine știe de mă va milui Domnul și va trăi
23 copilașul?’ Și acum au murit; pentru căci
aceasta eu postescu? Au putea-voiu întoarce pre

dînsul încă? Că eu voiu merge cătră el, și
el nu să va întoarce cătră mine” Și mîngîia 24
David pre Versavie, muierea lui, și întră cătră
ea și dormi cu ea. Și zemisli și născu fiu și
chemă numele lui Solomon, și Domnul iubi
pre el. Și trimise cu mîna lui Nathan 25
prorocului și-i numi numele lui Iededi, cu
cuvîntul Domnului. Și deade războiu Ioav 26
la Ravaath fiilor lui Ammon și au luat cetatea
împărăției. Și au trimis Ioav vestitoriu 27
cătră David și zise: „Dat-am războiu la
Ravath și am luat cetatea apelor. Și acum, 28
adună rămășița norodului și te tăbărăște
asupra cetății și o ia mai nainte pre ea, pentru
ca să nu iau eu mai ainte cetatea și să va
chema numele meu preste ea”. Și adună 29
David tot norodul și mearse la Ravath și
deade războiu întru ea și o luo pre ea. Și au 30
luat cununa lui Molhom, împăratului lor, den
capul lui, și cumpăna ei – un talant de aur și de
piatră scumpă, și era pre capul lui David; și
prăzile cetății au scos multe foarte. Și pre 31
norodul pre carele era întru ea l-au scos afară
și i-au pus la firăstrău și la ciulinii cei de hier
și la cuțitoaiele ceale de hier și i-au petrecut
pre ei pren cărămidărie. Și așa au făcut tutu-
ror cetăților fiilor lui Ammon. Și să întoarse
David și tot Israilul la Ierusalim.

CAP XIII

Si să făcu după aceasta, și la Avesalom, 1
fiiul lui David, era sor frumoasă la
chip foarte, și numele ei – Tamar; și
o iubi pre ea Amnon, fiiul lui David.
Și să chinuia Amnon cît bolia foarte 2
pentru Tamar, soru-sa, căci fecioară era
aceasta și greu era întru ochii lui Amnon ca
să-i facă ceva ei. Și era la Amnon tovarăș, 3
și numele lui – Ioanadav, fiu lui Samaa, fra-
telui lui David. Și Ioanadav – om înțelept
foarte. Și zise lui: „Ce-ți iaste că așa 4
bolești, fiiul împăratului, dimeneață-dime-
neață? Nu-m vei povesti mie?” Și zise lui
Amnon: „Pre Tamar, sora lui Avesalom, fra-
telui meu, eu iubesc”. Și zise lui Ionadav: 5
„Culcă-te pre așternutul tău și te bolnăveaște.
Și va întra tată-tău să te vază, și vei zice cătră
el: ‘Să vie dară Tamar, sora mea, și să mă
caute și să facă înaintea ochilor miei 2 colăcei,
ca să văz și să mănînc den mîinile ei’”. Și 6
să culcă Amnon și boli. Și întră împăratul ca
să-l vază pre el și zise Amnon cătră împăra-
tul: „Vie dară Tamar, sora mea, cătră mine și
sucească înaintea ochilor miei 2 colăcei și voiu
mînca den mînele ei”. Și au trimis David 7
cătră Tamar acasă, zicînd: „Pasă dară la casa
lui Amnon, fratelui tău, și fă lui de mîncat”.
Și mearse Tamar la casa lui Amnon, fratelui ei, 8
și el culcat fiind. Și luo făină și frămîntă și suci
înaintea ochilor lui și coapse colăceii. Și 9

luo tigiia în carea turnă și turnă înaintea lui, și nu vru să mănînce. Și zise Amnon: „Scoateți tot omul de asupra mea!“ Și scoaseră tot omul de asupra lui. Și zise Amnon cătră Thamar:

10 „Adu-mi înlăuntru în cămară mîncarea și voiu mînca den mîna ta“. Și luo Thamar colăceii

11 carii i-au făcut Și aduse înlăuntru, lui Amnon, fratelui ei, la așternut. Și aduse lui ca să mănînce, și să apucă de ea și-i zise ei:

12 „Vino de te culcă cu mine, sora mea“. Și-i zise lui: „Nu, fratele meu, să nu mă smerești, căci nu se va face așa în Israil. Să nu faci

13 nebunia aceasta. Și eu unde voiu purta ocară mea? Și tu vei fi ca unul den cei fără de minte întru Israil. Și acum, grăiaște dară cătră împăratul, căci nu mă va opri de cătră tine“.

14 Și n-au vrut Amnon să asculte glasul ei și au biruit preste ea și au smerit pre ea și s-au culcat cu ea. Și o urî pre ea Amnon urîciune mare foarte, că mare era urîciunea ce au urît pre ea, mai mare de dragostea ce au îndrăgit pre ea. Și-i zise ei Amnon: „Scolă-te, pasă!“

16 Și zise lui Thamar: („Ba, frate), căci mai mare e răul cel de apoi decît cel dentîu carele ai făcut cu mine, ca să mă gonești pre mine“. Și

17 n-au vrut Amnon ca să asculte glasul ei. Și chemă copilașul lui cela ce era ispravnic casii lui și-i zise lui: „Scoate dară pre aceasta afară

18 de la mine și închide ușa după dînsa!“ Și preste ea era îmbrăcăminte pînă în glezne, căci așa să îmbrăca featele împăratului ceale fecioare îmbrăcămintele lor. Și scoase pre ea

19 sluga lui afară și închise ușa după dînsa. Și luo Thamar cenușă și puse pre capul ei și îmbrăcăminte cea preste ea pînă în glezne o rupse; și puse mînile ei preste capul ei și

20 mearse mergînd și strigînd. Și zise cătră ea Avesalom, fratele ei: „Au Amnon, fratele tău, au umblat cu tine? Și acum, sora mea, asurzează-te, căci frate ție iaste. Să nu pui la inima ta ca să grăiești cuvîntul acesta“. Și șazu Thamar văduind la casa lui Avesalom,

21 fratele ei. Și auzi împăratul David toate cuvintele aceastea și să mînie foarte, și nu mîhni duhul lui Amnon, fiiului său, căci iubia pre el, căci dentîu născut lui era. Și n-au

22 grăit Avesalom împreună cu Amnon den rău pînă în bine, pentru că urîia Avesalom pre Amnon, pre cuvîntul carele au smerit pre

23 Thamar, sora lui. Și să făcu întru 2 ani de zile, și era tunzînd lui Avesalom la Velasor, ceaea ce să ține de Efraim, și au chemat Avesalom pre toți fiii împăratului. Și veni Avesalom cătră împăratul și zise: „Iată dară, tund robului tău; să meargă dară împăratul și slugile lui împreună cu robul tău“. Și zise împăratul cătră Avesalom: „Nu dară, fiiul meu, să nu meargem toți noi și să nu ne îngreuiem preste tine“. Și-l sili pre el, și n-au vrut ca să meargă; și-l blagoslovi

pre el. Și zise Avesalom cătră el: „Și de nu, 26 meargă dară cu noi Amnon, fratele meu“. Și-i zise lui împăratul: „Pentru căci va merge Amnon împreună cu tine?“ Și-l sili pre el

27 Avesalom și trimise împreună cu el pre Amnon și pre toți fiii împăratului. Și au

28 făcut Avesalom ospăț ca și ospățul împăratului. Și porunci Avesalom slugilor lui, zicînd: „Vedeț, deaca se va smeri inima lui Amnon de vin și voiu zice cătră voi: ‘Loviț pre Amnon!’, și-l omorîț pre el. Să nu vă teameț, căci au nu-s eu cela ce poruncesc voao? Îmbărbățați-vă și vă faceț întru fiii puterii!“ Și au

29 făcut slugile lui Avesalom lui Amnon în ce chip au poruncit lor Avesalom. Și să sculară toți fiii împăratului și șazu om preste mușcoiul lui și fugiră. Și fu fiind ei în cale, și auzul

30 veni cătră David, zicînd: „Lovit-au Avesalom pre toți fiii împăratului, și n-au rămas dentru ei nici unul“. Și să sculă împăratul și spin-tecă hainele lui și dormi pre pămînt, și toate slugile lui cei ce sta împrejurul lui rupseră hainele lor. Și răspunse Ioanadav, feciorul

32 lui Samaa, fratele lui David, și zise: „Nu zică domnul meu împăratul că pre toți copilașii, fiii împăratului, i-au omorîț, căci numai Amnon singur au murit; căci pre gura lui Avesalom era zăcînd, den ziua carea au smerit pre Thamar, sora lui. Și acum, să nu puie dom-

33 nul meu împăratul pre inima lui, zicînd că toți fiii împăratului au murit, căci numai Amnon singur au murit“. Și fugi Avesalom. Și rădică copilașul-strajnicul ochii lui și văzu.

34 Și iată norod mult venind în cale denapoia lui, den coastele muntelui la pogoriș. Și mearse strajnicul și spuse împăratului și zise: „Oameni am văzut den calea cea de spre Oran, de o parte a muntelui“. Și zise Ioanadav

35 cătră împăratul: „Iată, fiii împăratului de față sînt! După cuvîntul robului tău, așa s-au făcut“. Și fu cînd săvîrși grăind, și, iată, fiii

36 împăratului veniră și rîdicară glasul lor și plînseră; și încă și împăratul și toate slugile lui au plîns plîngere mare foarte. Și Avesalom

37 au fugit și mearse cătră Tholmi, feciorul lui Emiud, împăratul Ghiedsurii, la pămîntul Hamaahad. Și au plîns împăratul David preste fiiul lui toate zilele. Și Avesalom au

38 fugit și au mers la Ghiesur și era acolo ani 3. Și să potoli duhul împăratului ca să iasă

39 denapoia lui Avesalom, căci s-au mîngîiat pentru Amnon că au murit.

CAP XIV

i conosci Ioav, fiiul Saruiei, că inima 1 împăratului iaste pre Avesalom. Și au trimis la Thecoe și au luat 2 de acoloa fămeaie înțeleaptă și zise cătră ea: „Plînge dară și te îmbracă în haine de jale; și să nu te ungi cu untdelemn și vei fi ca o muiare

3 jălind pre mort preste multe zile; Și vei
 merge cătră împăratul și vei grăi cătră dînsul
 după cuvîntul acesta“. Și puse Ioav cuvîntul
 4 lui în rostul ei. Și veni muiarea thecoianca
 cătră împăratul și au căzut preste fața ei la
 pămînt și i să închină lui și zise: „Mîntuiaște,
 5 împărate, mîntuiaște!“ Și zise cătră ea
 împăratul: „Ce iaste ție?“ Și ea zise: „Și foarte
 muiare vădovă eu sînt și au murit bărbatul
 6 meu. Și la roaba ta – 2 feciori; și s-au sfădit
 amîndoi la cîmpu, și nu era cine să-i scoată în
 mijlocul lor; și au lovit unul pre fratele lui și
 7 l-au omorît pre el. Și iată, s-au sculat toată
 moștenirea cătră roaba ta și au zis: ‘Dă pre
 cela ce au lovit pre fratele lui și-l vom omorî
 pre el pentru sufletul fratelui lui care au omorît;
 și vom rădica și pre moșneanul vostru!’
 Și vor stinge cărbunele meu cela ce au rămas,
 ca să nu puie bărbatului meu rămășiță și
 8 nume preste fața pămîntului“. Și zise
 împăratul cătră muiare: „Pasă sănătoasă la
 9 casa ta, și eu voi porunci pentru tine“. Și
 zise muiarea thecoianca cătră împăratul:
 „Asupra mea – fărădelegea, domnul meu
 împărate, și pre casa tătine-mieu! Împăratul
 10 și scaunul lui – nevinovat“. Și zise împăra-
 tul: „Cine e cel ce grăiaște cătră tine? Și vei
 aduce pre el cătră mine, și nu va mai adaoge
 11 încă a să atinge de el“. Și zise muiarea:
 „Aducă-ș aminte dară împăratul de Domnul
 Dumnezăul lui cînd să va înmulți rudenia sîn-
 gelui ca să strige, și ca să nu rădice pre fiul
 meu!“ Și zise: „Viu e Domnul, de va cădea
 12 den părul fiiului tău pre pămînt!“ Și zise
 muiarea: „Grăiască dară roaba ta cătră dom-
 nul meu împăratul cuvînt“. Și zise:
 13 „Grăiaște!“ Și zise muiarea: „Pentru căce
 ai socotit aceasta așa pre norodul lui Dumne-
 zău? Au den rostul împăratului cuvîntul
 acesta, ca o greșală, ca să nu întoarcă împăra-
 14 tul pre cel gonit al lui? Căce cu moarte vom
 muri și ca apa ceaea ce să pogoară pre
 pămînt, carea nu să va aduna. Și nu va lua
 Dumnezău suflet, și socotind ca să scoată de
 15 la El pre cel gonit. Și acum ce am venit a
 grăi cătră împăratul domnul meu cuvîntul
 acesta, că mă va vedea norodul; și va grăi
 roaba ta: ‘Grăiască dară cătră domnul meu
 împăratul, cîndai va face împăratul cuvîntul
 16 roabei lui’. Că va asculta împăratul, mîn-
 tuiască dară pre roaba lui den mîna omului
 celuia ce cearcă să mă rîdice pre mine și pre
 17 fiiul meu de la moștenirea lui Dumnezău. Și
 va grăi roaba ta: ‘Facă-să dară cuvîntul domnu-
 lui meu împăratului întru jîrtvă, căce în ce chip
 îngerul lui Dumnezău, așa domnul meu împăra-
 tul, a auzi bunul și răul. Și va fi împreună cu tine
 18 Domnul Dumnezăul tău“. Și au răspuns

împăratul și zise cătră muiare: „Să nu ascunzi
 dară de cătră mine cuvînt carele eu te voi
 întreba pre tine“. Și zise muiarea: „Grăiască
 dară domnul meu împăratul!“ Și zise 19
 împăratul: „Au mîna lui Ioav întru toate
 aceastea împreună cu tine?“ Și răspunse și
 zise muiarea împăratului: „Viu e sufletul tău,
 domnul meu împărate, de iaste den dereapta
 au den stînga den toate cîte au grăit domnul
 meu împăratul, căce robul tău Ioav, el mi-au
 poruncit mie și el au pus în rostul roabei tale
 toate cuvintele aceastea. Pentru ca să învă- 20
 luiescu fața cuvîntului acestuia, au grăit robul
 tău Ioav cuvîntul acesta, și domnul meu
 împăratul – înțelept ca înțelepciunea îngeru-
 lui lui Dumnezău, ca să conoască toate ceale
 den inema ta“. Și zise împăratul cătră Ioav: 21
 „Iată dară, am făcut ție după cuvîntul tău
 acesta. Pasă, întoarce pre copilașu, pre Ave-
 salom“. Și căzu Ioav preste fața lui pre 22
 pămînt și să închină și binecuvîntă pre împă-
 ratul. Și zise Ioav: „Astăzi au conoșcut robul
 tău că am aflat har întru ochii tăi, domnul
 meu împărate, căci au făcut domnul meu
 împăratul cuvînt robului tău“. Și să sculă 23
 Ioav și mearse la Ghiethsur și aduse pre Ave-
 salom la Ierusalim. Și zise împăratul: „Să 24
 să întoarcă la casa lui și fața mea să nu o
 vază!“ Și să întoarse Avesalom la casa lui și
 fața a împăratului nu o văzu. Și ca Avesa- 25
 lom nu era om frumos întru tot Israilul, lăudat
 foarte, den urma piciorului și pînă în creaste-
 tul lui nu era întru el hulă. Și cînd tundea el 26
 capul lui – și fu de-nceputul zilelor întru zile
 daca să tundea, căci să îngreuia preste el –, și,
 tunzîndu-l pre el, au pus părul capului lui 200
 de sicile, cu sicilul cel împărătesc. Și să năs- 27
 cură lui Avesalom 3 feciori și o fată, și numele
 ei, Maoha; aceasta era muiare frumoasă la
 chip foarte, și să făcu muiare lui Rovoam,
 feciorul lui Solomon, și-i născu lui pre Avia.
 Și au șazut Avesalom în Ierusalim 2 ani de 28
 zile, și fața împăratului n-au văzut. Și tri- 29
 mise Avesalom cătră Ioav, ca să-l trimiță pre
 el cătră împăratul; și n-au vrut să meargă
 cătră el. Și au trimis încă de al doilea rînd
 cătră el și n-au vrut să meargă. Și zise Avesa-
 lom cătră slugile lui: „Vedeți dară partea în 30
 țarena lui Ioav lipită de mine, și lui acolo
 oarze; păsați și o aprindeți cu foc pre ea!“ Și
 au ars slugile lui Avesalom partea lui Ioav cu
 foc. Și mearseră robii lui Ioav cătră el, 31
 rumpîndu-ș hainele lor, și ziseră: „Ars-au
 robii lui Avesalom partea cu foc“. Și să sculă
 Ioav și au venit cătră Avesalom acasă și zise
 cătră el: „Pentru căci au ars slugile tale partea
 mea cu foc?“ Și zise Avesalom cătră 32
 Ioav: „Iată, am trimis cătră tine, zicînd:

‘Vino aicea și te voi trimite către împăratul, zicînd: ‘Pentru căci am venit de la Ghiethsur? Bine mie era ca să fiu acolo. Și acum, iată, fața împăratului n-am văzut; iară de iaste întru mine strîmbătate, și mă omoară pre mine’’.
 33 Și întră Ioav către împăratul și-i spuse lui. Și au chemat pre Avesalom și au intrat către împăratul și s-au închinat lui și au căzut preste fața lui pre pămînt înaintea feții împăratului și foarte sărută împăratul pre Avesalom.

C A P X V

1 **S**i fu după aceastea, și-ș făcu lui Avesalom cară și călăreți, și 50 de oameni
 2 să aleage înaintea lui. Și mînecă Avesalom și stătu de spre mîna căii
 3 porții. Și să făcu, tot omul la carele era judecată au venit către împăratul la judecată,
 4 și strigă către el Avesalom și-i zise lui: „Den care cetate ești tu?“ Și zise omul: „Dentr-un
 5 neam al lui Israil – robul tău“. Și zise către el Avesalom: „Iată, cuvintele tale-s bune și
 6 lesne, și cel ce să auză nu iaste ție de lîngă împăratul“. Și zise Avesalom: „Cine mă va
 7 pune judecătoriu pre pămînt, și la mine va veni tot omul la carele va fi price și judecată,
 8 și-l voi îndirepta pre el“. Și fu cînd să apropia om a i să închina lui, și întinse mîna
 9 lui și să apucă de el și sărută pre el. Și făcu Avesalom după cuvîntul acesta la tot Israilul,
 10 la ceia ce venia la judecată către împăratul. Și făcea ale lui Avesalom inemile fiilor lui
 11 Israil. Și să făcu după 40 de ani, și zise Avesalom către tatul lui: „Mearge-voiu dară și
 12 voi plăti rugile carele m-am făgăduit Domnului, în Hevron. Căci rugă s-au rugat
 13 robul tău cînd lăcuia în Ghiedsur la Siria, zicînd: ‘De mă va întoarce întorcîndu-mă
 14 Domnul la Ierusalim, și voi sluji Domnului’“. Și-i zise lui împăratul: „Pasă în pace“. Și sculîndu-se,
 15 mearse la Hevron. Și trimise Avesalom iscoade în toate neamurile lui Israil, zicînd: „Cînd veți auzi voi glasul
 16 Domnului, și veți zice: ‘Împărătit-au Avesalom în Hevron!’“ Și au mers împreună cu Avesalom 200 de oameni
 17 den Ierusalim aleși, și, mergînd, cu prostimea lor, n-au știut tot cuvîntul. Și au trimis Avesalom și au chemat
 18 pre Ahitofel Galamoneanul, pre sfeatnicul lui David, den cetatea lui, de la Gola, jîrtvind el jîrtvele.
 19 Și să făcu unire tare, și norodul ce mergea și mult, cu Avesalom. Și veni vestitoriul
 20 către David, zicînd: „Să făcu inima oamenilor lui Israil denapoia lui Avesalom“. Și zise David la toate slugile
 21 lui, la cei ce era împreună cu el în Ierusalim: „Sculați-vă și să fugiți, căci nu iaste noao mîntuire
 22 de către fața lui Avesalom. Sîrguiți a merge, pentru ca să nu sîrguiască și ne va apuca
 23 pre noi și va scoate asupra noastră

răul și va lovi cetatea cu gură de sabie“. Și 15
 ziseră slugile împăratului către împăratul:
 „După toate cîte va aleage domnul nostru împăratul,
 iată, slugile tale“. Și ieși împăratul cu toată casa
 lui cu picioarele lor. Și lăsă împăratul pre ceale
 zece muieri, pre fiitoarele lui, ca să păzească
 casa. Și ieși împăratul și toate slugile lui
 pedestri și au stătut în casa cea departe.
 Și toate slugile lui de spre mîna lui mergea:
 și tot herethi, și tot felethi, și toți ghiethii,
 600 de oameni, ceia ce au venit pedestri den
 Ghieth, mergea pre aproape de spre fața
 împăratului. Și zise împăratul către Ethi
 Ghietheul: „Pentru căci mergi și tu cu noi?
 Întoarce-te și lăcuiaște împreună cu împăratul,
 căci strein ești tu și căci ai nemernicit tu
 de la locul tău. De ai venit ieri, și astăzi
 te voi porni ca să mergi cu noi? Și eu merg
 oriunde voi merge. Pasă și te întoarce,
 și întoarce pre frații tăi împreună cu tine,
 și Domnul va face cu tine milă și ade-
 văr!“ Și răspunse Ethi împăratului și zise:
 „Viu e Domnul și viu domnul meu împăratul,
 că în locul unde va fi domnul meu împăratul,
 și săvai la moarte, și săvai la viață, că acolo
 va fi robul tău“. Și zise împăratul către Ethi:
 „Vino și treci cu mine!“ Și trecu Ethi
 Ghe-theanul, și împăratul, și toate slugile
 lui, și toată gloata ce era cu dînsul. Și tot
 pămîntul plîngea cu glas mare. Și tot
 norodul mergea, și împăratul trecu pîriul
 Chiedrilor. Și tot norodul și împăratul
 mergea pre fața drumului pre pustiiu. Și
 iată și Sadoc preotul, și toți leviții
 împreună cu el, rădicînd sicriul făgăduinții
 Domnului de la Thevar; și au pus sicriul
 făgăduinții Domnului Dumnezău, și să sui
 Aviathar pînă au încetat tot norodul a să
 strînge den cetate. Și zise împăratul către
 Sadoc: „Întoarce sicriul lui Dumnezău la
 cetate. De voi afla har întru ochii Domnului,
 și mă va întoarce și-m va arăta mie pre el
 și podoaba lui. De va zice așa: ‘N-am vrut
 întru tine’, iată, eu sînt, facă mie după
 binele întru ochii Lui“. Și zise împăratul
 lui Sadoc preotul: „Vedeți, tu te întoarce
 la cetate cu pace, și Ahimaas, feciorul
 tău, și Ioanathan, feciorul lui Aviathar,
 amîndoi feciorii voștri împreună cu voi.
 Vedeți, eu sînt voi mînea la Ravaoth al
 pustiiului pînă va veni cuvînt de la voi
 ca să-m spuie mie“. Și au întors Sadoc
 și Aviathar sicriul lui Dumnezău la Ierusalim
 și au săzut acolo. Și David să suia
 suișul Munte-lui Maslinului, suindu-se și
 plîngînd, și capul acoperit, și el mergea
 desculț, și tot norodul ce era cu el
 descoperi omul capul lui, și să sui suindu-se
 și plîngînd. Și să spuse lui David, zicînd:
 „Și Ahitofel – întru cei jurați cu Avesalom“.
 Și zise David: „Rîsipeaște sfatul

32 lui Ahitofel, Doamne Dumnezeu! Și
era David venind pînă la Ros, unde s-au în-
chinat acolo Domnului, și, iată, întru întimpi-
narea lui – Husi, priatinul cel mai ales a lui
David, ruptă haina lui și pămînt pre capul
33 lui. Și zise lui David: „De vei trece cu
34 mine, și vei fi preste mine întru sarcină. Și
de te vei întoarce la cetate, și vei zice lui Ave-
salom: ‘Și au trecut frații tăi și împăratul,
denapoia mea au trecut tată-tău; și acum, slu-
gă-ț sînt, împărate, lasă-mă să trăiescu. Slugă
tătine-tău am fostu atuncea, și acum, eu –
robul tău’. Și-m vei răsipi sfatul lui Ahito-
35 fel. Și iată acolo, împreună cu tine, Sadoc
și Aviathar, preoții. Și va fi tot cuvîntul carele
vei auzi den rostul împăratului, și vei spune
36 lui Sadoc și Aviathar, preoților. Iată acolo,
împreună cu ei, doi fii ai lor, Ahimaas, feciorul
lui Sadoc, și Ionathan, fecior lui Aviathar; și
vei trimite cu mîna lor cătră mine tot cuvîntul
37 carele veț auzi“. Și întră Husie, priatinul
lui David, în cetate, și Avesalom atuncea întra
în Ierusalim.

CAP XVI

1 **S**i David trecu oarece puțin de la Ros,
și iată Siva, copilașul lui Memfivoste,
întru întempinarea lui, și o păreache
de măgari încărcăți, și preste ei – 200
de pîini și ifi de stafide și ifi de păpuș
de smochine și nevel de vin și 100 de finici.
2 Și zise împăratul cătră Siva: „Ce iaste aceas-
tea ție?“ Și zise Siva: „Măgarii, la casa împă-
ratului, ca să șază preste ei; și pîinele și păpu-
șile, de mîncat slugilor; și vinul, a bea cei slă-
3 biț în pustiiu“. Și zise împăratul: „Și unde e
fiul domnului tău?“ Și zise Siva cătră împă-
ratul: „Iată, șade în Ierusalim, căci au zis:
‘Astăzi vor întoarce mie toată casa lui Israil
4 împărăția tătine-mieu“. Și zise împăratul
lui Siva: „Iată – ție toate cîte-s ale lui Memfi-
voste“. Și zise Siva închinîndu-se: „Măcar de
aș afla har întru ochii tăi, domnul meu împă-
5 rate!“ Și veni împăratul David pînă la Va-
thirim. Și iată, de acolo om ieșiia afară, den
rudenia casei lui Saul, și numele lui – Semei,
feciorul lui Tira. Și ieși mergîndu și bleste-
6 mînd Și improșcînd cu pietri pre David și
pre toate slugile împăratului David; și tot
norodul era, și toți tarii, den dreapta și den
7 stînga împăratului. Și așa au zis Semei cînd
blestema pre el: „Ieși, ieși, om al sîngiurilor
8 și om cel fără de leage! Întors-au asupra ta
Domnul toate sîngiurile casii lui Saul, pentru
căci ai împărățit pentru dinsul, și au dat Dom-
nul împărăția în mîna lui Avesalom, fiiului
tău. Și iată, tu cu răutatea ta, căci om
9 al sîngiurilor ești tu!“ Și zise Avesa
al Saruiei cătră împăratul: „Pentru căci
bleastemă cîinele cel mort acesta pre

domnul meu, pre împăratul? Treace-voiu
dară și-i voiu lua capul lui“. Și zise împăra- 10
tul cătră Avesa: „Ce e mie și voao, fiii Saroiei?
Și lăsaț pre el și așa să bleasteme, că Domnul
au zis lui ca să bleasteme pre David, și cine va
zice: ‘Ce ai făcut așa?’“ Și zise David cătră 11
Avesa și cătră toate slugile lui: „Iată, fiiul
mieu, cela ce au ieșit den pîntecele mieu,
cearcă sufletul mieu, și încă acum fiiul Emi-
neului! Lăsaț pre el să bleasteme, căci au zis
lui Domnul. Cîndai va vedea Domnul întru 12
smerenia mea, și-m va întoarce mie bine
pentru blestemul lui în ziua aceasta“. Și 13
mearse David și toț oamenii lui în cale. Și
Semei mergea den coastele muntelui, alātu-
rea cu el, mergînd și blestemînd și improșcînd
cu pietri de alătura lui și cu țărînă spulbera.
Și veni împăratul și tot norodul ce era cu el 14
obosiț și răsufară acolo. Și Avesalom și tot 15
omul lui Israil au întrat în Ierusalim, și Ahi-
tofel împreună cu el. Și fu cînd veni Husi, 16
priatenul cel bun al lui David, cătră Avesa-
lom, și zise Husi cătră Avesalom: „Trăiască
împăratul!“ Și zise Avesalom cătră Husi: 17
„Aceasta e mila ta cu priatenul tău? Pentru
căce nū te-ai dus cu priatenul tău?“ Și zise 18
Husi cătră Avesalom: „Ce denapoia căruia au
ales Domnul și norodul acesta și tot omul lui
Israil, lui voiu fi și împreună cu el voiu șădea.
Și a doua: Cui eu voiu sluji? Au nu înaintea 19
fiiului lui? În ce chip am slujit înaintea tătîni-
tău, așa voiu fi înaintea ta“. Și zise Avesa- 20
lom cătră Ahitofel: „Aduceți întru voi sfat ce
vom face“. Și zise Ahitofel cătră Avesalom: 21
„Întră cătră țititoarele tătîni-tău, pre carele au
lăsat ca să păzească casa lui, și va auzi tot
Israilul c-ai rușinat pre tatăl tău și să vor
întări mînile tuturor ce-s cu tine“. Și au 22
întins cortul lui Avesalom asupra foisorului;
și întră Avesalom cătră țititoarele tătîni-său,
între ochii a tot Israilul. Și sfatul lui Ahito- 23
fel carele au sfătuit în zilele dentii, în ce chip
ar întreba neștine întru cuvîntul lui Dumne-
zău, așa tot sfatul lui Ahitofel, și la David, și la
Avesalom.

CAP XVII

1 **S**i zise Ahitofel cătră Avesalom: „Alea-
ge-voiu mie 12000 de oameni și mă
voiu scula și voiu goni denapoia lui
David noaptea. Și voiu veni 2
asupra lui, și el ostenit și slăbit la
mîna, și-l voiu spărea pre el și va fugi tot
norodul ce iaste împreună cu el și voiu ucide
pre împăratul însuș. Și voiu întorce tot no- 3
rodul cătră tine, în ce chip să întorce nevasta
cătră bărbatul ei. Fără de numai sufletul unui
om tu cerci, și la tot norodul va fi pace“.

4 Și drept cuvântul – întru ochii lui Avesalom și
 5 întru ochii a tuturor bătrînilor lui Israil. Și
 zise Avesalom: „Chemăți dară și pre Husi al
 lui Arahi și vom auzi ce e în gura lui și încă și
 6 lui“. Și întră Husi cătră Avesalom. Și zise
 Avesalom cătră dînsul, zicînd: „După cuvîntul
 acesta au grăit Ahitofel. Au face-vom după
 7 cuvîntul lui? Iară de nu, tu grăiește!“ Și
 zise Husi cătră Avesalom: „Nu iaste bun
 acesta sfat carele au sfătuit Ahitofel în ceastă
 8 dată“. Și zise Husi: „Tu știi pre tată-tău și
 pre oamenii lui că tari sînt foarte și amărîți la
 sufletul lor ca o ursoaie lipsită de pui în țarină
 și ca o scroafă nesilnică la cîmpu. Și tată-tău –
 om războinic, și nu va poposi norodul.
 9 Căce el, iată, iaste ascunsu întru unul den
 munți au într-un loc den locuri, și va fi cînd va
 cădea preste ei de întîiu și va auzi cel ce aude
 și va zice: ‘Să făcu înfrîngerea întru norodul
 10 cel denapoia lui Avesalom!’“. Și încă el, fiu
 puterii, a căruia inema – ca inema leului,
 topind să va topi, căce știe tot Israilul că e tare
 tată-tău și fiii puterii toți cei ce sînt cu
 11 el. Așa sfātuind eu am sfătuit: și adunînd să
 va aduna la tine tot Israilul, de la Dan și pîna
 la Viersavie, ca năsipul cel de la mare întru
 mulțime, și fața ta, mergînd în mijlocul
 12 lor, Și vom veni preste el întru unul den
 locuri unde-l vom afla pre el acolo și ne vom
 tăbărî asupra lui cum cade roao pre pămînt și
 nu vom lăsa întru el și la toți oamenii ce-s cu el
 13 nice unul. Și de să va aduna în cetate, și va
 lua tot Israilul cătră cetatea aceea funi și vom
 trage pre ea pîna la pîrîu, pîna nu va rămînea
 14 acolo nice piatră“. Și zise Avesalom și tot
 omul Israil: „Mai bun iaste sfatul lui Husi al lui
 Arafi decît sfatul lui Ahitofel“. Și Domnul au
 poruncit să rîsipească sfatul lui Ahitofel cel
 bun, pentru ca să aducă Domnul preste Ave-
 15 salom realele toate. Și zise Husi al lui Arahi
 cătră Sadoc și cătră Aviathar, preoții: „Așa și
 așa au sfătuit Ahitofel pre Avesalom și pre cei
 bătrîni ai lui Israil, și așa și așa am sfătuit
 16 eu. Și acum trimiteț degrabă și porunciț lui
 David, zicînd: ‘Să nu mîi noaptea la Aravoth
 al pustiiului, și încă trecînd grăbeaște’, ca nu
 cîndai va pleca pre împăratul și pre tot noro-
 17 dul ce iaste împreună cu el“. Și Ioanathan
 și Ahiamas sta la fîntîna lui Roghil. Și mearse
 slujnica și le povesti lor, și ei merg și spun
 împăratului David, căci nu să putea ivi ca să
 18 între în cetate. Și-i văzu pre ei o slugă și să
 spuse lui Avesalom. Și mearseră amîndoi de pri-
 pă și intrară în casa unui om la Vaurim; și la el –
 19 groapă în curte, și să pogorîră acolo. Și luo
 muiarea și întinse acoperemîntul preste fața

gropii și zbicia preste ea arafoth, și nu să
 conosci cuvîntul. Și veniră slugile lui Ave- 20
 salom cătră muiare la casă și ziseră: „Unde e
 Ahimaas și Ioanathan?“ Și zise lor muiarea:
 „Trecură și puțină apă cerșură“. Și n-au aflat
 și s-au întors la Ierusalim. Și fu după ce să 21
 duseră, ei ieșiră den groapă și să duseră și
 spuseră împăratului David. Și-i zic lui: „Scu-
 lați-vă și treaceț curînd apa, căci aceastea au
 sfătuit asupra voastră Ahitofel“. Și să sculă 22
 David și tot norodul ce era împreună cu el și
 au trecut Iordanul, pîna la lumină, demineța;
 pîna întru unul nu s-au greșit carele n-au tre-
 cut Iordanul. Și Ahitofel văzu că nu s-au 23
 făcut sfatul lui, și-s înșală măgărița lui și să
 sculă și să duse la casa lui și la cetatea lui. Și
 au poruncit casii lui, și s-au spînzurat și au
 murit și s-au îngropat în mormîntul tătîne-său.
 Și David au trecut la Manaim, și Avesalom au 24
 trecut Iordanul, el și tot omul lui Israil
 împreună cu el. Și pre Amesai au pus Ave- 25
 salom în locul lui Ioav asupra puterii. Și Ame-
 sai – fecior de bărbat, și numele lui: Iether
 Israilteanul; acesta au intrat cătră Avighea,
 fata lui Iesai, sora Saruiei, maicii lui
 Ioav. Și să tăbărî Avesalom și tot Israilul la 26
 pămîntul Galaadului. Și fu cînd întră David 27
 la Manaim, și Unezvi, feciorul lui Naas den
 Ravath al fiilor lui Ammon, și Mahir, feciorul
 lui Amiil cel den Lodavar, și Verzei Galadi-
 teanul, cel de la Roghielim, Au adus 10 28
 straturi învăluite și 10 căldări și vase de lut
 și grîu și orz și făină și pielm și bob și linte și
 pîini Și miare și unt și oi și brînză de vaci. 29
 Și aduseră lui David și norodului ce era îm-
 preună cu el, a mînca, căci era norodul flă-
 mînd și obosit și însătat în pustiiu.

CAP XVIII

i socoti David tot norodul ce era 1
 împreună cu el și puse preste ei mai
 mari preste mii și preste sute. Și 2
 trimise David norodul, a treia parte,
 cu mîna lui Ioav, și a treia, cu mîna lui
 Avesa, feciorul Saruiei, fratele lui Ioav, și a
 treia, cu mîna lui Ethi Ghietheului. Și zise
 David cătră norod: „Ieșind voiu ieși și eu
 împreună cu voi“. Și ziseră: „Nu vei ieși, 3
 căci, de vom fugi cu fugă, nu vor pune preste
 noi inemă; și de vom muri jumătate den noi,
 nu vor pune preste noi inemă, căci tu – ca noi
 10000. Și acum bine e, căci tu vei fi noao în
 cetate ajutoriu ca să ne ajuți“. Și zise lor 4
 împăratul: „Ce va plăcea întru ochii voștri,
 voiu face“. Și stătu împăratul de spre mîna
 porții, și tot norodul ieșia întru sute și întru
 mii. Și porunci împăratul lui Ioav și lui 5
 Avesa și lui Ethi, zicînd: „Cruțați-m mie pre
 copilașul Avesalom!“ Și tot norodul au au-

zit poruncind împăratul tuturor boiarilor
 6 pentru Avesalom. Și ieși tot norodul în
 dumbravă împotriva lui Israil și să făcu răz-
 7 boiul în dumbrava lui Efraim. Și greși
 acolo norodul lui Israil înaintea slugilor lui
 David și să făcu înfrângere mare în ziua
 8 aceea, ca la vro 20000 de oameni. Și să
 făcu acolo războiul rășchirat preste fața a tot
 pământul și prisosi dumbrava a mînca den
 norod mai mulți decît ceia ce au mîncat sabia
 9 în norod în ziua aceea. Și timpină Avesa-
 lom înaintea slugilor lui David. Și Avesalom
 era călare pre mușcoiul lui. Și întră mușcoiul
 supt desimea stejarului celui mare și s-au
 încheștat capul lui în stejar și s-au spînzurat în
 mijlocul ceriului și în mijlocul pământului, și
 10 mușcoiul dedesuptul lui au trecut. Și văzu
 un om și spuse lui Ioav. Și zise: „Iată, am
 11 văzut pre Avesalom spînzurat în stejar“. Și
 zise Ioav omului celui ce spunea lui: „Și iată,
 ai văzut! Și căci nu l-ai lovit pre el acolo la
 pământ? Și eu aş hi dat ție 50 de sicile de argint
 12 și un brîu“. Și zise omul cătră Ioav: „Și de
 ai pune tu în mîinile mele 1000 de sicile de
 argint, nu voi pune mîna mea preste fiul
 împăratului, căci întru urechile noastre au
 poruncit împăratul ție și lui Avesa și lui Ethi,
 zicînd: ‘Cruțați-m pre copilașul Avesalom!’
 13 Ca să nu faceți întru sufletul lui strîmbătate.
 Și tot cuvîntul nu se va ascunde de cătră
 14 împăratul, și tu vei sta împotriva“. Și zise
 Ioav: „Aceasta eu voi înceape, nu așa voi
 rămînea înaintea ta!“ Și luo Ioav trei săgeți în
 mîna lui și le înfipse pre eale în inema lui Ave-
 15 salom, Încă el fiind viu în inema stejarului.
 Și încunjurără 10 slugi ce rîdeca unealtele lui
 Ioav și loviră pre Avesalom și omorîră pre
 16 el. Și trîmbiță Ioav cu cornul și să întoarse
 norodul ca să nu gonească denapoia lui Israil,
 17 căci nu să îndura Ioav de norod. Și luo Ioav
 pre Avesalom și-l aruncă pre el într-o pră-
 pastie mare în dumbravă, la rîpa cea mare, și
 au stîlpit preste el grămadă de pietri mare
 foarte. Și tot Israilul au fugit om la sălașul
 18 lui. Iară Avesalom, încă fiind viu, au luat și
 ș-au pus lui stîlp în carele s-au prins, în Zăpo-
 dia Împăratului, căci au zis că nu e la el fecior
 pentru ca să să pomenească numele lui, și au
 numit stîlpul pre numele lui. Și au numit pre
 el Mîna lui Avesalom, pînă în ziua aceasta.
 19 Și Ahimaas, feciorul lui Sadoc, au zis: „Aler-
 ga-voiu dară și voi binevesti împăratului,
 căci au judecat lui Domnul den mîna vrăjma-
 20 șilor lui“. Și zise lui Ioav: „Nu ești tu om
 de bune vești în ziua aceasta, ce tu vei bine-
 vesti în altă zi, iară în ziua aceasta nu vei
 binevesti, pentru care lucru feciorul împă-
 21 ratului au murit“. Și zise Ioav lui Hu-

si: „Mergînd, spune împăratului cîte ai
 văzut“. Și să închină Husi lui Ioav și să
 duse. Și adaosă încă Ahimaas, feciorul lui 22
 Sadoc, și zise cătră Ioav: „Și fie că voi alerga
 dară și eu denapoia lui Husi!“ Și zise Ioav:
 „Pentru căci tu aceasta alergi, fiul meu?
 Vino, nu iaste ție veaste bună, mergînd spre
 folos“. Și zise Ahimaas: „Dară ce, de voi 23
 alerga?“ Și zise lui Ioav: „Aleargă!“ Și au aler-
 gat Ahimaas calea lui Chiehar și au întrecut
 pre Husi. Și David șădea în mijlocul a doao 24
 porți. Și mearse strejariul în cerdacul porții
 de cătră zidu; și rădică ochii lui și văzu. Și iată
 om alergînd sîngur înaintea lui. Și strigă 25
 strejariul și spuse împăratului. Și zise împă-
 ratul: „De iaste sîngur, bune vești sînt în ros-
 tul lui“. Și mergea mergînd și apropiindu-se. 26
 Și văzu strejariul alt om alergînd; și strigă
 strejariul cătră poartă și zise: „Iată și alt om
 alergînd sîngur“. Și zise împăratul: „Și acesta
 e vestind bine“. Și zise strejariul: „Eu văzu 27
 alergătura cea dentîiu ca alergătura lui Ahi-
 maas, feciorul lui Sadoc“. Și zise împăratul:
 „Om bun e acesta și întru veaste bună va
 veni“. Și strigă Ahimaas și zise cătră împă- 28
 ratul: „Pace!“ Și să închină împăratului cu
 fața lui la pământ și zise: „Blagoslovit Domnul
 Dumnezeul tău, Carele au închis pre oamenii
 ceia ce rădicase mîna lor preste domnul meu
 împăratul!“ Și zise împăratul: „Pace copi- 29
 lului Avesalom?“ Și zise Ahimaas: „Văzut-am
 mulțimea cea mare veselindu-se, cînd au tri-
 mis Ioav, robul împăratului, și pre robul tău,
 și n-am cunoscut ce iaste acolo“. Și zise 30
 împăratul: „Întoarce-te și dvoreaste aicea“.
 Și să întoarse și să stîlpi. Și iată, Husi 31
 denapoia lui au venit și zise împăratului:
 „Bine să să vestească domnul meu împăratul,
 căci au judecat ție Domnul astăzi den mîna
 tuturor celor ce să scoală preste tine!“ Și 32
 zise împăratul cătră Husi: „De iaste pace
 copilașului Avesalom?“ Și zise Husi: „Facă-să
 [precum] copilașul vrăjmaș[i]i domnului
 meu împăratului și toț cîț s-au sculat asupra
 lui cu reale!“ Și să turbură împăratul și să 33
 sui în cerdacul porții și au plîns. Și așa au zis
 cînd plîngea pre el: „Fiiul meu, Avesalom!
 Fiiul meu, fiiul meu Avesalom! Cine ar da
 moartea mea pentru tine? Eu, pentru tine,
 Avesalom! Fiiul meu, fiiul meu Avesalom,
 fiiul meu!“

CAP XIX

Si să spuse lui Ioav, zicînd: „Iată, 1
 împăratul plînge și tînguiaste pentru
 Avesalom“. Și să făcu mîntuire în 2
 ziua aceea întru jale la tot norodul,
 căci au auzit norodul în ziua aceea
 zicînd că să întristează împăratul pentru
 fiiul lui. Și să furișa norodul în ziua 3

aceaea, intra în cetate în ce chip să furișază
 4 norodul ceia ce să rușinează când ei fug de la
 războiu. Și împăratul au ascuns fața lui și
 strigă împăratul cu glas mare, zicînd: „Fiiul
 5 mieu, Avesalom! Avesalom, fiiul mieu, fiiul
 mieu!“ Și întră Ioav cătră împăratul în casă
 și zise: „Rușinat-ai astăzi obrazele tuturor
 robilor tăi celor ce te-au scos astăzi pre tine, și
 sufletul fiilor tăi, și al fezelor tale, și sufletul
 6 fâmeilor tale, și sufletul țitoarelor tale, Iu-
 bind pre ceia ce te urăscu și urînd pre ceia ce
 te iubescu, și ai spus astăzi cum nu sînt boiarii
 tăi, nici slugi, căci am cunoscut astăzi că, de ar
 fi trăit Avesalom, și toț noi – astăzi morți, că
 7 aceasta era drept întru ochii tăi. Și acum,
 sculîndu-te, ieși afară și grăiaște întru inemile
 robilor tăi, căci întru Domnul m-am jurat că,
 de nu vei ieși afară astăzi, de va mînea om
 împreună cu tine în noaptea aceasta. Și-ț
 cunoaște ție căci rău e ție acesta mai mult
 decît tot răul cela ce ț-au venit ție den tinerea-
 8 țele tale pînă acum“. Și să sculă împăratul
 și șazu în poartă; și tot norodul povestiră,
 zicîndu: „Iată, împăratul șade în poartă“. Și
 întră tot norodul de spre fața împăratului la
 poartă. Și Israil au fugit om la lăcașul lui.
 9 Și era tot norodul pricindu-se întru toate
 semînțiile lui Israil, zicînd: „Împăratul David
 ne-au mîntuit pre noi de cătră toți vrăjmașii
 noștri, și el ne-au scos pre noi den mîna celor
 striini de fealiu; și acum au fugit de pre
 pămînt și de la împărăția lui, de Avesalom.
 10 Și Avesalom, pre carele am uns asupra
 noastră, au murit în războiu; și acum pentru
 căce voi tăceți ca să întoarceți pre împăra-
 11 tul?“ Și cuvîntul a tot Israilul au venit cătră
 împăratul. Și împăratul David au trimis cătră
 Sadoc și cătră Aviathar, preoții, zicînd:
 „Grăiți cătră cei mai bătrîni ai Iudii, zicînd:
 ‘Pentru căce vă faceți mai tîrzii ca să întoarceți
 pe împăratul la casa lui?’ – Și cuvîntul a tot
 Israilul au venit cătră împăratul la casa lui –
 12 ‘Frații miei – voi, oasele meale și petițele
 meale – voi, și pentru căce vă faceți mai de
 apoi ca să întoarceți pre împăratul la casa
 13 lui?’ Și lui Amesai veț zice: ‘Nu osul meu și
 carnea mea – tu? Și acum, aceastea să facă
 mie Dumnezău și aceastea să-m adaogă, de
 nu căpetenie puterii vei fi înaintea mea toate
 14 zilele, în locul lui Ioav!’“ Și au plecat inema
 a tot omul Iudei ca unui om; și au trimis cătră
 împăratul, zicînd: „Întoarce-te tu și toți robii
 15 tăi!“ Și să întoarse împăratul și veni pînă la
 Iordan. Și oamenii Iudii au venit la Galgala
 ca să meargă întru întimpinarea împăratu-
 lui ca să treacă Iordanul pre împăratul.

Și sîrgui Semei, feciorul lui Ghira, feciorul lui 16
 Iemeni den Vaurim, și să pogorî cu oamenii
 Iudei întru întimpinarea împăratului David,
 Și 1000 de oameni împreună cu el, dentru 17
 Veniamin, și Siva, sluga casii lui Saul, și 15
 feciori ai lui împreună cu el, și 20 de robi ai
 lui împreună cu el. Și îndireptară Iordanul
 denaintea împăratului. Și poslușiră slujba 18
 ca să treacă pre împăratul și trecu trecătoarea
 ca să scoale casa împăratului și ca să facă ce e
 drept întru ochii lui. Și Semei, feciorul lui
 Ghira, au căzut preste fața lui înaintea împă-
 ratului, trecînd el Iordanul, Și zise cătră 19
 împăratul: „Să nu socotească dară domnul
 meu împăratul fărădelege și să nu-ți aduci
 aminte cîte au făcut strîmbătate sluga ta în
 ziua carea ieșia domnul meu împăratul den
 Ierusalim, ca să puie împăratul pre inema
 lui! Căce au conoscut robul tău că eu am 20
 greșit. Și iată, eu am venit astăzi mai nainte
 decît tot Israilul și decît casa lui Iosif ca să mă
 pogoru întru întimpinarea domnului meu
 împăratului“. Și răspunse Avesae, feciorul 21
 Saruiei, și zise: „Au pentru aceasta nu să va
 omorî Semei, căce au blestemat pre unsul
 Domnului?“ Și zise David: „Ce e mie și 22
 voao, fiii Saruiei, căce vă faceți astăzi mie
 întru vicleani? Astăzi nu să va omorî nici un
 om den Israil, căce nu știu de voiu împărăți
 astăzi eu pre Israil“. Și zise împăratul cătră 23
 Semei: „Nu vei muri!“ Și să jură lui împăra-
 tul. Și iată, Memfivoste, feciorul lui Iona- 24
 than, fiiul lui Saul, s-au pogorît întru întimpi-
 narea împăratului. Și n-au vindecat picioarele
 lui, nice ș-au tăiat unghile, nice ș-au tocmit
 mustața lui, și hainele lui nu ș-au spălat, den
 ziua carea s-au dus împăratul pînă în ziua
 carea el au venit cu pace. Și fu cînd întră în 25
 Ierusalim întru timpinarea împăratului, și-i
 zise lui împăratul: „Căci nu ai mers cu mine,
 Memfivosthe?“ Și zise Memfivosthe cătră
 el: „Domnul meu împărate, robul meu 26
 m-au prilăstit, căci au zis sluga ta lui: ‘Înșălea-
 ză-mi măgărița și voiu încăleca pre ea și voiu
 merge cu împăratul!’, căci e schiop robul tău.
 Și au meștersuguit întru robul tău cătră dom- 27
 nul meu împăratul, și domnul meu împăra-
 tul, ca îngerul lui Dumnezău. Și fă binele
 întru ochii tăi. Căci n-au fost, toată casa 28
 tătîne-mieu, fără de numai oameni de moarte
 domnului meu împăratului, și ai pus pre
 robul tău întru ceia ce mănîncă masa ta. Și ce
 iaste mie încă îndireptare? Și a striga eu încă
 cătră împăratul?“ Și zise lui împăratul: 29
 „Pentru ce mai grăiești încă cuvintele tale?
 Zis-am ție și lui Siva: ‘Împărțiți țare-
 na!’“ Și zise Memfivosthe cătră împăra- 30
 tul: „Și toate să le ia, după ce au venit
 domnul meu împăratul cu pace la casa lui“.

31 Și Verzeli Galaaditeanul s-au pogoșit de la Roghielim și au trecut cu împăratul Iordanul,
 32 ca să-l petreacă pre el Iordanul. Și Verzeli
 – om bătrîn foarte, fiu de 80 de ani; și acesta
 au hrănit pre împăratul cînd lăcuia el în
 33 Manaim, căci om mare era foarte. Și zise
 împăratul cătră Verzeli: „Tu vei trece cu
 mine și voi hrăni bătrînețele tale împreună
 34 cu mine, în Ierusalim“. Și zise Verzeli cătră
 împăratul: „Cîte zile sînt ale anilor vieții
 mele, ca să mă suiu cu împăratul la Ierusa-
 35 lim? Om de 80 de ani eu astăzi sînt. Au
 doară cunoaște-voi întru mijlocul bunului și
 întru mijlocul răului? Au conoaște-va încă
 robul tău ce voi mîncă au ce voi bea? Au
 auzi-voi încă glasul celor ce cîntă, au al cîn-
 tărețelor? Și pentru căci va fi robul tău încă
 36 împăratul? Căci puțin va trece robul tău
 Iordanul cu împăratul. Și pentru căci îmi dă
 37 mie împăratul răsplătirea aceasta? Și auză
 dară robul tău, și voi muri în cetatea
 mea, lîngă groapa tătîne-mieu și a mîne-
 38 mea. Și iată, robul tău Hamaam, fiul
 mieu, va trece cu domnul mieu, cu împăra-
 tul; și fă lui ce e binele întru ochii tăi“. Și zise
 împăratul: „Cu mine dară să treacă Hamaam,
 și eu voi face lui binele întru ochii tăi, și
 toate, oricîte vei aleage asupra mea, voi face
 39 ție“. Și au trecut tot norodul Iordanul, și
 împăratul au trecut. Și au sărutat împăratul
 pre Verzeli și au blagoslovit pre el. Și s-au
 40 întors la casa lui. Și au trecut împăratul la
 Galgala, și Hamaam au trecut împreună cu el,
 și tot norodul Iudei trecînd împreună cu
 împăratul, și încă jumătate den norodul lui
 41 Israil. Și iată, tot omul lui Israil au venit
 cătră împăratul și zise cătră împăratul: „Ce
 căci te-au furat pre tine frații noștri, omul
 Iudei, ș-au trecut pre împăratul și casa lui Ior-
 danul, și toți oamenii lui David împreună cu
 42 el?“ Și răspunse tot omul lui Israil omului
 Iudei și ziseră: „Căci să apropie de mine
 împăratul; și pentru căci așa te-ai mîniat
 pentru cuvîntul acesta? Au mîncare am mîn-
 cat de la împăratul? Au dare au dat, au
 43 rîdicare au rîdicat noao?“ Și răspunse
 omul lui Israil omului Iudei și zise: „10 mîni
 sînt mie întru împăratul; și dentîiu născut, eu
 au tu? Și încă întru David sînt mai mult decît
 tine. Și pentru căci aceasta m-ai suduit pre
 mine și nu s-au socotit cuvîntul mieu cel
 dentîiu cătră Iuda ca să întorc pre
 împăratul mieu?“ Și să nesîlni-
 ci cuvîntul omului Iu-
 dei mai mult decît
 cuvîntul omu-
 lui lui Isra-
 il.

CAP XX

1 i acolo chemîndu-se un fiu fără de
 leage, și numele lui – Savee, feciorul
 lui Vohori, om iemineu, și au trîmbi-
 țat cu cornul și zise: „Nu iaste noao
 parte întru David, nice moștenire
 noao întru fiul lui Iesei! Om la lăcașurile tale,
 Israile!“ Și s-au suit tot omul lui Israil de
 2 denapoia lui David după Savee, feciorul lui
 Vohori. Și omul Iudei s-au lipit lîngă împăra-
 tul lor, de la Iordan și pînă la Ierusalim. Și
 3 întră David în casa lui în Ierusalim. Și au luat
 împăratul ceale zeace muieri, țiiitoarele lui,
 pre carele au lăsat să păzească casa, și le-au
 dat pre eale în casă de pază; și le-au hrănit
 pre eale, și cătră eale n-au intrat. Și era
 oprite, pînă în ziua morții lor văduve
 trăind. Și zise împăratul cătră Amesai: 4
 „Strigă-m pre omul Iudei 3 zile; și tu aici
 stăi“. Și mearse Amesai ca să strige pre 5
 Iuda, și au zăbovit den vremea carea au rîn-
 duit lui David. Și zise David cătră Amesai: 6
 „Acum ne va face rău noao Savee, feciorul lui
 Vohori, mai mult decît Avesalom. Și acum tu
 ia împreună cu tine slugile domnului tău și
 goneaște după el, cîndai să nu-ș afle lui cetăți
 tari și va umbri ochii noștri“. Și ieși dena- 7
 poia lui Amesai și oamenii lui Ioav, și herethi,
 și felethi, și toți cei tari; și ieșiră den Ierusa-
 lim să gonească denapoia lui Savee, feciorul
 lui Vohori. Și ei – lîngă piatra cea mare cea 8
 de la Gavaon, și Amesai întră înaintea lor. Și
 Ioav – îmbrăcat veșmînt îmbrăcăminteia lui, și
 preste el încinse sabie, spînzurată la mijlocul
 lui în teaca ei, și sabia ieși și căzu. Și zise 9
 Ioav lui Amesai: „De ești sănătos tu, fratele
 mieu?“ Și apucă mîna cea dreaptă a lui Ioav
 de barba lui Amesai ca să-l sărute pre el. Și 10
 Amesai n-au păzit sabia cea den mîna lui Ioav,
 și lovi pre el cu ea Ioav în deșărt și i să vărsă
 pîntecele lui preste pămînt. Și n-au îndoit lui,
 și au murit. Și Ioav și Avesa, fratele lui, au
 gonit după Savee, feciorul lui Vohori. Și 11
 om au stătut preste el, dentru slugile lui Ioav,
 și zise: „Cine e cel ce pohtează pre Ioav? Și
 cine-s ai lui David? Denapoia lui Ioav!“ Și 12
 Amesai, mort, tăvălit în sînge, în mijlocul dru-
 mului; și văzu omul lui (Israil) că sta tot noro-
 dul și întoarse pre Amesai den cale la țarină,
 și au aruncat preste el haină, pentru căci au
 văzut că tot cel ce venia preste el sta. Și fu 13
 cînd să abātu den cale, trecu tot omul (lui
 Israil) denapoia lui Ioav, ca să gonească dena-
 poia lui Savee, feciorul lui Vohori. Și au 14
 trecut întru toate fealiurile lui Israil la Evel și
 la Vethmaha, și pre toți în Hari, și toate cetă-
 țile s-au adunat și au venit denapoia lui. Și 15
 purceaseră și încunjurară preste el în Eves

și în Fermaha, și aruncară șanț către cetate și stătu în zidul denainte, și tot norodul ce era
 16 cu Ioav socotia să surpe zidul. Și strigă muiare
 re înțeleaptă de pe zidu și zise: „Auziț, auziț,
 ziceț dară către Ioav: ‘Apropie-te pînă aici!’”,
 17 și voiu grăi către el“. Și să apropie către ea
 și zise muiarea: „De ești tu Ioav?“ Și el zise:
 „Eu“. Și-i zise lui: „Ascultă cuvintele roabei
 18 tale“. Și zise Ioav: „Auzu eu sînt“. Și zise
 grăind: „Cuvînt au grăit dentîiu, zicînd: ‘Între-
 bînd s-au întreat în Evel și în Dan!’. Lipsiră
 ceale ce au pus credincioșii lui Israil: ‘Între-
 19 bînd întreată în Evel!’ și: ‘Așa au zis!’ De
 au lipsit, eu sînt împăcaciune întăririlor lui
 Israil, și tu cerci a omorî cetatea și maică de
 cetăți în Israil! Și pentru căci prăpădești moș-
 20 tenirea Domnului?“ Și răspunse Ioav și
 zise: „Blînd mie, blînd mie, de voiu prinde și
 21 de voiu strica! Nu iaste așa cuvîntul, căci
 om den muntele lui Efraim – Saavee, feciorul
 lui Vohori, numele lui – ș-au rădicat mîna lui
 preste împăratul David. Dați-mi pre dînsul
 sîngur, și mă voiu duce de asupra cetății“. Și
 zise muiarea către Ioav: „Iată, capul lui să va
 22 arunca către tine pren zidu“. Și întră muiare
 rea către tot norodul și au grăit către toată
 cetatea, întru înțelepciunea ei, ca să ia capul
 lui Saavie, feciorul lui Vohori. Și iau capul lui
 Savie, feciorul lui Vohori, și-l aruncă pre el
 către Ioav. Și trimbiță cu cornul și s-au răsipit
 de la cetate de la el, om la lăcașurile lui. Și
 Ioav să întoarsă la Ierusalim către împăratul.
 23 Și Ioav, preste toată putearea lui Israil, și
 Vaneas, feciorul lui Iodae, preste herethi și
 24 preste felethi, Și Adoneram, preste bir, și
 Iosafat, feciorul lui Ahiluth, pomenito-
 25 riu, Și Susa, logofăt, și Sadoc și Aviathar,
 preoții, și încă Iras a lui Iari era preot lui
 David.

C A P X X I

1 i să făcu foamete în zilele lui David, 3
 ani, ani țindu-se den an, și au cercat
 David fața Domnului. Și au zis Dom-
 nul: „Pre Saul și pre casa lui – strîm-
 bătatea cu moartea sîngiurilor lui,
 pentru care lucru au omorît pre gavaoni-
 2 teani“. Și au chemat împăratul David pre
 gavaoniteani și au zis către ei. – Și gavaoniții
 nu-s fiii lui Israil, fără de numai den sîngele
 amoreului, și fiii lui Israil au jurat lor. Și au
 cercat Saul să-i lovască pre ei pentru căci au
 3 rîvnit el pre fiii lui Israil și a Iudei –. Și zise
 David către gavaoniț: „Ce voiu face voao? Și cu
 ce voiu îmblînzi și veț blagoslovi moștenirea
 4 Domnului?“ Și ziseră lui gavaoniții: „Nu iaste
 noao argint au aur cu Saul și cu casa lui, și nu ias-
 te noao om de omorîre den tot Israilul“. Și zise:
 5 „Ce ziceț voi și voiu face voao?“ Și ziseră că-

tră împăratul: „Omul carele ne-au concenit
 pre noi și carele ne-au gonit pre noi și carele
 ne-au prelestit ca să ne surpe pre noi, să-l
 piardem pre el ca să nu stea el în tot hotarul
 lui Israil. Daț noao șapte oameni den fiii lui 6
 și să-i răstignim pre ei Domnului în Gavao-
 nul lui Saul, aleș Domnului“. Și zise împăra- 7
 tul: „Eu voiu da“. Și nu s-au îndurat împă-
 ratul de Memfivoste, fiiul lui Ionathan, fiiul lui
 Saul, pentru jurămîntul Domnului cel întru
 mijlocul lor: și întru mijlocul lui David și întru
 mijlocul lui Ionathan, fiiul lui Saul. Și au 8
 luat împăratul pre cei doi feciori ai Resfei,
 featei lui Aia, țitoarea lui Saul, pre carei au
 născut lui Saul, pre Ermoni și pre Memfi-
 vosthe, și pre cei 5 feciori ai Meholii, featei lui
 Saul, pre carii au născut lui Izdri, fiiul lui Ver- 9
 zeli al lui Maulathi, Și i-au dat pre ei în
 mîna gavaoneanilor și i-au răstignit pre ei în
 munte, înaintea Domnului, și căzură acolo cîte-
 șapte într-un loc. Și ei s-au omorît în zilele
 seacerii dentîiu, întru începătura seacerii oar-
 zelor. Și luo Resfa, fata lui Aia, sacul și 10
 și l-au așternut ei pre piatră, den ceputul sea-
 cerii oarzelor pînă au picat preste dînșii apele
 lui Dumnezeu den ceriu; și n-au dat pasările
 ceriului să odihnească asupra lor, ziua, și jiga-
 niile țarenii, noaptea. Și să spuseră lui 11
 David toate cîte au făcut Resfa, fata lui Aia, ții-
 toarea lui Saul. Și mearse David și luo 12
 oasele lui Saul și oasele lui Ionathan, fiiului
 său, de la oamenii fiilor lu Iavis Galaad, carei
 au furat pre ei den ulița Vethsanii, căci au pus
 pre ei acolo cei striini de fealiu în ziua carea
 au lovit cei striini de fealiu pre Saul în Ghiel-
 vue. Și au adus de acolo oasele lui Saul și 13
 oasele lui Ionathan, fiiului lui. Și au adunat 14
 oasele celor răstigniți. Și au îngropat oasele
 lui Saul și oasele lui Ionathan, fiiului lui, și
 oasele celor răstigniți, în pămîntul lui Venia-
 min, alătura în mormîntul lui Chis, tatăl lui.
 Și au făcut după toate cîte au poruncit împă-
 ratul. Și ascultă Dumnezău pămîntului după
 aceasta. Și să făcu încă războiu celor striini 15
 de fealiu cu Israil. Și să pogorî David și slugele
 lui împreună cu el și au dat războiu cu cei
 striini de fealiu. Și obosi David. Și Iezvi 16
 unul era întru nepoții lui Rafain; și cumpăna
 suliții lui – 300 de sicle, cumpănă de aramă; și el
 – încinsu cu sabie; și socotia să lovească pre
 David. Și-i ajută lui Avesa, feciorul Saruiei, 17
 și-l mîntui pre el Avesa și lovi pre cel striin de
 fealiu și omorî pre el. Atuncea să jurară oame-
 nii lui David, zicînd: „Nu vei mai ieși încă cu noi la
 războiu și nu vei stinge lumina lui Israil“. Și să 18
 făcu după aceastea încă războiu în Ghieth

cu cei striini de fealiu. Atuncea au lovit Sovohe al lui Asothia pre cei adunați den fiii 19 uriașilor. Și să făcu încă războiu în Rov cu cei striini de fealiu. Și au lovit Eleanan, feciorul lui Arori Vithleemiteanul, pre Goliath Ghietheul, și lemnul suliiții lui – ca sulul țesătorilor. Și să făcu încă războiu în Ghieth. Și era om den Madon, și deagetele mînilor și deagetele picioarelor lui, șase și șase, 24 la 21 număr; și acesta s-au născut lui Rafa. Și au defăimat pre Israil; și au lovit pre el Ionathan, 22 feciorul lui Safa, fratele lui David. Patru aceștea s-au născut, strenepoți uriașilor, lui Rafa, în Gheth, și au căzut în mîna lui David și în mîna robilor lui.

CAP XXII

1 **S**i au grăit David Domnului cuvintele cîntării aceștia, în ziua carea au scos pre el Domnul den mîna a tuturor vrăjmașilor lui și den mîna lui Saul. Și 2 zise: „Domnul – piatra mea și 3 tăria mea, și hălăduindu-mă mie. Dumnezăul meu păzitoriu mie va fi; mie nădejduind, voi fi preste; El, sprejinatoriu mie și cornul mîntuirii mele, ajutoriu mie și scăparea mîntuirii mele, dentru cel strîmb mă va mîntui. 4 Lăudat voi chema pre Domnul și 5 dentru vrăjmașii miei mă voi mîntui. Căce m-au cuprinsu înfrîngeri de moarte, și 6 pîraiele fărădelegii m-au spămîntat. Chinuri de moarte m-au încungiurat, m-au apucat nesilniciile morții. 7 La primejdia mea voi chema pre Domnul și cătră Dumnezăul meu voi striga. Și va auzi den besearca sfîntă a Lui glasul meu și strigarea mea întru 8 urechile Lui. Și să turbură și să clăti pămîntul, și temeurile ceriului să turburară împreună și să clătiră, căce S-au mîniat Domnul 9 pre ei. Și să sui fum întru urgia Lui, și foc den gura Lui va mînca, cărbuni s-au ațîțat 10 dentru El. Și plecă ceriurile și Să pogorî, și 11 negură – supt picioarele Lui. Și au șazut preste heruvim, și zbură și Să ivi pre arpile 12 vînturilor. Și puse întunearec ascunderea Lui împrejurul Lui, cortul Lui, întunearecul apelor; au îngrășat în norii văzduhurilor. 13 De lucirea den naintea Lui s-au ațîțat cărbuni 14 de foc. Și tună den ceriu Domnul, și Cel 15 Înalt au dat glasul Lui. Și trimise săgeți și rășchirară pre ei, și fulgeră fulger și-i spămîntă pre ei. Și să iviră curgerile 16 mării, și s-au descoperit temeurile lumii, întru certarea Domnului, de suflarea 17 duhului mîniei Lui. Și au trimis den nălțime și m-au luat, trasu-m-au den ape multe. 18 Mîntuitu-m-au den tăria vrăjmașilor, miei, dentru ceia ce mă urăsc pre mine, căci s-au 19 întărit preste mine. Apucatu-m-au pre mi-

ne în ziua primejdiei mele, și Să făcu Domnul întărirea mea. Și mă scoase pre mine la lărgime. Și m-au scos pre mine, căci au binevrut întru mine. Și mi-au dat mie Domnul după 21 dreptatea mea, și după curăția mînilor mele în va da mie, Căci am păzit căile Domnului 22 și n-am păgînit de la Dumnezăul meu, Căci toate judecățile Lui – în preajma mea, și 23 dreptățile Lui nu s-au depărtat de la mine. Și voi fi curat Lui și mă voi păzi-înainte de 24 fărădelegea mea. Și-m va da mie Domnul 25 după dreptatea mea și după curătenia mînilor mele denaintea ochilor Lui. Cu cel 26 curat, Te vei curăți, și, cu omul desăvîrșit, desăvîrșit vei fi. Și, cu cel ales, ales vei fi, 27 și, cu cel îndărătnic, îndărătnici-Te-vei. Și 28 pre norodul cel sărac vei mîntui și ochii mîndrilor vei smeri. Căci Tu vei lumina, Lumina 29 nătoriu mieu, Doamne! Și Domnul va lumina întunearecul meu. Căci întru Tine voi 30 alerga sprinten, și cu Dumnezăul meu voi sări zidu. Cel Tare – fără prihană calea Lui; 31 cuvîntul Domnului – lămurit cu foc; sprijinatoriu Acesta iaste tuturor celor ce nedejduiesc preste El. Că cine e tare afară den Domnul? 32 Și cine e ziditoriu afară den Dumnezăul nostru? Cel vîrtos, Cea ce mă întărește cu 33 putere și puse nehulită calea mea, Puind 34 picioarele mele ca unui cerb, și la ceale nalte puindu-mă, Cea ce învață mîmile mele la 35 războiu, și sfărîmînd arc de aramă în brațul meu. Și ai dat mie scuteală mîntuirii 36 mele, și ascultarea Ta m-au înmulțit pre mine. Lărgi-vei umbletile mele dedesuptul meu, și nu s-au clătuit picioarele mele. 37 Goni-voiu pre vrăjmașii miei și voi stinge 38 pre ei și nu mă voi întoarce pînă unde voi conceni pre ei. Și voi frînge pre ei și nu se 39 vor scula și vor cădea supt picioarele mele. Și mă vei întări cu putere la războiu, îndu- 40 pleca-vei pre cei ce să scoală asupra mea supt mine. Și pre vrăjmașii miei ai dat mie dos, 41 pre ceia ce mă urăsc pre mine, și i-ai omorît pre ei. Striga-vor, și nu iaste ajutoriu cătră 42 Domnul și n-au ascultat lor. Și am fărîmat 43 pre ei ca țărîna pămîntului, ca tina den drumuri am suptiat pre ei. Și mă vei mîntui 44 den sabia noroadelor, păzi-mă-vei întru cap limbilor. Norod carele nu l-am conoșcut mi-au slujit mie, Fii streini au mințit mie, la 45 auzul urechii m-au ascultat. Fii streini se 46 vor lepăda și vor greși dentru încuierile lor. Viu Domnul și blagoslovit Păzitoriu mieu! Și 47 Se va înălța Dumnezăul meu, Păzitoriu mîntuirii mele. Tare e Domnul, Cea ce dă iz- 48 bîndiri mie, și certînd norodul supt mine, Și 49 m-au scos pre mine den vrăjmașii miei! Și dentru cei ce să scoală asupra mea, înălța-mă-vei,

dentru oamenii strîmbătăților mîntui-mă-vei.
 50 Pentru aceea ispovedui-mă-voiu Ție,
 Doamne, întru limbi! Și numele Tău voiu
 51 cînta, Mărind mîntuirele împăratului Lui și
 făcînd milă unsului Lui, David, și seminții lui
 pînă în veaci“.

CAP XXIII

1 **S**i acestea-s cuvintele lui David ceale
 de apoi. Credincios David, fiul lui
 Iesei, și credincios omul pre carele au
 sculat Domnul preste unsul Dumne-
 zăul[ui] lui Iacov, și cuvios psalmii
 2 lui Israil. „Și Duhul Domnului au grăit
 întru mine, și cuvîntul Lui pre limba mea.
 3 Zice Dumnezăul lui Israil, mie au grăit Straj-
 necul lui Israil: ‘Pildă am zis: Întru oameni
 4 cum veș întări frica lui Dumnezeu?’ Și în
 lumina lui Dumnezău demineața și să răsără
 soarele, demineața n-au ieșit den lumină și ca,
 5 den ploaie, otava den pămînt. Că, nu e așa,
 casa mea – cu Cel Tare? Pentru că făgăduință
 veacinică au pus mie, gata în toată vremea,
 cruțată, căci toată mîntuirea mea și toată voia
 – întru Domnul, căci nu va odrăsli cel fără de
 6 leage. Ca un ghimp scos – toți aceștea, că
 7 nu cu mîna se vor prinde, Și omul nu se va
 osteni cu ochii, și mulțime de fier și de lemnu
 de sulițe, și în foc cu ardere vor arde, întru
 8 rușinea lor“. Acestea-s numele celor tari
 ai lui David: Ievosthe Hananeul, cel mai mare
 al celor trei iaste; Adinon Asonianul, acesta
 au zmult sabia lui pre 800 de răniți odată.
 9 Și după el, Elianar, fecior fratelui tătine-său,
 întru cei 3 frați tari. Acesta era cu David în
 Seran, cînd au ocărît el întru cei streini de fea-
 liu, și cei streini de fealiu s-au adunat acolo la
 10 războiu. Și strigă omul lui Israil înaintea
 feații lui. Și el s-au sculat și au lovit întru cei
 streini de fealiu pînă unde au ostenit mîna lui
 și s-au lipit mîna lui de sabie. Și au făcut Dom-
 nul mîntuire mare în ziua aceea. Și norodul
 s-au întors denapoia lui numai a dezbrăca.
 11 Și după acesta, Samaia, feciorul lui Asa, Aru-
 chieul. Și să adunară cei streini de fealiu La
 Jigani. Și era acolo o parte de țarină plină de
 linte; și norodul au fugit de cătră fața celor
 12 streini de fealiu. Și să stîlpi în mijlocul laturii
 și hălădui pre ea și lovi pre cei streini de
 13 fealiu; și făcu Domnu lui mîntuire mare. Și
 să pogorîră 3 den cei 30 de boiarini și veniră la
 Casoa cătră David, la peștera lui Odolam, și
 ceată de streini de fealiu au tăbărît la zăpodia
 14 lui Rafain. Și David era atuncea la îngrădi-
 tură, și adunarea celor streini de fealiu era
 15 atuncea în Vithleaem. Și pohti David și
 zise: „Cine mă va adăpa apă den groapa ce
 e la Vithleaem, cea den poartă?“ Și
 adunarea celor streini de fealiu – atuncea
 16 în Vithleaem. Și rupseră cei trei tari
 tabăra celor streini de fealiu și scoaseră

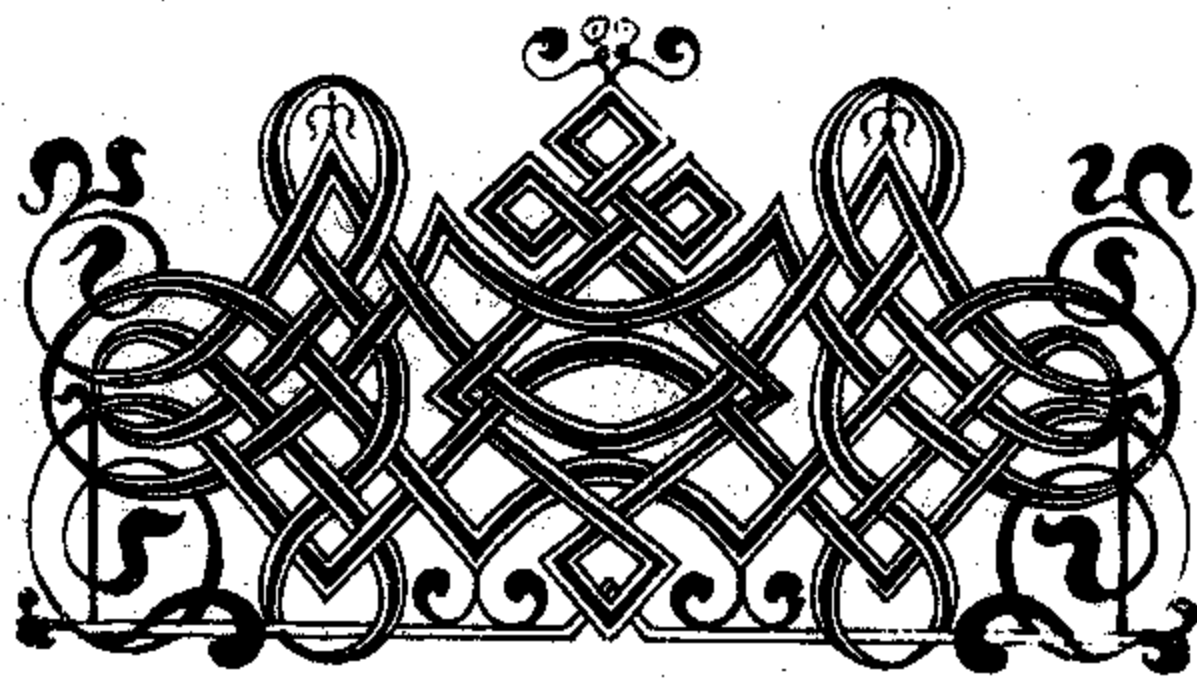
apă den groapa cea den Vithleaem, cea den
 poartă. Și luară și mearseră cătră David, și
 n-au vrut să o bea pre ea, și o vărsă pre ea
 Domnului Și zise: „Blînd mie, Doamne, să
 17 fac eu aceasta! Au bea-voiu sîngele oamenilor
 celor ce au mers cu sufletul lor?“ Și n-au vrut
 să o bea pre ea. Acestea au făcut cei trei tari.
 Și Avesa, fratele lui Ioav, feciorul Saruiei, 18
 acesta e întiul celor 3. Și acesta au rădicat
 sulița lui preste 300 de răniți. Și lui 19
 numele, întru cei trei, dentru acei trei slăvit.
 Și le fu lor întru căpetenie, și pînă la cei trei
 n-au ajuns. Și Vaneas, feciorul lui Iodae, om 20
 acesta mult la fapte, de la Cavasail. Și acesta
 au lovit pre cei 2 feciori ai lui Ariil al lui Moav.
 Și acesta s-au pogorît și au ucis leul în mijlocul
 gropii, în ziua omătului. Și acesta au lovit 21
 pre omul eghipteanul, om vederos, și în mîna
 eghipteanului – suliță ca un lemn de punte; și
 să pogorî cătră el cu un toiag, și apucă sulița
 den mîna eghipteanului, și-l ucise pre el cu
 sulița lui. Acestea au făcut Vaneas, fecio- 22
 rul lui Iodae; și numele lui întru cei trei
 tari. Dentru cei 3 slăvit, și cătră cei 3 n-au 23
 venit. Și l-au pus pre el David la auzirile lui.
 Și numele celor tari ai lui David împăratului:
 Asail, fratele lui Ioav, acesta e întru cei 30, 24
 Eleanan, feciorul fratelui tătine-său, den
 Vithleaem, Semoth al lui Arodî, Hellis a 25/26
 lui Hellothi, Ira, feciorul lui Ecchis Thiigoia-
 nul, Aviezer Anathotheanul, Savuhe Aso- 27
 theanul, Elon Aloniteanul, Moe Netofa- 28
 theanul, Eli, feciorul lui Vaana Nithofa- 29
 theanul, Ethi, feciorul lui Riva den Gavaa a lui
 Veniamin, Vanea Farathonitheanul, Uri de 30
 la Nalali al Gheii, Ariil, feciorul Aravothea- 31
 nului, Zaor Varsamiteanul, Eliasa, feciorul 32
 Lavoniteanului, Vasai al lui Goini al lui Ioa-
 nathan fecior, Sama Aroriteanul, Ahean, 33
 feciorul lui Arata Arathuriteanul, Elifalath, 34
 feciorul lui Maahi, Eliav, feciorul lui Ahitofel
 Gheloniteanul, Asare Carmileanul al lui 35
 Urem, fecior Azvi, Igala, fecior lui Nathan, 36
 și Vaan, fecior lui Agarin, Elih Amanitea- 37
 nul, Ghelore Virotheul, cela ce rădica uneal-
 tele lui Ioav, feciorul Saruiei, Iras Ethireul 38
 Și Uria Ghitheul. De toți: 37. 39

CAP XXIV

1 **S**i au adaos urgie Domnul să să ațte în
 Israil, și clăti pre David întru dînșii,
 zicînd: „Pasă și numără pre Israil și
 pre Iuda“. Și zise împăratul cătră 2
 Ioav, boiarinul puterii, cel cu el:
 „Petreci dară toate fealiurile lui Israil și Iudei,
 de la Dan și pînă la Versavie, și socoteaște
 norodul și voiu ști numărul norodului“. Și 3
 zise Ioav cătră împăratul: „Și va adaoge Dom-
 nul Dumnezeuul tău cătră norodul tău ca pre
 ei cu 100 de părți, și ochii domnului meu

împăratului văzînd! Și domnul meu împăra-
 4 tul pentru ce va întru cuvîntul acesta?“ Și
 să învînci cuvîntul împăratului cătră Ioav și
 cătră boiarii puterii; și ieși Ioav și boiarii
 puterii înaintea împăratului, ca să socotească
 5 pre norodul lui Israil. Și trecură Iordanul și
 să tăbărîră la Aroir, den direapta cetății cea
 6 den mijlocul văii lui Gaad și Eliezer, Și
 veniră la Galaad și la pămîntul Vathason și
 7 Isthon și Dase. Și au mers la Danidan Și au
 încunjurat la Sidon și au venit la Mapsartiru
 și la toate cetățile eveului și hananeului. Și
 merg de spre răsăritul Iudei, la Virsavie.
 8 Și au încunjurat la tot pămîntul și au sosit
 9 după a 9 lună și 20 de zile la Ierusalim. Și
 au dat Ioav numărul socotealii norodului
 împăratului: și era Israil 800000 de oameni ai
 puterii, zmulgînd sabie, și omul Iudei 500000
 10 de oameni de războiu. Și lovi inema lui
 David pre el după ce au numărat norodul. Și
 zise David cătră Domnul: „Greșit-am foarte,
 făcînd cuvîntul acesta! Și acum, Doamne,
 rădică fărădelegea robului tău, căci m-am
 11 nebunit foarte!“ Și să sculă David demine-
 ața. Și cuvîntul Domnului s-au făcut cătră
 12 Gaad prorocul, cela ce veade, zicînd: „Pasă
 și grăiaște cătră David, zicînd: ‘Aceasta zice
 Domnul: ‘Trei rădic Eu asupra-ț; și alege ție
 13 una dentru eale, și-ț voi face ție’“. Și întră
 Gaad cătră David și spuse. Și zise lui: „Alege
 ție să ți se facă: Au să vie ție trei ani foamete
 în pămîntul tău, au trei luni să fugi tu denain-
 tea vrăjmașilor tăi și vor fi gonindu-te, au trei
 zile să să facă moarte în pămîntul tău. Acum
 dară cunoaște și vezi ce voi răspunde Celui
 14 ce m-au trimis“. Și zise David cătră Gad:
 „Strîmtu mie de toate părțile foarte, cîteș-
 treale. Cădea-voiu dară în mînule Domnului,
 căci multe sînt îndurările Lui foarte, iară în
 mînile oamenilor nu voi cădea“. Și au ales
 luiș David moartea. Și zilele seacerii de
 15 grîu, Și deade Domnul în Israil moarte de
 demineată pînă la vreamă de prînz. Și au
 început perirea în norod și au murit den noro-
 dul Domnului, de la Dan și pînă la Versavie,
 16 70000 de oameni. Și întinse îngerul lui
 Dumnezeu mîna lui la Ierusalim ca să-l strice
 pre el, și Să mîngîie Domnul spre răutate și
 zise îngerului celui ce strica întru norod:
 „Mult iaste! Acum slobozi mîna ta“. Și îngerul
 lui Dumnezeu era stînd prejur aria lui Orna
 17 Evuseului. Și zise David cătră Domnul,
 deaca văzu el îngerul cel ce loviia norodul; și
 zise: „Iată, eu sînt, am făcut strîmbătate! Și eu
 sînt păstoriul; am făcut rău, și aceștea, oșle, ce
 au făcut? Facă-să dară mîna Ta întru mine și în-
 18 tru casa tătîne-mieu!“ Și veni Gad cătră Da-

vid în ziua aceea și-i zise lui: „Suie-te și pune
 Domnului jîrtăvnic în aria lui Orna Ievuseu-
 lui!“ Și să sui David după cuvîntul lui Gad 19
 prorocului, în ce chip au poruncit lui Domnul.
 Și să plecă Orna și văzu pre împăratul și pre 20
 slugile lui mergînd asupra lui; și ieși Orna și
 să închină împăratului preste fața lui pre
 pămînt. Și zise Orna: „Ce că au venit dom- 21
 nul meu împăratul cătră robul lui?“ Și zise
 David: „Să cumpăr de la tine aria, ca să
 zidescu jîrtăvnic Domnului și să să oprească
 pierzarea de asupra norodului“. Și zise 22
 Orna cătră David: „Să ia și să aducă domnul
 meu împăratul Domnului ce e bine întru ochii
 lui. Iată boii spre ardere-de-tot, și roatele, și
 unealtele boilor, de leamne“. Toate au dat 23
 Orna împăratului. Și zise Orna cătră împăra-
 tul: „Domnul Dumnezeuul tău să te blagoslo-
 vească pre tine!“ Și zise împăratul cătră 24
 Orna: „Nu! Ce căci cumpărînd voi cumpăra
 de la tine întru schimb, și nu voi aduce Dom-
 nului Dumnezeuului meu ardere-de-tot în
 dar“. Și cumpără David aria și boii cu argint
 de sicile 50. Și zidi acolo David jîrtăvnic 25
 Domnului și au adus ardere-de-tot și împăcă-
 toare. Și au adaos Solomon preste jîr-
 tăvnic mai apoi, căci mic era dentîiu.
 Și Să făcu Domnul blînd pămîntului
 și să opri peirea de asupra lui
 Israil.

A ÎMPĂRĂȚILOR, A TREIA

C A P I

1 **S**i împăratul David, bătrîn îndelungat
de zile; și-l învăliia pre el cu haine, și
2 nu se încălziia. Și zisără slugele lui
cătră dînsul: „Să cearce domnului
nostru împăratului fecioară tînă și
va sta înaintea împăratului și va fi să încăl-
zească pre el și va dormi cu el și să va încălzi
3 domnul nostru împăratul“. Și cercară
fecioară frumoasă den tot hotarul lui Israil și
aflară pre Avisac Somaniteanca și o adusără
4 pre dînsa cătră împăratul. Și fecioara, la
chip frumoasă foarte, și era încălzind pe îm-
păratul și slujia lui și împăratul n-au conoșcut
5 pre ea. Și Adonias, fiul Anghithei, să
înălță, zicînd: „Eu voiu împărăți!“ Și ș-au
făcut lui cară și călăreți și 50 de oameni alerga
6 înaintea lui. Și nu l-au oprit pre el tată-său
niceodinioară, zicînd: „Pentru căce tu aceasta
ai făcut?“ Și încă acesta, la chip frumos foarte,
și pre el l-au născut pe urma lui Avesalom.
7 Și să făcură cuvintele lui cu Ioav, fiul Saruiei,
și cu Aviathar preotul; și ajutoria denapoia
8 Adonii. Și Sadoc preotul, și Vaneas,
feciorul lui Iodae, și Nathan prorocul, și
Semei, și Risi, și fiii tari ai lui David nu era
9 denapoia Adoniei. Și au junghiat Adonia oi
și viței și miei la piatra lui Zoeleth, carele era
lipită de fîntîna lui Roghil; și au chemat pre
toți frații lui, pre fiii împăratului și pre toți
10 oamenii Iudei, pre slugile împăratului. Și
pre Nathan prorocul și pre Vanea și pre cei
tari și pre Solomon, fratele lui, n-au che-
11 mat. Și zise Nathan cătră Virsavie, maica
lui Solomon, zicînd: „N-ai auzit că au împără-
țit Adonia, feciorul Anghithei, și domnul
12 nostru, David, n-au știut? Și acum vino să
te sfătuescu sfat și izbăveaște sufletul tău și
13 sufletul fiiului tău, Solomon. Vino de întră
cătră împăratul David și vei grăi cătră el,
zicînd: ‘Nu tu, domnul meu împărate, te-ai
jurat roabei tale, zicînd că: ‘Solomon, fiiul tău, va
14 împărăți după mine și el va șădea pre scaunul
mieu?’ Și drept ce au împărățit Adonia?’ Și
iată, încă tu grăind acolo cu împăratul, și eu voiu
întra după tine și voiu împlini cuvintele tale“.
15 Și întră Virsavie cătră împăratul în cămară. Și
împăratul, bătrîn foarte, și Avisac Somaniteanca
16 slujia împăratului. Și să plecă Virsavie și să
închină împăratului; și zise împăratul: „Ce iaste
17 ție?“ Și ea zise: „Domnul meu împărate, tu ai
jurat întru Domnul Dumnezăul tău roabei

tale, zicînd că: ‘Fiiul tău, Solomon, va împă-
răți după mine și el va șădea pre scaunul
mieu’. Și acum, iată, Adonia au împărățit și 18
tu, domnul meu împărate, n-ai știut. Și au 19
junghiat viței și oi și miei cît de multe; și au
chemat pre toți fiii împăratului și pre Avia-
thar preotul, și pre Ioav, boiarenul puterii; și
pre Solomon, robul tău, n-au chemat. Și 20
tu, domnul meu împărate, ochii a tot Israilul
cătră tine, să le spui loru cine va șădea pre
scaunul domnului meu împăratului, după
dînsul. Și va fi după ce să va pristăvi dom- 21
nul meu împăratul, împreună cu părinții lui,
și voiu fi eu și Solomon, fiul meu, greșiți“ Și 22
iată, încă ea grăind cătră împăratul, și Nathan
prorocul au intrat. Și spusără împăratului, 23
zicînd: „Iată Nathan prorocul!“ Și întră la fața
împăratului și să închină împăratului cu fața
lui pre pămîntu. Și zise Nathan: „Domnul 24
mieu împărate, tu ai zis: ‘Adonias va împărăți
după mine și el va șădea preste scaunul
mieu’? Căci s-au pogorît astăzi și au jun- 25
gheat viței și miei și oi cît de multe și au che-
mat pre toți fiii împăratului și pre boiarii
puterii și pre Aviathar preotul. Și iată, sînt
bînd și mîncînd înaintea lui și au zis: ‘Trăiască
împăratul Adonia!’ Și pre mine singur, 26
robul tău, și pre Sadoc preotul și pre Vanea,
fiiul lui Iodae, și pre Solomon, robul tău, n-au
chemat. De s-au făcut pren domnul meu 27
împăratul cuvîntul acesta și n-ai conoșcut
robului tău cine va șădea pre scaunul domnu-
lui meu împăratului, după el?“ Și răspuse 28
împăratul David și zise: „Chemați-m pre Vir-
savie!“ Și întră înaintea împăratului și stătu
înaintea lui. Și să jură împăratul și zise: „Viu e 29
Domnul, Carele mi-au mîntuit sufletul meu
den toată primejdia, Că, în ce chip am jurat 30
ție întru Domnul Dumnezăul lui Israil, zicînd
că Solomon, fiiul tău, va împărăți după mine
și el va șădea pre scaunul meu pentru mine,
căci așa voiu face în ziua aceasta!“ Și să 31
plecă Virsavie preste față la pămînt și să
închină împăratului și zise: „Trăiască domnul
mieu, David împăratul, în veac!“ Și zise 32
împăratul David: „Chemați mie pre Sadoc
preotul și pre Nathan prorocul și pre Vania,
fiiul lui Iodae!“ Și întoarse înaintea împăra-
tului. Și zise împăratul lor: „Luați împreună 33
cu voi robii domnului vostru și încălărați pre
fiiul meu, Solomon, pre mușcoiul meu și-l
pogoriți pre el la Ghion. Și să-l ungă pre el 34
acolo Sadoc preotul și Nathan prorocul întru
împărat preste Israil. Și trîmbițați cu cornul și
veți grăi: ‘Trăiască împăratul Solomon!’ Și 35
vă veți sui denapoia lui și va intra înlăuntru și
va șădea preste scaunul meu și el va împărăți în

locul meu, și eu am poruncit ca să fie povă-
 36 țitoriu preste Israil și preste Iuda“. Și răs-
 punse Vaneas, feciorul lui Iodae, împăratului
 și zise: „Facă-se așa, adeverească Domnul
 Dumnezeu cuvîntul domnului meu împăratu-
 37 lui! În ce chip era Domnul cu domnul,
 împăratul, așa să fie cu Solomon și să
 mărească scaunul lui mai vîrtos decît scaunul
 38 domnului meu, David împărat!“ Și să
 pogorî Sadoc preotul și Nathan prorocul și
 Vanias, fiul lui Iodae, și herethi, și feleth,
 și au încălerat pre Solomon pre mușcoiul
 împăratului David și l-au adus pre el la Ghion.
 39 Și au luat Sadoc preotul cornul untdelemnului
 den cort ș-au uns pre Solomon. Ș-au trîmbi-
 țat cu cornul și au zis tot norodul: „Trăiască
 40 împăratul Solomon!“ Și să sui tot norodul
 denapoia lui și juca norodul cu danțuri și
 veselindu-se veselie mare; și răsună pămîntul
 41 cu glasul lor. Și auzi Adonia și toți cei che-
 mați împreună cu el și ei săvîrșiră a mînca. Și
 auzi Ioav glasul cornului și zise: „Ce e glasul
 42 cetatea răsunînd?“ Și încă el grăind, și iată,
 Ionathan, feciorul lui Aviathar preotul, veni.
 Și zise Adonia: „Întră, căci om a puterii ești tu
 43 și bune vesteaste!“ Și răspunse Ionathan și
 zise Adoniei: „Și foarte domnul nostru,
 împăratul David, au împărățit pre Solomon.
 44 Și au trimis împreună cu el împăratul pre
 Sadoc preotul și pre Nathan prorocul și pre
 Vanea, feciorul lui Iodae, și pe herethi și pre
 felethi; și l-au încălerat pre el preste mușcoiul
 45 împăratului. Și l-au uns pre el Sadoc preo-
 tul și Nathan prorocul întru împărat, la
 Ghion, și s-au suit de acolo veselindu-se și au
 răsultat cetatea; acesta e glasul carele ați
 46 auzit“. Și au șazut Solomon pre scaunul
 47 împărăției. Și au intrat robii împăratului să
 binevestească pre domnul nostru, pre împă-
 ratul David, zicînd: „Să îmbunească Dumne-
 zeu numele lui Solomon, fiiului tău, mai sus
 decît numele tău și să mărească scaunul lui
 mai sus de scaunul tău!“ Și s-au închinat
 48 împăratul pre așternutul lui. Și încă așa au
 zis împăratul: „Blagoslovit Domnul Dumne-
 zăul lui Israil, Carele au dat astăzi dentru
 semînța mea șazînd pre scaunul meu, și ochii
 49 miei vād!“ Și să spămîntară și să sculară
 toți chemații Adoniei și să duseră om la calea
 50 lui. Și Adonias s-au temut de cătră fața lui
 Solomon; și să sculă și să duse și să apucă de
 51 coarnele jîrtăvnicului. Și să spuse lui Solo-
 mon, zicînd: „Iată, Adonias s-au temut de
 împăratul Solomon și, iată, ține de coarnele
 jîrtăvnicului, zicînd: ‘Jure-mi-se astăzi împă-
 ratul Solomon de nu va omorî pre robul lui cu
 52 sabia!’“ Și zise Solomon: „De se va face
 întru fiu de putere, de va cădea den perii lui
 pre pămînt; iară de se va afla răutate

întru el, se va omorî!“ Și trimise împăratul 53
 Solomon și-l pogorîră pre el de asupra jîrtăv-
 nicului; și întră și să închină împăratului Solo-
 mon; și zise lui Solomon: „Pasă la casa ta!“

CAP II

i să apropiară zilele lui David ca să 1
 moară el și porunci lui Solomon, fiu- 2
 lui lui, zicînd: „Eu sînt merg în 2
 calea a tot pămîntul. Și te vei întări și 3
 vei fi întru bărbat deplin! Și vei 3
 păzi paza Domnului Dumnezeului tău, ca să 4
 mergi întru căile Lui, să păzăști poruncile Lui 4
 și dreptățile Lui și judecățile Lui și mărturiile 4
 Lui ceale scrise în leagea lui Moisi, ca să pri- 4
 cepi ceale ce vei face după toate cite voiu 4
 porunci ție, Pentru ca să întărească Dom- 4
 nul cuvîntul Lui carele au grăit pentru mine, 4
 zicînd: ‘De vor păzi fiii tăi calea lor, să meargă 4
 înaintea Mea cu adevăr cu toată inima lor și cu 4
 tot sufletul lor, zicînd, nu se va surpa ție om 4
 de asupra scaunului lui Israil’. Și încă tu ai 5
 conoscut cite au făcut mie Ioav, feciorul 5
 Saruiei, cite au făcut la cei doi boiari ai puteri- 5
 lor lui Israil, lui Avenir, feciorul lui Iir, și lui 5
 Amesai, feciorul lui Iether, și au ucis pre ei și 5
 au pus sîngiurile războiului în pace și au dat 5
 sînge nevinovat cu brîul lui, ce e la mijlocul 5
 lui, și cu cizma lui, ce e în piciorul lui. Și vei 6
 face după înțelepciunea ta și nu vei aduce 6
 bătrîneațele lui cu pace în iad. Și fiilor lui 7
 Verzeli Galaaditeanul vei face milă și vor fi 7
 întru cei ce mănîncă masa ta, căci așa s-au 7
 apropiat mie cînd fugiam de cătră fața lui 7
 Avesalom, fratelui tău. Și iată, împreună 8
 cu tine Semei, feciorul lui Ghira, feciorul lui 8
 Iemeni den Vaurim, și acesta m-au blestemat 8
 blestem iadovit în ziua carea mergeam în 8
 tabere; și el s-au pogorît întru întimpinarea 8
 mea la Iordan și m-am jurat lui întru Domnul, 8
 zicînd: ‘De te voiu omorî cu sabie!’ Și să 9
 nu-l nevinovățești pre el; căci om înțelept tu 9
 ești și vei conoaște ce vei face lui și vei aduce 9
 cărunțimea lui cu sînge în iad“. Și să pres- 10
 tăvi David cu părinții lui și să îngropă în ceta- 10
 tea lui David. Și zilele lui, carele au împă- 11
 rățit David preste Israil, 40 de ani: în Hevron 11
 au împărățit 7 ani și în Ierusalim au împărățit 11
 33 de ani. Și Solomon au șazut pre scaunul 12
 lui David, tatul lui, fiu de 12 ani, și să găti 12
 împărăția lui foarte. Și întră Adonia, fecio- 13
 rul Anghithei, cătră Versavie, maica lui Solo- 13
 mon, și să închină ei și ea zise: „Pace e întra- 13
 rea ta?“ Și el zise: „Pace!“ Și zise: „Cuvînt 14
 mie cătră tine!“ Și zise lui: „Grăiaște!“ Și 15
 zise ei: „Tu știi că a mea era împărăția și 15
 preste mine au pus tot Israilul fața lui, de 15
 împărat; și să întorse împărăția și să făcu fra- 15
 telui meu, căce de la Domnul s-au făcut 15
 lui. Și acum o cearere ceru eu de la ti- 16

ne, să nu-ți întorci fața ta“. Și zise lui Versavie: „Grăiaște!“ Și zise ei: „Zi, dară, cătră împăratul Solomon că nu-ș va întorce fața lui de spre tine și-m va da mie pre Avesac Samaniteanca întru fămeaie“. Și zise Virsavie: „Bine, eu voiu grăi pentru tine împăratului“. Și întră Virsavie cătră împăratul Solomon ca să grăiască lui pentru Adonia. Și să sculă împăratul întru întimpinarea ei și să închină ei și au șazut pre scaunul său și să puse scaun maicii împăratului și au șazut în dereapta lui. Și-i zise lui: „O cearere mică eu ceru de la tine, să nu întorci fața mea“. Și zise ei împăratul: „Ceară, maica mea, că nu te voiu întorce“. Și zise: „Dea-să Avisac Samaniteanca, Adonii, fratelui tău, întru muiare“. Și răspunse împăratul Solomon și zise maicii lui: „Și pentru ce tu ai cerșut pre Avisac Samaniteanca Adoniei? Ceare lui împărăția – căce acesta e fratele meu cel mai mare decît mine, și al lui Aviathar preotul, și al lui Ioav, feciorul Saruiei voivodul, priaten“. Și să jură împăratul Solomon asupra Domnului, zicînd: „Aceasta să-m facă mie Dumnezeu și acestea să-m adaogă, că asupra sufletului său au grăit Adonia cuvîntul acesta. Și acum, viu e Domnul, Carele m-au gătit și m-au pus pre scaunul lui David, tătîne-mieu, și el mi-au făcut casă în ce chip au grăit Domnul, că astăzi se va omorî Adonia“. Și au trimis împăratul Solomon cu mîna lui Vaneas, fiiul lui Iodae, și-l ucise pre el și muri Adonias în ziua aceea. Și lui Aviathar preotul zise împăratul: „Aleargă tu la Anatheth, la țarena ta, căce om de moarte ești tu și în ziua aceasta nu te voiu omorî, căce ai rîdicat sicriul făgăduinții Domnului înaintea lui David, tătîne-mieu, și căce te-ai chinuit întru toate carele s-au chinuit tatul meu“. Și scoase Solomon pre Aviathar, ca să nu fie întru preot Domnului, ca să să plinească cuvîntul Domnului, carele au grăit pre casa lui Ili în Silom. Și auzul au venit pînă la Ioav, fiiul Saruiei – căce Ioav era plecat denapoia Adoniei, și denapoia lui Solomon nu era plecat – și fugi Ioav la lăcașul Domnului și să apucă de cornul jîrtăvnicului. Și să spusă lui Solomon, zicînd că au fugit Ioav la cortul Domnului și, iată, să ține de cornurile jîrtăvnicului. Și trimise Solomon împăratul cătră Ioav, zicînd: „Ce ți s-au făcut ție de ai fugit la jîrtăvnic?“ Și zise Ioav: „Căce m-am spămîntat de fața ta și am fugit cătră Domnul“. Și trimise Solomon împăratul pre Vania, feciorul lui Iodae, zicînd: „Pasă și ucide pre el și îngroapă pre el!“ Și veni Vanea, feciorul lui Iodae, cătră Ioav la cortul Domnului și-i zise lui: „Aceasta zice împăratul: ‘Ieși afară!’“ Și zise

Ioav: „Nu voiu ieși afară, că aici voiu muri!“ Și să întoarse Vaneas, feciorul lui Iodae, și zise împăratului, zicînd: „Aceasta au grăit Ioav și acestea mi-au răspunsu mie“. Și zise lui împăratul: „Pasă și fă lui după cum au grăit și-l ucide pre el și-l vei astruca pre dînsul; și vei rădica astăzi sîngele carele în dar au vârsat Ioav de la mine și de la casa tătîne-mieu. Și întoarse Domnul sîngele strîmbătății lui în capul lui, în ce chip au timpinat la cei doi oameni cei derepți și mai buni decît el, și au ucis pre dînșii cu sabie și tată-mieu, David, n-au știut sîngele lor: pre Avenir, feciorul lui Nor, voivodul lui Israil, și pre Amesai, feciorul lui Iether, voivodul Iudei. Și să întoarsă sîngele lor în capul lui și în capul seminției lui în veac; și lui David și semenții lui și casii lui și scaunului lui facă-mi-se pace pînă în veac de la Domnul!“ Și să sui Vantias, feciorul lui Iodae, și-l timpină pre el și-l omorî pre el; și astrucă pre el în casa lui, în pustiu. Și au dat împăratul pre Vaneas, feciorul lui Iodae, pentru el pre voivozii; și împărăția să oprăvuiia în Ierusalim. Și pre Sadoc preotul au dat împăratul întru preot mare în locul lui Aviathar. Și trimițînd împăratul, au chemat pre Semei și-i zise lui: „Zideaste ție casă în Ierusalim și șaz acolo și să nu ieși de acolo necăiurile. Și va fi în ziua ieșirii tale și vei treace pîrîl Chiedrilor, știind să știi că cu moarte vei muri, sîngele tău va fi preste capul tău“. Și-l jură pre el împăratul în ziua aceea. Și zise Semei cătră împăratul: „Bun e cuvîntul carele ai grăit, domnul meu împărate, așa va face robul tău“. Și șazu Semei în Ierusalim 3 ani. Și să făcu după 3 ani, și fugiră doi robi ai lui Semei cătră Anhus, feciorul lui Maaha, împăratul Ghiethi. Și să spuse lui Semei, zicînd: „Iată robii tăi în Ghieth“. Și să sculă Semei și înșălă măgărița lui și să duse în Ghieth cătră Anhus, ca să cearce pre robii lui; și mearse Semei și aduse pre robii lui den Ghieth. Și să spuse lui Solomon, zicînd că au mers Semei den Ierusalim la Ghieth și au întors pre robii lui. Și au trimis împăratul și au chemat pre Semei și zise cătră el: „Au nu te-am jurat asupra Domnului și am mărturisit asupra-ț, zicînd: ‘În ce zi vei ieși den Ierusalim și vei merge în direapta au în stînga, știind să știi că cu moarte vei muri?’ Și ai zis mie: ‘Bun e cuvîntul carele ai auzit’. Și căci n-ai păzit jurămîntul Domnului și porunca carea am poruncit asupra ta?“ Și zise împăratul cătră Semei: „Tu ai știut toată răutatea ta, carea știe inema ta carele ai făcut lui David, tătîne-mieu; și au dat Domnul răul tău în capul tău“. Și împăratul Solo-

mon, blagoslovit, și scaunul lui David va fi
47 gata înaintea Domnului în veac. Și porunci
împăratul Solomon lui Vanea, fiul lui Iodae,
și ieși și-l ucise pre el și muri.

CAP III

1 **S**i împărăția să întări în mâna lui Solo-
mon. Și să făcu ginere Solomon lui
Farao, împăratul Eghiptului, și luo
Solomon fata lui Farao și o băgă pre
ea în cetatea lui David, pînă a săvîrși
el a zidi casa lui și Casa Domnului dentîiu și
2 zidul Ierusalimului pre împrejur. Însă
norodul era tîmîind la ceale nalte, pentru că
nu s-au zidit casă numelui Domnului pînă
3 acum. Și iubi Solomon pre Domnul, ca să
meargă întru poruncile lui David, tatul lui,
fără numai în ceale nalte făcea jîrtvă și
4 tîmîia. Și să sculă împăratul și mearse la
Gavaon să facă jîrtvă acolo, căci aceea e mai
naltă și mai mare: 1000 de ardere-de-tot au
5 adus Solomon pre jîrtăvnic la Gavaon. Și
Să ivi Domnul lui Solomon noaptea și-i zise
6 lui: „Ceare ceva cearere ție!“ Și zise Solo-
mon: „Tu ai făcut cu robul Tău, David, tată-
mieu, milă mare, în ce chip au petrecut înain-
tea Ta cu adevăr și cu dreptate și cu drepta-
tea inemii cu Tine, și ai păzit lui mila această
mare, să dai pre fiul lui pre scaunul lui ca ziua
7 aceasta. Și acum, Doamne, Dumnezeuul
mieu, Tu ai dat pre robul Tău în locul lui
David, tîtîne-mieu, și eu sînt copilaș mic și nu
8 știu intrarea mea și ieșirea mea. Și robul
Tău, în mijlocul norodului Tău carele ai ales,
norod mult carele nu să va număra de mul-
9 țime și nu să va povesti. Și vei da robului
Tău inemă a auzi și a cerceta norodul Tău
întru dreptate, ca să priceapă întru mijlocul
bunului și răului; căci cine va putea să judece
10 pre norodul Tău cel greu acesta?“ Și plăcu
cuvîntul înaintea Domnului, căci au cerșut
11 Solomon cuvîntul acesta. Și zise Domnul
cătră el: „Pentru căci ai cerșut de la Mine
cuvîntul acesta și n-ai cerșut de la Mine zile
multe și n-ai cerut avuție, nici n-ai cerut sufle-
tul vrăjmașilor tăi, ce ai cerșut ție priceapere
12 ca să auzi judecată, Iată, am făcut după
cuvîntul tău: iată, am dat ție inimă înțeleaptă
și învățată înaintea ta; ca tine nu s-au făcut
om și după tine nu se va scula de potriiva
13 ta. Și ceale ce n-ai cerut dat-am ție: și avu-
ție și mărire; ca tine nu s-au făcut om ase-
14 mene ție întru împărați, toate zilele tale. Și
de vei merge întru calea Mea, să păzăști
poruncile Meale și învățăturile Meale, în ce
chip au mers David, tată-tău, voiui înmulți
15 zilele tale“. Și să deșteptă Solomon și, iată,
vis. Și să sculă și mearse la Ierusalim și stătu
de spre fața jîrtăvnicului cel denaintea si-

criiului făgăduinții Domnului, în Sion, și au
adus ardere-de-tot și au făcut împăcaciuni și
făcu ospăț mare lui și la toate slugile lui.
Atuncea s-au ivit doao muieri curve la împă- 16
ratul și au stătut înaintea lui. Și zise o
muiare: „Întru mine, domnul meu: eu și 17
muiarea aceasta am lăcuit într-o casă și am
născut în casă. Și fu în ziua a treia, născînd 18
eu, au născut și muiarea aceasta; și noi într-un
loc, nu iaste nimeni cu noi, afară den noi
amîndoao în casă. Și au murit feciorul 19
muierii aceștia noaptea, deaca au adormit
preste el. Și s-au sculat la miazănoapte și 20
au luat pre fiul meu den brațele meale, și
roaba ta dormiia, și l-au culcat pre el în sînul
ei și pre feciorul ei cel mort l-au culcat în sînul
mieu. Și m-am sculat demineța ca să 21
aplec pre feciorul meu; și acela era mort. Și
iată, l-am socotit pre el dimeneța și nu era
fiul meu, carele am născut“. Și zise muia- 22
rea ceaealaltă: „Ba, ce fiul meu, cel viu, iară
fiul tău e cel mort“. Și au grăit înaintea împă-
ratului. Și zise împăratul lor: „Tu zici că: 23
'Acesta e fiul meu, cel viu, și fiul tău, cel
mort', și tu zici că: 'Nu e, ce numai feciorul
mieu iaste cel viu și fiul tău, cel mort'“. Și 24
zise împăratul: „Luați-mi o sabie“. Și adu- 25
seră sabia înaintea împăratului. Și zise împă-
ratul: „Spintecați copilașul cel viu, cel suga-
riu, în doao; și daț jumătatea lui aceștia și
jumătatea lui aceștia“. Și răspunse muia- 26
rea al căriia era fiul cel viu și zise cătră împă-
ratul că s-au turburat zgăul ei pre fiul ei; și
zise: „Întru mine, doamne, dați-i ei copilul, și
cu moarte să nu omorîți pre el“. Și ceaea zise: 27
„Nici mie, nici ei să fie, împărțiți-l“. Și răs-
punse împăratul și zise: „Daț copilașul cel viu
muierii ceia ce au zis: 'Dați-l ei pre el, și cu
moarte să nu-l omorîț pre el'. Aceasta e maica
lui“. Și au auzit tot Israilul judecata aceasta 28
carele au judecat împăratul și s-au spămîntat
de cătră fața împăratului, căci au văzut că
înțelepciunea lui Dumnezău întru el, ca să
facă îndireptare.

CAP IV

1 **S**i era împăratul Solomon împărățînd 1
preste Israil. Și aceștea-s boiarii 2
carii era lui: Azaria, fiul lui Sadoc,
preotul; Eliam și Ahia, fiii lui Sisa, 3
logofeți; și Iosafat, fiul lui Ahilud,
aducători aminte; Și Vaneas, feciorul lui 4
Iodae, preste puteare; și Sadoc și Aviathar,
preoții; Și Azarias, feciorul lui Nathan, 5
preste dvorealnici; și Zavud, fiul lui Nathan,
priatin împăratului; Și Ahisar era deregă- 6
toriu casei împăratului și Eliav, fiul lui Safat,
preste moștenire; și Adoniram, feciorul lui Av-
don, preste biruri. Și la Solomon, 12 isprav- 7
nici preste tot Israilul, a da venituri împăratului

și casei lui: o lună într-un an să făcu la unul să
 8 dea. Și aceastea-s numele lor: Veanor, în
 9 muntele lui Efraim, 1; Fiiul lui Dacarea, în
 Mahimat și în Visalamim și în Vethsamis și
 10 Elon, pînă la Vethanan; Un fecior să dea la
 Aravoth a lui Soho și tot pămîntul lui Ofer;
 11 Fiiul lui Aminadav, toată Nerthador; -
 12 Tefaath, fata lui Solomon, era lui muiare -,
 Unul. Vana, feciorul lui Ahilud, pre Thaanah
 și Magghedo și toată casa lui San, cel de la
 Solsarthan, supt Israil, și den Vithsaan, pînă
 la Savelmaula, pînă la Veemerlai den Maal, 1;
 13 Feciorul lui Naver, în Ramothul Galaadu-
 lui, era cetăți ale lui Iair, feciorul lui
 Manasi, în Galaad; acestuia parte Ergav, în
 Vasan, 60 de cetăți mari, zidite, și zovoară de
 14 aramă, unul; Ahinadav, feciorul lui Sado,
 15 Manaim [1]; Ahimaas, în Neftalim - și
 acesta au luat pre Masemaath, fata lui Solo-
 16 mon, muiare -, [1] Vaana, feciorul lui Husi,
 17 în Asir și în Vaaloth; Iosafat, fiiul lui Farue,
 18 în Isahar; Semei, feciorul lui Ila, în Venia-
 19 min; Gaver, feciorul lui Adai, în pămîntul lui
 Galaad, pămîntul lui Sion, împăratul Esevon,
 și Og, împăratul Vasanului. Și Nasiv, unul, în
 20 pămînt Iuda. Și Israil, mulți foarte, ca năsi-
 pul cel de la mare, întru mulțime, mîncînd și
 21 bînd și veselindu-să. Și Solomon era căpe-
 tenie întru toate împărățiile, den rîul pămîn-
 tului celor streini de fealiu și pînă la hotarale
 Eghipetului. Și aducea lui daruri și slujia lui
 22 Solomon toate zilele vieții lui. Și acesta e
 prînzul lui Solomon, pre zi: 30 de cori de făină
 23 aleasă și 60 de cori de făină, Zeace viței
 aleși și 20 de boi păscători și 100 de oi, afară
 den cerbi și căprioare și pasări alese și săl-
 24 batece. Căci era căpetenie întru tot decin-
 dea de rîu, de la Thapsa pînă la Gaza, întru
 toate împărățiile ceale decindea de rîu. Și era
 25 lui pace den toate părțile lui împrejur. Și
 lăcuia Iuda și Israil, nedejduind fieșcarele la
 via lui și supt smochinul lui, de la Dan și pînă
 26 la Virsavie, toate zilele lui Solomon. Și era
 la Solomon 40000 de cai la cară și 12000
 27 de călăreți. Și da ispravnicii așa împăratu-
 lui Solomon, și toate poruncile la masa împă-
 ratului, fieșcarele, luna lui, n-au schimbat
 28 cuvînt. Și oarzele și paiele cailor și carălor
 căra la locul unde vrea hi împăratul, fieșcarele
 29 după rînduiala lui. Și au dat Domnul învă-
 țatură și înțelepciune lui Solomon foarte și
 răvărsare inemii, ca năsipul cel de pre lîngă
 30 mare. Și să înmulți învățatura lui Solomon
 foarte, mai mult decît mintea tuturor oameni-
 lor vechi și mai mult decît toți înțelepții Eghi-
 petului, și să măiestri mai mult decît toți
 31 oamenii, Și să înțelepți mai mult decît
 Ghiethan Israilteanul și Eman și Halhad

și decît Darda, fiiul lui Samaad; și să făcu
 numele lui întru toate limbile împrejur. Și 32
 au grăit Solomon 3000 de pilde; și era cîntări
 lui 5000. Și au grăit pentru leamne, de la 33
 chidrul cel den Livan și pînă la isopul ce iase
 pen zidu; și au grăit pentru dobitoace și
 pentru zburătoare și pentru tîrtoare și
 pentru pești. Și au mers toate noroadele să 34
 auză înțelepciunea lui Solomon, și luo daruri
 de la toți împărății pămîntului, cîți auzia înțe-
 lepciunea lui.

C A P V

i trimise Hiram, împăratul Tirului, 1
 slugile lui cătră Solomon, pentru căci
 au auzit că pre el au uns întru împărat
 în locul lui David, tătine-său, căci
 iubind era Hiram pre David toate
 zilele. Și au trimis Solomon cătră Hiram, 2
 zicînd: „Tu știi pre tată-mieu, David, că nu 3
 putea ca să zidească casa numelui Domnului
 Dumnezăului mieu, de cătră fața războaielor
 ce l-au încunjurat pre el pînă i-au dat Domnul
 pre ei supt urmele picioarelor lui. Și acum 4
 au odihnit Domnul Dumnezăul mieu mie, pre
 împrejur nu iaste hiclean, nu iaste timpinare
 rea. Și iată, eu zic să zidesc casă numelui 5
 Dumnezăului mieu, în ce chip au grăit Dom-
 nul cătră David, tatăl mieu, zicînd: ‘Fiiul tău,
 pre carele voiu da în locul tău pre scaunul tău,
 acesta va zidi casa numelui Mieu’. Și acum 6
 poruncește și să-m taie leamne den Livan. Și
 iată, robii miei, împreună cu robii tăi, și sim-
 bria lucrului tău da-voiu ție, după toate cîte
 vei zice; căci tu știi că nu iaste la noi știind
 leamne a tăia, precum sidoneanii“. Și fu 7
 după ce înțelease Hiram cuvintele lui Solo-
 mon, să bucură foarte și zise: „Blagoslovit
 Dumnezeu astăzi, Carele au dat lui David
 fecior înțelept preste norodul cel mult
 acesta“. Și au trimis Hiram cătră Solomon, 8
 zicînd: „Auzit-am de toate carele ai trimis
 cătră mine. Eu voiu face toată voia ta la
 leamne de chedru și de pefcu. Robii miei le 9
 vor pogorî pre eale de la Livan la mare și eu le
 voiu pune pre eale plute, den locul carele vei
 trimite cătră mine; și le voiu scutura pre eale
 acolo și tu le vei rădica. Și vei face voia mea,
 ca să dai piine casii mele“. Și era Hiram 10
 dînd lui Solomon chidri și pini și toată voia
 lui. Și Solomon au dat lui Hiram 20000 de 11
 cori de grîu și mahil casii lui și 20000 de veth
 de untdelemn pisat; într-acesta chip da
 Solomon lui Hiram pre an. Și Domnul au 12
 dat înțelepciune lui Solomon, în ce chip au
 grăit lui. Și era pace întru mijlocul lui
 Hiram și întru mijlocul lui Solomon, și puseră
 făgăduința întru mijlocul lor. Și scoase 13
 împăratul Solomon bir den tot Israilul și era
 birul de 30000 de oameni. Și-i trimi- 14

tea pre ei la Livan, 10000 în lună, premenindu-se: o lună era la Livan și 2 luni la casa lor.
 15 Și Adoniram, preste bir. Și era la Solomon 70000 rădicînd sarcini și 80000 de tăietori de
 16 piatră în munte, Afară den boiarii cei ce era ispravnici preste lucru la Solomon, 3600, ispravnicii norodului carii făcea lucrurile.
 17 Și porunci împăratul și rădică pietri mari cinstite la temelia casii și pietri cioplite. Și au
 18 cioplit robii lui Solomon și robii lui Hiram și ghivliii și au gătit pietrile și leamnele 3 ani ca să zidească casa.

CAP VI

1 **S**i să făcu întru 440 de ani ai ieșirii fiilor lui Israil den Eghipet, în anul al patrulea, în luna a doao, împărățind împăratul Solomon preste Israil, și
 2 au zidit Casa Domnului. Și casa carea au zidit împăratul Solomon Domnului, 40 de coți lungimea ei și 20 cu cotul lărgimea
 3 ei și 25 coți înălțimea ei. Și elamul den fața besearicii, de 20 de coți lungimea lui spre lățimea casii și coți 10 lărgimea lui de spre fața
 4 casii; și zidi casa și o săvîrși pre ea. Și au făcut casii ferestri încujbite, ascunse. Și au
 5 dat pre zidul casii polemare pre împrejurul besearicii și la davir, și au făcut coaste pre
 6 împrejur. Coasta cea dedesupt de 5 coți lărgimea ei și mijlocul de 6 coți lărgimea și al treilea de 7 coți lărgimea ei. Căci osebire au dat casii pemprejururi, den afara casei, pentru ca să nu se apuce de zidurile
 7 casii. Și casa cînd să clădiia, cu pietri în colțuri, cioplite întregi, s-au clădit; și ciocan și daltă și toată unealta de hier nu s-au auzit în
 8 casă, cînd să clădiia ea. Și ușa coastii cei dedesupt, supt umărul casii cel drept, și sucită suire la mijloc, și, den cea den mijloc la
 9 al treilea, strașină. Și zidi casa și o săvîrși pre ea și au acoperit casa cu poditură și rînduiale de chedri. Și au clădit legăturile pren toată casa, 5 coți înălțimea ei, și au
 10 încleștat legătura cu leamne de chiedru. Și să făcu cuvîntul Domnului cătră Solomon, zicînd: „Casa aceasta, carea tu zidești, de
 11 vei umbla întru poruncile Meale și judecățile Meale vei face și vei păzi toate poruncile Meale să te afli întru eale, întări-voiu cuvîntul Mieu cu tine, carele am grăit cătră David,
 12 tată-tău. Și voiu tocmi în mijlocul fiilor lui Israil și nu voiu părăsi pre norodul Mieu,
 13 Israil“. Și zidi Solomon casa și săvîrși pre ea. Și clădi părății casei denlăuntru cu leamne de chiedru, de la pardoseala casei și pînă la părăți și pînă la căpriori au căptușitu-o, cuprinzindu-o cu leamne denlăuntru, și au
 14 cuprins cea denlăuntru a casei cu scînduri

de pefcu. Și au clădit cei 20 de coți den 16 marginea zidului, o coastă, den pardosală pînă la căpriori, și au făcut ei denlăuntru de la davir zidul, la Sfintele Sfintelor. Și de 40 17 de coți era besearica de spre fața lui davir. Și cu chiedru au căptușit casa den- 18 lăuntru și au săpat săpături și frunze întinse tot de chiedru, și piatră nu să vedea. Și 19 davir – în mijlocul casei denluntru, să dea acolo sicriul făgăduinței Domnului. 20 de 20 coți lungimea și 20 de coți lărgimea și 20 de coți înălțimea lui. Și au coperit pre el cu aur încheiat; și au făcut jîrtăvnic de chiedru de spre fața lui davir și l-au cuprins cu aur pre el. Și toată casa au căptușit cu aur, pînă la 21 sfîrșitul a toată casa. Și au făcut întru davir 22 2 heruvimi de lemn de chiparos, de 10 coți de mari măsurați. Și de 5 coți aripa unui heru- 23 vim și de 5 coți a doua aripă a lui, 10 coți den sîmceaua aripii lui pînă la sîmceaua aripii lui. Așa la al doilea hieruvim întru o 24 măsură, o săvîrșire la amîndoi. Și înălți- 25 mea unui heruvim, zece coți, și așa și al doilea heruvim. Și au pus amîndoi heruvimii 26 în mijlocul casei cei mai denlăuntru. Și au întins aripile lor și să atingea o aripă de zidul casei și aripa heruvimului al doilea să atingea de părăteale al doilea. Și aripile lor în mijlocul casei să atingea, aripă de aripă. Și au căp- 27 tușit heruvimii cu aur. Și pre toț părății 28 casei împrejur săpați au scris cu condeaiul heruvimi și finici și întinse frunze la cel mai denlăuntru și la cel mai den afară. Și par- 29 doseala casei o au căptușit cu aur, cei mai denlăuntru și cei mai den afară. Și la ușa lui 30 davir au făcut uși de lemn de arechieth; și stîlpii ușilor, în cinci muchi. Și doao uși de lemn 31 de pin, și săpături preste eale săpate, heruvimi și finicuri și frunze întinse; și le căptuși cu aur și să pogorîia aurul pre heruvimi și pre finicuri. Și așa au făcut porții besericii 32 stîlpi de lemn de archieth, scîlpuri împătrit. Și pre amîndoao ușale, leamne de pin; 33 2 bucăți o ușă și fîșînile lor și 2 bucăți ușa a doua, întorcîndu-se. Săpate cu heruvimi și 34 finicuri și întinse frunze și cuprinse cu aur, aducînd spre săpături. Și au clădit curtea 35 cea mai denlăuntru, trei rînduri de necioplite, și rînduri făcute de chiedru pre împrejur. Într-al patrulea an s-au întemeiat Casa Dom- 36 nului, în luna lui ziu. Și în anul al unsprăzea- 37 cea, în luna lui vul – aceasta e luna a opta – au săvîrșit casa, după toate cuvintele lui și după toate judecățile lui; și o zidi pre ea în 7 ani.

CAP VII

1 **S**i casa lui au zidit-o Solomon în
 2 Ghion și săvârși toată casa lui. Și
 au clădit casa cu lemn den Livan, de
 100 de coți lungimea ei și de 50 de coți
 lărgimea ei și de 30 de coți înălțimea
 ei și de trei rînduri de leamne de chiedru și
 3 umere de chiedru – stîlpi lor. Și au podit cu
 chiedru casa deasupra, pre coastele stîlpilor,
 4 și numărul stîlpilor, 45, Cincisprăzece un
 5 rînd. Și polemare, trei, și despărțitură
 preste despărțitură întreite. Și toate ușă și
 despărțiturile, în 4 cornuri părămacuite, și de
 6 la ușă la ușă întreit. Și elam al stîlpilor, de
 cincizeci de coți de lungu și de cincizeci de coți
 în lat, înjugate, elam preste fața lor; și stîlpi și
 7 grosime preste fața lor la elamini. Și elam
 al scaunelor, unde va judeca acolo, elamul
 divanului; și au căptușit cu leamne de chedru,
 8 den față pînă în pod. Și casa lor întru carea
 va șădea acolo, o curte sucindu-se împrejurul
 acestora, după lucrul acesta. Și au zidit casă
 featii lui Farao pre carea au luat-o Solomon,
 9 dupre elamul acesta. Toate aceastea, den
 pietri cinstite cioplite dentru măsură den-
 lăuntru și den afară și den temelie pînă în
 10 vîrfu și afară la curtea cea mare, Cea întem-
 eiată cu pietri prețuite mari, cu pietri de 10
 11 coți și de 8 coți. Și deasupra cu pietri pre-
 țuite, după această măsură, necioplite. Și
 chiedri curții cei mari împrejur, trei rînduri
 12 necioplite și un rînd de chiedru săpat, Și la
 curtea Casii Domnului cea denlăuntru și la
 13 elamul casei. Și au trimis împăratul Solo-
 mon la Tiros și au luat pre Hiram de la Tiros,
 14 Fecior unii fămei văduve, și acesta den fealiul
 lui Neftalim, și tatul lui, om tirian, meșter de
 aramă și plin de meștersug și de priceapere și
 conoștință a face tot lucrul cu aramă. Și să
 duse cătră împăratul Solomon și au făcut
 15 toate lucrurile. Și au topit pre cei 2 stîlpi la
 elamul casii, și 18 coți înălțimea stîlpului, și
 împrejurul 14 coți împrejura pre el, și grosi-
 mea stîlpului, de 4 deagete săpăturile, și așa
 16 stîlpul al doilea. Și doao glăvînțe deasupra
 au făcut să le dea preste capetele stîlpilor,
 vărsătură de aramă; de 5 coți înălțimea unii
 glăvînțe și 5 coți înălțimea glăvînței a
 17 doua. Și au făcut doao mreji, ca să acopere
 glăvînța stîlpilor, și mreajă la o glăvînță și
 mreajă la glăvînța a doua; și lucru spînzurat,
 doao rînduri de rodii de aramă mrejite,
 lucru spînzurat, rînd preste rînd, și așa au
 18 făcut la a doua glăvînță. Și glăvînțe
 preste capetele stîlpilor, lucru de, crin,
 19 după elam, de 4 coți. Și polimar preste
 amîndoi stîlpii, și deasupra coastelor bold,

și de rodii 200 de rînduri preste căpețeaua a
 doua. Și s-au pus stîlpii lui elam al besea- 20
 recii și au pus un stîlp și au numit numele lui
 Iacum și au pus stîlpul al doilea și i-au numit
 numele lui Voloz. Și preste capetele stîlpi- 21
 lor, lucru de crin; și să săvârși lucrul stîlpilor.
 Și au făcut marea vărsată, 10 coți den buza ei 22
 pînă în ceaea buză a ei, rătundă împrejur
 aceasta, 5 coți înălțimea ei și usna 30 de coți
 împrejura pre ea. Și răzimături dedesuptul 23
 buzei ei împrejur o împrejura pre ea de 10
 coți, ca să razime marea pre împrejur; doao
 rînduri de răzimături vărsate la topitoriul
 lor. Și 12 boi dedesuptul mării, 3 căutînd la 24
 crivăț și 3 căutînd la mare și 3 căutînd la amia-
 zăzi și 3 căutînd la răsărit; și marea preste ei
 deasupra și toate dosurile lor la păreate. Și 25
 grosimea ei de un pumnu și usna ei ca un
 lucru de usnă de pahar, odraslă de crin; 2000
 de hoi încăpea. Și au făcut 10 mehonoth de 26
 aramă, 5 coți lungimea unui mehonoth și 4
 coți lărgimea lui și 6 coți înălțimea lui. Și 27
 acest lucru al mehonothilor, încheiat întru
 eale și încheiat în mijlocul celor ieșite
 afară. Și pre încheieturile lor întru ceale 28
 ieșite afară, lei și boi și heruvimi, și pre la cea-
 lea ce-s izbucnite așa, și deasupra și dedesup-
 tul leilor și boilor jocuri, lucru de pogorîre.
 Și 4 roate de aramă la un mehonoth, și osiile 29
 de aramă; și 4 porți ale lor și umerii lor dede-
 suptul scăldătorilor și umerile vărsate, de
 laturea omului, zăcînd. Și gura ei, den- 30
 lăuntru de căpețea, și nălțimea, un cotu; și
 gura ei rătundă, făptură așa, de un cot și
 jumătate; și pre gura ei săpături; și închegătu-
 rile lor, în 4 muchi, nu rătunde. Și roatele, 31
 4, supt obezi, și mîni în roate la mehonoth; și
 înălțimea unii roate, de un cot și jumătate.
 Și lucrul roatelor, lucru ca roatele carului; 32
 mînilor și umerile lor și lucrătura lor, toate
 vărsate. Și 4 umere pre ceale 4 unghiuri ale 33
 unui mehonoth, den mehonoth umerile
 lui. Și pre capul mehonothului jumătate de 34
 cot mărimea ei, rătundă împrejur, pre capul
 mehonothului, și începătura mînilor lui și în-
 chieturile lui. Și să deschidea la închietu- 35
 rile mînilor lui, și închieturile lui, heruvimi și
 lei și finicuri, stînd, țîindu-se fieștecarele
 după fața lui pre denlăuntru, preprejur. Ca 36
 aceasta au făcut toate ceale zece mehonothi,
 o rînduală și o măsură la toate. Și au 37
 făcut 10 vase de aramă, 40 de hoi încăpea
 la un vas; cu măsură de patru coți un vas
 preste un mehonothu, la ceale 10 meho-
 nothuri. Și au pus ceale zece mehono- 38
 thuri, 5 de la umărul casii den na dreapta

de spre răsărit și 5 de spre umărul casii den
na stînga; și marea, de la umărul casii den na
direapta, de spre răsărit, de la laturea răsări-
tului. Și au făcut Hiraam căldările și herbîntă-
39 toarile 3 și cofele. Și săvîrși Hiram făcînd
toate lucrurile carele au făcut lui Solomon
40 împăratul în Casa Domnului: Stîlpi 2 și
boldurile stîlpilor pre capetele stîlpilor, doao;
și mreșile doao, ca să acopere amîndoa bold-
durile ciopliturile lor cealea ce sînt preste
41 stîlpi. Și rodiile 400, la amîndoa mreșile,
doao rînduri de rodii la o mreșe, să acopere
42 amîndoa boldurile preste amîndoi stîlpii. Și
mehonothurile zece și oalele zece preste
43 mehonothuri. Și marea 1 și boi 12, dede-
44 suptul mării. Și căldările și tigăile 3, și
cofele și toate vasele cîte au făcut Hiraam
împăratului Solomon, Casii Domnului, și stîl-
pii 48 ai casii împăratului și Casii Domnului,
45 Toate lucrurile împăratului cîte au făcut
Hiraam, tot de aramă, nu era cumpănitură
arămii ce au făcut toate lucrurile acestea,
den mulțime forte, nu era săvîrșire la cumpă-
46 nitura arămii care au făcut. Întru împreju-
rul Iordanului le-au vărsat pre eale împăra-
tul, întru grășimea pămîntului, în mijlocul
47 Sochothului și în mijlocul Gheiraanului. Și
au dat împăratul Solomon toate vasele, den
mulțime foarte nu era cumpănitură arămii.
48 Și au făcut Solomon toate unealtele în Casa
Domnului: jîrtăvnicul cel de aur și masa
preste carea-s pînile aducerii-înainte, de
49 aur. Și luminătorile 5 den direapta și 5 den
stînga, denaintea feașii lui davir, de aur, în-
cheiate, și făcliile și luminătorile și mucările,
50 de aur. Și pragurile și zăvoarale și păha-
răle și blidele și cădealnișile, de aur, încheiate;
și țîșinele ușilor casii ceii mai denlăuntru a
Sfîntului Sfintelor și ușile casii besearicii, de
51 aur. Și să plini tot lucrul carele au făcut
Solomon în Casa Domnului. Și au băgat Solo-
mon înlăuntru sfintele lui David, tătîni-său, și
toate sfintele lui Solomon, argintul și aurul și
unealtele, au dat la vistiiriile Casii Domnului.

CAP VIII

1 **N**tuncea adună împăratul Solomon
pre toți bătrîni lui Israil și pre toți
boiarii fealiurilor, domni semînșilor
fiilor lui Israil, cătră împăratul Solo-
mon, în Ierusalim, ca să aducă sicriul
făgăduinșii Domnului den cetatea lui David,
2 acesta e Sionul, În luna lui anin, la praznic,
3 aceasta iaste luna a șaptea. Și au venit toți
4 bătrîni. Și rădicară preoșii sicriul și cortul
mărturie și toate vasele ceale sfinte, ceale den

5 cortul mărturie. Și împăratul și tot Israi-
lul, înaintea sicriului, jîrtvînd oi și boi fără
de număr. Și băgară preoșii sicriul făgă- 6
duinșii Domnului la locul lui, la davir al casii,
la Sfintele Sfintelor, supt aripile heruvimilor,
Căci heruvimii era întinși cu aripile preste 7
locul sicriului și acoperiia heruvimii preste
sicriul și preste sfintele lui deasupra. Și 8
covîrșii ceale sfînșite și să vedea capetele
celor sfînșite den sfinte la fața lui davir și nu
se vedea afară, și era acolo pînă în ziua 9
aceasta. Nu era în sicriul, fără de ceale
2 leaspezi de piatră, leaspezile făgăduinșii,
carele au pus acolo Moisi, în Horiv, pre carele
au pus Domnul cu fiii lui Israil cînd ieșii ei
den pămîntul Eghipetului. Și să făcu deaca 10
ieșiră preoșii de la sfînt și norul au umplut
Casa Domnului. Și nu putea preoșii să stea 11
să slujască, de fața norului, căci au umplut
măreia Domnului Casa Domnului. Atun- 12
cea zise Solomon: „Domnul au zis ca să sălăș-
luiască în negură! Și eu am zidit casă 13
numelui Tău sfînt, Ție, și gata și șăderii Tale,
ca să Te sălășluiști Tu întru ea în veaci”.
Și întoarse împăratul fața lui și blagoslovi 14
împăratul pre tot Israilul, și toată adunarea lui
Israil sta. Și zise: „Blagoslovit Domnul, 15
Dumnezeul lui Israil, astăzi, Carele au grăit cu
rostul Lui pentru David, tatul meu, și în mîi-
nile Lui au plinit, zicînd: ‘Den care zi am 16
scos pre norodul Mieu, Israil, den Eghipet, nu
am ales în cetate întru o semenșie a lui Israil,
ca să zidească casă, ca să fie numele Mieu
acolo, și am ales în Ierusalim ca să-M fie
numele Mieu acolo și am ales pre David ca să
fie povășitoriu preste norodul Mieu,
Israil’. Și fu preste inima lui David, tătîne- 17
mieu, să zidească casă numelui Domnului
Dumnezeului lui Israil. Și zise Domnul 18
cătră David, tatul meu: ‘Pentru căci au venit
pre inima ta ca să zidești casă numelui Mieu,
bine ai făcut căci s-au făcut pre inima
ta. Însă tu nu vei zidi casa, ce numai fiul 19
tău carele va ieși den coastele tale, acesta va
zidi casă numelui Mieu’. Și rădică Domnul 20
cuvîntul Lui carele au grăit, și mă sculaiu în
locul lui David, tătîne-mieu, și am șăzut pre
scaunul lui Israil după cum au grăit Domnul și
am zidit casa numelui Domnului Dumnezeu-
lui Israil. Și am pus acolo loc sicriului în 21
careia iaste făgăduinșia Domnului, carea au pus
Domnul cu părinșii noștri, cînd i-au scos El
pre ei den pămîntul Eghipetului”. Și stătu 22
Solomon de spre fața jîrtăvnicului Domnului,
înaintea a toată adunarea fiilor lui Israil, și întin-
se mîinile lui la cer și dzise: „Doamne, Dum- 23
nezeul lui Israil, nu iaste Dumnezeu ca Tine în
ceriu sus și pre pămînt jos, crușînd făgăduinșia și
milă robului Tău celui ce merge înaintea

24 Ta cu toată inima lui! Carele ai păzit robu-
 lui Tău, lui David, tătine-mieu, și ai grăit în
 rostul Tău, și în mâinile Tale ai săvârșit, cum
 25 iaste ziua aceasta. Și acum, Doamne, Dum-
 nezăul lui Israil, păzește robului Tău, lui
 David, tătine-mieu, carele ai grăit lui, zicînd:
 'Nu se va rîdica ție om den fața Mea șazînd pre
 scaunul lui Israil, însă de vor păzi fiii tăi căile
 lor, ca să meargă înaintea Mea în ce chip ai
 26 mers tu înaintea Mea'. Și acum, Doamne,
 Dumnezăul lui Israil, adeverească-să dară
 27 cuvîntul lui David, tătini-mieu! Căci de
 acum adevărat va lăcui Dumnezău cu oamenii
 pre pămînt? De vreame ce ceriul și ceriul
 ceriului nu vor fi destule Ție, însă și casa
 28 aceasta carea am zidit numelui Tău? Și să
 cauți pre ruga mea și pre omilința mea,
 Doamne, Dumnezeul lui Israil, să auzi bucu-
 ria și ruga carea robul Tău să roagă înaintea
 29 Ta astăzi cătră Tine, Ca să-Ț fie ochii deș-
 chiș la casa aceasta ziua și noaptea, la locul
 30 carele ai zis: 'Va fi numele Mieu acolo', Ca
 să auzi ruga carea să roagă robul Tău la locul
 acesta. Și vei asculta rugăciunea robului Tău
 și norodului Tău, Israil, carele să vor ruga la
 locul acesta, și Tu vei auzi la locul lăcuinții
 31 Tale în ceriu și vei face și blînd vei fi. Oricîte
 va greși fieștecarele aproapelui său și de va lua
 preste el blestem ca să blasteme pre el, și va
 veni și va mărturisi înaintea jîrtăvnicului Tău,
 32 în casa aceasta, Și Tu vei asculta den ceriu și
 vei face și vei judeca pre norodul Tău, Israil,
 ca să nelegiuiască cel fără de leage, să-i dai
 calea lui în capul lui și ca să îndireptezi direp-
 33 tul, să-i dai lui după direptatea lui. Cînd va
 greși norodul Tău, Israil, înaintea vrăjmași-
 lor, căci vor greși Ție, și să vor întoarce și să
 vor ispovedui numelui Tău și să vor ruga și să
 34 vor umili în casa aceasta, Și Tu vei auzi den
 ceriu și blînd vei fi păcatelor norodului Tău,
 lui Israil, și-i vei întoarce pre ei la pămîntul
 35 carele ai dat părinților lor. Cînd să va opri
 ceriul și nu se va face ploaie, căci vor greși
 Ție, și să vor ruga la locul acesta și să vor
 mărturisi numelui Tău și de la păcatele lor să
 36 vor întoarce, cîndu-i vei smeri pre dinșii, Și
 vei asculta den ceriu și blînd vei fi păcatelor
 robului Tău și norodului Tău, Israil, căci le vei
 arăta lor calea cea bună ca să meargă întru ea
 și vei da ploaie pre pămîntul Tău carele ai dat
 37 norodului Tău întru moștenire. Foamete
 de să va face, moarte de să va face, cînd va fi
 arsură,omidii, pălitură de să va face și de-l va
 dosădi pre el vrăjmașul lui întru una den cetă-
 țile lui, toată tempinarea, toată durearea,
 38 Toată ruga, toată omilința de să va face la fieș-
 tece om, în ce chip ar cunoaște fieștecare

rana inemii lui și va întinde mîinile lui la casa
 aceasta, Și Tu vei asculta den ceriu, dentru 39
 gata sălașul Tău, și blînd vei fi și vei face și vei
 da la om după toate căile lui, în ce chip vei
 cunoaște inema lui, căci Tu sîngur știi inema
 tuturor fiilor oamenilor, Pentru ca să să 40
 teamă de Tine toate zilele carele ei trăiescu
 pre pămîntul carele ai dat părinților
 noștri. Și la cel striin, carele nu iaste den 41
 norodul Tău acesta, Israil, și va veni den pă-
 mînt de departe pentru numele Tău, Căci 42
 vor auzi numele Tău cel mare și mîna Ta cea
 tare și brațul Tău cel înalt și vor veni și să vor
 ruga la locul acesta, Și Tu vei asculta den 43
 ceriu, dintru gata lăcașul Tău, și vei face după
 toate cîte Te va ruga cel striin, pentru ca să
 cunoască toate noroadele pămîntului numele
 Tău și să să teamă de Tine ca și norodul Tău,
 Israil, și vor cunoaște că numele Tău s-au
 numit preste casa aceasta carea am zidit.
 Cînd va ieși norodul Tău la războiu spre vrăj- 44
 mașii lui, în calea care-i vei întoarce pre ei, și
 să vor ruga întru numele Domnului, calea
 cetății întru carea ai ales întru ea și casii care
 am zidit numelui Tău, Și Tu vei asculta den 45
 ceriu ruga lor și omilința lor și vei face îndi-
 reptarea lor. Căci vor greși Ție, că nu iaste 46
 om carele nu va greși, și vei aduce preste
 ei și-i vei da pre ei înaintea vrăjmașilor și-i
 vor robi pre ei cei ce robescu, la pămînt
 departe au aproape, Și vor întoarce inimile 47
 lor în pămîntul unde s-au mutat acolo, și să
 vor întoarce și să vor ruga Ție în pămîntul
 premenirii lor, zicînd: 'Greșit-am, nelegiuit-am,
 strîmbătate am făcut', Și să vor întoarce 48
 cătră Tine cu toată inima lor și cu tot sufletul
 lor, în pămîntul vrăjmașilor lor unde i-ai
 mutat pre dinșii, și să vor ruga cătră Tine,
 calea pămîntului lor carele ai dat părinților lor
 și cetății carii ai ales și casii carii am zidit
 numelui Tău, Și vei asculta den ceriu, den 49
 gata lăcașul Tău, rugăciunea lor și omilința lor
 și vei face îndireptarea lor, Și blînd vei fi 50
 strîmbătăților lor cărora au greșit Ție și după
 toate defăimăturile lor carele au defăimat Ție
 și vei da pre ei întru îndurări înaintea celor ce
 i-au robit pre dinșii și să vor milosîrdi spre ei,
 Căce norodul Tău și moștenire-Ți sînt, pre 51
 carii i-ai scosu den pămîntul Eghipetului, den
 mijlocul topitoriului de hier. Și fie ochii Tăi 52
 și urechile Tale deschise la ruga robului Tău și
 la ruga norodului Tău, lui Israil, ca să ascuți
 pre ei întru toate carele se-ar ruga Ție!
 Căce Tu ai osebit pre ei Ție întru moștenire, 53
 dentru toate noroadele pămîntului, în ce chip

ai grăit cu mîna robului Tău, lui Moisi, cînd ai scos Tu pre părinții noștri den pămîntul Eghiptului, Doamne, Doamne!“ Atunce au grăit Solomon pentru casă, după ce au săvîrșit a zidi pre ea: „Pre soarele l-au arătat în ceriu Domnul, zise a lăcui în negură: ‘Zidește casa Mea’, – casă cuvioasă Ție a lăcui pre înnoire“. Nu, iată, aceasta e scrisă în Cartea Cîntării? Și fu după ce săvîrși Solomon rugîndu-se cătră Domnul toată ruga și omilința aceasta, și să sculă de la fața jîrtăvnicului Domnului, fiindu îngenuchiat pre genunchile lui, și mînile lui întinse la ceriu, Și stătu și blagoslovi toată adunarea lui Israil cu glas mare, zicînd: „Blagoslovit Domnul, astăzi, Carele au dat odihnă norodului Său, lui Israil, după toate cîte au grăit! Nu se împăreche un cuvînt întru toate cuvintele Lui ceale bune, carele au grăit cu mîna lui Moisi, robului Lui. Fie Domnul Dumnezăul nostru împreună cu noi, în ce chip era cu părinții noștri; și ca să nu ne lase pre noi, nice să Să întoarcă de cătră noi, Ce să pleace inimile noastre cătră El, ca să mergem întru toate căile Lui și să păzim toate învățăturile Lui și poruncile Lui și dreptățile Lui carele au poruncit părinților noștri. Și să fie cuvintele aceastea carele m-am rugat înaintea Domnului Dumnezăului nostru astăzi, apropiindu-ne cătră Domnul Dumnezăul nostru ziua și noaptea, ca să facă dreptatea robului Tău și dreptatea norodului Tău, lui Israil, 61 cuvîntul zilii în ziua Lui, Pentru ca să cunoască toate noroadele pămîntului că Domnul Dumnezău acesta e Dumnezău și nu iaste încă! Și fie inimile noastre deplin cătră Domnul Dumnezăul nostru, curat să mergem întru poruncile Lui și a păzi poruncile Lui ca în ziua aceasta“. Și împăratul și toți fiii lui Israil au jîrtvuit jîrtvă înaintea Domnului. Și au jungheat împăratul Solomon jîrtvele împăcăciunilor, carele au jîrtvuit Domnului, 22000 de boi și 120000 de oi, și înnoi Casa Domnului împăratul și toți fiii lui Israil. În ziua aceea sfinți împăratul mijlocul curții cei de spre fața Casii Domnului, căce au făcut acolo arderea-de-tot și jîrtvele și seurile împăcăciunilor, căce jîrtăvnicul cel de aramă, cel denaintea Domnului, mic era, de nu putea arderea-de-tot și darul și jîrtvele împăcăciunilor. Și făcu Solomon praznecul în ziua aceea și tot Israilul cu el; adunare mare, de la calea Ithimului pînă la rîul Eghiptului, înaintea Domnului Dumnezăului nostru, 67 șapte zile și șapte zile – 14 zile. Și în ziua a opta au slobozit norodul și binecuvîntară pre împăratul și mearseră fieșcarele la lăcașurile lui, veaseli și buni la inimă spre bunătățile carele au fă-

cut Domnul lui David, robului Său, și lui Israil, norodului Său.

C A P I X

Si fu daca săvîrși Solomon zidind Casa Domnului și casa împăratului și toată lucrarea lui Solomon cîte au vrut să facă, Și Să ivi Domnul lui Solomon al doilea rînd, în ce chip S-au ivit în Gavaon, Și-i zise lui: „Auzit-am glasul rugii tale și omilinței tale carii te-ai rugat înaintea Mea; făcut-am ție după toată ruga ta și am sfințit casa aceasta carea ai zidit ca să să puie numele Mieu acolo în veac, și vor fi ochii Miei acolo și inima Mea, toate zilele. Și tu, de vei merge înaintea Mea în ce chip au mers David, tată-tău, cu curăția inimii și cu direptate, ca să faci după toate carele am poruncit lui, și poruncile Meale și învățăturile Meale vei păzi, Și voi rîdica scaunul împărăției tale preste Israil în veac, în ce chip am grăit lui David, tătine-tău, zicînd: ‘Nu ți se va rîdica ție om povățind întru Israil!’ Iară de vă veți întoarce, întorcîndu-vă voi și fiii voștri de la Mine, și nu veți cruța poruncele Meale și învățăturile Meale carele au dat Moisi înaintea voastră și veți merge și veți sluji la dumnezăi streini și vă veți închina lor, Și voi rîdica pre Israil după pămîntul carele au dat lor, și casa aceasta carea am sfințit cu numele Mieu voi lepăda de cătră fața Mea și va fi Israil întru stingere și întru graiu la toate limbile. Și casa aceasta va fi cea înaltă, tot cela ce va trece pre ea se va minuna și va șuiera și vor grăi: ‘Pentru ce au făcut Domnul așa pămîntului acestuia și casii aceștia?’ Și vor zice: ‘Pentru căci au părăsit pre Domnul Dumnezăul lor, Carele au scos pre părinții lor den pămîntul Eghiptului, den casa robiei, și s-au sprijenit de dumnăzăi streini și s-au închinat lor și au slujit lor – pentru aceea au adus Domnul preste ei tot răul acesta’“. Și fu după 20 de ani în carii au zidit Solomon ceale doao case, Casa Domnului și casa împăratului, Hiram în pămîntul Tirului ajutoria lui Solomon cu leamne de chiebru și cu leamne de pin și cu aur și întru toată voia lui; atuncea au dat împăratul Solomon lui Hiram împăratul 20 de cetăți la pămîntul Galileii. Și ieși Hiram de la Tiros și mearse la Galilea, ca să vază cetățile carele au dat lui Solomon, și nu i-au plăcut lui și zise: „Ce-s cetățile aceastea carele mi-ai dat mie, o, frate?“ Și le numi pre eale Hotar, pînă în ziua de astăzi. Și aduse Hiram lui Solomon 120 de talanți de aur. Și aceasta e lucrarea împărțealii căriia au adus împăratul Solomon ca să zidească Casa Domnului și casa împăratului și zidul Ierusalimului și marginea, ca să grădească îngrădirea

16 cetății lui David și pre Asor și pre Magghiedo și pre Gazer. Faraon, împăratul Eghiptului, s-au suit și au luat pre Gazer și-u ars pre ea cu foc și pre hananeul ce lăcuia în cetate l-au omorît; și au dat pre ea Faraon trimiteri featei lui, muierii lui Solomon. Și Solomon au zidit Gazerul și pre Vethoron cea mai de jos Și pre Valaath și pre Thamor în pustiiu 19 Și toate cetățile ceale tari carele era lui Solomon și toate cetățile carălor și toate cetățile călăreților și lucrarea lui Solomon carea au lucrat, zidi în Ierusalim și la Livan și întru tot 20 pământul domniii lui. Tot cel rămas norod de la heteul și de la amoreul și de la ferezeu și de la hananeu și de la eveu și de la evuseu și de la ghiergheseul, celora ce nu era den fiii lui 21 Israil, Feciorii lor cei rămaș în pământ după dînșii, pre carii nu putea fiii lui Israil ca să-i surpe pre ei, și-i aduse pre ei Solomon în 22 dajde, pînă în ziua de astăzi. Și den fiii lui Israil n-au dat Solomon la lucru, căci aceștea era oamenii cei războinici și slugi lui și boiari și domni lui și boiari carălor lui și călăreți 23 lui. Și era boiarii ceia ce știa preste lucrurile lui Solomon 550, domnind întru norodul 24 carele făcea lucrul. Iară fata lui Faraon s-au suit de la cetatea lui David la casa ei 25 carea au zidit ei; atuncea au zidit Mello. Și au adus Solomon întreit preste an arderi-de-tot și împăcăciune preste jîrtăvnicul carele au zidit Domnului și au tămîiat preste el, carele iaste înaintea Domnului; și au săvîrșit 26 casa. Și au făcut împăratul Solomon corabie lucrurilor lui Gaver, ce iaste lipită de Elath, la marginea mării ceia de apoi, în 27 pământul Edomului. Și au trimis Hiram în corabie, den slugile lui, oameni corăbiari, a umbla știind pre mare, cu slugile lui 28 Solomon. Și au venit la Sofira și au luat de acolo 420 de talanzi de aur și au adus împăratului Solomon.

C A P X

1 **S**i împărăteasa Sava au auzit numele lui Solomon și numele Domnului și veni să-l ispitească pre el cu cuvinte 2 întunecate. Și veni la Ierusalim cu puteare grea foarte și cămile rădicînd dulceturi și aur mult foarte și piatră cinstită, și întră cătră Solomon și-i grăi lui toate cîte 3 era în inema ei. Și-i spuse ei Solomon toate cuvintele ei, nu era cuvînt ferit de cătră împăratul, carele nu l-au spus ei. Și văzu împărăteasa Sava toată înțelepciunea lui Solomon și casa carea au zidit și mîncările lui Solomon 5 Și șădearea slugilor lui și dvoreala slugilor lui și îmbrăcămîntea lui și păharnecii lui și arderea lui cea de tot carea aducea în Casa Domnului, și-ș

ieși den minte. Și zise cătră Solomon 6 împăratul: „Adevărat e cuvîntul carele am auzit în pământul meu pentru cuvîntul tău și pentru înțelepciunea ta! Și n-am crezut 7 celora ce-m grăia mie, pînă unde am venit; văzut-au ochii miei și, iată, nu iaste nici jumătate precum mi-au povestit mie; adaos-ai înțelepciune și bune cătră eale preste tot auzul carele am auzit în pământul meu. Fericite 8 muierile tale, fericite slugile tale aceastea carii dvorescu înaintea ta pururea, cei ce aud toată înțelepciunea ta! Fie Domnul Dumnezeuul tău blagoslovit, Carele au vrut întru tine ca să dea pre tine pre scaunul lui Israil! Pentru căci iubeaște Domnul Dumnezeu 9 pre Israil să-l întărească în veaci, și te-au pus pre tine împărat preste ei, ca să faci judecată cu dreptate și întru judecățile lor“. Și au dat lui Solomon 120 de talanzi de aur și 10 îndulceturi multe foarte și piatră cinstită. N-au fost venit după îndulceturile acealea încă în mulțime, carele au dat împărăteasa Sava împăratului Solomon. Și corabia lui 11 Hiram, carea rădica aurul de la Sofir, au adus leamne necioplite foarte multe și piatră cinstită. Și au făcut împăratul leamnele cealea 12 necioplite propteale Casii Domnului și casii împăratului și copuze și alăute cîntăreților. N-au fost venit leamne ca acealea necioplite pre pământ, nici s-au ivit undeva, pînă în ziua 13 aceasta. Și împăratul Solomon au dat împărăteasii Savei toate cîte au vrut și cîte au cerșut, afară den toate cîte au fost dat ei pren mîna împăratului Solomon. Și să întoarse 14 și veni la locul ei ea și toate slugile ei. Și era cumpănitura aurului ce au venit lui Solomon într-un an 666 talanzi de aur, Afară den 15 birul celor supuș și al neguțătorilor ce să înnegoțătoria și al tuturor împăraților decindea și al domnilor pământului. Și au făcut 16 împăratul Solomon 300 de sulite de aur bătute, 300 de auri încăpuse la o sulită, Și 17 300 de platoșe bătute de aur, trei taleri de aur era pre o platoșe; și au dat pre eale împăratul la casa cea de lemn den Livan. Și făcu 18 împăratul scaun de elifand mare și l-au ferecat pre el cu aur lămurit. Șase stepene 19 scaunului și săpături de viței la scaun dendărătul lui și mîini de o parte și de alta pre scaunul șăderii și doi lei stînd lîngă mîini Și 20 12 lei stînd acolo, preste ceale 6 stepene, de o parte și de alta. Și nu s-au făcut așa la toată împărăția. Și toate unealtele cealea ce s-au 21 făcut de împăratul Solomon, de aur; și scăldători de aur și toate vasele Casii Domnului den Livan, cu aur încheiate, nu era argint, căci nu era băgat în samă în zilele lui So-

22 lomon. Căci corabie de Tharsis era la împăratul Solomon pre mare, cu fiii lui Hiram, una pe 3 ani venia împăratului corabie de la Tharsis, de aur și de argint, și de dinți de elifand, și de maimuțe, și de pietri cioplite și necioplite. Și să mări Solomon mai mult decît toți împărații pămîntului, cu avuție și cu înțelepciune. Și toți împărații pămîntului cerca fața lui Solomon, ca să auză înțelepciunea lui care au dat Domnul în inima lui, Și ei aducea fiecarele darurile lui, fiecare vase de aur și de argint și îmbrăcăminte, zmirnă aleasă și îndulcitori și cai și mușcoi, den an în an. Și adună Solomon cară și călăreți și era la Solomon 40000 de iape la cară și 2000 de călăreți și le-au pus pre eale în cetățile carălor și, cu împăratul, în Ierusalim. Și au dat împăratul aurul și argintul în Ierusalim, ca pietrele; și chedrii, ca duduile au dat, ceale de la șăsu, întru mulțime. Și ieșirea călăreților lui Solomon, den Eghipet și de la Thecue; neguțătorii împăratului lua den Thecue cu schimbare. Și să suia ieșirea de la Eghipet: carul pentru 100 de arginți și calul pentru 150 de arginți. Și așa la toți împărații Hettemului și la împărații Siriei pre mare ieșia.

CAP XI

1 **S**i împăratul Solomon era iubitoriu de muieri și luo muieri streine, și pre fata lui Farao, moaviteance, amaniteance, siriance și idomeance și sidoneance și hetteance și amoreance, Dentre limbile care au oprit Domnul pre fiii lui Israil: „Ca să nu intrați la eale și ei să nu între la voi, pentru ca să nu abată sufletele voastre denapoia bozilor lor“, la ei s-au lipit Solomon a 2 îndrăgi. Și era la dînsul muieri stăpîne 700, și fiitoare 300; și au plecat lui muierile inima 3 lui. Și fu la vreamea bătrîneațelor lui Solomon, muierile lui au abătut inima lui denapoia altor dumnezei; și nu era inima lui deplin cu Domnul Dumnezăul lui ca inima lui David, 4 tatul lui. Și mearse Solomon denapoia Astartei, urîciunea sidoneanilor, și denapoia împăratului lor, idolului fiilor lui Amon. 5 Și făcu Solomon răul înaintea Domnului și n-au mers denapoia Domnului ca David, tatul 6 lui. Atuncea au zidit Solomon înalt lui Hamos, idolul lui Moav, în muntele cel de spre fața Ierusalimului, și împăratului lor, chipului fiilor lui Amon, și Astartii, urîciunii 7 sidoneanilor. Și așa au făcut la toate muierile lui ceale streine carele tămîia și jîrtvuia 8 bozilor lor. Și Să urgisi Domnul pre Solomon căci s-au abătut inima lui de la Domnul Dumnezeul lui Israil, Celuia ce S-au arătat 9 lui de 2 ori Și au poruncit lui de 2 ori pentru cuvîntul acesta întru tot, ca să nu meargă denapoia altor dumnezăi și să păzască și să

facă ceale ce au poruncit lui Domnul Dumnezău. Și zise Domnul cătră Solomon: 11 „Pentru căci s-au făcut aceastea cu tine și n-ai păzit învățăturile Meale și poruncile Meale carele am poruncit ție, rumpînd voiu rumpe împărăția ta den mîna ta și o voiu da pre ea robului tău. Însă în zilele tale nu voiu face 12 aceastea, pentru David, tatul tău. Den mîna fiiului tău voiu lua pre ea. Însă toată împărăția nu voiu lua: un buzdugan voiu da fiiului tău pentru David, tată-tău, și pentru Ierusalim, cetatea carea am ales“. Și rîdică Domnul vrăjmași lui Solomon pre Ader Idumeul, den seminția împărăției în Idumea. Și fu 13 cînd surpă David pre Edom, cînd mearse Ioav, voivodul oștii, ca să îngroape stîrvurile, și au tăiat toată partea bărbătească în Idumea. Căci șase luni șădea acolo Ioav și tot 14 Israilul, în Idumea, pînă unde au pierdut tot bărbatul den Idumea. Și fugi Ader, el și toți 15 oamenii idumeii den slugile tătîne-său împreună cu el, și intrară în Eghipet; și Ader, copilaș mic. Și să sculară oameni den cetatea Madiamului și veniră la Faran și luară 16 oameni împreună cu ei; și veni cătră Farao, împăratul Eghipetului, și intră Ader cătră Farao și-i deade lui casă, și pîini rîndui lui, și pămînt au dat lui. Și află Ader har înaintea 17 lui Farao foarte și-i deade lui muiare pre sora muierii lui, sora Thecheminii cea mai mare. Și-i născu lui sora Thecheminei, lui Ader, pre 18 Ganivathi, feciorul ei, și-l crescu pre el Thechemina în mijlocul fiilor lui Farao; și era Ganivath în casa lui Farao în mijlocul fiilor lui Farao. Și Ader auzi în Eghipet că au murit 19 David cu părinții lui și cum că au murit Ioav, boiarenul oștii, și zise Ader cătră Farao: „Trimite-mă și mă voiu întoarce la pămîntul meu“. Și-i zise Farao lui Ader: „Cu ce tu 20 mai puțin ești cu mine? Și, iată, tu cerci a merge la pămîntul tău“. Și-i zise lui Ader: „Nice într-un chip, că trimițînd mă vei trimite!“ Și rîdică Domnul lui Solomon vrăjmaș 21 pre Razron, fiiul lui Elideche, pre Varameth și pre Adadezer, împăratul Suvei, domnul lui. Și să adunară la el oameni și era 22 căpetenie celor împotrivnici și au luat înainte pre Damasec și au șăzut întru ea și-au împărătit în Damasec. Și era vrăjmași lui Israil 23 toate zilele lui Solomon – acesta e răul carele au făcut Ader – și să îngreue preste Israil și împărăți în pămîntul Edomului. Și Iero- 24 voam, feciorul lui Navat, al lui Efrathi den Sarira, fiiul al unii fămei văduve, rob lui Solomon; și acesta e lucrul carele au făcut, cum au rîdicat mînil preste împăratul Solomon: Și împăratul Solomon au zidit marginea și au 25 închis îngrădirea cetății lui David, tătîne-său; Și omul Ierovoam, vîrtos la putea- 26

re. Și văzu Solomon copilașul că e om de
treabă și-l puse pre el preste greutățile casii
29 lui Iosif. Și fu în vremea aceea, și Iero-
voam ieși den Ierusalim și-l află pre el Ahia
Siloniteanul, prorocul, în cale și-l abătu pre
el den cale. Și Ahia, îmbrăcat cu haină noao.
30 Și amîndoi, singuri în cîmp. Și să apucă
Ahia de haina lui cea noao ce era preste el și o
31 rupse pre ea în 12 rupturi. Și zise lui Iero-
voam: „Ia ție 10 rupturi, căci acestea zice
Domnul Dumnezăul lui Israil: 'Iată, Eu rump
împărăția den mîna lui Solomon și-ț voi da
32 ție 10 buzdugane. Și 2 buzdugane vor fi lui
pentru robul Mieu, David, și pentru Ierusa-
lim, cetatea carea am ales întru ea dentru
33 toate fealiurile lui Israil, Pentru căci M-au
lăsat pre Mine și au făcut Astaartei, urîciunii
sidoneanilor, și lui Hamos și chipurilor lui
Moav și la împăratul lor, supărarea fiilor lui
Ammon, și n-au mersu în căile Meale ca să
facă ce e drept înaintea Mea și poruncile
Meale și dreptățile Meale, ca David, tatul
34 lui. Și nu voi lua împărăția toată den mîna
lui, pentru căce sprijinind voi sprijini lui
toate zilele vieții lui, pentru David, robul
Mieu, carele am ales pre el, carele au cruțat
35 poruncile Meale și dreptățile Meale. Și
voi lua împărăția den mîna fiiului său și voi
36 da ție ceale 10 buzdugane. Iară fiiului lui
voi da ceale 2 buzdugane, pentru ca să fie
scaun robului Mieu, lui David, toate zilele,
înaintea Mea, în Ierusalim, cetatea pre carea
am ales Mie ca să-M poi numele Mieu acolo.
37 Și pre tine voi lua și vei împărăți întru carele
pohteaste sufletul tău și tu vei fi împărat
38 preste Israil. Și va fi - de vei păzi toate cîte
poruncesc ție și vei merge întru căile Meale
și vei face ce e bine înaintea Mea, ca să păzești
poruncile Meale și învățăturile Meale, în ce
chip au făcut David, robul Mieu - și voi fi
împreună cu tine și voi zidi ție casă credin-
cioasă, în ce chip am zidit lui David, și voi da
39 ție pre Israil. Și voi chinui seminția lui
David pentru acestea, însă nu toate zilele“.
40 Și au cercat Solomon să omoară pre Iero-
voam, și să sculă și fugi la Eghipet, cătră
Susachim, împăratul Eghipetului; și era la
41 Eghipet pînă unde au murit Solomon. Și
rămășițele cuvintelor lui Solomon și toate cîte au
făcut și toată înțelepciunea lui nu, iată, acestea
s-au scris în Cartea cuvintelor lui Solomon?
42 Și zilele carele au împărțit Solomon în
Ierusalim preste tot Israilul, 40 de ani.
43 Și adormi Solomon cu părinții lui și-l îngro-
pară pre el în cetatea lui David, tatului lui, și
împărăți Rovoam, fiul lui,
în locul lui.

CAP XII

Si merge împăratul Rovoam la Si- 1
chima, căce la Sichima venia tot
Israilul ca să-l împărătească pre el.
2 Și fu daca auzi Ierovoam, feciorul lui
Navat, și el încă fiind în Eghipet, după
ce fugise de fața împăratului Solomon și
3 șadea în Eghipet, Și au trimis și l-au che-
mat pre el, și veni Ierovoam și tot norodul lui
Israil și grăi norodul cătră împăratul Rovoam,
4 zicînd: „Tată-tău au îngreuiat jugul nostru,
și tu acum iuşurează den lucrul tătine-tău cel
nesilnic și den lanțul lui cel greu, carele au dat
preste noi, și-ț vom sluji ție“. Și zise cătră 5
ei: „Păsați pînă în 3 zile și vă întoarceți cătră
mine!“ Și să dusără. Și spuse împăratul 6
Rovoam celor mai bătrîni, carii era dvorind
înaintea lui Solomon, tatului lui, pînă trăia,
zicînd: „Cum voi sfătuiți și voi răspunde
norodului acestuia cuvînt?“ Și grăiră cătră 7
el, zicînd: „De vei fi în ziua aceasta rob noro-
dului acestuia și vei sluji lor și vei grăi cătră ei
cuvinte bune, vor fi ție robi toate zilele“. Și 8
lăsă sfatul celor mai bătrîni carii au sfătuit lui
și să sfătui cu copiii ceia ce crescuse cu el, ceia
ce dvorira înaintea feții lui, și zise lor: „Ce 9
voi sfătuiți și ce voi răspunde norodului
acestuia, celor ce au grăit cătră mine, zicînd:
‘Uşurează den jugul carele au dat tată-tău
preste noi!’?“ Și grăiră cătră el copiii ceia ce 10
s-au crescut cu el și ziseră lui: „Aceastea vei
grăi norodului acestuia, celor ce au grăit cătră
tine, zicînd: ‘Tată-tău au îngreuiat jugul
nostru, și tu acum uşurează de asupra noas-
tră!’, aceastea vei grăi cătră ei: ‘Micşurarea
mea mai groasă iaste decît mijlocul tătine-
mieu. Și acum, tată-mieu au încărcat pre 11
voi cu jug greu, și eu voi adaoge preste
jugul vostru; tată-mieu v-au certat pre voi cu
bice, iară eu vă voi certa pre voi cu
scorpii!’“ Și merge Ierovoam și tot noro- 12
dul cătră împăratul Rovoam în ziua a treia, în
ce chip au grăit lor împăratul lui Israil, zicînd:
„Întoarceți-vă cătră mine în ziua a treia!“ Și 13
răspunse împăratul cătră norod nesilniceaste
și lăsă împăratul Rovoam sfatul celor mai
bătrîni carele au sfătuit lui Și au grăit cătră 14
dînșii după sfatul copiilor, zicînd: „Tată-mieu
au îngreuiat jugul vostru, și eu voi adaoge
preste jugul vostru; tată-mieu v-au certat pre
voi cu bice, iară eu voi certa pre voi cu scor-
pii!“ Și n-au auzit împăratul norodul, căci era 15
îndărătnicia de la Domnul, ca să întărească cu-
vîntul Lui carele au grăit cu mîna lui Ahia Siloni-
teanul pentru Ierovoam, feciorul lui Navat. Și 16
văzu tot Israilul că n-au ascultat împăratul gla-
sul lor și răspunse norodul împăratului, zicînd:
„Ce iaste noao parte întru David? Și nu

iaste noao moștenire întru fiiul lui Iesei! Aleargă, Israile, la lăcașurile tale! Acum paște-ți casa ta, Davide!“ Și să duse Israil la lăcașurile lui. Și fiii lui Israil, ceia ce lăcuia în cetățile Iudei, au împărățit preste ei pre 17
 18 Rovoam. Și au trimis împăratul pre Adoniram, pre cel preste bir, și-l uciseră pre el cu pietri tot Israilul și muri. Și împăratul Rovoam apucă a să sui în car, a fugi în Ierusalim. Și defăimă Israil la casa lui David pînă 19
 20 în ziua aceasta. Și fu deaca auzi tot Israilul cum s-au învîrtejit Ierovoam de la Eghipet, și trimisără și chemară pre el la adunare, și-l împărățiră pre el preste Israil; și nu era denapoia casii lui David, afară den neamul Iudei și 21
 al lui Veniamin singuri. Și Rovoam întră în Ierusalim și adună toată adunarea Iudei și neamul lui Veniamin, 120 de voinici făcînd războiu, ca să dea războiu cătră casa lui Israil, să întoarcă împărăția lui Rovoam, fiiul lui 22
 Solomon. Și să făcu cuvîntul Domnului cătră Samea, omul lui Dumnezău, zicînd: 23
 „Zi lui Rovoam, feciorul lui Solomon, împăratului Iudei, și cătră toată casa Iudei și a lui Veniamin și la rămășița norodului, zicînd: 24
 ‘Aceasta zice Domnul: ‘Nu vă veț sui, nici veț da războiu cu frații voștri, fiii lui Israil; întoarcă-să fieștecarele la casa lui, căci de la Mine s-au făcut cuvîntul acesta!’“ Și au ascultat cuvîntul Domnului și au potolit a mai merge, 25
 după cuvîntul Domnului. Și zidi Ierovoam pre Sichima, cea den muntele Efraimului, și lăcuia întru ea. Și ieși de acolo și zidi pre 26
 Fanuil. Și zise Ierovoam în inima lui: „Iată, acum se va întoarce împărăția la casa lui 27
 David! De se va sui norodul acesta ca să aducă jîrtvă în Casa Domnului, în Ierusalim, și se va întoarce inima norodului cătră Domnul și cătră domnul lor, Rovoam, împăratul 28
 Iudei, și mă vor omorî pre mine!“ Și să sfătui împăratul și făcu 2 junce de aur și zise cătră norod: „Destul vă e voao a vă sui la Ierusalim! Iată dumnezeii tăi, Israile, ceia ce te-au scos 29
 pre tine den pămîntul Eghipetului!“ Și au pus pre una în Vethil și pre una au pus în 30
 Dan. Și să făcu cuvîntul acesta întru păcat. Și mergea norodul denapoia unii pînă la Dan 31
 și lăsară Casa Domnului. Și au făcut case pre înălțime și au făcut preoți o parte oarece 32
 den norod, carii nu era den fiii lui Levi. Și făcu Ierovoam praznec în luna a opta, în 15 zile ale lunii, după praznecul ce era în pămîntul Iudii, și să sui pre jîrtăvnicul carele au făcut în Vithil, ca să facă jîrtvă juncelor căroră au făcut. Și au pus aproape în Vithel pre preoții celor nalte care au făcut. Și să sui preste jîrtăvnicul carele au făcut, în 15 zile, în luna a opta, la praznecul carele au urzit de la ine-

ma lui și au făcut praznec fiilor lui Israil și s-au suit pre jîrtăvnic ca să jîrtvuiască.

CAP XIII

și iată, omul lui Dumnezeu au venit de 1
 la Iuda, [cu] cuvîntul Domnului, la Vethil; și Ierovoam sta pre jîrtăvnicul lui ca să jîrtvuiască. Și chemă 2
 preste jîrtăvnic cu cuvîntul Domnului și zise: „Jîrtăvnic, jîrtăvnic, acestea zice Domnul: ‘Iată, fiiu să naște casii lui David, Iosia iaste numele lui; și va jîrtvui preste tine pre preoții cei ce jîrtvuiesc preste tine și oase de oameni va arde preste tine’“. Și au dat în ziua 3
 aceeaa sămn, zicînd: „Acesta e cuvîntul carele au grăit Domnul, zicînd: ‘Iată, jîrtăvnicul să sparge și să va vărsa grăsimea ceaea ce iaste preste el!’“ Și fu deaca auzi împăratul 4
 Ierovoam cuvîntul omului lui Dumnezeu, celuia ce au chemat pre jîrtăvnicul den Vethil, și întinse mîna lui împăratul pre jîrtăvnic, zicînd: „Prindeți-l pre el!“ Și iată, secă mîna lui carea au întins pre el și n-au putut ca să o întoarcă pre ea cătră el. Și jîrtăvnicul s-au 5
 spart și s-au vărsat grăsimea după jîrtăvnic, după sămnul carele au dat omul lui Dumnezeu cu cuvîntul Domnului. Și zise împăratul Ierovoam omului lui Dumnezeu: „Roagă-te dară feații Domnului Dumnezeului tău și să întoarcă mîna mea cătră mine“. Și să rugă omul lui Dumnezeu feații Domnului și să întoarse mîna împăratului cătră el și să făcu ca și mai nainte. Și grăi împăratul cătră 7
 omul lui Dumnezeu: „Întră cu mine în casă și prînzeaște, și-ț voi da ție dare!“ Și zise 8
 omul lui Dumnezeu cătră împăratul: „De-m vei da jumătate den casa ta, nu voi intra cu tine, nici voi mîncea pîine, nici voi bea apă în locul acesta, Căci așa Domnul mi-au 9
 poruncit mie cu cuvîntul, zicînd: ‘Să nu mînci pîine și să nu beai apă și să nu te întorci în calea carea ai mers întru ea!’“ Și 10
 să duse într-altă cale și nu să întoarse în calea carea au venit întru ea la Vethil. Și un pro- 11
 roc bătrîn lăcuia în Vethil, și vin feciorii lui și-i povestesc lui toate faptele cîte au făcut omul lui Dumnezeu în ziua aceea în Vethil și cuvintele carele au grăit împăratului; și să întoarse fața tatului lor. Și grăi cătră ei 12
 tatul lor, zicînd: „Pre ce cale au mers?“ Și-i arătară lui fiii lui calea întru carea au mers omul lui Dumnezeu, carele au ieșit den pămîntul Iudei. Și zise fiilor lui: „Înșălați-m măgărița!“ Și-i înșălară lui măgărița și încălecă preste ea. Și mearse denapoia omului lui 14
 Dumnezeu și-l află pre el șazînd supt un stejar, și-i zise lui: „Au tu ești omul lui Dumnezeu,

cel ce ai ieșit de la Iuda?“ Și zise: „Eu!“
 15 Și-i zise lui: „Vino cu mine și mănâncă pîine!“
 16 Și zise cătră el: „Nu voiu putea să mă întorc
 cu tine, nice voiu mânca pîine, nice voiu bea
 17 apă în locul acesta, Căce așa mi s-au
 poruncit cu cuvîntul Domnului, zicînd: ‘Să nu
 mănînci pîine acolo și să nu beai apă acolo și
 să nu te întorci în calea carea ai mersu întru
 18 ea!’“ Și zise cătră el: „Și eu proroc sînt, ca
 și tine, și îngerul au grăit cătră mine cu cuvîntul
 Domnului, zicînd: ‘Întorce-l pre dînsul
 cătră tine, la casa ta, și să mănînce pîine și să
 19 bea apă!’“ Și minți lui. Și-l întoarse pre el
 20 și mîncă pîine și bău apă în casa lui. Și fu el
 săzînd la masă și să făcea cu cuvîntul Domnu-
 lui cătră prorocul cela ce l-au întors pre
 21 el. Și zise cătră omul lui Dumnezău, cela ce
 veniia de la Iuda, zicînd: „Aceasta zice Dom-
 nul: ‘Pentru căce ai amărît cuvîntul Domnului
 și n-ai cruțat porunca carea au poruncit ție
 22 Domnul Dumnezăul tău Și te-ai întors și
 ai mîncat pîine și ai băut apă în locul acesta
 carele au grăit cătră tine, zicînd: ‘Să nu
 mănînci pîine, nice să beai apă!’, nu va întra
 23 trupul tău în groapa părinților tăi!’“ Și fu
 după ce mîncă el pîine și bău apă, și-i înșală
 24 lui măgariul prorocului și să întoarse. Și să
 duse și-l află pre el un leu în cale și-l omorî
 pre el, și era trupul lui lepădat în drum, și
 25 măgariul sta lîngă el și leul sta lîngă trup. Și
 iată, oameni pre aproape mergînd și văzură
 mortăciunea aruncată în cale și leul sta lipit de
 mortăciune. Și intrară și grăiră în cetate, unde
 26 prorocul cel bătrîn lăcuia întru ea. Și auzi
 cela ce l-au întors pre el den cale și zise:
 „Omul lui Dumnezău acesta iaste, carele au
 amărît cuvîntul Domnului, și l-au dat pre el
 Domnul leului și l-au zdrobit pre el și l-au
 omorît pre dînsul, după cuvîntul Domnului,
 27 carele au grăit lui“. Și grăi cătră fiii lui,
 28 zicînd: „Înșalați-mi măgariul!“ Și înșalară.
 Și mearse și află trupul lui lepădat în cale, și
 măgariul și leul sta lîngă trup; și n-au mîncat
 leul trupul omului lui Dumnezău și n-au zdro-
 29 bit pre măgariu. Și rădică prorocul trupul
 omului lui Dumnezău și-l puse pre el pre
 măgariu și-l întoarse pre el prorocul; și veni
 30 la cetate ca să-l îngroape pre el. Și puse
 trupul lui în groapa lui și-l plînsăra pre el:
 31 „Vai, frate!“ Și fu după ce l-au plînsu pre
 el, și zise fiilor lui, zicînd: „De voiu muri,
 îngropați-mă în groapa aceasta, unde omul lui
 Dumnezău s-au îngropat întru ea, lîngă oasele
 lui puneți-mă, pentru ca să să mîntuiască oa-
 32 sele mele cu oasele lui; Căce făcîndu-se va fi
 cuvîntul care au grăit, cuvîntul Domnu-

lui pre jîrtăvnicul cel den Vethil și pre casele
 ceale nalte ce-s în Samaria“. Și după 33
 cuvîntul acesta nu s-au întorsu Ierovoam den
 răutatea lui; și s-au întorsu și au făcut den
 partea norodului preoți celor nalte: cel ce
 vrea umplea mîna lui și să făcea preot la ceale
 nalte. Și să făcea cuvîntul acesta în păcat 34
 casii lui Ierovoam și întru perire și stingere
 de cătră fața pămîntului.

CAP XIV

1 n vreamea aceea s-au bulnăvit Avia,
 feciorul lui Ierovoam. Și muierii 2
 lui zise Ierovoam: „Scoală-te și să te
 premenesti și nu vor cunoaște că tu
 ești muiarea lui Ierovoam; și vei
 merge la Silo. Iată acolo Ahia prorocul;
 acesta au grăit pentru mine ca să împărătesc
 preste norodul acesta. Și ia în mîna ta 3
 omului lui Dumnezău 10 pîini și covrigi fiilor
 lui și struguri și un urcior de miare și vei
 merge cătră el: el va povesti ție ce va fi copi-
 lului“. Și făcu așa muiarea lui Ierovoam; și 4
 mearse la Silo și întră în casa lui Ahia, și omul
 – bătrîn a vedea, și stîmpia ochii lui de bătrî-
 neațele lui. Și zise Domnul cătră Ahia: 5
 „Iată, muiarea lui Ierovoam întră ca să cearce
 cuvînt de la tine pentru fiul ei, căci bolnav
 iaste; după aceasta și după aceasta vei grăi
 cătră ea. Și fu cînd întra ea, și ea să 6
 înstreina“. Și fu daca auzi Ahia glasul picioa-
 relor ei, întrînd ea întru deschidere, și zise:
 „Întră, muiarea lui Ierovoam, pentru căci
 aceasta tu te înstreinezi? Și eu sînt trimis
 cătră tine nesîlnic! Mergînd, zi lui Iero- 7
 voam: ‘Aceasta zice Domnul Dumnezăul lui
 Israil: ‘Pentru căci cît te-am înălțat pre tine
 den mijlocul norodului și te-am dat povățito-
 riu preste norodul lui Israil Și am rupt 8
 împărăția de la casa lui David și am dat pre ea
 ție, și nu te-ai făcut ca robul Mieui, David,
 carele au cruțat poruncile Meale și carele au
 mers denapoia Mea cu toată inima lui, ca să
 facă ce e drept întru ochii Mieui; Și ai vicle- 9
 nit a face decît toți cîți s-au făcut la fața ta și ai
 mers și ți-ai făcut ție alți dumnezăi și vărsate, a
 Mă mînia pre Mine, și pre Mine M-ai aruncat
 denapoia ta, Pentru aceea, iată, Eu aduc 10
 răutate cătră casa lui Ierovoam și voiu surpa
 pe Ierovoam pișînd la păreate, țiindu-se și
 rămășiță, întru Israil, și voiu aleage pre casa
 lui Ierovoam în ce chip să aleage baliga, pîna
 se va săvîrși el. Pre cel mort al lui Iero- 11
 voam în cetate-l vor mânca cîinii și pre cel
 mort în țarenă îl vor mânca pasările ceriu-
 lui’. Căci Domnul au grăit! Și tu scoală-te, 12
 pasă la casa ta! Cînd vor întra picioa-
 rele tale în cetate, va muri copilașul. Și-l 13
 vor plînge pre el tot Israilul și-l vor
 îngropa pre el, că acesta singur va întra lui
 Ierovoam cătră groapă; căci s-au aflat întru

el cuvînt bun pentru Domnul Dumnezeu al lui
 14 Israil, în casa lui Ierovoam. Și va scula
 Domnul Luiș împărat pre Israil, carele va lovi
 casa lui Ierovoam în ziua aceasta și încă și
 15 acum. Și va lovi Domnul pre Israil în ce
 chip să clătește trestia în apă, și va zmulge
 pre Israil de asupra pămîntului celui bun aces-
 tuia carele au dat părinților lor, și va vîntura pre
 ei decindea de rîu, pentru căci au făcut desisuri
 16 lor, mîniind pre Domnul. Și va da Domnul
 pre Israil pentru păcatele lui Ierovoam, carele
 17 au greșit și carele au păcătuit pre Israil“. Și
 să sculă muiarea lui Ierovoam și mearse la
 Sarira; și fu daca întră la pragul casii, și copilașul
 18 au murit. Și l-au îngropat pre el. Și l-au
 plîns pre el tot Israilul, după cuvîntul Domnu-
 lui, carele au grăit cu mîna robului Lui, Ahia
 19 prorocului. Și prisositul cuvîntului lui Iero-
 voam, cîte au dat războiu și cîte au împărățit,
 iată, acestea scrise sînt în Cartea cuvintelor
 20 zilelor împărăților lui Israil. Și zilele carele
 au împărățit Ierovoam, 22 de ani; și adormi cu
 părinții lui și împărați Adad, fiiul lui, în locul
 21 lui. Și Rovoam, feciorul lui Solomon, au
 împărățit preste Iuda; fiiu de 41 de ani
 Rovoam cînd au împărățit el, și 17 ani au
 împărățit în Ierusalim, cetatea carea au ales
 Domnul, să puie numele Lui acolo, den toate
 fealiurile lui Israil; și numele maicii lui,
 22 Naama Amaniteanca. Și au făcut Rovoam
 răul înaintea Domnului; și-L întărită pre El
 întru toate cîte au întăritat părinții lui, întru
 23 păcatele lor carele au păcătuit, și-s clădiră
 și ei înalte și stîlpi și desisuri preste tot dealul
 24 înalt și dedesupt a tot lemnul umbros. Și
 sodomie să făcu pre pămînt; și au făcut de
 toate uriciunile limbilor care au rîdicat Dom-
 25 nul de cătră fața fiilor lui Israil. Și fu în anul
 al cincea împărățind Rovoam, să sui Susa-
 26 chim, împăratul Eghipetului, preste Ierusa-
 lim. Și luo toate visteriile Casii Domnului și
 27 avuțiile casei împăratului, și sulitele ceale
 de aur carele au luat David den mîna slugilor
 lui Adrazar, împăratul Suvei, și le-au adus
 28 pre eale la Ierusalim; Toate cîte au luat,
 arme de aur, cîte au făcut Solomon, și le-au
 adus pre eale la Eghipet. Și au făcut Rovoam
 împăratul arme de aramă în locul lor și au pus
 preste eale povățuitorii celor ce aleargă pre
 aproape, ceia ce păziia poarta casei împăratu-
 29 lui. Și să făcea cînd intra împăratul în Casa
 Domnului, și le purta pre eale ceia ce alerga
 pre aproape și le răzima pre eale la cămara
 30 alergătorilor. Și rămășițele cuvintelor lui
 Rovoam și toate cîte au făcut nu-s, iată, aceas-
 tea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împă-
 31 raților Iudei? Și războiu era întru mijlocul
 lui Rovoam și Ierovoam, toate zilele.

Și adormi Rovoam cu părinții lui și să astrucă 32
 cu părinții lui în cetatea lui David. Și numele
 maicii lui, Naama Amaniteanca. Și împărați
 Aviu, fiiul lui, [în] locul lui.

CAP XV

i întru al 18 an împărățind Ierovoam, 1
 feciorul lui Navat, împărați Aviu,
 feciorul lui Rovoam, preste Iuda.
 Și 3 ani au împărățit preste Ierusa- 2
 lim. Și numele maicii lui, Maaha, fata
 lui Avesalom. Și mearse întru toate păca- 3
 tele tătine-său, carele au făcut înaintea lui, și
 nu era inima lui deplin cu Domnul Dumnezeuul
 lui, ca inima lui David, tatului lui. Căci 4
 pentru David au lăsat lui Domnul Dumnezeuul
 lui rămășiță în Ierusalim, pentru ca să puie
 pre fiii lui după dînsul și să întărească Ieru- 5
 salimul, În ce chip au făcut David dreptul
 înaintea Domnului și nu s-au abătut dentru
 toate carele au poruncit lui, toate zilele vieții
 lui, afară den cuvîntul Uriei Hetteului. Și 6
 războiu era în mijlocul lui Rovoam și întru
 mijlocul lui Ierovoam, toate zilele vieții
 lui. Și rămășițele cuvintelor lui Avia și 7
 toate cîte au făcut nu-s, iată, acestea scrise în
 Cartea cuvintelor zilelor împărăților Iudei? Și
 războiu era întru mijlocul lui Aviu și întru mij- 8
 locul lui Ierovoam. Și adormi Aviu
 împreună cu părinții lui, în 20 de ani ai lui
 Ierovoam, și să astrucă cu părinții lui în ceta-
 tea lui David. Și împărățește Asa, fiiul lui, în
 locul lui. Și în anul al 20 al lui Ierovoam, 9
 împăratul lui Israil, împărățește Asa preste
 Iuda. Și 41 de ani au împărățit în Ierusalim. 10
 Și numele maicii lui, Maaha, fata lui Avesa-
 lom. Și făcu Asa dreptul înaintea Domnu- 11
 lui, ca David, tată-său. Și rîdică pricăjitu- 12
 rile de pre pămînt și goni toate deprindererele
 carele au făcut părinții lui. Și pre Maaha, 13
 maica lui, au mutatu-o, ca să nu fie povățui-
 toare, cum au făcut adunare în desişul ei, și
 tăia Asa afundările ei și le arse cu foc la pîrîl
 Chedrilor. Iară ceale nalte nu le-au rîdicat. 14
 Însă inima lui Asa era desăvîrșit cu Domnul,
 toate zilele lui. Și băgă stîlpii tătine-său și 15
 stîlpii lui în Casa Domnului, de argint și de
 aur. Și vase. Și războiu era întru mijlocul lui 16
 Asa și întru mijlocul lui Vaasa, împărat lui
 Israil, toate zilele lor. Și să sui Vaasa, 17
 împăratul lui Israil, asupra Iudei; și zidi pre
 Rama ca să nu fie a intra și a ieși la Asa, împă-
 ratul Iudei. Și luo Asa tot argintul și aurul 18
 carele s-au aflat în visteriile Casii Domnului și
 în visteriile casei împăratului și le-au dat pre
 eale în mîinile slugilor lui și-i trimise pre ei
 împăratul Asa cătră fiiul lui Ader, fiiul lui Ta-
 ve, în Rama, feciorul lui Azail, împăratul Si-
 riei, celuia ce lăcuia în Damasc, zicînd: „Pune 19
 făgăduință întru mijlocul meu și întru mijlo-

cul tău, și întru mijlocul tătine-mieu și întru mijlocul tătine-tău. Iată, am trimis ție daruri, argint și aur. Vino, răsipeaște făgăduința ta cea de către Vaasa, împăratul lui Israil, și se va sui de asupra mea". Și ascultă fiul lui Ader pre împăratul Asa; și trimise pre boiarii puterilor lui în cetățile lui Israil și lovi pre Ain și pre Dan și pre Avel, ale casei Maahai și tot Henerethul, pînă la tot pămîntul Neftalim. Și fu deaca auzi Vaasa, și părăsi a zidi pre Rama și să întoarse la Thersa. Și împăratul Asa porunci la tot Iuda, la Enachim, și rădicară pietrele den Rama și leamnele ei carele au zidit Vaasa; și zidi cu eale împăratul Asa tot muntele lui Veniamin și strajnița. Și rămășița cuvintelor lui Asa, și toată domnia lui, și toate carele au făcut, și cetățile carele au zidit, nu, iată, acestea sînt scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei? Însă în vremea bătrîneaților lui l-au durut picioarele lui. Și adormi Asa cu părinții lui și să îngropă cu părinții lui în cetatea lui David, tatului lui. Și împărățește Iosafat, fiul lui, pentru el. Și Navat, fiul lui Ierovoam, împărățește preste Israil în anul al doilea al lui Asa, împăratul Iudii, și împărăți preste Israil ani doi. Și făcu răul înaintea Domnului și mearse în calea tătine-său și în păcatele lui carele au păcătuit pre Israil. Și au șazut prejur el Vaasa, feciorul lui Achia, preste casa lui Veelan, fiul lui Achia, și lovi pre el în Gavathonul celor striini de fealiu, și Navat și tot Israilul șădea în Gavathon. Și-l omorî pre el Vaasa în anul al treilea al lui Asa (fiul lui Avia), împăratul Iudii, și împărăți în locul lui. Și fu deaca împărăți, și lovi toată casa lui Ierovoam și n-au lăsat toată răsufierea lui Ierovoam, pînă l-au surpat pre el, după cuvîntul Domnului, carele au grăit cu mîna robului Său, lui Ahia Siloniteanul. Pentru păcatele lui Ierovoam, carele au păcătuit pre Israil, și întru scîrbirea lui carea au scîrbit pre Domnul Dumnezeuul lui Israil. Și rămășițele cuvintelor lui Navaat și toate cîte au făcut nu-s, iată, acestea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil? Și războiu era întru mijlocul lui Asa și întru mijlocul lui Vaasa, împăratul Israil, toate zilele lor. Și în anul al treilea al lui Asa, împăratul Iudii, împărățește Vaasa, feciorul lui Ahia, preste tot Israilul, la Thersa, 24 de ani. Și făcu răul înaintea Domnului și mearse în calea lui Ierovoam, feciorul lui Navat, și întru păcatele lui, carele au păcătuit pre Israil.

CAP XVI

Si să făcu cuvîntul Domnului în mîna lui Iu, feciorul lui Anani, către Vaasa, zicînd: „Pentru căci te-am rădicat de la pămînt și te-am dat îndireptătoriu preste norodul Mieu, Israil, și ai mers în calea lui Ierovoam și ai păcătuit pre norodul Mieu, pre Israil, ca să Mă pornești cu urgie întru ceale deșarte ale lor, Iată, Eu rădic denapoia lui Vaasa și denapoia casii lui și voiu da casa lui ca casa lui Ierovoam, fiul lui Navat. Pre cel mort al lui Vaasa în cetate îl vor mînca pre el de tot cîinii, și pre cel mort al lui la cîmp mînca-l-vor pre el pasările ceriului“. Și rămășițele cuvintelor lui Vaasa și toate cîte au făcut și domniile lui nu-s, iată, acestea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil? Și adormi Vaasa împreună cu părinții lui și să îngropă în Thersa. Și împărățește Ila, fiul lui, în locul lui, în 28 de ani ai lui Asa, împăratul Iudii. Și grăi Domnul cu mîna lui Iu, feciorul lui Anani prorocului, asupra lui Vaasa și asupra casii lui, și preste tot răul carele au făcut înaintea Domnului, ca să-L scîrbească pre El cu faptele mînelor lui, ca să fie el ca și casa lui Ierovoam și pentru ca să lovească pre el. Întru 26 de ani ai lui Asa, împăratului Iudii, Ila, feciorul lui Vaasa, au împărățit preste Israil doi ani, în Thersa. Și întărită asupra lui slugile lui și Zamvri, boiarenul a jumătate de călărime; și el era în Thersa bînd, îmbătîndu-să în casa lui Osa, deregătoriuului casii, în Thersa. Și intră Zamvri și lovi pre el și omorî pre dînsul în anul 27 al lui Asa, împăratul Iudii, și împărăți pentru el. Și fu după ce împărăți el, dăca șazu el pre scaunul lui, și lovi toată casa lui Vaasa și nu-i lăsă lui pișind la păreate, și pre rudele și prietenii lui. Și surpă Zamvri toată casa lui Vaasa, după cuvîntul Domnului, carele au grăit preste casa lui Vaasa și către Ilie prorocul, Pentru toate păcatele lui Vaasa și lui Ila, fiului lui, în ce chip au păcătuit pre Israil, ca să scîrbească pre Domnul Dumnezăul lui Israil, în ceale deșarte ale lor. Și rămășițele cuvintelor lui Ila și toate cîte au făcut nu-s, iată, acestea scrise în Cartea-cuvintelor zilelor împăraților lui Israil? În 27 de ani ai lui Asa, împăratului Iudii, Zamvri au împărățit în Thersa 7 zile. Și tabăra lui Israil, pre Gavathon, cea a celor striini de fealiu. Și auzi norodul în tabără, zicînd: „Să îndărăt-nici Zamvri și lovi pre împăratul și au împărățit în Ierusalim pre Amvri, povățuitoriu oștii, preste Israil, în ziua aceea, în tabără!“. Și să sui Amvri, și tot Israilul împreună cu el, den Gavathon, și au încunju-

18 rat asupra Thersaii. Și fu dăca au văzut Zamvri că s-au luat lui cetatea, și întră în peștera casii împăratului și aprinse preste el casa împăratului cu foc, și muri pentru păcatele lui carele au făcut, a face răul înaintea Domnului, a merge în calea lui Ierovoam, feciorul lui Navat, și întră păcatele lui carele au făcut, cum au păcătuț pre Israil. Și rămășițele cuvintelor lui Zamvri și războaiele lui carele au făcut nu-s, iată, aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil?

21 Atuncea se împarte norodu lui Israil: jumătate de norod să face denapoia lui Thamni, feciorul lui Gonath, ca să-l împărățească pre el, și jumătate de norod să face denapoia lui Amvri. Și norodul ce era denapoia lui Amvri au biruit pre norodul ce era denapoia lui Thamni, feciorul lui Gonath. Și au murit Thamni și Ioram, fratele lui, în vremea aceea. Și împărăți Amvri după Thamni.

23 În anul 31 ai împăratului Asa împărățește Amvri preste Israil, 12 ani. În Thersa împărățește 6 ani. Și au cumpărat Amvri muntele Semeronul de la Simir, domnul muntelui, în 2 talanți de argint; și au zidit muntele și au numit numele muntelui, căruia au zidit, pre numele lui Semir, domnului muntelui, Semiron. Și au făcut Amvri răul înaintea Domnului, și au făcut rău mai mult decît toți ceia ce s-au făcut înaintea lui. Și merge în toată calea lui Ierovoam, feciorul lui Navat, și întră păcatele lui, carele au păcătuț pre Israil, a scîrbi pre Domnul Dumnezăul lui Israil, întră deșartele lor. Și rămășițele cuvintelor lui Amvri și toate cîte au făcut și toată domnia lui nu-s, iată, aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil?

28 Și dormi Amvri împreună cu părinții lui și să îngropă în Samaria. Și împărățește Ahaav, feciorul lui, pentru dînsul. Iară Ahaav, feciorul lui Amvri, au împărățit preste Israil în 38 de ani ai lui Asa, împăratului Iudii. Și împărățește Ahaav, feciorul lui Zamvri, preste Israil în Samaria doazeci și doi de ani. Și făcu Ahaav răul înaintea Domnului, s-au făcut reale mai multe decît toți ceia denaintea lui. Și nu era lui destul a merge întră păcatele lui Ierovoam, feciorul lui Navat; și luu muiare pre Iezavel, fata lui Iethevaas, împăratul sidoneanilor, și merge și sluji lui Vaal și i să închină lui. Și puse jîrtăvnic lui Vaal în casa supărărilor lui, carele au făcut în Samaria, și au făcut Ahav desis. Și au adaos Ahaav a face scîrbe, a scîrbi pre Domnul Dumnezăul lui Israil, și sufletul lui a-l surpa. Au făcut rău mai mult decît toți împărații ceia ce s-au făcut înaintea lui. Și în zilele lui au zidit A-

hiil Vethiliteanul pre Ieriho; în Aviron, cel dentîiu născut al lui, au întemeiat pre ea și întră Seguv, cel mai tînăr al lui, au pus porțile ei, după cuvîntul Domnului, carele au grăit în mîna lui Iisus, feciorul lui Navi.

CAP XVII

1 i zise Ilie prorocul, cel de la Thezvanul Galaadului, cătră Ahaav: „Viu e Domnul Dumnezăul puterilor, Dumnezăul lui Israil, Căruia am stătut înainte-I, de va fi întră anii aceștea roao și ploaie, fără de numai pren cuvîntul rostului mieu!“ Și să făcu cuvîntul Domnului cătră Ilie: „Pasă de aici spre răsărituri și te ascunde la pîrîul lui Horath, cel de cătră fața Iordanului. Și va fi den pîriu vei bea apă și corbilor voiu porunci ca să te hrănească acolo“. Și merge și făcu Ilie după cuvîntul Domnului și șazu la pîrîul lui Horath, de cătră fața Iordanului. Și corbii aducea lui pîini și carne dimineața și pîini și carne de cătră sară și den pîriu bea apă. Și fu după zile, și să uscă pîrîul, căci nu s-au făcut ploie pre pămînt. Și să făcu cuvîntul Domnului cătră Ilie, zicînd: „Scoală-te și pasă la Saretha a Sidoniei și vei lăcui acolo. Iată, am poruncit acolo la o muiare văduo a te hrăni pre tine“. Și să sculă și merge la Saretha. Și veni la poarta cetății și, iată, acolo muiare văduo aduna leamne. Și strigă denapoia ei Ilie și zise ei: „Ia-mi, dară, puținea apă într-un vas și voiu bea!“ Și merge să ia și strigă denapoia ei Ilie și zise ei: „Lua-m-vei, dară, și o bucătea de pîine în mîna ta și voiu mînca!“ Și zise muiarea: „Viu Domnul Dumnezăul mieu, de iaste la mine turtă de pîine, fără de numai cît o mîna de făină într-o ciutură și puțin untdelemn în urcior. Și iată, voiu aduna doao lemnișoare și voiu intra și voiu face eu mie și fiilor miei; și vom mînca și vom muri!“ Și zise cătră ea Ilie: „Îndrăznește, întră și fă după cuvîntul tău. Ce-m fă mie turtă mică de acolo și-m vei scoate mie întîiu; iară ție și fiilor tăi vei face mai apoi. Căci aceastea zice Domnul Dumnezăul lui Israil: ‘Ciutura făinii nu va lipsi și urciorul cu untdelemnul nu se va împuțina, pînă în zilele care va da Domnul ploaie pre pămînt!’“ Și merge muiarea și făcu după cuvîntul lui Ilie și-i deade lui și mînca ea și el și feciorii ei. Și ciutura făinii nu s-au firșit și urciorul cu untdelemnul nu s-au împuținat, după cuvîntul Domnului, carele au grăit în mîna lui Ilie. Și fu după aceasta, și bolnăvi feciorul muiării, stăpînii casii, și era boala lui foarte tare, pînă unde n-au rămas într-însul duh. Și zise cătră Ilie: „Ce e mie și ție, omul lui Dumnezău? Ai venit cătră mine a-m aduce aminte strîmbă-

19 tătile mele și a omorî pre fiul meu?“ Și zise Ilie către muiare: „Dă-mi pre fiul tău!“ Și luo pre el den sânul ei și-l sui pre el în foisor în care el șădea acolo, și-l culcă pre el pre
20 patul lui. Și strigă Ilie către Domnul și zise: „Vai, Doamne, mărturia văduvei cu carea eu lăcuiesc cu ea Tu ai căznit, ca să omori pre
21 fiul ei?“ Și suflă copilașului de 3 ori și chemă pre Domnul și zise: „Doamne, Dumnezeuul meu, întoarcă-să dară sufletul copilașului acestuia la dînsul!“ Și să făcu așa și
[23] strigă copilașul Și-l pogorî pre el den cerdac în casă și-l deade pre el maicii lui. Și zise
24 Ilie: „Vezi, viu e fiul tau!“ Și zise muiarea către Ilie: „Iată, am conoșcut că om al lui Dumnezeu ești tu, și cuvîntul Domnului în rostul tău, adevărat!“

CAP XVIII

1 **S**i să făcu după zile multe, și cuvîntul Domnului s-au făcut către Ilie în anul al treilea, zicînd: „Pasă și te iveaște la Ahav și voi da ploaie preste fața pămîntului!“ Și merge Ilie ca să să ivească lui Ahav. Și era foamete tare în
2 Samaria. Și chemă Ahav pre Avdiu, dirigătoriul casei, și Avdiu era temîndu-se de
3 Domnul foarte. Și fu cînd bătea Iezavel pre prorocii Domnului, și luo Avdiu 100 de oameni proroci și-i ascunse pre ei, cîte 50, în
4 doao peștere, și-i hrăniia pre ei cu pîine și cu apă. Și zise Ahav către Avdiu: „Vino și să umblăm pre pămînt și la izvoarele apelor și la toate pîraiele, cîndai vom afla iarba și vom hălădui caii și mușcoii și nu se vor prăpădi
5 den dobitoace“. Și-ș împărțiră lor calea a umbla pren ea. Ahav merge pre o cale singur,
6 Și Avdiu merge într-altă cale singur. Și era Avdiu în cale și veni Ilie întru întimpinarea lui și Avdiu sîrgui și căzu preste fața lui și zise: „Au tu ești sîngur, domnul meu,
7 Ilie?“ Și zise Ilie lui Avdiu: „Eu sînt. Pasă, zi domnului tău: ‘Iată Ilie!’“ Și zise Avdiu: „Ce am greșit că tu dai pre robul tău în mîinile
8 lui Ahav, a mă omorî pre mine? Viu e Domnul Dumnezeuul tău, de iaste limbă au împărăție unde n-au trimis domnul meu a te cerca pre tine; și ziseră: ‘Nu iaste!’ și au ars împărăția și satele ei căci n-au aflat pre tine. Și
9 acum tu zici: ‘Pasă și spune domnului tău: ‘Iată Ilie!’“ Și va fi de mă voi duce eu de la tine și Duhul Domnului te va rădica la pămînt carele nu știu, și voi intra să spui lui Ahav și nu te va afla și mă va omorî, și robul tău iaste temîndu-se de Domnul den
10 tinerețele mele. Au nu ți s-au spus ție, domnului meu, în ce chip am făcut cînd ucidă Iezavel pre prorocii Domnului? Și am luat den prorocii Domnului 100 de oameni și i-am ascuns pre ei în peșteri cîte 50 și i-am hrănit
11 pre ei cu pîine și cu apă? Și acum tu zici mie: ‘Pasă, zi domnului tău: ‘Iată Ilie!’”,

și mă va omorî!“ Și zise Ilie: „Viu e Domnul 15 puterilor, la Carele am dvorit înaintea Lui, că astăzi mă voi ivi lui!“ Și merge Avdiu 16 întru întimpinarea lui Ahav și-i spuse lui; și alergă Ahav și merge întru întimpinarea lui Ilie. Și fu deaca văzu Ahav pre Ilie, și zise 17 Ahav către Ilie: „Au tu ești singur cela ce îndărăpnicești pre Israil?“ Și zise Ilie: „Nu 18 îndărăpnicesc eu pre Israil, ce numai tu și casa tătîne-tău, cînd lăsați voi pre Domnul Dumnezeuul vostru și ai mers denapoia vaalimilor! Și acum trimite și adună tot Israilul 19 către mine la muntele Carmilului și pre prorocii lui Vaal, 450, și pre prorocii rușinii, 450, și pre prorocii desigurilor, 400, mîncînd masa Iezavelii“. Și trimise Ahav la tot Israilul și 20 au strîns pre toți prorocii la muntele Carmilului. Și să apropie Ilie către toți și zise lor 21 Ilie: „Pînă cînd voi veț schiopăta pre amîndoao fluierile voastre? De iaste Domnul Dumnezău, mergeți denapoia Lui; iară de e Vaal acesta, mergeți după el!“ Și nu răspunse norodul cuvînt. Și zise Ilie către 22 norod: „Eu am rămas proroc Domnului însumi; și prorocii lui Vaal, 450 de oameni, și prorocii desigurului, 400. Dea-ne noao dară 23 2 boi; și aleagă-ș lor pre unul și-l fărîme și-l puie pre leamne și foc nu puie deasupra; și eu voi face pre boul celalalt și foc nu voi pune deasupra. Și strigaț întru numele dumne- 24 zeilor voștri, și eu voi chema întru numele Domnului Dumnezeului meu. Și va fi Dumnezău Carele va asculta cu foc, Acesta e Dumnezeu“. Și răspunse tot norodul și ziseră: „Bun e cuvîntul carele ai grăit!“ Și zise Ilie 25 prorocilor rușinii: „Aleageți-vă pre un vițel și faceț întîiu, căci mulți sînteți voi, și chemați întru numele dumnezăului vostru; și foc nu puneț deasupra!“ Și luară vițelul și au făcut 26 și au chemat întru numele lui Vaal de dime-neța pînă în amiazăzi și ziseră: „Ascultă-ne pre noi, o, Vaal, ascultă-ne!“ Și nu era glas și nu era ascultare. Și alerga pre jîrtăvnicul carele au făcut. Și să făcu amiazăzi și-i bat- 27 jocuri pre ei Ilie Thezviteanul și zise: „Chemaț cu glas mare, căci dumnezeu iaste; căci iaste grijă la el și împreună nu cîndai face trebi el sau nu cîndai doarme el și se va scula“. Și chema cu glas mare și să tăia 28 după obiceiul lor cu cuțite și cu fuște, pînă la vărsarea sîngelui preste ei. Și prorocia 29 pînă au trecut înde sară; și fu ca vremea de amiazăzi; și prorociră pînă a să sui jîrtva, și nu era glas și nu era ascultare; și grăi Ilie Thezviteanul către prorocii supărărilor, zicînd: „Mutați-vă de acum, și eu voi face arderea mea cea de tot!“ Și să mutară și să dusără. Și 30 zise Ilie către norod: „Apropiați-vă către mine!“ Și să apropia tot norodul către el și vindecă jîrtăvnicul Domnului, cel săpat. Și 31

luo Ilie 12 pietri, după numărul fealiurilor lui
 32 Israil, în ce chip au grăit Domnul către el,
 zicînd: „Israil va fi numele tău!“ Și clădi
 pietrile în numele Domnului jîrtăvnic și făcu
 33 mare încăpînd doao măsuri de sămînță
 împrejurul jîrtăvnicului. Și clădi despicături-
 rile pre jîrtăvnicul care au făcut și au zdrumi-
 34 cat ardere-de-tot și au pus preste despicături
 și grămădi preste jîrtăvnic și zise: „Luați-mi 4
 ciuturi de apă și turnați preste arderea-de-tot
 și preste despicături!“ Și au făcut așa. Și zise:
 „Îndoîț!“ Și îndoiră. Și zise: „Întreîț!“ Și
 35 întreiră. Și mearse apa pre împrejurul jîr-
 tăvnicului și marea au umplutu-o de
 36 apă. Precum era vremea a să aduce jîrtva,
 și veni Ilie prorocul și zise: „Doamne, Dum-
 nezăul lui Avraam și al lui Isaac și a lui Israil,
 ascultă-mă astăzi cu foc, astăzi să cunoască
 tot norodul acesta că Tu ești Domnul, Dum-
 nezeul lui Israil, și eu robul Tău, și pentru Tine
 37 am făcut lucrurile acestea! Ascultă-mă,
 Doamne, ascultă-mă cu foc și să conoască
 norodul acesta că Tu ești Domnul Dumnezeu
 și Tu ai întors inima norodului acestuia îna-
 38 poi!“ Și căzu foc de la Domnul den ceriu și
 mîncă arderea cea de tot și despicăturile și
 apa cea den mare, și pietrile și lutul au lins
 39 focul. Și văzu tot norodul și căzu preste
 fața lor și ziseră: „Adevărat Domnul iaste
 acesta Dumnezeu, Domnul acesta iaste Dum-
 40 nezău!“ Și zise Ilie către norod: „Prindeți
 pre prorocii lui Vaal, nici unul să nu scape
 dentr-înșii!“ Și-i prinsără pre ei și-i pogoară
 pre ei Ilie la pîrîul Chison și-i junghe pre dîn-
 41 șii acolo. Și zise Ilie lui Ahav: „Suie-te și
 mănîncă și bea, căci glasul picioarelor ploiei!“
 42 Și să sui Ahav să mănînce și să bea, și Ilie să
 sui la Carmil și să plecă pre pămînt și-s puse
 43 obrazul lui întru mijlocul genunchilor lui. Și
 zise copilașului lui: „Suie-te și caută la calea
 mării!“ Și să sui și caută copilașul și zise: „Nu
 iaste nemica!“ Și zise Ilie: „Și tu te întoarce de
 șapte ori!“ Și să întoarse copilașul de 7
 44 ori. Și fu în a șaptea, și iată nor mic, ca o
 urmă de om, scoțînd apă den mare. Și zise:
 „Suie-te și zi lui Ahaav: ‘Înjugă-ți carul și te
 pogoară, să nu te apuce pre tine ploaia!’“
 45 Și să făcu pînă acii și pînă colea, și ceriul să
 întunecă cu nori și cu vînt și să făcu ploaie
 46 Israil. Și mîna Domnului s-au făcut pre Ilie
 și-i strînse mijlocul lui și alerga înaintea lui
 Ahaav, pînă la Israil.

CAP XIX

1 **S**i povesti Ahaav către Iezavel, muia-
 rea lui, toate cîte au făcut Ilie și cum
 2 au ucis pre proroci cu sabia. Și tri-
 mise Iezavel către Ilie și zise: „Tu

ești Ilie și eu Iezavel! Acestea să-m facă mie
 dumnezăii și aceste să-m adaogă, că, într-a-
 cesta ceas, mîine, voi pune sufletul tău ca
 sufletul unuia dentru ei“. Și să spăre Ilie și 3
 să sculă și să duse după sufletul lui și veni la
 Virsavei, în pămîntul Iudii, și-s lăsă copilașul
 lui acolo. Și el mearse în pustiiu cale de o zi 4
 și veni și șazu dedesuptul archiethului și
 cerșu sufletul lui să moară și zise: „Destul e
 acum! Ia dară sufletul meu de la mine,
 Doamne, căci nu-s mai bun eu decît tată-mieu!“
 Și să culcă și adormi acolo supt un co- 5
 paciu și, iată, oarecare înger l-au atins pre el
 și-i zise lui: „Scoală-te și mănîncă!“ Și 6
 prăvi Ilie și iată, la căpățiul lui, o turtă de ovăs
 și un urcior de apă. Și să sculă și mîncă și 7
 bău și, întorcîndu-se, dormi. Și să întoarse
 îngerul Domnului de al doilea rînd și-l atinse
 pre el și-i zise lui: „Scoală, mănîncă, că e
 multă de cătră tine calea!“ Și să sculă și 8
 mîncă și bău și mearse cu vîrtutea mîncării
 aceiia 40 de zile și 40 de nopți pînă la muntele
 lui Dumnăzău, Horiv. Și întră acolo în peș- 9
 tere și poposi acolo. Și iată cuvîntul Domnului
 către el și zise: „Ce, tu aici, Ilie?“ Și zise 10
 Ilie: „Rîvnind am rîvnit Domnului celui Întru-
 totțiitoriu, căci au părăsit pre Tine fiii lui
 Israil, jîrtăvnicile Tale le-au săpat și pre pro-
 rocii Tăi i-au omorît cu sabie; și am rămas eu
 singur și cearcă sufletul meu să-l ia!“ Și 11
 zise: „Vei ieși mîine și vei sta înaintea Dom-
 nului în munte! Și iată, va trece Domnul, și
 vînt mare, tare topind munți și sfărîmînd
 pietri înaintea Domnului în munte; nu e în
 vînt Domnul. Și după vînt, cutremur; nu e în
 cutremur Domnul. Și după cutremur, foc; nu 12
 e în foc Domnul. Și după foc, glas de abur sup-
 țire; și acolo e Domnul“. Și fu daca auzi Ilie, 13
 și-s acoperi obrazul lui cu cojocul lui și ieși și stă-
 tu supt peștere și iată către el glas și zise: „Ce, tu
 aici, Ilie?“ Și zise Ilie: „Rîvnind am rîvnit 14
 Domnului Atotțiitorului, căci au lăsat făgă-
 duința Ta fiii lui Israil, jîrtăvnicile Tale le-au
 rîsipit și pre prorocii Tăi i-au ucis cu sabie; ș-am
 rămas eu singur, și cearcă sufletul meu
 ca să-l ia pre el“. Și zise Domnul către el: 15
 „Pasă, întoarce-te în calea ta, la calea pustiiu-
 lui Damascului, și vei merge și vei unge pre
 Azail întru împărat Siriei. Și pre Iu, fecio- 16
 rul lui Namesi, vei unge întru împărat preste
 Israil; și pre Elisei, feciorul lui Safat de la
 Avelmaula, îl vei unge întru proroc pentru
 tine. Și va fi pre cela ce va scăpa den sabia 17
 lui Azail îl va omorî Iu; și pre cel ce va scăpa
 den sabia lui Iu îl va omorî Elisei. Și vei 18
 lăsa în Israil 7000 de oameni, toate genunchile
 carele n-au înduplecat genunchiu la Vaal

19 și toată gura carea nu s-au închinat lui“. Și să duse de acolo și află pe Elisei, feciorul lui Safat, și el ara cu boi. Și 12 părechi înaintea lui și el întru cei 12. Și mearse Ilie la el și 20 aruncă cojocul lui preste el. Și lăsă Elisee boii și alergă denapoia lui Ilie și zise: „Voiu săruta pre tată-mieu și pre maică-mea și voiu urma denapoia ta!“ Și-i zise lui: „Pasă, 21 întoarce-te, căce am făcut ție“. Și să întoarse denapoia lui și luo păreachea de boi și jîrtvui; și le fripse pre eale cu unealtele boilor și deaderă norodului și mîncară. Și să sculă și mearse denapoia lui Ilie și-i slujia lui.

C A P X X

1 **S**i feciorul lui Ader, împăratul Siriei, adună toată putearea lui și să sui și șazu asupra Samariei, și 32 de împărați împreună cu el și toată călărimea și cară; și să suiră și șazură împrejurul 2 Samariei și deaderă războiu preste ea. Și trimise soli cătră Ahaav, împăratul lui Israil, 3 la cetate și zise cătră el: „Aceasta zice fiul lui Ader: ‘Argintul tău și aurul tău al mieu iaste și muierile tale și fiii tăi cei buni, ale mea[le] 4 sînt!’“ Și răspunse împăratul Israil și zise: „În ce chip ai grăit, domnul mieu, împărate! 5 Al tău eu sînt și toate ale meale!“ Și să întoarsără solii și zisără: „Aceasta zice fiul lui Ader: ‘Eu am trimis cătră tine, zicînd: ‘Argintul și aurul tău și muierile tale și fiii tăi 6 să le dai mie! Căce într-acesta ceas, mîine, voiu trimite pre slugile meale cătră tine și vor țerca casa ta și casele slugilor tale, și va fi toate pohtele ochilor lor preste carele vor pune 7 mîinile lor, și vor lua’“. Și chemă împăratul lui Israil pre toți bătrînii pămîntului și zise: „Cunoașteți dară și vedeți că răutate acesta cearcă; căce au trimis cătră mine pentru muierile meale și pentru fiii miei și pentru featele meale, argintul mieu și aurul, n-aș opri 8 de la dînsul!“ Și zisără lui cei bătrîni și tot 9 norodul: „Să nu-l ascuți și să nu vei!“ Și zise solilor fiului lui Ader: „Ziceți cătră domnul vostru: ‘Toate cîte ai trimis cătră robul tău dentîi voiu face, iară cuvîntul acesta nu voiu putea să-l facu!’“ Și să sculară oame- 10 nii și-i întoarsără lui cuvînt. Și mai trimise cătră el fiul lui Ader, zicînd: „Aceasta să-mi facă mie dumnezăii și acestea să-mi adaogă, de va ajunge țărîna Samariei vulpilor la tot 11 norodul pedestrilor miei!“ Și răspunse împăratul lui Israil și zise: „Destul iaste acum, 12 nu se făluiască cel gîrbov ca cel drept!“ Și fu cînd răspunse lui cuvîntul acesta, bînd era el și toți împărații ce era cu el în corturi, și zise slugi-

lor lui: „Faceți șanțu!“ Și puseră șanțu prejur cetate. Și iată, un proroc veni la Ahaav, 13 împăratul lui Israil, și-i zise: „Aceasta zice Domnul: ‘De ai văzut toată mulțimea cea mare aceasta? Iată, Eu dau pre ea astăzi în mîna ta și vei cunoaște că Eu-s Domnul’“. Și zise 14 Ahaav: „Întru cine?“ Și zise: „Aceasta zice Domnul: ‘Întru copilașii boiarilor țărîlor’“. Și zise Ahaav: „Cine va da războiu?“ Și zise: „Tu“. Și socoti Ahaav slugile boiarilor țărî- 15 lor și să făcură 332; și după aceasta au socotit norodul, tot fiul puterii, 67000. Și ieși 16 amiazăzi, și feciorul lui Ader bînd și îmbătîndu-se în Sochoth, el și împărații, 32 de împărați, într-ajutoriu lui. Și ieșiră voinicii boia- 17 rilor țărîlor dentîi și trimise fiul lui Ader și spusără împăratului Siriei, zicînd: „Oameni au ieșit den Samaria!“ Și zise lor: „De ies 18 spre pace, prindeți-i pre ei vii! Și de ies spre războiu, vii prindeți pre dînșii; și să nu iasă den cetate!“ Și aceștea ieșiră den cetate, 19 voinicii boiarilor țărîlor și putearea denapoia lor, Și lovi fieștecarele pre cel de lîngă el 20 și îndoi fieștecarele pre cel de lîngă el și fugi Siria; și-i goni pre ei Israil și hălăduiaște fiul lui Ader, împăratul Siriei, pre un cal a unui călăraș. Și ieși împăratul Israil și luo toți 21 caii și carăle și lovi rană mare în Siria. Și 22 veni proroc cătră împăratul Israil și zise: „Intăreaște-te și cunoaște și vezi ce vei face, căci, întorcîndu-se anul, fiul lui Ader, împăratul Siriei, să suie asupra ta!“ Și slugile 23 împăratului Siriei au zis cătră el: „Dumnezeu al munților, Dumnezeul lui Israil, și nu Dumnezeu al văilor! Pentru aceea s-au întărit mai mult decît noi. Iară de le vom da războiu lor pre șăs, cu adevărat ne vom întări mai mult decît dînșii. Și cuvîntul acesta fă: Și 24 trimite pre împărați, fieștecarele la locul său, și pune în locul lor domni. Și voiu premeni 25 ție puteare după putearea ce au căzut de la tine și călărime după călărime și cară după cară și vom da războiu cătră ei la șăs și ne vom întări preste ei“. Și ascultă glasul lor și făcu așa. Și fu întorcîndu-se anul, și socoti fiul 26 lui Ader Siria și să sui la Efeca, la războiu preste Israil. Și fiii lui Israil s-au socotit și 27 mearseră întru întempinarea lor și să tăbărî Israil den preajma lor ca doao turme de capre și Siria au împlut pămîntul. Și veni omul 28 lui Dumnezeu și zise împăratului lui Israil: „Aceasta zice Domnul: ‘Pentru căci au zis Siria: ‘Dumnezeu al munților, Domnul Dumnezeu al văilor El’, și voiu da putearea cea mare aceasta în mîna ta și vei cunoaște că Eu sînt Domnul’“. Și să tăbărască 29

acestea împotriva celor 7 zile, și să făcu în ziua a șaptea, și să apropie războiul și lovi Israil pre Siria, 120000 de pedestri într-o zi.

30 Și fugiră ceia ce au rămas la Afeca cetatea, și căzu zidul preste 27000 de oameni, ceia ce rămăsease. Și fiul lui Ader au fugit și au intrat

31 în casa cea de dormit, în cămară. Și ziseră cătră el slugile lui: „Iată dară, știm că împărății casii lui Israil împărăț ai milii sînt; să punem dară saci preste mijlocile noastre și funi preste capetele noastre și să ieșim cătră împăratul lui Israil, cîndai va lăsa vii sufletele

32 noastre!“ Și încinseră saci preste mijlocile lor și puseră funi preste capetele lor și ziseră împăratului lui Israil: „Robul tău, feciorul lui Ader, zice: ‘Trăiască dară sufletul meu!’“ Și

33 zise: „De trăiaște încă, frate-m iaste!“ Și oamenii vrăjîră și adevărară și aleasără cuvîntul den rostul lui și ziseră: „Fratele tău e feciorul lui Ader!“ Și zise: „Întraș și luaș pre el!“ Și ieși cătră el fiul lui Ader și-l suiră pre el cătră dînsul în car. Și zise cătră el:

34 „Cetățile carele au luat tată-mieu de la tată-tău le voi da ție înapoi; și ieșiri vei pune ție în Damasc, în ce chip au pus tată-mieu în Samaria“. „Și eu cu făgăduință te voiu trimite!“ Și-i puse lui făgăduință și-l trimise pre

35 el. Și un om dentru fiii prorocilor zise cătră aproapele lui, cu cuvîntul Domnului: „Loveaște-mă dară!“ Și n-au vrut omul să-l

36 lovească pre el. Și zise cătră el: „Pentru căci n-ai ascultat glasul Domnului, iată, tu te duci de la mine și te va lovi leu!“ Și să duse de la dînsul și-l află pre el un leu și-l lovi pre dînsul.

37 Și află pre alt om și-i zise: „Loveaște-mă dară!“ Și lovi pre el omul și, lovindu-l, îl zdrobi. Și mearse prorocul și stătu la împăratul lui Israil pre cale și legă cu o curea ochii

38 lui. Și fu după ce împăratul mergea pre aproape, și acesta striga cătră împăratul și zise: „Robul tău au ieșit la oastea războiului și, iată, om aduse cătră mine un om și zise cătră mine: ‘Păzește pre omul acesta; iară de sārindu va sārî, și va fi sufletul tău pentru

40 sufletul lui sau talant de argint vei plăti!’ Și fu daca să socotiia robul tău încoace și încoalea, și acesta nu era!“ Și zise cătră el împăratul lui Israil: „Iată, judecățile lîngă mine ai ucis!“ Și sirguit și luocureaua de la ochii lui și-l conosciu pre el împăratul lui Israil că den proroci e

41 acesta. Și zise cătră el: „Aceastea zise Domnul: ‘Pentru căce ai scos tu om pierzătoriu den mîna ta, și va fi sufletul tău pentru sufletul lui și norodul tău pentru norodul

42 lui’“. Și mearse împăratul lui Israil mîhnit și slobonogit și veni la Samaria.

i să făcu după cuvintele aceastea, și o vie era lui Navuthe Israiltea[nu] lui, lîngă aria lui Ahaav, împăratul Samariei. Și grăi Ahaav cătră Navuthe,

2 zicînd: „Dă-m via ta și va fi mie întru grădină de legumi, căce să apropie aceasta cu casa mea, și-ț voiu da pentru ea altă vie, mai bună decît aceasta; iară de place înaintea ta, voiu da ție argint, schimbare viei aceștia, și-m va fi mie întru grădină de legumi“. Și zise

3 Navuthe cătră Ahaav: „Să nu mi se facă de la Dumnezăul meu să dau moștenirea părinților miei ție!“ Și veni Ahaav la casa lui

4 posomorît și mîhnit pentru cuvîntul carele au grăit cătră dînsul Navuthe Israilteanul și zise: „Nu-ț voiu da ție moștenirea părinților miei!“ Și să făcu sufletul lui Ahaav turburat și să culcă pre patul lui și acoperi obrazul lui și n-au mîncat pîine. Și intră Iezavel, muiarea lui,

5 cătră dînsul și grăi cătră el: „Ce ție duhul turburat și nu ești tu mîncînd pîine?“ Și zise

6 cătră ea: „Căce am grăit cătră Navuthe Israilteanul, zicînd: ‘Dă-mi via ta pre argint, iară de nu vei, altă vie pentru ea!’ Și zise: ‘Nu voiu da ție moștenirea părinților miei!’“ Și zise

7 cătră el Iezavel, muiarea lui: „Tu acum așa faci, împăratul lui Israil? Scoală-te și mîncă pîine și te veselește, iară eu voiu da ție via lui Navuthe Israilteanul“. Și scrise carte pre

8 numele lui Ahaav și o pecetlui cu peceatea lui și trimise cartea cătră cei bătrîni și cătră cei volnici ce lăcuia cu Navuthe. Și era scris în

9 carte, zicînd: „Postiți postu și puneți să șază Navuthea întru căpetenia norodului. Și puneți

10 Să șază împreună 2 oameni, fii fără de lege, den preajma lui și să mărturisască asupra lui, zicînd: ‘Blagoslovit-ai pre Dumnezău și pre împăratul!’ Și-l scoață pre el și-l ucigă cu pietri, să moară!“ Și au făcut oamenii cetă-

11 ții lui cei bătrîni și cei volnici, ceia ce lăcuia în cetatea lui, în ce chip au trimis cătră ei Iezavel și în ce chip era scris în cărțile carele au trimis

12 cătră ei. Și porunciră post și au șazut pre Navuthe întru căpetenie norodului. Și

13 intrară doi oameni, fii den cei fără de lege, și șazură den preajma lui și mărturisiră asupra lui oamenii ai ficlenirii, lui Navuthe, înaintea norodului, zicînd: „Blagoslovi Navuthe pre Dumnezău și pre împăratul!“ Și-l scoasără pre el afară den cetate și-l ucisără pre el cu pietri și muri. Și trimisără cătră Iezavel,

14 zicînd: „Ucisu-s-au Navuthe cu pietri și au murit!“ Și fu după ce auzi Iezavel zicînd:

15 „Îngroapă-se Navuthe și muri!“, și zise Iezavel cătră Ahaav: „Scoală-te, moștenește via lui Navuthe Israilteanul, carele nu ț-au dat ție pre argint, căce nu

16 iaste Navuthe viu, căce au murit!“ Și fu
deaca auzi Ahaav că au murit Navuthe Israil-
teanul, și-s rupse hainele lui și să învâli cu sac.
Și să făcu după aceasta, și să sculă și să pogorî
Ahaav în via lui Navuthe Israilteanul ca să o
17 moștenească pre ea. Și zise Domnul cătră
18 Ilie Thezvitea[nu]l, zicînd: „Scoală-te și te
pogoară întru întempinarea lui Ahaav, împă-
ratul lui Israil, cel den Samaria! Iată acesta în
via lui Navuthe, căci s-au pogorît acolo ca să o
19 moștenească pre ea! Și vei grăi cătră el,
zicînd: ‘Acestea zice Domnul: ‘În ce chip tu ai
ucis și ai moștenit?’ Pentru aceea, acestea
zice Domnul: ‘În locul carele au lins scroafele
și cîinii sîngile lui Navuthe, acolo vor linge
câtealele sîngele tău (și curvele să vor scâlda
20 în sîngele tău)!’“ Și zise Ahaav cătră Ilie:
„Au aflatu-m-ai, vrăjmașul meu?“ Și zise:
„Aflat-am, pentru căci în deșărt te-ai ispitit ca
să faci răul înaintea Domnului, ca să-L mîinii
21 pre El. Acestea zice Domnul: ‘Iată, Eu
aduc asupra ta reale și voi ațîța denapoia ta
și voi piarde pre Ahaav, pișind la păreate, și
22 țiindu-se și rămas fiind, întru Israil. Și voi
da casa ta ca și casa lui Ierovoam, feciorul lui
Navat, și ca și casa lui Vaasa, fiul lui Ahia,
pentru urgisirile carele ai urgisit ș-ai păcătuit
23 pre Israil!’ Și cătră Iezavel au grăit Dom-
nul, zicînd: ‘Cîinii o vor mînca pre ea întru
24 înaintea-zidului lui Iezrael! Pre cel mort al
lui Ahaav în cetate-l vor mînca cîinii, și pre cel
mort al lui la cîmp vor mînca pasărele ceriu-
25 lui! Însă în deșărt Ahaav, cel ce s-au vîndut
ca să facă răul înaintea Domnului, precum l-au
26 premenit pre el Iezavel, muiarea lui. Și să
urî foarte a merge denapoia urîciunelor,
după toate carele au făcut amoreul pre carele
l-au surpat Domnul de cătră fața fiilor lui
27 Israil’“. Și fu deaca auzi Ahaav cuvintele
aceastea, și-s rupse haina lui și încinse sac
preste trupul lui și posti și să învâli cu sac, în
ziua carea au ucis pre Navothe Israilteanul, și
28 mearse plecat. Și să făcu cuvîntul Domnu-
lui în mîna robului Său, lui Ilie, pentru Ahaav,
și zise Domnul: „Văzut-ai cum s-au umilit
Ahaav de cătră fața Mea? Pentru care lucru
căci s-au oprit de cătră fața Mea, nu voi
aduce răutate în zilele lui, ce în zilele fecioru-
lui lui voi aduce răutatea preste casa lui“.

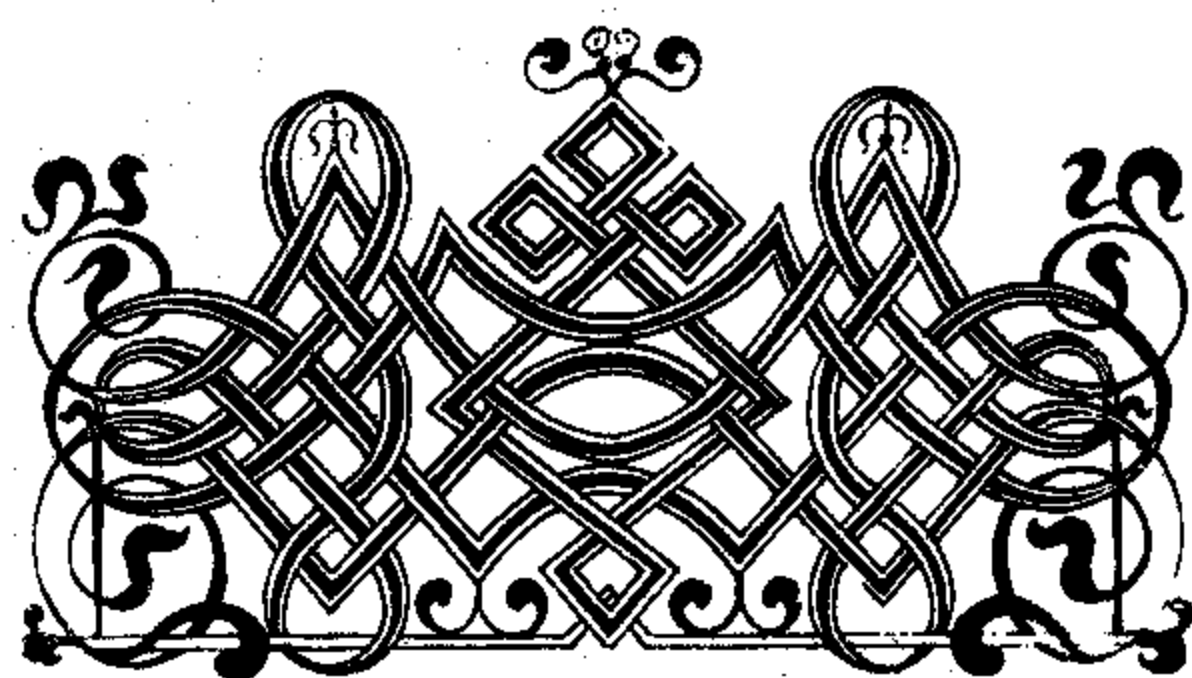
CAP XXII

1 **S**i au șazut 3 ani și nu era războiu întru
mijlocul Siriei și întru mijlocul
2 lui Israil. Și să făcu întru al trei-
lea an, și să pogorî Iosafat, împă-
ratul Iudii, cătră împăratul lui
3 Israil. Și zise împăratul lui Israil că-

tră slugile lui: „Au nu știț că al nostru e
Remath Galaad, și noi tăcem ca să nu luom
pre ea den mîna împăratului Siriei?“ Și 4
zise împăratul lui Israil cătră Iosafat: „Au sui-
te-vei împreună cu noi la războiu, la Rema-
thul Galaadului?“ Și zise Iosafat: „În ce chip
sînt eu, așa și tu; în ce chip norodul meu,
norodul tău; în ce chip caii miei, caii tăi!“ Și 5
zise Iosafat, împăratul Iudii, cătră împăratul
lui Israil: „Întrebaț dară astăzi pre Dom- 6
nul!“ Și adună împăratul lui Israil pre toț pro-
rocii, ca vreo 40 de oameni, și zise lor împăra-
tul: „Mearge-voiu la Remath Galaad, la răz-
boiu, au opri-mă-voiu?“ Și ziseră: „Suie-te, și
dînd va da Domnul în mînile împăratu- 7
lui!“ Și zise Iosafat cătră împăratul lui
Israil: „Nu iaste aicea proroc al Domnului și 8
vom întreba pre Domnul pre el?“ Și zise
împăratul lui Israil cătră Iosafat: „Încă un om
iaste ca să întrebăm pre el pre Domnul, și eu
l-am urît pre el, pentru căci nu grăiaște
pentru mine bine, ce reale: Miheas, feciorul
lui Iemvla“. Și zise Iosafat, împăratul Iudii:
„Nu zică împăratul așa!“ Și chemă împăra- 9
tul lui Israil pre un scopit și zise: „Degrabă
adu pre Mihea, feciorul lui Iemvla!“ Și 10
împăratul lui Israil și împăratul Iudei, Iosafat,
șădea om pre scaunul lui, înarmaț, în porțile
Samariei, și toți prorocii prorocia înaintea
lor. Și-s făcu lui Sedechia, fiul lui Hanaam, 11
coarne de fier și zise: „Acestea zice Domnul:
‘Cu aceastea vei împunge Siria, pînă se va
săvîrși’“. Și toți prorocii prorocia așa, 12
zicînd: „Suie-te la Remath Galaad și te va
bine-călători și va da Domnul în mînile tale pre
împăratul Siriei“. Și vestitoriul carele au 13
mers să cheame pre Mihea au grăit lui, zicînd:
„Iată dară, toți prorocii cu o gură grăiesc bine
pentru împăratul. Fă-te dară și tu la cuvintele
tale după cuvintele unuia dentru aceștea și
grăiaște bine!“ Și zise Miheas: „Viu Dom- 14
nul, căci carele va grăi Domnul cătră mine,
aceastea voi grăi!“ Și au venit cătră împă- 15
ratul și zise lui împăratul: „Mihea, sui-mă-
voiu la Remath Galaad, la războiu, au opri-
mă-voiu?“ Și zise lui: „Suie-te, și te va bine-
călători Domnul în mînile împăratului!“ Și 16
zise lui împăratul: „Încă de doao ori eu te jur
pre tine pentru ca să grăiești cătră mine ade-
verință, întru numele Domnului!“ Și zise 17
Miheas: „Nu așa: am văzut pre tot Israilul
împrăștiat în munți, ca o turmă la carea nu
iaste păstoriu. Și zise Domnul: ‘Nu e domnul
acestora întru Dumnezeu? Să să întoarcă fiște-
carele la casa lui cu pace!’“ Și zise împăratul 18
lui Israil cătră Iosafat, împăratul Iudei: „N-am
zis cătră tine că nu-m proceaste acesta mie
bune, ce numai reale?“ Și zise Miheas: „Nu 19
așa, nu-s eu! Ascultă cuvîntul Domnului, nu așa!
Am văzut pre Domnul Dumnezeul lui Israil șă-

zînd pre scaunul Lui și toată oastea ceriului sta împrejurul Lui den dreapta Lui și den 20 stînga Lui. Și zise Domnul: 'Cine va înșăla pre Ahaav, împăratul lui Israil, și se va sui și va cădea în Ramath Galaad?' Și zise 21 acesta așa și acesta zise așa. Și ieși duh și stătu înaintea Domnului și zise: 'Eu îl voi înșăla pre el!' Și zise cătră el Domnul: 'Cu 22 ce?' Și zise: 'Voiu ieși și voiu fi duh menci-nos întru rostul tuturor prorocilor lui'. Și zise: 'Înșăla-vei și încă vei putea; ieși și fă 23 așa!' Și acum, iată, au dat Domnul duh minci-nos în rostul tuturor prorocilor acestora; și Domnul au grăit pentru tine 24 reale'. Și să apropie Sedochia, feciorul lui Hanaan, și lovi pre Mihea preste falcă și zise: 25 „Care duh al Domnului e cela ce au grăit în tine?” Și zise Mihea: „Iată, tu vei vedea în ziua aceea cînd vei intra în cămara cămării ca 26 să te ascunzi acolo“. Și zise împăratul lui Israil: „Prindeț pre Mihea și-l întoarceț pre el cătră Amon, boiarinul cetății, și cătră Ioas, 27 feciorul împăratului, și zi: 'Așa zice împăratul: 'Pune-l pre acesta în temniță și să mănînce el pîine de necaz și apă de necaz, 28 pînă mă voiu întoarce eu cu pace'“. Și zise Mihea: „De te vei întoarce, întorcîndu-te cu pace, n-au grăit Domnul întru mine“. Și zise: 29 „Să asculte tot norodul!“ Și să sui împăratul lui Israil și Iosafat, împăratul Iudei, împreună 30 cu el la Ramath Galaad. Și zise împăratul lui Israil cătră Iosafat, împăratul Iudei: „Acopere-mă și voiu intra la războiu; și tu îmbracă îmbrăcămîntea mea“. Și să acoperi împăratul 31 lui Israil și intră la războiu. Și împăratul Siriei au poruncit boiarilor carălor lui celor 32, zicînd: „Nu bateț pre mic sau pre mare, fără numai pre împăratul lui Israil singur“. 32 Și fu deaca văzură boiarii carălor pre Iosafat, împăratul Iudei, și ei ziseră: „Veade-se împăratul lui Israil acesta!“ Și-l încunjurară pre el 33 a-l bate. Și strigă Iosafat. Și fu deaca văzură boiarii carălor că nu iaste împăratul lui 34 Israil acesta, și să întoarseră de la el. Și întinse unul arcul chipzuit bine și lovi pre împăratul lui Israil în mijlocul plămîinii și în mijlocul pieptului. Și zise vezeteului lui: 35 „Întoarce mîinile tale și mă scoate den războiu, căci m-am rănit!“ Și să înfrînse războiul în ziua aceea, și împăratul era stînd pre cale împotriva Siriei, de dimineață pînă în sară, și piștia sîngele de la rană în sînul carului și muri pînă în sară (și ieșia sîngele den 36 zdrobitură pînă în sînul carului). Și stătu strigătoriul oștii în tabără, apuind soarele, zicînd: „Fișcarele la cetatea lui și fieștecarele la 37 pămîntul lui! Căci au murit împăratul!“ Și veniră la Samaria și îngropașă pre 38 împăratul la Samaria. Și au spălat sîngele de la car la fîntîna Samariei; și au

lins șcroafele și cîinii sîngele, și curvele s-au scăldat cu sîngele, după cuvîntul Domnului, carele au grăit. Și rămășițele cuvintelor lui 39 Ahaav, și toate cîte au făcut, și case de elefandu carea au făcut, și toate cetățile carele au făcut, nu-s, iată, acestea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil? Și adormi 40 Ahaav cu părinții lui și împărăți Ohozia, feciorul lui, pentru dînsul. Și Iosafat, feciorul lui Asa, au împărățit preste Iuda; în anul al patrulea al lui Ahaav, împăratul lui Israil, au împărățit Iosafat, feciorul lui Asa. De 35 de 42 ani cînd împărăți el și 25 de ani au împărățit în Ierusalim. Și numele maicii lui - Azefca, fata lui Salai. Și au mers în toată calea lui Asa, 43 tătîne-său, nu s-au abătut de la ea, ca să facă cel drept întru ochii Domnului. Însă den 44 ceale nalte n-au scos, căci norodul jîrtvuia și tătînia la ceale nalte. Și să împacă Iosafat 45 cu împăratul lui Israil. Și rămășițele cuvintelor lui Iosafat și domniile lui carele au făcut nu-s, iată, acestea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei? Și pre cei rămași 47 den cei pricăjiți a celor rămași în zilele lui Asa, tătîne-său, i-au rîdicat de pre pămînt. Și 48 împărat nu era stînd la Idumeia. Și Iosafat 49 au făcut corabii de Tharsis pentru ca să meargă la Ofir pentru aur; și nu mergea, căci s-au sfărîmat corăbiile la Ghesion Gaver. Atuncea au zis Ohozia, feciorul lui 50 Ahaav, cătră Iosafat: „Meargă robii miei cu robii tăi!“ Și n-au vrut Iosafat. Și adormi 51 Iosafat cu părinții lui și să îngropă lîngă părinții lui, în cetatea lui David, părintelui său, și împărăți Ioram, feciorul lui, în locul lui. Și 52 Ohozia, feciorul lui Ahaav, au împărățit preste Israil în Samaria în anul al 17 ai lui Iosafat, împăratul Iudei. Ohozia, feciorul lui Ahaav, au împărățit preste Israil în Samaria 2 ani. Și au făcut răul înaintea Domnului și 53 au mers în calea lui Ahaav, tătîne-său, și în calea lui Iezavel, maică-sa, și în păcatele casii lui Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au păcătuit pre Israil. Și au slujit valimilor, 54 și s-au închinat lor și au scîrbit pre Domnul Dumnezăul lui Israil, după toate cîte s-au făcut înaintea lui.

A ÎMPĂRĂȚIEI, A PATRA

C A P I

1 **S**i vicleni Moav întru Israil după ce
2 muri Ahaav. Și căzu Ohozia pren
ceale făcute cu mreaje, ce era în cer-
dacul lui, în Samaria, și bolnăvi. Și
trimise soli și zise cătră ei: „Păsați și
cercați în Vaal Musca dumnezăul Acaronului
de voiu trăi den boala mea aceasta!“ Și au
3 mers să întreabe prenr-însul. Și îngerul
Domnului au grăit cătră Ilie Thezviteanul,
zicînd: „Sculîndu-te, pasă întru întimpinarea
solilor Ohoziei, împăratului Samariei, și vei
grăi cătră ei: ‘Au pentru căci nu iaste Dumnezău
în Ierusalim, voi mergeți să cercați întru
4 Vaal Musca dumnezăul Acaronului?’ Și nu
așa că acestea zice Domnul: ‘Patul preste
carele te-ai suit acolo, nu te vei pogorî de
preste el, căci acolo cu moarte vei muri!’“ Și
5 mearse Ilie și zise cătră ei. Și să întoarseră
solii cătră el și zise cătră ei: „Pentru căci v-ați
6 întors?“ Și ziseră cătră el: „Om s-au suit
întru întimpinarea noastră și zise cătră noi:
‘Vino de vă întoarceți cătră împăratul cela ce
v-au trimis pre voi și grăiți cătră el: ‘Aceasta
zice Domnul: ‘Au pentru căci nu iaste Dumnezău
întru Israil, tu mergi a cerca întru Vaal
Musca dumnezăul Acaronului? Nu așa, patul
preste carele te-ai suit acolo, nu te vei pogorî
de la el, căci cu moarte vei muri!’“ Și întor-
cîndu-se, au spus împăratului în ce chip au
7 grăit Ilie. Și ziseră lor împăratul: „Ce e
furma omului celui ce s-au suit întru întimpi-
nare voao și au grăit cătră voi cuvintele aceas-
8 tea?“ Și ziseră cătră el: „Om pāros, și brîu
de piale – încins mijlocul lui“. Și zise: „Ilie
9 Thezviteanul acesta iaste“. Și trimise cătră
el (povățuitoriu) un căpitan de 50 de oameni și
pre cei 50 de oameni ai lui. Și să sui și veni
cătră el. Și iată, Ilie șădea pre vârful muntelui.
Și grăi cel preste 50 cătră el și zise: „Omul lui
Dumnezău, împăratul te-au chemat, pogoa-
10 ră-te!“ Și răspunse Ilie și zise cătră cel preste
50: „Și de sînt omul lui Dumnezău eu, să va
pogorî den ceriu foc și va mîncă pre tine și pre
cei 50 ai tăi“. Și să pogorî foc den ceriu și
11 mîncă pre el și pre cei 50 ai lui. Și adaoșe
împăratul și trimise cătră el altul preste 50 și
pre cei 50 ai lui. Și să sui și grăi cel preste 50
cătră el și zise: „Omul lui Dumnezău, acestea
12 zice împăratul: ‘Degrabă te pogoară!’“ Și
răspunse Ilie și grăi cătră el și zise: „De sînt
omul lui Dumnezău eu, se va pogorî foc den
ceriu și va mîncă pre tine și pre cei 50 ai

tăi“. Și să pogorî foc den ceriu și mîncă pre el
și pre cei 50 ai lui. Și adaoșe împăratul încă 13
a trimite povățuitoriu al treilea căpitan de 50
și pre cei 50 ai lui. Și veni cătră el cel preste
50, al treilea, și să plecă pre genuchele lui
înaintea lui Ilie și să rugă lui și grăi cătră el și
zise: „Omul lui Dumnezău, cinstească-să dară
sufletul mieu și sufletul robilor tăi acestor 50
întru ochii tăi! Iată, să pogorî foc den ceriu 14
și mîncă pre cei preste 50, pre cei dentîiu, și
pre cei 50 ai lor. Și acum cinstească-se dară
sufletul robilor tăi întru ochii tăi!“ Și grăi 15
îngerul Domnului cătră Ilie și-i zise: „Pogoa-
ră-te cu el, nu te teame de cătră fața lor!“ Și să
sculă Ilie și să pogorî împreună cu ei cătră
împăratul. Și grăi cătră el și zise: „Aceas- 16
tea zice Domnul: ‘Ce căci ai trimis soli a cerca
întru Vaal Musca dumnezăul Acaronului, ca
cînd n-ar fi Dumnezău întru Israil a întreba
cuvîntul Lui? Pentru aceea, patul pre carele
te-ai suit acolo, nu te vei pogorî de pre el, căci
cu moarte vei muri!’“ Și au murit, după 17
cuvîntul Domnului, carele au grăit Ilie. Și au
împărățit Ioram, fratele Ohoziei, în locul lui,
căce nu era la el fecior; în anul al doilea al lui
Ioram, feciorul lui Iosafat, împăratul
Iudii. Și rămășițele cuvintelor Ohoziei cite 18
au făcut nu-s, iată, acestea scrise în Cartea
cuvintelor zilelor împăraților lui Israil? Și 19
Ioram, împăratul Ahaavului, împărățește
preste Israil, în Samaria, ani 12, în 21 de ani ai
împărățirii lui Iosafat, împăratul Iudii. Și au
făcut răul înaintea Domnului, însă nu ca frații
lui, nice ca maica lui. Și au depărtat stîlpii 20
lui Vaal, carele au făcut tată-său, și i-au zdro-
bit pre ei. Însă în păcatele casii lui Ierovoam,
feciorul lui Navat, carele au păcătuit pre
Israil, se-au lipit, nu s-au depărtat de cătră
eale. Și Să mînie cu urgie Domnul la casa lui
Ahaav.

C A P I I

Si fu cînd vrea să rădice Domnul pre 1
Ilie cu cutremur ca în ceriu, și mearse
Ilie și Elisee la Galgala. Și zise Ilie 2
cătră Elisei: „Șazi dară aici, căci
Domnul m-au trimis pre mine pînă la
Vethil“. Și zise Elisee: „Viu Domnul și viu
sufletul tău, de te voi părăsi!“ Și veniră la 3
Vethil. Și ieșiră fiii prorocilor cei den Vethil
cătră Elisee și ziseră cătră el: „Știi că ia astăzi
Domnul pre domnul tău de asupra capului
tău?“ Și zise: „Și eu am conoscut, tăceți!“
Și zise lui Ilie: „Șazi dară aicea, căce Domnul 4
m-au trimis pre mine la Iereho“. Și zise Eli-
see: „Viu Domnul și viu sufletul tău, de te voiu
părăsi!“ Și veniră la Iereho. Și să apropiară 5
fiii prorocilor cei den Iereho cătră Elisee și zisără
cătră el: „Știi că astăzi ia Domnul pre domnul

tău de asupra capului tău?" Și zise: „Și eu am
6 conoscut, tăceți!“ Și zise lui Ilie: „Șazi dară
aicea, căce Domnul m-au trimis pînă la Ior-
dan“. Și zise Elisee: „Viu Domnul și viu sufle-
tul tău, de te voiu părăsi!“ Și mearseră amîn-
7 doi. Și 50 de oameni, fiii prorocilor, veniră
și stătură împotriva de departe. Și amîndoi au
8 stătut lîngă Iordan. Și luo Ilie cojocul lui și
învălu și lovi apa și să despărți apa de o parte
9 și de alta și trecură amîndoi în pustiu. Și fu
deaca trecură ei, și Ilie zise cătră Elisee:
„Ceare ce voiu face ție mai nainte decît mă
voiu văznesi de la tine“. Și zise Elisee: „Facă-se
dară îndoite întru duhul tău preste
10 mine!“ Și zise Ilie: „Ai îngreuiat a ceare“.
Și zise: „De mă vei vedea luîndu-mă de la
tine, și va fi ție așa; și de nu, nu se va
11 face“. Și fu ei mergînd, mergea și grăia, și
iată car de foc și cai de foc, și osebi în mijlocul
amîndurora, și să luo Ilie cu cutremur ca în
12 ceriu. Și Elisee vedea și el striga: „Părinte,
părinte, carul lui Israil și călărețul lui!“ Și nu-l
mai văzu pre el încă. Și să apucă de hainele lui
13 și le spintecă pre eale în doao rupturi. Și
înalță cojocul lui Ilie, care au căzut deasupra
14 lui, Elisee; Și să întoarse Elisee și stătu pre
marginea Iordanului. Și luo cojocul lui Ilie,
care au căzut deasupra lui, și lovi apa și nu se
despărți. Și zise: „Unde e Dumnezăul lui Ilie
apfo?“ Și lovi apele și să spintecară într-o
parte și într-alta și trecu Elisee pre uscat.
15 Și-l văzură pre el fiii prorocilor cei den Ieri-
16 hon den preajmă și zisără: „Odihni-se
duhul lui Ilie pre Elisee“. Și veniră întru
întimpinarea lui și i să închinară lui pre
pămînt. Și zisără cătră el: „Iată dară, sînt
împreună cu slugile tale 50 de oameni, fiii
puterii; deci mergînd, să cearce pre domnul
tău să nu cîndai l-au rădicat pre el Duhul
Domnului și l-au aruncat pre el în Iordan
preste unul den munți sau preste unul den
dealuri“. Și zise Elisee: „Nu veți trimite!“
17 Și-l siliră pre el pînă unde să rușina. Și zise:
„Trimiteți!“ Și trimiseră 50 de oameni și-l
18 căutară trei zile și nu-l aflară pre el. Și să
întoarseră cătră el, și el șădea în Ieriho; și zise
Elisei: „N-am zis cătră voi să nu trimiteți?“
19 Și ziseră oamenii cetății cătră Elisee: „Iată
dară, lăcuința cetății – bună, precum tu,
doamne, vezi, și apele-s reale și pămîntul
20 sterpos!“ Și zise Elisee: „Luați ciutură noao
21 și puneți acolo sare!“ Și luară și aduseră
cătră el. Și ieși Elisee la cursurile apelor și
aruncă acolo sare și zise: „Aceasta zice
Domnul: ‘Vindecu apele aceastea, nu va
22 mai fi de acolo moarte și sterpu’“. Și să
vindecară apele pînă în ziua aceasta,
după cuvîntul lui Elisee, carele au grăit.

Și să sui de acolo la Vethil. Și, suindu-se el pre 23
cale, și copilași mici ieșiră den cetate și batjo-
coria pre el. Și ziseră lui: „Suie-te, pleșuvule,
suie-te, pleșuvule!“ Și prăvi denapoia lui și 24
văzu pre ei și-i blestemă pre ei cu numele
Domnului. Și iată, ieșiră 2 ursoaie den dum-
bravă și sparseră dentru ei 42 de copii.
Și mearseră de acolo la Muntile Carmilului, și 25
de acolo s-au întors la Samaria.

CAP III

i Ioraam, feciorul lui Ahaav, au împă- 1
rătit în Samaria, întru Israil, în anul al
18 al lui Iosafat, împăratului Iudii. Și
împărăți 12 ani. Și făcu răul întru 2
ochii Domnului, însă nu ca tată-său,
nici ca maică-sa. Și mută stîlpii lui Vaal, carele
au făcut tată-său, Însă de păcatele lui Iero- 3
voam, feciorul lui Navath, carele au păcătuit
pre Israil, s-au lipit, nu s-au depărtat de la
eale. Și Mosa, împăratul Moavului, era în 4
ochidu și întorcea împăratului lui Israil întru
rădicare 100000 de miei și 100000 de berbeci
cu lînă. Și să făcu după ce muri Ahaav, și 5
ficlei împăratul Moavului întru împăratul lui
Israil. Și ieși împăratul Ioram în ziua 6
aceaea den Samaria și socoti pre Israil. Și 7
mearse și trimise cătră Iosafat, împăratul
Iudii, zicînd: „Împăratul Moavului hiclei
întru mine. Au mearge-vei cu mine asupra
Moavului la războiu?“ Și zise: „Sui-mă-voiu
aseamene tu mie, seamene eu ție; ca norodul
mieu, norodul tău; ca caii miei, caii tăi“. Și 8
zise: „Pre care cale mă voiu sui?“ Și zise:
„Calea pustiiului Edomului“. Și mearse 9
împăratul lui Israil și împăratul Iudii și împă-
ratul Edomului și au încunjurat cale de 7 zile și
nu era apă la tabără și la dobitoacele ceale den
picioarele lor. Și zise slugilor lui împăratul 10
lui Israil: „O, căci au chemat Domnul pre cîte
3 împărății aceștea să-i dea pre ei în mîna lui
Moav!“ Și zise Iosafat cătră el, împăratul 11
Iudii: „Nu iaste aici proroc al Domnului, și
vom cerca pre Domnul pren el?“ Și răspunse
unul dentru slugile împăratului lui Israil și
zise: „Aici e Elisee, feciorul lui Safat, carele
turna apă pre mîinile lui Ilie“. Și zise Iosa- 12
fat: „Iaste la el cuvîntul Domnului“. Și pogo-
rîră cătră el împăratul lui Israil și Iosafat,
împăratul Iudii, și împăratul Edomului. Și 13
zise Elisee cătră împăratul lui Israil: „Ce e mie
și ție? Pasă cătră prorocii tătîne-tău și cătră
prorocii mîne-ta!“ Și zise lui împăratul lui
Israil: „Nu cîndai chemă Domnul pre cîte 3
împărății aceștea ca să-i dea pre ei în mîinile
lui Moav?“ Și zise Elisee: „Viu Domnul 14
puterilor, la Carele am dvorit înaintea Lui,
căci, de n-aș lua eu fața lui Iosafat, împă-
ratul Iudii, de aș fi căutat asupra ta și

15 aș fi văzut pre tine. Și acum vezi, ia-mi cîn-
tărețu!“ Și fu deaca cîntă cel ce cînta, și să făcu
16 preste el mîna Domnului. Și zise: „Aceas-
tea zicea Domnul: ‘Faceț pîriul acesta gropile-
17 gropile!’ Căci acestea zice Domnul: ‘Nu
veț vedea vînt și nu veț vedea ploaie, și pîriul
acesta se va umplea de apă și veț bea voi, și
18 taberele voastre, și dobitoacele voastre’. Și
ușoară e aceasta întru ochii Domnului, și va
19 da pre Moav în mîinile voastre. Și veț lovi
toată cetatea tare, și toată cetatea aleasă, și tot
lemnul bun veț oborî și toate șipotele apei să
astupaț și toată partea bună o veț strica cu
20 pietri“. Și să făcu dimeneața suindu-se
jîrtva, și, iată, ape veniia de pre calea Edomu-
21 lui și să umplu pămîntul de apă. Și tot Moa-
vul au auzit că s-au suit cei 3 împărați ca să-i
bată pre ei, și s-au strîns după tutindini,
încinși cu brîu și în sus, și au stătut la
22 hotaru. Și să mîncară dimeneața, și soa-
rele le-au răsărit preste ape, și văzu Moav
23 den preajmă apele roșii ca sîngele. Și zise:
„Sînge e acesta de sabie, și să bătură împăra-
ții și lovi om pre aproapele lui. Și acum,
24 preste prăzile lui, Moav!“ Și înțară în
tabăra lui Israil. Și Israil s-au sculat și au lovit
pre Moav. Și fugiră de cătră fața lor; și înțară
25 mergînd și bătînd pre Moav. Și cetățile
surpară și preste toată partea bună au arun-
cat om piatra lui și au umplutu-o pre ea, și tot
șipotul apei au astupat, și tot lemnul bun au
oborît, pînă ce au lăsat pietrele zidului sur-
pate; și au încunjurat prăștiașii și au lovit pre
26 ea. Și văzu împăratul Moavului că au întă-
rit preste el războiul și luo împreună cu el 700
de oameni cu sabiile zmulte, ca să taie cătră
27 împăratul Edom, și n-au putut. Și luo pre
feciorul lui, pre cel dentîiu născut, pre carele
au pus împărat în locul lui, și-l aduse pre el
ardere-de-tot preste zidu. Și să făcu căință
mare preste Israil și să rîdicară de la dînsul și
să învîrtejiră la pămîntul lor.

CAP IV

1 **S**i o muiare dentru fiii prorocilor striga
cătră Elisee, zicînd: „Robul tău, bār-
batul meu, au murit; și tu ai conosciut
că rob era temîndu-se de Domnul; și
datornicul au venit să ia pre amîndoi
2 feciorii miei să-i fie lui robi“. Și zise cătră
ea Elisee: „Ce-ț voi face? Spune-mi mie ce
iaste ție în casă?“ Și ea zise: „Nu iaste la roaba
ta nimică în casă fără cît numai untdelemn
3 carele mă voi unge“. Și zise cătră ea:
„Vino, ceare ție vase den afară, de la toți veci-
4 nii tăi, vase deșarte, și nu împutîna. Și vei
întra și vei închide ușa asupra ta și asupra fii-
lor tăi și vei turna în vasele acestea și,

ce se va umplea, vei lua“. Și să duse de la el 5
și făcu așa și închise ușa asupra ei și asupra
fiilor ei; ei apropia cătră ea, și ea turna. Și 6
fu deaca să umplură vasele, și zise cătră fiii
ei: „Apropiați încă cătră mine vase!“ Și ziseră
ei: „Nu mai iaste încă vas“. Și stătu untdelem- 7
nul. Și veni și spuse omului lui Dumnezeu.
Și zise Elisee: „Pasă și vinde untdelemnul și
vei plăti cametele tale, și tu și fiii tăi veț trăi cu
celalalt untdelemn ce va rămînea.“ Și să 8
făcu zio și trecu Elisee la Soman. Și acolo -
muiare mare. Și-l opri pre el să mănînce
pîine. Și să făcu mergînd el, adease să abātu a
mînca acolo pîine. Și zise muiarea cătră 9
bărbatul ei: „Iată dară, am conosciut că omul
lui Dumnezeu, sfîntul acesta, merge la noi
pururea. Să-i facem lui dară cerdac loc 10
mic și să-i punem lui acolo pat și masă și
scaun și sfeașnic, și va fi, cînd va veni cătră
noi, și se va abate acolo“. Și să făcu într-o 11
zi, și înțară acolo și să abātu la cerdac și dormi
acolo. Și zise cătră Ghiezi, copilașul lui: 12
„Cheamă-mi pre somaniteanca aceasta!“ Și o
chemă pre ea și stătu înaintea lui. Și zise
lui: „Zi dară cătră ea: ‘Iată, ne-ai grijit noao 13
toată grijirea aceasta; ce trebuie a face ție? De
iaste ție cuvînt cătră împăratul sau cătră boia-
rii puterii?’“ Și ea zise: „În mijlocul norodului
eu lăcuiescu odihnindu-mă“. Și zise cătră 14
Ghiezi: „Ce trebuie a face ei?“ Și zise
Ghiezi, copilașul lui: „Și foarte fecior nu iaste
ei, și bărbatul ei iaste bătrîn“. Și zise: 15
„Cheamă-o pre ea!“ Și o chemă pre ea și stătu
lîngă ușe. Și zise Elisee cătră ea: „În vrea- 16
mea aceasta ca ceasul acesta viu, și tu vei fi
zămislit fiiu!“ Și ea zise: „Nu, doamne, omul
lui Dumnezeu, să nu minți pre roaba ta!“ Și 17
în pîntece luo muiarea și născu fiiu la vremea
aceasta ca și ceasul viu, în ce chip au grăit
cătră ea Elisee. Și să îmbărbătă copilașul. 18
Și să făcu cînd ieși copilașul cătră tatul lui,
cătră cei ce secera, și zise cătră tată-
său: „Capul meu, capul meu!“ Și zise 19
copilașului: „Rîdică-l pre el cătră maica
lui!“ Și-l rădică pre el și-l băgă pre el cătră 20
maica lui. Și dormi pe genuchiul ei pînă în
amiazăzi și au murit. Și-l aduse pre el și-l 21
adormi pre el pre patul omului lui Dumnezeu.
Și închise asupra lui; și ieși și chemă pre bār-
batul ei și zise: „Trimite-m dară unul den 22
copilaș și o măgăriță și voi alerga pînă la
omul lui Dumnezeu și mă voi întoarce“. Și 23
zise: „Ce e de mergi tu cătră el astăzi? Nu e
lună noao, nici sîmbătă“. Și ea zise: „Pace!“
Și înșălă măgărița și zise cătră copilașul ei: 24
„Pasă și umblă, nu zăbăvi a încăleca pînă voi
zice ție: ‘Vino!’ Și vei merge și vei sosi cătră
omul lui Dumnezeu la Muntele Carmilului“. 25
Și merge și veni pînă la omul lui Dumnezeu la

Muntele Carmilului. Și să făcu deaca văzu Eli-
see pre ea venind, și zise cătră Ghiezi, copila-
26 șul lui: „Vezi, somaniteanca e ceaea! Acum
aleargă întru întimpinarea ei și vei zice ei:
‘Pace e ție?’” Și alergă întru întimpinarea ei și
zise ei: „Pace e ție? Pace e bărbatului tău?
27 Pace e copilășului?” Și ea zise: „Pace”. Și
veni cătră Elisee la munte și să apucă de
picioarele lui. Și să apropie Ghiezi ca să o
împingă pre ea. Și zise Elisee: „Lasă-o pre ea,
căci sufletul ei supărat e, și Domnul au ascuns
28 de la mine și nu mi-au spus mie”. Și ea
zise: „Au doară am cerșut fiu de la domnul
mieu? Că am zis: ‘Să nu faci înșălăciune cu
mine!’” Și zise Elisee lui Ghiezi: „Încinge mij-
locul tău și ia toiagul meu în mâna ta și
29 pasă! Căci, de vei afla om, să nu-l blagoslo-
vești pre el; și de te va blagoslovi om, să nu-i
răspunzi lui. Și vei pune toiagul meu preste
30 fața copilășului”. Și zise maica copilășului:
„Viu Domnul și viu sufletul tău, de te voi
lăsa”. Și să sculă Elisee și mearse denapoia
31 ei. Și Ghiezi veni înaintea ei și puse
deasupra toiagul la fața copilășului, și nu era glas
și nu era ascultare. Și să întoarse întru întim-
pinarea lui și-i spuse lui, zicînd: „Nu s-au
32 sculat copilășul”. Și întră Elisee în casă și,
33 iată, copilășul mort, culcat pre patul lui. Și
întră Elisee în casă și închise ușa asupra lor
34 amîndurora și să rugă cătră Domnul. Și să
sui și să culcă preste copilăș și puse gura lui
preste gura lui și ochii lui preste ochii lui și
mînilor lui preste mînilor lui și talpele lui preste
talpele lui, și-l suflă pre el și să înduplecă
35 preste el, și să încălzi trupul copilășului. Și
să întoarse și umblă pren casă de o parte și de
alta, și să sui și acoperi preste copilăș și să
îmbărbătă copilășul pînă de 7 ori și deschise
36 copilășul ochii lui. Și strigă Elisee cătră
Ghiezi și zise: „Cheamă pre somaniteanca
aceasta!” Și o chemă pre ea și întră cătră el; și
37 zise Elisee: „Ia-ț pre feciorul tău!” Și întră
muiarea și căzu lîngă picioarele lui și să
închină la pămînt și-ș luo pre fiul ei și ieși. Și
38 Elisee să întoarse la Galgala. Și foametea
pre pămînt, și fiii prorocilor șădea înaintea
lui. Și zise Elisee copilășului lui: „Pune călda-
rea cea mare și fierbi fiertură fiilor proroci-
39 lor!” Și ieși la țarenă să stringă arioth; și
află vie în țarenă și adună de la ea curcu-
bețeale sălbatice, plină haina lui. Și întră și
puse în căldarea hierturii, căci n-au
40 știut. Și turnă oamenilor să mănînce. Și fu
cînd mînca ei den hiertură, și, iată, strigară
și ziseră: „Moartea e în căldare, omul lui
41 Dumnezeu!” Și nu putea să mănînce. Și
zise: „Luaț făină și puneț în căldare!” Și zise
Elisee cătră Ghiezi, copilășul lui: „Toarnă
norodului și să mănînce!” Și nu să făcu aco-

lo încă cuvînt rău în căldare. Și om trecu 42
den Vetharlisa și aduse cătră omul lui Dum-
nezeu den roadele dentîiu 20 de pîini de orz și
păpuș de smochine în traista lui. Și zise: „Daț
norodului și mănînce!” Și zise poslușnecul 43
lui: „Ce voi da acestea înainte la 100 de
oameni?” Și zise: „Dă norodului să mănînce,
căci acestea zice Domnul: ‘Mînca-vor și vor
lăsa’”. Și mîncară și lăsară, după cuvîntul 44
Domnului.

C A P V

Si Neeman, boiarenul puterii Siriei, 1
era om mare înaintea domnului lui și
minunat la față, căci pren el au dat
Domnul mîntuire Siriei. Și omul
era vîrtos cu putearea, și stricat. Și 2
den Siria au ieșit tîlhari și au robît den pămîntul
lui Israil fecioară mică; și era înaintea
mugierii lui Neeman. Și ea zise doamnei ei: 3
„De-ar fi domnul meu înaintea prorocului lui
Dumnezeu, celui de la Samaria, atuncea-l va
curăți pre el de stricăciunea lui”. Și întră și 4
spuse domnului ei și zise: așa și așa au grăit
fata cea den pămîntul lui Israil. Și zise 5
împăratul Siriei cătră Neeman: „Vino, întră
înlăuntru, și voi trimite carte cătră împăratul
lui Israil!” Și mearse și luo în mînilor lui 10
talanzi de argint și 6000 de galbeni de aur și
zeace rînduri de veșminte. Și au adus car- 6
tea cătră împăratul lui Israil, zicînd: „Și acum,
deaca va veni cartea aceasta cătră tine, iată,
am trimis cătră tine pre Neeman, robul meu,
și să-l vindeci pre el de stricăciunea lui”. Și 7
fu deaca citi împăratul lui Israil cartea, rupse
hainile lui și zise: „Au Dumnezeu sînt eu, a
învia au a omorî, de trimite acesta cătră mine
om ca să-l curățescu de stricăciunea lui?
Numai ce cunoașteț dară și vedeț că vinuiaște
acesta pre mine”. Și fu deaca auzi Elisee, 8
omul lui Dumnezeu, că ș-au rupt împăratul
Israil hainele lui, și au trimis cătră împăratul
lui Israil, zicînd: „Pentru căci ță-ai rupt hai-
nele? Vie dară cătră mine Neeman și
cunoască că iaste proroc în Israil”. Și veni 9
Neeman cu călărime și caru și stătu la ușile
casii lui Elisee. Și trimise Elisee vestitoriu 10
cătră dînsul, zicîndu: „Mergînd, scaldă-te de 7
ori în Iordan și să va întorce trupul tău ție și
să va curăți”. Și să mînie Neeman și să 11
duse și zise: „Iată dară, zicea că va ieși cătră
mine și va sta și va chema întru numele Dom-
nului Dumnezăului lui și va pune mîna lui
preste loc și va culeage stricăciunea. Nu 12
mai bune sînt Avana și Farfar, rîurile
Damascului, decît Iordanul și toate apele
lui Israil? Au nu mergînd mă voi scaldă
întru eale și mă voi curăți?” Și să abātu și

să duse cu mînie. Și să apropiară slugile
 13 lui Și grăiră cătră el: „Mare cuvînt au grăit
 prorocul cătră tine; nu vei face ce au zis cătră
 14 tine? Scaldă-te și te curățește!“ Și să
 pogorî Neeman și să afundă în Iordan de 7 ori,
 după cuvîntul lui Elisee, și să întoarse trupul
 15 lui ca trupu de copilașu mic și să curăți. Și
 să întoarse cătră Elisee el și toată tabăra lui și
 veni și stătu înaintea lui și zise: „Iată dară, am
 conoscut că nu iaste Dumnezău în tot pămîntul,
 fără numai în Israil. Și acum ia mulțămîta
 16 de la robul tău“. Și zise Elisee: „Viu Domnul,
 la Carele am dvorit înaintea Lui, de voiu
 17 lua“. Și-l sili pre el să ia, și nu ascultă. Și
 zise Neeman: „Și de nu, dea-se dară robului
 tău gomor de o păreache de mușcoiu de
 pămînt (și tu-m vei da den pămîntul roșiatic);
 căce nu va mai face robul tău ardere-de-tot și
 jîrtve la alți dumnezăi, fără numai la Domnul
 18 sîngur. Cu cuvîntul acesta și pentru cuvîntul
 acestă, și va ierta Domnul robului tău:
 Cînd va intra domnul meu la casa lui Remman
 a să închina el și acolo să va odihni preste
 mîna mea, și mă voiu închina în casa lui
 Remman cînd să va închina el în casa lui
 Remman; și va ierta dară Domnul robului tău
 19 cu cuvîntul acestă“. Și zise Elisee cătră
 Neeman: „Pasă în pace!“ Și mearse de la el la
 20 havratha al pămîntului; Și zise Ghiezi,
 copilașul lui Elisee, omului lui Dumnezău:
 „Iată, pregetă domnul meu lui Neeman Siru-
 lui acestuia, ca să nu ia den mîna lui dentru
 carele au adus. Viu Domnul, că de nu voiu
 alerga denapoia lui și voiu lua de la el
 21 ceva“. Și goni Ghiezi denapoia lui Neeman,
 și văzu pre el Neeman alergînd denapoia
 lui și să întoarse întru întimpinarea lui de
 22 la car și zise: „Pace e?“ Și zise Ghiezi:
 „Pace. Domnul meu m-au trimis, zicînd:
 ‘Iată, acum au venit cătră mine 2 copilași
 den muntele lui Efraim, den fiii prorocilor;
 dă-le dară lor talant de argint și 2 rînduri
 de veșminte’“. Și zise Neeman cu blîndeațe:
 „Iată dară talant de argint!“ Și-l sili pre el
 și luă 2 talanți de argint în doao bordușale,
 și 2 rînduri de veșminte deade asupra a 2
 copilași ai lui, și rădicară înaintea lui. Și
 veni la întunearec și luă den mînilor și
 puse în casă. Și trimise pre oameni și să
 dusără. Și el veni și dvoriia cătră domnul
 lui. Și zise cătră el Elisee: „De unde,
 Ghiezi?“ Și zise Ghiezi: „N-au mersu
 26 robul tău încoace și încoalea“. Și zise
 cătră el Elisee: „Au nu inima mea au mersu
 cu tine și știu că s-au întorsu omul de la
 carul lui întru întimpinarea ta? Și cum ai
 luat argintul și ai luat hainele, și vei lua
 cu eale grădini și maslineturi și vii și oi
 și boi și slugi și slujnice?“

Și lepra lui Neeman se va lipi întru tine și
 27 întru sămînția ta în veac“. Și ieși de la fața
 lui, stricat ca zăpada.

CAP VI

i zisără feciorii prorocilor cătră Eli- 1
 see: „Iată dară, locul întru carele noi
 lăcuim înaintea ta – strîmt de cătră
 noi. Să meargem dară pînă la Ior- 2
 dan și să luom de acolo de om o
 grindă și vom face noao acolo a lăcui
 acolo“. Și zise: „Păsați!“ Și zise unul:
 „Vino cu liniște, vino cu robii tăi!“ Și
 zise: „Eu voiu merge“. Și mearse
 împreună cu ei și veniră la Iordan
 și tăia leamne. Și iată unul
 5 răsturnînd grinda, și hierul, căzînd
 den codiriște, căzu în apă. Și strigă:
 „O, doamne, și acesta era ascuns!“
 Și zise omul lui Dumnezău:
 „Unde au căzut?“ Și i-au arătat
 lui locul. Și tăie lemn și-l aruncă
 pre el acolo și pluti hierul. Și zise:
 „Înalță-te pre tine!“ Și întinse
 mîna lui și luă pre el. Și împăratul
 8 Siriei era dînd războiu întru Israil.
 Și să sfătui cătră slugile lui, zicînd:
 „La locul acestă oarecare elmoni
 voiu tăbări“. Și trimise Elisee
 9 cătră împăratul lui Israil, zicînd:
 „Păzește ca să nu treci întru
 locul acestă, căci acolo Siria iaste
 ascunsă!“ Și trimise împăratul
 10 lui Israil la locul carele au zis
 lui Elisee și s-au păzit de acolo
 nu o dată au de 2 ori. Și să clăti
 sufletul împăratului Siriei pentru
 11 cuvîntul acestă și chemă pre slugile
 lui și zise cătră ei: „Nu-m veți
 spune mie cine mă vinde la
 împăratul lui Israil?“ Și zise
 unul den slugile lui: „Nu, domnul
 meu împărate, căci prorocul
 Elisee cel den Israil spune
 împăratului lui Israil toate
 cuvintele carele vei grăi în
 13 cămara așternutului tău“. Și zise:
 „Umblați de vedeți unde e el!
 Și trimițiînd, voiu lua pre el“.
 Și spuseră lui zicînd: „Iată,
 în Dothaim“. Și au trimis
 acolo călăreș și car și puteare
 14 grea. Și veniră noaptea și
 încunjurară cetatea. Și să
 mîneacă slujnecul lui Elisee a să
 15 scula și ieși. Și iată puteare
 încunjurînd cetatea, și cai,
 și cară. Și zise copilașul cătră
 el: „O, doamne, cum vom face?“
 Și zise Elisee: „Nu te teame,
 căci mai mulți sînt cei ce sînt
 cu noi decît cei ce sînt cu
 dînșii“. Și să rugă Elisee și
 zise: „Doamne, deșchide dară
 ochii copilașului și să văză!“
 Și deșchise Domnul ochii
 lui și văzu: Și iată, muntele
 plin de cai, și car de foc pre
 împrejurul lui Elisee. Și să
 pogorî cătră el. Și să rugă
 18 Elisee cătră Domnul și zise:
 „Lovește dară limba
 acestă cu nevedeare!“ Și-i
 lovi pre ei cu nevedeare,
 după cuvîntul lui Elisee. Și
 19 zise cătră ei Elisee: „Nu e
 acestă cetatea și nu e acestă
 calea. Veniți după mine și
 voiu duce pre voi la omul
 care căutați!“ Și-i

20 duse pre ei la Samaria. Și fu deaca intrară în Samaria, și zise Elisee: „Deșchide, Doamne, dară ochii lor și vază!“ Și deșchise Domnul ochii lor și văzură: Și iată, era în mijlocul Samariei. Și zise împăratul lui Israil cătră Elisee, dacă au văzut pre ei: „Au lovin-
21 du-i voiu lovi, părinte?“ Și zise: „Nu-i vei lovi, fără de numai pre carii ai robit cu sabia ta și cu arcul tău tu vei lovi. Pune pîini și apă înaintea lor și mănînce și bea și meargă cătră
22 domnul lor“. Și le puseră lor punere mare și mîncară și băură. Și trimise pre ei și mearseră cătră domnul lor. Și n-au mai adaos încă tîlharii Siriei ca să vie la pămîntul lui
23 Israil. Și să făcu după aceasta și adună fiul lui Ader, împăratul Siriei, toată tabăra lui și să
24 sui și șazu la Samaria. Și să făcu foamete mare în Samaria. Și iată, șădea prejur ea, pînă unde au ajuns capul de măgariu de 50 de
25 sicile de argint și a patra parte de cav de găinaș de porumbu, 5 sicile de argint. Și era împăratul lui Israil mergînd pre zidu, și muiare
26 strigă cătră el, zicînd: „Mîntuiaște, doamne împărate!“ Și zise ei: „Să nu te mîntuiască
27 Domnul, de unde te voiu mîntui? Au den arie, au den teasc?“ Și zise ei împăratul: „Ce
28 iaste ție?“ Și zise: „Muiarea aceasta zise cătră mine: ‘Dă pre fiul tău și-l vom mîncă pre el astăzi, și pre fiul meu mîncă-l-vom mîine’.
29 Și am fript pre fiul meu și l-am mîncat pre el. Și ziș cătră ea în ziua a doua: ‘Dă pre fiul tău și să-l mîncăm pre el!’ Și au ascuns pre fiul
30 ei“. Și fu deaca auzi împăratul lui Israil cuvintele muierii, rupse hainele lui. Și el mergea pre zidu. Și văzu norodul și iată – sacul pe
31 trupul lui, den lăuntru. Și zise împăratul: „Aceastea să facă mie Dumnezău și aceastea să-m adaogă, de va sta capul lui Elisee, feciorul lui Safat, preste el astăzi!“ Și Elisee
32 șădea în casa lui și cei bătrîni șădea cu el. Și trimise om înaintea feații lui. Și mai nainte decît a veni cel trimis cătră el, și el zise cătră
33 cei bătrîni: „Au nu știți că au trimis feciorul ucigașului acesta să ia capul meu? Vedeți, deaca va veni trimisul, închideți ușa și-l necăjiți pre el la ușa. Nu e glasul picioarelor domnului lui denapoia lui?“ Încă el grăind cu ei, și iată, trimisul pogorî cătră el și zise: „Iată
această răutate, de la Domnul. Ce voiu mai târpi Domnului încă?“

CAP VII

1 **S**i zise Elisee: „Ascultă cuvîntul Domnului! Aceastea zice Domnul: ‘Ca în ceasul acesta, mîine, măsura de făină de grîu, un siclu, și 2 măsuri de orz,
2 un siclu, în porțile Samariei“. Și răspunse cel al treilea după împăratul, preste carele împăratul să odihniia preste mîna lui, că-

tră Elisee și zise: „Iată, va face Domnul jgheaburi în ceriu, nu va fi cuvîntul acesta!“ Și Elisee zise: „Iată, tu vei vedea cu ochii tăi, și de acolo nu vei mîncă!“ Și 4 oameni era
3 leproși lîngă ușa cetății și zise om cătră aproapele său: „Ce noi șădem aici pînă vom muri? De vom zice: ‘Să intrăm în cetate’, și
4 foametea – în cetate, și vom muri acolo. Și de vom șădea aici, și vom muri. Și acum, veniți și să cădem la tabăra Siriei. De ne vor lăsa vii
5 pre noi, și vom trăi; și de ne vor omorî pre noi, și vom muri“. Și să sculară întru întunearec a intra în tabăra Siriei. Și intrară în
6 mijlocul taberii Siriei și, iată, nu iaste acolo om. Și Domnul auzit au făcut la tabăra Siriei glas de car și glas de cal și glas de
7 puteare mare, și zise om cătră aproapele său: „Acum au năimit asupra noastră împăratul lui Israil pre împărații heteilor și pre împărații
8 Eghiptului ca să vie asupra noastră“. Și să sculară și fugiră întru întunearec. Și lăsară corturile lor și caii lor și măgarii lor după cum
9 era în tabără și fugiră cătră sufletul lor. Și intrară stricații aceștea pînă la o parte de tabără, și intrară într-un cort și mîncară și
10 băură și rîdicară de acolo argint și aur și îmbrăcăminte și mearseră și ascuseră. Și să întoarseră și intrară la alt cort și luară de
11 acolo și mearseră și ascuseră. Și zise om cătră aproapele său: „Nu așa noi facem! Ziua aceasta, zi de bună vestire iaste, și noi tăcem
12 și îngăduim pînă la lumină dimeneață, și vom afla fărdeleage. Și acum vino și intră și să spunem la casa împăratului!“ Și intrară și strigară
13 cătră poarta cetății și spuseră lor, zicînd: „Întrat-am în tabăra Siriei și, iată, nu iaste acolo om și glas de om, fără numai cal legat, și
14 măgariu legat, și corturile lor după cum sînt“. Și strigară portarii și spuseră la casa împăratului înlăuntru. Și să sculă împăratul
15 noaptea și zise slugilor lui: „Spunevoiu dară voao ceale ce au făcut noao Siria: Au cunoscut că flămînzi sîntem noi și au ieșit în
16 tabără și s-au ascuns în țarenă, zicînd că ‘Vor ieși den cetate și-i vom prinde pre ei vii și în cetate vom intra’“. Și răspunzind unul
den slugile lui, zise: „Să ia dară 5 den caii cei rămaș – care au rămas aici, iată, sînt cătră toată mulțimea lui Israil cea slăbită – și vom
17 trimite acolo și vom vedea“. Și luară doi călăreți de cai și trimise împăratul lui Israil denapoia împăratului Siriei, zicînd: „Păsaș și
18 vedeți!“ Și mearseră denapoia lui pînă la Iordan și, iată, toată calea plină de haine și de vase carele au lepădat Siria, spămîntîndu-se
19 ei. Și să întoarseră trimișii și povestiră împăratului lui Israil. Și ieși norodul și

jăcuiră toată tabăra Siriei. Și să făcu măsura
de făină de grâu un siclu și 2 măsuri de orz un
17 siclu, după cuvântul Domnului. Și împăra-
tul au pus pre al treilea dupre el, preste carele
împăratul odihniia preste mîna lui, pre
poartă. Și-l călcă pre el norodul pre poartă și
muri, în ce chip au grăit omul lui Dumnezeu,
carele au grăit cînd s-au pogorît vestitoriul
18 cătră el. Și să făcu în ce chip au grăit Elisee
cătră împăratul, zicînd: „Doao măsuri de orz,
un siclu, și o măsură de făină de grâu, un
19 siclu, Și va fi ca în ceasul acesta, mîine, în
poarta Samariei“. Și au răspuns al triilea
după împăratul lui Elisee și zise: „Iată, Dom-
nul face jgheaburi în ceriu, nu va fi cuvîntul
acesta“. Și zise Elisee: „Iată, vei vedea cu
20 ochii tăi, și de acolo nu vei mînca“. Și să
făcu așa, și-l călcă pre el norodul în poartă
și muri.

CAP VIII

1 **S**i Elisee grăi cătră muiarea căriia i-au
învis feciorul, zicînd: „Scoală-te și
pasă tu și casa ta și nemerniceaște
unde vei nemernici, căci au chemat
Domnul foamete pre pămînt, și încă
2 veni preste pămînt șapte ani“. Și să sculă
muiarea și făcu după cuvîntul lui Elisee: și
mearse ea și casa ei și nemernicia în pămîn-
3 tul celor striini de fealiu șapte ani. Și să
făcu după sfîrșitul celor șapte ani, și să
întoarse muiarea de la cei striini de fealiu în
cetate și veni să strige cătră împăratul pentru
4 casa ei și pentru țarenile ei. Și împăratul
grăia cătră Ghiezi, copilașul lui Eliseia, omul
lui Dumnezeu, zicînd: „Povestește-m dară
mie toate ceale mari carele au făcut
5 Elisee!“ Și fu el povestindu împăratului
cum au învis pre fiul cel mort, și iată muia-
rea căriia au învis pre fiul ei Elisee, strigînd
cătră împăratul pentru casa ei și pentru țare-
nile ei. Și zise Ghiezi: „Doamne împărate,
aceasta e muiarea și acesta e fiul ei pre carele
6 au învis Elisee“. Și întrebă împăratul pre
muiare și-i povesti lui. Și-i deade ei împăratul
un scopit, zicînd: „Întoarce toate ale ei și toate
roadele țarenii ei, den ziua care au lăsat ea
7 pămîntul, pînă astăzi“. Și veni Elisee la
Damasc. Și fiul lui Ader, împăratul Siriii,
boliia. Și spuseră lui, zicînd: „Veni omul lui
8 Dumnezeu pînă aicea“. Și zise împăratul
cătră Azail: „Ia în mîna ta manaa și pasă întru
întempinarea omului lui Dumnezeu și cearcă
pre Domnul prenr-însul, zicînd: ‘De voiui trăi
9 den boala mea aceasta?’“ Și mearse Azail
întru întimpinarea lui și luo manaa în mîna lui
și toate bunătățile Damascului, povară de
40 de cămile. Și veni și stătu înaintea lui și
zise cătră Elisee: „Fiiul tău, feciorul

lui Ader, împăratul Siriei, trimisu-m-au cătră
tine, zicînd: ‘De voiui trăi dentru boala mea
aceasta?’“ Și zise cătră el Elisee: „Pasă, zi 10
lui: ‘Cu viață vei trăi!’ și-m arată Domnul că
cu moarte va muri“. Și au stătut înaintea 11
feții lui, și zăcea darurile pînă unde au putre-
zit, și le-au pus pînă la rușine. Și plînsese omul
lui Dumnezeu. Și zise Azail: „Ce e că dom- 12
nul meu plînge?“ Și zise: „Căce știi cîte reale
vei face fiilor lui Israil: țăriile lor le vei trimite
cu foc, și pre aleșii lor cu sabie vei ucide, și
pruncii lor îi vei trînti, și cealea ce au în pînte-
cele lor le vei spinteca“. Și zise Azail: 13
„Cine iaste robul tău, cînele cel mort, căci să
facă cuvîntul cel mare acesta?“ Și zise Elisee:
„Arătatu-mi-au Domnul pre tine împărățînd
pre Siria“. Și să duse de la Elisee și întră 14
cătră domnul lui. Și zise lui: „Ce au zis ție Eli-
see?“ Și zise: „Zisu-mi-au Elisee: ‘Cu viață
vei trăi’“. Și fu a doao zi, și luo mahivar și-l 15
muie în apă și-l puse preste fața lui, și muri. Și
împărăți Azail în locul lui. În anul al cincii- 16
lea al lui Ierovoam, feciorul lui Ahaav, împă-
ratul lui Israil, au împărățit Ioraam, feciorul
lui Iosafat, împăratul Iudei. Fiiu de 32 de 17
ani era cînd împărăția el, și 8 ani au împărățit
în Ierusalim. Și mearse în calea împărăți- 18
lor lui Israil, în ce chip au făcut casa lui Ahav,
căci fata lui Ahaav era lui întru fămeaie; și
făcu răul înaintea Domnului. Și nu vru 19
Domnul să strice pre Iuda, pentru David,
robul Lui, în ce chip au zis ca să-i dea lui lumi-
nătoriu, și fiilor lui, toate zilele. În zilele lui 20
au viclenit Edom dedesuptul mîinii Iudei și
împărăți preste el împărat. Și să sui Ioram 21
la Sior și toate carăle cealea cu el. Și să făcu el
sculîndu-se, și lovi Edom, pre cela ce l-au
încunjurat pre el, și pre boiarii carălor, și fugi
norodul la lăcașurile lor. Și vicleni Edom 22
dedesuptul mîinii Iudei, pînă în ziua aceasta.
Atuncea au viclenit Nazvana, în vremea
aceaea. Și rămășițele cuvintelor lui Ioraam 23
și toate cîte au făcut, nu, iată, s-au scris în
Cartea cuvintelor zilelor împărăților Iudei? Și 24
adormi Ioram cu părinții lui și să îngropă cu
părinții lui în cetatea lui David, tătîne-său. Și
împărăți Ohozia, fiiul lui, în locul lui. În 25
anul al 12 al lui Ioram, fiiul lui Ahav, împăra-
tul lui Israil, au împărățit Ohozia, fiiul lui
Ioram, împăratul Iudei. Fiiu de 22 de ani – 26
Ohozia, cînd împărăți el, și 1 an au împărățit
în Ierusalim. Și numele maicii lui – Gotholia,
fata lui Amvri, împăratul lui Israil. Și 27
mearse în calea casii lui Ahav și făcu răul
înaintea Domnului, ca și casa lui Ahaav, pentru
că ginere casei lui Ahav iaste. Și mearse cu 28
Ioram, feciorul lui Ahav, la războiu cu Azail, îm-
păratul celor streini de fealiu, în Ramma Gala-

29 dului. Și lovira sirii pre Ioram. Și să întoarse împăratul Ioram ca să să vindece în Israil de ranele carii au lovit pre el sirii la Ramoth, cînd să bătea el cu Azail, împăratul Siriei. Și Ohozia, feciorul lui Ioram, împăratul Iudei, pogorî ca să vază pre Ioram, fiiul lui Ahaav, în Iezar, căci bolia el.

C A P I X

1 **S**i Elisee prorocul au chemat unul
dentru fiii prorocilor și-i zise lui:
„Încinge mijlocul tău și ia șipul cu
untdelemnul acesta în mîna ta și pasă
2 la Ramoth a Galadii. Și vei intra
acolo și vei vedea acolo pre Iiu, fiiul lui Iosa-
fat, fiiul lui Namesi. Și vei intra și vei scula pre
el den mijlocul fraților lui și-l vei băga pre el
3 în cămară. Și vei lua șipul cu untdelemnul
și vei turna preste capul lui și vei zice: ‘Aceas-
tea zice Domnul Dumnezeu al lui Israil: ‘Unsu-
te-am întru împărat preste Israil!’ Și vei deș-
4 chide ușa și vei fugi și nu vei îngădui“. Și
mearse copilașul prorocul la Ramoth
5 Galaad. Și intră și, iată, boiarii puterii
șădea, și zise: „Cuvînt am cătră tine, o, boia-
rine!“ Și zise Iiu: „Cătră cine dentru toți noi?“
6 Și zise: „Cătră tine, boiarenule“. Și să
sculă și intră în casă și turnă untdelemnul
preste capul lui și zise lui: „Aceasta zice
Domnul Dumnezeu al lui Israil: ‘Unsu-te-am
întru împărat preste norodul Domnului,
7 preste Israil. Și vei surpa casa lui Ahaav,
domnului tău, den naintea feații Meale, și vei
izbîndi sîngiurile robilor Mieii, prorocilor, și
sîngiurile tuturor robilor Domnului den mîna
8 Iezavelii. Și den mîna a toată casa lui
Ahaav, și vei surpa casa lui Ahaav, pre cel ce
să pișe la păreate, și țiindu-se și părăsit, întru
9 Israil, Și voiu da casa lui Ahaav ca casa lui
Ierovoam, fiiul lui Navat, și ca casa lui Vaasa,
10 fiiul lui Ahia. Și pre Iezavel vor mîncă-o de
tot cîinii în partea Iezraelii și nu iaste cine să o
11 îngroape“. Și deschise ușa și fugi. Și Iiu
ieși cătră slugile stăpînului lui, și zisără lui:
„Pace? Ce căce au intrat acest fluturatec cătră
tine?“ Și zise lor: „Voi știți omul și voroavele
12 lui“. Și ziseră: „Cu strîmbul e de nu ne vei
spune. Spune dară!“ Și zise Iiu cătră dîșșii:
„Așa și așa au grăit cătră mine, zicînd:
‘Aceasta zice Domnul: ‘Unsu-te-am întru
13 împărat preste Israil’“. Și auzind, sîrguiră
și luo fieștecarele haina lui și o pusé dede-
suptul lui, pentru că pre o stepenă șădea,
și trîmbișară cu buciunul și ziseră: „Au
14 împărășit Iiu!“ Și să sculă fiiul lui
Iosafat, fiiul lui Namesi, asupra lui Ioraam.
Și Ioram acesta păziia în Ramoth Gaład, el
și tot Israilul, de cătră fața lui Azail, împăratul
15 Siriei. Și să întoarse Ioram împăra-

29 tul ca să să vindece în Ierusalim de ranele
carele l-au lovit pre el sirii, cînd să bătea ei cu
Azail, împăratul Siriei. Și zise Iiu: „De iaste
sufletul vostru cu mine, să nu iasă den cetate
scăpat ca să meargă și să spuie în Iezrail“. 16
Și sîrgui Iiu și mearse și să pogorî la Iezrael,
căce Ioraam, împăratul lui Israil, să vindeca în
Iezrael de săgetăturile ce l-au săgetat pre el
armimii în Ramath, în războiu cu Azail, împă-
ratul Siriei, căce el era tare și omul puterii;
adormi acolo, și Ohozia, împăratul Iudei, să
pogorî să vază pre Ioram. Și strejarul să 17
sui pre turnu în Iezrael și văzu praful lui Iiu
cînd venia el și zise: „Prah eu văzu“. Și zise
Ioram: „Ia un călărețu și trimeate înaintea lor
și zică: ‘Pace e?’“ Și mearse călărețul pe un 18
calu întru întimpinarea lui și zise: „Aceasta
zice împăratul: ‘De iaste pace?’“ Și zise Iiu:
„Ce e ție și păcii? Întoarce-te denapoia mea!“
Și spuse strejariul, zicînd: „Veni trimisul pînă
la ei, și nu s-au întorsu“. Și trimise călăraș 19
al doile și veni cătră el și zise: „Aceasta zice
împăratul: ‘De iaste pace?’“ Și zise Iiu: „Ce e
ție și păcii? Întoarce-te denapoia mea!“ Și 20
spuse strejariul, zicînd: „Veni pînă la ei, și nu
s-au întorsu. Și cel ce aducea aducea pre Iiu,
feciorul lui Namesi, căce cu schimbare să
făcu“. Și zise Ioram: „Înjugă!“ Și înjugă 21
caru. Și ieși împăratul lui Israil și Ohozia,
împăratul Iudei, om întru carul său, și ieșiră
întru întimpinarea lui Iiu și-l aflară pre el de o
parte a lui Navuthe Israilteanul. Și fu deca 22
văzu Ioram pre Iiu, și zise: „De e pace, Iiu?“
Și zise Iiu: „Ce e ție și păcii? Încă curviile
Iezavelii, maicii tale, și fărnicăturile ei ceale
multe?“ Și întorse Ioram mînile lui a fugi și 23
zise cătră Ohozia: „Vicleșug e, Ohozio!“ Și-ș 24
umplu Iiu mîna lui cu arcul și lovi pre Ioram în
mijlocul braților lui și ieși săgeata pren inima
lui. Și îngenuche preste genuchele lui. Și 25
zise Iiu cătră Vaddecar, al treilea după el:
„Rădică-l și-l aruncă pre el în partea țarenii
lui Navuthe Israilteanul, căci ne-am adus
aminte, eu și tu, încălecînd pre vite denapoia
lui Ahaav, tătîne-său, și Domnul au grăit
preste el luarea aceasta, zicînd: ‘De nu cu 26
sîngiurile lui Navuthe și sîngiurile fiilor lui am
văzut ieri, zice Domnul, și voiu răsplăti lui în
partea aceasta’, zice Domnul. Și acum, luîndu-
l dară, aruncă-l pre el într-o parte, după
cuvîntul Domnului“. Și Ohozia, împăratul 27
Iudei, văzu; și fugi calea Vethganului. Și goni
d după el Iiu și zise: „Și încă pre acesta!“ Și-l
lovi pre el în car, suindu-se la Gai, carea iaste
a lui Evlaam. Și fugi la Maghedo și muri
acolo. Și-l suiră pre el slugile lui în car și 28
aduseră pre el la Ierusalim și-l îngro-

pară pre el în groapa lui, cu părinții lui, în
 29 cetatea lui David. Și întru anul al 11 a lui
 Ioram, împăratul lui Israil, au împărățit Oho-
 30 zia preste Iuda. Și veni Iiu la Iezrael. Și
 Iezavel auzi, și-ș vâpsi ochii ei și-ș împodobi
 capul ei și să plecă pre fereastră. Și Iiu intra în
 31 cetate înlăuntru. Și zise: „De iaste pace
 32 [lui] Zamvri, ucigătorul domnului lui?“ Și
 ridică fața lui la fereastră și văzu pre ea și
 zise: „Cine ești tu? Pogoară-te cu mine!“ Ple-
 33 cară-se cătră el doi scopiți. Și zise: „Tăvăli-
 ț-i-o pre ea!“ Și o tăvăliră pre ea. Și să stropi
 de sîngele ei cătră păreate și cătră cai și o căl-
 34 cară pre ea. Și întră Iiu și mîncă și bău și
 zise: „Socotiți dară pre osîndita aceasta și o
 astrucați pre ea, căci fată de împărat
 35 iaste“. Și mearseră să o îngroape pre ea; și
 nu se află întru ea altăceva fără de numai
 36 capul și palmele mînilor și picioarele. Și să
 întoarseră și spuseră lui. Și zise: „Cuvîntul
 Domnului, carele au grăit cu mîna robului
 Său, lui Ilie Thezviteanul, zicînd: ‘În partea
 Iezraelii vor mîncă cîinii cărnurile Iezavelii,
 37 Și va fi mortăciunea Iezavelii ca gunoiul pre
 fața țarenii, întru partea Iezraelii, cît să nu-i
 zică ei: Iezavel!’“

C A P X

1 **S**i lui Ahaav – 70 de fii în Samaria. Și
 scrise Iiu carte și trimise în Samaria
 cătră boiarii Samariei, cătră cei
 bătrîni și cătră hrănitorii fiilor lui
 2 Ahaav, zicînd: „Și acum, daca va
 veni cartea aceasta cătră voi – și cu voi fiii
 domnului vostru, și cu voi carul și caii, și cetăți
 3 tari, și armele – Și veți vedea pre cel bun și
 pre cel drept întru fiii domnului vostru, și
 puneți pre el preste scaunul tătine-său și dați
 4 războiu pentru casa domnului vostru!“ Și
 să spămîntară foarte și ziseră: „Iată, amîndoi
 împărații n-au stătut împotriva feții lui, și
 5 cum vom sta noi?“ Și au trimis cei preste
 case, și cei preste cetate, și bătrîni, și aplecă-
 torii, cătră Iiu, zicînd: „Slugile tale – noi, și
 oricîte vei zice cătră noi, face-vom. Nu vom
 împărăți om; ce e bine întru ochii tăi vom
 6 face“. Și scrise cătră ei Iiu carte a doua,
 zicînd: „De ai miei sînteți voi și glasul meu
 ascultați voi, luați capul oamenilor, fiilor
 domnului vostru, și aduceți cătră mine, ca în
 ceasul acesta mîine, în Iezrael“. Și fiii împăra-
 tului era 70 de oameni, aceștea bogații cetății
 7 hrăniia pre dînșii. Și fu daca veni cartea
 cătră ei, și luară pre fiii împăratului și jun-
 ghiară pre ei, 70 de oameni, și puseră capetele
 lor în coșuri și le trimiseră pre eale cătră el, la
 8 Iezrael. Și veni solul și spuse lui, zicînd:
 „Adus-au capetele fiilor împăratului“. Și
 zise: „Puneți-le pre eale, grămăzi 2, lîngă

poarta cetății, pînă dimineată“. Și fu pînă 9
 demineata, și ieși; și stătu la poarta (cetății) și
 zise cătră tot norodul: „Direpți – voi! Iată eu
 sînt, mă ridicaiu preste domnul meu și ucis
 pre el; și cine au ucis pre toț aceștea? Vedet 10
 affo că nu va cădea den cuvîntul Domnului la
 pămînt, căci au grăit Domnul preste casa lui
 Ahaav. Și Domnul au făcut cîte au grăit cu
 mîna robului Lui, Ilie“. Și lovi Iiu pre toți 11
 ceia ce au rămas în casa lui Ahaav, în Iezrael,
 și pre toți gingașii lui și pre conosciții lui și
 pre popii lui, cît n-au lăsat lui rămășiță. Și 12
 să sculă și mearse la Samaria el, la Vethacad
 al păstorilor, în cale, și Iiu află pre frații Oho-
 ziei, împăratul Iudei, și zise: „Cine sînteț 13
 voi?“ Și ziseră: „Fraț Ohoziei – noi, și ne-am
 pogorît la pacea fiilor împăratului și a fiilor
 celor putearnici“. Și zise: „Prindeț pre ei 14
 vii!“ Și prinseră pre ei vii și junghe pre ei la
 Vethacad, 42 de oameni. Și n-au lăsat om
 dentru dînșii. Și mearse de acolo și află pre 15
 Ioanadav, feciorul lui Rihav, în cale, întru
 întimpinarea lui. Și-l blagoslovi pre el și zise
 cătră el Iiu: „De iaste inima ta cu inima mea
 dreaptă în ce chip iaste inima mea cu inima
 ta?“ Și zise Ioanadav: „Iaste“. Și zise Iiu: „Și
 de iaste, dă mîna ta!“ Și deade mîna lui. Și-l
 sui pre el în car cătră dînșul. Și zise cătră el: 16
 „Vino cu mine și vezi cînd rîvniiu Domnului
 Savaoth“. Și-l șazu pre el în carul lui. Și 17
 intrară în Samaria și loviră pre toți ceia ce au
 rămas lui Ahaav în Samaria, pînă i-au stins el,
 după cuvîntul Domnului, carele au grăit cătră
 Ilie. Și adună Iiu tot norodul și zise cătră ei: 18
 „Ahav sluji lui Vaal puțin, și încă Iiu va sluji lui
 multe. Și acum, toți prorocii lui Vaal, pre 19
 toți robii lui și pre popii lui chemaț cătră mine,
 om să nu se acopere, căci jîrtvă mie mare lui
 Vaal. Tot carele se va feri nu va trăi“. Și Iiu
 făcu cu înșălăciune, ca să piarză pre robii lui
 Vaal. Și zise Iiu: „Sfințiț jîrtvele lui Vaal și 20
 slujba!“ Și strigară. Și trimise Iiu întru tot 21
 Israilul și zise zicînd: „Și acum, toți robii lui
 Vaal și toți preoții lui și toți prorocii lui, nime-
 nilea să nu rămîie, căci jîrtvă mare fac: Carele
 va rămîiea, nu va trăi“. Și veniră toți robii lui
 Vaal. Și toți preoții lui și toți prorocii lui. 22
 N-au rămas om carele n-au venit. Și intrară în
 casa lui Vaal și să umplu casa lui Vaal gură la
 gură. Și zise Iiu celor preste casa mesthaal: 23
 „Scoateț îmbrăcăminte tuturor robilor lui
 Vaal!“ Și scoaseră lor împodobitoriul. Și 24
 întră Iiu și Ioanadav, fiiul lui Rihav, la casa lui
 Vaal și zise robilor lui Vaal: „Cercaț și vedet
 de iaste împreună cu voi den robii Domnu-
 lui. Și scoateț pre toți robii Domnului, pre 25
 cei ce să află acolo!“ Și să făcu. Și deaca

grăi Iiu că nu era den robii Domnului, fără de
 26 numai robii lui Vaal singuri, Și intra ca să
 facă tămâieturile și arderile-de-tot. Și Iiu își
 rîndui lui afară 80 de oameni și zise: „Om
 carele va scăpa den oameni care eu scoț pre
 mîinile voastre, sufletul lui pentru sufletul
 27 lui“. Și fu deaca săvîrși făcînd arderea cea
 de tot, și zise Iiu celor ce aleargă pre aproape
 și tristaților: „Întrînd, îi loviți pre ei, să nu iasă
 dentru ei om!“ Și loviră pre ei cu gură de sabie
 și-i aruncară cei ce aleargă și tristații și mear-
 28 seră pînă la cetatea casii lui Vaal. Și scoa-
 seră stîlpul lui Vaal și-l arseră pre el și oborîră
 29 stîlpul lui Vaal. Și surpară casa lui Vaal și
 orînduiră pre ea să fie baie pînă în ziua
 30 aceasta. Și stinse Iiu casa lui Vaal dentru
 31 Israil. Afară dentru păcatele lui Ierovoam,
 feciorul lui Navat, carele au păcătuit pre Israil,
 nu s-au depărtat Iiu den napoia lor: juncele
 32 ceale de aur – în Vethil și în Dan. Și zise
 Domnul cătră Iiu: „Pentru căci ai îmbunătățat
 a facerea cel drept întru ochii Mie și toate
 cîte-s în inema Mea ai făcut casii lui Ahaav, fii
 a patra ție-ț vor șădea pre scaunul lui
 33 Israil“. Și Iiu nu cruță ca să meargă întru
 calea Domnului Dumnezeului Israil cu toată
 inema lui; nu s-au depărtat de asupra păcate-
 lor lui Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au
 34 păcătuit pre Israil. În zilele acealea înce-
 put-au Domnul a înfrînge întru Israil; și lovi
 35 pre ei Azail întru tot hotarul lui Israil, De la
 Iordan, de spre răsăritul soarelui, tot pămîn-
 tul Galaadului, al lui Gadi și al lui Ruvim și al
 lui Manasi, de la Aroir, carele iaste pre margi-
 nea pîrîului Arnon, și pre Galaad și pre
 36 Vasan. Și rămășițele cuvintelor lui Iiu și
 toate cîte au făcut și toată sila lui și războaiele
 carele au făcut, nu, iată, aceastea-s scrise pre
 Cartea cuvintelor zilelor împărățiilor Israil?
 37 Și adormi Iiu cu părinții lui și-l îngropară pre
 el în Samaria. Și împărăți Ioahaz, fiiul lui, în
 38 locul lui. Și zilele carele au împărățit Iiu
 preste Israil, 28 de ani, în Samaria.

C A P X I

1 **S**i Gotholia, maica Ohoziei, văzu că au
 murit fiii ei, și să sculă și pierdu toată
 2 sămînța împărăției. Și luo Iosavie,
 fata împăratului Ioraam, sora Oho-
 ziii, pre Ioas, feciorul fratelui ei, și-l
 fură pre el dentru mijlocul fiilor împăratului,
 celor ce să omorîia, pre dînsul și pre hrana lui, și
 ascunse pre el în cămara paturilor de cătră fața
 3 Gotholiei, și nu s-au omorît. Și era împreună
 cu ea ascunzîndu-se în Casa Domnului 6 ani, și
 4 Gotholia – împărățind preste pămînt. Și în
 anul al șaptelea, trimise Iodae preotul

și luo pre cei preste sute ai horiilor și ai rasi-
 milor și aduse pre ei cătră el, în Casa Domnu-
 lui, și puse pre ei făgăduință Domnului și jură
 pre ei înaintea Domnului și le arătă lor Iodae
 pre feciorul împăratului Și porunci lor, 5
 zicînd: „Acesta e cuvîntul carele vei face: A
 treia parte dentru voi să între sîmbăta și păziți
 paza casii împăratului în poartă, și a treia
 parte în porta căilor, Și a treia, a porții 6
 denapoia celor ce aproape aleargă. Și păziți
 paza casii mesai. Și doao mîni întru voi, tot 7
 cel ce iase sîmbăta, și vor păzi Casa Domnului
 cătră împăratul. Și încunjurați împrejurul 8
 împăratului, om și arma lui în mîna lui, și cela
 ce va intra la adiroth va muri; și f[iți] cu
 împăratul cînd intra el și cînd ieșiia el“. Și 9
 făcură cei dupreste sute după toate cîte au
 poruncit Iodae cel înțelegătoriu. Și luo om pre
 oamenii lui, și pre cei ce intra înlăuntru sîm-
 băta cu cei ce ies afară sîmbăta, și intrară
 cătră Iodae preotul. Și deade preotul celor 10
 preste sute sulețile și pre cei întreiți ai împă-
 ratului David pre cei den Casa Domnului. Și 11
 era în mîinile horethilor și celor ce alerga pre
 aproape; și au făcut cei preste sute și cei ce
 alerga pre aproape după toate cîte au porun-
 cit lor preotul. Și adună preotul Domnului tot
 norodul pămîntului la Casa Domnului. Și 12
 stătură cei ce aleargă pre aproape, omu și
 arma lui în mîna lui, den umărul casii cel
 drept pînă la umărul casii cel stîngu al jîrtăv-
 nicului și al casii, pre împrejurul împăratului.
 Și trimise pre fiiul împăratului și deade preste 13
 el și pre ezer și mărturia. Și împărăți pre el și-l
 unse pre el, și plesniră cu mîna și ziseră:
 „Trăiască împăratul!“ Și auzi Gotholia gla- 14
 sul celor ce aleargă pre aproapele norodului
 și intra cătră norodu la Casa Domnului. Și 15
 văzu: și iată, împăratul sta preste stîlpu, după
 judecată, și cîntăreții și trîmbițele – cătră împăra-
 tul, și tot norodul pămîntului bucurîndu-se și
 trîmbițînd cu trîmbițe. Și rupse Gotholia hai-
 nele ei și strigă: „Legătură, legătură!“ Și 16
 porunci Iodae preotul celor preste sute și
 socotitorilor puterii și zise cătră ei: „Scoateți-o
 pre ea afară den sadiroth! Și cela ce va intra
 denapoia ei, cu moarte se va omorî cu sabie“.
 Căce zise preotul: „Și să nu moară în Casa
 Domnului!“ Și pusără preste ea mîinile și 17
 intra cu scopiții calea intrării cailor casii
 împăratului și muri acolo. Și puse Iodae 18
 făgăduință întru mijlocul Domnului și întru
 mijlocul împăratului și întru mijlocul norodului,
 ca să fie întru norodu Domnului. Și intra tot 19
 norodul pămîntului la casa lui Vaal și-l sur-

pară pre el și jîrtăvnicile lui, și chipurile lui le-au sfărîmat bine, și pre Liathan, preotul lui Vaal, l-au omorît înaintea feții jîrtăvnicilor. Și puse preotul socotitori la Casa Domnului. 20 Și luă pre cei preste sute și pre hori și pre rasimi și pre tot norodul pămîntului și pogorî pre împăratul den Casa Domnului și înțară calea porții celor ce aleargă pre aproapele casii împăratului și-l șăzură pre el preste 21 scaunul împăraților. Și să bucură tot norodul pămîntului și cetatea să potoli. Și pre Gotholia o au omorît cu sabie în casa împăratului. 22 Fiu de 7 ani – Ioas, cînd împărăți el.

CAP XII

1 **I**n anul al șaptelea al lui Iiu, împărăți Ioas; și 40 de ani împărăți în Ierusalim. Și numele maicii lui – Savia, den 2 Virsavie. Și făcu Ioas cel drept înaintea Domnului, toate zilele carele 3 l-au luminat pre el Iodae preotul. Afară den ceale înalte nu s-au ferit, și acolo încă 4 norodul jîrtvuia și tămîia în ceale înalte. Și zise Ioas cătră preoți: „Tot argintul sfintelor, cel ce să bagă în Casa Domnului, argint de prețuire, omu argint luîndu al prețuirii, tot argintul carele să va sui preste inima omului 5 ca să aducă întru Casa Domnului, Să-ș ia lor preoții om de la vînzarea lor, și ei vor ținea vedec al casii, la toate unde s-ar afla acolo 6 vedec“. Și fu în 23 de ani ai împăratului 7 Ioas, n-au întărit preoții vedec al casii. Și chemă împăratul Ioas pre Iodae preotul și pre preoți și zise cătră ei: „Ce căce nu întăriiați vedec al casii? Și acum nu luați argint de la vînzările voastre, căce la vedec al casii da-veți 8 pre el!“ Și să tocmiră preoții ca să nu ia argint de la norod și ca să nu întărească vedec 9 al casii. Și luă Iodae preotul un sicriiu și găuri gaură preste scîndura lui și-l deade pre el la mazivi în casa omului Casii Domnului. Și deaderă preoții ceia ce păziia pragul tot argin- 10 tul carele s-au aflat în Casa Domnului. Și fu deaca văzură că e mult argint în secriiu, și să sui logofătul împăratului și preotul cel mare și zlătarii și strînsară și numărară argintul cela 11 ce s-au aflat în Casa Domnului. Și deaderă argintul cel ce s-au gătit pre mînilor celor ce fac lucrurile celor preste unealtele Casii Domnului. Și au dat teslarilor leamnelor și clăditorilor de case, celor ce fac în Casa Domnului, 12 Și zidarilor și meșterilor și cioplitorilor pietrilor, ca să cîștîge leamne și pietri cioplite, ca să ție pre vedec al Casii Domnului la toate cîte 13 s-au cheltuit la casă ca să întărească. Însă nu se vor face Casii Domnului uși de argint, cuie,

păhară și trîmbițe, tot vasul de aur și vas de argint, dentru argintul carele s-au băgat în Casa Domnului, Căci celor ce fac lucrurile 14 le vor da pre eale și întăriră cu eale Casa Domnului. Și nu lua sama oamenilor 15 căroră da argintul pre mînilor lor ca să dea celora ce făcea lucrurile, căci întru credința lor fac. Argint pentru păcat Și argint 16 pentru greșală nu s-au băgat în Casa Domnului, preoților s-au făcut. Atuncea s-au suit 17 Azail, împăratul Siriei, și deade războiu asupra Ghiethii și o luă pre ea Azail și o lovi pre ea. Și rîndui Azail fața lui ca să să suie asupra Ierusalimului. Și luă Ioas, împăra- 18 tul Iudei, toate sfintele cîte au sfințit Iosafat și Ohozia, părinții lui și împărații Iudei, și sfintele lui și tot aurul carele s-au aflat întru visterrile Casii Domnului și casii împăratului; și trimise lui Azail, împăratului Siriei, și să sui de la Ierusalim. Și rămășițele cuvintelor lui 19 Ioas și toate cîte au făcut, nu-s, iată, aceastea scrise pre Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei? Și să sculară robii lui și au făcut 20 toată legătura și loviră pre Ioas în casa lui Malon, cea de la Saala. Și Ezehar, feciorul 21 lui Iemuath, și Iezevoth, fiul lui Somir, robii lui, l-au lovit pre el și muri. Și-l astrucară pre el cu părinții lui în cetatea lui David. Și împărăți Amasias, feciorul lui, pentru el.

CAP XIII

1 **I**ntru anul al 23 a lui Ioas, feciorul lui Ohozia, împăratului Iudei, împărăți Ioaham, fiul lui Iiu, preste Israil, în 2 Samaria, 17 ani. Și făcu răul înaintea Domnului și mearse după păcatele lui Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au păcătuit pre Israil, nu s-au ferit de la eale. Și Să urgisi Domnul cu mînie pre Israil și-i 3 deade pre ei în mîna lui Azail, împăratului Siriei, și în mîna feciorului lui Ader, feciorul lui Azail, toate zilele. Și să rugă Ioahaz fea- 4 ții Domnului și-l ascultă pre el Domnul, căci au văzut necazul lui Israil căci i-au necăjit pre ei împăratul Siriei. Și deade Domnul 5 mîntuire lui Israil și ieși de desuptul mîinii Siriei, și șăzură fiii lui Israil în lăcașurile lor ca și ieri și alaltaieri. Însă nu s-au ferit de 6 cătră greșalele casii lui Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au păcătuit pre Israil; întru eale au mers și încă desișul au stătut în Samaria. Căci n-au rămas lui Ioa[haz] norod, fără 7 numai 50 de călărași și 10 cară și 10000 de pedestri, căci i-au pierdut pre ei împăratul Siriei și-i puse pre ei ca țărîna la călcare. Și 8 rămășițele cuvintelor lui Ioahaz și toate cîte au făcut și silile lui, nu-s aceastea scrise pre Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil?

9 Și adormi Ioahaz cu părinții lui și-l astrucară
pre el cu părinții lui în Samaria. Și împărați
10 Ioas, fiul lui, pentru dînsul. În 39 de ani ai
lui Ioas, împăratului Iudei, au împărățit Ioas,
feciorul lui Ioahaz, preste Israil, în Samaria,
11 16 ani. Și făcu răul întru ochii Domnului,
nu să feri de cătră toate păcatele lui Ierovoam,
fiiul lui Navat, carele au păcătuit pre Israil;
12 întru eale au mers. Și rămășițele cuvintelor
lui Ioas, și toate cîte au făcut, și silele lui
carele au făcut cu Amesia, împăratul Iudei,
nu-s aceastea scrise pre Cartea cuvintelor
13 zilelor împăraților Israil? Și adormi Ioas cu
părinții lui, și Ierovoam șazu pre scaunul lui.
Și să îngropă Ioas în Samaria, cu împărații lui
14 Israil. Și Elisee bolnăvi boala lui, pren
carea și muri. Și să pogorî cătră el Ioas, împă-
ratul lui Israil, și plînse preste fața lui și zise:
„Părinte, părinte, carul lui Israil și călărețul
15/16 lui!“ Și-i zise Elisee: „Ia arc și săgeți!“ Și
luo cătră el arc și săgeți. Și zise împăratului lui
Israil: „Suie mîna ta preste arc!“ Și întinse
mîna lui Ioas preste arc și puse Elisee mîinile
17 lui preste mîinile împăratului Și zise:
„Deșchide fereastra de spre răsărit!“ Și deș-
chise. Și zise Elisee: „Săgeată!“ Și săgetă.
18 Și zise Elisee: „Săgeată mîntuirii Domnului și
săgeată mîntuirii în Siria: și vei lovi Siria în
Afec pînă în săvîrșit!“ Și zise lui Elisee: „Ia
arc!“ Și luo. Și zise împăratului lui Israil:
„Lóveaște în pămînt!“ Și lovi împăratul de 3
19 ori și stătu. Și să mîhni preste el omul lui
Dumnezău și zise: „De ai fi lovit de 5 ori sau
de 6, atuncea ai fi lovit Siria pînă în săvîrșit; și
20 acum, de 3 ori vei lovi Siria“. Și muri Eli-
see și-l astrucară pre el. Și tîlharii Moavului
21 veniră în pămînt, venind anul. Și fu ei
îngropînd pre om, și, iată, văzură pre tîlhari;
și aruncară pre om în groapa lui Elisee. Și
mearse omul și să atinse de oasele lui Elisee,
22 și trăi și să sculă pre picioarele lui. Și Azail,
împăratul Siriei, necăji pre Israil toate zilele
23 lui Ioahaz. Și-i milui Domnul pre ei și Să
îndură spre ei și prăvi cătră ei, pentru făgă-
duința Lui cea cu Avraam și cu Isaac și cu
Iacov, și n-au vrut Domnul să-i strice pre ei, și
nu i-au lepădat pre ei de cătră fața Lui pînă
24 acum. Și muri Azail, împăratul Siriei, și
împărăți feciorul lui Ader, fiul lui, pentru
25 el. Și să întoarse Ioas, feciorul lui
Ioahaz, și luo cetățile den mîna fiiului lui
Ader, fiul lui Azail, carele au luat den mîna
lui Ioahaz, tătîne-său, la războiu.

De 3 ori l-au lovit pre el

Ioas și întoar-
se cetățile
în Israil.

Intru anul al doilea al lui Ioas, fiul lui 1
Ioahaz, împăratul lui Israil, și au
împărățit Amesias, feciorul lui Ioas,
împăratul Iudei. Fiiu de 25 de ani 2
era cînd împărăți el, și 29 de ani
împărăți în Ierusalim. Și numele maicii lui –
Ioadin, den Ierusalim. Și făcu ce e drept 3
întru ochii Domnului, însă nu ca David, tatul
lui; după toate cîte au făcut Ioas, tată-său, au
făcut. Însă ceale înalte nu le-au rădicat, 4
încă norodul jîrtvuia și tămîia întru ceale
nalte. Și fu deaca să întări împărăția în 5
mîna lui, și lovi pre robii lui, pre ceia ce au
lovit pre tatul lui. Și pre fiii celor ce au lovit 6
nu i-au omorît, în ce chip iaste scris în Cartea
Legii lui Moisi, în ce chip porunci Domnul
zicînd: „Nu vor muri părinții pentru fii și fiii
nu vor muri pentru părint; fără numai fieșca- 7
rele întru păcatele lui va muri“. Acesta au
lovit pre Edom în Ghiemela, 10000, și luară
Piatra cu războiu și chemă numele ei Iecthoil 8
pînă în ziua aceasta. Atuncea au trimis
Amesias soli cătră Ioas, feciorul lui Ioahaz,
feciorului lui Iiu, împăratul lui Israil, zicînd:
„Vino să ne ivim între obraze!“ Și trimise 9
Ioas, împăratul lui Israil, cătră Amesia, împă-
ratul Iudii, zicînd: „Acan cel den Livan au tri-
mis cătră chiedrul cel den Livan, zicînd: ‘Dă
fata ta fiiului meu întru fămeaie!’ Și trecură
hiarăle țarenii ceale den Livan și călcară pre
acana. Bătînd ai lovit pre Edumea și te-au 10
rădicat inema ta. Slăveaște-te șazînd în casa
ta. Și pentru căci pricești în răutatea ta? Și vei
cădea tu, și Iuda cu tine!“ Și nu ascultă 11
Amesias. Și să sui Ioas, împăratul lui Israil; și
să iviră la obraze întru ei, și Amesias, împăra-
tul Iudii, la Vethsamis al Iudei. Și greși 12
Iuda de cătră fața lui Israil și fugi om la lăcașul
lui. Și pre Amesias, feciorul lui Ioas, fecio- 13
rul lui Ohoziei, împăratului Iudii, îl prinse
Ioas, fiul lui Ahaz, împăratul lui Israil, în
Vethsamis. Și veni la Ierusalim și surpă în
zidul Ierusalimului, în poarta lui Efraim pînă
în poarta unghiurilor, 400 de coți. Și luo 14
aurul și argintul și toate unealtele ce s-au aflat
în Casa Domnului și în visteriile casii împăra-
tului, și pre fiii amestecăturilor, și s-au întors
la Samaria. Și rămăși[ți]le cuvintelor lui 15
Ioas, cîte au făcut cu sila lui și ceale ce s-au
bătut cu Amesia, împăratul Iudii, nu-s aceas-
tea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăra-
ților lui Israil? Și adormi Ioas cu părinții lui 16
și să astrucă în Samaria, cu împărații lui
Israil. Și împărăți Ierovoam, fiul lui, pentru
dînsul. Și trăi Amesia, fiul lui Ioas, împăratul 17
Iudii, după ce au murit Ioas, feciorul lui Ioa-

18 haz, împăratul lui Israil, 15 ani. Și rămăși-
 țile cuvintelor Amesiei și toate câte au făcut,
 nu-s acestea scrise în Cartea cuvintelor zile-
 19 lor împăraților Iudii? Și să sculară preste el
 rădicare în Ierusalim, și fugi la Lahis; și trimi-
 seră denapoia lui la Lahis și-l omorîră pre el
 20 acolo. Și-l rădicară pre dînsul pre cal, și să
 astrucă în Ierusalim, cu părinții lui, în cetatea
 21 lui David. Și luo tot norodul Iudii pre Aza-
 ria, și acesta fiu de 16 ani, și-l împărățiră pre
 22 el pentru tată-său, Amesia. Acesta au zidit
 pre Eloth și o întoarse pre dînsa Iudii, după ce
 23 s-au prestăvit împăratul cu părinții lui. În
 anul al 15 al Amesiei, feciorul lui Ioas, împă-
 ratul Iudii, au împărățit Ierovoam, fiul lui
 24 Ioas, preste Israil, în Samaria, 41 de ani. Și
 făcu răul înaintea Domnului, nu s-au ferit de
 toate păcatele lui Ierovoam, feciorul lui Navat,
 25 carele au păcătuit pre Israil. Acesta au
 mutat hotarul lui Israil de la intrarea Imathei
 pînă la Marea Aravei, după cuvîntul Domnu-
 lui Dumnezeuului lui Israil, carele au grăit cu
 mîna robului Său, Iona, feciorul lui Amathi,
 26 prorocului cel den Ghietha Hofer. Căci au
 văzut Domnul smearenia lui Israil amară
 foarte, și puțină, țindu-se, și lipsit și pără-
 27 siți, și nu era cine să ajute lui Israil, Și n-au
 grăit Domnul ca să stingă seminția lui Israil
 de desuptul ceriului, și-i mîntui pre ei pren
 28 mîna lui Ierovoam, feciorul lui Ioas. Și
 rămășițele cuvintelor lui Ierovoam și toate câte
 au făcut, și silele lui, câte au dat războiu și câte
 au întors Damascul și Emathul Iudei în Israil,
 nu-s acestea scrise în Cartea cuvintelor zile-
 29 lor împăraților lui Israil? Și adormi Iero-
 voam cu părinții lui, cu împărății lui Israil. Și
 au împărățit Zaharia, fiul lui, pentru dînsul.

C A P X V

1 **I**ntru anul al 27 al lui Ierovoam, împă-
 ratul lui Israil, au împărățit Azaria,
 feciorul Amesiei, împăratului Iudii.
 2 Fiu de 16 ani era cînd împărăția el, și
 52 de ani au împărățit în Ierusalim. Și
 numele maicii lui - Iehelia, den Ierusalim.
 3 Și făcu cel drept-bun înaintea Domnului,
 după toate câte au făcut Amesia, tatul lui.
 4 Însă dentru ceale nalte n-au scos, încă noro-
 5 dul jîrtvuia și tămîia întru ceale nalte. Și Să
 atinse Domnul de împăratul și veni stricat
 pînă în ziua morții lui și împărăți în casa
 apfusothului. Și Ioatham, fiul împăratului,
 era în casă, judecînd norodul pămîntu-
 6 lui. Și rămășițele cuvintelor Azariei și
 toate câte au făcut, nu-s acestea scrise pre
 Cartea zilelor cuvintelor împăraților Iudii?

Și adormi Azaria cu părinții lui și-l îngropară 7
 pre el cu părinții lui în cetatea lui David. Și 8
 împărăți Ioatham, fiul lui, pentru dînsul. În 8
 38 de ani ai Azariei, împăratului Iudii, au
 împărățit Azaria, feciorul lui Ierovoam,
 preste Israil, în Samaria, șase luni. Și făcu 9
 răul întru ochii Domnului, în ce chip au făcut
 părinții lui, nu s-au ferit de cătră toate păca-
 tele lui Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au
 păcătuit pre Israil. Și să rădicară preste el 10
 Selum, feciorul lui Iavis, și Chievdaam și
 Selum, tatul lui, și loviră pre dînsul și-l omo-
 rîră pre el. Și Sellum împărăți pentru dîn-
 sul. Și rămășițele cuvintelor Azariei, iată, 11
 sînt acestea scrise în Cartea cuvintelor zile-
 lor împăraților lui Israil. Acesta e cuvîntul 12
 Domnului carele au grăit cătră Iu, zicîndu: „Fii a
 patra vor șădea ție pre scaunul lui Israil!“
 Și să făcu așa. Și Sellum, feciorul lui Iavis, 13
 au împărățit întru Israil în anul treizeci și
 noao al Azariei, împăratului Iudii. Și împărăți
 Sellum o lună de zile în Samaria. Și să sui 14
 Manaim, feciorul lui Gaddi, den Thersila, și
 veni la Samaria și lovi pre Sellum, feciorul lui
 Iavis, în Samaria, și-l omorî pre el; și împărăți
 pentru dînsul. Și rămășițele cuvintelor lui 15
 Selum și rîdicarea lui cu carele s-au rîdicat,
 iată, sînt scrise pre Cartea cuvintelor zilelor
 împăraților lui Israil. Atuncea lovi Manaim 16
 pre Thersa și toate câte era întru dînsa, și
 hotarale ei de la Thersila, căce n-au deșchis
 lui. Și o lovi pre ea și pre toți dentr-însa. Și
 pre ceale grecioase le spintecă. În anul al 17
 39 al Azariei, împăratului Iudii, au împărățit
 Manaim, feciorul lui Gaddi, preste Israil, în
 Samaria, 10 ani. Și făcu răul înaintea Dom- 18
 nului, nu s-au ferit de cătră toate păcatele lui
 Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au păcă-
 tuit pre Israil. În zilele lui Să sui Fula, împăra- 19
 tul Asiriei, asupra pămîntului. Și Manaim au
 dat lui Fula 1000 de talanți de argint, ca să fie
 mîna lui cu el ca să întărească împărăția lui în
 mîna lui. Și scoase Manaim argintul preste 20
 Israil, preste tot cel tare în vîrtute să dea
 împăratului asiriilor 50 de sicli la un om. Și să
 întorse împăratul asiriilor și n-au stătut acolo
 în pămînt. Și rămășițele cuvintelor lui 21
 Manaim și toate câte au făcut, nu-s acestea
 scrise pre Cartea cuvintelor zilelor împărați-
 lor lui Israil? Și adormi Manaim cu părinții 22
 lui. Și împărăți Facheias, fiul lui, în locul
 lui. Întru anul 50 al Azariei, împăratului 23
 Iudii, au împărățit Facheias, feciorul lui
 Manaim, preste Israil, în Samaria, doispră-
 zece ani.
 Și făcu răul înaintea Domnului, nu s-au ferit 24

de cătră greșalele lui Ierovoam, feciorul lui
 25 Navat, carele au păcătuit pre Israil. Și să
 rădică preste dînsul Fachee, feciorul lui
 Romeliu, cel al treilea după el, și lovi pre el în
 Samaria, înaintea casii împăratului, cu Argov
 și cu Arif, și cu el 50 de oameni den galadi-
 teani. Și-l omorî pre el și împărăți pentru
 26 el. Și rămășițele cuvintelor Facheii și toate
 cîte au făcut, iată, sînt scrise pre Cartea
 27 cuvintelor împăraților lui Israil. În anul 52
 al Azariei, împăratului Iudei, au împărățit
 Fachee, feciorul lui Romeliu, preste Israil, în
 28 Samaria, 20 de ani. Și au făcut răul întru
 ochii Domnului, nu s-au ferit de cătră toate
 29 păcatele lui Ierovoam, feciorul lui Navat,
 carele au păcătuit pre Israil. În zilele lui
 Fachee, împăratul lui Israil, au venit Thagla
 Falasar, împăratul asiriilor, și au luat pre Aia
 și pre Avelvetha Maaha și pre Aoh și pre
 Chienez și pre Asor și pre Galaad și pre Gali-
 30 lea, tot pămîntul Neftalimului, și-i mută pre
 dînșii la Siria. Și rîdică rădicare Osie,
 feciorul lui Ila, preste Fachee, feciorul lui
 Romeliu, și-l lovi pre el și-l omorî pre el și
 31 împărăți în locul lui, în anul 20 al lui Ioatham,
 feciorul Ohoziei. Și rămășițele cuvintelor
 lui Fachee și toate cîte au făcut, iată, aceas-
 tea-s scrise pre Cartea cuvintelor zilelor
 32 împăraților lui Israil. Întru anul al doilea al
 lui Fachee, feciorul lui Romelie, împăratul lui
 Israil, au împărățit Ioatham, feciorul Ohoziei,
 împăratul Iudei. Fiiu de 25 de ani era cînd au
 împărățit el, și 16 ani au împărățit în Ierusa-
 33 lim. Și numele maicii lui – Ierusa, fata lui
 Sadoc. Și au făcut ce e drept întru ochii
 34 Domnului, după toate cîte a făcut Azaria, tată-
 său. Însă ceale nalte nu le-au rădicat, încă
 norodul jîrtvuia și tămîia întru ceale nalte.
 Acesta au zidit cetatea Casei Domnului cea
 35 den sus. Și rămășițele cuvintelor lui Ioatham
 și toate cîte au făcut, nu-s aceastea scrise
 pre Cartea cuvintelor zilelor împăraților
 36 Iudei? În zilele acealea au început Domnul
 a trimite în Iuda pre Raasom, împăratul
 Siriei, și pre Fachee, feciorul lui Romelie.
 37 Și adormi Ioatham cu părinții lui și să îngropă
 cu părinții lui în cetatea lui David, tătîne-său.
 Și împărăți Ahaz, feciorul lui, pentru dînsul.

C A P X V I

1 **I**ntru anul al 17 al lui Fachee, feciorul
 lui Romeliu, au împărățit Ahaz, fecio-
 2 rul lui Ioatham, împăratul Iudei.
 Fiiu de 20 de ani era Ahaz cînd
 împărăția el, și 16 ani au împărățit în
 Ierusalim. Și n-au făcut ce e drept întru ochii
 Domnului Dumnezeului lui, cu credință, ca Da-
 3 vid, tată-său. Și mearse în calea lui Ierovoam,
 feciorul lui Navat, împăraților lui Israil, și încă

pre fiiul lui petrecea-l pren foc, după urîciu-
 nile limbilor căroră au rădicat Domnul de
 cătră fața fiilor lui Israil, Și jîrtvuia și 4
 tămîia întru ceale nalte și pre dealuri și dede-
 suptul a tot lemnul stufos. – Atuncea să sui 5
 Raason, împăratul Siriei, și Fachee, feciorul
 lui Romeleu, împăratul lui Israil, la Ierusalim,
 la războiu, și bătea cetatea asupra lui Ahaz și
 nu putea să dea războiu. În vremea 6
 aceea întoarse Raason, împăratul Siriei, pre
 Elam Siriei și scoase pre jidovii den Elad și
 idumeeii au venit la Elath și lăcuiră acolo pînă
 în ziua aceasta. Și trimise Ahaz soli cătră 7
 Thegla Falassar, împăratul aserianilor,
 zicînd: „Robul tău și fiiul tău – eu; suie-te și
 mă mîntuiaște den mîna împăratului Siriei și
 den mîna împăratului lui Israil, celor ce s-au
 8 sculat asupra mea“. Și luo Ahaz argintul și
 aurul ce s-au aflat în visteriile Casii Domnului
 și în visteriile casii împăratului și trimise
 împăratul[ui] asirianilor daruri. Și-l 9
 ascultă pre el împăratul asirianilor. Și să sui
 împăratul asirianilor la Damasc și-l luo pre el
 și-l mută pre el, și pre Raason împăratul au
 10 omorît. – Și mearse împăratul Ahaz întru
 întîmpinarea lui Thegla Falasar, împăratul
 sirianilor, la Damasc. Și văzu jîrtăvnicul în
 Damasc și trimise împăratul Ahaz cătră Uria
 preotul asămănarea jîrtăvnicului și tocmala
 lui și toată făptura lui. Și clădi Uria preotul 11
 jîrtăvnicul după toate cîte au trimis împăratul
 Ahaz den Damasc. Așa au făcut Uria preotul,
 pînă au venit împăratul de la Damasc. Și 12
 veni împăratul Ahaz den Damasc și văzu
 împăratul jîrtăvnicul; și să apropie cătră jîr-
 tăvnic împăratul și să sui preste el Și 13
 tămîie arderea lui și jîrtva lui, și turnarea lui
 turna lui și vărsă sîngele celor de împăcăciune
 celor ale lui preste jîrtăvnicul Cel de 14
 aramă, cel den preajma Domnului, și-l aduse
 de cătră fața Casii Domnului și den mijlocul
 jîrtăvnicului și den mijlocul Casii Domnului,
 și-i arătă lui pre coapsa jîrtăvnicului de spre
 miazănoapte. Și porunci Ahaz împăratul 15
 Uriei preotului, zicînd: „Preste jîrtăvnicul cel
 mare adu cea de dimeneată ardere-de-tot
 și jîrtva cea de sară și arderea cea de tot a
 împăratului și jîrtva lui și arderea cea de tot a
 tot norodului și jîrtva lor și turnarea lor și tot
 sîngele arderii-de-tot și tot sîngele jîrtvei
 preste eale vei turna; și jîrtăvnicul cel de
 aramă fi-m-va pre dimeneată“. Și făcu 16
 Uria preotul după toate cîte au poruncit lui
 Ahaz împăratul. Și tăie împăratul Ahaz închi- 17
 derile fundurilor și mută de la eale scaldătoriul.
 Și marea o surpă de pre boii cei de aramă cei de
 desuptul ei și o deade pre ea pre fund de pia-

18 tră. Și temelia șăderii au zidit în Casa
Domnului și intrarea împăratului cea den
afară o au întors în Casa Domnului, de cătră
19 fața împăratului asirianilor. Și rămășițele
cuvintelor lui Ahaz câte au făcut, nu-s aceas-
tea scrise pre Cartea cuvintelor zilelor împă-
20 raților Iudei? Și adormi Ahaz cu părinții lui
și să astrucă cu părinții lui în cetatea lui
David. Și împărați Ezechia, feciorul lui, în
locul lui.

CAP XVII

1 **I**n anul al 12 al lui Ahaz, împăratului
Iudei, împărați Osie, fiul lui Ila, în
2 Samaria, preste Israil, 9 ani. Și
făcu răul înaintea Domnului, însă nu
ca împărații lui Israil carii era mai
3 nainte de el. Preste acesta s-au suit Salma-
nasar, împăratul asiriilor, și i să făcu lui Osie
4 rob și-i întoarse lui daruri. Și află împăra-
tul asiriilor întru Osie strîmbătate, căci au trimis
soli cătră Sigor, împăratul Eghipetului, și
n-au adus daruri împăratului asiriilor în anul
acela. Și-l încunjurară pre el împăratul asiriilor
și-l legă pre el în casă de pază. Și să sui
5 împăratul asiriilor întru tot pămîntul Și să
6 sui la Samaria și o bătu pre ea 3 ani. În anul
al noalea al lui Osie, au luat împăratul asiriilor
Samaria și mută pre Israil la asiriani și-i lăcui
pre ei în Alae și în Avor, la rîurile Gozanului și
7 Munții Midilor. Și să făcu, căci au greșit fiii
lui Israil Domnului Dumnezeului lor, Celui ce
i-au scos pre dînșii den pămîntul Eghipetului,
de supt mîna lui Farao, împăratul Eghipetu-
8 lui, și să temură de alți dumnezei. Și mear-
seră întru dreptățile limbilor cărora au scos
Domnul de cătră fața fiilor lui Israil; și împă-
9 rații lui Israil câte au făcut. Și cît s-au
îmbrăcat fiii lui Israil cu cuvinte nu așa asupra
10 Domnului Dumnezeului lui. Și-ș clădiră lor
nalte întru toate cetățile lor, de la turnul păzi-
torilor pînă la cetatea tare, și stîlpiră lor stîlpi
și desişuri preste tot dealul înalt și supt tot
11 lemnul stufos, Și tămîiară acolo întru toa-
te înaltele, precum și limbile care le-au mutat
Domnul de cătră fața lor, și făcură împreună-
12 tori și sâmnară a urgisi pre Domnul, Și slu-
jiră chipurilor cărora au zis Domnul lor să nu
13 facă cuvîntul acesta Domnului. Și Să mărtu-
risi Domnul întru Israil și în Iuda și în mîna a tu-
tutoror prorocilor Lui, a tot văzătoriu, zicînd:
„Întoarceți-vă de cătră căile voastre ceale
reale și cruțaț învățăturile Meale și direp-
tățile Meale și toată leagea carea am
poruncit părinților voștri, câte am trimis lor
14 cu mîna robilor Miei, prorocilor“. Și n-au
ascultat și n-au năsilnicit umărul lor mai

tare decît umărul părinților lor, carii n-au cre-
zut Domnului Dumnezeului lor. Și goniră 15
făgăduința Lui și dreptățile carele au pus
părinților lor, și mărturiile Lui, câte au mărtu-
risit lor, n-au cruțat, și au umblat după deșăr-
tăciuni și s-au îndeșărtat, și au urmat limbilor
celor dupre împrejurul lor, cărora au poruncit
Domnul lor ca să nu facă ca acestea. Și au 16
părăsit poruncile Domnului Dumnezeului lor
și au făcut lor topitură, 2 junce, și au făcut
desişuri și s-au închinat la toată putearea
ceriului și au slujit lui Vaal. Și petrecea pre 17
fiii lor și pre featele lor pren foc și vrăjia vrăji
și să descînta; și să ispitiră a face răul întru
ochii Domnului, să-L scîrbească pre El. Și 18
Să mînie Domnul foarte întru Israil, și-i
depărtă pre ei de cătră fața Lui, și n-au rămas,
afară den fealiul Iudii sîngur. Și încă Iuda 19
n-au cruțat poruncile Domnului Dumnezeului
lui și au mers întru dreptățile lui Israil carele
au făcut. Și lepădară pre Domnul; și Să 20
mînie Domnul întru toată semenția lui Israil
și-i clăti pre ei și-i deade pre ei în mîna celor
ce jăfuiescu pre dînșii, pînă unde i-au lepădat
pre dînșii de cătră fața Lui. Însă căci Israil 21
asupra casii lui David au împărățit pre Iero-
voam, feciorul lui Navat, și scoase Ierovoam
pre Israil den napoia Domnului și-i păcătui
pre dînșii păcat mare. Și mearseră fiii lui 22
Israil întru tot păcatul lui Ierovoam carele au
făcut, nu s-au ferit de cătră el, Pînă unde au 23
mutat Domnul pre Israil de cătră fața Lui, în
ce chip au grăit Domnul în mîna tuturor robi-
lor Lui, prorocilor, și să mută Israil de asupra
pămîntului lui la asiriani pînă în ziua aceasta.
Și aduse împăratul asiriilor den Vavilon și de 24
la Hutha și de la Aia și de la Emath și de la
Sefaruaim și să lăcuiră în cetățile Samariei,
pentru fiii lui Israil, și moșteniră Samaria și să
lăcuiră în cetățile ei. Și fu la începutul 25
șăderii lor, nu s-au temut de Domnul; și trimise
Domnul întru dînșii pre lei, și era omorînd
întru dînșii. Și zisără împăratului asi- 26
rianilor zicîndu: „Limbile carele ai mutat [și]
le-ai aşăzat în cetățile Samariei n-au cono-
scut judecata Dumnezăului pămîntului, și au trimis
la dînșii lei și, iată, sînt omorînd pre ei, pentru
căce nu știu judecata Dumnezăului pămîntu-
lui“. Și porunci împăratul asirianilor, 27
zicînd: „Duceți de acolo și meargă și lăcuiască
acolo și-i voru lumina pre ei judecata Dumne-
zăului pămîntului“. Și adusără unul dentru 28
preoți dentru carii au adus de la Samaria și au
șăzut în Vethil; și era luminînd preotul pre
dînșii pentru ca să să teamă de Domnul.

29 Și era făcându-ș limbile dumnezăi lor, și au
pus în casa celor înalte cărora au făcut sama-
riteanii, limbi în cetățile lor întru carele
30 lăcuia. Și oamenii Vavilonului au făcut pre
Sochoth-Venith, și oamenii Huthului au făcut
pre Ghighel, și oamenii Emathului au făcut
31 pre Asimath, Și eveii au făcut pre Avlazer
și pre Tharah, și sepfurimii, când ardea pre fiii
lor cu foc, lui Andrameec și Anemeleh, dum-
nezăii lui Sefaruem. Și era temîndu-se de
Domnul, și lăcui ră urîciunile lor întru casele
celor înalte carele au făcut în Samaria, fiește-
32 care limbă în cetatea carea lăcuia întru ea. Și
era temîndu-se de Domnul, și-ș făcură lor
preoți celor înalte și-ș făcură lor în casa celor
33 înalte. Și de Domnul să temea, și chipurilor
să închina, după judecata limbilor de unde
34 i-au mutat pre dînșii de acolo. Pînă în ziua
aceasta ei făcea după judecata lor cea de-nce-
put; ei nu să temu și ei nu fac după dreptățile
lor și după judecata lor și după lege și după
porunca carea au poruncit Domnul fiilor lui
35 Iacov, căruia au pus numele lui - Israil, Și
puse Domnul cu dînșii făgăduința și porunci
lor, zicînd: „Să nu vă teameți de dumnezăi
striini și să nu vă închinați lor și să nu slujiți lor
36 și să nu jîrtvuiți lor, Fără numai Domnului,
Carele v-au scos pre voi den pămîntul Eghi-
petului cu puteare mare și cu brațu înalt; de El
să vă teameți și Lui să vă închinați și Lui să
37 jîrtvuiți, Și dreptățile Lui și judecățile Lui
și legea Lui și poruncile carele au scris voao
păziți a face toate zilele, și să nu vă teameți de
38 alți dumnezăi! Și făgăduința carea au pus
cu voi să nu o uitați: Să nu vă teameți de alți
39 dumnezăi, Fără numai de Domnul Dumne-
zăul vostru să vă teameți, și El va scoate pre
voi den mîna tuturor vrăjmașilor voștri! Și să
40 nu auziți de judecata lor carele ei fac“. Și
era limbile aceastea temîndu-se de Domnul,
și celor cioplite ale lor era slujind; și încă fiii
lor și fiii fiilor lor, în ce chip au făcut părinții
lor, așa fac pînă în ziua aceasta.

CAP XVIII

1 **S**i fu în anul al treilea al lui Osie, fecio-
rul lui Ila, împăratul lui Israil, au
împărătit Ezechia, feciorul lui Ahaz,
2 împăratul Iudii. Fiiu de 25 de ani -
cînd împărăți el, și 29 de ani au împă-
rătit în Ierusalim. Și numele maicii lui - Avutha,
3 fata Zahariei. Și făcu ce e dreptu întru
ochii Domnului, după toate cîte au făcut
4 David, tatul lui. Și acesta rîdică ceale înalte
și sfărîmă toți stîlpii și surpă desişurile și șar-
pele cel de aramă carele au făcut Moisi, căce
pînă în zilele acealea era fiii lui Israil tă-

mîind lui, și-l chemă pre el Nesthan. Întru 5
Domnul Dumnezăul lui Israil nedejdui; și
după el nu s-au făcut aseamenea lui întru
împărății Iudei, șe întru cei ce s-au făcut
înaintea lui. Și să lipi Domnului, nu să feri 6
denapoia Lui, și păzi poruncile Lui, cîte au
poruncit Moisi. Și era Domnul cu el, întru 7
toate carele făcea, priceapea. Și ficleni întru
împăratul asiriilor și nu-i sluji lui. Acesta 8
au lovit pre cei streini de fealiu pînă la Gaza și
pînă la hotarul ei, de la turnul păzitorilor și
pînă la cetatea tare. Și fu în anul al patru- 9
lea al împăratului Ezechiei, acesta e anul al 7
lui Osie, fiul lui Ila, împăratul lui Israil, să sui
Salmanasar, împăratul asirianilor, la Samaria
și o bătea pre ea. Și o luo pre ea La săvîrși- 10
tul a 3 ani, în al șaselea an al Ezechiei, acesta e
anul al noaolea al Osiei, împăratului Israil, și
să luo Samaria. Și o mută împăratul asiria- 11
nilor pe Samaria la asiriani, și-i puse pre dîn-
șii la Alae și la Avor, rîurile lui Gozan și Mun-
ții Midilor, Pentru căci n-au ascultat glasul 12
Domnului Dumnezeului lor și călcără făgă-
duința Lui, toate cîte au poruncit Moisi, robul
Domnului, și n-au ascultat, și n-au făcut. Și 13
întru al 14 an al împăratului Ezechiei, să sui
Senahirim, împăratul asirianilor, la cetățile
Iudei ceale tari și le luo pre eale. Și trimise 14
Ezechias, împăratul Iudei, soli cătră împăra-
tul asiriilor, la Lahis, zicînd: „Greșit-am!
Întoarce-te de asupra-mi. Oarece vei pune
asupra mea, purta-voiu!“ Și puse împăratul
asiriilor asupra Ezechiei, împăratul Iudei, 300
de talanzi de argint și 30 de talanzi de 15
aur. Și deade Ezechias tot argintul carele
s-au aflat în Casa Domnului și în visteriile
casii împăratului. În vreamea aceea au 16
tăiat Ezechia, împăratul Iudei, ușile besearicii
Domnului și ceale răzimate, carele au poleit
Ezechias, împăratul Iudei, și le-au dat pre eale
împăratului asirianilor. Și trimise împă- 17
ratul asirianilor pre Tharthan și pre Ravosan
și pre Rapsachis, de la Lahis la Ierusalim,
cătră împăratul Ezechias, cu puteare grea
foarte. Și să suiră și veniră la Ierusalim și stă-
tură la știubeaiul scăldătorii ceii de sus, carea
iaste în calea țarinii nălbitoriului. Și stri- 18
gară cătră Ezechia, și ieșiră cătră el Eliachim
al Helchiei, deregătoriul casii, și Somna logo-
fătul și Ioas, feciorul lui Safat, aducătoriul
aminte. Și zise cătră dînșii Rapsachis: 19
„Ziceți dară cătră Ezechia: ‘Aceastea zice
împăratul cel mare, împăratul asirianilor:
‘Ce iaste nădeajdea aceasta carea nedăj- 20
duiești? Însă ai zis: Cuvintele buzelor - sfat și
puteare la războiu. Acum dară, în ce nedej-
duind, ai hienit la mine? Acum, iată, 21
nedejduiești ție pre toiagul cel de trestie
cel frînt acesta, pre Eghipet. Carele

se va răzima om preste el, și va intra în mîna lui și-l va găuri pre el. Așa e Farao, împăratul Eghiptului, la toți ceia ce nedejduiesc pre el. Și cînd ai zis cătră mine: 'Pre Domnul Dumnezeu nostru nedejduim!', nu acesta singur Ezechia au depărtat ceale înalte ale lui și jîrtăvnicile lui și au zis Iudei și Ierusalimului: 'Înainte jîrtăvnicului acestuia veți închina în Ierusalim!?' Și acum amestecați-vă dară cu domnul meu, cu împăratul asiriilor, și-ț voi da ție 2000 de cai, de vei putea să dai ție călăreți preste ei. Și cum vei întoarce fața oblăduitorului de loc - unuia den robii domnului meu dentru cei mai mici? Și ai nedejduit însuși în Eghipt la cară și la călăreț. Acum dară, au fără de Domnul ne-am suit pre locul acesta ca să-l stricăm pre el? Domnul au zis cătră mine: 'Suie-te pre pămîntul acesta și-l strică pre el!'. Și zise Eliachim, feciorul Helchiei, și Somnas și Ioas cătră Rapsachis: „Grăiaște dară cătră slugile tale siriineaste, că auzim noi, și nu vei grăi cătră noi jidoveaste; și pentru căci grăiești întru urechile norodului celui de pre zidu?”

27 Și zise cătră ei Rapsachis: „Au doară cătră domnul tău și cătră tine m-au trimis domnul meu să grăiesc cuvintele acestea? Nu la oamenii ceia, și șad pre zidu ca să mănînce balega lor și să bea udul lor împreună cu voi odată?”

28 Și stătu Rapsachis și strigă cu glas mare jidoveaste și grăi și zise: „Ascultați cuvintele împăratului celui mare, împăratului aseriilor! Aceastea zice împăratul: 'Nu vă simețescă pre voi Ezechia, căci nu va putea pre voi ca să vă scoată den mîna mea! Și nu vă nedejduiască pre voi Ezechias pre Domnul, zicînd: 'Scoțînd va scoate pre noi Domnul și nu se va da cetatea aceasta în mîna împăratului asirianilor'. Nu ascultați pre Ezechia, căci aceastea zice împăratul asirianilor: 'Faceți cu mine cuvîntare bună și ieșiți cătră mine! Și va bea om via sa și om smochinul lui va mînca și va bea apă den lacul lui, Pînă voi veni și voi lua pre voi la pămînt ca pămîntul vostru, pămînt al grîului și al vinului, și al pînii și al viilor, pămîntul maslinii untdelemnului și mierii; și veți trăi și nu veți muri. Și să nu ascultați pre Ezechia, căci vă înșală pre voi, zicînd: 'Domnul va mîntui pre voi'. Au mîntuind au mîntuit bozii limbilor, fieșcarele țara sa, den mîna împăratului asirianilor? Unde iaste dumnezăul lui Emath și a lui Arfad? Unde iaste dumnezăul lui Sepfaruaim, Ana și Ava? Au doară au scos pre Samaria den mîna mea? Cine e întru toți bozii pămînturilor carii au scos pămînturile lor den mîna mea, căci va scoate Domnul pre Ierusalim den mîna mea?’”

36 Și au amuțit și nu i-au răspuns lui cuvînt, căci porunca împăratului era zicînd: „Să nu-i

răspundeți lui!”

37 Și intră Eliachim, feciorul Helchiei, diregătoriul casii, și Somnas logofătul și Ioas, feciorul lui Iosafat, aducătoriul aminte, cătră Ezechia, cu hainele rupte, și-i povestiră lui cuvintele lui Rapsachis.

CAP XIX

Si fu deaca auzi împăratul Ezechias, și-ș rupse hainele lui și să îmbracă cu sac și intră în Casa Domnului. Și trimise pre Eliachim, deregătoriul casii, și pre Somnas logofătul și pre bătrînii preoților, îmbrăcați cu saci, cătră Isaia, fiul lui Amos, prorocul Și ziseră cătră el: „Aceastea zice Ezechia: 'Ziua necazului și a muștrării și a scîrbei - ziua aceasta, căci au venit fiii pînă la chinuri, și vîrtute nu iaste la ceaea ce naște. Cîndai va auzi Domnul Dumnezăul tău toate cuvintele lui Rapsachis, pre carele l-au trimis pre el împăratul asirianilor, domnul lui, a ocări pre Dumnezăul viu și a blestăma cu cuvinte carele au auzit Domnul Dumnezăul tău, și vei lua rugă pentru rămășița ce să află’”

5 Și veniră slugile împăratului Ezechiei cătră Isaia Și zise lor Isaia: „Aceastea veți zice cătră domnul vostru: 'Aceastea zice Domnul: 'Să nu te spari de cuvintele care ai auzit, carele au blestemat la Mine copilașii împăratului asiriilor! Iată, Eu dau întru dînsul duh și va auzi veaste și se va întoarce la pămîntul lui, și-l voi surpa pre el cu sabie în pămîntul lui’”

8 Și să întoarse Rapsachis și află pre împăratul asirianilor dînd războiu asupra Lovnii, căci au auzit că s-au sculat de la Halil. Și auzi pentru Tharaca, împăratul etheopilor, zicînd: „Iată, au ieșit a da războiu cu tine”. Și să întoarse și trimise soli cătră Ezechia, zicînd: „Așa să ziceți Ezechiei, împăratului Iudeii: 'Nu te semețescă Dumnezăul tău, pre Carele tu nedejduiești pre Dînsul, zicînd: 'Nu se va da Ierusalimul în mînile împăratului asiriilor'. Iată, tu ai auzit toate cîte au făcut împărații asirianilor la toate pămînturile ca să le proclețescă pre eale. Și tu vei hălădui? Au scoțînd au scos pre ei bozii limbilor, pre carii au stricat părinții miei, pre Gozan și pre Haran și pre Fares și pre fiii lui Adem, cei den Thalarim? Unde iaste împăratul Emathului și împăratul Arfadului? Și unde iaste împăratul cetății Safaruim, Ana și Ava?’”

14 Și luo Ezechia cărțile de la mîna solilor și le citi pre eale. Și să sui în Casa Domnului și le deschise pre eale Ezichia înaintea Domnului Și zise: „Doamne, Dumnezeu lui Israil, Cela ce șazi preste heruvimi, Tu ești Dumnezeu singur în toate împărățiile pămîntului, Tu ai făcut ceriul și pămîntul! Pleacă, Doamne, ureachea Ta și ascultă pre mine! Deschide, Doamne, ochii Tăi și vezi! Și auzi cuvintele lui Senahirim ca-

rele au trimis a ocări pre Dumnezeu viu.
 17 Căci cu adevăr, Doamne, au pustit împărăția
 18 asirianilor limbile și tot pământul lor. Și au
 dat pre dumnezeii lor la foc, căci nu-s dumnezei,
 fără numai fapte de mâni omenești,
 19 leamne și pietri, și-i pierdură pre dînșii. Și
 acum, Doamne Dumnezeu nostru, mîntuiaș-
 te-ne pre noi den mîna lui, și vor cunoaște
 toate împărățiile pământului că Tu ești Dom-
 20 nul Dumnezeu sîngur!“ Și trimise Isaia,
 fiul lui Amos, cătră Ezichia, zicînd: „Aceasta
 zice Domnul, Dumnezeu puterilor, Dumne-
 zeul lui Israil: ‘Auzit-am ceale ce te-ai rugat
 cătră Mine pentru Senahirim, împăratul asi-
 21 rianilor’. Așa iaste cuvîntul carele au grăit
 Domnul pentru dînsul: ‘Defăimătu-te-au și te
 măscări fecioară, fata Sion; asupra ta capul ei
 22 clăti fata Ierusalim. Pre cine ai defăimat și
 pre cine ai blestemat și asupra cui ai înălțat
 glas și ai rădicat întru înălțime ochii tăi? La
 23 Sfîntul lui Israil! În mîna solilor tăi ai defăi-
 mat pre Domnul și ai zis: ‘Întru mulțimea
 carălor meale eu mă voiu sui întru înălțimea
 munților, partea Livanului! Și am tăiat mări-
 mea chiedrului lui și ceale alese ale chiparo-
 șilor lui și am venit la partea săvîrșirii lui,
 24 dumbrava Carmilului lui. Eu am păzit Și
 am băut ape striine și am pustit cu urma
 25 piciorului meu toate rîurile îngrădirii’. Au
 n-ai auzit că de departe pre dînsa am făcut, de
 la zile de-nceput am ziditu-o pre ea? Și am
 adus pre ea și să făcu la rădicările nemerniciei
 26 războinici, cetăț tari. Și ceia ce lăcuiesc
 întru dînsele slăbiră cu mîna, spămîntară-se
 și să rușinară, să făcură ca iarba țarenii și
 yearde buruiană, pajiște de case și călcări
 27 denaintea celuia ce stă. Și șădearea ta, și
 întrarea ta, și ieșirea ta am cunoscut, și mînia
 28 ta. Pentru căci te-ai mîniat asupra Mea. Și
 trufa ta s-au suit întru urechile Meale, și voiu
 pune undeșile Meale în nările tale și frîu în
 29 buzele tale și te voiu întoarce în calea carea ai
 venit întru ea. Și acesta e ție semnul: Vei
 mînca într-acest an ceale strînse și în anul al
 doilea cealea ce răsar; și la anul al treilea –
 sămînță și seacere și răsădiri de vii, și veț
 30 mînca roada lor. Și va adaoge cea hălăduită
 casă a casii Iudii rădăcina cea ce au rămas jos
 31 și va face roadă sus. Căci den Ierusalim va
 ieși rămășiță și, mîntuindu-se, den muntele
 Sionului’. Rîvnirea Domnului puterilor va
 32 face aceastea. Nu așa, aceastea zice Dom-
 nul cătră împăratul asiriilor: ‘Nu va intra în
 cetatea aceasta, zice Domnul, și nu va
 săgeta acolo săgeată și nu va apuca pîrste ea
 33 pavăță și nu va turna preste ea movilă. Pre

calea carea au venit, întru ea să va întoarce, și
 în cetatea aceasta nu va intra, zice Domnul.
 Și voiu sprejeni pentru cetatea aceasta, ca să 34
 o mîntuiesc pre dînsa, pentru Mine și pentru
 David, robul Mieu““. Și fu pînă în noapte, 35
 și ieși îngerul Domnului și lovi în tabăra asi-
 rianilor 185000. Și să mîncară dimeneața și
 iată, toț – trupuri moarte. Și să rădică și 36
 mearse și să întoarse Senahirim, împăratul
 asirianilor, și lăcui în Ninevi. Și fu el închi- 37
 nîndu-se în casa lui Neseher, dumnezăului
 lui; și Adrameleh și Sarasar, fiul lui, l-au lovit
 pre dînsul cu sabie și scăpară la pământul Ara-
 rat. Și împărăți Asordan, fiul lui, în locul lui.

CAP XX

In zilele acealea bolnăvi Ezichia de 1
 moarte. Și întră cătră el Isaia, feciorul
 lui Amos, prorocul, și zise cătră el:
 „Aceasta zice Domnul: ‘Poruncește
 casii tale, căce mori tu și nu vei
 trăi!’“ Și întoarse Ezichia fața lui cătră 2
 păreate și să rugă cătră Domnul, zicînd: „O, 3
 dară Doamne, adu-Ți aminte de mine, dară
 cîte am umblat înaintea Ta cu adevăr și cu
 inemă plină, și binele întru ochii Tăi am
 făcut!“ Și au plînsu Ezichias cu plîngere
 mare. Și era Isaia în curtea cea den mijloc, 4
 și cuvîntul Domnului să făcu cătră el,
 zicînd: „Întoarce-te și vei zice cătră Ezi- 5
 chia, povățitoriul norodului Mieu: ‘Aceastea
 zice Domnul Dumnezăul lui David, tătîne-tău:
 ‘Auzit-am ruga ta și am văzut lacrămile tale.
 Iată, Eu te voiu vindeca pre tine, și în ziua a
 treia te voiu sui la Casa Domnului; Și voiu 6
 adaoge preste anii tăi 15 ani și den mîna
 împăratului asirianilor te voiu mîntui, și ceta-
 tea aceasta, și voiu scuti pentru cetatea
 aceasta, pentru Mine și pentru David, robul
 Mieu““. Și zise Isaia să ia o păpușe de 7
 smochine și să puie preste rană și să va însă-
 nătoși. Și zise Ezichias cătră Isaia: „Ce e 8
 semnul că mă va mîntui Domnul și mă voiu
 sui la Casa Domnului în ziua a treia?“ Și 9
 zise Isaia: „Acesta – ție semnul de la Domnul
 că va face Domnul cuvîntul carele au grăit:
 Mearge-va umbra zeace stepene, de să va
 întoarce zeace stepene“. Și zise Ezichias: 10
 „Pre ușor e umbra a pleca zeace stepene. Nu,
 ce să să întoarcă umbra zeace stepene îna-
 poi“. Și strigă Isaia prorocul cătră Domnul 11
 și să întoarse umbra la numere înapoi zeace
 stepene. În vremea aceaea au trimis 12
 Marodah Valadan, fiul lui Valadan, împăratul
 Vavilonului, [carte] și manaa cătră Ezichia,
 căce au auzit că au bolnăvit Ezichia. Și să 13
 bucură pentru dînșii Ezichia și le arătă loru
 toată casa lui nehotha, argintul și aurul și unsori-

le și untdelemnul cel bun și casa unealtelor lui și câte s-au aflat în visteriile lui. Nu era loc carele n-au arătat lor Ezechia în casa lui și
 14 întru toată oblăduirea lui. Și intră Isaia prorocul cătră împăratul Ezechia și zise cătră el: „Ce au grăit oamenii aceștea? Și de unde au venit cătră tine?” Și zise Ezechias: „Den pământ departe au venit cătră mine, de la
 15 Vavilon“. Și zise: „Ce au văzut în casa ta?” Și zise Ezechias: „Toate câte-s în casa mea au văzut. Nu era în casa mea carea n-am arătat lor, ce încă și ceale den visteriile mele au
 16 văzut“. Și zise Isaia cătră Ezichia: „Ascultă
 17 cuvîntul Domnului: ‘Iată, zile vin, zice Domnul, și să vor lua toate câte-s în casa ta și câte au cîștigat părinții tăi pînă în ziua aceasta la Vavilon va intra’. Și nu va rămînea cuvînt
 18 carele au zis Domnul: ‘Și fiii tăi carii vor ieși de la tine, pre carii vei naște, se voru lua și vor fi hadîmi în casa împăratului Vavilonu-
 19 lui’“. Și zise Ezechias cătră Isaia: „Bun e cuvîntul Domnului carele au grăit. Fie pace în
 20 zilele mele!“ Și rămășițele cuvintelor Ezichiei și toată sila lui și câte au făcut, fîntîna și știubeaiul, și băgă apă în cetate, nu-s, iată, aceste scrise în Cartea cuvintelor zilelor
 21 împăraților Iudii? Și adormi Ezechias cu părinții lui și să îngropă în cetatea lui David. Și împărăți Manasi, fiul lui, în locul lui.

CAP XXI

1 **F**iiu de 12 ani era Manasi cînd împărăți el și 55 de ani împărăți el în Ierusalim. Și numele maicii lui - Ofovia.
 2 Și făcu răul întru ochii Domnului și mearse după uriciunile limbilor cărora au scos Domnul de cătră fața fiilor lui
 3 Israil. Și să întoarse și zidi ceale nalte carele surpă Ezichia, tatul lui, și rădică jîrtăvnic lui Vaal și au făcut desişurile, în ce chip au făcut Ahaav, împăratul lui Israil, și să închină
 4 la toată putearea ceriului și sluji lor. Și zidi jîrtăvnic în Casa Domnului, în ce chip zice Domnul: „În Ierusalim voiu pune numele
 5 Mieu!“, Și zidi jîrtăvnic la toată putearea ceriului într-amîndoao curțile Casii Domnului
 6 lui Și petrecea pre fiii lui pren foc și să descînta și să vrăjia și făcu grăitori în pîntece și gîcitori; înmulți a face răul întru ochii Domnului, ca să-L scîrbească pre El. Și puse cioplitul desişului în casă în carea zise Domnul cătră David și cătră Solomon, fiul lui: „În casa aceasta și în Ierusalim, în carea am ales
 8 numele Mieu acolo în veac Și nu voiu mai adaoge a clăti piciorul lui Israil de la pământul carele am dat părinților lor, carii vor cruța toate câte am poruncit, după toa-

tă porunca carea au poruncit lor robul Mieu, Moisi“. Și n-au ascultat și i-au înșălat pre
 9 dînsii Manasi a face răul întru ochii Domnului mai mult decît limbile carele au stins Domnul den fața fiilor lui Israil. Și grăi Domnul cu
 10 mîna robilor Lui, prorocilor, zicînd: „Pentru carele câte au făcut Manasi, împăratul
 11 Iudei, uriciunile aceaste reale den toate câte au făcut amoreul cel denaintea lui, și au scos pre Iuda întru idolii lor, Nu așa, aceste
 12 zice Domnul Dumnezeul lui Israil: ‘Iată, Eu aduc reale preste Ierusalim și Iuda, cît fiește-carele, auzind, vor răsuna amîndoao urechile
 13 lui; Și voiu întinde preste Ierusalim
 14 măsura Samariei și cantariul casii lui Ahaav și voiu stinge pre Ierusalim, în ce chip să stinge urciorul cela ce să unge și să întoarce de cătră
 15 fața lui; Și voiu goni rămășița moștenirii Meale și voiu da pre ei în mîinile vrăjmașilor lor și vor fi în jaf și în pradă la toți vrăjmașii
 16 Miei și era pornindu-Mă cu urgie den ziua carea am scos pre părinții lor de la Eghipet și pînă în ziua aceasta!’“ Și încă sînge ne-
 17 novat au vărsat Manasi mult foarte, pînă unde au umplut Ierusalimul gură la gură, afară den păcatele lui carele au păcătuit pre Iuda ca să facă răul întru ochii Domnului. Și rămăși-
 18 țele cuvintelor lui Manasi, și toate câte au făcut, și păcatul lui carele au păcătuit, nu-s aceste scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei? Și adormi Manasi împreună cu
 19 părinții lui și să îngropă în grădina casii lui, în grădina lui Oza. Și împărăți Amos, fiul lui, în
 20 locul lui. Fiiu de 22 de ani Amos cînd împărăți el, și 2 ani au împărățit în Ierusalim. Și numele maicii lui - Mesolam, fata lui Arus den Itevaa. Și făcu răul întru ochii Domnului,
 21 în ce chip au făcut Manasi, tatul lui, și mearse întru toată calea carea au mers tatul lui și sluji idolilor cărora au slujit tatul lui și să închină lor Și părăsi pre Domnul Dumnezeul
 22 părinților lui și n-au mers în calea Domnului. Și să rădicară slugile lui Amos cătră
 23 dînsul și omorîră pre împăratul în casa lui. Și lovi tot nărodul pămîntului pre toți
 24 ceia ce s-au rîdicat preste împăratul Amos, și împărăți norodul pre Iosia, feciorul lui, pentru el. Și rămășițele cuvintelor lui
 25 Amos câte au făcut, nu-s aceste scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudii? Și-l astrucară pre dînsul în groapa lui, în grădina lui Oza. Și împărăți Iosia, fiul lui, pentru dînsul.

CAP XXII

1 **F**iiu de 8 ani era Iosias cînd împărăți el și 31 de ani au împărățit în Ierusalim. Și numele maicei lui - Iethdia, fata lui Edia, den Vasuroth.

2 Și făcu ce e drept întru ochii Domnului și
 mearse întru toată calea lui David, tăfîne-său,
 3 nu s-au ferit în dreapta au în stînga. Și fu
 întru 18 ani ai împăratului Iosiei, în luna a
 șaptea, trimise împăratul pre Sapfan, fecio-
 4 Casii Domnului, zicînd: „Suie-te cătră Hel-
 chia, preotul cel mare, și pecetluiască argintul
 5 cătră cei ce păzesc pragul de la norod, Și
 să-l dea pre el pre mîinile celor ce fac lucrurile
 celor ce stau în Casa Domnului“. Și-l deade
 pre el celor ce fac lucrurile în Casa Domnului
 6 ca să întărească vedec al casii, Teslarilor și
 clăditorilor și zidarilor, și ca să cîștige leamne
 și pietri cioplite, ca să întărească vedec al
 7 casii. Însă nu lua lor sama argintului cela ce
 8 da lor, căci cu credință ei fac. Și zise Hel-
 chias, preotul cel mare, cătră Sapfan logofă-
 tul: „Cartea Legii am aflat în Casa Domnului“.
 Și deade Helchias lui Sapfan cartea și o citi
 9 pre ea. Și aduse cătră împăratul Iosia și
 întoarse împăratului cuvînt și zise: „Topit-au
 robii tăi argintul carele s-au aflat în Casa
 Domnului și l-au dat pre el pre mîina celor ce
 fac lucrurile cealea ce stau în Casa Domnu-
 10 lui“. Și zise Sapfan logofătul cătră împăra-
 tul, zicînd: „Cartea Legii mi-au dat mie Hel-
 11 chias preotul“. Și o citi pre ea Sapfan
 înaintea împăratului. Și fu deaca auzi împăra-
 tul cuvintele Cărții Legii, și-ș rupse hainele
 12 lui. Și porunci împăratul Helchiei preotului
 și lui Ahicam, feciorul lui Sapfan, și lui Aho-
 vor, feciorul lui Miheu, și lui Sapfan logofătul
 13 și Asaiei, robului împăratului, zicînd: „Pă-
 saș, cercaș pre Domnul pentru mine și pentru
 tot norodul meu și pentru tot Iuda, pentru
 cuvintele cărții aceștia ce s-au aflat, căci mare
 e urgia Domnului așîtată întru noi, pentru
 care lucru n-au ascultat părinții noștri cuvîn-
 14 teler cărții aceștia, ca să facă după toate ce-s
 scrise asupra noastră“. Și mearse Helchia
 preotul și Ahicam și Aho var și Sapfan și
 Asaias cătră Oldana prorocița, fămeaia lui
 Selim, feciorul lui Thecue, feciorul lui Aras,
 păzitoriului de haine, și aceasta lăcuia în Ieru-
 salim, în maseni, și grăiră cătră ea după
 15 aceasta. Și zise lor: „Aceasta zice Domnul
 Dumnezeuul lui Israil: Ziceș omului celuia ce
 16 v-au trimis pre voiu cătră mine: ‘Aceasta
 zice Domnul: ‘Iată, Eu aduc realele preste lo-
 cul acesta și preste ceia ce lăcuiesc preste el, toa-
 te cuvintele cărții care au citit împăratul Iudii,
 17 Pentru care lucru M-au părăsit pre Mine și tă-
 mîie la alți dumnezei, pentru ca să Mă mînie în-
 tru toate faptele mîinelor lor, și să va așîta mînia

Mea în locul acesta și nu se va stinge’. Și 18
 cătră împăratul Iudii, pre cela ce au trimis pre
 voiu să cercaș pre Domnul, aceasta să ziceș
 cătră el: ‘Aceasta zice Domnul Dumnezeuul
 lui Israil: ‘Cuvintele carele ai auzit, pentru 19
 care lucru căci s-au mîniat inema ta și te-ai
 rușinat de cătră fața Domnului, în ce chip ai
 auzit cîte am grăit preste locul acesta și pre
 ceia ce lăcuiesc întru el, ca să fie întru stingere
 și întru osîndă, și ț-ai rupt hainele tale și ai
 plîns înaintea Mea, și încă Eu am auzit – zice
 Domnul – Nu așa, Eu te adaog cătră părin- 20
 ții tăi și te vei aduna la mormîntul tău cu pace
 și nu se vor ivi întru ochii tăi întru toate răută-
 țile carele Eu aduc preste locul acesta și pre
 ceia ce lăcuiesc pre el“’. Și întoarseră împăra-
 tului cuvîntul.

CAP XXIII

1 i trimise împăratul și adună cătră el
 pre toți bătrînii Iudei și Ierusalimului.
 2 Și să sui împăratul la Casa Domnului,
 și tot omul Iudei și toți ceia ce lăcuiesc
 în Ierusalim – împreună cu el, și preoții
 și prorocii și tot norodul, de la mic pînă la
 mare, și ceti la urechile lor toate cuvintele
 Cărții Făgăduinței, ce s-au aflat în Casa Dom-
 3 nului. Și să sculă împăratul cătră stîlp și
 puse făgăduință înaintea Domnului ca să
 meargă denapoia Domnului și a păzi porun-
 cile Lui și mărturiile Lui și dreptățile Lui, cu
 toată inima și cu tot sufletul, ca să rădice
 cuvintele făgăduinței aceștia, ce-s scrise pre
 cartea aceasta. Și stătu tot norodul întru făgă-
 4 duință. Și porunci împăratul Helchiei,
 preotului celui mare, și preoților îndoirii și
 celor ce păzesc pragul, ca să scoată den besea-
 reca Domnului toate unealtele ceale făcute lui
 Vaal și desimei și a toată putearea ceriului, și
 le arse pre eale afară den Ierusalim, în Sadi-
 moth al Chiedrilor, și puse țărîna lor la Ve-
 thil. Și au ars pre homarimi care i-au dat 5
 împărății Iudei și tămîia întru ceale înalte și
 întru cetățile Iudei și întru împrejurele Ieru-
 salimului și pre cei ce tămîia lui Vaal și soare-
 lui și lunii și la mazorothi și la toată putearea
 ceriului. Și scoase desişul den Casa Dom- 6
 nului afară den Ierusalim, la pîrîul Chiedrilor,
 și-l arse pre el la pîrîul Chiedrilor și-l mărunți
 ca țărîna și aruncă țărîna lui la groapa fiilor
 norodului. Și surpă casa cadisimilor celor 7
 den Casa Domnului, unde acolo muierile
 țesea podoabele desişului. Și aduse pre 8
 toți preoții den cetățile Iudei, și pîngări
 ceale înalte unde au tămîiat acolo preoții,
 de la Dan și pînă la Viersavie. Și surpă
 casa porților celor de la ușa porții lui Iisus,
 boiarenului cetății, cel den stînga omu-

9 lui în poarta cetății. Însă nu s-au suit preoții celor înalte către jîrtăvnicul Domnului în Ierusalim, fără numai a mânca azime în mijlocul fraților lor. Și pîngări pre Tofeth, pre cea den rîpa fiului Enom, ca să petreacă om pre feciorul lui și om pre fata lui lui Moloh pren foc. Și au ars caii carii au dat împărății Iudei soarelui, întru întrarea Casii Domnului, la cămara lui Nathan scopitul, în Farurim, și carul soarelui au ars în foc. Și jîrtăvnicile cealea de preste casa cea înaltă a lui Ahaz, carele au făcut împărății Iudei, și jîrtăvnicile carele au făcut Manasis într-amîndoao curțile Casii Domnului le surpă împăratul și le rupse de acolo și aruncă țărîna lor la pîrîul Chiedri-
 13 lor. Și casa cea de către fața Ierusalimului, cea den na direapta muntelui Mosthath, carele au zidit Solomon, împăratul lui Israil, Asalii, urîciunii sidoneanilor, și lui Hamos, pricăjirea lui Moav, și lui Moloh, urîciunii fiilor lui Ammon, au pîngărit împăratul. Și surpă
 14 stîlpii și sfărîmă desişurile și împlu locurile lor de oase de oameni. – Și încă jîrtăvnicul cel den Vethil, cel înalt, carele au făcut Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au păcătuit pre Israil, și jîrtăvnicul acela și cel înalt l-au sfărîmat, și zdrobi pietrile lui și fărîmă ca
 16 țărîna și arse desişul. Și să abātu Iosias și văzu mormînturile cealea ce era acolo în cetate și trimise și luo oasele den mormînturi și arse preste jîrtăvnic și-l pîngări pre el, după cuvîntul Domnului, carele au grăit omul lui Dumnezău, cînd sta Ierovoam la prazne, preste jîrtăvnic. Și întorcîndu-se Iosia, rîdică ochii lui spre mormîntul omului lui Dumnezău, celui ce au grăit cuvintele aceastea, și zise: „Ce e movila aceaea carea eu văzu?” Și ziseră lui oamenii cetății: „Omul lui Dumnezău iaste, cea ce au ieșit de la Iuda și au chemat cuvintele aceastea, carele au chemat
 18 preste jîrtăvnicul den Vethil” Și zise: „Lăsați pre el, om să nu clătească oasele lui!” Și să aflară oasele lui cu oasele prorocului celui ce au venit de la Samaria. – Și încă toate casele celor înalte, cealea den cetățile Samariei, carele au făcut împărății lui Israil ca să mînie pre Domnul, le mută Iosias și făcu lor toate lucrurile carele au făcut în Vethil.
 20 Și au junghiat pre toți preoții celor înalte, pre cei ce era acolo, pre jîrtăvnicile lor, și arse oasele oamenilor preste eale. Și să întorsără la Ierusalim. Și porunci împăratul la tot norodul, zicînd: „Faceți Paștele Domnului Dumnezăului vostru în ce chip iaste scris pre Cartea Făgăduinții aceștia!” Căce nu s-au făcut Paștele aceastea den zilele judecătorilor carii judeca pre

Israil și tuturor zilelor împăraților lui Israil și împăraților Iudii, Fără numai în 18 ani ai
 23 Iosiei împăratului s-au făcut Paștele aceastea Domnului în Ierusalim. Și încă pre grăitorii
 24 den pîntece și pre gîcitori și therafinii și idolii și toate pricăjirile ce s-au făcut, ceale den pămîntul Iudii, și în Ierusalim, le-au scos împăratul Iosias, pentru ca să întărească cuvintele Legii, ceale scrise pre cartea carea au aflat Helchia preotul în Casa Domnului. Asemene lui nu s-au făcut mai nainte de el
 25 împărat carele s-au întorsu către Domnul cu toată inima lui și cu tot sufletul lui și cu toată vîrtutea lui, după toată leage lui Moisi, și după el nu s-au sculat de potriva lui. Însă nu
 26 S-au întorsu Domnul de mînia urgiei Lui ceii mari carea S-au mîniat cu urgia Lui întru Iuda, preste toate urgisirile carele au mîniat pre El Manasi. Și zise Domnul: „Și pre
 27 Iuda îl voiu depărta de către fața Mea în ce chip am depărtat pre Israil, și voiu părăsi cetatea aceasta carea am ales în Ierusalim, și casa carea am zis: ‘Va fi numele Mieu acolo’”. Și rămășițele cuvintelor Iosiei, și
 28 toate cîte au făcut, nu-s aceastea scrise pre Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudii? Și întru aceastea zile să sui Farao
 29 Nehao, împăratul Eghiptului, asupra împăratului asirianilor, la rîul Efrathului. Și mearse Iosia împăratul întru întimpinarea lui; și-l omorî pre el Nehao în Maghiedo, deca l-au văzut pre el. Și-l suiră pre el slugile lui
 30 mort în Maghiedo și-l adusără pre el la Ierusalim și-l astrucară pre el în mormîntul lui, în cetatea lui David. Și luară norodul pămîntului pre Ioahaz, feciorul Iosiei, și-l unsără pre el și-l împărățiră pre el în locul tătîni-său. Fiiu de 23 de ani era Ioahaz cînd împă-
 31 răți el și 3 luni împărăți în Ierusalim. Și numele maicii lui – Amitan, fata Ieremieii, den Lovna. Și făcu răul înaintea Domnului,
 32 după toate cîte au făcut părinții lui. Și-l
 33 mută pre el Farao Nehao în Reflaa, în pămîntul Emathului, ca să nu împărățească în Ierusalim; și deade pagubă pre pămînt 100 de talanți de argint și 100 de talanți de aur. Și
 34 împărăți Farao Nehao preste dînșii pre Eliachim, feciorul Iosiei, împăratul Iudii, pentru Iosia, tatul lui; și întoarse numele lui: Ioachim. Și pre Ioazar au luat și l-au dus la Eghipt și au murit acolo. Și argintul și aurul au
 35 dat Ioachim lui Farao. Însă au pus bir pămîntului ca să dea argintul pre rostul lui Farao; om după putearea lui au dat argintul și aurul de la norodul pămîntului ca să dea lui Farao Nehao. Fiiu de 25 de ani era
 36

Ioachim când împărăți el și 11 ani au împărățit în Ierusalim. Și numele maicii lui – Eldaf, fata lui Fadel, den Ruma. Și făcu răul întru ochii Domnului, după toate câte au făcut părinții lui.

CAP XXIV

1 **I**n zilele lui, să sui Navohodonosor, împăratul Vavilonului, și i să făcu lui Ioachim rob 3 ani; și să întoarse și
2 ficleni întru dînsul. Și trimise Domnul lui pre tîlharii haldeilor și pre tîlharii Siriei și pre tîlharii Moavului și pre tîlharii fiilor lui Ammon; și-i trimise pre ei în pămîntul Iudei ca să să întărească, după cuvîntul Domnului, carele au grăit cu mîna
3 robilor Lui, prorocilor. Însă mînia Domnului era asupra Iudei, să să lepede el de cătră fața Lui, pentru păcatele lui Manasi, după
4 toate câte au făcut. Și încă sînge nevinovat au vărsat și umplu Ierusalimul de sînge nevinovat. Și nu vru Domnul să Să îmblînzască. Și rămășițele cuvintelor lui Ioachim, și toate câte au făcut, nu-s, iată, acestea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților
6 Iudei? Și adormi Ioachim cu părinții lui și împărăți Iehonias, fiul lui, pentru dînsul.
7 Și nu mai adaose încă împăratul Eghiptului să iasă den pămîntul lui, căci au luat împăratul Vavilonului, de la pîrîl Eghiptului pînă la rîl Efrathului, toate câte era ale împăratului
8 Eghiptului. Fiu de 18 ani era Ioachim când împărăți el și 3 luni împărăți în Ierusalim. Și numele maicii lui – Nestha, fata lui Elanasthan, den Ierusalim. Și făcu răul întru ochii Domnului, după toate câte au făcut tatul
10 lui. Și în vremea aceea să sui Navohodonosor, împăratul Vavilonului, preste Ierusalim și veni la cetate întru încunjurare. Și
11 întră Navohodonosor, împăratul Vavilonului, la cetate la Ierusalim, și slugile lui bătea pre ea. Și ieși Ioachim, împăratul Iudei, la
12 împăratul Vavilonului, el și slugile lui și maica lui și boiarii lui și scopiții lui, și-i luo pre ei împăratul Vavilonului într-a a opta an al împărăției
13 ției lui. Și scoase toate visteriile de acolo, cealea den Casa Domnului, și visteriile casii împăratului, și tăie toate vasele ceale de aur carele au făcut Solomon, împăratul lui Israil, în besearca Domnului, după cuvîntul Domnului,
14 Și mută Ierusalimul, și pre toți boiarii și pre cei tari la vîrtute, robime 10000, și tot teslariul și închietoriul; și n-au rămas, afară den săracii pămîntului. Și mută pre
15 Iehonia la Vavilon, și pre maica împăratului și pre muierile împăratului și pre scopiții lui. Și pre cei tari ai pămîntului i-au dus la streinătate, den
16 Ierusalim la Vavilon, Și pre toți oamenii pu-

terii, 7000, și pre teslari și pre închietori, 1000, toți tari, făcînd războiu, și-i aduse pre ei împăratul Vavilonului în streinare la Vavilon. Și împărăți împăratul Vavilonului pre
17 Vathania, feciorul lui, în locul lui, și-i puse numele lui: Sedechias. Fiu de 21 de ani –
18 Sedechia când împărăți el și 11 ani împărăți în Ierusalim. Și numele maicii lui – Amita, fata Ierimiei, de la Lovna. Și făcu răul întru
19 ochii Domnului, după toate câte au făcut Ioachim. Căci mînia Domnului era preste
20 Ierusalim și întru Iuda, pînă i-au lepădat pre ei de cătră fața Lui. Și ficleni Sedechia întru împăratul Vavilonului. Și fu în anul al
21 9 al împărăției lui, în luna a zecea, în 11 ale lunii, au venit Navohodonosor, împăratul Vavilonului, și toată putearea lui, preste Ierusalim; și să tăbări asupra lui Și zidi preste
22 el zid împrejur prejur el. Și veni cetatea întru încunjurare pînă la 11 ani ai împăratului Sedechiei, În 9 ale lunii [a patra], și să
23 întări foametea în cetate; și nu era pîine norodului pămîntului. Și să rupse cetatea, și toți
24 oamenii războiului ieșiră noaptea, calea porții cei den mijlocul zidurilor, aceasta iaste a grădinii a împăratului, și haldeii – împrejurul cetății. Și mearseră calea cea arăpască, Și
25 goni putearea hadeilor denapoia împăratului și-l ajunseră pre el în Aravothul lui Ieriho, și toată putearea lui răsipiră de asupra lui. Și prinseră pre împăratul și-l aduseră
26 pre el cătră împăratul Vavilonului, la Devlatha, și grăi cu el judecată. Și pre fiii
27 Sedechiei îi junghe înaintea ochilor lui; și orbi pre ochii Sedechiei și-l legă pre el cu obezi și-l duse pre el la Vavilon. Iară în luna a
28 cincea, în 7 ale lunii, acesta e anul al 19 al lui Navohodonosor, împăratul Vavilonului, veni Navuzardan, cel mai mare preste bucătari, cela ce sta înaintea împăratului Vavilonului, în Ierusalim. Și arse Casa Domnului și casa
29 împăratului și toate casele în Ierusalim; și toată casa mare au arsu-o cel mai mare preste bucătari. Și zidul Ierusalimului după
30 împrejur îl surpă putearea haldeilor. Și prisosirea norodului și ce au rămas în cetate și pre cei căzuți, carii au căzut la împăratul Vavilonului, și rămășița întăriturii rîdică Navuzardan, cel mai mare preste bucătari. Și den săracii pămîntului lăsă cel
32 preste bucătari, de viari și de plugari. Și stîlpii cei de aramă, cei den Casa Domnului, și cuiuburile și marea cea de aramă, cea den Casa Domnului, sfărîmară haldeii și aduseră arama lor la Vavilon. Și căldările și cîrli-
34 gele și potirile și cășiile și toate vasele ceale de aramă, cu carele slujesc cu eale, au luat. Și
35 cădelnițele și păharăle ceale de aur și ceale de argint Au luat bucătariul cel mare. Stîlpi 2 și 36

o mare și fundurile carele au făcut Solomon Casii Domnului – nu era trasul arămii a toate vasele. De 18 coți înălțimea unui stîlp; și cel de asupra lui, cel de aramă, și înălțimea unui bold, de 3 coți; și mreaja și rodiile preste bold împrejur – toate de aramă. Și ca acestea – la stîlpul al doilea, și rodii 100, preste mreaje împrejur. Și luó cel mai mare preste bucătari pre Saraia, preotul cel mare, și pre Sofonia feciorul ce era al doilea, și pre cei 3 ce păzesc pragul. Și den cetate au luat un hadîm, carele era ispravnic preste oamenii cei de războiu, și 5 oameni de cei ce vād fața împăratului, cei ce s-au aflat în cetate, și pre logofătul boiarenului puterii, cel ce tocmeaște norodul pămîntului, și 60 de oameni dentru cetate. Și-i luó pre dînsii Navozardan, cel mai mare preste bucătari, și-i aduse pre ei cătră împăratul Vavilonului, la Devlatha, și-i lovi pre ei împăratul Vavilonului și-i omorî pre ei la Devlatha, în pămîntul Emathului. Și să depărtă cu lăcașul Iuda de asupra pămîntului lui. Și norodul carele au rămas în pămîntul Iudei, pre carele au lăsat Navohodonosor, împăratul Vavilonului, și puse preste ei pre Godolia, feciorul lui Safaan. Și auziră toți boiarii puterii, ei și oamenii lor, căci au pus împăratul Vavilonului pre Godolia, și veniră cătră Godolia, la Masifa: și Izmaail, feciorul Nathaniei, și Ionaan, feciorul lui Carie, și Sarais, feciorul lui Thanamath Netofatheneanul, și Iezoneas, feciorul lui Lahathi, ei și oamenii lor. Și să jură Godolia lor și oamenilor lor și zise lor: „Nu vă teameți de treacerea haldeilor! Sădeți pre pămînt și slujiți împăratului Vavilonului, și bine va fi voao!“ Și fu în luna a șaptea, veni Izmail, fiul Nathaniei, fiul lui Elisama, den seminția împăraților, și zeace oameni cu el. Și lovi pre Godolia, și muri, și pre jidovi și pre haldei carii era împreună cu dînsul la Masifa. Și să sculă tot norodul, de la mic pînă la mare, și boiarii puterii, și intrară la Eghipet, căci s-au spăreat de cătră fața haldeilor. Și fu în 37 de ani ai streinătății lui Ioachim, împăratului Iudei, întru a 12 lună, în 27 ale lunii, înălță Evelmerodah, împăratul Vavilonului, în anul împărăției lui, capul lui Ioachim, împăratul Iudei, și-l scoase pre el den casa pazii lui. Și grăi cătră el bune și deade scaunul lui deasupra scaunelor împăraților celor dempreună cu el în Vavilon. Și premeni hainele pazii lui și mînca pîine pururea înaintea lui, toate zilele vieții lui. Și ospățul lui – ospăț pururea s-au dat lui den casa împăratului, cuvînt al zilei – în ziua lui, toate zilele vieții lui.

CARTEA ÎNTÎIA PARALIPOMENON

C A P I

Adam, Sith, Enos, Cainan, Maleleil, 1/2
Iared, Enoh, Mahthusala, Lameh, 3
Noe, Sim, Ham, Iafeth. Fiii lui 4/5
Iafeth: Gomer, și Magog, și Madai, și
Ioian, Elisa, și Thovev, și Mosoh, și
Thiras, 8. Și feciorii lui Gomer: Ashanam, 6
și Rifath, și Thorgama, 3. Și fiii Ioian: 7
Elida, și Tharsig, și Hettiim, și Dodanin, 4.
Fiii lui Ham: Hus, și Mesrem, Fud, și Hanaan, 8
4. Și fiii lui Hus: Sava, și Evilat, și Sevata, 9
și Regmon, și Sevehatha, 5. Și fiii lui
Regma: Sava și Dadan. Și Hus au născut 10
pre Nevrod. Acesta au început a fi uriaș vînă-
toriu pre pămînt. Și Mestrem au născut 11
pre Ludiimi, și pre Enomiimi, și pre Laviimi,
și pre Nethoseimi, Și pre Faftheroimi, și 12
pre Fetrosoneimi, și pre Hasloimi, de unde au
ieșit de acolo filistiimi și caththoriimii; Și 13
Hanaan au născut pre Sidona, cel dentîi năs-
cut al lui, Și pre Hetteu, și pre Evuseu, și 14
pre Amoreu, și pre Ghiergheseu, Și pre 15
Eveu, și pre Aruceu, și pre Eseneu, Și pre 16
Aruadeu, și pre Samareu, și pre Amathi. Și 17
fiii lui Sim: Elam, și Asur, și Arfaxad, și Lod, și
Araam, și Uz, și Eul, și Ghiether, și Mosoh.
Și Arfaxad au născut pre Cainan, și Cainan au 18
născut pre Sala, și Sala au născut pre Ever.
Și lui Ever s-au născut 2 fii, numele unuia: 19
Falec, căce întru zilele lui să împărți pămîntul,
și numele fratelui lui, Iectan. Și Iectan au 20
născut pre Elmodad, și pre Salef, și pre Arse-
moth, și pre Iader, Și pre Adoram, și pre 21
Uzal, și pre Decla, Și pre Gamaal, și pre 22
Avimeil, și pre Sava, Și pre Ufir, și pre Evilat, 23
și pre Ioav; toți aceștea – feciorii lui Iec-
taan. Fiii lui Sim: Arfaxad, Cainan, Sala, 24
Ever, Falec, Ragav, Seruh, Nahor, Thara. 25/26
Avram – acesta e Avraam. Fiul lui Avraam: 27/28
Isaac și Izmail. Și aceastea-s nașterile lor: 29
întîi născut [lui] Izmail – Naveoth; și Chidar,
și Avdeil, și Mavsam, Și Masema, și Duma, 30
și Massa, și Adad, și Theman, și Ietur, și
Nafis, și Chiedma; aceștea sînt fii lui Izmail,
12. Și fiii Heturii, țitoarei lui Avraam; și-i 31
născu lui pre Zemvraam, și pre Iexan, și
Madam, și pre Madiam, și pre Ezvoc, și pre
Sue (șase). Și fiii lui Iexan: Sava și Dadan, 32
2; și fii lui Dadan: Raguil, și Navdeil, și
Assuelim, și Lateseim, și Lomim, 5. Și 33
fiii lui Madiam: Ghiefaar, și Ofer, și

Enoh, și Avida, și Eldad; toți aceștea – feciorii
 34 Hetturii. Și născu Avraam pre Isaac; fiii lui
 35 Isaac: Isaf și Israil. Fiii lui Isaf: Elifaz, și
 36 Raguil, și Ievul, și Ieglom, și Core. Toți fiii
 lui Elifaz: Theman, și Omar, Sofar, și Gotham,
 și Chienez, 5; iară Thamna, fiitoarea lui Eli-
 37 faz, au născut lui pre Amalic. Și fiii [lui]
 Raguil: Naheth, și Zare, și Samme, și Maze, 4.
 38 Și fiii lui Siir: Lotan, și Suvan, și Sevegon,
 și Ana, și Dason, și Asar, și Rison, 7.
 39 Și fiii lui Lotan: Hori și Imaan, și sora lui
 40 Lotan: Thamna, 3. Fiii lui Suvan: Aduar, și
 Manaathu, și Uval, și Sapfi, și Onan, 5; și fiii
 41 lui Sevegon: Aia și Anan, 2. Și fiii lui Anan:
 Dison și Elevama, fata lui Anan, 2; și fiii lui
 Dison: Amadam, și Esevan, și Iethran, și
 42 Haran, 4. Și fiii lui Asar: Valaam, și Zaran,
 și Ilacan, 3; și fiii lui Degon: Us și Anaan,
 43 doi. Și aceștea-s împărății lor carii au
 împărățit în pământul Edomului mai nainte de
 ce au împărățit împărat întru fiii lui Israil:
 Vala, feciorul lui Sepfor, și numele cetății lui:
 44 Dennava. Și muri Vala și împărăți în locul
 45 lui Iovaav, feciorul lui Zara den Vosira. Și
 muri Iovav și împărăți pentru el Asom, den
 46 pământul Themanon. Și muri Ason și
 împărăți pentru el Adad, feciorul lui Vadad,
 cela ce au lovit Madeamul, în țarena lui Moav;
 47 și numele cetății lui: Evith. Și muri Adad și
 48 împărăți pentru el Samaa den Meserica. Și
 muri Samaa și împărăți pentru el Saul den
 49 Rovoth, cei de lângă rîu. Și muri Saul și
 împărăți pentru el Valenon, feciorul lui Aho-
 50 vor. Și muri Valenon și împărăți pentru el
 Adad – Varath; și numele cetății lui: Faul; și
 numele muierii lui: Metavel, fata lui
 51 Mezaad. Și muri Adad și să făcură domni
 în Edom: domn Theman, domn Alua, domn
 52 Iethar, Domn Elevama, domn Ila, domn
 53 Finon, Domn Scriez, domn Theman, domn
 54 Vamail, Domn Gamesil, domn Areraman;
 aceștea-s domnii Edomului.

C A P I I

1 **S**i aceștea-s fiii lui Israil: Ruvin,
 Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Zavulon,
 2 Dan, Iosif, Veniamin, Nethalim, Gaad
 3 și Asir. Fiii Iudii: Ir, și Avnan, și
 Silom, 3; aceștea s-au născut lui den
 fata lui Sur, Sana Hananiteanca; și să făcu Ir,
 cel dentîiu născut al Iudii, rău înaintea Dom-
 4 nului și-l omorî pre el. Și Thamar, noru-sa,
 născu lui pre Fares și pre Zara; toț aceștea, fiii
 5 Iudii, 5. Fiii lui Fares: Esrom și Amoil.
 6 Și fiii lui Zara: Zamvri, și Itham, și Ethan, și
 7 Calhad, și Darale; toț aceștea, 5. Și fiii lui
 Harmi: Ahar, cel ce au turburat pre Isra-

il carele au făcut pricăjire la proclătire. Și 8
 fiii lui Itham: Azarias. Și fiii lui Esrom, carii 9
 s-au născut lui: Ieremeil, și Aram, și Aha-
 lovi. Și Aram au născut pre Aminadav, și 10
 Aminadav au născut pre Naason, boiarenul
 casii Iudii. Și Naasson au născut pre Sal- 11
 mon, și Salmon au născut pre Vooz. Și 12
 Vooz au născut pre Ovid, și Ovid au născut
 pre Iesee. Și Iesee au născut pre cel dentîiu 13
 născut al lui, Eliav, și Aminadav – al doilea, și
 Samaa – al treilea, Și Nathanail – al patru- 14
 lea, și Reila – al cincilea, Și Asac – al șase- 15
 lea, și David – al șaptelea. Și surorile lui: 16
 Saruia și Avighea; și fiii Saruiei: Avesei, și
 Ioav, și Asail, 3 aceștea. Și Avigheia au 17
 născut pre Amese, și tatul lui Amesei, Iereth
 Izmaiteanul. Și Ahalovi, feciorul lui 18
 Esrom, au luat pre Azuva muiare, și pre
 Irioth; și aceștea-s fiii ei: Iasar, și Suvav, și
 Avdom. Și muri Azuva; și-ș luo lui Halev și 19
 pre Efrath, și-i născu lui pre Ur. Și Ur au 20
 născut pre Uri, și Uri au născut pre Vese-
 leil. Și după aceasta întră Iesrom cătră fata 21
 lui Mahir, tatul lui Galaad, și el o luo pre ea, și
 el de 65 de ani era, și-i născu lui pre Ghiesuv.
 Și Ghiesuv au născut pre Iair, și era lui 23 de 22
 cetăț în pământul Galaadului. Și luo Ghe- 23
 suv și Aram orașile lui Iair, de la ei, pre
 Canath și satele ei, 64 de cetăț; toate aceastea
 – ale fiilor lui Mahir, tatul lui Galaad. Și 24
 după ce au murit Esrom, au venit Halev [la]
 Efrath și [la] muierea lui Esrom, Avia, și
 născu lui pre Asdom, tatul lui Thecoe. Și 25
 era fiii lui Ierameil, celui dentîiu născut al lui
 Esrom: cel dentîiu născut Ram, și Vaana, și
 Aram, și Asom, fratele lui. Și era altă 26
 muiare lui Ierameil, și numele ei – Atara;
 aceasta iaste maica lui Unam. Și era fiii lui 27
 Araam, celui dentîiu născut [lui] Ierameil:
 Maas, și Iamin, și Acor. Și era feciorii lui 28
 Unam: Samme și Iedae; și fiii lui Samme:
 Nadav și Avisur. Și numele muierii lui Avi- 29
 sur – Avighea; și-i născu lui pre Ozva și pre
 Modi. Și fiii lui Nadav: Salad și Afain; și 30
 muri Salad neavînd fii. Și fiul lui Afain, 31
 Iesi; și fiul lui Iesi, Sosan; și fiul lui Sosan,
 Dade. Și fiii lui Dade: Ahisame, Iether și 32
 Ionathan; și muri Iether neavînd feciori. Și 33
 fiii lui Ioanathan: Faleth și Zaza; aceștea era
 feciori lui Ierameil. Și nu era la Sosan 34
 feciori, fără de numai feate. Și la Sosan 35
 slugă era un eghiptean; și numele lui – Ieraa.
 Și deade Sosan pre fata lui lui Ieraa, slugii
 lui, întru muiare și născu lui pre Ethi. Și 36
 Ethi născu pre Nathan, și Nathan născu
 pre Zavad, Și Zavad născu pre Oflad, și 37
 Oflad născu pre Ovid, Și Ovid născu pre 38

39 Iu. Iu născu pre Azaria, Și Azaria născu
40 pre Hellis, și Hellis născu pre Eliasa, Și
Eliasa născu pre Sasomai, și Sasomai născu
41 pre Salum, Și Salum născu pre Iecomian,
42 și Iecomias născu pre Elisama. Și fiii lui
Halev, fratelui lui Ierameil: Maasa, cel dentîiu
născut al lui; acesta e tată lui Zif; și fiii lui:
43 Marisa, tatul lui Hevron. Și fiii lui Hevron:
44 Core, și Thafu, și Recom, și Saama. Și
Saama au născut pre Raem, tatul lui Ieresaan,
45 și Ieresaan au născut pre Sama. Și fiul lui
Sama, Maon; și Maon – tatul lui Vethsur.
46 Și Ghefa, posadnica lui Halev, au născut pre
Araam, și pre Mosa, și pre Gazer; și Aran au
47 născut pre Gazaz. Și fiii lui [Iahdai]: Iade-
regma, și Ioatham, și Ghirsom, și Falet, și
48 Ghiefa, și Segaf. Și posadnica lui Halev,
Moha, au născut pre Siver și pre Tharhana.
49 Și născu Sef, tatul lui Madmina, și pre Saul,
tatul lui Madevina, și tatul lui Aghievda; și
50 fata lui Halev – Asha. Acestea era fiii lui
Halev: fiii lui Or, celui dentîiu născut; Efra-
51 thasoval, tatul lui Cariathiarim; Și Solo-
mon, tatul lui Vithleaem; și Mari, tatul lui
52 Vethghedor. Și era fii la Soval, tatul lui
Cariathiarim: Araa, și Esic, și Amanith, și
53 Umasfae, Și Cariathiarim, și Mifithim, și
Isamathim, și Isamariim; dentru acestea au
54 ieșit saratheii și esthaolii. Și fiii lui Salomo:
Vithleém, și Netofati, și Ataroth, ai casii lui
55 Ioav, și jumătate ai Manathisariei. Și
semenția cărturarilor, ce lăcuia în Iavis:
Thargathiim și Sohathim; acestea-s cheneii,
ceia ce au ieșit de la Emath, tatul casii lui
Rihav.

CAP III

1 **S**i acestea era fiii lui David, cei ce s-au
născut lui în Hevron: cel dentîiu năs-
cut Amnon, cu Ahinaam Israilteanca;
2 al doilea, Daluia, cu Avighea Carmi-
leanca; Al treilea, Avesalom,
feciorul Maahai, featii lui Tholmai, împăratu-
lui den Ghesur; al patrulea, Adonia, feciorul
3 Anghitheii; Al cincilea, Savatias, cu Avitala;
al șaselea, Iethraam, cu Aglaa, muiarea
4 lui. Șase i s-au născut lui în Hevron; și
împărăți acolo 7 ani, 6 luni; și 33 de ani au
5 împărățit în Ierusalim. Și acestea i s-au
născut lui în Ierusalim: Samaa, și Sovav, și
Nathan, și Solomon, 4, cu Virsavie, fata lui
6/7 Amiil; Și Evar, și Elisama, Și Elifalet, și
8 Naghis, și Iafet, și Iafie, Și Elisama, și
9 Eliada, și Elifalet, 9, Toți fiii lui David,
afară dentru fiii țitorilor, și Tamar, sora
10 lor. Și fiii lui Solomon: Rovoam, Avia, fiul
lui, Asa, fiul lui, Iosafat, fiul lui, Ioram, fiul
11/12 lui, Ohozas, fiul lui, Ioas, fiul lui, Ama-
sias, fiul lui, Ozias, fiul lui, Ioatham, fiul
13 lui, Ahaz, fiul lui, Ezichias, fiul lui, Manasi,
14 fiul lui, Amon, fiul lui, Iosias, fiul lui.

Și fiii Iosiei: cel dentîiu născut – Iohanen, al 15
doilea – Ioachim, al treilea – Sadechias, al
patrulea – Sellum. Și fiii lui Ioachim: Ieho- 16
nias, fiul lui, Sedechias, fiul lui. Și fiii 17
Iehonie-Asir: Salathiil, fiul lui, Și Melhi- 18
raam, și Fadeas, și Anesar, și Ezechia, și
Osamo, și Savadias. Și fiii lui Fadeia: 19
Zorovavel și Semei; și fiii lui Zorovavel:
Mosolam, și Anania, și Salimim, sora
lor, Și Asuve, și Oel, și Varahia, și Asadia, 20
și Asoved, 5. Și fiii Ananiei: Falteas, și 21
Iesias, fiul lui, Rafa, fiul lui, Orna, fiul lui,
Avdia, fiul lui, Sehenias, fiul lui. Și fiul 22
Seheniei: Samia; și fiii Samiei: Latus, și Ioal,
și Veri, și Noadi, și Saf (șase); și fiii Noadiii:
Eleone, și Ezechia, și Ezdricam, 3. Și fiii 23
Elione: Uadia, și Eliasevon, și Fadea, și
Acaum, și Ionan, și Dalea, și Anan, șapte.

CAP IV

Si fiii Iudei: Fares, Esrom, și Harmi, și 1
Or, și Suva, Și Sadeas, fiul lui; și 2
Suva au născut pre Ieth, și Ieth au
născut pre Ahimai și pre Lad. Și 3
acestea-s nașterile lui Arathi. Și
acestea-s fiii lui Etan: Iesrail, și Iesman, și
Ievdan; și numele surorii lor: Eseadesfon.
Și Fanuil, tatul lui Gador, și Ezer, tatul lui 4
Osa, acestea-s fiii lui Or, celui dentîiu născut
lui Efratha, tatul lui Vithleaem. Și lui Asur, 5
tatul lui Thecue, era 2 muieri: Hala și
Maara. Și născu lui Maara pre Ahaz, și pre 6
Afer, și pre Theman, și pre Aastir; toți aceș-
tea – fiii lui Nouras. Și fiii lui Halaa: Sereth, 7
și Soor, și Esthanam. Și Cozu au născut 8
pre Enov, și pre Soviva, și nașterile fratelui
lui Rihaav, fiii lui Iarin. Și era Iavis mai slă- 9
vit decît frații lui, și maica lui au chemat
numele lui Iavis, zicînd: „Căci am născut cu
dureare“. Și chemă Iavis pre Dumnezăul 10
lui Israil zicînd: „Blagoslovind, mă vei blagos-
lovi, și vei înmulți hotarale mele, și mîna Ta
va fi cu mine, și vei face conoștințe ca să nu
mă smerești“. Și-i aduse lui Dumnezău toate
cîte au cerșut. Și Halev, tatul Ahăi, au năs- 11
cut pre Mahir; acesta e tatul lui Asathon. Și 12
Asathon au născut pre Safrefa, și pre Fesi, și
pre Thana, tatul cetății lui Naas, fratele lui
Selom, al lui Chenezi și lui Ahaz; acestea-s
bărbații Rifaii. Și fiii lui Chienez: Gothoniil 13
și Saraia; și fiii lui Gothoniil: Athath și [Ma-
nathi]; Și Manathi au născut pre Gofra, și 14
Saraia au născut pre Ioraam, tatul lui Ghesasa-
rim, căci teslariu era. Și fiii lui Halev, fiul lui 15
Iefoni: Iru, Ila și Naam; și fiul lui Iralaa:
Chinez. Și fiii lui Amelim: Zif, și Zifa, și Thiria, 16
și Eseril. Și fiii lui Evri: Iether, Morad, și Ofer, 17
și Iamon; și născu Ether pre Marun, și pre Seme,
și pre Iesva, tatul lui Ghedor, și tatul lui

18 Esthamon. Și fămeaia lui aceasta, Andia, au născut lui pre Iared, tatul lui Ghiedor, și pre Aver, tatul lui Soho, și pre Iethiil, tatul lui Zanoi; și aceștea-s fiii Vethiei, featei lui
 19 Farao, carea o au luat Moril. Și fiii muierii Idumeancii, surorii lui Hanem; și Dalia, tatul lui Chieila, și Simeon, tatul lui Iomam; și fiii lui Nem, tatul lui Chieila; al lui Garmi, al lui
 20 Esthemon, Mahathi. Și fiii lui Simeon: Amnon, și Ramnon, fiul lui Anaan, și Thimnon; și fiii lui Es: Zohath, și fiii lui
 21 Zohath. Fiii lui Eilo ai fiului Iudei: Ir, tatul lui Livaac, și Laada, tatul lui Marisa, și nașterea rudelor lui Evdathavus, casii lui
 22 Iesova, Și Ioachim, și oamenii lui Hoziva, și Ioas, și Sarafi, carii au lăcuit în Moav și-i întoarse pre dînșii Avvedir la Mathuchiim.
 23 Aceștea-s cărămidari, carii lăcuiescu în Taim și Gadira cu împăratul și întru împărăția lui să
 24 întăriră și lăcuiră acolo. Fiii lui Simeon:
 25 Namuil, și Iamin, și Iariv, Zare, Și Salem,
 26 fiul lui, Masan, fiul lui, Masma, fiul lui. Și fiii lui Masma: Savud, fiul lui, Samad, fiul lui,
 27 Zachur, [fiul lui], Semei, fiul lui. Și lui Semei – fii 16 și feate 6; și la frații lor nu era fii mulți și toate semințiile lor nu s-au înmulțit ca
 28 fiii Iudii. Și lăcuiră în Virsavie, și în
 29 Savada, și în Monada, și în Esersual, Și în
 30 Valaa, și în Asem, și în Tholad, Și în Vathuil, și în Erma, și în Sichilag, Și în Veth Marhavod, și Imisuseosin, și casii Varuseurim; aceștea-s cetățile lor, pînă la împăratul
 32 David. Și satele lor: Itam și In, Remnon și
 33 Thohan, și Assan, cetățile [5]. Și toate satele lor pre împrejurul cetăților acestora, pînă la Vaal, aceasta e ținearea lor și socoteala
 34 lor. Și Mosovav, și Amalic, și Iosias, feciorul Amasiei, Și Ioil, și Iu, fiul Asaviei, și
 36 fiul Sareiei, fiul lui Aseil, Și Elione, și Iacova, și Iesuia, și Aseas, și Iedeil, și Ismail,
 37 și Vaneas, Și Zuza, fiul lui Safe al fiului lui Alom, fiul lui Iedia, fiul lui Semri, fiul lui
 38 Sameu. Aceștea-s care au trecut întru numele boiarenilor, întru nașterile lor; și întru casele moșiiilor lor să înmulțiră întru
 39 înmulțime. Și mearseră pînă a veni Ierara, pînă la răsăriturile Gheii, ca să cearce pășune
 40 dobitoacelor lor. Și aflară pășune multe și bune, și pămîntul largu înaintea lor, și pace, și liniște, căce era den fiii lui Ham, celor ce
 41 lăcuia acolo mai denainte. Și veniră aceștea ce era scriși pre nume, în zilele Iezechiei, împăratului Iudii, și loviră pre lăcuiitorii lor, și pre minei, pre carii au aflat acolo, și proclețiră pre ei pînă în ziua aceasta, și au lăcuit în locul lor, căce pășune dobitoacelor lor era acolo.

Și dentru dînșii, den fiii lui Simeon, au mersu 42 la muntele Siir oameni 500; și Faltias, și Noadias, și Rafeas și Oziil, fii sînt boiarinilor. Și au lovit pre ceialalți, cei ce au rămas ai lui 43 Amalic și au lăcuit acolo pînă în ziua aceasta.

C A P V

1 i fiii lui Ruvin, celui dentîi născut a lui Israil, – căce acesta e cel dentîu născut și, deaca să sui el pre patul părintelui său, au dat blagoslovenia lui fiului său, lui Iosif, fiu lui Israil, și nu s-au rudit întru naștere dentîu; Căce 2 Iuda tare era cu vîrtute și întru frații lui și întru povățitoriu dentru el; și blagoslovenia lui Iosif –. Fiii lui Ruvin, celui dentîu născut a lui Israil: Enoh și Fallù, Esrom și Harmi. Fiii lui Ioil: Semei și Vaneas, fiul lui, și fiii lui Gog, fiul lui Semei, Fiul lui, 5 Miha, fiul lui, Risin, fiul lui, Veccra, fiul lui, pre carele l-au mutat Thegla Falasar, împăratul lui Asur; acesta e boiarenul lui Ruvin. Și frații lui, moșiei lui, întru socotealele lor, după nașterile lor: boiarenul Ioil și Zaharia. Și Vale, feciorul lui Azuz, feciorul 8 lui Sama, feciorul lui Ioil; acesta au lăcuit în Aroir, și la Novan, și la Veelmaon. Și cătră 9 răsărit au lăcuit pînă venind ei în pustiu, de la rîul Efratului, căce dobitoacele lor multe era în Galaad. Și în zilele lui Saul au făcut răz- 10 boiu cătră nemearnici și au căzut în mînile lor, lăcuind în șatrele lor, toți despre răsăritul Galaadului. Fiii lui Gadu, den prejma lor, 11 au lăcuit în pămîntul Vasanului, pînă la Selha. Ioil, cel dentîu născut, și Safan – al doilea, și 12 Iani, logofătul Vasanului. Și frații lor, după casele moșiiilor lor: Mihail, și Mosolam, și Sovee, și Iora, și Iohan, și Ovia, și Ovid, șapte. Aceștea-s fiii lui Avihail, fiii lui Ruvi, 14 Iaadi, fiii Galaadului, fiii lui Mihail, fiii lui Iese, fiii lui Iede, fiul lui Voz. Al fratelui fecior 15 lui Avdiil, fiul lui Guni, boiarin casii moșiiilor, Lăcuia în Galaad, în Vasan, și întru orașile 16 lor, și toate împrejurele Saromului, pînă la ieșire. A tuturor socotință – în zilele lui Iotham, împăratului Iudii, și în zilele lui Iero- 17 voam, împăratul lui Israil. Fiii lui Ruvin și 18 ai lui Gad și jumătate de fealiul a lui Manasi, dentru fiii puterii, oameni rădicînd paveze și sabie, și împlînd arcul, și învățaț războiu – 44 760, ieșind la rînduială. Și făcură răz- 19 boiu cu agarineanii, și cu Itur, și cu Nafis, și cu Navavdion, și să întăriră preste dînșii. Și 20 să deaderă în mînile lor agarineanii și toate lăcașurile lor, căci cătră Dumnezeu au strigat

în războiu și le asculta lor, căci au nădejduit
 21 pre El. Și au prădat marfa lor cămile 5 000
 și den oi 250 000 și măgari 2 000 și suflete de
 22 oameni au robit 100 000; Căci răniți mulți
 au căzut, căci de la Dumnezeu era războiul. Și
 23 lăcuiră în locul lor pînă la mutarea în streină-
 tate. Și jumătate de feal al lui Manasi au
 lăcuit pămîntul de la Vasan pînă la Vaan-
 Ermon și Sanir, și muntele Aermon; și ei în
 24 Livan s-au înmulțit. Și aceștea-s mai-marii
 caselor moșiilor lor: Gofer, și Iessi, și Eliil, și
 Ierimia, și Iodonia, și Iediil, oameni virtuțioși
 în putere, oameni numiți boiari, după casele
 25 moșiilor lor. Și au defăimat întru Dumne-
 zeul părinților lor și au curvit denapoia dum-
 nezeilor noroadelor pămîntului, pre carii
 26 i-au rădicat Dumnezeu de cătră fața lor. Și
 rădică Dumnezeu lui Israil duhul lui Ful,
 împăratul asirianilor, și duhul lui Thegla
 Falasar, împăratul asirianilor, și prișleșiră
 pre Ruvim, și pre Gad, și pre jumătate de fea-
 liu a lui Manasi, și-i duseră pre dînșii la Aalan,
 și Iovor, și Araan, și la rîul Gozan, pînă în ziua
 aceasta.

CAP VI

1 **F**iii lui Levi: Ghedson, Caath și
 2 Merari. Și fiii lui Caaf: Amvram, și
 3 Isaar, Hevron, și Oziil. Și fiii lui
 Amvram: Aaron, și Moisi, și Mariam;
 și fiii lui Aaron: Nadaav, și Aviud,
 4 Eleazar, și Ithamar. Și Eleazar au născut
 pre Finees, și Finees au născut pre Aviud,
 5 Și Aviud au născut pre Voche, și Voche au
 6 născut pre Ozi; Și Ozi au născut pre Sarea,
 7 și Sarea au născut pre Marioth, Și Marioth
 au născut pre Amaria, și Amaria au născut
 8 pre Ahitov; Și Ahitov au născut pre Sadoc,
 9 și Sadoc au născut pre Ahimaas; Și Ahi-
 maas au născut pre Azaria, și Azaria au năs-
 10 cut pre Ionan; Și Ionan au născut pre Aza-
 ria, - acesta este Azaria carele au preoțit în
 casa carea au zidit Solomon în Ierusalim -.
 11 Și au născut Azarias pre Amaria, și Amarias
 12 au născut pre Ahitov; Și Ahitov au născut
 pre Sadoc, și Sadoc au născut pre Sel-
 13 lum; Și Sellum au născut pre Elchia, și
 14 Elchia au născut pre Azaria; Și Azaria au
 născut pre Sarea, și Sarea au născut pre Iose-
 15 dec; Și Iosedec mearse cînd muta Domnul
 pre Iuda și pre Ierusalim în mîna lui Navoho-
 16 nosor, la Vavilon. Fiii lui Levi Ghiedson:
 17 Caath și Merari. Și aceastea-s numele fii-
 18 lor lui Ghiedson: Luveni și Semei. Și fiii lui
 Caath: Amvram, și Isaar, Hevron și Oziil.
 19 Și fiii lui Merari: Mooli și Musi; și aceastea-s
 20 rudeniile lui Levi, după moștenirea lor, Lui
 Ghiedson: Lovani, fiul lui, Iath, fiul lui,
 21 Semna, fiul lui; Iola, fiul lui, Addo, fiul

lui, Zara, fiul lui, Iethri, fiul lui. Fiii lui 22
 Caath: Isaar, fiul lui, Aminadav, fiul lui,
 Core, fiul lui, Asir, fiul lui; Elcana, fiul 23
 lui, Avisaf, fiul lui, Asir, fiul lui, Caath, fiul
 lui; Uriil, fiul lui, Ozia, fiul lui, Saul, fiul 24
 lui. Și fiii lui Elcana: Amasi, fiul lui, Amioth, 25
 fiul lui, Elcana, fiul lui, Sufi, fiul lui, 26
 și Naath, fiul lui; Eliav, fiul lui, Ieremeil, 27
 fiul lui, Elcana, fiul lui, Samuil, fiul lui. Și 28
 fiii lui Samuil: cel dentîiu al lui născut, Ioil, și
 al doilea al lui, Avia. Fiii lui Merari: Mooli, 29
 fiul lui, Loveni, fiul lui, Semei, fiul lui, Ozia,
 fiul lui, Samaa, fiul lui, Ananis, fiul lui, 30
 Asea, fiul lui. Și aceștea-s pre carii au pus 31
 David pre mîna celor ce cîntă în Casa Domnu-
 lui, întru așăzarea sicriiului, de cînd s-au așă- 32
 zat; Și era slujind înaintea, în preajma cor-
 tului casii mărturieii, cu cîntare, pînă a zidi
 Solomon Casa Domnului în Ierusalim; și au
 stătut după judecata lor, la slujbele lor. Și 33
 aceștea-s ceia ce stau, și fiii lor, dentru fiii lui
 Caath: Aman cîntărețul, fiul lui Ioil, al fiului
 lui Samuil, Al fiului lui Elcana, al fiului lui 34
 Ieremeil, al fiului lui Eliav, al fiului lui
 Naath, Al fiului lui Sufi, a fiului lui Elcana, 35
 al fiului lui Amioth, al fiului lui Amasi, Al 36
 fiului lui Elcana, al fiului lui Ioil, al fiului lui
 Azariaei, al fiului lui Safaniei, Al fiului lui 37
 Maath, al fiului lui Aser, al fiului lui Avia-
 sath, al fiului lui Elcana, al fiului lui Asir, al
 fiului lui Core, al fiului lui Aminadav, Al 38
 fiului lui Isaar, al fiului lui Caath, al fiului lui
 Levi, al fiului lui Israil. Și fratele lui Asaaf, 39
 cela ce sta den direapta lui Asaf, fiul Varahiei,
 al fiului lui Samaa, Al fiului lui Mihail, al 40
 fiului lui Masil, al fiului lui Melhieii, Al 41
 fiului lui Ithaniei, al fiului lui Zara, al fiului
 lui Adail, Al fiului lui Itham, al fiului lui 42
 Zemina, al fiului lui Semei, Al fiului lui 43
 Iaath, al fiului lui Ghedson, al fiului lui
 Levi. Și fiii lui Merari, frații lor de na 44
 stînga: Etham, feciorul lui Husi, al feciorului
 Avdiei, al feciorului lui Mahoi, Al fecioru- 45
 lui Saviei, al feciorului Amasiei, al feciorului
 lui Helisieii, Al feciorului Amasiei, al fecio- 46
 rului lui Vanni, al feciorului lui Samir, Al 47
 feciorului lui Mooli, al feciorului lui Musi, al
 feciorului lui Merari, al feciorului lui Levi.
 Și frații lor, după casele moșiilor lor, dați, 48
 leviții, la toată slujba poslușenieii cortului
 Casii Domnului. Și Aaron și fiii lui, tîmîind 49
 preste jîrtăvnicul arderilor-de-tot, și preste
 jîrtăvnicul tîmîierii, la tot lucrul sfînt al
 sfintelor, și a să ruga pentru Israil, după
 toate cîte au poruncit Moisi, robul lui Dumne-
 zău. Și aceștea-s fiii lui Aaron: Elia- 50

zar, fiul lui, Finies, fiul lui, Aviud, fiul lui;
 51 Vochi, fiul lui, Ozi, fiul lui, Sarea, fiul lui;
 52 Marioth, fiul lui, Amaria, fiul lui, Ahitov, fiul
 53/54 lui; Sadoc, fiul lui, Ahimaas, fiul lui. Și
 acestea-s lăcașurile lor, întru orașele lor și
 întru hotarale lor, fiilor lui Aaron, rudeniei lui
 55 Caath, căci lor li s-au făcut sortii. Și deade
 56 lor pre Hevron, în pământul Iudei, Și ceale
 după împrejur ale ei prejur ea, iară țarinile
 cetății și satele ei au dat lui Halev, feciorul lui
 57 Iefone. Și fiilor lui Aaron au dat cetățile
 pribeagilor, pre Hevron și pre împrejururile
 58 ei, și pre Lovna și pre împrejururile ei, Și
 pre Alom și pre împrejururile ei, și pre Chielom
 și pre împrejururile ei, și pre Davir și pre
 59 împrejururile ei; Și pre Asan și pre împrejururile
 ei, și pre Vethsamis și pre împrejururile
 60 ei. Și de la fealiul lui Veniamin: pre
 Gavaon și pre împrejururile ei, și pre Alamo-
 moth și pre împrejururile ei, și pre Elamve și
 pre împrejururile ei, și pre Anathoth și pre
 împrejururile ei, toate cetățile lor - 13 cetăți,
 61 întru rudeniile lor. Și fiii lui Caath, celor
 rămaș dentru rudenia fealiului den jumătatea
 62 fealiului lui Manasi, cu sortu - cetăți 10. Și
 fiilor lui Ghiedson, după rudenia lor, den fea-
 liul lui Asir, și den fealiul lui Nethalim, și den
 63 fealiul lui Manasi, în Vasan - cetăți 13. Și
 fiilor lui Merari, după rudeniile lor, den fealiul
 lui Ruvim, și den fealiul lui Gad, și den fealiul
 64 lui Zavulon, cu sortu - cetăți 12. Și au dat
 fiii lui Israil leviților cetățile și pre împreju-
 65 rurile lor. Și au dat pre eale cu sortu, den fea-
 liul fiilor Iudei, și den fealiul fiilor lui Semeon,
 și den fealiul fiilor lui Veniamin, cetățile
 acestea pre carele le vor chema pre eale pre
 66 nume. Și celor de la noroadale fiilor lui
 Caath, s-au făcut cetăți ale hotarilor lor, den
 67 fealiul lui Efraim. Și le-au dat lor cetățile
 pribegiei, pre Sihem și pre împrejururile ei,
 în muntele lui Efraim, și pre Gazer și pre
 68 împrejururile ei, Și pre Ecmaan și pre
 împrejururile ei, și pre Vethoron și pre
 69 împrejururile ei, Și pre Elom și pre împre-
 jururile ei, și pre Ghethrimon și pre împre-
 70 jururile ei. Și de la jumătate de fealiu a lui
 Manasi: pre Enir și pre împrejururile ei, și
 pre Ievlaam și pre împrejururile ei, rudeniile
 71 fiilor lui Caath, celor rămaș. Fiilor lui
 Ghiedson, den rudenia a jumătatea de fealiu a
 lui Manasi: pre Gavlon den Vasan și pre
 împrejururile ei, și pre Astaroth și pre împre-
 72 jururile ei. Și den fealiul lui Isahar: pre
 Chedes și pre împrejururile ei, și pre Nadar și
 73 pre împrejururile ei, Și pre Ramoth și pre
 împrejururile ei, și pre Enaan și pre împreju-
 74 rurile ei. Și de la fealiul lui Asir: pre Masia
 și pre împrejururile ei, și pre Ravoth și pre

împrejururile ei, Și pre Acoac și pre 75
 împrejururile ei, și pre Roov și pre împreju-
 rurile ei. Și de la fealiul lui Nethalim: pre 76
 Cadis, în Galilea, și pre împrejururile ei, și
 pre Hamoth și pre împrejururile ei, și pre
 Cariathaim și pre împrejururile ei. Și fiilor 77
 lui Merari, celor rămași, de la fealiul lui Zavu-
 lon: pre Remon și pre împrejururile ei, și pre
 Cadis și pre împrejururile ei. Și de decin- 78
 dea de Iordan, Ieriho, despre răsăritul Iorda-
 nului, den fealiul lui Ruvim: pre Vosor, în pus-
 tiu, și pre împrejururile ei, și pre Esa și pre
 împrejururile ei, Și pre Cadimoth și pre 79
 împrejururile ei, și pre Moapsath și pre
 împrejururile ei. Și den fealiul lui Gad: pre 80
 Ramath, în Galaad, și pre împrejururile ei, și
 pre Naim și pre împrejururile ei, Și pre 81
 Esevon și pre împrejururile ei, și pre Iazir și
 pre împrejururile ei.

CAP VII

Și aceste-s fiii lui Isahar: Thola, și 1
 Fua, Iasur, și Somvran, 4. Și fiii lui 2
 Thola: Ozi, și Rafaias, și Iaroil, și
 Amin, și Iathan, și Samuil, boiari,
 după casele moșiilor lor, lui Thola,
 virtucios la puteare, după nașterile lor;
 numărul lor, în zilele lui David: 22000 și
 600. Și fiii lui Ozi: Iezri; și fiii lui Iezri: 3
 Mihaail, și Savdias, și Ioil, și Iosias - 5, boiari,
 toți aceste. Și împreună cu ei, după naște- 4
 rurile lor, după casele moșiilor lor, tâlhari la
 puteare să să rînduiască la războiu: 36000,
 căci au înmulțit muieri și feciori. Și frații 5
 lor, la toate rudeniile lui Isahaar, tari la
 puteare: 87000, rudenia lor toată. Și fecio- 6
 rii lui Veniamin: Vale, și Hovor, și Iedeil,
 3. Și fiii lui Vale: Esevon, și Ozias, și Oziil, 7
 și Ierimuth, și Urias - 5, boiari ai caselor
 moșiilor lor, tari la puteare; și rudenia lor:
 22000 și 34. Și fiii lui Hovor: Samaria, și 8
 Ioas, și Eliezer, și Eliana, și Amaria, și Ier-
 muth, și Avia, și Anathoth, și Elmethem; toț
 aceste - fiii lui Hovor; Și rudenia lor, 9
 după nașterile lor, boiari caselor moșiilor lor,
 tari la puteare: 20000 și 200. Și fiii lui 10
 Iedeil: Valaam; și fiii lui Valaam: Iseos, și
 Veniamin, și Aod, și Ahanaan, și Zithan, și
 Tharsis, și Asair; Toți aceste - fiii lui 11
 Iedeil, boiari ai moșiilor, tari la virtute, 17000
 și 200, ieșind cu puteare a bate războiu. Și 12
 Safan, și Ifan, și fiii lui Ierimuth Essud, fiul
 lui; Nethalim, fiul lui; Iesiil, și Goni, și 13
 Ieser, și Selaim, fiii lui Valaam, fiul lui. Fiii 14
 lui Manasi: Esriil, pre carele au născut posad-
 neca lui, Sirianca, și au născut [și] pre Mahir,
 tatul lui Galaad. Și Mahir au luat muiare 15
 [din ai] lui Ofir și lui Safin; și numele
 surorii lor: Maaha; și numele celui al
 doilea: Salpaad; și să născură lui Salpaad

16 feate. Și născu Maaha, fata lui Mahor, fiu
și-i chemă numele lui: Fares; și numele frate-
17 lui lui: Sooror; Și fiii lui: Ilam și Racam; și
fiii lui Ilam: Valaam. Aceștea-s fiii lui Gaad,
18 al fiului lui Mahir, al fiului lui Manasi. Și
sora lui, Melhedi, au născut pre Iesud și pre
19 Aviezer și pre Maala. Și să făcură fiii lui
Samira: Iim, și Sihem, și Lochiim, și Eniam; și
fiii lui Efraim: Thusalam, și Raam, fiul lui, și
20 Thaam, fiul lui; Și Elad, fiul lui, și Thaa,
21 fiul lui; Și Zavad, fiul lui, și Suthela, fiul
lui, și Ezer, și Elada; și uciseră pre ei oamenii
den Ghieth, cei ce s-au născut la acel pământ,
22 căci s-au pogorît să ia dobitoacele lor. Și
plînse Efraim, tatul lor, zile multe, și veniră
23 frații lui să-l mîngîie pre el. Și întră cătră
fămeaia lui și luo în pînțece; și născu fecior și
chemă numele lui: Varie, căci întru răutăț
24 s-au făcut în casa lui. Și fata lui, Saraa,
întru cei rămaș; și zidi [ea] pre Vethoron, și
pre cea de jos și pre cea de sus, și pre Sadra.
25 Și Rafa, fiul lui; și Rasef, și Thala, fiul lui; și
26 Thaan, fiul lui; Și Ladan, fiul lui; și
27 Amiud, fiul lui; Elisama, fiul lui; Run, fiul
28 lui; Iosie, fiul lui. Și ținearea lor și lăcașul
lor, Vethil, și orașale ei; și despre răsărit,
Noaran, cătră apusuri Gazerul și orașale ei, și
Sihem și featele ei, pînă la Gaza și orașale
29 ei; Și pînă la hotarale fiilor lui Manasi:
Vethsan și featele ei, Thaanac și featele ei, și
Maghiedon și featele ei; Dor și orașale ei.
Întru aceastea au lăcuit fiii lui Iosif, fiul lui
30 Israil. Fiii lui Asir: Iammna, și Esud, și Ies-
31 sue, și Varie, și Sare, sora lor. Și fiii Varii:
32 Hover și Melhil, acesta e tată lui Zaveth. Și
Hover au născut pre Iaflet, și pre Somir, și
33 pre Hotham, și pre Sul, sora lor. Și fiii lui
Iaflet: Faseh, și Amamaath și Asoath; aceș-
34 tea-s fiii lui Aflet. Și fiii lui Somir: Ihiur,
35 Ravgoe, și Iova, și Araam. Și fiii lui Asud,
fratelui lui: Sufa, și Iamna, și Elim, și
36 Amal. Fiii lui Soifa: Sue, Ariafer, și Suan,
37 și Vorin, Iemvra, Vasar, și Iiud, și Samma,
38 și Selimvan, și Iethran și Veerra. Și fiii lui
39 Iether: Iefonno, și Fasfa, și Are. Și fiii lui
40 [Ula:] Olaarah, și Aniil și Rasia. Toți aceș-
tea, fiii lui Asir, toți boiari casii moșilor, aleș,
tari la puteare, povățitori boiarenilor; celor ce
s-au rudit, întru starea războiului, numărul
lor la rînduiala războiului: 26000.

C A P V I I I

1 **S**i Veniamin au născut pre Vala, cel
dentîiu născut al lui, și pre Avil – al
2 doilea, și pre Diera – al treilea, Și
pre Nauil – al patrulea, și pre Rafa – al

cincelea. Și să făcură feciori lui Vala: 3
Aod, Ghira, și Aviud, Și Avisue, și Nami, 4
și Aod, Ghiram, și Sapfraan, și Aruram. 5
Aceștea sînt boiarii moșilor celor ce 6
lăcuiescu în Gavaa, și mutară pre ei la
Manoath. Și Naaman, și Ahia, și Ghira, 7
acesta e Iglal; și născu Ghira pre Nazan, pre
Nua. Și Seorin au născut în cîmpul lui 8
Moav, după ce l-au trimis ei pre el, și Osim, și
Vaara, muierile lui. Și născu den Vaala, 9
muierea lui, pre Iovaav, și pre Samia, și pre
Misa, și pre Melhom, Și pre Ioas, și pre 10
Sehia, și pre Marmia; aceștea-s fiii lui, boia-
rii neamurilor lor. Și den Osim au născut 11
pre Amitov și pre Elifaad. Și fiii lui Elifaad: 12
Ever și Misoam și Samiil; acesta au zidit pre
Anon, și pre Aodon, și featele ei, pre Aod și
featele ei, Și Varia, și Sama; aceștea-s 13
boiarii neamurilor celor ce lăcuiescu în Ailam;
și aceștea-s carii au gonit pre ceia ce lăcuiescu
în Ghieth. Și frații lor: Sosil, și Iere- 14
moth, Și Zavadia, și Arad, Și Avad, și 15/16
Misolam, și Iesfa, și Ezia, fiii Variei; Și 17
Zavadias, și Mesoma, și Ezichi, și Aver; Și 18
Iassi, și Mari, și Ezelia, și Aovav, fiii lui
Elfaal. Și Iachim, și Zehri, și Zevdi; Și 19/20
Ilione, și Salathi, și Eliil; Și Adia, și Varia, 21
și Samarath, fiii lui Semei; Și Iesfan, și 22
Avev, și Eliil, și Adria; Și Avdon, și Zehri, 23
și Anan; Și Ananias, și Ilaam, și Natha- 24
thias; Și Iefathia, și Fanuil, fiii lui Isaac. 25
Și Sameas, și Sareas, și Ethnia; Și Irsail, și 26/27
Ilie, și Zehrias, fiii lui Ieromoim. Aceștea-s 28
boiarii neamurilor, după nașterile lor, căpete-
nii; aceștea au lăcuit în Ierusalim. Și în 29
Gavaon au lăcuit (Iiil), tatul lui Gavaon; și
numele muierii lui: Maha. Și fiul lui cel 30
dentîiu născut: Afdon; și Sur, și Chis, și Vaal,
și Nadav, și Nir; Și Ghiedor, și Aiu, și frații 31
lui, și Zaur, și Mahaelud, Care au născut 32
pre Samaa; și aceștea în preajma fraților lor
au lăcuit în Ierusalim cu frații lor. Și Nir au 33
născut pre Chis, și Chis au născut pre Saul, și
Saul au născut pre Ionathan, și pre Melhisue,
și Aminadav, și pre Ezvaal. Și fiul lui 34
Ionathan: Mefivaal – Memfivosthe; și Mem-
fivaal au născut pre Miha. Și fiii lui Miha: 35
(Fithoth), și Maloh, și Thares, și Haas. Și 36
Haas au născut pre Ioda, și Ioda au născut pre
Elemeth, și pre Asmoth, și pre Zamvri; și
Zamvri au născut pre Mosa, Și Mosa au 37
născut pre Maana; Araha, fiul lui, Eleasa,
fiul lui, Asail, fiul lui. Și lui Asail – 6 fii; și 38
aceastea-s numele lor: Esricaat, cel dentîiu
născut al lui, și Izmail, și Azarias, și Avdia, și

Saria, și Anaan; toți aceștea – fiii lui
39Asail. Și fiii lui Asic, fratelui lui: Olam, cel
dentii născut al lui, și Iesus – al doilea, și Eli-
40 faas – al treilea. Și să făcură fiii lui Ulaam
bărbați tari la vîrtute, împlînd arcul și înmul-
tînd fii și fiii fiilor, 150; toți aceștea, den fiii lui
Veniamin.

C A P I X

1 **S**i tot Israilul s-au socotit după semen-
țiile lor și, iată, sînt scriș în cartea
împăraților lui Israil și a Iudei, cu cei
ce s-au preșlesit la Vavilon, pentru
netocmeala lor, carea au strîmbat.
2 Și cei că lăcuia mai nainte în ținerile lor, în
cetățile lor, Israil, și preoții, și leviții, și cei
3 dați. Și în Ierusalim au lăcuit den fiii Iudei,
și den fiii lui Veniamin, și den fiii lui Efraim, și
4 dentr-ai lui Manasi. Uthi, fiul lui Amiud, al
fiiului lui Amvri, al fiului lui Vani, den fiii lui
5 Fares, fiului Iudei. Și de la Silom: Asaia,
6 cel dentiiu născut al lui, și fiii lui. Și den fiii
7 lui Zaara: Iil și frații lor, 690. Și den fiii lui
Veniamin: Sahom, fiul lui Vosolam, al fiului
8 Oduiei, fiu lui Sanua. Și Evnaa, feciorul lui
Ierovoam, și Elav; și aceștea-s fiii Oziei, fiu-
lui lui Maher, și Mosolam, fiul Safatiei, al
9 fiului lui Ragoil, al fiului lui Iavane. Și fra-
ții lor, după nașterile lor, 956, toți oameni
boiari ai neamurilor, începători de părinți,
10 după casele neamurilor lor. Și dentru
11 preoți: Iodae, și Ioarim, și Ioachim. Și Aza-
rias, feciorul Helchiei, al fiului lui Mosolam,
al fiului lui Saduc, al fiului lui Merarioth, al
fiiului lui Ahitov, povățuitori Casii lui Dumne-
12 zeu. Și Adiam, fiul lui Ieroam, al fiului lui
Pashur, al fiului Melhie; și Maasi, fiul lui
Adeil, al fiului lui Azera, al fiului lui Moso-
lam, al fiului lui Maselemoth, al fiului lui
13 Emaar. Și frații lor, povățuitori, după
casele neamurilor lor, 1760, tari la vîrtute, la
14 lucrul slujbei Casii lui Dumnezeu. Și, den
leviț, Sameas, feciorul lui Asuv, al fiului lui
Azricaam, al fiului lui Saviu, al fiului fiilor lui
15 Merari; Și Vacvacar, și Aris, și Garea, și
Mathania, fiul lui Miha, fiul lui Zehri, fiul lui
16 Asaf. Și Avdia, feciorul Sameiei, al fecioru-
lui lui Golil, al feciorului lui Iduthun; și Vara-
hia, feciorul lui Asaal, feciorului lui Elcana,
17 cela ce lăcuia în satele lui Netofathi. Și por-
tarii: Sellum, și Acum, și Telmon, și Eman, și
18 frații lor, Sellum, boiarenul. Și pînă în
Dadanim, în poarta împăratului despre răsă-
rituri; aceștea-s portarii la taberele fiilor lui
19 Levi. Și Sellum, feciorul lui Core, al fecio-
rului lui Aviasaf, al feciorului lui Còre, și
frații lui, după casa neamurilor lor, cori-

teanii, preste lucrurile slujbei, păzind pazele
cortului; și părinții lor, la tabăra Domnului
păzind intrarea. Și Finies, feciorul lui Elia- 20
zar, povățuitoriu era preste dînșii înaintea
Domnului. Și după aceasta Zacarias, fecio- 21
rul lui Mosolomi, portariu ușii cortului mărtu-
riei. Toți aleșii întru portari la praguri, 200 22
și 12; aceștea în curțile lor, socotița rudeniei
lor și luarea de samă a lor. Pre aceștea au 23
numărat și au pus David și Samuil, cela ce
vedea, în credința lor; și aceștea și fiii lor – la
porțile Casii Domnului, în casa cortului, ca să
păzească la rînduială pre zile. După ceale 4 24
vînturi, și era portari: despre răsărit, despre
mare, și amiazăzi, și crivăț. Și frații lor, pre 25
la curțile lor, ca să vie la al 7 a vremilor, ca să
între preste 7 zile, den vreme în vreme,
împreună cu dînșii. Căci în credință sînt cei 26
4 tari ai portarilor aceștea leviții; și era
preste cămările și preste visteriile Casii Dom-
nului. Și premprejurul Casii lui Dumnezeu 27
vor sălășlui, căci preste dînșii e paza lor și
preste chei, demineața a deschide porțile
Sfîntului. Și dentr-înșii – preste unealtele 28
slujbei, căci cu număr le vor băga pre eale și
cu număr le vor scoate pre eale. Și dentru 29
ei – puși preste unealte, și preste toate veș-
mintele sfînte, și preste făina de grîu, și
preste vin, și preste untdelemn, și preste
tămîie, și preste mirosituri. Și den fiii 30
preoților era făcători de mir cu mirositu-
rile. Și Matathias, dentru leviți, acesta e cel 31
dentiiu născut al lui Salum Coriteanul, cu cre-
dință – preste lucrurile jîrtvei tigăii tigăitorilor
marelui preot. Și Vaneas Cathiteanul, 32
dentru frații lor – preste pîinele punerii-
înainte, ca să să gătească den sîmbătă în sîm-
bătă. Și aceștea-s cîntăreți boiari neamuri- 33
lor leviților, la cămară rînduiți la slujba zile-
lor, căci ziua și noaptea asupra lor era la
lucruri. Aceștea-s boiarii neamurilor levi- 34
ților, după nașterile lor, boiarii; aceștea au
lăcuit în Ierusalim. Și în Gavaon au lăcuit 35
tatul lui Gavaon, Ieil; și numele muierii lui:
Maaha. Și fiul lui, cel dentiiu născut, 36
Avdon; și Sur, și Chis, și Vael, și Nir, și
Nadav, Și Ghieddor, și frații lor, Aiun, și 37
Zehri, și Machilod, Cela ce au născut pre 38
Samaa; și aceștea întru mijlocul fraților lor au
lăcuit în Ierusalim, împreună cu frații
lor. Și Nir au născut pre Chis, și Chis au 39
născut pre Saul, și Saul au născut pre Ionathan,
și pre Melhisue, și pre Aminadav și pre Iz-
vaail. Și fiii lui Ionathan: Memfivaal; și Mem- 40
fivaal au născut pre Miha. Și fiii lui Miha: Fi- 41
loth, și Melhiil, și Faraa, și Azaer. Și Azaer au 42
născut pre Ioda, și Ioda au născut pre Alef,

și pre Asmoth, și pre Zamvri; și Zamvri au
43 născut pre Meosa; Și Meosa au născut pre
Vaana; Rafea, fiul lui; Eleasa, fiul lui; Asail,
fiul lui; și lui Asail – șase fii; și acestea-s
numele lor: Esricaam, cel dentiiu născut al
lui, [Vocru], și Ismail, și Azarias, și Avdiia, și
Anaan; aceștea-s fiii lui Asaail.

CAP X

1 **S**i streinii de fealiu au dat războiu cătră
Israil, și fugi omul israiltean de cătră
fața celor streini de fealiu și căzură
2 răniți în muntele lui Ghelvue. Și
goniră cei streini de fealiu denapoia
lui Saul și denapoia fiilor lui; și loviră cei
streini de fealiu pe Ionathan și pre Aminadav
3 și pre Melhisue, feciorii lui Saul. Și să
îngreue războiul preste Saul, și aflară pre el
arcașii cu arcele, și să înfrînse, și să duru de
4 arce. Și zise Saul celui ce rîdica hainele lui:
„Zmulge sabia ta și mă împunge cu ea, cîndai
să vie acești neobrezuiț și mă vor batjocori“.
Și nu vrea cela ce rîdica unealtele lui, că să
temea foarte; și luo Saul sabia și căzu preste
5 ea. Și văzu cela ce rîdica unealtele lui căci
au murit Saul, și căzu și el preste sabia lui și
6 muri. Și muri Saul și 3 feciori ai lui în ziua
aceaea; și toată casa lui deodată au
7 murit. Și văzu tot omul lui Israil în vale că
au fugit Israil, și cum au murit Saul și fiii lui; și
lăsară cetățile lor și fugiră; și veniră cei streini
8 de fealiu și lăcuiră întru eale. Și fu a doa zi,
și veniră cei streini de fel ca să prade pre cei
răniți și aflară pre Saul și pre fiii lui căzuți în
9 muntele lui Ghelvue. Și dezbrăcară pre el
și luară capul lui și unealtele lui, și trimiseră
cei streini de fealiu la pămîntul celor streini
de fealiu împrejur, ca să binevestească întru
10 casele idolilor lor și norodului lor. Și au
pus unealtele lui în casa dumnezăului lor, și
11 capul lui au pus în casa lui Dagon. Și auziră
toți ceia ce lăcuiescu în Iavisul Galadului toate
cîte au făcut cei striini de fealiu lui Saul, și fii-
lor lui, și lui Israil; și să sculară den Galaad tot
12 omul tare și veniră, Și luară trupul lui Saul
și trupurile fiilor lui și le-au adus la Iavis; și
astrucară oasele lor supt stejariu în Iavis, și
13 postiră 7 zile. Și muri Saul întru fărădelegile
lui, carele au nelegiuit Domnului după cuvîntul
Domnului, căce n-au păzit pre el și căce au întreb-
bat întru ceia ce grăia den pîntece ca să cearce; și
14 răspunse lui Samuil prorocul. Și nu cercă
pre Domnul, și-l omorî pre el, și
întoarse împărăția
lui lui David,
fiiului
Iese.

CAP XI

Si să adunară tot omul lui Israil cătră 1
David, în Hevron, zicînd: „Iată,
oasele tale și pelițele tale – noi. Și 2
ieri și alaltaieri, fiind Saul împărat, tu
erai cel ce băgai și scoteai pre Israil, și
zise Domnul Dumnezăul tău ție: „Tu vei paște
pre norodul Mieu, pre Israil, și tu vei fi întru
povățitoriu preste norodul Mieu, preste
Israil“ . Și veniră toți bătrînii lui Israil 3
cătră împăratul, la Hevron; și puse lor împă-
ratul David făgăduință în Hevron înaintea
Domnului. Și unseră pre David întru împărat
preste Israil, după cuvîntul Domnului pren
mîna lui Samuil. Și mearse împăratul 4
David și tot Israilul la Ierusalim; aceasta e
Ievus, și acolo ievuseii, cei ce lăcuia pămînt-
tul. Și ziseră ceia ce lăcuia în Ievus lui 5
David: „Nu vei întra aici!“ Și luo David îngră-
direa Sionului, aceasta e cetatea lui David.
Și zise David: „Tot cela ce va lovi ievuseu 6
dentiiu, va fi întru boiariu și întru voivod!“ Și
să sui preste ea întîiu Ioav, feciorul Saruiei, și
să făcu întru boiaren. Și au șazut David 7
întru îngrădire, pentru aceaea au chemat pre
ea cetatea lui David. Și zidi cetatea impre- 8
jur, den margine și pînă la ocol; și Ioav au cru-
țat rămășița cetății, și au dat războiu, și au luat
cetatea. Și mergea David, mergînd și 9
mărindu-se, și Domnul Atotțitoriu – cu dîn-
sul. Și aceștea-s boiarii celor tari, cei ce era 10
la David, cei ce întăriia cu el întru împărăția
lui, cu tot Israilul, ca să-l împărățească pre el,
după cuvîntul Domnului, preste Israil. Și 11
acesta e numărul celor tari ai lui David: Ios-
vaal, feciorul lui Ahaman, căpetenia celor 30.
Acesta au zmult sabia lui deodată preste 300
de răniți întru o vreamă. Și, după el, Elia- 12
zar, feciorul lui Dode al lui Ahohi, acesta era
întru cei 3 tari. Acesta era cu David la 13
Fasodamin; și cei striini de fealiu s-au adu-
nat acolo spre războiu, și era o parte de țarină
plină de orzu, și norodul au fugit de cătră fața
celor striini de fealiu. Și stătu în mijlocul 14
părții, și o mîntui pre ea, și lovi pre cei striini
de fealiu, și făcu Domnul mîntuire mare. Și 15
să pogorîră cei 3 den cei 30 de boiari la piatră
cătră David, la peștera den Odolam, și tabăra
celor striini de fealiu să tăbărîse la Zăpodia
Uriășilor. Și David era atuncea întru îngră- 16
dire și aceasta era adunarea celor striini de
fealiu atuncea în Vithleaem. Și pohti David 17
și zise: „Cine mă va adăpa cu apă den groapa
Vithleaemului cea den poartă?“ Și rupsără 18
cei 3 tabăra celor striini de fealiu, și scoasără
apă den groapa cea den Vithleaem, care era în
poartă; și luară și veniră cătră David, și nu
vru David ca să o bea pre ea; și o vărsă

19 pre ea Domnului și zise: „Blînd mie Dom-
nului ca să facă cuvîntul acesta! Au sîngele
oamenilor acestora voi bea? Întru sufletele
lor? Cu sufletele lor au adus pre ea!“ Și nu
vrea să bea pre ea. Acestea au făcut cei 3
20 tari. Și Avesa, fratele lui Ioav, acesta era
căpetenie acelor 3; acesta au zmult sabia lui
preste 600 de răniț într-o vreme; și acesta
21 era numit într-o cei 3, Dentru cei trei, decît
cei doi mai slăvit, și fu lor căpetenie și pînă la
22 cei trei nu venia. Și Vaneas, feciorul lui
Iodae, fecior de om tare, multe-s fapele lui
pentru Vavasail; acesta au lovit pre cei 2, Ariil
Moav, și acesta s-au pogorît și au lovit pre leu
23 în groapă în ziua zăpăzii. Și acesta au lovit
pre omul eghiptean, om vederos de 5 coți, și
în mîna eghipteanului – suliță ca sulul pînza-
riului; și pogorî asupra lui Vaneas cu toiag, și
luo den mîna eghipteanului sulița, și-l ucise
24 pre el cu sulița lui. Acestea au făcut
Vaneas, fiul lui Iodae. Și acestuia numele
25 într-o cei 3 tari. Decît cei 30 era slăvit
acesta, și cătră cei 3 nu venia; și-l puse pre el
26 David preste părinteasca lui. Și tarii pute-
rilor: Asail, fratele lui Ioav, Eleanan, feciorul
27 lui Dodoie, den Vithleaem; Samoth al lui
28 Adid, Helchis al lui Afelloni; Ore, feciorul
den Chis al lui Thecoi Afiezer, al lui Ana-
29 thothi; Savohai al lui Asothi, Ili al lui
30 Ahoi; Voore al lui Netovathi, Ellath, fecio-
31 rul lui Vainac al lui Netofathi; Ithai, feciorul
lui Rive, den muntele lui Veniamin, Venias al
32 lui Farathoni; Uri de la Neali, Galsaviil al
33 lui Aravethi; Azmoth al lui Varsomi, Eliava
34 al lui Salavoni; Oiras al lui Goini, Iona-
35 than, feciorul lui Saghiaarari; Ahiam,
feciorul lui Sahar al lui Arari, Zifaal, feciorul
36 lui Or; Afer al lui Mehurathi, Ahia al lui
37 Feloni; Asrai al lui Marmeli, Noorai fecio-
38 rul lui Avdi. Ioil fratele lui Nathan, Mavar,
39 feciorul lui Tarai; Sellic, feciorul lui
Ammoni, Naare al lui Viruthi, rădicînd unear-
40 tele lui Ioav, feciorul Saruiei; Ira al lui
41 Ithiri, Gariv al lui Therii; Urias al lui
42 Heththi, Vazath, feciorul lui Ooli; Adina,
feciorul lui Saha al lui Ruvim, boiarin, și
43 preste el, 30; Anaan, feciorul lui Maaha și
44 lui Safat al lui Fathani; Ozia al lui Asta-
rothi, Sama și Iiil, fiii lui Hotan al lui
45 Arari; Iediil feciorul lui Sameri, și
Iozie, fratele lui al lui Othosai;
46 Eliil al lui Maoni, și Ariva,
și Osoia, fiul lui, Enaam
și Iethema Moaviteanul,
47 Eliil, și Ovid,
și Iesiil
al Meso-
viei.

C A P X I I

Si aceste-s carii au venit cătră David 1
la Sichelag, încă ferindu-se de cătră
fața lui Saul, feciorul lui Chis; și aceș-
tea-s într-o cei tari, ajutorind la răz- 2
boiu, Și cu arcul, den dreapta și
den stînga, și prăștiaș cu pietri și cu arce,
dentru frații lui Saul, den Veniamin: Boia- 3
rin Ahiezer, și Ioas, feciorul lui Samaa Gava-
theanului, și Iezeil, și Falith, fiii lui Zamoth, și
Varahia și Iua al lui Anathothi; Și Sameas 4
Gavaoniteanul, tare într-o cei 30 și preste cei
30, și Ieremia, și Iezechiil, și Ionan, și Iozavav
al lui Gadirothi; Eliozii, și Ierimuth, și Vaa- 5
lia, și Samaria, și Safatia al lui Arufi; El- 6
cana, și Iesias, și Ieliil, și Iezaar, și Iezvaa,
coriteanii; Și Ioila, și Zavadia, fiii lui 7
Ioram, fiii lui Ghiedor. Și de la Gaddi s-au 8
despărțit cătră David, de la pustiiu, tari, vîr-
toș, oameni ai rînduialei războiului, rădicînd
paveze și sulițe; și obraz de leu – obrazeli lor,
și sprinteni ca căprioarele preste munți, la
iuțime; Azer, căpetenia, Avdia al doilea, 9
Aliad al treilea, Masman al patrulea, Iere- 10
mia, al cincelea, Ieththia al șaselea, Eliil al 11
șaptelea, Ionnan al optulea, Elzavel al 12
noaoalea, Ieremia al zeacelea, Mahvane al 13
11. Aceștea den fiii lui Gad, boiarii ai oștii, 14
unul la o sută mic, și mare, la 1000. Aceștea 15
era carii au trecut Iordanul în luna cea dentîiu,
și acesta era plin preste toată matca lui, și au
gonit pre toți ceia ce lăcuia văile, de la răsărit
pînă la apus. Și veniră den fiii lui Veniamin 16
și ai Iudii într-o ajutoriul lui David. Și David 17
ieși într-o întempinarea lor și răspunse și zise
lor: „De aț venit în pace cătră mine, ca să aju-
taț mie, fie-m mie inema spre unire asupra
voastră; și de iaste ca să mă dau vrăjmașilor
miei nu cu adevărul mîinii, să vază Domnul
părinților voștri și să mustre!“ Și duh au 18
cuprins pre Amese, pre boiarenul celor 30, și
zise: „Pasă, Davide, fiul lui Iese, și norodul
tău cu pace! Pace ție și pace ajutorilor tăi, căci
au ajutat Dumnezeuul tău“. Și-i priimi pre dîn-
șii David și au pus pre dînșii boiari puteri-
lor. Și de la Manasi s-au osebit cătră 19
David, cînd au venit cei striini de fealiu
asupra lui Saul spre războiu, și nu le-au ajutat
lor David, căci cu sfat s-au făcut de la voivozii
celor striini de fealiu, zicînd: „Întru capetile a oa-
menilor acelora să va întoarce cătră domnul lui
Saul“. Și-l goniră pre el. Și mergînd David la 20
Sichelag, să lipiră lîngă el de la Manasi: Edna, și
Iozavad, și Iediil, și Mihail, și Iosafath, și Eliu, și
Salathi, căpetenii sînt miilor lui Manasi. Și 21
aceștea au ajutorat lui David preste Ghiedru,

căce tari la vîrtute toț, și era tari, povățind în
 22 oaste cu puteare. Căci de zi în zi venia
 cătră David ca să ajute lui, întru puteare mare
 23 ca puteare lui Dumnezeu. Și aceastea-s
 numele boiarilor oștelor, carii au venit cătră
 David la Hevron, ca să întoarcă împărăția lui
 Saul cătră dînsul, după cuvîntul Domnu-
 24 lui: Fiii Iudii, purtători de paveze și purtă-
 25 tori de sulite, 6800, tari la rînduială; Ai fii-
 lor lui Simeon, tari la vîrtute, la rînduială,
 26/27 7100; Den fiii lui Levi, 4600; Și Ioda,
 28 povățitoriul lui Aaron, și cu el 3700. Și
 Sadoc, tînr tare la vîrtute, și ai casii tatului
 29 lui, boiari 22. Și dentru fiii lui Veniamin,
 den frații lui Saul, 3000; și încă mai mult ai lor
 30 socotia paza casii lui Saul. Și den fiii lui
 Efraim, 20800, tari la vîrtute, oameni numiț
 31 după casele neamurilor lor. Și den jumă-
 tate de fealiu a lui Manasi, 18000; și aceș-
 tea s-au numit cu nume ca să împărătească
 32 pre David. Și den fiii lui Isahar, cunoscînd
 preceapere la vreme, cunoscînd ce va face
 Israil la căpeteniile lor, 8 sute, și toți frații lor
 33 împreună cu dînșii. Și de la Zavulon, ieșind
 la rînduiala războiului, întru toate unealtele
 războiului, 50000, ca să ajute lui David nu cu
 34 mînil deșarte. Și de la Nefthalim, boiari
 1000, și cu ei împreună, cu pavețe și cu sulite,
 35 37000. Și de la deneani, rînduindu-să la
 36 războiu, 28600. Și de la Asir, ceia ce ieșia
 37 să ajute la războiu, 40000. Și decindea de
 Iordan, de la Ruvîn și de la Gaddi și de la
 jumătate de fealiu a lui Manasi, cu toate
 unealtele de războiu, la războiu, 120000.
 38 Toț aceștea oameni războinici, rînduindu-se
 rînduială cu suflet de pace, și veniră la
 Hevron ca să împărătească pre David preste
 tot Israilul. Și cel ce au rămas den Israil într-un
 suflet au venit ca să împărătească pre David.
 39 Și era acolo cu David, zile 3, mîncînd și bînd,
 40 căci au gătit lor frații lor. Și megiașii lor,
 pînă la Isahar, și Zavulon și Nethalim, au adus
 lor pre măgari, și pre cămile, și pre moșcoiu,
 și pre viței, mîncări, făină, păpuș de smo-
 chine, stafide, vin, și untdelemn, și viței, și oi
 întru mulțime, căci bucurie era întru Israil.

CAP XIII

1 **S**i să sfătui David cu boiarii, și cu cei
 preste mii, și cu cei preste sute, cu tot
 2 povățitoriul, Și zise David la toată
 adunarea lui Israil: „De iaste preste
 voi bine și de la Domnul Dumnezeu
 nostru să va spori, să trimitem cătră frații
 noștri ce-s rămași în tot pămîntul lui Israil și,
 împreună cu dînșii preoții și leviții, în cetățile
 3 tinerii lor, și se vor aduna cătră noi. Și să
 mutăm sicriul Dumnezeului nostru că-

tră noi, căci n-au cercat pre el den zilele lui
 Saul“. Și zise toată adunarea ca să facă așa, 4
 căci drept e cuvîntul întru ochii a tot noro-
 dul. Și adună David pre tot Israilul, de la 5
 hotarale Eghipetului și pînă la întrarea Ema-
 thului, ca să aducă sicriul lui Dumnezeu den
 cetatea Iarim. Și sui pre dînsul David, și tot 6
 Israilul s-au suit la cetatea lui David, carea era
 a Iudei, ca să suie de acolo sicriul lui Dumne-
 zău, Domnului Celuia ce șade preste heru-
 vimi, unde s-au chemat numele Lui. Și au 7
 pus sicriul lui Dumnezeu pre car nou, den
 casa lui Aminadav; și Oza și frații lui aducea
 carul. Și David și tot Israilul, jucînd înain- 8
 tea lui Dumnezeu, cu toată putearea, și cu
 peaveți, și cu copuze, și cu alăute, și cu tîm-
 pene și țîmbale, și cu trîmbițe. Și au venit 9
 pînă la aria lui Chidon, și au întins Oza mîna
 lui ca să ție sicriul, căce au abătut vițelul pre
 el. Și Să mînie Domnul cu urgie pre Oza 10
 și-l lovi pre el acolo, căci au întins mîna lui
 preste sicriul; și au murit acolo înaintea lui
 Dumnezeu. Și să mîhni David căci au tăiat 11
 Domnul tăiare în Oza, și numi locul acela
 Tăierea lui Oza, pînă în ziua aceasta. Și să 12
 temu David de Dumnezeu în ziua aceea,
 zicînd: „Cum voiu băga cătră mine sicriul lui
 Dumnezeu?“. Și n-au întors David sicriul
 cătră sine la cetatea lui David, și-l abātu
 pre el la casa lui Avedara Heteul. Și au 13
 șazut sicriul lui Dumnezeu în casa lui Ave-
 dara, în casa lui, 3 luni. Și blagoslovi Dumne-
 zău pre Avedara și toate ale lui.

CAP XIV

Si trimise Hemraa, împăratul Tirului, 1
 soli cătră David, și leamne de
 chidru, și ziditori de părăți, și teslari
 de leamne, ca să zidească lui casă.
 Și conosci David că l-au gătit pre el 2
 Domnul întru împărat preste Israil, căci s-au
 crescut pre înălțime împărăția lui, pentru
 norodul lui, pentru Israil. Și au luat David 3
 încă muieri în Ierusalim și să născură lui încă
 fii și feate. Și aceastea-s numele lor carii s-au 4
 născut, carii era lui în Ierusalim: Samua, și
 Sovav, Nathan, și Solomon, Și Ievaal, și 5
 Elis, și Elifaath, Și Nefag, Și Elisama și 6/7
 Vaal-Gada și Elfalet. Și auziră cei streini 8
 de fealiu că s-au uns David întru împărat
 preste tot Israilul, și să suiră toți cei streini de
 fealiu a cerca pre David; și auzi David și ieși
 întru întimpinarea lor. Și cei streini de fea- 9
 liu au venit și au căzut în Valea Uriașilor. Și 10
 întrebă David prin Dumnezeu zicînd: „Au sui-
 mă-voiu asupra celor streini de fealiu și vei da
 pre dînșii în mîinile meale?“ Și zise lui Dumne-
 zău: „Suie-te și voiu da pre dînșii în mîinile
 tale“. Și să sui la Vaal Farasin și lovi pre dînșii 11

acolo David; și zise David: „Tăiat-au Dumnezău pre vrăjmașii miei în mîna mea ca tăierea apei“. Pentru aceea au chemat numele locului aceluia Tăierea lui Vaal-Farasin. Și lăsară acolo pre dumnezeii lor cei streini de fealiu și zise David să-i arză cu foc de tot pre dînșii. Și adăoseră încă cei streini de fealiu și mai căzură în Valea Urișilor. Și întrebă David încă întru Dumnezău, și zise lui Dumnezău: „Să nu mergi denapoia lor; întoarce-te de la dînșii și vei fi lîngă ei aproape de peiri. Și va fi cînd vei auzi tu glasul sunetului marginilor peririlor, atuncea vei intra la războiu, căci au ieșit Dumnezău înaintea ta, ca să lovească pre tabăra celor streini de fealiu“. Și făcu David în ce chip au poruncit Dumnezău, și au lovit tabăra celor streini de fealiu, de la Gavaon pînă la Gazera. Și să făcu numele lui David la tot pămîntul și Domnul au dat frica lui preste toate limbile.

C A P X V

Si-ș făcu lui casă în cetatea lui David și găti locul sicriului lui Dumnezău și făcu lui cort. Atuncea zise David: „Nu iaste ca să rîdice sicriul lui Dumnezău, fără numai leviții, că pre dînșii au ales Dumnezău ca să rîdice sicriul Domnului și ca să slujască Lui pînă în veac“. Și adună David pre tot Israilul în Ierusalim ca să rîdice sicriul Domnului la locul carele au gătit lui. Și adună David pre fiii lui Aaron și pre leviț: Den fiii lui Caath: Uriil boiarinul și frații lui, 120; Den fiii lui Merari: Asaia boiarinul și frații lui, 220; Den fiii lui Ghiedson: Ioil boiarinul și frații lui, 130; Den fiii lui Elisafan: Semei boiarinul și frații lui, 200; Den fiii lui Hevron: Eliil boiarinul și fiii lui, 80; Den fiii lui Oziil: Aminadav boiarinul și frații lui, 112. Și chemă David pre Sadoc și pre Aviathar, preoții; și pre leviț: pre Uriil, pre Aghean, și Ioil, și Semian, și Eliil, și Aminadav; Și zise lor: „Voi, boiarii neamurilor leviților, curățiți-vă voi și frații voștri, și veț aduce sicriul Domnului Dumnezăului Israil, unde am gătit lui la gătirea lui; Căci pentru că mai nainte, nefiind voi gata, au tăiat Domnul Dumnezăul nostru întru noi, căci n-am cercat cu judecată“. Și s-au curățit preoții și leviții, ca să suie sicriul Domnului Dumnezăului Israil. Și luară fiii leviților sicriul lui Dumnezău, în ce chip au poruncit Moisi cu cuvîntul lui Dumnezău, după scrisoare, întru pârîngi, preste dînșii. Și zise David căpeteniilor leviților: „Puneț pre frații lor, pre cîntăreț, cu meșteșuguri de cîntări, cu copuze, și cu alăute, și cu țimbale, ca să glăsuiască întru înălțime cu glas de bucurie“. Și puseră levi-

ții pre Eman, feciorul lui Ioil, și dentru frații lui Asaaf, feciorul Varahiei, și den fiii lui Merari, frații lui, Ethan, feciorul lui Chiseu. Și cu ei, frații lor ai doilea: Zaharias, și Iiil, și Semeramoș, și Ieile, și Anania, și Eliav, și Vanaia, și Maasia, și Mathathia, și Elifaleu și Machenia, și Avdedom, și Iiil, portarii. Și cîntăreții, Elaan, Asaf și Ethan, cu țimbale de aramă, ca să facă să se auză. Și Zaharias, și Oziil, și Semeramoș, și Iiil, și Anani, și Eliav, și Amasia, și Vaneas, cu copuze preste alimoth. Și Mathathias, și Elifaleas, și Machenias, și Avdidom, și Ieile, și Ozias, cu alăute, amassenith, ca să întărească. Și Honini, boiarinul leviților, boiarinul cîntărilor, căci priceput era. Și Varahia, și Elcana, portarii sicriului. Și Soveinia, și Iosafat, și Nathanail, și Amasias, și Zaharias, și Vane, și Eliazar, preoții, trîmbițînd cu trîmbițele înaintea sicriului lui Dumnezău; și Avedom, și Nia, portarii sicriului lui Dumnezău. Și era David, și bătrîniile lui Israil, și cei preste mii, ceia ce mergea ca să suie sicriul făgăduinții Domnului den casa lui Avdedom, cu bucurie. Și fu deaca întări Dumnezău pre leviț, rădicînd sicriul făgăduinții Domnului, și junghiară 7 viței și 7 berbeci. Și David, încins cu podoabă de vișin, și toți leviții, rîdicînd sicriul făgăduinții Domnului, și cîntăreții, și Honenias, boiarinul cîntărilor celor ce cînta, și preste David – veșmînt de vișin. Și tot Israilul suind sicriul făgăduinții Domnului, cu semnu și cu glas sofer, și cu trîmbițe, și cu țimbale, glăsuind în alăute și în copuze. Și veni sicriul făgăduinții Domnului pînă la cetatea lui David, și Melhol, fata lui Saul, s-au plecat preste fe-reastră și au văzut pre împăratul David jucînd și săltînd, și-l defăimă pre el în sufletul ei.

C A P X V I

Si băgară săcriul lui Dumnezău și-l răzimară pre el în mijlocul cortului carele au întinsu lui David; și aduseră arderea-de-tot și mîntuitoare înaintea lui Dumnezău. Și săvîrși David aducînd arderile ceale de tot și ceale de mîntuire și blagoslovi pre norodu întru numele Domnului. Și împărți la tot omul lui Israil, de la bărbat pînă la muiare, de om o pîine frămîntată și o bucată de carne friptă. Și au pus despre fața sicriului făgăduinții Domnului den leviți, slujind și glăsuind și a mărturisi și a lăuda pre Domnul Dumnezăul lui Israil: Asaf povățitoriul și al doilea lui Zaharias, Iiil, și Samiramoth, și Iiil, și Mathathia și Eleav, și Vanaia, și Avdedom, și Iiil, cu organe, alăute și copuze,

6 și Asaf cu țimbale răsunînd. Și Vanaias și
 Oziil, preoții, cu trîmbișile, pururea înaintea
 sicriiului făgăduinții lui Dumnezeu, în ziua
 7 aceea. Atuncea au rînduit David de-nce-
 put a lăuda pre Domnul cu mîna lui Asaf și a
 8 fraților lui: „Mărturisiți Domnului, che-
 mați numele Lui, arătați întru noroade ispră-
 9 virile Lui! Cîntați Lui și făluiți pre El,
 povestiți la toți minunile Lui, carele au făcut
 10 Domnul! Lăudați în numele sfînt al Lui!
 Veseli-se-va inima cercînd bunăvreaarea Lui.
 11 Cercați pre Domnul și vă întăriți, cercați fața
 12 Lui pururea! Pomeniți minunile Lui carele
 au făcut, seamnele Lui și judecățile rostului
 13 Lui; Sămînța lui Israil, slugile Lui, fiii lui
 14 Iacov, aleșii Lui. Acesta e Domnul Dumne-
 zăul nostru, întru tot pămîntul – judecățile
 15 Lui. Pomeniți în veac făgăduința Lui,
 cuvîntul Lui carele au poruncit întru mii de
 16 rude, Carele au pus lui Avraam și jurămîn-
 17 tul lui Isaac. Și-l puse pre dînsul lui Iacov
 întru poruncă, și lui Israil întru făgăduință
 18 veacinică, Zicînd: ‘Ție voiu da pămîntul lui
 19 Hanaan, funire moștenirii voastre’. Cînd
 s-au făcut ei împutinați întru număr, pînă
 20 s-au împutinat și au nemernicit întru el, Și
 au mersu de la limbă la limbă și de la împără-
 21 ție la alt norod, N-au lăsat om ca să-i
 silească pre dînșii, și au muștrat pentru dînșii
 22 împărați: ‘Să nu vă atingeți de unșii Mie și
 23 întru prorociei Mie nu violențiți’. Cîntați
 Domnului tot pămîntul, spuneți den zi în zi
 24 mîntuirea Lui. Țilcuiți întru limbi mărirea
 Lui, întru toate noroadele – minunile
 25 Lui, Căce mare e Domnul și lăudat foarte,
 26 înfricoșat iaste preste toți dumnezăii. Căce
 toți dumnezăii limbilor – idoli, și Domnul
 27 ceriuri au făcut. Mărire și laudă despre fața
 Lui, vîrtute și fală în locul cel sfînt al
 28 Lui. Dați Domnului neamurile limbilor,
 29 dați Domnului mărirea și vîrtute. Dați Dom-
 nului slavă numelui Lui, luați daruri și aduceți
 cătră fața Lui, și vă închinați Domnului întru
 30 lăcașuri sfinte ale Lui. Spară-se de cătră
 fața Lui pămîntul, isprăvească pămîntul și nu
 31 să clătească. Veselească-să ceriul și bucu-
 re-se pămîntul și zică întru limbi: Domnul
 32 împărășind! Urla-va marea cu plinirea ei,
 și lemnul țarenii, și toate cîte-s într-însa.
 33 Atuncea să vor bucura leamnele dumbrăvii
 de cătră fața Domnului, căce au venit a
 34 judeca pămîntul. Mărturisiți Domnului,
 35 căce iaste bun, căce în veac e mila Lui, Și
 ziceți: ‘Mîntuiaște-ne pre noi, Dumnezeu
 mîntuirii noastre, și adună pre noi, și ne
 scoate pre noi dentru limbi, ca să lăudăm
 numele cel sfînt al Tău și a ne fălui întru

laudele Tale! Blagoslovit Domnul Dumne- 36
 zeul lui Israil den veac și pînă în veac; și va
 zice tot norodul: ‘Amin’“. Și lăudară Dom- 37
 nului. Și lăsară acolo înaintea sicriiului făgă-
 duinții Domnului pre Assaf și pre frații lui, ca
 să slujască naintea sicriiului, pururea, den zi
 la ziua lui. Și Avdedom și frații lui, 68; și 38
 Avdedom, fiul lui Iathom, și Ossala, por-
 tari. Și pre Sadoc, preotul, și pre frații lui, 39
 preoții, înaintea cortului Domnului, în vama
 cea den Gavaon, Ca să aducă arderi-de-tot 40
 Domnului, preste jîrtăvnecul arderilor-de-
 tot, pururea, dimeneața și sara, și după toate
 ceale scrise în leagea Domnului, cîte au
 poruncit preste fiii lui Israil, cu mîna lui
 Moisi, robului lui Dumnezeu. Și cu dînșii: 41
 Eman, și Iedithum, și ceialalți cei aleș, pre
 nume, ca să laude pre Domnul, căci e în veac
 mila Lui. Și, cu dînșii, trîmbișe și țimbale a 42
 răsuna, și organe ale cîntărilor lui Dumnezeu;
 iară fiii lui Idithum, la poartă. Și mearse tot 43
 norodul, fieștecare la casa lui, și să întoarse
 David ca să blagoslovească casa lui.

C A P X V I I

1 i fu deaca lăcui David în casa lui, și
 zise David cătră Nathan prorocul:
 „Iată, eu lăcuiesc în casă de chie-
 2 și sicriul făgăduinții Domnului –
 dedesuptul pieilor“. Și zise Na-
 3 than cătră David: „Tot ce e în sufletul tău, fă,
 căci Dumnezeu cu tine iaste!“ Și fu în nop-
 4 tea aceea, și să făcu cuvîntul Domnului cătră
 Nathan, zicînd: „Pasă și zi cătră David, sluga
 5 Mea: ‘Așa au zis Domnul: Nu tu Îm vei zidi
 casă Mie ca să lăcuiesc întru dînșia, Căci
 n-am lăcuit în casă den ziua aceea carea am
 6 suit pre Israil și pînă în ziua aceasta, și eram
 în cort la acoperimînt și în popas, întru toate
 carele am petrecut întru tot Israilul. De
 7 grăind am grăit cătră un fealiu al lui Israil,
 căroră am poruncit ca să pască pre norodul
 Mieu zicînd: Căci nu Mi-aș făcut casă de chie-
 8 dru?’ Și acum așa vei zice robului Mieu, lui
 David: ‘Aceasta zice Domnul Atotșitoriu:
 ‘Eu am luat pre tine de la stîină, denapoia tur-
 9 melor, ca să fii întru povățitoriu preste noro-
 dul Mieu, preste Israil. Și am fost cu tine
 10 întru toate carele ai mers și am surpat pre toți
 vrăjmașii tăi de cătră fața ta și am făcut ție
 nume după numele celor mari ce era preste
 pămînt. Și voiu pune loc norodului Mieu,
 lui Israil, și-l voiu răsădi pre dînsul și va lăcui
 însuș și nu va griji încă, și nu va mai adaoge
 fiul strămbătății ca să-l smerească pre dînsul
 ca și de-nceput. Și den zilele carele am pus ju-
 decători preste norodul Mieu, Israil, și am smerit
 pre toți vrăjmașii tăi, și te voiu creaste, și casă îți

11 va zidi ție Domnul. Și va fi deaca ți să vor
 umplea zilele ție și vei adormi cu părinții tăi și
 voiu rădica sămînța ta după tine, carea va fi
 den pîntecele tău, și voiu găti împărăția lui.
 12 Acesta Îm va zidi Mie casă și voiu îndirepta
 13 scaunul lui pînă în veac. Eu voiu fi lui
 părinte și el Îm va fi Mie întru fiu, și mila Mea
 nu voiu depărta de la dînsul, în ce chip am
 depărtat de cătră ceia ce au fost înaintea ta.
 14 Și-l voiu încredința pre dînsul în casa Mea și
 întru împărăția lui pînă în veac, și scaunul lui
 15 va fi îndireptat pînă în veac". După toate
 cuvintele acestea și după toată vederea
 16 aceasta, așa au grăit Nathan cătră David. Și
 veni împăratul David și șazu în preajma Dom-
 nului și zise: „Cine sînt eu, Doamne Dumne-
 zăule, și care e casa mea, că m-ai iubit pre
 17 mine pînă în veac? Și să împruținară aceas-
 tea înaintea Ta, Dumnezăule, și ai grăit preste
 casa slugii Tale de departe și m-ai socotit ca o
 videnie a omului și m-ai înălțat, Doamne
 18 Dumnezăule! Ce va mai adaoge încă David
 cătră Tine ca să mărească? Și Tu pre robul
 19 Tău știi! Doamne, pentru robul Tău ai
 făcut toată mărimea aceasta și după inima Ta,
 ca să cunoască toate mările Tale!
 20 Doamne, nu iaste de potriiva Ta și nu iaste
 Dumnezău afară den Tine, după toate cîte am
 21 auzit întru urechile noastre. Și nu iaste ca
 norodul Tău, Israil, limbă încă pre pămînt, în
 ce chip l-ai povățuit pre el, Dumnezăule, ca să
 mîntuiești norod Ție, ca să pui Ție nume mare
 și strălucit, ca să iai de cătră fața norodului
 Tău pre carii ai mîntuit de la Eghipet limbi.
 22 Și ai dat pre norodul Tău, Israil, Ție norod
 pînă în veac, și Tu, Domnul, Te-ai făcut lor
 23 întru Dumnezău. Și acum, Doamne, cuvîn-
 tul tău carele ai grăit cătră sluga Ta și pre casa
 a lui, încredințează-se pînă în veac, și fă în ce
 24 chip ai grăit. Și încredințască-se și să
 mărească numele Tău pînă în veac, zicînd:
 Doamne, Doamne, cel Întru-tot-țiiitoriu
 Dumnezăul lui Israil – Dumnezăul lui Israil!
 Și casa lui David, slugii Tale, va fi îndireptată
 25 înaintea Ta, Căci Tu, Domnul Dumnezăul
 mieu, ai deșchis ureachea slugii Tale ca să
 zidească lui casă; pentru aceea au aflat sluga
 26 Ta a să ruga înaintea feații Tale. Și acum,
 Doamne, Tu ești acela Dumnezău și ai grăit
 27 peste robul Tău bunătățile acestea. Și
 acum ai început a blagoslovi casa slugii Tale,
 ca să fie în veac înaintea Ta, căci Tu, Doamne,
 ai blagoslovit, și blagoslovește în veac“.

C A P X V I I I

1 **S**i fu după aceasta, și lovi David pre cei
 streini de fealiu, și înfrînse pre ei, și
 luo pre Ghieth și satele ei den mîna
 2 a celor streini de fealiu. Și lovi
 David pre Moav și era moaviteanii slugi

lui David, aducînd daruri. Și lovi David pre 3
 Adrazar, împăratul Suvei, în Emath, mergînd
 el să puie mîna lui preste rîul Efratului.
 Luat-au de la el David 1000 de cară și 7000 de 4
 cai și 20000 de oameni pedestri; și sfărîmă
 David toate carăle și au lăsat dentru eale 100
 de cară. Și veni Sirul de la Damasc să ajute 5
 lui Adrazar, împăratul Suvei, și lovi David ai
 Sirului 22000 de oameni. Și puse David 6
 strajă în Siria cea despre Damasc, și era lui
 David întru slugi, aducînd daruri; și mîntui
 Domnul pre David întru toate carele mer- 7
 gea. Și luo David lanțurile ceale de aur,
 carele era preste slugile lui Adrazar, și aduse 8
 pre eale în Ierusalim. Și den Mataveth și
 den cetățile ceale alese ale lui Adrazar au
 luat David aramă multă foarte; dentru dînsa 9
 au făcut Solomon marea cea de aramă și stîl-
 pii și unealtele ceale de aramă. Și auzi 9
 Thou, împăratul Emathului, căci au lovit
 David toată putearea lui Adrazar, împăratul 10
 Suvei, Și au trimis pre Aduram, fiul lui,
 cătră împăratul David, ca să-l întreabe pre el
 ceale de pace și ca să-l binecuvinteaze pre el,
 pentru căci au bătut pre Adrazar și-l lovi pre
 el, căci om împotrivnic Thou era lui Adra-
 zar. Și toate unealtele de aur, și de argint, 11
 și de aramă, și acestea le-au sfințit împăratul
 David Domnului, împreună cu argintul și cu
 aurul carele au luat den toate limbile: den Idu-
 mea, și den Moav, și den fiii lui Ammon, și
 dentru cei streini de fealiu, și dentru Ama-
 lic. Și Avesa, feciorul Saruiei, au lovit Idu- 12
 mea în Valea Sărilor, 18000. Și au pus în 13
 vale straje, și era toți idumeii slugi lui David,
 și mîntuia Domnul pre David întru toate
 carele mergea. Și împărăți David preste tot 14
 Israilul și era făcîndu judecată și dereptate la
 tot norodul lui. Și Ioav, feciorul Saruiei, 15
 preste oaste, și Iosafat, feciorul lui Ahiud, cel
 scriitoriu de-a aduce aminte; Și Sadoc, fiul 16
 lui Ahitov, și Avimeleh, fiul lui Eleazar, preo-
 ții, și Susa logofătul; Și Vaneas, feciorul lui 17
 Iodae, preste hierethi și preste felethi, și fiii
 lui David cei dentru, următori împăratului.

C A P X I X

1 i fu după aceasta, muri Naas, împăra-
 tul feciorilor lui Ammon, și împărăți
 Anan, feciorul lui, pentru dînsul.
 Și zise David: „Face-voiu milă cu 2
 Anan, feciorul lui Naas, în ce chip au
 făcut tatul lui cu mine milă“. Și trimise David
 soli ca să mîngîie pre dînsul pentru tată-său;
 și veniră slugele lui David la pămîntul
 fiilor lui Ammon cătră Annaan, ca să-l
 mîngîie pre el. Și zisără boiarii fiilor lui 3
 Ammon cătră Anan: „Au cinstit David pre

tată-tău înaintea ta, ț-au trimis ție mîngîitori? Nu, ce numai pentru ca să cearce cetatea și să iscodească pămîntul au venit slugele lui cătră 4 tine!". Și luo Anan pre slugele lui David, și rase pre dînșii, și luo den veșmîntele lor jumătate, pînă la înduplecare, și au trimes pre 5 ei. Și veniră să spuie lui David pentru oameni și au trimis întru întîmpinarea lor, căci era oamenii ocărîți foarte; și zise împăratul: „Sădeți în Ieriho pînă vor răsări barbele 6 voastre, și vă întoarceți“. Și văzură fiii lui Ammon căci să rușină norodul lui David, și trimise Anaan și fiii lui Ammon 1000 de talanți de argint, ca să năimească lor den Siria dentru rîuri, și den Siria Maaha, și den Suva, 7 cară și călăriți. Și-s năimiră lor 32000 de cară, și pre împăratul den Maha și pre norodul lui, și veniră și să tăbărîră den preajma Midavei. Și fiii lui Ammon s-au adunat den 8 cetățile lor și au venit ca să-i bată. Și auzi David, și au trimis pre Ioav și toată oastea 9 celor tari. Și ieșiră fiii lui Ammon, și să rînduiescu la războiu lîngă poarta cetății; și împărații carii au venit s-au tăbărît deosebiș, 10 la cîmpu. Și văzu Ioav că s-au făcut de cătră față unii cu alții, ca să dea războiu cătră el de cătră față și denapoi, și alease den toți voinicii 11 den Israil și s-au rînduit împotriva Sirului. Și rămășița norodului au dat în mîna lui Avesse, fratelui lui, și s-au rînduit dempotriva feciori- 12 lor lui Ammon. Și zise: „De se va mai întări decît mine Sirul, și-m vei fi mie întru mîntuire; și de să vor fiii lui Ammon mai întări 13 decît tine, și te voiu mîntui. Îmbărbăteaze-te și să ne întărim pentru norodul nostru și pentru cetățile Dumnezăului nostru, și Dom- 14 nul binele întru ochii Lui va face“. Și să rîndui Ioav și tot norodul lui împreună cu el împotriva sirilor spre războiu, și fugiră de 15 cătră ei. Și fiii lui Ammon văzură că au fugit sirii și fugiră și ei de cătră fața lui Avese și de cătră fața lui Ioav, fratelui lui, și veniră la 16 cetate; și veni Ioav la Ierusalim. Și văzu Sirul că l-au înfrînt pre el Israil, și trimise soli și scoase pre Sirul, pre cel decindea de rîu; și Sofac, voivodul puterii lui Adrazar, înaintea 17 lor. Și să spuse lui David, și adună pre tot Israilul, și trecu Iordanul, și veni asupra lor, și să rîndui cătră ei; și să rîndui David den preajma Sirului spre războiu, și-l bātu pre 18 el. Și fugi Sirul de cătră fața lui Israil și ucise David de ai Sirului 7000 de cară și 40000 de oameni pedestri, și pre Sofac, voivodul 19 puterii lui, au ucis. Și văzură slugele lui Adrazar că au căzut de cătră fața lui Israil, și puseră cu David pace, și slujiră lui.

Și n-au vrut Sirul să ajute fiilor lui Ammon încă.

C A P X X

i fu în anul ce veni întru ieșirea împăraților, și aduse Ioav toată putearea oștii, și stricară țara fiilor lui Ammon; și veniră și șazură prejur Ramma; și David șazu în Ierusalim; și au lovit și Ioav pre Rama și o surpă pre dînsa. Și luă 2 David cununa lui Molhom, împăratului lor, den capul lui, și să află trasul ei un talant de aur, și întru ea piatră cinstită; și era pre capul lui David. Și prăzile cetății scoase multe 3 foarte, și pre norodul ce era întru dînsa îl scoase și-i hierestru cu hierestraie și cu tesle de hier și spintecături; și așa au făcut David slugilor fiilor lui Ammon, și să întoarse David și tot norodul lui în Ierusalim. Și fu după 4 aceasta, și să făcu încă războiu în Gazer cu cei striini de fealiu. Atuncea au lovit Sovahe Usathi pre Safu, den fiii uriașilor, și-l smeri pre dînsul. Și să făcu încă războiu cu cei striini de fealiu și lovi Eleanan, feciorul lui Iair, pre Laomi, fratele lui Goliath Ghieththeului; și lemnul sulii lui, ca sulul pînzarilor. Și să 5 făcu încă războiu în Ghieth; și era om preste samă de mare, și deagetile lui: 6 și 6, 24; și acesta era strănepot uriașilor. Și defăimă 6 pre Israil, și-l lovi pre dînsul Ionathan, feciorul lui Samaa, fratele lui David. Aceștea s-au făcut lui Rafa în Ghieth; toț era 4 uriași și căzură cu mîna lui David și cu mîna slugilor lui.

C A P X X I

i să sculă diavol întru Israil și clăti pre David ca să numere pre Israil. Și 2 zise împăratul David cătră Ioav și cătră boiarii puterii: „Păsaț (și) număraț pre Israil, de la Virsavie pînă la Dan, și aduceți cătră mine, și voiu cunoaște numărul lor“. Și zise Ioav: „Să 3 adaogă Domnul preste norodul Lui, cum sînt aceștea, cu 100 de părți! Și ochii domnului meu împăratului văzînd, nu, domnul meu împărate, toți domnului meu slugi? Și pentru căci va aceasta domnul meu? Pentru ca să nu se facă întru păcat norodului lui Israil?“ Și 4 cuvîntul împăratului să întări preste Ioav, și ieși Ioav și umblă pre tot Israilul, și veni la Ierusalim. Și deade Ioav numărul socotea- 5 lii norodului lui David, și era Israilul 1000 de mii și 100000 de oameni zmulgînd sabia; și fiii Iudei: 470000 de oameni zmulgînd sabie. Și pre Levi și pre Veniamin nu l-au numărat 6 în mijlocul lor, căci să întări cuvîntul împăratului pre Ioav. Și rău să arată înaintea 7 lui Dumnezeu pentru lucrul acesta, și

8 lovi pre Israil. Și zise David cătră Dumne-
 zeu: „Greșit-am foarte, căci am făcut lucrul
 acesta! Și acum ia dară răutatea slugii Tale,
 9 căci m-am îndeșărtat foarte“. Și grăi Dom-
 nul cătră Gad, cel ce vedea lui David, zicînd:
 10 „Pasă și grăiaște cătră David, zicînd: ‘Așa zice
 Domnul: Trei Eu voiu rădica preste tine;
 aleage ție una dentru eale și-ț voiu face ție’“.
 11/12 Și veni Gad cătră David și zise lui: „Așa
 zice Domnul: ‘Aleage-ț ție sau 3 ani de foa-
 mete, sau 3 luni a fugi tu de cătră fața vrăjma-
 șilor tăi, și sabia vrăjmașilor tăi să te apuce
 pre tine, sau trei zile sabia Domnului, și
 moarte în pămînt, și îngerul Domnului pier-
 zînd întru toată moștenirea lui Israil’. Și acum
 vezi ce voi răspunde Celuia ce m-au trimis
 13 pre mine cuvînt“. Și zise David cătră
 Gad: „Strîmte îm sînt mie cîteștrei foarte.
 Cădea-voiu dară întru mîinile Domnului, căci
 multe-s îndurările Lui foarte, și în mîinile
 14 oamenilor nu voiu cădea“. Și au dat Dom-
 nul moarte în Israil și au căzut dentru Israil
 15 70000 de oameni. Și au trimis Dumnezău
 înger la Ierusalim, ca să-l piarză pre el. Și
 deaca-l pierdea, văzu Domnul și Să căi pentru
 rău și zise îngerului celui ce pierdea: „Destul
 ție, lase mîna ta!“ . Și îngerul Domnului – stînd
 16 în aria lui Orna Ievuseului; Și rădică David
 ochii lui și văzu pre îngerul Domnului stînd
 între pămînt și între ceriu, și sabia lui zmultă
 în mîna lui întinse preste Ierusalim; și căzu
 David și cei bătrîni ai lui Israil, îmbrăcați cu
 17 saci, preste fața lor. Și zise David cătră
 Dumnezău: „Nu eu am zis ca să numere întru
 norod? Eu sînt cela ce am greșit, făcînd rău am
 făcut; și aceaste oi ce au făcut? Domnul Dum-
 nezău, facă-se mîna Ta întru mine și întru
 casa tătîne-mieu, și nu întru nărodul Tău spre
 18 pierzare, Doamne!“ Și îngerul Domnului
 zise lui Gad ca să zică cătră David pentru ca să
 să suie să puie jîrtăvnic Domnului în aria lui
 19 Orna Ievuseului. Și să sui David, după
 cuvîntul lui Gad, carele au grăit întru numele
 20 Domnului. Și să întoarse Orna și văzu pre
 împăratul și 4 fii ai lui cu dînsul ascunzîndu-
 21 se; și Orna era trierînd grîu. Și veni David
 cătră Orna, și să întoarse Orna și văzu pre
 David. Și ieși den arie și să închină Orna lui
 22 David cu fața la pămînt. Și zise David cătră
 Orna: „Dă-mi mie locul tău, al ariei tale, și
 voiu zidi preste el jîrtăvnic Domnului. Cu
 argint vreadnic mi-l dă pre el, și se va potoli
 23 rana dentru norod“. Și zise Orna cătră
 David: „Ia ție, și facă domnul mieu împăratul
 ce e bine înaintea lui. Iată, am dat vițeii
 întru ardere-de-tot, și plugul spre leamne,
 24 și grîul spre jîrtvă, toate le-am dat“. Și
 zise împăratul David lui Orna: „Nu, fără

cît cumpărînd voiu cumpăra cu argint vread-
 nic, căci nu voiu lua ale tale Domnului, ca să
 aduc ardere-de-tot în dar Domnului“. Și 25
 deade David lui Orna pentru locul lui sicli de
 aur la tras 600. Și clădi acolo David jîrtăv- 26
 nic Domnului și au adus ardere-de-tot a mîn-
 tuirii; și strigă cătră Domnul, și ascultă pre el
 cu foc den ceriu preste jîrtăvnicul arderii-de-
 tot, și au topit arderea-de-tot. Și zise Dom- 27
 nul cătră înger și băgă sabia în teaca ei în
 vreamea aceea; și deaca văzu David că au
 ascultat lui Domnul în aria lui Orna Ievuseu-
 lui, și au jîrtvuit acolo. Și cortul Domnului, 28
 carele au făcut Moisi în pustiiu, și jîrtăvnicul
 arderilor-de-tot, în vreamea aceea, era în
 vama cea den Gavaon. Și nu putea David 29
 ca să meargă înaintea lui să cearce pre Dum-
 nezău, căci sîrgui de cătră fața sabiei îngerului
 Domnului.

C A P X X I I

1 i zise David: „Aceasta iaste Casa 1
 Domnului Dumnezău și acesta e jîr-
 tăvnicul spre arderea-de-tot lui
 Israil“. Și zise David să adune pre 2
 toți nemearnicii cei den pămîntul lui
 Israil, și puse cioplitori ca să cioplească pietri
 netezite ca să zidească Casa Domnului. Și 3
 fier mult la cuiele ușilor și porților, și țîțînile
 au gătit, și aramă întru mulțime, nu era
 cumpănitură. Și leamne de chedru nu era 4
 număr, căci aducea sidoneanii și 3 leamne de
 chedru întru mulțime lui David. Și zise 5
 David: „Solomon, fiiul mieu, copilaș moale, și
 casa e a să zidi Domnului spre mărire în sus,
 spre nume și spre slavă întru tot pămîntul,
 voiu găti lui“. Și găti David întru mulțime
 înaintea morții lui. Și chemă pre Solomon, 6
 fiiul lui, și-i porunci lui ca să zidească casa
 numelui Domnului lui Israil. Și zise David: 7
 „Solomon, fiiul mieu, mie mi s-au făcut
 asupra sufletului ca să zidesc casă numelui
 Domnului Dumnezăului mieu. Și fu preste 8
 mine cuvîntul Domnului, zicînd: ‘Sînge întru
 mulțime ai vărsat și războaie mari ai făcut. Să
 nu zidești casă numelui Mieu, căci sîngiuri
 multe ai vărsat preste pămînt înaintea Mea.
 Iată, fiiu să naște ție, acesta va fi om de odihnă 9
 și-l voiu odihni pre el de cătră toți vrăjmașii
 lui de premprejur, căci Solomon – numele lui,
 și pace și liniște voiu da lui preste Israil în
 zilele lui. Acesta Îm va zidi casă numelui 10
 Mieu și acesta Îm va fi Mie întru fiiu și Eu lui
 voiu fi întru părinte, și voiu îndirepta scaunul
 împărăției lui întru Israil pînă în veac’. Și 11
 acum, fiiul mieu, fi-va cu tine Domnul și te
 va spori și vei zidi casă Domnului Dumne-
 zăului tău, în ce chip au grăit pentru tine.
 Fără numai dea-ți învățătură și pri- 12

ceapere Domnul și să te întărească preste
 13 Israil, ca să păzești și ca să faci legea Dom-
 nului Dumnezăului tău! Atuncea te vei
 spori, de vei cruța a face poruncile și judecă-
 țile carele au poruncit Domnul lui Moisi,
 preste Israil. Îmbărbătează-te și te întărește;
 14 nu te teame, nice să te spari. Și iată, eu,
 după sărăcia mea, am gătit la Casa Domnului
 talanzi de aur 100000, și de argint talanzi 1000
 de mii, și aramă, și hier căruia nu iaste tras,
 căci întru mulțime iaste, și leamne și pietri am
 15 gătit, și spre aceastea adaoge. Și cu tine –
 Domnul, și adaoge întru mulțime celor ce fac
 lucrurile, meșteri și cioplitori de pietri, și tes-
 16 lari de leamne; Și tot înțeleptul la tot
 lucrul, la aur, la argint, și la hier, și la aramă,
 nu iaste număr. Scoală-te și fă! Și Domnul –
 17 împreună cu tine!“ Și porunci David la toți
 boiarii lui Israil să ajutorească lui Solomon,
 fiului lui, zicînd: „Au nu e Domnul cu
 18 voi? Și v-au odihnit pre voi de premprejur,
 căci au dat în mîna voastră pre ceia ce lăcuiesc
 pămîntul, și să supuse pămîntul înaintea
 19 Domnului și înaintea norodului. Acum dați
 inimile voastre și sufletele voastre, ca să cer-
 cați la Domnul Dumnezăul vostru, și vă scu-
 lați și zidiți sfințenia Domnului Dumnezăului
 vostru, ca să băgați sicriiul făgăduinței Dom-
 nului și unealtele ceale sfinte ale lui Dum-
 nezău la casa ceaea ce să zidească numelui
 Domnului“.

CAP XXIII

1 **S**i David, fiind bătrîn și plin de zile, au
 împărățit pre Solomon, fiul lui, în
 2 locul lui, preste Israil. Și adună
 pre toți boiarii lui Israil, și pre preoții,
 3 și pre leviții. Și să numărară leviții
 den 30 de ani și în sus și să făcu numărul lor,
 4 după capul lor, oameni 38000. Dentr-aceș-
 tea, ispravnici la lucrurile Domnului 24000, și
 5 logofeți și judecători 6000; Și 4000 de por-
 tari și 4000 lăudînd pre Domnul cu unealte
 6 care au făcut ca să laude pre Domnul. Și
 împărți pre dînșii David rînduialele la fiii lui
 7 Levi, lui Ghethsom, Caath și Merari; Lui
 8 Ghiethsom, lui Leadan și lui Semei; La
 fiiul lui Leadan, boiarii Iiil, și Zethoth, și Ioil,
 9 3. Și fiiul lui Semei, Salomith, și Azail, și
 Aram, trei; aceștea-s boiarii neamurilor lui
 10 Leadan. Și fiilor lui Semii: [I] eth, și Zeza,
 și Ioas, și Veria; aceștea sînt fiii lui Semei,
 11 4. Și era Ieth, boiarinul, și Zeza al doilea,
 și Ioas; și Veria n-au înmulțit fii, și s-au făcut
 12 la o casă de neam, la socotință. Fiii lui
 Caath: Amvram și Iassar, Hevron, Oziil,
 13 4. Fiii lui Amvram: Aaron și Moisi; și să o-

sebi Aaron a sfinți Sfînta Sfintelor, el și fiii lui
 pînă în veaci, ca să tămîiaze înaintea Domnu-
 lui, să slujească Lui și să roage pre numele
 Lui pînă în veac. Și Moisi, omul lui Dum- 14
 nezău; fiii lui s-au chemat la fealiul lui
 Levi. Fiii lui Moisi: Ghersam și Eliezer. Fiii 15
 lui Ghersam: Suvail boiarinul. Și era fiii lui 16
 Eliezer: Ravea boiarinul; Și nu era lui Elie- 17
 zer fii alții; și fiii lui Ravea crescură întru înăl-
 țime. Fiii lui Saar: Salumoth boiarinul. 18
 Fiii lui Hevron: Ieria boiarinul, Amaria, al 19
 doilea, Iezeziil, al treilea, Iezechia, al patru-
 lea. Fiii lui Oziil: Miha boiarinul și Esia, al 20
 doilea. Fiii lui Merari: Mooli și Musi; fiii lui 21
 Mooli: Eliazar și Chis. Și muri Eliazar și nu 22
 era lui fii, fără numai feate; și le luară pre eale
 feciorii lui Chis, frații lor. Fiii lui Musi: 23
 Mooli, și Eder, și Iarimoth, 3. Aceștea-s fiii 24
 lui Levi, după casele neamurilor lor, boiarii
 neamurilor lor, după socoteala lor, după
 numărul numelor lor, după capul lor, făcînd
 lucrurile slujbei Casei Domnului den 20 de ani
 și în sus. Căci zise David: „Odihni Domnul 25
 Dumnezeul lui Israil nărodului Lui și lăcui în
 Ierusalim pînă în veac“. Și leviții nu era 26
 rîdicînd cortul și toate unealtele lui la slujba
 lui. Căci întru cuvintele lui David ceale de 27
 apoi iaste numărul fiilor lui Levi de 20 de ani
 și în sus, Căci au pus pre ei cu mîna lui 28
 Aaron ca să slujască la Casa Domnului pren
 curți și pren cămări și la numărul tuturor sfin-
 telor și la lucrurile slujbei Casei lui Dumne-
 zeu, Și la pînile punerii-înainte, și la făina 29
 jîrtvei, și la plăcinte, și la cea frămîntată, și la
 azime, și la prăjite, și la toată măsura; Și a 30
 pune dimeneața, a lăuda și a mărturisi Dom-
 nului, și așa sara; Și preste toate cealea ce 31
 să aduc în ardere-de-tot Domnului întru sim-
 bete și întru lunile noao și la praznice, după
 număr, după judecată preste ei, pururea
 Domnului; Și vor păzi păzile cortului măr- 32
 turiei și paza celui sfînt și pazele fiilor lui
 Aaron, fraților lor, ca să slujască în Casa
 Domnului.

CAP XXIV

1 **S**i fiilor lui Aaron și osebirile fiilor lui
 Aaron: Nadav, și Aviud, și Eleazar, și
 2 Ithamar. Și au murit Nadav și
 Aviud înaintea tatului lor, și fii nu era
 la dînșii; și preoția Eleazar și Itha-
 mar, fiii lui Aaron. Și împărți pre dînșii 3
 David: și Sadoc dentru fiii lui Eleazar, și Ahi-
 meleh den fiii lui Ithamar, după socoteala lor,
 după slujba lor și după casele neamurilor
 lor. Și să afluă fiii lui Eleazar mai mult 4
 întru boiarii puterilor decît fiii lui Ithamar; și
 împărți pre dînșii: fiilor lui Eleazar, spre boiari,

la case de neamuri, 16; și fiilor lui Ithamar, 5 după casele neamurilor, 8. Și împărți pre dînșii după sorți, pre aceștea spre aceștea, căci era boiari ai sfintelor și boiari ai lui Dumnezău, întru fiii lui Eleazar și întru fiii lui Ithamar. 6 Și i-au scris pre dînșii Samaias, feciorul lui Nathanail, logofătul dentru Levi, denaintea împăratului, și boiarilor, și [a lui] Sadoc preotul, și Ahimeleh, feciorul lui Avia-thar, și boiarii neamurilor, ai preoților și ai leviților casii neamului: unul, unul lui Eleazar; 7 și unul, unul lui Ithamar. Și ieși sorțul cel 8 dentîiu lui Ioarim, lui Edia al doilea, Lui 9 Harim al treilea, lui Seorim al patrulea, Lui Melhia al cincilea, lui Veniamin al șaselea, 10 Lui Accos al șaptelea, lui Avia al optulea, 11 Lui Iisu al noaoalea, lui Sehenia al zeacelea, 12 Lui Elisuv al unsprăzeacelea, lui Iachim al 13 doasprăzeace, Lui Ofa al treisprăzeace- 14 lea, lui Iesvaal al 14, Lui Velga al 15, lui 15 Emmir al 16, Lui Ethi al 17, lui Afesi al 16/17 18, Lui Fetia al 19, lui Ezechiil al 20, Lui 18 Ahin al 21, lui Gamul al 22, Lui Dalea al 23, 19 lui Ieili al 24. Aceasta e socoteala lor, după slujba lor, a întra în Casa Domnului, după judecata lor, pren mîna lui Aaron, tatul lor, în ce chip au poruncit Domnul Dumnezăul lui 20 Israil. Și fiilor lui Levi, celor rămaș fiilor lui Amvram: Sovail; fiilor lui Sovail: Iadea; 21/22 Araviei: [Iesia] boiarenul. Și lui Asari: 23 Salomoth; fiilor lui Solomoth: Iaath. Fiii lui Ediu: Amadia al 2, Aziil al 3, Iecmoam al 4. 24/25 Fiilor lui Oziil: Miha; fiii lui Miha: Samir. Fra- 26 tele lui Miha: Isia; fiii Isiei: Zaharia. Fiii lui Merari: Mooli și Musi; fiii Oziei, fiii lui: 27 Voni. Fiii lui Merari lui Oziia, fiii lui: 28 Esoma, și Zachur, și Iovthi. Lui Mooli: 29 Eleazar; și Ithamar, nu era la el feciori. Lui 30 Chis, fiii lui Chis: Ierameil. Și fiii lui Musi: Mooli, și Eder, și Erimoth; aceștea-s fiii leviți- 31 lor, după casele neamurilor lor. Și luară și ei sorți, ca și frații lor, fiii lui Aaron, înaintea lui David împăratul, și Sadoc, și Ahimeleh, și boiarii neamurilor, preoților și leviților, începători de părinți, Aaron, ca și frații lui cei mai tineri.

C A P X X V

1 **S**i puse David împăratul și boiarii puterii la lucruri pre fiii lui Asaf, și Eman, și Idithun, pre cei ce răspund cu copuze, și cu alăute, și cu timpene; și să făcu numărul lor, după capul oamenilor ce lucrează întru lucrurile lor fiii lui Asaf: Zachur, și Iosif, și Natha- 2 nias, și Asiila. Fiii lui Asaf, țindu-se de 3 Asaf prorocul, lipiț de împăratul. Lui Idithun, fiii lui Idithun: Godolias și Su-

ri, și Iseas [Semei,] și Asevias, și Mathathias, 6, după tatăl lor, Idithun, cu copuzul răsunînd mărturisire și laudă Domnului. Lui Eman, 4 fiii lui Eman: Vohchias, și Mathanias, și Oziil, și Suvail, și Erimuth, și Ananias, și Anani, și Eleatha, și Godolathi, și Romethi, Iezer, și Savah al lui Amallithi, și Othir, și Meazoth. Toți aceștea, fiii lui Eman, celui 5 ce răspunde împăratului cu cuvinte, a înălța cornu; și au dat Dumnezău lui Eman fii 14 și feate 3. Toți aceștea, cu tatul lor, lăudînd în 6 Casa Domnului cu țimbale, și cu alăute, și cu copuze, la lucrul Casii lui Dumnezău, lipiți de împăratul: Asaf, și Idithun, și Eman. Și să 7 făcu numărul lor, cu frații lor învățaț a cînta și tot pricepătoriul, 8 sute și 88. Și luară lor 8 sorțu de rînduială, după cel mic și după cel mare den cei desăvîrșit și den cei ce învăța. Și ieși sorțul dentîiu fiilor lui și fraților lui, lui 9 Asaf: al lui Iosif, Godolias al 2, Inia, fiiul lui, și frații lui, 12. Al 3, Zachur, fiii lui și frații lui, 10 12. Al 4, Iesri, fiii lui și frații lui, 12. Al 5, 11/12 Nathan, fiii lui și frații lui, 12. Al 6, Vocchi, 13 fiii lui și frații lui, 12. Al șaptelea, Iereil, fiii 14 lui și frații lui, 12. Al optulea, Iosia, fiii lui și 15 frații lui, 12. Al noaoalea, Matthania, fiii lui 16 și frații lui, 12. Al 10, Meia, fiii lui și frații 17 lui, 12. Al 11, Asriil, fiii lui și frații lui, 18 12. Al 12, Asevia, fiii lui și frații lui, 19 12. Al 13, Savail, fiii lui și frații lui, 12. Al 20/21 14, Matthithia, fiii lui și frații lui, 12. Al 15, 22 Ierimuth, fiii lui și frații lui, 12. Al 16, Ana- 23 nia, fiii lui și frații lui, 12. Al 17, Isvac, fiii 24 lui și frații lui, 12. Al 18, Anania, fiii lui și 25 frații lui, 12. Al 19, Mellithi, fiii lui și frații 26 lui, 12. Al 20, Eliatha, fiii lui și frații lui, 27 12. Al 21, Ithir, fiii lui și frații lui, 12. Al 28/29 22, Ghedelthi, fiii lui și frații lui, 12. Al 23, 30 Mazimoth, fiii lui și frații lui, 12. Al 24, 31 Romemiezer, fiii lui și frații lui, 12.

C A P X X V I

Si împărțirile porților; fiii lui Cori: 1 Masellimi, fiiul lui Cori, den fiii lui Asaf. Și lui Moselemia fii: 2 Zaharia, cel dentîiu născut; Iadiil, al doilea; Zavadia, al treilea; Natha- 3 nail, al patrulea; Olam, al cincelea; Iona- 3 than, al șaselea; Elionia, al șaptelea; Avdedom, al optulea. Și lui Avdedom fii: 4 Samias, cel dentîiu născut; Iozavad, al doilea; Ioa, al treilea; Zahalad, al patrulea; Rotha- 5 nuil, al cincelea; Amiil, al șaselea;

Issahar, al șaptelea; Falothi, al optulea,
6 căci l-au blagoslovit pre el Dumnezeu. Și
lui Semia, fiului lui, s-au născut feciori, celui
dentîiu născut al lui: Rose, la casa cea părin-
7 tească a lui, căci tari era la vîrtute. Fiii
Semiei: Othni, și Rafail, și Ovid, și Elzavad, și
Ahia, fii tari; Eliu, și Savhia și Izvahom.
8 Toți aceștea, den fiii lui Avdedom, aceștea și
fiii lor, și frații lor, făcînd tare la lucru, 62, [ai]
9 lui Avdedom. Și lui Mosolamia, fii și fraț,
10 18, tari; Și lui Asa, fiilor lui Merari, fii
păzind începătura, căci nu era la dînsul cel
dentîiu născut, și-l făcu pre el tatăl lui boiarin
11 împărțirei a doua; Helchias, al doilea;
Tavle, al treilea; Zaharias, al patrulea; toț
12 aceștea, fii și fraț lui Asa, 13. La aceștea
sînt împărțeașele porților, la boiarii celor tari,
slujbe pre zile, ca și frații lor, a sluji în Casa
13 Domnului. Și luară sorți după cel mic și
după cel mare, după casele neamurilor lor, la
14 poartă și la poartă. Și căzu sorțul cel
despre răsărit Selemiei; și Zahariei și fiii lui
Ioas, lui Melhia, luară sorți și ieși sorțul cel
15 despre crivăț. Lui Avdedom și cel despre
16 amiazăzi, denaintea casei; Sefim, în al doilea
lui Asa, cătră apus, după poarta cămărai sui-
17 rii, strajă în preajma străjii. Cătră răsărit
leviț, 6 de zi, și cătră crivăț de zi patru; cătră
18 amiazăzi de zi patru, și la iesefim, doi. La
cei ce să schimbă cătră apus, 4; și la al treilea,
19 doi schimbîndu-se. Aceștea sînt împărți-
rile portarilor, fiilor lui Core și fiilor lui
20 Merari. Și leviții, frații lor, preste visteriile
Casei Domnului și preste visteriile celor
21 sfințite. Fiii lui [Le]dan: fiii lui Ghierson,
[al] lui Ledan, boiari ai neamurilor lui
22 [Le]dan și lui Gherson: Ieili Și fiii lui Ieili:
Zemeth și Ioil, frații, preste visteriile Casii
23 Domnului. Lui Avrami și lui Issari, Hevron
24 și Ozeil; Și Suvail al lui Ghersam, al lui Moisi,
25 povățitoriu preste visterii. Și fratelui lui,
lui Eliezer, Iavias fiul, și Iosias, și Ioram, și
26 Zehri, și Salomoth. Aceștea, Salomoth și
frații lor, preste toate visteriile sfințelor,
carele au sfințit David împăratul și boiarii
neamurilor, preste mii și preste sute, și căpe-
27 tenii puterii, Carele au luat den cetăț și den
prăzi și au sfințit dentru dînsule, ca să nu se
întîrziase zidirea Casii Domnului Dumnezeu.
28 Și preste toate sfințele lui Dumnezeu, lui
Samoil prorocului, și lui Saul al lui Chis, și lui
Avenir a lui Nir, și lui Ioav al Saruiei, tot
carele au sfințit, pren mîna lui Salomon și a
29 fraților lui. Lui Isaari: Honenia și fiii lui,

a lucrului cel den afară preste Israil, a logofeți
și a leage. Lui Hevroni: Asavias și frații lui, 30
fii tari, 1000 și 700 preste socotița lui Israil,
decindea de Iordan, cătră apusuri, la toată
slujba Domnului și lucrul împăratului. Lui 31
Hevroni: Urias, boiarinul hevronilor, după
nașterile lor, după neamuri. Întru anul al 40
al împărăției lui [David] s-au socotit și s-au
aflat om tare întru ei, întru Iazir al Galaadi-
tei. Și frații lui, fii tari, 2000 și 700 boiari ai 32
neamurilor. Și-i puse pre ei David împăratul
preste Ruvin, și Gaddi, și pre jumătate de fea-
liu a lui Manasi, la toată porunca Domnului și
cuvîntul împăratului.

CAP XXVII

Si fiii lui Israil, după numărul lor, 1
boiari ai neamurilor, preste mii și
preste sute, și logofeți carei slujăsc
norodului și la tot cuvîntul împăratu-
lui, după împărțiri, și la tot cuvîntul,
cela ce întră și cela ce iase, lună den lună, la
toate lunile anului, o împărțală, 24000, Și 2
preste împărțala cea dentîiu a lunii dentîiu,
Izvoaz al lui Zavdeil, preste împărțala lui,
24000; Den fiii lui Fares, boiarin al tuturor 3
boiariilor puterii, a lunii dentîiu. Și preste 4
împărțala lunii a doua, Dode al lui Ehoh, și
preste împărțala lui și Macheloth, povățito-
riul, și preste împărțala lui, 24000. Boiarii 5
ai puterii, cel al treilea la luna a treia, Vaneas
a lui Iodae preotul, boiarenul, și la împărțala
lui, 24000. Acesta e Vaneas, cel mai tare 6
decît cei 30, și preste cei 30, și preste împăr-
țeașala lui Zavad, fiul lui. Al patrulea, la luna 7
a patra, Asail, fratele lui Ioav, și Zavadia,
feciorul lui, și frații lui, preste împărțala lui,
24000. Al cincilea, în luna a cincea, povă- 8
țutoriu, Samaoth al lui Esraei, și preste
împărțala lui, 24000. Al șaselea, în luna a 9
șase, Aduias al lui Ecchis Thecuianul, și
preste împărțeașala lui, 24000. Al șaptelea, 10
în luna a șapteașea, Hiellis cel de la Falus, den
fiii lui Efraim, și preste împărțala lui,
24000. Al optulea, în luna a opta, Sovahē al 11
lui Usathasa al lui Zare, și preste împărțala
lui, 24000. Al noașea, în luna a noua, Avie- 12
zer de la Anathoth, den pămîntul lui Venia-
min, și preste împărțala lui, 20000 și
4000. Al zeaceșea, în luna a 10, Meira cel de 13
la Nethofathi, al lui Zare, și preste împărțala
lui, 24000. Al 11, în luna a 11, Vaneas, cel 14
de la Farathon, den fiii lui Efraim, și preste
împărțala lui, 24000. Al 12, la luna a 12, 15
Holdiia, cel de la Nethofathi, al lui Gotho-
niil, și preste împărțala lui, 20000 și
4000. Și preste fealiurile lui Israil, al 16
ruginilor, povățitoriu, Eliezer al lui Ze-

17 hri; lui Semeon: Safatias al lui Maaha. Lui
 Levi: Asavia al lui Camuil; lui Aaron: Sadoc;
 18 Iudei: Elia, den frații lui David; lui Isahar:
 19 Amri al lui Mihail; Lui Zavulon: Sameas al
 lui Avdiu; lui Nethalim: Ierimoth al lui
 20/21 Ziil; Lui Efraim: Osie al lui Ozaziu; La
 jumătatea de fealiu a lui Manasi: Ioil, fiul fra-
 telui; la jumătatea de fealiu a lui Manasi
 cea den pământul Gălaadului: Iadde al lui
 Zavadeu, fiii lui Veniamin, Iasiil al lui
 22 Avenir; Lui Dan: Azariil al lui Ioram; aceș-
 tea-s căpeteniile părinților, ai fealiurilor lui
 23 Israil. Și n-au luat David numărul lor den
 20 de ani în jos, căci au zis Domnul să înmul-
 24 țască pre Israil ca stealele ceriului. Și Ioav
 al Saruiei au început a număra întru norod
 și n-au săvârșit, și s-au făcut întru aceastea
 urgia preste Israil și nu s-au osebit numă-
 rul în Cartea cuvintelor zilelor împăratului
 25 David. Și preste visteriile împăratului:
 Asmoth a lui Odiil; și preste visteriile ceale
 den țarini, și în cetăți, și în sate, și în odăi, și în
 26 turnuri: Ionathan al lui Oziu; Și preste plu-
 garii ceia ce lucrează pământul: Ezre al lui
 27 Hiluv; Și preste vii: Semei Arimathianul; și
 preste visteriile cealea den locurile casei:
 28 Zavdi al lui Sefami; Și preste maslineturi,
 și preste duple ceale de la șas: Vallanan al lui
 Ghiedori; iară preste visteriile untdelemnu-
 29 lui: Ioas; Și preste boii cei păscători, cei de
 la Saron: Sate al Sarumiei; și preste boii cei de la
 30 văi: Sofat al lui Ade; Iară preste cămile:
 Uvia Ismailiteanul; iară preste măgari: Iadiaz
 31 cel den Maramoth; Și preste oi: Ioas Agari-
 teanul; toți aceștea – ispravnici averilor lui
 32 David împăratului. Și Ionathan, fratele
 tatălui lui David, – sfeatnic, om priceput și
 logofăt acesta; și Iiil al lui Ahamani, – cu fiii
 33 împăratului. Și Ahitofel – sfeatnic împăra-
 34 tului; și Husi – întîiu priatin împăratului. Și
 după dînsul, Ahitofel; lîngă el, Iodae al lui Vaneu,
 și Aviathar; și Ioav – voivodul împăratului.

C A P X X V I I I

1 **S**i adună David pre toți boiarii lui
 Israil, boiari ai judecătorilor și ai fea-
 liurilor, și pre toți boiarii împărțeale-
 lor, ai rînduialelor celor den prejurul
 trupului împăratului, și boiarii miilor
 și ai sutelor, și pre cămăraș, și pre cei preste
 averile lui, și a toată agonisita împăratului și a
 fiilor lui, împreună cu scopiții, și pre cei silnici, și
 2 pre războinicii oștii, în Ierusalim. Și stătu Da-
 vid împăratul în mijlocul adunării și zise: „Ascul-
 tați-mă, frații miei și norodul meu: Mie mi s-au
 făcut în inimă să zidescu casă de odihnă si-

criiului făgăduinții Domnului și stare picioa-
 relor Domnului, și am gătit cealea ce-s de
 treabă lăcașului. Și Dumnezău au zis: ‘Nu 3
 vei zidi Mie casă, ca să să numească numele
 Mieu preste dînsa, căci om războinic ești tu și
 sîngiuri ai vărsat’. Și au ales Domnul Dum- 4
 nezeul lui Israil întru mine dentru toată casa
 tătîne-mieu să fiu împărat preste Israil în
 veac; și întru Iuda au ales împărăția și, den
 casa Iudei, casa tatîne-mieu; și, întru fiii tătî-
 ne-mieu, întru mine vru să mă fac eu împărat
 preste tot Israilul. Și dentru toți fiii miei, 5
 căci mulți feciori au dat mie Domnul, au ales
 întru Solomon, fiul meu, să-l șază pre el
 preste scaunul împărăției Domnului, preste
 Israil. Și zise mie Dumnezău: ‘Solomon, 6
 fiul tău, va zidi casa Mea și curtea Mea, căci
 am ales întru dînsul să-M fie Mie fecior și Eu
 voiu fi lui întru părinte. Și voiu isprăvi 7
 împărăția lui pînă în veac, de va întări a păzi
 poruncile Meale și judecățile Meale ca în ziua
 aceasta’. Și acum, despre fața a toată adu- 8
 narea Domnului și întru urechile Dumnezău-
 lui nostru, cruțați și cercați toate poruncile
 Domnului Dumnezăului nostru, pentru ca să
 moșteniț pământul cel bun și să moșteniț de
 tot fiilor voștri după voi pînă în veac. Și 9
 acum Solomoane, fiule, conoaște pre Dum-
 nezăul părinților tăi și-I slujaște Lui cu inimă
 direaptă și cu suflet voitriu, căci toate inimile
 cearcă Domnul și tot gîndul știe. De-L vei
 cerca pre El, se va afla ție, și de-L vei lăsa pre
 El, te va lăsa pînă la săvârșit. Vez acum că 10
 Domnul te-au ales pre tine să zidești Lui casă
 întru sfințenie, întăreaște-te și fă!“. Și 11
 deade David lui Solomon, fiului lui, pilda
 besearicii, și a caselor lui, și zachilor lui, și
 cerdacurilor, și cămărilor celor mai den
 lăuntru, și a casii iertării. Și pilda carea au 12
 avut întru duhul lui a curților Casei Domnului
 și a tuturor cămărilor celor de pre împrejur,
 ceale de la cămările Casii Domnului, și cămă-
 rilor celor sfinte, Și celor de odihnă ale rîn- 13
 duialelor preoților și leviților, și la tot lucrul
 slujbei Casii Domnului, și al cămărilor uneal-
 telor celor de slujbă, a slujbei Casii Domnu-
 lui. Și la aur, trasul cumpăniturii lui, la 14
 toate unealtele trebii și lucrului, și la toate
 unealtele argintului, cu cumpănă, la toată
 unealta lucrului și lucrului. Și cumpănitură 15
 luminătorilor celor de aur, și fofezelor lor de
 aur, cu cumpăna luminătoriului, și luminăto-
 riului și fofezelor lui și luminătorilor de
 argint, cu cumpăna, luminătoriului și fofea-
 zelor lui, după lucrul luminătoriului și
 luminătoriului. La auru au dat lui așijde- 16
 relea cumpăna measelor a punerii-înainte,

fiștecăre masă de aur, și așijdererea celor de
17 argint, și a cîrligilor, și a căușilor, și a
păharălor celor de aur, cumpănitura acelor de
aur; și acelor de argint, și cătiilor, chefure, a
18 fiștecăruia cumpănire. Și cel al jărtăvni-
cului tămîierilor, den aur lămurit, trasul i-au
arătat lui; și pilda carului hieruvimilor celor
întinși cu aripile și umbrind preste sicriiul
19 făgăduinții Domnului. Toate cu scrisoarea
mînii Domnului au dat David lui Solomon,
după priceaperea lui ce i s-au făcut de lucrul
20 pildei. Și zise David lui Solomon, fiului
său: „Întărește-te și te vitejaște și fă, nu te
spărea, nice să te temi, căci Domnul Dumne-
zăul meu – cu tine. Nu te va lăsa și nu te va
părăsi pînă a săvîrși tu tot lucrul slujbei Casii
21 Domnului. Și iată pilda besericii și a casii
lui, și zacho a ei, și cerdacurile, și cămările
ceale mai denlăuntru, și casa rugii, și pilda
Casii Domnului; și iată rînduialele preoților și
leviților la toată slujba Casii Domnului Dum-
nezău. Și cu tine, întru tot lucrul, tot nevoito-
riul cu înțelepciune, după tot meșteșugul, și
boiarii, și tot norodul – la toate cuvintele tale“.

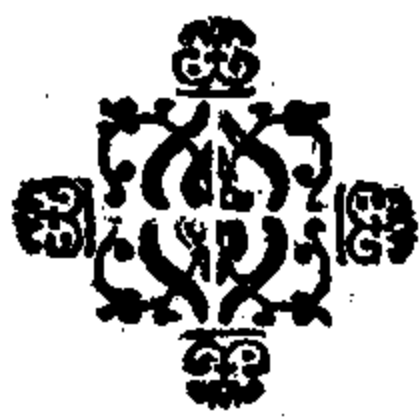
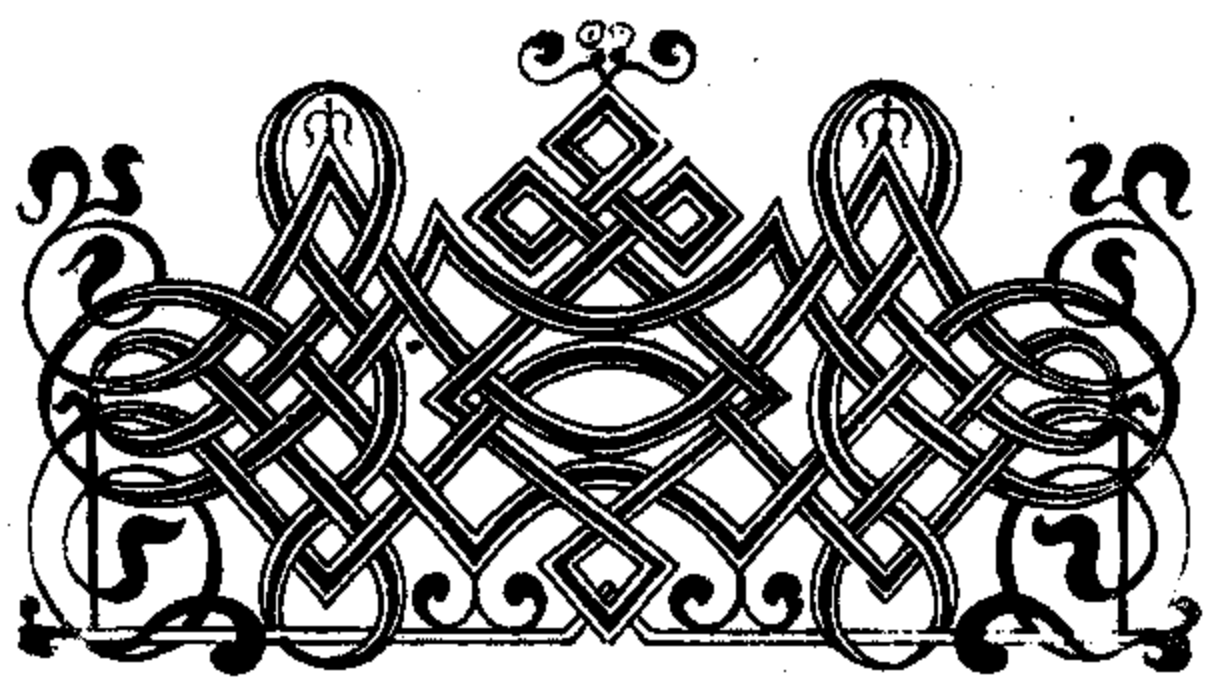
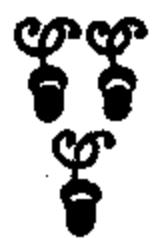
C A P X X I X

1 **S**i zise David împăratul la toată aduna-
rea: „Solomon, fiul meu, unul e
carele au ales întru el Domnul, tînr
și moale, și lucrul e mare, căce nu e la
om zidirea, ce numai la Domnul
2 Dumnezău. După toată putearea am gătit
la Casa Dumnezăului meu aur, argint, aramă,
hier, leamne, pietri soam, și împlerii pietri
scumpe, și de multe fealiuri, și toată piatra
3 cinstită și parion multu. Și încă! Binevrînd
eu, în Casa Dumnezăului meu iaste mie
carele am făcut aur și argint și, iată, am dat la
Casa Dumnezăului meu la înălțime, afară den
4 carele am gătit la Casa Sfintelor: Trei mii
de talanți de aur de la Sufir și 7000 de talanți
de argint-lamură, ca să să spoiască cu aceas-
5 tea păreții Sfîntului. La aur cu aurul, și la
argint cu argintul, și la tot lucrul pren mîna
meșterilor; și cine e cela ce nevoiaște să-și
6 umple mînilor lui astăzi Domnului?“ Și să
îndemnară boiarii neamurilor, și boiarii fiilor
lui Israil, și cei preste mii și cei preste sute, și
ispravnicii lucrurilor, și diregătorii casii
7 împăratului, și au dat la lucrurile Casii
Domnului 5000 de talanți de aur, și galbeni de
aur 10000, și argint talanți 10000, și de aramă
8 talanți 18000, și de her talanți 100000. Și la
carii s-au aflat la dînșii piatră, au dat la cămările
Casii Domnului pren mîna lui Iil al lui Ghiedsoni.
9 Și s-au bucurat norodul pentru căce s-au
nevoit, căce cu inimă plină s-au nevoit Dom-
10 nului. Și David împăratul s-au veselit foar-

te. Și binecuvîntă împăratul David pre Dom-
nul înaintea adunării, zicînd: „Blagoslovit ești
Doamne, Dumnezăul lui Israil, Părintele
nostru, den veac și pînă în veac! Ție, 11
Doamne, mărirea, și putearea, și fala, și
biruința, și mărturisirea, și vîrtutea, căce Tu
tuturor celor den ceriu și pre pămînt stăpî-
nești; de cătră fața Ta să cutremură tot împă-
ratul și limbă; Ție, Doamne, împărăția și înăl-
țarea la toate și la toată domnia. De la Tine 12
e avuția, și mărirea de cătră fața Ta; Tu tutu-
ror domnești, Doamne, Domnul a toată dom-
nia, și în mîna Ta vîrtutea și sila, în mîna Ta,
milă atotțiitoare a mări și a întări toate. Și 13
acum, Doamne, mărturisimu-ne Ție și lău-
dăm numele pohvalii Tale. Și cine-s eu și 14
cine e norodul Tău, că am putut să ne nevoim
Ție ca aceastea? Căce ale Tale sînt toate și
dentru ale Tale am dat Ție. Căce nemear- 15
nici sîntem înaintea Ta și nemernicind ca toți
părinții noștri, ca umbra – zilele noastre pre
pămînt, și nu iaste îngăduință. Doamne, 16
Dumnezăul nostru, cătră toată mulțimea
aceasta carea am gătit ca să să zidească casă
numelui celui sfînt al Tău, den mîna Ta iaste și
Ție-s toate. Și am cunoscut, Doamne, că 17
Tu ești Cela ce cercetează inimi și dreptate
iubești! Cu prostimea inimii mele m-am
nevoit toate aceastea, și acuma pre norodul
Tău, carele s-au aflat aicea, am văzut cu vese-
lie nevoindu-se Ție. Doamne Dumnezăul 18
lui Avraam și Isaac și al lui Israil, părinților
noștri, cruță aceastea întru cugetul inimii
norodului Tău în veac, și îndireptează inimile
lor cătră Tine. Și lui Solomon, fiul meu, 19
dă-i inimă bună, ca să facă poruncile Tale și
mărturiile Tale și învățăturile Tale și ca să
aducă la săvîrșit facerea Casii Tale carea am
gătit“. Și zise David la toată adunarea: 20
„Blagosloviți dară pre Domnul, Dumnezăul
nostru!“ Și blagoslovi toată adunarea pre
Domnul Dumnezăul părinților lor și, plecînd
genuchele, s-au închinat Domnului și împă-
ratului. Și jîrtvui David Domnului jîrtvă și 21
aduseră arderi-de-tot lui Dumnezău, a doao
zi den ziua dentîiu, viței 1000, berbeci 1000,
miei 1000, și turnările lor, și jîrtve de mulțime
la tot Israilul. Și mîncară și băură înaintea 22
Domnului în ziua aceea cu bucurie mare și
împărățiră de al doilea rînd pre împăratul
Solomon, fiul lui David, și-l unsără pre el
Domnului spre împărat, și pre Sadoc spre
preoție. Și șazu Solomon pre scaunul 23
Domnului spre împărat, pentru David, tatul
lui, și să binevru, și ascultară lui tot
Israilul; Și boiarii, și silnicii, și toți fiii 24
împăratului David, tătîne-său, să puseră
lui. Și mări Domnul pre Solomon dea- 25
supra, înaintea a tot Israilul, și i-au dat

lui mărire de împărat, care nu s-au făcut la tot împăratul înaintea lui deasupra lui Israil.
 26 Și David, fiul lui Iese, au împărățit preste tot
 27 Israilul. Și zilele carele au împărățit preste
 Israil – 40 de ani: în Hevron au împărățit 7
 28 ani, și în Ierusalim au împărățit ani 33. Și
 au murit cu bătrînețe bune, plin de zile, cu
 avuție și cu mărire; și împărăți Solomon, fiul
 29 lui, pentru dînsul. Iară cealealalte cuvinte
 ale împăratului David, ceale dentîu și ceale mai
 de apoi, scrise sînt întru cuvintele lui Samoil,
 celuia ce veade, și pre cuvintele lui Nathan
 prorocului, și la cuvintele lui Gad, celui
 ce veade; pentru toată împărăția lui,
 și sila lui, și vremile carele s-au
 făcut preste el, și preste
 Israil, și preste toa-
 te împărățiile pă-
 mîntului.

CARTEA A DOUA, PARALIPOMENON

C A P I

Si să întări Solomon, fiul lui David, 1
 pre împărăția lui, și Domnul Dumne-
 zeul lui – cu dînsul, și-l mări pre dîn-
 sul întru înălțime. Și zise Solomon 2
 cătră tot Israilul, celor preste mii și
 celor preste sute, și judecătorilor, și tuturor
 boiarilor înaintea a tot Israilul, boiarilor nea-
 murilor, Și mearse Solomon și toată adu- 3
 narea carea era cu dînsul la cea naltă de la
 Gavaon, unde acolo era cortul mărturii lui
 Dumnezeu, carele au făcut Moisi, sluga Dom-
 nului, în pustiiu. Iară sicriul lui Dumnezeu 4
 l-au suit David den cetatea Cariathiarim, căci
 au gătit lui David, căci au întins lui cort în
 Ierusalim. Și jîrtăvnecul cel de aramă 5
 carele au făcut Vesleil, feciorul Uriei, fiul lui
 Or, acolo era, înaintea cortului Domnului; și
 cercetă lui Solomon și adunarea toată. Și 6
 aduse Solomon acolo preste jîrtăvnicul cel de
 aramă înaintea Domnului, ce era în cortul
 mărturiei, și au adus preste el ardere-de-tot 7
 1000. În noaptea aceea Să arătă Domnul
 lui Solomon și zise lui: „Ceare ce-ț voiu da“.
 Și zise Solomon cătră Dumnezeu: „Tu ai făcut 8
 cu David, tată-mieu, milă mare și m-ai împă-
 rățit pentru dînsul. Și acuma, Domnul 9
 Dumnezeu, încredințască-se dară numele
 Tău preste David, tatul mieu, căci Tu m-ai
 împărățit pre mine preste norod mult ca
 țărîna pămîntului. Acum înțelepciune și 10
 priceapere dă-m mie, și voiu ieși înaintea
 norodului acestuia și voiu intra, căci cine va
 judeca pre norodul Tău acest mare?“ Și 11
 zise Dumnezău cătră Solomon: „Pentru căci
 s-au făcut aceasta întru inema ta și n-ai cerșut
 avuție de bani, nici mărire, nici sufletul
 neprietenilor, și zile multe n-ai cerșut, ce ai
 cerșut ție înțelepciune și priceapere, pentru
 ca să judeci pre norodul Mieu, preste carele
 te-am împărățit preste el, Înțelepciunea și 12
 priceaperea dau ție; și avuție și bani și mărire
 da-ț-voiu ție, în ce chip nu s-au făcut întru
 împărățiile ceale denaintea ta asemenea ție, și
 după tine nu va fi așa“. Și veni Solomon 13
 den Rama cea den Gavaon la Ierusalim, înain-
 tea feații cortului mărturiei, și împărăți preste
 Israil. Și adună Solomon cară și călăreț și 14
 să făcură lui 1400 de cară și 12000 de călă-
 reți; și le lăsă pre eale în cetatea carălor; și
 norodul cu împăratul, în Ierusalim. Și 15
 puse împăratul argintul și aurul în Ieru-
 salim, ca pietrile și chiederii au dat în Iudea,
 ca dudele ceale de pre șas întru mulțime.

16 Și ieșirea călăreților lui Solomon, den Eghi-
17 pet; și prețul neguțitorilor împăratului Ca
să iasă, și cumpăra; și să suia și scotea de la
Eghipt un car întru o mie de arginț și calul
150 de arginț. Și așa la toți împărații hetteilor
și împărații Siriei în mîinile lor aducea.

C A P I I

1 **S**i zise Solomon ca să zidească casă
numelui Domnului, și casă împărăției
2 lui. Și adună împăratul Solomon
70000 de oameni cărători cu umărul
și 30000 de cioplaș în munte; și
3 ispravnici preste dînșii – 3000 și 600. Și tri-
mise Solomon cătră Hiraam, împăratul Tiru-
lui, zicînd: „În ce chip ai făcut cu David, tatul
mieu, și i-ai trimis lui chieđri ca să zidească lui
4 casă, ca să lăcuiască întru dînsa, Și iată eu,
fiul lui, zidesc casă numelui Domnului Dum-
năzăului mieu, să o sfințesc pre dînsa Lui, ca
să tămîiaze denaintea Lui tămîie de mirosituri
și aduceri-înainte pururea și a aducerea arderi-
de-tot pururea, demineața și înde sară, și în
sîmbăta, și la luni noao, și la praznicile Dom-
nului Dumnezăului nostru, în veac aceasta
5 preste Israil. Și casa carea eu zidesc e
mare, căci mare e Dumnezăul nostru decît toți
6 dumnezăii. Și cine va putea ca să zidească
Lui casă? Căci ceriul și ceriul ceriului nu ar
putea purta mărirea Lui. Și cine-s eu, carele
zidesc Lui casă, fără de numai a tămîia înain-
7 tea Lui? Și acum trimite mie om înțelept și
știind a face întru aur, și întru arginț, și întru
aramă, și întru hier, și întru mohorît, și întru
roșu, și întru vînăt, și știind a săpa săpătură
cu înțelepții ce-s cu mine întru Iuda și în Ieru-
8 salim, carei au gătit David, tată-mieu. Și
îmi trimite leamne de chieđru și de archieth și
de pini de Livan, căci eu știu că robii tăi știu
tăia leamne den Livan; și iată, slugile tale cu
9 slugile meale vor merge Ca să-m gătească
leamne întru înmulțime, căci casa carea eu
10 zidesc mare e și slăvită. Și iată, celōra ce
lucrează, celor ce taie leamne, de mîncat am
dat grîu în daruri slugilor tale, cori de grîu
20000, și de orz cori 20000, și vin măsuri
11 20000, și untdelemn măsuri 20000“. Și zise
Hiraam, împăratului Tirului, cu scrisoare, și
au trimis cătră Solomon, zicînd: „Pentru căci
au iubit Domnul pre norodul Lui, au dat pre
12 tine preste dînșii întru împărat“. Și zise Hi-
raam: „Blagoslovit Domnul Dumnezăul lui
Israil, Carele au făcut ceriul și pămîntul,
Carele au dat lui David împăratului fiu înțe-
lept și știind știință și priceapere, carele va zidi
13 casă Domnului și casă împărăției lui! Și acum
am trimis ție om înțelept și știind priceapere,
14 pre Hiraam, sluga mea. Maica lui e den fea-

tele lui Daan, și tatul lui – om tirian, știind a
face cu aur și cu arginț, cu aramă, cu hier, cu
pietri și cu leamne, și a țease cu mohorît și cu
vînăt și cu vișinul și cu roșul, și a ciopli ciopli-
turi, și a cugeta tot cugetul și cîte-i vei da lui,
cu înțelepții tăi și înțelepții domnului mieu, lui
David, tătine-tău. Și acum grîul și orzul și 15
vinul și untul-de-lemnul carele au zis domnul
mieu, trimițu-l slugilor lui. Și noi vom tăia 16
leamne de la Livan, după toată treaba a ta, și
le vom aduce pre eale plute pre Marea Iopii, și
tu le vei aduce pre eale la Ierusalim“. Și 17
adună Solomon pre toți oamenii nemearnicii,
pre cei den pămîntul lui Israil, după numărul
carele i-au numărat pre dînșii David, tatul lui,
și s-au aflat 153000 și 600. Și au făcut 18
dentru dînșii 70000 cărători cu umărul, și
80000 de cioplași în munte, și 3000 și 600
ispravnici preste norod.

C A P I I I

1 **S**i începu Solomon a zidi Casa Domnu-
lui, în Ierusalim, în muntele lui Amo-
ria, unde S-au arătat Domnul lui
David, tătine-său, în locul carele au
gătit David în aria lui Orna Ievuseu-
lui. Și începu a zidi în luna a doua, în anul 2
al patrulea al împărăției lui. Și acestea au 3
început Solomon a zidi Casa lui Dumnezău,
de lungă cît măsura cea dentîiu, coți 60, și de
largă, coți 20. Și elam den fața casii, lun- 4
gime pre fața lățimei casii, de coți 20 și de năl-
țime coți 120; și-l ferecă pre el pre denlăuntru
cu aur curat. Și casa cea mare au clădit cu 5
leamne de chieđru și le ferecă cu aur curat și
ciopli dentr-însul finicuri și pripoite. Și 6
împodobi casa cu pietri cinstite întru
slavă. Și ferecă cu aur de la Faronim; și au 7
ferecat casa cu aur, părății ei și porțile și
podurile și ușile ei, și au cioplit heruvimi pre
păreate. Și au făcut casa Sfîntului Sfîntel- 8
lor, lungimea ei preste fața lățimei casii, de
coți 20 și lărgimea de coți 20; și o ferecă pre ea
cu aur curat, heruvimi întru talanzi 600. Și 9
trasul cuielor, trasul unui cuiu – de 50 de sicli
de aur, și casa de sus au ferecat cu aur. Și 10
au făcut în casa Sfîntului Sfîntelor heruvimi 2,
lucru den leamne neputrede, și ferecă pre ei
cu aur. Și aripile heruvimilor de lungi coți 11
20, și o aripă – de 5 coți, atingîndu-se de
păreatele casii, și aripa ceaealaltă – de 5 coți,
atingîndu-se de aripa celuialalt heruvim. Și 12
aripile heruvimilor acelora, întinse – de coți
20, și aceștea stînd pre picioarele lor, și obra-
zele lor cătră casă. Și făcu catapetazma 13
de vînăt și mohorît și roșu și vișin, și
țesu întru ea heruvimi. Și făcu înaintea 14

casii stîlpi 2, de coți 35 de nalți, și căpețelele
15 lor de 5 coți. Și făcu lăntușă întru daviră și
puse preste căpețelele stîlpilor, și făcu
16 rudioare 100 și le puse preste lăntușă. Și
au pus stîlpii den fața besearecii, unul den
direapta și altul den stînga, și numi numele
celui de-a dreapta „Isprăvire“ și numele
celui de na stînga „Virtute“.

C A P I V

1 **S**i au făcut jîrtăvnic de aramă de 20 de
coți de lung și de 20 de coți de larg și
2 de 10 coți de nalt. Și au făcut mare
vărsată de 10 coți măsurarea, den
buza ei pînă în buza ei, rătundă
împrejur, și de 5 coți de naltă, și prem prejur
3 de 30 de coți încunjura pre ea împrejur. Și
asămănare de viței pre dedesuptul ei împr-
jur vor împrejura pre ea 10 coți, încunjurînd
scăldătoriul împrejur 2 fealiuri au vărsat, și
4 pre viței la topituri. În ce chip au făcut pre
ei 12 viței: 3 căutînd la miazănoapte și 3 cău-
tînd la apus și 3 căutînd la amiază și 3 cău-
tînd la răsărit; și marea preste ei deasupra, și
5 era dosurile lor denlăuntru. Și grosimea ei
– de un pumn, și usna ei ca o usnă de pahar,
săpate cu odrasle de crin, încăpînd măsurii
6 3000; și o săvîrși. Și făcu scăldători 10 și
puse pre cinci den na dreapta și pre cinci den
na stînga, ca să speale cu eale lucrurile arderi-
lor-de-tot și să le curățască cu eale; și marea,
7 ca să să speale preoții întru dînsa. Și au
făcut luminătorii cei de aur, 5, după judecata
lor: și au pus în besearecă 5 den na dreapta și
8 5 den na stînga. Și au făcut mease 10 și au
pus în besearecă den na dreapta 5 și 5 den na
9 stînga, și au făcut năstrăpi de aur 5. Și au
făcut curtea preoților și curtea cea mare și
10 ușile curții și ușile lor ferecate cu aramă. Și
marea o au pus de la unghiul casii den na
11 dreapta pînă spre răsărit împotriva. Și au
făcut Hiram cîrligele și cățiile și gratia jîrtăv-
nicului și toate unealtele lui. Și săvîrși Hiraam
a face tot lucrul carele au făcut împăratul
Solomon în Casa Domnului Dumnezeu:
12 Stîlpi 2, și preste ei măciuci cu hothareth
preste căpețelele amîndurora stîlpilor, și
mrej 2, a acoperi capetele hotharethilor
13 carele sînt preste capetele stîlpilor; Și clo-
poți de aur 400 la amîndoa mrejile, și doao
fealiuri de rudioare întru o mreaje, ca să aco-
pere ceale doao măciuci ale hotharethilor
14 carele sînt deasupra stîlpilor. Și mehonth
au făcut 10, și scăldătoarele au făcut preste
15 mehonth, Și marea 1, și viței cei 12
16 dedesuptul ei, și opritorile, și luotorile, Și
căldările, și cîrligele, și năstrăpile, și

toate vasele lor carele au făcut Hiraam; și
aduse împăratului Solomon în Casa Domnu-
lui, de aramă curată. Întru împrejurul Ior- 17
danului au topit pre eale împăratul, întru gră-
simea pămîntului, în casa lui Sochoth și în
casa Saridatha. Și făcu Solomon toate 18
unealtele aceastea întru mulțime foarte, căci
n-au lipsit trasul arămii. Și făcu Solomon 19
toate unealtele Casiei Domnului și jîrtăvne-
cel de aur și measele, și preste eale pîini ale
punerii-înainte. Și luminătoarele și fofea- 20
zile luminii, după judecată, și de spre fața lui –
davr de aur curat. Și vergile lor și fofea- 21
zele lor și năstrăpile și cădelnițele și cățiile –
de aur curat. Și ușa casii cea mai den- 22
lăuntru, cea de la Sfintele Sfintelor, și ușile
casii besearecii – de aur. Și să săvîrși tot lucrul
carele au făcut Solomon în Casa Domnului;
Și aduse Solomon sfintele lui David, tătîne- 23
său, și argintul, și aurul, și toate unealtele, și
le-au dat pre eale la visteria Casii Domnului.

C A P V

1 **A**tuncea adună Solomon pre toți bătrî-
nii lui Israil și pre toți boiarii neamu-
rilor, pre povățuitorii fealiurilor fiilor
lui Israil, la Ierusalim, ca să aducă
sicriiul făgăduinții Domnului den
cetatea lui David, aceasta e Sion. Și să 2
adună cătră împăratul tot omul lui Israil la
sărbătoare, aceasta e luna a șaptea. Și 3
veniră toți bătrîinii lui Israil, și luară toț leviții
sicriiul și suiră sicriiul, și cortul mărturiei,
Și toate unealtele ceale sfinte den cort; și-l 4
suiră pre el preoții și leviții. Și împăratul 5
Solomon, și toată adunarea fiilor lui Israil, și
cei ce să teamea, și cei adunați ai lor – înaintea
sicriiului, jîrtvînd viței și oi carele nu să vor
număra și carele nu să vor socoti de mulțime.
Și băgară preoții sicriiul făgăduinții Domnului 6
la locul lui la davir al casii, la Sfintele Sfinte-
lor, dedesuptul aripilor heruvimilor. Și era 7
heruvimii întinși aripile lor preste locul
sicriiului și acoperiia heruvimii preste sicriiul
și preste pârîngile lui deasupra. Și încun- 8
jura pârîngile, și să vedea capetele pârîngelor
dentru ceale sfinte la fața lui davir, și nu să
vedea afară. Și era acolo pînă în ziua 9
aceasta, nu era în sicriiul afară den ceale 2
leaspezi carele au pus Moisi în Horiv, carele
au pus Domnul cu fiii lui Israil, cînd au ieșit ei
den pămîntul Eghipetului. Și fu deaca 10
ieșiră preoții de la sfinte, căci toț preoții carii
s-au aflat s-au sfințit, și nu era rînduiț la rîn-
duială. Și leviții și peaveții toț, cu fiii lui Asaaf, 11
cu Emaan, cu Idithum și cu fiii lor, și frații

lor, cei îmbrăcați cu veșminte de vișine, cu țimbale și cu alăute și cu cobuze stînd denaintea jîrtăvnicului, și împreună cu dîșii 120 de
12 preoți, trîmbițind cu trîmbițele. Și să făcu un glas trîmbițind și pevețind, și cînd glăsiia cu un glas, ca să laude și să mărturisească Domnului, și, după ce au înălțat glasul cu trîmbițele și cu țimbale și cu meștersuguri de
13 cîntări și zicea: „Mărturisiți Domnului, căci bine iaste, căci în veac mila Lui!“ Și casa să umplu de nor și nu putea preoții a sta a sluji, de cătră fața norului, căci au umplut mărirea Domnului Casa lui Dumnezeu.

CAP VI

1 **A**tuncea zise Solomon: „Domnul au zis
2 ca să lăcuiască în negură; Și eu am zidit casă numelui Tău, Sfinte, Ție, și gata a Te sălășui pre Tine în veac“.
3 Și întoarse împăratul fața lui și blagoslovi toată adunarea lui Israil; și toată adunarea lui Israil dvorîia; și zise: „Blagoslovit
4 Domnul Dumnezeu lui Israil, Care au grăit cu gura Lui cătră David, tatul meu, și în mîinile
5 Lui au plinit, zicînd: ‘Den ziua carea am suit norodul Mieu den pămîntul Eghipetului, n-am ales în cetate den toate fealiurile lui Israil ca să zidească casă, ca să fie numele Mieu acolo, și n-am ales întru om ca să fie întru povățuitoriu preste norodul Mieu,
6 Israil. Și am ales Ierusalimul, ca să fie numele Mieu acolo, și am ales pre David ca să
7 fie preste norodul Mieu, Israil’. Și fu în inima lui David, tătîne-mieu, ca să zidească casă numelui Domnului Dumnezăului
8 Israil. Și zise Domnul cătră David, tatul meu: ‘Pentru căci s-au făcut pre inima ta ca
9 să zidești casă numelui Mieu, Bine ai făcut căci s-au făcut preste inima ta; însă tu nu vei zidi casă Mie, căci fiul tău, carele va ieși den mijlocul tău, acesta va zidi casă numelui
10 Mieu!’ Și au rîdicat Domnul cuvîntul acesta carele au grăit, și m-am făcut în locul lui David, tătîne-mieu, și am săzut preste scaunul lui, în ce chip au grăit Domnul, și am zidit casa numelui Domnului Dumnezăului Israil.
11 Și am pus acolo sicriul întru carele e acolo făgăduința Domnului, carea au pusu-o lui
12 Israil“. Și stătu înaintea jîrtăvnicului Domnului, înaintea a toată adunarea lui Israil, și
13 întinse mîinile lui; Căci au făcut Solomon vatră de aramă și au pus pre ea în mijlocul curții sfîntului: de cinci coți lungimea ei și de 5 coți lărgimea ei și de trei coți înălțimea ei. Și stătu preste ea și căzu preste genuchele lui, înaintea a
14 totă adunarea lui Israil, și întinse mîinile lui la ceriu și zise: „Doamne, Dumnezăul lui Israil, nu iaste de potrive Ta Dumnezău în ceriu și pre

pămînt, păzind făgăduința și mila slugilor Tale, celor ce merg înaintea Ta cu toată inima lor; Carele ai păzit slugii Tale, lui David, 15 tătîne-mieu, carele ai grăit lui zicînd; și ai grăit cu rostul Tău, și cu mîinile Tale ai plinit ca în ziua aceasta! Și acum, Doamne, Dumnezăul lui Israil, cruță slugii Tale, lui David, tătîne-mieu, ceale ce ai grăit lui zicînd; și ai grăit cu rostul Tău și ai plinit ca în ziua aceasta, zicînd: ‘Nu-ț va lipsi ție om de cătră fața Mea, săzînd preste scaunul lui David, însă de vor cruța fiii tăi calea lor, ca să meargă întru leagea Mea, cum ai mers înaintea Mea’. Și acum, Doamne, Dumnezăul lui
17 Israil, încredințască-se dară cuvîntul Tău carele ai grăit slugii Tale, lui David! Căci de
18 va lăcui adevărat Dumnezău cu oamenii pre pămînt? Unde ceriul și ceriul ceriului nu vor fi destule Ție, și ce iaste casa aceasta carea am zidit? Și vei căuta pre ruga slugii
19 Tale și pre ruga mea, Doamne Dumnezăule, ca să ascuți ruga mea, și făgăduialii care sluga Ta să făgăduiaște înaintea Ta astăzi? Ca să
20 fie ochii Tăi deșchiși pre casa aceasta, ziua și noaptea, la locul acesta, carele ai zis să să cheame numele Tău acolo. Ca să ascuți
21 ruga carea să roagă sluga Ta la locul acesta, și vei auzi omilința slugii Tale și norodului Tău, lui Israil, carele se vor ruga la locul acesta, și Tu vei asculta den locul sălășluirei Tale den ceriu și vei auzi și blînd vei fi. De va greși
22 om aproapelui său și va lua preste el blestem ca să-l bleasteme pre dînsul, și va veni și va blestema înaintea jîrtăvnicului în casa aceasta, Și Tu vei asculta den ceriu, și vei
23 face, și vei judeca robii Tăi, ca să răsplătești celui fără de leage și să-i dai căile lui la capul lui, și ca să îndireptezi dreptul, ca să răsplătești fieștecăruia după dreptatea lui. Și de
24 se va înfrînge norodul Tău, Israil, înaintea vrăjmașilor, de vor greși Ție, și se vor întoarce și vor mărturisi numele Tău și se vor ruga și se vor omili înaintea Ta în casa aceasta, Și
25 Tu vei asculta den ceriu și blînd vei fi păcatelor norodului Tău, lui Israil, și vei întoarce pre dîșii la pămîntul carele ai dat lor și părinților lor. Cînd se va opri ceriul și nu se va face
26 ploaie, căci vor greși Ție, și se vor ruga la locul acesta și vor lăuda numele Tău și de cătră păcatele lor se vor întoarce, căci îi vei smeri pre dîșii, Și Tu vei asculta den
27 ceriu, și blînd vei fi păcatelor slugilor, și norodului Tău, Israil, căci vei arăta lor calea cea bună întru carea vor mearge întru ea și vei da ploaie preste pămîntul Tău carele ai dat norodului Tău întru moștenire. Foamete de să
28 va face pre pămînt, moarte de să va face,

stricăciune de vînt, și gălbenare, lăcustă și
omidă de se va face, și de-l va necăji pre el
vrăjmașul pre denaintea cetăților lor, după
29 toată rana și toată durearea, Și toată ruga
și toată umilința de să va face la omul și la tot
norodul Tău, Israil, de va conoaște omul atin-
gerea lui și păcatul lui și va întinde mînele lui
30 la locul acesta, Și Tu vei asculta den ceriu,
dentru gata lăcașul Tău, și-l vei vindeca și vei
da omului după căile lui în ce chip vei
cunoaște inima lui, căce singur cunoști inima
31 fiilor oamenilor, Pentru ca să să teamă de
Tine, ca să meargă întru toate căile Tale, toate
zilele carele ei trăiescu preste fața pămîntului
32 carele ai dat părinților noștri. Și tot striinul
carele nu den norodul Tău, den Israil, nu iaste
acesta, și va veni den pămînt de departe
pentru numele Tău cel mare și mîna Ta cea
tare și brațul Tău cel înalt și vor veni și să vor
33 ruga la locul acesta, Și Tu vei asculta den
ceriu, den gata lăcașul Tău, și vei face după
toate, oricîte Te va chema cel striin, ca să
cunoască toate noroadele pămîntului numele
Tău și ca să să teamă de Tine ca și norodul
Tău, Israil, și a cunoaște că numele Tău s-au
chemat preste casa aceasta carea am
34 zidit. Iară de va ieși norodul Tău spre răz-
boiu preste vrăjmașii Tăi, întru calea carea
vei trimite pre ei, și se vor ruga cătră Tine
după calea cetății aceștia carea ai ales întru
35 ea, și casii carii am zidit numelui Tău, Și vei
asculta den ceriu ruga lor și umilința lor, și vei
36 face îndireptarea lor. Căce vor greși Ție -
căce nu va fi om carele nu va greși -, și-i vei
lovi pre dînșii și vei da pre dînșii în mînile
vrăjmașilor lor, și-i vor robi pre dînșii cei ce
au robit, la pămîntul vrăjmașilor, la pămînt
37 departe au aproape, Și vor întoarce inima
lor la pămîntul lor, unde s-au mutat acolo, și
acolo se vor întoarce și se vor ruga Ție în
robia lor, zicînd: 'Greșit-am, nelegiuit-am și
38 am păgînit', Și se vor întoarce cătră Tine
cu toată inima lor și cu tot sufletul lor, la pă-
mîntul celor ce au robit pre dînșii, unde i-au
robit pre dînșii, și se vor ruga calea pămîntu-
lui lor carea ai dat părinților lor și cetății căriia
ai ales și casii căriia am zidit numelui Tău,
39 Și vei auzi den ceriu, dentru gata lăcașul Tău,
ruga lor și umilința lor, și vei face judecăți și
40 blînd vei fi norodului ce au greșit Ție. Și
acum, Doamne, fie ochii Tăi deșchiș și urechile
Tale auzitoare la umilința locului acestuia.
41 Și acum, scoală-Te, Doamne Dumnezăule, la
odihna Ta, Tu și chivotul vîrtutei Tale; preoții
Tăi, Doamne Dumnezău, s-au îmbrăcat mîntui-

re, și cei curați ai Tăi veselească-se întru
bune. Doamne Dumnezău, să nu întorci 42
fața unsului Tău, pomeneaște milele Tale lui
David, robului Tău!"

C A P V I I

i deaca săvîrși Solomon rugîndu-se, 1
și focul pogorî den ceriu și mîncă de
tot arderile-de-tot și jîrtvele, și mări-
rea Domnului împlu casa. Și nu 2
putea preoții să între în Casa Domnu-
lui în vremea aceea, căce au umplut mări-
rea lui Dumnezău Casa Domnului. Și toți 3
fiii lui Israil vedea pogorîndu-se focul și mări-
rea lui Dumnezău pre casă, și căzură preste
față pre pămînt și preste pardosala pietrii și
să închinară și laudară Domnului: „Căce bine,
căce în veac mila Lui!“ Și împăratul și tot 4
norodul - jîrtvuind jîrtve înaintea Domnu-
lui. Și jîrtvui împăratul Solomon jîrtva: 5
viței 22000, oi 120000; și înnoi Casa lui Dum-
nezău împăratul și tot norodul. Și preoții la 6
străjile lor stînd, și leviții cu unealte de cîntări
Domnului ale lui David împăratului, a mărtu-
risi înaintea Domnului: „Căci în veac mila
Lui!“, cu laudele lui David pren mîna lor, și
preoții trîmbițînd cu trîmbițele înaintea lor, și 7
tot Israilul stînd. Și au sfințit Solomon mij-
locul curții cei den Casa Domnului, căci au
făcut acolo arderile-de-tot, și seurile mîntuiri-
lor, căci jîrtăvnicul cel de aramă carele au
făcut Solomon nu încăpea a priimi arderile-
de-tot și jîrtvele și seurile. Și făcu Solomon 8
praznicul în vremea aceea 7 zile, și tot
Israilul cu el, adunare mare foarte, de la întra-
rea Emathu și pînă la pîriul Eghipetului. Și 9
au făcut în ziua a opta ieșire, căci înnoirea jîr-
tăvnicului au făcut 7 zile și praznicul 7
zile. Și în 23 ale lunii a șaptea au trimis pre 10
norod la lăcașurile lor, veselindu-se și cu
inimă bună spre ceale bune carele au făcut
Domnul lui David, și lui Solomon, și lui Israil,
norodului Lui. Și săvîrși Solomon Casa 11
Domnului și casa împăratului; și toate cîte au
vrut întru sufletul lui Solomon a face în Casa
Domnului și în casa lui s-au sporit. Și Să ivi 12
Domnul lui Solomon noaptea și zise lui:
„Auzit-am ruga ta și am ales în casa aceasta
Mie în casă de jîrtvă. De voiu opri ceriul și 13
nu se va face ploaie, și de voiu porunci lăcustii
să mănînce lemnul, și de voiu trimite omor
întru norodul Mieu, Și de se va înfrunta 14
norodul Mieu, preste carii să cheamă numele
Mieu preste dînșii, și se vor ruga și vor
cerca fața Mea și se vor întoarce dentru
căile lor ceale reale, și Eu voiu asculta den
ceriu și blînd voiu fi păcatelor lor și voiu
vindeca pămîntul lor. Și acum ochii Miei 15
vor fi deșchiș și urechile Meale as-

16 cultătoare la ruga locului acestuia. Și acum
am ales și am sfințit casa aceasta ca să fie
numele Mieui acolo pînă în veac, și vor fi ochii
17 Mieii și inima Mea acolo toate zilele. Și tu,
de vei merge înaintea Mea cum au mers
David, tatăl tău, și vei face după toate carele
au poruncit ție, și poruncile Meale și judecă-
18 țile Meale vei păzi, Și voiu rîdica scaunul
împărăției tale, cum am făgăduit lui David,
tatălui tău, zicînd: 'Nu ți se va rădica ție povoi-
19 țitoriu om întru Israil!' Și de vă veți
întoarce voi și veți părăsi poruncile Meale și
învățăturile Meale carele am dat înaintea
voastră, și veți merge, și veți sluji la alt dumnezeu
20 și vă veți închina lor, Și voiu rîdica pre voi
de la pămîntul carele am dat voao, și casa
aceasta, care am sfințit numelui Mieui, lepăda-o-
voiu de cătră fața Mea și o voiu da pre ea în
21 pildă și în poveaste întru toate limbile. Și
casa aceasta, carea era înaltă, tot cela ce va
trece pre ea se va întrista și va grăi: 'Pentru
care lucru au făcut Domnul așa pămîntului
22 acestuia și casii aceștia?' Și vor zice:
'Pentru căci au părăsit pre Domnul Dumne-
zăul părinților lor, pre Cela ce au scos pre
dînsii den pămîntul Eghipetului, și s-au apu-
cat de alt dumnezeu și s-au închinat lor și au
slujit lor, și pentru aceasta au adus preste
dînsii toată răutatea aceasta'.

CAP VIII

1 **S**i să făcu după 20 de ani întru carele au
zidit Solomon Casa Domnului și casa
2 lui, Și cetățile carele au dat Hiram
lui Solomon le-au zidit pre eale Solo-
mon și au lăcuit acolo pre fiii lui
3 Israil, Și au venit Solomon la Emath Suvaa
4 și să întări preste ea. Și zidi pre Thedmor
în pustiu și toate cetățile tari carele au zidit
5 în Iemath. Și au zidit Vethoronul cel de sus
și Vethoronul cel de jos, cetăți tari, ziduri,
6 porți și zăvoară; Și pre Valaath și toate
cetățile tari carele era lui Solomon, și toate
cetățile carălor, și cetățile călăreților, și cîte au
pohtit Solomon după pohta ca să zidească în
7 Ierusalim și în Livan și întru toată împărăția
lui. Tot norodul cel ce a rămas de la ghetheu
și de la amoreu și de la ferezeu și de la eveu și
8 de la evuseu, carii nu-s dentru Israil, Ce
era dentru fiii lor ceia ce au rămas cu ei pre
pămînt, pre carii n-au pierdut de tot fiii lui
Israil, și au adus pre ei Solomon în dajde pînă
9 în ziua aceasta. Și dentru Israil n-au dat
Solomon întru slugi împărăției lui, căci aceș-
tea - oameni de războiu și boiari tari și boiari
10 ai carălor și ai călăreților. Și aceștea-s
boiarii ispravnicilor împăratului Solomon,
11 250, ispravnicind la lucru întru norod. Și

pre fata lui Farao au adus Solomon den ceta-
tea lui David la casa carea au zidit ei, căci au
zis: „Nu va lăcui muiarea mea în cetatea lui
David, împăratului Israil, căci sfînt iaste unde
au intrat sicriul Domnului“. Atuncea au 12
adus Solomon arderi-de-tot Domnului preste
jîrtăvnicul carele au zidit Domnului, denain-
tea norodului, Și după cuvîntul den zi în zi 13
ca să aducă, după poruncile lui Moisi, întru
simbete și în luni și în praznice, 3 vremi ale
anului: la praznicul azimelor, și la praznicul
săptămînilor, și la praznicul corturilor. Și 14
au pus după judecata lui David, tătîne-său,
împărțealele preoților, și după slujbele lor; și
leviții la străjile lor, ca să laude și să slujască
pre denaintea preoților, după cuvintele, den
zi în zi; și portarii, după împărțealele lor, la
poartă și la poartă, căci așa e porunca lui
David, omul lui Dumnezeu. N-au trecut 15
poruncile împăratului pentru preoți și pentru
leviți la tot cuvîntul și la visterii. Și să găti 16
tot lucrul dentru carea zi s-au pus temelia
pînă unde au săvîrșit Solomon Casa Domnu-
lui. Atuncea s-au dus Solomon la Gasion 17
Gaver și la Elath cea pre lîngă mare, la pămîntul
Idumeii. Și trimise Hiram cu mîna slugilor 18
lui vase, și slugi știind marea, și mearseră cu
slugile lui Solomon la Sofira și au luat de acolo
350 de talanzi de aur și au venit cătră împăra-
tul Solomon.

CAP IX

1 **S**i împărăteasa Sava au auzit numele
lui Solomon și au venit ca să-l ispi-
tească pre el cu cuvinte întunecoase
la Ierusalim, cu putere grea foarte,
și cămile rădicînd mirosituri, și aur cît
de mult, și piatră cinstită. Și veni cătră Solo-
mon și grăi lui toate cîte era întru sufletul ei.
Și-i spuse ei Solomon toate cuvintele ei, și n-au 2
trecut cuvînt de la Solomon carele nu l-au
spus ei. Și văzu împărăteasa Sava înțelep- 3
ciunea lui Solomon, și casa carea au zidit,
Și bucatele measelor lui, și șădearea slugilor 4
lui, și starea poslușnicilor lui, și îmbrăcămîn-
tea lor, și păharnicii lui, și podoaba lor, și
arderile ceale de tot, carele aducea în Casa
Domnului, și-ș ieși den fire și zise cătră împă- 5
ratul: „Adevărat cuvîntul carele am auzit în
pămîntul mieu pentru cuvintele tale și pentru 6
înțelepciunea ta! Și n-am crezut cuvintelor
lor, pînă unde am venit și au văzut ochii miei.
Și, iată, nu mi s-au spus mie jumătate den
mulțimea înțelepciunii tale; adaos-ai preste
auzul carele am auzit. Fericiț oamenii 7
tăi și fericite slugile tale aceastea, ceia

ce dvorescu ție înainte pururea, și auzind înțelepciunea ta! Fie Domnul Dumnezeuul tău blagoslovit, Carele au vrut întru tine ca să te dea preste scaunul lui întru împărat norodului tău! Pentru că au iubit Domnul Dumnezeuul tău pre Israil, ca să întărească pe el în veac, și te-au dat pre tine preste el întru împărat, ca să faci judecată și dreptate!" Și au dat împăratului 120 de talanzi de argint, și miroșituri întru mulțime foarte, și piatră cinstită. Și nu era ca unșorile acealea carele au dat împărăteasa Sava împăratului Solomon. Și slugile lui Hiram și slugile lui Solomon aducea lui aur de la Sufir și leamne de pin și piatră cinstită. Și făcu împăratul leamnele ceale de pin scări la Casa Domnului și casii împăratului, și copuze și alăute cîntăreților. Și nu s-au ivit ca aceastea mai nainte în pămîntul Iudei. Și împăratul Solomon au dat împărăteasii Savei toate voile ei carele au cerșut, afară den toate carele au adus lui Solomon împăratului, și să întoarse la pămîntul ei. Și era trasul aurului carele i s-au adus lui într-un an 666 talanzi de aur, Afară den oamenii cei supuși și cei ce să neguțitoria, care aducea, și den toți împărații arăpimei și domnii pămîntului, carei toți aducea aur și argint împăratului Solomon. Și făcu împăratul Solomon 200 scuturi de aur bătute, - 600 de auri curați era pre un scutur - Și 300 de pavețe bătute de aur, - 300 de auri să cheltuia preste fiecare pavăță - și le-au dat pre eale împăratul în casa dumbrăvii Livanului. Și făcu împăratul scaun de elefant de dinți mari, și-l ferecă pre el cu aur de lamură. Și 6 stepene scaunului, îmbrăcate cu aur, și razim supt picioare au pus cu aur scaunului, și unghiuri de o parte și de alta, preste scaunul șaderii, și 2 lei stînd lîngă unghiuri, Și 12 lei stînd acolo preste ceale șase stepene, de o parte și de alta; nu s-au făcut așa întru toată împărăția. Și toate vasele casii împăratului Solomon - de aur, și toate vasele casii dumbrăvii Livanului - cu aur învălitate; nu era argintul socotit în zilele împăratului Solomon întru nemica, Căci corabia împăratului mergea la Tharsis, cu slugile lui Hiram, o dată pren 3 ani venia vasul de la Tharsis împăratului, plină fiind de argint și de aur, și dinți de elifand, și maimuțe, și thehim. Și să mări Solomon mai mult decît toți împărații pămîntului cu avuție și cu înțelepciune. Și toți împărații pămîntului cerca fața lui Solomon, să auză înțelepciunea lui carea au dat Dumnezeu în inima lui. Și ei aducea fieștecarele darurile lui: vase de argint și vase de aur, și îmbrăcăminte, și zmirnă aleasă, și dul-

ceți, și cai, și mușcoi, den an în an. Și era la împăratul Solomon 4000 de iape de cară și 12000 de călăreți; și au pus pre dînșii în cetățile carălor și cu împăratul în Ierusalim. Și era povățuitoriu tuturor împăraților, de la rîu și pînă la pămîntul celor streini de fealiu și pînă la hotarul Eghiptului. Și deade împăratul aurul și argintul în Ierusalim ca pietrile; și chiederii i-au dat ca dudele ceale de pre șas întru mulțime. Și ieșirea călăreților - den Eghipt lui Solomon, den tot pămîntul. Și rămășițele cuvintelor lui Solomon ceale dențiu și ceale de apoi, iată, aceastea scrise sînt pre Cartea cuvintelor lui Nathan prorocului și pre cuvintele lui Ahia Siloniteanul și întru vedeniile lui Ioil, celuia ce vedea pentru Ierovoam, feciorul lui Navat. Și împărați Solomon în Ierusalim preste tot Israilul 40 de ani. Și adormi Solomon cu părinții lui și-l îngropară pre dînsul în cetatea lui David, tătine-său. Și împărați Ierovoam, feciorul lui, pentru dînsul.

C A P X

i veni Ierovoam la Sihem, căci la Sihem venia tot Israilul ca să-l împărătească pre dînsul. Și fu deaca auzi Ierovoam, feciorul lui Navat, și el - la Eghipt, cînd au fugit de cătră fața lui Solomon împăratul și lăcui Ierovoam în Eghipt, și să întoarse Ierovoam de la Eghipt. Și trimise și-l chemară pre dînsul și au venit Ierovoam cu toată adunarea lui Israil. cătră împăratul Ierovoam, zicînd: „Tată-tău au năsilnicit jugul nostru; și acum iușureaze de cătră lucrul tătine-tău cel nesilnic și de la jugul lui cel greu carele au dat preste noi, și-ț vom sluji ție“. Și zise lor: „Păsați pînă în trei zile, și veniți cătră mine“. Și să duse norodul. Și adună împăratul Ierovoam pre bătrînii cei ce sta înaintea lui Solomon, tătine-său, cîndu trăia el, zicîndu: „Cum voi sfătuiți ca să răspunzu norodului acestuia cuvînt?“ Și grăiră lui, zicîndu: „De va fi astăzi spre bine norodului acestuia și vei binevrea și vei grăi lor cuvinte bune, și vor fi ție slugi toate zilele“. Și lăsă sfatul celor bătrîni, care au sfătuit lui, și s-au svătuit cu copiii carii s-au crescut cu el, cei ce dvorîia înaintea lui. Și zise lor: „Ce voi sfătuiți, și voi răspunde cuvînt norodului acestuia carii au grăit cătră mine, zicînd: ‘Slobozi den jugul carele au dat tată-tău spre noi!’“ Și au grăit lui copiii ceia ce s-au crescut cu el, zicînd: „Așa vei grăi norodului ce au grăit cătră tine, zicînd: ‘Tată-tău au îngreuiat jugul nostru, și tu slobozi de asupra noastră!’, așa vei zice cătră

dînsii: 'Cel mic deagetul meu, mai gros iaste
 11 decît mijlocul tătîni-mieu. Şi acum, tatul
 meu v-au certatu pre voi cu jug greu, şi eu voi
 adaoge preste jugul vostru; tată-mieu v-au
 certat pre voi cu bice, şi eu voiu certa pre voi
 12 cu scorpîi!'“ Şi veni Ierovoam şi tot noro-
 dul cătră Rovoam în ziua a treia, în ce chip au
 grăit împăratul, zicînd: „Întoarceţi-vă cătră
 13 mine în a treia zi!“ Şi răspunse împăratul
 cu nesilnicie, şi lăsă împăratul Rovoam sfatul
 14 bătrînilor Şi au grăit după sfatul tinerilor,
 zicînd: „Tatul meu au îngreuiat jugul vostru,
 şi eu voiu adaoge preste el. Tatul meu v-au
 certat pre voi cu bice, şi eu voiu certa pre voi
 15 cu scorpîi!“ Şi nu ştia împăratul Rovoam,
 căce era întoarcere de la Dumnezeu, zicînd:
 „Rădicat-au Domnul cuvîntul Lui, carele au
 grăit cu mîna lui Ahia Siloniteanul pentru
 16 Ierovoam, feciorul lui Navat, Şi a tot Israil-
 ul, căce n-au ascultat împăratul lor“. Şi răs-
 punse norodul cătră împăratul, zicînd: „Carea
 e noao partea întru David şi moştenirea întru
 fiul lui Iese? Aleargă la lăcaşurile tale, Israile!
 Acum caută casa ta, Davide!“ Şi mearse tot
 17 Israilul la lăcaşurile lui. Şi oamenii lui Israil
 şi cei ce lăcuia în cetăţile Iudii au împărăţit
 18 preste ei pre Rovoam. Şi au trimis la dînsii
 Rovoam împăratul pre Adaniram, pre cel
 preste bir, şi l-au ucis pre el fiii lui Israil cu
 pietri şi au murit. Şi auzi împăratul Rovoam şi
 sîrgui a se sui în caru şi a fugi la Ierusalim.
 19 Şi defăimă Israil în casa lui David pînă în ziua
 aceasta.

CAP XI

1 i veni Rovoam la Ierusalim şi au adu-
 nat casa Iudii şi a lui Veniamin,
 180000 de voinici făcîndu războiu, şi
 da războiu cătră Israil şi cătră Iero-
 voam, ca să întoarcă împărăţia lui.
 2 Şi să făcu cuvîntul lui Dumnezeu cătră
 Samea, omul lui Dumnezeu, zicînd: „Zi cătră
 Rovoam a lui Solomon, împăratul Iudii, şi
 cătră tot Israilul, întru Iuda, şi întru Venia-
 3 min, zicînd: 'Acestea zice Domnul: 'Nu vă
 veţi sui, nice veţi da războiu cătră fraţii voştri!
 Întoarcă-se fieştecarele la casa lui, căce de la
 Mine s-au făcut cuvîntul acesta!'“ Şi au ascul-
 tat cuvîntul Domnului şi să întoarsără, ca să
 4 nu meargă preste Ierovoam. Şi lăcui Rovoam
 5 în Ierusalim şi au zidit cetăţi zidite în Iudea. Şi
 6 au zidit Vithleaemul, şi Etanul, şi Thecuia, Şi
 7 Vethsavran, şi Sohoth, şi Odollam, Şi Ghieth,
 8 şi Marisar, şi pre Zif, Şi pre Adurem, şi pre
 9 Lahis, şi pre Azica, Şi pre Salaa, şi pre Elom,
 şi pre Hevron, carea iaste la Iuda şi la Venia-
 10 min cetăţi zidite. Şi le-au întărit pre eale

cu ziduri şi le-au dat lor povăţuitori şi punere
 de bucate, untdelemn şi vin; Şi pren 11
 cetate şi cetate – scuturi şi sulite; şi le întări
 pre eale întru mulţime foarte. Şi era la Iuda şi
 la Veniamin. Şi preoţii şi leviţii carii era 12
 întru tot Israilul s-au adunat cătră el den toate
 hotarăle, Căci au lăsat leviţii lăcaşurile 13
 tinerilor lor şi au mers cătră Iuda la Ierusalim;
 şi au scos pre ei Ierovoam şi fiii lui ca să nu
 slujască Domnului Şi puse lui preoţii ai 14
 înălţimilor şi idolilor şi celor deşarte şi viţelor
 carii au făcut Ierovoam; Şi au scos pre ei 15
 den neamurile lui Israil, carii au dat inima lor
 a cerca pre Domnul Dumnezăul lui Israil, şi
 au venit la Ierusalim a jîrtvui Domnului Dum-
 nezăul părinţilor lor. Şi întăriră împărăţia 16
 Iudei şi întăriră pre Rovoam al lui Solomon în
 ani 3, căci au mers întru căile lui David şi lui
 Solomon, tătîne-său, 3 ani. Şi luo Rovoam 17
 lui muiare pre Moolath, fata lui Ieremoth, fiul
 lui David, şi pre Avighea, fata lui Eliav al lui
 Iesea. Şi născu lui fii pre Ieus şi pre Sama- 18
 ria şi pre Zaam. Şi după aceasta au lătu-ş 19
 lui pre Maaha, fata lui Avesalom, şi au născut
 lui pre Avia şi pre Iethi şi pre Salemoth. Şi 20
 iubi Rovoam pre Maaha, fata lui Avesalom,
 mai mult decît pre toate muierile lui şi ţiito-
 rile lui, căci muieri 18 avea şi ţiitori 60, şi au
 născut 28 de feciori şi 60 de feate. Şi au pus 21
 Rovoam întru căpetenie pre Avia al Maahăi
 întru povăţuitoriu întru fraţii lui, căci a-l
 împărăşi socotia pre el, şi să crescă decît toţi
 fraţii lui întru toţi fiii Iude[i] şi Veniamin, şi
 întru cetăţile ceale tari, şi au dat întru eale
 hrane întru mulţime multă, şi au cerşut mul-
 ţime de muieri.

CAP XII

1 i fu deaca să găti împărăţia lui
 Rovoam şi deaca să întări, au părăsit
 poruncile Domnului, şi tot Israilul
 împreună cu dînsul. Şi fu întru 2
 anul al cincilea al împărăţiei lui
 Rovoam, s-au suit Susachim, împăratul Eghi-
 petului, preste Ierusalim (căci au greşit înain-
 tea Domnului), Cu 1000 şi 800 de cară şi 3
 60000 de cai, şi nu era număr mulţimei carea
 au venit cu dînsul de la Eghipt: livii, troglodi-
 teani şi arapi, Şi au biruit cetăţile ceale tari 4
 carele era în Iuda, şi veniră la Ierusalim. Şi 5
 Sameas prorocul au venit cătră Rovoam şi cătră
 boiarii Iudei, carii s-au adunat la Ierusalim de
 cătră faţa lui Susachim, şi zise lor: „Aşa au zis
 Domnul: 'Voi M-aş lăsat pre Mine, şi Eu voiu lăsa
 pre voi în mîna lui (Susachim)'“ Şi să ruşina- 6
 ră boiarii Iudei şi împăratul şi ziseră: „Dirept e
 Domnul!“ Şi deaca au văzut Domnul că s-au 7

înfrînt, să făcu cuvîntul Domnului cătră
 Sameas, zicînd: „S-au rușinat, nu voiu strica
 pre ei, și voiu da pre dînșii cît de puțin spre
 mîntuire, și nu va pica mînia Mea preste Ieru-
 8 salim cu mîna lui Susachim, Căci vor fi lui
 întru slugi și vor conoaște slujba Mea și slujba
 9 împărăției pămîntului“. Și să sui Susa-
 chim, împăratul Eghiptului, preste Ierusalim
 și au luat visteriile ceale den Casa Domnului
 și visteriile ceale den casa împăratului, toate
 au luat, și au luat scuturile ceale de aur carele
 10 au făcut Solomon. Și au făcut împăratul
 Rovoam scuturi de aramă pentru dînsele, și
 puse preste eale Susachim, împăratul Eghi-
 petului, boiarenii alergătorilor, pre ceia ce
 11 păziia poarta împăratului. Și fu deaca întră
 împăratul în Casa Domnului, întra înlăuntru
 ceia ce păziia și cei ce alerga și cei ce să întor-
 12 cea întru întimpinarea alergătorilor. Și
 pentru căci s-au rușinat el, s-au întors de la
 elurgia Domnului și nu la peire de săvîrșit;
 13 pentru că și întru Iuda era cuvinte bune. Și
 să întări împăratul Rovoam în Ierusalim și
 împărăți. Și de 41 de ani era Rovoam cînd au
 împărățit el, și 17 ani au împărățit în Ierusa-
 lim, în cetatea carea au ales Domnul ca să
 numească numele Lui acolo dintru toții fiii lui
 14 Israil; și numele maicii lui – Nomma Amani-
 teanca. Și au făcut răul, căci n-au îndirep-
 15 tat inema lui ca să cearce pre Domnul. Și
 cuvintele lui Rovoam ceale dentîiu și ceale de
 apoi nu, iată, sînt scrise întru cuvintele lui
 Sammea prorocului și Addo, celuia ce vedea,
 și faptele lui? Și au dat războiu Rovoam lui
 16 Ierovoam toate zilele. Și muri Rovoam cu
 părinții lui, și să îngropă în cetatea lui David,
 și împărăți Avia, fiul lui, pentru dînsul.

C A P X I I I

1 **I**ntru 18 ani ai împărăției lui Iero-
 voam, au împărățit Avia preste Iuda.
 2 Și 3 ani au împărățit preste Ierusa-
 lim; și numele maicii lui – Maaha, fata
 lui Uriil de la Gaveon. Și războiu era
 întru mijlocul lui Ierovoam și întru mijlocul lui
 3 Avia. Și au rînduit Avia războiul cu
 putere, războinicii puterii – 400000 de
 oameni tari –, și Ierovoam rîndui cătră el răz-
 boiu cu 800000 de oameni războinici ai puterii
 4 cu vîrtute. Și să sculă Avia de la muntele
 Somoron, carele iaste în muntele lui Efraim,
 și zise: „Ascultați-mă, Ierovoam și tot Israi-
 5 lul! Nu iaste voao a cunoaște căci Domnul
 Dumnezeu au dat împărat pre David preste Is-
 rail în veac, și pre fiii lui întru făgăduință veacini-
 6 că? Și să sculă Ierovoam a lui Navat, sluga lui
 Solomon al lui David, și să osebi de la domnul

lui. Și să adunară cătră el oameni ucigaș, 7
 fii fără de leage, și stătu împotriva cătră
 Rovoam, fiul lui Solomon; și Rovoam era mai
 tînăr și fricos la inemă și n-au stătu împotriva
 feații lui. Și acum voi zice[ți] ca să staț 8
 împotriva feații împărăției Domnului, pren
 mîna fiilor lui David, și voi – mulțime multă și,
 împreună cu voi, viței de aur, pre carii au
 făcut voao Ierovoam întru dumnezei. Carii 9
 aț scos preoții Domnului, pre fiii lui Aaron și
 pre leviți, și aț făcut voao preoți den norodul a
 tot pămîntului. Cela ce merge a umplea
 mînile lui cu 6 viței den boi și berbeci șapte, și
 să făcu întru preot la cela ce nu e Dumnezeu.
 Și noi pre Domnul Dumnezeuul nostru nu 10
 L-am părăsit, și preoții Lui slujăsc, Domnului,
 fiii lui Aaron și leviții. Și întru rînduialele 11
 lor tămîiază Domnului arderi-de-tot, dime-
 neața și sara, și tămîie a împreunării, și pune-
 ri-de-pîine-înainte preste masa cea curată; și
 sfeașnicul cel de aur, și luminătorii arderii, ca
 să aprinză înde sară, căci păzim noi pazele
 Domnului Dumnezeului părinților noștri, și
 voi L-aț părăsit pre Dînsul. Și iată, cu noi e 12
 de-nceput Domnul și preoții Lui și trîmbițele
 însemnării, ca să însemneaze preste noi. Și,
 fiii lui Israil, să nu daț războiu cătră Domnul
 Dumnezeuul părinților voștri, căci nu veț
 spori!“ Și Ierovoam întoarse straja cea 13
 ascunsă ca să vie lui dendărăt. Și să făcu
 denaintea Iudii, și straja dendărăt. Și să 14
 întoarse Iuda și iată lui războiul denainte și
 denapoi, și striga cătră Domnul, și preoții
 trîmbițară cu trîmbițele. Și strigară oame- 15
 nii Iudii; și fu cînd striga oamenii Iudii, și
 Domnul au lovit pre Ierovoam și pre Israil
 înaintea lui Avia și a Iudii. Și fugiră fiii lui 16
 Israil de cătră fața Iudii și deade pre dînșii
 Domnul în mînile lor. Și lovi pre ei Avia și 17
 norodul lui rană mare, și căzură răniți de la
 Israil 500000 oameni tari. Și să smeriră fiii 18
 lui Israil în ziua aceea, și să întăriră fiii Iudei,
 căci au nedejduit pre Domnul Dumnezeul părin-
 ților lor. Și goni Avia denapoia lui Ierovoam și 19
 au luat de la el cetățile, pre Vethil și satele ei,
 și pre Iesana și satele ei, și pre Efron și satele
 ei. Și n-au mai putut Ierovoam încă în toate 20
 zilele lui Avia, și lovi pre el Domnul și
 muri. Și să întări Avia, și luo lui muieri 14 21
 și născu feciori 22 și 62 de feate. Și rămăși- 22
 țele cuvintelor lui Avia și lucrurile lui,
 și cuvintele lui, scrise-s
 pre Cartea cuvinte-
 lor prorocului
 Ado.

CAP XIV

1 **S**i muri Avia cu părinții lui și astrucară
pre el în cetatea lui David; și împă-
răți Asa, fiul lui, pentru dînsul; în
zilele lui Asa au odihnit pămîntul
2 Iudei 10 ani. Și făcu Asa bunul și
dreptul înaintea Domnului Dumnezăului
3 lui. Și depărtă jîrtăvnicile streinilor și ceale
înalte, și sfărîmă stîlpii, și tăie desişu-
4 rile, și zise Iudei ca să cerceteaze pre
Domnul Dumnezăul părinților lor și să facă
5 leagea Lui și poruncile. Și depărtă de la
toate cetățile Iudei jîrtăvnicile și idolii. Și să
6 împacă împărăția înaintea lui. Și zidi cetăți
cu ziduri în pămîntul Iudei, căci s-au împecat
pămîntul și nu era lui războiu întru anii aceș-
7 tea, căci Domnul au odihnit lui. Și zise
Iudei: „Să zidim cetățile aceastea și să facem
ziduri și turnuri și porți și zovoară, întru care
stăpînim pămîntul, căci în ce chip am cercetat
pre Domnul Dumnezăul nostru, ne-au cerce-
tat pre noi și ne-au odihnit pre noi după
8 împrejur și ne-au sporit noao“. Și să făcu
puteare lui Asa de purtători de arme ridicînd
scuturi și sulițe în pămîntul Iudei 300000 și în
pămîntul lui Veniamin pāvāși și arcaș
9 280000, toți aceștea războinici puterii. Și
ieși preste dînșii Zarae Arapul cu puteare cu
10 1000 de mii și cară 300 și veni pînă la
Mariasă. Și ieși Asa întru întimpinarea lui
și rîndui războiul în vale, de spre crivăț, la
11 Marisa. Și strigă Asa cătră Domnul Dum-
nezăul lui și zise: „Doamne, nu iaste nepu-
tință la Tine a mîntui întru mulți și întru
puțini; întărește pre noi, Doamne Dumne-
zăul nostru, căci pre Tine nedejdiuim și pre
numele Tău am venit preste mulțimea această
multă! Doamne, Dumnezăul nostru Tu ești, să
12 nu să întărească spre Tine om!“ Și lovi
Domnul pre arapi înaintea lui Asa și înaintea
13 Iudei și fugiră arapii. Și goni pre ei Asa și
norodul lui pînă la Ghedor, și căzură arapii cît
nu era întru ei scăpare, căci s-au surpat înain-
tea Domnului și înaintea puterii Lui; și pră-
14 dară prăzi multe, și tăiară satele lor pre
împrejurul lui Ghiedor, căci s-au făcut spaima
Domnului preste dînșii, și au prădat toate
cetățile lor, căci prăzi multe au făcut la
15 dînșii. Și încă corturi agonisite lor, și pre
Amazenis au tăiat și au luat oi multe și cămile
și s-au întors la Ierusalim.

CAP XV

1 **S**i Azarias, feciorul lui Adad, să făcu
2 preste el Duhul Domnului, și ieși
întru întimpinarea lui Asa și la tot
Iuda și la Veniamin și zise lui: „Ascul-
tați mie, Asa și tot Iuda și Veniamin!

Domnul – cu voi, pentru căci sînteți voi cu El;
și de veți cerca pre El, Se va afla voao; și de-L
veți lăsa pre Dînsul, lăsa-va pre voi. Și zise 3
multe lui Israil, întru cel ce nu e Dumnezău
adevărat, și nu preot arătînd, și în fărăde-
leage. Și va întoarce pre dînșii la necaz 4
cătră Domnul Dumnezăul lui Israil și-L vor
cerca pre El și Se va afla lor. În vremea 5
aceaea nu iaste pace celui ce iase și celui ce
întră, căci spaima Domnului – preste toți ceia
ce lăcuiesc țările; Și va da războiu limbă 6
cătră limbă și cetate cătră cetate, căce Dum-
nezău i-au spămîntat pre dînșii cu tot neca-
zul. Și voi întăriți-vă și nu se slăbească 7
mîinile voastre, căci iaste plată lucrului
vostru“. Și deaca au auzitu Asa cuvintele 8
aceastea și prorocia Azariei prorocul, și să
întări și scoase toate uriciunile de la tot
pămîntul Iudei și a lui Veniamin și den cetățile
carele au ținut Ierovoam în muntele lui
Efraim și înnoi jîrtăvnicul Domnului, carele
era înaintea besericii Domnului. Și adună 9
pre Iuda și pre Veniamin și pre cei nemear-
nici ce lăcuia împreună cu el, de la Efraim și
de la Manasi și de la Semeon, căce s-au lipit
cătră el dentru Israil mulți deaca au văzut ei că
Domnul Dumnezău e împreună cu el. Și să 10
adunară în Ierusalim în luna a treia, în anul
al 15 al împărăției lui Asa. Și jîrtvui Dom- 11
nului în ziua aceaea, den prăzile carele au
adus, viței 700 și oi 7000. Și petrecură cu 12
făgăduință ca să cearce pre Domnul Dumne-
zăul părinților lor den toată inima și dentru
tot sufletul lor; Și tot carele nu va cerceta 13
pre Domnul Dumnezăul lui Israil va muri, den
tînăr pînă în bătrîn, de la bărbat pînă la
fămeaie. Și să jurară întru Domnul cu glas 14
mare, și cu chiot, și cu trîmbițe, și cu bucine, și
să veseliră tot Iuda pentru jurămînt, Căce 15
dentru tot sufletul să jurară și cu toată voia
L-au cercat pre El, și S-au aflat lor, și-i odihni
Domnul pre ei de pe împrejur. Și pre 16
Maaha, maica lui, o mută ca să nu fie la
Astarta slujind; și tăie idolul și-l arse de tot în
pîrîul Chiedrului. Însă ceale nalte nu le-au 17
rădicat, căce era în Iuda și Israil, ce inima lui
Asa să făcea plină toate zilele lui. Și băgară 18
sfintele lui David, tătîni-său, și sfintele Casii
lui Dumnezeu, argint și aur și vase. Și răz- 19
boiu nu era împreună cu el pînă în 35 de ani ai
împărăției lui Asa.

CAP XVI

1 **S**i la 38 de ani ai împărăției lui Asa, se
2 sui Vaasa, împăratul lui Israil,
preste Iuda și zidi pre Ramma, ca
să nu dea ieșire și intrare lui Asa,
împăratului Iudei. Și luo Asa argint 2

și aur den visteriile Casii Domnului și casii împăratului și trimise cătră fiul lui Ader, împăratul Siriei, cela ce lăcuia în Damascu, zicînd: „Pune făgăduință întru mijlocul meu și întru mijlocul tău, și întru mijlocul tătîne-mieu și întru mijlocul tătîne-tău! Iată, am trimis ție argint și aur, vino de răsipeaște de asupra mea pre Vaasa, împăratul lui Israil, și să să ducă de la mine“. Și auzi fiul lui Ader împăratului Asa și trimise pre boiarii puterii lui preste cetățile lui Israil; și lovi pre Enon și pre Dan și pre Avelmain și toate pre împrejururile lui Neftalim. Și fu deaca auzi Vaasa, împăratul lui Israil, părăsi a nu mai zidi pre Ramma și încetă lucrul lui. Și Asa împăratul aduse pre tot Iuda și luo pre toate pietrile cetății Raamma și leamnele ei carii au clădit Vaasa și zidi cu eale pre Gavee și pre Masfa. Și în vremea aceea veni Anania prorocul cătră Asa, împăratul Iudei, și zise lui: „Pentru căce ai nădejduit pre împăratul Siriei și n-ai nădejduit pre Domnul Dumnezeu tău, pentru aceea s-au mîntuit putearea împăratului Siriei de la mîna ta. Nu arapii și liviii era ție întru puteare multă și întru îndrăznire, și călăreții întru mulțime foarte? Și pentru căce ai nădejduit pre Domnul, au dat pre dînsii în mînile tale; Căce ochii Domnului privescu preste tot pămîntul, ca să întărească cu toată inima plină cătră Dînsul. Și acum n-ai știut la aceasta; de acum va fi cu tine războiu“. Și să mînie Asa pre proroc și-l puse pre el în temniță, căce s-au scîrbit pentru aceasta; și au stricat Asa întru norodu în vremea aceea. Și iată, cuvintele lui Asa, ceale dentîiu și ceale de apoi, scrise-s pre Cartea împăratului Iudei și a lui Israil. Și să bolnăvi Asa la 39 de ani ai împărăției lui, de picioarele lui, cît foarte să bolnăvi; și la boala lui n-au cercat pre Domnul, ce pre dohtori. Și adormi Asa cu părinții lui și muri la 41 de ani ai împărăției lui. Și l-au îngropat pre dînsul în mormîntul carele au săpat în cetatea lui David. Și-l adormiră pre el preste pat și-l umplură de mirosituri, și cu fealiuri de mir ale făcătorilor de mir, și-i făcură lui pogrebanie mare foarte.

C A P X V I I

1 **S**i împărăți Iosafat, fiul lui, pentru dînsul; și să întări Iosafat preste 2 Israil. Și au dat puteare întru toate cetățile Iudei ceale tari, și au pus povățuitori întru cetățile Iudei și în cetățile lui Efraem, carele au luat mai 3 nainte Asa, tatul lui. Și fu Domnul cu Iosafat, căci au mers întru căile lui

David, tătîne-său, ceale dentîiu, și n-au cercetat idolii, Ce pre Domnul Dumnezeu tătîne-său au cercetat, și întru poruncile tătîne-său au mers, și nu ca faptele lui Israil. Și îndireptă Domnul împărăția în mîna lui, și deaderă tot Iuda daruri lui Iosafat, și să făcu lui avuție și mărire multă. Și să înălță inima lui în calea Domnului. Și încă au rădicat înălțimile și desişurile den pămîntul Iudei. Și în anul al treilea al împărăției lui, au trimis pre povățuitorii lui și pre fiii celor tari și pre Avdia și pre Zaharia și pre Nathanail și Mihea ca să înveațe în cetățile Iudei; Și, împreună cu ei, leviții Samaias și Nathanas și Zavdia și Asiil și Semiramoth și Ionathan și Adonias și Tovias și Tovadonias, leviții; și, împreună cu ei, și Elisama și Ioraam, preoții. Și învăța întru Iuda și, cu ei, – Cartea Legii Domnului; și petrecură în cetățile Iudei și învăța nărodul. Și să făcu spaima Domnului preste toate împărățiile pămîntului ceale dem prejurul Iudei, și nu da războiu cătră Iosafat. Și de la cei streini de fealiu aducea lui Iosafat daruri, și argint, și dări; și arapii aducea lui berbeci den oi 7000 și 700 și țapi 7000 și 700. Și era Iosafat mergînd mai mare pînă la înălțime, și au zidit în Iudea lăcașuri și cetăți tari. Și lucruri multe i s-au făcut lui în Iudea, și oameni războinici tari putînd, în Ierusalim. Și acesta e numărul lor, după casele neamurilor lor; și la Iuda, căpitani de mii: Edna boiarinul, și cu dînsul fii tari ai puterii 300000; Și, împreună cu el, Ionan povățuitoriul și, cu dînsul, 880 de mii; Și, cu el, Amasias al Zahariei, ceia ce nevoiescu cu Domnul, și, cu el, 800000 tari ai puterii; Și dentru Veniamin tari ai puterii: Eliada și, cu el, arcaș și pāvāș 8000, tari în puteare; Și, după el, Iozavad și, cu el, 180 de mii tari ai războiului. Acestea-s cei ce slujia împăratului, afară den ceia ce au dat împăratul în cetățile ceale tari, în toată Iudea.

C A P X V I I I

Si să făcu lui Iosafat avuție și mărire multă și să făcu ginere lui Ahaav. Și pogorî pren săvîrșitul anilor cătră Ahaav la Samaria; și junghe lui Ahaav oi și viței mulți, și norodului ce era împreună cu el, și iubiia pre el ca să să suie împreună cu el la Ramoth a Galaaditei. Și zise Ahaav, împăratul lui Israil, cătră Iosafat, împăratul Iudei: „Au mergevei cu mine la Ramoth al Galaaditei?“ Și zise lui: „Cum sînt eu, așa și tu; și în ce chip norodul tău, și norodul meu; și cu tine – la războiu“. Și zise Iosafat cătră împăratul lui Israil: „Cearcă dară astăzi pre Domnul“.

5 Și adună împăratul lui Israil pre proroci, 400
de oameni, și zise lor: „Mearge-voiu la
Ramoth a Galaditii spre războiu, au conteni-
voiu?” Și ziseră: „Suie-te și da-va Dumnezeu
6 în mîinile împăratului“. Și zise Iosafat: „Nu
iaste aicea prorocul Domnului încă, și vom
7 cerca de la el?” Și zise împăratul lui Israil
cătră Iosafat: „Iaste un om oarecarele a cerca
pren el pre Domnul, și eu l-am urît pre el,
pentru căci nu iaste prorocind pentru mine
spre bine, căci, toate zilele lui, spre reale;
acesta e Mihea, feciorul lui Iemvla“. Și zise
8 Iosafat: „Nu grăiască împăratul așa!“ Și
chemă împăratul lui Israil pre un scopit și
zise: „De sîrg cheamă pre Mihea, feciorul lui
9 Iemvla!“ Și împăratul lui Israil, și Iosafat,
împăratul Iudii, șazănd fieștecarele pre scau-
nului și îmbrăcați în veșminte, șazănd întru
lărgimea porții Samarii, și toți prorocii pro-
10 rociia înaintea lor. Și-ș făcu lui Sedechias,
feciorul lui Hanaan, coarne de hier și zise:
„Acestea zice Domnul: ‘Cu acestea vei
11 împunge Siria pînă unde se va săvîrși’“. Și
toți prorocii prorociia așa zicînd: „Suie-te la
Ramoth Galaad și-ț va fi calea bună și va da
12 Domnul pre mîinile împăratului“. Și sluga
carele au mers să cheame pre Mihea au grăit
lui zicînd: „Iată, au grăit prorocii într-un rost
bune pentru împăratul; și fie dară cuvintele
13 tale ca unuia dentru dînșii și vei grăi
bune“. Și zise Miheas: „Viu Domnul, ori-
care va zice Dumnezeu cătră mine, aceasta
14 voiu grăi“. Și veni cătră împăratul. Și zise
lui împăratul: „Mihea, mearge-voiu la
Ramoth Galaad spre războiu, au conteni-voiu?“
Și zise: „Suie-te și vei avea cale bună, și să
15 vor da în mîinile voastre“. Și zise lui
împăratul: „De cîte ori eu te jur ca să nu
grăiești cătră mine, fără decît adevărul, în
16 numele Domnului?“ Și zise Miheas:
„Văzut-am răsipiț pre tot Israilul în munți, ca
oile carele nu iaste păstoriu la eale; și zise
Domnul: ‘N-au povățitoriu acestea, întoar-
17 că-să fieștecarele la locul lui cu pace’“. Și
zise împăratul lui Israil cătră Iosafat: „N-am
zis ție căci nu prorocește pentru mine bune,
18 fără de numai reale?“ Și zise Miheas: „Nu
așa, ascultaț cuvîntul Domnului; văzut-am
pre Domnul șazănd pre scaunul Lui, și toată
putearea ceriului dvoriia de-a dreapta și de-a
19 stînga Lui. Și zise Domnul: ‘Cine va amăgi
pre Ahaav, împăratul lui Israil, și să va sui și
va cădea în Ramoth Galaad?’ Și zise acesta
20 așa, și acesta zise așa. Și ieși duhul și
stătu înaintea Domnului și zise: ‘Eu voiu amăgi
21 pre dînsul’. Și zise Domnul: ‘Cu ce?’ Și zise:
„Ieși-voiu și voiu fi duh mincinos în rostul tutu-
ror prorocilor lui’. Și zise: ‘Amăgi-vei și vei

putea; ieși și fă așa!’ Și acum, iată, au dat 22
Domnul duh mincinos în rostul tuturor pro-
rociilor tăi acestea; și Domnul au grăit asupra
ta reale“. Și să apropie Sedechias, feciorul 23
lui Hanaan, și lovi pre Miheas preste falcă și
zise lui: „Pre care cale au trecut Duhul Dom-
nului de la mine a grăi cătră tine?“ Și zise 24
Miheas: „Iată, vei vedea în ziua aceea în care
vei intra cămară de cămară ca să te ascunzi“.
Și zise împăratul lui Israil: „Luaț pre Mihea 25
și-l întoarceț cătră Emmir, boiarenul cetății, și
cătră Ioas, fiiul împăratului, Și veți zice: 26
‘Așa au zis împăratul: ‘Puneț pre acesta la
casa de pază, și mănînce pîine de scîrbă și apă
de scîrbă pînă a mă întoarce cu pace’“. Și 27
zise Miheas: „De întorcînd te vei întoarce cu
pace, n-au grăit Domnul mie și zise: ‘Ascultați
noroadele toate!’“ Și să sui împăratul lui 28
Israil, și Iosafat, împăratul Iudii, la Ramoth
Galaad. Și zise împăratul lui Israil cătră 29
Iosafat: „Și mă acopere de tot, și voiu intra la
războiu, și tu îmbracă îmbrăcămîntea mea“.
Și să acoperi împăratul lui Israil și în ră la
războiu: Și împăratul Sirii porunci boiari- 30
lor carălor, ce era cu el, zicînd: „Nu daț războiu
celui mic au celui mare, fără de numai pre
împăratul lui Israil însuș!“ Și fu deaca 31
văzură boiarii carălor pre Iosafat, și ei ziseră:
„Împăratul lui Israil iaste!“ Și-l încunjurără
pre el a-l bate. Și strigă Iosafat cătră Domnul,
și Domnul ascultă pre dînsul și-i întoarse pre
dînșii Dumnezău de la el. Și fu deaca 32
văzură boiarii carălor că nu era împăratul lui
Israil, și să întoarseră de la dînsul. Și un 33
om împlu arcu bine-chibzuind și lovi pre
împăratul lui Israil în mijlocul plămîinii și în
mijlocul pieptului. Și zise vezeteului său:
„Întoarce mîna ta și mă scoate den războiu,
căce m-am rănit!“ Și să înfrînsse războiul în 34
ziua aceea, și împăratul lui Israil era stînd
pre car împotriva Siriei pînă în sară, și muri,
apuinđ soarele.

CAP XIX

i să întoarse Iosafat, împăratul Iudei, 1
la casa lui cu pace, la Ierusalim. Și 2
ieși întru timpinarea lui Iiu a lui
Anani prorocul și zise lui Iosafat
împăratul: „Au păcătosului tu ajuți?
Au celui urît de Domnul împrietenești-te?“ Și
zise lui Iiu: „Pentru aceea nu s-au făcut
preste tine urgie de la Domnul, Fără 3
numai cuvinte bune s-au aflat întru tine,
căce ai rădicat desişurile de la pămîntul
Iudei și ai îndireptat inima ta a cerceta pre
Domnul“. Și lăcui Iosafat la Ierusalim și 4
iarăș ieși la norod, de la Virsavie pînă la
muntele Efraim, și-i întoarse pre dînșii că-

5 tră Domnul Dumnezeu părinților lor. Și au
pus pre judecătorii în toate cetățile Iudei ceale
6 tari, în cetate și în cetate. Și zise judecăto-
rilor: „Vedeți ce voi faceți, căce nu omului voi
judecați, fără numai Domnului, și cu voi
7 cuvintele judecați. Și acuma facă-se frica
lui Dumnezeu preste voi, și cruțați și faceți,
căce nu iaste cu Domnul Dumnezeu vostru
strîmbătate, nice a lăuda obraz, nice a lua
8 daruri“. Și în Ierusalim au pus Iosafat
dentru leviți și dentru preoți și dentru
patriarșii lui Israil, la judecata Domnului și a
9 judeca pre ceia ce lăcuia în Ierusalim. Și au
poruncit cătră ei, zicînd: „Așa să faceți, cu
frica Domnului, cu adevăr și cu inimă
10 plină: Tot omul, judecata carele va veni
cătră voi, a fraților voștri ce lăcuiescu în cetă-
țile lor, întru mijlocul sîngelui sînge, și întru
porunca și învățatura, și la îndi[re]ptări și
judecați, și le veți aleage lor, și nu vor greși
Domnului și nu va fi urgie preste voi și preste
11 frații voștri; așa să faceți și nu veți greși. Și
iată, Amarias preotul – povățitoriu preste voi
la tot cuvîntul Domnului, și Zavdias, feciorul
lui Ismail, povățitoriu la casa Iudei cătră tot
cuvîntul împăratului; și cărturarii și leviții –
înaintea feații voastre; întăriți-vă și faceți, și
va fi Domnul cu cel bun“.

C A P X X

1 **S**i după aceasta veniră fiii lui Moav și
fiii lui Amon și, împreună cu ei,
dentru amaniteani cătră Iosafat spre
2 războiu. Și veniră și arătară împă-
ratului, zicînd: „Venit-au spre tine
mulțime multă de decindea de mare, de la
Siria, și iată, sînt la Asasan Thamar, aceasta
3 iaste Engadi“. Și să spămîntă și deade
Iosafat fața lui a cerceta pre Domnul și strigă
4 post întru tot Iuda. Și să adună tot Iuda a
cerceta pre Domnul, și veniră de la toate cetă-
5 țile Iudei, veniră a cerceta pre Domnul. Și
să sculă Iosafat întru adunarea Iudei în Ieru-
salim, Casa Domnului, de spre fața curții cor-
6 tului, și zise: „Doamne, Dumnezeu părin-
ților miei, au nu Tu ești acela Dumnezeu în
ceriu sus și Tu domnești tuturor împărățiilor
limbilor? Și în mîna Ta – vîrtutea silei, și nu
7 iaste cătră Tine a să împotrivi? Au nu ești
Tu Domnul Cela ce de tot ai pierdut pre cei ce
lăcuia pămîntul acesta de cătră fața noro-
dului Tău, Israil? Și ai dat pre el seminției
8 lui Avraam, celui iubit al Tău în veac? Și
au lăcuit întru el și au zidit Ție întru el
9 sfințenie numelui Tău, zicînd: ‘De’ vor
veni preste noi reale, sabie și judecați,
moarte și foamete, sta-vom înaintea casii

aceștia și înaintea Ta, căci numele Tău să
numeaște în casa aceasta, și vom striga cătră
Tine de necazul nostru și vei auzi și vei mîntu-
tui’. Și acum, iată, fiii lui Amnon și Moav și 10
muntele Siir, la carii n-ai dat lui Israil ca să
treacă prentre-înșii, ieșind ei den pămîntul
Eghiptului, căci s-au abătut de la ei și nu i-au
surpat pre dînșii, Și iată, ei să ispitesc 11
preste noi a veni să ne scoațe pre noi dentru
moștenirea noastră carea ne-ai dat noao.
Doamne, Dumnezeu nostru, nu vei judeca 12
întru dînșii? Căci nu iaste noao puteare a sta-
rea împotriva cătră mulțimea cea multă
aceasta carea au venit preste noi. Și nu 13
știm ce vom face lor, fără numai asupra Ta –
ochii noștri!“ Și tot Iuda – stînd înaintea 14
Domnului, și copiii lor, și muierile lor și fiii
lor. Și lui Oziil al Zahariei, den fiii lui 15
Vaneu, den fiii lui Eleil Amathanitului, al
levitului, dentru fiii lui Asaf, s-au făcut preste
el Duhul Domnului întru adunare și zise:
„Ascultați tot Iuda, și cei ce lăcuiesc în Ierusa- 16
lim, și împăratul Iosafat! Acestea zice
Domnul voao sînguri: ‘Nu vă spămîntați, nice
vă înfricoșați de cătră fața gloatei aceștii
multe, căci nu iaste voao rînduiala, ce numai
lui Dumnezeu!’ Mîine vă pogoriți preste 17
dînșii, iată, să suie de spre suirea lui Asis, și-i
veți afla pre dînșii la începutul rîului, de spre
fața pustiiului Eriil. Nu iaste voao a vă 18
bate; aceste priceapeți, și vedeți mîntuirea
Domnului împreună cu voi. Iuda și Ierusalim,
să nu vă teameți, nici să vă spămîntați mîine a
ieși întru timpinarea lor! Și Domnul – cu
voi!“ Și plecîndu-se Iosafat preste fața lui, 19
și tot Iuda, și cei ce lăcuia în Ierusalim, au
căzut înaintea Domnului, ca să să închine
Domnului. Și să sculară leviții dentru fiii 20
lui Caath și dentru fiii lui Core a lăuda Dom-
nului Dumnezeului Israil cu glas mare pre
înălțime. Și mîneacă dimeneață și ieșiră la 21
pustiiul Thecoe; și ieșind ei, stătu Iosafat și
strigă și zise: „Ascultați-mă, Iuda și cei ce
lăcuiesc în Ierusalim! Creadeți întru Domnul
Dumnezeu nostru și vă veți increade! Crea-
deți întru prorocul Lui, și bună vă va fi
calea!“ Și sfātuindu-să cu norodul, au pus 22
cîntăreți și, lăudînd Domnului, să mărturi-
sască și să laude sfintele cînd ieșia înaintea
puterii; și zicea: „Mărturișiți-vă Domnului,
căci e bun, căci în veac mila Lui!“ Și cînd 23
începură ei lauda și mărturisirea, deade Dom-
nul strajă a bate pre fiii lui Ampion preste Moav
și muntele Siir, pre cei ce au ieșit asupra Iudei; și
s-au înfrînt. Și s-au sculat fiii lui Amon și 24
Moav preste cei ce lăcuiesc muntele Siir ca să-i
piarză de tot și să-i sfărîme pre ei; și deaca

au obîrșit pre cei ce lăcuiesc în Siir, să sculară
 25 unii pre alții a să surpa. Și Iuda au venit la
 straja pustiiului și privi și văzu mulțimea și,
 iată, toți morți căzuți pre pământ, nu era hălă-
 26 duit. Și ieși Iosafat și norodul lui ca să
 prade prăzile lor; și aflară dobitoace multe, și
 marhă, și prăzi, și vase poftite; și au prădat
 întru ei. Și să făcură zile 3 prădînd ei prăzile,
 27 căci multe era. Și în ziua a patra s-au adu-
 nat la Valea Blagosloveniei; pentru că acolo
 au blagoslovit pre Domnul, pentru aceea au
 numit numele locului aceuia „Valea Blagoslo-
 28 veniei“ pînă în ziua aceasta. Și să întoarse
 tot omul Iudei la Ierusalim, și Iosafat, pov-
 ŷuitoriul lor, cu veselie mare, căci i-au veselit
 29 pre dîșii Domnul de cătră vrăjmașii lor. Și
 înțrară în Ierusalim cu alăute și copuze și cu
 30 trîmbițe la Casa Domnului. Și să făcu
 groaza Domnului preste toate împărățiile
 pămîntului, auzind ei că Domnul au dat răz-
 31 boiu cătră vrăjmașii lui Israil. Și să împacă
 împărăția lui Iosafat, și odihni lui Dumnezeul
 32 lui de pre împrejur. Și împărăți Iosafat
 preste Iuda, fiind de ani 35 cînd împărăți el, și
 25 de ani au împărățit în Ierusalim; și numele
 33 maicii lui – Azuva, fata lui Sali. Și mearse
 întru căile tatălui său, Asa, și nu s-au abătut
 de cătră eale, ca să facă cel drept înaintea
 34 Domnului. Ce și ceale nalte încă numai era,
 și încă nărodul n-au îndireptat inima lor cătră
 35 Domnul Dumnezăul părinților lor. Și cea-
 lealalte cuvinte ale lui Iosafat, ceale dentîiu și
 ceale de apoi, iată-s scrise în cuvintele lui Iiu
 al lui Anani, carele au scris Cartea împărăților
 36 lui Israil. Și după aceasta s-au împreunat
 Iosafat, împăratul Iudei, cătră Ohozia, împă-
 ratul lui Israil, și acesta au făcut fărăleage cînd
 37 au făcut; și au mers cătră el. A face vase a
 merge la Tharsis, și au făcut vase lucrurilor
 38 Gaver. Și au prorocit Eliezer al lui Dodia
 de la Marisis preste Iosafat, zicînd: „În ce chip
 te-ai împrietenit cu Ohozia, au surpat Dom-
 nul limba ta și au fărîmat vasele tale“. Și n-au
 putut a merge la Tharsis.

C A P X X I

1 i adormi Iosafat cu părinții lui și să
 astrucă lîngă părinții lui, în cetatea lui
 David. Și împărăți Ioram, fiul lui,
 2 pentru dînsul. Și lui era frați fiii lui
 Iosafat, șase: Azarias, și Iiil, și Zaha-
 rias, și Azarias, și Mihail, și Safatia; toți aceștea
 – fiii lui Iosafat, împăratului Iudei. Și le
 deade lor tatăl lor dări multe, argint și aur
 și arme, cu cetățile ceale zidite în pămîntul
 3 Iudei. Și au dat împărăția lui Ioram, că
 4 acesta e dentîiu născut. Și să sculă

Ioram preste împărăția tătîne-său, și să
 întări; și ucise pre toți frații lui cu sabia, și
 dentru boiarii lui Israil. Fiind el de 32 de 5
 ani, au stătut Ioram pre împărăția lui, și 8 ani
 au împărățit în Ierusalim. Și mearse în 6
 calea împărăților lui Israil, cum au făcut casa
 lui Ahaav, căci fata lui Ahaav era lui muiare; și
 făcu răul înaintea Domnului. Și nu vrea 7
 Domnul să piarză de tot pre casa lui David,
 pentru făgăduința carea au pus lui David și
 cum au zis lui să-i dea lui luminătoriu și fiilor
 lui toate zilele. În zilele acealea să osebi
 Edom de la Iuda și împărățiră preste dîșii
 împărat. Și mearse Ioram cu boiarii lui și 9
 toată călărimea cu el; și fu și să sculă noaptea
 și lovi Edom pre cel ce încunjura pre el și pre
 boiarii carălor și fugi norodul la lăcașurile
 lor. Și să osebi Edom de la mîna Iudei pînă 10
 în ziua aceasta, cînd să osebi [și] Lovna în
 vremea aceea de la mîinile lui, Căci au 11
 părăsit pre Domnul Dumnezeul părinților lui;
 pentru că și el au făcut înalte în toate cetățile
 Iudii, și curvi pre cei ce lăcuia în Ierusalim, și
 înșălă pre Iuda, Și veni la el, cu scrisoare 12
 de la Ilie prorocul, zicînd: „Aceastea zice
 Domnul, Dumnezeul lui David, tătîne-tău:
 ‘Pentru căci n-ai mers în calea lui Iosafat, tătî-
 ne-tău, și întru căile lui Asa, împărăților
 Iudii, Și ai mers întru căile împărăților lui 13
 Israil și ai curvit pre Iuda și pre cei ce lăcuiesc
 Ierusalimul, în ce chip au curvit casa lui
 Ahaav, și pre frații tăi, fiii tătîne-tău, pre cei
 mai buni decît tine, i-ai omorît, Iată, Dom- 14
 nul te va lovi pre tine rană mare întru norodul
 tău și întru fiii tăi și întru muierele tale și întru
 toată casa ta. Și tu – slăbiciune rea, și cu 15
 boala pîntecelui, pînă va ieși pîntecele tău cu
 boala den zile în zile!’“ Și rădică Domnul 16
 preste Ioram pre cei striini de fealiu și pre
 arapi și pre hotarnicii ethiopilor Și să 17
 suiră preste Iuda și-l siliia, și întoarseră toată
 marfa carea au aflat în casa împăratului, și
 pre fiii lui, și pre featele lui; și n-au rămas lui
 fecior, fără numai Ioahaz, cel mai mic dentru
 fiii lui. Și după aceastea toate, l-au lovit pre 18
 el Domnul la pîntece cu boală întru care nu e
 leac. Și să făcu den zi în zi și, deaca veni 19
 vremea zilelor doao zile, și ieși pîntecele lui
 cu boala și muri cu boală rea. Și nu i-au făcut
 norodul lui pogrebanie ca pogrebania părinți-
 lor lui. Și era de 32 de ani cînd au împără- 20
 țit, și 8 ani au împărățit în Ierusalim; și
 mearse întru nelaudea și să îngropă în ce-
 tatea lui David, și nu
 în mormînturile
 împărăților.

C A P X X I I

1 **S**i împărățiră ceia ce lăcuia în Ierusa-
lim pre Ohozia, fiul lui, pentru dînsul,
pre cel mic, pentru că pre toți cei mai
mari i-au ucis tîlhăretul ce au venit
asupra lor, arapii și amimazonii. Și
au împărățit Ohozia, feciorul lui Ioram, împă-
2 ratul Iudii. Fiind de ani 22 Ohozia cînd au
stătut împărat, și un an au împărățit în Ierusa-
lim; și numele maicei lui – Gotholia, fata lui
3 Amri. Și acesta au mers în calea casii lui
Ahaav, căci maica lui era sfeatnecă a păcă-
4 tui. Și făcu răul înaintea Domnului, ca casa
lui Ahaav, căci ei era lui sfeatnici, după ce au
5 murit tatul lui, ca să-l piarză pre el. Căci
întru svaturile lor au mers, și mearse cu
Ioram, feciorul lui Ahaav, împăratul lui Israil,
la războiu asupra lui Azail, împăratul Siriei, la
Ramoth Galaad; și loviră arcașii pre Ioram.
6 Și să întoarse Ioram a să vindeca la Iezrael de
rane, după ce l-au lovit pre dînsul sirii la
Ramoth, cînd da războiu el cătră Azail, împăra-
tul Siriei; și Ohozias, feciorul lui Ioram, împă-
ratul Iudii, să pogorî să vază pre Ioram, fecio-
7 rul lui Ahaav, la Iezrael, pentru că era bol-
nav. Și de la Dumnezeu s-au făcut peirea
Ohoziei, a veni cătră Ioram; și, ieșind el, ieși
împreună cu el Ioram cătră Iiu, feciorul lui
Amessi, unsul Domnului, la casa lui Ahaav.
8 Și fu deaca izbîndi Iiu casa lui Ahaav, și află
pre boiarii Iudii și pre frații Ohoziei slujînd
Ohoziei, și-i ucise pre dînșii; și ucise Iiu pre
9 Ioram, și fugi Ohozias. Și zise Iiu ca să
cearce pre Ohozia și-l prinseră pre el, lecuin-
du-se la Samaria, și-l aduseră pre el cătră Iiu;
și-l uciseră pre el, și-l astrucară pre el, căci
ziseră: „Fecior lui Iosafat iaste, carele au cer-
cat pre Domnul cu toată inema lui“. Și nu era
în casa Ohoziei a să întări puteare pentru
10 împărăție. Și Gotholia, maica Ohoziei, au
văzut că au murit feciorul ei, și să sculă și
pierdu toată seminția împărăției în casa Iudii.
11 Și să sculă Și Iuo Iosaveth, fata împăratu-
lui, pre Ioas, feciorul Ohoziei, și-l fură pre el
den mijlocul fiilor împăraților, celor ce să
omorîia, și au dat pre el și hrana lui la cămara
paturilor; și l-au ascuns pre dînsul Iosa-
veth, fata împăratului Ioram, sora Ohoziei,
muiarea lui Iodae preotului, și-l ascunse
pre el de cătră fața Gotholiei și nu l-au
12 omorît pre dînsul. Și era cu ea în Ca-
sa lui Dumnezeu ascuns 6 ani.

Și Gotholia au împă-
rățit pre pă-
mînt.

C A P X X I I I

Si în anul al șaptelea să întări Iodae și 1
Iuo pre cei preste sute: pre Azaria,
feciorul lui Ioram, și pre Izmail, fecio-
rul lui Ionan, și pre Azaria, feciorul
lui Ovid, și pre Amasia, feciorul lui
Adea, și pre Elisafat, feciorul Zahariei,
împreună cu el în Casa Domnului. Și 2
încunjurară pre Iuda, și adună pre leviț
dentru toate cetățile Iudei și pre boiarii nea-
murilor lui Israil și veniră la Ierusalim. Și 3
puseră toată adunarea Iudei făgăduință în
Casa lui Dumnezeu cu împăratul, și le arătă
lor pre fiul împăratului și zise lor: „Iată, fiul
împăratului să împărățească, în ce chip au
grăit Domnul preste casa lui David. Și 4
acum cuvîntul acesta carele veț face: A treia
dentru voi între la sîmbăta sfințelor preoților
și a leviților și la porțile înțrărilor; Și a 5
treia parte – în casa împăratului, și a treia
parte – în poarta cea den mijloc; și tot norodul
– în curțile Casii Domnului. Și nu între în 6
Casa Domnului de nu vor întra preoții și levi-
ții și fiii leviților cei ce slujăsc, că sfinți sînt; și
tot norodul păzască pazele Domnului. Și 7
vor încunjura leviții pre împăratul și, prem-
prejur, oameni și unealta lor în mîna lor; și cel
ce va întra în casă va muri. Și vor fi cu împă-
ratul, ieșind el și înțrînd el!“ Și făcură levi- 8
ții și tot Iuda după toate cîte au poruncit lor
Iodae preotul. Și luară fieștecarele oamenii
lui, dentru întîiu a sîmbetei pînă la ieșirea
sîmbetei, căci n-au slobozit Iodae preotul rîn-
duialele. Și au dat Iodae preotul pre cei 9
preste sute rînduiț, și sabiile, și scuturile, și
armele, carele era ale împăratului David, în
Casa lui Dumnezeu. Și au pus nărodul tot, 10
fieștecarele cu armele lui, de la umărul casii
cel drept pînă la umărul casii cel stîng, pre
jîrtăvnic și pre casă, preste împăratul împe-
jur. Și au scos pre fiul împăratului și au dat 11
preste el împărăția și mărturiile, și-l împără-
țiră pre el și-l unseră pre el Iodae preotul și
fiii lui și ziseră: „Trăiască împăratul!“ Și 12
auzi Gotholia glasul nărodului, celor ce alerga
și celor ce mărturisiia și lăuda pre împăratul,
și întra cătră împăratul la Casa Domnului. Și 13
văzu, și iată împăratul stînd la starea lui, și la
întrare boiarii, și trîmbițele; și boiarii –
împrejurul împăratului, și tot nărodul pămîn-
tului s-au veselit și au trîmbițat cu trîmbițele,
și cei ce cîntă cu organele – cîntări și lăudînd
laudă. Și-ș rupse Gotholia veșmîntul ei și strigă
și zise: „Rîdicînd vă rîdicați!“ Și ieși Iodae 14
preotul și porunci celor preste sute și căpitanilor
puterii și zise lor: „Scoateți pre ea afară den ca-
să, și ieșiți denapoia ei, și să moară cu sabie!“

căci zise preotul: „Să nu moară în Casa Dom-
 15 nului!“ Și-i deaderă ei slobozire și trecu
 pren poarta călăreților casei împăratului, și o
 16 omorîră pre ea acolo. Și puse Iodae fâgă-
 duiță întru mijlocul lui și întru mijlocul a tot
 norodul și întru mijlocul împăratului, ca să fie
 17 norod Domnului. Și întră tot norodul
 pământului la casa lui Vaal și-l surpă pre el și
 jrtăvnicile lui, și idolii lui i-au zdrumicat, și
 pre Matthan, preotul lui Vaal, l-au omorît
 18 înaintea jrtăvnicelor lui. Și deade Iodae
 preotul lucrurile Casii Domnului pren mîna
 preoților și a leviților și au rîdicat rînduialele
 preoților și a leviților, carele au osebit David
 preste Casa Domnului; și el au adus ardere-
 de-tot Domnului, în ce chip iaste scris în Car-
 tea lui Moisi, cu veselie și cu cîntări, pren
 19 mîna lui David. Și stătură portarii la porțile
 Casii Domnului, și nu va întra necurat la tot
 20 lucrul. Și au luat pre căpeteniile părinților,
 și pre silnici, și pre boiarii norodului, și pre
 tot norodul pământului, și au suit pre împăra-
 tul la Casa Domnului, și au întrat pren poarta
 cea mai denlăuntru la casa împăratului, și au
 șazut pre împăratul pre scaunul împărăției.
 21 Și să bucură tot norodul pământului, și cetatea
 să potoli; și pre Gotholia o au omorît cu sabie.

C A P X X I V

1 **F**iind de 40 ani Ioas cînd împărăți el,
 și 40 de ani au împărățit în Ierusalim;
 și numele maicii lui – Savia, den Vir-
 2 savie. Și au făcut Ioas cel drept
 înaintea Domnului, toate zilele lui
 3 Iodae preotul. Și luo Iodae 2 muieri, și să
 4 născură lui feți și feate. Și să făcu după
 aceasta pre inema lui Ioas ca să tocmască
 5 Casa Domnului. Și adună pe preoții și pe
 leviții și zise lor: „Ieșiți la cetățile Iudei și adu-
 nați de la tot Israilul argint ca să întărim Casa
 Domnului nostru, den an în an, și sîrguiți a
 6 grăi!“ Și nu sîrguiră leviții. Și chemă împă-
 ratul pre Iodae boiarenul și zise lui: „Pentru
 căci n-ai socotit pentru leviți, ca să aducă de la
 Iuda și de la Ierusalim cea ascunsă luare de
 Moisi, omul lui Dumnezău, căci au strîns pre
 7 Israil la cortul mărturiei? Căci Gotholia era
 fără de leage, și fiii ei au surpat Casa Domnu-
 lui, pentru că sfintele Casii Domnului au făcut
 8 la Vaalim“. Și zise împăratul: „Facă-se
 chichița și să puie la poarta Casei Domnului
 9 afară. Și să strige în Iuda și în Ierusalim, să
 aducă Domnului, în ce chip au zis Moisi, sluga
 10 lui Dumnezău, preste Israil, în pustiiu“. Și
 deaderă toți boiarii și tot norodul, și aducea și
 puneă în chichița pînă să vrea împlea.

Și fu deaca aducea chichița cătră ispravnicii 11
 împăratului, pren mîna leviților, și deaca au
 văzut că s-au înmulțit argintul, și veni logofă-
 tul împăratului și ispravnicul marelui preot și
 deșărtară chichița și o rîdicară și o puseră pre
 ea la locul ei; așa făcea den zi în zi și aduna
 argint mult. Și-l deade pre el împăratul și 12
 Iodae preotul celor ce fac lucrurile la lucrul
 Casii Domnului și năimii pietrari și teslari ca
 să tocmască Casa Domnului, și fauri de hier
 și de aramă să tocmască Casa Domnului. Și 13
 făcea cei ce făcea lucrurile, și să rîdică lun-
 gime de lucruri în mînilor, și rîdicară Casa
 Domnului pre starea ei și o întăriră. Și 14
 deaca au săvîrșit, au adus cătră împăratul și
 cătră Iodae rămășița argintului și au făcut
 vase în Casa Domnului, vase de poslușanie și
 ale arderilor-de-tot, și cădelniță de aur și de
 argint. Și aduseră arderi-de-tot la Casa Dom-
 nului pururea, în toate zilele lui Iodae. Și 15
 îmbătrîni Iodae, și era plin de zile, și muri,
 fiind de 130 de ani cînd au murit el. Și 16
 gropară pre el în cetatea lui David, cu împă-
 rații, căce au făcut bunătate cu Israil și cu
 Dumnezău și cu casa Lui. Și fu după moar- 17
 tea lui Iodae, intrară boiarii Iudei și să închi-
 nară împăratului; atunceă ascultă împăratul
 lor. Și lăsară Casa Domnului Dumnezăului 18
 părinților lor, și slujia astartelor și idolilor, și
 să făcu urgie preste Iuda și pre Ierusalim în
 ziua aceasta. Și trimise cătră dînsii proroci 19
 ca să-i întoarcă pre ei cătră Domnul, și n-au
 ascultat; și au mărturisit lor, și n-au ascul-
 tat. Și Duhul Domnului au îmbrăcat pre 20
 Azaria al lui Iodae preotul, și să sculă asupra
 norodului și zise lor: „Acestea zice Domnul:
 ‘Ce voi vă abateți den poruncile Domnului? Și
 nu veți avea cale bună, căce ați părăsit pre
 Domnul, și va părăsi pre voi!’“ Și să rădi- 21
 cară asupra lui și-l ucisără cu pietri, pren
 porunca lui Ioas împăratului, în curtea Casii
 Domnului. Și nu-ș aduse aminte Ioas îm- 22
 păratul de mila carea au făcut Iodae, tată-său,
 cu dînsul, și au omorît pre fiul lui; și cînd
 muriia, zise: „Vază Domnul și judece!“ Și 23
 fu după săvîrșirea anului, să sculă preste el
 putearea Siriei și veni asupra Iudei și asupra
 Ierusalimului, și pierdură pre toți boiarii
 norodului în besearecă; și toate prăzile lor
 le-au trimis împăratului Damascului. Căce 24
 că cu puțini oameni au venit putearea
 Siriei, și Dumnezău au dat în mînilor
 putere multă foarte, căce au lăsat pre Dom-
 nul Dumnezăul părinților lor, și cu Ioas au fă-
 cut judecăți. Și după ce s-au dus ei de la 25
 dînsul, lăsînd pre dînsul în boale mari,

și să rădicară preste el slugile lui întru sîngiu-
rile fiilor lui Iodae preotul și-l omorîră pre el
preste patul lui și muri; și-l astrucară pre dîn-
sul în cetatea lui David, și nu-l îngropară pre
26 el în mormîntul împăraților. Și cei ce s-au
rădicat preste el: Zaved al lui Samaath Ama-
niteanul și Iozaved al lui Samarith Moavitea-
27 nul. Și fiii lui toți; și veniră la el cîteșcinci și
l-au omorît pre el. Și cealealalte ale cuvintelor
lui, iată, scrise-s pre scrisoarea Cărții împă-
raților. Și împărăți Amasias, fiul lui, pentru
dînsul.

C A P X X V

1 **F**iind de 25 de ani au împărățit Ama-
sias, și 29 de ani au împărățit în Ieru-
2 salim; și numele maicei lui - Odaen
de la Ierusalim. Și făcu cel drept
înaintea Domnului, iară nu cu inimă
3 plină. Și fu după ce așază împărăția în
mîna lui, și omorî pre slugile lui, pre ceia ce au
4 omorît pre împăratul, pre tatul lui. Și pre
fiii lor nu i-au omorît, după făgăduința legii
Domnului, în ce chip iaste scris în Leage, în
Cartea lui Moisi, în ce chip au poruncit Dom-
nul, zicînd: „Nu vor muri părinți pentru
feciori, și feciori nu vor muri pentru părinți,
fără numai fieștecarele cu păcatul lor vor
5 muri“. Și adună Amasias casa Iudei și-i
puse pre dîșii, după casele neamurilor lor,
preste mii și preste sute, întru tot Iuda și în
Ierusalim; și-i numără pre ei den 20 de ani și
6 în sus, și-i află pre dîșii 300000, să iasă la
războiu, tari, fiind sulițe și pavăță. Și năimi
de la Israil 100000 tari la vîrtute, pentru o sută
7 de talanți de argint. Și omul lui Dumnezeu
veni cătră el, zicînd: „Împărate, nu va trece
cu tine putearea lui Israil, căce nu iaste Dom-
8 nul cu Israil, al tuturor fiilor lui Efraim. Căci,
de vei cugeta a birui cu aceștea, și te va în-
frînge Domnul înaintea vrăjmașilor, căci iaste
de la Domnul să te întărești și să
9 biruești“. Și zise Amasias omului lui Dum-
nezeu: „Și ce voiu face cea 100 de talanzi care
am dat puterii lui Israil?“ Și zise omul lui
Dumnezeu: „Iaste la Domnul să-ț dea ție mai
10 mult decît aceștea“. Și osebi Amasias
putearea ce au venit la el de la Efraim, ca să
meargă la locul lor, și să mîniară cu urgia lor
foarte preste Iuda, și să întoarseră la locul lor
11 cu urgie de mînie. Și Amasias să întări, și
luo pre norodul lui, și mearse la Valea Sărilor
12 și lovi acolo pre fiii lui Siir, 10000. Și 10000
au prins vii fiii Iudii și-i aducea pre ei la
marginea rîpii și-i răsturna pre ei de la
13 marginea rîpii și toți plesniia. Și fiii

puterii, pre carii au întors Amasias ca să nu
margă cu el la războiu, au lovit preste cetățile
Iudii, de la Samaria pînă la Vethoron, și loviră
întru ei 3000 și prădară prăzi multe. Și fu 14
deaca veni Amasia, lovind Idumea, și aduse
cătră el pre dumnezeii fiilor lui Siir și-i puse
lui pre ei întru dumnezei; și înaintea lor să în-
china și lor jîrtvuia. Și să făcu urgia Dom- 15
nului preste Amasia și trimise lui proroc și-i
zise lui: „Pentru căci ai cercat pre dumnezeii
norodului carii n-au scos pre norodul lor den
mîna ta?“ Și fu deaca grăi el cătră dînsul, 16
și-i zise lui: „Au doară sfeatnic împăratului
te-am dat pre tine? Ia-te aminte, pentru ca să
nu te bați“. Și tăcu prorocul și zise: „Cunosc
căci Domnul vrea asupra ta ca să te piarză,
căci ai făcut aceasta și n-ai ascultat sfatul
mieu“. Și să sfătui Amasias, împăratul 17
Iudii, și au trimis cătră Ioas, feciorul lui Ioahaz,
fiul lui Iiu, împăratul lui Israil, zicînd:
„Vino și să ne vedem la obraze!“ Și trimise 18
Ioas, împăratul lui Israil, cătră Amasias, îm-
păratul Iudii, zicînd: „Achuh cel den Livan au
trimis cătră chedrul cel din Livan, zicînd:
‘Dă-ț fata ta după feciorul meu muiare!’ Și
iată, vor veni hiarăle țarenii, ceale den Livan.
Și veniră hiarăle și călcară pre Achuh.
Zis-ai: ‘Iată, am lovit pre Idumea!’ Și te 19
semețeaste inema ta cea grea. Acum șazi în
casa ta! Și pentru căci silești întru răutate, și
vei cădea tu și Iuda cu tine?“ Și n-au ascul- 20
tat Amasias, căci de la Domnul s-au făcut ca
să-l dea pre el în mîna lui Ioas, căci au cercetat
pre dumnezeii idumeilor. Și să sui Ioas, 21
împăratul lui Israil, și să iviră unul cătră altul,
el și Amasias, împăratul Iudii, în Vethsamis,
careia iaste a Iudii. Și să înfrînse Iuda înain- 22
tea feații lui Israil, și fugi fieștecarele la lăca-
șul lui. Și pre Amasias, împăratul Iudii, cel 23
al lui Ioas, feciorul lui Ioahaz, l-au prins Ioas,
împăratul lui Israil, în Vethsamis, și-l aduse
pre el la Ierusalim, și surpă de la zidul Ierusa-
limului, de la poarta lui Efraim pînă la poarta
unghiului, 400 de coț. Și tot aurul și argin- 24
tul, și toate unealtele ce s-au aflat în Casa
Domnului, și la Avdeđom, și visteriile casii
împăratului, și pre fiii amestecărilor, și să
întoarse la Samaria. Și trăi Amasias al lui 25
Ioas, împăratul Iudii, după ce au murit Ioas
al lui Ioahaz, împăratul lui Israil, ani 15. Și 26
cealealalte cuvinte ale Amasiei, ceale dentîiu
și ceale de apoiu, nu-s scrise pre Cartea
împăraților Iudii și Israil? Și în vreamea 27
careia s-au depărtat Amasias de la Domnul,
și să rădicară asupra lui rădicare și au
fugit de la Ierusalim la Lahis; și au

trimis după dînsul la Lahis și l-au omorît pre dînsul acolo. Și-l luară pre el preste cai și îngropară pre el cu părinții lui, în cetatea lui David.

CAP XXVI

1 **S**i luo tot norodul pămîntului pre Ozia, și el – fiu de 16 ani, și-l împărățiră pre
2 el pentru tatal lui, Amasia. Acesta au zidit Elathul, acesta au întors pre ea Iudii, după ce au adormit împăra-
3 tul cu părinții lui. Fiiu de 16 ani au împărățit Ozias, și 52 de ani au împărățit în Ierusalim; și numele maicei lui – Iehelia de la Ierusa-
4 lim. Și făcu cel drept înaintea Domnului, după toate cîte au făcut Amasias, tată-său.
5 Și era cercînd pre Domnul, în zilele Zahariei, celui ce pricepea, cu frica Domnului; și în zilele lui care au cercetat pre Domnul, și bine-
6 călători pre el Domnul. Și ieși și deade războiu cătră cei streini de fealiu și surpă zidurile Ghethii și zidurile Iavnirii, și zidurile Azotului, și au zidit cetățile în Azot și întru cei
7 streini de fealiu. Și întări pre el Domnul preste cei streini de fealiu și preste arapii ceia
8 ce lăcuiesc la pietri și preste minei. Și deaderă mineii daruri Oziei, și era numele lui pînă la întrarea Eghipetului, căci s-au întărit pînă
9 nă sus. Și zidi Ozia turnuri în Ierusalim și la poarta unghiului, și la poarta văii, și la
10 unghiuri, și le întări pre dînsele. Și zidi turnuri în pustiiu și ciopli gropi multe, căci dobitoace multe era lui la Efila și la șăs, plugari și viari pren munți și la Carmil, căci om iubitoriu
11 de plugari era. Și să făcu Oziei puteare făcînd războiu și ieșind la rînduială la războiu și întrînd la rînduială întru număr; și era numărul socotealii lor pren mîna lui (Iiil) logofătului și Maasiei judecatoriului, pren
12 mîna Ananiei, următoriului împăratului. Tot numărul căpeteniilor părinților, tari la războiu, 2000 și 600. Și, cu dînșii, puteare de războiu – 307 de mii și 500, aceștea făcînd războiu cu puteare de vîrtute a ajuta împăratului
14 asupra vrăjmașilor. Și au gătit lor Ozia, la toată putearea, scuturi, și sulițe, și misurce, și
15 zale, și arce, și praștii de pietri. Și făcu în Ierusalim meștesuguri meștersuguite de socotitoriu, ca să fie preste turnuri și pre unghiuri a lovi cu săgețile și cu pietri mari; și să auzi meștersugul lor pînă departe, căci s-au minunat a să ajuta, pînă unde s-au întărit.
16 Și deaca s-au întărit, să înălță inima lui ca să strice, și făcu strîmbătate întru Domnul Dumnezeu al lui, și întră în beseareca Domnului ca să tămîiaze preste jîrtăvnicul tîmîierilor.
17 Și întră denapoaia lui Zaharia pre-

otul, și cu el – preoții Domnului, 80 fii tari, și stătură asupra Oziei împăratului și ziseră lui: „Nu iaste ție, Ozio, a tîmîia Domnului, 18 ce preoților, fiilor lui Aaron, celor sfințiți să tîmîiaze! Ieși den sfințenie, căci te-ai depărtat de la Domnul și nu va fi ție aceasta întru mărire de la Domnul Dumnezeu!“ Și să mînie 19 Ozia, și în mîna lui – cădelnița, ca să tîmîiaze în besearecă; și cînd să mînie el pre preoții Domnului, și stricăciunea răsări în fruntea lui, înaintea preoților, în Casa Domnului, deasupra jîrtăvnicului tîmîierilor. Și să 20 întoarse către el Zaharias, preotul cel mare, și preoții; și iată, el – stricat în fruntea lui; și-l goniră pre el de acolo, că și el sîrguia să iasă, căci l-au muștrat pre dînsul Domnul. Și 21 Ozias împăratul era stricat pînă în ziua săvîrsirii lui, și în casa apfusoth șădea stricat, căci s-au scos de la Casa Domnului; și Ioatham, fiiul lui, preste împărăția lui, judecînd norodul pămîntului. Și cealealalte cuvinte ale Oziei, 22 ceale dentîiu și ceale de apoi, scrise de Isaia, fiiul lui Amos prorocului. Și adormi Ozias 23 cu părinții lui, și nu-l îngropară pre el cu părinții lui, în cîmpul îngropării împăraților, căci au zis: „Stricat iaste!“ Și împărăți Ioatham, fiiul lui, în locul lui.

CAP XXVII

Iiiu de 25 de ani era Ioatham cînd împărăți el, și 16 ani au împărățit el în Ierusalim; și numele maicii lui – Ierusa, fata lui Sadoc. Și făcu ce e 2 drept înaintea Domnului, după toate cîte au făcut Ozias, tatul lui, ce n-au întrat în beseareca Domnului, și încă nărodul peria. Acesta au zidit poarta Casii Domnului cea naltă și în zidul ei au pus arme. Și au zidit 4 cetăți în muntele Iudei, și în dumbrăvi – lăcașuri și turnuri. Și acesta au făcut războiu 5 cătră împăratul fiilor lui Ammon și birui preste el; și-i da lui fiii lui Amon pre an 100 de talanzi de argint și 10000 de cori de grîu, și de orz 10000; aceastea aducea lui împăratul fiilor lui Ammon preste an, în anul dentîiu și în anul al doilea și al treilea. Și să întări Ioatham, 6 căci au gătit căile lui înaintea Domnului Dumnezeului lui. Și cealealalte cuvinte ale lui 7 Ioatham, și războiul și fapta lui, iată, scrise-s pre Cartea cuvintelor împăraților Iudei și Israil. Fiiu de 25 de ani era împărățînd, și 8 16 ani împărăți în Ierusalim. Și adormi 9 Ioatham cu părinții lui și să astrucă în cetatea lui David; și împărăți Ahaz, feciorul lui, în locul lui.

C A P X X V I I I

1 **F**iiu de 25 de ani era Ahaz cînd împă-
 răți el, și 16 ani au împărățit în Ieru-
 salim; și n-au făcut ce e drept înain-
 tea Domnului, ca David, tatul lui,
 2 Ce mearse după căile împăraților lui
 3 Israil, pentru că cioplite au făcut, Și idolilor
 lor au jîrtvuit în pămîntul Enom, și au adus fiii
 lui pren foc, după uriciunile limbilor carele au
 pierdut Domnul de cătră fața fiilor lui Israil;
 4 Și tămîia preste ceale înalte, și preste cerda-
 5 curi, și dedesuptul a tot lemnul des. Și-l
 deade pre el Domnul Dumnezăul lui pren
 mîna împăratului Siriei, și lovi întru el, și robi
 dentru dînșii robime multă, și aduse la
 Damasc. Și în mîinile împăratului lui Israil
 l-au dat pre el și lovi întru dînsul rană
 6 mare. Și au ucis Fachee al lui Romeliu,
 împăratul lui Israil, întru Iuda, într-o zi -
 120000 de oameni tari la vîrtute, deaca au
 părăsit ei pre Domnul Dumnezăul părinților
 7 lor. Și ucise Zehri, cel tare al lui Efraim,
 pre Amasia, fiiul împăratului, și pre Esricam,
 povățuitoriul casii lui, și pre Elcana, următo-
 8 riul împăratului; Și robiră fiii lui Israil den
 frații lor 800000 de muieri și fii și feate, și prăzi
 multe au prădat dentru ei și au adus prăzi la
 9 Samaria. Și acolo era prorocul Domnului,
 Odid - numele lui, și ieși întru timpinarea
 puterii celor ce veniia la Samaria și zise lor:
 „Iată urgia Domnului Dumnezăului părinților
 noștri preste Iuda și au dat pre dînșii în mîinile
 voastre și ați ucis întru dînșii cu urgie, și pînă
 10 la ceriu au ajuns. Și acum, pre fiii Iudei și
 Ierusalimul voi ziceți să-i agonisiți de tot întru
 robi și roabe; nu, iată, sînt cu voi să mărtu-
 risăsc Domnului Dumnezăului vostru?
 11 Acum dară ascultați-mă și întoarceți robimea
 carea ați robit dentru frații voștri, căci urgia
 12 mîinii Domnului e preste voi!“ Și să scu-
 lară boiarii dentru fiii lui Efraim, Azarias al lui
 Iona, și Varahias al lui Vasalimoth, și Eze-
 chias al lui Sellim, și Amasias al lui Eldes,
 13 preste ceia ce veniia de la războiu, Și ziseră
 lor: „Să nu băgați robimea aicea cătră noi
 pentru că a greși Domnului preste noi voi
 ziceți, să adaogeț preste păcatele noastre și
 preste neconștiința noastră, căci mult iaste
 14 Israil!“ Și părăsiră războinicii robimea și
 prăzi înaintea boiarilor și a toată aduna-
 15 rea. Și să sculară oamenii carii s-au chemat
 întru numele Domnului, și să apucară de
 robime, și pre toți golii i-au îmbrăcat den
 prăzi, și îmbrăcară pre dînșii, și încălțară pre
 dînșii, și le deaderă a mînca și a bea loț și a să
 unge, și ajutora lor cu dobitoc, la tot neputincio-

sul, și au adus pre ei la Iereho, cetatea finici-
 lor, cătră frații lor, și să întoarseră la Sama-
 ria. În vremea aceea i-au trimis împăra- 16
 tul Ahaz cătră împăratul Asur, să-i ajute
 lui. Și întru aceasta idumeii s-au rîdicat și 17
 au lovit în Iuda și au robit robime. Și cei 18
 striini de fealiu s-au rîdicat a robi cetățile
 șăsului de spre amiazăzi a Iudei, și luară pre
 Vethsamis, și pre ceale den Casa Domnului, și
 ceale den casa împăratului și ale boiarilor, și
 au dat împăratului pre Ailon și pre Gaddiron,
 și pre Soho și satele ei, și pre Gamzo și satele
 ei, și pre Thamna și satele ei, și au lăcuit
 acolo. Căce au smerit Domnul pre Iuda, 19
 pentru Ahaz, împăratul Iudei, căce s-au
 depărtat cu depărtare de la Domnul. Și 20
 veni cătră el Thaglath Falasaru, împăratul lui
 Asur, și-l lovi pre el și mută pre cei de la
 Damascu la Madia, și den Siria au mutat a
 lăcui Damascul. Și luo Ahaz ceale den Casa 21
 Domnului și cealea den casa împăratului și ale
 boiarilor și au dat împăratului lui Asur; și nu
 era lui întru ajutoriu. Fără numai pentru ca 22
 să necăjască el, și adaoase a se depărta de la
 Domnul și zise împăratul Ahaz: „Cerce- 23
 ta-voiu pre bozii Damascului, pre ceia ce mă bat
 pre mine!“ Și zise: „Căce dumnezeii împăra-
 tului Siriei, ei vor birui lor, dară voiu jîrtvui
 și-m vor ajutori mie“. Și ei i să făcură lui spre
 piadică, și la tot Israilul. Și depărtă Ahaz 24
 vasele Casii Domnului și le tăia pre eale, și
 închise ușile Casii Domnului, și au făcut lui
 jîrtăvnice în tot unghiul în Ierusalim. Și în 25
 toată cetatea și cetatea, și în Iuda au făcut
 înalte, ca să tămîiaze la dumnezei striini întru
 ceale înalte, și au mîniat pre Domnul Dumne-
 zeul părinților lor. Și cealealalte cuvinte 26
 ale lui și faptele lui, ceale dentîiu și ceale de
 apoi, iată-s scrise pre Cărțile împăraților
 Iudei și Israil. Și adormi Ahaz cu părinții 27
 lui, și să îngropă în cetatea lui David, și nu
 l-au băgat pre el la mormînturile împăraților
 lui Israil; și împărați lor Ezechias, fiiul lui, în
 locul lui.

C A P X X I X

Si Ezechias au împărățit fiind de 25 de 1
 ani, și 29 de ani au împărățit în Ieru-
 salim; și numele maicii lui - Avia, fata
 Zahariei. Și făcu ce e drept înain- 2
 tea Domnului, după toate cîte au făcut
 David, tatul lui. Și fu deaca stătu pre împă- 3
 răția lui, în luna dentîiu deschise ușele Casii
 Domnului și le grijii pre eale. Și băgă preoții și 4
 pre levii, și puse pre ei la laturea de spre răsărit
 Și zise lor: „Ascultați-mă, levii, acum curăți- 5
 ți-vă, și curățiț Casa Domnului părinților noș-

6 tri și scoateți necurăția dentru sfinte. Căce
 s-au depărtat părinții noștri și au făcut răul
 înaintea Domnului Dumnezăului nostru și
 lăsară pre El și-ș întoarsără fața lor de cătră
 7 cortul Domnului și deaderă grumazi Și
 închiseră ușile beserecii, și să stinsără lumi-
 nătorii; și tămîie n-au tămîiat, și ardere-de-tot
 n-au adus în sfîntul Dumnezăului lui
 8 Israil, Și Să urgisi Domnul cu mînie preste
 Iuda și preste Ierusalim, și deade pre ei întru
 groază și întru stingere și întru șuierare, cum
 9 voi vedeți cu ochii voștri. Și iată, s-au rănit
 părinții noștri cu sabie, și fiii noștri și featele
 noastre și fămeile noastre – cu robire în
 10 pămînt striin. Și acum sînt preste aceastea,
 acum dară puneți pre inima voastră ca să
 puneți făgăduință cu Domnul Dumnezeul lui
 Israil, și va întoarce urgia mîniei Lui de la
 11 noi. Și acum nu părăsiți, căce întru voi au
 ales Domnul să stați înaintea Lui, să slujiți Lui
 12 și să-I fiți Lui slujind și tămîind“. Și să scu-
 lară leviții, Maal al lui Amasi, și Ioil al Zaha-
 riei, den fiii lui Caath și den fiii lui Merari, și
 Chis al lui Avdi, și Azarias al lui Ilaelil, și,
 dentr-ai Ghiedsoniei, Ioadad al lui Zemman, și
 13 Ioadam; Acestea-s fiii lui Ioaha; și den fiii
 lui Elisafan: Samari și Iiil; și den fiii lui Asaf:
 14 Zaharia și Matania; Și den fiii lui Emman:
 Iiil și Semei; și den fiii lui Adithum: Samathias
 15 și Oziil, Și adunară pre frații lor și să cură-
 țiră, după porunca împăratului, pren porunca
 Domnului, ca să curățească Casa Domnului.
 16 Și înțrară preoții înlăuntru, în Casa Domnu-
 lui, ca să curățască, și scoaseră toată necură-
 ția ceaea ce s-au aflat în Casa Domnului și în
 curtea Casii Domnului, și au priimit leviții să
 17 să scoată la pîrîul Chiedrilor afară. Și înce-
 pură în ziua dentîiu, lună noao a lunii dentîiu,
 a se curăți, și în ziua a opta a lunii au înțrat în
 Casa Domnului și au curățit Casa Domnului în
 opt zile, și în ziua a 16 ale lunii dentîiu au
 18 săvîrșit. Și înțrară înlăuntru cătră Ezechia
 împăratul și ziseră: „Curățit-am toate ceale
 den Casa Domnului: jîrtăvnecul arderii-de-
 tot, și vasele lui, și masa punerii-denainte și
 19 toate vasele ei; Și toate vasele carele au
 pîngărit împăratul Ahaz întru împărăția lui,
 întru vicșugul lui, și am gătit și am curățit; și
 20 iată, sînt înaintea jîrtăvnicului Domnului“. Și
 mîneacă Ezechias împăratul și adună boiarii
 21 cetății și să sui la Casa Domnului. Și aduse
 viței 7 și berbeci 7 și miei 7 și iezi de capre 7,
 pentru păcat și pentru împărăție și pentru sfinte
 și pentru Israil, și zise fiilor lui Aaron, preo-

ților, să să suie preste jîrtăvnecul Domnului
 Să jîrtvuiască vițeei, și au priimit preoții sîn- 22
 gele și au turnat preste jîrtăvnic, și au junghiat
 berbecii și au turnat sîngele preste jîrtăvnic, și
 au junghiat miei și au turnat sîngele preste
 jîrtăvnic. Și au adus iezi cei pentru păcat 23
 înaintea împăratului și a adunării și au pus
 mînilor preste dînșii. Și jîrtvuiră pre 24
 dînșii preoții și sprejăriră sîngele lor cătră jîr-
 tăvnic și să ruga pentru tot Israilul, căci zise
 împăratul: „Pentru tot Israilul, arderea-de-
 tot și ceale pentru păcat!“ Și au pus pre 25
 leviți în Casa Domnului cu țimbale și cu alăute
 și cu copuze, după porunca lui David împăra-
 tului și lui Gad, celuia ce vedea împăratului, și
 lui Nathan prorocul, căci pren porunca Dom-
 nului era învățatura, cu mîna prorocilor
 Lui. Și stătură preoții cu organele lui David 26
 și preoții cu trîmbițele. Și zise Iezichias să 27
 aducă arderea-de-tot preste jîrtăvnic și, cînd
 au început a aduce arderea-de-tot, au început
 a cîntarea Domnului, și trîmbițele cătră orga-
 nele lui David, împăratul lui Israil. Și toată 28
 adunarea striga, și cîntăreții cîntînd, și trîmbi-
 țele trîmbițînd, pînă unde s-au săvîrșit arde-
 rea-de-tot. Și deaca au săvîrșit aducînd, și 29
 să întoarse împăratul și toți cîț era cu dînsul și
 să închinară Domnului. Și zise Ezechias 30
 împăratul și boiarii leviților să laude pre
 Domnul cu cuvintele lui David și ale lui Asaf
 prorocului, și lăuda cu veselie, și căzură și să
 închinară Domnului. Și răspunse Ezechias 31
 și zise: „Acum aș umplut mînilor voastre Dom-
 nului, și aduceți și pomeniți jîrtve de laudă la
 Casa Domnului!“ Și aduse adunarea jirtve de
 laudă la Casa Domnului, și tot nevoitoriul cu
 inema, arderi-de-tot. Și să făcu numărul 32
 arderii-de-tot carea au adus adunarea: viței
 70, berbeci 100, miei 800; la arderea-de-tot
 Domnului – toate aceastea. Și cei sfințiți: 33
 viței 600, oi 3000. Ce numai preoții era 34
 puțini și nu putea să belească arderea-de-tot,
 și le ajutoriia lor frații lor, leviții, pînă unde s-au
 săvîrșit lucrul și pînă unde s-au curățit preoții,
 căci leviții mai cu nevointă s-au curățit decît
 preoții. Și arderea cea de tot, multă întru 35
 seurile săvîrșirii mîntuirii, și turnările arde-
 rii-de-tot, și să isprăvi lucrul în Casa Domnului.
 Și să veseli Ezechias și tot norodul 36
 pentru căci au gătit pre
 Dumnezeu norodul Lui, pen-
 tru că fără de veaste
 s-au făcut
 cuvîn-
 tul.

C A P X X X

1 **S**i trimise Ezichias preste tot Israilul și Iuda, și cărți au scris la Efraim și la Manasi, să vie la Casa Domnului la Ierusalim să facă fasec Domnului Dumnezăului Israil. Și să sfătui împăratul și boiarii și toată adunarea cea den 2 Ierusalim să facă fasec în luna a doao, Căci n-au putut să facă pre el în vremea aceea, căci preoții nu s-au curățit deajuns, și nărodul 3 nu s-au adunat la Ierusalim. Și plăcu cuvîntul înaintea împăratului și înaintea a toată adunarea. Și puseră cuvînt ca să 4 treacă strigare întru tot Israilul, de la Virsavie pînă la Dan, viind să facă fasec Domnului Dumnezăului Israil la Ierusalim, căci mulțimea n-au făcut după scrisoare. Și mearseră 5 cei ce aleargă cu scrisorile de la împăratul și de la boiari la tot Israilul și Iuda, după porunca împăratului, zicînd: „Fiii lui Israil, întoarceți-vă cătră Domnul Dumnezăul lui Avraam și Isaac și Iacov, și va întoarce pre cei scăpați, ceia ce au rămas den mîna împăratului 6 Asur. Și nu vă faceț ca frații voștri și ca părinții voștri, carii s-au depărtat de la Domnul Dumnezăul părinților lor, și au dat pre ei în pustiire, în ce chip voi vedeț. Și nu vă nesilniciț gîturile voastre ca părinții voștri; daț laudă Domnului Dumnezăului Israil și întrați întru sfințirea Lui carea au sfințit în veac, și slujiț Domnului Dumnezăului vostru, 7 și va întoarce de la voi mînia urgiei. Căci întorcîndu-vă voi cătră Domnul, frații voștri și fiii voștri vor fi întru îndurări înaintea tuturor celora ce i-au robit pre dînsii, și va întoarce pre voi în pămîntul vostru, căci milostiv și îndurătoriu – Domnul Dumnezăul nostru, și nu va întoarce fața Lui de cătră voi, 8 de ne vom întoarce cătră Dînsul“. Și era ceia ce aleargă mergînd den cetate în cetate, în muntele lui Efraim, și Manasi, și pînă la Zavulon, și să făcură ca cînd ar batjocuri pre 9 ei și i-ar măscări; Fără de numai oameni de la Asir și de la Manasi și de la Zavulon s-au rușinat și au venit la Ierusalim. Și la Iuda, și fu mîna lui Dumnezău să le dea lor o inimă să vie ca să facă după porunca împăratului și a 10 boiariilor, cu cuvîntul Domnului. Și să adunară la Ierusalim nărod mult ca să facă praznicul azimelor, în luna a doao, adunare multă 11 foarte. Și să sculară și surpară jîrtăvnițele ceale den Ierusalim, și toate întru carele tămîia minciunilor le-au surpat și le-au aruncat în pîrîul Chedrilor. Și au junghiaț fasec în 14 a lunii a doao, și preoții și leviții s-au rușinat, și s-au curățit, și au adus 12 ardere-de-tot la Casa Domnului. Și au stăut la starea lor, după judecata lor după

porunca lui Moisi, omului lui Dumnezău, și preoții priimiia sîngiurile den mîna leviților, Căci mai mulți dentru adunare nu s-au 17 curățit, și leviții era mai mulți a jîrtvui fasec la tot cela ce nu putea a să curăți Domnului; Căci mai mult den norod de la Efraim și de la 18 Manasi și Isahar și Zavulon nu s-au curățit, ce mîncară fasec preste Scrisoare. Și să rugă Ezechias pentru dînsii, zicînd: „Domnul 19 Dumnezău e bun, roage-să pentru toată inima îndireptătoare, ca să cerceteaze pre Domnul Dumnezăul părinților lui, și nu după curățenia sfinților“. Și ascultă Domnul pre Ezechias și vindecă pre norod. Și făcură fiii lui 20 Israil cei ce s-au aflat în Ierusalim praznicul azimelor 7 zile, cu veselie mare și laudînd pre Domnul den zi în zi, și preoții și leviții cu unealtele vîrtutii Domnului. Și grăi Domnul 21 preste toată inima leviților celor ce pricep priceapere bună Domnului, și au săvîrșit praznicul azimelor 7 zile, jîrtvuind jîrtva de mîntuire și mărturisindu-să Domnului Dumnezăul părinților lor. Și să sfătui toată adunarea o dată să facă alte 7 zile, și au făcut alte 22 7 zile cu veselie. Căci Ezechia au început la Iuda și la toată adunarea 1000 de viței și 7000 de oi, și boiarii au început norodului viței 1000 și de oi 10000, și sfintele preoților, întru mulțime. Și să veseli toată adunarea Iudei, și 23 preoții, și leviții, și toată adunarea, și cei ce s-au aflat den Ierusalim, și cei nemearnici ce au venit de la pămîntul lui Israil, și cei ce lăcuiesc în Iuda. Și să făcu veselie mare în 24 Ierusalim, căci den zilele lui Solomon, fiul lui David, împăratului Israil, nu s-au făcut ca acesta praznic în Ierusalim. Și să sculară 25 preoții și leviții și binecuvîntară pre Dumnezău; și să auzi glasul lor și veni ruga lor la lăcașul cel sfînt al Lui la ceriu.

C A P X X X I

1 **S**i deaca săvîrșiră toate aceastea, ieși tot Israilul, cei ce s-au aflat în cetățile Iudei, și au zdrobit stîlpii și au tăiat desişurile și au svărîmat ceale înalte și capiștile den toată Iudea și Veniamin, și dentru Efraim, și de la Manasi, pînă la săvîrșit, și să întoarse tot Israilul fieștecarele la moștenirea lui și la cetățile lor. Și rîndui 2 Ezechias rînduialele preoților și leviților și rînduialele fieștecăruiia după slujba lui, preoților și leviților, la arderea cea de tot și la jîrtva mîntuirii și a lauda și a mărturisi și a sluji pre la porțile curții Domnului. Și partea împăratului dentru averile lui la arderea cea de tot de dimeneața și cea de sară și arderile ceale de tot ale simbetelor și la lunile cea-

le noao și la praznice scrise în leagea Domnu-
 4 lui. Și zise norodului și celor ce lăcuiesc în
 Ierusalim să dea partea preoților și leviților,
 pentru ca să să întărească întru slujba Casii
 5 Domnului. Și deaca au poruncit cuvîntul,
 au adaos fiii lui Israil începătura grîului și
 vinului și untdelemnului și a mierii; și toată
 roada țarenii și zeciuiala toată au adus întru
 6 mulțime. Și fiii lui Israil și ai Iudei, și ceia
 ce lăcuia în cetățile Iudei, și ei au adus
 zăciuială den viței și den oi și zeciuială den
 capre, și au sfințit Domnului Dumnezăului
 lor, și au adus și au pus grămăzi-grămăzi.
 7 În luna a treia au început grămăzile a să înte-
 8 meia și în luna a șaptea s-au săvîrșit. Și
 veni Ezechia și boiarii și văzură grămăzile și
 binecuvîntară pre Domnul și pre norodul lui
 9 Israil. Și întreba Ezechias de preoți și de
 10 leviți pentru grămăzi. Și zise cătră el Aza-
 rias preotul, boiarenul casii lui Sadoc: „De
 unde s-au început începătura a să aduce la
 Casa Domnului, am mîncat și am băut și am
 lăsat pînă la mulțime, căci Domnul au blagos-
 lovit pre norodul Lui, și am lăsat încă mulți-
 11 mea aceasta“. Și zise Ezechias încă a găti
 12 cămări la Casa Domnului. Și au gătit și au
 băgat acolo începăturile și zeciuiialele, cu cre-
 dință, și preste eale ispravnic – Honenia levi-
 13 tul și Semeias, fratele lui, luînd rîndul. Și
 Iiil și Ozazias și Neth și Asail și Ieremoth și
 Ozavad și Eliil și Samahia și Maath și Vaneas
 și fiii lui – puși pren Honenia și Semei, fratele
 lui, în ce chip porunci Ezechias împăratul și
 14 Azarias, povățitoriul Casii Domnului. Și
 Cori al lui Iemna levitul, portariul de spre
 răsărit, preste poduri, a da începăturile Dom-
 15 nului și sfintele sfintelor. Și pren mîna
 celor ce cînta, și Veniamin și Isu și Semei și
 Amarias și Sehonias, pren mîna preoților, cu
 credință a da fraților lor, după rînduiale, după
 16 cel mare și după cel mic; Afară den prăsila
 celor de parte bărbătească, den trei ani și în
 sus, la tot cela ce întra la Casa Domnului la
 cuvîntul zilelor, la zi, la slujba rînduialii obi-
 17 ciaiului lor. Aceasta e socoteala preoților,
 după casele moșiilor, și leviții, întru rînduia-
 lele lor, de 20 de ani și în sus, cu
 18 rînduială, Întru socoteale întru toată pră-
 sila lor, muierilor lor, feciorilor lor și featelor
 lor, la toată mulțimea, căci cu credință au
 19 curățat sfîntul, Și fiilor lui Aaron, celor ce
 preoțesc în țarine, și dentru cetățile lor, întru
 toată cetatea și cetatea, oameni carii s-au
 numit pre nume să dea parte la toată partea
 bărbătească întru preoți și la tot numărutul
 20 întru leviți. Și făcu așa Ezechias întru tot
 Iuda, și au făcut cel bun și cel dreptu și

adevărul înaintea Domnului Dumnezeului
 lui. Și întru tot lucrul întru carele au înce- 21
 put cu lucrul în Casa Domnului, și cu leage și
 cu poruncile, au cercat pre Dumnezăul lui și
 dentru tot sufletul lui au făcut, și să spori.

C A P X X X I I

i după cuvintele și adevărul acesta, 1
 venit-au Sennahiram, împăratul asi-
 rianilor, și veni asupra Iudii și să
 tăbărî asupra cetăților celor cu ziduri
 și zise ca să le ia pre dînsele. Și 2
 văzu Ezechias că au venit Senahiram cătră
 fața lui ca să să bată în Ierusalim Și să sfă- 3
 tui cu bătrînii lui și cu cei tari să astupe apele
 izvoarălor care era afară den cetate; și întă-
 riră lui. Și adună norod mult și astupă 4
 apele izvoarălor și rîul cel ce împarte pren
 cetate, zicînd: „Să nu vie împăratul Asur, și va
 afla apă multă și va birui“. Și să întări 5
 Ezechias și zidi tot zidul cel surpat, și turnuri,
 și afară înainte alt zidu, și întări înălțimea cetă-
 6 ții lui David și meștersugui arme multe. Și
 puse boiari de războiu preste norod și să
 strînsără cătră el la ulița porții văii, și grăi
 după inima lor, zicînd: „Întăriți-vă și vă 7
 îmbărbătați, și nu vă teameți, nice vă înfrico-
 șați de cătră fața împăratului Assur și de cătră
 fața a toată limba ce iaste cu el, căce cu noi mai
 mulți decît cu dînsul sînt. Cu dînsul – bra- 8
 țuri trupești, iară cu noi e Domnul Dumnezeul
 nostru, a mîntui și a bate războiul nostru“. Și
 să îndîrji norodul pre cuvintele Ezechiii,
 împăratului Iudii. Și după aceasta trimise 9
 Senahirim, împăratul asirianilor, pre slugile
 lui asupra Ierusalimului, și el – la Lahis, și
 toată oastea lui cu el; și au trimis cătră Eze-
 chias, împăratul Iudei, și cătră tot Iuda cel den
 Ierusalim, zicînd: „Așa zice Senahirim, 10
 împăratul asiriilor: ‘Pre cine voi nedejduiți și
 sădeți întru îngrădire în Ierusalim? Au nu 11
 Ezechias vă înșală pre voi ca să vă dea pre
 voi la moarte și la foamete și la seate, zicînd:
 ‘Domnul Dumnezăul nostru va mîntui pre voi
 den mîna împăratului Asur?’ Au nu iaste 12
 acesta Ezichias carele au rădicat jîrtăvnicile
 lui și înălțimile lui și zise Iudii și celor ce
 lăcuiescu în Ierusalim, zicînd: ‘Denaintea jîr-
 tăvnicului acestuia să vă închinați și preste el
 să tămîiați?’ Nu știți ce am făcut eu și pă- 13
 rinții miei la toate limbile țărîlor? Au putînd
 au putut dumnezeii limbilor a tot pămîntul să
 mîntuiască pre norodul lor den mîna mea?
 Cine e întru toți dumnezeii limbilor acestora pre 14
 carii au pierdut părinții miei? Au putea să
 mîntuiască pre norodul lor den mîna mea, ca
 cînd va putea Dumnezăul vostru a vă mîn-

15 tui den mîna mea? Acum dară, nu vă amă-
gească pre voi Ezechias și nu vă facă pre voi a
vă nedejdui după aceastea! Și nu credeți lui,
căce nu va putea dumnezăul a toată limba și al
împărăției ca să mîntuiască pre norodul lui
den mîna mea și den mîna părinților miei,
căce Dumnezăul vostru nu va mîntui pre voi
16 den mîna mea!“ Și încă au grăit slugile lui
asupra Domnului Dumnezău și asupra Eze-
17 chiei, slugii Lui. Și carte au scris a defăima
pre Domnul Dumnezăul lui Israil, și zise
pentru El zicînd: „Precum dumnezeii limbilor
pămîntului n-au scos pre noroadele lor den
mîna mea, așa nu va scoate Dumnezeul Eze-
18 chiei pre norodul Lui den mîna mea!“ Și
strigă cu glas mare jidoveaște preste Israil și
pre norodul cel de pre zidu, pentru ca să aju-
torească lor și să surpe, pentru ca să ia ceta-
19 tea. Și au grăit de Dumnezeul Ierusalimu-
lui ca și de dumnezeii noroadelor pămîntului,
20 fapte de mîni de oameni. Și să rugă Eze-
chias împăratul și Isaia, fiul lui Ammos, pro-
rocul, pentru aceastea și strigară la ceriu.
21 Și trimise Domnul înger și sfărmă pre tot răz-
boinicul tare, și boiariu, și voivod în tabăra
împăratului Asur, și-ș întoarse obrazul cu
rușine la pămîntul lui; și veni la casa dumne-
zeului lui, și cei ce au ieșit den pîntecele lui
22 surpară pre dînsul cu sabie. Și mîntui
Domnul pre Ezechia și pre ceia ce șădea în
Ierusalim den mîna lui Senahirim, împăratu-
lui Asur, și den mîna tuturor, și odihni pre ei
23 duple împrejur. Și mulți aducea daruri
Domnului la Ierusalim și daruri Ezechiei,
împăratului Iudii, și să prearădică întru ochii
24 a toate limbile. Și, după aceastea, în zilele
acealea bolnăvi Ezechias împăratul pînă la
moarte și să rugă cătră Domnul; și ascultă lui
25 și semn i-au dat lui. Și nu după darea carea
au dat lui au răsplătit Ezechias, și să înălță
inema lui, și să făcu preste el urgie și preste
26 Iuda și preste Ierusalim. Și să smeri Eze-
chias dentru înălțimea inemii lui, el și cei ce
lăcuia Ierusalimul, și n-au venit preste dînșii
27 urgia Domnului în zilele Ezechiii. Și să făcu
Ezechiii avuție și mărire multă foarte; și vis-
terii au făcut lui pentru argint, și pentru aur,
și de pietri cinstite, și mirosituri, și cămări de
28 aramă, și vase pohtite, Și jicnițe de roadele
grîului și vinului și a untdelemnului, și sate, și
iasle la tot dobitocul, și stîni la turme, și cetăț
29 care au zidit lui, Și dobitoc de oi și de boi,
întru mulțime, căci i-au dat lui Domnul aveare
30 multă foarte. Acesta Ezechias au astupat
ieșirea apei Sionului cea de sus și le-au îndirep-
tat pre eale în jos, cătră amiazăzi a cetății lui

David; s-au sporit Ezechia întru toate lucru-
rile lui. Și așa întru bătrînii boiarilor, cei ce 31
s-au trimis de la Vavilon cătră dînsul să
întreabe de dînsul semnul carele s-au făcut
pre pămînt, și-l lăsă pre dînsul Domnul ca să-l
ispitească pre el, să știe ceale de la inema
lui. Și rămășițele cuvintelor Ezechiii și mila 32
lui, iată, s-au scris întru prorocia Isaiei, fiul
lui Ammos, prorocului, și pre Cartea împăra-
ților Iudii și Israil. Și adormi Ezechias cu 33
părinții lui și astrucară pre dînsul întru suirea
mormînturilor fiilor lui David, și mărire și
cinste i-au dat lui, la moartea lui, tot Iuda și
ceia ce lăcuiesc în Ierusalim. Și împărăți
Manasi, fiul lui, în locul lui.

C A P X X X I I I

Fiind de 12 ani Manasi cînd împărăți 1
el, și 50 de ani au împărățit în Ierusa-
lim. Și făcu răul înaintea Domnu- 2
lui, dentru toate urîciunile limbilor
care au pierdut de tot Domnul de
cătră fața fiilor lui Israil. Și să întoarse și 3
zidi înălțimi carele au surpat Ezechias, tatul
lui, și au pus stîlpi vaalimilor și au făcut desi-
șuri și s-au închinat la toată oastea ceriului și
au slujit lor; Și au zidit jîrtăvnic în Casa 4
Domnului, unde au zis Domnul: „În Ierusalim
va fi numele Mieu în veac!“ Și zidi jîrtăv- 5
nice la toată oastea ceriului într-amîndoao
curțile Casii Domnului. Și el petrecea fiii 6
lui pren foc în pămîntul Venenom și să des-
cînta și să vrăjia și să fărma și făcu grăitori
den pîntece și vrăjitori și înmulți a face răul
înaintea Domnului, a-L mînia pre 7
Dînsul. Și au pus cel cioplit și cel cioplit
chipul carele au făcut în Casa Domnului, unde
au zis Domnul cătră David și cătră Solomon,
fiul lui: „În casa aceasta și în Ierusalim, carele
am ales dentru toate fealiurile lui Israil, voi
pune numele Mieu în veac! Și nu voi 8
adaoge a clăti piciorul lui Israil de la pămîntul
care am dat părinților lor; însă de vor păzi a
face toate carele am poruncit lor, după toată
leagea și poruncile și judecățile, cu mîna lui
Moisi“. Și înșală Manasi pre Iuda și pre cei ce 9
lăcuiesc în Ierusalim a face răul mai mult decît
toate limbile carele au rîdicat Domnul de cătră
fața fiilor lui Israil. Și grăi Domnul preste 10
Manasi și preste norodul lui, și n-au ascul-
tat. Și au adus Domnul preste dînșii pre 11
boiarii puterii împăratului Asur, și au prins
pre Manasi în legături și l-au legat pre el cu
obezi și l-au adus la Vavilon. Și deaca să 12
necăji, cercă fața Domnului Dumnezăului lui și
să smeri foarte de cătră fața Dumnezăului părin-

13 ților lui. Și să rugă către El și ascultă pre
dînsul și ascultă strigarea lui și-l întoarse pre
el la Ierusalim, spre împărăția lui. Și conosci
14 Manasi că Domnul acesta iaste Dumnezău. Și
după aceasta zidi zid afară den cetatea lui
David, de la amiazăzi, de spre răsăritul lui
Ghion, la pîrîu, și de spre intrarea cea de pre
poarta peaștelui, și au încunjiurat cea neum-
blată, ieșind pre poarta cea de preprejur, și
puse la ea arme și o nălță pre ea foarte; și au
pus boiari ai puterii preste toate cetățile ceale
15 cu zid ale Iudei. Și rîdică pre dumnezeii cei
streini și cel cioplit den Casa Domnului, și
toate jărtăvnicile carele au zidit în muntele
Casii Domnului, în Ierusalim, și afară den
16 cetate. Și tocmi jărtăvnicul Domnului și jărt-
vui preste el jărtve de mîntuire și de laudă și
zise Iudei ca să slujască Domnului Dumne-
17 zăului lui Israil. Însă încă nărodul preste
ceale înalte tămîia, însă în zadar Domnului
18 Dumnezăului lor. Și rămășițele cuvintelor
lui Manasi și ruga lui cea către Dumnezău și
cuvintele celor ce vedea, ce grăia către dîn-
sul, pre numele Domnului Dumnezăului lui
Israil, iată, pre Cuvintele împăraților lui
19 Israil. Și ruga lui, și cum l-au ascultat pre
dînsul, și toate păcatele lui și viclesugurile lui,
și locurile pre carele au zidit întru eale ceale
nalte și au pus acolo desişuri și cioplite, mai
nainte de a să întoarce el, iată, s-au scris pre
20 Cuvintele celor ce vād. Și adormi Manasi
cu părinții lui, și-l îngropară pre el în grădina
casei lui; și împărăți Ammon, fiiul lui, pentru
21 dînsul. Fiind de ani 22 Amon cînd împărăți
22 el, și 2 ani au împărățit în Ierusalim. Și făcu
răul înaintea Domnului, cum au făcut Manasi,
tatul lui, și la toate chipurile carele au
făcut Manasi, tatul lui, jărtvuia Ammon și
23 slujii lor. Și nu să smeri înaintea lui Dum-
nezău cum s-au smerit Manasi, tatul lui, căci
24 fiiu-său, Ammon, au înmulțit păcatul. Și să
rîdicară preste el slugile lui și loviră pre dîn-
sul în casa lui. Și lovi nărodul pămîntului
pre cei ce s-au rîdicat preste împăratul
Ammon, și împărăți nărodul pămîntului pre
Iosia, fiiul lui, pentru dînsul.

C A P X X X I V

1 **F**iind de 8 ani Iosias cînd împărăți el, și
31 de ani au împărățit în Ierusalim.
2 Și făcu ce e drept înaintea Domnului
și mearse întru căile lui David, tătî-
ne-său, și nu să abātu în dreapta au în
3 stînga. Și la al 10 ani al împărăției lui, și el încă
copilaș, au început a cerca pre Domnul Dumne-
zăul lui David, tătîne-său, și la al 12 ani ai împă-
răției lui au început a curăți pre Iuda și pre Ieru-
salim de ceale nalte și de desişuri și de capiști
și de ceale cioplite. Și au săpat înaintea 4
feții lui jărtăvnicile vaalimilor și ceale înalte
de preste eale, și au tăiat desişurile și ceale
cioplite, și ceale topite le-au fărîmat și le-au
mărunțit și le-au topit și le-au aruncat spre
fața mormînturilor celor ce jărtvuia lor. Și 5
oase de preoți au ars preste jărtăvnicile lor, și
au curățit pre Iuda, și pre Ierusalim, Și în 6
cetățile lui Manasi și lui Efraim și Semeon,
pînă la Neftalim și în locurile lor prepre-
jur. Și surpă jărtăvnicile lor, și desişurile și 7
idolii i-au tăiat mărunți, și toate înaltele, și
tăie de la tot pămîntul lui Israil și să întoarse
la Ierusalim. Și la 18 ani ai împărăției lui, 8
cînd porunci a curăți pămîntul și casa, trimise
pre Sapfan, fiiul Eseliei, și pre Amesia, boia-
renul cetății, și pre Ioas, fiiul lui Ioahaz, pre
cel scriitoriu de aduceri aminte, să întărească
Casa Domnului Dumnezăului lui. Și veniră 9
cătră Helchia, preotul cel mare, și deade
argintul cel ce s-au băgat în Casa Domnului,
carele au adunat leviții, cei ce păzesc paza,
den mîna lui Manasi și Efraim și de la boiari și
de la toți ceialalți, den Israil și de la fiii Iudei și
Veniamin și cei ce lăcuia în Ierusalim, Și 10
deaderă pre el pre mîna celor ce fac lucrurile;
cei ce isprăvnicesc în Casa Domnului au dat
pre el celor ce fac lucrurile în Casa Domnului,
să tocmească și să întărească casa. Și au 11
dat teslarilor și meșterilor de casă să cumpere
pietri cu 4 muchi și leamne de grinzi, să aco-
pere casele carele au surpat împărății
Iudei. Și oamenii făcea cu credință preste 12
lucruri; și preste ei, socotitori, Iez și Avdias,
leviții, dentru fiii lui Merari, și Zaharias și
Mosollam, dentru fiii lui Caath, a socoti; și tot
levitul și tot cel ce să priceape, cu organe de
cîntări. Și preste cei ce poartă în umăr, și 13
ispravnici preste toți ceia ce fac lucrurile, la
lucru și la lucru; și dentru leviți, logofeți și
judicători și portari. Și cînd scotea ei 14
argintul cel ce să băga în Casa Domnului,
aflat-au Helchia preotul Carte, a Legii Dom-
nului – pre mîna lui Moisi. Și răspuse 15
Helchias și zise către Safan logofătul: „Cartea
a Legii am aflat în Casa Domnului!“ Și au dat
Helchias cartea lui Safan. Și aduse Safan 16
cartea către împăratul și deade încă împăra-
tului samă, zicînd: „Tot argintul s-au dat în
mîna slugilor tale celor ce fac lucrurile“. Și 17
topiră argintul ce s-au aflat în Casa Domnului,
și au dat pre mîna socotitorilor și pre mîna
celor ce fac lucrul. Și spuse Safan logofă- 18
tul împăratului cuvînt, zicînd: „Carte mi-au
dat mie Helchias preotul“. Și ceti pre 19

ea Safan înaintea împăratului. Și fu deaca
 20 auzi împăratul cuvintele legii, rupse hainele
 lui. Și porunci împăratul lui Helchias și lui
 Ahicam, fiul lui Safan, și lui Avdon, fiul
 Miheii, și lui Safan logofătul, și lui Asaias, slu-
 21 gii împăratului, zicînd: „Păsați și cercați
 pre Domnul pentru mine și pentru tot ce au
 rămas în Israil și în Iuda, pentru cuvintele
 cărții ce s-au aflat, căci mare e mînia Domnu-
 lui carea s-au așîtat întru noi, pentru căci n-au
 ascultat părinții noștri cuvintele Domnului, ca
 22 să facă după toate ce sînt scrise în cartea
 aceasta!“ Și mearse Helchias și cei ce
 zisease împăratul cătră Olda prorocița, muia-
 rea lui Sellim, fiul lui Thecue, fiul lui Eseri,
 păzitoriului de haine, păzind poruncile, și ea
 lăcuia în Ierusalim, în masana, și grăiră ei
 23 după acestea. Și zise lor: „Așa au zis
 Domnul, Dumnezăul lui Israil, – ziceți omului
 celuia ce v-au trimis pre voi cătră
 24 mine –: Așa zice Domnul: ‘Iată, Eu aduc
 preste locul acesta reale și preste cei ce
 lăcuiesc întru el toate cuvintele ce-s scrise în
 cartea cea cetită înaintea împăratului
 25 Iudei, Pentru căci M-au părăsit pre Mine și
 au tămîiat la dumnezăi streini, pentru ca să
 Mă mînie întru toate lucrurile mînilor lor.
 Și să așîță mînia Mea în locul acesta și nu se va
 26 stinge’. Și cătră împăratul Iudei, ce v-au
 trimis pre voi ca să cearce pre Domnul, așa
 27 veți grăi lui: ‘Așa grăiaște Domnul, Dum-
 nezăul lui Israil: ‘Cuvintele care le-ai auzit, și
 s-au înfrînt inima ta și te-ai smerit de cătră
 fața Mea, deaca ai auzit cuvintele Meale pre
 locul acesta și pre ceia ce lăcuiescu pre dînsul,
 și te-ai smerit înaintea Mea, și Ț-ai rumtu hai-
 nele tale, și ai plînsu înaintea Mea, și Eu am
 28 auzit, zice Domnul, Iată că te adaog cătră
 părinții tăi și te vei adaoge cătră mormînturile
 tale cu pace, și nu vor vedea ochii tăi întru
 toate răutățile carele Eu aduc preste locul
 acesta și preste cei ce lăcuiescu pre dînsul’“.
 29 Și dusără împăratului cuvînt. Și trimise
 împăratul și adună pre cei bătrîni ai Iudei și ai
 30 Ierusalimului. Și să sui împăratul Iuda la
 Casa Domnului, și tot Iuda, și ceia ce lăcuiescu
 Ierusalimul, și preoții, și leviții, și tot norodul,
 de la mic pînă la mare, și ceti întru urechile lor
 toate cuvintele Cărții Făgăduinții ce s-au aflat
 31 în Casa Domnului. Și să sculă împăratul
 preste stîlpi și puse făgăduință în Casa
 Domnului, înaintea Domnului, ca să meargă
 înaintea Domnului, să păzească poruncile
 Lui și judecățile Lui și învățăturile Lui cu
 toată inima și cu tot sufletul, ca să facă
 cuvintele făgăduinții, ceale scrise pre cartea
 32 aceasta. Și puse pre toți ceia ce s-au

aflat în Ierusalim și în Iuda și în Veniamin, și
 au făcut ceia ce lăcuia în Ierusalim făgăduință
 în Casa Domnului Dumnezăul părinților
 lor. Și rădică Iosias toate uriciunile den tot 33
 pămîntul carele era al fiilor lui Israil; și au
 făcut pre toți ceia ce s-au aflat în Ierusalim și
 în Israil ca să slujască Domnului Dumnezeului
 lor. În toate zilele lui nu s-au abătut den
 napoia Domnului Dumnezeului părinților lui.

CAP XXXV

1 i făcu Iosias fasec, în Ierusalim, Dom-
 nului Dumnezăului lui și jîrtvui fasec-
 2 cul în ziua a 14 a lunii dentîiu. Și
 puse preoți la pazile lor și întări pre
 dînșii la lucrurile Casii Domnului.
 3 Și zise leviților, celor tari întru tot Israilul, ca
 să să sfințească ei Domnului, și a da săcriul cel
 sfînt în Casa Domnului; și pusără sicriul cel
 sfînt la casa carea au zidit Solomon, fiul lui
 David, împăratul lui Israil. Și zise împăratul:
 „Nu iaste voao a rădica preste umăr nimica.
 Acum dară slujîț Domnului Dumnezeului
 nostru și norodului Său, Israil, Și vă gătiți 4
 după casele neamurilor voastre și după rîn-
 duialele voastre, după scrisoarea lui David,
 împăratul lui Israil, și pren mîna lui Solomon,
 fiiul lui, Și stați în casă după împărțealele 5
 caselor neamurilor voastre, întru frații voștri,
 fiii norodului, și partea casii neamului întru
 leviți. Și jîrtvuiți fasec și sfintele gătiți frați- 6
 lor voștri, ca să faceți după cuvîntul Domnului
 pren mîna lui Moisi“. Și au dat începătură 7
 Iosia fiilor norodului: oi și miei și iezi den fiii
 caprilor, toate la fasec; și toate cîte s-au aflat,
 la număr 30000, și viței 3000; acestea – den
 8 avearea împăratului. Și boiarii lui au dat
 începătură norodului și preoților și leviților,
 și au dat și Helchias și Zaharias și Iiil, boiarii
 Casii lui Dumnezău, și ei au dat preoților la
 fasec oi și miei și iezi, 2000 și 600, și viței
 9 300. Și Honenias și Vaneas și Sias și Natha-
 nail, fratele lui, și Asavia și Iiil și Iozavad,
 boiarii leviților, au dat începătură leviților la
 fasec oi 5000 și veței 500. Și să isprăvi 10
 slujba și stătură preoții la starea lor și leviții la
 împărțealele lor, după porunca împăratu-
 lui. Și junghiară fasec și turnară preoții 11
 sîngele den mîna lor, și leviții au belit. Și
 12 au gătit arderea-de-tot, ca să le dea lor după
 împărțeală, după casele neamurilor, fiilor
 norodului, ca să apropie arderile ceale de tot
 Domnului, în ce chip iaste scris în Cartea
 Legii lui Moisi; și așa de dimeneață. Și frip- 13
 seră pre fasec cu foc, după judecată, și ceale
 sfinte le-au fiert în căldări și în cazanuri,

și bine să isprăvi, și alergară cătră toți fiii
 14 norodului. Și după ce au gătit lor și preoți-
 lor, că preoții, fiii lui Aaron – aducînd arderi-
 le-de-tot și seurile, pînă în noapte; și leviții au
 15 gătit lor și fraților lor, fiilor lui Aaron. Și
 cîntăreții, fiii lui Asaf, preste starea lor, după
 învățăturile lui David, Asaf, și Eman, și Idithum,
 prorocii împăratului, și boiarii, și portarii
 porții și ai porții; nu era lor a să clăti de la
 slujba sfintelor, căci frații lor, leviții, au gătit
 16 lor. Și s-au isprăvit Și să găti toată slujba în
 ziua aceea, ca să facă fasec; și aduseră arde-
 ri-de-tot preste jîrtăvnicul Domnului, după
 17 porunca împăratului Iosiei. Și făcură fiii lui
 Israil, cei ce să aflară, fasec în vremea aceea
 18 și praznicul azimilor, 7 zile. Și nu s-au
 făcut fasec de potriva lui întru Israil den zilele
 lui Samuil prorocul; și toți împărații lui Israil
 n-au făcut fasec carele au făcut Iosia și preoții
 și leviții și tot Iuda și Israil, ceia ce s-au aflat și
 19 ceia ce lăcuia în Ierusalim, Domnului. În 18
 ani ai împărăției Iosiei s-au făcut fasec acesta.
 20 După aceastea, toate carele au făcut Iosias în
 casă, și pre ceia ce grăia den pîntece și pre
 gîcitori și pre therafin și chipurile și caridim,
 carele era în pămîntul Iudii și Ierusalim, l-au
 ars împăratul Iosias, pentru ca să întărească
 cuvintele legii, ce-s scrise pre cartea carea au
 aflat Helchias preotul în Casa Domnului; de
 potriva lui nu s-au făcut înaintea lui, carele
 s-au întors cătră Domnul cu toată inema lui,
 și cu tot sufletul lui, și cu toată vîrtutea lui,
 după toată legea lui Moisi; și după dînsul nu
 s-au sculat de potriva lui; însă nu Să întoarse
 Domnul de cătră urgia mîinii Lui cea mare
 carea S-au mîniat cu mînie Domnul pre Iuda,
 preste toate scîrbele lui carele au scîrbit
 Manasi. Și zise Domnul: „Și încă pre Iuda
 depărta-l-voiu de cătră fața Mea, în ce chip
 am depărtat casa lui Israil și am lepădat cetă-
 tea care am ales, Ierusalimul, și casa carea am
 zis: 'Fi-va numele Mieui acolo!'“ Și să sui
 Farao Nehao, împăratul Eghipetului, asupra
 împăratului asirianilor, la rîul Iefratului, ca să
 dea războiu lui în Harhamis; și mearse împă-
 21 ratul Iosia întru întimpinarea lui. Și trimise
 cătră el soli, zicînd: „Ce mie și ție, împăratul
 Iudii? Nu asupra ta viu astăzi războiu să fac,
 ce pre locul războiului mieui. Și Dumnezeu au
 zis foarte să sîrguiesc eu; păzește-te tu de
 cătră Dumnezeul cel ce e cu mine, pentru ca să
 22 nu te strice de tot pre tine!“ Și nu întoarse Io-
 sias fața lui de cătră dînsul, ce numai a-î da răz-
 boiu lui s-au întărit; și n-au ascultat cuvintele lui

Nehao, pre rostul lui Dumnezeu, și veni a da
 războiu în cîmpul lui Magghedo. Și săge- 23
 tară arcașii preste împăratul Iosia, și zise
 împăratul slugilor lui: „Scoateți-mă, căci am
 durut foarte!“ Și-l scoaseră pre el slugile 24
 lui den cară, și-l suiră pre el pre carul al doilea
 care era l lui, și-l aduseră pre el la Ierusalim. Și
 muri și să îngropă cu părinții lui. Și tot Iuda și
 Ierusalimul au plîns pentru Iosia. Și plîns 25
 Ieremia pentru Iosia; și ziseră toți boiarii și
 jupîneasele plîngere pentru Iosia, pînă astăzi
 și l-au dat pre el întru poruncă preste Israil și,
 iată, s-au scris la Plînsuri. Și era cealealte 26
 cuvinte ale Iosiei și nădeajdea lui scrise în lea-
 gea Domnului, și cuvintele lui ceale dentîu și
 ceale de apoi, iată, scrise-s preste Cărțile
 împăraților Israil și Iudei.

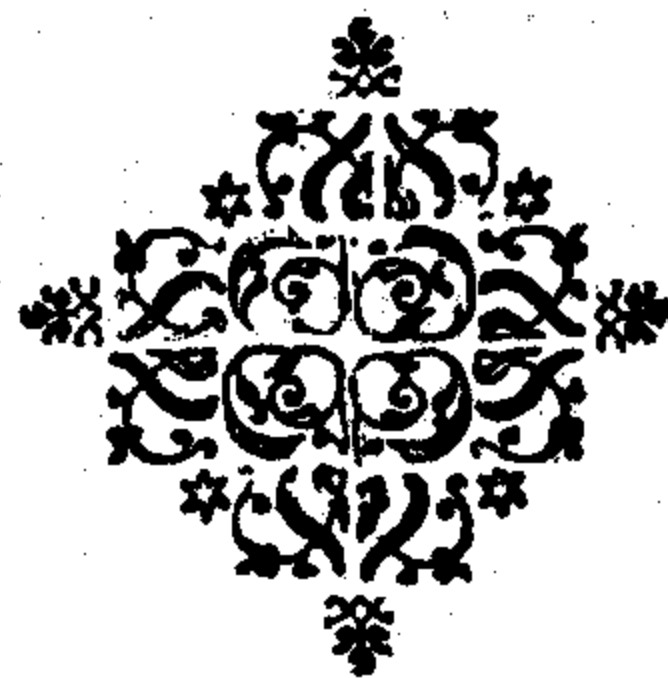
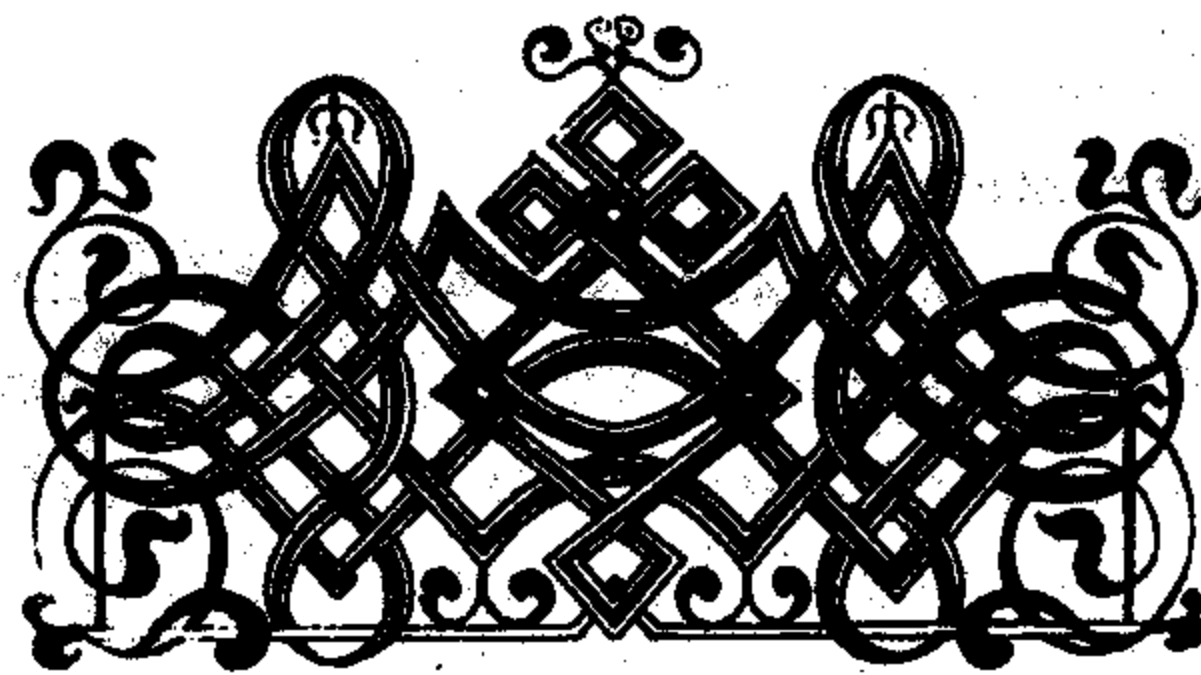
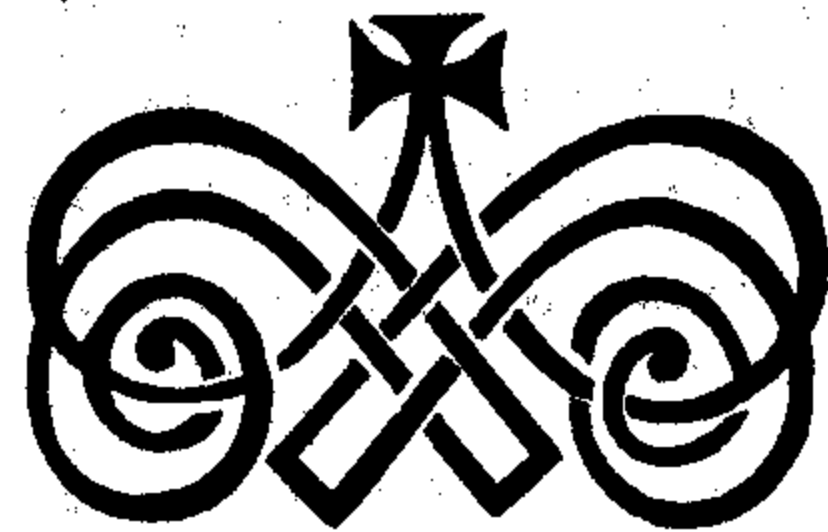
C A P X X X V I

i luo norodul pămîntului pre Ioahaaz, 1
 fiul Iosiei, și-l unseră pre el și puseră
 pre el, în locul tătine-său, împărat
 preste Ierusalim. Fiiu de 23 de ani 2
 era Ioahaz cînd împărăți el, și trei
 luni împărăți preste Ierusalim; și numele mai-
 cii lui – Amital, fata Ieremieii, de la Lovna. Și
 făcu răul înaintea Domnului, după toate cîte
 au făcut părinții lui. Și legă pre acesta, pre
 Ioahaz, Farao Nehao în Devlata, în pămîntul
 Ethamului, ca să nu împărățască el în Ieru-
 salim. Și-l mută împăratul la Eghipet, și 3
 puse bir preste pămînt 100 de talanzi de
 argint și un talant de aur. Și puse Farao 4
 Nehao pre Eliachim, feciorul Iosiei, împărat
 preste Iuda și preste Ierusalim, pentru Iosia,
 tatul lui, și întoarse numele lui: Ioachim. Și
 luo Farao Nehao pre Ioahaz, fratele lui Ioa-
 chim, și-l aduse pre el la Eghipet și au murit
 acolo. Și argintul și aurul au dat lui Farao;
 atuncea au început pămîntul a da bir pre
 socoteală, ca să dea argintul după rostul lui
 Farao; și fieștecarele, după puteare, cerea
 argintul și aurul de la nărodul pămîntului, să
 dea pre el la Farao Nehao. Fiind de 25 de 5
 ani Ioachim cînd împărăți el, și 11 ani împă-
 răți în Ierusalim; și numele maicii lui –
 Zehora, fata lui Neriui, în Rama. Și făcu răul
 înaintea Domnului, după toate cîte au făcut
 părinții lui. În zilele lui Ioachim veni Navoho-
 donosor, împăratul Vavilonului, la pămîntul
 acela; și era slujind lui 3 ani, și să despărți de
 el. Și trimise Domnul preste dînșii pre haldei
 și tîlhăreturile sirilor și tîlhăretul moavitea-
 nilor și al fiilor lui Ammon și al Samariei,
 și să despărțiră după cuvîntul acesta, după
 cuvîntul Domnului cu mîna slugilor Lui,
 prorocilor. Însă mînia Domnului era preste

Iuda, pentru ca să depărteze pre el de cătră fața Lui, pentru păcatele lui Manasi, întru toate carele au făcut, și cu sîngele cel nevinovat carele au vărsat Ioachim și au umplut Ierusalimul cu sînge nevinovat; și nu vru
 6 Domnul să-i piarză de tot pre dînsii. Și să sui preste el Navohodonosor, împăratul Vavilonului, și-l legă pre el cu obezi de aramă și
 7 l-au adus la Vavilon. Și o parte den vasele Casii Domnului le-au adus la Vavilon și le-au pus pre dînsele în beseareca lui în Vavilon.
 8 Și rămășițele cuvintelor lui Ioachim și toate cîte au făcut, iată, aceastea-s scrise pre Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei. Și adormi Ioachim cu părinții lui și să îngropă în Ganozani cu părinții lui. Și împărați Iehonias, fiul
 9 lui, pentru dînsul. Fiiu de 18 ani Iehonias cînd împărați el, și 3 luni și 10 zile au împărățit în Ierusalim. Și făcu răul înaintea Domnului.
 10 Și, trecînd anul, au trimis împăratul Navohodonosor și l-au adus pre el la Vavilon, cu unealtele ceale pohtite ale Casii Domnului, și împărați pre Sedechia, fratele tătine-său,
 11 preste Iuda și preste Ierusalim. Fiiu de 21 de ani Sedechia cînd împărați el, și 11 ani au
 12 împărățit în Ierusalim. Și făcu răul înaintea Domnului Dumnezăului lui, și nu se înfrînse de cătră fața Ieremieii prorocul și de rostul
 13 Domnului, Pentru că au viclenit ceale de cătră împăratul Navohodonosor carele au jurat pre dînsul asupra lui Dumnezău, și-s năsîlnici cerbicea lui, și inima lui întări ca să nu se întoarcă cătră Domnul Dumnezăul lui
 14 Israil. Și toți cei mari ai Iudei și preoții și norodul pămîntului înmulțiră a defăima defăimături, după toate uriciunile limbilor, și au pîngărit Casa Domnului cea den Ierusalim.
 15 Și au trimis Domnul Dumnezăul părinților lor cătră ei cu mîna prorocilor Lui, mîneacă și trimițînd îngerii Lui, căci era neîndurîndu-Se
 16 de norodul Lui și de sfințirea Lui. Și era batjocorind pre îngerii Lui și defăimînd cuvintele Lui și măscărind întru prorocii Lui, pînă s-au suit mînia Domnului întru norodul
 17 Lui cît nu era leac. Și aduse preste dînsii pre împăratul haldeilor și ucise pre tinerii lor cu sabie în casa sfințeniei Lui; și nu i s-au făcut milă de Sedechia, și spre fecioarele lor nu s-au milostivit, și pre bătrînii lor i-au dus. Toate le-au
 18 dat pre mîinile lor. Și toate unealtele Casii lui Dumnezău, ceale mari și ceale mici, și visteriile Casii Domnului, și toate visteriile împăratului și ale celor mai mari ai lor, toate
 19 le-au adus la Vavilon. Și arse Casa Domnului, și surpă zidul Ierusalimului, și băștile lui le arse cu foc, și tot vasul înfrumusețat
 20 l-au pus la stingere. Și mută pre cei ră-

mași la Vavilon, și era lui și fiilor lui întru robi, pînă la împărăția midilor, Ca să să pli- 21 nească cuvîntul Domnului pre rostul Ieremieii, pînă a priimi pămîntul sîmbetele lui a sîmbeti; toate zilele pustiire[i] lui au sîmbetit, întru plinirea a 70 de ani. În anul dentîiu al 22 lui Chiros, împăratul persilor, după ce s-au plinit cuvîntul Domnului pre rostul Ieremieii, rîdicînd Domnul duhul lui Chiros, împăratul persilor, și porunci a striga întru toată împărăția lui, cu scrisoare, zicînd: „Aceas- 23 tea zice Chiros, împăratul persilor: ‘Toate împărățiile pămîntului au dat mie Domnul Dumnezăul ceriului, și El au poruncit mie să-I zidesc Lui casă în Ierusalimul cel den Iudea. Cel dentru voi, dentru tot norodul Lui, fi-va Domnul Dumnezăul lui cu dînsul, și să să suie!’“

E S D R A S

- 1 **S**i în anul dentîiu al lui Chiros, împăra-
tul persilor.
- 2 **S**i să sculară boiarii neamurilor Iudei.
- 3 **S**i împăratul Chiros au scos vasele
Casii Domnului.
- 4 **S**i aceștea-s fiii țării, carii s-au suit de la robime.
- 5 **S**i aceștea-s cei ce s-au suit de la Thelmehel.
- 6 **S**i den fiii preoților.
- 7 **S**i den boiarii neamurilor.
- 8 **S**i șazură preoții și leviții.
- 9 **S**i sosi luna [a șaptea].
- 10 **S**i să adună norodul ca un om.
- 11 **S**i să sculă Iisus al lui Iosedec.
- 12 Într-una de zile a lunii a șaptea.
- 13 **S**i Casa Domnului nu s-au întemeiat.
- 14 **S**i au dat argint pietrarilor.
- 15 **S**i în anul al doilea.
- 16 **S**i stătu Iisus și fiii lui.
- 17 **S**i stătură preoții împodobii.
- 18 **S**i tot norodul însămnă cu glas mare.
- 19 **S**i mulți dentru preoți și leviți.
- 20 **S**i nu era norodul cunoscînd glasul însemnării.
- 21 **S**i glasul care să auziia pîna de departe.
- 22 **S**i zise cătră dînșii Zorovavel.
- 23 **S**i era norodul pămîntului oprind mînile
norodului Iudei.
- 24 Întru împărăția lui Asuiru.
- 25 R[e]u[m] Vaaltam.
- 26 **S**i trimise împăratul cătră Reum Vaaltam.
- 27 **S**i atuncea birariul lui Arthasta împăratul.
- 28 **S**i proroci Angheu prorocul și Zaharia.
- 29 Atuncea s-au sculat Zorovavel al lui Salathiil
și Iisus.
- 30 Într-aceasta vreme au venit asupra lor
Thathanai domnul.
- 31 Tîlcuirea cărții care au trimis Thathanai domnul.
- 32 Atuncea Darie împăratul au pus gînd.
- 33 Atuncea Thathanai domnul.
- 34 **S**i au făcut fiii lui Israil preotul și leviții.
- 35 **S**i după cuvintele aceastea, întru împărăția lui
Arthasastha, împăratul persilor, să sui Esdra.
- 36 **S**i aceasta e tîlcuirea poruncii.
- 37 Blagoslovit Domnul Dumnezeuul părinților
noștri.
- 38 Eu m-am întărit ca mîna Domnului.
- 39 În vremea aceea cei ce au venit de la robime.
- 40 **S**i s-au adunat cătră mine tot cel ce goneaște
cuvîntul Domnului.
- 41 **S**i deaca să rugă Esdra.
- 42 **S**i să aflară dentru fiii preoților, cuvîntul Nee-
miei al Ahaliei.
- 43 **S**i fu în luna lui haselef, în anul al doazecelea.
- 44 **S**i să făcu în luna lui nesan.
- 45 **S**i auzi Sanavalat Aron.
- 46 **S**i întorș lor cuvînt.
- S**i să sculă Eleasuv. 47
- S**i pre mîna filor oamenilor den Ieriho. 48
- S**i fu deaca auzi Sanavala[t] și Tovia și arapii și ammaniteanii. 49
- Să făcu deaca auziră vrăjmașii noștri. 50
- În vremea aceea zise norodului. 51
- Frații miei și cunoscuții miei. 52
- S**i am chemat pre preoți. 53
- S**i fu deaca să auzi lui Sanavaalat. 54
- S**i eu am intrat în casa lui Semi. 55
- S**i Tovias și Sanavalat. 56
- S**i să săvîrși zidul. 57
- S**i fu cînd să zidi zidul. 58
- S**i deade Dumnezeu întru inema mea. 59
- S**i aceștea s-au suit de la Thrammahel. 60
- S**i șazură preoții. 61
- S**i stătu Esdra preotul pre vatră de lemn. 62
- S**i Iisus și Savaneas și Saravia era aducînd
norodul la priceapere. 63
- S**i zise Neemia. 64
- S**i leviții. 65
- S**i mearse norodul să mănînce și să bea. 66
- S**i în ziua a doua să adunară boiarii. 67
- S**i în 24 ale lunii aceștia să adunară fiii lui
Israil. 68
- S**i stătu pre suirea leviților Iisus. 69
- S**i zise Esdra: „Tu ești Însuș Dumnezeu sîngur“. 70
- S**i șazură boiarii țării. 71
- S**i aceștea-s boiarii norodului. 72
- S**i aceștea-s preoții și leviții. 73
- S**i în zilele lui Ioachim, frații lor. 74
- S**i fiii lui Cadmiil, frații lor. 75
- S**i dentru fiii preoților. 76
- S**i stătură în ziua aceea. 77
- În ziua aceea să citi în Cartea lui Moisi. 78
- În zilele acealea văzură în Iuda călcînd teascu-
rile sîmbăta. 79
- S**i în zilele acealea văzură pre jidovi carii au
ținut muieri azoteance. 81

E S D R A S

C A P I

1. **S**i în anul dentîiu al lui Chiros, împăratului persilor, ca să să săvîrșască cuvîntul Domnului den rostul Ieremieii, rădică Domnul duhul lui Chiros, împăratul persilor, și porunci glas în toată împărăția lui, și încă cu scrisoare, zicînd:

2 „Așa au zis Chiros, împăratul persilor: „Toate împărățiile pămîntului au dat mie Domnul Dumnezăul ceriului, și El au socotit întru mine ca să-I zidesc Lui casă în Ierusalim cea

3 den Iudea. Cine e întru voi dentru tot norodul Lui? Și va fi Dumnezăul lui cu dînsul, și să să suie la Ierusalimul cel de la Iudea și să zidească Casa Domnului, Dumnezăul lui Israil! Acesta e Dumnezău, Cel den în Ierusalim.

4 Și tot cel rămas, den toate locurile unde el nemerniceaște acolo, (și) vor lua pre dînsul oamenii locului lui cu argint și cu aur și cu avere și cu dobitoace, cu ceale de bunăvoie, la Casa lui Dumnezău cea den Ierusalim”.

5 2. Și să sculară boiarii neamurilor Iudei și ai lui Veniamin, și preoții și leviții, toți cărora au rîdicat Dumnezău duhul lor ca să să suie să zidească Casa Domnului cea den Ierusalim. Și toți cei de pre împrejurul lor să întăriră cu mîinile lor cu vase de argint cu aur (și) cu avere, și cu dobitoace, și cu ospeațe, afară dentru cei cu voie.

7 3. Și împăratul Chiros au scos vasele Casei Domnului, carele au luat Navohodonosor de la Ierusalim. și le deade pre eale în casa dumnezeului lui. Și le scoase pre eale Chiros, împăratul persilor, pre mîna lui Mithradam Gazvareanul, și le numără pre eale lui Savasar, boiarinului Iudei. Și acesta e numărul lor: năstrăpi de aur 30, și năstrăpi de argint

10 1000, cădelnițe 29, Și cății de aur 30, și de argint îndoite 400 și 10, și alte vase 1000.

11 Toate vasele de aur și de argint 5000 și 400, toate suindu-se cu Savasar de la streinătate, den Vavilon, în Ierusalim.

C A P I I

4. **S**i aceștea-s fiii țării, cei ce să suia de la robimea streinătății carea au înstreinat Navohodonosor, împăratul Vavilonului, la Vavilon și s-au întors la Ierusalim și la Iuda, fieșcare om la cetatea

2 lui, Carii au venit cu Zorovavel: Iisus, Neemias, Sareas, Reelias, Mardoheu, Valasan,

3 Masfar, Vague, Reum, Vaana. Numărul oamenilor nărodului lui Israil: fiii lui Fores,

4/5 2172; Fiii Savvatiei, 372; Fiii lui Ares,

6 775; Fiii lui Faathmoav, cu fiii lui Iisue

7 Ioav, 2812; Fiii lui Elam, 1254;

Fiii lui Zathua, noao sute și patruzăci și 5; 8

Fiii lui Zahai, 760; 9

Fiii lui Vanui, 642; 10

Fiii lui Vavia, 623; 11

Fiii lui Avgad, 1222; 12

Fiii lui Adonicam, șase sute și șasezăci 6; 13

Fiii lui Vague, 2056; 14

Fiii lui Addin, 454; 15

Fiii lui Atir Ezechiei, noaozăci și opt; 16

Fiii lui Vassu, 333; 17

Fiii lui Iora, 112; 18

Fiii lui Assum, doao sute și doaozăci și 3; 19

Fiii lui Gaver, 95; 20

Fiii lui Vethlaem, 123; 21

Fiii lui Netofa, cincizăci și șase; 22

Fiii lui Anathoth, 128; 23

Fiii lui Azmoth, 43; 24

Fiii lui Cariathiarim, Hafira și Viroth, 743; 25

Fiii den Rama și Gavaa, 621; 26

Oamenii den Mahmas, 122; 27

Oamenii den Vethil și Aia, 423; 28

Fiii lui Nava, 52; 29

Fiii lui Maghevis, 156; 30

Fiii lui Ilamar, 1254; 31

Fiii lui Iram, 320; 32

Fiii Liddonului, Lodadi și Ono, 725; 33

Fiii Ierehonului, 345; 34

Fiii lui Senaa, 3630; 35

Și preoții: fiii lui Iedua, casei lui Iisu, 973; 36

Fiii lui Emmir, 1052; 37

Fiii lui Fasur, 1247; 38

Fiii lui Erem, 1017; 39

Și leviți: fiii lui Iisu și Cadmiil cu fiii Oduiei, 40

74; Cei ce cîntă: fiii lui Asaf, 108; Fiii 41/42

portarilor: fiii lui Sellum, fiii lui Atir, fiii lui Telmon, fiii lui Accuv, fiii lui Atita, fiii lui Sove, toți 139;

Nathineii: fiii lui Suaa, fiii lui Sufat, fiii lui 43

Avvaoth, Fiii lui Hiraos, fiii lui Sirsa, fiii lui 44

Fadon, Fiii lui Lavano, fiii lui Agava, 45

fiii lui Accuv,

Fiii lui Agav, fiii lui Salami, fiii lui Annan, 46

Fiii lui Gheddil, fiii lui Gaar, fiii lui Rea, 47

Fiii lui Rason, fiii lui Necoda, fiii lui Gazam, 48

Fiii lui Azon, fiii lui Fassi, fiii lui Rassi, 49

Fiii lui Assena, fiii lui Mune, fiii lui Nefusim, 50

Fiii lui Vacvuc, fiii lui Cufa, fiii lui Annur, 51

Fiii lui Vasaloth, fiii lui Mida, fiii lui Arsa, 52

Fiii lui Varcos, fiii Sisarii, fiii lui Thema, 53

Fiii Nathiei, fiii lui Atifa; 54

Fiii robilor lui Solomon, fiii lui Sote, 55

fiii lui Sefira, Fiii lui Faruhda, fiii lui Ieala, 56

fiii lui Chercon, Fiii lui Gheddil, fiii Safatiei, fiii lui Attil, fiii lui Faherath Asevoim, fiii lui Imei, 57

Toți nathineii, împreună și cu fiii lui Avdeselma, 392. 58

5. Și aceștea-s cei ce s-au suit de la Thelmeleh, Thelarisa, Heruv, Idan, Emer, și n-au putut să povestească casa neamului 59

60 lor și sementia lor, de sînt den Israil: Fiii Daleii, fiii Toviei, fiii lui Negohda, 652.
 61 6. Și den fiii preoților: și ai lui Ovea, fiii lui Accus, fiii lui Merzelle, care au luat den featele lui Verzelli Galaaditeanul muiare, și să
 62 chemă pre numele lor. Aceștea-s (cărora) au cerșut scrisoarea lor, methoesimmii, și nu
 63 s-au aflat. Și s-au scos de la preoție Și zise Thersatha lor ca să nu mănînce den sfintele
 64 sfintelor, pînă se va rîdica preot celor ce luminează și celor deplin. Și toată adunarea
 65 împreună – ca vro 42000 și 360, Afară den robii lor și slujnicile lor, aceștea-s 7000 și 337.
 66 Și lor, cîntăreți și cîntătoare, 200. Caii lor, 736, mușcoii lor, 245, Cămilele lor, 435,
 67 măgarii lor, 6000 și 720.
 68 7. Și den boiarii neamurilor, deaca înțrără ei în Casa Domnului cea den Ierusalim, să
 69 voiră la Casa lui Dumnezău ca să o puie pre ea spre gătirea ei. Cum era putearea lor, au
 70 dat la visteria lucrului, de aur drahme 61000, și de argint talanzi 5000, și îmbrăcămînți preoților, 100.
 8. Și săzură preoții, și leviții, și cei dentru norod, și cîntăreții, și portarii, și nathineii înțru cetățile lor, și tot Israilul în cetățile lor.

C A P I I I

9.
 1 **S**i sosi luna a șaptea, și fiii lui Israil – înțru cetățile lor.
 10. Și să adună norodul ca un om, la Ierusalim.
 2 11. Și să sculă Iisus al lui Iosedec, și frații lui, preoții, și Zorovavel al lui Salathiil, și frații lor și zidiră jîrtăvnicul Dumnezăului lui Israil, ca să aducă preste el arderea-de-tot după ceale scrise în Leagea lui Moisi, omului lui Dumnezău. Și gătiră jîrtăvnicul preste gătirea lui, căci spămîntare preste dînși de spre noroadele pămîntului, și suiră preste el ardere-de-tot Domnului, dimeneața și sara. Și au făcut praznicul corturilor, după cum iaste scris, și ardere-de-tot den zi în zi, cu număr, după cum iaste judecata sama zilei în ziua ei,
 3 Și după aceasta arderi-de-tot ale neîncetării și la luni noao și la praznicile Domnului ceale sfînte și la tot cel ce să voia de bunăvoie Domnului.
 4 12. Înțr-una de zile a lunii a șaptea, au început a aduce arderi-de-tot Domnului.
 5 13. Și Casa Domnului nu s-au întemeiat.
 6 14. Și au dat argint pietrarilor și teslarilor, și bucate și băuturi și untdelemn la sidoneani și tireanilor, ca să scoată leamne de chieđu de la Livan cătră Marea Iopii, pren știrea lui Chiros, împăratului persilor, preste dînșii.
 7 15. Și în anul al doilea ce au venit ei la Casa Domnului Dumnezău cea den Ierusalim, în luna a doua, început-au Zorovavel al lui Salathiil și Iisus al lui

Iosedec și ceialalți den frații lor, preoții, și leviții, și toți ceia ce venia de la robime la Ierusalim, și au pus pre leviți den 20 de ani și în sus ca să facă biruință preste cei ce fac lucrurile în Casa Domnului.

16. Și stătu Iisus și fiii lui și frații lui, Cadoil și fiii lui, fiii Iudei, cu toți împreună, ca să biruiască preste cei ce făcea lucrurile în Casa lui Dumnezău, fiii lui Inadad, fiii lor și frații lor, leviții. Și puse temeiu a zidi casă Domnului

17. Și stătură preoții împodobiți, cu trîmbițe, și leviții, fiii lui Asaf, cu țimbale, a lăuda pre Domnul pre mînilor lui David, împăratul lui Israil. Și răspunsără cu laudă și mărturisire Domnului căci e bună, căci în veac mila Lui preste Israil.

18. Și tot norodul clicuia cu glas mare cînd lăuda Domnului pre întemeierea Casii Domnului.

19. Și mulți den preoți și leviți și boiari ai neamurilor cei bătrîni, carii știa casa cea dentiu înțru întemeierea ei, și această casă, cu ochii lor, plîngea cu glas mare, și gloata – cu chiot cu veselie, ca să înalțe cîntare.

20. Și nu era norodul cunoscînd glasul însemnării veseliei de glasul plînsorii norodului, căce norodul striga cu glas mare, și glasul mare să auziia de departe.

C A P I V

21.
 1 **S**i auziră cei ce necăjesc pre Iuda și pre Veniamin că fiii înstreinării zidescu casă Domnului Dumnezeului Israil, și să apropiară cătră Zorovavel și
 2 cătră boiarii neamurilor și ziseră lor: „Să zidim cu voi, căce ca și voi cercetăm pre Dumnezeul vostru și și noi Lui jîrtvuim den zilele lui Assaradan, împăratul lui Assur, celui ce ne-au adus pre noi aicea“.
 3 22. Și zisără cătră dînșii Zorovavel și Iisus și ceialalți boiari ai neamurilor lui Israil: „Nu e noao și voao a zidi casă Dumnezeului nostru, căce noi singuri deodată vom zidi Domnului Dumnezeului nostru, în ce chip ne-au poruncit noao Chiros, împăratul persilor“.
 4 23. Și era norodul pămîntului slobănogind mînilor Iudei, și opriia pre ei a zidi, Și năimind preste dînșii, vrînd ca să răsipească șfatul lor, toate zilele lui Chiros, împăratul persilor, și pînă la împărăția lui Darie, împăratul persilor.
 5 24. Și înțru împărăția lui Asuir și la începutul împărăției lui, au scris carte preste cei ce lăcuiescu Iuda și și Ierusalimul. Și în zilele lui Arthasastha scris-au cu pace Mithridam și Taveil, cu ceialalți dempreună cu ei robi, cătră Arthasastha, împăratul persilor. Scris-au birariul car-te sirienească și sirieneaste talmăcindu-se.
 6 25. Reum Valtaam și Sampsa logofătul scris-au o carte asupra Ierusalimului, lui Arthasastha împăratul. Aceastea au socotit

9 Reum Valtaam și Sampsa logofătul și ceialalți
 robi dempreună cu noi, dineii, afarsathaheii,
 10 tarfaleii, arfaseii, arhineii, vavilonii, susana-
 heii, saveii, elamiții Și ceialalți den limbile
 carele au înstreinat Assenafar cel mare și cel
 cinstit și i-au lăcuit pre dînșii în cetățile celor
 ce să hotărăscu cu ei, și rămășița – decindea
 11 de rîu. Aceasta e învățătura cărții căriia au
 trimis cătră el: „Cătră Arthasastha împăratul,
 12 slugile tale, oamenii decindea de rîu. Înștiin-
 țat să fie împăratului că jidovii carii s-au
 suit de la tine cătră noi au venit la Ierusalim,
 la cetatea cea vicleană și rea, pre carea o
 zidesc, și zidurile ei întemeiatu-le-au și teme-
 13 liile ei le-au înălțat. Acum dară, în știre să
 fie împăratului că, de să va zidi de iznoavă
 cetatea aceea și zidurile ei să vor întări,
 biruri nu vor fi ție, nice vor da. Și aceasta
 14 împăraților face rău. Și acum dară, în ce
 chip sare besearicii am măcinat și rușinea
 împăratului nu iaste slobodă noao să vedem,
 pentru aceea am trimis și am făcut știre
 15 împăratului, Pentru ca să socotești în Car-
 tea pomenirii părinților tăi, și vei afla în Car-
 tea pomenirilor și vei cunoaște că cetatea
 aceea cetate vicleană e și făcînd rău împăra-
 ților și țării, și fugiri de robi să făcu în mijlocul
 ei den zilele veacului, pentru aceea cetatea
 16 aceasta s-au pustiit. Facem știre dară noi
 împăratului că, de se va cetatea aceea zidi și
 zidurile ei să vor obîrși, nu iaste ție pace“.

17 26. Și au trimis împăratul cătră Reum Val-
 taam și cătră Sampsa logofătul și ceialalți
 dempreună cu ei robi, cei ce lăcuiescu în
 Samaria, și la ceialalț decindea de rîu, pace
 18 și zice: „Birariul care l-aț trimis cătră noi
 19 s-au chemat înaintea mea. Și de la mine s-au
 pus socoteală și am socotit și am aflat că ceta-
 tea aceea den zilele veacului preste împăraț
 să rădică, și ficlenii și pribegiri să fac într-însa,
 20 Și împăraț tari să fac în Ierusalim și
 biruind tot apusul rîului și biruri pline și parte
 21 li să dă lor. Și acuma puneț socoteală și
 supuneț pre oamenii aceia și cetatea aceea
 nu va mai zidi încă, ca, de la socoteală crușîn-
 22 du-vă, Răpaos a da pentru aceasta, pentru
 ca să nu se înmulțască peire spre facere de
 rău împăraților“.

23 27. Atuncea birariul lui Arthasastha împăra-
 tului au citit înaintea lui Reum Valtaam și
 Sampsa logofătul și celor dempreună cu ei
 robi, și mearseră de sîrg la Ierusalim și la Iuda
 și-i biruiră pre dînșii, cu cai și cu putere.
 24 Atuncea au contenit lucrul Casii lui Dumnezeu,
 cel de la Ierusalim, și era contenit pînă în al doi-
 lea an al împărăției lui Darie, împăratul persilor.

28.

1 i proroci Angheu prorocul și Zaharia
 al lui Addo prorocie preste fiii cei den
 Iuda și den Ierusalim, cu numele lui
 2 Dumnezeu Israil preste dînșii. Atun-
 cea s-au sculat Zorovavel al lui Salathiil și Iisus,
 fiul lui Iosedec, și au început a zidi Casa lui
 Dumnezeu cea den Ierusalim, și împreună cu
 dînșii – prorocii lui Dumnezeu, ajutorindu-le lor.
 3 30. Într-aceaea vreamă au venit asupra lor
 Thathane, domnul decindea de rîu, și Sathar-
 vuzane și cei ce sînt robi împreună cu dînșii, și
 ca aceastea zise lor: „Cine au pus voao gînd a
 zidi casa aceasta și cheltuiala aceasta să o
 isprăviț?“ Atuncea aceastea ziseră lor: 4
 „Carele-s numele oamenilor celor ce zidesc
 cetatea aceasta?“ Și ochii lui Dumnezeu 5
 s-au făcut preste robirea Iudii și n-au supus
 pre ei pînă știre s-au făcut lui Darie împăra-
 tul. Și atuncea s-au trimis birariului pentru
 aceasta. Tîlcuirea scrisorei carii au trimis 6
 Thathane, domnul decinde de rîu,
 31. Și Satharvuzan și cei ce sînt robi
 împreună cu ei, afarsaheii cei decinde de rîu,
 lui Darie împăratul. Cu cuvinte au trimis 7
 cătră dînsul și aceastea s-au scris într-însa:
 „Lui Darie împăratului, pacea toată! Înștiin- 8
 țat să fie împăratului căci am mers într-acea
 jidovască țară, la Casa Dumnezeului
 celui mare, și aceea să zidească cu pietri
 alese, și leamne să pun în păreț, și lucrul
 acela iscusit să face și să sporească în mînil
 lor. Atuncea am întrebat pre cei bătrîni și 9
 așa am zis lor: ‘Cine au pus voao gînd această
 casă a o zidi și cheltuiala aceasta a o isprăvi?’
 Și numele lor i-am întrebat pre dînșii, ca să 10
 facem știre ție, ca să-ț scriem numele omeni-
 lor, boiarilor lor. Și cuvînt ca acesta au răs- 11
 puns noao, zicînd: ‘Noi sîntem robi Dumne-
 zeului ceriului și al pămîntului, și zidim casa
 carea era zidită mai nainte de aceasta cu mulți
 ani; și un împărat al lui Israil mare o au zidit
 pre dînsa și au isprăvit pre dînsa lor. Iară 12
 de cînd au mîniat părinții noștri pre Dumne-
 zeul ceriului, și i-au dat pre dînșii pre mînil
 lui Navohodonosor, împăratul Vavilonului,
 haldeului, și casa aceasta au surpat, și noro-
 dul l-au înstriinat la Vavilon. Ce în anul 13
 dentîiu al lui Chiros, a împăratului vavilonea-
 nilor, Chiros împăratul au pus gînd Casa a lui
 Dumnezău aceasta să să zidească. Și 14
 vasele Casii lui Dumnezău ceale de aur și de
 argint, carele Navuhodonosor au adus den
 casa cea de la Ierusalim și le adusă pre eale
 la besearica împăratului le-au scos pre
 eale Chiros împăratul de la besearica împă-
 ratului și le-au dat lui Sasavasari, păzi-

15 toriului de visterie, celui preste visterie, Și
zise lui: Toate vasele ia și pasă, pune-le pre
eale în casa cea den Ierusalim, și Casa lui
16 Dumnezeu să să zidească la locul lor'. Atun-
cea Sasavasari acela au venit și au dat temelii
Casii lui Dumnezeu în Ierusalim. Și de atun-
cea pînă acum s-au zidit, și nu s-au săvîrșit.
17 Și acum, de iaste la împăratul bine, soco-
tească în casa cămării împăratului Vavilonu-
lui, pentru ca să știi că de la împăratul Chiros
s-au pus gînd să zidească Casa Dumnezeului
aceluia, cea den Ierusalim. Și conoscînd
împăratul, pentru aceasta trimiță cătră noi“.

C A P V I

1 **A** 32. tuncea Darie împăratul au pus gînd și
2 au socotit întru lăzile scrisorilor,
unde era visteriile în Vavilon. Și să
află în cetatea Amatha, în lada cetății
mideanilor, un răvășel, și acesta era scris
3 într-însul: „Pomenire: În anul dentîiu al lui
Chiros împăratul, Chiros împăratul au pus
gînd pentru Casa lui Dumnezeu în Ierusalim:
Casă să zidească și loc unde jîrtvuiesc jîrtvui-
rile. Și puse înălțime de coți 60, lărgimea ei –
4 de coți 60. Și case de pietri tari – trei, și o
casă de lemn. Și cheltuiala den casa împăratu-
5 lui să va da. Și vasele Casii lui Dumnezeu,
ceale de argint și ceale de aur, carele Navoho-
donosor le-au adus de la casa cea den Ierusa-
lim și le-au adus la Vavilon, să să dea și să
meargă la beseareca cea den Ierusalim, la
locul unde s-au pus, în Casa lui Dumnezeu .
6 Acum dară, să dați, domnii cei decindea de
rîu, Zatharvuzane, și robii cei împreună cu
dînșii, afarsahiei cei decindea de rîu, departe
7 fiind de acolo! (Și acum) lăsați lucrul Casii
lui Dumnezeu! Povățitorii jidovilor și bătrînii
jidovilor Casa lui Dumnezeu aceea să o
8 zidească pre locul ei! Și de la mine soco-
teală s-au pus ca cîndai să nu faceți ceva cu
bătrînii jidovilor acelora, ca să zidească Casa
lui Dumnezeu aceea. Și den avearea împăra-
tului, den birurile de decindea de rîu, cu
nevointă cheltuiiale fie să să dea oamenilor
9 acelora, ca să nu să părăsască. Și oricare
lipsă, și fii de boi și de berbeci și miei – la
arderide-tot Dumnezeului ceriului; grîne,
sare, vin, untdelemn, după cuvîntul preoților
celor den Ierusalim fie dîndu-se lor, den zi în
10 zi, orice vor ceare, Pentru ca să fie
bune-mirosiri aducînd Dumnezeului ceriului,
și se vor ruga pentru viața împăratului și a fii-
11 lor lui. Și de la mine s-au pus socoteală ca,
tot omul carele va schimba cuvîntul acesta, se
va lua lemn den casa lui și drept se va înfige
12 într-însul, și casa lui va fi în jah. Și Dumne-
zău, Căruia lăcuiaste numele Lui acolo, să
surpe pre tot împăratul și norod carele

va tinde mîna lui acolo să premenească și să
piarză Casa lui Dumnezeu aceea, cea den
Ierusalim. Eu, Darie, am pus gînd. Cu
nevointă să fie!“

33. Atuncea Thathane, domnul de decindea 13
de rîu, și Satharvuzane și cei ce sînt robi
împreună cu dînșii, cătră cealea ce au trimis
împăratul Darie, așa au făcut cu nevointă.
Și cei bătrîni ai jidovilor au zidit, și leviții, cu 14
prorocia lui Aggheu prorocul și a Zahariei,
fiul lui Addo, și de iznoavă zidiră și întăriră,
den gîndul Dumnezeului lui Israil și den
socoteala lui Chiros și a lui Darie și Artha-
sasta, împăratului persilor. Și au săvîrșit 15
casa aceasta pînă în ziua a treia a lunii lui
adar, carele iaste an al șaselea al împărăției
lui Darie împăratului.

34. Și făcură fiii lui Israil, preoții și leviții, și 16
ceialalți den fiii înstreinării, tîrnosire Casei lui
Dumnezeu cu veselie. Și au adus la tîrnosi- 17
rea Casei lui Dumnezeu aceștia viței 100,
berbeci 200, miei 400, iezi den capre, pentru
păcatul a tot Israilul, 12, spre numărul fealiu- 18
rilor lui Israil. Și puseră pre preoți întru
împărțealele lor și pre leviț întru osebirile lor,
preste treaba Casei lui Dumnezeu în Ierusa-
lim, după scrisoarea Cărții lui Moisi. Și 19
făcură fiii înstreinării Paștile în 14 ale lunii
dentîiu, Căci s-au curățit preoții și leviții, 20
pînă la unul – toți curați, și au junghiat paștile
la toți fiii înstreinării, și fraților lor, preoților,
și loruși. Și mîncară fiii lui Israil paștele, 21
cei ce au ieșit de la streinătate și tot cela ce să
osebiia de necurăția limbilor pămîntului cătră
ei, ca să cerceteaze pre Domnul Dumnezeul
lui Israil. Și au făcut praznicul azimelor 7 22
zile cu veselie, căci au veselit pre dînșii Dom-
nul și Domnul au întors inima împăratului
Asur preste dînșii, să să întărească mîinile lor
întru lucrurile Casei Dumnezeului lui Israil.

C A P V I I

1 **S** 35. i după cuvintele aceastea, întru împă- 1
răția lui Arthasasta, împăratului pers-
silor, să sui Esdras, fiul lui Sareu, al
fiului Azariei, al fiului Helchiei,
Al fiului lui Sellum, al fiului lui Sadduc, al fiului 2
lui Ashitov, Al fiului Samariei, al fiului 3
Exriei, al fiului Ezviei, al fiului lui Vocchi,
Al fiului lui Avisue, al fiului lui Finees, al fiu- 4
lui lui Eliazar, al fiului lui Aaron, preotului
celui dentîiu. Acesta Esdra s-au suit de la 5
Vavilon și acesta – cărturariu iute în Leagea lui
Moisi, carele au dat Domnul Dumnezeul lui
Israil. Și deade lui împăratul, căci mîna Dom-
nului Dumnezeului lui – preste dînsul, întru
toate carele cerca el. Și să suiră den fiii lui 6
Israil și den preoți și den leviț și cei ce cîntă

și portarii și nathenimii la Ierusalim, în anul al
7 șaptelea al lui Arthasasta împăratul. Și
veniră la Ierusalim în luna a cincea, acesta e
anul al șaptelea al împăratului; căci întru una
a lunii dentîiu, el au întărit suirea cea de la
8 Vavilon, Iară întru una a lunii a cincea, au
venit la Ierusalim, căci mîna Dumnezăului lui
9 era bună preste dînsul. Căci Esdras au dat
în inima lui a cerca leagea și a face și a învăța
în Ierusalim porunci și judecăt.

10 36. Și aceasta e înțeleagerea poruncii care au
dat Arthasasta împăratul Esdrei preotului,
cărturariului Cărții cuvintelor poruncilor
Domnului, și învățătorului preste Israil:
11 „Arthasasta, împăratul împăraților, Esdrei
preotului, scriitorului legii Domnului Dum-
nezăului ceriului; – sfîrșitu-s-au cuvîntul și
12 răspunsul –. De la mine s-au pus gînd ca
tot cel de bunăvoie întru împărăția mea, den
nărodul lui Israil, den preoți, leviț, ca să
13 meargă la Ierusalim, cu tine să meargă. De
cătră fața împăratului și celor 7 sfeatnici ai lui
te-ai trimis să socotești preste Iuda și Ierusa-
lim în leagea Dumnezăului lor, cea den mîna
14 ta, Și să ducă la Casa Domnului argînt și
aur, carele împăratul și sfeatnicii au voit
Dumnezeului lui Israil, Celui ce în Ierusalim
15 lăcuiaste, Și tot argîntul și aurul, orice vei
găsi în toată țara Vavilonului, cu bunăvoia
norodului și a preoților, celor ce binevoiesc, la
16 Casa Domnului cea den Ierusalim; Și pre
tot carele va merge, pre acesta gata îl pune în
cartea aceasta, viței, berbeci, miei, și jîrtvele
lor și turnările lor, și le vei aduce pre eale
preste jîrtăvnicul Casii Dumnezeului vostru,
17 celui den Ierusalim. Și ce va fi pre tine și
pre frații tăi să va îmbuna cu rămășița argin-
tului și aurului să faci, cum iaste plăcut Dum-
18 nezeului vostru faceț. Și vasele ceale date
ție spre slujba Casii lui Dumnezeu, dă-le
19 înaintea lui Dumnezeu, în Ierusalim. Și
rămășița trebii Casii Dumnezeului tău, ce ți să
va părea ție să dai, vei da den casa visteriei
20 împăratului. Și de la mine, Eu, Arthasasta
împăratul, am făcut știre la toate visteriile, la
ceale decindea de rîu, ca tot ce va ceare Esdra
preotul și scriitorul legii Dumnezeului ceriu-
21 lui, gata să să facă, Pînă la talanzi de argînt
100, și pînă la grîu, cori 100, și pînă la vin,
vate 100, și pînă la untdelemn, vate 100, și
22 sare, care nu iaste cu scrisoare. Tot care
iaste cu voia Dumnezeului ceriului să să facă
în Casa Dumnezeului ceriului! Feriți-vă, ca nu
cumva neștine să să ispitească la Casa Dum-
nezeului ceriului, pentru ca să nu se facă
urgie preste împărăția împăratului și fiilor
23 lui. Și voao s-au cunoscut: întru toți preo-
ții, și leviții, cîntăreți, portari, nathenimi,

și slujitorii Casii lui Dumnezeu aceștia, bir să
nu fie ție, să nu stăpînești a-i robi pre ei. Și 24
tu, Ezdro, în ce chip iaste învățatura lui Dum-
nezeu în mîna ta, pune logofeț și judecători,
pentru ca să fie judecînd la tot norodul cel
decindea de rîu, la toți ceia ce știu leagea
Dumnezeului tău; și celuia ce nu va ști, veț
arăta. Și tot carele nu va fi făcînd leagea lui 25
Dumnezeu și leagea împăratului, gata va fi,
judecata făcîndu-se dentru el, ori spre
moarte, ori spre certare, ori la paguba avu-
ției, ori la legături“.

37. Blagoslovit Domnul Dumnezeul părinți- 26
lor noștri, Carele au dat în inema împăratului
așa a slăvi Casa Domnului cea den Ierusalim,
Și preste mine au plecat milă întru ochii 27
împăratului și ai sfeatnicilor lui și ai tuturor
boiarilor împăratului celor tari!

38. Și eu mă întăriu ca mîna lui Dumnezeu
cea bună preste mine și am adunat de la Ieru-
salim boiari a să sui cu mine.

C A P V I I I

Si aceștea-s boiarii neamurilor lor, 1
povățitorii, suindu-se cu mine, întru
împărăția lui Arthasasta, împăratul
de la Vavilon: Den fiii lui Finees, 2
Ghirson; den fiii lui Ithamar, Daniil;
den fiii lui David, Atus; Den fiii Sahaniei, 3
den fiii lui Foros, Zaharia, și cu dînsul, ceata,
150; Den fiii lui Faathmoav, Eleana, fiul 4
lui Sarea, și cu el 200, cei de parte bărbă-
tească; Și den fiii Zathoiei, Ehenias, fiul 5
lui Iaaziil, și cu el 300, cei de parte bărbă-
tească; Și den fiii lui Adden, Oden, ficiorul 6
lui Ionathan, și cu el 50, cei de parte bărbă-
tească; Și den fiii lui Edam, Isea, fiul Athe- 7
liei, și cu el 70, cei de parte bărbătească;
Și den fiii Safatiei, Zavdras, fiul lui Mihail, și 8
cu el 80, cei de parte bărbătească; Și den 9
fiii lui Ioav, Avdia, feciorul lui Iil, și cu el 218,
cei de partea bărbătească; Și den fiii lui 10
Vaani, Selimuth, feciorul Iosefiei, și cu el 160,
cei de partea bărbătească; Și den fiii lui 11
Vavi, Zaharias, fiul lui Vavi, și cu el 28, cei de
partea bărbătească; Și den fiii lui Azgad, 12
Ionan, fiul lui Icatan, și cu el 110, cei de par-
tea bărbătească; Și den fiii lui Adonicam, 13
după urmă-i, și aceastea-s numele lor: Edifa-
lat, Ieil și Sammeaa, și cu el 60, cei de partea
bărbătească; Și den fiii lui Vaguia, Uthe și 14
Zavud, și cu el 70, cei de partea bărbătească.
Și-i adunaiu pre dînșii spre rîul cel ce 15
vine cătră Evi și ne tăbărîm acolo zile trei.
Și pricepuiu întru norod și întru preoți, și
den fiii lui Levi n-am aflat acolo. Și am 16
trimis lui Eleazar, lui Ariil, Semiei

și lui Maonan, și lui Iariv, și lui Elnatham, și
 lui Nathan, și lui Zaharia, și lui Messolam,
 boiari, și lui Iorim, și lui Elnathan, pricepîn-
 17 du-se, Și i-am scos pre ei la boiari cu argin-
 tul locului și am pus în gura lor cuvinte a grăi
 cătră Adia și cătră frații lui, athinimilor, cu
 argintul locului, ca să aducă noao cîntăreți în
 18 Casa Dumnezăului nostru. Și veniră noao,
 ca mîna Dumnezăului nostru bună la noi, om
 sahon den fiii lui Mose al lui Levi al lui Israil.
 19 Și întîiu veniră fiii lui și frații lui, 18. Și pre
 Asevia și pre Isea, den fiii lui Merari, frații lui
 20 și fiii lui, 20, Și den nathinimi, căroră au
 dat David și boiarii întru slujba leviților, na-
 21 thinimi 220; toți s-au adunat, cu nume. Și
 am chemat acolo postu, la rîl lui Athur, ca să
 ne smerim înaintea Dumnezeului nostru, să
 cearem de la Dînsul cale direaptă noao, și
 coconilor noștri, și la toată agonisita noastră,
 22 Căce m-am rușinat a ceare de la împăratul
 puteare și călăreți să ne mîntuiască pre noi de
 vrăjmași în cale, căce am zis împăratului
 zicînd: „Mîna Dumnezăului nostru – preste
 toți ceia ce-L cearcă pre El spre bine, și tăria
 Lui și mînia Lui – preste toți ceia ce-L pără-
 23 sescu pre El!“ Și am postit și am cerșut de
 la Dumnezeul nostru pentru aceasta, și au
 24 ascultat pre noi. Și am osebit den boiarii
 preoților doisprăzeace, lui Sareaa, lui Asavia,
 25 și cu ei, den frații lor, zeace, Și am pus lor
 argintul și aurul și vasele începăturii Casii
 Dumnezeului nostru, carele au înălțat împă-
 ratul și sfeatnicii lui și boiarii lui și tot Israilul,
 26 cei ce să afla. Și am pus preste mîna lor de
 argint talanți șase sute și cincizeci, și vase de
 argint o sută, și talanți de aur o sută, și hafuri
 de aur doaozeci, (la cale), de o mie de drahme,
 și vase de aramă bună, sclipind de multe fea-
 27 liuri, poftite ca aurul. Și ziș cătră ei: „Voi –
 sfinți Domnului Dumnezeu, și vasele – sfinte,
 și argintul și aurul – de bunăvoie Domnului
 28 Dumnezeului părinților noștri! Prive-
 gheați și păziți pînă veți sta înaintea boiarilor,
 preoților, și leviților, și boiarilor neamurilor
 lui Israil, în Ierusalim, la corturile Casii Dom-
 29 nului!“ Și priimiră preoții și leviții trasul
 argintului și aurului și al vaselor, ca să le adu-

că la Ierusalim, la Casa Dumnezeului nostru.
 Și ne-am rădicat de la rîl lui Daus în doao- 30
 sprăzeace ale lunii dentîiu, ca să venim la
 Ierusalim. Și mîna Dumnezeului nostru era
 preste noi și ne-au mîntuit pre noi den mîna
 vrăjmașului și împotrivicului în cale. Și 31
 am venit la Ierusalim și am șăzut acolo zile
 trei. Și (fu) în ziua a patra, am pus argintul 32
 și aurul și vasele în Casa Dumnezăului nostru,
 pre mîna lui Maremoth, fiului Uriei preotu-
 lui; și cu el, Eleazar, fiul lui Finees, și cu ei,
 Iozavad, fiul lui Iisu, și Noadia, fiul Vaaniei,
 leviții. Cu număr și cu cumpănă toate, și să 33
 scrise toată cumpănitura.

39. În vremea aceea, cei ce au venit de la 34
 robime, fiii înstreinării, au adus arderi-de-tot
 Dumnezăului lui Israil viței doisprăzeace,
 pentru tot Israilul, berbeci noaozeci și 6, miei
 șaptezeci și șapte, iezi pentru greșală doi-
 sprăzeace, toate arderile-de-tot, Domnului.
 Și au dat rînduiala împăratului ispravnicilor 35
 împăratului și domnilor decindea de rîu, și au
 mărit pre norod și pre Casa lui Dumnezău.

C A P I X

Si deaca să săvîrșiră aceastea, să apro- 1
 piară cătră mine boiarii, zicînd: „Nu
 s-au osebit norodul lui Israil și preoții
 și leviții de cătră noroadele pămîn-
 turilor, întru depărtările lor, lui
 Hananr, al lui Ethi, al lui Ferezi, al lui Ievusi,
 al lui Ammon, al lui Moavi, al lui Mosri și al lui
 Amori, Cariu au luat den featele lor lui și 2
 feciorilor lor, și să aduse sămînța cea sfîntă
 întru năroadele pămîntului; și mîna boiarilor
 și voivozilor – întru netocmirea aceasta, den-ce-
 put“. Și deaca am auzit cuvîntul acesta, 3
 mi-am spart hainele mele și mă muiam și
 zmulgeam perii capului meu și den barba
 mea și șădeam mîlcomind.

40. Și să adunară cătră mine tot cela ce 4
 goneaște cuvîntul Dumnezeului lui Israil,
 pentru netocmirea înstreinării, și eu – șăzînd
 mîlcomind pînă la jîrtva cea de sară. Și în 5
 jîrtva cea de sară m-am sculat de la smerenia
 mea. Și cînd am rumt eu hainele mele, și
 adiam și mă plec preste genuchele mele și
 întinz mîinile mele cătră Domnul Dumne-
 zăul meu și ziș: „Doamne, Dumnăzăul 6

mieu, rușinatu-m-am și m-am înfrînt a înălța fața mea cătră tine, căci fărădelegile noastre s-au înmulțit mai mult decît perii capului nostru și păcatele noastre s-au mărit pînă la ceriu! Den zilele părinților noștri sîntem în

7 păcat mare, pînă în ziua aceasta. Și, întru fărădelegile noastre, ne-am dat noi și împărații noștri și fiii noștri în mîna împăraților limbilor, cu sajie, și cu robime, și în jah, și întru rușinea obrazului nostru, ca în ziua aceasta.

8 Și acum, cît de puțin împlînzască-Să Domnul Dumnăzăul nostru, ca să ne lase noao spre mîntuire și să ne dea noao întărire în locul sfințeniei Lui, ca să ne lumineze ochii noștri și să ne dea facere de viață mică întru robia

9 noastră. Căci robi sîntem, și în robia noastră nu ne-au părăsit pre noi Domnul Dumnezeu nostru, și au plecat preste noi milă înaintea împăraților persilor, ca să ne dea noao facere de viață, ca să înălțăm noi Casa Dumnăzăului nostru, și a rădica pustuirile ei, și ca să dăm noao îngrădire în Iuda și în

10 Ierusalim. Și acum, ce vom zice, Dumnezeu nostru, după aceasta? Căci am lăsat

11 poruncile Tale, Carele ne-ai dat noao cu mîna robilor Tăi, prorocilor, zicînd: 'Pămîntul la carele întrați acolo să-l moșteniți pre dînsul, pămînt ce să mută iaste, cu mutarea noroadelor limbilor, cu depărtările lor, căroră au împlut pre el den gură în gură întru necură-

12 țile lor. Și acum, featele voastre nu dați fiilor lor, și den featele lor nu luați fiilor voștri, și să nu cercetați pacea lor și binele lor, pînă în veac, pentru ca să vă întăriți, și veți mînce bunătățile pămîntului și să va da cu moștenire

13 fiilor voștri pînă în veac!' Și, după tot ce va veni preste noi - întru faptele noastre ceale reale și întru păcatul nostru cel mare; căce nu iaste ca Dumnezeu nostru, căce ai iușurat, fărădelegile noastre și ai dat noao mîntuire.

14 Căci ne-am întors a răsipi poruncile Tale și a ne încuscri cu noroadele pămînturilor acestora, să nu Te scîrbești pre noi pînă în săvîrșit, ca să nu fie rămășiță și mîntuit?

15 Doamne, Dumnezeu lui Israil, drept ești Tu, cînd am rămas mîntuiți ca în ziua aceasta! Iată, noi toți - înaintea Ta, în păcatele noastre, căci nu iaste a sta înaintea Ta pentru aceasta".

41.

și deaca să rugă Esdras și deaca să

1 mărturisi, plîngînd și rugîndu-se înaintea Casii lui Dumnezeu, să adunare cătră el de la Israil adunare multă foarte, bărbați și muieri și voinici, căce plînsese norodul și înălța a plînge. Și răs-

2 punse Sihenias, fiul lui Iiil, den fiii lui Ilam, și zise Ezdrii: „Noi am viclenit Dumnezeului nostru și am luat muieri streine, dentru noroadele pămîntului. Și acum iaste nedeajde

3 lui Israil pentru aceasta. Și acum să punem făgăduință Dumnezeului nostru, să scoatem toate muierile, și ceale ce au născut dentru eale, în ce chip vei. Scoală-te și înfricoșază pre dînșii cu poruncile Dumnezeului nostru; și cum iaste legea să să facă. Scoală-te,

4 căce pre tine e cuvîntul, și noi, cu tine! Întăreaște-te și fă!“ Și să sculă Esdras și jură

5 pre boiari, pre preoți, și pre leviți, și pre tot Israilul, ca să facă după cuvîntul acesta, și au jurat. Și să sculă Esdras de cătră fața Casii

6 lui Dumnezeu și să duse la visteria lui Ionan, al fiiului lui Elisuv, și mase acolo. Pîine n-au mîncat și apă n-au băut, căce jăluia pentru netocmirea înstreinării. Și aduseră glas

7 întru Iuda și în Ierusalim, la toți fiii înstreinării, ca să să adune la Ierusalim; Tot carele

8 nu va veni în trei zile, în ce chip iaste sfatul boiarilor și bătrînilor, să va procleți toată avearea lui, și el se va despărți de la adunarea înstreinării. Și să adunare toți oamenii

9 Iudei și ai lui Veniamin la Ierusalim într-aceale trei zile, aceasta e luna a noua; în 20 ale lunii, au șazut tot nărodul în ulița Casii lui Dumnezeu, de gîlceava lor pentru cuvînt, și de iarnă. Și să sculă Ezdra preotul și zise

10 cătră dînșii: „Voi n-aș băgat samă și aș ținut muieri streine, ca să adaogeți preste greșala Ierusalimului. Și acum dați laudă Domnului

11 Dumnezeului părinților noștri și faceți ce e plăcut înaintea Lui și vă osebiți de la noroadele pămîntului și de la muierile streine“. Și răspunseră toată adunarea cu glas mare

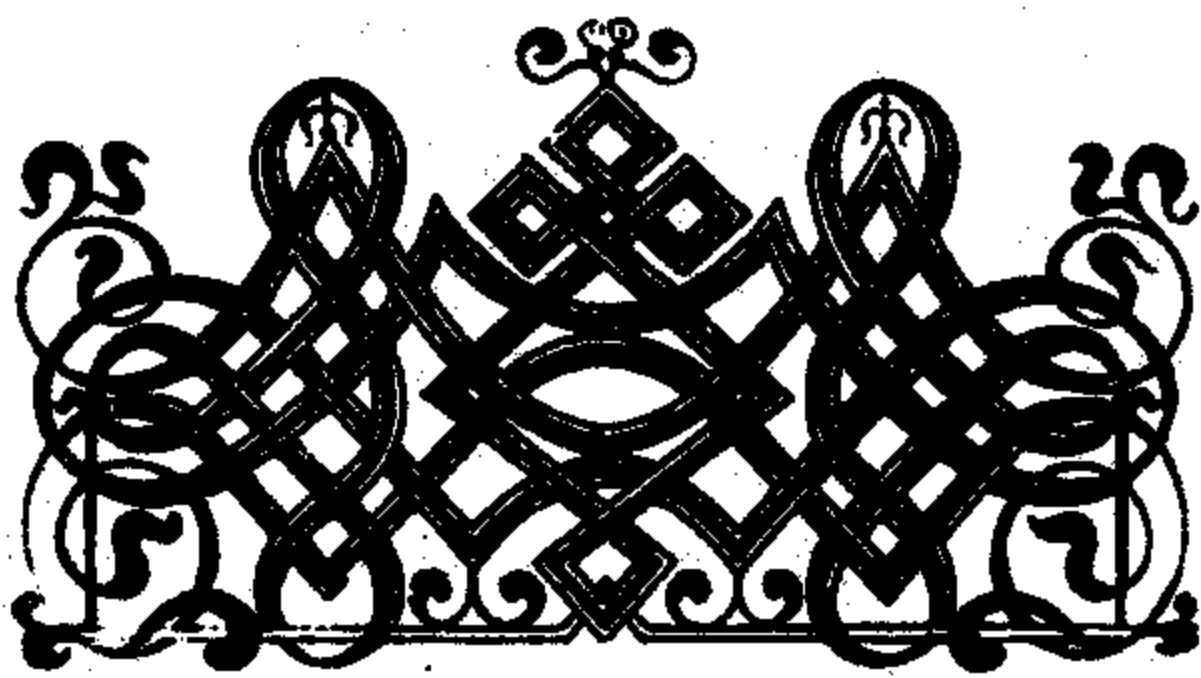
12 și ziseră: „Mare iaste acest cuvînt al tău preste noi a-l face. Ce norodul e mult, și

13 vreamea iaste de iarnă, și nu iaste puteare a sta afară.“ Și lucrul nu iaste într-o zi, nici în doao, căci am înmulțit a face strîmbătate întru cuvîntul acesta. Ce să stea

14

boiarii noştri la toată adunarea şi la toţi ceia
 ce-s în cetăţile noastre, carele au luat femei
 streine, să vie la vreme cu soroc, şi cu dînşii,
 bătrînii cetăţii şi cetăţii, şi judecătorii, ca să
 întoarcă urgia mîniei Dumnezăului nostru
 15 dentru noi pentru cuvîntul acesta". Fără
 numai Ionathan, fiul lui Asail, şi Iasias, fiul
 lui Thecue, cu mine; şi Mesolam şi Savasthe
 levitul, ajutînd lor; şi făcură aşa fiii înstreină-
 16 rii. Şi să osebiră Esdra preotul şi bărbaţii
 boiarii neamurilor, caselor neamurilor, şi toţi
 pre nume, căci s-au întors într-o zi a lunii a
 17 zecea a cerceta cuvîntul. Şi au săvîrşit
 întru toţi oamenii carii au luat femei streine,
 pînă într-o zi a lunii dentîu.
 18 42. Şi să afluă, den fiii preoţilor, carii au
 ţinut femei streine: den fiii lui Iisu, fiul lui
 Iosedec, şi fraţii lui, Maasia şi Eleezer şi Iarim
 19 şi Gaddalia, Şi au dat mîna lor ca să scoaţă
 muierele lor; şi pentru greşală – un berbeace
 20 den oi, pentru păcatul lor; Şi den fiii lui
 21 Emmiar, Anania şi Zavdia; Şi den fiii lui
 Iram, Masias şi Elia şi Sameaa şi Ioil şi
 22 Ozia; Şi den fiii lui Fasur, Elione, Maasia, şi
 23 Ismail, şi Nathanail, şi Iozavad, şi Ilasa; Şi
 den leviţi, Iozavad, şi Thamum, şi Colia – acesta
 24 e Colitas – şi Fetia, şi Iuda, şi Eliezer; Şi den
 cei ce cîntă, Elisav; şi den portari, Solmin, şi Tel-

min, şi Odue. Şi de la Israil, den fiii lui 25
 Foros, Ramia, şi Azia, şi Melhia, şi Melmin, şi
 Eliazar, şi Asavia, şi Vaneaa;
 Şi den fiii lui Ellam, Maththania, şi Zaharia, şi 26
 Eil, şi Avdia, şi Ierimoth, şi Iia;
 Şi den fiii lui Zaththua, Elioine, Elesuv, 27
 Maththane, şi Armoth, şi Zavad, şi Oziva;
 Şi den fiii lui Vavi, Ionan, Anania, şi Zavu, şi 28
 Thali; Şi den fiii lui Vani, Mosollam, şi 29
 Luh, Adeas, Iasuv, şi Saal, şi Rimoth;
 Şi den fiii lui Faathmoav, Edne, şi Halil, şi 30
 Vanea, Maasia, Maththania, Veselil şi Vanui
 şi Manassi;
 Şi den fiii lui Iram, Eliezer, Iesia, Melhia, 31
 Sameas, Simeon,
 Veniamin, Maluh, Samaria; 32
 Şi den fiii lui Asim, Meththaneaa, Maththatha, 33
 Zavad, Elifath, Ierami, Manassi, Semei;
 Şi den fiii lui Vanei, Vudia, Amram şi Uil, 34
 Vanneaa, Vaddeaa, Hellia, 35
 Uania, Merimoth, Eliasiv, 36
 Maththania, Maththne. 37
 Şi făcură fiii Vanuiei şi fiii lui Semei, 38
 Şi Selemias, şi Nathan, şi Adeas, 39
 Mahnada, Avusesi, 40
 Aruezriil, şi Selemias, şi Samarias, 41
 Selum, Amarias, Iosif; 42
 Den fiii lui Navu, Ieii, Maththathia, Zavad, 43
 Zeveina, Iadea, şi Ioil, şi Vaneaa.
 Toţi aceştia au fost luat femei stri- 44
 ine, şi sînt dentru aceastea
 muiere carele au năs-
 cut dentru
 ei fii.

N E E M I A

C A P I

43.

1 **S**uvintele Neemie, fiului Ahaliei. Și să
 făcu în luna lui haselef, anul al doao-
 zecilea, și eu eram în Susann avira,
 2 Și veni Anani, unul dentru frații miei,
 el și oameni de la Iuda, și am întrebă pre dîn-
 șii pentru jidovii cei scăpaț, carii au rămas de
 3 la robime, și pentru Ierusalim. Și zise cătră
 mine: „Cei ce au rămas de la robime – acolo,
 în țară, cu răutate mare și cu ocară; și zidurile
 Ierusalimului – răsipite, și porțile lui s-au ars
 4 cu foc“. Și fu deaca auziu eu cuvintele
 aceastea, am șazut și am plîns și am jelit zile;
 și eram postind și rugîndu-mă înaintea Dum-
 5 nezeului ceriului și am zis: „Nu dară,
 Doamne, Dumnezeu ceriului, Cel tare și
 mare și înfricoșat, cruțînd făgăduința și mila
 celor ce iubesc pre Dînsul și celor ce păzesc
 6 învățăturile Lui! Și fie ureachea Ta luînd
 aminte, și ochii Tăi deșchiș, ca să auzi ruga
 robului Tău, carea eu mă rog înaintea Ta
 astăzi, ziua și noaptea, pentru fiii lui Israil,
 robii Tăi, și voiu mărturisi pentru păcatele fii-
 7 lor lui Israil, carele am greșit Ție. Și eu și casa
 tătîne-mieu am greșit. Cu dezlegare am
 dezlegat cătră Tine, și n-am cruțat învățatu-
 rile și poruncile și judecățile carele ai poruncit
 8 lui Moisi, sluga Ta. Adu-Ț aminte dară de
 cuvîntul carele ai poruncit lui Moisi, slugii
 Tale, zicînd: ‘De vă veț împărechea voi, Eu
 9 voiu răsipi pre voi întru noroad. Și de vă
 veți întoarce cătră Mine și veți cruța poroncile
 Meale și veți face pre eale, și de va fi răsipirea
 voastră de la marginile ceriului, de acolo voiu
 aduna pre dînșii și voiu băga pre dînșii la locul
 carele am ales ca să lăcuiască numele Mieu
 10 acolo’. Și aceștea-s slugile Tale și norodul
 Tău, pre carii ai mîntuit cu putearea Ta cea
 11 mare și cu mîna Ta cea tare. Nu dară, ce fie
 ureachea Ta luînd aminte la ruga robului Tău
 și la ruga slugii Tale, celor ce vor a să teame
 de numele Tău! Și bine-călătoreaste dară
 robului Tău astăzi, și dă pre el întru îndurări
 înaintea omului acestuia!“ Și eu eram păhar-
 nic împăratului.

C A P I I

44.

1 **S**i să făcu în luna lui nisan, în anul al
 doaozecile al lui Arthasasta împă-
 ratul, și era vinul înaintea mea, și
 am luat vinul și am dat împăratului.
 2 Și nu era altul înaintea lui. Și-m zise
 împăratul: „Pentru căce e fața ta rea și nu
 ești mai în fire? Și nu iaste aceasta,

fără numai viclesugul inimii“. Și mă temuiu
 tare foarte. Și ziș împăratului: „Împăratul 3
 în veac să trăiască! Pentru căce să nu se facă
 rea fața mea, pentru că cetatea, casa mormîn-
 turilor părinților miei, s-au pustiit, și porțile
 ei s-au mîncat cu foc?“ Și zise mie împăra- 4
 tul: „Pentru cine tu aceasta ceri?“ Și mă
 rugaiu cătră Domnul Dumnezeu ceriului,
 Și ziș împăratului: „De iaste pentru împăratul 5
 bine și de să va îmbuna sluga ta înaintea ta, ca
 să-l trimiți pre el la Iuda, la cetatea mormîntu-
 rilor părinților miei, și voiu zidi-o pre
 ea“. Și zise mie împăratul și posadnica ce 6
 ședea alătura cu el: „Pînă cînd va fi călătoria
 ta și cînd te vei întoarce?“ Și mă îmbunaiu
 înaintea împăratului și m-au trimis, și i-am
 dat lui soroc. Și ziș împăratului: „De iaste 7
 pentru împăratul bine, dea-mi cărți cătră
 domnii cei decindea de rîu, ca să mă treacă
 pînă voiu veni la Iuda, Și carte la Asaf, 8
 păzitoriul grădinii carea iaste a împăratului,
 să-m dea leamne să acopăr porțile turnului
 casii și la zidul cetății și la casa carea voiu
 întra cătră dînsa“. Și deade mie împăratul, ca
 mîna lui Dumnezeu cea bună – preste mine.
 Și veniuu cătră domnii decinde de rîu și am dat 9
 lor cărțile împăratului, și au trimis cu mine
 împăratul căpitani ai puterii și călăreți.

45. Și auzi Sannavalat al lui Aroni și Tovia, 10
 robul lui Ammoni, și rău lor li să făcu și să
 mîhniră căce au venit omul să cearce bine fii-
 lor lui Israil. Și veniuu la Ierusalim și eram 11
 acolo zile trei. Și mă sculaiu noaptea eu, și 12
 oameni puțini – împreună cu mine. Și n-am
 spus vreunui om ce Dumnezău dă întru inima
 mea ca să fac cu Israil, și dobitoc nu iaste cu
 mine, fără numai dobitocul carele eu încalec
 preste el. Și ieșiuu la Poarta lui Golila, cătră 13
 gura Izvorului Smochinilor, și la Poarta
 Gunoiului, și eram surpînd în zidul Ierusalim-
 ului, carele ei curățescu, și porțile lui s-au
 mîncat cu foc. Și m-au trecut la Porta lui 14
 Ain și la scaldătoarea împăratului, și nu era loc
 dobitocului mieu a treace, dedesuptul mieu.
 Și eram suindu-mă întru zidul pîrîului noap- 15
 tea și eram zdrobind la zidu, și fuiu în Poarta
 Rîpii și m-am întorsu. Și cei ce păziia n-au 16
 cunoscut pentru ce am mersu și ce eu fac. Și
 jidovilor și preoților și celor cinstiți și voivozi-
 lor celor rămași ce fac lucrurile, pînă atuncea
 n-am spus. Și am zis cătră dînșii: „Voi 17
 vedeț răutatea aceasta carea sîntem întru ea,
 cum Ierusalimul iaste pustiu și porțile lui s-au
 dat focului! Veniț și să zidim dară zidul
 Ierusalimului, și nu vom mai fi încă ocară!“
 Și am spus lor [de] mîna lui Dumne- 18

zeu, carea iaste bună preste mine, și cuvintele împăratului, carele zise mie. Și ziș: „Să ne sculăm și să zidim!“ Și să întăriră mînile lor spre bine. Și auzi Sanavalat al lui Aroni și Tovia, robul cel al lui Ammoni, și Ghisam al lui Aravi și ne-au batjocurit pre noi. Și veniră spre noi și ziseră: „Ce iaste cuvîntul acesta carele voi faceț? Au asupra împăratului voi vicleniț?“ 46. Și le-am întors lor cuvînt și am zis lor: „Dumnezeul ceriului, Acela ne va spori noao. Și noi – robii Lui curați, și vom zidi; și voao nu va fi parte și direptate și pamente în Ierusalim“.

C A P I I I

47.
 1 **S**i să sculă Eliasuv, preotul cel mare, și frații lui, preoții, și zidiră Poarta ceaea a Oilor. Ei au sfințit pre ea și au pus porțile ei; și pînă la Turnul Sutei, l-au sfințit pre el, pînă la Turnul lui Anemeil.
 2 48. Și pre mînile oamenilor den Ieriho și pre mînile fiilor lui Zachu, al fiiului lui
 3 Ammani. Și Poarta cea Păscoasă au ziditu-o fiii lui Assana. Aceștea o au acoperitu-o pre ea și au acoperit ușile ei, și lacatile ei și zăvoa-
 4 răle ei. Și preste mînile lor au ținut, de la Ramoth, fiiul Uriei, al fiiului lui Accos, și preste mîna lor au ținut Mosolam, fiiul Varahiei, al fiiului lui Mazevil, și pre mîna lor au
 5 ținut Sadoc, fiiul lui Vaana. Și preste mîna lor au ținut thecoimii, și tarii lor n-au băgat
 6 cerbicea lor la lucrul domnului lor. Și Poarta lui Iasani au ținut Ida, feciorul lui Fasec, și Messulam, feciorul Vasodie; ei au acoperit pre dînsa și au pus porțile ei, și lacatile ei și zăvoarele ei. Și preste mîna lor au
 7 ținut Maltia Gavaoniteanul și Evaron Mironotheanul, oameni ai Gavaonului, și den Masfa pînă la scaunul boiarinului decindea de
 8 rîu. Și lîngă el au întemeiat Eziil, fiiul Ahariei, zlătari; și preste mîna lor au ținut Ananias, pînă la Rocheim, și au lăsat Ierusalimul
 9 pînă la zidul cel lat. Și preste mîna lor au ținut Rafea, feciorul lui Sur, boiarinul a jumătate de premprejurul Ierusalimului. Și
 10 preste mîna lor au ținut Iedea, fiiul lui Eromamath, și înainte casii lui, și preste mîna lui au ținut Attuth, fiiul Asavaniei. Și al doilea
 11 au ținut Melhias, fiiul lui Iram, și Asuv, fiiul lui Faatmoav, și pînă la Turnul Thanarimilor.
 12 Și preste mînile lui au ținut Salum, fiiul lui Salois, boiarinul a jumătatea de premprejurul
 13 Ierusalimului, el și featile lui. Poarta Văii au ținut Annun și cei ce lăcuia în Zano; ei au zidit pre ea și au pus ușile ei, și lacate-

le ei și zăvoarele ei; și 1000 de coț la zid, pînă la Poarta Gunoiului. Și Poarta Gunoiului o
 14 au ținut Melhia, fiiul lui Rihav, boiarinul împrejurului Vithacranului, el și fiii lui; și au acoperit pre ea și au pus porțile ei, și lacatile ei și zăvoarele ei. Iară Poarta Izvorului au
 15 întăritu-o Solomon, feciorul lui Haleze, boiarinul părții Masfei; acesta au ziditu-o pre dînsa și au acoperitu-o pre dînsa și au pus porțile ei și zăvoarele ei și zidul Scăldătorii Pieilor, al tunderii împăratului, și pînă la scările cealea ce să pogoară de la cetatea lui David. Pe urma lui au ținut Neemia, feciorul
 16 lui Zavuh, boiarinul a jumătate de premprejurul lui Vethsur, pînă la grădina mormîntului lui David și pînă la scăldătoarea cea ce s-au făcut și pînă la Vethagavarim. Pe
 17 urma lui au ținut leviții, Raum, feciorul lui Vanaim, preste mîna lui au ținut Asavia, boiaren a jumătate de premprejurul lui Cheila, cu împrejurul lui. Și după el au ținut frații lor,
 18 Veni, feciorul lui Idaiad, boiarenul a jumătate de premprejurul lui Cheila. Și au ținut
 19 preste mîna lui Azur, feciorul lui Iisu, boiarenul lui Mașfe, măsură a doua a suirei turnului, ceea ce să împreună cu unghiul. Și după el
 20 au ținut Varuh, feciorul lui Zavu, măsură a doua, de la unghiul pînă la ușa Vitheliassuv, a preotului celui mare. După acesta au ținut
 21 Meramoth, fiiul Uriei, al fiiului lui Accos, măsură a doua, de la ușa Vithelisuv pînă la săvîrșirea Vitheliasu. Și după acesta au
 22 ținut preoții, oamenii lui Ahehar. Și după
 23 acesta au ținut Veniamin și Asuv dempotriva casii lui; și după aceasta au ținut Azarias, feciorul lui Maaseu, al feciorului Ananiei, aproape de casa lui. După acesta au ținut
 24 Vahni, feciorul lui Addad, măsură a doua, de la Vitharia pînă la unghiul și pînă la duplecare. Falah, feciorul lui Uze, den preajma
 25 unghiului, și turnul ieșind afară den casa împăratului, mai sus decît îngrădirea păzii; și după acesta Fadea, feciorul lui Foros. Și
 26 nathanimii era lăcuind în Ofal pînă în preajma grădinii Porții Apei, la răsărit, și turnul cel ce iase. Și după dînsul au ținut thecoimii,
 27 măsură a doua, den preajma turnului celui mare, celui ce iase, și pînă la zidul lui Ofla. Mai sus decît Poarta Cailor au ținut
 28 preoții, om dempotriva casei lui. Și după
 29 dînsul au ținut Sadduc, feciorul lui Emir, den preajma casii lui; și după el au ținut Samaia, fiiul Sihinie, păzitorul Porții Răsăritului. După acesta au ținut Anania, fiiul Selemiei, și
 30 Annon, feciorul lui Silef, cel al șaselea, măsură a doua; după dînsul au ținut Messulam,

fiiul Varahiei, dempotriva pazii cămării
31 lui. După acesta au ținut Melhia, fiiul sare-
filor, pînă la Vithanatheni, și vînzătorii de
unealte, dempotriva porții lui Amaficad și
32 pînă la suirea înduplecării. Și între mijlo-
cul suirei Porții Oilor au ținut căldărarii și
neguțitorii.

C A P I V

1 **S**i fu cînd auzi Sannaualat că noi zidim
zidul, și rău era lui, și să scîrbi foarte;
2 și batjocoria pentru jidovi, și zise
înaintea fraților lui: „Aceasta e putea-
rea somorenilor – și zise – că jido-
vii aceștea zidesc cetatea lor? Oare jîrtvuiesc?
Oare putea-vor? Și astăzi vor vindeca pietrile
3 după lutul pămîntului a să face arzînd?“ Și
Tovias Ammaniteanul alătura cu el (veni) și
ziseră cătră dîșii: „Au jîrtvuiesc sau vor
mînca preste locul lor? Au nu se va sui o vulpe
4 și va surpa zidul pietrilor lor?“ „Ascultă,
Dumnezăul nostru, că ne-am făcut întru bat-
jocură! Și întoarce ocară lor în capul lor și dă
pre dîșii în batjocură, la pămîntul
5 robiei. Și să nu acoperi preste fărădelea-
gea lor, și păcatul lor de cătră fața Ta să nu se
stingă, căci au urgisit înaintea celor ce
6 zidesc“. Și am zidit zidul, și să împreună
tot zidul, pînă la jumătatea lui, și să făcu inima
norodului ca să zidească.
7 49. Și fu deaca auzi Sannaualat și Tovia și ara-
pii și ammaniteanii și azotii că s-au suit creas-
terea zidurilor Ierusalimului, că au început
rîsipirile a să astupa, și rău lor li să păru
8 foarte. Și să adunare toți deodată să vie și
să să tăbărăscă în Ierusalim și să-l facă pre el
9 stingere. Și ne-am rugat cătră Dumnezăul
nostru și am pus străjari-înainte pre dîșii,
10 ziua și noaptea, de cătră fața lor. Și zise
Iuda: „Sfărîmă-se vîrtutea vrăjmașilor, și
lutul e mult, și noi nu vom putea să zidim la
11 zidu“. Și ziseră cei ce necăjia pre noi: „Nu
vor cunoaște și nu vor vedea, pînă cînd vom
veni la mijlocul lor; și vom ucide pre ei și vom
12 potoli lucrul“. Și fu deaca veniră jidovii cei
ce lăcuia alătura cu dîșii, și ziseră noao:
„Suie-se dentru toate limbile, căci i-aș pornit
13 preste noi“. Și am pus la ceale mai de jos ale
locului denapoia zidului, întru sprejeneale, și
am pus norodul după neamuri, cu sabiile lor,
14 cu fușturile lor și arcele lor. Și văzui, și
mă sculaiu și ziș cătră cei cinstiți și cătră voi-
vozi și cătră ceialalți ai norodului: „Nu vă teameț
de cătră fața lor! Aduceți-vă aminte de Dumne-
zăul nostru cel mare și înfricoșat, și vă rînduiț
pentru frații voștri, fii voștri, featele voastre, și
15 muierile voastre, și casele voastre!“ 50. Și fu

deaca auziră vrăjmașii noștri că s-au făcut
știre noao, și au răsipit Dumnezău sfatul lor și
ne-am întors toți noi la zid, om la lucrul lui.
Și fu den ziua aceea, jumătate de cei rînduiț 16
făcea lucrul și jumătate de dîșii să ținea de ei,
și fușturi, și pavețe, și arce, și zale; și boiarii –
denapoia a tot Iuda, celor ce zidiia la zid. Și 17
cei ce căra era înarmaț, într-o mîna făcea
lucrul lui și într-alta ținea arma. Și zidarii, 18
fieșcare încins cu sabia lui prejur mijlocul lui,
și au zidit; și cela ce trîmbița cu buciunul, ală-
tura cu el. Și ziș cătră cei cinstiți și cătră 19
boiarii și cătră ceialalți ai norodului: „Lucrul e
larg și mult, și noi ne rîsipim preste zid, om
de la fratele lui departe. În locul unde veț 20
auzi glasul buciunului, acolo să vă adunaț
cătră noi, Și Dumnezăul nostru Se va bate 21
pentru noi“. Și noi făcînd lucrul, și jumătate
de dîșii țind fușturile, den vărsatul zorilor
pînă la ieșirea stealelor.

51. Și în vremea aceea am zis norodului: 22
„Fieștecarele cu voinicul lui mîneț în mijlocul
Ierusalimului; și fie voao noaptea strajă și
ziua la lucrul“. Și eram eu, și frații miei, și 23
copilașii, și oamenii străjii după mine, și nu
era dentru noi (acolo) dezbrăcîndu-se de hai-
nele lui; om și arma lui, la apă.

C A P V

Si să făcu strigarea norodului și a 1
muierilor lor mare cătră frații lor,
jidovii. Și era unii zicînd: „Întru fiii 2
noștri și întru featele noastre noi sîn-
tem mulți; și vom lua grîu și vom
mînca și vom trăi“. Și sînt unii zicînd: 3
„Țarinile noastre și viile noastre și casele
noastre noi ne chizășuim; și vom lua grîu și
vom mînca“. Și sînt unii zicînd: „Împru- 4
mutatu-ne-am argint, la birurile împăratului,
țarinile noastre, și viile noastre, și casele
noastre. Și acum, ca trupul fraților noștri, 5
trupul nostru; ca fiii lor, fiii noștri; și iată, noi
silim pre fiii noștri și pre featele noastre la
robie, și sînt din featele noastre silindu-se, și
nu iaste putearea mînilor noastre, și țarinile
noastre, și viile noastre la cei cinstiți“. Și 6
m-am mîhnit foarte, cum am auzit strigarea
lor și cuvintele aceastea. Și să sfătui inima 7
mea preste mine și m-am pricit cătră cei cin-
stiți și boiarii și am zis lor: „Ceare-va om pre
fratele lui, carele voi faceț?“ Și am dat preste
dîșii adunare mare și am zis lor: „Noi am 8
cîștigat pre frații noștri, pre jidovi, pre cei
ce să vînd limbilor, cu voia noastră. Și voi
vindeț pre frații voștri și să vor da noao?“
Și au tăcut și n-au aflat cuvînt. Și am zis: 9
„Nu e bun cuvîntul carele voi faceț!“

Nu așa, în frica Dumnezeului nostru veț merge de cătră ocară limbilor vrăjmașilor noștri?

10 52. Și frații miei și conosciții miei și eu am
pus noao argint și grîu, lăsat-am dară ceare-
11 rea aceasta. Întoarceți dară lor ca astăz
țarinile lor, și viile lor, și maslinetul lor, și
casele lor, și den argint, grîul și vinul și untul-
12 de-lemn scoateți lor“. Și ziseră: „Da-le-vom,
și de la dînșii nu vom ceare; așa vom face,
după cum tu zici“.

53. Și am chemat pre preoți și am jurat pre
13 dînșii să facă ca cuvîntul acesta. Și îmbră-
cămîntea mea am scuturat și am zis: „Așa să
scuture Dumnezeau pre tot omul carele nu va
întări cuvîntul acesta den casa lui și den oste-
neala lui și va fi așa scuturat și deșert!“ Și zise
toată adunarea: „Amin!“, și lăudară pre Dom-
14 nul. Și făcu norodul cuvîntul acesta. Și încă
den ziua care au poruncit mie să fiu întru
boiarinii lor în pămîntul Iudei, den anul al 20
pînă la anul 32 al lui Arthasasta împăratul, ani
12, și eu și frații miei sila lor nu am
15 mîncat. Și silele ceale dentîu, care mai
nainte decît mine au îngreuiat preste dînșii, și
au luat de la dînșii cu pîine și cu vinu, mai pe
urmă argint, didrahme 40; și cei scuturați ai
lor vor stăpîni preste norod. Și eu n-am făcut
16 așa, de cătră fața fricii Domnului. Și la
lucrul zidului acestuia am ținut, și țarină
n-am agonisit, și copilașii miei toți cei adunați
17 acolo, pentru lucrul. Și jidovii și boiarii,
150 de oameni, și viind cătră noi de la limbile
ceale de pre împrejurul nostru, – la masa
18 mea. Și era făcîndu-se într-o zi 1 vițel și oi
6 alese și un ied mi să făcea mie, și în mijlocul
a 12 zile întru toate – mulțime de vin. Și cu
aceastea pîinea domniei mele n-am cerșut,
căce greu e lucrul preste norodul acesta.
19 Adu-ți aminte de mine, Dumnezeule, spre
bine, toate cîte am făcut norodului acestuia.

C A P V I

54.

1 **S**i fu după ce s-au auzit la Sanavalat și
Tovia și la Ghisam Arapul și la ceia-
lalți vrăjmași ai noștri că am zidit
zidul, și n-au rămas la ei răsufare; și
eu pînă în vremea aceea și n-am pusu la
2 porți. Și au trimis Sanavalat și Ghisam
cătră mine, zicînd: „Vino și să ne adunăm
într-un loc la sate, în cîmpul lui Ono!“ Și ei
3 socotindu-se mie a-m face hiclesug. Și am
trimis la dînșii soli, zicîndu: „Lucru mare eu
fac și nu voiu putea să mă pogor, ca să nu se
părăsască lucrul; deaca-l voiu săvîrși pre el,
4 mă voiu pogori cătră voi“. Și au trimis
cătră mine ca cuvîntul acesta, de patru rîn-
duri; și le-am trimis lor ca aceastea.

5 Și au trimis cătră mine Sanavalat, după
cuvîntul acesta, a cincea oară copilașul lui,
și carte deșchisă – în mîna lui, și era scris
într-însa: „Auzitu-s-au la limbi, și Ghisam 6
au zis că tu și jidovii vă socotiți să vicleniți,
pentru aceea zidești tu zidul; și tu – [a] te face
lor întru împărat; Și cătră aceasta proroci 7
ai întărit ție, pentru ca să șezi în Ierusalim
întru împărat în Iudea. Și acum spune-se-vor
împăratului cuvintele aceastea. Și acum vino
să ne sfătuim la un loc“. Și am trimis cătră 8
el, zicînd: „Nu s-au făcut ca cuvintele aceastea
care tu zici, căce că de la inimă tu minți
acolo“. Căce toți ne sparū pre noi, zicînd: 9
„Să vor slobozi mînile lor de la lucrul acesta și
nu să va face“. Și acum am întărit mînile
meale.

55. Și eu am intrat în casa lui Semi, feciorul lui 10
Daleaa, al feciorului lui Metaveil, și el – ferin-
du-se, și zise: „Să ne adunăm în Casa lui Dum-
nezeu, în mijlocul ei, și să închidem ușile ei,
căce vin să te ucigă pre tine, vin noaptea să te
ucigă pre tine“. Și zis: „Cine iaste om precum 11
sînt eu și va fugi? Sau cine e ca mine și va
întra în Casă și va trăi?“ Și cunoscu și, 12
iată, Dumnezeu nu l-au trimis pre el, căci pro-
rocia – cuvînt asupra mea.

56. Și Tovas și Sanavalat au năimit asupra 13
mea gloată, pentru ca să mă înfricoșăz și să
fac așa și să greșesc și să mă fac lor întru
nume rău, pentru ca să mă ocărăscă pre mine.
Adu-ț aminte, Dumnezeul meu, pentru 14
Tovia și Sanavalat, că lucrurile lor sînt aceas-
tea, și pentru Noadia prorocul și ceialalț pro-
roci carii era înfricoșindu-mă.

57. Și să săvîrși zidul în 25 ale lunii lui elul, în 15
52 de zile. Și fu cînd auziră toți vrăjmașii 16
noștri, și să spămîntară toate limbile ceale
demprejurul nostru; și căzu frică mare întru
ochii lor foarte și cunoscură că de la Dumne-
zeul nostru s-au făcut să să săvîrșască lucrul
acesta. Și în zilele acealea, de la mulți cin- 17
stiț a Iudii cărt mergea cătră Tovia, și ale
Toviei veniia cătră dînșii, Căci mulți den 18
Iuda juraț era lui, căci ginere era Siheniei,
fiului Iraei, și Ionathan, feciorul lui, au luat
pre fata lui Messulam, al fiului Varahiei,
măiere. Și cuvintele ei era zicînd cătră 19
mine, și cuvintele mele era scoțînd lui; și cărt
au trimis Toviei, să mă spare.

C A P V I I

58.

1 **S**i fu cînd să zidi zidul, și am
pus porțile și să socotiră portarii
și cei ce cîntă și leviții. Și am 2
poruncit Ananiei, fratelui meu, și
Ananiei, boiarinului și virei în
Ierusalim, căci el era ca un om bun și

- 3 temîndu-să de Dumnezeu decît mult, Şi ziş
lor: „Nu să vor deschide porţile Ierusalimului
pînă odată cu soarele; şi încă ei deşteptaţi
fiind, închiză-se porţile şi zăvorască-se, şi
pune strejari celor ce lăcuiesc în Ierusalim,
4 om la straja lui şi om denaintea casii lui!“ Şi
cetatea e largă şi mare, şi norodul puţin într-
însa; şi nu era case zidite.
- 5 59. Şi au dat Dumnezeu în inema mea şi am
adunat pre cei cinstiţi şi pre boiari şi pre norod
întru adunări, şi aflaiu carte a adunării, carii
s-au suit întîiu, şi am aflat scris într-însa.
- 6 Şi aceştia-s fiii ţării, carii s-au suit de la robi-
rea înstriinării carea au înstriinat Navohodo-
nosor, împăratul Vavilonului, şi s-au întors la
7 Ierusalim şi la Iuda, om la cetatea lui: Ceia
ce au venit cu Zorovavel, şi Iisus, şi Neemias,
Azarias, şi Veelma, Noeman, ai lui Mardoheu,
Vasan, Maasfarath (Esdras), Voguiiai, Naum,
Vaana, Masfar. Oamenii norodului lui Israil:
8 Fiii lui Foros, 2100 şi 72;
9 Fiii Safatiei, 372;
10 Fiii lui Ira, 652;
11 Fiii lui Faathmoav ai fiilor lui Iisu şi Ioav, 2000
şi şase sute şi 18;
12 Fiii lui Elam, 1254;
13 Fiii Soththuei, 8 sute şi 45;
14 Fiii lui Zachu, şapte sute şi şasezeci;
15 Fiii Vanuiei, 648;
16 Fiii lui Verei, 628;
17 Fiii lui Ghetad, 2000 şi trei sute şi 22;
18 Fiii lui Adonecam, şase sute şi 67;
19 Fiii lui Gavui, 2067;
20 Fiii lui Idin, 654;
21 Fiii lui Atir Ezechiei, cincizeci şi 8;
22 Fiii lui Isami, 328;
23 Fiii lui Vasei, 324;
24 Fiii lui Arif, 112; fiii lui Asen, 223;
25 Fiii lui Gavaon, 95;
26 Fiii lui Vethalim, 123; fiii lui Atofa, 56;
27 Fiii lui Anathoth, 128;
28 Fiii lui Azamoth, oamenii lui Vith, 42;
29 Oamenii den Cariathiarim, Cafira şi Viroth, 743;
30 Oamenii den Rama şi Gavaa, 621;
31 Oamenii den Mahimas, 122;
32 Oamenii den Vethil şi Ai, 123;
33 Oamenii a Naviei, 152; fiii den Maghivos, 156;
34 Fiii Ilamaei, 1252;
35 Fiii Iramului, 320;
36 Fiii Ierihonului, 345;
37 Fiii den David şi Ono, 721;
38 Fiii den Anana, 3930.
39 Preoţii: fiii lui Iodae, la casa lui Iisu, 973;
40 Fiii lui Emir, o mie şi cincizeci şi doi;
41 Fiii lui Faseur, o mie doao sute patruzeci şi 7;
42 Fiii lui Iram, o mie şi şaptesprăzeace.
43 Leviţii: Fiii lui Iisu ai lui Cadmiil,
44 La fiii lui Uduil, şaptezăci şi patru.

Cei ce cîntă: fiii lui Asaf, 120 şi 8. Portarii: 45/46
fiii lui Sellum, fiii lui Atir, fiii lui Telmon, fiii
lui Acuv, fiii lui Atita, fiii lui Savi, 130 şi
8. Nathinimii: fiii lui Ila, fiii lui Asefa, fiii lui 47
Zavaoth, Fiii lui Chiros, fiii Sisaiei, fiii lui 48
Faddon, Fiii lui Lavana, fiii lui Agava, fiii 49
lui Acuv, fiii lui Uta, fiii lui Chitar, fiii lui Gav,
fiii lui Selmei, Fiii lui Anan, fiii Sadeiei, fiii 50
lui Gaar, Fiii Raaiei, fiii lui Rasson, fiii lui 51
Nicoda, Fiii lui Ghezam, fiii lui Ozi, fiii lui 52
Fessi, Fiii lui Vissi, fiii lui Meinon, fiii lui 53
Nefosai, Fiii lui Vacvuc, fiii lui Ahifa, fiii lui 54
Arur, Fiii lui Vasaloth, fiii lui Mida, fiii lui 55
Adasan, Fiii lui Varcuv, fiii Sisarii, fiii lui 56
Thima,
Fiii Nisiei, fiii lui Atifa. 57
Fiii robilor lui Solomon: fiii lui Suti, fiii lui 58
Safarat, fiii lui Ferida, Fiii lui Lelil, fiii lui 59
Darcon, fiii lui Gadail, fiii lui Farahas, fiii lui
Savain, fiii lui Imim. Toţi nathinimii, şi fiii 60
robilor lui Solomon, 392.

60. Şi aceştia s-au suit de la Hermeleh, The- 61
lasar, Hiruv, Iron, Iemir, şi n-au putut să spuie
casele neamurilor lor şi semenţia lor, de sînt
de la Ierusalim: Fiii lui Daleaa, fiii lui Vuna, 62
fiii Toviei, fiii lui Nechida, 642. Şi dentru 63
preoţi: fiii Aviei, fiii lui Accos, fiii lui Verzelea,
căci au luat den featele lui Verzele Galaaditea-
nului muieri şi să chemară pre numele
lor, Aceştia au cercat scrisoare lor călăto- 64
riei-dempreună, şi nu s-au aflat; şi să depăr-
tară de la preoţie, Şi zise Arthasasta lor 65
pentru ca să nu mănînce den sfîntul sfintelor,
pînă unde se va scula preot să lumineaze. Şi 66
să făcu toată adunarea într-un loc la 42 de mii
şi 360, Afară den robii lor şi slujnicele lor, 67
cari 237, aceştia 7337; şi cîntăreţi şi cîntăreaţe,
236; Cai 730 şi 6, muşcoi 240 şi 5; Că- 68/69
mile 430 şi 5, măgari 6000 şi 720. Şi despre 70
partea căpeteniilor neamurilor, au dat la
lucrul lui Arthasasta, au dat la visterie auri
1000, năstrăpi 50 şi veşminte preoţilor,
30. Şi de la căpeteniile neamurilor au dat la 71
visteriile lucrului bani de aur 20000 şi
de argint mnas 2000, (şi) 300. Şi au dat 72
ceialalţi ai norodului de aur drahme 20000
şi de argint mnas 2000 şi 200 şi hothonoth
preoţilor 67.

C A P V I I I

61. i au şezut preoţii şi leviţii şi portarii 1
şi cîntăreţii şi cei de la norod şi
nathanimii şi tot Israilul în cetăţile
lor. Şi sosi luna a 7 şi fiii lui Israil 2
- în cetăţile lor. Şi să adunară tot norodul 3

ca un om la lărgimea cea denaintea Porții Apei și ziș lui Esdra scriitoriului să aducă Cartea legii lui Moisi, care au poruncit Domnul lui 4 Israil. Și aduse Esdra preotul Leagea înaintea adunării, de la bărbat pînă la muiare și tot cela ce să pricepea a auzi, într-una de 5 zile a lunii a șaptea. Și ceti întru ea în preajma uliții cei denaintea Porții Apelor, den ceasul ce-au luminat soarele pînă la amiazăzi, denaintea bărbaților și muierilor, și ei – pricepîndu-se, și urechile a tot norodului – la Cartea legii.

6 62. Și stătu Esdra scriitoriul preste o vatră de lemn carea au făcut pentru ca să înveațe. Și au stătut alătura cu el Marthathias, și Sameaas, și Ananias, și Urias, și Helchia, și Maasia, den direapta lui, și den stînga Fadias, și Misail, și Melhias, și Osam, și Asavadma, 7 (și) Zaharias, și Mesollam. Și deșchise Esdra Cartea înaintea a tot norodul, căce el era deasupra norodului; și fu cînd deșchise 8 pre ea, stătu tot norodul. Și binecuvîntă Esdra pre Domnul Dumnezăul cel mare și răspunse tot norodul și zise: „Amin!“, rîdicînd mîinile lor, și să plecară și să închinara Domnului, cu fața la pămînt.

9 63. Și Iisus, și Vaneas, și Saravias (era înțelegîndu-le), Acan, Savatheos, Camptas, Azarias, Iozavadan, Anifanes și leviții învăța norodul la Leage, și norodul – întru starea 10 lui. Și au cetit în Cartea legii lui Dumnezău și învăța Esdra și alegea întru știința Domnului și pricepea norodul întru cetire.

11 64. Și zise Neemias, carele iaste Athersatha, și Esdra, preotul și cărturariul, și leviții și cei ce îndirepta norodul (și zise) la tot norodul: „Zi sfîntă iaste Domnului Dumnezăului nostru, nu jeliți, nici plîngeți!“, căci plîngea tot 12 norodul deaca au auzit cuvintele Legii. Și zise lor: „Păsați și mîncăți grăsimi și beați îndulciri și trimiteți părți celora ce n-au, căci sfîntă iaste ziua (Domnului) Dumnezăului nostru! Și să nu vă mîhniți, căci bucuria Domnului aceasta e tăria voastră“.

13 65. Și leviții potoliiia pre tot norodul, zicînd: „Tăceți, căci zi sfîntă, și nu vă mîhniți!“

14 66. Și mearse tot norodul să mănînce și să bea și a trimite părți și a face veselie mare, căci au priceput întru cuvintele carele au arătat lor.

15 67. Și în ziua a doua s-au adunat boiarii neamurilor la tot norodul, preoții și leviții, cătră Esdra scriitoriul, să însemneaze 16 preste toate cuvintele Legii. Și aflară scris în Leagea care au poruncit Domnul lui Moisi, pentru ca să lăcuiască fiii lui Israil cu 17 colibi la praznic, în luna a șaptea, Și ca să trîmbițeaze cu trîmbițe în toate cetățile lor și în Ierusalim. Și zise Esdra: „Ieșiți la munte

și aduceți frunză de maslin și frunze de leamne de chiparis și frunză de mirsin și frunză de finic și frunză de lemn stufos, să facem colibi, după cum iaste scris“. Și ieși 18 norodul și aduseră și făcură lor colibi, om preste podul casii lui, și în curțile lor, și în curțile Casii lui Dumnezău, și în ulițile cetății, și pînă la casa lui Efraim. Și au făcut toată 19 adunarea, cei ce s-au întors de la robire, colibi și au șazut în colibi, căci n-au făcut den zilele lui Iisu, fiul lui Navi, așa fiii lui Israil, pînă în ziua aceea. Și să făcu veselie mare foarte. Și ceti în Cartea legii lui Dumnezău den zi în 20 zi, den ziua cea dentîiu pînă în ziua cea de apoi; și făcură praznic 7 zile și, în ziua a opta, ieșire, după judecată.

C A P I X

68.

i în ziua a 24 a lunii aceștia, să adu- 1 nară fiii lui Israil, cu post, și cu saci, și cu cenușe preste capul lor. Și să 2 osebiră fiii lui Israil de cătră tot fiul strein și stătură și mărturisiră păcatele lor și fărădelegile părinților lor. Și stătură la sta- 3 rea lor și cetiră în Cartea legii Domnului Dumnezăului lor, a patra parte a zilei.

69. Și era mărturisindu-se Domnului și închinîndu-se Domnului Dumnezăului lor. Și stătu la scara leviților Iisus și fiii lui Cadmiil, Sahania, feciorul Saraviei, fiii lui Hanani și strigară cu glas mare cătră Domnul Dumnezăul lor. Și ziseră leviții, Iisus și Cadmiil, 5 Vani, Asavnia, Saraviaa, Odia, Savania, Fatea: „Sculați-vă (și) blagosloviți pre Domnul Dumnezăul nostru, den veac și pînă în veac! Și vor blagoslovi numele mărireii Tale, și vor înălța preste toată blagoslovenia, și lauda“. Și zise Esdra: „Tu ești acela Dom- 6 nul Însuș. Tu ai făcut ceriul și ceriul ceriului și toată starea lor, pămîntul și toate cîte sînt întru el, mările și toate cîte-s întru dînsule, și Tu faci vii toate, și Ție Ți să închină oștile ceriurilor. Tu ești, Doamne, Dumnezău, 7 Tu ai ales pre Avraam și l-ai scos pre dînsul den țara haldeilor și i-ai pus numele lui – Avraam. Și ai aflat inima lui credincioasă 8 înaintea Ta, și ai pus cătră el făgăduință să-i dai lui pămîntul hananeilor și al hetteilor și al amoreilor și al ferezeilor și al evuseilor și al ghergheseilor, (și) să-l dai pre dînsul semenției lui. Și ai întărit cuvintele Tale, căci drept ești Tu. Și ai văzut smerenia părinților noștri 9 în Eghipet, și strigarea lor ai auzit la Marea Roșie. Și ai dat seamne și minuni în Eghipet, în- 10 tru Farao și întru toate slugile lui și întru tot nărodul pămîntului lui, căci ai conoscut că s-au semețit preste dînsii, și ai făcut Ție nume, ca în

11 ziua aceasta. Și marea ai spintecat înaintea lor, și au trecut în mijlocul mării cu uscăciune; și pre cei ce gonii pre dînșii i-ai aruncat în
 12 adîncime ca o piatră în apă tare. Și cu stîlp de nor i-ai îndireptat pre ei ziua și cu stîlpi de foc noaptea, ca să le lumineaze lor calea în
 13 carea vor merge într-însa. Și preste muntele Sinaii Te-ai pogorît, și ai grăit cătră dînșii den ceriu, și le-ai dat lor judecări direapte și legile adevărului, porunci și învățături
 14 bune. Și sîmbăta Ta cea sfîntă le-ai arătat lor, învățături și porunci și leage ai poruncit
 15 lor, cu mîna lui Moisi, robului Tău. Și pîine den ceriu ai dat lor la împărțirea de pîine a lor, și apă den piatră ai scos lor la seatea lor, și ai zis lor să între să moștenească pămîntul la
 16 carele ai întins mîna Ta să le dai lor. Și ei și părinții noștri s-au semețit și nesîlniciră cerbicea lor, și n-au ascultat poruncile Tale, Și
 17 nu băgară samă a asculta, și nu ș-au adus aminte de minunile carele ai făcut întru ei, și au năsîlnicit cerbicea lor, și au dat căpetenie să să întorcă la robia lor la Eghipet. Și Tu – Dumnezău lăsînd păcatele, milostiv fiind și îndurătoriu, mult-îngăduitoriu și mult-milostiv, și [nu]-i părăsiș pre ei. Și încă ș-au
 18 făcut lui vișel vărsat și ziseră: ‘Aceștea-s dumnezăii ceia ce ne-au scos pre noi den pămîntul
 19 Eghipetului!’; și au făcut urgisire mare. Și Tu, cu milosîrdiile Tale ceale mari, nu i-ai părăsit pre dînșii în pustii; stîlpul norului nu l-ai abătut de la dînșii ziua, a-i îndirepta pre dînșii în cale, și stîlpul focului, noaptea, să lumineaze lor calea întru carea vor merge
 20 întru ea. Și Duhul Tău cel bun ai dat, să-i înțelepțești pre dînșii, și mana Ta n-ai lipsitu-o den gura lor, și apă le-ai dat lor la seatea
 21 lor. Și 40 de ani i-ai hrănit pre dînșii în pustie, nu le-au lipsit lor nimică, hainele lor nu s-au vechit și încălțămintele lor nu s-au
 22 spart. Și ai dat lor împărăție, și năroduri ai împărțit lor, și au moștenit pămîntul lui Sion, împăratului Esevonului, și pămîntul lui Og,
 23 împăratul Vasanului. Și pre fiii lor ai înmulțit ca stealele ceriului, și i-ai băgat pre dînșii la pămîntul carele ai zis părinților lor, și
 24 au moștenit pre dînsul. Și înțără fiii lor și moșteniră pămîntul; și ai surpat înaintea lor pre cei ce lăcuiesc pămîntul hananeilor și ai dat pre dînșii în mîinile lor, și pre împărații
 25 după cum va plăcea înaintea lor. Și luară cetăți înalte și pămînt gras, și au moștenit case pline de toate bunătățile, gropi cioplite, vii și maslinet, și tot lemnul de mîncat, întru mulțime. Și mîncară, și să săturară, și să îngră-

șară, și să desfătară, întru bunătatea Ta cea mare. Și să schimbară și să depărtară de
 26 cătră Tine, și au aruncat leagea Ta denapoia trupului lor, și pe prorocii Tăi au ucis, carii să mărturisii întru dînșii ca să-i întorcă pre dînșii cătră Tine, și au făcut urgisiri mari. Și ai dat pre dînșii în mîna celor ce năcăjesc
 27 pre dînșii, și i-au năcăjit pre dînșii. Și au strigat cătră Tine în vremea primejdiei lor, și Tu, den ceriul Tău, ai auzit și, cu îndurările Tale ceale mari, ai dat lor mîntuire și ai mîntuit pre dînșii den mîna celor ce năcăjesc pre dînșii. Și deaca s-au odihnit, s-au întors a face răul
 28 înaintea Ta. Și ai părăsit pre dînșii în mîinile vrăjmașilor lor, și stăpîniră întru dînșii. Și iarăș strigară cătră Tine, și Tu, den ceriu, ai ascultat, și ai izbăvit pre dînșii cu îndurările Tale și în vremi multe. Și ai mărturisit lor
 29 să-i întorci pre ei la leagea Ta, iară ei s-au semețit și n-au ascultat, ce întru poruncile Tale și judecățile au greșit, carele, făcîndu-le pre dînșele, omul va trăi întru dînșele; și au dat umăr neascultătoriu, și cerbicea lor au năsîlnicit, și n-au ascultat. Și ai îngăduit
 30 asupra lor ani mulți și ai mărturisit preste ei cu Duhul Tău, cu mîna prorocilor Tăi, și n-au ascultat, și ai dat pre dînșii în mîna noroadelor pămîntului. Și Tu, cu îndurările Tale
 31 ceale multe, n-ai făcut pre dînșii la săvîrșire, și n-ai lăsat pre dînșii, căci tare ești, și milostiv, și îndurătoriu. Și acum, Dumnezeul nostru
 32 cel puternic, cel mare, cel tare și cel înfricoșat, păzînd făgăduința și mila Ta, să nu se îpuțineaze înaintea Ta toată osteneala carea au aflat pre noi, și pre împărații noștri, și pre boiarii noștri, și pre preoții noștri, și pre prorocii noștri, și pre părinții noștri, și întru tot norodul Tău, den zilele împăraților Asurului și pînă în ziua aceasta. Și Tu drept (ești)
 33 preste toate cealea ce vin preste noi, căci adevărul ai făcut, și noi am greșit. Și împărații
 34 noștri, și boiarii noștri, și preoții noștri, și părinții noștri n-au făcut leagea Ta și n-au luat aminte poruncile Tale și mărturiile Tale, carele ai mărturisit lor. Și ei, întru împără-
 35 ția Ta și întru bunătatea Ta cea multă, carea ai dat lor, și în pămîntul cel larg și gras, carele ai dat înaintea lor, n-au slujit Ție și nu s-au întors den năravurile lor ceale reale. Iată,
 36 astăzi sîntem robi, și pămîntul carele ai dat părinților noștri să mănînce roada lui și bunătățile lui, iată, sîntem robi preste dînsul. Și roadele lui ceale multe s-au fă-
 37

cut împăraților cărora ai dat preste noi întru păcatele noastre, și preste trupurile noastre stăpînesc, și-ntru dobitoacele noastre, cum le iaste plăcut lor, și întru primejdii mari sîntem. Și întru toate acestea, noi punem credință și scriem, și pecetluiesc (toți) boiarii noștri, leviții noștri, preoții noștri“.

C A P X

1 **S**i, preste cei ce pecetluiesc: Neemias
Arthasasta, fiul Ahaliei, și Sede-
2 chias, Fiiul [S]aareii, (și) Azaria,
3 (și) Ieremias, Fasur, Amaria, Mel-
4 hia, Attus, Savani, Maluh,
5 Iram, Meramoth, Avdia,
6 Daniil, Ganathon, Varuh,
7 Mesulam, Avdia, Miamim,
8 Maazia, Melgai, Samea, aceștea-s preoții.
9 Și leviții: Iisus, fiul Azariei, al lui Vaneu,
10 den fiii lui Inalad, Cadmiil Și cu frații lui,
Savana, Oduia, Calitan, Felia, Anan,
11 Miha, Roov, Asevias,
12 Cachor, Saravia, Sevania,
13 Odua, fiii lui Vanune.
14 Boiarii norodului: Foros, Faatmoav, Ilam,
Zathuia,
15 Fiii lui Vani, Asgag, Vivai,
16 Anania, Vaghi, Idin, Atir,
17 Ezechia, Azzur,
18 Oduia, Isam, Visa, Irif,
19 Anathoth, Novai,
20 Megafis, Mesulam, Izer, Meso-
21 Zevil, Sadduc, Ieddua,
22 Faltia, Anan, Anea,
23 Osie, Anania, Asuv,
24 Ado, Fale, Sovic,
25 Raum, Essavana, Maasia,
26 Și Aia, Enan, Inam,
27 Luluh, Reum, Vaana.
28 Și ceialalți ai norodului, preoți, și leviț, și
portarii, cei ce cînta, nathanimii, și tot cela ce
mergea de la nărodul pămîntului cătră leagea
lui Dumnezeu, muierile lor, fiii lor, featele
29 lor, Tot cela ce știa și pricepea, să întăria
preste frații lor, și au blestemat pre dîșii, și
întrară în blestem și în jurămînt, ca să meargă
în leagea lui Dumnezeu, carea s-au dat în
mîna lui Moisi, robului lui Dumnezeu, ca să
păzască și să facă toate poruncile Domnului
Dumnezeului nostru, și judecățile Lui, și
30 poruncile Lui, Și ca să nu dăm featele
noastre nărodurilor pămîntului, și featele lor
31 nu vom lua fiilor noștri. Și năroadele
pămîntului, ceia ce aduc cumpărăturile și
toată vînzarea în ziua sîmbetei ca să vînză, să
nu-l cumpărăm de la dîșii sîmbăta și în zi
sfîntă. Și ne vom sui în anul al șaptelea, și cea-
32 rerea – a toată mîna. Și să întărim preste noi
porunci, a da preste noi a treia de didrahmă
preste an la lucrul Casii Dumnezeului

nostru, La pînile obrazului, și jîrtva neîn- 33
cetării, și toată arderea neîncetării sîmbetelor,
lunilor noao, la praznice, și la sfinte, și ceale
pentru păcate, să să roage pentru Israil, și la
lucrurile Casii Dumnezeului nostru. Și 34
sorți am pus pentru darurile aducerii de
leamne, preoții și leviții și norodul să aducă la
Casa Dumnezeului nostru, [de] la casele nea-
murilor noastre, la vremi, den an în an, să
aște pre jîrtăvnicul Domnului Dumnezeului
nostru, în ce chip iaste scris în Leage; Și a 35
aduce ceale dentîiu roade ale pămîntului
nostru și ceale dentîiu născute ale roadei a tot
lemnul, den an în an, la Casa Domnului; Și 36
ceale dentîiu născute fiilor noștri și dobitoace-
lor noastre, în ce chip iaste scris în Leage, și
ceale dentîiu născute ale boilor noștri și ale
turmelor noastre să aducem la Casa Dumne-
zăului nostru Preoților și celor ce slujăscu 37
în Casa Dumnezeului nostru. Începătura grî-
nelor noastre și începăturile noastre și roada
a tot lemnul, vinului și a untdelemnului vom
aduce preoților, la camăra Casei Dumnezău-
lui nostru; și zeciuiialele pămîntului nostru –
leviților, și aceștea, leviții, zeciuiind în toate
cetățile robirei noastre. Și va fi preotul, 38
fiul lui Aaron, cu levitul întru zeciuiiala levitu-
lui, și leviții vor aduce zeciuiiala zeciuiialei la
Casa Dumnezeului nostru, la visterie, la Casa
lui Dumnezeu, Căci la visterie vor băga fiii 39
lui Israil și fiii lui Levi începăturile grîului și
ale vinului și ale untul-de-lemnului; și acolo –
vasele ceale sfinte, și preoții-slujitorii, și por-
tarii, și cei ce cîntă. Și nu vom părăsi Casa
Dumnezeului nostru.

C A P X I

71. **S**i au șazut boiarii norodului în Ierusa- 1
lim. Și rămășița norodului au pus
sortu să aducă unul den zece să șază
în Ierusalim, cetatea cea sfîntă, și noao
părți – în cetăți. Și binecuvîntă norodul pre 2
toți oamenii, pre cei ce voia a șădea în Ierusalim.
72. Și aceștea-s boiarii țării, carii au șazut în 3
Ierusalim; și în cetățile Iudei au șazut om întru
ținearea lui; în cetățile lor, [în] Israil, preoții,
și leviții, și nathineii, și fiii robilor lui Solo-
mon. Și în Ierusalim au șazut den fiii Iudei 4
și den fiii lui Veniamin. Den fiii Iudei: Atheaa,
feciorul Aziei, feciorul Zahariei, feciorul
Samariei, feciorul Safatiei, feciorul lui Maseil,
și den fiii lui Fares, Și Malia, feciorul lui 5
Varuh, fiul lui Halaza, fiul Oziei, fiul
Adaiei, fiul lui Ioarim, fiul Zahariei, fiul
lui Siloni. Toți fiii lui Fares, cei ce șad în 6
Ierusalim, 468, oameni ai puterii. Și 7
aceștea-s fiii lui Veniamin: Silo, feciorul lui
Mesula, feciorul lui Ioad, feciorul Fadaiei,

feciorul Coleiei, feciorul Maasiei, feciorul lui
 8 Ethiil, feciorul lui Iosea, Și, denapoia lui,
 9 Ghiveili, 928. Și Ioil, feciorul lui Zehri, –
 socotitoriu preste dînșii; și Iuda, feciorul lui
 10 Asana, – de la cetate, al doilea. Dentre
 preoți (și): Iadia, feciorul lui Ioarim,
 11 Iahin, Sarea, feciorul Elhiei, feciorul lui
 Messulam, feciorul lui Aduc, feciorul lui
 Marioth, feciorul lui Aitov, – den preajma
 12 Casii lui Dumnezău; Și frații lor făcînd
 lucrul Casii, 800 și 22; și Adeaa, feciorul lui
 Ieroam, al fiului Falaliei, al fiului lui Namasi,
 al fiului Zahariei, al fiului lui Fasethur, al
 13 fiului Melhiei, Și frații lui, boiarii neamu-
 rilor, 200 și 42; și Mesea, fiul lui Esriil, al fiu-
 lui lui Ahaze, al fiului lui Mesarimith, al fiului
 14 lui Emir, Și frații lui, tari ai rînduialii, 128;
 și socotitori preste dînșii, Socriil, fiul celor
 15 mari. Și den leviți: Samea; fiul lui Assuv,
 fiul lui Esri, al fiului Asaviei, al fiului lui
 16 Vuni, Și Savvateos, și Ioazavath – preste
 lucrurile Casii lui Dumnezău cei den afară,
 17 den boiarii leviților. Și Mathanias, feciorul
 lui Miha, fiul lui Zavdi, al fiului lui Asaf, –
 boiarin al laudii; și Iuda – al rugii, și Vacvuchia,
 al doilea dentru frații lui, și Avda, fiul lui
 18 Sammua, al fiului lui Galal, al fiului lui Iedu-
 19 dun; Toți leviții în cetatea cea sfîntă,
 20 284. Și portarii: Acuv, Telamin, și frații lor,
 21 cei ce păzesc la porți, 172. Iară ceaualaltă
 rămășiță a lui Israil, și preoții, și leviții – în
 toate cetățile iudovimei, om la moștenirea
 22 lui. Și nathineii carei au lăcuit în Ofla; și
 23 Sia și Ghisfa – preste nathinei. Și socoti-
 tori leviților, în Ierusalim: Ozi, feciorul lui
 Vani, feciorul Asaviei, fiul Mathaniei, Miha;
 și socotitori leviților: Ozi, fiul lui Vani, fecio-
 24 rul Saviei, feciorul lui – den fiii lui Asaf, celor
 ce cîntă den preajma lucrului Casii lui Dum-
 25 nezău, Căci porunca împăratului – preste
 dînșii, și rămînea cu credință pre cîntăreți
 26 cuvîntul fieștecăriia zi, în ziua lui. Și
 27 Fataai, feciorul lui Vasiza, den fiii lui Zara, al
 fiului Iudei, – cătră mîna împăratului, la tot
 28 cuvîntul cătră norod. Și cătră odăile în
 țarina lor, și den fiii Iudei au șazut în Caria-
 29 tharvee și întru featele ei, și în Divon și întru
 30 featele ei, și în Cavziil și întru curțile ei, Și
 31 în Iisu, și în Molada, și în Vithfalet, Și în
 28 Asarsual, și în Virsavee și în featele ei, Și
 29 în Sichilag, și în Macona și în featele ei, Și
 30 în Ieremon, și în Saraa, și în Iarmuth, Și în
 Zanoa, și Odolam și odăile lor, și în Lahis și în
 țarenile ei, și în Azeca și în featele ei. Și să
 tăbărîră în Virsavee, pînă la rîpa lui
 31 Ennom. Și fiii lui Veniamin – de la Gavaa,

și Mahmas, și Ghea, și Vethil și featelor ei,
 Și în Anathoth, Nov, Anania, 32
 Asor, Rama, Ghethaim, 33
 Adid, Sevoim, Navallat, Lod, 34
 Și Ono, Ghiarasim. 35
 Și den leviți, părțile Iudei, – lui Veniamin. 36

C A P X I I

S 73. i aceștea-s preoții și leviții cei ce s-au 1
 suit cu Zorovavel, fiul lui Salathiil
 și Iisu: Saraia, Ieremias, Esdra,
 Amaria, Maluh, Attus, 2
 Sehenias, Reum, Meremoth, 3
 Addo, Ghiniththon, Avias, 4
 Miamin, Maadias, Velga, 5
 Samaia, Ioiariv, Iedeas, 6
 Sallu, Ammoc, Helchias, Iedeas. Aceștea-s 7
 boiarii preoților, și frații lor, în zilele lui
 Iisu. Și leviții: Iisu, Vanui, Cadmiil, Sara- 8
 via, Iodae, Maththania, – preste mîni, el și
 frații lui. Și Vacvutchias și Unni, frații, – în 9
 preajma lor, la rînduiale. Și Iisus au născut 10
 pre Ioachim, și Ioachim au născut pre Eliasiv,
 și Eliasiv, pre Iodae, Și Iodae au născut pre 11
 Ionathan, și Ionathan au născut pre Adu.
 74. Și în zilele lui Ioachim, (frații lui) era 12
 preoții (și) boiarii neamurilor: la Saraia, Ama-
 13 ria; la Ieremia, Anania; Lui Esdra, Mesu-
 14 lam; lui Amaria, Ionan; Lui Amaluh, Iona-
 15 than; Selheniei, Iosif; Lui Arrea, Manas;
 16 lui Marioth, Elche; Lui Adadai, Zaharia; lui
 Ganathoth, Mesolam; Lui Avia, Zehri; lui 17
 Veniamin, chiros lui, Feleti; Lui Valgas, 18
 Mammu; [lui] Semenias, Ionathan; Lui 19
 Iarim, Mathanai; lui Edio, Ozi; Lui Salai, 20
 Calai; lui Amon, Caved; Lui Elchia, Asa- 21
 vias; [lui] Ionathan, Sail. Preoții, în zilele 22
 lui Eliasiv, Ioadă, și Ioa, și Ioanan, și Idua,
 scriș boiari ai neamurilor, și preoți, întru
 23 împărăția lui Darie Persului. Și fiii lui Levi,
 boiarii neamurilor, scriș pre Cartea cuvinte-
 24 lor zilelor, și pînă în zilele lui Ionan, fiul lui
 Elisue. Și boiarii leviților: Aravia, și Sara-
 via, și Iisu,
 75. Și fiii lui Cadmiil, și frații lor, dempotriva
 lor – ca să laude și să fălească întru porunca
 lui David, omului lui Dumnezeu, rînduială că-
 25 tră rînduială. Maththanias, și Vacvuchias,
 Avdia, Mesolam, Talmon, Accuv, – păzind por-
 26 tarii păzii, deaca am adunat eu pre portari. A-
 ceștea – în zilele lui Ioachim, fiul lui Iisu, fiul lui
 Iosedec, și în zilele Neemie, și Esdra, preotu-
 27 lui și scriitorului. Și întru înnoirile ziduri-
 lor Ierusalimului, au cercat pre leviț în locu-
 rile lor, ca să-i aducă pre dînșii la Ierusalim,
 ca să facă înnoiri și veselie, la dodatha, și cu
 28 cîntări în țimbale și canoane și copuze. Și să
 adunară fiii celor ce cîntă și de premprejur, de

pren țară, la Ierusalim, și de la odăile lui Netofathi, Și de la Veth-Galgai, și den țarinile lui Gava și Azmoth; Căci odăi au zidit lor cei ce cîntă în Ierusalim. Și s-au curățit preoții și leviții, și curățiră pre norod, și pre portari, și zidul. Și aduseră pre boiarii Iudii asupra zidului și au pus doi pentru laudă mare și trecură den na direapta, deasupra zidului Porții Gunoiiului. Și mearseră denapoia lor Osaia și jumătate den boiarii Iudii, Și Azarias, și Esdra, și Mesolam, Iuda, și Veniamin, și Sameas, și Ieremias,

76. Și den fiii preoților, cu trîmbițe, Zaharias, feciorul lui Ionathan, feciorul Samariei, feciorul Maththaniei, feciorul Mahaiei, feciorul Zachu, feciorul lui Asaf, Și frații lui, Samaia și Oziil, Ghelon, Iamea, Nathanail, și Iuda, Anani, – a lăuda cu cîntările lui David, omului lui Dumnezeu; și Esdra, scriitoriul, – înaintea lor, pre poartă, a lăuda preajma lor. Și să suiră pre scările cetății lui David, întru suirea zidului, deasupra casii lui David, și pînă la Poarta Apei despre răsărit. Și pentru laudă a doua ieșia timpinînd lor; și eu – denapoia ei, și jumătate de norod – deasupra zidului, pre deasupra Turnului Thanurimilor și pînă la zidul cel larg; Și deasupra zidului lui Efraim și pre Poartă la Iana, și la Poarta cea Păscoasă și Turnul lui Anameil, și de la Turnul lui Mia și pînă la Poarta Oilor; și au stătut la Poarta Păzii. Și au stătut amîndoao ale laudei în Casa lui Dumnezeu; și eu, și jumătate de voivozi cu mine, Și preoții, Eliachim, Maasias, Veniamin, Mihias, Elione, Zaharias, Ananias – cu trîmbițe; Și Maasias, și Simias, și Eleazar, și Ozi, și Ionan, și Melhias, și Eliamias, și Ezur. Și să auziră cei ce cînta, și Iezrias, și să socotiră și pofăluiră. Și junghiară în ziua aceea junghieri mari și să veseliră, căci Dumnezeu i-au veselit pre dînșii tare; și muierile lor și fiii lor s-au veselit, și să auzi veselie în Ierusalim de departe.

77. Și au pus în ziua aceea oameni preste cămările păzii la visterii, la începuturi și zăciuiale, și la cei adunați întru dînșii; la boiarii cetăților, părți preoților și leviților, căci veselie era în Iuda, și preste preoți, și preste leviții cei ce stau. Și au păzit păzile Casii Dumnezeului lor, și păzile curățirei, și pre cei ce cîntă, și pre portari, cum sînt poruncile lui David și lui Solomon, fiiului lui. Căci în zilele lor și Asaf, de-nceput, întiul cîntăreților spre laudă și spre fală lui Dumnezeu. Și tot Israilul, în zilele lui Zorovavel și în zilele Neemie, – dînd părți

celor ce cîntă și portarilor, cuvîntul zilei, în ziua lui; și sfințind leviților, și leviții sfințind fiilor lui Aaron.

C A P X I I I

78.

In ziua aceea să citi în Cartea lui Moisi la urechile norodului și să află scris într-însa cum să nu între amani-teani și moaviteani în adunarea lui Dumnezeu pînă în veac, Căci n-au timpinat fiilor lui Israil cu pîine și cu apă, și au năimit preste dînșii pre Valaam ca să-i blasteme pre dînșii; și întoarse Dumnăzăul nostru blestemul spre blagoslovenie. Și fu deaca auziră Leagea, și să osebiră toată amestecătura întru Israil. Și, mai nainte decît aceasta, Eliasiv preotul, cel ce lăcuia în visteria Casii Dumnezeului nostru, – aproape de Tovia, Și au făcut lui visterie mare, și acolo era mai nainte dînd manaa, și tămîia, și zeciuala a grîului și vinului și a untdelemnului, porunca leviților, și a cîntăreților, și a portarilor, și începăturile preoților. Și întru toată aceasta n-am fost în Ierusalim, căci la 32 de ani ai lui Arthasasta, împăratul Vavilonului, am venit cătră împăratul și, după săvîrșitul zilelor, m-am cerșut de la împăratul Și am venit la Ierusalim. Și am priceput întru răutatea carea au făcut Eliasiv lui Tovia, să-i facă lui visterie în curtea Casii lui Dumnezeu. Și rău mi-au părut foarte, și am aruncat toate unealtele casii Toviei afară den visterie. Și am zis și am curățit visteriile, și am întors acolo unealtele Casii lui Dumnezeu, pre manaa și tămîie. Și am conoscut că părțile leviților nu s-au dat și au fugit om la țarina lui, leviții și cîntăreții făcînd lucrul. Și m-am pricit cu voivozii și am zis: „Pentru căci s-au părăsit Casa lui Dumnezeu?“ Și adunaiu pre dînșii și am pus pre dînșii la starea lor. Și tot Iuda au adus zăciuiala grîului și a vinului și a untul-de-lemnului la visterii. Și am poruncit pre mîna Selemiei preotului și Sadoc scriitoriului și Fadea, dentru leviț, și pre mîna lor – Anan, feciorul lui Zahul, feciorul lui Mathaneu, căci credincioși s-au socotit preste dînșii, să împartă fraților lor. Adu-Ți aminte, Dumezăule, de mine întru aceasta și nu să stingă mila mea carea am făcut în Casa Domnului Dumnezeului meu și întru păzile lui.

79. Și în zilele acealea văzut-am în Iuda călcînd teascuri sîmbăta, și aducînd snopi, și încărcînd preste măgari și vin și struguri și smochine și toată sarcina, și aducînd la Ierusalim în ziua sîmbetei. Și am mărturisit în ziua vînzării lor, căci vindea

16 de mâncat. Și tireanii au săzut întru ea, aducînd pește, și toată vînzarea vînzînd sîmbăta
 17 fiilor Iudei și în Ierusalim. Și m-am pricit cu fiii Iudei cei volnici și am zis lor: „Ce iaste cuvîntul acesta cel rău carele voi faceți și spurcați ziua sîmbetei? Nu așa au făcut părinții noștri, și au adus preste dîșii Dumnezăul nostru și preste noi toate realele acestea și preste cetatea aceasta? Și voi adaogeți urgie preste Israil, să spurcați sîmbăta“. Și fu cînd să puseră porți în Ierusalim mai nainte de sîmbătă, și ziș și au închis porțile, și am zis ca să nu le deschiză pre dîșele pînă în urma sîmbetei. Și den copilașii miei am pus la porți, că să nu rădice sarcini în ziua sîmbetei. Și au mas toți și au făcut vînzare afară den Ierusalim, o dată și de doao ori. Și m-am mărturisit lor și am zis cătră ei: „Pentru căci voi mîneți în preajma zidului? De veți face al doilea rînd, voi întinde mîna mea preste voi!“ Den vremea aceea n-au venit sîmbăta.
 22 Și am zis leviților, carii era curățindu-se și viind a păzi porțile, să sfințească ziua sîmbetei.
 80. Cătră aceasta, adu-ți aminte de mine, Dumnezăul meu, și nu Te îndura de mine, după mulțimea milii Tale! Și în zilele acealea am văzut jidovii carii au ținut muieri azoteance, ammaniteance, moaviteance, și fiii lor jumătate grăiesc azotieneaste, și nu sînt știind a grăi jidoveaste, ce după limba nărodului și a nărodului. Și m-am pricit cu dîșii, și am blestemat pre dîșii, și am lovit întru dîșii oameni, și i-am smult pre dîșii, și am jurat pre dîșii întru Dumnezău: „De veți da featele voastre fiilor lor și de veți lua den featele lor fiilor voștri și voao! Au nu așa au greșit Solomon, împăratul lui Israil? Și în limbi multe nu era împărat de potriva lui. Și iubit lui Dumnezău era, și au dat pre dînsul Dumnezău întru împărat preste tot Israilul. Și pre acesta l-au abătut muierile ceale streine.
 27 Încă de voi să nu auzim a face toată răutatea aceasta, să defăimați întru Dumnezăul nostru, să țineți muieri streine!“ – Și den fiii lui Ioada al lui Eltub, preotului celui mare, ginerile lui Sanavalaat Uraniteanului; și-l goniiu pre dînsul de la mine. Pomeneaste pre ei, Dumnezăul meu, pentru spurcăciunea preoției, și pre leviți! – Și am curățit pre ei de toată striinătatea și am pus rînduiale preoților și leviților, om după lucrul lui, și la darul purtătorilor de leamne în vremi de ani, și întru nașterile dentîu. Pomeneaste-mă, Dumnezăul nostru, spre bunătate!

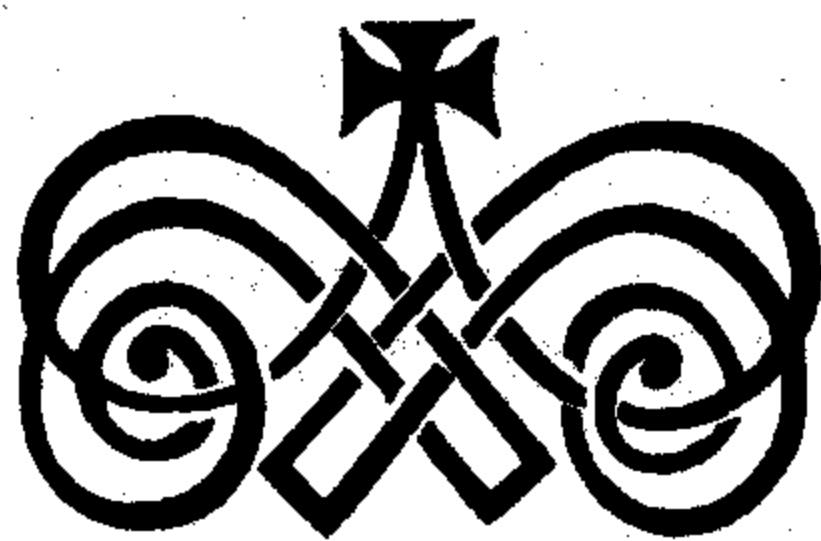
[CATASTIH. ESTHIR]

Anul al doilea împărățind Artaxerxu. 1
 Și fu după cuvintele acestea. 2
 Și om era jidov, în Susis cetatea, și numele lui – Mardoheos. 3
 Și intră Esthir cătră Artaxerx împăratul. 4
 Și să mîhniră cei doi hadîmi ai împăratului, cei mai mari preste păzitorii trupului. 5
 Și după aceasta au mărit împăratul Artaxerx pre Amman. 6
 Și le arătă lor Mardoheu că jidov iaste. 7
 Și grăi cătră împăratul Artaxerx, zicînd. 8
 Împărat mare, Artaxerx, celor de la India pînă la arăpime. 9
 Iară Mardoheu, cunoscînd ce să săvîrșaste. 10
 Și intrară roabele și hadîmi împărăteasii și-i spuseră ei. 11
 Iară Esthir, chemînd pre Ahratheu, hadîmul ei. 12
 Și intrînd Ahratheu, au grăit ei. 13
 Și zise Esthir cătră Ahratheu. 14
 Și spuse Ahratheu lui Mardoheu. 15
 Și au trimis Mardoheu cătră Ahratheu. 16
 Și au trimis Esthir pre cela ce au venit la dînsa. 17
 Și mergînd Mardoheu, au făcut cîte au poruncit lui Esthir. 18
 Și Esthir împărăteasa au fugit la Domnul. 19
 Și fu în ziua a treia. 20
 Și el ședea pre scaun. 21
 Și căzu împărăteasa. 22
 Și au primenit Dumnezeu duhul împăratului spre împlînzire. 23
 Și-i zise lui: „Văzutu-te-am, doamne, ca îngurul lui Dumnezău!“ 24
 Cînd vorovii ei. 25
 Și zise împăratul: „Ce vei, Esthir?“ 26
 Și zise Esthir: „Zio vestită astăzi îm iaste“. 27
 Și zise împăratul: „Sîrguiți pre Amman!“ 28
 Și ieși Aman de la împăratul prea veasel. 29
 Și zise cătră el Zosara, muiarea lui. 30
 Și plăcu cuvîntul lui Aman. 31
 Iară Domnul au depărtat somnul de la împăratul. 32
 Și cînd întreba împăratul pentru bunăvoia lui Mardoheu. 33
 Și zise împăratul lui Amman: „Ce voi face omului carele eu voi să-l mărescu?“ 34
 Și zise împăratul lui Amman: „Bine ai grăit“. 35
 Și luo Amman vășmîntul și calul, și au împodobit pre Mardoheu. 36
 Iară Amman s-au întors acasă-ș. 37
 Încă ei grăind. 38
 Și zise împăratul Esthirii, a doao zi, în locul. 39
 Și răspunzînd, zise. 40
 Și zise împăratul: „Ce iaste aceasta?“ 41
 Și zise Isthir: „Om vrăjmaș iaste Amman“. 42
 Și împăratul s-au sculat de la ospăț la grădină. 43
 Și s-au întors împăratul de la grădină. 44
 Și zise Vuhathan, unul den hadîmi, cătră împăratul. 45

46 Și zise împăratul: „Răstignească-se pre el!”
 47 Și zise împăratul Esthirii împărăteasei.
 48 Și să chemară scriitorii în luna dentîiu.
 49 Împăratul, marele Artaxerx, de la India pînă
 la arăpime.
 50 Iară călăreții au ieșit sîrguind.
 51 Și zise Esthir împăratului: „Dea-se jidovilor
 să să trebuiască așa a doao zi!”

Și au scris Mardoheu cuvintele acestea la 52
 carte.
 Și au scris Esthir împărăteasa, fata lui Amina- 53
 dav.
 Și au scris împăratul pre împărăția pămîntu- 54
 lui și a mării.
 În anul al patrulea împărățind Potolomeu și 55
 Cleopatra.

E S T H I R. C A P I

[Visul lui Mardoheu]

In anul al doilea împărățind Artaxerxu cel Mare, într-una a lunii lui nisan, vis au văzut Mardoheu al lui Iair, al lui Semeiu, al lui Chiseu, den fealiul lui Veniamin, om jidov, lăcuind în cetatea Susis, om mare, slujitoriu fiind în curtea împăratului. Și era den robimea carea au robit Navohodonosor, împăratul Vavilonului, de la Ierusalim, împreună cu Iehonie, împăratul Iudei. Și acesta era visul lui: „Și iată glas de gilceavă, trăsnete, și cutremure, și turburare pre pămînt. Și iată, 2 bălauri mari gata veniră înainte amîndoi să să lupte. Și li să făcu lor glas mare, și cu glasul lor să găti toată limba de războiu, ca să bată limba direpților. Și iată zi de întunearec, și de negură, necaz și nevoie, și chin, turburare mare pre pămînt; și să turbură toată limba direaptă, temîndu-se de realele lor, și să gătiră a peri; și strigară cătră Dumnezău, și de strigarea lor să făcu ca cum ar fi dentru izvor mic – rîu mare, apă multă; și lumină, și soarele au răsărit, și cei smeriți s-au înălțat și au mîncat pre cei slăviți.” Și deșteptîndu-se Mardoheu, cel ce au văzut acest vis și ce Dumnăzău au sfătuit să facă, avea visul acesta în inimă și întru tot cuvîntul vrea să cunoască pre el pînă în noapte. Și să așază Mardoheu în curte, cu Gavatha și Thara, cei doi hadîmi ai împăratului, cei ce păzesc curtea, și au auzit lor gîndurilê, și grijăle lor au cercat și au înțeles că gătesc

mînilor să puie preste Artaxerxu împăratul. Și au arătat împăratului pentru dînșii, și au cercetat împăratul pre cei doi scopiț ai lui și, mărturisind, s-au adus. Și au scris împăratul cuvintele acestea, întru pomenire; și Mardoheu au scris pentru cuvintele acestea. Și porunci împăratul lui Mardoheu să slujască în curte, și-i deade lui dări pentru aceasta. Și era Aman Amadath, vugheul, slăvit înaintea împăratului; și cercă a face rău lui Mardoheu și norodului lui, pentru cei doi hadîmi ai împăratului.

C A P I

Si fu după cuvintele acestea, în zilele 1
 lui Artaxerxu – acesta Artaxerxu, de 2
 la India, 127 de țări au biruit –, Și 2
 întru aceste zile cînd să puse în 3
 scaun împăratul Artaxerxu, în Susis 4
 cetatea, La al treilea an împărățind el, 5
 ospăț făcu prietenilor și celoralalte limbi și la 6
 cei cinstiți ai persilor și ai midilor și la boia- 7
 rii domnilor. Și după aceasta, deaca au ară- 8
 tat lor avuția împărăției lui și mărirea veseliei 9
 lui pren zile 180, Și, cînd să pliniră zilele 10
 nuntei, au făcut împăratul ospăț limbilor celor 11
 ce s-au aflat la cetate, în zile 6, în curtea casii 12
 împăratului, Împodobită cu vișine și verzi, 13
 întinse pre funi de vișăne și mohorîte, pre 14
 belciugi de aur și de argint, pre stîlpi de parin 15
 și de piatră; Paturi de aur și de argint, pre 16
 așternut cu pietri, piatră de zmaragd și de 17
 pinin și de parin piatră, și așternuturi lumi- 18
 noase, cu împistrituri înflorite, împrejur – 19
 trandafiri răvărsaț; Păhară de aur și de argint 20
 și de anthrax, păhar pus înainte, de 30 de talanzi, 21
 vin mult și dulce, carele sîngur împăratul 22

bea, iară băutura aceasta nu după legea cea obiciuită să făcea, ce așa au vrut împăratul și au poruncit diregătorilor casii să facă voia lui și a oamenilor. Și Astina împărăteasa au făcut ospăț muierilor în curțile împărătești, unde era împăratul Artaxerx. Iară în ziua a șaptea, veasel fiind împăratul, zise lui Aman și Vazan și Thara și Varazi și Zathontha și Avataza și Tharavaza, celor 7 scopiț ai împăratului Artaxerx, Să aducă pre împărăteasa cătră dînsul, să o împărătească pre ea, și să-i puie ei stema, și să o arate pre ea la toți boiarii, și la limbi frumseățile ei, căci frumoasă era. Și n-au ascultat lui Astina împărăteasa, să vie cu hadîmii. Și să mîhni împăratul și să scîrbi, și zise priatinilor lui: „Ca aceastea au grăit Astina, faceț dară pentru aceasta leage și judecată!“ Și veniră la el Archeseos și Sarsotheos și Malisear, boiarii persilor și midilor, cei de aproape ai împăratului, cei dentîiu șazînd aproape de împăratul, Și spuseră lui, după pravile, cum să cuvine a face Astinii împărăteasei, căci n-au făcut cealea ce au poruncit împăratul pren scopiț. Și zise Muheu cătră împăratul și cătră boiari: „Nu împăratului numai au făcut strîmbătate Astina împărăteasa, ce și tuturor boiariilor și povățuitorilor împăratului – Pentru că au povestit lor cuvintele împărăteasei și cum au grăit împotriva împăratului –; deci deaca au grăit împotriva împăratului Artaxerx Așa astăzi, doamnele cealealalte ale boiariilor persilor și midilor, auzînd cealea ce s-au grăit împăratului de cătră dînsa, vor cuteza așijderea a necinsti pre bărbații lor. Deci, de să pare împăratului, poruncească poruncă împărătească și să scrie după pravilele midilor și persilor, și nu într-alt chip, să trebuiască nici să mai între încă împărăteasa cătră dînsul, și împărăția ei să o dea împăratul la o muiare mai bună decît dînsa. Și să să auză legea cea de împăratul, carea va face întru împărăția lui, și așa toate muierile vor pune credință și cinste bărbaților lor, de la sărac pînă la bogat“. Și plăcu cuvîntul împăratului și boiariilor, și făcu împăratul în ce chip au grăit Muheu. Și au trimis la toată împărăția, pren țară, după graiul lor, ca să le fie frică lor, întru casele lor.

C A P I I

1 **S**i după cuvintele aceastea, încetă împăratul de mînie și n-au mai pomenit de Astina, aducîndu-ș aminte cîte au grăit și cum au judecat pre ea. Și ziseră slugile împăratu-

lui: „Cearce-se împăratului featișoare ne- stricate, bune la chip, și va pune împăratul preste sate, în toate țările împărăției lui, și să aleagă featișoare, fecioare frumoase la chip, la Susa cetatea, la casa muierilor, și să să dea la hadîmul împăratului, la păzitoriul muierilor, și să dea săpun și ceaealaltă socotință. Și muiarea carea va plăcea împăratului va împărăți în locul Astinii“. Și plăcu împăratului lucrul, și făcu așa.

3. Și era un om jidov în Susis cetatea, și numele lui – Mardoheu al lui Iair, al lui Semeiu, al lui Chiseu, den fealiul lui Veniamin, Carele era rob den Ierusalim, carele au robit Navohodonosor, împăratul Vavilonului. Și era la el copilă crescută, fată a lui Aminadav, fratelui tătîne-său, și numele ei – Esthir; și deaca au murit părinții ei, o au pedepsit pre ea ca să-i fie lui fămeaie. Și era feteșoara frumoasă la chip. Și cînd s-au auzit a împăratului poruncă, s-au adunat multe feteșoare la Susa cetatea, supt mîna lui Ighea. Și să aduse Esthir cătră Ighea, păzitoriul muierilor. Și plăcu lui feteșoara, și au aflat har înaintea lui, și sirgui a-i darea ei săpunul, și partea, și ceale 7 feate, ceale alese ei, de la împărăție; și isprăvi ei bine, și roabelor ei, la casa muierilor. Și n-au arătat Esthira neamul ei, nice moșia, căce Mardoheu porunci ei ca să nu spuie. Și preste toate zilele îmbla Mardoheu pren curtea muierilor, socotînd ce să va tîmpla Esthirii. Pentru că aceasta era vreamea featei a întra cătră împăratul – cînd va plini luni 12, pentru că așa să plinescu zilele socotinții: 6 luni – cu mirositurile și cu săpunurile muierilor, și luni 6 – ungîndu-se cu untdelemn de mirsin; Și atuncea întra cătră împăratul. Și cui va zice, să o dea pre ea să între cu el den casa muierilor pînă la casele împăratului. De cătră sară întra, și de cătră zio aleargă la casa muierilor cea a doao, unde e Ighe, scopitul împăratului, păzitoriul muierilor; și nu mai întra cătră împăratul, de nu să va chema pre nume. Și cînd să împlea vreamea Esthirii, featei lui Aminadav, fratelui tatălui Mardoheu, a întra la împăratul, nemica n-au defăimat den carele au poruncit ei hadîmul, păzitoriul muierilor. Pentru că era Esthir aflînd har de la toți ceia ce o vedea pre ea.

4. Și întra Esthir cătră Artaxerxu împăratul, la 12 luni, care iaste adar, în al șaptea an al împărăției lui. Și îndrăgi împăratul pre Esthir, și află har mai mult decît toate fecioarele, și au pus preste ea diadima cea femeiască. Și au făcut împăratul băuturi la toți prietenii lui și puterilor în zile 7, și înălță nuntele Esthirii, și slobozenie au fă-

19 cut celor de supt împărăția lui. Iară Mardo-
20 heu slujia în curte. Iară Esthir n-au arătat
moșia ei, pentru că așa au poruncit ei Mardo-
heu, să să teamă de Dumnezeu și să facă
poruncile lui, în ce chip era cu el; și Esthir
n-au schimbat petreacerea ei.

21 5. Și să mîhniră cei 2 scopiți ai împăratului,
cei mai mari, păzitorii trupului, căce s-au adus
înainte Mardoheu, și cerca a ucide pre Artaxerxu
22 împăratul. Și să arătă lui Mardoheu
cuvîntul și au arătat Esthirii și ea au arătat
împăratului ale viclesugului; iară împăratul
au cercat pre cei 2 scopiți și i-au spînzurat pre
ei. Și au poruncit împăratul să osăbească
întru pomenire întru cea împărătească adu-
nare de cărți, pentru bunăvreaarea lui Mardo-
heu, întru laudă.

C A P I I I

6.
1 **D**upă aceasta, au mărit împăratul Artaxerxu
pre Aman al lui Amadathu, vugheul, și-l înălță
2 pre el, și șădea mai sus decît toți priatinii lui. Și
toți cei den curte i să închina lui, pentru că așa
au poruncit împăratul să facă, iară Mardoheu
3 nu să închina lui. Și grăiră cei den curtea
împăratului lui Mardoheu: „Mardohee, ce nu
4 ascuți ceale ce să grăiesc de împăratul?” În
toate zilele grăia lui, și nu-i asculta; și spu-
seră lui Amman de Mardoheu, că stă împo-
triva cuvintelor împăratului. Și le arătă lor
Mardoheu cum jidov iaste.

5 7. Și conoscînd Aman că nu i să închină lui
6 Mardoheu, să mînie foarte. Și vru ca să
stingă pre toți jidovii cîț sînt supt împărăția lui
7 Artaxerxu. Și au făcut sfat în anul al 12 al
împărăției lui Artaxerxu și au pus sorți den zi
în zi și den lună în lună ca să piarză într-o zi
neamul lui Mardoheu; și au căzut sorțul în 14
ale lunii carea iaste adar.

8 8. Și au grăit cătră împăratul Artaxerxu,
zicînd: „Iaste limbă rîsipită întru limbi în toată
împărăția ta, și legile lor – streine decît toate
limbile, și de legile împăratului nu ascultă. Și
9 nu se cade împăratului a lăsa pre dînșii. De
să pare împăratului, răspunză să-i piarză pre
ei, iară eu voiu scrie la visteria împăratului
10 talanzi de argint 10000“. Și luînd împăratul
inelul, au dat în mîna lui Amman, să pecet-
luiască după cum iaste scris asupra jidovi-
11 lor. Și zise împăratul lui Amman: „Argintul
aibi-l, iară cu limba jidovească fă cum
12 vei“. Și s-au chemat scriitorii împăratului
în luna dentîiu, în 13 zile, și au scris cum au
poruncit Amman voivozilor și boiarilor,
preste toată țara, de la India pînă la țara
arăpească, la ceale 127 de țări, domnilor
limbilor, după graiul lor, prent Artaxerxu
13 împăratul. Și s-au trimis prent purtători

de cărți la împărăția lui Artaxerx, să piarză
neamul jidovăsc într-una de zile a lunii a 12,
care iaste adar, și să jăhuiască averile lor.

9. Iară izvodul cărții iaste acesta: „Împărat
marele Artaxerxu – celor de la India pînă la
arăpime, la 127 de țări, domnii și biruitorii
locurilor cei supuș, aceastea scrie: A multe
limbi domnind și a toată lumea biruind, vrut-am,
nu cu obrăznicia cinstei semețindu-mă, ce
mai cu linește și cu blîndețe pururea petre-
cînd, pre cei supuș neclentite preste toată
vreamea a așaza viețile, și împărăția lină, și
îmblată pînă la margine, vrînd să dau și ca să
înnoiesc de iznoavă cea pohtită la toți oamenii
pace. Și întrebînd pre sfeatnicii miei în ce
chip s-ar aduce aceasta la săvîrșit, cel ce cu
înțelepciune lîngă noi au strălucit și întru
bunăvreaare nepremenit și cu adeverită cre-
dință dovedit, și a doua de împărăția mea cin-
stit fiind, Aman, au arătat noao întru toate
ceale den lume neamuri să fie amestecat un
neam năsilnic oarecarele, cu legile împotriv-
nic cătră toată limba și ale împărățiilor izgo-
nind pururea porunci, ca să nu se așaze cea ce
de cătră noi să îndireptează fără prehană
împreună stăpînire. Socotind dară această
limbă osebită împotrivă cu petreacerea la tot
omul pururea aflîndu-se, în petreacerea legi-
lor înstreinat fiind, premenind și rău gîndind
la ale noastre lucruri, cealea mai reale săvîr-
șind răutăți și a nu nemeri împărăția spre
întemeiare bună. Poruncit-am dară, pre cei ce
să însemnează voao întru ceale scrise de
Amman, cel ce e rînduit preste lucruri și al
doilea părinte al nostru, toți, cu muieri și cu
copii, să piară cu toată rădăcina, cu sabiile
vrăjmașilor, fără de nici o jale și milă, în 14 ale
lunii a 12, adar, acestuia an, pentru ca cei mai
denainte și acum vrăjmaș, într-o zi, cu sila la
iad pogorîndu-să, la cea viitoare vreamă întă-
rite și neclătite vor da noao prent săvîrșit
lucrurile“. Iară izvoadele cărților să punea 14
după țară; și să porunci la toate limbile gata să
fie la ziua aceasta. Și să sîrguia lucrul și la 15
Susa; iară împăratul și Amman să desfăta, și
cetatea să turbura.

C A P I V

1 ară Mardoheu, cunoscînd ce să
1 isprăveaște, rupse hainile lui, și să
îmbracă cu sac, și să presără cu
cenușă și, sărind prent ulițele cetății,
2 striga cu glas mare: „Piare o limbă,
nemică strîmbătate făcînd!“ Și veni pînă
2 la poarta împăratului și stătu, căci nu-i
era lui slobod să între în curte, avînd
sac și cenușă. Și în toată țara unde să
3 punea cărțile, strigare și tînguire și jale

mare fiind jidovilor, sac și cenușă își așternură lor.

- 4 11. Și intrară slujnicele și hadîmii împărăteasei și spuseră ei. Și să întristă auzind ce s-au făcut, și trimise să împodobască pre Mardoheu și să-i ia lui sacul, și el nu ascultă.
- 5 12. Și Esthir chemă pre Ahratheu, hadîmul ei, carele dvorîia la ea, și trimise ca să știe de la Mardoheu adevărul. Și Mardoheu i-au arătat lui ce s-au făcut, și făgăduința carea s-au făgăduit Amman împăratului la visterie, de 10000 de talanz, pentru ca să piarză pre jidovi.
- 7 Și izvodul carele în Susa s-au pus, pentru ca să piarză pre dînșii, au dat lui să arate Esthirii; și-i zise lui să-i poruncească ei să între să să roage împăratului și să-l roage pre el pentru norod. „Aducîndu-ți aminte de zilele smereniei tale, cum te-ai hrănit în mîinile mele, pentru că Amman, cel al doilea după împăratul, au grăit asupra noastră spre moarte, roagă pre Domnul, și grăiaște împăratului pentru noi, și ne izbăveaște pre noi den moarte!”
- 8 13. Și întrînd Ahratheu, grăi cătră Esthir toate cuvintele acestea.
- 9 14. Și zise Esthir cătră Ahratheu: „Mergi cătră Mardoheu și zi Că toate limbile a împărăției știu cum tot omul au muiarea carele va întra cătră împăratul la curtea cea mai denlăuntru, nechemat, nu iaste lui mîintuire, afară den cela căruia va întinde împăratul toiagul cel de aur, acela se va mîntui. Și eu nu m-am chemat a întra cătră împăratul, sînt acestea zile 30”.
- 11 15. Și spuse Ahratheu lui Mardoheu toate cuvintele Esthirii.
- 12 16. Și zise Mardoheu cătră Ahratheu: „Pasă și zi ei: Esthir, să nu zici întru sineț că te vei mîntui sîngură, întru împărăție, afară den toți jidovii. Că de nu vei asculta într-această vreme, de aiurilea ajutoriu și acoperemînt va fi jidovilor, iară tu și casa tătîne-tău veș peri. Și cine știe de vei fi împărățit la vremea aceasta?”
- 14 17. Și trimise Esthir pre cel ce veni cătră ea cătră Mardoheu, zicînd: „Mergînd, adună pre jidovii cei den Susa și postiți pentru mine. Și să nu mîncăți, nici să beați pînă în 3 zile, și noaptea și ziua; și eu și roabele mele nu vom mîncea, și atuncea voi întra cătră împăratul, afară den leage, măcară de va trebui să și pieiu”.
- 16 18. Și mergînd Mardoheu, făcu cîte i-au poruncit lui Esthir. Și să rugă Domnului, pomenind toate lucrurile Domnului, și zise: „Doamne, Doamne, Împărate Atotțiitoriul, căci la stăpînirea Ta aceasta toată iaste, și nu iaste cine să stea împotriva Ta, vrînd Tu a mîntui pre Israil. Căci Tu ai făcut ceriul și pămîntul, și tot ce iaste minunat întru cel de supt ceriu, și Domn ești tuturor, și nu iaste carele se va

împotrivi Ție, Domnului! Tu toate le știi, Tu știi, Doamne, că nu cu semeție, nici cu mîndrie, nici cu iubire de cinste am făcut aceasta ca să nu mă închin celui mîndru Aman, căci binevream a săruta talpele picioarelor lui, cătră mîntuirea lui Israil. Ce am făcut aceasta pentru ca să nu puiu mărirea omului deasupra mării lui Dumnezău și să nu mă închin nimenui afară den Tine, Domnul meu; și nu voi face aceasta cu semeție. Și acum, Doamne Dumnezăule, Împărate, nu Te îndura de norodul Tău, căci caută noao întru perire și pohtiră a piarde cea dentiu moștenirea Ta. Nu treace cu vederea partea Ta, cea ce Ț-ai mîntuit Ție den pămîntul Eghipetului! Ascultă ruga mea și Te îmblînzeaște soțului Tău; întoarce jalea noastră întru bună petrecere, pentru ca, vii fiind, vom lăuda numele Tău, Doamne; și să nu stingi rostul celor ce Te laudă, Doamne”.

19. Și tot Israilul strigă, den vîrtutea lor, căci moartea lor întru ochii lor era. Și Esthir împărăteasa scăpă cătră Domnul, cu frică de moarte fiind cuprinsă, și, luînd hainele mării ei, să îmbracă cu haine de chinuire și de jale; și, în locul celor mîndre unsori, cu cenușe și cu gunoiu împlu capul ei, și trupul ei îl smeri foarte, și tot locul podoabei veseliei ei au împlut de cel sucit părul ei; și să ruga Domnului Dumnezăului Israil și zise: „Domnul meu, Împăratul nostru Tu ești sîngur! Ajută-mi cei sîngure și care n-are ajutoriu, fără numai pre Tine, căci primejdia mea iaste în mîna mea! Eu auziam de nașterea mea, în fealiul neamului meu, că Tu, Doamne, ai luat pre Israil, dentru toate limbile, și pre părinții noștri, dentru toți strămoșii lor, întru moștenire veacnică, și ai făcut lor cîte ai grăit. Și acum am greșit înaintea Ta și ne-ai dat pre noi în mîinile vrăjmașilor noștri, pentru căci am slăvit pre dumnăzii lor; drept ești, Doamne! Și acum nu să destuliră întru amărăciunea robiei noastre, ce ai pus mîinile lor pre mîinile idoliilor lor, să rîdice porunca rostului Tău și să stingă moștenirea Ta și a astupa rostul celor ce Te laudă și a stinge mărirea casei Tale și a jîrtăvnicului Tău și a deșchide rostul limbilor spre bunătățile celor deșarte și a să minuna împărat trupesc în veac. Nu da, Doamne, toiagul Tău celor ce nu sînt, și să nu batjocurească întru cădearea noastră, ce întoarce sfatul lor preste dînșii, iară pre cela ce au început preste noi îl dovedeaște! Adu-Ți aminte, Doamne, cunoaște-Te la vremea primejdiei noastre, și pre mine mă îndrăzneaște. Împărate al dumnezăilor și a toată domnia biruind, dă cuvînt bine rînduit în rostul meu, înaintea leului, și mută inima lui spre ură celui ce ne bate pre noi spre conceni-

rea lui și celor ce sînt într-un gînd cu dînsul. Iară pre noi ne mîntuiește cu mîna Ta și-mă ajută, cei singure și cei ce nu are, fără numai pre Tine; Doamne, a tuturor conoștința ai și știi că am urît mărirea celor fără de leage și urăsc patul celor neobrezuiți și a tot streinul. Tu știi nevoia mea, că urăsc semnul mîndriei mele care iaste preste capul meu în zilele vederii mele, urăsc pre el ca o cîrpă a unii ce are pre sine și nu-l port în zilele lineștii mele pre el. Și n-au mîncat roaba Ta masa lui Amman, și n-am slăvit ospățul împăratului, nici am băut vin de turnări; și nu s-au veselit roaba Ta den zilele premenirii mele pînă acum, fără numai pre Tine, Doamne, Dumnezeul lui Avraam. Dumnezeul cela ce poate preste toți, ascultă glasul celor fără de nedeajde, și mîntuiește pre noi den mîna celor ce să hiclesc, și mă mîntuiește de frica mea“.

CAP V

1 **S** 20. I fu a ziua a treia după ce au tăcut rugîndu-se, s-au dezbrăcat den hainele slujbei și să îmbracă cu mărirea ei; și, făcîndu-se strălucită, chemînd pre Cel al tuturor văzătoriu Dumnezeu și mîntuitoriu, luă pre ceale 2 roabe; și pre una să răzima ca cînd s-ar gingăși, iară ceealaltă mergea după dînsa, ușurînd îmbrăcămintea ei. Și ea – rumenind în vremea frumusețelor ei, și fața ei – blîndă foarte, mîngîioasă, iară inima ei – încremenită de frică. Și întrînd toate ușile, stătu înaintea împăratului.

21. Și el șădea pre scaunul împărăției lui și cu toată podoaba arătării lui să îmbrăcase, tot cu aur și cu pietri scumpe, și era înfricoșată foarte. Și, rădicînd obrazul lui aprins cu mărire, cu vremea miniei căută.

22. Și căzu împărăteasa și schimbă fața ei spre leșinare și să înduplecă pre capul roabei cei ce mergea.

23. Și premeni Dumnezeu duhul împăratului spre linește și, îngrijindu-se, sări den scaunul lui și o puse pre ea pre brațele lui, pînă unde veni în fire, și o mîngîia pre ea cu cuvinte de pace și zise ei: „Ce iaste, Esthir? Eu – fratele tău! Îndrăznește, nu vei muri, căci de opște iaste porunca noastră. Apropie-te!“ Și rădicînd toiagul cel de aur, l-au pus preste grumazii ei; și o trase pre ea și zise: „Grăiaște-mi!“

24. Și zise lui: „Văzuiu-te, doamne, ca pre îngerul lui Dumnezeu, și să turbură inima mea de cătră frica mării tale, căci minunat ești, doamne, și fața ta e plină de daruri“.

25. Iară grăind ea, căzu de leșinarea ei; și împăratul să înturbura și toată curtea lui mîngîia pre ea.

3 26. Și zise împăratul: „Ce vei, Esthir? Și ce iaste ruga ta? Pînă la jumătate de împărăția mea, și va fi ție“.

4 27. Și zise Esthir: „O zi mie în-

sămnată astăz iaste. Deci, de să pare împăratului, să vie și împăratul și Amman la ospățul carele voi face astăzi“.

28. Și zise împăratul: „Sîrguiți [pre] Amman, pentru ca să facem cuvîntul Esthirii!“ Și mearsără amîndoi la ospăț carele au făcut Esthir. Iară la băutura zise împăratul cătră Esthir: „Ce iaste ție, împărăteasă Esthir? Și va fie ție cîte te rogi“. Și zise: „Cearerea mea și ruga mea: De am aflat har înaintea împăratului, Vie împăratul și Amman a doua zi, mîine, la ospățul carele voi face lor, și mîine voi face ca aceastea“.

29. Și ieși Amman de la împăratul prea vesel și bucurîndu-se. Iară deaca văzu Amman pre Mardoheu jidovul în curte, s-au mîniat foarte. Și mergînd acasă-ș, au chemat pre priatani și pre Zosara, muiarea lui, Și au arătat lor avuția lui și mărirea carea împăratul lui o au datu-o și cum au făcut pre el a fi mai mare și a povăți împărăția. Și zise Amman: „N-au chemat împărăteasa cu împăratul pre nime la ospăț, fără numai pre mine; și de mîine m-au chemat. Și aceastea mie nu mi se plac, cînd văzu pre Mardoheu jidovul în curte“.

30. Și zise cătră el Zosara, muiarea lui, și priatenui: „Să ți să taie lemn de coți 50, și din-su-de-dimineată și zi împăratului, și să să spînzure Mardoheu pre lemn. Iară tu întră la ospăț cu împăratul și te veselește“.

31. Și plăcu cuvîntul lui Amman, și găti lemnul. 15

CAP VI

L 32. ară Domnul depărtă somnul împăratului în noaptea aceea, și zise poslușnicului lui să aducă scrisori de pomenirele zilelor, Să-i cetească lui. Și află scrisorile ceale ce s-au scris pentru Mardoheu, cum au spus împăratului pentru cei doi hadîmi ai împăratului, cînd păziia ei și cerca a pune mîinile lor preste Artaxerxu. Și zise împăratul: „Ce cinste sau dar am făcut lui Mardoheu?“ Și ziseră slugile împăratului: „N-ai făcut lui nemică“.

33. Iară cînd întreba împăratul pentru credința lui Mardoheu, iată Amman în curte. Și zise împăratul: „Cine e în curte?“ Iară Amman întră a zice împăratului să spînzure pre Mardoheu de lemnul carele au gătit. Și ziseră poslușnicii împăratului: „Iată, Amman stă în curte“. Și zise împăratul: „Chemați pre dînsul!“

34. Și zise împăratul lui Amman: „Ce voi face omului pre carele eu voi să-l cinstesc?“ Și zise întru sineș Amman: „Pre cine va împăratul să cinstească, fără numai pre mine?“ Și zise cătră împăratul: „Pre omul carele împăratul va să cinstească, să aducă slugile împăratului veșmînt de vișin, cu carele împăratul să îmbracă, și cal carele încalecă împăratul, 1

- 9 Și să dea unuia den prietenii împăratului cei slăviți și să împodobească pre om pre carele împăratul iubească, și să-l încalece pre el pre cal și să strige pre ulițele cetății, zicînd: „Așa va fi la tot omul pre carele împăratul va mări!”
- 10 35. Și zise împăratul lui Amman: „Bine ai grăit! Așa fă lui Mardoheu jidovului, celuia ce slujăște în curte. Și să nu ți se smintească cuvînt carele ai grăit!”
- 11 36. Și luo Amman podoaba și calul, și împodobi pre Mardoheu, și-l sui pre el pre cal, și trecu pren ulița cetății și strigă, zicînd: „Așa va fi la tot omul pre carele împăratul va să-l cinstească!” Și să întorse Mardoheu la curte, și Amman să întoarse acasă-ș, mîhnindu-se asupra capului-ș.
- 13 37. Și povesti Amman ceale ce s-au întîmplat lui Zosarii, muierii lui, și priatinilor. Și ziseră cătră el prietenii și muierea lui: „De iaste den neamul jidovilor Mardoheu, și ai început a te smeri înaintea lui, căzînd vei cădea; nu vei putea asupra lui să-ț izbîndești, că Dumnezeu viu e cu el”.
- 14 38. Încă ei grăind, sosiră hadîmii, sîrguind pre Amman la ospățul care au gătit Esthir.

C A P V I I

- 1 **S**i întră împăratul și Amman să bea împreună cu împărăteasa.
- 2 39. Și zise împăratul Esthirii, în ziua a doao, la băutură: „Ce iaste, Esthir împărăteasă? Și ce iaste cearerea ta? Și ce e rugăciunea ta? Și va fi ție pînă la jumătate de împărăția mea”.
- 3 40. Și răspunzînd, zise: „De am aflat har înaintea împăratului, dea-se sufletul cearerii
- 4 mele și norodul meu – rugii mele. Pentru că ne-am vîndut, eu și norodul meu, spre peire și spre jah și robime; și noi și copiii noștri – întru robi și roabe, și ai părăsit, pentru că nu e vreadnec pîrișul curții împăratului”.
- 5 41. Și zise împăratul: „Cine e acesta carele au îndrăznit a face lucrul acesta?”
- 6 42. Și zise Esthir: „Omul cel vrăjmaș, Amman cel rău – acesta”. Iară Amman să turbură de cătră împăratul și de cătră împărăteasa.
- 7 43. Iară împăratul să sculă de la masă în grădină; iară Amman ruga pre împărăteasa și cerea milă, pentru că vedea pre sine întru reale fiind.
- 8 44. Și să întoarse împăratul den grădină, iară Aman căzuse pre pat, rugînd pre împărăteasa. Și zise împăratul: „Pînă și pre muierea mea silește, în casa mea?” Iară Amman, auzînd, i se înfrîse obrazul.
- 9 45. Și zise Vusathan, unul den hadîmi – și acesta știa lemnul acesta al crucii, văzîndu-l în casa lui Amman, cîndu-l chema pre dînsul la cina împărăților și, pentru acela întrebînd, au știut de la unul den copii cea ce să gătească –; și zise cătră împăratul: „Iată, și lemnul au gătit Amman lui

Mardoheu, celuia ce au grăit pentru împăratul, și s-au înfipt la Aman de 50 de coți”.

46. Și zise împăratul: „Răstignească-se 10 preste dînsul!” Și să spînzură Aman pre lemnul carele au gătit lui Mardoheu. Și atuncea împăratul să potoli de mînie.

C A P V I I I

Si într-aceaea zi împăratul Artaxerx au 1
dăruit Esthirii cîte sînt ale lui Aman
părț lui; și Mardoheu să chemă de
împăratul, căci au arătat Esthir că
iaste rudenie cu el. Și luo împăra- 2
tul inelul carele au luat de la Amman și l-au
dat pre dînsul lui Mardoheu. Și puse Esthir 3
pre Mardoheu preste toate ale lui Amman. Și
adaogînd, au grăit cătră împăratul și au căzut
la picioarele lui și să ruga să rădice răuta-
tea lui Amman și cîte au făcut jidovilor. Și 4
au întins împăratul Iesthirii toiagul cel de
aur. Și să sculă Iesthir de a starea lîngă 5
împăratul și zise Iesthir: „De ție se pare și am
aflat har, trimiță-se să să întoarcă cărțile ceale
trimise de cătră Amman, ceale ce au scris să
piarză jidovii carii sînt întru împărăția ta;
Că cum voiu putea vedea chinuirea norodului 6
mieu și cum voiu putea să mă mîntuiesc întru
perirea moșiei mele?”

47. Și zise împăratul cătră Esthir: „De 7
vreame ce toată avearea lui Amman am dat și
ț-am dăruit ție, și pre el l-am spînzurat pre
lemn căci au rădicat mînile preste jidovi, ce
încă mai ceri? Scrieți și voi, dentru numele 8
mieu, după cum vă se pare voao, și pecetluiți
cu inelul meu, Pentru că, cîte să scriu 9
poruncind împăratul și să vor pecetlui cu inelul
mieu, nu iaste lor a sta împotriva”.

48. Și să chemară scriitorii în luna dentîu,
care iaste nisan, în 23 a acestui an, și s-au
scris jidovilor cîte au poruncit diregătorilor
casii și boiarilor domnilor, de la India pînă la
țara arăpască, 127 de domnii, după țară și
țară, după graiul lor. Și să scrise pren 10
împăratul și să pecetlui cu inelul lui. Și au trimis
scrisorile pren purtătorii de cărți, În ce 11
chip au poruncit lor să umble leagea lor în
toată cetatea, și să ajute lor și să facă vrăjmașilor
lor și neprietenilor lor cum le iaste voia,
Într-o zi întru toată împărăția lui Artaxerxu, 12
în 13 ale lunii a 12, care iaste adar, căroră
iaste izvodul cărții ceale scrise:

49. „Împărat mare Artaxerxu – celor de la India
pînă la arăpime 127 de domnii domni ai țărîlor și
celor ce ale noastre gîndesc, să să bucure! Mulți,
cu cea prea multă a făcătorilor de bine bunătate
mai adease cinstindu-se, mai mare au gîndit; și
nu numai pre cei ce-s supuș noao cearcă a face
rău și, sațîul neputînd suferi, și la ai lor făcă-

tori de bine să ispitesc a meștersugului; și mulțimita nu numai dentru oameni stricându-o, ce și cu semețiile nenumăratelor bunătați văznesîndu-se, de a Celui ce toate veade, pururea Dumnezeu, cea uritoare de reale socotesc a fugi certare; și, de multe ori, și pre mulți dentru cei pre cinste rînduiți, celor încrezuți priateni a da lucrurile mîngîierea, părtaș de sîngiuri nevinovate făcîndu-i, i-au pus la primejdii nesuferite, cu cea rău obi-ciuită minciună, cu prilestire prilestind a celor ce stăpînesc întreagă bunăvreaire. Și a socoti să cade nu atîta dentru ceale mai vechi, precum am arătat, istorii, [ci], cîte sînt înaintea picioarelor noastre cercînd, fără de curăție săvîrșite, [ale] celor ce puternicesc cu nevreadneca omorîre, și a socoti, la ceale den urmă, ca împărăția neclătită la toți oamenii cu pace o vom da, trebuindu-ne cu primeniri, și cealea ce supt vedeaie vin cercetîndu-le pururea mai cu blîndă timpinare. Ca cum Amman Amadathu, machidoneanul, cu ade-vărurile strein sîngelui persilor și mult fiind osebit de bunătaea noastră, împrietnicindu-se noao, aflat-au cea ce aveam cătră toată limba iubire de oameni, întru atîta cît a să zice noao părinte și, închinîndu-se de cătră toți, al doilea a împărătescului scaun obraz obîrșind; și nesuferind mîndria, meștersugui de împărăție să ne lipsască pre noi, și de duh, și pre al nostru mîntuitoriu și preste toate făcătoriu de bine Mardoheu, și pre cea fără de prihană a împărăției obștuitoare, Esthir, cu toată a lor limbă, cu multe încîlcituri de meștersuguri de prilestiri cerșîndu-i la pierzare. Pentru că, pre meștersugurile aceastea, gîndi, luînd pre noi pustii, a persilor biruință la machidoneani să o mute. Iară noi pre cei de cel de 3 ori pîngărit dați la stingere jidovi aflăm nu făcători de reale fiind, ce prea cu direapte viețuindu-se legi, și fiind fiiu Celui înalt, mai mare, viului Dumnezeu, Celui ce îndireptează noao și strămoșilor noștri împărăția întru cea prea bună vreaire. Bine dară veți face neurmînd celor de Amman Amadath trimise cărți, pentru că el aceastea făcîndu-le, spre Porțile Susilor s-au răstignit cu toată casa, cea vreadnică a Celuia ce toate ține Dumnezeu degrabă dînd lui judecată. Iară izvodul cărții aceștia puind în tot locul, cu îndrăznire să lăsați jidovii să petreacă cu pravilele lor, și a le întări lor, pentru ca pre cei ce den vreamea primejdiei s-au rîdicat preste dînșii să-ș izbîndească la 13 zile a lunii a 12, adar, întru aceasta zi, pentru că aceasta Cela ce pre toate puterniceaste Dumnezeu, pentru perirea alesului neam, au făcut lor veselie. Și voi dară, întru ceale numite ale voastre sărbători, însem-

nată zi cu toată desfătăciunea faceți, pentru ca și acum, după aceasta, mîntuire să fie voao și celor ce bine vor persilor, iară celor ce viclesnesc noao, pomenire pierzării. Iară toată cetatea sau țară, preste tot, carea ca aceastea nu va face, cu suliță și cu foc se va potopi cu urgie, nu numai oamenilor necălcăta, ce și hiarălor, și pasărilor, în toată vreamea prea urită va fi. Iară izvoadele să s[ă] puie în 13 vedeala ochilor în toată împărăția și gata să fie toți jidovii întru aceasta zi să bată pre vrăjmașii lor“. Și călăreții ieșiră sîrguind ceale de împăratul zise să facă. Și puse porunca și în Susa. Și Mardoheu ieși împodobit cu veșmîntul cel împărătesc, și cunună avînd de aur, și diadimă de vișin mohorîta; și văzînd cei den Susa s-au veselit. Iară jidovilor să făcu lu- 16 mină și veselie. Pren cetăți și țări, oriunde 17 s-au pus porunca, bucurie și veselie jidovilor, desfătare și veselie. Și mulți dentru limbi să obrezuia și să jidoviia, pentru frica jidovilor.

C A P I X

50. **I**ntre că la a 12 lună, în 13 ale lunii 1 carea iaste adar, veniră cărțile ceale scrise de cătră împăratul. Și întru 2 aceea zi au perit ceia ce era împotriva jidovilor, pentru că nimeni n-au stătut împotriva, temîndu-se de dînșii, Pentru că 3 boiarii domnilor și tiranii și scriitorii împărătești cinstia pre jidovi, Că frica lui Mardoheu zăcea preste dînșii. Pentru că au căzut 5 porunca împăratului să să numească în toată împărăția; Și în Susis cetatea au ucis jidovii 6 oameni 500; Și pre Farsan-Nesthain, și 7 Delfon, și Fasga, Și Fardatha, și Varea, și 8 Sarvaca, Și Marmasim, și Arufeu, și 9 Arseon, și Zavuthethan, Pre cei 10 feciori 10 ai lui Aman Amadath, vugheului, vrăjmașul jidovilor, și jăfuiră. Întru aceea zi Și să 11 deade împăratului numărul celor periți în Susa. Și zise împăratul cătră Esthir: „Pierdut-au jidovii în Susa oameni 500 în cetate, dară împrejur în ce chip socotești că or fi făcut? Dară ce te mai rogi încă? Și va fi ție“. 12

51. Și zise Esthir împăratului: „Dea-se jidovilor să facă așa și mîine, ca să spînzure pre cei 10 feciori ai lui Aman“. Și au poruncit 14 împăratul așa să fie și au pus jidovilor cetății trupurile fiilor lui Amman, să le spînzure. Și 15 să adunără jidovii la Susa în 14 a lui adar și uciseră oameni 300, și nimica n-au jăfuit. Iară ceialalți jidovi, cei dentru împărăție, să 16 adunără și lor ajuta; și să odihniră de cătră războaie, pentru că pierdură dentru ei 15000, în 13 a lui adar, și nemica n-au jăfuit. Și odihniră în 14 aceștii luni. 17 Și o ținea pre dînsa zi de odihnă, cu bucu- 18

rie și cu veselie. Iară jidovii cei den cetatea
19 Susii să adunară și în 14 să odihniară. Și în
15 așjidirea petrecea cu bucurie și veselie.
Pentru aceea dară jidovii cei răsipiți pren
toată țara den afară petrec ziua a 14 a lui adar,
zi bună, cu veselie trimițind părți fieștecare la
aproapele-ș, iară cei ce lăcuiescu la scaunele
cetăților și la a 15 zi a lui adar fac veselie tri-
mițind părți celor de aproape.

20 52. Și scrise Mardoheu cuvintele aceastea
într-o carte și trimise jidovilor, cîți era întru a
lui Artaxerxu împărăție, celor de aproape și
21 celor de departe, Să întărească zilele
aceastea bune și să petreacă a 14 și a 15 a lui
22 adar, Pentru că întru aceastea zile s-au
odihnit jidovii de cătră vrăjmașii lor, și luna
întru carea s-au întorsu lor, carea era adar,
den jale spre bucurie și de la dureare la zi
bună, a petreace tot la zile bune de nuntă și de
veselie, trimițind părți prietenilor și săraci-
23 lor. Și priimiră jidovii în ce chip au scris lor
24 Mardoheu, Cum Amman Amadath, machi-
doneanul, vrăjbiia lor, în ce chip au pus răs-
25 punsu și sorțu să-i piarză pre dînșii, Și cum
au intrat cătră împăratul, zicînd să spînzure
pre Mardoheu, și cîte au ispitit să aducă
preste jidovi reale, preste el s-au făcut, și s-au
26 spînzurat el și feciorii lui. Pentru aceea
s-au chemat zilele aceastea „Frure“, pentru
„sorți“, căce cu limba lor să cheamă „frure“.
Pentru cuvintele cărții aceștia, și cîte au pățit
preste aceste, și cîte lor li s-au făcut și li
27 s-au întărit, Și priimiia jidovii preste ei, și
pre seminția lor, și pre cei ce să pun înainte
asupra lor, nicecum într-alt chip să vor trebui
zilele aceastea, pomenire făcîndu-se, după
28 rudă și rudă, și cetate, și neam, și țară; Iară
zilele aceastea ce să zic Frure să vor petreace
în toată vremea și pomenirea lor nu va lipsi
pînă în rude.

29 53. Și au scris Esthir împărăteasa, fata lui
Aminadav, și Mardoheu jidovul cîte au făcut
30 atuncea, Întărire scrisorii celor ce să zic
Frure. Și Mardoheu și Esthir împărăteasa au
31 pus loruș asupra lor, Și atuncea puind
32 după sănătatea lor și sfatul lor. Și Esthir cu
cuvîntul au întărit în veac și s-au scris întru
pomenire.

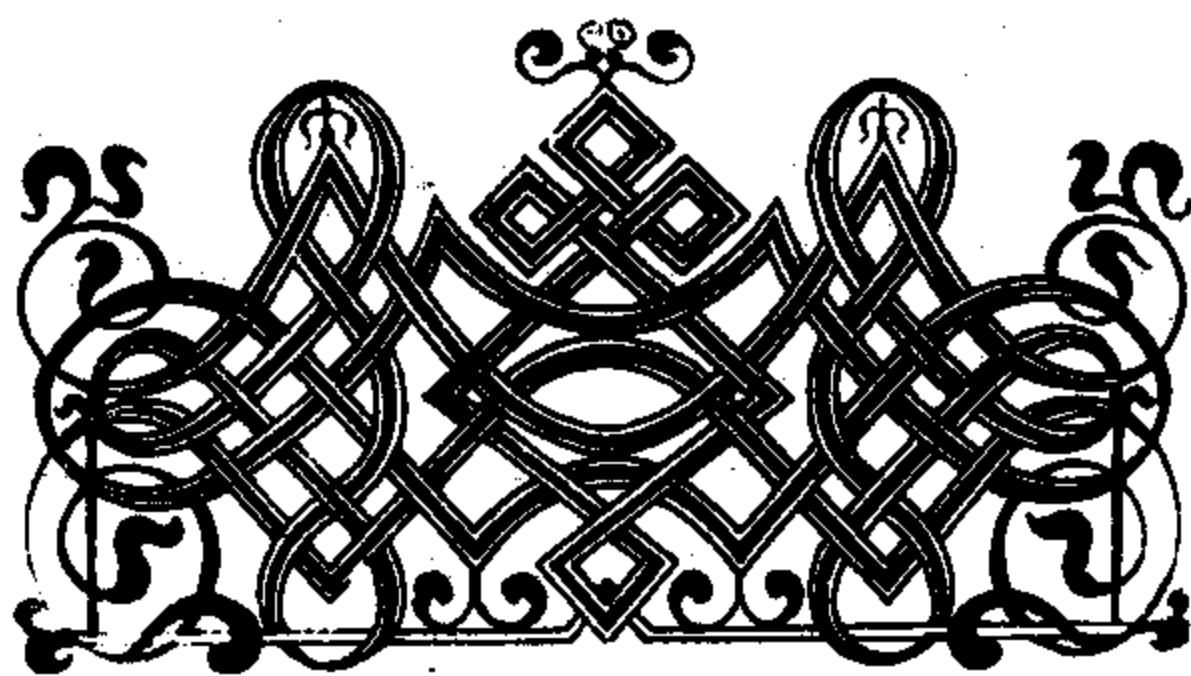
C A P X

54.

1 **S**i scrise împăratul preste împărăția
2 pămîntului și a mării. Și tăria lui, și
vitejia, avuția și mărirea împărăției
lui, iată, s-au scris în Cartea împăraților
3 persilor și a midilor. Întru pomenire cînd
Mardoheu era al doilea după împăratul Artaxer-
xu, și mare era întru împărăție, și slăvit de ji-

dovi și iubindu-se, povestiia petreacerea la
toată limba lor. Și zise Mardoheu: „De la 4
Dumnezeu s-au făcut aceastea, Pentru că 5
mi-am adus aminte de visul carele am visat
pentru cuvintele aceastea, pentru că n-au tre-
cut dentru dînsele cuvînt. Izvorul cel mic, 6
carele s-au făcut rîu, și era lumină și soare și
apă multă – Esthir iaste rîul, pre carele o au
luat împăratul și o au făcut împărăteasă.
Iară cei doi bălauri – eu sînt și Amman. 7
Iară limbile – ceale ce s-au adunat să piarză 8
numele jidovilor. Limba mea – aceasta 9
iaste, Israil, ce au strigat cătră Dumnezău și
s-au mîntuit. Și mîntui Domnul pre norodul
Lui, și ne izbăvi Domnul pre noi dentru toate
realele aceastea, și făcu Dumnezău seamnele
și minunele ceale mari, carele nu s-au făcut
întru limbi. Pentru aceea au făcut sorți 2:
unul norodului lui Dumnezău și altul la toate
limbile; și veniră cei 2 sorți aceștea la ceas și
la vreme și la ziua a judecării înaintea lui
Dumnezău întru toate limbile și-Ș aduse
Dumnezău aminte de norodul Său și îndi-
reptă moștenirea Lui. Și vor fi lor zilele 10
aceastea, în luna lui adar, în 14 zile și în 15 a
aceștii luni, cu adunare și cu bucurie, cu vese-
lie înaintea lui Dumnezău, după rude, în veac,
întru norodul Lui.

55. În anul al patrulea împărățind Potole- 11
meiu și Cleopatra, au adus Dositheu, carele
au zis că iaste preot și levit, și
Potolomeiu, feciorul lui, cea
mai denainte a lor pusă
carte a celor ce să zic
Frure, carea au zis că
iaste și o au talmă-
cit Lisimah Po-
tolomeu, cel
den Ierusa-
lim.

I O V

C A P I

1 **S**m oarecarele era în țara Avsitidii, căruia era numele Iov; și era omul acela fără de prihană, drept, adevărat cinstitoriu de Dumnezeu, ferindu-se de tot lucrul rău. Și să făcură 2 lui fii 7 și feate 3. Și era dobitoacele lui: oi 7000, cămile 3000, părechi de boi 500, și măgărițe păscătoare 500, și poslușire multă foarte; și lucrure mari era lui pre pământ. Și era omul acela de bun neam, despre răsărta 4 soarelui. Și mergînd împreună fiii lui, unul la altul, făcea ospăț în toate zilele, luînd împreună cu dînșii și pre ceale 3 surori ale lor 5 să mănînce și să bea cu dînșii. Și după ce să vrea săvîrși zilele băuturii, trimitea Iov și curăția pre dînșii, sculîndu-se dimeneața și aducînd pentru dînșii jîrtve, după numărul lor, și un vițel pentru greșala, pentru sufletele lor, pentru că zicea Iov: „Ca nu cîndai fiii miei, întru cugetele lor, reale au gîndit cătră Dumnezeu“. Așa făcea Iov toate zilele. Și să făcu ziua aceasta și, iată, veniră îngerii lui Dumnezeu să stea înaintea Domnului, și diavolul – venind cu dînșii. Și zise Domnul diavolului: „De unde ai venit?“ Și răspunzînd diavolul Domnului, zise: „Împrejurînd pământul și umblînd pre supt ceriu, de față 8 sînt“. Și-i zise lui Domnul: „Apropiat-ai cu cugetul tău asupra robului Mieu Iov? Căci nu iaste den cei dupre pământ ca el om drept, fără de prihană, adevărat temătoriu de Dumnezeu, ferindu-se de tot lucrul rău“. Răspunse diavolul și zise înaintea Domnului: „Au 10 în dar să teame Iov de Dumnezeu? Nu Tu ai îngrădit ceale den afară ale lui și ceale den lăuntru ale casii lui? Și tuturor cîte-s ale lui împrejur? Și faptele mînelor lui ai blagoslovit, și dobitoacele lui multe le-ai făcut pre pământ. 11 Ce trimite mîna Ta și Te atinge de toate carele are, au doară la fața Ta Te va blagoslovi?“ 12 Atuncea zise Domnul diavolului: „Iată, toate cîte sînt lui dau în mîna ta, ce de el să nu te atingi“. Și ieși diavolul de cătră fața Domnului. Și era ca în ziua aceasta, fiii lui Iov și featele lui bea vin în casa fratelui lor celui mai mare. Și iată, vestitoriu veni cătră Iov și zise lui: „Părechile boilor ara și măgărițele să 15 păștea lipite de dînsele. Și venind cei ce robesc, robiră pre eale; și pe slugi au ucis cu gură de sabie. Și scăpînd eu sîngur, veniiu să-ț spuiu“. Încă acesta grăind, veni alt

vestitoriu cătră Iov și zise: „Foc de la Dumnezeu au căzut den ceriu pre pământ și mîncă oile, și pre păstorii i-au ars asijderelea. Și scăpînd eu sîngur, veniiu să-ț spuiu“. Încă 17 acesta grăind, veni alt vestitoriu cătră Iov și zise lui: „Călăreții au făcut noao 3 căpetenii și au încunjurat cămilele și le-au robit pre dînsele; și pre slugi i-au omorît cu sabie. Și am scăpat eu sîngur și veniiu ca să-ț povestesc“. Încă acesta grăind, alt vestitoriu veni cătră 18 Iov, zicînd: „Feciorii tăi și featele tale mîncînd și bînd la feciorul tău, la fratele lor cel mai mare, Fără de veaste vînt mare au venit de 19 la pustiiu și s-au atins de ceale 4 unghiuri ale casii; și au căzut casa preste feciorii tăi și au murit. Și scăpaiu eu sîngur, și veniiu ca să-ț povestesc“. Așa auzind Iov, sculîndu-se, 20 rupse hainele lui, și au tuns părul capului lui, și au preserat țărîna preste capul lui, și căzînd jos, să închină Domnului, și zise: „Eu gol am ieșit den pîntecele maicii mele, 21 gol voiu și întra acolo. Dumnezău au dat, Dumnezău au luat; în ce chip Domnului s-au părut, așa s-au și făcut, fie numele Domnului blagoslovit în veaci!“ Întru aceste toate 22 ce i s-au întîmplat lui, n-au greșit Iov nici cu buzele lui și n-au dat nebunie lui Dumnezău.

C A P I I

Si fu ca ziua aceasta, și veniră îngerii 1 lui Dumnezău a sta înaintea Domnului; și diavolul veni în mijlocul lor ca să stea înaintea Domnului. Și zise 2 Domnul diavolului: „De unde vii tu?“ Atuncea zise diavolul înaintea Domnului: „Îmblînd preste cel de supt ceriu și călătorind cel preste tot, sînt de față“. Zise Domnul 3 cătră diavolul: „Luat-ai aminte pre robul Mieu Iov, căci nu iaste ca dînsul den cei de pre pământ, om aseamenea lui, fără răutate, adevărat fără de prihană, temătoriu de Dumnezău, ferindu-se de tot răul. Și încă să ține de nerăutate, și tu ai zis averile lui în zadar să le pierzi“. Și răspunzînd diavolul, zise Domnului: „Piale preste piale! Și toate cîte-s la om va da pentru sufletul său. Însă nu, ce trimițînd mîna Ta, atinge de oasele lui și de trupul lui! Au nu în față te va blagoslovi“. Și zise 6 Domnul diavolului: „Iată, dau ție pre dînsul, numai sufletul lui păzește“. Și ieși diavolul de la fața Domnului și lovi pre Iov cu rană rea, de la picioare pînă la cap. Și-ș luo lui 8 un hîrb pentru ca să-ș rază puroile, și el șădea pre gunoiu, afară den cetate. Și trecînd 9 vreame multă, zise lui muiarea lui: „Pînă cînd vei îngădui zicînd: ‘Iată, aștept încă vreame puțină, așteptînd nădejdea mîntuirii mele?’ Căci iată,

s-au stins pomana ta de pre pământ, feți și feate, ale pîntecelui meu chinuri și durori, pre carii în zadar am ostenit cu trude. Și tu singur în putreziciunea viermilor săzi, mîind descoperit. Și eu – rătăcită și slujnică, den loc în loc împrejurînd și den casă în casă, așteptînd soarele cînd va apune, pentru ca să mă odihnesc de ostenealele mele și de durorile carele pre mine acum mă ținu. Ce zi ceva

10 cuvînt cătră Domnul și mori!“ Și el căutînd zise ei: „Pentru căci ca una den ceale fără de minte muieri ai grăit? De am priimit ceale bune den mîna Domnului, ceale reale să nu le sufirim?“ Întru toate aceastea ce s-au întîmplat lui, nemica n-au greșit Iov cu buzele nainte

11 tea lui Dumnezeu. Și auzind cei trei priatini ai lui realele toate ceale ce au venit preste dînsul, au venit fieștecarele dentru a sa țară cătră el: Elifaz, al themanilor împărat, și Valdad, al safheilor tiran, Sofar, al mineilor împărat. Și veniră cătră el toți odată, ca să să

12 mîngîie, și să-l socotească pre el. Și văzîndu-l pre el de departe, nu l-au conoscut. Și strigînd cu glas mare, au plîns, rumpînd fieștecarele podoaba lui și spulberînd pământ

13 preste capete-ș, spre ceriu. Au șazut lîngă el 7 zile și 7 nopți, și niciunul dentru dînșii au grăit cuvînt cătră el, pentru că vedea rana groaznică fiind și mare foarte.

Cătră priatini voroavă.

C A P I I I

1 **L**upă aceasta deschise Iov gura lui și
2/3 blestemă ziua lui, Zicînd: „Piară
ziua întru carea am născut și noaptea
aceaea întru carea au zis: 'Iată
4 făt!' Noaptea aceaea să fie întu-
nearec și să nu o cearce pre ea Domnul de
5 sus, nici să vie la ea lumină! Ce să o ia pre
dînsa întunearec și umbră de moarte, să vie
preste dînsa negură! Blasteme-se ziua
6 aceaea, Și noaptea aceaea, să o ia pre dînsa
întunearec! Să nu fie în zilele anului, nici să
7 nu se numere în zilele lunilor! Ce noaptea
aceaea fie dureare, și nu vie preste dînsa
8 veselie, nici bucurie! Ce bleasteme pre ea
cel ce bleastemă ziua aceaea, cela ce va să
prinză chitosul cel mare! Întuneci-se stealele
9 nopții aceia Și nu îngăduiască, și la lumină
nu vie, și să nu să vază luceafărul răsărind!
10 Căci n-au închis porțile pîntecelui maicii mele,
că ar fi mîntuit durearea de cătră ochii miei;
11 Pentru căci dară în pîntece n-am murit? Și den
12 pîntece am ieșit, și nu îndată am perit? Și
pentru căci au timpinat mie genuchile? Și pentru
13 ce țîțele am supt? Acum dormind aș fi încetat,
14 și culcîndu-mă m-aș fi odihnit Cu îm-

părații, sfeatnicii pământului, carii să semeția
întru sabii, Sau cu boiarii cărora mult iaste 15
aurul, carii au împlut casele lor de
argint, Sau ca o lepădătură ieșind den 16
zgăul mîne-sa, sau ca pruncii carii n-au văzut
lumina. Acolo cei fără credință au ațîțat 17
mînia urgiei, acolo au odehnit cei trudiți cu
trupul. Și toți odată, cei veacinici, n-au 18
auzit glas de birari. Mic și mare acolo iaste, 19
și slugă netemîndu-se de domnul lui. Că 20
pentru căci s-au dat celor dentru amărăciune
lumină și viața sufletelor celor ce sînt în
durori? Carii pohtesc moartea, și nu o 21
nemeresc, scurmîndu-o ca nește comoară, 22
Și veaseli s-au făcut de o vor nemeri. Moar- 23
tea omului odihnă e, pentru că au închis Dum-
nezău asupra lui. Pentru că, mai nainte de 24
bucatele mele, suspin mie vine și lăcrămez
eu, cuprins fiind de frică. Pentru că frica 25
carea am grejit venitu-mi-au; și de care m-am
temut întimpinatu-m-au. Nici am avut 26
pace, nici mi-au ticnit, nici m-am odihnit, ce
au venit mie urgie“.

C A P I V

i răspunzînd Elifaz Themaniteanul, 1
zise: „Au doară de multe ori ți s-au 2
grăit ție cu osteneală, și putearea
cuvintelor tale cine va suferi? Că, 3
de vreme ce tu ai învățat pre mulți,
și mîni slabe ai mîngîiat, Și pre cei bolnavi 4
ai sculat cu cuvintele, și la genuchi neputin-
cioase îndrăznire ai pus, Și acum au venit 5
preste tine dureare și s-au atins de tine, și tu
ai sîrguit. Care dentru amîndoao, nu frica 6
ta iaste întru nebunie? Și nedeajdea ta, și rău-
tatea căii tale? Adu-ți aminte dară cine, 7
curat fiind, au perit? Sau cînd cei adevărați cu
toată rădăcina au perit? În ce chip am 8
văzut pre cei ce ară ceale fără de cale, și cei ce
samănă pre dînsele dureri vor secera loruș.
Den porunca Domnului vor peri și den duhul 9
urgiei Lui să vor stinge. Tăria leului și gla- 10
sul leoaiei și semeția bălaurilor s-au stins.
Furnicoleul au perit, neavînd mîncare, și puii 11
leilor s-au părăsit unul de altul. Iară de 12
s-au făcut vrun cuvînt adevărat în cuvintele
tale, nemica dentr-aceastea rău te-ar fi întim-
pinat. Care dentru amîndoao nu va priimi
ureachea mea minunate de la Dînsul? Și cu 13
frică și cu răsulare de noapte cădea frică
preste oameni. Frică m-au întimpinat și 14
tremur, și tare oasele mele le-au clătenat.
Și duh preste fața mea au venit, și s-au 15
încrețit mie perii și pelițele. Sculaiu-mă, 16
și nu conosciu; văzui, și nu era închi-
puire înaintea ochilor miei, fără de numai
abur și glas auziam. Pentru ce? Au doa- 17

ră curat va fi păminteanul înaintea Domnului? Au, den faptele Lui, fără de prihană e
18 omul? De nu se încreade spre slugile Lui,
iară asupra îngerilor Lui strîmbu ceva au gîndit,
19 Și pre cei ce lăcuiescu în case de lut,
dentru carii și noi dentru acelaș lut sîntem,
20 lovi pre ei ca în chip de cari. Și de demineată pînă în sară nu mai sînt, pentru că,
21 neputînd ei lor să-ș ajute, au perit. Pentru că au suflat lor, și s-au uscat; periră pentru căce n-au avut ei învățătură.

C A P V

1 **S**i să cheamă, de te va asculta cineva sau de vei vedea pre vreun înger den
2 cei sfinți! Pentru că pre cel fără de
3 minte îl ucide urgia, iară pre cel rătăcit îl omoară rîvnirea. Iară eu am
4 văzut pre cei fără de minte rădăcină puind, ce
5 îndată li se mîncă lor petreacerea. Facă-se
6 fiii lor departe de mîntuire, și să vor smeri pre
7 la ușele celor mai mici, și nu va fi cel ce izbăveaște.
8 Pentru că ceale ce aceia au săcerat, direpții vor mîncă; și ei dentru răutăți scoși
9 vor fi, răsipească-se lor vîrtutea. Pentru că
10 nu va ieși den pămînt osteneală, nice den
11 munți va odrăsli trudă. Ce omul să naște cu
12 osteneală, și puii vulturului la înălțime zburară;
13 Și nu însă, ce eu mă voi ruga lui Dumnezeu, pre Atotstăpînitoriul voi
14 chema, Pre Cela ce face mari și nesocotite, slăvite și minunate, căroră nu iaste număr,
15 Pre Cela ce dă ploaie pre pămînt, Ce tremite apă preste cel de supt ceriu,
16 Pre Cela ce face pre cei smeriți la înălțime și pre cei pierduți sculîndu-i,
17 Premenind sfaturile celor marghioli, și nu vor face mîinile lor ade-
18 văr, Cel ce prinde pre cei învățați cu înțelepciune și sfatul celor mult încîlciți au
19 mutat: Ziua va timpina lor întunearec, iară în amiazazi vor pipăi întocma cu noaptea;
20 Și piară în războiu, și cel neputincios să iasă den mîna silnecului. Și fie celui neputincios nedeajde, și gura năpăstuitoriului să să
21 astupe. Și fericitu-i omul pre carele au muștrat Domnul! Și dojenirea Atotstăpînitoriului
22 nu tăgădui, Pentru că El face a durea, și iarăș aduce la loc; lovit-au, și mîinile Lui au
23 vindecate. De șase ori den nevoi te va scoate, iară în a șaptea nu se va atinge de tine
24 răul. În foamete te va mîntui den moarte, și în războiu den mîna fierului te va dezlega.
25 Den biciul limbii te va ascunde, și nu te vei teme de răutăți viitoare, de cătră omul ce
26 nice un bine grăiaște. Celor strîmbi și fără de lege vei batjocori, și de hiarăle ceale săl-
27 batece nu te vei teme, Căce cu pietrile cîmpului e făgăduința ta, și hiarăle țarenii

vor împăca ție, pentru că hiarăle ceale săl-
batece vor împăca ție. După aceea vei
24 cunoaște că ție se va împăca casa, și petreacerea
cortului tău nu va greși, Și vei cunoaște
25 că e multă sementia ta, și fiii tăi vor fi ca toată
iarba țarenii. Și vei veni la groapă ca un
26 grîu copt, la vreme săcerîndu-se, sau ca un
stog la arie, la vreme aducîndu-se. Și iată,
27 ca aceastea așa le-am cercetat, aceastea sînt
carele am auzit. Și tu cunoaște ție ce ai [de]
făcut!“.

C A P V I

i răspunzînd Iov, zise: „Că de ar ști
1/2 neștine să-m stea urgia mea și durorile
meale să le rădice cu jugul deo-
dată, Și dară decît năsipul de pre
3 lîngă mare mai greu va fi! Ce, după
cum să pare, cuvintele mele sînt reale.
4 Pentru că săgeți de la Domnul în trupul meu
sînt, căroră mînia lor îm stocește sîngele;
5 cînd voi începe a grăi, mă împung. Pentru
căci au în zadar va striga măgariul sălbatec,
6 fără de numai mîncarea cercînd? Sau de va
rumpe glas bou, la iasle avînd mîncările? De
7 se va mîncă pîine fără de sare? Sau de iaste
gustare întru cuvinte deșarte? Pentru că
8 nu poate sufletul meu a să potoli. Că putoare
văz mîncările mele, ca mirosirea leului.
9 Pentru că, de va da, și-m va veni mie
cearerea, și nădeajdea mea va da Domnul.
10 Începînd Domnul rănească-mă, iară la săvîrșit
să nu mă omoară. Și fie mie cetatea
11 mormînt, asupra căriia preste ziduri săriiam
preste ea; nu mă voi scumpi, pentru că n-am
mințit cuvintele sfinte ale Dumnezăului meu.
12 Pentru căce mi-e putearea, căci rabd? Sau
carea mi-e vremea, căci îngăduiaște sufletul
13 meu? Au vîrtute de piatră e vîrtutea mea?
Au pelițele mele sînt de aramă? Au nu pre
14 El nădejduiam? Iară ajutoriul de la mine iaste
depărtat. M-au depărtat mila, și socotița
15 Domnului m-au trecut cu vederea. Nu
m-au văzut pre mine cel mai de aproapele al
16 meu; ca un pîrîu ce seacă sau ca un val m-au
trecut pre mine. Carii să smeriia de mine,
17 acum au căzut preste mine ca niște omăt sau
gheață înghețată. Precum topindu-se, căl-
18 dură făcîndu-se, nu s-au conoscut unde
iaste, Așa și eu, m-am părăsit de cătră toți,
19 și am perit, și înstreinat de casă m-am făcut.
Vedeț căile themaneanilor, drumurile savo-
20 neanilor, cei ce vedeți. Și rușine vor plăti
cei ce nădejduiesc pre cetăți și pe bani.
21 Iară și voi dară, m-aș asuprit pre mine fără de
milă; deci, văzînd a mea rană, teameți-vă!
22 Pentru căci? Au doară ceva am cerșut de la
voi? Au de putearea cea de la voi sînt lipsit,
23 ca să mă mîntuiț de vrăjmaș Sau den
mîinile silnicilor să mă izbăviț pre mine?

24 Învățați-mă și eu voiu asurzi; de m-am înșălat
25 întru ceva, spuneți-m! Ce, după cum să
pare, reale-s cuvintele celui adevărat!
26 Pentru că nu de la voi virtute cer, nici mustra-
rea voastră cuvintele mele va înceta, pentru
că nu voiu suferi răspunsul graiului vostru.
27 Fără de numai că pre sărac cădeți, și vă săltaț
28 preste priatinul vostru. Și acum căutînd în
29 fața voastră, nu voiu minți. Șădeți dară și
să nu fie strîmb; și iarăș cu cel drept veți
uni-vă, pentru că nu iaste în limba mea strîmbă-
tate. Au nu gîtlejul meu priceaperi cercetează?

C A P V I I

1 **S**area dentru amîndoa, au nu ispitire
iaste viața omului pre pămînt și ca un
2 năimit al unii zile e viața lui? Sau
ca o slugă temîndu-se de domnul lui
și nemerind umbră? Sau ca un năimit
3 așteptînd plata lui? Așa și eu am răbdat
luni seci, și noptile durorilor date mie
4 sînt. De voiu dormi, zic: Cînd e ziua? Și
deaca mă voiu scula, iarăș: Cînd e sara? Și
plin mă fac de durori de cu sară pînă demi-
5 neața. Și să frămîntă trupul miu întru
putreziciunea viermilor, și topesc grunții
6 pămîntului răzindu-mă de puroi. Și viața
mea iaste mai ușoară decît graiul și au
7 perit întru deșartă nădeajde. Adu-Ți
aminte dară, că duhul mi-e viața și nu se
va mai întoarce ochiul meu să vază
8 bine. Nu mă va mai vedea ochiul celui ce
mă veade; ochii Tăi – întru mine, și nu voiu
9 mai fi, Ca un nor ce s-au curățit de la ceriu.
Pentru că, de se va pogorî om la iad, încă nu
10 se va mai sui, Nici nu se va mai întoarce la a
lui casă, nici-l va mai conoaște pre el încă
11 locul lui. Nici eu dară voiu cruța gura mea,
grăi-voiu fiind în nevoia duhului meu, deș-
chide-voiu, cu amărăciunea sufletului meu
12 cuprinzîndu-mă. Cară dentru amîndoa:
marea sînt, au bălaur, căci ai pus preste mine
13 strajă? Zis-am că: Mă va mîngîia patul
meu și voiu aduce cătră mine osebi cuvînt
14 zăcerii mele, Înspăimezi-mă cu visuri, și
15 cu videnii mă îngrozești. Mîntui-vei de la
duhul meu sufletul meu și de la moarte
16 oasele mele. Pentru că nu voiu trăi în veac
pentru ca să îndelungesc la mînie; depărtea-
ză-Te de la mine, că deșartă îm iaste viața.
17 Pentru căci iaste omul, căci l-ai mărit pre dîn-
18 sul, au căci iai aminte la el? Sau socoteala
lui vei face pînă dimeneața? Și la odihnă pre
el vei judeca? Pînă cînd nu mă laș, nici mă slo-
bozi, pînă unde voiu înghiți scuiptul meu cu
19 dureare? De am greșit eu, ce voiu putea
face? Cela ce știe gîndul oamenilor, pentru
căci m-ai pus pre mine rugătoriu Ție și sînt
20 preste Tine sarcină? Pentru căci n-ai fă-

cut fărădelegii mele uitare și curăție păcatu-
lui meu? Și acum la pămînt voiu merge, și
mîneșcînd nu mai sînt“.

C A P V I I I

Si răspunzînd Valdad Safhitul, zise: 1
„Pînă cînd vei grăi aceastea? 2
Duhul cu multe cuvinte – al rostului 3
tău. Au Domnul va face strîmbă- 3
tate judecînd? Sau Cela ce au făcut 4
toate va turbura cel drept? De fiii tăi au 4
greșit înaintea Lui, au trimis în mîna fărădele- 5
gile lor. Iară tu mîneșcă, cătră Domnul Atot- 5
țitiitoriu rugîndu-te. De vei fi curat și ade- 6
vărat, îț va asculta ție ruga și-ț va așăza ție 6
petreacerea dreptății. Și vor fi dară ceale 7
dentiiu ale tale puține, iară ceale de apoiu ale 7
tale, nepovestite. Căci întreabă ruda den- 8
tiiu și ia urma după ruda părinților. Pentru 8
că de ieri sîntem, și nu știm, pentru că umbră 9
iaste pre pămînt viața noastră. Au nu aceș- 10
tea vor învăța pre tine și vor povesti ție și de 10
la inemă vor scoate cuvinte? Au odrăs- 11
leaste papora fără de apă, au înălța-se-va 11
trestia fără de băatură? Încă fiind pre 12
rădăcină, și nu se va secera? Mai nainte de 12
a bea toată iarba, nu se va usca? Așa dară vor 13
fi ceale de apoiu ale tuturor celor ce uită pre 13
Domnul, pentru că nădeajdea celui necurat 13
piare. Pentru că nelăcuită îi va fi lui casa și 14
păianjen lui i să va nemeri cortul. De va 15
răzima casa lui, nu va sta; și apucîndu-se el,
nu va îngădui. Pentru că umăd de soare 16
iaste și den putreziciunea lui odrasla lui va 16
ieși. Pre adunare de piatră doarme și în 17
mijlocul halisilor va trăi. Iară de va înghiți, 18
locul îl va înșăla pre dînsul. Nu ai văzut ca 19
aceastea că surparea necuratului ca aceasta 19
iaste? Și den pămîntul altora va odrăsli.
Pentru că Domnul nu va depărta pre cel fără 20
de răutate și tot darul necuratului nu va prii-
mi. Iară gura celor adevăraț gură va 21
umplea de rîs și buzele lor de mărturisi-
re. Iară neprietenii lor să vor îmbrăca cu 22
rușine, și petreacearea necuratului nu va fi“.

C A P I X

Si răspunzînd Iov, zicea: „Cu ade- 1/2
vărat știu că așa iaste, căci cum va fi
drept cel pămîntean lîngă Domnul?
Pentru că de va vrea să să judece cu 3
El, nu va asculta lui, pentru ca să nu
grăiască împotriva spre un cuvînt al Lui
den buze. Pentru că înțelept iaste la 4
cuget, țare și mare; cine, virtos făcîndu-se
înaintea Lui, au răbdat? Cela ce înve- 5
cheaște munții, și nu știu; Cel ce-i surpă
pre dînșii cu urgie; Cel ce clătește 6

pămîntul den temelie, și stîlpîi lui să clati-
 7 nă; Cella ce zice soarelui și nu răsare, și
 8 asupra stealelor pecetluiuște; Cella ce au
 întins ceriul sîngur și umblă ca pre fața
 9 pămîntului pre mare; Cella ce face Găinușa
 și Luceafăr de sară și Ralița despre miază-
 10 noapte și pre țitiuriul răsăritului; Cella ce
 face mari și nesocotite, slăvite și minunate,
 11 căroră nu iaste număr. De mă va covîrși,
 nu voi vedea; și de mă va treace, nici așa am
 12 știut. De va mîntui, cine va întoarce? Sau
 13 cine va zice Lui: 'Ce ai făcut?' Pentru că El
 au întors mînie, de El s-au înduplecat chitoa-
 14 sele ceale de supt ceriu. Iară de mă va
 15 asculta, au va aleage cuvintele meale? Că
 de voi fi drept, nu mă va asculta; judecătii
 16 Lui mă voi ruga. Și de voi chema și va
 asculta, nu crez că au ascultat glasul meu.
 17 Au cu negura mă va sfărîma? Și sfărîmările
 18 multe mi s-au făcut în zadar. Pentru că nu
 mă lasă să răsufli, ce mă împlu de amărăciu-
 19 ne. Căci poate cu tărie. Cine dară judecătii
 20 Lui se va împotrivi? Că de voi fi drept,
 rostul meu va fi necredincios; și de voi fi
 fără de prihană, strîmb mă voi aleage.
 21 Că de am păgînit, nu știu cu sufletul, însă mi
 22 să ia viața. Pentru aceea am zis: 'Pre Cel
 23 mare și sîlnec piarde urgia, Căci răii - cu
 moarte minunată, iară dreptii să batjocu-
 24 resc. Pentru că s-au dat la mînilor necuratu-
 lui. Obrazele judecătorilor ei acopere. Iară de
 25 nu El iaste, cine iaste?' Iară viața mea mai
 ușoară iaste decît un alergătoriu; fugit-au,
 26 și n-au știut. Au și iaste la corăbii urmă de
 cale, au a vulturului zburînd, cercînd mîncă-
 27 re? Că de voi zice, voi uita grăind, plecînd
 28 cu obrazul voi suspina. Clătescu-mă cu
 toate mădulările, pentru că știu că nevinovat
 29 nu mă vei lăsa. Și de vreme ce-s păgîn,
 30 pentru căci n-am murit? Că de mă voi
 scâlta cu zăpadă și de mă voi curăți cu mîni
 31 curate, Destul cu smîrdă m-ai muiat și
 32 m-au urît pre mine veșmîntul meu. Pentru
 că nu ești om ca mine, căruia voi sta împo-
 trivă, pentru ca să venim deodată la judecată.
 33 Măcară de ar fi cel de la mijlocul nostru, Și
 muștrînd și ascultînd întru mijlocul amîndu-
 34 ror. Ușurează de la mine toiagul, și frica lui
 35 nu mă stropsască, Și nu mă voi teame ce
 voi grăi; pentru că nu așa știu-împreună.

C A P X

1 stenind cu sufletul meu, suspinînd
 slobozi-voiu cătră El cuvintele meale;
 grăi-voiu, amărăciunea sufletului
 2 meu cuprinzîndu-mă, Și voi grăi
 cătră Domnul: 'Nu mă învăța a păgîni!
 3 Și pentru căci așa m-ai judecat? Au bi-

ne-Ț iaste de voi face strîmbătate, căci voi
 tăgădui faptele mînelor Tale; și la sfatul necu-
 4 rațiilor ai luat aminte? Au precum vede cel
 pemintean prevezi? Au cum vede omul vei
 5 căuta? Au viața Ta omenească iaste, au anii
 6 Tăi - de bărbat? Căci ai cercetat fărădelea-
 gea mea și păcatele mele ai urmat. Pentru
 7 că știi că n-am păgînit; dară cine iaste cella ce
 den mînilor Tale scoate? Mînilor Tale m-au
 8 zidit și m-au făcut; după aceasta, premenin-
 du-mă, m-ai lovit. Adu-Ți aminte dar că lut
 9 m-ai zidit și la pămînt iarăș mă întorci. Au
 10 nu ca laptele m-ai muls și m-ai închegat pre
 mine aseamenea cu cașul? Cu piale și cu
 11 carne m-ai îmbrăcat și cu oase și vine m-ai
 încleșteat. Și viață și milă ai pus lîngă mine,
 12 și socotița Ta mi-au păzit duhul. Aceastea
 13 avînd întru Tine, știu că toate le poți și nemica
 nu Ți-e cu neputință. Că de voi greși,
 14 păzește-mă, și de fărădeleage nu nevinovat
 m-ai făcut. Că de voi păgîni, vai de mine.
 15 Și de voi fi drept, nu pociu să mă plec,
 pentru că plin de necinste sînt. Pentru că
 16 mă vînez ca un leu la junghiare, pentru că,
 iarăș primenind, greu mă pierzi, De
 17 iznoavă înnoind asupra mea cercetarea mea.
 Și cu urgie mare mie Te-ai făcut și ai adus
 preste mine dodiale. Pentru căci dară den
 18 pîntece m-ai scos, și n-am murit, și ochiul pre
 mine nu m-au văzut, Și ca cînd n-aș fi fost
 19 m-am făcut? Pentru căci dară den pîntece în
 mormînt nu m-am mîntuit? Au nu e puțină
 20 vremea vieții mele? Lasă-mă să odihnesc
 puțin, Mainte de ce a merge de unde nu
 21 mă voi întoarce, La pămînt întunecos și
 22 neguros, la pămînt de întunearec veacinic,
 unde nu iaste lumină, nice a vedea viața
 peminteanilor”.

C A P X I

 i răspunzînd Sofar Mineul, zise:
 1 „Cella ce grăiaște ceale multe și răs-
 2 punsul va auzi. Au și cella ce gră-
 iaște bine gîndește că drept iaste?
 Blagoslovit cel născut den muiare cu
 3 puțină viață. Nu te face mult întru cuvinte,
 pentru că nu iaste cel ce să va prigoni cu tine.
 Pentru că nu zice că: 'Curat sînt cu faptele și
 4 fără de prihană înaintea Lui!' Ce cum oare
 5 Domnul va grăi cătră tine și va deschide
 buzele Lui cu tine? După aceea va povesti
 6 ție putearea înțelepciunii, pentru că îndoit va
 fi celor ce-s ca tine; și atuncea vei conoaște că
 vreadnice ție s-au nemerit de la Domnul de
 ceale ce ai greșit. Au urma Domnului vei
 7 afla, au la marginile carea au făcut Atotțitiuriul ai
 ajunsu? Înaltu e ceriul și ce vei face? Și, mai
 8 adînce decît ceale den iad, ce știi? Sau mai
 9

lungi decît măsura pămîntului sau lărgimea
10 mării? Şi de le va surpa toate, cine va grăi
11 Lui: Ce-ai făcut? Pentru că El ştie lucrurile
celor fără de leage şi, văzînd ceale fără de
12 cale, nu le va treace cu vederea. Şi omul
într-alt chip înoată cu cuvintele, şi pămîntea-
nul ce e născut den muiare aseamene e cu un
13 măgariu pustnic. Pentru că, de ai pus tu
14 curată inima ta şi întinzi mînile cătră El, De
iaste ceva fără de leage în mînile tale, departe
fă pre El de la tine; şi strîmbătatea întru
15 petreacerea ta să nu mîie. Pentru că aşa va
străluci obrazul tău ca nişte apă curată şi te
vei dezbrăca de smîrdă şi nu te vei
16 teame. Şi truda o vei uita, ca un val ce va
17 treace, şi nu te vei teame. Şi ruga ta - ca
Luceafărul, şi den namiazăzi va răsări ţie via-
18 ţă. Şi nedejduind vei fi, căce iaste ţie
nedeajde; şi den griji şi purtare de grije să va
19 ivi ţie pace. Pentru că vei lineşte, şi nu va fi
cel ce să-ţi dea războiu. Şi premenindu-se,
20 mulţi îţ vor ajuta. Şi mîntuirea pre ei va
părăsi, pentru că nedeajdea lor e pierzare, şi
ochii necuraţilor se vor topi“.

Cătră priatени voroavă

C A P X I I

1/2 **S**i răspunzîndu Iov, zise: „După
aceaea voi sînteţ oameni. Au cu voi va
3 muri învăţătura? Că şi mie inema
4 ca şi voao iaste. Pentru că dreptul
om şi fără de prihană s-au făcut întru
5 batjocură. Pentru că în vreme norocită au
fost gătit să cază supt alţii şi casele lui să să
6 prade de cei fără de leage. Iară însă nice
unul să nu să nedejduiască, rău fiind, nevino-
vat a fi; ciţi urgisescu pre Domnul, cum nu şi
7 certare lor va fi? Ce dară întreabă ceale cu
4 picioare, de-ţ voru spune, şi pasările ceriu-
8 lui, de vor povesti ţie. Povesteaste pămîntu-
lului, de-ţ va spune ţie; şi-ţi vor tîlcui ţie peştii
9 mării. Cine dară n-au conoscut, întru toate
aceastea, că mîna Domnului au făcut aceas-
10 tea? De nu în mîna Lui sufletul tuturor vii-
11 lor şi duhul a tot omul? Pentru că ureachea
cuvintele împarte, iară gîtlejul mîncări gus-
12 tă. În multă vreme - învăţătură, iară în
13 multă viaţă - ştiinţă. Lîngă El - înţelepciune
şi putearea; la El - sfat şi priceapere.
14/15 De să va surpa, cine va zidi? De va închide
16 asupra oamenilor, cine va deschide? De va
opri apa, va usca pămîntul; iară de o va
slobozi, au pierdut pre el, zrobindu-l.
17 Lîngă El e tăria şi vîrtutea, la El - ştiinţa
şi priceaperea. Aducînd sfeatnici robiţ, şi
pre judecătorii pămîntului i-au îngrozit.

Aşázînd împăraţii preste scaune, şi legă cu 18
brîul mijlocile lor. Trimiţînd preoţ robiţ, şi 19
pre silnicii pămîntului i-au surpat. Schim- 20
bînd buzele credincioşilor, şi priceaperea
celor mai bătrîni cunoscu. Turnînd ne- 21
cinste preste boiari, şi pre cei smeriţ au vin-
decat. Descoperind adînce den tunearec, 22
şi scoase la lumină umbra morţii. Rătăcînd 23
limbi, şi pierzînd pre eale; aşternînd limbi, şi
povăţînd pre dînsele. Premenind inemile 24
boiurilor pămîntului, şi au rătăcit pre dînşii în
calea carea n-au ştiut, Să pipăie întunearec 25
şi nu lumină şi rătăcească ca cel beat.

C A P X I I I

Iată, aceastea văzut-au ochiul meu şi 1
au auzit ureachea mea. Şi ştiu cîte 2
şi voi ştiţ, şi nu mai nepriceput sînt
decît voi. Însă nu, ce eu cătră 3
Domnul voiu grăi şi voiu mustra
înaintea Lui de va vrea. Iară voi sînteţ doh- 4
tori strîmbi şi vraci de reale toţi. Fie dară 5
voao a asurzi şi se va nemeri voao întru înţe-
lepciune. Şi ascultaţ mustrarea rostului 6
mieu şi judecata buzelor meale luaţ amin-
te! Au doară înaintea Domnului grăiţ şi 7
înaintea Lui răspundeţ făţişat? Au vă veţ 8
îndoi? Voişi înşivă judecători vă faceţ.
Pentru că binele va urma pre voi; pentru că, 9
de veţ face toate, vă veţ adaoge lîngă Dîn-
sul. Nemică mai puţin va mustra pre voi. 10
Iară şi pre ascuns obraze veţ lăuda, Care 11
dentru amîndoa, nu vultoarea Lui va strun-
cina pre voi şi frica de la El va cădea preste
voi? Şi să va istovi trufa voastră întocma cu 12
cenuşa; trupul e de lut. Asurziţ, pentru ca 13
să grăiesc şi să mă odihnesc de mînie,
Luînd peliţile meale cu dinţii, şi sufletul meu 14
voi pune în mîna mea. De mă va prinde 15
Silnecul, de vreme ce au şi început, au doară
grăi-voiu şi voiu mustra înaintea Lui. Şi 16
aceasta mi să va aleage întru mîntuire, pentru
că nu înaintea Lui vicleşugul va întra.
Ascultaţ cuvintele meale, pentru că voiu 17
povesti voao ascultînd. Iată, eu aproape 18
sînt de judecata mea, ştiu eu că drept mă voiu
arăta. Pentru că cine iaste cel ce să va 19
judeca cu mine? Că acum voiu asurzi şi voiu
lipsi. Şi doao să-m isprăveşti, atuncea de 20
cătră faţa Ta nu mă voiu ascunde: Mîna de 21
cătră mine depărtează şi frica Ta să nu mă
îngrozească. Şi apoi vei chema, şi eu voiu 22
asculta Ţie. Au vei grăi, şi eu voiu da răs-
puns. Cîte sînt păcatele meale şi fără- 23
delegile meale? Învaţă-mă carele sînt.
Pentru căci de cătră mine ascunzi şi îmi povă- 24
ţeaşte împotrivnicul la Tine? Au ca de o 25
frunză ce se clăteaste de vînt Te vei spăria sau

ca unii buruiane ce să pornească de vînt stai
 26 împotriva mea? Căci ai scris preste mine
 reale și ai pus mie ale tinereațelor greșale?
 27 Ai pus dară mie piciorul întru oprealiște și
 mi-ai păzit toate faptele și la rădăcinile picioa-
 28 relor meale ai sosit, Carele mă vechesc
 tocma ca un foale sau ca o haină mîncată de
 molii.

CAP XIV

1 **P**entru că pămenteanul născut de
 muiare cu puțină viață și plin de urgie
 2 iaste, Sau ca o floare înflorind au
 căzut și au fugit ca o umbră și nu va
 3 sta. Au nu și acestuia socoteală ai
 făcut, și pre acesta ai făcut ca să între cu jude-
 4 cată înaintea Ta? Pentru că cine va fi curat
 5 de smîrdă? Ce nu e nimene. Măcară și o zi
 de va fi viața lui pre pămînt, nenumărate-s
 lunile lui lîngă dînsul, la vreme le-ai pus și nu
 6 va covîrși. Depărtează-Te de la dînsul,
 pentru ca să să așaze și să binevoiască viața ca
 7 și năimitul. Pentru că iaste copaciului
 nădeajdea că, de se va tăia, încă va înflori și
 8 tulpina lui nu va lipsi. Pentru că, de va
 îmbătrîni în pămînt rădăcina lui și în piatră se
 9 va săvîrși buciul lui, De mirosirea apei
 va odrăsli și va face săcerătură ca și un tînăr
 10 răsad. Iară omul murind, s-au dus și,
 11 căzînd pămenteanul, nu mai iaste încă. Că
 cu vreme să împutinează marea, și rîul, pus-
 12 tiindu-se, s-au uscat. Și omul, adormind, nu
 se va mai scula, pînă unde ceriul nu se va mai
 coase; și nu se vor mai deștepta den somnul
 13 lor. Pentru că măcară de m-ai fi păzit în iad
 și m-ai fi ascuns pre mine pînă Ți s-ar fi potol-
 14 it mînia și-m vei rîndui vremea întru care
 pomenirea mea vei face! Pentru că, de va
 muri omul, va trăi săvîrșind zilele vieții lui.
 15 Îngădui-voiu pînă iarăș mă voiu face. Apoi
 vei chema și eu Ție voiu asculta; și faptele
 16 mîinilor Tale nu le depărta. Și ai numărat
 deprinderile meale, și nu Te va treace nemica
 17 dentru păcatele meale. Și ai pecetluit fără-
 delegile meale întru pungă și ai însemnat verice,
 18 fără de voie, am ieșit den cale. Și însă muntele
 căzînd va cădea și piatra vechi-se-va den locul
 19 ei. Pietri au dumaticat apele și au închegat
 apele ceale întinse ale lutului pămîntului. Și
 20 îngăduința omului ai pierdut. Împingînd
 pre dînsul la săvîrșit, și să duse; pus-ai
 21 preste el fața și l-ai trimis. Și
 mulți făcîndu-se fiii lui, nu știe;
 și de se vor face puțini, nu-i
 22 e în știre; Fără de
 numai trupul lui au
 durut și sufletul
 lui au plîns“.

CAP XV

Si răspunzînd Elefaaz Themaniteanul, 1
 zise: „Care e înțeleptul, răspunsul 2
 va da duhul priceperii, și au umplut 3
 durearea pîntecelui, Muștrînd cu 3
 cuvinte care nu se cuvin și cu 4
 cuvinte cu carele nu e niciun folos? Nu și 4
 tu ai depărtat frica și ai săvîrșit cuvinte ca 5
 acestea înaintea Domnului? Vinovat cu 5
 cuvintele rostului tău, nici ai ales cuvintele sil- 6
 nicilor. Mustre-te gura ta, și nu eu; și 6
 buzele tale să mărturisească asupra 7
 ta. Pentru ce? Au dentîiu decît oamenii ai 7
 născut? Au mai nainte de dobitoace te-ai 8
 zămislit? Au rînduiala Domnului ai auzit, 8
 au sfeatnic pre tine au trebuit Dumnezău și la 9
 tine au sosit înțelepciunea? Pentru că ce 9
 știi, care nu o știm? Sau ce pricepi tu, carea nu 10
 și noi? Și încă bătrîn, și încă vechiu întru 10
 noi, mai greu decît tată-tău cu zilele.
 Dentru carele ai greșit, puține ai bătut, mare 11
 preste samă ai grăit. Ce au îndrăznit inima 12
 ta sau ce au adus ochii tăi, Că mînia ai spart 13
 înaintea Domnului și ai scos den gură cuvinte 14
 ca acestea? Pentru că cine, fiind om, va fi 14
 fără de prihană sau ca cînd va să fie drept cel 15
 născut den muiare? Deaca asupra sfinților 15
 nu creade, și ceriul nu e curat înaintea 16
 lui. Și iaste urît și necurat omul bînd 16
 strîmbătăți tocma cu băutura. Și voiu 17
 spune ție, ascultă-mă! Cealea dară ce am 18
 văzut voiu povesti ție, Carele înțelepții vor 18
 grăi și nu au ascuns părinții lor. Numai 19
 lor însuși s-au dat pămîntul și n-au venit de 20
 alt neam preste ei. Toată viața celui necu- 20
 rat cu grijă e, și anii număraș sînt daș silnecu- 21
 lui, Și frica lui – întru urechile lui; cînd i să 21
 pare că atuncea e în pace, va veni lui 22
 peirea. Nu crează a să întoarce de la întu- 22
 nearec. Pentru că s-au dat acum în mîinile fie- 23
 rului Și s-au rînduit spre hrana brehnace- 23
 lor. Și văzu întru sine că rămîne întru 24
 cădere. Și ziua acea întunecoasă pre el va 24
 stîrvi, Și nevoie și necaz pre el va ținea ca 25
 un voivod stătătoriu înainte căzînd, Căci au 25
 rîdicat mîna înaintea Domnului, și înaintea lui 26
 Dumnezău Atotșitorului au stătut împotriva; 27
 Și alergă înaintea Lui cu sudalmă, întru grăsi- 26
 mea umărului paveții lui, Căci au acoperit 27
 fața lui cu seul și au făcut răzor preste coapse. 28
 Și lauda lui – sudalma, Să mîie în cetăți 28
 pustii și să între în case nelăcuite. Și ceale ce 29
 aceia au gătit, alții vor căra. Nici nu se va 29
 îmbogăți, nici nu vor rămînea lui averile; nici 30
 va pune pre pămînt umbră, Nici va scăpa 30
 de întunecare. Stîlparea lui să o veștejască 31
 vîntul și să-i cază ei floarea! Nu crea- 31

ză că va răbda, pentru că deșarte se vor istovi
32 lui. Tăierea lui mai nainte de ceas se va
33 strica și tulpina lui nu va odrăsli. Și să să
culeagă ca o aguridă, mai nainte de vreme, și
34 cază ca floarea maslinului. Pentru că mărtu-
ria necuratului – moartea, și foc va arde
35 asupra caselor celor ce priimesc daruri. Și
în zgău va lua durori, și se vor istovi lui
deșarte, și pîntecele lui va suferi viclesug“.

CAP XVI

1/2 **S**i răspunzînd Iov, zise: „Auzit-am
ca acestea multe; mîngîitori de reale
3 – toți. Pentru căci? Au rînduială
iaste graiurilor duhului? Sau ce va
dodei pre tine, căci vei răspunde? Și
eu ca și voi voiui grăi, de ar fi supus sufletul
4 vostru în locul cestuia al mieu. Și apoi voiui
sări întru voi cu graiuri și voiui clăti asupra
5 voastră capul mieu. Și fie vîrtute în rostul
6 mieu și pornirea buzelor nu voiui pregeta. Că
de voiui grăi, nu voiui durea rana; iară de voiui
7 și tăcea, ce mai puțin mă voiui răni? Iară
acum prea trudit m-au făcut, năuc, putred.
8 Și Te-ai apucat de mine, Întru mărturie
m-am făcut; și să sculă întru mine minciuna
9 mea, în fața mea au dat răspuns. Cu urgie
isprăvindu-Ș, mă oborî, scîrșni asupra mea
dinții, săgețile bîntuitoriului Lui pre mine
10 căzură. Cu țagtele ochilor au sărit, cu ascu-
țit m-au lovit în genuche și cu toți odată foarte
11 au alergat asupra mea. Pentru că mă deade
Domnul în mîinile nedirepților și spre cei
12 necurați mă aruncă. Fiind în pace, mă
13 răsipi; luîndu-mă de chică, mă zmulse, Pu-
se-mă ca pre un strajnic. Încunjurară-mă cu
fuștiuri, lovind în mușchii miei nemilostivin-
14 du-să, au vărsat la pămînt hiarea mea. Oborî-
ră-mă stîrv preste stîrv, alergară cătră mine
15 cei ce putea. Sac cusură preste pialea mea,
16 și tăria mea în pămînt să stinse. Pîntecele
mieu s-au opărit de plînsoare, și preste gea-
17 nele mele – umbră. Și strîmb nemică nu
era în mîinile mele, și ruga mea – curată.
18 Și, pămînte, să nu acoperi preste sîngele tru-
19 pului mieu, nici să fie loc strigării mele. Și
acum, iată, în ceriuri mărturia mea, și știuto-
20 riul mieu – întru înălțimi. Și scoase ruga
mea cătră Domnul, și înaintea Lui pică ochiul
21 mieu. Și fie mustrare omului înaintea
Domnului și fiului omului la aproapele lui!
22 Și încă ani nenumărați au venit, și pre calea
carea nu mă voiui mai întoarce voiui merge.

CAP XVII

1 **R**og de îngropare, și mă
rog de îngropare, și nu nemeresc.
2 Mă rog ostenind, și ce voiui face? Și
mi-au furat mie averile striinii.
3 Cine iaste acesta? Cu mîna mea să să

leage? Căci inema lor ai ascuns de minte, 4
pentru aceea nu vei înălța pre ei. Cu parte 5
de răutate va povesti, ochii pentru fii s-au
topit. Și m-ai pus de poveaste în limbi și ris 6
lor mă suiui. Pentru că să orbiră de urgie 7
ochii miei, încunjuraiu-mă tare de cătră toți.
Minune cuprinse pre cei adevărați pentru 8
acestea. Și dreptul preste cel fără de leage
să să rădice. Și să ție credinciosul calea lui 9
și cel curat la mîna ca să ia îndrăznire. Însă 10
nu, ce toți vă răzimați; și veniți dară, căci să nu
aflu întru voi adevăr. Zilele mele trecură 11
cu alergare și să rupseră închieturile inemii
meale. Noaptea întru zi am pus; lumina, 12
aproape de cătră fața întunearecului. Că de 13
voiu îngădui, iadul – mie casa, și întru negură
așternutu-mi-s-au așternutul. Moartea am 14
chemat tată să-m fie; și maică mie și sor –
putrezăciunea. Unde dară încă iaste mie 15
nădeajde? Au bunătățile mele voiui vedea?
Au cu mine la iad să vor pogorî? Au cu toate 16
odată întru țărîna ne vom pogorî?“

CAP XVIII

Si răspunzînd Valdat Safhiteul, zise: 1
„Pînă cînd nu vei înceta? Opreaște, 2
pentru ca și noi să grăim! Pentru 3
căci dară ca niște dobitoce am tăcut
înaintea ta? Trebuiește-ț ție urgia! 4
Pentru căci? De vei muri tu, nelăcuit va fi cel
de supt ceriu? Au surpa-se-vor munții den
temeaie? Și lumina celor păgîni să va 5
stinge și nu se va istovi lor văpaia. Lumina 6
lui – întunearec, întru petreacere, și sfeașni-
cul preste dînsul să va stinge. Vineaze cei 7
mai mici averile lui și greșască svatul
lui. Puie-se piciorul lui în laț, în mreajă să 8
să încurce. Și să vie preste dînsul lațuri; 9
întări-va preste el pre cei însătoșă. Și să 10
ascunse în pămînt funea lui, și cursa lui – pre
cărări. Împrejur să piarză pre dînsul 11
durori, și mult – prejur picioarele lui, ca să vie
în foamete strîmtă. Și cădearea lui s-au 12
gătit minunată. Și să mănînce lui ramurile 13
picioarelor. Și va mînce ceale înfrumse- 14
țate ale lui moartea. Ca să ție den petrea- 15
cerea lui vindecare și să-l oprească pre el
nevoie cu vină împărătească. Să lăcuiască 16
în cortul lui în noaptea lui, răsipi-se-vor ceale
binecuvioase ale lui cu iarbă pucioasă. De- 17
desupt rădăcinele lui să vor usca și deasupra
va cădea secerișul lui. Pomenirea lui să 18
piară duple pămînt și va fi numele lui preste
fața cea mai den afară. Împingă-l pre el 19
den lumină la întunearec, și den lume l-au
mutat pre el. Nu va fi cunoscut întru noro- 20
dul lui, nici mîntuită întru cel de supt ceriu
casa lui, ce întru ale lui vor trăi alții. Preste 21

dînsul au suspinat cei de apoi, iară pre cei
22 dentîiu cuprinse-i minune. Aceastea-s
casele nedirepților și acesta e locul celora ce
nu știu pre Domnul“.

CAP XIX

1/2 **S**i răspunzînd Iov, zise: „Pînă cînd
trudit veț face sufletul meu și mă veț
surpa cu cuvinte? Cunoașteț numai
3 că Domnul m-au făcut așa. Trăiț
asupra mea, nerușinîndu-vă de mine
4 mă asupriți. Și dară, cu adevărat eu mă
înșălaiu și lîngă mine mîne înșălăciunea, a
grăi cuvintele mele carele nu să cuvenia,
graiurile mele să înșală și nu asupra vre-
5 mii. Lasă dară că asupra mea vă măriț și
6 muștraț asupră-mi ocări; Cunoașteți dară
că Domnul iaste Cel ce au turburat, și tăria
7 Lui preste mine înălță. Iată, rîz, ocări nu
voiu grăi. Striga-voiu, și necăire judecată nu
8 e. Împrejur sînt ziditu și nu voiu treace;
9 preste fața mea întunearec au pus. Și mări-
rea de la mine au dezbrăcat și luo cununa den
10 capul meu. Rumpse-mă împrejur și mă
11 duș. Și tăie ca un copaciu nedeajdea mea. Și
greu cu urgie mie au făcut și mă socoti pre
12 mine ca pre un vrăjmaș. Și totodată au
venit bîntuialele Lui preste mine, întru căile
13 mele m-au încunjurat cei șazători. De la
mine frații miei s-au depărtat, cunoscut-au
14 pre cei striini decît pre mine. Și priatenii
mei nemilostivi s-au făcut; nu s-au lipit lîngă
15 mine cei mai aproape de mine, Și ceia ce
știia numele meu m-au uitat. Vecinii casii și
16 slujnicile mele, de alt neam eram înaintea
17 lor. Sluga mea am strigat, și n-au ascultat,
și rostul meu să ruga. Și rugam pre muia-
rea mea și chemam lingușind pre fiii țitorilor
18 mele, Iară ei în veac m-au părăsit. Cînd mă
19 voiu scula, asupra mea grăiescu. Urîtu-m-au
ceia ce mă știia; pre carii dară îndrăgisem mă
20 asupriră. În pialea mea au putrezit cărnur-
rile mele, și oasele mele în dinți să țin.
21 Miluiți-mă, miluiți-mă, o, priatenilor, pentru
că mîna Domnului iaste cea ce s-au atins de
22 mine! Și pentru căce mă goniți, ca și Dom-
nul, și de trupul meu nu vă săturați?
23 Pentru că cine va da să să scrie graiurile
24 mele și să să puie eale în carte în veac? Cu
condeiu de fier și de plumbu sau în pietri ar
25 săpa? Pentru că știu că veacinicu iaste Cela
ce va a mă slobozi pre pămînt. Să va scula
26 pialea mea ce suferă aceastea. Pentru că de
la Domnul aceastea mi s-au săvîrșit, carele eu
27 mie mi le știu, Carele ochiul meu le-au
văzut, și nu altul. Și toate mie mi s-au săvîrșit
28 în sîn. Iară de veț grăi: Ce vom grăi
înaintea lui, și rădăcina cuvîntului vom a-

fla întru el? Teameți-va dară și voi de 29
asupreală, pentru că minie preste cei fără de
leage va veni și atuncea vor conoaște unde le
iaste lor avearea“.

CAP XX

Si răspunzînd Sofar Mineul, zise: 1
„Nu așa gîndiam să răspunzi tu 2
aceastea împotriva, și nu priceapeți
mai multu decît și eu. Învățatura 3
rușinii mele voiu auzi și duh dentru
priceapere răspunde mie. Nu aceastea ai 4
conoscut de la aceasta, de cînd s-au pus om
preste pămînt? Și veselia celor necurați – 5
cădeare minunată, și veselia celor fără de
leage – cădeare și pierzare, De să vor sui în 6
ceriu ale lui daruri și jîrtva lui de nori să va
atinge. Pentru că, cînd i să pare că de acum 7
iaste întemeiat, atuncea desăvîrșit piare. Și
ceia ce l-au știut pre el vor grăi: ‘Unde ias- 8
te?’ Ca un vis ce va zbură nu se va afla și
zbură ca un năluc de noapte. Ochiul au tre- 9
cut cu vederea, și nu va mai adaoge, și nu-l
va mai socoti pre el locul lui. Pre fiii lui să-i 10
piarză cei mai de jos și mînilor lui ațîțe dorori.
Oasele lor s-au împlut de tinerețele lui, și cu 11
dînsul preste țărîna va dormi. De să va 12
îndulci în rostul lui răutatea, ascunde-va pre
ea supt limba lui. Și nu se va îndura de 13
dînsa, și nu va părăsi pre ea, și va aduna pre
ea în mijlocul gîtlejului lui. Și nu va putea 14
să-ș ajute lui; hiarea aspidei – în pîntecele
lui. Avuție strîmbă adunîndu-se, să va obo- 15
rî den casa lui; trage-l-va pre el înger, Și 16
mînia bălaurilor să-l sugă, și-l ucigă pre el
limba șarpelui. Să nu vază mulgere de 17
dobitoace, nici pășunea mierii și a untului.
În zadar și în deșărt au ostenit pre avuție 18
dentru care nu va gusta, ca o paporă nemeste-
cată, neînghițită. Pentru că ale multora 19
putearnici case au sfărîmat, și petreacerea au
jăfuit, și n-au întăritu-o. Nu iaste lui mîn- 20
tuirea la avuții, în pohta lui nu se va mîntui.
Nu iaste lăsare bucatelor lui, pentru aceea nu 21
vor înflori lui bunătățile. Și cînd i să pare 22
că acum e plin, se va necăji și toată nevoia
preste dînsul va veni. De iaste cumva să-ș 23
umple pîntecele lui, trimite-va preste el mînia
urgiei, să vie preste el durori. Și să nu 24
scape den mîna ferului, să-l rănească pre el
arc de aramă. Și să să petreacă pren gura 25
lui săgeată și steale întru petreacerele lui să
umple. Preste el – frici; Și tot întunearecul 26
la el să îngăduiască. Mîncă-l-va pre dînsul foc
nears și să-i chinuiască lui nemearnicul casa.
Și să descopere ceriul nelegiurile lui și pămîntul 27
să să scoale preste el. Să tragă casa lui pierza- 28
rea la săvîrșit, ziua urgiei să vie preste el.

29 Aceasta e partea omului necurat de la Domnul și agonisita averilor lui de la Socotitoriu“.

C A P X X I

1/2 **S**i răspunzind Iov, zise: „Ascultați, ascultați-mă cuvintele, pentru ca să nu fie mie de la voi această mîngîiere. 3 Rădicați-mă, și eu voiu grăi, și apoi nu veți batjocuri pre mine. 4 Pentru căce? Au a omului e muștrarea mea? 5 Au pentru ce nu mă voiu mînia? Căutînd la mine, vă mirați, mîna puind preste falcă. 6 Pentru că, de-m voiu și aduce aminte, mă turbur și au durori pelițele mele. Pentru căci necurații trăiesc, și s-au vechit, și cu avuție? 7 Sămînța lor – după suflet, și feciorii lor – înaintea ochilor. Casele lor sporesc, și frică necăiri și biciu de la Domnul nu iaste preste dînșii. 8 Vaca lor n-au născut crud, și scăpă lor ceaea ce avea în pîntece și n-au greșit. 9 Și rămîn ca niște oi veacnice, și copiii lor pre aproape joacă, Luînd canon și copuz, și să veselesc cu glas de cîntare. Și săvîrșiră întru bunătăți viața lor, și în odihna iadului au dormit. 10 Și zice Domnului: Depărtează-Te de la mine! Căile Tale a le ști nu voiu! Ce e destul ca să slujim Lui? Și ce folos căci vom timpina Lui? 11 Pentru că în mîinile lor era bune și faptele necuraților nu le veade. Nu însă, ce și luminătoriu necredincioșilor se va stinge și va veni preste ei de tot surparea și chinuri pre ei vor ținea de la urgie. 12 Și vor fi ca niște paie nainte vîntului sau ca niște prah pre carele au luat volbura. 13 Să lipsască pre fii averile lui? Va răsplăti cătră el și va cunoaște? 14 Vază ochii lui junghearea lui, și de la Domnul să nu se mîntuiască! Căci voia lui e în casa lui împreună cu el? Și numerele luni-lor lui s-au împărțit. 15 Care nu e Domnul Cela ce învață priceapere și știință? Și El pre cei învățați aleage. Acesta va muri în tăria puterii lui, și tot bine-pătîmind și bine-petre-cînd, 16 Și ficiații lui – plini de seu, și măduha lui se va vărsa. Și cela moare de amărăciunea sufletului, nemîncînd niciun bine. Și toți odată pre pămînt dorm și putreziciune 17 pre dînșii au acoperit. Deci știu pre voi că cu îndrăznire vă aflați asupra-mi. Căci veți grăi: Unde e casa boiarinului? Și unde iaste acoperemîntul lăcașurilor celor fără de credință? 18 Întrebați pre cei ce merg pre lîngă cale și seamnele lor nu le va înstreina. Căci la ziua peirii să ușureze cel ficlean, la ziua urgiei lui se va aduce. Cine va spune înaintea feații lui calea lui? Și carea el au făcut, cine va răsplăti lui? 19 Încălea el la groapă s-au adus și preste mormînt au bdenuit. Să îndulciră lui pietricealele pîrului, și după dînșul tot omul va

merge, și înaintea lui nenumărați. Și cum mă mîngîiați în deșert? Iară cum eu să mă încetez preste voi nimică?“

C A P X X I I

Si răspunzînd Elefaz Themaniteanul, 1 zise: „Care e, nu Domnul iaste Cel 2 ce învață priceaperea și știința? Pentru căce grijă e Domnului, de tu 3 ai fost la lucruri fără prihană? Sau folos, căci vei întinde calea ta? Sau băgîndu-te în samă, muștra-te-va și va veni cu tine la judecată? 4 Care e, nu răutatea ta iaste multă și nenumărate-ș sint ție păcatele? Și 5 zălogiiai pre frații tăi în zadar și îmbrăcămîntea celor goli luai. Nici cu apă pre cei setoși 6 ai adăpat, ce flămînzilor ai lipsit pîinea. Și ai lăudat unora feațele și ai lăcuit săracii pre pămînt. 7 Și pre văduve le-ai trimis deșarte și pre surumani ai chinuit. 8 Pentru aceeaa încunjuratu-te-au lațuri și te-au sîrguit războiu minunat. 9 Lumina ție întunearec să întîmplă; și, adormînd, apă te-au acoperit. 10 Au nu Cela ce lăcuiaste în ceale nalte pri-veaște și pre cei ce să purta cu semeție i-au smerit? 11 Și ziseș: ‘Ce au conoșcut Cel tare? Au asupra negurii judecă? 12 În nor e ascunderea Lui și nu se va vedea; și ocolul ceriului merge’. 13 Au calea veacinică vei păzi, carea o au călcat oameni [ne] direpți, 14 Carii s-au luat fără de vreamă? 15 Rîu curătoriu iaste temeiturile lor. Ceia ce zic: Domnul ce va face noao? 16 Sau ce va aduce noao Atotțitoriu-l?’, 17 Și El au împlut casele lor de bunătăți, și ‘Sfatul celor necurați – de la Mine departe!’ 18 Văzînd, direpții au rîs; și cel fără prihană batjocorit-au pre dînșii. 19 De nu au perit starea lor și rămășița lor o va mîncă foc. 20 Și te fă nesîlnic, de vei răbda. Și după aceeaa, roada ta va fi întru bunătăți. 21 Și scoate den gura Lui mărturisire și ia graiurile Lui în inima ta! 22 Iară de te vei întoarce și vei smeri pre tine înaintea Domnului, și departe ai făcut de la petreacerea ta pre cel nedirept. 23 Va pune preste lut în piatră și ca piatră pîrului Sofir. 24 Fi-va dară ție Cel întrutotțitoriu ajutoriu de cătră vrăjmași și curat te va da, ca argintul cel cu foc lămurit. 25 După aceeaa te vei îndrăzni înaintea Domnului, căutînd la ceriu lin. 26 Și rugîndu-te tu cătră El, va asculta pre tine; și va da ție ca să-ți dai rugile. 27 Și va așaza ție petreacerea direpților, și pre căile tale fi-va lumină. 28 Căci ai smerit pre tine, și va grăi: Semețitu-s-au; și pre cel gubav, cu ochii va mîntui. 29 Izbăvi-va pre cel nevinovat și te mîntuiaște, cu curate mîinile tale“.

C A P X X I I I

1/2 **S**i răspunzînd Iov, zise: „Și dară
 știu că den mîna mea muștrarea mea
 iaste și mîna Lui grea să făcu preste
 3 suspinul meu. Cine oare ar ști că
 aș afla pre Dînsul și aș veni la săvîr-
 4 șit? Zicere-aș și mie – judecată, și gura mea
 5 voiu împlăa de muștrări. Și aș conoaște
 lucrurile carele îm va grăi, și de aș simți pre
 6 cine-m va spune. Și de va veni asupra-mi
 cu multă vîrtute, și apoi cu înfricoșarea nu-m
 7 va isprăvi. Pentru că adevărul și muștrarea
 de la El iaste, și să scoată la săvîrșit judecata
 8 mea. Pentru că la ceale dentîiu voiu
 merge și încă nu voiu mai fi; dară ceale de
 9 apoi, ce știu? În stînga făcînd El, și nu
 m-am ținut. Mă va cuprinde cu dreapta, și nu
 10 voiu vedea. Pentru că știu acum calea mea,
 11 alesu-m-au ca aurul. Și voiu ieși întru
 poruncile Lui, pentru că căile Lui am păzit și
 12 nu mă voiu abate den poruncile Lui. Și nu
 mă voiu petreace, și în sînul meu am ascuns
 13 graiurile Lui. Iară de au și judecat El așa,
 cine iaste cela ce stă împotriva Lui? Pentru că
 14 ce au vrut El, au și făcut. Pentru aceea
 spre El am sîrguit. Și dojenindu-mă, am avut
 15 grijă de El spre aceasta. De cătră fața Lui
 să mă preasîrguiască, voiu socoti și mă voiu
 16 înfricoșa de cătră El. Și Domnul au muiat
 inima mea, și Atotțitorul au sîrguit spre
 17 mine. Pentru că n-am știut că-m va veni
 mie întunearec, și fața mea o au acoperit
 negură.

C A P X X I V

1 **S**i pentru căce pre Domnul nu L-au
 2 greșit ceasurile, Iară cei necredin-
 cioși hotarul au covîrșit, turma cu
 3 păstoriul jăfuind? Asinul săracului
 au luat și vaca văduvei pre carea au
 4 văduvit. Abătură pre cei neputincioș den
 calea cea dreaptă, și cu totul s-au ascunsu cei
 5 blînzi ai pămîntului. Și să istoviră ca niște
 măgari în țarină, (pentru mine) ieșind a lor
 rînduială; să îndulci lor pîinea, la cei mai
 6 tineri. Țarină mai nainte de vreme,
 nefiind a lor, au secerat. Și cei neputincioși
 viile necuraților fără simbrerie și nemîncăți au
 7 lucrat. Și pre mulți goli au adormit fără de
 haine, și îmbrăcămîntea sufletului lor au luat.
 8 De cătră rîurile munților să umezescu, ne-
 avînd ei acoperemînt, cu piatră s-au îmbrăcat.
 9 Au hrăpit pre cel suruman de la țîță, și pre cel
 10 căzut l-au smerit. Și pre cei goli au adormit
 cu strîmbătate, și pîinea celor flămînzi au luat.
 11 În strimturi cu strîmbătate au pîndit, și calea
 12 dreptilor n-au știut. Carei den cetate și

den casele lor s-au izgonit, și sufletul prunci-
 lor au suspinat tare, și El pentru căce acestora
 socoteală n-au făcut? Pre pămînt fiind ei, și 13
 n-au cunoscut; și calea dreptății n-au fost
 știind, nice cărările lor au îmblat. Și conos- 14
 cînd lucrurile lor, au dat pre dînșii la întunea-
 rec; și noaptea va fi ca un fur. Și ochiul 15
 preacurvariului au păzit întunearecul, zicînd:
 Nu mă va lua aminte mai nainte ochiul'; și
 ascundere feații au pus. Săpat-au întru- 16
 ntunearec case; ziua au pecetluit pre sine,
 n-au cunoscut lumină. Căce totodată dimi- 17
 neața – lor umbră de moarte, căce va cunoaște
 turburările umbrei morții. Mai ușor iaste 18
 preste fața apei; bleasteme-se partea lor pre
 pămînt, și să ivească oasele lor pre pămînt
 uscate. Și brățisorul săracului au jefuit. 19
 După aceea să pomeni lor păcatul, Și ca o 20
 ceață de roao nevăzută s-au făcut. Și să dea
 lui ceale ce au făcut, și să zdrobească tot cel
 nedrept, întocma cu lemnul nevindecat. Și 21
 cei stearpe bine nu i-au făcut, și muiarea n-au
 miluit, Și cu mînie au surpat pre cei nepu- 22
 tincioș. Sculîndu-se dară, nu va creade
 asupra vieții lui. Bolnăvind, nu nedej- 23
 duiască să să însănătoșaze, ce va cădea cu
 boală, Pentru că pre mulți au chinuit. Înăl- 24
 țarea lui să vesteji ca o verdeață la căldură sau
 ca un spic den paiu însuș fiind căzut. Iară 25
 de nu, cine iaste cela ce zice că minciuni eu zic
 și va pune întru nemică cuvintele mele?“

C A P X X V

Si răspunzînd Valda Saffhitul, zise: 1
 „Ce e dară? Cuvînt înainte au frică de 2
 la El, Cela ce face toată lumea cu cel
 înalt? Pentru că au neștine va 3
 socoti că va fi delungare la țîlhari? Și
 pre carii nu vor veni poruncile de la El? 4
 Pentru că cum va fi drept pămînteanul înain-
 tea Domnului? Sau cine ar curăți pre sine,
 cela ce e născut den muiare? De va porunci 5
 lunei, nu va lumina; și stealele nu-s curate
 înaintea Lui. Și lasă, omul iaste putrezi- 6
 ciune și fiiul omului, viarme!“

C A P X X V I

Si răspunzînd Iov, zise: „Cui te ală- 1/2
 turi, au cui vei să ajuț care e? Au nu la
 care iaste multă vîrtute și la carele
 brațul cel tare iaste? Cu cine te-ai 3
 sfătuit împreună? Nu cu cela la carele
 e toată înțelepciunea? Cui vei urma? Nu celuia
 ce-i e putearea mai mare? Cui ai spus cuvîn- 4
 te? Și suflarea ceaea ce iaste den tine, a cui ias-
 te? Au doară uriaș să vor apleca dedesuptul 5
 apei și vecinilor ei? Gol e iadul înaintea 6

7 Lui, și nu iaste învățitură pierzării Lui. În-
tinzind crivețul preste nemică, spînzurînd
8 pămîntul preste nimică; Legînd apa întru
norii Lui, și n-au rîurat norul dedesuptul
9 Lui. Cea ce ține obrazul scaunului, întin-
10 zînd preste el norul Lui. Porunca au golitu-o
preste fața apei pînă la săvîrșirea luminii cu
11 întunearecul. Și stîlpîi ceriului se-au întins
12 și să minunară de certarea Lui. Cu vîrteza
au potolit marea, și cu știința au așternut chi-
13 tosul. Și încuitorile ceriului temu-se de El,
și cu poruncă au omorît pre șarpele cel
14 viclean. Iată, aceastea-s părțile căii Lui și
pre umezala cuvîntului vom auzi întru El. Și
tăria trăsnetului Lui, cine știe cînd o va face?“

CAP XXVII

1 **S**i încă adăogînd, Iov zise cu cuvînt-
2 înainte: „Viu Dumnezău, Carele
așa m-au judecat și Cel întru tot țîito-
riu, Ce mi-au amărît sufletul meu,
3 Așa încă suflarea mea fiind înlăuntru
și Duhul dumnezăiesc, Cel ce să află mie în
4 nas, Ca să nu grăiască buzele mele fără-
deleage, nici sufletul meu va cerceta nedirep-
5 tăți! Nu-m fie mie a răspunde pre voi
direpți, pînă cînd voiuri muri, pentru că nu-m
6 voiuri schimba nerăutatea mea. Și la direp-
tate luînd aminte, însă nu mă împing înainte,
7 pentru că nu știu întru mine fără de cale a
face. Însă nu, ce fie vrăjmașii miei ca sur-
parea celor necredincioși și cei ce să rîdică
8 asupra mea, ca perirea celor fără de leage. Și
carea iaste nădejdea celui necurat, căci lăco-
meaște nădejduind pre Domnul, oare mîntui-
9 se-va? Au ruga lui va asculta Dumnezău?
10 Sau venind lui nevoie, Au are vreo îndrăz-
nire înaintea Lui? Sau ca cînd ar chema El, va
11 asculta lui? Ce dară voiuri povesti voao ce
iaste în mîna Domnului; ceale ce sînt la Atot-
12 țîitoriul nu voiuri minți. Iată, toți știți că
13 deșarte întru deșarte puneți. Aceasta e par-
tea omului necredincios de la Domnul; și ago-
nisita silnicilor va veni de la Atotțîitoriul
14 preste ei. Iară de se vor face mulți fiii lor, la
jungheare vor fi. Iară de se vor și îmbărbăta,
15 vor ceare. Iară ceia ce trăiesc lui cu moarte
vor muri; și văduvele lor nimenea nu le vor
16 milui. De va aduna ca pămîntul argintul și
17 tocma cu lutul va găti aurul, Aceastea toate
direpții le vor cruța și banii lui cei adevărați
18 vor ținea. Și să istovi casa lui ca niște
mologii și ca niște paianjin ceale ce au păzit.
19 Bogatul adormi-va și nu va mai adaoge;
20 ochii lui au deșchis, și nu iaste. Timpi-
nară pre el ca apa durorile, și cu noapte
21 l-au luat pre el negura. Și-l va lua pre el
arsura și se va duce, și-l va vîntura pre el

den locul lui. Și va arunca preste el și nu Se 22
va milostivi; den mîna Lui cu fuga va fugi.
Plesni-vor preste el mîinile lor și va șuiera 23
pre el den locul lui.

CAP XXVIII

Lentru că iaste argintului loc de unde 1
să face și locul aurului de unde să
strecoară. Pentru că fierul den 2
pămînt să face și arama ca piatra să
ciopleaște. Rînduială au pus întu- 3
nearecului și tot săvîrșitul el îl socoteaște cu
amăruntul. Piatră, întunearec și umbra morții
- Rumperea pîrîului e den năsip. Iară cei ce 4
uitară calea cea direaptă slăbiră dentru
pămînteani. S-au clătît pămîntul, dentru 5
însul va ieși pîine, dedesupt el s-au întors ca
focul. Locul samfirului - pietrile lui; și lutul 6
- aurului lui. Calea, nu o au cunoscut pre 7
ea pasăre, și n-au căutat pre ea ochiu de breh-
nace. Și n-au călcat pre el fiii mîndrilor, n-au 8
trecut preste dînsul leul. Întru cea colțo- 9
roasă au întins mîna lui și strică deșărădăci-
nînd munții. Gropilele apelor, vizuniile și 10
țăr murile rîurilor au rupt și tot cinstit au văzut
ochiul meu. Și adîncurile rîurilor au aco- 11
perit și arătă a lui puteare la lumină. Și 12
înțelepciunea de unde s-au aflat? Și care e
locul științii? N-au văzut pemintean calea 13
ei, nici s-au aflat întru oameni. Bezna zise: 14
'Nu iaste întru mine!' Și marea zise: 'Nu iaste
împreună cu mine!' Nu va da încuiare 15
preste dînsa și nu va sta argint schimbarea
ei. Și nu se va ținea cu aurul lui Sofir, cu 16
onix cinstit și samfir. Nu să va potrivi cu ea 17
aurul și stecla, și schimbarea ei - vase de
aur. Ceale nalte și gavis nu să vor pomeni, 18
și trage înțelepciunea decît ceale mai den-
lăuntru. Nu se va potrivi cu ea piatra topa- 19
zion a arăpimei, cu aur curat nu se va ținea
împreună. Și învățătura de unde s-au 20
aflat? Și care iaste locul priceaperei? Uită 21
pre tot omul și de cătră pasările ceriului să
ascunse. Pierzarea și moartea ziseră: Și 22
am auzit a ei cinste'. Dumnezău bine au 23
întărit ei calea, și El știe locul ei. Pentru că 24
El pre tot cel de supt ceriu veade, Știind ceale 25
de pe pămînt toate carele au făcut: a vînturilor
cumpănă, Ale apei măsuri. Cînd au făcut așa. 26
văzînd au numărat, și calea - întru scuturare de
glas. Atuncea au văzut pre ea și au tîlcuit 27
pre ea, gătînd au urmat. Și zise 28
omului: Iată, cinstea dumnezăias-
că iaste înțelepciunea,
iară a să feri de
reale iaste
știința!“

A lui Iov către priatini voroavă, a 11.

C A P X X I X

1 **S**i încă adăogînd, Iov zise cu cuvînt-
 2 înainte: „Cine m-ar pune pre lună
 3 înainte zilelor căroră Dumnezău
 4 m-au păzit, Ca cînd luciia lumină-
 5 toriul Lui preste capul meu, cînd cu
 6 lumina Lui mergeam la întunearec, Cînd
 7 eram den destul cu căi, cînd Dumnezău soco-
 8 teală făcea casei meale, Cînd eram avut
 9 foarte, și împrejurul meu – copiii miei,
 10 Cînd să vărsa căile meale cu unt și munții miei
 11 să vărsa cu lapte, Cînd ieșiam mîneacînd la
 12 cetate și în uliță mi se puneă mie jățul? Vă-
 13 zîndu-mă, tinerii s-au ascuns, iară bătrîni toți
 14 au stătut. Și boiarii au încetat a grăi, deage-
 15 tul puind preste gură. Și cei ce au auzit
 16 m-au fericit, și limba lor cu gîtlejul lor s-au
 17 lipit. Căci ureachea au auzit, și m-au feri-
 18 cit; și ochiul, văzîndu-mă, s-au abătut. Pentru
 19 că am mîntuit pre sărac den mîna silnicului, și
 20 surumanului căruia nu era ajutoriu am
 21 ajutat. Blagoslovenia celui pierdut preste
 22 mine să vie, și rostul văduvei m-au blagoslo-
 23 vit. Și cu dreptatea mă îmbrăcam, și mă
 24 învăliam cu judecata, întocma cu veșmîn-
 25 tul. Ochiu eram orbilor și picior șchiopi-
 lor. Eu eram părinte celor neputincioși, și
 judecata carea n-am știutu-o am cercat. Și
 am zdrobit măsealele nedirepților, den mijlo-
 cul dinților lor jăfuirea am scos. Și ziș:
 Vîrsta mea va îmbătrîni, ca un bucium de
 finic multă vreamă voiu trăi. Rădăcina mea
 s-au deșchis pre apă, și roao va mînea în sece-
 rișul meu. Slava mea e noao cu mine, și
 arcul meu în mîna lui merge. De mine
 auzind, au luat aminte; și au tăcut preste sfa-
 tul meu. Preste ale meale cuvinte n-au
 adaos, și veaseli să făcea cînd lor grăiam.
 Ca un pămînt însetoșat așteptînd ploaia, așa
 aceștea pre graiul meu. De voiu rîde către
 ei, nu vor creade; și lumina obrazului meu nu
 cădea. Ales-am calea lor și am stătut boia-
 rin; și lăcuia ca un împărat întru tîlhari, în
 ce chip pre cei smeriș mîngîiam.

C A P X X X

1 **I**ară acum mă batjocuriră cei mai
 2 mici, acum mă dojănesc întru parte
 3 căroră defăimam părinții lor, pre
 4 carii n-am socotit vreadnici cînilor
 5 dobitoacelor meale. Și încă tăria
 mînilor lor – pentru ce mie? Întru ei peri-
 săvîrșirea, Cu lipsă și cu foamete trăgîn-
 du-mă. Cei ce fugiia fără de apă ieri –
 necaz și chinuire; Cei ce încunjură fără
 foamete preste răsunătoriu și ceia ce fără
 flămînzie sînt ale lor bucate, Și ne-

cinstiți și defăimați, lipsiți de tot binele, carii
 și rădăcinele leamnelor mesteca, de foamete
 mare; sculatu-s-au asupra-mi furi, Căroră 6
 casele lor era gauri de pietri. Și în mijlocul 7
 celor cu glas bun vor striga carii supt uscă-
 ciuni sălbatece petrecea, Fiii celor fără 8
 minte și numele celor necinstiți și cinste
 stinsă de pre pămînt. Iară acum copuz sînt 9
 eu lor și de poveaste mă au. Și mă urîră, 10
 depărtîndu-să departe, și de către fața mea nu
 scumpiră scupitul. Pentru că deșchizînd 11
 tulba lui m-au chinuit, și frîu feții meale au
 trimis. Spre odrasla cea despre direapta 12
 s-au rîdicat, piciorul lui au întins și au făcut
 cale preste mine cărările peirei lor. Bătu- 13
 tu-s-au cărările meale, pentru că m-au dez-
 brăcat de veșmîntul meu. Cu săgețile lui 14
 m-au împroșcat, și face cu mine cum îi iaste
 voia, întru dureri m-am frămîntat. Întorcu- 15
 mi-să durorile, dusu-mi-s-au nădeajdea ca un
 vînt, și ca un nor mîntuirea mea. Și acum 16
 preste mine se va vărsa sufletul meu, și mă
 țin pre mine, zilele durorilor. Și cu noaptea 17
 oasele meale s-au ars, și vinele meale s-au
 dezlegat. Cu multă vîrtute s-au apucat de 18
 veșmîntul meu, ca gulerul cămășii meale
 m-au cuprins pre mine. Și mă socotești pre 19
 mine întocma cu lutul, în pămînt și în cenușe –
 partea mea. Și am strigat către Tine, și nu 20
 mă ascuți; stătut-au și m-au socotit. Și s-au 21
 suit preste mine, fără de milostivire, cu mîna
 tare m-ai bătut. Și m-ai rînduit pre mine 22
 întru durori, și m-ai lepădat de la mîntui-
 re. Pentru că știu că mōartea mă surpă, 23
 căci casa a tot pămînteanul pămîntul iaste.
 Pentru că macară de aș putea pre mine să mă 24
 omor sau să mă rog altuia și-m va face mie
 aceasta. Și eu preste tot neputinciosul am 25
 plîns, suspinat-am văzînd om în nevoie. Și 26
 eu așteptînd bunătăți, iată, mi-au sosit mai
 mult zile de răutăți. Inima mea s-au fier- 27
 bîntat și nu va tăcea, apucatu-m-au zile de
 sărăcie. Suspînînd, am mers fără de mînie, 28
 și am stătut întru adunare strigînd. Și frate 29
 m-am făcut sirinilor și priaten struților. Și 30
 pialea mea s-au ucis tare, și oasele meale să
 ojogiră de arsură. Și ieși spre jale copuzul 31
 meu, și cîntarea mea – mie spre plîngere.

C A P X X X I

1 **B**ăgăduință am pus ochilor miei și nu 1
 2 voiu priceape spre ficioară. Și ce 2
 3 au împărțit Dumnezău de sus și moș-
 4 tenirea celui destul den ceale nal-
 5 te? Vai, peire – celui strîmbu și 3
 4 înstriinare celor ce fac fărădelegea! Au nu
 El va vedea calea mea și toate cărările meale

5 va număra? Iară de aş fi mers cu batjocori-
 6 torii şi de ar fi sîrguit piciorul meu la vicle-
 7 văzut-au Domnul nerăutatea mea. De s-au
 8 abătut piciorul meu den cale şi de au urmat cu
 9 ochiul inima mea şi de m-am atins cu mînile
 10 meale de daruri, Să mi să samene dară, şi
 11 alţii să mănînce, şi fără de rădăcină să mă fac
 12 pre pămînt. Sau de au şi urmat inima mea
 13 la muiarea altui om sau de am şi pîndit la uşăle
 14 ei, Să placă dară şi muiarea mea altui băr-
 15 bat, iară pruncii mei să să smerească.
 16 Pentru că mînia urgiei neoprită e a pîngări a
 17 omului fămeaie. Pentru că foc iaste arzăto-
 18 riu preste toate zilele şi, la carele va veni, den
 19 rădăcină l-au pierdut. Sau de am defăimat
 20 judecata slugii mele sau a slujnicii, judecîn-
 21 du-se ei cătră mine, Pentru că ce voiu face
 22 de-m va face cercetare Domnul?Iară de va fi
 23 şi socoteală, ce răspunsu voiu face? Care
 24 e? Au nu precum şi eu am fost în pîntece,şi
 25 aceia au fost? Şi ne-am făcut întru acesta pîn-
 26 tece. Şi cei neputincioşi treaba carea odi-
 27 nioară avea n-au greşit, şi ochiul văduvei
 28 n-am topit. Şi de am mîncat pîinea mea
 29 sîngur şi n-am dat şi celui sărac dentr-însa;
 30 Căce den tinereaşele mele hrăniim ca un
 31 părinte, şi den zgăul maicii mele am povă-
 32 ŷit. Sau de am trecut pre cel golu perind şi
 33 nu l-am îmbrăcat, Şi cei neputincioşi de nu
 34 m-au binecuvîntat, şi de tunderea mieilor
 35 miei s-au încălzit umerile lor; De am rădi-
 36 cat asupra săracului mîna, nedejduind căce
 37 mult ajutoriu mie îm iaste, Să să despartă
 38 dară umărul meu dentru închietură şi braşul
 39 meu den cot Să să zdrobească; pentru că
 40 frica Domnului m-au ţinut pre mine şi de lua-
 41 rea Lui nu voiu suferi. De am pus aurul
 42 putearea mea sau de am nedejduit la piatră
 43 scumpă, Sau de m-am veselit făcîndu-mi-să
 44 avuţie multă, sau de am pus mîna mea pre cei
 45 nenumăraţi; Sau nu vedeam soarele ce
 46 luminează că să lipsească şi luna stricîndu-se?
 47 Pentru că nu iaste pre dînşii. Şi de s-au
 48 înşălat pre ascunsu inima mea şi de am pus
 49 mîna mea preste rostul meu şi am săru-
 50 tat, Şi această poate să fie fărădeleagea
 51 mea cea mai mare, de se va socoti, căce am
 52 minţit înaintea Domnului celui Înalt. Şi de
 53 m-am veselit preste cădearea nepriatinilor
 54 miei, şi zise inima mea: Bine, să auză dară
 55 ureachea mea blăstemul meu şi să mă fac dară
 56 poveaste, de cătră norodul meu chinuindu-mă'.
 57 Şi de au zis de multe ori slujnicile mele:
 58 Cine ne-ar da noao den cărnurile lui să ne sătu-
 59 răm?' Fiind eu foarte bun, şi afară nu mînea

striin, şi uşa mea la tot cel ce venia să deşchi-
 33 dea. Şi de am greşit fără de voie, am ascuns
 34 păcatul meu, Că nu m-am înfruntat de
 35 multă mulţimea gloatei, ca să nu mărturisesc
 36 înaintea lor, Şi de am lăsat pre cel neputin-
 37 cios să iasă den uşa mea cu sînul deşert, (de
 38 nu mă temeam), Cine va da pre cel ce va
 39 auzi pre mine? Şi mîna Domnului meu, de nu
 40 mă vream teame? Şi scrisoarea carea aveam
 41 asupra cuiva, pre umere puind cunună, o
 42 vream ceti; Şi de nu o spărgeam şi o dam,
 43 nemică luînd de la datornic; De au suspinat
 44 pămîntul vreodinioară asupra-mi sau de au
 45 plînsu rozoarele lui toate odată, Sau de am
 46 mîncat vîrtutea lui sîngur, fără de preţu, sau şi
 47 luînd sufletul domnului pămîntului am întris-
 48 tat, Pentru grîu dară să-m iasă urzică şi
 49 pentru orzu, rug!" Şi tăcu Iov cu graiurile.

CAP XXXII

1 i încetară şi cei trei priatени ai lui încă
 2 a mai grăi împotriva lui Iov, pentru că
 3 era Iov drept înaintea lor. Şi să
 4 mînie Elius al lui Varahiil Vuzeanul,
 5 den rudenia lui Ram, al ţării Afsitidii.
 6 Şi să mînie pre Iov foarte, pentru căce dove-
 7 diia pre sine drept înaintea Domnului. Şi
 8 asupra celor trei priatini să mînie foarte,
 9 pentru căce n-au putut să răspunză împotri-
 10 vă-graiuri lui Iov, şi-l pusără pre dînsul a fi
 11 necredincios. Şi Elius îngădui a da răs-
 12 punsu lui Iov, căce mai bătrîni decît el sînt ei
 13 cu zilele. Şi văzu Elius că nu iaste răspunsu
 14 în rostul celor trei oameni şi să mînie cu urgia
 15 lui. (Al lui Eliu cătră priatени şi cătră Iov
 16 împotrivă-răspuns). Şi răspunzînd Elius al
 17 lui Varahiil Vuziteanul, zise: „Mai tînăr sînt
 18 cu anii, iară voi sînteş mai bătrîni. Pentru
 19 aceea am tăcut, temîndu-mă ca voao să vă
 20 povestesc a mea ştiinţă. Şi am zis că: Nu
 21 iaste vreamea ceaea ce grăiaşte şi, în mulţi
 22 ani, ei ştiu învăţătura. Ce duh iaste întru
 23 cei pămenteani, şi suflarea Atotşitorului
 24 iaste ceaea ce învaţă. Nu cei cu ani mult
 25 sînt cei înţelepţi, nici cei bătrîni ştiu judeca-
 26 ta. Pentru aceeaa ziş: Ascultaţi-mă, şi voiu
 27 povesti voao ceale ce ştiu. Băgaş în urechi
 28 graiurile mele, pentru că voiu grăi, voi ascul-
 29 tînd. Iată, am auzit cuvintele voastre, bă-
 30 gat-am în urechi pînă la priceaperea voas-
 31 tră, Pînă unde veş cerca cuvintele şi pînă la
 32 voi voiu priceape. Şi iată, nu era lui Iov
 33 muştrîndu-l, răspunzînd graiurile lui, dentru
 34 voi, Pentru ca să nu ziceş: Aflat-am înţe-
 35 lepciunea Domnului adăogîndu-ne'. Şi la
 36 om v-aş întors a grăi cuvinte ca aceas-

15 tea. – S-au spămîntat, n-au mai răspuns
 16 încă, au vechit dentr-înşii cuvintele, Răb-
 dat-am, căci nu am grăit; căci au stătut şi n-au
 17 răspuns. Căci voi răspunde şi eu o parte –.
 Şi răspunzînd Elius, zice: „Iarăş voi grăi,
 18 Pentru că plin sînt de cuvinte, pentru că mă
 19 piarde pre mine duhul pîntecelui. Şi pînte-
 celele meu, ca un foale de must ce fiarbe iaste
 legat, sau ca un foi spartă al unui
 20 faur. Grăi-voiu, pentru ca să mă odihnesc
 21 deşchizînd buzele. Pentru că de om nu mă
 voi ruşina, şi încă nici de pămîntean nu-m va
 22 fi greaţă. Pentru că nu ştiu a lăuda faţă.
 Iară de nu, şi pre mine moliile mă vor mîncea.

CAP XXXIII

1 **S**i nu așa, ce ascultă, Iov, cuvintele
 mele şi graiul meu bagă în urechi!
 2 Pentru că, iată, am deşchis gura mea
 şi au grăit limba mea întru gîtlejul
 3 meu. Curată mie inema cu graiu-
 rile, şi priceaperea buzelor mele curate va
 4 gîndi. Duhul cel dumnezeiesc iaste Cel ce
 m-au făcut pre mine şi suflarea Atotîitorului
 5 iaste cea ce mă învaţă pre mine. De poţi,
 dă-m răspuns mie cătră acestea. Îngă-
 duiaşte, stăi cătră mine şi eu cătră tine.
 6 Den tină te-ai întregit tu, ca şi eu; dentru
 7 aceastaş ne-am săvîrşit. Nu frica mea te va
 struncina, nici mîna mea grea va fi preste
 8 tine. Ce numai ai zis întru urechile mele,
 glasul cuvintelor tale am auzit. Pentru căci
 9 zici: Curat sînt, nefiind greşit; şi fără hulă
 10 eram, n-am nelegiuit, Şi hulă asupra mea
 au aflat, şi mă socoteaşte ca pre un vrăj-
 11 maş, Şi au pus în lemnul meu piciorul tău
 12 şi au păzit toate căile mele!’ Pentru că,
 cum zici: Drept sînt, şi nu m-au ascultat?’
 Pentru că veacinic iaste Cel deasupra pămîn-
 13 teanilor, Şi zici: Pentru căci dreptăţii
 mele n-au ascultat mie tot cuvîntul?’
 14 Pentru că grăind o dată Domnul, iară a doao-
 15 ră iaste vis, Au întru cugetare de noapte,
 sau ca cînd cade groaznică frică preste
 16 oameni, preste adormituri pre pat. Atun-
 cea descopere mintea omului în chipuri de
 frică, cu unele ca acestea pre ei au înfrico-
 17 şat, Să întoarcă om de la strîmbătate şi tru-
 18 pul lui de la cădere au mîntuit. Şi nu s-au
 îndurat sufletul lui de la moarte şi ca să nu
 19 cază el în războiu. Şi iarăş muştră pre el
 întru boală pre pat, şi mulţimea oaselor lui au
 20 amorţit, Şi toată mîncarea grîului nu va
 putea să-i priimască, şi sufletul lui mîncare
 21 pohtează, Pînă unde i să vor putrezi lui
 22 peliţele şi va dovedi oasele lui deşarte, Şi
 să apropie la moarte sufletul lui şi viaţa lui în iad.

De vor fi 1000 de îngeri purtători de moarte, 23
 unul dentru dîşii nu-l va răni pre el, de va
 gîndi cu inema să să întoarcă cătră Domnul; şi
 va povesti omului hula lui şi fărădelegea lui va
 arăta. Opri-l-va ca să nu cază el la moarte 24
 şi va întineri lui trupul ca unsoarea pre
 păreate şi oasele lui le va împlea de mădu-
 hă. Şi va muia lui peliţele ca unui prunc şi-l 25
 va aşaza pre el îmbărbătîndu-să întru oameni.
 Şi rugîndu-se cătră Domnul, şi priimate 26
 lui vor fi şi va intra cu faţă lină; cu mărturisire
 va da oamenilor dreptate. Şi apoi atuncea 27
 să va huli omul însuş, luiş zicînd: Ca ce feal
 făceam! Şi nu cu vreadnice m-au certat de
 carele am greşit! Mîntuiaşte sufletul meu, 28
 ca să nu viu la peire, şi viaţa mea lumină va
 vedea’. Iată, acestea toate le lucrează Cel 29
 tare, căi trei, cu omul. Ce mîntui sufletul 30
 meu den moarte, pentru că viaţa mea întru
 lumină va lăuda pre El. Bagă în urechi, Iov, şi 31
 ascultă-mă! Amuţeaşte, şi eu voi grăi. De 32
 sînt ţie cuvinte, răspunde mie! Grăiaşte,
 pentru că voi să te îndireptezi tu! Iară de 33
 nu, tu ascultă-mă: Asurzează, şi te voi
 învăţa înţelepţciunea!“

CAP XXXIV

1 **S**i răspunzînd Elius, zise: „Asculta- 1/2
 2 Ńi-mă, înţelepţilor, ştiind a lua
 aminte mînile, Căci ureachea cu- 3
 vinte ispitează, şi gîtlejul gustă mîn-
 care. Judecată să luăm noao, să 4
 cunoaştem în mijlocul nostru ce iaste bun.
 Căci au zis Iov: Drept sînt, Domnul mi-au 5
 mîntuit judecata; Şi au mulţit cu judecata 6
 mea, sîlnică e săgeata mea fără de strîmbăta-
 te!’ Cine e om ca Iov? Bînd batjocură ca 7
 apa, Nepăcătuiind, nici păgînind, nici întru 8
 tot împreunîndu-se cu cei ce fac ceale fără de
 leage, ca să meargă cu cei fără de credinţă.
 Pentru că să nu zici că: Nu va fi socotînţa 9
 omului!’ Şi socoteala lui – de la Domnul.
 Pentru aceea, cei pricepuţ la inemă, asculta- 10
 11 Ńi-mă: Să nu-m fie mie înaintea Domnului a
 păgîni şi înaintea Atotîitorului a turbura cel
 drept, Ce dă omului după cum face fieşte- 11
 carele dentru ei şi în cărarea omului afla-va
 pre el. Socoteşti dară pre Domnul fără de 12
 cale a face? Sau Cel întrutotîitoriu va
 turbura judecata, Cela ce au făcut pămîntul?
 Şi cine iaste Cel ce face pre cel de supt ceriu şi 13
 ceale ce-s într-însul toate? Că de va vrea 14
 să oprească şi duhul lîngă El să socoteas-
 că, Muri-va tot trupul deodată, pentru că 15
 tot pămînteanul la pămînt va merge, de unde
 s-au şi zidit. Iară de nu pricepi, ascultă 16

aceasta, bagă în urechi glasul cuvintelor!
 17 Vez tu pre cel ce face fărădelege, și pre Cel
 ce piarde pre cei răi fiind veacinic drept.
 18 Necredincios, Cea ce zice împăratului: Fără-
 leage faci! [și] Prea necredincios! boiari-
 19 lor; Carele nu S-au rușinat de cătră fața
 celui cinstit, nici știe cinste a pune celor bogaț,
 20 să să laude fețele lor? Și deșarte lor să vor
 istovi a striga și a să ruga omului, pentru că s-au
 purtat fără de lege, încuindu-se cei fără de
 21 puțință. Pentru că El văzătoriu iaste fapte-
 lor oamenilor și niciuna Îl uită pre El de cîte
 22 fac, Nici iaste loc a să ascunde cei ce fac
 23 ceale fără de lege. Căci nu preste om va
 pune încă, pentru că Domnul preste toți pri-
 24 veaște, Cea ce priceape ceale nepricepute,
 slăvite și minunate, căroră nu iaste
 25 număr, Cea ce cunoaște lucrurile lor, și va
 26 întoarce noaptea, și să vor smeri; Și au
 stins pre cei necuraț, și văzuț sînt înaintea
 27 Lui Căci s-au abătut den legea lui Dum-
 nezeu și dreptățile Lui nu le-au cunoscut,
 28 Ca să aducă preste El strigarea de sărac; și
 29 strigarea săracilor va auzi, Și El liniște va
 da. Și cine va vinui și va ascunde fața și cine-L
 va vedea pre El? Și asupra limbii și asupra
 30 omului deodată Împărățind om fățarnic de
 31 cătră greutatea norodului, Căci cătră cel
 tare, cea ce zice: Luat-am, nu voi zăloji!
 32 Fără de mine voi vedea. Tu îm arată: de am
 33 făcut strîmbătate, nu voi adaoge', Nu de la
 tine să o plătești pre dînsa? Căci tu o vei
 împinge? Că tu o vei aleage, și nu eu? Și ce ai
 34 conosciut? Grăiaște! Pentru aceea înțelep-
 ții la inimă vor grăi acestea și omul înțelept
 35 mi-au ascultat cuvîntul. Și Iov nu întru pri-
 ceapere au grăit, și graiurile lui nu-s în știin-
 36 ță. Însă nu, ce te învață, Iov, să nu dai încă
 37 răspunsul ca și cei fără de minte, Pentru ca
 să nu adaogem preste păcatele noastre, și
 fărădelege preste noi se va socoti, multe
 grăind graiuri înaintea Domnului“.

C A P X X X V

1/2 i răspunzînd încă Elius, zise: „Ce
 aceasta ai socotit întru judecată? Tu
 cine ești? Căci ai zis: Drept sînt
 3 înaintea Domnului? Sau vei grăi:
 4 Ce voi face, greșînd? Și eu îț
 voi da ție răspuns și la cîte trei priatinii
 5 tăi. Priveaște la ceriu și vezi, și socoteaște
 6 norii cum sînt sus de la tine. De ai greșit, ce
 vei face? Iară de și multe ai nelegiuit, ce poți
 7 să faci? De vream dară ce ești drept, ce
 8 vei da Lui? Sau ce den mîna ta va lua? La
 omul ce e aseamene ție – necurația ta; și la
 9 fiiul omului – dreptatea ta. De cătră
 mulțime asuprindu-se, vor striga; vor

țipa den brațul multora. Și n-au zis: Unde 10
 iaste Dumnezău, Cea ce m-au făcut, Cea ce
 rînduiaște pázile de noapte, Cea ce mă 11
 hotărăște de cătră dobitoacele pămîntului și
 de cătră pasările ceriului? Acolo vor 12
 striga, însă nu vor auzi, de sudalma celor
 răi. Pentru că ceale fără de cale a vedea nu 13
 va Domnul. Pentru că Acela Atotțitoriu
 văzătoriu iaste celor ce săvîrșesc fărădelege,
 și mă va mîntui. Și te judecă înaintea Lui, 14
 de poți pre El să-L lauzi, cum iaste și acum,
 Pentru că Nu iaste socotind urgia Lui, n-au 15
 cunoscut la greșale foarte'. Și Iov în 16
 deșărt deșchide gura lui, cu neconștiința
 cuvinte îngreuiază“.

A lui Eliu voroavă a cincea

C A P X X X V I

 i adăogînd Eliu încă, zice: „Îngă- 1/2
 duiaște-mă puținel încă, pentru ca să
 te învăț, pentru că mai iaste la mine
 cuvînt. Luînd știința mea mică, și 3
 cu faptele mele dreapte voi grăi cu
 adevărat. Și nu strîmbe graiuri cu strîmbă- 4
 tate vei priceape. Și să știi că Domnul nu 5
 va izgoni pre cel fără de răutate. Tare e cu vîr-
 tute, Însă inimile necredincioșilor nu va 6
 învia și judecățile săracilor le va da. Nu va 7
 lua de la cel drept ochii Lui, și cu împărați în
 scaun va pune pre dînșii întru biruință; și se
 va înălța, Și cei băgați în cătuși se vor opri 8
 cu fune de sărăcie. Și va povesti lor 9
 faptele lor și greșalele lor, căci se vor
 întări. Ce celui drept va asculta, și zise 10
 că se vor întoarce de cătră strîmbătate.
 De vor asculta și vor sluji, vor isprăvi zilele 11
 lor spre bunătăți și anii lor spre fapte bune.
 Iară pre cei necredincioși nu-i mîntuiaște, 12
 nevrînd ei să știe pre Domnul, Și pentru 13
 căci, învățîndu-se, neascultă[to]ri era. Și
 cei fățarnici la inimă rîndui-vor mînia, nu vor
 striga, căci au legat pre ei. Să moară dară la 14
 tinereaște sufletul lor, iară viața lor rîndu-se
 de îngeri, Căci au necăjit pre cel slab și 15
 neputincios. Și judecata celor blînzi va rîn-
 du. Și încă te-au înșălat pre tine den rostul 16
 vrăjmașului. Beznă, vărsare – dedesuptul ei,
 și să pogorî masa ta plină de grăsime. Și 17
 judecata de cătră cei drepti nu o va lipsi, și
 mînia preste cei necredincioși va fi, pentru
 necurația darurilor care priimiia pre strîmbă-
 tăți. Să nu te abată de bunăvoie mintea 18
 De la rugă, la nevoie fiind cei neputincioși; și 19
 pre toți ceia ce au puteare Să nu tragi 20
 noaptea ca să suie alții pentru dînșii, Ce 21
 păzește să nu faci fără de cale, pentru că dentru
 acestea vei scoate den sărăcie. Iată, Cel ta- 22

re va întări cu virtutea Lui, pentru că cine
 23 iaste ca El silnic? Și cine iaste cel ce cerce-
 tează ale Lui lucruri? Sau cine e cela ce au zis:
 24 Făcut-au strîmbătate!?' Adu-ți aminte că
 mari sînt lucrurile Lui, dentru carele au stăpî-
 25 nit oamenii. Tot omul au văzut întru sine,
 26 cîți pămînteani sînt răniți. Iată, Cel tare e
 mult, și nu vom conoaște numărul anilor Lui,
 27 și nesăvîrșit! Și numărate-I sînt Lui picătu-
 rile ploii, și se vor vărsa preste ploaie în
 28 nor. Curge-vor vechituri, și umbri nori
 preste nepovestiți pămînteani; (vreame au
 pus) dobitoacelor, și știu rînduiala zăcerii.
 Întru toate acestea nu s-au cercetat ție cuge-
 tul, nice să premenească inima ta de trup?
 29 Și de vei priceape întinderea norului, tocmi-
 30 rea cortului Lui, Iată, întinde preste el
 rază; și înrădăcinările mării au acoperit.
 31 Pentru că prenr-înșii va judeca noroadele,
 32 da-va hrană celui ce poate. Preste mîini au
 33 acoperit lumină Și au poruncit pentru ea
 întru cel ce timpină. Povesti-va pentru dîn-
 sul priatenului lui; agonesite și pentru
 strîmbătate.

CAP XXXVII

1 **S**i de aceasta s-au scuturat inima mea
 2 și au cursu den locul ei. Ascultă
 auz întru urgia mîniei Domnului, și
 cercetare den rostul Lui va ieși!
 3 Dedesuptul a tot ceriului e începătura
 Lui, și lumina Lui – pre aripile pămîntului.
 4 Denapoiia Lui va striga cu glas, tuna-va cu gla-
 sul sudalmii Lui, și nu va premeni pre dînșii,
 5 căce va auzi glasul Lui. Tuna-va Cel tare cu
 glasul Lui minunat. Ceas au pus dobitoacelor,
 și știu a dormirii rînduială. Pre acestea toate
 nu ție s-au cercat cugetul, nice să schimbă
 inima ta de la trup? Pentru că au făcut mari
 6 carele nu le-am știut, Poruncind zăpăzii:
 Fă-te pre pămînt!'. Și iarna – cu ploile să tur-
 7 bure, cu ploile puterii Lui. În mîna a tot
 omul pecetluiască, ca să cunoască tot omul a
 8 lui slăbiciune. Și întrară hiară supt acope-
 9 remînt și odihniră pre zăceare. Den cămări
 10 vin durori, și den vîrfuri – frig. Și den
 suflarea Celui tare da-va gheață, și cîrmuiască
 11 apa cum Îi iaste voia. Și pre cel ales spă-
 mentează norul, răsipi-va norul lumina Lui.
 12 Și El cruguri va strica, unde vrea, la lucrurile
 lor. Toate, oricîte va porunci lor, acestea sînt
 13 rînduite de la El pre pămînt, Ori la învăța-
 turi, ori la pămîntul Lui, ori la milă va afla pre
 14 El. Bagă în urechi acestea, Iov! Stăi, înva-
 15 ță-te putearea Domnului! Știm că Domnul
 au pus lucrurile Lui, lumină făcînd dentru
 16 întunearec. Și știe despărțirea norilor, și

ceale minunate căderi ale celor răi. Și veș- 17
 mîntul tău e fierbinte, și să potolească pre
 pămînt de la miazăzi. Întări-vei cu el la 18
 vechituri, tari ca vedeaarea rāvārsării.
 Pentru căce învață-mă, ce voi grăi Lui? Și 19
 vom potoli multe zicînd: Au carte sau scii- 20
 toriu stă lîngă mine, pentru ca om stînd să
 tacă? Și la toți nevăzută e lumina, curată 21
 iaste întru vechituri, ca și cea de la El întru
 nori. De la miazănoapte – nori cu față de 22
 aur; pre aceștea mare e slava Și cinstea de 23
 la Totțituriul. Și nu aflăm pre altul aseamene
 cu putearea Lui, Cela ce judecă ceale
 dreapte; nu gîndești să-L auzi pre El?
 Pentru aceea se vor teame de El oamenii, și 24
 se vor teame de El cei înțelepți la inimă“.

CAP XXXVIII

Si după ce încetă Iliu de voroavă, zise 1
 Domnul lui Iov, pren volbură și pren
 nori: „Cine e acesta ce-M ascunde 2
 Mie sfatul, și țind graiurile în inimă,
 dară pre Mine socotească să ascunză?
 Încinge ca un om mijlocul tău, și te voiu 3
 întreba, și tu să-M răspunzi: Unde ai fost cînd 4
 puneam temeiu pămîntului? Și-M spune Mie,
 de știi priceapere. Cine au pus măsurile 5
 lui, de știi? Sau cine e cela ce au adus fune
 preste dînsul? Pre ce sînt stîlpii lui înfiți? 6
 Și cine iaste cela ce au pus piatră încolțurată
 preste dînsul? Cînd s-au făcut stealele, 7
 M-au lăudat cu glas mare toți îngerii Mie. Și 8
 am îngrădit marea cu porți, cînd să pornia
 den pîntecele maicii ei ieșind. Și am pus ei 9
 nor îmbrăcare și cu negură pre ea am înfă-
 șat. Și am pus ei hotară, puind ei împrejur 10
 lacăte și porți. Și am zis ei: Pînă aicea să 11
 vii, și să nu covîrșești; ce întru tine să să
 fărîme valurile tale! Au asupra ta am rîn- 12
 duit lumina cea de dimeneată, și luceafărul
 știe rînduiala sa, Să să apuce de arepile 13
 pămîntului, să scuture pre cei necurați dentru
 el? Au tu luînd de la pămînt tină ai zidit vită 14
 și grăitoriu pre dînsul l-ai pus pre pămînt? Și 15
 ai luat de la cei necurați lumina, și brațul mîn-
 drilor ai sfărîmat? Venit-ai la pămîntul 16
 mării, și în urmele beznii îmblat-ai? Și 17
 deschidu-ți-se ție cu frică porțile morții, și
 portarii iadului, văzîndu-te, spămîntatu-s-au?
 Și învățatu-te-ai lățimea cea de supt ceriu? 18
 Spune-m dară mie cîte care iaste? Și în ce 19
 pămînt mîne lumina, și al întunearecului loc
 care e? Au duce-Mă-vei la hotarale lor? Au 20
 de și știi cărările lor? Știi dară, că atuncea 21
 te-ai născut, și numărul anilor tăi e mult! Și 22
 ai venit la visteriile omătului, și visteriile

23 smidii ai văzut. Și să află ție la vremea
vrăjmașilor, la ceasul războiului și bătăii.
24 Și de unde iase bruma sau să răsîpeaște
25 aostrul la cel dedesupt ceriu? Și cine au
gătit ploii cei buhoioase curgerea, și calea
26 urletelor, Ca să ploao pre pămînt unde nu
e om, în pustiiu unde nu iaste om întru
27 el, Ca să sature pre cel necălcat și nelăcuit,
și a răsări ieșire de pajiște? Cine iaste tatăl
28 ploii? Și cine iaste cela ce au născut bulgări
29 de roao? Și dentr-al cui pîntece iase
gheața? Și bruma în ceriu cine o au
30 născut? Au pogoară-se ca o apă curînd?
31 Fața beznii cine o au rînduit? Și precept-ai
legătura Găienuşii? Și îngrădirea Orionu-
32 lui deschis-ai? Au deschide-vei zodiile în
vremea lor, și pre luceafărul de sară de păr
33 aduce-l-vei pre el? Și știi schimbările
ceriului, sau ceale de supt ceriu totodată
34 făcîndu-să? Și vei chema norul cu glas, și
cu cutremur de apă pornitoare te va asculta?
35 Și vei trimite trăsnete și vor merge? Și vor
36 grăi ție: 'Ce iaste?' Și cine au dat muierilor
învățătura țeseturii? Sau știința împistritu-
37 rii? Și cine e cel ce numără norii cu înțelep-
38 ciunea, și ceriul la pămînt l-au plecat? Și
iaste răvărsat ca pămîntul cu pulberea, și l-am
39 lipit pre el ca pre o piatră cu 4 muchi. Și
vei vîna leilor mîncare? Și vei sătura sufletele
40 bălaurilor? Pentru că să tem în zăcerile lor,
41 șad în păduri, păzînd într-ascuns. Și cine
au gătit corbului mîncare? Pentru că puii lui
cătră Domnul strigă, rătăcindu-se, mîncările
cercînd.

C A P X X X I X

1 **L**e ai cunoscut vremea nașterii pietrii
țap-cerbului? Și ai păzit chinurile
2 cerbilor? Și ai numărat lunele lor
pline ale nașterii lor? Și durorile lor
3 ai dezlegat? Și ai hrănit copiii lor
fără de frică? Și chinurile lor le vei
4 trimite? Vor lepăda fiii lor, înmulți-se-vor
întru naștere, ieși-vor și nu se vor mai
5 întoarce la ei. Și cine iaste cela ce au lăsat
măgariul sălbatec slobod, și legăturile lui cine
6 au dezlegat? Și am pus petreacerea lui -
7 pustiiul și lăcașurile lui - sărătura. Batjo-
curînd mulțimea gloatei cetății și hula birariu-
8 lui neauzînd, Socoti-va munții pășunea lui
9 și pe urma a totă verdeața cearcă. Vrea-va
ție și inorodul să-ț slujască, sau să doarmă pre
10 iaslea ta? Și vei lega cu cureale jugul lui,
11 sau trage-va ție răzoare în cîmp? Și
nădejduiești preste dînsul că multă e
virtutea lui? Și vei lăsa preste el faptele
12 tale? Și creade-vei că-ț va da ție sămînța
13 și va aduce ție trierișul? Aripa celor ce
să veselesc, neelasa, de va zămisli asida și

nesa? Căci va lăsa la pămînt oaole ei, și 14
preste țărîna va cloci, Și au uitat că piciorul 15
le va rîsipi și hiarăle cîmpului vor călca.
Nesîlnici fiii ei, nu ca pre sine, în deșărt au 16
ostenit fără de frică. Căci au tăcut ei Dum- 17
nezău înțelepciunea, și n-au făcut ei parte
spre priceapere. După vreme întru înăl- 18
țime va înălța, și va batjocuri pre cal și pre
călărețul lui. Au tu ai pus calului puteare, și 19
ai pus grumazului lui frică? Și ai pus preste 20
el armele toate, și mărirea piepturilor lui
îndrăznire? Săpînd cu piciorul, să îndîr- 21
jaște, și iase la cîmp cu vîrtute; timpinînd
săgeț, Batjocureaște, și nu se va întoarce 22
de la fier. Preste el să semețeaste arcul și 23
sabia, Și urgia va piarde pămîntul, însă nu 24
va creade, pînă ce va da semn Trîmbița. Și 25
făcînd semn trîmbița, zice: 'Bine!' Și de
departe ulmă războiul, cu chiot și strigare.
Sau dentru a ta știință stătu șoimul, întinzînd 26
aripile neclătît, căutînd ceale despre austru?
Și pre-porunca ta să înălță vulturul Și grip- 27/28
sorul, pre cuibul lui șazînd, mîne pre colț de
piatră și ascuns? Acolo fiind, cearcă mîncă- 29
rile, de departe ochii lui străjuiesc. Și puii 30
lui să frămîntă în sînge, și oriunde vor fi
morți, îndată să află". Și răspunse Domnul 31
Dumnezău lui Iov și zise: „Nu judecată cu 32
Cel den destul judeci? Muștrînd pre Dumne-
zeu, va răspunde pre dînsa". Și răspun- 33
zînd Iov, zise Domnului: „Ce mă mai judec 34
eu dojanîndu-mă și muștrînd pre Domnul,
auzînd ca aceastea, nemica fiind? Și eu care
răspuns voiu da cătră aceastea? Mîna voiu
pune preste gura mea. O dată am grăit, 35
iară al doilea nu voiu adaoge“.

C A P X L

1 **S**i răspunzînd Domnul, zise lui Iov, den 1
nor: „Nu, ce încinge ca un om 2
mijlocul tău, și te voiu întreba pre tine, și
tu Îm răspunde! Au depărtezi-Mi 3
judecata? Și Mă socotești nu
într-alt chip ție să fiu isprăvit, fără de numai
4 pentru ca să te arăți drept? Au brațul tău
iaste asupra Domnului, au cu glas ca El tuni?
5 Și ia înălțime și tărie și mărire, și cu cinste te
îmbracă. Și trimite îngerii cu urgie, și pre 6
tot semețul smereaste, Și pre cel mîndru 7
stinge-l, și pre necuraț îndată-i întoarce,
8 Și ascunde totodată în pămînt afară, și obra-
zele lor de necinste le împle. Și voiu 9
povesti dară că poate direapta ta să mîn-
tuiască. Ce iată dară hiară lîngă tine; 10
iarbă întocma cu boii mîncă. Iată dară 11
virtutea ei pre mijloc, și tăria ei pre buricul
pîntecelui. Pus-au coada ca un chiparos 12

13 și vinele ei s-au împletecit. Coastele ei –
 coaste de aramă, și spinarea ei – fier vărsat.
 14 Aceasta iaste începătura zidirii Domnului,
 făcută ca să să batjocurească de cătră îngerii
 15 Lui. Și venind la munte încolțorat, au făcut
 16 veselie celor cu 4 picioare în tartar. Supt
 multe fealiuri de copaci doarme, lângă paporă
 17 și trestie și rogoz. Și să umbresc întru
 dînsa copaci mari cu stîlpări și ramuri den
 18 țarină. De să va face necătură, nu va simți;
 nădejduiaște căci va izbi Iordanul în gura
 19 ei. În ochiul ei va sprijeni pre el; înfășurîn-
 20 du-se, găuri-va nasul. Și aduce-vei bălau-
 rul cu undița și pune-vei căpăstru prejur
 21 nasul lui? Au lega-vei belciug de narea lui,
 22 și cu brățare vei găuri buza lui? Și grăi-va
 23 fie cu rugă, rugăciune moale? Și pune-va
 cu tine făgăduință? Și-l vei lua pre dînsul rob
 24 veacinic? Și vei juca cu el ca cu o pasăre?
 Sau lega-l-vei pre el ca pre o vrabie unui
 25 copil? Și să hrănesc întru dînsul limbi, și-l
 26 împart pre el limbile finicilor. Și tot ce
 umblă pre apă, adunîndu-se, nu vor aduce o
 piale a coadii lui, și în cinurile păscarilor capul
 27 lui. Și vei pune preste el mînilor, aducîndu-
 ț aminte de războiu în trupul lui, și să nu să mai
 facă încă.

C A P X L I

1 **N**u l-ai văzut pre dînsul, nici de ceale ce
 2 să grăiesc te-ai mirat? Nu te temi
 căci Mi s-au gătit Mie? Pentru că cine
 iaste cela ce Mi-au stătut împotrivă?
 3 Sau cine-M va sta împotrivă-Mi și va
 îngădui, de iaste tot cel de supt ceriu al
 4 Mieui? Nu voiu tăcea pentru el, și cu cuvîn-
 tul puterii voiu milui pre cel întocma cu el.
 5 Cine va descoperi fața îmbrăcării lui, și la
 6 închiiarea zalei lui cine ar întra? Porțile
 obrazului lui cine va deschide? Premprejurul
 7 dinților lui iaste frică. Ficații lui – paveze de
 aramă, și legătura lui – ca piatra smiritului.
 8 Unul de alalt să lipesc, și Domnul petreace
 9 pre el. Omul cu fratele lui să va lipi, Îm-
 10 preună-se și nu să vor despărți. Întru stăr-
 nutarea lui va luci lumină, și ochii lui – chip de
 11 luceafăr. Den gura lui ies ca nește făclii
 12 arzînd și scapără ca nește gratii de foc. Și
 den nările lui iase ca nește fum de cuptoriu
 13 arzînd cu foc de cărbuni. Sufletul lui – ca
 cărbunii; și ca para focului den gura lui
 14 iase. Și în cerbicea lui stă puteare, înaintea
 15 lui cură pierzare. Și pelițele trupului lui
 sînt lipite; toarnă preste el, nu se va
 16 clăti. Inema lui iaste înfiptă ca o piatră și
 17 stă ca o năcovalnă ce nu răsare. Și întor-
 cîndu-se el, frică e hiarălor celor cu 4 picioare

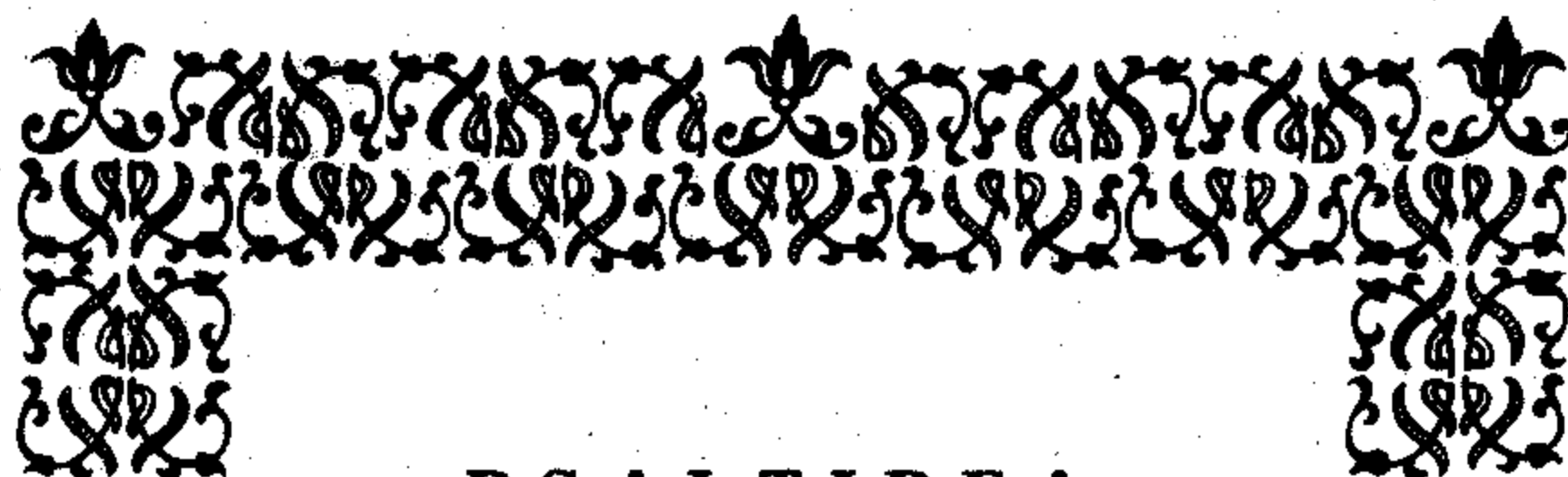
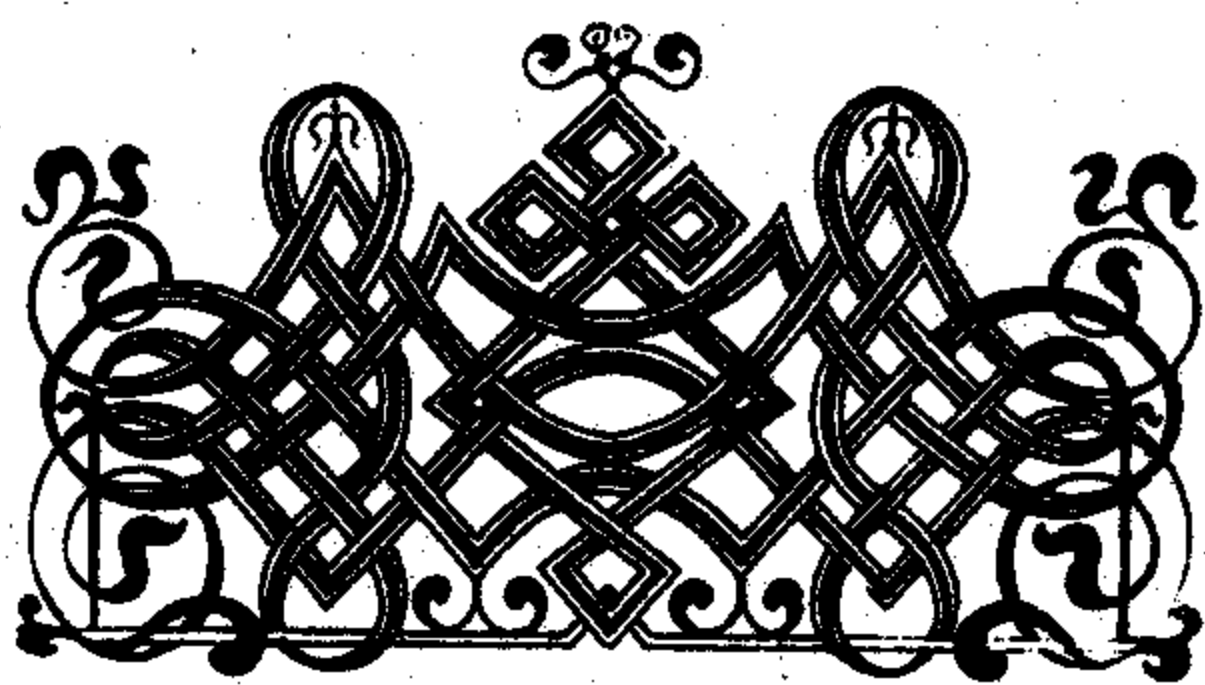
pre pămînt săltînd. De vor tempina pre el 18
 fușture, nemică nu-l vor înfricoșa, sulită rădi-
 cată și za, Pentru că socoteaște fierul ca 19
 paiete și arama ca un lemn putred. Nu-l 20
 va vătămă pre el arcu de aramă, și socoteaște
 lovitura de piatră ca iarba. Ca trestia s-au 21
 socotit ciocanele; și batjocoreaște cutremurul
 celui purtătoriu de foc. Așternutul lui – 22
 țapuși ascuțite; și tot aurul mării, supt dînsul –
 ca niște tină nepovestită. Undează bezna 23
 ca o căldare, și socoteaște marea ca o șter-
 sură, Și pre tartarul beznii ca pre un rob. 24
 Socoti bezna întru primblare. Nu iaste 25
 nemică pre pămînt aseamene lui, făcut să să
 batjocurească de îngerii Mieui. Pre tot cel 26
 înalt veade; și pre el – împăratul tuturor celor
 den ape“.

C A P X L I I

Si răspunzînd Iov, zise Domnului: 1
 „Știu că toate poți și Ție nu e neputin- 2
 cios nemică. Pentru că cine iaste 3
 cela ce ascunde de Tine sfatul? Și
 scumpindu-și cuvintele, și pre Tine
 socoteaște să Te ascunză? Și cine va povesti
 mie ceale ce n-am știut, mari și minunate,
 carele n-am știut? Și ascultă-mă, Doamne, 4
 pentru ca și eu să grăiescu! Și Te voiu întreba
 pre Tine, și Tu mă învață. Cu auzul urechii 5
 Te auziiam manainte, iară acum ochiul mieu
 Te-au văzut pre Tine. Pentru aceea m-am 6
 defăimat pre mine și m-am topit, și mă soco-
 tescu pre mine pămînt și cenușă“. Și fu 7
 după ce au grăit Domnul toate cuvintele
 aceastea lui Iov, zise Domnul lui Elifaz The-
 maniteanul: „Greșit-ai tu și cei 2 priatени ai
 tăi, pentru că n-ați grăit înaintea Mea nemică
 adevărat, precum robul Mieui, Iov. Și acum 8
 luați șapte viței și 7 berbeci și mergeți cătră
 robul Mieui, Iov, și va face jîrtvă pentru voi. Și
 Iov, robul Mieui, se va ruga pentru voi, că, de
 nu aș priimi fața lui și de nu ar fi pentru el, aș
 fi pierdut pre voi, pentru că n-ați grăit adevă-
 rat asupra robului Mieui, Iov“. Și merge 9
 Elifaz Themaniteanul și Valdad Saffitul și
 Sofar Mineul și au făcut în ce chip le-au
 poruncit lor Domnul; și dezlegă păcatul lor,
 pentru Iov. Și Domnul adaose pre Iov. 10
 Și rugîndu-se el și pentru priatениi lui, și le
 lăsă lor păcatul. Și deade Domnul îndoite cîte
 era mai nainte lui Iov, întru îndoire. Și 11
 auziră toți frații lui și sororile lui toate cîte i
 s-au întîmplat lui și veniră cătră el, și toți cîț
 știa pre dînsul dentîu. Și mîncînd și bînd
 lângă el, l-au mîngîiat pre el, și să mirară
 pentru toate cîte adusease preste el Dom-
 nul. Și-i deade lui fieștecărele cîte o 12

mielușită și câte un aur de 4 drahme nepecet-
 luit. Și Domnul blagoslovi ceale de apoi ale lui
 Iov decît ceale dentîiu. Și era dobitoacele lui oi
 14000, cămile 6000, părechi de boi 1000,
 13 măgărițe păscătoare 1000. Și să născură lui
 14 fii 7 și feate 3. Și numi pre cea dentîiu Zio,
 și pre a doao Casia, și prea a treia Cornul
 15 Amalthiei. Și nu s-au aflat ca featele lui Iov
 mai bune decît eale în ceale de supt ceriu. Și le
 16 deade lor tată-său moștenire întru frați. Și
 trăi Iov după rană ani 170, iară preste tot au
 trăit ani 248. Și văzu Iov pre fiii lui, și pre fiii
 17 fiilor lui, a patra rudă. Și muri Iov bătrîn și
 plin de zile. Și iaste scris cum el iarăș să fie
 învis cu carii Domnul au învis; acesta să tîl-
 cuiaste den cartea cea siriinească; în pămîntul
 Afsitedei lăcuind, la hotarăle Idumeii și Ara-
 viei. Și era mai nainte numele lui – Ioval. Și
 luînd muiare harapcă, născu fiiu căruia fu
 numele Enon. Și era acesta den tată-său,
 Zare, fecior den feciorii lui Isaf, și den mumă-
 sa, Vosora, care iaste el al cincilea de la
 Avraam. Și aceștea-s împărații carii au împără-
 țit în Edom, care țări au stăpînit și el: întîiu – Va-
 lac al lui Veor; și numele cetății lui – Dennava; și,
 după Valaac, Iovav, ce să chema Iov; după aces-
 ta, Asomi, cela ce era domn den țara Themaniti-
 dii; după acesta, Adad, feciorul lui Vadad, cel
 ce au tăiat pre Madiam în cîmpul lui Moav, și
 numele cetății lui – Ghiethem; iară cei ce au
 venit cătră el priatени: Elifaz, den
 fiii lui Isaf, împăratul themani-
 lor; Valdad, împăratul safhe-
 ilor; Sofar, împăratul
 mineilor.

PSALTIREA

Psalmul lui David, nescris deasupra
 la iudovi.

A lui David prorocului și împăratului
 viersu I

Fericit omul carele n-au mersu în sfa- 1
 tul necuraților și în calea păcătoșilor
 n-au stătuț și pre scaunul ucigașilor
 n-au șezut, Ce în leagea Domnului – 2
 voia lui, și în leagea Lui va cugeta ziua
 și noaptea. Și va fi ca lemnul cel răsădit 3
 lîngă trecătorile apelor, carele roada lui va da
 în vremea lui și frunza lui nu va cădea; și
 toate, oricîte va face, se vor îndirepta. Nu 4
 așa – necredincioșii, nu așa, ce ca praful
 carele aruncă vîntul de pre fața pămîntului.
 Pentru aceea nu vor învia necredincioșii la 5
 judecată, nice păcătoșii în sfatul dreptilor.
 Căce cunoaște Domnul calea dreptilor, și 6
 calea necredincioșilor va peri.

Psalmul lui David II

Pentru ce s-au înfierbîntat limbile și 1
 noroadele au cugetat deșarte? Stă- 2
 tut-au aproape împărații pămîntului,
 și boiarii s-au adunat într-un loc
 asupra Domnului și asupra unsului
 Lui: „Să rumpem legăturile lor și să lepă- 3
 dăm de preste noi jugul lor“. Cel ce 4
 lăcuiaste în ceriuri va batjo[co]ri pre dînșii, și
 Domnul va defăima pre ei. Atuncea va grăi 5
 cătră dînșii cu urgia Lui, și cu mînia Lui va tur-
 bura pre dînșii: „Și Eu Mă puș împărat de 6
 Dînsul preste Sion, muntele cel sfînt al Lui,
 povestind porunca Domnului. Domnul 7
 zise cătră Mine: Fiiul Mieu ești Tu, Eu astăzi
 Te-am născut. Ceare de la Mine, și-Ț voiu 8
 da Ție limbi moștenirea Ta, și ținearea Ta,
 marginile pămîntului. Paște-vei pre dînșii 9
 cu toiag de fier, ca vasele a olariului zdrobi-
 vei pre dînșii“. Și acum, împăraților, pri- 10
 ceapeți! Certăți-vă toți ceia ce judecă pămîn-
 tul! Slujiți Domnului cu frică și vă bucurați 11
 Lui cu cutremur. Apucați învățătura, ca nu 12
 cîndai Se va mînia Domnul și veți peri den calea
 cea direaptă. Cînd să va așța degrabă mînia 13
 Lui, fericit toți ceia ce nedejduți pre Dînsul.

Psalmu al lui David, cîndu fugiia de că-
 tră fața lui Avesalom, fiul lui, III

Doamne, ce să înmulțiră ceia ce mă 1
 necăjesc? Mulți să scoală asupra-mi!
 Mulți zic sufletului meu: „Nu iaste 2
 mîntuire lui întru Dumnezăul lui“.
 (Strigare) Și Tu, Doamne, ajutoriul 3

mieu ești, slava mea, și înălțînd capul meu.
 4 Cu glasul meu cătră Domnul am strigat și mă
 5 ascultă den muntele cel sfînt al Lui. (Strigare)
 Și eu mă culcaiu și adormiiu, sculaiu-mă, căce
 6 Domnul îm va ajuta mie. Nu mă voiu teame
 de zeci de mii de noroade ale celor ce pre
 împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne,
 7 mîntuiaște-mă, Dumnezăul meu, Că Tu ai
 lovit pre toți ceia ce-m vrăjmașuiesc în deșert;
 8 dinții păcătoșilor ai zrobit. A Domnului e
 mîntuirea, și preste norodul Tău blagoslove-
 nia Ta. Slava.

La săvîrșit, în laude, psalmul lui David IV

1 înd am strigat eu, ascultatu-m-ai,
 Dumnezăul dreptății mele! Întru
 2 primejdie lărgit-ai pre mine! Mi-
 lostiveaște-Te spre mine și ascultă
 3 ruga mea. Fiii oamenilor, pîna
 cînd grei la inimă? Pentru căci iubiți deșerta-
 4 rea și cercați minciuna? (Strigare) Și
 conoașteți că au minunat Domnul pre cel
 curat al Lui; Domnul va asculta pre mine, cînd
 5 voiu striga cătră El. Mîniați-vă, și nu gre-
 șiți; ceale ce ziceți întru inimile voastre, pre
 6 așternuturile voastre vă umiliți. (Strigare)
 Jîrtvuiți jîrtva dreptății și nedejduiți pre
 Domnul. Mulți zic: „Cine va arăta noao bună-
 7 tățile?“ Însămăna-se preste noi lumina fea-
 ței Tale, Doamne! Dat-ai veselie la inima
 8 mea, De roada grîului, vinului și untdelem-
 9 nului lor s-au înmulțit. Cu pace deodată mă
 10 voiu culca și voiu adormi, Căci Tu,
 Doamne, deusebi pre nedeajde m-ai lăcuit.

La săvîrșit, pentru cea moștenitoare, psalmul
 lui David V

1 raiurile mele bagă-le în urechi,
 Doamne! Înțeleage strigarea mea!
 2 Ia aminte glasului rugii mele, Împă-
 ratul meu și Dumnezăul meu,
 3 Căci cătră Tine mă voiu ruga,
 Doamne! Dimeneața asculta-vei glasul
 4 meu; Dimeneața dvori-voiu Ție și mă vei
 vedea. Că nu Dumnezău vrînd fărădeleagea
 5 ești Tu; Nu va nemernici lîngă Tine cel ce
 vicleneaște, nici vor rămînea cei fără de leage
 6 în preajma ochilor Tăi. Urîș pre toți ceia ce
 fac fărădeleagea. Piarde-vei pre toți ceia ce
 7 grăiesc minciuna; Pre bărbatul singiurilor
 8 și viclean uraște Domnul. Și eu, întru mul-
 țimea milei Tale, întra-voiu în casa Ta, închi-
 na-mă-voiu cătră besearca cea sfîntă a Ta,
 9 cu frica Ta. Doamne, povățește-mă întru
 dreptatea Ta, pentru vrăjmașii miei! Îndirep-
 10 tează înaintea Ta calea mea. Căci nu iaste
 în rostul lor adevăr, inima lor e deșartă;
 11 Groapă deșchisă, grumazul lor; cu limbile lor
 viclenia. Judecă-i pre ei, Dumnezăule;

Cază den sfaturile lor; după mulțimea necre- 12
 dințelor lor scoate-i pre dînșii, căci Te-au
 amărît, Doamne. Și să veselească toți ceia 13
 ce nedejduiesc pre Tine; în veac se vor bucura
 și vei sălășlui întru ei. Și se vor fălui întru 14
 Tine toți cei ce iubesc numele Tău, căci Tu vei
 blagoslovi pre cel drept. Doamne, ca cu o 15
 armă de bună voire ne-ai cununat pre noi.

La săvîrșit, întru laude, pentru a opta, psal-
 mu lui David VI

oamne, nu cu mînia Ta să mă mustri, 1
 nici cu urgia Ta să mă cerți. Mi- 2
 luaiaște-mă, Doamne, căci slab sînt;
 vindecă-mă, Doamne, căci să turbu- 3
 rară oasele mele; Și sufletul meu
 să turbură foarte; și Tu, Doamne, pîna cînd? 4
 Întoarce-Te, Doamne, și izbăveaște sufle-
 tul meu. Mîntuiaște-mă pentru mila Ta! 5
 Căci nu iaste în moarte pomenirea Ta; și în 6
 iad cine se va mărturisi Ție? Ostenit-am
 întru suspinul meu, scâlta-voiu în toate nop- 7
 țile patul meu, cu lacrămile mele așternutul
 meu voiu uda. Turbură-se de mînie ochiul 8
 meu, vechiu-mă întru toți vrăjmașii miei.
 Depărtați-vă de la mine toți ceia ce faceți fără- 9
 deleage, căci au ascultat Domnul glasul plîn-
 sorii mele. Auzit-au Domnul ruga mea, 10
 Domnul rugăciunea mea au priimit. Ruși-
 neaze-se și să turbure foarte toți vrăjmașii
 miei; întoarcă-se și să rușineaze foarte pren
 sîrguială. Slava.

Psalm al lui David carele l-au cîntat Domnu-
 lui pentru cuvintele lui Husi, feciorul lui
 Iemeni, VII

oamne, Dumnezăul meu, pre Tine 1
 nădejduiiu; mîntuiaște-mă de toți cei 2
 ce mă gonesc și mă mîntuiaște, Ca
 nu cîndai va hrăpi ca un leu sufletul 3
 meu, nefiind cel ce mîntuiaște, nici
 cel ce hălăduiaște. Doamne, Dumnezăul 4
 meu, de am făcut aceasta, de iaste strîmbă-
 tate întru mîinile mele, De am răsplătit 5
 celor ce-m dau mie reale, să caz dară de la
 vrăjmașii miei deșart, Să gonească dară 6
 vrăjmașul sufletul meu și să apuce, și să calce
 la pămînt viața mea și mărirea mea în țărîna
 să o sălășluiască. (Strigare) Scoală-Te, 7
 Doamne, cu urgia Ta, înalță-Te cu mînie
 asupra vrăjmașilor Tăi; Și Te scoală 8
 Doamne, Dumnezăul meu, cu porunca carea
 ai poruncit, și adunarea năroadelor Te va
 încungiura, Și pentru aceasta întru înăl- 9
 țime întoarce-Te. Domnul va judeca năroa-
 dele; Judecă mie, Doamne, după direp- 10
 tatea mea, și după nerăutatea cea ce e
 asupra mea. Săvîrșască-se dară vicle- 11
 sugul celor păcătoși și vei îndirepta pre cel
 drept, cercetînd inimile și mușchii,
 Dumnezău. Drept e ajutoriul meu de la

Dumnezău, Cel ce mîntuiește pre cei direpți
 12 la inimă. Dumnezău judecătoriu drept e și
 tare și mult îngăduitoriu și neaducînd urgie, în
 13 toate zilele. De nu vă veți întoarce, sabia
 Lui o va luci, arcul Lui au încordat și l-au gătit
 14 pre el. Și întru el au gătit arme de moarte;
 15 săgețile Lui celor ce ard le-au făcut. Iată,
 chinui strîmbătatea, zemisli dureri și născu
 16 fărădelege. Groapă săpă și o adîncă pre
 17 ea și va cădea în groapa carea au făcut. În-
 toarce-se-va durearea lui la capul lui și pre
 creștetul lui strîmbătatea lui se va pogori.
 18 Mărturisi-mă-voiu Domnului după dreptatea
 Lui și voiu cînta numelui Domnului Celui Înalt.

La săvîrșit, pentru teascuri, psalm
 al lui David VIII

1 **D**oamne, Domnul nostru, foarte e
 minunat numele Tău întru tot
 2 pămîntul! Căci s-au rădicat mare
 3 cuviința Ta mai sus de ceriuri. Den
 rostul pruncilor și sugătorilor ai întă-
 rit laudă pentru vrăjmașii Tăi, ca să surpe pre
 4 vrăjmași și izbînditori. Căci voiu vedea
 ceriurile, lucrurile deagetelor Tale, luna și
 5 stealele carele Tu ai întemeiat. Ce iaste
 omul, căci pomenesti pre el? Sau fiiul omului,
 6 căci socotești pre el? Înmicșoratu-l-ai pre
 dînsul puțin oarece decît îngerii, cu mărire și
 cinste l-ai cununat pre el și l-ai pus pre dîn-
 7 sul preste faptele mîinilor Tale, Toate le-ai
 supus supt picioarele lui. Oile și vacile toate;
 8 și încă și dobitoacele cîmpului, Pasările
 ceriului și peștii mării, cealea ce merg pre
 9 cărările mărilor. Doamne, Domnul nostru,
 foarte iaste minunat numele Tău în tot
 pămîntul. Slava.

Cathisma 2. La săvîrșit, pentru ceale
 ascunse ale fiului lui, psalomul lui David IX

1 **M**ărturisi-mă-voiu Ție, Doamne, cu
 toată inema mea, povesti-voiu toate
 2 minunele Tale. Veseli-mă-voiu și
 mă voiu bucura întru Tine, cînta-voiu
 3 numelui Tău, Înalte. Cînd să va
 întoarce vrăjmașul meu înapoi, slăbi-vor și
 4 vor peri de cătră fața Ta. Căci ai făcut jude-
 cata mea și legiuirea mea, șazut-ai pre scaun,
 5 Cel ce judeci dreptatea. Certăș limbile și
 peri necredinciosul, numele lor l-ai stins în
 6 veac și în veacul veacului. Vrăjmașului
 lipsiră sabiile desăvîrșit și cetăț surpaș.
 7 Peri pomenirea lui cu sunet, și Domnul în
 8 veac rămîne. Gătit-ai cu judecată scaunul
 Lui; și El va judeca lumea cu dreptate,
 9 judeca-va norodul cu dreptate. Și Să
 făcu Domnul scăpare săracului, ajutoriu la
 10 bune vremi, întru năcazuri. Și nădej-
 duiască pre Tine cei ce cunosc numele

Tău, căci n-ai părăsit pre cei ce Te cercetază,
 Doamne! Cîntăț Domnului, Celui ce 11
 lăcuiaste în Sion, povestiț întru limbi tocmea-
 lele Lui! Căci Cela ce cercetează sîngiurile 12
 lor Și-au adus aminte. N-au uitat strigarea
 săracilor. Miluiaște-mă, Doamne! Vezi 13
 smerenia mea de cătră vrăjmașii miei, Cela 14
 ce mă înalți pre mine den porțile morții,
 pentru ca să povestesc toate laudele Tale, în
 porțile featei Sionului. Veseli-ne-vom pre 15
 mîntuirea Ta; înfipseră-se limbile întru stri-
 căciunea carea au făcut; În lațul acesta care 16
 au ascuns prinse-se piciorul lor. Cunoaș- 17
 te-Se Domnul, judecăți făcînd! Întru faptele
 mîinilor Lui să prinse păcătosul. (Cîntare a 18
 strigării) Întoarce-se păcătoșii la iad, toate
 limbile ceale ce uită pre Dumnezeu. Căci 19
 nu pînă în săvîrșit să va uita săracul, răbdarea
 săracilor nu va peri desăvîrșit. Scoală-Te, 20
 Doamne, nu să întărească omul, judece-se
 limbile înaintea Ta. Pune, Doamne, tocmi- 21
 toriu de leage preste ei; cunoască limbile că
 oameni sînt. (Strigare) Pentru căci, 22
 Doamne, stai de departe, treci cu vederea la
 bune vremi întru necazuri? Cînd să seme- 23
 țeaște necredinciosul, ațîță-se săracul; prin-
 du-se întru svaturile carele socotesc. Căci 24
 să laudă păcătosul întru pohtele sufletului lui,
 și cel ce face strîmbătate să binecuvintează.
 Întărită pre Domnul păcătosul, după mulți- 25
 mea urgiei lui; nu va cerceta. Nu iaste 26
 Dumnezeu înaintea lui, spurcă-se căile lui în
 toată vremea. Strică-se judecățile Tale de 27
 cătră fața lui, tuturor vrăjmașilor lui va stă-
 pîni de tot. Pentru că zise întru inema lui: 28
 „Nu mă voiu clăti den rudă în rudă, fără de
 rău“. Carea de blestem rostul lui iaste plin 29
 și de amărăciune și de vicleșug; supt limba lui
 osteneală și dureare. Șade întru vicleșug 30
 cu cei avuț, întru ascunsuri, ca să ucigă pre cel
 nevinovat; Ochii lui la cel sărac să uită. 31
 Pîndeaste întru ascuns, ca leul la stîna lui; 32
 pîndeaste ca să apuce pre sărac, să apuce pre
 sărac deaca-l va trage pre el. În lațul lui va 33
 smeri pre el; pleca-se-va și va cădea deaca va
 stăpîni el pre săraci. Pentru că au zis întru 34
 inema lui: „Uitat-au Dumnezeu! Întors-au
 fața Lui, ca să nu vază desăvîrșit“. Scoa- 35
 lă-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalțe-se
 mîna Ta, nu uita pre săracii Tăi desăvîrșit.
 Pentru care lucru au întăritat necredinciosul 36
 pre Dumnezeu? Pentru că au zis întru inema
 lui: „Nu va cerceta“. Vezi, că Tu osteneala 37
 și durearea socotești, ca să-l dai pre el în mîni-
 le Tale. Ție s-au lăsat săracul, surumanului 38
 Tu ai fost ajutoriu. Zdrobeaște brațul celui 39
 păcătos și rău; cerca-se-va păcatul lui și

40 nu se va afla. Domnul Împărat e în veac și în veacul veacului! Periți, limbi, den pământul
 41 Lui! Pohta săracilor ascultat-ai, Doamne, la gătirea inimilor lor luoa aminte ureachea Ta.
 42 Judecă săracului și smeritului, pentru ca să nu mai adaogă încă a să mări omul pre pământ.

La săvîrșit, psalmul lui David X

1 **D**re Domnul nădejduiesc. Cum va grăi sufletului meu: „Mută-te pren munți
 2 ca o vrabie“? Căce, iată, păcătoșii au întins arcul, gătiră săgeți în tulpă,
 3 ca să săgeate întru ceață pre cei direpți la inimă. Căci carele Tu ai întărit, ei
 4 le-au surpat; și dreptul ce-au făcut? Domnul, în besearca cea sfîntă a Lui; Domnul, în
 5 ceriu scaunul Lui. Ochii Lui la cel sărac privesc, geanele Lui cercetează pre fiii oame-
 6 nilor. Domnul cercetează pre cel drept și pre cel necredincios; iară cel ce iubeaște
 7 strîmbătatea uraște sufletul Lui. Ploua-va preste cei păcătoși lațuri, foc și iarbă
 8 pucioasă; și duh de vivor partea păharului lor. Căci drept e Domnul și dreptăți au
 iubit, îndireptări au văzut fața Lui. Slava.

La săvîrșit, pentru a opta, psalmul lui David XI

1 **M**întuiaște-mă, Doamne, căci au lipsit cel curat, căci s-au îpușinat adevă-
 2 rurile de cătră fiii oamenilor. În deșărt au grăit fieștecarele cătră
 3 aproapele său, buze vicleane la inimă, și în inimă au grăit reale. Piarză de tot Dom-
 4 nul toate buzele ceale vicleane și limbă grăi-
 5 toare mare, Pre cei ce au zis: „Limba noastră vom mări, buzele noastre lîngă noi
 6 sînt; cine iaste noao Domnu?“ „Pentru necazul săracilor și suspinul measerilor acum
 7 Mă voi scula – zice Domnul; Pune-voiu întru mîntuire, Mă voi îndrăzni întru el“.
 8 Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint cu foc lămurit ispitit pământului, curățit de
 9 ori. Tu, Doamne, să ne păzești pre noi și să ne cruți pre noi de cătră neamul acesta și în
 veac. Împrejur necredincioșii îmblă; după înălțimea Ta ai înmulțit fiii oamenilor.

La săvîrșit, psalmul lui David XII

1 **D**îna cînd, Doamne, mă vei uita desă-
 2 vîrșit, pînă cînd întorci fața Ta de cătră mine? Pînă cînd voi pune
 3 sfaturi întru sufletul meu, durori în inima mea, ziua și noaptea? Pînă
 4 cînd se va înălța vrăjmașul meu asupra mea? Caută, ascultă-mă, Doamne, Dumnezeu
 5 meu. Luminează ochii miei, ca nu cîndai să adorm de moarte, ca nu cîndai să zică
 6 vrăjmașul meu: „Întăriiu-mă cătră dînsul“. Cei ce mă necăjesc bucura-se-vor de
 7 mă voi clăti; și eu pre mila Ta nădejduiu. Bucura-se-va inima

mea pre mîntuirea Ta; cînta-voiu Domnului, Celui ce au făcut bine mie, și voi cînta numelui Domnului Celui Înalt.

La săvîrșit, psalmul a lui David XIII

1 **Z**ise cel fără minte întru inima lui: „Nu
 2 iaste Dumnezeu!“ Stricară-se și să urîră întru meșteșugiri; nu iaste
 3 făcînd bunătate, nu iaste pînă întru unul. Domnul den ceriu Să plecă
 4 preste fiii oamenilor, ca să vază de iaste pricepînd sau cercetînd pre Dumnezeu. Toți
 5 s-au abătut, odată s-au netrebuit; nu iaste făcînd bunătate, nu iaste pînă la un.
 6 Nu vor cunoaște toți cei ce fac fărădelegea? Cei ce mîncă pre norodul Mieu cu mîncare
 7 de pîne Pre Domnul nu L-au chemat. Acolo s-au înfricoșat cu frică, unde nu era frică,
 8 Căce Domnul – în rudă direaptă. Sfatul săracului l-ați rușinat, căce Domnul nedeajdea
 9 lui iaste: „Cine va da den Sion mîntuirea lui Israil?“ Cînd va întoarce Domnul robimea
 norodului Său, bucura-se-va Iacov și să va veseli Israil. Slava.

La săvîrșit, psalmul lui David XIV

1 **D**oamne, cine va nemernici întru săla-
 2 șul Tău, sau cine va sălășlui în muntele cel sfînt al Tău? Mergînd
 3 fără prihană și făcînd direptate, Grăind adevăr în inima lui; carele
 4 n-au viclenit în limba lui Și n-au făcut vecinului lui rău, și ocară n-au luat pre
 5 cei de aproape ai lui. Defăimă-se înaintea Lui cel ce vicleneaște, iară pre
 6 cei ce să tem de Domnul va slăvi; Cea ce jură aproapelui lui și nu defaimă,
 7 argintul lui n-au dat pre camătă și daruri pentru cei nevinovați n-au luat.
 Cea ce face aceastea nu să va clăti în veac.

Scrisoare pre stîlpu a lui David XV

1 **D**ăzește-mă, Doamne, căce pre Tine
 2 am nedejduit. Zis-am Domnului: „Domnul meu ești Tu, căce bunătățile
 3 mele nu-ți trebuiesc“. Sfinților celor den pământul Lui s-au minunat
 4 Domnul, toate voile Lui întru dînsii. Înmulțitu-s-au slăbiciunile lor,
 5 după aceastea au sîrguit. Nu voi aduna adunările lor den sîngiuri,
 6 nice voi pomeni numele lor pren buzele mele. Domnul, partea
 7 moștenirii mele și păharului meu; Tu ești cea ce așezi moștenirea
 8 mea mie. Funi au căzut preste mine întru cei mai tari, pentru că
 9 moștenirea mea mai tare iaste mie. Binecuvînta-voiu pre Domnul,
 Cea ce m-au înțelepțit pre mine; și încă și pînă în noapte m-au certat
 mușchii miei. Vedeam pre Domnul înaintea mea pururea, căci den
 direapta mea iaste, pentru ca să nu mă clintesc. Pentru
 10 aceea veseli-să inima mea și să bucură limba

10 mea și încă și trupul meu să va sălășlui pre
nedeajde, Căce nu vei părăsi sufletul meu
la iad, nice vei da pre cel curat al Tău să vază
11 stricăciune. Arătat-ai mie căile vieții;
împlea-mă-vei de veselie cu fața Ta, în frum-
sătări în direapta Ta, desăvârșit.

Rugăciunea lui David XVI

1 **A**scultă, Doamne, dreptățile mele,
2 ia aminte rugăciunea mea, Bagă
în urechi ruga mea, nu cu buze
3 vicleane. De la fața Ta judecata
mea să iasă, ochii miei vază dreptăți.
4 Ispitit-ai inima mea, socotit-ai noaptea; ispiti-
tu-m-ai, și nu s-au aflat întru mine strîmbăta-
5 te. Ca să nu grăiască rostul meu lucrurile
oamenilor, pentru cuvintele buzelor Tale eu
6 am păzit căi năsilnice. Întăreaște umble-
tele mele întru cărările Tale, pentru ca să nu
7 se clinească pașii miei. Eu am strigat, căce
m-ai ascultat, Dumnezeu; pleacă ureachea Ta
8 mie și ascultă cuvintele mele. Minunează
milele Tale, Cela ce mîntuiești pre cei ce
9 nedejduiesc pre Tine, Den cei ce stau
împotriva direaptei Tale. Păzește-mă,
10 Doamne, ca lumina ochiului; Întru acoperi-
rea arepilor Tale mă vei acoperi de cătră
fața necredincioșilor, celor ce m-au necăjit
11 pre mine. Vrajmașii miei sufletul meu au
cuprins; seul lor au închis, gura lor au grăit
12 mîndrie. Scoțîndu-mă, acum m-au încun-
jurat, ochii lor puseră ca să abată la pămînt.
13 Luară-mă ca un leu gata la vînat și ca un puiu
14 de leu lăcuind întru ascunsuri. Scoală-Te,
Doamne, apucă-i pre ei și-i împiadecă pre
dînșii! Izbăvește sufletul meu de cătră cel
necurat, sabia Ta de la vrajmașii mîinii Tale.
15 Doamne, den pușini de la pămînt împarți pre
ei în viața lor; și de ceale ascunse ale Tale să
16 împlu pîntecele lor. Săturatu-s-au de fii și
17 au lăsat rămășițele pruncilor lor. Iară eu
întru dreptate ivi-mă-voiu feașii Tale, sătura-
mă-voiu, arătîndu-mi-se mărirea Ta. Slava.

Cathisma 3, la săvîrșit, copilului Domnului, lui David, carele au grăit Domnului cuvintele cîntării aceștia, în ziua care l-au izbăvit pre el Domnul den mîna tuturor vrajmașilor lui și den mîna lui Saul, și zise, XVII

1 **I**ndrăgi-Te-voiu, Doamne, vîrtutea
mea. Domnul, întărirea mea și scăpa-
2 rea mea și izbăvitoriul meu, Dum-
nezăul meu, ajutoriul meu, și voiu
3 nedejdui pre Dînsul, Scutitoriul
meu și cornul mîntuirii mele și sprijenito-
4 riul meu. Lăudînd voiu chema pre Dom-
nul și de vrajmașii miei mă voiu mîntui.
5 Cuprinsu-m-au durori de moarte și pîraile
6 fărădelegii m-au turburat. Chinurile ia-

dului m-au încunjurat; apucatu-m-au lașurile
7 morții. Și, necăjindu-mă, am chemat pre
Domnul și cătră Dumnezăul meu am stri-
8 gat. Auzit-au den beseareca sfîntă a Lui
glasul meu și strigarea mea înaintea Lui va
9 intra în urechile Lui. Și să clătină și plin de
cutremur să făcu pămîntul și temeaiete mun-
10 ților s-au turburat și s-au clătît, căci S-au
urgisit lor Dumnezeu. Sui-se fum întru
urgia Lui și foc de cătră fața Lui să va aprinde,
11 cărbuni s-au așîțat de cătră Dînsul. Și plecă
ceriurile și Să pogorî, și negură supt picioa-
12 rele Lui. Și Să sui preste heruvim și zbură,
și zbură pre aripile vînturilor. Și puse întu-
13 nearec ascunderea Lui, împrejurul Lui cortul
Lui, întunecoasă apă în norii văzduhuri-
14 lor. De lucire înaintea Lui norii au trecut,
smidă și cărbuni de foc. Și tună den ceriu
15 Domnul și Cel Înalt au dat glasul Lui. Tri-
16 mise săgeți și răsipi pre ei, și fulgere au
înmulțit și-i turbură pre ei. Și să iviră
17 izvoarele apelor și să descoperiră temeaiete
lumii, De certarea Ta, Doamne, de suflarea
18 Duhului urgiei Tale. Trimise dentru înăl-
19 țime și mă luo pre mine, apucă-mă den ape
multe. Mîntui-mă-va dentru tari vrajmașii
20 miei și de cei ce mă urăsc pre mine, căci să
mai întăriră decît mine. Apucatu-m-au în
21 ziua răutății mele și Să făcu Domnul întă-
ritura mea. Și mă scoase întru lărgime,
22 izbăvi-mă-va, căci m-au vrut. Și-m va da
23 Domnul după dreptatea mea și după curățenia
mînilor mele îm va da. Căci am păzit căile
24 Domnului și n-am păgînit de la Dumnezăul
meu. Căci toate judecățile Lui înaintea
25 mea și dreptățile Lui nu s-au depărtat de la
mine. Și voiu fi fără prihană cu Dînsul și
26 mă voiu păzi de cătră fărădelegea
mea. Și-m va da Domnul după dreptatea
27 mea și după curățenia mînilor mele înaintea
ochilor Lui. Cu cel drept, drept vei fi; și cu
28 omul nevinovat, nevinovat vei fi. Și cu cel
29 ales, ales vei fi; și cu cel îndărătnic vei îndă-
rătnic. Căci Tu nărodul smerit vei mîntui
30 și ochii mîndrilor vei smeri. Căci Tu vei
31 lumina luminătoriul meu, Doamne, Dumne-
zeul meu, lumina-vei întunearecul meu.
Căci întru Tine mă voiu izbăvi de bîntuială și
32 cu Dumnezeul meu voiu sări zid. Dumne-
zeul meu, fără prihană e calea Lui, cuvintele
Domnului lămurite-s, scutitoriu iaste tuturor
celor ce nădejduiesc pre Dînsul. Pentru că
34 cine e Dumnezeu, afară den Domnul? Sau carele
e Dumnezeu, afară de Dumnezeul nostru?
Dumnezeu, Cel ce mă încinge cu puteare și au
35 pus fără prihană calea mea, Întărind picioa-
36 rele mele ca unui cerb, și pre ceale înal-

37 te puindu-mă, Învăţînd mînile mele la
 războiu şi ai pus arc de aramă braţele mea-
 38 le. Şi ai dat mie scuteală de mîntuire şi
 39 dreapta Ta m-au sprejenit. Şi învăţătura
 Ta m-au îndreptat desăvîrşit şi certarea Ta
 40 aceasta mă va învăţa. Lărgit-ai paşii miei
 dedesuptul meu, şi n-au slăbit urmele mea-
 41 le. Goni-voiu pre vrăjmaşii miei şi voiu
 prinde pre dînşii, şi nu mă voiu întoarce, pînă
 42 unde vor lipsi. Năcăji-voiu pre dînşii şi nu
 vor putea să stea, cădea-vor supt talpele mea-
 43 le. Şi mă încinseş cu puteare la războiu,
 împiedeaş pre toţi pre cei ce să scula asupra
 44 mea dedesuptul meu. Şi pre vrăjmaşii
 miei datu-mi-ai dos şi pre cei ce urăsc pre
 45 mine i-ai pierdut de tot. Strigară, şi nu era
 cel ce mîntuiaşte, cătră Domnul, şi n-au ascu-
 46 tat pre dînşii. Şi voiu mărunţi pre ei ca
 ţărîna în faţa vîntului, ca tina uliţelor voiu
 47 mărunţi pre dînşii. Izbăvi-mă-vei de pricea
 norodului, pune-mă-vei întru cap de limbi.
 48 Norod carele n-am cunoscut mi-au slujit mie,
 49 la auzirea urechii m-au ascultat. Fii striini
 au minţit mie, fii striini s-au vechit şi s-au
 50 şchiopat de cătră căile lor. Viu Domnul, şi
 blagoslovit Dumnezeuul meu, şi să înalţe
 51 Dumnezeuul mîntuirii mele. Dumnezeu,
 Cel ce dai izbîndiri mie şi ai supus noroade
 supt mine, izbăvitoriul meu de vrăjmaşii miei
 52 cei cu urgie, De cătră cei ce să scoală preste
 mine înălţa-mă-vei, de cătră omul nedirept
 53 izbăvi-mă-vei. Pentru aceeaa mărturisi-
 mă-voiu Ție întru limbi, Doamne, şi numelui
 54 Tău cînta-voiu. Mărind mîntuirile împăra-
 tului şi făcînd milă unsului, lui David, şi
 semenţiei lui, pînă în veac. Slava.

La săvîrşit, psalm al lui David XVIII

1 **S**eriurile povestesc mărirea lui Dum-
 nezeu şi facerea mînilor Lui pove-
 2 teaşte întărirea. Ziua zilei va iz-
 bîcni cuvînt şi noaptea nopţii pove-
 3 teaşte minte. Nu-s graiuri, nici
 4 cuvinte, cărora nu să aud glasurile lor. La
 tot pămîntul ieşi răspunsul lor şi la marginile
 5 lumii cuvintele lor. În soare au pus lăcaşul
 lui; şi el ca un ginere ieşind den cămara lui.
 6 Bucura-se-va ca un uriaş să alearge cale; den
 7 marginea ceriului ieşirea lui Şi istovul lui pînă
 în marginea ceriului, şi nu iaste cel ce să va
 8 ascunde de căldura lui. Leagea Domnului fă-
 ră prihană e, întorcînd suflete; mărturia Dom-
 9 nului credincioasă e, înţeleptînd pruncii; Di-
 reptăţile Domnului dreapte-s, veselind inema;
 porunca Domnului lucie iaste, luminînd ochii;
 10 Frica Domnului curată e, rămîind în veacul
 veacului; judecăţile Domnului adevărate-s,

îndireptate deodată. Pohtite-s mai mult 11
 decît aurul şi piatră cinstită multă şi mai dulce
 decît miarea şi fagurul. Pentru că şi robul 12
 Tău păzeşte aceastea; şi păzînd aceastea,
 răsplătire multă. Greşalele cine le va pri- 13
 ceape? Dentreu ceale ascunse ale mele cură-
 țeaste-mă şi de cătră cei streini cruţă pre
 robul Tău; De nu mă vor stăpîni, atuncea 14
 fără prihană voiu fi şi mă voiu curăţi de păcat
 mare. Şi vor fi la bunăvzare cuvintele ros- 15
 tului meu şi cercetarea inimii mele înaintea
 Ta pururea; Doamne, ajutoriul meu şi mîn-
 tuitoriul meu.

La săvîrşit, psalmul lui David XIX

Asculte-te Domnul în ziua necazului, 1
 scutească-te numele Dumnezăului lui
 Iacov. Trimiţă ție ajutoriu dentru 2
 cel sfînt şi den Sion sprejenească pre
 tine. Pomenească toată jîrtva ta, şi 3
 arderea ta cea de tot să o îngraş. (Strigare) 4
 Dea ție Domnul după inima ta şi tot sfatul tău
 să-l plinească. Bucura-ne-vom pre mîntui- 5
 rea ta şi întru numele Domnului Dumnezeului
 nostru ne vom mări. Plinească Domnul 6
 toate cearerile tale. Acum conosciu că au
 mîntuit Domnul pre unsul Lui. Asculta-l-va 7
 pre dînsul den ceriul cel sfînt al Lui, în sile mîn-
 tuirea dreapteii Lui. Acestea cu cară, şi aceş- 8
 tea cu cai; şi noi în numele Domnului Dumne-
 zăului nostru ne vom chema. Ei s-au împie- 9
 decat şi au căzut, şi noi ne-am sculat şi ne-am în-
 10 direptat. Doamne, mîntuiaşte pre împăratul
 şi ascultă pre noi ori în ce zi Te vom chema.

Psalm a lui David XX

Doamne, întru putearea Ta veseli-se-va 1
 împăratul şi pre mîntuirea Ta se
 va bucura foarte. Pohta inimii lui 2
 ai dat lui şi de voia buzelor lui n-ai
 lipsit pre dînsul. (Strigare) Căci l-ai 3
 apucat pre el cu blagosloveniile bunătăţii,
 pus-ai pre capul lui cunună de piatră cinsti- 4
 tă. Viaţă au cerşut Ție şi ai dat lui îndelun-
 5 gare de zile, în veacul veacului. Mare e
 slava lui întru mîntuirea Ta, mărirea şi mare
 6 cuviinţă vei pune preste el. Căci da-vei lui
 blagoslovenie în veacul veacului, veseli-vei
 pre dînsul cu bucurie cu faţa Ta. Căci 7
 împăratul nedejduiaşte pre Domnul şi cu mila
 Celui Înalt nu se va clăti. Afle-se mîna Ta la 8
 toţi vrăjmaşii Tăi, dreapta Ta să afle pre toţi
 cei ce Te urăsc pre Tine. Căci pune-vei pre 9
 dînşii ca un cuptoriu de foc la vreamea feaţii
 Tale. Domnul cu urgia Lui va turbura pre 10
 dînşii şi va mînca de tot pre ei focul. Rodul 11
 lor de pre pămînt piarde-l-vei şi sămînţa lor
 de la fiii oamenilor. Căci plecară spre Tine 12
 reale, cugetară sfaturi cu care nu vor pu-

13 tea să stea. Căci vei pune pre dînșii umăr,
14 în cei rămași ai Tăi găti-vei fața lor. Înaltă-Te,
Doamne, întru putearea Ta; cînta-vom și vom
peveți puterniciile Tale. Slava.

La săvîrșit, pentru sprejenea cea de la
zori, psalmul lui David XXI

1 **D**umnezău, Dumnezăul meu, ia
aminte la mine, pentru căci mă pără-
siș? Departe de la mîntuirea mea
2 cuvintele greșalelor mele. Dum-
nezăul meu, striga-voiu ziua, și nu
vei asculta, și noaptea, și nu la necunoștința
3 mea. Și Tu în ceale sfinte lăcuiești, lauda
4 lui Israil. Pre Tine au nedejduit părinții
noștri; nedejduiră și ai izbăvit pre dînșii.
5 Cătră Tine strigară și să mîntuiră, pre Tine
6 nedejduiră și nu se rușinară. Iară eu sînt
viarme, și nu om, ocară oamenilor și defăima-
7 rea nărodului. Toți ceia ce mă vād batjocu-
ritu-m-au, grăiră în buze, clătiră capul:
8 „Nedejduit-au pre Domnul, izbăvească pre el,
9 spăsească pre el, că-l va pre el“. Căci Tu
ești Cela ce m-ai zmult den pîntece, nedeajdea
mea, de la țitele maică-mea. Spre Tine mă
10 aruncaiu den zgău, Den pîntecele maicei
meale, Dumnezeul meu ești Tu, să nu Te
11 depărtezi de la mine. Căci năcazul e
aproape, căci nu iaste cel ce să-mi ajute
12 mie. Împrejurară-mă viței mulți, tauri graș
13 mă încungiurară. Deșchiseră asupra mea
14 gura lor ca un leu hrăpind și răcnind. Ca o
apă mă vărsaiu și să răsipiră toate oasele
15 meale. Să făcu inema mea ca o ceară,
topindu-se în mijlocul pîntecelui meu.
16 Uscă-se ca un hîrb vîrtutea mea, și limba mea
s-au lipit de gîtlejul meu, și la țărîna morții
17 m-ai pogorît. Căci m-au încunjurat cîini
mulți, adunarea celor ce mă viclenesc mă
18 cuprinseră. Săpară mînil meale și picioarele
19 meale, numărară toate oasele meale. Și ei
socotiră și mă văzură, împărțiră hainele
meale lor și pre îmbrăcămîntea mea aruncară
20 sorț. Iară Tu, Doamne, să nu depărtezi aju-
toriu Tău de la mine, spre prejenea mea ia
21 aminte. Izbăvește de la sabie sufletul
meu și den mîna cîinelui, pre cel sîngur năs-
22 cut al meu. Mîntuiaște-mă den gura leului
și de la coarnele inorogilor, smerirea mea.
23 Povesti-voiu numele Tău fraților miei; în mij-
24 locul adunării lauda-Te-voiu. Cei ce vă tea-
meți de Domnul, laudați pre Dînsul; toată să-
25 mînța lui Iacov, măriți pre Dînsul! Teamă-se
dară de Dînsul toată sāmînța lui Israil, căci n-au
26 ocărît, nici au defăimat ruga săracului, Nici au
întors fața Lui de la mine și, cînd am strigat cătră
27 El, ascultatu-m-au. De la Tine lauda mea,
întru adunare mare mărturisi-mă-voiu Ție; ru-
gile meale voi da înaintea celor ce să tem

de Dînsul. Mîncă-vor săracii și să vor 28
sătura și vor lauda pre Domnul cei ce cerce-
tează pre Dînsul, trăi-vor inemile lor în vea-
cul veacului. Pomeni-vor și să vor întoarce 29
cătră Domnul toate marginile pămîntului.
Și să vor închina înaintea Lui toate neamurile 30
limbilor. Căci a Domnului e împărăția și El 31
oblăduiaște limbile. Mîncară și să închi- 32
nară toți grașii pămîntului, înaintea Lui vor
cădea toți ceia ce să pogoară la pămînt. Și 33
sufletul meu Lui trăiaște și sementia mea va
sluji Lui. Spune-se-va Domnului ruda 34
ceaea ce vine și vor vestui dreptatea Lui la
norodul cel ce să va naște, pre carele au făcut
Domnul.

Psalm a lui David XXII

1 **D**omnul paște-mă și nemica nu-m va
lipsi; la locul otāvii, acolo m-au sălăș-
2 luit. Pre apă de răpaos mă hrăni
pre mine, sufletul meu întoarce.
3 Povețuitu-m-au pre cărările dreptă-
ții, pentru numele Lui. Că, de voiu și 4
merge în mijlocul umbrei morții, nu mă voiu
teame de reale, căci Tu cu mine ești. Toia- 5
gul Tău și varga Ta, aceasta m-au mîngîiat.
Gătît-ai înaintea mea masă den preajma celor 6
ce mă năcăjesc. Muiasi cu untdelemn capul 7
meu, și păharul Tău îmbătînd ca un prea
tare. Și mila Ta mă va goni toate zilele vie- 8
ții mele. Și a lăcui eu în casa Domnului la
îndelungare de zile.

Psalmul lui David, a unii den sîmbete, XXIII

1 **D**omnului iaste pămîntul și împlea-
rea lui, lumea și toți cei ce lăcuiesc
2 într-însul. Acesta pre mări au înte-
meiat pre el și pre rîuri l-au gătît pre
3 el. Cine să va sui la muntele Dom-
nului? Au cine va sta în locul cel svînt al
Lui? Nevinovat la mîni și curat la inemă, 4
carele n-au luat pre deșert sufletul lui și n-au
jurat pre vicleșug aproapelui său. Acesta 5
va lua blagoslovenie de la Domnul și miloste-
nie de la Dumnezeu, Mîntuitoriu lui.
Aceasta e ruda celor ce cearcă pre Domnul și 6
celor ce cearcă fața Dumnezăului lui
Iacov. (Strigare) Rădicați porțile, boiari, 7
ale voastre și vă rădicați porți veacinice, și va
întra Împăratul mării. Cine e acesta, 8
Împăratul mării? Domnul tare și puternic,
Domnul tare e în războiu. Rădicați porțile, 9
boiari, ale voastre și vă rădicați porți veaci-
nice, și va întra Împăratul mării. Cine 10
iaste acesta, Împăratul mării? Domnul
puterii: Acesta e Împăratul slavei. Slava.

Cathisma 4, psalmu a lui David XXIV

1 **S**ătră Tine, Doamne, rădicaie sufletul
mieu, Dumnezeul mieu. Pre Tine
nedejduiiu, să nu mă rușinez în
2 veac, Nice să mă batjocorească
vrăjmașii miei! Pentru că toți ceia ce
Te îngăduiesc pre Tine nu se vor rușina;
3 Rușineaze-se cei ce nelegiuiescu în zadar.
4 Căile Tale, Doamne, arată-mi mie și cărările
5 Tale învață-mă. Povățește-mă pre adevărul
Tău și mă învață, căce Tu ești Dumnezeau,
Mîntuitorul mieu, și pre Tine Te-am îngăduit
6 toată ziua. Adu-Ți aminte de îndurările
Tale, Doamne, și milele Tale, căce den veac
7 sînt. Păcatele tinerețelor mele și ale
necunoștinții mele să nu-Ți aduci aminte.
8 După mila Ta, adu-Ți aminte Tu, pentru
9 bunătatea Ta, Doamne. Bun și drept iaste
Domnul; pentru aceea va pune lege celor
10 greșiți în cale. Povățui-va pre cei blînzi la
judecată, învața-va pre cei blînzi căile
11 Lui. Toate căile Domnului, milă și adevăr
celor ce cearcă făgăduința Lui și mărturiile
12 Lui. Pentru numele Tău, Doamne, și iartă
13 păcatul mieu, pentru că multu iaste. Cine
iaste omul cel ce să teame de Domnul? Pune-va
14 lege lui în calea care au ales. Sufletul lui
întru bunătați va mînea și sămînța lui va moș-
15 teni pămîntul. Întărirea Domnului, celor ce
să tem de Dînsul și făgăduința Lui va arăta
16 lor. Ochii miei pururea cătră Domnul, căce
17 El va scoate den laț picioarele mele. Pri-
veaște preste mine și mă miluiaște, căce sîn-
18 gur născut și sărac sînt eu. Necazurile ini-
mii mele s-au înmulțit, den nevoile mele
19 scoate-mă. Vezi smerirea mea și ostineala
20 mea și lasă toate păcatele mele. Vezi pre
vrăjmașii miei că s-au înmulțit și uriciune
21 strîmbă m-au urît. Păzește sufletul mieu
și mă izbăveaște să nu mă rușinez, căce am
22 nedejduit pre Tine. Cei fără răutate și cei
drepti să lipiia de mine, căce Te-am îngăduit
23 pre Tine, Doamne. Mîntuiaște, Dumne-
zăule, pre Israil den toate năcazurile lui.

Psalmul a lui David XXV

1 **J**udecă-mă, Doamne, căce eu întru
nerăutatea mea am mers și pre Dom-
2 nul nedejduind nu voi slăbi. Ispi-
teaște-mă, Doamne, și mă cearcă,
lămureaște rănichii miei și inima
3 mea. Că mila Ta înaintea ochilor miei iaste
4 și bine am plăcut întru adevărul Tău. N-am
șazut cu adunarea deșertării și cu cei ce nele-
5 giuiescu nu voi întra înlăuntru. Urît-am
adunarea celor ce să viclenescu și cu cei
6 necredincioși nu voi șadea. Spăla-voiu
întru cei nevinovați mînile mele și voi

încungiura jîrtăvnicul Tău, Doamne, Ca să 7
auez eu glasul laudei Tale și a povesti toate 8
minunile Tale. Doamne, iubit-am bunăcu- 8
viința casii Tale și locul lăcașului mărirei 8
Tale. Să nu pierzi cu cei necredincioși 9
sufletul mieu și cu oamenii sîngiurilor viața 9
mea, Cărora sînt în mîni fărădelegile, 10
direapta lor s-au împlut de daruri. Iară 11
eu întru nerăutatea mea am mers; mîntu- 12
tuliaște-mă, Doamne, și mă miluiaște. Pi- 12
ciorul mieu au stătut în dreptate; întru adu-
nări binecuvînta-Te-voiu, Doamne.

Psalmu a lui David, mai nainte decît
a să unge, XXVI

Domnul e lumina mea și Mîntuitorul 1
mieu; de cine mă voiu teame? 1
Domnul, scutitorul vieții mele; de 2
cine mă voiu spămînta? Cînd s-ar 3
apropia asupra mea cei ce chinuiesc,
ca să mănînce cărnurile mele, Cei ce mă 4
necăjesc și vrăjmașii miei, ei au slăbit și au 4
căzut. Și de se va rîndui asupra mea 5
tabără, nu se va înfricoșa inima mea. De se 6
va rîdica asupra mea războiu, întru aceasta eu
nedejduiesc. Una am cerșut de la Domnul, 7
aceasta voiu ceare: a lăcui eu în casa Domnu-
lui, toate zilele vieții mele, A vedea frum- 8
sețarea Domnului și a socoti besearea cea
sfîntă a Lui. Căci m-au ascuns în cortul Lui 9
în ziua răutăților mele, acoperitu-m-au întru
ascunsul cortului Lui. În piatră m-au înăl- 10
țat și acum, iată, au înălțat capul mieu preste
vrăjmașii miei. Încungiurat-am și am jîrt- 11
vuit în cortul Lui jîrtvă de mîntuire și de clic,
cînta-voiu și voiu peveți Domnului. As- 12
cultă, Doamne, glasul mieu, carele am strigat,
miluiaște-mă și mă ascultă. Ție au zis 13
inima mea: „Pre Domnul voiu cerca“. Cercă-Te
fața mea, fața Ta, Doamne, voiu cerca.
Să nu-Ți întorci fața Ta de cătră mine și să nu 14
Te abați cu urgie de la robul Tău. Ajutoriu 15
mie fii, să nu mă depărtezi și să nu mă lași,
Dumnezeu, Mîntuitorul mieu. Căci tată- 16
mieu și maica mea m-au părăsit, și Domnul
m-au luat pre mine. Îndireptează-mă, 17
Doamne, în calea Ta și mă povățuiaște în
cărare dreaptă pentru vrăjmașii miei. Să 18
nu mă dai la sufletele celor ce mă necăjesc pre
mine, căci s-au sculat asupra mea mărturii
strîmbe și minți strîmbătatea eiș. Crez ca 19
să văz bunătațile Domnului în pămîntul celor
vii. Îngăduiaște pre Domnul, îmbărbătea- 20
ză-te și să întărească inima ta și îngăduiaște
pre Domnul. Slava.

Psalmul lui David XXVII

Sătră Tine, Doamne, striga-voiu, Dum- 1
nezăul mieu, să nu taci de cătră mine și 1
mă voiu asămăna celor ce să pogoară la 1
groapă. Ascultă, Doamne, glasul ru- 2

gării mele cînd mă rogu cătră Tine, cînd rădic mîinile mele cătră beseareca cea sfîntă a Ta. Să nu mă tragi împreună cu cei păcătoși și cu cei ce fac strîmbătate să nu mă pierzi, Celor ce grăiesc pace cu cei de aproape ai lor, și reale în inimile lor. Dă-le lor, Doamne, după faptele lor și după vicelugul tocmealelor lor. După faptele mîinilor lor dă-le lor, dă-le lor răsplătirea lor. Căci n-au priceput la faptele Domnului și la faptele mîinilor Lui, surpa-vei pre dînșii și nu vei zidi pre dînșii. Blagoslovit Domnul, căci au ascultat glasul rugii mele. Domnul, ajutorul meu și scutitorul meu; pre El au nedejduit inima mea și mă ajutoraiu. Și odrăslit trupul meu și den voia mea mă voiu mărturisi Lui. Domnul e întărirea norodului Lui și scutitoriu mîntuirilor unsului Lui iaste. Mîntuiaște pre norodul Tău și blagosloveaște moștenirea Ta; și paște pre ei și-i nalță pre ei pînă în veac.

Psalmul lui David, spre scosul cortului, XXVIII

Aduceți Domnului, fiii lui Dumnezeu, aduceți Domnului fii de berbeci; Aduceți Domnului mărire și cinste, aduceți Domnului mărire numelui Lui, închinați-vă Domnului în curtea sfîntă a Lui. Glasul Domnului spre ape, Dumnezeu mărire au tunat; Domnul preste ape multe. Glasul Domnului cu puteare, glasul Domnului cu mare cuviință; Glasul Domnului zdrobind chedrii și va zdrobi Domnul chedrii Livanului; Și va mărunți pre dînșii ca vițelul Livanului; și cel iubit, ca fiul inorogilor. Glasul Domnului tăind para focului, glasul Domnului clătind pustiiul, și va clăti Domnul pustiiul lui Cadis. Glasul Domnului întărind cerbii; și va descoperi dumbrăvile; și în beseareca Lui tot carele zice: „Mărire!”. Domnul potopul va lăcui și va șădea Domnul Împărat în veac. Domnul vîrtute norodului Lui va da, Domnul va blagoslovi pre nărodul Lui cu pace.

Psalmul cîntării înnoirei casei lui David XXIX

Anălța-Te-voiu, Doamne, căci m-ai luat pre mine și n-ai veselit pre vrăjmașii miei asupra mea. Doamne, Dumnezeu meu, strigat-am cătră Tine și m-ai vindecat. Doamne, scos-ai den iad sufletul meu, mîntuitu-m-ai dentru cei ce pogoară în groapă. Cîntați Domnuli, cei curaț ai Lui, și vă mărturisiți cu pomennirea sfîntirei Lui! Căci urgie mînia Lui, și viață în voia Lui. Sara va mînea plîngere, și dimeneață, bucurie. Și eu am zis întru bunăvoia mea: „Nu mă voiu clăti în veac!” Doamne, în voia Ta dă frumuseaței mele putere. Și-Ț întorseși fața Ta și mă făcuiu tur-

burat. Cătră Tine, Doamne, voiu striga și cătră Dumnezeu meu mă voiu ruga. Ce-i folos în sîngele meu, cînd mă pogor eu întru stricăciune? Au mărturisi-va Ție țărîna? Au vesti-va adevărul Tău? Auzi Domnul și mă milui, Domnul S-au făcut ajutoriu mie. Întors-ai plîngerea mea spre bucurie mie, rupseși sacul meu și mă încinseși cu bucurie. Pentru ca să-Ț cînte mărirea mea și nu mă voiu umili; Doamne, Dumnezeu meu, în veac mărturisi-mă-voiu Ție. Slava.

La săvîrșit, psalmul lui David, ieșirei den fire, XXX

Are Tine, Doamne, nedejduiiu, să nu mă rușinez în veac; întru dreptatea Ta, izbăveaște-mă și mă scoate. Pleacă cătră mine ureachea Ta, grăbeaște a mă scoate pre mine. Fii mie întru Dumnezeu scutitoriu și spre casa scăpării a mă mîntui. Căci întărirea mea și scăparea mea ești Tu și pentru numele Tău mă vei povățui și mă vei hrăni. Scoate-mă-vei den lațul acesta, carele au ascuns mie, căci Tu ești scutitoriu meu, Doamne. În mîinile Tale pune-voiu duhul meu, mîntuitu-m-ai, Doamne, Dumnezeu adevărului. Urît-ai pre cei ce păzesc deșertăciune în zadar. Și eu pre Domnul am nedejduit, bucura-mă-voiu și mă voiu veseli pre mila Ta. Căci ai căutat spre smerenia mea, mîntuit-ai den nevoi sufletul meu. Și nu m-ai închis în mîinile vrăjmașilor; pus-ai în loc larg picioarele mele. Miluiaște-mă, Doamne, căci mă necăjăsc; turbură-se cu mînie ochiul meu, sufletul meu și pîntecel meu. Căci au lipsit cu dureare viața mea și anii miei în suspinări; Slăbi cu sărăcie vîrtutea mea și oasele mele s-au turburat. Lîngă toți vrăjmașii miei mă făcuiu ocară, și vecinilor miei foarte, și frică cunoscuților miei. Cei ce mă vedea afară fugiră de la mine. Mă uitaiu ca un mort de la inimă, Făcuiu-mă ca un vas pierdut, căci am auzit ura a multora den cei ce nemernicesc împrejur; Cînd să adunară ei într-un loc asupra mea, ca să ia sufletul meu au sfătuit. Și eu pre Tine, Doamne, nedejduiiu, zis: „Tu ești Dumnezeu meu, în mîinile Tale sorții miei!” Izbăveaște-mă den mîna vrăjmașilor miei și de cei ce mă gonesc pre mine. Arată fața Ta preste robul Tău, mîntuiaște-mă cu mila Ta. Doamne, să nu mă rușinez, căce Te-am chemat pre Tine. Rușineaze-se necurații și să pogoare în iad, mute să să facă buzele ceale vicelugane, Cealea ce grăiescu asupra dreptului fărădelege, cu mîndrie și defăimare. Foarte e multă mulțimea bunătații Tale, Doamne, carea ai ascunsu celora ce să tem de Tine. Ai făcut celora ce nedejduiesc pre Tine în-

26 inea fiilor oamenilor. Ascunde-vei pre
 27 dînşii întru ascunderea obrazului Tău de tur-
 28 burarea oamenilor. Acoperi-vei pre dînşii
 29 în cort, de pricea limbilor. Blagoslovit
 30 Domnul, căce au minunat mila Lui în cetatea
 31 îngrădirii. Şi eu zişu întru dezmetecirea
 mea: „Lepădatu-m-am de cătră faţa ochilor
 32 Tăi“. Pentru aceea ai ascultat glasul rugii
 meale cînd strigu cătră Tine. Iubiţi pre
 Domnul, toţi curaţii Lui, căce adevăruri
 cearcă Domnul şi răsplăteşte celor ce de pri-
 sosit facu mîndrie. Îmbărbătaţi-vă şi întă-
 rească-se inima voastră, toţi ceia ce nedejduiţi
 pre Domnul!

Psalmul lui David, al priceaperii, XXXI

1 **F**ericiţi cărora să iertară fărălegile şi
 2 cărora să acoperiră păcatele. Feri-
 cit bărbatul căruia nu va socoti Dom-
 nul păcatul, nice iaste în rostul lui
 3 viclesug. Căce am făcut, vechiră-să
 4 oasele meale strigînd eu toată ziua. Căce
 ziua şi noaptea să îngreioie preste mine mîna
 Ta, întorşu-mă spre chinuire înfigîndu-se mie
 5 ghimpu. (Strigare) Fărădeleagea mea am
 cunoscut şi păcatul meu n-am acoperit.
 6 Zis-am: „Mărturisi-voiu asupra mea fărăde-
 leagea mea Domnului“. Şi Tu ai lăsat păgîna-
 7 tatea inimii meale. (Strigare) Pentru
 aceasta ruga-se-va cătră Tine tot curatul în
 8 vreama bine tocmită, Însă în potop de ape
 9 multe cătră el nu să vor apropia. Tu-m eşti
 scăparea de necazul cela ce mă cuprinde;
 bucuria mea, mîntuiaşte-mă de cătră cei ce m-au
 10 încungiurat. (Strigare) „Învăţa-te-voiu şi
 ocîrmui-te-voi în calea aceasta carea vei
 merge, întări-voiu asupra ta ochii Mie.
 11 Nu vă faceţi ca calul şi muşcoiul, la carii nu
 12 iaste priceapere. Cu zăbală şi cu frîu falcile
 lor să le sugrumi, celor ce nu să apropie cătră
 13 tine“. Multe-s bătăile păcătosului, iară pre
 cel ce nedejduiaşte pre Domnul, milă îl va
 14 încungiura. Bucuraţi-vă pre Domnul şi vă
 veseliţi, dreptilor, şi vă laudaţi toţi cei drepp
 la inimă! Slava.

**Cathisma 5. Psalmu al lui David, nescris
 deasupra la iudovi, XXXII**

1 **B**ucuraţi-vă, dreptii, întru Domnul;
 2 celor drepti cuvîne-se lauda. Măr-
 turisiţi-vă Domnului cu copuze, cu
 3 canon cu 10 strune, Cîntaţi Lui
 cîntare noao, bine cîntaţi Lui cu clic!
 4 Căce drept e cuvîntul Domnului şi toate fap-
 5 tele Lui, cu credinţă. Iubeaşte milostenie şi
 judecată Domnul; de mila Domnului plin e
 6 pămîntul. Cu cuvîntul Domnului cîriurile
 s-au întărit şi cu duhul rostului Lui toată putea-
 7 rea lor. Adunînd ca un foale apele mării,

puind în visterii beznele. Să să teamă de 8
 Domnul tot pămîntul şi de Dînsul să să cutre- 9
 mure toţi ceia ce lăcuiesc în lume. Căci El
 au zis, şi s-au făcut; El au poruncit, şi s-au
 zidit. Domnul răsipeaşte svaturile limbilor 10
 şi defaimă socotealele norodurilor şi defaimă
 svaturile boiarilor. Iară svatul Dmnelui în 11
 veac rămîne, gîndurile inemii Lui, den nea-
 muri şi în neamuri. Fericit norodul căruia 12
 iaste Domnul Dumnezeul lui, norod pre
 carele au ales spre moştenire Lui! Den 13
 ceriu privi Domnul, văzu pre toţi fiii omeni-
 lor. Den cel gata lăcaşul Lui, privi preste 14
 toţi ceia ce lăcuiesc pămîntul. Cel ce au 15
 zidit deosăbi inemile lor, Cela ce priceape
 toate lucrurile lor. Nu să mîntuiaşte împă- 16
 rat pentru multă puteare şi uriaş nu să va
 mîntui cu mulţimea vîrtutei lui. Minciunos 17
 e calul spre mîntuire, şi cu mulţimea tăriei lui
 nu să va mîntui. Iată, ochii Domnului spre 18
 ceia ce să tem de Dînsul, ceia ce nădejdouiesc
 spre mila Lui, Ca să izbăvească den moarte 19
 sufletele lor şi să-i hrănească pre dînşii în foa-
 mete. Şi sufletul nostru va îngădui Domnu- 20
 lui, căci ajutoriu şi scutitoriu noao iaste.
 Căci întru Dînsul să va veseli inema noastră şi 21
 întru numele cel svînt al Lui am nădejduit.
 Facă-se, Doamne, mila Ta preste noi, în ce 22
 chip am nădejduit pre Tine!

**Psalm lui David, cînd premeni faţa lui
 înaintea lui Avimeleh şi-l slobozi pre dînsul
 şi să duse, XXXIII**

1 **B**ine voiu cuvînta pre Domnul în toată 1
 vreama, pururea lauda Lui în gura 2
 mea. Întru Domnul să va lauda 2
 sufletul meu! Auză cei blînzi şi să să
 veselească. Măriţ pre Domnul 3
 împreună cu mine şi să înălţăm numele Lui
 dempreună! Cercat-am pre Domnul şi mă 4
 ascultă; şi den toate necazurile meale mă mîntui
 pre mine. Apropiati-vă cătră Dînsul şi 5
 vă luminaţ şi feaţele voastre nu să vor
 ruşina. Săracul acesta au strigat, şi Dom- 6
 nul au ascultat pre dînsul şi den toate scîrbele
 lui mîntui pre el. Tăbărî-va îngerul Dom- 7
 nului împrejurul celor ce să tem de Dînsul şi
 va izbăvi pre ei. Gustaţi şi vedeţi că bun e 8
 Domnul; fericit bărbatul carele nădejdouiaşte
 pre El! Teameţi-vă de Domnul, toţi svinţii 9
 Lui, căci nu iaste lipsă celor ce să tem de Dîn-
 sul. Bogaţii au săracit şi au flămînzit, iară 10
 cei ce cearcă pre Domnul nu să vor împuţina
 de tot binele. Veniţi, fiilor, ascultaţi-mă, 11
 frica Domnului voiu învăţa pre voi. Cine e 12
 omul cela ce va viaţă, iubind a vedea zile
 bune? Înceată limba ta de rău, şi buzele 13
 tale ca să nu grăiască viclesug. Fereaş- 14

te-te de rău și fă bine, cearcă pacea și o
 15 goneaște pre ea. Ochii Domnului spre cei
 16 direpți și urechile Lui la ruga lor. Și fața
 Domnului preste cei ce fac rău, ca să piarză de
 17 tot den pământ pomenirea lor. Strigară
 direpții, și Domnul auzi pre ei, și den toate
 18 nevoile lor izbăvi pre dînșii. Aproape e
 Domnul de cei zdrobiți la inemă și pre cei
 19 smeriți cu duhul va mîntui. Multe-s scîr-
 bele direpților, și dentru toate ale lor va izbăvi
 20 pre ei Domnul. Păzește Domnul toate
 oasele lor și unul dentru eale nu să va
 21 zdrobi. Moartea păcătoșilor e rea și cei ce
 22 urăsc pre cel drept vor greși. Mîntui-va
 Domnul sufletele robilor Lui și nu vor greși
 toți ceia ce nedejduiesc pre El. Slava.

Psalm al lui David XXXIV

1 **J**udecă, Doamne, pre cei ce-m fac
 strîmbătate; dă războiu celora ce dau
 2 războiu mie! Apucă-Te de armă și
 de pavăță și Te scoală într-ajutoriu
 3 mieu! Varsă sabie și închide den
 preajma celor ce mă gonesc pre mine; ziș
 sufletului mieu: „Mîntuirea ta Eu sînt!“
 4 Rușineaze-se și să sfiască cei ce cearcă sufle-
 5 tul mieu! Întoarcă-se îndărăt și să să ruși-
 6 neaze cei ce gîndesc mie rău! Facă-se ca
 prahul spre fața vîntului, și îngerul Domnului
 7 necăjind pre ei! Facă-se calea lor întunea-
 rec și lunecare; și îngerul Domnului gonind
 8 pre dînșii! Căci în dar au ascuns mie strică-
 ciunea lațului lor, în deșărt au ponosluit sufle-
 9 tul mieu. Vie lui laț, carele nu-l știe, și vîna-
 10 tul carele au ascuns să-l prinză pre el; și în laț
 va cădea întru el! Iară sufletul mieu se va
 bucura întru Domnul, înfrîmsăta-se-va spre
 11 mîntuirea lui. Toate oasele mele vor zice:
 „Doamne, Doamne, cine e aseamenea Ție,
 12 Izbăvind pre sărac den mîna celor mai tari
 decît el, și pre sărac și measer de la cei ce
 13 jehuiesc pre dînsul?“ Sculîndu-se mie
 mărturii strîmbe, cealea ce nu știa mă
 14 întreba. Îm răsplătiia reale pentru bune și
 15 stîrpiciune sufletului mieu. Și eu, cînd ei
 16 mă bîntuia, mă îmbrăcam cu sac. Și sme-
 riiam cu post sufletul mieu, și ruga mea în
 17 sînul mieu se va întoarce. Ca la unul de
 aproape, ca la un frate al nostru, așa bine-i
 plăceam, ca cînd aș jeli și m-aș mîhni, așa mă
 18 smeriiam. Și asupra mea s-au veselit și
 s-au adunat, adunatu-s-au preste mine vînatăi,
 19 și n-am știut. Desfăcură-se și nu să umiliră,
 ispitiră-mă, batjocoriră-mă cu batjocură, scriș-
 20 niră dinții lor asupra mea. Doamne, cînd vei
 vedea? Depărtează sufletul mieu de faptul lor cel
 rău, de la lei, pre cel sîngur născut al mieu!
 21 Mărturisi-mă-voiu Ție întru adunare multă, în-
 22 tru norod greu lauda-Te-voiu. Să nu se bu-

cure pre mine cei ce învrăjbesc mie pre strîm-
 bătate, cei ce mă urăsc în dar și clipind cu
 ochii. Căci mie de pace grăia, și pre urgie 23
 vicleșuguri gîndia. Și largiră asupra mea 24
 gura lor, ziseră: „Bine e, bine e, văzură ochii
 noștri“. Văzuș, Doamne, să nu taci, Doamne, 25
 să nu Te depărtezi de la mine! Scoală-Te, 26
 Doamne, și ia aminte la judecata mea, Dum-
 nezăul meu și Domnul meu, la legiuirea
 mea! Judecă-mă, Doamne, după direpta- 27
 tea Ta, Doamne Dumnezăul meu, și să nu se
 bucure spre mine. Să nu zică întru inimile 28
 lor: „Bine e, bine e sufletului nostru“, nici să
 zică: „Înghițitu-l-am pre dînsul“. Rușinea- 29
 ze-se și să sfiască deodată cei ce să bucură
 spre realele mele. Îmbrace-se cu rușine și 30
 înfruntare cei ce grăiesc mari asupra mea.
 Bucure-se și să veselească cei ce vor dreptatea 31
 mea și zică pururea: „Mărească-Se Domnul!“
 cei ce vor pacea robului Lui! Și limba mea va 32
 cerceta dreptatea Ta, toată ziua lauda Ta.

La săvîrșit; la copil Domnului, la David, XXXV

Zice cel fără de lege ca să greșască 1
 întru sine: „Nu iaste frica lui Dumne- 2
 zău în preajma ochilor lui“. Căci 2
 au viclenit înaintea lui ca să afle fără- 3
 deleagea lui și să urască. Graiurile 3
 gurii lui, fărădeleage și vicleșug; nu vru să
 priceapă ca să îmbuneaze. Fărădeleage 4
 gîndi pre așternutul lui, aproape stătu lîngă
 toată calea nu bună și răutatea n-au depăr- 5
 tat. Doamne, în ceriu e mila Ta, adevărul 5
 Țău, pînă la nori. Dreptatea Ta, ca munții 6
 lui Dumnezău, judecățile Tale, beznă multă.
 Oameni și dobitoace mîntui-vei, Doamne, 7
 foarte înmulțiși mila Ta, Dumnezăule. Și 8
 fiii oamenilor în umbra aripilor Tale
 vor nedejdui. Îmbăta-se-vor de-ngrășarea 9
 casei Tale și pîrîl desfătăciunii Tale vei
 adăpa pre dînșii. Căci lîngă Tine e izvor de 10
 viață; întru lumina Ta vom vedea lumină.
 Întinde mila Ta celor ce Te cunosc pre Tine și 11
 dreptatea Ta celor direpți la inimă. Să nu-m
 vie mie piciorul mîndriei Și mîna păcătosu- 12
 lui să nu mă clătească! Acolo căzură toți 13
 ceia ce fac fărădeleage, împinseră-se afară și
 nu vor putea să stea. Slava.

Psalm a lui David XXXVI

Nu te apropia cu rîvnire întru cei ce 1
 viclenesc, nici rîvni celora ce fac fără- 2
 deleagea. Că ca o iarbă curînd se 2
 vor usca și ca legumile pajștei
 curînd vor cădea. Nedejduiaște 3
 pre Domnul și fă bunătate; și lăcuiaste
 pămîntul, și te vei paște pre avuția lui.
 Desfătează-te în Domnul, și daț-va Ție cea- 4
 rerile inimii tale. Descopere cătră Domnul 5
 calea ta, și nedejduiaște pre El, și El va

6 face. Și va scoate ca lumina dreptatea ta, și
 7 judecata ta ca amiazăzi. Supune-te Dom-
 nului și roagă pre Dînsul; nu te apropia cu
 rîvnirea la cela ce să binecălătorească în calea
 8 lui, la omul ce face fărădelegea. Poto-
 leaște-te de urgie și părăsește mînia; nu te
 9 apropia cu rîvnirea ca să viclenești. Căci
 ceia ce viclenesc de tot vor peri; iară cei ce
 îngăduiesc pre Domnul, ei vor moșteni pămîn-
 10 tul. Și încă puțin, și nu va fi păcătosul; și vei
 11 cerca locul lui, și nu-l vei afla. Iară cei
 blînzi vor moșteni pămîntul și se vor desfăta
 12 pre mulțimea păcii. Păzi-va păcătosul pre
 cel drept și va scrișni asupra lui dinții
 13 lui. Iară Domnul va batjocuri pre el, că mai
 14 nainte veade că va veni ziua lui. Sabie au
 15 zmult păcătoșii, întinseră arcul lor, Ca să
 oboară pre sărac și pre measer, ca să junghe
 16 pre cei drepți la inimă. Sabia lor între în
 inimile lor și arcele lor să să zdrobească.
 17 Mai bine puținel celui drept, decît avuția
 18 multă a păcătoșilor. Căci brațele păcătoși-
 lor se vor zdrobi, și întărește pre cei drepți
 19 Domnul. Cunoaște Domnul căile celor fără
 20 prihană și moștenirea lor în veac va fi. Nu
 se vor rușina în vreme rea și în zilele foame-
 ții se vor sătura, căci păcătoșii vor
 21 peri. Iară vrăjmașii Domnului, îndată ce să
 mărîră, ei și să înălțară, lipsind ca fumul lip-
 22 siră. Împrumutează-se păcătosul, și nu va
 23 plăti; iară dreptul îndură-se și dă. Căci cei
 ce blagoslovesc pre El vor moșteni pămîntul,
 iară cei ce blastemă pre El de tot vor
 24 peri. De la Domnul pașii omului să îndi-
 25 reptează și calea lui va vrea foarte. Cînd va
 cădea, nu se va struncina, căci Domnul spre-
 26 jenează mîna lui. Tînăr fuii, ce și îmbătrî-
 niu, și nu văzuiu pre dreptul părăsit, nici
 27 sămînța lui cerînd pîine. Toată ziua
 miluiaște și împrumutează dreptul; și
 28 sămînța lui la blagoslovenie va fi. Fe-
 reaște-te de rău și fă bine și lăcuiaște în veacul
 29 veacului. Că Domnul iubeaște judecată și
 nu va părăsi pre cei curați ai Lui; în veac se
 30 vor păzi. Și cei fără de lege se vor goni și
 sămînța celor necredincioși se va piarde de
 31 tot. Iară dreptii vor moșteni pămîntul și
 vor sălășlui în veacul veacului preste
 32 el. Gura dreptului va deprinde învățatură
 33 și limba lui va grăi judecată. Leagea
 Dumnezăului lui, în inima lui; și nu se vor
 34 poticni pașii lui. Socoteaște păcătosul
 pre cel drept și cearcă a-l omorî pre
 35 el, Iară Domnul nu-l va părăsi pre el în
 mînilor lui, nice va osîndi de tot pre el cînd
 36 să va judeca cu el. Îngăduiaște pre Domnul
 și păzează calea Lui; și te va înălța, ca să
 moștenești de tot pămîntul: cînd pieru de tot

păcătoșii, vedea-vei. Văzuiu pre cel necu- 37
 rat preaînălțîndu-se și în sus rădicîndu-se, ca
 chedrii Livanului. Și trecuiu, și iată, nu fu; 38
 și cercaiu pre dînsul, și nu să află locul
 lui. Păzează nerăutatea și vezi dreptatea; 39
 căce iaste rămășiță la omul de pace. Iară 40
 cei fără de lege vor peri de tot, deodată;
 rămășițele celor necurați vor peri de tot. Și 41
 mîntuirea dreptilor, de la Domnul; și scutito-
 riu lor iaste în vremea necazului. Și le va 42
 ajuta lor Domnul și va izbăvi pre dînșii și-i va
 scoate pre ei de la cei păcătoși și va mîntui pre
 dînșii, căce au nedejduit pre Dînsul. Slava.

**Cathisma 6. Psalmul lui David, întru
 pomenire pentru sîmbăta, XXXVII**

Doamne, nu cu mînia Ta să mă mustri, 1
 nice cu urgia Ta să mă cerți! Căce 2
 săgețile Tale s-au înfipt în mine și ai
 întărit preste mine mîna Ta. Nu iaste
 vindecare în trupul meu, de cătră
 3 fața urgiei Tale; Nu iaste pace întru oasele
 meale, de cătră fața păcatelor meale. Căce 4
 fărădelegile meale covîrșiră capul meu; ca o
 sarcină grea să îngreoiară preste mine. Îm- 5
 puțiră-să și putreziră ranele meale de cătră
 fața nebuniei meale. Tînguitu-m-am și 6
 m-am gîrbovit pînă în săvîrșit, toată ziua mîh-
 nit mergeam. Că vintrele meale s-au 7
 împlut de ocări și nu iaste leac în trupul
 meu. Chinuii-mă și mă smeriiu foarte, 8
 răcniiam de la suspinarea inimii meale.
 Doamne, înaintea Ta toată pohta mea, și sus- 9
 pinul meu de la Tine nu s-au ascunsu.
 Inima mea s-au turburat, părăsiti-m-au vîr- 10
 tutea mea; și lumina ochilor miei, și aceasta
 nu iaste cu mine. Prietenii miei Și cei de 11/12
 aproape ai miei den prejma mea să apropiară
 și stătură și cei mai de aproape de mine de
 departe stătură și mă siliia cei ce cerca sufle-
 tul meu. Și cei ce cerca răutățile meale 13
 grăiră deșertăciune și viclesuguri toată ziua
 cugetară. Și eu ca un surd nu auziiam; și ca 14
 cel fără graiu, ce nu deșchide gura lui. Și 15
 mă făcuii ca un om ce nu aude și n-are în gura
 lui muștrări. Căce pre Tine, Doamne, 16
 nedejduii, Tu vei asculta Doamne, Dumne-
 zăul meu. Căce am zis: „Ca nu cîndai să 17
 vor bucura vrăjmașii miei mie și clătindu-se
 picioarele meale, asupra mea grăiră mari“. 18
 Căce eu spre vînatăi gata sînt și durearea mea
 înaintea mea iaste pururea. Căce fărăde- 19
 leagea mea eu voiu povesti și voiu griji
 pentru păcatul meu. Iară vrăjmașii miei 20
 trăiescu și să mai întăriră decît mine; și să
 înmulțiră cei ce mă urăscu pre mine pre
 strîmbătate. Cei ce-m răsplătescu mie 21
 reale pentru bune mă pîrîia, de vreme ce goni-

22 iam bunătatea. Să nu mă părăsești,
Doamne! Dumnezeuul meu, să nu Te depăr-
23 tezi de la mine! Ia aminte la ajutorul meu,
Doamne al mîntuirii mele!

La săvîrșit, lui Idithum;
cîntarea lui David XXXVIII

1 **I**iș: „Păzi-voiu căile mele ca să nu
2 greșescu cu limba mea. Puș gurei
meale pază, cînd să așază păcătosul
3 înaintea mea“. Asurziiu-mă și mă
smeriiu și tăcuii den bunătăți, și
4 durearea mea să înnoi. Să încălzi inema
mea înlăuntrul meu și întru cugetul meu aș-
5 ța-să-va foc. Grăi-voiu cu limba mea:
6 „Arată-m, Doamne, săvîrșitul meu Și nu-
mărul zilelor mele care iaste, pentru ca să
7 cunosc ce lipsesc eu“. Iată, cu palma ai pus
zilele mele și statul meu, ca o nemică înain-
8 tea Ta. Însă toate-s deșarte, tot omul
9 trăind. (Strigare) Pentru aceeaia într-un
chip mearge omul, însă în zădar să turbu-
10 ră; Strînge comori, și nu știe cui va strînge
11 pre eale. Și acum carea e îngăduința mea,
nu e Domnul? Și statul meu de la Tine iaste.
12 (Strigare) De cătră toate fărădelegile mele
izbăvește-mă; ocară celui fără minte mă
13 dedeș! Asurziiu și n-am deșchis gura mea,
căci Tu ai făcut. Depărtează de la mine bicele
14 Tale! Pentru că de la vîrtutea mîinii Tale eu
m-am lipsit. Întru muștrări, pentru nelegiuri
15 ai certat pre om Și potopiș ca un painjin
sufletul lui; însă în deșertu e tot omul.
16 (Strigare) Ascultă ruga mea, Doamne, și umi-
lința mea; bagă în urechi lacrămile mele!
17 Să nu taci, căci nemearnic sînt eu la Tine și
18 prișleț, ca și toți părinții miei! Slobozi-mi,
pentru ca să răsufli mai nainte de a mă duce
și nu încă voiu mai fi!

La săvîrșit, psalmul lui David XXXIX

1 **I**ngăduind, îngăduiiu pre Domnul și
2 luo aminte mie, Și ascultă rugăciu-
nea mea și mă scoase den groapa
3 ticăloșiei și den tina noroiului, Și
puse preste piatră picioarele mele și
4 îndireptă pașii miei, Și puse în gura mea
cîntare noao, laudă Dumnezeului nostru.
5 Vedeauor mulți și să vor spărea și vor nădej-
6 dui pre Domnul. Fericit bărbatul căruia
iaste numele Domnului nădeajdea lui și n-au
privit la deșertăciuni și mîinii mincinoase!
7 Multe ai făcut Tu, Doamne, Dumnezeul meu,
minunile Tale; și gîndurilor Tale nu iaste cine
8 să se aseamene Ție. Vestiiu și grăiiu; înmulți-
9 ră-se preste număr. Jîrtvă și prinos nu vru-
10 seș, și trupul mi-ai închegat; Arderi-de-tot și
pentru păcat n-ai cerșut. Atuncea am zis: „Iată,
11 viu! - Întru căpețele de carte scrisu-s-au

pentru mine - ca să fac voia Ta, Dumnezeul
meu, vrut-am și leagea Ta în mijlocul pînte-
celui meu“. Binevestiiu dreptate în adu- 12
nare mare; iată, buzele mele nu voiu lipi;
Doamne, Tu cunocuș! Dreptatea Ta n-am 13
ascuns în inema mea, adevărul Tău și mîntui-
rea Ta am zis, N-am ascuns mila Ta și ade- 14
vărul Tău de cătră adunare multă. Și Tu, 15
Doamne, să nu depărtezi îndurările Tale de
cătră mine; mila Ta și adevărul Tău pururea 16
să mă sprejenească. Căci mă cuprinseră
reale, căroro nu iaste număr, apucară-mă 17
fărădelegile mele; și nu putuiu a vedea. Mai
înmulțiră-se decît perii capului meu și inema 18
mea mă părăsi. Binevoiaște, Doamne, ca
să mă izbăvești pre mine! Doamne, a ajuta 19
mie Te apropie! Rușineaze-se și să înfrun-
teaze deodată cei ce cearcă sufletul meu, ca
să-l rădice pre dînsul. Întoarcă-se îndărăt 20
și să rușineaze cei ce vor mie reale. Poarte-ș
îndată rușinea lor cei ce zic mie: „Bine, 21
bine!“ Bucure-se și să veselească spre 22
Tine toți ceia ce Te cearcă, Doamne, și zic
pururea: „Mărească-Se Domnul!“, cei ce
iubesc mîntuirea Ta. Și eu sărac sînt și 23
measer; Domnul purta-m-va grija mea. Aju- 24
toriu meu și scutitoriu meu ești Tu; Dumne-
zăul meu, să nu Te zăbovești! Slava.

La săvîrșit, psalmul lui David XL

1 **F**ericit cel ce înțelege pre sărac și
measer! În ziua rea izbăvi-va pre dîn-
sul Domnul. Domnul să-l păzască 2
pre el și să-l trăiască pre el și să-l
fericească pre el pre pămînt și să nu-l
3 dea pre el în mîinile vrăjmașilor lui! Dom-
nul ajuta-i-va lui pre patul durerii lui; tot
așternutul lui ai întors la boala lui. Eu zis: 4
„Doamne, miluiaște-mă, vindecă sufletul
meu, căci au greșit Ție“. Vrăjmașii miei 5
ziseră reale mie: „Cînd va muri și va peri
numele lui?“ Și de vrea întra a vedea, în 6
deșart grăia; inima lui iș adună fărădeleage
lui, Ieșia afară și grăia împreună. 7
Asupra mea șoptia toți vrăjmașii miei, asupra
8 mea gîndia reale mie. Cuvînt fără de leage
9 puseră asupra mea: „Au cela ce doarme nu va
adaoge a să scula?“ Pentru că omul păcii 10
meale, pre carele am nedejduit, cel ce
măncă pîinile mele, mări preste mine
înșelăciune. Și Tu, Doamne, miluiaște- 11
mă și mă scoală și voiu răsplăti lor. Întru 12
aceasta conosciu căci ai vrut pre mine, căci
nu se va bucura nepriatenul meu pre mine.
Și mie pentru nerăutatea-mi ai ajutorit și 13
mă adeveriș înaintea Ta în veac. Binecu- 14
vîntat Domnul Dumnezeul lui Israil, den
veac și pînă în veac! Facă-se!
Facă-se!

La săvârșit, spre priceapere fiilor
lui Core, XLI

1 **I**n ce chip pohteaste cerbul spre
izvoarele apelor, așa pohteaste sufle-
tul meu către Tine, Dumnezeule!
2 Însetoșă sufletul meu către Dumne-
zău cel virtos, cel viu; când voi veni
3 și mă voi ivi feței lui Dumnezeu? Făcură-se
lacrămile mele mie pîine, ziua și noaptea,
cînd mi să zicea mie în toate zilele: „Unde
4 iaste Dumnezeul tău?” Acestea mi-am
adus aminte și am răvărsat preste mine sufle-
tul meu, căci voi trece în loc de cort minu-
5 nat, pînă la casa lui Dumnezeu. Cu glas de
bucurie și de mărturisire glasului ce prăz-
6 nuiaste. Pentru ce mîhnit ești, sufletul
7 meu, și pentru căci mă turburi? Nedej-
duiaște pre Dumnezeu, căci mă voi mărturisi
Lui, Mîntuitoriul feței mele și Dumnăzăul
8 meu. Cătră mine sufletul meu să turbură;
pentru aceeaa pomeni-Te-voiu den pămîntul
9 Iordanului și Ermonii, de la munte mic. Cel
fără fund pre cel fără fund cheamă la glasul
10 jgheaburilor Tale, Toate rîdicările Tale și
11 valurile Tale preste mine veniră. Ziua
porunci-va Domnul mila Lui și noaptea, cîn-
12 tarea Lui lîngă mine. Rugă Dumnezeului
vieții mele zice-voiu lui Dumnezeu: „Sprije-
13 nitoriu îm ești. Pentru căci m-ai uitat? Și
pentru căci mîhnind merg, cînd mă năcăjaște
14 nepriatinul?” Cînd să frîngea de tot oasele
15 mele și mă ocărăia neprietenii miei, Cînd
zicea ei mie în toate zilele: „Unde iaste Dum-
nezăul tău?” Pentru ce mîhnit ești, sufletul
16 meu, și pentru căci mă turburi? Nedej-
duiaște pre Dumnezeu, căci mă voi mărturisi
Lui, Mîntuitoriul feții mele și Dumnăzăul
mieu.

Psalmul lui David, nescris
deasupra la iudovi, XLII

1 **I**udecă mie, Dumnezeule, și legiuiaște
judecata mea de limbă necurată! De
cătră om strîmb și viclean mîntuiaș-
te-mă! Căci Tu ești Dumnezeu,
2 întărirea mea; pentru căci m-ai
depărtat? Și pentru căci mîhnind merg, cînd
3 mă năcăjaște nepriatinul? Trimite lumina
Ta și adevărul Tău; acestea m-au povățit și
m-au adus la muntele cel sfînt al Tău și la
4 lăcașurile Tale. Și voi intra cătră jîrtăvni-
cul lui Dumnezeu, cătră Dumnezeu, Cel ce
5 veselește tinerețele mele. Mărturisi-
mă-voiu Ție întru alăută, Dumnezeu, Dumne-
zăul meu! Pentru ce mîhnit ești, sufletul
6 meu, și pentru ce mă turburi? Nădej-
duiaște pre Dumnezeu, căci mă voi mărturisi
Lui, Mîntuitoriul feții mele și
Dumnezeul meu. Slava.

La săvârșit, fiilor lui Core,
spre priceapere, XLIII

Dumnezău, cu urechile noastre am
1 auzit și părinții noștri ne-au spus
noao Lucrul carele ai făcut în zilele
2 lor, în zilele de-nceput. Mîna Ta
3 limbi au pierdut de tot și i-ai sădit de
tot pre dînșii; chinuit-ai noroade și le-ai scos
4 pre eale. Pentru că nu cu sabia lor au moș-
tenit pămînt și brațul lor n-au mîntuit pre dîn-
5 șii, Ce direapta Ta și brațul Tău și lumina
6 feții Tale, căci bine ai vrut întru dînșii. Tu
ești Acela, Împăratul meu și Dumnezeul
mieu, Cel ce poruncește mîntuirile lui Iacov!
7 Cu Tine pre vrăjmașii noștri vom împunge, și
cu numele Tău vom supune pre cei ce să
8 scoală asupra noastră. Pentru că nu pre
arcul meu voi nedejdui și sabia mea nu mă
9 va mîntui; Pentru că ne-ai mîntuit pre noi
de cătră cei ce necăjesc pre noi, și pre cei ce
10 urăsc pre noi ai rușinat. Întru Dumnezeu
ne vom lăuda toată ziua și întru numele Tău
11 ne vom mărturisi în veac. (Strigare) Și
acum ne-ai împins și ne-ai rușinat pre noi și
nu vei ieși, Dumnezeule, întru puterile noas-
12 tre; Întors-ai pre noi mai îndărăt decît pre
vrăjmașii noștri, și cei ce urîia pre noi jefuia
13 loruș. Dat-ai pre noi ca oile mîncării și în
14 limbi ne-ai răsipit pre noi. Vîndut-ai pre
nărodul Tău fără de preț și nu era mulțime
15 întru clicurile lor. Pusu-ne-ai pre noi ocară
vecinilor noștri, batjocură și ocară celor de
pre împrejurul nostru. Pus-ai pre noi pildă
16 întru limbi, clătire de cap întru năroade.
Toată ziua rușinea mea înaintea mea iaste și
17 rușinea obrazului meu mă acopere De gla-
18 sul celui ce ocărăște și clevetește, de
cătră fața vrăjmașului și celui ce goneaște.
19 Acestea toate venit-au preste noi și n-am
uitat pre Tine și n-am făcut strîmbătate întru
făgăduința Ta Și nu să depărtă înapoi
20 inima noastră; și abătuși cărările noastre de
cătră calea Ta, Căci ne-ai smerit pre noi în
21 loc de chinuri și ne-au acoperit pre noi umbră
de moarte. De am uitat numele Dumneze-
22 lui nostru și de am întins mîinile noastre cătră
dumnezău strein, Au nu Dumnezeu va
23 cerca acestea? Pentru că El știe ascunsele
inimii. Căci pentru Tine ne omorîm toată
24 ziua, socotitu-ne-am ca niște oi de junghea-
re. Scoală-Te! Pentru căci dormi, Doam-
25 ne? Rîdică-Te și să nu leapezi desăvîrșit!
Pentru căci fața Ta întorci? Uîți sărăcia
26 noastră și necazul nostru? Căci să smeri la
27 țărîna sufletul nostru, lipi-se la pămînt pînte-
cele nostru. Învie, Doamne, ajută noao și
28 mîntuiaște pre noi pentru numele Tău!

La săvârșit, pentru cei ce să vor schimba,
fiilor lui Core, spre priceapere. Cântare
pentru cel iubit, XLIV

1 **I**zbucni inema mea cuvînt bun; zic
eu: Faptele mele, împăratului,
2 Limba mea, trestia scriitorului,
3 curînd scriitoare. Frumos cu frumuseața decît fiii oamenilor, răvăr-
să-se dar în buzele tale! Pentru aceea au
blagoslovit pre tine Dumnezeu în veac.
4 Încinge sabia ta pre coapsa ta, puternice,
5 Cu frumuseața ta și cu ghizdăvia ta; și
întinde și bine călătorește și împărățește,
6 Pentru adevăr și blîndeațe și dreptate, și te
7 va povățui minunată dreptatea ta. Săgețile
tale ascuțite-s, puternice, noroadele supt
tine vor cădea, în inema vrăjmașilor împăra-
8 tului. – Scaunul Tău, Dumnezeule, în veacul
veacului; toiagul dreptății, toiagul împărăției
9 Tale! – Ai iubit dreptatea și ai urît fărădelea-
gea; pentru aceea unse-te pre tine Dumne-
zeu, Dumnezeul tău, cu untdelemnul bucuriei,
10 mai vîrtos de părtașii tăi. Zmirnă și stacti și
casie, de la hainele tale; den turnuri de pil,
dentru carele te-au bucurat featele împărați-
11 lor întru cinstea ta. Înainte stătu împără-
teasa den dreapta ta, cu îmbrăcăminte cu aur
12 îmbrăcată împistrită. Ascultă, fiică, și vezi,
și pleacă ureachea ta, și uită norodul tău și
13 casa tătine-tău. Și va pofti împăratul fru-
museața ta, căci acesta iaste domnul tău; și
14 te vei închina lui. Și fata Tirului cu daruri,
15 fața ta o vor ruga bogații norodului. Toată
mărirea featei împăratului pre denlăuntru; cu
16 lanțuri de aur înfășurată împodobită. Adu-
ce-să-vor împăratului fecioare denapoia ei,
ceale de aproapele ei aduce-să-vor ție. Adu-
17 ce-să-vor cu veselie și cu bucurie. Aduce-
18 să-vor la bisearica împăratului. Pentru
părinții tăi s-au născut fiii tăi; pune-vei pre
19 dînșii boiari preste tot pămîntul. Pomeni-
vor numele tău în toată ruda și ruda.
20 Pentru aceea noroadele să vor mărturisi ție,
în veac și în veacul veacului.

La săvârșit, pentru fiii lui Core, pentru
ceale ascunse, psalm XLV

1 **D**umnezeul nostru, scăpare și
putoare, ajutoriu întru primejdiile
ce ne-au aflat pre noi foarte.
2 Pentru aceea nu ne vom teame
cînd să va clăti pămîntul și să vor
3 premeni munții în inemile mărilor. Sunară
și să turburără apele lor, turburără-se munții
4 cu tăria lui. (Strigare) Pornirile răului
veselesc cetatea lui Dumnezeu, svinți'lăcașul
5 Lui cel înalt. Dumnezeu e în mijlocul ei; și
nu să va clăti, ajuta-i-va ei Dumnezeu de cătră

dimeneață, dimeneață. Turburară-se lim- 6
bile, plecară împărății; dat-au glasul Lui Cel 7
Înalt, clătina-se pămîntul. Domnul puteri- 7
lor, cu noi, sprijenitoriu noao, Dumnezeul lui 8
Iacov. (Strigare) Veniți și vedeți faptele lui 8
Dumnezeu, carele au pus seamne pre pămînt, 9
rădicînd războaie pînă la marginile pămîntu- 9
lui. Arc va sfărîma și va frînge arma și scu- 10
turile va arde cu foc. „Lăsaț lucrul și 10
cunoașteți că Eu sînt Dumnezeu; înălța-Mă-
voiu întru limbi, înălța-Mă-voiu pre pămînt“. 11
Domnul puterilor, cu noi, ajutoriu noao, 11
Dumnezeul lui Iacov. Slava.

Cathisma 7. La săvârșit, pentru fiii
lui Core, psalm XLVI

Doate limbile bateț cu mînile, clicuiț lui 1
Dumnezeu cu glas de bucurie! Căci 2
Domnul e Preainalt, înfricoșat, Împă- 2
rat mare preste tot pămîntul.
Supuse noroadे noao și limbi supt 3
picioarele noastre; Ales-au noao moșteni- 4
rea Lui, frumuseața lui Iacov, carea au
iubit. (Strigare) Să sui Dumnezeu cu clic, 5
Domnul cu glas de trîmbiță. Cîntați Dum- 6
nezeului nostru, cîntați! Cîntați Împăratului 6
nostru, cîntați! Căci e Împărat a tot pămîn- 7
tul Dumnezeu; cîntați înțelepțește! Împără- 7
țit-au Dumnezău preste limbi, Dumnezău
șade pre scaunul cel sfînt al Lui. Boiarii 8
noroadelor s-au adunat cu Dumnezăul lui 8
Avraam, căce ai lui Dumnezău cei tari ai
pămîntului; foarte să rădicară.

Psalmu al cîntării fiilor lui Core,
a doao a sîmbetei, XLVII

Mare e Domnul și lăudat foarte în ceta- 1
tea Dumnezăului nostru, în muntele 1
cel sfînt al Lui; Cu bună rădăcină, 2
bucurie a tot pămîntul, măgurile Sio- 2
nului, coastele crivățului, cetatea
Împăratului Celui mare. Dumnezău în cur- 3
țile ei Să cunoaște, cînd sprejeneaște pre 3
ea. Căce iată, împărății pămîntului să adu- 4
nară, trecură împreună. Aceștea, vîzînd 5
așa, să mirară, să turburără, să clătiră, cutre- 5
mur apucă pe ei; Acolo, chinuri ca ceii ce 6
naște. Cu duh silnic fărîma-vei vasele Tharsi- 6
sului. În ce chip am auzit, așa am și văzut, 7
în cetatea Domnului puterilor, în cetatea 7
Dumnezăului nostru: Dumnezău au înte- 8
meiat pre ea în veac. (Strigare) Apucat-am, 8
Dumnezăule, mila Ta în mijlocul norodului
Tău! După numele Tău, Dumnezău, așa și 9
lauda Ta, preste marginile pămîntului; de 9
dreptate plină e dreapta Ta. Veselească- 10
se muntele Sionului și să bucure featele Iudeii 10
pentru judecățile Tale, Doamne! Încungiu- 11
rați Sionul și cuprindeți pre el, povestiți în

12 turnurile lui, Puneți inimile voastre la
 putearea lui și împărțiți curțile ei, pentru ca să
 13 povestiți la altă rudă. Căce Acesta e Dum-
 nezăul nostru în veac și în veacul veacului,
 Acesta ne va paște pre noi în veaci.

La săvârșit, fiilor lui Core,
 psalmu XLVIII

1 **A**uziți aceastea toate limbile, băgați în
 urechi toți ceia ce lăcuiescu
 2 lumea: Și cei născuți den pământ,
 și fiii oamenilor, dempreună bogat și
 3 sărac! Gura mea grăi-va înțelep-
 ciune și cugetul inimii meale, priceape-
 4 re. Pleca-voiu la pildă ureachea mea,
 deschide-voiu în psaltire gîcitoarea mea.
 5 Pentru ce mă tem în ziua rea? – fărădelegea
 6 călcîiului mieu mă va încungiura. Cei ce
 nedejduiescu pre putearea lor și pre mulțimea
 7 avuției lor să fălescu. Fratele nu mîn-
 tuiaste; mîntui-va omul? Nu va da lui Dumne-
 8 zău răscumpărarea lui Și prețul mîntuirii
 sufletului lui, și osteni în veac; și va trăi desă-
 9 vîrșit. Nu va vedea stricăciune de tot cînd
 va vedea pre cei înțelepți murind; deodată cel
 10 nebun și cel fără minte peri-vor. Și vor
 părăsi streinilor avuția lor; și mormînturile
 11 lor, casele lor în veac, Lăcașurile lor în
 rudă și rudă; numiră numele lor preste
 12 pămînturile lor. Și omul în cinste fiind, nu
 pricepu; să alătură cu dobitoacele ceale fără
 13 minte și să asămănă lor. Această cale a lor
 piadecă e lor, și după aceasta în gura lor vor
 14 binevoi. (Strigare) Ca niște oi în iad au pus,
 15 moartea-i va paște pre dînșii. Și-i vor stă-
 pîni de tot pre ei cei direpți dimineața și ajuto-
 riul lor să va vechi în iad; den cinstea lor s-au
 16 scos. Însă Dumnezău va mîntui sufletul
 mieu den mîna iadului, căce mă prinde.
 17 (Strigare) Nu te teame cînd se va îmbogăți
 omul, sau cînd să va înmulți mărirea casii
 18 lui. Căce nu cînd va muri el va lua toate,
 19 nice să va pogorî cu el mărirea lui. Căce
 sufletul lui în viața lui blagoslovi-se-va; măr-
 20 turisi-va ție cînd vei face bine lui. Întra-va
 pînă la ruda părinților lui, pînă în veac nu va
 21 vedea lumină. Și omul întru cinste fiind nu
 pricepu, să alătură dobitoacelor celor fără
 minte și să asămănă lor. Slava.

Psalmul lui Asaf, XLIX

1 **D**umnezăul dumnezăilor, Domnul, au
 2 grăit și au chemat pămîntul, De la
 răsăriturile soarelui pînă la apusuri,
 den Sion e bunăcuviința frumseții
 3 Lui. Dumnezău întru arătare va
 veni, Dumnezăul nostru, și nu va tăcea.
 4 Foc înaintea Lui se va arde, și împrejurul Lui,
 5 vifor foarte. Chema-va ceriul sus și pămîn-
 tul, ca să osebească pre norodul Lui.

Adunați Lui pre curații Lui, pre cei ce pun 6
 făgăduința Lui pre jirtve. Și vor vesti 7
 ceriurile dreptatea Lui, căci Dumnezău jude-
 cătoriu iaste. (Strigare) „Ascultă, norodul 8
 Mieu, ceale ce voiu grăi ție, Israile, și voiu
 mărturisi ție: Dumnezău, Dumnezăul tău sînt 9
 Eu. Nu preste jirtvele tale mustra-te-voiu;
 și arderile tale ceale de tot înaintea Mea sînt 10
 pururea. Nu voiu priimi den casa ta viței,
 nici den turmele tale țapi. Căci ale Meale 11
 sînt toate hiarăle dumbrăvii, dobitoace în
 munți, și boi. Conoscut-am toate pasările 12
 ceriului și frumsețea țarenii cu Mine ias-
 te. De voiu flămînzi, nu voiu zice ție, 13
 pentru că a Mea iaste lumea și împlerea
 ei. Au mînca-voiu carne de taur, sau sînge 14
 de țapi voiu bea? Jirtvuiaste la Dumnezău 15
 jirtvă de laudă și dă Celui Preaînalt rugile
 tale. Și Mă cheamă pre Mine în ziua neca- 16
 zului tău și te voiu scoate și Mă vei proslă-
 vi“. Și păcătosului zise Dumnezău: 17
 „Pentru căci tu povestești dreptățile Meale și
 iai făgăduința Mea pren gura ta? Și tu urîș 18
 învățătura și scoseș cuvintele Meale îndă-
 răt. De vedeai fur, alergai împreună cu el și 19
 cu cel preacurvariu partea ta puneai. Gura 20
 ta înmulți răutate și limba ta împletia vicleșu-
 guri. Șezînd asupra fratelui tău clevetii și 21
 asupra fiiului maicii tale puneai poticneale;
 aceastea ai făcut, și am tăcut. Gîndiș fără- 22
 delege, că voiu fi cu tine aseamenea; mustra-
 te-voiu și voiu pune înaintea feații tale păca-
 tele tale. Priceapeți dară aceastea, cei ce 23
 uitați pre Dumnezău, ca nu cîndai va răpi și
 nu va fi cel ce izbăveaste! Jirtva laudei Mă 24
 va mări și acolea e calea cu carea voiu arăta lui
 mîntuirea Mea“.

L

La săvârșit, psalmul lui David, cînd au
 intrat cătră dînsul Nathan prorocul,
 cînd intră cătră Virsavie,
 muiarea lui Urie

1 **M**iluiaste-mă, Doamne, după mare 1
 mila Ta Și după mulțimea îndură- 2
 rilor Tale, stinge fărădelegea mea!
 Mai mult mă spală de fărădelegile 3
 meale și de păcatul mieu curățește-
 mă! Căci fărădelegea mea eu conosc și 4
 păcatul mieu înaintea mea iaste pururea.
 Ție unuia greșiiu și răul înaintea Ta am făcut, 5
 pentru ca să Te îndireptezi întru cuvintele
 Tale și ca să biruiesti cînd vei judeca Tu.
 Pentru că iată, întru fărădelegi mă zămisliu și 6
 întru păcate mă născu maica mea. Pentru că 7
 iată, adevărul iubiș: ceale neivite și ceale ascun-
 se ale înțelepciunii Tale ai arătat mie. Stropi- 8
 mă-vei cu isop și mă voiu curăți; spăla-mă-vei,

9 și mai virtos decât zăpada mă voiu albi. În
 vei da auzului bucurie și veselie, bucura-se-
 10 vor oase smerite. Întoarce fața Ta de către
 păcatele mele, și toate fărădelegile mele
 11 stinge! Inimă curată zidește întru mine,
 Doamne, și duh drept înnoiaște întru ceale
 12 denlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de
 către fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt să nu-L iai
 13 de la mine. Dă-m mie bucuria mîntuirii
 Tale și cu duh povățuitoriu întărește-mă.
 14 Învăța-voiu pre cei fără de lege căile Tale, și
 cei necredincioși spre Tine se vor
 15 întoarce. Izbăvește-mă den sîngiuri,
 Dumnezăule, Dumnezăul mîntuirii mele;
 bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
 16 Doamne, buzele mele deschide-vei și gura
 17 mea vesti-va lauda Ta. Că de ai fi vrut
 jîrtvă, aș fi dat; arderi-de-tot nu vei bine-
 18 voi. Jîrtvă lui Dumnezău, duh zdrobit;
 inimă înfrîntă și smerită Dumnezău nu o va
 19 defăima. Îmbunează, Doamne, cu bunăvoi-
 rea Ta Sionul și zidească-se zidurile Ierusalii-
 20 mului. Atuncea vei binevoi jîrtva dreptății,
 aducere-în-sus și arderi-de-tot; atuncea vor
 aduce către jîrtăvnicul Tău viței. Slava.

**La săvîrșit, priceaperii lui David, cînd
 venise Doic Idumeul și vestise lui
 Saul și zise lui: „Veni David la
 casa lui Avimeleh“, LI**

1 **S**e te făluiești întru răutate, cel tare?
 2 Fărădelege, toată ziua, Strîmbă-
 tate au gîndit limba ta; ca un briciu
 3 ascuțit ai făcut vicleșug. Iubit-ai
 răutatea mai mult decât bunătatea,
 strîmbătate – mai mult decât a grăi dreptate.
 4 (Strigare) Iubit-ai toate cuvintele prăpădirii,
 5 limbă vicleană! Pentru aceea Dumnezău
 te va surpa desăvîrșit, să te zmulgă și să te
 rîdice de la lăcașul tău și înrădăcinarea ta de la
 6 pămîntul celor vii. (Strigare) Vedea-vor
 dreptii, și să vor spămînta, și spre el vor rîde,
 și vor zice: „Iată om carele n-au pus pre Dum-
 7 nezău ajutorii lui, Ce nedejdui pre mulți-
 mea avuției lui și să întări spre deșărtăciunea
 8 lui“. Și eu, ca un maslin prea rodit în casa
 lui Dumnezău; nădejduii pre mila lui Dum-
 9 nezău, în veac și în veacul veacului. Mărtu-
 risi-mă-voiu Ție în veac, căci ai făcut; și voiu
 îngădui numele Tău, căci iaste bun înaintea
 celor curați ai Tăi.

**La săvîrșit pentru maeleth, priceape-
 rii lui David, LII**

1 **Z**ise cel fără minte întru inima lui:
 2 „Nu iaste Dumnezău“. Stricară-se
 și să urîră întru fărădelegi, nu iaste
 3 făcînd binele. Dumnezău den ceriu
 plecă spre fiii oamenilor, ca să vază

de iaste pricepătoriu, sau cercetînd pre Dum-
 nezău. Toți s-au abătut, împreună să 4
 netrebniciră; nu iaste făcînd binele, nu iaste
 pînă într-unul. „Au nu vor cunoaște toți 5
 ceia ce fac fărădelegea, cei ce mîncă de tot
 pre nărodul Mieu întru mîncare de pîine? –
 Pre Domnul n-au chemat“. Acolo s-au temut 6
 teamere, unde nu era teamere. Căci Dum- 7
 nezău au răsipit oasele celor plăcuți de
 oameni; rușinară-se, căci Dumnezău defăimă 8
 pre dînșii. Cine va da den Sion mîntuirea
 lui Israil? Cînd va întoarce Dumnezău robi-
 mea nărodului Său, bucura-se-va Iacov și se
 va veseli Israil.

**La săvîrșit, întru laudele; priceaperii lui
 David, cînd veniră zifeii și ziseră
 lui Saul: „Nu, iată, David s-au ascuns
 la noi“, LIII**

Dumnezăule, întru numele Tău mîn- 1
 tuiăște-mă și cu putearea Ta jude-
 că-mă! Dumnezăule, ascultă rugă- 2
 ciunea mea, bagă în urechi graiurile
 gurii mele! Căci streini s-au rîdi- 3
 cat asupra mea, și cei tari au cerșut sufletul
 meu și nu puseră pre Dumnezău înaintea lor.
 (Strigare) Pentru că iată, Dumnezău ajută mie 4
 și Domnul, sprejenitoriu sufletului meu!
 Întoarce-va răutățile vrăjmașilor miei; cu 5
 adevărul Tău piarde-i pre dînșii! De bună- 6
 voie jîrtvui-voiu Ție, mărturisi-mă-voiu
 numelui Tău, Doamne, căci e bun; Căci 7
 dentru toată grija mîntuitu-m-ai și întru vrăj-
 mașii miei privi ochiul meu.

**La săvîrșit, întru laude; priceaperii
 lui Asaf, LIV**

In urechi bagă, Dumnezăule, ruga 1
 mea, și nu treace cu vederea rugă-
 ciunea mea; ia aminte mie și ascultă- 2
 mă! Mihniiu-mă întru voroava
 mea și mă turburaiu de către glasul 3
 vrăjmașului și de necazul păcătosului. Căci
 abătura spre mine fărădelegea și cu urgie 4
 pizmuiia mie. Inima mea să turbură în
 mine și înfricoșare de moarte căzu preste 5
 mine. Frică și cutremur veni asupra mea și
 mă acoperi întunearec. Și ziș: „Cine-m va 6
 da mie aripi ca porumbului, și voiu zbura și
 voiu odihni?“ Iată, îndelungaiu pribegind 7
 și maș în pustie. (Strigare) Nedejduiam pre 8
 Dumnezău, pre Cel ce mă mîntuiaște de
 împuținarea sufletului și den vifor. Prăpă- 9
 deaște, Doamne, și împarți limbile lor, căce
 văzuiu fărădelege și price în cetate; Ziua 10
 și noaptea încungiura-va pre ea preste zidu-
 rile ei și fărădelege și osteneală în mijlocul ei 11
 și strîmbătate; Și nu lipsi den ulițele ei 12
 camătă și vicleșug. Că, de m-ar fi ocărit vrăj- 13
 mașul, aș hi răbdad. Și cel ce mă urăște de au
 grăit asupra mea mare, fi-m-aș ascunsu de el.

14 Iară tu, oame, întocma la suflet, povața mea și
 15 cunoscutul meu, Care împreună îndulciși-mi
 mîncări, în casa lui Dumnezeu mearsem cu un
 16 gînd! Vie dară moarte preste ei și să să
 17 pogoare la iad vii, Căce viclesug e întru
 18 nemerniciile lor, în mijlocul lor. Eu cătră
 Dumnezeu strigaiu și Domnul ascultă pre
 19 mine. Sara și dimineața și amiazăzi povesti-
 voiu și voiu vesti, și va asculta glasul
 20 meu. Mîntui-va cu pace sufletul meu de la
 cei ce să apropie de mine, căce întru mulți era
 21 cu mine. Auzi-va Domnul și va smeri pre
 dîșii Cel ce iaste mai nainte de veaci. (Stri-
 22 gare) Pentru că nu iaste lor schimbare,
 căce nu s-au temut de Dumnezeu. Întinse
 23 mîna Lui cînd răsplătiia; Spurcară făgă-
 duința Lui, împărțiră-să de urgia feații Lui și
 24 să apropiară inimile lor. Muiară-să cuvîn-
 tele lor mai mult decît untul-de-lemnul, și eale
 25 sînt împroșcături. Aruncă spre Domnul
 grija ta și El te va hrăni, nu va da în veac
 26 clătire dreptului. Și Tu, Dumnezeule,
 pogorî-i-vei pre dîșii la puțul stricăciunii.
 27 Bărbații sîngiurilor și viclesugului nu vor
 înjumătăța zilele lor; iară eu, Doamne, nedej-
 dui-voiu pre Tine. Slava.

**Cathisma 8. La săvîrșit, pentru noro-
 dul celor de la sfînte depărtat;
 lui David la scrisoare de stîlpu,
 cîndu-l opriră pre el cei
 striini de fealiu
 în Gheth, LV**

1 **M**iluiaste, Dumnezeule, căce m-au căl-
 cat omul, toată ziua dînd războiu mă
 2 necăji. Călcară-mă de tot nepriate-
 nii miei toată ziua, căce mulți-s ceia
 ce-m dau războiu de la înălțime.
 3 Ziua nu mă voiu teame și eu voiu nedejdui pre
 4 Tine. Întru Dumnezeu lăuda-voiu cuvîn-
 tele mele, pre Dumnezeu nedejduiu; nu mă
 5 voiu teame ce-m va face mie carnea. Toată
 ziua cuvintele mele urîia, asupra mea toate
 6 gîndurile lor spre rău. Nemernici-vor și
 7 vor ascunde ei; călcîiul meu vor păzi, În ce
 chip au răbdat sufletul meu; pentru nemică
 vei împinge pre dîșii, cu urgie noroade vei
 8 pogorî. Dumnezeule, viața mea povestit-am
 9 Ție; pus-ai lacrimile mele înaintea Ta, Ca
 și în făgăduința Ta. Întoarce-se-vor vrăjmașii
 10 miei îndărātu, Întru careș zi voiu chema
 pre Tine. Iată cunoscuu că Dumnezeul meu
 11 ești Tu. Spre Dumnezeu lăuda-voiu cuvînt,
 spre Domnul lăuda-voiu cuvîntul; pre Dum-
 nezău nedejduiu, nu mă voiu teame ce-m
 12 va face mie omul. Întru mine sînt, Dum-
 nezeule, făgăduialele carele voiu răspleti
 13 laudei (Tale, Căce ai izbăvit sufletul

mieu den moarte, ochii miei de lacrimi și picioa-
 rele mele de la lunecare, bine voiu plăcea înain-
 tea Domnului, în lumina celor vii.

**La săvîrșit, „Nu strica“, lui David spre scri-
 soare de stîlpu, cînd el fugia
 de cătră fața lui Saul
 la peșteră, LVI**

Miluiaste-mă, Dumnezeule, miluias-
 te-mă, căci pre Tine nedejduiaște
 sufletul meu! Și în umbra aripilor
 2 Tale voiu nedejdui, pînă unde va
 treace fărădelegea. Striga-voiu
 3 cătră Dumnezeul Cel Preaînalt, Dumnezeul
 Cela ce mi-au făcut bine. Trimise den ceriu
 4 și mă mîntui, deade în ocară pre cei ce mă
 calcă de tot. Trimise Dumnezeu mila Lui și
 5 adevărul Lui și mîntui sufletul meu den mij-
 locul puilor de lei. Culcaiu-mă turburat;
 6 Fiii oamenilor, dinții lor, arme și săgeți, și
 limba lor, sabie ascuțită. Înălță-Te preste
 7 ceriuri, Dumnezeule, și preste tot pămîntul
 mărirea Ta. Cursă gătiră picioarelor mele
 8 și mi-au împilat sufletul meu; Săpară
 9 înaintea feații mele groapă și căzură într-însa.
 (Strigare) Gata e inema mea, Dumnezeule,
 10 gata e inema mea! Cînta-voiu și voiu peveți
 întru mărirea mea. Deșteaptă-te, mărirea
 11 mea! Deșteaptă-te, canonul și lăuta! Deștep-
 ta-mă-voiu dimeneața. Mărturisi-mă-voiu
 12 Ție întru noroade, Doamne! Cînta-voiu Ție
 întru limbi! Căci să mări pînă la ceriuri
 13 mila Ta și pînă la nori adevărul Tău. Înălță-Te
 14 preste ceriuri, Dumnezeule, și preste tot
 pămîntul mărirea Ta.

**La săvîrșit, „Să nu strici“, lui David la
 scrisoarea stîlpului, LVII**

Se adevărat oare dreptate grăiți, ceale
 1 dreapte judecați, fii oamenilor?
 Pentru că în inemă fărădelege
 2 lucrați pre pămînt, strîmbătate mînile
 3 voastre împletesc. Înstreinară-se
 păcătoșii, den zgău, rătăcitu-s-au den pîntece,
 4 grăit-au minciuni. Mînia lor e după asămă-
 narea șarpelui, ca unii aspide surde, și-ș
 5 astupă urechile ei, Carea nu va auzi glasul
 celor ce cîntă, otrăveaște-se otrăvindu-se de
 6 înțelept. Dumnezeu zdrobi-va dinții lor în
 gura lor; măsealele leilor sfărîmă Domnul.
 7 Defăima-se-vor ca niște apă curătoare; întinde-
 va arcul Lui pînă unde vor slăbi. Ca o ceară
 8 topindu-se să vor rădica; căzu foc preste dîșii și
 nu văzură soarele. Mai nainte de ce ar pri-
 9 ceape spinii voștri păducelul, ca pre niște vii,
 ca într-o urgie va înghiți de tot pre dîșii.
 10 Veseli-se-va dreptul cînd va vedea izbîndă;
 mînile lui va spăla în sîngele păcătosu-
 lui. Și va zice omul: „De iaste oare roadă
 11 dreptului! Oare iaste Dumnezeu judecînd pre

dînşii pre pămînt?“ Slava.

La săvîrşit, „Să nu strici“, lui David, la scrisoarea stîlpului, cînd trimise Saul şi păzi casa lui, ca să-l omoară pre el, LVIII

1 **S**coate-mă dentru vrăjmaşii miei, Dumnezeule, şi dentru cei ce să scoală asupra mea mîntuiaşte-mă!
2 Izbăveşte-mă de cei ce fac fărădeleagea şi de oamenii sîngiurilor mîntuiaşte-mă! Căci iată, au vînat sufletul
3 mieu; puseră-se asupra mea cei tari. Nici fărădeleagea mea, nici păcatul mieu,
4 Doamne! Fără de nelegiuire am alergat şi am
5 îndireptat; Scoală-Te spre timpinarea mea şi vezi. Şi Tu, Doamne, Dumnezeul puterilor,
6 Dumnezeul lui Israil, Ia aminte a socoti toate limbile, să nu Te milostiveşti spre toţi
7 ceia ce fac fărădeleagea! (Strigare) Întoarce-să-vor cătră sară şi vor muri de foame, ca
8 un cîine, şi vor încungiura cetatea. Iată, ei vor răspunde cu gura lor, şi sabie, în buzele
9 lor; căci cine au auzit? Şi Tu, Doamne, batjocuri-vei pre dînşii, defăima-vei toate limbile.
10 Tăria mea cătră Tine voiu păzi, căci Tu, Dumnezeu, sprejenitoriul mieu eşti, Dumnezeul mieu, mila Lui mă va apuca.
11 Dumnezeul mieu arăta-m-va mie întru neprietenii miei. Să nu-i omori pre dînşii, ca
12 nu cîndai să uite leagea Ta; Răsipeşte pre dînşii cu putearea Ta şi pogoară-i pre dînşii,
13 scutitoriul mieu, Doamne. Păcatul gurii lor, cuvîntul buzelor lor, şi să să prinză
14 întru mîndria lor. Şi den osîndă şi minciună să vor vesti cu săvîrşire, cu urgie de
15 concenire, şi nu vor fi. Şi vor cunoaşte că Dumnezeu stăpîneşte lui Iacov şi marginelor
16 pămîntului. (Strigare) Întoarce-să-vor cătră sară şi vor muri de foame ca cîinele şi
17 vor încungiura cetatea. Ei să vor răsipi a mînca, iară de nu să vor sătura, şi vor
18 răpşti. Şi eu voiu cînta puterii Tale şi mă
19 voiu bucura dimeneaşa de mila Ta, Căci Te-ai făcut sprejenitoriu mie şi scăpare mie,
20 în ziua necazului mieu. Ajutoriul mieu eşti, Ţie voiu cînta, că Tu, Dumnezeu, sprejenitoriul mieu eşti, Dumnezeul mieu, mila mea.

La săvîrşit, celor ce se vor schimba, spre scrisoarea stîlpului lui David, spre învăţătură, cînd au ars Mijlocul-Rîurilor Siriei şi Siria Sova, şi să întoarse Ioav şi lovi pre Edom în Valea Sărilor, 12000, LIX

1 **D**umnezău, împinsu-ne-ai pre noi şi ne surpaş pre noi, urgisişi-Te; şi Te milostiviş spre noi! Clătiş pămîntul şi-l scuturaş pre dînsul; vindecă
2 sfărîmările lui, căci s-au clătit!

Arătat-ai norodului Tău năşlînice şi ne adăpaş pre noi cu vinul umilinţii. Dat-ai celor
4 ce să tem de Tine semn ca să fugă de cătră faţa arcului. (Strigare) Pentru ca doară s-ar
5 izbăvi cei iubiţi ai Tăi, mîntuiaşte cu direapta Ta şi ascultă-mă. Dumnezău au grăit în
6 sfîntul Lui: „Bucura-Mă-voiu şi voiu împărţi Sichima şi Valea Corturilor voiu măsura.
7 Al Mieu iaste Galaad şi al Mieu iaste Manasis şi Efraim, întărirea capului Mieu; Iuda,
8 împăratul Mieu, Moav, căldarea nedejdii Meale; Preste Idumea voiu întinde încălţămîntea
9 Mea, Mie cei streini de fealiu Mi să supuseră“. Cine mă va aduce la cetatea
10 îngrăditei? Sau cine mă va povăţi pînă la Idumea? Au nu Tu, Dumnezău, Cel ce ne-ai
11 împins pre noi? Şi nu vei ieşi, Dumnezău, întru puterile noastre? Dă-ne noao ajutoriu
12 den năcaz; că deşartă e mîntuirea omului. Întru Dumnezău face-vom puteare şi El va
13 defăima pre cei ce necăjesc pre noi.

La săvîrşit, întru laude, lui David psalm LX

1 **A**scultă, Dumnezăule, rugăciunea mea, ia aminte la ruga mea! De la marginile
2 pămîntului cătră Tine am strigat, cînd să mîhni inima mea; în piatră
3 înălţaşi-mă. Povăţuitu-m-ai, căci Te-ai făcut nedeajdea mea, turn de vîrtute
4 de cătră faţa vrăjmaşului. Nemernici-voiu întru lăcaşul Tău, în veaci; acoperi-mă-voiu
5 în acoperemîntul aripilor Tale, (Strigare) Căci Tu, Dumnezău, ascultat-ai rugile
6 meale, dat-ai moştenire celor ce să tem de numele Tău. Zile preste zile împăratului
7 vei adaoge, anii lui pînă la zi, de rudă şi de rudă. Rămînea-va în veac înaintea
8 lui Dumnezău; mila şi adevărul lui cine va cerceta? Aşa voiu cînta numelui Tău în veaci,
ca să dau eu rugile meale den zi în zi. Slava.

La săvîrşit, pentru Idithum, psalmul lui David LXI

1 **A**u nu lui Dumnezău se va supune sufletul mieu? Pentru ca la El e mîntuirea
2 mea. Pentru că El e Dumnezăul mieu şi Mîntuitoriul mieu, Sprijenitoriul mieu; nu mă
3 voiu clăti mai mult. Pînă cînd vă puneţi preste om? Uci-deţi toţi voi ca la un
4 păreate povîrnit şi ca la un gard împins. Însă cinstea mea au sfătuit să o izgonească,
5 alergară cu seate; cu gura lor binecuvînta şi cu inima lor blestema. (Strigare) Ce
6 numai lui Dumnezău supune-te, sufletul mieu, căci la El e îngăduinţa mea. Căci El
7 e Dumnezăul mieu şi Mîntuitoriul mieu, Sprijenitoriul mieu; nu mă voiu mai muta
8 cu sculara. Spre Dum-

năzău, Mîntuitoriul meu, și mărirea mea; Dumnezăul ajutoriului meu; și nedeajdea
8 mea, pre Dumnezău. Nădejduiți spre El toată adunarea noroadelor, vărsați înaintea Lui inimile voastre, căci Dumnezău, ajutoriul
9 nostru. (Strigare) Însă deșerti sînt fiii oamenilor, minciñoș fiii oamenilor, în cumpene a face strîmbătate ei den deșertăciune
10 împreună. Nu nădejduiți pre strîmbătate și spre jah, nu pohtiți; avuția, de va cură, nu vă puneți aproape inima. O dată au grăit
11 Dumnezău, doao aceastea am auzit, căci: „Tăria e a lui Dumnezău“. Și a Ta e, Doamne, mila, căci Tu vei răsplăti fieștecăruia după faptele lui.

Psalmul lui David, cînd era el în pustiuul Iudeii, LXII

1 **D**umnezău, Dumnezăul meu, cătră
2 Tine mînece! Înetă-Te sufletul meu, de cîte ori trupul meu-Ție,
3 În pămînt pustiu și necălcăt și fără apă. Așa întru cel sfînt arătai-mă
Ție, ca să văz putearea Ta și mărirea Ta.
4 Căci mai bună e mila Ta decît viețile; buzele
5 mele lăuda-Te-vor. Așa Te voi binecuvînta în viața mea, în numele Tău rîdica-voiu
6 mîinile mele, Ca den seu și grăsimă să să sature sufletul meu, și cu buze de bucurie lăuda-va
7 gura mea. De-m aduceam aminte de Tine preste așternutul meu, deminețile cuge-
8 tam cătră Tine, căci Te făcuși ajutoriul meu Și întru acoperemîntul aripilor Tale bucura-
9 mă-voiu. Să lipi sufletul meu dupe Tine, și pre mine m-au sprejenit direapta Ta. Și ei
10 în deșert cercetară sufletul meu, întra-vor în ceale mai de jos ale pămîntului; da-se-vor în
11 mîinile sabiei, părți vulpilor vor fi. Și împăratul se va veseli spre Dumnezău, lăuda-se-va
12 tot cela ce să jură întru El, căci să astupă gura celora ce grăiesc strîmbătăt.

La săvîrșit, psalmul lui David LXIII

1 **A**scultă, Dumnezău, glasul meu, cînd
2 mă voi ruga cătră Tine; de cătră frica vrăjmașului scoate sufletul
3 meu! Acopere-mă de cătră învăluirea celor ce viclenesc, de mulțimea
4 celor ce fac strîmbătatea, Carii au ascuțit ca sabia limbile lor, întinseră arcul lor, lucru
5 amar, ca să săgeate de tot întru ceale ascunse pre cel curat. Fără veaste îl vor săgeta
6 pre el și nu se vor spămînta; întăriră-ș lor cuvînt hiclean, Povestiră a ascunde lațu; ziseră:
7 cine va vedea pre dînșii? Cercetară fărădelea-gea, părăsiră cercetînd cercetări,
8 Apro- pia-se-va omul și inima, adîncă. Și Se va înălța Dumnezău, Săgeata pruncilor să
9 făcură ranele lor și slăbiră preste, dînșii limbile lor. Turburară-să toți carii văd
10 pre dînșii și să temu tot omul. Și pove-

tiră lucrurile lui Dumnezău și faptele Lui au priceput. Veseli-se-va cel drept întru
10 Domnul și va nădejdui spre El și se vor lăuda toți cei direpți la inimă. Slava.

Cathisma 9. La săvîrșit, psalm cîntării lui David (Cîntare a Ieremie și a lui Iezichiil, a nemerniciei nărodului, cînd vrea să iasă), LXIV

Tie Ți să cuvine laudă, Dumnezăule, în
1 Sion și Ție Ți se va răsplăti rugăciune
2 în Ierusalim. Ascultă ruga mea, cătră
3 Tine tot trupul va veni. Cuvintele celor fără de lege întăriră
4 preste noi și necurățiile noastre Tu vei ierta. Fericit pre carele ai ales și l-ai
5 luat; lăcui-va în curțile Tale. Sătura-ne-vom întru bunătățile casii Tale; sfîntă e
6 beseareca Ta minunată, cu direptate. Ascultă pre noi, Dumnezău, Mîntuitoriul
7 nostru, nădeașdea tuturor marginilor pămîntului și a celor den mare, departe,
8 Gătind munții cu vîrtutea Lui, încins cu puteare, Cela ce turbură chitul
9 mării, sunetele valurilor ei cine le va suferi? Turbura-se-vor limbile și se vor
10 spămînta ceia ce lăcuiesc marginile, de cătră seamnele Tale; ieșirile de dimineață și de
11 sară vei înfrumuseța. Socotiș pămîntul și-l îmbătaș pre dînsul, înmulțiș a-l
12 îmbogăți pre el. Rîul lui Dumnezău să împlu de ape; gătiș hrana lor, căci așa e
13 gătirea. Brazdele lui îmbătă-le, înmulțeaste nașterile lui, cu picăturile
14 lui veseli-se-va răsărind. Blagoslovi-vei cununa anului bunătății Tale și
15 cîmpii Tăi împlea-se-vor de grăsimă. Îngrășă-se-vor ceale frumoase ale
16 pustiuului și cu bucurie dealurile se vor încinge. Îmbrăcară-se berbecii oilor și
17 văile vor înmulți grîul; striga-vor, pentru că vor lăuda.

La săvîrșit, cîntarea psalmului învierilor, LXV

Slicuiți Domnului, tot pămîntul; cîntați
1 dară numelui Lui; dați mărirea laudei Lui! Ziceți lui Dumnezău: „Foarte-
2 te-s înfricoșate lucrurile Tale! Cu mulțimea tăriei Tale, minți-Te-vor
3 vrăjmașii Tăi. Tot pămîntul închine-se Ție și cînte Ție, cînte dară numelui Tău,
4 Preaînalte!“ (Strigare) Veniș și vedeți lucrurile lui Dumnezău, cît e de înfricoșat
5 în sfaturi, mai mult decît fiii oamenilor, Cel ce întoarce marea spre uscat; în
6 rîu vor trece cu piciorul. Acolo ne vom veseli spre El, Celui ce biruiaște cu
7 putearea Lui veacul; ochii Lui preste limbi privescu; cei ce amărășcu nu se
8 înalte întru sine. (Strigare) Binecuvîntați, limbilor, pre Dumnezăul nostru și
9 ascultați glasul laudei Lui, Celui ce au pus sufletul

mieu în viață și n-au dat spre clătire picioarele mele! Căce ne-ai ispitit pre noi, Dumnezăule, lămuritu-ne-ai pre noi cum să lămureaște argintul. Băgași-ne pre noi în lațu, pus-ai necazuri pre umărul nostru, încălecat-ai oameni preste capetele noastre, Trecum pren foc și apă, și ne-ai scos pre noi la răpaos. Întra-voiu în casa Ta cu arderi-de-tot, da-Ț-voiu rugile mele carele au osebit buzele mele Și au grăit gura mea în necazul meu. Arderi-de-tot cu măduhă aduce-Ț-voiu Ție, cu tămâie și cu berbeci, aduce-Ț-voiu boi cu Țapi. (Strigare) Veniți de ascultați și voiu povesti voao, toți ceia ce să tem de Dumnezău, cîte au făcut sufletului meu! Cătră Dînsul cu gura mea am strigat și am înălțat supt limba mea. Strîmbătate de vedeam în inima mea, să nu mă asculte Domnul. Pentru aceea ascultă-mă Dumnezău, luo aminte glasului rugăciunii mele. Blagoslovit Domnul, Carele n-au depărtat rugăciunea mea și mila Lui de cătră mine!

La săvîrșit, întru laude, psalmul
cîntării lui David LXVI

Dumnezău să ne cruțe pre noi și să ne blagoslovească pre noi, să lumineaze fața Lui spre noi și să ne miluiască pre noi! Ca să cunoaștem pre pămînt calea Ta, în toate limbile mîntuirea Ta. Mărturisască-se Ție noroadele, Dumnezăule, mărturisască-se Ție noroadele toate! Veselească-se și să bucure limbile, căce vei judeca noroadele cu dreptate și limbi în pămînt vei povățui. (Strigare) Mărturisască-se Ție noroadele, Doamne, mărturisască-se Ție noroadele toate. Pămîntul au dat roada lui. Blagoslovească pre noi Dumnezău, Dumnezăul nostru. Blagoslovească pre noi Dumnezău și să să spămînteaze de El toate marginile pămîntului! Slava.

La săvîrșitul cîntării, psalmul
lui David LXVII

Scoale-Se Dumnezău și răsipească-se vrăjmașii Lui și fugă de cătră fața Lui cei ce-L urăscu pre Dînsul! Cum lipseaște fumul, să lipsască; cum să topeaște ceara de cătră fața focului, așa vor peri păcătoșii de cătră fața lui Dumnezău. Și dreptii veselească-se, bucure-se înaintea lui Dumnezău, înfrumsăteaze-se cu veselie. Cîntați lui Dumnezău, pevețuiți numelui Lui; faceți cale Celui ce e încălecat pre apusuri, Domnul – numele Lui. Și vă bucurați înaintea Lui. Turbure-se de cătră fața Lui, Părintelui celor săraci și Judecătoariul văduvelor! Dumnezău, în locul cel sfînt al Lui; Dumnezău lăcuiaște pre cei ce sînt într-un chip în casă, Scoțînd pre cei den obezi cu vitejie, așijdirea pre

cei ce amărăscu, pre cei ce lăcuiesc în mormînturi. Dumnezău, cînd ieșii Tu înaintea norodului Tău, cînd treceai în pustiu, (Strigare) Pămîntul să cutremură, pentru că și ceriurile picară de cătră fața Dumnezăului Sinaii, de cătră fața Dumnezăului lui Israil. Ploaie de bunăvoie vei osebi, Dumnezăule, moștenirii Tale; și au slăbit, și Tu vei întări pre dînsa; Dobitocile Tale lăcuiescu întru ea; gătiș cu bunătatea Ta săracului, Dumnezăule. Domnul va da cuvînt celor ce binevestesc, cu puteare multă. Împăratul puterilor al celui iubit; cu înfrumusețarea casii să împartă prăzi. De veți dormi în mijlocul sortilor, aripi de porumb, ferecate cu argint, și spatele lui cu verdeață de aur. Cînd osebeaște Cel ceresc împărați preste el, omețise-vor în Selmon; muntele lui Dumnezău, munte gras, Munte închegat, munte gras. Pentru ce socotiți, munți închegați, Muntele care au binevoit Dumnezeu să lăcuiască într-însul? Pentru că și Domnul va lăcui desăvîrșit. Carul lui Dumnezeu cu zece mii de părți, mii de cei ce îndireptează; Domnul întru ei, în Sinai, în cel svînt. Suiși-Te întru nălțime, robiș robime, luaș dări întru oameni, Pentru ca și pre cei neascultători să lăcuiești. Domnul Dumnezeu, blagoslovit. Blagoslovit e Domnul în zi preste zi; să sporească noao Dumnezeu mîntuirilor noastre. (Strigare) Dumnezeul nostru, Dumnezeu a mîntui; și ale Domnului Domnului, ieșirile morții. Însă Dumnezeu va sfărîma capetele vrăjmașilor Lui, creștetul părului celor ce umblă întru greșalele lor. Zise Domnul: „Den Vasan întoarce-M-voiu, întoarce-Mă-voiu în fundurile mării, Pentru ca doară s-ară văpsi piciorul tău cu sînge, limba cîinilor tăi, den vrăjmaș de la dînsul“. Văzură-se îmbletele Tale, Dumnezeu, îmbletele Dumnezeului meu, Împăratului, Celui den cel svînt. Apucară boiarii Țîindu-se de cei ce cînta, în mijlocul fetișoarelor tîmpănăreațe. În adunări binecuvîntaiu pre Dumnezeu, pre Domnul den izvoarele lui Israil. Acolo Veniamin, mai tînar, întru spămîntare, Boiarii Iudii, povățuitorii lor, boiarii Zavulonului, boiarii Neftalimului. Porunceaste, Dumnezăule, puterii Tale, întăreaște, Dumnezeule, aceasta carea ai făcut întru noi. De la bisearica Ta, preste Ierusalim, Ție vor aduce împărații daruri. Ceartă hiarăle trestiei, adunarea taurilor în juncele năroadelor, ca să să închiză cei ispitiți cu argintul! Răsipeaște limbile cealea ce vor războaiele. Veni-vor soli de la Eghipet; Ethiopia va apuca înainte mîna ei lui Dumnezeu. Împărățiile pămîntului, cîntați lui Dumnezeu, pevețuiți Domnului, (Strigare) Celuia ce

S-au suit preste ceriul ceriului despre răsărituri! Iată, va da glasul Lui glas de putere. Dați mărire lui Dumnezeu! Pre Israil mare-cuviința Lui și puterea Lui în nori. Minunat e Dumnezeu întru svinții Lui. Dumnezeuul lui Israil, Acesta va da putere și întărire norodului Lui. Blagoslovit Dumnezău. Slava.

**La săvârșit, pentru cei ce să vor schimba,
psalm lui David LXVIII**

1 **M**întuiaște-mă, Doamne, căci înțărâ
2 apele pînă la sufletul meu. Înfi-
3 șu-mă în noroiul adîncului și nu iaste
4 stare. Veniiu la adîncurile mării și
5 vihor mă prăpădi. Osteniiu stri-
6 gînd, amortit-au gîtlejul meu, slăbiră ochii
7 miei de a nădejdii eu pre Dumnezăul meu.
8 Înmulțiră-se mai mult decît perii capului meu
9 cei ce mă urăsc în dar. Întăriră-se vrăj-
10 mașii miei, cei ce mă gonii pre mine cu
11 strîmbătate; cealea ce nu jăfuiam, atuncea
12 plătiim. Dumnezăule, Tu ai cunoscut
13 necunoștința mea și greșalele mele de la
14 Tine nu s-au ascuns. Să nu să rușineaze
15 spre mine cei ce Te îngăduiesc, Doamne,
16 Doamne al puterilor, Nici să să rușineaze
17 pre mine cei ce Te cercetează pre Tine, Dum-
18 nezăul lui Israil! Căci pentru Tine am sufe-
19 rit ocară, acoperit-au rușinea obrazul
20 meu. Înstreinat fui fraților miei și strein
21 fiilor maicii mele, Căci rîvnirea casii Tale
22 m-au mîncat pre mine și ocările celor ce Te
23 ocărăsc pre Tine căzură preste mine. Și
24 acoperiiu cu post sufletul meu și fu întru
25 ocări mie. Și puș îmbrăcămîntea mea sac și
26 fui lor în pildă. Asupra mea limbuțiaa cei
27 ce șădea în porți și la mine cînta ceia ce bea
28 vin. Și eu, cu ruga mea cătră Tine, Doamne;
29 vreamea e de bunăvoință, Dumnezăule, cu
30 mulțimea milii Tale; ascultă-mă cu adevărul
31 mîntuirii Tale, Mîntuiaște-mă den tină
32 pentru ca să nu mă înfig; mîntui-m-aș de cei
33 ce mă urăsc și de adîncurile apelor. Să nu
34 mă prăpădească viforul apei, nici să mă
35 înghiță adîncul, nici să cuprinză asupra mea
36 fîntîna gura sa. Ascultă-mă, Doamne, că
37 bună e mila Ta, după mulțimea milosirdiilor
38 Tale priveaște spre mine! Să nu întorci
39 fața Ta de la sluga Ta, căci mă necăjăsc.
40 Degrabă ascultă-mă. Ia aminte sufletului
41 meu și mîntuiaște pre el; pentru vrăjmașii
42 miei mîntuiaște-mă, Pentru că Tu cunoști
43 ponoslul meu și rușinea mea și înfruntarea
44 mea; Înaintea Ta, toți ceia ce mă necăjăsc pre
45 mine; ocară așteptă sufletul meu și ticăloși-
46 re, Și îngăduiiu pre cel ce să mîhniia împreu-
47 nă, și nu fu; și pre cei ce mîngîia, și n-am
48 aflat. Și deaderă la mîncarea mea fiare și la
49 seatea mea adăpară-mă cu oțet. Facă-să ma-

sa lor înaintea lor întru laț și întru răsplătire și
întru poticnire; Întunece-să ochii lor ca să
nu vază și umărul lor pururea îl gîrboveaș-
te; Varsă spre ei urgia Ta și mînia urgiei
Tale să-i cuprinză pre ei; Facă-se curtea
lor pustie și în lăcașurile lor nu fie cel ce
lăcuiaste. Căci, pre carele Tu ai bătut, ei
l-au gonit și pre durearea ranelor mele l-au
pus; Adaoge fărdeleage preste fărdeleagea
lor și să nu între întru dreptatea Ta. Ștear-
gă-să den cartea celor vii și cu cei direpți
să nu să scrie. Sărac și duios sînt eu; mîn-
tuirea Ta, Dumnezăule, să mă sprejenească.
Lăuda-voiu numele Dumnezăului meu cu
cîntare, mări-L-voiu pre El cu laudă; Și va
plăcea lui Dumnezău mai mult decît vițel tînăr
ce-ș răsare coarne și unghi. Vază săracii și
să să veselească; cercetați pre Dumnezău și
va trăi sufletul vostru! Căci au ascultat pre
cei săraci Domnul și pre cei legați ai Lui nu
i-au defăimat. Laude-L pre Dînsul ceriu-
rile și pămîntul, marea și cîte să tîrască întru
dînsa. Că Dumnezău va mîntui Sionul și se
vor zidi cetățile Iudei. Și vor lăcui acolo și
vor moșteni pre dînsa. Și semenția robilor
Tăi vor ținea pre ea și cei ce iubesc numele
Tău vor lăcui într-însa.

**La săvârșit, lui David spre pomenire, ca
să mîntuiască Domnul, LXIX**

Dumnezău, la ajutorul meu ia aminte! 1
Doamne, ca să-mi ajutorești mie, sîr- 2
guiaste! Rușineaze-se și să înfrun- 2
teaze cei ce cearcă sufletul meu; 2
Întoarcă-se îndărăt și să să rușineaze 3
cei ce-m vor mie reale; Întoarne-se îndată 4
rușinîndu-se cei ce-m zicea mie: „Bine e, bine 4
e!“ Bucure-se și să veselească spre Tine 5
toți cei ce Te caută pre Tine, Dumnezăule, și 5
zică pururea: „Mărească-Se Domnul!“ cei ce 6
iubesc mîntuirea Ta. Și eu sărac sînt și 6
measer, Dumnezăule, ajută-mi! Ajutorul 7
mieu și Izbăvitoriul meu ești Tu, Doamne, nu 7
zăbovi! Slava.

Cathisma 10

**Lui David psalm, fiilor lui Ionadav și al celor
dentiiu ce s-au robit, fără de scrisoare
deasupra la iidovi, LXX**

Spre Tine, Doamne, nedejdiiu, să nu 1
mă rușinez în veac; întru dreptatea 1
Ta izbăveaște-mă și mă scoate, 1
Pleacă cătră mine ureachea Ta și mă 2
mîntuiaște. Fii mie întru Dumnezău 3
scutitoriu și în loc tare ca să mă mîntuiești, 3
Căci întărirea mea și scăparea mea ești Tu. 4
Dumnezăul meu, izbăveaște-mă den mîna pă- 5
cătosului, den mîna celui ce face fărdeleage și 5
face strîmbătate, Că Tu ești îngăduința mea, 6
Doamne; Doamne, nădeajdea mea den tine- 6
reațele mele. Pre Tine m-am răzimat den 7
zgău, den pîntecele maicii mele Tu-m ești a-

8 coperitoriu; Întru Tine e lauda mea puru-
 9 rea; ca o minune fuiu celor mulți, și Tu, ajuto-
 10 riul meu tare. Împle-să gura mea de laudă,
 11 pentru ca să laud mărirea Ta, toată ziua mare-
 12 cuviința Ta. Să nu mă leapezi la vreme de
 13 bătrîneaște; când va lipsi vîrtutea mea, să nu
 14 mă părăsești! Că ziseră vrăjmașii miei mie
 15 și cei ce păzesc sufletul meu sfătuiră împreu-
 16 nă, Zicînd: „Dumnezău l-au părăsit pre
 17 dînsul, goniți-l și-l prindeți pre dînsul, căci nu
 18 iaste cel ce-l izbăveaște“. Dumnezăul
 19 meu, să nu Te depărtezi de la mine; Dumne-
 20 zăul meu, la ajutorul meu ia aminte!
 21 Rușineaze-se și lipsască cei ce părăsesc sufle-
 22 tul meu, îmbrace-se cu rușine și cu înfruntare
 23 cei ce cearcă realele mele! Și eu pururea
 24 voi nedejdui pre Tine și voi adaoge preste
 25 toată lauda Ta. Gura mea va vesti dreptă-
 26 tea Ta, toată ziua mîntuirea Ta, Căci n-am
 27 conoșcut tocmeale. Întra-voiu cu puternicia
 28 Domnului; Doamne, aduce-m-voiu aminte de
 29 dreptatea Ta numai. Dumnezăul meu,
 30 ceale ce m-ai învățat, den tinereașele mele și
 31 pînă acum voi vesti minunele Tale. Și
 32 pînă la bătrîneaște și cărunteaște, Dumnă-
 33 zăul meu, să nu mă părăsești, Pînă voi
 34 vesti brațul Tău la neamul tot carele iaste vii-
 35 toriu! Sila Ta și dreptatea Ta, Dumnezău,
 36 pînă la ceale înalte, carele ai făcut mie măriri.
 37 Dumnezăule, cine e aseamenea Ție? Cîte ai
 38 arătat mie năcașuri multe și reale! Și întor-
 39 cîndu-Te, m-ai înviat și den beznile pămîntu-
 40 lui scoșeși-mă. Înmulțit-ai asupra mea
 41 mărirea Ta și, întorcîndu-Te, m-ai mîngîiat și
 42 den fără-fundurile pămîntului iarăș mă sco-
 43 seși. Pentru că și eu mă voi mărturisi
 44 Ție întru noroade, Doamne, cu meșteșuguri
 45 de cîntare, adevărul Tău, Dumnăzăule,
 46 cînta-Ț-voiu cu alăută, Cel Sfînt al lui
 47 Israil. Bucura-se-vor buzele mele cînd
 48 cînt Ție și sufletul meu, carele ai mîn-
 49 tuit. Și încă și limba mea toată ziua va
 50 cugeta dreptatea Ta, cînd se vor rușina și se
 51 vor înfrunta cei ce cearcă realele mele.

La Solomon, psalmul lui David LXXI

1 **D**umnezău, judecata Ta împăratului dă
 2 și dreptatea Ta, fiului împăratului,
 3 Să judece pre norodul Tău cu direp-
 4 tate și pre săracii Tăi, cu judecată.
 5 Să ia munții pace norodului și
 6 dealurile, dreptate. Judeca-va pre să-
 7 racii norodului și va mîntui pre fiii săracilor
 8 și va smeri pre cel năpăstuitoriu. Și va
 9 rămînea împreună cu soarele și mai
 10 nainte de lună, în neamuri de neamuri.
 11 Pogorî-se-va ca ploaia pre lînă și ca o pică-
 12 tură ce pică pre pămînt. Răsări-va în
 13 zilele lui dreptate și mulțime de pace, pînă

unde să va rădica luna. Și va domni de tot, 8
 de la mare pînă la mare și de la rîuri pînă la
 marginile lumii. Înaintea lui vor cădea ara- 9
 pii și vrăjmașii lui țărîna vor linge. Împăra- 10
 ții Tharsisului și ostroavele daruri vor aduce,
 împărații arapilor și Sava daruri vor adu- 11
 ce. Și să vor închina lui toate împărățiile
 pămîntului, toate limbile sluji-vor lui. Căce 12
 au izbăvit pre sărac de la cel silnic și pre cel
 measer, căruia n-au fost ajutoriu. Nu să va 13
 îndura de cel sărac și measer, și sufletele
 measerilor le va mîntui. Den camătă și den 14
 strîmbătate mîntui-va sufletele lor și cinstit
 numele lui înaintea lor. Și va trăi și să va da 15
 lui den aurul Araviei și să vor ruga pentru
 dînsul pururea, toată ziua bine vor cuvînta
 pre dînsul. Fi-va razim în pămînt preste 16
 vîrfurile munților, să va rădica mai sus decît
 Livanul roada lui și vor înflori den cetate ca
 iarba pămîntului. Fi-va numele lui binecu- 17
 vîntat întru veaci, mai nainte de soare rămîne
 numele lui. Și să vor blagoslovi întru el 18
 toate neamurile pămîntului, toate limbile vor
 ferici pre el. Blagoslovit Domnul, Dumne- 19
 zăul lui Israil, Cel ce face minuni sîngur! Și
 blagoslovit numele mării Lui, în veac și în 20
 veacul veacului! Și să va împlea de mărirea 21
 Lui tot pămîntul. Facă-se, facă-se! Slava.

Sfîrșiră-să laudele lui David, fiului lui Iessei. Psalmul lui Asaf LXXII

1 **S**înt e de bun Dumnezăul lui Israil celor 1
 2 direpți la inimă! Și mie puțin mi să
 3 lunecară picioarele, puțin să răvăr-
 4 sară pașii miei. Căci am rîvnit spre
 5 cei fără de leage, pacea păcătoșilor
 6 văzînd, Căci nu iaste apesteală la moartea
 7 lor și întărire întru bătaia lor. Întru oste-
 8 nealele oamenilor nu sîntu și cu oamenii nu se
 9 vor răni. Pentru aceea i-au prinsu pre ei
 10 mîndria lor desăvîrșit, îmbrăcară-se cu strîm-
 11 bătatea și cu necurăția lor. Ieși-va ca den
 12 rostul strîmbătatea lor, trecură la plăcearea
 13 inimii. Gîndiră-se și grăiră cu vicleșug,
 14 strîmbătate la înălțime grăiră. Pusără la
 15 ceriu gura lor și limba lor trecu preste
 16 pămînt. Pentru aceea întoarce-se-va
 17 norodul meu aicea și zile pline se vor afla
 18 întru dînșii. Și zisără: „Cum au conoșcut
 19 Dumnezău și de iaste conoștință întru Cel
 20 Înalt?“ Iată, aceștea păcătoșii și carii îndirep-
 21 tează în veaci, cuprinsără avuție. Și ziș: „Oa-
 22 re în deșert am îndireptat inima mea și am spălat
 23 întru cei nevinovați mînile mele? Și fuiu bă-
 24 tut toată ziua și musturarea mea-diminețile“.

15 Să vream zice: „Povesti-voiu așa“, iată, rudei
16 fiilor Tăi făgăduiu. Și gândiu a ști aceasta;
17 trudă iaste înaintea mea. Pînă unde voiu
întra la sfințirea lui Dumnezeu și voiu înțe-
18 leage la ceale de-apoi ale lor: Însă pentru
vicleșugurile lor puseș lor reale, oboriși-i pre
19 ei cînd să semeșiră. Cum să făcură întru
pustiire, îndată! Să sfîrșiră, periră pentru
20 fărădeleagea lor. Ca un vis celui ce să
scoală, Doamne, în cetatea Ta, chipul lor vei
21 defăima. Căce să ațîță inima mea și rănichii
miei să premeniră și eu, ocărît, și n-am
22 știut; Dobitoc mă făcuiu lîngă Tine. Și eu –
23 pururea cu Tine. Ținuș de mîna dreaptei
meale; și în sfatul Tău m-ai povățuit și cu
24 mărire m-ai luat. Pentru că ce iaste mie în
ceriu? Și de la Tine ce am vrut pre pămînt?
25 Sfîrși-se inema mea și trupul mieu, Dumne-
zăul inemiei mele, și partea mea, Dumnezeul
26 mieu, în veac. Căci iată, cei ce să depăr-
tează pre sine de la Tine pier, pierduș de la
27 Tine de tot pre cel ce curveaște. Și mie a
mă lipi de Dumnezeu bine iaste, a pune întru
Domnul nădeajdea mea, ca să povestesc eu
toate laudele Tale în porțile featei Sionului.

Înțelegerii lui Asaf, LXXIII

1 **L**irept ce, Dumnezăule, ne lepădaș
desăvîrșit, urgisi-se mînia Ta preste
2 oile pășunei Tale? Adu-Ți aminte
de adunarea Ta, carea ai cîștigat
3 de-nceput. Mîntuit-ai toiagul moș-
tenirei Tale, muntele Sion acesta, carele ai
4 lăcuit întru el. Rădică mîinile Tale preste
mîndriile lor la săvîrșit, cîte au viclenit vrăj-
5 mașul întru cel svînt al Tău. Și s-au făluit
cei ce Te urăsc pre Tine în mijlocul praznecu-
6 lui Tău; Puseră seamnele lor seamne și
7 n-au știut ca la ieșiri mai pre sus. Ca întru o
dumbravă de leamne, cu topoară au tăiat ușile
Lui deodată, cu săcuri și cu bardă surpară pre
8 el. Arseră cu foc svințenia Ta; la pămînt
9 spurcară lăcașul numelui Tău. Ziseră întru
inemile lor rudeniile lor dempreună: „Veniți
și să potolim toate praznecile lui Dumnezeu
10 de la pămînt!“ Seamnele lor n-am văzut;
nu iaste încă proroc și pre noi nu va cunoaște
11 încă. Pînă cînd, Dumnezeule, va ocărî vrăj-
mașul, întărita-va pizmașul numele Tău la
12 săvîrșit? Pentru căci întorci mîna Ta și
dreapta Ta den mijlocul sînului Tău, la săvîr-
13 șit? Și Dumnezeu, Împăratul nostru, mai
nainte de veac făcu mîntuire în mijlocul
14 pămîntului. Tu ai întărit cu putearea Ta
marea, Tu zdrobiș capetele bălaurilor în
15 apă; Tu zdrobiș capul zmeului, datu-l-ai
16 pre el mîncare noroadelor arapilor. Tu ai rupt
izvoară și pîraie, Tu uscaș rîurile ceale de-n-

ceput. A Ta iaste ziua și a Ta iaste noaptea, 17
Tu săvîrșis lumina și soarele. Tu ai făcut 18
toate hotarăle pămîntului; vară și primăvară,
Tu ai zidit pre eale. Adu-Ți aminte de 19
aceasta: vrăjmașul ocărîia pre Domnul și
nărod fără minte defăimă numele Tău. Să 20
nu dai fiarălor sufletul ce să mărturiseaște
Ție, sufletele measerilor Tăi să nu uți în
săvîrșit. Caută la făgăduința Ta, căci s-au 21
plinit cei întunecați ai pămîntului de casele
fărădelegilor. Să nu să întoarcă smerit și 22
înfruntat; săracul și measerul vor lăuda
numele Tău. Scoală-Te, Doamne, judecă 23
judecata Ta, adu-Ț aminte de ocara Ta, cea de
cătră cel fără minte, toată ziua. Nu uita gla- 24
sul poslușnicilor Tăi, mîndria celor ce Te
urăsc pre Tine să sui pururea. Slava.

La săvîrșit, „Să nu strici“, psalmul cîntării lui Asaf LXXIV

Mărturisi-ne-vom Ție, Dumnezeu, 1
mărturisi-ne-vom Ție și vom chema 2
numele Tău. Povesti-voiu toate
minunile Tale. „Cînd voiu lua vreame 3
Eu, dreptatea voiu judeca. Să topi
pămîntul și toți ceia ce lăcuiesc întru dînsul;
(Strigare) Eu am întărit stîlpilui“. Ziș 4
celor ce fac fărădeleage: „Nu faceți fărăde-
leage!“ Și celor ce greșesc: „Nu înălțaș corn!“
5 Nu rădicați la înălțime cornul vostru și nu
grăiș asupra lui Dumnezeu strîmbătate! Căci 6
nici de la ieșituri, nici de la apusuri, nici de la
pustii munți, căci Dumnezeu Judecătoriu
iaste. Pre cesta smereaște, și pre cesta 7
înălță, căci păhar iaste în mîna Domnului, de
vin curat, plin de amestecătură. Și plecă 8
den cesta în cesta, însă drojdiile lui nu s-au
deșărtat, bea-vor toți păcătoșii pămîntului.
Și eu mă voiu bucura în veac; cînta-voiu
Dumnezăului lui Iacov. Și toate coarnele 9
păcătoșilor voiu zdrobi; și se va înălța cornul
dreptului.

La săvîrșit, întru laude, psalmul lui Asaf, cîntare cătră asiriani, LXXV

Sunoscut e în Iudea Dumnezău, în 1
Israil mare e numele Lui. Și să 2
făcu în pace locul Lui și lăcașul Lui în
Sion. Acolo zrobi țăriile arcelor, 3
arma și sabia și războiul. (Striga- 4
re) Luminezi Tu minunat, de la munți veaci-
nici. Turburară-se toți cei nepricepuți la
inimă, Adormiră somnul lor; și nu aflară 5
nemică toți oamenii avuției cu mîinile
lor. De certarea Ta, Dumnezăul lui Iacov, 6
adormit-au cei călări pre cai. Tu înfrico- 7
șat ești! Și cine va sta împotriva Ta, de
atunca e urgia Ta? Den ceriu ai ascultat 8
judecata; pămîntul s-au temut și au odihnit,
Cînd Se va scula la judecată Dumnezău ca să 9

mîntuiască pre toți blînzii pămîntului.
 10 (Strigare) Căci gîndirea omului va mărturisi
 Ție și rămășița gîndirei va prăznui Ție.
 11 Rugați-vă și răsplățiți Domnului Dumnezău-
 lui nostru! Toți cei premprejurul Lui
 12 aduce-vor daruri Celui înfricoșat și luăto-
 riului duhurilor boiarilor, groaznic lîngă
 împărații pămîntului.

**La săvîrșit, pentru Idethum, psalmul
 lui Asaf LXXVI**

1 **U** glasul meu cătră Domnul am stri-
 gat, cu glasul meu cătră Dumnezău,
 2 și-m luoa aminte. În ziua necazului
 meu pre Dumnezău am cercetat; cu
 mîinile mele înaintea Lui noaptea, și
 3 nu mă amăgiu; Să părăsi a să mîngîia
 sufletul meu. Adușu-mi aminte de Dumnezău
 și mă veseliu; mă uimiu întru mine și leșină
 4 duhul meu. (Strigare) Apucară înainte
 străji ochii miei, turburaiu-mă, și n-au
 5 grăit. Socotiu zilele vechi și anii veacinici
 6 îm aduș aminte. Și cugetaiu noaptea cu
 inima mea, chitiim și cerca sufletul meu:
 7 Au doară în veaci va lepăda Domnul și nu va
 8 adaoge a binevoi încă? Au desăvîrșit mila
 Lui o va tăia? Concenii cuvînt den rudă în
 9 rudă? Au uita-va a Să milostivi Dumnezău?
 Au opri-va întru urgia Lui îndurările Lui?
 10 (Strigare) Și zis: „Acum începuiu, aceasta e
 11 premenirea direapteii Celui de sus!“ Pome-
 niu lucrurile Domnului, căci îm voi aduce
 12 aminte de-ncepătura minunilor Tale; Și
 voi cugeta întru toate lucrurile Tale și întru
 13 tocmealele Tale voiu glumi. Dumnezeule,
 întru cel sfînt e calea Ta! Cine e Dumnezău
 14 mare ca Dumnezăul nostru? Tu ești Dumne-
 zău, Cel ce faci minuni; Ai arătat întru
 năroade putearea Ta. Mîntuiș cu brațul Tău
 pre nărodul Tău, pre fiii lui Iacov și Iosif.
 15 (Strigare) Văzură-Te apele, Doamne, văzură-Te
 apele și să spămîntară, turburară-se bezne-
 16 le, Mulțimea sunetului apelor. Glas dea-
 17 deră norii, Pentru că și săgețile Tale trec.
 18 Glasul tunetului Tău, în roată; Străluciră
 fulgerele Tale lumii; clătina-se și să îngrozi
 19 pămîntul. În mare-căile Tale, și cărările
 Tale, în ape multe; și urmele Tale nu se vor
 20 cunoaște. Povățuiși ca pre niște oi nărodul
 Tău, cu mîna lui Moisi și a lui Aaron. Slava.

**Cathisma 11
 Stihuri la dumnezăiescul David**

Taci, Orfef, leapădă, Ermi, lăuta.
 Cel cu trei picioare den Delfis, încă apune-te
 spre uitare.
 Că David noao, a duhului lovind lăută,
 Iveaște ascunsele tainilor lui Dumnezău.
 Mulțime de vechi istorește minuni.
 Porneaște spre laudă Celui ce au zidit lumea,

Mîntuind pre toți; tănuiaște și scrie.
 Pre cei ce greșesc spre-ntoarcere-i aduce.
 Cu multe ș-alte și a judecătoriaului arătînd
 leage,
 A curăți învață sufleteștile greșale.
 Lui Dumnezău slavă.
 A armoniei sfînte, ca miarea de dulce, cîntă-
 rile lui David.

Înțelegerii lui Asaf LXXVII

1 **L**uați aminte, norodul meu, la leagea
 mea, plecați ureachea voastră la
 2 graiurile gurii mele! Deșchide-
 voi în pilde rostul meu, răspunde-
 voi întrebări de-nceput. Cîte am
 3 auzit și am conoscut pre eale, și părinții noștri
 au povestit noao; Nu s-au ascuns de la fiii
 4 lor la altă rudă, Vestind laudele Domnului
 5 și silele Lui și minunile Lui care au făcut.
 Și rîdică mărturie întru Iacov și leage puse în
 6 Israil, Cîte au poruncit părinților noștri, ca
 7 să arate pre eale fiilor lor; pentru ca să
 conoască altă rudă, Fiii cei ce se vor naște
 8 și se vor scula și vor vesti pre eale fiilor
 lor. Pentru ca să puie pre Dumnezău
 9 nedeajdea lor și să nu uite lucrurile lui Dum-
 nezău și poruncile Lui voi cerceta. Pentru
 10 ca să nu se facă ca părinții lor, rudă întoartă și
 amărîtoare, Rudă carea n-au îndireptat
 11 inima ei și nu se încredință cu Dumnezău
 duhul ei! Fiii lui Efrem, încordînd și lovind
 12 cu arcele, întoarșeră-se în ziua războiului;
 N-au păzit făgăduința lui Dumnezău și în lea-
 13 gea Lui n-au vrut să meargă. Și au uitat
 14 facerile ceale de bine ale Lui, și minunile Lui,
 carele au arătat lor, Înaintea părinților lor,
 15 carele au făcut minuni în pămîntul Eghipetu-
 lui, în cîmpul lui Taneos. Rupse marea și
 16 trecu pre ei, opri apele ca un foale. Și
 17 povățui pre dînșii cu nor ziua, și toată noaptea
 cu lumină de foc. Rupse piatra în pustiu
 18 și-i adăpă pre ei, ca într-o beznă multă. Și
 19 scoase apă den piatră și pogorî ca rîurile ape-
 le. Și adaoseră încă a greși Lui, amărîră
 20 pre Cel Nalt la loc fără de apă. Și ispitiră
 21 pre Dumnezău întru inimile lor a ceare mîncări
 sufletelor lor. Și clevetiră asupra lui Dumne-
 22 zău și ziseră: „Au putea-va Dumnezău să gă-
 tească masă în pustie? De vream ce au lovit
 23 piatra și curșeră ape și pîraiele să înecară, Au
 24 și pîine poate da, sau să gătească masă norodului
 Lui?“ Pentru aceea auzi Domnul și Să mînie
 25 și foc să ațîță întru Iacov și urgie să sui preste Is-
 rail, Căci n-au crezut întru Dumnezău, nici au
 26 nedejduit pre Mîntuitoriul lui. Și porunci
 27 norilor de asupra și ușăle ceriului deșchise. Și
 28 ploo lor mana să mînce și pîinea ceriu-

29 lui deade lor. Pînea îngerilor mîncă omul;
 30 hrană trimise lor de sațiu. Rădică austrul
 den ceriu și aduse cu putearea Lui vîntul
 31 livei. Și plooc preste dînșii ca pulberea căr-
 nuri și ca năsipul mării pasări zburătoare.
 32 Și căzură în mijlocul taberii lor, împrejurul
 33 lăcașilor lor. Și mîncară și să săturară
 foarte și pohta lor aduse lor, nu să lipsiră de
 34 cătră pohta lor. Încă mîncarea fiind în gura
 lor, și urgia lui Dumnezeu să sui preste dîn-
 35 șii Și ucise întru cei mai mulți ai lor și pre
 36 cei aleși ai lui Israil îi împiedecă. Cu toate
 acestea, mai greșit-au încă și n-au crezut
 37 întru minunile Lui. Și să sfîrșiră cu deșer-
 tăciune zilele lor și anii lor, cu sîrguială.
 38 Cîndu-i omorîia pre dînșii, atuncea cerca pre
 El și să întorcea și mîneca cătră Dumne-
 39 zău. Și-ș aduseră aminte că Dumnezeu
 Ajutoriu lor iaste și Dumnezeu Cel Nalt Mîn-
 40 titoriu lor iaste. Și-L iubiră pre Dînsul cu
 41 gura lor și cu limba lor au mințit Lui. Și
 42 încrezută întru făgăduința Lui. Și El iaste
 milostiv și iartă păcatele lor și nu va strica.
 43 Și va înmulți a întoarce mînia Lui și nu va
 44 ațîța toată mînia Lui. Și-Ș aduse aminte că
 trup sînt, duh mergînd, și nu întorcîndu-se.
 45 De cîte ori amărîră pre Dînsul în pustie,
 46 mîniară pre Dînsul la pămînt fără apă? Și
 să întoarseră și ispitiră pre Dumnezeu și pre
 47 Cel Sfînt al lui Israil întărîtară. Nu-ș adu-
 seră aminte de mîna Lui, de ziua care au mîn-
 48 tuit pre ei den mîna celui ce-i supăra; Cum
 au pus în Eghipt seamnele Lui, și minunile
 49 Lui în cîmpul lui Taneos; Și întoarse în
 sînge rîurile lor și șipotele lor, pentru ca să nu
 50 bea. Trimise la ei muscă cînească și-i
 mîncă pre ei, și broască, și strică pre dîn-
 51 șii. Și deade păliciunii roadele lor și oste-
 52 nealele lor, lăcustei. Ucise cu grindină via
 53 lor și duduile lor, cu bruma. Și deade la grin-
 dină dobitoacele lor și avearea lor, focului.
 54 Trimise la ei urgia mîniei Lui, mînie și urgie și
 55 necaz, trimitere pren îngerii răi. Făcu cale
 cărării urgiei Lui și nu cruță de moarte sufle-
 56 tele lor și dobitoacele lor la moarte le închi-
 se. Și lovi pre tot cel dentîi născut în pămîntul
 Eghiptului, începătura de toată truda
 57 lor, în lăcașurile lui Ham. Și rădică ca oile pre
 norodul Lui și sui pre ei ca o turmă în pus-
 58 tie. Și-i povățui pre dînșii pre nădeajde, și nu
 s-au înfricoșat, și pre vrăjmașii lor acoperitu-i-au
 59 marea. Și-i băgă pre dînșii la muntele sfînțe-
 niei Lui, muntele acesta carele au cîștigat di-

reapta Lui. Și izgoni de cătră fața lor limbi 60
 și le deade cu sorți lor, cu fune de dare de
 sorți; Și sălășlui întru sălașurile lor nea- 61
 murile lui Israil. Și ispitiră și amărîră pre 62
 Dumnezeu Cel Preaînalt, și mărturiile Lui nu
 le-au păzit. Și să întoarseră și vicleniră 63
 ca și părinții lor, întoarseră-se la arcu
 strîmbu. Și-L urgisiră pre Dînsul în dealu- 64
 rile lor și cu ceale cioplite ale lor mîniară pre
 El. Auzi Dumnezeu și trecu cu vederea și 65
 defăimă foarte pre Israil. Și lepădă cortul 66
 lui Silom, lăcașul carele au lăcuit întru
 oameni. Și deade la robime vîrtutea lor și 67
 frumsețea lor, la mîinile vrăjmașilor. Și 68
 închise cu sabie pre norodul Lui și moșne-
 nirea Lui trecu cu vederea. Pre junii lor 69
 i-au mîncat focul și fecioarele lor nu să
 jeliră. Preoții lor cu sabie căzură și vădu- 70
 vele lor nu să vor plînge. Și să sculă ca cel 71
 adormit Domnul, ca un tare și amețit de
 vin, Și lovi pre vrăjmașii Lui dendărat; 72
 ocară veacinică deade lor. Și lepădă lăcașul 73
 lui Iosif și pre fealiul lui Efraim n-au
 ales; Ce alese pre fealiul Iudii, muntele 74
 Sionul, care l-au iubit. Și zidi ca a inorodu- 75
 lui svîntenia Lui; la pămînt întemeia pre dîn-
 sul în veac. Și alese pre David, robul Lui, 76
 și-l luă pre el den turmele oilor, de după ceale
 fătătoare l-au luat pre dînsul, Să pască pre 77
 Iacov, robul Lui, și pre Israil, moșnenirea
 Lui. Și păscu pre dînșii cu nerăutatea ine- 78
 mii sale, și cu priceaperile mîinilor lui povățui
 pre ei. Slava.

Psalm lui Asaf LXXVIII

Dumnezeule, veniră limbi la moșneni- 1
 rea Ta, spurcară bisearca cea svîntă 2
 a Ta, Puseră Ierusalimul ca o 2
 cramă. Puseră mortăciunile robilor
 Tăi mîncări pasărilor ceriului, cărnuri-
 rile celor curați ai Tăi, fiarălor pămîntu- 3
 lui. Vărsară sîngele lor ca apa împrejurul 3
 Ierusalimului, și nu era cine să-i îngroape.
 Făcutu-ne-am ocară vecinilor noștri, batjo- 4
 cură și rîs celor demprejurul nostru. Pînă 5
 cînd, Doamne, Te vei urgisi desăvîrșit, ațîța-
 să-va ca focul rîvnirea Ta? Varsă urgia Ta 6
 preste limbile carele nu Te știi și preste
 împărățiile carele numele Tău nu l-au che- 7
 mat. Căci au mîncat pre Iacov și locul lui 7
 l-au pustiit. Să nu-Ți aduci aminte de ceale 8
 vechi fărădelegi ale noastre, degrabă să ne
 apuce pre noi milosîrdiile Tale, Doamne, căci
 am sărăcit foarte. Ajută noao, Dumnezeule, 9
 Mîntuitoriu nostru, pentru mărirea numelui
 Tău! Doamne, izbăvește pre noi și iartă
 păcatele noastre, pentru numele Tău! Ca 10
 nu cîndai vor zice limbile: „Unde iaste Dum-

nezeul lor?" Și să să cunoască întru limbi,
 11 înaintea ochilor noștri, Izbînda sîngelui
 robilor Tăi, celui vărsat; între înaintea Ta sus-
 12 pinul celor legați. După mărimea brațului
 13 Tău, ocroteaște pre fiii celor omorîți. Răs-
 plătește vecinilor noștri, cu 7 părți în sînul
 lor, ocară lor care au ocărît pre Tine,
 14 Doamne! Iară noi, norodul Tău și oile
 pășunii Tale, ne vom mărturisi Ție, Dumne-
 15 zeule, în veac, În neam și în neam vom
 vesti lauda Ta.

**La săvîrșit, pentru ceia ce să vor schim-
 ba, mărturie lui Asaf, psalmu pentru
 assiriani LXXIX**

1 **S**ela ce paști pre Israil, ia aminte, Cela
 ce povățuiești ca pre o oaie pre
 2 Iosif! Cela ce șezi preste heruvimi,
 iveaște-Te înaintea lui Efraim și
 3 Veniamin și Manassi. Rădică putea-
 rea Ta și vino, ca să ne mîntuiești pre
 4 noi! Dumnezeu, întoarce pre noi și arată
 5 fața Ta și ne vom mîntui! Doamne, Dum-
 nezeul puterilor, pînă cînd Te vei scîrbi spre
 6 ruga robilor Tăi? Hrăni-ne-vei pre noi
 7 pîine de lacrimi și ne vei adăpa pre noi cu
 7 lacrimi cu măsură. Pus-ai pre noi întru
 prigonire vecinilor noștri și vrăjmașii noștri
 8 batjocuriră pre noi. Doamne, Dumnezeul
 puterilor, întoarce pre noi și iveaște fața Ta
 9 și ne vom mîntui! Vie de la Eghipet ai rădi-
 10 cat, scoseși limbi și răsădiș pre ea. Făcut-ai
 cale înaintea ei și răsădiș rădăcinile ei, și
 11 împlu pămîntul. Acoperi munții umbra ei
 12 și mlădițele ei, chedrii lui Dumnezeu. În-
 tinse vițele ei pînă la mare și pînă la rîuri,
 13 odraslele ei. Pentru ce răsipești gardul ei și
 14 culeg pre ea toți ceia ce merg pre cale? O
 strică pre ea scroafă den dumbravă și vier săl-
 15 batec pre ea o păscu. Dumnezeul puterilor,
 întoarce-Te dară și caută den ceriu și vezi și
 16 socoteaște via aceasta! Și o săvîrșaste pre
 ea, pre carea au răsădit direapta Ta, și preste
 17 fiul omului, pre carele ai întărit Ție! Arsă
 cu foc și săpată! De cătră certarea feații Tale
 18 peri-vor. Facă-să mîna Ta preste omul
 direaptei Tale și preste fiul omului, pre
 19 carele ai întărit Ție! Și nu ne vom depărta
 de cătră Tine; învia-ne-vei pre noi și numele
 20 Tău îl vom chema. Doamne, Dumnezeul
 puterilor, întoarce-ne pre noi și iveaște fața
 Ta, și ne vom mîntui!

**La săvîrșit, pentru teascuri, psalm al
 cîntării lui Asaf LXXX**

1 **B**ucurați-vă lui Dumnezău, ajutoriului
 nostru; clicuiți Dumnezăului lui
 2 Iacov! Luați psalm și dați tîmpănă,
 canon înfrumusețat cu alăută!
 3 Trîmbitați în lună noao cu trîmbițe, în

bună rînduită zi a sărbătorii voastre! Căci 4
 poruncă lui Israil iaste și judecata Dumnezău-
 lui Iacov. Mărturie în Iosif puse pre dînsul,
 cînd ieși el den pămîntul Eghipetului; limba
 carea n-au știut au auzit: „Depărtă de sar- 5
 cini umărul lui, mîinile lui întru coșniță au
 lucrat. Întru necaz M-ai chemat și te-am 6
 izbăvit pre tine, ascultatu-te-am întru ascun-
 dere de vifor, ispititu-te-am la Apa Pricei.
 (Strigare) Ascultă, nărodul Mieui, și voiu mărtu- 7
 risi ție, Israil: De Mă vei auzi, nu va fi întru
 tine Dumnezău nou, nici te vei închina la
 dumnezău strein, Pentru că Eu sînt Dom- 8
 nul Dumnezăul tău, Cela ce te-au scos den
 pămîntul Eghipetului; lărgeaște gura ta și
 voiu împla pre ea. Și n-au ascultat năro- 9
 dul Mieui glasul Mieui și Israil nu luo aminte
 Mie. Și trimiș pre dînșii după tocmealele 10
 inimilor lor, merge-vor întru tocmealele
 lor. De M-ar fi ascultat nărodul Mieui, 11
 Israil, de ar fi mers în căile Meale, Întru 12
 nemică aș fi smerit pre vrăjmașii lor și pre cei
 ce necăjia pre dînșii aș fi pus mîna
 Mea“. Vrăjmașii Domnului mințiră Lui, și 13
 va fi vreamea lor în veac. Și hrăni pre ei 14
 den grăsimea grîului și den piatră cu miare au
 săturat pre dînșii. Slava.

Psalmu lui Asaf LXXXI

Dumnezău stătu în adunare de dum- 1
 nezăi și în mijloc pre dumnezăi va
 osebii. Pînă cînd judecați strîmbă- 2
 tate și feațele păcătoșilor vegheați?
 (Strigare) Judecați surumanul și 3
 săracul, pre cel smerit și pre cel measer îndi-
 reptați. Scoateț pre cel measer și pre cel 4
 sărac, den mîna păcătoșului izbăviți-l pre dînsul!
 N-au conoscut, nici au priceput, întru-ntu- 5
 nearec merg; clătească-se toate temeaiile
 pămîntului. Eu ziș: „Dumnezăi sînteț și fiii 6
 Celui de Sus toți“. Și voi ca niște oameni 7
 muriți și ca unul den boiari cădeți. Scoală, 8
 Dumnezăule, judecă pămîntul, căci Tu vei
 moșteni de tot întru toate limbile!

Cîntare, psalmu lui Asaf LXXXII

Doamne, cine să va asămăna Ție? Să 1
 nu taci, nici să Te potolești,
 Doamne! Căci iată, vrăjmașii Tăi 2
 răsunară și cei ce urăsc pre Tine rădi-
 cară cap. Preste nărodul Tău meș- 3
 tersuguiră gînd și sfătuiră asupra sfinților
 Tăi. Ziseră: „Veniți și să-i piardem de tot 4
 pre dînșii den limbă și să nu se pomenească
 numele lui Israil încă!“ Că să sfătuiră întru 5
 unire dempreună, asupra Ta făgăduință
 puseră lăcașurile idumeilor și ismailteanii,
 Moav și agareanii, Gheval și Ammon și Ama- 6
 lic, cei streini de fealiu, cu cei ce lăcuiescu
 Tirul. Pentru că și Asur veni împreună 7

cu dînșii, făcură-se spre sprejeneală fiilor lui
 8 Lot. (Strigare) Fă lor ca lui Madiam și Sisa-
 9 rii, ca lui Iavim la pîrîul Chisson. Periră de
 tot în Aendor, făcură-se ca balega pămîntu-
 10 lui. Pune pre boiarii lor ca pre Oriv și Ziv și
 11 Zevee și Salmanan, Pre toți boiarii lor,
 carii au zis: „Să moștenim noao jîrtăvnicul lui
 12 Dumnezău!” Dumnezeul meu, pune-i pre
 ei ca pre o roată, ca trestia despre fața vîntu-
 13 lui, Ca focul carele va arde dumbrava, ca
 14 para carea va arde munții, Așa vei goni pre
 dînșii cu viforul Tău și cu urgia Ta vei turbura
 15 pre dînșii. Împle obrazele lor de necinste și
 16 vor cerca numele Tău, Doamne. Rușineaze-
 se și să turbure în veacul veacului și să
 17 înfrunteaze și piară. Și cunoască că
 numele Ție - Domnul. Tu sîngur nalt preste
 tot pămîntul!

La săvîrșit, pentru teascuri, fiilor lui
 Core, psalm LXXXIII

1 **S**îtu-s de îndrăgite sălașele Tale,
 Doamne al puterilor! Pofteaște și să
 sfîrșeaște sufletul meu la curțile Dom-
 2 nului; Inima mea și trupul meu
 bucurară-se pre Dumnezăul cel viu.
 3 Pentru că și vrabia ș-au aflat ei casă și turtu-
 4 reaua cuiubu ei, unde va pune puii ei: Jîr-
 tăvnicile Tale, Doamne al puterilor, Împăra-
 5 tul meu și Dumnezăul meu. Fericiți ceia
 ce lăcuiesc în casa Ta, în veacii veacilor
 6 lăuda-Te-vor pre Tine. (Strigare) Fericit
 omul căruia iaste ajutoriul lui de la Tine; suiri
 în inima lui au pus, la Valea Plîngerii, la locul
 7 carele au pus. Pentru că blagoslovenii va
 da cel ce pune leage, merge-vor den puteare
 în puteare, ivi-Se-va Dumnezăul dumnezăi-
 8 lor în Sion. Domnul, Dumnezăul puterilor,
 ascultă ruga mea, bagă în ureache, Dumne-
 9 zăul lui Iacov! (Strigare) Scutitoriul nostru,
 vezi, Dumnezăule, și caută la fața unsului
 10 Tău! Căci mai bună e o zi în curțile Tale
 11 decît mii. Ales-am a mă lepăda în casa
 Dumnezăului meu, mai vîrtos decît a lăcui la
 12 sălașale păcătoșilor. Căci milă și adevăr
 iubeaște Domnul Dumnezău, dar și mărire
 13 da-va Domnul. Nu va lipsi bunătățile celor
 ce merg cu nerăutate. Doamne Dumnezăul pu-
 terilor, fericit omul cel ce nădejduiaște pre Tine!

La săvîrșit, fiilor lui
 Core, psalm LXXXIV

1 **B**ine vruș, Doamne, pămîntului Tău,
 2 întorseși robimea lui Iacov. Lă-
 sat-ai fărădelegile norodului Tău,
 acoperit-ai toate păcatele lor.
 3 (Strigare) Potoliș toată mînia Ta;
 întorsu-Te-ai de cătră urgia mîniei Tale.
 4 Întoarce pre noi, Dumnezăul mîntuirilor
 noastre, și întoarce mînia Ta de preste
 5 noi! Au în veaci vei urgisi preste noi? Au

întinde-vei urgia Ta den rudă în rudă?
 Dumnezău, Tu întorcîndu-Te vei învia pre
 noi, și norodul Tău se va veseli preste
 Tine. Arată-ne noao, Doamne, mila Ta, și
 7 mîntuirea Ta da-ne-vei noao. Auzi-voiu ce
 8 va grăi întru mine Domnul Dumnezău; căci va
 grăi pace preste norodul Lui Și preste cei
 9 curați ai Lui și preste cei ce întorc inima cătră
 El. Însă aproape e de ceia ce să tem de Dîn-
 10 sul mîntuirea Lui, ca să sălășluiască mărire în
 pămîntul nostru. Mila și adevărul s-au
 11 întimpinat, dreptatea și pacea s-au săru-
 tat. Adevărul den pămînt au răsărit și
 12 dreptatea den ceriu să plecă. Pentru că și
 13 Domnul da-va bunătate și pămîntul nostru
 da-va roada lui. Dreptate înaintea Lui
 14 merge-va și va pune la cale pașii Lui. Slava.

Cathisma 12. Ruga lui David LXXXV

1 **B**leacă, Doamne, ureachea Ta și mă
 ascultă, căci sărac și measer sînt
 eu. Păzează sufletul meu, căci
 2 curat sînt; mîntuiaște pre robul Tău,
 Dumnăzăul meu, pre cel ce nedej-
 3 duiaște pre Tine! Miluiaște-mă, Doamne,
 căci cătră Tine voiu striga toată ziua. Vese-
 4 leaște sufletul robului Tău, căci cătră Tine
 rîdicai sufletul meu. Căci Tu, Doamne,
 bun și blînd și mult-milostiv la toți ceia ce Te
 5 cheamă pre Tine. Bagă în urechi, Doamne,
 rugăciunea mea și ia aminte glasul rugii mea-
 6 le! În ziua necazului meu strigaiu cătră
 7 Tine, căci m-ai ascultat. Nu iaste aseame-
 nea Ție întru dumnezăi, Doamne, și nu iaste
 după faptele Tale. Toate limbile cîte ai
 8 făcut veni-vor și se vor închina înaintea Ta,
 Doamne, și vor mări numele Tău. Căci
 9 mare ești Tu și făcînd minuni, Tu ești Dumne-
 zău sîngur. Povățuiaște-mă, Doamne,
 10 întru calea Ta și voiu merge întru adevărul
 Tău; veselească-se inima mea, ca să să teamă
 de numele Tău. Mărturisi-mă-voiu Ție,
 11 Doamne Dumnezăul meu, dentru toată inima
 mea și voiu mări numele Tău în veac. Căce
 12 mila Ta mare e preste mine și ai izbăvit sufle-
 tul meu den iadul cel mai de jos. Dumne-
 13 zăule, cei fără de leage s-au rădicat asupra
 mea și adunarea celor tari au cercat sufletul
 meu și n-au pus înainte pre Tine înaintea
 lor. Și Tu, Doamne Dumnezăul meu, milo-
 14 sîrd și milostiv, mult îngăduitoriu și mult
 milostiv și adevărat. Priveaște preste mine
 15 și mă miluiaște, dă tîria Ta slugii Tale și mîn-
 tuiască pre fiul slujnicii Tale. Fă cu mine
 16 semn spre bine și vază cei ce mă urăsc pre
 mine și să să rușineaze, căci Tu, Doamne,
 mi-ai ajutat mie și m-ai mîngîiat.

Fiilor lui Core, psalmul
 cîntării LXXXVI

1 **D**emeiurile lui - în munții cei sfinți.
Iubeaște Domnul porțile Sionului,
mai virtos decât toate sălașele lui
2 Iacov. Slăvite să grăiră pentru
3 tine, cetatea lui Dumnezeu. (Stri-
gare) Aduce-m-voiu aminte de Raav și de
4 Vavilon celor ce mă cunosc pre mine. Și
iată, cei streini de fealiu și Tirul și nărodul
5 arapilor, aceștea s-au născut acolo. „Maică
Sion“, grăi-va omul, și om s-au născut întru
6 ea și singur Cel Preaînalt au întemeiat pre
7 dînsa. Domnul va povesti întru scrisoarea
năroadelor și boiarilor acestora, celor ce s-au
născut întru ea. (Strigare) Ca celor ce să
veselesc tuturor lăcașul întru tine.

**Cîntare psalmului fiilor lui Core, la să-
virșit, pentru maeleth, ca să răspun-
ză, priceaperii lui Etham Israil-
teanul, LXXXVII**

1 **D**oamne, Dumnezeul mîntuirii mele,
ziua am strigat și noaptea înaintea
2 Ta. Între înaintea Ta ruga mea;
pleacă ureachea Ta la rugăciunea
3 mea, Căci se împlu de reale sufle-
tul meu și viața mea la iad s-au apropiat.
4 Socotiu-mă cu cei ce să pogoară în groapă;
făcuiu-mă ca un om neajutorit, în morți slo-
5 bod. Ca niște răniț ce dorm în mormînt, de
carii nu Ți-ai mai adus aminte, și ei de la mîna
6 Ta s-au împins. Pusu-m-au în groapa cea
mai de jos, întru întunecare și în umbra mor-
7 ții. Asupra mea să întări mînia Ta și toate
8 valurile Tale aduseși preste mine. (Stri-
gare) Depărtaș cunoscuții miei de la mine,
9 pusără-mă urîciune lor. Dedeiu-mă și nu
10 ieșiam, ochii miei slăbiră de sărăcie. Stri-
gaiu cătră Tine, Doamne, toată ziua, întinș
11 cătră Tine mîinile mele. Au morților vei
faci minuni, au doftorii se vor scula și vor
12 mărturisi Ție? Au povesti-va cineva în
mormînt mila Ta și adevărul Tău întru pierza-
13 re? Au cunoaște-se-vor întru întunec
minunile Tale și dreptatea Ta în pămînt
14 uitat? Și eu cătră Tine, Doamne, strigaiu și
15 dimineața ruga mea să Te apuce. Pentru
ce, Doamne, leapezi sufletul meu, întorci fața
16 Ta de cătră mine? Sărac sînt eu și întru
osteneale den tinereașele mele, și înălțîn-
17 du-mă mă smeriiu și mă ticăloșiiu. Preste
mine veniră urgiile Tale, înfricoșările Tale
18 m-au turburat. Încungiurără-mă ca apa,
19 toată ziua mă cuprinseră dempreună. Depăr-
tași de cătră mine priatinul și aproapele, și pre
cei cunoscuți ai miei den ticăloșie. Slava.

Priceaperii lui Etham Israilteanul, LXXXVIII

1 **M**ilele Tale, Doamne, în veac voiu cînta.
2 La rudă și la rudă vesti-voiu adevărul
3 Tău, în rostul meu. Căci ai zis: În
veac milă se va zidi, în ceriuri găti-se-va

adevărul Tău. „Pus-am făgăduință celor 4
aleși ai Mieii, juratu-M-am lui David, robului
Mieu, pînă în veac găti-voiu sămînța ta. Și 5
voiu zidi în neam și în neam scaunul tău“. (Strigare) Mărturisi-vor ceriurile minunile 6
Tale, Doamne, adevărul Tău întru adunarea
sfinților. Căci cine în nori se va potrivi cu 7
Domnul, asămăna-se-va Domnului întru fiii
lui Dumnezeu? Dumnezeu slăvindu-Se în 8
svatul svinților, mare și înfricoșat iaste,
preste toți cei de premprejurul Lui.
Doamne Dumnezeul puterilor, cine e ase- 9
menea Ție? Tare ești, Doamne, și adevărul
Tău - împrejurul Tău. Tu stăpînești tăria 10
mării, și pornirea valurilor ei Tu potolești.
Tu smeriș ca pre un rănit pre cel mîndru, cu 11
brațul puterii Tale răsipit-ai vrăjmașii Tăi.
Ale Tale sînt ceriurile și al Tău iaste pămîntul; 12
lumea și împlerea ei Tu ai întemeiat; miază-
noaptea și marea Tu ai zidit. Thavor și 13
Ermon întru numele Tău să vor veseli; brațul
Tău, cel cu putere. Întărească-se mîna Ta, 14
înălțe-se dreapta Ta; dreptatea și judecata,
gătirea scaunului Tău. Mila și adevărul 15
mearge-vor înaintea feații Tale. Fericit noro-
dul carele știe clicul. Doamne, în lumina 16
feații Tale vor merge și întru numele Tău să
vor bucura toată ziua și întru dreptatea Ta
înălța-se-vor. Căci lauda puterii lor Tu ești 17
și întru bunăvreașea Ta înălța-se-va cornul
nostru. Căci a Domnului sprejeneala și a 18
Svîntului Israil, împăratului nostru. Atun- 19
cea ai grăit în vedeașe fiilor Tăi și ai zis: „Pu-
s-am ajutoriu asupra celui tare, înălțaiu ales
den norodul Mieu. Aflat-am pre David, 20
robul Mieu, cu untdelemn svînt al Mieu unș
pre el; Pentru că mîna Mea sprejeni-va lui 21
și brațul Mieu întări-l-va pre dînsul. Nu va 22
folosi vrăjmaș întru el și fiul fărădelegii nu va
adaoge a face rău lui. Și voiu zdrobi de 23
cătră fața lui pre vrăjmașii lui și pre cei ce
urăsc pre el înfrînge-i-voiu. Și adevărul 24
Mieu și mila Mea, cu dînsul; și în numele Mieu
nălța-se-va cornul lui. Și voiu pune în 25
mare mîna lui și în rîuri dreapta lui; El Mă 26
va chema pre Mine: ‘Tată-m ești Tu, Dumne-
zeul meu, și sprejenitoriul mîntuirii mea-
le’. Și Eu dentîiu născut pune-l-voiu pre 27
dînsul, înalt lîngă împărașii pămîntului; În 28
veac păzi-voiu lui mila Mea și făgăduința Mea
credincioasă lui. Și voiu pune în veacul 29
veacului sămînța lui și scaunul lui ca zilele
ceriului; De vor lăsa fiii lui leagea Mea și 30
după judecășile Meale nu vor merge, De 31
vor spurca dreptășile Meale, și poruncile
Meale nu le vor păzi, Socoti-voiu cu 32
toiag fărădelegile lor și cu bice strîmbă-

33 tățile lor. Iară mila Mea nu o voi răsi de
la ei, nici voi face strîmbătate întru adevărul
34 Mieui, Nici voi spurca făgăduința Mea și
ceale ce ies pren buzele Meale nu le voi
35 defăima. Odată am jurat în svîntul Mieui:
De voi minți lui David? Sămînța lui în veac
36 va rămînea. Și scaunul lui, ca soarele
înaintea Mea și ca luna întărită în veac; și
37 martur în ceriu credincios“. (Strigare) Și
Tu ai lepădat și ai ocărît, sfiș pre unsul Tău.
38 Surpaș făgăduința robului Tău, spurcaș la
39 pămînt svințenia lui. Oboriș toate gardu-
40 rile lui, pus-ai tăriile lui frică. Jefuia pre el
toți ceia ce călătoria în cale, să făcu ocară
41 vecinilor lui. Înălțaș direapta celor ce năcă-
jesc pre dînșii, veseliș pre toți vrăjmașii
42 lui. Întors-ai ajutoriul sabiei lui și nu spre-
43 jeniș lui în războiu. Stricaș den curățenia
44 lui, scaunul lui la pămînt l-ai surpat. Înmic-
șuraș zilele anului lui, vărșăș preste el ruși-
45 ne. (Strigare) Pînă cînd, Doamne, Te
întorci desăvîrșit, așța-se-va ca focul urgia
46 Ta? Adu-Ți aminte ce e statul mieui; au
doară ai zidit în deșert pre toți fiii oameni-
47 lor? Cine iaste omul carele va trăi și nu va
vedea moarte, izbăvi-va sufletul lui den mîna
48 iadului? (Strigare) Unde sînt milele Tale
ceale de-nceput, Doamne, carele ai jurat lui
49 David întru adevărul Tău? Adu-Ți aminte,
Doamne, de ocară robilor Tăi, carea am spre-
50 jenit în sînul mieui, a multe limbi, Carea
ocărîră pizmașii Tăi, Doamne, cu carea au
51 ocărît schimbarea unsului Tău! Blagoslovit
Domnul în veac! Facă-se! Facă-se! Slava.

**Rugăciunea lui Moisi, omului lui
Dumnezău, LXXXIX**

1 **D**oamne, scăpare Te făcuș noao în rudă
2 și rudă. Mai nainte de a să face
munții și a să urzi pămîntul și lumea
și den veac și pînă în veac Tu ești.
3 Să nu întorci om la smerenie; și ziseș:
4 „Întoarceți-vă, fiii oamenilor!“ Căci o mie
de ani înaintea ochilor Tăi, Doamne, ca ziua
5 de ieri, carea au trecut, Și straja în noapte;
ponoslurile lor ani vor fi, dimineața ca pajiș-
6 tea va treace. Dimineața înflori-va și va
treace, de cu sara să cază, învîrtoșaze-se și să
7 usuce. Căci ne-am sfîrșit întru urgia Ta, și
8 întru mînia Ta ne-am turburat. Pus-ai
fărădelegile noastre înaintea Ta, veacul
9 nostru la luminarea feații Tale. Căci toate
zilele noastre s-au sfîrșit și întru urgia Ta
10 ne-am sfîrșit. Anii noștri ca paianjinul so-
cotiam; zilele anilor noștri, întru dînșii, 70 de
11 ani. Și de vor fi în puteri, 80 de ani; și cel mai

mult al lor, osteneală și dureare. Căci au 12
venit blîndeate preste noi, și ne vom
certa. Cine știe tăriia urgiei Tale? Și de frica 13
Ta mînia Ta să numere? Direapta Ta așa o 14
arată mie, și pre cei legați cu inima, întru
învățătură. Întoarce-Te, Doamne! Pînă 15
cînd? Și Te mîngîie spre robii Tăi! Împlutu- 16
ne-am dimineața de mila Ta, Doamne, și
ne-am bucurat, și ne-am veselit în toate zilele
noastre. Să ne veselim pentru care zile 17
ne-ai smerit pre noi, anii întru carii am văzut
reale. Și vez spre robii Tăi și spre faptele 18
Tale și povățeaste pre fiii lor. Și fie lumina 19
Domnului Dumnezăului nostru preste noi, și
faptele mînilor noastre îndireptează preste
noi și lucrul mînilor noastre îndireptează.

**Laudă cîntării lui David, nescrisă
deasupra la jidovi, XC**

S el ce lăcuiaste în ajutoriul Celui Nalt, 1
întru acoperemîntul Dumnezăului
ceriului va petreace. Zice-va Dom- 2
nului: „Sprejenitoriul mieui ești și
scăparea mea, Dumnezăul mieui, și
voiu nădejdui pre El“. Căci El te va izbăvi 3
den lațul vînătorilor și den cuvîntul gîlcevito-
riu. Cu spatele Lui va umbri ție și supt ari- 4
pile Lui vei nădejdui. Cu armă te va încun- 5
giura adevărul Lui, nu te vei teame de frică de
noapte, De săgeată ce zboară ziua, de lucru 6
ce întru întunearec umblă, de întîmplare și
diavol de amiazăzi. Cădea-va den laturea 7
ta o mie și zece mii den direapta ta, și cătră
ține nu se va apropia; Fără numai cu ochii 8
tăi vei socoti, și răsplătirea păcătoșilor vei
vedea. Căci Tu, Doamne, nădeajdea mea; 9
pre Cel Înalt ai pus scăpare ție. Nu se vor 10
apropia cătră tine reale, și biciu nu se va
apropia în sălașul tău. Căci îngerilor Lui va 11
porunci pentru tine ca să te păzească în toate
căile tale. Pre mîini rîdica-te-vor, ca să nu 12
împiadeci de piatră piciorul tău. Preste 13
aspidă și vasiliscu vei încăleca și vei călca pre
leu și pre bălaur. „Căci pre Mine nedejdui 14
și voi izbăvi pre el, acoperi-voiu pre el, căci
au conoscut numele Mieui. Striga-va cătră 15
Mine și voi asculta pre el; cu dînșul sînt în
necaz, scoate-voiu pre dînșul și-l voi mări
pre el. Cu delungare de zile împlea-voiu 16
pre el și voi arăta lui mîntuirea Mea“. Slava.

**Cathisma 13. Psalmul cîntării, la
ziua sîmbetei, XCI**

Bine e a să mărturisi Domnului și a 1
cînta numelui Tău, Preaînalte, A 2
vesti demineața mila Ta și adevărul
Tău preste noapte, În psaltire cu 3
zece strune, cu cîntare în alăută.
Căci m-ai veselit, Doamne, cu facerea Ta și întru 4

faptele mîinilor Tale bucura-mă-voiu.
 5 Foarte să măriră faptele Tale, Doamne, foarte
 6 să adîncară gîndurile Tale. Om fără minte
 nu va cunoaște, și cel nepriceput nu va pri-
 7 ceape acestea. Cînd vor răsări păcătoșii
 ca iarba și să plecară toți ceia ce fac fărădelea-
 8 gea, Pentru ca să piară de tot în vacul vacu-
 9 lui. Și Tu, Preaînalt în veac, Doamne. Căci
 iată, vrăjmașii Tăi, Doamne, căci iată-i, vrăj-
 mașii Tăi pier; și se vor răsipi toți ceia ce fac
 10 fărădeleagea. Și se va înălța ca al inorodu-
 lui cornul meu, și bătrîneațele mele cu unt-
 11 delemn gras. Și privi ochiul meu întru
 vrăjmașii miei și întru cei ce să scoală preste
 mine, ce viclenesc, auzi-va ureachea mea.
 12 Dreptul ca finicul va înflori, ca chedrul cel
 13 den Livan se va înmulți. Răsădiți în casa
 Domnului, în curțile Dumnezăului nostru vor
 14 înflori. Încă se vor înmulți cu bătrîneațe
 grase și bine pătîmind vor fi, ca să vesteas-
 15 că Căci drept e Domnul Dumnezăul
 nostru, și nu iaste strîmbătate întru El.

La ziua cea mainte de sîmbătă,
 cînd să lăcui pămîntul; laudă
 cîntării lui David XCII

1 **D**omnul au împărățit, cu bunăcuviință
 Să îmbracă, îmbracă-Să Domnul în
 2 puteare și Să încinse. Pentru că-Să
 întări lumea, carea nu se va clăti.
 3 **G**ata e scaunul Tău, de atuncea den
 4 veac ești Tu. Rîdicară rîurile, Doamne,
 5 rîdicară rîurile glasurile lor, Rîdica-vor
 rîurile sfărîmăturile lor, de glasuri de ape
 6 multe. Minunate-s rîdicările mării, minu-
 7 natu e întru ceale înalte Domnul. Mărturiile
 Tale să încrezură foarte, casii Tale să cuvine
 sfințire, Doamne, întru îndelungare de zile.

Psalmu lui David, a patra sîmbetei, XCIII

1 **D**umnezăul izbîndelor, Domnul, Dumne-
 2 zăul izbîndelor Să arată. Înălța-Te,
 Cel ce judeci pămîntul, răsplă-
 teaște răsplătire celor mîndri. Pîna
 3 cînd păcătoșii, Doamne, Pîna cînd
 4 păcătoșii se vor făli? Răspunde-vor și vor
 grăi strîmbătate, grăi-vor toți ceia ce fac fără-
 5 delegea? Pre norodul Tău, Doamne, au
 smerit și pre moștenirea Ta au chinuit.
 6 Vădua și săracul omorîră și pre nemearnic
 7 uciseră. Și ziseră: „Nu va vedea Domnul,
 8 nici va priceape Dumnezăul lui Iacov“. Pri-
 ceapeți dară, cei fără minte întru norod, și,
 9 nebuni, vreodată gîndiți? Cel ce au răsădit
 ureachea nu aude? Au cela ce au zidit ochiul
 10 nu socoteaște? Cel ce ceartă limbi, nu va
 11 muștra? Cel ce învață pre om minte, Dom-
 nul, conoaște gîndurile oamenilor că sînt

în deșărt. Fericit omul ori pre carele vei 12
 certa, Doamne, și den leagea Ta învăța-l-vei
 pre el, Ca să-l împlînzești pre el den zile 13
 reale, pîna unde se va săpa păcătoșului groa-
 pă. Căci nu va lepăda Domnul pre norodul 14
 Lui și moștenirea Lui nu va părăsi, Pîna 15
 unde dreptatea se va întoarce la judecată și
 țîindu-se de ea toți cei direpți la inimă. 16
 (Strigare) Cine să va scula mie preste cei ce
 viclenesc? Sau cine va sta împreună cu mine
 preste ceia ce fac fărădeleagea? De nu 17
 Domnul mi-ar fi ajutat mie, cît de aproape are
 fi lăcuit lîngă iad sufletul meu! De ziceam: 18
 „Clăti-să piciorul meu“, mila Ta, Domne, aju-
 ta-m mie. După mulțimea durorilor mele 19
 în inima mea, mîngîierile Tale au veselit
 sufletul meu. Nu fie împreună cu Tine 20
 scaunul fărădelegii, cel ce zidește osteneală
 preste poruncă. Vîna-vor preste sufletul 21
 dreptului și sînge nevinovat vor osîndi. Și 22
 mi să făcu mie Domnul întru scăpare și Dum-
 nezăul meu, spre ajutor nădejdi mele. Și 23
 va răsplăti lor Domnul fărădeleagea lor și
 după răutatea lor stinge-i-va pe dînșii Dom-
 nul Dumnezău. Slava.

Laudă cîntării lui David, nescrisă
 deasupra la jidovi, XCIV

1 **V**eniți să ne bucurăm Domnului, să cli- 1
 cuim lui Dumnezău, Mîntuitorului
 nostru! Să apucăm fața Lui cu 2
 mărturii și cu cîntări să clicuim
 Lui! Căci Dumnezău mare e Dom- 3
 nul, și Împărat mare preste tot pămîntul. Căci 4
 în mîna Lui - marginile pămîntului și înălți-
 mile munților ale Lui sînt. Căci a Lui iaste 5
 marea și El au făcut pre ea, și uscatul mînile
 Lui au zidit. Veniți să ne închinăm și să 6
 cădem Lui și să plîngem înaintea Domnului,
 Celui ce ne-au făcut pre noi. Căci Acesta 7
 iaste Dumnezeul nostru, și noi norodul pășu-
 nei Lui și oile mîinii Lui. Astăzi de veți auzi 8
 glasul Lui: „Nu învîrtoșăț inemile voastre,
 Ca întru amărăciune, ca ziua ispitirii în pustie, 9
 Unde M-au ispitit pre Mine părinții voștri, 10
 ispitiră-Mă și văzură faptele Meale! Patru- 11
 zeci de ani am supărat neamului aceluia și ziș:
 ‘Pururea să înșală cu inemile’. Și ei n-au 12
 cunoscut căile Meale, că am jurat întruurgia
 Mea: ‘De vor întra la odihna Mea!’“

Lauda cîntării lui David, cînd casa
 zidiia, după robie, nescrisă deasupra
 la jidovi, XCV

1 **S**întați Domnului cîntare noao, cîntați 1
 Domnului tot pămîntul! Cîntați 2
 Domnului, blagosloviți numele Lui,
 binevestiți den zi în zi mîntui-
 rea Lui! Vestiți întru limbi mă- 3

rirea Lui, în toate noroadele minunile Lui!
 4 Căci mare e Domnul și lăudat foarte, groznic
 5 iaste, mai mult decât toți dumnezeii. Căci
 6 toți dumnezeii limbilor sînt dimoni; iară
 7 Domnul ceriurile au făcut. Mărturisire și
 8 frumuseațe e înaintea Lui, svințire și mare
 9 cuviință întru svințirea Lui. Aduceți Dom-
 10 nului, neamurile limbilor, aduceți Domnului
 11 mărire și cinste; aduceți Domnului mărire
 12 numelui Lui! Rădicați jîrtve și mergeți în
 13 curțile Lui; închinați-vă Domnului, în curtea
 cea svîntă a Lui! Cutremure-se de cătră
 fața Lui tot pămîntul; ziceți întru limbi că
 Domnul au împărățit! Pentru că au isprăvit
 lumea, carea nu se va clăti; judeca-va noroa-
 dele cu dreptate. Veselească-se ceriurile și
 să bucure pămîntul, clătească-se marea și pli-
 nirea ei; bucura-se-vor cîmpii și toate cîte-s
 întru ei! Atuncea să vor bucura toate
 leamnele dumbrăvii de cătră fața Domnului,
 căci vine, căci vine a judeca pămîntul!
 Judeca-va lumea cu dreptate și noroadele cu
 adevărul Lui.

**Psalmul lui David, cînd pămîntul
 lui să așaza, nescris deasupra la
 jidovi, XCVI**

1 **D**omnul au împărățit, bucure-se
 2 pămîntul, veselească-se ostroave
 3 multe! Nor și negură împrejurul
 4 Lui, dreptate și judecată, dreptarea
 5 scaunului Lui. Foc înaintea Lui
 6 merge-va și va pîrjoli împrejur pre vrăjmașii
 7 Lui. Străluciră fulgerile Lui lumiei; văzu și
 8 să clăti pămîntul. Munții ca ceara să topiră
 9 de cătră fața Domnului, de cătră fața Domnu-
 10 lui a tot pămîntul. Vestiră ceriurile dreapta-
 11 tea Lui și văzură toate noroadele mărirea
 12 Lui. Rușinează-se toți ceia ce să închină
 13 celor cioplite, cei ce să fălesc în idoli
 lor. Închinați-vă Lui, toți îngerii Lui! Auzi
 și să veseli Sionul Și să bucurară featele
 jidovimei pentru judecățile Tale, Doamne.
 Pentru că Tu Domn Nalt ești preste tot
 pămîntul; foarte Te-ai preaînălțat, mai mult
 decât toți dumnezeii. Cei ce iubiți pre Dom-
 nul, urîți realele! Păzește Domnul sufletul
 curăților Lui; den mîna păcătosului izbăvi-va
 pre dînșii. Lumină răsări dreptului și celor
 dreupți la inemă, veselie. Veseliți-vă, dreup-
 ții, întru Domnul și vă mărturisiți cu pomeni-
 rea svințirii Lui. Slava.

Psalmul lui David CXVII

1 **S**întați Domnului cîntare noao, că
 2 minunate au făcut Domnul! Mîn-
 3 tuitu-l-au pre el dreapta Lui și
 4 brațul cel svînt al Lui. Arată
 Domnul mîntuirea Lui, înaintea lim-
 4 bilor descoperi dreptatea Lui. Pomeni

mila Lui lui Iacov și adevărul Lui lui Israîl.
 5 Văzut-au toate marginile pămîntului mîntui-
 6 rea Dumnezeului nostru. Clicuiți lui Dum-
 7 nezeu, tot pămîntul; cîntați și vă bucurați și
 8 cîntați! Pevețuiți Domnului cu alăută, cu
 9 alăută și cu glas de cîntare, cu trîmbițe bătute
 10 și cu glas de trîmbiță de corn, Clicuiți
 înaintea Împăratului, Domnului. Clătească-se
 marea și plinirea ei, lumea și toți ceia ce
 lăcuiesc întru ea. Rîurile bate-vor cu mîna
 deodată, măgurile se vor veseli de cătră fața
 Domnului, căci vine, căci apropie a judeca
 pămîntul. Judeca-va lumea cu dreptate și
 noroadele cu îndireptare.

Psalmul lui David XCVIII

1 **D**omnul au împărățit: urgisască-se
 2 noroadele; Cela ce șade pre heruvimi:
 3 clatine-se pămîntul! Domnul în Sion
 4 mare și înalt iaste preste toate noroa-
 5 dele. Mărturiscă-se numele Tău
 6 cel mare, căci groznic și sfînt iaste. Și cinstea
 7 Împăratului judecată iubeaște. Tu ai gătit
 8 îndireptări; judicată și dreptate întru Iacov
 9 Tu ai făcut. Înălțați pre Domnul Dumne-
 10 zăul nostru și vă închinați supunerii picioare-
 lor Lui, căci sfînt iaste! Moisi și Aaron,
 întru preoții Lui, și Samoil, întru cei ce
 cheamă numele Lui, Chema pre Domnul; și
 El asculta pre dînșii, cu stîlp de nor grăia cătră
 dînșii; Căci păziia mărturiile Lui și porun-
 cile Lui carele au dat lor. Domnul Dumne-
 zăul nostru, Tu auziiai pre ei; Tu bun iertăto-
 riu Te făceai lor, și izbîndind preste toate toc-
 mealele lor. Înălțați pre Domnul Dumne-
 zăul nostru și vă închinați la mägura cea sfîntă
 a Lui, căci sfînt Domnul Dumnezăul nostru!

Psalm lui David, spre mărturisire, XCIX

1 **S**licuiți Domnului, tot pămîntul, slujiți
 2 Domnului cu veselie! Întrați înain-
 3 tea Lui cu bucurie! Conoașteți că
 4 Domnul, Acesta iaste Dumnezăul
 5 nostru, El ne-au făcut pre noi, și nu
 6 noi. Și noi, norodul Lui și oile pășunei Lui.
 7 Întrați la porțile Lui cu ispovedanie, la curțile
 8 Lui cu laude mărturisiți-vă Lui! Lăudați
 9 numele Lui! Căci iaste bun Domn; în veac
 10 mila Lui și pînă în neam și în neam adevărul Lui!

Psalm a lui David C

1 **M**ilă și judecată cînta-Ț-voiu Ție,
 2 Doamne. Cînta-voiu și voiu
 3 priceape în cale fără prihană. Cînd
 4 vei veni cătră mine? Mergeam
 5 întru nerăutatea inimii mele în
 mijlocul casii mele. Nu puneam înaintea
 ochilor miei lucru fără de lege; pre cei ce
 făcea călcări de lege am urît. Nu să

lipi de mine inimă îndărătnică, abătîndu-se de
6 la mine; cel rău nu cunoşteam. Pre cel ce
clevetia pre ascuns pre aproapele său, pre
7 acesta îl goniam. Cu cel mîndru ochiu şi cu
nesăţioasă inimă, cu acesta nu mîncam
8 împreună. Ochii miei, preste credincioşii
pămîntului, ca să şază ei împreună cu mine;
mergînd în cale fără prihană, acela în slu-
9 jia. Nu lăcuia în mijlocul casei mele făcînd
mîndrie; grăind nedireptaţi, nu să îndirepta
10 înaintea ochilor miei. Întru demineţi am
ucis pre toţi păcătoşii pămîntului, ca să pierz
de tot, den cetatea Domnului, pre toţi ceia ce
fac fărădelegea. Slava.

**Cathisma 14. Rugăciune la sărac, cînd
se va supăra şi înaintea Domnului va răvărşa
rugăciunea lui, CI**

1 **D**oamne, ascultă ruga mea şi strigarea
2 mea cătră Tine vie! Să nu întorci
faţa Ta de cătră mine; ori întru carea
zi mă necăjesc, pleacă cătră mine
3 ureachea Ta! În carea zi voiu
4 chema pre Tine, degrabă ascultă-mă! Căci
săvîrşiră ca fumul zilele mele şi oasele mele
5 ca o uscăciune să uscară. Bătut fui ca
iarba şi să uscă inima mea; căci am uitat a
6 mînca pîinea mea. De glasul suspinului
7 meu să lipi osul meu de carnea mea. Asă-
mănaiu-mă cu pelecă pustinic, făcuiu-mă
8 ca corbul de noapte în jărişte. Am prive-
gheat şi m-am făcut ca o vrabie ce e singură
9 pre casă. Toată ziua mă ocărîia neprietenii
mei, şi cei ce lauda pre mine asupra mea să
10 jura. Că cenuşă ca pîinea mîncai şi bău-
tura mea cu plînsoare amestecam, De cătră
11 faţa urgiei Tale şi mîniei Tale; căci rădicîn-
12 du-mă, m-ai surpat. Zilele mele ca umbra
13 să plecară şi eu ca iarba mă uscaiu. Şi Tu,
Doamne, în veac rămîi şi pomenirea Ta, în
14 neam şi în neam. Tu, sculîndu-Te, vei milui
Sionul, căce vreamea e a Te milostivi spre el,
15 că au venit vreamea. Căce bine au vrut
robii Tăi pietrele lui, şi ţărîna lui vor
16 cruţa. Şi se vor teame limbile de numele
Domnului şi toţi împăraţii pămîntului, de
17 mărirea Ta. Căce va zidi Domnul Sionul şi
18 să va ivi întru mărirea Lui. Căută spre ruga
19 celor smeriţi, şi n-au defăimat ruga lor. Să
să scrie aceasta la altă rudă şi norodul cel ce
20 să zidească va lauda pre Domnul; Căce să
plecă dentru nălţimea cea sfîntă a Lui, Dom-
21 nul den ceriu preste pămînt privi, Ca să au-
ză suspinul celor obeziţi, ca să dezlege pre fiii
22 celor omoriţi, Ca să vestească în Sion numele
23 Domnului şi lauda Lui în Ierusalim, Cînd să
vor aduna noroadă dempreună şi împăraţi a sluji
24 Domnului. Răspunse[i] Lui în calea vîrtutei
Lui: Împuţinarea zilelor mele vestească-mi;

Nu mă lua la înjumătăţarea zilelor mele; în 25
neam de neamuri – anii Tăi. De-nceput Tu, 26
Doamne, pămîntul ai întemeiat şi faptele
mînilor Tale sînt ceriurile. Acelea vor 27
peri, iară Tu vei rămînea, şi toţi ca haina să
vor vechi, Şi ca o învălitoare învăli-vei pre 28
ei, şi să vor premeni. Iară Tu acelaş eşti, şi
anii Tăi nu vor lipsi. Fiii robilor Tăi voru 29
sălăşlui şi sămînţa lor în veac să va îndirepta.

Psalmul lui David CII

Binecuvîntează, sufletul meu, pre 1
Domnul şi toate ceale denlăuntrul
mieu, numele cel sfînt al Lui! Bla- 2
goslovească, sufletul meu, pre Dom-
nul, şi nu uita toate răsplătirile
Lui! Pre Cela ce bine iartă toate fărădele- 3
gile tale, pre Cela ce vindecă toate boalele
tale; Pre Cel ce izbăvească den stricăciune 4
viaţa ta, pre Cela ce te cunună cu milă şi milo-
sîrdii; Pre Cela ce satură întru bunătaşi 5
pohta ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tine-
reaşele tale. Făcînd mile Domnul şi judeca- 6
tă la toţi ceia ce li să face strîmbătate. Arată 7
căile Lui lui Moisi, fiilor lui Israil voile
Lui. Îndurătoriu şi milostiv – Domnul, mult 8
îngăduitoriu, şi mult milostiv. Nu desăvîr- 9
şit Să va urgisi, nici în vac va şinea mînie.
Nu după fărădelegile noastre au făcut noao, 10
nici după greşalele noastre ne răsplăti noao,
Căci după înălţimea ceriului de la pămînt au 11
întărit Domnul mila Lui preste ceia ce să tem
de El. Pre cît sînt depărtate răsăriturile de 12
apusuri, depărtă de cătră noi fărădelegile
noastre. În ce chip miluiaşte părintele pre 13
fii, au miluit Domnul pre cei ce să tem de El,
căci El au cunoscut ziditura noastră. Adu- 14
se-Ş aminte că ţărîna sîntem; omul, ca iarba
zilele lui; ca floarea cîmpului, aşa va
înflori. Căci duh trecu într-însul şi nu va fi, 15
şi nu va mai cunoaşte încă locul lui. Iară 16
mila Domnului, den veac şi pînă în veac preste
ceia ce să tem de Dînsul. Şi dreptatea Lui, 17
preste fiii fiilor, la cei ce păzescu făgăduinţa
Lui Şi pomenescu poruncile Lui, ca să le 18
facă pre eale. Domnul în ceriu găti scaunul
Lui şi împărăţia Lui tuturor stăpînească.
Binecuvîntaţi pre Domnul, toţi îngerii Lui cei 20
tari la vîrtute, făcînd cuvîntul Lui, ca să auziţi
glasului cuvintelor Lui! Binecuvîntaţi pre 21
Domnul, toate puterile Lui, slujitorii Lui
făcînd voia Lui! Binecuvîntaţi pre Domnul, 22
toate faptele Lui, în tot locul stăpînirii Lui;
binecuvîntează, sufletul meu, pre Domnul!
Slava.

Psalmul lui David, pentru alcă-

tuirea lumii, CIII

1 **B**inecuvintează, sufletul meu, pre
 2 Domnul! Doamne, Dumnezeu al meu,
 3 măriși-Te foarte! Cu mărturisire și
 4 mare cuviință îmbrăcași-Te, îmbră-
 5 cîndu-Te cu lumină, ca o haină; În-
 6 tinzînd ceriul ca o piale; Cel ce acoperi cu ape
 7 cerdacurile lui; Cela ce pune nori încăleca-
 8 rea Lui; Cela ce îmblă preste aripile vînturi-
 9 lor; Cela ce face îngerii Lui duhuri și pre
 10 slugile Lui, pară de foc; Cela ce întemeiază
 11 pămîntul pre întemeierea lui, nu se va pleca
 12 în veacul veacului. Fără-fundul, ca o haină
 13 - îmbrăcăminte, ca o haină, preste munți sta-
 14 vor ape. De cătră certarea Ta fugi-vor, de gla-
 15 sul tunetului Tău se vor spăria. Suie-să
 16 munții și să pogoară cîmpii la locul carele ai
 17 întemeiat lor. Hotar ai pus, carele nu-l vor
 18 treace, nici se vor întoarce a acoperi pămîn-
 19 tul. Cela ce trimite izvoară în văi, între mij-
 20 locul munților treace-vor ape. Adăpa-vor
 21 toate hiarăle cîmpului, priimi-vor colunii la
 22 seata lor. Preste eale pasărilor ceriului vor
 23 sălășlui; den mijlocul pietrilor da-vor
 24 glas. Adăpînd munți den cerdacurile Lui,
 25 den roada faptelor Tale sătura-se-va pămîn-
 26 tul. Cel ce răsare iarbă dobitoacelor și
 27 pajeste la lucrul oamenilor, Ca să scoată
 28 pîine den pămînt, și vinul veselește inima
 29 omului, Ca să netezască fața cu untdelemn,
 30 și pîinea inima omului întărește. Sătura-
 31 se-vor leamnele cîmpului, chedrii Livanului,
 32 carele ai răsădit; acolo pasări vor
 33 încuiba. Lăcașul erodiului povățuiaște lor;
 34 munții cei înalți - cerbilor, piatra - scăpare
 35 iepurilor. Făcu pre luna la vremi, soarele
 36 cunoscă apusul lui. Puseș întunecare și să
 37 făcu noapte; întru ea vor treace toate hiarăle
 38 dumbrăvii. Puii de lei - răcnind ca să apuce
 39 și să ceară de la Dumnezeu mîncare lor.
 40 Răsări soarele și să adunară și la staolile lor
 41 vor zăcea. Ieși-va omul la lucrul lui și la
 42 lucrarea lui pînă în sară. Foarte să măriră
 43 lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune
 44 le-ai făcut; să împlu pămîntul de zidirea
 45 Ta! Marea aceasta - cea mare și largă;
 46 acolo - jiganii cărora nu iaste număr, Dobi-
 47 toace mici și mari. Acolo vase merg; Bălau-
 48 rul acesta carele ai zidit a să batjocuri cu el.
 49 Toate cătră Tine așteaptă să le dai hrană lor la
 50 bună vreamă. Dîndu Tu lor, aduna-vor;
 51 deșchizînd Tu mîna, toate se vor împlu de
 52 bunătate; Și întorcînd Tu fața Ta, se vor
 53 turbura; lua-le-vei duhul lor și se vor sfîrși și
 54 la țărîna lor se vor întoarce. Trimite-vei
 55 duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața
 56 pămîntului. Fie mărirea Domnului în
 57 veaci! Veseli-Se-va Domnul pre faptele Lui,
 58 Cela ce privești pre pămînt și faci pre el

a tremura; Cel ce Să atinge de munți și să
 afumă! Cînta-voiu Domnului în viața mea, 34
 pevețui-voiu Dumnezăului meu pînă voiu
 fi. Îndulcească-se Lui socoteala mea, și eu 35
 mă voiu veseli pre Domnul. Sfirșască-se 36
 păcătoșii de la pămînt și cei fără de lege, cît
 să nu fie ei. Binecuvintează, sufletul meu, pre
 Domnul! Slava.

Alliluia. CIV

Mărturisiți-vă Domnului și chemați 1
 numele Lui, vestiți întru limbi faptele
 Lui. Cîntați Lui și pevețuiți Lui; 2
 povestiți toate minunile Lui. Lău- 3
 dați-vă întru numele cel sfînt al Lui;
 veselească-se inima celor ce cearcă pre Dom- 4
 nul. Cercați pre Domnul și vă întăriți; cer- 5
 cați fața Lui pururea. Pomeniți minunile
 Lui carele au făcut, ciudeasele Lui și judecă- 6
 țile rostului Lui, Sămînța lui Avraam, robii
 Lui; fiii lui Iacov, aleșii Lui. Acesta e Dom- 7
 nul Dumnezeu al nostru, în tot pămîntul jude- 8
 cățile Lui. Pomeni în veac făgăduința Lui,
 cuvînt care au poruncit întru o mie de nea- 9
 muri, Carele au pus lui Avraam și jurămîn-
 tul Lui lui Isaac. Și puse pre el lui Iacov 10
 spre poruncă și lui Israil spre făgăduință veaci-
 nică, Zicînd: „Ție voiu da pămîntul lui 11
 Hanaan funire moștenirii voastre“. Fiind 12
 ei la număr puțini, imputinați și nemearnici
 într-însul, Și trecu den limbă în limbă și de 13
 la o împărăție, la alt norod, Nu lăsă om ca 14
 să le facă lor strîmbătate și muștră pentru
 dînșii împărați: „Nu vă atingeți de unșii 15
 Miei, și întru prorociei Miei nu vicleniți!“ Și 16
 chemă foamete pre pămînt, toată întărirea
 pîinii o zdrobi. Trimise înaintea lor om; 17
 întru rob să vîndu Iosif. Smeriră cu obezi 18
 picioarele lui, în hier petrecu sufletul lui pînă
 va veni cuvîntul Lui. Cuvîntarea Domnului 19
 lămuri pre el; trimise împărat și dezlegă pre
 el boiarin de norod și-l lăsă pre el. Puse-l 20
 pre el domn casii lui și boiarin a toată cîștiga-
 rea lui, Ca să cearte pre boiarii lui ca pre 21
 sine și pre cei bătrîni ai lui ca să-i înțelep-
 țască. Și întră Israil la Eghipet și Iacov 22
 nemernici în pămîntul lui Ham. Și crescă 23
 pre norodul Lui foarte și-l întări pre el mai
 mult decît pre neprietenii lui. Întoarse 24
 inima lui ca să urască pre norodul Lui, ca să-i
 robească întru robii Lui. Trimise pre Moisi, 25
 robul Lui, pre Aaron, carele au ales Lui. Puse 26
 întru dînșii cuvintele seamnelor Lui și minunilor
 Lui în pămîntul lui Ham. Trimise întunecare 27
 și întunecă, căci amărîra cuvintele Lui; În- 28
 toarse apele lor spre sînge și omorî peștii lor;
 Scoase pămîntul lor broaște în cămările împără- 29
 ților lor. Zise și veni muscă cîinească și 30

31 mușițe în toate hotarale lor. Puse ploile lor
 32 grindină, foc arzînd în pămîntul lor; Și lovi
 viile lor și smochinii lor și zdrobi tot lemnul
 33 hotarului lor. Zise, și veni lăcustă și omidă,
 34 cărora nu era număr, Și mîncă toată iarba
 în pămîntul lor și mîncă toată roada pămîntu-
 35 lui lor. Și lovi tot dentiū născutul, în
 pămîntul lor, începătura a toată osteneala
 36 lor, Și-i scoase pre ei cu argint și cu aur, și
 nu era întru neamurile lor cel ce bolește.
 37 Veseli-se Eghipetul întru ieșirea lor, căci căzu
 38 frica lor preste ei. Întinse nor spre acope-
 rirea lor și foc, ca să lumineaze lor noap-
 39 tea. Cerșură și veniră cîrstei și cu pîinea
 40 ceriului săturară pre ei. Rupse piatra și
 curseră ape, mearseră întru rîuri fără ape,
 41 Căci Îș aduse aminte de cuvîntul cel sfînt al
 42 Lui, cel cătră Avraam, robul Lui, Și scoase
 norodul Lui cu bucurie și pre cei aleș ai Lui cu
 43 veselie, Și le deade lor țările limbilor și
 44 osteneala noroadelor moșneniră, Pentru
 ca să păzască dreptățile Lui și leagea Lui vor
 cerceta. Slava.

Cathisma 15. Alliluia. CV

1 **I** ărturisiți-vă Domnului, căci e bun,
 2 căci în veac mila Lui! Cine va grăi
 puterniciile Domnului, auzite va face
 3 toate laudele Lui? Fericiti ceia ce
 păzesc judecata și fac dreptate în
 4 toată vremea. Adu-Ți aminte de noi,
 Doamne, întru bunăvreaarea norodului Tău;
 5 socoteaște pre noi întru mîntuirea Ta, Ca
 să vedem întru bunătatea aleșilor Tăi, ca să ne
 veselim întru veselia limbii Tale, ca să ne lău-
 6 dăm cu moșnenirea Ta. Greșit-am cu
 părinții noștri, nelegiuit-am, făcut-am strîm-
 7 bătate. Părinții noștri în Eghipet n-au pri-
 ceput minunile Tale, nu ș-au adus aminte de
 8 mulțimea milei Tale Și amărîră suindu-se
 9 la Marea Roșie. Și mîntui pre dînșii pentru
 numele Lui, ca să cunoască puternicia Lui.
 10 Și certă pre Marea Roșie și secă și povățui pre
 11 dînșii în beznă ca în pustie; Și mîntui pre
 dînșii de mîna celuia ce uraște și mîntui pre ei
 12 den mîna vrăjmașilor; Acoperi apa pre cei
 ce necăjia pre ei, unul dentru dînșii n-au
 13 rămas Și crezură cuvîntul Lui și cîntară
 14 lauda Lui; Sîrguiră, uitară lucrurile Lui, nu
 15 îngăduiră svatul Lui; Și poftiră poftă în
 pustiu și ispitiră pre Dumnezeu în loc fără de
 16 apă. Și deade lor cearerea lor, trimise sațiu
 17 la sufletele lor. Și scîrbiră pre Moisi în
 tabără, pre Aaron, pre svîntul Domnului.
 18 Să deschise pămîntul și înghiți pre Dathan
 și acoperi preste adunarea lui Aviron.

Și să ațîță foc întru adunarea lor, pară au mis- 19
 tuit pre păcătoși. Și au făcut vițel în Horiv 20
 și să închinară la cel cioplit. Și schimbară 21
 mărirea Lui întru asemănare de vițel, ce
 mănîncă iarba. Și uitară pre Dumnezeu, 22
 Cel ce mîntuiaște pre dînșii, pre Cela ce au
 făcut mari în Eghipet, minunate în pămîntul
 lui Ham, înfricoșate la Marea Roșie. Și zise 23
 ca să-i piarză de tot pre dînșii, de nu ar fi stă-
 tut Moisi, cel ales al Lui, întru zdrobire înain-
 tea Lui, Ca să întoarcă mînia Lui, ca să nu-i 24
 piarză de tot pre ei. Și defăimară pămînt 25
 pohtit, nu crezură cuvîntul Lui; și răpștiră în
 sălașele lor, nu ascultară glasul Domnului.
 Și rădică mîna Lui preste dînșii, ca să-i surpe 26
 pre ei în pustiu Și ca să le oboară sămînța 27
 lor întru limbi și să-i răsipască pre dînșii pren
 țări. Și să lipiră de Veelfegor și mîncară 28
 jîrtvele morților. Și-L întăritară pre El 29
 întru tocmealele lor și să înmulți întru dînșii
 cădearea. Și stătu Finees și izbîndi și încetă 30
 rana, Și să socoti lui întru dreptate, în neam și 31
 în neam, pînă în veac. Și-L mîniară pre El 32
 la Apa Pricei și să dosădi Moisi pentru ei, că
 amărîră Duhul Lui, Și usebi cu buzele lui. 33
 N-au pierdut de tot limbile carele au zis Domnul
 lor, Și să amestecară întru limbi și învățară 34
 faptele lor și slujiră celor cioplitale lor și li se
 făcu lor întru piadecă. Și jîrtvuiră pre fiii 35
 lor și pre featele lor dracilor Și vărsară 36
 sînge nevinovat, sîngele fiilor lor și al feate-
 lor, cărora au jîrtvuit cioplitelor lui Hanaan,
 Și să omorî cu ucidere pămîntul întru sînge, 37
 Și să spurcă cu faptele lor și curviră cu toc-
 mealele lor. Și Să urgisi cu mînie Domnul 38
 preste norodul Lui și urî moșnenirea
 Lui. Și-i deade pre dînșii în mînile vrăjma- 39
 șilor și stăpîniră pre ei ceia ce urîia pre dîn-
 șii Și necăjiră pre ei vrăjmașii lor și să 40
 smeriră supt mînile lor. De multe ori au mîn-
 tuit pre dînșii, Iară ei L-au amărît pre El cu 41
 svatul lor și s-au smerit cu fărădelegile
 lor. Și văzu Domnul cînd să năcăjia ei, cînd 42
 El auzi rugăciunea lor, Și-Ș aduse aminte 43
 de făgăduința Lui și Să căi după mulțimea
 milei Lui, Și-i deade pre ei la mile înaintea 44
 tuturor cărora au robit pre dînșii. Mîntuiaș- 45
 te-ne pre noi, Doamne, Dumnezeul nostru, și
 ne adună pre noi den limbi, Ca să ne măr- 46
 turisim numelui Tău celui svînt, ca să ne fălim
 întru lauda Ta. Bindecuvîntat - Domnul 47
 Dumnezeul lui Israil, den veac și pînă în veac!
 Și va grăi tot norodul: „Facă-se. Facă-se!“
 Slava.

Alliluia. CVI

1 **M**ărturisiți-vă Domnului, căci e bun,
 2 căci e în veac mila Lui!“ Zică cei
 3 mîntuiți de Domnul, pre carii au mînt-
 4 tuit den mîna vrăjmașului, și den țări
 5 au adunat pre dîșșii, De la răsări-
 6 turi, și apusuri, și crivăț, și mare. Rătăciră
 7 în pustiiul cel fără apă, calea cetății lăcașului
 8 n-au aflat, Flămînzind și însetînd, sufletul
 9 lor întru dîșșii să săvîrșia; Și strigară
 10 cătră Domnul, năcăjindu-se ei, și den nevoile
 11 lor mîntui pre ei, Și povăță pre ei la cale
 12 direaptă, ca să meargă la cetate de lăcaș.
 13 Mărturiscă-se Domnului milele Lui și
 14 minunele Lui fiilor oamenilor! Căci au
 15 săturat suflet deșert și suflet flămînd împlu de
 16 bunătăți. Pre cei ce ședeau întru întunearec
 17 și în umbra morții, legați cu sărăcie și cu
 18 fier, Căce au amărit cuvintele lui Dumne-
 19 zău și sfatul Celui Nalt întăritară, Și să
 20 smeri întru osteneale inimile lor, slăbiră, și nu
 21 era cine ajută; Și strigară cătră Domnul
 22 cînd să necăjia ei și den nevoile lor mîntui pre
 23 dîșșii, Și-i scoase pre ei dentru întunearec
 24 și umbra morții și legăturile lor au rumtu.
 25 Mărturiscă-se Domnului milele Lui și
 26 minunile Lui fiilor oamenilor! Căce au sfă-
 27 rîmat porți de aramă și zăvoară de fier frîn-
 28 se. Îi sprejini pre dîșșii den calea fărădele-
 29 gii lor, că pentru păcatele lor s-au smerit.
 30 Toată mîncarea urî sufletul lor și să apropiară
 31 pînă la porțile morții. Și strigară cătră
 32 Domnul cînd să necăjia ei și den nevoile lor
 33 mîntui pre ei, Trimise cuvîntul Lui, și vin-
 34 decă pre ei dentru stricăciunile lor. Mărtu-
 35 risască-se Domnului milele Lui, și minunile
 36 Lui fiilor oamenilor! Și jîrtvuiască Lui
 37 jîrtvă de laudă, și vestească faptele Lui cu
 38 bucurie! Cei ce să pogoară la mare cu vase,
 39 făcînd lucrare în ape multe, Aceștea au
 40 văzut faptele Domnului și minunile Lui întru
 41 adîncu. Zise și stătu duh de vifor și să înăl-
 42 țară valurile ei; Suie-să pînă la ceriuri și să
 43 pogoară pînă la ceale fără funduri, sufletul lor
 44 întru răutăți să topia. Turburară-să, clăti-
 45 ră-să, ca cel ce să îmbată; și toată învățătura
 46 lor să cufundă. Și strigară cătră Domnul
 47 cînd să necăjia ei și den nevoile lor scoase-i
 48 pre dîșșii Și porunci vihorului și stătu
 49 spre abur, și încetară valurile ei. Și să
 50 veseliră, căce s-au aşăzat, și povățui pre
 51 dîșșii la limanul voii lor. Mărturiscă-se
 52 Domnului milele Lui și minunile Lui fii-
 53 lor oamenilor! Înălțe-L pre Dînsul întru

adunarea norodului și întru ședearea bătrîni-
 lor laude-L pre El. Puse rîuri la pustiiu și 33
 cursorile apelor la seate, Pămîntul rodito- 34
 riu la sărătură, de răutatea celor ce lăcuiescu
 într-însul. Pus-au pustiiul la iazere de apă 35
 și pămîntul fără de apă la cursori de ape Și 36
 lăcui acolo flămînzind și au aşezat cetăți de
 lăcuință Și sămănară țarine și răsădiră vii 37
 și au făcut roadă de naștere Și-i blagoslovi 38
 pre ei și să înmulțiră foarte și dobitoacele lor
 nu le-au împușinat. Și să împușinară și 39
 căzură la rău de năcazul realelor și durerii.
 Răvârsatu-s-au ocară preste boiarii lor și-i 40
 rătăci pre dîșșii întru neumblată, și nu
 cale. Și ajută săracului den sărăcie și puse 41
 ca oile neamului. Vedea-vor direpții și să 42
 vor veseli și toată fărădelegea va astupa gura
 ei. Cine e înțelept, și va păzi aceastea și va 43
 priceape milele Domnului. Slava.

Cîntare a psalmului lui David CVII

Mata e inima mea, Doamne, gata e 1
 inima mea; cînta-voiu și voiu peveșui
 întru mărirea mea. Scoală-te, 2
 slava mea! Deștaptă-te, psaltire și
 alăută! Deștepta-mă-voiu la mîneca-
 te. Mărturisi-mă-voiu Ție întru noroade, 3
 Doamne, cînta-voiu Ție întru limbi, Căce 4
 mare e deasupra ceriurilor mila Ta și pînă la
 nori adevărul Tău. Înălță-te preste ceriuri, 5
 Dumnezău, și preste tot pămîntul mărirea Ta;
 pentru ca să să izbăvească cei iubiți ai Tăi,
 Mîntuiaște cu direapta Ta și mă ascultă! Dum- 6
 nezău au grăit întru sfîntul Lui: „Înălța- 7
 Mă-voiu și voiu împărți Sîchima și Valea Cor-
 turilor voiu măsura. Al Mieu iaste Galaad 8
 și al Mieu iaste Manasi; și Efraim, sprejenire
 capului Mieu; Iuda, împăratul Mieu; Moav, 9
 căldarea nădejdei Meale, Preste Idumea 10
 voiu pune încălțămîntea Mea, Mie cei de alt
 neam să supuseră“. Cine mă va aduce la 11
 cetatea îngrădirii? Au cine mă va povățui pînă
 la Idumea? Au nu Tu, Dumnezău, Cela ce 12
 ne-ai lepădat pre noi? Și nu vei ieși, Dumne-
 zăule, întru puterile noastre? Dă-ne noao 13
 ajutoriu den supărare; și deșartă e mîntuirea
 omului. Întru Dumnezău vom face puteare 14
 și Acesta va defăima pre vrăjmașii noștri.

La săvîrșit, psalmul lui David CVIII

Dumnezău, lauda mea să nu o taci! Căci
 gura păcătoșului și gura vicleanului
 asupra mea să deșchise, Grăit-au 2
 împotriva mea cu limbă vicleană și cu
 cuvinte de uriciune m-au încungiuat
 și-m deaderă războiu în zadar. În loc să mă 3
 iubească, mă pîrîia, și eu mă rugam. Și pu-
 seră asupra mea reale în loc de bune și ură, 4

5 în loc de îndrăgirea mea. Pune preste dîn-
sul greșit și diavolul să stea den dreapta lui.
6 Cînd se va judeca el, să iasă osîndit și ruga lui
7 facă-se întru păcat. Fie zilele lui puține și
8 oblăduirea lui să o ia altul. Facă-se fiii lui
9 săraci și muiarea lui, văduă. Legănîndu-se
să scoale fiii lui și să ceară; scoată-se den
10 jirăștele caselor lor. Cerceteaze datornicul
toate cîte sînt la el și jăfuiască streinii oste-
11 nealele lui. Să nu fie lui sprejenitoriu, nici
să facă milostivitoriu surimanilor lui.
12 Facă-să fiii lui întru pierzare, într-un neam
13 stingă-se numele lui. Pomenească-se de
iznoavă fărădelegea părinților lui înaintea
Domnului; și păcatul maicii lui să nu stingă.
14 Facă-se înaintea Domnului pururea și
piară de tot den pămînt pomeana lor, pentru
15 căci nu ș-au adus aminte a face milă. Și
goni pre omul cel measer și sărac și umilit la
16 inimă, a-l omorî. Și iubi blăstăm, și va
veni la dînsul; și nu vru blagoslovenia, și se va
17 depărta de la el. Și să îmbracă cu blăstemul
ca cu o haină, și întră ca o apă în mațele lui și
18 ca untul-de-lemn în oasele lui. Facă-se lui
ca o haină carea să îmbracă și ca brîul carele
19 pururea să încinge. Acesta e lucrul celor ce
mă pîrăsc pre mine de la Domnul și celor ce
20 grăiesc reale asupra sufletului meu. Și Tu,
Doamne, Doamne, fă cu mine pentru numele
21 Tău, căci bună e mila Ta. Izbăveaște-mă,
căci sărac și measer sînt eu și inima mea să
22 turbură înlăuntrul meu. Ca umbra, cînd să
abate ea, mă răsippiu, scuturaiu-mă ca lăcus-
23 tele. Genuchele meale slăbiră de post și
24 carnea mea să schimbă de untdelemn. Și
eu mă făcuiu ocară lor; văzură-mă, clătiră
25 capetele lor. Ajută-mi, Doamne, Dumne-
zăul meu, și mă mîntuiaște, după mila
26 Ta! Și cunoască că e mîna Ta aceasta și Tu,
27 Doamne, ai făcut pre dînsa. Blăstăma-vor
ei, și Tu vei blagoslovi. Cei ce să rădică
asupra-mi rușineaze-se, iară robul Tău se va
28 veseli. Îmbrace-să cei ce mă pîrăsc pre
mine în rușine și să învălească ca cu un veș-
29 mînt cu rușinea lor. Mărturisi-mă-voiu
Domnului foarte în rostul meu și în mijlocul
30 multora voiu lăuda pre El, Căci stătu den
dreapta săracului, ca să mîntuiască de spre
cei ce gonesc sufletul meu. Slava.

Cathisma 16. Psalmul lui David CIX

1 **S**ăzise Domnul Domnului meu: „Săzi
2 den dreapta Mea, Pîna voiu pune
pre vrăjmașii Tăi supunere picioarelor
3 Tale“. Toiagul puterii trimite-Ț-va
Ție Domnul den Sion: „Și biruiaște în
4 mijlocul vrăjmașilor Tăi!“ Cu Tine, începă-
tura în ziua puterii Tale, întru minunile sfinți-
lor Tăi; den pîntece mainte de lucefă-

rul am născut pre Tine. Jură-Să Domnul și
nu Se va căi: „Tu – preot în veac, după orîn-
duiala lui Melhisedec“. Domnul den di-
reapta Ta sfărîmat-au în ziua urgiei Lui împă-
rați. Judeca-va întru limbi; plini-va căderi;
zdrobi-va capete, pre pămînt, ale multora;
Den pîriu pre cale va bea: pentru aceea va
înălța capul.

Alliluia. CX

Mărturisi-mă-voiu Ție, Doamne, cu
1 toată inema mea, în svatul celor
2 drepti și în adunare! Mare-s lu-
crurile Domnului, cercate la toate
3 voile Lui! Mărturisire și mare
cuvință, lucrul Lui și dreptatea Lui rămîne în
4 veacul veacului. Pomenire făcu minunelor
Lui; milostiv și îndurătoriu, Domnul. Hrană au
5 dat celor ce să tem de Dînsul, Pomeni-va în
veac făgăduința Lui; putearea lucrurilor Lui
6 vestit-au norodului Său, Ca să le dea lor
moștenirea limbilor: faptele mînelor Lui, ade-
7 vărul și judecata. Crezute-s toate poruncile
Lui, întărite în veacul veacului, făcute cu ade-
8 văr și dreptate. Mîntuire trimise norodu-
lui Său, porunci în veac făgăduința Lui.
9 Svînt și înfricoșat iaste numele Lui; începă-
tura înțelepciunii – frica Domnului. Și pri-
10 ceapere bună la toți ceia ce fac pre ea. Lauda
Lui rămîne în veacul veacului.

Alliluia CXI

Fericit omul ceta ce să teame de Dom-
1 nul; întru poruncile Lui vrea-va
foarte. Tare în pămînt va fi să-
2 mînța lui; neamul dreptilor să va
blagoslovi. Măriri și avuție în casa
3 lui; și dreptatea lui rămîne în veacul veacu-
lui. Răsări întru întunearec lumină drepti-
4 lor, milostiv și îndurătoriu și drept. Bun
5 om ceta ce să îndură și împrumutează; găti-va
cuvintele lui la judecată, căci în veac nu să va
6 clăti. La pomenire veacinică va fi dreptul,
7 de auz rău nu să va teame. Gata e inema lui
să nădejduiască pre Domnul; întăritu-s-au
8 inema lui, nu să va teame, pîna unde va căuta
spre vrăjmașii lui, Răsipi, deade săracilor;
9 dreptatea lui rămîne în veacul veacului,
Cornul lui să va înălța cu mărire; păcătosul va
vedea și să va urgisi, dinții lui va scrișni și să
va topi; pohta păcătosului va peri. Slava.

Alliluia CXII

Lăudați, copii, pre Domnul, lăudați
1 numele Domnului! Fie numele
2 Domnului blagoslovit de acum și pîna
în veac! De la răsăritul soarelui,
3 pîna la apusuri, lădat numele Dom-
nului! Înalt preste toate limbile, Domnul,
4 preste ceriuri mărire Lui! Cine e ca Domnul
5 Dumnezeul nostru, Cel ce lăcuiaște întru cea-

le înalte și ceale smerite privind în ceriu și în
6 pământ? Cel ce rădică de la pământ pre
sărac și de la gunoiu rădicînd pre measer,
7 Ca să-l șază pre el cu boiarii, cu boiarii noro-
8 dului Lui. Cel ce lăcuiaște pre stearpă în
casă, maică preste feciori veselindu-se.

Alliluia. CXIII

1 **I**n ieșirea lui Israil de la Eghipet, casei
2 lui Iacov den norod varvar, Să
făcu Iudea svințirea ei; Israil, stăpîni-
3 rea ei. Marea văzu și fugi, Iordanul
4 să întoarsă îndărăt. Munții săltară
5 ca berbecii și dealurile, ca mieii oilor. Ce-ți
iaste ție, mare, de ai fugit? Și tu, Iordane, de ai
6 întors îndărăt? Munții, că ați săltat ca ber-
7 becii, și dealurile, ca mieii oilor? De cătră
fața Domnului să clătină pământul, de cătră
8 fața Dumnezeului lui Iacov, Celuia ce au
întors piatra, în iazere de ape, și cea în colțuri
cioplită, în izvoară de ape. Nu noao, Doam-
9 ne, Nu noao, ce numai numelui Tău dă
10 mărire, Pre mila Ta și pre adevărul Tău, ca
nu cîndai să zică limbile: „Unde iaste Dumne-
11 zeul lor?” Și Dumnezeul nostru, în ceriu și
12 pre pământ, toate cîte au vrut au făcut. Ido-
lii limbilor – argint și aur, fapte de mîni de
13 oameni; Gură au, și nu vor grăi; ochi au, și
14 nu vor vedea; Urechi au, și nu vor auzi;
15 nasuri au, și nu vor mirosi; Mîni au, și nu
vor pipăi; picioare au, și nu vor îmbla; nu vor
16 glăsui cu gîtlejul lor. Aseamenea lor să să
facă cei ce fac aceastea și toți ceia ce nădej-
17 duiesc preste ei. Casa lui Israil nădejdui
pre Domnul, ajutoriu și scutitoriu lor iaste.
18 Casa lui Aaron nădejdui pre Domnul, ajutoriu
19 și scutitoriu lor iaste. Ceia ce să tem de
Domnul nădejduiră pre Domnul, ajutoriu și
20 scutitoriu lor iaste. Domnul pomenind pre
21 noi, blagoslovi pre noi; Blagoslovi casa lui
22 Israil, blagoslovi casa lui Aaron, Blagoslovi
pre cei ce să tem de Domnul, pre cei mici, cu
23 cei mari. Adaogă Domnul preste voi,
24 preste voi și preste fiii voștri! Blagosloviți
sînteți voi Domnului, Celui ce au făcut ceriul
25 și pământul. Ceriul ceriului – Domnului; și
26 pământul l-au dat fiilor oamenilor. Nu cei
morți Te vor lăuda, Doamne, nice toț ceia ce
27 lăcuiescu în iad, Ce noi, cei vii, vom blagos-
lovi pre Domnul, de acum și pînă în veac.

Alliluia. CXIV

1 **I**ndrăgiiu, căce va asculta Domnul gla-
2 sul rugii meale, Căce au plecat
ureachea Lui mie, și în zilele mele Îl
3 voi chema. Cuprinsără-mă du-
4 rori de moarte, primejdiile iadului afla-
tu-m-au; Necaz și durori aflaiu, și numele

Domnului am chemat: „O, Doamne, izbă- 5
veaște sufletul meu!” Milostiv Domnul și
dirept, și Dumnezăul nostru miluiaște.
Păzind pruncii Domnul; smeriiu-mă și mă 6
mîntui. Întoarce-te, sufletul meu, la 7
odihna ta, căce Domnul au făcut bine ție;
Căce au scos sufletul meu den moarte, ochii 8
miei den lacrimi și picioarele meale de la
lunecare. Bine voi plăcea înaintea Dom- 9
nului în țara celor vii. Slava.

Alliluia CXV

1 **S**rezut-am, pentru aceea am grăit și 1
eu m-am smerit foarte. Și eu zis 2
întru uimirea mea: „Tot omul – min-
cinos!” Ce voiu răsplăti Domnului 3
pentru toate cîte au dat mie? Pă- 4
har de mîntuire voiu lua și numele Domnului
voiu chema. Rugile meale Domnului voiu 5
da naintea a tot norodului Lui. Cinstită e
înaintea Domnului moartea cuviosilor Lui.
O, Doamne, eu – robul Tău, eu – robul Tău și 6
fiiul slujnicii Tale. Rumpseși legăturile 7
meale, Ție voiu jîrtvui jîrtve de mîntuire și în-
tru numele Domnului voiu chema. Rugile 8
meale Domnului voiu da, naintea a tot noro-
dul Lui, în curțile casii Domnului, în mijlocul
tău, Ierusalime.

Alliluia. CXVI

1 **L**ăudați pre Domnul, toate limbile; 1
făliți pre El, toate noroadele! 2
Căce să întări mila Lui preste noi și 2
adevărul Domnului rămîne în veac.

Alliluia. CXVII

1 **M**ărturisiți-vă Domnului, căce e bun, 1
căci în veac – mila Lui! Zică, dară, 2
casa lui Israil căce e bun, căce e în 2
veac mila Lui! Să zică, dară, casa 3
lui Aaron, că e bun, că e în veac mila 3
Lui! Zică dară, toți ceia ce să tem de Dom- 4
nul, că e bun, că e în veac mila Lui! Den 5
scîrbă chemaiu pre Domnul și mă ascultă spre
lărgime. Domnul, mie ajutoriu și nu mă 6
voiu teame ce-m va face mie omul. Domnul, 7
mie ajutoriu și eu voiu vedea pre pizmașii
miei. Bine e a nedejdui pre Domnul decît a 8
nedejdui pre om; Bine e a nedejdui pre 9
Domnul decît a nedejdui pre boiari. Toate 10
limbile încunjurară-mă: și cu numele Domnu-
lui îm izbîndiiu pre ei. Încungiurîndu-mă 11
încunjurare, și cu numele Domnului îm izbîn-
diiu pre ei. Încunjurară-mă ca albinile 12
fagurul, și se ațitară ca focul în spini, și cu
numele Domnului îm izbîndiiu pre ei. 13
Împinsu fiind, mă întorsu a cădea, și Domnul 13
m-au sprijenit. Virtutea mea și lauda mea – 14
Domnul; și fu mie întru mîntuire. Glas de 15
bucurie și de mîntuire în corturile direpți-
lor: „Direapta Domnului făcu puteare, 16
direapta Domnului mă înalță, direapta

17 Domnului făcu puteare!“ Nu voiu muri, ce
voiu trăi și voiu povesti lucrurile Domnu-
18 lui. Certînd mă certă Domnul, și morții nu
19 mă deade. Deșchideți mie porțile dreptă-
ții; întrînd întru eale, mărturisi-mă-voiu
Domnului. Aceasta e poarta Domnului; direp-
20 ții vor întra întru ea. Mărturisi-mă-voiu
Ție, căce ai ascultat mie și Te făcuși mie întru
21 mîntuire. Piatra carea nu o au socotit zidi-
22 torii, aceasta fu în capul unghiului. De la
Domnul s-au făcut aceasta și iaste minunată
23 întru ochii noștri. Aceasta e ziua carea o au
făcut Domnul; să ne bucurăm și să ne veselim
24 întru dînsa. O, Doamne, mîntuiaște-mă
dară! O, Doamne, sporeaște dară! Blagoslovit
25 cel ce vine întru numele Domnului; Bla-
goslovit-am pre voi den casa Domnului.
26 Dumnezău – Domnul și Să ivi noao. Adu-
nați sərbătoare întru umbrare, pînă la cornu-
27 rile jîrtăvnicului! Dumnezăul meu ești Tu
și mă voiu ispovedi Ție; Dumnezăul meu ești
28 Tu, și Te voiu înălța. Mărturisi-mă-voiu
Ție, căci ai ascultat pre mine și Te făcuș mie
29 întru mîntuire. Mărturisiți-vă Domnului,
căci e bun, căci în veac mila Lui! Slava.

Cathisma 17. Alliluia. CXVIII

1 **F**ericiți cei nevinovați în cale, cei ce
2 îmblă în leagea Domnului! Fericiți
ceia ce cearcă mărturiile Lui; cu toată
3 inima vor cerceta pre El, Pentru că
nu cei ce fac fărădeleagea în căile Lui
4 au mers. Tu ai poruncit poruncile Tale ca
5 să le păzim foarte. Măcară de s-ar îndi-
repta căile mele, ca să păzesc dreptățile
6 Tale! Atuncea nu mă voiu rușina eu, cînd
voiu vedea preste toate poruncile Tale.
7 Mărturisi-mă-voiu Ție cu dreptatea inimii,
8 învățînd eu judecățile dreptății Tale. Îndi-
reptările Tale păzi-le-voiu; nu mă părăsi pînă
9 în sfîrșit! Întru ce va isprăvi tînărul calea
10 lui? Întru cruțarea cuvintelor Tale. Cu
toată inima am cercat pre Tine; să nu mă lea-
11 pezi de cătră poruncile Tale! În inima mea
am ascuns cuvintele Tale, pentru ca să nu
12 greșesc Ție. Blagoslovit ești, Doamne; în-
13 vață-mă dreptățile Tale! Cu buzele mele
14 vestiiu toate judecățile rostului Tău. În
calea mărturiilor Tale mă desfătaiu ca spre
15 toată avuția. Întru poruncile Tale voiu
16 zăbovi și voiu socoti căile Tale. Întru direp-
tățile Tale voiu cugeta, nu voiu uita cuvintele
17 Tale. Răsplătește robului Tău! Trăiaște-mă,
18 și voiu păzi cuvintele Tale. Descoperi ochii
miei, și voiu socoti minunile den leagea
19 Ta. Nemearnic sînt eu în pămînt; să nu
20 ascunzi de la mine poruncile Tale. Pofți
sufletul meu ca să poftească judecățile Tale,

în toată vremea. Certăș pre cei mîndri; 21
blăstămați ceia ce să abat de cătră poruncile
Tale. Ia de premprejurul meu ocară și 22
defăimarea, căci mărturiile Tale am cerce-
tat. Pentru că au șezut boiari și asupra mea 23
grăiia, iară robul Tău zăbovia întru dreptă-
țile Tale. Pentru că mărturiile Tale cugetul 24
meu iaste; și sfaturile mele, dreptățile
Tale. Lipitu-s-au de pămînt sufletul meu; 25
trăiaște-mă după cuvîntul meu. Căile 26
meale vestiiu și m-ai ascultat; învață-mă
dreptățile Tale. În calea îndireptărilor 27
Tale înțelepțește-mă și voiu zăbovi întru
minunile Tale. Adormită sufletul meu de 28
trîndăvie; adeverează-mă întru cuvintele
Tale. Calea strîmbătății depărtează de la 29
mine și cu leagea Ta miluiaște-mă! Calea 30
adevărului am ales și judecățile Tale n-am
uitat. Lipiiu-mă de mărturiile Tale; 31
Doamne, nu mă rușina! Calea poruncilor 32
Tale am alergat, cînd ai lărgit inima mea.
Leage pune mie, Doamne, calea dreptăților 33
Tale, și voiu cerceta-o pre ea pururea. Înțe- 34
lepțește-mă și voiu cerceta leagea Ta și voiu
păzi pre ea cu toată inima mea. Povățuiaș- 35
te-mă în calea poruncilor Tale, căci pre dînsa
vruiiu. Pleacă inima mea la mărturiile Tale, 36
și nu la lăcomie. Întoarce ochii miei, ca să 37
nu văz deșertăciune; în calea Ta trăiaște-mă.
Pune robului Tău cuvîntul Tău la frica 38
Ta. Ia demprejurul meu ocară mea carea 39
am prepus, căci judecățile Tale-s bune.
Iată, poftiiu poruncile Tale; întru dreptatea 40
Ta trăiaște-mă. Și să vie preste mine mila 41
Ta, Doamne, mîntuirea Ta, după cuvîntul
Tău! Și voiu răspunde celor ce-mi îpută 42
cuvînt, căci am nedejduit pre cuvintele
Tale. Și să nu iai den rostul meu cuvîntul 43
adevărului, pînă la foarte, căci pre judecățile
Tale nedejdiiu. Și voiu cruța leagea Ta 44
pururea în veac și în veacul veacului. Și 45
mergeam întru lărgime, căci poruncile Tale
am cercat. Și grăiiam întru mărturiile Tale 46
înaintea împăraților, și nu mă rușinam. Și 47
cugetam întru poruncile Tale, carele am iubit
foarte. Și am rădicat mîinile mele cătră 48
poruncile Tale, carele am iubit, și zăboviam
întru dreptățile Tale. Pomenește cuvîn- 49
tele Tale robului Tău, cărora m-ai nedej-
duit. Aceasta m-au mîngîiat întru smerenia 50
mea, căci cuvîntarea Ta m-au trăit. Cei 51
mîndri nelegiuiră foarte, iară de la leagea Ta
nu m-am abătut. Pomenit-am judecățile 52
Tale den veac, Doamne, și mă mîngîiai.
Mîhnire mă cuprinse de la cei păcătoși, carii ce 53
părăsăscu leagea Ta. Cîntate era mie dreptă- 54
țile Tale în locul nemerniciei mele. Îm a- 55

duș aminte noaptea de numele Tău, Doamne,
 56 și păziiu leagea Ta. Aceasta mi să făcu mie,
 57 căci dreptățile Tale am cercetat. Partea
 mea ești Doamne, ziș a păzi leagea Ta.
 58 Rugaiu-mă feții Tale cu toată inima mea,
 59 miluiaște-mă după cuvîntarea Ta. Socotiiu
 căile Tale și am întors picioarele mele la
 60 mărturiile Tale. Gătiiu-mă și nu mă turbu-
 61 raiu a păzi poruncile Tale. Funile păcătoși-
 lor să încîlciră la mine, și leagea Ta n-am
 62 uitat. La miazănoapte m-am sculat ca să
 mă mărturisescu Ție, spre judecățile dreptă-
 63 ții Tale. Părtaș eu sînt tuturor celor ce să
 tem de Tine și celor ce păzesc poruncile
 64 Tale. De mila Ta, Doamne, plinu e pămîn-
 65 tul; dreptățile Tale învață-mă. Bunătate ai
 făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvîntul
 66 Tău. Bunătate și învățatură și cunoștință
 învață-mă, căci poruncile Tale am crezut.
 67 Mainte de a mă smeri, eu am păcătuit; pentru
 68 aceeaa cuvîntarea Ta am păzit. Bun ești
 Tu, Doamne, și cu bunătatea Ta învață-mă
 69 dreptățile Tale. Înmulți-se preste mine
 strîmbătatea mîndrilor, și eu cu toată inima
 70 voiu cerceta poruncile Tale. Închegatu-s-au
 ca laptele inima lor, iară eu leagea Ta am
 71 cercetat. Bine e mie, căci m-ai smerit,
 72 pentru ca să învăț dreptățile Tale. Bună
 mi-e leagea gurii Tale, decît mii de aur și de
 argint. Slava.

Stare 1

73 **M**îinile Tale făcură-mă și mă zidiră;
 înțelepțește-mă și voiu învăța
 74 poruncile Tale. Ceia ce să tem de
 Tine vedea-mă-vor și se vor veseli,
 căci la cuvintele Tale am nedej-
 75 duit. Cunoscute-am, Doamne, că dreptate e
 judecățile Tale și cu adevăr m-ai smerit pre
 76 mine. Facă-să dară mila Ta ca să mă mîn-
 găie pre mine, după cuvîntarea Ta, robului
 77 Tău. Vie mie îndurările Tale și voiu trăi,
 78 căci leagea Ta cugetul meu iaste. Rușinea-
 ze-se mîndrii, căci fără dreptate au nelegiuit
 mie; și eu voiu zăbovi întru poruncile Tale.
 79 Întorcă-mă pre mine ceia ce să tem de Tine
 80 și ceia ce cunosc mărturiile Tale. Facă-se
 inima mea nevinovată întru dreptățile Tale,
 81 pentru ca să nu mă rușinez. Sfirșaste-să la
 mîntuirea Ta sufletul meu, la cuvintele Tale
 82 nedejdiiu. Sfirșiră-se ochii miei la cuvîntăto-
 83 riul Tău, zicînd: „Cînd mă vei mîngîia?” Căci
 m-am făcut ca un foale la brumă, dreptățile Tale
 84 n-am uitat. Cîte sînt zilele robului Tău, cînd
 îm vei face mie judecată de cătră cei ce mă go-
 85 nesc? Povestiră mie cei fără de leage limbuții;
 86 ce nu e ca leagea Ta, Doamne. Toate porunci-
 le Tale – adevăr; pre strîmbătate m-au gonit pre
 87 mine. Ajută mie! Cît de puțin mă conceniră

la pămînt, și eu n-am părăsit poruncile Tale.
 După mila Ta trăiaște-mă și voiu păzi mărtu- 88
 riile gurii Tale. În veac, Doamne, cuvîntul 89
 Tău rămîne în ceriu. În rudă și în rudă, ade- 90
 vărul Tău. Întemeiat-ai pămîntul și rămîne.
 Cu rînduiala Ta rămîne ziua, căci toate-s 91
 roabe Ție. De nu căci leagea Ta cugetul 92
 meu iaste, atuncea aș peri întru smerenia
 mea. În veac nu voiu uita îndireptările 93
 Tale, căci întru eale m-ai trăit.

Starea a doua

In Tău sînt eu, mîntuiaște-mă, căci 94
 dreptățile Tale am cercetat. Pre 95
 mine îngăduiră păcătoșii ca să mă
 piarză. Mărturiile Tale price-
 96 puiu. A toată săvîrșirea văzuiu
 marginea, largă e porunca Ta foarte. Cît 97
 iubiiu leagea Ta, Doamne, toată ziua cugetul
 meu iaste. Mai mult decît pre nepriatinii 98
 miei m-ai învățat porunca Ta, căci în veac a
 mea iaste. Mai mult decît toți ceia ce mă 99
 învață pre mine pricepuiu, căci mărturiile
 Tale cugetul meu iaste. Mai mult decît cei 100
 bătrîni pricep, căci poruncile Tale cerce-
 101 taiu. Den toată calea rea am oprit picioa-
 rele mele, pentru ca să păzesc cuvintele
 Tale. De la judecățile Tale nu m-am abătut, 102
 căci Tu ai pus leage mie. Cîtu-s de dulci gîtle-
 103 jului meu cuvintele Tale, mai mult decît
 miarea rostului meu! De la poruncile
 Tale pricep, pentru aceeaa am urît toată
 104 calea strîmbătății. Luminătoriu picioarelor
 mele e leagea Ta, și lumină cărărilor mele.
 Juraiu și puș ca să păzesc judecățile dreptății 105
 Tale. Smeriiu-mă pînă în săvîrșit; Doam- 106
 ne, trăiaște-mă după cuvîntul Tău! Ceale 107
 de bunăvoie ale gurii mele binevoiaște dară,
 Doamne, și judecățile Tale învață-mă!
 Sufletul meu – în mîinile Tale pururea și lea- 108
 gea Ta n-am uitat. Puseră păcătoșii laș mie, 109
 și den poruncile Tale nu mă rătăciiu. Moș- 110
 teniiu mărturiile Tale în veac, căci bucurie ini-
 111 mii mele sînt. Plecaiu inema mea, ca să
 fac dreptățile Tale în veac pentru răsplă-
 112 tire. Pre cei fără de leage urîu și leagea Ta
 îndrăgiiu. Ajutoriu meu și sprejenitoriu 113
 meu ești Tu, la cuvintele Tale nădej-
 114 duiiu. Abateți-vă de la mine, cei ce vicleniș,
 și voiu cerceta poruncile Dumnezeului meu.
 Sprejeneaște-mă după cuvîntarea Ta și mă 115
 trăiaște, și nu mă rușina de la așteptarea mea!
 Ajută-mi, și mă voiu mîntui și voiu cugeta întru 116
 dreptățile Tale pururea. Defăimaș pre toți 117
 ceia ce viclenesc de la dreptățile Tale, căci
 strîmbă e gîndirea lor. Smintiți am socotit pre 118
 toți păcătoșii pămîntului, pentru aceeaa am iu-
 119 bit mărturiile Tale. Țintuiaște de frica Ta

cărnurile meale, pentru că de judecățile Tale
 120 mă spămîntaiu. Făcut-am judecată și di-
 reptate; să nu mă dai pre mine la cei ce mă
 121 năpăstuiesc. Priimește pre robul Tău
 spre bine; să nu mă năpăstuiască mîndrii.
 122 Ochii miei să sîrșiră la mîntuirea Ta și la
 123 cuvîntătorul dreptății Tale. Fă cu robul
 Tău după mila Ta și dreptățile Tale învață-mă.
 124 Robul Tău sînt eu; înțelepțește-mă și voi
 125 cunoaște mărturiile Tale. Vreamea e a face
 126 Domnului; răsipiră leagea Ta. Pentru
 aceea iubiiu poruncile Tale, mai mult decît
 127 aurul și topazion. Pentru aceea cătră
 toate poruncile Tale mă îndireptam, toată
 128 calea strîmbă am urît. Minunate-s mărtu-
 riile Tale; pentru aceea le-au cercetat pre
 129 eale sufletul meu. Arătarea cuvintelor
 Tale lumina-va și va înțelepți pruncii.
 130 Gura mea am deșchis și am tras duh, căci
 poruncile Tale poftiam. Slava.

Starea a treia

131 **P**rivește spre mine și mă miluiaște,
 după judecata celor ce iubesc numele
 132 Tău. Pașii miei îndirepțează după
 cuvîntătorul Tău și să nu mă stăpî-
 133 nească toată fărădelegea. Mîntu-
 iuște-mă de năpasta oamenilor și voi păzi
 134 poruncile Tale. Fața Ta ivește spre robul
 135 Tău și mă învață dreptățile Tale. În cur-
 sori de apă se afundară ochii miei, de vreme
 136 ce n-am păzit leagea Ta. Drept ești,
 Doamne, și direapte-s judecățile Tale.
 137 Porunciși dreptate mărturiile Tale și adevăr
 138 foarte. Topitu-m-au rîvnirea Ta, căce ui-
 139 tară cuvintele Tale vrăjmașii miei. Lămurit
 cuvîntătorul Tău foarte, și robul Tău iubi pre
 140 el. Tînăr eu sînt și ocărît; dreptățile Tale
 141 nu le-am uitat. Dreptatea Ta dreptate e în
 142 veac și leagea Ta – adevăr. Năcazuri și
 nevoi aflară-mă; poruncile Tale – cugetul
 143 meu. Dreptate-s mărturiile Tale în veac;
 144 înțelepțește-mă și voiu trăi. Strigaiu cu
 toată inima mea: Ascultă-mă, Doamne!
 145 Dreptățile Tale voiu cerceta. Strigaiu Ție;
 mîntuiaște-mă, și voiu păzi mărturiile Tale.
 146 Apucaiu fără vreme și strigaiu, la cuvintele
 147 Tale nedejdiiu. Apucară-mă ochii miei
 spre mîneceate, ca să deprinzu cuvintele Tale.
 148 Glasului meu ascultă, Doamne, după mila Ta;
 149 după judecata Ta trăiaște-mă. Apropiară-se
 cei ce mă gonia cu neleguire, și de la leagea Ta
 150 s-au depărtat. Aproape ești, Doamne, și toate
 151 căile Tale – adevăr. De-nceput cunoscu
 dentru mărturiile Tale, căce în veac înțemeiaș
 152 pre eale. Vezi smerenia mea și mă scoate,
 153 căce leagea Ta n-am uitat. Judecă ju-

decata mea și mă mîntuiaște; pentru cuvîntul
 Tău trăiaște-mă! Departe e de la păcătoși 154
 mîntuirea, căce dreptățile Tale n-au cru-
 țat. Milosîrđiile Tale multe-s, Doamne; și 155
 după judecata Ta trăiaște-mă. Mulți-s ceia 156
 ce mă gonescu și mă necăjescu; de la mărtu-
 riile Tale nu m-am abătut. Văzuiu neprice- 157
 puți și mă topiam, căce cuvintele Tale n-au
 păzit. Caută că poruncile Tale am iubit, 158
 Doamne, în mila Ta trăiaște-mă. Începă- 159
 tura cuvintelor Tale e adevărul și în veac toate
 judecățile dreptății Tale. Boiarii goniră-mă 160
 în zadar; și de cuvintele Tale să înfricoșă
 inima mea. Bucura-mă-voiu eu pre cuvîn- 161
 tele Tale ca cela ce află jafuri multe. Strîm- 162
 bătatea am urît și m-am scîrbit, și leagea Ta
 îndrăgiu. De șapte ori ziua laudaiu-Te, pre 163
 judecățile dreptății Tale. Pace multă la cei 164
 ce iubescu leagea Ta, și nu iaste lor piade-
 că. Așteptam mîntuirea Ta, Doamne, și 165
 poruncile Tale îndrăgiu. Păzi sufletul meu 166
 mărturiile Tale și le iubi foarte. Păzit-am 167
 poruncile Tale și mărturiile Tale, căce toate
 căile mele înaintea Ta sînt, Doamne.
 Apropie-se rugăciunea mea înaintea Ta, 168
 Doamne; după cuvîntarea Ta înțelepțește-mă.
 Între rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne; 169
 după cuvîntătorul Tău mîntuiaște-mă.
 Izbucnească buzele mele laudă cînd mă vei 170
 învăța dreptățile Tale. Răspunză limba 171
 mea cuvintele Tale, căce toate poruncile Tale
 dreptate sînt. Facă-se mîna Ta a mă mîntu- 172
 tui, căce poruncile Tale am ales. Poftiiu 173
 mîntuirea Ta, Doamne; și leagea Ta deprin-
 dere mie iaste. Trăi-va sufletul meu și Te 174
 va lauda, și judecățile Tale ajuta-m-vor
 mie. Rătăciiu ca o oaie pierdută; cearcă pre 175
 robul Tău, căce poruncile Tale n-am uitat.
 Slava.

Cathisma 18. Cîntarea
stepenilor CXIX

Sătră Domnul, cînd mă necăjiu, stri- 1
 gaiu și mă ascultă. Doamne, izbă- 2
 veaște sufletul meu de buze nedi-
 reapte și de limbă vicleană! Ce să 3
 va da Ție și ce să va adaoge Ție cătră
 limba vicleană? Săgețile Celui tare – ascu- 4
 țite, cu cărbunii cei pustinici. Vai, că 5
 nemernicia mea s-au delungat, sălășluiu-mă
 cu sălașurile lui Chidar! Multe nemernici
 sufletul meu. Cu cei ce urîia pacea eram cu 6
 pace; cînd grăiiam lor, îm da război în zadar.

Cîntarea stepenilor. CXX

Rădicaiu ochii miei la munți; de unde 1
 va veni ajutorul meu? Ajutorul 2
 meu – de la Domnul, Cela ce au făcut
 ceriul și pămîntul. Să nu dai la clă- 3
 tire piciorul Tău, nici să dormitea-

4 ze Cela ce te păzește pre tine. Iată, nu va dormita, nici va adormi Cela ce păzește pre
5 Israil. Domnul păzi-te-va. Domnul să te păzască pre tine, pre mîna dreapta ta.
6 Ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea.
7 Domnul te va păzi pre tine de cătră tot
8 răul; păzi-va sufletul tău Domnul. Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta, de acum și pînă în veac.

Cîntarea stepenilor CXXI

1 **V**eseliu-mă spre cealea ce mi s-au zis mie: „La casa Domnului merge-vom!“
2 Stînd era picioarele noastre în curțile tale, Ierusalim. Ierusalime, care te zidești ca o cetate, căriia partea ei
3 dempreună! Pentru că acolo s-au suit neamurile, fealiurile Domnului, mărturia lui
4 Israil, Ca să să mărturisască numelui Domnului. Căci acolo au șezut scaune la judecată, scaune la casa lui David. Întrebați dară ceale de pace Ierusalimului; și ieftinătate
5 celor ce te iubesc pre tine! Facă-să dară pace întru putearea ta și ieftinătate întru băștile turnului tău. Pentru frații miei și pentru vecinii miei grăiam dară pace pentru
6 tine. Pentru casa Domnului Dumnezăului nostru, am cercetat ceale bune ție.

Cîntarea stepenilor CXXII

1 **C**ătră Tine rîdicaiu ochii miei, Cela ce
2 lăcuiești în ceriu. Iată, ca ochii robilor în mînile stăpînilor lor, Ca ochii slujnicii la mînile stăpînei ei, așa-s ochii noștri cătră Domnul Dumnezăul nostru, pînă unde Se va milostivi spre
3 noi. Miluiaște-né pre noi, Doamne, miluiaște-ne, căci întru mult ne-am împlut de hulă!
4 Întru mult să împlu sufletul nostru [de] ocară celor ce sînt în bogăție și hula celor mîndri.

Cîntarea stepenilor CXXIII

1 **D**e nu ar fi că Domnul era întru noi – zică dară Israil! –, De nu ar fi că Domnul era întru noi, cînd s-ar rîdica oameni preste noi, oare vii ne-ar fi înghițit pre noi, cînd s-au urgisit
2 mînia lui preste noi. Oare apa ne-ar fi cufundat pre noi, Pîriu au trecut sufletul nostru, oare trecut-au sufletul nostru apa cea neașăzată! Blagoslovit Domnul, Carele n-au dat pre noi spre vînat dinților
3 lor! Sufletul nostru ca o pasăre să izbăvi den lațul vînătoriului; Lațul să zdrobi și noi ne-am mîntuit. Ajutoriul nostru, întru numele Domnului, Celui ce au făcut ceriul și pămîntul. Slava.

Cîntarea stepenilor CXXIV

Să nu se nedejduiesc pre Domnul, ca
1 muntele Sionului; nu se va clăti în veac
2 cela ce lăcuiaște în Ierusalim. Munți – împrejurul lui și Domnul – împrejurul norodului Lui, de acum și pînă în veac.
3 Căci nu va lăsa Domnul toiagul păcătoșilor preste sortul dreptilor, pentru ca să nu întinză dreptii întru fărădelegi mînile lor. Fă bine, Doamne, celor buni și celor dreapți la inimă. Iară pre
4 cei ce pleacă la îndărătnicii duce-i-va Domnul cu
5 ceia ce fac fărădelegea. Pace preste Israil!

Cîntarea stepenilor CXXV

Cînd întoarse Domnul robirea Sionului, făcutu-ne-am ca niște mîngîiați. Atuncea să împlu de bucurie gura noastră și limba noastră, de veselie. Atuncea vor grăi întru limbi: „Mări Domnul a face cu dînșii!“ Mări Domnul a face cu noi, făcutu-ne-am veselindu-ne. Întoarce, Doamne, robimea noastră, ca pîraiele în austru! Cei ce samănă cu lacrimi, cu bucurie vor secera. Mergînd mergea și plîngea puind sementile lor. Și venind vor veni cu bucurie rîdicînd znopii lor.

Cîntarea stepenilor CXXVI

De nu va Domnul zidi casa, în deșărt au
1 ostenit cei ce zidesc. De nu va Domnul păzi cetatea, în deșărt au privegheat cel ce păzește; în deșărt voao iaste a mîneca,
2 Sculați-vă, după ce aș șezut, ceia ce mînceați pîinea durerii, Cînd va da iubitorilor Lui somnu! Iată, moștenirea Domnului – fiii, plata rodului pîntecelui! Ca niște săgeți în mîna celui tare, așa – fiii celor scuturați. Fericit cine va plini pofta lui dentru dînșii; nu se vor rușina cînd grăiesc vrăjmașilor lor în porți.

Cîntarea stepenilor CXXVII

Fericiti toți ceia ce să tem de Domnul, ceia ce merg în căile Lui! Ostenealele roadelor tale vei mînce; fericit ești și bine-ț-va fi. Muiarea ta – ca o vie rodită în laturile casei tale; Fiii tăi – ca niște tinere odrasle de maslin împrejurul measei tale. Iată, așa se va blagoslovi omul cela ce să teame de Domnul. Blagoslovească-te Domnul den Sion și să vezi bunătățile Ieusalimului toate zilele vieții tale. Și să vezi fiii fiilor tăi. Pace preste Israil!

Cîntarea stepenilor CXXVIII

De multe ori în deaderă războiu den tinerețele mele – zică dară Israil! –, De multe ori în deaderă războiu den tinerețele mele și încă nu putură spre mine. Pre umărul meu cîmpliia păcătoșii, îndelungară fărădelegea lor.

4 Domnul cel drept tăia grumazii păcătoșilor; rușinează-se și să întoarcă îndărăt toți ceia ce urăsc
5 Sionul. Facă-se ca iarba podurilor, carea mai
6 nainte de a să zmulge să uscă, De carele n-au
implut mâna lui săcerătoriul și sînul lui, cel ce adu-
7 nă znopii! Și nu ziseră cei ce trec pre aproape:
8 „Blagoslovenia Domnului, preste voi! Blagoslo-
lovit-am pre voi întru numele Domnului“. Slava.

Cîntarea stepenilor CXXIX

1 **I**en adîncuri strigaiu Ție, Doamne!
2 Doamne, ascultă glasul meu! Fa-
că-se urechile Tale păzind la glasul rugii
3 mele. De vei lua aminte fărădelegi-
le, Doamne, Doamne, cine va suferi?
4 Căci lîngă Tine iertarea iaste, pentru numele
5 Tău îngăduiu-Te, Doamne; Îngădui sufletul
mieu la cuvîntul Tău, nedejdui sufletul meu pre
6 Domnul, De la straja de dimineață pînă în
noapte; de la straja de dimineață nedejduiască
7 Israil pre Domnul. Căci lîngă Domnul e mila
8 și multă mîntuire lîngă El. Și El va mîntui pre
Israil den toate fărădelegile lui.

Cîntarea stepenilor CXXX

1 **D**oamne, nu să înălță inima mea, nici să
2 înălțară ochii miei, Nici merș întru
măriri, nici întru minunate, mai mult
3 decît mine; De nu mă smeriiam, ce
4 înălțaiu sufletul meu, Ca înțarcă-
tul spre maica lui, așa să răsplătești sufletului
5 meu. Nedejduiască Israil pre Domnul, de
acum și pînă în veac!

Cîntarea stepenilor CXXXI

1 **A**du-Ți aminte, Doamne, de David și
2 de toate blîndețele lui, Cum s-au
jurat Domnului, făgăduitu-s-au Dum-
nezăului lui Iacov: „De voi întra
3 în sălașul casei mele, de mă voi sui
4 pre patul așternutului meu, De voi da
somnu ochilor miei și geanelor mele adormi-
5 tare. Și odihnă tîmplelor mele, pînă unde
voi afla loc Domnului, sălaș Dumnezăului lui
6 Iacov“. Iată, am auzit pre ea în Efratha,
7 aflăm pre ea în cîmpii Dumbrăvii. „Întra-
vom la lăcașurile Lui, închina-ne-vom la locul
8 unde au stătut picioarele Lui“. Scoală-Te,
Doamne, la odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii
9 Tale! Preoții Tăi îmbrăca-se-vor cu direp-
tatea, și curații Tăi se vor bucura. Pentru
10 David, robul Tău, să nu întorci fața unsului
11 Tău! Jură Domnul lui David adevăr și nu
va lepăda pre el: „Den roada pîntecelui tău
12 pune-voi preste scaunul tău. De vor păzi
fiii tăi făgăduința Mea și mărturiile Meale
13 aceastea, carele voi învâța pre ei, Și fiii
lor pînă în veac vor șede pre scaunul tău“.
14 Căce au ales Domnul Sionul, osebi pre dînsul
15 spre lăcaș Lui. „Aceasta e odihna Mea

în veacul veacului, aicea voi lăcui, căce am
ales pre el. Vînatul lui blagoslovind voi 16
blagoslovi; pre săracii lui sătura-i-voi de pîi-
ne. Pre preoții lui îmbrăca-i-voi cu mîn- 17
tuire, și curații lui cu bucurie să vor bucu-
ra. Acolo voi răsări cornul lui David, 18
gătit-am luminătoriu unsului Mie. Pre 19
vrăjmașii lui îmbrăca-i-voi cu rușine, și
preste dînsul va înflori sfințenia Mea“.

Cîntarea stepenilor CXXXII

1 **I**ată dară ce e bun sau ce e înfrumșetăt, 1
fără numai a lăcui frații dempreună!
2 Ca mirul preste cap, cel ce pogoară
preste barbă, pre barba lui Aaron,
3 Ce pogoară pre marginea îmbrăcămîn-
tei lui, ca roao a Ermonului, cea ce să pogoară
4 pre munții Sionului. Căce acolo au poruncit
Domnul blagoslovenia, viață pînă în veac.

Cîntarea stepenilor CXXXIII

1 **I**ată dară, binecuvîntați pre Domnul, 1
toți robii Domnului, Ceia ce stați în
2 casa Domnului, în curțile casii Dum-
nezăului nostru! În noți rădicați
3 mînil voastre la sfinte, blagosloviți
4 pre Domnul! Blagoslovească-te Domnul
den Sion, Cea ce au făcut ceriul și pămîntul!

(Slava. Cathisma 19) Alliluia, CXXXIV

1 **L**ăudați numele Domnului, lăudați, 1
robii, pre Domnul, Cei ce stați în
2 casa Domnului, în curțile casii Dum-
nezăului nostru! Lăudați pre
3 Domnul, căce e bun Domnul, cîntați
4 numelui Lui, căce e bun! Căce pre Iacov au
5 ales Lui Domnul, pre Israil, spre avere
6 Lui. Căce eu am cunoscut că e mare Dum-
7 nul, și Domnul nostru – mai mare decît toți
8 dumnezăii. Toate cîte au vrut Domnul au
9 făcut în ceriu și pre pămînt, în mări și în toate
10 beznele. Suind nori de la marginea pămîn-
11 tului, fulgere la ploaie au făcut. Cea ce
12 scoate vînturi den visteriile lui; carele au lovit
13 ceale dentii născute ale Eghipetului, den om
14 pînă în dobitoc. Trimis-au seamne și
15 minuni în mijlocul tău, Eghipte, întru Faraon
și întru toți robii lui. Carele au lovit limbi
16 multe și au ucis împărați tari, Pre Sion, 11
împăratul amoreilor, și pre Og, împăratul
Vasanului, și toate împărățiile lui Hanaan,
12 Și deade pămîntul lor moșnenire lui Israil,
13 norodului Lui. Doamne, numele Tău – în
14 veac, și pomenirea Ta – în rudă și în rudă.
15 Căce va judeca Domnul pre norodul Lui, și
16 preste robii Lui Să va mîngîia. Idolii limbi-
17 lor – argint și aur, fapte de mîini omenesți.
18 Gură au, și nu vor grăi, ochi au, și nu vor
vedea, Urechii au, și nu vor auzi, pentru că
nu iaste duh în gura lor. Aseamenea cu dînșii
facă-se ceia ce fac aceastea și toți ceia ce nedej-

19 duiescu preste ei! Casa lui Israil, binecuvîntați pre Domnul; casa lui Aaron, binecuvîntați pre Domnul; Casa lui Levi, binecuvîntați pre Domnul; ceia ce vă teameți de
21 Domnul, binecuvîntați pre Domnul! Bine e cuvîntat Domnul den Sion, Cella ce lăcuiaște Ierusalimul.

Aliluia, CXXXV

1 **M**ărturisiți-vă Domnului, căci iaste
2 bun, căci e în veac mila Lui! Mărturisiți-vă Dumnezăului dumnezeilor, căci e în veac mila Lui! Mărturisiți-vă Domnului domnilor, căce e
4 în veac mila Lui! Celuia ce au făcut minuni
5 mari sînguri, căci e în veac mila Lui! Celuia ce au făcut ceriurile cu preceapere, căci e în
6 veac mila Lui! Celui ce au întărit pămîntul
7 preste ape, căci e în veac mila Lui! Celui ce
8 au făcut luminători mari sîngur, căci e în veac
9 mila Lui; Soarele, spre stăpînirea zilei,
10 căci e în veac mila Lui; Luna și stealele,
11 spre stăpînirea nopții, căci e în veac mila
12 Lui! Cella ce au lovit Eghipetul cu cei den-
13 tîiu născuți ai lor, căci e în veac mila Lui, Și
14 au scos pre Israil den mijlocul lor, căci e în
15 veac mila Lui, Cu mîna tare și cu braț înalt,
16 căci e în veac mila Lui! Celuia ce au împărțit
17 Marea Roșie în despărțituri, căci e în veac
18 mila Lui, Și au trecut pre Israil pren mijlo-
19 cul ei, căci e în veac mila Lui, Și au scuturat
20 pre Faraon și putearea Lui în Marea Roșie,
21 căci e în veac mila Lui! Celui ce au trecut
22 nărodul Lui în pustiu, căci e în veac mila
23 Lui! Celui ce au lovit împărați mari, căci e
24 în veac mila Lui! Și au omorît împărați tari,
25 căci e în veac mila Lui, Pre Sion, împăratul
26 amorreilor, căci e în veac mila Lui, Și pre
Og, împăratul Vasanului, căci e în veac mila
Lui, Și au dat pămîntul lor moșnenire, căci
e în veac mila Lui, Moșnenire lui Israil,
robului Lui, căci e în veac mila Lui! Căci
întru smearenia noastră pomeni pre noi
Domnul, căci e în veac mila Lui! Și ne mîntui
pre noi de vrăjmașii noștri, căci e în veac
mila Lui! Cella ce dă hrană la tot trupul, căci
e în veac mila Lui! Mărturisiți-vă Dumne-
zeului ceriului, căci e în veac mila Lui!

Lui David, pren Ieremia, CXXXVI

1 **L**a rîurile Vavilonului, acolo am șazut
și am plîns, pomenind noi Sionul.
2 La sălcii, în mijlocul lui, am spînzurat
3 unealtele noastre, Căci
4 acolo ne-au întrebat pre noi cei ce
ne-au robit pre noi cuvinte de cîntări, Și
cei ce ne-au adus pre noi laudă: „Cîntați
5 noao den cîntările Sionului!“ Cum vom

cînta cîntarea Domnului pre pămînt striin?
De te voiu uita, Ierusalime, să să uite direapta
6 mea! Să să lipască limba mea de gîtlejul
7 meu, de nu-m voiu aduce aminte de tine,
8 De nu voiu rîndui întîiu Ierusalimul ca la înce-
9 pătura veseliei mele! Adu-Ți aminte,
10 Doamne, de fiii Edomului ziua Ierusalimu-
11 lui, Cei ce zicea: „Deșertați, deșertați pînă
12 la temeliile lui!“ Fata Vavilonului cea tică-
loasă! Fericit carele-ț va da ție răsplătirea ta
care ai dat noao. Fericit cine va prinde și
va trînti pruncii tăi cătră piatră. Slava.

Cîntare lui David, a lui Aggheu și a Zahariei, CXXXVII

1 **M**ărturisi-mă-voiu Ție, Doamne, cu
2 toată inema mea, și înaintea îngerilor
cînta-voiu Ție, căci ai auzit toate
3 graiurile rostului meu. Închina-
4 mă-voiu cătră biseareca cea svîntă a
5 Ta și mă voiu mărturisi numelui Tău, Pre
6 mila Ta și adevărul Tău; căci ai mărit preste
7 tot numele cel svînt al Tău. În carea zi Te
8 voiu chema, de sîrg ascultă-mă! Înmulți-
9 mă-vei în sufletul meu cu putearea Ta.
Mărturiscă-se Ție, Doamne, toți împărații
10 pămîntului, căci au auzit toate graiurile gurii
11 Tale, Și cînte întru cîntările Domnului, căci
12 mare e mărirea Domnului, Căci înaltu e
13 Domnul, și ceale smerite priveaște și ceale înalte
14 de departe cunoaște. De voiu merge în mij-
15 locul năcazului, trăi-mă-vei! Preste urgia vrăj-
16 mașilor miei întinseș mîna Ta și mă mîntui di-
17 reapta Ta. Domnul va răsplăti pentru mine.
18 Doamne, mila Ta, în veac; faptele mînilor Tale
19 să nu le treci cu vederea.

La săvîrșit, lui David, psalmul Zahariei
întru răsipire, CXXXVIII

1 **D**oamne, ispitiși-mă și mă cunoscūș.
2 Tu cunoscūș ședeara mea și scula-
3 rea mea; Tu pricepi gîndurile
4 mele de departe. Cărarea mea și
5 funea mea Tu ai iscoditu-o, Și
6 toate căile mele le-ai văzut înainte; căci nu
7 iaste vicleșug în limba mea. Iată, Doamne,
8 Tu cunoscūș toate, ceale de apoi și ceale de-
9 nceput; Tu m-ai zidit, și ai pus preste mine mîna
10 Ta. Minună-se știința Ta, de cătră mine; să
11 întări, nu voiu putea cătră ea. Unde voiu
merge de cătră Duhul Tău, și de cătră fața Ta
unde voiu fugi? De mă voiu sui la ceriu, Tu
acolo ești; de mă voiu pogorî la iad, ești de
față; De-m voiu lua arepile mele la mîne-
cate și voiu lăcui la marginile mării, Pentru
că și acolo mîna Ta mă va povățui și mă va
ține direapta Ta. Și ziș: „Oare întunearec
10 călca-mă-va, și noaptea – lumină întru desfătă-
11 ciunea mea?“ Căci întunearec nu se va întu-
neca de la Tine, și noaptea ca ziua se va lumina;

cum iaste întunearecul ei, așa e și lumina
 12 ei. Căci Tu ai câștigat rânichii miei, sprijenitu-m-ai den pîntecele maicei mele.
 13 Mărturisi-mă-voiu Ție, că cu groază Te-ai minunat; minunate-s lucrurile Tale, și sufletul meu conoaște foarte. Nu s-au ascuns
 14 osul meu de la Tine, carele ai făcut întru ascuns, și statul meu, întru ceale prea de jos
 15 ale pămîntului. Cel nefăcut al meu au conoșcut ochii Tăi și pre cartea Ta toți se vor scie; ziua se vor zidi, și nimea, întru dînșii.
 16 Și mie foarte să cinstiră prietenii Tăi, Dumnezăule, o, foarte să întăriră începăturile lor.
 17 Număra-i-voiu pre dînșii, și mai mult decît nășipul se vor înmulți. Sculaiu-mă și încă sînt
 18 cu Tine. De vei omorî pre păcătoși, Dumnezăule! Oamenii sîngerilor, abateți-vă de la
 19 mine, Căci pricitori sînteți la gînduri! Lua-
 20 vor la deșertăciune cetățile Tale. Au nu pre cei ce Te-au urît, Doamne, am urît, și pre vrăj-
 21 mașii Tăi mă topiam? Deplin ură urîiam pre ei, în loc de nepriatini mi să făcură.
 22 Ispiteaște-mă, Doamne, și conoaște inima mea; cearcă-mă și conoaște cărările mea-
 23 le. Și vezi de iaste cale fără de lege în mine și mă povățește în cale veacinică.

La săvîrșit, psalmul lui David CXXXIX

1 **S**coate-mă, Doamne, de la omul viclean; de om nedrept mîntuiaște-mă,
 2 Carii au socotit strîmbătate la inimă, toată ziua rînduia războaie.
 3 **S**ascuțiră limbile lor ca a șarpelui; otrava aspidelor – supt buzele lor. (Strigare) Păzește-mă, Doamne, den mîna păcătoșului; de oameni nedrepti scoate-mă,
 4 Carii au socotit ca să împiadece pașii miei.
 5 Ascuseră mîndrii laț mie și cu funi au întins laț picioarelor mele; țîindu-se de
 6 cărare, piadeci puseră mie. (Strigare) Ziș Domnului: „Dumnezăul meu ești, bagă în urechi, Doamne, glasul rugii mele“.
 7 Doamne, Doamne, putearea mîntuirei mele, umbriș preste capul meu, în ziua războiului.
 8 Să nu mă dai, Doamne, de la pohta mea, celui păcătos; gîndiră asupra mea; să nu mă părăsești, pentru ca să nu se înalțe.
 9 (Strigare) Capul încungiurării lor, truda buzelor lor, va acoperi pre dînșii! Cădea-vor preste dînșii cărbuni; cu foc vei oborî pre ei,
 10 cu ticăloșii, și nu vor suferi. Om limbut nu se va îndrepta pre pămînt, pre bărbatul strîmb realele-l vor vîna spre stricăciuni.
 11 Conosciu că va face Domnul judecata săracilor și dreptatea measerilor; Însă dreptii vor mărturisi numele Tău și vor lăcui dreptii împreună cu fața Ta. Slava.

Psalm lui David CXL

Doamne, strigaiu cătră Tine, ascultă-mă: 1
 ia aminte glasul rugii mele, cînd strig cătră Tine! Îndirepteaze-se 2
 ruga mea ca tămîia înaintea Ta, rîdicarea mînilor mele, jirtvă de sară.
 Pune, Doamne, straje gurii mele, și ușă de 3
 îngrădire împrejur buzelor mele. Să nu 4
 abați inima mea la cuvinte de viclesug, ca să vinuiesc vini în păcate. Cu oameni ce 5
 lucrează fărădelegea, și nu mă voiu însoți cu aleșii lor. Certa-mă-va dreptul cu milă și 6
 mă va mustra, și untdelemnul păcătosului să nu ungă capul meu; Căci încă și ruga mea, 7
 întru bune-vrerile lor. Să înghițiră lîngă piatră judecătorii lor. Auzi-vor graiurile 8
 mele, căci să îndulciră; ca grăsimea pămîntului să rumpse pre pămînt, Răsipiră-se 9
 oasele lor lîngă iad. Căci cătră Tine-s Doamne, Doamne, ochii miei; pre Tine nedejduiiu, 10
 să nu iai sufletul meu. Păzește-mă de lațul carele mi-au întins mie și de piadecile 11
 ceale ce fac mie fărădelegea. Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii; în sîngurătate sînt eu pînă voiu treace.

Priceaperii lui David, fiind el în peșteră, rugîndu-se, CXLI

Du glasul meu cătră Domnul strigaiu, 1
 cu glasul meu cătră Domnul mă rugaiu. Vărsa-voiu înaintea Lui 2
 ruga mea, necazul meu înaintea Lui voiu vesti. Cînd lipsia dentru 3
 mine duhul meu, și Tu conoșcuș cărările mele. În calea aceasta carea mergeam 4
 ascuseră laț mie. Socotiam în a dreapta și priviam, și nu era cela ce mă cunoaște. 5
 Peri fuga de la mine, și nu iaste cela ce cearcă sufletul meu. Strigaiu cătră Tine, Doamne, 6
 ziș: „Tu ești nedeajdea mea, partea mea ești în pămîntul celor vii“. Ia aminte cătră 7
 ruga mea, căci mă smeriu foarte. Mîntuiaște-mă de cei ce mă gonescu pre mine, 8
 căci să întăriră preste mine. Scoate den 9
 temniță sufletul meu, ca să mă mărturiscă numelui Tău. Pre mine mă vor îngădui 10
 dreptii pînă unde îm vei răsplăti. 11

Psalmul lui David, cînd goniia pre dînsul Avesalom, fiul lui, CXLII

Doamne, ascultă ruga mea, bagă în 1
 urechi rugăciunea mea; întru adevărul Tău ascultă-mă, întru dreptatea 2
 Ta! Și să nu întri la judecată cu robul Tău, căci nu se va îndrepta 3
 înaintea Ta tot viul. Căci au gonit vrăjmașul sufletul meu, smeri la pămînt viața mea; 4
 Șazutu-m-au întru întunecări ca morții vacului și să obidi întru mine duhul meu. 5
 Întru mine să turbură inima mea; îm aduș aminte de zilele ceale de-nceput, învățaiu-mă

întru toate lucrurile Tale, în faptele mâinilor
 6 Tale mă învățam. Întinș cătră Tine mâinile
 mele; sufletul meu ca pământul fără de apă e
 7 Ție. (Strigare) De sîrg ascultă-mă, Doam-
 8 ne! Să sfîrși duhul meu. Să nu întorci fața
 Ta de la mine, și mă voiu asămăna celor ce să
 9 pogoară la groapă! Auzită fă mie demie-
 neața mila Ta, căci pre Tine nedejduiiu.
 10 Arată-mi, Doamne, calea întru carea voiu
 merge, căci cătră Tine rîdicaiu sufletul
 11 meu. Scoate-mă dentru vrăjmașii miei,
 Doamne, cătră Tine fugiiu. Învață-mă ca să
 fac voia Ta, căci Tu ești Dumnezăul meu.
 12 Duhul Tău cel bun povățui-mă-va în pămînt
 drept. Pentru numele Tău, Doamne, mă vei
 13 trăi; în dreptatea Ta Scoate-vei den necaz
 sufletul meu. Și întru mila Ta vei piarde de
 14 tot pre pizmașii miei, Și vei piarde pre toți
 ceia ce necăjăsc sufletul meu, căci eu robul
 Tău sînt. Slava

Cathisma 20. Psalmul lui David, cătră
 Goliath, CXLIII

1 **B**ine e cuvîntat Domnul Dumnezăul
 meu, Cel ce învață mâinile mele la
 rînduială, deagetele mele la războiu.
 2 **M**ila mea și Scăparea mea, Sprejeni-
 3 **t**oriul meu și Mîntuitoriul meu,
 Scutitoriul meu, și preste El am nedejduit, Cela
 4 ce supune nărodul meu supt mine! Doam-
 ne, ce iaste omul, căci Te-ai cunoscut lui, sau
 5 fiul omului, căci îl socotești pre el? Omul
 întru deșărtăciune să asămăna, zilele lui ca
 6 umbra trec. Doamne, pleacă ceriurile și Te
 pogoară, atinge-Te de munți și se vor afu-
 7 ma! Fulgeră fulger, și vei răsipi pre dînșii!
 Trimite săgețile Tale, și vei turbura pre
 8 ei! Trimite mîna Ta dentru înălțime, scoa-
 te-mă și mă mîntuiaște den ape multe, den
 9 mîna fiilor celor streini, Cărora gura au
 grăit în deșărt și direapta lor – direaptă de
 10 strîmbătate. Dumnezeule, cîntare noao
 cînta-voiu Ție, cu psaltire cu zeace strune cîn-
 11 ta-voiu Ție, Celui ce dă mîntuirea împăra-
 ților, Celui ce mîntuiaște pre David, robul
 12 Său, den sabie rea. Mîntuiaște-mă și mă
 scoate den mîna fiilor celor striini, cărora
 gura au grăit deșărtăciune, și direapta lor –
 13 direapta strîmbătății! Cărora fiii lor – ca
 niște tinere răsădituri, întărite întru tinerea-
 14 țele lor; Featele lor – înfrîmsățate, împo-
 15 dobite, ca asămănarea besearicii; Cămările
 lor – pline, vârsîndu-se den ceaea în ceaea;
 16 Oile lor – mult fătătoare, înmulțind în ieșirile lor;
 17 boii lor – graș; Nu iaste căzătură de gard, nici
 18 trecătoare, nici strigare în ulițele lor! Au feri-
 cit norodul la carele aceastea sînt, fericit norodul
 căruia Domnul – Dumnezeul lui!

Laudei lui David, CXLIV

Lnălța-Te-voiu, Dumnezeul meu, 1
 Împăratul meu, și voiu binecuvînta
 numele Tău în veac și în veacul vea- 2
 cului. Preste toată ziua blagoslovi-
 Te-voiu și voiu lăuda numele Tău în 3
 veac și în veacul veacului. Mare e Domnul 4
 și lădat foarte și mărimii Lui nu iaste margi-
 ne. Rudă și rudă va lăuda lucrurile Tale și 5
 putearea Ta vor vesti. Mare-cuviința mări-
 rei svințirii Tale vor grăi și minunele Tale vor 6
 povesti. Și putearea celor groaznice ale
 Tale vor grăi și mărimii Ta vor povesti.
 Pomenirea mulțimei bunătății Tale vor 7
 izbucni și cu dreptatea Ta să vor bucura.
 Îndurătoriu și milostiv Domnul, mult îngădui- 8
 toriu și mult milostiv. Bun e Domnul tutu- 9
 ror și îndurările Lui – preste toate lucrurile
 Lui. Mărturisască-se Ție, Doamne, toate 10
 faptele Tale și curații Tăi blagoslovească-Te
 pre Tine. Mărirea împărăției Tale vor grăi 11
 și puternicia Ta vor grăi, Ca să arate fiilor 12
 oamenilor puternicia Ta și mărirea marii-
 cuviinței împărăției Tale. Împărăția Ta – 13
 împărăția tuturor vacurilor, și stăpînirea Ta –
 întru toată ruda și ruda. Credincios Dom- 14
 nul, întru toate cuvintele Lui, și curat, întru
 toate lucrurile Lui. Sprejeneaște Domnul 15
 pre toți ceia ce cad și îndireptează pre toți ceia
 ce-s dărîmați. Ochii tuturor la Tine nădej- 16
 duiesc și Tu dai lor hrană în vreme bună.
 Deșchizi Tu mîna Ta și saturați pre tot viul den 17
 bunăvoie. Drept e Domnul întru toate
 18 căile Lui și curat întru toate lucrurile Lui.
 Aproape e Domnul la toți ceia ce cheamă pre 19
 El, la toți ceia ce cheamă pre El cu ade-
 văr. Voia celor ce să tem de El va face și 20
 rugii lor va asculta și va mîntui pre dînșii.
 Păzește Domnul pre toți ceia ce iubesc pre 21
 El, și pre toți păcătoșii va piarde de tot.
 Lauda Domnului va grăi gura mea, și blagoslo- 22
 vească tot trupul numele cel svînt al Lui în
 veac și în veacul veacului. Slava.

Alliluia a lui Aggheu și Zaharia, CXLV

Laudă, sufletul meu, pre Domnul! 1
 Lăuda-voiu pre Domnul în viața mea,
 cînta-voiu Dumnezeului meu pînă 2
 voiu fi! Nu nădăjduiți pre boiari,
 pre fiii oamenilor, la carii nu iaste 3
 mîntuire. Ieși-va duhul lui și să va întoarce
 la pămîntul lui; în ziua aceea vor peri toate 4
 gîndurile lui. Fericit căruia Dumnezeul lui
 Iacov e ajutoriu lui, nădejdea lui pre Dom-
 nul Dumnezeul lui, pre Cela ce au făcut ceriul
 și pămîntul, marea și toate ce-s întru dîn- 5
 săle, Pre Cela ce păzește adevărul în veac,
 făcînd judecată celor ce să năpăstuiesc,

6 dînd hrană celor flămînzi. Domnul dezleagă pre cei ce-s în obeade, Domnul înțelepțește orbii. Domnul îndireptează pre cei dărîmaț. Domnul iubește pre cei direpți. 8 Domnul păzește pre cei prișleți, pre sărac și pre văduo va ajutori, și calea păcătoșilor va stinge. Împărăți-va Domnul în veac; Dumnezeuul tău, Sion, - în neam și în neam.

Alliluia, CXLVI

1 **L**ăudați pre Domnul, căci e bun psalmul; Dumnezeuului nostru îndulcească-să lauda! Zidind Ierusalimul, Domnul rășchirările lui Israil va aduna, Cea ce vindecă pre cei zdrobiț 4 la inemă și legînd struncinăturile lor, Cel ce numără mulțimea stealelor și la toate la eale nume chemînd. Mare e Domnul nostru și mare e vîrtutea Lui și priceaperii Lui nu iaste număr! Luînd la Sine pre cei blînzi Domnul, și smerind pre cei păcătoș, pînă la pămînt. Începeți Domnului cu mărturisire, cîntați Dumnezăului nostru cu alăută, 8 Celuia ce învălește ceriul cu nori, Celui ce gătește pămîntului ploaie, Celui ce răsare în munți iarbă și pajiște la lucrul oamenilor, 10 Dînd dobitoacelor hrana lor și puilor corbilor celor ce cheamă pre El! Nu întru puternicia calului va vrea, nici în pulpele omului binevoiaște. Binevoiaște Domnul întru cei ce să tem de Dînsul și întru cei ce nedejduiesc pre mila Lui. Aliluia.

A lui Anghieu și Zahariei, CXLVII

1 **L**audă, Ierusalime, pre Domnul, fălește pre Domnul tău, Sion! Căci au întărit zăvoarale porții tale, blagoslovit-au pre fiii tăi întru tine Cel ce au pus hotarale tale 4 pace și de grăsime de grîu săturîndu-te. Căci trimițînd cuvîntătorul Lui pămîntului, cît de 5 sîrg va alerga cuvîntul Lui. Dînd omățul Lui ca lîna, negura ca cenușa celui ce presară; Puind gheața Lui ca pînile; în fața 7 gerului Lui cine va suferi? Trimite-va cuvîntul Lui și le va topi pre eale, sufla-va 8 vîntul Lui și vor cură apele: Cel ce vestește cuvîntul Lui lui Iacov, direptăți și judecările Lui lui Israil. N-au făcut așa la toată limba, și judecările Lui nu le-au arătat. Slava.

Alliluia, a lui Anghieu și lor, Zahariei, CXLVIII

1 **L**ăudați pre Domnul den ceriuri, lăudați pre El întru ceale înalte! 2 Lăudați pre El, toți îngerii Lui, lăudați pre El, toate puterile Lui! 3 Lăudați pre El, soarele și luna, lăudați pre El, toate stealele și lumina! Lăudați pre El, ceriurile ceriurilor, și apa cea pre

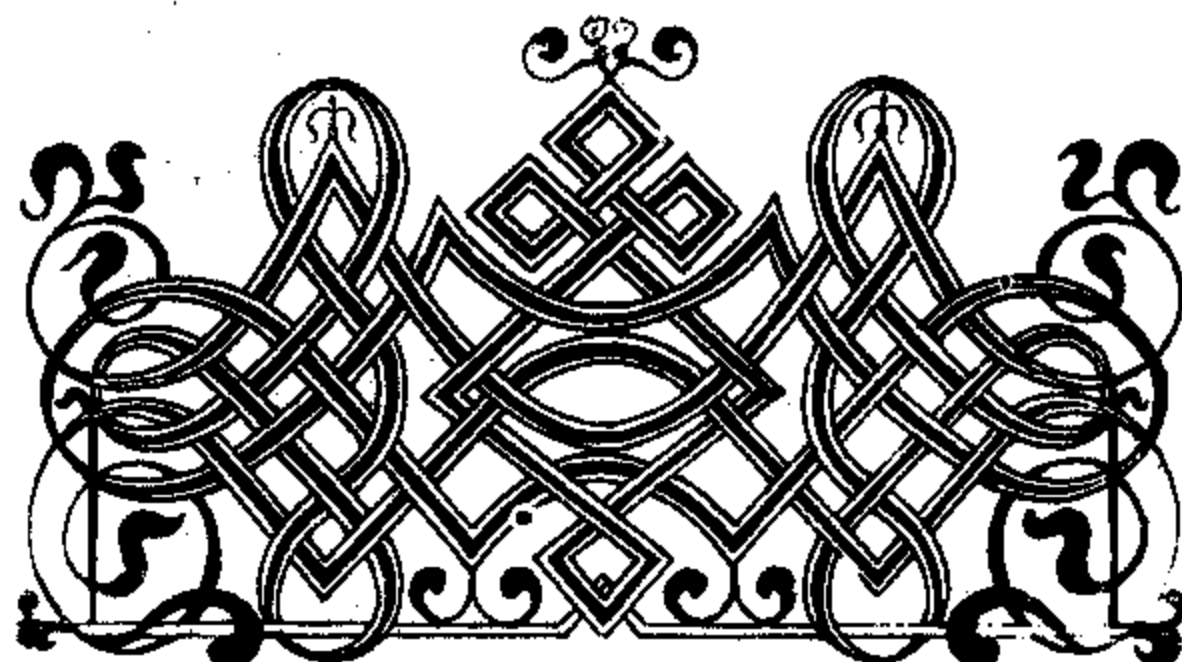
deasupra ceriurilor laude numele Domnului! Căci El au zis și s-au făcut, El au poruncit și s-au zidit, Pus-au pre eale în veac și în veacul veacului, poruncă au pus și nu va treace. Lăudați pre Domnul, den pămînt, bălauri și toate beznele; Foc, grindină, zăpadă, gheață, vînt de vifor, cealea ce fac cuvîntul Lui; Munții și toate dealurile, leamne roditoare și toți chedrii; Hiarăle și toate dobitoacele tîrîtoare și pasări zburătoare; Împărății pămîntului și toate noroadele, 11 boiari și toți judecătorii pămîntului; Tinerii și fecioare, bătrîni, cu cei mai tineri, laude numele Domnului! Căci să înălță numele Lui sîngur: Mărturisirea Lui - pre pămînt și în ceriu. Și va înălță cornul norodului Lui: Laudă la toți cei curați ai Lui, la fiii lui Israil, 14 norodului ce să apropie de El!

Alliluia, CXLIX

Sîntați Domnului cîntare noao, lauda Lui în besearca cuvioșilor! Veselească-se Israil de Cel ce l-au făcut și fiii Sionului să să bucure de Împăratul lor! Să laude numele Lui cu danț, cu tîmpănă și cu psaltire cîntă Lui! Căci bineva Domnul întru norodul Lui și va înălță pre cei blînzi cu mîntuire. Făli-sevor cei curați cu mărire și se vor bucura pre așternuturile lor! Înălțările Dumnezăului - în gîtlejul lor și sabii de amîndoaș părțile ascuțite în mînilor, Ca să facă izbîndă întru limbi, muștrări întru noroadă; Ca să leage pre împărății lor cu obezi și pre slăviții lor cu cătuși de fier, Ca să facă întru ei judecată scrisă! Mărirea aceasta fi-va la toți cei curați ai Lui.

Alliluia, CL

Lăudați pre Dumnezău întru sfinții Lui! Lăudați pe Dînsul întru întărirea puterii Lui! Lăudați pentru puterniciile Lui, lăudați pre El după mulțimea mărimei Lui! Lăudați pre Dînsul cu glas de trîmbiță, lăudați pre El cu psaltire și alăută! Lăudați pre El cu tîmpănă și danț, lăudați pre El cu strune și organe! Lăudați pre El cu țimbale bine răsunătoare, lăudați pre El cu țimbale de clic! Toată suflarea să laude pre Domnul! Slava.

PARIMIILE LUI SOLOMON

C A P I

1 **P**arimiile lui Solomon, fiul lui David,
2 carele au împărătit în Israil, Ca să
cunoască înțelepciunea și învățatura,
și să socotească cuvintele înțelepciunii,
3 și să priimască întorsurile
cuvintelor, și dezlegările cuvintelor întune-
coase, și să socotească dreptatea adevărată,
4 și judecata a o îndirepta, Pentru ca să dea
la cei nerăi măiestrie și la copilul tânăr simțire
5 și cugetare. Pentru că, auzind acestea,
6 înțeleptul mai înțelept va fi, Și cel socotitoriu
ocîrmuire va câștiga și va priceape pilda, și
întunecosul cuvînt, și graiurile înțelepților, și
7 gîciturile: Începătura înțelepciunii – frica
Domnului, și priceapere bună la toți ceia ce
fac pre ea. Bunăcredință la Dumnezeu – înce-
pătura simțirii, și înțelepciunea; și învățatura
8 necuraților vor defăima. Ascultă, fiule,
legile tătîne-tău și nu lepăda învățăturile
9 mîne-ta, Pentru că cunună de daruri vei
priimi la creștetul tău și lăntuș de aur prejur
10 grumazul tău. Fiule, să nu te rătăcească
11 oameni păgîni, nici să voiești, Săvai de te
vor ruga, zicînd: „Vino cu noi de te însoțește
la sînge, și să ascundem în pămînt om drept
12 cu strîmbătate, Și să-l înghițim pre el de
viu ca iadul, și să rîdicăm a lui pomenirea de la
13 pămînt; Cîștigarea lui cea de mult preț să o
apucăm, și să împlem casele noastre de prăzi.
14 Și sorțul tău pune între noi, și pungă de obște
să cîștigăm toți, și o cămară să să facă
15 noao!“. Să nu mergi în căi cu dînșii; abate
16 piciorul tău den cărările lor, Pentru că
picioarele lor la răutate aleargă, și sîrguitori
17 sînt a vărsa sînge. Pentru că nu cu strîm-
18 bătate să întind mreșile la pasări. Pentru că
aceștea ce sînt părtași la ucidere îș cîștigă lor
reale, și surparea oamenilor fără de lege rea e.
19 Aceaste căi sînt ale tuturor celor ce
isprăvesc ceale fără lege, pentru că cu necu-
20 răția sufletul lor îș rădică. Înțelepciunea
întu ieșire să laudă, și în ulițe cinste poar-
21 tă, Și pre marginile zidurilor să mărturi-
seaste, și la porțile silnicilor dvoreaste și, la
22 porțile cetății îndrăznind, zice: „Ori, cîta
vreame cei nerăi se vor ținea de dreptate, nu
se vor rușina, iară cei fără minte, ai sudălmii
fiind poftitori, necurați făcîndu-se, urîră sim-
23 țirea? Și vinovați să făcură muștrărilor.
Iată, voi izbucni voao graiul suflării mele
și voi învăța pre voi al meu cuvînt.

De vreme ce vă chemam și nu m-aș ascultat, 24
și am întins cuvinte și nu luați aminte, Ce 25
mincinoase aș făcut sfaturile mele și la ale
mele muștrări n-aș luat aminte. Pentru 26
aceaea și eu, la peirea voastră, voi rîde și mă
voiu veseli, cînd va veni voao piarderea; Și 27
deaca va veni voao fără veaste gîlceava, și
surparea aseamene vihorului va fi, sau cînd
vine voao necaz și încungiurare. Pentru că 28
va fi cînd mă veș chema, eu nu voi asculta
voao; cerca-mă-vor răii și nu mă vor afla,
Pentru că au urît învățatura, și frica Domnului 29
n-au ales, Nici vrea la ale mele sfaturi să 30
ia aminte, batjocuriia ale mele muștrări.
Pentru aceaea vor mînce ale căii lor roade, și 31
de a lor necurație se vor sătura; Că, pentru 32
căci făcea strîmbătate pruncilor, se vor omorî,
și cercetarea pre necurați piarde; Iară cela 33
ce pre mine ascultă va sălășlui pre nedeajde și
va odihni fără frică de cătră tot răul“.

C A P I I

Priimind graiul poruncii 1
meale vei ascunde lîngă tine, As- 2
cultă-va înțelepciune ureachea ta, și
vei alătura inema ta la priceapere, și
o vei apropia pre ea spre învățatură
fiiului tău; Pentru că, de vei chema înțelep- 3
ciunea, și priceaperii vei da glasul tău, și sim-
țirea vei cerca cu mare glas, Și de vei cerca 4
pre ea, ca argintul și ca comorale vei cerca-o
pre ea, Atuncea vei priceape frica Domnu- 5
lui și cunoștința lui Dumnezeu vei afla; Căce 6
Domnul dă înțelepciune, și de la fața Lui iaste
mintea și priceaperea; Și adună visterie 7
celor ce isprăvescu mîntuirea; și scuteaste
călătoria lor; Ca să păzească calea dreptă- 8
ților, și calea celor ce să tem de El va
păzi. Atuncea vei priceape dreptatea și 9
judecata, și vei isprăvi toate osiile bune.
Pentru că, de va veni înțelepciunea la cugetul 10
tău, și simțirea la sufletul tău bună să va
părea, Sfatul cel bun te va păzi și socoteala 11
cea curată te va cruța, Pentru ca să te mîn- 12
tuiască de la calea cea rea și de cătră om ce
grăiaște nemică de crezut. O, ceia ce pără- 13
sescu căile dreapte ca să meargă în căile întu-
nearecului! O, ceia ce să bucură spre reale 14
și să veselescu spre întoarcere rea, Cărora 15
cărările-s întoarte, și șovăite roatele lor! Ca 16
să te depărteaze de la calea dreaptă, și strein de
dreptul gînd, fiule, să nu te apuce sfatul
rău, Care lasă învățatura tinerețelor, făgă- 17
duința lui Dumnezeu fiind uitată, Pentru că 18
au pus lîngă moarte casa lui, și lîngă iad, cu pă-
mînteanii, osiile lui; Toți cîți mergu într-însul 19
nu se vor mai întoarce, nici vor apuca

cărări dreapte, pentru că nu să prinde de anii
20 vieții. Pentru că, de ar merge în căi bune,
aflar-ar cărările dreptății neatede. Cei buni
vor fi lăcuiitori pământului și cei nerăi vor
21 rămînea întru el, Căce dreptii vor sălășlui
22 pământul și curații vor rămînea întru el. Și
căile necuraților den pământ pier, și cei fără
de leage se vor scoate de la el.

CAP III

1 **F**iiule, ale mele legiuri nu uita, și
graiurile mele cruțe a ta inimă,
2 Pentru că îndelungare de viață și
anii vieții și pace vor adaogea ție.
3 Milele și credințele nu te lipsescu, și
le atinge pre eale preste grumazi, scrie-le pre
4 eale pre leaspedea inimii tale, Și vei afla
har. Și gîndește înainte bune, înaintea Dom-
5 nului și a oamenilor. Fii nedejduind cu
toată inima pre Dumnezău, și pre a ta învăță-
6 tură nu te semeți. În toate căile tale cu-
noaște-o pre ea, pentru ca să îndirepteaze
7 căile tale. Nu fii înțelept întru sine, și te
teame de Dumnezău, și te abate de tot răul.
8 Atuncea va fi vindecare trupului tău și soco-
9 teală oaselor tale. Cîsteaște pre Domnul
den ale tale dreapte osteneale și dă începă-
tură Lui den ale tale roade ale dreptății,
10 Pentru ca să să împle cămările tale de sațiu de
grîu, și cu vin teascurile tale să vor rāvăr-
11 sa. Fiiule, nu defăima învățatura Domnu-
12 lui, nice te muia de El muștrîndu-te, Pentru
că pre cela ce iubeaște Domnul ceartă, și bate
13 pre tot fiiul carele priimeaște. Fericit omul
carele au aflat înțelepciunea și pămînteanul
14 carele știe înțelepciunea, Pentru că mai
bine e pre ea a neguțatori decît visterii de aur
15 și de argint. Și mai cîstit iaste decît pie-
trile ceale de mult preț; nu să împoncișază ei
nici un rău, bine cunoscută iaste la toți ceia
ce să apropie de ea; și tot ce e cîstit nu iaste
16 vreadnic ei. Pentru că lungimea traiului și
anii vieții – în dreapta ei, iară în stînga ei –
bogăție și mărire; den rostul ei iaste dreptate;
17 și leage și milă pre limbă poartă. Căile ei –
18 căi bune, și toate cărările ei – cu pace. Lemn
de viață iaste la toți ceia ce să țin de dînsa și
celor ce să razimă pre ea ca pre Domnul e
19 întemeiată. Dumnezeu cu înțelepciunea
întemeie pământul și găti ceriurile cu min-
20 tea. Cu simțirea Lui beznile să rupsără și norii
21 curseră roao. Fiiule, să nu preacuri, și cruță al
22 meu sfat și socoteală, Pentru ca să trăiască
sufletul tău, și har să fie prejur grumazul tău; și
va fi vindecare trupului tău, și socotință oaselor

tale. Pentru ca să mergi nădejduind cu 23
pace toate căile tale, și piciorul tău nu să va
poticni. Pentru că, de vei șede, fără frică 24
vei fi, și de vei adormi, dulce vei dormi. Și 25
nu te vei teame de frica ce au venit, nici de
pornirile necuraților care vin, Pentru că 26
Domnul va fi preste toate căile tale și vor
răzima piciorul tău pentru ca să nu te clătești.
Nu te depărta a face bine celui lipsit, cînd 27
va avea mîna ta a ajuta. Să nu zici: „Intur- 28
nîndu-te, mai întoarce-te, și mîine voi da“,
putincios tu fiind a face bine, pentru că nu știi
ce va naște ceaea ce vine. Nu merștersugui 29
asupra priatenului tău reale, carele nemerni-
ceaște și nădejduiaște pre tine. Nu iubi a 30
face vrajbă cătră om în deșert, pentru ca să nu
să facă vreun rău la tine. Să nu cîștigi al 31
răilor oameni ponoslu, nici să rîvnești căile
lor, Pentru că necurat iaste înaintea Dom- 32
nului tot cel fără leage, și întru cei drepti nu
să adună. Blestemul Domnului – în casele 33
necuraților, și curțile dreptilor să blagoslo-
vesc. Domnul celor mîndri să împoncișază, 34
iară celor smeriț dă har. Mărirea cei înțe- 35
lepti o vor moșneni, și cei necredincioș înăl-
țară necinste.

CAP IV

1 **A**scultați, fii, învățatura tatălui, și
luați aminte a cunoaște socoteala;
2 Pentru că dar bun hărăzesc voao,
cuvîntul meu să nu-l părășiț.
3 Pentru că și eu am fost fiiu tătîne-
mieu, ascultătoriu, și iubindu-mă în fața mai-
4 cei, Carei mă învăța și zicea: „Razime-se
cuvîntul în inema ta! Păzește poruncile, nu
5 uita, Cîștigă înțelepciunea, cîștigă pricea-
perea; să nu uiți, nici să treci cu vederea
graiul gurii mele, nici să te abați de cătră
6 graiurile gurii mele! Să nu părăsești pre
ea, și să va ținea de tine; iubeaște pre ea, și
7 cruța-te-va. Începătura înțelepciunii iaste
a cîștega înțelepciunea; și în toată cîștegea
8 ta cîștigă priceapere. Îngrădește-o pre ea,
și te va înălța; cîstește-o pre ea, pentru ca să
9 nu te cuprinză; Pentru ca să dea capului
tău cunună de daruri, și cu cununa desfătăciu-
10 nei va scuti pre tine“. Auzi, fiiule, și prii-
meaște ale mele cuvinte, și să vor înmulți ție
anii vieții tale, pentru ca să ți să facă ție multe
11 căi vieții; Pentru că căile înțelepciunii te
învață, și te puiu pre tine la cărări dreapte.
12 Pentru că, de vei merge, nu să vor închide ție
pașii și, de vei alerga, nu vei osteni. Apucă-te 13
de a mea învățatură, nu te lăsa, ce păzește pre
ea ție în viața ta. În căile necuraților să nu 14
mergi, nici să rîvnești căile celor fără leage. În 15
care loc să vor tăbărî, să nu mergi acolo,

16 abate-te de la ei și scapătă, Pentru că nu
 vor adormi de nu vor face rău; luatu-s-au
 17 somnul de la ei și nu dorm. Pentru că aceș-
 tea mănîncă bucatele necurăției și cu vin fără
 18 de leage să îmbată. Iară căile dreptilor
 aseamene cu lumina strălucescu, merg și
 19 luminează pînă unde isprăveaște ziua; Iară
 căile necuraților întunecoase-s, nu știu cum
 20 să împiadecă. Fiiule, la ale mele cuvinte ia
 aminte, și la ale mele cuvinte alătură-ț
 21 ureachea! Pentru ca să nu te părăsască
 izvoarele tale, păzește-le pre eale întru a ta
 22 inimă, Pentru că viață iaste la toți ceia ce
 află pre eale, și la tot trupul lor vindecare.
 23 Cu toată paza ta păzește a ta inimă, pentru că
 24 dentru aceste-s ieșire de viață. Ia dem-
 prejurul tău cea îndărăpnică gură și nedi-
 reapte buze departe de la tine împinge.
 25 Ochii tăi drept să caute și geanele tale să cli-
 26 pască drept. Direapte alergături fă cu
 27 picioarele tale și căile tale îndireptează. Să
 nu te abați în direapta, nici în stînga, și
 întoarce piciorul tău de cătră calea cea rea.
 28 Pentru că căile ceale den na direapta le știe
 Domnul, și întoarce sînt ceale den na stîn-
 29 ga. Și El direapte va face alergăturile tale și
 călătoriile tale cu pace le va aduce înainte.

C A P V

1 **F**iiule, la a mea înțelepciune ia aminte,
 și la cuvintele mele alătură-ț urea-
 2 chea, Pentru ca să păzăști soco-
 tința bună; și simțirea buzelor mele
 3 poruncesc ție. Nu lua aminte la
 muiare rea, pentru că miare cură den buzele
 muierei curve; pînă la o vreme unge gîtlejul
 4 tău, Însă mai apoi mai amar vei afla decît
 hiarea și ascuțit mai mult decît sabia cu doao
 5 ascuțite. Pentru că ale nebuniei picioare
 pogoară pre ceia ce să deprind cu ea cu
 6 moarte la iad; Și urmele ei nu să razimă,
 pentru că în căile vieții nu merge, și greșite-s
 7 alergăturile ei, și nu bine cunoscute. Acum,
 fiiule, ascultă-mă și să nu faci mincinoase
 8 cuvintele mele! Departe de la ea fă calea
 9 ta, să nu te apropii de ușile casii ei, Pentru
 ca să nu dea la alții viața ta, și traiul tău la cei
 10 nemilostivi; Pentru ca să nu să sature
 streinii de virtutea ta, și ale tale osteneale la
 11 case streine vor intra; Și te vei căi la ceale
 de apoi ale tale, cînd se vor roade pelițele tru-
 12 pului tău, Și vei grăi: „Cum urîu învățatura, și
 13 muștrările le abātu inima mea? Nu ascultaiu
 glasul celui ce mă certa și mă învăța, nici mi-am
 14 alăturat ureachea. Preste puțin mă făcui în-
 tru tot rău, în mijlocul adunării și împreună-
 15 rii“. Fiiule, bea ape den ale tale vase și den iz-
 16 vorul fîntînilor tale. Să să preaverse ție ape-

le den izvorul tău, și la ulițele tale îmble apele
 tale. Fie ție sîngur avute, și nimerea strein 17
 să fie părtaș cu tine. Izvorul tău al apei fie 18
 ție osebită, și te veselește împreună cu muia-
 rea cea den tinerețele tale. Cerbul priinții 19
 și mînzul darurilor tale să-ș petreacă cu tine;
 și aceasta a ta să să socotească și fie împreună
 cu tine în toată vremea. Pentru că în 20
 priința aceștia împrejurîndu-te, înmulțit vei
 fi; nu fii mult cătră cea streină, nici te ținea în
 brațele ce nu-s ale tale. Pentru că înaintea 21
 ochilor lui Dumnezeu sînt căile omului, și la
 toate alergăturile lui socoteaște. Fărădele- 22
 gile pre om venează, și cu șirurile păcatelor
 sale fieștecarele să strînge. Acesta moare 23
 cu cei neînvățați, și den mulțimea avuției lui
 să lepădă și peri pentru nebunie.

C A P V I

Fiiule, de te vei chizășui pre al tău pria- 1
 tin, da-vei mîna ta la vrăjmaș;
 Pentru că lațu tare e la om buzele lui, 2
 și să prinde cu buzele gurii lui. Fă, 3
 fiiule, ceale ce-ț poruncesc eu, și te
 mîntuiaște. – Pentru că vei veni la mîinile rai-
 lor pentru priatinul tău – fii neslăbindu-te, și
 învitează și pre priatinul tău carele l-ai chiză-
 suit. Să nu dai somnu ochilor tăi, nici să 4
 dormitezi cu geanele tale, Pentru ca să te 5
 mîntuiești ca căprioara den laț și ca pasărea
 den cursă. Pasă cătră furnică, o, leaneșule, 6
 și rîvneaște văzînd căile ei, și fii decît aceea
 mai înțelept! Pentru că la ea arătură 7
 nefiind, nici pre cel ce să o îndeamne avînd,
 nici supt stăpîn fiind, Gătește vara hrana 8
 și multă strînsoare la seacere. Sau pasă cătră
 albină și află cît iaste de lucrătoare, și lucrul
 foarte cuvios face, ale căriia osteneale împă-
 rații și proștii spre sănătate le aduc, și pohtită
 iaste la toți, și slăvită; macară fiind la tărie
 slabă, pre înțelepciune cinstindu-o, să aduse
 înainte. Pînă cînd, leaneșule, zaci? Și cînd 9
 den somn te vei scula? Puțin dormi, și 10
 puțin șezi, și puțin dormitezi, și puțin îmbră-
 țășezi cu mîinile pieptul. După aceea vine 11
 ție ca un rîu curătoriu sărăcia, și încă lipsa, ca
 un bun alergătoriu. Iară de vei fi fără de 12
 leane, veni-va ca izvorul seacerea ta, și lipsa,
 ca un rău alergătoriu, va fugi de la tine.
 Omul fără minte și fără de leage merge-va în 13
 căi nu bune. Și acesta face semn cu ochiul, și
 însemnează cu piciorul, și învață cu înduple-
 căturile deagetelor, Și inima îndărăpnică 14
 meștersuguiaste reale în toată vremea.
 Unul ca acesta gîlcevi întăreaște la cetate.
 Pentru aceea fără veaste vine peirea lui, 15
 tăiare și sfărîmare nevindecată. Pentru 16

că să bucură la toate care uraște Domnul și zdrobeaște pentru necurăția sufletului. 17 Ochiul sămețului, limba nedireaptă, mînilor ce 18 varsă sînge drept, și inima ce meștersuguiască gînduri reale, și picioarele ce sîrguiesc 19 a face rău vor peri de tot; Ațîță minciuni mărturia strîmbă și trimite judecăți în mijlocul 20 fraților. Fiiule, păzește legile tătine-tău și 21 nu lepăda obiceiurile mîne-ta. Și le lipeaște pre eale preste sufletul tău pururea și încheaie 22 împrejurul grumazului tău. Cînd îmbli, o ia cu tine pre ea, și cu tine fie; și cînd dormi, 23 păzască-te, pentru ca, sculîndu-te, să voro-vască cu tine. Căci sfeașnic e porunca legii, și lumină, și calea vieții, și muștrare, și învăță- 24 tură, Ca să te păzască de fămeaia cu bărbat, și de pîră de limbă streină. Fiiule, să 25 nu te biruiască pohta frumuseațelor, nici să te vinezi cu ochii tăi, nici să te hrăpești de gea- 26 nele ei. Pentru că prețul curvei e cît și a unii pîini, și fămeaia bărbaților cinstite suflete 27 vinează. Lega-va neștine foc în sîn, și hainele nu-ș va arde? Au va îmbli neștine pre 28 cărbuni de foc aprinși, și picioarele nu-ș va arde? Așa cela ce întră cătră fămeaia cu 29 bărbat, nu se va dezvinovăți, nici tot cela ce se va atinge de dînsa. Nu e cu minune de se va 30 prinde neștine furînd, pentru că fură ca să sature suflet flămînd. Iară de se va prinde, 31 plăti-i-va cu 7 părți și, toate agonisitele lui dînd, se va izbăvi. Iară preacurvariul, 32 pentru lipsa minților, perire sufletului lui cîștigă. Chinuri și necinste sufere, și ocara lui 33 nu se va stinge în veac. Pentru că plinu-i de rîvnirea mîniei bărbatului ei, nu se va conteni 34 în ziua judecății. Nu va schimba pentru nici o răscumpărare vrajba, nici se va slobozi pre multe daruri.

C A P V I I

1 **F**iiule, păzește ale mele cuvinte și poruncile mele ascunde lîngă tine. 2 Fiiule, cinsteaște pre Domnul și te vei întări, și afară den El nu te teame de 3 altul. Păzește ale mele porunci și vei trăi, și ale mele cuvinte – ca luminele ochilor. Pune-le pre eale prejur deagetele tale 4 și le scrie preste lățimea inimii tale! Zi înțelepciunei sora ta să fie, și mintea conoșcută și-o 5 cîștigă ție, Pentru ca să te păzască de cătră muiare streină și rea, de te va pune cu cuvintele 6 ceale ce-s spre dar. Pentru că, de pre fereastră 7 tră den casa ei la ulițe privind, Ori pre care tinerel va vedea, den cei fără minte feciori lipsit de 8 minte, Mergînd în unghiu în poticele casei 9 ei Și grăind întră întunearec de sară, cînd li- 10 niște de noapte va fi, și neguroasă, Și

muiarea-l timpină pre el, chip avînd curvâsc, carea face a zbura inimile tinerilor. Și răs- 11 fățată iaste și nestîmpărată, și în casă nu să așază picioarele ei; Pentru că oareșcîță 12 vreamă afară să dezmiardă și cîțava vreamă în uliță pre tot unghiul pîndeaște, După 13 aceea, apucîndu-se, sărută pre el, și cu obraz fără de rușine zise lui: „Jîrtvă de pace în 14 iaste, astăzi dau rugile mele; Pentru 15 aceea am ieșit întră întimpinarea ta, poftind a ta față, aflatu-te-am. Cu fășuri am întinsu 16 patul meu, cu așternuturi am așternut de ceale de la Eghipet. Am stropit stratul meu 17 cu șofran și casa mea cu scorțișoare. Vino, 18 și să ne desfătăm cu iuboste pînă la mîneate; vino, și cu dragoste să ne tăvălim, Pentru 19 că nu iaste bărbatul meu acasă, s-au dus cale delungată, Legătură de argint luînd în mî- 20 nile lui, pre zile multe se va întoarce la casa lui“. Și-l rătăci pre el cu multă voroavă, și 21 cu lațurile ceale de la buze scăpăta-l pre el. Și el urmă ei zburîndu-se, și ca un bou la 22 giunghiare să aduce, și ca un cîine la legătură, Sau ca un cerbu cu săgeata rînindu-să 23 la ficat, și sîrguiască ca pasărea la laț, neștiind că pentru suflet aleargă. Acum dară, fiiule, 24 ascultă-mă și ia aminte cuvintelor gurii mele. Să nu se abată la căile ei inima ta și să nu 25 te rătăcești în drumurile ei, pentru că pre mulți rînind i-au surpat, Și nenumărați 26 sînt pre carei au omorît. Căile iadului e 27 casa ei, pogorîndu la cămările morții.

C A P V I I I

1 **P**entru aceea tu înțelepciunea mărtu- riseaște, ca mintea să te asculte, 2 Pentru că pre ceale înalte vîrfuri iaste, și în mijlocul cărărilor stă, Și 3 lîngă porțile silnicilor dvoreaște, și la întrări să laudă: „Pre voi, o, oamenilor, vă 4 rog; și slobozescu al meu glas fiilor oamenilor. Gîndiți, cei fără răutate, măiestria și, cei 5 neînvățați, însemnați la inimă! Ascultați-mă, 6 că cuvioase voiu grăi și voiu scoate den buze direapte; Că adevărul va cerceta gîtlejul meu, 7 și urîte sînt înaintea mea buzele mincinoase. Cu direptate-s toate graiurile gurii mele, 8 nimică fiind întră eale strîmbu, nice încîlcit; Toate-s înaintea celor ce pricep, și direapte – 9 celor ce află cunoștința. Luați învățătură, și 10 nu argint; și minte, mai multă decît aur lămurit; și luați simțiri, decît aur curat; Pentru 11 că mai bună e înțelepciunea decît pietricele ceale scumpe, și tot cinstitul nu iaste vread- nec ei. Eu, înțelepciunea, sălășluiu sfa- 12

tul; și mintea, și gândul – eu am chemat.
 13 Frica Domnului uraște strîmbătatea, semeția,
 și mîndria, și căile vicleanilor. Și urîu eu
 14 ceale încîlcite căile răilor. Al meu e sfatul
 și întemeierea, a mea iaste înțelepciunea, și a
 15 mea e virtutea. Pren mine împărății împă-
 16 rătescu și silnicii scriu dreptate. Pren
 mine cei mari să mărescu, și tiranii pren mine
 17 biruiescu pămîntului. Eu pre cei ce mă
 iubescu îndrăgescu și cei ce cearcă pre mine
 18 afla-vor dar. Avuția și mărirea la mine
 iaste, și cîștigarea a multora, și dreptatea.
 19 Mai bine pre mine să mă rodească decît aurul
 și piatră scumpă, și ale meale roduri mai bune
 20 sînt decît argintul cel ales. În căile dreptă-
 ții umblu, și în mijlocul cărărilor adevărului
 21 mă întorc, Pentru ca să împarțu celor ce
 mă iubescu aveare, și visteriile lor să le împlu
 de bunătați. De voiu spune voao ceale ce să
 fac în toate zilele, voiu pomeni ceale den veac
 22 să le număr. Domnul zidi pre mine, înce-
 23 pătura căilor Lui la lucrurile Lui; Mainte de
 veac mă întemeie, de-nceput, mai nainte decît
 24 a face pămîntul, Și mai nainte decît a face
 beznele, mai nainte decît a ieși izvoarele ape-
 25 lor, Mai nainte de a se întări munții, și mai
 26 nainte de toate dealurile mă naște. Domnul
 au făcut țări și nelăcuite, și margini lăcuite
 27 celui de supt ceriu. Cînd gătiia ceriul, eram
 de față cu El; cînd usebiia scaunul Său preste
 28 vînturi, Cînd tari făcea pre cei de sus nori,
 și cum tare punea izvoarele celui de supt
 29 ceriu, Cînd punea mării cercetarea Lui, și
 apele nu vor trece gura lui, și tari făcea
 30 temeaile pămîntului; Eram lîngă El toc-
 mind, eu eram cu carea să bucura, și în toate
 zilele mă veseliim în fața Lui preste toată
 31 vreamea; Cînd Să veseliia lumea săvîr-
 șind, și Să veseliia întru fiii oamenilor.
 32 Acum dară, fiule, ascultă-mă, și fericiț carii
 33 căile meale vor păzi. Ascultați înțelepciu-
 nea și vă înțelepțiț, și să nu vă astupați urechi-
 34 le. Fericit omul carele mă va asculta și
 omul carele ale meale căi va păzi, preveghind
 la ale meale uși pururea, păzind pragurile
 35 întrărilor meale; Pentru că ieșirile meale –
 ieșiri de viață, și să găteaste vrearea de la
 36 Domnul. Iară cei ce greșesc la mine păgî-
 nesc la ale lor suflete; și cei ce urăsc pre mine
 iubesc moartea“.

C A P I X

1 **I**nțelepciunea îș zidi ei casă și o
 2 întări cu stîlpi 7. Junghiat-au ale
 ei junghieri, și turnă în clonderi
 al său vin, și găti a ei masă.
 3 Trimise pre a ei robi chemînd cu
 înaltă strigare spre clondiriu, zicînd:

„Carele iaste dentru voi fără de minte abată-se 4
 cătră mine!“ Și celor lipsiți de minte zise:
 „Veniț de mîncați pîinea mea, și beați vin 5
 carele am turnat voao. Părășiți nebunia, și 6
 veți trăi, în veac veți împărăți; și cercați înțe-
 lepciunea, pentru ca să trăiți, și îndireptați
 priceaperea cu mintea“. Cea ce ceartă pre 7
 cei răi îș va lua lui necinste; și muștrînd pre
 cel necurat, să va huli pre sine; și muștrările 8
 la cel necurat – rane lui. Nu muștra pre cei
 răi, pentru ca să nu te urască; muștră pre cel 9
 înțelept, și te va iubi. Dă celui înțelept pri-
 cină, și mai înțelept va fi; arată dreptului, și
 va adaoge a priimi. Începătura înțelepciu- 10
 nii – frica Domnului, și sfatul svinților – pri-
 ceaperea; iară a cunoaște leagea iaste a cuge-
 tului bun. Pentru că într-acesta chip multă 11
 vreame vei trăi, și să vor adaoge ție anii vieții
 tale. Fiule, de vei fi înțelept, ție înțelept vei 12
 fi, și celor de aproapele tău; iară de vei
 petrece rău, sîngur vei suferi realele; fiul
 certat înțelept va fi, și pre cel nebun slugă va
 avea; carele să razimă pre minciuni, acesta va
 naște vînturi, și acesta va goni pasări zbură-
 toare, pentru că au lăsat căile viei lui, și osiile
 arăturii lui au rătăcit, și merge pre pustiiu
 fără apă, și în pămînt rînduit întru seteciuni,
 și adună cu mînile nedorire. Fămeaia fără 13
 de minte și obraznică lipsită de pîine să face,
 carea nu știe rușinea. Șăzut-au la ușile 14
 casii ei preste jățiu, la iveală, în ulițe, Che- 15
 mînd pre ceia ce trecea pre cale, pre cei ce
 mergea drept întru căile lor: „Carele iaste
 întru voi prea fără de minte, abată-se cătră
 mine“. Și celor lipsiț de minte poruncesc, 16
 zicînd: „De pîine ascunsă cu dulceață vă 17
 atingeți, și den apă dulce de furteșag să
 beați“. Și el nu știe că peminteanii lîngă ea 18
 pier, și la fundul iadului să timpină. Ce sai, 19
 să nu zăbăvești în locul ei, nici să pui ochiul
 tău spre ea, pentru că așa vei trece ca apa
 striin, și vei trece rîul striin, și de apa striină
 te depărtează, și den izvor striin să nu beai,
 pentru ca multă vreame să trăiaști și să ție se
 adaogă ție anii vieții tale.

C A P X

Fiul înțelept veselește pre tatăl, iară 1
 fiiul nebun iaste întristare maicii.
 Nu vor folosi vistierii celor fără de 2
 leage, și dreptatea izbăvește den
 moarte. Nu va omorî cu foame 3
 Domnul sufletul dreptilor, și viața celor
 necurați o va surpa. Sărăcia pre om sme- 4
 reaște, și mînile celor viteaj îmbogățes-
 cu-se. Fiiul certat înțelept va fi, și pre 5
 cel nebun slugă-l va avea. Scăpă de 6
 la zăduf fiiul înțelept, și stricat de

vînt să face la seacere fiul fără de leage.
 7 Blagoslovenia Domnului pre capul dreptului,
 și gura celor necredincioși o acopere plîngere
 8 fără de vreamă. Pomenirea dreptilor – cu
 laude, și numele celor necurați să stînge.
 9 Cel înțelept la inimă va primi porunci, iară
 cel neacoperit la buze îndărătnicind să va
 10 împiedeca. Cine merge cu prostime,
 merge nedejduind; și cel ce îndărătnicește
 11 căile lui se va conoaște. Cea ce face semnu
 cu ochiul cu viclesug adună oamenilor voi
 reale, iară cel ce muștră cu îndărătnire face
 12 pace. Izvorul vieții – în mîna dreptului, și
 13 gura păgînului o va acoperi pierzarea. Ura
 rădică price, și pre toți ceia ce nu se privescu fi
 14 va acoperi prieteșugul. Care den buze
 scoate înțelepciune, cu toiag bate pre omul
 15 fără de inimă. Înțelepții vor ascunde simți-
 rea, și gura obraznicului apropie-se la sfârî-
 16 mare. Cîștigarea avuțiilor – cetate tare, și
 17 sfârîmarea celor necurați – sărăcia. Fap-
 tele dreptilor viață fac, și roadele celor necu-
 18 rați păcatele. Căile vieții păzește învăța-
 tura, și învățatura nemustrată rătăcește.
 19 Acopere vrajba buzele dreapte, și cei ce scot
 20 sudălmi prea fără de minte sînt. Den cu-
 vinte multe nu vei scăpa de păcat; și scumpin-
 21 du-ți cuvintele, înțelept vei fi. Argintul
 lămurit – limba dreptului, și inima celui necu-
 22 rat se va sfîrși. Buzele dreptilor știu înalte,
 23 iară cei fără de minte cu lipsă mor. Blagos-
 lovenia Domnului pre capul dreptului,
 aceasta îmbogățește și nu se va adaoge ei
 24 în inimă mîhnire. Cu rîsul nebunul face
 reale, iară învățatura la om naște înțelep-
 25 ciune. Cu perirea cel necurat să poartă, și
 26 pofta dreptului – primită. Mergînd vifo-
 rul, piare cel necurat; și dreptul, abătîndu-se,
 27 să mîntuiască în veac. În ce chip e agurida
 la dinți stricătoare și fumul la ochi, așa fărăde-
 28 leagea celor ce să poartă cu ea. Frica Dom-
 nului adaoge zilele, și anii necuraților să vor
 29 împutîna. Zăbovește la drepti veselia,
 30 iară nădeajdea necuraților piare. Întărirea
 curatului – frica Domnului, și sfârîmare celor
 31 ce fac reale. Dreptul în veac nu se va slăbi,
 32 și necurații nu vor lăcui pămîntul. Gura
 dreptului pică înțelepciune, și limba nedrept-
 33 tului piare. Buzele oamenilor drepti pică
 daruri, și gura celor necurați să întoarce.

C A P X I

1 umpenile vicleane – urîciune înain-
 tea Domnului, și cîntariul drept –
 2 priimit la Dînsul. Oriunde va întra
 sudalmă, acolo și necinste; și gura
 smeriților cercetează învățatura.
 3 Săvîrșirea celor dreapte va povăui pre

dînșii, și împiedecătura nebăgătorilor de
 samă va prăda pre ei. Nu vor folosi averile 4
 în ziua mîniei, și dreptatea va izbăvi de la
 moarte; murind dreptul, lăsă lăcuință, și gata
 să face și bucuroasă perirea necuraților.
 Dreptatea nevinovatului îndreptează căi, și 5
 necurația cade asupra strîmbătății. Drep- 6
 tatea oamenilor drepti va izbăvi pre ei, și cu
 nesfatul să prind cei fără de leage. Murind 7
 omul drept, n-au perit nădeajdea, iară fala
 necuraților au perit. Dreptul den vînat 8
 iase, și pentru el să dă cel necurat. În gura 9
 necuraților – lațu cetășeanilor, și simțirea
 dreptilor bine-călătorită. Întru bunătășile 10
 dreptilor să îndreptă cetatea, și întru perirea
 necuraților – bucurie. Cu blagoslovenia 11
 dreptilor se va înălța cetatea, și cu gura necu-
 raților s-au săpat. Batjocurește pre cetă- 12
 șeani cel lipsit de minte, și omul înțelept
 liniște poartă. Omul îndoit la limbă desco- 13
 pere sfaturi la adunare, și cel credincios la
 duh ascunde lucrurile. La carii nu iaste 14
 ocîrmuire cad ca frunzele, și mîntuirea iaste
 cu mult sfat. Cel rău face rău cînd se va 15
 împreuna cu dreptul, și uraște sunetul ade-
 verinții. Muiarea de treabă rădică bărbatu- 16
 lui mărire, și scaunul necinstei iaste muiarea
 urînd ceale dreapte. De avuție leaneșii lipsiți
 să fac, iară viteajii razimă spre avuție.
 Sufletului lui bine face omul milostiv, și 17
 piarde al său trup cel nemilostiv. Necuratul 18
 face fapte nedreapte, și sămînța dreptilor –
 plata adevărului. Fiiul drept să naște spre 19
 viață, gonirea necuratului – spre moarte.
 Urîte-s Domnului încîlcitele căi, și primiți 20
 sînt la El toți nevinovații în cale. Asupra 21
 mîinii puind mîinile cu strîmbătate, nu necer-
 tat va fi de răutăți, și cel ce seamănă dreapta-
 tea lua-va plată credincioasă. În ce chip 22
 iaste cercelul de aur în nasul scroafei, așa la
 fămeaia îndărătnică frumuseașea. Pofta 23
 dreptilor toată e bună, iară nădeajdea necu-
 raților va peri. Sînt cei ce ale lor samănă 24
 carii mai multă fac, și sînt și cei ce adună ceale
 streine carii să împutînează. Tot sufletul ce 25
 bine să cuvintează iaste prost, și omul mînios nu
 e cu chip bun. Cea ce ține grîul, să-l lase pre 26
 el limbilor; și blagoslovenia – în capul celui dar-
 nic. Cel ce meștersuguiască ceale bune cearcă 27
 dar bun; iară pre cel ce cearcă realele, îl vor apu-
 ca pre el. Cel ce nedejduiaște pre avuția lui, 28
 acesta va cădea; iară cea ce să apucă de drepti,
 acela va răsări. Cea ce nu să poartă împreu- 29
 nă cu casa lui, va moșteni vînt; și va sluji cel fără
 de minte la cel înțelept. Den roada dreptății 30
 odrășlește copaciul vieții, și să omoară fără
 de vreamă sufletele celor fără de leage.

31 De vreme ce dreptul abia să spăsească, dară
necuratul și păcătosul unde se va ivi?

C A P X I I

1 **S**ela ce iubește învățătura, iubește
sîmțirea; iară cel ce uraște muștră-
2 rile, nebun e. Mai bun iaste cel ce
află dar de la Domnul Dumnezeu, și
omul fără de lege se va milcomi-
3 și. Nu va isprăvi omul de la cel fără de
lege, și rădăcinile dreptilor nu se vor scoa-
4 te. Muiarea bărbată cunună e bărbatului ei,
și, în ce chip e în lemn viarmele, așa pre bār-
5 bat piarde muiarea făcătoare de reale. So-
cotealele dreptilor – judecăți, și ocîrmuiesc
6 necurații vicleșuguri. Cuvintele necurați-
lor vicleane-s spre sînge, și gura dreptilor va
7 izbăvi pre dînșii. Oriunde se va întoarce,
cel necurat să stînge, și casele dreptilor vor
8 rămînea. Gura înțeleptului să laudă de om,
9 și cel greu la inimă să batjocurească. Mai
bine omul întru necinste slujindu-ș lui, decît
cinste pre sine puind și lipsit fiind de pîi-
10 ne. Dreptului i să face milă de sufletele
dobitoacelor lui, iară ficiații necuraților nemi-
11 lostivi sînt. Cela ce lucrează al său pămînt
se va sătura de pîine, iară cei ce gonesc în
12 deșărt sînt lipsiți de minte. Carele e dulce
în petreacerile vinurilor, întru ale lui țării
13 lua-va necinste. Poftele necuraților reale
sînt, iară rădăcinele dreptilor în țării sînt.
14 Pentru păcatele buzelor cade în lațuri păcăto-
sul, și lunecă den eale dreptul. Cela ce caută
lin, milui-se-va, iară cel ce va timpina în porți,
15 va necăji sufletele. Den rodurile gurii
sufletul omului se va sătura de bunătați, și
răscumpărarea buzelor lui se va da lui.
16 Căile celor fără de minte dreapte-s înaintea
17 lor, și ascultă sfaturile înțeleptul. Nebunul
într-aceaeăș zi vestească urgia lui, și ascunde
18 a lui necinste omul viclean. Dovedita cre-
dință vesti-va dreptul, și mărturia strîmbilor
19 vicleană e. Sînt ceia ce grăiesc de rănesc
ca cu sabia, și limbile înțelepților vindecă.
20 Buzele adevărate isprăvesc mărturisala, și mar-
21 turul iute are limbă strîmbă. Vicleșugul e în
inima celui ce meștersuguiască reale, iară cei ce
22 vor pacea se vor veseli. Nu va plăcea dreptu-
lui nemica strîmb, și necurații se vor umplea de
23 reale. Scîrbă-s Domnului buzele mincinoase,
24 și cel ce face credință priimită e lîngă El. Omul
priceput – scaunul simțirii, și inima celor fără de
25 minte va întimpina la blestemuri. Mîna celor
ales birui-va pre lesne, și vicleanii vor fi la
26 pradă. Groznicul cuvînt turbură inima omu-
lui a drept, și veastea bună veselească-l pre
27 dînsul. Conoscătoriul drept luiș priaten

va fi, iară gîndurile necuraților nesuferite-s.
Pre cei ce greșăsc îi vor goni realele, și calea
necuraților rătăci-va pre dînșii. Nu va ne- 28
meri vicleanul vînat; și cîștigare cinstite –
omul[ui] curat. În căile dreptății – viața, și 29
căile pomenitorilor de reale sînt spre moarte.

C A P X I I I

1 **F**iul iscusit e ascultătoriu tatălui, și 1
fiiul neascultătoriu – întru perzare. 2
Den roadele dreptății mînca-va cel 2
bun, și sufletele celor fără de lege
3 peri-vor fără de vreme. Cine-ș 3
păzească gura sa, păzească al său suflet; iară
cel îndrăzneț la buze înfricoșă-va pre sine.
Întru poftă iaste tot cela ce iaste fără de lucru, 4
iară mînilor celor bărbați sînt întru nevin- 4
ță. Cuvîntul strîmb uraște-l cel drept, și 5
necuratul rușinează-se și nu va avea îndrăz- 5
nire. Dreptatea păzească pre cei fără rău- 6
tate, și pre cei necurați răi îi face păcatul.
Sînt ceia ce îmbogățesc pre sine neavînd 7
nemica, și sînt ceia ce smeresc pre sine cu 7
multă avuție. Răscumpărarea sufletului 8
omului e avuția sa, și săracul nu îngăduiaște 8
înfricoșarea. Lumina e la drepti pururea, 9
și lumina necuraților stînge-se. Suflete 9
vicleane rătăcescu-se în păcate, iară dreptii 10
îndură-se și miluiesc. Răul cu sudalmă face 10
reale, și cei ce-s conoscători de sine înțelepți 10
sînt. Avearea, sîrguindu-se cu fărădelege, 11
mai puțină să face, iară cela ce strînge lui cu 11
bună-credință se va înmulți. Dreptul în- 12
dură-se și împrumutează. Mai bunu e cel ce 12
înceape a ajutori inimii decît cela ce să fâgă- 12
duiaște și la nedeajde aduce, pentru că copaciul 13
vieții e pofta cea bună. Cine nu bagă în 13
samă lucrul, nebăga-se-va în samă de el; iară 13
cel ce să teame de poruncă, acela e sănă- 14
tos. La fiiul viclean nemica bun nu iaste, 14
iară la sluga înțeleaptă sporite lucrure vor fi și 14
să va îndirepta calea lui. Leagea înțeleptu- 15
lui – izvorul vieții, iară cel fără de minte de laț 15
va muri. Priceaperea bună dă dar, iară a 16
cunoaște leagea iaste a cugetului bun, și căile 16
celor nebăgători de samă – întru perire. Tot 17
vicleanul face cu minte, iară cel fără de minte 17
îș întinse a lui răutate. Împăratul dîrz 18
cădea-va la reale, și slugă înțelept izbăvi-va 18
pre el. Sărăcia și necinstea rădică învăță- 19
tura, iară cela ce păzească muștrările să va 19
mări. Poftele necuraților îndulcesc sufletul, și 20
faptele necuraților departe-s de minte. Cel ce 21
umblă împreună cu cei învățați, învățat va fi, iară 21
cela ce merge cu cei fără de minte, cunoaște- 21
se-va. Pre cei ce greșăsc goni-i-va realele, 22
iară pre cei drepti îi va apuca binele. 22

23 Omul bun va moșteni pre fiii fiilor, și să
agonisească dreptilor avuția necuraților.
24 Dreptii face-vor cu avuție ani mulți, iară cei
25 nedrepti pier degrabă. Care nu să îndură
de toiag, uraște pre fiul lui, iară cela ce-l
26 iubească cu nevoință-l ceartă. Dreptul,
mîncînd, satură sufletul lui, iară sufletele
necuraților lipsite-s.

C A P X I V

1 **I**nțeleptele muieri zidiră case, iară
cea nebună o au săpat cu mîinile ei.
2 Cela ce merge drept teame-se de
Domnul, iară cela ce șovăiește în
3 căile lui rușina-se-va. Den gura
celor fără de minte – toiag de sudalmă, și
4 buzele înțelepților păzește-i pre ei. Unde
nu-s boi, iaslele-s curate; și unde-s multe
5 pîini, arătată e vîrtutea bouului. Mărturia
credincioasă nu minte, și ațîță minciuni măr-
6 turia minciinoasă. Cerca-vei înțelepciunea
la cei răi, și nu o vei afla; și simțirea lîngă cei
7 înțelepți e ușoară. Toate-s împotriva omu-
lui fără de minte, armele simțirii – buzele
8 înțelepte. Înțelepciunea celor harnici cu-
noaște-va căile lor, și gîndul celor fără de
9 minte – în rătăcire. Casele celor fără de
leage datoare vor fi de curăție, și casele direc-
10 ților priimate-s. Inema omului simțitoare
mîhnitoare e sufletului său; și, cînd să vese-
lească, nu să amească cu sudalma sa.
11 Casele necuraților stinge-se-vor, și corturile
12 celor ce isprăvescu sta-vor. Iaste calea
careă să pare a fi dreaptă lîngă oameni, iară
13 svârșitul ei vine la fundul iadului. În vese-
lie nu să amească mîhnirea, și săvîrșiturile
14 bucuriei la plîngere vin. De căile lui
umplea-se-va cel dîrz la inemă, și den cuge-
15 tele lui e omul bun. Cel prost creade la tot
16 cuvîntul, și vicleanul vine la căință. Înțe-
leptul, spămîntîndu-se, s-au abătut de la rău,
iară cel fără de minte, luiș nădejuind, ameas-
17 tecă-se cu cel fără de leage. Cel iute la
mînie face fără de svat, iară omul înțelept
18 multe sufere. Împărți-vor cei fără de minte
răutatea, iară cei știutori vor birui simți-
19 rea. Luneca-vor răii înaintea celor buni, și
20 necurații vor sluji la ușile dreptilor. Pria-
tenii vor urî pre priateni săraci, și priatenii
21 bogaților sînt mulți. Cela ce necinstească
pre sărac greșăște, iară cel ce miluiește pre
22 sărac iaste fericit. Rătăcindu-se cei strîmbi
meștersuguiesc reale, iară mila și adevărul
23 meștersuguiesc cei buni. Nu știu mila și
24 credința meșterii de reale, Și milele și cre-
25 dințele – lîngă meșterii cei buni. La tot cela
ce grijăște poate să fie și mult, iară cel dulce și
26 fără de dureare în lipsă va fi. Cununa
înțelepților – avuția lor, iară zăbava ce-

lor fără de minte e rea. Mîntui-va den reale 27
sufletul mărturia credincioasă, și ațîță min- 28
ciuni vicleanul. În frica Domnului – nedeaj-
dea vîrtuții, și la fiii lui va părăsi razim de
pace. Frica Domnului – izvorul vieții, și 29
face a te abate den lațul morții. În multă 30
limbă – mărirea împăratului, și întru lipsirea
norodului – surparea silnicului. Bărbatul 31
mult-răbdătoriu mult e la înțelepciune, iară
cel tare cu puțin la suflet fără minte e. Băr- 32
batul îmblînzătoriu de mînie iaste inimii vra-
ciu, și carul oaselor – inima simțitoare. Cel 33
ce năpăstuiască pre cel sărac întărită pre Cel
ce l-au făcut pre el, iară cela ce cinstească pre
El miluiește pre sărac. Întru răutatea lui se 34
va împinge necredinciosul, iară cela ce nedej-
duiește pre Domnul cu a lui curăție drept e.
În inima cea bună a bărbatului odihni-se-va 35
înțelepciunea, iară în inima celor fără de
minte nu se priceape. Dreptatea înaltă 36
nărodul, și împutinează neamurile păcatele.
Priimită e la împăratul sluga înțeleaptă, și cu a 37
lui bună învîrtejire rădică-ș necinstea.

C A P X V

Vergia piarde și pre cei înțelepți, și răs- 1
punsul, supuindu-se, întoarce mînia;
și cuvîntul de-ntristare ridică urgii.
Limba înțelepților bune știe, și gura 2
celor fără de minte vestească reale.
În tot locul ochii Domnului privesc, și pre cei 3
răi și pre cei buni. Vindecarea limbii – 4
copaciul vieții, și cela ce păzească pre ea
umplea-se-va de duh. Cel fără de minte 5
batgiocurească învățatura părintelui, iară cela
ce păzească poruncile mai știut e. Îndirep- 6
tatea ce prisosească iaste puteare multă, și cei
necurați cu toată rădăcina de pre pămînt vor
peri. La casele dreptilor – tărie multă, și 7
roadele necuraților vor peri. Buzele înțe- 8
lepților legate-s cu simțirea, și inimile celor
fără de minte nu-s întemeiate. Jîrtfa necu- 9
raților urîciune e Domnului, iară rugile celor
ce să îndirepteză priimate-s lîngă El. Urî- 10
ciuni-s Domnului căile necuratului, pre cei ce
gonesc dreptatea iubească. Învățatura 11
celui prost să cunoaște de cei ce trec pre cale,
și cei ce urâsc muștrările mor grozav. Iadul 12
și pierzarea aiave-s lîngă Domnul, cum nu și
inimile oamenilor? Nu va îndrăgi cel neînvă- 13
țat pre cei ce muștră pre el, și cu înțelepții nu se
va dumăi. A inimii ce să veselească fața înflo- 14
rească, și fiind în voi reale posomorască-să.
Inima dreaptă cearcă simțirea, și gura celor ne- 15
certați va cunoaște realele. În toată vremea 16
ochii celor răi așteaptă reale, iară cei buni înce-
tează pururea. Mai bună e mică parte cu frica 17
Domnului decît visterii mari cu fără de frică.

18 Mai bun e ospățul de legumi spre prieteșug și dar, decât punere înainte de viței cu vrajbă.
 19 Omul mînios gătește vrăjbi, iară cel îndelungat la mînie și pre cea viitoare potolește. Cel mult – îngăduitoriu om va stinge judecăți, iară
 20 cel necurat mai vîrtos le rădică. Căile celor ce șad fără de lucru sînt așternute cu spini,
 21 iară ale celor destoinici bătute-s. Fiiul înțelept veselește pre tatăl, și fiul fără de minte
 22 batgiocurește maica lui. Cărările nebunului sînt lipsite de minte, și omul înțelept, îndireptînd, va merge. Covîrșăsc cu gîndurile
 23 ceia ce nu cinstesc adunările, și în inimile celor ce să sfătuiască rămîne sfatul. Și nu va
 24 asculta cel rău lui, nici va zice desăvîrșit cevași bun la obște. Căile vieții – socotealele
 25 priceputului, ca, abătîndu-se, den iad se va mîntui. Casele semeților le surpă Domnul,
 27 și întări hotarul văduvei. Urîciune e Domnului gîndul strîmbu, și graiurile curaților
 28 lor – cuvioase. Piarde pre sine cela ce ia daruri, iară cela ce uraște luările darurilor să
 29 mîntuiască. Cu milele și cu credințele să curățescu păcatele, și cu frica Domnului să
 30 abātu tot de la rău. Inima dreptilor va cerceta credința, și gura necuraților răspunde
 31 reale. Priimite-s lîngă Domnul căile oamenilor drepti, și, pren mijlocul lor, și vrăjmașii
 32 priatени să fac. Departe lipsește Dumnezeu de la cei necurați, și rugile dreptilor
 33 ascultă. Mai bună e puțină luare cu dreptate decât multe roduri cu strîmbătate.

C A P X V I

1 **I**nima omului să gîndească ceale dreapte, ca de Dumnezeu să să tocmească pașii lui. Văzînd ochiul
 2 bune, veselește inima, și veastia bună îngrașă oasele. Cela ce ascultă muștrările
 3 vieții în mijlocul înțelepților va petrece. Cine izgonește învățătura uraște-se
 4 pre sine, iară cela ce păzește muștrările iubește sufletul lui. Frica Domnului –
 5 învățătura și înțelepciunea, și începătura mării se va răspunde ei; și merge înainte la
 6 cei smeriți mărirea. Toate lucrurile smeritului ivite-s lîngă Dumnezeu, iară necurații în
 7 zio rea pier. Necurat e lîngă Dumnezeu tot cel cu inima naltă; asupra mîinii mînile puind
 8 cu strîmbătate, nu va fi nevinovat. Începătura căii bune – a face ceale dreapte, și
 9 priimite-s lîngă Dumnezeu mai vîrtos decât a jîrtvui jîrtve. Cela ce cearcă pre
 10 Domnul afla-va minte cu dreptate, și ceia ce drept Îl cearcă pre El afla-vor pace.
 11 Toate lucrurile Domnului cu dreptate-s, și să păzească cel păgîn la ziua cea rea.

Vrajă e pre buzele împăratului, și la judecată 11
 nu se va rătăci gura lui. Pornirea cumpenii 12
 dreptate e lîngă Dumnezeu, și faptele Lui – cumpăniturii dreapte. Urîciune e împăratului
 13 cel ce face reale, pentru că cu dreptatea se gătește scaunul domniei. Priimite-s
 14 la împăratul buzele dreapte, și cuvintele dreapte iubește domnul. Mînia împăratului
 15 – îngerul morții, și omul înțelept va îmblînzi pre el. În lumina vieții – fiul
 16 împăratului, și cei priimiți lui – ca norul tîrziu. Cuiuburile învățaturii mai alese sînt
 17 decât aurul, și cuiuburile înțelepciunii mai alese-s decât argintul. Cărările vieții abatu-se
 18 de la reale, și îndelungarea vieții – căile dreptății. Cel ce primește învățătura în cei
 19 buni va fi, și cel ce păzește muștrările înțelepți-se-va. Cine păzește căile lui păzește al
 20 său suflet, și, iubind viața lui, va opri gura lui. Mainte de surpare povățuiaște semeția,
 21 și înaintea căderii, gîndirea cea rea. Mai bun iaste cel lin la mînie cu smernie
 22 decât cel ce împarte prăzi cu cei semeți; cel priceput la lucruri aflături de bunătați iaste,
 23 și nedejduind pre Domnul fericit e. Pre cei înțelepți și pricepuți răi îi numescu, iară
 24 cei dulci la cuvînt mai multe vor auzi. Izvorul vieții în gîndire e la cei ce o au, și
 25 învățătura celor fără de minte rea iaste. Inima înțeleptului gîndi-va cealea den rostul
 26 lui, și pre buze purta-va a conoaște pre sine. Fagur de miare – cuvintele bune, și
 27 îndulcirea lor – leacul sufletului. Sînt căi pârîndu-se dreapte a fi la om, iară
 28 ceale de apoi ale lor caută la fundul iadului. Bărbatul întru osteneale
 29 ostenește lui, și grăbește a luiș peire, însă cel îndărătnic pre gura luiș poartă
 30 peirea. Bărbatul fără de minte sapă lui reale, și pre buzele lui adună foc.
 31 Bărbatul îndărătnic trimite reale, și luminătoriu de vicleşug aștîță răilor
 32 și osăbește priatени. Bărbatul fără de leage înșăla-va priatени, și poartă
 33 pre ei la căi nu bune. Întărînd ochii lui, gîndește îndărătnicii, și, mușcînd
 buzele lui, aleage toate realele; acesta cuptoriu iaste răutății. Cununa laudii –
 bătrînețele, și în căile dreptății să află. Mai bun iaste omul cel îndelungat
 la mînie decât cel vîrtos, și bărbat înțelepciune avînd decât o arătare mare,
 și cel ce-ș biruiaște urgia decât cela ce ia cetate. Însă nu rîvni toate la
 cei strîmbi, iară de la Domnul toate ceale dreapte.

CAP XVII

1 **M**ai bine pîine cu bucurie, cu pace, decît
 2 casă plină de multe bunătăți și decît
 nedireapte jîrtve cu vrajbă. Sluga
 înțeleaptă birui-va stăpîni fără de
 minte, și întru frați va împărți
 3 părți. În ce chip să ispiteaște în cuptoriu
 argintul și aurul, așa ceale alese inimi lîngă
 4 Domnul. Cel rău ascultă limba celor fără de
 leage, și dreptul nu ia aminte la buzele min-
 5 cenoase. Cea ce batjocureaște pre sărac
 întărită pre Cel ce l-au făcut pre el, și cel ce să
 bucură pre cel ce piare, nu va fi fără vină; iară
 6 cea ce i să face milă, milui-se-va. Cununa
 bătrînilor – fiii fiilor, și fala fiilor – părinții lor.
 Celui credincios e toată lumea cu banii, iară
 7 celui necredincios nici un ban. Nu se vor
 tocmi la cel fără de minte buze credincioase,
 8 nici la cel drept buze mincinoase. Plata
 darurilor – învățatura, la cei ce să trebuiesc cu
 dînsa; și unde se va înturna, bine se va călă-
 9 tori. Care ascunde strîmbătăți, cearcă prie-
 teșugul, și carele uraște a ascunde, desparte
 10 prietenii și rudeniile. Svărîmă înfricoșarea
 inima înțeleptului, iară cel fără de minte,
 11 bătîndu-se, nu simte. Prici va rîdica tot
 omul rău, și Domnul înger nemilostiv va tri-
 12 mite lui. Cădea-va grija la om înțelept, iară
 13 cei fără de minte socotesc reale. Carele dă
 reale pentru bune, nu se vor clăti realele den
 14 casa lui. Volnecie dă cuvintelor începătura
 dreptății, și povățuiaște-înainte a lipsii prici
 15 și vrajbă. Cel ce judecă pre cel strîmb
 drept, și pre cel drept strîmb, necurat și urît
 16 lîngă Dumnezeu. Pentru căci au fost banii
 la cel fără de minte? Că a dobîndi înțelepci-
 17 nea cel rău la inimă nu va putea. Carele
 înaltă face casa lui, cearcă surpare; iară cel ce
 18 șovăiaște a ști, cădea-va la reale. În toată
 vremea priatin să-ți fie ție, frații la nevoi de
 19 folos să fie, că pentru aceea să fac. Bărba-
 tul fără de minte bate în palme și să veseleaște
 luiș ca și cel ce să chizășuiaște cu chizășie pre
 al său priatin, și pre buzele lui foc agoni-
 20 seaște. Cel iubitoriu de păcat bucură-se la
 vrăjbi, cea ce înaltă-ș face casa caută sur-
 21 pare. Și cel tare de inimă nu va timpina la
 bunătăți, și bărbatul ce pre lesne-ș schimbă
 22 limba va cădea la reale. Și inima celui fără
 de minte dureare e la cel ce o are. Nu să vese-
 leaște părintele pre fiul necertat, și fiul înțelept
 23 veseleaște maica lui. Inima ce să veseleaște a
 fi sănătos face, și omului mîhnitoriu usucă-i-să
 24 oasele. Celui ce ia daruri cu strîmbătate în
 sînuri nu i să sporesc căile, și necuratu abate
 25 căile dreptății. Obraz priceput iaste al o-

mului celui învățat, iară ochii celui fără de
 minte – pre marginile pămîntului. Urgia 26
 părintelui – fiul fără de minte, și durearea
 ceia ce l-au născut pre el. A păgubi pre 27
 omul drept nu iaste bine, nici cel curat a
 vicleni pre silnicii direpți. Carele să scum- 28
 peaște a scoate cuvînt năsilnic cunoaște pre
 sine, și cel mult-îngăduitoriu bărbat înțelept
 iaste, (mai bun decît cea ce nu cearcă a ști).
 Celui fără de minte, întrebînd înțelepciunea, 29
 înțelepciune să va socoti, și năuc neștine pre
 sine făcîndu-se, părea-se-va înțelept a fi.

CAP XVIII

1 **D**ricini cearcă omul, vrînd a se osebi
 de priateni, și în toată vremea ocărit
 iaste. Nu-i trebuiaște înțelepci- 2
 nea celui fără de minte, pentru că mai
 vîrtos să trage la nebunie. Cînd vine 3
 necuratu la adîncul realelor, dosădește, și
 vine lui necinste și ocară. Apă adîncă e 4
 cuvîntul în inema omului, și rîu săltînd, și
 izvorul vieții. A lăuda fața necuratului nu 5
 iaste bine, nici cel curat a abate dreptatea la
 judecată. Buzele celui fără de minte aduc 6
 pre dînsul la reale, și gura lui cea dîrză pre
 moarte cheamă. Gura nebunului – surpa- 7
 rea lui, și buzele lui – laț sufletului lui. Pre 8
 cei leanîș biruiaște-i frica, și sufletele omeni-
 lor muieros vor flămînze. Cea ce nu să vin- 9
 decă pre sine în faptele lui frate iaste celui ce
 pre sine să strică. Den mărimea vîrtutei – 10
 numele Domnului; și, la El alergînd, direpții
 să înalță. Avearea omului bogat – cetate 11
 tare, și mărimea ei mult umbreaște. Mai 12
 nainte de surpare să înalță inema omului, și
 mai nainte de mărire să smerește. Carele 13
 răspunde cuvînt mai nainte de ce va auzi,
 nebunie iaste lui și ocară. Mînia omului o 14
 potoleaște sluga cea înțeleaptă. Pre omul slab
 la suflet cine-l va suferi? Inema înțeleptu- 15
 lui cîștigă simțirea, și urechile înțelepților
 cearcă gîndurile. Darea omului lărgaște 16
 pre el și lîngă silnici îl așază pre el. Direp- 17
 tul luiș iaste pîrîș întru graiul dentîiu. Și dea-
 ca-l va asupra pîrîșul, să muștră. Pricele le 18
 potoleaște sorțul, și întru domni hotăraște.
 Frate de cătră frate ajutorindu-se, ca o cetate 19
 tare și înaltă, și poate ca o întemeiată
 împărăție. Den roadele gurii omul umple 20
 pîntecele lui, și den roadele buzelor lui sătu-
 ra-se-va. Moartea și viața e în mîna limbii, 21
 și cei ce o stăpînesc pre ea mîncă-vor
 roadele ei. Carele au aflat muiare bună, 22
 aflat-au daruri, și au luat de la Domnul
 îmbîlînzire. Carele scoate pre muiarea 23

bună, scoate bunătățile. Și cea ce ține pre cea preacurvă, fără de minte e și necurat. Nebunia omului strică căile lui, și pre Dumnezeu
24 vinuiaște cu inema lui. Rugăciuni răspunde săracul, și cel bogat răspunde nesilnec.
25 Omul - prietenilor spre prietenie, și iaste priaten lipindu-se mai mult decât fratele.

C A P X I X

1 **M**ai bun iaste săracul mergînd în prostimea lui decât îndărătnic la buzele lui,
2 și acesta fără de minte. Și încă fără de știință sufletul nu iaste bun, și
3 cela ce sîrguiaște cu picioarele, grișaste. Nebunia omului strică căile lui, și pre
4 Dumnezeu vinuiaște cu inema lui. Avuția adaoge priateni mulți, iară cel sărac și de priatenul cel are să lipsească. Mărturia mincinoasă nu va fi fără de certare, și cela ce
6 pîraște cu strîmbătate nu va scăpa. Mulți odihnesc fețele împăraților, și tot cel rău
7 face-se ocară omului. Tot cela ce pre fratele sărac uraște, și de priiteșug departe va fi. Gîndurile bune la ceia ce-l știu pre dînsul va
8 apropia, și omul înțelept îl va afla pre el. Cela ce multe reale face isprăveaște răutatea. Și
9 carele întărită cuvinte nu se va mîntui. Cel ce cîștigă înțelepciune iubeaște pre sine, și carele păzește înțelepciunea afla-va ceale
11 bune. Mărturia mincinoasă nu va fi necertată, și cine va ațîța răutatea peri-va de
12 ea. Nici de un folos e celui fără de minte desfătăciunea, și de va înceape sluga cu semeție a domni. Omul milostiv mult-îngăduiaște, și fala lui vine asupra celor fără de
13 leage. Înfricoșarea împăratului aseamene e cu răcnirea leului, și ca roua pre iarbă, așa e
14 îmblînzirea lui. Rușinea tatului - fiul fără de minte, și nu-s curate rugile de la simbria
15 curvei. Casă și avere împart părinții la feciori, și de la Domnul să lipească muiarea
16 la bărbat. Frica opreaște pre bărbatul muieros, și sufletul celui fără de lucru va flămînzii.
17 Carele păzește porunca, păzește al său suflet, iară cela ce huleaște ale Sale căi,
18 piare. Împrumutează pre Dumnezău cel ce miluiaște pre sărac, și după darea lui îi va răsplăti lui.
19 Ceartă pre fiul tău, pentru că așa va fi cu bună nădejde. Și la simeție nu te
20 rîdica cu sufletul tău. Cel rău gînditoriu bărbat mult se va păgubi. Și de va fi și lacom,
21 și sufletul lui va adaoge. Ascultă, fiule, învățătura tătine-tău, ca înțelept să te faci la
22 ceale de apoi ale tale. Multe gînduri sînt în inima omului, iară sfatul Domnului în
23 veac rămîne. Roadă la om e milostenia, și mai bine săracul drept decât bogatul mincinos. Frica Domnului la viața omului,

iară cel fără de frică petreace-va în locuri unde nu socoteaște mintea. Cela ce
24 ascunde în sînurile lui mîinile cu strîmbătate, nici la gură nicicum le va aduce pre
25 eale. Ucigașul, bătîndu-se, cel fără de
26 minte mai rău va fi; și de vei muștra pre omul înțelept, socoti-va simțirea. Cela ce necinsteaște pre tatăl și să leapadă de maica lui,
27 rușina-se-va și ocărît va fi. Fiiul, părăsîndu-se a păzi învățătura tătine-său, deprinde-va
28 graiuri reale. Cela ce chizășuiaște copilul
29 fără de minte rușina-va dreptatea, și gura celor necurați înghiți-va judecata. Gătescu-se celor nestîmpărați biciuri, și cazne aseamene celor fără de minte.

C A P X X

1 **N**estîmpărat lucru e vinul și semeață e
2 beția, și tot stricătoriu nu va fi înțelept. Nu se osebeaște înfricoșarea
3 împăratului de mînia leului, iară cel ce întărită pre el (și să amească)
4 greșaste în sufletul lui. Mărire e omului a
5 urî sudălmile, și tot cel fără de minte cu unele ca acestea să împleticească. Ocărîndu-se,
6 leaneșul nu se va rușina; așa e și cel ce să împrumutează grîu la seacere. Apă adîncă
7 e sfatul în inima omului, și omul înțelept îl va zlei pre el. Mare și cinstit lucru iaste omul
8 milostiv; și om credincios lucru cu nevoie iaste a afla. Carele petreace nevinovat
9 întru dreptate, fericiți pre feciorii lui va lăsa. Cînd împărat drept va șădea pre
10 scaun, nu va sta împotriva ochilor lui tot răul. Cine se va făli să aibă inimă curată?
11 Sau cine se va fățeșă curat a fi de păcate? Celui ce grăiaște de rău pre tată au pre maică,
12 stinge-se-va luminătoriu, și luminile ochilor lui vedea-vor întunearec. Partea ce să gră-
13 beaște dentru întîiu, în ceale de apoi nu se va binecuvînta. Să nu zici: „Plăti-voiu nepriatinului“, ce îngăduiaște pre Domnul, ca să
14 ajute ție. Cantariul mare și mic, și măsurile
15 îndoite, necurate-s înaintea Domnului amîndoao. Și cela ce le face pre eale, Întru toc-
16 mealele lui împiedeca-se-va. Tinerelul - cu cel curat, și dreptă e calea lui. Ureachea
17 aude și ochiul veade, lucrurile Domnului - amîndoao. Nu iubi a cleveti, pentru ca să
18 nu te rădici, ce deschide ochii tăi și te satură de pîine. „Rău, rău!“ zice cela ce cumpără,
19 și deaca se va duce, atuncea se va făli. Sînt
20 de aur și mulțime de pietri scumpe și vase cinstite buzele priceaperii. Ia haina celui ce să
21 chizășuiaște pentru cel striin, și striinează lor de la el. Dulce e la om pîinea min-
22 ciunii, și apoi se va umplea gura lui de halice. Gîndurile cu sfatul să întemeiază, și cu cîr-
23 mui să face războiul. Cela ce descope-

re sfaturi întru adunare, merge cu 2 limbi. Și
 cu cea ce lărgește buzele lui nu te ameste-
 23 ca! Urîciune e Domnului cîntariu îndoit, și
 cumpăna vicleană nu e bună înaintea Lui.
 24 De la Domnul să îndireptează pașii omului. Și
 pămînteanul cum ar putea socoti căile lui?
 25 Laț e la omul curînd de ale sale ceva a sfinți,
 că, după ce se va făgădui, a să căi se face.
 26 Vînturătorul celor necurați e împăratul înțe-
 27 lept, și va pune preste ei roată. Lumina
 Domnului – suflarea a oamenilor, care cerce-
 28 tează cămărilor pîntecelui. Milostenia și
 adevărul pază e împăratului, și vor încungiura
 29 cu dreptate scaunul lui. Podoaba la tineri e
 înțelepciunea, și mărirea bătrînilor – cărun-
 teațele; struncinături și sfărîmături timpî-
 nă-să la reale, și rane la cămărilor pîntecelui.

C A P X X I

1 **I**n ce chip e pornirea apei, așa inima
 împăratului în mîna lui Dumnezeu;
 oriunde va vrea să o pleace, acolo o
 2 au plecat pre ea. Tot omul i se pare
 întru sine că e drept, și îndireptează
 3 inimile Domnul. A face dreapte și a grăi
 adevăr mai plăcute-s lîngă Dumnezeu mai
 4 mult decît al jîrtvelor sînge. Mare e la
 sudalmă cu gîndul cel dîrz la inimă, și lumină-
 5 toriul necuraților păcatele sînt. Gîndurile
 celui bărbat numai ce sînt la prisosire, și tot
 cea ce nu sîrguiște numai ce e la lipsă.
 6 Cea ce isprăvește vestierii cu limbă minci-
 noasă deșarte gonește pre lațurile morții.
 7 Perirea la cei necurați se va priimi, pentru că
 8 nu vor să facă ceale dreapte. Cătră cei
 îndărătnici îndărătnice căi trimite Dumnezeu.
 Pentru că [sînt] curate, și dreapte-s lucrurile
 9 lui. Mai bine e a lăcui la un unghiu desco-
 perit decît în ceale văruițe, cu strîmbătate și în
 10 casă de obște. Sufletul celui necurat po-
 tește ceale reale, nu se va milui nice de unul
 11 dentru oameni. Păgubindu-se cel nestîm-
 părat, mai știutori să face cel nerău; și price-
 12 pînd, înțeleptul va priimi minte. Priceape-va
 dreptul inemile necuraților și defaimă pre cei
 13 necurați întru reale. Careleș astupă urechile
 lui ca să nu asculte pre cel bolnav, și el va
 14 striga și nu va avea cine să-l asculte. Darea
 pre ascunsu întoarce urgiile, și cel ce să scum-
 15 pește de daruri mînie mare rădică. Vese-
 lia dreptilor – a face judecată, și cel curat
 16 necurat iaste lîngă făcătorii de rău. Bărba-
 tul, rătăcindu-se den calea dreptății, în adu-
 17 narea uriașilor se va odihni. Bărbatul lipsit
 iubește veselie, iubind vinul și untde-
 18 lemnul spre avuție. Și curățitura direc-
 tului e cel fără de lege, și pentru cei drepti

cel fără de lege. Mai bine e a lăcui în 19
 pămînt pustiu decît cu muiarea sfadnică și
 limbută și vrăjmașă. Comoară poftită odih- 20
 ni-se-va în casa celui înțelept, și oamenii cei
 fără de minte înghiți-o-vor pre ea. Calea 21
 dreptății și milosteniei cîștiga-va viață și
 mărire. Cetăți tari călcă înțeleptul, și 22
 surpă tîria preste carea nedejduia necurații.
 Cine păzește gura lui și limba, păzește de 23
 scîrbă sufletul lui. Dîrzul și obraznicul și 24
 mîndrul ciumă să cheamă, iară carele ține
 minte răul fără de lege e. Poftele pre cel 25
 leaneș îl omoară, pentru că nu vor mînilor a
 face ceva. Necuratul pohtește toată ziua 26
 pohte reale, iară dreptul miluiaște și să
 îndură fără de scumpeate. Jîrtvele necura- 27
 ților – urîciunea Domnului, pentru că fără de
 lege le aduc pre eale. Mărturia mincinoasă 28
 piare, și bărbatul ascultătoriu păzindu-se va
 grăi. Necuratul bărbat cu obraznicie stă 29
 înaintea feații, iară cel drept, acela va pri-
 ceape căile lui. Nu iaste înțelepciune, nu 30
 iaste vitejie, nu iaste sfat spre cel necurat.
 Calul să gătește la ziua războiului, și de la 31
 Domnul e ajutoriul.

C A P X X I I

1 **M**ai ales iaste numele bun decît avuția
 multă; și decît argintul și aurul – darul
 bun. Săracul și bogatul s-au în- 2
 tempinat înde sine, și pre amîndoi
 Domnul i-au făcut. Cel ce e făcăto- 3
 riu de reale, vîzînd pre cel rău certîndu-se
 tare, să pedepsește și el, iară cei fără de
 minte trecînd să păgubiră. Neamul înțelep- 4
 ciunii – frica Domnului, și avuția și mărirea și
 viața. Ciulini și lațuri – în căile ceale 5
 strîmbe, iară cea ce păzește sufletul lui să va
 feri de la eale. Înnoiaște copilul după calea 6
 lui, și încă de va și îmbătrîni, nu se va depărta
 de la ea. Bogații vor stăpîni pre cei săraci, 7
 și slugele la stăpînii lor vor împrumuta.
 Cea ce samănă reale, reale va și săcera, și 8
 rana faptelor lui va săvîrși; pre omul blînd și
 dătătoriu iubește Dumnezeu, și deșartarea
 lucrurilor lui va săvîrși. Cea ce miluiaște 9
 pre săracul, el să va hrăni, pentru că den pîi-
 nea lui au dat săracului (biruință și cinste cîș-
 tigă cea ce daruri dă, însă ia sufletul celora ce
 le au). Scoate den adunare pre ucigaș, și va 10
 ieși cu dînsul pricea, pentru căci, cînd va
 șădea în adunare, pre toți necinstește.
 Iubește Domnul inemile curate, și priimiți 11
 sînt Lui toți cei curați în căile lor. Cu buzele va
 paște împăratul. Și ochii Domnului păzesc 12

simțirea și defaimă cuvintele ceale fără de lea-
 13 ge. Să cură și zice leaneșul: „Leu iaste în
 14 căi, și în ulițe ucigaș“. Groapă adîncă –
 gura celui fără de leage, și cea ce s-au urît
 de cătră Domnul va cădea într-însa. Sînt căi
 reale înaintea omului, și nu iubeaște ca să să
 întoarcă de la eale, și a se întoarce trebuie den
 15 calea șovăită și rea. Negîndirea zboară
 inema tînarului, toiagul învățaturii departe e
 16 de la el. Cea ce năpăstuiaste pre sărac
 multe face ale lui reale, și dă bogatului pre mai
 17 puțin. Pre cuvintele înțelepților apropie
 ureachea ta și ascultă ale mele cuvinte, și
 18 inema ta așază-o pentru ca să cunoști. Că
 bune sînt. Și de vei pune pre eale la inema ta,
 veseli-te-vor deodată pre buzele tale.
 19 Pentru ca să-ți fie ție pre Domnul nădeajdea,
 20 și va arăta ție calea lui. Și tu scrii-le ție pre
 eale întreit, la sfat, și la gînd, și la cunoștință,
 21 pre lărgimea inemii tale. Învățu-te dară
 cuvînt adevărat și minte bună a asculta, ca să
 răspunzi tu cuvintele adevărului celor ce te
 22 întrebă. Nu sili pre measer pentru că
 sărac iaste, și să nu necinstești pre cel slab în
 23 porți, Pentru că Domnul va judeca lui jude-
 cata, și va mîntui pre cel fără de trup suflet al
 24 tău. Nu fii priaten cu omul mînios, și cu
 25 priaten mînios nu te amesteca, Pentru ca
 să nu înveți den căile lui, și vei lua lațuri la
 26 sufletul tău. Nu da pre tine la chezeșie,
 27 rușănîndu-te de obraz, Pentru că, de nu vei
 avea de unde să plătești, lua-vor așternutul
 28 cel de supt coastele tale. Nu rădica hotarăle
 29 veacinice carele au pus părinții tăi. Omul
 vederos și iute la lucrurile lui la împăraț tre-
 buie a dvori, și să nu dvorească la oameni
 leaneș.

C A P X X I I I

1 **L**e vei șădea a cina la masa silnicului,
 cu gîndul gîndeaște ceale ce să pun
 2 înainte-ți; Și pune mîna ta, știind
 cum că aceastea trebuie tu să
 gătești; iară de ești mai nesățios,
 3 Nu pofti bucatele lui, pentru că aceastea să țin
 4 de viață mincinoasă. Nu te întinde, fiind
 measer, cu cel avut, și cu al tău gînd lip-
 5 seaște-te. De vei pune al tău ochiu cătră el,
 nicăirea nu se va ivi, pentru că i s-au făcut lui
 aripi ca unui vultur și să întoarcă la casa celuia
 6 ce stă înaintea lui. Nu cina împreună cu
 7 omul zavistnic, nici pofti den bucatele lui, Că
 precum oricine va înghiți păr, așa mănîncă și
 8 bea. Nici cătră tine să-l bagi pre el. Și să
 mănînci pîinea ta cu el, pentru că va boři pre
 9 ea și va strica cuvintele tale ceale bune. La
 urechile celui fără de minte nemica nu zice,

ca nu cîndai să batjocurească pre ceale înțe-
 leapte cuvinte ale tale. Să nu muți hotarăle 10
 veacinice, și la agonisita săracilor să nu întri,
 Pentru că Cea ce mîntuiaște pre ei, Domnul, 11
 tare iaste și va judeca judecata lor împreună
 cu tine. Dă la învățatură inima ta, și urechile 12
 tale le gătește la cuvintele simțirii. Nu 13
 lipsi a certa pruncul, nici de-l vei lovi pre el cu
 toiag. Nu va muri Pentru că tu îl vei lovi pre 14
 el cu toiag, și sufletul lui den moarte îl vei
 izbăvi. Fiiule, de se va face inima ta înțe- 15
 leaptă, veseli-vei și pre a mea inimă, Și 16
 întru deprinderea cuvintelor ale tale buze
 cătră ale mele buze, de vor fi direapte. Nu 17
 rîvnească inima ta păcătoșilor, ce în frica
 Domnului fii toată ziua, Pentru că, de le vei 18
 păzi aceastea, fiț-vor ție nepoți, și nădeajdea
 ta nu să va depărta. Ascultă, fiiule, și te fă 19
 înțelept, și înd[ir]eptează gîndurile inimii
 tale. Nu fii bețiv, nici te întinde la sfa- 20
 turi, și la cumpărăturile cărnii, Pentru că 21
 tot curvariul și bețivul va săraci, și se va îm-
 brăca cu rupte și dezmațate tot somnurosul.
 Ascultă, fiiule, de părintele cea ce te-au năs- 22
 cut, și nu huli căci au îmbătrînit maica ta.
 Cîștigă adevărul și nu lepăda înțelepciunea, 23
 și învățatura, și priceaperea. Bine hră- 24
 neaște tatul drept, și pre fiul înțelept vese-
 leaște-se inima lui. Veselească-se tatul și 25
 maica pre tine și bucure-se ceia ce te-au năs-
 cut. Dă-m, fiiule, a ta inimă și ai tăi ochi ale 26
 mele căi să păzească, Pentru că cadă sur- 27
 pată iaste casa striină, și fîntînă strîmtă e cea
 striină. Pentru că acesta degrabă piare, și 28
 tot cel fără de leage va peri. La cine e vai? 29
 La cine e gîlceavă? La cine-s judecăți? La
 cine-s voi reale și bîrfeale? La cine-s zdrobi-
 turile în zadar? Ai cui sînt ochii urduroși?
 Au nu ai celor ce să zăbovesc în vinuri, au nu 30
 celor ce urmează unde băuturi să fac? Nu vă
 îmbățați cu vin, ce vă voroviți cu oameni
 direpți, și voroviți întru primblări. Pentru 31
 că, de vei da la păhară și la potire ochii tăi,
 apoi vei îmbla mai gol decît un pilug; Și cea 32
 mai de apoi ca de șarpe rănit să întinde și ca
 de chierast să varsă lui veninul. Ochii tăi 33
 cînd vor vedea pre striin, atuncea gura ta va
 grăi strîmbe, Și vei zăcea ca în inima mării, 34
 și ca un cîrmaciu la multă fortună, și vei grăi:
 „Bătea-mă, și nu am durut; și mă bat- 35
 36
 giocuriră, Și eu nu știam. Cînd
 mînecatul va fi, pentru ca, ve-
 nind, voiu cerca cu care-
 le voiu merge
 împreună?“

CAP XXIV

1 **F**iiule, să nu te potrivești cu oamenii
 2 răi, nici să poftesti a fi cu dînsii,
 3 Pentru că minciuni cugetă inima lor,
 și osteneale buzele lor grăiesc. Cu
 înțelepciunea să zidească casă (și cu
 4 priceaperea să îndireptează). Cu simțirea
 să umplu cămărilor de toată avuția cinstită și
 5 bună. Mai bun iaste înțeleptul decît cel
 tare, și omul ce are minte decît o arătură
 6 mare. Cu otcîrmuirea să face războiul, și
 ajutoriul iaste cu inima cea sfătuitoare.
 7 Înțelepciunea și gîndul bun – la porțile înțe-
 leptilor. Înțelepții nu să abat den leagea Dom-
 8 nului, Ce socotesc întru adunări. La cei
 9 necertați timpină moarte, Și moare cel fără
 de minte întru păcate. Necurăția iaste la omul
 10 pierzătoriu, Pîngări-se-va în ziua cea rea și
 11 în ziua scîrbei, pînă unde se va săvîrși. A
 izbăvi pre ceia ce să aduc la moarte și a răs-
 cumpăra pre cei ce să întind, nu te scumpi!
 12 Și de vei zice: „Nu știu pre acesta“, să știi că
 Domnul inimile tuturor cunoaște, și Cela ce
 au zidit suflare la toți, Acela știe toate, Carele
 va răsplăti fieștecărui după faptele lui.
 13 Mănîncă miare, fiiule, pentru că e bun fagu-
 rul, pentru ca să ți să îndulcească gîtlejul,
 14 Pentru că așa vei simți înțelepciunea la sufle-
 tul tău; pentru că, de vei afla, fi-va bună săvîr-
 15 șirea ta, și nedeajdea nu te va părăsi. Să nu
 apropii la cel necurat pășunea dreptilor, nici
 16 să te amăgești cu sațiul pîntecelui; Pentru
 că de 7 ori va cădea dreptul, și se va scula,
 17 iară cei necurați vor slăbi în reale. De va
 cădea nepriatinul tău, să nu te bucuri pre el, și
 18 întru împiedecarea lui nu te înălța, Căci va
 vedea Domnul și nu-I va plăcea Lui, și va
 19 întoarce mînia Lui de la dînsul. Nu te
 bucura pre ceia ce fac rău, nici rîvni pre cei
 20 păcătoși, Pentru că nu se vor face nepoți la
 cei răi, și lumina necuraților stinge-se-va.
 21 Teame-te de Dumnezeu, fiiule, și de împăra-
 tul, și niciunua să nu fii neascultătoriu,
 22 Pentru că fără de veaste vor plăti spre cei
 necurați; și caznele amînduror cine le știe?
 23 Și aceastea zic voao, înțelepților: A cu-
 24 noaște fața la judecată nu iaste bine. Cela
 ce zice necuratului: „Drept iaste“, blestemat
 25 năroadelor va fi, și urît la limbi. Și cei ce
 muștră mai buni se vor arăta, și preste ei va
 26 veni blagoslovenie bună, Și buzele vor iubi,
 27 răspunzînd cuvinte bune. Gătește la ieșire
 faptele tale, și te gătește la țarină, și pasă dena-
 28 poia mea, și de iznoavă vei zidi casa ta. Nu fii
 mincinoasă mărturie pre al tău cetățean, nici te
 29 lărgi cu ale tale buze! Să nu zici: „În ce chip au
 făcut mie, face-voiu lui, și voiu plăti lui ceale ce

m-au năpăstuit“. Ca o arătură e omul fără 30
 de minte, și ca via e omul lipsit de minte;
 De-l vei lăsa pre el, țeleni-se-va și se va îmbu- 31
 ruiena tot, și să face părăsit, și îngrădirile pie-
 trilor lui să sapă de tot. Apoi eu m-am căit, 32
 căutat-am ca să aleg învățatura. „Puțin 33
 dormitez, puțin dormu, și puțin îmbrășăz cu
 mîinile pieptul“; și de vei face aceasta,
 Veni-va mergînd înainte sărăcia ta, și lipsa – 34
 ca un bun alergătoriu.

CAP XXV

Fceastea-s pildele lui Solomon ceale 1
 nealease, carele au scris prietenii
 Ezechiei, împăratului Iudeii. Mări- 2
 rea lui Dumnezeu ascunde cuvînt, și
 mărirea împăratului cinstește po-
 runca lui. Ceriul e înalt și pămîntul adîncu, 3
 și inima împăratului – neoblicită. Bate 4
 argintul nelămurit, și se va curăța curat
 tot. Ucide pre necurați denaintea împăra- 5
 tului, și va isprăvi întru dreptate scaunul
 lui. Nu te mîndri naintea împăratului, nice 6
 în lucrurile silnicilor sta, Pentru că mai 7
 bine e a ți se zice: „Să te sui!“, decît a te smeri
 în fața silnicului; ceale ce au văzut ochii tăi,
 grăiaște. Nu cădea la sfadă în grabă, pentru 8
 ca să nu te căiești mai apoi, cînd te va ocări
 priatenul tău. Tu stăi înapoi, nu huli, ca să 9
 nu te ocărăscă priatenul. Și sfada ta și 10
 vrajba ta nu se va depărta, ce va fi ție întocma
 cu moartea; harul și prieteșugul mîntuiaște,
 carele întărește-le ție, pentru ca nu ocărît să
 fii, ce păzește căile tale bine premenindu-le.
 Măru de aur la șîr de sardion, așa a zice cuvînt- 11
 tul la cel ce se cuvine lui. La cercel de aur 12
 sardion de mult prețu iaste legat: cuvîntul
 înțelept – la bună ascultătoare ureache. În 13
 ce chip ieșirea zăpăzii la seacere zădufului
 folosește, așa vestitoriul credincios celor ce
 l-au trimis pre el; că spre sufletele celor ce să
 trebuiescu cu el folosește. Cumu-s vîntu- 14
 rile și norii și ploile prea lucii, așa sînt cei ce
 să făluiescu pre dare mincenoasă. Întru 15
 îndelungarea mîniei – sporiul împăratului, și
 limba moale zdrobește oase. Miare aflînd, 16
 mănîncă cîtu e destul, ca nu cîndai, umplîndu-
 te, vei borî. Raru bagă piciorul tău cătră 17
 priatenul tău, ca nu cîndai, săturîndu-se de
 tine, urî-te-va. Zburătură și sabie, și să- 18
 geata fără de smîrdă, așa e și omul carele
 mărturisește asupra priatenului lui mărturie
 mincinoasă. Calea răului și piciorul celui 19
 fără de leage peri-va în zio rea. În ce chip e 20
 oțetul la rană nefolositoriu și fumul la ochi,
 așa, căzînd vătămăre în trup, inima mîhnește.
 În ce chip molia în haină și viarmele în 21
 lemnu, așa voia rea a omului strică inima.

22 De e flămînd vrăjmașul tău, hrănește-l pre
23 el; de-i iaste seate, adapă-l pre el; Pentru
că, făcînd aceasta, cărbuni de foc vei grămădi
preste capul lui, și Domnul răsplăti-ț-va ție
24 bune. Vîntul crivăț rădică nori, și obrazul
25 obraznic limbă întărită. Mai bine e a lăcui
într-un unghiu de pod, decît cu muiarea
26 suduitoare în casă de obște. În ce chip apa
reace la sufletul însetat iaste dulce, așa e
27 veastia bună de la pămînt de departe. Pre-
cum de va astupa neștine izvor și a apei ieșire
va strica, așa fără podoabă a cădea dreptul
28 înaintea necuratului. A mînca miare multă
nu iaste bine, și trebuie a cinsti cuvintele slă-
29 vite. În ce chip cetatea la ziduri e surpată și
nezidită, așa bărbatul carele nu cu sfat face
ceva.

C A P X X V I

1 **I**n ce chip roao la seacere și în ce chip
ploaia vara, așa nu iaste la cel fără de
2 minte cinste. În ce chip pasările
zboară și vrabiile, așa blestemul în
deșărt nu va veni asupra nemărui.
3 În ce chip biciul la cal și boldul la măgariu, așa
4 e toiagul la norodul fără de leage. Nu răs-
punde la cel fără minte după nebunia lui,
5 pentru ca să nu fii aseamene lui, Ce răs-
punde celui nebun cătră nebunia lui, pentru
6 ca să nu se pară înțelept la sine. Den căile
lui ocară face cela ce au trimis pren vestitoriu
7 fără de minte cuvînt. Ia meargerea vinelor
și fărădeleagea den rostul celor fără de minte.
8 Cela ce leagă piatra în praștie aseamene iaste
celuia ce dă celui fără de minte mărire.
9 Ghimpi cresc în mîna bețivului și robie în
10 mîna celor fără de minte. Mult să bate de
valuri tot trupul celor fără minte, pentru că să
11 surpă spămîntarea lor. Ca cîinele cînd vine
spre a lui borîtură și urîț să face, așa și cel fără
de minte, cu răul său întorcîndu-se la al său
păcat. Iaste rușine aducînd păcat, și iaste
12 rușine aducînd mărire și dar. Văzuiu bār-
bat ce i să păru lîngă sine a fi înțelept, însă
nedeajde avu mai multă cel fără de minte decît
13 el. Zice leaneșul trimițîndu-se la cale: „Leu
14 e în căi și în ulițe ucigaș“. În ce chip ușa să
întoarce la țîțînă, așa leaneșul pre patul
15 lui. Ascunzînd leaneșul mîna în sînul lui, nu
16 poate să aducă la gură. Mai înțelept luiș le-
aneșul i să pare, decît cel ce în săturare duce veas-
17 te. În ce chip cela ce ține de coada cîinelui, așa
18 cela ce stă înainte pentru judecată striină. În
ce chip ceia ce ispitesc pun înainte cuvinte la oa-
meni, iară cela ce va timpina cuvîntul întîiu se
19 va împedeca, Așa toți ceia ce într-ascuns pîn-

desc pre ai lor priateni și, cînd se vor vedea,
zic că „Glumind, am făcut“. În multe leam- 20
ne odrăsleaste focul, și, unde nu iaste iute la
mînie, să potoleaste sfada. Grătariu pre 21
cărbuni și leamne în foc, și omul suduitoriu –
spre gîlceava sfăzii. Cuvintele mîngîitori- 22
lor moi sînt și aceștea bat la locurile ficați-
lor. Argintul, dîndu-se cu vicleșug, ca hîr- 23
bul să să socotească. Buzele vicleane acopere
inimă mîhnită. Cu buzele toate le prii- 24
measte jăluindu-se vrăjmașul, iară în inimă
meștersuguiaste vicleșuguri. Săvai de ți 25
s-ar ruga vrăjmașul cu glas mare, să nu-l
ascuți, pentru că 7 vicleșuguri sînt în sufletul
lui. Cine ascunde vrajba, închiagă vicleșu- 26
gul, și descopere ale sale greșale cel bine
conoscut într- adunare. Cela ce sapă 27
groapa aproapelui său, într-însa va cădea; și
cel ce tăvăleaste piatră, preste el se va tăvăli.
Limba mincinoasă uraște adevărul, și gura 28
cea neacoperită face neașăzări.

C A P X X V I I

Nu te făli spre ceale de mîine, pentru că 1
nu știi ce va naște ceaea ce vine.
Laude-te aproapele-ți, și nu gura ta; 2
striinul, și nu buzele tale. Grea e 3
piatra și cu nevoie purtat năsipul; și
urgia celui fără de minte mai grea e decît
amîndoa. Nemilostivă e mînia și iute e 4
urgia, iară nemică nu rabdă rîvnirea. Mai 5
bune-s muștrările descoperindu-se decît
ascuns priiteșug. Mai vreadnice-s de cre- 6
dință ranele priatenului decît sărutările ceale
de bună voie ale vrăjmașului. Sufletul, în 7
săturare fiind, batjocureaste fagurii; iară
sufletului ce e la lipsă, și ceale amară dulce i să
par. În ce chip cînd pasărea va zbura den- 8
tru al său cuiub, așa omul să robeaste cînd să
înstreinează de la ale sale locuri. Cu miruri 9
și cu vinuri și cu tămîie să veseleaste inima, și
să sparge de primejdii sufletul. Pre priate- 10
nul tău sau pre priatenul părintesc să nu-l
părăsești, și la casa frăține-tău să nu întri
nenorocind; mai bun e priatenul aproape
decît frate lăcuind departe. Înțelept fii, 11
fiiule, pentru ca să ți se veselească inema; și
întoarce de la tine cuvintele ocărîte. Marghio- 12
lul, realele viind, să ascunse, iară cei fără de
minte, mergînd, pagubă vor plăti. Ia haina 13
lui, pentru c-au trecut semețul, carele ceale
striine strică. Cela ce binecuvintează pria- 14
tenul dimeneața cu glas mare, decît cel ce
bleastemă, nemică nu să va părea că iaste
osebit. Picăturile scot pre om în zi de iarnă 15
den casa lui, așijderea și muiarea sudalnică
den casa ei. Crivățul nesilnic vînt iaste, 16

17 iară pre nume iscusit să cheamă. Fier pre
fier ascute, și omul întărită fața priatenu-
18 lui. Cine răsădește smochin, mînca-va
roadele lui; și cine păzește pre al său domn,
19 să va cinsti. În ce chip nu-ș samănă fețele
la fețe, așa nici inemile oamenilor sînt potri-
20 vă. Iadul și perirea nu se satură, așijderea
și ochii oamenilor sînt nesățios. Urîciune e
Domnului cela ce împoncișază ochiul, și cei
21 neînvățați – neopriț la limbă. Ispitirea la
argint și la aur – lămurirea, și bărbatul să ispi-
tește pren rostul celora ce laudă pre el.
Inema celui fără de leage cercetează reale, și
22 inema direaptă cearcă mintea. De vei bate
pre cel fără de minte, în mijlocul adunării
23 necinstindu-l, nu vei lua nebunia lui. Cu
cunoștință vei cunoaște sufletele turmei tale
24 și vei întări inema ta la ale tale cirezi, Căci
nu e în veac la om putearea și vîrtutea, nici dă
25 den neam în neam. Poartă grija celor den
cîmp verzi, și vei tunde iarbă, și adună
26 buruian de munte, Pentru ca să aibi oi de
îmbrăcăminte. Cînstește-ț cîmpul, pentru ca
27 să-ț fie ție miei. Fiiule, de la mine ai graiuri
cuvioase în viața ta și în viața slugilor tale.

CAP XXVIII

1 **R**uge necuratul, nimenea gonindu-l,
iară dreptul ca un leu nădejduiaște.
2 Pentru păcatele necuraților judecăți
să scoală, și omul isteț va stinge pre
3 eale. Viteazul întru cei fără de cre-
dință năpăstuiăște pre săraci. Ca o ploaie
4 mare și nefolositoare, Așa ceia ce au lăsat
leagea laudă necurăția; și ceia ce iubesc leagea
5 pun împrejurul lor zidu. Oamenii răi nu
vor gîndi judecată, iară ceia ce cearcă pre
6 Domnul înțelege-vor întru tot. Mai bun e
săracul mergînd cu adevăr decît bogatul min-
7 cinos. Păzește leagea fiul înțelegătoriu,
iară cela ce paște necurăția necinsteăște pre
8 tatul lui. Cela ce înmulțeăște avuția lui cu
camete și lăcomii, celui ce miluiaște pre săraci
9 adună pre ea. Cela ce abate ureachea lui ca
să nu auză leagea, și el ruga lui ș-au urît.
10 Carele rătăceăște pre cei drepti în cale rea, la
stricăciune el va cădea; iară cei fără de leage
vor treace ceale bune și nu vor întra la eale.
11 Înțelept lîngă sine e omul avut, și tot înțelep-
12 tul va defăima pre el. Pentru ajutoriul di-
reptilor mult să va face mărire, și în locurile
13 necuraților prindu-se oamenii. Cela ce aco-
pere necurăția lui nu se va spori, iară cel ce tăl-
14 măceăște muștrările iubi-se-va. Fericiț omul
carele să teame de toate pentru smerire, iară
15 cel nesilnic la inemă cădea-va la reale. Leu

flămînd și lup setos iaste cel ce te răneaște,
sărac fiind, de fealiu săracăcios. Împărat ce 16
e lipsit de venituri – mare asupritoriu iaste,
iară cel ce uraște strîmbătatea, îndelungată
vreame va trăi. Cela ce ia în chezășie pre 17
bărbatul ce iaste în vină de ucidere, pribeag
va fi, și nu întru întemeiare. Ceartă pre fiu, și
te va iubi și va da podoabă sufletului tău; nu
va asculta la limbă fără de leage. Cel ce 18
mearge drept ajutoritu-s-au, iară cela ce
mearge în căi strîmbe se va încleșta. Cela 19
ce lucrează pămîntul lui se va sătura de pîine,
iară cel ce goneăște zăbavă umplea-se-va de
sărăcie. Omul ce e vreadnic de credință 20
mult se va blagoslovi, iară cel rău nu va fi
necertat. Cine nu să rușinează de obrazele 21
dreptilor, nu iaste bun; unul ca acesta pentru
o bucată de pîine va vinde pre om. Gră- 22
beăște a să îmbogăți omul zavistnic, și nu știe
că cel milostiv va birui pre el. Iară cela ce 23
dovedeăște căile omului har va avea mai mult
decît cela ce să îmbunează cu limba. Cine 24
leapădă pre tată sau pre mumă și i să pare
cum nu greșăște, acesta împreunătoriu iaste
omului celui necurat. Nesățiosul om va 25
judeca în deșărt, iară carele nedejduiaște pre
Domnul întru socotință va fi. Carele nedej- 26
duiaște cu inimă dîrză, unul ca acesta e
nebun; iară carele mearge cu înțelepciune
mîntui-se-va. Iară carele dă săracilor nu se 27
va lipsi, iară carele întoarce ochiul lui în multă
lipsă va fi. În locurile necuraților suspină 28
dreptii, și întru acelora peiri înmulți-se-vor
dreptii.

CAP XXIX

1 **M**ai bun e omul ce muștră decît omul ce
e năsilnic la cerbice, pentru că, fără
de veaste arzîndu-se el, nu iaste vin-
2 decare. Lăudîndu-se dreptii, ve-
seli-se-vor năroadele, și de boiarii
3 ce-s fără de leage suspină bărbații. De băr-
batul ce iubeăște învățatura veseleăște-se
tatul lui, iară carele va paște curve va piarde
4 avuția. Împăratul drept ridică țară, iară
5 bărbatul fără de leage de tot o sapă. Carele
găteăște de spre fața nepriatinului său mreajă,
6 o pune pre ea la picioarele lui. La omul ce
păcătuiăște mare e lațul, iară dreptul în bucu-
7 rie și în veselie va fi. Știe dreptul a judeca
la săraci, iară cel necurat nu va priceape jude-
8 cata; și la sărac nu iaste minte a să cunoaște
pre sine. Oamenii fără de leage au ațîțat ce- 8
tate, și înțelepții întoarșeră urgia. Bărbatul în- 9
vățat judecă limbi, iară omul rău, urgisindu-să,
batgiocureăște și nu se spămîntează. Bărbații 10
părtaș de sîngiuri urî-vor pre cel curat,
iară cei drepti cerca-vor sufletul lui. Toată 11
mînia lui îș arată cel fără de minte, și înțelep-

12 tul ascunde pre amăruntul. Împăratului ce
 13 ascultă cuvîntul strîmb toți cei de supt dînsul
 14 fără de leage sînt. Împrumutătoriu și da-
 15 tornicul, unul cu altul împreunîndu-se, soco-
 16 tință face amîndurora Domnul. Împăratul
 17 cu adevăr judecînd pre săraci, scaunul lui
 18 întru mărturie se va pune. Ranele și mus-
 19 trările dau învățătura, și copilul rătăcindu-se
 20 rușinează părinții lui. Mulți fiind cei necu-
 21 rați, multe să fac păcatele, și direpții, căzînd
 22 aceia, plini de frică să fac. Ceartă pre fiul
 23 tău, și te va odihni și va da podoabă sufletului
 24 tău. Să nu fii tilcutoriu la limbă fără de
 25 leage, și cel ce păzește leagea fericit iaste.
 26 Cu cuvintele nu se va certa sluga năsilnică, că,
 27 de va și înțelege, iară nu va asculta. De vei
 28 vedea bărbat grabnic la cuvinte, să știi că
 nedeajde are mai mult cel fără de minte decît
 dînsul. Carele să desfrînează den copilărie,
 slugă va fi; și mai tîrziu se va durea spre
 sine. Omul mînios rădică price, și bărbatul
 urgisitoriu au săpat păcatul. Semeția pre
 om smerește, și pre cei ce gîndesc cu smerire
 razimă-i cu mărire Domnul. Cine împarte
 cu furul, uraște-ș sufletul lui; și de se va pune
 jurămînt, auzind nu vor spune. Temîndu-se
 și rușinîndu-se de oameni, s-au împiedecat;
 iară ceala ce nedejduiaște pre Domnul,
 veselise-va. Necurăția la om dă greșală,
 iară carele nedejduiaște pre Stăpînitoriu,
 mîntui-se-va. Mulți slujăsc obrazelor po-
 vățuitorilor, iară de la Domnul să face direp-
 tul la om. Urîciune e dreptului omul
 strîmb, și urîciune e celui fără de leage calea
 ce îndireptează.

C A P X X X

1 **A**ceasta zice bărbatul celor ce cred lui
 2 Dumnezeu și încetează: „Pentru
 3 că mai fără de minte sînt decît toți
 4 oamenii și înțelepciunea omului nu
 5 iaste în mine, Și Dumnezeu m-au
 6 învățat înțelepciune, și mintea sfinților am
 7 conoscut. Cine s-au suit în ceriu și s-au
 8 pogorît? Cine au adunat vînturile în sîn? Cine
 9 au întorsu toată apa întru haină? Cine au
 10 biruit toate marginile pămîntului? Ce e
 numele lui? Sau ce e numele fiilor lui? Pentru
 ca să conoască Că toate cuvintele lui Dum-
 nezău sînt lămurite, și ajută El celor ce să
 smerescu de Dînsul. Nu adaoge la cuvîn-
 tele Lui, ca să nu te dovedească, și minci-
 nos vei fi. Doao ceru de la Tine, să nu iai harul
 meu mainte de ce voiu muri eu: Cuvîntul
 deșărt și minci-
 nos departe de la mine îl fă. Avu-
 ție și sărăcie nu-m da, Ce-m rînduiaște ceale
 ce-m trebuie și ceale de ajunsu, Pentru ca nu,
 săturîndu-mă, minci-
 nos mă voiu face, și voiu

zice: ‘Cine mă veade?’; au sărac făcîndu-mă,
 voiu fura, și voiu jura în numele lui Dumne-
 zău. Să nu dai pre rob la mînile stăpînului 11
 lui, pentru ca să nu te bleasteme, și te vei
 stinge. Nepotul rău pre tatul blastămă, și 12
 pre mumă nu binecuvintează. Nepotul rău 13
 drept pre sine să judecă, și ieșirea lui n-au
 spălatu-o. Nepotul rău înalți ochi are și cu 14
 geanele lui să înalță; nepotul rău are dinți de
 sabie și masealele barde, ca să mistuiască și să
 mănînce de tot pre cei slabi de la pămînt și pre
 săracii lor dentru oameni. Lipitoarei trei 15
 feate era cu dragoste iubindu-se și aceaste
 trei nu o sătura pre ea, și a patra nu-i fu destul
 a zice: ‘Deajuns e’. Iadul, și dragostea 16
 muierii, și pămîntul neumplut de apă, și apa,
 și focul nu vor zice: ‘Destul e’. Ochiul cel ce 17
 batgiocorește pre tatăl și necinstește bătrî-
 neațele maicii, să-l taie pre el corbii den văi, și
 să-l mănînce de tot pre el puii vulturilor. Și 18
 trei îm sînt preste putință a le gîndi, și a patra
 nu o cunosc: Urmele vulturului ce zboară, 19
 și căile șarpelui pre piatră, și cărările corabiei
 ce merge pre mare, și căile omului la tinerețe.
 Ca aceasta e calea muierii preacurve, carea, 20
 cînd va face, spălîndu-se, nemică zice că au
 făcut fără cale. Pren trei lucruri să clă- 21
 tește pămîntul, și al patrulea nu poate să-l
 poarte: De va împărăți slugă, și nebunul să 22
 va umplea de bucate; Și slujneca de va 23
 scoate pre a ei stăpînă, și muiarea urîta de va
 nemeri bărbat bun. Și patru sînt mai mici 24
 pre pămînt, și aceaste-s mai înțeleapte decît
 ceale înțeleapte: Furnicile, la carele nu 25
 iaste vîrtute, și gâtescu vara hrană; Și ari- 26
 cii, neam slab, carii au făcut în pietri casele
 lor; Neîmpărățită iaste lăcusta, și dentru o 27
 poruncă ostenește cu bun obicei; Și 28
 nevăstuica, pre mîni răzimîndu-se, și pre
 lesne fiind a să prinde, lăcuiște întru țăriile
 împărăților. Și trei sînt carele cu sporiu 29
 mergu, și a patra carea bine treace: Puiul 30
 de leu mai vîrtos e decît dobitoacele, care nu
 să întorce, nice să teame de dobitoc; Și 31
 cocoșul umblînd în găini cu bun suflet, și țap
 povățuind turma, și împăratul povestind întru
 limbi. De te vei da pre sine la veselie și 32
 vei întinde mîna ta cu vrajbă, te vei
 [ne]cinsti. Mulge lapte, și va fi unt; 33
 și de vei stoarce nările, va ieși
 sînge; și de vei trage
 cuvintele, vor ieși
 judecăți și
 vrajbă“.

1 **L**e mele cuvinte grăitu-s-au de Dum-
 2 nezău împăratul[ui], legiuire, pre
 carele au certat maica lui: „Ce vei
 păzi, fiule? Graiurile lui Dumnezeu.
 Dentii născut, ție zicu, fiule! Ce,
 fiule pîntecelui meu? Ce e, fiule rugăciuni-
 3 lor mele? Nu da muierilor a ta avuție, și
 4 gîndul tău, și viața, la sfatul de apoi. Cu sfat
 toate fă, cu sfat bea vin. Silnicii mînioși sînt;
 5 vin să nu bea, Pentru ca nu cumva, bînd,
 vor uita învățătura, și drept a judeca nu vor
 6 putea pre cei slabi. Dați beție celor den
 7 mîhniri și vin a bea celor den dureri, Ca să
 uite sărăcia și de osteneale să nu-și mai aducă
 8 aminte. Fiiule, deschide gura ta cu cuvîntul
 lui Dumnezeu și judecă toate sănătos!
 9 Deschide gura ta și judecă drept, și osebeaște
 10 pre sărac și pre slab! Muiare bărbat a cine
 va afla? Mai cinstită iaste decît pietri scumpe
 11 una ca aceasta. Nedejduiaște pre ea inima
 bărbatului ei; una ca aceasta de bune prăzi nu
 12 se va lipsi, Pentru că lucrează bărbatului
 13 spre bine în toată viața. Depănînd lînă și
 14 in, au făcut bună treabă cu mîinile ei. Să
 făcu ca o corabie ce să neguțătorească pre
 15 departe și-s adună avuția ei. Și să scoală de
 noapte, și au dat mîncări casii și lucruri la sluj-
 16 nece. Văzînd arătură, au cumpărat, și den
 17 roadele mîinilor ei răsădi aveare. Încingînd
 vîrtos mijlocul ei, răzimă brațul ei la lucru.
 18 Și gustă că e bine a lucra, și nu se stinge lumi-
 19 nătoriul ei toată noaptea. Coturile ei le
 întinde spre ceale de folos, și mîinile ei le
 20 razimă la fus. Și mîinile ei le deschise săra-
 21 cului, și roadă întinse la sărac. Nu grijaște
 de ceale den casă bărbatul ei, cînd zăboveaște
 undeva, pentru că toți ceia de lîngă ea să
 22 îmbracă. Îndoite cămăși au făcut bărbatu-
 lui ei, și den vison și mohorît - ei îmbră-
 23 căminți. Și socotit să face bărbatul ei la
 porți, cînd va șadea în adunare cu bătrînii cei
 24 ce lăcuiesc pămîntul. Cearsafuri au făcut și
 le-au vîndut finiceanilor și cingători hananei-
 25 lor. Cu putere și cu bună-cuviință s-au
 26 îmbrăcat, și să veseli în zilele de apoi. Gura
 ei o deschise cu socotință și cu leage, și
 27 rînduială porunci limbii ei. Strimte-s cără-
 rile caselor ei, și mîncări leanese n-au
 28 mîncat. Rîdică fiii ei și să îmbogățiră, și
 29 bărbatul ei lăudă pre ea: ‘Multe feate au
 făcut putere, multe au făcut tari, iară tu mai
 30 sus ești și le-ai covîrșit pre toate’. Minci-
 noasele plăceri, și deșartă frumseătea
 (muierii nu iaste întru tine), pentru că

muiarea înțeleaptă să binecuvintea-
 ză (și frica Domnului aceasta lau-
 de). Dați ei den roadele 31
 buzelor ei și să laude
 în porți bărba-
 tul ei“.

✠ ✠ ✠

✠

CARTEA ECLISIASTULUI

C A P I

Lraiurile Eclisiastului, fiului lui David, 1
 a împăratul lui Israil, în Ierusalim.
 Deșărtarea deșărtărilor, zise Ecli- 2
 siastul, deșărtarea deșărtărilor, toa-
 te-s deșărtare! Care e prisosirea 3
 omului, în toată truda lui care trudeaște supt
 soare? Neam merge și neam vine, și 4
 pămîntul în veac stă. Și răsare soarele, și 5
 apune soarele, și la locul lui trage el răsărind,
 iase cătră austru și încungiură cătră crivăț.
 Încungiură încungiurînd, merge duhul, și la 6
 încungiurările lui întoarce-se duhul. Toate 7
 pîraiele merg în mare, și marea nu se împle.
 La locul unde pîraiele merg, acolo eale se vor
 întoarce a merge. Toate cuvintele sînt cu 8
 trudă. Nu va putea bărbat a grăi, și nu se va
 sătura ochiul a vedea, și nu se va împlea
 ureachea de auz. Ce e cea ce fu? Ceea ce 9
 va să fie. Și ce e cea ce s-au făcut? Aceasta
 ce va să să facă; Și nu iaste tot proaspăt 10
 supt soare. Carele va grăi și va zice: „Vezi,
 acesta nou iaste“, acum s-au făcut în veacii
 carii s-au făcut denaintea noastră. Nu iaste 11
 pomenire la cei dentiiu; și încă la cei de apoi
 făcîndu-se, nu va fi lor pomenire cu ceale ce
 se vor face la ceale de apoi. Eu, Eclisiastul, 12
 am fost împărat preste Israil, în Ierusalim.
 Și am dat inima mea a cerceta și a socoti cu 13
 înțelepciunea pentru toate cîte s-au făcut supt
 ceriu; căci migăială rea au dat Dumnezeu fii-
 lor oamenilor ca să migăiască întru sine.
 Văzuii toate faptele ceale făcute de supt soare 14
 și, iată: toate deșărtare și voie de duh. Cel 15
 întort nu se poate împodobi, și lipsa nu se va
 putea număra. Grăit-am eu în inima mea a 16
 zice: „Iată, eu mă mării, și adaoș înțelep-
 ciune preste toți carii fură înaintea mea în
 Ierusalim, și inima mea văzu multă înțelep-
 ciune și minte. Și dediu inima mea a 17
 conoaște înțelepciune și minte, pilde și
 știință; conosciu eu că încă si aceasta iaste
 voie a duhului, Căci întru mulțimea 18
 învățaturii - mulțime de minte, și cela ce
 adaoge înțeleagere, adaoge-va dureare“.

CAP II

1 **I**ș eu în inema mea: „Vino dară să te
ispitesc întru veselie, și vezi întru
2 bine“. Și, iată, să făcu aceasta deșărtă-
ciune. Rîsului ziș: „Împrejurare“,
3 și veselie[i]: „Ce aceasta faci?“ Și
socotiiu de va slăbânogi inema mea cu niște
vin trupul meu, – și inema mea mă povățui cu
învățătura și a birui pe veselie –, pînă unde
voiu vedea care e binele fiilor oamenilor care
făcu supt soare numărul zilelor vieții lor.
4 Mărit-am fapta mea, ziditu-mi-am case,
5 răsăditu-mi-am mie vii, Făcutu-mi-am
grădini și livezi, și răsădiu întru eale tot lem-
6 nul de toată roada; Făcut-am mie scaldă-
tori de ape, ca să adăp dentru eale dumbrăvi
7 ce odrăslești leamne; Cîștegat-am slugi și
slujnece, și de casă născuți să făcură mie, și
încă cîștigare de cireadă și de turme multe să
8 făcură mie, mai mult decît toți ceia ce s-au
făcut înaintea mea în Ierusalim; Adunaiu
mie argint și aur, și averile împăraților și ale
țărîlor; făcut-am mie cîntăreți și cîntăreațe, și
desfătăciunile fiilor omului, mestecători de
9 vin și mestecătoare. Și mă măriiu și adaoș
înțelepciune mai multă decît toți ceia ce s-au
făcut înaintea mea în Ierusalim; și încă învâ-
10 țătura mea au stătut mie. Și tot ce au cerșut
ochii miei n-au fost depărtat de cătră dînșii;
n-am oprit inema mea de cătră toată veselia,
căci inema mea să veseli întru toată osteneala
mea, și aceasta să făcu împărțeale de cătră
11 toată truda mea. Și căutaiu eu întru toate
faptele mele carele au făcut mîinile mele și
în truda carea am ostenit a face și, iată, toate
în deșărt, și voia duhului, și nu iaste prisosire
12 supt soare. Și căutaiu eu ca să văz învăță-
tura, și împrejurarea, și fără-de-mintea; căci
cine e omul carele va veni denapoia sfatului,
13 toate cîte au făcut întru el? Și văzui eu că
sînt prisosiri înțelepciunei mai mult decît
nebumia, cîtu e prisosirea luminii mai multu
14 decît întunearecul. Ochii înțeleptului – în
capul lui, și cel fără de minte întru întunearec
merge. Și cunoscu eu și eu că o timpinare va
15 timpina la toate acestea. Și ziș eu în inema
mea: „Cum e întimpinarea celui fără de
minte, și mie mi să va timpina; și pentru căci
m-am măiestrit?“ Eu de prisosit grăiiu în
inema mea – pentru că cel fără de minte den
prisosire grăiaște –, căci și aceasta e deșărtă-
16 ciune, Căci nu iaste pomenirea celui înțe-
lept cu a celui fără de minte, în veac, în ce chip
dară zilele la ceale viitoare toate s-au uitat; și
cum va muri înțeleptul cu cel fără de minte?

Și am urît viața, căci vicleană iaste asupra 17
mea fapta cea făcută supt soare, căci toate-s
deșărtare și voie de duh. Și uriiu eu toată 18
lumea și truda mea carea am trudit supt
soare, căci las pre ea omului care s-au făcut
după mine; Și cine știe de va fi înțelept au 19
fără de minte? Și, de stăpînește întru toată
osteneala mea carele am ostenit și am măies-
trit supt soare, și aceasta e deșărtare. Și 20
m-am întors eu ca să așaz inemii mele în toată
truda care am trudit supt soare, Căci iaste 21
omul de e truda lui întru înțelepciune și întru
minte și întru vitejie, și omul la carele n-au oste-
nit da-va lui partea lui. Și încă aceasta e în
deșărt și răutate mare. Căci [ce] să face la 22
om, în toată truda lui, și în voia inemii lui, în
ce chip el ostenește supt soare? Căci toate 23
zilele lui – ale durerilor, și a mîinii migăiale la
el, și încă noaptea nu doarme inema lui. Și
aceasta deșărtare iaste. Nu iaste bine la 24
om, fără de numai ce va mînca și ce va bea și
va arăta sufletului lui bine întru osteneala lui.
Și încă aceasta am văzut eu că de la mîina lui
Dumnezeu iaste. Căci cine va mînca? Și 25
cine va bea afară den El? Căci, la omul cel 26
bun înaintea feații Lui, dat-au înțelepciunea și
mintea și veselia; și, celui ce greșăște, dat-au
migăială ca să meargă și să adune ca să dea
celui bun înaintea feații lui Dumnezău. Căci și
aceasta e deșărtare și voia duhului.

CAP III

La toate e vreamea și vreamea e la tot 1
lucrul supt soare: Vreame a naște 2
și vreame a muri, vreame a răsădi și
vreame a zmulge pre cel răsădit.
3 Vreame e a omorî și vreame e a vin-
deca, vreame e a surpa și vreame e a zidi.
4 Vreame e a plînge și vreame e a rîde, vreame
e a să tîngui și vreame e a juca. Vreame e a 5
zvîrli pietri și vreame a strînge pietri, vrea-
mea e a cuprinde și vreamea e a să depărta
de cuprindere. Vreamea e a căuta și vrea- 6
mea e a piarde, vreamea e a păzi și vreamea e
a scoate. Vreamea e a rumpe și vreamea e 7
a coase, vreamea e a tăcea și vreame e a grăi.
8 Vreamea e a iubi și vreamea e a urî, vreamea
e a războiului și vreamea e a păcii. Ce iaste 9
prisosirea celui ce face întru carele el tru-
dește? Văzuiu împreună toată migăiala 10
care o au dat Dumnezău fiilor oamenilor ca să
migăiască întru ea. Toate carele au făcut – 11
bune fieșcarele la vreamea lui; și încă tot
vacul au dat în inima lor, pentru ca să nu
afle omul făptura care au făcut Dumnezău,
de-nceput și pînă în săvîrșit. Cunoscu eu că 12
nu iaste bine întru ei, fără numai a să veseli

13 și a face bine în viața lui; Și tot omul care
va mânca și va bea și va vedea bun în toată
osteneala lui, aceasta dare lui Dumnezeu ias-
14 te. Cunoscuți că toate câte au făcut Dumne-
zău, acestea vor fi în veac asupra lor; [la
eale] nu iaste a adaoge, de la eale nu iaste a
lua, și Dumnezeu au făcut pentru ca să să
15 teamă de fața Lui. Ceea ce să face acum
iaste; și câte-s a să face acum s-au făcut; și
Dumnezeu va cerca pre cela ce să goneaște.
16 Și încă am văzut supt soare locul judecății, și
acolo e cel necurat; și locul dreptului, acolo e
17 cel bun-credincios. Și ziseiu eu în inima
mea: „Împreună cu cel drept și împreună cu
cel necurat va judeca Dumnezeu, căci vream
18 e la tot lucrul și la toată fapta acolo“. Ziș eu
în inima mea pentru graiurile fiilor omului:
„Căci va osebi pre ei Dumnezeu, și ca să arate
19 că ei dobitoace sînt. Și, la ei, ca întimpina-
rea fiilor omului – și întimpinarea dobitocului,
o timpinare la ei; în ce chip iaste moartea
acestui, așa și moartea acestuia, și un duh la
toate. Și ce au prisosit omul decît dobitocul?
20 Nemică, căci toate-s deșarte. Toate merg la
un loc: toate s-au făcut den țărîna și toate se
21 vor întoarce la țărîna. Și cine au văzut
duhul fiilor omului, de să suie în sus? Și duhul
dobitocului, de să pogoară el jos la pămînt?“
22 Și văzui că nu iaste bine, fără de numai ceea
ce se va veseli omul întru faptele lui, căci
aceaea e partea lui. Căci cine îl va aduce pre el
că să vază întru care va fi după el?

CAP IV

1 **S**i mă întorș eu și văzui toate năpăș-
tile cealea ce să fac supt soare. Și iată
lacrăma celor ce să năpăștuiesc, și nu
iaste lor cel ce mîngîie; și de la mîna
celor ce năpăștuiesc pre dîșii – pu-
2 teare, și nu iaste lor mîngîitoriu. Și am feri-
cit eu pre toți ceia ce au murit, pre cei ce au
murit, mai bine decît pre cei vii, căci ei sînt vii
3 pînă acum. Și, mai bun decît amîndoi aceș-
tea, carele încă nu s-au născut, carele nu știe
toată facerea cea rea care iaste făcută supt
4 soare. Și văzui eu toată osteneala și îm-
preună toată vitejia facerii că e aceasta rîvni-
rea omului de la priatenul lui. Și încă aceasta
5 e deșartare și voia duhului. Cel fără de min-
te îmbrățășă mînilor și mîncă cărnurile lui.
6 Mai bine iaste o împlere de mîna de odihnă de-
cît umplere de 2 mîni de trudă și de voia duhu-
7 lui. Și mă întorșu eu, și văzui deșertăciune
8 supt soare. Iaste unul, și nu iaste al doilea, și
încă fecior și frate nu iaste lui. Și nu iaste săvîrșit
la toată truda lui, și încă ochiul lui nu să satu-
ră de avuție. „Și cui eu trudes și lipsescu su-

fletul meu de bunătate?“. Și aceasta e deșăr-
tare, și migăială rea iaste. Mai buni sînt doi 9
decît unul, cărora iaste lor plată bună întru
truda lor; Căci, de va cădea unul, celalalt 10
rădică pre părtașul lui; și vai acestui unuia,
cînd va cădea și nu va fi al doilea ca să-l rădice
pre dîșul. Și încă, de vor dormi amîndoi, 11
și căldură la ei; și unul cum să va încălzi? Și 12
măcară de să va întări cel unul, și cei doi vor
sta împotriva lui, și funea cea întreită nu
curînd să va rumpe. Mai bun iaste copilul 13
sărac și înțelept decît împăratul bătrîn și fără
de minte, carele n-au mai conoșcut a mai lua
aminte încă; Căce den casa legăturilor 14
ieși-va a împărăți, căci și întru împărăția lui
s-au făcut sărac. Văzut-am pre toți cei vii, 15
cei ce umblă supt soare, cu tînărul cel al doi-
lea, carele va sta pentru el. Nu iaste săvîr- 16
șire la tot norodul, la toți cîți s-au făcut înain-
tea lor, și încă cei mai de apoi nu să vor veseli
întru el, căci și aceasta e deșartare și voia
duhului. Păzește piciorul tău cu carele vei 17
merge la casa lui Dumnezeu și aproape – a
auzi; decît darea celor fără de minte – jîrtva ta,
căci nu sînt știind ca să facă bine.

CAP V

Nu grăbi asupra gurii tale, și inima ta 1
nu sîrguiască ca să scoată cuvînt
înaintea lui Dumnezeu, căce Dumne-
zeu e în ceriu sus, și tu pre pămînt
jos; spre aceasta fie-ți cuvintele tale
puține. Că vine visul întru mulțime de do- 2
deială, și glasul celui fără de minte – întru
mulțime de cuvinte. În ce chip vei făgădui 3
făgăduința lui Dumnezeu, nu zăbovi a o da
pre ea, căce nu iaste la nebunie voie; tu dară,
de te vei făgădui, dă! Mai bine e a nu te 4
făgădui, decît, făgăduindu-te, să nu dai. Nu 5
da gura ta ca să greșască trupul tău, și să nu
zici înaintea feții lui Dumnezeu că: „Ne-
știință iaste“, pentru ca să nu Se urgisască
Dumnezeu pre glasul tău, și va strica faptele
mînilor tale. Căce, întru mulțimea visurilor 6
și deșertăciunilor și a cuvintelor multe, tu de
Dumnezeu te teame! Săvai năpăstia săra- 7
cului și jaful judecății și al dreptății vei vedea
în țară, nu te mira de lucru, căci cel înalt
asupra celui înalt să va păzi, Și înalți – 8
preste ei. Și prisosirea pămîntului preste tot
iaste împărat, țarina fiind lucrată. Iubind 9
argintul, nu să va sătura de argint. Și cine au
iubit întru mulțimea lor roadele? Și acesta e
deșartare. Întru mulțime de bunătăți să 10
înmulțiră ceia ce mîncă pre ea. Și ce e vite-
jia celui de lîngă ea? Căci începătură a ve-

11 dea cu ochii lui. Dulce e somnul robului, săvai puținel, săvai mult va mânca; iară celui ce s-au săturat a se îmbogăți, nu iaste lăsînd
12 pre el să adoarmă. Iaste boala carea o am văzut supt soare: avuție păzindu-se la cel ce e
13 a lui, spre răul lui, Și piare avuția aceea întru migăială rea; și au născut fiu, și nu iaste
14 în mîna lui nemică. În ce chip au ieșit den pîntecele maicei lui, gol, întoarce-se-va ca să meargă cum au venit; și nemică nu va lua cu truda lui, pentru ca să meargă în mîna lui.
15 Și încă aceasta e rea boală, pentru că, în ce chip au venit, așa va și merge. Și ce e prisosirea lui carea trudeaște în vînt? Și încă toate zilele lui – întru întunearec și în jale, și mînie
17 multă, și boală, și scîrbă. Iată, am văzut eu binele carele iaste bun: a mânca, și a bea, și a vedea bunătatea în toată truda lui carea va trudi supt soare, numărul zilelor vieții lui care au dat lui Dumnezeu, căci aceasta e partea
18 lui. Și încă tot omul căruia au dat lui Dumnezeu bogăție și avere, și l-au volnicit pre el ca să mănînce dentr-însele, și să ia partea lui, și ca să să veselească întru osteneala lui;
19 aceasta darea lui Dumnezeu iaste, Căci nu mult să vor pomeni zilele vieții lui, căci Dumnezeu migăiaște pre el, în veselia inemii lui.

CAP VI

1 **F**aste răutate carea am văzut supt soare, și multă iaste supt om;
2 Omul căruia va da lui Dumnezeu avuție și avere și slavă, și nu iaste lipsindu-se cu sufletul lui de toate carele va pofti, și nu va stăpîni lui Dumnezeu ca să mănînce dentru eale, căci om striin va mânca pre el. Și aceasta e deșărtare, și boală rea iaste.
3 De să va face om de 100 de ani, și mult va trăi, și cît de multe vor fi zilele anilor lui, și sufletul lui nu să va sătura de bunătate, și încă îngropare nu s-au făcut lui, zis-am: „Mai bună e lepădătura femeii decît el!“ Căci întru deșărtăciune au venit, și întru-ntunearec merge, și întru-ntunearec numele lui să va acoperi, Și încă soarele n-au văzut, și nu am odihna acestuia mai multă decît a celui.
6 Și, de au trăit trecători de 1000 de ani, și bunătate n-au văzut, au nu la un loc vor merge toate? Toată osteneala omului – la
8 gura lui, și încă sufletul nu se va împla. Căci ce e prisosirea înțeleptului mai multă decît celui fără minte? Pentru căci săracul știe a
9 merge în preajma vieții. Mai bună e vedea-rea ochilor decît cel ce merge cu sufletul. Și încă aceasta e deșărtăciune și voie a duhului.
10 Orice s-au făcut, iată, s-au chemat numele lui,

și să cunoscă ce iaste omul, și nu va putea să să judece cu cel mai tare decît el. Căci sînt 11 cuvinte multe, înmulțind deșărtăciune.

CAP VII

Săci prisoseală e la om? Căci cine știe 1 binele omului în viață, numărul zilelor vieții deșărtăciune e lui? Și au făcut pre eale în umbră, căci cine va povesti omului ce va fi după el supt soare? Mai bun iaste numele decît untde- 2 lemn bun, și ziua morții decît ziua nașterii. Mai bine e a merge la casa plîngerii decît a 3 merge la casă de băutură, după cum aceasta e săvîrșit la tot omul, și cel ce e viu da-va bun la inema lui. Mai bună e mînia decît rîsul, 4 căci întru răutatea obrazului să va îmbuna inema. Inema înțelepților – în casa plînge- 5 rii, și inema celor fără minte – în casa veseliei. Mai bine e a auzi certarea înțeleptului decît omul ce aude cîntările celor fără min- 6 te. În ce chip iaste glasul spinilor supt căldare, așa e rîsul celor fără minte. Și încă aceasta e deșărtăciune. Căci năpasta împrejur poartă pre înțelept și strică inima bunii nașterii lui. Mai bună e săvîrșirea cuvintelor decît începătura lui; mai bunu e cel îngă- 7 duitoriu decît cel înalt cu inima. Să nu sîr- 8 guiești cu duhul tău a te mînia, căci mînia în sînul celor fără minte se va odihni. Să nu 9 zici: „Ce s-au făcut, căci zilele ceale de mainte era mai bune decît acestea?“, căci nu întru înțelepciune ai întreat pentru aceasta. Bună 10 e învățătura cu dare de sorți, și prisosirea, celor ce vād soarele, Căci, în umbra ei, 11 înțelepciunea – ca umbra argintului; și prisosirea minții, a înțelepciunii, înțelepciunea va învia pre cel de la ea. Vezi faptele lui Dum- 12 nezău, căci cine va putea a împodobi pre carele Dumnezău va înfrînge? În ziua 13 bunătații lui, trăiaște în bine, și vezi, în ziua răutății, vezi încă și tu cu aceasta tocmirea acestora care au făcut Dumnezău, pentru graiu, pentru ca să nu afle omul după dînsul nemică. Toate le-am văzut în zilele deșăr- 14 tăciunii mele: iaste drept perind întru dreptatea lui, și iaste necuratul rămîind întru răutatea lui. Nu te face drept pre multe, 15 nici te înțelepți de prisosit, ca nu cîndai te vei spărea. Și nu păgîni spre mult și nu te face 16 năsilnic, ca nu cîndai vei muri întru nevrea-rea ta. Bine e a te ținea întru aceasta, și 17 încă de aceasta să nu pîngărești mîna ta, căci temătorilor de Dumnezău ieși-vor toate. Înțelepciunea va ajuta înțeleptului mai mult 18 decît 10 stăpînitori ce vor fi în cetate. Căci 19 20 21

om nu iaste drept pre pământ, carele va face
 22 bine și nu va greși. Și încă la toate cuvintele carele vor grăi cei necurați, să nu pui inima ta, pentru ca să nu auzi pre robul tău
 23 blestemându-te; Căci de multe ori te va vicleni pre tine, și cu pogoriri multe va face rău inimii tale, pentru că și tu ai blestemat pre
 24 alții mulți. Toate acestea le-am ispitit cu
 25 înțelepciunea; Zis: „Înțelepți-mă-voiu“, și ea s-au depărtat de la mine mai departe decît era, și adîncă adîncătură e; cine o va afla pre
 26 ea? Încunjurai eu, și inima mea, a cunoaște și a cerceta și a cerca înțelepciunea și sortul, și a conoaște nebunia celui necredincios, și năsilnicia, și învăluiala. Și aflui eu, mai amară pre dînsa decît moartea, cu muiarea – carea iaste vîinare, și mreji – inima ei, legătura – în mîinile ei. Cel bun înaintea feații lui Dumnezău se va rîdica de la ea, și cel
 28 ce păcătuiaste prinde-se-va întru ea. Vezi, aceasta aflai eu, zise Eclisiastul, una cîte una a
 29 afla gîndul. Pre carele au cercat sufletul mieu, și n-am aflat; și un om dentru 1000 am aflat, și muiare întru toate acestea n-am
 30 aflat. Însă, vezi, aceasta am aflat, carea au făcut Dumnezău împreună cu omul drept, și ei au cercat gînduri multe. Cine știe înțelepciunea și cine știe dezlegarea cuvîntului?

C A P V I I I

Ințelepciunea omului lumina-va fața lui, și cel fără rușine la fața lui se va urî. Gura împăratului păzește, și a călca jurămîntul lui lui Dumnezău
 3 Să nu sîrguiești! De cătră fața lui mearge-vei, că nu stai la cuvînt rău, căci tot ce
 4 va vrea face-va. În ce chip, cuvîntul împăratului stăpîinind, cine va grăi lui: „Ce vei
 5 face?“. Cela ce păzește porunca nu va conoaște cuvîntul rău, și vreamea judecării
 6 cunoaște-va inima înțeleptului. Căci în tot lucrul iaste vreamea judecării, căci mintea
 7 omului iaste multă preste el. Căci nu iaste conoscînd ce e ceaea ce va să fie, căci, în ce
 8 chip va fi, cine va spune lui? Nu iaste om stăpîinind întru duh ca să oprească împreună cu duhul. Și nu iaste stăpîinind în ziua morții, și nu iaste trimitere întru zi de războiu, și nu
 9 va mîntui necurația pre cel de la ea. Și toată aceasta văzui eu, și am dat inima mea la toată facerea care s-au făcut supt soare, toate cîte au stăpînit omul întru om ca să-i facă rău
 10 lui. Și atuncea văzui necurați în gropi băgați, și dentru cel sfînt, și mearseră și să laudară în cetate că așa au făcut. Și încă aceasta e
 11 deșărtăciune. Căci nu iaste făcîndu-se price dentru ceia ce fac răul, în grabă, pentru aceaea să adeveri inima fiilor omului întru

dînșii ca să facă răul. Cel ce au greșit au 12
 făcut răul de atuncea și de la delungarea lor, căci și știu eu că iaste bine celor ce să tem de Dumnezău pentru ca să să teamă de cătră fața Lui. Și bine nu va fi necuratului, și nu va 13
 îndelunga zilele în umbră carele nu iaste temîndu-se de cătră fața lui Dumnezău. Iaste deșărtare carea s-au făcut pre pământ, 14
 căci sînt direpți căci ajunge preste ei ca făptura necuraților, și sînt necurați căci ajunge preste ei ca făptura direpților; zis-am că încă și aceasta e în deșărt! Și am laudat împreună 15
 ună pre veselie, căci nu iaste bine omului supt soare, fără numai a mîinca și a bea și a să veseli, și aceasta mearge împreună cu el în truda lui, în zilele vieții lui care i-au dat lui Dumnezău supt soare. Întru carei am dat 16
 inima mea a cunoaște înțelepciunea și a vedea migăiala făcută pre pământ, căci și în zi și în noapte somn la ochii lui nu iaste văzînd, Și 17
 văzui toate faptele lui Dumnezău, că nu va putea omul afla împreună cu faptul cel făcut supt soare. Oricîte va trudi omul a afla, și nu va afla; și încă oricîte va zice înțeleptul a cunoaște, nu va putea afla. Că toată 18
 aceasta am dat la inima mea, și inima mea toată au văzut aceasta:

C A P I X

In ce chip sînt direpții și înțelepții și 1
 faptele lor în mîina lui Dumnezău, și încă dragoste și urîciune nu iaste omul știind. Toate-s înaintea feații 2
 lor deșărtare, întru toate o timpinare: dreptului și celui necredincios, răului și bunului, și curatului și necuratului, și celui ce jîrtvuiaste și celui ce nu jîrtvuiaste, și în ce chip iaste cel bun, în ce chip iaste cel ce greșaste, și în ce chip cel ce jură, precum cel ce să teame de jurămînt. Aceasta e rea întru tot 3
 cel făcut de supt soare, căci o timpinare e la toate. Și încă inima fiilor omului să împlu de rău, și învăluiale – întru inima lor, și în viața lor, și denapoiia lor, spre morți. Căci cine e 4
 cel ce să împreună cătră toți cei vii? Iaste nădeajde, căci cîinele cel viu acesta mai bun e decît leul cel mort. Căci cei vii cunoaște-vor 5
 că vor muri, și cei morți nu sînt cunoscînd nimic, și nu iaste lor încă plată, căci s-au uitat pomenirea lor. Și încă iubirea lor, și 6
 încă urîciunea lor, și încă rîvnirea lor, iată, au perit, și încă parte nu iaste lor încă în veac întru tot ce e făcut supt soare. Vino, mîinca cu veselie pîinea ta și bea cu inimă bună vinul tău, căci acum au binevrut Dumnezău faptele tale. Întru toată vreamea fie hainele tale albe, și untdelemnu de pre capul tău nu se lipsască. Și vezi 9

viață cu fâmeia care ai îndrăgit, toate zilele
vieții tinerețelor tale cealea ce ți s-au dat ție
supt soare, toate zilele deșertării tale, căci
aceasta e partea ta în viața și întru truda ta
10 carea tu trudești supt soare. Toate, oricâte
va afla mîna ta a face, în ce chip iaste putearea
ta, fă, căci nu iaste fapt, și gînd, și minte, și
înțelepciune, în iad, unde tu mergi acolo.
11 Întorșu-mă și văzui supt soare că nu e celor
sprinteni alergătura, și nu e celor tari răz-
boiul, și încă acestuiaș înțelept nu e nescari
pîine, și încă nu celor de-nțeleș - avuția, și
încă nu celor ce cunosc - harul, că vreame și
12 timpinare va întimpina la toți aceia. Și încă
nu cunosc omul vreamea lui; ca peștii cei ce
să vînează în mreaje rea, și ca pasările ceale
ce să vînează în laț, ca aceastea să prind fiii
omului la vreamea rea, cînd va cădea preste
13 dîșii fără de veaste. Și încă aceasta văzui
înțelepciune supt soare, și mare iaste cătră
14 mine: Cetate mică și oamenii ei puținei, și
va veni preste ea împărat mare și o va încun-
jura pre ea, și va clădi preste ea șanțuri
15 mari, și va afla întru ea om sărac înțelept
și va mîntui lor cetatea întru înțelepciunea lui;
și omul n-au pomenit împreună cu omul cel
16 sărac acela. Și ziș eu: „Mai bună e înțelep-
ciunea decît putearea, și învățătura săracului
- defăimată, și cuvintele lui nu sînt ascu-
17 tîndu-se“. Cuvîntele înțelepților întru
odihnă să aud decît strigarea celor ce
biruiescu cu nebunie. Mai bună e înțelepci-
nea decît unealtele războiului, și, păcătuind
unul, va piarde bunătate multă.

C A P X

1 **M**uștele, murind, putrezescu tocmirea
îndulcirea untdelemnului; mai cinstit
e cel puțin al înțelepciunii decît
2 mărire mare a nebuliei. Inima
înțeleptului - la dreptul lui, și inima
3 celui fără minte - la stîngul lui. Și încă în
cale, cînd cel fără minte merge, inima lui să
va scădea și, ceale ce va socoti, toate nebunie
4 sînt. De să va sui duhul celui ce biruiaște
preste tine, locul tău să nu lași, căce vindeca-
5 rea va potoli greșale mari. Iaste răutatea
carea o am văzut supt soare că fără voie au
6 ieșit de cătră fața celui ce biruiaște: Deade-să
cel fără minte întru nălțări mari, și bogații
7 întru smerire vor șădea. Văzui robi pre
cai, și boiari mergînd ca niște robi pre pămînt.
8 Cel ce sapă groapă, într-însa va cădea; și pre
cel ce curățește gardul, mușca-l-va pre el
9 șarpe. Scoțînd pietri, osteni-se-va întru
eale; despiciînd leamne, primejdui-va întru
10 eale. De va cădea fierul, și el fața ș-au turbu-

rat, și puteri va întări, și prisosirea omului -
înțelepciunea. De va mușca șarpele, nu în 11
șoptă, și nu iaste prisosire celui ce vrăjaș-
te. Cuvintele gurii înțelepte iaste har, și 12
buzele celui fără minte îl vor prăpădi pre dîn-
sul. Începătura cuvintelor gurii lui - nebu- 13
nie, și cea de apoi a gurii lui - învăluială
rea. Cel fără minte mulțește cuvinte. N-au 14
cunoscut omul ce e ceaea ce să face, și ce e
ceaea ce va să fie, ce e denapoia lui; și cine va
povesti lui? Osteneala celor fără minte va 15
trudi pre el, carele n-au cunoscut ca să
meargă la cetate. Vai ție, cetate care împă- 16
ratul tău iaste tînăr și boiarii tăi dimineața
mănîncă! Fericit tu, pămînt care e împăra- 17
tul tău fiul volnicilor și boiarii tăi la vreame
vor mîncă în puteare, și nu să vor rușina!
Întru leneviri pleca-se-va grinzirea, și în 18
zăbava mînilor pica-va casa. Spre rîs fac 19
pîinea; și vinul și untul-de-lemnul - ca să să
veselească cei vii; și argintului vor asculta
toate. Și încă întru socotința ta să nu blas- 20
temi pre bogat, nice pre împărat; și în cămă-
rile așternuturilor tale, să nu blastemi pre cel
bogat, căce pasărea ceriului va duce glasul tău
și cel ce are arepile spune-va cuvîntul tău.

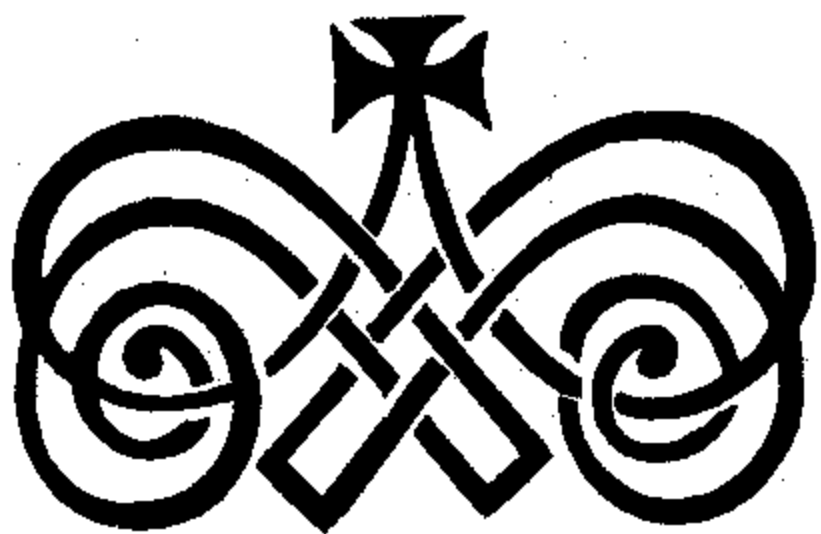
C A P X I

Lrimite pîinea ta pre fața apei, căci 1
întru mulțimea zilelor vei afla pre
ea. Departe celor șapte, și încă la 2
cei 8, căci nu conoști ce va fi rău pre
pămînt. De se vor plini norii de 3
ploaie, preste pămînt vor turna. Și de va
cădea lemn în austru, și săvai în crivăț, la locul
unde va cădea lemnul, acolo va fi. Păzînd 4
vîntul, nu va sămăna; și căutînd la nori, nu va
secera. Întru carele nu iaste conoscînd care 5
e calea duhului. Ca oasele în pîntecele ceii ce
poartă naștere, așa nu vei conoaște faptele lui
Dumnezău, cîte va face toate. Dimeneața 6
samănă sămînța ta, și ziua nu lasă mîna ta,
căci nu conoști care va rîndui ceasta au ceaea
și de vor fi amîndoao dempreună bune. Și 7
dulce e lumina și bună la ochi a vedea
împreună cu soarele. Căci, de va și trăi ani 8
mulți omul, întru toate aceastea se va veseli,
și vor pomeni zilele întunearecului, că multe
vor fi. Tot cel ce vine deșertăciune e. Vese- 9
lește-te, tinerelule, în tinerețele tale, și te
îmbuneaze inima ta în zilele tinerețelor tale,
și îmblă în căile inimii tale fără prihană, și nu
întru vederea ochilor tăi, și conoaște că
preste toate aceastea aduce-te-va Dumnezău
la judecată. Și depărtează mînia de la 10
inima ta, și ferește răul de la trupul tău,
căci tinerețele și nebunia e deșertare.

CAP XII

- 1 **S**i-ți adu aminte de Cel ce te-au zidit pre tine, în zilele tinerețelor tale, pînă unde nu vor veni zilele răutății tale și vor ajunge ani întru carele vei grăi: „Nu iaste mie întru dînșii voie“,
- 2 Pînă unde nu se va întuneca soarele, și lumina, și luna, și stealele, și se vor întoarce
- 3 norii denapoia ploii. În ziua carea se vor clăti paznicii casii, și se vor înturna oamenii puterii, și au sărbat cealea ce macină, căci s-au împuținat, și se vor întuneca cealea ce
- 4 văd în gauri, Și vor închide ușale în tîrg, întru slăbiciunea glasului cei ce măcina, și se va scula la glasul vrabii, și se vor smeri toate
- 5 featele cîntării, Și încă de la înălțare vor vedea și spămîntare în cale, și va înflori migdalul, și se va îngroșa lăcusta, și se va răsîpi chiparosul, căci au mers omul la casa veacului său, și au încunjurat în tîrg cei ce să
- 6 tînguiesc, Pînă unde nu se va înturna funea argintului, și se va zdrobi înflorirea aurului, și se va zdrobi ciutură la izvor, și se va învîrți
- 7 roata la groapă, Și se va întoarce țărîna la pămînt, în ce chip era, și duhul se va întoarce
- 8 cătră Dumnăzău, Carele au dat pre el. Deșărtarea deșărtărilor, zise Eclisiastul, toate-s
- 9 deșarte. Și de prisosit iaste căci s-au făcut Eclisiastul înțelept, și căci au învățat minte împreună cu omul, și ureachea au urmat
- 10 podoaba pildelor. Mult Cercă Eclisiastul a afla cuvintele voii, și cea scrisă a direptății,
- 11 cuvintele adevărului. Cuvintele înțelepților – ca strămurările, și ca cuie arse în foc, care de la tocmeale s-au dat, de la un Păstoriu.
- 12 Și prisosit iaste dentru eale, fiiul meu: Păzește a face cărți multe, nu iaste săvîrșit; și cercetare multă – trudă trupului. Săvîrșitul cuvîntului tot auzi: De Dumnăzău te teame, și poruncile Lui păzește, căci aceasta e tot omul.
- 14 Căci toată facerea Dumnăzău va duce la judecată întru tot ce e trecut cu vederea, ori bine, ori rău. La Eclisiast, cea de săvîrșit, ca la niște mari, și desăvîrșit pune învățătura.

CÎNTAREA CÎNTĂRILOR

CAP I

- S**ărute-mă de la sărutările gurii lui, 1
căci mai bune-s țîțele tale decît 2
vinul. Și mirosul mirurilor tale, 2
mai mult decît toate miroasele; mir 3
deșărtat – numele tău; pentru aceea 3
fecioarele te iubiră. Traseră-te, denapoia ta, 3
la mirosul mirurilor tale vom alerga! Băgă-mă 3
împăratul în cămara lui. Bucura-ne-vom și ne 3
vom veseli întru tine, iubi-vom țîțele tale mai 3
mult decît vinul. Direptatea iubit-te-au! 3
Neagră sînt eu și frumoasă, featele Ierusalimului, 4
ca sălașele Chidarului, ca corturile lui 4
Solomon. Nu mă vedeți căci eu sînt 5
negrindu-mă, căci m-au ars soarele. Fiii mamei 5
mele s-au învrăjbit întru mine, puseră-mă 5
păzitoare în vie, via mea n-am păzit! 6
Povestește-mi, pre carele au iubit sufletul 6
mieu, unde paști? Unde zaci în amiazăzi? Ca 6
nu doară să-m facă ca ceaea ce să învăluiaște 6
pre cerezile prietenilor tăi! De nu te vei 7
cunoaște pre sine, cea frumoasă întru fămei, 7
ieși tu întru călcîile turmelor și paște iadele 7
tale spre sălașurile păstorilor! Cu călări- 8
mea mea întru carăle lui Faraon asămăna- 8
tu-te-am, ceaea ce ești aproape de mine! 8
Ce s-au înfrumusățat fălcile tale, ca ale turtu- 9
realei, cerbicea ta – ca niște șiruri! Asămă- 10
nări de aur face-vom ție, cu pistriri de 10
argint. Pînă unde iaste împăratul întru 11
înduplecarea lui, nardul meu dat-au mirosul 11
lui. Legătura stactiei – iubitul meu, în mij- 12
locul țîțelor mele va petrece. Strugur de 13
chipru e fratele meu mie, în vie în [En] gadi. 13
Iată, ești frumoasă, cea de aproapele meu! 14
Iată, ești frumoasă, ochii tăi – porumbi! 14
Iată, ești bun, fratele meu! Și încă înfrumuse- 15
țat! Patul nostru – umbros! Grinzile caselor 16
noastre – chedri, podurile noastre – chiparoș.

CAP II

- S**u – floarea cîmpului, crinul văilor. 1
Ca crinul în mijlocul spinilor, așa e 2
iubitul meu în mijlocul featelor. Ca 3
mărul în leamnele dumbrăvii, așa – fra- 3
tele meu între mijlocul fiilor. În um- 3
bra lui am pohtit și am săzut, și roada lui e dulce 3
în gîtlejul meu. Băgați-mă în casa vinului, 4
grămădiți preste mine dragoste. Întăriți-mă 5
întru mirosituri, clădiți-mă în meri, căci rănită-s 5
de dragoste eu. Stînga lui – supt capul

7 meu și direapta lui mă va cuprinde. Jura-
tu-v-am pre voi, featele Ierusalimului, în
puteri și în țările țarinei, de veți scula și veți
deștepta dragostea, pînă unde va vrea!
8 Glasul fratelui meu! Iată, așa vine, sărind
9 preste munți, săltînd preste dealuri. Asea-
mene iaste frățiorul meu cu căprioara sau cu
puii de cerbi (preste munții lui Vethil); iată,
acesta stătu denapoia păreatelui nostru, pri-
vind pre firestri, plecîndu-se pren mreji.
10 Răspunde frățiorul meu și zice mie: „Scoală,
vino, cea de aproapele meu, frumoasa
11 porumbița mea! Că iată, iarna au trecut,
12 ploaia să duse, mearse la sine. Florile să
iviră pre pămînt, vreamea pleavilii au sosit,
glasul turturealii s-au auzit în pămîntul
13 nostru. Smochinul au scos ceale fără
vreame smochinele lui, și viile înfloresc, dea-
deră miros. Scoală, vino, cea de aproapele
meu, frumoasa mea (porumbița mea, vino) și
14 vino tu! Porumbița mea, în acoperemîntul
pietrii, țiindu-te de zidul denainte, arată-mi
fața ta și fă-mă să auz glasul tău! Căci glasul
15 tău dulce e și fața ta frumoasă! Prindeți
noao vulpi mici stricînd viile; și viile noastre
16 înfloresc“. Frățiorul meu – mie, și eu – lui,
17 cel ce paște în crini. Pînă unde va înceta
ziua și se vor pleca umbrele, te întoarce, asa-
mănă-te tu, frățiorul meu, cu căpriorul sau cu
puiul cerbilor preste munții încunjurării.

C A P I I I

1 **I**n patul meu noaptea am căutat pre
carele au iubit sufletul meu; cerca-
tu-l-am pre el, și nu l-am aflat, che-
mat-am pre el, și nu m-au ascultat.
2 Scula-mă-voiu dară și voiu încunjura
în cetate, în țîrguri și pren ulițe, și voiu cerca
pre carele au iubit sufletul meu. Cercatu-l-am
pre el, și n-am aflat pre el, chematu-l-am
3 pre el, și nu m-au ascultat. Aflatu-m-au cei
ce păzesc, cei ce încunjură în cetate. „Au
doară pre care au iubit sufletul meu aș
4 văzut?“ Cît de puțin deaca trecui de la ei,
pînă unde aflaiu pre carele au iubit sufletul
meu; ținutu-l-am pre el și nu l-am lăsat, pînă
unde l-am băgat pre el în casa mîne-mea și la
5 cămara ceia ce m-au zămislit. Jurat-am
pre voi, featele Ierusalimului, întru puteare și
întru țările țarinii, de veț rădica și veț scula
6 dragostea, pînă unde va vrea! Care e aceasta
ce să suie den pustiu, ca buciumi de fum, tămîia-
tă cu zmirnă și tămîie, den toate prafurile făcăto-
7 riului de mir? Iată patul lui Solomon, 60 de
putearnici împrejurul lui, den cei tare ai lui Israil,
8 Toți țiind sabie, învățați războiul; om – sabia
lui preste coapsa lui, de spaima nopților.
9 Nesilie ș-au făcut lui împăratul Solomon den

leamnele Livanului. Stîlpii lui au făcut de 10
argint și plecătoriul lui de aur și primblarea
lui mohorîță, înlăuntrul lui cu pietri așternut;
dragostea de la featele Ierusalimului. Fea- 11
tele Sionului, ieșiț și vedeț la împăratul Solo-
mon, întru cununa carea l-au cununat pre
dînsul maica lui, în ziua gineriei lui și în ziua
veseliei inimii lui!

C A P I V

Iată, ești frumoasă, cea de aproapele 1
meu, iată, ești frumoasă! Ochii tăi –
porumbițe, afară den tăcearea ta;
părul tău – ca turmele caprelor
carele s-au descoperit de la Galaad.
Dinții tăi – ca turmele celor tunse, carele 2
s-au suit de la baie, toate cu geamene, și fără
fiiu nu iaste întru eale. Ca funea cea roșie – 3
buzele tale și graiul tău – frumos. Ca coaja
rodiei – mărul tău, afară den tăcearea ta.
Ca turnul lui David – grumazul tău, cel zidit la 4
Thalpioth: 1000 de scuturi spînzurați sînt pre
el, toate svîrliturile celor tari. Doao țîțe ale 5
tale – ca doi pui geameni ai căprioarii, cei ce
pasc în crini. Pînă unde va sufla ziua și se 6
vor porni umbrele, mearge-m-voiu mie cătră
măgura zmirnei și cătră dealul Livanului.
Toată ești frumoasă, cea de aproapele meu, 7
și hulă nu iaste întru tine. Vino de la Livan, 8
mireasă, vino de la Livan! Veni-vei și vei
treace de-nceputul credinței, de la capul lui
Saniir și Aermon, de la stîmile leilor, de la
munții pardosilor. Datu-ne-ai inimă, sora 9
noastră, mireasă, îndîrjitu-ne-ai pre noi cu
unul dentru ochii tăi, cu un șîr de la grumazul
tău. Ce să înfrumșetară țîțele tale, sora 10
mea, nevastă! Ce să înfrumșetară țîțele 11
tale de vin! Și mirosul hainelor tale – mai mult
decît toate mirosurile! Fagur pică buzele 12
tale, nevastă, miare și lapte e supt limba ta, și
mirosul hainelor tale – ca mirosul Livanului.
Grădină închisă, soru-mea, nevastă, Gră- 13
dină închisă, izvor pecetluit. Trimiterile 14
tale – grădină cu rodii, cu roadă den muguri,
chipri cu nardii: Nardu și șofran, trestie și 15
scorțisoară, de toate leamnele Livanului,
zmirnă, aloi, cu toate ceale de frunte mirosuri.
Izvorul grădinii și fîntîna apei vii și duduind,
de la Livan. Scoală-te, crivețe, și vino, 17
austre, și suflă spre grădina mea și curgă
mirosurile tale.

C A P V

Iogoare-se frățiorul meu la grădina 1
lui și să mănînce roada poamelor 2
lui. Întraiu în grădina mea, soru-
mea, nevastă! Cules-am zmirna
mea, cu mirosurile meale, mîncat-am
pîinea mea cu miarea mea, băut-am vinul
meu cu laptele meu. Mîncăți, cei de
aproape, și beați și vă îmbățați, fra-

3 ților! Eu dormu și inema mea bdenuiaște,
glasul frățiorului meu bate la ușă: „Deșchide-m,
sora mea, cea de aproapele meu, porumbița
mea, deplina mea, căce capul meu să împlu
4 de roao și părul meu, de răurări de
noapte“. Dezbrăcatu-m-am de cămașa
mea, cum mă voiu îmbrăca cu ea? Spălat-am
picioarele mele, cum voiu pîngări pre
5 eale? Frățiorul meu trimis-au mîna lui
pren gaură și pîntecele meu să turbură spre
6 el. Sculaiu-mă eu să deșchiz fratelui meu,
den mînil meale au picat zmirnă, deagetele
meale, pline de zmirnă, pre mînil încuito-
7 rii. Deșchișu eu frățiorului meu, frățiorul
meu trecu; sufletul meu ieși, cu cuvîntul lui
cercaiu-l pre el, și n-am aflat pre el; che-
maiu-l pre el, și n-au ascultat pre mine.
8 Aflatu-m-au păzitorii cei ce încunjură cetatea,
loviră-mă și mă răniră, luară-m brobodealni-
9 cul meu de la mine păzitorii zidurilor. Ju-
rat-am pre voi, featele Ierusalimului, întru
puteri și întru țăriile țarinii, de veți afla pre
frățiorul meu, vestiți lui căce rănită de dra-
10 goste eu sînt! Ce e frățiorul tău, de la fră-
țior, cea frumoasă în muieri? Ce e frățiorul
tău, de la frățior, căce așa ne-ai jurat pre
11 noi? Frățiorul meu – alb și rumen, alesu
12 dentru zeci de mii. Capul lui – cap de aur;
13 cosițele lui – brazi, neagri ca corbul. Ochii
lui – ca porumbițele preste împlerile apelor,
spălate cu lapte, șazănd la împlerile
14 apelor. Fălcile lui – ca năstrăpile mirosului,
odraslind mirosituri; buzele lui – crini picînd
15 zmirnă aleasă. Mînil lui – oable de aur,
pline de tharsis; pîntecele lui – tablă de ele-
16 fand preste piatră de zamfir. Pulpele lui –
stîlpi de marmură, întemeiați pe cuiburi de
aur; chipul lui – ca Livanul, ales ca
17 chedrii. Gîtlejul lui – îndulcire și tot pohtă;
acesta e frățiorul meu și acesta e aproapele
18 meu, featele Ierusalimului! Unde să duse
frățiorul tău, cea frumoasă întru muieri?
Unde au privit frățiorul tău? Și-l vom cerca
pre el cu tine împreună.

C A P V I

1 **F**rățiorul meu pogoară-se la grădina
lui, la năstrăpile mirosului, să pască
2 în grădini și să adune crini. Eu fră-
țiorului meu, și frățiorul meu mie,
3 cel ce paște în crini. Frumoasă
ești, cea de aproapele meu, ca o bunăvzare,
frumoasă ca Ierusalimului, spaimă, ca ceale
4 rînduite. Întoarce ochii tăi den potriva
mea, căce ei m-au zburat. Părul tău – ca turmele
5 caprelor, carele s-au suit de la Galaad. Dinții
tăi – ca turmele celor tunse, carele s-au sujt de la
baie, toate cu geameni, și nefăcînd copii și nu
6 iaste întru eale. Ca o ață roșie – buze-

le tale și graiul tău – frumos, ca coaja rodiei,
mărul tău, afară den tăcearea ta. 60 sînt 7
împărătease și 80 țititoare, și fecioare care
n-au număr; Una iaste porumbița mea, 8
deplina mea; una iaste maicii ei, aleasă iaste
ceea ce au născut pre ea. Văzutu-o-au pre ea
feate și au fericit pre ea; împărătease și ții-
9 torile, și vor lăuda pre ea. Care e aceasta
care să iveaște ca zorile, frumoasă ca luna,
aleasă ca soarele, spaimă ca ceale rînduite?
10 La grădina nucului am pogorît, să văz întru
nașterea pîrîului, să văz de au înflorit via,
înflorit-au rodiile; acolo voiu da țîtele mele
ție. N-au cunoscut sufletul meu, pusu-m-au 11
întru carăle lui Aminadav. Întoarce-te! 12
Întoarce-te, Sulamiteanco! Întoarnă-te și
vom vedea întru tine!

C A P V I I

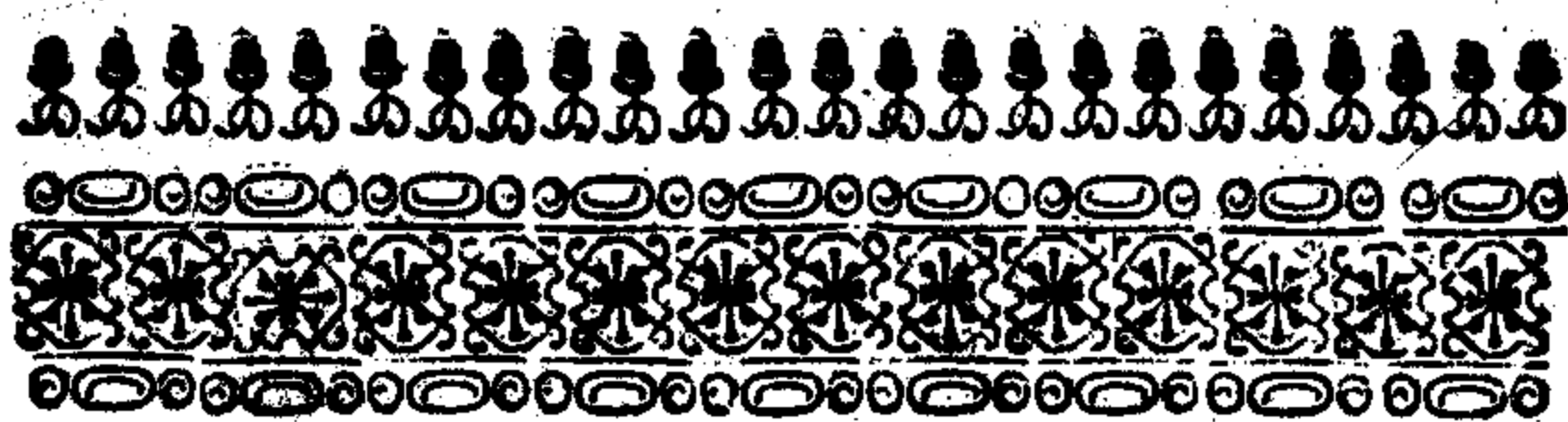
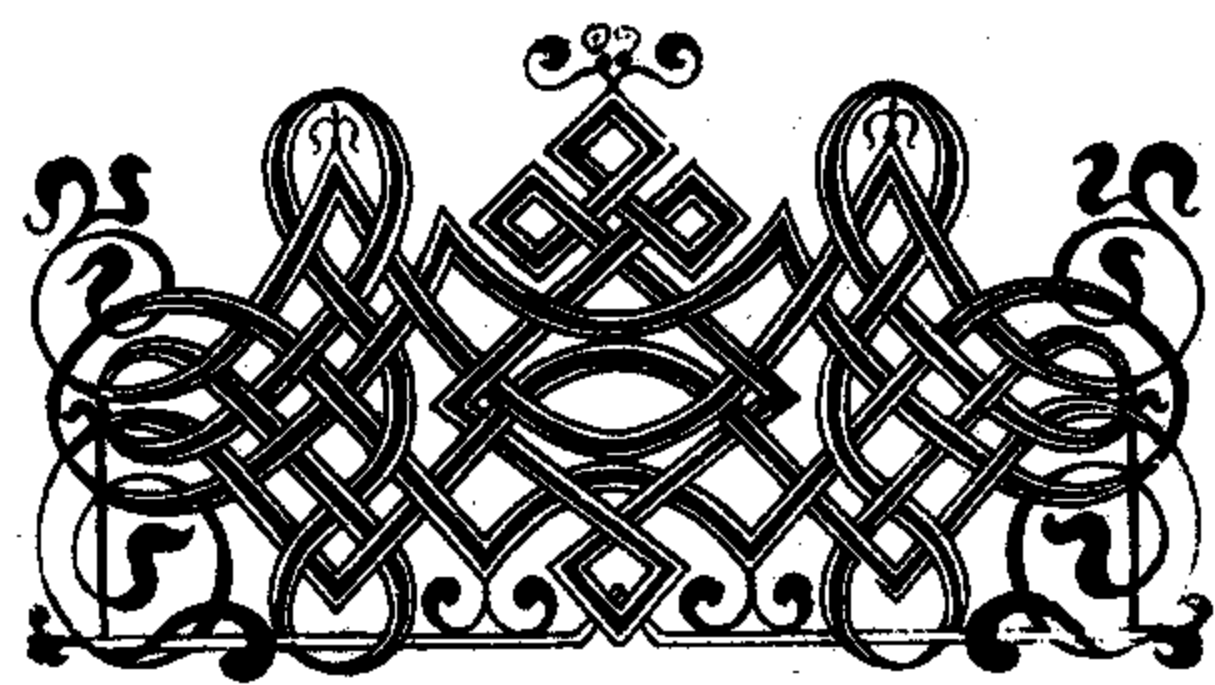
Se veț vedea la Sulamiteancă ceaea ce 1
vine, ca horele taberilor? Ce s-au
înfrumusătat pașii tăi cu încălțămîn-
tele tale, fiica lui Navad! Rîndurile
coapselor tale aseamene-s cu șîru- 2
rile, lucru de mîni de meșter. Buricul tău –
clondiriu oblu, nu lipsindu-se de amestecă-
tură; pîntecele tău – stog de grîu îngrădit cu
crini. Doao țîte ale tale – ca doi pui geameni 3
de căprioară. Cerbicea ta – ca un turn de 4
elefant; ochii tăi – ca iazere în Esevon, în
porți de mulțime de feate; narea ta – ca turnul
Livanului, socotind fața Damascului. Capul 5
tău preste tine – ca carmilul, și împletitura
capului tău – ca mohorîtul, împărat legat întru
alergături. Ce te-ai înfrumusătat și ce te-ai 6
îndulcit, dragoste, întru desfătăciunile tale!
Aceasta e mărimea ta. Asămănași-te finicului 7
și țîtele tale, cu strugurii. Ziș: „Sui-mă-voiu 8
preste finic, ținea-voiu înălțimile lui“. Și
vor fi dară țîtele tale ca strugurii viei și miro-
sul nasului tău, ca mearele. Și gîtlejul tău, 9
ca vinul cel bun, mergînd la frățiorul meu la
îndireptări, destulindu-mă cu buzele mele și
cu dinții. Eu – frățiorului meu, și preste 10
mine întoarcerea lui. Vîno, frățiorul meu, 11
să ieșim la țarină, să mînem în sate! Să mîi- 12
necăm la vii, să vedem de au înflorit via, înflo-
rit-au coacerea, înflorit-au rodiile; acolo voiu
da țîtele mele ție. Mandragorile au dat 13
miros și, la ușile noastre, toate roadele pomi-
lor, noao spre vechi, frățiorul meu, păzit-am ție.

C A P V I I I

Sine-ț va da, frățiorul meu, sugînd 1
țîtele maicii mele; aflîndu-te afară,
săruta-te-voiu și încă nu mă vor
defăima. Lua-te-voiu, băga-te-voiu 2
în casa maicii mele și la cămara cei

ce m-au zemislit învăța-me-i; adăpa-te-voiu
 de vinul cel mirositoriu de la curgerea rodii-
 3 lor mele. Stînga lui – supt capul meu și
 4 dreapta lui mă va lua pre mine. Jurat-am
 pre voi, featele Ierusalimului, întru puteri și
 întru țăriile țarinei, ce rădicați și ce sculați dra-
 5 gostea pînă unde va vrea! Cine e aceasta ce
 să suie albită, înflorită, răzimîndu-se pre fră-
 țiorul ei? Supt măr am sculat, pre tine acolo
 te-au chinuit maica ta, acolo te-au chinuit
 6 ceaea ce te-au născut. Pune-mă ca o
 peceate pre inema ta, ca o peceate pre brațul
 tău! Căci tare e ca moartea dragostea; grea e
 ca iadul rîvnirea. Prejur peanele ei – ca prejud
 peanele focului; cărbuni de foc – văpăile
 7 ei. Apă multă nu va putea să stingă dragos-
 tea și rîurile nu vor potopi pre ea; de va da
 bărbatul toată avuția lui în dragoste, cu defăi-
 8 mare îl vor defăima pre el. Sor noastră e
 mică și țîțe n-are; ce vom face surorii noastre
 9 în ziua carea să va grăi întru ea? De iaste
 zidu, să zidim preste ea băști de argint; și de iaste
 10 ușă, să scriem pre ea scîndură de chedru. Eu
 – zidu, și țîțele mele – ca turnurile; eu eram
 11 înaintea ochilor lui aflînd pace. Vie s-au
 făcut lui Solomon în Veelamon; dat-au via lui
 celor ce păzesc, omul va aduce întru roada lui
 12 1000 de arginți. Via mea a mea e înaintea
 mea; cei o mie – ai lui Solomon și cei 200 –
 13 celor ce păzesc roada lui! Cela ce șade
 în grădini, priatenii luînd aminte gla-
 14 sului tău, auzit îl fă mie! Fugi,
 frățiorul meu, și te asemănă
 cu căprioara sau cu puil
 cerbului preste mun-
 ții mirositu-
 rilor.

I S A I A

C A P I

Vedearea carea au văzut Isaia, feciorul 1
 lui Amos, carea au văzut asupra
 Iudeii, asupra Ierusalimului, întru
 împărăția lui Ozie și lui Ioatham și
 Ahaz și Ezechia, carii au împărățit
 Iudea. Ascultă, ceriule, și bagă în urechi, 2
 păminte, căci Domnul au grăit: „Fii am născut
 și am înălțat și ei pre Mine M-au defăi-
 mat. Conoscut-au boul pre cel ce l-au cîști- 3
 gat și măgariul iaslea domnului lui, și Israil
 pre Mine nu Mă cunosc și nărodul Mieu n-au
 priceput“. Vai, limbă păcătoasă, nărod plin 4
 de păcate, sămînță rea, fii fără de leage, pără-
 sit-aț pre Domnul și aț mîniat pre Sfîntul lui
 Israil, streinară-se îndărăt. Ce încă veț 5
 răni, adăogînd fărădeleage? Tot capul la
 dureare și toată inima la întristare. De la 6
 picioare pînă la cap nu iaste întru el întregă-
 ciune, nici rană, nici struncinare, nici zgaibă
 înflată, nu iaste unsoare a pune, nici untde- 7
 lemn, nici legături. Pămîntul vostru – pus-
 tiu, cetățile voastre – arse cu foc, țara
 voastră, înaintea voastră, cei streini o
 mănîncă de tot pre ea și s-au pustit, surpată 8
 fiind de năroade streine. Părăsi-se-va fata
 Sionului ca o colibă într-o vie și ca un pătul
 într-o grădină cu crastaveț, ca o cetate încun- 9
 giurată. Și de nu Domnul Savaoth ar fi
 lăsat noao sămînță, ca Sodomul ne-am fi făcut
 și ca Gomorul ne-am fi asemănat. Ascultaț 10
 cuvîntul Domnului, boiarii Sodomului; luați
 aminte leagea lui Dumnezău, nărodul Gomo-
 rului. „Ce e Mie mulțimea jîrtvelor 11
 voastre? – zice Domnul. Plin sînt de arderi-
 de-tot (și) de berbeci și seu de miei; și sînge de
 tauri și de țapi nu voiu. Nici de aț veni să vă 12
 arătaț Mie, pentru că cine au cercetat aceastea
 den mîinile voastre, ca să călcați curtea
 Mea? Nu vă veț adaoge de veț aduce făină 13
 de grîu, deșartă tămîie – uriciune Îm iaste.
 Lunile ceale noao ale voastre și sîmbetele și zi 14
 mare nu sufăr; post și țineare de lucru și
 lunile ceale noao ale voastre și sărbătorile
 voastre uraște sufletul Mieu; făcutu-v-aț Mie
 spre sațiu, nu voiu mai părăsi păcatele
 voastre. Cînd veț întinde mîinile, întoarce- 15
 voiu ochii Mie de cătră voi și, de veț înmulți
 ruga, nu voiu asculta pre voi, pentru că
 mîinile voastre pline sînt de sînge. Scăl- 16
 dați-vă, curați vă faceț, luați răutățile de la
 sufletele voastre denaintea ochilor Mie, pă-
 rășiți-vă de răutățile voastre. Învățați bi- 17

ne a face, cercetați judecata, mîntuiți pre cel ce să năpăstuiască, judecați săracului și îndirep-
 18 tați văduva. Și veniți și să ne întrebăm –
 zice Domnul – și, de vor fi păcatele voastre ca
 cel negru, ca zăpada le voiui albi; și de vor fi ca
 19 roșiul, ca lîna le voiui albi. Și, de veți vrea și
 Mă veți asculta, bunătățile pămîntului veți mîn-
 20 ca. Iară de nu veți vrea, nici Mă veți asculta,
 sabia pre voi va mînca“, pentru că gura Dom-
 21 nului au grăit acestea. Cum s-au făcut
 curvă cetatea cea credincioasă, Sionul, plin de
 judecată, în carea dreptatea dormi întru ea și
 22 acum ucigaș? Argintul vostru – nelămurit,
 cîrciumarii tăi amestecă vinul cu apă.
 23 Boiarii tăi nu ascultă, părtaș de furi, iubind
 daruri, gonind răsplătire, pre săraci nu jude-
 cînd și judecata văduvelor neluînd aminte.
 24 Pentru aceea, acestea zice Stăpînitorul,
 Domnul Savaoth: „Vai, cei putincioși ai lui
 Israil, pentru că nu se va potoli mînia Mea
 spre cei vrăjmaș și judecata de cătră vrăjmașii
 25 Miei voiui face. Și voiui aduce mîna Mea
 preste tine și voiui lămuri spre curat și pre cei
 neascultători voiui piarde și voiui lua pre toți
 cei fără lege de la tine și pre toți sămeții.
 26 Și voiui pune pre judecătorii tăi ca mai nainte
 și pre sfeatnicii tăi ca den ceput, și după
 aceasta te vei chema cetatea dreptății, mitro-
 27 polie credincioasă. Sion, cu judecată se va
 28 mîntui robimea ei și cu milostenie“. Și se
 vor zdrobi cei fără lege și cei păcătoși
 deodată, și cei ce au părăsit pre Domnul con-
 29 cenise-vor. Pentru căci se vor rușina de
 cătră idolii lor, carele ei vrea, și să rușinară la
 30 grădinile carele au poftit. Pentru că vor fi
 ca un terevinth ce au lepădat frunzele lui și ca
 31 o grădină neavînd apă. Și va fi vîrtutea lor
 ca puzderia cîlților și lucrurile lor împreună
 ca niște scînteii, și vor arde de tot cei fără de
 lege și nu va fi cine să stingă.

C A P I I

1 **U**vîntul carele s-au făcut cătră Isaia,
 feciorul lui Amos, pentru Iudea și
 2 pentru Ierusalim. Că va fi în zilele
 ceale de apoi ivit muntele Domnului
 și casa lui Dumnezeu pre vîrfurile
 măgurilor și se va înălța mai sus decît dealu-
 3 rile și vor veni într-însa toate limbile. Și
 vor merge limbi multe și vor grăi: „Veniți și
 să ne suim la muntele Domnului și la casa
 Dumnezeului lui Iacov, și va vesti noao calea
 Lui și vom merge întru dînsa“. Pentru că den
 Sion va ieși legea și cuvîntul Domnului den
 4 Ierusalim. Și va judeca în mijlocul limbilor
 și va dovedi norod mult; și vor tăia sabiile lor
 la pluguri și fuștiurile lor pre seaceri, și nu va

lua limbă spre limbă sabie și nu se vor mai
 învăța încă a să bate. Și acum, casa lui 5
 Iacov, veniți și să meargem întru lumina
 Domnului! Pentru că lăsă norodul Lui, 6
 casa lui Iacov, căci s-au împlut ca den ceput
 țara lor de vrăji, ca a celor striini de fealiu, și
 fii mulți de fealiu striini s-au făcut lor.
 Pentru că să împlu țara lor de argint și de aur, 7
 și nu era număr visteriilor lor. Și să împlu 8
 pămîntul de cai, și nu era număr carălor lor; și
 să împlu pămîntul de uriciunile faptelor
 mînilor lor și să închină celor ce au făcut
 deagetul lor. Și să plecă omul și să smeri 9
 bărbatul și nu voiui părăsi pre ei. Și acum 10
 întrați la pietri și vă ascundeți la pămînt de
 cătră fața fricii Domnului și de mărirea vîrtu-
 tei Lui, cînd Se va scula să piarză pămîn-
 tul. Pentru că ochii Domnului înalți sînt, și 11
 omul – smerit; și se va smeri înălțimea oame-
 nilor și Se va înălța Domnul Însuș în ziua
 aceea. Pentru că ziua Domnului Savaoth 12
 – preste tot dosăditoriul și mîndrul și preste
 tot înălțatul și rîdicatul, și se vor smeri; Și 13
 preste tot chedrul Livanului celor înalte și
 rîdicate și preste tot copaciul ghindii Vasanu-
 lui, Și preste înaltă măgură și preste tot 14
 dealul înalt, Și preste tot turnul înalt și 15
 preste tot zidul înalt, Și preste tot vasul 16
 mării și preste toată privirea frumseștelor
 vaselor. Și se va smeri tot omul și va cădea 17
 înălțimea oamenilor, și Se va înălța Domnul
 sîngur în ziua aceea. Și ceale făcute de 18
 mîni toate le vor ascunde, Băgîndu-le la 19
 peșteri și în spintecăturile pietrilor și în gau-
 rile pămîntului de cătră fața înfricoșării Dom-
 nului și de slava puterii Lui, cînd Se va scula
 să surpe pămîntul. Pentru că în ziua aceea 20
 va scoate omul uriciunile lui ceale de argint și
 ceale de aur, carele au făcut a să închina, celor
 deșarte și liliacilor, Ca să între în gaurile 21
 pietrii ceii tari și la spintecăturile pietrilor de
 cătră fața înfricoșării Domnului și de mărirea
 puterii Lui, cînd Se va scula să piarză pămîn-
 tul. Conteniți voao de la omul carele ră- 22
 suflă cu narea lui, căci în cine s-au socotit?

C A P I I I

1 **D**ată dară Stăpînul, Domnul Savaoth,
 lua-va de la Israil și de la Iudea pre
 cel putincios și pre cea putincioasă,
 putearea pîinii și putearea apei,
 2 Uriashi și vîrtucios, om războinic și jude-
 cătoriu și proroc și chipzuitoriu și bătrîn și căpi-
 tan de 50 și minunat sfeatnic și înțelept mai mare
 preste teslari și priceput ascultătoriu. Și voiui 3

pune tineri căpetenii lor și batjocoroșii vor
 4 stăpîni pre ei. Și va cădea norodul, om
 cătră om și om cătră aproapele lor; împiede-
 ca-să-va copilul cătră cel bătrîn, cel necinstit.
 5 cătră cel cinstit. Căce va uita om pre fratele
 său și rudeniei tătîni-său, zicînd: „Haină ai,
 căpetenie fii noao, și mîncarea mea sup tine
 6 să fie“. Și, răspunzînd, în ziua aceea va
 grăi: „Nu voiu fi ție căpetenie, pentru că nice
 în casa mea iaste pîine, nice haină, nu voiu fi
 7 căpetenie norodului acestuia“. Căce să
 părăseaste Ierusalimul și Iudea au căzut, și
 limbile lor cu fărădelegile ceale spre Domnul
 neascultînd, pentru căce acum să smeri mări-
 8 rea lor. Și rușinea feații lor să împotrivi
 lor, și păcatul lor ca al sodomleanilor l-au ves-
 tit și l-au ivit – vai sufletului lor, pentru căce
 9 au sfătuit sfat rău asupra lor, Zicînd: „Să
 legăm pre cel drept, căce de rea treabă ne
 iaste“; deci nașterile lucrurilor lor vor mîn-
 10 ca. Vai celui fără de leage, reale după fap-
 11 tele mînilor lui întîmpla-să-vor lui. Noro-
 dul Mieui, ispravnicii voștri vă spicuiescu pre
 voi și cei ce cer vor stăpîni pre voi; norodul
 Mieui, cei ce fericescu pre voi rătăcescu pre
 voi și cărarea picioarelor voastre o scutură.
 12 Ce acum va sta la judecată Domnul și va pune
 13 la judecată norodul Lui. Acesta, Domnul, la
 judecată va veni cu cei mai bătrîni ai norodu-
 lui și cu boiarii Lui și: „Voi căce ați arsu via
 Mea și jacul săracului în casele voastre?
 14 Pentru ce voi năpăstuiți norodul Mieui și fața
 săracilor rușinați?“ – zice Domnul, Domnul
 15 oștilor. Aceastea zice Domnul: Pentru căce
 s-au înălțat featele Sionului și au mersu cu
 grumaz nalt și în clipealele ochilor și cu mer-
 sul picioarelor împreună, tîrînd hainele, și cu
 16 picioarele împreună jucînd, Și va smeri
 Dumnezău stăpînile, featele Sionului, și
 17 Domnul va descoperi chipul lor În ziua
 aceea și lua-va Domnul mărirea îmbrăcă-
 18 minții lor și ceapsele Și podoaba grumazi-
 lor și lefthul și podoaba feații lor și tocmirea
 19 podoabei cei de mărire Și gherdanele și
 brățările și inealele și ceale de na direapta și
 20 cei împlețiți cercei Și ceale premprejur
 mohorîte și ceale mijlocii mohorîte și acoperi-
 21 turile ceale ce-s în casă Și ceale lucii foarte
 22 și ceale vișine și ceale vinete Și roșie și
 vison, cu aur și vînat împreună țasut, și bro-
 23 bodealnici închise. Și va fi în loc de mirose-
 nia cea frumoasă prah, și în loc de brîu cu
 fune te vei încinge, și pentru podoaba capului
 cea de aur pleșuvire vei avea, pentru faptele
 tale, și pentru haina cea mijlocie mohorîtă te
 24 vei încinge cu sac. Și fiul tău cel preafru-

mos, pre carele iubești, cu sabie va cădea și
 cei vîrtucioși ai voștri cu sabie vor cădea și să
 vor smeri. Și vor plînge raclele podoabei 25
 voastre și vei rămînea sîngur și la pămînt te
 vei face țarină.

C A P I V

Si să vor apuca șapte muieri de un om 1
 într-aceaea zi, zicînd: „Pîinea noastră
 vom mîncă și hainele noastre vom
 îmbrăca, fără numai numele tău să să
 cheame preste noi; ia ponoslul nos-
 tru“. În ziua aceea lumina-va Dumnezău 2
 cu sfat cu mărire pre pămînt, ca să înalțe și să
 mărească pre cel rămas al lui Israil. Și va fi 3
 cel rămas în Sion și cel rămas în Ierusalim
 sfinți să vor chema, toți cei ce s-au scris la
 viață în Ierusalim. Căce va spăla Domnul 4
 tina fiilor și a featelor Sionului, și sîngele
 Ierusalimului va curăți den mijlocul lui cu duh
 de judecată și cu duh de arsură. Și va veni, 5
 și va fi tot locul muntelui Sionului și toate
 premprejurile lui va umbri norul ziua și pre-
 cum fumul și lumina focului arde noaptea;
 Cu toată mărirea se va acoperi, și va fi la 6
 umbră de zăduh și întru acoperemînt și întru
 ascuns de năsilnicie și ploaie.

C A P V

Inta-voiu dară celui iubit cîntarea 1
 iubitului mieui, viei meale. Vie s-au
 făcut celui iubit în corn, în loc gras.
 Și gard am pus împrejur și am șen- 2
 țuit, și am răsădit viță bună, rodnică,
 și am zidit turn în mijlocul ei, și înainte teasc
 am săpat întru ea, și așteptaiu să facă stru- 3
 guri, și făcu spini. Și acum, cei ce lăcuiți
 Ierusalimul și omul Iudei, judecați întru mine 4
 și întru mijlocul viii meale. Ce voiu face
 încă viii meale și n-am făcut ei? Pentru căci
 am așteptat ca să facă struguri, și au făcut
 mărăcini. Acum dară voiu povesti voao ce 5
 eu voiu face viei meale: lua-voiu gardul ei și
 va fi în jah, și voiu răsipi zidul ei și va fi spre
 călcare-de-tot. Și voiu lăsa via mea și nu se 6
 va tăia, nici se va săpa, și se va sui pre ea ca
 pre țalenă spinul, și norilor voiu porunci ca
 să nu ploao la ea ploaie. Pentru că via 7
 Domnului Savaoth casa lui Israil iaste, și omul
 Iudei – tînără odraslă iubită; așteptaiu ca să
 facă judecată, și făcu fărădeleage, și nu direp-
 tate, ce strigare. Vai de ceia ce împreună 8
 casă cătră casă și țarină cătră țarină apro-
 piind, pentru ca al vecinului să ia cevaș; sau
 lăcui-veți sînguri pre pămînt? Pentru că s-au 9
 auzit la urechile Domnului Savaoth aceastea,
 pentru că, de se vor face case multe, spre pustiu
 vor fi mari și bune și nu vor fi cei ce lăcuiesc în-

10 tru eale. Pentru că unde lucrează zece
 11 părechi de boi va face un urcior, și cel ce
 12 samănă artave 6 face-va măsuri trei. Vai,
 ceia ce să scoală dimeneață și gonesc îmbăta-
 rea, cei ce îngăduiesc târziu, pentru că vinul
 13 opări-va pre ei. Pentru că cu alăute și
 canon și timpene și fluiere beau vinul, și fap-
 te-le Domnului nu le văd și faptele mânilor Lui
 14 nu le socotesc. Deci dară robit norodul
 meu s-au făcut, pentru căci nu știia ei pre
 Domnul; și mulțime s-au făcut de morți,
 15 pentru foamete și însătoșare de apă. Și
 16 lărgi iadul sufletul lui și deschise gura lui, ca
 să nu lase; și se vor pogori cei slăviți și cei
 mari și avuții și lacomii ei și cel ce să bucura
 17 întru ea. Și se va smeri om, și se va necinsti
 18 bărbat, și ochii cei rîdicați smeri-se-vor. Și
 Se va înălța Domnul Savaoth întru judecată și
 Dumnăzău cel Sfînt mări-Se-va întru direpta-
 19 te. Și se vor paște cei hrăniți ca taurii, și
 pustiiile celor apucați mieii le vor mânca.
 20 Vai, ceia ce tîrăsc păcatele lor ca cu o fune
 lungă și ca cu o curea a unii junce de jug fără-
 legile (lor), Ceia ce zic: „Curînd să să apropie
 ceale ce va face, pentru ca să vedem, și vie
 sfatul Sfîntului [lui] Israil, pentru ca să co-
 21 noaștem“. Vai, ceia ce zic cel rău bun și cel
 bun rău, ceia ce pun întunearecul lumină și
 lumina întunearec, ceia ce pun cel amar dulce
 22 și cel dulce amar. Vai, cei pricepuți întru
 sine și înaintea lor știutori. Vai, cei ce pot ai
 voștri, cei ce beau vinul și silnicii și cei ce
 23 ameastecă sichera. Cei ce îndireptează pre
 cel necurat, pentru daruri, și cel drept de la
 24 cel drept rîdicînd. Pentru aceea, în ce
 chip va arde trestia de cărbunele focului, și va
 arde de pară slobodă, rădăcina lor ca țărîna
 va fi, și floarea lor ca prahul se va sui, pentru
 că n-au vrut leagea Domnului Savaoth, ce
 25 cuvîntul Sfîntului [lui] Israil întărîtară. Și
 Să mînie cu urgie Domnul Savaoth preste
 norodul Lui; și puse mîna Lui preste ei și lovi
 pre ei și să întărîtară munții; și să făcură mor-
 tăciunele lor ca gunoiul în mijlocul drumului;
 și întru toate acestea nu s-au întors mîna
 26 Lui, ce încă mîna Lui naltă e. Pentru
 aceea rîdica-va semn în limbile ceale de
 departe și va șuiera de la marginea pămîntu-
 27 lui, și, iată, degrabă sprinten vine. Nu vor
 flămînzi, nici vor osteni, nici vor dormita, nici
 vor dormi, nici vor dezlega brînele lor de la
 mijlocul lor, nici se vor rumpe curealele încâl-
 28 țămintelor lor. Cărora săgețile ascuțite sînt și
 arcele lor încordate, picioarele cailor lor ca o pia-
 tră tare s-au socotit, roatele carălor lor ca un vi-
 29 for. Pornescu-se ca leii și au stătut ca puii le-

ului, Și să va apuca și va striga ca o hiară și 30
 va scoate, și nu iaste cel ce mîntuiaște pre ei.
 Și va striga pentru ei în ziua aceea, ca glasul
 mării ce vâluiăște. Și vor căuta la ceriu, sus și
 jos: și, iată, întunearec năsilnic întru lipsa lor.

C A P V I

Si fu în anul carele au murit Ozia împă- 1
 ratul, văzut-am pre Domnul șazănd 2
 pre scaun înalt și rădicat și plină casa
 de mărirea Lui. Și serafimi sta 2
 împrejurul Lui, și 6 aripi la unul, și 6
 la altul, și cu doao acoperiia fața, și cu doao
 acoperiia picioarele, și cu doao zbură. Și 3
 striga unul cătră altul și zicea: „Sfînt, Sfînt,
 Sfînt, Domnul Savaoth, plin tot pămîntul de
 mărirea Lui“. Și să rădică pragul de sus al 4
 ușii de glasul care striga, și casa să umplu de
 fum. Și zis: „O, ticălosul, eu, căci m-am 5
 umilit, căci, om fiind și necurate buze avînd,
 în mijlocul norodului ce are buze necurate eu
 lăcuiesc și pe Împăratul, Domnul Savaoth,
 văzuiu cu ochii miei“. Și să trimise cătră 6
 mine unul den serafimi, și în mîna avea căr-
 bune carele cu lingura l-au luat de la jîrtăv- 7
 nic. Și atinse de gura mea și zise: „Iată, au
 atins acesta de buzele tale și va lua fărădele- 8
 gile tale, și păcatele tale le va curăți“. Și auziu
 glasul Domnului zicînd: „Pre cine voi trime- 8
 te? Și cine va merge cătră norodul
 acesta?“ Și zis: „Iată, eu sînt, trimite-mă“. 9
 Și zise: „Pasă și zi norodului acestuia: ‘Cu
 auzul să auziți și să nu priceapeți, și căutînd să
 căutați și să nu vedeți’. Pentru că s-au 10
 îngrășat inema nărodului acestuia, și cu
 urechile lor greu au auzit și ochii lor au închis,
 ca nu cîndai să vază cu ochii și cu urechile să
 auză și cu inema să priceapă, și să vor
 întoarce și voi vindeca pre dînșii“. Și zis: 11
 „Pînă cînd, Doamne?“ Și zise: „Pînă unde
 să vor pustii cetăț a nu să lăcui și case a
 nu fi oameni și pămîntul va rămînea pustiu“. 12
 Și, după aceasta, îndelunga-va Dumnezeu
 oamenii și să vor înmulți cei ce au rămas pre
 pămînt. Și încă preste el iaste al zeacele, și 13
 iarăș va fi la pradă ca tereventhul și ca ghinda
 cînd va cădea den găocea ei; sămînță sfîntă –
 stîlpirea ei.

C A P V I I

Si fu în zilele lui Ahaz și lui Ioachim, 1
 fiiului Oziei, împăratului Iudii, să
 sculă Rasin, împăratul Aramului, și
 Fache, fiiul Romeliei, împăratul lui
 Israil, preste Ierusalim, ca să-l bată
 pre el, și nu putură ca să-l bată pre el.
 Și să vesti în casa lui David, zi- 2

cînd: „Să tocmi Aram cătră Efraim“. Și să spămîntă sufletul lui și sufletul norodului lui, în ce chip în dumbravă lemnul de vînt să va clăti. Și zise Domnul cătră Isaia: „Ieși în timpinarea lui Ahaz, tu și cela ce au rămas, Iasuv, feciorul tău, cătră scaldătoarea căii cei de sus a țarinei nălbitoriului. Și vei grăi lui: ‘Păzește a te potoli și nu te teame, nici sufletul tău slăbească de ceale doao leamne ale tăciunelor ce fumegă acelora, pentru că cînd urgia mîniei să va face, iarăș voi vindeca și fiiul lui Aram, și fiiul lui Romelie. Căci au sfătuit sfat rău Efraim și fiiul lui Romelie pentru tine, zicînd: Sui-ne-vom la Iudea și, grăind împreună cu ei, întoarce-i-vom pre dînșii cătră noi și vom împărăți ei pre fiiul lui Taveil’. Aceastea zice Domnul Savaoth: ‘Nu va rămînea sfatul acesta, nici va fi. Ce capul lui Aram – Damascul, și capul Damascului – Raasim; ce preste 65 de ani va lipsi împărăția lui Efraim preste norod. Și capul lui Efraim – Somoron, și capul lui Somoron – fiiul lui Romelie. Și de nu veți creade, nici veți înțeleage“. Și adaoșe Domnul a grăi lui Ahaz, zicînd: „Ceare ție semn de la Domnul Dumnezeuul tău: întru adîncare, au întru înălțime“. Și zise Ahaz: „Nu voi ceare, nici voi ispiti pre Domnul“. Și zise: „Ascultați, dară, casa lui David, au mică voao iaste nevoiță a da oamenilor? Și cum Domnului daț nevoiță? Pentru aceaea da-va Domnul, El, voao semn: iată, Fecioară în pîntece va lua și va naște Fiiu și vei chema numele Lui Emmanuil. Unt și miare va mînca, și, mai nainte decît a cunoaște El au a aleage realele și va aleage binele. Căci, mainte de a cunoaște Copilul binele sau răul, nu ascultă răului ca să aleagă binele, și va rămînea pămîntul, de carele tu temi, de la fața celor doi împărați. Ce va aduce Dumnezeu preste tine și preste norodul tău și preste casa părintelui tău zile, carele încă n-au venit den carea zi au luat Efraim de la Iuda, pre împăratul asirianilor. Și va fi în ziua aceaea șuiera-va Domnul muștelor, care domnescu o parte a rîului Eghiptului, și albinei, carea iaste în țara asirianilor. Și vor ieși și se vor odihni toți în văile țării și în găurile pietrilor și în peșteri și la toată spărtura și în tot lemnul. În ziua aceaea rade-va Domnul, cu briciul cel îmbătat decindea de rîul, împăratului asirianilor capul și perii picioarelor și barba va lua. Și va fi în ziua aceaea, hrăni-va omul juncă de boi și 2 oi. Și va fi den prea mult a bea lapte, mînca-va unt, căci unt și lapte va mînca tot cel ce au rămas pre pămînt. Și fi-va în ziua aceaea, fi-va tot locul unde

vor fi 1000 de vii 1000 de sicli, spre țealină vor fi și spre spini. Cu săgeată și cu săgetături vor intra acolo, căci țealină și mărăcini va fi tot pămîntul. Și tot muntele arat ara-se-va, însă nu va veni acolo frică, pentru că va fi den țealină și den spini pășunea oii și călcătura boului“.

C A P V I I I

Si zise Domnul cătră mine: „Ia ție o bucată de hîrtie noao, mare, scrie într-însa cu condeiul omului: ‘Ca iute pradă a face jafurilor’. Pentru că de față iaste, și mărturii Mie-M fă credincioși oameni, pre Uria, preotul, și pre Zaharia, feciorul Varahiei“. Și veniu cătră prorociță și luo în pîntece, și născu fiiu, și zise Domnul mie: „Cheamă numele lui ‘De sîrg pradă, iute jăfuiăște’. Pentru căci, mai nainte decît a cunoaște copilul a chema pre tată au pre maică, lua-va putearea Damascului și prăzile Samariei înaintea împăratului asirianilor“. Și adaoșe Domnul a grăi mie, zicînd încă: „Pentru căci nu va nărodul acesta apa lui Siloam, carea merge încet, ce vor să aibă pre Rasin și pre fiiul lui Romelii împărat preste voi“, Pentru aceaea, iată, Domnul aduce preste voi apa rîului cea tare și multă, pre împăratul asirianilor și mărirea lui, și se va sui preste toată valea voastră și va îmbla preste tot zidul vostru. Și va lua de la Iudea om carele va putea cap să rîdice, au cu puțință a săvîrși ceva, și va fi tabăra lui ca să împle lățimea țării tale. „Cu noi – Dumnezeu, Cunoașteți limbi și vă biruiți, și ascultați pînă la marginea pămîntului, întărindu-vă biruiți-vă, că, de vă veț iarăș întări, iară vă veț birui. Și vericare sfat vă veț sfătui, răsipi-l-va Domnul, și cuvîntul carele veț grăi nu va rămînea întru voi, căci cu noi – Dumnezeu“. Așa zice Domnul, la mîna cea tare nu ascultă la meargerea căii norodului acestuia, zicînd: „Ca nu cîndai să zică năsilnic, pentru că tot, orice va zice norodul acesta, năsilnic iaste, și de frica lui să nu vă teameț, nici să vă turburaț. Pre Domnul puterilor, pre El sfințiți, și El va fi frica ta, că, de vei fi pre El nedejduind, Fi-va ție întru sfințenie, și nu ca la a pietrii împiedecare veț timpina, nici ca a pietrii căzătură, și casele lui Iacov în laț și în gropilă șazînd în Ierusalim. Pentru aceaea vor slăbi întru ei mulți și vor cădea și se vor zdrobi, și se vor apropia și se vor prinde oameni, întru întemeiare fiind“. Atuncea aiave vor fi cei ce pecetluiesc, ca să nu înveaște leagea. Și va grăi: „Îngădui-voiu pre Dumnezeu, pre Cel ce au întors fața Lui de la casa lui Iacov, și, nedejduind, voi fi preste El. Iată eu și copiii, care mi-au dat Dumnezeu, și vor fi seam-

ne și minuni în casa lui Israil, de la Domnul Savaoth, Care lăcuiaște în muntele Sionului“.

19 Și de vor zice cătră voi: „Cercați pre cei ce grăiescu den pîntece și pre cei ce de la pămînt strigă, pre cei ce grăiesc în deșărt, carii den pîntece vor glăsui“. „Au nu limbă cătră Dumnezăul lor vor cerceta? Dirept ce vor cerceta

20 pentru cei vii pre cei morți?“ Pentru că leage la ajutoriu au dat, pentru ca să zică nu iaste ca cuvîntul acesta, pentru carele nu iaste

21 daruri a da pentru el. Și vor avea preste voi rea foamete și va fi deaca veț flămînzi, vă veț mîhni și rău veț grăi pre boiarini și ceale

22 părintești, și vor căuta la ceriu sus. Și la pămînt jos vor căuta, și, iată, lipsă strimță și întunearec, necaz și strînsoare și întunearec cît să nu vază; și nu să va tîngui cel ce iaste întru îngustare pînă la vremea; aceasta întîiu de sîrg bea.

C A P I X

1 **B**egrabă fă țara Zavolonului, pămîntul Neftalimului și ceialalți cei spre marginea mării și decindea de Iordan,

2 Galilea limbilor. Norodul cel ce mergea întru întunearec văzu lumină mare; ceia ce lăcuiescu în locul și umbra morții, lumina-va lumina preste voi. Pre cel mai mult al norodului ai pogorît cu veselie, și să vor veseli înaintea Ta [ca] cei ce să veselescu la seacere și în ce chip cei ce pradă

4 prăzi. Pentru căce s-au luat jugul cel ce preste ei zace și toiagul cel preste grumazul lor, pentru că toiagul celor ce cer l-au răsipit

5 ca în ziua aceea ce era pre Madiam. Căce toată podoaba adunată cu viclesug și haina cu împăcăciune vor plăti și vor vrea de s-ar fi

6 făcut arși cu foc. Căce Copil s-au născut noao, Fiiu și să deade noao, Căruia domnia să făcu preste umărul Lui, și să cheamă numele Lui: „Al marelui sfat Înger, minunat Sfeatnic, Dumnezău tare, biruitoriu, Domnu păcii, Părintele veacului celui viitoriu“, pentru că voi aduce pace preste boiari și sănătatea

7 Lui. Și mare e stăpînirea Lui, și păcii Lui nu iaste săvîrșit preste scaunul lui David și împărăția lui să o îndirepteaze pre ea și să sprijănească cu judecată și cu direptate, de acum și pînă în veac. Rîvnirea Domnului Savaoth va face aceasta. Moarte au trimis Domnul preste Iacov, și veni preste Israil. Și vor cunoaște tot norodul lui Efraim și cei ce șad în Samaria, cu semeție și cu înaltă inimă zicînd:

10 „Cărămizele căzură; ce veniți să cioplim pietri și să tăiem dudi și chedri și să ne zidim noao turnuri“. Și va dărîma Dumnezău pre cei ce să scoală pre mägura Sionului preste El și pre vrăjmașii Lui va răsipi: Siria despre răsăriturile

soarelui și pre elini de la apusurile soarelui, pre cei ce mănîncă pre Israil cu toată gura; preste toate aceastea nu s-au întorsu mînia, ce încă e mîna naltă. Și norodul mieu nu

13 s-au întorsu, pînă s-au rănit, și pre Domnul puterilor nu L-au cercat. Și au luat Domnul

14 de la Israil capul și coada, mare și mică, întru o zi: Bătrînu și pre cei ce obrazele laudă –

15 aceasta e începătura, și proroc învățînd fărădeleage – acesta e coada. Și vor fi cei ce

16 fericescu norodul acesta rătăcind și vor înșăla pentru ca să-i înghiță pre ei. Și pentru

17 aceea pre tinerii lor nu Se va veseli Domnul și pre sărăimanii lor și pre văduvele lor nu le va milui, căce toți-s fără leage și rai, și toată gura grăiaște strîmbătăți; preste toate aceastea nu s-au întorsu mînia Lui, ce încă mîna Lui e înaltă. Și va arde ca focul fărădeleagea și ca troscotul uscat să va mînca de foc; și va arde întru desişurile dumbrăvii, și va mînca împreună împrejurele dealurilor toate. Pentru mînia urgiei Domnului ars-au pămîntul tot, și va fi norodul ca cînd ar fi arsu de foc. Om pre fratele lui nu va milui, Ce va abate

20 în na direapta, căce va flămînzi, și va mînca ceale de na stînga, și nu se va sătura omul mîncînd cărnurile brațului lui. Pentru că va

21 mînca Manassis al lui Efraim și Efraim al lui Manassi, căce împreună vor încunjura pre Iuda; preste toate aceastea nu s-au întorsu mînia, ce încă mîna Lui înaltă e.

C A P X

1 **B**ai celor ce scriu viclesug, pentru că scriind, viclesug scriu, Abătînd judecata săracilor, jecuind judecata measerilor norodului Mieiu, ca să le fie lor văduva în jah și sărămanul spre pradă. Și ce vor face în ziua socotealei? Pentru că năcazul vostru de departe va veni. Și cătră cine veți fugi ca să vă ajutoriți? Și unde veți lăsa mărirea voastră Ca să nu cădeți la aducere? Și dedesuptul celor uciși vor cădea. Și preste toate aceastea nu s-au întors urgia Lui, ce încă mîna Lui înaltă e. Vai asirianilor, toiagul mîniei Meale și al urgiei iaste în mîinile lor. Urgia Mea la limbă fără de leage o voi trimite și la al Mieiu norod voi rîndui să facă prăzi și jafure și a călca cetățile și a le pune pre eale la prah. Și el nu așa să mînie și cu sufletul nu așa socoti, ce a mîntui gîndul lui și a piarde limbi nu puține. Și de voi zice lui: „Tu sîngur ești domn?“ Și va grăi: „N-am luat țara cea de asupra Vavilonului și Halanului, unde turnul s-au zidit? Și am luat Arăpimea și Damascul și Samaria?“ În ce

10

chip acestea am luat, toate domniile voiu lua; văietați-vă, ceale cioplite în Ierusalim și în
 11 Samaria, Pentru că în ce chip am făcut
 Samariei și celor făcute de mîna ei, așa voiu
 12 face și Ierusalimului și idolilor lui. Și fi-va
 cînd va istovi Domnul toate făcînd în muntele
 Sionului și în Ierusalim, duce-va preste gîndul
 cel mare, preste domnul asirianilor, și pre
 13 înălțimea măririi ochilor lui, Pentru că au
 zis: „Cu putearea voiu face și cu înțelepciunea
 priceaperei, lua-voiu hotarile limbilor și vîr-
 tutea lor voiu prăda și voiu clăti cetăț lăcui-
 14 te. Și lumea toată o voiu lua cu mîna ca un
 cuiub și ca pre niște oao părăsite voiu rădica,
 și nu iaste carele în va scăpa sau în va grăi
 15 împotriva și deschizînd gura și puind“. Au
 mări-se-va săcurea fără de cela ce taie cu ea?
 Au înălța-se-va herestreu fără de cela ce-l
 trage pre el? Așijderea, de va rădica neștine
 toiagul sau lemn, înălța-se-va lemnul? Și nu
 16 așa, Ce va trimite Domnul Savaoth la cin-
 stea ta necinste, și la mărirea ta foc arzînd va
 17 arde. Și va fi lumina lui Israil spre foc și-l
 va sfinți pre el cu foc arzătoriu și va mînca ca
 18 iarba ființa. În ziua aceeaa stinge-să-vor
 munții și dealurile și dumbrăvile, și va mînca
 de la suflet pînă la trupuri; și va fi cel ce fuge
 19 ca cel ce fuge de pară de foc arzătoare. Și
 ceia ce au rămas de la ei număr vor fi, și copil
 20 mic va scrie pre ei. Și va fi în ziua aceeaa
 nu se va mai adaoge cel rămas al lui Israil, și
 cei ce s-au mîntuit ai lui Iacov nu încă nădej-
 duind vor fi preste cei ce i-au năpăstuit pre ei,
 ce vor fi nădejduind pre Domnul cel Sfînt al
 21 lui Israil cu adevărul, Și va fi cel rămas al
 22 lui Iacov spre Dumnezeu, Cel ce poate. Și,
 de să va face nărodul lui Israil ca năsipul
 mării, rămășița lor să va mîntui; căci cu-
 vînt săvîrșind și împuținînd întru dreptate,
 23 Căci cuvînt pre scurt Domnul Domnul puteri-
 24 lor va face în lumea toată. Pentru aceeaa,
 acestea zice Domnul Savaoth: „Nu te teame,
 norodul Mieu, cei ce lăcuiesc în Sion, de asi-
 riani, căci cu toiagul lovi-te-va, pentru că rană
 aduce preste tine ca să vază calea Eghipetu-
 25 lui. Pentru căci încă puțin, și să va potoli
 26 urgia și mînia Mea preste sfatul lor“. Și va
 rădica Domnul Dumnezeul puterilor preste ei
 cap rana lui Madiam la loc de năcaz, și mînia
 Lui la calea cea despre mare, la calea cea
 27 despre Eghipet. Și va fi în ziua aceeaa
 lua-se-va jugul Lui de la umărul tău și frica
 Lui de la tine, și să va strica jugul de la
 28 umerile voastre. Pentru că va veni la
 cetatea Anghe și va treace la Magghedo și în

Mahmas pune-va unealtele Lui. Și va 29
 treace valea și va veni la Anghea, frică va
 apuca pre Rama, cetatea lui Saul va fugi.
 Nechează glasul tău, fată Gallim, asculta-va 30
 Laisa, asculta-va în Anathoth. Și să tur- 31
 bură Mademina, și cei ce lăcuiți în Gavim
 mîngîiaț. Astăzi în cale a rămînea, rugați-vă 32
 cu mîna, muntele, fata Sionului, și dealurile
 ceale den Ierusalim. Iată, Stăpînitoriul, 33
 Domnul Savaoth, scutură pre cei slăviți cu
 vîrtute, și cei înalți cu semeție sfărma-se-vor;
 și cei înalți cădea-vor și se vor smeri. Și 34
 vor cădea cei înalți cu sabie, și Livanul îm-
 preună cu cei înalți va cădea.

C A P X I

i va ieși Toiag den rădăcina lui Iesei și 1
 Floare den rădăcina lui și Se va
 sui. Odihni-Se-va preste El Duhul 2
 Domnului, duhul înțelepciunii și pri-
 ceaperii, duhul sfatului și al puterii,
 duhul cunoștinței și al buneii-credințe.
 Împlea-L-va pre El duhul înfricoșării lui 3
 Dumnezeu. Nu după mărirea va judeca, nici
 după graiu va dovedi, Ce va judeca smeri- 4
 tului judecată și va muștra pre smeriții
 pămîntului și va lovi pămîntul cu cuvîntul
 gurii Lui și cu duhul pren buze va omorî pre
 cel necurat. Și va fi cu dreptate încins mij- 5
 locul Lui și cu adevăr învălite coastele Lui.
 Și va paște împreună lupul cu mielul, și par- 6
 dosul va odihni împreună cu iedul și vițelul, și
 leul și taurul împreună se vor paște, și copil
 mic va aduce pre ei. Și bou și urs împreună 7
 se vor paște și împreună copiii lor vor fi, și
 leul ca boul mînca-va paie. Și copil prunc 8
 pren gaurile aspidelor și pre zăcearea fiilor
 aspidelor mîna va pune. Și nu vor face rău, 9
 nici vor putea să piarză pre nici unul pre
 muntele cel sfînt al Mieu, pentru că s-au
 împlut tot pămîntul împreună a cunoaște pre
 Domnul, ca apă multă a acoperi mări. Și 10
 fi-va în ziua aceeaa rădăcina lui Iesei Cel ce Să
 scoală a stăpîni limbile, întru El limbile vor
 nedejdui, și va fi odihna Lui cinste. Și va fi 11
 în ziua aceeaa adaoge-va Domnul a arăta
 mîna Lui ca să rîvnească pre cea rămasă
 rămășița norodului, care va rămînea de la asi-
 riani și de la Eghipet și de la Vavilon și de la
 Ethiopia și de la elamiteani și de la răsăritu- 12
 rile soarelui și de la Arăpime. Și va rîdica
 semn la limbi și va aduna pre cei periț ai lui
 Israil și pre cei răsipiți ai Iudei va aduna den
 ceale 4 aripi ale pămîntului. Și se va rîdica 13
 rîvnirea lui Efraim, și vrăjmașii Iudei vor
 peri; Efraim nu va rîvni Iudei, și Iuda nu va ne-
 căji pre Efraim. Și vor zbura cu vasele celor 14
 streini de fealiu, marea împreună o vor prăda și
 pre cei de la răsăriturile soarelui și Idumea; și

pre Moav mînile întîiu vor pune, și fiii lui
 15 Amon întîiu vor auzi. Și va pustii Domnul
 marea Eghiptului și va pune mîna Lui preste
 rîu [cu] cuvînt sîlnic, și va lovi 7 vâi, cît să
 16 treacă el cu cizmele. Și va fi trecere celui
 rămas nărodului Mieu în Eghiptet, și va fi lui
 Israil ca în ziua cînd au ieșit den pămîntul
 Eghiptului.

CAP XII

1 **S**i va grăi în ziua aceea: „Binecuvîn-
 ta-Te-voiu, Doamne, pentru căci
 Te-ai urgisit mie și ai întors mînia Ta
 2 și m-ai miluit pre mine. Iată Dum-
 nezăul mieu, Mîntuitoriul mieu,
 nădejduind voiu fi pre El, tocmi-mă-voiu
 întru El și nu mă voiu teame, pentru căci
 mărirea mea și lauda mea Domnul iaste și fu
 3 mie întru mîntuire“. Și scoateț apă cu
 4 veselie den izvoarele Mîntuitoriului. Și vei
 grăi în ziua aceea: „Lăudați pre Domnul,
 strigați numele Lui, vestiți întru limbi ceale
 slăvite ale Lui, aduceți-vă aminte că s-au înăl-
 5 țat numele Lui. Lăudaț numele Domnului,
 căci înalte au făcut, vestiți aceastea în tot
 6 pămîntul. Și vă bucurați și vă veseliț, cei ce
 lăcuiesc Sionul, căci Să înălță Cel Sfînt al lui
 Israil în mijlocul lui“.

CAP XIII

1 **V**idenie asupra Vavilonului, carea au
 2 văzut Isaia, feciorul lui Amos. Pre
 muntele șăs rădicaț semn, înălțați lor
 glasul, nu vă teamet, rugați-vă cu
 3 mîna: „Deșchideț, boiarii. Eu Mă
 tocmesc și Eu aduc pre dînșii; uriaș vin să pli-
 nească mînia Mea bucurîndu-se împreună,
 4 suduind“. Glas de limbi multe preste
 munți, aseamene a limbi multe, glas de împă-
 rați și de limbi adunate; Domnul Savaoth
 poruncit-au la limbă ce să bate cu arme.
 5 Veniți den pămînt departe, de la marginea
 temeiului ceriului, Domnul și cei războinici cu
 6 arme ai Lui, ca să strice toată lumea. Văie-
 tați-vă, pentru că aproape iaste ziua Domnu-
 lui, și surpare de la Domnul va veni. Pentru
 7 aceea, toată mîna se va slobonogi și tot sufle-
 8 tul omului va leșina. Turbura-se-vor solii,
 și chinuri pre ei vor apuca ca unii muieri ce
 naște; și se vor împărechea unul cătră altul și
 se vor înspăima și fața lor ca para focului vor
 9 primeni. Pentru că, iată, ziua Domnului vi-
 ne nevindecată, și mînie de pizmă și de urgie,
 ca să puie lumea pustie și pre păcătoși să
 10 piarză dentr-însa. Pentru că stealele ceriu-
 lui și ralița și toată podoaba ceriului lumina
 lor nu o vor da, și va întuneca soarele răsărind și
 11 luna nu va da lumina ei. Și voiu porunci la
 toată lumea reale și celor necurați păcatele
 lor; și voiu piarde sudalma celor fără leage și

semeția mîndrilor voiu smeri. Și vor fi cei 12
 rămași cinstiți mai vîrtos decît aurul cel nelă-
 murit, și omul mai mult cinstit va fi decît
 piatra de safir. Pentru că ceriul se va 13
 mînia și pămîntul se va clăti den temeliile lui
 pentru mînia urgiei Domnului Savaoth, în
 ziua carea va veni mînia Lui. Și vor fi cei 14
 rămaș ca o căprioară ce fuge și ca o oaie ce
 rătăcește și nu iaste cine să o aducă, ca omul
 la norodul lui să să întoarcă și omul la țara lui
 va goni. Pentru că cine se va prinde birui- 15
 se-va, și carii sînt adunați cădea-vor cu sabie.
 Și fiii lor sparge-i-vor înaintea lor și casele lor 16
 prăda-le-vor și pre muierile lor vor avea.
 Iată, rîdic asupra voastră pre midiani, carii 17
 argintul nu socotesc, nici de aur lipsă au.
 Săgetăturile tinerilor vor sfărîma și pre fiii 18
 voștri nu vor milui, nici pre fiii tăi se vor
 milostivi ochii lor. Și va fi Vavilonul, carele 19
 să cheamă slăvit de la împăratul haldeilor, în
 ce chip au prăpădit Dumnezeu Sodomul și
 Gomorul. Nu se va lăcui în vremea veaci- 20
 nică, nici vor intra la dînsul pren multe nea-
 muri, nici vor trece pren el arapii, nici păș- 21
 tori nu se vor odihni întru el. Și oare înce-
 ta-vor acolo hiarăle, și se vor împlăa casele de
 sunet, și se vor odihni acolo sirinel, și diavoli
 acolo vor juca, Și onochentavrii acolo vor 22
 lăcui, și vor puia aricii în casele lor.

CAP XIV

Surînd vine și nu zăbovește, și zilele 1
 lor nu se vor trage. Și va milui Dom-
 nul pre Iacov și va aleage încă pre
 Israil, și se vor odihni pre pămîntul
 lor, și cel pemintean se va lipi cătră ei
 și se va lipi cătră casa lui Iacov. Și vor lua 2
 pre dînșii limbi și-i vor băga la locul lor, și-i
 vor moșteni de tot și se vor înmulți pre
 pămîntul lui Dumnezeu spre robi și roabe; și
 vor fi robi cei ce au robit pre ei, și se vor stă-
 pîni ceia ce au stăpînit pre ei. Și va fi în 3
 ziua aceea odihni-te-va Domnul de dureare
 și de mînia ta și de robia ta cea grea care ai
 slujit lor. Și vei lua plîngerea aceasta peste 4
 împăratul Vavilonului și vei grăi în ziua
 aceea: „Cum s-au odihnit cel ce ceare și s-au
 odihnit sîrguitoriul! Zdrobi Domnul jugul 5
 păcătoșilor, jugul boiarilor, lovind limba cu
 mînie cu rană nevindecată, Lovind limba 6
 cu rana mîniei, cu carea nu s-au milostivit.
 S-au odihnit nedejduind, tot pămîntul strigă 7
 cu veselie. Și leamnele Livanului s-au 8
 veselit spre tine, și chedul Livanului: ‘De
 cînd tu ai adormit, nu s-au suit cel ce taie
 pre noi’. Iadul de jos să amări întimpi- 9
 nîndu-te, sculară-să cu tine împreună

toți uriașii cei ce au biruit pământul, cei ce s-au
sculat den scaunele lor, toți împărații limbi-
10 lor. Toți vor răspunde ție și vor grăi: 'Și tu
te-ai prinsu, ca și noi, și întru noi te-ai soco-
11 tit'. Pogorîtu-s-au la iad mărirea ta, cea
multă veselia ta; dedesuptul tău aștearne-vor
12 putrejune, și rămășița ta - viarme. Cum au
căzut den ceriu luceafărul cel ce dimineața
răsare! Se zdrobi la pământ cel ce trimite la
13 toate limbile. Și tu ai zis întru cugetul tău:
'În ceriu mă voiu sui, deasupra stealelor
ceriului pune-voiu scaunul meu. Ședea-voiu
în măgură naltă, preste munții cei nalți, cei
14 despre miazănoapte. Sui-mă-voiu dea-
supra norilor, fi-voiu de potriva Celui Înalt'.
15 Și acum la iad te vei pogorî și la temeaiete
16 pământului. Cei ce vor vedea pre tine mira-
se-vor de tine și vor grăi: 'Acesta e omul ce
întărită pământul, ce clătește împărații?
17 Cel ce au pus lumea toată pustie și cetățile lui
au surpat, pre cei den aducere n-au slobo-
18 zit?' Toți împărații limbilor au dormit în
19 cinste, om în casa lui. Și tu te vei lepăda în
munți, ca un mort urît, cu mulți morți împunși
cu sabia, pogorînd la iad. În ce chip haină în
20 sînge cruntată nu va fi curată, Așa nice tu
nu vei fi curat, pentru căce pământul Meu ai
pierdut și norodul Meu ai omorît. Nu vei
rămînea în veac de vreamă, sămînța viclea-
21 nă! Gătește copiii tăi să să junghe cu păca-
tele tătîne-său, pentru ca să nu să scoale și
vor moșteni pământul și vor împlea pământul
22 de vrăjmași'. „Și Mă voiu scula asupra lor
- zice Domnul Savaoth - și voiu piarde lor
numele și rămășița și sămînța - aceastea zice
23 Domnul - Și voiu pune Vavilonia pustie ca
să lăcuiască arici, și va fi întru nemică, și voiu
pune pre ea groapă de tină spre pierzare".
24 Aceastea zice Domnul Savaoth: „În ce chip
am grăit, așa va fi, și în ce chip am sfătuit, așa
25 va rămînea, Ca să pierzu pre asiriani pre pă-
mîntul Meu și pre munții Miei, și vor fi spre căl-
care, și să va lua de la ei jugul lor și cinstea lor de
26 la umerile lor să va lua". Acesta e sfatul carele
au sfătuit Domnul preste toată lumea și aceasta
e mîna cea înaltă preste toate limbile.
27 Pentru că ceale ce Dumnezău cel Sfînt au sfă-
tuit, cine va răsipi? Și mîna Lui cea înaltă
28 cine o va întoarce? În anul carele au murit
împăratul Ahaz s-au făcut cuvîntul aces-
29 ta: „Să nu vă veseliți, cei striini de fealiu
toți, pentru că s-au zdrobit jugul celui ce loviia
pre voi; pentru că den sămînța șarpelui
ieși-vor pui de aspidă, și puii lor vor ieși
30 șerpi zburători. Și să vor paște săracii
prentre-însul, și săracii oameni pre pace să vor

odihni; și va omorî cu foame sămînța ta și
rămășița ta va omorî. Văietați-vă, porțile 31
cetăților, strige cetăți turburate, cei striini de
fealiu toți, căce de la crivăț fum vine, și nu
iaste a fi". Și ce vor răspunde împărații 32
limbilor? Că Domnul au întemeiat Sionul, și
pren El să vor mîntui cei smeriți ai norodului.

C A P X V

raiul cel asupra Moavitidei. „Noaptea 1
va peri Moavita, pentru că noaptea
va peri zidul Moavitidei. Mîhniți-vă 2
întru voi, Pentru că piare și Ne-
von, unde e capiștea voastră; acolo vă
veți sui a plînge pre Navaton al Moavitidei.
Văietați-vă, preste tot capul pleșuvire, toate
brațurile tăiate în ulițele lor, încingeți-vă cu
sacii și vă tînguîț pre podurile ei, Și în ule- 3
țile ei și în răspîntiile lor toți văietați-vă cu
plînsori. Căci strigă Esevon și Eleali, pînă 4
la Iasa să auzi glasul lor; pentru aceea mijlo-
cul Moaviteancii strigă, sufletul ei va cunoaște.
Inema Moavitidei strigă întru ea pînă la 5
Sigor, pentru că juncă iaste de 3 ani; și la sui-
rea Luithii cătră tine plîngînd să vor sui, pre
calea Aroniimului strigă zdrobire și cutre-
mur. Apa Nemrimei pustie va fi și iarba va 6
lipsi, pentru că iarbă vearde nu va fi. Au 7
doară și așa să va mîntui? Pentru că voiu
aduce pre vale arapi și vor lua pre ea.
Pentru că împreună-strigarea hotarul Moavi- 8
tidei pînă la Galim, și vaietul ei pînă la fîntîna
lui Elim - vaietul ei. Pentru că apa Dev- 9
nului împlea-se-va de sînge, pentru că voiu
aduce preste Devon arapi și voiu rădica
sămînța lui Moav și a lui Ariil
și rămășița Adamei.

C A P X V I

rimite-voiu ca jiganiile preste pă- 1
mînt; au piatră pustie va fi măgura
featei Sionului? Pentru că vei fi ca 2
de pasăre ce zboară puiul luat, față
Moav, după aceea și Arnon. Mai 3
multe te sfătuieste și fă acoperemînt jalei ei
pururea; într-amiazăzi cu întunearec fug,
spămîntară-se, să nu te aduci. Lăcui-vor 4
lîngă tine pribeagii lui Moav, fi-vor acoperi-
mînt voao de cătră fața celui ce goneaște, pen-
tru că s-au rădicat ajutoriul tău, și boiarenul au
perit cela ce călca de tot pre pământ. Și să va 5
găti scaun cu milă și va șădea preste el cu adevăr
în cortul lui David, judecînd și cercetînd judecată
și sîrguind dreptate. Auzit-am semeția lui 6
Moav, semeț foarte; mîndria și semeția lui și
pizma lui - nu e așa vraja ta, Nu așa. Văie- 7
ta-se-va Moav, pentru că în Moavida toți să

vor văieta; celor ce lăcuiesc Desethul cerceta-vei
 8 și nu te vei înfrunța. Cîmpii Esevonului
 jeli-vor, viile den Sevama înghițind limbile,
 călcînd de tot viile ei pînă la Iazir; să nu vă
 împreunați, rătăciți-vă în pustiiu, cei trimiși de
 la ea s-au părăsit, pentru că au trecut marea.
 9 Pentru aceeaa voi plînge, ca plîngerea Iazi-
 rului, via lui Sevama; copacii tăi oborîtu-i-au
 Esevon și au grăit că pre seacere și pre culesul
 10 tău voi călca, și toate vor cădea. Și să va
 rădica veselie și bucurie den vii, și viile tale nu
 să va veseli și nu vor călca vin în teascuri,
 11 pentru că au încetat. Pentru aceeaa pînte-
 cele Mieu spre Moav ca o lăută va suna, și
 ceale den lăuntru Mieu ca un zidu ai noit.
 12 Și fi-va ca să te rușinezi tu, căci au ostenit
 Moav întru capiști și va intra la ceale făcute cu
 mîna lui ca să să roage, și nu va putea ca să
 13 scoată pre ea“. Acesta e graiul carele au
 14 grăit Domnul pentru Moav cînd au grăit. Și
 acum grăi Domnul, zicînd: „În 3 ani ai anilor
 năiemitului să va necinsti mărirea Moavului,
 cu toată avuția cea multă, și va rămînea pre
 puțin și necinstit“.

CAP XVII

Graiul cel asupra Damascului.

1 **F**ată, Damascul rădica-se-va de la
 2 cetăți și va fi spre cădere, Părăsit
 în veac spre zăcearea și odihna tur-
 melor, și nu va fi cel ce goneaște.
 3 Și nu va mai fi încă tare ca să scape
 acolo Efraim, și nu va mai fi încă împărăție în
 Damasc, și rămășița sirilor, pentru că tu nu
 ești mai bun decît fiul lui Israil și decît
 mărirea lor – acestea zice Domnul Savaoth.
 4 Fi-va în ziua aceeaa lipsă mării lui Iacov și cea-
 le mai multe ale mării lui cutremura-se-vor.
 5 Și va fi în ce chip va aduna neștine săcerătură
 stînd și sămînța spicurilor va secera, și va fi în
 ce chip va aduna neștine spic în vale tare,
 6 Și vor rămînea într-înșă paie, sau ca bor-
 boane de masline 2 sau 3 pre vîrfurile naltului,
 au 4, au 5 preste stîlpările lor vor rămînea –
 acestea zice Domnul Dumnezăul lui Israil.
 7 În ziua aceeaa nedejduind va fi omul pre Cel
 ce l-au făcut pre el și ochii lui la Sfîntul lui
 8 Israil vor căuta. Și nu vor fi nedejduindu-se
 pre capiști, nici pre fapte de mîni carele au
 făcut deagetele lor, și nu vor vedea copacii,
 9 nici urîciunile lor. În ziua aceeaa fi-vor
 cetățile tale părăsite, în ce chip au părăsit
 amorii și eveii de cătră fața fiilor lui Israil, și
 10 vor fi pustie. Pentru căci ai lăsat pre Dum-
 nezău, mîntuitorul tău, și de Domnul,aju-
 torul tău, nu ți-ai adus aminte, pentru
 aceeaa vei sădi răsad necredincios și să-

mînță necredincioasă. Și în ziua carea vei 11
 sădi, vei rătăci; și dimeneața de vei sămăna,
 înflori-va spre seacere în care zi vei însorți, și
 ca tatăl omului vei însorți pre fiii tăi. Vai, 12
 mulțime de limbi multe, ca marea învăluindu-se,
 așa vă veți turbura, și umărul a multe limbi
 ca apa va răsuna; ca apă multă Limbi 13
 multe, ca apă multă cu silă pornindu-se, și-i
 va izgoni pre ei și departe pre ei va goni, ca
 prahul den paie vînturîndu-se în preajma vîntu-
 lui și ca pulberea roatei ce să poartă de vol-
 bură. Cătră sară va fi jale, pînă a nu fi 14
 dimeneață, și nu va fi. Aceasta e partea celor
 ce v-au jăhuit pre voi și moștenirea celor ce
 pre voi au moștenit.

CAP XVIII

Vai de pămîntul căruia sînt aripile 1
 corăbiilor decindea de rîurile Ethio-
 piei, cela ce trimite în mare zăloage și
 cărți de hîrtie asupra apeii, Pentru 2
 că vor merge vestitori ușori cătră
 înălțime rîdicată și striin norod și năsilnic
 (cine iaste decindea de el?), limbă nenedej-
 duită și călcată – acum rîurile pămîntu-
 lui. Tot ca o țară lăcuită se va lăcui țara lor, 3
 ca un semn de la munte se va rîdica, ca al
 trîmbiții glas se va auzi. Pentru căci așa au 4
 zis Domnul mie: „Întăritură va fi întru a Mea
 cetate, ca lumina arsurii de amiazăzi și ca
 norul roaoi în zi de seacere va fi“. Mai 5
 nainte de seacere, cînd se va săvîrși floarea și
 agurida va înflori, floare agurizînd, și va lua
 strugurații cei mici cu seacerile și vițișoarele
 le va lua și le va tăia Și va lăsa împreună 6
 pasărilor ceriului și hiarălor pămîntului, și se
 vor aduna preste ei pasările ceriului, și toate
 hiarăle pămîntului preste ea vor veni. În 7
 vremea aceeaa aduce-se-vor daruri Domnu-
 lui Savaoth de la norod chinuit și zmult și de
 la norod mare de acum și în vacul vremii,
 limbă nedejduitoare și călcată de toți, care
 iaste în partea rîului țării lui, la locul unde e
 numele Domnului Savaoth, la muntele sfînt.

CAP XIX

Videnia Eghiptului.

Fată, Domnul șade pre nor ușor și va 1
 veni la Eghipt. Și se vor clăti ceale
 făcute de mînă ale Eghiptului de
 cătră fața Lui și inima lor înfrînge-se-va
 întru ei. Și se vor rădica eghiptea- 2
 nii asupra eghipteanilor, și va bate om pre
 fratele lui și om pre aproapele său, cetate
 asupra cetății și leage asupra legii. Și se va 3
 turbura duhul eghipteanilor întru ei, și sfatul
 lor îl voi răsipi; și vor întreba pre dumnezăii lor
 și chipurile lor și pre cei ce den pămînt glă-

4 suiesc și pre cei ce den pîntece grăiesc. Și
 voiu da Eghipetul pre mîna de oameni domni
 năsilnici, și împărați năsilnici vor stăpîni pre
 5 ei – acestea zice Domnul Savaoth. Și vor
 bea eghipteanii apa cea de la mare, și rîul va
 6 seca și se va usca. Și vor seca rîurile și
 iazurile rîului, și se va usca toată adunarea
 7 apei. Și în tot băhnișul trestiei și al paporei
 și burăiana cea vearde toată ce e împrejurul
 rîului și tot ce să samănă pren rîu usca-se-va
 8 pălită de vînt. Și vor suspina păsării, și
 vor suspina toți ceia ce pun undețe la rîu și
 9 ceia ce pun năvoade, și mrejearii vor jăli. Și
 rușinea va cuprinde pre cei ce lucrează inul
 10 cel despîcat și pre cei ce lucrează vison. Și
 vor fi ceia ce lucrează acestea întru dureare,
 și toți ceia ce fac bearea se vor mîhni și sufle-
 11 tele îi vor durea. Și nebuni vor fi boiarii lui
 Taneos cei înțelepți, sfeatnicii împăratului,
 sfatul lor se va nebuni. Cum veț grăi împăra-
 tului: „Fiii înțelepților – noi, fiii împăraților
 12 celor den ceput“? Unde sînt acum înțelep-
 ții tăi? Și spuie ție și zică ce au sfătuit Domnul
 13 Savaoth preste Eghipet. Sfirșiră-să boiarii
 lui Taneos și să înălțară boiarii lui Memfios, și
 14 vor înșala Eghipetul și neamurile. Pentru
 că Domnul au turnat lor duh de înșălăciune și
 au înșalat Eghipetul întru toate faptele lor, în
 ce chip rătăcește cel ce să îmbată și cel ce
 15 boraște împreună. Și nu va fi la eghipteani
 lucru carele va face cap și coadă și începătură
 16 și săvîrșit. Și în ziua aceeaa fi-vor eghip-
 teanii ca muierile în frică și groază de cătră
 fața mîniei Domnului Savaoth, care El va
 17 pune preste ei. Și va fi țara iudeilor eghip-
 teanilor întru spămîntare; tot carele va numi
 pre ea lor, înfricoșa-se-vor, pentru sfatul
 carele au sfătuit Domnul Savaoth asupra ei.
 18 În ziua aceeaa fi-vor 5 cetăți în Eghipet grăind
 cu limba cea hananiteancă și jurîndu-se pre
 numele Domnului Savaoth: Cetate-Asedec se
 19 va chema o cetate. În ziua aceeaa fi-va jîrtăv-
 nic Domnului în țara Eghipetului și stîlp cătră
 20 hotarul ei Domnului. Și va fi întru semn în
 veac Domnului în țara Eghipetului; că vor striga
 cătră Domnul pentru ceia ce necăjăsc pre ei,
 și va trimite lor om carele va mîntui pre dînșii,
 21 judecînd va mîntui pre ei. Și cunoscut va fi
 Domnul eghipteanilor și vor cunoaște eghip-
 teanii pre Domnul în ziua aceeaa. Și vor face
 jîrtve și dar și vor făgădui făgăde Domnului, și
 22 le vor da. Și va lovi Domnul pre eghipteani
 cu rană, și va vindeca pre ei. Și se vor
 întoarce cătră Domnul și îi va asculta pre dîn-
 23 șii, și va vindeca pre ei cu vindecare. În
 ziua aceeaa fi-va calea Eghipetului cătră a-

siriani și vor întra asirii la Eghipet și eghip-
 teanii vor merge cătră asiriani, și vor sluji
 eghipteanii asirianilor. În ziua aceeaa fi-va 24
 Israil al treilea întru eghipteani și întru asi-
 riani blagoslovit pre pămîntu, Carele au 25
 blagoslovit Domnul Savaoth, zicînd: „Bla- 26
 goslovit – nărodul Mieui, cel de la Eghipet și
 cel dentru asiriani, și moștenirea Mea, Israil!“

C A P X X

In anul carele au întrat Nathan la Azot, 1
 cînd să trimise de Arna, împăratul
 asiriilor, și bătu Azotul și îl luă pre
 el, Atuncea grăi Domnul cătră 2
 Isaia, feciorul lui Amos, zicînd: „Pasă
 și ia sacul tău de la mijlocul tău și călțunii tăi
 desculță de la picioarele tale“. Și fă[cu] așa,
 mergînd gol și desculțu. Și zise Domnul: 3
 „În ce chip au mers sluga Mea Isaia gol și des-
 culțu 3 ani, va fi în seamne și minuni eghip- 4
 teanilor și ethiopilor. Căce așa va aduce
 împăratul asirianilor robimea Eghipetului și a 5
 ethiopilor, pre tineri și pre bătrîni goli și des-
 culți, împreună acoperiți cu rușinea Eghipe- 6
 tului. Și să vor rușina biruindu-se spre
 ethiopi, pre carii era nedejduind eghipteanii,
 pentru că era la ei mărire. Și vor grăi cei ce
 lăcuiescu în ostrovul acesta în ziua aceeaa:
 ‘Iată, noi eram nădejduind a fugi la dînșii
 într-ajutoriu, nu putea să să mîntuiască de la
 împăratul asirianilor. Și cum noi ne vom
 mîntui?’“

C A P X X I
Graiul pustiiului.

Sa o volbură pren pustiiu treacă den 1
 pustiiu venind înfricoșat de la pă-
 mînt. Videnia și rău mi s-au vestit: 2
 cel ce să leapădă, să leapădă, cel
 ce nelegiuiăște, nelegiuiăște. Asupra
 mea, elamiteanii și solii persilor asupra mea
 vinu! Acum voiu suspina și mă voiu mîngîia
 pre mine. Pentru aceeaa să împlu mijlocul 3
 meu de slobonogire și chinuri mă apucară, ca
 pre ceaea ce naște; strîmbătate am făcut ca să
 nu auzu, sîrguiiu ca să nu văzu. Inima mea 4
 rătăcește și fărădelegea mea mă afundă,
 sufletul meu stă la frică. Gățiți masa, mîn- 5
 cați, beați; sculîndu-vă, voi, boiarii, zmulgeți
 scuturile. Că așa au zis cătră mine Domnul: 6
 „Mergînd puneți ție strajnic și ce vei vedea ves-
 teaște“. Și am văzut 2 călăreți de cai și călăreți 7
 de măgari și călăreți de cămilă, ca să asculte as-
 cultare multă. Și cheamă pre Uria la straja 8
 Domnului și zise: „Stătui preste toată ziua și la
 tabără eu am stătut toată noaptea. Și, iată, el 9
 vine, călăreți pre 2 oameni“. Și răspunzînd, zise:
 „Căzu Vavilonul și toți idoli lui, și ceale făcu-

10 te cu mîna lui să zrobiră la pămînt“. Ascultați, cei rămași și cei chinuiți, auziți carele am auzit de la Domnul Savaoth, Dumnezeuul lui Israil ne-au vestit noao.

Videnia Idumeii.

11 Cătră mine cheamă de la Siir: „Păziți zăbrea-
12 lele!“ „Păzescu dimineața și noaptea. De
vei cerca, cearcă și lîngă mine lăcuiaște“.
13 Graiul cel den Aravia. În dumbravă sara vei
14 dormi, au în calea lui Dedan. Întru timpina-
narea celui ce e setos de apă, aduceți, cei ce
lăcuiescu în țara Themanului, cu pîine timpina-
nați pre cei ce fug pentru mulțimea celor
omorîți, și pentru mulțimea celor ce rătă-
15 cescu, și pentru mulțimea sabiei, și pentru
mulțimea săgetăturilor celor întinse, și pentru
mulțimea celor ce au căzut în războiu.
16 Pentru căce așa au zis mie Domnul: „Încă un
an, ca un an al celui năimitu, lipsi-va mărirea
fiilor lui Chidar“. Și rămășița săgetăturilor
celor tari, fii ai lui Chidar, fi-va puțină, pentru
căce Domnul au grăit, Dumnezăul lui Israil.

C A P X X I I

Videnia Văii Sionului.

1 **S**e s-au făcut ție, că acum v-ați suit toți
2 în poduri? În deșert să împlu ceta-
tea de cei ce strigă: răniții tăi – nu
răniți de sabie, nici morții tăi – morți
3 de războaie. Toți boiarii tăi au
fugit, și cei ce s-au prins vîrtos legați sînt, și
cei ce-s putincioși întru tine departe au
4 fugit. Pentru aceea am zis: „Lăsați-mă,
amar voiu plînge, nu întăriț a mă ruga spre
5 surparea featei rudeniei meale! Căce ziua
turburării și a pierzării și a călcării iaste și
rătăcire de la Domnul Savaoth în valea Sio-
nului; să rătăcescu den mic pînă la mare, să
6 rătăcescu pren munți. Și elamiteanii au
luat tulbe și călăreții oameni pre cai și adu-
7 nare de rînduiale războiului. Și vor fi ceale
alese văile tale împlea-se-vor de cară, și
8 călăreții vor astupa porțile tale. Și vor des-
coperi porțile Iudei și vor privi în ziua aceea
9 la casele ceale alese ale cetății. Și vor des-
coperi ascunsele caselor marginii lui David, și
au văzut că sînt mai mulți și cum că s-au întors
10 apa scaldătorii cei den ceput în cetate, Și
cum că au surpat casele Ierusalimului spre
11 țăriile zidului cetății. Și aț făcut voao apă
în mijlocul a doao ziduri, mai înlăuntru de
scaldătoarea cea veache, și n-aț căutat la Cela
ce den ceput au făcut pre el, și pre Cel ce au
12 zidit pre el n-aț văzut. Și au chemat
Domnul Savaoth în ziua aceea spre plîn-
gere și tînguire și radere și încingere de
13 saci. Și ei au făcut veselie și bucurie, jun-
ghind viței și jîrtvuind oi, ca să mănînce cār-

nuri și să bea vin, zicînd: ‘Să mîncăm și să
bem, pentru că mîine murim’. Și descope- 14
rite aceastea sînt în urechile Domnului
Savaoth, că nu se va lăsa voao păcatul acesta
pînă cînd veț muri“. Aceastea zice Domnul 15
Savaoth: „Pasă la cămară cătră Somna,
cămărașul, și zi lui: ‘Ce iaste ție aici? Și ce-ț 16
iaste ție aici? Că ai cioplit ție aici mormînt și ai
făcut ție întru nalt mormînt și ai scris ție în
piatră cort? Iată, dară, Domnul Savaoth va 17
scoate și va surpa om și va lua veșmîntul
tău Și cununa ta cea slăvită și te va lepăda 18
la țară mare și nenumărată, și acolo vei muri;
și va pune carul tău cel bun la necinste și casa
boiariului tău spre călcare. Și te vei lua den 19
direzătorii casii tale și den starea ta. Și va 20
fi în ziua aceea și voiu chema pre sluga Mea,
pre Eliachim a lui Helchiu, Și-l voiu 21
îmbrăca pre el cu veșmîntul tău și cununa ta
da-o-voiu lui și tăria și diregătorii casii tale
da-o-voiu la mîna lui, și va fi ca un părinte
celor ce lăcuiesc în Ierusalim și celor ce
lăcuiesc în Iuda. Și voiu da lui cheaia casii 22
lui David preste umărul lui: și va deșchide, și
nu va fi cela ce va închide, și va închide, și nu
va fi cel ce deșchide; și voiu da mărirea lui
David lui și va domni și nu va fi cine să pri-
cească. Și voiu pune pre el biruitoriu în loc 23
credincios, și va fi la scaunul mării casii tătî-
ne-său. Și va fi nădejuind pre el tot slăvi- 24
tul în casa tătîne-său, de la mic pînă la mare,
tot vasul cel mic de la vasul aganothilor, și vor
fi spînzurîndu-se lui. În ziua aceea – 25
aceastea zice Domnul Savaoth – mișca-se-va
omul cel întemeiat în loc credincios și se va
lua și va cădea și se va piarde toată mărirea
cea de pre el“, căci Domnul au grăit.

C A P X X I I I

Videnia Tirului.

Văietați-vă, corăbiile Carhidonului, 1
căci au perit, și încă nu vor mai veni,
den pămîntul chiteilor adus-au robi.
Cu cine aseamene s-au făcut cei ce 2
lăcuiesc în ostrov? Schimbătorii Fini-
chiei, trecînd marea, În apă multă, sămîntă 3
de schimbători, ca seacerea băgîndu-se
înlăuntru – schimbătorii limbilor. „Ruși- 4
neaze-te, Sidonul“ – zise marea; și vîrtutea
mării zise: „N-am chinuit, nici am născut, nici
am hrănit tineri, nici am înălțat ficioare“.
Și cînd se va face auzit la Eghipet, apuca-i-va 5
pre ei dureare pentru Tir. Păsați la Carhidon, 6
văietați-vă, cei ce lăcuiesc în ostrovul acesta.
Nu era aceasta voao sudalma den ceput mainte 7
de ce s-au dat ea? Cine au sfătuit aceastea 8
asupra Tirului? Au mai mică iaste, au nu
poate? Neguțătorii ei – slăviț, boiari sînt ai

9 pământului. Domnul Savaoth S-au sfătuit să strice toată semeția celor slăviți și să necinstească pre tot slăvitul pre pământ. Lucrează pământul tău, pentru că corabii nu mai vin încă de la Carhidon. Și mîna ta nu mai poate pre marea, cea ce întărită împărați; Domnul Savaoth au poruncit pentru Hanaan să piarză ei vîrtutea. Și vor grăi: „Încă să nu mai adogeți a sudui și a năpăstui pre fata Sionului; și, de vei merge la chiteani, nici acolo odihnă va fi ție. Și la pământul haldeilor, și acesta s-au pustiit de la asiriani, nici acolo ție odihnă va fi, căci zidul ei au căzut“. Văietați-vă, corăbiile Carhidunului, căci au perit tîria voastră. Și va fi în ziua aceea rămînea-va Tiros ani 70, ca vremea unui împărat, ca vremea omului; și va fi după 70 de ani Tiros va fi ca cîntarea curvei: „Ia alăută, desfrînează-te, cetate curvă uitată, bine zi în lăută multe cîntări, ca să ți să facă ție pomenire“. Și va fi după cei 70 de ani socoteală va face Dumnezeu Tirului, și iarăș se va așeza la cea dentîiu și va fi scală la toate împărățiile lumii preste fața pământului. Și va fi ei neșușitoria și plata sfîntă Domnului; nu lor se va aduna, ce celor ce lăcuiesc înaintea Domnului, în Ierusalim. Toată neșușitoria ei – a mîncă și a bea și a să sătura, și la tocmală paminte înaintea Domnului.

C A P X X I V

1 **F**ată, Domnul strică de tot lumea toată, și va pustii pre dînsa și va descoperi fața ei și va răsipi pre cei ce lăcuiesc într-însa. Și va fi norodul ca preotul și sluga ca domnul și slujnica ca doamna, fi-va cela ce cumpără ca cela ce vinde, cel ce împrumutează ca cel ce să împrumutează, și cel ce e datoriu în ce chip iaste datornicul. Cu stricare se va strica pământul și cu plenuire se va plenui pământul, Pentru că gura Domnului au grăit acestea. Plînze pământul și strică lumea, și plînseră cei nalți ai pământului. Și pământul făcu fărădelegi pentru cei ce lăcuiesc preste el, pentru că legea Domnului au călcat și au răsipit, premenit-au poruncile, făgăduința veacinică. Pentru aceea poate fi va mîncă pământul, căci au greșit cei ce lăcuiesc pre el; pentru aceea săraci vor fi ceia ce lăcuiesc în pământ, rămînea-vor oameni pușini. Plînge-va vinul, plînge-va via, suspina-vor toți ceia ce veselesc sufletul. Încetat-au veselia tîmpenilor, părăsiti-s-au obrăznicia și avușia necurașilor, părăsiti-s-au glasul alăutii. Rușinat-s-au, n-au băut vin, amară să făcu 10 îmbătarea celor ce beau. Pustiitu-s-au toa-

tă cetatea, închide-va casa, ca să nu între. Văietați-vă pentru vin petutinderile; încetat-au veselia pământului, duse-se toată veselia pământului. Și vor rămînea cetăți pustii și case părăsite vor peri. Acestea toate vor fi în pământ în mijlocul limbilor: în ce chip neștine ar culeage măslinul, așa vor culeage pre ei, și de va înceta culesul, Și aceste cu glas vor striga, și ceia ce au rămas pre pământ se vor veseli împreună cu mărirea Domnului. Turbura-se-va apa mării, Pentru aceea mărirea Domnului în ostroavele mării va fi, numele Domnului slăvit va fi: „Doamne, Dumnezeu al lui Israil“. De la arepile pământului minuni am auzit: „Nădeajde celui buncredincios!“ Și vor grăi: „Vai celor neascultători, cei ce nu ascultă legea!“ Frică și groapă și laș – preste voi, ceia ce lăcuiesc pre pământ, și va fi cela ce fuge de frică va cădea în groapă, și cela ce va ieși den groapă prinde-se-va de lași, căci ferestri den ceriu s-au deschis și se vor clăti temeaiile pământului. Cu turburare se va turbura pământul și cu lipsă se va lipsi pământul. Și cu clătire se va clăti pământul, plecă-se și se va cutremura ca o cramă pământul, ca cel beat și ameșit; și va cădea și nu va putea să să scoale, pentru că birui preste el fărădelegea. Și va fi în ziua aceea aduce-va Dumnezeu preste podoaba ceriului mîna și preste împărășii pământului. Și vor aduna adunarea lui și se vor închide la tîrie și la legături; pren multe neamuri socoteală va fi lor, și se va topi cărămida și va cădea zidul, Și să va înfrunta luna și să va rușina soarele, căci va împărăși Domnul în Sion și în Ierusalim și înaintea celor bătrîni Să va slăvi.

C A P X X V

Doamne Dumnezeul meu, mări-Te voi, lăuda-voiu numele Tău, căci ai făcut minunate lucrure; sfatul den ceput adevărat făcă-se, Doamne. Căci ai pus cetăți la pământ, cetăți tari, ca să nu cază temeaiile lor; cetatea celor necurași în veac nu să va zidi. Și pentru aceea Te va binecuvînta norodul cel sărac, și cetățile oamenilor celor ce să năpăstuiesc bine Te vor cuvînta. Pentru că Te-ai făcut la toată cetatea smerit ajutoriu și celor ce au necinstit pentru lipsa acoperimînt, de la oameni răi izbăvi-vei pre ei, acoperemînt celor însetoșat și duhul oamenilor celor năpustuiți. Bine Te vor cuvînta, Ca nește oameni pușini la suflet însetoșînd în Sion, căci vei mîntui pre dînsii de cătră oameni vicleani, la carii pre noi ne-ai dat. Și va face Domnul Savaoth la toate limbile pre mägura aceasta: be-vor

7 veselie, bea-vor vin, Unge-se-vor cu mir în
muntele acesta, dă aceastea toate la limbi,
8 pentru că acest sfat e preste toate limbi-
le. Înghiți moartea puternecind, și iară luă
Domnul Dumnezeu toată lacrima de cătră
toată fața; ocară norodului luo de la tot pământul,
9 și vor grăi în ziua aceea: „Iată Dumnezeul
nostru, pre Carele nădejduiam și ne va mîntui
pre noi; Acesta e Domnul, îngăduit-am Lui și
ne vom bucura și ne vom veseli spre mîntui-
10 rea noastră“. Odihnă va da Dumnezeu
preste muntele acesta; și să va călca Moavi-
11 tida, în ce chip calcă aria cu cară. Și va
întinde mîinile lui, în ce chip și el au smerit a
piarde; și va smeri semeția lui preste ceale ce
12 au pus mîinile. Și înălțimea pribegirii casii
tale va smeri și să va pogori pînă la pământ.

C A P X X V I

1 **I**n ziua aceea cînta-vor cîntarea
aceasta pre pământul Iudii, zicînd:
„Iată cetate tare, și Mîntuitoriu
noao pune-va zidul și prejur-zidu.
2 Deșchideț porțile, între norod păzind
3 dreptate și păzind adevărul, Sprejenind
adevărul și păzind pace, căci pre Tine cu
4 nădeajde au nădejduit, Domnul pînă în
veac, Dumnezeu cel Mare, cel Veacinic,
5 Carele smerind ai pogorît pre cei ce lăcuiesc
între ceale înalte. Cetăț tari vei surpa și vei
6 aduce pînă la fața pământului, Și vor călca
pre eale picioarele celor blînzi și pașii smeri-
7 ților. Calea celor buni-credincioș dreptă
s-au făcut, și gătită e calea celor buni-credin-
8 cioș. Pentru că calea Domnului e judecata,
nădejduit-am pre numele Tău și pre pomeni-
9 rea care pohteaste sufletul meu. De noap-
te mîneacă duhul meu cătră Tine, Dumne-
zeule, pentru că lumină e poruncele Tale pre
pământ. Dreptate învățaț, cei ce lăcuiț pre
10 pământ! Pentru că s-au părăsit cel necurat,
tot carele nu va învăța dreptate pre pământ
adevăr nu va face; rădice-se cel necurat,
pentru ca să nu vază slava Domnului.
11 Doamne, înalt e brațul Tău, și nu știa; și,
cunoscînd, să vor rușina: rîvnire va lua pre
norodul cel neînvățat, și acum foc pre cei îm-
12 potrivnici va mînca. Doamne Dumnezeul
nostru, pace dă noao, pentru că toate ne-ai
13 dat noao. Doamne Dumnezeul nostru, cîș-
tigă-ne pre noi; Doamne, afară den Tine pre
14 altul nu știm, numele Tău numim. Și morții
viață nu vor vedea, nici dohtorii nu vor învia,
pentru aceea ai adus și ai pierdut și ai
rădicat toată partea bărbătească a lor.
15 Adaoge lor reale, Doamne, adaoge reale
celor slăviți ai pământului; departe ai fă-

cut toate hotarale pământului. Doamne, 16
între necaz ne-am adus aminte de Tine, între
necaz mic certarea Ta la noi. Și în ce chip 17
ceaea ce să chinuiaște apropie-se a naște și
asupra chinului ei au strigat, așa ne-am făcut
cu cel iubit al Tău pentru frica Ta, Doam-
ne. În pîntece am luat ș-am chinuit și am 18
născut duhul mîntuirii Tale, carele ai făcut
preste pământ; nu vom cădea, ce vor cădea toți
ceia ce lăcuiescu pre pământ. Scula-să-vor 19
cei morți și să vor rădica cei den mormînturi
și se vor veseli cei de pre pământ, pentru că
roaua cea de la Tine vindecare lor iaste, și
pământul necuraților va cădea. Pasă, noro- 20
dul meu, întră la cămara ta, încuie ușa ta,
ascunde-te puțin cîtuș de cîtu, pînă va trece
mînia Domnului. Pentru că, iată, Domnul 21
de la Cel Sfînt aduce urgia preste ceia ce
lăcuiescu preste pământ. Și va descoperi
pământul sîngele lui și va acoperi de tot pre cei
morți încă“.

C A P X X V I I

1 **I**n ziua aceea aduce-va Dumnezău
sabia cea sfîntă și mare și cea tare
preste bălaurul – șarpele fugind,
preste bălaurul – șarpele cel strîmb,
și va omori pre bălaurul cel den
mare. În ziua aceea via cea bună pohtă 2
biruiaște asupra ei. Eu, cetate tare, cetate 3
încungiurată, în deșart voiu adăpa pre ea,
pentru că se va lua noaptea și ziua va cădea
zidul ei. Nu iaste carea nu s-au apucat de 4
ea. Cine Mă va pune să păzescu paie în țar-
rină? Pentru bătaia aceasta am defăimat pre
ea. Deci pentru aceea au făcut Domnul 5
toate cîte au rînduit: „Arsu-m-am“ – striga-vor
toți ceia ce lăcuiescu între dînsa, „să facem o
pace Lui, să facem pace“. Cei ce vin, fiii lui 6
Iacov, răsări-va și va înflori Israil, și să va
sătura lumea de roada lui. — Au nu în ce chip 7
el au lovit, și el așa se va răni? Și precum el
au omorît, și el așa să va omori? Sfădin- 8
du-se și ocărîndu, va trimite pre ei; n-ai
fost tu cel ce cugetai cu duhul cel năsilnic să
omori pre ei cu duhul mîniei? Pentru 9
aceaea se va lua fărădelegea lui Iacov, și
aceasta iaste blagoslovenia lui, cînd voiu lua
păcatul lui, cînd vor pune toate pietrele capiș-
tilor tăiate de tot, ca țărîna măruntă; și nu vor
rămînea copacii lor, și idolii lor – tăiați, ca o
dumbravă departe. Cea ce să lăcuiaște 10
turmă lăsată va fi, ca o turmă părăsită; și va fi
multă vreamă la pășune, și acolo vor odihni tur-
me. Și după vreamă nu va fi între ea verdea- 11
ță, pentru căce s-au uscat. Muiere venind de la
vedeare, veniți! Pentru că nu iaste norodu avînd
priceapere, pentru aceea nu Se va milostivi
spre ei Cel ce au făcut pre ei, nici Cel ce au zidit

12 pre ei nu-i va milui. Și va fi în ziua aceea
astupa-va Domnul de la iazul râului pînă la
Rinocuron hotarul Eghipetului, și voi adunați
13 cîte unul pre fiii lui Israil. Și va fi în ziua
aceaea vor trîmbița cu trîmbița cea mare, și
vor veni cei periți în țara asiriilor și cei periți
în Eghipet, și se vor închina Domnului pre
muntele cel sfînt în Ierusalim.

CAP XXVIII

1 **V**ai cununii semeției, năimiții lui
Efraim, floarea ce au căzut den mă-
rire preste vîrful muntelui celui gras,
2 cei ce să îmbată fără de vin. Iată,
tare e și năsilnică mînia Domnului și
ca grindina ce să pogoară neavînd acopere-
mînt, cu silă pogorîndu-se; ca mulțime de apă
multă tîrînd țară în pămînt va face odihnă și
3 cu mînilor. Și cu picioarele se va călca cu-
4 nuna semeției, năimiții lui Efraim. Și va fi
floarea ce au căzut a nădejdiei măririi pre vîrful
măgurii ceii nalte ca cel ce aleargă înainte la
smochin, care, vîzîndu-o, mainte de a o lua în
5 mîna lui, vrea-va să înghiță pre ea. În ziua
aceaea fi-va Domnul Savaoth cununa nădej-
diei, cea împletită ale măririi, la norodul meu
6 ce au rămas la Eghipet. Și va rămînea cu
duh de judecată la judecată și puteare celor ce
7 opresc a omorî. Pentru că aceștea cu vin
rătăciți sînt, rătăciră pentru beție preot și
proroc, spămîntară-se pentru îmbătare, să
înghițiră pentru vin, cutremurără-se de îmbă-
8 tarea de sichera, rătăciră – Aceasta iaste
arătarea. Oare mînca-va sfatul acesta, pentru că
9 sfatul acesta e pentru lăcomie. Cui am vestit
reale și cui am vestit veaste, cei întărcați de la
10 lapte, cei zmulși de la țîță? „Necaz preste
necaz așteaptă, nădejde preste nădejde,
11 încă puțin, încă puțin“, Pentru defăimarea
buzelor prent-altă limbă, că vor grăi norodu-
12 lui acestuia, Zicînd: „Aceasta e odihna
celui flămînd, și aceasta e surparea“, și n-au
13 vrut să asculte. Și va fi lor cuvîntarea lui
Dumnezău „necaz preste necaz, nădejde
preste nădejde, încă puțin, încă puțin“,
pentru ca să meargă și să cază îndărăt, și se
vor surpa și vor sta la cumpănă și se vor prin-
14 de. Pentru aceaea ascultați cuvîntul Dom-
nului, bărbați chinuți și boiari ai norodului
15 acestuia den Ierusalim, Căci ațizis: „Am făcut
făgăduință cu iadul și cu moartea tocmeale, vol-
bură aducîndu-se de va trece nu va veni preste
noi, pus-am minciuna nădejdea noastră și cu
16 minciuna ne vom acoperi“. Pentru aceaea
așa zice Domnul: „Iată, Eu voi pune la temeai-
le Sionului piatră de mult preț aleasă, încolțu-
rată, cinstită la temeaiile lui; și cela ce va
17 creade spre ea, nu se va rușina. Și voi

pune judecata spre nădejde și milostenia
Mea spre cumpene, și ceia ce nădejduiesc în
deșărt în minciună, că nu va trece pre voi
furtuna. Au și lua-va voao făgăduința mor- 18
ții și nădejdea voastră cea cătră iad nu va
rămînea. Volbură învăluindu-se de va veni,
veți fi ei spre călcare-de-tot. Cînd va 19
trece, lua-va pre voi; dimeneața, dimeneața
va trece zile, și noaptea va fi nădejde rea –
învățați a auzi!“ Păsîndu-ne nu putem să 20
ne batem, și noi slăbim a ne aduna. Ca un 21
munte al necuraților scula-Se-va Domnul și
va fi în valea Gavaonului; cu mînie va face
lucrurile Lui, lucru de amărăciune; și mînia
Lui cu înstreinare se va purta, și putreziciu-
nea Lui – striină. Și voi să nu vă veseliți, 22
nici să să întărească ale voastre legături,
pentru căci săvîrșite și rînduite lucruri am
auzit de la Domnul Savaoth, ceale ce va face
preste tot pămîntul. Băgați în urechi și 23
auziți glasul meu, luați aminte și ascultați
cuvintele mele! Au doară toată ziua va 24
cela ce ară să are? Au sămînța va găti mai
nainte decît a lucra pămîntul? Nu cînd va 25
netezi fața lui, atuncea va sămăna puțină
neghină au chimen? Și iarăș va sămăna grîu și
orz și mălaiu și hricică în hotarale tale? Și 26
te voiu certa cu judecata Dumnezăului tău, și
te vei veseli. Pentru că nu cu greutate să 27
curățească neghina, nici roate de car va aduce
la chimen, ce cu toiag să scutură neghina, și
chimenul cu pîine să va mînca. Pentru că 28
nu în veac eu voao mă voiu urgisi, nici glasul
amărăciunii mele va mînca de tot pre voi.
Și minunile aceastea de la Domnul Savaoth 29
au ieșit; sfătuiț, înălțaț deșartă mîngîiare.

CAP XXIX

Vai, cetatea Ariil, care o au bătut 1
David! Adunaț roade den an în an,
pentru că veți mînca cu Moav.
Pentru că voiu necăji pre Israil, și va 2
fi la ea vîrtutea și avuția la Mine. Și 3
voiu încungiura ca David asupra ta, și voiu
pune împrejurul tău șanț și voiu zidi și voiu
pune împrejurul tău turnuri. Și să vor 4
smeri la pămînt cuvintele tale, și la pămînt
cuvintele tale să vor afunda; și va fi ca ceia ce
strigă den pămînt glasul tău, și cătră fața
pămîntului glasul tău va slăbi. Și va fi ca 5
pulberea de la roată avuția celor necurați, și
ca țărîna ce spulberă mulțimea celor ce te asu-
presc; și va fi ca o puntură îndată De la Dom- 6
nul Savaoth. Pentru că socoteală va fi cu tunet și
cutremur și glas mare, volbură învăluindu-se și
pară de foc mistuind. Și va fi ca cel ce visează 7
în somn avuția tuturor limbilor cîți au oștit

preste Israil, și toți ceia ce oștesc preste Ierusalim, și toți cei adunați asupra lui și cei ce năcăjesc pre dînsul. Și vor fi ca cei ce în somn beau și mănîncă, și sculîndu-se în deșărt e lor visul, și în ce chip visează cel ce-i e seate ca și ceta ce bea, și sculîndu-se încă-i e seate și sufletul lui în deșărt au nădejduit; așa va fi avuția tuturor limbilor cîți au oștit preste muntele Sionului. Sloboziță-vă și ieșiți în lature și amețiță-vă, nu de rachiu, nici de vin. Căci au adăpat pre voi Domnul cu duh de omilință și va clipi ochii lor și ai prorocilor lor și ai boiarilor lor, cei ce văd ceale ascunse. Și va fi voao toate cuvintele aceastea ca cuvintele cărții cei pecetluite aceștia, carea o va da pre ea la om ce știe carte, zicînd: „Citeaște aceasta!“ și va grăi: „Nu poci să citesc, pentru că iaste pecetluită“. Și să va da cartea aceasta la mîna de om ce nu știe carte, și va grăi lui: „Citeaște aceasta!“ și va grăi: „Nu știu carte“. Și zise Domnul: „Apropie-se Mie norodul acesta cu gura lui și cu buzele lui cinstescu-Mă, iară inema lor departe iaste de la Mine, și în zădar cred în Mine învățînd porunci omenesti și dăscălii. Pentru aceea, iată, Eu voi adaoge ca să mut pre norodul acesta și voi muta pre ei și voi pierde înțelepciunea înțelepților și priceaperea celor pricepuți voi ascunde“. Vai de cei ce adînc sfat fac, și nu pren Domnul! . Vai de cei ce în taină sfat fac și vor fi întru întunearec faptele lor și vor grăi: „Cine ne-au văzut pre noi și cine pre noi ne va cunoaște sau ceale ce noi facem?“ Au nu ca lutul olariului vă veți socoti? Au zice-va ziditura celui ce au zidit pre ea „nu tu m-ai zidit“? Sau fapta celui ce o au făcut „nu înțelepțește m-ai făcut“? Nu încă puțin și să va muta Livanul ca muntele Hermelului și Hermelul spre dumbravă să va socoti? Și vor auzi în ziua aceea surzii cuvintele cărții, și cei de la întunearec și cei den negură ochii orbilor vor vedea. Și se vor bucura săracii pentru Domnul cu veselie, și cei fără nădeajde den oameni se vor sătura de veselie. Sfirșitu-s-au cel fără de lege și peri cel mîndru, și periră de tot cei ce fac fărădelege spre răutate. Și cei ce fac a greși oameni cu cuvîntul. Și pre toți ceia ce muștră în porți piadecă vor pune, pentru că au curmezisat spre cei strîmbi pre cel drept. Pentru aceea, aceasta zice Domnul preste casa lui Iacov, carea au osebit de la Avraam: „Nu acum se va rușina Iacov, nici acum fața va premeni Israil; Ce cînd vor vedea fiii lor faptele Meale, pren Mine vor sfinți numele Mieiu și vor sfinți pre Sfîntul lui Iacov, și de Dumnezăul lui Israil teame-

se-vor“. Și vor cunoaște cei ce rătăcescu cu duhul priceaperea, și cei ce răpștesc învăța-se-vor a asculta, și limbile ceale ce fîncăvesc învăța-se-vor a grăi pace.

C A P X X X

Vai, feți vicleani, – aceastea zice Domnul – făcut-ați sfat nu pren Mine și tocmeale nu pren Duhul Mieiu, ca să adaogeți păcate preste păcate, Cei ce merg a să pogori la Eghiptet, și pre Mine nu M-au întreat, ca să să ajutorească de Farao și să să acopere de eghipteani. Pentru că va fi voao acoperemîntul lui Farao spre rușine și celor ce nădejduiesc spre Eghiptet ocară“. Căci sînt în Tani căpetenii vestitori răi, În deșărt vor osteni cătră norod carele nu le va folosi lor spre ajutoriu, ce spre rușine și ocară.

Videnia hiarălor celor den pustiu. Cu necaz și cu strînsoare, leu și puiu de leu de acolo și aspide și puiu de aspide zburătoare, carii aducea pre mągari și pre cămile avuția lor cătră limbă carea nu va folosi lor spre ajutoriu, ce spre rușine și ocară. Eghipteanii în deșărt și în zadar vor folosi voao, vesteaste-le lor că în deșărt iaste mîngiarea voastră aceasta. Acum dară șazînd scrie pre leaspede aceastea și pre carte, că vor fi aceastea la zilele vremilor și pînă în veac. Căci nărod neascultătoriu iaste, fii minciñoș, carii nu vrea să asculte leagea lui Dumnezeu, Cei ce zic prorocilor: „Nu vestiți noao!“ și celor ce văd videniile: „Nu grăiți noao, ce grăiți noao și spuneți noao altă rătăcire. Și întoarceți pre noi den calea aceasta, luați de la noi cărarea aceasta și luați de la noi Cuvîntătoriu lui Israil!“ Pentru aceea aceastea zice Domnul, Cel Sfînt al lui Israil: „Căci nu v-ați supus cuvintelor acestora și ați nădejduit pre minciuni, și căci ai cîrtit și nădejduit ai fost pre cuvîntul acesta, Pentru aceea fi-va voao păcatul acesta, ca un zidu căzînd îndată al unii cetăți tari ce s-au luat, căriia îndată e de față cădearea; Și cădearea ei va fi ca o zdrobitură a unui vas de strachină de cărămidă supțire, cît să nu să afle întru ei hîrb cu care să iai foc și cu care vei turna apă puțină“. Așa zice Domnul Domnul, Sfîntul lui Israil: „Cînd te vei întoarce vei suspina, atuncea te vei mîntui și vei cunoaște unde ai fost; cînd nădejduiai pre ceale deșarte, deșartă vîrtutea voastră s-au făcut“. Și nu vreați să auziți, ce ați zis: „Pre cai vom fugi!“ – pentru aceea, veți fugi! Și ați zis: „Pre sprintine încălecări ne vom sui!“ – pentru aceea, sprintini vor fi cei ce vor goni pre voi. O mie de glasul unuia vor fugi, și de glasul a cincea fugi-vor mulți, pînă unde veți rămî-

nea ca un catart pre munte și ca un steag pur-
 18 tîndu-l pre deal. Și iarăș vă va îngădui
 Dumnezeu ca să Să milostivească spre voi, și
 pentru aceeaia înălța-Să-va ca să vă miluiască
 pre voi, pentru că judecătoriu e Domnul
 Dumnezăul vostru; fericiți cei ce rămîn întru
 19 El. Pentru că norod sfînt în Sion va
 lăcui și în Ierusalim și cu plîngere au plînsu:
 „Miluiaște-mă!“ Milui-te-va [la] glasul strigă-
 20 rii tale; cînd l-au văzut, ascultatu-te-au. Și
 va da Domnul voao pîine de scîrbă și apă de
 necaz, și nu încă ți se vor apropia ceia ce rătă-
 cescu pre tine, căce ochii tăi vor vedea pre cei
 21 ce te rătăcescu, Și urechile tale vor auzi
 cuvintele celor ce denapoi pre tine au rătăcit,
 cei ce zicu: „Aceasta e calea, să meargem
 22 întru ea, veri în direapta, veri în stînga“. Și
 vei pîngări idolii cei ferecați cu argint și cei
 ferecați cu aur, mărunți îi vei face și-i vei vîn-
 tura ca apa cei ce are pre sine și ca pre niște
 23 balegă îi vei lepăda pre ei. Atuncea va fi
 ploaie seminții pămîntului tău, și pîinea rodu-
 lui pămîntului tău va fi săturare și grasă. Și să
 vor paște ție dobitoacele în ziua aceeaia în loc
 24 gras și larg, Taurii voștri și boii cei ce
 lucrează pămîntul mîncă-vor paie amestecate
 25 cu orzu vînturat. Și va fi preste tot muntele
 înalt și preste tot dealul înălțat apă mergînd în
 ziua aceeaia, cînd vor peri mulți și cînd va
 26 cădea turnuri. Și va fi lumina lunii ca
 lumina soarelui și lumina soarelui cu 7 părți
 mai mult în ziua cînd va vindeca Domnul
 zdrobirea norodului Lui, și durearea ranii tale
 27 va vindeca. Iată, numele Domnului vine
 pren vreame multă, arzătoare mînie: cu mă-
 rire e cuvîntarea buzelor Lui, cuvîntarea e
 plină de urgie și urgia mîniei Lui ca focul va
 28 mîncă. Și Vîntul Lui ca apa în vale tîrîndu-se
 va veni pînă la grumazi, și Se va împărți ca
 să turbure limbile spre rătăcire deșartă, și va
 goni pre ei rătăcirea și va prinde pre ei înain-
 29 tea feații lor. Au doară pururea trebuie voi
 să vă veseliți și să intrați la sfintele Meale
 pururea ca cînd ați prăznui, și ca cînd v-ați
 veseli să intrați cu fluier la muntele Domnu-
 30 lui, cătră Dumnezăul lui Israil? Și auzită va
 face Domnul mărirea glasului Lui și mînia
 brațului Lui să-l arate cu mînie și cu urgie și
 para focului mistuind de tot; detuna-va cu silă
 și ca apa și grindina ce să poartă împreună cu
 31 silă. Pentru că pren glasul Domnului birui-
 se-vor asirianii cu rana carea va lovi pre
 32 ei. Și va fi lui premprejur, de unde era lor
 nădejdea ajutoriului pre care el nădejduia; ei
 cu tîmpene și cu alăute vor da războiu lui
 33 dentru schimbare. Pentru că nu mainte de

zile te vei vicleni; au doară și ție s-au gătit să
 împărătești? Valea adîncă, leamne zăcînd,
 focu și leamne multe – e mînia Domnului ca o
 vale arzînd de iarbă pucioasă.

C A P X X X I

Vai cei ce pogoară la Eghiptet pentru 1
 ajutoriu, cei ce pre cai nădejduiescu și
 pre cară, căce sînt multe, și de cai
 mulțime foarte, și n-au auzit nădej-
 duind pre Sfîntul lui Israil și pre
 Dumnezău nu L-au cercat. Și El înțelep- 2
 teaste aducea preste ei reale, și cuvîntul Lui
 nu se va călca. Și Se va scula preste case de
 oameni răi și pre nădejdea lor cea deșar- 3
 tă: Pre om eghiptean – și nu Dumnezeu,
 pre trupuri de cai, și nu iaste ajutoriu. Și
 Domnul va aduce mîna Lui preste dînșii, și
 vor osteni cei ce ajută, și împreună toți vor
 peri cu sabie. Căci așa au zis mie Domnul: 4
 „Precum cînd va striga leul sau puiul leului
 pre vînatul carele au prinsu, și va striga
 preste el pînă unde se vor umplea munții de
 glasul lui, și s-au biruit și de mulțimea mîniei
 s-au spămîntat, așa va pogorî Domnul
 Savaoth să oștească preste muntele Sion,
 preste măgurile ei. Ca pasările ce zboară, 5
 așa va scuti Domnul Savaoth pentru Ierusa-
 lim, va scuti și va scoate și va ocroti și va mîn-
 tui“. Întoarceți-vă, cei ce adîncul sfat și 6
 fărădeleage sfătuiți, fiii lui Israil! Căci în 7
 ziua aceeaia lepăda-se-vor oamenii de ceale
 făcute de mîna ale lor ceale de argint și de
 ceale făcute de mîna ceale de aur, carele au
 făcut mîinile lor. Și va cădea Asur nu cu 8
 sabia omului, nici sabia omului îl va mîncă pre
 el, și va fugi nu de cătră față de sabie; și tinerii
 fi-vor la biruință. Pentru că cu piatră se 9
 vor cuprinde ca cu șanțu și se vor birui, și cela
 ce fuge se va prinde. Aceastea zice Domnul:
 „Fericit cel ce are în Sion sămîntă și rude în
 Ierusalim!“

C A P X X X I I

Pentru că, iată, împărat drept va 1
 împărăți și boiarii cu judecată vor stă-
 pîni. Și va fi omul ascunzînd cu- 2
 vintele lui și se va ascunde ca de la
 apa ce să duce; și se va arăta în Sion
 ca un rîu mergînd slăvit în pămînt sătos. Și 3
 încă nu vor mai fi nădejduind pre oameni, ce
 vor da urechile spre auzire. Și inima celor 4
 slabi va lua aminte a auzi, și limbile ceale ce
 fîncăvesc curînd vor învăța a grăi pace. Și în- 5
 că nu vor mai zice celui nebun a stăpîni, și încă
 nu vor mai zice slugile tale: „Taci!“ Pentru că 6
 cel nebun nu bune va grăi, și inima lui deșarte va
 gîndi: a săvîrși fărădeleage și a grăi cătră
 Domnul înșălăciune, ca să samene sufletele flă-

mînde, și sufletele ceale însătoșate deșarte să
7 le facă. Pentru că sfatul celor răi fărăde-
leage va sfătui, ca să strice pre cei smeriț cu
cuvinte strîmbe și să răsipască cuvintele sme-
8 riților cu judecată. Iară cei buni-credincioși
înțelepte au sfătuit, și acest sfat va rămî-
9 nea. Muieri bogate, sculați-vă și auziți gla-
sul meu; feate, auziți, pre nădejde, cuvintele
10 meale. Zilele anului pomenire faceț, în
dureare cu nădejde; cheltuitu-s-au culesul,
încetat-au sămînța și încă nu va mai veni.
11 Stați în laturi, mîhniți-vă, ceale ce nădejduiț,
dezbrăcați-vă, goale vă faceț, încingeți-vă cu
12 saci mijlocele. Și preste țite vă tăiați de la
13 pofta țarinii și de la roada viei. În pămîntul
nărodului meu spini și iarbă se va sui și den
toată casa veselia se va rădica, cetate
14 avută. Case părăsite avuția cetății vor lăsa,
case poftite; și vor fi satele peștere pînă în
veac, veselie de măgari sălbateci, pășune de
15 păstori, Pînă unde va veni preste noi Duh
de la înălțime. Și va fi pustiu Hermelul, și
Hermelul în loc de dumbravă se va socoti.
16 Și se va odihni în pustiu judecată, și dreptate
17 în Carmil va lăcui. Și vor fi faptele dreptă-
ții pace și va ținea dreptatea odihnă, și nădej-
18 duiți vor fi pînă în veac. Și va lăcui nărodul
Lui în cetatea păcii, și va lăcui nădejduind, și
19 se vor odihni cu avuție. Și grindina, de se
va pogori, nu va veni preste noi. Și vor fi cei
ce lăcuiesc în dumbrăvi nădejduind ca și cei de
20 la cîmpie. Fericiț cei ce samănă preste
toată apa, unde bou și măgariu calcă.

CAP XXXIII

1 **V**ai celor ce chinuiesc pre voi, și pre voi
nimeni nu vă face chinuiți; și cel ce
defaimă, pre voi nu defaimă. Prinde-
se-vor defăimătorii și se vor da, și ca
molia preste haină, așa se vor birui.
2 Doamne, miluiaște pre noi, pentru că pre
Tine nădejduim; făcutu-s-au sămînța celor
neascultători spre peire, și mîntuirea voastră
3 în vremea primejdiei. Pentru glasul fricii
Tale s-au spămîntat năroadele de frica Ta, și
4 să răsipiră limbile. Și acum se vor aduna
prăzile voastre, de la mic și de la mare; în ce
chip va aduna neștine lăcuste, așa vor batjo-
5 cori voao. Sfîntu e Dumnezăul cel ce
lăcuiaște în ceriuri nalte, că împlu Sionul de
6 judecată și de dreptate. Cu leage se vor da,
întru visterii – mîntuirea noastră; acolo înțe-
lepciune și știință și bună-credință cătră
7 Domnul – aceastea-s visteriile dreptății. Iată,
dară, întru frica voastră aceștea se vor teame;
de carii vă teameți, ajutori-se-vor de cătră
voi, pentru că vestitori se vor trimite, poftind
8 pace, amar plîngînd. Pentru că se vor pustii

căile lor, potolitu-s-au frica limbilor, și cea
cătră ei făgăduință să rădică și nu vor socoti
pre ei oameni. Plînse pămîntul, rușină-se 9
Livanul, să făcu ca un pustiu Saronul, ivite
vor fi Galilea și Carmilul. „Acum Mă voi 10
scula, – zice Domnul – acum Mă voi slăvi,
acum Mă voi înălța“. Acum veți vedea, 11
acum veți simți, deșartă va fi vîrtutea duhului
vostru, foc va mînca pre voi. Și va fi limbi 12
arse de tot, ca spinul în țarenă aruncat și ars
de tot. „Auzi-vor cei de departe ceale ce am 13
făcut și vor conoaște cei ce să apropie putea-
rea Mea“. Depărtară-se cei den Sion fără 14
de leage, apuca-va cutremur pre cei necurați.
Cine va vesti voao că foc arde? Cine va vesti
voao locul cel veacinic? Mergînd întru 15
dreptate, grăind cale dreptă, urînd fărăde-
leagea și strîmbătatea și mînil ferindu-le de
cătră daruri, îngreuind urechile pentru ca să
nu auză judecata sîngelui, clipind ochii lui
16 pentru ca să nu vază nedreptatea, Acesta
va lăcui în peșteră naltă de piatră tare; pîine
lui se va da, și apa – lui credincioasă. Împă- 17
rat cu mărire veți vedea și ochii voștri vor
vedea pămînt de departe. Sufletul vostru 18
va cerceta frică: unde sînt cărturarii? unde
sînt cei ce sfătuiesc? unde iaste cela ce
numără pre cei ce hrănesc-împreună, mic și
mare, norod? Cu care nu s-au sfătuit 19
împreună, nici știa pre cel adînc la glas ca să
nu auză norod defăimat, și nu iaste la cela ce
aude priceapere. Iată Sion, cetatea, mîntui- 20
rea noastră; ochii tăi vor vedea Ierusalimul,
cetate bogată, corturi carele nu se vor clăti,
nici se vor clăti țarușii cortului ei în veacul
anului, nici ațele lui nu se vor rumpe. Căci 21
numele Domnului mare iaste voao, locul voao
va fi rîuri și iazurile late și largi; nu vei merge
pre această cale, nici va merge corabie
mînîndu-se, pentru că Dumnezăul meu mare
iaste, nu mă va treace. Domnul e Judecăto- 22
riu noao, Domnul – Biruitoriu noao, Domnul
– Împărat noao, Domnul, Acesta pre noi ne va
mîntui. Rupseră-se funile tale, căci nu s-au 23
întărit; catartul tău s-au plecat, nu va slobozi
veatrelele; nu va rîdica semn, pînă unde se va
da la pradă, deci mulți șchiopi pradă vor
face. Și nu va zice norodul ce lăcuiaște 24
întru dînsul: „Osteni-voiu“, pentru că s-au
lăsat lor păcatul.

CAP XXXIV

1 **A**propiați-vă, limbi, și auziți, boiari!
Auză pămîntul și cei dentru dînsul,
lumea și norodul ce e întru' dînsul.
2 Pentru că mînia Domnului iaste
preste toate limbile și urgia preste
numărul lor, ca să-i piarză pre ei și să-i dea
3 pre ei la junghiare. Și răniții lor se vor

lepăda și cei morți, și se va sui lor mirosul și
 4 se vor uda măgurile de sîngele lor. Și se
 vor topi toate puterile ceriului, și se va învălui
 ceriul ca o carte, și toate stealele vor cădea ca
 frunzele den vie și în ce chip cad frunzele de
 5 la smochin. Îmbătatu-s-au sabia Mea în
 ceriu, iată, preste Idumea se va pogori și
 6 preste norodul pierzării cu judecată. Sabia
 Domnului s-au împlut de sînge, să îngrășă de
 seu de sînge de țapi și de miei și de seu de țapi
 și de berbeci, căci jîrtvă e lui Dumnezeu în
 7 Vosor și junghiare mare în Idumea. Și vor
 cădea cei gingaș cu ei împreună și berbecii și
 taurii, și să va îmbăta pămîntul de sînge și
 8 lutul lui și de seul lor să va sătura, Pentru
 că ziua judecării Domnului iaste și anul izbîn-
 9 dirii judecării Sionului. Și să vor întoarce
 văile lui spre smoală și pămîntul lui spre iarbă
 pucioasă, și va fi pămîntul lui ca smoala arză-
 10 toare, Noaptea și ziua, și nu se va stinge în
 veacul anului; și să va sui fumul lui în sus, pre
 neamurile ei să va pustii, și în vreme multă
 11 să va pustii. Și vor lăcui într-însul pasări și
 aricii și stîrci și corbi, și să va pune preste el
 funea măsurii pămîntului pustiiu, și onochin-
 12 tavrii vor lăcui într-însul. Boiarii lui nu vor
 fi, pentru că împărații lui și cei mai mari ai lui
 13 vor fi la pierzare. Și vor odrăsli în cetățile
 lor leamne înghimpoase și la țăriile lui, și vor
 14 fi odăi sirinilor și curte pasărilor. Și să vor
 timpina diavoli cu onochintavri și vor striga
 unul cătră altul; acolo se vor odihni onochin-
 15 tavri, pentru că-ș aflară lor odihnă; Acolo
 încuibă ariciul și mîntui pămîntul copiii lui cu
 întemeiare; acolo s-au întimpinat cerbii și
 16 ș-au văzut obrazele înde sine. Cu număr au
 trecut și una dentru eale n-au perit, una pre
 altă n-au cercat, căci Domnul lor au poruncit
 17 și Duhul Lui le-au adunat pre eale. Și El va
 pune preste dînșii sorți, și mîna Lui împărți
 lor a se paște. În veacul anului veți moșneni,
 la neamurile neamurilor să vor odehni preste el.

C A P X X X V

1 **V**eselește-te, pustiiul care ești înseto-
 șat, și să bucure pustiiul și înflorească
 2 ca un crin. Și vor înflori și să vor
 bucura ceale pustie ale Iordanului;
 mărirea Livanului datu-s-au lui și
 cinstea Carmilului, și norodul meu va vedea
 mărirea Domnului și înălțimea Dumne-
 3 zeului nostru. Întăriți-vă, mîni lăsate și
 4 genuchi slăbănoage, rugați-vă, Cei slabi
 de inemă cu cugetul, întăriți-vă, nu vă
 teamereți. Iată, Dumnezeul nostru cu jude-
 cată răsplătește și va răsplăti, Aces-

ta va veni și va mîntui pre noi. Atuncea să 5
 vor deschide ochii orbilor și urechile surzilor 6
 vor auzi. Atuncea va sări cel șchiop ca cer- 6
 bul și desfătăta va fi limba gîngavilor, căci să
 rupse în pustiiu apă și vale în pămînt sătos. 7
 Și va fi cel fără de apă spre mocioriță și la 7
 pămîntul setos izvorul apei va fi. Acolo –
 veselie pasărilor, odăi de turme de trestie și 8
 bahnă. Fi-va acolo cale curată și cale sfîntă 8
 să va chema, și nu va treace acolo necurat,
 nici va fi acolo cale necurată; și cei răsipiți 9
 merge-vor pre cale și nu vor rătăci. Și nu 9
 va fi acolo leu, nici den hiarăle ceale reale nu
 se vor sui la el, nici să vor afla acolo, ce vor
 merge întru dînsul mîntuiț. Și adunați 10
 pren Domnul și să vor întoarce. Și vor veni la
 Sion cu veselie, și veselie veacinică preste
 capul lor, pentru că pre capul lor laudă și
 bucurie și veselie va apuca pre ei, fugit-au
 durearea și mîhnirea și suspinul.

C A P X X X V I

1 i fu în anul 14, ani împărățindu Eze- 1
 chia, să sui Senahirim, împăratul asi-
 riilor, preste cetățile Iudei ceale tari 2
 și le-au luat pre eale. Și trimise 2
 împăratul asirianilor pre Rapsachi de
 la Lahis la Ierusalim cătră împăratul Ezechia
 cu puteare multă, și stătu la știubeaiul scaldă-
 torii cei de sus, în calea țarinii nălbitoriului.
 Și ieși cătră el Eliachim al Helchiei, diregăto- 3
 riul casii, și Somnas, scriitoriul, și Ioah a lui
 Asaf, scriitoriul de pomenire. Și zise lor 4
 Rapsachis: „Ziceț dară cătră Ezechia: ‘Aceas-
 tea zice împăratul cel mare, împăratul asiria- 5
 nilor: Pre cine nădejduiești? Au doară în
 sfat sau în cuvinte de buze rînduiala să face?
 Și acum pre ce nădejduiești de nu ascuți 6
 mie? Iată, nădejduind ești preste toiagul cel
 de trestie cel frînt acesta, pre Eghipet: după 6
 ce să va răzima omul preste el, întra-va în
 mîna lui și o va găuri – așa iaste Faraon, împă-
 ratul Eghipetului, și toți ceia ce nădejduiesc
 preste dînsul’. Iară de ziceți cătră mine: 7
 ‘Pre Domnul Dumnezeu nădejduim’, au nu
 iaste El Căruia au luat Ezechia ceale înalte ale
 Lui și jîrtăvnicile Lui și zise Iudei și Ierusa-
 limului: ‘Pre fața jîrtăvnicului acestuia să vă
 închinați!’? Acum amestecați-vă dară cu 8
 domnul meu, cu împăratul asirianilor, și voi
 da voao doao mii de cai, de veți putea să daț
 încălecători preste ei. Și cum veți putea să 9
 vă întoarceți la fața biruitorilor locurilor?
 Slugi sînt ceia ce nădejduiesc preste
 eghipteani la cale și la călăreț. Și 10
 acum, au fără de Domnul ne-am suit asupra
 țării aceștia a o bate pre ea? Domnul
 zise cătră mine: ‘Suie-te preste pămîntul

11 acesta și-l strică pre el!" Si zise Eliachim și Somnas și Ioah cătră Rapsachi: „Grăiaște dară cătră slugile tale siriinește, pentru că vom auzi noi, și nu grăi cătră noi jidovește; și pentru căci grăiești la urechile oamenilor
 12 celor ce stau preste zidu?" Si zise cătră ei Rapsachis: „Au cătră domnul vostru au cătră voi au trimis pre mine domnul mieu să grăiesc cuvintele acestea? Au nu cătră oamenii cei ce șād pre zidu, pentru ca să mănince baligă și
 13 să bea pișat cu voi împreună?" Si stātu Rapsachis și strigă cu glas mare, jidovește, și zise: „Ascultaț cuvintele împăratului celui
 14 mare, împăratului asirianilor. Aceastea zice împăratul: 'Nu vă înșale pre voi Iezechia cu cuvintele, nu va putea să mîntuiască pre
 15 voi. Si nu zică voao Ezechias că va mîntui pre voi Dumnezeu și nu se va da cetatea
 16 aceasta în mîna împăratului asirianilor; Să nu ascultați de Ezechia!' Aceastea zice împăratul asirianilor: 'De veți să vă grăiți de bine, ieșiți cătră mine și veți mînca fieștecarele via
 17 lui și smochinii și veți bea apă den lacul vostru, Pînă voiu veni și voiu lua pre voi la pămînt ca și pămîntul vostru, pămînt al grîu-
 18 lui și al vinului și al pînilor și al viilor. Să nu vă înșale pre voi Ezechia zicînd: Dumnezeu va mîntui pre voi! Au doară au mîntuit dumnezeii limbilor fieștecarele pre a sa țară
 19 den mîna împăratului asirianilor? Unde iaste dumnezeul lui Emath și Arfaath? Si unde e dumnezeul cetății Semfaruem? Au putea a mîntui Samaria den mîna mea?
 20 Cine e den dumnezeii toți ai limbilor acestora care au mîntuit pămîntul lui den mîna mea, ca să mîntuiască Dumnezeu pre Israil den mîna
 21 mea?" Si au tăcut și n-au răspuns lui nemică cuvînt, pentru că au poruncit împăratul nemica să nu răspună. Si întră Eliachim a lui Helchiu, diregătoriul casii, și Somnas, scriitoriul puterii, și Ioah al lui Asaf, cel scrietoriu de pomenire, cătră Ezechia, cu hainele rupte, și spuseră lui cuvintele Rapsacului.

C A P X X X V I I

1 **S**i fu deaca auzi împăratul Ezechia, rupse hainile lui și să îmbracă cu sac și să sui la casa Domnului. Si trimise pre Eliachim, diregătoriul casii, și pre Somna scriitoriul și pre cei mai bătrîni ai preoților, îmbracăț cu saci, cătră
 2 Isaia, fiul lui Amos, prorocul, și zisără lui:
 3 „Aceastea zice Ezechia: 'Ziua ocării și a muștrării și a urgiei, iată, ziua de astăzi, căce vine chinul
 4 ceia ce naște, și puteare n-are a naște. Cîndai va asculta Domnul Dumnezăul tău cuvintele lui Rapsacu, carele au trimis împăratul asirianilor,

domnul lui, a ocări pre Dumnezăul cel Viu și a ocări cuvintele carele au zidit Domnul Dumnezăul tău; și te vei ruga cătră Domnul Dumnezăul tău pentru cei rămaș acestea". Si
 5 veniră slugile împăratului Ezechiii cătră Isaia. Si zise lor Isaia: „Așa veți grăi cătră domnul
 6 vostru: 'Aceastea zice Domnul: Să nu te temi de cuvintele carele ai auzit, carele M-au ocărît solii împăratului asirianilor. Iată, Eu voiu
 7 pune la el duhu, și, auzînd veaste, se va întoarce la țara lui și va cădea cu sabie în pămîntul lui". Si să întoarsă Rapsachis și apucă
 8 pre împăratul asirianilor dînd războiu la Lovna, Si auzi cum s-au sculat de la Lahis. Si ieși Tharaca, împăratul ethiopilor, ca să-l încungiure pre el și, auzînd, s-au întorsu și trimise vestitoriu cătră Ezechia, zicînd:
 9 „Așa veți grăi Ezechiei, împăratului Iudeii: 'Nu te înșale Dumnezeul tău preste Carele nădejuiești, zicînd: Nu se va da Ierusalimul în mîna împăratului asirianilor! Tu n-ai
 10 auzit ceale ce au făcut împărații asirianilor, cum au pierdut tot pămîntul? Si tu vei scăpa? Au doară mîntuit-au pre ei dumnezeii limbilor,
 11 pre carii au pierdut părinții miei, pre Gozan și Haran și Rasem, carele sînt în țara Theemath? Unde sînt împărații Emathului?
 12 Si unde-s ai Arfathului? Si unde-s ai cetății Epfaruimului, Ana și Ava?" Si luo Ezechias cartea de la vestitoriu și o ceti; și să sui la casa Domnului și o deșchise pre dînsa înaintea Domnului, Si să rugă Ezechias
 13 cătră Domnul, zicînd: „Domnul Savaoth, Dumnezăul lui Israil, Cela ce șezi preste hieruvimi, Tu ești Dumnezău sîngur a toată împărăția lumii, Tu ai făcut ceriul și pămîntul. Pleacă, Doamne, ureachea Ta, ascultă,
 14 Doamne, deșchide, Doamne, ochii Tăi, caută, Doamne, și vezi și auzi toate cuvintele lui Senahirim, carele au trimis a ocări pre Dumnezăul cel Viu. Pentru că cu adevăr,
 15 Doamne, pustiit-au toată lumea împărații asirianilor și țara lor. Si au pus idolii lor în
 16 foc, pentru că nu era dumnezei, ce fapte de mîni de oameni, leamne și pietri, și au pierdut pre ei. Si acum, Doamne Dumnezeul
 17 nostru, mîntuiaște-ne pre noi den mîna lor, pentru ca să conoască toată împărăția pămîntului că Tu ești Dumnezău sîngur". Si să
 18 trimise Isaia, fiul lui Amos, cătră Ezechia, și zise lui: „Aceastea zice Domnul Dumnezăul lui Israil: 'Auzit-am ceale ce te-ai rugat cătră Mine, pentru Senahirim, împăratul asirianilor'. Acesta e cuvîntul carele au grăit pentru dînsul
 19 Dumnezău: 'Defăimatu-te-au și te-au batjocurit fecioară, fata Sionului, preste tine capul au clătît fata Ierusalimului. Pre cine ai ocărît și
 20
 21
 22
 23

ai întăritat? Sau cătră cine ai înălțat glasul
tău? Și n-ai rădicat la înălțime ochii tăi, la
24 Sfântul lui Israil? Că pren vestitori ai ocărit
pre Domnul, pentru că tu ai zis: Cu mulțimea
carălor eu m-am suit la vârful munților și la
ceale de apoi ale Livanului, și am tăiat înălți-
mea chedrului lui și frumuseațele chiparosu-
lui și am intrat la nălțime de o parte de dum-
25 bravă. Și am pus podu și am pustiit ape și
26 toată adunarea apei. Nu acestea ai auzit,
demult care am făcut Eu? Den zilele den ceput
am rînduit, și acum am arătat a pustii limbi
întru tării și pre cei ce lăcuiescu în cetăți
27 tari. Sloboziiu mînilé, și să uscară și să
făcură ca iarba uscată în poduri și ca trosco-
28 tul. Și acum, odihna ta și ieșirea ta și intra-
29 rea ta Eu știu. Și mînia ta carea te-ai mîniat
și amărăciunea ta s-au suit cătră Mine, și voi
pune căpăstru în nasul tău și frîu la buzele
tale, și te voi întoarce pre calea carea ai venit
30 întru dînsa. Și acesta e ție semnul: mă-
nîncă acest an carele ai semănat, și în anul al
doilea rămășița, și la al treilea, sămănînd,
secerăți și răsădiți vii și veți mînca roada
31 lor. Și vor fi cei rămași în Iudea odrăsi-vor
rădăcinele în jos și vor face sămînță în sus.
32 Căci den Ierusalim vor fi cei rămași și cei ce să
mîntuiesc den muntele Sionului'. Rîvnirea
33 Domnului Savaoth va face acestea. Pen-
tru aceaea așa zice Domnul asupra împăratu-
lui asirianilor: 'Nu va intra la cetatea aceasta,
nici va pune preste ea săgeată, nici va pune
preste ea scut, nici va împrejura pre dînsa cu
34 șanțu, Ce pre calea carea au venit întru ea
se va întoarce, și la cetatea aceasta nu va
35 intra!' Acestea zice Domnul: 'Scuti-voiu
prentu cetatea aceasta, ca să o mîntuiesc pre
dînsa, pentru Mine și pentru David, sluga
36 Mea'. Și ieși îngerul Domnului și omorî
den tabăra asirianilor 185000 și, sculîndu-se
dimeneața, aflară toate trupurile moarte.
37 Și să duse întorcîndu-se și să întoarse Sena-
hirim, împăratul asirianilor, și lăcui în Ninevi.
38 Și cînd el să închina în casa lui Assarah, dum-
nezăului lui, începătoriul părinților lui, Adra-
meleh și Sarasar, fiii lui, l-au lovit pre el cu
sabii, și ei scăpară la Armenia. Și împărăți
Asordan, fiul lui, în locul lui.

C A P X X X V I I I

1 **S**i fu în vremea aceaea bolnăvi Eze-
chia pînă la moarte; și veni cătră el
Isaias, fiul lui Ammos, prorocul, și
zise cătră el: „Acestea zice Domnul:
'Rînduiaște pentru casa ta, pentru că
2 vei muri tu și nu vei trăi'“. Și întoarse
Ezechias fața lui cătră păreate și să rugă cătră

Domnul, zicînd: „Adu-Ți aminte, Doamne, 3
că am mers înaintea Ta cu adevăr și cu inimă
adevărată și ceale plăcute înaintea Ta am
făcut“; și plînsé Ezechias cu plîngere mare.
Și fu cuvîntul Domnului cătră Isaia, zicînd: 4
„Mergi și zi Ezechiei: 'Acestea zice Domnul 5
Dumnezăul lui David, tătîne-tău: Auzit-am
rugăciunea ta și văzuiu lacrămile tale, iată,
adaog cătră vreamea ta 15 ani. Și den mîna 6
împăratului asirianilor mîntui-voiu pre tine și
cetatea aceasta, și voi scuti pentru cetatea
aceasta'“. Și acesta – ție semnul de la Dom- 7
nul, cum că va face Dumnezău cuvîntul acesta
în ce chip au grăit: „Iată, Eu voi întoarce 8
umbra stepenilor, care au pogorît ceale zece
stepene ale casii tătîne-tău soarele, întoarce-
voi soarele ceale 10 stepene, pre care au
pogorît umbra“. Și să sui soarele ceale 10 ste-
pene, carele să pogorî umbra.
Ruga Ezechiei, împăratului Iudeii, cînd să bol- 9
năvi și să sculă den boala lui:
„Eu am zis: 'Întru înălțimea zilelor mele 10
mearge-voiu în porțile iadului, părăsi-voiu
anii cei rămași'. Zis-am: 'Încă nu voi mai 11
vedea mîntuirea lui Dumnezău preste pămîn-
tul celor vii, încă nu voi mai vedea Mîntuito-
riul lui Israil pre pămînt, încă nu voi mai
vedea om cu cei ce lăcuiesc, Lipsiiu den 12
rudenia mea. Părăsit-am rămășița vieții
meale, ieși și să duse de la mine ca și cel ce
surpă, cort întinzînd, duhul mieu la mine să
făcu ca pînza pînzariului, apropiindu-se să o
taie'. În ziua aceaea Dedeiu-mă pînă dime- 13
neața, ca un leu, așa au zdrobit toate oasele
meale, pentru că den zi m-am dat pînă în
noapte. Ca o rîndurea, așa voi glăsui, și ca 14
porumbița, așa voi cugeta. Pentru că să 15
sfîrșiră ochii miei căutînd la înălțimea
ceriului, cătră Domnul, Carele m-au scos și
mi-au luat durearea sufletului. Doamne, că 16
pentru el s-au vestit Ție, și-m rădicaș răsufila-
rea și, mîngîind, mă trăiiu. Iată, în pace e 17
amărăciunea mea, pentru că ai luat sufletul
mieu, ca să nu piară, și ai lepădat denapoia
mea păcatele. Pentru că nu cei den iad vor 18
lăuda pre Tine, nici cea ce au murit vor bla-
goslovi pre Tine, nici vor nădejdui cei den iad
milostenia Ta; Cei vii Te vor blagoslovi pre 19
Tine, în ce chip și eu, pentru că de astăzi copii
voi face, carii vor vesti dreptatea Ta,
Doamne al mîntuirii mele. Și nu voi părăsi 20
blagoslovindu-Te cu psaltirea toate zilele
vieții mele denaintea casei lui Dumnezău!“
Și zise Isaia cătră Ezechia: „Ia păpușă de smo- 21
chine și freacă și fă blastru deasupra, și sănătos
vei fi“. Și zise Ezechia: „Acesta e semn cătră 22
Ezechia că mă voi sui la casa lui Dumnezău“.

C A P X X X I X

1 **I**n vremea aceea trimis-au Meodah
Valadan, feciorul lui Valadan, împă-
2 ratul Vaviloniei, cărți și soli și da-
ruri Ezechiei, Pentru că au auzit că
s-au bolnăvit pînă la moarte și s-au
sculat. Și să bucură de ei Ezechia, bucurie
mare, și le arată lor casa lui nehotha și a
argintului și a aurului și a zmirnei aleasă și a
tămîieturilor și a mirului și toate casele uneal-
telor visteriei și toate cîte era în visteriile lui;
și nu era nemica carea n-au arătat lor Ezechia
3 în casa lui și întru toată oblăduirea lui. Și
veni Isaia prorocul cătră Ezechia împăratul și
zise cătră el: „Ce zic oamenii aceștea? Și de
unde au venit cătră tine?” Și zise Ezechia:
„Den pămînt departe au venit cătră mine, de
4 la Vavilon“. Și zise Isaia: „Ce au văzut în
casa ta?” Și zise Ezechia: „Toate ceale den
casa mea au văzut, și nu iaste în casa mea
care n-au văzut, ce încă și ceale den visteriile
5 mele“. Și zise Isaia lui: „Ascultă cuvîntul
6 Domnului Savaoth: ‘Iată, zile vin – zice
Domnul – și vor lua toate ceale den casa ta, și
cîte au strîns părinții tăi pînă în ziua aceasta
la Vavilon vor veni, și nemica nu vor lăsa’.
7 Și zise Dumnezău că și den fiii tăi carii ai năs-
cut vor lua și-i vor face scopiți în casa împăra-
8 tului vaviloneanilor“. Și zise Ezechias
cătră Isaia: „Bun iaste cuvîntul Domnului
carele au grăit, facă-se dară pace și dreptate
în zilele mele!“

C A P X L

1 **M**îngîiați, mîngîiați pre nărodul Mieu“ –
zice Dumnezăul vostru. Preoți,
2 grăit în inima Ierusalimului, mîngîiați
pre el, căci să umplu smerenia lui,
dezlegă-se păcatul lui, căci au priimit
den mîna Domnului îndoite pacatele lui.
3 Glasul celui ce striga în pustii: „Gătiți calea
Domnului, direapte faceți cărările Dumnezău-
4 lui nostru“. Toată valea se va umplea și
toată măgura și dealul se va smeri, și vor fi
toate ceale încîlcite direapte și cea clinciu-
5 roasă spre căi neatede. Și se va ivi mărirea
Domnului și va vedea tot trupul mîntuirea lui
6 Dumnezău, căci Domnul au grăit. Glasul
Celui ce zicea: „Strigă!“ Și zis: „Ce voi strigă-
7 ga?“ „Tot trupul – iarbă, și toată mărirea
8 omului – ca floarea ierbii“. Uscă-se iarba și
floarea au căzut, iară cuvîntul Dumnezăului
9 nostru rămîne în veac. Pre măgură înaltă
suie-te, cel ce binevestești Sionul; înaltă cu vîr-
tute glasul tău, cel ce binevestești Ierusalimul;
înălțați, nu vă teamereți, zi cetăților Iudei:
10 „Iată Dumnezeul vostru!“ Iată, Domnul Dom-
nul cu vîrtute vine și brațul Lui cu domnie, iată,

plata Lui – cu El, și lucrul – înaintea Lui. Ca 11
păstoriul va paște turma Lui și cu brațul Lui
aduna-va miei, și pre ceale ce au în pîntece va
mîngîia. Cine au măsurat cu mîna apa și 12
ceriul cu palma și tot pămîntul cu pumnul?
Cine au pus munții cu cantariul și codrii cu
cumpăna? Cine au cunoscut gîndul Dom- 13
nului și cine Lui sveatnic s-au făcut, carele va
îndirepta pre El? Au cătră cine S-au svătuit 14
și au îndireptat pre El? Sau cine au arătat Lui
judecată? Sau calea priceaperii cine au arătat
Lui? Sau cine au dat mai nainte Lui și să va
răsplăti lui? De sînt toate limbile ca o pică- 15
tură de la cadă și ca o plecare de cumpănă
s-au socotit, și ca scuipitul să vor socoti. Și 16
Livanul nu e destul spre ardere, și toate dobi-
toacele nu-s destule spre ardere-de-tot. Și 17
toate limbile ca nemica sînt, și întru nemica
s-au socotit Lui. Cu cine ați asămănat pre 18
Domnul și cu ce asămănare ați asămănat pre
El? Au chip au făcut teslariul? Au zlătariul, 19
topind aur, L-au ferecat pre El? Asămănare
L-au făcut pre Dînsul? Pentru că teslariul 20
lemn neputred aleage și înțelepțește va
cerca cum va pune pilda lui, și pentru ca să nu
se clătească. Nu veți cunoaște? Nu veți 21
auzi? Nu s-au vestit den ceput voao? N-ați
cunoscut temeaiile pămîntului? Cela ce 22
ține încungiurarea pămîntului, și cei ce
lăcuiesc întru el ca lăcustele, Cel ce au întins
ca o cămară ceriul și au întins ca un cort a
lăcui, Cela ce au dat stăpînitoriu ca nemica 23
să stăpînească, și pămîntul ca o nemica l-au
făcut. Pentru că nu vor răsădi, nici vor 24
sămăna, nici să va înrădăcina la pămînt rădă-
cina lor; suflă preste ei și s-au uscat, și vifor
ca nește uscăciuni va lua pre ei. „Acum 25
dară cu cine M-ați asămănat și Mă voi înăl-
ța?“ – zise Cel Svînt. Căutați la înălțime 26
cu ochii voștri și vedeți: Cine au arătat toate
aceastea? Cela ce scoate după număr podoaba
lui, pre toți pre nume va chema; de la multă
slavă și întru tăria vîrtutei Lui nemica nu
te-au amăgit. Că au doară zice-vei, Iacov, 27
și ce ai grăit, Israil: „Ascunsu-s-au calea mea
de la Dumnezeu, și Dumnezeul mieu judecata
o au luat și s-au depărtat!“? Și acum n-ai 28
cunoscut, de nu ai fi auzit? Dumnezeu veaci-
nic, Dumnezeu cela ce au meștersuguit margi-
nele pămîntului, nu va flămînzi, nici va osteni,
nici iaste aflare înțelepciunii Lui, Dînd celor 29
flămînzi vîrtute și celor ce n-au dureare mîhni-
re. Pentru că vor flămînzi cei mai tineri și vor 30
trudi tinerii, și cei aleș fără de vîrtute vor fi; Și 31
cei ce vor îngădui pre Dumnezeu primeni-vor

virtute, face-vor peane ca vulturii, alerga-vor și nu vor osteni, merge-vor și nu vor flămânzi.

C A P X L I

1 **I**nnoiți-vă către Mine, ostroave, pentru că boiarii vor premeni virtutea; apropie-se și grăiască împreună, 2 atuncea judecată vestuiască. Cine au rădicat de la răsărituri dreptate, chemat-au pre ea dendărătul lui și merge-va? Da-va înaintea limbilor și împărați va spămînta și va da la pământ sabiile lor și ca niște 3 hriascuri lepădate arcele lor; Și va goni pre ei, treace-va cu pace calea picioarelor lui. 4 Cine au tocmit și au făcut acestea? Chemă pre ea Cela ce chemă pre ea de la începutul neamurilor, Eu, Dumnezeu dentîiu, și la ceale viitoare Eu sînt. Văzut-au limbi și s-au spămîntat, marginile pământului s-au turburat, 6 apropiară-se și veniră împreună Judecînd fieștecarele aproapelui său și fratelui să ajutorească, și va grăi: „Întăritu-s-au!“ Om teslariu și faur bătînd cu ciocanul împreună mîind, atuncea va grăi: „Punere bună iaste“; întăritu-le-au pre eale cu cuie, pune-vor pre 8 eale și nu să vor clăti. Și tu, Israile, fiul Mieu, Iacov, și pre carele am ales, sămînța lui 9 Avraam, carea am iubit, Pre carele am sprejenit de la marginile pământului și den străjile lui te-am chemat și am zis ție: „Fiiul Mieu ești, alesu-te-am și nu te-am părăsit“, 10 Nu te teame, pentru că cu tine sînt, nu te înșăla, pentru că Eu sînt Dumnezeu tău, Cela ce au întărit pre tine și am ajutorit ție și te-am întemeiat cu dreapta Mea cea dreaptă. 11 Iată, să vor înfrunta și se vor rușina toți ceia ce-s împotriva ta, pentru că vor fi ca cînd n-ar fi și vor peri toți împotrivicii tăi. Cerca-vei pre ei și nu vei afla pre oamenii carii vor nelegiui la tine, pentru că vor fi ca și nefiind și nu vor fi ceia ce împotriva să bat cu tine. 13 Pentru că Eu – Dumnezeu tău, Cela ce ție dreptatea ta, Cela ce-ț zic: „Nu te teame, Eu 14 sînt ajutoriu tău. Nu te teame, Iacov, cel împuținat Israil, Eu am ajutat ție“ – zice Dumnezeu tău, Cela ce mîntuiaște pre tine, Sfin- 15 tul lui Israil. Iată, am făcut pre tine ca niște roate noao de car, trierînd în chip de detunătură, și vei triera măguri și vei mărunți dealuri și ca țărîna le vei pune; Și vei vîntura și vîntul va lua pre ei și volbura va răsipi pre ei, și tu te vei veseli întru sfinții lui Israil. Și se 17 vor bucura săracii și lipsiții, Pentru că vor ceare apă și nu va fi, limba lor de seate s-au uscat, Eu, Domnul Dumnezeu, Eu voiu asculta lor, Dumnezeu lui Israil, și nu voiu părăsi pre ei,

Ce voiu deschide pre munți rîuri și în mijlocul cîmpilor izvoară, face-voiu pustiu spre bălți de ape și pre cel însetoșat pământ întru adîncături de apă. Pune-voiu la pământul cel fără de apă chedru și tisă și mirsină și chiparos și plop, Pentru ca să vază și să conoască și să gîndească și să știe împreună că mîna Domnului au făcut acestea toate, și Sfințul lui Israil le-au arătat. „Apropie-să judecata voastră“ – zice Domnul Dumnezeu. „Apropiatu-s-au sfaturile voastre“ – zice Împăratul lui Iacov. Apropie-se și vestească voao ceale ce [se] vor întîmpla, sau ceale mai denainte care era ați zis, și să luăm aminte și vom conoaște ce-s ceale de apoi, și ceale ce vin Ziceți noao. Spuneți noao ceale ce vin mai apoi, și vom conoaște că dumnezei sînteți; faceți bine și faceți rău, și ne vom mira și vom vedea împreună. Că de unde sînteți voi și de unde-s lucrurile voastre? Den pământ; urîciune au ales pre voi. Și Eu am rădicat pre cel de la miază-noapte și pre cei de la răsăriturile soarelui, chema-să-vor cu numele Mieu; vie biruitorii, și ca lutul olariului și ca olariul călcînd lutul, așa vă veți călca de tot. Pentru că cine va vesti ceale den ceput, pentru ca să știm, și ceale denainte, și vom zice că adevărate sînt? Nu iaste cel ce va zice mai nainte, nice cela ce va auzi voao cuvintele. Începătura Sionului voiu da și pre Ierusalim voiu ruga pre cale. Pentru că dentru limbi, iată, nemica și de la idoliilor lor nu era cine să vestească; și de voiu întreba pre ei: „De unde iaste?“, nu-M vor răspunde Mie. Pentru că sînt ceia ce fac pre voi, și în deșert ceia ce înșală pre voi.

C A P X L I I

Iacov, Sluga Mea, sprijini-voiu pre El, Israil, Cel Ales al Mieu, priimit-au pre El sufletul Mieu; dat-am Duhul Mieu preste El, judecată limbilor va scoate. Nu va striga, nice va părăsi, nice se va auzi afară glasul Lui. Trestie frîntă nu va frînge și inul afumîndu-se nu-l va stinge, ce la adevăr va scoate judecată. Străluci-va și nu Se va frînge pînă unde va pune pre pământ judecată, și pre numele Lui limbi vor nădejdui. Așa zice Domnul Dumnezeu, Cel ce au făcut ceriu și au întărit pre el, Cel ce au întărit pământul și ceale dentru el, și dînd răsufare nărodului ce e pre dînsul și duhul celor ce calcă preste dînsul: „Eu, Domnul Dumnezeu, chematu-Te-am cu dreptate și Te voiu ținea de mîna și Te voiu întări, și Te-am dat pre Tine spre făgăduința rudeniilor Meale, spre Lumina limbilor, Să deschizi ochii orbilor, să scoți legați den legă-

turi și den casa temniței pre cei ce șad întru
 8 întunearec. Eu, Domnul Dumnezeu, aces-
 ta-M iaste numele, mărirea Mea altuia nu
 voi da, nici bunătățile Meale celor ciopli-
 9 te“. Ceale dentîiu, iată, au venit; și noao,
 carele Eu voi vesti, și mai nainte de a
 10 vesti s-au arătat voao. Lăudaț Domnului
 laudă noao, biruința Lui; mărește-să numele
 Lui de la marginea pământului, cei ce să
 pogoară la mare și înoată pre ea, și ostroavele
 11 și cei ce lăcuiesc pre eale. Veselește-te,
 pustiiule și satele ei, odăile și cei ce lăcuiesc
 Chidarul! Veseli-se-vor ceia ce lăcuiesc în
 Piatră, de la marginea munților striga-vor.
 12 Da-vor lui Dumnezeu mărirea, bunătățile Lui
 13 în ostroave vor vesti. Domnul Dumnezeu
 puterilor va ieși și va zdrobi războiul, rădica-va
 rîvnirea și va striga preste vrăjmași El cu vîr-
 14 tute: „Tăcut-am den veac, au și pururea
 voi tăcea și voi răbda? Ca ceaea ce naște am
 îngăduit, scoate-voiu și voi usca împreună.
 15 Pustii-voiu măgurile și dealurile și toată iarba
 lor voi usca, și voi pune rîurile spre
 16 ostroave și bălțile voi usca. Și voi aduce
 pre orbi în calea carea n-au știut, și cărările
 carele nu le-au știut a le călca voi face pre
 dînșii; face-voiu lor întunearecul spre lumină
 și ceale strîmbe direapte. Aceastea graiuri
 17 voi face lor și nu voi părăsi pre ei“. Și ei
 s-au întors îndărăt; rușinați-vă cu rușine, cei
 ce nădejduți pre ceale ciopli-te, ceia ce ziceț
 topiturilor: „Voi sinteț dumnezăii noștri!“
 18 Cei surzi, auziți, și cei orbi, căutați a vedea.
 19 Și cine e orb, fără de numai slugile Meale? Și
 surzi, fără de numai cei ce domnesc pre ei?
 Cine e orb ca cel depărtat? Și s-au orbit robii
 20 lui Dumnezeu. Văzut-ați de multe ori, și
 n-aț păzit urechile deșchise și n-aț auzit.
 21 Domnul Dumnezeu vrea ca să să îndirepteaze
 22 și să mărească lauda. Și văzuiu, Și să făcu
 nărodul prădat și jăfuit, pentru că lațul – în
 cămări pretutindinea, și în case împreună,
 unde au ascuns pre dînșii, făcură-să spre jah,
 și nu era cel ce să scoată jaful, și nu era cel ce
 23 să zică: „Plătește!“ Cine e întru voi carele
 va băga în urechi aceastea, carele va asculta la
 24 ceale viitoare? Cine au dat în jaf pre Iacov
 și pre Israil la cei ce pradă pre el? Au nu Dum-
 nezău, Căruia au greșit Lui și nu vrea întru
 căile Lui a merge, nici a auzi leagea Lui?
 25 Și aduse preste ei urgia mîniei Lui, și să întări
 preste ei războiu. Și cei ce ard pre ei împrejur
 și n-au conoscut fieștecarele
 dentru ei, nici au
 pus în inimă.

C A P
 X L I I I

i acum așa zice Domnul Dumnezeu 1
 cela ce au făcut pre tine, Iacov, și
 cela ce te-au zidit pre tine, Israil: „Nu
 te teame, căci te-am mîntuit pre tine;
 chemat-am numele tău, al Mieu ești
 tu. Și, de vei trece pren apă, cu tine sînt, și 2
 rîurile nu te vor acoperi; și, de vei trece pren
 foc, nu vei arde de tot, pară nu te va arde.
 Căci Eu sînt Domnul Dumnezeu tău, Sfîntul 3
 lui Israil, Cel ce mîntuiesc pre tine; făcut-am
 schimbarea ta: Eghipetul și Etheopia și Soina
 pentru tine. De cînd te-ai făcut cinstit 4
 înaintea Mea, măritu-te-ai, și Eu te-am iubit;
 și voi da oameni pentru tine și boiari pentru
 capul tău. Nu te teame, că cu tine sînt; de la 5
 răsărituri voi aduce sămînța ta și de la apu-
 suri te voi aduna. Zice-voiu crivățului: 6
 ‘Adu!’ și livei: ‘Nu opri!’ Adu pre fiii Mieii den
 pământul cel de departe și featele Meale de la
 marginile pământului, Pre toți cîț sînt che- 7
 mați pre numele Mieu, pentru că cu mărirea
 Mea l-am tocmit pre el și l-am zidit pre el și
 l-am făcut pre el. Și am scos norod orb, și 8
 ochii sînt așijderea orbi, și surde urechile
 avînd. Toate limbile s-au adunat împreună 9
 și se vor aduna boiarii dentru ei; cine le va
 vesti aceastea? sau ceale den ceput cine le va
 vesti noao? Aducă mărturiile lor și să îndirep-
 teaze și asculte și zică adevărate. Fiți Mie 10
 mărturii și Eu martur – [zice] Domnul Dum-
 nezău – și sluga care am ales, ca să conoașteți
 și să creadeți și să priceapeți că Eu sînt, înain-
 tea Mea nu s-au făcut alt Dumnezeu și după 11
 Mine nu va fi. Eu sînt Dumnezeu și nu va fi
 afară den Mine mîntuind. Eu vestiiu și 12
 mîntuiiu, ponosluiiu și nu era întru voi striin;
 voi Mie marturi și Eu [martur – zice] Dom-
 nul. Dumnezeu – încă den ceput, și nu iaste 13
 cela ce va scoate den mîinile Meale; face-voiu,
 și cine va întoarce aceasta?“ Așa zice Dom- 14
 nul Dumnezeu, Cel ce mîntuiaște pre voi, Cel
 Sfînt al lui Israil: „Pentru voi trimite-voiu la
 Vavilon și voi scula pre toți fugind, și haldeii
 cu corăbiile se vor slăvi. Eu – Domnul 15
 Dumnezeu, Sfîntul vostru, Cela ce au arătat
 pre Israil, Împăratul vostru“. Căci aceastea 16
 zice Domnul, Cela ce dă cale în mare și cărare
 în apă tare, Cela ce au scos cară și călărime 17
 și gloată tare, ce au adormit și nu se vor scula,
 stinseră-se ca inul stins: „Nu pomeniți 18
 ceale dentîiu și ceale den ceput nu
 gîndiți. Iată, Eu fac noao carele acum vor 19
 răsări și veți conoaște pre eale; și voi face în
 pustiiu cale și în ceale fără de apă
 rîuri. Binecuvînta-Mă-vor hiarăle țarenii, 20
 sirinele și featele pasărilor, căci am dat în
 pustiiu apă și rîuri în ceale fără de apă, ca să
 adape neamul Mieu cel ales, Norodul Mieu, 21
 pre carele am ocrotit bunătățile Meale a po-

22 vesti. Nu acum am numit pre tine, Iacov,
 23 nici a osteni pre tine am făcut, Israil. N-ai
 adus Mie oile tale jîrtvei tale, nici întru jîrtvele
 tale ai mărit pre Mine, n-ai slujit cu jîrtvele,
 24 nici trudit te-am făcut în Livan, Nici ai cîș-
 tîgat Mie tîmîie fără de argint, nici grăsizea
 jîrtvelor tale am poftit, ce în păcatele tale ai
 stătut înaintea Mea și în strîmbătățile tale.
 25 Eu sînt Acela ce sting fărădelegile tale pentru
 Mine și păcatele tale și nu voiu pomeni.
 26 Iară tu îți adu aminte și să ne judecăm
 împreună; zi tu fărădelegile tale întîiu, pentru
 27 ca să te îndireptezi. Părinții voștri întîiu au
 greșit, și boiarii voștri au nelegiuit la Mine,
 28 Și au pîngărit boiarii sfintele Meale. Și am dat
 a piarde pre Iacov și pre Israil spre ocară“.

C A P X L I V

1 **S**i acum ascultă, Iacov, sluga Mea, și
 2 Israil, pre carele am ales. Așa zice
 Domnul Dumnezău, Cela ce au zidit
 pre tine și te-au urzit den pîntece:
 „Încă te vei ajuta, nu te teame, sluga
 Mea Iacov și cel iubit Israil, pre carele am
 3 ales. Eu voiu da apă spre seate celor ce
 merg în loc fără de apă, pune-voiu Duhul
 Mieiu preste sîmînța ta și blagosloveniile
 4 Meale preste fiii tăi, Și vor răsări ca în mij-
 locul apei iarba și ca salcea preste toată apa ce
 5 cură“. Acesta va zice: „Al lui Dumnezău
 sînt“, și acesta va striga pre numele lui Iacov,
 și altul va scrie cu mîna lui: „Al lui Dumnezău
 6 sînt“, și pre numele lui Israil va striga. Așa
 zice Dumnezău, Împăratul lui Israil și Cela ce
 au mîntuit pre el, Dumnezău Savaoth: „Eu –
 întîiu și Eu – după aceastea, afară den Mine
 7 nu iaste Dumnezău. Cine e cum sînt Eu?
 Stea și cheame și vestească și gătească Mie de
 cînd am făcut om în veac, și ceale viitoare
 8 mainte de a veni spuie voao. Nu vă desco-
 periți, nici vă rătăciți; au nu den ceput ați
 băgat în urechi și am vestit voao? Marturi voi
 9 sînteți De iaste Dumnezău afară den Mine.
 Și nu era atuncea ceia ce zidesc și cei ce scriu,
 toți întru deșărt, făcînd pohtele lor, carele nu
 vor folosi lor; și marturi lor sînt, nu vor vedea
 și nu vor cunoaște, pentru ca să să rușinea-
 10 ze. Cine zidește pre cel vîrtos și pre cel
 11 cioplit, va topi spre nefolos. Iată, toți ceia
 ce să împreună cu el să vor rușina (ceia ce fră-
 mîntă dumnezeu și cioplesc ceale nefolosi-
 toare) și toți de unde s-au făcut s-au uscat și
 surzi dentru oameni; adune-se toți și stea
 împreună, și să înfrunteaze și să rușineaze
 12 împreună. Căci au ascuțit teslariul fierul, cu
 tesla au lucrat pre el în cărbuni și cu dalta au fă-
 cut pre el, și au lucrat pre el cu vîrtutea brațu-

lui [lui]; și va flămînzi și va slăbi și nu va bea
 apă. Alegînd teslariul lemnu, au pus pre el 13
 cu măsură și au închipuit pre el cu condeiu,
 făcut-au pre el în unghiuri și cu cleiu au ase-
 mănat pre el; și l-au făcut ca chip de om și ca
 frumuseața omului, să-l puie pre el în casă.
 La carele au tăiat lui chedri și au luat ghindă 14
 sălbatecă și stejari, și au întărit pre el lemn
 den dumbravă, carele au răsădit Domnul
 pefcu și ploaia l-au lungit, Pentru ca să fie 15
 oamenilor spre ardere. Și luînd dentru el să
 încălzi și arzînd au copt pîine preste el, iară
 rămășița o au făcut dumnezei și să închină lor;
 făcut-au pre dînsul cioplit și îngenuche la
 ei. Căruia jumătatea lui au ars cu foc și 16
 preste jumătatea lui au copt în cărbuni pîini și
 preste el carne au mîncat, frigînd au fript frip-
 tură și să sătură; și, încălzindu-se, zise: ‘Dulce
 e mie, căci mă încălziiu și văziiu foc’. Iară 17
 ce au rămas l-au făcut dumnezeu cioplit, înge-
 nunche la el și să închină și să roagă lui,
 zicînd: ‘Scoate-mă, că dumnezeul mieu ești
 tu!’ N-au cunoscut a gîndi că s-au întunecat 18
 a vedea cu ochii lor și a socoti cu inema
 lor. Și n-au socotit cu sufletul lui, nici au 19
 cunoscut cu înțelepciunea că jumătatea lui au
 ars cu foc și au copt pre cărbunii lui pîine și,
 frigînd carne, au mîncat, și rămășița lui spre
 urîciune au făcut și să închină lui. Cunoaște 20
 că cenușă e inema lor, și să înșală, și nimenea
 poate să scoată sufletul lui; vedeț, să nu grăiț
 că ‘Minciună e în direapta mea’. Adu-ț 21
 aminte de aceastea, Iacove și Israile, căci
 slugă a Mea ești tu; frămîntatu-te-am sluga
 Mea, și tu, Israile, nu Mă uita. Pentru că, 22
 iată, am șters ca un nor fărădelegile tale și ca
 un întunearec păcatele tale; întoarce-te cătră
 Mine, și te voiu mîntui pre tine!“ Ve- 23
 seliți-vă, ceriuri, căci au miluit Dumnezău pre
 Israil; trîmbițaț, temeaietele pămîntului, stri-
 gați, munții, veselie, dealurile și toate leam-
 nele ce-s întru eale, că au mîntuit Dumnezău
 pre Iacov, și Israil să va mări. Așa zice 24
 Domnul, Cela ce mîntuiaște pre tine și te fră-
 mîntă den pîntece: „Eu – Domnul, Cela ce
 săvîrșaste toate, întins-am ceriul sîngur și am
 întărit pămîntul. Cine altul va răsipi seam- 25
 nele celor grăitori den pîntice și vrăjile de la
 inemă, întorcînd pre cei înțelepți înderăt și
 sfatul lor nebunind Și puind graiul slugii 26
 Lui și sfatul îngerilor Lui adevărind? Cela ce
 zice Ierusalimului: ‘Lăcui-te-voiu’, și cetăților
 Iudii: ‘Zidi-vă-veți’, și pustiile ei voiu rădi-
 ca. Cela ce zice beznii: ‘Pustii-te-vei, și rîurile 27
 tale voiu usca’. Cela ce zice lui Chiros să soco- 28

tească, și: 'Toate voile Meale va face'. Cea ce zice Ierusalimului: 'Zidi-te-vei, și casa cea sfântă a Mea o voiu întemeia'".

C A P X L V

1 **A**șa zice Domnul Dumnezeu unsului Mieiu, lui Chiros, pre care am ținut de direapta lui să asculte înaintea lui limbi, și putearea împăraților voiu rumpe; deschide-voiu înaintea lui 2 porți și cetățile nu să vor închide: „Eu înaintea ta voiu merge și munții voiu netezi, ușă de aramă voiu zdrobi și zăvoară de fier 3 voiu fărîma, Și voiu da ție visterii întunecoase, ascunse nevăzute deschide-voiu ție, pentru ca să cunoști că Eu sînt Domnul Dumnezeu 4 nezăul tău, Cea ce chemu numele tău, Dumnezeu 5 nezăul lui Israil. Pentru sluga Mea, Iacov, și Israil, cel ales al Mieiu, Eu chema-te-voiu pre numele tău și te voiu priimi, și tu nu M-ai 6 conoșcut Că Eu sînt Domnul Dumnezeu, și nu iaste încă afară den Mine Dumnezeu; întăritu-te-am și nu M-ai știut. Pentru ca să conoască cei de la răsăriturile soarelui și cei de la apus că nu iaste Dumnezeu afară den 7 Mine. Eu – Domnul Dumnezeu, și nu iaste încă; Eu – Cea ce am tocmit lumina și am făcut întunecul, Ceala ce facu pace și zidescu reale; Eu – Dumnezeu, Cea ce facu 8 toate acestea. Veselească-să ceriul de asupra și norii rîureaze dreptate, răsăie pămîntul și odrăsească milă și dreptate răsăie împreună; Eu sînt Dumnezeu, Cea ce 9 am zidit pre tine. Făcînd mai bine, am tocmit ca lutul olariului. Au doară cea ce ară va ara pămîntul toată ziua? Au zice-va lutul olariului: 'Ce faci, căci nu lucrezi? nici ai mîini?' Au răspunde-va zidirea cătră cea ce au 10 frămîntat pre dînsa? Cea ce zice părintelui: 'Ce vei naște?' și maicii: 'Ce chinuiești?'”

11 Că așa zice Domnul Dumnezeu, Cel Sfînt al lui Israil, Cea ce au făcut ceale viitoare: „Întrebați-Mă pentru fiii Mieii, și pentru faptele mîinilor Meale porunciți-Mi. Eu am 12 făcut pămîntul și om preste el, Eu cu mîna Mea am întărit ceriul, Eu tuturor stealelor am poruncit. Eu l-am sculat pre el cu dreptate 13 împărat, și toate căile lui – direapte; acesta va zidi cetatea Mea și robimea norodului Mieiu va întoarce, nu cu răscumpărări, nice cu daruri”

14 – zice Domnul Savaoth. Așa zice Domnul Savaoth: „Ostenit-au Eghipetul și neguțătoria ethiopilor, și savaimii, oamenii cei nați, la tine vor trece și ție vor fi robi, și denapoia ta vor veni legați cu cătuș, și vor trece cătră tine și se vor închina ție și întru tine se vor ruga, căce întru tine e Dumnezeu, și: 'Nu iaste Dum- 15 nezău afară den Tine, Pentru că Tu ești Dumnezeu, și n-am știut, Dumnezeu 16 tuioriu'”. Rușina-să-vor și să vor înfrunta

toți ceia ce să împotrivescu Lui, și vor merge cu rușine; înnoiți-vă cătră Mine, ostroave! Israil mîntuiaște-se de Domnul, mîntuire 17 veacinică; nu să vor rușina și nu să vor înfrunta pînă în veac încă (pentru că nu încă se vor rușina, măcară că pentru rătăcirea idolilor s-au înfruntat mainte). Căci așa zice Dom- 18 nul, Cea ce au făcut ceriul – Acesta e Dumnezeu, Cel ce au arătat pămîntul și au făcut pre el, Acesta au rînduit pre el, nu întru deșărt au făcut pre el, ce a să lăcui au zidit pre el: „Eu sînt Domnul, și nu iaste încă. Nu întru 19 ascunsu am grăit, nici în locul pămîntului întunecos, n-am zisu sementiei lui Iacov: 'În deșărt cercați!' Eu sînt Domnul, Cea ce grăiescu cu dreptate și vestescu adevărul. Adunați-vă și veniți, sfătuiți-vă împreună, 20 ceia ce vă mîntuiți de la limbi. N-au conoșcut ceia ce rădică lemnul cioplitura lor și ceia ce să roagă cătră dumnezei carii nu mîntuiescu. Cei ce vestescu, apropie-se, pentru ca să 21 cunoască împreună – Cine au făcut acestea auzite den ceput? Atuncea va vesti voao – Nu-s Eu Domnul? Dumnezeu nu iaste altul afară den Mine, drept și mîntuitoriu nu iaste afară den Mine. Întoarceți-vă cătră Mine și vă 22 veți mîntui, cei de la marginea pămîntului, Eu sînt Dumnezeu, și nu iaste altul. Asupra 23 Mea Mă jur! De nu va ieși den gura Mea dreptate, cuvintele Meale nu se vor întoarce, căci Mie se va pleca tot genuchiul și va jura toată limba Pre Dumnezeu, zicînd: 'Dreptate și mărire cătră El va veni, și să vor rușina 24 toți ceia ce să împart pre ei. De la Domnul se vor îndirepta, Și întru Dumnezeu se va 25 slăvi toată sămînța fiilor lui Israil'”.

C A P X L V I

1 **A**șu Vil, să zdrobi Dagon, făcură-se cioplitele lor spre hiară și dobitoace; 2 rîdicați pre eale legate ca sarcena la cel ostenit, Obosit și flămînd, neputînd împreună, carii nu vor 3 putea să să mîntuiască de la războiu, și ei robiți s-au adus. „Ascultați-Mă, casa lui 4 Iacov și toată rămășița lui Israil, ceia ce să rîdică den pîntece și să pedepsesc den copilărie: Pînă la bătrîneate Eu sînt, și pînă veți 5 îmbătrîni de tot Eu sînt, Eu sufăr pre voi, Eu am făcut și Eu voiu părăsi, Eu voiu apuca și voiu mîntui pre voi. Cu cine M-ați asămă- 6 nat? Vedeți, meștersuguiți-vă, ceia ce vă rătăciți. Și ceia ce puneți împreună aur den sac și 7 argint cu cumpăna, pune-vor cu cumpăna și năimind aur au făcut făcute de mîni și, plecîndu-se, să închină lui. Rîdică pre el pre umăr, și merg; și de vor pune pre el, pre locul lui rămîne, nu se va mișca; și carele va striga cătră el, nu va ascu-

ta, de la reale nu-l va mîntui pre el.
 8 Aduceți-vă aminte de acestea și suspinați,
 pocăiți-vă, cei rătăciți, întoarceți-vă cu inima.
 9 Și vă aduceți aminte ceale de mai nainte den
 veac, că Eu sînt Dumnezeu, și nu iaste altul
 10 afară den Mine. Vestind mai nainte ceale
 de apoi, pînă a nu să face acestea, și
 împreună s-au săvîrșit; și am zis: Tot sfatul
 Mieu va sta și toate cîte am sfătuit face-voiu,
 11 Chemînd de la răsărituri pasăre și de la
 pămînt de departe pentru carele am sfătuit,
 am grăit și încă am adus, zidit-am și am făcut,
 adusu-l-am pre el și am sporit calea lui.
 12 Auziți-Mă, ceia ce ați pierdut inima, cei
 13 departe de la dreptate. Apropiat-am
 dreptatea Mea, nu se va depărta, și mîntuirea
 celor de lîngă Mine nu voiu întîrzia. Dat-am în
 Sion mîntuire lui Israil spre mărire“.

C A P X L V I I

1 **A**sgoară-te, șezi pre pămînt, fecioară,
 fata Vavilonului, șezi întră la pămînt,
 nu iaste scaun, fata haldeilor, căci
 încă nu vei adaoge a te chema moale
 2 și gingașă. Ia moară, macină făină,
 descopere rămășița ta, cruță căruntea-
 țele, descopere pulpele, treci rîurile.
 3 Descoperi-se-va rușinea ta, arăta-se-vor ocările
 tale; cel drept de la tine voiu lua, încă nu vei mai
 4 da la oameni“. Cela ce te-au mîntuit pre tine,
 Domnul Savaoth – numele Lui, Sfîntul lui
 5 Israil: „Șazi umilită, întră la întunearec,
 fata haldeilor, nu te vei mai chema încă putea-
 6 rea împărăției. Întăritatu-M-am pre noro-
 dul Mieu, pîngărit-ai moștenirea Mea. Eu am
 dat pre ei în mîna ta, și tu nu le-ai dat lor milă,
 7 celui mai bătrîn ai îngreuiat jugul foarte. Și
 ai zis: ‘În veac voiu fi stăpînă!’ N-ai gîndit
 aceste în inima ta, nici ți-ai adus aminte de
 8 ceale de apoi. Acum, dară, ascultă aceas-
 tea, gingașo, ceaea ce șazi, cea ce nădej-
 duiești, ceaea ce zice în inima ei: ‘Eu sînt, și nu
 iaste alta; nu voiu șădea văduo, nici voiu
 9 conoaște sărăcia’. Și acum vor veni preste
 tine aceste 2 fără de veaste, într-o zi: nefec-
 10 ciorie și vădovie; veni-vor fără de veaste
 asupra ta, întru fărnicătoarea ta, în putearea
 vrăjitorilor tăi foarte. Cu nădejdea vicle-
 nii tale, și tu ai zis: ‘Eu sînt, și nu iaste alta!’
 Conoaște că priceaperea acestora va fi și
 curvia ta ție rușine. Și ai zis cu inima ta: ‘Eu
 11 sînt, și nu iaste alta!’ Și va veni asupra ta
 peire, și nu vei conoaște, și vei cădea într-înșă;
 și va veni la tine chinuire, nu vei putea să te
 faci curată; și va veni asupra ta fără de veaste
 12 peire, și nu vei conoaște. Stăi acum întru
 vrăjile tale și întru multă fărnicătoarea ta,
 carele învățai den tinereațele tale, de

vei putea să-ți folosești, de vei putea cîndai să
 te întărești. Ostenit-ai întru sfaturile tale, 13
 stea dară și te mîntuiască pre tine cuvîntătorii
 de stealele ceriului, ceia ce văd stealele ves-
 tească ție ce va să vie asupra ta. Iată, toți ca 14
 uscăciunile preste foc se vor arde de tot și nu
 vor scoate sufletul lor den para focului; căci ai
 cărbuni de foc, arde-va preste ei. Aceștea 15
 vor fi ție ajutoriu, ostenit-ai întru premenire
 den tinereațe, omul dentru sine au rătăcit, și
 ție nu iaste mîntuire“.

C A P X L V I I I

Ascultaț aceste, casa lui Iacov, cei 1
 chemaț pre numele lui Israil și den
 apa Iudei aț ieșit, ceia ce vă juraț pre
 numele Domnului Dumnezeului lui
 Israil, pomenindu-se nu cu adeveri-
 ciune, nici cu dreptate, Și sprejenindu-vă 2
 cu numele cetății cei sfinte și pre Dumnezeul
 lui Israil vă răzimaț, Domnul Savaoth – nu-
 mele Lui: „Ceale mai denainte încă le-am 3
 vestit, și den rostul Mieu au ieșit și auzit s-au
 făcut; fără de veaste au făcut și au venit.
 Cunosc că năsilnic ești și vîna de fier – gîtul 4
 tău, și fruntea ta – de aramă. Și am vestit 5
 ție de multe, pînă a nu veni ceale ce vor să vie
 asupra ta, auzit ție am făcut, ca nu cîndai să
 zici că ‘Idolii miei au făcut’, și vei zice că ‘Ceale
 cioplite și ceale vărsate mi-au poruncit mie’.
 Auzit-aț toate, și voi n-aț cunoscut; ce încă și 6
 acum auzite ție ți-am făcut ceale noao de
 acum, care sînt să să facă, și n-ai zis. Acum 7
 să face, și nu mai demult, și nu la ceale mai
 denainte zile, și ai auzit aceste, să nu zici:
 ‘Așa, știu pre eale’. Nici ai conoscut, nici ai 8
 știut, nici den ceput am deșchis ție urechile,
 pentru că am cunoscut că defăimînd vei
 defăima și fără de leage încă den pîntece te vei
 chema. Pentru numele Mieu arăta-voiu 9
 ție mînia Mea și ceale mărute ale Meale
 aduce-le-voiu preste tine, pentru ca să nu te
 pierz de tot. Iată, am vîndut pre tine nu pre 10
 argint, și te-am curățit den cuptoriul sărăciei.
 Pentru Mine face-voiu ție, căci cu numele 11
 Mieu să spurcă, și mărirea Mea altuia nu o
 voiu da. Ascultă-Mă, Iacove, și Israil, pre 12
 carele Eu chem: Eu sînt Cel dentîiu și Eu sînt
 în veac. Și mîna Mea au întemeiat 13
 pămîntul, și dreapta Mea au întărit ceriul.
 Chema-voiu pre ei și vor sta împreună. Și 14
 se vor aduna toți și vor auzi. Cine au spus lor
 aceste? Iubindu-te, am făcut voia ta asupra
 Vavilonului, ca să rădic sămînța haldeilor. Eu 15
 am grăit, Eu am chemat, adus-am pre el și am
 sporit calea lui. Apropiati-vă cătră Mine și as- 16
 cultați aceste: Nu den ceput întru ascuns am
 grăit, cînd s-au făcut acolo eram“. Și acum

Domnul Domnul au trimis pre mine și Duhul
 17 Lui. Așa zice Domnul, Cea ce au mîntuit
 pre tine, Sfîntul lui Israil: „Eu, Domnul Dum-
 nezăul tău, am arătat ție ca să afli tu calea
 18 întru carea vei merge întru ea. Și, de ai
 [fi] auzit poruncile Meale, fi s-ar făcut ca un
 rîu pacea ta și dreptatea ta ca valul mării.
 19 Și s-ar fi făcut ca năsipul sămînța ta și fiii pîn-
 tecelui tău ca țărîna pămîntului. Nici acum nu
 te vei piarde de tot, nici va peri numele tău
 20 înaintea Mea. Ieși den Vavilon, fugind de la
 haldei; glas de veselie vestiți și auzită să să
 facă aceasta, vestiți pînă la marginea pămîn-
 tului, ziceți: ‘Mîntuit-au Domnul pre robul Lui,
 21 pre Iacov. Și, de se vor însetoșa, în pustiiu
 aduce-va pre ei, apă den piatră scote-le-va
 lor’; sparge-se-va piatra și cură-va apă și va
 22 bea norodul Mie. Nu iaste a să bucura –
 zice Domnul – celor necurați“.

C A P X L I X

1 **A**scultați-Mă, ostroave, și luați aminte,
 limbi! Pren vreame multă sta-va, zice
 Domnul. Den pîncele maicii Meale
 2 au chemat numele Mie, Și au pus
 gura Ta ca o sabie ascuțită și supt
 acoperemîntul mîinii Lui au ascuns pre Mine,
 pusu-M-au ca o săgeată aleasă și în tulba Lui
 3 M-au ascuns pre Mine. Și zise Mie: „Robul
 Mie ești Tu, Israil, și întru Tine Mă voiu
 4 proslăvi“. Și Eu ziș: „În deșărt osteniiu, în
 zadar și întru nemică am dat vîrtutea Mea“;
 pentru aceaea judecata Mea lîngă Domnul
 iaste și durearea Mea înaintea Dumnezeului
 5 Mie. Și acum așa zice Domnul, Cea ce
 M-au zidit den pînce rob Lui, ca să adune
 pre Iacov cătră El și pre Israil – Mă voiu
 aduna și Mă voiu slăvi înaintea Domnului, și
 6 Dumnezeul Mie fi-M-va Mie vîrtute – Și
 zise Mie: „Mare iaste Ție a Te chema Fiiul
 Mie, ca să întărești neamurile lui Iacov, și
 răsipirea lui Israil întoarce; iată, am dat pre
 Tine spre făgăduința neamului, spre Lumină
 limbilor, ca să fii Tu spre mîntuire pînă la
 7 marginea pămîntului“. Așa zice Domnul,
 Cea ce te-au izbăvit, Dumnezeul lui Israil:
 „Sfințit pre Cea ce defaimă sufletul Lui, pre
 Cea ce să uraște de limbi, pre Robul boiari-
 lor; împărați vor vedea pre El, și să vor scula
 boiarii și să vor închina Lui pentru Domnul,
 căci credincios iaste Sfîntul lui Israil, și am
 8 ales pre Tine“. Așa zice Domnul: „În vreame
 priimită am ascultat pre Tine și în zi de mîntuire
 am ajutat Ție, și Te-am zidit și Te-am dat spre
 făgăduința limbilor, ca să așazi pămîntul și să
 9 moștinești moșteniri pustii, Zicînd celor
 den legături: ‘Ieșiți!’ și celor de la întunearec
 a să descoperi“. În toate căile să vor paște și
 10 în toate cărările – pășunea lor. Nu vor flă-

mînzi, nici vor înseta, nici va lovi pre ei căl-
 dura, nici soarele, ce Cea ce miluiaște pre ei fi
 va mîngîia și pren izvoară de ape aduce-va
 pre ei. Și voiu pune toată măgura spre cale 11
 și toată cărarea spre pășunea lor. Iată, 12
 aceștea de departe vor veni, aceștea de la
 miazănoapte și de la mare, și alții den pămîn-
 tul persilor. Veseliți-vă, ceriuri, și să să 13
 bucure pămîntul, strige măgurile veselie și
 dealurile dreptate, căci au miluit Dumnezeu
 pre norodul Lui și pre cei smeriți ai norodului
 Său i-au mîngîiat. Și zise Sion: „Părăsitu- 14
 m-au Domnul, și Domnul m-au uitat pre
 mine“. „Au uita-va muiarea copilul ei? sau 15
 a nu milui fiii pîntecelui ei? Iară deși aceștea
 va uita muiarea, iară Eu nu voiu uita pre tine“
 – zise Domnul. Iată, pre mînile Meale am 16
 zugrăvit zidurile tale, și înaintea Mea ești
 pururea. Și curînd te vei zidi de care te-ai 17
 surpat, și ceia ce au pustiit pre tine ieși-vor de
 la tine. Rădică împrejur ochii tăi și vezi pre 18
 toți: iată, s-au adunat și au venit cătră tine; viu
 – Eu, zice Domnul, că pre toți pre ei ca o
 podoabă-i vei îmbrăca și vei pune împrejurul
 tău pre ei, ca nevasta podoaba. Căci pus- 19
 tiile tale și ceale surpate și ceale căzute, că
 acum te vei strămuta de cei ce lăcuiesc, și să
 vor depărta de la tine ceia ce te înghit pre
 tine. Pentru că vor zice la urechile tale fiii 20
 tăi pre carei ai pierdut: „Strîmt mie locul,
 fă-m mie loc pentru ca să lăcuiesc“. Și vei 21
 grăi întru inema ta: „Cine au născut mie pre
 aceștea? Și eu fără de feciori sînt și văduo,
 nemearnecă și închisă, și pre aceștea cine mi
 i-au hrănit? Și eu am rămas sîngură, dară
 aceștea unde au fost?“ Așa zice Domnul 22
 Domnul: „Iată, rădic la limbi mîna Mea și la
 ostroave rădica-voiu semnul Mie; și voiu
 aduce pre fiii tăi în sîn, și pre featele tale
 preste umăr le vor rădica. Și vor fi împă- 23
 rați aplecători ție, și împărăteasele lor – doici
 ție; preste fața pămîntului închina-se-vor ție
 și țărîna picioarelor tale vor linge; și vei
 cunoaște că Eu – Domnul Dumnezeu, și nu
 să vor rușina ceia ce îngăduiesc pre Mine“.
 Au lua-va neștine de la uriaș prăzi? Și de va 24
 robi neștine cu strîmbătate, hălădui-va?
 Căce așa zice Domnul, că „De va robi neștine 25
 uriaș, lua-va prăzi; și, luînd de la cea ce
 poate, să va mîntui; și Eu judecata ta voiu
 judeca, și Eu pre fiii Mie voiu mîntui. Și 26
 vor mînca ceia ce au necăjit pre tine trupurile
 lor, și vor bea ca vinul nou sîngele lor, și să va
 îmbăta tot trupul, căci Eu – Domnul, Cea ce
 am mîntuit pre tine și sprejănind vîrtutea
 lui Iacov“.

C A P L

1 **L**șa zice Domnul: „Care e cartea slobo-
zirei maicii voastre, cu carea am slo-
bozit pre ea? Sau cu ce datornic (al
celor ce Mă vînd pre Mine, cu carele)
am vîndut pre voi (lui)? Iată, cu păca-
tele voastre v-ați vîndut, și cu fărălegile
2 voastre am trimis maica voastră. (Cu trup)
pentru căci am venit și nu era om? chemat-am,
și nu era cel ce să auză. Au nu poate mîna Mea
a mîntui, au nu pociu a scoate? Iată, cu dove-
deala Mea pustii-voiu marea și voiu pune rîu-
rile pustie și să vor usca peștii lor, nefiind
3 apă, și vor muri cu seate. Îmbrăca-voiu
ceriul cu întunearec și ca un sac voiu pune
4 învălitura lui“. Domnul Domnul Îm dă Mie
limba învățăturii, ca să cunoscă cînd să cade
5 a zice cuvîntu. Puse-Mi dimineața, dimi-
neața puse-Mi Mie ureache a auzi. Și învă-
țătura Domnului Domnului deschide-Mi Mie
urechile, și Eu nu Mă împoncișăz, nice prices-
7 cu. Umărul Mieu l-am dat spre bătăi și făl-
cile Meale spre palme, și obrazul Mieu nu
8 l-am întors de cătră rușinea scuipiturilor. Și
Domnul Domnul ajutoriu Mie Îm fu, pentru
aceaea nu M-am înfruntat, ce am pus obrazul
Mieu ca o piatră tare, și cunoscui că nu Mă
9 voiu rușina. Căce să apropie Cela ce au
îndireptat pre Mine. Cine e cel ce să judecă cu
Mine? Stea împotriva Mea împreună. Și cine
e cel ce să judecă cu Mine? Apropie-se de
Mine. Iată, Domnul Domnul va ajuta Mie;
cine-M va face rău Mie? Iată, toți voi ca o
haină vă veți vechi și ca cariul va mîncă pre
10 voi. Cine e întru voi cela ce să teame de
Domnul? Asculte glasul Slugii Lui. Cei ce
merg întru întunearec și nu iaste lor lumină,
nădejduiți pre numele Domnului și vă răzi-
11 mați pre Domnul. Iată, toți voi foc ardeți și
întăriți para focului; meargeți cu lumina focu-
lui vostru și cu para carea ați așîțat. Pentru
Mine s-au făcut aceastea voao, cu mîhnire
veți adormi.

C A P L I

1 **L**uziți-Mă, ceia ce goniți dreptul și cer-
cați pre Domnul! Priviți la piatra cea
întărită carea ați cioplit și la gaura
2 gropii carea ați săpat. Priviți la
Avraam, tatul vostru, și la Sarra,
ceaea ce chinuiaște pre voi; căce unul era, și
am chemat pre el și l-am blagoslovit pre el și
3 l-am îndrăgit pre el și l-am înmulțit pre el. Și
pre tine acum te voiu mîngîia, Sione, și am
mîngîiat toate pustiile lui, și voiu pune pustiile
lui ca raiul și ceale de cătră apusurile lui ca
raiul Domnului; veselie și bucurie afla-vor
4 întru el, mărturisire și glas de laudă. Ascul-
tați-Mă, ascultați-Mă, norodul Mieu, și împărați,

cătră Mine luați aminte, căce leage de la Mine
va ieși și judecata Mea – spre lumina limbi-
lor. Apropie-se curînd dreptatea Mea și 5
va ieși ca o lumină mîntuitoriu Mieu, și la
brațul Mieu limbi vor nădejdui; pre Mine
ostroavele Mă îngăduiescu și pre brațul Mieu
vor nădejdui. Rădicați la ceriu ochii voștri 6
și priviți la pămînt jos, căce ceriul ca fumul
s-au întărit și pămîntul ca o haină se va vechi;
și ceia ce lăcuiesc ca aceastea vor muri, și
mîntuitoriu Mieu în veac va fi și dreptatea
Mea nu va lipsi. Auziți-Mă, ceia ce știț 7
judecata, nărodul Mieu, căruia e leagea Mea
în inima voastră: nu vă teameț de mustrarea
oamenilor și cu defăimarea lor nu vă biruiț,
Pentru că ca o haină se va mîncă de vreamă și 8
ca lîna să va mîncă de molii; iară dreptatea
Mea în veac va fi, și mîntuirea Mea spre nea-
muri de neamuri. Scoală-te, scoală-te, 9
Ierusalime, și te îmbracă cu vîrtutea brațului
tău; scoală-te ca den ceputul zilei, ca neamul
veacului. Au nu ești Tu Cela ce ai cioplit lăți-
mea rumpînd pre bălaur, nu ești Tu Cela ce 10
pustiești marea, apa, mulțimea beznii, Ceaea
ce ai pus adîncurile mării cale de trecătoare
celor ce să izbăvesc și să mîntuiesc? Pentru 11
că de Domnul se vor întoarce și vor veni la
Sion cu veselie și cu bucurie veacinică, pentru
că pre capul lor – laudă; și veselie îi va apuca
pre ei, fugit-au durearea și mîhnirea și suspi-
nul. Eu sînt, Eu sînt Acela ce te mîngîiu! 12
Cunoaște cine fiind tu te-ai spăimîntat de om
muritoriu și de fiul omului, carii ca iarba s-au
uscat. Și ai uitat pre Dumnezău, Carele 13
te-au făcut pre tine, pre Cela ce au făcut ceriul
și au întemeiat pămîntul, și te temeai pururea
în toate zilele de obrazul mîniei ceia ce necă-
jaște pre tine, pentru că în ce chip au sfătuit ca
să te rădice pre tine; și acum unde e mînia
celui ce te necăjaște? Pentru că mîntuindu-te 14
tu, nu va sta, nici va zăbovi, și nu va omorî
spre stricare și nu va lipsi pîinea lui. Căci 15
Eu – Dumnezăul tău, Cela ce turbură marea și
sună valurile ei, Domnul Savaoth. Pune-voiu 16
cuvintele Meale în rostul tău și supt umbra
mîinii Meale te voiu acoperi, întru care am
întărit ceriul și am întemeiat pămîntul; și va
zice Sionul: „Domnul ești Tu!“ Scoală-te, 17
scoală-te, învie, Ierusalimule, cela ce ai băut
den mîna Domnului păharul mîniei Lui,
pentru că păharul căderii, cupa mîniei ai băut
și ai deșărtat. Și nu era cel ce să te mîngîie den 18
toți fiii tăi carii ai născut, și nu era cela ce să te
apuce de mîna nici den toți fiii tăi carii ai înăl-
țat. Pentru aceaea aceastea-s împotriva ție – 19
cine se va mîhni pre tine? Cădeare și zdrobire,
foamete și sabie. Cine te va mîngîia? Fiii tăi – 20

ceia ce-s lipsit, ceia ce dorm pre marginea
a toată ieșirea, ca o sfeclă jumătate fiartă,
cei plini de mînia Domnului, slobonogiț
21 pren mînia Domnului Dumnezău. Pentru
aceaea ascultă, smerită și îmbătată, nu de vin!
22 Așa zice Domnul Domnul Dumnezău, Cea ce
judecă pre nărodul Lui: „Iată, am luat den
mîna ta păharul căderii, cupa mîniei Meale, și
23 nu vei mai adaoge încă a-l bea! Și voiu da
pre el în mîinile celor ce au năpăstuit pre tine
și celor ce au smerit pre tine, carii au zis sufle-
tului tău: ‘Pleacă-te, pentru ca să treacem!’ Și
ai pus tocma cu pămîntul ceale den lăuntru ale
tale afară la cei ce merg alătura“.

C A P L I I

1 **R**ădică-te, rădică-te, Sionule, îmbracă
vîrtutea ta, Sionule, și tu îmbracă mă-
rire ta, Ierusalime, cetatea cea sfîn-
tă! Nu va mai adaoge a treace pren
2 tine neobrezuit și necurat. Scutură
țărîna și te scoală, șazi, Ierusalime; dezbracă
legătura gîtului tău, cea robită, fata Sionu-
3 lui. Căci aceastea zice Domnul: „În dar v-aț
vîndut și nu cu argint vă veți răscumpăra“.
4 Căci așa zice Domnul Domnul Dumnezău:
„La Eghipet au pogorît norodul Mieu mai
nainte ca să nemernicească acolo, și la asi-
5 riani cu sila s-au adunat. Și acum ce va fi
aicea? – aceastea zice Domnul: Căci s-au luat
norodul Mieu în dar, mirați-vă și văietați-vă;
– aceastea zice Domnul: Pren voi pururea
numele Mieu să blastemă întru limbi.
6 Pentru aceaea va conoaște norodul Mieu
numele Mieu, în ziua aceaea, căci Eu sînt
7 Acela ce grăiesc, de față sînt“. Ca ceasul
preste munți, cîtu-s de înfrumusețate picioa-
rele celor ce binevestesc auzirea păcii, ca cel
ce binevesteaște ceale bune, că auzită va face
mîntuirea ta, zicînd Sion: „Împărăți-va ție
8 Dumnezău!“ Căci glasul celor ce păzesc
pre tine s-au înălțat și cu glasul împreună se
va veseli, căci ochi cătră ochi vor vedea cînd
9 va milui Domnul pre Sion. Strige veselie
împreună pustiile Ierusalimului, căci au miluit
10 Domnul pre el și au mîntuit Ierusalimul. Și
va descoperi Domnul brațul cel sfînt al Lui
înaintea tuturor limbilor, și vor vedea toate
marginile pămîntului mîntuirea cea de la
11 Dumnezăul nostru. Depărtați-vă, depărta-
ți-vă, ieșiți de acolo și de necurat să nu vă
atingeți, ieșiți den mijlocul lui, osebiți-vă, ceia
12 ce purtați unealtele Domnului. Căci nu cu
turburare veți ieși, nici cu fugă veți merge,
pentru că va merge înaintea voastră Dom-
nul, Cea ce vă adună pre voi, Dumnezăul
13 lui Israil. Iată, va priceape Fiiul Mieu, și Se
va înălța și Se va mări și Se va rîdica

foarte. În ce chip se vor spămînta asupra 14
Ta mulți – așa se va necinsti de cătră oameni
chipul Tău și direapta Ta de fiii oamenilor –
Așa se vor mira limbi multe de El, și vor ținea 15
împărați gura lor, căci căroră nu s-au vestit
pentru Dînsul vor vedea, și cei ce n-au auzit
vor priceape.

C A P L I I I

Soamne, cine au crezut auzului 1
nostru? Și brațul Domnului la cine
s-au descoperit? Vestit-am ca un 2
copil înaintea Lui, ca rădăcina în
pămînt sătos; nu iaste chip la El, nici
mărire; și văzum pre El, și nu avea chip, nici
frumseate. Ce chipul Lui – necinstit și lip- 3
sit mai mult decît toți fiii oamenilor, om întru
rană fiind și știind a purta boală, căci s-au
întors fața Lui, să necinsti și nu se socoti.
Acesta păcatele noastre poartă și pentru noi 4
Să chinuiască, și noi am gîndit a fi El în
dureare și în rană de Dumnezău și în patimă
rea. Și El Să răni pentru păcatele noastre 5
și Să bolnăvi pentru fărădelegile noastre;
învățătura păcii iaste noao întru El, cu rana
Lui noi ne-am vindecat. Toți ca niște oi 6
ne-am rătăcit, om pre calea lui rătăci, și Dom-
nul L-au dat pre El păcatelor noastre. Și 7
El, pentru căci e chinuit, nu deșchide gura
Lui; ca o oaie spre junghiare să aduse și ca
mielul înaintea celui ce tunde, fără de glas, așa
nu deșchide gura Lui. Cu smerenie jude- 8
cata Lui s-au rîdicat; rudenia Lui cine o va
povesti? Căci să rîdică de la pămînt viața Lui,
de la fărădelegile norodului Mieu adusu-s-au
la moarte. Și voiu da pre cei răi în loc de 9
îngroparea Lui și pre cei avuți în loc de moar-
tea Lui, căci fărădelege n-au făcut, nici ficle-
șug în gura Lui. Și Domnul va să-L cură- 10
țască pre El de rană; de veți da pentru păcat,
sufletul vostru vedea-va sămîntă îndelungată
cu viață. Și va Domnul cu mîna Lui ca să 11
ia de la durearea sufletului Lui, să arate Lui
lumină și să zidească cu înțeleagerea, să îndi-
repteaze pre Cel drept, Cel ce bine lucrează
la mulți, și păcatele lor Acesta le va purta.
Pentru aceaea Acesta va moșteni pre mulți și 12
prăzile celor tari va împărți, pentru carea
s-au dat la moarte sufletul Lui, și întru cei fără
de lege să socoti; și El păcatele multora au
suferit și pentru fărădelegile lor S-au dat.

C A P L I V

Veselește-te, stearpo, ceaea ce nu 1
naște, rumpe și strigă, ceaea ce nu
chinuiesti, căci mulți sînt fiii pustiu-
lui, mai vîrtos decît ai ceia ce are
pre bărbat, pentru că zise Domnul.
Lărgaște locul cortului tău și pieile gar- 2

durilor tale înfige-le, nu te scumpi; lungeaște
 3 funile tale și țărșii tăi întăreaște! Încă în
 na dreapta și în na stînga întinde, și sămînța
 ta limbi va moșteni, și cetăț pustii vei sălăș-
 4 lui. Nu te teame căci te-ai rușinat, nici să te
 înfrunzezi căci te-ai ocărît, căci rușine veaci-
 nică vei uita și ocara văduvirii tale să nu mai
 5 pomenești încă. Căci domnul Cela ce te
 face pre tine e, Domnul Savaoth – numele
 Lui; și Cela ce au mîntuit pre tine Acesta e,
 Dumnezeuul lui Israil la tot pămîntul să va che-
 6 ma. Nu ca o muiare părăsită și cu puțin
 suflet chemat-au pre tine Domnul, nici ca o
 muiare den tinireate urîtă, zise Dumnezeuul
 7 tău. Puțină vreamă te lăsaui, și cu milă
 mare te voiu milui. Cu mînie puțină am
 întors fața Mea de cătră tine, și cu milă veaci-
 nică te voiu milui, zise Cel ce te-au izbăvit,
 9 Domnul. De la apa cea de la Noe aceasta Îm
 iaste, precum am jurat cătră el în vreamă
 aceea pămîntului, să nu se mînie pre tine
 10 încă, nici cu înfricoșarea ta. Munții a să
 premeni, nici dealurile tale să vor mai clăti,
 așa nici cea de la Mine milă ție va lipsi, nici
 făgăduința păcii Meale nu se va muta, pentru
 11 că au zis „Blînd – ție“ Domnul. Smerită și
 neașăzată, nu te mîngîiaș; iată, Eu gătesc ție
 anthrax – piatra ta, și temeale tale – zamfir.
 12 Și voiu pune zăbrealele tale iaspin, și porțile
 tale pietri, de cristal pietri, și curtea ta pietri
 13 alease. Și pre toți fiii tăi învățaț lui Dumne-
 14 zeu și întru multă pace – fiii tăi. Și cu direp-
 tate te vei zidi, fericindu-te de cei strîmbi, și
 nu te vei teame, și groază nu se va apropia ție.
 15 Iată, nemearnici vor veni pren Mine și vor
 lăcui lîngă tine, și spre tine vor pribegi.
 16 Iată, Eu te-am zidit pre tine, nu ca faurul
 suflînd în căție cărbunii și scoțînd vas la lucru;
 17 și Eu te-am zidit, nu la peire a te strica. Tot
 vasul făcut spre tine nu se va spori, și tot gla-
 sul să va scula spre tine la judecată; pre toți
 pre ei vei birui, și vinovații tăi fi-vor într-însa.
 Iaste moștenire celor ce slujăsc Domnului, și
 voi Mie veți fi direpți, zice Domnul.

C A P L V

1 **A**iea ce sînteț însătoșăț, păsaț la apă; și
 cîți n-aveț argint, mergînd cumpăraț
 și mîncăț, și meargeț și cumpăraț fără
 de argint și fără preț vin și seu.
 2 **D**irept ce cinstiț argintul nu în pîine?
 3 Și truda voastră nu spre săturare? Ascul-
 tață-Mă, și veți mîncă ceale bune și să va desfăta
 întru bunătați sufletul vostru. Luați aminte
 cu urechile voastre și urmați căilor Mea-

le. Ascultați-Mă, și va trăi întru bunătați
 sufletul vostru. Și voiu pune voao făgăduința
 veacinică ceale curate ale lui David, ceale cre-
 dincioase. Iată, mărturie în limbi am dat 4
 pre el, biruitoriu și poruncitoriu limbilor. Iată, 5
 limbi carele n-au știut pre tine chema-te-vor,
 și noroadele carele nu știu pre tine spre tine
 vor pribegi, pentru Domnul Dumnezăul tău și
 Sfîntul lui Israil, căci au mărit pre tine.
 Cercați pre Domnul și, aflînd pre El, che- 6
 mați-L. Și cînd S-ar apropia de voi, Să lase 7
 cel necurat căile lui și omul fără de lege sfa-
 turile lui și să să întoarcă cătră Domnul, și să
 va milui, și cătră Dumnezăul vostru, căce
 întru mult va lăsa păcatele voastre. Pentru 8
 că nu-s sfaturile Meale ca sfaturile voastre,
 nici căile Meale ca căile voastre, zice Dom-
 nul. Ce în ce chip iaste depărtat ceriul de 9
 pămînt, așa e depărtată calea Mea de cătră
 căile voastre și cugetele voastre de la cugetul
 Mieu. Pentru că în ce chip s-ar pogorî 10
 ploaia au zăpada de la ceriu și nu se va
 întorce pînă unde va îmbăta pămîntul și să va
 topi și va răsări și va da sămînță celui ce
 samănă și pîine la mîncare, Așa va fi cuvîn- 11
 tul Mieu, carele va ieși den gura Mea, nu se va
 întoarce cătră Mine deșărt pînă unde să vor
 săvîrși oricîte am vrut, și voiu spori căile tale
 și poruncile Meale. Pentru că cu veselie 12
 veți ieși și cu bucurie vă veți învăța; pentru că
 munții și dealurile vor sălta, așteptînd pre voi
 cu bucurie, și toate leamnele țarinii să vor lovi
 cu stîlpările, Și în loc de paporă să va sui 13
 chiparos, și în loc de măceș să va sui mirsina;
 și va fi Domnul în nume și în semnu veacinic
 și nu va lipsi.

C A P L V I

1 **A**ceasta zice Domnul: „Păziți judecata
 și faceți direptate, pentru că s-au
 apropiat păharul Mieu a veni și mila
 Mea a să descoperi“. Fericit băr- 2
 batul carele face aceastea și omul
 care să ține de eale, și păzînd sîmbetele a nu le
 spurca, și păzînd mîinile lui, ca să nu facă
 strîmbătați. Nu zică cel striin de neam, cel 3
 ce e aproape cătră Domnul, zicînd: „Cu osă-
 bire mă va osăbi poate fi pre mine Domnul de
 la norodul Lui!“ Și nu zică scopitul că „Lemnu
 sînt eu sec!“ Că aceastea zice Domnul hadî- 4
 milor, că „De vor păzi sîmbetele Meale și vor
 aleage ceale ce Eu voiu și să vor ținea de făgă-
 duința Mea, da-voiu lor în casa Mea și în zidul
 Mieu loc numit, mai bun decît fii și feate; Nu- 5
 me veacinic voiu da lor și nu va lipsi. Și celor 6
 aleși striini de fealiu, ceia ce sînt lîngă Domnul a
 slujirea Lui și a iubi numele Domnului, ca să fie
 Lui spre robi și roabe, și pre toți ceia ce păzesc

sîmbetele Meale, să nu le spurce, și pre cei ce
7 să țin de făgăduința Mea, Băga-i-voiu pre
dînșii la muntele cel sfînt al Mieu și voiu veseli
pre ei în casa rugii Meale; arderile-de-tot ale
lor și jîrtvele lor fi-vor priimate pre jîrtăvnicul
Mieu, pentru că casa Mea casă de rugă să va
8 chema la toate limbile“. Zise Domnul, Ceta
ce adună pre cei răsipiți ai lui Israil, că „Voiu
9 aduna preste el adunare“. Toate hiarăle
ceale sălbateci, veniți, mîncăți, toate hiarăle
10 dumbrăvii. Vedeți că au orbit toți, n-au
cunoscut; toți cîinii – năuci, nu vor putea
lătra, visînd așternutul, iubind adormita.
11 Și cîinii – fără rușine la suflet, neștiind sațul;
și sînt hicleani, neștiind înțeleagerea; toți la
căile lor au urmat, fieștecarele după a lui pri-
12 sosire pre marginile lui: „Veniți, să luăm
vin și să ne îmbătăm beție! Și va fi ca această
zi, mîine, mare împrejurul tău“.

C A P L V I I

1 ăt de tare vedeți cum dreptul au perit,
și nici un om priimește la inimă, și
bărbați drepecți să rîdică, și nimeni nu
priceape, pentru că de cătră fața
2 strîmbătății să rîdică dreptul. Fi-va
în pace îngroparea lui, rîdicatu-s-au den mij-
3 loc. Și voi vă apropiați aicea, fii fără
de leage, sãmînta celor preacurvari și a
4 curvei. Întru cine v-aș desfătat? Și spre
cine aș deschis gura voastră? Și asupra cui aș
slobozit limba voastră? Nu sînteți voi fiii pier-
5 zării, sãmîntă necinstită, Ceia ce să roagă
la idoli supt copaci deși, junghind pre fiii lor în
6 văi, în mijlocul pietrilor? Aceaea țî-e partea,
acesta e sorțul tău! Și acelora ai vârsat turnări
și acestora ai adus jîrtve. Pre aceștea dară nu
7 Mă voiu urgisi? – zice Domnul. Pre munte
nalt și rîdicat, acolo e așternutul tău, și acolo
8 ai suit jîrtvele tale. Și denapoia stîlpilor ușii
tale pus-ai pomeniri; gîndii ai că de te vei
depărta de la Mine, mai mult ceva vei avea.
9 Iubiș pre ceia ce dormu cu tine Și ai mulțit
curvia ta cu ei și mulți ai făcut pe cei departe
de la tine. Și ai trimis soli preste hotarăle tale,
10 și te întorseși și te-ai smerit pînă la iad. Cu
multe căile tale ai ostenit, și n-ai zis: „Înceta-
voiu, întărindu-Mă“, căci ai făcut aceastea,
11 pentru aceaea nu te-ai rugat Mie. Tu de
care te-ai temut te-ai înfricoșat, și M-ai min-
țit, și nu țî-ai adus aminte de Mine, nici M-ai
luat în cuget, nici la inima ta? Și Eu, văzînd
pre tine, trec cu vedeara, și de Mine nu te-ai
12 temut. Și Eu voiu vesti dreptatea ta și realele
13 tale, carele nu vor folosi ție. Cînd vei striga,
scoată-te den necazul tău! Pentru că pre aceș-

tea toți vîntul îi va lua și-i va duce volbura.
Iară ceia ce să țin de Mine agonisi-vor pămînt
și vor moșteni mägura cea sfîntă a Mea. Și 14
vor grăi: „Curățit de cătră fața lui căile și rădi-
caș împiedecări den calea nărodului Mieu“.
Aceastea zice Cel Preaînalt, Ceta ce întru înăl- 15
țimi lăcuiăște veacul, Sfînt întru sfînți e
numele Lui, Domnul Preanalt întru sfînți
odihnindu-Se și la cei cu puțin suflet dînd
multă îngăduință și dînd viață la cei zdrobiți
cu inima: „Nu în veac voiu izbîndi pre voi, 16
nici pururea Mă voiu urgisi spre voi, pentru
că duhul de la Mine va ieși și suflarea toată Eu
am făcut. Pentru puțin oarece păcat am 17
mîhnit pre el și l-am lovit pre el și Mi-am
întors fața Mea de la el, și să mîhni și mearse
trist în căile lui. Căile lui am văzut și am 18
vindecat pre el și am mîngîiat pre el și am dat
lui mîngîiare adevărată, Pace preste pace 19
celor departe și celor aproape fiind“. Și zise
Domnul: „Vindeca-voiu pre ei! Și cei 20
strîmbi așa se vor bate de valuri, și a să odihni
nu vor putea. Nu iaste a să bucura celor ne- 21
curaș“ – zise Dumnezău.

C A P L V I I I

1 trigă cu puteare și nu te conteni, ca o 1
trîmbiță naltă glasul tău și vesteăște
nărodului Mieu păcatele lor și casei
2 lui Iacov fărădelegile lor. Pre Mine 2
den zi în zi ei Mă caută și a cunoăște
căile Meale pohtesc; ca un norod făcînd
dreptate și judecata Dumnezăului lui nepără-
sînd, Îm ceru acum judecată dreaptă și a să
apropia de Dumnezău pohtesc, Zicînd: „Ce 3
e, căci am postit și n-ai văzut? Smerit-am
sufletele noastre și n-ai conoscut?“ Pentru
că în zilele posturilor voastre aflați voiele
voastre și pre toți cei de supt mîinile voastre îi
asupriți. Spre judecări și sfăzi postiți și 4
bateți cu pumni pre cel smerit; drept ce-M
postiți, ca astăzi a să auzi întru strigare glașul
vostru? Nu acest post și zi am ales Eu a 5
smeri omul sufletul lui; nici de vei îndupleca
ca un belciug grumazul tău și sac și cenușă vei
aștearne supt tine, nici așa veți chema post
priimit. Nu ca acest post am ales, zice 6
Domnul, ce dezleagă toată legătura strîmbă-
tății, dezleagă îndărătnicile sîlnicilor, schim-
bări trimite pre cei surpați întru slobozire, și
toată adunarea ta de scrisoare nedireaptă
sparge-o. Duminică la cel flămînd pîinea ta și 7
pre săracii cei fără de acoperemînt bagă-i în
casa ta; de-l vei vedea gol, îmbracă-l, și den
rudele sementiei tale să nu treci cu vedea-
rea. Atuncea se va ivi de timpuriu lumina ta, 8
și vindecările tale curînd vor răsări, și va mear-

ge înaintea ta dreptatea ta și mărirea lui
 9 Dumnezeu te va cuprinde. Atuncea vei
 striga, și Dumnezeu va asculta pre tine; încă
 grăind tu, va zice: „Iată, de față sîntu!“ De vei
 lua de la tine legătura și întinderea de mînă și
 10 graiul răpștirea, Și vei da celui flămînd pî-
 nea den sufletul tău și sufletul smerit vei
 sătura, atuncea va răsări întru întunearec
 lumina ta, și întunearecul tău – ca amiazăzi.
 11 Și va fi Dumnezeul tău cu tine împreună
 pururea, și te vei sătura în ce chip pofteaște
 sufletul tău. Și oasele tale se vor îngrășa și vor
 fi ca o grădină îmbătîndu-se și ca un izvor pre
 carele nu l-au părăsit apa; și oasele tale ca
 iarba vor răsări și se vor îngrășa, și vor moș-
 12 teni neamuri den neamuri. Și se vor zidi ție
 ceale pustii veacinice, și vor fi temeaiile tale
 veacinice neamurile neamurilor; și te vei
 chema ziditoriu de îngrădire, și cărările tale
 13 ceale de pren mijloc vei înceta. De vei în-
 toarce piciorul tău de la sîmbete, ca să nu faci
 voile tale în ziua cea sfîntă, și vei chema sîm-
 beteale gingașă, sfinte Dumnezeului tău, și nu
 vei rîdica piciorul tău spre lucru, nici vei grăi
 14 cuvînt cu urgie den gura ta, Și vei fi nădej-
 duind pre Domnul, și te va sui preste bunătă-
 țile pămîntului, și te va hrăni, moștenirea lui
 Iacov, tătîne-tău, pentru că gura Domnului au
 grăit aceastea.

C A P L I X

1 **A**u nu poate mîna Domnului a mîntui?
 Au îngreuiat-au ureachea Lui ca să
 2 nu asculte? Ce păcatele voastre
 oselesc întru mijlocul vostru și întru
 mijlocul lui Dumnezeu, și pentru
 păcatele voastre au întors fața despre voi,
 3 ca să nu vă miluiască. Pentru că mînil
 voastre pîngărite-s cu sînge și deagetele
 voastre întru păcate; și buzele voastre au
 grăit fărădeleage și limba voastră strîmbătate
 4 cugetă. Nimeni nu grăiaște direapte, nici
 iaste judecată adevărată; nădejduiesc pre
 ceale deșarte și grăiesc deșarte, căci nasc
 5 dureare și fată fărădeleage. Oaole aspide-
 lor au spart și pînza păianjăului țes, și cel ce
 va să mănînce den oaole lor, sfărîmînd vîrf
 6 află într-însul și vasilisc. Pînza lor nu va fi
 ca haina, nici să vor îmbrăca den faptele lor,
 pentru că lucrurile lor sînt lucrurile fărădele-
 7 gii. Și picioarele lor spre vicleșug aleargă,
 grabnici sînt a vărsa sînge; și gîndurile lor –
 gînduri de ucideri, zdrobire și chinuire – în căile
 8 lor. Și calea păcii nu o știu, și nu iaste judecată
 întru căile lor, pentru că cărările lor stricate-s,
 9 carele urdină, și nu știu pacea. Pentru aceea
 depărtă-se judecata de la ei, și nu-i va apuca

pre ei dreptatea; îngăduind ei lumina, să făcu
 lor întunearec, așteptînd zorile, fără vreame
 au îmblat. Pipăi-vor ca orbii păreatele, și 10
 ca și cînd n-ar avea ochi vor pipăi; și vor
 cădea întru amiazăzi ca întru amiazănoapte,
 ca și cînd ar muri. Suspina-vor ca ursul și 11
 ca porumbița împreună vor merge; îngă-
 duit-am judecată și nu iaste mîntuire, departe
 s-au depărtat de la noi. Pentru că multă e 12
 fărădeleagea noastră înaintea Ta, și păcatele
 noastre s-au împoncișat noao; pentru că fără-
 delegile noastre-s întru noi, și strîmbătățile
 noastre am cunoscut. Păgînit-am și am 13
 mînjit și ne-am depărtat denapoia Dumne-
 zeului nostru, grăit-am strîmbătăți și n-am
 ascultat, nășteam și cugetam de la inema
 noastră cuvinte strîmbe. Și am depărtat în- 14
 dărăt judecata, și dreptatea departe stă,
 Căci să cheltui întru căile lor adevărul, și pren 15
 cale direaptă nu putea ca să treacă. Și adevă-
 rul s-au rădicat, și au mutat cugetul lor a înțe-
 leage. Și văzu Domnul și nu-I plăcu Lui, 16
 căci nu era judecată. Și văzu și nu era om, și
 socoti și nu era cel ce să sprejenească, și-i
 apără pre ei cu brațul Lui și cu milostenia i-au
 întărit. Și Să îmbracă cu dreptatea ca cu o 17
 za și puse misurca mîntuirii în cap; și Să
 îmbracă în haină de izbîndire și cu veșmîntul
 Lui, Ca răsplătînd răsplătire – ocară împo- 18
 trivnicilor. Și să vor teame cei de la apus de 19
 numele Domnului și cei de la răsăriturile soa-
 relui de numele cel slăvit, pentru că va veni ca
 un rîu sîlnic urgia de la Domnul, veni-va cu
 mînie. „Și va veni pentru Sion Cel ce izbă- 20
 veaște și va întoarce necurățiile de la
 Iacov. Și aceasta e lor cea de la Mine făgă- 21
 duință – zise Domnul: Duhul Mieu, Carele
 iaste preste tine, și graiurile Meale, carele am
 dat în gura ta, nu vor lipsi den gura ta și den
 gura sămenției tale – pentru că zise Domnul –
 de acum și în veac“.

C A P L X

Luminează-te, luminează-te, Ierusa- 1
 lime, pentru că vine lumina ta, și
 mărirea Domnului preste tine au ră- 2
 sărit! Iată, întunearec va acoperi
 pămîntul, și negură – preste limbi; și
 preste tine Să va arăta Domnul, și mărirea
 Lui asupra ta să va ivi. Și vor merge îm- 3
 paraț cu lumina ta și limbi cu strălucirea ta.
 Rîdică ochii tăi împrejur și vezi adunați pre toți 4
 fiii tăi; venit-au toți fiii tăi de departe, și featele ta-
 le preste umăr să vor rîdica. Atuncea vei ve- 5
 dea și te vei veseli și te vei înfricoșa și te vei spă-
 mînta cu inima, căci să va premeni întru tine

6 avuția mării și a limbilor și a năroadelor. Și vor veni ție cirezi de cămile, și te vor acoperi pre tine cămilele Madiamului și Ghifarului; toți de la Sava vor veni, aducînd aur și tămîie; vor aduce și piatră cinstită, și mîntuirea Domnului vor binevesti. Și toate oile Chidarului să vor aduna ție, și berbecii Naveothului veni-vor ție, și să vor aduce priimite preste jîrtăvnicul Mieui, și casa rugii Meale să va 8 mări. Și cine-s aceștea – ca norii zboară și 9 ca porumbițele cu puii? Pre Mine ostroavele Mă așteptară și corăbiile la Darsis dențiu, să aducă pre fiii tăi de departe, și argintul și aurul lor împreună cu ei, și pentru numele Domnului cel Sfînt, și pentru că Sfîntul lui 10 Israil mărit iaste. Și vor zidi cei striini de rudă zidurile tale și împărații lor vor dvori ție, că pentru mînia Mea te-am lovit pre tine și 11 pentru milă te-am iubit pre tine. Și să vor deschide porțile tale pururea, ziua și noaptea nu să vor închide, ca să să aducă cătră tine putearea limbilor, și împărații lor aducîndu-se. 12 Pentru că limbile și împărații carii nu vor sluji ție vor peri, și limbile cu pustiire să vor pus- 13 tii. Și mărirea Livanului cătră tine va veni, cu chiparos și cu molidvu și cu chedru împreună să cinstească locul cel sfînt al Mieui, 14 și locul picioarelor Meale voiu mări. Și vor merge cătră tine temîndu-se fiii celor ce au smerit pre tine și te-au întăritat pre tine, și te vei chema Cetatea Domnului, Sionul Sfîntului 15 [lui] Israil. Pentru căci te-ai făcut tu părăsit și urît, și nu era cel ce să-ți ajute, și te voiu pune bucurie veacinică veseliei întru neamurile neamurilor. Și vei suga laptele limbilor și avuția împăraților vei mînca; și vei cunoaște că Eu sînt Domnul, Cel ce mîntuiescu pre tine și Cel ce te scoțu pre tine, Dumnezăul 17 lui Israil. Și pentru aramă aduce-ț-voiu aur, și pentru fier aduce-ț-voiu argint, și pentru leamne aduce-ț-voiu aramă, și pentru pietri – fier. Și voiu da boiarii tăi în pace și pre 18 socotitorii tăi întru dreptate; Și nu să va auzi încă strîmbătate în pămîntul tău, nici zdrobire, nici chinuire în hotarăle tale, ce să va chema mîntuire zidurile tale, și porțile tale cioplitură. Și nu va fi ție încă soarele spre lumina zilei, nici răsăritul lunii va lumina noaptea ta, ce va fi ție Domnul lumină veacinică și Dumnezău – mărirea ta. Pentru că nu va apune soarele ție, și luna nu-ț va lipsi; pentru că va fi ție Domnul lumină veacinică și să vor împlea 21 zilele plîngerii tale. Și norodul tău tot – drept, și pren veac vor moșteni pămîntul, păzind răsăditura, faptele mînilor Lui spre

mărirea. Cel împuținat fi-va întru mii și cel 22 mai mic întru limbă mare; Eu, Domnul, după vreamă aduna-i-voiu pre ei.

C A P L X I

uhul Domnului – preste Mine, pentru 1
Care M-au unsi; a binevesti săracilor
M-au trimisu, a vindeca pre cei zdro-
biți cu inima, a propovedui celor
robiți iertare și celor orbi vedea,
A chema an Domnului priimit și zi de răsplă- 2
tire, a mîngîia pre toți ceia ce plîngu; Să să 3
dea la cei ce plîngu Sionul, să dea lor mărirea
pentru cenușă, unsoare de veselie celor ce
plîngu, podoabă mării în loc de duh de trîndăvie; și să vor chema neamurile dreptății, 4
sădirea Domnului spre mărirea. Și vor zidi
pustiile veacinică, ceale pustiite mai nainte
vor rădica; și vor înnoi cetăți pustii, pustiite în
neamuri. Și vor veni de alte neamuri păs- 5
cînd oile tale, și striini de fealiu – plugari și
viari. Iară voi preoții Domnului vă veți 6
chema, slujitori Dumnezăului vostru grăi-se-va
voao; tăria limbilor veți mînca de tot și cu avu-
ția lor vă veți minuna. Așa de al doilea vor 7
moșteni pămîntul, și veselie veacinică –
preste capul lor. Pentru că Eu sînt Dom- 8
nul, Cea ce iubescu dreptatea și urăscu jahul
den strîmbătate; și voiu da truda lor dreptilor
și făgăduința veacinică voiu spune lor. Și 9
să va cunoaște întru limbi sămînța lor și fiii lor
în mijlocul năroadelor; tot carele va vedea pre
ei va cunoaște pre ei, căci aceștea-s sămînță
blagoslovită de Dumnezău, Și cu veselie se 10
vor veseli spre Domnul. Să să bucure sufletul
Mieui spre Domnul, pentru că îmbracă pre
Mine cu haină de mîntuire și cu cămașă de
veselie, ca unui ginere puse Mie mitră și ca
pre o nevastă Mă împodobi cu podoabă. Și 11
ca un pămînt crescînd floarea lui și ca o gră-
dină ce odrăsleaste sămînțele ei, așa va răsări
Domnul Domnul dreptatea și bucuria înain-
tea tuturor limbilor.

C A P L X I I

entru Sion nu voiu tăcea și pentru 1
Ierusalim nu voiu părăsi, pînă unde
va ieși ca o lumină dreptatea Mea și
mîntuirea Mea ca o făclie va arde.
Și vor vedea limbile dreptatea ta și 2
toți împărații mărirea ta, și te va chema pre
tine numele tău cel nou, carele va numi Dom-
nul pre el. Și vei fi cununa frumuseații în 3
mîna Domnului și diadima împărăției în mîna
Dumnezăului tău. Și nu încă te vei chema 4
„Părăsită“ și pămîntul tău încă nu se va
chema „Pustiiu“, pentru că ție se va chema
„Voia Mea“ și pămîntul tău „Lăcuit“, căci
va binevoi Domnul întru tine și pămîntul

5 tău se va lăcui-împreună. Și ca cînd ar lăcui
tînăr cu fecioară, așa vor lăcui fiii tăi îm-
preună cu tine; și va fi în ce chip se va veseli
6 ginerele pentru mireasă, așa Se va veseli
Domnul spre tine. Și preste zidurile tale,
Ierusalime, pus-am strejari toată ziua și toată
noaptea, carii pînă la săvîrșit nu vor tăcea
7 pomenind pre Domnul. Pentru că nu iaste cu
voi depotrivă, De te vei îndirepta, Ierusa-
8 lime, și vei face semeție pre pămînt. Ju-
ră-Se Domnul asupra direaptei Lui și asupra
virtutei brațului Lui, și „De voiu da încă grîul
tău și mîncările tale vrăjmașilor tăi, și de vor
9 bea încă fii streini vinul tău, spre carele ai
ostenit. Ce numai cei ce au adunat vor
mînca pre eale și vor lăuda pre Domnul, și
ceia ce le-au adunat bea-vor pre eale întru
10 lăcașăle ceale sfinte ale Meale“. Meargeți
pren porțile Meale și faceți cale nărodului
Mieu și pietrile ceale den cale lepădați-le,
11 rădicați semn la limbi. Pentru că, iată,
Domnul au făcut auzit pînă la marginea păm-
mîntului: „Ziceți feții Sionului: ‘Iată, Mîntui-
torul ție vine, avînd plata Lui cu El și lucrul
12 Lui înaintea feții Lui’“. Și va chema pre el
„Nărod sfînt, mîntuit de Domnul“, și tu te vei
chema „Cercată Cetate“, și nu „Părăsită“.

C A P L X I I I

1 ine e Acesta, Carele au venit de la
Edom, rușata hainelor – de la Vosor?
Acesta e înfrumusețat întru podoaba
Lui, strigă cu virtute: „Eu vorovesc
direptate și judecata mîntuirii“.
2 Pentru căci hainele Tale sînt roșii și îmbrăcă-
3 mintele Tale ca de la un teasc călcat? „Plin
călcat de tot, și dentru limbi nu iaste om cu
Mine, și i-am călcat pre ei cu mînia Mea și
zdrobiu pre ei ca pămîntul, și aduș sîngele lor
la pămînt, și toate îmbrăcămintele Meale am
4 pîngărit. Pentru că zi de răsplătire veni
asupra lor, și anul răscumpărării iaste de
5 față. Și căutaiu, și nu era ajutoriu; și soco-
tiiu, și nimeni nu sprejenia; și au mîntuit pre
6 ei brațul Mieu, și mînia Mea sosi. Și-i căl-
caiu pre ei cu mînia Mea și aduș sîngele lor la
7 pămînt“. Mila Domnului pomeniu, bună-
tățile Domnului întru toate, carele noao răs-
plătește; Domnul – judecătoriu bun casii lui
Israil, aduce noao după mila Lui și după mul-
8 țimea dreptății Lui. Și zise: „Nu – norodul
Mieu? Fiii nu vor defăima“. Și Să făcu lor spre
9 mîntuire. Den tot necazul lor, nu sol, nici în-
ger, ce Sîngur Domnul au mîntuit pre ei, iubind
pre ei, și nu Se îndură de ei; El au răscumpărat
pre ei și i-au luat pre ei și-i înălță pre ei toate zile-
10 le veacului. Iară ei n-au ascultat și întărîta-

ră Duhul cel Sfînt al Lui; și Să întoarse lor
Domnul spre vrajbă, și El au bătut pre ei.
Și au pomenit zilele veacinice: unde e Cela ce 11
au suit den pămînt pre păstoriul oilor? unde e
Cela ce au pus întru ei pre Duhul cel Sfînt?
Cela ce au adus cu direapta pre Moisi, brațul 12
măririi Lui? Așa au adus pre norodul Tău – să
întări apa de cătră fața lui, să facă Lui nume
veacinic. Adusu-i-au pre ei pren beznă ca 13
pre un cal pren pustie, și n-au ostenit. Și ca 14
dobitoacele pren cîmpi, Să pogorî Duh de la
Domnul și-i povăți pre ei; așa ai adus pre
norodul Tău, ca să faci Ție nume de slavă.
Întoarce-Te den ceriu și vezi den casa cea 15
sfîntă a Ta și mărirea Ta; unde iaste rîvnirea
Ta și virtutea Ta? unde iaste mulțimea milei
Tale și îndurările Tale, de ai suferit pre noi?
Pentru că Tu ești Părinte noao, căci Avraam 16
n-au conoscut pre noi, și Israil nu ne-au știut
pre noi, ce Tu, Doamne – Părintele nostru;
mîntuiaște-ne pre noi, den ceput numele Tău
preste noi iaste. Ce ne-ai rătăcit pre noi, 17
Doamne, dentru calea Ta, învîrtoșat-ai ini-
mle noastre că să nu ne teamem de Tine?
Întoarnă-Te pentru robii Tăi, pentru neamu-
rile moștenirii Tale, Ca puțin să moștenim 18
măgura cea sfîntă a Ta, vrăjmașii noștri căl-
cară sfîntirea Ta. Făcutu-ne-am ca den 19
ceput, cînd n-ai stăpînit pre noi, nici s-au che-
mat numele Tău preste noi.

C A P L X I V

1 e vei deschide ceriul, cutremur va 1
apuca pre munți de cătră Tine, și se
vor topi, În ce chip ceara de cătră 2
fața focului să topește. Și va arde foc
pre vrăjmași, și arătat va fi numele
Domnului întru vrăjmași; de cătră fața Ta lim-
bile se vor turbura. Cînd faci ceale slăvite, 3
cutremur va apuca de cătră Tine munții.
Den veac n-am auzit, nici ochii noștri au văzut 4
dumnezău afară den Tine și faptele Tale,
carele vei face celor ce îngăduiesc milă.
Pentru că va întimpina la cei ce îngăduiesc și 5
la cei ce fac dreptatea, și de căile Tale își vor
aduce aminte. Iată, Tu Te-ai mîniat, și noi am
greșit; pentru aceea am rătăcit. Și ne-am 6
făcut ca niște necurați toți noi, ca o cîrpă a ceii
ce are pre sine – toată dreptatea noastră; și
am căzut ca frunzele pentru fărădelegile
noastre, așa vîntul ne va duce pre noi. Și 7
nu iaste cela ce va chema numele Tău și cel ce
ș-au adus aminte să să ție de Tine, căci ai
întors fața Ta de cătră noi și ne-ai dat pre
noi pentru fărădelegile noastre. Și acum, 8
Domn, Părinte noao Tu ești, iară noi – tină,
lucrurile mînilor Tale toți. Nu Te urgisi pre 9
noi foarte și nu cu vreamă să pomenesti păcate-

le noastre. Și acum, caută, Doamne, că noro-
 10 dul Tău sîntem toți noi. Cetatea Sfîntului
 Tău făcutu-s-au pustie, Sionul ca un pustiu
 11 s-au făcut, Ierusalimul spre blestem. Casa
 sfîntirei noastre și mărirea, carea au blagoslo-
 vit părinții noștri, s-au făcut arșă de foc, și
 12 toate ceale slăvite ale noastre au scăzut. Și
 preste toate acestea suferit-ai, Doamne, și ai
 tăcut și ne-ai smerit pre noi foarte.

C A P L X V

1 **A**rătat fui la ceia ce pre Mine nu Mă
 cerca, aflaiu-Mă la ceia ce pre Mine
 nu Mă întreba; ziș: „Iată, sînt“, la
 limbă carii n-au chemat numele
 2 Mie. Întins-am mîinile Meale
 toată ziua cătră nărod neascultătoriu și pri-
 cealnic, carii n-au mers pre cale adevărată, ce
 3 denapoaia păcatelor lor. Nărodul acesta,
 cela ce Mă întărită pre Mine înaintea Mea
 pururea, aceștea jîrtvuiesc în grădini și
 tămîiază pre leaspezi dimonilor, care nu
 4 sînt; Și în mormînturi și în peșteri dorm
 pentru vise, ceia ce mănîncă cărnuri de porc
 și zama jîrtvelor, pîngărite-s toate vasele lor;
 5 Ceia ce zic: „Depart de la mine, nu te apro-
 pia de mine, căci curat sînt“; acesta e fumul
 mîniei Meale, foc arde întru el toate zilele.
 6 Iată, iaste scris înaintea Mea: „Nu voiu tăcea,
 pînă unde voiu răsplăti, și voiu răsplăti în
 sînul lor; păcatele lor și ale părinților lor –
 zice Domnul – care au tămîiat preste măguri
 și preste munți M-au ocărît pre Mine, da-voiu
 7 lucrurile lor în sînul lor“. Așa zice Domnul:
 „În ce chip se va afla borboana în strugur și vor
 zice ‘Să nu strice pre ea, căci blagoslovenie
 iaste întru ea’, așa voiu face pentru cela ce-M
 slujaște Mie, pentru acela nu voiu piarde pre
 8 toți. Și voiu scoate cea den Iacov sămîntă și
 cea den Iuda, și va moșteni muntele cel sfînt al
 Mie, și vor moșteni aleșii Mie și robii Mii și
 9 vor lăcui acolo. Și vor fi în dombrovă odăi
 de turme și valea lui Ahor spre odihna cirezilor
 nărodului Mie, carii au cercat pre Mine.
 10 Iară voi, cei ce M-aș părăsit și aș uitat muntele
 cel sfînt al Mie și gătiș diavolului masă și
 11 împleș nărocului turnare, Eu voiu da pre
 voi spre sabie, toți cu jungheare veș cădea,
 căci am chemat pre voi și n-aș ascultat, grăit-am
 și n-aș auzit și aș făcut răul înaintea Mea și
 12 ceale ce nu vream aș ales“. Pentru aceaea
 aceaea zice Domnul: „Iată, ceia ce slujăsc
 Mie vor mînce, și voi veș flămînze; iată, ceia ce
 13 slujăsc Mie vor bea, și voi veș însăta; Iată,
 ceia ce slujăsc Mie se vor veseli, și voi vă veș
 14 rușina; Iată, ceia ce slujăsc Mie se vor bu-
 cura cu veselie, și voi veș striga pentru durezza
 inimii voastre și de zdrobirea duhului vostru
 15 veș văieta-vă“. Pentru că veș părăsi nu-

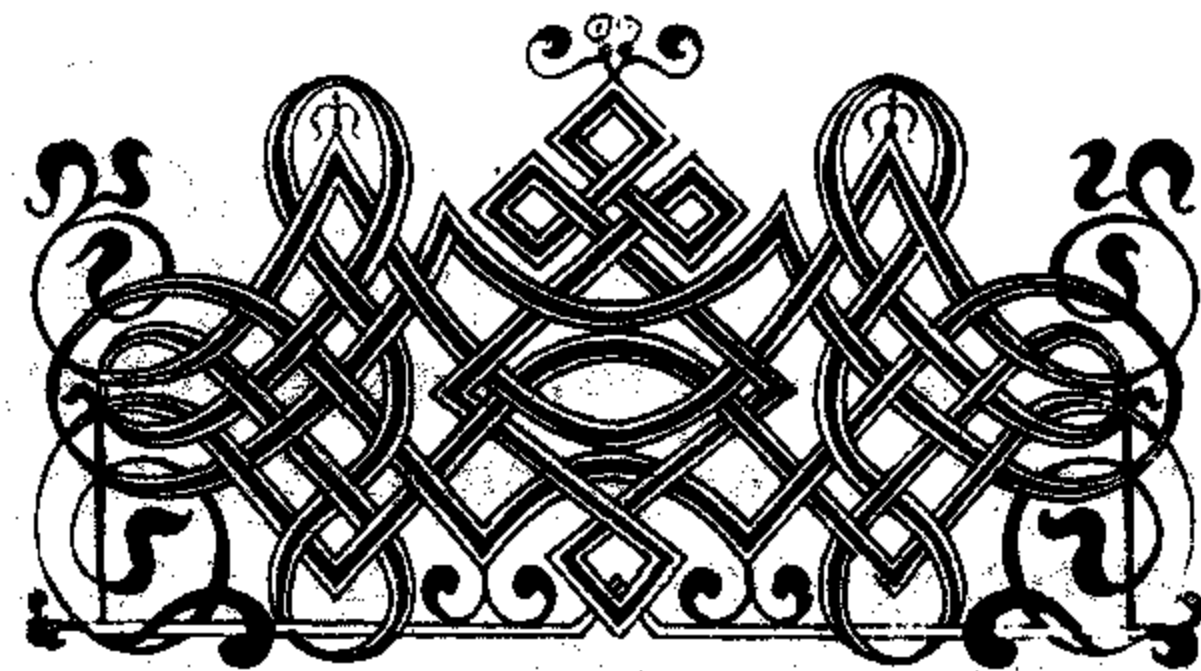
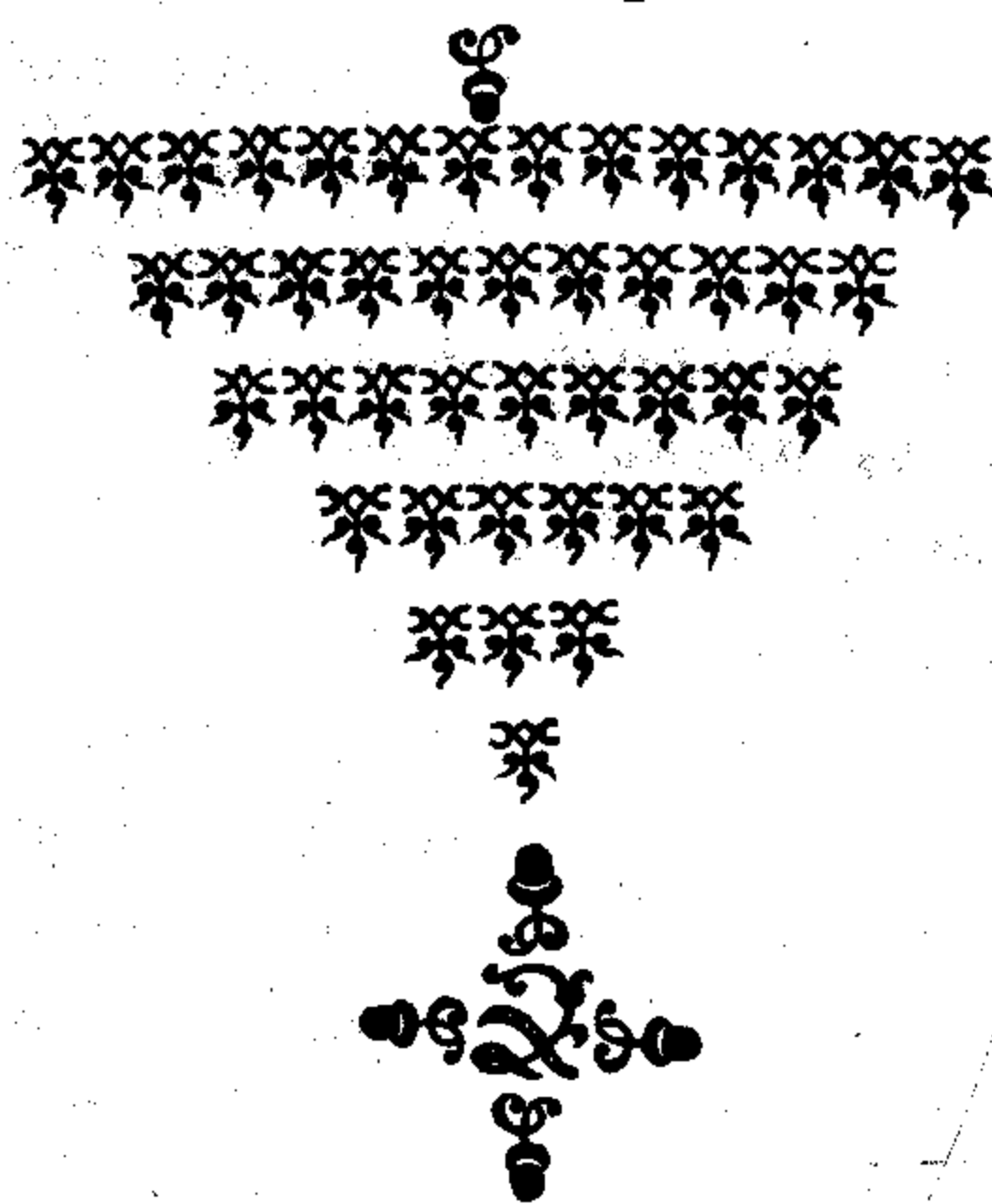
mele vostru spre săturarea celor aleș ai Mie,
 și pre voi va omorî Domnul, și celor ce slujăsc
 Mie se va chema nume nou, Carele se va 16
 blagoslovi pre pămînt; pentru că vor binecu-
 vînta pre Dumnezăul cel Adevărat, și cei ce să
 jură pre pămînt să jură pre Dumnezău cel
 Adevărat; pentru că vor uita necazul lor cel
 dentîiu, și nu va veni în inima lor; Pentru 17
 că va fi ceriul nou și pămîntul nou, și nu-ș vor
 aduce aminte de ceale de mai nainte, nici va
 veni în inima lor, Ci veselie și bucurie vor 18
 afla întru ea, căci, iată, Eu fac bucurie Ierusa-
 limul și nărodul Mie, veselie. Și Mă voiu 19
 bucura preste Ierusalim și Mă voiu veseli
 preste nărodul Mie, și nu încă se va auzi
 întru dînsul glas de plîngere, nici glas de stri-
 gare. Nici se va face încă acolo fără de 20
 vreame și bătrîn, care să nu-ș împle vreamea
 lui; pentru că va fi cel tînăr de 100 de ani, și
 păcătosul – cel ce va muri de 100 de ani și
 blestemat va fi. Și vor zidi case și ei vor 21
 lăcui înlăuntru, și vor răsădi vie și ei vor
 mînce roadele lor și vinul vor bea. Și nu 22
 vor zidi și alții vor lăcui, și nu vor răsădi și alții
 vor mînce; pentru că după zilele lemnului vie-
 ții fi-vor zilele nărodului Mie, pentru că
 lucrurile ostenealelor lor vor vechi. Iară 23
 cei aleș ai Mie nu vor osteni în dășărt, nici vor
 face fecior spre osîndă, căci sămîntă blagoslo-
 vită de Dumnezău iaste, și fiii lor împreună cu
 ei vor fi. Și va fi mai nainte decît a strigarea 24
 ei Eu voiu asculta lor, încă grăind ei voi zice:
 „Ce iaste?“ Atuncea lupii cu miei să vor 25
 paște împreună, și leul ca boul va mînce paie,
 și șarpele pămînt ca pîinea; nu vor face strîm-
 bătate, nici vor striga preste măgura cea sfîn-
 tă a Mea, zice Domnul.

C A P L X V I

1 **A**șa zice Domnul: „Ceriul Mie – scaun,
 și pămîntul – supunere picioarelor
 Meale; care casă veș să-M zidiș Mie?
 și care iaste locul odihnirei Meale?
 2 Pentru că toate aceaea le-au făcut
 mîna Mea, și sînt ale Meale toate aceaea“ –
 zice Domnul. Și preste carele voiu privi fără
 numai preste cel smerit și lin și care tremură
 de cuvintele Meale? Iară cel fără de lege, 3
 cela ce-M junghie Mie vișal ca cela ce bate om,
 și cela ce jîrtvuiaste den turmă ca cela ce ucide
 cîine, și cela ce aduce făină de grîu ca sîngele
 de porc, cela ce dă tămîie spre pomenire ca cel ce
 bleastă – și ei au ales căile lor și uriciunile lor,
 carele sufletul lor au voit, Și Eu voiu aleage 4
 batjocurile lor și păcatele lor voiu răsplăti lor;
 căci am chemat pre ei și n-au ascultat pre Mine,
 grăit-am și n-au auzit, și au făcut răul înain-
 tea Mea și carele n-am vrut au ales. Ascultaș 5

cuvintele Domnului, ceia ce tremură de
 cuvântul Lui; ziceți „frații noștri“ celor ce
 urăsc pre voi și să scîrbesc, pentru ca numele
 Domnului să să mărească și să să arate întru
 6 veselia lor, și aceia să vor rușina. Glasul
 strigării den cetate, glasul den besearică, gla-
 sul Domnului răsplătind răsplătire celor ce să
 7 împoncișază. Mai nainte de a naște cea ce
 să chinuiaște, mai nainte de ce va veni durea-
 8 rea chinurilor, fugi și născu făt. Cine au
 auzit ca aceasta? și cine au văzut așa? De au
 chinuit pămîntul într-o zi sau de au și născut
 limbă deodată, căci au chinuit și au născut
 9 Sionul copiii lui? Și Eu am dat așteptarea
 aceasta, și n-au pomenit pre Mine, zise Dom-
 nul. Iată, Eu născătoare și stearpă am făcut,
 10 zise mie Dumnezeuul tău. Veselește-te, Ie-
 rusalime, și faceți zbor întru el, toți ceia ce
 iubiți pre el, și cei ce lăcuți pre dînsul, bucura-
 ți-vă împreună cu el cu bucurie, toți cîț plîngeți
 11 preste el, Pentru ca să sugeți și să vă săturați
 de țîța mîngîierii lui, pentru că, sugînd, să vă
 12 desfătați de la întrarea mării lui. Căci
 acestea zice Domnul: „Iată, Eu voi pleca
 spre ei ca un rîu de pace și ca pîraiele înecînd
 mărirea limbilor; copiii lor preste umăr să vor
 13 rădica și pre genuchi să vor mîngîia. Ca și
 cînd pre niștine muma ar mîngîia, așa și Eu
 voi mîngîia pre voi, și în Ierusalim veți mîn-
 14 gîia-vă“. Și veți vedea, Și să va veseli inema
 voastră, și oasele voastre ca iarba vor crește;
 și cunoscută va fi mîna Domnului celor ce să
 tem de El, și va înfricoșa pre cei ce-s neascu-
 15 tători. Pentru că, iată, Domnul ca focul va
 veni și ca viforul carăle Lui, ca să dea cu mînie
 izbîndire și depărtarea Lui cu pară de foc.
 16 Pentru că cu focul Domnului să va judeca tot
 pămîntul și cu sabia Lui tot trupul; mulți răniți
 17 vor fi de Domnul. Ceia ce să sfințescu și să
 curățasc la grădini și înaintea ușilor, mîncînd
 carne de porcu și uriciunile și șoarecile, de-
 18 odată să vor mistui, zise Domnul, Și Eu
 faptele lor și gîndul lor știu. Și Eu viu a aduna
 toate limbile și striini, și vor veni și vor
 19 vedea mărirea Mea. Și voi lăsa asupra lor
 sîmnu și voi trimite dentru dînsii mîntuiți la
 limbi, la Tharsis și Fud și Lud și Mosoh și la
 Thuvel și la Elada și la ostroavele ceale
 departe, carii n-au auzit numele Mieu, nici au
 20 văzut mărirea Mea, Și vor vesti mărirea
 Mea întru limbi. Și vor aduce pre frații
 voștri den toate limbile dar Domnului, cu
 cai și cară, cu năsilii de mușcoi cu
 umbrare, la sfînta cetate a Ierusalimului, și
 zise Domnul, ca și cînd ar aduce fiii lui Israil

jîrtvele lor Mie cu veselie, cu cîntări la casa
 Domnului. Și dentru ei voi lua preoți și 21
 leviți, zise Domnul. Pentru că în ce chip 22
 ceriul iaste nou și pămîntul nou, carele Eu fac,
 rămîne înaintea Mea, zice Domnul, așa va sta
 sîmînța voastră și numele vostru. Și va fi 23
 lună den lună și sîmbătă den sîmbătă veni-va
 tot trupul a să închina înaintea Mea în
 Ierusalim, zise Domnul. Și vor 24
 ieși și vor vedea oasele oameni-
 lor celor ce au ieșit den po-
 runca Mea; pentru că viar-
 mele lor nu va muri, și
 focul lor nu să va
 stinge, și vor fi
 spre vedea
 la tot trupul.

IEREMIA

C A P I

1 **C**uvîntul lui Dumnezeu, carele s-au
făcut spre Ieremia al Helchiei, den
2 preoți, carele lăcuia în Anathoth, în
pămîntul lui Veniamin. Cum să
făcu cuvîntul lui Dumnezeu cătră dîn-
sul, în zilele Iosiei, feciorul lui Ammon, împă-
ratul Iudeii, la al treisprăzeacelea an întru
3 împărăția lui. Și fu în zilele lui Ioachim,
fiiul Iosiei, împăratului Iudei, pînă la al un-
sprăzeacelea an al lui Sădechie, fiiul Iosiei,
împăratului Iudei, pînă la robimea Ierusalimului,
4 în al cincilea lună. Și să făcu cu-
5 vîntul Domnului cătră mine, zicînd: „Mai
nainte de a te frămînta în pîntece te știi pre
tine; și mai nainte de a ieși tu den zgău, te-am
6 sfințit, proroc spre limbi te-am pus“. Și
ziș: „Cela ce ești, Stăpîne Doamne, iată, nu
7 știi a grăi, căce tînăr eu sînt!“ Și zise Dom-
nul cătră mine: „Nu zice că ‘Tînăr sînt eu’, că-
ce cătră toți carii te voiu trimite, vei merge, și
8 după toate cîte voiu porunci ție, vei grăi. Să
nu te temi de cătră fața lor, căci Eu cu tine sînt, ca
9 să te scoțu pre tine“, zise Domnul. Și întinse
Domnul mîna Lui cătră mine și să atinse de
10 gura mea, și zise Domnul cătră mine: „Iată,
am dat cuvintele Meale în gura ta! Iată, pus-
te-am astăzi preste limbi și preste împărății, a
dezrădăcina și de tot a săpa și a răsipi, și de
11 iznoavă a zidi și de tot a răsădi“. Și să făcu
cuvîntul Domnului cătră mine, zicînd: „Ce tu
12 vezi, Ieremio?“ Și ziș: „Toiag de nuc“. Și
zise Domnul cătră mine: „Bine ai văzut,
pentru căci am priveghiat Eu preste cuvintele
13 Meale, ca să le fac pre eale“. Și să făcu
cuvîntul Domnului de al doilea cătră mine,
zicînd: „Ce tu vezi?“ Și ziș: „Căldare dede-
supt arzind văz eu, și fața ei – de cătră fața cri-
vățului!“ Și zise Domnul cătră mine: „Pentru
că să vor așța răutățile de cătră fața crivățu-
14 lui!“ Și zise cătră mine: „De cătră fața cri-
vățului să vor așța realele preste toți ceia ce
15 lăcuiescu pămîntul, Pentru căci, iată, Eu
chem împreună toate împărățiile pămîntului
de la crivăț, zice Domnul, și vor veni și vor
pune fieștecarele scaunul lui pre denaintea
ușilor porților Ierusalimului și preste toate zidu-
rile ceale demprejurul lui și preste toate cetățile
16 Iudei. Și voiu grăi cătră dînșii cu judecată
preste toată răutatea lor, în ce chip M-au părăsit
pre Mine și au jîrtvuit la dumnezăi striini

și s-au închinat la faptele mînilor lor. Și tu 17
încinge mijlocul tău și te scoală și zi cătră ei
toate, oricîte voiu porunci ție. Să nu te temi de
cătră fața lor, nice să te înfricoșezi înaintea
lor, căci cu tine sînt, ca să te scoțu pre tine,
zice Domnul. Iată, te-am pus în ziua de 18
astăzi ca o cetate tare și ca un zidu de aramă
tare la toți împărății Iudii, și la boiarii lui, și la
preoții lui, și la norodul pămîntului. Și vor 19
da războiu spre tine, și nu vor putea cătră
tine, pentru căci cu tine Eu sînt, ca să te scoțu
pre tine“, zise Domnul.

C A P I I

Si zise: „Aceasta zice Domnul: 1
Adușu-M aminte de mila tinerețelor 2
tale și de dragostea săvîrșirei tale ca
să urmezi tu la sfîntul Israil, zice
Domnul. Sfînt e Israil! Domnului – 3
începătura roadelor lui. Toți ceia ce mîncă pre
el vor greși, reale vor veni preste dînșii“, zice
Domnul. Auziți cuvîntul Domnului, casa lui 4
Iacov și toată sementia casei lui Israil!
Aceasta zice Domnul: „Ce au aflat părinții 5
voștri întru Mine greșală, că s-au depărtat
departe de la Mine și au mers denapoia
celor deșarte și să deșartară? Și nu 6
ziseră: ‘Unde iaste Domnul, Cela ce ne-au
scos pre noi den pămîntul Eghiptului, Cela
ce ne-au povățuit pre noi în pustiiu, la pămînt
neispitit și neîmblat, în pămînt fără de apă și
fără de roadă, în pămînt carele n-au îmblat
întru el bărbat nemică și n-au lăcuit om aco- 7
lo?’ Și v-am băgat pre voi la Carmil, ca să
mîncăți voi roadele lui și bunătățile lui; și ați
înturat și ați pîngărit pămîntul Mieu, și moște- 8
nirea Mea ați pus spre urîciune. Preoții nu
ziseră: ‘Unde iaste Domnul?’ Și ceia ce să
ținea de leage nu Mă știa pre Mine, și păstorii
păgîniia spre Mine, și prorocii prorocia lui
Vaal, și după nefolosire au mers. Pentru 9
aceaea încă Mă voiu judeca cătră voi, zice
Domnul, și cătră fiii fiilor voștri Mă voiu jude-
ca. Căci treaceți la ostroavele Hetiimului și 10
vedeți! Și la Chidar trimiteți, și socotiți foarte,
și vedeți de s-au făcut ca acestea! De vor 11
primeni limbile dumnezăii lor? Și aceștea
nu-s dumnăzăi. Iară norodul Mieu premeni
mărirea lui, dentru carea nu să vor folosi.
Spămîntă-se ceriul spre aceasta și să îngrozi 12
pămîntul spre mult foarte! zice Domnul.
Căce doao și vicleane făcu norodul Mieu: pre 13
Mine Mă părăsiră, izvorul apei vieții, și
săpară lor gropi surpate, care nu vor putea
apă a ținea. Au rob iaste Israil, au născut 14
den casă iaste? Prentu căci spre pradă să
făcu? Preste el răcniia lei și au dat glasul lor 15

carii au rînduit pămîntul lor spre peire, și
 cetățile lui s-au săpat de tot, pentru că nu să
 16 lăcuiesc. Și fiii Menfiii și Tafneii au cono-
 17 cut pre tine și batjocuriia pre tine. Au nu
 acestea au făcut ție pentru că ai părăsit tu
 18 pre Mine?, zice Domnul Dumnezăul tău. Și
 acum ce e ție și căii Eghiptului, ca să beai apa
 Ghionului? Și ce e ție și căii asirianilor, ca să
 19 beai apa rîurilor? Certa-te-va viclenia ta, și
 răutatea ta mustra-te-va. Și conoaște și vezi
 că amar ție a părăsi tu pre Mine, zice Domnul
 Dumnezăul tău. Și n-am binevoit întru tine,
 20 zice Domnul Dumnezăul tău, Căci den veac
 ai zdrobit jugul tău și ai rumt legăturile tale și
 ai zis: 'Nu voi sluji Ție, ce voi merge preste
 tot dealul înalt, și dedesuptul a tot lemnul
 umbros, acolo mă voi răsăfăta întru curvia
 21 mea'. Și Eu te-am răsădit viță roditoare,
 toată adevărată; cum te-ai întors spre amără-
 22 ciune, via cea streină? Și de te vei spăla cu
 silitră și vei înmulți ție iarbă, spurcatu-te-ai
 întru strămbătățile tale înaintea Mea, zice
 23 Domnul. Cum vei grăi: 'Nu m-am pîngărit
 și denapoiia lui Vaal n-am mers'? Vezi căile
 tale întru mulțimea bărbaților și conoaște ce
 ai făcut. Tîrziu glasul ei s-au văietat de căile
 24 ei. Lărgit-au spre apa pustiiului, întru pof-
 tele sufletului ei să purta de vînt. Cine va
 întoarce pre ea? Toți ceia ce cearcă pre ea nu
 vor osteni, întru smerenia ei vor afla pre ea.
 25 Întoarce piciorul tău den cale clenciuroasă, și
 gîtlejul tău de la seate. Și ea zise că: 'Mă voi
 viteji', căci au fost iubit striini și denapoiia lor
 26 mergea. Ca rușinea furului, cînd să va
 prinde, așa să vor rușina fiii lui Israil, ei și
 împărații lor, și boiarii lor, și preoții lor, și
 27 prorocii lor. Lemnului au zis că: 'Tată îm-
 ești tu', și pietrii: 'Tu ai născut pre mine'; și au
 întors spre Mine spatele și nu feațele lor, și în
 vremea răutăților lor vor grăi: 'Scoală-Te și
 28 ne mîntuiaște pre noi!' Și unde sînt dum-
 nezăii tăi carii ai făcut ție? Au scula-se-vor și
 vor mîntui pre tine în vremea răutății tale?
 Căci după numărul cetăților tale era dumne-
 zăii tăi, Iudo, și după numărul răspîntiilor
 29 Ierusalimului jîrtvuia lui Vaal. Drept ce
 grăiț cătră Mine? Toți voi v-aș păgînit și toți
 30 voi ași nelegiuit la Mine, zice Domnul. În
 deșărt am lovit pre fiii voștri, învățătură n-aș
 priimit, sabie au mîncat pre prorocii voștri, ca
 leul ce piare de tot, și nu v-aș spăreat".
 31 Auziț cuvîntul Domnului, acestea zice Dom-
 nul: „Au doară pustiiu M-am făcut lui Israil?
 Au pămînt țelinit? Pentru căci au zis norodul
 Mieu: 'Nu ne vom stăpîni și nu vom veni cătră

Tine încă?' Au uita-va nevasta podoba ei și 32
 fecioara legătura pieptului ei? Iară norodul
 Mieu uitatu-M-au zile căroră nu iaste număr.
 Ce în bine vei mai isprăvi întru căile tale, ca să 33
 cerci iubire? Nu așa, ce și tu ai viclenit a pîn-
 gări căile tale. Și în mînile tale s-au aflat 34
 sîngiuri de suflete nevinovate. Nu pren scor-
 buri am aflat pre ei, ce pren tot stejariul. Și 35
 ziș: 'Nevinovat sînt, ce întoarcă-se mînia Lui
 de la mine!' Iată, Eu Mă judec cătră tine, 36
 zicînd tu: 'N-am greșit!' Căci ai defăimat
 foarte a îndoi căile tale? Și de la Eghipt te vei
 rușina, în ce chip te-ai rușinat de la Assur.
 Căci și de aicea vei ieși, și mînile tale – preste 37
 capul tău, căci au depărtat Domnul nădeajdea
 ta și nu te vei spori întru dînsa.

C A P I I I

Le va slobozi bărbatul muiarea lui, și 1
 să va duce de la el și va fi la alt bărbat,
 au întorcîndu-se, să va întoarce cătră
 el încă? Nu pîngărindu-se să va pîn-
 gări muiarea aceea? Și tu ai curvit
 întru păstori mulți, și te întorceai cătră Mine,
 zice Domnul. Rădică ochii tăi spre cea 2
 direaptă și vezi: Unde nu te-ai frămîntat? În
 căi ai șazut lor ca o cioară pustiiă, și pîngăriș
 pămîntul întru curviile tale și întru răutățile
 tale. Și avuseș păstori mulți spre piadecă 3
 ție, fața ta de curvească să făcu, obrăznicis
 cătră toți! Nu ca o casă M-ai chemat, și 4
 părinte și începătoriu fecioriei tale? Au 5
 rămînea-vei în veac? Au cruța-să-va spre
 biruință? Iată, ai grăit și ai făcut ceale reale
 acestea și ai putut". Și zise Domnul cătră 6
 mine în zilele Iosiei împăratului: „Văzut-ai
 carele au făcut Mie lăcașul lui Israil? Mers-au
 preste tot muntele înalt și dedesuptul a tot
 lemnul frunzos și au curvit acolo. Și am zis, 7
 după ce au curvit ea toate acestea: 'Cătră
 Mine te întoarce!' Și nu s-au întors. Și văzu 8
 netocmeala ei cea netocmită a Iudei. Și văzuiu
 că pentru toate carele să părăsi, întru carele
 să preacurviia lăcașul lui Israil. Și am slobozit
 pre ea și am dat carte de despărțire la mînile
 ei, și nu să temu cea netocmită a Iudei. Și mer- 9
 gea și curvi și ea. Și să făcu întru nemică
 curvia ei, și au preacurvit lemnul și piatra.
 Și întru toate acestea nu să întoarse cătră Mine 10
 cea fără de tocmală a Iudei dentru toată inema ei
 cea pren minciuni". Și zise Domnul cătră mi- 11
 ne: „Îndireptă sufletul ei Israil de la cea netocmi-
 tă a Iudei. Mergi și citeaște cuvintele acestea 12
 cătră crivăț; și vei grăi: 'Întoarce-te cătră Mine,

lăcașul lui Israil, zice Domnul, și nu voi întări fața Mea către voi, căci milostiv Eu sînt, zice Domnul, și nu voi ținea voao mînie în veac.

13 Însă cunoaște strîmbătatea ta, că la Domnul Dumnezeuul tău ai necredințat și ai răvărsat căile tale spre streini, dedesuptul a tot lemnul frunzos, și glasul Mieu n-ai ascultat, zice

14 Domnul. Întoarceți-vă, fii depărtați, zice Domnul, pentru că Eu voi stăpîni de tot pre voi și voi lua pre voi unul den cetate și doi

15 den neam și voi aduce pre voi la Sion. Și voi da voao păstoriu după inema Mea și vor

16 paște pre voi, pascînd neștiință. Și va fi de vă veți înmulți și vă veți crește pre pămînt, zice Domnul; în zilele acealea nu vor mai grăi încă: 'Chivotul făgăduinței sfîntului Israil!'; nu se va sui preste inemă, nu să va numi, nici

17 să va socoti, și nu să va mai face. În zilele acealea și în vremea aceaea numi-vor Ierusalimul 'Scaunul Domnului', și să vor aduna toate limbile la dînsul și nu vor mai merge

18 încă după poftete inimii lor ceale reale. În zilele acealea veni-vor împreună casa lui Israil preste casa Iudei, și vor veni dempreună de la pămîntul miezii-nopti și de la toate țările, pre pămîntul carele am moștenit pre părinții

19 lor. Și Eu zis: Facă-se, Doamne! Încă, rîndui-te-voi spre fii și voi da ție pămînt ales, moștenirea lui Dumnezeu Atotțitoriul limbilor. Și zis: Părinte Mă chemați pre Mine, și de

20 la Mine să nu vă întoarceți! Însă, cum nu bagă în samă muiarea pre cela ce să împreună cu ea, așa au defăimat întru Mine casa lui

21 Israil, zice Domnul. Glas den buze să auzi, al plîngerii și al rugii fiilor lui Israil, căci făcură strîmbătate întru căile lor; uitară pre

22 Dumnezeu cel sfînt al lor. Întoarceți-vă, fii, întorcîndu-vă, și voi vindeca zdrobiturile voastre! „Iată, robi noi vom fi Ție, căci Tu, Domnul Dumnezeuul nostru ești. Cu adevărat, întru minciună era munții și putearea măgurilor, însă prin Domnul Dumnezeuul nostru – mîntuirea lui Israil. Și rușinea topi trudele

23 părinților noștri den tinereașele lor, oile lor, și viștii lor, și pre fiii lor, și pre featele lor.

24 Am adormit întru rușinea noastră și acoperi pre noi necinstea noastră, pentru căci înaintea Dumnezeului nostru am greșit noi și părinții noștri, den tinereașele noastre pînă în ziua aceasta, și n-am ascultat glasul Domnului Dumnezeuului nostru“.

C A P I V

1 **L**e să va întoarce Israil, zice Domnul, către Mine, și să va întoarce, și de vei lua demprejurul tău urîciunșele lui den gura lui, și de către fața Mea să

2 va smeri. Și va jura: 'Viu Domnul

cu adevărat, cu judecată și cu direptate!', și vor binecuvînta întru El limbi, și întru El vor lăuda pre Dumnezeu în Ierusalim, Căci

3 aceastea zice Domnul bărbaților Iudei și celor ce lăcuiesc Ierusalimul: Înnoiți-vă înnoi-

4 turi și să nu sămănați preste ghimpi; obrezuiți-vă Dumnezeului vostru și obrezuiți nășlnicia inimii voastre, bărbați iudei și cei ce lăcuieș în Ierusalim, să nu iasă ca focul mînia Mea; și să va ațîța, și nu va fi cela ce stinge de către

5 fața viclesugului tocmealelor voastre. Vestiți în Iuda, și să să auză în Ierusalim! Ziceți: 'Sămnu faceți cu trîmbița pre pămînt și strigați tare!' Ziceți: 'Adunați-vă și să înțrăm la cetățile ceale cu ziduri!' Luînd, fugiți la Sion! Sîrguiți, nu stați, căci reale Eu aduc de la miazănoapte și surpare mare! Sui-să leul den

7 bîrlogul lui și pierzînd limbile le rădică; și ieși den locul lui, ca să puie pămîntul tău spre pustiire, și cetățile tale să vor surpa, nelăcuindu-se eale. Spre aceastea, încingeți-vă

8 saci, și vă tînguiți și văietați-vă, pentru căci nu s-au întors urgia mîniei Domnului de la voi. Și va fi întru aceaea zi, zice Domnul, piarde-se-va inima împăratului și inima boiarilor; și preoții să vor spămînta și prorocii se vor mira". Și zis: „O, Stăpîne Doamne! Oare

10 înșălînd ai înșalat pre nărodul acesta și Ierusalimul, zicînd: 'Pace va fi voao!' Și să va atinge sabia pînă la sufletul lor. În vremea

11 aceaea, zice-vor nărodului acestuia și Ierusalimului: 'Duhul rătăcirii în pustie, calea feții nărodului Mieu – nu spre curat, nici spre sfînt! Duh de plinire Îm va veni, și acum Eu

12 voi grăi judecășele Meale către ei. Iată, ca

13 norul să vor sui, și ca viforul – carăle lor, mai sprinteni decît vulturii – caii lor'. Vai noao, căci muncim!“ „Spală de răutate inima ta,

14 Ierusalime, pentru să te mîntuiești! Pînă cînd sînt întru tine gîndurile trudele tale? Pentru că glasul celui ce să suie de la Dan

15 veni-va mie și se va auzi, durearea den muntele lui Efraim. Pomeniți limbi: 'Iată, au

16 venit!' Vestiți în Ierusalim: 'Învîrtejiri vin den pămînt departe și au dat spre cetățile Iudii glasul lor!' Ca cei ce păzescu țarină s-au fă-

17 cut spre ea împrejur, căci de Mine te-ai lenevit, zice Domnul. Căile tale și tocmealele tale au

18 făcut aceastea ție; aceasta e răutatea ta, căci e amară, că s-au atinsu pînă la inima ta!“ Pînte-

19 cele mieu mă doare și simșiturile inimii meale! Meastecă sufletul mieu, scutură-să inima mea; nu voi tăcea, căci glas de trîmbiță auzi sufletul mieu, strigare de războiu. Și a chinuirei

20 zdrobire cheamă, căce au chinuit tot pămîntul, fără de veaste au chinuit cortul. Rumpseră-să pieile meale. Pînă cînd voi vedea fugînd,

21

22 auzind glasul trâmbiților? – „Pentru căci povățuitorii norodului Mieu pre Mine n-au știut; fii fără de minte sînt și nepricepuți! Măiestri sînt a face rău, iară a face bine n-au
23 conoscut!“ – „Căutaiu spre pămînt și, iată, nemica; și la ceriu, și nu era luminile lui.
24 Văzuiu munții, și era tremurînd, și toate dea-
25 lurile turburîndu-se. Căutaiu și, iată, nu era om. Și toate pasările ceriului să spămînta-
26 se. Văzuiu și, iată, Carmilul – pustiu, și toate cetățile arse cu foc de cătră fața Domnu-
lui; și de cătră fața urgiei mîniei Lui s-au stin-
27 su“. Acestea zice Domnul: „Pustiu va fi
28 tot pămîntul, și concenire nu voi face. Și pre aceste jălească pămîntul, și întunece
ceriul de sus, pentru căci am grăit, și nu Mă
voi căi; pornitu-M-am și nu M-am întorsu de
29 la el“. – „De glas de călăreți și arcu întinsu
să feri toată țara; intrară la peștere, și la desi-
șuri să ascunsără, și pre pietri s-au suit; toată
cetatea s-au părăsit, nu lăcuiaste întru eale
30 om“. – „Și tu ce vei face, de te vei îmbrăca
cu roșiu și te vei împodobi cu podoabă de aur,
de vei unge cu rîstic ochii tăi? În deșert e
înfumșetarea ta, lepădatu-te-au ibovnicii tăi,
31 sufletul tău cearcă. Căci glas ca al ceii ce să
chinuiaște am auzit, suspinul tău – ca ceii ce
dentii naște; glasul featei Sionului să va slăbi,
și va slobozi mînilor ei: ‘Vai eu, căci să sfîrșaste
sufletul pre cei omorîți!’

C A P V

1 **L**ergați pemprejur în căile Ierusalimu-
lui, și vedeți și cunoașteți și cercați în
ulițele lui, de veți afla bărbat de iaste
făcînd judecată și cercîndu credința.
Și blînd voi fi lor, zice Domnul.
2 ‘Viu Domnul!’ zic; pentru aceaea nu întru
3 minciuni să jură?“ – „Doamne! Ochii Tăi –
spre credință: Bătut-ai pre ei, și n-au durut;
concent-ai pre ei, și n-au vrut să priimască
învățătură; întăriră feațele lor mai mult decît
4 piatra și n-au vrut să să întoarcă. Și eu zis:
‘Poate fi săraci sînt, pentru căci n-au putut,
căci n-au cunoscut calea Domnului și judecata
5 lui Dumnezeu. Mearge-voiu cătră cei mai
aleși și voi grăi lor, căci ei au conoscut calea
Domnului și judecata lui Dumnezeu’. Și iată,
cu toți dempreună surpară jug, rumpseră legă-
6 turi. Pentru aceaea lovi pre ei leu den dum-
bravă, și lupu pînă la case îi pierdu pre ei, și par-
dos priveghe spre cetățile lor; toți ceia ce ies de la
ei să vor vîna, căce au înmulțit necurățiile lor, în-
7 tărîtu-s-au întru urechile lor“. – „Cu care den-
tru aceste voi fi ție blînd? Fiii tăi au părăsit
pre Mine și să jura întru ceia ce nu-s dumne-

zei. Și-i sătura pre ei și preacurviia și în
casele curvelor poposiia. Cai nebuni spre 8
parte fămeiască să făcură, fieștecarele spre
fămeia aproapelui său necheza. Au asu- 9
pra acestora nu voi socoti? zice Domnul. Au
întru limbă ca aceasta nu va izbîndi sufletul
Mieu? Suiți-vă pre băștile ei și săpați de 10
tot, și concenire să nu faceți! Lăsați proptea-
lele lor, căci ale Domnului sînt. Căci defăi- 11
mînd, defăimă spre Mine, zice Domnul, casa
lui Israil și casa Iudei. Mințiră Domnului 12
lor și ziseră: ‘Nu sînt aceste, nu vor veni
preste noi reale, și sabie și foamete nu vom
vedea. Prorocii noștri era în vînt, și cuvîn- 13
tul Domnului nu era la ei. Așa va fi lor’“.
Pentru aceaea, aceste zice Domnul Atotții- 14
toriul: „Pentru care lucru ați grăit cuvîntul
acesta, iată, Eu am dat cuvintele Meale în ros-
tul tău – foc, și pre norodul acesta – leamne, și
va mistui pre ei. Și iată, Eu aduc preste voi 15
limbă de departe, casa lui Israil, zice Dom-
nul, limbă căriia nu vei auzi glasul limbii ei,
Toți vîrtoș, Și vor mînca secerătura 16/17
voastră și pînile voastre; și vor mînca de tot
pre fiii voștri și pre featele voastre; și vor
mînca de tot oile voastre și vițeei voștri; și vor
mînca viile voastre și smochineturile voastre
și maslineturile voastre; și vor triera cetățile
ceale tari ale voastre, preste carele voi nădej-
duiți preste eale cu sabie. Și va fi în zile 18
acealea, zice Domnul Dumnezeuul tău, nu voi
face pre voi spre concenire. Și va fi cînd 19
veți zice: ‘Pentru care lucru au făcut Domnul
Dumnezeul nostru noao toate acestea?’, și
vei zice lor: ‘Pentru căci ați părăsit pre Mine și
ați slujit la dumnezăi striini în pămîntul
vostru, așa veți sluji la striini în pămînt care
nu va fi al vostru’. Vestiți aceste la casa 20
lui Iacov și să să auză în casa Iudei: Auziți 21
dară aceste, norod nebun și fără inimă!
Ochi sînt la ei, și nu vād; urechi la ei, și nu
aud. Au de Mine nu vă veți teame? zice 22
Domnul. Au de cătră fața Mea nu vă veți sfii?
De Cela ce au pus năsipul hotar mării,
poruncă veacinică, și nu va covîrși pre el; și se
va turbura, și nu va putea; și vor suna valurile
ei, și nu va covîrși pre el. Și la norodul 23
acesta să făcu inimă neascultătoare și nebăgă-
toare în samă. Și să abătură și să duseră; Și 24
n-au zis în inima lor: ‘Să ne teamem dară de
Domnul Dumnezăul nostru, Cela ce dă noao
ploaie timpurie și tîrzie, după vreamea plini-
rei poruncii seacerii, și au păzit noao’.
Fărădelegile voastre au abătut aceste și 25
păcatele voastre au depărtat bunătățile de
cătră voi. Căci s-au aflat în norodul Mieu 26
necredincioș, și lațuri au întins ca să strice oa-

27 meni și prindea. Ca lațul întins, plin de
pasări, așa casele lor pline de vicleșug; pentru
28 aceea s-au mărit și s-au îmbogățit. S-au
îngrășat și au călcat judecata; n-au judecat
judecata săracului, și judecata văduvei n-au
29 judecat. Au spre acestea nu voiu socoti?
zice Domnul. Au în limbă ca aceea nu va
30 izbîndi sufletul Mieu? Spămîntare și înfri-
31 coșate să făcură pre pămînt. Prorocii pro-
rocesc strîmbe, și preoții bătură în palmele
lor, și norodul Mieu au iubit așa. Și ce veți face
la ceale după acestea?”

C A P V I

1 **F**ntăriți-vă, fiii lui Veniamin, den mij-
locul Ierusalimului, și în Thecue trîm-
bițați cu trîmbiță, și preste Vitha-
harma rîdicați semn, căci reale să
iviră de la miazănoapte și zdrobire
2 mare să face. Și se va lua înălțimea ta, fată
3 Sion! La ea vor veni păstori și turmele lor
și vor înfige spre ea colibi împrejur și vor
4 paște fieștecarele cu mîna lui. Rînduiți-vă
asupra ei spre războiu! Sculați-vă și să ne
suim asupra ei în amiazăzi! Vai noao, căci s-au
5 plecat ziua, căci să sfîrșesc umbrele zilei! Scu-
lați-vă și să ne suim preste ea noaptea și să stri-
6 căm temeaiete ei! Căci acestea zice Domnul
puterilor: ‘Tăiați leamnele ei! Varsă preste
Ierusalim puteare! O, cetate mincinoasă!
7 Toată sila e întru dînsa. În ce chip răcește
groapa apa, așa răcește răotatea ei. Necură-
ție și ticăloșie să va auzi întru ea preste fața ei
pururea, cu dureare și cu bătaie. Certa-te-
8 vei, Ierusalime, să nu se depărteaze sufletul
Mieu de la tine, să nu te facă pămînt neum-
9 blat, carele nu să va lăcui!’ Căci acestea
zice Domnul puterilor: ‘Culeageț, culea-
geț ca o vie rămășițele lui Israil! Întoarceți-
vă, ca cel ce culeage în cunoștința lui!’
10 – ‘Cătră cine voiu grăi și mă voiu mărturisi și
va auzi? Iată, neobrazuite-s urechile lor și nu
pot să auză! Iată, cuvîntul Domnului să făcu
lor spre ocară! Nu vor vrea pre el să-l ascul-
11 te!’ – ‘Și mînia Mea am plinit, și am oprit și
n-am concenit pre ei. Turna-voiu preste
prunci denafară și spre adunarea tinerilor
împreună, căci bărbat și muiare să vor
12 prinde, bătrîn cu cel plin de zile. Și să vor
înturna casele lor la alții, țarine și muierile lor
deodată, căci voiu întinde mîna Mea pre ceia
ce lăcuiesc pămîntul acesta, zice Domnul,
13 Căci de la cel mic al lor pînă la mare, toți au
făcut fărădeleage; de la preot și pînă la proroc
14 mincinos, toți au făcut mincinoase. Și vin-
deca zdrobirea norodului Mieu, defăimînd și zi-
15 cînd: ‘Pace!’ Și unde e pace? Rușinară-se,
căci s-au săvîrșit, și nu ca cei ce să rușinează să

rușinară, și necinstea lor n-au cunoscutu-o.
Pentru aceea vor cădea în căderea lor și în
vreamea socotealei lor peri-vor”, zice Dom-
nul. Acestea zice Domnul: „Stați pren căi 16
și vedeți și întrebați cărările Domnului veaci-
nice și vedeți carea iaste calea cea bună; și
meargeț întru ea și veț afla curățire sufle-
telor voastre”. Și ziseră: „Nu ne vom duce!”
– „Pus-am preste voi strejari; ascultați gla- 17
sul trîmbiței!” Și ziseră: „Nu vom auzi!”
– „Pentru aceea auzit-am limbile și ceia ce 18
pasc turmele lor. Ascultă, pămînte! Iată, 19
Eu aduc preste norodul acesta reale, roada
urîrei lor, căci la cuvîntul Mieu nu luară
aminte, și leagea Mea o lepădară. Pentru 20
căci tămîie de la Sava Îm aduceți și scortîșoară
den pămînt departe? Și arderile ceale de tot
ale voastre nu-s priimite și jîrtvele voastre nu
M-au îndulcit pre Mine”. Pentru aceea, 21
acestea zice Domnul: „Iată, Eu dau preste
nărodul acesta boală, și vor boli întru ea
părinți și fii împreună, vecinul și cel de aproa-
pele lui vor peri”. Acestea zice Domnul: 22
„Iată, norod vine de la crivăț și limbi să vor
rădica de la marginile pămîntului. Arc și 23
fuște vor ținea, năsilnic iaste și nu va milui;
glasul lui – ca marea ce aduce valuri; cu cai și
cară să va rîndui, ca focul, spre războiu cătră
tine, fată Sion!” – „Auzit-am auzul lor, slă- 24
bănogiră-se mînil noastre; necaz ne cu-
prinse pre noi, chinuri ca ceia ce naște. Nu 25
ieșiț afară la țarină și în căi nu îmblați, căci
sabia nepriatenilor lăcuiaste preprejur!
Fata norodului Mieu! Încinge-te cu sac și pre- 26
sară cenușă! Fă-ți jale ibovnicului, tînguire de
milă, căci fără veaste va veni chinul preste
voi!” – „Ispititoriu am dat pre tine întru 27
noroadă ispitite; și vei cunoaște cînd voiu
ispitiiu Eu calea lor. Toți neacultători, mer-
gînd încîlcită, aramă și fier. Toți stricați 28
sînt! Să sfîrși foiul de la foc, să sfîrși plum- 29
bul. În deșert zlătariul bate argintul, vicleșu-
gurile lor nu s-au topit. ‘Argint lepădat’ 30
chemați pre ei, căci i-au izgonit pre ei
Domnul”.

C A P V I I

1 **A**scultați cuvîntul Domnului, toată 1
jidovimea! Acestea zice Domnul 2
puterilor, Dumnezeuul lui Israil: „De
veți îndirepta căile voastre și tocmea-
lele voastre, și voiu lăcui pre voi în
locul acesta. Nu vă nădejduiț spre voi 3
cuvinte mincinoase, căci mai mult nemică nu
vor folosi voao, zicînd: ‘Beseareca Domnului
beseareca Domnului iaste’. Că, de veț is- 4
prăvi isprăvind căile voastre și tocmealele voas-
tre și, făcînd, veț face judecată întru mijlo-

cul omului și întru mijlocul aproapelui său,
 5 Și nemearnicul și surumanul și vădua să nu
 asupriți, și sînge nevinovat să nu vărsați în
 locul acesta, și denapoia altor dumnezei să nu
 6 mergeți spre rău voao, Și voiui lăcui pre
 voi în locul vostru, în pămîntul carele am dat
 părinților voștri den veac și pînă în veac.
 7 Iară de veț nădejdui voi pre cuvinte minci-
 8 noase, de unde nu vă veț folosi, Și ucideți,
 și preacurviți, și furați, și jurați pre strîmb, și
 tămîiați la Vaal, și mergeți denapoia dumne-
 zăilor streini, carii nu știți, ca să vă fie voao
 9 rău, Și ați venit și ați stătut înaintea Mea în
 Casă unde să numeaște numele Mieu preste
 ea și ați zis: 'Feritu-ne-am ca să nu facem toate
 10 urîciunile aceastea!', Au peșteri tîlharilor -
 Casa Mea unde să numeaște numele Mieu
 întru ea acolo înaintea voastră? Și iată, Eu
 11 văzuii", zice Domnul. „Căci mergeți la
 locul Mieu cel de la Silom, unde am sălășluit
 numele Mieu preste el acolo înainte, și vedeți
 ceale ce am făcut lui de cătră fața răutății
 12 nărodului Mieu, Israil. Și acum, pentru
 care lucru ați făcut toate aceastea lucruri, și am
 grăit cătră voi, și nu M-ați ascultat pre
 Mine, și v-am chemat pre voi, și n-ați răspuns,
 13 (Deci) face-voiui și Eu Casii aceștia unde să
 cheamă numele Mieu preste ea, preste carea
 voi nădejduiți preste ea, și locului carele am
 dat voao și părinților voștri, în ce chip am
 14 făcut Silomului. Și voiui lepăda pre voi de
 cătră fața Mea, în ce chip am lepădat pre frații
 15 voștri, toată sămînța lui Efraim! Și tu nu te
 ruga pentru nărodul acesta și nu te ruga ca să
 să miluiască aceștia, și nu te ruga și să nu te
 apropii de Mine pentru ei, căci nu voiui ascu-
 16 ta. Au nu vezi ce fac ei în cetățile Iudei și în
 17 căile Ierusalimului? Fiii lor adună leamne,
 și părinții lor ard foc, și muierile lor fărîmă
 aluat, ca să facă hamoni oștii ceriului; și au
 turnat turnări la dumnezei streini, pentru ca
 18 să Mă mînie. Au doară ei Mă scîrbesc pre
 Mine?", zice Domnul, „nu pre ei, pentru ca să
 19 să rușineaze obrazele lor?" Pentru aceea,
 aceastea zice Domnul: „Iată,urgia și mînia
 Mea să varsă preste locul acesta, și preste
 oameni, și preste dobitoace, și preste tot lem-
 nul țarinii lor, și preste roadele pămîntului; și
 20 va arde și nu se va stinge". Aceastea zice
 Domnul: „Arderile ceale de tot ale voastre
 adunați cu jîrtvele voastre și mîncăți carne,
 21 Căci n-am grăit cătră părinții voștri și n-am
 poruncit lor, în ziua carea am scos pre ei den
 pămîntul Eghipetului, pentru arderi-de-tot și
 22 jîrtve, Fără numai graiul acesta am poruncit
 lor, zicînd: Ascultați glasul Mieu, și voiui fi voao
 întru Dumnezău și voi veți fi Mie întru nărod, și

mergeți în toate căile Meale, oricarele voiui
 porunci voao, pentru ca să vă fie voao bine.
 Și n-au ascultat pre Mine, nici au apropiat 23
 ureachea lor, ce au mers întru gîndurile inimii
 lor cei reale și să făcură la ceale dendărăt, nu
 la ceale denainte, den carea zi au ieșit părinții
 lor den pămîntul Eghipetului și pînă în ziua
 aceasta. Și am trimis cătră ei pre toți robii 24
 Miei, prorocii, ziua și dimineața, și am tri-
 mis, Și n-au ascultat pre Mine, și nu s-au 25
 apropiat ureachea lor, și ș-au învîrtoșat cer-
 bicea lor mai mult decît părinții lor. Și vei 26
 grăi lor cuvîntul acesta, și nu vor asculta pre
 tine; și vei chema pre ei, și nu vor răspunde
 ție. Și vei grăi cătră ei: 'Această limbă, care 27
 n-au auzit glasul Domnului lor, nici au priimit
 învățătura, să sfîrși credința den rostul lor'.
 Tunde capul tău și leapădă! Și ia pre buze 28
 plîngere, căci au izgonit Domnul și au lepă-
 dat ruda care făcea aceastea; căce au făcut
 fiii Iudii răul înaintea Mea", zice Domnul.
 „Rînduit-au urîciunile lor în Casă unde s-au 29
 chemat numele Mieu preste ea, ca să o pîngă-
 rească pre ea. Și au zidit capiștea lui Tafeth, care-
 le iaste în valea fiului Ennom, ca să arză-de-tot
 pre fiii lor și featele lor cu foc, care n-am
 poruncit lor și n-am socotit în inima Mea.
 Pentru aceea, iată, zile vin, zice Domnul, și 30
 nu vor mai zice încă 'Capiștea lui Tafeth' și
 'Valea fiului Ennom', ce 'Valea celor omorîți';
 și-i vor îngropa în Tafeth, nefiind loc. Și 31
 vor fi morții nărodului acestuia spre mîncare
 pasărilor ceriului și hiarălor pămîntului, nu
 va fi cine să apere. Și voiui surpa den cetă- 32
 țile Iudii și den răspîntiile Ierusalimului glasul
 celor ce să veselescu și glasul celor ce să
 bucură, glasul ginerelei și glasul neveastei,
 căce spre pustiire va fi tot pămîntul".

C A P V I I I

In vremea aceea, zice Domnul, 1
 deschide-vor oasele împăraților Iudii
 și oasele boiarilor lor și oasele preoți-
 lor și oasele prorocilor lor și oasele
 celor ce lăcuiescu în Ierusalim den
 mormînturile lor Și le vor zbici pre eale 2
 spre soare și spre lună și spre toate stealele și
 spre toată oastea ceriului, care au iubit și
 căroră au slujit și căroră au mersu denapoia
 lor și de carii să ținea și la carii s-au închinat
 ei. Nu să vor tăia, nici să vor îngropa, și vor fi
 spre pildă preste fața a tot pămîntul, Căci 3
 au mai ales moartea decît viața; și la toți ceia-
 lăți ce au rămas de la rudenia aceea, în tot locul,
 oriunde-i voiui scoate pre dîșii acolo". Căci 4
 aceastea zice Domnul: „Au doară cel ce cade

nu să scoală? Sau cel ce să întoarcă nu să
 5 întoarcă? Pentru că să întoarcă norodul
 acesta întoarcere fără rușine și să biruiră de
 tot întru voia lor și nu vrură a să întoarcă?
 6 Băgați în urechi dară și auziți! Nu așa vor grăi,
 nu iaste om care să să pocăiască de la răutatea
 lui, zicînd: 'Ce am făcut?' Rămase cela ce
 aleargă de la alergătura lui ca calul șezătoriu
 7 întru nechezarea lui. Și asida în ceriu co-
 noscu vreamea ei, turtureaoa și rîndureaoa,
 pasările țarenii, păzirà vremile întrării lor;
 iară norodul Mieu acesta n-au cunoscut jude-
 8 cățile Domnului. Cum veți grăi că: 'Înțe-
 lepți sîntem noi, și leagea Domnului cu noi
 iaste?' În deșert să făcu trestia minciunoasă la
 9 scriitori! Rușinară-să înțelepții, acoperiră
 capul lor; și să spămîntară și să prinsără, căci
 cuvîntul Domnului l-au izgonit. Care înțelep-
 10 ciune e întru dînșii? Pentru aceea voi da
 muierile lor altora și țarinile lor, moștenitori-
 lor, căci, de la mic pînă la mare, toți iubirea
 argintului gonesc; și, de la proroc pînă la
 11 preot, toți fac minciună. Și vindecă surpa-
 rea norodului Mieu cătră necinste, zicînd:
 12 'Pace! Pace!'; și nu era pace! Rușinară-să,
 căci urîciune au făcut? Și cu rușine nu s-au
 rușinat, și a să rușina nu știu. Pentru aceea
 vor cădea între mijloc căzînd, în vreamea
 13 socotealei lor vor cădea", zice Domnul. „Și
 vor aduna roadele lor, zice Domnul, nu iaste
 strugur în vie și smochine în smochin, și frun-
 14 zele au căzut de tot“. – „Și spre ce noi șă-
 dem?“ – „Adunați-vă și să întrăm la cetățile
 ceale tari și să ne lepădăm acolo, căci Dumne-
 zău ne-au lepădat pre noi și ne-au adăpat
 apă de hiare, căci am greșit înaintea Lui.
 15 Adunatu-ne-am spre pace, și nu era bune la
 vreamea vindecării și nu era sîrguială“.
 16 – „De la Dan vom auzi glasul iuțimei cailor lui,
 de la glasul nechezării călărimei cailor lui să
 clăti tot pămîntul; și va veni și va mînca de tot
 pămîntul, și plinirea lui, cetatea, și pre cei ce
 17 lăcuiescu întru dînsa. Pentru căci, iată, Eu
 trimiț la voi șărpi omorîtori, la carii nu iaste a
 18 descîntarea, Și vor mușca pre voi fără vin-
 decare cu durearea inimii voastre cei izmeni-
 19 te! Iată (strigare) glasul strigării feații
 nărodului Mieu, de la pămînt departe: 'Au
 Domnul nu iaste în Sion? Sau împărat nu
 iaste acolo?' – „Pentru căci M-au urgisit cu
 ceale cioplite ale lor și întru deșărtări streine?“
 20 Să petrecu vara, trecu seacerea, și noi nu ne-am
 21 mîntuit. – „Spre surparea featei nărodului
 Mieu Mă întunecaiu; întru izmenire Mă întăriră
 22 durori ca ceaea ce naște. Și au rășină nu iaste
 în Galaad? Au doftor nu iaste acolo? Pentru căci
 nu să sui vindecarea featei nărodului Mieu?“

C A P I X

ine va da capului meu apă și ochilor 1
 miei izvoară de lacrimi, și voi plînge
 pre nărodul meu acesta, ziua și
 noaptea, pre cei răniți ai feații năro- 2
 dului meu? Cine în va da în pus-
 tiiu sălaş mai de margine, și voi părăsi pre
 nărodul meu și mă voi duce de la ei? Căci
 toți să preacurvesc, adunarea celor defăimă- 3
 tori! Și întinseră limba lor ca un arc min-
 cinos și nu credința putu pre pămînt, căci den
 reale la reale au ieșit și pre Mine n-au cunos- 4
 cut!“, zice Domnul. „Fieștecarele de cătră
 aproapele său păziți-vă și pre frații lor nu
 nădejduiți, căci tot fratele cu amăgitură va
 amăgi și tot priatenul cu vicleșug merge.
 Fieștecarele asupra priatinului lui va bat- 5
 jocuri, adevăr nu vor grăi; învăță-se limba lor
 a grăi minciuni; năpăstuiră și nu lipsiră a să
 întoarcă. Camătă preste camătă, vicleșug 6
 preste vicleșug, n-au vrut să știe pre Mine“,
 zice Domnul. Pentru aceea, aceastea zice 7
 Domnul puterilor: „Iată, Eu voi lămuri pre ei
 și voi ispiti pre ei, căci voi face de cătră fața
 vicleșugului feații nărodului Mieu. Săgeată 8
 rănitoare e limba lor; vicleane-s graiurile
 gurii lor; cu aproapele lui grăiaște de pace, și
 întru sine are vrajba. Au asupra acestora 9
 nu voi socoti, zice Domnul, sau la nărod ca
 acesta nu va izbîndi sufletul Mieu? Preste 10
 mąguri luați tînguire și pre căile pustiiului
 plîngere, căci s-au săvîrșit, pentru că nu sînt
 oameni, n-au auzit glasul stăpînirei; den
 pasările ceriului și pînă la dobitoace spămîn-
 11 tară-să, dusără-să. Și voi da Ierusalimul
 spre înstreinare, spre lăcuință bălaurilor, și
 cetățile Iudei spre stingere le voi pune, nelă-
 cuindu-se“. Cine e omul înțelegătoriu și înțe-
 leagă aceasta? Și, la care e cuvîntul gurii
 Domnului cătră el, vestească voao: pentru
 care lucru peri pămîntul? Aprinse-se ca pus-
 12 tiiul, neumblîndu-se el? Și zise Domnul
 cătră mine: „Pentru căci au părăsit ei leagea
 Mea carea am dat înaintea feații lor și n-au
 ascultat glasul Mieu, Ce au mers denapoia 13
 celor alese ale inimii lor ceii reale și dena-
 poia idolilor carele au învățat pre ei părinții
 lor“, Pentru aceea, aceastea zice Domnul 14
 puterilor, Dumnezăul lui Israil: „Iată, Eu hră-
 nesc pre ei cu nevoi, și voi adăpa pre ei apă
 de hiare, Și voi răsipi pre dînșii întru 15
 limbi la carii nu conoștea ei și părinții lor, și
 voi trimite la dînșii sabia, pînă-i voi topi
 pre ei cu dînsa“. Aceastea zice Domnul 16
 puterilor: „Chemați pre cealea ce plîng, și să
 vie; și cătră ceale măiastre trimiteți, Și răs- 17
 punză; și să ia preste noi plîngere, și pogoare
 ochii voștri lacrimi, și geanele voastre cure apă,

18 Căci glasul cel de jale să auzi în Sion: 'Cum am
chinuit! Ne-am rusinat foarte, căci am părăsit
19 pământul și am lepădat sălășlurile noas-
tre'. — „Ascultați dară, muieri, cuvîntul lui
Dumnezău și priimască urechile voastre
cuvintele gurei Lui; și învățați featele voastre
20 jale și muiarea pre cea de aproapele ei, plîn-
gere, Căci să sui moarte pren ferestrele
voastre, întră la pământul vostru, ca să zdro-
bească prunci pre den afară și tinerii de pren
21 uliță. Și vor fi morții oamenilor spre pildă,
preste fața cîmpului pământului vostru, și ca
22 iarba denapoia celui ce coseaște. Și nu va fi
cel ce să adune“. Această zice Domnul: „Nu
să laude înțeleptul întru înțelepciunea lui și
nu se laude cel vîrtos întru vîrtutea lui și nu se
23 laude cel bogat întru bogăția lui, Ce întru
aceasta să să laude cel ce să laudă a înțeleage
și a Mă conoaște că Eu sînt Domnul, Cella ce
fac milă și judecată și direptate pre pămînt,
căci întru acestea e voia Mea“, zice Dom-
24 nul. „Iată, zile vin, zice Domnul, și voi
socoti preste toți cei obrezuiți marginea aco-
perirei lor, Preste Eghipet, și preste Idu-
25 mea, și preste Edom, și preste fiii lui Ammon,
și preste fiii lui Moav, și preste tot cela ce
tunde împrejur cealea de la fața lui, ceia ce
lăcuiesc în pustiiu, căci toate limbile neobre-
zuite-s la trup, și toată casa lui Israil — neobre-
zuiți la inima lor“.

C A P X

1 **A**scultați cuvîntul Domnului, carele au
grăit cătră voi, casa lui Israil!
2 Această zice Domnul: „După căile
limbilor nu învățați și de seamnele
ceriului nu vă teamereți, căci să tem
3 de eale cu obrazele lor; Căci legiurile lim-
bilor deșarte-s: lemn iaste, den dumbravă
4 tăiat, lucru de teslariu și topitură; Cu argint
și cu aur înfrumusețate sînt, cu ciocane și cu
5 cuie le-au întărit pre eale, pune-le-vor pre
eale și nu se vor mișca. Argintul bătut
iaste, nu vor îmbla; rîdicîndu-se, rîdica-se-vor,
căci nu vor păși. Nu vă teameți de eale,
căci nu vor face rău, și bine nu iaste întru
6 eale“. — „Nu iaste aseamenea cu Tine,
Doamne! Mare ești Tu și mare e numele Tău
7 întru vîrtute! Cine nu se va teame de Tine,
Împărate al limbilor? Pentru că Ție să cuvine,
că întru toți înțelepții limbilor și întru toate
împărățiile lor nu iaste aseamenea Ție.
8 Împreună cei fără minte și cei nesocotitori sînt
9 dăscălia deșărtărilor lor, lemn iaste! Argint li-
pit iaste, de la Tharsis veni-va; aurul — Mofaz; și
mîna zlătarilor, lucruri de meșteri; toate cu vînat
10 și mohorîte vor îmbrăca pre eale. Așa să zi-
ceț lor: 'Dumnezăi carii ceriul și pămîn-

11 tul n-au făcut să piară de pre pămînt și de-
desuptul ceriului acestuia!'“ Dumnezău —
12 Cella ce au făcut pămîntul cu putearea Lui,
Cella ce au îndireptat lumea cu înțelepciunea
Lui și cu mintea Lui au întins ceriul, Și
13 mulțime de ape în ceriu, și sui nori de la mar-
ginea pământului; fulgere spre ploaie au făcut
și scoase vînturi (lumină) den visteriile lor.
Nebunitu-s-au tot omul de minte; rușină-se
14 tot zlătariul pre ceale săpate ale lui, căci min-
cinoase au topit; nu iaste duh întru eale.
Deșarte sînt, lucrure batjocurite; în vremea
15 socotirei lor vor peri. Nu iaste ca aceasta
parte la Iacov, căci Cella ce au zidit toate, acela
iaste moșnenirea Lui; Domnul — numele Lui.
Adună den afară statul tău cel ce lăcuiaște
16 întru cei aleși, căci acestea zice Domnul:
„Iată, Eu împiadec pre ceia ce lăcuiesc pămîn-
17 tul acesta cu necaz, și voi năcăji pre ei, pentru
ca să să afle rana ta“. Vai preste zdrobitura
18 ta! Duiosă rana ta! Și eu ziș: Așa e aceasta
rana ta și te apucă pre tine. Cortul tău au
19 chinuit, peri, și toate pieile tale să spintecară;
fiii miei și oile mele nu sînt; nu iaste încă loc
cortului mieu, locul pieilor mele, Căci
20 păstorii au ieșit den minte și pre Domnul n-au
cercetat; pentru aceea n-au socotit toată
pășunea, și să răsipiră. Glasul auzirii, iată,
21 vine! Și cutremur mare den pămîntul de la
miazănoapte, ca să rînduiască cetățile Iudii
spre stingere și zăceare pasărilor. Știu,
22 Doamne, că nu e a omului calea lui, nici băr-
bat va merge și va isprăvi călătoria lui.
Ceartă-ne pre noi, Doamne, însă cu judecată,
23 și nu cu mînie, pentru ca să nu ne faci pre noi
puțini! Varsă mînia Ta preste limbile cea-
24 lea ce nu Te știu pre Tine, și preste împără-
țiile carele numele Tău nu l-au chemat, căci au
mîncat pre Iacov și au topit pre Israil!

C A P X I

1 **A**scultați cuvîntul carele s-au făcut de cătră
2 Domnul cătră Ieremia, zicînd: „Auzi
cuvintele făgăduinții aceștia, și vei
grăi cătră oamenii Iudei și cătră cei ce
lăcuiesc în Ierusalim și vei grăi cătră
3 ei. Această zice Domnul, Dumnezeul lui
Israil: Blestemat omul carele nu va asculta
cuvintele făgăduinței aceștia carea am po-
runcit părinților voștri în ziua carea am scos
pre ei den pămîntul Eghipetului, den cupto-
4 riul cel de fier, zicînd: Ascultați glasul Mie
și faceț toate, oricîte voi porunci voao, și
veți fi Mie norod, și Eu voi fi voao Dum-
5 nezeu, Pentru ca să întăresc jurămîntul
Mieu carele am jurat părinților voștri ca să
le dau lor pămînt ce cură miare și lapte,

ca cum e ziua aceasta!“ Și răspuns și zis:
 6 „Facă-să, Doamne!“ Și zise Domnul către
 mine: „Citește toate cuvintele acestea în
 cetățile Iudii și denafara Ierusalimului, zicînd:
 7 ‘Auziți cuvintele făgăduinței aceștia și le faceți
 pre eale, căci mărturisind mărturisiiam îm-
 preună părinților voștri, în ziua carea am scos
 pre ei den pămîntul Eghipetului pînă în ziua
 aceasta, mîneceînd mărturisiiam împreună,
 8 zicînd: ‘Ascultați glasul Mie!’ Și n-au
 ascultat, nici plecară ureachea lor, ce mergea
 fieștecarele întru încîlcirea inemii lor cei
 viclean. Și aduș către ei toate cuvintele făgă-
 duinței aceștia carea am poruncit ca să facă,
 9 și n-au făcut“ . Și zise Domnul către mine:
 „Să află legătură întru bărbații Iudei și întru
 10 ceia ce lăcuiesc în Ierusalim. Întoarseră-se
 spre strîmbătățile părinților lor celor mai
 denainte, carii n-au vrut să asculte cuvintele
 Meale și, iată, ei mergu denapoia dumnezeilor
 striini, ca să slujască lor. Și răsipi casa lui
 Israil și casa Iudei făgăduința Mea, carea am
 11 pus către părinții lor“. Pentru aceea,
 acestea zice Domnul: „Iată, Eu aduc preste
 norodul acesta reale, den carele nu vor putea
 ca să iasă dentr-însele; și vor striga către
 12 Mine, și nu voi asculta pre ei. Și vor
 merge cetățile Iudei și cei ce lăcuiescu Ieru-
 salimul și vor striga către dumnezeii lor,
 cărora ei tămîiază lor, carii nu vor mîntui pre
 13 ei în vremea chinuirii lor. Căci pre numă-
 rul cetăților tale era dumnezeii tăi, Iudo, și pre
 numărul ieșirilor Ierusalimului au rînduit
 14 capiști a tămîia pre Vaal. Și tu nu te ruga
 pentru norodul acesta și nu te ruga pentru ei
 la rugă și rugăciune, căci nu voi asculta la
 vremea carea Mă cheamă pre Mine, în vrea-
 15 mea chinuirii lor. Pentru ce cea iubită în
 Casa Mea au făcut urîciune? Au rugăciune și
 cărnuri sfinte vor lua de la Tine răutățile tale?
 16 Au de aceasta vei scăpa? ‘Maslin cu bună
 umbră, frumos la chip’ au numit Domnul
 numele tău. La glasul tăiarii lui au răsădit; să
 17 făcură de nimica ramurile ei. Și Domnul
 puterilor, Cea ce de tot te-au răsădit, grăit-au
 asupra ta reale, pentru răutatea casii lui Israil
 și casei Iudii, căci ș-au făcut lor a Mă urgisi,
 18 tămîind ei la Vaal“. Doamne, arată mie și
 voi cunoaște; atuncea văzuiu tocmealele lor.
 19 Și eu, ca un miel blînd aducîndu-se să să jîrt-
 vuiască, n-am cunoscut [că] asupra mea au
 gîndit gînd rău, zicînd: „Veniți și să punem
 lemn în pîinea lui și să-l surpăm pre el de la
 pămîntul celor vii, și numele lui nu să va mai
 20 pomeni încă“. Doamne al puterilor, judecînd
 drept, ispitînd rănichii și inimile, de aș vedea cea

de la Tine izbîndă dentru ei, căci către
 Tine descoperiiu îndireptarea mea. Pentru 21
 aceea, acestea zice Domnul preste oamenii
 den Anathoth, ceia ce cearcă sufletul meu,
 ceia ce zic: „Nu vei proroci pre numele Dom-
 nului! Iară de nu, vei muri în mîinile noas-
 tre!“ Pentru aceea, acestea zice Domnul 22
 puterilor: „Iată, Eu socoti-voiu asupra lor;
 tinerii lor cu sabie vor muri, și fiii lor și featele
 lor muri-vor cu foamete. Și rămășița nu va 23
 fi lor, căci voi aduce reale preste ceia ce
 lăcuiescu în Anathoth, în anul socotirii lor“.

C A P X I I

Lireptu ești, Doamne, că voi răs- 1
 punde către Tine, însă judecăți voi
 grăi către Tine: Ce e că calea necurați-
 lor să sporească, îndireptatu-s-au toți
 cei ce defaimă defăimări? Răsădiș 2
 pre ei și să înrădăcinară; făcură fii și făcură
 roadă. Aproape ești Tu de gura lor și departe
 de la rănichii lor! Și Tu, Doamne, știi pre 3
 mine; ispitit-ai inima mea. Înaintea Ta adu-
 nă-i pre ei ca oile spre junghiere! Curățește-i
 pre ei la ziua jungherii lor! Pînă cînd va 4
 plînge pămîntul și toată iarba țarinii să va
 usca de răutatea celor ce lăcuiescu întru el?
 Strînsără-să dobitoace și pasări, căci au zis:
 „Nu va vedea Dumnezău căile noastre!“.
 –„Ale tale picioare aleargă și te sloboogescu 5
 pre tine; cum te vei găti pre cai? Și în pămî-
 ntul păcii tale te nădejduiești; cum vei face
 întru înfierbîntarea Iordanului? Căci și fra- 6
 ții tăi și casa tătîni-tău, și aceștea să lăpădară
 de tine și aceștea au strigat, dendărătul tău
 adunară-să. Să nu te încrezi întru ei, cînd vor
 grăi către tine cu pace! Părăsit-am casa 7
 Mea, lăsat-am moștenirea Mea, dat-am cel
 iubit suflet al Mieiu pre mîinile vrăjmașilor
 lui. Să făcu moștenirea Mea Mie ca un leu 8
 în dumbravă, deade asupra Mea glasul ei;
 pentru aceea am urît pre ea. Au peștera
 leoaicei iaste moștenirea Mea Mie? Au 9
 peșteră e împrejurul ei preste ea? Păsați!
 Adunați toate hiarăle cîmpului și să vie ca să
 mănînce pre ea! Păstori mulți stricară via 10
 Mea, pîngăriră partea Mea, deaderă partea
 cea poftită a Mea spre pustiiu neumbat.
 Făcură-să spre peirea pierzării prin Mine; cu 11
 stingere stînsă-se tot pămîntul, căci nu iaste
 om care să puie la inimă. Preste toată ieși- 12
 rea în pustiiu au venit, chinuind, căci sabia
 Domnului va mînce de la marginea pămîntu-
 lui și pînă la marginea pămîntului, nu iaste
 pace la tot trupul. Sămănat-aș grîu, și spini aș 13
 secerat; sorții lor nu vor folosi lor. Rușinați-vă
 de fala voastră, de ocară înaintea Domnu-
 lui!“ Căci acestea zice Domnul pentru toți 14
 vecinii cei răi: „Ceia ce să ating de moște-

nirea Mea carea am împărțit nărodului Mieu, lui Israil, iată, Eu zmulg pre ei de la pământul lor, și pre Iuda voiu scoate den mijlocul lor. 15 Și va fi după ce voiu scoate Eu pre ei, Mă voiu întoarce și voiu milui pre ei. Și voiu lăcui pre ei, pre fieștecarele la moștenirea lui și fiește- 16 carele la pământul lui. Și va fi, de învățînd, vor învăța calea nărodului Mieu a să jura în numele Mieu: 'Viu Domnul!', în ce chip au învățat pre nărodul Mieu a să jura pre Vaal, și să va zidi în mijlocul nărodului Mieu. Iară de 17 nu să vor întoarce, Și voiu rădica limba aceea cu rădicare și pierzare", zice Domnul.

C A P X I I I

1 **A**ceasta zice Domnul: „Pasă și cîștigă ție încingere de in și pune pre mijlocul tău; și în apă nu va treace“. Și 2 cîștigaiu încingerea, după cuvîntul Domnului, și puș prejur mijlocul 3 mieu. Și să făcu cuvîntul Domnului cătră 4 mine, zicînd: „Ia încingerea cea demprejurul mijlocului tău și scoală-te și pasă la Efrat și 5 ascunde pre ea acolo, în gaura pietrii“. Și merș și o ascunș la Efrat, în ce chip mi-au 6 poruncit mie Domnul. Și fu după zile multe, și zise Domnul cătră mine: „Scoală-te și pasă la Efrat și ia de acolo brîul carele am 7 poruncit ție ca să-l ascunzi acolo“. Și merș la apa Efratului și săpaiu și luaiu brîul den locul unde am îngropat pre el acolo. Și iată, stricat era, care să nu fie de treabă la nemi- 8 că. Și să făcu cuvîntul Domnului cătră 9 mine, zicînd: „Aceasta zice Domnul: Așa voiu strica semeția Iudei și semeția Ierusalimului, cea multă aceasta semeție. Pre cei 10 ce nu vor să asculte cuvintele Meale, ce au mers întru încîlcirea inimii lor cei vicleane, și pre cei ce au mers după dumnezăi streini ca să slujască lor și să să închine lor, și vor fi ca brîul acesta care nu se va trebui la nemică. 11 Căci, în ce chip să lipeaște brîul prejur mijlocul omului, așa am lipit cătră Mine casa lui Israil și toată casa Iudei, ca să să facă Mie spre nărod numit, și spre fală, și spre mărire; și 12 n-au ascultat de Mine. Și vei grăi cătră nărodul acesta: 'Tot foalele să va împlea de vin'. Și va fi de vor zice cătră tine: 'Au cunoscînd nu vom cunoaște că tot foalele să va 13 împlea de vin?', Și vei grăi cătră ei: 'Aceasta zice Domnul: 'Iată, Eu voiu împlea pre toți ceia ce lăcuiesc pământul acesta, și pre împărații lor, pre ceia ce șad, fiii lui David, pre scaunul lui, și pre preoți, și pre proroci, și pre Iuda, și pre toți ceia ce lăcuiesc în Ierusalim cu 14 îmbătare. Și voiu răsipi pre ei, pre bărbat, și pre fratele lui, și pre părinții lor, și pre fiii lor deodată; și nu voiu dori, zice Domnul, și nu-M va fi milă și nu Mă voiu milostivi de cătră

stricarea lor'. Auziți și băgați în urechi și 15 nu vă rădicați, căci Domnul au grăit! Dați 16 Domnului Dumnezeului vostru mărire mai nainte de a întuneca și mai nainte de a să împiedeca picioarele voastre preste munți întunecoși; și veți aștepta la lumină, și acolo – umbra morții, și să vor pune la întunearec. Iară de nu veți auzi, pre ascuns plînge-va 17 sufletul mieu de cătră fața semeției; și vor pogorî ochii voștri lacrimi, căci să surpă turma Domnului. Ziceț împăratului și silnicilor: 'Smeriți-vă și ședeți, căci s-au surpat den capul vostru cununa măririi voastre!' Cetățile ceale despre austru să închiseră 19 împreună și nu era cel ce să deșchiză; să înstriină Iuda, săvîrșiră înstriinare deplin. Rădică ochii tăi, Ierusalime, și vezi pre cei ce 20 vin de la crivăț: Unde iaste turma carea s-au dat ție, oile măririi tale? Ce vei grăi, cînd te 21 vor socoti pre tine? Și tu ai învățat pre ei asupra ta învățături la început. Durori te vor apuca, ca pre muiarea ce naște. Și de vei 22 zice în inema ta: 'Pentru căci întimpină mie aceste?' – Pentru mulțimea strîmbătății tale descoperiră-se denapoile tale, să să ivească călcîile tale. De va premeni arapul pielea 23 lui și pardosul împistriturile lui, și voi veți putea a face bine, fiind învățați rău. Și-i 24 împrăstiaiu pre ei ca ojogiturile ce se duc de vînt spre pustiiu. Acesta e sorțul tău și 25 parte, a nu asculta voi Mie, zice Domnul, cum M-ai uitat pre Mine și ai nădejduit pre minciuni. Și Eu voiu descoperi ceale denapoi ale tale 26 preste fața ta, Și să va ivi necinstea ta. 27 Preacurviile tale și nechezarea ta și înstriinarea curviei tale preste dealuri și în țarini am văzut, urîciunile tale. Vai ție, Ierusalime, căci nu te-ai surpat denapoia mea! Pînă cînd vei fi?“

C A P X I V

A cuvîntul Domnului, carele au făcut 1 cătră Ieremia pentru neplouare. Plînse jidovimea, și porțile ei să deșertară, și să întunecară pre pământ, 2 și strigarea Ierusalimului să sui. Și 3 cei putearnici ai ei trimiseră pre cei mai tineri ai lor la apă; venit-au la fîntîni, și n-au aflat apă. Și au întors vasele lor deșarte. Și 4 lucrurile pământului s-au săvîrșit, căci nu era ploaie. S-au rușinat plugarii, acoperiră capetele lor. Și cerbii în țarină fătără și părsiră, căci nu era iarbă. Măgarii sălbateci 6 stătură pren codri, și traseră vînt, săvîrșiră-se ochii lor, că nu era buruiană. De norodul 7 strîmbătății, păcatele noastre înpomcișară-se noao. Doamne, fă noao pentru numele

Tău, căci multe-s păcatele noastre înaintea
 8 Ta, căci Ție am greșit. Îngăduiala lui Israil,
 Doamne, și mîntuiești în vremea răutăți-
 9 lor; Pentru căci Te-ai făcut ca un nemeare-
 nic pre pămînt? Și ca un pămintean abătîndu-se
 spre popas? Au fi-vei ca un om adormit fiind?
 Au ca un om ce nu poate a mîntui? Și Tu întru
 noi ești, Doamne, și numele Tău s-au chemat
 10 preste noi, să nu uiți pre noi! – Așa zice
 Domnul norodului acestuia: „Îndrăgiră a
 mișca picioarele lor și nu s-au scumpit; și
 Dumnezeu n-au binevoit întru ei. Acum Îș va
 11 aduce aminte de strîmbătatea lor“. Și zise
 Domnul cătră mine: „Nu te ruga pentru noro-
 12 dul acesta spre bine! Căci, de vor posti, nu
 voiu auzi rugile lor; și de vor aduce arderi-
 de-tot și jîrtve, nu voiu binevoi întru ei, căci cu
 cuțit și cu foamete și cu moarte Eu voiu con-
 13 ceni pre ei“. Și zise: „Cela ce ești, Doamne,
 iată, prorocii lor vor proroci și zic: ‘Nu veți
 vedea sabie, nici foamete va fi întru voi, căci
 adevăr și pace voiu da pre pămînt și în locul
 14 acesta’“. Și zise Domnul cătră mine: „Minci-
 uni prorocii prorocesc pre numele Mieu! N-am
 trimis pre ei și n-am poruncit lor și n-am grăit
 cătră ei, căci vederi mincenoase și vrăji și des-
 cîntături și voile inimilor ei prorocesc
 15 voao“. Pentru aceea, acestea zice Dom-
 nul pentru prorocii: „Ceia ce prorocesc pre
 numele Mieu minciuni, și Eu n-am trimis pre
 ei, carii zic: ‘Sabie și foamete nu va fi pre
 pămîntul acesta’, cu moarte, cu boală vor
 muri și cu foamete să vor conceni prorocii
 16 Și norodul la carii ei prorocesc lor, și vor fi
 lepădați în răspîntiile Ierusalimului de cătră
 fața sabiei și foameții; și nu va fi cel ce să
 îngroape pre ei și fămeile lor și fiii lor și fea-
 tele lor. Și voiu vărsa preste ei răutățile
 17 lor. Și vei grăi cătră ei cuvîntul aceasta:
 ‘Pogoriți preste ochii voștri lacrimi, ziua și
 noaptea, și să nu să sfîrșască, căci cu zdrobi-
 tură mare să zdrobi fața norodului Mieu și cu
 18 rană duioasă foarte’. De voiu ieși la cîmp,
 și iată, răniți de sabie; și de voiu întra la
 cetate, și iată, dureare de foamete; căci preot
 și proroc mearseră la pămîntul carele n-au
 19 știut“. – „Au doară izgonind au izgonit pre
 Iuda? Și de la Sion s-au depărtat sufletul Tău?
 Pentru ce ne-ai lovit pre noi, și nu iaste noao
 vindecare? Îngăduit-am spre pace, și nu era
 bunătați; la vreme de vindecare, și iată, turbu-
 20 rare! Conoscut-am, Doamne, păcatele noas-
 tre, strîmbătățile părinților noștri, căci am greșit
 21 înaintea Ta! Încetează, pentru numele Tău!
 Să nu pierzi scaunul mărireii Tale! Adu-Ți amin-
 te să nu răsipești făgăduința Ta cea ce e cu noi!

Au iaste în idolii limbilor ploînd? Și ceriul va
 da sațiul lui? Au nu Tu ești sîngur, și Te vom
 îngădui pre Tine, Doamne, căci Tu ai făcut
 toate acestea!“

C A P X V

1 i zise Domnul cătră mine: „De va sta
 Moisi și Samuil înaintea feții Meale,
 nu iaste sufletul Mieu cătră ei! Slo-
 2 [bozi] norodul acesta și să iasă! Și
 va fi de vor zice cătră tine: ‘Unde
 vom ieși?’, și vei grăi cătră ei: ‘Aceasta zice
 Domnul Dumnezeu: Cîți la moarte, la moarte;
 cîți la sabie, la sabie; și cîți la foamete, la foa-
 3 mete; și cîți la robie, la robie. Și voiu
 izbîndi asupra lor, patru chipuri, zice Dom-
 nul: Sabia, spre junghiare; și cîinii, spre spar-
 gere; și fiarăle pămîntului și pasările ceriului,
 spre mîncare și spre stricare. Și voiu da
 4 pre ei la nevoi la toate împărățiile pămîntului,
 pentru Manasi, feciorul Ezechiei, împăratul
 Iudei, pentru toate cîte au făcut în Ierusa-
 lim. Cui va fi milă de tine, Ierusalime? Sau
 5 cine să va sfii asupra ta? Au cine să va
 întoarce spre pace ție? Tu M-ai urît, zice
 6 Domnul, denapoi vei merge. Și voiu întinde
 mîna Mea și te voiu strica pre tine! Și încă nu
 voiu părăsi pre ei. Și voiu sămăna pre ei cu
 7 sămănare. În porțile norodului Mieu, să
 făcură fără feciori, pierdură norodul Mieu,
 pentru răutățile lor. Înmulțiră-să văduvele
 8 lor mai mult decît năsipul mării. Aduseră spre
 mumă chinuirea tinerelului într-amiazăzi,
 chin lepădară preste ea fără de veaste, cutremur
 și sîrguială. Deșertă-se ceaea ce năștea
 9 șapte, să chinui sufletul ei, apuse soarele
 preste ea, că, fiind ziua spre namiază, să
 rușină și să ocări; pre cei rămași ai lor spre
 sabie îi va da înaintea vrăjmașilor lor“, zice
 Domnul. – „Vai eu, maică, ca pre cine m-ai
 10 născut, bărbat judecîndu-să și osăbindu-să în
 tot pămîntul? Nici am folosit, nici mi-au folosit
 mie nimerile, vîrtutea mea s-au sfîrșit întru
 cei ce mă blestema. Facă-se, Doamne,
 11 îndireptîndu-se ei, de nu am stătut în vrea-
 mea răutăților lor și în vremea năcazului lor
 spre bunătați cătră vrăjmaș!“ – „De se va
 12 cunoaște fieru, și învălitură de aramă putea-
 rea ta. Și comorile tale spre pradă le voiu
 13 da, schimbare pentru toate păcatele tale și în
 toate hotarale tale. Robi-te-voiu de tot în-
 14 prejurul vrăjmașilor tăi, în pămîntul care n-ai
 știut, căci foc s-au așfîțat dentru mînia Mea, pres-
 te voi să va arde!“ – „Doamne! Adu-Ți amin-
 15 te de mine și mă socoteaște și mă fă nevinovat
 dentru ceia ce mă gonescu pre mine nu spre în-
 delungu-răbdare. Cunoaște că am luat pentru
 16 Tine ocară. Pentru ceia ce defaimă cuvintele
 Tale, concenează pre ei, și va fi cuvîntul Tău mie

spre veselie și bucurie inimii mele, căce s-au chemat numele Tău asupra mea, Doamne
 17 Atotțiitoriu! N-am șezut în adunarea lor, jucînd ei, ce numai mă temeam de cătră fața
 18 mîinii Tale; deosebi ședeam, căci de amărăciune m-am săturat. Pentru căci biruiescu
 asupra mea cei ce mă mîhnescu? Rana mea e tare; de unde mă voiu vindeca? Făcîndu-se, să
 19 făcu mie ca o apă mincinoasă, neavînd credință“. – Pentru aceaea, aceastea zice Domnul: „De te vei întoarce și te vei așeza și înaintea
 feații Meale vei sta, și de vei scoate cinstit den nevreadnic, ca gura Mea vei fi; și să vor întoarce ei cătră tine, și tu nu te vei întoarce
 20 cătră ei. Și te voiu da la norodul acesta ca un zid de aramă tare, și vor da războiu cătră tine și nu vor putea cătră tine, pentru căci cu
 21 tine sînt a te mîntui. Și a te scoate, zice Domnul. Și te voiu mîntui pre tine den mîinile celor răi și te voiu izbăvi den mîina pierzătorilor“.

C A P X V I

1 **S**i tu să nu iai muiare (zice Domnul Dumnezăul lui Israil) și nu ți se va naște ție fecior, nici fată în locul acesta“. Căci aceastea zice Domnul
 2 Dumnezău pentru fiii și featele carele s-au făcut în locul acesta și pentru maicile lor, ceale ce au născut pre ei, și pentru tații lor, ceia ce au plămădit pre ei în pămîntul acesta:
 3 „Cu moarte bolnăvicioasă vor muri, nu să vor tăia, nici să vor îngropa, spre pildă pre fața pămîntului vor fi, cu sabie și foamete să vor conceni; și vor fi stîrvurile lor spre mîncare
 4 hiarălor pămîntului și pasărilor ceriului“. Aceastea zice Domnul: „Să nu întri în danțul lor și să nu mergi să tînguiești și să nu plîngi pre ei, căci am depărtat pacea Mea de la norodul acesta, zice Domnul, mila și milosteniile.
 5 Și vor muri mari și mici în pămîntul acesta, nu să vor îngropa și nu să vor plînge; nu să vor tîngui pre ei și nici pleșuvituri nu vor face și nu să vor rade. Și nu să va frînge
 6 pîine întru plîngerea lor spre mîngîiare la cel mortu; nu-l vor adăpa pre el păhar spre mîngîiare spre tatăl și spre maica lui. La casa ospățului să nu întri tu ca să șazi împreună cu
 7 ei ca să mănîinci și să beai“. Pentru căci aceastea zice Domnul Dumnezăul lui Israil:
 8 „Iată, Eu voiu strica den locul acesta înaintea ochilor voștri și în zilele voastre glas de bucurie și glas de veselie, glas de ginere și glas de
 9 nevastă. Și va fi cînd vei vesti nărodului acestuia toate cuvintele aceastea și vor zice cătră tine: ‘Pentru căci au grăit Domnul a noastră toate răutățile aceastea? Carea e strîmbătețea noastră? Și care iaste păcatul nostru care

am greșit înaintea Domnului Dumnezăului nostru?’ Și vei grăi cătră ei: Pentru căci
 10 M-au părăsit părinții voștri, zice Domnul, și au mers denapoia a dumnezăi streini și au slujit lor și s-au închinat lor, și pre Mine M-au părăsit și leagea Mea n-au păzit! Și voi mai
 11 mult aș viclenit decît părinții voștri. Și iată, voi meargeți fieștecarele după plăcerile inimii voastre cei vicleane, ca să nu ascultați pre Mine. Și voiu lepăda pre voi de la pămîntul
 12 acesta la pămîntul carele n-aș știut voi și părinții voștri; și veș sluji acolo la alți dumnezei, carii nu vor da voao milă. Pentru
 13 aceaea, iată, zile vin, zice Domnul, nu vor mai zice încă ‘Viu Domnul, Cela ce au scos pre fiii lui Israil den pămîntul Eghipetului’, Ce
 14 ‘Viu Domnul, Carele au suit casa lui Israil de la pămîntul despre miazănoapte și de la toate țările unde s-au scos acolo’. Și voiu așaza pre ei la pămîntul lor, carele am dat părinților lor. Iată, Eu trimiț pre cei mulți pascari, zice
 15 Domnul, și vor vîna pre ei. Și după aceaea trimite-voiu pre mulții vînători și vor vîna pre ei deasupra a tot muntele și deasupra a tot dealul și den gaurile pietrilor. Căci ochii Mie
 16 sînt preste toate căile lor, și nu s-au ascuns strîmbăteților lor denaintea ochilor Mie. Și voiu răsplăti îndoite răutățile lor și
 17 păcatele lor întru carele au pîngărit pămîntul Meu întru mortăciunile urîciunilor lor și întru fărădelegile lor întru carele au păcătuit moștenirea Mea“. – „Doamne, Tu ești putearea
 18 mea și ajutoriu meu și scăparea mea în zilele răutăților! Cătră Tine limbi vor veni de la marginea pămîntului și vor grăi că ‘Idoli mincinoș au cîștigat părinții noștri, și nu iaste întru ei folos!’ Au face-va luiș omul dumnezăi?
 19 Și aceștea nu-s dumnezăi!“ – „Pentru aceaea, iată, Eu voiu arăta lor în vremea
 20 aceasta mîina Mea și voiu arăta lor putearea Mea și vor cunoaște că Mie e numele Domnul!“

C A P X V I I

1 **P**ăcatul Iudei scris iaste cu condeiu de fier, în unghie de diamant săpat pre leaspedea inimii lor și pre coarnea
 2 capiștelor lor, Cînd pomeniia pre fiii lor capiștilor lor și desigurilor lor, preste lemn des, preste munții cei înalți. O,
 3 munteane! La cîmp avuția ta și toate visteriile tale prăzii voiu da; ceale înalte ale tale întru păcat sînt în toate hotarale tale. Și vei
 4 rămînea de moștenirea ta carea am dat ție, și a sluji te voiu face vrăjmașilor tăi în pămîntul carele nu-l știi, căci foc aș așțat întru mînia Mea, pînă în veac va arde“. Aceastea zice
 5 Domnul: „Blestemat iaste omul carele are nădeaștea pre om și va răzima trupul brațului

lui pre dînsul, și de la Domnul să va depărta
 6 inima lui. Și va fi ca mirsinul cel sălbatec ce
 iaste în pustie; nu va vedea cînd va veni bună-
 tățile, și să va sălășlui întru neadăpostiri de
 ape și în pustiu, în pămînt sătos, carele nu
 7 se va lăcui. Și blagoslovitu e omul cela ce
 nădejduiaște pre Domnul și va fi Domnul
 8 nădeajdea lui. Și va fi ca lemnul cel odrăslit
 lîngă ape, și pre umezală va pune rădăcinile
 lui, și nu să va teame cînd va veni zăduful, și
 va fi într-însul odrasle frunzoase; în anul cel
 fără de ploaie nu să va teame și nu va lipsi a
 9 face roadă. – Adîncă e inima decît toate, și
 om iaste; și cine-l va conoaște pre el? –
 10 Eu sînt Domnul, Care cercetezu inimi și ispi-
 tesc rănichii, ca să dau fieștecăruia după căile
 11 lui și după roadele tocmealelor lor“. – Glă-
 sui potîrnichea, adună ceale ce n-au născut,
 făcînd avuția ei nu cu judecată; la jumătatea
 zilelor ei vor părăsi pre ea, și la cea de apoi a
 12 ei va fi nebună. – „Scaun înălțat de mărire
 13 iaste sfințirea noastră. Îngăduire lui Israil,
 Doamne! Toți ceia ce Te părăsăsc pre Tine
 rușineaze-se! Depărtați pre pămînt să să
 scrie, căci au părăsit izvorul vieții, pre Dom-
 14 nul! Vindecă-mă, Doamne, și mă voiu tă-
 mădui; mîntuiaște-mă și mă voiu mîntui, căci
 15 fala mea Tu ești! Iată, ei zic cătră mine:
 16 ‘Unde iaste cuvîntul Domnului? Vie!’ Și eu
 n-am ostenit viind denapoia Ta, și ziua omu-
 lui nu am poftit. Tu știi: ceale ce ies pren
 17 buzele meale, înaintea feații Tale sînt. Să
 nu Te faci mie spre înstreinare, cruțîndu-mă
 18 în ziua cea rea. Și să să rușineaze ceia ce mă
 gonesc și să nu mă rușinezu eu; înfricoșaze-se
 ei și să nu mă înfricoșaz eu. Adu preste ei
 zi rea, cu îndoită zdrobire zdrobeaște-i
 19 pre ei! Aceastea zice Domnul cătră mine:
 „Pasă și stăi în porțile fiilor norodului tău, în
 carele întră într-însele împărații Iudei și în
 carele ies întru eale și în toate porțile Ierusalimului.
 20 Și vei grăi cătră ei: ‘Auziți cuvîntul
 Domnului, împărații Iudei și toată Iudea și tot
 Ierusalimul, ceia ce intrați în porțile aceas-
 21 tea! Aceastea zice Domnul: ‘Păziți sufletele
 voastre și nu rîdicați sarcine în zio sîmbetelor
 22 și nu băgați pren porțile Ierusalimului. Și
 nu scoateți sarcine den casele voastre în ziua
 sîmbetelor, și tot lucrul să nu faceți; sfințiți
 23 ziua sîmbetelor, în ce chip am poruncit părin-
 ților voștri;’ Și n-au auzit și n-au plecat
 ureachea lor și au mai învîrtoșat cerbicea lor
 decît părinții lor, ca să nu Mă asculte pre
 24 Mine și să nu priimască învățatură. Și va fi
 de Mă veți asculta, zice Domnul, ca să nu
 băgați sarcine pren porțile cetății aceștia
 în ziua sîmbetelor și să sfințiți ziua sîm-

betelor ca să nu faceți întru dînsa tot lucrul,
 Și vor întra pren porțile cetății aceștia împă- 25
 rați și boiari, șazînd pre scaunul lui David, și
 călări vor fi pre carăle și pe caii lor, ei și boia-
 rii lor, oamenii Iudei și cei ce lăcuiesc în Ieru-
 salim; și să va lăcui cetatea aceasta în
 veac. Și vor veni den cetățile Iudei și de 26
 premprejurul Ierusalimului și den pămîntul
 lui Veniamin, și de la cîmpie și den munte, și
 den cei despre austru, aducînd arderi-de-tot
 și jîrtve și tămîituri și mană, și tămîie aducînd
 laudă la Casa Domnului. Și va fi de nu Mă 27
 viți asculta pre Mine, ca să sfințiți ziua sîmbe-
 telor, ca să nu rîdicați sarcine și să nu intrați
 în porțile Ierusalimului în ziua sîmbetelor, și
 voi aprinde foc în porțile ei și va mistui uli-
 țele Ierusalimului și nu să va stinge“.

C A P X V I I I

uvîntul carele s-au făcut de la 1
 Domnul cătră Ieremia, zicînd:
 „Scoală-te și te pogoară la casa olariu- 2
 lui! Și acolo vei auzi cuvintele Meale“.
 Și mă pogorîu la casa olariului și, iată, 3
 el făcea lucru pre pietri. Și căzu vasul 4
 carele el făcea în mînilor lui; și iarăș el îl făcu
 pre acela alt vas, în ce chip au plăcut înaintea
 lui a face. Și să făcu cuvîntul Domnului 5
 cătră mine, zicînd: „Au ca olariul acesta nu 6
 voi putea să vă fac pre voi, casa lui Israil?
 Iată, ca tina olariului voi sînteți în mînilor Mea- 7
 le. Săvîrșitul voi grăi asupra limbii, au
 asupra împărăției, ca să-i rădic pre dînsii și
 să-i pierz. Și să va întoarce limba aceea 8
 den toate răutățile lor și Mă voiu căi pentru
 realele carele am socotit ca să le fac lor. Și 9
 desăvîrșit voi grăi asupra limbii și împără-
 ției, ca să să zidească de iznoavă și să să răsă-
 dească de tot. Și vor face ceale reale înain- 10
 tea Mea, ca să nu auză glasul Mieui, și Mă voiu
 căi pentru bunățile carele am grăit ca să le
 fac lor. Și acum zi cătră oamenii Iudei și 11
 cătră ceia ce lăcuiesc Ierusalimul: ‘Iată, Eu
 urzesc asupra voastră reale și gîndesc asupra
 voastră gînd. Întoarcă-se dară fieștecarele de la
 calea lui cea vicleană, și mai bune faceți tocmea-
 lele voastre!’ Și ziseră: ‘Îmbărbătămu-ne, 12
 că după urficiunile noastre vom merge; și
 fieștecarele ceale plăcute ale inemii lui cei vi-
 cleane vom face“.
 Pentru aceea, aceastea 13
 zice Domnul: „Întrebați dară întru limbi: Cine au
 auzit ca aceastea înfricoșate care foarte au
 făcut fecioara lui Israil? Au lipsi-vor de la 14
 piatră țite, au zăpadă de la Livan? Au abate-se
 apa cu sila, în sus ducîndu-se? Căci au 15

uitat pre Mine norodul Mieu. În deșert au
tămâiat și vor slăbi în căile lor poteci veaci-
nice, ca să să bată cărările, neavînd cale spre
16 meargere, Ca să rînduiască pămîntul lor
spre stingere și suierare veacinică; toți ceia ce
merg prentre-însele să vor spămînta și vor
17 clăti capul lor. Ca vînt păltoriu sămăna-i-voi
pre ei spre fața vrăjmașilor lor; arăta-voiu lor
18 ziua perirei lor“. Și ziseră: „Veniți să
socotim asupra Ieremieii gînd, căci nu piare
leagea de la preot și svatul de la cel priceput și
cuvîntul de la proroc. Veniți și să-l batem pre
el în limbă și nu vom asculta cuvîntele lui toa-
19 te“. Ascultă-mă, Doamne, și ascultă glasul
20 îndireptării mele. De să răsplătesc pentru
bune, reale? Căci au vorovit împreună graiuri
asupra sufletului mieu și certarea lor mi-o au
ascuns. Adu-Ț aminte, Doamne, stînd eu spre
fața Ta ca să grăiesc pentru ei bune, ca să
21 întorci mînia Ta de cătră ei. Pentru aceea,
dă pre fiii lor spre foamete și adună-i pre ei
spre mîni de sabie. Facă-se muierile lor fără
fii și vădue, și bărbații lor fie omorîți cu
moarte, și tinerii lor căzuți cu sabie la războiu!
22 Facă-se strigare în casele lor, adu asupra lor
tîlhari fără de veaste, căci au început cuvînt
spre prinderea mea și lațuri au ascuns
23 asupra mea. Și Tu, Doamne, ai cunoscut
tot sfatul lor asupra mea, spre moarte; să nu
faci fără vină strîmbătățile lor, și păcatele lor
de cătră fața Ta să nu le lipsești. Facă-se slă-
biciunea lor înaintea Ta; în vremea mîniei
Tale fă întru dînsii!“

C A P X I X

1 **A**tuncea zise Domnul cătră mine:
„Pasă și cîștigă ție vas făcut de lut și
vei aduce den cei mai bătrîni ai noro-
dului și den cei mai bătrîni ai preoți-
2 lor. Și vei ieși la mormîntul fiilor
fiilor lor, carele iaste înaintea ușilor porților
cetății Tharsis, și citeaște acolo toate cuvîn-
3 tele aceastea carele voiu grăi cătră tine. Și
vei grăi lor: ‘Auziți cuvîntul Domnului, împă-
rații Iudii și bărbații Iudii și ceia ce lăcuiescu la
Ierusalim și ceia ce întrați în porțile aceastea!
Zice Domnul Dumnezeu al lui Israil: ‘Iată, Eu
aduc preste locul acesta reale, cît tot cine va
4 auzi pre eale vor suna urechile lor, Pentru ca-
re lucru M-au părăsit și au înstreinat locul acesta
și au tămâiat întru el la dumnezei străini carii nu
știa ei și părinții lor; și împărații Iudii au împlut
5 locul acesta de sîngiuri nevinovate. Și au zidit
înalte Vaalii, ca să arză pre fiii lor cu foc, ceale ce
n-am poruncit, nici am cugetat în inima Mea.

Pentru aceea, iată, zile vin, zice Domnul, și 6
nu să va mai chema locului acestuia ‘Cădeare’
și ‘Mormînt fiiului lui Enom’, fără numai
‘Mormîntul jungherii’. Și voiu junghea sfa- 7
tul Iudii și al Ierusalimului în locul acesta, și
voiu surpa pre ei cu sabie înaintea vrăjmași-
lor lor și în mîinile celora ce cearcă sufletul lor,
și voiu da pre morții lor spre mîncare pasări-
lor ceriului și hiarălor pămîntului. Și voiu 8
pogorî cetatea aceasta spre stingere și spre
suierare; tot cela ce va merge aproape de ea
să va mîhni și va suiera pentru toată rana
aceasta. Și vor mîncă trupurile fiilor lor și 9
trupurile featelor lor; și fieștecarele trupurile
aproapelui său vor mîncă întru îngrădire și
întru încunjurarea carea vor încunjura pre ei
vrăjmașii lor. Și vei zdrobi cana înaintea ochi- 10
lor oamenilor celor ce vor ieși cu tine și vei
grăi cătră ei: ‘Aceasta zice Domnul: ‘Așa 11
voiu sfărîma norodul acesta și cetatea
aceasta, în ce chip să zdrobeaște un vas de lut
care nu va mai putea să să vindece încă; și în
Tofeth să vor îngropa, căci nu iaste loc a să
îngropa. Așa voiu face, zice Domnul, locu- 12
lui acestuia și celor ce lăcuiescu întru el, ca să
să dea cetatea aceasta ca pămîntul cel ce
cade. Și casele Ierusalimului și casele 13
împăraților Iudii vor fi în ce chip locul cela ce
cade de necurățiile lor, în toate casele întru
carele au tămâiat preste podurile lor la toată
oastea ceriului și au turnat turnări la dumne-
zei străini“. Și veni Ieremia de la cădearea 14
locului Tafeth, unde l-au trimis pre el Domnul
acolo ca să procească, și stătu în curtea
Casii Domnului și zise cătră tot norodul:
„Aceasta zice Domnul: ‘Iată, Eu aduc preste 15
cetatea aceasta și preste toate cetățile ei și
preste satele ei toate realele carele am grăit
asupra ei și preste cetățile ei, căci au în-
vîrtoșat cerbicea lor a nu asculta poruncile
Meale’“.

C A P X X

1 **S**i auzi și Pashor, fiul lui Emir preotul,
acesta era pus povățuitoriu Casii
Domnului, Ieremia prorocind cuvîn-
tele aceastea. Și-l lovi pre el și-l 2
puse pre dînsul la locul de muncă,
care era în poarta casii cei rînduite de la
tată-său, care era în Casa Domnului. Și 3
scoase Pashor pre Ieremia den locul închiso-
rii și zise cătră el Ieremia: „Nu Pashor au che-
mat Domnul numele tău fără numai ‘înstreina-
4 nat’, Pentru căci aceastea zice Domnul:
‘Iată, Eu dau pre tine la înstreinare, împreună
cu toți prietenii tăi; și vor cădea de sabia
vrăjmașilor lor și ochii tăi vor vedea, și pre
tine și pre tot Iuda voiu da la mîinile Vavi-
lonului, și vor înstreina pre ei și vor tăia

5 de tot pre ei cu sabii. Și voi da toată
 putearea cetății aceștia și toate trudele ei și
 toate visteriile împăratului Iudii în mîinile
 vrăjmașilor lor; și vor aduce pre ei la Vavilon.
 6 Și tu, Pashor, și toți ceia ce lăcuiesc în casa ta
 merge-veți în robie, și în Vavilon vei muri; și
 acolo te vei îngropa tu și toți priatinii tăi, cărora
 7 au prorocit lor minciuni“. – Amăgiși-mă,
 Doamne, și mă amăgiu; biruiși și Te întă-
 riși, făcui-mă spre mîis, în toată ziua fui
 8 batjocurindu-mă. Căci cu cuvîntul meu cel
 amar voi rîde defăimare și becisnicie voi
 chema, căci să făcu cuvîntul Domnului spre
 ocară mie și spre batjocură în toată ziua
 9 mea. Și zis: Nu voi numi numele Domnu-
 lui și nu voi mai grăi încă pre numele Lui; și
 să făcu ca focul ce arde pîrjolind în oasele
 meale; și mă părăsiu de petutindinilea și nu
 10 poci să sufăr. Căci am auzit hula multora
 adunîndu-să de premprejur: „Rădicați-vă și
 să ne rădicăm asupra lui toți oamenii, priatinii
 lui; păziți ceia ce e în gîndul lui, doară să va
 înșăla, și vom putea asupra lui și vom lua
 11 izbînda noastră de la el“. Și Domnul – cu
 mine, ca un războinic putînd; pentru aceea
 au gonit și a socoti nu putea; rușinară-să
 foarte, căci n-au socotit necinstile lor carele
 12 pren veac nu se vor uita. Doamne, Cel ce
 ispitești ceale dreapte și cunoști rănichii și
 inimile, să văz cea de la tine izbîndă la ei, căci
 cătră Tine am descoperit răspunsurile mea-
 13 le. Cîntați Domnului, laudați Lui, căci au
 scos sufletul săracului den mîna celor mai
 14 tare. Blestămată fie ziua întru carea am
 născut întru ea, ziua întru carea m-au născut
 maica mea; să nu fie vreadnică de rugăciune.
 15 Blestămat fie omul cela ce au bine-vestit
 tătîne-meu, zicînd că: „Să născu ție făt,
 16 veselindu-să iaste“. Fie omul acela ca cetă-
 țile carele au prăpădit Domnul cu mînie și nu
 S-au căit; auză strigare dimeneață și clic în
 17 amiazăzi, Căci nu m-au ucis în zgăul maicii
 meale, și să făcu mie maica mea groapă mie și
 18 zgăul – de zămislire veacinică. Pentru ce
 aceasta am ieșit den zgău, ca să văz trude și
 dureri și să săvîrșiră în rușine zilele meale?

C A P X X I

1 **C**uvîntul carele s-au făcut de la Dom-
 nul cătră Ieremia, cînd trimise cătră
 el împăratul Sedechias pre Pashur,
 fiiul Melhiei, și pre Sofonia, fiiul lui
 2 Vaseu preotul, zicînd: „Întreabă
 pentru noi pre Domnul, că împăratul Vavilo-
 nului stă asupra noastră, doară va face Dom-
 nul după toate minunile Lui și se va duce de
 3 asupra noastră“. Și zise cătră ei Ieremia:
 „Așa veți grăi cătră Sedechia, împăratul

Iudei: ‘Aceasta zice Domnul: ‘Iată, Eu 4
 întorcu armele ceale de războiu, cu care voi
 dați războiu cu eale cătră haldeii cei ce au în-
 chis pre voi denafara zidului, și voi aduna pre ei
 la mijlocul cetății aceștia. Și voi bate Eu 5
 pre voi cu mîna întinsă și cu braț tare, cu
 mînie și cu urgie mare. Și voi lovi pre toți 6
 ceia ce lăcuiesc în cetatea aceasta, pre oameni
 și pre dobitoace, cu moarte mare, și vor muri’.
 Și după aceea, așa zice Domnul: ‘Da-voiu 7
 pre Sedechia, împăratul Iudei, și pre fiii lui și
 pre nărodul care au rămas în cetatea aceasta,
 de moarte și de foamete și de sabie în mîna
 vrăjmașilor lor celor ce cearcă sufletele lor; și
 vor tăia pre ei de tot cu gură de sabie; nu Mă
 voi scumpi de dînșii și nu Mă voi milostivi
 spre înșii’. Și cătră nărodul acesta vei grăi: 8
 ‘Aceasta zice Domnul: ‘Iată, Eu am dat înain-
 tea feații voastre calea vieții și calea mor-
 ții. Cea ce șade în cetatea aceasta va muri 9
 cu sabie și cu foamete; și cea ce iase a să
 duce la haldei, ceia ce au închis pre voi, trăi-va
 și va fi sufletul lui spre prăzi și va trăi,
 Pentru căci am întărit fața Mea preste cetatea 10
 aceasta spre reale și nu spre bune’. Zice
 Domnul: ‘În mîinile împăratului Vavilonului să
 va da și va arde de tot pre ea cu foc’. Casa 11
 împăratului Iudei, auziți cuvîntul Domnului!
 Casa lui David, acestea zice Domnul:
 ‘Judecați dimeneața judecată și îndireptați și 12
 scoateți pre cel jefuit den mîna celui ce năpăs-
 tuiaste pre el, pentru ca să nu să descopere ca
 focul urgia Mea, și va arde și nu va fi cel ce să
 stingă. Iată, Eu – cătră tine, cela ce lăcuiești 13
 Valea Sorului cea cîmpoasă, pre ceia ce zic:
 ‘Cine va înfricoșa pre noi?’ sau ‘Cine va intra
 cătră lăcuința noastră?’ Și voi aprinde foc 14
 în dumbrava ei și va mînce toate ceale de pre
 împrejurul ei“.

C A P X X I I

Aceasta zice Domnul: „Pasă și te 1
 pogoară la casa împăratului Iudei și
 vei grăi acolo cuvîntul acesta și vei
 zice: ‘Ascultă cuvîntul Domnului, 2
 împărate al Iudei, cela ce șaz pre sca-
 unul lui David, tu și casa ta, norodul tău și cei
 ce intră pren porțile acestea! Acestea 3
 zice Domnul: ‘Faceți judecată și dreptate și
 scoateți pre cel jăfuit den mîna celui ce-l
 năpăstuiaste pre el; și pre cel nemearnic și
 pre sărac și pre văduvă să nu-i asupra; și nu
 păgîniți, și sînge nevinovat să nu vărsați în
 locul acesta, Pentru căci, de veți face făcînd 4
 cuvîntul acesta, și vor intra în porțile casei
 aceștia împărați șazînd preste scaunul lui
 David, și pre cară și cai vor fi șazînd ei și
 feciorii lor și norodul lor. Iară de nu veți face 5

cuvintele acestea, asupra Mea M-am jurat, zice Domnul, că spre pustiire va fi casa aceasta'. Că acestea zice Domnul asupra casei împăratului Iudei: 'Galaadule, tu Mie - începătura Livanului, de nu voiu pune pre tine la pustiiu, cetăți carele nu să vor lăcui. Și voiu aduce asupra ta om pierzătoriu și săcurea lui; și vor tăia pre cei aleși chedrii tăi și vor pune în foc. Și vor trece limbi multe pren cetatea aceasta și vor grăi fieștecarele cătră aproapele lui: 'Pentru ce au făcut Domnul așa cetății aceștii mari?' Și vor zice: 'Pentru căci au părăsit făgăduința Domnului Dumnezeului lor și s-au închinat la dumnezăi striini și au slujit lor'. Nu plîngeți pre cel mort, nici vă tînguți pre el! Plîngeți cu plîngere pre cel ce iase, căci nu să va mai întoarce încă, nici va vedea pămîntul moșiei lui'. Pentru căci acestea zice Domnul asupra lui Selim, fiul Iosiei, cela ce împărățește în locul Iosiei, tatul lui, carele au ieșit den locul acesta: 'Nu să va mai întoarce acolo încă, ce numai în locul acesta unde l-am mutat pre el, acolo va muri și pămîntul acesta nu-l va vedea încă. Ca cela ce zidește casa lui nu cu dreptate și cerdacurile lui nu cu judecată, la el aproapele lui lucrează în dar și plata lui nu o va da lui. Zidit-ai ție casă cu măsură, cerdacuri largi și usebite cu ferestri și căptușite cu chedru și văruite cu minău. Au nu vei împărăți, căci te-ai întăritat tu întru Aham, tatăl tău? Nu vor mînca și nu vor bea. Mai bine tu să faci judecată și dreptate bună. N-au cunoscut, n-au judecat judecata smeriților, nici judecata meserului. Nu e aceasta a nu cunoaște tu pre Mine?' zice Domnul. Iată, nu sînt ochii tăi drepți, nici inema ta bună, ce la lăcomia ta și la sîngele cel nevinovat, ca să-l verși pre el, și la strîmbătăți și la ucideri, ca să le faci pre eale. Pentru aceea, acestea zice Domnul asupra lui Ioachim, feciorul Iosiei, împăratului Iudii: 'Și preste omul acesta nu să vor tîngu pre el: 'O, frate!', nici vor plînge pre el: 'Vai, Doamne!' Îngropare nu se va îngropa, putrezind să va lepăda decindea de poarta Ierusalimului'. Suie-te la Livan și strigă; și la Vasan dă glasul tău, și strigă decindea de mare, căci să sfărîmară toți ibovnicii tăi! Grăit-am cătră tine întru cădearea ta, și ai zis: 'Nu voiu asculta'. Aceasta e calea ta; den tinereațele tale n-ai ascultat glasul Mie. Pre toți păstorii tăi va paște vîntul, și ibovnicii tăi întru robire vor ieși, că atunci te vei rușina de cătră toți ceia ce te iubesc pre tine. Lăcuind în Livan, încuibînd în chedri, foarte vei suspina, cînd vor veni ție durori ca ceia

ce naște. Viu Eu, zice Domnul, de să va face făcîndu-să Iehonia, fiul lui Ioachim, împăratul Iudei, pecetluire pre mîna cea dreaptă a Mea, de acolo te voiu zmulge. Și te voiu da pre mîna celor ce cearcă sufletul tău, de carii tu te temi de cătră fața lor, la mîna haldeilor. Și voiu lepăda pre tine și pre maica ta, ceaea ce te-au născut, la pămînt unde nu ai născut acolo; și acolo vei muri. Iară la pămîntul carele ei să roagă cu sufletul lor nu să vor înturna'. Necinstitu-s-au Iehonia ca un vas căruia nu iaste treaba lui, căci să lepădă și să scoase la pămîntul carele nu știia - Pămînte, pămînte, auzi cuvîntul Domnului! Scrie pre omul acesta: izgonit om, căci nu va mai adaoge den seminția lui bărbat săzînd pre scaunul lui David, biruitoriu în Iuda".

C A P X X I I I

, păstori, ceia ce răsipiți și stricați oile pășunei lor! Pentru aceea, acestea zice Domnul preste ceia ce pasc norodul meu: „Voi ați răsipit oile Meale și le-ați scos afară și nu le-ați socotit pre eale. Iată, Eu voiu izbîndi asupra voastră după ceale reale tocmeale ale voastre. Și Eu voiu priimi pre cei rămaș ai norodului Mie preste tot pămîntul unde am scos pre ei acolo, și voiu așaza pre ei la pășunea lor și să vor creaște și să vor înmulți. Și voiu scula lor păstori carii vor paște pre ei, și nu să vor mai teame încă, nici să vor înfricoșa, zice Domnul. Iată, zile vin, zice Domnul, și voiu rîdica lui David odraslă dreaptă și va împărăți împărat drept și va înțelege și va face judecată și dreptate pre pămînt. În zilele lui să va mîntui Iuda, și Israil va sălășlui nădejduind; și acesta e numele lui, carele va chema pre el 'Domnul Iosedec'. Pentru aceea, iată, zile vin, zice Domnul, și nu vor mai grăi încă, Viu Domnul, Carele au scos casa lui Israil den pămîntul Eghipetului', Ce 'Viu Domnul, Cela ce au scos și au adunat toată sămînța lui Israil de la pămîntul despre miazănoapte și de la toate țările unde s-au scos acolo, și au așazat pre ei la locul lor". Întru proroci: „Să zdrobi inima mea în mine; clătiră-se oasele mele toate; făcui-mă ca un om zdrobit și ca un om cuprins fiind de vin de cătră fața Domnului și de cătră fața bunii-cuviinței mărireii Lui. Căci de cătră fața acestora plînze pămîntul; uscară-să pășunile pustiului și să făcu dumbera lor rea și putearea lor așa". - „Căci preot și proroc s-au pîngărit și în Casa Mea văzui răutățile lor, Pentru aceea facă-să lor calea lor spre lunecare întru negură și să vor împiede-

ca și vor cădea întru ea, pentru căci voi aduce preste ei reale în anul socotirei lor, zice
 13 Domnul. Și întru prorocii Samariei văzut-am fărădelegi: prorociră (în numele Mie) pren Vaal și au rătăcit pre norodul Mie, Israil.
 14 Și întru prorocii Ierusalimului am văzut groznice: preacurvindu-să și mergînd întru minciuni și sprijenind mâni multe, ca să nu să întoarcă fieștecarele de la calea lui cea rea; făcutu-s-au Mie toți ca Sodomul, și cei ce
 15 lăcuiesc într-însul – ca Gomorul!“ Pentru aceea, acestea zice Domnul puterilor: „Iată, Eu hrănesc pre ei cu durere și voi adăpa pre ei apă amară, căci de la prorocii Ierusalimului ieși spurcăciune la tot pămîntul“.
 16 Așa zice Domnul Atotîitorul: „Nu ascultați cuvintele prorocilor, că în deșert își fac lor videnii; și de la inima lor grăiescu, și nu de la gura Domnului. [Ei] zicu celora ce leapadă cuvîntul Domnului ‘Pace va fi voao’; și la toți ceia ce mergu spre pohtele lor și la tot cela ce merge întru înșelăciunea inimii lui: ‘Nu vor
 18 veni asupra ta reale’“. „Căci cine au stătut la voroava Domnului și au văzut cuvîntul Lui?
 19 Cine au băgat în urechi și au auzit? Iată, cutremur de la Domnul și urgie iase; spre cutremur învîrtejindu-se veni-va? Preste cei
 20 necurați va veni. Și nu încă să va întoarce mînia Domnului pînă unde o va face pre ea și pînă unde va întări pre ea de la izdărătura inimii Lui; la săvîrșitul zilelor socoti-vor pre
 21 eale“. – „N-am trimis prorocii, și ei alerga; 22 nici am grăit cătră ei, și ei prorocia. Și de au stătut la voroava Mea și de au auzit cuvintele Meale, și pre norodul Mie ar fi întorsu
 23 de la ceale reale tocmeale ale lor. Dumnezeu de aproape Eu sînt, zice Domnul, și nu
 24 Dumnezău de departe. Au ascunde-se-va neștine întru ceale ascunse și Eu nu-l voi vedea pre el? Au nu ceriul și pămîntul Eu plinesc?, zice Domnul. Auzit-am ceale ce grăiescu prorocii carele prorocescu pre numele
 26 Mie minciuni, zicînd: ‘Visat-am vis’. Pînă cînd va fi în inima prorocilor celor ce prorocescu minciuni, prorocind ei voile inimilor
 27 lor? Celor ce socotescu ca să uite leagea Mea întru visele lor carele povestiiia fiecarele aproapelui său, în ce chip au uitat părinții lor
 28 numele Mie întru Vaal. Prorocul întru carele iaste visul, povestească visul lui; și întru carele cuvîntul Mie cătră el, povestească cuvîntul Mie pre adevărat. Ce sînt patele spre grîu? Așa sînt cuvintele Meale, zice
 29 Domnul. Nu-s, iată, cuvintele Meale ca focul arzătoare, zice Domnul, și ca un ciocan tăind piatră? Iată, Eu – pentru aceea cătră proroci, zice Domnul Dumnezău, ceia ce fură cuvintele Meale
 30 fieștecarele de la aproapele său. Iată, Eu –

cătră prorocii ceia ce scot prorociile limbii și dormitează adormirea lor. Iată, Eu – cătră 31 prorocii ceia ce prorocescu vise mincinoase. Și nu povestiiia pre eale, și au rătăcit 32 pre norodul Mie întru minciunile lor și întru înșelăciunile lor; și Eu n-am trimis pre ei și n-am poruncit lor, și folos nu vor folosi norodului acestuia. Și de te vor întreba norodul 33 acesta, au preot, au proroc, zicînd: ‘Ce e luarea Domnului?’, și vei grăi lor: ‘Voi sînteți luarea’; și voi sparge pre voi, zice Domnul; Și prorocul și preoții și norodul carii 34 vor zice ‘Luarea Domnului!’, și voi izbîndi pre omul acela și pre casa lui. Așa veți grăi 35 fieștecarele cătră aproapele lui și fieștecarele cătră fratele lui: ‘Ce au răspunsu Domnul?’ și ‘Ce au grăit Domnul?’ Și ‘luarea Domnului’ 36 nu mai numiți încă, căce ‘luarea omului’ fi-va cuvîntul lui; și pentru aceea au grăit Domnul Dumnezăul nostru, și ați întorsu cuvintele Dumnezăului celui viu. Așa veți grăi cătră 37 proroc: ‘Ce au răspunsu ție Domnul?’ Și: ‘Ce au grăit Domnul?’ Și de veți zice ‘luarea 38 Domnului’, pentru aceea, zice Domnul Dumnezăul nostru pentru care lucru ați zis cuvîntul acesta ‘luarea Domnului’, și am trimis cătră voi, zicînd: ‘Nu veți zice ‘luarea Domnului’, Pentru aceea, iată, Eu iau și 39 spargu pre voi și cetatea carea am dat voao și părinților voștri. Și voi da preste voi 40 ocară veacinică și necinste veacinică, carea nu se va uita“.

C A P X X I V

Arătatu-mi-au Domnul doao coșnițe de 1 smochine, stînd despre fața besearcii Domnului, după ce au streinat Navohodonosor, împăratul Vavilonului, pre Iehonia, feciorul lui Ioachim, împăratul Iudei, și pre boiari, și pre meșteri, și pre cei legați, și pre cei bogăți den Ierusalim și-i aduse pre ei la Vavilon. O 2 coșniță de smochine – bune foarte, ca smochinele ceale timpurie, și coșnița a doaua de smochine – reale foarte, carele nu se vor mîncă, de răutatea lor. Și zise Domnul cătră mine: 3 „Ce vezi, Ieremio?“ Și ziș: „Smochine! Smochinele ceale bune bune-s foarte, și ceale reale reale-s foarte, carele nu se vor mîncă, de răutatea lor“. Și să făcu cuvîntul Domnului cătră mine, zicînd: „Aceastea zice 5 Domnul Dumnezăul lui Israil: ‘Ca smochinele ceale bune aceastea, așa voi cunoaște pre cei streinați ai Iudei, pre carii am trimis den locul acesta la pămîntul haldeilor spre bunătăți. Și 6 voi întări ochii Mie spre ei spre bunătăți și voi așaza pre ei la pămîntul acesta spre bunătăți și voi zidi de iznoavă pre ei, și nu voi surpa pre ei; și voi răsădi de tot pre ei, și nu-i voi zmulge. Și voi da lor inimă ca să știe ei pre Mine, căci 7

Eu sînt Domnul. Și-M vor fi Mie nărod, și Eu voi fi lor Dumnezău, și căci se vor întoarce
8 cătră Mine dentru toată inima lor. Și ca smochinele ceale reale, carele nu se vor mînca, de răutatea lor, aceastea zice Domnul, așa voi da pre Sedechia, împăratul Iudei, și pre diregătorii lui, și rămășița Ierusalimului, pre cei rămaș în pămîntul acesta, și pre cei ce lăcuiescu
9 în Eghipet, Și voi da pre ei spre răsipiri la toate împărățiile pămîntului și vor fi spre ocară și spre pildă, și spre ură și spre blestem, în tot locul
10 unde voi scoate pre ei acolo. Și voi trimite la ei foamete și moarte și sabie, pînă să vor sfîrși de la pămîntul carele am dat lor“.

C A P X X V

1 **S**uvîntul carele s-au făcut cătră Ieremia preste tot nărodul Iudei, în anul al patrulea al lui Ioachim, fiul Iosiei, împăratul Iudei, acesta e anul dentfiu al lui Navohodonosor, împăratul
2 Vavilonului, Carele au grăit cătră tot nărodul Iudei și cătră ceia ce lăcuiesc în Ierusalim,
3 zicînd: „La al 13 an al Iosiei, fiul lui Amos, împăratul Iudei, și pînă în ziua aceasta, 23 de ani, și am grăit cătră voi, mîncînd și zicînd.
4 Și trimiteam cătră voi pre robii Mie, prorocii, de noapte trimițindu-i, și n-aș ascultat și n-aș luat aminte cu urechile voastre. Întoarceți-vă fieștecarele de cătră calea lui cea rea și de la ceale reale tocmeale ale voastre, și veț lăcui pre pămîntul carele am dat voao și părinților
6 voștri den veac și pînă în veac. Nu meargeți denapoia a dumnezăi streini ca să sluiț lor și ca să vă închinaț lor, pentru ca să nu Mă porniți spre urgie cu faptele mîinilor voastre, ca să facu rău voao.
7 Și n-aș ascultat pre Mine“.
8 Pentru aceaea, aceastea zice Domnul: „De
9 vream ce n-aș crezut cuvintele Meale, Iată, Eu voi trimite și voi lua moștenirea de la crivăț și voi aduce pre ei preste pămîntul acesta și preste cei ce lăcuiesc pre el și preste toate limbile ceale de premprejurul lor și voi pustii pre ei și voi da pre ei spre stingere și
10 spre șuierare și spre ocară veacinică. Și voi piarde de la ei glas de bucurie și glas de veselie, glas de ginere și glas de nevastă,
11 miros de mir și lumina luminătoriului. Și va fi tot pămîntul spre stingere și vor sluji
12 întru limbi 70 de ani. Și deaca să vor împlea cei 70 de ani, izbîndi-voiu limba aceaea, zice Domnul, și voi pune pre ei spre
13 stingere veacinică. Și voi aduce preste pămîntul acela toate cuvintele Meale carele am grăit asupra lui, toate cîte-s scrise în cartea
14 limbile. Căci au slujit lor cînd era limbi

multe și împărați mari, și voi răsplăti lor după faptele lor și după lucrurile mîinilor lor“. Așa zise Domnul Dumnezeul lui
15 Israil: „Ia păharul vinului acestui chiar den mîna Mea și vei adăpa toate limbile cătră carele Eu trimiț cătră ei. Și vor bea și vor
16 borî și vor nebuni de cătră fața sabiei carea Eu voi trimite în mijlocul lor“. Și luaiu păha-
17 rul den mîna Domnului și am adăpat toate limbile carele m-au trimis pre mine Domnul cătră eale: Ierusalimul, și cetățile Iudii, și
18 împărății Iudii, și boiarii lui, ca să-i puie pre ei spre pustiire și spre stingere și spre șuierare, Și pre Faraon, împăratul Eghipetu-
19 lui, și pre slugile lui, și pre boiarii lui, și pre tot norodul lui, Și pre toți cei amestecați ai lui,
20 și pre toți împărății celor striini de fealiu, și Ascalonul, și Gaza, și Acaronul, și rămășița Azotului, Și pre Idumea, și pre Moavita, și
21 pre fiii lui Ammon, Și împărății Tirului, și
22 împărății Sidonului, și împărății cei de decindea de mare, Și pre Dedan, și pre Theman,
23 și pre Ros, și pre tot tunsul denaintea feații lui, Și pre toți amestecații, ceia ce poposesc
24 în pustiu, Și pre toți împărății Dedanului,
25 și pre toți împărății persilor, Și pre toți
26 împărății de la Apiliot, cei departe și cei aproape, fieștecarele cătră fratele său, și toate împărățiile ceale de preste fața pămîntului.
– „Și vei grăi lor: ‘Așa zice Domnul Dumne-
27 zău Atotțitoriul, Dumnezeul lui Israil: ‘Beaț, îmbătați-vă, și borîț, și veț cădea, și nu vă veți scula de cătră fața sabiei carea voi trimite în
28 mijlocul vostru!’ Și va fi cînd nu vor vrea să priimească păharul den mîna ta ca să bea, și vei grăi: Așa zise Domnul: ‘Bînd, veț
29 bea! Căci în cetatea întru carea s-au numit numele Mieu preste ea, Eu viu a chinui; și voi cu curățenie nu vă veți curăți, căci sabie Eu
30 chem preste toți ceia ce șad pre pămînt!’ Și tu vei proroci preste ei toate cuvintele aceastea și vei zice: ‘Domnul de la cel înalt va lucra; de la lăcașul cel sfînt al Lui da-va glasul Lui; cuvînt va isprăvi preste locul Lui; și aceștea
31 ca ceia ce culeg vor răspunde, și săzînd toți pre pămînt. Vine peire pre o parte de pămînt, căci judecata Domnului e întru limbi; judecă-se El cătră tot trupul, și cei necredincioș deaderă-se la sabie’, zice Domnul. Așa
32 zice Domnul: ‘Iată, reale vin de la limbă preste limbă și volbură mare iase de la marginea pămîntului. Și vor fi răniț de Domnul, în ziua
33 Domnului, den partea pămîntului și pînă la partea pămîntului; nu se vor îngropa, în balegă preste fața pămîntului vor fi. Clicuiț, păstori,
34

și strigați și vă tînguiți, berbecii oilor, căci s-au plinit zilele voastre spre junghiare și veți cădea ca berbecii cei aleși! Și va peri fuga de la păstori și mîntuirea de la berbecii oilor. Glasul strigării păstorilor și clicul oilor și berbecilor, căci pierdu Domnul pășunile lor. Și vor înceta rămășițele păcii de cătră fața urgiei mîniei Meale'. Lăsa ca un leu popasul lui, căci să făcu pămîntul lor neîmblat de cătră fața sabiei cei mari".

C A P X X V I

1 **I**a începutul împăratului Ioachim, fiul Iosiei, să făcu cuvîntul acesta de la 2 Domnul. Așa zise Domnul: „Stăi în curtea Casii Domnului și vei isprăvi la toți jidovii și la toți ceia ce vin a să închina în Casa Domnului toate cuvintele care le-am rînduit ție ca să le răspunzi lor; să nu tăgăduiești cuvîntul, Cîndai vor auzi și se vor întoarce fieștecarele de la calea lui cea rea și voi înceta de realele carele Eu socotesc ca să le fac lor pentru ceale reale tocmeale ale lor. Și vei grăi: 'Așa zise Domnul: 'De nu Mă veți asculta ca să meargeți întru legile Meale carele am dat spre fața voastră, Să ascultați cuvintele slugilor Meale, prorocilor, pre carii Eu trimiț cătră voi pe mîncate; și am trimis, și n-aș ascultat pre Mine. Și voi da Casa aceasta ca Silomul, și cetatea aceasta voi da-o spre blestăm la toate limbile a tot pămîntul". Și auziră preoții și prorocii cei mincinoși și tot norodul pre Ieremia grăind cuvintele acestea, în Casa Domnului. Și fu încetînd Ieremia a grăi toate carele au rînduit Domnul lui ca să grăiască la tot norodul, și l-au prins pre el preoții și prorocii cei mincinoși și tot norodul, zicînd: „Cu moarte vei muri! Căci ai prorocit pre numele Domnului, zicînd: 'Ca Silom va fi Casa aceasta, și cetatea aceasta va rămînea pustie de cei ce lăcuiesc?'“ Și să adună tot norodul asupra Ieremieii în Casa Domnului. 10 Și auziră boiarii Iudei cuvintele acestea și să suiră den casa împăratului la Casa Domnului. Și au stătut înaintea ușilor porții Domnului ceii noao. Și ziseră preoții și prorocii cei mincinoși cătră boiari și cătră tot norodul: „Judecată de moarte – la omul acesta, căci au prorocit asupra cetății aceștia în ce chip ați auzit cu urechile voastre!“ Și zise Ieremia cătră toți boiarii și cătră tot norodul, zicînd: „Domnul au trimis pre mine să prorocesc preste Casa aceasta și preste cetatea aceasta toate cuvintele care ați auzit. Și acum, mai bune faceți căile voastre și faptele voastre și auziți glasul Domnului Dumnezeu, și Să va potoli Dom-

nul de răutățile carele au grăit asupra voastră. Și iată, eu în mînile voastre sînt; faceți-m cum iaste de folos și cum e mai bine voao! Ce numai conoscînd să conoașteți că, de mă veți omorî pre mine, sînge nevinovat voi dați preste voi și preste cetatea aceasta și pre cei ce lăcuiesc într-însa, căci că cu adevărit m-au trimis pre mine Domnul spre voi să grăiesc la urechile voastre cuvintele acestea“. Și ziseră boiarii și tot norodul cătră preoți și cătră prorocii cei mincinoși: „Nu iaste omului acestuia judecată de moarte, căci pre numele Domnului nostru au grăit cătră noi“. Și sculară oameni dentru cei mai bătrîni ai pămîntului și ziseră la toată adunarea norodului: „Mihea Morastitul era în zilele Ezechiei, împăratului Iudei; și zise la tot norodul Iudei, zicînd: 'Așa zise Domnul: Sionul ca o țarină să va ara și Ierusalimul ca o cramă va fi, și muntele Casii spre desis de dumbravă'. Au ucigînd l-au ucis pre el Ezechia și tot Iuda? Nu că s-au temut de Domnul și căci s-au rugat feații Domnului? Și încetă Domnul de realele carele au grăit asupra lor. Noi am făcut răutăți mari asupra sufletelor noastre“. Și om era prorocind pre numele Domnului: Uria, feciorul Sameii de la Cariathiarim, și au prorocit pentru pămîntul acesta după toate cuvintele Ieremieii. Și auzi împăratul Ioachim și toți boiarii toate cuvintele lui și cerca să-l omoară pre el. Și auzi Urias și întră la Eghipet. Și trimise împăratul oameni la Eghipet, și-l scoasără pre el de acolo și-l adusără pre el cătră împăratul; și lovi pre el cu sabie și-l lepădă pre el la mormîntul fiilor norodului lui. Însă mîna lui Ahicaz, fiul lui Safan, era cu Ieremia, ca să nu-l dea pre el la mînile norodului, să nu-l ucigă pre el.

C A P X X V I I

1 **A**șa zise Domnul: „Fă ție legături și lanțuri și pune prejur grumazii tăi. Și vei trimite pre eale cătră împăratul Idumeii și cătră împăratul Moavului și cătră împăratul fiilor lui Ammon și cătră împăratul Tirului și cătră împăratul Sidonului, în mînile vestitorilor lor, celora ce vin spre timpinarea lor, la Ierusalim, cătră Sedechia, împăratul Iudii. Și vei aduna pre ei cătră stăpînii lor a zice: 'Așa au zis Domnul Dumnezeu al lui Israil: Așa veți grăi cătră domnii voștri Că Eu am făcut pămîntul cu putearea Mea cea mare și cu brațul Mieu cel înalt, și voi da pre el oricărui se va părea înaintea ochilor Miei. Dat-am pămîntul lui Navuhodonosor, împă-

ratul Vavilonului, să slujască lui, și hiarăle
6 țarinii să lucreze lui. Și limba și împărăția,
cîți nu vor pune grumazul lor supt jugul împă-
ratului Vavilonului, cu sabie și cu foamete
voiu socoti pre ei, zise Domnul, pînă să vor
7 firși în mîna lui. Și voi să nu ascultați pro-
rocii cei mincinoși ai voștri și pre cei ce vă
vrăjescu și pre cei ce visază voao și pre des-
cîntătorii voștri și fărnicătorii voștri, ceia ce
zic: 'Nu veți lucra împăratului Vavilonului',
8 Căci minciuni ei prorocescu voao, ca să vă
9 depărteaze pre voi de la pămîntul lui. Și
limba carea va băga grumazul ei supt jugul
împăratului Vavilonului și va lucra lui, și voiu
lăsa pre ea preste pămîntul lui și va lucra
10 întru el și va lăcui întru el". Și cătră Sede-
chia, împăratul Iudii, am grăit după toate cu-
vintele aceastea, zicînd: „Băgați cerbicea
11 voastră Și lucrați împăratului Vavilonului,
12 căci strîmbu ei prorocescu voao. 'Căci
n-am trimis pre ei, zice Domnul, și să proro-
cească cu numele Mieu pre strîmbătate, ca să
vă piarză pre voi, și veți peri voi și prorocii
voștri, ceia ce prorocescu voao pre strîmbă-
13 tate mincinoasă". Și preoților și la tot no-
rodul acesta am grăit, zicînd: „Așa zise Dom-
14 nul: Nu ascultați cuvintele prorocilor
celora ce prorocescu voao, zicînd: 'Iată,
vasele Casii Domnului – pre Vavilon', căci
15 strîmbu ei prorocescu voao; N-am trimis
pre ei". Și apoi, proroci sînt și, de iaste cuvîn-
tul Domnului întru ei, întimpine-se cu mine,
16 căci așa zise Domnul: „Și cealealalte vase,
carele n-au luat împăratul Vavilonului cînd
mută pre Iehonia, de la Ierusalim la Vavilon
vor intra“, zise Domnul.

C A P X X V I I I

1 i fu în a patrulea an împărățînd
Sedechie, împăratul Iudei, în luna a
cincea, zise mie Anania, fiul lui Azor,
prorocul cel mincinos de la Gavaon,
în Casa Domnului, întru ochii preoți-
2 lor și a tot nărodul, zicînd: „Așa zice Dom-
nul: Sfărîmat-am jugul împăratului Vavilonu-
3 lui! Încă 2 ani de zile, Eu voiu întoarce la
4 locul acesta toate vasele Casii Domnului Și
pre Iehonia și înstreinarea Iudei, căci voiu
5 sfărîma jugul împăratului Vavilonului“. Și
zise Ieremia cătră Anania, înaintea ochilor
preoților și întru ochii a tot nărodul, celor ce
6 sta în Casa Domnului. Și zise Ieremia:
„Adevărat, așa să facă Domnul! Să întărească
cuvîntul tău carele tu prorocesti, ca să să în-
toarcă vasele Casei Domnului și toată înstrei-
7 narea de la Vavilon la locul acesta. Însă
auziți cuvîntul Domnului, carele eu zicu la ure-
chile voastre și la urechile a tot nărodul:

Prorocii ceia ce s-au făcut mai nainte de mine 8
și mai nainte de voi den veac și au prorocit
preste mult pămînt și preste împărății mari
spre războiu; Prorocul cela ce au prorocit 9
spre pace, venind cuvîntul, cunoaște-vor pre
proroc, pre carele au trimis lor Domnul cu
credință“. Și luo Anania întru ochii a tot 10
nărodul lanțurile den gîtul Ieremiei și le
zdrobi pre eale. Și zise Anania întru ochii a 11
tot nărodul, zicînd: „Așa zice Domnul: Așa
voiu sfărîma jugul împăratului Vavilonului de
la grumazii a tuturor limbilor!“ Și să duse 12
Ieremia la calea lui; și să făcu cuvîntul Domnu-
lui cătră Ieremia, după ce au sfărîmat Anania
lanțușale de la grumazul lui, zicînd: „Pasă 13
și zi cătră Anania, zicînd: 'Așa au zis Dom- 14
nul: Lanțuri de lemn ai sfărîmat, și voiu face
în locul lor lanțuri de fier!' Că așa au zis Dom-
nul: 'Eu jug de fier am pus preste cerbicea
tuturor limbilor, să lucreze împăratului Va-
vilonului'“. Și zise Ieremia Ananiei: „Nu 15
te-au trimis pre tine Domnul, și tu a nădejdui
ai făcut pre nărodul acesta pre strîmbăta-
te. Pentru aceea, așa zise Domnul: 'Iată, 16
Eu trimiț pre tine de cătră fața pămîntului, în
anul acesta vei muri'“. Și muri în luna a 17
șaptea.

C A P X X I X

 i aceastea-s cuvintele cărții, carele au 1
trimis Ieremia den Ierusalim cătră cei
bătrîni ai lui ai înstreinării și cătră
preoți și cătră prorocii cei mincinoși,
carte la Vavilon a înstreinării și cătră
tot nărodul, Mai apoi ieșind Iehonia împă- 2
ratul, și împărăteasa, și scopiții, și tot volni-
cul, și meșterul și legatul, den Ierusalim,
Cu mîna lui Eliasan, fiul lui Safan, și a Gama- 3
riei, fiul Helchiei, pre care au trimis Sede-
chie, împăratul Iudei, cătră împăratul Vavilo-
nului, la Vavilon, zicînd: „Așa au zis Dom- 4
nul Dumnezăul lui Israil spre înstreinarea
care au streinat de la Ierusalim: 'Zidiți case 5
și lăcuiți, și răsădiți grădini și mîncăți roadele
lor! Și luați muieri și faceți feciori și feate, și 6
luați la fiii voștri muieri, și featele voastre dați
la bărbați, și vă înmulțiți și nu vă împuținați!
Și cercați pacea pămîntului la carele v-am în- 7
streinat pre voi acolo; și vă veți ruga pentru ei
cătră Domnul, căci întru pacea lor va fi pace
voao'. Căci așa zise Domnul: 'Să nu vă pri- 8
lestească pre voi prorocii cei mincinoși ce
sînt întru voi și să nu vă prilestească pre
voi vrăjitorii voștri; și nu ascultați spre
visele voastre carele voi visați, Căci spre 9
strîmbătate ei prorocesc voao pre numele
Mieu și n-am trimis pre ei'. Căci așa au zis 10
Domnul: 'Cînd să va împlea Vavilonul de 70
de ani, socoti-voiu pre voi și pune-voiu cuvîn-

tele Meale asupra voastră, ca să întorçeț
 11 norodul vostru la locul acesta. Și voi gîndi
 asupra voastră gînd de pace, și nu reale, ca să
 12 vă dau voao aceastea. Și vă rugaț cătră
 13 Mine, și voi asculta pre voi. Și Mă cercaț
 pre Mine, și veț afla pre Mine, căci veț cerca
 14 pre Mine cu toată inema voastră. Și Mă
 15 voi arăta voao. Căci aț zis: 'Pus-au noao
 16 Domnul proroci în Vavilon', Așa zise Dom-
 nul asupra lu Ahav și asupra Sedechiei: 'Iată,
 Eu dau pre ei în mînila împăratului Vavilonu-
 lui, și va lovi pre ei înaintea ochilor voștri'.
 17 Și vor lua de la ei blestem întru toată striina-
 rea Iudii în Vavilon, zicînd: 'Să te facă Dom-
 nul cum au făcut pre Sedechie și ca pre Ahav,
 pre carii prăji împăratul Vavilonului cu foc!'
 18 Pentru fărădeleagea care au făcut în Ierusa-
 lim și preacurviia muierile cetăților lor, și
 cuvînt au răspuns întru numele Mieu, carele
 n-am poruncit lor. Și Eu - martur, zice Dom-
 19 nul. Și cătră Samea Elamiteanul vei grăi:
 20 'Nu te-am trimis cu numele Mieu!' Și cătră
 Sofonia preotul, fiiul lui Manasi, zise:
 21 'Domnul deade pre tine preot în locul lui
 Iodae preotul, să te faci ispravnic în Casa
 Domnului, la tot omul ce procește și la tot
 omul ce nebunește, și vei da pre el la închi-
 22 soare și la locul muncii. Și acum pentru ce
 aț suduit împreună pre Ieremia cel de la Ana-
 23 thoth, pre cela ce au prorocit voao? Căci
 pren luna aceasta au trimis cătră voi la Vavi-
 lon, zicînd: 'Departa iaste: zidiț case și lăcuiți
 și răsădiț grădini și veți mînca roada lor''.
 24 Și citi Sofonie cuvintele aceastea la urechile
 25 Ieremiei. Și să făcu cuvîntul Domnului
 cătră Ieremia, zicînd: „Trimite cătră înstrei-
 26 nare, zicînd: 'Așa zice Domnul asupra
 Sameii Alamiteanul: De vreame ce au proroc-
 it voao Samea, și Eu nu l-am trimis pre el, și
 a nădejdui au făcut pre voi pre strîmbăta-
 27 te, Pentru aceea, așa au zis Domnul: Iată,
 Eu voi socoti asupra Sameii, și asupra rudei
 lui, și nu va fi lui om întru mijlocul vostru, ca
 să vază bunătățile carele Eu voi face voao,
 nu le vor vedea''.

C A P X X X

1 uvîntul carele s-au făcut cătră Iere-
 2 mia de la Domnul, să zică: „Așa
 zise Domnul Dumnezeul lui Israil, zi-
 cînd: Scrie toate cuvintele carele am
 3 răspuns cătră tine pre carte, Căci ia-
 tă, zile vin, zice Domnul Atotțitoriul, și voi întor-
 ce striinarea norodului Mieu, Israil, și a Iu-
 dei, zise Domnul Atotțitoriul, și voi întor-
 ce pre ei la pămîntul carele l-am dat părinților lor, și
 4 vor stăpîni pre el“. Și aceastea-s cuvintele ca-

rele au grăit Domnul asupra lui Israil și Iudii:
 „Așa zise Domnul: Glasul înfricoșării veți 5
 auzi; frică, și nu iaste pace. Întrebaț și 6
 vedeți de s-au născut făt? Și pentru frica întru
 carea voi ținea mijlocul și mîntuirea, pentru
 căci am văzut pre tot omul, și mînila pre
 mijlocul lui, întoarseră-să obrazele spre gâl-
 benare. Că mare să făcu ziua aceea și nu 7
 iaste ca aceea; și vreame strimtă iaste lui
 Iacov, și dentru aceasta să va mîntui. În 8
 ziua aceea, zise Domnul, sfărîma-voiu jugul
 de la grumazul lor și legăturile lor voi
 rumpe. Și nu vor mai lucra ei încă la striini.
 Și vor lucra Domnului Dumnăzăului lor, și 9
 pre David împăratul lor voi scula lor“.
 Așa zise Domnul: „Rîdicat-am zdrobire; du- 10
 ioasă e rana ta. Nu iaste cine să judece ju- 11
 decata ta, spre dureare te-ai vindecate, folos
 nu-ți iaste ție. Toți priatenii tăi au uitat pre 12
 tine; pre tine nu te vor întreba ceale de pacea
 ta, căci cu rana vrăjmașului lovit-te-am, cer-
 tare întărită spre toată strîmbătatea ta, înmul-
 țiră-se păcatele tale. Pentru aceea, toți 13
 ceia ce te mănîncă, mînca-să-vor; și toți vrăj-
 mașii tăi carnea lor toată o vor mînca. Preste
 mulțimea strîmbățăților tale înmulțiră-se
 păcatele tale, făcut-au aceastea ție. Și vor fi
 ceia ce înfricoșază pre tine, spre înfricoșare;
 și pre toți ceia ce au prădat pre tine da-i-voiu
 la pradă. Căci voi aduce vindecarea ta, de 14
 rana cea cu dureri vindeca-te-voiu, zice Dom-
 nul, căci răsipit te-ai chemat, vînatul vostru
 iaste, căci nu iaste cel ce cearcă pre el“. Așa 15
 zice Domnul: „Iată, Eu voi întorce înstrei-
 narea lui Iacov și robimea lui voi milui. Și să
 va zidi cetate pre înălțimea ei și norodul după
 judecata lui va dormi. Și vor ieși de la ei 16
 cîntînd, și glasul celor ce joacă; și voi înmulți
 pre ei și nu să vor împuțina. Și vor intra fiii 17
 lor ca mai nainte; și mărturiile lor despre fața
 Mea să vor porni. Și voi socoti preste toți
 ceia ce necăjăsc pre ei. Și vor fi mai tari 18
 decît el preste ei, cel ce stăpînește pre el, și
 dentr-însul va ieși. Și voi aduna pre ei și să
 vor întorce cătră Mine, căci cine iaste acesta,
 carele au dat inima lui a să întorce cătră
 Mine?“, zice Domnul. „Căci urgia Domnu- 19
 lui ieși mînioasă, ieși urgie hrînindu-se,
 preste necurați va veni. Nu să va întorce 20
 urgia mîniei Domnului, pînă va face și pînă va
 așaza izdărătura inimii Lui. În zilele ceale de
 apoi veți conoaște aceastea“.

C A P X X X I

1 n vreamea aceea, zise Domnul, 1
 fi-voiu Dumnăzău neamului lui Israil, și
 ei vor fi Mie norod“. Așa zise Dom- 2
 nul: „Aflaiu fierbinte în pustiiu cu cei pe-

riți cu sabie. Meargeți și să nu piardeți pre
 3 Israil“. Domnul de departe Să va arăta lui:
 „Îndrăgire veacinică iubi pre tine, pentru
 4 aceea trăs pre tine spre îndurare. Căci te
 voiu zidi și te vei zidi, fecioara lui Israil. Încă
 vei lua tîmpăna ta și vei ieși cu adunarea celor
 5 ce joacă. Căci ai răsădit vii, în măgurile
 Samariei răsădind; răsădiți în măgurile lui
 6 Efraim și lăudați, Căci iaste zi de chemare
 celor ce răspund în măgurile lui Efraim: ‘Scu-
 lați-vă și vă suiți la Sion, cătră Domnul Dum-
 7 nezăul vostru!’ Căci așa zise Domnul lui
 Iacov: ‘Veseliți-vă, veseliți-vă! Și nechezați
 preste capul limbilor; auzite faceți și lăudați;
 ziceți: ‘Mîntuit-au Domnul norodul Lui,
 8 rămășița lui Israil!’ Iată, Eu aduc pre ei de
 la crivăț, și voiu aduna pre ei de la marginea
 pămîntului la praznicul lui Fasec. Și vei face
 9 fii gloată multă și să vor înturna aicea. Cu
 plîngere au ieșit, și cu mîngîiere voiu scoate
 pre ei, lăcuindu-i pre iazuri de ape în cale
 dreaptă; și nu să vor rătăci întru ea, căci
 M-am făcut lui Israil Tată și Efraim dentîu năs-
 10 cut al Mieu iaste’. Auziți cuvintele Domnu-
 lui, limbi, și vestiți la ostroavele ceale departe!
 Ziceți: ‘Cela ce au vînturat pre Israil îl va și
 aduna pre el și va păzi pre el ca cela ce paște
 11 turma lui’. Căci au mîntuit Domnul pre
 Iacov. Scosu-l-au pre el den mîna celor mai
 tari ai lui. Și vor veni și să vor veseli în
 12 măgura Sionului. Și vor veni preste bună-
 tățile Domnului, pre pămîntul grîului și vinu-
 lui, și al roadelor, și al dobitoacelor, și al oilor,
 și va fi sufletul lor ca un lemn cu roadă și nu
 13 vor mai flămînzi încă. Atuncea să vor
 bucura fecioare întru adunare de tineri, și cei
 bătrîni să vor bucura, și voiu întoarce plînge-
 rea lor spre bucurie și voiu face pre ei veaseli.
 14 Voiu mări și voiu îmbăta sufletul preoților, fii-
 lor lui Levi, și norodul Mieu de bunătațile
 15 Meale sătura-să-va“. Așa zise Domnul:
 „Glas în Rama să auzi, de plîngere și tînguire
 și jale, Rahil plîngînd de fiii ei, și n-au vrut să
 să mîngîie, căci nu sînt“. Așa zise Domnul:
 16 „Sfîrșască-se glasul tău de plînsu și ochii tăi
 de lacrămile tale, căci iaste plată lucrurilor
 tale și să vor înturna den pămîntul vrăjmași-
 17/18 lor, Pre leage, la ai tăi fii. Auzind, auziiu
 pre Efraim plîngînd: ‘Certași-mă, și mă certaiu;
 și eu, ca un vițel, nu mă învățaiu. Întoarce-mă,
 și mă voiu întoarce, că Tu ești Domnul Dumne-
 19 zăul meu! Căci mai apoi, după robirea mea,
 m-am pocăit; și mai apoi, după ce am conoșcut,
 eu am suspinat pentru zilele rușinii; și arătaiu
 Ție că am luat ocară den tinereațele mele’.

Fiiu iubit, Efraim – Mie, copil desfătîndu-se, 20
 pentru căci sînt cuvintele Meale întru el, cu
 pomenire voiu pomeni pre el. Pentru aceea
 am sîrguit asupra lui, miluind voiu milui pre
 el“, zice Domnul. – „Întăreaște-te pre tine, 21
 Sioane! Fă certare, dă inima ta la umerile tale
 pre calea carea ai mersu! Întoarce-te, fecioară
 Israil, întoarce-te la cetățile tale plîngînd!
 Pînă cînd te voiu înturna, fată necinstită?“ 22
 Căci au zidit Domnul mîntuire spre răsădire
 noao, întru mîntuire vor încunjura oamenii.
 Căci așa zise Domnul: „Încă vor grăi cuvîntul 23
 acesta în pămîntul Iudii și în cetățile lor, cînd
 voiu întoarce înstriinarea lui: ‘Blagoslovit
 Domnul pre drept muntele cel sfînt al Lui!’
 Și lăcuind înlăuntru, în cetățile Iudii și în tot 24
 pămîntul lui, împreună cu plugariul, și să va
 lua în turmă, Căci am îmbătat tot sufletul 25
 setos, și tot sufletul flămînd l-am săturat!“
 Pentru aceea, mă sculaiu și văzuiu; și somnul 26
 meu dulce mi să făcu. „Pentru aceea, 27
 iată, zile vin, zice Domnul, și voiu sămăna pre
 Israil și pre Iuda sămînță de om și sămînță de
 dobitoc. Și va fi în ce chip privegheam 28
 preste ei a-i surpa și a-i chinui, așa voiu pri-
 veghea preste ei a-i zidi și a-i răsădi de tot,
 zice Domnul. În zilele acealea nu vor mai 29
 zice: ‘Părinții au mîncat aguridă, și dinții
 feciorilor s-au strepezit’, Ce numai fiește- 30
 carele într-al său păcat va muri și celui ce au
 mîncat agurida se vor strepezi dinții lui.
 Iată, zile vin, zice Domnul, și voiu pune casei 31
 lui Israil și casei Iudei făgăduință noao, Nu 32
 după făgăduința carea am pus părinților lor în
 ziua cînd M-am apucat de mîna lor ca să-i scoț
 pre ei den pămîntul Eghiptului, căci ei n-au
 rămas întru făgăduința Mea și Eu n-am grijit
 de ei, zice Domnul; Că aceasta e făgăduința 33
 Mea carea voiu pune casii lui Israil, după
 zilele acealea, zice Domnul: Dînd, da-voiu
 legile Meale la cugetul lor, și preste inima lor
 voiu scrie pre ei; și voiu vedea pre ei și voiu fi
 lor Dumnezeu, și ei vor fi Mie nărod. Și nu 34
 vor învăța fieștecarele pre cetățanul lui și
 fieștecarele pre fratele lui, zicînd: ‘Cunoaște
 pre Domnul’, căci toți Mă vor ști pre Mine, de
 la cel mic al lor pînă la marele lor, căci blînd
 voiu fi strîmbătăților lor și păcatelor lor nu
 voiu pomeni încă. De să va înălța ceriul în 35
 slavă, zice Domnul, și de se va smeri fața
 pămîntului jos, Și Eu nu voiu izgoni ruda 36
 lui Israil, zice Domnul, pentru toate carele au
 făcut“. Așa zise Domnul, Cela ce au dat 37
 soarele spre lumina zilei, luna și stealele
 spre lumina nopții, și strigare în mare, și
 sună valurile ei; Domnul Atotștiitorul e nu-

38 mele Lui: „De se vor potoli legile acestea de cătră fața Mea, zice Domnul, și ruda întru Israil să va potoli, să să facă limbă înaintea
39 feații Meale toate zilele. Iată, zile vin, zice Domnul, și să va zidi cetatea Domnului, de la turnurile lui Anameil pînă la poarta unghiului, și va ieși măsurarea ei în preajma lui, pînă la dealurile lui Gariv; și să va încungiura
40 împrejur dentru alese pietri. Și toți asarimothii, pînă la pîrîul Ahelchedro, pînă la unghiul porții cailor răsăritului, – sfințire Domnului, și încă nu va mai zmulge și nu se va surpa pînă în veac“.

C A P X X X I I

1 **S**uvîntul carele s-au făcut de la Domnul cătră Ieremia în anul al 10 împăratului Sedechiei, acesta e anul al 18 al împăratului Navohodonosor (împăratului Vavilonului). Și putearea împăratului Vavilonului au făcut șanțu asupra Ierusalimului; și Ieremia era la pază în curtea temniței carea iaste la casa împăratului,
2 Întru carea l-au închis pre el împăratul Sedechia, zicînd: „Pentru căci tu prorocеști, zicînd: ‘Așa zise Domnul: Iată, Eu dau cetatea aceasta în mîinile împăratului Vavilonului și
3 va lua pre ea; Și Sedechia, împăratul Iudei, nu va scăpa den mîna haldeilor, căci cu dare să va da pre mîinile împăratului Vavilonului și va grăi gura lui cătră gura lui, și ochii lui pre
4 ochii lui vor vedea. Și va intra Sedechia la Vavilon și acolo va muri?’“ Și cuvîntul Domnului s-au făcut cătră Ieremia, zicînd:
5 „Iată, Anameil, fiul lui Salom, fratele tătîne-tău, vine cătră tine, zicînd: ‘Cîștigă ție țarina mea cea de la Anathoth, căci ție e judecata, după rudenie, ca să o iai spre cîștigare’“.
6 Și veni cătră mine Anameil, feciorul lui Salom, fratelui tătîne-mieu, după cuvîntul Domnului, la curtea temniței și zise: „Cîștigă ție țarina mea cea de la Anathoth, cea den pămîntul lui Veniamin, căci ție e judecata a cîștiga pre ea. Și tu ești bătrîn“.
7 Și cunoscuia că cuvîntul Domnului iaste. Și am cîștigat țarina lui Anameil, fiiului fratelui tătîne-mieu.
8 Și am pus lui 7 sicile și 10 arginți. Și am scris în carte, și am pecetluit, și am pus mărturii, și am pus argintul în cumpănă. Și luaiu cartea cîștigării, cea citită și pecetluită,
9 Și am dat pre ea lui Varuh, feciorul Niriei, fiul lui Maseu, înaintea ochilor lui Anameil, fiiului fratelui tătîne-mieu, și înaintea oamenilor (celor ce sta mărturie); și scria în cartea cîștigării și înaintea jidovilor celor ce
10 șădea în curtea temniței. Și rîndui lui Varuh înaintea lor, zicînd: „Așa zise Domnul Atotțiatoriul, Dumnezeul lui Israil: Ia cartea cîștigării

aceștiia și cartea cea citită, și vei pune pre ea în vas de strachină, pentru ca să rămîie zile multe“.
11 Căci așa zise Domnul: „Încă să vor mai cîștiga case și țarine și vii în pămîntul acesta“.
12 Și mă rugaiu cătră Domnul, după ce am dat cartea cîștigării cătră Varuh, fiul Niriei, zicînd: „Cela ce ești, Doamne! Tu ai făcut ceriul și pămîntul cu putearea Ta cea mare și cu brațul Tău cel înalt și rădicat! Nu să va ascunde de la Tine nemică; Făcînd milă la mii și răsplătînd păcatele părinților în sînul fiilor lor după ei, Dumnezeu cel mare și puternic,
13 Domnul marelui sfat și tare întru lucruri, Dumnezeu cel mare, cel Întrutot-țiatoriu, și Domnul cel cu nume mare, ochii Tăi deșchiș sînt la căile toate ale fiilor oamenilor, să dai fieștecăruia după calea lui; Care ai făcut seamne și minuni în pămîntul Eghiptului, și pînă în ziua aceasta și în Israil, și întru pămînteani, și făcuș Ție nume ca în ziua aceasta,
14 Și scoseș pre norodul Tău, pre Israil, den pămîntul Eghiptului cu seamne și cu minuni, cu mîna tare și cu braț înalt și cu vederi mari, Și ai dat lor pămîntul acesta carele ai jurat părinților lor, pămînt ce cură lapte și miare; Și înțrară și luară pre el, și n-au ascultat glasul Tău și întru poruncile Tale n-au îmblat; toate carele ai poruncit lor a le face nu le-au făcut, și ai făcut a li să întîmpla lor toate realele acestea. Iată, gloata au venit la cetate ca să o ia pre dînsa, și cetatea să deade la mîinile haldeilor celor ce bat pre dînsa de cătră fața sabiei și foame, Ție, în ce chip ai grăit, așa s-au făcut. Și Tu zici cătră mine: ‘Cîștigă-ț ție țarină pe argint!’; și am scris carte și o am pecetluit și am pus mărturii, și cetatea s-au dat la mîna haldeilor“.
15 Și să făcu cuvîntul Domnului cătră mine, zicînd: „Eu, Domnul Dumnezeu a tot trupul! Au de la Mine ascunde-se-va ceva?“ Pentru aceea, așa au zis Domnul Dumnezeul lui Israil: „Dîndu-se, da-să-va cetatea aceasta pre mîinile Vavilonului și o va lua pre dînsa. Și vor veni haldei, dînd războiu asupra cetății aceștiia, și vor arde cetatea aceasta cu foc și vor arde de tot casele întru carele au tămîiat întru eale pre podurile lor la Vaal și turna turnări la alți dumnezei, ca să Mă amărască pre Mine, Căci era fiii lui Israil și fiii Iudii sînguri făcînd răul înaintea ochilor Mieii den tinireățile lor,
16 Căci pre urgia Mea și pre mînia Mea era cetatea aceasta den ziua carea au ziditu-o pre ea și pînă în ziua aceasta, ca să o mut pre ea de cătră fața Mea, Pentru toate rău-

tățile fiilor lui Israil și Iudii, căci au făcut a Mă
amări aceștea, și împărații lor, și boiarii lor, și
cei mai mari ai lor, și preoții lor, și prorocii
lor, bărbații Iudii și ceia ce lăcuia în Ierusa-
33 lim. Și întoarseră cătră Mine dosul, și nu
fața lor. Și i-am învățat pre ei la mîneceate, și
34 n-au auzit încă a lua învățatură. Și au pus
spurcăciunile lor în Casă unde s-au chemat
numele Mieiu preste ea, întru necurățiile lor.
35 Și zidiră capiștile Vaalii, cealea den valea fiu-
lui lui Enom, ca să aducă pre fiii lor și pre fea-
tele lor lui Moloh împăratul, ceale ce n-am
poruncit lor, și nu s-au suit pre inima Mea a
face uriciunea aceasta, ca să greșască Iuda“.
36 Și acum așa zise Domnul Dumnezăul lui Israil
pentru cetatea carea tu zici: „Da-se-va în
mînele împăratului Vavilonului, cu sabie, și cu
37 foamete, și cu ducere“: „Iată, Eu adun pre
ei den tot pămîntul unde i-am sămănat pre ei
acolo cu urgia Mea, și cu mînie, și cu întăritare
mare; și voi întoarce pre ei la locul lor și voi
38 așaza pre ei cu nădeajde. Și vor fi Mie întru
norodu, și Eu voi fi lor întru Dumnezău.
39 Și voi da lor altă cale și altă inimă, să să
teamă de Mine toate zilele, spre binele lor și
40 fiilor lor după ei. Și voi pune lor făgă-
duință veacinică, carea nu o voi întoarce
denapoia lor; și voi da frica Mea în inima lor,
41 ca să nu să depărtează ei de la Mine. Și
voi socoti a-i îmbuna pre ei, și voi răsădi
pre ei pre pămîntul acesta, cu credință, și cu
42 toată inima Mea, și cu tot sufletul“. Căci
așa zise Domnul: „În ce chip am adus asupra
norodului acestuia toate răutățile ceale mari
aceastea, așa Eu voi aduce preste ei toate
43 bunătățile carele am grăit preste ei. Și să
vor cîștiga încă țarini în pămîntul carele tu
zici: ‘Necălcat va fi de oameni și de dobitoace
44 și s-au dat pre mînele haldeilor’. Și vor cîș-
tiga țarini cu argint, și vei scrie în carte și vei
pecetlui și vei pune mărturii în pămîntul lui
Veniamin, și împrejurul Ierusalimului, și în
cetățile Iudii, și în cetățile muntelui, și în cetă-
țile Sefilei, și în cetățile Nagheevii, căci voi
întoarce înstreinările lor“.

C A P X X X I I I

1 **S**i să făcu cuvîntul Domnului cătră
Ieremia al doilea rînd, și el încă era
2 legat în curtea teamniții, zicînd: „Așa
zise Domnul, Care au făcut pămîntul
și l-au urzit pre el ca să-l îndirep-
3 teaze pre el, Domnul e numele Lui: Și
strigă cătră Mine, și voi răspunde ție și
voi spune ție mari și tari, care nu le-ai
4 cunoscut“. Căci așa au zis Domnul Dumne-

zăul lui Israil pentru casele cetății aceștia și
pentru casele împăratului Iudii, ceale ce sînt
spre șanțu Și spre băști, ca să să bată cătră 5
haldei: „Și voi împlea pre ea de morții oame-
nilor pre carii am lovit cu urgia Mea și cu
mînia Mea, și am întorsu fața Mea de cătră ei,
pentru toate răutățile lor. Iată, Eu aduc ei 6
închegare de rană și leac, și voi vindeca pre
ea și voi arăta lor a asculta și voi preoți pre
ei și voi face pace și credință. Și voi 7
întoarce înstriinarea Iudii și înstriinarea lui
Israil și voi zidi pre ei ca și mai nainte. Și 8
voi curăți pre ei de toate strîmbătățile lor
carele au greșit Mie și nu-M voi aduce
aminte de greșalele lor care au greșit Mie și
s-au depărtat de la Mine. Și va fi spre vese- 9
lie și spre laudă și spre mărire la tot norodul
pămîntului, carii vor auzi toate bunătățile
carele Eu voi face, și să vor teame și să
vor amări pentru toate bunătățile și pentru
toată pacea carea Eu voi face lor“. Așa 10
zice Domnul: „Încă să vor mai auzi în locul
acesta care ziceți voi: ‘Pustiuiu iaste de
oameni și de dobitoace’, întru cetățile Iudei și
denafara Ierusalimului, ceale pustiite, nefiind
oameni și dobitoace, glas de veselie și glas de
bucurie, glas de ginere și glas de nevastă, gla-
sul celor ce zic: ‘Mărturisiți-vă Domnului 11
Atotțitoriul, că e bun Domnul, că în veac mila
Lui’. Și vor băga daruri la Casa Domnului,
căci voi întoarce toată înstreinarea pămîntu-
lui aceluia ca și mai nainte“, zise Domnul.
Așa zise Domnul puterilor: „Încă va fi în locul 12
acesta pustiitul, nefiind oameni și dobitoc, în
toate cetățile lui, popasuri de păstori adăpos-
tind oile. În cetățile muntelui, și în cetățile 13
Săfilaei, și în cetățile Nagheveii și în pămîntul
lui Veniamin, și întru ceale de premprejurul
Ierusalimului, și în cetățile Iudei încă vor
treace oile pre mîna celui ce numără“, zise
Domnul.

C A P X X X I V

uvîntul carele s-au făcut cătră Iere- 1
mia de la Domnul, – și Navohodono-
sor, împăratul Vavilonului, și toată
tabăra lui, și toată țara împărăției lui
da războiu asupra Ierusalimului și
preste toate cetățile Iudei –, zicînd: „Așa zi- 2
se Domnul: Pasă cătră Sedechia, împăratul Iu-
dei, și vei zice lui: ‘Așa zise Domnul: Cu dare să
va da cetatea aceasta în mînele împăratului Vavi-
lonului și o va lua pre ea și o va arde cu foc pre
ea. Și tu nu vei scăpa den mîna lui, și cu prin- 3
soare te vei prinde, și pre mînele lui te vei da, și
ochii tăi pre ochii lui vor vedea, și gura lui cu gu-
ra ta va grăi, și la Vavilon vei intra!’ Ce ascul- 4

tă cuvîntul Domnului, Sedechio, împăratul Iudei! Așa zice Domnul: 'Nu vei muri cu
5 sabie, Cu pace vei muri! Și în ce chip au plîns pre părinții tăi, pre cei ce au împărățit mai nainte de tine, plînge-te-vor și pre tine: Vai, doamne! Și pînă la iad te vor plînge, căci
6 cuvînt am grăit', zise Domnul. Și grăi Ieremia cătră împăratul Sedechie toate cuvîntele acestea în Ierusalim. Și putearea împăratului Vavilonului da războiu asupra Ierusalimului și asupra cetăților Iudei, și la Halis și a Azica, căci acestea au rămas, în
8 cetățile Iudei, cetăți tari. Cuvîntul carele s-au făcut cătră Ieremia de la Domnul, după ce au săvîrșit împăratul Sedechia făgăduința
9 cătră norod, ca să cheame slobozire, Ca să sloboaze fieștecarele pre sluga lui și fieșcarele pre slujnica lui, pre jidov și pre jidovcă, volnici, ca să nu robească bărbat den casa lui
10 Israil. Și să întoarsără toți cei mari și tot norodul, ceia ce au intrat la făgăduință, Ca să sloboază fieștecarele sluga lui și fieștecarele slujnica lui. Și lăsară pre ei a fi slugi și
12 slujnice. Și să făcu cuvîntul Domnului cătră Ieremia, zicînd: „Așa zise Domnul Dumnezeu
13 zăul lui Israil: Eu am pus făgăduință cătră părinții voști în ziua carea am scos pre ei den pămîntul Eghiptului, den casa robirei, zicînd:
14 Cînd să vor plini 6 ani, vei slobozi pre fratele tău, pre jidovul carele să va vinde ție și va lucra ție 6 ani, și să-l slobozi pre el volnic; și n-au ascultat pre Mine și n-au plecat urea-
15 chea lor. Și s-au întors astăzi a face cel drept înaintea ochilor Miei, ca să să cheame slobozire fieștecarele aproapelui lui. Și făcură făgăduință înaintea feții Meale, în Casa carea
16 s-au chemat numele Mieu preste ea. Și v-aș întors și aș spurcat numele Mieu, ca să întoarcă fieștecarele sluga lui și fieștecarele slujnica lui, pre carii aș slobozit volnici cu sufletul lor, ca să vă fie voao slugi și slujni-
17 ce. Pentru aceaea, zise Domnul, voi n-aș ascultat pre Mine, ca să cheame fieștecarele slobozenie cătră fratele său și fieștecarele cătră aproapele său, iată, Eu chemu slobozire voao spre sabie, și spre moarte, și spre foamete. Și voi da pre voi spre răsipire la toate împărății-
18 le pămîntului. Și voi da pre oamenii ceia ce au trecut preste făgăduința Mea, pre ceia ce n-au întărit făgăduința Mea carea au făcut înaintea feții Meale, vițelul carele au făcut înaintea feții
19 Meale, ca să-i lucreaze lui, Pre boiarii Iudei, și pre sîlnici, și pre preoți, și pe nărod, Și voi da pre ei vrăjmașilor lor, și vor fi mortăciunile lor mîncare pasărilor ceriului și hiarălor pămîntu-
21 tului. Și pre Sedechia, împăratul Iudei, și

pre boiarii lor da-i-voiu în mînile vrăjmașilor lor, și [la] puterile împăratului Vavilonului, celor ce să duc de la ei. Iată, Eu tocmesc,
22 zice Domnul, și voi întoarce pre ei la pămîntul acesta și vor da războiu asupra lui și vor lua pre el și vor arde pre el cu foc, și pre cetățile Iudei, și le voi da pre eale pustii de cei ce lăcuiesc“.

C A P X X X V

uvîntul ce s-au făcut cătră Ieremia de
1 la Domnul, în zilele lui Ioachim, împăratului Iudei, zicînd: „Pasă la
2 casa Arhathin și vei aduce pre ei la Casa Domnului, la una den curți, și
3 vei adăpa pre ei cu vin“. Și scoș pre Iehonia, fiiul Ieremie, fiiul lui Havasin, și pre frații
4 lui, și pre fiii lui, și toată casa Rahavin, Și băgaiu pre ei la Casa Domnului, la cămara fii-
5 lor Ananiei, fiiul Godoliei, omului lui Dumnezeu, care iaste aproape de casele boiarilor, deasupra casii lui Maaseu, fiiul lui Selom, ce-
6 lua ce păzește calea. Și am dat înaintea feții lor urcior de vin și păhar și ziș: „Beați
7 vin!“ Și ziseră: „Nu vom bea vin, căci Ionadav, fiiul lui Rihav, tată-nostru, porunci
8 noao, zicînd: 'Să nu beați vinu voi și fiii voștri pînă în veac. Și case să nu zidiți, și sămînță
9 să nu sămănați, și vie nu va fi voao, căci în corturi veți lăcui toate zilele vieții voastre, pentru
10 ca să trăiți zile multe pre pămîntul carele zăboviți voi preste el'. Și am ascultat glasul lui
11 Ionadav, tatului nostru, ca să nu bem vin toate zilele vieții noastre, noi și muierile noastre, și fiii noștri, și featele noastre, Și ca să nu
12 zidim case a lăcui acolo; Și vie și țarină și sămînță nu s-au făcut noao; și am lăcuit în
13 corturi și am auzit și am făcut după toate cîte au poruncit noao Ionadav, părintele nostru. Și s-au făcut Cînd s-au suit Navohodono-
14 sor asupra pămîntului, și am zis: Suindu-ne, să intrăm la Ierusalim de cătră fața haldeilor și de cătră fața puterii asirianilor! Și am lăcuit
15 acolo“. Și fu cuvîntul Domnului cătră mine, zicînd: „Așa zice Domnul: Pasă și zi omului
16 Iudii și celor ce lăcuiesc în Ierusalim: 'Nu veți lua învățătură ca să ascultați cuvintele Meale? Pusără cuvinte fiii lui Ionadav, fiiul lui
17 Rihav, precum au poruncit fiilor lui ca să nu bea vin, și n-au băut; și Eu am grăit cătră voi den zori; și am grăit, și n-ați ascultat pre Mine. Și am trimis cătră voi slugile Meale,
18 pre proroci, zicînd: 'Întoarceți-vă fieștecarele de la calea lui cea rea, și mai bune faceți tocmealele voastre, și nu mergeți denapoia altor dumnezei ca să sluiți lor, și lăcuiți pre pămîntul carele am dat voao și părinților voștri'. Și n-aș

16 plecat urechile voastre și n-aș ascultat. Și
 întăriră fiii lui Ionadav, fiul lui Rihav, po-
 runca părintelui lor, și norodul acesta n-au
 17 ascultat pre Mine". Pentru aceea, așa
 zise Domnul: „Iată, Eu aduc preste Iuda și
 preste ceia ce lăcuiesc în Ierusalim toate rău-
 18 tățile carele am grăit preste ei". Pentru
 aceea, așa zise Domnul: „De vreme ce au
 auzit fiii lui Ionadav, fiul lui Rihav, porunca
 părintelui lor, ca să facă câte au poruncit lor
 19 părintele lor, Nu va lipsi om den fiii lui
 Ionadav, fiul lui Rihav, stînd înaintea Mea
 toate zilele pămîntului“.

C A P X X X V I

1 **I**n anul al patrulea al lui Ioachim, fiul
 Iosiei, împăratul Iudei, făcutu-s-au
 cuvîntul Domnului cătră mine, zi-
 2 cînd: „Ia ție hîrtie de carte și scrie
 pre ea toate cuvintele carele am grăit
 cătră tine asupra Ierusalimului și asupra Iudii
 și asupra tuturor limbilor, den ziua carea am
 grăit Eu cătră tine, den zilele Iosiei, împăratu-
 3 lui Iudii, și pîna în ziua aceasta, Cîndai va
 auzi casa Iudii toate realele carele Eu socotesc
 ca să le fac lor, pentru ca să să întoarcă fiește-
 carele den calea cea rea a lor, și blînd voi fi
 4 strămbătășilor lor și păcatelor lor“. Și au
 chemat Ieremia pre Varuh, feciorul lui Nirie,
 și au scris den gura Ieremieii toate cuvintele
 Domnului, carele au răspuns cătră el, într-o
 5 hîrtie de carte. Și porunci Ieremia lui
 Varuh, zicînd: „Eu mă păzâsc și nu pociu să
 6 întru la Casa Domnului. Și vei citi întru
 hîrtia aceasta la urechile norodului, în Casa
 Domnului, în zi de post, și în urechile a tot
 Iuda, celor ce vin den cetățile lor, vei citi lor,
 7 Cîndai va cădea mila lor naintea feașii Dom-
 nului și să vor întoarce de la calea lor cea rea,
 căci mare e mînia și urgia Domnului, care au
 8 grăit asupra norodului acestuia“. Și făcu
 Varuh după toate cîte au poruncit lui Ieremia,
 a citi în carte cuvintele Domnului în Casa
 9 Domnului. Și fu în anul al optulea al împă-
 ratului Ioachim, în luna a noao, adunară post
 înaintea feașii Domnului tot norodul, în Ieru-
 10 salim și casa Iudii. Și citia Varuh în carte
 cuvintele Ieremieii, în Casa Domnului, în casa
 lui Gamariu, fiul lui Safan logofătului, în
 curtea cea de sus, înaintea ușilor porții Casii
 Domnului cei noao, în urechile a tot noro-
 11 dul. Și auzi Mihea, fiul Gamariei al fiului
 lui Safan, toate cuvintele Domnului den car-
 12 te. Și pogorî la casa împăratului și la
 casa scriitoriului. Și iată, acolo toți boiarii
 șădea: Elisama scriitoriul și Daleas, feciorul
 lui Selemia, și Ionathan, fiul lui Ahovor,

și Gamarias, feciorul lui Safan, și Sedechias,
 feciorul Ananiei, și toți boiarii. Și povesti 13
 lor Mihea toate cuvintele carele au auzit
 cetind Varuh la urechile norodului. Și tri- 14
 misără toți boiarii cătră Varuh, feciorul lui
 Niriu, pre Iudin, feciorul lui Nathaneu, fiul lui
 Selemiu al fiului lui Husi, zicînd: „Hîrtia în
 carea tu cetești la urechile norodului, ia-o pre
 ea la mîna ta și vino!“ Și luo Varuh hîrtia și să
 pogorî cătră ei. Și zisără lui: „Iarăși ce- 15
 teaște, la urechile noastre!“ Și ceti Varuh.
 Și fu deaca auziră toate cuvintele, să sfătuiră 16
 fieștecare cătră aproapele său și zisără:
 „Vestind, să vestim împăratului toate cuvîn- 17
 tele acestea“. Și pre Varuh întrebără, zicînd:
 „De unde ai scris toate cuvintele acestea?“
 Și zise Varuh: „Den gura lui mi-au spus mie 18
 Ieremia toate cuvintele acestea și scriam în
 carte“. Și zisără lui Varuh: „Pasă și foarte 19
 te ascunde, tu și Ieremia, și om să nu știe unde
 sînteți voi!“ Și intrară cătră împăratul la 20
 curte și hîrtia au datu-o să o păzască în casa
 lui Elisama. Și spusără împăratului toate
 cuvintele acestea. Și trimise împăratul 21
 pre Iudin să ia hîrtia. Și luo pre ea den casa lui
 Elisama. Și ceti Iudin la urechile împăratului
 și la urechile tuturor boiariilor celor ce sta
 împrejurul împăratului. Și împăratul șădea 22
 în casă de iarnă și gratie de foc – înaintea
 lui. Și fu cetind Iudin 3 foi au 4, le tăia pre 23
 eale cu cuțitașul scriitoriului și le arunca în
 focul ce era pre gratie, pîna să sfîrși toată hîr-
 tia în focul cel de pre gratie. Și nu să turbu- 24
 rară, nici rumpseră hainile lor împăratul și
 slugile lui, cei ce auzia toate cuvintele aceas-
 tea. Și Ionathan și Godolia și Daleas și 25
 Gamaria sfătuiră pe împăratul ca să nu arză
 de tot cartea; și nu-i ascultă. Și porunci 26
 împăratul lui Ieremeil, fiul împăratului, și lui
 Sarea, fiul lui Edriil, să prinză pre Varuh și
 pre Ieremia; și foarte să ascunsără. Și să 27
 făcu cuvîntul Domnului cătră Ieremia, după
 ce au arsu de tot împăratul hîrtia, toate cuvîn-
 tele carele au scris Varuh den gura Ieremieii,
 zicînd: „Iarăși ia tu altă hîrtie și scrie toate 28
 cuvintele ceale ce era pre hîrtie, carele au ar-
 su împăratul Ioachim. Și vei zice: ‘Așa au 29
 zis Domnul: Tu ai arsu hîrtia aceasta, zicînd:
 ‘Pentru căci ai scris pre dînsa, zicînd: ‘Întrîndu
 va întra împăratul Vavilonului și va piarde de tot
 pămîntul acesta și va lipsi de pre dînsul om și do-
 bitoc’? Pentru aceea, așa zise Domnul asu- 30
 pra lui Ioachim, împăratul Iudii: ‘Nu va fi lui care
 să șază pre scaunul lui David; și stîrvul lui va fi

lepădat în arsura zilei și întru înghețul nop-
 31 ție[i]. Și voiu socoti asupra lui, și asupra
 rudeniei lui, și asupra fiilor lui, și voiu aduce
 preste el, și preste cei ce lăcuiescu Ierusalimul,
 și preste pământul Iudii toate răutățile
 carele am grăit cătră ei și n-au ascultat”
 32 Și luo Varuh altă hîrtie și scrise pre ea den
 gura Ieremieii toate cuvintele cărții, carele au
 arsu Ioachim; și încă să mai adaosără lui
 cuvinte mai multe decît aceastea.

C A P X X X V I I

1 **S**i împărăți Sedechia, fiul Iosiei, în
 locul lui Ioachim, pre carele l-au îm-
 părățit împăratul Vavilonului, Navo-
 hodonosor, a împărăți în pământul
 2 Iudii. Și n-au auzit el și slugile lui și
 norodul pământului cuvintele Domnului,
 3 carele au grăit cu mîna Ieremieii. Și trimise
 împăratul Sedechia pre Ioahas, fiul Selemiei,
 și pre Sofonia, fiul lui Maaseu preotul, cătră
 4 Ieremia, zicînd: „Roagă-te dară pentru noi
 cătră Domnul!” Și Ieremia veni și trecu
 pren mijlocul cetății, și nu-l deaderă pre el la
 casa temniții. Și putearea lui Faraon ieși de la
 5 Eghipet, și auziră haldeii auzul lor și să suiră
 de la Ierusalim. Și să făcu cuvîntul Domnu-
 6 lui cătră Ieremia, zicînd: „Așa zice Domnul:
 Așa vei grăi cătră împăratul Iuda, cela ce te-au
 7 trimis pre tine ca să cerci pre Mine: Iată,
 putearea lui Faraon, ceaea ce au ieșit voao
 spre ajutoriu, să vor întoarce la pământul
 Eghipetului; și să vor înturna aceștea haldeii
 și vor da războiu asupra pământului acestuia
 și-l vor lua pre el și-l vor arde pre el cu foc,
 8 Căci așa zise Domnul: Să nu gîndiți cu sufle-
 tele voastre, zicînd: ‘Ducînd, să vor duce de la
 9 noi haldeii’, că nu să vor duce. Și de veți
 bate toată putearea haldeilor, pre cei ce dau
 războiu voao, și vor rămînea unii împunși,
 fieștecarele în locul lui, aceștea să vor scula și
 10 vor arde cetatea aceasta cu foc”. Și fu cînd
 să sui putearea haldeilor de la Ierusalim de
 11 cătră fața puterii lui Faraon, Ieși Ieremia
 de la Ierusalim, ca să meargă la pământul lui
 Veniamin, ca să grăiască de acolo în mijlocul
 12 norodul[ui] lui. Și fu el în poarta lui Venia-
 min, și acolo era om la carele găzduia Saruia,
 feciorul Salamiei, feciorul Ananiei; și prinse
 pre Ieremia, zicînd: „Spre haldei tu fugi”
 13 Și zise: „Minciună e! Nu cătră haldei eu fug”. Și
 nu-l ascultă pre el, și prinse Saruia pre Iere-
 14 mia și-l aduse pre el cătră boiari. Și să scîr-
 biră boiarii pre Ieremia, și-l bătură pre el și-l
 trimisără pre el la casa lui Ionathan scriito-
 riul, căci aceasta au făcut spre casă de pază.
 15 Și veni Ieremia la casa gropii și la hereth și

șăzu acolo zile multe. Și trimise Sedechie 16
 împăratul și-l chemă pre el. Și-l întreba pre el
 împăratul pre ascuns, să-i spuie de iaste
 cuvînt de la Domnul. Și zise: „Iaste! Pre mîna
 împăratului Vavilonului te vei da!” Și zise 17
 Ieremia cătră împăratul: „Ce strîmbătate am
 făcut ție, și slugilor tale, și norodului acestuia,
 de mă dai tu la casa păzii? Și unde sînt pro- 18
 rocii voștri, ceia ce prorocîia voao, zicînd că:
 ‘Nu va veni împăratul Vavilonului la pământul
 acesta?’ Și acum, domnul meu împărate, 19
 cază mila mea înaintea feații tale și nu mă
 întoarce la casa lui Ionathan scriitoriul și să
 nu moriu acolo”. Și porunci împăratul și-l 20
 puseră pre el la casa cea de pază și-i da lui o
 pîine de zi denafară, unde frămînta, pînă s-au
 sfîrșit pîinele den cetate. Și șăzu Ieremia în
 curtea temniții.

C A P X X X V I I I

1 **S**i auzi Safania, feciorul lui Nathan, și
 Godolia, feciorul lui Pashor, și Ioahal,
 feciorul lui Seliu, cuvintele carele
 Ieremia grăia cătră norod, zicînd:
 2 „Așa au zis Domnul: ‘Cela ce lă-
 cuiaste în cetatea aceasta va muri cu sabie și
 cu foamete; și cela ce va ieși cătră haldei va
 trăi și va fi sufletul lui spre aflare și va trăi’.
 Căci așa zise Domnul: ‘Dînd, să va da ceta- 3
 tea aceasta la mîinile puterii împăratului Vavi-
 lonului, și va lua pre ea’”. Și ziseră împăra- 4
 tului: „Omoară-să dară omul acela, căci el slă-
 beaste mîinile oamenilor ce dau războiu, celor
 ce au rămas în cetate, și mîinile a tot norodul,
 grăind cătră ei după cuvintele aceastea, căci
 omul acesta nu de folos grăiaște, pace noro- 5
 dului acestuia, ce numai reale”. Și zise
 împăratul: „Iată el – în mîinile voastre”, căci
 nu i să putea împăratului cătră ei. Și-l 6
 aruncară pre el în groapa lui Melhiu, feciorul
 împăratului, carele era în curtea temniței, și-l
 sloboziră pre el în groapă; și în groapă nu era
 apă, ce numai împuciciune, și era întru împu- 7
 ciciune. Și auzi Avdemeleh Arapul (și el
 era de casa împăratului) cum că au dat pre
 Ieremia la groapă; și împăratul era la poarta
 lui Veniamin, Și veni cătră el și grăi cătră 8
 împăratul și zise: „Rău ai făcut ceale ce ai
 9 făcut, a ucide pre omul acesta de cătră fața
 foametei, căci nu mai sînt încă pîini în
 cetate”. Și porunci împăratul lui Avdeme- 10
 leh, zicînd: „Ia împreună cu tine de aici 30 de
 oameni și-l scoate pre el den groapă, ca să nu
 moară”. Și luo Avdemeleh pre oameni și 11
 întră la casa împăratului cea de jos; și luo de
 acolo obiale vechi și funi vechi și le aruncă pre
 eale cătră Ieremia în groapă. Și zise cătră 12
 el: „Aceastea pune-le dedesuptul funilor!”

13 Și făcu Ieremia așa. Și traseră pre el cu
funile și-l scoasăă pre el den groapă și șazu
14 Ieremia în curtea temniței. Și trimise împă-
răatul și-l chemă cătră el, la casa lui asali-
sail cea den Casa Domnului. Și zise cătră el
împăratul: „Întreba-te-voiu cuvînt, și să nu
15 ascunzi de cătră mine cuvînt!“ Și zise Iere-
mia împăratului: „De-ț voiu spune, nu cu
moarte mă vei omorî? Și de te voiu sfătui, nu
16 vei asculta pre mine“. Și să jură împăratul,
zicînd: „Viu Domnul, Carele ne-au făcut noao
sufletul acesta, de te voiu ucide pre tine și de
te voiu da pre mîinile oamenilor acestora“.
17 Și zise lui Ieremia: „Așa zise Domnul: ‘De vei
ieși, ieșind cătră domnii împăratului Vavilo-
nului, trăi-va sufletul tău, și cetatea aceasta
nu să va arde de tot cu focu, și vei trăi tu și
18 casa ta. Și de nu vei ieși, da-se-va cetatea
aceasta pre mîna haldeilor și vor arde pre ea
19 cu foc, și tu nu vei scăpa““. Și zise împăratul
Ieremie: „Eu cuvînt am al jidovilor celor ce
sînt fugiț cătră haldei, ca să nu mă dea la mîi-
20 nile lor și mă vor batjocuri pre mine“. Și
zise Ieremia: „Nu te va da! Ascultă cuvîntul
Domnului, carele eu zicu cătră tine, și mai
21 bine va fi ție și va trăi sufletul tău. Și de nu
vei tu a ieși, acesta e cuvîntul carele au arătat
22 mie Domnul: ‘Iată, toate muierile carele au
rămas în casa împăratului Iudei să scotea
cătră boiarii împăratului Vavilonului. Și eale
zicea: ‘Înșălără-te și vor putea ție oameni de
pace ai tăi, și vor strica întru alunecări picio-
23 rul tău, înturnară-să de la tine!’ Și pre
muierile tale și pre fiii tăi scoate-i-vor cătră
haldei, și tu nu vei scăpa, că în mîna împăra-
tului Vavilonului te vei prinde. Și cetatea
24 aceasta va arde de tot““. Și zise lui împăra-
tul: „Om să nu știe den cuvintele acestea, și
25 tu nu vei muri! Și boiarii, de vor auzi că am
grăit ție, și vor veni cătră tine și vor zice ție:
‘Spune tu noao ce au grăit ție împăratul; nu
ascunde de cătră noi și nu te vom omorî pre
26 tine. Și ce au grăit cătră tine împăratul?’ Și
vei grăi lor: ‘Arunc eu mila mea înaintea ochi-
lor împăratului, ca să nu mă întorc la casa lui
27 Ionathan să moriu acolo““. Și veniră toți
boiarii cătră Ieremia și întrebără pre el. Și
spuse lor după toate cuvintele acestea carele
au poruncit lui împăratul; și tăcură, căci nu
28 s-au auzit cuvîntul Domnului. Și șazu Iere-
mia în curtea temniței pînă la vremea carea
s-au luat Ierusalimul.

C A P X X X I X

1 i fu în luna de la al noaolea an al
Sedechiei, împăratului Iudii, mearse
Navohodonosor, împăratul Vavilo-
nului, și toată putearea lui asupra
Ierusalimului și-l bătea pre el.

Și în al zeacilea an, în zilele Sedechiei, în luna 2
a patra, în 9 ale lunii, să sparse cetatea. Și 3
întrară toți domnii împăratului Vavilonului.
Și șazură în poarta cea den mijloc: Nigher-
Sarasar, și Samagoth, și Navusahor, și Navu-
saris, Nagargas, și Ravamath și ceialalți
domni ai împăratului Vavilonului. Și trimi- 4
seră și luară pre Ieremia den temnița curții
împărătești și-l deaderă pre el cătră Godolia,
feciorul lui Ahicam, fiiul lui Safan; și-l scoa-
seră pre el și șazu în mijlocul norodului. Și 5
cătră Ieremia să făcu cuvîntul Domnului în
curtea temniții, zicînd: „Pasă și zi cătră Avdi- 6
meleh Arapul: ‘Așa au zis Domnul Dumnezeul
lui Israil: ‘Iată, Eu aduc cuvintele Meale asu-
pra cetății aceștiia spre reale și nu spre bune.
Și te voiu mîntui în ziua aceea și nu te voiu da 7
pre tine la mîna oamenilor care tu temi de că-
tră fața lor, Căci mîntuind, mîntui-te-voiu, 8
și în sabie nu vei cădea, și va fi sufletul tău
la aflare, căci nădejduiș pre Mine’, zice
Domnul““.

C A P X L

uvîntul ce s-au făcut de la Domnul 1
cătră Ieremia, după ce l-au trimis pre
el Navuzardan, cel mai mare preste
bucătari, den Radaman, cînd luo pre
el cu cătuș în mijlocul striinării Iudii,
celor ce să ducea la Vavilon, Și-l luo pre el 2
cel mai mare preste bucătari și zise lui: „Dom-
nul Dumnezeul tău au grăit realele acestea
preste locul acesta. Și au făcut Domnul, 3
căci ați greșit Lui și n-ați auzit glasul Lui.
Iată, am dezlegat pre tine den cătușile ceale ce 4
sînt în mîinile tale; de iaste bine înaintea ta să
vii împreună cu mine la Vavilon, vino, și voiu
pune ochii miei preste tine; iară de nu, pur-
ceade Și te întoarce cătră Godolia, fecio- 5
rul lui Ahicaz, feciorul lui Safan, pre carele
l-au pus împăratul Vavilonului în pămîntul
Iudii, și lăcuiaște cu el în mijlocul norodului, în
pămîntul Iudii. Toate bunătățile sînt înaintea
ochilor tăi, ca să mergi acolo. Și pasă!“ Și-i
deade lui bucătariul cel mare daruri și-l tri-
mise pre el. Și veni cătră Godolia, la 6
Masifa, și șazu în mijlocul norodului celuia ce
au rămas în pămînt. Și auziră toți povățui- 7
torii puterii, cei den țarenă, ei și putearea lor,
că au pus împăratul Vavilonului pre Godolia
biruitoriu țării, și încă i-au dat pre seama lui
bărbați și muieri lui, pre carii n-au înstriinat 8
la Vavilon, Și veniră cătră Godolia cătră
Masifa: Ismail, feciorul Mathaniei, și Ioanan,
feciorul Cariei, și Sarea, fecioru[l] lui Nathae-
meth, și fiii lui Afeth, ai lui Netofathi, și
Ezonia, feciorul lui Mahathi, ei și oamenii
lor. Și să jură lor Godolia și oameșilor lor, 9

zicînd: „Să nu vă teameț de cătră fața slugilor haldeilor! Lăcuiți pre pămînt și lucrați împăratului Vavilonului și mai bine va fi voao!

10 Și iată, eu șaz înaintea voastră, la Masifa, să stau înaintea haldeilor, cînd vor veni asupra voastră; și voi adunați vin și poame, și untdelemn luați pren vasele voastre, și lăcuiț în

11 cetățile carele le-aț biruit“. Și toți jidovii cei den pămîntul Moavului, și den fiii lui Amon, și cei den Idumea, și cei den tot pămîntul au auzit că au dat împăratul Vavilonului rămășița Iudii și încă au pus preste ei pre Godolia,

12 feciorul lui Ahicam. Și veniră cătră Godolia, la Masifa, la pămîntul Iudii, și adunară vin

13 și poame multe foarte și untdelemn. Și Ionan, feciorul lui Caria, și toți povățitorii puterii, cei de la țarină, veniră cătră Godolia, la Masifa, și ziseră lui: „De vei cu cunoștința cunoaște, că Velisa, împăratul fiilor lui Amon, au trimis cătră tine pre Ismail, ca să lovească

14 sufletul tău?“ Și n-au crezut lor Godolia. Și zise Ioanan Godoliei pre ascunsu: „Dară în

15 Masifa voiu merge și voiu lovi pre Ismail, și nimene să nu știe, pentru ca să nu lovască sufletul tău; și să vor răsipi toți jidovii ce-s adunați cătră tine și vor peri cei rămași ai

16 Iudii“. Și zise Godolia cătră Ioanan: „Să nu faci după graiul tău, căci minciuni tu zici asupra lui Ismail“.

C A P X L I

1 **S**i fu în luna a șaptea, veni Ismail, feciorul Nathaniei, fiul lui Eleasa, cel de ruda împărătească, și 10 oameni împreună cu el, cătră Godolia, la Masifa, și mîncară acolo pîine împreună. Și să sculă Ismail și cei 10 oameni ce era cu el și loviră pre Godolia, pre carele au pus împăratul Vavilonului biruatoriu țării, și pre toți jidovii ceia ce era cu el la Masifa, și pre toți

4 haldeii carii s-au aflat acolo. Și fu în ziua a doua, lovind el pre Godolia, și om nu știu.

5 Și veniră oameni de la Sihem, și de la Salim, și de la Samaria, 80 de oameni raș la barbe, și rumte hainele lor, și tînguindu-se, și daruri și tămîie – în mînile lor, ca să aducă la Casa

6 Domnului. Și ieși întru timpinarea lor Ismail, și ei mergea și plîngea. Și zise lor: „Întrați

7 cătră Godolia!“ Și fu întrînd ei în mijlocul cetății, îi junghiară pre ei și-i băgară în fîntî-

8 nă. Și 10 oameni să aflară acolo și ziseră lui Ismail: „Să nu ne ucizi pre noi, căci sînt noauă jidovițe în țarină, grîne și oarze, miare și untdelemn. Și trecu, și nu-i ucise pre ei în mijlocul frați-

9 lor lor. Și puțul în care aruncă acolo Ismail

pre toți pre carii lovi fîntîna mare iaste; aceasta iaste care au făcut împăratul Asa de cătră fața lui Vaasa, împăratul lui Israil, aceasta umplu Ismail de trupuri rănite. Și

10 întoarse Ismail tot norodul cela ce au rămas la Masifa, și pre featele împăratului, pre carele au dus mai marele preste bucătari Godoliei, feciorul lui Ahicam. Și să duse

11 decindea la fiii lui Ammon. Și auzi Ioanan, feciorul Cariei, și toț povățitorii puterii cei împreună cu el toate realele carele au făcut Ismail. Și aduseră toată tabăra lor și mearse

12 să dea războiu lui. Și aflară pre el la apa cea multă, la Gavaon. Și fu deaca văzu tot no-

13 rodul cel ce era cu Ismail pre Ioanan și pre povățitorii puterii lui cei ce era cu dînsul. Și

14 să înturnară cătră Ioanan. Și Ismail scăpă

15 cu 8 oameni și să duse cătră fiii lui Ammon. Și luo Ioanan și toți povățitorii puterii carii

16 era cu el pre toți cei rămași ai norodului, pre carii au înturnat de la Ismail, oameni tari la războiu, și pre muieri și cealealalte, și pre hadîmi, pre carii au întorsu de la Gavaon, și să duseră și șazură în pămîntul Virothoam,

17 cel despre Vithleaem, ca să meargă la Eghipt de cătră fața haldeilor, Căci să spămîntară

18 de cătră fața lor, căci au lovit Ismail pre Godolia, pre carele au pus împăratul Vavilonului mai mare preste țară.

C A P X L I I

Si veniră toți domnii puterii, și Ionan, și Azaria, fiul lui Maseu, și tot norodul, de la mic pînă la marele lor, Cătră Ieremia prorocul și ziseră lui:

2 „Cază dară mila noastră înaintea feații tale și te roagă cătră Domnul Dumnezăul tău pentru aceștea ce au rămas, căci am rămas

3 den mulți puțini, precum ochii tăi vădu. Și spuie noao Domnul Dumnezăul tău calea întru carea vom merge întru ea și cuvîntul carele vom face“. Și zise lor Ieremia: „Auzit-am! Iată, eu mă voiu ruga pentru voi

4 cătră Domnul Dumnezăul vostru, după cuvintele voastre, și va fi cuvîntul, carele va răspunde Domnul Dumnezău, voiu spune voao; nu voiu ascunde de la voi cuvînt“. Și ei

5 ziseră cătră Ieremia: „Fie Domnul întru noi spre mărturie direaptă și credincioasă, de nu după tot cuvîntul carele va trimite Domnul

6 cătră noi așa vom face! Și sevai bine și sevai rău, glasul Domnului Dumnezăului nostru, Căruia noi trimitem pre tine cătră El, auzi-vom, ca mai bine noao să să facă, că vom auzi glasul

7 Domnului Dumnezeului nostru“. Și fu preste 10 zile, să făcu cuvîntul Domnului cătră Ieremia. Și chemă pre Ioanan, și pre povățitorii

8 puterii, și pre tot nărodul, de la mic pînă la mare, Și zise lor: „Așa zise Domnul Dumnezeu: De veț șădea în pămîntul acesta, zidi-voiu pre

10

voi și nu voi răsi; și voi răsi pre voi și nu vă voi zmulge, căci Mă odihniu întru reale care am făcut voao. Să nu vă teamet de cătră fața împăratului Vavilonului, de carele voi vă teamet de cătră fața lui, să nu vă teamet, zice Domnul, căci cu voi sint, ca să vă scoț pre voi și să mîntuiesc pre voi den mîna lui. Și voi da voao milă, și voi milui pre voi, și voi întoarce pre voi la pămîntul vōstru. Și de ziceț voi: 'Nu vom șadea în pămîntul acesta', ca să nu auziț glasul Domnului, 'Că la pămîntul Eghipetului vom întra, și nu vom vedea războiu, și glas de trîmbițe nu vom auzi, și de pîini nu vom flămînzi, și acolo vom lăcui'. Pentru aceea, auziț cuvîntul Domnului! Așa zise Domnul: 'De veț da voi fața voastră la Eghipet și veț întra acolo a lăcui, și va fi sabia, de care voi vă teamet de cătră fața ei, afla-va pre voi în pămîntul Eghipetului; și foametea, carea voi cuvîntați de cătră fața ei, apuca-va pre voi denapoia voastră la Eghipet și acolo veț muri. Și vor fi toți oamenii, și toți cei streini de rudă, ceia ce au pus fața lor la pămîntul Eghipetului să lăcuiescă acolo, sfîrși-se-vor cu sabie și cu foamete. Și nu va fi lui nimeni mîntuindu-se de răutățile carele Eu aduc preste ei'. Căci așa zise Domnul: 'În ce chip au picat mînia Mea preste cei ce lăcuia Ierusalimul, așa va pica mînia Mea preste voi, întrînd voi la Eghipet'. Și veț fi spre loc neumbat, și supuși și la blestăm și la ocară, și nu veț mai vedea încă locul acesta. Care au grăit Domnul Dumnezău preste voi, cei rămași ai Iudei: 'Să nu întrați la Eghipet!' Și acum, cunoscînd, veț cunoaște. Căci aț ficlenit întru sufletele voastre trimițîndu-mă, zicînd: 'Roagă-te pentru noi cătră Domnul, și după toate, ori cîte va grăi ție Domnul, face-vom'. Și n-aț auzit glasul Domnului carele au trimis cătră voi. Și acum, cu sabie și cu foamete veț sfîrși-vă în locul carele voi vă rugați să întrați să lăcuiți acolo'.

CAP XLIII

1 **S**i fu deca încetă Ieremia zicînd cătră
nărod toate cuvintele Domnului,
carele au trimis Domnul cătră ei toate
2 cuvintele aceastea, și zise Azaria,
feciorul lui Maaseu, și Ioanan, fecio-
rul lui Carie, și toți oamenii semeți, zicînd
Ieremie: „Răspunzînd, minț! Nu te-au trimis
pre tine Domnul cătră noi, zicînd: 'Să nu
3 întrați la Eghipet a lăcui acolo', Ce numai
Varuh, feciorul lui Nirie, te îndeamnă cătră
noi, pentru ca să ne dai pre noi pre mînile
haldeilor, ca să ne omoare pre noi și ca să
4 ne înstreineaze pre noi la Vavilon". Și
n-au ascultat Ioanan și toți povățuitorii pu-

terii, cei împreună cu el, și tot norodul gla-
sul Domnului, să lăcuiescă în pămîntul Iudii.
5 Și luo Ioanan și toți povățuitorii puterii pre
toți rămași Iudii, pre cei ce s-au întors a lăcui
în pămînt, Pre oamenii cei tari, și pre
6 muieri, și pruncii, și cealealalte, și pre featele
împăratului, și sufletele carele au lăsat Navu-
zardan cu Godolia, fiul lui Ahicaz, și pre Iere-
mia prorocul, și pre Varuh, feciorul lui Niriu,
7 Și au întrat la Eghipet, căci n-au ascultat gla-
sul Domnului; și au întrat la Tafnas. Și să
8 făcu cuvîntul Domnului cătră Ieremia la Taf-
nas, zicînd: „Ia ție pietri mari și le ascunde
9 pre eale înaintea ușii, în poarta casii lui
Faraon, în Tafnas, înaintea ochilor bărbaților
Iudii. Și vei grăi: 'Așa zise Domnul: Iată, 10
Eu trimiț și voi aduce pre Navohodonosor,
împăratul Vavilonului, și va pune scaunul lui
deasupra pietrilor acestora carele ai ascuns,
și va rădica armele preste eale, și va întra 11
și va lovi pămîntul Eghipetului, pre carii la
moarte, la moarte; și pre carii la înstriinare, la
striinare; și pre carii la sabie, la sabie. Și va 12
arde foc în casele dumnezeilor lor, și le va pîr-
joli pre eale, și va înstriina pre ei, și va pădu-
chea pămîntul Eghipetului în ce chip păduche
păstoriul haina lui, și va ieși cu pace. Și va 13
zdrobi stîlpii cetății a Iliupoleos, cei de la
Enom, și casele lor le vor arde de tot cu foc'".

CAP XLIV

Suvîntul carele s-au făcut cătră Iere-
mia la toți jidovii ceia ce lăcuiesc în
pămîntul Eghipetului și celor ce șad
în Magdol și în Tafnes și în pămîntul
Pathuris, zicînd: „Așa zice Dom-
2 nul puterilor, Dumnezeul lui Israil: 'Voi ați
văzut toate răutățile carele am adus preste
Ierusalim și preste cetățile Iudii! Și iată, sint
pustii de lăcuiitori, De cătră fața răutății lor,
3 care au făcut să Mă amărăscă, mergînd a
tămîia la dumnezei striini, carii n-ați cunos-
cut; Și am trimis cătră voi pre slugile
4 Meale, pe proroci, la mînecate, și am trimis
cătră voi, zicînd: 'Să nu faceț lucrul pîngări-
ciunei aceștii care am urît!' Și n-au ascul-
5 tat pre Mine și n-au plecat ureachea lor, să să
întoarcă de la răutățile lor, ca să nu jîrtvuiască
la alți dumnezei. Și pică mînia Mea și urgia
6 Mea, și să ațtară în porțile Iudii și den afara
Ierusalimului, și să făcură spre pustiire și spre
necălcare ca în ziua aceasta'. Și acum așa zise
7 Domnul cel Întru-tot-țitoriu: 'Pentru căci voi fa-
ceți răutăți mari preste sufletele voastre, a tăia
dentru voi bărbaț și muiare, prunc și sugari den
mijlocul Iudii, ca să nu rămîie dentru voi ni-

8 menea, Să Mă amăriț pre Mine întru fap-
 te mînilor voastre, a tîmîia la alți dumnezei,
 în pîmîntul Eghiptului la carele ați întrat a
 lăcui acolo, pentru ca să vă tăiați și pentru ca
 să vă faceți spre blestem și spre ocară întru
 9 toate limbile pîmîntului? Au uitaț voi rea-
 lele părinților voștri, și realele împăraților
 Iudii, și realele boiarilor voștri, și realele
 muierilor voastre, carele au făcut în pîmîntul
 10 Iudii și afară den Ierusalim? Și n-au încetat
 pînă în ziua aceasta; și nu să ținea de porun-
 cile Meale, carele am dat înaintea părinților
 11 lor'. Pentru aceea, așa zise Domnul:
 12 'Iată, Eu depărtez fața Mea, Ca să pierz
 pre toți cei rămaș de la Eghiptet, și căzuț cu
 sabie, și cu foamete. Și să vor săvîrși de la mic
 pînă la marele lor. Și vor fi spre ocară și spre
 13 peire și spre blestem. Și voi socoti preste
 ceia ce lăcuiesc în pîmîntul Eghiptului, în ce
 chip am socotit în Ierusalim, cu sabie, și cu
 14 foamete, și cu moarte. Și nu va fi scăpat
 nimenea den cei rămaș ai Iudii, celor ce ne-
 mernicesc în pîmîntul Eghiptului, ca să să
 întoarcă la pîmîntul Iudei, preste carele ei
 nădejduiesc cu sufletele lor să să întoarcă
 acolo; nu se vor întoarce, fără numai cei scă-
 15 pați'. Și au răspuns Ieremieii toți bărbații
 ceia ce știa că tîmîiază muierile lor la dumne-
 zăi streini, și toate muierile, adunare mare, și
 tot nărodul, ceia ce șădea în pîmîntul Eghipe-
 16 tului, în pîmîntul Pathurei, zicînd: „Cuvîntul
 carele ai grăit cătră noi cu numele Domnu-
 17 lui, nu vom asculta pre tine, Căci făcînd,
 vom face tot cuvîntul carele va ieși den gura
 noastră: a tîmîia împărăteasei ceriului și a
 turna ei turnări, în ce chip am făcut noi, și
 părinții noștri, și împărații noștri, și boiarii
 noștri, în cetățile Iudei și den afara Ierusalim-
 ului, și ne-am săturat de pîine, și ne-am
 18 făcut buni, și reale n-am văzut. Și deaca am
 părăsit a tîmîia împărăteasei ceriului, ne
 împutinăm de pîine toți, și cu sabie și cu foa-
 19 mete ne sfîrșim. Și căci noi tîmîiam împă-
 răteasei ceriului și am turnat ei turnări, au
 fără de bărbații noștri am făcut ei havone și
 20 am turnat ei turnări?" Și zise Ieremia la tot
 nărodul, celor tari, și muierilor, și la tot năro-
 dul, celor ce au răspuns lui cuvinte, zicînd:
 21 „Au nu den tîmîia carea aț tîmîiat în cetățile
 Iudei și den afara Ierusalimului, voi, și părin-
 ții voștri, și împărații voștri, și boiarii voștri, și
 nărodul pîmîntului, Și-au adus Domnul aminte
 22 și să sui pre inima Lui? Și nu mai putea Dom-
 nul încă a suferi de cătră fața viclesugului lucrur-
 ilor voastre și den uriciunile carele aț făcut, și să
 făcu pîmîntul vostru spre pustiire și spre necăl-

care și spre blestăm ca în ziua aceasta; De 23
 cătră fața celora ce tîmîiați și celora ce aț gre-
 șit Domnului, și n-aț auzit glasul Domnului, și
 întru poruncile Lui și în leagea Lui și întru
 mărturiile Lui n-aț mers, și s-au apucat de voi
 răutățile aceastea". Și zise Ieremia năro- 24
 dului și muierilor: „Auziț cuvintele Domnu-
 lui! Așa zise Domnul Dumnezăul lui Israil: 25
 'Voi, muierilor, cu gura voastră aț grăit și cu
 mîinile voastre aț plinit, zicînd: 'Făcînd, să
 facem mărturisirile carele am mărturisit, a
 tîmîia împărăteasei ceriului, să-i turnăm ei
 turnări'. Stînd, aț stătut întru mărturiile
 voastre și făcînd, aț făcut'. Pentru aceea, 26
 auziț cuvîntul Domnului tot Iuda, ceia ce șădeț
 în pîmîntul Eghiptului: 'Iată, am mărturisit
 numelui Mieu celui mare, zise Domnul; de se
 va face încă numele Mieu în gura a tot Iuda a
 zice 'Viu Domnul!', preste tot pîmîntul Eghi-
 pletului! Căci iată, Eu am priveghiat preste 27
 ei a le face rău lor și nu a le face bine; și se vor
 sfîrși tot Iuda, cei ce lăcuiesc în pîmîntul
 Eghiptului, cu sabie și cu foamete, pînă unde
 se vor sfîrși. Și cei mîntuiț de sabie întur- 28
 na-se-vor în pîmîntul Iudei împutinați cu
 numărul, și vor cunoaște cei rămași ai Iudei,
 carii s-au așăzat în pîmîntul Eghiptului
 acolo a lăcui, al cui cuvînt va rămînea. Și 29
 acesta e semnul voao că voi socoti Eu preste
 voi spre reale'. Așa zise Domnul: 'Iată, Eu 30
 dau pre Uafri, împăratul Eghiptului, pre mîi-
 nile vrăjmașului lui și pre mîna celui ce cearcă
 sufletul lui, în ce chip am dat pre Sedechie,
 împăratul Iudei, pre mîinile lui Navohodono-
 sor, împăratul Vavilonului, vrăjmașului său și
 cercătoriului sufletului lui'".

C A P X L V

uvîntul carele au grăit Ieremia proro- 1
 cul cătră Varuh, fiul Niriei, cînd au
 scris cuvintele aceastea pre carte,
 den gura Ieremieii, în anul al patrulea
 al lui Ioachim, fiul lui Iosie, împăra-
 tul Iudei: „Așa zise Domnul asupra ta, 2
 Varuh! Căci ai zis: 'Vai, vai, căci adaose 3
 Domnul truda cu dureare mie; adormiuu cu
 suspinuri, odihnă nu aflaiu', Ziș lui: 'Așa 4
 au zis Domnul: 'Iată, pre carele Eu am zidit,
 Eu voi răsipi; și pre care Eu am răsădit, Eu
 voi zmulge. Și tu ceare-ț-vei ție mari? Să 5
 nu ceri, căci iată, Eu aduc reale preste tot tru-
 pul, zice Domnul, și voi da sufletul tău spre
 aflare, în tot locul oriunde vei merge acolo'".

C A P X L V I

e început, împărățind Sedechie 1
 împăratul, făcutu-s-au cuvîntul
 acesta Pentru Elam: Al Eghiptetu- 2
 lui, preste putearea lui Faraon
 Nehao, împăratul Eghiptului, carele
 era la rîul Efratului, la Harmis, pre carele

l-au lovit Navohodonosor, împăratul Vavilonului, în anul al patrulea al lui Ioachim, împăratului Iudei: „Luați arme și pavețe și vă apropiați la războiu! Și înșălați caii, încălecați, călăreții! Și vă tocniți misurcile voastre, puneți înainte sulitele și îmbrăcați zalele voastre! Pentru aceea acestea să tem și să feresc înapoi, pentru căci cei tari ai lor să vor tăia; cu fuga au fugit, și nu s-au întors, încungiurați pre împrejur, zice Domnul. Să nu fugă cel sprinten și să nu scape cel virtos; spre crivăț, ceale de lângă Efraath slăbiră și căzură. Cine e acesta, ca un râu se va sui și ca râurile învăluind apa? Apele Eghiptului, ca un râu să vor sui, și zise: 'Sui-mă-voiu și voiu acoperi de tot pământul și cetatea, pre cei ce lăcuiesc întru ea!' Încălecați pre cai, gătiți carăle, ieșiți cei războinici ai ethiopilor și ai Liviei, înarmați cu arme! Și lidii, suiți-vă, întindeți arcul!" Și ziua aceea - a Domnului Dumnezeului nostru e zi de izbîndire, ca să izbîndească pre vrăjmașii Lui. Și-i va mîncă de tot sabia Domnului, și să va sătura și să va îmbăta de sîngele lor, căci jîrtvă e Domnului de la pământul despre miazănoapte, la apa Efratului. „Suiete, Galaad, și ia rășină fecioarii feții Eghiptului; în deșart să înmulțiră vindecările tale, folos nu iaste ție. Auziră limbile glasul tău și de strigarea ta s-au împlut pământul, căci războinic cătră războinic slăbi, deodată căzură amîndoi“. Carele au grăit Domnul cu mîna Ieremie, ca să vie împăratul Vavilonului să taie pământul Eghiptului: „Vestiți la Magdolon și porunciți la Memfis! Ziceți: 'Stăi și te gătește, pentru căce au mîncat sabia ceale după împrejurul tău'. Pentru căci au fugit de la tine Apis? Vițelul tău cel ales n-au rămas, căce Domnul l-au deznodat pre el. Și mulțimea ta slăbi și căzu; și fieștecarele cătră aproapele lui grăia: 'Să ne sculăm și să ne înturnăm cătră norodul nostru, la moșia noastră, de cătră fața sabii ilinești!' Cheamați numele lui Farao Nehao, împăratul Eghiptului: 'Saoniezvi-emoïdu!' Viu - Eu, zice Domnul Dumnezău, căci ca Itavirion întru munți și ca Carmilul cel den mare va veni! Vas de înstriinare fă ție, lăcuind fata Eghiptului, căce Memfis spre stingere va fi și să va chema: 'Vai!', nefiind lăcuioriu întru ea. Juncă împodobită e Eghiptul, zmulgere de la crivăț veni preste ea. Și argații ei întru ea, ca vițeei cei hrăniți, ce să hrănesc spre jungiare, pentru căci și ei să înturnară și fugiră toți dempreună, n-au stănut, căci ziua pierzării au venit preste ei și vreamea izbîndirii lor. Glasul lor ca al șarpelui ce șuieră, căci în nă-

sip vor merge, cu topoarale vor veni preste ea ca ceia ce taie leamne. Tăia-va dumbrava ei, zice Domnul, căci nu să va închipui Dumnezău; căci să va înmulți mai mult decît lăcusta și nu iaste lor număr. Rușinatu-s-au fata Eghiptului; deade-se pre mînilor no-rodului de la miazănoapte. Iată, Eu izbîndesc pre Amon, pre fiiul ei, preste Eghipt, și preste dumnăzii ei, și preste împărații ei, și preste Farao, și preste ceia ce nădejuiesc preste el. Și tu să nu te temi, robul Mieu Iacov, nici să te spari, Israil! Pentru căci, iată, Eu te mîntuiesc de departe, și sămînța ta, dentru robirea lor. Și să va înturna Iacov și va înceta; și va adormi, și nu va fi cel ce să-l dodeiască pre el. Nu te teame, sluga Mea Iacov, zice Domnul, căci cu tine Eu sînt! Cea neînfricoșată și gingașă să deade, căci voiu face concenire în toată limba la care te vor scoate pre tine acolo, iară pre tine nu te voiu face să te sfîrșăști și te voiu certa spre judecată și nevinovat nu te voiu face“.

C A P X L V I I

Aceasta zice Domnul: „Iată, ape să suie de la miazănoapte și vor fi la pîrîl ce îneacă, și va îneca pământul și plinirea lui, cetate și pre cei ce lăcuiesc întru ea. Și vor striga oamenii, Și vor clicui toți ceia ce lăcuiesc pământul de glasul pornirii lui, de armele picioarelor lui și de cutremurul carălor lui și sunetul roatelor lui. Nu s-au întorsu părinții preste fiii lor de cătră slăbirea mînelor lor în ziua aceea ce vine ca să piarză pre toți cei striini de fealiu. Și voiu stinge Tirul și Sidonul și pre toți cei rămaș ajutoriului lor!, căci va piarde de tot Domnul pre ceale rămase den ostroave. Vine pleșuvirea preste Gaza, lepădă-se Ascalonul și cei rămaș Enachimi. - 'Pînă cînd va tăia Sabia Domnului? Pînă cînd nu vei înceta? Așază-te în teaca ta, Și te odihnește, și te rădică!' - Cum va înceta, și Domnul au poruncit ei preste Ascalon și preste ceale de pre lângă mare și preste ceale rămase a să rădica!“

C A P X L V I I I

Sătră Moav, așa zise Domnul: „Vai de Navan, căci au perit; luatu-s-au Cariatem, rușină-se Masigath și să birui. Nu iaste încă vindecare la Moav! Semeție - în Esevon, gîndiră asupra ei reale: 'Veniți să o tăiem pre ea den norod!' Și potolire se va potoli, denapoia ta va umbla sabia Căci glasul celor ce au strigat de la Uronaim, peire și zrobotură mare. Zdrobi-se Moav, vestiți la Zogora! Căci să umplu Alaoth cu plîngere, sui-se-va plîngînd în calea Uronaim, strigare de sfărîmare aș au-

6 zitu: 'Fugiți și mîntuiți sufletele voastre și
 veți fi ca un măgariu selbaticu în pustie!'
 7 De vreamă ce nădejduiai pre tăria ta, și te vei
 prinde și va ieși Hamos întru striinare, și
 8 preoții lui și boiarii lui împreună, Și va
 veni peire preste toată cetatea, nu va scăpa, și
 va peri zăpodia, și va peri de tot cîmpia, în ce
 9 chip zise Domnul. Dați seamne la Moav,
 căci cu aprindere să va aprinde și toate cetă-
 țile ei neumblate vor fi. De unde e lăcuioriul
 10 ei? Blestemat cela ce face faptele Domnu-
 11 lui cu leane, scoțînd sabia lui den sînge! Să
 odihni Moav de copilașu, și nădejduind era
 preste mărirea lui, n-au turnat den vas în vas
 și la înstriinare n-au mersu; pentru aceea,
 stătu gustarea lui întru el și mirosul lui n-au
 12 lipsit. Pentru aceea, iată, zile vin, zice
 Domnul, și voi trimitte lui pre ceia ce pleacă
 și-l vor pleca pre el, și vasele lui să vor
 13 mărunta și oalele lui le vor zdrobi. Și să va
 rușina Moav de Hamos în ce chip s-au rușinat
 casa lui Israil de la Vethil, nădeajdea lor,
 14 nădejduind preste ea. Cum veți grăi: 'Tari
 sîntem și om puternecind la ceale de răz-
 15 boiu?' Peri Moav cetatea lui, și cei aleș
 tinerii lui pogorîră-se spre junghiare.
 16 Aproape e ziua lui Moav a veni, și viclesugul
 17 lui de sîrg foarte. Porniți la el toți de pre
 împrejurul lui, toți dați numele lui, ziceți:
 'Cum să să fărîme varga cea cu bună cinste,
 18 toiagul cel de mărime?' Pogoară-te de la
 mărime și șazi la umezală, cea ce șade Dedan;
 sfărîma-se-va, că peri Moav, sui-se la tine cel
 19 ce strică tăria ta. Pre cale stăi și preveaște,
 ceaea ce șaz în Aruir, și întreci pre cel ce fuge
 20 și cel mîntuit și zi: 'Ce s-au făcut?' Ruși-nă-să
 Moav, căci să zdrobi. Vaietă-te și strigă, ves-
 21 teaște în Arnon că au perit Moav! Și jude-
 cată vine la pămîntul lui Misor asupra lui
 Helon, și asupra lui Refas, și asupra lui
 22 Mofas, Și preste Devon, și preste Dadan,
 23 și preste casa lui Devlathaim, Și preste
 Cariathaim, și preste casa lui Ghemol, și
 24 preste casa lui Maon, Și preste Cariuth, și
 preste Vosor, și preste toate cetățile Moavului,
 25 ceale departe și ceale de aproape. Frînse-se
 cornul Moavului și brațul lor să zdrobi.
 26 Îmbătați-l, căci spre Domnul s-au mărit. Și va
 bate Moav cu mîna lui, și va fi spre rîs și
 27 el. Și însă spre rîs era ție Israil? Și întru
 furtușagurile tale să află, căci băteai războiu
 28 asupra lui? Lăsară cetățile și lăcuiră în
 pietri cei ce lăcuiesc în Moav, făcură-se ca niș-
 te porumbițe ce-ș fac cuibul în pietri, la gura gro-
 29 pii. Și auziu semeția lui Moav, și să semeți
 foarte semeția lui și mîndria lui, înălțatu-s-au
 30 inema lui. Și Eu am cunoscut faptele lui:

Au nu îndestularea lui i-au făcut
 așa? Pentru aceea, asupra Moavului vă 31
 văietați, de toate părțile strigați asupra oame-
 nilor celor tunși ai prafului. Ca plînsul lui 32
 Iazir plînge-te-voiu, vie Aserima! Vițele tale
 trecură marea; preste culesurile tale peire au
 căzut! Să fiarse bucuria și veselia de la 33
 Moavitida și vin era pren teascurile tale;
 dimeneața n-au călcat, nici înde sară n-au
 făcut. Și ceale de la strigarea Esevonului 34
 pînă la Eliali și pînă la Iassa, pînă la Etath,
 cetățile lor, deaderă glasul lor, de la Zogora
 pînă la Oronaim; și veaste la Salasia, căci și
 apa Nevremis de tot arsă va fi. 'Și voi 35
 pierde pre Moav, zice Domnul, suindu-se la
 capiște și tîmînd la dumnezeii lui'. Pentru 36
 aceea, inema lui Moav ca niște fluier va
 suna, inema Mea preste oameni tunși ca un
 fluier va suna; pentru aceea, ceale ce au ciș-
 tigat perit-au de la om. Tot capul în tot 37
 locul vor rade, și toată barba să va rade, și
 toate mînille să vor tîngui, și preste tot mijlocul
 - sac. 'Și preste toate podurile Moavului și 38
 preste ulițele ei toate - tînguire, căci am zdro-
 bit pre Moav, zice Domnul, ca un vas care nu
 e de treabă de el'. Cum s-au împăcat? Cum 39
 întoarse dosul Moav? Rușină-se și s-au făcut
 Moav spre rîs și zavistie la toți cei dupre-
 împrejurul ei. Căci așa zise Domnul: 'Iată, 40
 ca un vultur va porni și va întinde mînille lui
 preste Moav'. Luă-se Carioth, și tăriile să 41
 luară împreună; și va fi inema Moavului în
 ziua aceea ca inema muierii ce chinuiaște.
 Și va peri Moav de gloată, căci preste Domnul 42
 s-au mărit. Lațu și frică și groapă preste
 43 tine, șezînd-preste Moav! 'Cela ce fuge de
 44 cătră fața înfricoșării, cădea-va în groapă; și
 cela ce să va sui den groapă prinde-se-va în
 lațu, căci voi aduce aceastea preste Moav, ca
 în anul socotirei lui!'

C A P X L I X

Bailor Ammon așa zise Domnul: „Au fii 1
 nu sînt în Israil? Au luotoriu nu iaste
 la ei? Pentru ce au luat Melhol pre
 Galaad, și norodul lor în cetățile lor
 lăcuiaste? Pentru aceea, iată, zile 2
 vin, zice Domnul, și voi da în auzul Ravathiei
 gîlceavă de războiu, și vor fi spre necălcare și
 spre peire. Și capiștile ei cu foc vor arde de
 tot, și va lua Israil biruința lui. Vaietă-te, 3
 Esevon, căci au perit Gai! Strigați, feate den
 Ravath, încingeți-vă împrejur, căci Melhol
 va merge în striinătate, preoții lui și boiarii
 lui împreună! Ce vă bucurați cîmpilor 4
 Enachimilor, fata Itamiei, ceaea ce nădej-
 duești preste visteriile ei, ceaea ce zici:
 'Cine va întra asupra mea?' Iată, Eu aduc 5
 frică preste tine, zise Domnul, de cătră

tot împrejurul tău și vă veți răsipi fieștecarele la
 6 fața lui, și nu iaste cel ce să adune“. Idumeii
 acesteia zice Domnul: „Nu iaste înțelepciune
 încă în Theman? Peri sfatul den cei pricepuți,
 7 duse-se înțelepciunea lor, Amăgitu-s-au
 locul lor. Afundați-vă pre voi spre șădeare,
 ceia ce lăcuiți în Dedan, căci greale au făcut.
 Adus-au preste ei în vremea care am socotit
 8 preste el. Căci cu legături au venit ție, nu
 vor lăsa ție lăsare, ca furii noaptea vor pune
 9 mîinile lor. Căci Eu am tras pre Isaf, des-
 coperit-am ceale ascunse ale lor, a să
 ascunde nu vor putea, periră pre mîina frate-
 10 lui lui și vecinului Mieu, și nu iaste Să lase pre
 surumanul tău ca să trăiască. Și Eu voiu trăi și
 văduvele spre Mine nădejdouiesc“. Căci
 11 acesteia au zis Domnul: „Căroră nu era leage
 a bea păharul, au băut. Și tu, nevinovată? Nu te
 12 vei face nevinovată, că bînd, vei bea. Căci
 asupra Mea am jurat, zice Domnul, că spre
 necălcare și ocară și spre blestem vei fi în mij-
 locul ei. Și toate cetățile ei vor fi pustii în
 13 veac“. Auz am auzit de la Domnul și vesti-
 tori la limbi au trimis: „Adunați-vă și păsați
 14 la ea; și să sculă la războiu! Mic dedeu pre
 tine întru limbi și pre lesne hulit întru
 15 oameni. Jucăreaia ta deade în mîina ta,
 nesilnicia inimii tale lăcui în gaurile pietrilor,
 luo vîrtutea măgurii cei nalte; căci au înălțat
 ca vulturul cuibul lui, de acolo te voiu
 16 oborî. Și va fi Idumea spre necălcare; tot
 cela ce merge spre ea se va întrista și va
 17 șuiera preste toată rana ei. În ce chip s-au
 surpat Sodomul și Gomorul și vecinele lor,
 zise Domnul Atotțitoriul, nu va șădea acolo
 18 om și nu va lăcui acolo fiul omului. Iată, ca
 un leu să va sui den mijlocul Iordanului la
 locul Emathului, căci de sîrg voiu goni pre ei
 de la dînsă. Și pre cei tineri puneți asupra ei.
 Căci cine e ca Mine? Și cine Îm va sta Mie
 împotrivă? Și cine e păstoriul acesta carele va
 19 sta înaintea feații Meale?“ Pentru aceea,
 auziț sfatul Domnului, carele au sfătuit asupra
 Idumeii, și gîndul Lui, carele au gîndit preste
 ceia ce lăcuiesc în Theman: „De nu se vor
 înălța împreună ceale mai mici ale oilor, de nu
 20 se va necalca preste ei surparea lor, Căci
 de cătră glasul strigării lor cutremuratu-s-au
 pămîntul și strigarea mării nu s-au auzit.
 21 Iată, ca vulturul va vedea și va întinde aripile
 lui preste țăriile ei. Și va fi inima celor tare ai
 Idumeii în ziua acea ca inima muierii ce să chi-
 22 nuiăște. Cu Damascul să rușină Imath și
 Arfath, că au auzit auz rău; îș ieșiră den hire,
 23 mîniară-se, a să odihni nu pot. Slăbi
 Damascul, să întoarse spre fugă, cutremur
 24 s-au apucat de ea. Cum n-au părăsit cetatea
 25 mea? Satul au îndrăgit; Pentru aceea, vor

cădea tinerii în ulițele tale și toți oamenii cei
 războinici ai tăi cădea-vor, zice Domnul. Și 26
 voi arde foc în zidul Damascului și va mîncă
 răspintiile fiiului lui Ader“. La Chidar, 27
 împărăteasa curții, pre carea au lovit Navoho-
 donosor, împăratul Vavilonului, așa zise
 Domnul: „Sculați-vă și vă suiț preste Chidar
 și împleț pre fiii lui Chedem! Corturile lor, 28
 și oile lor îș vor lua, haine și toate vasele lor și
 cămilele lor lua-ș-vor lor. Și chemați preste ei
 peire de premprejur. Fugiț foarte, afundați 29
 spre șădeare, șăzînd în curte, căci au sfătuit
 asupra voastră împăratul Vavilonuli sfat și
 gîndi gînd. Scoală-te și te suie spre 30
 limbă care e bine așăzată, șăzînd spre răsuf-
 flare, la carii nu-s uși, nu-s zăvoară, nu-s
 încuietori, sînguri poposesc. Și vor fi cămi- 31
 lele lor spre pradă și mulțimea dobitoacelor
 lor la peire. Și voi vîntura pre ei cu tot vînt-
 ul, tunși înaintea feații lor, dentru tot decin-
 dea a lor aduce-voiu înfrîngerea lor, zise
 Domnul. Și va fi curtea zăbava pasărilor și 32
 necălcată pînă în veac. Nu va lăcui acolo om și
 nu va șădea acolo fiul omului“.

C A P L

uvîntul Domnului, carele au grăit 1
 asupra Vavilonului: „Vestiți întru 2
 limbi și auzite faceți și să nu ascun-
 deți! Ziceți: Luat-au Vavilonul,
 rușinatu-s-au Vilos cea neînfricoșată,
 cea gingașă să deade la Merodah, Căci s-au 3
 suit asupra ei limbă de la crivăț. Acesta va
 pune pămîntul lui spre stingere și nu va fi cine
 să lăcuiască într-însul, den om pînă în dobi-
 toc. În zilele acealea și în vremea aceaea, 4
 veni-vor fiii lui Israil, ei și fiii Iudii, dem-
 preună mergînd; și plîngînd vor merge, pre
 Domnul Dumnezăul lor cercînd. Pînă la 5
 Sion întreba-vor calea, pentru că aicea vor da
 fața lor și vor veni și vor pribegi la Domnul
 Dumnezăul lor, pentru că făgăduința veaci-
 nică nu să va uita. Oi perite s-au făcut 6
 norodul Mieu, păstorii lor au scos pre ei,
 preste măguri au rătăcit pre ei, den măgură
 preste munte au mers, uitară așternutul
 lor. Împărțirea dreptății – Celui ce au adu- 7
 nat pre părinții lor. Înstreinați-vă den mij- 8
 locul Vavilonului și de la pămîntul haldeilor,
 și ieșiți și vă faceți ca bălaurii înaintea
 oilor, Căci iată, Eu rădic preste Vavilon 9
 adunări de limbi den pămîntul despre miază-
 noapte și să vor rîndui de războiu spre el; de
 acolo să vor lua, precum zvîrlitura războinicului
 înțelept nu să va întoarce deșartă. Și va fi țara 10
 haldeiască în pradă, toți ceia ce pradă pre ea
 sătura-se-vor, căci vă veseliiți și vă preafă-
 liaț jehuind moștenirea Mea, Pentru căci aț 11

jucat ca boii în pajiște și împungeați ca taurii. Rușinatu-s-au maica voastră foarte,
 12 Înfruntă-se ceaa ce vă născu pre voi, maică spre bunătați, cea de apoi pustie de limbi.
 13 De urgia Domnului nu să va lăcui și va fi spre stingere toată; și tot cela ce va trece pren Vavilon să va mîhni și vor șuiera preste toată
 14 rana lui. Rînduiți-vă asupra Vavilonului împrejur, toți încordînd arcul. Săgetați asupra ei, nu vă scumpiți de săgetăturile voastre
 15 ceale de mai nainte. Și biruiți de tot pre ea; slăbiră mînilor ei, căzut-au băștile ei și să săpă de tot zidul ei; căci izbîndirea de la Dumnezău iaste, izbîndiți asupra ei; în ce chip au făcut,
 16 faceți ei. Pierzînd de tot sîmînța den Vavilon, toți ceia ce afla pre ei topiia de tot pre ei; vrăjmașii lor ziseră: 'Nu vom părăsi pre ei, pentru căci au greșit Domnului, fiind seacerea în vremea secerăturii; de cătră fața sabiei elinești, fieștecările la norodul lui să vor întoarce și fieștecările la pămîntul lor vor
 17 fugi'. Oaie rătăcită e Israil, lei l-au scos pre el. Cel dentîiu au mîncat pre el împăratul Assur, și acesta apoi, oasele lui, împăratul
 18 Vavilonului". Pentru aceaea, aceaea zice Domnul: „Iată, Eu izbîndesc asupra împăratului Vavilonului și asupra pămîntului, în ce chip am izbîndit asupra împăratului Assur.
 19 Și voi așaza pre Israil la pășunea lui, și să va paște la Carmil, și în muntele lui Efraim, și în
 20 Galaad, și să va sătura sufletul lui. În zilele acealea și în vremea aceaea, zice Domnul, vor cerca strîmbătate lui Israil, și nu va fi; și păcatele Iudii, și nu să vor afla, căci blînd voi fi celor rămași Pre pămînt, zice Domnul. Cu amar te suie preste el, și preste ceia ce lăcuiesc preste el izbîndește cu sabie, și stinge, zice Domnul, și fă după toate cîte poruncesc ție". Glas de războiu și zdrobire
 23 mare în pămîntul haldeilor! Cum să frînse și să surpă ciocanul a tot pămîntul! Cum să făcu întru stingere Vavilonul întru limbi!
 24 Rîdica-se-vor asupra-ți și nu vei conoaște în ce chip te vei și lua, Vaviloane! Aflași-te și te luași, căci Domnului stătuș împotriva.
 25 Deșchis-au Domnul visteria Lui și scoase vasele urgiei Lui, căci lucrul Domnului Dumnezău e în pămîntul haldeilor, Căci au venit vremile lui: „Deșchideți jicnițile lui, cercați pre el ca o peșteră și-l piardeți de tot pre el,
 27 să nu fie lui rămășiță! Secați lui toate roadele și să pogoare la junghiare! Vai de ei, căci veni ziua lor și vremea izbîndirii lor!" Glasul celor ce fug și celor ce scapă den pămîntul Vavilonului, ca să vestească în Sion izbîndirea de la
 29 Domnul Dumnezăul nostru. „Porunciți asu-

pra Vavilonului la mulți, la tot cela ce încordează arcul. Tăbărîți-vă asupra lui împrejur, să nu scape nime de la el! Răsplătiți lui după faptele lui! După toate cîte au făcut, faceți lui, căci cătră Domnul Dumnezău, Sfîntul lui Israil, să împotrivi. Pentru aceaea, cădea-vor
 30 tinerii lui în ulițele lui și toți bărbații cei războinici ai lui să vor lepăda, zise Domnul. Iată, Eu - cătră tine, semețule, zice Domnul,
 31 căci ț-au venit ziua și vremea izbîndirii tale! Și va slăbi semeția ta și va cădea; și nime nu
 32 va fi care să rădice pre el; și voi aprinde foc în dumbrava lui". Aceaea zice Domnul
 33 puterilor: „Asupritu-s-au de tot fiii lui Israil și fiii Iudii împreună; toți ceia ce au robît pre ei, și au silit pre ei, căci n-au vrut să-i sloboază pre ei. Și Cel ce mîntuiaște pre ei tare e,
 34 Domnul Întru-tot-țitoriu - numele Lui. Judecată va judeca cătră împotrivnicii lui, pentru ca să rădice țara, și întărită pre cei ce lăcuiescu Vavilonul. Sabie asupra haldeilor,
 35 și asupra celor ce lăcuiescu Vavilonul, și asupra diregătorilor lui, și asupra înțelepților lui! Sabie preste războinicii lui, și se vor
 36 slăbi! Sabie preste caii lor, și preste carăle
 37 lor, și preste amestecătura cea den mijlocul lui, și vor fi ca muierile! Sabie preste visteriile lui, și să vor răsipi! Preste apa lui
 38 carea nădejduia, și să vor rușina, căci pămîntul celor cioplite iaste și în ostroave să preafăliia. Pentru aceaea [că] lăcuiescu năluciri
 39 în ostroave, și vor lăcui întru ea featele sirinilor, nu se va mai lăcui încă în veac. În ce
 40 chip au surpat Dumnezău Sodomul și Gomerul și cealea ce era în hotarale lor, zise Domnul, nu va lăcui acolo om, nici va nemernici acolo fiul omului. Iată, norod vine de la
 41 crivăț, și limbă mare, și împărați mulți să vor scula de la marginea pămîntului, Arcu și
 42 sabie avînd. Năsilnic iaste și nu va milui. Glasul lui ca marea va suna; pre cai vor încăleca, gătiți ca focul spre războiu cătră tine, fata Vavilonului! Auzit-au împăratul Vavilonului
 43 auzul lor și s-au slăbit mînilor lui. Necazul biruia pre el cu durori ca ceia ce naște. Iată, ca un leu să va sui de la Iordan la Gemoth, căci curînd voi goni pre ei de la el și tot tînărul asupra lui îl voi pune. Căci cine e ca Mine? Și cine va sta împotriva Mea? Și cine e acesta păstoriul carele va sta înaintea feații Meale?" Pentru aceaea, auziți sfatul Dom-
 45 nul[ui], carele au sfătuit asupra Vavilonului; și gîndurile Lui, carele au gîndit asupra celor ce lăcuiescu haldeii! De nu se vor strica mieii oilor lor, de nu se va stinge pășunea de la ei, Căci,
 46 de glasul luorii Vavilonului, se va cutremura

pământul și strigare întru limbi să va auzi.

C A P L I

1 **A**ceasta zice Domnul: „Iată, Eu rădic
preste Vavilon și preste ceia ce lă-
cuiescu haldeii vînt și arsură strică-
2 toare. Și voi trimit la Vavilon
suduitori și vor sudui pre el și vor
strica pământul lui. Vai asupra Vavilonului de
3 pe împrejur, în ziua chinurii lui! Asupra
lui întinză cela ce încoardă arcul lui și asupra
lui să puie ceale ce sînt armele lui, și să nu vă
fie milă de tinerii lui, și stingeți toată putearea
4 lui, Și vor cădea răniți în pământul haldei-
5 lor și împunși den afara lui, Pentru căci
n-au văduvit Israil și Iuda de la Domnul Dum-
nezeul lor, de la Domnul Atotfitoriul, căci
pământul lor s-au împlut de strîmbătate de
6 sfinții lui Israil. Fugiți den mijlocul Vavilo-
nului și mîntuiască fieștecarele sufletul lui; și
să nu vă lepădați întru strîmbătatea lui, căci
vreamea izbîndirei lui iaste de la Domnul,
7 răsplătire El răsplăteaste lui. Păhar de aur
iaste Vavilonul în mîna Domnului, îmbătînd
tot pământul. Den vinul lui au băut limbi,
8 pentru aceea s-au clătît. Și fără veaste au
căzut Vavilonul și să zdrobi. Plîngeți pre el,
luați rășină la stricăciunea lui, cîndai să va
9 vindeca. Vindecat-am Vavilonul și nu s-au
vindecat; părăsit-am pre el și să meargem
fieștecarele la pământul lui, căci s-au apropiat
la ceriu judecata lui, rădicatu-s-au pînă la
10 steale. Scoase Domnul judecata lui; veniți
și să vestim la Sion lucrurile Domnului Dum-
11 nezeului nostru! Gătiți săgețile, împleți tul-
bele. Rădică Domnul duhul împăratului midi-
lor, căci la Vavilon e urgia Lui, ca să-l piarză
de tot pre el, căci izbînda Domnului iaste,
12 izbînda norodului Lui iaste. Preste zidurile
Vavilonului rădicați semn, tocmiți tulbele,
rădicați păzi, gătiți armele, căci s-au apucat și
va face Domnul ceale ce au grăit preste ceia
13 ce lăcuiesc Vavilonul Lăcuind preste ape
multe și pre mulțimea visteriilor lui. Venit-au
14 săvîrșitul tău adevărat la ficații tăi, Căci
S-au jurat Domnul asupra brațului Lui pentru
căci: „Te voi împlea de oameni ca de lăcuste,
și răspund asupra ta cei ce să pogoară!”
15 Domnul, Care au făcut pământul cu putearea
Lui, gătînd lumea cu înțelepciunea Lui, cu pri-
16 ceaperea Lui au întins ceriul. Spre glas au
pus mulțime de răsunaarea apei în ceriu și au
scos nori de la marginea pământului, fulgere
spre ploaie au făcut și au scos lumină den co-
17 moarale Lui. Nebunit-au tot omul de min-
te, rușinatu-s-au tot zlătariul de ceale cioplite

ale lui, căci minciuni au topit și nu iaste duh
întru ei. În deșărt sînt, fapte hulite, în vrea- 18
mea socotinței lor vor peri. Nu e ca aceasta 19
partea lui Iacov, căci Cela ce au zidit toate, El
iaste moștenirea lui, Domnul e numele Lui:
‘Răsipești tu Mie vase de războiu, și voi 20
răsiپی întru tine limbi, și voi rădica dentru
tine împărați, Și voi răsiپی întru tine cal și 21
călărețul lui, și voi răsiپی întru tine cară și
călăreții lor, Și voi răsiپی întru tine tînăr și 22
fecioară, și voi răsiپی întru tine păstoriul și
turma lui, Și voi răsiپی întru tine plugariu 23
și arătura lui, și voi răsiپی întru tine domnii și
voivozii tăi. Și voi răsplăti Vavilonului și 24
la toți ceia ce lăcuiesc haldeii toate răutățile
lor carele au făcut asupra Sionului, înaintea
ochilor voștri, zice Domnul. – Iată, Eu 25
cătră tine, măgura cea stricată, ceaea ce strică
tot pământul, și voi întinde mîna Mea asupra
ta și te voi răstogoli de la pietri și voi da pre
tine ca o măgură pîrjolită. Și nu vor lua de 26
la tine piatră în unghiu și piatră la temelie,
căci pre stingere vei fi în veac, zice Dom-
nului. – Rădicați semn preste pământ, trîmbi- 27
țați întru limbi cu trîmbiță, sfințiți preste el
limbi, vestiți asupra lui împăraț rădicați de la
Mine și ahanazeilor, puneți asupra lui tocmire
de săgetături, suiți asupra lui călărime ca mul-
țimea lăcustelor. Suiți asupra lui limbi, pre 28
împăratul midilor și pre povățuitorii a toată
țara lui și pre toți voievozii lui!’ Să cutre- 29
mură pământul și să duru, căci s-au rădicat
asupra Vavilonului gîndul Domnului ca să
puie pământul Vavilonului spre stingere și să
nu să lăcuiască el. Sfirși-să războinicul 30
Vavilonului a da războiu, ședea-vor acolo
întru încungiurare, înfrînsă-se puternicia lor,
făcutu-s-au ca niște muieri; ars-au lăcașurile
lui, zdrobiră-se zăvoarele lui. Cel ce go- 31
neaste, spre timpinarea celui ce goneaste va
goni, și cel ce vesteaste – spre timpinarea
celui ce vesteaste, ca să să vestească împăra-
tului Vavilonului că s-au luat cetatea lui, La 32
cea de apoi a trecătorilor lui s-au luat, și adu-
nările lui le-au ars cu foc, și bărbații lui cei
războinici ies. Pentru căci acestea zice 33
Domnul: ‘Casa împăratului Vavilonului ca
aria cea coaptă se va triera; încă puțin și va
veni seacerea lui’. – Mîncatu-m-au de tot, 34
împărțitu-m-au Navohodonosor, împăratul
Vavilonului, apucatu-m-au întunearec sup-
țire, înghițitu-m-au ca un bălaur, împlut-au
pîntecele lui, de la desfătăciunea mea m-au
scos afară. Trudele mele și chinurile mele – 35
la Vavilon! grăi-va ceaea ce lăcuiaste Sionul; și:
Sîngele meu – asupra celor ce lăcuiesc haldeii!

36 grăi-va Ierusalimul'. Pentru aceea, aceea-
tea zice Domnul: 'Iată, Eu voi judeca pe
împotriva tău și voi izbîndi izbînda ta și
37 voi pustii marea lui și voi usca izvorul
lui. Și va fi Vavilonul spre stingere și nu să
38 va lăcui, Căci ca leii s-au sculat împreună și
39 ca puii leilor. Întru fierbîntarea lor da-voiu
adăpare lor și voiu îmbăta pre ei pentru ca să
să amețască și să doarmă somn veacinic și nu
40 se vor scula', zice Domnul. Și-i pogoară
pre ei ca mieii la junghiare și ca berbecii cu
41 iezii. Cum s-au prinsu și s-au vînat fala a
tot pămîntul? Cum s-au făcut Vavilonul spre
42 stingere întru limbi? Suiu-s-au preste Va-
vilon marea cu sunetul valurilor ei și să aco-
43 peri. Făcutu-s-au cetățile lui ca pămîntul
fără de apă și necălcăt. Nu va lăcui întru el nici
un fiu de om, nici poposeaște într-însul fiul
44 omului. 'Și voi izbîndi asupra Vavilonului
și voi scoate ceale ce au înghițit den gura lui;
și nu se vor mai aduna cătră dînsul limbile și
în Vavilon vor cădea răniții a tot pămîntul.
45 Cei ce scapă den pămînt, meargeți și nu stați;
cei de departe, pomeniți pre Domnul, și
Ierusalimul să să suie asupra inimii voastre!
46 '- Rușinatu-ne-am, căci am auzit ocară
noastră, acoperit-au necinstea obrazul nos-
tru, că au venit streini de neam la sfintele
47 noastre, la Casa Domnului!' 'Pentru
aceaea, iată, zile vin, zice Domnul, și voi
izbîndi preste ceale cioplite ale lui, și în tot
48 pămîntul lui cădea-vor răniți. Că de se va
sui Vavilonul ca ceriul și căci de va întări înăl-
țimea vîrtutei lui, de la Mine vor veni cei ce
49 vor piarde de tot pre el', zice Domnul. Gla-
sul strigării - în Vavilon și zdrobire mare în
50 pămîntul haldeilor, Căci au pierdut de tot
Domnul Vavilonul și au pierdut de la el glas
mare, răsunînd ca ape multe; deade la peire
51 glasul lui, Căci au venit asupra Vavilonului
chinuire; prinsu-s-au războinicii lui, înfrico-
șatu-s-au arcul lor, căci Dumnezău răsplătînd
52 lor, Domnul răsplătește lui răsplătirea. Și
va îmbăta cu îmbătare pre povătuitorii lui și
pre înțelepții lui și pre voivozii lui. Zice Împă-
ratul, Domnul Atotțiatorul e numele Lui,
53 Acestea zice Domnul: 'Zidul împăratului
Vavilonului s-au lățit; săpîndu-se, de tot
săpa-se-va; și porțile lui ceale înalte
arde-se-vor; ostenesc năroadele în deșărt și
54 limbi dentîu se vor sfîrși'. Cuvîntul carele
au poruncit Domnul Ieremie prorocului să
zică Saraiei, feciorul lui Niriu, fiul lui Maaseu,
cînd mergea de la Sedechia, împăratul Iudei,
la Vavilon, în anul al patrulea al împărăției lui,
55 și Saraia - boiarinul darurilor. Și au scris
Ieremia toate realele carele vor veni preste
Vavilon într-o carte, toate cuvintele a-

ceastea carele sînt scrise asupra Vavilonu-
lui. Și zise Ieremia cătră Saraia: „Cînd vei 56
veni la Vavilon și vei vedea și vei ceti toate
cuvintele aceastea Și vei grăi: 'Doamne, 57
Doamne! Tu ai grăit asupra locului acestuia,
ca să-l pierzi de tot pre el și ca să nu fie întru
el lăcuiitori, den om pînă în dobitoc, căci stin-
gere în veac va fi!' Și va fi cînd vei tăcea a 58
ceti cartea aceasta, și vei lega de ea piatră și
vei arunca pre ea în mijlocul Efratului și vei
grăi: 'Așa să va surpa Vavilonul și nu să va 59
scula de cătră fața haldeilor, căroră eu aduc
asupra lor!'“ (Preste cei striini de fealiu).

C A P L I I

Fiu de 20 și 1 de ani era Sedechia cînd 1
împărăți el și ani 11 au împărățit în
Ierusalim; și numele maicii lui - Ami-
taal, fata Ieremie, de la Lovenna.
2 Și fu în anul al noaolea al împărăției
lui, în luna a noaua, în 10 ale lunii, veni Navo-
hodonosor, împăratul Vavilonului, și toată
putearea lui asupra Ierusalimului și-i făcură
șanțu împrejur și o zidi pre ea cu pietri de
patru picioare. Și veni cetatea la strînsoare 3
pînă în al 11 an al împăratului Sedechiei, În 4
luna a patra, la noao ale lunii. Și să întări foa-
metea în cetate; și nu era pîini la norodul
pămîntului. Și să rupse cetatea și toți 5
oamenii cei de războiu ieșiră noaptea despre
calea porții, între mijlocul zidului și între cela-
lalt denaintea zidului carele era despre gră-
dina împăratului, și haldeii - pre împrejurul
cetății. Și mearseră la calea cea de la Ara-
va. Și goni putearea haldeilor denapoia 6
împăratului și-l ajunseră pre el decindea de
Iereho; și toate slugile lui să răsipiră de la el.
7 Și prinseră pre împăratul și-l aduseră pre el
cătră împăratul Vavilonului la Devlatha și grăi
lui cu judecată. Și junghe împăratul Vavi- 8
lonului pre fiii lui Sedechie înaintea ochilor
lui și pre toți boiarii Iudii îi junghe în Devlatha.
9 Și ochii Sedechiei i-au orbit și-l băgă pre
el în obezi și-l aduse pre el împăratul
Vavilonului la Vavilon și-l deade pre el la casa
morii pînă în ziua care au murit. Și în luna 10
a cincea, în 10 a lunii, veni Navuzardan, cel
mai mare preste bucătari, stînd înaintea feței
împăratului Vavilonului la Ierusalim. Și 11
arse Casa Domnului și casa împăratului și
toate casele cetății și toată casa mare au ars cu
foc. Și tot zidul Ierusalimului de premprejur îl 12
surpă putearea haldeilor, cei ce era cu mai ma-
rele bucătarilor. Și pre cei rămași ai norodu- 13
lui lăsatu-i-au mai marele bucătarilor să fie viari
și plugari. Și stîlpii cei de aramă, cei den Ca- 14

sa Domnului, i-au zdrobit; și fundurile și marea cea de aramă cea den Casa Domnului ce-au zdrobit haldeii și au luat arama lor și au
 15 dusu-o la Vavilon și cununa. Și păharăle și toate vasele ceale de aramă cu carele slujia cu
 16 eale, Și amfothurile și masmarothurile și turnăturile ceale dedesupt și sfeașnecele și cășiile și căușăle carele era de aur, de aur, și carele era de argint de argint au luat mai
 17 marele bucătarilor. Și stâlpi doi, și marea una, și viței 12 de aramă dedesuptul mării, carele au făcut împăratul Solomon la Casa Domnului, căruia nu era cumpănirea arămii
 18 lui. Și stâlpii de 35 de coți înălțimea unuia și fune de 12 coți premprejurul lui, și grosimea
 19 ei de 4 deagete împrejur. Și glăvînță preste ei de aramă și de 5 coți de înaltă covârșirea unii glăvînțe și mreață și rodie preste glăvînță
 20 premprejur, toate de aramă. Și așijderea și la stîlpul al doilea, 8 rodii la un cot la cei 12 coți; și era rodiile 96 o parte, și era toate
 21 rodiile 100 preste mreață împrejur. Și luă bucătariul cel mare pre preotul cel mare, pre Sofonia, și pre preotul al doilea și pre cei trei,
 22 carii păzăsc calea. Și den cetate au luat pre un scopit, carele era ispravnic oamenilor celor războinici, și șapte oameni numiți, pre cei den fața împăratului, pre cei ce s-au aflat în cetate și pre scriitoriul puterilor și pre scriitoriul norodului a tot pămîntul și 60 de oameni den norodul pămîntului, pre cei ce
 23 s-au aflat în mijlocul cetății. Și luo pre ei Navuzardan, cel mai mare preste bucătari. Și-i aduse pre ei cătră împăratul Vavilonului, la
 24 Devlatha, în pămîntul Emathului. Și-i omorî pre ei împăratul Vavilonului în
 25 Devlatha, în pămîntul Emathului. Și fu în 37 de ani ce s-au înstreinat Ioachim, împăratul Iudii, în luna a 12; în 24 ale lunii luă Ualevardah, împăratul Vavilonului, în anul carele au împărățit capul lui Ioachim, împăratul Iudii, în luna a zecea, la 24 ale lunii, și-l scoase pre
 26 el den casa carea să păziia. Și grăi lui bune și-i deade scaunul lui asupra împărăților ce să
 27 împreună cu el la Vavilon. Și premeni îmbrăcăminte temniții lui și mânca pîine pururea înaintea feții lui toate zilele carele au trăit și rînduiala lui să dea pururea de la împăratul Vavilonului den zi în zi, pînă la ziua carea au murit.

PLÎNSURILE IEREMIEI

C A P I

Și să făcu după ce să robi Israil și Ierusalimul să pustii, șezu Ieremia plîngînd și plînse plîngerea aceasta pre Ierusalim și zise:

Alef

Aum au șezut sîngură cetatea cea înmulțită de noroadă? Făcutu-s-au ca o văduvă înmulțită întru limbi; domnind în țări, făcutu-s-au spre bir.

Bet

Plîngînd, au plînsu noaptea și lacrămile ei – pre obrazul ei, și nu era cine să o mîngie pre ea, den toți cei ce iubiia pre ea; toți cei ce iubiia pre ea să lepădară de ea, făcură-să vrăjmași ei.

Ghimel

Înstreină-să Iudea de smerenia ei și de mulțimea robirii ei. Au șezut întru limbi, n-au aflat odihnă. Toți ceia ce gonescu pre ea prinsără pre ea în mijlocul celor ce năcăjescu.

Delet

Căile Sionului plîngu, pentru că nu-s cei ce veniia la praznic. Toate porțile ei perite sînt, preoții ei suspină, fecioarele ei duse sînt, și ea – amărîndu-se întru ea.

Ghe

Făcură-se cei ce năcăjescu pre ea spre căpetenie și vrăjmașii ei, spre sporitoare, căci Domnul au smerit pre ea preste mulțimea păgîntăților ei; pruncii ei mers-au întru robie înaintea feții celui ce năcăjaște.

Vaf

Și să rădică de la fata Sionului toată podoaba ei; făcură-să boiarii ei ca berbecii carii nu află pășune și mergea cu neputință spre fața celui ce goneaște.

Zain

Îș aduse aminte Ierusalimul de zilele smeririi ei și ale împingerilor ei, toate pohtele ei, cite era den zilele de-nceput, căzînd norodul ei în mîinile celui ce năcăjaște; și nu e cine să-i ajute ei; văzînd vrăjmașii ei, rîseră spre înstreinarea ei.

Fe

Greșală greși Ierusalimul, pentru aceea spre clătire să făcu. Toți cei ce măriia pre ea smeriră pre dînsa, pentru că văzură rușinarea ei. Și încă ea suspinînd și să întoarse în trudă.

Țadi

Necurăția ei – înaintea porților ei; nu ș-au adus aminte de ceale de apoi ale ei. Pogorît-au ceale prea înălțate, nu iaste cine să mîngie pre ea.

„Vezi, Doamne, smerenia mea, căci să mări
vrăjmașul!“

Iod

- 11 Mîna lui întinse cel ce năcăjaște preste toate
pohtele ei, pentru că văzu limbi întrînd la
sfințirea ei, care ai poruncit: „Să nu între eale
la adunarea ta!“

Caf

- 12 Tot norodul ei preasuspînînd, căutînd pîine,
deaderă pohtele ei spre mîncare, ca să în-
toarcă suflet. Vezi, Doamne, și priveaște, căci
să făcu necinstită!

Lamed

- 13 Toți cei ce mergu, spre voi, pre lîngă cale,
întoarceți-vă și vedeți de iaste dureare ca du-
rearea mea carea s-au făcut! Răspunzînd
întro mine, smeritu-m-au Domnul întro
urgia mîniei Lui.

Mem

- 14 Dentreu înălțimea Lui trimis-au foc, în oasele
meale îl pogorî pre el. Întinse mreajă picioa-
relor mele, întorsu-mă îndărăt, deade-mă
Domnul perit, toată ziua cu dureare.

Nun

- 15 Să priveghe spre necurățiile mele. În mînil
meale să încleștară, suiră-se preste cerbicea
mea. Slăbi vîrtutea mea, căci deade Domnul
în mîna mea durori, nu voiu putea să stau.

Sameh

- 16 Rădică pre toți cei tari ai miei Domnul den
mijlocul meu, chemă asupra mea vreamă ca
să zdrobească pre cei aleși ai miei. Călcă
Domnul teascul fecioarei, featei Iudii; pre
aceștea eu plîng.

Ain

- 17 Ochiul meu pogorî apă, căci Să depărtă de
cătră mine Cela ce mă mîngîie pre mine, Cel
ce întoarce sufletul meu. Făcutu-s-au fiii miei
stînși, căci să întări vrăjmașul.

Fe

- 18 Întinse Sion mîna ei, nu iaste cine să o mîngîie
pre ea! Poruncit-au Domnul lui Iacov, că
împrejurul lui vor fi cei ce-l năcăjesc pre el.
Făcutu-s-au Ierusalimul ca ceea ce are pre
sine în mijlocul lor.

Țadi

- 19 Dirept iaste Domnul și gura Lui am amărît.
Auziți dară toate noroadale și vedeți durearea
mea! Fecioarele mele și tinerii miei near-
seră întro robie.

Cof

- 20 (Pentru) că am chemat pre ibovnicii miei, și ei
m-au prelestit; preoții miei și bătrînii miei în
cetate să sfinșiră, căci cerșură mîncare lor
pentru ca să întoarcă sufletele lor, și n-au
aflat.

Reș

- 21 Vezi, Doamne, că mă năcăjesc! Pîntecele meu
să turbură și inema mea să întoarse întro
mine, căci amărînd am amărît. Den afară

m-au făcut fără fii sabia, ca moartea în casă.

Șin

- Auziți dară că suspin eu, nu iaste cine să mă 22
mîngîie pre mine. Toți vrăjmașii miei au auzit
răutățile mele și s-au bucurat, căci Tu ai
făcut. Aduseș zi, numiș vreamă; făcură-se
mie, vai! vai!

Taf

- Să între toată răutatea lor înaintea feații Tale, 23
și-i greșaste pre ei în ce chip au făcut greșale
pentru toate păcatele mele; căci multe-s sus-
pînele mele și inema mea să mîhnească.

C A P I I

Alef

- um întunecă cu urgia Lui Domnul 1
pre fata Sionul! Aruncă den ceriu la
pămînt mărirea lui Israil și nu-Ș
aduse aminte de cel de supt picioa-
rele Lui în ziua urgiei Lui.

Bet

- Prăpădi Domnul, nescumpindu-Se de toate 2
ceale frumoase ale lui Iacov, surpă cu mînia
Lui țăriile featei Iudii; au lipit la pămînt,
spurcă împărăția ei și pre domnul ei.

Ghimel

- Frîmse cu urgia mîniei Lui tot cornul lui Israil, în- 3
toarse îndărăt direapta Lui de cătră fața vrăjma-
șului; și ațîță întro Iacov ca focul văpaia, și mîncă
de tot ale ei toate ceale demprejur.

Dalet

- Întinse arcul Lui ca un vrăjmaș, întări 4
direapta Lui ca un nepriatin și omorî toate
pohtele ochilor miei în cortul featei Sionului,
vărsă ca niște foc mînia Lui.

Ghe

- Făcutu-S-au Domnul ca un vrăjmaș, prăpădi 5
pre Israil, prăpădi toate băștile lui, strică
țăriile lui și înmulți featei Iudii, smerită și prea
smerită.

Vaf

- Și întinse ca o vie sălașul lui, strică sărbătoarea 6
lui, uită Domnul ceale ce au făcut în Sion prazne-
cului și simbetei și întărîtă cu pornirea mîniei Lui
pre împărat și preot și boiar.

Zain

- Împinse Domnul jîrtăvnicul Lui, scutură svin- 7
țenia Lui, sfărîmă cu mîna vrăjmașului zidul
băștilor ei, glas deaderă de războiu în Casa
Domnului ca în ziua sărbătorii.

Ghet

- Gîndi Domnul a strica zidul featei Sion, 8
întinse măsură, nu întoarse mîna Lui de la
călcare-de-tot; și plîmse cea denaintea zidului,
și zidul tot deodată slăbi.

Tet

- Înfipsără-să la pămînt porțile ei, pierdu 9

și zdrobi zăvoarele ei. Pre împăratul ei, pre boiarinul ei – întru limbi. Nu iaste leage, și proroc n-au văzut vedea de la Domnul.

Iod

- 10 Șezut-au la pământ, tăcut-au bătrînii featii Sionului, pusă ră țărînă preste capul lor, încinsără-să cu saci; pogorîră la pământ căpetenii fecioare în Ierusalim.

Caf

- 11 Sfirșiră-să cu lacrămile ochii miei, turbură-se inima mea, răvără-se la pământ mărirea mea asupra zdrobirii featii norodului meu, cînd muriia pruncu și sugătoriu în ulițele cetății.

Lamed

- 12 Maicelor lor am zis: „Unde iaste grâu și vin?“, cînd leșina ei ca niște răniți în ulițele cetății, văr-sîndu-se sufletele lor în sînul maicii lor.

Mem

- 13 Ce voiu mărturisi ție sau ce voiu asămăna ție, fată Ierusalim? Cine te va mîntui sau cine te va mîngîia, fecioară fată Sion? Căci să mări păharul zdrobirei tale! Cine te va vindeca?

Nun

- 14 Prorocii tăi au văzut ție deșărtări și nebunie, și n-au descoperit asupra strîmbătății tale, ca să întoarcă robia ta; și au văzut ție luări deșarte și scoateri-afară.

Sameh

- 15 Plesnit-au asupra ta mînila toți ceia ce merg pre cale, șuierară și clătiră capul lor asupra featei Ierusalimului: „De iaste aceasta cetatea – grăi-vor –, cununa mării, veselia a tot pământul?“

Ain

- 16 Deșchiseră asupra ta gura lor toți vrăjmașii tăi, șuierară și scrișniră dinții și ziseră: „Să o înghițim pre ea; însă aceasta e ziua carea așteptam, aflat-am pre ea, văzutu-o-am“.

Fe

- 17 Făcut-au Domnul ceale ce au gîndit, săvîrși graiul Lui care au poruncit den zilele de-nceput; surpă și nu Se milostivi, și veseli asupra ta pre vrăjmași, înălță cornul celor ce te necăjesc.

Țadi

- 18 Strigă inima lor cătră Domnul: „Zidurile Sionului să pogoare lacrimi ca pîraiele, ziua și noaptea!“ Și-ț dă trezvie ție, nici să tacă lumina ochilor tăi.

Cof

- 19 Scoală-te, bucură-te noaptea la începăturile strejii tale, varsă ca apa inima ta pre denaintea featei Domnului, rîdică cătră El mînila tale pentru sufletele pruncilor tăi celor ce leașină de foame de-nceputul tuturor ieșirilor.

Reș

Vezi, Doamne, și priveaște la cine ai prăpădit așa! Au mîncă-vor muierile roada pîntecelor lor? Periciune făcu bucătariul! Omorî-se-vor pruncii cei ce sug țîță? Au ucide-vei întru sfințenia Domnului preot și proroc?

Șin

Adormiră la ieșire copilaș și bătrîn. Fecioarele mele și tinerii miei mearseră în robie. Cu sabie și cu foamete ai ucis, în ziua urgiei Tale fiert-ai și nu Te-ai scumpit.

Taf

Chemat-au ziua sărbătorii nemernicii mele de premprejur; și nu fură în ziua urgiei Domnului mîntuit și rămas, în ce chip am biruit și am înmulțit pre vrăjmașii miei toți.

C A P I I I

Alef

 u – bărbat văzînd sărăcia cu toiagul miniei Lui asupra mea. Luatu-m-au și m-au dus la întunec și nu la lumină, Însă întru mine întoarse mîna Lui toată ziua.

Bet

Vechit-au trupul meu și pialea mea, oasele mele le-au zdrobit. Zidi asupră-mi, și încungiură capul meu, și osteniră întru ceale întunecoase. Șezutu-m-au în morții cei de veac.

Ghimel

Zidi asupră-mi și nu voiu ieși, îngreue arama mea. Și voiu striga și voiu chiui; astupat-au ruga mea. Zidit-au de iznoavă căile mele, astupatu-le-au, cărările mele au turburat.

Dalet

Urs pîndind în iaste Acesta mie, ca leul întru ascuns. Goni pre cel depărtat și mă încetă, puse-mă stinsă. Întinse arcul Lui și mă stîlpi ca proșca la săgeată.

Ghe

Bagă în rănichii miei tulbele Lui. Făcutu-m-am cuvînt la tot norodul meu, cîntare lor toată ziua. Săturatu-m-au de amărăciune, îmbătatu-m-au de hiare.

Vaf

Și scoase cu număr dinții miei, mă hrăni cu cenușă. Și depărtă de la pace sufletul meu, uitaiu ceale bune. Și ziș: „Peri putearea mea și nădejdea de la Domnul“.

Zain

Adușu-mi aminte de sărăcia mea și de goana amărăciunii mele și a hierii. Cu pomenire voiu pomeni și va buiugui asupra mea sufletul meu. Pre aceasta voiu pune la inima mea, pentru aceea voiu răbda.

Ghet

Milele Domnului, căci nu m-au părăsit pre mine, căci nu s-au săvîrșit milosîrziile Lui!

23 Lunile spre dimeneți, miluiște Doamne, căci ne-am concenit; căci s-au concenit îndurările Lui deșarte întru dimeneți; multă e credința
24 Ta. „Partea mea e Domnul – și zise sufletul meu – pentru aceea voiu îngădui Lui“.

Tet

25 Bun iaste Domnul celor ce îngăduiesc pre El,
26 sufletul carele va cerca pre El. Bine e, și va îngădui, și va odihni la mîntuirea lui Dumnezău. Bine e omului, cînd va rădica jugul den tinereașele lui.

Iod

28 Șădea-va singur și va tăcea, căci au rădicat
29 asupra lui. Da-ș-va falca celui ce loveaște pre el, sătura-se-va de ocări.

Caf

30 Căci în veac nu Se va depărta Domnul;
31 Căci Cel ce au smerit milostivi-Se-va după
32 mulțimea milii Lui. Și nu răspunse de la inima Lui și smeri pre fiii omului.

Lamed

33 A smeri supt picioarele Lui pre toți legații pămîntului,
34 A abate leagea omului pre denaintea feații
35 Celui Înalt, A osîndi pre om cînd să judecă el, Domnul n-au zis.

Mem

36 Cine au zis așa și s-au făcut? Domnul n-au
37 poruncit; Den rostul Celui Înalt nu vor ieși
38 ceale reale și bunele? Au cîrti-va omul trăind, omul pentru păcatul lui?

Nun

39 Cercetatu-s-au calea noastră și s-au cercat și
40 ne vom întoarce pîna la Domnul. Să luom inimile noastre în mîinile noastre la ceriu:
41 „Greșit-am, păgînit-am, și n-ai curățit!“

Sameh

42 Acoperit-ai cu mînie și ne-ai gonit pre noi,
43 omorîtu-ne-ai și nu Te-ai milostivit. Acoperit-ai cu nor spre Tine pentru rugăciune;
44 A clipi eu și a ne depărta ai pus pre noi în mijlocul năroadelor.

Ain

45 Deșchis-au asupra noastră gura lor toți vrăjmașii noștri. Frică și spaimă s-au făcut
46 noao, rădicare și surpare. Slobozirile apeilor – înaintea ochilor miei, preste zdrobitura featei nărodului meu.

Fe

48 Ochiul meu să sorbi și nu voiu tăcea, ca să nu
49 fie trezvire, Pîna unde va pleca și va vedea
50 Domnul den ceriu. Ochiul meu va tînji asupra sufletului meu decît toate featele cetății.

Ṭadi

51 Vînînd, mă vînară ca pre o pasăre toți vrăjmașii miei, în dar; Omorît-au în groapă viața mea și puseră piatră preste mine.

Să vîrsă apă preste capul meu; ziș: „Lepă-daiu-mă“.

Cof

Chemat-am numele Tău, Doamne, den
54 groapa cea prea adîncă. Glasul meu ai
55 ascultat; să nu ascunzi urechile Tale la ruga mea. La ajutoriul meu apropiatu-Te-ai în
56 ziua carea am chemat pre Tine. Zisu-mi-ai:
„Nu te teame!“

Reș

Judecat-ai, Doamne, toate judecășile sufletului meu, mîntuit-ai viața mea. Văzut-ai, Doamne, turburările meale, judecat-ai judecata mea. Văzut-ai toată izbînda lor și toate
59 gîndurile întru mine.

Șin

Auzit-ai ocara lor, toate gîndurile lor asupra
60 mea, Buzele celor ce să rădică asupra mea și
61 cugetele lor asupra mea toată ziua, Șădearea
62 lor și scularea lor. Priveaște asupra ochilor lor.

Taf

Răsplăti-vei lor răsplătire, Doamne, după faptele
63 mîinilor lor, Da-vei lor scuteala inimii meale, osteneala. Tu pre ei vei goni cu urgie și vei
65 topi pre ei dedesuptul ceriului, Doamne!

C A P I V

Alef

um să va negri aurul? Premeni-să-va
argintul cel bun? Răvârsară-se pietrile sfinte preste începăturile a toate ieșirile. 1

Bet

Fiii Sionului cei cinștiți, cei rădicați cu aurul, cum să socotiră întru vase de lut ce sînt fapte de mîinile olariului? 2

Ghimel

Și bălauri dezbrăcară țîțe, aplecară puii lor; featele nărodului meu – spre nevindecare, ca pasărea în pustiiu. 3

Dalet

Lipitu-s-au limba sugariului de gîtlejul lui cu seate; pruncii au cerșut pîine, cine să le frîngă nu iaste la ei. 4

Ghe

Cei ce mînîncă desfătăciunile s-au stins la ieșiri, cei ce să apleacă preste făși îmbrăcară-se cu gunoiu. 5

Vaf

Și să mări fărădelegea featii norodului meu mai mult decît fărădelegea Sodomului celui surpat ca o sîrguală, și n-au durut întru ea mîinile. 6

Zain

Curățitu-s-au cei sfîntiți ai ei mai mult decît omătul, luminară mai mult decît laptele, închegară-să mai mult decît piatra zamfirului smulgerea lor. 7

Ghet

Întunecă-să mai mult decît spuza chipul 8

lor, nu s-au cunoscut întru ieşiri; închegatu-s-au piala lor preste oasele lor, uscatu-s-au, făcutu-s-au ca un lemn.

Tet

9 Mai buni era răniţii cei de sabie, decât cei răniţi de foamete: mearsă ră împunşi de la roadele ţarinilor.

Iod

10 Mînilor muierilor celor neîndurătoare fiarsă ră copiii lor; fură spre mîncare lor întru surparea feaţii norodului meu.

Caf

11 Săvîrşi Domnul mînia Lui, răvărsă mînia urgiei Lui şi aprinsă foc în Sion, şi mîncă de tot temeaiele ei.

Lamed

12 N-au crezut împăraţii pămîntului, toţi cei ce lăcuiescu lumea, că va întra vrăjmaşi şi năcăjitori pren porţile Ierusalimului,

Mim

13 Den păcatele prorocilor ei, den strîmbătăţile preoţilor ei celor ce varsă sînge drept în mijlocul ei.

Nun

14 Clătiră-să previghetorii ei întru ieşiri, pîngăritu-s-au cu sînge; neputînd ei atins-au îmbrăcămintele lor.

Sameh

15 „Feriţi-vă de la ceale necurate“ – chemaţi pre ei –, „feriţi-vă, feriţi-vă, nu vă atingeţi, căci s-au aţîţat şi încă s-au clintit“. Ziceţi întru limbi, (căci) nu vor mai adaoge a nemernici.

Ain

16 Faţa Domnului e partea lor; nu va adaoge a privi cătră ei. Faţa preoţilor n-au luat, prorocii n-au miluit.

Fe

17 Încă fiind noi, să sfîrşiră ochii noştri la ajutoriul nostru în deşert! Privind noi, am privit la limbă ce nu mîntuiaşte.

Ţadi

18 Vînat-am pre cei mai mici ai noştri, ca să nu meargă în uliţile noastre. Apropiatu-s-au vreamea noastră, plinitu-s-au zilele noastre, sosit-au săvîrşitul nostru.

Caf

19 Sprinteni să făcură cei ce gonii pre noi mai mult decât vulturii ceriului; preste munţi s-au aţîţat, în pustiu au pîndit pre noi.

Reş

20 Duhul obrazului nostru, Domnul cel unsu, să prinse întru stricăciunile noastre, căruia am zis: „În umbra Lui vom trăi întru limbi“.

Şin

21 Bucură-te şi te veseleşte, fata Idumeii, ceaea ce lăcuieşti pre pămînt; încă şi preste tine va treace păharul Domnului, îmbăta-te-vei şi vei vărsa.

Taf

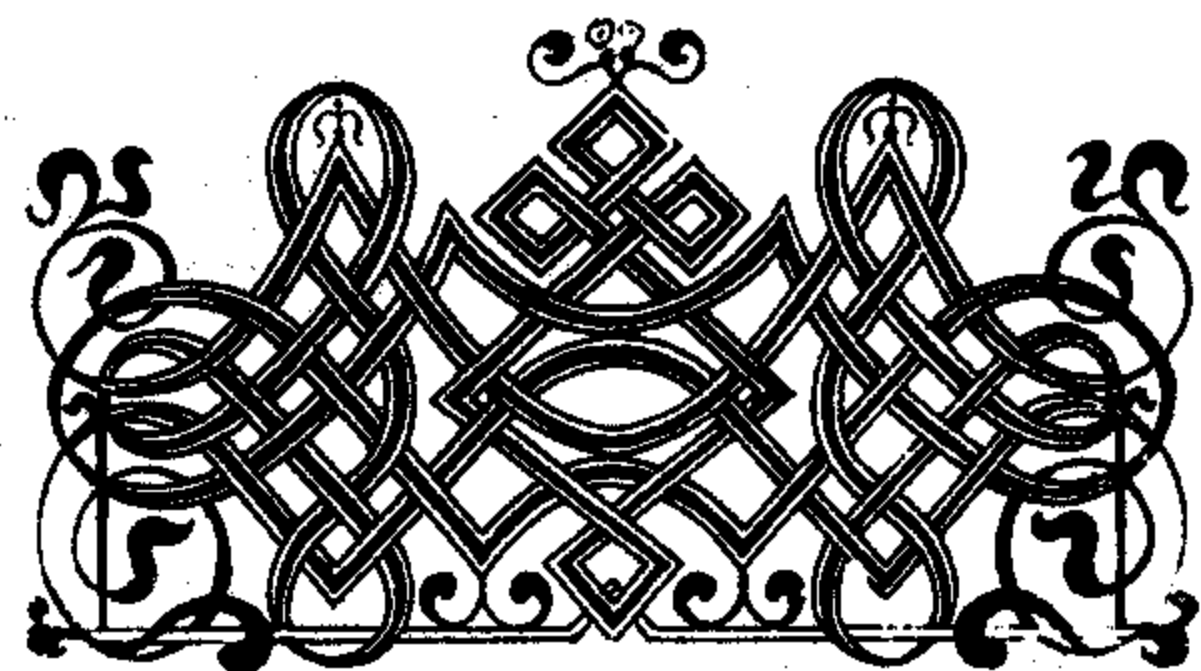
Sfîrşitu-s-au fărădelegea ta, fată Sion; nu va adaoge încă a te (mai) înstreina; socoti fărădelegile tale, fată Sion, au descoperit preste necurăţile tale.

C A P V

Ruga Ieremieii prorocul

du-Ţi aminte, Doamne, căci s-au făcut noao! Priveaşte şi vezi ocară noastră! Moştenirea noastră mutatu-s-au la striini, casele noastre la striini. Sărămani ne-am făcut, nu iaste tată, maicele noastre – ca văduvele. Apa noastră cu argint am băut, leamnele noastre pre schimbare au venit. Preste cerbicea noastră ne-am gonit, ostenit-am, nu ne-am odihnit. Eghipetul deade mîna, la Assur – spre săturarea lor. Părinţii noştri au greşit şi nu sînt, noi fărădelegile lor am suferit. Robi ne-au stăpînit pre noi, mîntuit nu iaste den mînilor lor. Cu sufletele noastre vom aduce pîinea noastră de cătră faţa sabiei pustiiului. Piala noastră ca un cuptoriu să afumă, zmulşără-să de cătră faţa viforălor foameţii. Pre muieri în Sion au smerit, pre fecioare – în cetăţile Iudii. Boiari în mînilor lor s-au spînzurat, bătrînii nu s-au cinstit. Cei aleş plîngere au luat, şi tinerii cu lemnul slăbiră. Şi bătrînii de la poartă s-au părăsit, cei aleşi de cîntările lor au încetat. Strică-se bucuria inimii noastre, întoarsă-să spre plîngere jocul nostru. Căzut-au cununa capului nostru şi vai noao, căci am greşit. Pentru aceasta s-au făcut durea-re, duioasă e inima noastră; pentru aceasta s-au întunecat ochii noştri, Preste mägura Sionului, căci s-au stins, vulpi au trecut prenr-însa. Şi Tu, Doamne, în veac vei lăcui, scaunul Tău spre rudă şi rudă. Pentru căci în sfîrşit vei uita pre noi, părăsi-vei pre noi spre îndelungare de zile? Întoarce pre noi, Doamne, cătră Tine şi ne vom întoarce; şi înnoiaşte zilele noastre ca şi mainte! Căci lepădînd, ne-ai lepădat pre noi, urgisitu-Te-ai preste noi foarte.

IEZECHIIL

C A P I

1 **S**i fu la al treizecilea an, la al 4 lună, în
cinci ale lunii, și eu eram în mijlocul
robirei, la râul lui Hovar, și să deschis-
eră ceriurile și am văzut vederi ale
2 lui Dumnezeu, În cincea a lunii
(acesta e anul al cincelea al robirei împăratu-
3 lui Ioachim) Și să făcu cuvîntul Domnului
cătră Iezechiil, feciorul lui Vuzi preotul, în
pămîntul haldeilor, pre râul lui Hovar; și să
4 făcu asupra mea mîna Domnului. Și văzui
și iată, vînt rădicîndu-se ieșiia de la miază-
noapte, și nor mare întru el, și strălucire pre-
5 împrejurul lui, și foc fulgerînd. Și în mijlo-
cul lui – ca vederea chehribariului în mijlocul
focului și lucire întru el; și în mijloc – ca o asă-
mănare de patru vite, și aceasta vedea a lor
6 – asămănare de om preste dînosele. Și patru
7 obraze la una și patru aripi la una. Și fluie-
rele picioarelor lor, direapte, și cu aripi pi-
cioarele lor, și scînteii ca arama ce fulgeră, și
8 iușoare aripile lor. Și mîna de om dedesup-
tul aripilor lor, preste ceale patru părți ale lor,
9 și feațele lor, și aripile acelor patru Țiin-
du-se una de alaltă; și obrazele acestor patru
nu să întorcea cînd îmbla aceastea, fieșteca-
10 rele în preajma feaței lor mergea. Și asă-
mănarea feaței lor – obraz de om, și obraz de
leu den direapta celor patru, și obraz de vițel
den stînga acelor patru, și obraz de vultur la
11 ceale patru. Și aripile lor întinse deasupra
celor patru, la fieștecarele dentr-amîndoi
doao, încleștate una la alaltă, și doao acope-
12 riia deasupra trupului lor. Și fieștecarele în
preajma feații ei mergea; unde vrea fi vîntul
13 mergînd, mergea, și nu se întorcea. Și în
mijlocul vitelor – vedea de cărbuni de foc
arzători, ca vedea de făclii, învîltîndu-se
între mijlocul dobitoacelor și lucirea focului, și
14 den foc ieșiia fulger. Și vitele alerga și să
15 înturna, ca vedea de fulgerului. Și văzui
și iată, o roată pre pămînt, ținîndu-se de cîteș-
16 patru vite. Și vedea de roatelor – ca vedea-
rea tharsisului și asămănare întru ceale patru,
și lucrul lor era în ce chip are fi roată în roa-
17 tă. Preste patru părți ale lor mergea, nu să
18 înturna cînd mergea eale. Nici umerile lor,
și înălțime era la eale. Și văzui pre eale și
umerile lor, pline de ochi împrejur la cei
19 patru. Și cînd mergea vitele, mergea roa-
tele, ținîndu-se de eale; și cînd să ridica vi-

tele de la pămînt, să rădica roatele. Unde 20
vrea fi norul, acolo era vîntul a merge; mer-
gea vitele și roatele să rădica împreună cu
eale, pentru căci duh de viață era în roate.
Mergînd, eale mergea, și cînd sta, eale sta; și 21
cînd să rădica aceastea de pre pămînt, să
rădica împreună cu eale, că duh de viață era în
roate. Și asămănare preste capetele vite- 22
lor, ca o întărire, ca vedea de cristalului,
întinsă preste aripile lor deasupra. Și de- 23
desuptul întăriturii – aripile lor întinse aripin-
du-se una la alaltă, la fieștecarele doao încleș-
tate, acoperind trupurile lor. Și auziiam 24
glasul aripilor lor cînd zbura eale ca glas de
cîtăva apă, cînd mergea eale, glasul cuvîntu-
lui, ca glas de tabără; și cînd sta eale, înceta
aripile lor. Și iată, glas deasupra întăriturii 25
cei deasupra capului lor; cînd sta aceastea, să
lăsa aripile lor. Și deasupra întăriturii cei 26
deasupra capului lor, ca vedea de pietrii zam-
firului, asămănare de scaun preste el și preste
asămănarea scaunului, asămănare ca un chip
de om deasupra. Și văzui ca vedea de 27
chehribarului, ca vedea de focului denlăun-
trul lui împrejur, de la vedea de mijlocului, și
în sus, și de la vedea de mijlocului în jos, văzui
vedea de foc și lucirea lui preprejur. Ca 28
vedea de curcubeului cînd va fi în nor în ziua
ploii, așa era vedea de lucirea preprejur.

C A P I I

Aceasta e vedea de asămănării mării 1
Domnului. Și văzui și căzui preste
fața mea, și auziiu glas ce grăia. Și 2
zise cătră mine: „Fiiul omului, stăi
pre picioarele tale și voiu grăi cătră
tine“. Și veni asupra mea Duh și mă rîdică 3
și mă sculă și mă puse pre picioarele mele. Și
auziiam pre El grăind cătră mine și zise cătră
mine: „Fiiul omului, trimite-voiu Eu pre tine
la casa lui Israil, la cei ce M-au amărît pre
Mine, carii M-au amărît; ei și părinții lor au
defăimat întru Mine pînă în ziua de astăzi.
Și fii tari de obraz și năslînici la inimă; Eu te 4
voiu trimite pre tine la ei și vei grăi cătră ei:
'Aceastea zice Domnul Domnul'. De vor 5
doară auzi, să vor spămînta, căci casă amărî-
toare iaste. Și vor conoaște că proroc ești tu în
mijlocul lor. Și tu, fiiul omului, să nu te 6
temi de ei, nici să te spari de cătră fața lor, căci
vor strechea și să vor rîdica asupra ta impre-
jur și în mijlocul scorpiilor tu lăcuiești; de
cuvintele lor să nu te înfricoșezi, și de cătră
fața lor să nu te spămîntezi, pentru că casă amă-
rîtoare iaste. Și vei grăi cuvintele Meale cătră 7
ei, de vor doară auzi au să vor spămînta, căci ca-
să amărîtoare iaste. Și tu, fiiul omului, auzi 8
celui ce grăiaște cătră tine, și nu te face amărî-

toriu, ca și casa aceea ce amărăște, cască gura ta și mănîncă ceale ce-ți dau Eu ție“.

9 Și văzui și iată, mîna întinsă cătră mine. Și
10 întru ea, răvășel de carte. Și-l desfăcu pre el înaintea mea și era într-însul scrise ceale denainte și ceale denapoi. Și era scris întru el plîngere și viers și vaiu.

C A P I I I

1 **S**i zise cătră mine: „Fiiul omului, mănîncă răvașul acesta și pasă și
2 grăiaște fiilor lui Israil“. Și deschise gura mea și mă hrăni cu răvașul acela și zise cătră mine: „Fiiul omului, gura ta va mînca și pîntecele tău să va sătura de răvașul acesta, carele să dă la tine“.

3 Și-l mîncaiu pre el și să făcu în gura mea ca
4 miarea ce îndulcește. Și zise cătră mine: „Fiiul omului, pasă și întră la casa lui Israil și
5 grăiaște cuvintele Meale cătră ei. Că nu te trimiț tu cătră norod adînc la buze și greu la
6 limbă, ce cătră casa lui Israil. Nici cătră noroadе multe, alte glasuri, sau de alte limbi, nici grei la limbă fiind, cărora să nu auzi cuvintele lor. Și de te-aș fi trimis cătră aceia,
7 aceia doară te-ar fi ascultat. Iară casa lui Israil nu vor vrea să te asculte, pentru că nu vor să asculte pre Mine; căci toată casa lui Israil pricealnici sînt și nășîlnici la inimă.

8 Iată, am dat fața ta tare pre denaintea obrazelor lor și biruința ta voiu întări în preajma
9 biruinții lor. Și va fi pururea mai tare decît piatra. Dat-am biruința ta să nu te temi de ei, nici să te spari de cătră fața lor, căci casă amărîtoare iaste“.

10 Și zise cătră mine: „Fiiul omului, toate cuvintele carele am grăit cu tine
11 le ia în inima ta și cu urechile tale auzi. Și pasă la robime, întră cătră fiii norodului tău și vei grăi cătră ei și vei zice cătră ei: ‘Aceastea zice Domnul Domnul’. De vor însă auzi, doară
12 să vor muia“. Și mă luo Duh și auziu denapoi mea glas de cutremur mare, zicînd: „Binecuvîntată e mărirea Domnului, den locul Lui“.

13 Și văzui glasul aripilor vitelor zburînd una cătră alaltă și glasul roatelor țîindu-se de eale și glasul cutremurului. Și Duhul Domnului mă rădică și mă luo și mers rădicat întru pornirea Duhului mieu. Și mîna
15 Domnului să făcea asupra mea tare. Și întraiu la robime rădicat și veniuu împrejur spre cei ce lăcuiesc la rîul lui Hovar, ceia ce sînt acolo. Și am șezut acolo 7 zile, amestecîndu-mă
16 pren mijlocul lor. Și fu după ceale 7 zile și să făcu cuvîntul Domnului cătră mine, zicînd:
17 „Fiiul omului, straje te-am dat casei lui Israil. Și vei auzi den gura Mea cuvînt și vei în-

fricoșă pre ei de la Mine. Cînd voiu zice Eu
celui fără de leage: ‘Cu moarte te vei omorî!’ și
n-ai osebit, nici ai grăit ca să osebești celui
fără de leage, ca să să întoarcă de la căile lui ca
să trăiască el, cel fără de leage, acela cu strîmbătatea lui va muri și sîngele lui den mîna ta îl
voiu ceare. Și tu, de vei osebi celui fără de
leage, și nu se va întoarce de cătră fărădelea-
gea lui și de la calea lui cel fără de leage, acela
întru strîmbătatea lui va muri, și tu sufletul
tău vei mîntui. Și cînd vei întoarce pre cel
direct de la dreptățile lui și va face greșală și
voiu da certarea la fața lui, el va muri, căci
n-au osebit lui și întru păcatele lui va muri,
pentru căci nu se vor pomeni dreptățile lui,
carele au făcut, și sîngele lui den mîna ta îl
voiu ceare. Și tu, de vei osebi dreptului ca
să nu greșască, și el nu va greși, cel direct cu
traiu va trăi, căci ai osebit lui, și tu sufletul tău
vei mîntui“. Și să făcu asupra mea mîna
Domnului și zise cătră Mine: „Scoală-te, și
ieși la cîmp, și acolo se va grăi cătră tine“.

Și mă sculaiu, și veniuu la cîmp și iată, acolo
mărirea Domnului sta în ce chip era vederea
și precum era mărirea carea am văzut la rîul
lui Hovar; și căzuiu preste fața mea. Și veni
asupra-mi Duh, și mă puse în picioare, și grăi
cătră mine, și zise mie: „Întră și te închide în
mijlocul casii tale. Și tu, fiiul omului, iată,
să deaderă asupra ta legături, și te vor lega
pre tine cu eale, și nu vei ieși den mijlocul
lor. Și-ț voiu lega limba, și te vei asurzi, și
nu vei fi lor om muștrătoriu, căci casă amărîtoare iaste. Și cînd voiu grăi cătră tine,
deschide-voiu rostul tău și vei grăi cătră ei:
‘Aceastea zice Domnul Domnul! Cel ce aude auză, și cel ce nu ascultă nu asculte, pentru
căci casă amărîtoare iaste’.

C A P I V

1 **S**i tu, fiiul omului, ia ție leaspede, și vei pune pre ea înaintea feații tale, și vei scrie într-însa cetatea Ierusalimului.

2 Și-i vei face ei îngrădire, și vei zidi la ea băști, și o vei împrejura cu șanțu, și vei pune asupra ei tabere, și vei rîndui împrejur puneri de săgeți.

3 Și tu ia o tigaie de fier, și o vei pune pre ea zidu de fier între mijlocul tău și între mijlocul cetății, și vei găti fața ta asupra ei, și va fi întru încuiare, și vei închide pre ea, sâmnu va fi; și vei pune fiilor lui Israil.

4 Și tu vei dormi pre coasta ta cea stîngă, și vei pune strîmbătățile casei lui Israil pre după numărul zilelor care vei dormi pre dînsa, și vei lua strîmbătățile lor.

5 Și eu am dat ție ceale doao strîmbătăți ale lor, spre număr de 390 de zile, și

6 vei lua păcatele casei lui Israil. Și vei săvârși acestea toate, și vei dormi preste coasta ta cea dreaptă, și vei lua strîmbătățile casei
7 Iudei 40 de zile, o zi la un an am pus ție. Și la încuiarea Ierusalimului găti-vei fața ta, și brațul tău vei întări, și vei proroci asupra
8 ei. Și Eu, iată, am dat preste tine legături. Și să nu te întorci după o coastă a ta pe alta
9 pînă să vor săvârși zilele închiderii. Și tu ia ție grîu și orzu și bob și linte și mălaiu și ovăs,
și vei pune pre eale ție spre pîine, și după numărul zilelor cărora tu dormi pre coasta ta,
10 trei sute și 90 de zile, vei mînce pre eale. Și mîncarea ta carea vei mînce să fie cu cumpănă,
20 de sicli pre zi, de la vreme pînă la
11 vreme vei mînce pre eale. Și apa cu măsură vei bea și al șasea parte den vreme
12 pînă la vreme vei bea. Și turtă de orzu vei mînce pre eale, în balebă de scîrnă omenească
le vei învoalbe pre eale înaintea ochilor lor.
13 Și vei zice: 'Acestea zice Domnul Dumnezeu lui Israil: 'Așa vor mînce fiii lui Israil necurate
întru limbi, unde voi răsipi pre ei acolo''.
14 Și ziș: „Nici într-un chip, Doamne, Dumnezeu lui Israil, de nu s-au pîngărit sufletul
mieu întru necurăție, și mortăciună și mîncată de hiară n-am mîncat den nașterea mea pînă
15 spurcată“. Și zise cătră mine: „Iată, am dat ție balege de boi pentru balegile ceale de om, și
16 vei face pîinile tale într-însele“. Și zise Domnul cătră mine: „Fiiul omului, iată, Eu
zrobescu întăritura pîinii în Ierusalim, și vor mînce pîinea cu cumpăna și cu lipsă, și apă cu
17 măsură și cu stingere vor bea, Ca lipsiți să să facă de pîine și de apă și să va stinge omul
și fratele lui și să vor topi întru strîmbătățile lor.

C A P V

1 **S**i tu, fiiul omului, ia ție sabie ascuțită mai mult decît briciul bărbieriului, să-ți cîștigi pre ea ție, și vei aduce pre ea preste capul tău și preste barba ta; și vei lua cumpănă de dramuri și vei
2 osebi pre ei. A patra parte cu foc vei arde den mijlocul cetății, după împlerea închiderii zilelor, și vei lua a patra parte și o vei arde de tot în mijlocul ei. Și a patra parte vei tăia de tot cu sabie pre împrejurul ei. Și a patra parte vei răsipi cu duhul, și sabia o vei deșerta
3 denapoia lor. Și vei lua de acolo puțini cu număr și vei lua pre ei împreună întru acoperi-
4 mîntul tău. Și dentr-aceștea vei mai luș și vei arunca pre ei în mijlocul focului și vei arde de tot pre ei cu foc. Dentre aceasta va ieși foc la toată

5 casa lui Israil. Și vei zice la toată casa lui Israil: 'Acestea zice Adonai Domnul: 'Acesta iaste Ierusalimul; pusu-l-am pre el în mijlocol limbilor și pre țările ceale de pre împrejurul lui, și vei grăi dreptățile Meale celui fără de leage dentru limbi și legiurile tale den țările ceale de preprejurul lui, Căci dreptățile Meale le-au lepădat și întru legile Meale n-au mersu întru eale. Pentru aceea, acestea
6 zice Adonai Domnul: Pentru căci iaste pricina voastră den limbile ceale de pre împrejurul vostru și întru legiurile Meale n-ați mersu și dreptățile Meale n-ați făcut, ce nice după dreptățile limbilor celor de pre împrejurul vostru nu ați făcut. Pentru aceea, această
7 zice Adonai Domnul: Iată, Eu sînt asupra ta și voi face în mijlocul tău judecată înaintea limbilor. Și voi face întru tine ceale ce
8 n-am făcut, și nu voi face încă aseamene lor, după toate uriciunile tale. Pentru aceea,
9 părinții vor mînce feciorii în mijlocul tău și feciorii vor mînce pre părinți. Și voi face întru tine judecări și voi răsipi pre toți cei rămaș ai tăi la tot vîntul. Pentru aceea viu,
10 Eu - zice Adonai Domnul - adevărat, pentru căci sfintele Meale ai spurcat cu toate ale tale ceale neplăcute și întru toate urăciunile tale, și Eu te voi lepăda pre tine; nu se va milostivi ochiul Mieu, și Eu nu voi milui pre tine. A
11 patra parte a ta cu moarte să va topi. Și a
12 patra parte a ta cu foamete să va conceni în mijlocul tău. Și a patra parte a ta la tot vîntul voi răsipi pre ei. Și a patra parte a ta cu sabie vor cădea împrejurul tău, și sabia voi deșerta denapoia lor. Și să va conceni mînia Mea și
13 urgia Mea preste ei și Mă voi mîngîia și vor conoaște că Eu, Domnul, am grăit cu rîvnirea Mea, după ce am săvîrșit Eu urgia Mea preste ei. Și voi pune pre tine în pustiire și spre
14 ocară limbilor celor de preprejurul tău. Și pre featele tale, împrejurul tău, înaintea a tot călătoriului. Și vei fi suspinată și ticăloasă
15 întru limbile ceale demprejurul tău, făcînd întru tine judecări cu urgie și cu mînie și cu izbîndirea mîniei Meale. Eu, Domnul, am grăit. Cînd am trimis Eu segețile Meale
16 ceale de foamete asupra lor, și vor fi la sfîrșire, și voi zdrobi întăririle pîinei tale. Și
17 voi trimite preste tine foamete și hiară reale, și te voi certa pre tine, și moarte și sînge va treace preste tine, și sabie voi aduce preste tine de preprejur. Eu, Domnul, am grăit''.

C A P V I

1 **S**i să făcu cuvîntul Domnului cătră
 2 mine, zicînd: „Fiiul omului, întă-
 3 reaște fața ta asupra măgurilor lui
 Israil și prorocește preste eale. Și
 vei zice: Măgurile lui Israil, auziți
 cuvîntul lui Adonai Domnul! Acestea zice
 Adonai Domnul munților, și dealurilor, și văi-
 lor, și codrilor: 'Iată, Eu aduc preste voi sabie,
 4 și vor peri de tot ceale înalte ale voastre. Și
 să vor zdrobi jîrtăvnicile voastre și bisearicile
 voastre, și voi surpa răniții voștri înaintea
 5 idolilor voștri. Și voi da stîrvurile fiilor lui
 Israil înaintea feații idolilor lor, și voi răsi-
 pi oasele voastre împrejurul jîrtăvnicilor voas-
 6 tre. Și în toată lăcuința voastră, cetățile să
 vor pustii și ceale înalte stinge-se-vor, pentru
 ca să să piarză de tot jîrtăvnicile voastre, și să
 vor sfărîma idolii voștri, și să vor rădica bi-
 searicile voastre, și să vor stinge faptele vos-
 7 tre. Și vor cădea răniți în mijlocul vostru,
 8 și veți cunoaște că Eu sînt Domnul. Și
 făcîndu-se dentru voi scăpaț de sabie întru
 limbi și întru răsipirea voastră pren țări,
 9 Și-ș vor aduce aminte de Mine cei scăpați
 dentru voi întru limbi, unde s-au robit, acolo
 jurat-am cu inema lor, ceaea ce curveaște de
 la Mine, și ochilor lor celor ce curvesc denapoia
 tocmealelor lor, și să vor tîngui obrazele lor
 pentru răutățile carele au făcut întru toate
 10 urîciunile lor. Și vor cunoaște pentru că
 Eu, Domnul, nu în zădar am grăit, ca să le fac
 11 lor toate realele aceastea. Acestea zice
 Adonai Domnul: Bate cu mîna și loveaște cu
 piciorul și zi: 'Bine e, bine e'. Preste toate urî-
 ciunile casei lui Israil cu sabie și cu foamete și
 12 cu moarte vor cădea. Cel de aproape cu sa-
 bie va cădea, iară cel de departe cu moarte va
 muri și cel ce iaste cuprins cu foamete să va
 13 conceni. Și voi săvîrși urgia preste ei. Și
 veți cunoaște că Eu sînt Domnul, fiind răniții
 voștri în mijlocul idolilor voștri, împrejurul
 jîrtăvnicilor voastre, preste toată mătura
 înaltă, și în toate vîrfurile măgurilor, și supt
 copaciul umbros, și supt stejariul stufos, unde
 au dat miros de bună mirosire la toți idolii
 14 lor. Și voi întinde mîna Mea preste ei, și
 voi pune pămîntul spre stingere și spre
 perire de la pustiiul Devlatha, dentru toată
 lăcuința lor, și veți cunoaște că Eu sînt
 Domnul”.

C A P V I I

1 **S**i să făcu cuvîntul Domnului cătră
 2 mine, zicînd: „Și tu, fiiul omului,
 zi: 'Acestea zice Adonai Domnul
 pămîntului lui Israil: 'Sfîrșitul
 vine preste ceale patru aripi ale
 3 pămîntului. Vine sfîrșitul, acum e sfîr-

șitul cătră tine; și voi trimite Eu cătră tine, și
 voi izbîndi întru căile tale, și voi da spre
 tine toate urîciunile tale. Nu să va scumpi 4
 ochiul Mieu spre tine, nici voi milui, pentru
 căci calea ta preste tine voi da, și urîciunile
 tale în mijlocul tău vor fi, și vei cunoaște
 pentru că Eu sînt Domnul. Pentru căci 5
 aceastea zice Adonai Domnul: Răutate, o rău-
 tate, iată, vine. Săvîrșitul vine, vine săvîr- 6
 șitul, să rădică cătră tine, iată, vine! Vine 7
 împletitură preste tine. Celor ce lăcuiesc
 pămîntul venit-au vreamea, apropiatu-s-au
 ziua, nu cu gîlcevi, nici cu chinuri. Acum, 8
 de aproape voi vărsa urgia Mea preste tine,
 și voi săvîrși mînia Mea întru tine, și voi
 judeca pre tine întru căile tale, și voi da
 preste tine toate urîciunile tale. Nu să va 9
 scumpi ochiul Mieu, nici voi milui, pentru
 căci calea ta asupra ta voi da, și urîciunile
 tale în mijlocul tău vor fi, și vei cunoaște că Eu
 sînt Domnul, Cel ce bat. Iată, ziua Domnului
 vine. Iată, săvîrșitul vine! Ieși împletirea și 10
 înflori toiagul. Să sculă mîndria. Și va 11
 surpa întărirea celui fără de lege, și nu cu gîl-
 ceavă, nici cu sîrguială, și nu den ei sînt, nici
 înfrumusețare e întru ei. Venit-au vrea- 12
 mea, iată ziua! Cel ce cîștigă să nu se bucure,
 și cel ce vinde nu plîngă, căci urgie e la toată
 mulțimea ei. Pentru că cela ce cîștigă cătră 13
 cela ce vinde încă nu se va mai întoarce, și nu
 e încă în viață a trăi lui, căci vedea la toată
 mulțimea ei nu se va întoarce, și om în ochii
 vieții lui nu va birui. Trîmbițați cu trîmbița 14
 și judecați toate, și nu va fi cel ce merge la
 războiu, căci urgia Mea e preste toată mulți-
 mea ei. Războiul cu sabie denafară, și foa- 15
 metea pre denlăuntru. Cei de la cîmp cu sabie
 vor muri, iară pre cei den cetate foametea și
 moartea îi va conceni. Și vor scăpa cei ce 16
 scapă dentru ei și vor fi preste munți ca niște
 porumbițe cercetătoare. Și pre toți voi
 omorî, pre fieștecarele întru strîmbătățile
 lui. Toate mîinile să vor slobonogi și toate 17
 coapsele să vor spurca cu umezală. Și se 18
 vor încinge cu saci și va acoperi pre ei spaimă.
 Și preste tot obrazul – rușine asupra lor, și
 preste tot capul – pleșuvire. Argintul lor lepă-
 da-se-va în ulițe, și aurul lor să va treace cu
 vedea. Argintul lor și aurul lor nu va 19
 putea să-i scoată pre ei în ziua urgiei Domnu-
 lui. Sufletele lor nu se vor sătura, și pîntecele lor
 nu se vor împlea, pentru căci certare strîmbătă-
 ților lor s-au făcut. Ceale alese ale lumii spre 20
 mîndrie le-au pus, și chipurile urîciunilor și
 scîrbele lor au făcut dentru ei. Pentru aceasta
 da-voiu aceastea lor spre necurăție. Și le 21
 voi da pre eale la mîinile streinilor lor,

ca să le apuce pre eale, și omorătorilor pământului în prăzi, și le vor spurca pre eale. Și voi voi întoarce fața Mea de către ei, și vor pîngări socoteala Mea, și vor intra la eale fără pază, și vor pîngări pre eale. Și vor face frămîntare, căci pământul iaste plin de năroade și cetatea e plină de fărădelege. Și voi aduce pre cei vicleani ai limbilor, și vor moșteni casele lor, și voi întoarce înhîrbîntarea puterii lor, și se vor spurca sfințele lor. Și curățenia va veni, și va cerca pacea, și nu va fi. Vai preste vai și veaste peste veaste va fi, și se va căuta vedea de la proroc, și leagea va peri de la preot, și sfatul, dentru cei bătrîni. Împăratul va plînge și boiarinul se va îmbrăca cu stingere. Și mîinile nărodului pământului să vor slăbănogi; după căile lor face-voiu lor, și întru judecățile lor Îm voi izbîndi pre ei, și vor cunoaște că Eu sînt Domnul”.

C A P V I I I

1 **S**i fu în al șaselea an, în luna a cincea, în 5 ale lunii. Eu șădeam în casa mea și cei bătrîni ai Iudei șădea înaintea mea. Și să făcu preste mine mîna lui 2 Adonai Domnului. Și văzui și iată, asămănare – ca chipul omului, de la mijlocul lui și pînă jos, foc, și de mijlocul lui în sus, ca vedea aburului, ca chipul chehribariului. Și întinse asămănare de mîna, și mă luo de creștetul mieu, și mă luo Duh în mijlocul pământului și în mijlocul ceriului, și mă aduse la Ierusalim, cu vedea lui Dumnezău, la tinda porții cei mai denlăuntru, ceea ce caută cătră crivăț, unde era stîlpul celui ce 3 cîștigă. Și iată, era acolo mărirea Domnului Dumnezăului lui Israil, după vedea care am văzut la cîmp. Și zise cătră mine: „Fiiul omului, caută cu ochii tăi cătră crivăț!” Și căutaiu cu ochii miei spre crivăț, și iată, de la crivăț preste poarta cea de cătră răsărit a jîrtăvnicului, chipul rîvnirei aceștia, cînd întra 4 ea. Și zise cătră mine: „Fiiul omului, văzut-ai ce fac aceștea fărădelegi mari, carele casa lui Israil fac aicea, ca să să ferească de la sfințele Meale? Și încă vei vedea fărădelegi mai 5 mari”. Și m-au băgat la tinzile curții, și văzui, și iată, o gaură în păreate. Și zise cătră mine: „Fiiul omului, sapă dară în păreate!” Și săpaiu în păreate, și iată, o 6 ușă. Și zise cătră mine: „Întră și vezi fărădelegile ceale reale, carele aceștea fac aicea 7 astăzi”. Și întraiu, și văzui, și iată, toată asămănarea de jiganii și de dobitoace, deșarte uriciuni. Și văzuiu toți idolii casei lui Israil 8 scriș asupra lor împrejur. Și 70 de bărbați den cei bătrîni ai casii lui Israil; și Iezonia al lui Safan în mijlocul lor sta,

înaintea feței lor; și fieștecarele dentru ei cădelniță avea în mîna lui, și fumul tămîiei să suia. Și zise cătră mine: „Fiiul omului, 12 văzut-ai ceale ce fac aici bătrîni casii lui Israil, fieștecarele în cămara cea ascunsă a lor? Pentru căci au zis: ‘Au lăsat Domnul, nu caută Domnul pământul’”. Și zise cătră mine: 13 „Încă vei vedea fărădelegi mai mari carele aceștea fac”. Băgatu-m-au la tinzele porții 14 casii Domnului, cei ce caută cătră crivăț; și iată, acolo muieri șăzînd, plîngînd pre Thammus. Și zise cătră mine: „Văzut-ai, fiiul 15 omului? Încă vei vedea tocmeale mai mari decît aceastea”. Și m-au băgat în curtea 16 casii Domnului cea mai denlăuntru. Și iată, la tinzele besearcii Domnului, între mijlocul elamilor și între mijlocul jîrtăvnicului, ca vro 25 de bărbați fiind dați cu dosurile lor cătră besearca Domnului, și obrazele lor den preajmă; și aceștea să închină soarelui spre răsărit. Și zise cătră mine: „Văzut-ai, fiiul 17 omului? Au doară puține sînt casii lui Israil a face fărădelegile carele au făcut aicea? Căci au împlut pământul de fărădelegi și întoarșeră a Mă urgisi. Și iată, ei întind vița ca cînd ș-ar bate joc. Și 18 Eu voi face lor cu mînie; nu va cruța ochiul Mie, nici voi milui; și vor chema la urechile Meale cu glas mare, și nu voi asculta pre ei”.

C A P I X

1 **S**i strigă la urechile meale glas mare, zicînd: „Apropiatu-s-au izbînda cetății și fieștecarele avea unealtele pierzării de tot în mîna lui”. Și iată, 2 șase oameni veniia despre calea porții ceii ce caută cătră răsărit, și la fieștecarele – săcure în mîna lui; și un om în mijlocul lor, îmbrăcat cu haină pînă în pămînt, și brîu de zamfir preste mijlocul lui; și întrară și stătură alătura cu jîrtăvnicul cel de aramă. Și 3 mărirea Dumnezăului lui Israil suitu-s-au preste heruvimi, ceea ce era preste el la descoperitul casii. Și chemă pre bărbatul cel îmbrăcat cu haina pînă în pămînt, carele avea pre mijlocul lui brîul. Și zise Domnul cătră 4 el: „Treci pren mijlocul Ierusalimului și da semnul preste frunțile oamenilor celor ce suspină și celor ce-s chinuiți, preste toate fărădelegile cealea ce să fac în mijlocul lor”. Și 5 acestora zise, auzînd eu: „Păsați la cetate denapoia lui, și tăiați, și nu cruțați cu ochii voștri, și să nu miluiți! Bătrîn, și tînăr, și fecioară, și 6 prunci, și muiare omorîți spre stingere, iară de toți cei ce au sămnul să nu vă atingeți! Și de la sfinții Mie înceapeți!”. Și începură de la oamenii cei bătrîni, carii era înlăuntru în casă. Și zise cătră ei: „Pîngăriți casa și împleți 7

8 căile de morți, ieșind și tăiați!“ Și fu tăind ei, și căzuu preste fața mea, și strigaiu, și zis: „Vai, Adonai Doamne, stingi Tu pre cei rămași ai lui Israil, vărsându-Ți mînia preste Ierusalim?“ Și zise cătră mine: „Strîmbătatea casii lui Israil și a Iudii măritu-s-au foarte foarte, căci să împlu pămîntul de noroade multe, și cetatea să împlu de strîmbătate și necurăție, căci zisără: Lăsat-au Domnul pămîntul, nu socoteaște Domnul’. Și Eu sînt. Nu să va milostivi ochiul Mieui, nici voi milui. Căile lor la capetele lor le-am dat“. Și iată, bărbatul cel îmbrăcat cu haină pînă în pămînt și încinsu cu brîul mijlocul lui și răspunsă, zicînd: „Făcut-am precum mi-ai poruncit mie“.

C A P X

1 i văzuu și iată, deasupra întăriturii cei de preste capul heruvimilor, ca piatra zamfirului, asămănare de scaun preste ei. Și zise cătră bărbatul cel îmbrăcat cu veșmîntul: „Întră în mijlocul roatelor celor dedesuptul heruvimilor și împle mîinile tale de cărbuni de foc den mijlocul heruvimilor și răsipeaște preste cetate!“ Și întră înaintea mea. Și heruvimii sta de-a dreapta casii cînd intra bărbatul, și norul împlu curtea cea mai denlăuntru. Și să rădică mărirea Domnului de la heruvimi la descoperitura casii și împlu norul casa, și curtea să împlu de lumina mării Domnului. Și glasul aripilor heruvimilor să auziia mai naintea curții cei den afară, ca glasul Dumnezăului Saddai grăind. Și fu poruncind bărbatului celui îmbrăcat cu veșmîntul cel sfînt, zicînd: „Ia foc den mijlocul roatelor și den mijlocul heruvimilor!“ Și întră și stătu, Țiindu-se de roate. Și întinse heruvimul mîna lui în mijlocul focului ce era în mijlocul heruvimilor și luu și deade în mîinile celui îmbrăcat cu veșmîntul cel sfînt; și luu și ieși. Și văzuu heruvimii – asămănare de mîni de om dedesuptul aripilor lor. Și văzuu și iată, patru roate sta Țiindu-se de heruvim, o roată Țiindu-se de un heruvim, și vedea roatelor, ca vedea pietrii anthracului. Și vedea lor în ceale patru, ca cînd ar hi roată în mijlocul roatei. Și cînd mergea eale, la patru părți ale lor mergea, nu să întorcea cînd mergea eale; căci la care loc are fi socotit o începătură, denapoia ei mergea, și nu să întorcea cînd mergea eale. Și umerile lor, și mîinile lor, și aripile lor, și roatele – pline de ochi preprejur la ceale patru roate ale lor. Și roatelor acestora să cheamă Ghelghel, și auzind eu. Și patru obraze la una, obrazul

uniia – obrazul heruvimului, și obrazul cei ai doilea – obrazu de om, și al treilea – obrazul leului, și al patrulea – obrazul vulturului. Și să rădicară heruvimii; aceasta e vita carea am văzut, la rîul lui Hovar. Și mergînd heruvimii, mergea roatele; și aceștea, Țiindu-se de eale. Și cînd rădica heruvimii aripile lor, ca să să înalțe de la pămînt, și nu să întorcea roatele lor; și aceștea să Ținea de ei. Cînd sta ei, sta; și cînd să ridica ei, să rădica cu eale, căci duh de viață era întru eale. Și ieși mărirea Domnului den descoperemîntul casii și stătu preste heruvimi. Și rădicară heruvimii aripile lor și să înalțară de la pămînt înaintea mea, ieșind ei și roatele Țiindu-se de ei; și stătură la tinda porții casii Domnului, ce e în preajmă; și mărirea Dumnezăului lui Israil era preste ei deasupra. Această vită iaste carea am văzut dedesuptul Dumnezăului lui Israil, la rîul lui Hovar. Și conosciu că heruvim iaste. Patru obraze, la unul și patru aripi, la unul, și asămănare de mîni de omu, dedesuptul aripilor lor. Aceștea obraze sîntu carele am văzut dedesuptul mării Dumnezăului lui Israil, la rîul lui Hovar, vedea lor și pre eale; fieștecarele dentru eale după fața lor mergea.

C A P X I

1 i mă luu Duh și mă aduse la poarta casei Domnului cei den preajmă, ceaea ce caută cătră răsărit. Și iată, la tinda porții, ca vro 25 de oameni. Și văzuu în mijlocul lor pre Iezonia a lui Azer, și pre Faltia a lui Vaneu, cei ce povățuiesc norodul. Și zise Domnul cătră mine: „Fiiul omului, aceștea-s oamenii cei ce socotesc deșarte și sfățuiesc sfat rău în cetatea aceasta, Ceia ce zic: ‘Nu s-au zidit de curînd casele; aceasta iaste căldarea și noi, cărnurile!’ Pentru aceaea, procește asupra lor, procește, fiiul omului!“ Și căzu asupra-mi Duhul Domnului și zise cătră mine: „Zi: Aceștea zice Adonai Domnul: Așa ziceți, casa lui Israil, și svaturile duhului vostru Eu știu. Înmulțit-aș morții voștri în cetatea aceasta și ați împlut căile ei de raniș. Pentru aceaea, aceștea zice Adonai Domnul: Pre morții voștri, carii au lovit în mijlocul ei, aceștea sînt cărnurile și ea căldarea iaste; și pre voi voi scoate den mijlocul ei. De sabii vă teameș, și sabie voi aduce preste voi – zice Adonai Domnul – Și voi scoate pre voi den mijlocul ei, și voi da pre voi pre mîinile striinilor, și voi face întru voi judecări. Cu sabie veș cădea, și preste măgurile lui Israil voi judeca pre voi, și veș cunoaște că Eu sînt Domnul. Aceștea voao nu va fi întru căldare, și voi

nu veți face în mijlocul ei în loc de cărnuri; preste munții lui Israil judeca-voiu pre voi. 12 Și veți cunoaște pentru că Eu sînt Domnul". 13 Și fu prorocind eu, și Faltias al lui Vaneu au murit. Și căzuiu pre fața mea, și strigaiu cu glas mare, și zis: „Vai, vai, Adonai Doamne, spre concenire faci Tu pre cei rămaș ai lui 14 Israil?" Și să făcu cuvîntul Domnului cătră 15 mine, zicînd: „Fiiul omului, frații tăi, și bărbații robiei tale, și toată casa lui Israil sfîrșitu-s-au, căroră au zis lor ceia ce lăcuiesc Ierusalimul: ‘Departă sînteț, depărtați de la Domnul; voao s-au dat pămîntul spre moște- 16 nire’. Pentru aceaea, aceastea zice Adonai Domnul: Că voiu lepăda pre ei la limbi, și voiu răsipi pre ei preste tot pămîntul, și voiu fi lor spre svințenie mică în țări, oriunde vor întra 17 acolo. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul: Și voiu priimi pre ei dentru limbi, și voiu aduna pre ei de pren țări, unde i-am răsipit pre ei întru eale, și voiu da lor pămîntul lui 18 Israil. Și vor întra acolo, și vor rădica toate uriciunile ei și toate fărădelegile ei (dentru 19 ea). Și voiu da lor altă inemă, și duh nou voiu da lor, și voiu zmulge inema lor cea de piatră den trupul lor, și voiu da lor inemă de 20 trup. Pentru ca întru poruncile Meale să meargă, și dreptățile Meale să păzască, și să facă pre eale; și vor fi Mie întru norod, și Eu voiu fi lor întru Dumnezeu – zice Domnul. 21 Și după inimile uriciunilor lor și fărădelegilor lor, căroră au făcut precum inema lor mergea, căile lor la capetele lor le-am dat – zice Dom- 22 nul". Și rădicară heruvimii aripile lor și roatele – țindu-se de ei, și mărirea Dumne- 23 zeului lui Israil – preste eale, deasupra lor. Și să sui mărirea Domnului din mijlocul cetății și stătu pre muntele care era în preajma cetă- 24 ții. Și mă luo Duh și mă duse la pămîntul haldeilor, la robime cu vedea, cu Duhul lui Dumnezeu; și mă suiu de la vedea carea 25 am văzut. Și am grăit cătră robime toate cuvintele Domnului, carele au arătat mie.

C A P X I I

1 **S**i fu cuvîntul Domnului cătră mine, 2 zicînd: „Fiiul omului, în mijlocul strîmbătăților lor tu lăcuiești, carii au ochi a vedea, și nu văd, și urechi au ca să auză, și nu aud, căci casă amărîtoare 3 iaste. Și tu, fiiul omului, fă ție dichise de robire și te robeaște cîteva zile înaintea lor și te robeaște den locul tău într-alt loc înaintea lor, pen- 4 tru ca să vază căci casă amărîtoare iaste. Și vei scoate dichisele tale, dichise de robie, cîteva zile înaintea lor; tu vei ieși sara înaintea

lor, cum merge cel robit. Sapă-ț ție în 5 păreate și vei ieși pren el. Înaintea lor 6 preste umere te vei lua și ascuns vei ieși. Fața ta să o acoperi și să nu vezi pămîntul, pentru căci minune am dat pre tine casei lui Israil". 7 Și am făcut așa după toate cîte au poruncit mie, și am scos ca niște vase de robire ziua, și sara am săpat mie păreatele cu mîna, și ascuns am ieșit, preste umere mă luaiu înaintea lor. 8 Și să făcu cuvîntul Domnului demineața cătră mine, zicînd: „Fiiul omului, 9 n-am zis cătră tine că casa lui Israil iaste cea ce amărăște? Ce faci tu? Zi cătră ei: ‘Aceas- 10 tea zice Domnul Domnul celui ce stăpîneaște, și celui ce povățuiaște în Ierusalim, și la toată casa lui Israil, carii sînt în mijlocul lor’. Zi 11 că Eu minuni facu în mijlocul lui; în ce chip am făcut, așa va fi lui, întru înstreinare și robire vor merge. 12 Și stăpînitoriul lor, în mijlocul lor, preste umere să va rădica și ascuns va ieși; pren păreate săpa-va, să iasă el pentr-însul. Fața lui va acoperi, pentru ca să nu se vază cu ochiul, și el pămîntul nu va vedea. 13 Și voiu întinde mreajea Mea preste el, și să va prinde întru îngrădirea Mea, și voiu aduce pre el la Vavilon, la pămîntul haldeilor, și pre el nu-l va vedea, și acolo va muri. 14 Și pre toți cei de preprejur ai lui, pre ajutorii lui și pre toți ceia ce să sprejenesc de el răsipi-i-voiu la tot vîntul, și sabie voiu turna denapoia lor. 15 Și vor cunoaște că Eu sînt Domnul, cînd voiu răsipi pre ei întru limbi și voiu sămăna pre ei pren țări. 16 Și voiu lăsa dentru ei bărbați cu număr den sabie, și den foamete, și den moarte, pentru ca să să povestească toate fărădelegile lor la limbi, unde vor fi merși acolo, și vor cunoaște că Eu sînt Domnul". 17 Și să făcu cuvîntul Domnului cătră mine, zicînd: „Fiiul omului, 18 pîinea ta cu lipsă o vei mînca și apa ta cu caznă și cu necaz o vei bea. 19 Și vei grăi cătră nărodul pămîntului: ‘Aceastea zice Adonai Domnul celor ce lăcuiesc Ierusalimul, pre pămîntul lui Israil: Pîinile lor cu lipse le vor mînca și apa lor cu prăpădire o vor bea, pentru ca să să stingă pămîntul cu împlearea lui, pentru că întru necurăție sînt toți ceia ce lăcuiesc 20 într-însul’. Și cetățile lor cealea ce să lăcuiesc se vor pustii și pămîntul lor spre stingere va fi și veți cunoaște pentru că Eu sînt Domnul". 21 Și să făcu cuvîntul Domnului cătră mine, zicînd: „Fiiul omului, carea iaste voao pilda aceasta pre 22 pămîntul lui Israil, zicînd: ‘Îndelungate-s zilele, perit-au toată vedea?’ Pentru aceaea, zi 23 cătră ei: ‘Aceasta zice Adonai Domnul: ‘Întoarce-voiu pilda aceasta și încă nu vor mai zice

pilda aceasta casa lui Israil', căci vei grăi către ei: Apropiatu-s-au zilele și cuvîntul a toată vedearea'. Căci nu va mai fi încă toată vedearea mincinoasă și vrăjind ceale spre daru în mijlocul fiilor lui Israil. Pentru că Eu, Domnul, voi grăi cuvintele Meale, grăi-voiu și voi face și nu voi îndelunga încă, căci în zilele voastre iaste casa cea ce amărăște; grăi-voiu cuvînt și voi face – zice Adonai Domnul".

26 Și să făcu cuvîntul Domnului către mine, zicînd: „Fiiul omului, iată casa lui Israil, ceaea ce amărăște, zicînd zicu: Vedearea carea acesta veade – în zile multe, și în vremi îndelungate acesta va proroci'. Pentru aceeaa zi către ei: Aceastea zice Domnul: Nu se vor mai îndelunga încă toate cuvintele Meale, oricarele voi grăi, căci voi grăi cuvînt și voi face – zice Adonai Domnul'".

C A P X I I I

1 **S**i să făcu cuvîntul Domnului către mine, zicînd: „Fiiul omului, proroceste asupra prorocilor lui Israil, ceia ce prorocesc ale lui Israil, și vei grăi prorocilor celor ce prorocesc de la inima lor, și vei proroci și vei grăi către ei: Auziți cuvîntul Domnului. Aceastea zice Adonai Domnul: Vai celor ce prorocesc de la inima lor, și nemică nu văd! Prorocii tăi, Israil, ca vulpile în pustiiu. N-au stătut întru întărire și adunară turme preste casa lui Israil, nu s-au rădicat la războiu ceia ce zicu: În ziua Domnului'. Văzînd mincinoasă, vrăjind deșarte, ceia ce zic: Zice Domnul', și Eu n-am trimis pre ei. Și au început a rădica cuvînt. Au nu vedeare mincinoasă ați văzut? Și vrăji deșarte ați văzut? Și ziceați: Zice Domnul', și Eu n-am grăit. Pentru aceeaa, zi: Aceastea zice Adonai Domnul: Pentru căci sînt cuvintele voastre mincinoase și vrăjile voastre deșarte, pentru aceeaa iată Eu preste voi – zice Adonai Domnul. Întinde-voiu mîna Mea preste prorocii ceia ce văd mincinoase și ceia ce răspund deșarte; întru certarea norodului Mieu nu vor fi, nici în scri-soarea casii lui Israil nu să vor scrie; și la pămîntul lui Israil nu vor întra, și vor cunoaște că Eu sînt Adonai Domnul. Pentru care lucru au înșelat pre norodul Mieu, zicînd: Pace, pace', și nu iaste pace; și acesta zidește zidul, și ei îl spoiescu, de va cădea. Zi către cei ce-l spoiescu pre el: Cădea-va', și va fi ploaia înecînd și voi da pietri, zvîrlituri de pietri, la legăturile lor; și vor cădea și, vînt rădicînd, sparge-să-va. Și iată, au căzut părătele, și nu vor zice către voi: Unde iaste spoi-tura carea ați spoit?' Pentru aceasta, aceastea zice Adonai Domnul: Și voi sparge șuflarea ce să rădică, cu mînie, și ploaie în-

cînd cu urgia Mea va fi, și pietrile ceale zvîrlitoare cu mînie voi aduce spre concenire. Și voi săpa de tot părătele carele ați spoit, și va cădea, și-l voi pune pre el pre pămînt, și să vor descoperi temeliile lui, și va cădea, și veți conceni cu muștrări, și veți cunoaște că Eu sînt Domnul. Și voi obîrși mînia Mea preste părătele și preste ceia ce-l spoiescu pre el, și va cădea. Și zișu către voi: Nu iaste părătele, nici cei ce spoiescu pre el, Pro-rocii lui Israil, ceia ce prorocescu asupra Ierusalimului, și ceia ce văd lui pace, și nu iaste pace – zice Adonai Domnul'. Și tu, fiiul omului, întărește obrazul tău asupra fezelor norodului tău, cealea ce prorocescu de la inima lor, și proroceste asupra lor. Și vei grăi: 'Aceastea zice Adonai Domnul: 'Vai celor ce cos perine preste tot cotul mîinii și fac acoperituri preste tot capul a toată vîrsta ca să întoarcă suflete! Sufletele norodului Mieu s-au strămutat și suflete ocrotiia. Și Mă spurca pre Mine către norodul Mieu, pentru o mîină de orzu și pentru o bucătea de pîine, ca să omoară suflete carele nu se cădea a muri, și ocrotiia suflete carele nu să cădea să trăiască, cînd răspundeți voi la norod ce ascultă răspunsuri deșarte. Pentru aceeaa, aceastea zice Domnul Domnul: Iată, Eu – preste pernile voastre, preste carele voi acolo strămutați sufletele; rumpe-le-voiu pre eale de la brațul vostru și voi slobozi sufletele, pre carele voi le strămutați, sufletele lor spre răsipire. Și voi rumpe acoperemînturile voastre, și voi mîntui pre norodul Mieu den mîna voastră, și nu vor mai fi în mîinile voastre spre strămutare, și veți cunoaște că Eu sînt Domnul. Pentru căci întoarceți inima dreptului pre strîmbătate, și Eu nu-l strămutam pre el, și a întări mîinile celui fără de leage, ca întru tot să nu să întoarcă el de la fărâdeleagea lui și de la calea lui cea rea, și să trăiască el, Pentru aceeaa minciuni nu veți mai ști și vrăji nu veți mai vrăji încă; și voi mîntui pre norodul Mieu den mîna voastră, și veți cunoaște că Eu sînt Domnul'".

C A P X I V

1 **S**i veni ră către mine bărbați den cei mai bătrîni ai norodului lui Israil și șezură înaintea feții meale. Și să făcu către mine cuvîntul Domnului, zicînd: „Fiiul omului, bărbații aceaste au pus socotealele lor pre inimile lor și certarea strîmbătăților au pus înaintea feții lor! Au răspunzînd voi răspunde lor? Pentru aceeaa, grăiaște către ei și vei grăi către ei: Aceastea zice Adonai Domnul: Om, om den casa lui

Israil, carele va pune socotealele lui preste inima lui, și certarea strîmbătății lui va rîndui înaintea feții lui, și va veni cătră proroc, Eu, Domnul, voi răspunde lui întru ei, întru care
 5 să ține cugetul lui, Pentru ca să pleace casa lui Israil după inimile lor ceale înstreinate de
 6 la Mine, în gîndurile lor'. Pentru aceea, zi cătră casa lui Israil: 'Acestea zice Domnul: 'Întoarceți-vă și vă întoarceți de cătră tocmealele voastre și de cătră toate necurățiile voastre și întoarceți fețele voastre cătră
 7 Mine, Pentru căci om, om den casa lui Israil și den nemernicii cei ce nemernicesc în Israil, oricarele să va înstreina de la Mine și va pune gîndurile preste inima lui, și certarea inimii lui va rîndui înaintea feții lui, și va veni cătră proroc, ca să-l întreabe pre el întru Mine, Eu, Domnul, voi răspunde lui întru
 8 carea să ține întru el. Și voi întări fața Mea preste omul acela, și-l voi pune pre el întru sămn și întru stingere, și-l voi rîdica pre el den mijlocul norodului Mieu, și veți
 9 conoaște că Eu sînt Domnul. Și prorocul de să va rătăci și va grăi cuvînt, Eu, Domnul, am rătăcit pre prorocul acela; și voi întinde mîna Mea preste el și voi stinge pre el den
 10 mijlocul norodului Mieu, Israil. Și vor lua strîmbătatea lor după strîmbătatea celui ce întreabă, și așjderea și prorocului, după strîmbătate va fi, Pentru ca să nu să rătăcească încă casa lui Israil de la Mine și pentru ca să nu să pîngărească întru toate greșalele lor; și vor fi Mie întru norod, și Eu voi fi lor spre Dumnezău - zice Adonai Domnul'.
 12 Și să făcu cuvîntul Domnului cătră mine, zicînd: „Fiiul omului, pămîntul de-M va greși Mie ca să-M greșască greșală, și voi întinde mîna Mea preste el, și voi sfărîma lui întărirea pîinii, și voi trimite preste el foamete, și voi rîdica de preste el om și dobitoace.
 14 Și de vor fi acești trei bărbați în mijlocul lui: Noe, și Daniil, și Iov, aceștea întru dreptatea lor să vor mîntui - zice Adonai Domnul.
 15 Iară și hiară reale de voi aduce pre pămînt, și-l voi certa pre dînsul, și va fi întru stingere, și nu va fi călătoriu de cătră
 16 fața hiarălor. Și vor fi acești trei oameni în mijlocul lui, viu Eu - zice Adonai Domnul - de să vor mîntui fii sau feate, fără numai ei sînguri să vor mîntui, iară pămîntul va fi la
 17 peiri. Iară și sabie de voi aduce pre pămîntul acela, și voi zice: 'Sabie să treacă preste pămînt', și voi rîdica dentr-însul om și dobitoc.
 18 Și vor fi acești trei bărbați în mijlocul lui, viu Eu - zice Adonai Domnul - că nu vor izbăvi fii și feate, fără numai ei sînguri să vor mîntui.
 19 Iară săvai și moarte voi trimite pre pămîntul

acela, și voi turna mînia Mea preste el cu sînge, ca să pierzu dentru el om și dobitoc, Și Noe, și Daniil, și Iov vor fi în
 20 mijlocul lui; viu eu - zice Adonai Domnul - de vor rămînea fii au feate; ei întru dreptatea lor vor mîntui sufletele lor. Acestea zice Adonai Domnul: Iară de voi trimite și aceste patru izbîndiri ale Meale, ceaste reale: sabia, și foametea, și hiară reale, și moartea preste Ierusalim, ca să pierzu de tot dentru el om și dobitoc,
 22 Și iată, rămași întru el vor fi cei scăpați dentr-însul, aceștea vor scoate pre fii și pre feate. Iată, aceștea vor ieși cătră voi, și veți vedea căile lor, și vă veți căi de realele carele am adus preste Ierusalim, toate realele carele am adus asupra lui. Și vor mîngîia pre
 23 voi, pentru căci veți vedea căile lor și gîndurile lor, și veți conoaște că nu în deșărt am făcut toate cîte am făcut întru el - zice Adonai Domnul'".

C A P X V

Si să făcu cuvîntul Domnului cătră mine, zicînd: „Și tu, fiiul omului, ce s-ar face lemnul viei, den toate leamnele vițelor celor ce sînt în leamnele dumbrăvii? Au lua-vor
 3 dentr-însul lemn ca să facă spre lucru? Au lua-vor dentr-însa cuiu, să spînzure într-însul vas? Afară den care s-au dat focului spre
 4 topire: cea preste tot anul a ei curăție mistuiaște focul și sfîrșeaște desăvîrșit; au de folos va fi spre lucru? Nice încă ea fiind
 5 întreagă, nu va fi spre lucru; nu doară că de o va și topi focul pre ea desăvîrșit, au mai fi-va spre lucrare? Pentru aceea zi: 'Acestea
 6 zice Adonai Domnul: 'În ce chip e lemnul viei în leamnele dumbrăvii pre care le-am dat focului spre topire, așa am dat pre cei ce lăcuiesc Ierusalimul. Și voi întări obrazul
 7 Mieu preste ei; den foc vor ieși, și foc pre ei va mistui, și vor cunoaște că Eu sînt Domnul, întărind Eu obrazul Mieu preste ei. Și voi
 8 da pămîntul spre stingere pentru căci au căzut la greșală - zice Adonai Domnul'".

C A P X V I

Si să făcu cuvîntul Domnului cătră mine, zicînd: „Fiiul omului, mărturiseaște Ierusalimului fărădelegile lui. Și vei grăi: 'Acestea zice Adonai Domnul Ierusalimului: 'Rădăcina
 3 ta și nașterea ta iaste den pămîntul lui Hanaan, tată-tău - amoreu și mumă-ta - hetteancă. Și
 4 nașterea ta, în carea zi te-ai născut, buricul tău nu s-au tăiat, și n-ai legat țitele tale, și cu apă nu te-ai scăldat, nici cu sare te-ai sărat, și cu făși nu te-ai înfășat. Nici nu s-au îndurat ochiul tău
 5 asupra ta ca să-ț faci ție una dentru toate

aceastea a păși ceva pentru tine și te aruncași preste fața cîmpului cu îndărătnicirea sufletului tău în ziua carea te-ai născut. Și trecui preste tine, și te văzui cruntată în sîngele tău, și ziș ție: 'Den sîngele tău vei trăi! Înmulțește-te, ca răsăritul țarinei te-am dat pre tine, și te-ai înmulțit, și te-ai mărit, și ai intrat la cetățile cetăților; țiftele tale s-au îndreptat, și părul tău au răsărit, și tu erai goală și grozavă. Și trecui pren tine și văzui pre tine, și iată, vreamea ta și vreamea celor ce strică. Și întinșu aripile Meale asupra-ț și am acoperit grozăvia ta, și am jurat ție, și am intrat la făgăduința cu tine – zice Adonai Domnul – și te-ai făcut Mie. Și te-am scaldat pre tine cu apă, și am spălat sîngele tău de la tine, și te-am uns cu untdelemn. Și te-am îmbrăcat cu împistrite, și te-am încălțat cu vînat, încinsu-te-am cu vison, și te-am îmbrăcat cu haină de păr țasută. Și te-am împodobit cu podoabă, și am pus brățări prejur mîinile tale, și gherdan prejur grumazul tău. Și am dat cercel în narea ta și veriguțe în urechile tale și cunună de fală pre capul tău. Și te-ai împodobit cu podoabă de aur și de argint, și veșmintele tale – de vison și de păr țasute și împistrite; făină aleasă de grîu și miare și untdelemn ai mîncat, și te făcuși frumoasă foarte. Și ieși numele tău întru limbi întru frumuseața ta, că săvîrșit era cu bună cuviință întru frumuseața care am pus pre tine – zice Adonai Domnul. Și te nădeșduiș pre frumuseațele tale, și ai curvit pre numele tău, și ai vărsat curvia ta pre toată trecătoarea unde nu va fi. Și ai luat den hainele tale, și ai făcut ție idoli cusuți, și ai curvit preste ei; și nu vei intra, și nu se va face. Și ai luat vasele laudei tale și den aurul Mieu și den argintul Mieu, den care am dat ție, și ai făcut ție chipuri bărbătești, și ai curvit întru eale. Și ai luat îmbrăcăminte cea împistrită a ta, și le-ai îmbrăcat pre eale, și untul-de-lemnul Mieu și tămîia Mea ai pus înaintea feații lor, și pîinile Meale carele am dat ție, făină de grîu și untdelemn, și cu miare am hrănit pre tine, și ai pus înaintea feații lor spre miros de bună mirosire; și să făcu după aceastea – zice Adonai Domnul. Și ai luat pre fiii tăi și pre featele tale carii ai născut și ai junghiat lor; cît de mici ai curvit. Și ai junghiat pre fiii tăi și ai dat pre ei, cînd te descîntai cu ei lor. Aceasta e mai mult decît toată curvia ta și urciunile tale; și nu ți-ai adus aminte de zilele prunciei tale cînd erai goală

și grozavă, frămîntată în sîngele tău ai trăit. Și să făcu după toate răutățile tale, vai, vai ție – zice Adonai Domnul – și ai zidit ție casă curvească, și ai făcut ție punere în toată ulița. Și întru începătura a toată calea ai zidit curvăriile tale, și ai stricat frumuseațile tale, și ai petrecut picioarele tale la tot trecătoriul și ai înmulțit curvia ta. Și ai curvit preste fiii Eghiptului cei ce să hotărască cu tine, cei mari la trup; și în multe fealiuri ai curvit ca să Mă mîinii pre Mine. Iară de voiu întinde mîna Mea asupra ta, și voiu rădica legiurile tale și te voiu da la sufletele celor ce te urască pre tine, featele celor striini de fealiu, cealea ce te abat pre tine de la calea ta carea ai păgînit. Și ai curvit preste featele Assur, și nici așa nu te-ai săturat. Și ai curvit și nu te împleai, și ai înmulțit făgăduința ta cătră pămîntul lui Hanaan și al haldeilor, și nici cu aceastea nu te-ai săturat. Ce voiu pune featele tale – zice Adonai Domnul – făcînd aceastea fapte de muiare curvă? Și ai curvit întreit întru featele tale, și curvăria ta o ai zidit preste toată începătura drumului, și vatra ta o ai făcut în toată ulița, și te-ai făcut ca o curvă adunînd năiemituri. Muiarea ce preacurveaște aseamenea e ție, cea ce ia de la bărbatul ei plată. Și la toți ceia ce au curvit le da năiemiri, și tu ai dat năiemiri la toți ibovnicii tăi și îmbrăcai pre ei ca să vie cătră tine după împrejur întru curvia ta. Și să făcu întru tine îndărătnicire mai multă decît la muieri întru curvia ta, și după tine n-au curvit dînd tu năiemiri, și ție năiemiri nu s-au dat, și să făcu întru tine îndărătnicii. Pentru aceea, curvă, auzi cuvîntul Domnului! Aceastea zice Adonai Domnul: Pentru căci ți-ai vărsat arama ta și să va descoperi rușinea ta întru curvia ta cătră ibovnicii tăi și la toate gîndurile fărădelegilor tale și în sîngiurile fiilor tăi căroro ai dat lor, Pentru aceea, iată, Eu asupra-ț adun toți ibovnicii tăi, întru carii te-ai amestecat întru ei, și pre toți pre carii ai iubit, împreună cu toți carii urfiiai, și voiu aduna pre ei asupra-ț de preprejur și voiu descoperi răutățile tale cătră ei și vor vedea toată grozăvia ta. Și voiu izbîndi asupra ta izbînda preacurvei și cei ce varsă sînge și voiu pune pre tine cu sînge de mînie și de rîvnire. Și te voiu da la mîinile lor, și vor săpa de tot curvăria ta, și vor surpa vatra ta, și vor dezbrăca pre tine de îmbrăcăminte ta, și vor lua vasele laudei tale, și te vor lăsa goală și grozavă. Și vor aduce asupra-ț

gloate, și te vor ucide cu pietri, și de tot te vor
 40 junghea cu sabiile lor. Și vor arde casele
 tale cu foc, și vor face întru tine izbîndire
 înaintea a multora muieri, și voiu întoarce
 dentru curvia ta, și năimiri nu voiu da încă.
 41 Și voiu slobozi mînia Mea asupra ta, și să va
 rădica rîvnirea Mea dentru tine, și Mă voiu
 42 odihni, și nu voiu griji încă. Căci nu Ț-ai adus
 aminte de ziua prunciei tale și Mă mîhniiai cu
 toate acestea și, iată, Eu căile tale la capul tău
 le-am datu – zice Adonai Domnul; și așa ai
 făcut bună credința întru toate fărădelegile
 43 tale. Acestea sîntu toate cîte au zis asupra
 ta, cu pildă zicîndu: ‘În ce chip muma, așa și
 44 fata’. Fiică maicii tale și tu ești ceaea ce au
 lepădat pre bărbatul ei, și pre fiii ei, și surorile
 fraților tăi, și lepădînd pre bărbații lor, și pre
 fiii lor. Muma voastră e hetteancă, și tatăl
 45 vostru, amoreu. Sora voastră cea mai bă-
 trîna, Samaria, ea și featele ei, ceaea ce lă-
 cuiaste den stînga ta; și soru-ta cea mai tînără
 de tine, lăcuind den direapta ta, Sodomul și
 46 featele ei. Și nici așa în căile ei ai mersu,
 nici după fărălegile lor ai făcut pre puțin:
 47 covîrșești pre eale în toate căile tale. Viu
 Eu – zice Adonai Domnul – de au făcut Sodo-
 mul, soru-ta, aceasta și featele ei, în ce chip ai
 48 făcut tu și featele tale. Însă aceasta e fără-
 delegea Sodomului, surorii tale: mîndria;
 întru săturare de pîine și întru ieftinătate de
 vin să răsfața ea și featele ei; aceasta covîrșia
 pre ea și pre featele ei; și mîna săracului și
 49 measerului nu o sprijiniia. Și să făliia și au
 făcut fărădelegi înaintea Mea, și le-am rădicat
 50 pre eale precum am văzut. Și Samaria pre
 jumătate de păcatele tale n-au greșit; înmul-
 țit-ai fărădelegile tale mai mult decît eale, și ai
 îndireptat pre surorile tale întru toate fărăde-
 51 legile tale carele ai făcut. Și tu îți poartă cer-
 tarea ta întru carea ai stricat pre surorile tale
 întru păcatele tale și întru toate fărădelegile
 tale carele ai nelegiuit mai mult decît eale și ai
 îndireptat pre eale mai mult decît pre tine. Și
 tu rușinează-te și ia fărădelegea ta, îndirep-
 52 tînd tu pre surorile tale. Și voiu întoarce
 întoarcerile lor, întoarcerea Sodomului și fea-
 telor ei, și voiu întoarce întoarcerea Samariei
 și a featelor ei, și voiu întoarce întoarcerea ta
 53 în mijlocul lor, Pentru ca să-ți iai cazna ta și
 te vei necinsti dentru toate carele ai făcut mîniin-
 54 du-Mă tu pre Mine. Și soru-ta, Sodoma, și
 featele ei să vor așeza, în ce chip era de-nceput;
 și Samaria și featele ei să vor așeza, precum

era de-nceput; și tu și featele tale vă veți
 așeza, precum ați fost de-nceput. Și de 55
 n-are fi Sodomul, soru-ta, într-aur în gura
 ta în zilele mîndriei tale, Mai nainte de ce 56
 s-au descoperit răutățile tale, în ce chip acum
 ești ocară featelor Siriei și tuturor celor de
 premprejurul ei, featelor celor striine de fea-
 liu, celor ce te-au încungiurat împrejur. Cu 57
 necurățiile tale și cu fărălegile tale tu le-ai
 adus pre eale – zice Adonai Domnul.
 Aceasta zice Adonai Domnul: Și voiu face 58
 întru tine precum ai făcut, precum ai necinstit
 acestea a călca făgăduința Mea. Și-M voiu 59
 aduce aminte de făgăduința Mea cea ce e cu
 tine den zilele prunciei tale și voiu rădica
 Ție făgăduința veacinică. Și-ți vei aduce 60
 aminte de calea ta și te vei necinsti cînd vei lua
 tu pre surorile tale ceale mai tinere decît tine
 împreună cu ceale mai bătrîne de tine și voiu
 da pre eale Ție spre ispită, și nu dentru făgă-
 duința ta. Și voiu rădica Eu făgăduința Mea 61
 cu tine și vei cunoaște că Eu sînt Domnul,
 Pentru ca să-ți aduci aminte și să te rușinezi și 62
 să nu-ți fie încă Ție a mai deșchide gura ta de
 cătră fața necinstii tale, cînd voiu curăți Eu
 Ție după toate cîte ai făcut – zice Adonai
 Domnul”.

C A P X V I I

i să făcu cuvîntul Domnului cătră 1
 mine, zicînd: „Fiiul omului, pove- 2
 teaste poveaste și zi pildă cătră casa
 lui Israil. Și vei zice: ‘Aceasta zice 3
 Adonai Domnul: ‘Vulturul cel mare,
 cel cu aripi mari, cel lungu la întindere, plin
 de unghi, care are povățuirea a întra la Livan,
 și au luat ceale alese ale chedrului, Mar- 4
 genile molecioni au scărpinat și le-au adus
 pre eale la pămîntul lui Hanaan, la cetate
 zidită le-au pus pre eale. Și au luat den 5
 sămînța pămîntului, și au dat pre ea la cîmp
 răsad spre ape multe, și rădăcinele lui supt el
 vor fi, socotitoriu rîndui pre el. Și răsări și 6
 să făcu vie, slăbită fiind și mică la mărime, ca
 să să vază vițele ei preste ea, și rădăcinele ei
 dedesuptul ei era; și să făcu vie mare, și au
 făcut săpături, și au întins vița ei. Și să făcu 7
 alt vultur mare cu aripile mari și mult la
 unghi; și iată, via aceasta împletită cătră el, și
 rădăcinele ei cătră el, și vițele ei dedesuptul
 ei; trimis-au lui ca să adape pre ea cu roaua
 răsăditurii ei. La cîmp bun spre ape multe 8
 aceasta să îngrășe, ca să facă odrasle și să scoațe
 roadă, ca să fie întru vie mare. Pentru aceeaa 9
 zi: ‘Aceasta zice Adonai Domnul: ‘De să va în-
 direpta? Au nu rădăcinele moliciunii ei și roada
 va putrezi și să vor usca toate ceale ce răsar mai

nainte ale ei? Și nu cu braț mare, nici cu norod
 mult ca să o zmulgă pre ea den rădăcinele
 10 ei. Și iată, să îngrășe: au doară să va îndi-
 repta? Aú nu îndată ce să va atinge de ea vîn-
 tul cel arzătoriu, să va usca cu uscăciune?
 Împreună cu bulgărul răsăriturii ei să va
 11 usca?”“ Și să făcu cuvîntul Domnului cătră
 12 mine, zicînd: „Fiiul omului, zi dară cătră
 casa lui Israil, ceaea ce amărăște pre Mine:
 ‘Nu știți ce sînt aceastea carele am zis? Cînd
 va veni împăratul Vavilonului asupra Ierusa-
 limului, și-l va lua pre el și pre împăratul lui și
 pre boiarii lui, și va scoate pre ei cătră el la
 13 Vavilon, Și va lua den sămînța împărăției,
 și va pune cătră el făgăduință, și va băga pre el
 la osîndă, și pre povățuitorii pămîntului va
 14 lua, Ca să să facă spre împărăție slabă,
 întru tot să nu se înalțe, ca să păzască făgă-
 15 duița lui și să întărească pre ea. Și să va
 depărta de la el a trimiterea vestitori la Eghi-
 pet ca să-i dea lui cai și norod mult. De să va
 îndirepta au mîntui-să-va cela ce face împo-
 trivă? Și calcă făgăduința au mîntui-să-va?
 16 Viu, Eu – zice Adonai Domnul – de nu va muri
 în locul celui ce l-au împărățit pre el, carele au
 necinstit osînda Mea și care au călcat făgă-
 duița Mea împreună cu el în mijlocul Vavilo-
 17 nului. Și nu cu puteare mare, nici cu gloată
 multă va face cătră el Farao războiu cu bătaie
 de șanț și întru zidire punerilor de săgeți, ca
 18 să rădice suflete multe. Și necinsti jură-
 mîntul a călca făgăduința și iată, deade mîna
 lui și toate aceastea au făcut lui, ca să nu sca-
 19 pe’. Pentru aceaea zi: ‘Aceastea zice Ado-
 nai Domnul: ‘Viu sînt Eu, de nu e făgăduința
 Mea, carea au călcat, și jurămîntul Mieui, care
 au necinstit, și voi da pre eale la capul lui.
 20 Și voi întinde preste el mreaja Mea și să va
 prinde întru îngrădirea lui și voi aduce pre el
 la Vavilon și Mă voi judeca acolo cu el de
 strîmbătatea lui carea au făcut asupra Mea.
 21 Și toate fugile lui întru toată rînduiala lui cu
 sabie vor cădea, și pre cei rămaș ai lui la tot
 vîntul îi voi răsipi și veți conoaște că Eu,
 22 Domnul, am grăit. Pentru aceaea, aceastea
 zice Adonai Domnul: Și voi lua Eu den ceale
 alese ale chedrului celui nalt, den vîrfu, și
 voi da preste capul odraslelor lui; inimile lor
 voi scărpinga și voi răsădi de tot Eu pre
 23 munte nalt și voi spînzura pre el. În
 munte nalt al lui Israil și voi răsădi, și va
 scoate odrasle, și va face roadă, și va fi chedru
 mare, și să va odihni dedesuptul lui toată
 hiara, și și toată pasărea supt umbra ramuri-
 lor lui să va odihni, și vițele lui să vor așaza.
 24 Și vor cunoaște toate leamnele cîmpului pen-

tru că Eu sînt Domnul, Cel ce smerescu lemnul
 cel nalt, și înalț lemnul cel smerit, și usuc lem-
 nul cel vearde, și înverzesc lemnul cel uscat;
 Eu, Domnul, am grăit și voi face”“.

C A P X V I I I

i să făcu cuvîntul Domnului cătră 1
 mine, zicînd: „Fiiul omului, ce e 2
 voao pilda aceasta întru fiii lui Israil,
 zicînd: ‘Părinții au mîncat aguridă
 și dinții ficiorilor s-au strepezit!’?
 Viu sînt Eu – zice Adonai Domnul – de va mai 3
 fi grăită pilda aceasta întru Israil. Căci 4
 toate sufletele ale Meale sînt; în ce chip sufle-
 tul tatălui, așa și sufletul fiiului, ale Meale sînt;
 sufletul cel ce greșăște, acela va muri. Iară 5
 omul care iaste drept, cela ce face judecată și
 dreptate, Preste mąguri nu va mîncă și 6
 ochii lui nu-i va rădica cătră idolii casii lui
 Israil; și pre muiarea aproapelui său nu o va
 pîngări, și cătră muiarea ce va avea pre sine
 nu se va apropia. Și pre om nu va asupri, 7
 zălogul celui ce e datoriu va da înapoi, și jaf nu
 jăfuiăște, pîinea lui celui flămînd o va da, și
 pre cel gol îmbrăca-l-va cu haină. Și argin- 8
 tul lui cu camătă nu-l va da, și adaos nu va lua;
 de la strîmbătate întoarce-va mîna lui, jude-
 cată dreptă va face întru mijlocul bărbatului
 și întru mijlocul aproapelui lui. Și cu po- 9
 runcile Meale au mers și dreptățile Meale au
 păzit ca să le facă pre eale, dreptul acesta
 iaste, cu viață va trăi – zice Adonai Dom- 10
 nul. Și de va naște fiiu pierzătoriu, vîrsă-
 toriu fiind de sînge și făcătoriu fiind de păcate,
 în calea tatălui lui celui drept n-au mers,
 Ce și preste munți au mîncat, și muiarea 11
 aproapelui său au spurcat, Și pre sărac și 12
 pre measer au asuprit, și jaf au jăfuit, și zălo-
 gul nu l-au dat înapoi, și la idoli au pus ochii
 lui, fărădelege au făcut. Cu camătă au dat 13
 și adaos au luat; acesta cu traiu nu va trăi;
 toate fărădelegile aceastea au făcut, cu moarte
 se va omorî, sîngele lui asupra lui va fi. Iară 14
 de va naște fiiu, și va vedea toate păcatele
 tatălui care au făcut, și se va teame, și nu va
 face după eale, Preste mąguri n-au mîncat, și 15
 ochii lui n-au pus la poftetele casei lui Israil, și pre
 muiarea aproapelui lui n-au spurcat, Și pre 16
 om n-au asuprit, și zălog n-au zălojit, și jaf n-au
 jăfuit, pîinea lui celui flămînd au dat, și pre cel gol
 l-au îmbrăcat cu haină, Și de la strîmbătate au 17
 întors mîna lui, camătă și adaos n-au luat, direc-
 tate au făcut, și întru poruncile Meale au mers,
 nu va muri întru strîmbătățile tatălui său, cu
 viață va trăi. Iară tatăl lui, de va necăji cu nă- 18
 caz și va jăfui jaf, împotrivă au făcut în mijlo-

cul nărodului Mieu și va muri întru strîmbătă-
 19 țile lui. Și veți zice: 'Pentru căci n-au luat
 feciorul strîmbătatea tatălui său?' Căci feciorul
 dreptate și milă au făcut, toate legiurile
 Meale au păzit și le-au făcut pre eale, cu viață
 20 va trăi. Iară sufletul cel ce greșaste, acela
 va muri. Iară fiul nu va lua strîmbătatea
 părintelui său și tatăl nu va lua strîmbătatea
 fiului lui; dreptatea dreptului preste el va fi
 și fărădelegea celui fără de lege preste el va
 21 fi. Și cel fără de lege, de se va întoarce den
 toate fărădelegile lui care au făcut, și va păzi
 toate poruncile Meale, și va face dreptate și
 22 milă, cu viață va trăi și nu va muri. Toate
 strîmbătățile lui, cîte au făcut, nu se vor po-
 menii, ce întru dreptatea lui carea au făcut va
 23 trăi. Au cu vreaire voiu vrea moartea celui
 fără de lege – zice Adonai Domnul – ca să să
 întoarcă el den calea lui cea rea și să trăiască
 24 el? Și cînd să va întoarce cel drept den
 dreptatea lui și face strîmbătate după toate
 strîmbătățile carele au făcut cel fără de lege,
 toate dreptățile lui carele au făcut nu să vor
 pomenii întru greșala lui, carea au greșit, și
 întru păcatele lui, carele au păcătuit, întru
 25 eale va muri. Și ați zis: 'Nu va îndrepta
 calea Domnului'. Ascultați dară, toată casa lui
 Israil, au calea Mea nu va îndrepta? Au nu
 26 calea voastră îndreptează? Întorcîndu-se
 dreptul den dreptatea lui și va face greșală, și
 va muri întru ea, întru greșala carea au făcut,
 27 într-însa va muri. Și cînd să va întoarce cel
 fără de lege de la fărădelegea lui carea au
 făcut și va face judecată și dreptate, acesta
 28 sufletul lui au păzit. Și văzu și să întoarsă
 dentru toate necurățiile lui carele au făcut, cu
 29 viață va trăi și nu va muri. Și zic casa lui
 Israil: 'Nu îndreptează calea Domnului'. Casa
 lui Israil, calea Mea nu îndreptează? Au calea
 30 voastră nu îndreptează? Pre fieștecarele
 după calea lui judeca-voiu pre voi, casa lui
 Israil – zice Adonai Domnul –, întoarceți-vă și
 vă întoarceți de cătră toate necurățiile voastre
 și nu vor fi voao spre certare de strîmbăta-
 31 te. Lepădați de la voi toate necurățiile
 voastre, carele ați făcut spre Mine, și faceți
 voao inimă noao și duh nou și faceți toate
 poruncile Meale. Și pentru ce muriți, casa lui
 32 Israil? – Zice Domnul. Pentru că nu voiu
 moartea celui ce moare – zice Adonai Domnul –,
 și vă întoarceți și veți trăi'.

C A P X I X

1 **S**i tu, fiul omului, ia plîngere preste
 2 boiarenul lui Israil. Și vei zice:
 'Ce e maica ta? Puiu de leu. În mij-
 3 locul leilor să nascu, în mijlocul lei-
 lor înmulți puii ei. Și sări unul

den puii ei, leu să făcu și să învătă a hrăpi hră-
 pituri, oameni au mîncat. Și au auzit 4
 asupra lui limbi, întru stricarea lor s-au
 prinsu, și-l aduseră pre el cu căpăstru în
 pămîntul Eghiptului. Și văzu că s-au lepă- 5
 dat de la ea și peri statul ei și luo altul den puii
 ei, leu îl rîndui pre el. Și să amesteca pren 6
 mijlocul leilor, leu s-au făcut și să învătă a
 hrăpi hrăpiti, oameni au mîncat. Și păștea 7
 cu îndîrjirea lui și cetățile lor au pustiit și au
 stinsu pămîntul și plinirea lui de glasul răcni-
 rii lui. Și au dat preste el limbi den țările de 8
 premprejur și au întinsu preste el mreaja lor,
 întru stricarea lor s-au prinsu. Și l-au pus 9
 pre el în căpăstru și în teascu au venit cătră
 împăratul Vavilonului și-l băgară pre el la
 temniță, pentru ca să nu să auză glasul lui
 preste munții lui Israil. Maica ta, ca o vie, 10
 ca o floare de rodie în apă răsădită; roada ei și
 odrasla ei s-au făcut den apă multă. Și să 11
 făcu ea toiagul puterii preste fealiul povățui-
 torilor și să înălță cu mărirea ei în mijlocul
 rădăcinilor și au văzut mărirea ei în mulți-
 mea vițelor ei. Și să frînse cu minie, la 12
 pămînt s-au lepădat și vîntul cel păltoriu uscă
 vițele ei; izbînditu-s-au și s-au uscat toiagul
 puterii ei, foc au topit pre ea. Și acum răsă- 13
 diră pre ea în pustiiu, în pămîntu fără de apă
 și sătos. Și ieși foc den toiagul celor aleși 14
 ai ei și mîncă de tot pre ea și nu era întru ea
 toiagul vîrtutei; fealiu spre pildă de plînsu
 iaste și va fi spre plînsu“.

C A P X X

Si fu în anul al șaptelea, la a cincea 1
 lună, în 10 ale lunii, vinit-au bărbați
 den cei mai bătrîni ai casii lui Israil să
 întreabe pre Domnul și au șezut
 înaintea feții meale. Și să făcu 2
 cuvîntul Domnului cătră mine, zicînd: „Fiul
 3 omului, grăiaște cătră cei mai bătrîni ai casii
 lui Israil și vei grăi cătră dînșii: 'Aceasta zice
 Adonai Domnul: 'Au a Mă întreba pre Mine
 voi veniți? Viu Eu, de voiu răspunde voao –
 zice Adonai Domnul'. Au izbîndi-voiu pre 4
 ei cu izbîndire, fiul omului? Păcatele părinți-
 lor lor mărturiseaște lor! Și vei grăi cătră 5
 ei: 'Aceasta zice Domnul: 'Den ziua care am
 ales casa lui Israil și M-am cunoscut sămenției
 casei lui Iacov și M-am cunoscut lor în pămîn-
 tul Eghiptului și am sprejenit cu mîna Mea,
 zicînd: 'Eu – Domnul Dumnezeul vostru'; În- 6
 tru aceea zi sprejeniam cu mîna Mea pre ei, ca
 să scoț pre ei den pămîntul Eghiptului cătră pă-
 mîntul carele am gătit lor, pămînt ce cură mia-

7 re și lapte, fagur iaste dicît tot pămîntul. Și
am zis cătră ei: 'Fieștecarele uriciunile ochilor
lui să lepede și întru tocmealele Eghipetului
nu vă pîngăriți. Eu - Domnul Dumnezeu vos-
8 tru!' Și s-au depărtat de la Mine și n-au
vrut să Mă asculte pre Mine; fieștecarele urî-
ciunile ochilor lui n-au lepădat și tocmealele
Eghipetului n-au părăsit; și ziș a vărsa mînia
Mea preste ei și ca să obîrșăsc urgia Mea întru
9 ei în mijlocul Eghipetului. Și am făcut ca
numele Mieui mai mult să nu să pîngărească
înaintea limbilor căroră sînt ei în mijlocul lor,
întru carii M-am cunoscut cătră ei înaintea
lor, ca să-i scoț pre ei den pămîntul Eghipe-
10 lui. Și am scos pre ei den pămîntul Eghipe-
11 tului, și am adus pre ei la pustiiu. Și am dat
lor poruncile Meale, și dreptățile Meale am
arătat lor, în ce chip ar face pre eale omul și va
12 trăi întru eale. Și simbetele Meale am dat
lor, ca să fie spre sămn între Mine și între ei,
ca să cunoască ei pentru că Eu-s Domnul, Cel
ce svințesc pre ei'. Și am zis cătră casa lui
Israil la pustiiu: 'Întru poruncile Meale mear-
geț și dreptățile Meale păziți ca să le faceț pre
eale, care va face pre eale omul și va trăi întru
13 eale'. Și M-au amărît pre mine casa lui
Israil în pustiiu, întru poruncile Meale n-au
mers și dreptățile Meale le-au lepădat, carele
va face pre eale om, și va trăi întru eale; și
simbetele Meale le-au spurcat foarte; și ziș ca
să vărs mînia Mea preste ei în pustiiu, ca să-i
14 topesc pre ei. Și am făcut pentru ca mai
mult numele Mieui să nu să spurce înaintea
limbilor căroră am scos pre ei înaintea ochilor
15 lor. Și Eu am rădicat mîna Mea preste ei în
pustiiu, ca mai mult să nu-i bag pre ei la
pămîntul carele am dat lor, pămînt ce cură
miare și lapte, fagur iaste decît tot pămîn-
16 tul. Căci dreptățile Meale au lepădat, și
întru poruncile Meale n-au mers, și simbetele
Meale le spurca, și denapoia gîndurilor ine-
17 milor lor mergea. Și nu să îndură ochiul
Mieui de ei ca să-i sting pre ei, și n-am făcut lor
18 spre concenire în pustiiu. Și am zis cătră
fiii lor în pustiiu: 'Întru legiurile părinților
voștri nu meargeți, și dreptățile lor nu păziți,
și întru tocmealele Eghipetului nu vă ameste-
19 cați împreună, și nu vă pîngăriți. Eu - Dom-
nul Dumnezeu vostru, și întru poruncile
Meale umblaț, și dreptățile Meale păziț, și
20 le faceți pre eale. Și simbetele Meale
svințit, și fie întru sămn între mijlocul Mieui
și al vostru, ca să cunoașteț pentru că Eu
21 sînt Domnul Dumnezeu vostru'. Și Mă
amărîră și feciorii lor: întru poruncile
Meale n-au mers, și dreptățile Meale n-au
păzit ca să le facă pre eale, care va face pre
eale omul și va trăi întru eale; și simbetele
Meale le spurca foarte; și ziș ca să vărs mînia
Mea preste ei, ca să săvîrșesc urgia Mea
preste ei în pustiiu. Și am făcut pentru ca 22
numele Mieui mai mult nu să va spurca înain-
tea limbilor lor căroră am scos pre ei înaintea
ochilor lor. Și Eu am rădicat mîna Mea 23
preste ei în pustiiu ca să-i răsipesc pre ei întru
limbi și să-i împrăstiesc pre ei pren
țări, Căci dreptățile Meale n-au făcut, și 24
poruncile Meale au lepădat, și întru poruncile
Meale n-au mers întru eale, și simbetele
Meale le spurca, și denapoia gîndurilor părin-
ților lor era ochii lor. Și am dat lor porunci 25
nu bune și dreptăț întru carele nu vor trăi
întru eale. Și voiu pîngări pre ei întru obi- 26
ceaiurile lor, mergînd Eu, tot cel ce deschide
zgăul, pentru ca să-i sting pre ei; pentru ca să
cunoască că Eu sînt Domnul. Pentru aceea 27
grăiaște cătră casa lui Israil, fiul omului, și
vei grăi cătră ei: 'Aceasta zice Adonai
Domnul: 'Pînă într-aceasta M-au scîrbit pre
Mine părinții voștri întru greșalele lor întru
carele au greșit întru Mine. Și am băgat pre 28
ei la pămîntul carele am rîdicat mîna Mea ca
să-l dau pre el lor; și văzură toată mägura
înantă și tot lemnul umbros, și au jirtvuit acolo
dumnezăilor lor, și au rînduit acolo miros de
bună-mirositura lor, și au făcut acolo turnă-
rile lor. Și am zis cătră ei: 'Ce iaste Avama 29
de întrați voi acolo?' Și au numit numele lui
Avama pînă în ziua de astăzi'. Pentru 30
aceaea, zi cătră casa lui Israil: 'Aceasta zice
Adonai Domnul Dumnezeu: 'De vreame ce
întru fărădelegile părinților voștri vă pîngă-
riți și denapoia uriciunilor voastre voi
curviți, Și întru începăturile dărilor 31
voastre, întru osăbirile fiilor voștri cu foc voi
vă pîngăriți, întru toate gîndurile voastre pînă
în ziua de astăzi, și Eu voiu răspunde voao,
casa lui Israil? Viu Eu - zice Adonai Domnul -
de voiu răspunde voao Și de să va sui 32
preste duhul vostru acesta. Și nu va fi în ce
chip ziceți voi: 'Fi-vom ca limbile și ca fealiurile
pămîntului a sluji la leamne și la pietri!' Și 33
pentru aceaea, viu Eu - zice Adonai Domnul -
de nu adevărat cu mîna tare, și cu braț înalt,
și cu mînie vărsată voiu împărăți preste
voi. Și voiu scoate pre voi den noroadă și 34
voiu priimi pre voi den țări, unde v-ați răsipit
întru eale, cu mîna tare și cu braț înalt întru
mînie vărsată. Și voiu aduce pre voi la pus- 35
tiiul noroadelor și Mă voiu judeca cătră voi
acolo față cătră față. În ce chip M-am jude- 36
cat cătră părinții voștri în pustiiu, cînd am
scos pre ei den pămîntul Eghipetului,

37 așa voi judeca pre voi – zice Domnul Dum-
 38 nezău. Și voi trece pre voi pre supt toia-
 gul Mieu și voi băga pre voi cu număr. Și
 voi aleage dentru voi pre cei necurați și pre
 cei depărtați, pentru căci dentru nemernici-
 rea lor voi scoate pre ei, și la pământul lui
 39 Israil nu vor intra, și veți cunoaște că Eu sînt
 Domnul Dumnezău. Și voi, casa lui Israil,
 acestea zice Domnul Dumnezău: Fieșteca-
 rele tocmealele; lui rîdicați, și după aceasta de
 veți asculta voi și numele Mieu cel sfînt nu-l
 veți mai spurca încă cu darurile voastre și cu
 40 tocmealele voastre. Căci preste mägura
 cea sfîntă a Mea, preste mägura cea înaltă a
 lui Israil – zice Domnul Domnul –, acolo vor
 sluji Mie toată casa lui Israil desăvîrșit; și
 acolo voi priimi pre ei, și acolo voi socoti
 începăturile voastre și începăturile osăbirilor
 41 voastre, întru toate sfînțirile voastre. Cu
 miros de bună mirosire priimi-voiu pre voi
 cînd voi scoate Eu pre voi den noroadе și a
 vă priimi pre voi den țări în carele v-ați răsipit
 întru eale și Mă voiu sfînți întru voi înaintea
 42 ochilor noroadelor. Și veți cunoaște că Eu
 sînt Domnul, băgînd Eu pre voi la pământul lui
 Israil, la pământul la carele am rîdicat mîna
 43 Mea ca să-l dau pre el părinților voștri. Și
 vă veți aduce aminte acolo de căile voastre,
 întru carele v-ați pîngărit întru eale, și veți
 bate obrazele voastre întru toate strîmbătățile
 44 voastre. Și veți cunoaște că Eu sînt Dom-
 nul, făcînd Eu așa voao ca numele Mieu să nu
 să spurce după căile voastre ceale reale și
 după tocmealele voastre ceale stricate, casa
 45 lui Israil, – zice Adonai Domnul“. Și să
 făcu cuvîntul Domnului cătră mine, zicînd:
 46 „Fiiul omului, întăreaște obrazul tău preste
 Theman și priveaște preste Dagon și proro-
 ceaște preste dumbrava cea povățuitoare a lui
 47 Naghev. Și vei grăi dumbrăvii Nagheului:
 ‘Auzi cuvîntul Domnului! Această zice Dom-
 nul Domnul Dumnezău: ‘Iată, Eu aprinzu în
 tine foc și va mînca întru tine tot lemnul
 vearde și tot lemnul uscat; nu să va stînge
 para cea ce s-au așîțat și va arde de tot întru ea
 48 toată fața, de la austru pînă la crivăț. Și va
 cunoaște tot trupul că Eu, Domnul, am așîțat
 49 pre el și nu se va stînge’“. Și ziș: „Nici într-un
 chip, Doamne, Doamne! Ei zicu cătră mine:
 ‘Nu iaste pildă zicîndu-se aceasta?’“.

C A P X X I

1 i să făcu cuvîntul Domnului cătră
 2 mine, zicînd: „Fiiul omului, întă-
 reaște obrazul tău preste Ierusalim și
 priveaște preste sfintele lor și vei
 proroci preste pământul lui Israil.
 3 Această zice Domnul Dumnezău: ‘Iată, Eu
 cătră tine și voi scoate cuțitul Mieu den teaca

lui și voi piarde dentru tine pre cel fără de
 leage și pre cel nedirept. Pentru care voi 4
 piarde de tot dentru tine pre cel strîmb și pre
 cel fără de leage, așa va ieși cuțitul Mieu den
 teaca lui preste tot trupul, de la apiliot pînă la
 crivăț. Și va cunoaște tot trupul pentru că 5
 Eu, Domnul, am zmult cuțitul Mieu den teaca
 lui și nu se va întoarce încă’. Și tu, fiiul 6
 omului, suspină întru zdrobirea mijlocului tău
 și în chinuri vei suspina înaintea ochilor
 lor. Și va fi de vor zice cătră tine: ‘Pentru 7
 care lucru tu suspini?’ Și vei zice: ‘Pentru
 veaste, pentru căci vine, și să va înfrînge toată
 inima, și toate mîinile se vor slobonogi, și va
 înțepeni tot trupul și tot duhul, și toate coap-
 sele să vor pîngări de umezală, iată vine și va
 fi – zice Domnul Dumnezău’“. Și să făcu 8
 cuvîntul Domnului cătră mine, zicînd: „Fiiul 9
 omului, proroceaște și vei grăi: ‘Această zice
 Adonai Domnul’. Zi: ‘Sabie, sabie, ascute-te
 și te mînie, Pentru ca să junghi jungheri; 10
 ascute-te pentru ca să te faci spre sclipire, gata
 spre deznodare, junghe, ocăraște, pune tot
 lemnul. Și au dat pre ea gata a ținea în mîi- 11
 nile lui, ascuțitu-s-au sabia, iaste gata a să da
 ea la mîinile celui ce împunge’. Strigă și te 12
 vaietă, fiiul omului, căci aceasta s-au făcut
 întru nărodul Mieu, aceasta întru toți povățui-
 torii lui Israil; vor nemernici, spre sabie s-au
 făcut nărodul Mieu; pentru aceea plesnește
 în mîna ta. Căci s-au îndireptat și încă de se 13
 va lepăda și fealiu nu iaste – zice Domnul
 Domnul. Și tu, fiiul omului, proroceaște și 14
 plesnește mîna preste mîna și îndoiaste sabia, a
 treia sabie de rane iaste, sabia ranelor cea mare,
 și vei spămînta pre ei. Pentru ca să să înfrîngă 15
 inima, și să vor înmulți cei ce slăbesc în toată
 poarta lor, dau-se spre junghearea sabiei,
 bine s-au făcut spre sclipire, bine s-au făcut
 spre jungheare, și treci. Ascute-te den na 16
 direapta și den na stînga, oriunde se va rădica
 fața ta. Și Eu încă voi ținea mîna Mea 17
 cătră mîna Mea și voi slobozi mînia Mea; Eu,
 Domnul, am grăit’“. Și să făcu cuvîntul 18
 Domnului cătră mine, zicînd: „Și tu, fiiul 19
 omului, rînduiaște ție doao căi a întra sabia
 împăratului Vavilonului; dentru o țară vor ieși
 doao începături și mîna vor găti la începătura
 căii cetății, la începutul căii vei rîndui, Și tu 20
 găteaste și rînduiaște cale ca să între sabie
 în Ravvath, în fiii lui Ammon, și în Iudea, și
 în Ierusalim, în mijlocul lui. Pentru că va 21
 sta împăratul Vavilonului la calea cea
 veache, la începutul celor doao căi, ca să
 vrăjască vrajă, ca să undeaze toiag, și a
 întreba întru ceale cioplite, și a socoti
 Den direapta lui; și să făcu vrăjitorie asupra 22

Ierusalimului, ca să puie șanț și a deschide gura cu strigare, a nălța glas cu strigare, a pune șanțu la porțile ei și a pune pământ și a zidi stări de săgeți. Și el lor – ca când ar vrăji vrajă înaintea lor; și el aducînd aminte strîmbătățile lui a le pomeni. Pentru aceea, acestea zice Domnul Domnul Dumnezeu: ‘Pentru căci ați pomenit strîmbătățile voastre, descoperindu-se necurățiile voastre, ca să vă vădă păcatele voastre întru toate necurățiile voastre, întru tocmealele voastre, pentru care ați pomenit, întru acelea vă veți prinde. Și tu, pîngărite, fără de lege povățuitoriule lui Israil, căruia vine ziua, în vremea strîmbătății săvîrșitul, acestea zice Domnul Domnul: ‘Ia chivăra și leapadă cununa, ea nu ca aceasta va fi, smerit-ai pre cel înalt și ai înălțat pre cel smerit. Strîmbătate, strîmbătate pune-o-voiu pre ea; nici ea ca aceasta va fi, pînă unde va veni la care să cade, și voiu da lui’. Și tu, fiul omului, pro-rocește și vei zice: ‘Aceasta zice Domnul Domnul Dumnezeu către fiii lui Ammon și către ocara lor’. Și vei zice: ‘Sabie, sabie zmultă spre jungheare și zmultă spre concenire, rădică-te, pentru ca să sclipești. Întru vederea ta cea deșartă și vrăjind tu minciuni, ca să dea pre tine preste grumazii răniților celor fără de lege, căroră au venit ziua, în vremea strîmbătății săvîrșit. Întoarce-te în teaca ta și să nu poposești în locul acesta carele te-ai născut, în pământul tău judeca-voiu pre tine. Și voiu vărsa preste tine urgia Mea; cu focul urgiei Meale sufla-voiu preste tine și voiu da pre mîinile bărbaților celor varvari ce meștersuguiesc stricăciune. În foc vei fi mîncare, sîngele tău va fi în mijlocul pământului tău; nu să va face ție pomenire, pentru căci Eu, Domnul, am grăit’.

C A P X X I I

1 **S**i să făcu cuvîntul Domnului către
2 mine, zicînd: „Și tu, fiul omului,
au judeca-vei cetatea sîngiurilor? Și
3 arată ei toate fărădelegile ei, și vei
grăi: ‘Aceasta zice Domnul Dom-
nului Dumnezeu: ‘O, cetatea care verși sîngiuri
în mijlocul ei, ca să vie vremea ei, și făcînd
gînduri asupra ei ca să pîngărească pre ea!
4 Cu sîngele lor carele ai vărsat ai căzut, și întru
gîndurile tale carele făceai te pîngăriai, și ai
apropiat zilele tale, și ai adus vremea anilor
tăi. Pentru aceea, dat-am pre tine întru
ocară limbilor și spre batjocură la toate țările
5 Ceale ce să apropie către tine și ceale ce-
s departe de tine, și vor batjocuri întru tine:
‘Necurată e cea numită și multă întru fărăde-
6 lege’. Iată povățuitorii casei lui Israil,

fiștecarele către rudeniile lor să frămîntă
într-un loc ție, pentru ca să vearse sînge.
7 Pre tată și pre maică grăia de rău întru tine și
câtră cel prișleț să purta cu strîmbătăți întru
tine, pre sărăiman și pre văduvă asupra
8 întru tine. Și svintele Meale defăima și
sîmbetele Meale spurca întru tine. Bărbați
9 tîlhari era întru tine, pentru ca să vearse întru
tine sînge, și preste mäguri mînca întru tine,
necurate făcea întru tine. Rușinea tatălui
10 descoperiră întru tine și întru necurății pre
cea ce are pre sine smeriia întru tine. Și
11 fiștecarele pre muiarea aproapelui lui păgî-
nit-au, și fiștecarele pre nora lui pîngăria cu
necurății, și fiștecarele pre sora lui și pre
12 fata tatălui lui smeriia întru tine. Daruri lua
întru tine, pentru ca să vearse sînge; camătă
și adaos lua întru tine; și ai concenit conceni-
rea răutății tale, cea dentru asupreală, și pre
Mine M-ai uitat – zice Domnul Domnul.
Iară de voiu lovi mîna Mea către mîna Mea,
13 preste carii să isprăvește care ai făcut și
preste sîngeriurile tale ceale făcute în mijlocul
tău, De va suferi inema ta? De vor ținea
14 mîinile tale în zilele care Eu fac întru tine? Eu,
Domnul, am grăit, și voiu face, și te voiu răsipi
întru limbi, Și te voiu împrăstia în țări, și
15 va lipsi necurăția ta dentru tine, Și voiu
16 moșteni de tot întru tine înaintea limbilor, și
veți cunoaște că Eu sînt Domnul’”. Și să
17 făcu cuvîntul Domnului către mine, zicînd:
„Fiiul omului, iată, făcutu-s-au Mie casa lui
18 Israil amestecaț tot cu aramă, și cu cositoriu,
și cu fier, și cu plumb, în mijlocul cuptoriului
argintului amestecată iaste. Pentru aceea,
19 zi: ‘Aceasta zice Domnul Domnul: ‘Pentru
20 căci v-ați făcut toți într-o amestecătură,
pentru aceea, iată, Eu priimesc pre voi în
mijlocul Ierusalimului, în ce chip priimește
argintul, și arama, și fierul, și cositoriul, și
plumbul în mijlocul cuptoriului, a sufla la el
foc a să topi; așa voiu priimi cu urgia Mea, și
voiu aduna, Și voiu topi pre voi, și voiu
21 sufla preste voi cu focul urgiei Meale, și vă veți
topi în mijlocul lui. În ce chip să topească
22 argintul în mijlocul cuptoriului, așa vă veți
topi în mijlocul lui, și veți cunoaște pentru căci
Eu, Domnul, am vărsat mînia Mea preste voi’.”
Și să făcu cuvîntul Domnului către mine,
23 zicînd: „Fiiul omului, zi lui: ‘Tu ești pămîn-
24 tul cela ce nu să udă, nici ploaie să va pogorî
preste tine în ziua urgiei. Căruia povățuito-
25 rii în mijlocul lui – ca leii ceia ce răcnesc apu-
cînd hrăpiri, sufletele mistuind cu asupreală,
cinste luînd cu strîmbătate, și văduile tale

26 înmulțitu-s-au în mijlocul tău. Și preoții lui au defăimat leagea Mea și spurca sfintele Meale; între cel sfânt și între cel spurcatu nu osebiia, și între mijlocul celui necuratu și celui curatu nu despărția; și de la simbetele Meale acoperiia ochii lor, și simbetele Meale le
27 spurca în mijlocul lor. Boiarii lui în mijlocul lui – ca lupii hrăpind hrăpitori, ca să vearse sânge, pentru ca cu lăcomie să lăcomească. Și prorocii lui ucigînd pre ei vor cădea, văzînd deșarte, vrăjind minciuni, zicînd: ‘Aceastea zice Adonai Domnul’, și
29 Domnul n-au grăit. Norodul pămîntului storcînd strîmbătate și hrăpind hrăpitori, pre sărac și pre measer asuprindu-l și cătră cel nemearnic neîntorcîndu-se cu judecată.
30 Și cercam dentru ei bărbat purtîndu-se drept și ca să stea despre fața Mea cu tot denadinsul în vreamea urgiei, ca nu desăvîrșit să-l stingă
31 pre el, și n-am aflat. Și am vărsat pre el mînia Mea, în focul urgiei Meale, ca să-i concenescu pre ei, căile lor la capetele lor le-am dat – zice Domnul Domnul”.

C A P X X I I I

1 **S**i să făcu cuvîntul Domnului cătră
2 mine, zicînd: „Fiiul omului, doao
3 muieri era feate unii maice. Și au curvit la Eghipetu; întru tinerețele lor curvit-au, acolo au căzut țitele lor
4 și acolo ș-au stricat fecioria. Și numele lor: Oola, cea mai bătrînă, și Ooliva – sora ei; și s-au făcut Mie și născură fii și feate; și numele lor: Samaria era Oola și Ierusalimul era
5 Ooliva. Și curvi Oola de la Mine și au pus preste ibovnicii ei, preste assirianii ceia ce să
6 apropia de ea, îmbrăcați cu vinete, povățuitori și voivozi, voinici aleși toți, călăreți încălecînd cai. Și au dat curvia ei preste ei, cei aleși ai asirianilor toți, și preste toți preste carii au pus preste ei; cu gîndurile lor să pîngăria. Și curvia ei cea de la Eghipet n-au părăsit, căci cu ea dormiia în tinerețele ei; și ei i-au stricat fetia ei și au vărsat curvia lor
9 preste ea. Pentru aceea am dat pre ea la mînile ibovnicilor ei, la mînile feciorilor asirianilor, asupra cărora să punea. Aceștea au descoperit rușinea ei, fiii și featele ei au luat, și pre ea cu sabia au omorît, și s-au făcut graiu întru muieri, și au făcut izbîndiri întru
11 ea la featele ei. Și au văzut sora ei, Ooliva, și au stricat punerea ei deasupra mai mult decît
12 ea. Și curvia ei, mai mult decît curvia sororii ei; preste fiii assirianilor au pus povățuitori și voivozi aproape de dînsa, îmbrăcați cu bune țesute,

călăreți încălecînd cai, tineri aleși toți. Și
văzuiu că s-au pîngărit o cale dentr-amîndoao. Și adaoșe cătră curvia ei și văzu bărbați zugrăviți pre păreate, chipurile haldeilor zugrăvite cu condeiul, Încinși cu împistrituri preste mijlocele lor și chivere vâpsite preste capetele lor, vedeaare întreită tuturor, asămănarea fiilor Vavilonului, haldeilor, ai pămîntului moșiei lor. Și să puse asupra lor cu vedeaarea ochilor ei și au trimis soli cătră ei, la pămîntul haldeilor. Și au venit cătră ea fiii Vavilonului, la așternutul popositorilor, și pîngăria pre ea întru curvia ei și să pîngări întru ei și să depărtă sufletul ei de la dînsii. Și descoperi curvia ei și descoperi rușinea ei, și să depărtă sufletul Mieu de la ea în ce chip s-au depărtat sufletul Mieu de la sora ei. ‘Și ai înmulțit curvia ta, a pomeni zilele tinerețelor tale, întru carele ai curvit la Eghipet. Și te-ai pus preste haldei, cărora era ca ale măgarilor cărnurile lor, și boașe ca de cai boașele lor. Și ai socotit fărădelegea tinerețelor tale, carele ai făcut la Eghipetu la poposirea ta, unde au căzut țitele tinerețelor tale. Pentru aceea, Ooliva, aceastea zice Domnul Domnul: Iată, Eu rădic pre ibovnicii tăi asupra ta, de la carii s-au depărtat sufletul tău de la ei, și voi aduce pre ei asupra ta de premprejur: Pre fiii Vavilonului și pre toți haldeii, Facuth și Sie și Cuth și pre toți fiii assiriilor împreună cu ei, tinerii aleș povățuitori și voivozi, pre toți întreiți și numiți, călăriți pre cai toți. Veni-vor asupra ta de la crivăț cară și roate cu gloată de noroade, scuturi și pavețe, și vor pune pază preste tine împrejur; și voi da înaintea feații lor judecată și vor izbîndi pre tine întru judecățile lor. Și voi da rîvnirea Mea întru tine și vor face împreună cu tine cu urgie de mînie; nasul tău și urechile tale vor tăia și pre cei rămaș ai tăi cu sabia îi vor lovi; aceștea pre fiii tăi și pre featele tale vor lua, și pre cei rămaș ai tăi cu foc îi vor topi. Și te vor dezbrăca de îmbrăcămîntea ta, și vor lua vasele ceale de fala ta. Și voi întoarce păgînatățile tale de la tine și curvia ta den pămîntul Eghipetului, și nu vei rîdica ochii tăi preste ei, și de Eghipet nu-ț vei mai aduce aminte încă. Pentru căci aceastea zice Domnul Domnul: Iată, dau pre tine la mînile celora ce-i urăști, de la carii s-au depărtat sufletul tău de la ei. Și vor face întru tine cu uriciune, și vor lua toate trudele tale și ostenealele tale, și vei fi despuiată și grozăvită, și să va descoperi ru-

C A P X X I V

șinea curviei tale întru necurăția ta. Și curvia
 30 ta Făcut-au acestea ție, când curviiai tu
 denapoia limbilor și te pîngăriiai întru gîndu-
 31 rile lor. În calea surorii tale ai mers, și voiu
 da păharul ei la mînile tale. Această zice
 32 Domnul Domnul: Păharul șurorii tale vei
 bea, cel adînc și cel larg, va fi spre rîs și spre
 batjocură, cel ce prisosește a să săvîrși.
 33 De beție și de leșinare te vei împlea, păharul
 stingerii și al pustirii, păharul surorii tale,
 34 Samariei. Și-l vei bea pre el și-l vei
 scură, și sărbătorile și lunile ceale noao ale
 ei le voiu întoarce, pentru căci Eu am grăit
 35 – zice Adonai Domnul. Pentru aceea,
 acestea zice Adonai Domnul: Pentru care ai
 uitat pre Mine și ai lepădat pre Mine denapoia
 trupului tău, și tu ia necurăția ta și curvia
 36 ta“. Și zise Domnul cătră mine: „Fiiul
 omului, judeca-vei pre Ola și pre Oliva și vei
 37 vesti lor fărădelegile lor! Căci precurviia și
 sînge – în mînile lor, cu gîndurile lor curviia,
 și fiii lor carii au născut Mie îi petrecea lor
 38 pren foc. Și acestea au făcut Mie: sfintele
 Meale pîngăriia în ziua aceea și sîmbetele
 39 Meale spurca. Și junghind ei pre fiii lor
 idolilor lor, și intra la sfintele Meale în zilele
 acealea, ca să le spurce pre eale, și iată, așa
 40 făcea în mijlocul casii Meale. Și căci bărba-
 ților celor ce vin de departe, la carii olăcari
 trimitea cătră ei, și cum veniia ei, îndată te
 scăldai și-ți încondeiai ochii și te împodobii
 41 cu podoabă. Și șădeai pre pat așternut, și
 masă împodobită – înaintea feții ei, și tămîia
 Mea și untdelemnul Mieiu să veseliia întru
 42 ei. Și glas de asămănare răspundea, și
 cătră bărbat den mulțimea oamenilor ce era
 veniți plini de vin den pustiu, și le punea bră-
 țări la mînile lor și cunună de fală pre cape-
 43 tele lor. Și am zis: Nu întru acestea prea-
 curvescu? Și faptele curviei și ea au curvit’.
 44 Și mergea cătră ea în ce chip merg cătră
 muiarea curvă, așa intra cătră Oola și cătră
 45 Ooliva, ca să facă fărădeleage. Și bărbat
 drept, ei vor izbîndi pre eale cu izbînda celor
 preacurve și cu izbîndirea sîngelui, căci prea-
 46 curve sînt, și sînge – în mînile lor. Căci
 acestea zice Domnul Domnul: Scoate pre ei
 gloate și dă preste eale turburare și jehuire.
 47 Și ucide cu pietri preste eale, cu pietri de
 noroadă, și vor preaîmpunge pre eale cu
 sabiile lor; pre fiii lor și pre featele lor vor
 48 omorî, și casele lor cu foc vor arde. Și voiu
 întoarce necurăția den pămînt, și să vor certa
 toate muierele, și nu vor face după necurățiile
 49 lor. Și să va da necurăția voastră preste
 voi, și păcatele gîndurilor voastre veți lua; și
 veți conoaște că Eu sînt Domnul Domnul“.

i să făcu cuvîntul Domnului cătră 1
 mine, în anul al noualea, în luna a
 zecea, la a zecea a lunii, zîcînd:
 „Fiiul omului, scrie-ț ție întru zi den 2
 ziua aceasta, dentru carea au răzimat
 împăratul Vavilonului preste Ierusalim, den
 ziua de astăzi. Și zi cătră casa cea ce amă- 3
 raște pildă și vei grăi cătră ei: Această zice
 Domnul Domnul: ‘Pune căldarea și toarnă 4
 într-însa apă, și pune într-însa despicăturile
 ei, toată despicătura bună: fluierul și umărul
 tăiate de pe lîngă oase, Dentru alese dobi- 5
 toace fiind luate, și arde dedesuptul lor oasele,
 deaderă undă și să fiarsără oasele ei în mijlo-
 cul ei’. Pentru aceea, acestea zice Adonai
 Domnul: ‘O, cetate a sîngiurilor, căldare 6
 întru carea iaste rugină întru ea și rugina n-au
 ieșit dentr-însa! După mădulariul ei au scos,
 n-au căzut preste ea sorțu. Căci sîngele ei 7
 în mijlocul ei iaste, pre piatră neatedă am pus
 pre el, n-am vărsat pre el pre pămînt ca să-l
 acopere pămîntul. Ca să să suie mînie spre 8
 izbîndire, a să izbîndi dat-am sîngele ei pre
 piatră neatedă, ca să nu acopere pre
 el. Pentru aceea, acestea zice Adonai 9
 Domnul: ‘Vai, cetatea sîngiurilor, și Eu voiu
 mări tăciunele. Și voiu înmulți leamnele, și 10
 voiu ațîța focul, pentru ca să să topească cărn-
 urile și să va împuțina zama, și oasele să vor
 fărîma. Și va sta pre cărbunii ei, fiarse-le 11
 pentru ca să să arză și să să înfierbînte,
 pentru ca să să prăjască arama ei; și să va topi
 în mijlocul ei necurăția ei și să va sfîrși rugina
 ei. Și nu va ieși dentru ea, multă e rugina 12
 ei, și să va rușina rugina ei. Întru necurăția
 13 ta, undezare, pentru care te pîngăriiai tu și nu
 te-ai curățit de necurăția ta; și ce de nu te vei
 curăți pînă unde voiu împlea mînia Mea întru
 tine. Eu, Domnul, am grăit: Și va veni și 14
 voiu face; nu voiu osebi, nici voiu milui:
 după căile tale și după tocmealele tale jude-
 ca-te-voiu – zice Adonai Domnul –, pentru
 aceea Eu te voiu judeca, după sîngiurile tale și
 după gîndurile tale judeca-te-voiu, cea necurată,
 cea numită și multă a amărîrea“. Și să făcu 15
 cuvîntul Domnului cătră mine, zîcînd: „Fiiul 16
 omului, iată, Eu iau de la tine poftete ochilor
 întru rînduiala războiului, nu te vei tăia, nici
 te vei plînge. Suspinul sîngelui plînsul mij- 17
 locului iaste; nu va fi părul tău împletit preste
 tine și ciobotele tale în picioarele tale; nu te
 vei mîngîia cu buzele lor și pîinea oamenilor
 nu vei mînce“. Grăit-am cătră norod dime- 18
 neața, în ce chip au poruncit mie, și au murit
 muiarea mea seara; și am făcut dimeneața în ce

19 chip mi s-au poruncit. Și zise cătră mine
norodul: „Nu ne spui noao ce sînt acestea ce
20 faci tu?” Și ziș cătră ei: „Cuvîntul Domnului
21 fu cătră mine, zicînd: ‘Zi cătră casa lui
Israil: ‘Aceasta zice Adonai Domnul: Iată, Eu
spurc svintele Meale, semeția puterii voastre,
poftele ochilor voștri și pentru carele nu să
îndură sufletele voastre; și fiii voștri, și featele
voastre, pre carii ați părăsit, cu sabie vor
22 cădea. Și veț face în ce chip am făcut:
despre rostul lor nu vă veți mîngîia și pîinea
23 bărbaților nu o veț mîncea. Și chicile voas-
tre – pre capul vostru, și ciobotele voastre – în
picioarele voastre; nici veți tîngui, nici veți
plînge; și vă veți topi întru strîmbătățile
voastre și nu veți mîngîia fieștecarele pre fra-
24 tele său. Și va fi Iezechiil voao întru mi-
nune; și toate cîte au făcut faceț, cînd vor veni
aceasta; și veți cunoaște că Eu sînt Adonai
25 Domnul’. Și tu, fiul omului, în ziua carea
iau vîrtutea lor de la ei, înălțarea laudei lor,
poftele ochilor lor și semeția sufletului lor,
26 pre fiii lor și pre featele lor, În ziua aceea
veni-va cel ce să mîntuiască cătră tine, ca să
27 spuie ție la urechi; În ziua aceea deschide-
se-va gura ta cătră cel ce hălăduiaște, și vei grăi,
și nu te vei mai asurzi încă, și vei fi lor întru mi-
nune; și vor cunoaște că Eu sînt Domnul”.

C A P X X V

1 **S**i să făcu cuvîntul Domnului cătră
2 mine, zicînd: „Fiiul omului, întă-
reaște obrazul tău spre fiii lui Ammon
3 și prorocește spre ei. Și vei zice
fiilor Ammon: ‘Auziți cuvîntul lui
Adonai Domnul. Această zice Adonai Dom-
nului: ‘Pentru căci v-aț bucurat de svintele
Meale, căci s-au pîngărit, și de pămîntul lui
Israil, căci s-au stins, și de casa Iudei, căci au
4 mersu întru robire, Pentru aceea, iată, Eu
dau pre voi fiilor lui Chedem spre moștenire,
și vor sălășlui cu îndestularea lor întru tine, și
vor da întru tine lăcașurile lor; ei vor mîncea
5 roadele tale și ei vor bea grăsimia ta. Și
voiu da cetatea lui Ammon spre pășune de
cămile și pre fiii lui Ammon spre pășune de oi
și veț cunoaște că Eu – Adonai Domnul.
6 Pentru căci aceasta zice Domnul Domnul:
Căci ai bătut cu mîna ta, și ai buhnit cu picio-
rul tău, și te-ai veselit den sufletul tău de
7 pămîntul lui Israil, Pentru aceea, întin-
de-voiu mîna Mea preste tine, și te voiu da în
jaf la limbi, și te voiu piarde de tot dentru
năroade, și te voiu piarde dentru țări cu pier-
zare, și vei cunoaște că Eu sînt Domnul.
8 Aceasta zice Adonai Domnul: Pentru căci au
zis Moav și Siir: ‘Iată, ca și toate limbile e
9 casa lui Israil și a Iudei’, Pentru aceea,

iată, Eu deznod umărul lui Moav de la cetățile
vîrfărilor lui, pămîntul cel ales, casa Vethiasi-
muthului, deasupra izvorului și cetății pre
lîngă mare. Pre fiii lui Chedem preste fiii 10
lui Ammon dat-am lui întru moștenire, pentru
ca nu pomenire să să facă fiilor Ammon întru
limbi. Și întru Moav voiu face izbîndire și 11
vor cunoaște că Eu sînt Domnul. Această 12
zice Adonai Domnul: Pentru căci au făcut Idu-
mea izbîndind ei izbîndă la casa Iudei și ținură
minte răul și izbîndiră certarea de la ei,
Pentru aceea, aceasta zice Adonai Domnul: 13
Și voiu întinde mîna Mea asupra Idumeii și
voiu piarde tot dentr-însa, om și dobitoc, și
voiu face pre ea pustie, și de la Theman
gonindu-se cu sabie vor cădea. Și voiu da 14
izbînda Mea preste Idumea în mîna norodului
Mieu Israil; și vor face asupra Idumeii după
urgia Mea și după mînia Mea și vor cunoaște
izbîndirea Mea – zice Adonai Domnul.
Pentru aceea, aceasta zice Adonai Domnul: 15
Pentru căci au făcut cei streini de fealiu cu
izbîndă și au rădicat izbînda bucurîndu-se den
suflet ca să stingă pînă în veac, Pentru 16
aceaea, aceasta zice Adonai Domnul: Iată,
Eu întinz mîna Mea preste cei streini de fea-
liu, și voiu piarde criteanii, și voiu piarde pre
cei rămași, pre ceia ce lăcuiescu pre lîngă
mare. Și voiu face întru ei izbîndire mare, 17
și vor cunoaște că Eu sînt Adonai Domnul,
dînd izbînda Mea preste ei”.

C A P X X V I

1 **S**i să făcu întru al 11 an întru una a
2 lunii, făcutu-s-au cuvîntul Domnului
3 cătră mine, zicînd: „Fiiul omului,
4 pentru căci au zis Sor de Ierusalim:
‘Bine să sfărîmă, periră limbile, în-
toarse-să cătră mine, cea plină pustiitu-s-au’.
Pentru aceea, aceasta zice Adonai Domnul: 3
‘Iată Eu asupra ta, Sor, și voiu aduce preste
tine limbi multe, în ce chip să suie marea întru
valurile ei. Și vor oborî zidurile cetății Sor, 4
și vor oborî turnurile tale, și voiu vîntura
țărîna ei de la ea, și voiu da pre ea spre piatră
măruntă. Zbicire de mreji va fi în mijlocul 5
mării, căci Eu, Domnul, am grăit – zice Dom-
nul Domnul – și va fi întru pradă limbilor.
Și featele ei la cîmp cu sabie se vor omorî și 6
vor cunoaște că Eu sînt Domnul. Căci 7
aceasta zice Adonai Domnul: Iată, Eu aduc
preste tine, Sor, pre Navuhodonosor, împă-
ratul Vavilonului, de la crivățu; împărat împă-
raților iaste, cu cai, și cu cară, și călăreți, și
adunare de limbi foarte multă. Acesta featele 8
tale ceale de la cîmpu cu sabie le va omorî, și va
pune asupra ta strajă înainte, și va zidi împrejur,
și va face asupra-ți șanțu și împrejurare de ar-
me. Și fușturile lui în preajma ta va da preste 9

zidurile tale și turnurile tale le va oborî cu sabiile
 10 lui. De mulțimea cailor lui acoperi-te-va
 praful lor, de glasul călăreților și de roa-
 tele carălor lui clăti-se-vor zidurile tale,
 întrînd el pen porțile tale ca cînd are întra în
 11 cetate de la cîmpu. Cu copitele cailor lui
 călca-vor toate ulițele tale, pre norodul tău cu
 sabie îl va omorî și statul vîrtutei tale pre
 12 pămînt va aduce. Și va prăda putearea ta,
 și va jehui unealtele tale, și va oborî zidurile
 tale, și casele tale ceale pohtite le va surpa, și
 pietrile tale, și leamnele tale și țărîna ta în mij-
 13 locul mării va băga. Și va afunda mulțimea
 cîntăreților tăi, și glasul canoanelor tale nu să
 14 va auzi încă întru tine. Și te voi da spre
 piatră măruntă, zbicire mrejiilor vei fi; nu te
 vei mai zidi încă, căci Eu am grăit – zice Ado-
 15 nai Domnul. Pentru căci aceastea zice
 Domnul Domnul cătră Sor: Au nu den glasul
 căderii tale zmulgîndu-se sabie în mijlocul tău
 16 să vor clăti ostroavele? Și să vor pogorî
 den scaunile lor toți boiarii den limbile mării,
 și vor lua mitrele den capetele lor, și de îm-
 brăcămîntea cea împistrită a lor să vor dez-
 brăca, cu spămîntare să vor spămînta; pre
 pămînt vor dormi, și să vor teame de pierza-
 17 rea lor, și vor suspina asupra ta. Și vor lua
 asupra ta plînsu, și vor zice ție: ‘Cum ai perit
 și te-ai surpat den mare, cetatea cea lăudată,
 carea s-au făcut vîrtoasă în mare, ea și cei ce
 lăcuiescu într-însa, ceaea ce au dat frica ei la
 18 toți ceia ce lăcuiescu într-însa!’ Și să vor
 teame ostroavele den ziua căderii tale și să
 vor turbura ostroavele în mare de ieșirea ta.
 19 Căci aceastea zice Domnul Domnul: Cînd
 voi da pre tine cetate pustiită, ca cetățile
 ceale ce nu să vor lăcui, să aduc Eu asupra ta
 pre cea fără de fundu și te va acoperi apă mul-
 20 tă. Și te voi da pogorî cătră cei ce să pogoară
 în groapă, cătră norodul vacului, și te voi da
 lăcui la adîncurile pămîntului, ca un pustiu
 veacinicu, cu cei ce să pogoară în groapă,
 pentru ca să nu te lăcuiști, nici să te scoli pre
 21 pămîntul vieții. Pierzare te voi da și nu
 vei mai fi, și te vei cerca, și nu te vei afla în
 veac – zice Domnul Domnul”.

C A P X X V I I

1 **S**i să făcu cuvîntul Domnului cătră
 2 mine, zicînd: „Și tu, fiiul omului, ia
 3 spre Sor plîngere. Și vei zice cătră
 Sor, ceia ce lăcuiște la întrarea
 mării, la scala noroadelor de la multe
 ostroave: ‘Aceastea zice Domnul Domnul
 cătră Sor: ‘Tu ai zis: ‘Eu mi-am pus mie frum-
 4 seștea mea’. În inima mării lui Veelină fiii tăi
 5 ț-au pus frumseștea. Chedru de la Inir s-au

zidit ție, șindile de scînduri, chiparoși de la
 Livan s-au luat ca să facă catarturi De 6
 brad; de la Vasanitida au făcut vîslele tale,
 besearicile tale făcutu-s-au den elefant, casă
 frunzoasă, de la ostroavele Hettiimilor.
 Vison cu împistritură de la Eghipet făcutu-s-au 7
 ție așternut ca să puie prejur tine mărire și
 să te îmbrace vînat și mohorît, bătute s-au
 făcutu veșminte ție. Și boiarii tăi ceia ce 8
 lăcuiescu Sidonul și aradii s-au făcut vîslari
 ție; măiestrii tăi, Sor, carii era întru tine, aceș-
 tea-s cîrmacii tăi. Cei bătrîni ai cărților și 9
 învățații lor carii era întru tine, aceștea întă-
 rîia sfatul tău; și toate vasele mării și vîslarii
 lor fură ție spre apusurile apusurilor. Per- 10
 sîi și lidii și leviii era întru putearea ta, bărba-
 ții cei războinici ai tăi; scuturile și misurcile au
 spînzurat întru tine, aceștea au dat mărirea
 ta. Fiii aradiilor și putearea ta preste zidu- 11
 rile tale împrejur paznici în turnurile tale era;
 sahidacele lor au spînzurat de zăbrealele tale
 împrejur, aceștea au săvîrșit frîmseștele tale.
 Carhidoneanii, neguțatorii tăi, de mulțimea a 12
 toată putearea ta, argint, și aur, și aramă, și
 fier, și cositoriu, și plumb au dat cumpărătura
 ta. Toată Elada și ceale ce sînt alătura 13
 aceștea neguțitoria ție, cu suflete de oameni
 și vase de aramă au dat neguțitoria ta. Den 14
 casa Thorgavei cai și călăreți și mușcoi au dat
 cumpărătura ta. Fiii rodeanilor, neguțăto- 15
 rii tăi de la ostroave, au înmulțit neguțitoria
 ta, dinți de elifandu, și celor ce să aducea
 înlăuntru le dai plățile tale. Oamenii negu- 16
 țitoriei tale, de mulțimea amestecățișului tău,
 în afec, zmirnă aleasă și împistrituri de la
 Tharsis și Ramoth și Hor au dat cumpărătura
 ta. Iuda și fiii lui Israil, aceștea-s neguțitorii 17
 tăi cu vînzare de grîu și miruri, și casia; și
 frunte de miare, și untdelemn, și rășină au dat
 la cel amestecat al tău. Damascul, neguțito- 18
 rii tăi, den mulțimea a toată putearea ta; vin
 de la Helvon și lîni sclipicioase de la Melit.
 Și vin de Dedan și de Ioian și de Meozel la 19
 cumpărătura ta au dat; de la Asiil fier lucrat și
 roată întru amestecătura ta iaste. Didanul 20
 e neguțitorii tăi, cu dobitoace alese spre
 cară. Aravia și toți boiarii Chidarului, aceș- 21
 tea-s neguțitori: pren mînile tale, cămile, și
 miei, și berbeci, cu carii te neguțitoriaii.
 Neguțitorii de la Sava și Ramma, aceștea-s ne- 22
 guțitorii tăi: cu dulcețile ceale de frunte, și pietri
 scumpe, și aur au dat tîrguirea ta. Harran, și 23
 Hanan, și Dedan, aceștea-s neguțitorii tăi; și
 Savva, și Assur, și Halman, neguțitorii tăi,
 Aducînd neguțitorie, vînat și mohorît, și odoară 24

25 alese legate cu funi și de chiparos, Corăbii,
 întru ei carhidoneanii, neguțătorii tăi, în mul-
 țime întru amestecățișul tău, și te săturași și te
 26 îngreuias foarte, în inima mării. În apă
 multă te aducea vîslarii tăi, vîntul austrului
 27 te-au sfărîmat în inima mării. Era puterile
 tale, și plata ta, și amestecății tăi, și vîslarii tăi,
 și cîrmacii tăi, și sfeatnicii tăi, și cei amestecați
 ai tăi dentru cei amestecați ai tăi, și toți oame-
 nii cei războinici ai tăi întru tine, și toată adu-
 narea ta în mijlocul tău vor cădea în inima
 28 mării, în ziua căderii tale. Cătră glasul stri-
 gării tale, cîrmacii tăi cu frică să vor spămîn-
 29 ta. Și să vor pogorî den corăbiile lor toți
 vîslarii tăi, și corăbiarii, și pascării mării, pre
 30 pămînt vor sta. Și vor clicui asupra ta cu
 glasul lor, și vor striga amar, și vor pune pă-
 mînt pre capul lor, și cenușe vor aștearne.
 31 Și vor pleșuvi asupra ta pleșuviri, și să vor
 încinge cu sac, și vor plînge pentru tine cu
 amărăciunea sufletului și cu tînguire ama-
 32 ră. Lua-vor fiii lor pentru tine plîngere, și
 vor plînge plîngere ție: 'Care era ca Tiros [ce]
 33 s-au ostoit în mijlocul mării?'. Ca ce fealiu
 de plată ai aflat de la mare? Împlut-ai limbi de
 mulțimea ta și den amestecățișul tău ai îmbo-
 34 gățit pre toți împărații pămîntului. Acum
 te-ai zdrobit în mare, în adîncul apei, ameste-
 cătura ta și toată adunarea ta în mijlocul tău
 35 au căzut. Toți vîslarii tăi, toți ceia ce
 lăcuiesc ostroavele s-au mîhnit spre tine și
 împărații lor cu spămîntare s-au spămîntat și
 36 au lăcrămat fața lor asupra ta. Neguțătorii
 limbilor te-au șuierat, pierzare te făcuși și nu
 vei mai fi în veac – zice Domnul Dumnezău”.

C A P X X V I I I

1 **S**i să făcu cuvîntul Domnului cătră
 2 mine, zicînd: „Și tu, fiul omului, zi
 boiarinului Tirului: 'Aceasta zice
 Domnul: 'Pentru căci s-au înălțat
 inima ta și ai zis: 'Dumnezău sînt eu,
 lăcuința lui Dumnezău am lăcuit în inima
 mării', și tu ești om, și nu Dumnezău, și ai dat
 3 inima ta ca inima lui Dumnezeu. Au mai
 înțelept ești tu decît Daniil? Au înțelepții nu
 4 te-au învățat pre tine cu știința lor? Au cu
 știința ta, au cu mintea ta ai făcut ție puteare și
 5 ai făcut aur și argint în visteriile tale? Au
 întru multă știința ta și neguțătoria ta ai
 înmulțit putearea ta, înălțatu-s-au inima ta
 6 întru putearea ta? Pentru aceea acestea
 zice Domnul Domnul: De vreme ce ai dat
 7 inima ta ca inima lui Dumnezău, Pentru
 aceea, iată, Eu aduc preste tine streini pierză-
 tori de la limbi și vor deșărta sabiile lor asupra ta

și preste frumuseațele științei tale și vor
 aștearne frumuseațele tale Spre peire. Și 8
 te vor pogorî și vei muri cu moartea ranelor în
 inima mării. Au vei zice înaintea celora ce 9
 te ucig pre tine: 'Dumnezău sînt eu', și tu ești
 om, și nu Dumnezău? Întru mulțimea celor ce
 te rănesc. În moartea celor neobrezuiți vei 10
 muri, în mîinile streinilor, căci Eu am grăit –
 zice Adonai Domnul”.

Și să făcu cuvîntul 11
 Domnului cătră mine, zicînd: „Fiiul omu- 12
 lui, ia plînsoare preste biruitoriul Tirului și-i
 zi lui: 'Aceasta zice Domnul Domnul: 'Tu ești
 pecetluirea asămănării plină de înțelepciune
 și cununa frumuseațelor. Întru desfătăciu- 13
 nea raiului lui Dumnezău te-ai născut; cu
 toată piatra bună te-ai îmbrăcat: sardiu și
 topazion, și zmaragdu, și anthrac, și zamfir, și
 iaspin, și argint, și aur, și leghiriu, și ahat, și
 amethyst, și hrisolith, și viriliu, și onihion; și
 de aur ai împlut visteriile tale, și raclele tale
 întru tine, den care zi te-ai zidit. Cu heru- 14
 vim am dat pre tine în muntele cel sfînt al lui
 Dumnezău; te-ai născut tu în mijlocul pietrilor
 ceale de foc, te-ai născut. Tu nevinovat în 15
 zilele tale, den care zi tu te-ai zidit pînă s-au
 aflat strîmbătățile întru tine. De mulțimea 16
 neguțătoriei tale împlut-ai cămările tale de
 fărădeleagea ta, și greșiș, și te-ai rănit de la
 muntele lui Dumnezău, și te-au adus pre tine
 heruvimul den mijlocul pietrilor de foc.
 Înălțatu-s-au inima ta de frumuseațile tale, 17
 stricatu-s-au știința ta împreună cu frumu-
 seațele tale. Pentru mulțimea păcatelor tale
 pre pămînt te-am lepădat, înaintea împărați- 18
 lor am dat pre tine a te arăta. Pentru mulți-
 mea păcatelor tale și strîmbătățile neguțăto-
 riei tale ai spurcat sfintele tale; și voi scuate
 focu den mijlocul tău, acesta te va mînce de tot
 pre tine; și te voi face cenușă pre pămîntul
 tău înaintea tuturor celor ce te vād. Și toți 19
 ceia ce te știu întru limbi se vor mîhni spre
 tine; peire te-ai făcut și nu vei mai fi încă în
 veac”.

Și să făcu cuvîntul Domnului cătră 20
 mine, zicînd: „Fiiul omului, întăreaște fața 21
 ta asupra Sidonului și procește preste el și
 zi: 'Aceasta zice Adonai Domnul: 'Iată, Eu 22
 asupra ta, Sidonule, și Mă voi mări întru tine
 și vei cunoaște că Eu sînt Domnul; și făcînd
 întru tine judecăți, și Mă voi sfîinți întru tine.
 Și voi trimite asupra ta moarte, și sînge întru 23
 ulițele tale va fi, cădea-vor răniți cu sabie
 întru tine împrejurul tău; și vor conoaște că
 Eu sînt Domnul. Și nu vor mai fi încă casei 24
 lui Israil piadecă de amărăciune și ghimpu de
 dureare de cătră toți cei de preprejurul lor,
 celor ce au necinstit pre ei; și vor cunoaște că Eu

25 sînt Adonai Domnul. Acestea zice Adonai Domnul: Şi voi aduna casa lui Israil dntu limbi, unde s-au răschi rat acolo, şi Mă voi svinţi întru ei înaintea năroadelor şi limbilor; şi vor lăcui pre pămîntul lor, carele am dat 26 robului Mieu Iacov. Şi vor lăcui preste el cu nădeajde, şi vor zidi case, şi vor răsădi vii, şi vor lăcui cu nădeajde, cînd voi face judecată întru toţi ceia ce au necinstit pre ei întru cei ce sînt preprejurul lor; şi vor cunoaşte că Eu sînt Domnul Dumnezăul lor şi Dumnezăul părinţilor lor”.

C A P X X I X

1 **I**n anul al zeacelea, în luna a zeacea, într-una a lunii, făcutu-s-au cuvîntul Domnului cătră mine, zicînd: 2 „Fiiul omului, întăreşte faţa ta preste Faraon, împăratul Eghipetului, şi proceaste preste el şi preste tot Eghipetului, grăiaşte şi zi: ‘Acestea zice Domnul Domnul: ‘Iată, Eu asupra ta, Faraone, împăratul Eghipetului, pre bălaurul cel mare, cela ce şade în mijlocul rîurilor Eghipetului, pre cela ce zice: ‘Ale meale-s rîurile şi eu am făcut 4 pre eale’. Şi Eu voi pune laţu în fălcile tale, şi voi lipi peştii rîului tău cătră aripile tale, şi te voi scoate pre tine den mijlocul rîului tău, şi pre toţi peştii rîului. Şi te voi oborî pre tine de pripă, şi pre toţi peştii rîului tău; preste faţa cîmpului vei cădea şi nu te vei aduna şi nu te vei ocroti; fiarălor pămîntului şi pasărilor ceriului te-am dat spre mîncare. 6 Şi vor cunoaşte toţi ceia ce lăcuiesc la Eghipet că Eu sînt Domnul, pentru căci te-ai făcut 7 toiag de trestie casei lui Israil. Cînd să apuca de tine cu mîna lor, te-ai frînt; şi cînd plesniia asupra lor – toată mîna, şi cînd au odihnit asupra ta, te-ai sfărîmatu şi ai frînt lor 8 tot mijlocul. Pentru aceea, aceste zice Domnul Domnul: Iată Eu aduc asupra ta sabie 9 şi voi piarde de la tine om şi dobitoace. Şi va fi pămîntul Eghipetului pierzare şi pustiu, şi vor cunoaşte că Eu-s Domnul, pentru căci zicînd tu ‘Rîurile ale meale sînt şi eu am făcut 10 pre eale’, Pentru aceea, iată Eu asupra ta şi preste toate rîurile tale,şi voi da pămîntul Eghipetului spre pustiu şi spre sabie şi peire, de la Magdol şi Siinu şi pînă la hotarale arapi- 11 lor. Nu va trece pre ea picior de om, şi picior de dobitoc nu va trece pre ea, şi nu să 12 va lăcui 40 de ani. Şi voi da pămîntul ei spre peire în mijlocul pămîntului celui pustiu; şi cetăţile ei în mijlocul cetăţilor celor pustiiite fi-vor 40 de ani stingere; şi voi răsipi Eghipetul întru limbi, şi voi vîn-

tura pre ei preni ţări. Căci aceste zice 13 Domnul Domnul: După 40 de ani aduna-voiu pre eghipteani de la limbi, unde s-au răsipit acolo, Şi voi întoarce robirea eghipteani- 14 lor şi voi lăcui pre ei în pămîntul Pathurii, în pămînt de unde s-au luat; şi va fi începătura smerită. Decît toate începăturile va fi mai 15 smerită şi nu să va mai înălţa încă preste limbi; şi împutinaţi pre ei voi face, ca să nu fie ei mai mulţi întru limbi. Şi nu vor mai fi 16 întru Israil spre nădeajde ce pomeneaste fărădeleagea,urmînd ei denapoia inemilor lor; şi vor cunoaşte că Eu sînt Adonai Domnul”.

Şi cînd fu la 27 de ani, într-una a lunii dentiu, 17 fu cuvîntul Domnului cătră mine, zicînd: „Fiiul omului, Navuhodonosor, împăratul 18 Vavilonului, robit-au putearea lui robire mare asupra Tirului; tot capul pleşuvire şi tot umărul zmulgînd, şi plată nu s-au făcut lui, şi puterii lui asupra Tirului, şi slujbei carei au slujit preste el. Pentru aceea, aceste zice 19 Domnul Domnul: ‘Iată, dau lui Navuhodonosor, împăratul Vavilonului, pămîntul Eghipetului; şi va lua mulţimea lui, şi va prăda prăzile lui, şi va plenui pleantul lui, şi va fi plată puterii lui. Pentru slujba lui, carea au slujit 20 la Tir, dat-am lui pămîntul Eghipetului, pentru cîte au făcut Mie. Aceste zice Domnul Domnul: În ziua aceea răsări-va 21 cornu la toată casa lui Israil şi ţie voi da gură deschisă în mijlocul lor; şi vor cunoaşte că Eu-s Domnul”.

C A P X X X

Si fu cuvîntul Domnului cătră mine, 1 zicînd: „Fiiul omului, proceaste 2 şi zi: ‘Acestea zice Adonai Domnul: ‘Văietaţi-vă: ‘O! O, zi!’ Căce a- 3 proape e ziua şi aproape e ziua Domnului, zi de noru, sfîrşitul limbilor va fi. Şi 4 va veni sabia preste Eghipet şi va fi turburare în Ethiopia, şi vor cădea răniţi în Eghipet, şi vor lua mulţimea lui, şi vor cădea temeliile lui. Persi şi criteani, lidii şi livii, şi toţi cei 5 amestecaţi, şi den fiii făgăduinţii Meale întru el cu sabie vor cădea. Aceste zice Domnul: Şi vor cădea răzimăturile Eghipetului 6 şi să va pogorî sâmeţia puterii lui de la Magdol pînă la Siinu;cu sabia vor cădea întru el – zice Adonai Domnul. Şi să va pustii în mij- 7 locu de ţări stînse şi cetăţile lor în mijlocul cetăţilor celor pustiiite vor fi. Şi vor cunoaşte 8 că Eu sînt Domnul, cînd voi da foc preste Eghipet şi să vor zdrobi toţi ceia ce ajutorescu lui. În ziua aceea ieşi-vor vestitori de la 9 faţa Mea, sîrguinđu a stinge Ethiopia; şi va fi turburare întru ei, în ziua Eghipetului,

10 căce iată că vine. Acestea zice Domnul
 Domnul: Și voiui piarde mulțimea eghipteani-
 11 Vavilonului, Lui și norodului lui, împreună
 cu el, pierzători de la limbi, trimiși ca să
 piarză pământul; și vor deșerta toț sabiile lor
 preste Eghipet și să va împlea pământul de
 12 răniți. Și voiui da rîurile lor pustiite, și voiui
 da pământul în mîna celor răi; și voiui piarde
 pământul și plinirea lor împreună cu plinirea
 lui în mîinile celor striini, căci Eu, Domnul,
 13 am grăit. Căci acestea zice Domnul Dom-
 nul: Și voiui piarde uriciunile, și voiui potoli
 pre cei măriți de la Memfeos și pre boiarii den
 pământul Eghipetului, și nu vor mai fi încă, și
 14 voiui da frică în pământul Eghipetului. Și
 voiui piarde pământul Pathurii, și voiui da foc
 preste Tanin, și voiui face izbîndă întru Dios-
 15 polis. Și voiui vărsa mînia Mea preste Sain,
 putearea Eghipetului, și voiui piarde mulțimea
 16 Memfiii. Și voiui da foc preste Eghipet, și cu
 turburare să va turbura Sais, și întru Diospo-
 17 liserii cetății Iliupoleos și Vuvastii cu sabie
 vor cădea și muierile în robie vor merge.
 18 Și în Tafnis va întuneca ziua, zdrobind Eu
 acolo buzduganul Eghipetului; și va peri acolo
 semeția puterii lui; și pre el noru îl va acoperi
 19 și featele lui roabe să vor rădica. Și voiui
 face judecată în Eghipet; și vor cunoaște că Eu
 20 sînt Domnul". Și cînd fu la unsprăzeacelea
 an, în luna dentîu, la șapte ale lunii, făcutu-s-au
 cuvîntul Domnului cătră mine, zicînd:
 21 „Fiiul omului, brațele lui Farao, împăratului
 Eghipetului, le-am zdrobit și iată, nu să rugă
 ca să să dea leac, ca să să puie preste el
 unsoare ca să să dea vîrtute, să să apuce de
 22 sabie. Pentru aceea, acestea zice Dom-
 nul Domnul: Iată, Eu preste Farao, împăratul
 Eghipetului, și voiui zdrobi brațele lui ceale
 tari și pre cei ce să bat și pre cei ce să dro-
 23 besc, și voiui obori sabia lui den mîna lui. Și
 voiui răsipi Eghipetul la limbi, și voiui vîntura
 24 pre ei pren țări. Și voiui întări brațele împăra-
 tului Vavilonului, și voiui da sabia Mea la
 mîinile lui, și o va aduce pre ea preste Eghipet
 și va prăda prada ei și va plenui pleanurile
 25 ei. Și voiui întări brațele împăratului Vavi-
 lonului, iară brațele lui Farao cădea-vor; și
 vor conoaște că Eu sînt Domnul, dînd Eu
 sabia Mea la mîinile împăratului Vavilonului și
 va întinde pre ea preste pământul Eghipetu-
 26 lui. Și voiui răsipi Eghipetul la limbi, și voiui
 vîntura pre ei pren țări; și vor conoaște toți
 eghipteanii că Eu sînt Domnul".

C A P X X X I

1 i fu în al 11 an, la a treia lună, într-una
 a lunii, făcutu-s-au cuvîntul Domnu-
 2 lui cătră mine, zicînd: „Fiiul omu-
 lui, zi cătră Farao, împăratul Eghipe-
 3 tului, și mulțimei lui: ‘Cu cine te-ai
 asămănat pre tine cu înălțimea ta? Iată
 Assur, chiparos den Livan, bun la odrasle, și
 des întru acoperămînt, și înalt la mărime; și la
 mijlocul norilor făcutu-s-au începătura lui.
 4 Apa l-au hrănit pre el, cel fără de fund l-au
 înălțat pre el, rîurile lui le-au adus împrejurul
 răsăditurilor lui și adunările ei au trimis la
 5 toate leamnele cîmpului. Pentru aceasta
 s-au înălțat mărimea lui decît toate leamnele
 cîmpului, și să înmulțiră cranghinile lui, și să
 înălțară odraslele lui, preste apă multă întin-
 zîndu-să eale. În odraslele lui au încuibat
 6 toate pasările ceriului, și dedesuptul crăngilor
 lui năștea toate hiarăle cîmpului, și la umbra
 lui au lăcuit toată mulțimea limbilor. Și
 7 s-au făcut frumseate întru înălțimea lui pen-
 tru mulțimea crăngilor lui, căci s-au făcut
 rădăcinile lui în apă multă. Chiparoș nu-s
 8 ca aceștea în grădina lui Dumnezău, și molidvi
 nu-s aseamenea cu odraslele lui, și brazi
 nu s-au făcut aseamenea cu crangele lui; tot
 lemnul în grădina lui Dumnezău nu s-au
 asămănat lui întru frumseatele lui. Frumos
 9 l-am făcut pre el pentru mulțimea crăngilor
 lui; și l-au rîvnit pre el leamnele grădinii des-
 fătăciunei lui Dumnezău. Pentru aceea,
 10 ceastea zice Domnul Domnul: Pentru căci
 te-ai făcut mare la mărime și ai dat începătura
 ta în mijlocul norilor și am văzut cînd să înăl-
 țase el, Și l-am dat pri el la mîinile boiarilor
 11 limbilor, și au făcut pierzarea lui. Și l-au
 12 pierdut de tot pre el striini pierzători de la
 limbi; și l-au oborît pre el preste măguri, în
 toate văile au căzut crăngile lui, și să zdrobiră
 odraslele lui în tot cîmpul pământului; și s-au
 pogorît de la acoperirea lor toate gloatele lim-
 13 bilor, și l-au trîntit pre el la pămînt. Și s-au
 odihnit toate pasările ceriului, și la buciunii
 lui s-au făcut toate hiarăle țarenii, Pentru
 14 ca să nu se înalțe întru măriia lor toate leam-
 nele ceale den apă, și n-au dat începătura lor
 la mijlocul norilor, și n-au stătut întru înălți-
 mea lor cătră el toți ceia ce beau apă; toț s-au
 dat la moarte, la adîncul pământului, în mijlo-
 cul fiilor oamenilor, cătră cei ce să pogoară la
 groapă. Acestea zice Domnul Domnul: În
 15 carea zi s-au pogorît la iad, l-au plîns pre el
 bezna; și am oprit rîurile ei, și am contenit mulți-
 mea apei, și au întunecat preste el Livanul; toa-

16 te leamnele cîmpului preste el slăbiră. De
glasul căderii lui s-au cutremurat limbile, cînd
pogorîia pre el la iad cu cei ce să pogoară la
groapă și-l mîngîia pre el la pămînt jos toate
leamnele desfătăciunii și ceale alese și ceale
mai frumoase ale Livanului, toate cealea ce
17 beau apă. Pentru că și ei s-au pogorît cu el
la iad, întru cei răniți de cătră sabie; și
sămînța lui, cei ce lăcuiescu supt acoperemîn-
18 tul lui, în mijlocul vieții lor au perit. Cu cine
te-ai asămănat întru mărire și întru puteare și
întru mărire în leamnele desfătăciunii? Po-
goară-te și să te pogori cu leamnele desfătă-
ciunii la adîncul pămîntului, în mijlocul celor
neobrezuiți vei dormi, cu cei răniți de sabie;
așa Faraon și toată mulțimea puterii lui – zice
Domnul Domnul’“.

C A P X X X I I

1 **S**i fu întru al 12 an, în luna a 12, în-
tr-una a lunii, fu cuvîntul Domnului
2 cătră mine, zicînd: „Fiiul omului,
ia plîngere preste Faraon, împăratul
Eghiptului, și vei zice lui: ‘Cu leul
limbilor te-ai asămănat tu și ca bălaurul cel
den mare: și împungeai cu cornul întru rîurile
tale, și turburai apă cu picioarele tale, și călcai
3 rîurile tale. Acestea zice Domnul Dom-
nului: Și voi pune preste tine mreșile Meale și
întru adunare de limbi multe și te voi scoate
4 pre tine cu undița Mea. Și te voi întinde
pre pămînt, cîmpii se vor împlea de tine, și
voi așăza preste tine toate pasările ceriului,
și voi sătura dentru tine toate hiarăle a tot
5 pămîntul. Și voi da cărnurile tale preste
munți, și voi sătura de sîngele tău tot pămîn-
6 tul. Și se va adăpa pămîntul de gunoaiete
tale, de mulțimea ta preste munți, văile voi
7 împlea de tine. Și voi acoperi ceriul cînd
te voi stinge, și voi întuneca stealele lui,
soarele cu nor îl voi acoperi, și luna nu va
8 lumina lumina ei. Pre toate stealele ceriu-
lui, pre tot ce luminează lumină den ceriu vor
întuneca preste tine și voi da întunecare
9 preste tine – zice Domnul Domnul. Și voi
urgisi inima a năroade multe, cînd va scoate
robirea ta la limbi, la pămîntul carele nu l-ai
10 știut. Și se vor mîhni asupra ta limbi multe
și împărații lor cu întristare să vor întrista,
zburînd sabia Mea preste fețele lor, aștep-
tînd căderea lor de la ziua căderii tale.
11 Căci aceste zice Domnul Domnul: Sabia
12 împăratului Vavilonului veni-va ție. Cu
sabiile uriașilor voi oborî virtutea ta; toți
omorîtorii de la limbi, și vor strica simeția Eghi-
13 petului, și să va sfărîma toată virtutea. Și voi
piarde toate dobitoacele lui de la apa cea multă

și [nu] o va turbura pre ea picior de om încă,
și urmă de dobitocu nu o va călca. Așa 14
atuncea vor înceta apele lor; și rîurile lor ca
untul-de-lemnuri vor merge – zice Adonai
Domnul. Cînd voi da Eghiptul la peire și 15
se va pustii pămîntul împreună cu plinirea lui,
cînd voi răsipi pre toți ceia ce lăcuiescu întru
el, și vor conoaște că Eu-s Domnul. Plîn- 16
gere iaste și vei plînge pre el; featele limbilor
plînge-l-vor pre el. Preste Eghipt și preste
toată virtutea lui plînge-l-vor pre el – zice
Domnul Domnul’“. Și să făcu în al doispră- 17
zeacelea an, în luna dentîiu, în 15 ale lunii
dentîiu, făcutu-s-au cuvîntul Domnului cătră
mine, zicînd: „Fiiul omului, plînge preste 18
virtutea Eghiptului, și vor pogorî limbile fea-
tele lui moarte la adîncul pămîntului, cătră
ceia ce să pogoară în groapă. Den ape cu 19
bună cuviință pogoară-te și dormi cu cei ne-
obrezuiți. În mijlocul celor răniți cu sabie 20
vor cădea cu el și va dormi toată virtutea
lui. Și vor zice uriașii: ‘În adîncul gropii te 21
fă, de cine ești mai bună? Pogoară-te și dormi
cu cei neobrazuiți în mijlocul celor răniți de
sabie’. Acolo e Assur și toată adunarea lui, 22
toți răniți. Acolo s-au dat îngroparea lor, 23
întru adîncul gropii, și să făcu adunarea lui
preprejurul mormîntului lui; toți răniții cei
căzuți cu sabie, carii au dat îngropările ei în
coastele gropii și s-au făcut adunare pre-
prejurul îngropării lui, toți aceștea răniții, cei
ce cad cu sabie, cei ce au dat frica lor preste
pămîntul vieții. Acolo Elam și toată putea- 24
rea lui preprejurul mormîntului lui; toți
răniții cei căzuți cu sabie și cei ce să pogoară
neobrazuiți la adîncul pămîntului, ceia ce au
dat a lor frică preste pămîntul vieții și au luat
certarea lor împreună cu cei ce să pogoară la
groapă. În mijlocul răniților, acolo s-au dat 25
Mosoh și Thovel și toată virtutea lui pre-
prejurul mormîntului lui, toți neobrazuiții
răniți de sabie, cei ce au dat frica lor pre
pămîntul vieții. Și n-au dormit cu uriașii 26
ceia ce au căzut den veac, carii s-au pogorît la
iad cu arme de războiu ale lor și au pus sabiile
lor supt capetele lor și s-au făcut fărădelegile
lor preste oasele lor, căci au înfricoșat uriaș
întru viața lor? Și tu în mijlocul celor ne- 27
obrazuiți te vei sfărîma și vei dormi cu cei
răniți cu sabie. Acolo – Edom și împărații 28
ei, și toți boiarii ei, ceia ce au dat virtutea lor
spre rană de sabie, aceștea cu răniții au adormit,
cu cei ce să pogoară la groapă. Acolo – boiarii 29
crivățului toți aceștea, toți voivozii lui Assur, cei
ce să pogoară răniți împreună cu frica lor și

cu virtutea lor au dormit neobrăzuiți cu răniții de sabie și au luat munca lor cu cei ce să pogoară la groapă. Pre aceia va vedea Faraon și să va mîngîia preste toată virtutea lor răniții sabiei lui Faraon și toată putearea lui – zice Domnul Domnul – căci am dat frica lui preste pămîntul vieții și va dormi în mijlocul celor neobrăzuiți, cu răniții sabiei lui Faraon și toată mulțimea lui – zice Domnul Domnul“.

C A P X X X I I I

1 **S**i s-au făcut cuvîntul Domnului cătră
2 mine, zicînd: „Fiiul omului, gră-
iaște fiilor norodului tău și vei grăi
cătră ei: ‘Pămînt preste carele voi
aduce sabie, și va lua norodul pămîn-
tului pre un om dentru ei, și-l va da pre el lor
3 întru strajă, și va vedea sabia venind
preste pămînt, și va trîmbița cu trîmbița, și
4 da-va semnu norodului. și va auzi cel ce
aude glasul trîmbiței, și nu se va păzi, și va
veni sabia, și-l va apuca pre el; sîngele lui
5 preste capul lui va fi. Căci glasul trîmbiții
auzind n-au păzit, sîngele lui preste dînsul va
fi; și acesta, căci s-au păzit, sufletul lui au
6 scos. și strejariul, de va vedea sabia ve-
nind, și nu va trîmbița cu trîmbița și norodul
nu să va păzi și venind sabia va lua dentru ei
suflet, el pentru fărădeleagea lui s-au prinsu
și sîngele dentru mîna strejariului voi ce-
7 re’. și tu, fiiul omului, strejariu te-am dat
casei lui Israil și vei auzi dentru rostul Mie
8 cuvînt și vei vesti lor de la Mine, Zicînd Eu
celui păcătos: ‘Cu moarte te vei omori’, și nu
vei grăi ca să să păzască cel necurat de la calea
lui, acel fără leage cu fărădeleagea lui va muri,
9 iară sîngele lui den mîna ta îl voi ceare. și
tu, de vei vesti mai nainte celui păgîn calea lui,
ca să să întoarcă de la ea, și nu să va întoarce
de la calea lui, el cu necurăția lui va muri, și tu
10 sufletul tău l-ai scos. și tu, fiiul omului, zi
casei lui Israil: ‘Așa ați grăit, zicînd: ‘Înșălă-
ciunile noastre și fărădelegile noastre preste
noi sînt și întru eale noi ne topim. și cum vom
11 trăi?’ Zi lor: ‘Viu Eu – zice Adonai Domnul
–, nu voi moartea păcătosului, ca să să în-
toarcă cel necurat de la calea lui și să trăiască
el. Cu întoarcere întoarceți-vă de la calea
voastră cea rea! și pentru căci muriți, casa
12 Israil?’ și tu, fiiul omului, zi cătră fii noro-
dului tău: ‘Direptatea dreptului nu-l va
scoate pre el ori întru care zi va rătăci, și fără-
deleagea celui fără de leage nu-i va face rău
lui, ori întru care zi să va întoarce de la
fărădeleagea lui, și dreptul nu va putea

să scape întru ziua păcatului lui. Zicînd Eu 13
dreptului: ‘Cu traiu vei trăi!’ și acesta nădej-
duiaște pre dreptatea lui și va face fărăde-
leage și toate dreptățile lui nu să vor pomeni,
întru strîmbătatea lui carea au făcut, întru
dînsa va muri. și zicînd Eu celui necurat: 14
‘Cu moarte vei muri!’, și să va întoarce de la
păcatul lui și va face judecată și dreptate.
și zălogul va da înapoi, și jahul va plăti, întru 15
poruncile vieții va merge ca să nu facă strîm-
bătate, cu viață va trăi și nu va muri. Toate 16
păcatele lui carele au greșit nu să vor pomeni,
căci judecată și dreptate au făcut, întru eale
va trăi’. și vor grăi fii norodului tău: ‘Nu e 17
direaptă calea Domnului!’, și aceasta, calea
lui, nu e direaptă! Întorcîndu-se cel drept 18
de la dreptatea lui și va face fărădelegi, și va
muri întru eale. și întorcîndu-se cel păcă- 19
tos de la fărădeleagea lui și va face judecată și
dreptate, întru eale el va trăi. și aceasta 20
iaste carea ați zis: ‘Nu e direaptă calea Dom-
nului!’. Pre fieștecarele întru căile voastre
voi judeca pre voi, casa Israil“.

și fu întru 21
al 12 an, întru a zecea lună, la 5 ale lunii a
robirii noastre, venit-au cătră mine cel ce au
scăpat de la Ierusalim, zicînd: „Luatu-s-au ce-
tatea“. și mîna Domnului s-au făcut asu- 22
pra mea sara mai nainte de ce au venit el; și au
deșchis gura mea pînă au venit dimeneața
cătră mine; și, deșchizindu-se, gura mea nu
s-au mai oprit încă. și să făcu cuvîntul 23
Domnului cătră mine, zicînd: „Fiiul omului, 24
ceia ce lăcuiescu ceale pustiite preste pămîntul
lui Israil zic: ‘Unul era Avraam, și au ținut
pămîntul; și noi mai mulți sîntem, noao s-au
dat pămîntul întru țineare’. Pentru aceea 25
zi cătră ei: ‘Așa au zis Adonai Domnul: ‘Preste
sînge vei mînca și ochii voștri veți lua cătră
chipurile voastre și sînge vărsa-veți, și pămîn-
tul moșteni-l-veți? Stătut-ați pre sabia 26
voastră, făcut-ați urîciune și fieștecarele pre
aproapele lui ați pîngărit, și pămîntul veți
moșteni așa?’ Pentru aceea zi lor: ‘Aceas- 27
tea zice Domnul Domnul: ‘Viu Eu de nu cea
dentru ceale pustiite cu sabie vor cădea; și cei
de pre fața cîmpului hiarălor țarinii să vor da
spre mîncare de tot; și pre cei dentru ceale
zidite și pre cei dentru peșteri cu moarte voi
omori. și voi da pămîntul pustiu și va 28
peri sămeția virtutei lui și să vor pustii munții
lui Israil nefiindu călătoriu’. și vor cu- 29
noaște că Eu sînt Domnul; face-voiu pămîn-
tul lor pustiu și să va pustii pentru toate
urîciunile lor carele au făcut. și tu, fiiul 30

omului, fiii norodului tău, ceia ce grăiescu pentru tine, pre lângă ziduri, și la porțile case-
lor, și grăia om fratelui lor, zicînd: 'Să ne
adunăm și să auzim cealea ce ies de la Dom-
31 nul!' Și vor veni cătră tine în ce chip
mearge împreună norod: și șădu înaintea ta
norodul Mieu, și audu cuvintele tale, și aceas-
tea nu le vor face, căci minciună întru gura lor
și denapoia pîngăriciunilor lor inima lor
32 mearge. Și te vei face lor ca glasul canonu-
lui cel cu dulce glas bine asămănat; și vor auzi
cuvintele tale și nu le vor face pre
33 eale. Cînd vor veni, vor grăi: 'Iată vine!' și
vor cunoaște că prorocu era în mijlocul lor“.

C A P X X X I V

1 **S**i s-au făcut cuvîntul Domnului cătră
2 mine, zicînd: „Fiiul omului, pro-
roceaște preste păstorii lui Israil,
proroceaște și zi păstorilor: 'Aceasta
zice Domnul Domnul: 'O, păstorii lui
Israil, au pasc păstorii pre sine? Nu pre oile
3 Meale pasc păstorii? Iată, laptele mîncăți
de tot, și lîna vă îmbrăcați; și ce e gras jun-
4 gheați, și oile Meale nu pașteți. Pre cea
slabă nu o ați rîdicat; și pre cea bolnavă n-ați
vindecat, și cea struncinată n-ați legat; și pre
cea rătăcită n-ați înturnatu-o, și cea perită
n-ați căutat, și cea tare o ați supus cu
5 trudă. Și să răsipiră oile Meale, nefiind
păstoriu, și s-au făcut spre mîncare de tot la
6 toate hiarăle țarenii. Și s-au răsipit oile
Meale în tot muntele și preste tot muntele
înalt; și preste fața a tot pămîntul s-au răsipit
și nu era cine să caute, nici cine să
7 întoarcă. Pentru aceea, păstori, auziți
8 cuvîntul Domnului: Viu Eu – zice Domnul
Domnul – pentru căci s-au făcut oile Meale
spre pradă și să fie oile Meale spre mîncare
de tot la toate hiarăle cîmpului, nefiind păsto-
riu, și n-au cercetat păstorii oile Meale, și s-au
păscut păstorii pre sine, iară oile Meale nu
9 le-au păscut, Pentru aceasta, păstori, auziți
10 cuvîntul Domnului: Această zice Domnul
Domnul: Iată, Eu asupra păstorilor și voi
ceare oile Meale den mîinile lor; și voi
întoarce pre ei ca să nu pască oile Meale, și nu
le vor mai paște păstorii pre eale, scoate-voi
oile Meale den gura lor și nu vor fi lor încă
11 spre mîncare de tot. Pentru aceea, aceas-
tea zice Domnul Domnul: Iată, Eu voi
cerca
12 oile Meale și le voi scoate pre eale. În ce
chip cearcă păstorii turma lui în ziua rătăci-
rei, cînd e negură și nor în mijlocul oilor lui,
osebite fiind, așa voi cerca oile Meale și le
voi mîna pre eale de la tot locul unde s-au
13 răsipit acolo în zi de nor și de negură. Și
voi scoate pre ei de la limbi și voi aduna

pre ei de la țări și voi scoate pre ei la pămîntul lor și voi paște pre ei preste măgurile lui Israil, și în rîpi, și în toată lăcuința pămîntului. Și la pășune bună voi paște pre ei, în 14
măgura cea înaltă a lui Israil; și vor fi stîinile lor acolo și vor dormi și să vor odihni întru desfătăciune bună și întru pășune grasă să vor paște preste măgurile lui Israil. Eu voi 15
paște oile Meale și Eu le voi odihni pre eale și vor conoaște că Eu sînt Domnul – acestea zice Domnul. Cea pierdută voi cerca și 16
cea rătăcită voi înturna, și cea zdrobită voi lega, și cea leșinată voi întări, și cea tare voi păzi și le voi paște pre eale cu judecată. Și 17
voi, oile Meale, acestea zice Domnul Domnul: Iată, Eu voi aleage între oaie și între oaie, între berbeci și între țapi. Și nu e des- 18
tul voao, căci pășunea cea bună pășteți și ceale rămase ale pășunii le călcați de tot cu picioarele voastre? Și apa cea limpede beați și cea rămasă cu picioarele voastre turburați? Și oile Meale călcăturile picioarelor voastre 19
păștea și apa cea turburată de picioarele voastre bea? Pentru aceea, acestea zice 20
Domnul Domnul: Iată, Eu voi osăbi între oaie tare și între oaie slabă. Cu coastele și 21
cu umerele voastre împingeți și cu coarneau voastre împungeți tot ce era slab. Și voi 22
mîntui oile Meale, și nu vor fi încă spre pradă, și voi judeca între berbece cătră berbece. Și voi rîdica asupra lor un păstoriu; și va 23
paște pre ei robul Mieu, David, și va fi lor păstoriu. Și Eu, Domnul, voi fi lor Dumne- 24
zău, și David – căpetenie în mijlocul lor. Eu, Domnul, am grăit. Și voi pune cu David 25
făgăduință de pace și voi stinge pre hiarăle ceale reale de la pămînt, și vor lăcui în pus-
tiiu și vor dormi întru dumbrăvi. Și voi da 26
lor blagoslovenie preprejurul măgurii Meale și ploaie voi da voao, ploaie de blagoslovenie. Și leamnele cîmpului vor da roada 27
lor și pămîntul va da vîrtutea lui și vor lăcui preste pămîntul lor cu nădeajde de pace și vor conoaște că Eu sînt Domnul, cînd voi zdrobi
Eu jugul lanțului lor și voi scoate pre ei den mîna celor ce urăscu pre ei. Și nu vor mai fi 28
încă în pradă la limbi și hiarăle pămîntului nu-i vor mai mîncă pre ei; și vor lăcui pre nădeajde și nu va fi cine să-i spară pre ei. Și voi rădica lor răsăditură de pace și nu 29
vor mai fi puțini cu numărul pre pămînt și încă nu vor mai fi periți cu foametea pre pămînt și ocară limbilor nu vor mai suferi
încă. Și vor cunoaște că Eu sînt Domnul 30
Dumnezăul lor și ei – nărodul Mieu, casa lui Israil – zice Domnul Domnul. Și voi, oile 31
Meale, și oile turmei sînteț, și Eu Domnul Dumnezeul vostru – zice Domnul Domnul“.

C A P X X X V

1 **S**i s-au făcut cuvîntul Domnului
 2 către mine, zicînd: „Fiiul omului,
 3 întoarce fața ta preste mîgura Siir și
 proorocește preste ea. Și zi ei:
 ‘Aceasta zice Domnul Domnul: ‘Iată,
 Eu sînt asupra ta, mîgură Siir, și voi
 întinde mîna Mea preste tine și te voi
 da pustie și te vei pustii. Și în cetățile
 tale pustietate voi face și tu pustie
 vei fi și vei cunoaște că Eu-s
 5 Domnul. Pentru că fiind tu vrăjmașă
 veacinică, și ai săzut la casa lui
 Israil cu vicleșug în mîna vrăjmașilor
 sabiei în vremea strîmbă-
 6 tății la ceale de apoi, Pentru aceea,
 viu Eu – zice Domnul – de nu ai fi greșit
 în sînge și sîngele te va goni pre tine.
 Și voi da mîgura Siir spre pustiire și
 pustie și voi da piarde de la ea oameni
 și dobitoace. Și voi împlea de răniții
 tăi dealurile tale și văile tale și întru
 toate cîmpurile tale răniți cu sabia vor
 9 cădea întru tine. Pustietate veacinică
 te voi face și cetățile tale nu să vor
 mai lăcui încă; și vor cunoaște că Eu
 sînt Domnul. Pentru că ai zis tu: ‘Ceale
 doao limbi și ceale doao țări ale mele
 vor fi și voi moșteni pre eale’, și
 Domnul acolo iaste, Pentru aceea, viu
 Eu – zice Domnul Domnul –, și voi face
 12 ție după vrăjmășia ta; și Mă voi
 cunoaște ție, cînd te voi judeca. Și
 vei cunoaște că Eu-s Domnul; auzit-am
 glasul blestemilor tale, căci ai zis: ‘Mă-
 gurile lui Israil pustie s-au dat noao
 spre mîncare!’ Și ai grăit mare
 asupra Mea, cu gura ta, și Eu am
 14 auzit’. Pentru aceea, aceasta zice
 Domnul Domnul: ‘Întru veselia pămîntului,
 pustie voi face pre tine. În ce chip
 te-ai veselit la moștenirea casii lui
 Israil, căci s-au stinsu, așa voi face
 pre tine: pustie vei fi, mîgură Siir,
 și toată Idumea va peri de tot – și vor
 cunoaște că Eu-s Domnul Dumnezăul lor’.

C A P X X X V I

1 **S**i tu, fiiul omului, proorocește
 preste măgurile lui Israil și zi
 munților lui Israil: ‘Auziți cuvîntul
 Domnului, Aceasta zice Domnul
 Domnul: ‘Pentru căci au zis asupra
 voastră vrăjmașul: ‘Bine e, pustiiri
 veacinice spre moșteniri noao ni
 s-au făcut!’ Pentru aceea proorocește
 și zi: ‘Aceasta zice Domnul: ‘Pentru
 căci v-ați necinstit voi și v-ați urît
 voi de către limbile ceale de
 premprejurul vostru, ca să fiți voi
 spre moștenire celorlalte limbi și
 v-ați suit și v-ați făcut graiu la
 limbă și ocară la limbi’, Pentru
 4 aceea, măgurile lui Israil, auziți
 cuvîntul Domnului; acestea zice
 Domnul Domnul măgurilor, și
 dealurilor, și pîraielor, și văilor,
 și celor pustiite și stinse și
 cetăților celor părăsite, carele s-au
 făcut

spre pradă și spre călcare de tot la
 limbile ceale ce au rămas premprejur,
 Pentru aceea, 5 acestea zice Domnul
 Domnul: De nu cu focul mîniei Meale
 am grăit asupra celorlalte limbi și
 preste Idumea toată, căci au dat
 pămîntul Mieu lui întru țineare cu
 veselia, necinstind sufletele ca să le
 stingă în pradă’, Pentru 6 aceasta
 proorocește preste pămîntul lui
 Israil și zi munților și dealurilor,
 și văilor, și codrilor: Aceasta zice
 Domnul Domnul: Iată, Eu cu rîvnirea
 Mea și cu mînia Mea am grăit,
 pentru că ați suferit voi ocările
 limbilor. Pentru aceea, iată, Eu
 rădica-voiu mîna Mea 7 preste
 limbile ceale demprejurul vostru,
 acestea necinstea lor vor lua. Iară
 voi, măgurile 8 lui Israil, strugurul
 și roada voastră mîncă-vă nărodul
 Mieu, căci nădejduiesc să vie. Căci
 9 iată, Eu voi căuta spre voi și vă
 veți lucra și vă veți sămăna. Și
 voi înmulți preste voi 10 oameni
 și casa lui Israil toată desăvîrșit;
 și să vor lăcui cetățile voastre și
 ceale pustiite să vor zidi. Și voi
 înmulți preste voi oameni 11 și
 dobitoace; și voi lăcui pre voi ca
 de-nceputul vostru și bine voi face
 voao, ca cel de mai nainte al
 vostru; și veți cunoaște că Eu-s
 Domnul. Și voi naște preste voi
 oameni, 12 pre norodul Mieu,
 Israil, și vor moșteni pre voi și
 veți fi lor spre țineare și nu vă
 veți mai adaoge încă a vă face
 fără feciori dentru ei’. Aceasta
 zice Domnul Domnul: Pentru 13
 că au zis ție: Pămînt care mîncă
 oamenii ești tu și fără feciori de
 limba ta te-ai făcut’, Pentru
 14 aceea, oameni încă nu vei mai
 mîncă, și limba ta nu o vei mai
 face fără feciori încă – zice
 Domnul Domnul. Și nu să va mai
 auzi 15 încă preste voi necinstea
 limbilor și ocară noroadelor nu
 veți suferi încă – zice Domnul
 Domnul“. Și să făcu cuvîntul
 Domnului 16 către mine, zicînd:
 „Fiiul omului, casa lui 17
 Israil au lăcuit preste pămîntul
 lor și au pîngărit pre el cu calea
 lor și cu idolii lor și cu necurățiile
 lor; ca necurăția ceia ce are pre
 sine s-au făcut calea lor înaintea
 feații Meale. Și am vărsat mînia
 Mea preste dîn- 18 șii pentru
 sîngele carele au vărsat pre pămînt
 și cu chipurile lor au pîngărit
 pre el, Și i-am 19 răsipit pre ei
 la limbi și i-am vînturat pre ei
 în țări; după calea lor și după
 păcatul lor judecat-am pre ei.
 Și au întrat la limbi unde au 20
 întrat acolo și au spurcat numele
 cel svînt, zicîndu-să ei: Norodul
 Domnului acestea, și den pămîntul
 lui au ieșit’. Și nu M-am 21
 îndurat de ei, pentru numele
 Mieu cel svînt, care au spurcat
 casa lui Israil întru limbi unde
 au întrat acolo’. Pentru
 22 aceea zi

C A P X X X V I I

casei lui Israil: 'Aceasta zice Domnul Domnul: 'Nu vă fac Eu voao, casa lui Israil, ce pentru numele Mieu cel svînt, carele ați spurcat întru limbi, unde ați intrat acolo. Și voi svinți numele Mieu cel mare, cela ce s-au pîngărit întru limbi, carele ați pîngărit în mijlocul lor; și vor cunoaște limbile că Eu sînt Domnul - zice Adonai Domnul - svințindu-Mă întru voi înaintea ochilor lor. Și voi lua pre voi dentru limbi și voi aduna pre voi den toate țările și voi băga pre voi la pămîntul vostru. Și voi stropi preste voi apă curată și vă veți curăți de toate necurățiile voastre și de toate chipurile voastre voi curăți pre voi. Și voi da voao inemă noao și duh nou voi da întru voi; și voi lua inema cea de piatră dentru trupul vostru și voi da voao inemă de carne. Și Duhul Mieu da-L-voiu întru voi și voi face ca întru dreptățile Meale să meargeți și judecățile Meale să păziți și să faceți. Și veți lăcui pre pămîntul carele am dat părinților voștri și veți fi Mie întru norod și Eu voi fi voao întru Dumnezeu. Și voi mîntui pre voi dentru toate necurățiile voastre și voi chema grîul și voi înmulți pre el și nu voi da asupra voastră foamete. Și voi înmulți roada lemnului și roadele țarinei, pentru ca să nu luați ocară de foamete întru limbi. Și vă veți aduce aminte de căile voastre ceale reale și de tocmealele voastre ceale ce nu era bune și veți împuta în fața lor întru fărădelegile voastre și întru uriciunile voastre. Nu pentru voi facu Eu - zice Domnul Domnul -, conoșcut fie voao. Rușinați-vă și vă abateți den căile voastre, casa lui Israil!' Această zice Domnul Domnul: 'În ziua carea voi curăți pre voi den toate fărădelegile voastre și voi lăcui cetățile și să vor zidi ceale pustii. Și pămîntul cel stricat să va lucra, pentru căci stricat s-au făcut înaintea a tot căsătoriul, și vor zice: 'Pămîntul acela ce e stricat s-au făcut ca o grădină de desfătăciune și cetățile ceale pustii și stricate și săpate tari s-au așezat'. Și vor cunoaște limbile, oricîte vor rămînea pre împrejurul vostru, că Eu, Domnul, am ziditu ceale surpate, răsădit-am ceale stricate. Eu, Domnul, am grăit și am făcut'. Această zice Domnul Domnul: 'Încă aceasta cearere pune-voiu casii lui Israil ca să fac lor: înmulți-voiu pre ei de oameni ca oile; Ca oile sfinte, ca oile Ierusalimului întru sărbătorile lui, așa vor fi cetățile ceale pustii pline de oi de norod; și vor cunoaște că Eu sînt Domnul'".

i fu asupra mea mîna Domnului și au scos pre mine cu Duhul Domnului și m-au pus în mijlocul cîmpului; acesta era plin de oase de oameni. Și mă apropie cătră eale de jur împrejur; și iată, multe foarte era pre fața cîmpului, și iată, uscate foarte. Și zise cătră mine: „Fiiul omului, au trăi-vor oasele acestea?” Și zise: „Doamne, Doamne, Tu știi acestea”. Și zise cătră mine: „Fiiul omului, proorocește pentru oasele acestea și vei zice lor: ‘Oasele ceale uscate, auziți cuvîntul Domnului! Această zice Domnul oaselor acestora: ‘Iată, Eu aducu preste voi duh de viață. Și voi da preste voi vine și voi scoate asupra voastră trup și voi întinde preste voi piale și voi da Duhul Mieu preste voi și veți trăi și veți conoște că Eu sînt Domnul’”. Și prorociu în ce chip mi-au poruncit Domnul și să făcu glas, cînd eu prorociu, și iată cutremuru și apropie oasele, os cătră închietura lui. Și văzui și iată, preste eale vine și carne creștea și să suia preste eale piale deasupra, și duh nu era într-însele. Și zise cătră mine: „Proorocește pentru duh, proorocește, fiiul omului, și zi duhului: ‘Această zice Domnul Domnul: ‘Den patru vînturi vino, duhule, și suflă la morții aceștea și să trăiască!’”. Și am poruncit după cum au poruncit mie și au intrat întru ei duhul și au trăit și au stătut pe picioarele lor și adunare era multă foarte. Și grăi Domnul cătră mine, zicînd: „Fiiul omului, oasele acestea toate casa lui Israil iaste. Ei zic: ‘Uscate s-au făcut oasele noastre, perit-au nădejdea noastră, firșitu-ni-s-au glasul’. Pentru aceeaa poruncește și zi cătră ei: ‘Această zice Domnul: ‘Iată, Eu deșchizu mormînturile voastre și voi scoate pre voi den mormînturile voastre, norodul Mieu, și voi băga pre voi la pămîntul lui Israil, și veți conoște că Eu sînt Domnul, cînd voi deșchide Eu mormînturile voastre ca să scoțu Eu pre voi, norodul Mieu, den gropile voastre. Și voi da Duhul Mieu la voi și veți trăi și voi pune pre voi pre pămîntul vostru; și veți cunoaște că Eu, Domnul, am grăit și voi face - zice Domnul Domnul’”. Și să făcu cuvîntul Domnului cătră mine zicînd: „Fiiul omului, ia ții toiag și scrie preste el pre Iuda și pre fiii lui Israil, cei ce șad lîngă el. Și toiagul al doilea vei lua ție și vei scrie preste el pre Iosif, toiagul lui Efraim, și pre toți fiii lui Israil, ceia ce s-au adaos cătră el. Și le vei împreuna pre eale unul cătră altul ție într-un toiag, ca să le legi pre eale, și vor fi

18 în mîna ta. Și va fi cînd vor zice cătră tine
 fiii norodului tău: 'Nu vei spune și noao ce
 19 sînt acestea ție?' Și vei grăi cătră ei:
 'Aceasta zice Domnul Domnul: 'Iată, Eu
 voi lua fealiul lui Iosif, cel ce iaste pren mîna
 lui Efraim, și fealiurile lui Israil, ceale ce șad
 lîngă el, și voi da pre ei preste fealiul Iudii și
 20 vor fi într-un toiag în mîna Iudii'. Și vor fi
 toiagele, preste carele tu ai scris preste eale,
 21 în mîna ta, înaintea lor. Și vei grăi cătră ei:
 'Aceasta zice Domnul Domnul: 'Iată, Eu iau
 toată casa lui Israil den mijlocul limbilor, unde
 au întrat acolo, și voi aduna pre ei dentru toți
 cei de pre împrejurul lor și voi băga pre ei la
 22 pămîntul lui Israil. Și voi face pre ei întru
 limbă în pămîntul Mieu și în munții lui Israil și
 o căpetenie va fi lor; și nu vor mai fi încă întru
 2 limbi, nici să vor mai împărți încă la 2 împă-
 23 rății, Pentru ca să nu să pîngărească încă
 întru idoliilor lor și întru urîciunile lor și întru
 toate necurățiile lor, și voi mîntui pre ei
 dentru toate fărădelegile lor ceale ce au greșit
 întru eale și voi curăți pre ei și vor fi
 24 Mie norod și Eu voi fi lor Dumnezeu. Și
 robul Mieu David – împărat în mijlocul lor și
 păstoriu unul va fi tuturor, căci întru porun-
 cile Meale vor merge și judecățile Meale vor
 25 păzi și vor face pre eale. Și vor lăcui pre
 pămîntul lor carele am dat robului Mieu, lui
 Iacov, unde au lăcuit acolo părinții lor; lăcui-vor
 preste el ei și fiii lor și fiii fiilor lor pînă în
 veac; și David, robul Mieu, căpetenie va fi lor
 26 în veac. Și voi pune lor făgăduință de
 pace și făgăduință veacinică va fi cu ei; și voi
 pune sfintele Meale în mijlocul lor în veac.
 27 Și va fi sălășluirea Mea întru ei și voi fi lor
 28 Dumnezeu și ei vor fi Mie norod. Și vor
 cunoaște limbile că Eu sînt Domnul Cela ce
 sfîntesc pre ei, fiind sfintele Meale întru mij-
 locul lor în veac'".

C A P X X X V I I I

1 **S**i să făcu cuvîntul Domnului cătră
 2 mine, zicînd: „Fiiul omului, întă-
 rește fața ta spre Gog și spre pămîntul
 lui Magog, spre biruitoriul Rosului
 și Mosohului și Thovel și prorocaste
 3 pentru el. Și zi lui: 'Aceasta zice Domnul
 Domnul: 'Iată, Eu asupra ta, Gogule, și asupra
 pămîntului lui Magog, biruitoriul Rosului,
 4 Mosohului și Thovelului. Și voi aduna pre
 tine și toată putearea ta pre cai și călăreți
 îmbrăcați în zale toț, adunare multă, scuturi și
 5 coifuri și sabii, Persi și arapi, și levii și lidii,
 6 toți cu coifuri și cu scuturi; Gomor și toți cei
 demprejurul lui, casa lui Thogarma de la mar-
 ginea crivățului și toți cei prejur el și

limbi multe împreună cu tine. Gătește-te, 7
 gătește-te pre tine, tu și toată adunarea ta
 cea adunată cu tine, și vei fi Mie straje
 denainte. Den zile multe găti-se-va și în 8
 anii cei de apoi va veni și va veni la pămîntul
 cel stricat de sabie, adunați de la limbi multe,
 pre pămîntul lui Israil, carele s-au făcut pus-
 tiu de toate părțile; și acesta dentru limbi au
 ieșit și vor lăcui pre pace toți. Și te vei sui 9
 ca ploaia și vei veni ca norul și vei acoperi
 pămîntul și vei cădea tu și toți cei de prempre-
 jurul tău și limbi multe împreună cu tine'.
 Aceasta zice Domnul Domnul: 'Și va fi în ziua 10
 aceea, sui-se-va cuvînt preste inima ta și vei
 gîndi gînduri reale. Și vei grăi: 'Sui-mă-voiu 11
 pre pămîntul cel lepădat, veni-voiu preste
 cei ce odihnesc cu liniște și cei ce lăcuiesc
 pre pace, toți ceia ce lăcuiesc pămîntul
 întru carele nu iaste zidu, nici zovoară și
 uși nu sînt întru ei, A prăda pradă și plea- 12
 nuri a plenui lor, a întoarce mîinile meale la
 cea pustită carea s-au lăcuit și preste limbile
 ceale adunate den limbi multe, cei ce au făcut
 moșii și lăcuiescu pre buricul pămîntului'.
 Sava și Dedan și neguțătorii carhidoneanii și 13
 toate satele lor vor grăi ție: 'Spre pradă a
 pradă vei tu? Și a plenui planuri? Și ai adu-
 nat adunarea ta să iai argint și aur, a lua
 moșie, a plenui planuri mari?' Pentru 14
 aceea, prorocaste, fiiul omului, și zi lui Gog:
 'Aceasta zice Domnul Domnul: 'Au nu
 în ziua aceea, după ce să va lăcui năro-
 dul Mieu Israil pre pace, te vei rădica?
 Și vei veni de la locul tău, de la margi- 15
 nea despre miazănoapte, și limbi multe
 împreună cu tine, călăreți de cai toți, adunare
 mare și puteare multă! Și te vei sui asupra 16
 norodului Mieu Israil ca un nor să acoperi
 pămîntul; în zilele ceale de apoi va fi și te voi
 aduce pre pămîntul Mieu pentru ca să
 cunoască toate limbile pre Mine, sfîntin-
 du-Mă Eu întru tine înaintea lor'. Aceasta 17
 zice Domnul Domnul lui Gog: 'Tu ești pentru
 care am grăit mai nainte de zilele ceale
 denainte, pren mîna robilor Mie, prorocilor
 lui Israil, întru acealea zile și ani, ca să te
 aducă pre tine asupra lor? Și va fi în ziua 18
 aceea, în ziua carea va veni Gog asupra ta,
 pămîntul lui Israil – zice Domnul Domnul –,
 sui-se-va mînia Mea Și rîvnirea Mea. Cu 19
 focul mîniei Meale am grăit: De nu va fi ade-
 vărat, în ziua aceea – cutremur mare pre
 pămîntul lui Israil, Și să vor clăti de cătră 20
 fața Domnului peștii mării și pasările ceriului,
 și hiarăle cîmpului și toate tîrîtoarele ce să
 tîrăscu pre pămînt, și toți oamenii cei de
 preste fața pămîntului; și să vor sparge mun-
 ții, și vor cădea văile și tot zidul pre

21 pământ va cădea. Și voi chema preste el
toată frica sabiei – zice Domnul Domnul –
22 sabiia omului preste fratele lui va fi. Și voi
judeca pre el cu moarte și cu sânge și cu ploaie
încătoare și cu pietri de grindină și foc și
iarbă pucioasă voi ploua preste el și preste
toți cei ce sînt cu el și preste limbi multe
23 împreună cu el. Și Mă voi mări și Mă voi
sfîinți și Mă voi proslăvi și Mă voi arăta
înainte a limbi multe și vor cunoaște că Eu
sînt Domnul’.

C A P X X X I X

1 **S**i tu, fiul omului, prorocește asupra
lui Gog și zi: ‘Aceasta zice Domnul
Domnul: ‘Iată, Eu asupra ta, Gogule,
Domnul lui Ros, Mosoh și Thovel.
2 Și te voi aduna pre tine și te voi
povățui pre tine și te voi sui pre tine de la
marginea crivățului și te voi aduce pre mun-
3 ții lui Israil. Și voi piarde arcul tău de la
mîna cea stîngă a ta și săgețile tale de la mîna
4 ta cea dreaptă. Și te voi oborî preste
munții lui Israil și vei cădea tu și toți cei dem-
prejurul tău și limbile ceale ce-s cu tine mări-
se-vor spre mulțime de pasări și la toată zbu-
rătoarea și la toate hiarăle cîmpului dat-am
5 pre tine să te mănînce. Preste fața cîmpu-
lui vei cădea, căci Eu am grăit – zice Domnul
6 Domnul. Și voi trimite foc preste Magog
și se vor lăcui ostroavele pre pace și vor
7 cunoaște că Eu sînt Domnul. Și numele
Mieu cel sfînt cunoaște-se-va în mijlocul
nărodului Mieu Israil, și nu se va mai pîngări
numele Mieu cel sfînt; și vor cunoaște toate
limbile că Eu sînt Domnul Cel sfînt, întru
8 Israil. Iată, vine și vei cunoaște că va fi –
zice Domnul Domnul. Aceasta iaste ziua întru
9 carea am grăit. Și vor ieși ceia ce lăcuiesc
cetățile lui Israil și vor arde întru arme,
paveze și sulite și arce și săgeți și toiage de
mîni și fuști și vor ațîța cu eale foc în șapte
10 ani. Și nu vor lua leamne de la cîmpu, nici
vor tăia den dumbrăvi, ce armele vor arde cu
foc, și vor prăda pre ceia ce au prădat pre ei și
vor pleni pre ceia ce au plenuit pre ei – zice
11 Domnul Domnul. Și va fi în ziua aceea,
da-voiului lui Gog loc numit mormînt întru
Israil, îngroparea celor ce au venit de cătră
12 mare și vor zidi gura văii. Și vor astruca
acolo pre Gog și toată mulțimea lui și să va
13 chema atuncea Îngroparea lui Gog. Și vor
astruca pre ei casa lui Israil pentru ca să să
curățească pământul la a șaptelea lună. Și va
astruca pre ei tot norodul pământului și va fi
lor întru numeire – zice Domnul Domnul.
14 Și oameni pururea vor trimite mergînd tot
pământul a îngropa pre cei rămaș preste
fața pământului și să curățească pre el;

după ceale șapte luni vor cerca. Tot cela ce 15
treace pământul și, văzînd os de om, va clădi
lîngă el semn pînă unde vor îngropa pre el
ceia ce îngroapă la Gai îngroparea lui Gog.
Pentru că și numele cetății să va chema Mul- 16
țime – de – bărbați, și să va curăți pământul’.
Și tu, fiul omului – acestea zice Domnul Dom- 17
nul –, zi cătră toată pasărea zburătoare și cătră
toate hiarăle cîmpului: ‘Adunați-vă și veniți,
adunați-vă de cătră toate împrejurele la jîrtva
Mea, carea am jîrtvuit voao, jîrtvă mare în
munții lui Israil, și veți mînce carne și veți bea
sînge. Cărnurile uriașilor veți mînce și sîn- 18
gele boiarilor pământului veți bea, berbeci și
viței și țapi și viței îngrășați toți. Și veți 19
mînce grăsimea de sațiu și veți bea sînge spre
îmbătare den jîrtva Mea, carea am junghiat
voao. Și vă veți sătura den masa Mea cal și 20
călăreț, uriaș și pre tot bărbatul războinic –
zice Domnul Domnul. Și voi da mărirea 21
Mea întru voi și vor vedea toate limbile jude-
cata Mea, carea am făcut, și mîna Mea, care
am adus preste ei. Și vor cunoaște casa lui 22
Israil că Eu sînt Domnul Dumnezăul lor, den
ziua aceasta și înainte. Și vor cunoaște 23
toate limbile că pentru păcatele lor s-au rob-
casa lui Israil, căci s-au lepădat de Mine, și am
întors fața Mea de cătră ei, și am dat pre ei la
mînile vrăjmașilor lor, și au căzut toți cu
sabie. După necurățiile lor și după fărăde- 24
legile lor am făcut pre ei și am întors fața Mea
de cătră ei. Pentru aceea, acestea zice 25
Domnul Domnul: ‘Acum voi întoarce robi-
mea lui Iacov și voi milui casa lui Israil și
voi rîvni pentru numele cel svînt al Mieu.
Și vor lua necinstea lor și strîmbătatea carea 26
au făcut cînd să lăcuiră ei pre pământul lor pre
pace, și nu va fi cine să-i înfricoșeze. Cînd fi 27
voi întoarce Eu pre ei de la limbi și-i voi
aduna pre ei den mînile limbilor și Mă voi
svinți întru ei înainte limbilor, Și vor 28
cunoaște că Eu-s Domnul Dumnezeul lor,
cînd Mă voi arăta Eu întru limbi și voi
aduna pre ei pre pământul lor și nu voi mai
lăsa dentru ei încă. Și nu voi mai întoarce 29
fața Mea de cătră ei, pentru căci am vărsat
mînia Mea preste casa lui Israil – zice Domnul
Domnul’.

C A P X L

1 **S**i tu întru al doaozeci și cincile de ani
ai robirii noastre, în luna dentru, în
zece ale lunii, întru în al 14 ani după
ce s-au luat cetatea, în ziua aceea
făcutu-s-au preste mine mîna Dom-
nului și mă aduse acolo. Întru vederea lui 2
Dumnezău m-au adus pre mine la pământul

lui Israil, și m-au pus într-un munte foarte nalt, și preste el era ca o zidire de cetate în preajmă. Și mă băgă acolo, și iată om, și vederea lui era ca vederea aramei ce sclipeaște; și în mîna lui era ață de ziditori și trestie de măsură, și el sta la poartă. Și zise cătră mine bărbatul: „Văzut-ai, fiul omului? Vezi cu ochii și cu urechile tale auzi, și rînduiște în inima ta toate cîte eu arăt ție, pentru căci ca să arăt ție ai intrat aicea; și vei arăta toate casii lui Israil, cîte tu vezi“. Și iată, îngrădire afară den casă pre împrejur, și în mîna acelu bărbatu trestie – măsură de șase coți cu cotul și o palmă; și au măsurat zidul cel denainte, lățimea tocma cu trestia, și înălțimea lui tocma cu trestia. Și să sui pren 7 treapte la poarta cea ce caută la răsărit și măsură (thee 6 de o parte și 6 de altă parte) și elam al porții tocma cu trestia. Și thee tocma cu trestia de lungă și tocma cu trestia lățimea și elam în mijlocul lui theilath de 6 coți. Și thee al doilea tocma cu trestia de lată și tocma cu trestia lungimea, și elam de 9 coți 5. Și thee al treilea tocma cu trestia lungimea și tocma cu trestia lățimea. Iară elamul porții aproape de elamul ușii de 8 coți și elef de 2 coți, și elam al porții denlăuntru. Și thee ale porții în preajma lui thee trei de o parte, trei de altă parte și o măsură la cîte trei, și o măsură la elam de o parte și de alta. Și au măsurat lărgimea ușii porții de 10 coți și lărgimea porții de 13 coți. Și un cot adunîndu-se despre fața navinilor și de amîndoao părțile hotaru cîte de un cot și thee de 6 coți de o parte și de 6 coți de altă parte. Și măsură poarta de la zidul lui thee preste zidul lui thee lățimea de 25 de coți; aceasta e poartă pre poartă. Și descoperemîntul elamului porții de 60 de coți den afară și de 25 de coți thee al porții preprejur. Și descoperemîntul curții den afară la descoperemîntul elamului porții cei denlăuntru de 50 coți. Și ferestri ascunse la theim și la elamuri pre denlăuntru porții curții preprejur și așjderea la elamoth, ferestri împrejur pre denlăuntru și preste elam finici de o parte și de alta. Și mă băgă la curtea cea mai denlăuntru și iată, cămări și stîlpi împrejurul curții, treizeci de cămări întru împrejurarea stîlpilor. Și boltele den dosol porților, după lungimea porților stîlpii cei dedesuptu. Și măsură lărgimea curții de la descoperemîntul porții cei mai den afară pre denlăuntru la descoperemîntul porții ceia ce caută cătră răsărit și

mă băgă despre crivățu. Și iată poarta cea 21 ce caută spre crivățu la curtea cea mai den afară și măsură pre ea, lungimea ei și lărgimea. Și thee trei de o parte și trei de altă 22 parte; și elef, și elamoth, și finicii ei, și s-au făcut după măsurile porții ce caută spre răsărit de 50 de coți lungimea ei și de 25 de coți lărgimea ei. Și ferestrele ei și elamothurile, 23 și finicii ei, ca și poarta cecea ce caută cătră răsărit și cu 7 treapte se suia pre ea și elamoth pre denlăuntru. Și poarta la curtea cea mai 24 denlăuntru, căutînd spre poarta crivățului în ce chip e poarta cea ce caută spre răsărit, și măsură curtea de la o poartă pînă la o poartă 100 de coți. Și mă aduse despre austru și 25 iată o poartă căutînd cătră austru și măsură pre ea și thee și elef și elamothurile după măsurile aceastea. Și ferestrele ei și elamothurile împrejur ca și ferestrele elamului, de 26 50 de coți lungimea ei și de 25 de coți lărgimea ei. Și 7 treapte era la ea și elamoth pre denlăuntru, și finici la ea, unul dencoace, altul dencoalea preste elef. Și poartă în preajma 28 porții curții cei mai denlăuntru cătră austru, și măsură curtea de la o poartă pînă la o poartă, lărgimea coți 100 cătră austru. Și mă băgă 29 la curtea cea mai denlăuntru a porții de cătră austru și măsură poarta după măsurile ei. Și thee și elefii și elamothii, după măsurile 30 aceastea și ferestrele ei și la împrejur elamoth coți 50 lungimea ei și lărgimea coți 25. Și 31 elamoth împrejur lungimea de 25 de coți și lățimea coți 5. Și elamoth la ușa cea mai 32 den afară și finici la elef și 8 treapte. Și mă 33 băgă la poarta cea ce caută cătră răsărit și o au măsurat pre ea după măsurile aceastea. Și 34 thee și elefii și elamothurile, după măsurile aceastea și ferestri la ea și elamoth împrejur 50 de coți lungimea ei și lărgimea de 25 de coți. Și elamoth la curtea cea mai den afară 35 și finici preste elef dencoace și dencoalea și 8 treapte la ea. Și mă băgă cătră poarta cea 36 cătră crivăț și măsură după măsurile aceastea. Și thee ale ei și elefii și elamothii și 37 ferestri la ea împrejur 50 de coți lungimea ei și lărgimea coți 25. Și elamothii la curtea 38 cea mai den afară și finici la elef dencoace și dencoalea și 8 treapte la ea. Și cămările ei și ușile ei 39 și preste elamothii ei spre poarta a doua curgere de apă, acolo spală arderea-de-tot. Și la elam 40 al porții doao mease dencoace, pentru ca să junghie într-însele arderea-de-tot și ceale pentru păcate și ceale pentru neștiință. Și denapoia 41 curgerii arderilor-de-tot cei ce caută spre

crivăț doao mease cătră răsărituri den dosul
 cei a doauă și elamului porții despre răsărit
 42 optu mease. Patru mease de o parte și 4
 mease de altă parte, den dosul porții, preste
 eale junghea jungherile și arderile-de-tot în
 43 preajma celor 8 mease ale jungherilor. Și 4
 mease ale arderilor-de-tot de piatră cioplită,
 lungimea de un cot și jumătate și de un cot de
 44 înaltă. Preste eale vor pune vasele cu
 carele junghea acolo arderile-de-tot și jîrtve-
 45 le. Și de o palmă vor avea usnă cioplită pe
 denlăuntru împrejur, și deasupra measelor
 acoperemînt ca să să acopere de ploaie și de
 46 uscăciune. Și mă băgă pre mine la curtea
 cea mai denlăuntru și iată 2 cămări în curtea
 cea mai denlăuntru, una den dosul porții ce
 caută cătră crivăț și aduce cătră austru și una
 den dosul porții cei de cătră austru ce caută
 47 cătră crivăț. Și zise cătră mine: „Cămara
 aceasta care caută cătră austru iaste a preoți-
 48 lor celor ce păzăscu paza casii, Iară cămara
 ce caută cătră crivăț iaste a celor ce păzescu
 paza jîrtăvnicului, aceia sînt fiii lui Saduc, cei
 ce să apropie dentru ai lui Levi cătră Domnul
 49 ca să-I slujască Lui“. Și măsură curtea,
 lungimea de 100 de coți și lărgimea de 100 de
 coți preste ceale 4 părți ale ei și jîrtăvnicul – în
 50 preajma casii. Și mă băgă pre mine la elam
 al casii și măsură elamul de 5 coți lărgimea de
 o parte și de 5 coți de altă parte și lărgimea
 ușii de 14 coți și țîținile ușii lui elam de 3 coți
 de o parte și de 3 de ceaea parte și lungimea
 51 lui elam de 20 de coți, Și lărgimea de 10 coți,
 și pre 10 treapte să suia la el; și stîlpi era și
 preste elam, unul dencoace și unul dencoalea.

C A P X L I

1 **S**i mă băgă la besearcă la care au
 măsurat elamul de 6 coți lărgimea
 dencoace și de 6 coți lărgimea elamu-
 2 lui dencoalea. Și lărgimea porții de
 10 coți și țîținile porții de 5 coți de o
 parte și de 5 coți de altă parte și măsură lungi-
 mea lui de patruzăci de coți și lărgimea de 20
 3 de coți. Și întră la curtea cea mai den-
 lăuntru și măsură elamul ușii de 2 coți și ușa
 de 6 coți și țîținile ușii de 7 coți dencoace și de
 4 7 dencoalea. Și au măsurat lungimea ușilor
 de 40 de coți și lărgimea de 20 de coți despre
 fața besearcii și zise cătră mine: „Acesta e
 5 cel sfînt“. Și măsură părealele casii de 6
 coți și măsură lărgimea coastei de 4 coți
 6 împrejur. Și coastele, coastă preste coastă
 de 2 ori cîte de 33 și osebirea în păreatăle casii
 în coaste împrejur ca să fie celor ce să prind a ve-

dea, ca întru nemica să nu să atingă de păreții
 casii. Și lărgimea coastei cei mai de sus, 7
 după adaogerea den păreale cătră cea mai de
 sus împrejurul casii pentru ca să să lărgiască
 deasupra, și den ceale de jos să vor sui la ceale
 de sus, și den ceale den mijloc-spre ceale cu
 trei poduri. Și thrael al casii înălțimea 8
 împrejur osebirea coastelor, tocma cu trestia
 de 6 coți osebirea. Și lărgimea coastii 9
 păreatelui den afară de 5 coți, iară cealealalte
 – între coastele casii. Și între bolte lărgi- 10
 mea de 20 de coți împrejurarea casii pre
 împrejur. Și ușăle boltelor cătră rămășița 11
 unii uși cei de cătră crivăț și o ușă cătră austru
 și lărgimea luminii ceialalte de 5 coți lărgimea
 împrejur. Și cea ce osebeaste de cătră fața 12
 ceialalte ca-n spre mare, de 70 de coți lărgi-
 mea păreatelui celui ce împarte, de 5 coți lăți-
 mea împrejur și lungimea lui de 90 de coți.
 Și au măsurat în preajma casii 100 de coți lun- 13
 gimea și ceale rămase și ceale ce împart, și
 păreții lor lungimea de 100 de coți. Și lăr- 14
 gimea de cătră fața casii, și ceale rămase în
 preajmă, de 100 de coți. Și măsură lungi- 15
 mea celui ce împarte și fața celui rămas celor
 denapoia casii aceia și ceale rămase dencoace
 și dencoalea de 100 de coți lungimea și besear-
 reca și unghiurile și elamul cel mai den afară
 podit. Și ferestrele mrejuite și pre dedesupt 16
 lumina împrejur la cîte trei, cît a privi, și casa
 și ceale de aproape, căptușite cu leamne toate
 împrejur și pardoseala, și den pardoseală pînă
 la ferestre și ferestre deschizîndu-se în trei
 fealiuri Spre plecare, și pînă la casa cea 17
 mai denlăuntru și pînă la cea mai den afară și
 preste toată casa împrejur întru cea den afară
 și întru cea denlăuntru măsuri, Și săpați 18
 heruvimi și finici, cîte un finic între un heru-
 vim și între alt heruvim, doao obraze la un
 heruvim. Obraz de om cătră finic și obraz 19
 de leu cătră finic de o parte și de alta, săpată
 toată casa pre împrejur. Și den pardoseala 20
 casii pînă la podine, heruvimii și finicii săpați
 și cel sfînt. Și besearca deschizîndu-se în 21
 patru unghiuri despre fața sfintelor, ca vedea-
 rea unui jîrtăvnicu de lemnu. De trei coți 22
 înălțimea lui și lungimea de doi coți și lărgi-
 mea de doi coți și coarne avea și vatra ei și
 roatele ei – de lemnu; și zise cătră mine:
 „Aceasta e masa ceaea denaintea feații Dom-
 nului“. Și 2 uși era besearcii și sfîntu- 23
 lui. Și 2 uși la ceale 2 uși ce să învîrtesc, 2 24
 uși la una și 2 uși la ușa a doua. Și săpături 25
 preste eale, și preste ușăle besearcii heruvimi
 și finici după săpătura sfintelor; și-s leamne

de treabă despre fața elamului pre den afa-
26 ră. Și ferestri ascunse și măsură dencoace
și dencoale spre acoperemînturile lui elam și
coastele casii întocmite.

CAP XLII

1 **S**i m-au băgat la curtea cea mai den
afară, despre răsărit, în preajma por-
2 ții cei de cătră crivățu. Și mă băgă
și iată bolte cinci țindu-se de ceale
rămase și țindu-se de cel ce osi-
beaște cătră crivățu, despre față de 100 de coți
lungimea cătră crivățu, și lărgimea de 50 de
coți, scrise în ce chip sînt porțile curții cei mai
denlăuntru și în ce chip sînt stîlpii cei duple
împrejur ai curții cei mai den afară rînduiți,
3 bolte întreite cu fața căutînd una la alta. Și
în preajma boltelor loc de priumblat de 10 coți
de lat, de 100 de coți de lung, nici un cot lipsă;
4 și ușăle lor cătră crivățu. Și horele ceale de
sus așjderea, căci prisosiia stîlpilor împrejur
5 dentr-însele den stîlpilor cei dedesupt. Și
osibirea așa era premprejur cu stîlpi și des-
părțitoare și așa și boltele, căci întreite era și
6 stîlpi nu avea ca stîlpilor boltelor. Pentru
aceaea prisosiia den cei dedesupt și den cei
7 den mijloc de la pămînt. Și lumină den a-
fară, precum era boltele curții ceii mai den
afară, cealea ce căuta în preajma boltelor
celor de cătră crivățu, de lungi 50 de coți.
8 Căci lungimea boltelor celor ce caută la curtea
cea mai den afară era de 50 de coți și aceastea
sînt ceale ce-ș caută la față cu eale preste tot
9 100 de coți. Și ușăle boltelor acestora ale
întrării cei de cătră răsărit, a întra pren eale
10 den curtea cea mai den afară, După lumina
locului premlării celui dentîu; și spre austru
de cătră față austrului și de cătră față celui
11 rămas și de cătră față celui ce osibeaste. Și
boltele și hora și despre față lor despre măsu-
rile boltelor celor de cătră crivăț, după lungi-
mea lor și după lărgimea lor și după toate ieși-
rile lor și după toate întorsurile lor și după
12 luminile lor. Și după ușile lor, ale boltelor
celor de cătră austru, și după ușăle ceale
de-nceput ale horii, ca la lumina unii despărți-
turi de o trestie și despre răsărit ca să între pren
13 eale. Și zise cătră mine: „Boltele ceale de
cătră miazănoapte și ceale de cătră austru,
ceale ce sînt de cătră față osebirilor, aceas-
tea-s boltele svîntului, întru carele vor mînca
acolo preoții, fiii lui Saduc, cei ce să apropie
cătră Domnul; svintele svintelor, și acolo vor
pune svintele svintelor și jîrtva și ceale
pentru păcat și ceale pentru neștiința, căci

locul iaste svînt. Nu vor întra acolo afară 14
dentru preoți și nu vor ieși de la svînt în cur-
tea cea mai den afară pentru ca pururea svinți
să fie ceia ce să apropie; și să nu să atingă de
podoaba lor, cu carele slujăsc întru eale,
pentru căci svinte sînt; și să vor îmbrăca cu
alte haine, cînd să ating de norod“. Și să 15
săvrși măsurarea casii denlăuntru, și mă
scoase pre mine pre calea porții cei ce caută
cătră răsărit, și măsură pilda casii împrejur cu
rînduiala. Și stătu de cătră dosul porții cei 16
ce caută cătră răsărit și au măsurat 500 cu
trestia cea de măsură. Și să întorse cătră 17
crivățu și au măsurat cea de cătră față crivățu-
lui 500 de coți cu trestia măsurii. Și să 18
întorse cătră mare și măsură cea de cătră
fața mării 500 de coți cu trestia măsurii. Și 19
să întorse cătră austru și măsură cea de cătră
fața a austrului 500 cu trestia măsurii. În 20
patru părți tot cu acea trestie, și orîndui pre
ea și îngrădirea lor premprejur de 500 de
cătră răsărit și 500 de coți lărgimea a osebi
între svinte și în zidul celui denainte celui den
rînduiala casii.

CAP XLIII

1 **S**i mă aduse pre mine la poarta cea ce
caută cătră răsărit și mă scoase afa-
2 ră. Și iată, mărirea Dumnezeului
lui Israil venia despre calea porții ce
caută cătră răsărituri, și glasul taberii
- ca glasul celor a multe îndoite, și pămîntul
strălucia ca o lumină de slavă premprejur.
3 Și vedea care am văzut era ca vedea
carea am văzut cînd întram a unge cetatea, și
vedea carea am văzut preste rîul Hovarului, și
4 căzuiu preste față mea. Și mărirea Domnu-
lui au întrat în casă despre calea porții ce
caută cătră răsărit. Și mă luo pre mine Duh 5
și mă băgă la curtea cea mai denlăuntru, și
iată, plină de mărirea Domnului era casa.
6 Și stătui și iată glas den casă grăind cătră
mine și bărbatul sta alătura cu mine. Și 7
zise cătră mine: „Fiiul omului, văzut-ai locul
scaunului Mieu și locul urmei picioarelor
Meale, întru carele va lăcui numele Mieu, în
mijlocul casii lui Israil în veac; și nu vor mai
spurca casa lui Israil numele cel sfînt al Mieu,
ei și povățuitorii lor, întru curvia lor și întru
uciderile povățuitorilor lor în mijlocul lor,
8 Cînd punea ei tinda Mea întru tinzile lor și
pragurile Meale alătura cu pragurile lor, și au
făcut părealele Mieu ca cînd s-ar ținea
împreună al Mieu și al lor, și au spurcat
numele cel sfînt al Mieu cu păcatele lor
carele făcea; și am zdrobit pre ei cu mînia

9 Mea și cu uciderea. Și acum leapede curvia
 lor și uciderile povățuitorilor lor de la Mine și
 10 voiu lăcui în mijlocul lor în veac. Și tu, fiul
 omului, arată casii lui Israil casa,și vor înceta
 de cătră păcatele lor,și vedea ea și rînduiala
 11 ei. Și aceștea vor lua certarea lor pentru
 toate care au făcut și vei scrie casa și gătirea ei
 și ieșirea ei și starea ei și toate poruncile ei și
 toate ceale legiuite ale ei vei arăta lor și vei
 scrie înaintea lor și vor păzi toate dreptățile
 12 Meale și le vor face pre eale. Și scrisoarea
 casii,preste vârful muntelui, toate hotarale ei
 premprejur sfintele sfintelor sînt, aceasta e
 13 leagea casii“. Și aceastea-s măsurile jîrtăv-
 nicului cu cotul cotului și o palmă, sînul-adîn-
 carea preste tot de un cot,și de un cot lărgimea.
 14 Și usna pre buzele ei împrejur de o palmă și
 15 aceasta e înălțimea jîrtăvnicului. Și adînca-
 rea începăturii gropilii lui cătră curățitoriul
 cel mare dedesupt,de doi coți și lărgimea de
 un cot,și cel de la curățitoriul cel micu preste
 curățitoriul cel mare 4 coți și lărgimea de un
 16 cot. Și ariilu de 4 coți,și de la ariilu pînă
 17 deasupra coarnelor un cot. Și ariilu de 12
 coți în lungu și de 12 coți lărgimea în 4 muchi
 în cîte 4 părți ale lui,și curățitoriul de 14 coți
 de lungu și de 14 coți de largu în patru muchi
 preste patru părți ale lui,și usnele lui împrejur
 împrejurîndu-se la el de la jumătate de cot și
 împrejurul ei un cot împrejur,și treaptele lui
 18 căutînd cătră răsărit. Și zise cătră mine:
 „Fiiul omului, aceasta zice Adonai Domnul
 Dumnezăul lui Israil: ‘Aceastea-s poruncile
 jîrtăvnicului, în ziua facerii lui, ca să aducă
 preste el arderi-de-tot și a vărsa cătră el
 19 sînge. Și vei da preoților leviților, celor
 den sămînța lui Saduc, celor ce să apropie
 cătră Mine – zice Domnul Domnul –, a sluji
 20 Mie vițel den boi pentru păcat. Și vor lua
 den sîngele lui și vor pune preste ceale 4 cor-
 nuri ale jîrtăvnicului și preste ceale 4 unghiuri
 ale curățitoriului și preste vatră împrejurul
 21 stropi pre elu și vor curăți pre el. Și vor lua
 vițelul cel pentru păcat și să va arde întru cea
 22 osăbită a casii den afară a sfintelor. Și în
 ziua a doao vor lua doi iezi de capre curați
 pentru păcat și vor curăți jîrtăvnicul în ce chip
 23 au curățit cu vițalul. Și după ce se va săvîrși
 curățirea, aduce-vor vițel den boi fără de priha-
 24 nă și berbeace den oi fără de prihană. Și veți
 aduce înaintea Domnului și vor presăra preste el
 preoții sare și vor aduce pre eale arderi-de-tot
 25 Domnului. Șapte zile vei face iedu pentru pă-
 cat în toate zilele și vițel den boi și berbeace

den oi fără de prihană, vei face ceale 7 zile; 26
 și vor curăți jîrtăvnicul și vor lămuri pre el și
 vor umplea mîinile lor. Și vor săvîrși zilele 27
 și va fi în ziua a opta și înainte vor face preoții
 preste jîrtăvnicu arderile ceale de tot ale
 voastre și ceale ale mîntuirii voastre și voiu
 priimi pre voi’ – zice Domnul Domnul“.

C A P X L I V

i mă înturnă pre mine de pe calea 1
 porții sfintelor cei mai den afară,ce
 caută cătră răsărituri,și aceasta era
 închisă. Și zise Domnul cătră 2
 mine: „Poarta aceasta închisă va fi,
 nu să va deșchide și nime nu va trece pren
 ea, Căci Domnul Dumnezăul lui Israil va 3
 întra pren ea și va fi închisă, pentru că povă-
 țuitoriul acesta șade într-înșea ca să mănînce
 pîine înaintea Domnului; după calea elamului
 porții va întra și după calea lui va ieși“. Și 4
 mă băgă înlăuntru după calea porții cei
 despre crivățu, în preajma casii,și am văzut și
 iată, plină era de mărire casa Domnului și
 căzuiu preste fața mea. Și zise Domnul 5
 cătră mine: „Fiiul omului, rînduiaște la inima
 ta și vezi cu ochii tăi și auzi cu urechile tale
 toate cîte grăiescu cu tine după toate porun-
 cile casii Domnului și toate legile ei,și vei rîn-
 duia inima ta la întrarea casii după toate ieșire-
 le ei și întru toate sfintele. Și vei grăi cătră ca- 6
 sa cea amărîtoare, cătră casa lui Israil: ‘Aceastea
 zice Domnul Domnul: ‘Îndestulească-se
 voao de toate fărădelegile voastre, casa lui
 Israil, A vă băga pre voi, fii de alt neam, 7
 neobrezuiți la inimă și neobrezuiți la trup, ca
 să să facă întru sfintele Meale ca să le pîngă-
 rească pre eale, aducînd voi pîine sau și sînge,
 și călcați făgăduința Mea întru toate fărădele-
 gile voastre, Și n-ați păzit ca să păziți paze 8
 întru sfintele Meale’. Pentru aceaea, 9
 aceastea zice Adonai Domnul Dumnezău:
 ‘Tot fiiul cel de alt neam, neobrezuit la
 inimă și neobrezuit la trup, nu va întra la
 sfintele Meale întru toți fiii celor de alt
 neam, celora ce sînt în mijlocul casii lui
 Israil, Fără de numai leviții, carii au luat de 10
 la Mine cînd rătăciia Israil, carii au rătăcit de
 la Mine denapoia gîndurilor lor, și vor lua
 strîmbătatea lor, Și vor fi întru sfintele 11
 Meale slujind,portari la porțile casii,și slujind
 în casă;aceștea vor junghea jîrtvele și arderile
 ceale de tot ale norodului și aceștea vor sta
 înaintea norodului ca să slujască lor. Pentru 12
 căci sluji lor înaintea feații chipurilor lor și s-au
 făcut casii lui Israil spre certare de strîmbătate;
 pentru aceasta am rînduit mîna Mea pres-

te ei – zice Domnul Dumnezeu – și vor lua
 13 păcatul lor. Și nu să vor apropia cătră Mine
 ca să să prețească Mie, nici a să apropia
 cătră ceale sfinte ale fiilor lui Israil, nici cătră
 sfintele sfintelor Meale; și vor lua necinstea lor
 14 întru rătăcirea carea au rătăcit. Și vor rîn-
 dui pre ei a păzi pazele casii la toate lucrurile
 15 ei și la toate oricîte vor face. Preoții leviții,
 fiii lui Sadoc, carii au păzit pazele sfintelor
 Meale cînd rătăciia casa lui Israil de la Mine,
 aceștea să vor apropia cătră Mine a sluji Mie
 și vor sta înaintea feței Meale a-Mi aduce
 jîrtvă și seu și sînge – zice Domnul Dumne-
 16 zău. Aceștea vor întra la ceale sfinte ale
 Meale și aceștea să vor apropia cătră masa
 17 Mea a sluji Mie și vor păzi pazele Meale. Și
 va fi cînd vor întra ei la porțile curții cei mai
 denlăuntru, cu veșminte de in să vor îmbrăca
 și nu se vor îmbrăca cu lînă cînd vor sluji ei de
 18 la poarta curții cei mai denlăuntru. Și chivere
 de in vor avea în capetele lor și nădragi de in vor
 avea preste mijlocele lor și nu să vor încinge în
 19 silă. Și cînd vor ieși ei la curtea cea mai den
 afară, cătră norod, dezbrăca-vor veșmintele lor
 cu carele ei slujesc cu eale și le vor pune pre eale
 în cămările sfintelor și să vor îmbrăca în alte
 veșminte și nu vor sfinți norodul cu veșmin-
 20 tele lor. Și capetele lor nu-ș vor rade și chi-
 cele lor nu le vor goli, acoperind vor acoperi
 21 capetele lor. Și vin nu vor bea tot preotul,
 cînd vor întra ei la curtea cea mai den-
 22 lăuntru. Și văduvă, muieri lăsate nu vor lua
 lor spre fămeaie, fără de numai fecioară den
 23 semenția casii lui Israil și văduvă, de să va
 face, den preot vor lua. Și pre norodul
 Mieu vor învăța între cel sfînt și între cel
 spurcat și în mijlocul celui necurat și celui
 24 curat vor arăta lor. Și pentru judecata sîn-
 gelui aceștea să vor pune a aleage, și dreptă-
 țile Meale vor îndirepta, și judecățile Meale
 vor judeca, și legiurile Meale și poruncile
 Meale întru toate sărbătorile Meale vor păzi,
 25 și sîmbetele Meale vor sfinți. Și la sufletul
 omului nu vor întra a să pîngări, fără de
 numai la tată și la mumă, și la fecior, și la
 fată, și la frate, și la sora lui carea nu s-au
 26 măritat să va pîngări. Și după ce să va
 27 curăți el, șapte zile să-ș numere lui. Și în
 care zi merg înlăuntru la poarta cea mai den-
 lăuntru ca să slujască la cel sfînt, aduce-vor
 28 curățenie – zice Domnul Dumnezeu. Și vor
 fi lor spre moștenire, Eu moștenirea lor, și
 ținearea lor nu să va da întru fiii lui Israil, căci
 29 Eu – țineare lor. Și jîrtva și ceale pentru
 păcate și ceale pentru neștiință aceștea vor
 mînca. Și toată osăbirea întru Israil lor va fi.

Începăturile tuturor, Și dentîiu născutele 30
 tuturor și luările toate den toată începătura
 voastră preoților va fi; și ceale dentîiu născute
 ale voastre veți da preotului a pune blagoslo-
 venia voastră în casele voastre. Și toată 31
 mortăciunea și prinsă de hiară den pasări și
 den dobitoace nu vor mînca preoții.

C A P X L V

i cînd veți măsura voi pămîntul întru 1
 moștenire, veți osebi începătura
 Domnului sfînt de la pămînt 25 000
 lungimea și lărgimea 10 000. Sfînt va
 fi întru toate hotarăle lui împrejur.
 Și va fi dentru aceasta sfințenie 500 preste 2
 500 în patru muchi împrejur și 50 de coți ose-
 birea lor pre împrejur. Și dentru această 3
 măsurare vei măsura lungimea 25 000, lărgi-
 mea 20 000 și întru ea va fi sfințenia, Sfînta
 Sfintelor; De la pămînt va fi preoților ce 4
 slujesc la cel sfînt și va fi la cei ce să apropie a
 sluji Domnului, și va fi lor loc de casă osăbit la
 sfințenia lor. Doaozeci și cinci de mii lungi- 5
 mea, și lărgimea 20 000 va fi și leviților celor ce
 slujesc casii lor spre țineare cetăți a lăcuirea.
 Și ținearea cetății vei da 5 000 lărgimea, și 6
 lungimea 25 000, în ce chip e începătura svin-
 telor, la toată casa lui Israil vor fi. Și celui 7
 povățuitoriu, dentru-aceasta și de la aceasta la
 începăturile svintelor spre ținearea cetății
 despre fața începăturilor svintelor și despre
 fața ținerii cetății ceale despre mare și despre
 ceale despre mare, ceale despre răsărituri, și
 lungimea ca una dentru părți de la hotarăle
 ceale de cătră mare, și lungimea spre hotarăle
 ceale de cătră răsăriturile pămîntului. Și va 8
 fi lui spre ținearea lui Israil și nu vor mai
 asupra încă cei ce povățuiesc lui Israil pre
 norodul Mieu și pămîntul vor moșteni de tot
 casa lui Israil, după fealiurile lor'. Aceastea 9
 zice Adonai Domnul: 'Destul fie voao, cei ce
 povățuiți lui Israil! Strîmbătatea și dosada
 lepădaț și judecată și dreptate faceți! Rădicați
 asupraalele de la norodul Mieu! – zice Dom-
 nul Dumnezeu. Cumpănă direaptă și 10
 măsură direaptă și șinic drept fie voao al
 măsurii. Și șinicul așijderea și va fi luarea, 11
 zeciuală lui gomor un șinic și a zecea lui
 gomor; măsura spre gomor să fie tocma. Și 12
 cîntariul 20 de bani, 20 de sicli, 25 de sicle,
 15 sicle talerul va fi voao. Și aceasta e 13
 începătura care veți osebi: dentru ale lui ifi
 de la coriul grîului și a șasea a lui ifi de la
 coriul orzului. Și porunca untdelem- 14
 nului: un păhar de untdelemn de la zece
 pahară, căci zece pahară sînt un gomor. Și 15
 o oaie den zece oi luare, dentru toate
 neamurile lui Israil, spre jîrtve și spre ar-

dere-de-tot și spre mîntuire, ca să să roage
 16 pentru voi – zice Domnul Dumnezău. Și tot
 norodul va da începătura aceasta celui ce
 17 povățuiaște lui Israil. Și pren povățuitoriu
 vor fi arderile ceale de tot și jîrtvele și turnă-
 rile vor fi întru sărbători și întru lunele noauă
 și întru sîmbete și întru toate sărbătorile casii
 lui Israil. Acesta va face ceale pentru păcat și
 jîrtva și arderile-de-tot și ceale ale mîntuirii
 18 ca să să roage pentru casa lui Israil'. Acestea
 zice Adonai Domnul Dumnezău: 'În luna den-
 tîiu, într-una a lunii, lua-veți vițel de boi fără
 19 de prihană ca să să curățească cel svînt. Și
 va lua preotul den sîngele curățeniei și va da
 preste stîlpii ușii casii și preste ceale 4
 unghiuri ale svîntului și preste jîrtăvne și
 preste stîlpii porții curții cei mai denlăuntru.
 20 Și așa vei face în luna a șaptea, într-una a
 lunii, lua-vei de la fieștecarele ce nu știe și de
 21 la prunc și veți curăți casa. Și în luna den-
 tîiu, în 14 ale lunii, va fi voao Paștele sărbă-
 22 toare: șapte zile azime veți mîncă. Și va
 face cea ce povățuiaște întru aceea zi pentru
 el și pentru casă și pentru tot norodul pămî-
 23 tului vițel den boi pentru greșală. Șapte
 zile ale praznecului va face arderi-de-tot
 Domnului 7 viței și 7 berbeci fără de prihană
 în toate zilele, 7 zile, și pentru păcat iedu den
 24 capre în toate zile. Și frămîntături vițelu-
 lui și frămîntături berbeacelui vei face și a
 25 untdelemnului in la frămîntătură. Și în a
 șaptea lună, în 15 ale lunii, la sărbătoare,
 face-vei ca acestea 7 zile ca și ceale pentru
 păcat și ca arderile-de-tot și ca manaa și ca
 untdelemnul'.

C A P X L V I

1 **A**ceasta zice Domnul Dumnezău:
 'Poarta cea den curtea cea mai den-
 lăuntru, ceaea ce caută cătră răsări-
 turi, va fi închisă șase zile, ceale de
 lucru, iară ziua sîmbetelor să va deș-
 2 chide. Și în ziua lunii noao să va deschide și
 va intra povățuitoriu despre calea lui elam al
 porții cei den afară și va sta denaintea ușilor
 porții și vor face preoții arderile ceale de tot
 3 ale lui și ceale ale mîntuirii lui. Și să va închina
 pre denaintea ușii porții și va ieși, și poarta nu se
 4 va închide pînă în seară. Și să va închina nă-
 rodul pămîntului despre ceale denaintea ușii
 porții aceia întru sîmbete și întru lunile ceale
 5 noao înaintea Domnului. Și arderile ceale de
 tot le va aduce povățuitorul Domnului în ziua
 sîmbetelor: șase miei fără de prihană și un ber-
 6 beace fără de prihană. Și manaa și frămîntă-
 turi berbeacelui, și mieilor jîrtvă, darea mî-

nii lui, și de untdelemn in la frămîntătură.
 Și în ziua lunii noao vițel, fiu de cireadă fără 7
 prihană, și șase miei și berbeci fără de pri-
 hană va fi. Și frămîntătură berbeacelui și 8
 frămîntătură vițelului va fi manaa și mieilor în
 ce chip va ajunge mîna lui și de untdelemn in
 la frămîntătură. Și cînd va merge povățui- 9
 toriu, despre calea lui elam al porții va intra
 și despre calea ei va ieși. Și cînd va merge 10
 înlăuntru nărodul pămîntului celui denaintea
 Domnului, la praznice, cea ce merge
 înlăuntru despre calea porții cei despre crivăț
 să să închine, ieși-va despre calea porții cei de
 cătră austru și cea ce merge înlăuntru
 despre calea porții ceii de cătră austru va ieși
 despre calea porții cei despre crivăț, nu se va
 înturna despre calea porții care au intrat, ce
 numai în dreptul ei va ieși. Și povățuito- 11
 riul, în mijlocul lor; cînd vor merge ei
 înlăuntru, va intra împreună cu ei, și cînd vor
 merge ei înlăuntru, va ieși. Și întru săr- 12
 bători și întru bulciuri va fi manaa frămîntă-
 tură vițelului și frămîntătură berbeacelui și
 mieilor în ce chip va ajunge mîna lui și de unt-
 delemn in la frămîntătură. Iară de va face 13
 povățuitoriu mărturisire ardere-de-tot a
 mîntuirii Domnului, și va deschide lui poarta
 ceaea ce caută cătră răsărit și va face arderea
 cea de tot a lui și ale mîntuirii lui în ce chip
 va face în ziua sîmbetelor și va ieși și va închide
 ușile după ce va ieși. Și miel de un an fără 14
 de prihană și va face întru ardere-de-tot în
 toate zilele Domnului dimineața, dimineața va
 face pre el. Și manaa va face preste el 15
 demineața, dimineața a șasea a măsurii și a
 untdelemnului al treilea lui in ca să ameastece
 făina cea de grîu manaa Domnului, poruncă
 veacinică pururea. Face-va mielul și manaa 16
 și untdelemnul, va face dimineața ardere-de-
 tot pururea. Acestea zice Domnul: 'De va 17
 da povățuitorul dare unuia dentru fiii lui
 dentru moștenirea lui aceasta, fiilor lui va fi
 ținearea lor aceasta întru moștenire. Iară 18
 de va da dare dentru moștenirea lui unuia
 dentru fiii lui și va fi lui pînă la anul slobozirii
 și să va da înapoi povățuitorului afară den
 moștenirea fiilor lui, lor va fi. Și nu va lua 19
 povățuitoriu den moștenirea nărodului ca să-i
 asuprească pre ei dentru ținearea lui, dentru
 moștenirea lui să moștenească pe fiii lui pentru
 ca să nu se răsipească nărodul Mieu fieștecarele
 de la ținearea lui'. Și m-au băgat la calea 20
 cea despre austru a porții, la bolta sfintelor
 preoților ceaea ce caută cătră crivăț și iată
 acolo locu osebit. Și zise cătră mine: „Acest 21
 locu iaste unde vor fiarbe acolo preoții cea-

le pentru fărădelege și ceale pentru păcat; și acolo vor frământa manaa mai mult, ca să nu scoată la curtea cea mai den afară ca să sfințască norodul“. Și mă scoase la curtea cea mai den afară și mă purtă împrejur preste ceale patru părți ale curții; și iată curte despre laturile curții, Curte mică, de lungă 40 de coți, și de largă 30 de coți, o măsură la câte 4. Și bolte împrejur la eale, împrejur la ceale 4 și cuhnii făcute dedesuptul boltelor împrejur. Și zise cătră mine: „Aceasta-s casele bucătarilor, unde vor fiarbe acolo ceia ce slujesc casii jîrtvirile norodului“.

C A P X L V I I

1 **S**i mă băgă la pridvoarăle casii și iată, apă ieșia de supt descoperemîntul casii despre răsărit, căci fața casii căuta cătră răsărituri și apa pogorîia de la laturea cea direaptă despre 2 austru preste jîrtăvnic. Și m-au scos despre calea porții cei despre miazănoapte și mă încungiură pre calea porții den afară cătră poarta curții ceii ce caută cătră răsărituri; și iată, apa să pogorîia de la laturea cea direaptă. 3 Ca ieșirea unui om den preajmă și măsură în mîna lui și au măsurat 1000 cu măsura 4 și au trecut pren apă, apă de iertare. Și au măsurat 7000 cu măsura și veni în apă 5 trecu apa pînă la coapse; și măsură 1000 și nu putea să treacă, căci să repeziia apa ca un 6 sunet de pîrîu carele nu să va treace. Și zise cătră mine: „Văzut-ai, fiul omului?“ Și mă aduse și mă întoarse pre marginea 8 apeii. Întru întoarcerea mea și iată, pre marginea rîului copaci mulți foarte, dencoace 9 și dencolea. Și zise cătră mine: „Apa aceasta carea iase la Galilea cea de cătră răsărit și pogorîia preste Aravia și veniia pînă la mare la apa ieșirii, și va însănătoșa apele. 10 Și va fi tot sufletul celor vii undezați; preste toate, preste carele va veni rîul, vor trăi acolo; și va fi acolo pește mult foarte, căci vine acolo apa aceasta și va însănătoșa și va trăi tot 11 preste carele va veni rîul acolo. Și va fi și vor sta acolo păscarii preste ei de la Agadim pînă la Anagalim; zbicire de năvoade va fi, osebită va fi; și peștii ei, ca peștii mării ceii 12 mari, mulțime multă foarte. Și întru treacerea lui și întru întoarcerea lui și întru treacerea lui cu vederea malurile lui nu să vor însănătoșa, 13 spre sare să deaderă. Și spre rîu să va sui și țărmurile lui dencoace și dencolea, tot pomul de mîncat nu să va vechi asupra lui, nici să va sfîrși roada lui, den noirea lui va da pîrgă pentru că apele lor deñ ceale sfinte acestea ies; și va fi roada lor

spre mîncare și suirea lor spre sănătate“. Aceastea zice Domnul Dumnezău: „Aceaste 14 hotară veți moșteni de tot ale pămîntului, celor 12 fealiuri ale fiilor lui Israil, adaogere de funire. Și veți moșteni de tot pre el fiește- 15 carele, ca și fratele lui, la carele am rîdicat mîna Mea ca să-l dau pre el părinților lor și va cădea voao pămîntul acesta întru moștenire. Și aceastea-s hotarale pămîntului: 16 cătră crivăț, de la marea cea mare ce să pogoară și împrejur spintecă întrarea Sedadii, Emath, Virotha, Savarim, ceale den 17 mijlocul hotarilor Damascului și în mijlocul hotarilor Emathului, curțile lui Savnan, care sînt deasupra hotarilor Avranitidii. Aceas- 18 tea-s hotarale de la mare: de la curtea lui Avnan, hotarale Damascului și ceale despre crivăț cătră crivăț și hotarul lui Emath și hotarul crivățului. Despre fața răsăriturilor, în 19 mijlocul Avranitidii, și în mijlocul Damascului, și în mijlocul Galaaditei, și în mijlocul pămîntului lui Israil, Iordanul hotărăște spre marea cea despre răsăriturile Finicetului; aceastea-s ceale de cătră răsărituri. Și 20 ceale despre austru și liva, de la Theman și de la Finicetu pînă la apa Marimothului Cadis, lățindu-se la marea cea mare; această parte austru și lipsu. Această parte mării cei mari 21 hotărăște pînă în preajma întrării Emathului, pînă la întrarea lui; aceastea-s ceale despre mare; și veți împărți pămîntul acesta voao, fealiurilor lui Israil. Veț pune pre el cu 22 sortu voao și celor nemearnici ce nemernicescu în mijlocul vostru, carii au născut fii în mijlocul vostru; și vor fi voao ca cei pămînteani întru fiii lui Israil, împreună cu voi vor mîncă întru moștenire în mijlocul fealiurilor lui Israil. Și vor fi întru fealiul nemearnici- 23 lor, întru nemearnicii cei ce sînt cu ei; acolo veț da moștenire lor – zice Domnul Dumnezău.

C A P X L V I I I

1 **S**i aceastea-s hotarale fealiurilor de la începătura cea despre crivățu și partea pogorîrii cei ce spintecă împrejur la întrarea lui Emath îngrădirea elamului, hotarul Damascului cătră crivățu despre partea lui Emath al curții; și va fi lor ceale despre răsărituri pînă la mare – Dan, una. Și de la hotarale lui Dan, ceale de 2 cătră răsărituri, pînă la mare – Asir, una. Și de la hotarale lui Asir, de la ceale despre 3 răsărituri pînă la cealea despre mare – Neftalim, una. Și de la hotarale lui Neftalim, 4 celor despre răsărituri, pînă la ceale despre mare – Manasi, una. Și de la hotarale lui 5 Manasi, celor despre răsărituri, pînă la ceale despre mare – Efraim, una. Și de la hotarale 6 lui Efraim, de la ceale despre răsărituri, pînă la

7 ceale despre mare – Ruvim, una. Și de la hotarale lui Ruvim, de la ceale despre răsărituri, pînă la ceale despre mare – Iuda, una.

8 Și de la hotarale Iudii, de la ceale despre răsărituri, pînă la ceale despre mare va fi începătura osebirii, 25000 lărgimea și lungimea ca una den părțile ceale de cătră răsărituri și pînă la ceale despre mare; și va fi cel sfînt în

9 mijlocul lor. Începătura care vor osebi Domnului, lungimea 25000 și lărgimea doazeci și cinci de mii. Acestora va fi începătura sfintelor preoților: cătră crivățu 25000, și cătră mare lărgimea 10000, și cătră răsărituri lățimea 10000 și cătră austru lungimea 25000,

11 muntele sfintelor va fi în mijlocul lui, Preoților celor sfînțiți, fiilor lui Sadoc, celor ce păzescu pazele casii, carii nu s-au rătăcit cu rătăcirea fiilor lui Israil, în ce chip au rătăcit

12 leviții. Și va fi lor începătura dată dentru începăturile pămîntului sfînt sfintelor de la hotarale leviților. Iară leviților – ceale ce-s alătura cu hotarale preoților, lungimea 25000, și lărgimea 10000, toată lungimea

14 25000, și lărgime 10000. Nu să va vinde dentru eale, nici să va măsura, nici să vor lua ceale dentru născute ale pămîntului, căci

15 sfîntu va fi Domnului. Iară ceale 5000, ceale ce prisosescu spre lărgime spre ceale 25000, înaintea zidului va fi cetății spre lăcuință și spre împărțala lui; și va fi cetatea în

16 mijlocul lui. Și aceastea-s măsurile ei de cătră ceale de cătră crivățu: 3000 și 500, și de la ceale despre austru 4000 și 500, și de la ceale despre răsărituri 4000 și 500, și de la ceale

17 despre mare 4000 și 500. Și va fi împărțeală cetății cătră crivățu 250, și cătră austru 250, și cătră răsărituri 250, și cătră mare

18 250. Și prisosala lungimei ceaea ce iaste alătura începăturilor sfintelor, 10000 cătră răsărituri și 10000 cătră mare; și vor fi începăturile celui sfînt și vor fi roadele ei spre

19 pîine celor ce lucrează cetatea. Iară cei ce lucrează cetatea lucrează pre ea den toate fealurile lui Israil. Toată începătura doazeci și cinci de mii, preste 25000 în patru muchi veți osebi lui începătura svîntului de la ținearea cetății.

21 Iară cel prisosit al povățuitorului, den cesta și den cela, de la începăturile svîntului și la ținearea cetății despre față, preste 25000 lungimea pînă la hotarale ceale de cătră răsărit și cătră mare despre față 25000 pînă în hotarale ceale despre mare alătura cu părțile povățuitorului; și va fi începătura svintelor și svintirea casii în

22 mijlocul ei. Și de la ținearea leviților de la ținearea cetății în mijlocul povățuitorilor va fi, în mijlocul hotarilor Iudii și în mij-

locul hotarilor lui Veniamin povățuitoriu lui va fi. Și prisoseala neamurilor de la cei

23 despre răsărit pînă la ceale despre mare – Veniamin, una. Și de la hotarale lui Veniamin, de la ceale despre răsărituri, pînă la ceale despre mare – Semeon, una. Și de la

25 hotarale lui Semeon, una, și de la hotarale lui Semeon, de la ceale despre răsărit, pînă la ceale de cătră mare – Isahar, una. Și de la

26 hotarale celor ai lui Isahar, de la cei de la răsărit, pînă la ceale despre mare – Zavulon, una. Și de la hotarale celor ai lui Zavulon,

27 de la ceale de cătră răsărit pînă la ceale despre mare – Gad, una. Și de la hotarale

28 celor ai lui Gad, de la ceale de cătră răsărit, pînă la liva, și vor fi hotarale lui de la Theman și apa Maremoth de moștenire pînă la marea cea mare. Acesta e pămîntul care îl veți

29 pune cu sorțu fealiurilor lui Israil și aceastea-s împărțealele lor, zice Domnul Dumnezău. Și aceastea-s trecătorile cetății ceale

30 de cătră miazănoapte, 4500 cu măsura. Și

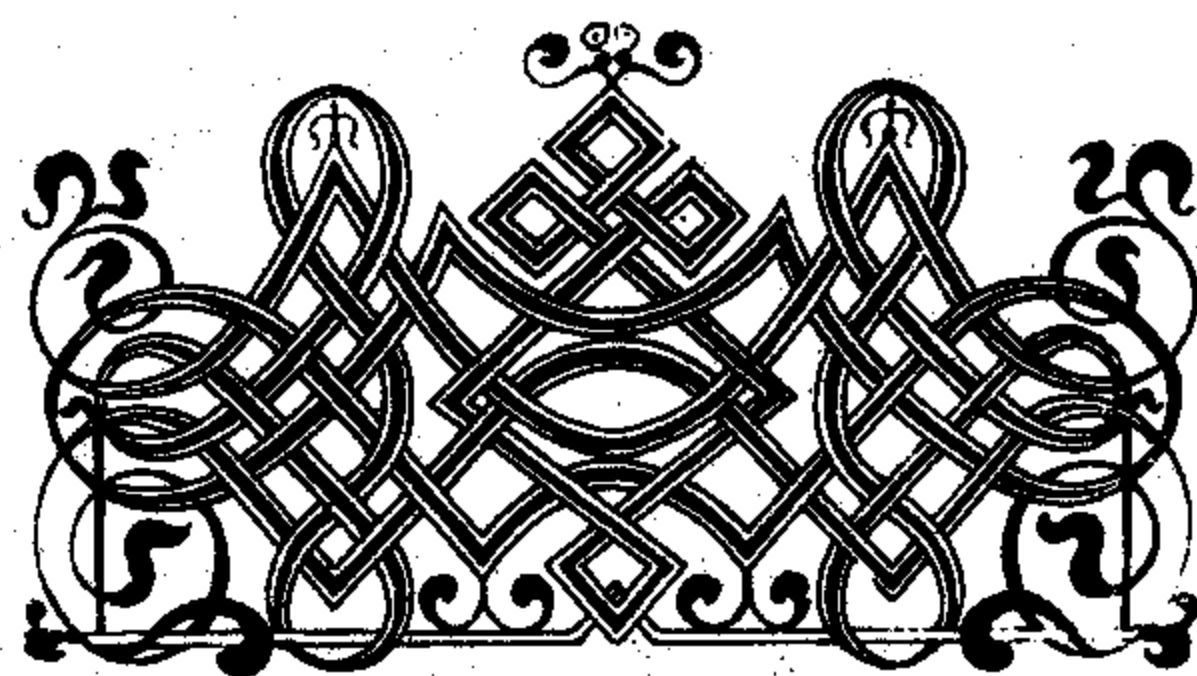
31 porțile cetății pre numele fealiurilor lui Israil, porți 3 cătră crivățu: poarta lui Ruvim, una, poarta Iudii, una, poarta lui Levi, una. Și

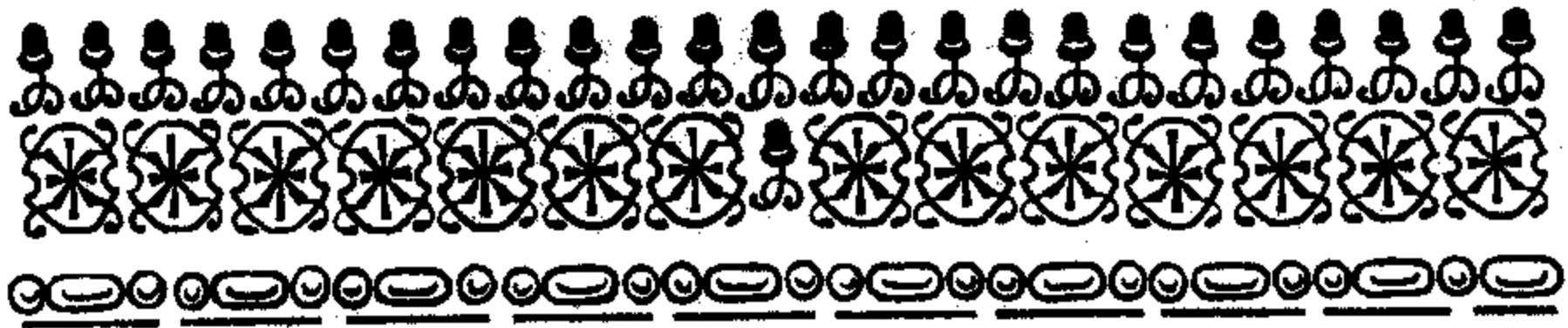
32 ceale de cătră răsărit 4500 și porți 3: poarta lui Iosif, una, poarta lui Veniamin, una, poarta lui Dan, una. Și ceale de cătră austru 4500

33 cu măsura și porți 3: poarta lui Semeon, una și poarta lui Isahar, una, poarta lui Zavulon, una. Și ceale de cătră mare 4500 cu

34 măsură, porți 3: poarta lui Gad, una, poarta lui Asir, una, poarta lui Neftalim, una. Împrejurare de

35 18000. Și numele cetății den ziua carea să va face,
‘Domnul acolo’
va fi numele ei“.

DANIIL

C A P I

1 **I**n anul al treilea al împărăției lui Ioa-
chim, împăratul Iudei, au venit Navo-
hodonosor, împăratul Vavilonului, la
2 Ierusalim și-l încungiuură pre el. Și
deade Domnul în mîna lui pre Ioa-
chim, împăratul Iudei, și den partea vaselor
casii Domnului, și le-au adus pre eale la
pămîntul lui Senaar, casa dumnezăului lui; și
vasele le-au descărcat în casa visteriei dum-
3 nezăului lui. Și zise împăratul lui Asfanez,
celui mai mare preste scopiții lui, să bage den
fiii robiei Ierusalimului și den sămînța împă-
4 răției și de la forthomin Tinerii la carii nu
iaste întru ei prihană, frumoși la chip și price-
pători la toată înțelepciunea, și conoscînd
minte, și cugetînd înțelepciune, și la carele
iaste vîrtute întru ei, a sta în casă înaintea
împăratului și a învăța pre ei carte și limba
5 haldeilor. Și au rînduit lor împăratul pre zi
de la masa împăratului și de la vinul băuturii
lui și să-i hrănească pre ei 3 ani, și după
6 aceeaa să stea înaintea împăratului. Și fu
întru ei den fiii Iudei: Daniil și Anania și
7 Misail și Azaria. Și au pus lor mai-marele
scopiților nume: lui Daniil – Valtasar, și Ana-
niei – Sedrah, și lui Misail – Misah, și Azariei
8 – Avdenago. Și au pus Daniil în inima lui ca
să nu să pîngărească cu masa împăratului și
cu vinul băuturii lui, și rugă pre cel mai mare
9 preste scopiți ca să nu se pîngărească. Și
au dat Dumnezău pre Daniil spre milă și îndu-
10 rări înaintea mai-marelui scopiților. Și zise
mai-marele scopiților lui Daniil: „Temu-mă
eu de domnul meu, de împăratul, pre cela ce
au rînduit mîncarea voastră și băutura
voastră, pentru ca nu cîndai va vedea fața
voastră mai scăzută decît a copilașilor celor
de o vîrstă cu voi, și veți face de va fi capul meu
11 de osîndă la împăratul“. Și zise Daniil cătră
Amelsal, pre carele au pus cel mai mare preste
scopiți preste Daniil și Anania și Misail și
12 Azaria: „Ispiteaște dară pre feciorii tăi 10
zile, și să dea noao den semințele cîmpului și
13 să mîncăm și apă să bem. Și să ivească
înaintea ta chipurile noastre și chipurile copi-
lașilor celor ce mîncă den masa împăratu-
lui; și în ce chip vei vedea, fă cu slugile
14 tale“. Și au ascultat lor și au ispitit pre ei
15 10 zile. Și după săvîrșitul celor 10 zile,
văzutu-s-au chipurile lor bune și vîrtoase la
trupuri, mai mult decît copilașii cei ce mîncă
16 den masa împăratului. Și fu Amelsad luînd
cina lor și vinul băuturii lor, și le da lor

semințe. Și le deade lor Dumnezău înțelea- 17
gere și înțelepciune întru toată cărturăria și
înțelepciune; și Daniil pricepea în toată vide-
nia și în visuri. Și după săvîrșitul zilelor, 18
cărora au zis împăratul să-i bage pre ei, și
băgă pre ei cel mai mare preste scopiți înain-
tea lui Navohodonosor. Și grăi împreună 19
cu ei împăratul, și nu s-au aflat dentru ei
dentru toți aseamene cu Daniil și cu Anania și
cu Misail și cu Azaria; și au stătut înaintea
împăratului. Și întru tot graiul înțelepciuni 20
nii și științii, cîte au cercat de la ei împăratul,
aflat-au pre ei cu 10 părți mai vîrtos decît toți
vrăjitorii și decît toți descîntătorii ceia ce era
în totă împărăția lui. Și fu Daniil pînă într-un 21
an al lui Chiros împăratului.

C A P I I

1 **I**n anul al doilea al împărăției lui 1
Navohodonosor visat-au Navohodo-
nosor vis, și s-au spămîntat duhul lui,
și somnul lui să făcu departe de la
2 el. Și zise împăratul: „Chemați pre
descîntători și pre vrăjitori și pre fărmațori
și pre haldei, ca să spuie împăratului visul
lui“. Și veniră și stătură înaintea împăratu-
lui. Și zise lor împăratul: „Visat-am, și s-au 3
spămîntat duhul meu, a ști visul“. Și 4
grăiră haldeii împăratului siriineaste: „Împă-
rate, în veaci trăiaște! Tu spune visul noao,
slugilor tale, și tîlcuirea lui vom spune“.
Răspunse împăratul și zise haldeilor: 5
„Cuvîntul de la mine s-au depărtat: deci de
nu-m veți arăta mie visul și tîlcuirea lui, la
perire veți fi și casele voastre să vor
jăhui; Iară de-m veți arăta visul și tîlcuirea 6
lui, dări și daruri și cinste multă veți lua de la
mine. Însă visul și tîlcuirea lui spuneți mie!“
Răspunseră de al doilea rînd și ziseră: „Zică 7
împăratul visul slugilor lui, și asămănarea lui
vom spune“. Și răspunse împăratul și zise: 8
„Cu adevărat știu eu că vreamă voi răscumpă-
rați, și căci ați văzut că s-au depărtat de la
mine graiul; Deci de nu-m veți spune visul, 9
știu că cuvînt mincenos și stricat ați tocmit ca
să ziceți înaintea mea, pînă va trece vrea-
mea. Visul meu spuneți-mi, și voiu conoaște
că și asămănarea lui veți spune mie“. Și 10
răspunseră iarăș haldeii înaintea împăratului,
și ziseră: „Nu iaste om pre pămînt care graiul
împăratului va putea să-l conoască, de
vreamă ce tot împăratul mare și domnu graiu
ca acesta nu întreabă pre vrăjitoriu, haldeu.
Căci cuvîntul care împăratul întreabă e greu, 11
și altul nu iaste care să spuie pre el înaintea
împăratului, fără de numai dumnezăii cărora
nu iaste lăcașul cu tot trupul“. Atuncea 12
împăratul, cu mînie și urgie multă, zise
să piarză pre toți măiestrii Vavilonului.

13 Și porunca ieși, și măiestrii să omorîia, și cer-
 14 cară pre Daniil și pre prietenii lui să-i
 15 omoară. Atuncea Daniil au răspuns sfat și
 16 gînd lui Arioh, celui mai mare preste bucătării
 17 împăratului, carele au ieșit a omorî pre măies-
 18 trii Vavilonului. Și întreba pre el zicînd:
 „Boiarine al împăratului, pentru care lucru au
 19 ieșit parea aceasta nerușinată de la fața
 20 împăratului?” Și arătă Arioh graiul lui
 Daniil. Și Daniil întră și rugă pre împăratul
 pentru ca să-i dea lui vreamă, și tîlcuirea lui
 va spune împăratului. Și întrînd Daniil la
 casa lui și la Anania și la Misail și la Azaria,
 21 prietenii lui, graiul au arătat. Și milosîrdii
 cerea de la Dumnăzăul ceriului pentru taina
 aceasta, pentru ca să nu piară Daniil și priate-
 22 nii lui, împreună cu ceialalți măiestri ai Vavi-
 23 lonului. Atuncea lui Daniil, întru vederea
 nopții, taină s-au descoperit; și au binecuvîn-
 24 tat pre Dumnăzăul ceriului Daniil, Și zise:
 „Să fie numele lui Dumnăzău blagoslovit den
 veac și pînă în veac, căci înțelepciunea și înțe-
 25 leagerea a Lui iaste. Și El premenește
 vreamă și ani, așază împărați și mută, dînd
 înțelepciunea la cei înțelepți și înțelepciune
 26 celor ce știu înțeleagerea. Și El descopere
 adînci și ascunse, conoscînd ceale dentru
 întunearec, și lumina împreună cu El iaste.
 27 Ție, Dumnăzăul părinților noștri, mă mărtu-
 risescu și laud, căci înțelepciune și puteare ai
 dat mie, și ai arătat mie ceale ce am rugat de la
 28 Tine, și graiul împăratului ai arătat mie“. Și
 veni Daniil cătră Arioh, pre carele au pus
 împăratul să piarză pre măiestrii Vavilonului,
 și-i zise lui: „Pre măiestrii Vavilonului să nu-i
 pierzi, ce mă bagă pre mine înaintea împăra-
 29 tului, și tîlcuirea împăratului voi spune“.
 Atuncea Arioh de pripă băgă pre Daniil înain-
 30 tea împăratului și zise lui: „Aflat-am om den
 fiii robirei jidovimei, care tîlcuirea împăratu-
 lui va spune“. Și răspunse împăratul și zise
 lui Daniil, al căruia numele era Valtasar: „De
 poți, să-m spui mie visul carele am văzut și
 31 asămănarea lui!“ Și răspunse Daniil înain-
 tea împăratului și zise: „Taina carea împăra-
 32 tul întreabă nu iaste a măiestrilor, vrăjitori,
 descîntători, gazarineani să vestească împă-
 33 ratului. Ce iaste Dumnăzău în cer, Cela ce
 descopere taine, și au arătat împăratului
 Navohodonosor ceale ce trebuie să fie la sfîr-
 34 șitul zilelor. Visul tău și videnia capului tău,
 35 pre așternutul tău, acesta iaste: Tu, împă-
 rate, gîndurile tale pre așternutul tău s-au
 36 suit, ce trebuie să să facă după aceasta; și Cel
 ce descopere taine au arătat ție ceale ce tre-
 37 buiescu să să facă. Și mie, nu întru măies-
 38 tria carea iaste întru mine mai vîrtos decît toți

cei vii taina aceasta s-au descoperit, ce pentru
 ca să să arate împăratului tîlcuirea, pentru ca
 gîndurile inimii tale să conoști. Tu, împă- 31
 rate, vedeai, și iată un chip mare. Și chipul
 acela și vederea lui – preadecovîrșită, stînd
 înaintea feții tale, și vederea lui – înfrico-
 32 șată; Al căruia chipu era capul de aur curat,
 mînile și pieptul și brațele lui – de argint, pîn-
 33 tecele și coapsele – de aramă, Pulpele – de
 fier, picioarele – o parte oarece de fieru, și o
 parte oarece de lut. Vedeai, pînă unde s-au 34
 tăiat piatra den munte fără de mîni și lovi
 chipul preste picioarele ceale de fier și ceale
 de lut, și le mărunți pre eale desăvîrșitu.
 Atuncea s-au mărunțit deodată lutul, fierul, 35
 arama, argintul, aurul, și s-au făcut ca praful
 de la arie de vară; și le rădicară pre eale mulți-
 36 mea duhului, și loc nu s-au aflat lor. Și piatra
 ceaea ce au lovit chipul să făcu munte mare și
 împlu tot pămîntul. Acesta iaste visul; și 36
 asămănarea lui vom grăi înaintea împăratu-
 lui. Tu, împărate, împăratul împăraților, 37
 căruia Dumnăzău împărăția tare și putearnică
 și cinstită o au dat, În tot locul, unde 38
 lăcuiescu fiii oamenilor și hiarăle țarinii și
 pasările ceriului și peștii mării au dat în mîna
 ta și te-au pus pre tine domnu tuturoru, tu ești
 capul cel de auru. Și denapoia ta să va 39
 scula altă împărăție, mai mică decît a ta, și
 împărăția a treia, carea iaste arama, carea va
 domni tot pămîntul, Și împărăția a patra, 40
 carea va fi vîrtoasă ca fierul; în ce chip fierul
 măruntează și supune toate, așa toate le va
 mărunți și le va supune. Și căci ai văzut 41
 picioarele și deagetele – o parte oarecarea de
 lut și o parte oarecarea de fieru, împărăție
 împărțită va fi, și den rădăcina cea de fieru
 va fi întru ea, în ce chip ai văzut fierul ameste-
 42 cat cu lutul; Și deagetele picioarelor – o
 parte oarecarea de fier și o parte oarecarea de
 lut, și o parte oarecarea de împărăție va fi
 tare, și dentru ea va fi sfărîmîndu-se. Căci 43
 ai văzut fierul amestecat cu lutul, amestecați
 vor fi întru sămînța oamenilor și nu vor fi
 lipindu-se într-acesta chip cu acesta, în ce
 chip fierul nu se amestecă cu lutul. Și în 44
 zilele împăraților acelora va scula Dumnăzăul
 ceriului împărăție, carea în veaci nu să va
 strica, și împărăția Lui la alt norod nu va
 rămînea; mărunți-va și va vîntura toate împă-
 45 rățiile, și aceasta să va rădica în veaci. În ce
 chip ai văzut că den munte s-au tăiat piatră
 fără de mîni și au mărunțit lutul, fierul,
 arama, argintul, aurul, Dumnăzău cel Mare au
 arătat împăratului ceale ce trebuie a să face
 după aceastea; și adevărat e visul, și

46 crezută e tîlcuirea lui“. Atuncea împăratul Navohodonosor au căzut preste față și lui Daniil s-au închinat, și manaa și bun miros
 47 zise să-i toarne lui. Și răspunzîndu împăratul, zise lui Daniil: „Cu adevărat, Dumnezeu-zăul vostru, Acesta e Dumnezeuul dumnezeilor și Domnul împăraților, Cel ce descopere taine, căci ai putut a descoperi taina aceasta“.
 48 Și au mărit împăratul pre Daniil, și dări mari și multe au dat lui, și l-au pus pre el preste toată țara Vavilonului și domn domnilor,
 49 preste toți măiestrii Vavilonului. Și Daniil au cerșut de la împăratul, și au pus preste lucrurile țării Vavilonului pre Sidrah, Misah, Avdenago; și Daniil era în curtea împăratului.

C A P I I I

1 **I**n anul al 18 Navohodonosor împăratul au făcut chip de aur, înălțimea lui de 60 de coți, lărgimea lui de 6 coți, și au pus pre el în cîmpul lui Deira, în
 2 țara Vavilonului. Și au trimis să adune pre veziri și pre voivozi, pre biruitorii locurilor, povățuitori și tirani și pre cei preste biruință și pre toți boiarii țărilor, să vie la înnoirea chipului care au pus Navohodonosor
 3 împăratul. Și s-au adunat biruitorii locurilor, vezirii, voivozii, povățuitorii, tiranii cei mari, cei preste biruințe și toți boiarii țărilor la înnoirea chipului care au pus Navohodonosor împăratul, și au stătut înaintea chipului.
 4 Și strigătorii striga cu vîrtute: „Voao vă se zice, limbilor, noroadelor, fealiurilor, neamurilor!
 5 În care ceas veți auzi glasul trîmbiții, muscalului și alăutei, samvichiii și canonului, tocmeala glasului și a tot neamul de cîntăreți, căzînd închinați-vă chipului celui de aur,
 6 care au pus Navohodonosor împăratul; Și carele nu va cădea să să închine, într-acela ceas să va băga în cuptoriul cel de foc, cela ce
 7 arde“. Și fu cînd auziră toate noroadele glasul trîmbiții, muscalului și alăutei, samvichiii și canonului, și a tot neamul de muzice, căzînd toate noroadele, fealiurile, limbile să închina chipului celui de aur care au pus
 8 Navohodonosor împăratul. Atuncea au venit bărbați haldei și au pîrît pre jidovi. Și răspunzînd ziseră lui Navohodonosor împăratului: „Împărate, în veaci trăiaște! Tu,
 10 împărate, ai pus poruncă, tot omul carele va auzi glasul trîmbiții și muscalului și alăutei și samvichiii și canonului și tocmirea glasului și
 11 tot neamul musicilor, Și cel ce nu va cădea să să închine la chipul cel de aur, băga-se-va
 12 la cuptoriul focului cel arzătoriu. Sînt dară bărbați jidovi, pre carei ai pus preste lucrurile țării Vavilonului – Sedrah,

Misah, Avdenago; bărbații aceia n-au ascultat, împărate, porunca ta, și dumnezeilor tăi nu slujăscu, și chipului celui de aur ce ai pus nu să închină“. Atuncea Navohodonosor
 13 cu mînie și cu urgie zise să aducă pre Sedrah, Misah și Avdenago; și să aduseră înaintea împăratului. Și răspunse Navohodonosor,
 14 și zise lor: „Au adevărat, Sedrah, Misah, Avdenago, dumnezeilor miei nu slujiți și chipului celui de aur, carele am pus, nu vă închinați?
 15 Acum dară de sînteți gata, pentru că, deaca veți auzi glasul trîmbiții și alăutei și samvichiii și canonului și tocmeala glasului și a tot neamul de muzice, căzînd să vă închinați chipului celui de aur, care am pus; iară de nu vă veți închina, într-acesta ceas vă veți băga în cuptoriul focului cel ce arde! Și care iaste dumnezeu care să vă scoată pre voi den mînile meale?“
 16 Și răspunse Sedrah, Misah, Avdenago, zicînd împăratului Navohodonosor: „N-avem treabă noi pentru graiul acesta a răspunde ție; Pentru că iaste
 17 Dumnezeuul nostru în ceriuri, Căruia noi slujim, putearnic a ne scoate pre noi den cuptoriul focului cel ce arde, și den mînile tale, împărate, mîntui-va pre noi. Și de nu, să
 18 știi, împărate, că dumnezeilor tăi nu slujim, și chipului celui de aur ce ai pus nu ne închinăm!“ Atuncea Navohodonosor s-au
 19 împlut de mînie, și vederea feții lui s-au schimbat spre Sedrah, Misah și Avdenago, și zise să arză cuptoriul cu 7 părți mai mult, pînă ce va arde desăvîrșit; Și bărbați vîrtoși la
 20 vîrtute – zise – legînd pre Sedrah, Misah și Avdenago, să-i bage în cuptoriul focului celui ce arde. Atuncea bărbații aceia s-au legat,
 21 cu îmbrăcămîntea lor și cu chivere și cu nădragii și hainele lor, și s-au băgat în mijlocul cuptoriului focului ce ardea, De vreme
 22 ce graiul împăratului prea să întăria. Și cuptoriul să arse prea de prisosit de 7 părți mai mult, Și acești 3, Sedrah, Misah și
 24 Avdenago, au căzut în mijlocul cuptoriului focului ce ardea, legați, și umbla în mijlocul văpăii, laudînd pre Dumnezău. Și Navohodonosor auzi laudînd ei, și să miră; și să sculă
 25 cu grabă și zise boiarilor lui: „Au n-am băgat 3 oameni în mijlocul cuptoriului focului, legați?“ Și ziseră împăratului: „Cu adevărat, împărate!“
 26 Și zise împăratul: „Aicea eu văzu patru bărbați dezlegați, și în mijlocul focului umblă, și vătămăre nu iaste întru ei, și vederea celui al patrulea aseamene e cu fiul lui Dumnezău“. Atuncea să apropie
 27 Navohodonosor cătră ușa cuptoriului focului ce ardea și zise: „Sedrah, Misah și Avdinago, robii lui Dumnezău celui Preaînalt, ieșiți și veniți!“ Și ieși Sedrah și Misah și Avdinago den mijlocul focului. Și
 28

să strînseseră craii și voivozii și biruitorii locului și putearnicii împăratului, și vedea pre bărbați că n-au stăpînit focul trupul lor și părul capului lor nu s-au pîrlit și hainele lor nu s-au schimbat și miros de focu nu era întru ei; și să închină Domnului înaintea lor împăratul. Și răspunse Navohodonosor împăratul și zise: „Binecuvîntat e Dumnezeu al lui Sedrah, Misah și Avdenago, Carele au trimis pre îngerul Său și au scos pre slugile Lui, căci nădejduia pre El, și graiul împăratului au schimbat și au dat trupurile lor la focu, pentru ca să nu slujască, nici să se închine la tot dumnezeul, fără de numai la Dumnezeul lor. Și eu puiu poruncă: Tot neamul, neam, limbă, oricarii vor zice hulă asupra Dumnezeului lui Sedrah, Misah și Avdenago, la pierzare vor fi și casele lor la jafu, de vreme ce nu iaste alt dumnezeu carele va putea să izbăvească așa“. Atuncea împăratul au îndireptat pre Sedrah, Misah și Avdenago în țara Vavilonului; și crescū pre ei și învrednici pre ei a povățui tuturor jidovilor celor ce era întru împărăția lui. Navohodonosor împăratul, la toate noroadele, fealiurile, limbile ceale ce lăcuiesc întru tot pămîntul: „Pace voao să se înmulțască! Seamnele și minunile, carele au făcut cu mine Dumnezeul cel Preaînalt, plăcut-au înaintea mea să vestescu voao Cîtu-s de mari și putearnice! Împărăția Lui împărăție veacinică iaste, și stăpînirea Lui – în neam și în neam.

C A P I V

1 **A**u, Navohodonosor, bine petrecînd eram în casa mea și bine odrăslind
2 pre scaunul meu. Vis am văzut, și m-au înfricoșat, și m-am turburat pre așternutul meu, și vederile capului
3 meu m-au turburat pre mine. Și pren mine s-au pus poruncă ca să aducă înaintea mea pre toți măiestrii Vavilonului, pentru ca
4 țilcuirea visului în vor cunoaște. Și întra descîntătorii, vrăjitorii, gazarineani, haldei, și visul eu am zis înaintea lor, și asemănarea lui
5 n-au cunoscut mie, Pînă au venit Daniil, căruia e numele Valtasar, după numele dumnezeului meu, care are Duh Svînt a lui Dumnezeu întru sine, și visul înaintea lui am zis:
6 ‘Valtasar, cel mai mare al descîntătorilor, pre care am cunoscut că Duh Svînt al lui Dumnezeu iaste întru tine și taina nu-ț iaste cu neputință, auzi vederea visului meu, carele am văzut, și
7 asemănarea lui spune-m mie! Și vederile capului meu pre așternutul meu: Vedeam, și iată copaciu în mijlocul pămîntului, și înălțimea lui –
8 multă. Și să mări copaciu și să întări, și înălțimea lui au ajuns pînă la ceriu și tulpina lui la
9 marginele a tot pămîntul. Frunzele lui –

frumoase, și roada lui – multă, și hrană tuturor – întru el; și dedesuptul lui sălășluia hiarăle ceale sălbateci, și întru crangile lui lăcuia pasările ceriului, dentr-însul să hrăniia tot trupul. Vedeam întru vederea nopții pre
10 patul meu, și, iată, ir și svînt den ceriu să pogorî Și strigă cu vîrtutea și așa zise: 11
Tăiaț copaciu și zmulgeți cranghinile lui și scuturați frunzele lui și răsipiți roada lui; clătească-se hiarăle dedesuptul lui și pasările de la ramurile lui; Fără numai odrasla rădăci- 12
nilor lui în pămînt lăsați, și în legătură de fier și de aramă și în pajiștea cea de afară; și în roua ceriului va mînea, și cu hiarăle – partea lui, în buruiianul pămîntului. Inema lui de la 13
oameni să va schimba, și inemă de hiară să va da lui, și șapte vremi să vor premeni preste el. Pren asemănarea lui ir e cuvîntul, și 14
graiul svinților e întrebarea, pentru ca să cunoască cei ce trăiesc căci Domnul iaste Cel Preaînalt al împărăției oamenilor, și oricărui I să va părea va da pre ea, și ocară oamenilor va rădica asupra ei. Acesta e visul carele 15
am văzut eu, împăratul Navohodonosor, și tu, Valtasar, țilcuirea zi, căci toți măiestrii împărăției mele nu pot asemănarea lui a arăta, și tu, Daniile, poți, căci Duhul lui Dumnezeu cel Svînt e întru tine“. Atuncea Daniil, al 16
căruia numele era Valtasar, să năuci ca un ceas, și gîndurile lui turbura pre el. Și răspunse împăratul și zise: „Valtasare, visul și țilcul lui să nu te sîrguiască!“ Răspunse 17
Valtasar și zise: „Doamne, fie visul acesta celor ce urăsc pre tine și asemănarea lui vrăjmașilor tăi! Copaciu carele ai văzut, cel ce 18
s-au mărit și s-au întărit, a căruia înălțimea au ajuns la ceriu și tulpina lui la tot pămîntul și frunzele lui bine înverzite și roada lui multă și hrana tuturor întru el, dedesuptul lui lăcuia hiarăle ceale sălbateci și în crangile lui lăcuia pasările ceriului, Tu ești, împărate, căci te-ai 19
mărit și te-ai întărit și mărimea ta să mări și ajunse la ceriu și stăpînirea ta la marginile pămîntului. Și cum că au văzut împăratul ir 20
cel svînt pogorîndu-se den ceriu, și zise: ‘Zmulgeți copaciu și stricați pre el, fără numai odrasla rădăcinilor lui în pămînt lăsați cu legătură de fier și de aramă și cu pajiște cea denafară, și în roua ceriului va petrece, și cu hiarăle sălbatece va fi partea lui, pînă să vor premeni preste el 7 vremi’, Aceasta e asă- 21
mănarea lui, împărate, și asemănarea Celui Preaînalt aceasta iaste, carele au ajuns preste domnul meu, preste împăratul, Și pre tine 22
te vor goni de la oameni, și cu hiarăle săl-

batece va fi lăcașul tău, și cu iarbă ca pre un bou te vor hrăni, și den roua ceriului vei petrece, și șapte vremi să vor premeni preste tine, pînă unde vei conoaște că biruiaște Cel Nalt împărăția oamenilor, și

23 căruia I se va părea o va da pre ea. Și căci au zis: 'Lăsați odrasla rădăcinelor copaciului în pămînt', împărăția ta ție rămîne, dentru carea ai conoaște biruința cea cerească.

24 Pentru aceea, împărate, sfatul meu placă ție, și păcatele tale cu milostenie le răscumpără și strîmbătățile întru îndurările meșerilor, cîndai va fi Dumnezeu mult-îngăduitoriu

25 greșalelor tale". Acestea toate s-au stricat

26 asupra lui Navohodonosor împăratul. După 12 luni, la besearca împărăției lui, în Vavilon

27 îmblînd, Răspunse împăratul și zise: „Nu acesta iaste Vavilonul cel mare, care eu am zidit spre casa împărăției în tăria puterii

28 meale, spre cinstea măririi meale?" Încă cuvîntul în gura împăratului fiind, glas den ceriu să făcu: „Ție să zice, Navohodonosore împărate, împărăția ta au trecut de la tine,

29 Și de la oameni pre tine vor goni, și cu hiarăle sălbatece – lăcuința ta, și cu iarbă ca pre un bou te vor hrăni, și 7 vremi să vor premeni preste tine, pînă unde vei cunoaște că biruiaște Cel Înalt împărăția oamenilor, și la

30 care-I va părea va da pre ea". Într-acesta ceas cuvîntul s-au plinit asupra lui Navohodonosor, și de la oameni s-au gonit, și iarbă mînca ca un bou, și den roaua ceriului trupul lui s-au văpsit, pînă unde perii lui ca ai leilor s-au mărit și unghelile lui ca ale pasărilor.

31 „Și după săvîrșitul zilelor, eu, Navohodonosor, ochii la ceriu rîdicaiu, și crierii miei spre mine să întoarșeră, și pre Cel Preaînalt binecuvîntaiu și pre Cel Viu în veaci lăudaiu și am mărit, căci biruința Lui e biruință veacinică și

32 împărăția Lui – în neam și în neam, Și toți ceia ce lăcuiesc pămîntul întru nemica s-au socotit, și după voia Lui face în sila ceriului și în lăcașul pămîntului, și nu iaste cine să stea împotriva mîinii Lui și să grăiască Lui: 'Ce ai

33 făcut?' Într-aceasta vreamă creierii miei s-au întors asupră-mi, și la cinstea împărăției meale am venit, și chipul meu s-au întors asupra mea, și tiranii miei și măriții miei cerca pre mine, și pre împărăția mea m-am întărit,

34 și mărire mai multă să adaoșe mie. Acum dară eu, Navohodonosor, laud și preaînaltu și măresc pre Împăratul ceriului, căci toate lucrurile Lui sînt adevărate și cărările Lui – judecăți, și pre toți ceia ce merg cu mîndrie poate să-i smerască“.

altasar împăratul făcu cină mare 1
celor de cinste ai lui, la 1000 de
oameni, și sta în preajma celor o mie
vinul. Și bînd, Valtasar zise la gus- 2
tarea vinului ca să aducă vasele ceale
de aur și ceale de argint, carele au scos Navo-
hodonosor, tatul lui, den besearca cea den
Ierusalim, și să bea cu eale împăratul și boiarii
lui și țiitorile lui și cealea ce să culca lîngă
el. Și aduseră vasele ceale de aur și ceale 3
de argint, carele au scos den besearca lui
Dumnezău den Ierusalim, și bea cu eale împă-
ratul și boiarii lui și țiitorile lui și ceale ce să
culca lîngă el. Bea vin și lăuda pre dumne- 4
zăii cei de aur și de argint și de aramă și de fier
și de lemn și de piatră, și pre Dumnăzăul cel
Veacinic nu L-au binecuvîntat, Cela ce are
biruința duhului lor. Într-acest ceas ieșiră 5
deagete de mînă omenească și scriia în
preajma făclii, preste spoiala păreatelui casii
împăratului, și împăratul vedea încheieturile
mîinii ceii ce scriia. Atuncea fața împăratu- 6
lui să schimbă, și gîndurile lui turburară pre
el, și legăturile mijlocului lui să dezlega, și
genuchile lui să izbiia. Și strigă împăratul 7
cu tărie ca să aducă vrăjitori, haldei, gaza-
reani; și răspunse împăratul și zise măiestri-
lor Vavilonului: „Oricine va ceti scrisoarea
aceasta și tîlcuirea ei îm va arăta, cu porfira se
va îmbrăca, și lanțul cel de auru – preste gru-
mazii lui, și al treilea întru împărăția mea va
domni“. Și întra toți măiestrii împăratului 8
și nu putea scrisoarea să cetească, nici tîlcul
să arate împăratului. Și împăratul Valtasar 9
s-au turburat, și chipul lui s-au premenit
asupra lui, și boiarii lui să turburară. Și au 10
întrat împărăteasa la casa băuturii, și răs-
punse împărăteasa și zise: „Împărate, în
veacu trăiaște! Nu te turbure pre tine gîndu-
rile tale, și chipul tău nu să schimbe! Iaste 11
om întru împărăția ta, întru carele e Duhul lui
Dumnezău, Și în zilele tătîni-tău prive- 12
gheare și înțeleagere s-au aflat întru el; și
împăratul Navohodonosor, tată-tău, mai-
mare descîntătorilor, vrăjitorilor, haldeilor,
gazareanilor l-au pus pre el, Căci duhu 13
mult – întru el și înțelepciune și înțeleagere,
tîlcuind vise și vestind ceale oprite și dezle-
gîndu legăturile, Daniil, și împăratul i-au pus
lui numele Valtasar. Acum dară cheame-se, și
tîlcuirea lui va spune ție“. Atuncea Daniil 14
să aduse înaintea împăratului, și zise împăra-
tul lui Daniil: „Tu ești Daniil cel den fiii
robirii, ai jidovimei, care i-au adus împă-
ratul, tată-mieu? Auzit-am pentru tine că 15
Duhul lui Dumnezău iaste întru tine, și
deșteptare și înțeleagere și măiestrie mul-

C A P V I

16 tă s-au aflat întru tine. Și acum au intrat
 înaintea mea cei înțelepți, vrăjitori, gazareani,
 17 pentru ca scrisoarea aceasta să o cetească
 mie, și n-au putut să-mi spuie. Și eu am
 auzit pentru tine că poți tâlcui a
 18 tâlcui; Acum dară, de vei putea scrisoarea
 aceasta a ceti și asemănarea ei să-mi arăți
 mie, cu mohorît te vei îmbrăca, și lanțul cel de
 auru va fi preste grumazii tăi, și al treilea
 19 întru împărăția mea vei domni“. Și zise
 Daniil înaintea împăratului: „Dările tale ție
 20 fie, și darul casii tale altuia dă. Iară eu scri-
 soarea o voiu ceti împăratului și asemănarea
 ei arăta-voiu ție. Împărate, Dumnezeu cel
 Preaînalt împărăția și mărirea și cinstea au
 21 dat lui Navohodonosor, tătine-tău; Și de
 mărirea care au dat lui, toate noroadele, fea-
 liurile, limbile era tremurînd și temîndu-se de
 cătră fața lui; pre carele vrea el omorîia, și pre
 carele vrea el bătea, și pre carele vrea el
 22 înălța, și pre carele vrea el smeriia. Și cînd
 să înălța inima lui și duhul lui s-au întărit a să
 mîndri, pogorîtu-s-au den scaunul împărăției,
 23 și cinstea s-au luat de la el, Și de la oameni
 s-au izgonit, și inima lui cu hiarăle s-au dat, și
 cu măgarii sălbatici – lăcuința lui, și cu iarbă
 ca pre un bou hrăniia pre el, și den roua ceriu-
 lui trupul lui s-au văpsit, pînă unde au cono-
 cut că biruiaste Domnul Dumnezeu cel Prea-
 înalt împărăția oamenilor, și căruia I să va
 24 părea o va da pre ea. Și tu dară, fiul lui,
 Valtasar, n-ai smerit inima ta înaintea lui
 25 Dumnezeu; nu aceastea toate le-ai știut? Și
 preste Domnul Dumnezeu cel ceriului te-ai înăl-
 țat, și vasele casii Lui le-ai adus înaintea ta, și
 tu și boiarii tăi și țiitoarele tale și ceale ce
 să culcă lîngă tine vin beați cu eale, și pre
 dumnezeii cei de auru și de argint și de
 fieru și de lemnu, de piatră, carii nu vădu, nici
 audu și nu cunosc, ai lăudat, și pre Dumne-
 zău, Care suflarea ta iaste în mîna Lui și toate
 26 căile tale, pre El nu L-ai mărit. Pentru
 aceea de la fața Lui s-au trimis o închietură
 27 de mîna și scrisoarea aceasta au pus. Și
 aceasta e scrisoarea cea rînduită: Mani, the-
 28 chil, fares. Aceasta e asemănarea graiului:
 Mani – măsurat-au Dumnezeu împărăția ta, și
 29 o plini pre ea; Thechil – stătu întru cum-
 30 pănă, și să află lipsind; Fares – să despărți
 împărăția ta, și să deade midilor și persilor“.
 31 Și zise Valtasar și îmbrăcară pre Daniil cu moho-
 rît și lanțul cel de aur pusă-l prejur grumazii
 lui, și strigă pentru el să fie el biruitoriu al treilea
 32 întru împărăție. Într-această noapte s-au
 33 omorît Valtasar, împăratul haldeul. Și Darii
 Midul au luat împărăția, fiind de ani 62.

1 i plăcu înaintea lui Darii, și au pus
 2 preste împărăție domni 120, ca să fie
 ei întru toată împărăția lui, Și
 3 preste dînșii rînduitori 3, dentru carii
 era Daniil unul dentru ei, ca să dea lor
 domnii cuvînt, pentru ca împăratul să nu să
 dodeiască; Și era Daniil preste ei, căci duh
 4 de prisosit era întru el, și împăratul l-au pus
 pre el preste toată împărăția lui. Și rîndui-
 5 torii și domnii cerca vină să afle asupra lui
 Daniil; și toată vina și greșala și păcat nu s-au
 aflat asupra lui, căci credincios era. Și
 6 ziseră rînduitorii: „Nu vom afla asupra lui
 Daniil vină, fără numai întru legile Dumne-
 zăului lui“. Atuncea rînduitorii și domnii stă-
 7 tură înaintea împăratului și ziseră lui: „Darie
 împărate, să trăiești în veaci! Sfătuitu-s-au
 8 toți ceia ce-s preste împărăția ta voivozi și
 domni, ispravnicii și biruitorii locurilor, ca să
 întărească cu întări[tu]ră împărătească și să
 întărească poruncă, cum carele va ceare cea-
 9 rere de la tot dumnezăul și de la oameni pînă
 în zile 30, fără de numai de la tine, împărate,
 să să bage în groapa leilor; Acum dară,
 10 împărate, întărește porunca, pentru ca să
 nu schimbe porunca persilor și a midi-
 lor“. Atuncea împăratul Darie porunci a să
 11 scrie porunca. Și Daniil, cînd au cono-
 cut că s-au rînduit porunca, au intrat în casa lui, și
 ferestrele – deșchise lui la cerdacuri în
 preajma Ierusalimului, și 3 vremi de zi era
 plecîndu-se pre genuchile lui și rugîndu-se și
 mărturisîndu-se înaintea Dumnezăului lui, în
 ce chip eră făcînd și mai nainte. Atuncea
 12 bărbații aceia au păzit și au aflat pre Daniil
 rugîndu-se și umilindu-se Dumnezăului
 lui. Și mergînd ziseră împăratului: „Împă-
 13 rate, au n-ai pus poruncă ca tot omul carele va
 ceare de la tot dumnezăul și de la om ceare
 pînă la 30 de zile, fără numai de la tine, împă-
 rate, să să bage în groapa leilor?“ Și zise
 împăratul: „Adevărat – cuvîntul, și porunca
 14 midilor și persilor nu va trece!“ Și atun-
 cea răspunseră și ziseră înaintea împăratului:
 „Daniil, cel dentru fiii robirii Iudii, nu s-au
 supus poruncii tale și în trei vremi ziua ceare
 de la Dumnezăul lui cearerile lui“. Atuncea
 15 împăratul, deaca auzi graiul, mult s-au mîhnit
 asupra lui și pentru Daniil s-au nevoit ca să-l
 scoată pre el, și pînă în sară era nevoindu-se
 ca să-l scoată pre el. Atuncea bărbații aceia
 16 ziseră împăratului: „Conoaște, împărate, căci
 porunca iaste la midi și la persi ca toată
 porunca și starea, carea împăratul va pune,
 nu trebuie a să premeni!“ Atuncea împăra-
 tul zise și aduseră pre Daniil și-l băgară
 pre el în groapa leilor; și zise împăratul lui
 Daniil: „Dumnezăul tău, Căruia tu slujești

17 neîncetat, Acesta te va scoate pre tine!“ Şi
 au adus o piatră şi au pus preste gura gropii,
 şi au pecetluit împăratul cu inelul lui şi cu inelul
 boiarilor lui, pentru ca să nu să preme-
 18 nească vrun lucru întru Daniil. Şi s-au dus
 împăratul la casa lui, şi au dormit necinat, şi
 bucate n-au adus lui, şi somnul s-au depăr-
 tat de la el. Şi încuie Dumnăzău gurile leilor,
 19 şi n-au bîntuit pe Daniil. Atuncea împăra-
 tul s-au sculat dimeneaţa cu lumină şi cu sîr-
 20 guială au venit la groapa leilor; Şi apro-
 piindu-se el de groapă, pre Daniil cu glas tare
 au strigat: „Daniile, robul lui Dumnezău celui
 Viu, Dumnezău, Căruia tu slujeşti neprea-
 stano, putut-au să te scoată den gura
 21 leilor?“ Şi zise Daniil împăratului: „Împă-
 22 rate, în veaci trăiaşte! Dumnezăul meu au
 trimis pre îngerul Lui, şi au astupat gurile lei-
 lor, şi nu m-au stricat pre mine, căci înaintea
 Lui direptate să află întru mine; şi înaintea ta,
 23 împărate, greşală n-am făcut“. Atuncea
 împăratul mult să îmbună spre el, şi pre
 Daniil zise să-l scoată den groapă; şi să scoase
 Daniil den groapă, şi toată stricarea nu s-au
 aflat întru el, căci au crezut în Dumnezăul
 24 lui. Şi zise împăratul, şi aduse pre bărbaţii
 ceia ce au pîrît pre Daniil, şi la groapa leilor
 s-au băgat ei şi fiii lor şi muierile lor; şi n-au
 ajuns la fundul gropii, pînă ce i-au fărîmat lei
 pre ei şi toate oasele lor le-au mărunţit.
 25 Atuncea Darie împăratul au scris la toate
 năroadele, neamurile, limbile, celor ce
 lăcuiescu în tot pămîntul: „Pace voao să să
 26 înmulţască! Denaintea feaţii mele s-au
 pus poruncă ca întru toată stăpînirea împără-
 Ńiei mele să fie cutremurîndu-se şi temîn-
 du-se de cătră faţa Dumnezăului lui Daniil,
 căci Acesta e Dumnezăul cel Viu şi rămîne în
 veaci, şi împărăţia Lui nu se va strica, şi
 27 biruinţa [Lui] – pînă la săvîrşit; Spreje-
 neaşte şi mîntuiaşte şi face seamne şi minuni
 în ceriu şi pre pămînt, Carele au scos pre
 28 Daniil den gura leilor“. Şi Daniil să îndi-
 reptă întru împărăţia lui Darie şi întru împă-
 răţia lui Chir Persului.

C A P V I I

1 **I**n anul dentîiu a lui Valtasar, împăra-
 tul haldeilor, Daniil văzu vis, şi vede-
 rile capului lui pre patul lui, şi visul
 lui au scris. Începătura cuvintelor
 2 lui: „Eu, Daniil, vedeam întru
 vederea nopţii, şi iată patru vînturi ale ceriu-
 3 lui loviră la marea cea mare. Şi patru hiară
 mari să suia den mare, nu toate fiind într-un
 4 chip. Cea dentîiu – ca o leoaie, şi aripile
 ei – ca ale vulturului; vedeam, pînă unde
 s-au zmult aripile ei, şi să rădică de la
 pămînt şi pre picioare de om au stătut, şi

inimă de om s-au dat ei. Şi iată altă hiară, 5
 aseamene cu ursoaia, şi în vremei au stătut, şi 3
 coaste era în gura ei, în mijlocul dinţilor ei, şi
 așa zicea ei: ‘Scoală-te şi mănîncă trupuri
 multe!’ Denapoia aceştia vedeam, şi iată 6
 altă hiară, ca un pardos, şi la ea era 4 aripi de
 pasăre deasupra ei, şi patru capete avea
 hiara, şi volnicie să deade ei. Denapoia 7
 aceştia vedeam, şi iată a patra hiară, groaz-
 nică, ciudată şi vîrtoasă de prisosit, şi dinţii ei
 mari de hieru, mîncînd şi sfărîmînd, şi ce
 rămînea cu picioarele ei le călca; şi aceasta
 avea osebite multă decît toate hiarăle ceale
 denaintea ei, şi avea zece coarne. Socotiam 8
 la coarnele ei, şi iată alt cornu lipit să
 sui în mijlocul lor, şi 3 coarne de ceale denain-
 tea ei s-au dezrădăcinat de cătră faţa ei; şi iată
 ochi ca ochii omului în cornul acesta şi gură
 grăind mari, şi făcea războiu cătră sfinţi.
 Vedeam pînă ce s-au pus scaunele, şi şazu Cel 9
 Vechiu de zile; şi îmbrăcămîntea Lui era albă
 ca zăpada, şi părul capului Lui ca o lînă
 curată, scaunul Lui – pară de focu, rotelele lui
 – foc arzătoriu. Rîu de foc să tîrîia ieşind 10
 denaintea Lui, mii de mii slujia Lui şi întu-
 neareci de întuneareci stătură înaintea Lui;
 judecata au şazut şi cărţile s-au deşchis.
 Vedeam atuncea de cătră glasul cuvintelor 11
 celor mari, carele cornul acela grăia, pînă
 s-au omorît hiara şi au perit şi trupul ei s-au
 dat la ardere de focu. Şi a celorlalte hiară 12
 s-au mutat biruinţa, şi îndelungare de viaţă
 s-au dat lor pînă la an şi vreme. Vedeam 13
 întru vederea nopţii, şi iată, cu norii ceriului
 şi ca un Fiu al Omului era viind; şi pînă la Cel
 Vechiu de zile au sosit, şi înaintea Lui S-au
 adus. Şi Lui să deade stăpînirea şi cinstea 14
 şi împărăţia, şi toate noroadele, fealiurile şi
 limbile Lui vor sluji; biruinţa Lui – biruinţă
 veacinică, carea nu va treace, şi împărăţia Lui
 nu să va strica. Îngrozitu-s-au duhul meu, 15
 eu, Daniil, în firea mea, şi vederile capului
 meu împreună mă turburără. Şi m-am 16
 apropiat la unul den cei ce sta, şi adevărul cer-
 cam de la el pentru toate aceastea; şi zise mie
 cercetarea şi asămănarea cuvintelor în arătă:
 ‘Aceastea hiară mari, ceale 4 – patru împără- 17
 Ńii să vor rădica pre pămînt, care să vor
 rădica; Şi vor lua împărăţia svinţii Celui 18
 Înalt şi vor ţinea pre ea pînă în veacul veacu-
 rilor’. Şi cercam pre amăruntul pentru hia- 19
 ra ceaea a patra, căci era osebită decît toată
 hiara, hiară groznică foarte, dinţii ei de fier şi
 unghile ei de aramă, mîncînd şi mărunţindu, şi ce
 rămînea cu picioarele ei călca, Şi pentru ceale 20
 10 coarne den capul ei şi pentru celalalt ce

să suia și au scuturat den ceale de mai nainte
 3, cornul acela la care era ochii și gura grăind
 mari, și vederea lui mai mare e decât a celo-
 21 ralalte. Vedeam, și cornul acela făcea răz-
 22 boiu cu svinții și să întări preste ei, Pînă ce
 au venit Cel Vechiu de zile, și judecata au dat
 svinților Celui Înalt, și vremea au sosit și
 23 împărăția o ținură svinții. Și zise: 'Hiara a
 patra – împărăția a patra va fi pre pămînt,
 care va covîrși toate împărățiile și va mînca
 tot pămîntul, și va călca pre el și-l va tăia de
 24 tot. Și ceale zece coarne ale lui – zece
 împăraț să vor rîdica; și denapoia lor să va
 rădica altul, carele va covîrși (pre răii) pre toți
 25 cei denainte, și trei împărați va smeri. Și
 cuvinte cătră Cel Înalt va grăi, și pre cei svinți
 ai Celui Înalt va înșăla; și va cugeta [a] pre-
 meni vremile și leagea, și să va da în mîna lui
 pînă la vreme și vremi și jumătate de
 26 vreme. Și judecată va șădea și domnia vor
 27 muta, a atinge și a piarde pînă la săvîrșit. Și
 împărăția și biruința și mărimea împărăților
 celor dedesuptul a tot ceriul datu-s-au svinți-
 lor Celui Înalt; și împărăția Lui – împărăție
 veacinică, și toate stăpînirile la El vor sluji și
 28 vor asculta'". Pînă aici e săvîrșitul cuvîntu-
 lui. Eu, Daniil, gîndurile mele mă turburară,
 și fața mea să schimbă asupra mea, și graiul în
 inema mea am păzit.

C A P V I I I

1 **I**n anul al treilea al împărăției lui Val-
 tassar împăratului, vedeaere s-au ivit
 2 cătră mine, eu, Daniil, după ce s-au
 ivit mie la început. Și eram în Susa
 la vari, care iaste [în] țara Elamului,
 3 și văzui întru vedeaere și eram la Uval. Și
 rădicaui ochii miei și văzui, și iată un ber-
 beace stînd înaintea lui Uval, și avea coarne,
 și coarnele nalte, și unul mai nalt decât altul, și
 4 cel mai nalt să suia de margine. Și văzui
 berbeacele împungînd spre mare și crivăț și
 austru, și toate hiarăle nu vor sta înaintea lui,
 și nu era cine să scoată den mîna lui, și făcu
 5 după voia lui și să mări. Și eu eram înțele-
 gînd, și iată, un țap de capre veniia de la liva
 preste fața a tot pămîntul, și țapul avea
 6 cornu văzut între ochii lui. Și au venit pînă
 la berbeacele cea ce avea coarnele, unde am
 văzut stînd înainte la Uvaal, și au alergat cătră
 7 el cu pornirea vîrtutei lui. Și am văzut pre el
 ajungînd pînă la berbeace, și să sălbătăci cătră
 el și lovi pre berbeace și zdrobi amîndoo
 coarnele lui, și nu era vîrtute la berbeace ca
 să stea înaintea lui; și-l trînti în pămînt și-l
 călcă, și nu era cine să-l scoată pre

berbeace den mîna lui. Și țapul caprelor să 8
 mări foarte, și întărindu-se el să zdrobi cornul
 lui cel mare, și să suiră alte patru coarne
 dedesuptul lui la ceale 4 vînturi ale
 ceriului. Și dentru unul dentr-însele ieși un 9
 cornu vîrtos și să mări multu cătră austru și
 cătră răsărit; Și să mări pînă la putearea 10
 ceriului, și au căzut pre pămînt de la putearea
 ceriului și de la steale, și le călcă pre eale
 împreună, Și pînă unde voivodul va mîntui 11
 robia, și pentru el jîrtva s-au turburat, și să
 făcu și să spori la el, și cel sfînt să va pustii;
 Și să deade preste jîrtvă păcatu, să lepădă jos 12
 dreptatea, și făcu și să spori. Și am auzit 13
 un sfînt grăind, și zise un sfînt lui felmoni
 celui ce grăiia deasupra: „Pînă cînd vedeaerea
 va sta, jîrtva cea ce s-au rădicat și păcatul cel
 ce s-au dat pustiirei, și cel sfîntu și putearea
 să va călca împreună?“ Și zise lui: „Pînă în 14
 sară și dimineață zile 2300, și să va curăți cel
 sfînt“. Și fu deaca am văzut eu, Daniil, 15
 vedeaerea și cercam înțeleagerea, și iată, stătu
 înaintea mea ca o vedeaere de bărbat. Și am 16
 auzit glas de bărbat între Uval, și chemă și
 zise: „Gavriile, fă pre acela să înțeleagă
 vedeaerea!“ Și veni și stătu alătura cu sta- 17
 rea mea, și venindu el m-am spămîntat și
 căzuiu preste fața mea, și zise cătră mine:
 „Înțeleage, fiul omului, pentru că încă la
 săvîrșitul vremii iaste vedeaerea!“ Și grăind el 18
 cu mine, căzuiu preste fața mea pre pămînt; și să
 atinse de mine și m-au pus în picioare, Și 19
 zise: „Iată, eu arăt ție ceale ce vor să fie la
 ceale de apoi ale urgiei, pentru că încă la săvîrși-
 tul vremii [...]. Berbeacele carele ai 20
 văzut, cela ce avea coarnele – împăratul midi-
 lor și al persilor. Țapul caprelor – împăra- 21
 tul elinilor; și cornul cel mare, care era între
 ochii lui, acesta iaste împăratul cel
 dentii. Și celui ce s-au zdrobit, căruia au 22
 stătut patru coarne dedesupt – 4 împărați den
 limba lui să vor rădica, și nu întru putearea
 lui. Și la ceale de apoi ale împărăției lor, 23
 plinindu-se păcatele lor, scula-să-va împărat
 fără de rușine la obraz și înțelegînd pilde.
 Și putearea lui – tare, și nu în putearea lui, și 24
 minunate va strica, și va îndirepta și va face; și
 va strica pre cei tari și pre norodul cel sfîntu.
 Jugul sarcinii lui va îndirepta; viclesug – în mîna 25
 lui, și în inima lui mări-să-va, și cu viclesu-
 gul va strica pre mulți; și spre pierzarea a multo-
 ra va sta (și preste Stăpînitoriul stăpînitorilor va
 sta), și ca oaole în mîna va zdrobi. Și vedeaerea 26
 cei de sară și cei de dimineață, ce s-au grăit, ade-
 vărat iaste; și tu pecetluiaste vedeaerea, căce în
 zile multe va fi“. Și eu, Daniil, adormiiu, și 27

am bolit zile, și mă sculaiu și făceam faptele împăratului; și mă minunam de vedeaie, și nu era cel ce pricepea.

C A P I X

1 **I**n anul dentîiu al lui Darie, fiul lui
Asuir dentru semenția mideanilor,
2 care au împărățit preste împărăția
haldeilor, Într-un an al împărăției
lui, eu, Daniil, am înțeles den cărți:
numărul anilor, care s-au făcut cuvîntul Dom-
nului cătră Ieremia prorocul, spre plinirea
3 pustiirii Ierusalimului – 70 de ani. Și am
dat fața mea cătră Domnul Dumnezeu a cerca
rugăciune și umilință, cu postiri și sac și
4 cenușă. Rugatu-m-am cătră Domnul Dum-
nezeul meu și m-am ispoveduit și zis:
„Doamne, Dumnezeu cel Mare și Minunat,
Cel ce păzești făgăduința Ta și mila celor ce
Te iubescu și celor ce păzescu poruncile
5 Tale, Păcătuit-am, făcut-am strîmbătate,
păgînit-am, [...] de la poruncile Tale și de la
6 judecățile Tale, Și n-am ascultat pre robii
Tăi, prorocii, carii grăia întru numele Tău
cătră împărații noștri și boiarii noștri și părin-
ții noștri și cătră tot nărodul pămîntului.
7 Ție, Doamne – dreptatea Ta, și noao – ruși-
nea obrazului, ca în ziua aceasta la bărbatul
Iudei și celor ce lăcuiescu în Ierusalim și la tot
Israilul, celor de aproape și celor de departe,
în tot pămîntul unde ai răsipit pre ei acolo
întru defăimarea lor, carea au defăimat pre
8 Tine. Doamne, noao rușinea obrazului și
împăraților noștri și boiariilor noștri și părin-
9 ților noștri, carii am greșit Ție. Domnului
Dumnezeului nostru – milosîrdiile și curățiile,
10 căci ne-am depărtat de la Domnul Și n-am
ascultat glasul Domnului Dumnezeului nostru;
meargeți în legile Lui, carele au dat cătră fața
noastră în mîinile robilor Lui prorocilor.
11 Și tot Israilul au călcat leagea Ta și s-au abătut
ca să nu auză glasul Tău, și veni preste noi
osînda și jurămîntul cel ce e scris în leagea lui
Moisi, robul lui Dumnezeu, căci am greșit
12 Lui. Și au întărit cuvintele Lui carele au
grăit asupra noastră și asupra judecătorilor
noștri, carii ne-au judecat pre noi, a aduce
preste noi răutăți mari, ca carele nu s-au făcut
supt tot ceriul ca cealea ce s-au făcut în Ieru-
13 salim. În ce chip iaste scris în leagea lui
Moisi, toate răutățile aceastea au venit preste
noi; și nu ne-am rugat feații Domnului Dum-
nezeului nostru, să ne întoarcem de la strîm-
bătățile noastre și a înțelege întru tot ade-
14 vărul. Și au privegheat Domnul Dumne-
zăul nostru preste răutatea noastră și o au
adus preste noi, căci drept e Domnul
Dumnezeul nostru preste toată facerea Lui
care au făcut, și n-am ascultat glasul
15 Lui. Și acum, Doamne Dumnezeu nostru,

Carele ai scos pre nărodul Tău den pămîntul
Eghiptului cu mîna tare și ai făcut Ție nume
ca în ziua aceasta, păcătuit-am, nelegiuit-am,
făcut-am strîmbătate. Doamne, întru toată 16
milostenia Ta, întoarcă-se dară mînia Ta și
urgia Ta de la cetatea Ta, Ierusalimul, măgura
cea sfîntă a Ta, căci am greșit întru strîmbătă-
țile noastre și ale părinților noștri – Ierusalim
și nărodul Tău spre ocară s-au făcut întru toți
cei de premprejurul nostru. Și acum 17
ascultă, Doamne Dumnezeul nostru, rugile
robului Tău și rugăciunile lui, și arată fața Ta
preste sfîntenia Ta cea pustie pentru
Tine. Pleacă, Dumnezeul meu, ureachea 18
Ta, și auzi, deschide ochii Tăi, și vezi stinge-
rea noastră și a cetății Tale în carea s-au che-
mat numele Tău întru ea; căci nu pre dreptă-
țile noastre noi aruncăm îndurarea noastră
înaintea Ta, ce spre îndurările Tale ceale
multe. Doamne, ascultă! Doamne, cură- 19
țeaste! Doamne, ia aminte! Doamne, fă, și nu
zăbovi! Pentru Tine, Doamne Dumnezeul
meu, căci numele Tău s-au chemat preste
cetatea Ta și preste norodul Tău!“ Și eu 20
încă grăind și rugîndu-mă și mărturisind
păcatele mele și păcatele norodului meu, lui
Israil, și aruncînd mila mea înaintea Domnu-
lui Dumnezeului meu, pentru muntele cel
sfînt al Dumnezeului meu, Și eu încă 21
grăind la rugă, și iată bărbatul Gavriil, pre
carele am văzut întru vedeaie întru începă-
tură, zburînd, și să atinse de mine, ca în ceasul
jîrtvei de sară. Și mă învăță și grăi cu mine 22
și zise: „Daniil, acum am ieșit să te îndirep-
tezu. La începutul rugii tale ieși cuvîntul, și 23
eu am venit să-ț spui ție, căci bărbatul poftel-
or ești tu; și gîndeaste întru graiu și priceape
întru vedeaie! Șaptezeci de săptămîni s-au 24
tăiat preste nărodul tău și preste cetatea cea
sfîntă, ca să să săvîrșască păcatul, și a pecetlui
păcatele și a stinge fărădelegile și a curăți
strîmbătățile și a aduce dreptate veacinică; și
a pecetlui vedeaie și prorocul a unge pre
Sfîntul sfintelor. Și vei cunoaște și vei pri- 25
ceape: de la ieșirea cuvîntului a răspunde și a
zidi Ierusalimul pînă la Povățuitoriu uns –
săptămîni 7 și săptămîni 62; și se va întoarce
și se va zidi larg și cu zidu împregiur, și să vor
deșărta vremile. Și după ceale 62 de săptă- 26
mîni va peri de tot Unsoarea, și judecată nu va
fi întru El; iară cetatea și cel sfînt va strica cu
povățuitoriu cel viitoriu, și să vor tăia întru
potop, și pînă la săvîrșitul războiului celui
tăiat va rîndui la stingeri. Și va întări făgă- 27
duința la mulți, o săptămîină; și jumătate de
săptămîină va înceta jîrtăvnicul și jîrtvele, și
aripă de stingere, și pînă la săvîrșit și cu sîr-

guire va rîndui spre stingere. Și va întări făgăduință la mulți, o săptămînă; și întru cea jumătate de săptămînă să va rîdica jîrtva și turnarea, și preste sfințire urîciunea pustiirilor va fi, și pînă la săvîrșitul vremii săvîrșit să va da spre pustiire“.

C A P X

1 **I**n anul al treilea al lui Chiros, împăratul persilor, cuvînt s-au descoperit lui Daniil, căruia numele s-au chemat Valtasar, și adevărat era cuvîntul, și puteare mare și înțeleagere s-au dat
2 lui întru vedea. „În zilele acelea, eu, Daniil, eram plîngînd 3 săptămîni de zile;
3 Pîine de poftă n-am mîncat, și carne și vin n-au intrat în gura mea, și cu unsoare nu m-am uns pînă la plinirea a trei săptămîni de
4 zile. În ziua a 24 a lunii dentîiu, și eram eu fiindu-mă de rîul cel mare – acesta iaste în
5 Dechel. Și rîdicaiu ochii miei și văzui, și iată un bărbat îmbrăcat cu vaddin, și mijlocul
6 lui încins cu aur ofaz, Și trupul lui ca tharsis, și fața lui ca vedea fulgerului, și ochii lui ca făcliile focului, și brațurile lui și coapsele lui ca vedea arămii ce sclipeaște, și
7 glasul cuvintelor lui ca glasul gloatei. Și văzui eu, Daniil, sîngur vedea, și bărbații cei ce era împreună cu mine n-au văzut vedea, ce numai spămîntare mare au căzut
8 preste ei, și au fugit cu frică; Și eu rămaș singur și văzui vedea cea mare aceasta, și nu rămase în mine vîrtute, și mărirea mea să premeni spre stricăciune, și n-am ținut cu
9 tărie. Și auziu glasul cuvintelor lui, și cînd auziu glasul graiurilor lui eram umilit, și fața
10 mea pre pămînt. Și iată mîna atingîndu-se de mine, și rîdică pre genuchile mele și pre
11 palmele mînilor mele. Și zise cătră mine: ‘Daniile, bărbatul poftelor, înțelege în cuvintele carele eu grăiesc cătră tine, și stăi pre starea ta, că acum sînt trimes cătră tine!’ Și grăind el cătră mine cuvîntul acesta, sculaiu-mă
12 îngrozit. Și zise cătră mine: ‘Nu te teame, Daniil! Căci den ziua dentîiu carea ai dat inima ta a înțelege și a te chinui înaintea Domnului Dumnezeuului tău, auzitu-s-au cuvintele tale și eu am venit întru cuvintele
13 tale. Și boiarenul împărăției persilor sta den preajma mea 21 de zile, și iată Mihail, unul den boiarii cei de frunte, veni să-mi ajute mie; și pre el l-am lăsat acolo, cu boiarenul
14 împărăției persilor, Și am venit să-ți spuui cîte să vor întîmpla norodului tău în zilele ceale
15 de apoi, căci încă vedea e la zile’. Și grăind el cu mine după cuvintele aceastea, dat-am fața
16 mea pre pămînt și m-am umilit. Și iată, ca asămănarea fiului omului s-au atins de bu-

zele mele; și deschișu gura mea de grăiu și zîșu cătră cela ce sta înaintea mea: ‘Doamne, întru vedea Ta întoarseră-se ceale den lăuntru meu în mine, și n-am avut vîrtute; Și cum va putea sluga Ta, Doamne, 17 a grăi cu domnul meu acesta? Și de acum nu va sta în mine vîrtute, și suflare n-au rămas în mine’. Și adaoșe și să atinse de mine ca o 18 vedea de om, și mă întări. Și-m zise mie: 19 ‘Nu te teame, bărbatul poftelor, pace ție! Îmbărbătează-te și te întărește!’ Și grăind el cu mine, m-am întărit și am zis: ‘Grăiască domnul meu, căci ai întărit pre mine!’ Și 20 zise: ‘De știi pentru ce veniu cătră tine? Și acuma mă voiu întoarce a darea războiu cu biruitoriul persilor; și eu ieșiam, și biruitoriul elinilor venia. Ce numai voiu spune ție cel 21 ce e rînduit cu scrisoare de adevericune; și nu iaste unul sprejenindu-se cu mine pentru aceastea, fără numai Mihail, boiarenul nostru;

C A P X I

Si eu, în anul cel dentîiu a lui Chiros, 1 stătui la vîrtute și tărie. Și acum 2 adevărăciune voiu vesti ție. Iată, încă 3 împărați să vor scula la Persida, și al patrilea să va îmbogăți cu avuție mare mai mult decît toți; și, după ce va birui el avuția lui, să va rădica asupra tuturor împărățiilor elinești. Și să va scula împărat 3 tare, și va stăpîni stăpînire multă și va face după voia lui. Și după ce va sta împărăția 4 lui, sfărîma-să-va și să va împărți la ceale 4 vînturi ale ceriului; și nu la ceale de apoi ale lui, nici după domnia lui, carea au domnit, căci să va zmulge împărăția lui, și altora, afară dentru aceștea, să va da. Și să va întări 5 împăratul austrului; și unul den boiarii lui să va întări asupra lui și va domni domnie multă preste oblăduirea lui. Și după anii lui 6 amesteca-să-vor, și fata împăratului austrului va intra cătră împăratul crivățului, ca să facă tocmeale cu el; și nu va birui vîrtutea brațului și nu va sta sămînța lui, și să va da ea și ceia ce aduc pre ea și fecioara și cel ce întărește pre ea. Și întru vremi scula-să-va întru floarea 7 rădăcinii ei asupra gătirii lui, și va veni spre puteare și va intra cătră întăriturile împăratului crivățului, și va face întru ei și să va întări. Și încă pre dumnezeii lor, cu topitorii lor, tot vasul poftit al lor de argint și de aur, cu robire va aduce la Eghipet; și el va sta mai mult decît împăratul crivățului. Și va 9 intra la împărăția împăratului austrului, și să va înturna la pămîntul lui. Și fiii 10 lui vor aduna gloată de puteri multe, și va veni venindu, înecînd, și va trece și va șede și împreună înainte să va încleș-

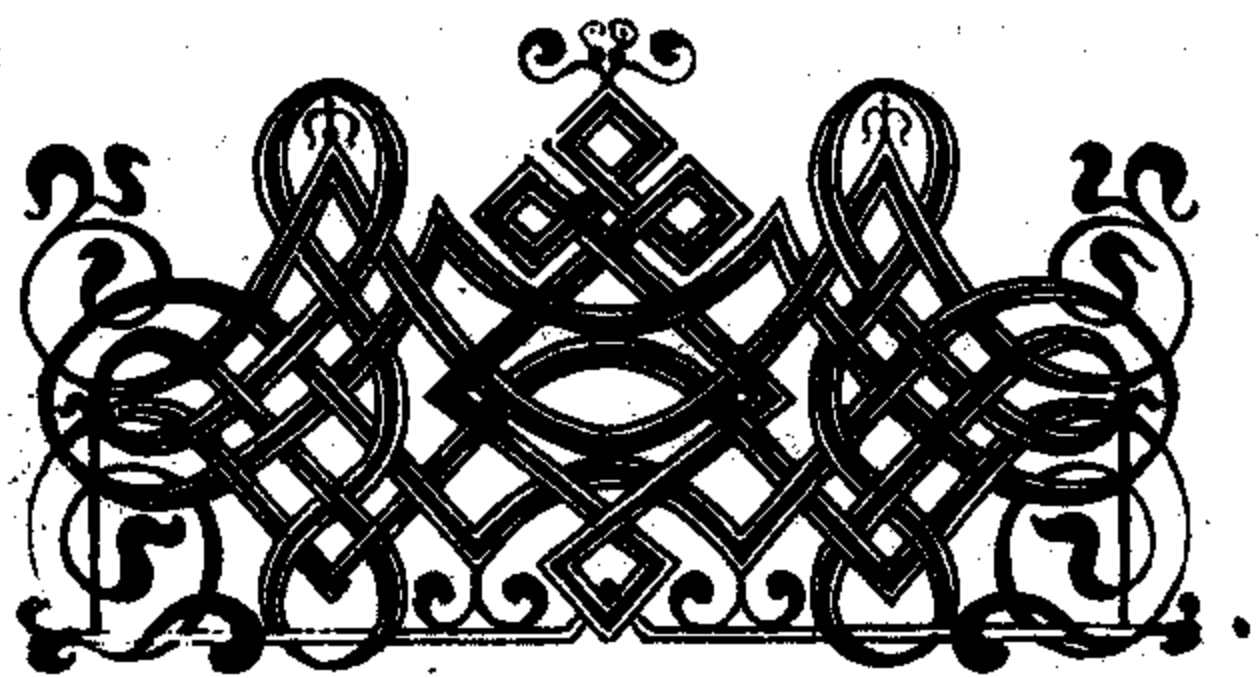
11 ta, pînă la vîrtutea lui. Și să va sălbătăci împăratul austrului și va ieși și să va bate cu împăratul crivățului; și va pune gloată multă,
 12 și să va da gloata în mîna lui; Și va lua gloata, și să va înălța inima lui, și va oborî zeci
 13 de mii și nu să va întări. Și să va înturna împăratul crivățului și va aduce gloată mai multă decît întîiu, și la săvîrș[it]ul vremilor veni-vor întrări cu putere mare și cu avere
 14 multă. Și în vremile acelea mulți să vor rădica asupra împăratului austrului; și fiii omorîtorilor norodului tău rădica-se-vor a
 15 întări vedea, și vor slăbi. Și va intra împăratul crivățului și va vărsa turnare de pămînt și va lua cetăți tari, și brațurile împăratului austrului nu vor sta, și să vor scula ale-
 16 șii lui, și nu va fi putere a starea. Și va face cel ce intră cătră el după voia lui, și nu va fi să stea înaintea feații lui; și va sta în pămîntul
 17 savirului, și să va săvîrși în mîna lui. Și va pune fața lui să între cu vîrtutea a toată împărăția lui, și dreptate toată împreună cu el va face; și fata muierilor va da lui, să o strice pre
 18 ea, și nu va rămînea și nu va fi a lui. Și va întoarce fața lui la ostroave și va lua multe și va înceta pre boiari de ocară lor, însă ocară lui
 19 întoarce-să-va la el. Și va întoarce fața lui la puterea pămîntului lui, și va slăbi și va
 20 cădea și nu să va afla. Și să va scula den rădăcina lui odraslă de împărăție preste gătirea lui îndireptînd, făcînd mărirea împărăției; și în zilele acelea surpa-se-va, și nu întru
 21 obraze, nici cu războiu. Sta-va pre gătirea lui, ocărîtu-s-au, și n-au dat asupra lui mărirea de împărăție; și va veni cu bună tocmeală și va
 22 întări împărățiile cu alunecări. Și brațurile celui ce îneacă să vor îneca de cătră fața lui și să vor zdrobi, și povățuitoriul făgăduinții;
 23 Și dentru amestecătură va face hiclesug tătîni-său, și să va sui și să va întări preste el
 24 cu puțină limbă. Și cu bună tocmeală și întru ceale de aproape țări va veni, și va face carele n-au făcut părinții lui și părinții părinților lui – prade și pleanuri, și avearea lor va răsipi, și preste Eghipet va gîndi gîndurile lui
 25 pînă la o vreme. Și să va rădica puterea lui și inima lui preste împăratul austrului cu putere mare, și împăratul austrului va da războiu și cu putere mare și tare foarte; și nu
 26 va sta, căci vor gîndi asupra lui gînduri; Și vor mînca ceale ce trebuiescu ale lui și vor sfărîma pre el, și puteri va acoperi, și vor
 27 cădea rănîți mulți. Și amîndoi împărății – inimile lor spre viclenie, și la o masă minciuni vor grăi, și nu să va îndirepta, căci

sfîrșitul va fi la vreme. Și să va întoarce la 28 pămîntul lui cu avere multă, și inima lui – spre făgăduința cea sfîntă, și va face și să va înturna la pămîntul lui. La vreme să va 29 înturna și va veni la austru, și nu va fi ca cea dentîiu și ca cea de apoi. Și vor intra întru 30 el cei ce ies chitii, și să va smeri, și să va întorce și să va mînia pre făgăduința cea sfîntă, și va face; și să va întoarce și va înțeleage preste ceia ce părăsescu făgăduința cea sfîntă. Și brațuri și semînțe dentru el se 31 vor scula, și vor spurca sfințirea puterniciei și vor muta neîncetarea și vor da uriciunile celor stinși. Și cei ce fac fărădelegile făgăduința 32 vor aduce întru alunecări, și noroadă ce cunoscă pre Dumnezeuul lui să vor întări și vor face. Și cei pricepuți ai norodului priceape-să-vor la 33 multe; și vor slăbi cu sabie și cu vâpaie și cu robime și cu jah de zile. Și slăbindu 34 ei, să vor ajuta ajutoriu mic, și să vor adaoge preste ei mulți întru alunecări. Și den 35 cei ce înțeleg vor slăbi a lămuri pre ei și a-i aleage și a-i înălbi, pînă la sfîrșitul vremii; căci la vreme va fi. Și va face după voia lui, 36 și împăratul să va înălța și să va mări preste tot dumnezeul, și preste Dumnezeuul dumnezeilor, și va grăi cu semeție; și va bine-îndărepta, pînă unde să va săvîrși urgia, pentru că la săvîrșire și sîrguială să face. Și preste 37 toți dumnezeii părinților lui nu va înțeleage, și pohta muierilor, și preste tot dumnezeul nu va înțeleage, căci preste toți să va mări; Și pre dumnezeul (maozin) pre locul lui va 38 mări, și pre dumnezeul carele nu l-au cunoscut părinții lui mări-l-va cu aur și cu argint și cu pietri scumpe și cu pohte. Și va 39 face aceastea ca să întărească țările cu dumnezeu striin, căruia va cunoaște, și va înmulți mărirea, și va supune lor mulți, și pămîntul va împărți cu daruri. Și la sfîrșitul vremii să 40 va împunge cu împăratul austrului, și să va aduna cătră el împăratul crivățului cu cară și cu călăreți și cu corăbii multe, și va intra în țară și va sfărîma și va trece. Și va intra 41 la pămîntul savain, și mulți vor slăbi; și aceștea vor scăpa den mîna lui: Edomul și Moavul și biruința fiilor lui Amon. Și va întinde 42 mîna lui preste pămînt, și pămîntul Eghipetului nu va fi spre mîntuire. Și va domni întru 43 ceale ascunse ale aurului și argintului și întru toate pohtele Eghipetului și ale livilor și ale ethiopilor întru țările lor. Și auziri și sîr- 44 guiale turbura-vor pre el de la răsărituri și de la crivățu, și va veni cu mînie multă ca să stingă și să procleștească pre mulți. Și va 45

întinde cortul lui la afadanon între mări, la muntele savain cel svînt; și va veni pînă la partea lui, și nu va fi cel ce mîntuiaște pre el.

C A P X I I

1 **S**i în vremea aceea scula-se-va Mihail, boiarenul cel mare, cela ce stă preste fiii norodului tău, și va fi vreme de necaz carea nu s-au făcut ca aceea de cînd s-au făcut limbă pre pămînt pînă la vremea aceea; și în vremea aceea mîntui-se-va norodul tău, tot cela ce
2 s-au aflat scris în carte. Și mulți dentru cei ce dormia în țărîna pămîntului să vor scula, unii la viață veacinică, și unii la ocară și la rușine
3 veacinică. Și ceia ce înțeleg vor lumina cu lumina întăriturii, și dentru direpții cei mulți - ca
4 stealele în veac și încă. Și tu, Daniile, astupă cuvintele și pecetluliaște cartea pînă la vremea săvîrșirei, pînă să vor învăța mulți și
5 să va înmulți mintea'. Și văzuiu eu, Daniil, și iată, alți 2 sta, unul dencoace de marginea rîului, și unul dencoalea de marginea rîului.
6 Și ziș bărbatului celui îmbrăcat cu vadin, carele era deasupra apei rîului: 'Pînă cînd va
7 fi săvîrșitul minunilor celora ce ai zis?' Și auziiu pre omul cel îmbrăcat cu ceale de vadin, carele era deasupra apei rîului, și înălță direapta lui și stînga lui la ceriu și să jură întru Cel ce trăiaște în veac, că 'În vreme
și vremi și jumătate de vreme; cînd să va săvîrși răsipirea mîinii norodului celui svințit
8 cunoaște-vor toate'. Și eu auziiu și nu înțeleș, și ziș: 'Doamne, ce-s ceale de apoi ale
9 acestora?' Și zise: 'Vino, Daniile, căci astupate și pecetluite sînt cuvintele, pînă la vremea
10 mea săvîrșirii; Aleage-se-vor, înălbi-se-vor și să vor lămuri și să vor svinți mulți, și vor nelegiui cei fără de leage; și nu vor înțeleage
toți cei fără de leage, și cei înțelepți vor
11 înțeleage. Și de la vremea premenirii neîncetării și a să darea urîciunea pustirii - zile 1290. Fericit cela ce îngăduiaște și au
12 ajunsu la zile 1335. Și tu pasă și te odihneaște, pentru că încă zile și ceasuri sînt spre plinirea săvîrșirii, și te vei odihni și te vei scula la sortul tău, la săvîrșirea zilelor'.

I O S I A

C A P I

Suvîntul Domnului, carele s-au făcut cătră Iosia al lui Veiri, în zilele Ozii și ale lui Ioatham și Ahaz și Ezechia, împărații Iudii, și în zilele lui Ierovoam, fiul lui Ioas, împăratul lui Israil. Începătura cuvîntului Domnului întru Iosie. Și zise Domnul cătră Iosie: „Pasă de-ți ia ție muiare de curvie și fii de curvie, pentru că curvind va curvi pămîntul den napoia Domnului“. Și mearse și lu
2 pre Gomir, fata lui Devilaim; și zemisli și născu lui fiu. Și zise Domnul cătră el:
3 „Cheamă-i numele lui Iesrael, pentru că încă puțin și voiu izbîndi sîngele lui Iesrael
4 asupra casii Iudii și voiu potoli de tot împărăția casii lui Israil. Și va fi în ziua
5 aceea și voiu zdrobi arcul lui Israil în valea lui Iesrael“. Și zemisli încă și născu fată.
6 Și zise lui: „Cheamă numele ei Ne-miluita, pentru că nu voiu mai adaoge încă a milui
7 casa lui Israil, ce numai împotrivindu-Mă împotrivi-Mă-voiu lor. Iară pre fiii Iudii
8 voiu milui și voiu mîntui pre ei întru Domnul Dumnezăul lor; și nu voiu mîntui pre
9 ei cu arc, nice cu sabie, nici cu războiu, nici cu cară, nici cu cai, nici cu călăreți“.
10 Și întărcă pre cea Ne-miluită, și zemisli încă și născu fiu. Și zise: „Cheamă
11 numele lui Nu-norodul-Mieu, și voi nu sînteți norodul Mieu, și Eu nu-s Dumnezău voao“.
Și era numărul fiilor lui Israil ca năsipul mării, care nu să va măsura, nici să va
număra. Și va fi în locul unde s-au grăit lor: „Nu norodul Mieu, voi!“ chema-să-vor și ei
„Fii lui Dumnezău celui viu“. Și să vor aduna fiii Iudii și fiii lui Israil deodată și
vor pune întru ei o domnie și să vor sui de pre pămîntu, căci mare e ziua lui Iesrael.

C A P I I

Ziceți fratelui vostru, „Norodul-Mieu“ și surorii voastre, „Miluita“. Judecați-vă cătră maica voastră, judecați-vă, căci ea nu-M e muiare
2 Mie, și Eu nu-s bărbat ei; și voiu ridica curvia ei de cătră fața Mea și precurvia ei den mijlocul țîțelor ei, Pentru
3 ca să dezbrac pre ea goală și să o fac pre ea ca ziua nașterii ei; și voiu pune pre ea ca pre o pustie și voiu rîndui pre ea ca pămîntul fără de apă și voiu omorî pre ea
4 cu seate. Și pre fiii ei nu voiu milui, căci fii curvii sînt, căci au curvit maica lor, Rușinat-au ceaea ce au născut
5 pre ei, căci au zis: „Mearge-voiu denapoia ibovnicilor miei, celora ce dau mie pînile mele și apa mea și hainele mele și zăveastele mele, untdelemnul meu și toate

6 cîte mi se cuvin“. Pentru aceea, iată, Eu
 astup calea ei cu cursă și voiu zidi căile ei,
 7 și cărările ei nu va afla. Și va goni pre
 ibovnicii ei, și nu va ajunge pre ei; și-i va
 căuta, și nu-i va afla. Și va grăi: „Mearge-voiu
 și mă voiu întoarce cătră bărbatul meu cel
 mai den mainte, căci mai bun în era atunci
 8 decît acum“. Și ea nu conosci că Eu am
 dat ei grîul și vinul și untdelemnul, și argint
 am înmulțit ei; și ea de argint și de aur au
 9 făcut Vaalii. Pentru aceea Mă voiu în-
 toarce și voiu căra grîul Meu la vremea
 lui și vinul Meu la timpul lui și voiu lua
 hainele Meale și zăveastele Meale, ca să nu
 10 acopere rușinea ei. Și acum voiu descope-
 ri necurăția ei înaintea ibovnicilor ei, și
 nimeni nu va scoate pre ea den mîna Mea.
 11 Și voiu întoarce toate veseliile ei, praznicele
 ei și lunile-noao ale ei și sîmbetele și toate
 12 zborurile ei. Și voiu stinge via ei și
 smochinii ei, cîte au zis: „Năimirile meale
 acestea sînt, carele au dat mie ibovnicii
 miei“. Și voiu pune pre eale spre mărturie,
 și vor mîncă de tot pre eale hiarăle țarinii
 și pasările ceriului și tîrîtoarele pămîntului.
 13 Și voiu izbîndi asupra ei zilele Vaalimilor,
 întru carele au jîrtvuit lor, și pune prejur
 ea cerceii ei și lefturile ei și mergea denapoia
 ibovnicilor ei, și pre Mine au uitat—zice
 14 Domnul. Pentru aceea, iată, eu rătăcesc
 pre ea și voiu aduce pre ea la pustiire și voiu
 15 grăi după inima ei, Și voiu da ei cîștigă-
 rile ei de acolo și valea Ahor, ca să deșchiză
 înțeleagerea ei, și să va smeri acolo după
 zilele prunciei ei și după zilele suirii ei den
 16 pămîntul Eghiptului. Și va fi în ziua
 aceea—zice Domnul—Mă va chema „Băr-
 batul meu“ și nu Mă va mai chema încă
 17 „Vaalim“. Și voiu scoate numele Vaalimi-
 lor den rostul ei, și nu vor mai pomeni încă
 18 numele lor. Și voiu pune lor făgăduință
 întru aceea zi cu hiarăle țarinei și cu pasă-
 rile ceriului și cu tîrîtoarele pămîntului; și
 arcul și sabia și războiul voiu surpa de la
 pămînt și voiu lăcui pre nădejde. Și voiu
 19 logodi pre tine Mie în veac, și te voiu
 logodi pre tine Mie cu dreptate și cu judeca-
 20 tă și cu milă și cu îndurări, Și te voiu
 logodi Mie cu credință, și vei cunoaște pre
 21 Domnul. Și va fi în ziua aceea—zice
 Domnul—asculta-voiu ceriului, și ceriul va
 22 asculta pămîntului, Și pămîntul va asculta
 grîului și vinul și untdelemnul, și acestea
 23 vor asculta lui Iesrael. Și voiu sămăna
 pre ea Mie pre pămînt și voiu milui pre cea
 Ne-miluită și voiu grăi Ne-nărodului-Mieu:
 „Nărodul Mieu ești tu“, și el va grăi:
 „Domnul Dumnezeu al meu ești Tu“.

CAP III

și zise Domnul cătră mine: „Încă 1
 pasă și iubeaște muiare ce iubeaș-
 te reale și preacurvă, în ce chip
 iubeaște Dumnezeu pre fiii lui
 Israil și ei caută cătră dumnezei
 streini și iubescu frămîntătură cu stafide“.
 Și am năimit mie cu 15 arginți și un gomor 2
 de orzu și un nevel de vin. Și ziș cătră ea: 3
 „Zile multe vei șadea asupra-mi, și să nu
 curvești, nici să te afli cu alt bărbat, și eu
 sînt asupra ta“. Căci zile multe vor șadea 4
 fiii lui Israil nefiindu împărat, nici fiind
 boiarin, nici fiind jîrtvă, nici fiind jîrtăvnic,
 nici preoții, nici arătători. Și după aceas- 5
 ta, întoarce-se-vor fiii lui Israil și vor cerca
 pre Domnul Dumnezeu al lor și pre David,
 împăratul lor; și să vor ciudi spre Domnul
 și spre bunătățile lui la zilele ceale de apoi.

CAP IV

ascultați cuvîntul Domnului, fiii 1
 lui Israil, că iaste judecată Dom-
 nului cătră cei ce lăcuiesc pămîn-
 tul, pentru căci nu iaste adevăr,
 nici milă, nici cunoașterea lui Dum-
 nezeu pre pămîntu; Blestem și minciună, 2
 ucidere și furțișagu și preacurve s-au răvăr-
 sat pre pămînt, și sîngiuri preste sîngiuri să
 ameastecă. Pentru aceea plînge-va pămîn- 3
 tul și să va împuțina cu toți ceia ce lăcuiesc
 pre el, cu fiarăle țarinii și cu tîrîtoarele pă-
 mîntului și împreună cu pasările ceriului, și
 peștii mării să vor sfîrși, Pentru ca nimeni 4
 nici să judece, nici să mustre nimenea; iară
 norodul Mieu—ca un preotu pricit. Și va 5
 slăbi zile, va slăbi și prorocul împreună cu
 el noaptea și asămănat-am pre maica ta.
 Asămăna-se norodul Mieu ca cîndu n-ar avea 6
 minte; căci conoștința ai lepădat tu, lepăda-
 te-voiu și Eu, ca să nu preoțești Mie; și ai
 uitat legea Dumnezeului tău, uita-voiu 7
 pre fiii tăi și Eu. După mulțimea lor—
 așa au greșit Mie; mărirea lor spre necinste 8
 o voiu pune. Păcatele norodului Mieu
 vor mîncă și întru strîmbătățile lor vor lua 9
 alții sufletele lor. Și va fi în ce chip no-
 rodul, așa și preotul; și voiu izbîndi asupra
 lor căile lor și sfaturile lui voiu răsplăti
 lui. Și vor mîncă și nu să vor sătura, 10
 curvit-au și nu să vor îndirepta, pentru
 căci pre Domnul au părăsit a-L păzirea.
 Curvie și vin și îmbătare au priimit inima 11
 norodului Mieu. Cu seamne întreba și
 12 întru toiagele lui vestia lui, căci cu duhul
 curviei să rătăciră și au curvit de la Dum-
 nezeul lor. Preste vîrfurile munților 13
 jîrtvuia și preste dealuri junghia, dedesup-
 tul stejariului și plopului și copaciului
 ce umbriia, căci bunu e acoperemîntul.

14 Pentru aceea curvi-vor featele voastre și
 15 nurorile voastre vor preacurvi. Și nu voi
 socoti asupra featelor voastre, când vor curvi,
 și spre nurorile voastre, când vor preacurvi,
 căci ei cu curve să frămînta și cu cei săvîr-
 șiți jîrtvuia, și norodul pricepînd să îngurluia
 16 cu curva. Și tu, Israile, nu fii neștiut, și
 Iudo, nu întraș la Galgala și nu vă suiș la
 casa strîmbătății, și nu jurăș pre Domnul
 17 cel Viu. Căci ca junicea ce streache au
 strechiat—Israil; acum va paște pre ei Dom-
 18 nul ca pre miel la lărgime. Părtașul idoli-
 19 lor lui Efraim îș puse lui piadeci. Alease
 pre hananei, curvind au curvit, iubit-au
 20 necinstea de înhierbîntarea ei. Volbura
 vîntului tu ești în arepile ei și să vor rușina
 dentru jărtvele lor.

CAP V

1 **A**uziți acestea, preoții, și luați
 aminte, casa lui Israil, și casa îm-
 păratului, băgați în urechi, pentru
 căci cătră voi iaste judecata, pen-
 tru căci lațu v-aș făcut piscului și
 2 ca o mreajă întinsă preste Itavirion, Căci
 ceia ce vînează vînatul au întinsu. Și Eu
 3 sînt cercetătoriu vostru, Eu conosciu
 pre Efraim, și Israil nu s-au depărtat de la
 Mine, pentru căci acum curvi Efraim, să
 4 pîngări Israil; Și n-au pus sfaturile lor
 ca să să întoarcă cătră Dumnezăul lor,
 căci duhu de curvie întru dînșii iaste, și pre
 5 Domnul nu L-au cunoscut. Și să va smeri
 semeția lui Israil la fața lui, și Israil și
 Efraim vor slăbi întru strîmbătățile lor, și
 6 va slăbi Iuda cu dînșii. Cu oile și cu vițeei
 vor merge ca să caute pre Domnul și nu-L
 7 vor afla pre El. S-au abătut de la ei, Căci
 pre Domnul au părăsit, căci fii striini să
 născură lor; și acum vor mînca de tot pre
 8 ei păliciunea și pre sortii lor. Trîmbițați
 cu trîmbiță preste munți, răsunați preste
 ceale înalte; mărturisiți în casa strîmbătății,
 9 de care s-au întristat Veniamin. Efraim
 spre stingere să făcu în zilele muștrării;
 întru fealiurile lui Israil arătat-am credin-
 10 cioase. Făcutu-s-au boiarii Iudii ca cei
 ce mută hotară; preste ei voi vărșa ca
 11 apa pornirea Mea. Asupri Efraim pre
 pizmașul lui, călcă judecata, căci au început
 12 a merge denapoia celor deșarte. Și Eu—
 ca o turburare lui Efraim și ca un boldu
 13 casii Iudii. Și văzu Efraim boala lui și
 Iuda durearea lui, și mearse Efraim cătră
 asiriani și trimise soli cătră împăratul
 Iarim; și el n-au putut mîntui, și nu va
 potoli durearea dentru voi. Pentru că s-au
 făcut Efraim ca o porumbiță fără de
 minte, neavînd inimă: pre Eghipetu chema
 14 și la asiriani mergea. Pentru căci Eu
 sînt ca un panthir lui Efraim și ca un leu
 întru Iuda; și Eu voi apuca și voi mear-

ge și voi lua, și nu iaste cine să scoată.
 Merge-voi și Mă voi înturna la locul 15
 Mieu, pînă ce să vor stinge și vor cerca
 fața Mea.

CAP VI

Lntu necazul lor mîneca-vor cătră 1
 Mine zicîndu: „Să mergem și să ne
 întoarcem cătră Domnul Dumne- 2
 zăul nostru, căci Acesta ne-au 3
 lovit și va vindeca pre noi, lovi-va 4
 și ne va obloji pre noi. Însănătoșă-ne-va 5
 pre noi după doao zile, în ziua a treia vom 6
 învia și vom trăi înaintea Lui; Și vom 7
 cunoaște și vom goni a cunoaște pre Dom- 8
 nul, ca niște zori gata vom afla pre El, și 9
 va veni noao ca o ploaie timpurie și tîrzie 10
 pămîntului“. Ce voi face ție, Efraime? 11
 Ce voi face ție, Iudo? Și mila voastră— ca
 norul de dimeneață și ca roaua de zori
 mergîndu. Pentru aceea am secerat pre
 prorocii voștri, ucis-am pre ei cu graiul
 gurii Meale, și judecata ta ca o lumină va
 ieși. Pentru căci milă voi, și nu jîrtvă,
 cunoștința lui Dumnezău, decît arderi-de-tot.
 Și ei sînt ca omul ce calcă făgăduința;
 acolo au hulit pre Mine. Galaad—cetatea
 lucrînd deșarte, turburînd apă. Și vîrtu-
 tea ta de om ispititoriu, ascuns-au preoții
 calea Domnului, au omorît pre Sichima,
 căci fărădelege au făcut. În casa lui 10
 Israil văzuiu groaznece: acolo curvia lui
 Efraim, să pîngări Israil. Și Iuda lăsă 11
 secerătura lui, înceape culegînd ție, întor-
 cîndu Eu robimea norodului Mieu.

CAP VII

Vindecînd Eu pre Israil, și se va 1
 descoperi strîmbătatea lui Efraim
 și răutatea Samariei, căci au lucrat
 mincinoase; și furul cătră el va
 întra, dezbrăcîndu-l tîlhariul în 2
 calea lui, Pentru ca să cînte împreună ca
 cei ce cîntă în inima lor. De toate răutățile
 lor Îm aduș aminte; acum au încungiurat
 pre ei sfaturile lor, în preajma feații Meale
 să făcură. Cu răutățile lor veseliră pre 3
 împăratul și cu minciunile lor pre boiari;
 Toți preacurvind, ca cuptoriul arzînd spre 4
 mistuirea arsurii de para focului, de la fră-
 mîntarea aluatului pînă să va frămînta el
 tot. Zilele împăraților voștri—început-au 5
 boiarii a să mînia den vin, întinse mîna lui
 cu cei ucigași. Pentru căci s-au arsu ca 6
 un cuptoriu inimile lor blestemînd ei, toată
 noaptea de somnu Efraim să sătură, dime-
 neața să făcu, să ațîța ca lumina focului.
 Toți s-au înfierbîntat ca un cuptoriu 7
 arzînd și focu au mîncat pre judecătorii
 lor; toți împărații lor au căzut, nu era
 întru ei cel ce să chema cătră Mine. Efra- 8
 im cu năroadele lui să amesteca dempreu-
 nă, Efraim să făcu azimă neîntoarsă. Și 9
 mîncară cei streini vîrtutea lui, și el nu

cunosc; și căruntește înfloriră lui, și el
 10 nu cunosc. Și să va smeri simetia lui
 Israil la fața lui, și nu s-au întorsu cătră
 Domnul Dumnezăul lor și n-au cercetat pre
 11 El întru toate acestea. Și era Efraim ca
 o porumbiță fără de minte, neavînd inimă:
 pre Eghiptet chema și la asiriani au mers.
 12 În ce chip vor merge, voiu pune preste ei
 mreaja Mea; ca pre pasările ceriului voiu
 pogorî pre ei, certa-voiu pre ei cu auzul ne-
 13 cazului lor. Vai lor, căci au sărit de la Mi-
 ne! Ticăiți sînt, căci au păgînit la Mine! Și
 Eu am mîntuit pre ei, și ei au grăit asupra
 14 Mea minciuni! Și n-au strigat cătră Mine
 inimile lor, ce numai să văieta preste așter-
 nuturile lor; preste grîu și vin să tăia de tot,
 15 certară-să întru Mine. Și Eu am întărit
 brațurile lor, și spre Mine socotiră reale. În-
 toarsără-se întru nemică, să făcură ca un
 arcu întinsu. Cădea-vor în sabie boiarii lor,
 pentru necertarea limbilor. Așa e defăi-
 marea lor în pămîntul Eghiptetului.

CAP VIII

13
 1 **I**n sînul lor, ca pămîntul necălcăt,
 ca vulpea, ca vulturul pre casa
 Domnului, pentru căci călcără
 făgăduința Mea și asupra legii
 2 Meale pîngăriră. Pre Mine Mă
 vor striga: „Doamne, cunoscut-am pre Tine!“
 Căci Israil au întorsu ceale bune, pre ne-
 3 priatin au gonit ei. Și au împărățit,
 iară nu pren Mine au împărățit, n-au arătat
 Mie; argintul lor și aurul lor făcut-au lor
 4 idoli, pentru ca să piară de tot. Zdro-
 beaște vițelul tău, Samario! Întărită-se
 mînia Mea preste ei; pînă cînd nu vor putea
 5 să să curățască întru Israil? Și aceasta
 teslariul au făcut, și nu Dumnezău iaste;
 pentru căci înșălînd era vițelul tău, Samario!
 7 Pentru că stricate de vînt au sămănat, și
 surparea lor va priimi pre eale, neavînd
 putere de znop a face făină; iară de va și
 8 face, striini vor mînca pre ea. Să înghiți
 Israil, acum să făcu întru limbi ca un vas
 9 netrebut. Căci ei s-au suit la siriani, puse
 10 spre sine Efraim, daruri iubi; Pentru
 aceea da-să-vor întru limbi. Acum voiu
 priimi pre ei, și vor înceta puținel a unge
 11 împărat și boiari. Căci înmulți Efraim
 jîrtăvnice, spre păcate făcură-se lui jîrtăvni-
 12 ce iubite. Scrie-voiu asupra lui mulțime
 și legiurile Lui, spre striine să socotiră
 13 Jîrtăvnice, căci de vor jîrtvui jîrtvă și vor
 mînca cărnuri, Domnul nu va priimi pre
 eale. Acum va pomeni strîmbătățile lor și
 va izbîndi fărădelegile lor; și ei la Eghiptet
 14 să înturnară. Și uită Israil pre Cela ce
 l-au făcut pre el și zidi beseareci, și Iuda în-
 mulți cetăți zidite; și voiu trimite foc la ce-
 tățile lui și va mînca de tot temeaietele lui.

CAP IX

Nu te bucura, Israile, nici te veseli
 ca noroadele, căci ai curvit de la
 Domnul Dumnezăul tău, iubit-ai
 dări preste toată aria grîului.
 2 Arie și teasc n-au conosciut pre ei,
 și vinul i-au mințit pre ei. N-au lăcuit în
 3 pămîntul Domnului; lăcuit-au Efraim Eghi-
 petul, și întru asiriani necurate vor mînca.
 N-au sămănat Domnului vin și n-au îndulcit
 4 Lui; jîrtvele lor — ca pîinea plîngerii lor:
 toți ceia ce mănîncă pre eale pîngări-să-vor,
 pentru că pîinile lor—sufletelor lor, nu vor
 5 intra la casa Domnului. Ce veți face la
 ziua zborului și la ziua sărbătorii Domnului?
 Pentru aceea, iată, vor merge dentru
 6 chinuirea Eghiptetului, și va priimi pre ei
 Memfis, și-i va îngropa pre ei Mahmas.
 Argintul lor pierzare va moșteni pre el,
 7 ghimpi în sălaşurile lor. Venit-au zilele
 izbîndirii, venit-au zilele răsplătirii tale,
 și să va chinui Israil ca prorocul cel ieșit
 den fire, omul cel purtătoru de duh.
 De mulțimea strîmbătăților tale să în-
 9 mulți nebunia ta. Straja lui Efraim
 10 cu Dumnezău; prorocul e lațu încîlcit
 preste toate căile lui; nebunie în casa lui
 Dumnezău au înspăimat. Stricară-se
 11 după zilele dealului; pomeni-să-va strîmbă-
 tăților lor, izbîndi-va păcatele lor. Ca
 12 strugurul în pustiiu aflaiu pre Israil și ca
 smochina în smochin timpuriu pre pă-
 rinții lor am văzut. Ei au intrat cătră
 Veelfegor și să înstreinară spre rușine, și să
 făcură cei urîți ca cei îndrăgiți. Efraim
 13 ca pasărea să zbură, măririle lor den nașteri
 și den chinuri și den zemisliri, Pentru
 14 căci, și de vor hrăni pre fiii lor, fără feciori
 vor fi întru oameni; pentru că și vai lor iaste,
 carnea Mea dentru ei. Pre Efraim, în ce
 15 chip am văzut, spre vînat sînt feciorii lor,
 și Efraim a scoate spre împungere pre fiii
 lui. Dă lor, Doamne! Ceale vii dă lor?
 16 Dă lor zgău nenăscătoriu și țîțe uscate.
 17 Toate răutățile lor în Galgal, căci acolo
 18 am urît pre ei. Pentru răutățile tocmealelor
 lor, den vinul Mieu voiu scoate pre ei, nu
 voiu adaoge a îndrăgi pre ei, toți boiarii lor
 neascultînd. Avut-au dureare Efraim,
 19 rădăcinele lui să uscară, roadă încă nu va
 mai aduce; pentru căci de vor și naște, voiu
 ucide pohtele pîntecelui lor. Lepăda-va
 20 pre ei Dumnezeu, căci n-au ascultat pre El,
 și vor fi rătăciți întru limbi.

CAP X

Vie cu viță bună—Israil, roada rodind
 1 ei. După mulțimea a roadelor ei, în-
 mulți jîrtăvnice; după bunătățile
 pămîntului lui, zidi stîlpi. Îm-
 2 părțiră inimile lor, acum să vor stin-

ge; El va săpa de tot jîrtăvnicile lor, chinu-
3 i-vor stîlpîi loru. Pentru că acum vor grăi:
„Nu iaste împărat noao, căci nu ne-am te-
mut de Domnul. Și împăratul ce va face
4 noao?“ Grăindu cuvinte, pricini minci-
noase, pune-va făgăduință; răsări-va ca
troscotul judecată pre țealina țarenii.
5 La vițelul casii căroră strîmbătățile vor
nemernici ceia ce lăcuiescu Samaria, căci
plînse norodul lui asupra lui; și în ce chip
au amărit pre el, să vor veseli preste mărirea
6 lui, căci să înstriină de la el. Și pre el
la asiriani, legîndu-l, adus-au poclon îm-
păratului Iarim; pentru darea lui Efraim
prîimi-va rușine, rușina-se-va Israil întru
7 sfîntul lui. Lepădă Samaria pre împăra-
tul ei ca o gătejie pre fața apei. Și să vor
8 rădica capiști fiind strîmbătățile, păcatele lui
Israil; spini și ciulini să vor sui preste jîrtăvni-
cile lor. Și vor grăi munților: „Acoperiți
pre noi!“ Și dealurilor: „Cădeți preste noi“.
9 De cîndu munții au greșit Israil, acolo au
stătut; nu va apuca pre ei în dealu războiu
10 preste fiii strîmbătății? Venit-au a certa
pre ei după pohta Mea, și să vor aduna
preste ei noroade cîndu să vor certa ei întru
11 amîndoao strîmbătățile lor. Efraim—ju-
nice învățată a îndrăgi pricea, și Eu voiu veni
preste ce e mai bunu al grumazului ei; în-
căleca-voiu pre Efraim, mîlcomiși-voiu pre
12 Iuda, întări-va lui pre Iacov. Sămănați
voao întru direptate, culeageți spre roadă
13 de viață; Luminați voao lumină de minte,
pînă încă iaste vreame cercați pre Domnul,
14 pînă a veni voao roadele direptății. Pen-
tru căci ați tăcut necurăția și strîmbătățile
ei ați cules, mîncat-ați roadă mincenoasă.
Căci ai nădejduit întru carăle tale, întru
15 mulțimea tăriei tale. Și să va scula perire
întru norodul tău și toate ceale zidite ale
tale să vor duce; ca boiarenul Salama den
casa lui Ierovoam în zilele războiului, pre
16 mumă preste fii au trîntitu-o. Așa voiu
face voao, casa lui Israil, de cătră fața rău-
tăților voastre.

CAP XI

1 a mîncate s-au lepădat, lepăda-
tu-s-au împăratul lui Israil. Pen-
2 tru că prunc iaste Israil, și Eu am
iubit pre el și den Eghipet am che-
mat pre fiii lui. În ce chip am
3 chemat pre ei, așa s-au dus de la fața Mea:
ei Vaalimilor jîrtvuia și celor cioplit
4 tāmîia. Și Eu am împiedecat pre Efra-
im, luatu-l-am pre el preste brațul Mieui,
și n-au conocut că voiu vindeca pre ei.
5 Întru stricarea oamenilor întins-am pre
ei cu legăturile îndrăgirii Meale și voiu
fi lor om dînd palme preste fălcile lui;
6 căuta-voiu cătră el, și-l voiu birui. Lăcui

Efraim în Eghipet, și Asur—el împărat lui,
căci n-au vrut să să întoarcă. Și au slăbit 7
cu sabia în cetățile lui și au încetat întru
mînile lui, și vor mînca dentru sfaturile
lor. Și nărodul Lui spînzurîndu-l dentru 8
nemernicia lui, și Dumnezău preste ceale
cinstite ale lui Să va mînia, și nu-l va înălța
pre el. Ce te voiu pune, Efraim? Scuti-te- 9
voiu, Israile? Ce te voiu pune pre tine? Ca
pre Adama te voiu pune și ca pre Sevoim?
Întorsu-s-au inima Mea întru aceasta, turbu-
ră-se împreună căința Mea. Nu voiu face 10
după urgia mîniei Meale și nu voiu părăsi
a să stinga Efraim; pentru căci Eu sînt Dum-
nezău, și nu om: întru tine Sfînt și nu voiu
înta la cetate. Denapoia Domnului voiu 11
merge; ca leul va răcni, căci El va răcni,
și să vor spămînta fiii apelor. Zbura-vor 12
ca pasărea de la Eghipet și ca porumbul de
la asiriani; și voiu aşăza pre ei la casele lor,
zice Domnul. Încungiuratu-M-au cu 13
minciuni Efraim și cu păgînatăți casa lui
Israil și a Iudii; acum au conocut pre ei
Dumnezău, și nărodu sfînt să va chema lui
Dumnezău.

CAP XII

 i Efraim rău duh au gonit, zăduh 1
toată ziua; deșarte și întru nemică
au înmulțit și făgăduința cu asiria-
nii au pus, și untdelemnul la Eghi-
pet mergea. Și judecată e Dom- 2
nului cătră Iuda ca să izbîndească pre el
Iacov după căile lui, și după tocmealele lui
va răsplăti lui. În pîntece au amăgit pre 3
fratele lui și cu ostenealele lui s-au întărit
cătră Dumnezău, Și să întări cu îngerul 4
și slăbi; plîseră și să rugară Mie, în casa
celor ce M-au aflat, acolo să grăi cătră dîn-
șii. Și Domnul Dumnezău cel întru tot 5
Țiitoriu fi-va pomenire lui. Și tu la Dum-
nezăul tău te vei întoarce; mila și judecata 6
păzește și te apropie cătră Dumnezăul
tău pururea. Hanaan — în mîna lui e 7
cumpăna strîmbătății, a asupra îndrăgi.
Și zise Efraim: „Însă m-am îmbogățit, 8
aflaiu răpaos mie“; toate trudele lui nu să
vor afla lui, pentru strîmbătățile carele au
greșit. Și Eu, Domnul Dumnezăul tău, 9
te-am scos pre tine den pămîntul Eghipetu-
lui, încă te voiu lăcui în corturi, ca în zilele
sărbătorii. Și voiu grăi cătră proroci, și 10
Eu vederi am înmulțit și în mînile proroci-
lor Mă asămănaui. De nu iaste Galaad, 11
oare minciનોși era în Galgala boiarii jîrtvu-
ind, și jîrtăvnicile lor—ca broaștele ceale
țestoase pre țealina țarenii. Și să deade în 12
laturi Iacov la cîmpul Siriii, și sluji Israil pen-
tru muiare și întru muiare să păzi. Și cu 13
prorocu scoase Domnul pre Israil den pămîn-
tul Eghipetului, și cu proroc să păzi. Mî- 14
nie-se Efraim și urgisi, și sîngele lui preste el
se va vărsa și ocară lui va răsplăti Domnul lui.

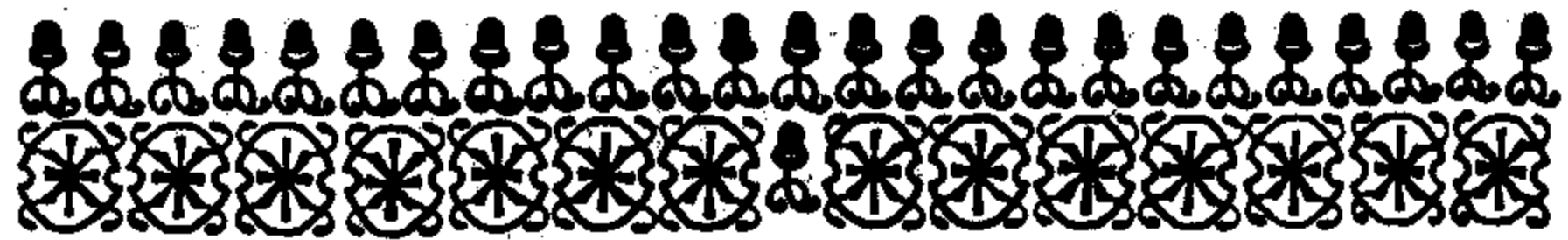
CAP XIII

1 **D**upă cuvîntul lui Efraim, dreptăți
 2 au luat el întru Israil; și puse Vaalii și muri. Și acum adaoase a
 greși încă: și au făcut lor topire
 den aur și den argintul lor după
 chipul idolilor, lucruri de teslari săvîrșite
 lor. Aceștea zic: „Junghiați oameni, pentru
 3 că vițeei s-au sfîrșit!“ Pentru aceaea vor
 fi ca norul de dimeneață și ca roua de zori
 mergînd, ca țărîna suflîndu-se den arie și
 4 ca aburul de crămi de fum. Și Eu, Domnul
 Dumnezăul tău, Cel ce întăresc ceriul
 și zidesc pămîntul, ale Căruia mîni au zidit
 oastea lui, și n-am arătat ție aceastea ca să
 5 mergi tu denapoia lor. Și Eu am scos pre
 tine den pămîntul Eghipetului, și Dumnezău
 afară den Mine nu iaste, și mîntuind nu
 iaste afară de Mine. Eu pășteam pre tine
 6 în pustiu, în pămînt nelăcuit, După pășunele
 lor. Și să săturară spre sațiu și să
 înălțară inimile lor; pentru aceaea uitară
 7 pre Mine. Și voi fi lor ca panthir și ca
 8 un pardos despre calea asirianilor. În-
 timpina-voiu lor ca ursoaia cea lipsită și
 voi rumpe încuiarea inimii lor, și vor
 mînca pre ei de tot acolo puii de leu ai
 dumbrăvii, și hiarăle țarenii vor sparge pre
 9 ei. Stricării tale, Israile, cine va ajutori?
 10 Unde e împăratul tău acesta? și te mîntu-
 iască pre tine întru toate cetățile tale;
 judece-te pre care ai zis: „Dă-mi împărat și
 11 boiari!“ Și dediu ție împărat întru urgia
 Mea și suferiu întru mînia Mea volbura
 strîmbătății. Efraim, ascuns e păcatul lui.
 12 Durori ca ceia ce naște vor veni lui; acesta
 e fiul nu celui înțelept, pentru căci acum
 13 nu va suferi întru zdrobirea fiilor. Dentru
 mîna iadului voi izbăvi pre ei și den moarte
 14 voi mîntui pre ei. Unde e judecata ta,
 moarte? Unde e boldul tău, iadule? Mîngîia-
 15 rea s-au ascunsu de la ochii miei. Pentru
 căci acesta în mijlocul fraților tăi va osebi;
 aduce-va vînt pălițoriu Domnul den pustiu
 preste elu, și va usca vinele lui și va pustii
 izvoarăle lui; el va usca pămîntul lui și
 toate vasele ceale poftite ale lui.

CAP XIV

1 **S**tinge-se-va Samaria, căci stătu împotriva
 cătră Dumnezeul ei; cu
 sabie vor cădea, și cei dedesuptul
 țîțelor lor să vor trînti de pămîntu,
 și ceale ce au în pîntecele lor vor
 2 plesni. întoarce-te, Ierusalime, cătră
 Domnul Dumnezeul tău, pentru căci ai
 3 slăbit întru strîmbătățile tale. Luați cu
 voi împreună cuvinte și vă întoarceți
 cătră Domnul; ziceți Lui pentru ca să
 nu luați strîmbătate, și să luați bunătăți,
 și „să răsplătim roada buzelor noas-

tre. Asur nu ne va mîntui pre noi, pre
 cal nu vom încăleca, nu vom mai zice încă
 ‘dumnezeii noștri’ faptelor mînilor noastre.
 Cel dentru Tine va milui pre săracu“.
 Lecui-voiu lăcașurile lor, îndrăgi-voiu pre ei
 5 cu mărturisire, pentru căci să întoarse urgia
 Mea de cătră ei. Și vei fi ca roua lui
 6 Israil, înflori-va ca crinul și va pune rădă-
 cinile lui ca Livanul; Mearge-vor stîlpări-
 7 le lui, și va fi ca maslinul de tot rodit, și
 mirosul lui ca al Livanului; întoarce-se-vor
 8 și vor șădea supt acoperirea lui, trăi-vor și
 vor întări cu grîu; și va înflori ca via pome-
 9 nirea lui, ca vinul Livanului. Lui Efraim,
 ce e lui încă și idolilor? Eu am smerit pre
 el, și voi întări pre elu; Eu—ca un archeth
 copt, dentru Mine roada ta s-au aflat.
 Care e înțelept și va înțelege aceastea? În-
 10 țelegătoriu și va cunoaște pre eale? Căci
 dreapte sînt căile Domnului, și dreptii vor
 merge întru eale, iară cei necurați slăbi-vor
 întru eale.

IOIL

CAP I

1 **S**uvîntul Domnului, carele s-au făcut
 2 cătră Ioil al lui Vathuil. Ascultați
 aceastea, cei bătrîni, și băgați
 în urechi, toți ceia ce lăcuiți pămîntul.
 De s-au făcut ca aceastea întru
 zilele voastre sau în zilele părinților voștri?
 Pentru ei fiilor voștri povestiți, și fiii voștri
 3 fiilor lor, și fiii lor la alt neam. Rămășițele
 4 omidei le-au mîncatu lăcusta, și rămășița lă-
 custeii mîncatu-o-au gîndacul, și rămășița gîn-
 5 dacului mîncatu-o-au păliciunea. Trezviți-
 vă, cei ce să îmbată den vinul lor, și plîngeți;
 și jăliți, toți ceia ce beați vin spre beție, căci
 să rădică den gura voastră veselie și bucu-
 6 rie. Căci limbă s-au suit pre pămîntul
 meu, tare și nenumărată; dinții ei—dinți
 de leu, și măsealele—ca ale puiului leului.
 Pus-au via mea spre stingere și smochinii
 7 miei spre dărîmare; cercînd au cercat pre
 ea și au lepădat, albit-au vițeele ei. Plînge
 8 cătră mine mai mult decît mireasa cea îm-
 brăcată cu sacu preste bărbatul ei cel de
 9 fetie. Rădică-să jîrtvă și turnare den
 casa Domnului! Plîngeți, preoți, cei ce
 slujiți jîrtăvnicului Domnului, Căci s-au
 10 chinuit cîmpurile; plîngă pămîntul, căci
 să chinui grîul, uscă-să vinul, împuțină-să
 11 untul-de-lemn. Uscară-se plugarii; plîn-
 geți, ocine, pentru grîu și orzu, căci peri-
 12 culesul den țarină; Via să uscă, și smo-
 chinii să împuținară; rodiile și finicul și
 mărul și toți copacii țarinii să uscară,
 13 căci rușinară bucuria fiii oamenilor. În-
 cingeți-vă și vă tînguiți, preoți, plîngeți,

cei ce slujîţ jîrtăvnicului! Întraţi, dormiţi cu saci, slujînd lui Dumnezeu, căci să depărtă den casa Dumnezeului vostru jîrtvă şi
 14 turnare. Sfinţiţi postu, strigaţi slujbă, adunaţi pre bătrînii toţi ce lăcuiescu pămîntul la casa Domnului Dumnezeului vostru şi strigaţi cătră Domnul întins:
 15 „...Spre zi, căci aproape e ziua Domnului
 16 şi chinuire den chinuire va veni“. Căci pre denaintea ochilor voştri bucatele periră de tot, den casa Dumnezeului vostru veselie
 17 şi bucurie. „Săltară juncele pren iaslele lor, periră comorîle, săpară-se de tot teascu-
 18 rile, căci să uscă grîul. Ce vom aduna noao? Plînsură cirezile boilor, căci nu era păşune lor, şi turmele oilor să stinseră.
 19 Cătră Tine, Doamne, voiu striga, căci foc au topit ceale frumoase ale pustiiului, şi pară de focu au aprinsu toate leamnele țari-
 20 nii; Şi dobitoacele cîmpului căutară cătră Tine, căci să uscară slobozirile apelor şi focu au mîncat de tot ceale înfrumusețate ale pustiiului“.

CAP II

1 **S**i trîmbițați cu trîmbița în Sion, strigați în muntele cel sfînt al Mieu, și să să turbure toți ceia ce lăcuiescu pămîntul, căci au sosit ziua Domnului, căci aproape e, Zi de întunearec și de ceață, zi de nor și de negură. Ca zorile să va vărsa preste munți nărod mult și tare; aseamene lui nu s-au făcut den veacu și după ei nu se va oști pînă la ani,
 3 întru neamurile neamurilor. Ceale denainte ale lui—focu topitoriu, și ceale denapoi a lui—pară de focu ațîțîndu-se. Ca grădina desfătăciunii—pămîntul de cătră fața lui, și ceale denapoi ale lui—cîmpul stingerii; și
 4 nu va fi nimeni să scape de el. Ca vedearea cailor—vedearea lor; și ca călăreții, așa vor goni. Ca glasul carălor preste vîrfurile munților vor sări, și ca glasul văpăii de foc care mistuiaște trestia, și ca nărod mult și
 6 tare ce să rînduiaște la războiu. De cătră fața lui zdrobi-se-vor năroade, toată fața—
 7 ca arsura oalei. Ca niște hăreți vor alerga și ca niște oameni războinici să vor sui preste ziduri, și fieștecarele în calea lui va merge,
 8 și nu vor abate cărările lor; Şi fieștecarele de cătră aproapele său nu să va despărți; îngreindu-se cu armele lor vor merge și-ntru zvîrliturile lor vor cădea, și nu vor
 9 săvîrși. De cetate să vor apuca și preste ziduri vor alerga, preste case să vor sui și
 10 prin ferestri vor întra ca furii. Înaintea feații lui să va turbura pămîntul și să va clăti ceriul, soarele și luna va întuneca
 11 și stealele vor apune lucirea lor. Şi Domnul va da glasul Lui feații puterii Lui, căci multă iaste foarte tabăra Lui, căci

tari sînt faptele cuvintelor Lui; pentru că mare e ziua Domnului, luminată foarte, și cine va fi destul ei? Şi acum zice Domnul
 12 Dumnezeul nostru: „Întoarceți-vă cătră Mine den toată inema voastră, și cu post, și cu sac, și cu plîngere, și cu tînguire“. Şi rumpeți inimile voastre, și nu hainele
 13 voastre, și vă întoarceți cătră Domnul Dumnezeul vostru, căci milostiv și îndurătoriu iaste, mult-îngăduitoriu și mult-milostiv și căindu-Se spre răutăți. Cine știe de să
 14 va întoarce și să va căi și va lăsa dinapoi a lui blagoslovenie și jîrtvă și turnare Domnului Dumnezeului nostru? Trîmbițați cu
 15 trîmbiță în Sion, svințiți postu, strigați slujbă, Adunați nărod, svințiți adunare,
 16 aleageți bătrînii, adunați prunci sugători de țîță, iasă ginere din așternutul lui și nevastă den cămara ei. În mijlocul vea-
 17 trii jîrtăvnicului vor plînge preoții cei ce slujăscu Domnului și vor grăi: „Nu Te îndura, Doamne, de nărodul Tău și nu da moștenirea Ta ocară, ca să-i stăpînească pre ei limbi, pentru ca să nu zică întru limbi:
 ‘Unde iaste Dumnezeul lor?’“ Şi rîvni
 18 Domnul pămîntul Lui și nu Să îndură de norodul Lui. Şi răspunse Domnul și zise
 19 norodului Său: „Iată, Eu voiu trimite voao grîul și vinul și untdelemnul, și vă veți sătura de dînsele, și nu voiu mai da pre voi încă spre ponoslu întru limbi. Şi pre cel
 20 de la miazănoapte goni-l-voiu de cătră voi și-l voiu scoate pre el la pămînt fără de apă; și voiu stinge fața lui la marea cea dentîiu, și ceale de apoi ale lui la cea de apoi; și să va sui putreziciunea lui, și să va sui împuciciunea lui, căci să măriră faptele lui“. Îndrăznește, pămînte, bucură-te și te vese-
 21 leaște, căci mări Domnul a face! Îndrăz-
 22 niți, dobitoacele cîmpului, căce au odrăslit cîmpii pustiiului, căce lemn au adus roada lui, smochinul și via au dat vîrtutea lor. Şi fiii Sionului, bucurați-vă și vă veseliți
 23 spre Domnul Dumnezeul vostru, căce au dat noao bucate spre dreptate și va ploaia noao ploaie timpurie și tîrzie, ca și mai nainte. Şi să vor împlea ariile de grîu, și
 24 să vor preavărsa teascurele de vinu și de untdelemn. Şi vor răsplăti voaî pentru
 25 anii carii au mîncat pălitura și omida și lăcusta și gîndacii, putearea Mea cea mare carea o am trimis la voi. Şi veți mîncă
 26 mîncînd și vă veți sătura, și veți lăuda numele Domnului Dumnezeului vostru, Carele au făcut împreună cu voi spre minuni, și nu să va rușina nărodul Mieu în veacu. Şi veți cunoaște că în mijlocul
 27 lui Israil Eu sînt, și Eu—Domnul Dumnezeul vostru, și nu iaste încă afară de Mine; și nu să va rușina încă nărodul Mieu în

28 veac. Și va fi după aceasta și voi turna
den Duhul Mieu preste tot trupul, și vor
proroci fiii voștri și featele voastre, și bătrînii
voștri visuri vor visa, și tinerii voștri vederi
29 vor vedea. Și preste slugile Meale și preste
slujnicile Meale, în zilele acealea, voi vărșa
30 den Duhul Mieu, și vor proroci. Și vor
da seamne în ceriu și pre pămînt sînge și focu
31 și abur de fum. Soarele să va premeni
spre întunearec și luna spre sînge, mai nainte
de ce va veni ziua Domnului cea mare și
32 luminoasă. Și va fi tot carele va chema
numele Domnului să va mîntui, căci în
muntele Sionului și în Ierusalim va fi mîntuit,
după cum au zis Domnul, și binevestind
pre carii Domnul au chemat.

CAP III

1 **S**ăci iată, Eu în zilele acealea și în
vreamea aceaea, cînd voi înturna
robirea Iudii și a Ierusalimului,
2 Și voi aduna toate limbile și le
voi pogorî pre eale la valea lui
Iosafat, și Mă voi prigoni cătră ei acolo
pentru norodul Mieu și pentru moștenirea
Mea, Israil, carii s-au răsipit întru limbi; și
3 pămîntul Mieu îl împărțiră, Și preste
norodul Mieu puseră sorți, și au dat copi-
lașii la curve, și vindea fetișoarele pentru
4 vin și bea. Și ce e voao și Mie, Tirule și
Sidonule și toată Galilea a celor striini de
fealiu? Au răsplătire voi răsplătiți Mie? au
țineți mînie voi Mie? Iute și de sîrgu voi
răsplăti răsplătirea voastră la capetele
5 voastre, Pentru căci argintul Mieu și
aurul Mieu ați luat, și ceale alese ale Meale
și ceale bune ați băgat în casele voastre,
6 Și pre fiii Iudii și pre fiii Ierusalimului i-ați
vîndut fiilor elinilor, pentru ca să-i depărtați
7 pre ei den hotarăle lor. Și iată, Eu voi
scula pre ei den locul unde i-ați vîndut pre
ei acolo, și voi răsplăti răsplătirea voastră
8 la capetele voastre, Și voi da pre fiii
voștri și pre featele vostre pre mînilor fiilor
Iudii, și vor vinde pre ei la robie la limbă
departe depărtată, căci Domnul au grăit.
9 Strigați aceastea întru limbi, sfînțiți răz-
boiu, rădicați pre războinici; apropiați-vă
10 și vă suiți, toți bărbați războinici. Tăiaș
plugurile voastre spre sabii și seacirile voas-
tre spre darde; cel neputincios zică că:
11 „Pociu eu!“ Adunați-vă și întrați, toate
limbile de pre împrejur, și vă adunați
12 acolo; cel blînd fie războinic. Rădice-se
și să suie toate limbile la valea lui Iosafat,
pentru că acolo voi șădea a osebi toate
13 limbile demprejur. Trimiteți seaceri,
că au sosit culesul; întraș de călcați,
căci plin iaste jgheabul; să varsă postă-
14 vile, căci să înmulțiră răutățile lor. Su-
nete au răsultat în Valea Judecății, căci

aproape e ziua Domnului în Valea Judecății.
Soarele și luna vor întuneca, și stealele vor 15
apune lucirea lor. Iară Domnul den Sion 16
va striga și den Ierusalim va da glasul Lui,
și să va clăti ceriul și pămîntul; și Domnul
nu Se va îndura de norodul Lui, și va întări
pre fiii lui Israil. Și veți cunoaște că Eu 17
sînt Domnul Dumnezăul vostru, Cel ce
sălășluiaște în Sion, muntele cel sfînt al
Mieu; și va fi Ierusalimul sfîntu, și de alt
neamu nu vor mai întra pre el. Și va fi 18
în ziua aceaea: pica-vor munții dulceată, și
dealurile vor cura lapte, și toate slobozirele
Iudii cura-vor ape, și izvor den casa Domnu-
lui va ieși și vor adăpa pîrîul shinilor.
Eghiptetul spre stingere va fi, și Idumea spre 19
cîmpul stingerii va fi, de strîmbătățile fiilor
Iudii, pentru căci au vărșat sînge drept în
pămîntul lor. Și Iudea în veac să va lăcui 20
și Ierusalimul spre neamuri de neamuri.

Și voi cerceta sîngele lor, și nu 21
voi nevinovăți; și Domnul
va sălășlui în Sion.

AMOS

CAP I

1 **S**uvintele lui Amos, carele s-au făcut 1
în cariathiarim den Thecue, carele
au zis pentru Ierusalim în zilele
Oziei, împăratul Iudii, și ale lui
Ierovoam al lui Ioas, împăratul
lui Israil, mai nainte cu 2 ani de cutremur.
Și zise: „Domnul den Sion au răspuns și 2
den Ierusalim au dat glasul Lui, și au plîns
pășunile păstorilor și să uscă vîrful Carmilu-
lui“. Și zise Domnul: „Asupra celor 3 pă- 3
gînatăți ale Damascului și peste ceale 4 nu
Mă voi întoarce de cătră el, pentru căci
tăia cu herestraie de fier pre ceale ce avea
în pîntece, ceale den Galaad; Și voi 4
trimite foc la casa lui Azail, și va mînce de
tot temelile fiului lui Ader; Și voi 5
zdrobi zăvoarăle Damascului, și voi
piarde de tot pre cei ce lăcuiesc în cîmpul
Onului și voi tăia de tot neamul den
bărbații Haranului, și să va robi norodul
Siriei cel ales“—zice Domnul. Aceastea zi- 6
ce Domnul: „Asupra celor 3 păgînatăți ale
Gazei și asupra celor 4 nu voi urî pre ei,
pentru ca să-i robească pre ei robirea lui
Solomon, ca să-i încuie la Idumea; Și voi 7
trimite foc preste zidurile Gazei, și va mîn-

8 ca de tot temelile ei. Și voiui piarde de tot pre toți ceia ce lăcuia de la Azot, și să va ridica un fealiu de la Ascalon; și voiui aduce mâna Mea preste Accaron, și vor peri cei rămași ai celor striini de fealiu"—zice Domnul Domnul. Acestea zice Domnul: „Preste ceale 3 păgînătăți ale Tirului și preste ceale 4 nu voiui urî pre ei, pentru căci au închis robimea lui Solomon la Iudea, și nu ș-au adus aminte de făgăduința fraților lor; Și voiui trimite foc preste zidurile Tirului, și va mânca de tot temelile lui". Acestea zice Domnul: „Preste ceale 3 păgînătăți ale Idumeii și preste ceale 4 nu voiui urî pre ei, pentru căci au gonit ei cu sabie pre frații lui și stricară maică pre pămînt și au gătit spre mărturie groaza lui și pornirea lui au gătitu-o spre price; Și voiui trimite foc la Theman, și va mânca de tot temelile zidurilor ei". Acestea zice Domnul: „Preste ceale 3 păgînătăți ale fiilor lui Ammon și preste ceale 4 nu voiui urî pre ei, pentru căci spinteca pre cealea ce avea în pîntece ale galaaditeanilor, pentru ca să lărgească hotarale lor; Și voiui aprinde foc preste zidurile Ravathii, și va mânca de tot temelile ei cu strigare în ziua războiului, și să va clăti întru ziua săvîrșirii ei; Și vor merge împărații ei întru robire, preoții lor și boiarii dempreună"—zice Domnul.

CAP II

1 **A**cestea zice Domnul: „Preste ceale 3 păgînătăți a lui Moav și preste ceale 4 nu voiui urî pre ei, pentru căci au arsu oasele împăratului Idumeii în muruială; Și voiui trimite focu la Moav, și va mânca de tot temelile cetăților lui, și va muri întru neputință Moavu cu glas, cu strigare de trîmbiță; Și voiui piarde judecătoria de la el, și pre toți boiarii lui voiui omorî împreună cu el"—zice Domnul. Acestea zice Domnul: „Preste ceale 3 păgînătăți a fiilor Iudii și preste ceale 4 nu voiui urî pre ei, pentru căci au lepădat legea cea de fire a Domnului, și poruncile Lui nu le-au păzit și au rătăcit pre ei deșărtăciunile lor, căroră au urmatu părinții lor denapoia lor. Și voiui trimite foc preste Iuda, și va mânca de tot temelile Ierusalimului". Acestea zice Domnul: „Preste ceale 3 păgînătăți a Ierusalimului și preste ceale 4 nu voiui urî pre ei, pentru căci au vîndut pe argint pre cel drept și pre cel measeru pentru ciobote, Celor ce calcă preste țărîna pămîntului și da palme la capetele săracilor și calea smeriților au abătut, și fiiu și tatăl lui mergea cătră una slujnică, pentru ca să păgîneasă numele Dumnezeului lor,

Și hainele lor legînd cu funi acoperiri făcea alătura cu jîrtăvnicul și vinu dentru năpăști bea întru casa dumnezeului lor. Și Eu am scos pre Amoreu dentru fața lor, căruia era în ce chip înălțimea chedrului înălțimea lui și virtucios era ca stejariul, și am uscat roada lui deasupra și rădăcinile lui dedesupt; Și Eu am scos pre voi den pămîntul Eghiptului și am priumblat pre voi întru pustiu 40 de ani, ca să moșteniți de tot pămîntul amoreilor; Și luaiu dentru fiii voștri spre proroci și dentru tinerii voștri spre sfințenie. Au nu-s aceste, fiii lui Israil?"—zice Domnul. „Și adăpați pre cei sfințiți cu vin și prorocii lor porunciați zicînd să nu procească. Pentru aceea, iată, Eu răstornu dedesuptul vostru, în ce chip să răstoarnă carul cel plin de trestie; Și piare fuga de la alergătoriu, și cel tare nu va birui virtuții lui, și cel boinic nu va mîntui sufletul lui, Și arcașul nu va îngădui, și cel iute cu picioarele lui nu va scăpa, și călărețul nu va scăpa sufletul lui, Și să va afla inima lui întru sîlnicii, cel golu va goni întru aceea zi"—zice Domnul.

CAP III

Ascultați cuvîntul acesta, carele au grăit Domnul asupra voastră, casa lui Israil, și asupra a tot fealiul carea am scos den pămîntul Eghiptului, zicînd: „Numai pre voi am cunoscut den toate fealiurile pămîntului; pentru aceea izbîndi-voiu asupra voastră toate răutățile voastre. Au merge-vor doi de-mpreună pre cale de nu se vor cunoaște ei? Au răcni-va leul den dumbrava lui neavînd vînat? Au da-va puiul de leu glasul lui den culcușul lui întru ceva de nu va hrăpi cevași? Au cădea-va pasăre pre pămînt fără de păsărariu? Au sta-va lațul pre pămînt fără decît a prinde ceva? Au striga-va trîmbiță în cetate și nărodul nu se va spămînta? Au fi-va răutate în cetate carea Domnul n-au făcut? Pentru că nu va face Domnul Dumnezău lucru, de nu va descoperi certarea Lui cătră slugile Lui, cătră proroci. Leul va răcni, și cine nu se va spămînta? Domnul Dumnezău au grăit, și cine nu va proroci? Vestiț pren țări întru asiriani și preste țări în pămîntul Eghiptului, și au zis: 'Adunați-vă preste muntele Samariei și vedeț minunate multe întru mijlocul ei și asupreală cea ce e într-însa'. Și n-au cunoscut ceale ce vor fi înaintea ei —zice Domnul— cei ce agonisescu strîmbătatea și chinuirea în țările lor". Pentru aceea aceste zice Domnul Dumnezău: „Pustii-se-va Tiros, premprejur pămîntul tău stinge-se-va, și să va pogorî dentru tine virtutea ta, și se vor jă-

12 fui țările tale“. Acestea zice Domnul:
 „Ca cînd va scoate păstoriul den gura leului
 doao armuri au margine de ureache, așa să
 vor scoate fiii lui Israil ceia ce șad în Sama-
 13 ria denaintea fealiului și în Damascu va ple-
 ca preoții. Auziț și mărturisiț casei lui
 Iacov—zice Domnul Dumnezău Atotți-
 14 toriul, Pentru căci în ziua cînd voi iz-
 bîndi păgînatățile lui Israil asupra lui, și
 voi izbîndi pre jîrtăvnicile lui Vethil, și
 să vor săpa de tot coarnele jîrtăvnicului și
 15 vor cădea pre pămînt; Și voi zdrobi
 casa cea înaltă preste casa cea de vară, și
 vor peri case de elefant, și să vor adaoge
 alte case multe“—zice Domnul.

CAP IV

1 **A**uziț cuvîntul acesta, juncele Vasa-
 nului, ceale den muntele Samariei,
 ceale ce asupriț pre săraci și căl-
 cați de tot pre measeri, cealea ce
 zic stăpînilor lor: „Dați-ne noao
 2 ca să bem!“ Jură-Să Domnul asupra
 sfinților Lui: „Pentru căci, iată, zile vin
 preste voi, și vor lua pre voi cu arme, și pre
 cei ce sînt cu voi în căldări arzînd dedesupt
 3 vor băga pustii ucigași, Și vă veț scoate
 goale una în preajma alțiia, și vă veț lepăda
 4 la muntele Armana“—zice Domnul. „Și
 aț intrat la Vethil și la Galgala ați înmulțit
 a păgîni și aț adus demineața jîrtvele voastre,
 5 la a treia zi ceale preste-zecile voastre; Și
 cetiră afară leagea și numiră mărturisiri;
 vestiți că aceastea au iubit fiii lui Israil“—zice
 6 Domnul Domnul. „Și Eu voi da voao
 strepezire dinților, în toate cetățile voastre,
 și lipsă de pîine, în toate locurile voastre; și
 nu v-aț întorsu cătră Mine“—zice Domnul.
 7 „Și Eu am oprit de cătră voi ploaia mai
 nainte cu trei luni de seacere; și voi ploua
 preste o cetate, iară preste altă cetate nu
 voi ploua; o parte să va ploua, și partea
 8 preste carea nu voi ploua usca-să-va; Și
 să vor aduna 2 și 3 cetăți la o cetate să bea
 apă, și nu să vor sătura; și nu v-aț întorsu
 9 cătră Mine“—zice Domnul. „Lovit-am
 pre voi cu pîrjol și cu gălbenare; înmulțit-am
 grădinele voastre, viile voastre și smochine-
 tul vostru și maslinetul vostru au mîncat
 omida; și nici așa v-ați întorsu cătră Mine“
 10 —zice Domnul. „Trimis-am la voi moarte
 în calea Eghipetului și am omorît cu sabie
 pre tinerii voștri, cu robimea cailor voștri, și
 am adus în foc taberile voastre cu urgia Mea;
 și nici așa v-ați întorsu cătră Mine“—zice
 11 Domnul. „Prăpădit-am pre voi în ce
 chip au prăpădit Dumnezău Sodomul
 și Gomorul, și v-ați făcut ca tăciunele
 scos den foc; și nici așa v-ați întorsu
 12 cătră Mine“ — zice Domnul. „Pentru
 aceea așa voi face ție, Israile; însă

căci voi face ție așa, gătește-te a chema
 pre Dumnezeul tău, Israil! Pentru căci, 13
 iată, Eu întărind tunet și zidind duh și ves-
 tind la oameni pre unsul Lui, făcînd zori și
 negură și suind pre înălțimile pămîntului:
 Domnul Dumnezău cel întru tot Țiitoriu—
 numele Lui“.

CAP V

Auziți cuvîntul Domnului, carele eu 1
 iau asupra voastră plîngere, casa 2
 lui Israil! Căzut-au, încă nu va 2
 adaoge a să scula fecioara lui Israil;
 greșit-au pre pămîntul ei, nu iaste 3
 cine să o scoale pre ea. Pentru căci 3
 aceastea zice Domnul Domnul: „Cetatea
 dentru carea ieșiiia 1000 vor rămînea 100, și
 dentru carea ieșiiia 100 vor rămînea 10 la 4
 casa lui Israil“. Pentru căci aceastea zice 4
 Domnul cătră casa lui Israil: „Cercetați-Mă 5
 și veți trăi! Și nu cercetaț Vithilul, și 5
 la Galgala nu intrați, și la fîntîna jurămîntu-
 lui nu treaceți, căci Galgala robindu-se să 6
 va robi, și Vethil va fi ca și cînd n-ar fi;
 Cercetați pre Domnul și trăiți, pentru ca 6
 să nu strălucească ca focul casa lui Iosif,
 și va mîncă de tot pre ea, și nu va fi cine să 7
 o stingă pre casa lui Israil. Cel ce face la 7
 înălțime judecată și dreptate la pămînt au
 pus, Cel ce face toate și de iznoavă toc- 8
 meaște și întoarce dimineața umbra morții
 și ziua spre noapte întunecînd, Cel ce chea- 8
 mă apa mării și varsă pre ea preste fața pă-
 mîntului, Domnul Dumnezăul cel întru tot 9
 Țiitoriu—numele Lui, Cel ce împarte 9
 sfărîmare preste vîrtute și dosadă preste
 tărie aduce“. Urîră în porți pre cel ce 10
 muștră și cuvîntul cel curat l-au urît. Pen- 11
 tru aceea așa zice Domnul: „Pentru căci 11
 dați palmă celor săraci și daruri alease ați
 priimit de la ei, case cioplite ați zidit și nu
 veți lăcui întru eale, vii poftite ați răsădit 12
 și nu veți bea vinul lor. Căci am cunoscut 12
 multe necurății ale voastre și tari sînt pă-
 catele voastre, călcînd pre cel drept, luînd
 schimbări și de săraci la porți abătîndu-vă.
 Pentru aceea, cela ce înțelege în vremea 13
 aceea tăcea-va, căci vreme rea iaste.
 Cercetați binele și nu răul, pentru ca să trăiți; 14
 și va fi Domnul Dumnezeu Atotțiitoriu cu
 voi, în ce chip ați zis: ‘Urît-am ceale 15
 reale și am îndrăgit ceale bune’; și așezați
 în porți judecata, pentru ca să miluiască
 Domnul Dumnezău Atotțiitoriu pre cei
 rămași ai lui Iosif“. Pentru aceea aceas- 16
 tea zice Domnul Dumnezău Atotțiitoriu:
 „În toate ulițele—tînguire, și în toate căile 17
 să va zice: ‘Vai, vai!’ Chema-se-va plugariul la
 plîngere și la tînguire și la cei ce știu plîngere,
 și în toate căile—tînguire, căci voi treace pren

18 mijlocul tău"—zise Domnul. „Vai de ceia
ce poftesc ziua Domnului! Pentru căci iaste
19 voao aceasta ziua Domnului? Și aceasta e
întunearec, și nu lumină. În ce chip va
scăpa om denaintea leului și-i va cădea ursul
asupra, și va sări în casă și va răzima mînile
lui pre păreate și-l va mușca pre el șarpe.
20 Au nu e întunearec ziua Domnului, și nu
lumină? și negură neavînd lumină aceasta?
21 Urît-am, lepădat-am sărbătorile voastre și
nu voiui mirosi întru zborurile voastre;
22 Pentru căci de veți aduce Mie arderi-de-tot
și jîrtvele voastre, nu le voiui priimi, și iviri
23 de mîntuirile voastre nu voiui privi. Mută
de la Mine glasul cîntărilor tale, și cîntarea
24 organelor tale nu o voiui auzi; Și să va
rostogoli ca apa judecata, și direptatea ca
25 pîriul cel necălcat. Au jungheturi și jîrtve
ați adus Mie, casa lui Israil, 40 de ani în
26 pustie? Și ați luat cortul lui Moloh și
steaua dumnezăului vostru, Refan, chipurile
27 care ați făcut voao. Și voiui muta pre voi
decindea de Damasc", zice Domnul, Dum-
nezău cel întru tot Țiitoriu—numele Lui.

CAP VI

1 **V**ai de cei ce defaimă Sionul și de
cei ce nădejduiesc pre muntele
Samariei; cules-au începăturile lim-
2 bilor și întrară loruș. Casa lui Israil,
Treaceți toți și vedeți la Calani și
treaceți de acolo la Emat Rava și vă pogo-
rîți la Gheth a celor striini de fealiu, ceale
mai tari dentru toate împărățiile aceastea,
de sînt mai multe hotarăle lor decît ale
3 voastre hotară. Cei ce vin la zi rea, cei ce
să apropie și să ating de sîmbete mincenoase,
4 Cei ce dorm pre paturi de elefandu și să răs-
față preste așternutele lor și mănîncă iezi
den turme și viței den mijlocul cirezii sugari,
5 Cei ce bat în palme la glasul organelor ca
cînd ar sta au socotit, și nu ca cînd ar fugi;
6 Cei ce beau vinul cel strecurat și cu ceale
de frunte miruri ungîndu-să și nu pățîia
7 nimica cu sfărîmarea lui Iosif. Pentru
aceaea acum robi vor fi de la începutul pu-
tearnicilor, și să va rădica nechezarea cailor
8 dentru Efraim. Căci Să jură Domnul asu-
pra Lui—zice Domnul Dumnezăul puterilor:
„Pentru căci urăsc Eu toată semenția lui Ia-
cov și locurile lui am urît, și voiui rîdica ce-
tatea împreună cu toți ceia ce lăcuiesc în-
9 tr-însa; Și va fi de vor rămînea 10 bărbați
10 într-o casă, și vor muri, Și vor lua rude-
le lor și vor sili a scoate oasele lor den casă;
și va grăi celor ce sînt ispravnici casii: 'Au
încă sînt lîngă tine?' Și va grăi: 'Nu mai
sînt!' Și va grăi: 'Taci, pentru că să nu
11 numești numele Domnului!'“ Pentru căci,
iată, Domnul poruncește și va lovi casa

cea mare cu sfărîmări și casa cea mică cu
spărturi. Au doară vor goni caii în pietri? 12
Au vor tăcea în iape? Căci aț întorsu spre
mînie judecata și roada direptății spre
amărăciune, Cei ce vă veseliț pre nici un 13
cuvînt bun, cei ce zic: „Au nu cu vîrteza
noastră am avut coarne?“ „Pentru căci, 14
iată, Eu voiui rădica preste voi, casa lui Israil
—zice Domnul Dumnezău—limbă de oști,
și vor necăji pre voi, ca să nu întrați la
Emath și pînă la pîriul apusurilor“.

CAP VII

1 **E**șa au arătat mie Domnul Domnul:
și iată prășeală de lăcuste viind a
dimineții, și iată un gîndac, Gog
împăratul; Și va fi de va săvîrși 2
a mînca de tot iarba pămîntului.
Și ziș: „Doamne, Doamne, blînd fii! Cine
va scula pre Iacov? Căci împutinat iaste.
Căiaște-Te, Doamne, spre aceasta!“ „Și 3
aceasta nu va fi!“—zice Domnul. Așa au 4
arătat mie Domnul Domnul: și iată, au
chemat judecata cu focu Domnul Domnul,
și au mîncat fără-fundul cel mult și au mîn-
cat de tot partea. Și ziș: „Doamne, Doam- 5
ne, încetează dară! Cine va scula pre Iacov?
Căci împutinat iaste. Căiaște-Te, Doamne, 6
spre aceasta!“ „Și aceasta nu se va face!“
—zice Domnul Domnul. Așa au arătat 7
mie Domnul: și iată bărbat stînd pre zid de
diamant, și în mîna lui—diamant. Și zise 8
Domnul cătră mine: „Ce vezi tu, Amos?“
Și ziș: „Diamant“. Și zise Domnul cătră
mine: „Iată, Eu puiu diamant în mijlocul
nărodului Mieu, Israil; nu voiui mai adaoge
a-l treace pre el. Și se vor stinge capiștele 9
ceale de rîs, și praznicele lui Israil pusti-
i-se-vor, și Mă voiui scula preste casa lui
Ierovoam cu sabie“. Și au trimis Amasia 10
preotul la Vethil, cătră Ierovoam, împăra-
tul lui Israil, zicînd: „Zarve face asupra ta
Amos în mijlocul casii lui Israil; nu va pu-
tea pămîntul să sufere toate cuvintele lui,
Pentru căci aceastea zice (Domnul) lui 11
Amos: 'Cu sabie va muri Ierovoam, iară
Israil rob să va duce de la pămîntul lui'“.
Și zise Amasia cătră Amos: „Tu, cela ce 12
vezi, pasă de te desparte la pămîntul Iudei,
și acolo să petreci, și acolo vei proroci!
Iară la Vethil nu vei mai adaoge a proroci, 13
căci sfințirea împăratului iaste și casa îm-
păratului iaste“. Și răspunse Amos și 14
zise cătră Amasia: „Nu eram proroc eu,
nici fecioru de proroc, ce căprariu eram,
dărîmînd dude. Și m-au luat Domnul de 15
la oi, și zise Domnul cătră mine: 'Pasă și
prorocește nărodului Mieu Israil!' Și 16
acum ascultă cuvîntul Domnului. Tu zici:
'Nu proroci pentru Israil și să nu dodeiești
asupra casii lui Iacov!' Pentru aceaea, 17
aceasta zice Domnul: 'Muiarea ta în
cetate va curvi, și fiii tăi și featele ta-

le cu sabie vor cădea, și pământul tău cu funea să va măsură de tot, și tu la pământ necurat te vei săvârși, iară Israil robit să va aduce de la pământul lui”.

CAP VIII

1 **A**șa au arătat mie Domnul Domnul:
2 și iată un vas de pășăriu. Și zise:
„Ce vezi tu, Ammos?” Și zise: „Vas
de pășăriu”. Și zise Domnul
cătră mine: „Venit-au săvârșitul
preste nărodul Mieu Israil, nu voi mai
3 adaoge încă a trece pre el. Și să vor
văieta podurile besearicii; în ziua aceea—
zice Domnul Domnul—multu e cela ce au
căzut în tot locul, voi lepăda tăcere”.

4 Auziți dară aceastea, cei ce zdrobiți (dime-
neața) measerul și asupresc pre săraci de
5 pre pământ, Zicînd: „Cînd va trece lu-
na și vom vinde și sîmbetele și vom deșchide
6 visterie, ca să facem măsură mică și a mări
cumpăna și a face cumpănă strîmbă, A
cîştiga cu argint pre săracii și pre measer
7 pentru încălțăminte, și de toată vînzarea
ne vom neguțatori?” Jură-Se Domnul
8 asupra sămeției lui Iacov: „De se vor uita
spre price toate lucrurile voastre!” Și
9 pentru aceastea au nu se va turbura pămîn-
tul și va plînge tot cela ce lăcuiaște într-însul,
și să va sui ca un rîu concenirea (lui) și să va
10 pogorî ca rîul Eghipetului? „Și va fi în ziua
aceaea — zice Domnul Domnul—soarele va
apune amiazăzi și lumina va întuneca
11 ziua pre pământ; Și voi premeni sărbă-
torile voastre spre plîngere și toate cîntările
voastre spre jăli, și voi pune preste tot
mijlocul sac și preste tot capul pleșuvire, și
12 voi pune pre el ca plîngerea celui iubit
și, pre cei ce vor fi cu el, ca ziua durerii.
13 Iată, zile vin — zice Domnul Domnul — și voi
14 trimite foamete preste pământ, nu foamete
de pîine, nici foamete de apă, ce foamete a
15 auzi cuvîntul Domnului. Și să vor clăti
apele de la mare pînă la mare și de la crivăț
pînă la răsărituri; alerga-vor împrejur cer-
cînd cuvîntul Domnului, și nu-l vor afla.
13 În ziua aceaea să vor sfîrși fecioarele ceale
14 frumoase și tinere de seate, Ceia ce să jură
asupra curățirei Samariei și cea ce zic:
‘Viu—Dumnezeul tău, Dan, și viu—Dum-
nezeul tău, Versavie!’; și vor cădea și nu
să vor scula încă”.

CAP IX

1 **V**ăzut-am pre Domnul stînd asupra
jîrtăvnicului, și zise: „Loveaște
preste curățitoriu, și să vor clăti
ceale denaintea porții, și taie spre
capetele tuturor! Și pre cei rămaș
ai lor cu sabie voi omorî, nu va scăpa dîntu
ei fugind, și nu va scăpa dîntu ei cel ce scapă.
2 De să vor îngropa în iad, de acolo mîna Mea-i

va zmulge pre ei; și de să vor sui în ceriu, de
3 acolo-i voi pogorî pre ei; De să vor ascun-
de în vîrful Carmilului, de acolo voi cerceta
și voi lua pre ei; și de să vor afunda denain-
tea ochilor Miei la adîncurile mării, acolo
4 voi porunci bălaurului și va mușca pre ei;
Și de vor merge în robie înaintea feții
vrăjmașilor lor, acolo voi porunci sabiei și
5 va omorî pre ei; și voi pune ochii Miei
preste ei spre reale, și nu spre bune”. Și
Domnul Dumnezău cel întru tot Țiitoriu,
6 Cel ce să atinge de pământ și clătește pre
el și vor plînge toți ceia ce lăcuiesc pre el,
și să va sui ca un rîu concenirea lui și să va
7 pogorî ca rîul Eghipetului, Cela ce zideaș-
te la ceriu suirea Lui și făgăduința Lui pre
pământ întemeind, Cela ce cheamă apa mă-
rii și toarnă pre ea preste fața pământului,
8 Domnul tot Țiitoriul—numele Lui. „Nu
ca fiii arapilor voi sînteți Mie, fiii lui Israil?
9 zice Domnul. Au nu pe Israil am suit den
pământul Eghipetului, și pe cei striini de fea-
liu den Cappadochie, și pre siri den groapă?
10 Iată ochii Domnului Dumnezeu preste îm-
părăția păcătoșilor și voi scoate pre ea de
la fața pământului; însă că nu desăvârșit
11 voi rădica pre casa lui Iacov—zice Domnul.
Pentru că, iată, Eu poruncesc și voi vîntu-
ra întru toate limbile casa lui Israil, în ce
chip să vîntură la vînturare, și nu va cădea
12 zdrobitură pre pământ. Cu sabie vor mu-
ri toți păcătoșii norodului Mieu, ceia ce
zise: ‘Nu să va apropia, nici vor veni preste
noi răutățile’. În ziua aceaea rădica-voi
13 cortul lui David, căzut fiind, și voi zidi de
iznoavă ceale căzute ale lui, și ceale săpate
ale lui le voi rădica, și voi de iznoavă zidi
pre el, ca zilele veacului, Pentru ca să
14 cerceteaze pre Mine cei rămaș ai oamenilor
și toate limbile preste carele să cheamă nu-
mele Mieu” — zice Domnul, Cela ce face
15 toate aceastea. „Iată, zile vin — zice Dom-
nul — și va apuca trierișul pre cules, și să va
coace strugurul întru sămînță, și vor pica
măgurile dulceată, și toate dealurile împreu-
nă odrăslite vor fi. Și voi întoarce robi-
14 mea norodului Mieu, lui Israil, și vor zidi
cetățile ceale surpate și vor lăcui, și vor
răsădi vii și vor bea vinul lor, și vor face
grădini și vor mîncă roadele lor; Și voi
15 răsădi de tot pre ei pre pământul lor, și nu
să vor mai zmulge încă pre pământul lor
carele am dat lor” — zice Domnul Dumnezeu
cel întru tot Țiitoriu.

AVDIU

CAP I

- 1 **V**edearea lui Avdiu. Acestea zice Domnul Dumnezeu Idumeii: „Auz am auzit de la Domnul, și cuprinderi la limbi au trimis: ‘Sculați-vă, și să ne sculăm asupra ei cu războiu!’”
- 2 Iată, împuținat te-am dat pre tine întru limbi,
3 necinstit ești tu foarte. Semeția inimii tale te-au rădicat pre tine, lăcuind în gaurile pietrilor, înălțind lăcașul lui, zicînd în inima lui: ‘Cine mă va duce pre pămînt?’
- 4 De te vei înălța ca un vultur, și de vei pune în mijlocul stealelor cuibul tău, de acolo te
5 voiu pogorî, zice Domnul. De au intrat la tine furi sau tâlhari noaptea, unde te-ai fi lepădat? Au n-ar fi furat destule lor? Și de ar fi venit culegători cătră tine, au nu ar fi
6 greșit struguri? Cum s-au cercetat Isaf și
7 să luară ceale ascunse ale lui! Pînă la hotară te-au trimis pre tine toți oamenii făgăduinții tale, stătură împotriva ție, slăbiră cătră tine oamenii cei de pace ție, pusără vicleșug supt tine, nu iaste minte
8 într-însul. În ziua aceea, zice Domnul, piarde-voiu înțelepții den Idumea și mintea
9 den muntele lui Isaf; Și să vor spămînta războinicii tăi de la Theman, pentru ca să să rădice om den muntele lui Isaf; pentru
10 junghiarea Și pentru necurăția fratelui Iacov, acoperi-te-va rușinea și te vei rădica
11 în veaci. Den ziua aceea ce ai stătut împotriva den preajmă, în ziua care robii cei de neam striin putearea lui și striinii au intrat în porțile lui și pre Ierusalim au pus sorți, și voi veți fi ca unul dentru dînșii.
12 Și să nu vezi ziua fratelui tău în ziua striinilor, și să nu te veselești pre fiii Iudii în ziua pierzării lor, și să nu grăiești mari
13 în ziua primejdiei; Nici să întri în porțile norodurilor în ziua durorilor lor, și să nu privești și tu adunarea lor în ziua perirei lor, și să nu te pui și tu împreună preste
14 putearea lor în ziua perirei lor; Nici să stai pre la marginile ieșirei lor ca să piarză pre cei ce hălăduiescu dentru ei, nici să oprești pre cei ce fugu de la ei, în ziua primejdiei, Pentru că aproape iaste ziua
15 Domnului preste toate limbile; în ce chip ai făcut, așa va fi ție; răsplătirea ta și să va
16 răsplăti asupra capului tău; Pentru că în ce chip ai băut pre muntele cel sfînt al Mieu, bea-vor toate limbile vin; bea-vor și vor înghiți, și vor fi ca cînd n-ar fi fost.
17 Iară în muntele Sionului va fi mîntuirea și va fi sfînt; și vor moșteni casa lui Iacov pre ceia ce au moștenit de tot pre ei.
18 Și va fi casa lui Iacov foc, și casa lui

Iosif văpaie, iară casa lui Isaf în loc de trestie, și vor arde întru ei și vor mânca de tot pre ei, și nu va fi purtătoriu de foc la casa lui Isaf, căci Domnul au grăit. Și 19 vor moșteni de tot cei den Naghev muntele lui Isaf, și cei de la Sefila pre cei de alt fealiu; și vor moșteni muntele lui Efraim și cîmpul Samariei, și pe Veniamin și Galaadita. Și începătura mutării aceasta e: fiilor lui 20 Israil și a hananeilor pînă la Arethon, și mutarea Ierusalimului pînă la Afarath, și vor moșteni cetățile lui Naghev. Și să 21 vor sui mîntuindu-se den muntele Sion ca să izbîndească pre muntele lui Isaf, și va fi Domnului împărăția“.

IONA

CAP I

- 1 **S**i să făcu cuvîntul Domnului cătră Iona al lui Amathi, zicînd: „Scoală-te și pasă la Ninevi, cetatea cea mare, și strigă întru ea, căci să sui strigarea răutății ei cătră Mine“.
- 2 Și să sculă Iona a fugi la Tharsis de la fața Domnului. Și să pogorî la Iopi și află corabie mergînd la Tharsis, și ș-au dat navlonul lui și să sui într-însa ca să meargă cu ei la Tharsis de la fața Domnului. Și Domnul
3 rîdică vînt mare în mare și să făcu furtună mare în mare, și corabia să cumpăniia să să sfărîme. Și să spămîntară corăbiarii, și
4 striga cineș la dumnezăul lui; și scoatere au făcut vaselor celor den corabie în mare, ca să să ușureaze de eale. Iară Iona s-au pogorît la fundul corăbiei, și dormiia și hîrîia. Și veni la el cîrmaciul corăbiei și zise lui:
5 „Ce hîrîiești tu? Scoală-te și cheamă pre Dumnezăul tău, cîndai ne va mîntui Dumnezău pre noi și nu vom peri“.
- 6 Și zise fieștecare cătră aproapele său: „Veniți să punem sorți și să cunoaștem pentru care lucru răutatea aceasta iaste pre noi!“ Și puseră sorți, și căzu sorțul pre Iona. Și ziseră
7 cătră el: „Spune-ne dară noao pentru care lucru e răul acesta întru noi. Ce iaste lucrul tău? Și de unde vii, și unde mergi, și den ce țară și den ce norod ești tu?“ Și zise
8 cătră ei: „Rob Domnului sînt eu, și în Domnul Dumnezăul ceriului eu crezu, Carele au făcut marea și uscatul“.
- 9 Și s-au spămîntat oamenii cu frică mare și ziseră cătră el: „Ce ai făcut aceasta?“ Pentru căci
10 au cunoscut oamenii căci de la fața Dom-

nului fugi acum, căci le-au spus lor. Și ziseră
cătră el: „Ce vom face ție și va înceta ma-
rea de asupra noastră?” Pentru că marea
12 mergea și tot rîdica mai mare furtună. Și
zise Iona cătră ei: „Rîdicați-mă și mă puneți
în mare, și va înceta marea de asupra voastră;
pentru că am conșcut eu că pentru mine
13 iaste furtuna această mare asupra voastră”.
Și siliia oamenii să să întorcă la pămînt
și nu putea, căci mergea marea și să rîdica
14 mai mult spre ei. Și strigară cătră Dom-
nul și ziseră: „Nici într-un chip, Doamne, să
nu perim pentru sufletul omului acestuia,
și nu da pre noi sînge drept, pentru căci
15 Tu, Doamne, cum ai vrut ai făcut”. Și
luară pre Iona și-l puseră în mare, și stătu
marea den valul ei. Și să spămîntară oame-
nii cu frică mare de Domnul, și jîrtvuiră
jîrtvă și să rugară rugile.

CAP II

1 **S**i porunci Domnul unui chitos ma-
re să înghiță pre Iona; și era Iona
în pîntecele chitului 3 zile și 3
2 nopți. Și să rugă Iona cătră
Domnul Dumnezăul lui den pînte-
3 cele chitului, Și zise: „Strigat-am la pri-
mejdia mea cătră Domnul Dumnezăul meu,
și mi-au ascultat; den pîntecele iadului stri-
4 garea mea, auzit-ai glasul meu. Arunca-
tu-m-ai în adîncul inimii mării, și rîurile
m-au încungiurat; toate rădicările Tale și
5 valurile Tale pre mine au venit. Și eu ziș:
'M-am lepădat de cătră ochii Tăi; oare mai
adaoge-voiu ca să privescu cătră besearca
6 Ta cea sfîntă?' Turnă-mi-se mie apă pînă
7 la sufletul meu, Bezna cea den fund m-au
încungiurat, afundatu-s-au capul meu întru
spintecări de munți. Pogorîu în pămînt,
cărui zăvoarăle lui—țineri veacinice, și să
să suie de la stricăciune viața mea cătră
8 Tine, Doamne Dumnezăul meu. Cînd să
sfîrșaste de la mine sufletul meu, de Dom-
nul mi-am adus aminte; și să vie cătră Tine
ruga mea, cătră besearca cea sfîntă a Ta.
9 Cei ce păzăscu deșarte și mincinoase, mila
10 lor au lăsat. Iară eu cu glas de laudă și
cu mărturisire voiu jîrtvui Ție, cîte am fă-
găduit Îț voiu da Ție, întru mîntuirea mea,
11 Domnului”. Și să porunci de la Domnul
chitului, și scoase pre Iona pre uscat.

CAP III

1 **S**i fu cuvîntul Domnului cătră Iona
de al doilea rînd, zicînd: „Scoală-
2 te și pasă la Ninevi, cetatea cea
mare, și strigă întru ea după striga-
rea cea dentîiu, carea Eu am grăit
3 cătră tine”. Și să sculă Iona și mearse la
Ninevi, după cum au grăit Domnul; iară Ni-
nevi era cetate mare lui Dumnezău, cale ca
4 de trei zile. Și începu Iona a intra în cetate

cale ca de o zi, și strigă, și zise: „Încă 3 zile,
și Ninevi să va prăpădi!” Și crezură 5
oamenii cei den Ninevi lui Dumnezău, și
strigară postu, și să îmbrăcară cu saci de la
6 marele lor pînă la micul lor. Și s-au apro-
piat cuvîntul cătră împăratul Nineviei, și
să sculă den scaunul lui și să dezbracă de
îmbrăcămintele lui de la sine și să îmbracă
7 cu sac și șazu pre cenușă. Și să strigă și
să grăi întru Ninevi de la împăratul și de la
boiarii lui, zicînd: „Oamenii și dobitoacele
și boii și oile să nu guste, nici să pască, și
8 apă să nu bea!” Și să îmbrăcară cu saci
oamenii și dobitoacele, și strigară cătră
Dumnezău întinsu; și să întoarseră fiește-
care den calea lor cea rea și den strîmbătatea
9 ce era în mîna lor, Zicînd: „Cine știe
dară de Să va întoarce Dumnezău și Să va
mîngîia și Se va întoarce den urgia mîniei
Lui și nu vom peri?” Și văzu Dumnezău 10
faptele lor, cum s-au întorsu den căile lor
ceale reale, și Să căi Dumnezău pentru răul
carele au grăit să le facă lor, și n-au făcut.

CAP IV

1 **S**i să mîhni Iona mîhnire mare și să
2 turbură. Și să rugă cătră Dom-
nul și zise: „O, dară, Doamne, nu-s
aceastea cuvintele mele, încă fiind
3 eu în pămîntul meu? Pentru
aceaea am apucat a fugi la Tharsis, pentru
căci am cunoscut că Dumnezău ești milostiv
și îndurătoriu, mult-îngăduitoriu și mult-mi-
4 lostiv și căindu-Te pentru păcate. Și acum,
Stăpîne Doamne, ia sufletul meu de la mine,
pentru că mai bine iaste a muri eu decît a
5 trăi”. Și zise Domnul: „Foarte te-ai mîhnit
6 tu?” Și ieși Iona den cetate și șazu în
preajma cetății; și-ș făcu lui acolo colibă și
șădea supt dînsa, pînă va vedea ce va fi ce-
7 tății. Și porunci Domnul Dumnezeu unii
tigve, și să sui pre deasupra capului lui Iona
ca să-i fie umbră deasupra capului lui, ca să-i
8 umbrească lui de chinurile lui; și să bucură
Iona pentru tîgvă bucurie mare. Și po-
9 runci Dumnezeu viarmelui de dimeneață a
doua zi, și lovi tigva, și să uscă. Și fu
îndată cum răsări soarele și porunci Dum-
nezău la vînt arzătoriu, zăduhos, și lovi
soarele pre capul lui Iona; și leșina și-ș doje-
10 niia sufletul lui, și zise: „Bine mie iaste a
muri decît a trăi!” Și zise Domnul Dum-
nezeu cătră Iona: „Foarte te-ai mîhnit tu
11 pentru tîgvă?” Și zise: „Foarte m-am mîh-
nit eu, pînă la moarte!” Și zise Domnul:
„Tu nu te îndurrai de tîgvă, pentru carea n-ai
pătimit rău, nici o ai ogorît, nici o ai hrănit
pre dînsa, carea s-au născut noaptea și supt
12 noapte au perit. Dară Eu să Mă îndur
de Ninevi, cetatea cea mare, întru carea

lăcuiesc mai mulți decât 120000 de
oameni, carii n-au cunoscut di-
reapta lor au stînga lor,
și dobitoace
multe?“

MIHEA

CAP I

1 **S**uvîntul Domnului, carele s-au făcut
cătră Mihea al lui Morasti, în zilele
lui Ioatham și Ahaz și Ezechia,
împăraților Iudii, pentru carele au
văzut pentru Samaria și pentru
2 Ierusalim. Auziți, năroadele toate, și să
ia aminte pămîntul și toți cîți sînt întru el,
și fie Domnul voao întru mărturie, Domnul
3 den casa Lui cea svîntă! Pentru căci, iată,
Domnul iase den locul Lui și Să va pogori
și va încăleca preste înălțimile pămîntului,
4 Și să vor cutremura munții dedesuptul Lui,
și văile să vor topi ca ceara de fața focului
5 și ca apa ce pogoară spre pogoriș. Pentru
păgînatatea lui Iacov — toate acestea, și pen-
tru păcatul casei lui Israil. Carea e necurăția
6 casei lui Iacov? Nu iaste Samaria? Și carele
e păcatul casei Iudei? Nu Ierusalimul? Și
voiu pune pre Samaria spre cramă țarinei și
7 spre răsăditura viei, și voiu surpa în propastie
pietrile ei și temeliile ei voiu descoperi; Și
toate cioplitele ei le vor tăia de tot și toate
nămirile ei le vor arde cu foc, și toate
chipurile ei voiu pune spre stingere; căci den
plățile curviei le-au adunat și den plățile
curviei au întors! Pentru aceasta plînge-va
și tîngui-va, merge-va desculță și goală,
8 ca a fezelor sirinilor; Că să birui de
tot rana ei, pentru căci veni pînă la Iuda și
9 au atins pînă la poarta nărodului Mieu,
pînă la Ierusalim. Cei den Gheth, să nu
vă măriți; cei den Vahim, nu zidiți den
10 casă [...] Rîs, pămîntul surpați [...]
batjocoria voastră. Lăcuind bine cetățile
ei, n-au ieșit cea ce lăcuiaște în Senan;
tînguiți-vă, casa ce e lipită de ea, lua-va de
11 la voi rana durerii. Cine au început spre
bune la cea ce lăcuiaște durerii? Căci să
pogorîră reale de la Domnul preste porțile
12 Ierusalimului, Ropotul carălor și al că-
lăreților. Cea ce lăcuiești la Lahis, începă-
toriu păcatului — preste fata Sionului, căci
13 întru tine s-au aflat necurățiile lui Israil. Pen-
tru aceea va da pre cei ce să trimit pînă la
moștenirea Ghethii case în deșert; în zadar să

făcură împăraților Ierusalimului. Pînă 14
pre moștenitori voiu aduce ție, lăcuind în
Lahis moștenire, pînă la Odolam va veni
mărirea feții Sionului! Rade-te și te 15
tunde asupra fiilor tăi cei gingași, lărgaște
rasul tău ca vulturul, căci s-au robit de la tine.

CAP II

Băcură-să socotind osteneale și lu- 1
crîndu reale întru zăcerile lor și
odată cu ziua le săvîrșia pre eale,
2 pentru căci n-au rădicat cătră
Dumnezeu mînilor; Și poftia 2
țarine și jăfuia săracii și case asupriia și jă-
fuia pre bărbat și pre casa lui, pre bărbat și
3 pre moștenirea lui. Pentru aceea acestea 3
zice Domnul: „Eu gîndescu asupra neamului
acestuia reale, dentru carele nu veți rădica
4 grumazii voștri și nu veți merge direpți,
căci vreamea rea iaste. În ziua aceea 4
lua-se-va asupra voastră pildă, și să va plînge
plîngere cu viersu zicînd: ‘Cu chin am chi-
5 nuit! Partea norodului mieu să măsură cu
funea, și nu era cine să oprească pre El a Să
6 întoarce; țarinele voastre să împărțiră’.
Pentru aceea nu va fi ție luînd fune cu 5
sortu în adunarea Domnului. Nu plîngeți 6
cu lacrimi, nici să lăcrămeaze pre acestea,
7 pentru că nici va izgoni ocările. Cea ce
zice: ‘Casa lui Iacov mînie pre Duhul Dom-
8 nului; de sînt acestea, tocmealele Lui sînt?
Au nu-s cuvintele Lui bune cu el și direapte
9 au mersu?’ Înainte norodului Mieu spre
vrajbă stătu împotriva; în preajma păcii lui
10 pialea lui o au belitu, ca să ia nădejdele
zrobitorilor războiului. Pentru aceea 9
povățuitorii norodului Mieu lepăda-se-vor
den casele desfătăciunii lor, pentru ceale
11 reale tocmeale ale lor lepădară-să; apropia-
ți-vă la măguri veacinice. Scoală-te și pasă, 10
că nu iaste ție odihnă, pentru necurăție.
V-ați stricat cu stricare, Gonitu-v-ați de 11
nimenea gonindu-vă; duh stătu mincinos,
pică ție spre vin și îmbătare. Și va fi den
12 picătura norodului acestuia Adunîndu-se
aduna-să-va Iacov cu toții; așteptînd voiu
aștepta pre cei rămași ai lui Israil, într-un
loc pune-voiu urîrea lor; ca oile întru strîm-
toare, ca turma în mijlocul zăcerii lor scoa-
te-se-vor den oameni. Suie-te pen ruptură 13
înaintea feții lor, tăiară și trecură poarta
și ieșiră pre ea, și ieși și împăratul lor
înaintea feții lor“; și Domnul va povățui
pre ei.

CAP III

Si va grăi acestea: „Auziți dară, că- 1
peteniile casii lui Iacov și cei rămași
ai casii lui Israil! Au nu iaste voao 2
a cunoaște judecata?“ Urînd cea-
le bune și cercînd ceale reale, jăfu-
ind pieile lor de la ei și cărnurile lor de

3 la oasele lor. În ce chip au mâncat trupurile norodului meu și pieile lor de la ei le-au belit și oasele lor le-au frînt ca mădulele în căldare și ca cărnurile în oală,
 4 Așa vor striga cătră Domnul, și nu va asculta lor; și va întoarce fața Lui de cătră dânșii în ziua aceea, pentru căci au ficlenit întru
 5 tocmealele lor. Acestea zice Domnul asupra prorocilor celora ce rătăcesc pre norodul meu, pre ceia ce mușcă cu dinții lor și mărturisesc pace asupra lor, și nu s-au dat la gura lor, rîdicară asupra lui războiu.
 6 Pentru aceea noapte voao va fi dentru vedea, și întunearec va fi voao spre vrăji, și va apune soarele preste proroci, și va întune-
 7 ca preste ei ziua; Și să vor rușina de tot ceia ce vād visele, și să vor batjocori vrăjitorii, și vor grăi asupra lor toți aceștea, pentru căci nu iaste cela ce să asculte pre ei.
 8 De nu eu voiu împlea vîrtutea cu Duhul Domnului și judecări și puternicii, ca să vestesc lui Iacov necurățiile lui și lui Israil păcatele lui. Auziți dară aceastea, povățuitorii casii lui Iacov și ceialalți ai lui Israil, ceia ce urăsc judecata și toate ceale
 10 direapte întorcînd, Ceia ce zidiți Sionul cu sîngiuri și Ierusalimul cu strîmbătăți!
 11 Povățuitorii lui cu daruri au judecat, și preoții lui cu plată au răspuns, și prorocii lui cu argint vrăjiiia, și pre Domnul să odihniia zicînd: 'Au nu Domnul întru noi iaste?
 12 Nu vor veni asupra noastră reale!' Pentru aceea, pentru voi, Sionul ca o țarină să va ara, și Israil cramă va fi, și muntele casii—întru desiş de dumbravă“.

CAP IV

1 **S**i va fi în zilele ceale de apoi arătat muntele Domnului, gata pre vîrfurile munților, și să va rîdica mai sus de dealuri; și vor sîrgui preste eale noroade, Și vor merge
 2 limbi multe și vor grăi: „Veniți să ne suim la casa Domnului și la casa Dumnezăului lui Iacov, și vor arăta noao calea Lui, și vom merge întru cărările Lui, căci den Sion va ieși leagea și cuvîntul Domnului den Ierusa-
 3 lim“. Și va judeca întru mijloc de noroade multe și va dovedi limbi tari pînă departe; și vor tăia sabiile lor spre pluguri și sulitele lor spre seaceri, și nu va mai rîdica încă limbă
 4 cătră limbă sabie, și nu să vor mai învăța a da războiu. Și să va odihni fieștecarele supt via lui și fieștecarele supt smochinul lui, și nu va fi cel ce înfricoșază, pentru căci
 5 gura Domnului Atotțuitorului au grăit aceastea. Căci toate noroadele vor merge fieștecarele în calea sa, iară noi vom merge întru numele Domnului Dumnezăului nostru în veac și mai înainte. „În ziua aceea
 6 — zice Domnul — aduna-voiu pre cea sfă-

rîmată și pre cea izgonită priimi-o-voiu și pre carii am izgonit; Și voiu pune pre cea
 7 sfărîmată la rămășiță și pre cea izgonită spre limbă tare, și va împărăți Domnul preste ei în muntele Sionului, de acum pînă
 8 în veaci. Și tu, turnul turmei cel prăhos, fata Sionului, preste tine va veni și va intra
 9 începătura cea dentîiu, împărăția de la Vavilon la fata Ierusalimului. Și acum
 10 pentru căci cunoscuș reale? Au împărat nu era ție? Au sfatul tău au perit, căci te biruiră pre tine dureri ca ceaea ce naște? Chinu-
 11 iaște-te și te îmbărbătează și te apropie, fata Sionului, ca ceaea ce naște, pentru căci
 12 acum vei ieși den cetate și vei lăcui în cîmp și vei veni pînă la Vavilon; de acolo te va izbăvi și de acolo te va mîntui Domnul Dumnezăul tău den mîna vrăjmașilor tăi. Și
 13 acum să vor aduna asupra ta limbi multe, ceia ce zic: 'Bucura-ne-vom, și vor vedea preste Sion ochii noștri'. Și ei n-au cunoscut
 12 gîndul Domnului și n-au priceput sfatul Lui, că au adunat pre ei ca znopii den arie. Scoală-te și trieră pre ei, fata Sionului, căci
 13 coarnele tale pune-le-voiu de fier și copitele tale pune-le-voiu de aramă, și vei potopi cu eale limbi și vei sfărîma năroade multe, și vei pune Domnului mulțimea lor și vîrtutea lor la Domnul a tot pămîntul.

CAP V

1 **A**cum să va îngrădi fata cu îngrădire, oprire au rînduit asupra noastră, cu toiag vor lovi preste obraz neamurile lui Israil. Și tu, Vithleame, casa lui Efratha, împuținat
 2 ești a fi întru miile Iudei; dentru tine va ieși Mie ca să fie căpetenie lui Israil, și ieșirile Lui—den ceput, den zilele veacului. Pen-
 3 tru aceea da-i-va pre ei pînă la vremea născătoarei naște-va, și cei rămași ai fraților înturna-se-vor asupra fiilor lui Israil.
 4 Și va sta și va vedea și va paște turma Lui cu vîrtute Domnul, și întru mărirea numelui Domnului Dumnezăului lor vor fi, pentru
 5 căci acum să vor mări pînă la marginile pămîntului. Și va fi lui pace; Assur cînd va veni preste pămîntul vostru și cînd va călca
 6 preste țara voastră, și să vor scula 7 păstori și 8 mușcări de oameni, Și vor paște pre Asur cu sabie și pămîntul lui Nevroth cu
 7 șanțul lui; și va mîntui den Asur, cînd va veni pre pămîntul nostru și cînd va călca preste hotarale noastre. Și va fi rămăși-
 8 ța lui Iacov întru limbi, în mijloc de năroade multe, ca roua de la Domnul căzînd și ca mieii pre troscot, pentru ca să nu
 8 să adune nici unul, nici să stea întru fiii oamenilor. Și va fi rămășița lui Iacov întru limbi, în mijloc de năroade multe, ca

leul întru dobitoace în dumbravă și ca puiul de leu întru turme de oi, ca când va trece și osebind va răpi și nu va fi cine să scoată.

9 Înălța-se-va mîna ta preste ceia ce te chinu-
10 iesc, și toți vrăjmașii tăi vor peri. Și va fi în ziua aceea—zice Domnul—și voi pierde caii den mijlocul tău și voi pierde
11 carăle tale, Și voi pierde de tot cetățile pămîntului tău și voi rădica toate țăriile
12 tale; Și voi rădica fărnicăturile tale den mîinile tale, și nu vor fi întru tine răspun-
13 zînd; Și voi pierde de tot ceale cioplite ale tale și stîlpii tăi den mijlocul tău, și nu te vei mai închina încă lucrurilor mîinilor
14 tale; Și voi tăia desişurile den mijlocul
15 tău și voi stinge cetățile tale; Și voi face cu urgie și mînie izbîndire întru limbi, pentru căci n-au ascultat“.

CAP VI

1 **A**scultați dară ceale ce Domnul au zis: „Scoală-te, judecă-te cătră munți, și auză dealurile glasul tău“.

2 Auziț, munți, judecata Domnului, și văile, temeliile pămîntului, căci judecata Domnului iaste cătră norodul Lui,
3 și cu Israil mustra-Să-va. „Nărodul Mieu, ce am făcut ție, au ce te-am mîhnit pre tine,
4 au ce am dodeit ție? Răspunde-Mi! Căci te-am scos den pămîntul Eghipetului, den casa robiei te-am mîntuit, și am trimis înaintea feații tale pre Moisi și pre Aaron
5 și Mariam. Nărodul Mieu, adu-ți dară aminte ce-au sfătuit asupra ta Valac, împăratul Moavului, și ce-au răspunsu Valaam lui, feciorul lui Veor, de la funi pînă la Galgal, pentru ca să să cunoască dreptatea
6 Domnului“. „Întru ce voi priceape pre Domnul, apuca-mă-voiu de Dumnezeul meu cel Înaltu? Au apuca-voiu pre El cu ardere-de-
7 tot, cu viței de un an? Au priimi-va Domnul întru mii de berbeci, au întru zeci de mii de țapi graș? Au da-voiu ceale dentîiu născute ale mele pentru necurăția, roada pînteceleu meu pentru păcatul sufletului meu?“

8 Au spusu-ț-au ție, omule, ce e bun? sau ce ceare Domnul de la tine, fără numai a face judecată și a iubi mila, și gata a fi a merge
9 cu Domnul Dumnezăul tău? Glasul Domnului pre cetate să va chema, și va mîntui pre ceia ce să tem de numele Lui: „Ascultă, neamule, și cine va împodobi cetatea? Au focul și casa celui fără de lege adunînd avuții fără de lege și cu sămeția strîmbătății?
11 Au îndirepta-se-va în cumpănă cel fără de lege și în cămară cantarele vicleșugului?
12 Dentru carele avuția lor de necurăție implură, și cei ce lăcuiesc într-însa grăiră strîmbătate, și limba lor să înălță în gura lor.
13 Și încă Eu am certat asupra ta, cu stin-

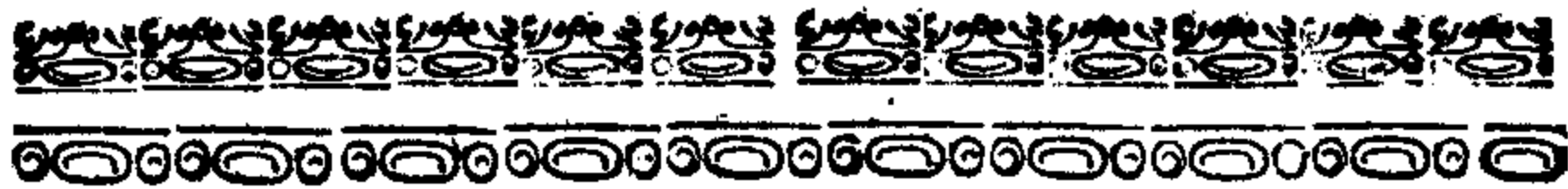
gere pentru păcatele tale. Tu vei mânca 14 și nu te vei sătura; și te voi scoate întru tine și te vei apuca, și nu vei scăpa; și oricîți vor scăpa, la sabie să vor da. Tu vei 15 sămăna și nu vei secera, tu vei stoarce maslina și nu te vei unge cu untdelemn, și vei face vin și nu vei bea vin, Și să vor stinge 16 legiurile nărodului Mieu. Și păzi dreptățile lui Amri și toate lucrurile casei lui Ahaav și ați mers în sfaturile lor, pentru ca să dau pre tine la stingere și pre cei ce lăcuiesc întru ea spre șuierare; și ocările năroadelor veți lua“.

CAP VII

ai, căci m-am făcut ca cela ce adună 1 paie la seacere și ca greșitul culesului, nefiind strugur a mânca, ceale dentîiu născute carele au pohtit sufletul meu. Vai, suflete, Căci 2 au perit cel smerit de pre pămînt, și cel ce isprăveaște întru oameni nu iaste; toți la sîngiuri să judecă, fieștecarele pre aproapele său năcăjescu cu năcaz. Spre rău mîinile 3 lor gătesc; boiarenul ceare, și judecătoriu împăcătoare cuvinte au grăit, pohta sufletului lui cum iaste; și mă scoate Bunătățile 4 lui ca un cariu mîncînd și îmblînd spre îndireptare în zilele cercetărilor Tale; (vai, vai!) izbîndirile Tale au venit, acum vor fi plîngerile lor. Nu vă încreadeți de tot 5 întru priatini și nu nădejduți spre povățuitoriu, de cei ce să culcă într-un pat cu tine păzește-te de-a pomeni ei ceva, Căci feciorul necinsteaște pre tată, fata să 6 va scula asupra maicii ei, nora preste soacra ei; vrăjmași—toț omului cei den casa lui. Iară eu întru Domnul voi socoti, îngădui-voiu încă lui Dumnezeu, mîntuitoriu meu, asculta-mă-va Dumnezeul meu. Nu te 8 bucura asupra mea, vrăjmașa mea, căci am căzut; și mă voi scula, că de voi șede întru-ntunearec, Domnul meu îm va lumina mie. Urgia Domnului o voi suferi, căci 9 am greșit Lui, pînă va îndirepta El judecata mea; și va face judecata mea și mă va scoate la lumină, și voi vedea dreptatea Lui. Și va vedea vrăjmașa mea și să va îmbrăca 10 cu rușine ceaea ce cătră mine zicea: „Unde iaste Domnul Dumnezeul tău?“ Ochii miei vor vedea pre ea, acum fi-va spre călcare ca tina întru căi. Ziua ungerii cărămizii — 11 stingerea ta; ziua aceea va lepăda legiurile tale. Ziua aceea, și cetățile tale vor veni spre răsipire și spre împărțeala asirianilor, și cetățile tale ceale tari la împărțeală de la Tiru pînă la rîu, și de la mare [...] și de la munte [...]. Și va fi pămîntul spre 13 stingere împreună cu ceia ce lăcuiescu pre el, de roadele tocmealelor lor. Paște norodul 14

tău cu toiagul tău, oile moștenirii tale, sălășluindu deosăbi la dumbrăvi, în mijlocul Carmilului; paște-vor pre Vasanitida și
 15 pre Galaaditida după zilele veacului. Și după zilele ieșirii tale den Eghipet voiu
 16 arăta lor minunate. Vedeau-vor limbi și să vor rușina dentru toată vîrtutea lor, pune-vor mîinile preste gura lor, urechile
 17 lor vor asurzi. Linge-vor țărîna ca șarpele tîrînd pămîntul, turbura-să-vor întru închiderea lor; spre Domnul Dumnezăul nostru să vor spămînta și să vor teame de Tine.
 18 Cine e Dumnezeu precum ești Tu, scoțînd fărădelegi și covîrșind strîmbătăți celor rămași dentru moștenirea Lui? N-au ținut spre mărturie urgia Lui, căci voitoriu de
 19 milă iaste. Întoarce-Să-va și ne va milui pre noi, afunda-va fărădelegile noastre și să vor lepăda la fundurile mării toate
 20 păcatele noastre. Da-vei spre adevărul lui Iacov, milă lui Avraam, în ce chip ai jurat părinților noștri după zilele ceale de mai nainte.

NAUM

CAP I

1 **L**uarea Nineviei. Cartea videniei lui Naum al Elcheseului. Dumnezeu rîvnitoriu și izbîndind Domnul, izbîndind Domnul cu mînie. Izbîndind Domnul asupra vrăjmașilor
 2 Lui și rădicînd El pre pizmașii Lui. Domnul-mult îngăduitoriu și mare e vîrtutea Lui, și pre cel nevinovat nu va face nevinovat Domnul; întru concenire și întru cutremur e calea Lui, și norii sînt praful picioarelor
 3 Lui. Înfricoșînd marea și uscînd pre ea, și pre toate rîurile pustiind; împuțînă-se Vasanitida și Carmilul, și ceale înflorite ale
 4 Livanului s-au sfîrșit. Munții s-au cutremurat de El, și dealurile să clătiră, și să îngrozi pămîntul de cătră fața Lui, toată lumea și
 5 toți cei ce lăcuiescu într-însa. De cătră fața urgiei Lui cine va suferi? Și cine va sta împotriva întru urgia mîniei Lui? Mînia Lui tobeaste stăpîniri și pietrile să zdrumicară
 6 de El! Bun iaste Domnul celor ce îngăduiescu pre El, în ziua necazului, și conoscînd pre ceia ce să temu de El. Și întru potopul meargerii concenire va face, pre cei ce să scoală asupra și pre vrăjmașii Lui
 7 goni-i-va întunearecul. Ce socotiți asupra Domnului? Concenire El va face, nu va izbîn-

di de doao ori deodată întru necaz. Căci 10 pînă la temeiul lui să va înțeleni, și ca o fasolă învîlindu-se să va mînca, și ca trestia plină de uscăciune. Dentru tine va ieși 11 gînd asupra Domnului, reale sfătuindu-te împotriva. Acestea zice Domnul: „Cel 12 ce stăpîneaste la apele ceale multe, și așa să vor osebi, și auzul tău nu se va mai auzi încă. Și acum voiu zdrobi toiagul lui de 13 la tine și legăturile tale voiu rumpe“. Și 14 va porunci pentru tine Domnul: „Nu se va mai sămăna dentru numele tău încă; den casa dumnezăului tău, piarde-voiu de tot ceale săpate și ceale vărsate, și voiu pune îngroparea ta, căci te-ai sîrguit“. Iată 15 preste munți picioarele celui ce binevesteaste și celui ce vesteaste pace. Prăznuiaste, Iudo, praznicele tale, răsplăteaste rugile tale, pentru căci nu vor mai adaoge încă a treace prentine spre vechire; să conceni, să cheltui.

CAP II

1 **S**ui-se suffînd la fața ta, scoțînd den necaz; străjuiaște calea, ține-ț de mijlocul, îmbărbătează-te cu vîrtutea foarte! Pentru că au întors 2 Domnul sudalma lui Iacov ca sudalma lui Israil, pentru că scuturînd au scuturat pre ei și vițele lor au stricat. Armele 3 puterniciei lui den oameni, oameni tari, batjocurînd în focu frînele carălor lor, în ziua gătirii lui, și călăreții să vor gîlcevi. Întru 4 căi să vor răvârșa carăle și să vor încleșta în ulițe, vedearea lor—ca făcliile focului și ca fulgerele ce aleargă. Și-ș vor aduce 5 aminte boiarii lor, și vor fugi ziua, și vor slăbi întru meargerea lor, și vor sîrgui preste ziduri, și vor găti străjile ceale denaintea lor. Porțile cetății lor s-au deșchis și 6 casele ceale împărătești au căzut, și statul să descoperi, și nimeni nu să suia. Și 7 roabele ei să aducea ca porumbițele ce răspond în inimile lor. Și Ninevi, ca o scăldătoare de apă—apele ei. Și ei fugind n-au stă- 8 tut, și nu era cel ce să privească. Jăfuia argintul, jāfuia aurul, și nu era săvîrșit po- 9 doabei ei, îngreuiară-se mai mult decît toate vasele ceale poftite ale lor. Scuturare, și 10 zmăcitură, și undezare, și frîngerea inimii, și slăbirea genuchelor, și durori preste tot mijlocul, și fața tuturor—ca arsura oalei. Unde iaste lăcașul leilor și pășunea cea 11 ce iaste puilor leilor? Unde au mers leu ca să între acolo puiul leului? Și nu era cel ce să spară. Leul hrăpi ceale de ajunsu pui- 12 lor lui, și sugrumă leilor lui, și împlu de vînat cuiubul lui și lăcașul lui de jaf. „Iată, Eu—asupra ta, zice Domnul Atotțitoriu, și voiu arde cu focu mulțimea ta, și pre 13 leii tăi îi va mînca sabia, și voiu piarde de

pre pământ vînătoarea ta, și nu se vor mai auzi încă faptele tale“.

CAP III

1 **S**, cetate a sîngiurilor, toată minci-
 2 noasă, plină de strîmbătate, nu se
 va pipăi vînatul! Glasul bicelor,
 și glasul cutremurului roatelor, și
 3 al calului ce goneaște, și-carului ce
 hurduiaște, Al călărețului încălecînd, și
 al sabiei ce luceaște, și al armelor ce fulgeră,
 și al mulțimei de răniți, și al grealei căderi!
 Și nu era sfîrșit limbilor ei, și vor slăbi întru
 4 trupurile lor De cătră mulțimea curviei.
 Curvă frumoasă și veaselă, povățuitoarea
 farmecelor, ceaea ce vinde limbi cu curvia
 5 ei și noroadă întru fărîmăturile ei. „Iată,
 Eu—asupra ta, zice Domnul Atotțiatoriul,
 și voiu descoperi cealea denapoia ta preste
 fața ta, și voiu arăta la limbi rușinea ta, și
 6 la împărății necinstea ta! Și voiu lepăda
 asupra ta urîciune, după necurățiile tale, și
 7 te voiu pune spre pildă. Și va fi, tot cela
 ce va vedea pre tine să va pogorî de la tine
 și va grăi: ‘Ticăloasă Ninevi, cine va suspina
 pentru ea? De unde voiu ceare mîngîiare ei?’
 8 A tocmi coardă, a găti partea lui Ammon,
 ceaea ce lăcuiăște în rîuri, apă e prepreju-
 rul ei, căriia începătura e marea și apă
 9 zidurile ei. Și Ethiopia—vîrtutea ei, și
 Eghipetul. Și nu iaste sfîrșit fugii tale. Și
 10 Fund și liviii s-au făcut ajutori ei. Și ea
 la striinătate va merge robită, și pruncii
 ei îi vor trînti de pământ, de-nceputul tutu-
 11 ror căilor ei; și preste toate slăvitele ei
 pune-vor sorți, și toți boiarii ei lega-să-vor
 12 stare de la vrăjmașii tăi. Toate țăriile
 tale—ca tine; și, roade avînd, de să vor clă-
 13 ti, vor cădea la gura celuia ce mănîncă.
 Iată norodul tău—ca muierile întru tine. Și
 vrăjmașilor tăi deșchizîndu-se, deșchide-să-
 vor porțile pământului tău, mîncă-va focul
 14 zăvoarale tale. Apă de îngrădire trage-ți
 ție, biruiaște tare țăriile tale, întră în tină
 și te calcă împreună în paie, biruiaște mai
 15 tare decît cărămida. Acolo te va mîncă de
 tot focul, piarde-te-va sabia, mîncă-te-va de
 tot, ca lăcusta, și te vei îngreua ca gîndacii.
 16 Înmulțiși neguțitoriile tale mai mult decît
 toate stealele ceriului; gîndacul să porni și
 17 zbură. Sări ca grierul, amestecătura ta—
 ca lăcusta, suită fiind pre gard în ziua înghe-
 țîșului: soarele au răsărit, și au sărit și n-au
 18 conoscut locul ei, vai lor! Adormit-au
 păstorii tăi, împăratul asirianilor, adormit-au
 pre sîlnicii tăi, rîdică-se norodul tău
 preste munți, și nu era cel ce să-i așteap-
 19 te! Și nu iaste vindecare sfărîmării ta-

le, înflă-se rana ta. Toți ceia ce au auzit
 făgăduința ta vor bate în palme
 asupra ta, pentru căci preste
 cine n-au venit răutatea
 ta pururea?“

AVVACUM

CAP I

1 **V**edearea carea au văzut Avvacum 1
 prorocul. Pînă cînd, Doamne, 2
 voiu striga și nu vei asculta? Stri- 3
 ga-voiu cătră Tine, avînd strîmbă- 3
 tate, și nu vei mîntui? Pentru 3
 căci ai arătat mie dureri și osteneale, a
 privi chinuire și necurăție den preajma mea?
 Să făcu judecată, și judecătoria ia judecată.
 Pentru aceaea s-au răsipit leagea și nu să 4
 scoate la săvîrșit judecata, căci cel necurat
 biruiaște asupra dreptului; pentru aceaea va 5
 ieși judecată îndărătnică. Vedeți, hulitorii 5
 și priviți, și vă minunați minuni, și vă stingeți,
 pentru că lucru eu lucrez, în zilele voastre,
 care nu veți creade de-l va neștine povesti!
 Pentru că, iată, Eu rădic pre haldei, limba 6
 cea amară și sîrguitoare, ceaea ce merge pre
 lățimile pământului, ca să moștenească de 7
 tot sălaşuri nu ale lui. Înfricoșat și lumi- 7
 nat iaste, de la el judecata lui iaste, și luarea
 lui dentru ei va ieși. Și vor sări mai tare 8
 decît pardoșii caii lor, și mai iuți decît
 lupii arăpimei. Vor încăleca călăreții lui și
 să vor porni de departe, și vor zbură ca
 vulturul pohtitoriu ca să mănînce. Conce- 9
 nirea la necurați va veni, stînd împotrivă cu
 obrazele lor den preajmă, și va aduna ca
 năsipul robimea. Și el întru împăraț 10
 să va desfăta, și tiranii—jucării lui, și el la
 toată tăria să va batjocuri, și va pune lut,
 și va birui lui. Atuncea va premeni duhul 11
 și va treace și va ieși; aceasta e vîrtutea
 Dumnezeului meu. Au nu Tu, de-nceput, 12
 Domnul Dumnezeu cel Sfînt al meu? Și nu
 vom muri, Doamne! La judecată ai pus pre
 el, și mă zidi a mustra învățătura lui.
 Curat e ochiul, ca să nu vază reale, și a prăvi 13
 preste cei răi nu va putea. Pentru ce prăvești
 preste cei hulitori? Tăcea-vei cînd înghite
 cel necurat pre cel drept? Și vei face 14
 pre oameni ca pre peștii mării și ca jîgani-
 15 ile, neavînd povățuitoriu? Conceni-
 rea cu undița au zmult, și-l trase pre
 el cu mreaja, și-l adună pre el cu nevoade-
 le lui. Pentru aceasta veseli-se-va și să va

16 bucura inema lui. Pentru aceasta jirtvu-
i-va nevodului său și va tămîia mrejiu lui,
căci cu eale îngrășa partea lui și mîncările
17 lui alease. Pentru aceea pune-va împre-
jurul lui mreaja lui și pururea va ucide
limbi, nu să va milostivi?

CAP II

1 **P**re straja mea voiu sta și mă voiu
sui pre piatră și voiu socoti a vedea
ce va grăi întru mine și ce voiu răs-
punde asupra muștrării mele.
2 Și răspunse cătră mine Domnul și
zise: „Scrie vedea și aiave pre tablă, pen-
tru ca să gonească cela ce le va citi aceastea!
3 Căci încă vedea la vreame, și va răsări la
săvîrșit și nu în deșărt. De va întîrzia,
așteaptă-l pre el, căci viind va veni, și nu va
4 zăbăvi. De să va feri, nu binevoiaște sufle-
tul Mieu întru el, iară cel drept al Mieu
5 den credință va trăi. Iară cel ce să mă-
reaște pre sine cu gîndul, și hulitoriu om,
sămețu iaste, nemică nu va săvîrși, carele au
lărgit ca iadul sufletul lui, și acesta e ca
moartea nesăturîndu-se; și va aduna cătră
6 el toate limbile și va priimi cătră el toate
năroadele. Nu aceastea toate pildă
asupra lui vor lua și întrebare spre povesti-
rea lui? Și vor grăi: ‘Vai cela ce-ș înmul-
țeaste lui ceale ce nu sînt ale lui—pînă
cînd?—și îngreuid lanțul lui îngreuiat!’“
7 Că fără veaste să vor scula cei ce-l mușcă
pre el; și să vor trezvi cei ce hiclesc pre
8 tine și vei fi în jaf lor. Pentru căci tu ai
robit limbi multe, prăda-te-vor toți cei ră-
maș ai nărodului, pentru sîngiurile omeni-
lor și necurăția pămîntului, și a cetății,
9 și a tuturor celor ce lăcuiesc întru ea. Ca
cela ce lăcomește lăcomie rea casei lui, ca
șă-ș puie întru înălțime cuibul lui, ca să să
10 acopere den mînila răutăților. Sfătuit-ai
rușine casei tale, săvîrșis năroade multe și
11 păcătui sufletul tău. Pentru căci piatră
den păreate va striga și gîndac den lemn va
12 răspunde aceastea. Vai cela ce zidește
cetate cu sînge și-ș gătește cetate cu
13 strîmbătate! Au nu sînt aceastea de la
Domnul Atotțitoriul? Și să sfîrșiră noroa-
de multe cu foc și limbi multe leșinară.
14 Căci să va împlea pămîntul a cunoaște mări-
rea Domnului, ca o apă multă a acoperi
15 de tot preste mare. Ca cel ce adapă pre
aproapele său în turnare vicleană și-l
îmbată ca să privească la peșterile lor.
16 Săturare de necinste den mărirea bea
și tu, și te mișcă, și te clătește; încunju-
ră asupra ta păharul direapte Domnu-
lui și să adună necinste asupra mării
17 tale. Pentru căci necurăția Livanului
te va acoperi pre tine și chinul hiarălor

te va înspăima, pentru sîngiurile oamenilor,
și necurăția pămîntului, și ale cetății, și
18 ale tuturor celor ce lăcuiesc întru ea. Ce
folosește cioplitura, căci o au cioplit pre
ea? Zidiră pre ea, topire, nălucire mincino-
să, căci nădejduiaște cela ce au zidit pre
zidirea lui, ca să facă chipuri surde. Vai 19
de cela ce zice lemnului: „Trezvește-te,
scoală-te!“ și pietrii: „Înalță-te!“ Și aceasta
iaste nălucire, și aceasta iaste bătătură de
auru și de argint, și tot duhul nu iaste întru
el. Iară Domnul—în besearca cea sfîntă 20
a Lui; teamă-se de cătră fața Lui tot
pămîntul!

CAP III

1 **R**ugăciunea lui Avvacum prorocul,
cu cîntare: Doamne, auziu auzul
Tău și mă înfricoșaiu; Doamne,
socotiu faptele Tale și mă spămîn-
taiu. În mijlocul a doao viețuitoare
Te vei cunoaște, apropiindu-se anii Te vei
mai cunoaște, sosind vreamea Te vei arăta
cînd să va turbura sufletul mieu, cu urgie
de milă Îț vei aduce aminte. Dumnezeu 2
de la Theman va veni și Cel Sfînt den munte
umbros, des (schimbare de viersu). Acoperi
ceriurile bunătatea Lui, și de lauda Lui plin
e pămîntul! Și strălucirea Lui ca lumina 3
va fi, coarne întru mînila Lui, și puse îndră-
gire inima vîrtutei Lui! Înaintea feații 4
Lui va merge cuvînt, și va ieși la cîmpi,
dendărătul Lui. Stătu, și să clăti pămîn- 5
tul. Privi, și să topiră limbile. Zdrumicară-să
munții cu silă, topiră-să măguri veacinice,
de îmblete veacinice. Pentru trude, văzu- 6
t-am, sălaşurile arapilor spăima-să-vor, și
corturile pămîntului Madiamului. Nu întru 7
rîuri să Te urgisești, Doamne! Au întru
rîuri iaste mînia Ta? Au în mare pornirea 8
Ta? Că vei încăleca pre caii-Tăi, și încăleca-
rea Ta e mîntuire; încordînd, vei întinde 8
arcu Tău preste buzdușane; zice Domnul.
Rîurilor să va sparge pămîntul, Vedea- 9
Te-vor și să vor durea noroadele, răsipindu
apele meargerile; deade bezna glasul ei,
10 înălțimea nălucirii ei să rădică. Soarele
și luna stătu întru rînduiala ei; întru lumi-
nă zvîrliturile Tale vor merge spre lumina
fulgerului armelor Tale. Cu înfricoșarea 11
vei împutina pămîntul și cu mînia vei pogorî
limbi. Ieșiș spre mîntuirea norodului Tău, 12
ca să mîntuiești pre cei unși ai Tăi, pus-ai
la capetele celor fără de leage moarte, rădi-
cași legături pînă la grumazi desăvîrșit.
Tăiași întru spămîntare capetele celor sîlnici, 13
cutremura-să-vor întru ea, deșchide-vor
frînele lor, ca săracul cela ce mănîncă pre
ascuns. Și suiși la mare caii tăi, turbu- 14
rînd ape multe. Păziiu și să spămîntă
15 inima mea de cătră glasul rugii buzelor
meale; și întră cutremur la oasele mele,

- și, dedesuptul meu, să turbură avutul meu.
 Odihni-mă-voiu, în ziua necazului meu, ca
 să mă suiu eu la norodul nemerniciei mele.
 16 Pentru căci smochinul nu va rodi, și nu vor
 fi roade în vii; minți-va lucrul maslinei, și
 câmpii nu vor face mîncare. Sfirșiră-se de la
 17 mîncare oi și nu vor fi boi pre iasle. Iară
 eu întru Domnul mă voiu bucura, veseli-mă-
 voiu spre Dumnezău, Mîntuitorul meu.
 18 Domnul Dumnezăul meu, tăria mea; și va
 rîndui picioarele mele spre săvîrșire, și pre
 ceale înalte mă suie pre mine, ca să biruiesc
 eu cu cî[n]tarea Lui!

SOFONIA

CAP I

- 1 **C**uvîntul Domnului, carele s-au făcut
 cătră Sofonia, cel al lui Husi, fiul
 Godoliei al lui Amariu, al lui Eze-
 chiu, în zilele Iosiei, fiul lui Amon,
 2 împăratului Iudii. „Cu sfîrșire
 sfîrșască-se toate de cătră fața pămîntului“,
 3 zice Domnul. „Sfîrșască-se om și dobitoa-
 ce, sfîrșască-se pasările ceriului și peștii
 mării. Și vor slăbi necurații și voiu dărâteca
 pre cei fără de lege de pe fața pămîntului“,
 4 zice Domnul. „Și voiu întinde mîna Mea
 preste Iuda și preste toți ceia ce lăcuiesc
 Ierusalimul, și voiu rîdica den locul acesta
 5 numele Vaalii și numele preoților, cu ceale
 sfinte, Și pre cei ce să închină pre poduri
 oștii ceriului, și pre cei ce să închină, și pre
 6 cei ce să jură asupra Domnului, și pre cei
 ce să jură asupra împărăției Lui, Și pre
 cei ce să abat de la Domnul, și pre cei ce nu
 cearcă pre Domnul, și pre cei ce nu să țin
 7 de Domnul“. Sfiiți-vă de cătră fața Dom-
 nului Dumnezău, pentru căci aproape e ziua
 8 Domnului, Căci au gătit Domnul jîrtva
 Lui și au sfințit pre cei chemați ai Lui.
 9 Și va fi în ziua jîrtvei Domnului, și voiu
 izbîndi asupra boiarilor, și asupra casii
 împăratului, și asupra tuturor celor ce sînt
 10 îmbrăcați cu îmbrăcăminte striine. Și
 voiu izbîndi asupra tuturor aiavea cătră
 cei ce-s înaintea porților într-aceaea zi, pre
 ceia ce împlu casa Domnului de necurație
 11 și viclenie. „Și va fi în ziua aceaea, zice
 Domnul, glas de strigare de la poarta celor
 ce împungu și vaiet de la cea a doua, și zdro-
 12 bire mare de la munți“. Plîngeți ceia ce
 lăcuiți lumea, căci să asămănă tot norodul
 cu Hanaan, și periră de tot toți cei semeți
 13 pre argint. Și va fi în ziua aceaea, cer-
 ceta-voiu Ierusalimul cu luminătoriu și voiu

izbîndi asupra oamenilor celor ce hulesc
 preste pazele lor și cei ce zic întru inimile
 lor: „Nu va face bine Domnul, nici va face
 rău“. Și va fi putearea lor spre jah și casele 14
 lor spre stingere; și vor zidi case, și nu vor
 lăcui întru eale; și vor sădi vii, și nu vor bea
 vinul lor. Căci aproape e ziua Domnului 15
 cea mare, Aproape e și grabnică foarte. 16
 Glasul zilei Domnului amar și năsîlnic s-au
 rînduit; tare e ziua urgiei; ziua aceaea, zi de
 necaz și de nevoie, zi de chin și de stingere,
 zi de negură și de întunearec, zi de noru și
 de ceață, Zi de trîmbiță și de strigare 17
 preste cetățile ceale tari și preste unghiurile
 ceale înalte. Și voiu necăji pre oameni 18
 și vor merge ca orbii, căci Domnului au
 greșit; și va vărsa sîngele lor în țărînă și
 trupurile lor ca balegile. Și argintul lor 19
 și aurul lor nu va putea să-i scoată pre ei în
 ziua urgiei Domnului; și cu focul rîvnirei
 Lui să va topi tot pămîntul, pentru căci
 concenire și sîrguire va face preste toți ceia
 ce lăcuiescu pămîntul.

CAP II

- A**dunați-vă și vă legați împreună, 1
 limba cea necertată, Mai nainte 2
 de ce vă veți face voi ca o floare
 carea merge alătura, cu ziua
 pînă a nu veni preste voi urgia
 Domnului, mai nainte de ce va veni preste
 voi ziua mîniei Domnului. 3
 Cercați pre Domnul, toți smeriții pămîntului, judecată
 faceți și dreptatea cercați, și aleageți pre
 eale, pentru ca să vă acoperiți în ziua urgiei
 Domnului. Pentru căci Gaza jăfuită va 4
 fi, și Ascalon spre stingere, și Azotul în
 amiazăzi se va lepăda, și Accaronul se va
 5 dezrădăcina. Vai de ceia ce lăcuiescu funi-
 rea mării, nemearnici criteanilor! Cuvîntul
 Domnului asupra voastră, Hanaan, pămîntul
 celor streini de fealiu, și voiu piarde pre voi
 den lăcaș. Și va fi Critul pășune turmelor 6
 și stîna oilor. Și va fi funirea mării la cei 7
 rămași ai casii Iudei. Preste ei vor paște în
 casele Ascalonului, înde sară vor poposi de
 cătră fața fiilor Iudei, căci au socotit pre ei
 Domnul Dumnezăul lor și au întorsu robia
 lor. „Auzit-am ocările lui Moav și palmele 8
 fiilor lui Ammon, întru care ocăriia pre nă-
 rodul Meu și să măriia preste hotarale
 Meale. Pentru aceaea, viu—Eu, zice Dom- 9
 nul Puterilor, Dumnezăul lui Israil, pentru
 că Moav ca Sodomul va fi, și fiii lui Amon ca
 Gomorul, și Damascul părăsit ca stogul den
 arie, și stinsu în veacu. Și cei rămași ai no-
 rodului Meu jăfui-vor pre ei, și cei rămași
 ai limbii Meale moșteni-vor pre ei“. Aceasta 10
 e lor pentru semeția lor, pentru căci au ocă-
 rît și s-au mărit asupra Domnului Atot-
 țuitorului. Arăta-Să-va Domnul preste ei, 11

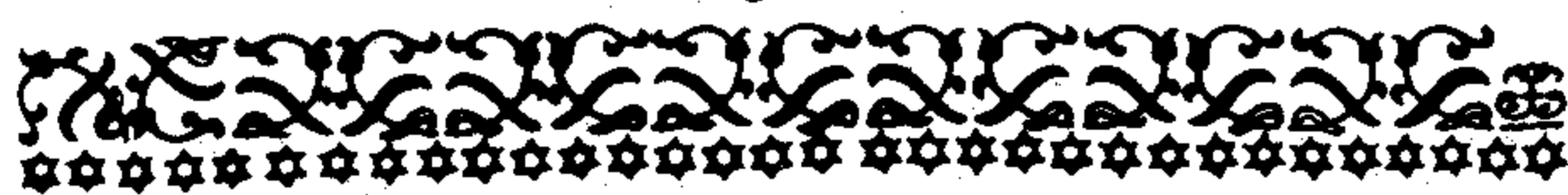

- piarde-va de tot pre toți dumnezăii limbilor pământului, și să vor închina Lui, fieștecarele de la locul lui, toate ostroavele limbilor.
- 12 „Și voi, arapii, răniții sabiei Meale sînteți.
- 13 Și voi înținde mîna Mea preste crivăț și voi piarde pre asirianu, și voi pune pre Ninevi spre stingere, fără de apă, ca o pustie.
- 14 Și vor paște în mijlocul ei turme, și toate hiarăle pământului, și hameleii, și aricii în podurile ei vor zăcea, și hiară vor striga în gaurile ei, și corbii în porțile ei, pentru căci chedru e rîdicarea ei“.

CAP III

- 1 **A**ceasta a cetatea cea defăimătoare, ce lăcuiște pre nădeajde, carea zice în inima ei: „Eu sînt, și nu iaste după mine încă!“ Cum să făcu spre stingere, pășune de hiară!
- 2 Tot cela ce treace pren ea va șuiera și va
- 3 clăti mîinile lui. O, cea ivită și răscumpărată cetate, porumbița, n-au ascultat glasul Tău, n-au priimit învățătură, pre Domnul n-au nădejduit, și cătră Dumnezeul ei nu
- 4 s-au apropiat. Boiarii ei întru ea, ca leii răcnind; judecătorii ei, ca lupii Araviei n-au
- 5 lăsat pînă dimeneață; Prorocii ei purtători de duh, oameni hulitori; preoții ei spurcă svintele și păgînesc la lege. Iară Domnul—dirept în mijlocul ei și nu va face strîmbătate; dimeneață, dimeneață da-va judecata Lui spre lumină; și nu S-au ascuns, și n-au cunoscut strîmbătate întru cearere,
- 7 și nu spre price strîmbătate. Zmulș pre cei mîndri, stînsură-să unghiurile lor, pustiiu căile lor de tot, ca mai mult să nu călătorească, sfîrșiră-să cetățile lor, ca
- 8 nimene să nu fie nici a lăcui. Ziș însă: „Teameți-vă de Mine și priimiți certare, și nu va peri de tot denaintea ochilor ei toate cîte am izbîndit asupra ei; gătește-te, mîneacă, peri tot cel rămas după culesul lor“.
- „Pentru aceea îngăduiaște-Mă, zice Domnul, la ziua sculării Meale spre mărturie.
- 9 Pentru că judecata Mea e spre adunări de limbi, a priimi împărați, a vărsa preste ei urgia Mea, toată urgia mîniei Meale, pentru că în focul rîvnirei Meale topi-să-va de tot
- 10 tot pământul. Căci atuncea voi întoarce asupra năroadelor limbă la ruda ei, ca să cheame toți numele Domnului, ca să-l slujască Lui supt un jug. Den marginele rîurilor Arăpiei priimi-voiu, întru cei
- 12 răsipiți vor aduce jîrtve Mie. În ziua aceea nu te vei rușina dentru toate tocmealele tale carele ai păgînit spre Mine, căci atuncea voi rădica de la tine defăimările semeției tale, și nu încă vei adaoge a te
- 13 mări preste mägura cea svîntă a Mea: Și voi lăsa întru tine nărod mult și smerit, și să vor sfii de numele Domnului

- Cei rămaș ai lui Israil, și nu vor face strîmbătate, și nu vor grăi deșarte, și nu să va afla în gura lor limbă hicleană, pentru căci ei vor împărți și vor zăcea, și nu va fi cel ce să-i spară pre ei“. Bucură-te foarte, fata Sionului, mărturisește, fată Ierusalim, veselește-te și te înfrumusățază de tot, dentru toată inema ta, fată Ierusalim! Luat-au Domnul strîmbătățile tale, mîntu-tu-te-au pre tine den mîna vrăjmașilor tăi. Împăratul lui Israil, Domnul, în mijlocul tău; nu vei mai vedea reale încă. În vremea aceeaa grăi-va Domnul Ierusalimului: „Îndrăznește, Sioane, nu să lase mîinile tale. Domnul Dumnezeul tău — întru tine, Cel puternic mîntu-te-va, aduce-va preste tine veselie și te va înnoi cu dragostea Lui și Să va veseli asupra ta cu înfrumusețare, În ziua praznicului. Și voi aduna pre cei zdrobiți ai tăi. Vai de cela ce au luat asupra ei ocară! Iată, Eu fac întru tine pentru tine, în vremea aceeaa, zice Domnul, și voi mîntui pre cea stoarsă și pre cea izgonită. Voi priimi și voi pune pre ei în laudă și numiți în tot pământul. Și nu să vor rușina În vremea aceeaa cînd voao bine voi face și în vremea aceeaa cînd voi priimi pre voi, pentru căci voi da pre voi numiți și spre laudă întru toate năroadele pământului, cînd Mă voi întoarce înaintea voastră, zice Domnul, robirea voastră“.

AGGHEU

CAP I

- 1 **I**ntr-al doilea an, pre vremea lui Darie împărat, în luna a șasea, întru una a lunii, făcutu-s-au cuvîntul Domnului, cu mîna lui Aggheu prorocului, zicînd: „Zi cătră Zorovavel al lui Salathiil, den fealiul Iudii, și cătră Iisus al lui Iosedec, preotul cel mare, zicînd: ‘Aceasta zice Domnul Atotțiitoriul, zicînd: ‘Nărodul acesta, zic, n-au venit vremea a zidi Casa Domnului‘“. Și să făcu cuvîntul Domnului în mîna lui Aggheu prorocul, zicînd: „De iaste voao vreme a zidi în casele voastre înfundate, iară Casa Mea aceasta s-au pustiiit?“ Și acum aceste zice Domnul Atotțiitoriul: „Rîndu-iți inimile voastre la căile voastre! Să-mănat-ați mult, și ați cărat puțin; mîncat-ați, și nu spre săturare; băut-ați, și nu spre beție; îmbrăcatu-v-ați, și nu v-ați încălzit întru eale; și cel ce adună năiemirile

7 au adunat într-o legătură spartă“. Aceas-
 8 tea zice Domnul Atotțiitoriu: „Puneți ini-
 mile voastre la căile voastre. Suiți-vă pre
 măgură și tăiați leamne, și veți căra, și veți
 clădi Casa, și voi binevrea într-o ea, și Mă
 9 voi proslăvi“, zise Domnul. „Vă uitați
 la multe, și să făcură puține. Și s-au adus
 în casă și le-am suflat pre eale“. Pentru
 aceea zice Domnul Atotțiitoriu:
 „Pentru că Casa Mea iaste pustie, și voi
 10 goniți fieștecarele la casa lui, Pentru
 aceea opri-să-va ceriul de roao și pământul
 11 să supune a darea odraslele lui. Și voi
 aduce sabie preste pământ, și preste munți,
 și preste grâu, și preste vin, și preste untde-
 lemnu, și cîte scoate pământul, și preste
 oameni, și preste dobitoace, și preste toate
 12 trudele mînilor lor“. Și auzi Zorovavel al
 lui Salathiil, den fealiul Iudii, și Iisus al lui
 Iosedec, preotul cel mare, și toți ceialați
 ai norodului, glasul Domnului Dumnezăului
 lor și cuvintele lui Aggheu prorocul, în ce
 chip l-au trimis pre el Domnul Dumnezăul
 lor cătră ei, și să spămîntă norodul de cătră
 13 fața Domnului. Și zise Aggheu, vestitoriu
 Domnului într-o vestitorii Domnului, noro-
 dului zicînd: „Eu sînt cu voi“, zice Domnul.
 14 Și rădică Domnul duhul lui Zorovavel al lui
 Salathiil, den fealiul Iudii, și duhul lui Iisus
 al lui Iosedec, preotul cel mare, și duhul
 rămășiților norodului, și intrară, și făcea
 lucrurile în Casa Domnului, Atotțiitoriu
 Dumnezăului lor.

CAP II

1 **I**n doazeci și patru ale lunii a șasea,
 în anul al doilea în zilele lui Darie
 2 împăratul; Întru a 7 lună, în 21
 a lunii, și grăi Domnul cu mîna lui
 3 Aggheu prorocului, zicînd: „Zi,
 dară, cătră Zorovavel al lui Salathiil, den
 fealiul Iudii, și cătră Iisus al lui Iosedec,
 preotului celui mare, și cătră toți ceialați
 4 ai norodului, zicînd: ‘Cine e dentru voi
 carele au văzut Casa aceasta într-o mărirea
 ei cea de mai nainte, și cum acum voi vedeți
 pre ea? În ce chip sînteți înaintea voastră?’
 5 Și acum, întăreaște-te, Zorovavele, zice Dom-
 nul, și te întăreaște, Iisus al lui Iosedec,
 preotul cel mare, și să să întărească tot noro-
 dul pământului, zice Domnul, și faceți, pen-
 6 tru căci Eu împreună cu voi sînt, zice
 Domnul Atotțiitoriu. Cuvîntul carele am
 pus voao cînd ați ieșit voi den Eghipt, și
 Duhul Mieu stătu în mijlocul vostru. În-
 7 drăzniți!’ Pentru căci acestea zice
 Domnul Atotțiitoriu: ‘Încă o dată Eu voi
 clăti ceriul și pământul, și marea și usca-
 8 tul, Și voi scutura toate limbile,

și vor veni ceale alese ale tuturor limbilor,
 și voi împlea Casa mării, zice Domnul
 Atotțiitoriu. Al Mieu argintul și al Mieu 9
 iaste aurul, zice Domnul Atotțiitoriu.
 Pentru că mare va fi mărirea Casii aceștia, 10
 cea de apoi mai mare decît cea dentru, zice
 Domnul Atotțiitoriu; și în locul acesta
 voi da pace, zice Domnul Atotțiitoriu, și
 pacea sufletului spre ocrotire, la tot cela ce
 zidește a rădica pre norodul acesta“.
 În doazeci și patru ale lunii a noao, în anul 11
 al doilea în zilele lui Darie, făcutu-s-au cu-
 vîntul Domnului cătră Aggheu prorocul,
 zicînd: „Aceasta zice Domnul Atotțiito- 12
 riul: Întrebă, dară, pe preoții legii, zicînd:
 ‘De va lua om carne sfîntă cu marginea 13
 hainii lui și să va atinge marginea hainii lui
 de pîne, au de fiertură, au de vin, au de
 untdelemn, au de toată mîncarea, au sfînți-
 să-va?’“ Și răspunseră preoții și ziseră:
 „Ba“. Și zise Aggheu: „De să va atinge 14
 cel pîngărit la suflet de toate acestea, oare
 pîngări-să-va?“ Și răspunseră preoții și ziseră:
 „Pîngări-să-va“. Și răspunse Aggheu și 15
 zise: „Așa e norodul acesta și așa e limba
 aceasta înaintea Mea, zice Domnul, și așa
 toate lucrurile mînilor lor; și carele să va
 atinge acolo să va pîngări, pentru luorile
 lor și pentru ceale de mîncate, durea-să-vor
 de cătră fața răutăților lor. Și uriați la
 porți pre cel ce muștră. Și acum, puneți 16
 dară în inimile voastre, den ziua aceasta și
 înainte, mai nainte de a să pune piatră
 preste piatră în besearca Domnului
 Cine ați fost, cînd ați pus în știubeiu 20 de 17
 sata, și s-au făcut 10 sata de orzu, și intrați
 în postavă să scoateți 50 de veadre, și să
 făcură 20. Lovit-am pre voi cu nerodire, 18
 și cu stricăciune de vînt, și cu grindină
 toate lucrurile mînilor voastre, și nu v-ați
 întors cătră Mine“, zice Domnul. „Și 19
 acum, rînduiți dară inimile voastre den ziua
 aceasta și înainte, de la 24 ale lunii a 9 și
 den ziua carea s-au întemeiat besearca
 Domnului, puneți în inimile voastre De 20
 să va conoaște încă în arie, și încă via, și
 smochinul, și rodiul, și leamnele maslinii
 carele nu aduc roadă; den ziua aceasta le voi
 blagoslovi“. Și să făcu cuvîntul Domnului 21
 de al doilea rînd cătră Aggheu prorocul, în
 24 a lunii, zicînd: „Zi cătră Zorovavel al 22
 lui Salathiil, den fealiul Iudii, zicînd: Eu cu-
 tremur ceriul și pământul, și marea și usca-
 tul; Și voi prăpădi scaunile împăraților 23
 și voi piarde de tot putearea împăraților
 limbilor, și voi sfărîma carăle și călăreții,
 și să vor pogorî caii și călăreții lor, fiește-
 carele cu sabie cătră fratele lui. În ziua 24
 aceea, zice Domnul Atotțiitoriu, lua-
 voi pre Zorovavel cel al lui Salathiil, pre

robul Mieu, zice Domnul, și te voi
pune ca o peceate, pentru căci
pre tine am ales“, zice Dom-
nul Atotțiitorul.

ZAHARIA

CAP I

1 **I** ntr-a optulea lună, în anul al doilea
pre vremea lui Darie, să făcu cu-
vîntul Domnului cătră Zaharia al
2 Varahiei, feciorul lui Addo proro-
cul, zicînd: „Scîrbi-Se Domnul
3 pre părinții voștri cu urgie mare“. Și vei
zice cătră ei: „Aceasta zice Domnul Atot-
4 țitiitorul: Întoarceți-vă cătră Mine, zice
Domnul Puterilor, Și Mă voi întoarce
cătră voi, zice Domnul Puterilor. Și nu vă
faceț ca și părinții voștri căroră au chemat
prorocii cei mai denainte; zicînd: Aceasta
zice Domnul Atotțiitorul: Întoarceți-vă
de la căile voastre ceale reale și de la toc-
mealele voastre ceale reale! Și n-au ascultat
și n-au luat aminte ca să Mă asculte, zice
5 Domnul. Părinții voștri unde sînt? Și
6 prorocii au în veac vor trăi? Însă cuvintele
Meale și legiurile Meale priimiți-le, cîte Eu
poruncescu, cu Duhul Mieu, robilor Miei,
prorocilor, carii au apucat pre părinții
voștri; și au răspuns, și au zis: ‘Precum au
rînduit Domnul Atotțiitorul ca să facă noao
după căile noastre și după tocmealele noas-
7 tre, așa au făcut noao’“. În 24 ale lunii a
11, aceasta iaste luna lui savat, întru al doilea
an pre vremea lui Darie, făcutu-s-au cuvîn-
8 tul Domnului cătră Zaharia al Varahiei, fiu
lui Addo prorocului, zicînd: „Văzuiu noap-
tea, și iată om, călare fiind pre cal roșu; și
acesta sta între mijlocul a doao măguri, ceale
umbroase, și denapoia lui—cai roșii, și suri,
9 și pestriți, și albi. Și ziș: ‘Ce-s aceștea,
doamne?’ Și zise cătră mine îngerul, cela
ce grăia întru mine: ‘Eu voi arăta ție ce
10 sînt aceștea’. Și răspunse bărbatul, cela
ce sta în mijlocul măgurilor, și zise cătră
mine: ‘Aceștea sînt pre carii au trimis Dom-
11 nul ca să încungiure tot pămîntul’. Și
răspunseră îngerului Domnului, celui ce sta
între munți, și ziseră: ‘Încungiurat-am tot
pămîntul și, iată, tot pămîntul să lăcuiască
12 și lin iaste’. Și răspunse îngerul Domnului
și zise: ‘Doamne Atotțiitoriule, pînă cînd
nu vei milui Ierusalimul și cetățile Iudei,
pre carele ai trecut cu vederea? Acesta e
13 anul al șaptezecilea’“. Și răspunse Dōmnul
Atotțiitorul îngerului celui ce grăia întru

mine cuvinte bune și graiuri mîngioase.
Și zise cătră mine îngerul, cel ce grăia întru 14
mine, strigă zicînd: ‘Aceștea zice Domnul
Atotțiitorul: Rîvni-am Ierusalimul și Sio-
nului, rîvnire mare. Și cu urgie mare urgi- 15
sescu preste limbile ceale ce să rădică, pen-
tru căci Eu M-am urgisit puțin, iară ei să
rădica împreună spre reale’. Pentru aceea, 16
aceștea zice Domnul: ‘Întoarce-Mă-voi
asupra Ierusalimului cu milă, și Casa Mea
de iznoavă să va zidi într-însul, zice Domnul
Atotțiitorul, și măsură se va întinde preste
Ierusalim!’ Și zise cătră mine îngerul, 17
cela ce grăia întru mine, încă mai strigă
zicînd: ‘Aceștea zice Domnul Atotțiitorul:
Încă să vor răvărsa cetățile întru bunătăți
și va milui Domnul încă pre Sion, și va aleage
încă Ierusalimul’. Și rîdicaiu ochii miei 18
și văzuiu și iată 4 coarne. Și ziș cătră înge- 19
rul cela ce grăia întru mine: ‘Ce-s aceștea,
doamne?’ Și zise cătră mine: ‘Aceștea-s
coarnele ceale ce au răsipit pre Iuda, și pre
Israil, și pre Ierusalim’. Și au arătat mie 20
domnul patru teslari. Și ziș: ‘Ce vin aceș- 21
tea ca să facă?’ Și zise: ‘Coarnele aceștea
care au răsipit pre Iuda, și pre Israil zdrobit,
și nimeni dentru ei n-au rîdicat cap. Și au
ieșit aceștea să ascuță pre eale în mîinile lor,
ceale 4 coarne—limbile ceale ce rădică
cornu preste pămîntul Domnului, ca să-l
răsipească pre el’.

CAP II

S i rădicaiu ochii miei și văzuiu, și 1
iată, bărbat, și în mîna lui fune
măsurătoare de pămînt. Și ziș 2
cătră el: ‘Unde mergi tu?’ Și zise
cătră mine: ‘Să măsur Ierusalimul,
ca să văzu cît iaste lărgimea lui și cîtă e
lungimea’“. Și iată, îngerul, cel ce grăia 3
întru mine, sta, și alt înger ieșia întru timp-
narea lui. Și zise cătră el, zicînd: ‘Aleargă 4
și grăiaște cătră tinirelul acela zicînd: Plin
de roadă să va lăcui Ierusalimul, de mulțimea
oamenilor și de dobitoacele ceale den
mijlocul lui’“. „Și Eu voi fi lui, zice 5
Domnul, zidu de foc împrejur și întru mări-
re voi fi în mijlocul lui. O, o, fugiț de la 6
pămîntul crivățului, zice Domnul, pentru
că den ceale 4 vînturi ale ceriului voi aduna
pre voi, zice Domnul. La Sion scăpaț cei 7
ce lăcuiți fata Vavilonului. Pentru că 8
aceștea zice Domnul Atotțiitorul: Denapo-
ia măririi au trimis pre mine preste limbile
ceale ce au prădat pre voi; cela ce să atinge
de voi—ca cela ce să atinge de lumina ochiu-
lui Lui. Pentru căci iată, Eu aduc mîna 9
Mea preste ei și vor fi prăzi celor ce vor
sluji lor; și veți cunoaște că Domnul Atotți-
itorul au trimis pre mine. Înfrumusățază- 10

te și te veselește, fata Sion, pentru că iată
Eu viu și voiu sălășlui în mijlocul tău, zice
11 Domnul. Și vor fugi limbi multe spre
Domnul în ziua aceea, și vor fi Lui întru
nărod, și vor sălășlui în mijlocul tău, și
vei cunoaște că Domnul Atotțiitoriul m-au
12 trimis cătră tine. Și va moșteni de tot
Domnul pre Iuda, și partea lui în pământul
cel sfânt, și iarăș va aleage Ierusalimul.
13 Ferească-să tot trupul de cătră fața Dom-
nului, că s-au sculat den norii cei sfinți
ai Lui'.

CAP III

1 **S**i mi-au arătat Domnul pre Iisus,
preotul cel mare, stînd înaintea
feții îngerului Domnului, și diavolu-
lul sta de-a dreapta lui, ca să stea
2 împotriva lui. Și zise Domnul
cătră diavol: 'Să cearte Domnul întru tine,
diavole, și să cearte Domnul întru tine, Cea
ce au ales Ierusalimul. Nu, iată, aceasta ca
3 un tăciune zmult den foc?' Și Iisus era
îmbrăcat cu haine smolite și sta înaintea
4 feții îngerului. Și răspunse și zise cătră
ceia ce sta înaintea feții lui, zicînd: 'Luați
hainele ceale smolite de la el'. Și zise cătră
el: 'Iată, am luat de la tine fărădelegile
tale, și păcatele tale le voi curăți împrejur.
5 Și îmbrăcați pre el cu haină pînă în pămînt,
și puneți mitră, și chivără curată în capul
lui'. Și puseră mitră și chivără curată în
6 capul lui, și-l îmbrăcară pre el cu haine. Și
7 îngerul Domnului sta. Și să mărturisiia
îngerul Domnului cătră Iisus, zicînd:
'Acestea zice Domnul Atotțiitoriul: 'De vei
mearge întru căile Meale și întru poruncile
Meale vei păzi, și tu vei judeca Casa Mea și
de vei păzi curtea Mea, și voi da ție pre
cei ce să întorc în mijlocul acestora ce stau.
8 Auzi dară, Iisuse, preotul cel mare, tu și
cei ce-s aproape de tine, ce șăd înaintea
feții tale, pentru că bărbați socotitori de
minuni sînt, pentru căci iată, Eu aduc pre
9 Robul Mieu, Răsăritul. Pentru căci piatra
carea am dat înaintea feții lui Iisus, preste
o piatră 7 ochi sînt; iată, Eu sap groapă,
zice Domnul Atotțiitoriul, și voi pipăi
toată strîmbătatea pămîntului întru o zi.
10 În ziua aceea, zice Domnul Atotțiitoriul,
chemați împreună fieștecarele pre aproapele
lui supt vie și supt smochinu'.

CAP IV

1 **S**i s-au întorsu îngerul cela ce grăia
mie și mă sculă pre mine ca cînd
2 se-ar scula om den somnul lui. Și
zise cătră mine: 'Ce vezi tu?' Și zis:
'Văzut-am și, iată, sfeașnic tot de
aur, și făclia deasupra lui, și 7 luminători

deasupra lui și 7 cleaște luminătorilor celor
deasupra lui; Și 2 maslini deasupra lui, 3
unul de-a dreapta făcliei lui și altul de-a
stînga'. Și întrebaiu și zișu cătră îngerul 4
cela ce grăia cu mine, zicînd: 'Ce sînt aceas-
tea, doamne?' Și răspunse îngerul, cela 5
ce grăia cu mine, și zise cătră mine zicînd:
'Nu cunoști ce sînt acestea?' Eu ziș: 'Nu,
doamne'. Și răspunse și zise cătră mine 6
zicînd: 'Așa e cuvîntul Domnului cătră Zo-
rovavel, zicînd: Nu cu puteare mare, nici cu
virtute mare, ce întru Duhul Mieu', zice
Domnul Atotțiitoriul. 'Ce ești tu, muntele 7
cel mare, înaintea lui Zorovavel a isprăvi?
Și voi scoate piatra moștenirii, tocmirea
harului, harul ei'. Și să făcu cuvîntul 8
Domnului cătră mine, zicînd: 'Mînil
lui Zorovavel au întemeiat Casa aceasta și
mînil lui o vor săvîrși pre ea; și vei cunoaște
că Domnul Atotțiitoriul mă trimise cătră
tine. Pentru că cine au defăimat la zile 10
mici? Și să vor bucura și vor vedea piatra
cea de cositoriu în mîna lui Zorovavel. 7:
acești șapte—ochii Domnului sînt, cei ce
privescu preste tot pămîntul'. Și am 11
răspuns și am zis cătră el: 'Ce sînt acești
2 maslini, cei den dreapta luminătorului
și den stînga?' Și întrebaiu al doilea rînd 12
și ziș cătră el: 'Ce-s aceale doao stîlpări de
maslini, ceale den mînil celor doao mucări
de aur, cealea ce varsă și aduc iarăș cleaște-
le ceale de aur?' Și zise cătră mine zicînd: 13
'Nu știi ce sînt acestea?' Și ziș: 'Nu, doam-
ne'. Și zise: 'Acestea-s cei 2 fii ai grăsimii, 14
ce dvorescu la Domnul a tot pămîntul'.

CAP V

1 **S**i mă întorșu și-m rîdicaui ochii și
văzui, și iată seacere zburînd. 1
Și zise cătră mine: 'Ce vezi tu?' Și 2
eu ziș: 'Văzu seacere zburînd, de
lungă de coți 20 și de lată de coți
10'. Și zise cătră mine: 'Acesta e bleste- 3
mul cel ce iase preste fața a tot pămîntul,
pentru că tot furul dentru aceasta pînă la
moarte să va izbîndi, și tot călcătoriul de
jurămînt dentru-aceasta pînă la moarte să
va izbîndi. Și voi scote pre ea, zice 4
Domnul Atotțiitoriul, și va întra la casa
furului și la casa celui ce jură pre numele
Mieu pre minciuni, și va găzdui în mijlocul
casii lui, și va conceni pre el și leamnele lui
și pietrile lui'. Și ieși îngerul cela ce grăia 5
întru mine și zise cătră mine: 'Caută cu ochii
tăi și vezi această care iase'. Și ziș: 'Ce 6
iaste?' Și zise: 'Aceasta e măsura ceaea ce
iase'. Și zise: 'Aceasta e strîmbătatea lor în
tot pămîntul'. Și iată talant de plumbu 7
ieșind și, iată, o muiare ședea în mijlocul mă-
surii. Și zise: 'Aceasta e fărădelegea'. 8

9 Și o aruncă pre ea în mijlocul măsurii și aruncă piatra plumbului în gura ei. Și rădicaiu ochii miei și văzui, și iată 2 muieri ieșind, și duh în aripile lor, și acestea avea aripi ca aripile cucului. Și luiau măsura în mijlocul pământului și în mijlocul ceriului.

10 Și zise cătră îngerul cel ce grăia întru mine: 'Unde duc acestea măsura?' Și zise cătră mine: 'Să zidească ei casă în pământul Vavilonului și să gătească, și o vor pune pre ea acolo [după] gătirea lui'.

CAP VI

1 **S**i mă întorșu, și rădicaiu ochii miei și văzui. Și iată 4 cară ieșind den mijlocul a doi munți, și munții — de aramă. La carul cel dentii — cai roșii, și la carul al 2 — cai negri.

2 Și la carul al 3 — cai albi, și la carul al 4 — cai peagi și suri. Și am răspuns, și am zis cătră îngerul cela ce grăia întru mine: 'Ce sînt acestea, doamne?' Și răspunse îngerul cela ce grăia întru mine și zise: 'Acestea sînt ceale 4 vînturi ale ceriului și mergea ca să dvorească Domnului a tot pământul'.

3 La cel ce era caii cei negri ieșii la pământul crivățului, și cei albi mergea pre denapoia lor, și cei peagi mergea la pământul austrului,

4 Și cei suri ieșii și căuta ca să îmble împrejurul pământului. Și zise: 'Meargeți și îmblați împrejurul pământului'. Și împrejurară pământul.

5 Și strigă și grăi cătră mine, zicînd: 'Iată, ceia ce ies la pământul crivățului odihnire mînia Mea în pământul crivățului'.

6 Și fu cuvîntul Domnului cătră mine, zicînd: 'Ia ceale den robie de la boiari, și de la cei de folos ai ei, și de la cei ce au conosciut pre ea. Și vei intra tu în ziua aceea la casa Iosiei al Sofoniei, celui ce au venit de la Vavilon. Și vei lua argint și aur și vei face cunună și vei pune în capul lui Iisu al lui Iosedec, preotului celui mare, și vei grăi cătră el: 'Acestea zice Domnul Atotțiitoriul: Iată bărbat, Răsăritul e numele lui, și dedesuptul lui va răsări și va zidi Casa Domnului. Și acesta va lua bunăta-tea. Și va șădea și va stăpîni de tot preste scaunul lui, și va fi preotul den direapta lui, și sfat de pace va fi între mijlocul amînduror.'

7 Iară cununa va fi celor ce îngăduiesc, și celor ce folosesc lor, și celor ce au conosciut pre ea, și spre har fiiului Sofonii și spre cîntare în Casa Domnului. Și cei ce sînt departe de la ei vor veni și vor zidi în Casa Domnului, și veți conoaște că Domnul Atotțiitoriul au trimis pre mine cătră voi. Și va fi, de auzînd veți auzi glasul Domnului Dumnezăului vostru!'"

CAP VII

1 i fu întru al patrulea an în zilele lui Darie împăratului, să făcu cuvîntul Domnului cătră Zaharia, în 4 a lunii a șasea, care iaste haselef.

2 Și au trimis la Vethil [pre] Sarasar și Arvath-Sagher împăratul[ui], și bărbații lui a ruga pre Domnul, Zicînd cătră preoții cei den Casa Domnului Atotțiitoriului, și cătră proroci, zicînd: „Întrat-au aicea în luna a cincea, sfințiră precum au făcut acum cîțva ani“.

3 Și fu cuvîntul Domnului Puterilor cătră mine, zicînd: „Zi cătră tot norodul pământului și cătră preoți“, zicînd: „De veți posti au veți tîngui întru joi au întru sîmbete, și, iată, 70 de ani au post ați postit Mie? Și de veți mîncă sau veți bea, au nu voi mîncăți și voi beați? Au nu sînt acestea cuvintele care le-au grăit Domnul în mîna prorocilor celor de mai denainte, cînd și Israil era lăcuit și veselit, și cetățile lui premprejur, și muntele, și cîmpii să lăcuia?“

4 Și fu cuvîntul Domnului cătră Zaharia, zicînd: „Acestea zice Domnul Atotțiitoriul: Judecată direaptă judecați, și mila și îndurarea fieștecarele faceți cătră fratele lui. Și vădua, și sărimanul, și nemearnicul, și săracul nu asupriți, și răutatea fieștecarele a fratelui lui nu vă aduceți aminte răul întru inimile voastre“.

5 Și nu ascultară a lua aminte, și deaderă dos neînțelept, și urechile lor au îngreuiat, ca să nu auză. Și inima lor au rînduit neascultătoare, ca să nu asculte legea mea și cuvintele meale, pre carele au trimis Domnul Atotțiitoriul cu Duhul Lui, pre mîna prorocilor celor de mai nainte. Și s-au făcut urgie mare de la Domnul Atotțiitoriul.

6 Și va fi în ce chip au zis, și n-au ascultat Lui: „Așa vor striga și nu voi asculta“, zice Domnul Atotțiitoriul. „Și voi scoate pre ei la toate limbile carele n-au conosciut. Și pământul să va stinge pe urma lor, de la cela ce-ș treace calea și să întoarnă de iznoavă, și au rînduit pământul cel ales spre stingere“.

CAP VIII

1 i s-au făcut cuvîntul Domnului Atotțiitoriul, zicînd: „Acestea zice Domnul, Cel Întru-tot-țiitoriul: Rîvnit-am Ierusalimul și Sionul, rîvnire mare, și cu mînie mare am rîvnit pre el“.

2 Acestea zice Domnul: „Întoarce-Mă-voiu spre Sion și voiu sălășlui în mijlocul Ierusalimului; și se va chema Ierusalimul 'cetate adevărată', și muntele Domnului Atotțiitoriului 'munte sfînt'“.

3 Acestea zice Domnul Atotțiitoriul: „Încă vor șădea bătrînii și bătrînele în ulițele Ierusalimului, fieștecarele toiagul lui avînd în mîna lui, de

5 mulțime de zile. Și ulițele cetății îm-
 6 plea-se-vor de copilași și de feate jucînd în
 ulițele ei“. Acestea zice Domnul Atot-
 țitiitoriul: „De va fi cu neputință înaintea
 acelor rămași ai nărodului acestuia, în zilele
 acealea, au înaintea Mea va fi cu neputință?“
 7 zice Domnul Atotțitiitoriul. Acestea zice
 Domnul Atotțitiitoriul: „Iată, Eu mîntuiescu
 pre nărodul Meu de la pămîntul răsărituri-
 8 lor și de la pămîntul apusurilor. Și voi
 băga pre ei și-i voiu sălășlui în mijlocul
 Ierusalimului; și vor fi Mie întru nărod, și
 Eu voiu fi lor întru Dumnezeu, cu adevăr-
 9 și dreptate“. Acestea zice Domnul Atot-
 țitiitoriul: „Întărească-se mîinile voastre, celor
 ce aud, în zilele acestea, cuvintele acestea
 den gura prorocilor, den carea zi s-au înteme-
 iat Casa Domnului Atotțitiitoriului, și besear-
 10 ca de cînd s-au zidit. Pentru căci mai
 nainte de zilele acealea plata oamenilor nu
 va fi spre folos și plata dobitoacelor nu va
 fi, și celui ce au intrat și celui ce au ieșit nu
 va fi pace, de necaz, și voiu trimite pre toți
 oamenii, pre fieștecarele spre aproapele lui.
 11 Și acum nu după zilele ceale de mai nainte
 fac Eu la cei rămași ai nărodului acestuia“,
 12 zice Domnul Atotțitiitoriul. „Ce numai
 voiu arăta pace! Via va da roada ei și pă-
 mîntul va da nașterea lui, și ceriul va da
 roua lui, și voiu moșteni de tot celor rămaș
 13 ai nărodului Meu toate acestea. Și va
 fi în ce chip eraț blestem întru limbi, casa
 Iudei și casa lui Israil, așa voiu mîntui pre
 voi, și veț fi întru blagoslovenie. Îndrăzniț
 14 și vă întăriț în mîinile voastre!“ Pentru
 căci acestea zice Domnul Atotțitiitoriul:
 „În ce chip am gîndit ca să vă chinuiescu
 pre voi, urgisind Eu pre părinții voștri, zice
 Domnul Atotțitiitoriul, și nu M-am căit,
 15 Așa M-am socotit și am gîndit, în zilele
 acestea, ca bine să facu Ierusalimului și
 16 casei Iudei. Îndrăzniți! Acestea-s cuvinte-
 le carele veț face: Grăiț adevărat fieștecarele
 cătră aproapele lui, adevărînță și judecată
 de pace, și drept judecați în porțile voastre.
 17 Și fieștecarele răutatea aproapelui nu gîndiț
 în zilele voastre, și jurămînt mincinos nu
 iubiț, pentru căci toate acestea le-am urîț“,
 18 zice Domnul Atotțitiitoriul. Și s-au făcut
 cuvîntul Domnului Atotțitiitoriului cătră mi-
 19 ne, zicînd: „Acestea zice Domnul Atot-
 țitiitoriul: Postul al patrulea, și postul al cince-
 lea, și postul al șaptelea, și postul al zeace-
 lea fi-vor casei Iudei spre bucurie și spre
 veselie, și spre sărbători bune, și vă veț
 veseli. Și adevărul și pacea îndrăgiți“.
 20 Acestea zice Domnul Atotțitiitoriul: „Încă
 vor veni năroade multe și lăcuind cetăți mul-
 21 te. Și să vor aduna cei ce lăcuiesc 5 cetăți
 la o cetate, zicînd: ‘Să meargem, mergînd

feății Domnului să ne rugăm și a cerceta
 fața Domnului Atotțitiitoriului! Mearge-voiu
 și eu!’ Și vor veni năroade multe și limbi 22
 multe și vor cerceta fața Domnului Atot-
 țitiitoriului în Ierusalim, a îmblînzi fața
 Domnului“. Acestea zice Domnul, Cel 23
 Întru-tot-țitiitoriul: „În zilele acealea, de să
 vor apuca 10 bărbați, den toate fealiurile
 limbilor, și să vor apuca de poala bărbatu-
 lui jidov, zicînd: ‘Să meargem cu tine, căci
 am auzit că Dumnezeu cu voi iaste de-
 săvîrșit!’“

CAP IX

uarea cuvîntului Domnului în pă- 1
 mîntul lui Adrah, și Damascului—
 jîrtva lui, pentru că Domnul pri-
 veaște pre oameni și toate fealiurile
 lui Israil, Și în Imath, întru ho- 2
 tarăle ei, Tirul și Sidonul, pentru căci au
 gîndit foarte. Și zidi Tiros tăria ei și 3
 cîștigă argintul ca țărîna și adună aurul ca
 tina drumurilor. Pentru aceaea Domnul 4
 va moșteni pre ea și va lovi la mare tăria
 ei, și aceasta cu foc să va topi de tot.
 Vedea-va Ascalonul, și să va spămînta; și 5
 Gaza, și să va durea foarte; și Acaron, căci
 s-au rușinat pre greșala ei. Și va peri împă-
 rat de la Gaza, și Ascalonul nu să va lăcui.
 Și vor lăcui cei striini de neam în Azot. Și 6
 voiu surpa semeția celor striini de fealiu.
 Și voiu rădica sîngele lor den gura lor, și 7
 uriciunile lor den mijlocul dinților lor, și
 vor rămînea și aceștea Dumnezeului nostru,
 și vor fi ca un căpitan de mie întru Iuda, și 8
 Accaronul—ca Ievuseul. Și voiu pune
 dedesuptul Casei Meale rădicare, ca să nu
 meargă, nici să să întoarne, și nu voiu mai veni
 preste ei încă gonind, pentru căci acum am 9
 văzut întru ochii Miei. Bucură-te foarte,
 fata Sion, strigă, fată Ierusalim, iată Împă-
 ratul tău vine ție. Drept și mîntuind—El,
 blînd și călare fiind pre jugătoriu și mînzu 10
 tînăr. Și va piarde de tot carăle de la
 Efraim și calul de la Ierusalim, piarde-să-va
 de tot arcul cel războinic. Și mulțimea și
 pacea—dentru limbi, și va birui de la ape
 pînă la mare, și de la rîuri pînă la marginea
 pămîntului. Și tu, cu sîngile făgăduinței 11
 tale, ai slobozit legații tăi den groapă, ne-
 avînd apă. Șădea-veți în tărie legaț adună- 12
 rii. Și pentru o zi a nemerniciei tale, îndoite
 voiu da ție. Pentru că am întins pre tine 13
 Mie, Iudo, arc am împlut pre Efraim, și voiu
 rădica fiii tăi, Sionule, asupra fiilor elinilor,
 și te voiu pipăi ca sabia războinicului. Și 14
 Domnul va fi asupra lor și va ieși ca fulgerul
 lovitura Lui; și Domnul Dumnezeu Atot-
 țitiitoriul cu trîmbiță va trîmbița și va mear-

15 ge cu cutremurul groazei lui. Domnul
Atotțitoriul va scuti pre ei, și vor topi pre
ei, și vor astruca pre ei cu pietri de praștie,
și vor bea sîngele lor ca vinul, și vor împlea
16 năstrăpile ca jîrtăvnicul. Și va mîntui pre
ei Domnul Dumnezeu lor, în ziua aceea,
ca oile, pre nărodul Lui, pentru că pietri
17 svinte să tăvălesc pre pămîntul Lui. Că
verce e bun—al Lui iaste, și ce e ales, de la
El e; grîu la tineri, și vinul cel cu bun miros,
la fecioare!

CAP X

1 **S**eară de la Domnul ploaie la vrea-
me, timpurie și tîrzie. Domnul au
făcut năluciri și ploaie de iarnă va
da lor, la fieștecarele iarbă în țarină.
2 Pentru că ceia ce răspund grăiră
trude și vrăjitorii, videnii mincenoase, și
visele minciuni grăia, deșarte să ruga.
Drept aceea s-au uscat ca oile și s-au chinuit,
3 căci nu era leac. Asupra păstorilor s-au
întăritat mînia Mea, și preste miei voiu
socoti. Și va socoti Domnul Dumnăzău
Atotțitoriul turma Lui, casa Iudei, și va
rîndui pre ei ca un cal binecuvios al Lui la
4 războiu. Și dentru sine au privit și dentru
el au rînduit, și dentru el—arcu cu duhul
mîniei, și dentru el va ieși tot cela ce cer-
5 cetează întru aceastaș. Și vor fi ca răz-
boinicii călcînd tină în drumuri la războiu,
și să vor rîndui la războiu, căci Domnul va
fi cu ei și să vor rușina de tot călăreții
6 cailor. Și voiu întări casa Iudii, și casa
lui Iosif voiu mîntui, și voiu lăcui pre ei,
căci am iubit pre ei, și vor fi ca cînd n-am
întors pre ei, pentru că Eu sînt Domnul
7 Dumnăzăul lor și voiu asculta pre ei. Și
vor fi ca niște războinici ai lui Efraim și să
va bucura inima lor ca de vin, și fiii lor vor
vedea și să vor veseli, și să va bucura inima
8 lor spre Domnul. Însămna-voiu lor și voiu
priimi pre ei, pentru căci voiu răscumpăra
pre ei și să vor înmulți precum era mulți.
9 Și voiu sămăna pre ei întru noroade, și cei
departe de ei îș vor aduce aminte de Mine,
și vor hrăni pre fiii lor și să vor întoarce.
10 Și voiu întoarce pre ei den pămîntul Eghi-
petului și de la asiriani voiu priimi pre ei, și
la pămîntul Galaadului și la Livan voiu băga
pre ei, și nu va rămînea dentr-înșii nici unul.
11 Și vor treace pren mare îngustă, și vor lovi
în mare valurile, și să vor usca toate adîncu-
rile apelor, și să va lua toată semeția asiriani-
12 lor, și schiptrul Eghiptului să va lua. Și
voiu întări pre ei întru Domnul Dumnezeu
lor și întru numele Lui să vor lăuda,
zice Domnul.

CAP XI

Leșchide, Livanule, ușăle tale și să 1
mănînce de tot focul chedrii tăi! 1
Vaiete-se molidvul, că au căzut 2
chedrul, căci foarte s-au dosădit cei 2
măriți! Văietați-vă, stejarii Vasaniti-
dei, căci să zmulse dumbrava cea împreună 3
răsădită! Glasul păstorilor ce plîngu, pen- 3
tru căci s-au dosădit mărirea lor, glasul 4
leilor celor ce răcnesc, căci s-au dosădit 4
înferbîntarea Iordanului. Acestea zice 4
Domnul Atotțitoriul: „Paște oile jungherii!“, 5
Care ceia ce le-au cîștigat le junghea și nu 5
să căia, și ceia ce le vindea zicea: „Binecuvî- 6
tat Domnul, și ne-am îmbogățit“; și păstorii 6
lor nu pătîmiiia nimica pentru eale. „Pen- 6
tru aceea, nu voiu mai cruța încă pre ceia 7
ce lăcuiesc pămîntul, zice Domnul, și, iată, 7
Eu dau pre oameni, pre fieștecarele în mînil 7
aproapelui său și în mîna împăratului lui; 8
și vor tăia de tot pămîntul, și nu vor scoate 8
den mîna lor. Și voiu paște oile jungherii 7
la Hanaanitida și voiu lua Mie 2 toiage, pre 9
unul am numit ‘frumseătea’, și pre celalalt 9
l-am chemat ‘funire’; și voiu paște oile. 8
Și voiu rîdica pre cei 3 păstori într-o lună, 8
și să va îngreua sufletul Mieu asupra lor, 9
pentru că și sufletele lor răcniia asupra Mea. 9
Și ziș: Nu voiu paște pre voi. Ceea ce moare, 9
moară, și ceea ce lipsește, lipsească, și 10
cealealalte mănînce de tot fieștecarele 10
cărnuurile aproapelui său. Și voiu lua 10
toiagul Mieu ‘cel înfrumsetat’, și voiu 11
arunca pre el, ca să rîsipesc făgăduința Mea, 11
carea am pus cătră toate năroadele. Și 11
să va rîsipi, în ziua aceea, și vor cunoaște 12
hananeii oile cealea ce să păzesc Mie, căci 12
cuvîntul Domnului iaste. Și voiu grăi 12
cătră ei: De iaste bun înaintea voastră, da- 13
ți-M simbria Mea sau vă lepădați!“ Și au pus 13
pre cel năimit 30 de arginți. Și zise Dom- 13
nul cătră mine: „Pune-i pre ei în topitoriu,
și socotește de iaste lămurit în ce chip M-am
ispitit pentru ei“. Și am luat pre cei 30 de
arginț și i-am pus la Casa Domnului, la topi-
toriu. „Și am lepădat toiagul Mieu cel al 14
doilea ‘funirea’, ca să rîsipesc făgăduința 14
întru mijlocul Iudei și întru mijlocul lui 15
Israil“. Și zise Domnul cătră Mine: „Mai 15
ia-ț ție dichise păstorești, de păstoriu ne- 16
chibzuit. Pentru căci iată, Eu voiu rădi- 16
ca păstoriu pre pămînt; ceea ce lipsește
nu o va socoti, și cea răpîtă nu o va căuta,
și cea struncinată nu o va vindeca, și cea
întreagă nu o va îndirepta, și cărnurile
ceale alease va mînce, și închieturile lor
le va sfărîma. O, cei ce pasc ceale 17
deșarte, și au lăsat oile! Sabie preste
brațul lui și preste ochiul cel drept al
lui. Brațul lui, uscîndu-se, să va usca, și
ochiul cel drept al lui, orbînd, se va orbi“.

CAP XII

1 **L** uarea cuvîntului Domnului asupra
lui Israil. Zice Domnul, Cel ce au
întins ceriul și au întemeiat pămîn-
tul, și au zidit duhul omului întru
2 el: „Iată, Eu pui Ierusalimul
ca niște tinzi clătindu-se la toate năroadele
împrejur, și întru Iudea, și va fi îngrădire
3 asupra Ierusalimului. Și va fi în ziua
aceaea, voi pune Ierusalimul—piatră căl-
cîndu-se de toate limbile. Tot cela ce o va
călca pre ea, batjocurind, batjocureaște, și
să vor aduna asupra lui toate limbile pă-
4 mîntului. În ziua aceaea, zice Domnul
Atotîitoriul, lovi-voiu tot calul cu ieșire
den hire, și pre călărețul lui cu nebunie,
iară asupra casei Iudei voiu deșchide ochii
Miei, și pre toți caii nărodului îi voiu lovi
5 cu orbire. Și vor grăi căpeteniile de
preste miile Iudei, toți, întru inimile lor:
‘Afla-vom întru noi pre cei ce lăcuiesc
Ierusalimul, întru Domnul Atotîitoriul,
6 Dumnezăul lor!’ În ziua aceaea pune-voiu
pre cei preste mii ai Iudei ca tăciunele focu-
lui în leamne și ca făclia focului în trestie;
și vor mânca de tot, den dreapta și den
stînga, pre toate năroadele împrejur, și va
mai lăcui Ierusalimul, întru eluș, în Ierusa-
7 lim“. Și va mîntui Domnul lăcașurile
Iudei, ca și de-nceput, ca să nu să mărească
fala casei lui David și rădicarea celor ce
8 lăcuiesc Ierusalimul, asupra Iudei. Și va
fi în ziua aceaea, scuti-va Domnul, pentru
ceia ce lăcuiesc Ierusalimul; și va fi cel ce e
slab, întru ei, în ziua aceaea, ca David, iară
9 casa lui David ca casa lui Dumnezău, ca
îngerul Domnului înaintea lor. „Și va fi în
ziua aceaea, cerca-voiu ca să scoț toate
limbile cealea ce vin asupra Ierusalimului.
10 Și voiu turna preste casa lui David și preste
cei ce lăcuiesc Ierusalimul duh de dar și de
îndurare, și vor căuta cătră Mine, la Carele
au împuns, pentru căci au jucat, și vor
tîngui preste El tînguire ca preste un iubit
și să vor durea cu dureare ca de cel dentîiu
11 născut“. În ziua aceaea mări-se-va tîngu-
irea asupra Ierusalimului, ca o tăiare de rodii
12 ce să taie în câmpu. Și să va tîngui pă-
mîntul, după fealiuri, fealiuri: fealiul casii
lui David de sineș, și muierile lor de sineș;
fealiul casii lui Nathan de sineș, și muierile
lor de sineș; fealiul casii lui Levi de sineș,
13 și muierile lor de sineș; Fealiul casii lui
Semeon de sineș și muierile lor de sineș.
14 Toate ceale rămase fealiuri, fieștecare fealiu
de sineș și muierile lor de sineș.

CAP XIII

1 **I** n ziua aceaea fi-va tot locul deșchi-
zindu-se casii lui David și celor ce
lăcuiescu Ierusalimul, la mutare și
2 la stropire. „Și va fi în ziua

aceaea, zice Domnul Savaoth, piarde-voiu
de tot numele idolilor de pre pămînt și nu
va mai fi lor pomenire, și pre prorocii cei
minciñoș și duhul cel necurat voiu rîdica de
pre pămînt. Și va fi de va mai proroci 3
om, și va zice cătră el tatul lui și maica lui,
ceaea ce l-au născut pre el: ‘Nu vei trăi, căci
minciuni ai grăit pre numele Domnului’.
Și vor împiedeca pre el tatăl lui și maica
lui, ceia ce au născut pre el, prorocind el.
4 Și va fi în ziua aceaea, rușina-să-vor prorocii,
fieștecarele dentru videnia lui, prorocind el,
și să vor îmbrăca în piale de păr, pentru căci
au mințit. Și va grăi: ‘Nu-s prorocu eu, 5
căci om ce lucrez pămînt sînt eu, căci om
au născut pre mine den tinerețele meale’.
Și voiu grăi cătră el: ‘Ce-s ranele aceastea 6
prentre mînile tale?’ Și va zice: ‘Ceale ce
m-am rănit la casa cea iubită a mea’.
Sabie, scoală-te asupra păstorilor Miei și 7
preste bărbat cetățan al lui, zice Domnul
Atotîitoriul. Loveaște pre păstori și să să
răsipească oile, și voiu aduce mîna Mea
preste păstori. Și va fi în ziua aceaea, 8
zice Domnul, ceale 2 părți dentr-însul vor
peri de tot și să vor scîrbi, iară a treia va
rămînea într-însul. Și voiu petrece a treia 9
parte pren foc, și voiu lămuri pre ei cum să
lămureaște argintul, și voiu ispiti pre ei în
ce chip să ispiteaște aurul. El va chema
numele Mieu, și Eu voiu asculta lui; și voiu
zice: ‘Norodul Mieu acesta iaste’, și el va
zice: ‘Domnul—Dumnezăul meu’“.

CAP XIV

1 **I** ată, zile vin ale Domnului și să vor 1
împărți pleanurile tale întru tine. 2
Și voiu aduna toate limbile asupra
Ierusalimului, la războiu, și să va
lua cetatea, și să vor răsipi casele,
și muierile să vor pîngări. Și va ieși jumătate
de cetate în robie, iară cei rămași ai norodu-
lui Mieu nu vor peri de tot den cetate.
Și va ieși Domnul și să va rîndui de războiu 3
întru limbile acealea, precum iaste ziua
rînduialei Lui în ziua războiului. Și vor 4
sta picioarele Lui, în ziua aceaea, pre Munte-
le Maslinilor, cel den preajma Ierusalimului,
despre răsărit; și să va desface Muntele
Maslinilor: jumătate a lui cătră răsărituri și
jumătate spre mare, prăpastie mare foarte;
și va pleca jumătate de munte cătră crivățu,
și jumătate cătră austru. Și să va 5
astupa valea munților Miei și să va lipi
rîpa munților pînă la Asail. Și să va
astupa în ce chip s-au astupat de fața
cutremurului, în zilele Oziei, împăratului
Iudii. Și va fi de față Domnul Dumnezeul
mieu și toți sfinții împreună cu El. Și 6
va fi în ziua aceaea, nu va fi lumină, și

7 frigu și gheață. Fi-va într-o zi, și ziua
aceaea să va cunoaște Domnului, și nu zio
și nu noapte, și de cătră seară va fi lumină.
8 Și în ziua aceaea ieși-va apă vie den Ierusa-
lism: jumătatea ei la marea cea dentîiu, și
jumătatea ei la marea cea de apoi, vară și
9 primăvara va fi așa. Și va fi Domnul
Împărat preste tot pămîntul; în ziua aceaea
fi-va Domnul unul, numele Domnului unul,
10 Încunjurînd tot pămîntul și pustiiul, de la
Galaad pînă la Remmon, despre austrul
Ierusalimului. Iară Ramma pre loc va rămî-
nea, de la poarta lui Veniamin pînă la locul
porții cei denainte, la poarta unghiurilor, și
pînă la turnul lui Anameil, pînă la postăvile
11 împăratului. Vor lăcui întru el, și ana-
thema nu va mai fi încă, și va lăcui Ierusalim-
ul cu nădeajde. Și aceasta va fi cădearea
12 care va tăia Domnul toate năroadele cîte
au oștit asupra Ierusalimului; topi-se-vor
trupurile lor, stînd pre picioarele lor, și
ochii lor să vor scură den gaurile lor, și
13 limba lor să va topi în gura lor. Și va
fi în ziua aceaea groaza Domnului mare
asupra lor, și să va apuca fieștecarele de
mîna aproapelui său, și să va încleșta mîna
14 lui cătră mîna aproapelui lui. Și Iuda
să va rîndui, în Ierusalim, și va aduna pu-
tearea tuturor năroadelor de pemprejur,
aur și argint și îmbrăcăminte, spre mulțime
15 foarte. Și aceasta va fi cădearea cailor,
și a mîșcoilor, și a cămilelor, și a măgari-
lor, și tuturor dobitoacelor celor ce sînt
în taberile acealea, după cădearea aceasta.
16 Și va fi oricîți vor rămînea, den toate
limbile cealea ce au venit asupra Ierusalimu-
lui, și să vor sui pre anu a să închina Împă-
ratului, Domnului Atotțiitoriului, și a sârba
17 praznicul facerii colibilor. Și va fi oricîți
nu să vor sui, den toate fealiurile pămîntu-
lui, la Ierusalim, ca să să închine Împăratu-
lui, Domnului Atotțiitoriului, și aceștea
18 lîngă aceia să vor adaoge, nu va fi preste ei
ploaie. Iară de nu să va sui fealiul Eghi-
petului, nici va veni, și preste dînșii va fi
cădearea carea va lovi Domnul toate lim-
bile, oricîte nu să vor sui a prăznui prazni-
19 cul facerii corturilor. Acesta va fi păca-
tul Eghipetului și păcatul tuturor limbilor,
oricîți nu să vor sui a prăznui praznicul
20 facerei colibilor. În ziua aceaea va fi cea de
preste frîul calului tău 'Svîntă Domnului',
și vor fi căldările în Casa Domnului ca năs-
21 trăpile înaintea feații jîrtăvnicului. Și va
fi toată căldarea în Ierusalim și în Iuda 'Sfîntă
Domnului Atotțiitoriului'. Și vor veni toți
ceia ce jîrtvuiesc, și vor lua dentru eale, și
vor fiarbe întru eale, și nu va mai fi hananeu
în Casa Domnului Puterilor în ziua aceaea.

MALAHIA

CAP I

uarea cuvîntului Domnului asupra 1
lui Israil, în mîna îngerului Lui.
Și puneț în inimile voastre.
„Iubit-am pre voi, zice Domnul, și 2
ziceți 'Întru ce ai iubit pre noi?'
Nu era Isaf frate lui Iacov, zice Domnul, și 3
iubiiu pre Iacov? Și pre Isaf am urît și
am rînduit hotarăle lui spre stingere, și 4
moștenirea lui spre dările pustiiului. Pen-
tru căci va zice Idumea: 'S-au surpat, și ne 5
vom întoarce și vom zidi de iznoavă ceale
pustiite ale ei', aceastea zice Domnul Atot- 6
țiitoriul: Ei de iznoavă vor zidi, și Eu voi
surpa; și să vor chema lor hotarăle fărăde-
legii și nărodul preste carele S-au rînduit
Domnul, pînă în veac. Și ochii voștri vor 7
vedea și voi veț grăi: 'Măritu-S-au Domnul
mai pesus decît hotarăle lui Israil'. Fiiul 8
măreaște pre tată și sluga de domnul lui să
va teame; și de sînt Eu Tată, unde iaste mă-
rirea Mea? Și de sînt Eu Domnu, unde iaste
frica Mea?, zice Domnul Atotțiitoriul. Voi,
preoții ceia ce defăimaț numele Mieu, și ați
zis: 'Întru ce am defăimat numele Tău?';
Aducînd cătră jîrtăvnicul Mieu pîini spurca- 9
te, și ziceați: 'Întru ce am spurcat pre eale?',
zicînd voi: 'Masa Domnului defăimată
iaste, și cealea ce să pun deasupra defăima- 10
tu-s-au'. Pentru că, de veț apropia orbul
la jîrtve, nu iaste rău? Și de vei apropia pre
șchiop, au pre bolnav, nu e rău? Ad[u] dară
pre ea povățuitoriului tău, de va priimi au
va lua obrazul tău, zice Domnul Atotțiitoriul.
Și acum rugați fața Dumnezăului vostru, 11
și vă rugați Lui; în mîinile voastre s-au
făcut aceastea; au lua-voiu dentru voi fața
voastră? zice Domnul Atotțiitoriul. Pen- 12
tru căci și întru voi să vor încuia ușile și nu
veț aprinde jîrtăvnicul Mieu în dar, nu-M
iaste Mie voia întru voi, zice Domnul Atot-
țiitoriul, și jîrtve nu voiu priimi den mîinile
voastre. Pentru că, de la răsăriturile soare- 13
lui și pînă la apusuri, numele Mieu s-au
proslăvit întru limbi, și în tot locul tămîie
să aduceț numelui Mieu și jîrtvă curată,
pentru căci mare e numele Mieu întru limbi,
zice Domnul Atotțiitoriul. Și voi spur- 14
cați pre el, zicînd voi: 'Masa Domnului
spurcată iaste, și cealea ce să pun deasupra
defăimatu-s-au, mîncările Lui'. Și aț zis: 13
'Aceastea den patima cea rea sînt'. Și le-am
suflat pre eale, zice Domnul Atotțiitoriul. Și
aduceț jafurile, și ceale șchioape, și ceale ce
să dodeiesc, și aduceț jîrtva. Au priimi-voiu
aceastea den mîinile voastre? zice Domnul
Atotțiitoriul. Și blestemat cel ce au 14

fost tare, și au fost în turma lui parte bărbătească, și ruga lui asupra lui, și jîrtvuiște cea stricată Domnului, pentru că Împărat mare Eu sînt, zice Domnul Atotțitoriul, și numele Mieu, luminat întru limbi.

CAP II

1 **S**i acum porunca aceasta iaste cătră
2 voi, preoților! De nu veți asculta
și de nu veți pune la inima voastră
ca să dați mărire numelui Mieu,
zice Domnul Atotțitoriul, și voi
3 trimite preste voi blestemul și voi blestema
blagoslovenia voastră, și voi blestema pre
4 ea și nu va fi întru voi. Căci iată, Eu
osăbescu voao umărul și voi răsiți bandoru
preste obrazele voastre, bandorul sărbători-
lor voastre, și voi lua pre voi la un loc.
5 Și veți cunoaște că Eu am trimis cătră voi
porunca aceasta, ca să fie făgăduința Mea
cătră leviți, zice Domnul Atotțitoriul.
6 Făgăduința Mea era cu el, a vieții și a păcii,
și am dat lui cu frică a să teame de Mine și
de cătră fața numelui Mieu să să ferească el.
7 Leagea adevărului era în rostul lui și strîmbă-
tate nu s-au aflat în buzele lui, cu pace în-
direptînd au mersu cu Mine, și pre mulți
8 au întorsu de la strîmbătate. Căci buzele
preoților vor păzi înțeleagere și leage vor
cerca den rostul lui, căci îngerul Domnului
9 Atotțitoriului iaste. Și voi v-ați abătut
den cale, și ați slăbit pre mulți în leage.
Stricat-ați făgăduința lui Levi, zice Dom-
10 nul Atotțitoriul. Și Eu am dat pre voi
defăimați și lepădați la toate limbile, pen-
tru care voi n-ați păzit căile Meale ce făță-
11 riiți în leage. Au nu iaste un tată voao
tuturor, au nu un Dumnezeu v-au zidit pre
voi? Ce căci ați lăsat fieștecarele pre fratele
lui, ca să spurcați făgăduința părinților
12 voștri? Părăsiti-s-au Iuda, și uriciune
s-au făcut în Israil și în Ierusalim, pentru
căci au spurcat Iuda sfintele Domnului, ca-
rele au iubit, și s-au meștersugit la dumne-
13 zei striini. Piarde-va de tot Domnul pre
omul cela ce face aceastea, pînă unde să va
și smeri den lăcașurile lui Iacov și den ceia
ce aduc jîrtvă Domnului Atotțitoriului.
14 Și aceastea care urîiam ați făcut, acoperîiaț
cu lacrimi jîrtăvnicul Domnului, și cu plînsu
și cu suspinu tăiați, și încă mai iaste vread-
nic a căuta la jîrtvă sau a lua primire den
15 mînil voastre? Și ați zis: 'Pentru căci?'
Domnul au mărturisit între tine și între
muiarea tinereațelor tale, pre care o ai
lăsat, și aceasta e împreunată cu tine și mui-
are făgăduinții tale. Și n-au făcut bine? Și
[nu e] rămășița duhului lui? Și ați zis: 'Ce
altă, fără numai sămîntă ceare Dumnezeu?'
Și păziți cu duhul vostru și muiarea tine-

reațelor tale să nu părăsești. Ce, de ai 16
urît, o ai gonit, zice Domnul, Dumnezeuul
lui Israil, și va acoperi necurăția preste gîn-
durile tale, zice Domnul Dumnezeu Atot-
țitoriul. Și păziți cu duhul vostru și să nu
părăsiți. Ceia ce ați întăritat pre Dom- 17
nul cu cuvintele voastre și ziceați: 'Întru
ce am întăritat pre Tine?'—Cînd ziceați voi:
'Tot cela ce face răul bine iaste înaintea
Domnului și întru ei El au binevrut', și
'Unde iaste Dumnezeul dreptății?'

CAP III

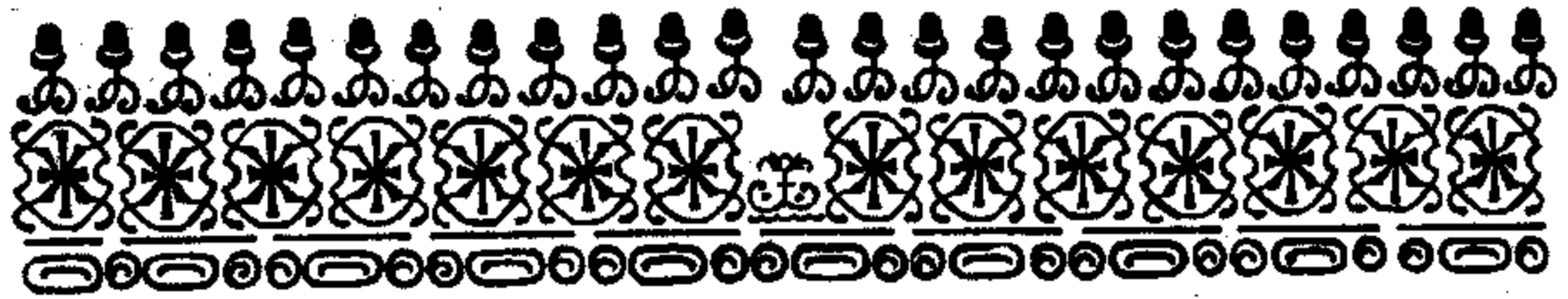
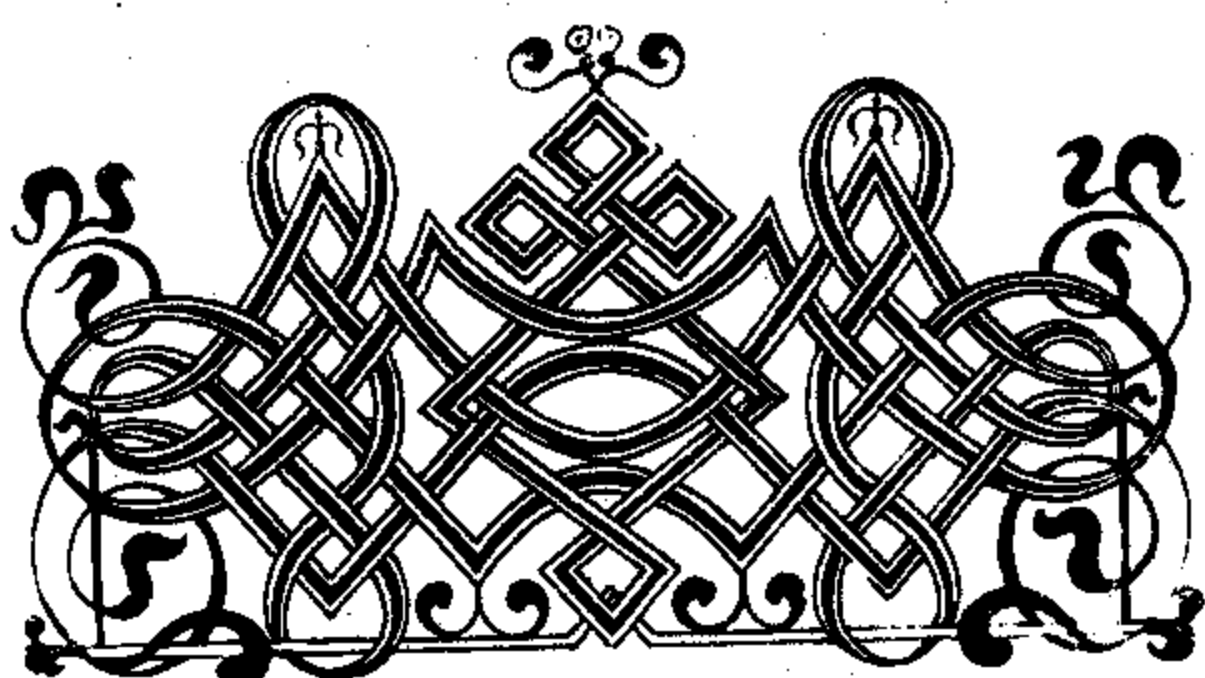
Lată, voi trimite pre îngerul Mieu 1
și va căuta cale înaintea feții Meale
și fără veaste va veni la besearca
Lui Domnul pre Carele voi cercați
și îngerul făgăduinții pre Carele
2 voi voiți. Iată, vine!, zice Domnul Atot-
țitoriul. Și cine va răbda ziua întrării
Lui? Sau cine va sta întru vederea Lui?
3 Pentru căci El întră ca focul topitoriului
și ca iarba celor ce spală. Și va șădea to-
pind și curățind ca argintul și ca aurul, și
4 va curăți pre fiii lui Levi, și va turna pre ei
ca aurul și ca argintul, și vor fi Domnului
aducînd jîrtve întru dreptate. Și va plăcea 4
Domnului jîrtva Iudei și a Ierusalimului, ca
zilele veacului și ca anii cei mai denainte.
5 Și Mă voi apropia cătră voi cu judecată
și voi fi mărturie grabnică asupra fărnică-
torilor, și asupra preacurvelor, și asupra
celor ce jură pre numele Mieu pre minciuni,
și asupra celor ce scad sîmbria năimitului
și asupresc vădovile și dau palme surimani-
lor, și ceia ce abat judecata nemearnicului,
și pre cei ce nu să tem de Mine, zice Dom-
6 nul Atotțitoriul. Pentru că Eu sînt
Domnul Dumnezeu vostru, nu M-am schim-
bat, și voi, fiii lui Iacov, nu vă feriți 7
De cătră păcatele părinților voștri, abătut-ați
legiurile Meale și nu le-ați păzit; întoarce-
ți-vă cătră Mine, și Mă voi întoarce cătră
8 voi, zice Domnul Atotțitoriul. Și ați zis:
'Întru ce ne vom întoarce?' Au amăgi-va om
pre Dumnezeu? Pentru că voi mă amăgiți
pre Mine și ați zis: 'Întru ce am amăgit?'
Căci ceale preste zeci și începăturile cu voi
9 sînt. Și căutînd voi căutați, și pre Mine
10 voi înșălați. Anul s-au săvîrșit. Și ați
băgat toate veniturile la visterie, și va fi
jaful la casele voastre. Întoarceți-vă, dară,
întru aceasta, zice Domnul Atotțitoriul,
de nu voi deschide voao jghiaburile
ceriului și voi vărsa blagoslovenia Mea
11 voao pînă va fi destul. Și voi osebi voao
spre mîncare și nu voi strica voao roada
pămîntului și nu va slăbi via voastră cea
den țarină, zice Domnul Atotțitoriul. Și 12
vor ferici pre voi toate limbile, pentru

- căci veți fi voi pământ voios, zice Domnul
- 13 Atotțiitoriul. Îngreuiat-aș asupra Mea cuvintele voastre, zice Domnul, și ați zis.
- 14 'Întru ce am grăit rău asupra Ta?' Zis-aș: 'În deșărt iaste cel ce slujaște lui Dumnezeu, și ce mai mult, căci am păzit păzile Lui și
- 15 căci am mers rugători înaintea feații Domnului Atotțiitoriul. Și acum noi fericim pre cei striini, și să zidesc de iznoavă toți ceia ce fac fărădelegi, și au stătuț împotrivă
- 16 lui Dumnezeu, și s-au mîntuit'. Aceastea au grăit împotrivă cei ce să tem de Domnul, fieștecarele cătră aproapele său, și luo aminte Domnul, și ascultă, și scrise carte de pomenire înaintea Lui celor ce să tem de Domnul și să smerescu de numele Lui.
- 17 Și vor fi Mie, zice Domnul Atotțiitoriul, la ziua carea Eu fac spre ocrotire, și voiu aleage pre ei, în ce chip aleage omul pre fiul lui,
- 18 cela ce slujaște lui. Și vă veți întoarce și veți vedea întru mijlocul dreptului și întru mijlocul celui fără de lege, și întru mijlocul celui ce slujaște lui Dumnezeu și celui ce nu slujaște Lui.

CAP IV

- 1 **I**ă iată, zi vine arzînd ca un cupto-riu, și va arde pre ei, și vor fi toț cei striini de fealiu, și toți cei ce fac fărădelegile trestie, și va aprinde pre ei ziua ceaea ce vine, zice Domnul Atotțiitoriul, și nu va rămînea
- 2 dentru ei rădăcină, nici viță. Și va răsări voao, celor ce vă teameti de numele Mie, soarele dreptății, și leac întru aripile lui, și veți ieși, și veți juca ca vițeei cei den
- 3 legături sloboziți. Și veți călca de tot pre cei fără de lege, și vor fi cenușă supt picioarele voastre în ziua care Eu fac, zice
- 4 Domnul Atotțiitoriul. Aduceți-vă aminte de Leagea lui Moisi, robului Mie, în ce chip am poruncit lui, în Horiv, cătră tot norodul
- 5 lui Israil dreptăți și porunci. Și iată, Eu voiu trimite voao pre Ilie Thezviteanul, și mai nainte de a veni ziua Domnului cea
- 6 mare și luminoasă, Carele va așăza inima părintelui cătră fiu, și inima omului cătră aproapele lui, ca nu, viind, să lovesc pământul fără veaste“.

ASCUNSELE CEALE CE-S LA JIDIVI

Den numărul celor vreadnice de credință să află

ACEST PSALM; DE ÎNSUȘ DAVID IASTE SCRIS și afară den numărul celor 150 de psalmi, cînd sîngur s-au bătut cu Goliath.

ic eram întru frații miei și, mai 1
tînăr în casa tătîne-mieu, pășteam 2
oile tătîne-mieu. Mînile mele au făcut organe și deagetele mele au încheiat Psaltirea; și cine va 3
vesti Domnului mieu? Acesta e Domnul, Acesta ascultă. Acesta au trimis pre înge- 4
rul Lui și m-au rîdicat de la oile tătîne-mieu, și m-au uns cu untdelemnul ungerii Lui. 5
Frații miei—buni și mari, și n-au binevrut întru ei Domnul. Ieșiu întru întimpinarea celui striin de fealiu și mă blestemă întru idolii lui, iară eu, zmulgînd sabia de la el, am tăiat capul lui și am rîdicat ocară dentru fiii lui Israil.

TOVIT

CAP I

arta cuvintelor lui Tovit al lui To- 1
viil, al lui Ananiil, al lui Aduil, al lui Gavail, dentru sementia lui Țasail, den fealiul lui Nethalim, Care s-au 2
robit în zilele lui Enemesar, împăratul asirianilor, de la Fivis, carea iaste den dreapta lui Chidios cea den Nethalim, în Galilea, deasupra lui Asir. Eu, Tovit, 3
întru căile adevărului mergeam și ale dreptății, toate zilele vieții mele, și milostenie multă făceam fraților miei și neamului mieu, celor ce au mers împreună cu mine în țara asirianilor, la Ninevi. Și cînd eram 4
în țara mea, în pământul lui Israil, mai tînăr eu fiind, tot fealiul lui Nethalim, tătîne-mieu, s-au depărtat de la casa Ierusalimului, celui ce s-au ales den toate fealiurile lui Israil, ca să jîrtvuiască toate fealiurile, Și s-au 5
sfîntit besearca lăcașului Celui Nalt, și s-au clădit la toate neamurile veacului. Și toate fealiurile ceale ce s-au ficlenit jîrtvuia Vaalii junce, și casa lui Nethalim, tătîne-mieu. 6
Și eu sîngur mergeam de multe ori la Ierusalim la praznice, precum iaste scris la tot norodul lui Israil, întru poruncă veacinică; începăturile, și zăciuialele roadelor, și ceale dentîiu tunderi avînd, și le dam pre eale preoților, fiilor lui Aaron, preste jîrtăvnicul tuturor nașterilor. Ză- 7
ciuiala cea dentîiu dam fiilor lui Aaron, celor ce slujăsc Ierusalimului, iară a doua ză-

ciuială vindeam, și mergeam și cheltuiam
 8 pre eale la Ierusalim preste tot anul. Și
 a treia o dam la cei ce să cădea, în ce chip
 au poruncit Devora, maica tătine-mieu, pen-
 9 tru căci sărac am rămas de tată-mieu. Și
 când m-am făcut bărbat, am luat pre Anna
 muiare, dentru sementia neamului mieu, și
 10 am născut dentr-însa pre Tovia. Și când
 m-am robit la Ninevi, toți frații miei și cei
 den ruda mea mânca den pînile limbilor,
 iară eu am păzit sufletul mieu, ca să nu
 mănînce, întrucît îm aduceam aminte de
 11 Dumnezău cu tot sufletul mieu. Și au
 dat Cel Preaînalt dar și chip înaintea lui
 12 Enemesar, și eram lui cumpărătoriu. Și
 mergeam la Midia, și am pus la Gavail,
 fratele Gavriei, în țarinile Midiei, zece
 13 talanți de argint. Și când au murit Ene-
 mesar, au împărățit Senahirim, fiul lui, în
 locul lui; și căile lui nu s-au așăzat, și încă
 14 n-am mai putut a merge la Midia. Și în
 zilele lui Enemesar milostenii multe făceam
 fraților miei: pînile meale dam celor ce era
 flămînzi, și hainele meale celor goli, și ori
 pre carele den neamul mieu vedeam mort și
 aruncat preste zid la Ninevi, îngropam pre el.
 15 Și ori pre carele omorîia Senahirim împă-
 ratul, când au venit fugind den țara jido-
 vească, am îngropat pre ei, furîndu-i, pen-
 tru că pre mulți au pierdut, întru mînia lui;
 și s-au cercat de împăratul trupurile, și nu
 16 s-au aflat. Și mergînd unul den nenevi-
 teani, arată împăratului pentru mine căci
 îngropam pre ei, și m-am ascuns; și cunos-
 cînd că mă caută să mă omoară, temîndu-
 17 mă, m-am dat în laturi. Și s-au jăfuit
 toate unealtele meale, și n-au rămas mie
 nemică, afară den Anna, muiarea mea, și
 18 Tovia, fiul mieu. Și n-au trecut zile 55
 pînă unde l-au ucis pre el cei doi fii ai lui,
 și au fugit la munții lui Ararath; și au îm-
 19 părățit Sarhedon, fiul lui, în locul lui. Și
 au rînduit pre Ahiahar al lui Anail, fiul
 fratelui mieu, preste toată isprăvnicirea
 tătine-său și preste toată diregătoria;
 rugatu-s-au Ahiahar pentru mine, și am venit
 20 la Nenevi. Și Ahiahar era paharnic, și
 preste inel, și diregătoriu, și alegătoriu.
 21 Și l-au pus pre el Sarhidon de al doilea rînd,
 și-m era nepot mie.

CAP II

1 **S**i când m-am pogorît la casa mea și
 mi s-au dat mie Anna, muiarea
 mea, și Tovie, fiul mieu, la prazni-
 cul Rusaliilor, carea iaste sfîntă
 a șaptea săptămînă, făcutu-s-au
 prînz bun mie și am șăzut să mănînc.
 2 Și am văzut bucate multe, și ziș fiiului
 mieu: „Pasă, adu pre carele vei afla den
 frații noștri lipsit, carele pomenește
 3 pre Domnul, și, iată, te aștept“. Și
 mergînd, zise: „Tată, unul den neamul

nostru, sugrumat, s-au aruncat în tîrg. Și 4
 eu mai nainte, pînă a nu gusta, sărînd, l-am
 luat pre el la o casă, pînă unde au apus
 soarele. Și, înturnîndu-mă, m-am scâl- 5
 dat, și mîncam pîinea mea cu voie rea.
 Și-m aduș aminte de prorocia lui Ammos, 6
 în ce chip au zis: „Întoarce-se-vor sărbători-
 le voastre spre jale, și toate veselile voastre
 spre plîngere“. Și am plîns. Și, când au apus
 soarele, m-am dus și, săpînd, l-am astrucat
 pre el. Și cei de aproape rîdea zicînd: 7
 „Nu să mai teame acesta că să va omorî
 pentru lucrul acesta; și au fugit, și, iată,
 iarăș îngroapă pre morți“. Și întru această 8
 noapte am ostenit îngropînd și m-am culcat
 pîngărit, lîngă păreatele curții, și obrazul
 mieu descoperit era. Și nu știiam că sînt 9
 vrabii în păreate; și ochii miei deșchiș fiind,
 s-au găinat vrabiile fierbinte în ochii miei,
 și s-au făcut albeațe în ochii miei. Și am
 mers la doftori, și n-au folosit mie. Și 10
 Ahiahar mă hrăniia pînă ce am mers la Ele-
 maida. Și muiarea mea, Anna, torcea cu 11
 ceale muierești și trimitea stăpînilor. Și 12
 au dat ei și ei plata, dîndu-i și un ied. Și 13
 când au venit cătră mine, au început a striga;
 și ziș ei: „De unde e iedul? Au de furțișag
 iaste? Dă-l pre el stăpînilor, pentru că nu e
 cu cale a mîncă de furat“. Și ea zise: 14
 „Daru mi s-au dat pre plată“. Și nu o cre-
 deam pre ea și ziceam să-l dea înapoi stăpîni-
 lor și mă rușinam cătră ea. Și ea răspun- 15
 zînd zise mie: „Unde sînt milosteniile tale
 și dreptățile tale? Iată, cunoscute sînt
 toate cu tine“.

CAP III

i mîhnindu-mă, am plînsu și m-am 1
 rugat cu dureare, zicînd: „Dirept
 ești, Doamne, și toate lucrurile
 Tale, și toate căile Tale, milostenie
 și adevăr și judecată adevărată, și
 drept judeci în veac! Adu-Ți aminte de 2
 mine și priveaște asupra mea, să nu-m izbîn-
 dești păcatelor meale și necunoștințelor
 meale, și ale părinților miei, carii au greșit
 înaintea Ta! Pentru că n-au ascultat po- 3
 runcile Tale, și ai dat pre noi în jah și în
 robie și moarte, și pildă de ocară la toți
 carii ne-am răsipit. Și acum multe jude- 4
 cățile Tale sînt adevărate, dentru mine a
 face pentru păcatele meale, și a părinților
 miei, căce n-am făcut poruncile Tale, pen-
 tru că n-am mersu cu adevăr înaintea Ta.
 Și acum, după cum iaste plăcut înaintea 5
 Ta, fă cu mine. Poruncește să ia du- 6
 hul mieu, pentru ca să mă slobozescu și să
 mă facu pămînt, pentru căci mai de folos
 iaste mie a muri decît a trăi, căci ocări
 mincinoase am auzit și mîhnire iaste
 multă întru mine. Poruncește dară 7
 a mă slobozi eu den nevoie, la veaci-

nicul loc să nu întorci fața Ta de cătră mine!“ Într-această zi întâmplatu-s-au fectii lui Raguil, Sarrii, la Ecvatana Midiei, și ea să să fie ocărit de slujnicile tatălui ei, căci era dată la bărbați 7, și Asmodeu, diavolul cel viclean, au omorît pre ei mai nainte de a să împreuna ei cu ea, cum iaste la muieri.

9 Și-i ziseră ei: „Nu pricepi, sugrumîndu-ți bărbații tăi? Adecă, 7 bărbați ai avut, și a unuia dentru ei nu te-ai numit. Ce ne bați pre noi pentru ei, de au murit? Du-te cu ei, să nu-ți vedem ție fiiu sau fată în veac!“

11 Aceastea auzind, mîhnitu-s-au foarte, cît să să sugrume, și zise: „Una sînt părintelui meu; și de voiu face aceasta, ocară lui iaste și bătrînețele lui le voiu pogorî cu dureare la iadu“. Și să rugă spre fereastră și zise: „Benecuvîntat ești, Domnul Dumnezăul meu, și binecuvîntat numele mării Tale cel sfînt și cinstit în veaci! Blagoslovească-Te toate faptele Tale în veac! Și acum, Doamne, ochii miei și fața mea cătră Tine am dat; zis-am să mă slobozi pre mine de la pămînt, și ca să nu mai auzu eu ocară! Tu cunoști, Doamne, că curată sînt de tot păcatul de bărbatu și n-am pîngărit numele meu, nici numele tătîne-mieu, în pămîntul robirii meale. Sîngură născută sînt tătîne-mieu, și nu iaste la el copil carele va moșteni pre el, nici frate de aproape, nici fiind la el fiiu pentru ca să mă păzescu pre mine lui muiare.

16 Iată, îm periră mie 7; pentru ce mi-e a trăi? Și de nu să pare Ție a omorî pre mine, poruncește a căuta spre mine și a mă milui, și să nu mai auzu eu încă ocară!“ Și să auzi rugăciunea amîndorora înaintea mării marelui Dumnezău; și s-au trimis Rafail să-i vindece pre amîndoi, lui Tovie să-i curățeaze albețele, și pre Sarra a lui Raguil să o dea Toviei, fiiului lui Tovit, muiare, și să leage pre Asmodeu, dracul cel viclean, pentru căci lui Tovie să prindea să moștenească pre ea.

18 Întru aceaeaș vreamă, întorcîndu-se Tovit, întră în casa lui, și Sarra a lui Raguil pogorî den cerdacul ei.

CAP IV

1 **I**n ziua aceaea adusu-ș-au aminte Tovit pentru argintul carele au pus la Gavail, la Raghis a Midiei. Și zise întru sineș: „Eu am cerșut moarte; pentru ce nu chem pre Tovia, fiiul meu, ca să-i arăt lui mai nainte de ce voiu muri eu?“ Și chemîndu-l pre el, zise: „Copile, de voiu muri, îngroapă-mă, și să cauți pre maică-ta; cinstește pre ea toate zilele vieții, și fă ce place ei, și să nu o mîhnești pre ea! Adu-ți aminte, copile, că multă nevoie au văzut cu tine în pîntece. Cînd va muri, îngroapă pre ea lîngă mine într-o groa-

pă. Toate zilele, copile, pre Domul Dumnezeul nostru pomenește și să nu voiești a greși și a călca poruncile Lui. Și dreptate fă, toate zilele vieții tale, și să nu mergi la căile strîmbătății. Pentru căci, făcînd tu adevărul, bune căi vor fi întră faptele tale, și la toți ceia ce fac dreptate. Dentru ceale ce ai, fă milostenie, și să nu zavistuiască ochiul tău cînd vei face tu milostenie. Să nu se întoarcă fața ta de cătră tot săracul, și de la tine nu să va înturna fața lui Dumnezeu. După cum e la tine aveare, după mulțime, fă dentru ea milostenie. De iaste puțin la tine, după acel puțin nu te teame a face milostenie. Pentru că punere bună agonisești ție la zilele nevoii, căci că milostenia den moarte mîntuiaște și nu lasă a intra la întunearec. Pentru că dar bun iaste milostenia, la toți ceia ce fac pre ea, înaintea Celui Nalt. Ferește-te pe tine, copile, de toată curvia! Și muiare întîiu ia den sămînța părinților tăi; și să nu iai muiare striină, care nu iaste den fealiul părintelui tău, Pentru că fii den proroci sîntem; Noe, Avraam, Isaac, Iacov—părinții noștri den veac. Adu-ț aminte, copile, că aceștea toți au luat muieri dentru frații lor, și s-au blagoslovit întră fiii lor, și sămînța lor va moșteni pămîntul. Și acuma, copile, iubeaște pre frații tăi, și nu te semeți întră inema ta, de cătră frații tăi; și, den fiii și featele nărodului tău, ia ție dentru ei fămeaie. Pentru că întră mîndrie iaste pierzare și neașzare multă și, întră sălbătăcire, scădeare și lipsă mare. Pentru că necuviința mumă iaste foameții, plata a tot omul carele va lucra ție, să nu mîie lîngă tine, ce dă pre ea îndată; și, de vei sluji lui Dumnezeu, răsplăti-ț-va ție. Ia aminte, copile, întră toate faptele tale, și fii învățat întră toată petrecerea ta! Și ceaea ce urăști, nimănui să nu faci. Vin spre beție să nu beai, și să nu meargă cu tine beția în calea ta. Den pîinea ta dă celui flămînd și den hainele tale celor goli. Tot carele va prisosi ție, fă milostenie, și să nu zavistuiască ochiul tău cînd vei face tu milostenie. Toarnă pîinele tale peste mormîntul dreptilor, și nu da celor păcătoș! Sfat de la tot înțeleptul ceare, și să nu hulești preste tot sfatul de folos. Și în toată vreamă binecuvintează pre Domnul Dumnezeul tău, și de la El ceare pentru ca căile tale dreapte să să facă, și toate cărările tale, și sfaturile tale să vor spori, Pentru căci toate limbile n-au sfat, ce acesta Domnul dă toate bunătățile, și pre carele va, smereaște, după cum va. Și acum, copile, ține minte,

poruncile mele și să nu să stingă den inema
28 ta. Și acum arăt ție cei 10 talanți ai argintului, carii am pus la Gavail al Gavriei, la
29 Raghis a Midiei. Și nu te teame, copile,
30 căci am sărăcit! Sînt ție multe, de te vei teame tu de Dumnezeu și te vei depărta de cătră tot păcatul și vei face ce e plăcut înaintea Lui“.

CAP V

1 **S**i răspunzînd Tovia, zise: „Părinte, face-voiu toate cîte ai poruncit mie!
2 Ce cum voiu putea a luarea argintul,
3 și nu știu pre el?“ Și-i deade lui scrisoarea și zise lui: „Caută-ți ție om carele va merge cu tine, și voiu da lui simbrie pînă sînt viu, și mergînd, ia
4 argintul!“ Și merge să caute om și află pre Rafail, carele era înger. Și nu știia, și zise lui: „De poț a merge cu mine la Raghis a Midiei și de ești știutoriu locurilor?“
5 Și zise lui îngerul: „Merge-voiu cu tine și,
6 la Gavail, fratele nostru Ammas“. Și zise lui Tovia: „Îngăduiaște-mă, și voiu grăi tă-tîne-mieu“. Și zise lui: „Pasă, și să nu zăbo-
7 vești“. Și întrînd, zise tătîne-său: „Iată, am aflat carele va merge cu mine!“ Și el zise: „Strigă-l pre el cătră mine, pentru ca să-l conosc de ce fealiu iaste și de iaste cre-
8 dincios a merge cu tine“. Și-l chemă pre el, și întră și să sărutară unul pre alalt.
9 Și zise lui Tovit: „Frate, den care fealiu și
10 den care neam ești tu? Arată-m mie“. Și zise lui: „Fealiu și neam tu întrebî, au năi-
11 mit carele va merge cu fiiu-tău?“ Și zise lui Tovit: „Voiu, frate, să știu neamul tău și numele“. Și el zise: „Eu—den neamul Azariei, și Ananiei cel mare, și fraților tăi“.
13 Și zise Tovit: „Sănătos să vii, frate, și să nu te scîrbești pre mine căci am cercat fealiul tău și neamul tău a-l conoaște. Și tu
14 te afli, fratele mieu, den cel bun și fericit neam, pentru că conoașteam pre Anania și
15 pre Ionathan, fiii lui Sameu celui mare, Că mergeam împreună la Ierusalim a ne închina, ducînd ceale dentîiu născute și zeciuialele roadelor, și nu s-au rătăcit cu rătăcirea fra-
16 ților noștri. Den rădăcină mare ești, frate; ce zi, ce simbrie voiu fi să-ți dau? Drahmă pre zi și ce-ț va trebui, ca și fiiului mieu?
17 Și încă voiu adaoge ție preste simbrie, de vă
18 veți întoarce sănătoși“. Și binevoiră așa, și zise cătră Tovia: „Fii gata de cale și să vă bine-călătoriți“. Și găti fiiul lui ceale de
19 cale. Și zise lui tatăl lui: „Pasă cu omul acesta, iară Cel ce în ceriu lăcuiăște Dumnezău să bine-călătorească calea voastră și îngerul lui Dumnezău meargă împreună cu voi!“
21 Și ieșiră amîndoi să meargă, și cîinele
22 copilașului cu ei. Și plînsese Anna, maica lui, și zise cătră Tovit: „Ce ai mînat copi-

lul nostru? Au nu toiagul mîinii noastre 23 iaste, cînd iaste înaintea noastră? Argint 24 la argint să nu ajungă, ce urîciune copilului nostru să să facă. Pentru că, deaca s-au 25 dat noao a trăi de la Domnul, aceasta destul noao iaste“. Și zise ei Tovit: „Nu avea 26 cuvînt, soro! Sănătos va veni, și ochii tăi vor vedea pre el, pentru că înger bun merge împreună cu el, și să va bine-călători calea lui, și să va întoarce sănătos“.

CAP VI

Si au încetat plîngînd. Și, ceia mergînd pre cale, veni sara la rîul Tigris și mînea acolo. Și copilașul s-au 2 pogorît să să speale, și sări peaște den rîu și vru să înghiță pre copilaș. Iară îngerul zise lui: „Apucă-te de 3 peaște!“ Și ținea copilașul peaștele și-l trase pre el la pămînt. Și zise lui îngerul: 4 „Taie peaștele și, luînd inima și ficații și hiarea, pune-le bine!“ Și făcu copilul precum îi zise lui îngerul, iară pre peaște, frigîndu-l, l-au mîncat. Și mergea amîndoi pînă s-au 5 apropiat la Ecvatana. Și zise copilașul îngerului: „Azario frate, ce iaste inima și ficații și hiarea peaștelui?“ Și zise lui: 7 „Inima și ficații, de va bîntui pre cineva drac sau duh viclean, aceastea trebuie a le afuma înaintea omului sau a fămiei și nu să va mai bîntui. Iară hiarea, a unge pre om 8 carele are albeață în ochi, și să va vindeca“. Și deaca să apropiară de Raghi, zise îngerul 9 copilașului: „Frate, astăzi vom mînea la Raguil; și acesta rudă-ți iaste, și iaste la el fată sîngură născută, pre nume Sarra. Grăi-voiu pentru ea, ca să să dea ție pre ea 10 fămieie, pentru că ție să cuvine moștenirea ei, și tu sîngur ești den ruda ei, și fetișoara frumoasă și înțeleaptă iaste. Și acum, 11 ascultă-mă, și voiu grăi tatălui ei; și cînd ne vom întoarce de la Ragon, vom face nunta. Pentru că știu că Raguil nu va da pre ea la 12 alt bărbat, după leagea lui Moisi, sau va fi datoriu moarte, pentru că moștenirea ție să cuvine să iai, decît tot omul“. Atuncea 13 zise copilașul îngerului: „Azario frate, auzit-am eu fetișoara să o fie dat la 7 bărbați, și toți într-o cămară să fie perit. Și acum, eu sîngur sînt tătîne-mieu, și mă tem ca nu, întrînd, voiu muri ca și cei mai den nainte, căci drac iubeaște pre ea, care nu face strîmbătate nimănui, fără numai celor ce să apropie lîngă ea. Și acum, eu mă tem să 14 nu moriu, și voiu pogorî viața tătîne-mieu și a maicii mele, cu dureare asupra mea, în groapa lor; și alt fiiu nu iaste la ei, carele va îngropa pre ei“. Și-i zise lui îngerul: „Nu-ț aduci 15 aminte de cuvintele carele au poruncit ție tată-tău, ca să iai muiare den neamul tău?

16 Și acum ascultă-mă, frate, pentru căci ție
va fi muiare. Și de drac niciun cuvînt nu
avea, căci în noaptea aceasta da-se-va ție ea
17 fămeaie. Și, de vei intra în cămară, vei
lua spuză de tămîieturi, și vei pune den ini-
ma peștelui și den ficați, și vei afuma; și va
mirosi dracul, și va fugi și nu se va mai în-
18 toarce în veacul veacului. Și, cînd vei
merge lîngă ea, sculați-vă amîndoi și stri-
gați cătră Cel milostiv Dumnezău, și va
19 mîntui pre voi și va milui. Nu te teame,
căci tu ești gătit ei den veac, și tu pre ea vei
mîntui, și va merge cu tine, și gîndesc că
20 ție vor fi dentru ea copii“. Și deaca au
auzit Tovia acesteia, au îndrăgit pre ea și
sufletul lui s-au lipit foarte cu ea.

CAP VII

1 **S**i veniră la Ecvatana și sosiră la ca-
sa lui Ragoil; și Sarra timpină pre
ei și să închină lor, și ei, ei; și-i băgă
2 pre ei în casă. Și zise Ragoil Ednii,
muierii lui: „Cîtuș samănă tinere-
3 lul cu Tovit, nepotu-mieu?“ Și întrebă
pre ei Raguil: „De unde sînteț, fraților?“
4 Și zise lui: „Den fiii lui Nethalim, celor ro-
5 biț la Ninevi“. Și zise lor: „Știț pre Tovit,
fratele nostru?“ Și ei ziseră: „Știmu-l“.
6 Și zise lor: „Sănătos e?“ Și ei ziseră: „Tră-
iaște și e sănătos“. Și zise Tovia: „Tată îm-
7 iaste“. Și sări Raguil și-l sărută pre el și
plînse. Și binecuvîntă pre el și zise lui:
8 „Fiiul acelui bun și fericit om“. Și auzind
că Tovit au pierdut ochii lui, să mîhni și
9 plînse; și Edna, muiarea lui, și Sarra, fata lui,
au plîns. Și priimiră pre ei cu osîrdie, și
10 junghiară berbeace den oi, și pusără înainte
mîncări multe. Și zise Tovia lui Rafail:
„Azario frate, grăiaște pentru ceale ce zi-
ceai pre cale, și să să săvîrșască lucrul“.
11 Și arată cuvîntul lui Ragoil. Și zise
Raguil cătră Tovia: „Mănîncă și bea și fii
veasel, pentru că ție ți să cuvine copilul
12 meu a lua! Însă voiu arăta ție adevărul:
Dat-am copilul meu la 7 bărbați și, cînd
mergea ei cătră ea, muriia noaptea. Ce, avîn-
13 du-ți mintea, fii veasel“. Și zise Tovia:
„Nu voiu gusta nemică aicea, pînă veț pune
14 și veț sta cătră mine!“ Și zise Raguil:
„Ia-o pre ea de acum, după judecată. Și tu
frate ești ei, și ea ție! Iară Cel milostiv
Dumnezău să bine-călătorească voao ceale
15 mai frumoase!“ Și chemă pre Sarra,
fata lui, și veni cătră tatăl ei; și, luîndu-o
de mîna ei, o deade pre ea Toviei muiare și
zise: „Iată, după leagea lui Moisi, ia pre ea și
o du cătră tatăl tău!“ Și binecuvîntă pre ei.
16 Și chemă pre Edna, muiarea lui, și, luînd
carte, au scris scrisoare și au pecetluit; și au
17 început a mînca. Și chemă Raguil pre
Edna, muiarea lui, și zise ei: „Soro, gătește

ceaealaltă cămară Și o bagă pre ea!“ Și 18
făcu cum au zis, și au băgat pre ea acolo; și
au plînsu, și au priimit lacrămile featei ei
Și zise ei: „Îndrăznește, cocoană! Domnul 19
ceriului și al pămîntului va da ție bucurie
pentru mîhnirea ta aceasta. Îndrăznește,
fiică!“

CAP VIII

1 i cînd săvîrșiră a cina, băgară pre
Tovia cătră ea. Și el, mergînd, 2
îș aduse aminte de cuvintele lui
Rafail și luo spuză tămîieturilor
și au pus inima peștelui deasupra,
și ficații, și au afumat. Și cînd mirosi dracul
mirosirea, fugi la ceale de sus ale Eghipetu-
lui, și-l legă pre el îngerul. Și deaca să 3
închisără amîndoi, să sculă Tovia de la pat
și zise: „Scoală-te, soro, și să ne rugăm
pentru să ne miluiască pre noi Domnul!“
4 Și începu Tovia a zice: „Bine ești cuvîntat,
Dumnezăul părinților noștri, și binecuvîn-
tat numele Tău cel sfînt și mărit în veaci!
Binecuvîntează-Te ceriurile și toate zidirile
5 Tale! Tu ai făcut pre Adam și ai dat lui
ajutoriu pre Evva, muiarea lui, întărire;
dentru aceștea s-au făcut a oamenilor să-
6 mînță. Tu ai zis: ‘Nu iaste bine omul
sînguru; să facem lui ajutoriu aseamene lui’.
7 Și acum, Doamne, nu pentru curvie eu iau
pre soru-mea aceasta, ce cu adevărat. Porun-
ceaste a mă milui pre mine, și cu ea împre-
ună vom îmbătrîni“. Și zise cu el: „Amin!“ 8
9 Și dormiră amîndoi noaptea. Și, sculîndu-
să, Raguil mearse și săpă groapă, zicînd:
„Cîndai și acesta să nu moară“. Și veni 10
Raguil la casa lui și zise Ednii, muierii lui:
„Trimite pre una den slujnice, și să vază de
trăiaște; iară de nu, să-l îngrop pre el, și ni-
meni să nu știe“. Și întră slujnica deșchizînd
ușa, și află pre amîndoi dormind. Și, ie- 11
șind, spuse lor că trăiaște. Și binecuvîntă
Raguil pre Dumnezău, zicînd: „Binecuvîntat
ești, Dumnezău, întru toată bună-cuvîntarea
curată și sfîntă! Și binecuvînteaze pre Tine
sfînții Tăi, și toate zidirile Tale, și toți înger-
rii Tăi; și cei aleș ai Tăi blagoslovească pre
Tine întru toți veacii! Binecuvîntat ești, 12
căci ai veselit pre mine și nu s-au făcut mie
precum gîndiam, ce după multa milă ai fă-
cut cu noi! Binecuvîntat ești, că ai miluit
pre doi sînguri născuți. Fă lor, Doamne, 13
milă, săvîrșaste viața lor cu sănătate, cu
veselie și milă!“ Și porunci slugilor să 14
astupe groapa. Și făcu lor nuntă de 14 zile.
15 Și zise lui Raguil, mai nainte de a să săvîrși
zilele nuntei, cu giurămînt, ca să nu iasă
el pînă ce să vor plini ceale 14 zile ale
nuntei. Și atunci, luînd jumătate 16
dentru avearea lui, să meargă cu sănătate

cătră părintele-ș:, „Și cealealalte, cînd voiu muri eu și muiarea mea“.

CAP IX

1 **S**i chemă Tovia pre Rafail și zise lui:
 „Azario frate, ia cu tine slugă și 2
 cămile și pasă la Raghis a Midiei,
 cătră Gavail, și adu mie argintul—
 și pre el adu-l la nuntă—, pentru
 2 căci s-au jurat Raguil ca să nu ies eu. Și
 tată-mieu numără zilele și, de voiu zăbovi
 3 mult, va dori foarte“. Și mearse Rafail
 și mase la Gavail, și deade lui scrisoarea; și,
 deaca aduse pungile, cu pecețile, și le-au
 4 dat lui. Și mîncară împreună și veniră la
 nuntă. Și binecuvîntă Tovia pre muiarea lui.

CAP X

1 **S**i Tovit, tatul lui, socotiia în toate
 2 zile; Și, deaca să pliniră zilele
 călătoriei, și nu veniia, zise Tovit:
 „Cîndai să nu să fie rușinat? Cîn-
 dai să nu fie murit Gavail și nimeni
 nu-i dă lui argintul?“ Și să mîhni foarte.
 3 Și zise lui muiarea: „Perit-au copilul, și căci
 au zăbovit!“ Și au început a plînge pre el și
 zise: „Nu mi-e grijă mie, fiiule, căci te-am lă-
 4 sat, lumina ochilor miei?“ Și Tovit zise ei:
 „Taci, nu avea cuvînt, sănătos e“. Și zise lui:
 „Taci, nu mă înșală! Perit-au copilul meu!“
 5 Și mergea în toate zilele afară la drum pre
 carea au fost mers. Și ziua pîne nu mînca,
 și nopțile toate nu părăsiia plîngînd pre
 Tovia, fiiul ei, pînă s-au săvîrșit ceale 14
 zile ale nunții, pre carele au jurat Raguil
 6 să facă el acolo. Și zise Tovia lui Raguil:
 „Trimite-mă, căci tată-mieu și maica mea
 nu mai nădejduiesc ca să mă vază pre mine“.
 7 Și zise lui socrul lui: „Rămîi lîngă mine, și
 eu voiu trimite cătră tată-tău și voiu arăta
 8 lui ceale pentru tine“. Și Tovia zise: „Ba,
 9 ci mă trimite cătră tatăl meu!“ Și, scu-
 lîndu-se Raguil, deade lui pre Sarra, muiarea
 lui, și jumătate dentru unealte, trupuri, și
 dobitoace, și argint, și, binecuvîntîndu pre
 ei, i-au trimis zicînd: „Bine să călătorească
 pre voi, fiilor, Dumnezeuul ceriului mai nainte
 10 de a muri eu!“ Și zise featei lui: „Cinsteaș-
 te pre socrii tăi, ei acum părinții tăi sînt!
 Să auzu de tine auz bun!“ Și sărută pre ei.
 11 Și Edna zise cătră Tovia: „Frate iubite, să
 te așaze Domnul ceriului, și să dea mie să-ț
 văz copii den Sarra, fata mea, pentru ca să
 mă veselescu înaintea Domnului. Și iată, puiu
 12 ție pre fiica mea dăruiță; și să nu o mîhnești
 pre ea“. După aceasta, mergea și Tovia,
 binecuvîntînd pre Dumnezeu, căci bine au
 călătorit calea lui; și preabinecuvînta pre
 13 Raguil și pre Edna, muiarea lui. Și mearse
 pînă unde s-au apropiat ei de Ninevie.

CAP XI

Si zise Rafail cătră Tovia: „Știi, 1
 frate, cum ai lăsat pre tată-tău. 2
 Să alergăm înaintea muierii tale și 3
 să gătim casa. Ia dară în mînă 4
 fiarea peștelui“. Și mearseră, 5
 și veni împreună cîinele după dînșii. Și Anna 6
 șădea luînd aminte de copilul ei la drum. 7
 Și-l zări pre el viînd și zise tătîne-său: „Tată, 8
 fiiul tău vine, și omul cela ce au mers impre- 9
 ună cu el“. Și Rafail zise: „Știu eu, Tovia, 10
 că va deșchide ochii tată-tău; tu dară unge 11
 fiarea la ochii lui și, mușcîndu-se, îi va 12
 freca; și va lăpăda albeațele, și te va vedea 13
 pre tine“. Și, alergînd, Anna au căzut 14
 preste grumazul fiiului ei și zise lui: „Văzutu-
 te-am, fiiule, de acum voiu muri!“ Și plînsă-
 ră amîndoi. Și Tovit ieșiia spre ușă, și
 să împedica. Iară fiiul lui alergă la el, și să
 apucă de tată-său, și frecă fiarea pre ochii
 tătîne-său, zicînd: „Aibi nădejde, tată“.
 Și deaca-l usturară, frecă ochii lui; și să
 8 raseră de la găocile ochilor lui albeațele și,
 văzînd pre fiiul lui, au căzut preste grumazul
 lui și plînsă. Și zise: „Binecuvîntat ești, 9
 Dumnezeu, și binecuvîntat numele Tău în
 veaci, și binecuvîntați toți sfinții Tăi îngerii,
 căci m-ai bătut și m-ai miluit. Iată, văz pre
 Tovia, fiiul meu!“ Și întră fiiul lui bucu- 10
 rîndu-se, și vesti tătîne-său măririle carele
 s-au făcut în Midia. Și ieși Tovit întru 11
 întimpinarea nororii lui, bucurîndu-se și
 binecuvîntînd pe Dumnezeu, cătră poarta
 Neneviei. Și să mira ceia ce-l vedea pre el
 mergînd, căci au văzut. Și Tovit să mărturi-
 siia înaintea lor că l-au miluit pre el Dumne-
 zeu. Și deaca să apropie Tovit la Sarra, 12
 nora lui, o preablagoslovi pre ea zicînd: „Să
 vii sănătoasă, fiică! Binecuvîntat Dumnezeu,
 Carele te-au adus cătră noi, și tată-tău și
 maică-ta!“ Și să făcu bucurie la toți cei 13
 den Ninevi frații lui. Și au mers Ahiahar 14
 și Nasvas, vărul lui, și s-au purtat nunta
 Toviei cu veselie 7 zile.

CAP XII

Si chemă Tovit pre Tovia, fiiul lui, 1
 și zise lui: „Caută, fiiule, simbria 2
 omului celui ce au venit cu tine!
 Și a-i adaoge lui trebuiaște“. Și 3
 zise lui: „Tată, nu mi să strică dînd
 lui jumătate dentru carele am adus, căci pre
 mine m-au adus ție sănătos, și pre muiarea
 mea au lecuit, și argintul meu au adus, și
 pre tine așijderea te-au vindecat“. Și zise 4
 bătrînul: „Cu dreptul să cade lui!“ Și che-
 mă pre înger și zise lui: „Ia jumătate den
 toate care ați adus, și pasă sănătos!“ A-

tuncea, chemînd pre amîndoi, într-ascuns le zise lor: „Binecuvîntați pre Dumnezău și Lui vă mărturisiți, și mărire dați Lui, și vă mărturisiți înaintea a tuturor celor vii, pentru carele au făcut cu voi! Bine e a binecuvînta pre Dumnezău și a înălța numele Lui, cuvintele faptelor lui Dumnezău cu cinste arătînd! Și nu vă leneviți a vă mărturisi Lui. Taina împăratului bine e a o ascunde, iară faptele lui Dumnezău a le descoperi cu mărire. Bine faceți, și rău nu va afla pre voi. Bună e ruga cu post și cu milostenie și cu dreptate; bunu e cel puțin cu dreptate, decît mult cu strîmbătate. Mai bine e a face milostenie, decît a strînge aur, pentru că milostenia den moarte mîntuiaște, și aceasta va curăți tot păcatul. Ceia ce fac milostenie și dreptăți, împlea-să-vor de viață. Iară cea ce greșesc, vrăjmași îș sînt vieții lor. Nu voiu ascunde de cătră voi tot cuvîntul. Ziș dară că taina împăratului a o ascunde bine e, iară faptele lui Dumnezău a le descoperi cu mărire. Și acum, cînd te-ai rugat, și noru-ta, Sara, eu am adus pomenirea rugii voastre înaintea Celui Sfînt; și cînd îngropai pre morți, așijderea eram de față cu tine. Și cînd nu te-ai lenevit a te scula și a lăsa prînzul tău, ca să mergi să astruci pre cel mort, n-ai uitat pre mine făcînd bine, ce împreună cu tine eram. Și acum au trimis pre mine Dumnezău să te vindec pre tine și pre noru-ta, Sara. Eu sînt Rafail, unul dentru cei 7 îngeri sfînți, carii aduc rugile sfînților și ies înaintea mării Celui Sfînt“. Și s-au turburat amîndoi și au căzut pre fețele lor, căci s-au temut. Și zise lor: „Nu vă teameți, căci pace voao va fi! Iară pre Dumnezău blagosloviți, căci nu cu al meu dar, ce cu voia Dumnezăului nostru am venit; pentru aceea binecuvîntați pre El în veaci! În toate zilele mă iviam la voi, și n-am mîncat, nici am băut, ce vedea voi vedeți. Și acum, mărturisiți-vă lui Dumnezău, căci mă sui cătră Cela ce m-au trimis; și scrieți toate cîte s-au săvîrșit pre carte“. Și să sculară, și nu-l mai văzură încă pre el. Și mărturisi faptele ceale mari și minunate ale lui Dumnezău, și cum s-au ivit lor îngerul Domnului.

CAP XIII

1 **S**i Tovit au scris rugăciune spre bucurie, și zise: „Binecuvîntat Dumnezău cel viu în veaci, și împărăția Lui, căci El bate și miluiaște, pogoară la iad, și suie, și nu iaste cel ce
2
3 să-l scape mîna Lui! Mărturisiți-vă Lui, fiii lui Israil, înaintea limbilor, căci El ne-au răsipit pre noi întru ei. Acolo arătați mărimea Lui, și înălțați pre El înaintea a

tot viul, - Precum Acesta e Domnul nostru și Dumnezău, Acesta e Părintele nostru întru toți veacii. Și va bate pre noi întru strîmbătățile noastre, și iarăș ne va milui și ne va aduna pre noi dentru toate limbile unde v-ați răsipit întru eale. De vă veți întoarce cătră El cu toată inima voastră și cu tot sufletul vostru, să faceți înaintea Lui adevăr, atuncea Să va întoarce cătră voi și nu va ascunde fața Lui de cătră voi. Și veți vedea ceale ce va face cu voi. Și vă mărturisiți Lui cu toată gura voastră. Și binecuvîntați pre Domnul dreptății și înălțați pre Împăratul veacilor. Eu în pămîntul robirii mele mărturisescu-mă Lui și arăt putearea și mărimea Lui la limba păcătoșilor. Întoarceți-vă, păcătoșilor, și faceți dreptate înaintea Lui! Cine știe, dară de va vrea pre voi și va face milostenie voao? Pre Dumnezăul meu înalțu, și sufletul meu pre Împăratul ceriului! Și se va bucura mărimea Lui, zică toți, și să mărturisească Lui cu dreptate. Ierusalim, cetate sfîntă, bate-va preste faptele fiilor tăi, și iarăș va milui pre fiii dreptăților. Mărturiseaște-te Domnului bine, și binecuvîntează pre Împăratul veacilor, ca iarăș cortul Lui să zidească întru tine cu bucurie, și va bucura întru tine pre robii de acolo, și ca să îndrăgească întru tine pre cei dosădiți la toate neamurile veacului. Limbi multe de departe vor veni cătră numele Domnului Dumnezău, daruri în mîini avînd, daruri Împăratului ceriului. Neamurile neamurilor vor lăuda pre Tine și vor da bucurie. Blestemați toți cea ce urăsc pre Tine! Binecuvîntați vor fi toți cea ce Te îndrăgesc pre Tine în veac! Bucură-Te și Te veselește pre fiii dreptăților, căci să vor aduna și vor binecuvînta pre Domnul dreptăților. O, fericit cea ce îndrăgesc pre Tine, bucura-să-vor pre pacea Ta! Și fericit cîți s-au mîhnit preste toate bătăile Tale, cîț pre Tine să vor bucura, văzînd toată mărimea Ta, și să vor veseli în veac! Sufletul meu binecuvîntează pre Dumnezău, pre Împăratul cel mare, căci să va zidi Ierusalimul cu zamfir și zmaragd, și piatră cinstită! Zidurile tale, și turnurile, și băștile, — cu aur curat! Și ulițele Ierusalimului — cu viril, și anthrac, și cu piatră de la Sufir, mărunt să vor aștearne. Și vor zice toate ulițele lui: ‘Alliluia’, și vor lăuda zicînd: ‘Binecuvîntat Dumnezău, Carele au înălțat, toți veacii!’“

CAP XIV

1 i încetă, mărturisindu-se, Tovit. Și era de 58 de ani cînd au pierdut vederile, și după 8 ani au văzut. Și făcea milostenie, și adaoase a să teame de Domnul Dumnezău și a să măr-

3 turisi Lui. Și foarte îmbătrâni, și chemă
 4 pre fiul lui și pre cei 6 fii ai fiului lui. Și
 zise lui: „Fiiule, ia pre fiii tăi; iată, am îm-
 bătrânit și spre alergare de cătră viață sînt;
 pasă la Midia, fiiule, căci m-am adevărit cîte
 au grăit Iona prorocul pentru Ninevi, că-i
 va veni surpare, iară la Midia mai mult va
 5 fi pace, pînă la o vreme, Și cum că frații
 noștri pre pămînt să vor răsipi de la pămîn-
 tul cel bun, și Ierusalimul va fi pustiu, și
 Casa lui Dumnezeu întru el va arde de tot
 6 și pustie va fi pînă la o vreme. Și iarăș
 va milui pre ei Dumnezeu și-i va întoarce
 pre ei la pămînt; și vor zidi Casa, nu ca cea
 dentîiu, pînă să vor plini vremile veacului.
 7 Și după aceasta se vor înturna den robii și
 vor zidi Ierusalimul cu cinste, și Casa lui
 Dumnezeu întru el să va zidi, la toate rudele
 veacului, cu zidire slăvită, în ce chip au
 8 grăit pentru el prorocii. Și toate limbile
 să vor întoarce cu adevărat a să teame de
 Domnul Dumnezeu, și vor astupa idolii lor,
 și vor binecuvînta toate limbile pre Domnul.
 9 Și nărodul Lui să va mărturisi lui Dumne-
 zău, și va înălța Domnul pre nărodul Lui.
 10 Și să vor bucura toți ceia ce iubescu pre
 Domnul Dumnezeu, cu adevăr și cu direp-
 11 tate, făcînd milă fraților noștri. Și acum,
 fiiule, du-te de la Ninevi, căci cu adevărat
 vor fi ceale ce au grăit prorocul Iona. Și tu
 păzește legea și poruncile; și te fă iubito-
 riu de milă și drept, pentru ca să-ț fie bine
 12 ție. Și îngroapă-mă bine, și pre maică-ta cu
 mine, și să nu mai mîneți la Ninevi. Fiiule,
 caută ce au făcut Amman lui Ahiahar, celui
 ce l-au hrănit pre el; că den lumină l-au adus
 pre el la întunearec, și cîte au răsplătit lui.
 Și Ahiahar s-au mîntuit, iară aceluia răsplă-
 tirea s-au dat, și el s-au pogorît la întunearec.
 13 Manasi au făcut milostenie și s-au mîntuit
 den lațul morții carele au întins lui, iară
 14 Amman au căzut în lațu și au perit. Și
 acum, fiiule, vezi ce face milostenia, și cum
 15 dreptatea mîntuiaște“. Și aceastea el
 zicînd, să sfîrși sufletul lui pre pat. Și era
 16 de 158 de ani. Și l-au îngropat pre el cu
 mărire; și, cînd au murit Anna, maica lui,
 17 au îngropat pre ea cu tatăl lui. Să duse
 dară Tovia cu muiarea lui și cu fiii lui la
 Ecvatana, cătră Raguil, socru-său, și îmbă-
 18 trîni cu cinste. Și îngropă pre socrul lui
 cu mărire, și au moștenit avearea lor, și a
 lui Tovit, tătîne-său, și au murit de ani 127,
 19 la Ecvatana a Midiei. Și au auzit, mai
 nainte decît a muri el, pierzarea Nineviei,
 pre carea au robit Navohodonosor
 și Asuir, și să bucură, pînă a
 nu muri, pentru Ninevii.

IUDITH

CAP I

In anul al 12 al împărăției lui Navo- 1
 hodonosor, carele au împărățit la
 Ninevi, cetatea cea mare, în zilele
 lui Arfaxad, carele au împărățit
 pre midii, la Ecvatana, Și au zidit 2
 Ecvatana împrejur, ziduri den pietri cioplite,
 de late de 3 coți, și de lungi de 6 coți, și au
 făcut înălțimea zidului de 70 de coți, și
 lărgimea lui de 50 de coți, Și turnurile 3
 lui au pus preste porțile ei, 100 de coți, și
 lățimea ei au întemeiat spre 60 de coți,
 Și au făcut porțile ei, porți rădicîndu-se 4
 spre nălțime de 70 de coți, și lărgimea lor
 de 40 de coți, spre ieșirile puterilor celor
 tari ai lui și spre rînduialele pedestrimei lui.
 Și au făcut războiu în zilele aceale împăratul 5
 Navohodonosor cătră împăratul Arfaxad,
 în cîmpul cel mare, acesta iaste cîmpul în ho-
 tarăle Ragavului. Și întîmpinară cătră 6
 el toți ceia ce lăcuiesc muntele, și toți ceia
 ce lăcuia Efratul, și Tigris, și Idaspin, și
 în cîmpul Ariohului, împăratul elimeilor; și
 să adunară limbi multe foarte la rînduiala
 fiilor lui Helod. Și au trimis Navohodo- 7
 nosor, împăratul asirianilor, asupra tuturor
 celor ce lăcuiescu Persida, și cătră toți ceia
 ce lăcuiesc cătră apusuri, și ceia ce lăcuiesc
 Chilichia, și Damascul, și Livanul, și în preaj-
 ma Livanului, și toți ceia ce lăcuiescu despre
 fața marginii mării, Și cei dentru limbi- 8
 le Carmilului, și Galaad, și Galilea cea de sus,
 și cîmpul cel mare, Ezdrilomul, și toți cei
 den Samaria, și cetățile ei, și decindea de
 Iordan, pînă la Ierusalim, și Vetani, și Hellus,
 și Cadis, și rîul Eghipetului, Și Tafnas, 9
 și Ramesi, și tot pămîntul Ghesemului, pînă
 a veni deasupra la Taneos, și Memfeos, și la
 toți ceia ce lăcuiescu Eghipetul, pînă va
 veni preste hotarăle Ethiopiei. Și toți 10
 ceia ce lăcuia pămîntul nu băgară samă de
 graiul lui Navuhodonosor, împăratul asiri-
 anilor, și n-au venit împreună cu el la război-
 iu, căci nu s-au temut de el, ce era împotriva
 lor ca un om. Și au întorsu pre vestitorii
 lui deșărți, cu necinste, de cătră fața lor.
 Și să mînie Navuhodonosor preste tot 11
 pămîntul acesta foarte; și s-au jurat asupra
 scaunului și împărăției lui de cu adevărat
 să izbîndească el toate hotarăle Chilichiei,
 și ale Damascului, și ale Siriei, Să 12
 omoară cu sabia lui și pre toți ceia ce lăcu-
 iescu în pămîntul lui Moav, și pre fiii lui
 Ammon, și toată jidovimea, și pre toț

13 cei din Eghiptet, pînă a veni la hotarale ce-
 lor doao mări. Și să rîndui cu putearea
 lui cătră Arfaxad împăratul în anul al 17, și
 14 să întări întru războiul lui. Și înfrînsă
 toată putearea lui Arfaxad, și toată călări-
 mea lui, și toate carale lui, și au biruit cetă-
 15 țile lui, Și au venit pînă la Ecvatana, și
 au biruit turnurile, și au prădat ulițele ei, și
 podoaba ei au dat spre ocara ei. Și au prin-
 su pre Arfaxad, în munții lui Ragav, și l-au
 16 împunsu pre el cu fușturile lui, și l-au pier-
 dut de tot pre el pînă în ziua aceea. Și
 să întoarse împreună cu ei la Ninevi, el și
 toată amestecătura lui, mulțime de oameni
 războinici foarte mulți, și era acolo desfă-
 tîndu-să și bine petrecînd el și putearea
 lui, în zile 120.

CAP II

1 **S**i în anul al 18, în 22 a lunii dentii,
 făcutu-s-au cuvînt în casa lui Navu-
 hodonosor, împăratul asirianilor,
 2 să-ș izbîndească preste tot pămîntul,
 în ce chip au grăit. Și au
 chemat toate slugile lui și pre toți diregăto-
 rii lui, și au pus împreună cu ei taina sfatu-
 3 lui lui. Și săvîrși toată răutatea pămîntu-
 lui den gura lui și ei au ales să piarză tot
 trupul, carii n-au urmat cuvîntului gurii lui.
 4 Și fu deaca săvîrși sfatul lui, au chemat
 Navohodonosor, împăratul asirianilor, pre
 Olofern, voivodul puterii lui, al doilea fiind
 după el, și zise cătră el: „Aceasta zice
 împăratul cel mare, domnul a tot pămîntul:
 5 ‘Iată, tu vei ieși de la fața mea, și vei lua
 împreună cu tine bărbați ce nădejuiescu
 în vîrtutea lor, pedestri 120000, și mulțime
 de cai cu călăreț doaosprăzeace mii, și vei
 ieși la timpinarea a tot pămîntul spre apus,
 6 căci n-au ascultat de graiul mieu. Și vei
 vesti lor să-m gătească mie pămînt și apă,
 căci voiu ieși cu mînia mea asupra lor și
 voiu acoperi toată fața pămîntului cu pi-
 cioarele puterii mele și voiu da pre ei spre
 7 jahul lor. Și răniții lor vor împlea văile
 lor, și pîraiele, și rîul necînd cu morții lor
 să va împlea, și voiu aduce robia lor preste
 8 marginile a tot pămîntul. Și tu, ieșind,
 vei apuca mie tot hotarul lor; și să vor da
 pre ei ție, și vei păzi mie pre ei, în ziua
 9 muștrării lor. Iară preste cei ce nu ascul-
 tă, să nu să milostivească ochiul tău a-i da
 pre ei spre ucidere și în jah, întru tot pămîntul
 tău, căci, viu eu și taria împărăției
 10 mele, cîte am grăit voiu și face acestea în
 mîna mea. Și tu încă să nu calci vreunul
 den cuvintele domnului tău, ce săvîrșind să
 săvîrșești întru cîte am poruncit ție și să
 11 nu îndelungești a face acestea!” Și ieși

Olofern de la fața domnului, și au chemat
 pre toți silnicii și voivozii și ispravnicii pu-
 terii lui Asur. Și au numărat aleși oameni 12
 spre rînduială, în ce chip au poruncit dom-
 nul lui, la 120000, și călăreți arcași 12000,
 și rîndui în ce chip să rînduiască mulțimea
 războiului, Și au luat cămile și măgari 13
 spre povara lor, mulțime multă foarte, și oi,
 și boi, și capre, de gătirea lor, cărora nu era
 număr, și hrană la tot bărbatul întru mulți-
 me, și aur și argint, den casa împăratului,
 mult foarte. Și ieși el și toată putearea 14
 lui în cale, ca să meargă înaintea împăratu-
 lui Navohodonosor, și să acoperi toată fața
 pămîntului, cătră apusuri, cu cară și călă-
 reți și pedestri aleși ai lor, și multă amestecă-
 tură, ca lăcustele, au ieșit împreună cu ei,
 și ca năsipul pămîntului, pentru că nu era
 număr de mulțimea lor. Și ieșiră de la 15
 Ninevi cale de 3 zile, preste fața cîmpului
 Vectileth, și au tăbărit de la Vectileth
 aproape de muntele celui de na stînga Chi-
 lichiei cei de sus. Și au luat toată putearea 16
 lui, pe pedestri și călăreți, și carale lui, și
 să duse de acolo la munte. Și au tăiat 17
 pre Fud, și pre Lud, și au prădat pre toți
 fiii lui Rasis, și pre fiii lui Ismail, cei de
 cătră fața pustiiului cătră amiazăzi, despre
 Helon. Și trecu Efratul și veni în Mijlo- 18
 cul-rîurilor, și au săpat de tot toate cetățile
 nalte, ceale de la pîrîul Arvonai, pînă a veni
 la mare. Și au cuprins hotarale Chilichiei,
 și au tăiat pre toț ceia ce au stătut impro-
 tiva lui, Și au venit pînă la hotarale lui 19
 Iafeth, ceale despre austru și despre fața
 Araviei, și au încunjurat pre toți fiii lui
 Madiam, și au ars sălaşurile lor, și au prădat
 stînele lor. Și au pogorît la cîmpul Da- 20
 mascului, pe vreamea seacerii de grîu, și au
 ars toate țarenile lor și turmele, și cerezile
 le-au dat spre stingere. Și cetățile lor 21
 le-au prădat, și cîmpii lor i-au vînturat, și
 au lovit pre toți tinerii lor în gură de sabie.

CAP III

i au căzut frica și groaza lui preste 1
 ceia ce lăcuiesc pre lîngă mare,
 ceia ce sînt în Sidon și în Tir, și ceia
 ce lăcuiesc în Sur și în Ochina, și
 pre toți ceia ce lăcuiesc în Iemnaan.
 Și ceia ce lăcuiesc în Azot și Ascalon să te- 2
 mură de el foarte, și au trimis cătră el soli
 cu cuvinte de pace, zicînd: „Iată, noi— 3
 slugile lui Navohodonosor, împăratului celui
 mare, aproape ne aflăm înaintea ta; fă cu noi
 în ce chip iaste plăcut feții tale. Iată, 4
 odăile noastre, și tot locul nostru, și tot
 cîmpul grînelor, și turmele, și cerezile, și
 toate stînele sălaşelor noastre aproape să

află înaintea feții tale; fă în ce chip îți va
 5 plăcea ție. Iată, și cetățile noastre și ceia
 ce lăcuiesc întru eale robii tăi sînt! Mergînd,
 timpină la eale cum iaste bine înaintea ochi-
 6 lor tăi!“ Și mearseră bărbații cătră Olo-
 fernu și vestiră lui după cuvintele acestea.
 7 Și să pogorî spre marginea mării el și pu-
 tearea lui, și deade în pază cetățile ceale
 8 nalte. Și au luat dentru ei spre ajutoriu
 bărbați aleși, și au priimit pre el ei și tot
 împrejurul țării lor cu cununi, și hore, și
 9 timpene. Și au săpat de tot toate hotarale
 10 lor, și desişurile lor au tăiat. Și era lui
 poruncă dată să piarză de tot pre toți
 dumnezeii pămîntului, ca sîngur lui, lui
 Navohodonosor, să să închine, și toate lim-
 bile și neamurile lor să-l cheme pre el dum-
 11 nezău. Și veni despre fața ezrailteanilor,
 aproape de jidovime, carea iaste în preajma
 hierestreului celui mare al jidovimei, și au
 tăbărit în mijlocul Ghevei și a Cetății
 Șichithilor, și era acolo o lună de zile, ca
 să adune toată plinirea puterii lui.

CAP IV

1 **S**i auziră fiii lui Israil, ceia ce lăcuia
 în țara jidovască, toate cîte au fă-
 cut Olofernu limbilor, voivodul lui
 Navohodonosor, împăratul asiria-
 nilor, și în ce chip au prădat toate
 besearecile lor și le-au dat pre eale spre stinge-
 2 re, Și să temură foarte de cătră fața lui, și
 pentru Ierusalim, și pentru beseareca Dom-
 nului Dumnezeului lor s-au turburat,
 3 Căci atuncea era veniț de la robie și de curînd
 tot norodul să adunase, den Iudea, și vasele,
 și jîrtăvnicul, și Casa den pîngăriciune sfin-
 4 țită era. Și au trimis la tot hotarul Sa-
 mariei, și la sate, și la Vethoro, și Velmen,
 și Iereho, și la Hova, și Esora, și valea Sali-
 mului, și au apucat înainte toate vîrfurile
 munților celor nalți, și au zidit satele ce era
 întru eale, și au pus spre hrană de gătirea
 războiului, că de curînd era cîmpurile lor
 5 săcerate. Și au scris Ioachim, preotul
 cel mare, carele era în zilele acealea în Ieru-
 salim, celor ce lăcuia în Vetulua și Vetu-
 mestham, care iaste den preajma ezraililor,
 despre fața cîmpului celui de aproape de
 Dothaim, zicînd să apuce suișurile munți-
 lor, căci pren eale era întrarea la Iudea, și
 era pre lesne a-i opri pre ei suindu-se, doi
 inși să stea asupra tuturor oamenilor, fiind
 6 strîmtă trecătoarea. Și au făcut fiii
 lui Israil în ce chip au poruncit lor Ioachim,
 preotul cel mare, și bătrînimea a tot năro-
 7 dul lui Israil, carii șădea în Ierusalim. Și
 strigară tot bărbatul lui Israil cu osîrdie
 mare, și au smerit sufletele lor, cu nence-
 8 tare mare, ei și fămeile lor. Și pruncii
 lor, și dobitoacele lor, și tot nemearnicul,

și năimitul, și cel cumpărat pre argint al
 lor au pus saci pre mijlocele lor, și tot bār-
 batul și muiarea. Și copiii, și cei ce lăcuia 9
 în Ierusalim au căzut despre fața besearecii,
 și au încenușat capetele lor, și au întins sa-
 cii lor despre fața Domnului, și jîrtăvnicul
 cu sacu l-au învălit. Și au strigat cătră 10
 Domnul lui Israil, cu toți odată, neîncetat,
 ca să nu dea spre jaf pruncii lor, și muierele
 spre plenuire, și cetățile moștenirei lor spre
 stingere, și sfintele spre spurcăciune și ocară,
 bucurie limbilor. Și au ascultat Dumne- 11
 zău rugăciunea lor, și văzu necazul lor, și
 era nărodul postind zile multe, în toată
 Iudea și Ierusalimul, despre fața sfințelor
 Domnului Atotțitoriului. Și Ioachim, 12
 preotul cel mare, și toți ceia ce sta înaintea
 Domnului preoți, și ceia ce slujia Domnu-
 lui, cu saci încinși mijloacele lor, aducea
 arderea-de-tot a neîncetării, și rugile, și
 ceale de bună voie dări ale nărodului; și era
 cenușă preste chiverile lor, și striga cătră
 Domnul, den toată putearea, spre bine să
 socotească toată casa lui Israil.

CAP V

1 **S**i să deade veaste lui Olofernu, 1
 voivodului puterii lui Asur, că fiii
 lui Israil s-au gătît de războiu, și
 trecătorile munților le-au închis,
 și au zidit tot vîrfurile muntelui nalt,
 și au pus la cîmpi piadeci. Și s-au mîniat 2
 cu mînie foarte, și au chemat pre toți boia-
 rii Moavului și pre voivozii lui Amon și pre
 toți domnii marginii mării și zise lor:
 „Spuneți-mi dară mie, fiii lui Hanaan, cine 3
 e norodul acesta carele șăde în munte? Și
 care sînt cetățile care lăcuiescu? Și ce e
 mulțimea puterii lor? Și întru ce e tăria
 lor și vîrtutea lor? Și cine s-au rădicat pre-
 te ei împărat au povățuitoriu voivoziei lor?
 Și pentru ce s-au făcut nebăgători de samă
 a nu veni întru întimpinarea mea, decît toți
 cei ce lăcuiescu la apus?“ Și zise cătră el 4
 Ahior, povățuitoriu tuturor fiilor lui Amon:
 „Asculte dară domnul meu cuvînt den gura 5
 slugii tale, și voi spune ție adevărul pentru
 norodul acesta carele lăcuiaște muntele
 acesta, aproape de tine lăcuind; și nu va ieși
 minciună den gura slugii tale. Norodul 6
 acesta sînt den neamul haldeilor; Și au 7
 nemernicit mai nainte în Mijlocul-rîurilor,
 căci n-au vrut să urmeaze dumnezeilor pă-
 rinților, carii s-au făcut în pămîntul haldei-
 lor, Și au ieșit den calea părinților lor, 8
 și s-au închinat Dumnezeului ceriului, la
 Dumnezeu Carele au cunoscut. Și au scos
 pre ei de cătră fața dumnezeilor lor, și
 au fugit la Mijlocul-rîurilor, și au nemerni-
 cit acolo zile multe. Și au zis Dumne- 9

zeul lor să iasă den nemernicia lor și să
 mergă la pământul lui Hanaan. Și au lăcuit
 acolo, și s-au mulțit cu aur, și cu argint, și
 10 cu dobitoace multe foarte. Și au acoperit
 fața pământului lui Hanaan foamete, și
 s-au pogorît la Eghiptet și s-au nemernicit
 acolo, pînă ce s-au înturnat; și s-au făcut
 11 neamului lor. Și s-au sculat asupra lor
 împăratul Eghiptetului și i-au meștersugit
 pre ei, și cu trudă și cu cărămidă i-au smerit
 pre ei, și i-au pus pre ei a fi robi. Și au strigat
 cătră Dumnezeu lor, și au lovit tot pământul
 12 Eghiptetului cu rane întru carele nu
 era vindecare. Și au scos pre ei eghipteanii
 de cătră fața lor; și au uscat Dumnezeu
 Marea Roșie înaintea lor, și i-au adus pre ei
 13 la muntele Sinaii și Cadis Varni. Și au
 scos pre toți ceia ce lăcuiescu în pustie, și
 au lăcuit în pământul amoreilor, și pre toți
 esevoneanii i-au pierdut de tot cu vîrtutea
 14 lor. Și, trecînd Iordanul, au moștenit
 15 tot muntele. Și au scos de cătră fața lor
 pre hananeu, și pre ferezeu, și pre ievuseu,
 și pre sihem, și pre toți ghergheseii, și au
 16 lăcuit într-însul zile multe. Și, pînă n-au
 greșit înaintea Dumnezeului lor, era bună-
 tățile împreună cu ei, căci Dumnezeu, urînd
 17 strîmbătatea, împreună cu ei iaste. Iară
 cînd s-au depărtat de la calea carea au pus
 lor, foarte mult au perit în multe războaie,
 și s-au robit la pământul care n-au fost al
 lor, și besearica Dumnezeului lor s-au făcut
 tocma cu pământul, și cetățile lor s-au biruit
 18 de cătră nepriatini. Și acum, întorcîndu-
 se cătră Dumnezăul lor, s-au suit de la răsipire
 unde s-au fost răsipit acolo, și au luat
 Ierusalimul, unde iaste sfințenia lor, și s-au
 19 lăcuit în munte, căci era pustiiu. Și acum,
 stăpîne doamne, de cu adevărat iaste necunoștință
 întru norodul acesta și greșescu la
 Dumnezeu lor, să socotim căci iaste întru
 ei piadeca aceasta, și să ne suim și să-i
 20 batem pre ei. Iară de nu iaste fărădelege
 întru limba lor, să treacă dară domnul meu,
 ca nu cîndai va scuti Domnul pre ei și
 Dumnezeu lor pentru ei, și vom fi întru ocară
 înaintea a tot pământul!“

CAP VI

1 **S**i fu deaca tăcu Ahior grăind cuvintele
 aceste, răpști tot norodul cel ce sta
 2 împrejurul cortului. Și zisără boiarii
 lui Oloferu, și toți ceia ce lăcuiescu
 pământul pre lîngă marginea mării, și a
 lui Moav: „Să-l taie pre el, pentru că nu
 ne vom teame de cătră fața fiilor lui
 Israil că, iată, norod întru care nu
 iaste putere, nici 3 tărie, spre rînduială tare
 iaste. Pentru

aceaea dară, să ne suim, și vor fi spre
 mîncare de tot, la toată oastea ta, doamne
 Oloferu!“ Și deaca încetă gîlceava bărbații
 4 lor celor ce șădea împrejur la sfat, zise
 Oloferu, voivodul puterii lui Asur, cătră
 Ahior, înaintea a tot nărodul celor striini
 de fealiu și cătră toți fiii lui Moav: „Și
 5 cine ești tu, Ahior, și cei năimiți ai
 lui Efraim, de ai prorocit întru noi astăzi
 și ai zis pre neamul Ierusalimului să nu-l
 batem, căci Dumnezeu lor scuteaște pre
 ei? Și 6 cine e Dumnezeu, fără numai
 Navohodonosor? Acesta va trimite tăria
 lui și va piarde de tot pre ei după fața
 pământului, și nu-i va izbăvi pre ei
 Dumnezeu lor. Ce noi, 7 robii lui, vom
 piarde de tot pre ei ca pre un om, și nu
 vor suferi tăria cailor noștri, pentru că-i
 vom călca pre dînșii cu ei, și munții
 lor să vor îmbăta cu sîngele lor, și
 cîmpii lor să vor împlea de morții lor. Și
 nu va 8 sta împotriva urma picioarelor lor
 despre fața noastră, ce cu peire vor peri,
 zice împăratul Navohodonosor, domnul a
 tot pământul, pentru că au zis: ‘Nu vor
 rămînea în deșărt graiurile cuvintelor
 mele!’ Și tu, 9 Ahior, năimitul lui
 Amon, carele ai grăit cuvintele aceste,
 în ziua strîmbătății tale nu vei mai
 vedea încă fața mea, den ziua
 aceasta pînă ce voi izbîndi pre neamul
 celor de la Eghiptet. Și atuncea va
 trece 10 fierul oștii mele și nărodul slugilor
 mele pren coastele tale, și vei cădea întru
 răniții lor, cînd mă voi înturna; și te
 vor pune robii miei la munte, și te vor
 pune la una den cetățile suirilor, și nu
 vei peri pînă ce te vei prăpădi cu ei. Și
 deaca nădejduiești cu 11 inema ta cum
 nu să vor prinde, să nu ți se strice fața.
 Grăit-am, și nemică nu va cădea den
 graiurile mele!“ Și porunci Oloferu 12
 slugilor lui, carii era davorind la cortul
 lui, să prinză pre Ahior și să-l puie pre
 el la Vetulia și să-l dea în mîna fiilor
 lui Israil. Și-l prinsără pre el slugile
 lui, și-l aduseră 13 pre el afară den
 tabără la cîmpu, și să rădicară den
 mijlocul cîmpului la munte, și mearseră
 la izvoarele care era supt Vetulia. Și
 deaca i-au văzut pre ei bărbații cetății
 14 pre vîrfu muntelui, luară armele lor și
 ieșiră afară den cetate, preste vîrfu
 muntelui; și tot bărbatul prăștiaș și
 au oprit suirea lor și lovia cu pietri
 asupra lor. Și supuindu-se dedesuptul
 muntelui, au alergat pre Ahior și l-au
 lăsat lepădat supt rădăcina muntelui și
 s-au dus cătră domnul lor. Și pogorîndu-
 se fiii lui Israil den 16 cetatea lor,
 au mers la el și, dezlegînd pre el, l-au
 adus la Vetulia. Și l-au adus 17 pre
 el la boiarii cetăților, carii era în zilele

acelea, Ozias al lui Miha, den fealiul lui Simeon, și Havris al lui Gothoniil, și Harmis al lui Melhiil. Și au chemat împreună pre toți bătrînii cetății, și alergară tot tînărul lor, și muierile, la adunare; și au pus pre Ahior în mijlocul a tot nărodul lor, și-l întrebă pre el Ozia de cea ce s-au întîmplat. Și răspunzînd spuse lor graiurile de la șădearea divanului lui Olofernu, și toate cuvintele cîte au grăit în mijlocul boiarilor lui Assur, și cîte s-au lepădat Olofernu spre casa lui Israil. Și, căzînd nărodul, să închinară lui Dumnezeu și strigară cătră Dumnezeu zicînd: „Doamne, Dumnezeul ceriului, caută mîndriile lor, și miluiaște smerenia neamului nostru, și caută preste fața celor sfințiți Ție întru ziua aceasta!“ Și mîngîiară pre Ahior și-l lăudară pre el foarte. Și-l miluia pre el Ozias, de la adunare la casa lui, și au făcut ospăț celor mai bătrîni, și au chemat pre Dumnezeul lui Israil spre ajutoriu toată noaptea aceea.

CAP VII

1 **S**i a doua zi porunci Olofernu la toată oastea lui și la tot norodul lui, carii veniia într-ajutoriu lui, să purcează asupra cetății Vetulua și să apuce suișurile muntelui și să
2 facă războiu cătră fiii lui Israil. Și purceaseră în ziua aceea tot bărbatul tare al lor și putearea lor de bărbați de războiu, pedestri 170000 și călărîmi 12000, afară den zbirștină și den bărbații carii era pedestri întru ei, mulțime multă foarte. Și să
3 tăbărîră în vale, aproape de Vetulua, la izvor, și s-au întins lățimea pînă la Dothaim, pînă la Velvem și, în lungime, de la Vetulua pînă la Chiamon, carea iaste în preajma
4 Ezdrilomului. Iară fiii lui Israil, deaca au văzut mulțimea lor, să turburară foarte și zise fieștecarele cătră aproapele lui: „Acum vor linge aceștea fața a tot pămîntul, și nici munții cei nalți, nici văile, nici dealurile vor suferi greutatea lor!“ Și,
5 luînd fieștecarele armele ceale de războiu ale lor și ațîțînd foc preste turnurile lor, aștepta păzînd toată noaptea aceea.
6 Iară în ziua a doua, scoase Olofernu toată călărimea lui despre fața fiilor lui Israil, carii era în Vetulua, și au socotit suișurile cetății lor, și izvoarele apelor lor au cercat, și le-au luat pre eale, și au pus la eale ceate de oameni războinici; și el
7 s-au întors la nărodul lui. Și, viînd la el toți boiarii fiilor lui Isaf, și toți povățuitorii nărodului lui Moav, și vovozii de pre lîngă mare, ziseră: „Auză dară cuvînt stăpînului nostru, pentru ca să nu să

facă stricare întru putearea ta; Pentru
8 că nărodul acesta al fiilor lui Israil nu nădejduiescu pre sulițele lor, ce pre nălțimile munților întru care ei lăcuiesc, căci nu iaste pre lesne a te sui pre vîrfurile munților lor. Și acum, doamne, nu face războiu cătră ei
9 în ce chip să face războiul rînduialei, și nu va cădea den nărodul tău măcară un bărbat; Rămîi la tabăra ta păzînd tot bărbatul de
10 la putearea ta. Și să oprească slugile tale pămîntul apei carea iaste den rădăcina muntelui, pentru căci de acolo iau apă toți ceia ce lăcuiesc în Vetulua. Și va omorî
11 pre ei seate, și vor da cetatea lor. Și noi, și nărodul nostru, ne vom sui la ceale de
12 pre aproape vîrfurile a munților și ne vom tăbărî preste eale spre strajă înaintea, ca să nu iasă den cetate un om. Și să vor topi cu
foamete ei, și muierile lor, și feciorii lor și, mai nainte de a veni sabia preste ei, vor peri
în ulițele lăcuinții lor. Și vei da lor răsplă-
13 tire rea, pentru căci au viclenit și n-au ascultat de fața ta cu pace“. Și au plăcut
14 cuvintele lor înaintea lui Olofernu și înaintea tuturor slugilor lui, și au rînduit să facă în
15 ce chip au grăit. Și s-au rădicat tabăra fiilor lui Amon, și împreună cu ei 5000 den
16 fiii lui Asur, și s-au tăbărît în vale, și au apucat înainte apele și izvoarele apelor fiilor lui Israil. Și s-au suit fiii lui Isaf, și fiii
lui Amon, și s-au tăbărît în munte, în preajma Dothaimului. Și au trimis dentru ei
17 cătră austru, și cătră vîntul de amiazăzi, în preajma Ecrevilului, care iaste aproape de Husi, care iaste la pîrîul Mohmurului; și ceaealaltă oaste a asirianilor s-au tăbărît la cîmpu, și au acoperit toată fața pămîntului, și corturile și povărăle lor s-au tăbărît
18 întru mulțime multă foarte. Și fiii lui Israil au strigat cătră Domnul Dumnezeul lor, căci au leșinat duhul lor, căci i-au încunjurat toți vrăjmașii lor, și nu era a scăparea den mijlocul lor. Și aștepta împrejurul lor toată adunarea lui Asur, pedestrima și carăle și călăreții lor, zile 34. Și să
19 svîrșiră la toți ceia ce lăcuia în Vetulua toate vasele lor ceale de apă, și gropile să deșărta, și nu avea să bea de sațiu apă o zi, căci cu măsură le da lor a bea. Și leșinără
20 pruncii lor, și muierile, și tinerii peria de seate și cădea în ulițele cetății și în trecătorile porților, și nu mai era întărire întru ei. Și să adunară tot nărodul
21 asupra Oziei și a boiarilor cetății, tinirii și muierile și copiii, și au strigat cu glas mare și ziseră înaintea tuturor bătrîni-

22 lor: „Judece Dumnezeu între noi și între
 voi, căci ați făcut întru noi strîmbătate
 mare, negrînd de pace cu fiii lui Asur. Și
 acum nu iaste ajutoriu noao, ce ne-au vîndut
 pre noi Dumnezeu în mîinile lor, ca să ne
 aștearnem de tot înaintea lor, cu seate și cu
 23 peire mare. Și acum, chemați pre dînșii
 și dați cetatea toată în pradă la norodul lui
 Olofernu și la toată putearea lui, pentru că
 mai bine e noao a ne face lor întru jaf, decît
 24 să murim cu seate. Pentru că vom fi robi,
 și va trăi sufletul nostru, și nu vom vedea
 moartea pruncilor noștri înaintea ochilor
 noștri, și muierile și coconii noștri lăsîndu-ș
 25 sufletele lor. Mărturisim voao pre ceriu
 și pre pămînt, și pre Dumnezeul nostru, și
 Domnul părinților noștri, Carele izbîndește
 asupra noastră după păcatele noastre și
 păcatele părinților noștri, pentru ca să nu
 facă după cuvintele acestea în ziua de
 26 astăzi!“ Și s-au făcut plîngere mare în
 mijlocul adunării tuturor dempreună, și au
 strigat cătră Domnul Dumnezău cu glas
 27 mare. Și zise cătră ei Ozia: „Trageți
 nădejde, fraților, încă 5 zile să îngăduim,
 întru carele va întoarce Domnul Dumnezeul
 nostru mila Lui spre noi, pentru că nu va
 28 părăsi pre noi desăvîrșit. Iară de vor
 treace acestea și nu va veni asupra noastră
 ajutoriu, voi face după cuvîntul vostru“.
 29 Și au răsipit pre norod la tabăra lui, și
 preste ziduri și turnurile cetății lor s-au
 dus, și muierile și copiii la casele lor i-au
 trimis, și era cu smerire multă în cetate.

CAP VIII

1 **S**i auzi, în zilele acealea, Iudith, fata
 lui Merari, fiul lui Ox, fiul lui Io-
 sif, fiul lui Oziil, fiul lui Elchie,
 fiul Ananiei, fiul lui Ghedeon,
 fiul lui Rafain, fiul lui Achitho,
 fiul lui Iliu, fiul lui Eliav, fiul lui Nathaniil,
 fiul lui Samail, fiul lui Salasadai, fiul lui
 2 Israil. Și bărbatul ei, Manasi, den fealiul
 ei și den neamul ei; și au murit în zilele
 3 seacerii de orz, Pentru că au stătut
 asupra celor ce lega znopii în cîmpu, și
 zăduful au venit preste capul lui, și au căzut
 pre patul lui, și au murit în Vetulua cetatea,
 și l-au îngropat pre el cu părinții lui în țare-
 na cea den mijlocul Dothaimului și Valamo.
 4 Și era Iudith în casa ei văduvind 3 ani și 4
 5 luni. Și au făcut și ea cort preste podul
 casii ei, și au pus pre mijlocul ei sac, și era
 6 preste ea hainele văduirei. Și postia
 toate zilele văduirei ei, afară de mai-
 nainte-de-sîmbete și de sîmbete, și mai-
 nainte-de-lunile-noao și de luni noao și
 sărbători, și de ceale veselitoare ale casii
 7 lui Israil. Și era frumoasă la chip, și
 înfrumșetată la față foarte. Și au lăsat

ei Manasi, bărbatul ei, aur, și argint, și slugi,
 și slujnice, și dobitoace, și țarine; și să afla
 8 întru eale. Și nu era care să fie adus
 asupra ei cuvînt viclean, căci să temea de
 9 Dumnezeu foarte. Și auzi cuvintele no-
 rodului ceale reale, asupra boiarenului, căci
 au leșinat întru împușinarea apelor. Și au
 auzit toate cuvintele Iudith, carele au grăit
 cătră ei Ozia, că au jurat lor să dea cetatea
 după 5 zile asirianilor. Și trimițînd pre
 10 roaba ei, pre ceaea ce era diregătoare la toa-
 te averile ei, au chemat pre Ozia, și pre Ha-
 vrin, și pre Harmin, pre cei mai bătrîni ai
 cetății. Și veniră cătră ea, și zise cătră ei:
 „Auziți-mă dară, boiarii celor ce lăcuiesc
 11 în Vetulua, căci nu e drept cuvîntul vostru
 carele ați grăit înaintea norodului în ziua
 aceasta, și ați întărit jurămîntul acesta ca-
 rele ați grăit întru mijlocul lui Dumnezeu
 și al vostru, și ați zis să dați cetatea vrăj-
 mașilor noștri, de nu întru acestea Să va
 întoarce Domnul să vă ajute voao. Și
 12 acum cine sînteți voi, carii ați ispitit pre
 Dumnezeu în ziua de astăzi și stați mai pe
 deasupra de Dumnezeu în mijlocul fiilor
 oamenilor? Și acum pre Domnul Atot-
 13 țitiitorul cercetați, și nimică nu veț cunoaște
 pînă în veac; căci, adîncul inimii omului nu
 veț afla și cuvintele cugetului lui nu veț pricea-
 pe, și cum pre Dumnezeu, Carele au făcut
 toate acestea, Îl veț cerceta, și gîndul Lui
 veț cunoaște, și cugetul Lui veț priceape?
 Nici într-un chip, fraților, nu mîniați pre
 14 Domnul Dumnezeul nostru, că, de nu va
 vrea în ceale 5 zile să ajute noao, El are
 puteare, în care zile va vrea, să acopere au
 să și piarză pre noi înaintea feații vrăjmași-
 lor noștri. Iară voi nu zălojiț sfaturile
 15 Domnului Dumnezeului nostru, căci nu e ca
 omul Dumnezeu, să Să înfricoșaze, nici
 ca un fiu al omului a petreace. Pentru
 16 aceaea, așteptînd cea de la El mîntuire, să
 chemăm pre El spre ajutoriul nostru, și va
 asculta glasul nostru, de va fi Lui plăcut.
 Căci nu s-au sculat, întru neamurile noastre,
 17 nici iaste în ziua de astăzi nici fealiu, nici
 neam, nici nărod, nici cetate dentru noi,
 carei să închină la dumnezăi făcuț de mîini,
 în ce chip s-au făcut în zilele ceale mai de-
 nainte, pentru care lucru s-au dat la sabie
 și la jaf părinții noștri și au căzut că-
 deare mare înaintea vrăjmașilor noștri.
 Iară noi pre alt Dumnezeu n-am cunoscut,
 18 într-aceaea nădejduim că nu ne va trece
 cu vederea Nici den neamul nostru.
 19 Nici cînd ne vom lua noi, așa se va chema
 jidovimea; și să vor prăda sfintele noastre,
 și va cerceta pîngăriciunea lor den gura noas-
 tră; și frica fraților noștri, și robia pă-
 mîntului, și pustiirea moștenirii noastre va
 întoarce la capul nostru, întru limbi, ori-

unde vom sluji acolo, și vom fi în piadecă și spre ocară înaintea celor ce ne vor câștiga
 20 pre noi; Căci nu se va îndirepta treaba noastră în dar, ce la necinste o va pune pre
 21 ea Domnul Dumnezeu nostru. Și acum, fraților, să arătăm fraților noștri căci de noi să spînzură sufletul lor; și sfintele, și Casa, și jîrtăvnicul razimă asupra noastră.
 22 Afară den toate acestea, să mulțimim Domnului Dumnezeului nostru, Carele ispiteaște
 23 pre noi ca și pre părinții noștri. Aduceți-vă aminte cîte au făcut Avraam, și cîte au ispitit pre Isaac, și cîte s-au făcut lui Iacov în Mijlocul-rîurilor Siriei, pascănd oile lui Lavan, fratelui maicii lui. Căci nu în ce chip pre aceia i-au lămurit spre cercetarea inimii lor, și pre noi nu ne-au izbîndit, ce spre învățatură bate Domnul pre cei ce să apropie
 24 de El“. Și zise cătră ea Ozia: „Toate cîte ai zis, cu inimă bună ai grăit, și nu iaste cine să stea împotriva cuvintelor tale. Căci nu în ziua de astăzi iaste înțelepciunea ta arătată, ce de începutul zilelor tale au cunoscut tot nărodul înțeleagerea ta, întru cît
 26 iaste bună zidirea inimii tale. Ce nărodul au însătat foarte, și ne-au îndemnat pre noi precum am grăit să facem lor și să aducem jurămînt asupra noastră, care nu-l vom călca.
 27 Și acum roagă-te tu pentru noi, căci muiare bună-credincioasă ești, și va trimite Domnul ploaie spre plinirea gropilor noastre,
 28 și nu vom peri încă“. Și zise cătră ei Iudith: „Ascultați-mă, și voi face lucru carele va merge la neamurile neamurilor, la fiii
 29 nărodului nostru. Voi veț sta la poartă în noaptea aceasta, și voi ieși eu cu roaba mea, și, în zilele după carele aț zis să dați cetatea vrăjmașilor noștri, va socoti Domnul pre Israil în mîna mea. Și voi nu veț cerceta faptul meu, pentru că nu voi spune voao, pînă să vor sfîrși ceale ce voi face eu“.
 31 Și zise Ozia și boiarii cătră ea: „Pasă în pace, și Domnul Dumnezeu înaintea ta, spre izbînda vrăjmașilor noștri!“ Și întorcîndu-se de la cort, au mers la rînduialele lor.

CAP IX

1 **S**i Iudith au căzut preste fața ei, și au pus cenușă pre capul ei, și s-au dezbrăcat den sacul cel ce era îmbrăcată. Și era atuncea aducîndu-se la Ierusalim la Casa Domnului tă-
 2 mîierea serii aceiia. Și strigă cu glas mare Iudith și zise: „Doamne, Dumnezeu părintelui meu Simeon, căruia ai datu sabie spre izbîndirea celor striini den neam, carii au dezlegat zgăul fecioarii spre pîngăriciune, și au golit coapsa spre rușine, și au spurcat zgăul
 3 spre ocară. Pentru că ai zis: ‘Nu va fi așa!’, și au făcut. Pentru căci ai dat pre boiarii

lor spre ucidere, și așternutul lor l-au muiat, fiind înșălat spre sînge, Și ai lovit robi
 4 asupra putearnicilor, și putearnicii preste scaunile lor, și ai dat muierile lor spre pradă, și featele lor spre robire, și toate prăzile lor spre împărțeala feciorilor celor îndrăgiț
 5 de Tine, Și au rîvnit rîvnirea Ta și s-au scîrbit de pîngăriciunea sîngelui lor, și au chemat pre Tine spre ajutoriu; Dumne-
 6 zeule, Dumnezeule Cel ce ești al meu, și ascultă pre mine, văduva! Pentru că Tu
 7 ai făcut ceale mai denainte de acealea, și acealea, și ceale de pre urmă. Și ceale de acum, și ceale viitoare ai socotit, și au stătut ceale ce-ai sfătuit, și ai zis: ‘Iată, sîntem de
 8 față!’ Pentru că toate căile Tale sînt gata, și judecățile Tale întru mai nainte conoștință. Pentru că, iată, asirianii s-au
 9 mulțit întru putearea lor, înălțatu-s-au pre cal și călărețu, sămețitu-s-au în brațul celor pedestri, nădejduit-au întru pavază, și fuște, și arcu, și praștie, și n-au cunoscut că Tu ești Domnul, Cel ce zdrobește războaie. Domnul—numele Tău! Tu surpă vîrtutea
 10 lor cu putearea Ta și pogoară tăria lor cu mînia Ta, pentru că s-au sfătuit să spurce sfintele Tale, să pîngărească sălașul odihnii numelui mărirei Tale, și a oboří cu fier cornul jirtăvnicului Tău. Caută la mîndria
 11 lor, trimite urgia Ta la capetele lor, dă în mîna mea, cei văduve, cea ce am socotit tărie! Loveaște pre robu, den buzele înșelăciunii meale, asupra boiariului, și pre boiaren preste sluga lui. Înfrînge-le lor sculara, în
 12 mîna de fămeaie! Pentru că nu e întru mulțime tăria Ta, nici cu puternicia Ta să întăresc, ce celor smeriți ești Domnu, celor mai puțini ești ajutoriu, sprejitoriu celor neputincioși, celor nebăgați de samă acoperitoriu, celor fără de nădeajde mîntuitoriu. Așa, așa, Domnul părintelui meu și
 13 moștenirii lui Israil, Stăpînitoriu ceriurilor și al pămîntului, Ziditoriu apelor, Împărate a toată zidirea Ta, Tu ascultă ruga mea și dă cuvînt mie, și înșălăciune, și rană, și struncinătura lor, carii sînt împotriva făgăduinții Tale, și Casii Tale cei sfinte, și vîrfului Sionului, și casii ținerii fiilor Tăi au sfătuit reale. Și fă preste toată limba
 14 Ta și a tot fealiul conoștință a ști că Tu ești Dumnezeu a toată putearea și tăria, și nu iaste altul scutindu limba lui Israil, fără numai Tu!“

CAP X

1 **S**i fu deaca încetă strigînd cătră
 2 Dumnezeu lui Israil și săvîrși toate graiurile acestea, și să sculă de la cădere și chemă pe roaba ei; Și pogorî la
 3 casa carea petrecea întru ea în zi-

lele sîmbetelor și în praznicile ei, și luă sacul carele să îmbrăca, și să dezbracă de
 3 hainele văduvirii ei, Și au scăldat trupul ei cu apă, și s-au unsu cu mir gros, și au tocmnit părul capului ei, și au pus mitră în cap, și s-au îmbrăcat cu hainele ceale de veselie ale ei, cu carele să împodobia în zilele vieții
 4 bărbatului ei, lui Manassi. Și au luat călțuni în picioarele ei, și au pus prejur ea gherdanurile, și brățările, și inealele, și cerceii, și toată podoaba ei. Și s-au înfrumsătat foarte, spre înșălarea ochilor bărbatilor
 5 cîți vor vedea pre ea. Și au dat roabei ei un foale de vin, și un urcioru de untdelemn, și o traistă au împlut de făină și de păpuș de smochine, și piine curată, și au astupat
 6 toate vasele ei, și le-au pus preste ea. Și au ieșit la poarta cetății Vetulei, și au găsit pre Ozia, șazînd în poartă, și pre bătrînii cetății Havrinului și Harminului. Și deaca o văzură pre ea, și era premenită fața ei, și îmbrăcămîntea schimbată a ei, și s-au
 8 mirat de frumuseațele ei mult foarte. Și ziseră ei: „Dumnezeu, Dumnezeul părinților noștri, să te dea spre daru și să săvîrșască tocmealele tale, întru semeția fiilor lui Israil și spre înălțarea Ierusalimului!“ Și s-au
 9 închinat lui Dumnezău. Și zise cătră ei: „Porunciț să-m deșchiză poarta cetății, și voiu ieși spre plinirea cuvintelor căroră aț grăit cu mine!“ Și au poruncit tinerilor
 10 să-i deșchiză ei, precum au grăit. Și au făcut așa. Și ieși Iudith, ea și slujnica ei
 11 împreună cu ea. Și o privia pre ea bărbății cetății pînă ce s-au pogorît den munte și pînă au trecut valea, și nu o au mai văzut pre ea. Și mergea pre vale drept.
 12 Și întimpină pre ea straja cea denainte a asirianilor. Și o înteția pre ea și o întrebară pre ea: „A căroră ești? Și de unde vii? Și unde mergi?“ Și zise: „Fată sînt a jidovilor, și fug de cătră fața lor, pentru că vor
 14 să să dea voao spre mîncare de tot. Și eu viu la fața lui Olofernu, voivodului puterii voastre, ca să-i vestesc graiuri adeverate; și voiu arăta înaintea lui cale pre carea va merge, și va stăpîni tot muntele, și nu se va osebi dentru bărbății lui un trup, nici duh
 15 de viață“. Și deaca auziră bărbății graiurile ei și socotiră fața ei,—și era înaintea
 16 lor minunată la frumuseațe foarte— Și ziseră cătră ea: „Mîntuit-ai sufletul tău, sîrguind a te pogorî la fața domnului nostru; și acum pasă la cortul lui și de la noi te vor petrece pre tine pînă te vor da la mîinile
 17 lui. Iară de vei sta înaintea lui, să nu te temi cu inima ta, ce spune după graiurile
 18 tale, și bine va face ție“. Și au ales dentru-înșii 100 de oameni și au însoțit pre ea

și pre roaba ei și o au adus pre ea la cortul lui Olofernu. Și să făcu alergare în toată
 19 tabăra, pentru că s-au strigat la corturi venirea ei. Și viind, o încungiura pre ea, cît au stătut afară den cortul lui Olofernu, pînă
 20 au spus lui pentru ea. Și să mira de frumuseațele ei și lăuda pre fiii lui Israil pentru ea. Și zise fieștecarele cătră aproapele
 21 lui: „Cine va huli nărodul acesta carele are la sine muieri ca aceastea? Că nu e bine a lăsa dentru-înșii un bărbat, carei, lăsîndu-se,
 22 vor putea să meștersuguiască tot pămîntul“. Și ieșiră cei ce dormia lîngă Olofernu, și
 23 toate slugile lui, și o băgară pre ea la cort. Și era Olofernu odihnind pre patul lui în
 24 polog, care era de mohorît, și de aur, și zmaragd, și pietri scumpe țesut, și spusără lui pentru ea. Și ieși la tinda cortului, și
 25 făclie de argint mergea înaintea lui. Și deaca veni despre fața lui Iudith, și a slugilor lui, s-au mirat toți pentru frumuseațele feții ei. Și căzînd preste față, s-au închinat lui, și o sculară pre ea robii lui.

CAP XI

i zise cătră ea Olofernu: „Îndrăznește, muiare, să nu te temi cu inima ta, căci eu n-am făcut rău la om care au ales a sluji lui Navohodonor, împăratul a tot pămîntul.
 2 Și acum, nărodul tău, cel ce lăcuiaște muntele, de nu m-ar fi defăimat pre mine, nu aș fi rîdicat sulita mea preste dînșii. Ce ei ș-au
 3 făcut lor aceastea. Și acum spune-m pentru care lucru ai fugit de la ei și ai venit cătră noi? Pentru că ai venit la mîntuire, aibi nădeajde!
 4 În noaptea aceasta tu vei trăi, și înainte, pentru că nu iaste cine să facă strîmbătate ție, ce bine va face spre tine, precum să face robilor domnului meu, împăratului Navohodonor“. Și zise cătră
 5 el Iudith: „Priimește graiurile roabei tale, și să grăiască roaba ta înaintea feții tale, și nu voiu vesti minciună domnului meu în noaptea aceasta. Și, de vei urma
 6 cuvintelor slujnicii tale, desăvîrșit lucru va face Dumnezău cu tine, și nu să va scădea domnul meu den tocmealele lui. Pentru
 7 că viu e Navohodonor, împăratul a tot pămîntul, și trăiaște tăria lui care te-au trimis pre tine spre isprăvirea a tot sufletul, pentru că nu numai oameni, pentru tine, vor sluji lui, ce și hiarăle cîmpului, și dobitoacele, și pasările ceriului, pren putearea
 8 ta, vor trăi asupra lui Navohodonor și a toată casa lui. Pentru că am auzit înțelepciunea ta și meștesugurile sufletului tău, și s-au vestit în tot pămîntul că tu însuți ești bun întru toată împărăția, și tare întru știință, și minunat în oștile războiului. Și acum, cuvîntul carele au grăit Ahior la
 9

sfatul tău am auzit graiurile lui, pentru că l-au socotit pre el oamenii den Vetulia și au spus lor toate câte au grăit el lângă tine.

10 Pentru aceea, stăpîne doamne, să nu treci cuvîntul lui, ce-l pune pre el în inima ta,

11 căci adevărat iaste. Că nu să izbîndește neamul nostru, pentru că nu poate sabie asupra lor, de nu vor greși la Dumnezăul lor.

12 Și acum, pentru ca să nu fie domnul meu în zadar și fără izbîndă, și va cădea moarte preste fața lor, că i-au cuprins pre ei greșală cu carea vor mînia pre Dumnezăul lor, cînd

13 vor face fără cale. De vreme ce s-au firșit lor bucatele lor și să împușină toată apa, sfătuiră a să invita spre dobitoacele lor, și toate câte au osebit lor Dumnezău întru legile Lui ca să nu mănînce, au socotit să le cheltuiască. Și începăturile grîului, și zăciualele vinului și untul-de-lemnului, carele au păzit sfințind preoșilor celor ce stau la Ierusalim, înaintea feței Dumnezăului nostru, au socotit să le mistuiască, de carele nici cu mîinile să cădea să să atingă nimeni

15 den cei dentru norod. Și au trimis la Ierusalim să le aducă iertăciune de la bătrînime, pentru că și cei ce lăcuiesc acolo au făcut aceastea. Și vor fi pînă vor vesti lor și vor face, să vor da ție spre pierzare în ziua aceea.

16 Pentru aceea, eu, roaba ta, conoscînd toate aceastea, am fugit de cătră fața lor; și au trimis pre mine Dumnezău să fac cu tine lucru pre carele să va minuna tot pămîntul, oricîți vor auzi aceastea, căci roaba ta de Dumnezău crezătoare iaste și slujind ziua

17 și noaptea Dumnezăului ceriului. Și acum voiu rămînea lângă tine, domnul meu, și va ieși roaba ta preste noapte spre vale și mă voiu ruga cătră Dumnezău, și-m va vesti mie cînd au făcut păcatele lor; și viind, voiu

18 cuvînta ție, Și vei ieși cu toată putearea ta și nu iaste cine să stea împotriva ție dentru ei. Și voiu duce pre tine pren mijlocul jidovimei, pînă vei veni în preajma Ierusalimului. Și voiu pune jățul tău în mijlocul ei. Și vei aduce pre ei ca oile care n-au păstori. Și nu va mîrîi cîine cu limba lui

20 denaintea ta. Pentru căci mie aceastea s-au grăit despre știința mea și s-au vestit mie, și m-am trimis ca să vestuiesc ție“.

21 Și plăcură cuvintele ei înaintea lui Olofernu și înaintea tuturor slugilor lui, și să mirară de înțelepciunea ei și ziseră: „Nu iaste ca această muiare de la marginea pînă la marginea pămîntului, în frumsețele obrazului și priceaperea cuvintelor“. Și zise cătră ea Olofernu: „Bine au făcut Dumnezău, trimițînd pre tine înaintea norodului, ca să să facă întru mîinile noastre tărie, iară întru cei ce au defăimat pre dōmnul

23 meu perzare. Acum iscusită ești tu la

chipul tău și bună la cuvintele tale; că, de vei face în ce chip ai grăit, Dumnezăul tău va fi mie Dumnezău și tu în casa împăratului Navohodonosor vei șădea și vei fi numită la tot pămîntul!“

CAP XII

i porunci să o bage pre ea unde să punea arginturile lui, și rîndui să i să aștearnă ei den facerile bucatelor lui, și vinul lui să bea. Și zise Iudith: „Nu voiu mîncă dentru eale, pentru ca să nu să facă poticală, ce den ceale ce mi s-au urmat să va da!“ Și zise cătră ea Olofernu: „Dară de să vor sfirși ceale ce sînt cu tine, de unde vom avea ție să dăm aseamenea acelora? Pentru că nu iaste cu noi den néamul tău“. Și zise Iudith cătră el: „Viu sufletul tău, domnul meu, că nu va cheltui roaba ta cealea ce-s cu mine, pînă unde va face Domnul în mîna mea ceale ce au sfătuit!“ Și o au adus pre ea slugile lui Olofernu la cort și au dormit pînă la miazănoapte. Și să sculă cătră straja cea despre zori și trimise cătră Olofernu, zicînd: „Poruncească dară domnul meu să lase pre roaba ta să iasă la rugă“. Și porunci Olofernu păzitorilor trupului să nu oprească pre ea. Și rămase în tabără zile 3, și ieșiia preste noapte la valea cetății Vetuliei, și să afunda la izvorul apei în tabără. Și deaca să suia, să ruga Domnului Dumnezeului lui Israil să îndirepteaze calea ei spre rădicarea fiilor nărodului ei. Și întrînd curată, aștepta la cort pînă i-au adus hrana ei cătră seară. Și cînd fu în ziua a patra, au făcut Olofernu ospăț robilor lui, sînguri, și n-au chemat la acea treabă pre niciunul den cei ce sînt pre trebi. Și zise lui Vagoa scopitului, care era ispravnic preste toate ale lui: „Pleacă dară, mergînd, și pre muiarea jidovca care iaste la tine, ca să vie la noi și să mănînce și să bea cu noi, Pentru că, iată, rușine iaste obrazului nostru, de vom lăsa muiare ca aceasta neîmpreunîndu-ne cu ea, că, de nu vom trage pre aceasta cătră noi, va rîde de noi“. Și ieși Vagoa de cătră fața lui Olofernu și întră la ea și zise: „Să nu se lenevească dară copilașa cea frumoasă aceasta a veni cătră domnul meu, ca să să mărească înaintea feții lui și să bea cu noi spre veselie vin și să să facă în ziua aceasta ca o fată a fiilor lui Asur, carele stau în casa lui Navohodonosor“. Și zise cătră el Iudith: „Și cine sînt eu, ca să grăiescu împotriva domnului meu? Căci tot ce va fi înaintea ochi[lor] lui plăcut, sîrguind voiu face, și va fi mie aceasta spre bucurie pînă la ziua morții mele“. Și sculîndu-se, să împodobi cu îmbrăcă-

15 mintea și cu toată podoaba cea muierască, și veni roaba ei și-i așternu ei în preajma lui Olofernu jos pieile carele au luat de la Vagoa, la cea de toate zilele petreacerea ei, ca să mănânce șazănd pre eale. Și venind, șazu Iudith. Și să ciudi inema lui Olofernu asupra ei, și să turbură sufletul lui, și era întru pohtă foarte ca să să împreune cu ea; și păziia vreama ca să o înșale pre ea den ziua care o au văzut. Și zise cătră ea Olofernu: „Bea dară și te fă cu noi spre veselie!“

17 Și zise Iudith: „Bea-voiu dară, doamne, căci s-au mărit traiul meu întru mine astăzi decît toate zilele nașterii mele“. Și luînd, au mîncat și au băut înaintea lui carele au

18 gătit roaba ei. Și să veseli Olofernu pentru ea, și au băut vin mult foarte, cît n-au băut niciodineoară într-o zi, de cînd s-au născut.

CAP XIII

1 **S**i deaca să întîrzie vreama, sîrguiră robii lui a să răsipi. Și Vagoa au

2 închis cortul lui pre den afară și sloboziră pre cei ce păziia de cătră fața domnului lui, și s-au dus la așternuturile lor, pentru că era toți trudiți, fiind îndelungată băutura. Și rămase Iudith sîngură în cortu, și Olofernu mai nainte fiind căzut pre patul lui, pentru că era preste el turnat vinul. Și zise Iudith roabei ei să stea afară den așternutul ei și să păzască ieșirea ei, ca și în cealealalte zile, pentru că au zis că va ieși la ruga ei; și lui Vagoa au grăit după cuvintele aceastea.

5 Și să duseră toți de cătră fața ei, și nimen n-au rămas la așternut, de la mic pînă la mare. Și stînd Iudith lîngă patul lui, zise în inima ei: „Domnul Dumnezeu a toată

6 putearea, caută în ceasul acesta spre faptele mînilor mele spre înălțarea Ierusalimului!

7 Acum iaste vreama a ajuta moștenirii Tale și a face tocmealele mele spre surparea vrăjmașilor carii s-au rădicat asupra noastră“.

8 Și apropiindu-să la stîlpul patului care era lîngă capul lui Olofernu, coborî sabia lui de la el și, apropiindu-se de pat, l-au apucat de

9 chica capului lui; Și zise: „Întăreaște-mă, Doamne, Dumnezeul lui Israil, în ziua aceasta!“ Și lovi preste grumazul lui de 2 ori cu

10 vîrtutea ei, și luo capul lui de la el. Și răsturnă trupul lui de pre așternut, și luo

11 polugul den stîlpi, și preste puțin ieși Și deade roabei ei capul lui Olofernu, și-l puse pre el în traista bucatelor ei. Și ieșiră amîndoao împreună, după obiceiul lor, la

12 rugă. Și trecînd tabăra, au încunjurat valea aceea și s-au suit la măgura

13 cetății Vetuliei și veniră la porțile ei. Și zise Iudith de departe celor ce păziia la porți: „Deșchideți, deșchideți dară poarta! Cu noi iaste Dumnezeu, Dumnezeul nostru, ca să mai facă puteare în Ierusalim și tărie asupra vrăjmașilor, precum și astăzi au făcut!“ Și fu deaca auziră oamenii cetății

14 glasul ei, sîrguiră a să pogorî la poarta cetății lor; și chemară împreună pre bătrînii cetății. Și alergară toți, de la mic pînă la mare, căci cu minune era lor a veni ea. Și deșchisără poarta și le primiră pre eale; și aprinzînd foc spre lumină, le încunjurară pre eale. Și ea zise cătră dînșii cu glas

16 mare: „Lăudați pre Dumnezeu! Lăudați pre Dumnezeu, pentru că n-au depărtat mila Lui de la casa lui Israil, ce zdrobi pre vrăjmașii noștri, pren mîinile mele, în noaptea aceasta!“ Și luînd capul den traistă,

17 îl arătă și zise lor: „Iată capul lui Olofernu, voivodul puterii lui Asur, și iată pologul întru carele zăcea în bețiile lui. Și l-au lovit pre el Domnul cu mîină de fămeaie. Și

18 viu Domnul, Carele au păzit pre mine în calea mea carea am mersu, că l-au înșalat pre el fața mea, spre peirea lui, și n-au făcut păcat cu mine spre pîngăriciune și rușine“.

19 Și să minună tot norodul foarte și, plecînduse, să închinara lui Dumnezeu și zisără cu toți odată: „Binecuvîntat ești, Dumnezeul nostru, Cela ce ai ocărit în ziua de astăzi pre vrăjmașii norodului Tău!“ Și zise ei

20 Ozia: „Binecuvîntată ești tu, fată, Dumnezeului celui Preaînalt, decît toate muierile ceale de pre pămînt, și binecuvîntat Domnul Dumnezeu, Care au zidit ceriul și pămîntul, Care au îndireptat pre tine spre rana capului voivodului vrăjmașilor noștri. Că nu să

21 va depărta nădejdea ta de la inima oamenilor ce pomenescu putearea lui Dumnezeu pînă în veac, și să facă ție aceasta Dumnezeu spre înălțime veacinică, ca să socotească pre tine cu bunătăți, Pentru că n-ai

22 pregetat sufletului tău, pentru smerirea neamului nostru, ce ieșiș la căderea noastră, spre îndireptare mergînd, înaintea Dumnezeului nostru!“ Și ziseră tot norodul: „Facă-se, facă-se!“

CAP XIV

1 **S**i zise cătră ei Iudith: „Ascultați-mă dară, fraților, și, luînd capul acesta, spînzurați pre el pre baștea zidului vostru. Și va fi cînd va

2 lumina de zori și va ieși soarele pre pamînt, veți lua fieștecarele unealtele ceale de războiu ale voastre și va ieși tot bărbatul care e cu vîrtute afară den cetate și veți pune căpetenie preste ei, ca cum ați pogorî la cîmpu la straja cea denaintea a fiilor lui Asur; și nu vă veți pogorî.

3 Și luînd aceștea armele toate, ale lor, vor merge la taberele lor și vor rădica pre hatmanii puterii lui Asur; și vor alerga la cortul lui Olofernu, și nu-l vor afla pre el. Și va cădea întru ei frică și vor fugi de cătră
4 fața voastră. Și urmînd voi și cei ce lăcuiesc tot hotarul lui Israil, aștearneț pre
5 ei întru căile lor. Iară mai nainte de a face aceastea, chemați-m pre Ahior Ammaniteanul, pentru că, văzînd, să cunoască pre
6 cela ce au defăimat casa lui Israil și pre cel ce l-au trimis pre el la noi ca la moarte“. Și
7 chemară pre Ahior den casa Oziei. Și deaca veni și văzu capul lui Olofernu în mîna unui om întru adunarea nărodului, căzu
8 preste față-ș și leșină duhul lui. Și deaca-l apucară pre el, căzu la picioarele Iudithii și să închină feații ei și zise: „Bindecuvîntată—tu, întru tot sălașul Iudii și întru toată
9 limba, carii, auzînd numele tău, să vor turbură. Și acum, spune-mi mie cîte ai făcut
10 în zilele aceastea“. Și povesti lui Iudith, în mijlocul nărodului, toate cîte era făcute, den ziua ce au ieșit pînă cînd grăia cu ei.
11 Și deaca au tăcut grăind, au clicuit oamenii cu glas mare și deadeară glas veasel în cetatea lor. Și văzînd Ahior toate cîte au fă-
12 cut Dumnezeu cu Israil, crezu în Dumnezău foarte, și-ș obrezuia trupul lui și să adaoșe cătră casa lui Israil, pînă în ziua aceasta.
13 Și cînd să înălțară zorile, și spînzurară capul lui Olofernu de zidu; și luu tot bărbatul armele lui și ieșiră după șireag la suișurile muntelui. Și fiii lui Asur, deaca văzură
14 pre ei, au trimis la povățuitorii lor, și ei veniră la voivozi, și cei preste mii, și la toate
15 căpeteniile lor. Și mearseră la cortul lui Olofernu și ziseră celui ce era ispravnic lui: „Scoală dară pre domnul nostru, căci au cutezat robii a pogorî asupra noastră spre războiu, pentru ca să piară desăvîrșit“.
16 Întră Vagoas și lovi curtea cortului, pentru că socotiia că doarme el cu Iudith. Și deaca nimene nu-l auzi, deșchizînd întră
17 la așternut, și află pre el preste așternut, lepădat mort, și capul lui să luase de la el. Și strigă cu glas mare, cu plîngere și cu suspinu, și cu strigare tare, și rupse hainile lui. Și întră la cort unde era Iudith
18 mîind, și nu o află pre ea. Și sări la nărod și strigă: „Vicleniră robii, făcut-au rușine o muiare den jidovi la casa împăratului Navohodonosor, căci iată Olofernu—jos, și capul nu iaste la el“. Și deaca auziră aceaste graiuri boiarii puterii lui Asur, hainile lor rupseră și să turbură sufletul lor foarte. Și să făcu lor

strigare și chiot mare foarte în mijlocul taberii.

CAP XV

1 i deaca au auzit cei ce era pre la sălaș, să îngroziră de lucru ce s-au
2 făcut și căzu preste ei frică și cutremur. Și nu era om așteptînd
3 de cătră fața aproapelui său încă, ce, spărgîndu-se dempreună odată, au fugit
4 pre toate căile cîmpului și ale muntelui. Și cei ce să tăbărîse la munte, împrejurul Vetuliei, să înfrînseră spre fugă. Și atuncea
5 fiii lui Israil, tot bărbatul războinic dentru ei, s-au răvărsat asupra lor. Și trimise Ozia la Vetomasthem, și Vithe, și Hove, și Coila,
6 și la tot hotarul lui Israil, pre cei ce vestesc pentru ceale ce s-au săvîrșit, și pentru ca toți să să vearse asupra vrăjmașilor, spre
7 omorîrea lor. Și deaca au auzit fiii lui Israil, toți odată dempreună au căzut asupra lor și tăia pre ei pînă la Hova. Așijderea și cei den Ierusalim au sosit, și den tot
8 muntele, pentru că au vestit lor ceale ce s-au făcut la tabăra vrăjmașilor lor. Și cei den Galaad și den Galilea foarte le-au turnat
9 lor cu rană mare, pînă unde au trecut Damascul și hotarul lui. Iară cei rămași ce lăcuia în Vetula căzură preste tabăra lui
10 Asur și prădară pre ei și să îmbogățiră foarte. Și fiii lui Israil, întorcîndu-se de la tăiare, stăpîniră pre cei rămași. Și satele și cetățile den munte și cîmpi au biruit, multe
11 pleanuri, pentru că era mulțime multă foarte. Și Ioachim, preotul cel mare, și bătrînia fiilor lui Israil, cei ce lăcuia în Ierusalim, veniră a întemeia bunătățile carele au făcut
12 Dumnezău lui Israil, și a vedea pre Iudith, și a grăi cu ea pace. Și deaca întrară cătră ea, binecuvîntară pre ea, cu toți odată,
13 și ziseră cătră ea: „Tu ești înălțarea Ierusalimului, tu ești trufă mare lui Israil, tu ești fală mare neamului nostru, căci ai făcut aceaste toate cu mîna ta, făcut-ai
14 ceale bune cu Israil, și binevru preste ei Dumnezău. Bindecuvîntată te fă lîngă Cel Întru-tot-țuitoriu Domnu, în veacinică
15 vreme!“ Și zise tot norodul: „Facă-se!“ Și prădă norodul tabăra pînă în 30 de zile. Și deaderă Iudithii cortul lui Olofernu, și
16 toate arginturile, și paturile, și păharăle, și toate lucrurile lui. Și, luînd ea, au pus preste mușcoia ei, și au înhămat carăle ei, și le-au grămădit pre eale preste eale. Și să strînsese tot muieretul lui Israil ca să o vază pre ea, și au binecuvîntat pre ea, și au făcut ei horă dentru eale. Și au luat stîlpări în mîinile ei, și au dat și muierilor celor ce era cu ea, și s-au cununat cu maslinul ea și cealea ce era cu ea. Și veni înaintea

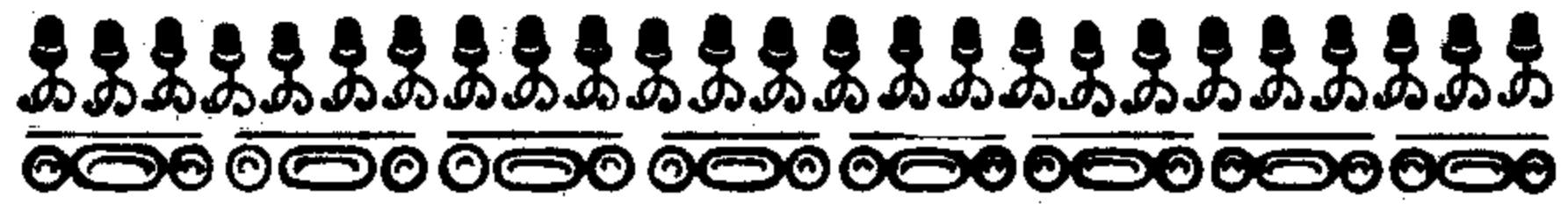

a tot norodul, cu danțu povățuind tuturor muierilor. Și urma tot bărbatul lui Israil înarmați, cu cununi, și laude în rostul lor.
17 Și începea Iudith mărturisirea aceasta la tot Israilul, și răspundea tot norodul lauda aceasta:

CAP XVI

1 **S**i zise Iudith: „Începeți Dumnezăului meu cu timpene, cântați Domnului meu cu țimbale, împreunați Lui cântare și laudă, înălțați și chemați numele Lui! Că
2 Dumnezău iaste Cel ce zdrobeaște războaiele, căci în taberile Lui, în mijlocul norodului, mă scoase den mîna celor ce mă gonesc.
3 Veni Asur den munți de la crivăț, veni cu 10000 de mii ale puterii lui, căroră mulțimea lor au astupat pîraiele și mulțimea lor au
4 acoperit dealurile. Zise să arză hotarale mele, și pre tinerii miei să-i omoară cu sabie, și cei sugători să-i puie la pămînt, și pruncii miei să-i puie la pradă, și fecioarele mele să le prade. Domnul Atotțitorul
5 defăimă pre ei cu mîna de fămeaie, Pentru că nu căzu cel tare de tineri, nici fii virtuoși l-au lovit pre el, nici nați uriași să rîdicară asupra lui, ce Iudith, fata lui Merari, cu frumuseațele feații ei slăbi pre el.
6 Pentru că să dezbracă de îmbrăcămîntea văduviei ei, spre înălțarea celor ce-i durea în Israil, uns-au fața ei cu miros, și legă părul ei cu mitră, și luo veșmint de in, spre
7 amăgirea lui. Călțunul ei hrăpi ochiul lui, și frumuseațele ei robi sufletul lui, trecu
8 sabia pren gîtul lui. Îngroziră-să persii de cutezarea ei, și midii de îndîrjirea ei să
9 turburără. Atuncea clicuiră cei smeriți ai miei, și strigară cei neputincioși ai miei, și să spămîntară, înălțară glasul lor, și să
10 înfrînsără. Fiii feațelor i-au împuns pre ei, și ca pre copiii celor ce merg de voie rîniia pre ei; perit-au, den rînduiala Domnului Dumnezăului meu. Lăuda-voiu Domnului,
11 laudă și fală: Doamne, mare ești, și mărit, minunat în virtute, necovîrșit! Ție să slujască toată zidirea Ta, Căci ai zis și
12 s-au făcut. Trimis-ai duhul Tău și au zidit, și nu iaste cel ce să stea împotriva glasului
13 Tău! Pentru că munții den temelie, cu apele, să vor clăti, și pietrile de cătră fața Ta ca ceara se vor topi, iară pre cei ce să
14 tem de Tine, Tu bine îi vei curăți! Căci mică e toată jîrtva cătră mirosul bunei-mirosiri și puțin tot seul spre arderea-de-tot a Ta, iară cel ce să teame de Domnul, mare
15 e pururea. Vai limbilor ce să scoală asupra neamului meu! Domnul Atotțitorul va izbîndi asupra lor, în ziua judecării, a da foc și viermi la trupurile lor, și vor plînge cu
16 simțire pînă în veac“. Și deaca au intrat

la Ierusalim, să închinară Domnului și, cînd să curăți nărodul, au adus arderile ceale de tot ale lor, și ceale de voie ale lor, și dările. Și puse Iudith toate unealtele lui Olofernu, 17 cîte au dat nărodul ei, și pologul carele au luat ea de la așternutul lui, spre danie Domnului au dat. Și era nărodul veselindu-se 18 în Ierusalim, despre fața sfințelor, în 3 luni, și Iudith cu ei au rămas. Și după zilele 19 aceste, au purces fieștecarele la moștenirea lui, și Iudith mearse la Vetulua și rămase întru avearea ei. Și fu în vremea ei 20 slăvită în tot pămîntul; și mulți au pohtit pre ea, și n-au cunoscut bărbat pre ea, toate zilele vieții ei, den care ceas au murit Manasi, bărbatul ei, și să adaoase cătră nărodul ei. Și era mergînd înainte mare foarte, și îmbătrîni în casa bărbatului ei, 105 de ani; și lăsă roaba ei slobodă. Și muri la Vetulua. Și o îngropară pre ea în peștera bărbatului 22 ei, Manasi. Și o plînsără pre ea casa lui Israil 7 zile. Și împărți unealtele ei, mai nainte 23 de ce au murit ea, la toți cei de aproape ai lui Manasi, bărbatului ei, și celor aproape de neamul ei. Și nu mai era cine să spară 24 pre fiii lui Israil în zilele Iudithii și, după ce au murit ea, zile multe.

VARUH

CAP I

1 **S**i aceste-s cuvintele cărții carele au scris Varuh, feciorul lui Niriu, fiiul lui Maaseu, fiiul lui Sedechiu, fiiul lui Asadiu, fiiul lui Helchiu, în Vavilon, în anul al 5, în 7 ale lunii, în vremea care au luat haldeii Ierusalimul și-l arsără pre el cu foc. Și ceti Varuh cuvintele cărții aceștia la urechile Iehonie, fiiul lui Ioachim, împăratul Iudii, și la urechile a tot norodul, celor ce veniia spre carte, și la urechile celor tari, și fiilor împăraților, și la urechile celor bătrîni, și la urechile a tot norodul, de la mic pînă la mare, tuturor celor ce lăcuiescu la Vavilon, pre rîul Sudului. Și plîngea, și postia și să ruga rugi înaintea Domnului. Și adunară argint, pre cît putea a fieștecăruia mîna, Și trimisără la Ierusalim cătră Ioachim, feciorul Helchiei, fiiului lui Salom preotul, și cătră preoți, și cătră tot norodul, ceia ce s-au aflat împreună cu el în Ierusalim, cînd au luat el vasele Casii Domnului, cealea ce s-au scos den besearică, să să întoarcă la pă-

CAP II

mîntul Iudii la a zecea lui siuan, vase de argint carele au făcut Sedechia, fiul Osiei, 5 împăratul Iudii, După ce au înstriinat Navohodonosor, împăratul Vavilonului, pre Iehonia, și pre boiari, și pre cei legați, și pre cei tari, și pre norodul pămîntului, de la Ierusalim, și au adus pre ei la Vavilon, 6 Și zisără: „Iată, am trimis la voi argint, și cumpărați pre argint arderi-de-tot, și pentru păcat, și tămîie, și faceți mană, și aduceți preste jîrtăvnicul Domnului Dumnezăului nostru. 7 Și vă veți ruga pentru viața lui Navohodonosor, împăratul Vavilonului, și spre viața lui Valtasar, fiului lui, pentru ca să fie zilele lor ca zilele ceriului pre pămînt. 8 Și va da Domnul vîrtute noao, și va lumina ochii noștri, și vom trăi supt umbra lui Navohodonosor, împăratul Vavilonului, și supt umbra lui Valtasar, fiului lui, și vom sluji lor zile multe, și vom afla har înaintea lor. 9 Și vă rugați pentru noi cătră Domnul Dumnezăul nostru, căci am greșit la Domnul Dumnezăul nostru, și nu s-au întorsu mînia Domnului și urgia Lui de la noi 10 și pînă în ziua aceasta. Și veți ceti cartea aceasta carea am trimis cătră voi, să mărturisiți în Casa Domnului, la zilele praznicului și la zilele vremii. 11 Și veți grăi: ‘A Domnului Dumnezăului nostru e dreptatea, și noao — rușinea obrazelor, ca în ziua aceasta, la omul Iudii, și la cei ce lăcuiescu Ierusalimul, și împăraților noștri, și boiarilor noștri, și preoților noștri, și prorocilor noștri, și părinților noștri, 12 Pentru care am greșit înaintea Domnului, și n-am ascultat Lui. Și n-am ascultat glasul Domnului Dumnezăului nostru, a merge întru poruncele Lui, carele 13 au dat despre fața noastră. Den ziua carea au scos Domnul pre părinții noștri den pămîntul Eghipetului și pînă în ziua aceasta, eram neascultînd cătră Domnul Dumnezăul nostru, și ocăzuiamu ca să nu auzim glasul Lui. 14 Și să lipiră de noi răutățile și blestemul care au rînduit Domnul la Moisi, sluga Lui, în ziua carea au scos pre părinții noștri den pămîntul Eghipetului, să dea noao pămîntu care cură lapte și miare ca ziua 15 aceasta. Și n-am ascultat glasul Domnului Dumnezăului nostru, după toate cuvintele prorocilor, carele au trimis cătră noi. Și am mersu fieștecarele întru cugetul inimii lui ceii reale, a lucra la alți dumnezăi, a face reale înaintea ochilor Domnului Dumnezăului nostru.

i întări Domnul cuvîntul Lui care 1
 au grăit pentru noi, și pentru judecătorii noștri, ceia ce au judecat pre Israil, și pentru împărații noștri, și pentru boiarii noștri, și pentru omul lui Israil și al Iudei, 2
 A aduce asupra răutăți mari, carele nu s-au făcut dedesuptul a tot ceriul în ce chip s-au făcut în Ierusalim, după ceale scrise în leagea lui Moisi, 3
 A mînca noi, omul cărnurile fiului și omul cărnurile featei lui. 4
 Și au dat pre ei supuși la toate împărățiile ceale de pren prejurul nostru spre ocară și spre pustiire, întru toate năroadele ceale ce-s împrejurul nostru, unde i-au răsipit pre ei Domnul acolo; și s-au făcut dedesupt, și nu deasupra, căci am greșit Domnului Dumnezeului nostru, a nu asculta glasul Lui. 5
 A Domnului Dumnezeului nostru — dreptatea, iară noao, și părinților noștri, rușinea obrazelor, ca în ziua aceasta. 6
 Ceale ce au grăit Domnul asupra noastră, toate răutățile aceastea au venit preste noi. Și nu ne-am rugat feații Domnului, a să întoarce fieștecarele de la cugetele inimi[i] lor cei reale. 7
 Și preveghe Domnul asupra celor răi, și [-i] aduse Domnul asupra noastră, că drept iaste Domnul preste toate lucrurile Lui care au poruncit noao. 8
 Și n-am auzit glasul Lui, a merge întru poruncile Domnului, carele au dat despre fața noastră. Și acum, Doamne, Dumnezăul lui Israil, Care ai scos pre nărodul Tău den pămîntul Eghipetului, cu mîna tare și cu braț nalt, cu seamne și cu minuni, și cu puteare mare, și ai făcut Ție nume ca în ziua aceasta, 9
 Greșit-am, păgînit-am, făcut-am strîmbătate, Doamne Dumnezăul nostru, preste toate dreptățile Tale; 10
 Întoarcă-se mînia Ta de la noi, căci am rămas puțini întru limbi, unde ne-ai răsipit pre noi acolo. 11
 Ascultă, Doamne, rugăciunea noastră și umilința noastră, și ne scoate pre noi pentru Tine și dă noao har cătră fața celor ce ne-au înstreinat pre noi, pentru ca să cunoască tot pămîntul că Tu ești Domnul Dumnezăul nostru, căci numele Tău s-au chemat deasupra lui Israil și preste neamul lui. 12
 Și caută den casa cea sfîntă a Ta, și ia aminte la noi, și pleacă, Doamne, ureachea Ta și auzi, deschide ochii Tăi și vezi, 13
 Căci nu cei morți în iad, de la carii s-au luat duhul lor de la ficații lor, vor da mărire și îndireptare Domnului, ce sufletul cel ce să mîhnește preste mărirea carea merge plecîndu-se și slăbind, și ochii cei ce să sfîrșăsc, și sufletul cel flămînd vor da mărire Ție și dreptate, Doamne. 14
 Căci nu pe dreptățile părinților noștri și ale împăraților noștri noi oborîm mila înaintea feații Tale, Doamne Dumnezeul nostru. 15
 Căci ai

slobozit mînia Ta și urgia Ta la noi, în ce chip ai grăit cu mîna slugilor Tale, prorocilor, zicînd: 'Așa au zis Domnul: Plecați umărul vostru, lucrați împăratului Vavilonului și șadeți pre pămîntul carele am dat părinților voștri. Și de nu veți asculta glasul Domnului, a lucra împăratului Vavilonului, sfîrșire voi face, den cetățile Iudei și den afara Ierusalimului, glas de veselie și glas de bucurie, glas de ginere și glas de nevestă; și va fi tot pămîntul neumblat de cei ce lăcuiesc întru el'. Și n-am ascultat glasul Tău, a lucra împăratului Vavilonului, și ai întărit cuvintele Tale care ai grăit cu mîinile slugilor Tale, prorocilor, ca să scoată oasele împăraților noștri și oasele părinților noștri den locul lor. Și iată, sînt lepădate la arsura zilei și la înghețul nopții, și au murit în durori reale, cu foamete și cu sabie, și cu trimitere. Și ai pus Casa unde să cheamă numele Tău preste ea, ca ziua aceasta, pentru răutatea casei lui Israil și casei Iudii. Și ai făcut la noi, Doamne Dumnezeul nostru, după toată liniștea Ta și după toată îndurarea Ta cea mare, în ce chip ai grăit în mîna slugii Tale, lui Moisi, în ziua care ai poruncit lui să scrie leagea Ta înaintea fiilor lui Israil, zicînd: 'De nu veți asculta glasul Mieu cu adevărat, sunetul cel mare și mult acesta și să va întoarce spre micu întru limbi, unde voi răsipi pre ei acolo, căci am cunoscut că nu Mă vor asculta, căci nărodul năsilnic la cerbice iaste. Și să vor întoarce întru inema lor, în pămîntul înstriinării lor, și vor cunoaște că Eu sînt Domnul Dumnezeul lor; și voi da lor inemă, și urechi de vor auzi; și vor lăuda pre Mine în pămîntul înstriinării lor și vor pomeni numele Mieu. Și să vor întoarce despre dosul lor cel năsilnic și de la ceale reale lucrurile lor, căci îș vor aduce aminte de calea părinților lor, celor ce au greșit înaintea Domnului. Și voi înturna pre ei la pămîntul carele am jurat părinților lor, lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, și vor stăpîni pre el, și voi înmulți pre ei, și nu să vor îpuțina. Și voi întări lor făgăduință veacinică, ca să fiu lor Dumnezeu, și ei vor fi Mie întru nărod, și nu voi mai mișca pre nărodul Mieu, Israil, de la pămîntul carele am dat lor'.

CAP III

1 **D**oamne Atotțiitoriul, Dumnezeul lui Israil, suflet den strimțuri și duhul trîndăviilor au strigat cătră Tine. Ascultă, Doamne, și miluiaște, căci am greșit înaintea Ta, căci Tu—Cel ce șazi pre veac, și noi—cei ce

perim în veac. Doamne Atotțiitoriul, 2
Dumnezeul lui Israil, auzi dară rugăciunea 3
celor ce au murit ai lui Israil și a fiilor celor 4
ce au greșit înaintea Ta, carii n-au ascultat 5
glasul Tău, Dumnezeului lor, și s-au lipit de 6
noi realele. Să nu-Ț aduci aminte de strîm- 7
bătățile părinților noștri, ce adu-Ț aminte 8
de mîna Ta și de numele Tău în vremea 9
aceasta, căci Tu ești Domnul Dumnezeul 10
nostru, și vom lăuda pre Tine, Doamne. 11
Căci pentru aceea ai dat frica Ta în inemi- 12
le noastre, ca să chemăm numele Tău, și 13
vom lăuda pre Tine întru înstriinarea noastră. 14
Căci am întors de la inema noastră toată 15
strîmbătatea părinților noștri, celor ce au 16
greșit înaintea Ta, noi, astăzi, întru înstrii- 17
narea noastră, unde ne-ai sămănat pre noi 18
acolo, spre ponoslu și spre blestăm și spre 19
datorie, după toate strîmbătățile părinți- 20
lor noștri, carii s-au depărtat de la Domnul 21
Dumnezeul lor'. Auzi, Israile, poruncile 22
vieții, băgaț în urechi a cunoaște înțelep- 23
ciunea! Ce iaste, Israile, de te-ai vechit 24
în pămîntul limbilor? În pămînt striinu te-ai 25
spurcat împreună cu morții? Socotitu- 26
te-ai împreună cu cei de la iadu? Părăsit-ai 27
izvorul înțelepciunii. Pre calea lui Dumne- 28
zău de ai fi mers, ai fi lăcuit cu pace în veaci- 29
nică vreme. Învață-te unde e mintea, 30
unde e vîrtutea și unde înțeleagerea a 31
cunoaște deodată, unde e îndelungarea 32
vieții și traiul, unde e lumina ochilor și 33
pacea! Cine au aflat locul ei și cine au 34
întat în visteriile ei? Unde sînt boiarii 35
limbilor și cei ce stăpînesc hiarăle lor ceale 36
de pre pămînt? Cei ce cu pasările ceriu- 37
lui batjocuresc, și argintul strîngînd, și 38
aurul, la carele au nădejduit oamenii, și nu 39
iaste săvîrșit agonisealei lor? Căci ceia 40
ce argintul meștersugesc și grijesc lucrul 41
lor, și nu iaste aflare: strînsu-s-au și la iad 42
s-au pogorît, și alții s-au sculat în locul lor. 43
Cei mai tineri văzură lumină și au lăcuit 44
pre pămînt, și calea științii n-au cunoscut, 45
nici au înțeles cărările ei, nici s-au apucat 46
de ea. Fiii lor departe fură de la calea 47
lor, nici s-au auzit în Hanaan, nici s-au vă- 48
zut în Theman. Nici fiii Agarii, cei ce 49
cercetează înțeleagerea cei de pre pămînt, 50
neguțitorii Meranului și Themanului, și bă- 51
snarii, și cei cercetători de priceapere, și ca- 52
lea înțelepciunii n-au conoșcut, nici ș-au 53
adus aminte de cărările ei. O, Israile, cîtu 54
e de mare casa lui Dumnezău și îndelungat 55
locul cîștigului Lui! Mare e și n-are sfîrșit, 56
înalț și nenumărat! Acolo au născut uri- 57
așii cei numiți, de-nceput făcîndu-se bune 58
la mărime, știind războiul. Nu pre aceștea 59
au ales Dumnezău, nici cale de știință au 60
dat lor, și au perit, pentru că n-au avut în-

- telepciune; perit-au pentru nesfătuirea lor.
- 18 Cine s-au suit în ceriu și au luat pre ea și au pogorît pre ea den nori? Cine au trecut decindea de mare, și au aflat pre ea, și va aduce
- 19 pre ea pre aur curat? Nu iaste cel ce să știe calea ei, nici cel ce să pomenească căra-
- 20 rea ei; Ci Cela ce știe toate știe pre ea și află pre ea cu înțelegerea Lui, Cela ce au lucrat pământul în vremea veacului, împlu-
- 21 t-au pre el de dobitoace cu 4 picioare. Cela ce trimite lumina și va merge, chemă pre ea, și-L ascultă pre El cu cutremur.
- 22 Și stealele luminară întru păzile lor și să veseliră. Chematu-le-au pre eale, și ziseră: 'De față sîntem'. Luminat-au cu veselie Celui ce le-au făcut pre eale. Acesta e Dumnezăul nostru, nu să va socoti altul spre Dînsul.
- 23 Află toată calea științii și deade pre ea lui Iacov, slugii Lui, și lui Israil, celui iubit de El. După aceasta pre pământ Să ivi și cu oamenii să amestecă“.

CAP IV

- 1 **A**ceasta e cartea poruncii lui Dumnezău și legea ceaea ce iaste în veac; toți ceia ce o țin pre ea sînt spre viață, iară ceia ce părăsesc prea ea vor muri. Întoarce-te, Iacove, și te apucă de ea, pasă spre lumina dempreajma luminei ei. Să nu dai altuia mărirea ta, și cealea ce-ți sînt de folos, la limbă striină. Fericiți sîntem, Israile, căci ceale plăcute lui Dumnezeu noao conoscute sînt. Îndrăzniți, norodul meu, pomenirea lui Israil. Vîndutu-v-ați limbilor nu spre peire, ce, căci ați mîniat voi pre Dumnezău, v-ați dat pizmașilor. Pentru că ați întăritat pre Cela ce au făcut pre voi, jîrtvuind la draci, și nu la Dumnezău; ați uitat voi pre Cela ce au făcut pre voi, Dumnezăul cel Veacinic, și ați mîhnit și pre cel ce au hrănit pre voi, Ierusalimul. Văzut-au și cea ce au venit voao urgie de la Dumnezău, și zise: „Auziți, nemearnicele Sionului, pentru că au adus mie Dumnezău plîngere mare, Pentru că am văzut robirea fiilor miei și featelor, carea au adus lor Cel Veacinic; pentru că am hrănit pre ei cu veselie, și i-am trimis cu plîngere și jale. Nimeni să nu să bucure pre mine, văduva și cea părăsită de mulți; pustiitu-m-am pentru păcatele fiilor miei, Pentru căci s-au abătut den legea lui Dumnezău, și dreptățile Lui nu le-au cunoscut, nici au mersu pre căile poruncilor lui Dumnezău, nici pre cărările învățaturii întru dreptatea Lui au mers.
- 10 Vie ceale nemearnice ale Sionului, și vă aduceți aminte de robimea fiilor miei și featelor, carea au adus lor Cel Veacinic. Pentru că au adus preste ei limbă de departe, limbă fără rușine, și de altă limbă, căci nu s-au rușinat de bătrînu, nici copil au miluit,

- și au dus pre cei iubiți ai văduvei, și den feate pre cea sîngură au pustiit. Și eu ce putearnică sînt a ajuta voao? Pentru că Cela ce au adus răutățile va scoate pre voi den mîna vrăjmașilor voștri. Păsați, fiilor, păsați, și eu am rămas pustie. Dezbrăcatu-m-am den veșmîntul păcii și m-am îmbrăcat cu sacul rugii mele; striga-voiu cătră Cel Veacinic în zilele mele. Îndrăzniți, fiilor, strigați cătră Dumnezău, și va scoate pre voi den sîlnicie den mîna vrăjmașilor. Pentru că eu am nădejduit pre Cel Veacinic mîntuirea voastră, și veni mie bucurie de la Cel Sfînt, spre milostenia carea va veni voao de sîrgu de la Cel Veacinic, Mîntuitoriu nostru. Pentru că am trimis pre voi cu plîngere și jale, și va da mie Dumnezău pre voi cu bucurie și veselie în veac. Că, în ce chip acum au văzut nemearnicile Sionului robirea noastră, așa vor vedea curînd cea de la Dumnezeu nostru mîntuire, carea va veni preste voi cu mărirea mare, cu luminarea Celui Veacinic. Fiilor, răbdați cu delungarea cea ce au venit de la Dumnezău voao urgie! Pentru că goni pre tine vrăjmașul tău, și vei vedea a lui peire în grabă, și pre grumazii lor vei încăleca. Cei gingași ai miei au mersu pre căi vîrtoase, rădicatu-s-au ca o turmă hrăpită de vrăjmași. Îndrăzniți, fiilor, și strigați cătră Dumnezău, pentru că va fi voao de la Cel ce aduce pomenire. Pentru că, în ce chip s-au făcut cugetul vostru spre rătăcirea voastră de la Dumnezău, cu 10 părți adaogeți întorcîndu-vă să-L cercați pre El, pentru că Ceala ce au adus voao realele aduce-va voao cea veacinică veselie, împreună cu mîntuirea voastră. Îndrăznește, Ierusalime, mîngîia-te-va Cel ce te-au numit! Mișei cei ce pre tine au chinuit și s-au bucurat de căderea ta, ticăloase cetățile căroră au slujit fiii tăi, ticăloasă ceaea ce au priimit pre fiii tăi! Pentru că, în ce chip s-au bucurat pre a ta cădere și s-au veselit pre surparea ta, așa să va mîhni pre a ei pustiire. Și voiu lua ei bucuria cea de multă gloată, și sămeția ei va fi spre jale. Pentru că foc va veni preste ea, de la Cel Veacinic, spre zile îndelungate, și să va lăcui de draci cea mai multă vreme. Caută împrejur cătră răsărituri, Ierusalime, și vezi veselia cea ce vine de la Dumnezăul tău. Iată, vinu fiii tăi pre carii ai trimis, vinu adunați de la răsărituri pînă la apusuri cu graiul Celui Sfînt, bucurîndu-se cu a lui Dumnezău mărirea.

CAP V

- ezbracă-te, Ierusalime, de veșmîntul jălii și chinuirii tale și îmbracă cu bunăcuviința cei de la Dumnezău mării în veac. Îmbracă veșmîntul

cei de la Dumnezeu dreptăți, pune mitra
măririi Celui Veacinic preste capul tău,
3 Pentru că Dumnezeu va arăta la tot cel de
supt ceriu strălucirea ta, pentru că să va
chema numele tău de la Dumnezeu în veac:
4 'Pacea dreptății' și 'Mărirea cinstei dum-
nezăești'. Scoală-te, Ierusalime, și stăi
preste ceale înalte, și caută împrejur cătră
răsărituri, și vezi pre fiii tăi adunați, de la
apusurile soarelui pînă la răsărituri, cu gra-
5 iul Celui Sfînt, bucurîndu-se cu a lui Dum-
nezău pomenire. Pentru că ieșiră de la
tine pedestri, aducîndu-se de vrăjmași,
iară-i bagă pre ei Dumnezeu cătră tine
rădicați fiind cu mărire, ca pre fiii împără-
6 ției. Pentru că porunci Dumnezeu să să
smerească toată mägura înaltă și năsipurile
ceale veacinic, și văile să să împle spre
netezirea pămîntului, pentru ca să îmble
Israil întemeiat cu a lui Dumnezeu mărire.
7 Și umbriră și dumbrăvile, și tot lemnul
bun-mirositoriu lui Israil, cu porunca lui
8 Dumnezeu; Pentru că va povățui Dum-
nezău lui Israil, cu veselie, cu lumina
măririi Lui, cu milostenia și
dreptatea cea de la El.

CARTE TRIMISĂ A IEREMIEI

1 **L**zvodul cărții care au trimis Ieremia
cătră ceia ce era să să aducă robiți
la Vavilon de împăratul vaviloneani-
lor, să le spuie lor după cum s-au
poruncit lui de cătră Dumnezeu:
2 Pentru păcatele carele ați greșit înaintea
lui Dumnezeu, vă veți aduce la Vavilon ro-
biți de Navohodonosor, împăratul vavilonea-
3 nilor. Deci întrînd în Vavilon, veți fi acolo
ani mulți și vremi multe, pînă în șapte ne-
muri; iară după aceasta voi scoate pre voi
4 cu pace de acolo. Și acum veți vedea la
Vavilon dumnezăi de argint, și de aur, și de
lemn, rădicîndu-se preste umeri, arătînd
frică limbilor; teameți-vă dară, pentru ca
nu și voi, asemănîndu-vă cu cei de alt fealiu,
vă veți asemăna, și frica pre voi va lua pentru
ei, văzînd gloate, denainte și denapoia lor,
5 închinîndu-se lor. Și ziceți cu cugetul: „Ție
trebuie a să închina, Stăpîne!“ Că îngerul
Mieu cu voi iaste, și el cearcă sufletele voas-
6 tre. Pentru că limba lor iaste rasă de tes-
lariu, și ei sînt de aur împrejur, și de argint
împrejur, și sînt mincinoși, și nu pot să gră-
7 iască. Ca la o fecioară iubitoare de podoa-
bă, iau aur, făcînd cununi pre capetele dum-
8 nezeilor lor. Și iaste și cînd iau preoții
de la dumnezăii lor aur și argint, la sișe vor
9 cheltui; și vor da dentr-însele și curvelor
celor den cerdac. Și împodobesc pre

dînșii ca pre niște oameni, cu îmbrăcămîn-
te, dumnezăi de argint, și dumnezăi de aur,
și de lemn, și aceștea nu să mîntuiesc de ru-
gină și de mîncări, Imbrăcați fiind ei cu 10
îmbrăcăminte mohorîtă; ștergînd obrazul
lor de praful cel den casă, care iaste mai mult
preste dînșii. Și are schiptru ca un om 11
judecătoriu de țară, care, pre cel ce greșaste
la el, nu-l va omorî. Și are hangeariu în 12
direapta, și topor, iară pre sine den războiu
și den tîlhari nu se va scoate. Drept aceea
cunoscuți sînt că nu-s dumnezăi. Să nu 13
vă fie frică dară de dînșii, că, precum vasul
cel spart al omului nu trebuiește nemică,
ca aceștea sînt dumnezăii lor. Fiind ei 14
întemeiați în case, ochii lor sînt plini de prah,
den picioarele celor ce întră. Și ca la oare- 15
carele ce ar fi făcut strîmbătate împărătu-
lui, sînt închise curțile, ca celui ce să aduce
la moarte, casele lor le întăresc preoții cu
uși și cu lacăte și zăvoară, pentru ca să nu
16 să fure de tîlhari. Lumini ard și mai multe
decît la ei, dentru carii pre niciunul pot să
vază. Iaste ca o grindă de ceale den casă, 17
și inimile lor zic să să roază de tîrîtoarele
ceale de pre pămînt, mîncîndu-i pre dînșii
și îmbrăcămintele lor, ei nu simt. Negriți 18
sînt la obrazele lor de fumul cel ce iaste în
casă. Pre trupul lor și pre capul lor zboară 19
liliaci, rîndurealele și pasările. așijderea și
dihorii; de unde-i veți cunoaște că nu-s
dumnezei. Nu vă teameți dară de dînșii! 20
Pentru că aurul carele iaste prejur dînșii—
pentru frumuseațea: de nu va șterge cineva
rugina, nu vor sclipi; pentru că, nici cînd să
topiia, simțuia. Den tot prețul cumpăraț 21
sînt, întră carii nu iaste duh. Fără de 22
picioare, preste umăr să poartă, arătîndu
necinstea lor oamenilor. Și să rușinează 23
și cei ce slujăscu la aceastea, pentru ca nu
cîndai pre pămînt să cază, pre ei să să ră-
dice. Nici de va pune neștine pre dînsul 24
drept, pre sine să va porni, nici de să va
îndupleca, nu să va îndirepta. Ce, ca la 25
niște morți, pun darurile la ei înainte; și
jîrtvele lor vînzînd, preoții lor le cheltuiescu.
Așijderea și muierile dentr-însele lucrează, 26
nici unui sărac, nici la neputincios dau. Den
jîrtvele lor, avînd eale pre sine, și lehuse fiind,
le pipăie. Deci cunoscînd dentr-aceastea 27
că nu-s dumnezei, să nu vă teameți de ei!
Dară de unde să vor chema dumnezei?
Căci muierile pun denainte la bozi de 28
argint, și de aur, și de lemn; și în casele lor,
popii șădu, avînd hainile lor rupte, și
capetele și barbele rase, ale căroră capete
descoperite sînt. Și zbiară strigînd 29
înaintea dumnezeilor lor, ca oarecarii
la cina mortului. Dentru îmbrăcămîn- 30

tea lor luînd popii, vor îmbrăca muierile lor și copiii; nici de vor păți rău de cineva, nici bine, vor putea să răsplătească; nici să
31 puie împărat pot, nici să scoată. Așijderele
relea nici avuție, nici aramă nu vor putea să dea. De va făgădui lor neștine făgăduință,
32 nu va da, nici nu vor mai ceare. Den moarte om nu vor izbăvi, nici pre cel mai slab de la cel mai tare nu-l vor scoate; pre omul orb la vedea
nu-l vor îndirepta, în nevoie omul
33 fiind, nu-l vor scoate, Văduoa nu o vor milui, nici săracului nu-i vor face bine.
34 Cu pietrele de la munte asămănaș sînt ceale de lemn, și ceale ferecate cu aur, și ceale ferecate cu argint. Iară cei ce slujăscu la
35 aceastea să vor rușina. Cum dară trebuie a socoti au a-i chema ca să fie ei dumnezei? Și încă și aceștea, haldeii, necinstind pre ei;
36 Carii, cînd vor vedea pre un năuc neputînd grăi, aducînd pre Vilon, să roagă să strige, ca cînd ară putea să simță; și nu pot ei socotind să-i lase, pentru că n-au simțire.
37 Iară muierile, puind împrejur funi, în căi șădu, tîmîind tîrîțele; iară cînd vreuna dentrînsele, trîgîndu-se de vreunul den ceia ce trecu și să va culca, ocăraște pre cea de aproape că nu s-au vrednicit ca și ea, nici
38 funea ei s-au rupt. Toate cîte să fac întru ei minciuni sînt. Cum dară trebuie să să socotească au să să zică cum să fie ei dumnezei? De teslari și zlătari sînt meștersuguiți, nemică alte să nu facă, fără cît ce vor meșterii să să facă eale.
39 Și ceștea ce-i meștersuguiesc pre ei să nu se facă de mulți ani, cum dară vor ceale ce să meștersuguiesc de ei să fie dumnezăi?
40 Pentru că au lăsat lucruri mincenoase și ocară celor ce să vor naște în urmă; căci, cînd vor veni asupra lor războiu și răutăți, să sfătuiesc întru ei popii unde să vor ascunde
41 împreună cu dînșii; Cum dară nu iaste a simți că nu-s dumnezăi carii nici mîntuiesc pre dînșii de războiu, nici den răutăți? Pentru că, fiind de lemn și ferecate cu aur și cu argint, să vor conoaște mai apoi că sînt mincenoase la toate limbile, și la împărați aiavea va fi că nu-s dumnezăi, ce fapte de mîni omenesti, și niciun lucru al lui Dumnezău întru dînșii nu iaste. Cui dară trebuie să conosciți că nu-s dumnezăi? Pentru că împărat țării nu vor rîdica, nici ploaie la
42 oameni nu vor da. Și judecata nu vor aleage lor, nici nu vor mîntui strîmbătatea, fiind neputincioși, căci sînt ca niște cioară în mijlocul ceriului și al pămîntului. Pentru că și cînd va cădea foc în casa bozilor de lemn, au ferecați cu aur, au cu argint, popii lor vor fugi și vor scăpa, iară ei ca niște grinzi în
43 mijloc vor arde de tot. Și împăratului, și nepriatenilor nu vor sta împotrivă. Cum dară să să socotească au să să cheame că sînt dumnezăi? Nici de furi, nici de tîl-
44 hari nu vor scăpa bozii de lemn, și ferecați cu argint și cu aur, de la carii ceia ce pot, luînd aurul și argintul și îmbrăcămîntea ce iaste prejur ei, să vor duce avîndu-le; nici lor nu-ș vor ajuta. Cît, mai bine iaste împă-
45 ratul arătîndu-ș vitejia lui sau vasu în casă de folos, cu care să va trebui cela ce-l are, decît cei mincenoș dumnezăi. Au și ușa
50 la casă, mîntuind ceale ce-s întrînșă, decît bozii cei mincenoș; și stîlpu de lemn la împărății, decît bozii mincenoș. Pentru
51 că soarele și luna și stealele, fiind luminoase și trimițîndu-se la trebi, bine-ascultătoare sînt; așijderea și fulgerul, cînd să va ivi, bun e la vedea; și încă un vînt, în toată țara bate; Și norilor, cînd să va porunci de la
52 Dumnezău să meargă preste toată lumea, săvîrșesc rînduiala; și focul, trimițîndu-se de sus să topească munți și codri, face rînduiala; Iară aceastea, nici cu chipurile, nici
53 cu puterile lor sînt asămănate. Pentru aceaea, nici să să socotească, nici să să cheame a fi ei dumnezăi, nefiind ei putincioș nici judecată a judeca, nici a face bine oamenilor. Cunoscînd dară că nu sînt dumnezăi, nu vă
54 teameți de ei! Pentru că nice pre împărați vor blestema, nici vor blagoslovi, și seamne întru limbi și în ceriu nu vor arăta, Nici
55 ca soarele nu vor străluci, nici vor lumina ca luna. Hiarăle sînt decît ei mai bune,
56 care pot fugi la acoperămînt, să-ș folosască lor. Nici într-un chip dară iaste noao
57 dovedit cum sînt dumnezăi, pentru aceaea să nu vă teameți de dînșii! Pentru că,
58 precum la o grădină cu crastaveți iaste un semn de deochiu nimica pîzînd, așa bozii lor sînt, de lemn, și ferecați cu aur și cu argint. Într-acestaș chip iaste și la cel
59 den grădină mărăcini, pre carele toată pasărea șade deasupra, așijderea iară și cu mortul aruncat întru întunearec să aseamănă bozii lor cei de lemn, și ferecați cu aur și cu argint. De pre cel mohorît și de
60 pre marmura ceaea ce putrezează pre dînșii, veș cunoaște că nu-s dumnezei; și ei mai pre urmă să vor mînce, și
61 va fi ocară în țară. Deci
62 mai bun iaste omul drept, neavînd idoli,
pentru că va fi departe de ocară.

CÎNTAREA A TREI SFINȚI CUCONI

după locul, de la al treile cap al lui Daniil.

Și împla pren mijlocul văpăii focului,
lăudînd pre Dumnezeu și bine-
cuvîntînd pre Domnul; care
pre rînd la jidovi nu sînt
adecă, și stînd pînă și la
Navohodonosor.

1 **S**i stînd Azaria, s-au rugat așa, și
2 deșchizînd gura lui în mijlocul fo-
cului, zise: „Bindecuvîntat ești,
3 Doamne, Dumnezeul părinților
noștri, și lăudat și proslăvit numele
4 Tău în veaci! Căci drept ești întru toate
cîte ai făcut noao, și toate lucrurile Tale
adevărate, și direapte căile Tale, și toate
5 judecățile Tale adevărate. Și judecățile
adevărului ai făcut după toate ceale ce ai
6 adus asupra noastră și asupra cetății cei
sfinte a părinților noștri, Ierusalimul, pen-
tru că cu adevăr și cu judecată ai adus
7 toate acestea asupra noastră, pentru păcate-
le noastre: Pentru că am greșit și am fă-
cut fărădelege, osebindu-ne de Tine. Și
8 am greșit întru toate, și poruncile Tale n-am
ascultat, nici am păzit, nici am făcut după
cum ne-ai poruncit noao, pentru ca să ni să
9 facă noao bine. Și toate cîte ai adus
asupra noastră, și toate cîte ai făcut noao,
cu adevărată judecată ai făcut. Și ne-ai dat
10 pre noi în mîna vrăjmașilor celor fără de
leage, pizmașilor celor vicleani, și la împărat
nedirept și mai rău decît tot pămîntul.
11 Și acum nu iaste noao a deșchide gura; ru-
șine și ocară ne-am făcut robilor Tăi și
12 celor ce să închină Ție. Să nu ne dai dară
pre noi în săvîrșit, pentru numele Tău, și
să nu răsipești făgăduința Ta, și să nu
depărtezi mila Ta de cătră noi, pentru
Avraam, cel iubit de Tine, și pentru Isaac,
9 robul Tău, și Israil, cel sfînt al Tău, Căroră
ai grăit cătră dînșii zicînd să le înmulțeșt
sămînța lor ca stealele ceriului și ca năsi-
10 pul cel de pre țarmurile mării. Căci,
Stăpîne, ne-am micșorat decît toate limbi-
le și sîntem smeriți în tot pămîntul astăzi,
11 pentru păcatele noastre. Și nu iaste
în vreamea aceasta căpetenie și proroc,
și povățuitoriu, nici ardere-de-tot, nici
jîrtvă, nici aducere, nici tămîie, nici loc
a aduce înaintea Ta și a afla mila Ta.
12 Ce cu suflet zdrobit și duh de smerenie
să fim priimiț. Ca cu ardere-de-tot de
berbeci și de junci, și ca în zeci de mii
de miei grași, așa să să facă jîrtva noastră
înaintea Ta astăz, și să să săvîrșască dena-
poia Ta, pentru că nu va fi rușine celora

ce nădejduiescu pre Tine. Și acum ur- 13
măm Ție cu toată inima, și ne teamem de
Tine, și cercăm fața Ta. Să nu rușinezi pre
noi, ce fă cu noi după blîndețele Tale și
după mulțimea milii Tale. Și scoate pre 14
noi după minunile Tale și dă mărire nume-
lui Tău, Doamne. Și să să rușineaze toți 15
ceia ce arată robilor Tăi reale; și să să ruși-
neaze de toată putearea și sila, și vîrtutea
lor să să zdrobească. Și să cunoască că 16
Tu ești Domnul Dumnezău sîngur, și mare
preste toată lumea“. Și nu lipsia cei ce 17
punea pre dînșii, slugile împăratului, arzîndu
cuptoriul cu iarbă pucioasă, cu smoală, și
cu cîlți, și cu viță. Și să vărsa para dea- 18
supra cuptoriului de coți 49. Și umblă și
pîrjoli pre carii află împrejurul cuptoriului
haldeilor. Iară îngerul Domnului să pogo- 19
rî împreună cu cei demprejurul Azariei în
cuptoriu și scutură para focului den cupto-
riu. Și au făcut mijlocul cuptoriului ca 20
un vînt de roao aburind, și nu s-au atinsu
de dînșii întru nemică focul, și nici îi
mîhni, nici îi dodei pre ei. Atuncea 21
cîteștrei ca dentr-un rostu lăuda, și măriia,
și binecuvînta pre Dumnezău, în cuptoriu,
22 zicînd: „Blagoslovit ești, Doamne, Dum-
nezăul părinților noștri, și lăudat și prea-
înălțat în veaci. Și blagoslovit numele mă-
ririi Tale cel sfînt și prealăudat și preainăl-
țat în veaci. Blagoslovit ești în besearca 23
sfintei măririi Tale, și prealăudat, și prea-
mărit în veaci. Blagoslovit ești, Cela ce 24
șăzi pre heruvimi, și vezi beznile, prealău-
dat și preainălțat în veaci. Blagoslovit 25
ești pre scaunul măririi împărăției Tale, și
prealăudat și preamărit în veaci. Blagoslo- 26
vit ești întru întărirea ceriului, și prealăudat
și preaslăvit în veaci. Bindecuvîntați, toate 27
faptele Domnului, pre Domnul, lăudați și
preainălțați pre Dînsul în veaci. Blagoslo- 28
viți, ceriuri, pre Domnul, lăudați și prea-
înălțați pre Dînsul în veaci. Blagosloviți, 29
îngerii Domnului, pre Domnul, lăudați și
preainălțați pre Dînsul în veaci. Blagoslo- 30
viți, apele toate ceale de mai pe deasupra
ceriului, pre Domnul, lăudați și prea-
înălțați pre Dînsul în veaci. Blagoslovi- 31
ți, toate puterile Domnului, pre Domnul,
lăudați și preainălțați pre Dînsul în veaci.
Blagosloviți, soarele și luna, pre Domnul, 32
lăudați și preainălțați pre Dînsul în veaci.
Blagosloviți, stealele ceriului, pre Domnul, 33
lăudați și preainălțați pre Dînsul în veaci.
Blagosloviți, toată ploaia și roao, pre 34
Domnul, lăudați și preainălțați pre Dîn-
sul în veaci. Blagosloviți, toate duhuri- 35
le, pre Domnul, lăudați și preainălțați
pre Dînsul în veaci. Blagosloviți, focul 36
și zăduful, pre Domnul, lăudați și prea-
înălțați pre Dînsul în veaci. Blagosloviți, 37

roua și ninsoarea, pre Domnul, lăudați și
 38 preainălțați pre Dînsul în veaci. Blagosloviți, nopți și zile, pre Domnul, lăudați și
 39 preainălțați pre Dînsul în veaci. Blagosloviți, lumina și întunearecul, pre Domnul, lăudați și preainălțați pre Dînsul în veaci.
 40 Blagosloviți, gheața și gerul, pre Domnul, lăudați și preainălțați pre Dînsul în veaci.
 41 Blagosloviți, brume și ometuri, pre Domnul, lăudați și preainălțați pre Dînsul în veaci.
 42 Blagosloviți, fulgere și norii, pre Domnul, lăudați și preainălțați pre Dînsul în veaci.
 43 Blagoslovească pămîntul pre Domnul, laude și preainălțe pre Dînsul în veaci. Blagosloviți, munții și dealurile, pre Domnul, lăudați și preainălțați pre Dînsul în veaci.
 45 Blagosloviți, toate ceale ce răsar pre pămînt, pre Domnul, lăudați și preainălțați pre Dînsul în veaci. Blagosloviți, izvoarele, pre Domnul, lăudați și preainălțați pre Dînsul în veaci. Blagosloviți, marea și rîurile, pre Domnul, lăudați și preainălțați pre Dînsul în veaci. Blagosloviți, chitoase și toate cîte să mișcă în ape, pre Domnul, lăudați și preainălțați pre Dînsul în veaci.
 49 Blagosloviți, toate pasările ceriului, pre Domnul, lăudați și preainălțați pre Dînsul în veaci. Blagosloviți, toate hiarăle și dobitoacele, pre Domnul, lăudați și preainălțați pre Dînsul în veaci. Blagosloviți, fiii oamenilor, pre Domnul, lăudați și preainălțați pre Dînsul în veaci. Blagoslovească Israil pre Domnul, laude și preainălțe pre Dînsul în veaci. Blagosloviți, preoții Domnului, pre Domnul, lăudați și preainălțați pre Dînsul în veaci. Blagosloviți, robii Domnului, pre Domnul, lăudați și preainălțați pre Dînsul în veaci. Blagosloviți, duri și sufletele dreptilor, pre Domnul, lăudați și preainălțați pre Dînsul în veaci.
 56 Blagosloviți, cei curați și smeriții cu inima, pre Domnul, lăudați și preainălțați pre Dînsul în veaci. Blagosloviți, Anania, Azaria, Misail, pre Domnul, lăudați și preainălțați pre Dînsul în veaci, Pentru căci ne-au scos pre noi den iad, și ne-au mîntuit pre noi den mîna morții, și ne-au izbăvit pre noi den mijlocul cuptoriului ce ardea pară de foc, și den mijlocul focului ne-au mîntuit pre noi. Ispoveduiți-vă Domnului, căci iaste bun, căci în veac e mila Lui. Blagosloviți, toți ceia ce creadeți, pre Domnul Dumnezeu dumezăilor, lăudați și vă ispoveduiți, căci întru toți veacii e mila Lui.

CATASTIH AL EZDRII

Și aduse Iosie Paștele. 1
 Și dăruia Iosia nărodului. 2
 Și deade Helchia și Zaharia. 3
 Și Iehonia și Samea. 4
 Și acestea făcîndu-se cu bună-cuviință. 5
 Și fripseră pasha. 6
 Iară după acestea au gătit lor. 7
 Și sfinții cîntăreț, feciorii lui Asafon. 8
 Și Asaf și Zaharia. 9
 Și portarii. 10
 Și să săvîrșiră ale jîrtvei. 11
 Și făcură fiii lui Israil, carii s-au aflat în vremea aceea, Paștele. 12
 Să isprăviră faptele Iosiei, întru ale Domnului lui. 13
 Și luînd cei dentru limbă pre Ioahas, feciorul Iosiei. 14
 Și puse împăratul Eghiptului pre împăratul Ioachim, fratele lui. 15
 Și împărăți, în locul lui Ioachim, fii al lui. 16
 Și după un an, trimițînd Navohodonosor, aduse la Vavilon, împreună cu sfințele vase ale Domnului, și puse pre Sedechia împărat. 17
 Și povățuitorii nărodului și ai preoților. 18
 Împărățînd Chiros pre persi în anul dentîiu. 19
 Și așăzîndu-se începătorii de neamuri. 20
 Și împăratul Darie au făcut ospăț mare. 21
 Și unul au scris: „Mai mult poate vinul“. 22
 Al doilea au scris: „Mai mult poate împăratul“. 23
 Iară celalalt au scris: „Mai mult pot mulierile și adevărul“. 24
 Și începu cel dentîiu a zice pentru putearea vinului. 25
 Și începu al doilea a grăi pentru putearea împăratului. 26
 Iară cel al treilea, ce au zis pentru mulieri și pentru adevăr, acesta e Zorovavel. 27
 Și atunce împăratul și cei mai mari căuta unul cătră alalt. 28
 Și începu a grăi pentru adevăr. 29
 Și tăcu a grăirea. 30
 Atuncea împăratul zise lui: „Ceare ce ți-e voia!“ 31
 Atuncea-i zise lui: „Adu-ți aminte de ruga care te-ai rugat!“ 32
 Atuncea, sculîndu-se Darie împăratul. 33
 Și cînd ieși tinerelul. 34
 Și luară cărțile. 35
 După aceea s-au ales să să suie începătorii caselor de moșie, după fealiurile lor. 36
 Și acestea-s numele celor ce să suie. 37
 Și sînt aceștea de la Iudea suindu-se. 38
 Fiii lui Foros. 39
 Iară leviții, feciorii lui Iisu și Cadmina. 40
 Feciorii slugilor lui Solomon. 41
 Toți ai sfințirii robi. 42
 Și toți era israiliteanii den 10 ani fără de copii. 43
 Și așăzîndu-se Isus al lui Iosedec. 44

- 45 Și să adunară la ei dentru cealealte limbi.
 46 Și făcură praznicul facerii de colibi.
 47 Și cîți au început rugă Domnului.
 48 Și într-al doilea an, mergînd la besearca lui Dumnezeu.
 49 Și auzind nepriatinii neamului Iudei.
 50 Și mergînd la Zorovavel și la Iisus.
 51 Și zise lor Zorovavel.
 52 Iară limbile pămîntului dormind asupra celor den Iudea.
 53 Iară în al doilea an al împărăției lui Darie.
 54 Atuncea stînd Zorovavel.
 55 Într-aceasta vreme au venit cătră dînșii Sisinis.
 56 Izvodul cărții ce au scris lui Darie și au trimis Sisinis.
 57 Atuncea împăratul Darie au poruncit.
 58 Atuncea Sisinis ispravnicul.
 59 Și sporite să făcea lucrurile ceale sfinte.
 60 Și făcură fiii lui Israil, și preoții, și leviții.
 61 Și au făcut fiii lui Israil celor den robie Paștile.
 62 Și mîncară pre Israil cei den robie.
 63 Și mai pre urma acestora iaste, împărățind Artaxerxu asupra persilor.
 64 Și să suiră împreună den fiii lui Israil.
 65 Și zise Ezdra cărturariul.
 66 Acestea-s povățuitorii înainte, după moșile lor.
 67 Am făgăduit acolo post.
 68 Am osebit, dentru începătorii fealiurilor preoților, 12 oameni.
 69 Și purcegînd de la rîul lui Thera.
 70 Iară ceia ce au venit de la robie.
 71 Și au dat poruncile împăratului.
 72 Și aceastea săvîrșindu-se, au venit povățuitorii.
 73 Și fu îndată ce am auzit eu.
 74 Și să adunară cătră mine cîți oarecînd să pornia, cu cuvîntul Domnului, Dumnezeuului lui Israil.
 75 Și întinzînd cătră Dumnezeu mîinile, zicea.
 76 Sculîndu-se Ezdra, au jurat pre căpeteniile fealiurilor.
 77 Sculîndu-se Ezdra de la poartă.
 78 Și să făcu strigare în toată Iudea.
 79 Și să adunară toți.
 80 Sculîndu-se Ezdra zise lor: „Voi aț făcut fărdeleage“.
 81 Și strigară toată mulțimea.
 82 Ioanathan al lui Zoil.
 83 Și-ș alese lui Ezdra preotul.
 84 Și să aflară, den preoții cei ce s-au adunat, avînd fămei de alt neam.
 85 Și den fiii lui Emir.
 86 Și den fiii lui Facu.
 87 Și den fiii lui Levi.
 88 Și den cîntăreții sfinților.
 89 Den portari.
 90 Den fiii lui Foros.
 91 Den fiii lui Ila.
 92 Den fiii lui Zamoru.
 93 Den fiii lui Vive.
 94 Den fiii lui Mane.

Den fiii lui Adi.	95
Den fiii lui Anar.	96
Den fiii lui Asom.	97
Den fiii lui Vanni.	98
Den fiii lui Ezoras.	99
Den fiii lui Othma.	100
Și lăcură preoții.	101
Și să adunară împreună toată mulțimea.	102
Împodobi Ezdra arhiereul leagea.	103
Și cetia denaintea porții cei sfinte.	104
Și stătu Ezdra preotul și cetitoriul.	105
Și rădicînd în sus mîinile, căzînd la pămînt, s-au închinat Domnului, Iisus, și Anas, și Saravia.	106
Și zise Atharatis Ezdrii, preotului și cititoriului.	107
Și leviții poruncia.	108
Și să dusără toți să mănînce.	109

E S D R A

CAP I

1. **S**i aduse Iosia Paștele în Ierusalim Domnului lui, și junghie pasha, în 14 zile a lunii dentii, tocmind preoții după rîndul lor, împodobiț în besearica Domnului. Și zise leviților, sfinților robi ai lui Israil, să să sfințească pre eiș Domnului întru punerea sfințului chivot al Domnului în casa carea au zidit Solomon, fiul lui David împăratul: „Nu va fi voao să rîdicați pre umeri pre el, și acum slujiți Domnului Dumnezeuului vostru și poslușiți limba lui Israil. Și gătiți, după neamurile și fealiurile voastre, după scrisoarea lui David, împăratul lui Israil, și după mărimea lui Solomon, fiul lui. Și stînd în besearcă, după începătura părții cea părintească, a voastră, a leviților, celor denaintea fraților voștri, fiilor lui Israil, Cu rînduială jîrtvuiți Paștele, și jîrtvele gătiți fraților voștri, și faceți Paștele după porunca Domnului, ce s-au dat lui Moisi“.
2. Și dăruî Iosia norodului celui ce s-au aflat, den miei și den iezi 30000, viței 3000; aceastea den ceale împărătești s-au dat, după făgăduința, norodului și preoților și leviților.
3. Și au dat Helchia și Zaharia și Siilos, ispravnicii besearicii, preoților, de Paște, oi 2600, viței 300.
4. Și Iehonia și Samea și Nathanail, frate-său, și Savias și Ohiil și Ioram, cei preste mii, au dat leviților, de Paști, oi 5000, viței 700.
5. Și aceastea făcîndu-se cu bună, cuviință, stătut-au preoții și leviții, avînd a-

- zimele după fealiuri și după împărțealele începăturii părinților înaintea nărodului, a aduce Domnului după ceale scrise în cartea lui Moisi; și așa de dimeneață.
- 11 6. Și au fript pasca la foc, în ce chip să cade, și jîrtvele le-au fiert în căldări și în tingiri, cu bun miros, și au adus la toți cei dentru nărod.
- 12 7. Și după aceastea au gătit lor și preoților, fraților lor, fiilor lui Aaron, pentru că preoții aducea seurile pînă la miazănoapte, și leviții au gătitu-ș lor, și preoților, fraților, fiilor lui Aaron.
- 13 8. Și peaveții besearecii, fiii lui Asaf, era pre rînduiala lor, după ceale rînduite de David.
- 14 9. Și Asaf, și Azaria, și Eddinus, cel de la împăratul,
- 15 10. Și portarii preste fieștecare poartă nu iaste a treacerea, fieștecarele a lui rînduială, pentru că frații lor, leviții, au gătit lor.
- 16 11. Și s-au săvîrșit ceale de jîrtva Domnului, întru aceaea zi să să aducă Paștele și să să aducă jîrtvele preste jîrtăvnicul lui Dumnezeu, după porunca împăratului Iosie.
- 17 12. Și aduseră fiii lui Israil, cei ce s-au aflat în vremea aceasta, Paștele și praznicul azimelor, zile șapte.
- 18 Și nu s-au adus Paște ca aceastea întru Israil,
- 19 den zilele lui Samuil prorocul. Și toți împărații lui Israil n-au adus Paști ca aceastea, în ce chip au adus Iosia, și preoții, și leviții, și jîdovii, și tot Israilul, cei ce s-au aflat întru lăcuința lor în Ierusalim.
- 20 La al 18 an împărățind Iosia, s-au adus Paștele aceastea.
- 21 13. Și să îndireptară faptele Iosiei înaintea Domnului lui, cu inemă plină de bună-credință.
- 22 Și ceale ale lui s-au scris întru ceale mai denainte vremi, pentru cei ce au greșit și au păgînit cătră Domnul mai mult decît toată limba și împărăția, și ceale ce l-au mîhnit pre el întru sîmțire, și cuvintele Domnului s-au sculat preste Israil. Și după toate lucrurile aceastea ale Iosiei, să întîmplă Farao, împăratul Eghiptului, viind a rădica războiu în Carhamis la Efrat. Și ieși întru întimpinarea Iosiei, și trimise cătră el împăratul Eghiptului, zicînd: „Ce e mie și ție, împărate al Iudii? Nu cătră tine m-am trimis de Domnul Dumnezeu,
- 25 Pentru că asupra Efraimului războiul meu iaste. Și acum Domnul cu mine iaste, și
- 26 Domnul cu mine sîrguînd iaste. Depărtează-té de la mine și nu sta împotriva Domnului“.
- 27 Și nu întoarse de la el Iosia carul lui, ce a-i da războiu lui să apuca, neluînd aminte graiurile Ieremie prorocului, den rostul Domnului, ce puse cătră el războiu în cîmpul lui Magghedaus. Și să pogorîră 28 boiarii cătră împăratul Iosia, și zise împăratul slugilor lui: „Depărtați-mă de la războiu, pentru că am slăbit foarte“.
- 29 Și în dată l-au depărtat pre el slugile lui de la rînduială, și să sui în carul cel al doilea al lui și, ajungînd la Ierusalim, ș-au premenit viața lui, și să îngropă întru cel părintesc mormînt. Și în toată Iudeia au jălit pre 30 Iosia și au plîns Ieremia prorocul de Iosia; și cei ce șăd mai sus l-au plîns pre el, cu muierile, pînă în ziua aceasta. Și să deade 31 aceasta să să facă pururea la tot neamul lui Israil. Și aceastea-s scrise îa cartea 32 celor ce-s arătate pentru împărații Iudii, și fieștecare ce s-au lucrat, de faptele Iosiei și a mării lui, și a înțelegerii lui în leagea Domnului. Iară ceale ce s-au făcut de el 33 mai nainte și ceale de acum scrisu-s-au în Cartea împăraților lui Israil și a Iudii.
14. Și luînd cei den norod pre Ioahaz, 34 fiiul Iosiei, îl puseră împărat în locul Iosiei, tatul lui, fiind de ani 23. Și împărăți în 35 Iuda și în Ierusalim 3 luni. Și-l mută pre 36 el împăratul Eghiptului, ca să nu împărățască în Ierusalim. Și păgubi pre norod 37 cu 100 de talanți de argin[t] și cu un talant de aur.
15. Și puse împăratul Eghiptului împărat 38 pre Ioachim, fratele lui, împărat Iudii și Ierusalimului. Și legă Ioachim pre boiarii 39 cei mari; și pre Zarachi, fratele lui, prinzîndu-l, îl scoase den Eghipt. Și era Ioachim 40 de 25 de ani, cînd împărăți în Iudea și în Ierusalim, și făcu răul înaintea Domnului. Și asupra acestuia să sui Navohodonosor, 41 împăratul Vavilonului, și, legîndu-l pre el cu legături de aramă, l-au dus la Vavilon. Și, 42 den sfintele vase ale Domnului luînd Navohodonosor și ducîndu-le, le-au spînzurat în beseareca lui, la Vavilon. Și ceale ce s-au 43 scris pentru el, și pentru necurăția lui, și hula lui, s-au scris în Cartea anilor împăraților.
16. Și împărăți, în locul lui Ioachim, fiiul 44 lui, căci, cînd s-au pus, era de ani 18. Și 45 au împărățit 3 luni și 10 zile în Ierusalim, și făcu răul înaintea Domnului.
17. Și preste un an, trimițînd Navohodonosor, îl mută pre el la Vavilon, împreună 46 cu sfintele vase ale Domnului. Și puse pre 47 Sedechia împărat Iudii și Ierusalimului, fiind de ani 21. Și împărăți ani 11, și făcu 48 răul înaintea Domnului și nu se înfruntă de graiurile ce s-au grăit de Ieremia prorocul den rostul Domnului. Și fiind jurat 49 de împăratul Navohodonosor pre numele Domnului, călcînd jurămîntul, s-au

50 depărtat. Și, învîrtoșindu-și cerbicea
lui și inima lui, călcă ceale legiuite ale Dom-
nului, Dumnezăul lui Israil.
51 18. Și povățuitorii nărodului și ai preoți-
lor multe au nelegiuit și au călcat, mai mult
decît toate necurățiile tuturor limbilor, și
52 au spurcat besearca Domnului, cea ce s-au
sfințit în Ierusalim. Și au trimis Dumne-
zeul părinților lor pre îngerul Lui să-i chea-
me pre dînșii, pentrucă nu se îndura de ei
53 și de sălaşul Lui. Și ei îș bătea joc de
vestitorii Lui și, în carea zi grăi Domnul,
era batjocurind pre prorocii Lui, pînă ce,
mîniindu-se El pre nărodul Lui pentru pă-
gînătăți, să poruncească a să sui asupra lor
54 pre împărății haldeilor. Aceștea au omo-
rît pre tinerii lor cu sabie, pre împrejurul
sfintei lor besearci, și nu să milostiviră de
tînăr, și de fecioară, și de bătrîn, și de cel
55 mai tînăr al lor, Ce pre toți i-au dat în
mîinile lor, și toate ceale sfinte vasele Dom-
nului, ceale mari și ceale mici, și vasele
56 chivotului lui Dumnezău. Și pre ceale
împărătești lăzi luîndu-le, le-au adus la
57 Vavilon, și au ars Casa Domnului. Și au
surpat zidurile Ierusalimului, și turnurile
lor le-au ars cu focu, și au săvîrșit toate
ceale slăvite ale lui a le face de nemica, și
pre cei rămași i-au dus de la sabie la Vavilon.
58 Și era slugi lui, și fiilor lui, pînă ce au
împărățit persii, spre plinirea cuvîntului
Domnului în rostul Ieremieii, pînă va bine-
voi pămîntul sîmbetele lor, în toată vrea-
mea pustiirii lui, va sîmbăta spre plinire
de ani 70.

CAP II

1 **I**mpărățind Chiros persii, în anul
dentîiu, spre săvîrșirea graiului
2 Domnului în rostul Ieremieii, Ră-
dică Domnul duhul lui Chiros,
împăratul persilor, și strigă în toată împără-
ția lui și împreună pren scrisori, zicînd:
3 „Acestea zice împăratul persilor, Chiros:
‘Pre mine Domnul lui Israil, Domnul cel
Preainălțat, m-au arătat împărat lumii.
4 Și-m arată mie să-I zidesc Lui casă în Ieru-
5 salimul cel den Iudea. Cine iaste dară
dentru voi den limba lui, fie Domnul, Dom-
nului lui, cu dînsul, și suindu-se la Ierusalimul
cel den Iudea, să zidească Casa Domnului
lui Israil; Acesta e Domnul, Cel ce au sălăș-
6 luit în Ierusalim. Cîț dară pre alocuri
7 lăcuiescu ajute lui, cei den locul lui, Și
cu aur, și cu argint, cu dări, cu cai și dobi-
toace, împreună cu ceialalți, ceia ce după
rugăciune sînt puși înainte la besearca
Domnului cea den Ierusalim.
8 20. Și, așăzîndu-se începătorii fealiurilor
neamurilor Iudei, și fealiul lui Veniamin, și
preoții, și leviții, și tuturor căroră aș rădi-
cat Domnul duhul a să sui să zidească Ca-

sa Domnului den Ierusalim, și cei de pre
împrejurul lor Au ajutat întru toate, cu 9
argint, și cu aur, cu cai, cu dobitoace, și
făgăduințe cîte de multe ale multora căroră
mintea s-au rădicat. Și împăratul Chiros 10
au scos sfintele vase ale Domnului, care le-au
adus Navohodonosor den Ierusalim, și le-au
spînzurat pre eale întru a lui capiște. Și 11
scoțîndu-le pre eale, Chiros, împăratul per-
silor, le deade pre eale lui Mithridat, păzito-
riului cămării lui, Și, pren mijlocul 12
acestui, s-au dat lui Avasar, ispravnicului
Iudeii. Și numărul acestora era: pahară 13
de aur 1000, și pahară de argint 1000, cății
de argint 29, năstrăpi de aur 30, de argintu
2000 și 400, și alte vase 1000. Și toate 14
vasele s-au adus, de aur și de argintu, 5000
și 469. Și să adunară de Sanavasar, îm- 15
preună cu cei den robie, de la Vavilon la
Ierusalim. Iară în anii cei după vreamea 16
lui Artaxerxu, împăratul persilor, au scris
împotrivă, la el, asupra celor ce lăcuiescu
în Ierusalim și în Iudea, Vilemos și Mithri-
dat, și Tavelios și Rathimos și Veeltethmos,
și Semelio scriitoriul, și ceialalți carii cu
aceștea împreună să tocmescu, și cei ce
lăcuiescu în Samaria și în cealealalte locuri,
această iscălită carte:

„Împăratului Artaxerxu, domnului,

Slugile tale, Rathimos cel de pre ceale ce să 17
nemerescu, și Semelie scriitoriul, și ceialalți
ai sfatului lor, și judecătorii cei den Chilos-
ria și Finichi: Și acum în știre să fie 18
domnului împăratului că jidovii, suindu-se
de cătră voi cătră noi, viindu la Ierusalim,
cetatea cea vicleană și rea, zidescu tîrgurile,
și zidurile ei tocmescu, și besearca încep.
Deci, de să va zidi cetatea aceasta și să vor 19
sfîrși zidurile, bir nu vor îngădui a darea, ce
și împăraților vor sta împotrivă. Și, de 20
vreame ce să facu ale besearicii, bine a fi
socotim să nu treacem cu vederea aceasta,
Ce să răspundem domnului nostru, împă- 21
ratului, ca, în ce chip să va părea ție, să să
socotească întru ceale de la părinții tăi
cărți Și vei afla întru ceale de pomenire 22
scrise pentru aceastea și vei cunoaște că
cetatea aceaea era vicleană, și împărați, și ce- 23
tăți dodiindu. Și jidovii—vicleani, și răz-
boaie bătîndu întru ea încă den veacu, pentru
carea pricină și cetatea aceasta s-au pustiit.
Acum dară, arătăm ție, doamne împărate, 24
pentru că, cetatea aceasta de să va de iznoavă
zidi și ale ei ziduri să vor rădica, pogorîre
nu va mai fi ție la Siria cea gropiloasă și la
Finichi“. Atuncea au răspuns împăratul, 25
lui Rathim, celui ce scrie ceale ce să în-
tîmplă, și lui Veeltethmu, și Sameleu scrii-
toriului, și la ceialalți ce împreună să
tocmescu și lăcuiescu în Samaria și Siria

și Finichi, ceaste ce dedesupt sînt rînduite:
 26 „Cetit-am cartea carea ați trimis cătră mine; porunciu dară să să caute, și să află că cetatea aceea iaste, den veacu, împăraților
 27 împotrivă făcîndu; Și oamenii vicleșuguri și războaie întru ea făcînd, și împărați tari și năsilnici era în Ierusalim domnindu și biru luîndu de la Asiria cea gropiloasă și
 28 Finichi. Acum dară, am poruncit să oprească pre oamenii aceia a zidi cetatea și a să socoti mai nainte ca nimica afară dentru
 29 aceastea să să facă. Și să nu meargă înainte mai multu ale răutății, ca împărații să
 30 să dodeiască“. Atuncea, cetindu-să cealea ce de împăratul Artaxerxu să scrise, Rathimos, și Semelios scriitoriu, și cei ce cu aceștea împreună să puneau, purcezînd la Ierusalim cu sîrguială, cu cai și cu rînduială de gloată, începură a opri pre ceia ce zidiia.
 31 Și să conteniia zidirea besearcii cei den Ierusalim pînă la al doilea an al împărăției lui Darie, împăratul persilor.

CAP III

1 21.
 i împărățind Darie, făcu ospăț mare tuturor celor de supt ascultarea lui, și tuturor celor de casă
 2 născuți ai lui, Și tuturor boiarilor celor mari, ai Midiii și ai Persidii, și tuturor domnilor și voivozilor, și biruitorilor de locuri, cei după el, de la India pînă la Ethiopia, întru ceale 127 de domnii. Și cînd
 3 mîncară și băură și, săturîndu-se, să răsipiră, atuncea Darie împăratul să duse la așternutul lui și dormi, și deșteptat fu.
 4 Atuncea cei trei tineri, păzitorii trupului, cei ce păziia trupul împăratului, ziseră unul cătră altul:
 5 „Să zicem fieștecarele dentru noi un cuvînt, care va mai birui, și ori al căruia graiu să va arăta mai înțelept decît celalalt, va da lui Darie împăratul daruri mari
 6 și biruînțe mari, Și cu mohorît a să îmbrăca, și cu vase de aur a bea, și pre aur a dormi, și caru cu frîie de aur, și chivără de vison,
 7 și lăntușe prejur grumazi, Și al doilea va șadea după Darie, pentru înțelepciunea
 8 lui, și rudă lui Darie să va numi“. Și atuncea, scriind fieștecarele cuvîntul său, au pecetluit și au pus supt perina lui Darie
 9 împăratului și ziseră: „Cînd să va scula împăratul, vor da lui cartea; și pre carele va aleage împăratul și cei trei mari diregători ai Persidei că cuvîntul lui e mai înțelept, lui să va da biruința în ce chip s-au scris“.
 10 22. Unul au scris: „Mai mult poate vinul“.
 11 23. Celalalt au scris: „Mai mult poate împăratul“.
 12 24. Celalalt au scris: „Mai mult pot

muierile, iară preste toate biruiaște adevărul“.
 Și, cînd să sculă împăratul, luînd cărțile, 13
 deaderă lui și citi. Și trimițînd, au chemat pre toți boiarii cei mari ai Persidei și ai Midiii, și domnii, și voievozii, și căpeteniile de locuri, și diregătorii, Și șazu 15
 în divan și citi cartea înaintea lor. Și zise: 16
 „Chemăți pre acei tineri, și ei vor arăta cuvintele lor“. Și să chemară și întrară 17
 înlăuntru; și zise lor: „Spune-ți noao pentru ceale scrise!“

25. Și începu cel dentîiu, cela ce au zis 18
 pentru putearea vinului, și zise așa: „O, bărbaților, cum nu poate mai mult vinul? Pre toți oamenii carii beau pre el înșală. Cuge- 19
 tul, și al împăratului, și al săracului, îl face unul, și al robului și al celui slobod, și al measerului și al bogatului. Și tot cugetul 20
 premeneaște spre bună plăcere și veselie, și nu-ș aduce aminte toată mîhnirea și toată datoria. Și toate inemile le face avute, și 21
 nu-ș aduce aminte de împărat sau domnu, și toate pren talanți face a grăi. Și nu-și 22
 aduce aminte, cînd beau, a prii priatinilor și fraților, și nu preste mult zmulg sabiile. Și, cînd de vin să trezvesc, nu-și aduc amin- 23
 te ceale ce-au făcut. O, bărbaților! Nu 24
 e mai putincios vinul, care așa îndeamnă a face?“ Și tăcu, așa zicînd.

CAP IV

1 [26.]
 i începu cel al doilea a grăi, cela ce au zis pentru putearea împăratului:
 2 „O, bărbaților! Nu pot mai mult oamenii, pămîntul și marea biruind, și toate cîte-s întru eale? Iară împăratul 3
 mai mult poate, și domneaște pre toți, și stăpîneaște pre ei, și tot, orice va zice lor, fac; de va zice lor să facă războiu unul cătră altul, fac. Și de va trimite pre dînșii că- 4
 tră vrăjmași, merg și surpă munții și zidurile și tumurile. Ucig, și să ucig; și cuvîntul 5
 împăratului nu-l calcă; și, de vor birui, împăratului aduc toate, Și cîte vor prăda, 6
 și cealealalte toate. Și cîți nu oștesc, nici dau războiu, ce lucrează pămîntul, iarăș, cînd vor sămăna, secerînd aduc împăratului.
 7 Și, unul pre altul îndemnînd, aduc birurile împăratului, și el unul singur iaste. De va 8
 zice să omoară, omoară; de va zice să lase, lasă; au zis să lovească, batu. Au zis să 9
 pustiască, pustiesc; au zis să zidească, zidesc; au zis să taie, taie; au zis să răsădească, răsădesc. Și tot nărodul lui și puterile lui 10
 una ascultă, și spre aceastea el șade, mănîncă și bea, și doarme. Și aceștea păzesc pre 11
 el împrejur, și nu poate fieștecarele a merge și a face lucrurile lui, nici pot să nu-l ascul-

12 te pre el. O, bărbaților! Cum nu poate
mai mult împăratul, că așa ascultat iaste?“
Și au tăcut.

13 27. Iară al treilea, cela ce au zis pentru
muieri, și de adevăr, acesta iaste Zorovavel,
14 începu a grăi: „O, bărbaților! Au dară
nu e mare împăratul, și mulți sînt oamenii?
15 Și vinul poate! Dară cine e cel ce stăpî-
nește pre ei, au cine e cel ce domnește
pre ei? Nu sînt muierile? Muierile au născut
pre împăratul, și pre tot nărodul carele
16 domnește marea și pămîntul. Și dentru
eale s-au făcut, și acestea au crescut pre ei,
pre cei ce răsădesc viile den care să face vinul.
17 Și acestea fac îmbrăcămînțile oamenilor,
și acestea fac mărire oamenilor, și nu pot
18 oamenii fără de muieri a fi. Și de vor
aduna aur, și argint, și tot lucrul frumos, au
nu iubesc o muiare frumoasă la chip și la
19 frumuseațe? Și toate acestea lăsîndu-le,
la dînsa cască și, căscînd gura, o privescu pre
ea, și toți pre ea aleg mai vîrtos decît aurul,
și decît argintul, și tot lucrul înfrumsețat.
20 Omul pre al său tată lasă, care l-au hrănit
pre el, și a sa țară, și cătră a sa muiare să
21 lipeaște. Și cu muiarea îș lasă sufletul și
nici de tată-său îș aduce aminte, nici de
22 mumă, nici de țară. Și de aicea să cade
voi să știți că muierile stăpînesc pre voi.
23 Au nu trudiți și osteniți, și toate muierilor
dați și aduceți; și ia omul sabia lui și iase
la ieșire să tîlhărească și să fure, și pre
24 mare a îmbla și pren rîuri, Și pre leu
veade și întru întunearec mearge și, cînd va
fura și va hrăpi și va dezbrăca de haine, la
25 cea iubită aduce? Și mai mult iubeaște
omul pre a sa muiare, mai vîrtos decît pre
26 tată-său și pre mumă-sa. Și mulți s-au
fluturat la chipuri pentru muieri și robi
27 s-au făcut pentru eale. Și mulți au perit
și au greșit și au păcătuit pentru muieri.
28 Și acum nu creadeți mie? Au nu e împă-
ratul mare cu oblăduirea lui? Au nu toate
29 țările să tem a să atinge de el? Vedeam
pre el și pre Apamina, fata lui Vartac celui
minunat, posadneca împăratului, șazănd
30 den direapta împăratului Și, luînd stema
den capul împăratului și puind la ea, și da
31 palme cu stînga împăratului. Și spre
acestea împăratul, căscînd gura, privia la
ea; și de-i va rîde lui, rîde; iară de să va mîhni
asupra lui, să cucerească ei, ca să să împace
32 cu el. O, bărbaților! Cum nu-s tari mu-
ierile, de vream ce fac așa?“

33 28. Și atuncea împăratul și diregătorii
căuta unul cătră altul.

34 29. Și începu a grăi pentru adevăr: „O,
bărbaților! Au nu-s tari muierile? Mare e
pămîntul, și înalt iaste ceriul, și iute la aler-

gat soarele, căci să întoarce întru încungiu-
rarea ceriului și iarăș aleargă la al său loc
într-o zi. Au nu e mare cel ce aceste 35
face? Și adevărul e mare și mai tare decît
toate. Tot pămîntul adevărul cheamă, și 36
ceriul pre el binecuvintează, și toate faptele
să clătesc și tremură, și nu iaste cu el nimica
strîmb. Nedirept iaste vinul, nedirept 37
iaste împăratul, nedireapte-s muierile, nedi-
repti-s toți fiii oamenilor, și nedireapte toate
lucrurile lor ceale ce sînt ca acestea, și nu
iaste întru eale adevăr, și cu nedireptatea
lor pier. Iară adevărul rămîne și poate 38
în veac, și trăiaște și biruiaște în veacul
veacului. Și nu iaste lîngă el a lua obraze, 39
nici împărecheate, ce ceale direapte face, de
cătră toate nedireptățile și realele să fe-
reaște, și tuturor bine li se pare la lucrurile
lui. Și nu iaste la judecata lui nimica 40
nedirept, și aceasta e putearea, și împărăția,
și oblăduirea, și mărimea tuturor veacurilor!
Bine e cuvîntat Dumnezăul adevărului!“

30. Și tăcu a grăirea, și tot norodul atun- 41
cea răspunse

31. Și atuncea zise: „Mare e adevărul și 42
mai mult poate!“ Atuncea împăratul zise
lui: „Ceare ce vei, mai mult decît ceale scrise,
și voiu da ție, pentru căci te-ai aflat mai
înțelept, și alătura cu mine vei șădea, și
rudenia mea te vei chema!“

32. Atuncea zise împăratului: „Adu-ți amin- 43
te de făgăduința carea ai făgăduit să zidești
Ierusalimul, În ziua carea împărăția ta 44
ai luat, și toate vasele ceale ce s-au luat de
la Ierusalim să le trimiți, care le-au osebit
Chiros, cînd au făgăduit să taie Vavilonul,
și s-au făgăduit că le va trimite acolo, Și 45
tu ai făgăduit să zidești beseareca, carea
au ars idumeii, cînd s-au pustiit Iudea de
haldei. Și acum, aceasta iaste care te rog, 46
doamne împărate, și care cer de la tine! Și
aceasta iaste mărimea de la tine! Rogu-mă
dară pentru ca să faci făgăduiala care ai
făgăduit Împăratului ceriului a face, den
rostul tău!“

33. Atuncea, sculîndu-să Darie împăratul, 47
sărută pre el și scrise lui cărțile cătră toți
deregătorii și biruatorii locurilor, și voi-
vozi, și domni, ca să-l petreacă pre el și
pre cei ce era cu el toți, suindu-să să zi-
dească Ierusalimul. Și la toți biruatorii 48
locurilor în gropiloasa Siria, și Finicul,
și la cei den Livan au scris cărți, să ducă
leamne de chedru de la Livan la Ierusalim,
și ca să zidească împreună cu el cetatea.
Și au scris la toți jidovii ce să suie de la 49
împărăție la Iudea de volnicie; tot tarele,
și biruatoriu de locu, și domnu, și diregă-
tori de casă, să nu meargă la ușele lor.
Și toată țara care țin ei, să fie lor fără 50

dajde, și ca să lase idumeii satele carele
 51 oprescu jidovilor. Și la zidirea besearicii
 să să dea pre an talanzi 20 pînă să va zidi,
 52 Și preste jîrtăvnicu arderi-de-tot să să ia în
 toate zilele, precum au poruncă; alți șapte-
 sprăzeace talanzi să aducă, preste an 10.
 53 Și tuturor celor ce mergu de la Vavilonia
 să zidească cetatea, să aibă volnicia la ei și
 la fiii lor și tuturor preoților cărora mergu.
 54 Și au scris și darea și podoaba preoțască
 55 cu ce slujescu întru ea. Și leviților au
 scris să le dea dare pînă să va săvîrși Casa
 56 și Ierusalimul să să zidească. Și la toți
 ceia ce păzescu cetatea au scris să dea lor
 57 sorti și chielșuguri. Și au trimis toate
 vasele carele au osebit Chiros de la Vavilon,
 și toate cîte au zis Chiros să facă, și el au
 rînduit să facă și să trimiță la Ierusalim.
 58 34. Și cîndu ieși tinerelul, rădicîndu fața
 la ceriu înaintea Ierusalimului, binecuvîntă
 59 Împăratului ceriului, zicînd: „De la Tine
 e biruința, și de la Tine înțelepciunea, și a
 60 Ta e mărirea, și eu—robul Tău. Binecu-
 vîntat ești, Care ai dat mie înțelepciune, și
 Ție mărturisescu, Stăpîne al părinților!“
 61 35. Și luo cărțile și ieși, și veni la Vavilon
 62 și vesti fraților lui, tuturor. Și binecuvîn-
 tară pre Dumnezăul părinților lor, căci au
 63 dat lor slobozire și răsuflare. A se sui și
 a zidi Ierusalimul, și besearica unde s-au nu-
 mit numele Lui într-însa. Și să desfăta cu
 musice și cu bucurie zile 7.

CAP V

1 **S** 36. i după aceasta să aleaseră a să sui
 căpeteniile caselor neamurilor, du-
 pă fealiurile lor, și muierile lor, și
 și fiii, și featele lor, și slugile lor,
 2 și slujnicile lor, și dobitoacele lor. Și Darie
 au trimis împreună cu ei 1000 de călărași
 pînă a-i așeza pre ei la Ierusalim cu pace și
 3 cu musice, tîmpene și cu fluiere. Și toți
 frații lor jucînd, și făcu pre ei să să suie
 împreună cu aceia.
 4 37. Și aceastea-s numele bărbaților celor
 ce să suia, după neamurile lor, la fealiuri, la
 5 împărțala începăturii lor: Preoții, fiii lui
 Finees, fiii lui Aaron: Iisus al lui Iosedec, al
 lui Sareu, și Ioachim al lui Zorovavel, al lui
 6 Salathiil, den casa lui David, de sementia
 lui Fares, și den fealiul Iudii, Carele au
 grăit lui Darie, împăratul persilor, cuvinte
 înțeleapte, la al doilea an al împărăției lui,
 în luna lui nisan, luna dentîiu.
 7 38. Și aceștea sînt den Iudea, carele s-au
 suit de robia înstriinării, pre carii, au în-
 striinat Navohodonosor, împăratul Vavilo-
 nului, la Vavilon, și s-au înturnat la Ieru-

salim, Și ceialaltă jidovime, fieștecarele 8
 la a sa cetate, carii au venit cu Zorovavel și
 cu Iisus, Neemiia, Zaharia, Reiseu, Eniniu,
 Mardoheu, Veelsar, Asfaras, Reeliu, Roim,
 Vaana, celor ce de înainte-povățuitorilor
 lor. Numărul celor de la limbă și cei ce 9
 povățuia înaintea lor:
 39. Fiii lui Foros, 2100 șaptezeci și 2. 10
 Fiii lui Safat, 400 șaptezeci și doi. 11
 Fiii lui Ares, 700 cincizeci și șase. 12
 Fiii lui Faath Moav, 2800 și 12. 13
 Fiii lui Ilam, 1000 doo sute cinzeci și 4. 14
 Fiii lui Zathii, 900 patruzeci și cinci. 15
 Fiii lui Corve, șapte sute și cinci. 16
 Fiii lui Vani, șase sute patruzeci și 8. 17
 Fiii lui Vive, șase sute doaozeci și trei. 18
 Fiii lui Sadas, 3200 doaozeci și doi. 19
 Fiii lui Adonican, 600 șasezeci și 7. 20
 Fiii lui Vagoi, 2000 șasezeci și șase. 21
 Fiii lui Adinu, 400 cinzeci și patru. 22
 Fiii lui Atiriziu, noaozeci și doi. 23
 Fiii lui Chilan și Azitas, 60 și 7. 24
 Fiii lui Azuran, patru sute treizeci și 2. 25
 Fiii Ananiei, o sută și unul. 26
 Fiii lui Arom, treizeci și doi. 27
 Fiii lui Vasa, trei sute doaozeci și trei. 28
 Fiii lui Arsifurith, o sută și doi. 29
 Fiii lui Metirus, 3000 și cinci. 30
 Fiii lui Vethlomon, o sută doaozeci și 3. 31
 Cei den Netofas, cinzeci și cinci. 32
 Cei den Anathothi, o sută cinzeci și 8. 33
 Cei den Vethsamos, patruzeci și doi. 34
 Cei den Cariatharios, doaozeci și cinci. 35
 Cei den Cafiras și Viroth, 740 și 3. 36
 Cei den Piras, șapte sute. 37
 Cei den Hadas și Amidiii, 420 și 2. 38
 Cei den Chirama și Gavdis, 620 și unul. 39
 Cei den Macalon, 100 doaozeci și doi. 40
 Cei den Vitolio, cinzeci și doi. 41
 Fiii lui Nefis, o sută cinzeci și 6. 42
 Fiii lui Calamolal și Onus, 720 și 5. 43
 Fiii lui Ierehu, 300 patruzeci și cinci. 44
 Fiii lui Anaas, 3000 trei sute și 30. 45
 Preoții, fiii lui Ieddu, fiul lui Iisu, la fiii lui 46
 Sanasiv, 900 șaptezeci și doi.
 Fiii den Esemiruth, 1000 cinzeci și 2. 47
 Fiii lui Fassaron, 1000 patruzeci și 7. 48
 Fiii den Carmi, doao sute cinzeci și 7. 49
 40. Iară leviții, fiii lui Iesue și Cadmiil și 50
 Van și Suia, 70 și patru.
 Peaveții besearicii, fiii lui Asaf, 120 și 8. 51
 Portarii, fiii lui Salum, fiii lui Iatal, fiii lui 52
 Tolman, fiii lui Dacovi, fiii lui Tita, fiii lui
 Sami, de toți, 130 și 9.
 Robii besearicii: fiii lui Isaf, fiii lui Asifa, 53
 fiii lui Tavaoth, fiii lui Chiras, fiii lui Sud,
 fiii lui Faleu, fiii lui Lavana, fiii lui Agrava,
 fiii lui Acua, fiii lui Uta, fiii lui Chitav, fiii
 lui Agava, fiii lui Seve,

54 Fiii lui Anan, fiii lui Cathua, fiii lui Ghed-
dur, fiii lui Eru, fiii lui Desan, fiii lui Noiva,
fiii lui Haseva, fiii lui Gazera, fiii lui Aziu,
fiii lui Finees, fiii lui Asara, fiii lui Vasthe,
fiii lui Assana, fiii lui Meani, fiii lui Nafisi,
fiii lui Acuv, fiii lui Aicfa, fiii lui Farachim,
55 fiii lui Vasaloth, Fiii lui Meeda, fiii lui
Cutha, fiii lui Harea, fiii lui Marcus, fiii lui
Asirar, fiii lui Thomi, fiii lui Nasith, fiii lui
Atifa,
56 41. Fiii slugilor lui Solomon, fiii lui Asap-
fion, fiii lui Farira, fiii lui Ieili, fiii lui Lozon,
57 fiii lui Isdail, fiii lui Safeth, Fiii Aghiei,
fiii lui Fahareth, fiii Saviei, fiii Sarothiei,
fiii Masiei, fiii lui Gar, fiii lui Adus, fiii lui
Suva, fiii lui Afera, fiii lui Varodis, fiii lui
Savat, fiii lui Alom,
58 42. Toți robii bisearecii, și fiii slugilor
59 lui Solomon, 300 șaptezeci și 2. Aceș-
tea-s carii s-au suit de la Thermeleth și The-
lersas, povățuitorii lor Haraathalar, și Alar,
și nu putea să vestească neamurile lor și
semințiile, cum sînt den Israil, fiii lui Ladan,
60 fiiul lui Van, fiiul lui Nicodan, 652. Și
den preoții ceia ce să apucă de preoție, și
nu s-au aflat, fiii Ovdiei, fiii lui Acos, fiii
lui Addus, celui ce au luat pre Avghia mu-
iare, den featele lui Verzeleu, și să numi
61 pre numele lui. Și acestora, cercîndu-se
cea de rudă scrisoare la socoteală și nea-
62 flîndu-se, să osebiră a preoți. Și zise lor
Neemia și Attharias să nu aibă ei parte de
ceale sfinte, pînă să va scula arhiereu, îmbră-
cat cu arătarea și adevărul.
63 43. Și aceștea toți era de la Israil, de 12
ani și în sus, afară den slugi și slujnice, 42360.
64 Slugile lor și slujnicele, 7347.
65 Cîntăreți și peaveți, 245.
66 Cămile, patru sute și treizeci și cinci.
67 Și cai, șapte sute și treizeci și șase.
68 Mușcoi, doao sute patruzeci și cinci.
69 Înjugători, 5000 și 5 sute și 25.
70 Și den povățuitori, după neamuri, cînd ve-
niia ei la beseareca lui Dumnezău cea den
Ierusalim, s-au făgăduit să rădice Casa pre
locul ei, după a lor putere, și să să dea la
sfînta cămară a lucrurilor taleri de aur 1000
și de argint taleri 6000 și veșminte preo-
71 țești 100. Și să lăcuiască preoții, și leviții,
și cei den norod, în Ierusalim și în țară, și
cîntăreții besearecii, și portarii, și tot Israilul,
72 la satele lor. Și sosind a șaptea lună și
fiind fiii lui Israil fieștecarele pre acasă-ș,
adunară-să cu toții dempreună la lărgimea
porții cei dentiu ce e cătră răsărit.
73 44. Și stînd Iisus al lui Iosedec, și

frații lui, preoții, și Zorovavel al lui Sala-
thiil, și frații lui au gătit jîrtăvnicul Dumne-
zeului lui Israil, să aducă preste el arderi-de-
tot, după urmarea celor mărturisite den
cartea lui Moisi, omului lui Dumnezeu.

45. Și să adunară la ei dentru cealealalte 74
limbi ale pămîntului. Și au isprăvit jîrtăvni-
cul pre locul lui, căci cu vrajbă era lor, și
întăriră pre ei toate limbile pre pămînt, și
aducea jîrtve după vreamă, și arderi-de-tot
Domnului, demineața și înde sară.

46. Și au adus praznicul facerii colibilor, 75
în ce chip s-au rînduit în lege, și jîrtve în
toate zilele, în ce chip să cuviniia, și după
aceastea, aducerile neîncetării și jîrtva
simbetelor și a lunilor noao și a praznicel-
lor tuturor celor sfînțite.

47. Și oricîți s-au făgăduit făgăduință 76
lui Dumnezău, den lună noao a lunii a șap-
tea, au început a aduce jîrtve lui Dumnezău,
căci beseareca lui Dumnezău încă nu se zi-
dise. Și au dat argint pietrarilor și mește- 77
rilor de lemnu, și mîncări și băuturi, cu
bucurie, Și cară sidoneanilor și tireani- 78
lor, ca să aducă ei de la Livan leamne de
chiedru, a aduce plute la vadul Iopiei, după
porunca ce s-au scris lor de la Chiros, împă-
ratul persilor.

48. Și în al doilea an, mergînd la beseareca 79
lui Dumnezeu la Ierusalim, în luna a doua,
început-au Zorovavel al lui Salathiil, și Iisus
al lui Iosedec, și frații lor, și preoții, leviții,
și toți ceia ce au venit den robie la Ierusa-
lim și au întemeiat Casa lui Dumnezău la
lună noao a lunii a doua, în al doilea an
viind la Iudea și la Ierusalim. Și au pus 80
pre leviți den 20 de ani preste lucrurile
Domnului, și stătu Iisus, și fiiul lui, și frații,
și Cadmiil, fratele, și fiii lui, Madiavun și
fiii lui, Ioda a lui Iliadun, împreună cu fiii
și frații, toți leviții dempreună ispravnicii
preste lucruri, făcînd la lucruri în Casa lui
Dumnezău, și au zidit zidarii beseareca
Domnului. Și au stătu preoții toți 81
împodobîți, cu musice și trîmbițe, și leviții,
fiii lui Asaf, avînd țimbalele, lăudînd Dom-
nului și binecuvîntînd, după rînduiala lui
David, împăratul lui Israil. Și glăsuiră 82
pren laude mărturisind Domnului, căci
bunătatea Lui și mărirea—în veaci în tot
Israilul. Și tot norodul au trîmbițat și 83
au strigat cu glas mare, dînd laudă Domnu-
lui spre rîdicarea Casii Domnului. Și 84
veniră den preoții leviți, și den cei ce șad
înainte, după neamurile lor, cei bătrîni,
carii au văzut casa cea mai denaintea ace-
știi, cătră zidirea aceiia, cu plînsoare și
strigare mare, și mulți, pren trîmbițe și
bucurie, cu glas mare, cît norodul nu auziia

- trîmbițele, pentru plînsoarea norodului;
 85 Pentru că gloată era, carea trîmbița foarte tare, ca de departe să să auză.
 86 49. Și auzind vrăjmașii fealiului Iudii și ai lui Veniamin, au venit a cunoaște care e glasul trîmbițelor. \ Și au cunoscut că cei den robie zidesc besearea Domnului Dumnezăului lui Israil.
 87 50. Și viind la Zorovavel și la Iisus și la povățuitorii neamurilor, zic lor: „Să zidim împreună cu voi, că aseamene cu voi ascultăm de Domnul vostru și Lui jîrtvuim, den zilele lui Azvasareth, împăratul asirianilor, carele ne-au mutat pre noi aicea“.
 88 51. Și zise lor Zorovavel și Iisus și povățuitorii neamurilor lui Israil: „Nu e noao și voao a zidi Casa Domnului Dumnezăului nostru, pentru că noi singuri vom zidi Domnului lui Israil, cu urmare precum au rînduit voao Chiros, împăratul persilor“.
 89 52. Și limbile pămîntului, dormind asupra celor den Iudea și bătînd cetatea, opriia de zidire și, vicleșuguri și aduceri de noroadе și zarve făcînd, au oprit a să săvîrși zidirea preste toată vremea vieții împăratului Chiros. Și să opriră de zidire ani 2, pînă la a lui Darie împărăție.

CAP VI

- 1 53. i în anul al doalea al împărăției lui Darie, proroci Aggheu și Zaharia al lui Adod prorocii asupra iudeilor, și asupra celor den Iudea, și den Ierusalim, pre numele Domnului Dumnezăului lui Israil asupra lor.
 2 54. Atuncea, stînd Zorovavel al lui Salathiil și Iisus al lui Iosedec, au început a zidi Casa Domnului cea den Ierusalim, fiind împreună cu prorocii Domnului agiutorindu lor.
 3 55. Într-această vreme era cătră ei de față Sisinis, biruitoriul Siriei și Finichiii, și Sathravuzanu, și cei împreună tovarăși ai lui, și ziseră lor: „Cine voao au rînduit de zidiți casa aceasta și acoperemîntul acesta, și alalte toate săvîrșiți? Și carii sînt ziditorii cei ce aceste săvîrșescu?“ Și avură har cei bătrîni ai iudeilor, socotință făcîndu-se în robie de la Domnul, Și nu s-au oprit de zidire pînă a să face semnare lui Darie pentru ei și a să răspunde. Izvodul cărții care au scris lui Darie și au trimis Sisinis, biruitoriul Siriei și Finichiii, și Sathravuzanu, și cei împreună tovarăși, cei den Siria și Finichi: „Domnului împăratului Darie, să să bucure. Toate știute să fie domnului nostru împăratului, căci mergînd la țara Iudeii și viind la Ierusalim cetatea, am prinsu pre cei bătrîni jidovi ai robiei în Ierusalim cetatea

- zidindu casă Domnului, mare, Noaă, pren 9
 pietri cioplite de multu prețu, leamne puindu-se în ziduri. Și lucrurile acealea în grabă 10
 să facu, și bine sporindu-se lucrul în mînilor, și cu toată mărirea și nevoința săvîrșindu-să. Atuncea am întrebat de acești 11
 bătrîni, zicîndu: ‘Cine voao poruncindu zidiți casa aceasta și lucrurile aceste întemeiați?’ Întrebat-am dară pre ei, pentru ca 12
 să arătăm ție și să scriem ție pre oamenii cei ce povățuiescu, și scrisoarea numelor cearem de la dîșii acelor ce înainte-povățuia. Și ei răspunsără noao zicîndu: ‘Noi sîntem 13
 slugi Domnului, Celui ce au zidit ceriul și pămîntul. Și era casa aceasta zidită mai 14
 nainte cu mulți ani, pren împăratul lui Israil, mare și tare, și s-au săvîșit; Și, de vreme 15
 ce părinții noștri amărînd greșiră spre Domnul lui Israil cel cerescu, i-au dat pre ei în mînilor lui Navohodonosor, împăratul Vaviloniei haldeilor. Și casa surpîndu-o, o 16
 au arsu, și pre norodu l-au robit la Vavilon. Iară în anul dentîiu împărățind Chiros 17
 țării Vaviloniei, au scris împăratul Chiros casa aceasta să să zidească. Și sfintele 18
 vase, ceale de aur și de argint, carele au scos Navohodonosor den casa cea den Ierusalim și le-au spînzurat pre eale în besearea lui, iarăș le-au scos pre eale Chiros împăratul den besearea cea de la Vavilon și s-au dat lui Zorovavel și lui Sanavasari, biruitoriului. Și s-au poruncit lui, ducîndu aceste vase, 19
 să le puie în besearea cea den Ierusalim, și besearea Domnului aceasta să să zidească pre locu. Atuncea Sanavasari acela, mergîndu, au pus temeliile Casii Domnului cei den Ierusalim și, de atuncea pînă acum zidindu-se, n-au luat săvîrșire. Acum dară, 21
 de iaste socoteala împăratului, să să caute întru ceale împărătești cămări de cărțile lui Chir Și, de se va afla cu știrea lui Chir 22
 împăratului făcîndu-se zidirea Casii Domnului cei den Ierusalim și de să pare domnului, împăratului nostru, răspunză noao pentru aceste“.
 57. Atunce împăratul Darie porunci a socoti întru ceale împărătești paze de cărți, ceale ce să afla în Vavilon; și să află la Ecvatana, în turnul cel den țara Midiei, loc întru care era pomenite aceste: „În anul 24
 dentîiu împărățind Chir, împăratul Chir porunci să zidească Casa Domnului cea den Ierusalim, unde jîrtvuiescu pren foc neîncetat; A căruia înălțimea—de coți 60, lățimea—de coți 60, pren trei case de pietri cioplite și o casă de lemn noao de țară, și cheltuială să să dea den casa lui Chiros împăratului. Și vasele ceale sfinte ale Casii Domnului, ceale de aur și ceale de argint, care le-au scos Navohodonosor den casa cea den

Ierusalim și le-au adus la Vavilon, să le așaze la casa cea den Ierusalim, unde era
 27 stînd, pentru ca să să puie acolo“. Și porunci lui Sisin, biruatoriul Siriei și Finichiei, și lui Satravuzan și celor împreună tovaroș, să să nevoiască, și celor rînduiți în Siria și Finichi povățuitori să să ferească de loc și să lase pre sluga Domnului, pre Zorovavel, și biruatoriu Iudeii, și pre cei bătrîni ai iudeilor, Casa Domnului aceea a o zidi pre
 28 loc: „Și eu am rînduit cu tot nadinsul să zidească și să ia aminte, pentru ca să facă împreună cu cei den robimea iudeilor, pînă
 29 a săvîrși Casa Domnului. Și, den birul Chilosiriei și Finichiii, cu nevoiță rînduiala să să dea acestor oameni, spre jîrtvă Domnului, lui Zorovavel biruatoriului, de tauri și berbeci și den miei. Și așijderea și grîu, și sare, și vin, și untdelemn, neîncetat preste an, în ce chip preoții cei den Ierusalim vor zice, să să cheltuiască preste toată ziua,
 31 fără de price, Pentru ca să aducă turnări lui Dumnezeu celui Înalt, pentru împăratul și slugile lui, și să să roage pentru a lor viață.
 32 Și porunci pentru ca, cîți are treace ceva den ceale zise mai nainte și den ceale scrise mai nainte, sau nu vor plini, să să ia lemnu dentrale lui și pre acela să să spînzure, și averile lui să fie împărătești. Pentru
 33 aceea și Domnul, Căruia numele Lui să cheamă acolo, să stingă pre tot împăratul și limba care va întinde mîna lui să oprească au să facă rău Casii Domnului aceia den
 34 Ierusalim. Și eu, împăratul Darie, porunciiu cu nevoiță ca aceastea să să facă“.

CAP VII

1 **A** 58. tuncea Sisin, biruatoriul gropilatei Sirii și Finichiii, și Sathravuzanu și cei împreună tovaroș, urmînd celor ce de împăratul Darie
 2 s-au poruncit, Isprăvniciia asupra lucrurilor celor sfinte, mai cu nevoiță ajutorind bătrînilor, preoților și stătătorii besearecii.
 3 59. Și bine sporite să făcea lucrurile ceale sfinte, prorocind Angheu și Zaharia prorocii.
 4 Și au săvîrșit aceastea pren porunca Domnului Dumnezeuului lui Israil, și cu gîndul lui Chir și Darie și Artaxerxu, împăraților
 5 persilor. Și să săvîrși Casa cea sfîntă pînă în 23 de zile ale lunii lui adar, la al șaselea an al lui Darie, împăratul persilor.
 6 60. Și au făcut fiii lui Israil, și preoții, și leviții, și ceialalți cei den robime, cei ce s-au adaos, după ceale ce sînt scrise în cartea lui Moisi. Și au adus la tîrnoseala Casii Domnului tauri 100, berbeci 200, miei
 8 patru sute, Tapi pentru păcatul a tot Israilul 12, spre numărul începătorilor de
 9 fealiurile lui Israil. Și stătură preoții

și leviții, după fealiuri, împodobit, la lucrurile Domnului Dumnezeuului lui Israil, după cartea lui Moisi; și portarii, la fieștecare poartă.

61. Și au adus fiii lui Israil, împreună cu
 10 cei den robie, Paștile în 14 ale lunii dentîiu, cînd s-au curățit preoții și leviții Și toți
 11 fiii robiei, nu dempreună s-au curățit. Căci leviții toți odată s-au curățit, și au
 12 junghiat Paștile la toți fiii robiei, și fraților lor, preoților, și lor.

62. Și au mîncat fiii lui Israil, cei den ro-
 13 bie, toți cei ce s-au osebit de cătră uriciunile limbilor pămîntului, cercînd pre Domnul. Și au adus sărbătoarea azimelor 7 zile, vese-
 14 lindu-se înaintea Domnului, Căci au întors
 15 sfatul împăratului asirianilor asupra lor, ca să întărească mîinile lor spre lucrurile Domnului Dumnezeuului lui Israil.

CAP VIII

63. **S** i mai pre urmă de aceastea iaste, împărățind Artaxerxu, al persilor împărat, Mearse Esdra al lui
 2 Sareu, al lui Ezeriu, al lui Helchiu, al lui Salum, al lui Saduc, al lui Ahitov, al lui Amariu, al lui Eziu, al lui Memeroth, al lui Zareu, al lui Sauiei, al lui Voca, al lui Avisum, al lui Finees, al lui Eliazar, al lui
 3 Aaron, preotului celui dentîiu; Acesta
 4 Ezdra s-au suit den Vavilon, ca un cărturariu iscusit fiind întru a lui Moisi leage ce e dată de Dumnezeuul lui Israil, Și deade
 4 lui împăratul mărire, aflînd har înaintea lui, la toate poftele lui.

64. Și să suiră împreună den fiii lui Israil,
 5 și den preoți, și leviț, și cîntăreți de besearecă, și portari, și robi ai besearecii, la Ierusalim. În anul al șaptelea împărățind
 6 Artaxerxu, în luna a cincea, acesta e anul al șaptelea al împăratului, pentru că, ieșind de la Vavilon, la lună noao a lunii dentîiu,
 7 Au sosit la Ierusalim, după cea ce s-au dat
 8 lor bună călătorie de la Domnul; Pentru că Ezdra multă știință cuprindea, ca nemica să nu lase dentru ceale den leagea Domnului și den porunci a învăța pre tot Israilul toate
 9 dreptățile și judecățile. Și căzînd porunca, cea ce s-au scris de Artaxerxu împăratul cătră Ezdra preotul și cetitoriul de leagea Domnului, al căruia iaste izvodul cel de mai în jos scris: „Împăratul Artaxerxu,
 10 Izdrii preotului și cetitoriului legii Domnului, să să bucure. Și ceale de oameni iubitoare
 11 eu alegîndu, porunciiu celor ce vor vrea, den limba jidovilor alegîndu ei, și den preoți, și den leviți, și fiindu ei întru a noastră împărăție, să meargă împreună cu tine la Ierusalim. Deci cîți vor pofti, pomească-să
 12 împreună, precum s-au părut și mie și celor șapte priatени sfeatnici, Pentru ca să socotească ceale ce sînt la Iudea și la Ierusalim,
 13

- 14 Cu urmare în ce chip să află în leagea Dom-
 15 nului, Și să aducă daruri Domnului lui
 Israil, care am făgăduit și eu și prietini la
 Ierusalim, și tot aurul și argintul carele s-ar
 afla în țara Vavilonului, Domnului la Ierusa-
 16 lim, împreună Cu cel dăruit de norod la
 besearica Domnului Dumnezăului lor cea
 den Ierusalim, să să adune și argintul și
 aurul pentru junci și berbeci și miei și ceale
 17 ce acestora urmează, Cît să aducă jîrtve
 Domnului la jîrtăvnicul Domnului Dumne-
 18 zăului lor cel den Ierusalim; Și toate,
 oricîte vei vrea împreună cu frații tăi să
 faci cu aur și cu argint, fă după voia Dum-
 19 nezăului tău. Și ceale sfinte vase ale
 Domnului, ce să dau ție la treaba besearicii
 Dumnezăului tău celui den Ierusalim, le vei
 pune înaintea Dumnezăului tău celui den
 20 Ierusalim. Și cealealalte, oricîte vor trebui
 ție la treaba besearicii Dumnezăului tău,
 21 vei da den cea împărătească visterie. Și
 eu, împăratul Artaxerxu, poruncit-am pazni-
 cilor visteriilor Siriei și Finichii ca, cîte va
 trimite Ezdra preotul și cetitoriul legii lui
 Dumnezău celui de sus, cu nevoință să-i
 22 dea lui, Pînă la 100 de talanți de argint,
 așijderea și pînă la 100 de cori de grîu, și
 23 vin, veadre 100, și alte cîte de multe. Toate
 după a lui Dumnezău leage să să săvîrșască
 cu nevoință Dumnezăului celui Înalt, pentru
 ca să nu să facă urgie preste împărăția
 24 împăratului și a fiilor lui. Și voao vî se
 zice ca tuturor preoților, și leviților, și cîntă-
 reților besearicii, și portarilor, și robilor be-
 searicii, și tocmitorilor besearicii aceștia,
 25 Niciun bir, nici alt viclesugu să să facă, și
 volnicie nimene să aibă să puie ceva asupra
 26 acestora. Și tu, Ezdro, după înțelep-
 ciunea lui Dumnezău, pune judecători și
 legiuitori, pentru ca să judece în toată Siria
 și Finica pre toți ceia ce știu leagea Dumne-
 zăului tău; și pre cei ce nu știu, vei învăța.
 27 Și toți cîți ar călca leagea Dumnezăului
 tău și cea împărătească, cu nevoință să vor
 certa, ori cu moarte, ori cu muncă, sau cu
 pagubă de argint, sau cu izgonire“.
- 28 65. Și zise Ezdra scriitoriul: „Bindecuvîntat
 sîngur Domnul Dumnezăul părinților miei,
 Cela ce au dat aceste în inima împăratului,
 să cinstească Casa Lui cea den Ierusalim.
 29 Și pre mine m-au cinstit înaintea împăratu-
 lui, și celor ce sfătuiescu, și tuturor priate-
 30 nilor și boiarilor lui. Și eu, cu bună în-
 drăznire mă făcui, după ajutoriul Domnu-
 lui Dumnezăului meu, și am adunat băr-
 bați den Israil ca să să suie cu mine.
 31 66. Și aceste-s cei mai mari povățuitori,
 după neamurile lor și după împărțealēle înce-
 păturilor, ceia ce să suie cu mine de la Vavilon
 întru împărăția lui Artaxerxu împăratului.
 Den fiii lui Finees: Ghirson; den fiii lui Itha- 32
 mar: Gamail. Den fiii lui David: Letus al 33
 lui Seheniu. Den fiii lui Fares: Zaharia, 34
 și cu el s-au scris oameni 150. Den fiii 35
 lui Salomon: Aveli, Acnias al Zahariei, și cu
 el oameni 200. Den fiii lui Zathois: Sehe- 36
 nias al lui Iezel, și împreună cu el oameni
 300. Den fiii lui Adin: Ovir al lui Ionan, 37
 și cu el împreună oameni 250. Den fiii lui 38
 Elam: Iesias al lui Gotholiu, și împreună cu
 el bărbați 70. Den fiii Safatiei: Zaharia 39
 al lui Mihail, și împreună cu el bărbați 70.
 Den fiii lui Ioav: Avadias al lui Iezil, și cu 40
 el bărbați 212. Den fiii lui Vanid: Asali- 41
 moth al Iosafiei, și cu el bărbați 160.
 Den fiii lui Vavi: Zaharia al lui Vivai, și cu 42
 el bărbați 28. Den fiii lui Astath: Ioanis 43
 Acatan, și cu el bărbați 110. Den fiii lui 44
 Adonicam cei mai după pre urmă, și aceas-
 tea-s numele lor: Elifalatos, Ieuil și Samea, și
 cu ei bărbați 70. Den fiii lui Vaguthi al 45
 Istacuri, și cu el bărbați 70. Și am adunat 46
 pre ei la rîul ce să zice Theran și ne-am tăbă-
 rît 3 zile acolo și obliciu pre ei. Și den 47
 fiii preoților și dentru leviți neaflînd acolo,
 am trimis cătră Eleazar și, iată, veniră și
 Masman, și Alnathan, și Mamean, și Iorivon,
 Nathan, Ennatan, Zaharia, și Mosolamon,
 povățuitorii și știutorii. Și am zis lor 48
 să meargă cătră Dadeu, povățuitoriul cel
 den locul păzii visteriei, poruncind lor să
 grăiască cu Dadeu și cu frații lui și cu cei
 den locul păzitorilor de visterie, să trimiță
 noao pre cei ce vor sluji în Casa Domnului
 nostru. Și am adus noao, după mîna cea 49
 tare a Domnului nostru, bărbați știutori den
 fiii lui Moli al lui Levi, al lui Israil, pre Ase-
 vivsa și pre fiii lui și pre frați, fiind 18. Și 50
 Asevian și Anuon și Osean, frate, den fiii
 Hananeului, și fiii lor, bărbați 20. Și den 51
 robii besearicii, carii au dat David, și povă-
 țuitorii la lucrul leviților, robi ai besearicii—
 220; tuturor s-au arătat scrisoarea numelor.
 67. Și am făgăduit acolo post tinerilor 52
 înaintea Domnului Dumnezăului nostru,
 să cearem de la El bună călătorie și noao,
 și celor ce era împreună cu noi, fiilor noș-
 tri, și dobitoacelor. Pentru că m-am 53
 rușinat a ceare împăratului și pedestri și
 călăreți și petreacere pentru întemeiare
 de cătră cei ce ne stau împotriva, Pentru 54
 că am zis împăratului că putearea Domnu-
 lui nostru va fi cu cei ce cearcă pre El la
 toată isprăvirea. Și iarăș ne-am rugat 55
 Domnului nostru ca aceste, și bine blînd
 L-am nemerit.
 68. Osebit-am, den căpeteniile fealiurilor 56

și preoților, bărbați 12, pre Esevria și pre Asamian, și împreună cu ei, dentru frații lor, bărbați 10. Și am pus lor argintul și aurul și sfintele unelte ale Casii Domnului nostru, care le-au dăruit împăratul și sfeatnicii lui, și diregătorii, și tot Israilul. Și puind, am dat lor talanți de argint 650, și vase de argint de talanți 100, și de aur talanți 100, și ferecături de aur 20, și vase de aramă, de aramă bună, sclepind în fealiul aurului, vase 12. Și ziș lor: 'Și voi sfinți sînteți Domnului, și vasele sfinte și aurul și argintul—făgăduință Domnului părinților noștri. Prevegheați și păziți pînă le veți da voi pre eale căpeteniilor neamului preoților, și leviților, și povățuitorilor neamurilor lui Israil, în Ierusalim, în cămările Casii Dumnezăului nostru'. Și preoții și leviții, cei ce au luat argintul și aurul și vasele ceale den Ierusalim, le-au băgat la beseareca Domnului.

69. Și purcegînd de la riul lui Thera în 12 ale lunii dentîiu, am întrat la Ierusalim, după mîna cea tare a Domnului nostru, cea de asupra noastră, și ne-au mîntuit pre noi de la întrarea Domnului și de la tot nepriatenul, și am venit la Ierusalim. Și făcîndu-se acolo zio a treia, în ziua a patra stînd, argintul și aurul s-au dat în Casa Domnului nostru, la Marimoth, fiiul lui Iuri preotului.

Și cu el—Eliazar al lui Finees, și era cu ei Iosavados al lui Iisu, și Moith al lui Savanu, leviții, la număr și la toată cumpănitura. Și s-au scris tot trasul lor într-acel ceas.

70. Și ceia ce au venit den robie au adus jîrtve Dumnezeului lui Israil, Domnului, junce 12, pentru tot Israilul, berbeci 96, Miei 72, țapi pentru mîntuire 12, toate jîrtvă Domnului.

71. Și au dat poruncile împăratului la cei împărătești deregătorii ai casii și biruitorilor gropilatei Siriei și Finichiii și au slăvit pre nărod și pre beseareca Domnului.

72. Și aceastea săvîrșindu-se, venit-au la mine povățuitorii, zicînd: 'N-au osebit limba lui Israil și boiarii și preoții și leviții, limbile ceale striine de neam ale pămîntului și necurățiile de la limbile hananeilor și heteilor și ferezeilor și evuseilor și moaviteanilor și eghipteanilor și idumeilor, Pentru că au lăcuit împreună cu featele lor, și ei și fiii lor, și s-au amestecat sămînța cea sfîntă la limbile ceale striine de neam ale pămîntului și avea parte cei mai mari povățuitori și diregătorii de neleguirea aceasta, de la începutul lucrului'.

73. Și fu îndată ce am auzit eu aceas-

tea, am rupt hainile și svințitul vășmînt și mi-am zmult părul și den cap și den barbă și am șăzut în gîndure și mîhnit.

74. Și să porniră cătră mine cîți atuncea să pornia pre cuvîntul Domnului Dumnezeului lui Israil, jălindu eu pentru neleguire, și șădeam trist, pînă la jîrtva cea de sară. Și sculîndu-mă den post, rupte avîndu hainile și svîntul vășmînt,

75. Plecînd genunchele și întinzind mînile cătră Domnul, ziceam: 'Doamne, rușinaiu-mă și mă înfruntaiu înaintea feații Tale, Pentru că păcatele noastre s-au înmulțit preste capetele noastre, și necunoștințele noastre au prisosit pînă la ceriu, Încă den vreamea părinților noștri, și sîntem întru mare păcat pînă în ziua aceasta. Și pentru păcatele noastre și ale părinților noștri, ne-am dat, împreună cu frații noștri, și împreună cu împărații noștri, și împreună cu preoții noștri, ceia ce au împărățit pămîntul, spre sabie și robie și pradă cu rușine, pînă în ziua aceasta. Și acum, întrucît s-au făcut noao milă de la Tine, Doamne, ca să rămîie noao rădăcină și nume în locul sfîntirei Tale Și a să descoperi noaa luminătoriu în Casa Domnului Dumnezăului nostru, să ne dea noao hrană în vreamea lucrului nostru; Și lucrînd, noi nu ne-am părăsit de cătră Dumnezăul nostru, ce ne-au făcut pre noi cu har înaintea împăraților persilor, să ne dea noao hrană, Și a mări beseareca Domnului nostru, și a rădica Sionul cel pustiu, a da noao întărire în Iudea și Ierusalim. Și acum ce vom zice, Doamne, avînd aceastea? Pentru că am călcat poruncile Tale carele ai dat în mîna slugilor Tale, prorocilor, zicînd Că: 'Pămîntul la carele întrați să-l moșteniț iaste pămînt pîngărit cu pîngăriciunea celor streini de neam ai pămîntului, și de necurăția lor au umplut pre dînsul. Și acum, featele să nu le împreunați la lăcaș cu fiii voștri, și featele voastre să nu le daț la fiii lor. Și să nu cercați a împăca ceale de cătră ei preste toată vreamea, pentru ca, întărindu-vă, să mîncăți ceale bune ale pămîntului și veț face moștenire fiilor voștri pînă în veac'. Și ceale ce să întîmplează, toate noao să fac pentru lucrurile noastre ceale reale și ceale mari păcate ale noastre. Pentru că Tu, Doamne, ne-ai ușurat păcatele noastre Și ai dat noao rădăcină ca aceasta; iarăș ne-am întors a călca leagea Ta, ca să ne amestecăm la necurăția limbilor pămîntului. Au nu Te-ai urgisit spre noi ca să ne pierzi pre noi, pînă să nu rămîie rădăcină și sămînță și numele nostru? Doamne, al lui Israil adevărat ești, pentru că am rămas ră-

92 dăcină de astăzi înainte. Iată, acum sîntem înaintea Ta întru fărădelegile noastre, pentru că nu mai iaste a sta înaintea Ta spre
 93 acesteia“. Și cînd să ruga Ezdra, să mărturisii plîngînd, căzut la pămînt înaintea besearicii, s-au adunat cătră el den Ierusalim gloată multă foarte, bărbați și muieri și tineri, pentru că plîngere era mare întru mulțime.
 94 Și strigînd Iehonia al lui Ieilu, den fiii lui Israil, zise: „Ezdro! Noi am greșit la Domnul Dumnezeu, am lăcuit împreună cu muieri de alt neam, dentru limbile pămîntului.
 95 Și acum, iaste deasupra a tot Israilul; întru aceasta făcă-se noao jurămînt cătră Domnul, să scoatem toate muierile noastre ceale de
 96 alt neam, împreună cu fiii lor, Precum s-au socotit ție și cîț să supun la legea Domnului; scoală-te, săvîrșaste, Pentru că la tine e lucrul și noi cu tine sîntem puteare a face“.
 97
 98 76. Și sculîndu-se Ezdra, jură pre căpeteniile neamului preoților și ai leviților, a tot Israilul, și a face ca acesteia; și au jurat.

C A P I X

1 **S** 77.
 2 i sculîndu-se Ezdra de la curtea besearicii, au mersu la cămara lui Ionan al lui Eliasiv. Și mîindu acolo, pîne n-au gustat, nici au băut apă, jălind de fărădelegile ceale mari ale mulțimei.
 3 78. Și s-au făcut strigare în toată Iudea și în Ierusalim, la toți ceia den robie, să să adune la Ierusalim. Și cîți nu s-ar întîmpla în doao au în trei zili, după judecata celor ce mai sus ședu bătrîni, omorî-să-vor dobitoacele lor și el să va înstriina de la mulțimea robimei.
 5 79. Și s-au adunat toți cei den fealiul Iudii și Veniamin în trei zile în Ierusalim, aceasta e luna a noua, în 20 ale lunii. Și șezu împreună toată mulțimea în curtea besearicii, tremurînd pentru iarna carea era.
 7 80. Și sculîndu-să Ezdra, zise lor: „Voați făcut fărădeleage și ați lăcuit împreună cu muieri de fealiu striinu, ca să adaogeți păcatele lui Israil. Și acum, dați mărturisire și mărire Domnului Dumnezeului nostru.
 9 Și faceți voia Lui și vă osebiți de la limbile pămîntului și de la muierile ceale de altu rodu“.
 10 81. Și strigă tot norodul și zise cu glas mare: „Așa după cum ai zis, vom face!
 11 Ce mulțimea e multă, și vreame de iarnă, și nu putem să stămu descoperiți, și lucrul nostru nu iaste de o zi, nici de doao, pentru
 12 că întru mult am greșit întru acesteia. Și să stea povățuitorii cei denainte ai mulțimei și toți cei dentru lăcașurile noastre
 13 cîți au muieri de alt neam Să vie luînd

vreame den tot locul, cei bătrîni și judecătorii, pînă a dezlega urgia Domnului de la noi a poruncii aceștiia“.

82. Ioanathas al lui Azail și Ezechia al lui Theocan au arătat după acesteia; și Mosolamos, și Levi, și Savatheu au îndemnat împreună cu ei; Și au făcut după toate acesteia cei dentru robime.

83. Și-au ales lui Ezdra preotul bărbați, povățuitori ai părinților lor, pre toți prenume, și au șezut împreună la luna cea noao a lunii a zecea a ceare lucrul. Și s-au adus la săvîrșit ceale pentru bărbații cei ce țin cu ei muieri de altă rudă, pînă la luna noao a lunii dentii.

84. Și s-au aflat, dentru preoții cei ce s-au adunat, avînd muieri de alt neam: Den fiii lui Iisu al lui Iosedecu și ai fraților lui: Mathilas, și Eleazar, și Iorivos, și Ioadanos; Și au pus mîinile ca să scoată pre muierile lor și, spre curățire, berbeci—pentru curăția lor.

85. Și den fiii lui Emir: Anania, și Zavdeu, și Ianis, și Sameos, și Ereil, și Azaria.

86. Și den fiii lui Fesu: Elliona, Massias, Izmailos, și Nathanail, și Ochidil, și Talsas.

87. Și den leviți: Iozavados, și Semis, și Colios, acesta iaste Calitas, și Patheu, și Iuda și Ionas.

88. Den cîntăreții besearicii: Eliaxur, Vachuru.

89. Den portari: Salumu și Tulvanos.

90. Dentr-ai lui Israil, den fiii lui Foros: Iermas, și Edias, și Melhias, și Mailos, și Eleazar, și Asevias, și Vaaneas.

91. Den fiii lui Ila: Matthanias, Zaharia, și Eriil, și Ieremoth, și Aidas.

92. Și den fiii lui Zomoth: Eliada, Elisimus, Othonia, Iarimoth, și Savat, și Sardeos.

93. Den fiii lui Vivai: Ioan, și Anania, și Iosavadu, și Amathis.

94. Den fiii lui Mani[Vanni]: Olamos, Mamuhos, Iedeos, Iasuv, și Iasailos, și Ieremoth.

95. Și den fiii lui Addi: Naathos, și Moos, Sias, Laccunos, și Naidos, și Mathanias, și Sesthil, și Valnuos, și Manasia.

96. Și den fiii lui Anas: Elionas, și Aseas, și Melhia, și Savveos, și Simon al lui Hosameu.

97. Și den fiii lui Assum: Altaneu, și Matthias, și Vaneas, Elifalat, și Manasi, și Semei.

98. Și den fiii lui Maani: Ieremia, Momdis, Omairos, Ioil, Mavdai, și Pelias, și Anos, Caravasion, și Enasiv, și Mamnitanaimu, Eliasi, Vanus, Eliali, Samis, Selemia, Nathania.

99. Și den fiii lui Ozora: Sesise, Esril, 35

Azail, Samatos, Zamvis, Iosifus.

- 36 100. Și den fiii lui Ethma: Mazitia, Zava-dea, Ides, Iuil, Vaneas. Toți aceștea au lă-cuit împreună cu muieri de altă rudă, și le-au slobozit pre eale împreună cu fiii.
- 37 101. Și au lăcuit preoții și leviții și cei den Israil în Ierusalim și în țară; la lună noao a lunii a șaptea, și fiii lui Israil întru lăcașurile lor,
- 38 102. Și să adună toată mulțimea împreună deodată la lărgimea de cătră răsăritul porții besearecii Și zise Ezdrei, preotului și cititoriului, să aducă leagea lui Moisi, cea ce s-au dat de Domnul Dumnezăul lui Israil.
- 40 103. Și aduse Ezdra arhiereul leagea la toată mulțimea, de la om pînă la muiare, și la toți preoții să auzi leagea, în lună noao a lunii a șaptea.
- 41 104. Și citiia la lărgimea porții cei den-tiui a besearecii, den zori pînă la amiazăzi, înaintea bărbaților și muierilor, și adaoseră toată mulțimea la leage.
- 42 105. Și stătu Ezdra, preotul și cititoriul legii, pre scaunul judecății, cel de lemn, ce s-au tocmi. Și stătură lîngă el Mათias, Samus, Anania, Azaria, Uria, Ezechia, Valasam, den direapta, Și den stînga: Faldeu, și Misail, Melhia, Aothasuf, Navaria.
- 45 Și luînd Ezdra cartea legii înaintea mulțimei, pentru că șădea înainte cu mărire înaintea tuturor, Și dezlegînd leagea, toți în picioare stătură, și binecuvîntă Ezdra Domnului Dumnezăului celui Înalt, Dumnezăului Savaoth Atotșitoriului. Și glăsui toată mulțimea: Amin!
- 48 106. Și rîdicînd în sus mîinile și căzînd la pămînt, să închinară Domnului. Iisus, și Anus, și Saravia, și Adinos, și Iacov, Savatea, Aftea, Meaneas, și Caletas, Azaria, și Ioazavdu, și Anania, Viatas, leviții, învăța leagea Domnului, dăslușînd împreună citirea.
- 50 107. Și zise Athaaratis Ezdrii, arhiereului și cititoriului, și leviților celor ce citescu mulțimei asupra tuturor: „Ziua aceasta iaste svîntă Domnului“. Și toți plîngea cînd auziia leagea. „Mergînd dară, mîincați grăsimi și beați dulceți, și trimiteți trimiteri celora ce nu au, Pentru că svîntă e ziua Domnului, și nu vă mîhniți, pentru că Dumnezeu Domnul va mări pre voi“.
- 54 108. Și leviții porunciia toate nărodului, zicînd: „Ziua aceasta svîntă e Domnului, nu vă mîhniți“.
- 55 109. Și să duseră toți să mănînce și să bea, și să să veselească, și să dea trimiteri celora ce n-au, și să să veselească foarte, pentru că s-au doslușit graiurile, carele s-au învățat și s-au adunat.

ÎNȚELEPCIUNEA LUI SOLOMON

CAP I

Iubiți dreptatea, ceia ce judecați pămîntul; gîndiți pentru Domnul cu bunătate, și cu prostime de inemă cercați pre El, Căci Să află celora ce nu ispitesc pre El, și Să arată celor ce nu să necredințază Lui. Pentru că gîndurile îndărătnice osebesc de la Dumnezeu și, ispitindu-se, putearea muștră pre cei fără de minte. Pentru că la sufletul cel cu rău meștersug nu va întra înțelepciunea, nici va lăcui în trupul cel ce iaste plin de datoria păcatului. Pentru că Svîntul Duh al învățaturii fugi-va de viclesug și Să va scula de la gîndurile ceale fără înțeleagere și Să va dovedi, viînd strîmbătatea. Pentru că duh iubitoriu de oameni iaste înțelepciunea și nu va nevinovăți pre cel hulitoriu den buzele lui, pentru că rănichilor lui martur e Dumnezeu, și inemii lui socotitoriu adevărat, și limbii auzitoriu. Căci Duhul Domnului au împlut lumea și Cel ce ține toate are înțeleagere de glas. Pentru aceea, răspunzînd nedireapte, nimeni nu va ascunde, nici va treace pre el, dovedindu-l dreptatea. Pentru că în sfaturile celui necurat cercetare va fi, și auzul cuvintelor lui cătră Domnul va veni, spre dovedirea fărădelegilor lui. Căci ureachea rîvnirii ascultă toate, și gîlceava răpștirilor nu să ascunde. Păziți-vă dară de răpștirea nefolositoare și de clevetituri vă cruțați limba, căci răspunsul pre ascuns deșart nu va merge și gura preamîntînd omoară sufletul. Nu rîvniți moartea întru rătăcirea vieții voastre, nici trageți cătră voi peire cu faptele mîinilor voastre. Căci Dumnezău moarte n-au făcut, nici să bucură spre pierzarea celor vii. Pentru că au zidit ca să fie toate, și mîintuite-s facerile lumii, și nu iaste întru eale iarbă de pierzare, nici iadului împărăție pre pămînt. Pentru că dreptatea fără de moarte iaste. Și păgînii cu mîinile și cu cuvintele l-au chemat pre el [iadul] priatin, socotind pre el s-au topit, și legătură au făcut cătră el, căci vreadnici sînt părții aceluia a fi.

CAP II

Pentru că ziseră întru ei, și gîndind nu drept: „Puțină iaste și mîhnită viața noastră, și nu iaste leac în moartea omului, și nu s-au cunoscut

2 cel ce s-au întors de la iad. Căci deodată
ne-am făcut, și după aceasta vom fi ca cînd
n-am fost, căci fum iaste răsuflarea în nasu-
rile noastre, și cuvîntul — scînteaie, întru por-
3 nirea inimii noastre, Care stingîndu-se,
cenușă se va aleage trupul, și duhul se va
4 răsipi ca un văzduh moale. Și numele
nostru se va uita cu vreamă, și nimenea nu
va pomeni lucrurile noastre, și să va trece
viața noastră ca urma norului și ca negura
să va răsipi, gonindu-se de razele soarelui,
5 și de fierbințeala lui îngreindu-se. Pen-
tru că treacerea umbrii iaste vreamă noas-
tră, și nu iaste înturnare săvîrșitului nostru,
căci s-au pecetluit și nimeni nu se întoarce.
6 Veniți dară, și să dobîndim den ceale ce-s
bune, și să ne trebuiam cu zidirea ca cu tine-
reațele, degrabă. De vin de mult preț și
7 de miruri să ne săturăm și să nu ne treacă
8 pre noi floarea văzduhului. Să ne cunu-
năm cu flori de trandafir, pînă a nu să veș-
9 teji. Nimenilea dentru noi să nu fie fără
parte, de a noastră răsăfătare petutindinea
să lăsăm seamne de veselie, căci aceasta e
10 partea noastră și acesta e sortul. Să asu-
prim pre săracul drept, să nu cruțăm vădua,
nici de ale bătrînului căruntețe de mulți
11 ani să ne rușinăm. Și fie noao vîrtutea
leagea dreptății, pentru că ce e slab fără
12 puteare să dovedeaște. Și să vînam pre
cel drept cu vicleșug, căci de rea treabă
iaste noao, și să imponcișază lucrurilor
noastre, și impută noao păcatele legii, și
dovedeaște noao păcatele învățaturii noastre.
13 Să adeverează a avea conoștința a lui Dum-
nezău și fiiu Domnului pre sine să numeaște.
14 Făcutu-s-au noao spre dovedeala cugetelor
15 noastre; Greu iaste noao și văzîndu-să,
că neasămănată iaste cu ceialalți viața lui
16 și schimbate sînt cărările lui. Spre spur-
căciune ne-am socotit la el și să ferească de
căile noastre ca de necurății; fericească
ceale de apoi ale dreptilor și să semețească
17 a avea tată pe Dumnezeu. Să vedem
de-i sînt cuvintele lui adevărate și să ispi-
18 tim cealea ce i se vor întîmpla lui. Pentru
că, de iaste dreptul fiiul lui Dumnezeu, va
ajutori lui și va izbăvi pre el den mîna celor
19 ce-i stau împotriva. Cu sudalma și cu
certarea să-l cercăm pre el, ca să cunoaștem
blîndețele lui și să ispitim suferirea răului
20 lui. Cu moarte grozavă să-l vinovățim
pre el, pentru că va fi lui socoteală den
21 cuvintele lui“. Acestea au gîndit și
s-au rătăcit, pentru că i-au orbit pre ei
22 răutatea lor. Și n-au cunoscut tainele
lui Dumnezeu, nici spre plata cuviinții
au nădejduit, nici au ales cîntea sufletelor
23 lor celor curate. Căci Dumnezeu au
zidit pre om spre nestricare, și chip fiin-

ții Sale au făcut pre el. Și cu zavistia 24
diavolului moartea au intrat în lume, și ispi-
tescu pre el cei ce sînt den partea lui.

CAP III

Fără sufletele dreptilor sînt în mîna 1
lui Dumnezeu și nu să va atinge 2
de eale muncă. Părutu-s-au întru 2
ochii celor fără de minte a muri,
și să socoti răutate ieșirea lor,
3 Și cea de la noi călătorie — zdrobire, iară ei 3
sîntu în pace; Că, de să vor și munci în 4
vedearea oamenilor, nădejdea lor iaste pli-
nă de nemurire. Și puține certîndu-se, 5
mari faceri de bine vor lua, căci Dumnezeu
au ispitit pre ei și au aflat pre ei Luiș vread- 6
nici. Ca aurul în topitoare au ispitit pre 6
ei, și ca rodire de tot a jîrtvei i-au priimit
pre ei. Și în vreamă socotinții lor vor 7
lumina și ca scînteile în trestie vor alerga.
8 Judeca-vor limbi și vor birui noroadă, și va 8
împărăți lor Domnul, în veaci. Ceia ce 9
nădejduiescu pre El înțelege-vor adevărul
și cei credincioși cu dragoste vor rămînea 10
lîngă El, căci har și milă e întru precuvio-
șii Lui și socotința întru cei aleși ai Lui. 10
Iară cei necurați, precum au socotit, vor 10
avea certarea,—cei ce s-au lenevit de cătră
cel drept și de Domnul s-au depărtat. 11
Că cel ce defaimă înțelepciunea și învăța- 11
tura dosădit iaste, și deșartă e nădejdea
lor, și trudele nefolosite, și fără treabă 12
sînt lucrurile lor. Muierile lor—fără de 12
13 minte, și rai sînt fiii lor. Blestemată e
nașterea lor, că fericită e cea stearpă ce
iaste nepîngărită, care n-au conoșcut pat
spre greșală; avea-va roadă la socotința
sufletelor. Și hadîmul care n-au făcut 14
14 cu mîna fărădeleage, nici au gîndit asupra
Domnului reale; pentru că să va da lui darul
credinții cel ales și sortu în besearca Dom-
nului mai cu poftă. Pentru că roada 15
15 bunelor trude cu bună cîntea iaste și necă-
zută e rădăcina înțelepciunii. Și fiii pre- 16
16 curvarilor nesăvîrșiți vor fi și, den fără de
leage zăceare, sămînța să va stinge. Pen- 17
17 tru că, de să vor și face îndelungați de viață,
întru nimica să vor socoti și necinstite vor
fi la ceale de apoi bătrînețele lor. Și, 18
18 săvai de pripă să vor săvîrși, n-au nădejde,
nici în ziua conoștinței mîngîiare, Pen- 19
19 tru că neamului nedrept reale-s săvîrșiturile.

CAP IV

Bai bună e nefacerea de feciori, cu 1
bunătate, pentru că nemurire 1
iaste întru pomenirea ei, căci și
lîngă Dumnezeu să conoaște 2
bunătatea, și lîngă oameni. Și, 2
de față fiind, să asamănă ei și, ducîndu-se,
o poftesc; și în veac cununată fiind pe-
treace, biruind pe nevoința celor nepîn-
gărite biruințe. Iară mulțimea cea de 3

multă naștere a necuraților nu să va folosi;
și, den răsăditurile copililor, nu va da rădă-
cina la adâncime, nici va face temeiul întărit.
4 Că, macară în stîlpări cătră vreamă va
odrasli, cu sminteală fiind covârșit, de vînt
să va clăti și de sila vînturilor să va dezră-
5 dăcina. Împrejur să vor frînge ramurile
nesăvîrșite, și roada lor—fără de treabă,
necoaptă la mîncare, și la nimica iscusită,
6 Pentru că fiii cei ce fac somnurile ceale
fără de lege mărturii sînt răutății asupra
7 părinților, întru cercetarea lor. Și direp-
tul, de va ajunge să să săvîrșască, întru
8 odihnă va fi, Pentru că bătrînețele sînt
cinstite nu ceale de mulți ani, nici ceale ce
9 cu numărul anilor s-au numărat, Ce în-
țelepciunea iaste la oameni căruntețele, și
vîrsta bătrînețelor—viața cea nepîngărită.
10 Bineplăcut lui Dumnezău făcîndu-se, s-au
îndrăgit și, trăind între păcătoș, s-au mutat,
11 S-au hrăpit, ca nu răutatea să primenească
întelepciunea lui sau vicleșugul să înșale
12 sufletul lui; Pentru că mîhnirea răutății
negreaște ceale bune și neînfrînarea poștei
13 izmenește gîndul cel nerău. Săvîrșindu-se
preste puțin, au plinit ani îndelungați.
14 Pentru că plăcut era Domnului sufletul lui,
pentru aceea au grăbit den mijlocul răutății.
15 Iară năroadele văzînd și nu socotind, nici
puind la cuget ca aceasta, căci har și milă
iaste întru preacuvioșii Lui și socotință
16 întru cei aleși ai Lui. Și direptul, murind,
va osîndi pre necurații cei ce trăiescu, și
tinerețele, ceale ce săvîrșăscu degrabă,—
bătrînețele nedireptului, ceale de mulți ani.
17 Pentru că vor vedea săvîrșitul înteleptului,
și nu vor socoti ce au svătuit pentru el și
18 spre ce l-au întemeiat pre el Domnul. Ve-
dea-vor, și vor defăima, și pre ei Domnul va
batjocuri; și vor fi după aceasta spre cădere
necinstită și spre sudalmă, întru cei morți,
19 în veac. Căci îi va rumpe în doao pre ei
fără de glas, cu fața în jos, și va clăti pre ei
den temelie, și pînă la cea de apoi să vor
înteleni, și vor fi întru dureare, și pomeni-
20 rea lor va peri. Veni-vor în cugetul gre-
șalelor lor, fricoși, și vor mustra pre ei
dempotrivă fărădelegile lor.

C A P V

1 **A**tuncea va sta cu îndrăznire multă
direptul de cătră fața celor ce l-au
necăjit pre el și celor ce hulescu
2 trudele lui. Văzînd, să vor tur-
bura cu frică groazneacă și să vor
3 mira de minunata mîntuire; Zice-vor, întru
ei căindu-se, și pentru îngustarea duhului vor
suspina: „Acesta era pre carele aveam oare-

cînd spre rîsu și spre pildă de ocară. Noi, 4
cei fără de minte, viața lui am socotit nebu- 5
nie și săvîrșitul lui necinstit. Cum s-au 6
socotit întru fiii lui Dumnezeu și întru 7
svinți sorțul lui iaste! Rătăcit-am dară 8
den calea adevărului, și a dreptății lumină 9
n-au luminat noao, și soarele n-au răsărit 10
noao. De cărările fărădelegii și ale pier- 11
zării ne-am împlut; și am umblat pustietăți 12
neumblate, și calea Domnului n-am cunos- 13
cut. Ce ne-au folosit noao mîndria? Și 14
avuția cu semeție ce au folosit noao? Tre- 15
cut-au acealea toate ca umbra și ca o veaste
ce aleargă pre aproape, Ca corabia carea 16
treace apa cu valuri, ai căriia treceri nu
iaste de a-i afla urma, nici drumul și cărarea
ei în valuri, Sau ca pasărea ce zboară în 17
văzduh, nemica nu să află semnu de călătore-
rie Și, cu lovirea talpelor lovindu-se du- 18
hul ușoru și despiciîndu-se cu sila pornirii,
mișcîndu-se arepile, să preumblă, și după
aceasta nu s-au aflat semnul suirii într-însul,
Sau ca săgeata, săgetîndu la proașcă, tăin- 19
du-se văzduhul, îndată la sine să topi, cît
nu să știe trecerea ei, Așa și noi, năs- 20
cuți fiind, ne sfîrșim și niciun semnu de
bunătate nu avem a arăta, ce în răutatea
noastră ne-am cheltuit“. Căci nădeajdea 21
necuratului, ca țărîna purtîndu-să de vînt
și ca bruma de vifor gonindu-se, suptire, și
ca fumul de vînt să răvărsă, și ca pomenirea
unui oaspețu de o zi au trecut. Iară direp- 22
ții în veacu trăiescu, și întru Domnul e
plata lor, și grija lor—lîngă Cel Înalt. Pen- 23
tru aceea vor lua împărăția bunei-cuviințe
și stema frumșetii den mîna Domnului,
căci cu direapta va acoperi pre ei și cu bra- 24
țul va scuti pre ei. Lua-va înarmarea rîv-
nirea Lui și va înarma zidirea spre izbînda
vrăjmașilor. Îmbrăca-va zaua dreptatea
și va pune coifu judecata cea nefățarnică.
Lua-va pavăță nebiruită curăția, și va ascuți
cea cumplită urgie spre sabie, și va da răz-
boiu împreună cu el lumea asupra celor
fără de minte. Mearge-vor bine nemerite
loviturile fulgerilor și ca dentr-un bun în-
cordat arcu al norilor la țîntă vor sări.
Și den mînie zvîrlitoare de pietri pline să
vor arunca grindinile. Scîrbi-se-va asupra
lor apa mării și rîurile vor neca cu năprăs-
nicie; sta-va împotriva lor Duhul puterii
și ca viforul va vîntura pre ei. Și
va pustii tot pămîntul fărăde-
leagea, și facerea de rău
va surpa scaunile
puteamicilor.

CAP VI

1 **A**scultați dară, împărați, și înțelegeți,
 2 învățați judecătorii marginilor pămîntului! Băgați în urechi, cei
 3 ce biruiți mulțimea și sînteți semeț pre gloatele limbilor: Căci s-au
 4 dat de la Domnul biruința voao și puternicia de la Cel Preaînălțat, Carele va cerceta
 5 faptele voastre și sfaturile va cerca. Căci, poslușnici fiind împărăției Lui, n-ați judecat
 6 drept, nici ați păzit legea, nici după sfatul lui Dumnezeu ați mersu. Cu groază
 7 Și cu grabă va sta asupra voastră, căci judecată cumplită să face la cei ce-s mai
 8 presus; Pentru că cel mai micu iertat iaste
 9 milei, iară cei tari tare să vor certa. Pentru că nu Să va înfrunța de obraz Stăpînul
 10 tuturor, nici Să va rușina de mărire, căci, micu și mare, El au făcut; așijderea soco-
 11 teaște mai nainte pentru toți. Iară celor
 12 tari vîrtoasă cercetare le stă asupră. Cătră voi, dară, o, tirani, sînt c vîrtele meale,
 13 pentru ca să învățați înțelepciunea și să nu scădeți. Pentru că, ceia ce au păzit
 14 cu cuviință ceale cuvioase, cuvioși vor fi, și cei ce să vor învăța aceastea, afla-vor răs-
 15 punsu. Pofțiți dară cuvintele meale, pofțiți și vă veți învăța. Luminată și neves-
 16 tejită iaste înțelepciunea, și pre lesne să veade de cei ce o iubescu și să află de cei ce
 17 o caută pre ea. Ajunge pre cei ce o poftescu a să cunoaște ea, mai nainte. Cel
 18 ce au mîncat cătră ea nu va osteni, pentru că șazîndu lîngă porțile lui o va afla. Pen-
 19 tru că a cugeta de dînsa a gîndului plinire iaste, și cel ce va priveghia pentru ea, curîndu
 20 va fi fără de grijă. Căci, pre cei vreadnici ai ei, ea umblă împrejur de-i caută, și în că-
 21 rări să nălucește lor cu bun har, și cu toată socoteala să întimpină cu ei. Pentru că
 22 începătura ei iaste cea prea adevărată a învățaturii pohtă. Și grija învățaturii—
 23 dragostea, și dragostea e paza legilor ei. Și luarea aminte de legi—întemeierea nepu-
 24 trejiciunii, și neputrejiciunea face a fi aproape de Dumnezeu. Pohta dară înțelepciunii
 25 aduce la împărăție. De vă bucurați dară pre scaune și schiptre, tiranii năroadelor,
 26 cinstiți înțelepciunea, pentru ca în veac să împărățiți. Și ce iaste înțelepciunea și
 27 cum s-au făcut, spune-voiu voao. Și nu voi ascunde voao taine, ce de-nceputul
 28 facerii voi cerceta. Și voi pune la iveală cunoștința ei și nu voi treace adevărul.
 29 Nici iară cu zavistia cea topită voi umbla împreună, căci aceasta nu se va
 30 împreuna cu înțelepciunea. Și mulțimea înțelepților—mîntuirea lumii, și împăratul
 31 înțelept iaste bună întemeiere norodului. Cît voi vă învățați cu graiurile meale și vă
 32 veți folosi.

CAP VII

1 **S**înt dară și eu om muritoriu, aseamene cu toți, și de pămîntean, den
 2 rodul celui dentîiu zidit. Și în pîntecele maicii s-au luat carne, de
 3 zeace luni, închegîndu-se în sînge, den sămînță de bărbat și cu somnu de dul-
 4 ceață împreunîndu-se. Și eu făcîndu-mă, am tras cel de obște văzduh și preste cel
 5 aseamene pătimaș pămînt am căzut. Întîiul glas, cel aseamene cu toți tocma plîngînd;
 6 în scutece m-am hrănit și în griji. Că nici un împărat au avut altă începătură de naște-
 7 re, Ce una e întrarea tuturor în viață, și ieșirea e tocma. Pentru aceaea rugatu-
 8 m-am, și minte mi s-au dat; chemat-am, și au venit mie duhul înțelepciunii. Mai
 9 ales-am pre ea decît schiptrele și scaunele. Și avuția nemică nu o am socotit întru
 10 asămănarea ei. Nici am potrivit cu ea piatră scumpă, căci tot aurul, întru vederea
 11 ei, năsip puținel; și ca tina să va socoti argintul înaintea ei. Mai mult decît sănătatea și
 12 frumuseațele am îndrăgit pre ea; și am ales pre ea în loc de lumină a o avea, că nestinsă
 13 e zarea cea dentr-însa. Și-m veniră toate ceale bune împreună cu ea și nenumărată
 14 avuție în mîinile ei. Și mă veseliiu preste toate, căci înțelepciunea povățuiaște pre
 15 eale; și nu știam pre ea a fi născătoarea acestora. Și făr de vicleșug am învățat,
 16 și făr de zavistie dau și altuia den ce am luat, avuția ei nu ascunz. Pentru că ne-
 17 sfîrșită comoară iaste la oameni, cu care cei ce s-au trebuit spre Dumnezeu au trimis
 18 prieteșug, pentru învățături, daruri întemeind. Mie îm deade Dumnezeu a zice după
 19 gîndu-mi și a-m aduce aminte cu vrednicie de ceale ce să dau, că Acesta și înțelepciunii
 20 povățuitoriu iaste și înțelepților îndireptătoriu, Pentru că în mîna Lui—și noi, și
 21 cuvintele noastre, și toată mintea, și a lucrurilor știință. Pentru că Acesta mi-au
 22 dat conoștință adevărată celor ce sînt a ști, tocmirea lumii și lucrarea stihilor, Înce-
 23 pătura și sfîrșitul și mijlocul anilor, peme-
 24 nirile chipurilor și schimbările vremilor, crugurile anilor și punerea stealelor, Firile
 25 dobitoacelor și mîniile hiarălor, silele vînturilor și gîndurile oamenilor, osebirile pomi-
 26 lor și tăriile rădăcinilor. Și cîte-s ascunse și ivite le-am conoșcut, pentru că înțelep-
 27 ciunea, meștera tuturor, m-au învățat. Pentru că iaste într-însa duh gîndit, sfînt,
 28 singur-născut, de multe părți, supțire, bine-pornit, fraged, nespurcat, arătat, nevătă-
 29 măt, iubitoriu de bunătate, ascuțit, neoprit, de bine făcătoriu, Iubitoriu de
 30 oameni, adevărit, întemeiat, fără de grije, întru-tot-putearnec, întru-tot-socotitoriu

și răzbătînd pren toate duhurile ceale gînditoare, curate, prea subțiri. Pentru că decît toată pornirea mai pornitoare e înțelepciunea, și pătrunde și încape pren toate, pentru curăția. Pentru că abur iaste puterii lui Dumnezeu și strecurătură cei limpede măriri Atotțitoriului, pentru aceea nimica pîngărit nu se apucă de ea. Pentru că zare iaste luminii veacnice și oglindă fără de hulă a lucrării lui Dumnezeu și chip bunătății Lui. Și, una fiind, toate le poate, și rămîind întru sine, toate le înnoiaște și, după neamuri, la suflete curate mutîndu-se, priateni lui Dumnezeu și proroci tocmeaște. Pentru că nimica nu iubeaște Dumnăzău, fără de numai pre cel ce cu înțelepciunea într-un loc lăcuiăște. Pentru că iaste aceasta mai bine-cuvioasă decît soarele și decît toată punerea stealelor; cu lumină alăturîndu-se, să află mai de frunte. Pentru că pre aceasta o așteaptă noaptea, iară înțelepciunii nu-i învinge răutatea.

CAP VIII

1 **S**i să tînde den margine pînă în margine, cu bună vîrtute, și ot-cîrmuiaște toate cu folos. Pre
2 aceasta am iubit și am cercetat den tinereaștele meale, și am căutat să mi-o aduc mie nevestă, și ibovnic m-am făcut frumuseaștelor ei. Blagorodnia măreaște, viețuirea lui Dumnezeu avînd, și Stăpînitoriul tuturor au îndrăgit pre ea.
4 Pentru că învățătoare iaste științii lui Dumnezeu și alegătoare de lucrurile Lui. Iară de iaste avuția cîștigare poftită în viață, ce iaste mai bogat decît înțelepciunea ceaea carea lucrează toate? Iară de lucrează mintea, cine iaste meșter mai mult decît ea, den cîte sînt? Și de iubeaște neștine dreptatea, trudele aceștiiia sînt bunătăștile.
8 Pentru că întregăciunea minții și înțelepția învață, dreptatea și bărbăția, decît carele mai de folos nemică nu iaste în viața oamenilor. Iară deși pohteaște cineva a ști multe, știe ceale de-nceput și închipuiaște ceale viitoare, știe întorsurile cuvintelor și dezlegările cuvintelor celor întunecoase, seamne și minuni mai nainte cunoaște, și
10 întîmplările vremilor și anilor. Ales-am dară pre aceasta să o aduc spre viețuire împreună, știind că va fi mie sveatnec celor buni și învățătură de griji și de mîhnire.
11 Și să aibă, pentru dînsa, mărire în gloate și
12 cînte lîngă cei bătrîni cel tînăr. Iute mă voiu afla la judecată și întru vederea silnicilor minuna-mă-voi. Tăcînd, mă vor aștepta, și răspunzînd, vor lua aminte; și grăind mai mult, vor pune mîna preste
14 gura lor. Avea-voiu, pentru ea, nemu-

rire, și pomenire veacnică celor după mine voiu lăsa. Voiu ocîrmui noroadă, și limbi să vor supune mie. Înfricoșă-se-vor, de mine auzînd, tiranii cei înfricoșăți; la mulțime mă voiu arăta bun și la războiu viteaz. Întrîndu în casa mea, mă voiu odihni cu ea, Pentru că nu are amărîciune adunarea ei, nici durearea viețuirea ei, ce veselie și bucurie. Acestea socotînd întru mine și grijînd întru inema mea: Că iaste nemurire întru rudenia înțelepciunii, și în prieteșugul ei veselie bună, și în ostenealele mînilor ei avuție nesfirșită, și întru petreacerea voroa-vei ei înțelepciune, și cînte la împreunarea cuvintelor ei. Împrejuram cercînd, pentru ca să o iau pre ea la mine. Și eram copil iscusit, și de suflet încă m-am întîmplat bun și, mai vîrtos, bun fiindu, venit-am la trup nepîngărit; Și cunoscîndu că nu voiu fi într-alt chip răbdătoriu, de nu Dumnezeu va da,—și aceasta era a înțelepciunii: a ști al cui e darul—, mă rugaiu Domnului și mă umiliiu Lui și zișu den toată inema mea:

CAP IX

1 **D**umnezeul părinților și Doamne al milii Tale, Cea ce ai făcut toate cu cuvîntul Tău, Și cu înțelepciunea Ta ai meștersugit pre om pentru ca să stăpînească zidirile ceale făcute de Tine Și să ocîrmuiască lumea cu curăție și cu dreptate, și cu dreptatea sufletului judecată să judece, Dă-m mie pre cea șazătoare alătura cu scaunile Tale înțelepciunea, și să nu mă izgonești den slugile Tale. Că eu robul Tău sînt și fiiul roabei Tale, slab om, și cu pușini ani, și mai puțin întru înțeleagerea judecății și a legilor. Că, măcară că va fi neștine desăvîrșit întru fiii oamenilor, cea de la Tine înțelepciune lipsînd, întru nemică să va socoti. Tu pre mine înainte m-ai ales împărat nărodului Tău și judecătoriu fiilor Tăi și featelor. Zis-ai să zidești besearcă în muntele cel svînt al Tău, și în cetatea sălaşului Tău—jîrtăvnicu, asămănarea cortului celui svînt, care mai nainte ai gătit de-nceput. Și împreună cu Tine e înțelepciunea, ceaea ce știe faptele Tale și era de față cînd făceai lumea, și știind ce iaste plăcut înaintea ochilor Tăi și ce e drept întru poruncile Tale. Trimite-o pre ea dentru svintele ceriuri și de la scaunul mării Tale Trimite pre ea, ca, fiind cu mine, va osteni, și voiu cunoaște ce e bine-plăcut lîngă Tine. Pentru că știe aceeaa toate, și va înțeleage, și mă va povățui întru lucrurile meale cu întregăciunea minții, și mă va păzi cu mărirea ei. Și vor fi priimate lucrurile meale

și voiu judeca pre norodul Tău cu direptate,
și voiu fi vreadnic scaunelor tătîne-mieu.
13 Pentru că, ce om va conoaște sfatul lui
Dumnăzău? Sau cine-ș va aduce aminte ce
14 va Dumnăzău? Că gîndurile păminteani-
lor sînt fricoase, și greșite-s socotealele
15 noastre. Pentru că putredul trup îngreu-
iază sufletul și încarcă cel pămintescul să-
16 laș gîndul cel cu multă grije. Și abia în-
chipuim ceale de pre pămînt și ceale den
17 mîni le aflăm cu osteneală, iară ceale den
ceriuri cine le-au cercat? Și sfatul Tău
cine l-au conoscut, fără de numai Tu ai dat
înțelepciunea și ai trimes Duhul Tău cel
18 Sfînt den ceale înalte? Și așa s-au înde-
19 reptat cărările celor de pre pămînt, Și
ceale plăcute ale Tale s-au învățat oamenii,
și cu înțelepciunea s-au mîntuit“.

CAP X

1 **A**ceasta pre cel dentiu zidit părin-
tele lumii, singur zidit fiind, l-au
2 păzit. Și l-au scos pre el den
cădearea sa și deade lui vîrtute a
3 birui tuturor. Și depărtîndu-se
de la ea, cel nedrept, cu urgia lui, cu mîniile
4 ceale ucigătoare de frate au perit. Pentru
carele, pre necatul pămînt iarăș au mîntuit
înțelepciunea, pren lemn prost pre cel di-
5 rept otcîrmuind. Aceasta și întru unirea
răutății limbile turburîndu-se, află pre cel
drept și-l feri pre el fără de prihană lui
Dumnezău și pre ficații fiiului tarele păzi.
6 Aceasta pre cel drept, perind cei necurați,
fugind l-au mîntuit [de] cel pogorît focul
7 acelor 5 cetăți, Căroră, întru mărturia
răutății, stătu pămîntul afumîndu-se, și la
nesăvîrșite vremi rodind pomi, stînd stîlpul
sării—mormîntul sufletului celui necredin-
8 cios. Pentru că, trecînd alătura cu în-
țelepciunea, nu numai să vătămă a nu
conoaște ceale bune, ce și nebunii au lăsat
în viață pomenire, ca întru ceale ce au gre-
9 șit nici a să ascunde să nu poată; Iară
înțelepciunea, pre ceia ce au slujit ei, den
10 trude i-au izbăvit. Aceasta, pre pribeagul
urgiei fratelui, drept l-au povățuit întru
cărări dreapte; arătat-au lui împărăția lui
Dumnezău și au dat lui conoașterea sfinte-
lor, l-au sporit pre el întru osteneale și în-
11 mulți trudele lui. Întru lăcomia celor
ce biruia pre el au stătu de față, și-l îmbo-
12 găți pre el. Păzitu-l-au pre el de vrăjmași,
și de cei ce-l pîndia l-au întemeiat, și biru-
ință vîrtoasă îi deade lui, pentru ca să co-
noască că mai tare decît toate iaste buna
13 credință. Aceasta, vînzîndu-se cel drept,
nu-l părăsi, ce den păcat l-au mîntuit pre
14 el. Pogorîtu-s-au cu el în groapă și în
legături nu l-au lăsat pre el, pînă au a-

15 dus lui schiptrurile împărăției și stăpînirea
celor ce-l tirăniia pre el; și mincenoș au ară-
tat pre cei ce au hulit pre el, și deade lui
mărire veacinică. Aceasta pre norodul
16 cel curat și sămînța fără de prihană au iz-
băvit de la limba celor ce necăjia. Întră
17 la sufletul robului Domnului și stătu împo-
triva împărăților groaznici, cu minuni și cu
seamne. Deade precuvioșilor plata trude-
18 lor lor, povățui pre ei în cale minunată și
să făcu lor întru acoperemînt ziua și întru
văpaie de steale noaptea. Trecutu-i-au
19 pre ei Marea Roșie și i-au petrecut pre ei
pren apă multă. Iară pre vrăjmașii lor
20 îi necă și den adîncul cel fără de fund i-au
fiert pre ei. Pentru aceea, direpții pră-
dară pre cei necurați și lăudară, Doamne,
numele cel sfînt al Tău, și cea prea război-
nică mîna Ta lăudară toți deodată. Căci
21 înțelepciunea deșchise gura mușilor și limbi-
le pruncilor le-au pus mari.

CAP XI

1 **S**pori faptele lor, cu mîna sfîntului
proroc, Îmblară pustiiul cel nelă-
cuit și în locuri neumblate întinse-
2 ră corturi. Stătură împotriva
3 vrăjmașilor și izbîndiră spre pizmaș.
Însetoșară, și chemară pre Tine, și să deade
4 lor apă den piatră colțurată și leacul seatei
den piatră vîrtoasă. Pentru că, pren care
5 s-au muncit vrăjmașii lor, Pentru acestea
6 ei, lipsindu-să, au luat facerea de bine. Și
7 în loc de izvorul pururea curătoriului rîu,
cu sînge mîntuitoriu turburîndu-să, Spre
8 dovedirea poruncii cei ucigătoare de prunci,
ai dat lor de ajuns apă, fără de nădejde,
Arătînd, prin seatea de atuncea, cum pre
9 cei vrăjmași ai muncit. Căci, cînd s-au
10 ispitit, macară că cu mile să munciia, au
cunoscut cum, cu urgie judecîndu-se, necu-
rații să munciia. Pentru că pre aceștea,
11 ca un părinte muștrînd, i-ai ispitit, iară pre
acea, ca un năsilnic împărat vinuindu-i, i-ai
cercat. Și fiind de față, și lipsind, tot
12 într-un chip să dosădiia. Pentru că îndoit
13 i-au luat pre ei mîhnirea și suspinul pome-
nirilor celor trecute. Căci cînd au auzit
14 pren ale lor certări bine făcîndu-li-se lor,
simția de Domnul; Pentru că, pre Care
15 au rușinat mai nainte, lepădat fiind în
izgonire, batjocurindu-L, la sfîrșitul întîm-
plărilor L-au lăudat, nu aseamene cu cei
16 direpți însetoșînd ei. Și pentru gîndu-
rile ceale neînțelegătoare ale sîmbătății
lor, întru carele rătăcindu-se cinstia tîr-
itoarele ceale necuvîntătoare și jigani de
nemică, ai trimis asupra lor mulțime de hia-
17 ră necuvîntătoare spre izbîndire, Ca să cu-
noască, că, cine pren care greșăște, pentru a-

18 cealea să ceartă. Pentru că n-ar fi lipsit
a toată putearnica Ta mînă, care și lumea au
zidit den lucru fără de chip, a trimite asu-
19 pra lor mulțime de urși sau dîrji lei, Sau
noao-născute hiară necunoscute, pline de
mînie, sau foc suflătoriu suflînd răsufare,
sau urlete vînturîndu-se de fum, sau groaz-
20 nice scînteii den ochi fulgerînd, Căroră
nu numai vătămarea ar putea să fărîme pre
ei, ce și vederea înspăimîntîndu-i să-i piarză.
21 Și afară dentru aceastea, cu un duh putea
să cază, gonindu-se ei de judecată și vîntu-
rîndu-se de vîntul puterii Tale; ce toate cu
măsură, și cu număr, și cumpănă le-ai rîn-
22 duit. Că Ție iaste a putea tare pururea,
și la tăria brațului Tău cine va sta împo-
23 trivă? Căci ca plecarea den cumpene
iaste toată lumea înaintea Ta și ca picătura
de roao cea de dimineață ce să pogoară pre
24 pămînt. Și miluiești pre toți, căci toate
le poți; și treci cu vederea greșalele oame-
25 nilor, spre pocăință, Pentru că iubești
ceale ce sînt, toate, și nemica nu Te scîr-
bești de ceale ce ai făcut; că de-ai fi urît,
26 n-ai fi făcut ceva. Și cum ar fi rămas ceva,
de nu ai fi vrut Tu? Sau, ceaea ce nu s-au
27 chemat de Tine, s-ar fi păzit? Și le cru-
țezi toate, căci ale Tale sînt, Stăpîne iubi-
toare de suflete!

CAP XII

1 **P**entru că cel nestricat al Tău Duh
2 iaste întru toate. Pentru aceea,
pre cei ce cad cîte puținel îi mustri
și, întru ceale ce greșăsc, aducîndu-
le aminte, îi înveți ca, mîntuindu-se
de răutate, să crează întru Tine, Doamne.
3 Pentru că și pre cei vechi lăcuiitori ai sfintu-
4 lui Tău pămînt ai urît, Căci făcea lucruri
vrăjmășăști, de fărîmături, și jîrtve necu-
rate, și pre cei ucigători de fii, nemilostivi,
5 Și mîncarea mîncătorilor de droburile trupu-
rilor omenești și a sîngelui den mijlocul
6 dumnezăiești Tale taine, Și pre domnii,
părinții sufletelor celor neajutorite, ai vrut
a pierde pren mîinile părinților noștri,
7 Ca vreadnică înstriinare să priimească fiilor
lui Dumnezău pămîntul carele e lîngă Tine
8 mai cinstit de toate, Ce și acestora ca
unor oameni ai iertat, și ai trimis înainte
alergătorii taberii Tale—viespi, ca pre ei
9 cîte puțin să-i piarză de tot; Nu nepu-
tincios fiindu la rînduiala războiului să dai
supuși pre cei necurați direpților, sau cu
10 hiară groaznice, au cu cuvînt cumplit deo-
dată să-i surpi, Ce, judecînd cîte puți-
neale, dai locu de pocăință, nu neștiindu
că rea e nașterea lor și înlăuntru răsădită
răutatea lor și cum că nu să va premeni
11 gîndul lor în veacu, Pentru că era sămînță
blestemată de-nceput; nici, temîndu-Te de

cineva, le dai lor slobozenie pentru ceale ce
greșia, Că cine va grăi: Ce ai făcut? Sau 12
cine va sta împotrivă judecății Tale, au cine
va pîri pre Tine asupra limbilor celor perite,
care le-ai făcut Tu? Sau cine-Ți va veni Ție
la așzare izbînditoriu asupra oamenilor
celor nedirepți? Pentru că nici dumne- 13
zău iaste afară den Tine, căruia iaste grije
pentru toate, pentru ca să arăți că nu cu
strîmbătate ai judecat, Nici împărat au 14
tiran va putea să caute cu ochii împotriva
Ta, pentru ceale ce ai certat, Ce, drept 15
fiindu, cu direptate toate le otcîrmuiești,
Pentru striin lucru socotind puterii Tale a 16
osîndi pre cel ce nu e datoriu a să munci;
că virtutea Ta începătura direptății iaste
și faci a stăpîni Tu toate și a cruța pre toți.
Virtute arăți neîncrezîndu-Te pre săvîrși- 17
rea puterii, și întru cei ce știu dîrjirea dove-
dești. Și Tu, stăpînind putearea, cu blîn- 18
deate judeci și cu multă cruțare otcîrmu-
iești pre noi, pentru că iaste la Tine, cîndu
vei vrea, să poți. Și ai învățat norodul 19
Tău, pren lucrure ca aceastea, că trebuie
direptul a fi iubitoriu de oameni, și cu bună
nădeajde ai făcut pre fiii Tăi, că dai spre
păcate pocăință. Pentru că, de vream ce 20
pre vrăjmașii fiilor Tăi, și cei ce sînt datori
de morte, cu atîta rugă și umilință i-ai
certat, dîndu ani și loc pren carele se vor
mîntui de răutate, Cu cîta cercetare ai 21
ales pre fiii Tăi, la ai căroră părinți jură-
mînturi și tocmeale ai dat, de bune făgădu-
ințe? Deci, certînd pre noi, pre vrăjmașii 22
noștri de zeaci mii de ori îi baț, ca să avem
grije de bunătatea Ta, judecîndu; iară noi,
judecîndu-ne, așteptăm milă. Pentru 23
aceaea și pre ceia ce au trăit întru nebunia
vieții cu strîmbătate, prenr-ale lor urîciuni
i-ai muncit. Pentru că de căile rătăcirii 24
mai departe au rătăcit, dumnezei socotindu
ceale ce și în dobitoacele vrăjmașilor sînt
necinstite, ca pruncii cei fără de minte min-
țînd, Pentru aceaea ca unor copii nesocotiți 25
judecata spre batgiocură ai trimis. Iară cei 26
ce nu s-au muștrat cu jucăreile certării, vread-
neca lui Dumnezău judecată vor ispiti, pen-
tru că pre ceale ce pătimia ei, să scîrbiia.
Spre aceștea, carii îi socotia dumnezăi, 27
întru ei certîndu-se vîzîndu, pre Cel ce de
mult să lepăda a-L și L-au conoșcut Dum-
nezău adevărat; pentru aceaea și săvîrșitul
osîndei asupra lor au venit.

CAP XIII

1 **P**entru că deșărți sînt toți oamenii den
fire, la carii era de față neconoăște-
rea de Dumnezău, și den bunătățile
ceale ce să vădu n-au putut să știe
pre Cela ce iaste, nici, la lucruri

CAP XIV

luîndu aminte, au conoscut pre meşteri.
 2 Ce sau foc, au vînt, au pripealnic văzduh,
 au crugul stealelor, au silnică apă, au lumină-
 3 torii ceriului—oblăduitorii lumii dumnezei
 au socotit, De carele, de se bucura de
 frumuseaţele, dumnezei îi socotia; cunoască
 cu cît mai bun decît aceştea iaste Stăpîni-
 4 toriul, pentru că Începătoriul de facerea fru-
 museaşelor au zidit pre eale. Iară de să
 minunează de puteare şi de facere, gîndea-
 5 că cu cît iaste mai tare Cela ce le-au făcut
 pre eale. Pentru că, den mărimea frumu-
 6 seaşelor şi a ziditurilor, după socoteală,
 Făcătoriul lor Să veade. Iară încăş spre
 acesteia iaste puţină hulă, pentru că şi ei
 poate fi să înşală, pre Dumnezău cercînd şi
 7 vrînd să-L afle. Că, în faptele Lui ames-
 tecîndu-se, cercetează şi să supun vederii,
 8 căci bune-s cealea ce să vădu. Şi iarăş
 9 nici ei sînt de iertat, Pentru că, de-au
 putut atîta a şti ca să poată a socoti veacul,
 pre al acestora Stăpînitoriu cum nu mai cu-
 10 rîndu L-au aflat? Ce dosădite-s şi întru
 morţi nădejdie lor, carii au numit dumne-
 zei faptele mînilor omeneşti, aur şi argint,
 chibzuiala meştersugului, şi închipuiri de
 vite, sau piatră fără de treabă, lucru de
 11 mîna de-nceput. Iară de şi vreun tăieto-
 riu de păduri, meşter de lemnu, să porni
 tăind un copac, cură cu bună învăţătură
 toată coaja lui şi, meştersugind cu bună-
 12 cuviinţă, au făcut un vas de treabă spre
 slujba vieţii; Şi lepădăturile lucrului,
 spre gătirea hraniî cheltuindu, s-au săturat;
 13 Şi rămăşiţa dentr-însele la nemică nu e de
 folos, lemn strîmbu şi cu ramuri fiind răsă-
 dit, luînd l-au săpat cu nevoinţa zăbăvii
 lui şi cu ştiinţa înţelegerii l-au tipărit pre
 14 el, închipui pre el cu chipul omului, Au
 cu oarecare vită proastă au asămănat pre el,
 ungîndu-l cu minău şi chinovariu ruşindu
 faţa lui, şi toată pata cea dentru el ungînd
 15 peste tot, Şi făcînd la el vreadecă lă-
 cuinţă lui, în păreate l-au pus pre el, întă-
 16 rindu-l cu fier. Însă, pentru ca să nu cază,
 au socotit mai nainte pentru el, ştiind că
 nu poate lui şă-ş ajute, pentru că iaste chip
 17 şi-i trebuiaşte ajutoriu. Iară pentru ago-
 nesitele şi nuntele lui, şi de fii rugîndu-se,
 nu să ruşinează, cu cel fără de suflet voro-
 18 vind. Şi pentru sănătate pre cel neputin-
 cios cheamă, şi pentru viaţă pre cel mort
 roagă, şi pentru ajutoriu pre cel mai de
 19 nemică, Şi pentru călătorie pre cela
 ce nici a sta poate; şi pentru venit şi pentru
 lucru şi a mînilor nemereală, de la cel nepu-
 tincios den mîni putinţă ceare.

ergînd iară neştine pre apă şi vrînd 1
 să călătorească pren sălbateci va-
 luri, decît vasul cela ce-l poartă
 pre el mai putredu lemnu roagă.
 2 Pentru că pre acela pohta agone-
 sitelor l-au socotit şi meştera înţelepciune
 l-au meştersugit; Aceasta, Părinte, a Ta 3
 pronie otcîrmuiaşte, căci ai dat în mare
 cale şi în valuri cărare negreşită, Arătînd 4
 că poţi den tot a mîntui, ca şi, fără de meş-
 tersug de va întra neştine, Şi vei ca nu 5
 cu zăbavă să fie lucrurile înţelepciunii Tale,
 pentru aceaea şi la un mai mic lemnu îş
 credu oamenii sufletele şi, trecînd furtuna
 cu plută, au scăpat. Pentru că şi la început, 6
 perind cei mîndri uriaşi, nădeajdea lumii
 pre plută scăpînd, au lăsat veacului sămînţa
 facerei, cu a Ta mîna otcîrmuindu-se. Pen- 7
 tru că bine s-au cuvîntat lemnul, pren carele
 să face dreptate, Iară cel făcut de mîna, 8
 blestemat iaste acela, şi cel ce au făcut pre
 el, căci el lucra, iară putreziciunea dumnezeu
 să numi. Pentru că tocma urîte-s la Dum- 9
 nezău, şi cel ce păgîneaşte, şi păgînatatea
 lui. Pentru că cel ce s-au făcut cu cel ce 10
 au făcut să vor munci. Pentru aceaea şi 11
 întru chipurile limbilor socoteală va fi, căci
 întru zidirea lui Dumnezău spre urîciune
 s-au făcut şi spre piadeci sufletelor oameni-
 12 lor şi spre laţu picioarelor celor fără de
 minte. Pentru că începătura curviei iaste
 socoteala chipurilor, şi aflările lor—strică-
 13 ciune vieţii. Pentru că nici era de-nceput,
 nici în veacu va fi. Pentru că deşarta mă- 14
 rîre a oamenilor au întrat în lume, şi pentru
 aceaea pre scurt al lor sfîrşit s-au socotit.
 Pentru că, cu fără de vreame jăli dosădindu- 15
 se tatăl fiiului celui ce degrabă s-au luat, chip
 făcînd, pre acel de atuncea mortu om, acum
 ca pre un dumnezău l-au cinstit şi au dat
 16 celor supuşî taine şi praznice. După
 aceaea, în vreame ţiindu-se acel necurat
 obiceaiu, ca o leage s-au păzit, şi cu ale ti-
 ranilor porunci să cinstia ceale săpate.
 Pre carei, cu vederea neputîndu să-i cins- 17
 tească oamenii, căci lăcuia departe, chipul
 cel de departe tipărindu-l, au făcut un arătat
 chipu al împăratului celui ce să cinstia, ca
 pre cel ce nu e de faţă, ca cînd ar fi de
 faţă să-l amăgească, pren sîrguială. Şi spre 18
 tinderea credinţii, mîndria meşterului şi pre
 cei ce nu cunoscu au îndemnat. Pentru că, 19
 vrînd el adecă să placă celui ce biruiaşte,
 au silit cu meştersugul ca să facă asămă-
 narea precum ar fi mai bine. Iară mul- 20
 ţimea, trăgîndu-se pentru iscusitura lucru-
 lui, pre cel cu puţin mai nainte cinstit om,
 acum închinăciune au socotit. Şi aceasta 21

s-au făcut vieții spre vicleșugu, căci la primedie sau la o tiranie slujindu oamenii, numele cel neîmpreunat l-au pus la pietri și la
 22 leamne. Și apoi nu fu destul a să înșăla asupra conoștinții lui Dumnezeu, ce și întru mare luptă a necunoștinții trăind, atîta
 23 reale pace le numescu. Că au jîrtve de omorîri de fii, sau taine ascunse, sau nebu-nești dentr-alte obiceiaie beție făcîndu.
 24 Nici viețile, nici nunțile le mai păzescu curate, ce unul pre altul ficlenindu-l, îl omoară sau, amăgîndu-l, face durearea. Și
 25 toate amestecate sînt, sîngele și uciderea, furțișagul și vicleșugul, stricăciunea, necredința, turburarea, jurămîntul strîmbu, gîlceavă de bunătăți, Nepomenire de har,
 26 a sufletelor pîngăriciune, a nașterii premenire, a nuntelor netocmire, preacurvie și
 27 necurăție. Pentru că, închinăciunea celor nenumite chipuri, a tot răul începătură, și
 28 pricină, și sfîrșit iaste. Pentru că, au veselindu-se nebunescu, au prorocescu mincinoase, au trăiescu cu strîmbătate, au cal
 29 că jurămîntul curînd. Pentru că, nădejduindu la idolii cei fără suflet, rău jurîndu-se, a avea strîmbătate nu priimescu. Și
 30 amîndoao ceale dreapte pre dînșii vor certa, căci rău au gîndit pentru Dumnezeu, luînd aminte la chipuri fără dreptate, și
 31 au jurat cu vicleșugu, nebăgînd în samă curăția. Pentru că nu putearea celor ce jură, ce a celor ce greșăscu judecată ceartă
 pururea călcarea nedirepților.

CAP XV

1 **F**ără Tu, Dumnezeul nostru, bun ești și drept, îndelungu-răbdătoriu și cu milă otcîrmuind toate. Pen
 2 tru că, de vom și greși, ai Tăi sîntem, știind tăria Ta, și nu vom greși, știindu că ai Tăi ne-am socotit.
 3 Pentru că a ști pre Tine întregă dreptate iaste, și a ști tăria Ta—rădăcina nemuririi.
 4 Că nici ne-au înșălat pre noi a oamenilor cea cu rău meștersug socoteală, nici a celor scriitori de umbră trudă fără de roadă, chip
 5 întinat cu schimbate fețe, A căroră vedea la cei fără de minte spre ocară vine și pofteaște a mortului chipu, vedea
 6 de suflare. Iubitorii de reale—și vreadnici de nădejdi ca acestea, și ceia ce facu și ceia ce poftescu, și cei ce să închină. Pentru
 7 că și olariul, moale pămînt călcînd, cu trudă zideaște, spre slujba noastră fieștecare; ce dentr-acel lut au zidit și ceale
 ale celor curate lucruri vase de slujbă, și ceale dempotrivă, toate aseamene; și dentr-aceastea amîndoao, care iaste trebu
 8 ința fieștecăruia judecătoriu e ligrătoriu de lut. Și cel rău ostenitoriu face dumnezău deșărt dentr-acelaș lut care-

le, mai nainte cu puțin, den pămînt născîndu-se, după puțin merge de unde s-au luat, a sufletului cerșîndu-se datorie. Ce iaste
 9 la el grijă nu căci va să ostenească, nici căci scurtă viață are, ce să razimă la lucrătorii de aur și la zlătari, și ziditorilor de aramă
 urmează, și mărire socoteaște căci face ceale spurcate. Cenușă e inima lui, și decît
 10 pămîntul mai proastă e nădeajdea lui, și decît lutul mai necinstită e viața lui, Căci
 11 n-au conoșcut pre Cel ce au zidit pre el și pre Cel ce au suflat lui suflet lucrătoriu și Cel ce au suflat duh de viață, Ce socotiră
 12 jucăreaie a fi viața noastră, și traiul zbor cu dobîndă, pentru că trebuie, zice, orideunde, macară den rău, a agonisi. Pentru că
 13 acesta decît toți mai mult știe că greșăște, den lucru de pămînt vase pre lesne frînte și săpate zidind. Ce toți sînt mai nebuni
 14 și ticăloș mai mult decît sufletul pruncului, vrăjmașii norodului Tău, asupra el pre el. Pentru că și toate chipurile limbilor le-au
 15 socotit dumnăzăi, la carii nici folosul ochilor iaste spre vedea, nici nasurile spre tragere de văzduh, nici urechi a auzi, nici
 deagetele mînilor spre pipăire, și picioarele lor—zăbavnice spre încălecare. Pentru
 16 că om au făcut pre ei, și cel ce e împrumutat de duh au zidit pre ei, că nici un om poate să facă dumnezău aseamene lui,
 Ce, muritoriu fiind, mort face, cu mîni fără
 17 de lege, că mai bun iaste el decît închinăciunile lui ceale ce au trăit el, iară acealea niciodinioară. Și la dobitoacele ceale
 18 mai urîte să închină, că, alăturîndu-se cu nebunia, decît cealealalte sînt mai reale. Nici sînt bune cît a să pofti ca vedea
 19 vitelor, și au fugit și de a lui Dumnezeu laudă și de blagoslovenia Lui.

CAP XVI

1 **P**entru aceea dară, într-un chip s-au muncit vredniceaște și pren
 mulțimea jîganiilor s-au căznit. Pentru care caznă, bine făcînd
 2 norodului Tău, spre pofta rîvnii, striină gustare hrană ai gătit prepelițe. Ca aceea poftind hrană, pentru urîta groză
 3 vie a celor trimise, și cea de treabă poftă să urască; iară aceștea, preste puțin lipsiți făcîndu-se, și de striina gustare vor fi
 4 părtaș. Că să cădea celora ce tirănesc nemîntuită lipsă a le veni, și acestora numai să li se arate cum vrăjmașii lor să căznia;
 5 Pentru că, și cînd au venit lor groznica mînie a jîganiilor și cu mușcările acelor strîmbi șarpi să strica, Nu pînă
 6 la săvîrșit au rămas urgia Ta, ce spre dojană, spre puțin s-au turburat, avînd sveatnec mîntuirei spre pomenirea poruncii legii
 Tale; Pentru că cel ce s-au întors, nu
 7

8 pentru ceaea ce să vedea să mîntuia, ce pen-
 9 tru Tine, Cel al tuturor Mîntuitoriu. Și
 10 cu aceasta ai plecat pre vrăjmașii noștri, că
 11 Tu ești Cel ce izbăvești den tot răul. Că
 12 pre aceia, ale lăcustelor și ale muștelor
 13 mușcări i-au omorît, și nu s-au aflat leac
 14 sufletului lor, căci vreadnici era de unele ca
 15 aceste a să certa. Iară pre fiii Tăi nici
 16 dinții otrăviților bălauri i-au biruit, pentru
 17 că mila Ta în preajmă trecu și vindecă pre
 18 ei, Pentru că spre pomenirea cuvintelor
 19 Tale să împungea și iute să mîntuia, ca nu,
 20 întru adîncă uitare căzînd, neucroțiți vor
 21 fi de cătră a Ta bună-facere. Pentru că
 22 nici iarbă, nici unsoare i-au vindecat pre ei,
 23 ce al Tău, Doamne, cuvînt, cel ce toate le
 24 vindecă. Pentru că Tu a vieții și a mor-
 25 ții biruință ai, și pogori la porțile iadului și
 26 sui. Și omul ucide cu răutatea lui și, ie-
 27 șînd duhul, nu se întoarce, nici mai întoarnă
 28 sufletul carele s-au luat. Iară de mîna Ta
 29 a fugi preste puțință iaste. Pentru că pă-
 30 gîinii, lepădîndu-se a Te și ti pre Tine, cu vîr-
 31 tutea brațului Tău s-au bătut, cu ploi
 32 streine, și cu grindine, și cu ploi gonindu-se
 33 neîncetat, și cu foc topindu-se. Pentru că,
 34 cea mai minunată: în apa ceaea ce toate le
 35 stinge, mai mult isprăviia focul, pentru că
 36 ajutoare iaste lumea dreptăților. Că,
 37 cîteodată să îmblînziia para focului, ca să
 38 nu mistuiască ceale deasupra necuraților
 39 trimise vite, ce ei, văzînd, să caute că cu a
 40 lui Dumnezeu judecată să gonesc. Iară
 41 cîteodată, și între mijlocul apei mai mult
 42 decît putearea focului arde, ca să strice
 43 roadele pămîntului celui nedirept. Pen-
 44 tru care, cu hrană îngerească ai hrănit pre
 45 norodul Tău, și pîine gata ai trimis lor den
 46 ceriu, fără osteneală, avînd toată dulceța
 47 și spre toată plăcuta gustare. Pentru că
 48 statul Tău, dulceța Ta cătră fii au arătat,
 49 iară spre pohta celui ce o mîncă, slujind
 50 cine spre ce vrea, să premenia. Și zăpa-
 51 da și gheața răbda focul și nu să topiia, ca
 52 să conoască că pre ale vrăjmașilor roade
 53 au stricat focul, arzînd în grindină și în ploi
 54 strălucind; Și acesta iarăș, focul, ca să
 55 să hrănească dreptii, ș-au uitat putearea
 56 lui, Pentru că zidirea Ție, Celuia ce o ai
 57 făcut, slujind, să tinde spre muncă asupra
 58 celor nedirepți, și slobozește spre facere
 59 de bine pentru ceia ce la Tine nădejduiesc.
 60 Pentru aceaea și atuncea, spre toate mutî-
 61 du-se, la cel de toate hrănitoriu al Tău daru
 62 slujește, cătră vrearea celor ce să roagă,
 63 Pentru ca să înveațe fiii Tăi, pre carii ai
 64 iubit, Doamne, că nu facerile roadelor
 65 hrănesc pre om, ce graiul Tău pre cei ce cred
 66 Ție îi ferește. Că cel ce de foc nū să stri-
 67 că, fieștecum de nemică, de rază a soarelui,

68 încălzindu-se, să topiia. Pentru ca cunos- 28
 69 cut să fie că trebuie a ajunge soarele spre
 70 mulțimita Ta și cătră răsăritul luminii să
 71 să roage Ție. Pentru că nădeajdea celui 29
 72 nemulțămitoriu ca o brumă de iarnă să va
 73 topi și va cură ca o apă de nici o treabă.

CAP XVII

1 entru că mari sînt judecățile Tale
 2 și cu nevoie povestite, pentru
 3 aceaea sufletele ceale necertate
 4 s-au rătăcit; Pentru că, soco-
 5 tind să asuprească limbă sfîntă,
 6 cei fără de leage—legații întunearecului,
 7 carei și nopții cei lungi s-au legat, închizî-
 8 du-se cu acoperămînturi—pribeagi zăcea
 9 cei veacnice mai nainte-conoștințe. Pen-
 10 tru că, gîndind a amăgi pren ceale ascunse
 11 păcate, cu neluminos al uitării acoperemînt
 12 s-au răsipit, înspăimîndu-se cu groază, și cu
 13 năluciri turburîndu-se. Pentru că nici fun-
 14 dul cel ascuns ce ținea pre ei îi păziia fără
 15 frică, ce sunete dărîmînd pre ei, împrejur
 16 răsuna, și năluciri posomorîte la obrazele
 17 ceale fără de rîs să iviia. Și nici o puteare a
 18 focului biruia să lumineaze, nici ale stealelor
 19 strălucitele văpăi îngăduia a lumina pre ză-
 20 bavnica aceaea noapte, Ce să vedea la ei nu-
 21 mai foc grabnic, plin de frică, și, spărindu-se
 22 de acea vedea ce nu să vedea, socotia mai
 23 reale ceale ce să vād. Și batjocurile meș-
 24 teșugului vrăjitoresc zăcea, și simetiei cei
 25 preste înțelepciune era mustrare cu bat-
 26 jocură. Pentru că ceia ce să făgăduiesc
 27 a goni înfricoșările și turburările sufletului
 28 bolnav, aceștea teamere plină de rîs bolia.
 29 Pentru că, de nu-i înfricoșa pre ei nemică
 30 lucru turburătoriu, cu a jiganiilor treacere
 31 și cu șuierăturile celor tîrîtoare fiind buh-
 32 niți, peria plini de frică, și de cel de necăi-
 33 rea fugit văzduh să lepăda a-l vedea. Pen-
 34 tru că fricos lucru e cînd singurăș răutatea
 35 mărturisește, vinuindu-se; Și pururea
 36 au luat ceale reale, țîindu-se cu știința,
 37 Pentru că nemică nu iaste frica, fără de nu-
 38 mai dare celor den cuget ajutoriri. Și,
 39 înlăuntru fiind, mai mică e așteptarea, mai
 40 mult socotește necunoștința vinii ceia ce
 41 dă munca. Iară aceia carii în cea neputin-
 42 cioasă adevărată noapte, care și den fundu-
 43 rile neputinciosului iadu au venit tot acelaș
 44 somnu dormindu, De o parte cu minu-
 45 nele nălucirelor să gonia, și de altă parte
 46 cu a sufletului dare să slăbiia, pentru că
 47 fără de veaste lor și fără de nădeajde frică
 48 le-au venit. Și după aceasta oricarele
 49 era acolo, căzînd să păziia la cea fără
 50 de fier temniță închizîndu-se. Că au plu-
 51 gariu de era neștine, au păstoriu, sau den
 52 cei de la pustiire lucrători de trude, apucî-
 53 du-se mai nainte de cea cu greu suferință,
 54 nevoie aștepta, Pentru că cu un lanțu
 55 de-ntunearec toți s-au legat. Ori duh 19

șuierînd, au glasul pasărilor cel cu bun vier-
su de pre ramurile ceale dease, sau repeziș
de apă mergînd cu silă, sau lovitură cum-
plită de pietri surpate, cea nevăzută alerga-
re a dobitoacelor celor ce saltă, au glasul
cumplitelor hiară celor ce răcnesc i-au făcut
de au leșinat, au ceaea ce spre sine să frînge
den vale a munților răsunare, deznodată de
20 frică. Pentru că toată lumea cu luminată
lumină lumina și cu neîmpiedecate lucruri
21 să ținea, Și numai la aceia să întinse
noapte grea, chipul întunearecului celui ce
va să-i priimească pre ei, și lor îș era mai
grei decît întunearecul.

CAP XVIII

1 **S**i la cuvioșii Tăi mare lumină era,
2 al căror glasul auzind și chipul
nevăzîndu-l, Căci dară și aceia
au pățimit, fericiia; și căci nu va-
tămă, fiindu mai nainte năpăstu-
iți, mulțemesc și, pentru ca să să petreacă,
3 să ruga. Pentru care, stîlpu de foc arză-
toriu, povățuitoriu cei necunoscute călătō-
rii, și soare fără de stricăciune ai dat aceii
4 înstriinări iubitoare de cinste. Pentru că
vreadnici era aceia a se lipsi de lumină și a
să păzi întru-ntunearec ceia ce prea închiși
au păzit pre fiii Tăi, pren carii vrea cea ne-
stricată a legii lumină veacului să să dea.
5 Svătuindu-se ei să omoară pruncii celor cu-
vioș, și un fiu puindu-se și mîntuindu-se,
spre dovedeală ai luat cea de fii mulțime
a lor și totdeodată i-ai pierdut în apă tare.
6 Aceaea noapte s-au cunoscut mai nainte la
părinții noștri ca, — cu întemeiare știind
jurămînturile, întru care s-au încredințat —
7 să vor veseli. Și să priimi de cătră năro-
dul Tău mîntuirea dreptilor și a vrăjmași-
8 lor pierzare. Pentru că, în ce chip ai certat
pre cei împotrivnici, cu aceaea, pre noi che-
9 mînd, ne-ai mărit. Pentru că pre ascuns
jîrtvuia preacuvioșii fiii bunătăților și
leagea dumnezeirei într-un gîndu au pus,
aseamene acestora, și bunătăților și primej-
diilor să fie părtaș svinții, părinții dară
10 cîntînd înainte laude. Și în preajmă ră-
suna netocmita strigare vrăjmașilor și cu
11 jale să purta copiii plîngînd. Și cu cer-
tare robul cu stăpînul certîndu-se, și cel
den gloată cu împăratul unele pătimind,
12 Și cu toți dempreună, toți cu un nume
de moarte, avea morți nenumărați, că nici
în groapă nu era destui cei vii, de vreame
ce, într-o clipeală, cea mai cinstită facere
13 a lor să strică. Pentru că toate necre-
zîndu-le, pentru fărmeccături, pre peirea
celor dentiiu născuți, mărturisiră nărod —
14 fiu lui Dumnezeu a fi. Pentru că
lina tăceare cuprinzînd toate și noap-

tea și cu a ei sîrguială mijlocind, Atotpu- 15
tearnicul Tău cuvînt den ceriu, den scaunele
împărătești, cumplit războinic la mijlocul
celui pierdut pămînt au sărit, Sabie ascu- 16
țită, nefățarnica Ta poruncă purtînd; și
stînd, împlu toate de moarte, și de ceriu să
atingea și sta pre pămînt. Atuncea îndată, 17
nălucirile viselor groznic îi turburără pre ei,
și înfricoșări stătură asupra lor nădejduite.
Și altul, aiurilea lepădîndu-se, jumătate 18
mort, arăta pentru care vină muriia. Pen- 19
tru că visele turburîndu-i pre ei, aceasta
au vestit mai nainte, ca să nu piară neștiind
pentru ce pătimesc rău. Și s-au atins și 20
de dreptii ispita morții, și dărîmare în
pustiuu s-au făcut mulțimei; ce nu întru
mult rămase urgia. Pentru că grăbind 21
bărbatul nevinovat au dat războiu denainte,
arma slujbei lui — rugă, și a tămîiei curățenie
aducînd, stătu împotriva mîniei și sfîrșit
puse primejdiei, arătînd că robul Tău iaste.
Și birui gloata nu cu vîrtutea trupului, nu 22
cu a armelor lucrare, ce cu cuvîntul pre Cel
ce munciia Îl supuse, jurămînturile părinți-
lor și făgăduințele pomenind. Pentru că, 23
fiind grămadă de morți căzuți unii preste
alții, la mijloc stînd, tăie urgia și despică
calea cea de cătră cei vii. Pentru că în 24
veșmint pînă în picioare era toată podoaba,
și a părinților mărire — pre săpătură de
piatră, cu patru rînduri; și mărimea Ta —
preste stema capului lui. La aceastea 25
veni cel ce pierdea, și de aceastea să spămîn-
tară, pentru că era numai sîngură ispita
urgiei destulă.

CAP XIX

1 **L**ară celor păgîni pînă la săvîrșit
nemilostivă mînie le stătu asupra,
2 Pentru că știia mai nainte ale lor
și ceale viitoare, căci ei, întorcîndu-
să ca să-i sloboază și cu sîrguială
petrecînd pre ei, să-i gonească, căindu-se.
3 Pentru că, încă în mîna avînd plînsurile și
plîngînd la mormînturile morților, alt gînd
nebunesc au tras și, pre carii rugîndu-i i-au
scos, pre aceștea ca pre niște fugari îi gonia.
4 Pentru că-i trăgea pre ei cea vreadnică nevoie
spre acest săvîrșit, și celor ce s-au întîmplat
nepomenire au pus, ca să plinească cazna
cea ce lipsiia den muncile lor Și norodul 5
Tău minunată călătorie să ispitească, iară
6 aceia streină moarte să afle. Pentru că
toată zidirea, întru al său fealiu, iarăș de
sus să închipuia, slujind la ale Tale porunci,
ca ai Tăi fii să să păzească nevătămăți:
Norul umbriia tabăra; și den apa cea ce au 7
fost mai nainte uscatului pămînt izbucnire
să văzu; den Marea Roșie, cale neîmpiedeca-

tă și cîmp cu pajește, den fortună silnică;
 8 Pren care toată limba trecu, cei ce cu a Ta
 mînă să acoperiră, văzînd minunate minuni.
 9 Că, ca cail s-au păscut și ca miei au săltat,
 lăudînd pre Tine, Doamne, pre Cel ce i-ai
 10 mîntuit pre ei. Pentru că-ș aducea aminte
 încă de ceale den nemernicia lor, cum,
 în loc de nașterea vitelor, scosease pămîntul
 mușițe și, în loc de pești, izbucni rîul mul-
 11 țime de broaște. Și la cea de apoi văzură
 12 și noao naștere de pasări, Căci, cu pohtă
 aducîndu-se mai nainte, cerșut-au mîncări
 de desfătare, pentru că spre mîngîiare s-au
 suit lor de la mare prepelițe; și caznele la
 13 cei păcătoși veniră, Nu afară den seam-
 nele ce s-au făcut cu sila trăsnetelor, pentru
 că cu dreptate pătimia cu răutățile lor,
 pentru că și mai grea urîre de streini meș-
 terșugiră, pentru că ceia, pre cei ce nu știa,
 nu-i priimia, fiind de față, iară aceștea pre
 14 făcătorii de bine streini îi supunea. Și
 nu numai, ce încă și au ce socoteală va fi
 lor, de vreme ce cu pizmă priimia pre cei
 15 streini, Iară cei ce priimia cu praznice
 pre cei ce au fost părtaș la ale lor dreptăți,
 16 cu cumplite dureri au chinuit. Și s-au
 rănit și cu nevedearea, precum aceia la
 ușile dreptului, cînd cu nesfîrșit întunearec
 să cuprindea, fieștecarele ieșirea ușilor lui
 17 cerca. Pentru că, pren sine stihiiile împreu-
 nîndu-se, precum strunele la un canon
 schimbă numele cîntecului, rămîind pururea
 cu glas, care iaste a închipui cu amăruntul
 18 den vederea celor ce s-au făcut. Pentru
 că ceale ce era ale uscatului spre ceale de
 apă să premeniia, și ceale plutite să muta
 19 pre pămînt. Focul au putut în apă, peste
 putearea sa, și apa stingătoarea ei puteare
 20 uita. Văpăile, de altă parte, n-au vește-
 jî trupurile vitelor celor pre lesne strică-
 toare, care umbla împreună, nici topit, pre
 lesne topit, în chipul gheții, fealiul acei
 21 dumnezăiești hrane. Pentru că, întru
 toate, Doamne, ai mărit nărodul Tău
 și l-ai slăvit și nu l-ai trecut cu
 vederea, în toată vremea,
 în tot locul stînd de
 față lîngă el.

CUVÎNT ÎNAINTE

den afară băgat, nearătat de cine e
 făcut.

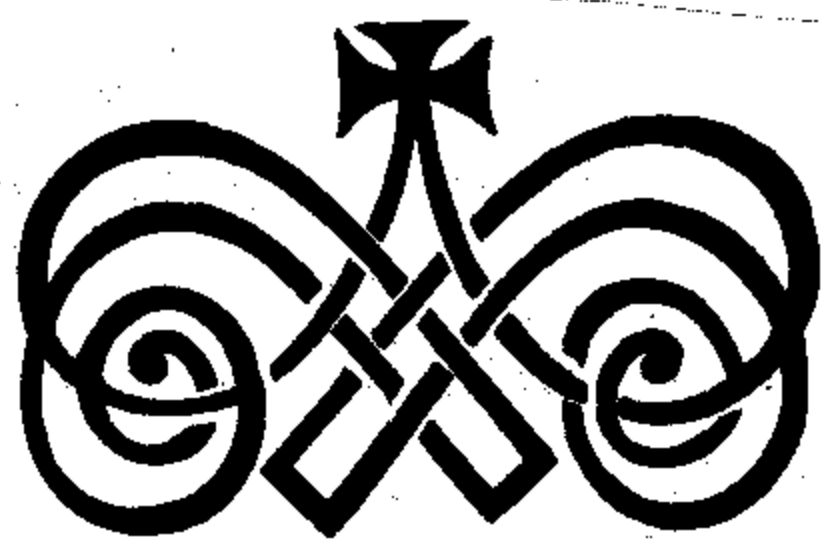
Isus acesta al lui Sirah era fecioru,
 și nepotu al lui Iisus, tizului lui.
 Acesta dară în anii de jos au fost,
 după robie și înturnare și după toț
 prorocii. Deci moșul lui Iisus, în
 ce chip și el mărturiseaște, om iubitoriu de
 osteneală au fost între jidovi și preaînțelept,
 carele nu numai ceale ale altora celor mai
 nainte de el înțelepți bărbați răspunsuri
 [au] adunat, ce și el ale sale oarecarele au
 răspunsu, de multă înțăleagere și înțelep-
 ciune fiindu pline. Deci, de vreme ce cartea
 aceasta cel dentîiu Iisus mai adunată lăsîn-
 du-o dentru oameni s-au dus, Sirah acesta
 după el luîndu, iarăș la Iisus, fiul lui, au
 lăsat, care, de aceasta apucîndu-se, la orîn-
 duială cu bună tocmeală toată înțelepciune
 au adunat, și pre al lui și al tătîne-său
 și încă pre al moșu-său nume numindu-o.
 Dentru acest nume al înțelepciunii mai vîr-
 tos cu dragoste să aibă pre ascultătoriu
 cătră a aceștii cărți cercetare trăgîndu,
 cuvinte dară de înțelepciune, gîcitori și
 pilde cuprinde, și o samă oarecare vechi
 iubite de Dumnezău istorii pentru bărbații
 cei ce bine au plăcut lui Dumnezău, și ruga
 și lauda Lui, și încă de facerile de bine care
 au învrednicit Dumnezău pre norodul Lui
 și de răutățile care au ispitit pre vrăjmașii
 lor. Ucenic lui Solomon acesta Iisus au fost,
 nemică mai puțin decît acela, prejur înțe-
 lepciune și învățatură binevrînd, mult-învă-
 țat cu adevărat, și fiind, și numindu-se.

CUVÎNT ÎNAINTE

ÎNTELEPCIUNII LUI IISUS, FIUL LUI SIRAH.

Multe și mari noao pren leage și pren
 proroci și a altora carii după ei au
 urmat fiind date, pentru carele cu-
 vine-se a lăuda pre Israil de învățatu-
 ră și de înțelepciune, și că nu numai
 ceia ce ei sînguri cetescu să cade știutori a
 fi, ce și celor den afară cei ce sînt iubitori
 de învățatură să poată fi de folos, și zicînd
 și scriind, moșu-mieu Iisus, cît de mult pre
 sine dînd și la a legii și a prorocilor și a
 celorlalte de la părinți cărți cetire, și
 întru aceastea destulă cuprindere cîștigînd,
 înainte să aduse și el a scrie cevași de
 ceale ce să aduc la înțelepciune și la
 învățatură, pentru ca cei iubitori de învă-
 țatură, și acestora prinzători făcîndu-se,
 cu mult mai vîrtos vor adaoge pren viețui-

rea ceaea ce iaste pren leage. Chemați-vă dară cu bun gându și cu luare-aminte cetirea să faceți și iertare a avea preste care ni să vor părea la cealea ce la talmăcire sînt ostentite, la oarecare den cuvinte a fi cu nepuțință, pentru că nu atocma pot eale întru eales jidoveaște zicîndu-se și cîndu să vor muta la altă limbă, și nu numai aceastea, ce și altele, și leagea aceasta, și prorociile, și cealealalte den cărți nu puțină au osăbirea întru sineș zicîndu-să. Pentru că în treizeci și optu de ani, în zilele acelu Făcătoriu-de-bine împărat, mergînd la Eghipet și pe o vreme fiind, aflaiu nu de mică învățatură asămănare, foarte de folos am prepus eu să aduc oarecarea învățatură și iubire de osteneală, ca să talmăcescu această carte, pentru că multă privegheare și știință aducînd întru treacerea vremii, ca, la săvîrșit aducînd cartea, să o dau și celor ce în nemernicie vor vrea să iubească învățatura, mai înainte gătindu-se năravurile, în leage să trăiască.

ÎNȚELEPCIUNEA LUI IISUS, FIIUL LUI SIRAH

CAP I

1 **T**oată înțelepciunea e de la Domnul
2 și cu El iaste în veac. Năsipul
3 mărilor și picăturile ploii și zilele
4 veacului cine le va număra? Înăl-
5 țimea ceriului și lățimea pămîntu-
6 lui și fără-fundul și înțelepciunea cine va
7 cerceta? Mai înainte de toate s-au zidit
8 înțelepciunea și înțeleagerea minții den veac.
9 Izvorul înțelepciunii—cuvîntul lui Dumne-
10 zău întru ceale preanalte, și călătoriile ei—
11 porunci veacinice. Rădăcina înțelepciunii
12 la cine s-au descoperit? Și meștersugurile ei
13 cine le-au conosciut? Unul iaste înțelept,
înfricoșat foarte, șazînd pre scaunul Lui.
Domnul, El au zidit pre ea și au văzut și au
numărat pre ea și răvârsă pre ea preste toate
lucrurile Lui, cu tot trupul după darea Lui,
și au datu-o pre ea celor ce iubesc pre El.
Frica Domnului—slavă și laudă și veselie
și cununa bucuriei. Frica Domnului bucu-
ra-va inima și va da bucurie și veselie și
îndelungare de viață. Celui ce să teame
de Domnul bine-i va fi; la cea de apoi
și în ziua săvîrșitului lui afla-va har. În-
cepătura înțelepciunii—a te teame de
Domnul, și cu cei credincioși cu măsură
s-au zidit împreună cu ei, și cu oamenii
temelia veacului au încuibat și cu semînția
lor să va încreade. Sațiul înțelepciuni-
ii—a te teame de Domnul, și îmbată pre

ei den roadele ei. Toată casa ei va sātu-
14 ra de poftē și sprijenitoarele de roadele ei.
Cununa înțelepciunii—frica Domnului, o-
15 drăslind pace și sănătatea vindecării. Și
16 văzu și numără pre ea; știință și conoștință
de înțeleagere au plouat și slava celor ce să
țin de ea înălță. Rădăcina înțelepciunii
17 —a te teame de Domnul, și stîlpările ei—în-
delungare de zile. Frica Domnului împin-
18 ge păcatele și, rămîind la el, întoarce urgia.
Nu va putea mînia nedireaptă a să îndirepta,
19 pentru că pripa mîinii lui cădeare e lui.
Pînă la o vreme îngădui-va cel îndelung-
20 răbdătoriu, și apoi la el va răsări veselie.
Pînă la o vreme va ascunde cuvintele lui,
21 și buzele celor credincioși vor povesti înțe-
leagerea lui. În comoarale înțelepciunii
22 —pilda științii; iară uriciune iaste la cel păcă-
tos iaste credința cea dumnezăiască. Pof-
23 tind înțelepciunea, păzește poruncile, și
Domnul va da ție pre ea. Pentru că înțe-
24 lepciunea și învățatura e frica Domnului,
și bunăvreaarea Lui—credință și liniște.
Să nu fii neascultătoriu de frica Domnului
25 și să nu te apropii de El cu inimă îndoită.
Să nu fățarnicești în gurile oamenilor și
26 în buzile tale păzește-te. Nu te înălța
27 pre tine, ca să nu cazi și vei aduce sufletului
tău necinste. Și va descoperi Domnul cea-
28 le ascunse ale tale și în mijlocul adunării va
surpa pre tine, Căci nu te-ai apropiat
29 la frica Domnului și inima ta plină e de
vicleșug.

CAP II

Fătule, de vei să te apropii a sluji
1 Domnului Dumnezău, gătește
2 sufletul tău spre ispită. Îndirep-
tează inima ta și rabdă și să nu te
3 grăbești în vremea aducerii. Li-
pește-te de El și să nu te depărtezi, pentru
4 ca să crești la ceale de apoi ale tale. Tot
ce să va aduce ție primeaște și întru schim-
bările smerirei tale îndelungează mînia.
5 Căci cu focul să ispiteaște aurul, și oamenii
6 cei priimiți, în cuptoriul smereniei. Creade
Lui și va ajuta ție, îndireptează căile tale și
7 nădejduiaște pre El. Ceia ce vă teameți de
Domnul, așteptați mila Lui și nu vă abateți,
8 pentru ca să nu cădeți. Ceia ce vă teameți
de Domnul, Lui creadeți, și nu va greși pla-
9 ta voastră. Ceia ce vă teameți de Domnul,
nădejduiți spre bune și spre veselia veacului
10 și a milii. Uitați-vă la neamurile ceale den
ceput și vedeți: cine s-au încrezut Domnu-
11 lui și s-au rușinat? Sau cine au îngăduit
în frica Lui și s-au părăsit? Sau cine L-au
chemat pre El și l-au trecut cu vederea?
12 Pentru că îndurătoriu și milostiv—Domnul,
și lasă păcate și mîntuiaște în vremea
13 necazului. Vai inemilor fricoase și mîni-

lor slabe și păcătosului ce să suie pre doao
 14 cărări! Vai de inema slabă, că nu creade,
 15 pentru aceea nu să va acoperi. Vai voao,
 celor ce ați pierdut răbdarea! Și ce veți face
 16 când va cerca Domnul? Ceia ce să tem
 de Domnul nu vor fi neascultători graiurilor
 Lui, și cei ce iubesc pre El păzi-vor căile
 17 Lui. Ceia ce să tem de Domnul cerca-vor
 bunăvreaarea Lui, și cei ce iubescu pre El
 18 sătura-se-vor de leage. Ceia ce să tem de
 Domnul găti-vor inemile lor și înaintea Lui
 19 vor smeri sufletele lor. Să cădem în mî-
 nile Domnului, și nu în mîmile oamenilor,
 20 Pentru că, în ce chip e mărirea Lui, așa și
 mila Lui.

CAP III

1 **J**udecata părintelui auziți, feților,
 și așa faceți, pentru ca să vă mîn-
 2 tuiți. Că Domnul au mărit pre
 părinte spre feciori și judecata
 3 mumei au întărit preste fii. Cel
 ce cinsteaște pre tată curăți-va păcatele, și
 ca cel ce adună comoară iaste cel ce slă-
 4 veaște pre muma lui. Cel ce cinsteaște
 pre tată veseli-să-va de feciori și în ziua rugii
 5 lui asculta-se-va. Cel ce măreaște pre tată
 să va îndelunga cu zilele, și cel ce va asculta
 6 pre Domnul odihni-va pre muma lui. Cel
 ce să teame de Domnul cinsti-va pre tată
 și ca stăpînilor va sluji celor ce l-au născut
 7 pre el. Cu fapta și cu cuvîntul cinsteaște
 pre tată-tău, ca să vie ție blagoslovenie de
 8 la el. Pentru că blagoslovenia tatălui
 întăreaște casele feciorilor, iară blestemul
 9 mumei dezdăcinează temelile. Nu te
 slăvi întru necinstea tătîne-tău, că nu iaste
 10 ție mărire cătră necinste. Pentru că slava
 omului—den cinstea tătîne-său, și ocară
 11 feciorilor—muma întru necinste. Fătule,
 sprejeneaște la bătrîneaște pre tată-tău și
 12 să nu-l mîhnești pre el în viața lui. Și
 de-ș va piarde și înțeleagerea, dă iertăciune
 și nu-l necinsti pre el cu toată vîrtutea ta,
 13 Pentru că milostenia tatălui nu să va uita
 și, în locul păcatelor, să va zidi lîngă tine.
 14 În ziua necazului tău aduce-ș-va aminte de
 15 tine. Ca seninul preste înghețu, așa să
 16 vor topi păcatele tale. Cîtu e de hulitoriu
 cel ce părăseaște pre tată și blestemat de
 Domnul cel ce urgiseaște pre muma lui!
 17 Fătule, cu blîndeaște petreci lucrurile tale, și
 18 de cătră omul priimit te vei îndrăgi. Cu
 cît ești mare, cu atîta te smereaște pre tine,
 19 și înaintea Domnului vei afla har. Căci
 mare e puternicia Domnului și de cătră cei
 20 smeriți să slăveaște. Ceale mai greale de
 tine nu le cerca și ceale mai tari decît tine
 21 nu le cerceta. Ceale ce țî s-au poruncit
 ție, aceastea cugetă, pentru că nu-ți sînt

de treabă ție ceale ascunse. Întru priso- 22
 sala lucrurilor tale nu iscodi, pentru că mai
 mult decît înțeleagerea omului s-au arătat
 ție. Căci că pre mulți au înșălat gîndul lor, 23
 și socoteala rea au lunecat cugetele lor.
 Inema aspră va păți rău la ceale de apoi, 24
 Și cela ce iubeaște primejdia va cădea 25
 întru ea. Inema aspră îngreuia-se-va de 26
 dureri, și cel păcătos adaoge-va păcat preste
 păcat. În aducerea trufașului nu iaste 27
 vindecare, pentru că răsadul răutății s-au
 rădăcinat întru el. Inema celui de-nțeles 28
 socoti-va pilda, și ureachea ascultătorului
 pohta înțeleptului. Stinge-va apa focul 29
 învăpăiat, și milostenia va curăți păcatele.
 Cela ce răsplătește daruri îș aduce aminte 30
 de ceale de apoi și, în vremea cădearii, va
 afla întărire.

CAP IV

1 **F**ătule, viața săracului să nu o lip- 1
 sești și să nu porți de val ochii cei
 lipsiți. Suflet flămînd să nu mîh- 2
 nești și să nu scîrbești pe bărbat
 întru neavearea lui. Inema scîr- 3
 bită să nu o turburi și să nu tragi darea ce-
 lui ce să roagă. De rugătoriul ce să necă- 4
 jaște nu te lepăda și să nu-ț întorci fața
 de cătră sărac. De la cel ce să roagă să 5
 nu întorci ochiul și să nu dai loc omului
 să te bleasteme. Pentru că blestemînd 6
 pre tine în amărăciunea sufletului lui, ruga
 lui va asculta Cel ce-au făcut pre el. Iubit 7
 te fă pre tine la adunare și la cel mare sme-
 reaște capul tău. Pleacă la sărac ureachea 8
 ta și răspunde lui de pace cu liniște.
 Scoate pre cel năpăstuit den mîna celui ce-l 9
 năpăstuiaste și să nu fii slab de inimă cînd
 vei judeca tu. Fă-te la cei săraci ca un 10
 tată și în loc de bărbat mumei lor. Și vei 11
 fi ca un fiu Celui Preaînălțat, și te va îndrăgi
 mai mult [decît] muma ta. Înțelepciune 12
 nea fii ș-au înălțat și să apucă de cei ce o
 cercă pre ea. Cel ce iubeaște pre ea iu- 13
 beaște viața, și cei ce să mîneacă cătră ea
 să vor sătura de veselie. Cel ce ține pre 14
 ea moșteni-va slavă, și oriunde merge bla-
 gosloveaște pre el Domnul. Cei ce poslu- 15
 șasc ei sluji-vor la Cel Sfînt, și pre cei ce
 iubesc pre ea iubeaște-i Domnul. Cel ce 16
 ascultă pre ea judeca-va limbi, și cel ce să va
 apropia lîngă ea lăcui-va nădejduindu-se.
 Și de te vei încreade, moșteni-vei de tot pre 17
 ea, și întru ținare vor fi neamurile lui. Căci 18
 îndărătnicit merge cu el dentîiu, teamere și
 înfricoșare va aduce asupra lui. Și va munci 19
 pre el întru învățatura ei, pînă unde se va în-
 creade sufletului lui, Și va ispiti pre el întru 20
 dreptățile ei; și iară să va întoarce cu bună

21 tocmeală cătră el Și va veseli pre el și
 22 va descoperi lui ceale ascunse ale ei. De
 23 va rătăci, părăsi-l-va pre el și va da pre dîn-
 24 sul în mîinile căderii lui. Păzește vrea-
 25 mea și te păzește de rău și pentru sufletul
 26 tău să nu te rușinezi. Pentru că iaste ru-
 27 șine care aduce păcat, și iaste rușine adu-
 28 cînd slavă și har. Să nu iai obraz asupra
 29 sufletului tău și să nu te rușinezi la cădearea
 30 ta. Nu opri cuvîntul la vreama mîntuirii,
 31 Pentru că în cuvînt să va cunoaște înțelep-
 32 ciunea și învățătura în graiul limbii. Nu
 33 te prici cu adevărul, și pentru neînvățătura
 34 ta rușinează-te. Să nu te rușinezi a măr-
 turisi asupra păcatelor tale și nu sili curge-
 rea apei. Și să nu te așterni pre tine la
 omul nebun și să nu iai fața putearnicului.
 Pînă la moarte silește pentru adevăr, și
 Domnul Dumnezău să va lupta pentru tine.
 Nu te face aspru la limba ta și leaneș și
 pricăjit întru faptele tale. Nu fii ca un
 leu în casa ta și făcînd năluciri între slugile
 tale. Nu fie mîna ta întinsă spre luare și
 la dat strînsă.

CAP V

1 **N**u te așăza pre averile tale și să nu
 2 zici: „Destul îm iaste“. Nu urma
 3 sufletului tău și vîrtutei tale ca să
 mergi în pohtele inimii tale. Și
 să nu zici: „Cine mă va asupri?“
 Pentru că Domnul, izbîndind, va izbîndi
 4 asupra ta. Să nu zici: „Greșit-am, și ce
 mi s-au făcut mie?“ Pentru că Domnul
 5 iaste mult-îngăduitoriu. Pentru curățenie
 nu te face fără frică să adaogi păcat preste
 6 păcat. Și să nu zici: „Îndurarea Lui iaste
 multă, mulțimea păcatelor mele va curăți“.
 7 Pentru că mila și urgia e de la El, și asupra
 8 păcătoșilor să va odihni mînia Lui. Nu
 9 întîrzia a te întoarce cătră Domnul și nu
 10 treace den zi în zi. Pentru că fără de
 veaste va ieși mînia Domnului, și în vreama
 11 izbîndirii te vei piarde. Nu te răvărșa pre
 12 averi nedireapte, pentru că nemică nu vei
 13 folosi în ziua aducerii. Nu vîntura în tot
 vîntul și nu merge în toată calea—așa e
 14 păcătosul cel îndoit la limbă. Fii în-
 15 temeiat întru înțeleagerea ta, și unul fie cu-
 16 vîntul tău. Fă-te grabnic întru auzul tău
 și întru îndelungarea mîniei grăiaște răs-
 17 punsul. De iaste la tine înțeleagerea, răs-
 18 punde aproapelui; iară de nu, mîna ta fie
 peste gura ta. Slava și necinstea e în graiu,
 și limba omului e cădearea lui. Să nu te
 chemi șoptitoriu și cu limba ta nu hicleni.
 Că asupra furului iaste rușinea și hula rea
 preste cel îndoit la limbă. Între mare și
 între mic nu fii necunoscătoriu.

CAP VI

1 i în loc de priaten nu te face vrăj-
 2 maș, Pentru că numele rău ru-
 șine și ocară va moșteni—așa e
 3 păcătosul cel îndoit la limbă. Să nu te semețești în sfatul sufle-
 4 tului tău, pentru ca să nu să hrănească ca
 un junc sufletul tău. Frunzele tale va
 5 mînca de tot și roadele tale vei piarde și te
 vei lăsa pre tine ca un lemn uscat. Sufle-
 6 tul rău piarde pre cela ce au cîștigat pre el
 și bucurie vrăjmașilor face-l-va pre el.
 7 Gîtlejul dulce înmulți-va pe priatenii lui,
 și limba grăitoare de bine înmulți-va bunele
 închinăciuni. Cei ce au pace cu tine fie
 8 mulți, iară sfeatnicii tăi unul dintr-o mie.
 De cîștigi priaten, în ispită cîștigă pre el și
 9 nu te încreade lui curund. Pentru că ias-
 te priaten în vreama lui și nu va rămînea
 10 în ziua necazului tău. Și iaste priaten de
 să mută în vrajbă și cearta ocării tale va
 11 descoperi. Și iaste priaten șoptitoriu de
 12 mease și nu va rămînea lîngă tine în ziua
 necazului tău. Și în bunătățile tale va
 13 fi ca tine și preste slugile tale să va vâznesi.
 De te vei smeri, fi-va împotriva ta și de fața
 14 ta să va ascunde. De cătră vrăjmașii tăi
 15 osebește-te și de cătră priatenii tăi te ia
 aminte. Priatenul credincios—acopere-
 16 mînt tare, și cel ce au aflat pre el aflat-au
 comoară. Priatenul credincios nu iaste
 17 schimbare și nu iaste cumpănitură bunătăți-
 lor lui. Priatenul credincios—iarba vieții,
 18 și cei ce să tem de Domnul afla-vor pre el.
 Cel ce să teame de Domnul îndireptează
 19 prieteșugul lui, căci dupre cum el, așa și
 aproapele lui. Fătule, den tinereașele tale
 20 aleage învățătura, și pînă la cărunteașele
 tale vei afla înțelepciunea. Ca cel ce ară
 21 și samănă apropii-te lîngă dînsa și așteaptă
 ceale bune roadele ei. Pentru că în lucra-
 22 rea ei puțin vei osteni și curînd vei mînca
 den roadele ei. Cît iaste de grea foarte la
 23 cei neînvățați și nu va rămînea întru el cel
 fără de inimă. Ca piatra ispitirii vîrtos
 24 va fi preste el, și nu va zăbăvi a o lepăda pre ea.
 Pentru că înțelepciunea după numele ei ias-
 25 te și nu la mulți iaste arătată. Ascultă,
 26 fătule, și primeaște gîndul meu și nu te le-
 păda de sfatul meu. Și bagă picioarele
 27 tale în obeadele ei și în lanțul ei grumazul
 tău. Supune umărul tău și ține pre ea
 28 și să nu te superi legăturilor ei. Cu tot
 sufletul tău apropie-te la ea și cu toată pu-
 29 tearea ta păzește căile ei. Cercetează și
 30 cearcă, și să va conoaște ție, și apucîndu-o
 să nu o lași pre ea. Pentru că la ceale
 de apoi vei afla odihna ei, și să va întoar-

31 ce ție în veselie. Și vor fi ție obeadele
spre acoperemînt vîrtutei și lanțurile ei spre
32 podoaba slavei. Pentru că podoabă de
aur iaste pre ea, și legăturile ei—răsucitură
33 de iachinth. Cu podoabă de mărire te
vei îmbrăca cu ea și cununa bucuriei îț vei
34 pune ție. De vei vrea, fătule, învăța-te-
vei, și de vei da sufletul tău, iscusit vei fi.
35 De vei îndrăgi a auzi, priimi-vei, și de vei
36 pleca ureachea ta, înțelept vei fi. În mul-
țimea bătrînilor stăi; și cine e înțelept—că-
37 tră el te lipeaște. Toată poveastea dum-
nezăiască pofteaște să auzi, și pildele înțe-
38 legerii să nu scape. De vei vedea pre cel
înțelept, mîinecă cătră el, și treapții cărări-
39 lor lui roază piciorul tău. Cugetă întru
poruncele Domnului și întru învățăturile
40 Lui cercetează pururea. Acesta va întări
inima ta, și pofta înțelepciunii tale să va
da ție.

CAP VII

1 **N**u face reale, și de nu, va prinde
2 pre tine răul. Depărtează-te de
la cel nedrept, și să va abate de la
3 tine. Fiiule, nu sămăna pre braz-
dele strîmbătății, și nu le vei sece-
4 ra pre eale cu șapte părți mai mult. Nu
ceare de la Domnul domnie, nici de la împă-
5 rat șădeare de slavă. Nu te îndirepta
înaintea Domnului și la împărat nu te înțe-
6 lepți. Nu ceare a te face judecătoriu, ca
nu cumva nu vei putea a rădica strîmbătățile,
7 Ca nu cîndai te vei sfii de fața silnicului și
8 vei pune piadecă întru dreptatea ta. Nu
greși la mulțimea cetății și nu te supune în
9 gloată. Să nu legi de doao ori păcatul,
pentru că într-unuia nu vei fi nevinovat.
10 Să nu zici: „La mulțimea darurilor mele
va căuta și, cînd voiu aduce eu la Dumne-
11 zăul cel Înalt, va priimi“. Să nu fii cu
puțin suflet la ruga ta și a face milostenie
12 să nu treci cu vederea. Nu batjocori pre
om fiind în amărăciunea sufletului lui, pen-
tru că iaste Cel ce smereaște și Cel ce nalță.
13 Nu ara minciuni asupra fratelui tău, nice
14 la priaten aseamenea fă. Nu vrea a minți
toată minciuna, pentru că desimea ei nu e
15 spre bine. Nu fii vorbitoriu întru mulți-
mea bătrînilor și să nu îndoiești cuvîntul
16 la ruga ta. Să nu urăști lucrarea cea cu
trudă și lucrarea pămîntului cea de Cel
17 Preaînalt zidită. Nu te socoti pre tine
în mulțimea păcătoșilor, adu-ți aminte
18 că urgia nu va zăbovi. Smereaște sufle-
tul tău foarte, căci izbînda celui necurat
19 foc și viarme iaste. Să nu schimbi
priatenul pentru nedobînda, nici pre
fratele-ți cel chiar cu aurul lui. Sufir.
20 Nu uita muiarea bună și înțeleaptă, pen-
tru că harul ei—mai mult decît aurul.

Nu chinui sluga ce lucrează cu adevăru, nici 21
pre năimit dînd sufletul lui. Sluga bună 22
să o iubească sufletul tău; să nu-l lipsești
pre el de slobozie. Dobitoace la tine sînt? 23
Socoteaște pre eale și, de sînt ție de folos,
rămîie la tine. Fii ție sînt? Învăță-i pre 24
ei și înduplecă den tinereațe grumazul lor.
Ai feate? Ia aminte trupului lor și să nu 25
îmbîlnzești cătră eale fața ta. Dă-ți fata 26
denlăuntru și vei fi săvîrșind lucru mare, și
la om de-nțeles o dăruiaște pre ea. Muiare 27
iaste ție după suflet? Să nu o scoți pre ea,
și la cea urîță nu da pre tine. Cu toată 28
inima cinsteaște pre tată-tău și durerile mu-
mei să nu le uiți. Adu-ți aminte că pren 29
ei te-ai născut; și ce vei răsplăti lor precum
ei ție? Cu tot sufletul tău teame-te de 30
Domnul și pe preoții Lui laudă. Cu toată 31
putearea îndrăgeaște pre Cela ce au făcut
pre tine și pre poslușnicii Lui să nu-i pără-
sești. Teame-te de Domnul și slăveaște 32
pe preotu și dă partea lor, în ce chip s-au
poruncit ție, Începătura și pentru păcat 33
și darea brațelor și jîrtvele sfințirii și începă-
tura. Și la sărac întinde mîna ta, pentru 34
ca să să săvîrșască blagoslovenia ta. Da- 35
rul dării înaintea a tot celui viu, și asupra
mortului să nu oprești harul. Nu lipsi de 36
la cei ce plîngu și cu cei ce să jălescu jăleaște.
Nu te lenevi a căuta pre bolnav, pentru că 37
dentru aceastea te vei îndrăgi. Întru toate 38
cuvintele tale îți adu aminte de ceale de
apoi ale tale, și în veac nu vei greși.

CAP VIII

1 **N**u te învrăjbi cu omul silnic, ca nu 1
cîndai vei cădea în mîinile lui. Nu 2
te prici cu omul bogat, ca nu cîn-
dai va birui cumpăna ta. Pentru 3
că pre mulți aurul i-au pierdut și
inimile împăraților au plecat. Nu te certa 4
cu omul limbut și să nu grămădești preste
focul lui leamne. Nu glumi cu cel nepe- 5
depsit, ca să nu să necinstească strămoșii
tăi. Nu ocări om ce să întoarce de la pă- 6
cat, adu-ți aminte că toți sîntem întru vini.
Să nu necinstești omul la bătrînețele lui, 7
pentru că și dentru noi îmbătrînescu.
Nu te bucura pentru mort, adu-ți aminte că 8
toți murim. Să nu treci cu vederea 9
poveastea înțelepților și în pildele lor te
ameastecă, Căci de la ei vei învăța învăță- 10
tură și a sluji la cei mai mari. Nu uita 11
poveastea celor bătrîni, pentru că și ei
au învățat de la părinții lor; Căci de la 12
ei vei învăța înțeleagere și la vremea tre-
bii a da răspunsu. Nu ațîța cărbunii 13
păcătoșului, ca să nu arzi în văpaia focu-
lui lui. Să nu stai împotrivă de cătră 14

fața batjocoritoriului, ca să nu șază ca un
 15 hicleșug la gura ta. Să nu împrumutezi
 la omu mai tare decît tine; și, de-l vei îm-
 16 prumuta, te fă ca cînd ai fi pierdut. Să nu
 te chizășuiești preste putearea ta; și, de te
 vei chezășui, ca cînd vei să plătești grijaște.
 17 Nu te judeca cu judecătoria, pentru că du-
 18 pre mărirea lui vor judeca lui. Cu cel
 îndrăzneț să nu mergi în cale, ca să nu să
 19 îngreioiaze asupra ta, Pentru că el dupe
 voia lui va face și cu nebunia lui vei peri
 20 împreună. Cu cel mînios să nu faci vraj-
 21 bă și nu merge cu el pren pustie, Căci
 ca o nemica iaste sîngele înaintea ochilor
 lui, și unde nu iaste ajutoriu te va surpa.
 22 Cu cel nebun nu te sfătui, pentru că nu va
 23 putea să priimească cuvînt. Înaintea stri-
 inului să nu faci ascunsu, pentru că nu știi
 24 ce să va naște. La tot omul nu arăta
 inema ta, și să nu ți se pomenească ție har.

CAP IX

1 **N**u rîvni muiarea sînului tău, nici să
 înveți asupra ta învățatură rea.
 2 Să nu dai muierei sufletul tău, să
 3 să suie ea preste vîrtutea ta. Nu
 te timpina cu muiarea ce să face
 talaniță, ca nu cîndai vei cădea în lațurile ei.
 4 Cu ceaea ce cîntă nu fii adease, ca nu cîndai
 5 te vei prinde întru meșterșugurile ei. Pre
 fecioara nu o înțeleage bine, ca nu cîndai te
 6 vei zminti întru certările ei. Să nu dai
 la curve sufletul tău, ca să nu pierzi moște-
 7 nirea ta. Nu te vedea împrejur în ulițele
 cetății și întru pustile ei nu te rătăci.
 8 Întoarce ochiul de la muiarea frumoasă și
 9 să nu înțelegi frumuseț striine. În frumu-
 seața muierei mulți s-au rătăcit, și den-
 10 tr-aceasta iubirea ca focul să aștă. Cu mu-
 iarea măritată să nu șazi nice într-un chip
 11 și să nu pilduiești cu dînsa în casă, Ca nu
 cîndai să va pleca sufletul tău asupra ei și
 12 cu duhul tău vei luneca la peire. Nu părăsi
 pe priatenul cel vechiu, pentru că cel proas-
 13 păt nu iaste potrivă cu el. Vin nou—pri-
 atenul cel nou; de să va învechi, cu veselie
 14 vei bea pre el. Să nu rîvnești slava păcă-
 tosului, pentru că nu știi ce va fi săvîrșitul
 15 lui. Să nu voiești întru bunăvreaarea ce-
 lor necredincioși, adu-ț aminte că pînă la
 16 iad nu să vor îndirepta. Departe te fe-
 reaște de omul care are biruință a omorî,
 17 și nu vei bănu de frica morții. Și, de
 te vei apropia, să nu greșăști, pentru ca să
 18 nu ia viața ta. Cunoaște că în mijlocul
 lațurilor treci și pre polimarele cetăților
 19 umbli. Dupre vîrtutea ta ia aminte
 pre cei de aproape și cu cei înțelepți te
 20 sfătuiăște. Și cu cei de-nțeleș fie

gîndul tău, și toată poveastea ta în leagea
 Celui Preaînalt. Bărbați direpți fie ție 21
 împreună-ținători, și în frica Domnului fie
 fala ta. În mîna meșterilor lucrul să va 22
 lăuda, și povățuitoriul nărodului—înțelept
 în cuvîntul lui. Groznic e în cetatea lui 23
 bărbatul limbut, și cel dîrzu la cuvîntul lui
 urî-se-va.

CAP X

udecătoria înțelept învăța-va pre 1
 nărodul lui, și povățuirea celui
 de-nțeleș rînduită va fi. După 2
 judecătoria nărodului lui—așa și
 slugele lui, și după povățuitoriul
 cetății—toți ceia ce lăcuiesc într-însa.
 Împăratul neînvățat piarde pre norodul lui, 3
 și cetatea să va lăcui întru înțeleagerea ce-
 lor sîlnici. În mîna Domnului—stăpînirea 4
 pămîntului, și pre cel de folos îl va rădica
 la vreamă preste el. În mîna Domnului 5
 —bună-călătoria omului, și la fața cărtura-
 riului va pune slava Lui. Preste toată ne- 6
 direptatea să nu pizmești aproapelui și nu
 face nemică cu lucrurile semeției. Urîță 7
 e înaintea Domnului și a oamenilor trufia,
 și dentr-amîndoao va greși cu nedireptate.
 Împărăția de la limbă la limbă să mută, 8
 pentru strîmbătăți și semeții și averi. Ce 9
 să semețească pămîntul și cenușa? Căci în
 viață am lepădat droburile lui. Boala 10
 îndelungată taie-o doftorul; și împăratul—
 astăzi, și mîne să va săvîrși. Pentru că, 11
 murind, omul va moșteni tîrîtoare și hiară
 și viermi. Începătura trufiiei omului celuia 12
 ce să depărtează de Domnul, și de la Cel ce
 l-au făcut pre el să depărtează inema lui.
 Căci începătura păcatului e trufia, și cel ce 13
 o ține pre ea ploua-va scîrbă. Pentru 14
 aceaea trecu cu mărirea Domnul aducerile
 și surpă desăvîrșit pre ei. Scaunele birui- 15
 torilor le surpă Domnul și au pus pre cei
 blînzi în locul lor. Rădăcinele limbilor 16
 zmultu-le-au Domnul și răsădi pre smeriți
 în locul lor. Orașale limbilor prăpădi 17
 Domnul și le-au pierdut pre eale pînă la
 temeliiile pămîntului. Uscat-au dentru ei 18
 și au pierdut pre ei și au ostoit de la pămînt
 pomenirea lor. Nu s-au zidit la oameni 19
 trufia, nici urgia mîniei la nașterile muieri-
 lor. Sămînță cinstită carea iaste? Sămînța 20
 omului. Sămînță cinstită carea e? Cei ce 21
 să tem de Domnul. Sămînță necinstită 22
 carea e? Sămînța omului. Sămînța ne- 23
 cinstită carea e? Cei ce calcă poruncile.
 Între mijlocul fraților cel ce povățuiaște pre 24
 ei cinstit iaste, și cei ce să tem de Domnul
 —înaintea ochilor Lui. Bogatul și slăvi- 25
 tul și săracul—lauda lor frica Domnului.

26 Nu e drept a batjocori pre săracul cel înțelegătoriu, și nu se cade a slăvi pre omul
 27 păcătos. Măritul și judecătoriu și putearnecul mări-se-va, și nu iaste dentru ei
 cineva mai mare decît cel ce să teame de
 28 Domnul. La robul înțelept cei slobozi vor sluji, și bărbatul știut nu va răpști învățându-se.
 29 Nu te măiestri a face fapta ta,
 30 nu te slăvi în vreamea supărării tale. Mai bunu e cel ce lucrează în toate, decît îmbliind au mărindu-se și lipsindu-se de pîine.
 31 Fătule, în blindeaște măreaște sufletul tău
 32 și dă lui cinste după vrednicia lui. Pre cel ce greșeaște la sufletul lui cine-l va îndirepta?
 Și cine va mări pre cel ce ocăraște viața lui?
 33 Săracul să măreaște pentru știința lui, și avutul să slăveaște pentru avuția lui.
 34 Iară cel ce să slăveaște întru sărăcie, dară în avuție cu cît? Și cel neslăvit întru avuție, dară în sărăcie cu cît?

CAP XI

1 **I**nțelepciunea au înălțat capul smeritului și între mijlocul celor mari
 2 va pune pre el. Să nu lauzi pre bărbat în frumuseața lui și să nu te scîrbești de om întru vederea
 3 lui. Mică iaste între zburătoare albina, și
 4 începătura dulceților iaste rodul ei. Întru îmbrăcarea hainelor să nu te lauzi și în ziua
 mării să nu te semețești, căci minunate-s lucrurile Domnului și ascunse faptele Lui
 5 întru oameni. Mulți tirani au șazut pre țărîna, iară cel nepriceput au purtat stema.
 6 Mulți putearnici s-au necinstit foarte, și slăviți s-au dat la mîinile altora. Mai nainte
 7 de ce nu vei cerca, nu huli; gîndeaște întîiu și atuncea dojăneaște. Mai nainte de ce
 8 nu vei auzi, nu răspunde; și în mijlocul cuvintelor nu te învălui. Pentru lucrul care
 9 nu iaste de treaba ta, nu te prici; și în judecata păcătoșilor nu șădea împreună.
 10 Fătule, nu prejur multe fie faptele tale, pentru că, de vei înmulți, nu vei fi fără vină.
 11 Și de vei goni nu vei prinde, și nu vei scăpa fugind. Iaste trudind și ostenind și sîrguind,
 12 și cu atîta mai mult să lipsească. Iaste slab și trebuindu-se de sprijeneală,
 13 lipsindu-se de vîrtute și cu sărăcia prisosească; și ochii Domnului au căutat lui spre bine,
 și l-au îndireptat pre el den smerenia lui.
 14 Și înălță capul lui, și să mirară mulți de el.
 15 Bunătățile și realele, viața și moartea, sărăcia și avuția de la Domnul iaste. Darea
 16 Domnului rămîne la cei binecredincioși, și bunăvreaarea Lui în veac să va binecălători.
 17 Iaste cel ce să îmbogățească den grija și strînsoarea lui, și aceașta e partea platei lui,
 zicînd el: „Aflat-am odihnă și acum voiu mînca den bunătă-

țile mele“. Și nu știe care vreame treace
 și va lăsa pre eale altora și va muri. Stăi
 18 întru făgăduința ta și voroveaște întru ea și în lucrul tău te vei crească. Nu te mira
 19 întru lucrurile păcătosului, creade în Domnul și rămîi în truda ta. Căci ușor iaste
 20 înaintea ochilor Domnului de pripă și fără veaste a îmbogăți pre sărac. Blagoslovenia
 21 Domnului—în plata celui bun-credinciosului, și într-un ceas, grabnic, răsare blagoslovenia
 22 Lui. Să nu zici: „Ce iaste mie treaba? Și care de acum vor fi ale mele
 23 bunătăți?“ Să nu zici: „De ajunsu-m sînt mie, și ce mă voiu mai chinui de acum?“
 24 În ziua bunătăților—nepomenirea realelor, și în ziua celor reale nu va fi pomenire de
 25 ceale bune. Căci ușor e înaintea Domnului, în ziua săvîrșitului, să dea omului după
 26 căile lui. Răutatea ceasului uitare face hranii, și la săvîrșirea omului—descoperirea
 27 lucrurilor lui. Mai înainte de săvîrșit nu ferici pre nimeni, și întru fiii lui cunoaște-
 28 să-va bărbatul. Nu pre tot omul băga în casa ta, pentru că multe sînt meșteșugurile
 29 vicleanului. Potîrnichea vînătoare în coșniță, așa e inima trufașului, și ca iscoada
 30 ce priveaște căderea. Pentru că ceale bune spre reale primenindu-le hicleneaște,
 31 și întru ceale alese va pune asupra ta hulă. De scînteiaia focului înmulțescu-se cărbunii,
 32 și omul păcătos la sînge hicleneaște. Păzește-te de ficlean, pentru că reale meș-
 33 terșuguiască, ca nu cîndai în veac va da ție hulă. Lăcuiască pre cel strein, și te va
 34 întoarce în turburări și te va înstreina pre tine de ale tale.

CAP XII

1 **S**e faci bine, cunoaște cui faci, și va fi har bunătăților tale. Fă bine
 2 bunului-credincios și vei afla răsplătire, și de nu de la el, iară de la Cel de Sus. Nu sînt bune la
 3 cel ce îndeseaște la reale și la cel ce milostenie nu hărăzească. Dă celui binecredincios,
 4 și să nu ajutorești celui păcătos; fă bine celui smerit, și să nu dai la cel necredincios.
 5 Contenească pîinile lui și să nu dai lui, ca nu cu eale să te asuprească. Pentru
 6 că îndoite reale vei afla în toate bunătățile care vei face lui. Căci că și Cel de
 7 Sus au urît pre păcătoși, și la cei necredincioși va răsplăti izbîndire. Dă celui bun,
 8 și să nu ajutorești celui păcătos. Nu se va izbîndi întru bunătăți priatinul, și nu se va
 9 ascunde întru răutăți vrăjmașul. La bunătățile omului—vrăjmașii lui în mîhnire, și în
 10 răutățile lui și priatinul să va despărți. Să nu crezi pre vrăjmașul tău în veac; Că în
 11 ce chip arama să rugineaște, așa și răutatea lui. Și de se va smeri și va merge în-

duplecă, îmbărbătează sufletul tău și te
 13 ferește de el. Și vei fi lui ca cînd ai fi
 14 șters o oglindă, și vei cunoaște că n-au ru-
 14 ginit desăvîrșit. Nu pune pre el să stea
 15 lîngă tine, ca nu, întorcîndu-să, va sta pre
 15 locul tău. Să nu-l pui să șază den direap-
 ta ta, ca nu cîndai va cerca șădearea ta, și
 16 la cea de apoi vei cunoaște cuvintele meale,
 și pre cuvintele meale te vei omili. Să
 17 nu legi de doao ori păcat, pentru că întru
 unul nu te vei nevinui. Cine va milui des-
 18 cîntătoriu mușcat de șarpe și pre toți ceia
 ce să apropie la fiară? Așa pre cela ce
 19 merge înainte la bărbatul păcătos și să
 frămîntă în păcatele lui. Un ceas cu tine
 va aștepta și, de te vei abate, nu va răbda.
 20 Și în buzele lui îndulci-va vrăjmașul, și multe
 21 va șopti și-ț va grăi bune zicînd, Și în
 inimă va sfătui să te surpe în groapă; întru
 22 ochii lui va lăcrăma, Și de va afla vrea-
 23 me, nu se va sătura de sînge. Reale de se
 vor întimpina ție, vei afla pre el acolo mai
 înainte de tine și, ca cînd va ajutori, va șapa
 24 supt călcîiul tău. Clăti-va capul lui și va
 bate cu palmele lui, și multe va șopti și va
 premeni fața lui.

CAP XIII

1 ela ce să atinge de smoală mînji-
 să-va, și cela ce să împreună cu
 2 trufașul asămăna-să-va lui. Greu-
 tate mai mare de tine să nu rădici
 și cu cel mai tare de tine și mai avut
 3 nu te împreuna. Ce să va împreuna oala
 cătră căldare? Ea va izbi, și ea să va zrobi.
 4 Bogatul au făcut strîmbătate, și el au împu-
 5 tat; Săracul s-au năpăstuit, și el să va
 6 ruga. De vei fi de folos, lucrează în tine;
 7 și de te vei lipsi, părăsi-te-va. De vei avea,
 trăi-va împreună cu tine și te va deșărta, și
 8 pre el nu-l va durea. Treabă are cu tine,
 și te va înșăla și va rîde ție și-ț va da nă-
 9 deajde. Grăi-va ție bune și-ț va zice:
 „Ce-ți e treaba?” Și te va rușina pre tine
 întru mîncările lui, pînă unde te va deșărta
 pre tine de doao ori au de trei, și la cea de
 10 apoi va preaîmpuța ție. După aceea te
 va vedea pre tine și te va părăsi și capul lui
 11 va clăti asupra ta. Păzește-te ca să nu te
 rătăcești și să nu te smerești întru veselie
 12 ta. De te va chema cel putearnicu, te fă a
 te da în laturi, și cu atîta mai vîrtos te va
 13 chema. Nu cădea asupră, ca să nu te împi-
 14 ngingi, și nu sta departe, ca să nu te uiți.
 Nu îndelunga a vorovi cu el și nu creade la
 15 mai multe cuvintele lui. Pentru că, den
 multa voroavă, ispiti-te-va și, ca cînd te-ar
 batjocori, cerca-te-va. Nemilostiv e cel ce
 nu păzește cuvintele și nu să va cruță pen-
 16 tru răutate și legături. Păzește și ia a-

17 minte foarte, că cu cădearea ta umbli.
 Toată vita iubeaște aseamenea ei și tot
 18 omul pe aproapele lui. Tot trupul după
 neam să adună, și la cel de potriva lui să va
 19 lipi bărbatul. Ce să va împreuna lupul cu
 mielul? Așa cel păcătos cătră cel binecredin-
 20 cios. Ce pace iaste la leoaie cătră cîine?
 Și ce pace e celui bogat cătră cel sărac?
 21 Vinaturile leilor—măgari sălbateci în pustii;
 22 așa pășunile bogaților—săracii. Scîrbă e
 trufașului plecarea, așa iaste scîrbă la cel
 23 bogat săracul. Bogatul, clătindu-se, întă-
 reaște-să de cătră priaten; iară cel smerit,
 căzînd, să împinge de aproape de priaten.
 24 Bogatul, smintindu-se, mulți sprijenitori;
 grăit-au negraite, și au îndireptat pre el.
 25 Smeritul au greșit, și l-au dojanit pre el;
 răspuns-au înțeleagere, și nu i s-au dat lui
 26 loc. Bogatul au grăit și toți au tăcut, și
 cuvîntul lui l-au înălțat pînă la nori. Să-
 27 racul au grăit și zisără: „Cine e acesta?”
 Și de să va împiedeca, răsturna-l-vor pre el.
 28 Bună e avuția la care nu iaste păcat, și rea
 e sărăcia în gurile necredincioșilor. Inima
 29 omului primeneaște fața lui, ori la reale, ori
 la bune. Urma inimii întru ceale bune—
 30 față blîndă; și aflarea de pilde—gîndurile
 cu osteneală.

CAP XIV

1 ericit bărbatul care n-au alunecat
 cu gura lui și nu s-au umilit în mîh-
 2 nirea greșalii. Fericit căruia n-au
 clevetit sufletul lui și carele n-au că-
 3 zut de la nădejdea lui. La bărba-
 tul ticăit nu e bună avuția; și la omul zavisnic
 4 pentru ce-s averile? Cel ce adună, den
 sufletul lui, adună altora, și întru bunătați-
 5 le lui desfăta-să-vor alții. Cel ce-și iaste
 lui rău, cui va fi bun? Și nu să va veseli
 6 întru averile lui. Decît cel ce zavistuiaste
 pre sine, nu iaste mai rău; și aceasta e răsplă-
 7 tirea răutății lui. Și de face bine, den
 uitare face; iară la cea de apoi arată răutatea
 8 lui. Rău iaste cela ce zavistuiaste [cu]
 9 ochiul, întorcînd fața și trecînd cu vederea
 suflete. Al lacomului ochiu nu să satură
 de parte, și nedireptatea celui rău usucă
 10 sufletul. Ochiul rău e zavisnic pre pîne
 și lipsit preste masa lui. Fătule, în ce chip
 11 vei putea, fă bine ție și aduceri Domnului
 cu vrednicie apropie. Adu-ți aminte că
 12 mormea nu va zăbovi și făgăduința iadului
 nu s-au arătat ție. Mai înainte de ce vei
 13 muri, fă bine priatenului și, după putearea
 ta, întinde și dă lui. Să nu întîrziezi de la zi-
 14 ua cea bună, și partea pohtei ceii bune să nu
 te treacă. Au nu altuia vei lăsa trudele ta-
 15

le și ostenealele tale spre împărțea de
 16 sortu? Dă și ia și sfințește sufletul tău,
 căci nu iaste în iad a cerca desfătăciune.
 17 Tot trupul ca haina să vecheaște, pentru că
 făgăduința e de veac cu moarte a muri.
 18 Ca frunza ce înverzeaște pre copaciu des,
 19 unele oboară și altele răsare. Așa e ro-
 dul trupului și al sîngelui, una săvîrșeaște și
 20 alta naște. Tot lucrul ce putrezeaște să
 sfîrșeaște, și cel ce lucrează pre el cu el să
 21 va duce. Fericit bărbatul carele întru în-
 țelepciune să va săvîrși și carele întru înțe-
 22 leagerea lui va vorovi. Cel ce gîndeaște
 căile ei în inema lui și întru ascunsele lui
 23 socoti-se-va. Ieșia după dînsa ca un
 următoriu și la întrările ei pîndeaște.
 24 Cel ce să pleacă pre ferestrele ei și la ușile
 25 ei va asculta, Cel ce sălășlueaște aproape
 de casa ei și va înfige păruș în păreții ei,
 întinde-va cortul ei după mîinile ei și va
 26 sălășlui în răpaosul bunătăților. Pune-va
 fiii lui în acoperemîntul ei și supt crăngile
 27 ei să va aciua. Acoperi-se-va de cătră ea
 de zăduf și întru slava ei va odihni.

CAP XV

1 **S**ela ce să teame de Domnul face-va
 bine, și cel ce iaste țitioriu de lege
 2 apuca-o-va pre ea. Și va întimpina
 lui ca muma și ca muiarea fecio-
 3 ria va priimi pre dînsul. Hrăni-
 va pre el cu pîinea înțelegerii și cu apa în-
 4 țelepciunii va adăpa pre el. Răzâma-se-va
 pre ea și nu se va clinti, și pre ea să va opri
 5 și nu se va rușina. Și va înălța pre el mai
 mult decît pre cei de aproape ai lui și întru
 mijlocul adunării deschide-va gura lui.
 6 Veselie și cununa bucuriei și nume veacinic
 7 va moșteni. Nu vor cuprinde pre ea oa-
 meni fără de-nțeleagere, și bărbați păcătoși
 8 nu o vor vedea pre ea. Departe iaste de
 trufie, și bărbați mincinoși nu-ș vor aduce
 9 aminte de dînsa. Nu e frumoasă lauda în
 gura păcătosului, căci nu s-au trimis de la
 10 Domnul. Pentru că întru înțelepciune să
 va grăi lauda, și Domnul la cale bună va
 11 pune pre ea. Să nu zici că „Pentru Dom-
 nul m-am depărtat“, pentru că ceale ce au
 12 urît nu vei face. Să nu zici că „El m-au
 înșălat“, că nu-i trebuie omul păcătos.
 13 Toată scîrba au urît Domnul, și nu iaste iu-
 14 bită celor ce să tem de Dînsul. El den ce-
 put au făcut pre om și l-au lăsat pre el în
 15 mîna sfatului său. De vei vrea, vei păzi
 poruncile și credința a face bune-plăcute.
 16 Pus-au lîngă tine foc și apă; oriunde vei
 17 vrea, vei tinde mîna ta. Înaintea oameni-
 lor iaste viața și moartea, și carea-i va plă-
 18 cea, să va da lui. Că multă e înțelepciune
 Domnului; virtos întru putere și vă-

zînd toate. Și ochii Lui sînt preste cei ce 19
 să tem de El, și El va cunoaște tot lucrul
 omului. Și n-au poruncit nemenui a păgî- 20
 ni, și n-au dat slobozire nimenui a greși.

CAP XVI

1 **N**u pohti mulțime de fii fără de fo-
 los, nici te bucura pre fii păgîni.
 2 De să vor înmulți, nu te bucura
 pre ei, de nu iaste frica Domnului
 3 împreună cu ei. Să nu te încrezi
 4 la viața lor, și nu te opri pre locul lor. Că
 mai bun iaste unul decît o mie și a muri fă-
 5 ră feciori, decît a avea feciori păgîni. Pen-
 tru că de la unul de-nțeles să va lăcui-împre-
 ună cetatea, iară fealiul celor fără de lege
 6 să va pustii. Multe ca acestea am văzut
 7 întru ochii miei, și mai tari decît acestea
 au auzit ureachea mea. În adunarea păcă-
 8 toșilor ațîța-se-va foc, și în limba neascultă-
 toare ațîțatu-s-au mînie. N-au iertat pen-
 9 tru cei den ceput uriaș, carii s-au depărtat
 cu virtutea lor; N-au cruțat pentru ne-
 10 mernicia lui Lot, pre carii i-au urît pentru
 trufia lor; N-au miluit limba pierzării,
 11 pre cei rădicaț în păcatele lor; Și așa
 12 șase sute de mii de pedestri, cei adunați
 întru învîrtoșarea inemii lor. De va fi
 unul tare în cerbice, minunat iaste acesta
 13 de să va curăți. Că mila și urgia de la El
 iaste; putearnic curățeniilor iaste și turnîn-
 14 du urgia. După multă mila Lui, așa e și
 multă mustrarea Lui; pre om după faptele
 lui judecă. Nu va scăpa întru hrăpîri pă-
 15 cătosul, și nu va întîrzia îngăduința celui
 binecredincios. La toată milostenia va
 16 face loc; fieștecarele după faptele lui așa
 va afla. Să nu zici că „De Domnul mă
 17 voi ascunde; au den nălțime cineva îș va
 aduce aminte de mine? În nărod mare
 18 nu mă voi pomeni, căci [ce] iaste sufletul
 meu întru nenumărată zidire?“ Iată, ce-
 19 riul și ceriul ceriului lui Dumnezeu, fără-
 fundul și pămîntul să vor clăti întru soco-
 20 tința Lui. Și așijderea munții și teme-
 liile pămîntului, cînd va căuta cătră eale,
 21 cu cutremur să clatenă. Și asupra lor nu
 va cugeta inema, și căile Lui cine și le va
 22 aduce aminte? Și vihor carele nu-l va ve-
 dea om, iară ceale mai multe ale lucrurilor
 Lui—în ascunsuri. Lucrurile dreptății
 23 cine va vesti? sau cine va răbda? Pentru că
 departe e făgăduința. Micșorîndu-se cu
 24 inima cugetă acestea, și bărbatul cel fără
 minte și rătăcit cugetă ceale nebunești.
 25 Auzi-mă, fătule, și învață știință și spre cu-
 26 vintele mele ia aminte cu inima ta. Arăta-
 voi în cumpănă învățatura și cu amăruntul

27 voiu vesti știința. În judecata Domnului—lucrurile Lui den ceput, și den lucrarea
28 Lui au osebit părțile lor. Au împodobit în veac lucrurile Lui și începăturile lor la
29 neamurile lor. Fieștecarele pre aproapele său n-au mîhnit, și pînă în veac nu vor căl-
30 ca graiul Lui. Și după aceasta Domnul la pămînt au căutat și au umplut pre el de
31 bunătățile Lui. De sufletul a toată vita au acoperit fața lui, și la el—întoarcerea lor.

CAP XVII

1 **D**omnul au zidit den pămînt pre om și iarăș l-au întors la dînsul pre el.
2 Zilele numărului și vreme au dat lui, și au dat lor biruința celor ce
3 sînt preste el. După Sineș i-au îmbrăcat pre ei cu vîrtute și după chipul
4 Lui au făcut pre ei. Și au pus frica lui preste tot trupul, și a domni hiarălor și pa-
5 sărilor. Sfatul și limba și ochii, urechi și inimă au dat să socotească lor. Știința
6 înțelegerii i-au umplut pre ei și bune și reale au arătat lor. Pus-au ochiul Lui
7 preste inimile lor, a arăta lor mărimea lucrurilor Lui. Puse înaintea lor știință și
8 leagea vieții cu sorți au dat lor. Făgăduința veacului au întărit cu ei și judecățile
9 Lui au arătat lor. Mărimea slăvii au văzut ochii lor, și slava glasului lor au auzit
10 ureachea lor. Și zise lor: „Feriți-vă de tot nedireptul“. Și au poruncit lor, fiește-
11 căruia pentru cel de aproape. Căile lor—înaintea Lui pururea, nu să vor ascunde de
12 ochii Lui. Fieștecăriia limbă au pus povătuitoriu, și partea Domnului Israil iaste.
13 Toate lucrurile lor—ca soarele înaintea Lui; și ochii Lui neîncetați preste căile lor.
14 Nu s-au ascuns nedireptățile lor de la El, și toate păcatele lor—înaintea Domnului.
15 Milostenia bărbatului iaste ca o peceate cu El, și harul omului ca lumina ochiului va păzi.
16 După aceea Să va scula și va răsplăti lor, și răsplătirea lor la capul lor va răsplăti.
17 Însă la cei ce să pocăiesc dat-au întoarcere, și mîngîie pre cei ce săvîrșăsc răbdarea.
18 Întoarce-te cătră Domnul și părăsește păcatele, roagă-te înaintea feații și împuținează
19 poticneala. Sîrguiaște spre Cel Înalt și te întoarnă de la nedireptate și foarte urăște
20 scîrba. Pre Cel Preaînalt cine-L va lăuda în iad în locul celor vii (și vii) și pentru cei
21 ce dau mărturisiri? De la cel mort, ca cînd n-ar fi, au perit mărturisirea; cel viu
22 și sănătos va lăuda pre Domnul. Cît e de mare milostenia Domnului și curățirea
23 celor ce să întorc spre El! Pentru că nu pot toate să fie la oameni, căci nu e fără de
24 moarte fiul omului. Ce e mai luminos decît soarele? Și aceasta lipsește. Și rău va cu-

geta trupul și sîngele. Putearea înălțimei 26
ceriului El socotește, și oamenii toți—pămînt și cenușă.

CAP XVIII

ela ce trăiaște în veac au zidit toate 1
de obște. Domnul singur Să va 2
îndirepta. Nimărui n-au făcut 3
să vestească faptele Lui; și cine va 4
iscodi mărimile Lui? Tăria mă-
rimei Lui cine o va număra și va adaoge a 5
povesti milele Lui? Nu iaste a împuțina, 6
nici a adaoge, și nu iaste a iscodi minunile 7
Domnului. Cînd istoveaște omul, atuncea 8
înceape; și cînd va înceta, atuncea să va lipsi. 9
Ce e omul și ce e folosința lui? Ce e răul 10
lui și ce e binele lui? Numărul zilelor 11
omului—mult o sută de ani; Ca o pică- 12
tură de apă den mare și grăunț de năsip, 13
așa sînt de puțini anii în ziua veacului. 14
Pentru aceea au îndelungat cu mînia Dom- 15
nul asupra lor și au turnat preste ei mila 16
Lui. Văzut-au și au conosciut prăpădirea 17
lor, că e rea; pentru aceea au înmulțit cu- 18
rățania Lui. Mila omului—spre aproapele 19
lui, iară mila Domnului—preste tot trupul; 20
Mustrînd și certînd și învățînd și întorcînd 21
ca păstoriul turma lui. Pre cei ce priimesc 22
certarea îi miluiaște și pre cei ce să nevoiesc 23
spre judecățile Lui. Fătule, întru bună- 24
tăți să nu dai hulă, și în toată darea mîh- 25
nirea cuvintelor. Au nu va potoli roua pe 26
zăduf? Așa, e mai bun cuvîntul decît darea. 27
Iată, nu iaste cuvîntul mai bun decît darea 28
cea bună? Și amîndoa—la omul cel plin 29
de dar. Nebunul cu nemulțămire va 30
împuta, și darea soarbe ochii zavistnicului. 1
Mai nainte de ce vei grăi, te învăță; și mai 2
nainte de boală, te vindecă. Mai nainte 3
de judecată cercetează-te pre tine, și în 4
ceasul socotealei vei afla curățire. Mai 5
nainte de ce vei boli tu, smereaște-te; și în 6
vremea păcatelor arată întoarcere. Nu 7
te împiedeca a da ruga la vreme bună, și 8
să nu aștepți pînă la moarte a te îndirepta. 9
Mai nainte de ce te vei ruga gătește-te pre 10
tine, și nu te face ca omul ce ispiteaște pre 11
Domnul. Adu-ți aminte de mînie în ziua 12
săvîrșirei și de vremea izbîndirii întru în- 13
toarcerea feații. Adu-ți aminte de vremea 14
foametei în vremea săturării, sărăcia și 15
lipsa—în zilele avuției. De dimeneața pî- 16
nă în sară să primeneaște vremea, și toate 17
sînt grabnice înaintea Domnului. Omul în- 18
țelept în toate să va sfii și în zilele păcatelor 19
feri-se-va de greșale. Tot înțelegătoriul au 20
conosciut înțelepciunea și la cel ce au aflat 21
pre ea va da mărturisire. Cei de înțeles la 22
cuvinte și ei s-au înțelepțit și au plouat pil- 23
de alease contenirea sufletului. După pof- 24

tele tale nu merge și de cătră poftete tale
31 te oprește; De vei da sufletului tău bună-
vrearea poftei, face-te-va bucurie vrăjmași-
32 lor tăi. Nu te veseli spre multă desfătă-
ciune, nici să te legi cu împreunarea ei.
33 Nu te face sărac făcînd sfat de osteneală
dentru împrumutare, și nimica nu iaste
ție în sac.

CAP XIX

1 **L**ucrătorul bețiv nu să va îmbogăți;
cel ce defaimă ceale puține, pre
2 puținel va cădea. Vinul și mu-
ierile depărta-vor pre cei de înțeleș,
și cel ce să lipeaște de curve mai
3 îndrăzneț va fi. Moliile și viermii vor
moșteni pre el, și sufletul îndrăzneț să va
4 rîdica. Cel ce creade curînd ușor e la ini-
mă, și păcătuind la sufletul lui va greși.
5 Cel ce să veseleaște cu inima huli-se-va, și
cel ce uraște voroava împutinează-se cu
6 răutatea. Nacidinioară să nu îndoiești
cuvîntul, și nimica ție nu se va împutina.
7 Întru priaten și întru vrăjmaș nu povesti și,
8 de nu iaste ție păcat, nu descoperi; Pen-
tru că au auzit pre tine și au păzit pre tine,
9 și cu vreamă urî-te-va. Auzit-ai cuvînt?
Să moară cu tine; cutează, că nu te va
10 sparge. De cătră fața cuvîntului avea-va
dureare cel nebun, ca de cătră fața pruncu-
11 lui ceaea ce naște. Săgeată înfiptă în
coapsa trupului, așa e cuvîntul în pîntecele
12 nebunului. Muștră pe priaten, cîndai n-au
făcut, și, încă de au făcut, ca să nu mai
13 adaogă vreodată. Muștră pe priaten, cîndai
n-au zis, și, de-au zis, ca să nu îndoiască.
14 Muștră pe prieten, pentru că de multe ori
să face pîră, și nu creade tot cuvîntul.
15 Iaste de să lunecă, și nu den suflet, și cine
16 n-au greșit cu limba lui? Muștră pre
apropapele tău, mai nainte de a-l înfricoșa,
17 și-i dă loc la legea Celui Înalt. Toată
înțelepciunea—frica Domnului, și în toată
18 înțelepciunea—facerea legii. Și nu iaste
înțelepciunea știință răutății; și nu iaste
unde e sfatul păcătoșilor înțelepciune.
19 Iaste răutate, și aceasta e scîrbă; și iaste ne-
20 bun împutinîndu-se cu înțelepciunea. Mai
bun e cel împutinat la înțeleagere cu frică
decît cel ce prisoseaște cu mintea și calcă
21 legea. Iaste măiestrie chiară și aceasta
e nedireaptă, și iaste care întoarce harul ca
22 să arate judecata. Iaste care umblă rău,
plecat cu negreață, și ceale den lăuntru lui
23 sînt pline de ficleşug; Plecîndu-ș obrazul
și aiurea auzind, unde nu s-au conoșcut,
24 mai nainte te va ajunge; Și săvai de
cătră împutinarea vîrtutei să va opri a
păcătui, de va afla vreamă, va face rău.
25 După vedea să va cunoaște omul, și dentru
întimpinarea feții să va cunoaște cel înțe-

lept. Podoaba omului și rîsul dinților 26
și călcarea omului vestește de ale lui.
Iaste muștrare care nu iaste înfrumusețată, 27
și iaste care tace, și acesta e înțelept.

CAP XX

îtu e mai bine a muștra decît a să 1
mînia, Și cel ce să mărturiseaște, 2
de cătră scădeare să va opri. Poh- 3
ta hadîmului—a strica fetia fecioa-
rei, așa și cel ce face în viață jude- 4
căți. Iaste care tace aflîndu-se înțelept, 5
și iaste care e urît de mult graiul lui. Iaste 6
care tace pentru că nu are răspuns, și iaste
care tace știind vreamă. Omul înțelept 7
tăcea-va pînă la o vreamă, iară cel balmăjî-
toriu și nebun va trece preste vreamă. 8
Cel ce înmulțeaște cuvintele urî-se-va, și 9
cel ce să volniceaște întru sine urî-se-va.
Iaste sporiu întru reale la om, și iaste afla- 10
re spre cădeare. Iaste dare care nu-ț va folo- 11
si, și iaste dare căriia iaste răsplătire îndoită.
Iaste împutinare pentru slavă, și iaste care 12
de la smerire au rădicat capul. Iaste cum-
părînd mult pre puțin, și plătind pre eale 13
cu șapte părți. Cel înțelept la cuvînt fa-
ce-va pre sine iubit, iară harurile nebunilor 14
să vor vărsa. Darea celui fără minte nu-ț 15
va folosi, pentru că ochii lui sînt pentru
unul mulți. Puțineale va da și multe va 16
ponoslui, și va deschide gura lui ca un pris-
tav. Astăzi va împrumuta și mîine va 17
ceare; urît om iaste unul ca acesta. Nebu-
nului va zice: „Nu-m iaste priaten și nu iaste 18
har la bunătățile mele; cei ce mîncă pîi-
nea mea sînt răi cu limba“. De cîte ori și 19
cîț vor batjocuri pre el? Lunecarea de la 20
pămînt—mai mult decît de la limbă; așa
e cădearea răilor, degrabă va veni. Omul 21
fără har—basnu fără vreamă; în gura celui
neînvățat să va îndeși. Den gura nebunu- 22
lui să va izgoni pilda, pentru că nu o va zice
pre ea în vreamă ei. Iaste care să opreaș- 23
te a păcătui de lipsă, și întru odihna lui nu
să va omili. Iaste care-ș piarde sufletul 24
lui pentru rușine, și de cătră fața cea fără
minte va piarde pre el. Iaste har pentru 25
rușine făgăduind priatenului, și-l cîștigă
pre el vrăjmaș în zădar. Hulă rea iaste 26
minciuna la om, în gura cea neînvățată să
va îndeși. Mai alesu e furul decît cela ce
îndeseaște la minciună, și amîndoi pierzarea
vor moșteni. Năravul omului mincinos 27
—necinste, și rușinea lui—cu el neîncetat.
(Cuvintele pildelor)
Cel înțelept la cuvînt înainte să va 27
aduce pre sine, și omul înțelept plă-

28 cea-va celor mari. Cel ce lucrează pământul înălța-va stogul lui, și cel ce place celor
29 mari curăți-va nedireptatea. Ospeațele și darurile orbesc ochii înțelepților și, ca zăbala în gură, întoarce muștrările. Înțelepciunea ascunsă și comoară neivită, ce e folosul într-amîndoao? Mai bunu e omul ascunzînd nebunia lui decît om ascunzînd înțelepciunea lui.

CAP XXI

1 **P**ătule, greșit-ai? Să nu mai adaogi încă; și pentru ceale mai denainte
2 ale tale, te roagă. Ca de fața șarpelui fugi de păcat, pentru că, de te vei apropia, mușca-te-va.
3 Dinții leului—dinții lui, omorînd sufletele oamenilor. Ca sabia cu doao ascuțite—toată nelegiuirea, la rana ei nu iaste vindecare. Groaza și sudalma pustii-vor bogăția, așa casa trufașului să va pustii. Ruga săracului—den gură pînă la urechile Lui, și judecata Lui de pripă vine. Cel ce uraște muștrarea—în urma păcătosului; și cel ce să teame de Domnul întoarce-se-va cu inema.
4 Cunoscutu e de departe cel tare în limbă, și
5 cel înțelept știe cînd lunecă el. Cel ce zideaște casa lui cu bani striini—ca cel ce strînge lui pietri de iarnă. Cîlți adunați—adunarea celor fără de lege, și concenirea lor—pară de foc. Calea păcătoșilor—netezită de pietri, și la istovul ei—groapa iadului. Cel ce păzește legea își conținește cugetul lui; și săvîrșitul fricii Domnului—înțelepciunea. Nu să va certa carele nu iaste hîtru; iaste hîtrie care înmulțește amărăciunea. Minte înțeleptului ca un potop să va înmulți, și sfatul lui—ca
[15] izvorul vieții. Inima nebunului—ca un vas zdrobit, și toată mintea nu o va ținea.
16 Cuvîntul înțelept de va auzi cel știutoriu, lăuda-l-va pre el și preste el va adaoge.
17 Auzi răsfațatul și tînji lui și-l întoarse pre el
18 den dosul lui. Tîlcuirea nebunului—ca sarcina în cale, iară pren buzile celui de
19 înțeles afla-se-va har. Gura înțeleptului cerca-să-va întru adunare, și cuvintele lui
20 cugeta-le-va în inimă. Ca casa stinsă, așa e la cel nebun înțelepciunea; și mintea celui neînțelegătoriu—necertate cuvinte.
21 Obeade sînt în picioarele celor fără minte învățatura și ca cătușăle preste mîna cea
22 direaptă. Nebunul, în rîs, își nalță glasul lui, iară omul hiclean abia încetișor va
23 zîmbi. Ca podoaba aurului iaste la cel înțelept învățatura și ca brățarea pe brațul
24 drept. Piciorul nebunului grabnic iaste în casă, și omul de multe știutoriu
25 rușina-să-va de obrazu. Nebunul de la ușa să pleacă în casă, iară bărbatul învă-

țat va sta afară. Nepedepsirea omului—
26 a asculta de la ușa, iară înțeleptul îngreuiasă-va cu necinstea. Buzele striinilor întru
27 aceastea să vor îngreuia, și cuvintele înțelepților în cumpănă vor sta. În gura nebunilor—inima lor, iară în inima înțelepților—gura lor. Cînd bleastemă cel necredincios pre Satana, el bleastemă pre al său sufletu. Pîngăreaște pre al său suflet cel
30 ce șopteaște și în nemernicie să va urî.

CAP XXII

1 **S**u piatra întinată asamănă-să leaneșul, și tot va șuiera spre necinstea lui. Cu balega scîrnelor se asamănă leaneșul, tot cel ce va rîdica pre ea scutura-ș-va mîna. Rușinea tatului—în nașterea celui neînvățat, și fata spre scădere să naște. Fata înțeleaptă moșteni-va bărbatul ei, și ceaa ce rușinează iaste spre mîhnirea celui ce o naște. Pre tatăl și pre bărbat rușinează cea dîrză, și de cătră amîndoi să va necinsti. Cîntarea în jale—fără vreame poveaste, bătăile și certarea în toată vreamea înțelepciunii. Ca cel ce lipeaște hîrbul iaste cel ce învață pre nebun, sculînd pre cel ce doarme dentradîncul somnu. Ca cînd ar povesti celui ce dormitează iaste cela ce povestește nebunului, și la săvîrșit va grăi: „Ce iaste?“
2 Asupra mortului plînge, pentru că i-au lipsit lumina; și pre nebun plînge, pentru că i-au lipsit înțeleagerea. Mai cu dulceață
3 plînge pre mort, căci s-au odihnit; iară viața nebunului mai rea e decît moartea. Jalea
4 mortului—șapte zile, iară a celui nebun și necredincios—toate zilele vieții lui. Cu
5 cel nebun nu înmulți cuvîntul, și spre cel neînțelegătoriu nu mearge. Fereaște-te
6 de cătră el, pentru ca să nu aibi trudă și să nu te spurci întru scuturarea lui. Abate-te de la el, și vei afla odihnă și nu te vei trîndăvi întru nebunia lui. Ce va fi mai
7 greu decît plumbul? Și ce e numele lui fără numai nebun? Năsipul și sarea
8 și glonțul de fier mai lesne e a suferi decît om neînțelegătoriu. Închietura de lemn, legată fiind spre clădirea casii, de cutremuru nu să va răsipi; așa inima întemeiată spre cugetul sfatului în vreame nu să
9 va spărea. Inima așăzată spre cugetul înțelegerii—ca podoaba năsipoasă a părealei neated. Haraci la înălțime stîndu în
10 preajma vîntului nu vor îngădui; așa și inima fricoasă pre cuget nebun în preajma a toată frica nu va îngădui. Cel ce împunge
11 ochiul pogorî-va lacrimi, și cel ce împunge inima arată simțirea. Aruncînd piatră
12 preste zburătoare scorneaște pre eale, și cel ce ocăraște priatenul strica-va priete-

22 nia. Asupra priatenului de vei zmulge
 23 sabia, să nu te deznădăjduiești, pentru că
 24 iaste întoarcere; Asupra priatenului de
 25 vei deschide gura, să nu te sfiești, pentru
 26 că iaste împăcăciune, Afară den ocară și
 27 trufie și descoperirea tainii și rană vicleană
 28 —întru aceastea va fugi tot priatinul. Cre-
 29 dință agoniseaște în sărăcie cu cel de aproa-
 30 pe, pentru ca întru bunătățile lui împreună
 te vei sătura. În vremea primejdiei ră-
 mîi la el, ca întru moștenirea lui împreună
 să moștenești. Înaintea focului—abur
 de cuptoriu și fum; așa sînt înaintea sîngiu-
 rilor sudălmile. Pe priatin a-l acoperi nu
 mă voi rușina, și de cătră fața lui nu mă
 voi ascunde. Macară că și reale mi se
 vor întîmpla pentru el, tot cela ce va auzi
 feri-se-va de el. Cine va da mie preste gu-
 ra mea pază și preste buzele mele peceate
 isteață, ca să nu caz de la ea și limba mea
 mă va piarde?

C A P X X I I I

1 **D**oamne, Părinte și Stăpînitoriile
 2 vieții mele, să nu mă părăsești
 în sfatul lor, să nu mă laș să caz
 întru ei. Cine va pune preste
 cugetul meu bătăi și preste inima
 mea învățătura înțelepciunii, ca preste ne-
 cunoștințele mele nu vor cruța și nu vor
 3 fi de față păcatele lor, Ca să nu să în-
 mulțească necunoștințele mele și păcatele
 mele să să înmulțească, și voi cădea
 înaintea vrăjmașilor și se va bucura asupra
 4 mea vrăjmașul meu? Doamne, Părinte
 și Dumnezeu al vieții mele, înălțarea ochi-
 lor nu-m da mie și pohta întoarce-o de la
 5 mine. A pîntecelui pohtă și împreunarea
 trupului să nu mă cuprinză pre mine, și la
 suflet nerușinos să nu dai pre mine.

(Învățătura gurii)

6 Învățătura gurii auziț, fiilor, și cel ce să
 7 păzește nu să va prinde. În buzele lui
 prinde-se-va păcătosul, și suduitorul și tru-
 8 fașul să vor sminti întru eale. Cu jură-
 mînt să nu deprinzi gura ta, și cu numirea
 9 Sfîntului să nu te obiciuiești. Că precum
 sluga, cercetîndu-se adease, de bătăi nu să
 va scădea, așa și cel ce jură și numeaște pu-
 10 rurea de păcat nu să va curăți. Bărbatul
 cel mult-jurătoriu umplea-se-va de fărde-
 leage și nu se va depărta de la casa lui biciul.
 11 De va greși, păcatul lui asupra lui; și macară
 va trece cu vederea, greșit-au îndoit.
 12 Și de au jurat în deșărt, nu se va îndirepta,
 pentru că să va umplea de aduceri casa lui.
 13 Iaste graiu tocma îmbrăcat cu moartea; să
 14 nu să afle întru moștenirea lui Iacov. Pen-
 tru că de la cei buni-credincioși toate aceas-
 tea să vor depărta, și în păcate nu să vor tă-
 vâli. Întru neînvățătura cea neobiciuită nu
 deprinde gura ta, pentru că iaste întru ea gîn-
 15 dul păcatului. Adu-ț aminte de tată-tău și

de mumă-ta, pentru că în mijlocul celor
 mari vei șădea împreună, Ca nu cîndai 16
 vei uita înaintea lor și cu năravul tău te vei
 nebuni, Și vei vrea să nu te fii născut și 17
 ziua nașterii tale să nu bleastemi. Omul 18
 împreună obiciuindu-se cu cuvintele ocărîi,
 în toate zilele lui nu se va învăța. Doao 19
 chipuri înmulțesc păcatele, și al treilea va
 aduce urgie. Sufletul fierbinte—ca focul 20
 arzătoriu, nu se va stinge pînă unde să va
 potoli. Omul curvariu în trupul cărnii lui 21
 nu să va ostoi pînă va ațîța foc. La omul 22
 curvariu toată pînea e dulce, nu se va înceta
 pînă nu se va săvîrși. Omul care pășaste 23
 den patul lui, zicînd în sufletul lui: „Cine
 mă veade? Întunearec e împrejurul meu 24
 și păreții mă acopere și nimenea nu mă
 veade; ce mă sfiesc? Păcatele mele nu 25
 va pomeni Cel Înalt“; și ochii oamenilor—
 26 frica lui, Și n-au cunoscut că ochii Dom-
 nului cu o mie de părți sînt mai luminoși
 decît soarele, căutînd toate căile oamenilor
 și socotind la părțile ceale ascunse. Mai 27
 înainte de a să zidi, toate s-au conocut
 Lui, așa și după ce s-au săvîrșit. Acesta 28
 în ulițele cetăților să va izbîndi, și unde
 n-au cugetat să va prinde. Așa și muiarea 29
 ce-au lăsat pre bărbat și au pus moștenito-
 riu den streini, Pentru că întîiu leagea 30
 Domnului au călcat, și al doilea la bărbatul
 ei au greșit, și al treilea în curvie s-au prea-
 curvit, de bărbat strein copii au pus.
 Aceasta la adunare să va scoate, și pentru 31
 fiii ei socoteală va fi. Nu vor da fiii ei 32
 spre rădăcină, și ramurile ei nu vor da roadă.
 Și va lăsa spre osîndă pomenirea ei, și ocară 33
 ei nu se va stinge. Și vor cunoaște cei 34
 rămași că nemică nu iaste mai bun decît
 frica Domnului și nemică mai dulce decît
 a lua aminte la poruncile Domnului.

L A U D A Î N Ţ E L E P C I U N I I . C A P X X I V

1 **I**nțelepciunea lăuda-va sufletul ei
 și în mijlocul norodului ei făli-se-va.
 2 Întru adunarea Celui Înalt gura ei
 va deschide și în preajma puterii
 Lui lăuda-se-va: „Eu de la gura 3
 Celui Nalt am ieșit și ca negura am acoperit
 pămîntul. Eu întru ceale nalte am să- 4
 lășluit, și scaunul meu—în stîlp de nor.
 Încungiurimea ceriului am încungiurat 5
 sîngură și în adîncul fără-fundurilor am îm-
 6 blat. În valurile mării și în tot pămîntul
 și în tot norodul și limbi am cîștigat. Cu 7
 aceștea toți odihnă am cercat și în moștenirea
 Cuiva voi sălășlui. Atuncea au poruncit 8
 mie Ziditoriu tuturor, și Carele au odihnit
 cortul meu, Și zise: ‘Întru Iacov te să- 9
 lășluisă și întru Israil te moșteneasă’.

10 Mai nainte de-nceputul veacului m-au zidit
pre mine, și pînă în veac nu mă voi sfîrși.
11 În cort sfînt înaintea Lui am slujit, și așa
12 în Sion m-am întărit. În cetate îndrăgită
așijderea m-am odihnit, și în Ierusalim—bi-
13 ruința mea. Și m-am rădăcinat întru no-
rod slăvit, în partea Domnului, moștenirii
14 Lui. Ca un chedru m-am înălțat întru
Livan și ca un chiparos în munții Aeronu-
15 lui. Ca un finic m-am înălțat în țarmuri
16 și ca sădirile trandafirului în Ieriho. Ca
un maslin binecuvios în cîmp, și mă înălțaiu
17 ca un palten. Ca scorțișoara și aspalathul
mirositurilor am dat miros și ca zmirna cea
18 aleasă am dat bună-mirosire, Ca halvani
și onix și stacti și ca aburul livanului în cort.
19 Eu ca un terevinth am întins ramurile mea-
le, și ramurile mele ramurile slăvii și ale
20 darului sînt. Eu—ca o vie ce au odrăslit
darul, și florile mele roada slăvii și avuției
21 sînt. Apropiati-vă cătră mine, ceia ce mă
poftiți pre mine, și vă săturați den roadele
22 mele. Pentru că pomenirea mea decît
miarea e mai dulce, și moștenirea mea decît
23 fagurul mierii. Cei ce mă vor mîncă pre
mine iară vor flămînzi, și cei ce mă vor bea
24 iară vor însetoșa. Cel ce mă ascultă pre
mine nu se va rușina, și cei ce lucrează în
25 mine nu vor păcătui“. Toate acestea
—cartea făgăduinții Dumnezăului celui
Înalt, leagea carea au poruncit Moisi moște-
26 nirei la adunările lui Iacov, Cel ce împle
ca Fisonul înțelepciunea și ca Tigris în zilele
27 tinerilor, Cea ce umple ca Efratul înțe-
leagerea și ca Iordanul în zilele seacerii,
28 Cel ce arată ca lumina învățătura, ca Ghio-
29 nul în zilele culesului. N-au săvîrșit cel
dentîiu a o cunoaște pre ea, și așa cel dupre
30 urmă n-au cercetat pre ea. De la mare
s-au înmulțit cugetul ei și sfatul ei de la
31 bezna cea mare. Și eu ca un iaz den rîu
și ca un urloiu de apă am ieșit în grădină.
32 Ziș: „Adăpa-m-voiu grădina și-m voiu îm-
33 băta sădirea“. Și iată, să făcu mie iazul
spre rîu, și rîul meu s-au făcut spre mare.
34 Căci învățătura ca zorile voiu lumina și
35 voiu ivi pre eale pînă departe. Încă ca
prorocia învățătura voiu turna și voiu lăsa
36 pre ea la neamurile veacului. Vedeți că
nu mie singur am trudit, ce tuturor celor ce
cercetează pre ea.

CAP XXV

1 **I**n trei m-am înfrumusețat și mă scu-
lăiu înfrumusețată înaintea Domnu-
2 lui și a oamenilor: Unirea frați-
lor, și priiteșugul vecinului, și mui-
rea și bărbatul carii să toclesc bine
3 întru ei. Și trei chipuri au urît sufletul
mieu și foarte mă scîrbiiu de viața lor:

Pre săracul trufaș, și pre bogatul mincinos, 4
și pre bătrînul preacurvariu, scăzîndu-se cu
înțeleagerea. În tinerețe-ți n-ai adunat, 5
și cum vei afla la bătrînețele tale? Cîtu 6
e de-nfrumusețată judecata căruntețelor
și la cei bătrîni a conoaște sfatul! Cîtu 7
e de-nfrumusețată celor bătrîni înțelepci-
nea și la cei slăviți gîndul și sfatul! Cunu- 8
na bătrînilor—ispitirea de multe, și lauda
lor—frica Domnului. Noao cugetări am 9
fericit în inima mea, și al zeacelea zice-l-vo-
iu pre limbă: Om veselindu-se spre feciori, 10
trăind și văzînd cădearea vrăjmașilor;
Fericit cel ce trăiaște cu muiare de-nțeleș, 11
și carele cu limba n-au lunecat, și care n-au
slujit la cel ce e nevreadnic lui; Fericit 12
carele au aflat înțelepciunea și cel ce pove-
steaște la urechile celor ce aud; Cîtu e de 13
mare cel ce au aflat înțelepciunea! Ce nu
iaste (mai mare) decît cel ce să teame de
Domnul; Frica Domnului decît tot au 14
covîrșit—cel ce ține pre ea cu cine să va
asămăna? Toată rana, și nu rana inimii; 15
și toată răutatea, și nu răutatea muierei;
Toată aducerea, și nu aducerea celor ce 16
urăscu; și toată izbînda, și nu izbînda vrăj-
mașilor. Nu iaste cap decît capul șarpelui, 17
și nu iaste mînie decît mînia vrăjmașului.
A lăcui împreună cu leul și cu bălaurul 18
voiu pohti, decît a lăcui cu muiarea rea.
Răutatea muierei premeneaște vederea ei 19
și întunecă fața ei ca un sac. Între mijlo- 20
cul aproapelui lui culca-se-va bărbatul ei și,
auzînd, au suspinat amar. Mică e toată 21
răutatea cătră răutatea muierei; sorțul pă-
cătosului va cădea preste ea. Suișul nă- 22
sipos în picioarele bătrînului, așa—muiarea
limbută la bărbatul lin. Să nu cazi spre 23
frumusețele muierei și muiare să nu pof-
tești. Urgie și obrăznicie și rușine mare 24
—muiarea de va agonesi bărbatului ei.
Inimă smerită și obraz posomorît și rana 25
inimii—muiarea rea. Mîni luate și genu- 26
che slăbănoage—care nu va ferici pre bār-
batul ei. De la muiare e începătura 27
păcatului, și pren ea murim toți. Nu da 28
apei trecătoare, nici muierei reale volnicie.
De nu umblă după mîna ta, de la trupul 29
tău taie pre ea.

CAP XXVI

1 uierii ceii bune fericit iaste bārba-
tul, și numărul zilelor lui—îndoit.
2 Muiarea bărbată veselește pre
bărbatul ei și anii lui umplea-i-va
3 cu pace. Muiarea bună—parte
bună, în partea celor ce să tem de Domnul
4 să va da; Și a bogatului, și a săracului, ini-
ma e bună, în toată vremea fața e blîndă.
5 De trei s-au sfiit inima mea, și la al patru-

6 lea feații m-am rugat: Pira cetății și adu-
narea gloatei și asupreală minciunii—decît
7 moartea toate-s mai reale. Dureare inimii
și jale—muiarea împotrivă-rîvnitoare spre
muiare și bătaia limbii la toate împreunîn-
8 du-se. Jugu de boi clătindu-se iaste mu-
iarea rea; cel ce o ține pre ea—ca cel ce
9 ține scorpia. Urgie mare—muiarea bețivă
10 și rușinarea ei nu va acoperi. Curvia mu-
ierii întru nălțimile ochilor și în geanele ei
11 să va cunoaște. Pre fată neîncetatu întă-
reaște paza, ca nu, aflînd slobozire, ei-ș va
12 trebui. Denapoia nerușinosului ochiu te
păzește, și să nu te miri de va greși la tine.
13 Precum călătorul însătoșat își deschide
gura și de la toată apa cea mai de aproape
14 va bea, În preajma a tot țarușul va șădea
15 și înaintea săgeții va deschide tulba. Ha-
rul muierii înfrumusăța-va bărbatul ei, și
16 oasele lui va îngrășa ștința ei. Darea
Domnului—muiarea tăcută, și nu iaste
17 schimbare sufletului învățat. Har preste
har—muiarea rușinoasă, și nu iaste nici o
cumpănire vreadnică sufletului celui oprit.
18 Soarele răsărind în ceale nalte ale Domnu-
lui, și frumuseața muierii bune întru po-
19 doba casii lui. Lumină luminînd pre
sfeășnec sfînt, și frumuseațile feații pre
20 vîrstă de stat. Stîlpi de aur preste temeiu
de argint, și picioarele frumoase preste piep-
21 turile celui bine-întărit. Preste doao s-au
mîhnit inima mea, și pre al treilea mînie
22 mi-au venit: Bărbatul războinic care lip-
sește pentru neavearea, și bărbați de înțe-
23 les de să vor ocări, Întorcîndu-se de la
direptate spre păcat; Domnul va găti spre
24 sabie pre el. Abia să va scoate neguță-
torul den greșală, și nu să va îndirepta
cîrciumariul de cătră greșală.

CAP XXVII

1 **P**entru nedobînda mulți au greșit,
și cel ce cearcă să înmulțască
2 întoarce-va ochiul. Între închie-
turile pietrilor înfige-se-va și păruș,
și între vînzare și cumpărătoare
3 să va zdrobi păcatele. De nu cu frica
Domnului va ținea cu nevointă, curînd să
4 va surpa casa lui. În clătinarea ciurului
rămîne baliga, așa pleavele omului—în gîn-
5 dul lui. Vasele olariului le ispiteaște
cuptoriul, și ispitirea omului—în gîndul lui.
6 Lucrarea lemnului arată roada lui, așa
7 e cuvîntul gîndirii inemii omului. Mai
nainte de gîndire să nu lauzi pre bărbat,
pentru că aceasta e ispitirea oamenilor.
8 De vei goni dreptatea, o vei apuca și te
vei îmbrăca cu ea ca cu haina slăvii cea
9 pînă în pămînt. Pasările la ceale ce-s
aseamene lor vor poposi, și adevărul
cătră ceia ce lucrează pre el să va întur-

na. Leul vînatul pîndeaște, așa păcatele 10
pre ceia ce lucrează ceale nedireapte. Po- 11
veastia bunului-credincios—pururea înțelep-
ciune, iară cel fără minte ca luna să preme-
neaște. În mijlocul celor neînțelegători 12
păzește vreamea, iară în mijlocul celor ce
cugetă îndeseaște. Poveastia nebunilor— 13
supărare, și rîsul lor—în răsfățarea păcatu-
lui. Voroava celui mult-jurătoriu va în- 14
direpta perii, și vrajba lor—astupare urechi-
lor. Vărsare de sînge—vrajba trufașilor, 15
și sudalma lor—auzire rea. Cel ce des- 16
copere tainele pierdut-au credința și nu va
afla priaten spre sufletul lui. Priimește 17
prietenul și te încreade cu el; iară de vei
descoperi tainele lui, nu vei merge după el.
Pentru că în ce chip au pierdut omul pre vrăj- 18
mașul lui, așa ai pierdut tu prieteșugul
aproapelui. Și ca cum ai slobozit o pa- 19
săre den mîna ta, așa ai lăsat pre aproapele-ț
și nu-l vei vîna pre el. Să nu-l gonești 20
pre el, că s-au depărtat departe și au fugit
ca căprioara den laț. Căci rana iaste a o 21
lega și a sudălmii iaste împăcăciune, iară
cela ce au descoperit tainele s-au deznădej- 22
duit. Cel ce clipeaște cu ochiul meșter-
șuguiaste reale, și nimeni pre el va depărta
de la dînsul. Den preajma ochilor tăi 23
îndulci-va gura ta și spre cuvintele tale să
va mira, Și apoi îș va întoarce gura lui 24
și în cuvintele tale va da poticneală. Multe 25
am urît și n-am asămănat ca aceasta; și
Domnul va urî pre el. Aruncînd piatra 26
în sus, preste capul lui aruncă; și rana vi-
cleană despica-va ranele. Cel ce sapă 27
groapă într-însa va cădea, și cel ce întinde
cursă întru ea să va prinde. Cela ce face 28
reale, la el să vor tăvăli, și nu va cunoaște de
unde vin lui. Batjocurirea și ocară—ce- 29
lor trufași, și izbînda ca leul va vîna pre el.
Cu laț să vor prinde cei ce să veselescu de 30
cădearea celor buni-credincioși, și dureare
va topi pre ei mai nainte de moartea lor.
Pomenire de rău și urgie, și acestea sînt 31
scîrbe; și bărbatul păcătos țitoriu va fi
de eale.

CAP XXVIII

el ce izbîndeaște de la Domnul va 1
afla izbîndă, și păcatele lui, întă-
rind, va întări. Lasă nedireptatea 2
aproapelui tău și, atuncea rugîndu-
te tu, păcatele tale să vor dezlega.
Omul asupra altui om păzește mînie, și de 3
la Domnul ceare vindecare? Asupra omu- 4
lui ce iaste aseamene cu el nu are milă, și
pentru păcatele lui să roagă? El trup 5
fiind, păzește pizmă; cine va curăți păca-
tele lui? Adu-ți aminte de ceale de apoi, 6
de stricăciune și de moarte, și te pără-

seaste de vrajbă și rămii întru porunci.
 7 Adu-ți aminte de porunci, și să nu pizmuiești aproapelui; și făgăduinții Celui Nalt, și
 8 nu băga samă necunoștința. Depărtează-te de vrajbă, și vei împușina păcatele; pen-
 9 tru că omul mînios ațîța-va vrajbă. Și omul păcătos turbura-va prietenii și în mijlocul celor ce-s împăcați va pune pîră.
 10 După materia focului, așa să va ațîța, și după întărirea vrăjbii focul să va creaste.
 11 După vîrtutea omului mînia lui va fi, și după avuție înălța-vaurgia lui. Pricea sîrguindu-se ațîța foc, și vrajba sîrguindu-se varsă sînge. De vei sufla scînteia, ațîța-se-va, și de vei scuipa preste ea, stinge-să-va; și amîndoao den gura ta ies.
 14 Șoptitoriul și pre cel îndoit la limbă să să bleasteme, pentru că pre mulți, împăcați fiind, i-au pierdut. Limba a treia pre mulți au clătît și au despărțit pre ei den limbă în limbă și cetăți tari au surpat și casele celor mari au surpat. Limba a treia muieri bărbate au izgonit și le-au lipsit pre eale de ostenealele lor. Cel ce va lua aminte la ea nu va afla odihnă, nici să va sălășlui cu linește. Lovitura biciului face vînături, iară lovitura limbii va frînge oase. Mulți au căzut în gură de sabie, și nu ca cei ce au căzut pentru limba. Fericit cel ce s-au acoperit de cătră ea, care n-au trecut în mînia ei, Carele n-au tras jugul ei și în legăturile ei nu s-au legat, Pentru că jugul ei—jug de fier, și legăturile ei—legături de aramă. Moartea rea e moartea ei, și mult mai de folos—iadul decît ea. Nu va birui pre cei buni-credincioși, și în văpăia ei nu să vor arde. Cei ce părăsesc pre Domnul cădea-vor într-însa, și întru ei să va ațîța și nu se va stinge. Trimite-se-va preste ei ca leul, și ca pardosul strica-i-va pre ei. Vezi, îngrădeaste ocina ta cu mărăcini, argintul tău și aurul tău foarte-l leagă. Și cuvintelor fă jug și cumpănă, și la gura ta fă ușă și zăvor. Ia-te aminte ca nu cîndai vei luneca întru ea, să nu cazi în preajma celui ce pîndeaste cu vicleșug.

CAP XXIX

1 **S**ela ce face milă împrumuta-va pre aproapele lui, și cela ce biruiaște cu mîna lui păzeaste poruncile.
 2 Împrumutează pre aproapele tău în vremea trebii lui, și iarăș dă
 3 aproapelui la vreme. Întăreaste cuvînt și te încreade cu el, și în toată vremea
 4 afla-vei treaba ta. Mulți ca o aflare au gîndit împrumutarea și au dat dureare
 5 celor ce au ajutat lor. Pînă unde va lua, va preasăruta mîna lui și spre banii
 6 aproapelui smeri-va glasul; Și în vremea dării, va îndelunga vreme și va da cuvinte

cu trîndăvie și vremea va vinui. De va putea, abia va lua jumătate și o va socoti ca o aflare; Iară de nu, lipsitu-l-au pre el de banii lui, și l-au cîștigat pre el vrăjmaș în dar. Blesteme și sudălmi va răsplăti lui, și, pentru mărirea, răsplăti-va lui necinste. Mulți pentru răutate s-au întors, a să lipsi în zadar s-au sfiit. Însă asupra celui smerit mult îl îngăduiaște și spre milostenie să-l tragi pre el. Pentru poruncă sprejeneaste pre sărac și, după lipsa lui, să nu-l întorni pre el deșărt. Piarde argintul pentru frate și priatin, să nu să ruginească supt piatră spre pierzare. Pune comoara ta după poruncile Celui Nalt, și va folosiție mai mult decît aurul. Închide milostenia ta în cămările tale, și aceasta te va scoate pre tine den toată răutatea; Mai mult decît pavăza tăriei și decît sulița puterii împotriva vrăjmașului bate-se-va pentru tine. Bărbatul bun chizășui-se-va pre aproapele lui, și cel ce au pierdut rușinea părăsi-l-va pre el. Harurile chezașului să nu le uiți, pentru că au dat sufletul lui pentru tine. Binele chezașului va întoarce păcătosul, și cel nemulțimitoriu în cuget va părăsi pre cel ce l-au izbăvit. Chezașia pre mulți au pierdut, îndireptați fiind, și au clătît pre ei ca valul mării. Pre bărbați tari i-au înstreinat, și au rătăcit în limbi streine. Păcătosul, căzînd la chezașie și gonind prilejuri, cădea-va la judecată. Sprijăneaste pe aproapele tău, după putearea ta, și te păzeaste ca să nu cazi. Începătura vieții: apa, și pîinea, și haina, și casa acoperind grozăvia. Mai bună e viața săracului supt acoperemînt de grinzi, decît mîncări luminate în streini. Spre mic și spre mare, fii voitoriu de bine. Viața rea iaste cea den casă în casă, și unde să va sălășlui nu va deșchide gura. Ospăta-vei și vei adăpa la ceale nemulțimite, și pre lîngă aceastea amară vei auzi: „Pasă, nemearnice, găteaste masa și, cu ce va fi în mîna ta, hrăneaste-mă“; „Ieși, nemearnice, denaintea cinstei, că mi-au venit fratele meu oaspăț și trebuiaște casa“. Greale-s aceastea la om ce are minte: certarea casii și ponosul datornicului.

CAP XXX

Pentru feciori

1 **S**el ce iubeaste pre fiiul lui îndesi-va bicele lui, pentru ca să să veselească la cea de apoi ale lui. Cela ce ceartă pre fiiul lui folosi-se-va de el, și între cei conosciți pentru el să va lăuda. Cela ce învață pre fiiul lui va întărita pre vrăjmaș, și înaintea priatinilor de el să va bucura. Murit-au tatăl lui, și ca cum n-ar fi murit, pentru că aseamene cu el au lăsat după el. În viața lui au văzut și

s-au bucurat, și la moartea lui nu s-au mîhnit.
 6 Înaintea vrăjmașilor au lăsat izbîndire, și
 7 prietenilor răsplătind har. Pentru sufletul
 fiilor lega-va ranele lui, și de toată strigarea
 8 să vor turbura ficații lui. Calul neînvă-
 țat ieși-va năsilnic, și fiul slobod va ieși
 9 obraznec. Apleacă fiul, și te va înspăi-
 10 ma; joacă cu el, și te va mîhni. Nu rîde
 împreună cu el, pentru ca să nu te doară
 împreună, și la cea de apoi vei strepezi din-
 11 ții tăi. Să nu dai lui volnicie la tinerețe;
 frînge coastele lui, pînă e copil, ca nu cîndai,
 12 năsilnicindu-se, nu te va asculta. Ceartă
 pre fiul tău și lucrează întru el, ca nu,
 13 întru rușinarea ta, să va poticni. Mai bi-
 ne sărac sănătos și putînd cu vîrtutea, decît
 14 bogatul bătut la trupul lui. Sănătatea
 cea desăvîrșită mai bună e decît tot aurul,
 și trupul cel sănătos cu vîrtute decît avere
 15 nenumărată. Nu iaste avuția mai bună
 decît sănătatea trupului, și nu iaste veselie
 16 mai multă decît bucuria inimii. Mai bu-
 nă e moartea decît viața amară sau boală
 17 stătătoare. Bunătăți răvărsate preste
 gură închisă, puneri de bucate zăcînd lîngă
 18 groapă. Ce folosește jîrtva la idol? Pen-
 tru ca nici va mîncă, nici va mirosi; așa cea
 19 ce să gonească de domnul. Văzînd îna-
 ințea ochilor și suspinînd, ca scopitul îmbră-
 țeșînd fecioara și suspinînd, așa cea ce
 20 face în silă judecăți. Să nu dai la întris-
 tare sufletul tău și să nu te necăjești pre
 21 tine în sfatul tău. Veselia inimii—viața
 omului, și bucuria bărbatului—îndelungarea
 22 zilelor. Îndrăgește sufletul tău și mîngîie
 inima ta, și întristăciunea departe o depăr-
 23 tează de la tine, Pentru că pre mulți au
 omorît întristăciunea și nu iaste folos întru
 24 ea. Rîvnirea și mînia împuținează zilele,
 și grija aduce bătrînețele mai nainte de
 vreme.

CAP XXXI

1 **P**riveghearea avuției topește trupu-
 rile, și grija ei osebește somnul.
 2 Grija privegherii va ceare adormire,
 și boala grea va trezvi somnul.
 3 Ostenit-au bogatul în strînsoarea
 banilor și în odihnă să satură de desfătă-
 4 ciunele lui. Ostenit-au săracul întru îm-
 puținarea vieții și în odihnă lipsit să face.
 5 Cel ce îndrăgește aurul nu se va îndirepta,
 și cel ce gonească stricăciunea sătura-se-va
 6 de ea. Mulți s-au dat la cădere pentru
 aurul, și s-au făcut peirea lor de cătră
 7 fața lor. Lemn de piadecă iaste celor
 ce jîrtvuiesc lui, și tot cel fără minte
 8 să va prinde într-însul. Fericit boga-
 tul carele s-au aflat fără prihană și care-
 9 le denapoa aurului n-au mers. Cine
 iaste? Și vom ferici pre el, pentru că au

făcut minunate în norodul lui. Cine s-au 10
 ispitit întru el și s-au întemeiat și să fie spre
 laudă? Cine putea a ieși den poruncă și 11
 n-au ieșit, și a face reale și n-au făcut?
 Întări-se-vor bunătățile lui, și milosteniile 12
 lui povesti-le-va adunarea. La masă mare 13
 ai șazut? Să nu deșchizi preste ea gîtlejul
 tău Și să nu zici: „Multe-s ceale dentr-în- 14
 sa“. Adu-ți aminte că e rău ochiul ficlean.
 Mai rău decît ochiul ce s-au zidit? Pentru 15
 aceea de cătră toată fața lăcrămează.
 Oriunde va căuta, să nu întinzi mîna și să 16
 nu te vîri cu el în blid. Gîndește ceale 17
 ale aproapelui tău dentru tine și preste tot
 lucrul gîndește. Mănîncă ceale ce-ți 18
 sînt denainte ca un om și nu clefăi, să nu
 te urăști. Încetează întîiu pentru învăță- 19
 tura și nu te sătura, ca să nu te împiadeci.
 Și de ai șazut în mijlocul celor mai mulți, 20
 mai nainte de ei să nu întinzi mîna ta.
 Cîtu e de destul omului slujit cel puțin, și 21
 pre așternutul lui nu răsufală. Somnul 22
 sănătății iaste pre maț cu măsură; scula-
 tu-s-au dimeneața, și sufletul lui—cu el.
 Truda privegherii și a greaței și căpiarea 23
 —cu omul cel nesățios. Și de te-ai silit în 24
 mîncări, scoală-te, fiind mîncate pe jumă-
 tate, și te vei odihni. Ascultă-mă, fiule, 25
 și să nu mă defaimi, și la ceale de apoi vei
 afla cuvintele meale. La toate lucrurile 26
 tale te fă sîrguitoriu, și toată boala nu te
 va timpina. Lucirea pîinii vor blagoslo- 27
 vi-vor buzele, și mărturia bunătății ei e
 credincioasă. Spre pîinea rea va cîrti 28
 cetatea, și mărturia răutății ei pre amărun-
 tul. La vin nu te viteji, pentru că pre 29
 mulți au pierdut vinul. Cuptoriul ispi- 30
 tească călitura în stîmpărare; așa vinul
 inimile, în vrajba trufașilor. Tocma e cu 31
 viața vinul la om, de-l vei bea pre el cu mă-
 sura lui. Ce viață iaste aceluia ce să îm- 32
 puținează cu vinul? Și el s-au zidit spre
 veselia oamenilor. Bucuria inimii și vese- 33
 lia sufletului iaste vinul, bîndu-se la vreme
 cu măsură. Amărăciune sufletului iaste 34
 vinul bîndu-se mult, în zădărire și în cădere
 împotrivă. Înmulțească beția mînia celui 35
 fără minte spre împiedecare, împuținînd
 vîrtutea și făcînd rane. La ospățul vinu- 36
 lui să nu mustri pre aproapele tău și să nu-l
 defaimi pre el la veselia lui; Cuvînt de 37
 ocară să nu-i zici lui și să nu-l necăjești
 pre el în cearere.

CAP XXXII

1 **P**ovățuitoriu te-au pus? Nu te văzne-
 si; fă-te întru ei ca unul dentr-înșii,
 2 Grijaște de ei și așa șazi; și, toată
 treaba ta făcînd, culcă-te, Pen- 3
 tru ca să te veselești de ei și, pen-
 tru bună podoaba harului, vei lua cunună.

4 Grăiaște, cela ce ești mai bătrîn, pentru că
 5 să cade ție, întru adevărată știință, și să nu
 6 zăticnești muzicile. Unde e ascultare să
 7 nu verși graiu, și fără vreame nu te înțe-
 8 lepți. Peceate de anthrax pre podoabă
 9 de aur—potrivirea cîntăreților la ospățul
 10 vinului; În meștersug de aur peceate
 11 de zmaragdu—viersul cîntăreților la vinul
 12 cel dulce. Grăiaște, tînărul, de-ți iaste
 13 treaba, abia de doao ori de te vei întreba;
 14 Sumuiaște cuvîntul, întru puține—multe;
 15 fă-te ca cum ai ști și împreună tăcînd. În
 16 mijlocul celor mari nu te face tocma; și al-
 17 tui va zice, nu prea lungi vorba. Înaintea
 18 trăsnetului grăbeaște fulgerul, și înaintea
 19 rușinosului merge-va harul. La vreame
 20 te scoală și nu te codi, aleargă acasă și nu
 21 te trîndăvi; Acolo joacă și-ți fă cugetele
 22 tale, și să nu greșești cu cuvîntul trufaș.
 23 Și spre acestea cuvîntează bine pre Cela
 24 ce te-au făcut și te îmbată den bunătățile
 Lui. Cel ce să teame de Domnul aleage-
 va învățătura, și cei ce mîneacă afla-vor bună-
 vrearea. Cel ce cearcă leagea sătura-să-va
 de dînsa, și cel ce fățăreaște scîrbi-să-va
 întru el. Cei ce să tem de Domnul afla-
 vor judecată, și îndireptări ca lumina vor
 aprinde. Omul păcătos să abate de mus-
 trare și după voia lui va afla potrivire.
 Bărbatul cel de sfat nu va treace cugetul; și
 striinul și trufașul nu să va teame de frică,
 și după ce va face cu el. Fără de sfat ne-
 mică să nu faci; și făcînd tu, să nu te că-
 iești. În calea împiedecării nu merge,
 și să nu te împiadice înpietrișuri. Să nu
 crezi în calea cea nepotcinită, și de fiii tăi
 te păzește. În tot lucrul să-ți crezi su-
 fletul tău, pentru că și aceasta iaste paza
 poruncilor. Cel ce creade legii ia aminte
 la porunci, și cel ce nădejduiaște pre
 Domnul nu să va scădea.

CAP XXXIII

1 **L**re cel ce să teame de Domnul nu-l
 2 va întempina rău, ce în dodială, și
 3 iară-l va scoate. Bărbatul înțe-
 4 lept nu va urî leagea, iară cel ce
 5 fățăreaște într-însa iaste ca corabia
 6 în furtună. Omul de înțeles încreade-se-va
 7 legii, și leagea—lui credencioasă. Ca în-
 8 trebarea direpților, gătește cuvîntul, și așa
 9 te vei asculta; leagă împreună învățătura și
 răspunde. Roata carului—inema nebunu-
 lui, și ca osia ce să întoarce e gîndul lui.
 Calul la mînzit—ca priatenul hulitoriu,
 dedesuptul a tot celui ce va șădea pre el
 va necheza. Pentru ce zi decît zi prisose-
 aște și toată lumina zilei anului—de la
 soare? Cu mintea Domnului se-au ose-
 bit, și au schimbat vremi și praznece dentru
 eale. Înălțat-au și au sfințit, și dentr-în-

10 sele au pus spre numărul zilelor. Și oa-
 11 menii toți—den țărînă, și den pămînt s-au
 zidit Adam. Cu mulțimea științii Dom-
 12 nului au osebit pre dînșii și au premenit
 căile lor. Dentru ei au blagoslovit și au
 13 înălțat, și dentru ei au sfințit și cătră El
 s-au apropiat. Dentr-înșii au blestemat și
 14 au smerit și i-au întors pre ei de la starea lor.
 Ca lutul olariului în mîna lui, toate căile
 15 Lui după bunăvreaarea Lui. Așa-s oamenii
 16 în mîna Celui ce au făcut pre ei, să dea lor
 după judecata Lui. Împotriva răului e
 17 binele, și împotriva morții—viața. Așa e
 18 împotriva bunului-credencios cel păcătos.
 Și așa priveaște la toate lucrurile Celui Nalt:
 19 doao, doao, unul împotriva unuia. Și eu,
 20 mai pre urmă, am privegheat și am moște-
 nit de tot ca den ceput. Ca cel ce adună
 21 în vie pe urma culegătorilor, la blagoslo-
 venia Domnului am ajuns, și, ca cînd aș
 culeage, am împlut jgheabul. Socotiș cum
 22 nu numai mie am trudit, ce la toți ceia ce
 cearcă învățătura. Ascultați-mă, boiarii
 23 nărodului, și povățuitorii adunării, băgați
 în urechi! Fiiului și muierii, fratelui și
 24 priatenului să nu dai puteare asupra-ț în
 viața ta. Și să nu dai altuia banii tăi, ca
 25 nu, căindu-te, te vei ruga pentru ei. Pînă
 26 încă trăiești și suflarea e în tine, să nu
 schimbi pre tine cu tot trupul. Pentru
 27 că mai bine iaste feciorii să ți să roage ție,
 decît a căuta tu la mînile feciorilor tăi.
 În toate lucrurile tale fă-te săvîrșitoriu; nu
 28 da hulă întru slava ta. În ziua sfîrșitului
 zilelor vieții tale și la vreamea morții tale,
 29 împarți moștenire. Săturări și toiag și
 sarcine—la măgari, pîine și certare și lucru
 30 —la rob. Lucrează cu copilul, și vei afla
 odihnă; slobozi mînele lui, și va cerca slobo-
 31 zire. Jugul și hamul vor îndupleca cer-
 bicea, și la robul făcătoriu-de-rău—legături
 și cazne. Pune pre el la lucru, ca să nu
 32 șază fără lucru, pentru că multă răutate
 au învățat zăbava. La lucruri îl așază
 33 precum i să cade lui, și, măcară că nu va
 asculta, îngreuiază obezile lui. Și să nu
 34 prisosești la tot trupul afară den cale și
 fără judecată să nu faci nemică. De iaste
 35 ție rob, fie ca tine, căci cu sînge l-ai cîștigat
 pre el. De iaste ție rob, poartă-l pre el
 36 ca pre tine, căci ca sufletul tău îț va trebui
 el. De-l vei chinui pre el și, sculîndu-se,
 37 va fugi, în care cale îl vei căuta pre el?

CAP XXXIV

1 **L**eșarte nădejdi și mincinoase—la
 2 bărbatul neînțelegătoriu, și visele
 zboară pre cel fără minte. Ca
 cel ce să apucă de umbre și go-
 neaște vîntul, așa e ceta ce să în-
 3 creade de la vise; Aceasta asupra acestu-
 ia vederea viselor, den preajma feții—în-
 4 chipuirea feții. De la cel necurat cine
 să va curăți? Și de la mincinos cine să va
 5 adevăra? Vrajile și descîntăturile și vise-
 le deșarte sînt, și ca cei grecioase năluceaș-
 6 te-i-se inema. De nu să va trimite de la
 Cel Nalt spre socotință, să nu dai inema ta
 7 asupra lor, Pentru că pre mulți au înșă-
 lat visele și au căzut nădejduindu-se pre eale.
 8 Fără de minciună să va săvîrși leagea, și
 înțelepciunea e la gura cea credincioasă
 9 săvîrșire. Omul învățat au cunoscut mul-
 te, și cel mult-știut povesti-va înțeleagerea;
 10 Ceta ce nu s-au ispitit puține știe, iară cel
 11 rătăcit va înmulți isteția. Multe am vă-
 zut întru rătăcirea mea, și mai multe decît
 12 cuvintele mele e înțeleagerea mea. De
 multe ori pînă la moarte am avut primejdie
 13 și m-am mîntuit pentru acestea. Duhul
 celor ce să tem de Domnul va trăi, pentru
 că nădejdea lor iaste pre Cel ce mîntuiaște
 14 pre ei. Ceta ce să teame de Domnul nu
 să va sfii și nu să va teame, căci El e nădej-
 15 dea lui. Fericitu e sufletul celui ce să
 16 teame de Domnul. În cine razemă? Și
 17 cine e întărirea lui? Ochii Domnului—
 preste cei ce iubescu pre El, scuteala puter-
 18 niciei și întărirea vîrșii, Acoperimînt
 de zăduh și cort de cătră amiazăzi, pază
 de cătră împiedecare și ajutoriu despre
 19 cădere, Înălțînd sufletul și luminînd
 ochii, vindecare dînd, viață și blagoslovenie.
 20 Cel ce jîrtvuiăște den strîmbătate prinos
 hulit iaste, și nu spre bunăvzare—hulituri-
 21 le celor fără de leage. Nu binevoiaște Cel
 Preanalt în prinoasele celor necuraț, nici
 în mulțimea jîrtvelor curățeăște păcatele.
 22 Jîrtvuind pre feciori înaintea tatălui lui ias-
 te cel ce aduce jîrtvă den banii săracilor.
 23 Pîinea celor lipsiț—viața săracilor, cel ce o
 24 lipseăște pre ea om al sîngirilor iaste. Ca
 cînd ar omorî pre aproapele lui—cel ce ia
 viața cea dempreună, și ca cînd ar vărsa
 sînge—cel ce opreaște simbria năimitului.
 25 Unul clădînd și unul surpînd, ce-au folosit
 26 mai mult decît trudă? Unul rugîndu-se și
 unul blestemînd, al cui glas va auzi Stăpîni-
 27 toriul? Cel ce să afundă de la mort și ia-
 răș să atinge de el, ce-au folosit cu scaldarea
 28 lui? Așa—omul postînd în păcatele lui, și ia-
 29 răș mergînd și acestea făcînd: Ruga lui ci-
 ne va asculta? Și ce-au folosit smerindu-se el?

CAP XXXV

Lela ce păzeăște leagea înmulțeăște 1
 prinoasele, jîrtvuind mîntuirii cel ce 2
 ia aminte la porunci. Răsplătînd 2
 har, aducînd făină de grîu; și ceta ce 3
 face milostenie, jîrtvuind laudei. 3
 Bunăvzarea Domnului iaste a te depărta 4
 de răutate, și curăția—a te depărta de la 4
 strîmbătate. Să nu te ivești în fața Dom- 5
 nului deșart, pentru că toate aceste-s 5
 pentru poruncă. Aducerea dreptului 6
 unge jîrtăvnicul, și bun-mirosul ei—înaintea 6
 Celui Nalt. Jîrtva bărbatului drept prii- 7
 mită e și pomenirea ei nu să va uita. Cu 7
 ochiu bun slăveăște pre Domnul și să nu 8
 micșorezi începătura mîinilor tale. În 8
 toată darea împlînzeăște-ți fața ta și cu 9
 veselie sfințeăște zeciuiala. Dă Celui Nalt 9
 după darea Lui și cu ochiu bun aflarea mî- 10
 nii, Căci Domnul răsplătînd iaste și cu 10
 șapte părți va răsplăti ție. Nu cu daruri 11
 osteni, că nu va priimi, și nu te răzima pre 11
 jîrtva cea nedireaptă, Că Domnul judecă- 12
 toriu iaste și nu iaste la El slava obrazului.
 Nu va lua obrazu spre sărac, și ruga celui 13
 neîndireptat va asculta; Nu va trece cu 14
 vederea rugăciunea sirimanului și vădua, 15
 de va vărsa voroavă. Au nu lacrămile 15
 văduvei pre obraz cură și strigarea asupra 16
 preste cel ce le-au pogorît pre eale? Odih- 16
 nînd în bunăvzare priimi-se-va, și ruga lui 17
 pînă la nori va ajunge. Ruga smeritului 17
 norii au pătruns și, pînă va apropia, nu se 18
 va mîngîia. Și nu se va depărta, pînă va 18
 socoti Cel Nalt și va judeca cu dreptate și 19
 va face judecată. Și Domnul nu va zăbo- 19
 vi, nici va îndelunga mînie preste dînșii,
 pînă unde va zdrobi mijlocul celor nemilos- 20
 tivi Și limbilor va răsplăti izbîndire, pî- 20
 nă va rădica mulțimea batjocuritorilor și
 schiptrurile celor nedirepți va zdrobi, 21
 Pînă va răsplăti omului după lucrurile lui 21
 și lucrurilor oamenilor după gîndurile lor,
 Pînă va judeca judecata norodului Lui și 22
 va veseli pre ei cu mila Lui. Înfrumusa- 23
 țată e mila în vremea necazului Lui, ca
 norii ploiei în vremea neploirii.

CAP XXXVI

Liluiăște-ne pre noi, Stăpînitoriule, 1
 Dumnezăul tuturor, și caută și pu- 2
 ne frica Ta preste toate limbile. 2
 Rădică mîna Ta preste limbi stre- 3
 ine, și vază puternicia Ta. În ce 3
 chip înaintea lor Te-ai sfințit întru noi, așa 4
 înaintea noastră să Te mărești întru ei. Și 4
 să cunoască pre Tine, în ce chip și noi am co- 5
 noscut, căci nu iaste Dumnezău afară den Ti- 5
 ne, Doamne. Înnoiaște seamnele și prime- 6
 neăște minunile, măreăște mîna și brațul cel 6
 drept. Rîdică mînia și toarnă urgia, rîdică

7 pe nepriatin și zdrobeaște pe vrăjmaș. Gră-
 beaște vreamă și pomeneaște jurământul, și
 8 să să povestească măririle Tale. Cu urgie
 focului să să mistuiască cel ce să mîntuiaște,
 și cei ce fac nedreptate norodului Tău să
 9 afle pierzare. Zdrobeaște capetele boiari-
 lor celor vrăjmași carei zic: „Nu iaste afară
 10 den noi“. Adună pre toate neamurile lui
 Iacov, inima luminată și cea bună pre mîn-
 11 cările ei să va nevoi. Miluiaște norod,
 Doamne, chemat fiind pre numele Tău, și
 pre Israil, pre carele cu naștere dentiuu l-ai
 12 asemănat. Nu Te îndura de cetatea sfin-
 țeniei Tale, de Ierusalim, cetatea odihnirei
 13 Tale. Plineaște Sionul să rădice cuvinte-
 le Tale și den mărirea Ta pre norodul Tău.
 14 Dă mărturie celor den ceput cîstigărilor
 Tale și rădică prorociile ceale ce sînt pentru
 15 numele Tău. Dă plată celor ce îngădu-
 iesc pre Tine, și prorocii Tăi să să încrează.
 16 Ascultă, Doamne, rugăciunea rugătorilor
 Tăi, după blagoslovenia lui Aaron, pentru
 17 norodul Tău, Și vor conoaște toți cei
 18 dupre pămînt că Tu, Domnul, ești Dum-
 nezăul veacilor. Toată mîncarea va mîncă
 19 pîntecele, și iaste mîncare de mîncare mai
 bună. Gîtlejul va mîncă mîncările vînatu-
 lui, așa inima înțelegătoare cuvintele mince-
 20 noase. Inima îndărătnică va da mîhnire,
 și omul mult-știutoriu va răsplăti lui.
 21 Pre tot bărbatul va priimi muiarea, și iaste
 22 fată decît fată mai bună. Frumuseața
 muierei îmblînzeaște fața și decît toată pof-
 23 ta omului covîrșeaște; De iaste pre limba
 ei milă și blîndeaște, deci nu iaste bărbatul
 24 ei ca fiii oamenilor. Cea ce cîstigă mu-
 iare înceape la agonisită, ajutoriu după
 25 sine și stîlp odihniei. Unde nu iaste gard,
 jăfui-se-va moșia; și unde nu iaste muiare,
 26 suspina-va cel rătăcit. Că cine să va în-
 creade la cel sprinten tîlhariu, greșindu-se
 27 den cetate în cetate? Așa la omul ce nu
 are cuib și găzduiaște oriunde va însăra.

CAP XXXVII

1 **T**ot priatenul va grăi: „Împrieteni-
 tu-m-am cu el și eu“, ce iaste pria-
 2 ten cu numele numai priaten. Au
 nu întristăciune rămîne pînă la
 moarte întorcîndu-se tovarușul
 3 și priatenul spre vrajbă? O, rea gîndire, de
 unde te tăvăliș să acoperi uscatul cu ficleşug?
 4 Tovarușul în veselile priatenului să bucură,
 și în vreamă necazului va fi den preajmă;
 5 Tovarușul la priaten ostenează împreună
 pentru pîntece, înaintea războiului lua-va
 6 pavază. Să nu uiți priatenul întru sufle-
 tul tău și să nu-l uiți pre el cu averile
 7 tale. Tot sfeatnecul alege sfat, ce iaste
 8 cel ce sfătuiască la sineș. De cătră

sfeatnec păzează sufletul tău și conoaște
 mai nainte carea e treaba lui—pentru că și
 el luiș va sfătui. Ca nu cîndai va pune 9
 asupra ta sorțu și va zice ție: „Bună e calea
 ta“, și va sta den preajmă să vază ce să va
 10 întîmpla ție. Nu te sfătui cu cela ce te
 fură cu vederea și de cătră ceia ce rîvnesc 10
 spre tine ascunde sfatul, Cu muiarea pen- 11
 tru împotrivă-rîvnirea ei și cu cel fricos
 pentru războiu, Cu neguțătoriu pentru 12
 schimb și cu cel ce cumpără pentru vînzare,
 Cu cel pizmaș pentru mulțămîntă și cu cel 13
 nemilostiv pentru bun nărav, Cu leaneșul 14
 pentru tot lucrul și cu cel năimit de casă
 pentru săvîrșire, cu robul cel zăbavnic pen- 15
 tru multă lucrare. Nu te tînde spre aceș-
 tea pentru tot sfatul, ce numai cu bărbatul
 cel bun-credincios să fii adease, pre care vei 16
 conoaște că păzează poruncele, Care
 iaste cu sufletul lui ca sufletul tău și, de vei 17
 greși, îl va durea împreună cu tine. Și
 sfatul inimii îl întăreaște, pentru că nu iaste 18
 ție mai credincios decît ea, Pentru că
 sufletul bărbatului a vesti uneori obiciu- 19
 iaște decît șapte strejari la înălțimea soco-
 tealei șazănd. Și, preste toate aceastea, 19
 roagă-te Celui Nalt, ca să îndirepteaze cu
 adevăr calea ta. Începătura a tot lucru- 20
 lui—cuvîntul, și mai nainte decît tot faptul
 —sfatul. Urma primenirii inimii patru 21
 părți răsare: binele și răul, viața și moartea,
 și limba iaste care stăpîneaște pre aceastea
 nepreastan. Iaste bărbat isteș și de mul- 22
 te învățătoriu, și sufletului lui iaste fără
 folos. Iaste cine să face înțelept la cu- 23
 vinte urît; acesta de toată hrana să va lipsi,
 Pentru că nu s-au dat lui de la Domnul dar, 24
 căci de toată înțelepciunea s-au lipsit.
 Iaste înțelept care iaste sufletului său, și 25
 roadele înțelegerii lui—la gură crezute.
 Bărbatul înțelept pre norodul lui va învăța 26
 și rodirile înțelegerii lui—credincioase.
 Bărbatul înțelept umplea-se-va de bunăcu- 27
 vîntare și-l vor ferici pre el toți ceia ce-l vād.
 Viața bărbatului—în numărul zilelor, și 28
 zilele lui Israil—nenumărate. Cel înțe- 29
 lept în norodul lui va moșteni credință și
 numele lui va trăi în veac. Fătule, în 30
 viața ta ispitează sufletul tău și vezi ce e
 rău la el și nu da lui. Pentru că nu toate 31
 la toți folosescu, și nu tot sufletul întru
 tot binevoiaște. Nu fii fără sașiu în 32
 toată desfătăciunea și să nu te desfătezi
 spre mîncări, Pentru că în multe mîn- 33
 cări va fi dureare și nesașiu să va apropia
 pînă va veni greață; Pren nesașiu mulți 34
 s-au sfîrșit, iară cel ce să păzează va adaoge
 viața.

CAP XXXVIII

1 **I**nsteaște doftorul spre trebi cu
 2 cinstele lui, pentru că și pre el l-au
 3 zidit Domnul; Pentru că de la
 4 Cel Nalt iaste leac, și de la împă-
 5 rat va lua dare. Știința dofto-
 6 rului înălța-va capul lui, și înaintea celor
 7 mari va fi minunat. Domnul au zidit den
 8 pământ leacurile, și omul înțelept nu să va
 9 scîrbi de eale. Au nu den lemnu s-au în-
 10 dulcit apa ca să să cunoască putearea lui?
 11 Și El au dat la oameni știință, să să slă-
 12 vească întru minunele Lui; Cu acestea
 13 au odihnit și au rădicat durearea lui. Fă-
 14 cătoriu de mir cu acestea va face amestecă-
 15 tură; și nu va săvîrși lucrurile Lui, și pacea
 16 de la El iaste preste fața pământului. Fă-
 17 tute, în boala ta nu fii nebăgătoriu de seamă,
 18 ce te roagă Domnului, și El va vindeca pre
 19 tine. Depărtează păcatul și îndireptează
 20 mîinele și de cătră tot păcatul curățește
 21 inima. Dă bun-miros și pomenire de fă-
 22 ină de grîu și unge aducerea, ca cum n-ai fi.
 23 Și doftorului dă-i loc, pentru că și pre el
 24 l-au zidit Domnul; și să nu să depărteaze
 25 de la tine. Pentru că și lui treaba-i iaste, ias-
 26 te vreame cînd și în mîinile lor iaste sporiu.
 27 Pentru că și ei Domnului să vor ruga, ca să
 28 le sporească lor odihnă și leac pentru traiu.
 29 Cela ce greșaste înaintea Celui ce au făcut
 pre el cădea-va în mîinile doftorului. Fătu-
 le, spre cel mort slobozi lacrăme și, ca cînd ai
 pătimi greale, înceape de plîngere. Și du-
 pă judecata lui astrucă trupul lui și nu trea-
 ce cu vederea îngroparea lui. Amăraște
 plîngerea și înfierbîntă tînguiala și fă jalea
 după vrednicia ei, O zi și doao pentru
 cleвете, și te mîngîie pentru voia cea rea.
 Pentru că dentru întristăciune iaste moartea,
 și întristăciunea inimii va îndupleca vîrte-
 tea. La aducere treace și întristăciunea, și viața
 săracului—după inimă. Să nu dai la în-
 tristăciune inima ta, depărtează pre ea adu-
 cîndu-ți aminte de ceale de apoi; Nu uita,
 pentru că nu iaste întoarcere, și acestuia nu
 vei folosi și ție vei face rău. Adu-ți aminte
 de judecata lui, căci așa iaste ca și a ta: mie
 ieri și ție astăzi. În odihna mortului odih-
 neaște pomenirea lui și te mîngîie întru el
 în ieșirea duhului lui. Înțelepciunea cărtu-
 rariului—în bună-vreamea zăbăvii, și cela ce
 să scade de la lucrul lui să va înțelepți.
 Ce să va înțelepți cela ce ține plugul și să fă-
 leaște în strămurarea boldului, Boii mîind
 și învîrtindu-se în lucrurile lor, și poveastea
 lui—în fii juncilor? Inima lui va da să
 întoarcă brazda, și priveghearea lui—spre

săturările juncilor. Așa e fieștece meș- 30
 ter de lemnu și mai-mare-preste-meșteri, 31
 carele noaptea ca și ziua o petreace; Cei 31
 ce sapă săpături de peceti, și îngăduința 32
 lui—a schimba împistrituri; Inima lui va 32
 da ca să aseamene zugrăvala, și priveghea- 33
 rea lui—a săvîrși lucru. Așa—căldărariul 33
 șazănd aproape de năcovalnă și învățîndu- 34
 se cu zăbavnicul fier; Aburul focului va 34
 încheaga carnea lui, și întru înfierbîntea că- 35
 minului să va certa; Glasul ciocanului va 35
 înnoi ureachea lui, și în preajma asămănă- 36
 rii vasului—ochii lui; Inima lui va da spre 36
 săvîrșirea lucrurilor, și priveghearea lui—a 37
 împodobi preste săvîrșire. Așa—olariul 37
 șazănd în lucrul lui și întorcînd cu picioarele 38
 lui roata, Carele cu grijă să află pururea 38
 asupra lucrului lui, și în numărări—toată 39
 lucrarea lui; Cu brațul lui va închipui 39
 lutul și înaintea picioarelor va îndupleca 40
 vîrtetea lui; Inema-i va da ca să săvîrșască 40
 unsoarea, și preveghearea lui—a curăți că- 41
 minul. Toți aceștea la mîinile lor s-au 41
 încrezut, și fieștecarele în lucrul lui să 42
 înțelepțească. Fără de ei nu să va lăcui 42
 cetatea, și nu vor nemernici, nici vor umbla.
 Și în adunare nu vor treace mai sus, și 43
 făgăduința judecării nu o vor socoti, nici 43
 vor arăta direptatea și judecata. Și în 44
 pilde nu să vor afla. Ce ziditura veacului 45
 vor păzi, și ruga lor—în lucrarea meștersu- 45
 gului. Afară den cela ce au dat sufletul 46
 lui și au cugetat în legea Celui Nalt.

CAP XXXIX

Ințelepciunea tuturor celor toate 1
 ceale den ceput va cerceta cel în- 1
 țelept și în prorocii să va zăbăvi, 2
 Poveștile bărbaților celor numiți 2
 va păzi și întru întoarcerile pilde- 3
 lor împreună va întra, Ascunsele pare- 3
 miilor va cerceta și în ghiciturile pildelor 4
 să va învîrți. În mijlocul celor mari va 4
 posluși și înaintea povățuitorului să va 5
 arăta; În pământul limbilor celor striine 5
 va treace, pentru că bunele și realele întru 6
 oameni au ispitit. Inema lui va adaoge a 6
 mîineca cătră Domnul, Cela ce l-au făcut 7
 pre el, și înaintea Celui Nalt să va ruga; și 7
 va deschide gura lui cu rugă și pentru pă- 8
 catele lui să va ruga. De va vrea Domnul 7
 cel Mare, cu duhul înțelegerii sătura-se-va; 8
 Acesta va ploua graiurile înțelepciunii și cu 8
 rugă să va mărturisi Domnului; Acesta 9
 îndireptează sfatul lui și știința și întru 9
 ascunsele lui să va cugeta; Acesta arată 10
 învățătura dascălii lui și în legea făgădu- 10
 inții Domnului să va lăuda. Lăuda-vor 11
 înțelegerea lui mulți, pînă în veac nu să va

12 stinge; Și nu să va depărta pomenirea
 13 lui, și numele lui va trăi în neamurile nea-
 14 murilor; Înțelepciunea lui povesti-vor
 15 limbile, și lauda lui va vesti adunarea; De
 16 va rămînea, nume va lăsa mai mult decît o
 17 mie, și, de să va odihni, face-se-va lui. În-
 18 cã cugetînd mă voi povesti și ca jumătatea
 19 lunii m-am umplut. Ascultați-mă, fiii
 20 cei curați, și odrăslit ca trandafirul ce
 21 creaste spre curgerea țarenii Și ca tămîia
 22 bine-mirosiți miros și înfloriți floare ca
 23 crinul. Dați miros și laudați cîntare, bi-
 24 necuvîntați pre Domnul preste toate lucru-
 25 rile, Dați numelui Lui mărire și vă mărtu-
 26 risiți în lauda Lui în cîntări de buze și
 27 cu lăute, și așa veți grăi cu mărturisire:
 28 „Lucrurile Domnului toate că bune sînt
 29 foarte, și toată porunca în vremea lui va fi;
 30 Și nu iaste a zice: ‘Ce e aceasta? Spre ce e
 31 aceasta?’, pentru că toate în vremea lui să
 32 vor ceare. În cuvîntul Lui stătu apa ca
 33 stogul și în graiul gurii Lui vasele apelor.
 34 Întru porunca Lui—toată bunăvreaarea, și
 35 nu iaste carele va împuțina mîntuirea Lui.
 36 Lucrurile a tot trupul înaintea Lui sînt, și
 37 nu iaste a să ascunde de cătră ochii Lui;
 38 Den veac în veac au privit, și nemic iaste
 39 minunat înaintea Lui. Nu iaste a zice:
 40 ‘Ce iaste aceasta? Spre ce iaste aceasta?’,
 41 pentru că toate spre trebile lor s-au zidit.
 42 Blagoslovenia Lui ca un rîu au acoperit și
 43 ca un potop uscatul au îmbătat; Așa
 44urgia Lui limbile vor moșteni, în ce chip
 45 au premenit apele spre sărătură. Căile
 46 Lui la cei cuvios direapte sînt, așa la cei
 47 fără de lege—împiedecări. Ceale bune
 48 la cei buni s-au zidit den ceput, așa păcă-
 49 toșilor ceale reale. Începătura a toată
 50 treaba la viața omului: Apă, foc și fier
 51 și sare și făină de grîu și miare și lapte,
 52 sînge de struguri și untdelemn și haină;
 53 Aceastea toate la cei buni-credincioși—
 54 spre bunătăți, așa păcătoșilor să vor
 55 înturna spre reale. Sînt duhuri care spre
 56 izbîndă s-au zidit și în mînia lor au întărit
 57 bătăile lor; Și în vremea săvîrșirii vîr-
 58 tute vor turna și mînia Celui ce au făcut
 59 pre ei vor înceta. Foc și smidă și foamete
 60 și moarte, toate aceastea spre izbîndire s-au
 61 zidit; Dinți de hiară și scorpîi și șărpi
 62 și sabie izbîndind spre pierzare pre cei
 63 necurați. În porunca Lui se vor veseli și
 64 pre pămînt la trebi se vor găti și în vremile
 65 lor nu vor trece cuvînt. Pentru aceaea
 66 den ceput m-am întărit și am cugetat și cu
 67 scrisoare am lăsat: ‘Lucrurile Domnului
 68 toate-s bune și toată treaba în vremea ei va
 69 da’. Și nu iaste a zice: ‘Aceasta decît aceas-

ta—mai rea’, pentru că toate în vremea să
 vor binevoi“. Și acum cu toată inima și
 gura laudați și blagosloviți numele Domnului.

CAP XL

Neprilej mare s-au zidit la tot omul 1
 și jug greu pre fiii lui Adam, 2
 Den ziua ieșirei den pîntecele mu- 3
 mei lor pînă la ziua întoarcerii la 4
 muma tuturor: Gîndurile lor și 5
 frica inimii, gîndul așteptării, ziua săvîrșirii. 6
 De la cela ce șade pre scaun cu slavă și pînă 7
 la cel smerit cu pămînt și cenușă, De la 8
 cel ce poartă iachinthu și cunună și pînă la 9
 cel ce să îmbracă cu in crud— Mînia și rîv- 10
 nirea și turburarea și tremurarea și frica 11
 morții și pizma și pricea; și în vremea 12
 odihnii, pre patu-ș, somnul nopții preme- 13
 neaste gîndul lui. Puțin ca o nemică la 14
 odihnă, și de la acela în somnuri ca în zilele 15
 strejuirii, Gîlcevit în vederea inimii lui 16
 ca cînd ar fi scăpat de cătră fața războiului, 17
 În vremea mîntuirii lui s-au sculat și minu- 18
 nîndu-se la nici o frică. Cu tot trupul, de 19
 la om pînă la dobitoc, și preste păcătoși 20
 cu șapte părți Cătră aceastea: moarte 21
 și sînge și price și sabie, primejdii, foamete 22
 și zdrobire și bătaie. Preste cei fără de 23
 lege s-au zidit aceastea toate, și pentru ei 24
 s-au făcut potopul. Toate cîte-s de la pă- 25
 mînt la pămînt să întorc, și de la ape la ma- 26
 re să întoarnă. Tot darul și strîmbătatea 27
 stinge-se-va, și credința în veaci va sta.
 Bani nedirepților ca rîul să vor usca și ca
 trăsnet mare în ploaie va răsuna; Deșchi-
 zînd el mîinile veseli-se-va, așa ceia ce ies
 den poruncă spre concenire să vor piarde.
 Semențiile celor necredincioși nu vor înmul-
 ți stîlpările, și rădăcinile ceale necurate—
 pre piatră încolțurată; Spre toată apa și
 țarmurile rîului mai înainte de toată buru-
 iana lesne se va zmulge. Harul—ca gră-
 dina întru blagoslovenii, și milostenia în
 veac rămîne. Viața celui destul-lucrătore-
 riu să va îndulci, și mai mult decît amîn-
 doao—cela ce află comoară. Feciorii și
 zidirea cetății întăresc numele, iară mai mult
 decît aceastea amîndoao să socoteaste mu-
 iarea cea fără prihană. Vinul și zicăturile
 veselescu inima, și mai mult decît amîndoao
 —îndrăgirea înțelepciunii. Fluierul și ca-
 nonul îndulcesc viersurile, și mai mult decît
 amîndoao—limba cea dulce. Dar și fru-
 museațe va pofti ochiul tău, și decît amîn-
 doao—verdeța seminții. Priatinul și to-
 varășul la vreme împreunîndu-se, și mai
 mult decît amîndoao—muiarea cu bărbatul.
 Frații și ajutorul la vremea întristăciunii,
 și mai mult decît amîndoao milostenia
 va mîntui. Aurul și argintul vor întă-

ri piciorul, și mai mult decât amîndoa sfatul iaste plăcut. Banii și vîrtutea înălțav
28 vor inima, și mai mult decât amîndoa — frica
29 ca Domnului; Nu iaste la frica Domnului
împuținare, și nu iaste a cerca întru el ajuto-
30 toriu; Frica Domnului — ca grădina blagosloveniei, și mai mult decât toată slava
31 au acoperit pre el. Fătule, viață de cearere
32 să nu trăiești, mai bine să mori. Bărbatul
ce caută la masă streină, nu iaste viața
33 lui în socoteala vieții, Pîngări-va sufletul
lui în mîncări streine; și bărbatul știutoriu și
34 învățat păzi-se-va. În gura celui fără
rușine îndulci-se-va cearerea, și în pîntecele
lui foc va arde.

CAP XLI

1 **S**, moarte, cît e de amară pomenirea ta la om ce e în pace întru ale
2 lui, La omul cel ce iaste fără grijă și să sporească în toate, și
încă la cel ce poate a primi hrană.
3 O, moarte, bună-ț iaste judecata la omul
4 cel căzut și împuținat cu vîrtutea, La
cel cu adînci bătrînețe și să învăluiaște
pentru toate și neascultătoriu și au pierdut
5 răbdarea. Nu te sfii de judecata morții,
adu-ț aminte de ceale dentîiu ale tale și de
6 ceale de apoiu. Aceasta e judecata de la
7 Domnul la tot trupul, Și ce te tăgăduiești
în bunăvreaarea Celui Nalt? Au zece,
8 au o sută, au o mie de ani, nu iaste în iadu
8 muștrare de viață. Fii urîți să fac fiii
păcătoșilor și carii petrec cu nemerniciile
9 necredincioșilor; Moștenirea feciorilor
celor păcătoș va peri și cu sîmînța lor să
10 va îndesi ocară. Pre tatăl necurat vor
huli feciorii, căci pentru el să vor ocări.
11 Vai voao, bărbați necredincioși, carii aț
părăsit leagea lui Dumnezeu celui Preanalt:
12 Și de vă veț naște, întru osîndă vă veț naște,
și de veți muri, la osîndă vă veți împărți.
13 Toate cîte sînt den pămînt, la pămînt să
vor întoarce; așa cei necredincioși den osîndă
14 spre peire. Jalea oamenilor în trupurile
lor, și numele păcătoșilor nu bun să va stinge.
15 Grijaște pentru nume, că acesta-ț rămîne
16 decât o mie de comori mari de aur; A vieții
cei bune iaste numărul zilelor, și numele
17 cel bun în veaci rămîne. Învățătura cu
pace o păziți, fiilor! Iară înțelepciunea ascunsă
și comoara neivită, ce folos e într-amîndoa
18 doao? Mai bine e omul ascunzînd ne-
bunia lui, decât omul ascunzînd înțelep-
19 ciunea lui. Deci dară înfrunțați-vă de
20 graiul meu. Pentru că nu iaste toată
rușinea a o păzi bine, și nu toate la toți
21 cu credință sînt plăcute. Rușinați-vă
de tată și de mumă pentru curvie și de
22 la povățuitoriu și putearnic pentru
minciună, De cătră judecători și

boiari pentru greșală, de cătră adunare și
nărod pentru fărădeleage. De soție și de
23 priatin pentru strîmbătate și de la locul
unde lăcuiești pentru furțișag, Și de că-
24 tră adevărul lui Dumnezeu și făgăduința
și de înfigerea cotului spre pîini, De po-
25 nosul luării și al dării și de cătră cei ce să
închină pentru tăcere, De cătră vedea-
26 rea fămiei curve și de cătră întoarcerea
feții de cătră rudenie, De cătră luarea
27 părții și a dării și de luarea-aminte la mu-
iarea cu bărbat, De băgarea de seamă
28 slujniciei lui și să nu stai preste așternutul
ei, De priatin pentru ponosul cuvintelor
29 și după ce vei da nu împuta;

CAP XLII

1 **S**e poftorirea și auzul cuvîntului și
de descoperirea cuvintelor celor
2 ascunse; Și vei fi rușinos adevă-
rat și aflînd har înaintea a tot omul.
3 Să nu te rușinezi de acestea și să
4 nu iai obrazu ca să greșești: Pentru lea-
gea Celui Nalt și făgăduința și pentru jude-
cată a îndirepta pre cel necredincios,
5 Pentru cuvîntul soției și călătorilor și pen-
6 tru darea moștenirii priatenilor, Pentru
aleagerea cumpenilor și cîntarilor, pentru
7 cîștigul de multe și de puține, Pentru
nedobînda vînzării și a neguțătorilor și
8 pentru multa certarea a fiilor și sîngera
coasta robului rău; La muiarea rea bună
8 e peceatea, și unde-s mîni multe, încuie;
9 Orice vei da, cu număr și cu cumpănă, și
10 darea și luarea — la tot cu scrisoare; Pen-
tru învățătura celui fără minte și nebun
11 și celui adîncu bătrîn ce să judecă cătră cei
tineri; Și vei fi certat adevărat și ispitit
12 înaintea tuturor celor vii. Fata la părinte
ascunsă privegheare iaste, și grija ei depăr-
13 tează somnul lui: În tinerețele ei, ca
nu cîndai să treacă de vîrstă, și împreună-
14 lăcuind, nu cumva să să urască; În fecio-
rie, să nu se cumva pîngărească și întru
ceale părintești ale ei să să facă grecoasă;
15 Cu bărbatul fiind, să nu cumva zmintească,
și împreună-lăcuind, să nu se cumva stîr-
16 pească. Pre fata fără rușine întărește
paza, ca nu cîndai să faci bucurie vrăjmași-
17 lor, Voroavă în cetate și defăimare noro-
dului, și te va rușina în mulțimea multora.
18 La tot omul nu căuta în frumusețe
și în mijlocul muierilor nu te amesteca
19 la șădeare, Pentru că den haine va ieși
20 molia și de la muiare răutatea. Mai bu-
nă e răutatea bărbatului decât muiarea
ce face bine și muiarea carea rușinează
21 spre împutăciune. Aduce-m-voiu amin-
te dară de lucrurile Domnului, și ceale ce
am văzut voiu povesti; în cuvintele Domnu-
22 lui — lucrările Lui. Soarele luminînd pres-

te tot au căutat, și de slava Lui plinu e
 23 lucrul Lui. Au n-au dat Domnul sfinților
 a povesti toate minunile Lui, ceale ce au
 întărit Domnul Atotțiitorul, să să întă-
 24 rească întru slava Lui tot? Fără-fundul
 și inima au cercetat și întru vicleşugurile
 25 lor s-au cugetat; Pentru că au cunoscut
 Domnul toată știința și au căutat la sem-
 26 nul veacului, Vestind ceale trecute și
 ceale ce vor să fie și descoperind urmele
 27 celor ascunse; Nu L-au trecut pre El toată
 cugetarea, nu s-au ascuns de la El nici un
 28 cuvânt. Mărimile înțelepciunii Lui le-au
 împodobit, și Care iaste mai nainte de veac
 29 și în veac; Nici s-au adaos, nici s-au îm-
 puținat, și nu I-au trebuit nici un sfeatnic.
 30 Precum toate lucrurile Lui sînt poftite și
 31 pînă la o scînteie iaste a vedea! Toate
 aceastea trăiesc și rămîn în veaci în toate
 32 trebile, și toate ascultă. Toate îndoite,
 unul împotriva unuia, și n-au făcut nimica
 33 să lipsască; Una dentru una au întărit
 ceale bune. Și cine să va umplea văzînd
 slava Lui?

CAP XLIII

1 **I**nălțarea înălțimei—întărirea cură-
 2 țeniii, vederea ceriului în vedea-
 rea slăvii. Soarele în previre ves-
 tind, în ieșire, vas minunat—lucrul
 3 Celui Nalt; În amiazăzi a lui
 usucă locul, și împotriva pripecului cine va
 4 îngădui? Căminul suflînd în lucrurile ar-
 surii, cu trei părți mai mult iaste soarele
 5 arzînd munții; Aburi de foc suflînd și
 6 strălucind zare, întunecă ochii. Mare e
 Domnul, Cel ce l-au făcut pre el, și în cu-
 7 vintele Lui au sîrguit meargerea. Și luna
 în toate la vreama ei, arătarea anului și
 8 semnul veacului; Den lună e semnul
 sărbătorii, luminătoriu scăzîndu-se spre
 9 săvîrșire. Luna după numele ei iaste,
 10 crescîndu-se minunat întru primenire, Vas
 taberilor întru nălțime, întru întărirea ce-
 11 riului strălucind. Frumuseața ceriului—
 slava stealelor, podoabă luminînd întru cea-
 12 le nalte—Domnul; În cuvinte sfinte
 pune-vor judecată și nu se vor dezlega în
 13 pázile lor. Vezi curcubeul și binecuvin-
 tează pre Cel ce au făcut pre el, foarte fru-
 14 mos în zarea lui; Împrejurat-au ceriul
 cu încungiurare de slavă, mînilé Celui Prea-
 15 nalt au întins pre el. Cu porunca Lui au
 grăbit zăpada și sîrguiaște fulgere judecătii
 16 Lui; Pentru aceea deșchisu-s-au comorî-
 17 le și au zburat norii ca pasările; În mărirea
 Lui au întărit norii și s-au zdrobit pietrile
 18 grindinii, Și în vederile Lui să vor clăti
 19 munții; Cu voie va sufla austrul; glasul
 20 trăsnetului Lui au durut pămîntul, Și vi-
 21 forul crivățului și volbura vîntului Ca pa-

sările ce zboară presară zăpada, și ca cum
 poposeaște lăcusta e pogorîrea ei; De fru- 22
 museața albiciunii ei să va mira ochiul, și
 de ploaia ei să va spămînta inima. Și bru- 23
 ma ca sarea o varsă pre pămînt, și, înghe-
 țînd, să face lor margine țăpușilor. Reace 24
 vînt va sufla crivățul și va îngheța gheața
 den apă; Preste toată adunarea apei va 25
 mînea, și ca cu o platoșă să va îmbrăca apa.
 Va mîncă munții și va arde pustiiul și va 26
 stinge verdeața ca focul. Vindecare tuturor 27
 degrabă iaste negura; roua întimpinînd va
 îmblînzi de zăduf. Cu gîndul Lui au înce- 28
 tat fără-fundul și au răsădit într-însul os-
 troave. Ceia ce umblă pre mare povestesc 29
 primejdia ei, și cu auzurile urechilor noastre
 ne mirăm; Și acolo sînt lucrurile ceale 30
 preaslăvitele și minunatele, împistritura a tot
 dobitocul, zidirea chitoșilor. Pren eale 31
 e sporiul săvîrșitul lui, și cu cuvîntul Lui
 împreună să află toate. Multe vom grăi 32
 și nu vom ajunge, și săvîrșirea cuvintelor:
 preste tot iaste El. Slăvind, unde ne vom 33
 întări? Pentru că El e Cel Mare decît toate
 lucrurile Lui. Groznic—Domnul și foarte 34
 mare și minunată e puternicia Lui. Mă- 35
 rind pre Domnul, înălțați-L în cît veți
 putea, pentru că va prisosi și încă; Și, 36
 înălțînd pre El, înmulțiți în vîrtute, nu oste-
 niți, pentru că nu veți ajunge. Cine au 37
 văzut pre El și va povesti? Și cine-L mă-
 reaște pre El precum iaste? Multe ascun- 38
 se sînt mai mari decît aceastea, pentru că
 puține am văzut den lucrurile Lui; Căci 39
 că toate au făcut Domnul și celor buni-cre-
 dincioși au dat înțelepciunea.

CAP XLIV

Părinților, laudă

1 **S**ă lăudăm dară pre bărbații cei
 slăviți și pre părinții noștri cu
 2 nașterea. Multă mărire au zidit
 Domnul, mărirea Lui—den veaci.
 3 Domnind întru împărățiile lor, și
 4 —bărbați numeiți cu putere, Sfătui-vor
 întru înțeleagerea lor, vestiți fiind în prorocii,
 Povățuitori norodului în sfaturi și înțeleage- 5
 rea cărturăriei norodului, Înțeleapte cu- 6
 vinte întru învățătura lor, cercetînd viersu-
 rile cîntăreților, povestind cuvinte cu scri-
 soare, Bărbați bogați dăruiți cu vîrtute, 7
 în pace fiind întru nemerniciile lor. Toți 8
 aceștea în neamuri s-au slăvit și în zilele lor
 —laudă. Sînt dentru ei carii au lăsat nu- 9
 mele a povesti laude; și sînt căroră nu iaste
 pomenire, și au perit ca cîndu n-ar fi fost, și
 s-au făcut ca cînd nu s-ar fi făcut, și fiii 10
 lor cu dînșii. Ce numai aceștea sînt bār-
 bații milii, căroră dreptățile nu s-au ui- 11
 tat. Cu sămînța lor va rămînea bună moș-

tenire nepoții lor; întru făgăduințe stătu
 12 sămînța lor, și fiii lor pentru ei. Pînă în
 veac va rămînea sămînța lor, și slava lor nu
 13 să va stinge; Trupul lor cu pace s-au în-
 gropat, și numele lor trăiaște în neamuri;
 14 Înțelepciunea lor vor povesti noroadele, și
 15 lauda o va vesti adunarea. Enoh bine
 au plăcut Domnului și să mută arătare po-
 16 căinții la neamuri. Noe să află deplin
 drept, în vremea urgiei făcutu-s-au schim-
 17 bare; Pentru aceea s-au făcut sălășluire
 pămîntului, pentru aceea s-au făcut potop;
 18 Făgăduințele veacului s-au pus cătră el, pen-
 tru ca să nu să stingă cu potopul tot trupul.
 19 Avraam—mare părinte de mulțime de limbi
 și nu s-au aflat aseamene întru mărire,
 20 Carele au păzit legea Celui Nalt și s-au fă-
 21 cut în făgăduință cu El; Și în trupul lui
 au pus făgăduință și întru ispită s-au aflat
 22 credincios; Pentru aceea cu jurămînt
 au pus lui să să slăvească limbi întru semen-
 23 ția lui, Să-l înmulțească pre el ca țărîna
 pămîntului și ca stealele să înalțe semenția
 24 lui Și să-i moștenească de tot pre ei de
 la mare pînă la mare și de la rîu pînă la
 25 marginea pămîntului. Și întru Isaac au
 26 întărit așa, pentru Avraam, tatăl lui. Bla-
 goslovenia tuturor oamenilor și făgăduința
 27 și au odihnit pre capul lui Iacov; Îl co-
 noscu pre el întru blagosloveniile lui și au dat
 28 lui în moștenire; Și au osăbit părțile lui,
 în doasprăzeace neamuri le-au împărțitu.

C A P X L V

1 **S**i scoase dentru el bărbat al milii,
 aflînd har înaintea ochilor a tot
 trupul, iubit de Dumnezeu și de
 oameni, Moisi, a căruia pomenire
 2 e întru blagoslovenii. Asămă-
 natu-l-au pre el cu slava sfinților și l-au
 mărit pre el cu înfricoșările vrăjmașilor.
 3 În cuvintele lui seamne au încetat, slăvitu-
 4 l-au pre el spre fața împăraților. Porunci
 lui cătră norodul Lui și arătă lui de slava Lui.
 5 Cu credința și liniștea lui l-au sfințit, ales-au
 pre el dentru tot trupul; auzit au făcut pre
 el glasului Lui și-l băgă pre el în negură.
 6 Și au dat lui înaintea feații porunci, legea
 vieții și a științii, să înveaște pre Iacov
 făgăduința și judecățile Lui pre Israil.
 7 Pre Aaron au înălțat sfînt aseamenea
 8 lui, fratele lui den ruda lui Levi. Întă-
 rit-au lui făgăduința veacului și au dat
 9 lui preoția norodului. Fericit-au pre el
 cu bună podoabă și l-au încinsu pre el cu
 10 podoaba slavei; Îmbrăcatu-l-au pre el cu
 săvîrșirea laudei și l-au întărit pre el, cu va-
 11 sele vîrșirii, Nădragi și haină pînă în
 pămînt și umărariu; și l-au încunjurat

pre el cu rodioare de aur, cu clopoți mulți
 împrejur, să răsune glas în pășiturile lui,
 auzit să facă sunetul întru Domnul, spre
 pomenirea fiilor norodului Lui; Podoabă 12
 sfîntă, cu aur și cu vînăt și cu mohorît, cu
 lucru împistritu, cu îngolpiul judecății,
 tîlcurile adevărului, împletită cu lucrul 13
 meșterului, Cu pietri de mult prețu ale
 săpăturii peceții în legătura aurului, lucrul 14
 lucrătorului de piatră, întru pomenire în
 scrisoare săpată după numărul neamurilor 15
 lui Israil; Cunună de aur deasupra mitrii,
 furma peceții sfințirei, Lauda cistii, lu- 16
 crul puterii, poftetele ochilor împodobindu-se
 înfrumusețate. Mai nainte de el nu s-au 17
 făcut de acestea; pînă în veaci nu s-au
 îmbrăcat de alt neam, afară den fiii lui nu- 18
 mai și nepoții lui pururea. Jîrtva lui cu
 totul vor lua în toate zilele neîncetat de 2 ori. 19
 Umplut-au Moisi mînile și l-au unsu pre el
 cu untu-de-lemn sfîntu; Făcutu-s-au 20
 lui spre făgăduință veacinică și întru semen-
 ția lui în zilele ceriului Să slujască Lui 21
 împreună și să preoțească și să blagoslo-
 vească norodului Lui cu numele. Alesu- 22
 l-au pre el den toți cei vii a aduce luare
 Domnului, tămîie și bun-miros spre pome-
 nire, a să ruga pentru nărodul Lui. Datu- 23
 l-au pre el poruncilor Lui volnecie întru făgă-
 duințele judecăților a învăța pre Iacov
 mărturiile și în legea Lui a lumina pre Israil.
 Stătut-au împotriva lui striinii și rîvniră 24
 pre el oamenii în pustii, Cei ce era cu
 Dathan și Aviron și adunarea lui Core cu 25
 mînie și urgie; Văzu Domnul și nu-l
 plăcu, și să conceniră cu mînia urgiei;
 Făcut-au lor seamne să-i topască cu focul 26
 văpăii Lui. Și adaose Aaron slava și-i 27
 deade lui moștenire; Începăturile roade- 28
 lor dentiiu au împărțit lor, pîine dentiiu
 au gătit săturare, Pentru că [și] jîrtvele 29
 Domnului vor mînce, carele au dat lui și
 semenției lui. Însă în pămîntul nărodu- 30
 lui nu va moșteni, și parte nu iaste lui în
 nărod, Pentru că El e partea ta, moște- 31
 nire. Și Finees, fiul lui Eliazar—al treilea
 întru slavă, rîvnind el în frica Domnului;
 Și a întări pre el întru întoarcerea nărodu- 32
 lui în bunătatea pohtei sufletului lui, și s-au
 rugat pentru Israil. Pentru aceea au stă- 33
 tut lui făgăduința păcii, înainte-stătătoriu
 svinților și nărodului Lui, ca lui să-i fie și
 semenției lui mărirea preoției în veaci. Și 34
 făgăduință lui David, fiului den neamul Iu-
 dii, moștenirea împăratului a fiului dentru
 fiu sîngur; moștenirea lui Aaron și semenției
 lui. Va da voao înțelepciunea în inema voas-
 tră a judeca nărodul Lui cu dreptate, pentru

ca să nu să stingă bunătățile lor și slava lor în neamurile lor.

CAP XLVI

1 **A**re întru războaie—Iisus al lui Na-
2 vi și în locul lui Moisi în prorocii,
3 Carele s-au făcut, după numele lui,
4 mare spre mîntuirea aleșilor Lui,
5 să izbîndească asupra vrăjmașilor
6 celor ce să scoală ca să moștenească pre
7 Israil. Cît să mări rădicînd mînile lui și
8 cînd abătu sabia asupra cetăților! Cine
9 mai nainte de el au stătut așa? Pentru că
10 pre vrăjmași Domnul sîngur i-au adus.
11 Au nu în mîna lui s-au înturnat soarele și o
12 zi s-au făcut spre doao? Chemat-au pre
13 Cel Preanalt Putearnic, necăjîndu-l pre el
14 vrăjmașii după împrejur, Și ascultă pre
15 el Marele Domnul cu pietri de grindină ale
16 puterii cei tari; Rupt-au războiul asupra
17 limbii și, în pogorîre, pierdu pre cei împo-
18 trivnici, Pentru ca să cunoască limbile
19 înarmarea lor, că împotriva Domnului e
20 războiul lui, pentru că și urmă denapoia
21 Putearnicului. Și în zilele lui Moisi au
22 făcut milă el și Halev, feciorul lui Iefoni,
să să împoncișaze înaintea vrăjmașului,
să oprească nărodul den păcat și să înce-
teaze răpștirea răutății. Și ei doi fiind,
au scăpat den șase sute de mii de pedestri,
să-i bage pre ei la moștenire, la pămînt ce
cură lapte și miare. Și deade Domnul
lui Halev vîrtute, și pînă la bătrînețe au
rămas lui, să să suie el preste înălțimea
pămîntului; și semenția lui au ținut moște-
nire, Pentru ca să vază toți fiii lui Israil
că e bine a merge denapoia Domnului.
Și judecătorii, fieștecăruia după numele
lui, a cîți n-au curvit inema și cîți nu s-au
întors de la Domnul, fie pomenirea lor
întru blagoslovenie; Oasele lor să odrăs-
lească den locul lor și numele lor prime-
nindu-se preste fiii slăviților lor. Îndră-
git de cătră Domnul lui, Samuil, prorocul
Domnului, pus-au împărat și au unsu bo-
iari preste nărodul lui; Cu leagea Dom-
nului au judecat adunarea și au socotit
Domnul pre Iacov; În credința lui s-au
făcut chiar proroc și s-au cunoscut în cre-
dința lui credincios vederii. Și au chemat
pre Domnul Putearnec, necăjîndu-l pre el
vrăjmașii lui după împrejur, cu aducere de
miel sugariu; Și trăsni de la ceriu Dom-
nul și cu sunet mare auzit au făcut glasul
Lui, Și au surpat povățuitorii tiriani-
lor și pre toți boiarii Filistimului. Și, mai
nainte de vreama dormirii veacului,
s-au mărturisit înaintea Domnului și
unsului Lui: bani și pînă la cizme de la
tot trupul n-au luat; și n-au vinuit lui

om. Și, după ce au dormit el, au proro- 23
cit și au arătat împăratului moartea lui, și
au înălțat den pămînt glasul lui în prorocie,
să stingă nelegiuirea norodului.

CAP XLVII

1 **S**i după acesta s-au sculat Nathan a 1
2 proroci în zilele lui David. Ca 2
3 seul cel osebit de la mîntuire, așa 3
4 —David de la fiii lui Israil. Cu 3
5 leii juca ca cu iezii și în urși ca în 4
6 mieii oilor. În tinerețele lui au n-au 4
7 ucis uriaș și au rădicat ponos den nărod 5
8 rîdicînd mîna cu piatra praștiei și au pus 5
9 jos semeția lui Goliath? Pentru că au che- 5
10 mat pre Domnul cel Preanalt, și au dat în di- 6
11 reapta lui tărie să rădice om tare în războiu,
12 să înalțe cornul nărodului lui. Așa în zeci 6
13 de mii au slăvit pre el și au lăudat pre el 7
14 întru blagosloveniile Domnului, aducîndu-se 7
15 lui stema slăvii, Pentru că zdrobi pre 7
16 vrăjmași de pre împrejur și au defăimat
17 pre filistiimii cei împotrivnici, pînă astăzi 8
18 au fărîmat lor cornul. În tot lucrul lui 8
19 au dat mărturisire Sfîntului celui Nalt, graiu-
20 lui slavei; Cu toată inima lui au lăudat și 9
21 au îndrăgit pre Cela ce l-au făcut pre el.
22 Și au pus cîntăreți în preajma jîrtăvnicului 10
23 și den glasul lor îndulceaste viersuri; Da- 11
12 t-au în sărbători bună-cuviință și au împo-
13 dobit vremi pînă la săvîrșire, lăudînd ei nu-
14 mele Lui și de dimineață a răsuna sfîntirea.
15 Domnul au luat păcatele lui și au înălțat 12
16 în veaci cornul lui și au dat lui făgăduința
17 împăraților și scaunul slăvii întru Israil.
18 După acesta sculatu-s-au fiu știutoriu și 13
19 pentru acesta au odihnit întru lărgime;
20 Solomon au împărătit în zilele păcii, căruia 14
21 Dumnezău au încetat de pre-mprejur, ca să
22 întărească casă pre numele Lui și să găteas-
23 că sfîntire în veaci. Cît te-ai înțeleptit în 15
16 tinerețele tale și te-ai umplut ca rîul de
17 priceapere! Acoperit-au sufletul tău pă- 16
18 mîntul și l-ai umplut cu pildele ghiciturilor;
19 La ostroave, departe, au sosit numele tău 17
20 și te-ai îndrăgit în pacea ta; În cîntări 18
21 și parimii și pilde și în tălmăciri s-au
22 mirat de tine țările, în numele Domnului
23 Dumnezău, celui numit Dumnezăul lui
Israil. Adunat-ai ca cositoriul aurul și 19
20 ca plumbul ai înmulțit argintul. Aproape
21 ai plecat sînurile tale muierilor și te-ai vol-
22 nicit întru trupul tău; Dat-ai hulă întru
23 slava ta și ai pîngărit sămînța ta, să aduci
urgie preste fiii tăi, și m-am umilit asupra
nebuniei tale a să face în doao părți împă-
răția, și den Efraim a să înceape împărăție
neascultătoare. Iară Domnul nu va pă- 22
23 răsi mila Lui și nu se va strica de la lucru-
rile Lui, Nice va stinge dentru El nepoți 23

și sămînța celui ce au îndrăgit pre El nu o
24 va rîdica; Și lui Iacov au dat rămășiță
25 și lui David dentr-însul rădăcină. Și să
26 odihni Solomon cu părinții. Și au lăsat
după el, den sămînța lui, nărodului nebu-
nie și împuținat cu înțeleagerea, pre Rov-
27 am, carele au depărtat nărodul den sfatul
lui. Și pre Ierovoam, feciorul lui Navat,
carele au făcut pre Israil de au greșit și au
28 dat lui Efraim calea păcatului. Și s-au
înmulțit păcatele lor foarte, să-i depărteaze
29 pre ei de la pămîntul lor; Și toată răuta-
tea au cercetătu-o, pînă va veni judecata
asupra lor.

CAP XLVIII

1 **S**i să sculă Ilie prorocul ca focul și
2 cuvîntul lui ca făclia ardea; Care-
le au adus preste ei foamete și cu
rîvnirea lui au împuținat pre ei;
3 Cu cuvîntul Domnului au oprit
4 ceriul și au adus așa de trei ori foc. Cît
te-ai slăvit, Ilie, întru minunile tale! Și ci-
5 ne e aseamenea ție a să lăuda? Cela ce
ai sculat mort den moarte și den iad cu cu-
6 vîntul Celui Preanalt; Cela ce ai pogorît
împărați la pierzare și pre cei preaslăviți de
7 la patul lor; Auzind în Sina mustrare și
8 în Horiv judecățile izbîndirii; Cela ce
unge împărați spre răsplătire și proroci în
9 locul lui după el; Cela ce s-au luat cu
10 viforul de foc, cu caru de cai de foc; Ce-
la ce s-au scris, întru muștrări la vremi, să
înceteazeurgia mai înainte de minie și să
întoarcă inima tatălui cătră fiiu și să așaze
11 neamurile lui Iacov. Fericiți ceia ce au
văzut pre tine și cei ce cu dragoste sînt
împodobiți, pentru că și noi cu traiu vom
12 trăi. Ilie, carele cu vifor s-au acoperit,
13 și Elisee s-au umplut de duhul lui; Și în
zilele lui nu s-au clătît de biruitori și nu
14 l-au asuprit pre el nimenilea. Tot cuvîntul
nu l-au rădicat pre el și întru adormire
15 au prorocit trupul lui; Și în viața lui au
făcut seamne, și la săvîrșirea lui minunate
16 sînt lucrurile lui. În toate aceastea nu
s-au căit nărodul și nu s-au depărtat de pă-
cate, pînă s-au prădat den pămîntul lor
17 și s-au răsipit în tot pămîntul. Și au ră-
mas nărodul împuținat și domn casii lui
18 David; Unii dentru ei au făcut ce e plăcut,
19 iară unii au înmulțit păcatele. Ezechia au
întărit cetatea lui și au băgat în mijlocul
20 lor pre gog, Săpat-au cu fier cea încolțu-
21 rată și au zidit izvoară spre ape. În zilele
lui suitu-s-au Senahirim și au trimis pre
Rapsachi și au rîdicat mîna lui preste Sion,
22 și s-au semeșit cu trufia lui. Atuncea
s-au clătît inimile și mîinile lor, și s-au
chinuit ca ceale ce nasc; și au chemat pre

Domnul cel Milostiv, întinzînd mîinile lor
cătră El. Și Cel Sfînt den ceriu degrabă 23
ascultă lor și au mîntuit pre ei în mîna
Isaiei; Lovit-au tabăra asirianilor și au 24
surpat pre ei îngerul Lui, Pentru că au 25
făcut Ezechia ce e plăcut Domnului și s-au
întărit în căile lui David, tatal lui, care au
poruncit Isaia, prorocul cel mare și credin-
cios, în vederea lui. În zilele lui s-au 26
înturnat soarele și au adaos viața împăratu-
lui. Cu duh mare au văzut ceale de apoi 27
și au mîngîiat pre cei ce plîngea în Sion.
Pînă în veaci au arătat ceale ce vor să fie și 28
ceale ascunse mai înainte decît a veni eale.

CAP XLIX

1 **P**omenirea Iosiei—spre împreunarea
2 tămîiei meșterșugită cu lucrul fă-
cătoriului de mir; În toată gura
3 ca miarea să vor îndulci și ca muzi-
cele la ospățul vinului. Acesta
4 s-au îndireptat întru înturnarea norodului
și au rîdicat scîrbele fărădelegii; Îndirep-
5 tat-au cătră Domnul inima lui, în zilele ce-
lor fără de lege întărit-au bună-credința.
6 Afară den David și Ezechia și Iosia, toți
7 greșală au greșit; Pentru că au lăsat lea-
8 gea Celui Preanalt, împărații Iudii au lipsit,
9 pentru că au dat cornul lor altora și slava
lor la limbă striină. Ars-au cetatea cea
10 aleasă a [s]fințirii și au pustiit căile ei în
11 mîna Ieremieii, Pentru că au chinuit pre
12 el, și acesta în zgău s-au sfințit proroc, să
dezrădăcineaze și să facă rău și să piarză,
13 așijderea a zidi și a răsădi. Iezechiil,
14 carele au văzut vederea slavei, carea i-au
arătat lui pre carul heruvimilor; Pentru
15 că-ș aduse aminte de vrăjmași în ploaie și
să îmbuneaze pre ceia ce îndireptează căile.
16 Și oasele celor 12 proroci să odrăsească
17 den locul lor; Și mîngîie pre Iacov, și-i
18 mîntui pre ei cu credința nădejdiei. Cum
vom mări pre Zorovavel? Și el—ca o pecea-
te pre mîna direaptă. Așa—Iisus, fiiul
19 lui Iosedec, carii în zilele lor au zidit casă și
au înălțat norod sfînt Domnului, gătit în
20 slava veacilor. Și a Neemieii întru mult
21 e pomenirea, celui ce rădică noao zidiri că-
zute și au întărit porți și zovoară și au
rîdicat jăriștile caselor noastre. Nici unul
22 s-au zidit ca Enoh ca acesta pre pămînt,
23 pentru că și el s-au luat de la pămînt.
24 Și Iosif s-au făcut bărbat povățuitoriu
25 fraților, întăritură norodului, și oasele
26 lui s-au socotit. Sim și Sith
27 între oameni s-au slăvit,
28 și decît toată vita
întru zidirea
lui Adam.

CAP L

1 **S**imon, fiul Oniei, preotul cel mare,
carele în viața lui au cusut casă și
2 în zilele lui au întărit besearca;
Și de el s-au întemeiat înălțimea
îndoirii, luare naltă a îngrădirei
3 sfinte; În zilele lui împuținatu-s-au sprijenitoriul apelor, aramă ca a mării împrejurul;
4 Cea ce grijaște norodului lui de la cădeare și au întărit cetate a o încungiura.
5 Cît să slăvi întru împrejurarea norodului,
6 în ieșirea acoperemîntului casii! Ca steaua cea de mîinecate în mijloc de nor, ca luna
7 plină în zilele ei, Ca soarele strălucind preste besearca Celui Preanalt și ca curcubeul luminînd în norii slăvii, Ca floarea
8 trandafirului în zilele tinerilor, ca crinii spre ieșirile apei, Ca odrasla Livanului în zilele seacerii, ca focul și tămîia pre căție,
9 Ca vasul cel de aur bătut, preste tot împodobit cu toată piatra de mult preț, Ca maslinul ce odrăslește roade și ca chiparosul ce
10 să înalță în nori. Cînd lua el podoabă de slavă și să îmbrăca el cu săvîrșirea laudii,
11 Întru suirea altariului celui sfînt au slăvit îmbrăcămîntea sfințirii; și cînd priimiia părțile den mîinile preoților, și el stînd
12 lîngă grătariul cuptoriului, Împrejurul lui—cununa fraților, ca odrasla chedrului în Livan, și l-au încunjurat pre el ca tulpinele finicilor. Și toți fiii lui Aaron—întru slava lor, și aducere Domnului—în mîinile lor, înaintea a toată adunarea lui Israil,
13 Și săvîrșirea poslușnicilor spre cuptoriu să împodobească aducerea Celui Preanalt, Atotțitoriul, Au întinsu preste vas mîna
14 lui și au băut den sîngele strugurului, Vărsat-au la temeale jîrtăvnicului miros de bună-mirosire Celui Nalt, a tot Împăratul. Atuncea striga fiii lui Aaron, cu trîmbițe
15 bătute au răsunit, Auzit au făcut glas mare spre pomenire înaintea Celui Preanalt; Atuncea tot norodul împreună grăbiră și
16 căzură pre față la pămînt a să închina Domnului lor Atotțitoriul, Dumnezăului celui Preanalt; Și laudară cîntăreții cu glasurile lor, în casa cea mai multă îndulcitu-s-au
17 viersul; și să rugă norodul Domnului celui Preanalt cu rugăciune împotriva Celui Milostiv, pînă să va săvîrși podoaba Domnului și slujba Lui o au săvîșit. Atuncea, pogorîndu-se, rădicat-au mîinile lui preste toată
18 adunarea fiilor lui Israil, să dea bună-cuvîntare Domnului den buzele lui și în numele Lui a să făli; Și slobozi întru închinare,
19 ca să arate blagoslovenia de la Cel Preanalt. Și acum binecuvîntați pre Dumnezău toți, pre Cea ce face mari pretutinderea, Cea
20 ce înalță zilele noastre den zgău și face cu

noi după mila Lui. Să dea noao veselie
21 inimii și să să facă pace în zilele noastre întru Israil, după zilele veacului; să-Ș
22 increază cu noi mila Lui și în zilele Lui ne mîntuiască pre noi. În doao limbi s-au
23 supărat sufletului meu, și a treia nu iaste limbă: Ceia ce șad în Muntele Samariei,
24 filistiimii și norodul cel nebun care lăcuiaste în Sichima. Învățăturile înțelegerii și
25 științii am semnat în cartea aceasta eu, Iisus, fiul lui Sirah al lui Eliazar Ierusalimiteanul,
26 care au plouat înțelepciunea inimii lui. Fericit carele să va întoarce întru acestea,
27 și cel ce va pune acestea în inima lui înțelepți-se-va; Că, de va face acestea, spre
28 toate va putea, căci lumina Domnului e urma lui.

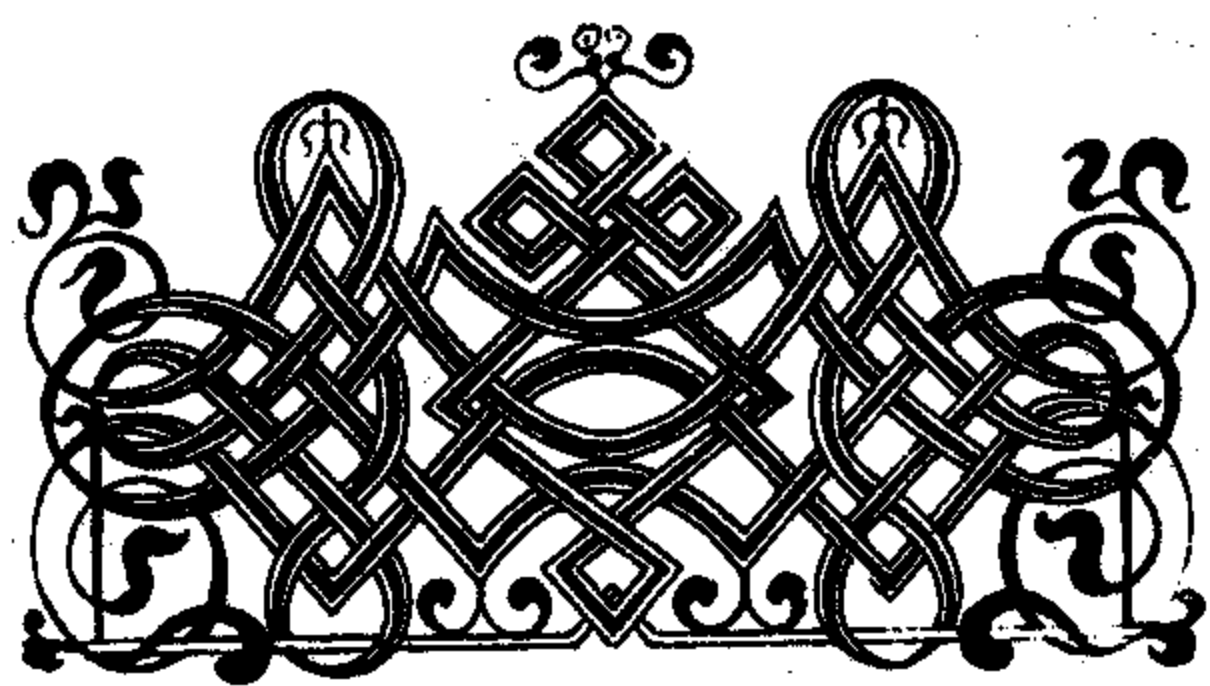
Rugăciunea lui Iisus, fiul lui Sirah.

CAP LI

Mărturisi-mă-voiu Ție, Doamne
1 Împărate, și voiu lăuda pre Tine, Dumnezău, mîntuitoriul meu.
2 Mărturisescu-mă numelui Tău, căci acoperitoriu și ajutoriu Te-ai
3 făcut mie și ai mîntuit trupul meu de la perire. Și den lațul pîrtoarii limbi, de
4 la buze ce lucrează mînciună, și înaintea celor ce dvorescu Te-ai făcut ajutoriu. Și
5 m-ai mîntuit, după mulțimea milii și numelui Tău, den scrișniri gata la mîncare, Den
6 mîna celor ce cearcă sufletul meu, den mai multe necazuri care le-am avut, Den nă
7 dușirea focului de pre împrejur și dentru mijlocul focului unde n-am ațîțat, Den
8 adîncul pîntecelui iadului și de limba cea necurată și de cuvîntul mincinos și de limba cea
9 nedireaptă, cu pîră la împăratul. Apropiatu-s-au pînă la moarte sufletul meu, Și
10 viața mea era aproape de iad, jos. Cuprinsu-m-au de toate părțile, și nu era cine să
11 ajute; căutînd la sprijineala oamenilor, și nu era. Și-m aduș aminte de mila Ta,
12 Doamne, și de lucrarea Ta cea den veac, Că scoți pre cei ce Te îngăduiescu și mîntuiești
13 pre ei den mîna limbilor. Și am înălțat pre pămînt rugăciunea mea și pen
14 tru mîntuirea morții m-am rugat; Chemat-am pre Domnul, Tatăl Domnului meu,
15 ca să nu mă părăsească în zilele năcazului, în vremea neajutoririi trufașilor. Lăuda
16 voiu numele Tău neîncetat și voiu lăuda cu mărturisință, și să ascultă rugăciunea mea; Pentru că ai mîntuit pre mine den perire și
17 ai scos pre mine den vreme rea, Pentru aceeaa mărturisi-mă-voiu și Te voiu lăuda și voiu binecuvînta numele Domnului.
18 Încă fiind mai tînăr, mai nainte pînă a nu mă rătăci, am cercat înțelepciunea arătată
19 întru ruga mea. Înaintea besearicii mă

rugam pentru ea și pînă la ceale de apoi
 20 cerceta-voiu pre ea. Den floare ca un
 strugur copt s-au veselit inima mea întru ea.
 21 Încălecat-au piciorul meu cu dreptate,
 den tinereațele mele am iscodit pre ea.
 22 Plecat-am puțin ureachea mea, și am priimit,
 23 și multă aflaiu mie învățătură. Procop-
 sală mi s-au făcut într-însa; Celui ce-m dă
 24 mie înțelepciune voiu da slavă. Pentru
 că am cugetat ca să o facu pre ea și am
 25 rîvnit binele și nu mă voiu rușina. S-au
 preanevoit sufletul meu întru ea, și în face-
 26 rea mea am cercetat. Mîinile mele le-am
 întinsu cătră înălțime și necunoștințele ei
 27 le-am depărtat cu cugetul. Sufletul meu
 l-am îndireptat la dînsa și întru curățenie
 am aflat pre ea, inemă am cîștegat cu ea
 28 den ceput; Pentru aceeaa nu mă voiu
 29 părăsi. Și pîntecele meu s-au turburat
 a cerceta pre ea, pentru aceeaa am cîștigat
 30 bun cîștig. Dat-au Domnul limbă mie
 plata mea, și cu ea voiu lăuda pre El.
 31 Apropiati-vă cătră mine, cei neînvățați,
 32 și mîneți în casa învățaturii! Că întîrzi-
 iați întru aceastea, și sufletele voastre în-
 33 setoșate-s foarte? Deșchis-am gura mea
 și am grăit: „Cîștigaț pre ea, fără de argint“.
 34 Supuneți cerbicea voastră supt jug, și prii-
 mească sufletul vostru învățatură; aproape
 35 iaste a afla pre ea. Vedeți în ochii voștri
 că puțin am trudit și aflaiu mie multă
 36 odihnă. Aveți parte de învățatură, în
 mult număr de argint și mult aur veți cîști-
 37 ga cu ea. Veselească-se sufletul vostru
 în mila Lui și să nu vă rușinați întru
 38 lauda Lui. Lucraț lucrul vos-
 tru mai nainte de vreame,
 și va da plata voas-
 tră în vrea-
 mea lui.

A SOSANNEI ISTORIE,

de la începătura lui Daniil osebită, pentru
 că nu iaste ea, ca și poveastea ceaea cu
 bălaurul Vil, în cărțile evreilor.

Si era un om lăcuind în Vavilon, și 1
 numele lui—Ioachim. Și luo 2
 muiare, căriia era numele ei Sosana,
 fata lui Helchiu, frumoasă foarte și
 temătoare de Domnul; Și părin- 3
 tii ei—direpți, și au învățat pre fata lor du-
 pă legea lui Moisi. Și era Ioachim bogat 4
 foarte, și era la el grădină vecinindu-se ală-
 turea cu casa lui; Și cătră el să aduna 5
 jidovii, pentru căci era el mai slăvit decît
 toți. Și să arătară 2 mai bătrîni den nă- 6
 rod judecători în anul acela, pentru carii au
 grăit Stăpînitoriul că „Au ieșit fărădelegea
 den Vavilon, den bătrîni judecători, carii
 să părea că otcîrmuiescu norodul“. Aceș- 7
 tea aștepta la casa lui Ioachim, și veniia
 cătră ei toți ceia ce să judeca. Și era cînd 8
 să ducea nărodul la amiazăzi, întra Sosana
 și îmbla în grădina bărbatului ei. Și o 9
 vedea pre ea cei doi bătrîni în toate zilele
 întrînd și îmblînd, și să făcură întru pohta
 ei. Și-ș îndărătniciră gîndul lor și abă- 10
 tură ochii lor ca să nu vază la ceriu, nici îș
 aducea aminte de judecățile ceale direapte.
 Și era amîndoi înfierbîntați pentru ea, și 11
 n-au spus unul altuia durearea lor, căci să
 rușina a-ș spune pohta lor—că vrea să să
 împreune cu ea. Și păziia cu nevoință 12
 în toate zilele a o vedea pre ea. Și zise unul
 cătră altul: „Să meargem dară acasă, că
 vreamea de prînz iaste“. Și ieșind, să 13
 despărțiră unul de altul, și înturnîndu-se,
 veniră la acelaș loc, și cercetînd între eiș
 pricina, mărturisiră pohta lor; Atuncea 14
 de obște rînduiră vreame cînd o vor putea
 afla pre ea sîngură. Și fu păzind ei zi cu 15
 bună tocmeală, ea întră ca și ieri și alalta-
 ieri cu doao feate și pohti să să scalde în
 grădină, că era zăduh; Și nu era nimeni 16
 acolo, afară den cei 2 bătrîni ascunși și
 privind pre ea. Și zise featelor: „Aduce- 17
 ți-m dară untdelemn și săpun și porțile
 grădinii închideț, ca să mă scald“. Și fă- 18
 cură cum au zis și închisără ușile grădinii și
 ieșiră pre ușile ceale de laturi, ca să aducă
 ceale ce au poruncit lor, și n-au văzut pre cei
 bătrîni, că era ascunși. Și să făcu după 19
 ce ieșiră featele, să sculară cei doi bătrîni
 și alergară asupra ei și zisără: „Iată, ușile
 grădinii sînt închise, și nimenea nu ne
 veade pre noi, și întru pohta ta sîntem;

20 Pentru aceea pune-te împreună cu noi și
te fă cu noi; iară de nu, vom mărturisi
21 aceea ai gonit featele de la tine“. Și sus-
pină Susana și zise: „Strîmt mie de toate
22 părțile; Că de voiu face aceasta, moarte-m
iaste mie, și de nu voiu face, nu voiu scăpa
23 den mîinile voastre; Mai bine iaste mie
să nu fac și să caz în mîinile voastre, decît
24 a greși înaintea Domnului“. Și strigă
Susana cu glas mare, și strigară și cei 2 bă-
trîni dempotriva ei și, alergînd, unul deșchi-
25 se ușile grădinii. Și deaca auziră strigarea
în grădină cei den casă, săriră înlăuntru
pre ușa cea den coastă, să vază ce i s-au în-
26 tîmplat ei. Și deaca zisără cei bătrîni
cuvintele lor, să rușinară slugile foarte, căci
niciodinioară nu s-au grăit cuvînt ca acesta
27 pentru Susana. Și fu a doua zi, deaca să
adună nărodul cătră bărbatul ei, Ioachim,
veniră cei 2 bătrîni plini de cugetul cel fără
de leage asupra Susanii, ca să o omoară pre
28 ea, Și ziseră înaintea nărodului: „Trimi-
teți cătră Susana, fata Helchiei, care iaste
29 fâmeaia lui Ioachim“; și ei au trimis. Și
veni ea și părinții ei și fiii ei și toate rudeniile
30 ei. Și Susana era gingașă foarte și fru-
moasă la chip, și cei fără de leage porunciră
31 ca să să descopere ea, Pentru că era aco-
perită de tot, pentru ca să să sature de fru-
32 museațele ei; Și plîngea cei de pre lîngă
33 dînsa și toți ceia ce știa pre ea. Și scu-
lîndu-se cei doi bătrîni în mijlocul nărodu-
34 lui, pusără mîinile pre capul ei; Și ea,
plîngînd, căuta la ceriu, căci era inema ei
35 nădejduită pre Domnul. Și ziseră bătrî-
nii: „Îmblîndu noi în grădină sînguri, întra-
t-au ea cu doao slujnice și au închis ușile gră-
36 dinii și slobozi slujnicile; Și veni cătră
ea un voinic, carele era ascuns, și să culcă
37 cu ea. Și noi fiind în unghiul grădinii,
văzînd fărădeleagea, am alergat asupră-le;
38 Și văzîndu-i pre ei împreunîndu-se, pre acela
nu-l putem opri, căci era mai tare el decît
39 noi, și deșchizînd ușele au sărit afară, Și
de aceasta apucîndu-ne, o întrebam cine era
40 voinicul acela, și n-au vrut să ne spuie. A-
41 ceasta mărturisim“. Și-i crezu pre ei
adunarea, ca pre nește mai bătrîni ai năro-
dului și judecători, și o judecară pre ea
42 ca să moară. Și strigă cu glas mare Su-
sana și zise: „Dumnezeu cel Veacinic, știu-
toriu celor ascunse, Cela ce știi toate mai
nainte de facerea lor, Tu știi că minciuni
43 asupră-mi au mărturisit; Și iată, moriu,
nefăcînd eu nemică dentru carele aceștea au
44 viclenit asupră-mi“. Și ascultă Dumnezeu
glasul ei și, ducîndu-se ea să piară, Dum-

nezeu rădică duhul cel svînt unui copilaș
tînăr, căruia era numele Daniil, Și strigă 45
cu glas mare: „Curat sînt eu de sîngele aceș-
tia“. Și să întoarse tot norodul cătră 46
el și zise: „Ce e cuvîntul acesta carele tu ai
grăit?“ Și el, stînd în mijlocul lor, zise: 47
„Așa sînteț de nebuni, fiii lui Israil?
Necercetînd, nici adevărîța cunoscînd, ați 48
osîndit pre fata lui Israil? Întoarceți-vă 49
la judecată, pentru că minciuni au mărturi-
sit aceștea asupra ei“. Și să întoarse tot 50
nărodul cu grabă. Și ziseră lui cei bătrîni:
„Vino de șazi în mijlocul nostru și spune
noao, că ț-au dat Dumnezeu ție cinstea
bătrîneațelor“. Și zise cătră ei Daniil: 51
„Osebiți-i pre ei departe unul de altul, și
voiu iscodi pre ei“. Și deaca să despăr- 52
țiră unul de altul, chemă pre unul dentru
ei și zise cătră el: „Învechitule de zile reale,
acum au venit păcatele tale carele făceai
mai nainte, judecînd judecăți strîmbe și pre
cei nevinovaț vinuind și pre cei vinovați
slobozind, zicînd Domnul: ‘Pre cel nevinova-
vat și pre cel drept să nu-l omori’. Acum 53
dară, pre aceasta de o ai văzut, spune: Supt
ce copaci ai văzut pre ei împreunîndu-se
întru sine?“ Și el zise: „Supt shin“. Zise 54
Daniil: „Dirept ai mințit la capul tău,
Pentru că acum îngerul lui Dumnezeu, luînd 55
răspuns de la Dumnezeu, te va spinteca în
doao“. Și mutînd pre acela, porunci să 56
apropie pre celalalt; și zise lui: „Sămînța
lui Hanaan și nu a Iudii, frumuseațele te-au
înșălat pre tine, și pohta îndărătnici inema
ta; Așa făceaț featelor lui Israil, și acea- 57
lea, temîndu-se, să împreuna cu voi, ce nu
îngădui fata Iudii fărădeleagea voastră;
Acum dară, spune-mi: Supt ce copaci ați 58
prins pre ei împreunîndu-se întru sine?“ Și
el zise: „Supt prin“. Și zise lui Daniil: „Di- 59
rept ai mințit și tu asupra capului tău,
Pentru că așteaptă îngerul lui Dumnezeu, 60
sabie avînd, să te taie în doao, ca să vă piar-
ză de tot pre voi“. Și strigă toată adu- 61
narea cu glas mare și binecuvîntară pre Dum-
nezău, pre Cel ce mîntuiaște pre ceia ce nă-
dejduiescu pre El. Și să sculară asupra 62
celor 2 bătrîni, că-i dovedi pre ei Daniil den
gura lor mărturisind minciuni, și au făcut
lor în ce chip au viclenit să facă vecinului,
după leagea lui Moisi, și au omorît pre ei;
și scăpă sînge nevinovat în ziua aceea. Și 63
Helchia și muiarea lui lăudară pre Dumnezău
pentru fata lor, Susana, cu Ioachim, bărba-
tul ei, și toate rudeniile, căci nu s-au aflat
întru ea lucru grozav. Și Daniil să făcu 64
mare înaintea norodului den ziua aceea
și înainte.

PENTRU A BĂLAURULUI
Vil topire. De la săvârșitul lui Daniil
rumtă pildă.

1 **S**i împăratul Astiag să adaoase cătră
2 părinții lui, și luo Chiru Persul împă-
răția lui. Și era Daniil împre-
ună viețuitoriu cu împăratul și
mai slăvit decît toți prietenii lui.
3 Și era un idol la vaviloneani, căruia era
numele Vil, și să cheltuia la el preste toată
4 ziua făină de grîu artave 12 și oi 40 și vea-
dre de vin 6. Și împăratul cinstia pre
el și mergea în toate zilele a să închina lui;
5 și Daniil să închina Dumnezăului lui. Și
zise lui împăratul: „Pentru căci nu te în-
6 chini lui Vil?” Și el zise: „Căci nu crezu
în chipuri făcute de mîni, ce în Dumnezău
cel viu, Cela ce au zidit ceriul și pămîntul
7 și are stăpînirea a tot trupul”. Și zise
lui împăratul: „Nu ți să pare ție Vil a fi
dumnezău viu? Nu vezi cîte mănîncă și
8 bea în toate zilele?” Și zise Daniil rîzînd:
„Nu te înșăla, împărate; acesta iaste den-
lăuntru lut și den afară aramă, și n-au mîn-
9 cat niciodinioară”. Și mîniindu-să împă-
ratul, chemă pre preoții lui și zise lor: „De
10 nu-m veți spune cine e cela ce mănîncă
cheltuiala aceasta, veți muri; Iară de-m
11 veți arăta că Vil mănîncă acestea, Daniil
va muri, căci au hulit la Vil”. Și zise Da-
niil împăratului: „Facă-să după cuvîntul
12 tău”. Și era preoții lui Vil 70, afară
13 den muieri și fii. Și veni împăratul cu
14 Daniil la casa lui Vil. Și zisără preoții
lui Vil: „Iată, noi ieșim afară, și tu, împă-
rate, pune bucatele și vinul turnîndu îl pu-
15 ne și închide ușa și pecetluiuște cu inelul
tău; Și viind dimineața, de nu vei afla
toate mîncate de Vil, să murim noi, sau
Daniil cela ce au mințit asupra noastră”.
16 Și ei nu băga în samă, căci făcuse supt
17 masă ascunsă întrare și pren ea întra puru-
rea și mînca pre eale. Și fu deaca ieșiră
18 aceia, și împăratul puse bucatele lui Vil, și
porunci Daniil slugilor lui și aduseră cenu-
șă și așternură toată besearca, înaintea
19 împăratului sîngur; Și ieșind, închisă-
ră ușa și pecetluiră cu inelul împăratului,
și să duseră. Și preoții veniră noaptea,
după obiceiul lor, și muierile lor și copiii
20 lor, și le mîncară toate și băură. Și mî-
necă împăratul dimineața, și Daniil împre-
ună cu el. Și zise împăratul: „Întregi sînt
21 pecețile, Daniile?” Și el zise: „Întregi, împă-
rate”. Și fu îndată ce deșchise porțile,
22 căutînd pre masă împăratul, strigă cu glas
mare: „Mare ești, Vil! Și nu iaste la tine nici

un vicleșug”. Și rîse Daniil și opri pre 23
împăratul ca să nu între el înlăuntru, și
zise: „Vezi dară fața pămîntului, și cunoaș-
te ale cui sînt urmele aceastea”. „Văzu 24
urmele că sînt de bărbați și de muieri și
de copii”. Și scîrbindu-se împăratul, 25
atuncea prinse pe preoți și pre muieri și
fiii lor, și arătară lui ușile ceale ascunse,
pren carele întra și mînca ceale den masă.
Și-i omorî pre ei împăratul și deade pre Vil 26
de tot lui Daniil, și-l surpă pre el și besearca
lui. Și era un bălaur mare într-un loc, 27
și-l cinstia pre el vaviloneanii. Și zise 28
împăratul cătră Daniil: „Au și acesta vei
zice că de aramă iaste? Iată, trăiaște și 29
mănîncă și bea, nu vei putea să zici că nu
iaste acesta dumnezău viu; și te închină lui”.
Și zise Daniil: „Domnului Dumnezăului 30
mieu mă voiu închina, căci Acesta e Dum-
nezău viu; și tu, împărate, dă-mi voie, și
voiu ucide pre bălaur fără de sabie și fără
toiaș”. Și zise împăratul: „Dau ție”. Și 31
luo Daniil smoală și seu și peri și le fiarse
într-un loc și făcu cocoloș și deade în gura
bălaurului, și plesni bălaurul. Și zise: 32
„Vezi închinăciunile voastre”. Și fu 33
deaca auziră vaviloneanii, să scîrbiră foarte
și să rîdicară asupra împăratului. Și ziseră: 34
„Jîdov s-au făcut împăratul: și pre Vil sur-
pă, și pre bălaur omorî, și pe preoți îi
junghe”. Și ziseră mergînd cătră împăra- 35
tul: „Dă-ne noao pre Daniil; Iară de nu, 36
vom omorî pre tine și pre casa ta”. Și văzu 37
împăratul că-l întiștesc foarte și, îndemnîn-
du-se, deade lor pre Daniil. Și ei puseră 38
pre el în groapa leilor, și fu acolo 6 zile.
Și era în groapă 7 lei, și le da lor preste toate 39
zilele 2 trupuri și 2 oi; iară atuncea nu li
s-au dat lor, pentru ca să mănînce de tot
pre Daniil. Și era Avvacum prorocul în 40
țara jidovască, și el fiarse fiertură și dumatică
pîine în scafă și mergea la cîmp să ducă
secerătorilor. Și zise îngerul Domnului 41
lui Avvacum: „Du prînzul carele ai la Vavi-
lon, lui Daniil, la groapa leilor”. Și zise 42
Avvacum: „Doamne, Vavilonul n-am văzut
și groapa nu știu unde iaste!” Și-l apucă 43
îngerul de creăștetul lui și, țîindu-l de chica
capului lui, îl puse pre el la Vavilon deasu-
pra gropii, cu iuțimea duhului lui. Și stri- 44
gă Avvacum zicînd: „Daniile, Daniile, ia
prînzul carele au trimis ție Dumnezău”.
Și zise Daniil: „Pentru că Ți-ai adus aminte 45
de mine, Dumnezăule, și n-ai părăsit pre cei
ce cearcă pre Tine și Te iubesc pre Tine”.
Și, sculîndu-se, Daniil mîncă; și îngerul lui 46
Dumnezău așază pre Avvacum îndată la lo-
cul lui. Și împăratul veni în ziua a șaptea 47
ca să plîngă pre Daniil; și veni la groapă și
căută, și iată, Daniil șădea. Și strigînd cu 48

glas mare, împăratul zise: „Mare ești, Doamne, Dumnăzăul lui Daniil! Și nu iaste altul afară den Tine“. Și-l scoase pre el, iară pre vinovații pierzării lui îi băgă în groapă, și să mîncară îndată de tot înaintea lui.

AL MACCAVEILOR CUVÎNT DENTÎIU

CAP I

1 **S**i fu după ce lovi Alexandru Machidoneanul, cel al lui Filip, carele au ieșit den pămîntul Hettiimului; și au lovit pre Darie, împăratul persilor și al midilor, și împărăți în 2 locul lui întîiu preste grecime. Și făcu războaie multe, și au biruit cetăți multe, 3 și au jungheat împărați ai pămîntului. Și au trecut pînă la marginile pămîntului, și au luat prăzi de la mulțime de limbi, și încetă pămîntul înaintea lui. Și să înălță, și să rîdică inima lui, și adună puteare vîrtoasă foarte. Și domni țări și limbi și 6 tirani, și fură lui spre bir. Și după aceasta căzu pre așternut și cunoscu că va să moară. 7 Și chemă pre slugile lui ceale cinstite, cei crescuți cu el den tinereate, și împărți lor 8 împărăția lui, încă viu fiind el. Și împărăți Alexandru ani 12 și muri. Și biruiră 10 slugile lui fieștecarele la locul lui. Și puseră toți steme, după ce au murit el, și fiii lor după dînșii, ani mulți, și să înmulțiră 11 răutățile pre pămînt. Și ieși dentr-înșii rădăcină păcătoasă, Antioh Epifan, feciorul lui Antioh împăratul, carele era zălog la Roma. Și au împărățit în anul 137 de împărăția grecilor. În zilele acealea ieșit-au 12 den Israil fii fără de leage și au îndemnat pre mulți, zicînd: „Să meargem și să punem făgăduință cu limbile ceale demprejurul nostru, căci, den care zi ne-am despărțit 14 de ei, ne-au aflat pre noi răutăți multe“. Și 15 fu bun cuvîntul înaintea ochilor lor. Și s-au îndemnat oarecarii den nărod și au mers cătră împăratul și au dat lor biruință a face 16 dreptățile limbilor. Și zidiră școală în Ierusalim după legiurile limbilor. 17 Și-ș făcură lor neobrezuire, și s-au depăr-

tat de făgăduința cea sfîntă, și să alăturară limbilor și să vîndură a face răul. Și să găti 18 împărăția înaintea lui Antioh și gîndi să împărățască Eghipetul, ca să împărățască preste amîndoa împărățiile. Și întră la 19 Eghipet cu gloată grea, cu cară și pili, și cu călăreți, și cu stol mare. Și împreună 20 războiul cătră Potolomeiu, împăratul Eghipetului, și să înfrînse Potolomeiu de cătră fața lui și fugi, și căzură răniți mulți. Și 21 cuprinsă cetățile ceale tari în pămîntul Eghipetului și luo prázile pămîntului Eghipetului. Și să întoarse Antioh, după ce 22 au lovit Eghipetul, întru 143 de ani, Și 23 să sui asupra lui Israil și Ierusalimului cu gloată grea. Și întră la sfîntenie cu mîndrie și luo jîrtăvnicul cel de aur, și sfeașnicul luminii, și toate vasele ei, și masa punerii-înainte, și căușăle, și năstrăpile, și cădelnițele ceale de aur, și catapeteazma, și cununile, și podoaba cea de aur, cea de cătră fața besearcii, și le sfărîmă toate. Și luo 24 argintul, și aurul, și vasele ceale pohtite; și au luat visteriile ceale ascunse, care le-au aflat; și luînd toate, să duse la pămîntul lui. Și făcu ucidere de oameni și grăi mîndrie 25 mare. Și să făcu jale mare asupra lui 26 Israil în tot locul. Și suspinară boiarii și 27 bătrînii; fecioarele și tinerii au slăbit, și frumuseațele muierilor s-au schimbat. Tot 28 ginerele au luat plîngere; ceaea ce șădea în cămară măritată s-au făcut în jale. Și să 29 clăti pămîntul pentru cei ce lăcuia pre dînșul, și toată casa lui Iacov s-au îmbrăcat cu rușine. După doi ani de zile trimis-au 30 împăratul pre vestitoriul cel mare la cetățile Iudei; și veni la Ierusalim cu gloată grea. Și grăi lor cuvinte de pace, cu vicleșug, și 31 să încrezură lui. Și căzu asupra cetății 32 fără de veaste și lovi pre ea lovitură mare și pierdu nărod mult dentru Israil. Și luo 33 prázile cetății, și o arse pre ea cu foc, și surpă casele ei și zidirile ei premprejur. Și robiră muierile și fiii, și dobitoacele 34 moșteniră. Și zidiră cetatea lui David cu 35 zid mare și tare, cu turnuri tari, și să făcu lor spre margine. Și puseră acolo limbă 36 păcătoasă, bărbați fără leage, și să întăriră întru ea. Și puseră arme și hrană și, adu- 37 nînd prázile Ierusalimului, le-au pus acolo. Și să făcură întru mare laț, și să făcu spre 38 vicleșug sfînteniei și spre diavol rău lui Israil pururea. Și au vărsat sînge nevinovat îm- 39 prejurul sfînteniei și au pîngărit sfîntenia. Și au fugit ceia ce lăcuia Ierusalimul, pen- 40 tru ei, și să făcu lăcuință streinilor; și s-au făcut streină cu roadele ei, și fiii ei au

41 părăsit pre ea. Sfințirea ei pustiitu-s-au
ca pustiul, praznicele ei s-au întors spre ja-
le, sîmbetele ei spre ocară, cinstea ei spre
42 defăimare. După mărirea ei s-au mulțit
necinstea ei, și mulțimea ei s-au întorsu
43 spre plîngere. Și au scris împăratul la
toată împărăția lui să fie toți într-un nărod
și să părăsească fieștecarele legiurile lui.
44 Și au priimit toate limbile după cuvîntul
45 împăratului. Și mulți den Israil s-au voit
la slujba lui și au jîrtvuit idolilor și au pîn-
46 gărit sîmbăta. Și au trimis împăratul
cărți cu mîinile solilor, la Ierusalim și cetăți-
le Iudei, să umble după legiurile ceale stre-
47 ine ale pămîntului. Și să oprească arderi-
le-de-tot și jîrtva și turnarea den svințenie,
48 Și să pîngărească sîmbetele și sărbătorile,
49 Și să pîngărească svințenia și svinții;
50 Să zidească cuptoare, și capiști, și casă de
idoli, și să jîrtvuiască de porc și de dobitoace
51 de obște, Și să lase pre fiii lor neobrezu-
iți, să spurce sufletele lor în toată necură-
țenia, și să-i spurce pre ei, ca să uite legea
52 și să primenească toate îndireptările; Și
carele nu va face după graiul împăratului,
53 va muri. După toate cuvintele aceastea
au scris la toată împărăția lui și au făcut
54 socotitori preste tot norodul. Și au po-
runcit cetățeanilor Iudei să jîrtvuiască den
55 cetate în cetate. Și s-au adunat de la no-
rod cătră ei mulți, tot cela ce au părăsit
56 legea și au făcut răotăț pre pămînt. Și
au pus pre Israil întru ascuns, în toată scă-
57 pareă lor. Și în 15 zile ale lui haselef,
întru 145 de ani, zidit-au spurcăciunea
pustiirei asupra jîrtăvnicului, și în cetățile
58 Iudii împrejur au zidit capiști. Și preste
59 ușile caselor și în ulițe tămîia. Și cărțile
legii, care le-au aflat, le-au arsu cu foc, spăr-
60 gîndu-le de tot. Și unde să afla lîngă
cineva Cartea făgăduinței și cine să ținea
de leage, porunca împăratului, îl omorîia
61 pre el cu putearea lor. Făcea așa lui Israil,
celor ce să afla în toată luna și luna în cetăți.
62 Și în 25 ale lunii—jîrtvuind preste cupto-
63 riul carele era preste jîrtăvnic. Și pre mu-
ierile ceale ce au obrezuit pruncii lor le-au
64 omorît, după porunci, Și au spînzurat
pruncii de grumazii lor, și casele lor au pră-
dat; și pre cei ce au obrăzuit, pre ei i-au omo-
65 rît. Și mulți întru Israil s-au întărit și să în-
temeiară întru dînșii, ca să nu mănînce de
66 obște. Și priimiră a muri, ca să nu să pîngă-
rească cu mîncările și să nu spurce făgăduin-
67 ța cea svîntă; și au murit. Și să făcu ur-

gie mare preste Israil foarte.

C A P II

In zilele acealea sculatu-s-au Matta- 1
thias al lui Ioan al lui Simeon preo-
tul, den fiii Ioariv, de la Ierusalim
și șazu în Modin. Și el avea 2
5 feciori: pre Ioanan, cel ce să po-
rocliia Gaddis, Simon, cel ce să chema 3
Thasi, Iuda, cel ce să porecliia Maccavei, 4
Eleazar, cel ce să chema Annaran, Ioana- 5
than, cel ce să porecliia Apfus. Și văzu 6
blestemile cealea ce s-au făcut în Iuda și în
Ierusalim Și zise: „Vai! Pentru căci aceas- 7
ta, de mă născuiu a vedea zdrobirea nărodu-
lui meu și zdrobirea cetății cei svinte, și a
șădea acolo, dîndu-se ea în mîna vrăjmași- 8
lor Și svințenia în mîna striinilor? Făcu-
tu-s-au besearca ei ca un bărbat neslăvit.
Vasele mării ei robite s-au dus, omorîtu- 9
s-au pruncii ei în ulițe, tinerei ei—cu sabia
lui. Care limbă n-au moștenit împărăție 10
și n-au biruit prăzile ei? Toată podoaba 11
ei s-au luat; în loc de slobodă s-au făcut
roabă. Și iată, svintele noastre și frumu- 12
seatea noastră și mărirea noastră s-au pustiit,
și le-au spurcat pre eale limbile. Pentru ce 13
iaste noao a mai trăi?“ Și rumpse Matta- 14
thias și fiii lui hainele lor și să îmbrăcară
cu saci și plînseră foarte. Și veniră cei de 15
la împăratul, cei ce îndemna împărechearea
la Modin cetatea, pentru ca să facă jîrtvă.
Și mulți den Israil au mers cătră ei; și Ma- 16
tathias și fiii lui s-au adunat. Și răspunse- 17
ră cei de la împăratul și ziseră Mattathiei
zicînd: „Boiaru mare ești și slăvit în cetatea
aceasta și întărit întru fii și fraț. Acum 18
dară, vino întîiu și fă porunca împăratului,
în ce chip au făcut toate limbile și bărbații
Iudii și cei ce au rămas în Ierusalim, și vei
fi tu și casa ta dentru prietenii împăratului,
și tu și fiii tăi vă veți mări cu argint și cu
aur și cu tremiteri multe“. Și răspunse 19
Mattathia și zise cu glas mare: „Toate limbi-
le cealea den casa împărății împăratului de
vor asculta lui, să să depărteaze fieștecarele
de cătră închinăciunea părinților lui și au ales
întru poruncile lui, Iară eu și feciorii miei și 20
frații miei vom merge întru făgăduința pă-
rinților noștri. Blînd fie noao ca să lăsăm 21
legea și direptățile. Cuvintele împăratu- 22
lui nu vom asculta, a treace slujba noastră
în dreapta au în stînga“. Și deaca tăcu 23
grăind cuvintele aceastea, să apropie un
bărbat jidov, înaintea tuturor să facă jîrt-
vă în capiștea cea den Modin, după porun-
ca împăratului. Și văzu Mattathias și 24
rîvni și să cutremurără rănichii lui și

scoase mînie după judecată și alergîndu îl
 25 junghe pre el pre cuptoriu. Și pre omul
 împăratului, pre cel ce îndemna a jîrtvui,
 l-au omorît în vremea aceea și cuptoriul
 26 surpă. Și rîvni legii, în ce chip au făcut
 27 Finees lui Zamvri, fiul lui Salom. Și strigă
 Mattathias în cetate, cu glas mare zicîndu:
 „Tot cela ce va rîvni legii și va întări făgădu-
 28 ința, iasă după mine!“ Și fugiră el și fiii
 lui la munți și au lăsat cîte au avut în cetate.
 29 Atuncea s-au pogorît mulți cercînd direpta-
 30 tea și judecata la pustiu, Să șază acolo
 ei și fiii lor, și muierile lor, și dobitoacele
 lor, căci s-au înmulțit preste ei răutățile.
 31 Și s-au spus oamenilor împăratului și pu-
 terilor carele era în Ierusalim, cetatea lui
 David, că s-au pogorît oamenii carii au răsi-
 pit porunca împăratului pren ascunzători în
 32 pustii. Și alergară după dînșii mulți și,
 ajungîndu-i pre ei, tăbăriră asupra lor și în-
 tărîră asupra lor războiu în ziua sîmbetelor;
 33 Și ziseră cătră ei: „Pînă acum destul e! Ie-
 șiți și faceți după cuvîntul împăratului și
 34 veți trăi“. Și zisără: „Nu vom ieși, nici
 vom face cuvîntul împăratului, ca să spur-
 35 căm ziua sîmbetelor“. Și sîrguiră asupra
 36 lor cu războiu. Și n-au răspunsu lor, nici
 piatră au zvîrlit într-înșii, nici au astupat
 37 ascunzătorile, zicînd: „Să murim toți în-
 tru prostimea noastră, mărturiseaște asupra
 noastră ceriul și pămîntul că fără judecată
 38 piardeți pre noi“. Și să sculară asupra
 lor cu războiu în sîmbete și muriră ei, și
 muierile lor, și fiii lor, și dobitoacele lor,
 39 ca la 1000 de suflete de oameni. Și înțe-
 lease Matathia și prietenii lui și plînsără de
 40 ei foarte. Și zise om cătră aproapele lui:
 „De vom face toți în ce chip au făcut frații
 noștri și nu vom da războiu cătră limbi pen-
 tru suflete noastre și pentru dreptăți acum,
 mai curînd pre noi ne vom pierde de pre
 41 pămînt“. Și să sfătuiră în ziua aceea
 zicînd: „Tot omul carele va veni cătră noi
 spre războiu în ziua sîmbetelor, să dăm răz-
 boiu împotriva lui și să nu murim toți în ce
 chip au murit frații noștri în ascunzători“.
 42 Atuncea s-au adunat cătră ei adunarea asi-
 deilor, vîrtoși la putere den Israil, tot
 43 cela ce să voia legii. Și toți ceia ce
 pribegia să adaosără la ei și să făcu lor
 44 întru întărire. Și întăriră puterea și
 loviră pre cei păcătoși cu urgia lor și
 pre oamenii cei fără de lege cu mînia
 lor, și cei rămași fugiră la limbi să scape.
 45 Și încunjură Matathias și prietenii lui
 46 și surpară cuptoarele. Și obrezuiră
 pre copilașii cei neobrăzuiți, cîți au a-

flat în hotarăle lui Israil cu vîrtute, Și au 47
 gonit pre fiii trufiei, și spori lucrul în mîna 48
 lor. Și să apucară de lege den mîna
 limbilor și den mîna împăraților și n-au dat
 49 cornu păcătosului. Și s-au apropiat zile-
 le Mattathiei să moară. Și zise fiilor lui:
 „Acum s-au întărit mîndria și muștrarea
 și vremea sfîrșitului și urgia mîniei. Și 50
 acum, fiilor, rîvniți legii și dați sufletele
 voastre pentru făgăduința părinților noștri.
 Aducețe-vă aminte de lucrurile părinților 51
 noștri, ceale ce au făcut în neamurile lor,
 și priimiți mărire mare și nume veacinic.
 Avraam au nu cu ispită să află credincios 52
 și să socoti lui întru dreptate? Iosif, în
 53 vremea strînsorii lui, păzi porunca și să
 făcu domn Eghipetului. Finees, tatăl 54
 nostru, rîvni rîvnire, au luat făgăduința
 preoției cei veacinice. Isus, plinînd cuvîn- 55
 tul, făcutu-s-au judecătoriu în Israil. Ha- 56
 lev, pentru căci au mărturisit în adunare,
 au luat moștenirea pămîntului. David, 57
 cu mila lui, au moștenit scaunul împărăției
 în veacul veacului. Ilie, rîvnind rîvnirea 58
 legii, să luo în sus pînă la ceriu. Ananie, 59
 Azarie, Misail, crezînd, mîntuitu-s-au den
 para focului. Daniil, cu prostimea lui, să 60
 izbăvi den gurile leilor. Și așa v-aș soco- 61
 tit după neam și neam că toți ceia ce nă-
 dejduiesc pre El nu vor slăbi. Și de cu- 62
 vintele omului păcătos să nu vă teamet,
 căci mărirea lui iaste în gunoiu și în viermi.
 Astăz să va rădica, și mîine nu se va afla, 63
 căci s-au întors la țărîna lui, și gîndirea lui
 au perit. Și voi, fiilor, întăriți-vă și vă 64
 îmbărbătaț în lege, că întru ea vă veț mări.
 Și iată, Simeon, fratele vostru, știu că om 65
 de sfat iaste; de el să ascultați toate zilele;
 acesta voao va fi în loc de părinte. Și Iuda 66
 Macaveul, acesta e vîrtos la putere și den
 tinereațele lui; acesta voao va fi căpetenie
 oștii și veț bate războiul năroadelor. Și 67
 voi apropiați cătră voi pre toți făcătorii
 legii și izbîndiț izbînda nărodului vostru.
 Răsplătiț răsplătire limbilor și luați aminte 68
 la poruncile legii“. Și blagoslovi pre ei, 69
 și să adaoșe cătră părinții lui; și muri
 întru 146 de ani. Și-l îngropară pre el 70
 fiii lui în mormînturile părinților lor, în
 Modin, și-l plînsără pre el tot Israilul plîn-
 gere mare.

CAP III

i să sculă Iuda cela ce să chema 1
 Macaveu, fiul lui, în locul lui; și
 ajutoria lui toți frații lui Și toți 2
 cîț s-au lipit de părintele lui, și bă-
 tea războiul lui Israil cu veselie.
 Și au lărgit mărire nărodului lui, și să îm- 3
 bracă cu za ca un uriaș și să încinse cu ar-

- mele lui ceale de războiu și războaie au
4 întărit, acoperind tabăra cu sabie. Și să
asămănă cu leul în lucrurile lui și ca puiul
5 de leu izbucnind la vînat. Și au gonit pre
cei fără de lege, cercetîndu-i, și pre cei ce
turbura pre norodul lui i-au ars cu văpaie.
6 Și să zgîrciră cei fără de lege de frica lor
și toți lucrătorii fărădelegii împreună s-au
turburat; și să spori mîntuirea în mîna lui.
7 Și amări pre împărați mulți, și veseli pre
Iacov cu faptele lui; și pînă în veac pomeni-
8 rea lui—spre bună-cuvîntare. Și trecu în
cetățile Iudei și pierdu de tot pre cei păgîni
9 dentr-însele și întoarse urgia den Israil. Și
10 să numi pînă la marginea pămîntului, și
adună pre cei pierduți. Și adună Apolo-
nie limbi, și de la Samaria puteare mare, ca
11 să dea războiu cătră Israil. Și cunoscu
Iuda, și ieși în timpinarea lui și-l lovi pre el;
și-l omorî pre el, și căzură răniți mulți; și
12 ceialalți au fugit. Și luo prăzile lor, și
sabia lui Apolonie luo Iuda și era dînd răz-
13 boiu cu ea, toate zilele. Și auzi Siron,
biruatoriul puterii Siriei, că au strîns Iuda
adunare, și adunarea credincioșilor cu el și
14 celor ce ies la războiu, Și zise: „Face-m-
voiu mie nume și mă voiu mări întru împă-
răție: și voiu bate pre Iuda, și pre cei ce-s
împreună cu el, și pre ceia ce defaimă cu-
15 vîntul împăratului“. Și adaose a să sui,
și să sui cu el tabăra celor necurați tare să
ajute lui și să facă izbînda întru fiii lui Israil.
16 Și să apropie pînă la suirea Vethoronului,
și ieși Iuda întru întimpinarea lui cu puțini.
17 Și, deaca văzură tabăra viind întru întimpi-
narea lor, zisără Iudii: „Ce vom putea, pu-
țini fiind, să dăm războiu cătră atîta
mulțime vîrtoasă? Și noi am leșinat, nemîn-
18 cați fiind astăzi“. Și zise Iuda: „Pre lesne
iaste a să închide mulți în mîinile celor pu-
țini, și nu iaste osebire înaintea ceriului a
19 mîntui întru mulți au întru puțini. Căci
nu în mulțimea puterii iaste biruința război-
ului, ce numai de la ceriu iaste putearea.
20 Ei vin cătră noi cu mulțimea simeției și a
fărădelegii, ca să ne rădice pre noi, și pre
muierile noastre, și pre fiii noștri, ca să pra-
21 de pre noi. Iară noi ne batem pentru
sufletele noastre și pentru legiurile noas-
22 tre. Și însuș Domnul va zdrobi pre
ei de cătră fața noastră; și voi nu vă tea-
23 meț de ei!“ Și deaca au tăcut grăind,
sări într-înșii fără de veaste; și să surpă
24 Siron și tabăra lui înaintea lui. Și-i
goniia pre ei la pogorișul Vethoronului
pînă la cîmp și au căzut dentr-înșii ca
vro 800 de oameni, și ceialalți au fugit la
25 pămîntul Filistiimului. Și au început
frica Iudii și a fraților lui și spaima a că-
dea preste limbile cealea demprejurul lor.
- Și s-au apropiat pînă la împăratul numele 26
lui, și pentru rînduialele războiului Iudii
povestiia toată limba. Și deaca auzi 27
Antioh împăratul cuvintele aceastea, să ur-
gisi cu mînie și trimise și adună puterile toa-
te ale împărăției lui, tabără tare foarte.
Și deșchise cămara lui și au dat lefi puteri- 28
lor lui de un an și porunci lor într-un an să
fie ei gata la toată treaba. Și văzu că s-au 29
sfîrșit argintul de la visterii și birurile țării
—puține, pentru împărechearea și rana
carea au făcut în pămînt, ca să rădice le-
giuirile carele era den zilele ceale dentîiu,
Și să temu că doară nu va avea și a doară 30
ca întîiu, la cheltuiale și dările carele le da
mai nainte cu mîna întinsă și prisosi mai
mult decît împărații cei de mainte cu
mîna întinsă. Și să miră cu sufletul lui 31
foarte și să sfătui a merge la Persida și să
ia dăjdile țărălor și să adune argint mult.
Și lăsă pre Lisia, om slăvit și den neamul 32
împărăției, preste lucrurile împăratului, de
la rîul Efathului pînă la hotarale Eghipetu-
lui, Și a hrăni pre Antioh, feciorul lui, 33
pînă a să întoarce el. Și i-au dat lui 34
jumătate den puteri, și pilii, și au porun-
cit lui de toate cîte au vrut și, pentru ceia
ce lăcuia în Iudea și în Ierusalim, Să 35
trimiță asupra lor puteare ca să zdrobească
și să rădice vîrtoatea lui Israil și rămășița
Ierusalimului și să rădice pomenirea lor
den loc Și să lăcuiască fii de alt neam 36
în toate hotarale lor și să le dea cu sorțu
pămîntul lor. Și împăratul au luat ju- 37
mătate den puterile ceale ce au rămas și
s-au sculat de la Antiohia, de la cetatea îm-
părăției lui, în anul 147. Și au trecut apa 38
Efratului și mergea pren țările ceale de sus.
Și porunci Lisia lui Potolomeu al lui Dori-
men, și lui Nicanor, și Gorghiei, bărbații
cei tari dentru prietenii împăratului, Și 39
au trimis împreună cu ei 40000 de bărbați
și 7000 de călărime, ca să vie la pămîntul
Iudii și să-l strice de tot pre el, după cuvîn-
tul împăratului. Și să sculară cu toată 40
putearea lor și veniră și să tăbărîră aproape
de Emmaum, la pămîntul cîmpiei. Și au- 41
ziră neguțitorii țării numele lor și luară ar-
gint și aur, mult foarte, și slugi, și veniră
la tabără ca să ia pre fiii lui Israil robi.
Și să făcură cătră ei putearea Siriei și 42
a pămîntului celor striini de fealiu. Și 43
văzu Iuda și frații lui că s-au înmulțit
răutățile și puterile tăbărăsc în hotarale
lor și au înțeles cuvintele împăratului,
carele au poruncit să facă norodului spre
peire și concenire. Și zise fieștecarele 44
cătră aproapele lui: „Să rădicăm surparea
norodului nostru și să dăm războiu pen-

tru norodul nostru și pentru ceale sfinte“.

45 Și să adună adunarea ca să fie gata la războiu și ca să să roage și să ceară milă și

46 îndurări. Și Ierusalimul era nelăcuit ca un pustiu; nu era cine să între și cine să iasă den rodurile lui, și sfințenia călcându-se de tot, și fiii celor de neam striin—în margine, era sălășluire limbilor; și să rădică bucuria den Iacov, și să sfirși fluier și alăută.

47 Și s-au adunat și au venit la Masifa, în preajma Ierusalimului, căci loc de rugă era la

48 Masifa mai nainte lui Israil. Și au postit în ziua aceea, și s-au îmbrăcat cu saci, și cenușă—pre capetele lor, și au rumt hainele

49 lor. Și au întins Cartea legii, pentru care cerceta limbile ca să să scrie într-însa închipuirile idolilor lor. Și au adus hainele preoției, și ceale dentiiu născute, și zeciuialele, și au ridicat pre nazirei, carii au împut zilele. Și au strigat cu glas la ceriu, zicînd: „Ce vom face acestora și unde vom duce pre ei? Și sfințele Tale de tot s-au călcat și s-au spurcat; și preoții Tăi, cu plîngere și cu smerire. Și iată, limbile s-au adunat preste noi ca să ne rîdice pre noi; Tu știi ceale ce gîndesc ei asupra noastră. Cum vom putea sta împotriva de cătră fața lor, de nu Tu vei ajuta noao?“

51 Și au trâmbițat cu trâmbițele și au strigat cu glas mare. Și după aceasta au pus Iuda povățuitori nărodului preste mii și preste sute și preste 50 și preste zece.

52 Și zise celor ce fac case și celor ce să logodescu cu muieri și răsădesc vii și cei fricoș să să întoarcă fieștecarele la casa lui, după

53 leage. Și să sculă tabăra și să tăbărî spre miazăzi a Emiumului. Și zise Iuda: „Încingeți-vă și vă faceți întru fii tari și fiți gata pre dimeneață ca să dați războiu în limbile acestea, ceale adunate asupra noastră să rădice pre noi și svintele noastre.

54 Căci noi mai bine să murim la războiu, decît să privim preste răutățile limbii noastre și ale svintelor. Iară precum va fi voia în ceriu, așa va face“.

CAP IV

1 i să tăbărî Gorghia cu 5000 de oameni și 1000 de călărime aleasă

2 și să sculă tabăra noaptea, Ca să lovească în tabăra jidovilor și să lovească pre ei fără de veaste;

3 și fii marginei era lui povățuitori. Și auzi Iuda și să rădică el și cei tari ca să lovească putearea împăratului cea den Emaum

4 Încă pînă era răsipite puterile de la tabără.

5 Și veni Gorghia la tabăra Iudii noaptea, și pre nimene n-au aflat; și cerca pre ei la munți, căci zise: „Fug aceștea de

6 noi“. Și odată cu ziua, să ivi Iuda

la cîmpu cu 3000 de oameni, însă platoșă și sabie nu avea, precum vrea. Și văzură

7 tabăra limbilor tare, înzăuată, și călărime încunjurînd pre ea, și aceștea învățaț de războiu. Și zise Iuda bărbaților celor

8 ce era cu el: „Nu vă teameți de mulțimea lor și de pomirea lor nu vă sfiți. Aduceți-vă aminte cum s-au mîntuit părinții noștri la Marea Roșie, cînd au gonit pre ei Faraon cu puteare. Și acum să strigăm la ceriu,

9 cîndai va milui pre noi și-Ș va aduce aminte de făgăduința părinților și va zdrobi tabăra aceasta despre fața noastră astăzi. Și vor

10 cunoaște toate limbile că iaste Cela ce mîntuiaște și izbăveaște pre Israil.“ Și rădicară cei striini de fealiu ochii lor și văzură pre ei viind den preajmă și ieșiră den tabără la războiu. Și trâmbițară cei ce era

11 cu Iuda, și să loviră, și să surpară limbile și fugiră la cîmpu; iară cei dendărăt toți căzură în sabie. Și goniră pre ei pînă la

12 Asarimoth și pînă la cîmpia Idumeii și Azotului și Iamniei. Și căzură dentr-înșii

13 ca la 3000 de bărbat. Și să întoarse Iuda și putearea de după dînșii de la goană. Și zise cătră nărod: „Să nu pohtiț prăzile, căci războiul iaste în preajma noastră, și Gorghia și putearea—în măgură, aproape de noi; Ce stați acum împotriva vrăjmașilor noștri și le dați războiu lor, și după aceasta veț lua prăzile, cu îndrăznire“.

14 Și încă grăind Iuda aceastea, să ivi o parte oarecare abătîndu-se den măgură. Și

15 văzu că s-au înfrînt și ard cei ce sînt cu Iuda tabăra, pentru că fumul, vâzîndu-se, arăta cea ce s-au făcut. Și ceia, socotind

16 aceastea, s-au înfricoșat foarte și, vâzînd împreună și tabăra Iudii la cîmpu, gata de războiu, Au fugit toți la pămîntul

17 celor striini de fealiu. Și s-au întors Iuda spre prada taberei și au luat aur mult, și argint, și vînat, și mohorît de la mare, și

18 avuție mare. Și întorcîndu-se, lăuda și binecuvînta la ceriu, căci e bine, căci în veac mila Lui. Și s-au făcut mîntuire

19 mare lui Israil în ziua aceea. Și cîți den cei striini de fealiu au scăpat, mergînd au spus Lisiei toate cîte s-au întîmplat. Și el,

20 auzînd, să turbură și să mîhniia că nu precum îi era voia ca acealea s-au făcut lui Israil și nu s-au întîmplat ca ceale ce i-au poruncit împăratul lui. Și în anul cel

21 viitoriu împreună găti Lisia bărbați aleși 60000 și 5000 de călărime, ca să dea războiu Ierusalimului. Și au venit la

22 Idumea și s-au tăbărît la Vethsura; și întimpină pre ei Iuda cu 10000 de bărbați. Și văzu tabăra tare și să rugă și zise:

23

24

25

26

27

28

29

30

„Binecuvîntat ești, Mîntuitoriul lui Israil, Cela ce ai zdrobit pornirea celui tare în mîna robului Tău David și ai dat tabăra celor de fealiu striin pre mînile lui Ionathan, fiul lui Saul, și celui ce purta armele lui. Închide tabăra aceasta în mîna norodului Tău Israil și să să rușineaze cu putearea și cu călărimea lor. Dă lor spaimă și topeaște dîrjirea puterii lor și să să clătească cu zdrobirea lor. Surpă-i pre ei cu sabia celor ce Te iubescu și laude pre Tine toți ceia ce știu numele Tău, cu laude!“ Și s-au lovit întru ei și au căzut den tabăra Lisiei ca vro cincii mii de oameni; și căzură den preajma lor. Și văzînd Lisia înfrîngerea ce s-au făcut a rînduialii lui și îndrăznirea Iudii ce s-au făcut și cum că gata sînt au a trăi au a muri cu vitejia, să duse la Antiohia și adună striini și, mulțind oastea ce s-au făcut, socotia iarăși să vie la Iudea. Și zise Iuda și frații lui: „Iată, s-au zdrobit vrăjmașii noștri; să ne suim să curățim sfintele și să le înnoim“. Și să adună toată tabăra și să suiră în muntele Sionul. Și văzură sfințenia pustiită și jîrtăvnicul pîngărit și porțile arse de tot și, în curți, copacii răsăriți ca într-o o dumbravă sau ca întru unul den munți, și cămărilor surpate. Și rupsără hainele lor și să tînguiră tînguire mare și pusără cenușe preste capetele lor. Și căzură preste față pre pămînt și au trîmbițat cu trîmbițele seamnelor și au strigat la ceriu. Atuncea au rînduit Iuda bărbați ca să bată pre cei de margine pînă ce va curăți sfintele. Și au ales preoți fără prihană, voitori legii. Și au curățit sfintele și au rădicat pietrile pîngăriciunii la locu necuratu. Și s-au sfătuit pentru jîrtăvnicul arderii-de-tot, cel pîngărit, ce vor face lui. Și căzu la ei sfat bun să-l surpe pre el, ca să nu să facă lor pre ocară, căci au pîngărit limbile pre el; și au surpat jîrtăvnicul. Și au pus pietrile în măgura casii, în loc iscusit, pînă a veni prorocu ca să răspunză pentru eale. Și au luat pietri întregi, după leage, și au zidit jîrtăvnicul nou, ca cel de mainte. Și au zidit sfintele și ceale den lăuntru casii și curțile și toate. Și au făcut vasele ceale sfinte noao și au băgat sfeașnicul și jîrtăvnicul arderilor-de-tot și al tămîierilor și masa în besearică. Și au tămîiat preste jîrtăvnic și au aprins luminile ceale de pe sfeașnic și lumina în besearică. Și au pus preste, masă pîini și au întinsu catapetazme și au săvîrșit toate lucrurile ceale ce au făcut.

Și au mînecat dimeneța, în 25 de zile ale lunii a noaolea, aceasta e luna haselef, a anului 148. Și au adus jîrtvă, după lege, preste jîrtăvnicul arderilor-de-tot cel nou, carele au făcut. După vreme după ziua întru carea au spurcat pre el limbile, întru aceea s-au înnoit, cu cîntări și cu alăute și cu copuze și țimbale. Și căzură tot norodul preste față lor și să închinară și au binecuvîntat la ceriu, pre Cel ce bine au sporit lor. Și au făcut noirea jîrtăvnicului, zile 8, și au adus arderi-de-tot cu veselie și au jîrtvuit jîrtvă de mîntuire și de laudă. Și au împodobit față besearicii cea denainte cu cununi de auru și cu pevecioare și au înnoit porțile și cămărilor și le-au pus uși lor. Și să făcu veselie mare întru norod foarte și să întoarse ocară limbilor. Și au pus Iuda și frații lui și toată adunarea lui Israil pentru ca să să ție zilele noirei jîrtăvnicului, în vremile lor, den an în an, zile 8, de la 25 ale lunii haselef, cu veselie și cu bucurie. Și au zidit în vremea aceea muntele Sionul preprejur cu zidu nalt și cu turnuri tari, ca nu cîndai mergînd limbile le vor călca pre eale, în ce chip au făcut întîiu. Și au rînduit acolo puteare să păzească pre el; și au întărit pre el să păzească Vethsura, ca să aibă norodul întărire de cătră față Idumeii.

C A P V

i fu cînd auziră toate limbile demprejur că s-au zidit jîrtăvnicul și s-au înnoit sfințenia ca și mai înainte, și să urgisiră foarte; Și sfătuiră ca să rîdice neamul lui Iacov, pre cei ce era în mijlocul lor, și au început a omorî întru norod și a-i rîdica. Și da războiu Iuda cătră fiii lui Isaf, în Idumea cea den Acravaptin, căci încunjura pre Israil; și i-au lovit pre ei cu rană mare și i-au înfricoșat și au luat prăzile lor. Și s-au adus aminte de răutatea fiilor lui Vean, carii era norodului spre laț și spre piadecă, păzind ei cu ficleşug la drumuri. Și s-au închis de cătră el în turnuri și s-au tăbărit asupra lor și au proclețit pre ei și au ars turnurile ei cu foc, împreună cu toți ceia ce era înlăuntru. Și au trecut la fiii lui Ammon și află mîna tare și norod mult și pre Timothei, povățuitoriul lor. Și lovi cătră ei războaie multe și să zdrobiră înaintea feații lui, și i-au lovit pre ei. Și au luat pre Iazir și pre featele ei și s-au înturnat la Iudea. Și s-au adunat limbile ceale den Galaad asupra lui Israil, ceia ce era în hotarale lor, ca să-i rădice pre ei, și au fugit la Dathema cetatea.

10 Și au trimis cărți către Iuda și către frații
 11 lui, zicînd: „Adunate sînt asupra noastră
 limbile cealea ce-s împrejurul nostru, ca să
 ne rădîce pre noi; și să gătesc să vie și să
 apuce mai nainte cetatea la carea am scăpat;
 12 și Timothei povățuiaște taberii lor. Acum
 dară, viind, scoate-ne den mîna lor, căci au
 13 căzut dentru noi mulțime. Și toți frații
 noștri, ceia ce era întru ai lui Tuvin, s-au
 omorît; și au robit pre muierile lor, și fiii
 lor, și agonisealele lor, și au pierdut acolo
 14 ca o căpitănie de 1000 de bărbați“. Încă
 cărțile să cetia și, iată, alți olăcari au venit
 de la Galilea, cu hainele rupte, vestind după
 15 graiurile aceastea, Zicînd: „Adunatu-s-au
 asupra lor de la Ptolemaida și de la Tir și
 Sidon și toată Galilea acelor striini de fealiu,
 16 ca să ne topească pre noi“. Și deaca auzi
 Iuda și norodul cuvintele aceastea, să adună
 adunare mare să să sfătuiască ce vor face
 fraților lor celor ce-s în nevoie și să bat de ei.
 17 Și zise Iuda lui Simon, fratelui lui: „Alea-
 ge-ți ție oameni și pasă și mîntuiaște pre
 frații tăi, pre cei de la Galilea, iară eu și
 Ionathan, fratele meu, vom merge la Gala-
 18 adita“. Și lăsară pre Iosif al Zaharii și
 pre Asea povățuitori norodului, cu ceialați
 19 ai puterii, în Iudea, spre pază. Și porunci
 lor, zicînd: „Stați înaintea norodului acestuia
 și să nu dați războiu către limbi, pînă ne vom
 20 întoarce noi“. Și să împărțiră: la Simon
 —bărbați 3000, ca să meargă la Galilea, și
 la Iuda—bărbați 8000, ca să meargă la
 21 Galaadita. Și mergea Simon la Galilea
 și deade războaie multe către limbi și să
 zdrobiră limbile de către fața lui și i-au
 gonit pre ei pînă la cetățile Ptolemaidei.
 22 Și au căzut den limbi ca vro 3000 de oameni
 23 și luo prăzile lor. Și luo pre ei den Gali-
 lea și den Arvați, cu muierile și cu fiii lor
 și toate cîte era la ei, și i-au adus la Iudea,
 24 cu veselie mare. Și Iuda Macaveul și
 Ionathan, fratele lui, au trecut Iordanul
 25 și au mers cale de 3 zile în pustie. Și
 s-au întimpinat cu navateii, și i-au întimpinat
 pre ei cu pace și au povestit lor toate cîte
 s-au întimplat fraților lor în Galaaditida
 26 Și cum că mulți dentru ei prinși sînt la
 Vosora, și în Vosor, în Alemis, Hascor,
 Mached și Carnaim; toate cetățile aceastea
 27 tari și mari sînt. Și în cealealte cetăți
 ale Galaaditidei sînt cuprinși, pre mîne să
 28 rînduiesc să tăbărescă asupra cetăților și să
 ia și să rîdice pre toți aceștea întru o zi. Și
 întoarse Iuda și tabăra lui calea spre pustiu,
 la Vosora, fără veaste; și luo cetatea și omorî
 toată partea bărbătească cu gură de sabie
 și luo toate prăzile lor; și o arse pre ea cu
 29 foc. Și să sculă de acolo noaptea și mer-

gea can asupra cetății. Și să făcu dimi- 30
 neața, și rădicară ochii lor și iată, nărod
 mult, căruia nu era număr, rădicînd loitre
 și meștersuguri ca să ia cetatea și da războ- 31
 iu lor. Și văzu Iuda că s-au început răz-
 boiul, și strigarea cetății s-au suit pînă la
 ceriu, cu trîmbițe și cu glas mare, și zise
 bărbaților puterii: „Dați războiu astăzi 32
 pentru frații noștri!“ Și ieși în trei căpe- 33
 tenii pre denapoia lor și trîmbițară cu trîm-
 bițele și strigară cu rugă. Și cunoscu ta- 34
 băra lui Timotheu că Macaveu iaste, și fu-
 giră de către fața lui; și lovi pre ei rană ma-
 re, și căzură dentru ei în ziua aceea ca vro
 8000 de bărbați. Și să abātu la Maafa și o [35]
 bătu; și o luo și omorî toată partea bărbă-
 tească a ei, și luo pleanurile ei, și o arse
 pre ea cu foc. De acolo s-au rădicat și [36]
 au luat pre Ahasfon, Mached, Vosor și cea-
 lealalte cetăți ale Galaaditei. Și după 37
 graiurile aceastea, adunat-au Timotheu altă
 tabără și s-au tăbărît despre fața Rafonului,
 decindea de pîrîu. Și trimise Iuda să 38
 iscodească tabăra și spuseră lui zicînd:
 „Adunate sînt către ei toate limbile ceale
 demprejurul nostru, puteare multă foarte.
 Și arapi au năimit spre ajutoriu lor și sînt 39
 tăbărîți decindea de pîrîu, gata a veni asupra
 ta la războiu“. Și mergea Iuda întru întimpi-
 narea lor. Și zise Timothei boiarilor pu- 40
 terii lui: „Apropiindu-se Iuda și tabăra lui
 la pîrîul apei, de va trece către noi mai na-
 inte, nu vom putea să stăm înaintea lui, căci
 putînd va putea spre noi; Iară de se va 41
 spămînta și va tăbărî decindea de rîu, să
 treacem către el și vom putea către dînsul“.
 Și deaca să apropie Iuda la pîrîul apei, au 42
 pus pre cărturarii norodului la pîrîu și
 porunci lor zicînd: „Să nu lăsați tot omul
 să să tăbărescă, ce să vie toți la războiu”.
 Și trecu asupra lor mai nainte, și tot nărodul 43
 lui, denapoia lui; și să înfrînseră înaintea
 feații lui toate limbile și lepădară armele
 lor și fugiră la capiște în Carnaim. Și 44
 luară cetatea, și capiștea au ars cu foc,
 împreună cu toți ceia ce era într-însa, și
 să înfrînsă Carnaim și nu putea să mai
 stea înaintea feații Iudei. Și au adunat 45
 Iuda pre tot Israilul, pre cei ce era la Galaadi-
 tida, de la mic pînă la mare, și pre muierile
 lor, și pre fiii lor, și marfa lor, tabără mare
 foarte, ca să vie la pămîntul Iudei. Și 46
 veniră pînă la Efron; și aceasta e cetate
 mare, la intrarea ei foarte tare; nu era a să
 abate de la ea în dreapta au în stînga, ce
 numai pren mijlocul ei a meargerea. Și 47
 i-au închis pre ei cei den cetate. Și au 48
 astupat porțile cu pietri. Și au trimis 49
 către ei Iuda cu cuvinte de pace, zicînd:

CAP VI

50 „Treace-voiu pren pământul tău ca să
meargem la pământul nostru, și nimeni nu
va face rău voao, fără numai cu picioarele
vom treace“. Și nu vrea să-i deșchiză lui.
51 Și porunci Iuda să strige în tabără ca să
tăbărăscă fieștecarele în care loc iaste; și
s-au tăbărit bărbații puterii și au dat răz-
boiu cetății toată ziua aceea și toată noap-
tea, și s-au dat cetatea în mâinile lui. Și
52 au pierdut toată partea bărbătească cu gu-
ră de sabie, și o deșchiză pre ea, și lu-
prăzile ei, și trecu pren cetate, deasupra
peste omorâți, și au trecut Iordanul la cîm-
pul cel mare, despre fața Vethsanului.
53 Și era Iuda adunînd pre cei ce rămînea și
mîngîind pre nărod, toată calea, pînă au
54 venit la pământul Iudii. Și să suiră la
muntele Sionului, cu veselie și cu bucurie, și
au adus arderi-de-tot, căci n-au căzut dentru
55 ei nimelea, pînă a să întoarce cu pace. Și
în zilele care era Iuda și Ionathan la Galaad
și Simon, fratele lui, la Galilea, cătră fața
56 Ptolemaidei, Auzi Iosif al Zahariei și
Azaria, boiarii puterii, de viteajiile și războ-
57 iul care au făcut și ziseră: „Să facem și
noi noao nume și să mergem să dăm răz-
boiu cătră limbile ceale demprejurul nostru“.
58 Și porunciră celor den putearea ce era cu
59 ei și mearseră asupra Iamniei. Și ieși
Gorghia den cetate și bărbații lui întru în-
60 timpinarea lor la războiu. Și să înfrînse
Iosif și Azaria, și s-au gonit pînă la hotarale
Iudii; și căzură în ziua aceea den nărodul
lui Israil ca vro 2000 de bărbați și să făcu
înfrîngere mare întru nărodul lui Israil,
61 Căci n-au ascultat pre Iuda și pre frații lui,
62 gîndind să facă vitejie. Și ei nu era den
sămînța bărbaților acelora căroră s-au dat
63 mîntuirea lui Israil pren mîinile lor. Și
bărbatul Iuda și frații lui să măriră foarte
înaintea a tot Israilul și a limbilor tuturor,
64 unde să auziia numele lor, Și să adună
65 cătră ei lăudînd. Și ieșiră Iuda și frații
lui și bătea pre fiii lui Isaf, în pământul de
cătră amiazăzi, și au lovit pre Hevron și
pre featele ei și au surpat tăria ei și turnuri-
66 le ei au ars împrejur. Și s-au sculat a
mearge la pământul celor de fealiu striini,
67 și mergea la Samaria. În ziua aceea că-
zură preoții cetăților, vrînd ei să facă bār-
băție, ieșind ei la războiu fără de sfat.
68 Și să abātu Iuda la Azot, pământul celor
striini de fealiu, și au surpat capiștiele lor,
și cioplitele bozilor lor, și au ars cu foc, și
au prădat prăzile cetăților, și s-au întors
la pământul Iudii.

i împăratul Antioh mergea la țără-
le ceale de sus și auzi că iaste Eli-
mais, la Persida, cetate slăvită cu
avuție, cu argint și cu aur, Și
2 beseareca cea dentr-însa bogată
foarte, și acolo acoperemînturi de aur, și
zale, și arme, carele au lăsat acolo Alexan-
dru al lui Filip, împăratul machidoneanilor,
care au împărățit întîi întru elini. Și au
3 venit și cerca să ia cetatea și să o prade pre
ea, și n-au putut, căci s-au înțeleș cuvîntul
la cei den cetate. Și să sculară la el spre
4 războiu și fugi și să duse de acolo cu mîh-
nire mare, întorcîndu-se la Vavilon. Și
5 veni vestind oarecarele lui la Persida, cum
s-au înfrînt taberile ceale ce au mers la păm-
mîntul Iudii Și au mers Lisia cu puteare
6 tare întîiu, și să înfrînse de cătră fața lor,
și s-au întărit cu arme și cu puteare și cu
prăzi multe, carele au luat den taberile care-
le au înfrînt, Și au surpat uriciunea ceaea
7 ce au zidit asupra jîrtăvnicului den Ierusa-
lim, și svințenia, ca și întîiu, au încunjurat
cu ziduri nalte, și pre Vethsura, cetatea lui.
8 Și fu deaca auzi împăratul cuvintele aceas-
tea, să înspăimă și să turbură tare și că-
zu pre patu; și au căzut în boală de voie
rea, căci nu i s-au făcut lui precum gîndiia.
9 Și era acolo zile multe, căci să înnoi asupra
lui mîhnire mare și gîndi că va muri. Și
10 chemă pre toți priatenui lui și zise cătră ei:
„Luatu-s-au somnul de la ochii miei și am
scăzut cu inema, de grijă. Și ziș inemii:
11 ‘Pînă la ce năcaz am venit și furtună mare
întru carea acum sînt? Căci bun și îndrăgit
eram întru biruința mea; Și acum îmi
12 aduc aminte de răutățile carele am făcut
la Ierusalim și am luat toate vasele ceale de
aur și ceale de argint, ceale dentr-însul, și
am trimis ca să rădice pre ceia ce lăcuiesc
Iudea, în deșărt. Cunoscuiau că pentru
13 aceastea m-au aflat răutățile aceastea și,
iată, pieru cu voie rea mare și în pămînt
striin“.

14 Și chemă pre Filip, care era unul
den priatenui lui, și-l puse pre el preste toată
împărăția lui, Și-i deade lui stema și
15 veșmîntul lui și inelul, ca să aducă pre
Antioh, fiiul lui, și să-l crească pre el, ca
să împărățească. Și muri acolo Antioh
16 împăratul, în anul 149. Și cunoscu Lisia
17 că au murit împăratul și au pus pre Antioh
a împărăți, feciorul lui, în locul lui, pre
carele au crescut tinirel și au numit numele
lui Efpator. Și cei de la margine era
18 închizînd pre Israil împrejurul sfintelor,
și cercînd răutățile în toată vremea,

- 19 și întărirea limbilor. Și gîndi Iuda să-i rădice pre ei și adună tot norodul ca să
 20 șază împrejurul lor. Și să adunară împreună și șazură împrejurul lor, [în] ani 150, și au făcut asupra lor stare de săgeți și meș-
 21 terșuguri. Și ieșiră dentr-înșii de la închi-soare și să lipiră lîngă ei o samă den cei ne-credincioși den Israil; și mearsără cătră împă-
 22 ratul și zisără: „Pînă cînd nu vei face leage și vei izbîndi pre frații noștri? Noi bine vom
 23 să slujim tătîne-tău și să umblăm întru ceale zise de el și să urmăm poruncilor lui;
 24 căci cei ce sînt ai norodului acestuia Pen-tru aceasta să înstriina de la noi. Afară den cîți să afla dentru noi, să omorîia, și moște-
 25 nirele noastre să jăhuia. Și nu preste noi numai întinsără mîna, ce și preste toate ho-
 26 tarăle lor. Și iată, s-au tăbărît astăzi asupra marginii în Ierusalim ca să-l ia pre el; și sfințenia și pre Vethsura au întărit. Și
 27 de nu vei apuca înainte pre ei cu sîrguiala, mai mari decît aceastea vor face și nu vei putea să-i biruiești pre ei“. Și să scîrbi
 28 împăratul, deaca auzi, și adună pre toți pri-atenii lui, pre domnii puterii lui și pre cei ce era preste călăreți. Și de la alți împă-
 29 rați, și de la ostroavele mărilor venit-au că-tră el puteri năimite. Și era numărul
 30 puterii lui 100000 de pedestri, și 20000 de călărime, și pili 32, învățați la războiu.
 31 Și au venit pren Idumea și s-au tăbărît asu-pra Vethsurii și s-au bătut în zile multe și au făcut meșterșuguri; și ieșiră și le arsără
 32 pre eale cu focu și deaderă războiu bărbă-teaște. Și să sculă Iuda de la margine și să tăbărî la Veth-Zaharia, în preajma taberii
 33 împăratului. Și mîneacă împăratul dimi-neața și rădică tabăra întru pornirea ei despre calea Veth-Zahariei; și s-au răsipit
 34 puterile la războiu și au trîmbițat cu trîmbi-țile. Și pililor au arătat sînge de strugur și de mure, ca să-i tocmească pre ei la răz-
 35 boiu. Și au împărțit hiarăle la stoluri și au pus lîngă fieștecare pil 1000 de bărbați înzăuați cu lanțuri, și coifuri de aramă
 36 peste capetele lor, și 500 de călărime rînduiți la toată hiara aleasă. Aceștea, mai nainte de vreame, oriunde era hiara, era și ei, și
 37 oriunde mergea, mergea împreună, nu să despărția de ea. Și turnuri de lemn preste eale, tari, acoperindu-se preste fieștecare hiară, încinsă preste ea cu meșterșuguri, și pre
 38 fieștecare, bărbați 32, cei ce da războiu preste ei, și indianul ei. Și ceaealaltă călă-
 39 rime dencoace și dencoalea au pus, de amîn-doao părțile taberii, clătînîndu-se și astupîn-du-se în văi. Și cînd luciia soarele preste pa-
 vezile ceale de aur, sclipiia măgurile de eale și străluciia ca făcliile de foc. Și să întin-
 40 se o parte oarecarea den tabăra împăratului preste măgurile ceale înalte și unii preste cea-le mai de jos, și veniia întemeiat și rînduit. Și să cutremura toți ceia ce auziia glasul
 41 mulțimei lor și călătoria mulțimei și izbitu-rile armelor, pentru că era tabăra mare foarte și vîrtoasă. Și să apropie Iuda și tabăra
 42 lui spre rînduială și căzură den tabăra îm-păratului 600 de bărbați. Și văzu Elea-
 43 zar Avaranul una den fiară, înzăuată cu za împărătească, și era covîrșind toate fiarăle, și i să păru că întru aceaea iaste împăratul. Și deade pre sine, ca să mîntuiască pre nă-
 44 rodul lui și să-ș cîştige lui nume veacinic. Și alergă la ea cu dîrjie, în mijlocul stolu-
 45 lui, și omorîia și în dreapta și în stînga și să desfăcea de el dencoace și dencoalea. Și să vîrî supt elifand și să puse supt el și-l
 46 omorî pre el; și căzu pre pămînt deasupra lui și muri acolo. Și văzu putearea îm-
 47 părăției și pornirea puterilor și să abătură de la ei, și cei den tabăra împăratului să suia întru întimpinarea lor la Ierusalim. Și să tăbărî împăratul la Iudea și la mägura
 48 Sionului. Și făcu pace cu cei den Veth-
 49 sura și ieșiră den cetate, căci nu era lor acolo hrană ca să să închiză într-însa, căci sîmbătă era pămîntului aceluia. Și luo împăratul
 50 Vethsura și rîndui acolo pază, ca să o pă-zască pre ea. Și tăbărî asupra sfințeniei
 51 zile multe și au pus acolo stare de săgeți, și meșterșuguri, și aruncătoare de foc, și zvîr-lituri de pietri, și scorpionii, ca să zvîrlească
 52 săgeți, și praștii. Și au făcut ei meșter-șuguri cătră meșterșugurile lor, și au dat războiu zile multe. Și bucate nu era în
 53 vase, pentru că al șaptelea an era, și cei ce scăpa la Iudea de la limbi au mîncat rămă-șița punerii. Și au rămas întru ceale sfinte
 54 bărbați puțini, căci au biruit pre ei foametea și s-au răsipit fieștecarele la locul lui. Și auzi Lisia cum că Filip, pre care au pus
 55 împăratul Antioh, încă fiind viu el, să creas-că pre Antioh, fiiul lui, ca să împărățască pre el, S-au întors de la Persida și Midia,
 56 și puterile ceale ce au mers ale împăratului —cu el, și cum că cearcă să ia lucrurile, Și sîrguia și să învita de margine ca să mear-
 57 gă și să zică cătră împăratul și cătră povățuitorii puterii și bărbații: „Ne sfîrșim în toate zilele, și hrana noastră e puțină, și locul unde sîntem tăbărîț iaste tare, și sînt asupra noastră grijile împărăției. Acum dară, să dăm dreapta oamenilor
 58 acestora și să facem pace cu ei și cu toa-tă limba lor; Și să întărim lor ca
 59 să meargă după legile lor, ca și mai înainte, că pentru legiurile lor, carele am ră-

sipit, s-au urgisit și au făcut toate acestea“.
 60 Și plăcu cuvîntul înaintea împăratului și a
 boiarilor, și au trimis cătră ei să să împace
 61 și au priimit. Și s-au jurat lor împăratul
 și boiarii; asupra acestora au ieșit den cetate.
 62 Și au intrat împăratul la muntele Sionului
 și au văzut tăria locului; și au călcat jură-
 mîntul carele au jurat și au poruncit și au
 63 surpat zidul împrejur. Și să sculă de sîrg
 și să întoarse la Antiohia; și află pre Filip
 domnind cetatea și deade războiu cătră el
 și luo cetatea cu sila.

CAP VII

1 **I**n anul 151, ieșit-au Dimitrie al lui
 Selefcu den Rîm și să sui cu oa-
 meni puțini la o cetate de pre lîngă
 2 mare și împărăți acolo. Și fu
 deaca mergea la casa împărăției
 părinților lui, prinsără puterile pre Antioh
 3 și pre Lisia să-i ducă pre ei la el. Și să
 arată lui lucrul și zise: „Nu-mi arătați obraze-
 4 le lor“. Și-i omorîră pre ei puterile și
 șazu Dimitrie în scaunul împărăției lui.
 5 Și veniră cătră el toți bărbații cei fără de
 leage și necurați den Israil, și Alchimu po-
 6 vățuia pre ei, vrînd să preoțască, Și au
 pîrît pe nărod cătră împăratul, zicînd:
 „Pierdut-au Iuda și frații lui pre toți priati-
 7 nii tăi, și pre noi ne-au răsipit de la pămîntul
 nostru. Acum, dară, trimite un om pre
 carele vei creade și, mergînd, să vază toată
 peirea aceasta carea au făcut noao și țării
 împăratului și să-i cearte pre ei și pre toți
 8 ceia ce ajută lor“. Și au ales împăratul
 pre Vacchidu, priatenul împăratului, dom-
 nind decindea de rîu, și mare întru împărăție,
 9 și credincios împăratului, Și au trimis
 pre el și pre Alchim păgînul, și au întărit
 lui preoția, și au poruncit lui să facă izbîn-
 10 da întru fiii lui Israil. Și să duseră și ve-
 niră cu putere multă la pămîntul Iudii și
 au trimis soli cătră Iuda și cătră frații lui,
 11 cu cuvinte de pace, cu ficleșug. Și n-au
 luat aminte la cuvintele lor, pentru că au
 12 văzut că au venit cu putere multă. Și
 să adunară cătră Alchim și Vacchid aduna-
 re de cărturari, să cerceteaze ceale direapte.
 13 Și întîiu asideii era întru fiii lui Israil, și
 14 cerea de la ei pace, Pentru că au zis:
 „Om preot den sementia lui Aaron au ve-
 nit cu puterile și nu ne va face strîmbătate
 15 noao“. Și grăi cu ei cuvinte de pace și
 să jură lor zicînd: „Nu vom cerceta voao
 16 rău și priatenilor voștri“. Și s-au incre-
 zut lui, și au prins dentru ei 60 de bărbaț
 și au omorît pre ei într-o zi, după cuvintele
 17 carele au scris: „Trupurile sfinților Tăi
 și sîngiurile lor au vărsat împrejurul Ierusa-

limului și nu era la ei cine să-i îngroape“.
 Și au căzut frica lor și cutremurul preste 18
 tot norodul, căci au zis că: „Nu iaste la ei
 adevăr și judecată, pentru că au călcat sta-
 rea și jurămîntul carele au jurat“. Și s-au 19
 sculat Vacchidu de la Ierusalim și s-au tăbă-
 rît la Vizeth și au trimis și au prins pre mulți
 den oamenii cei ce era împreună cu el, carei
 de bunăvoie au venit, și pre o samă den
 norod, și i-au junghiat pre ei la fîntîna cea
 mare. Și au așăzat țara pe sama lui Al- 20
 chim și au lăsat cu el puteare ca să-i ajute
 lui și să duse Vacchid cătră împăratul. Și 21
 să nevoi Alchim pentru arhierie; Și s-au 22
 adunat cătră el toți ceia ce turbura norodul
 lor, și au biruit pămîntul Iudii și au făcut
 rană mare în Israil. Și văzu Iuda toată 23
 răutatea carea o au făcut Alchim și cei ce
 era cu el întru fiii lui Israil, mai mult decît
 limbile. Și ieși la toate hotarale Iudeii 24
 împrejur și au făcut izbîndă întru bărbații
 cei ce au mers de bună voie și s-au oprit a
 merge la țară. Și deaca au văzut Alchim 25
 că s-au întărit Iuda și cei ce era cu el și
 conosci că nu va putea să le stea împotriva,
 și să întoarse cătră împăratul și făcu pîrîre
 asupra lor. Și au trimis împăratul pre 26
 Nicanor, unul den boiarii lui cei slăviți, care
 avea pizmă și vrăjmășie asupra lui Israil, și
 porunci lui să rădice norodul. Și veni 27
 Nicanor la Ierusalim cu putere multă și
 trimise cătră Iuda și cătră frații lui, cu vicle-
 șug, cuvinte de pace, zicînd: „Să nu fie 28
 vrajbă în mijlocul nostru și al vostru, voiu
 veni cu oameni puțini ca să văzu fețele
 voastre cu pace“. Și veni cătră Iuda și să 29
 sărutară unii cu alții cu pace, și vrăjmașii
 era gata să hrăpească pre Iuda. Și să co- 30
 noscu cuvîntul lui Iuda că cu vicleșug au ve-
 nit asupra lui, și să temu de cătră el și nu
 vru a-i mai vedea obrazul. Și conosci 31
 Nicanor că s-au descoperit sfatul lui și ieși
 întru întimpinarea Iudii, despre Farsarama,
 la războiu. Și căzură den cei ce era cu 32
 Nicanor ca vro 500 de bărbați și fugiră la
 cetatea lui David. Și după cuvintele aceas- 33
 tea, suitu-s-au Nicanor la muntele Sionul; și
 au ieșit dentru preoți, de la ceale sfinte, și
 den cei bătrîni ai norodului, să i se închine
 lui cu pace și să-i arate lui arderea cea de tot
 care să aduce pentru împăratul. Și batjoco- 34
 ri pre ei și-i măscări pre ei și pîngări pre ei și
 grăi mîndru. Și să jură cu mînie zicînd: 35
 „De nu se va da Iuda și tabăra lui în mîmile
 meale acum, și va fi de mă voiu întoarce cu pa-
 ce, voiu arde casa aceasta!“ Și ieși cu mînie 36
 fața jîrtăvnicului și a beserecii și plînsără

37 și zisără: „Tu ai ales casa aceasta, să să
numească numele Tău într-însa, să fie casă
de rugă și de umilință norodului Tău.
38 Fă izbîndă la omul acesta și în tabăra lui,
și să cază în sabie; adu-Ț aminte de hulele
39 lor și nu le da lor îngăduială!“ Și ieși
Nicanor den Ierusalim și să tăbărî la Ve-
thoron și-l întimpină pre el putearea Siriei.
40 Și Iuda să tăbărî în Adasa cu 3000 de oa-
41 meni; și să rugă Iuda și zise: „Cei de la
împăratul, cînd au blestemat, au ieșit îngerul
Tău și au lovit dentru ei 185 de mii.
42 Așa zdrobeaște tabăra aceasta înaintea
noastră astăzi, și să cunoască cei rămași
că au grăit rău asupra svintelor Tale; și-l
43 judecă pre el după răutatea lui!“ Și să
loviră taberile spre războiu în 13 ale lunii
lui adar și să zdrobi tabăra lui Nicanor și căzu
44 el întîiu la războiu. Și deaca văzu tabăra
lui că au căzut Nicanor, lepădîndu-ș arme-
45 le lor, fugiră. Și goniia pre ei cale de o
zi, de la Adasa pînă a veni la Gasira, și au
trîmbițat denapoia lor cu trîmbițele săm-
46 nărilor. Și au ieșit den toate satele Iudii
demprejur și covîrșîia pre ei. Și să întoarseră
ceia cătră ceia și au căzut toți de sabie și
47 n-au rămas dentr-înșii niciunul. Și au
luat prăzile și pleanul, și capul lui Nicanor
au luat, și direapta lui, carea o au întins cu
mîndrie, și o au adus și o au întins lîngă
48 Ierusalim. Și s-au veselit nărodul foarte
și au adus ziua aceea zi de veselie mare.
49 Și au pus ca să ție preste tot anul ziua
50 aceasta, a 13 a lui adar. Și să ostoi pămîntul Iudei puțineale zile.

CAP VIII

1 **S**i auzi Iuda numele rîmleanilor, că
sînt tari la vîrtute și sînt voitori
de bine tuturor celora ce să lipesc
lîngă ei și, cîți vor veni la ei, întăresc
lor prieteșug și cum că sînt tari la
2 vîrtute. Și au povestit lui războaiele
lor și vitejiile carele au făcut întru franțozi
și cum i-au biruit pre ei și i-au adus pre ei
3 supt dajde. Și cîte au făcut în țara Șpaniei
a birui băile ceale de argint și ceale de aur de
4 acolo. Și au biruit locul tot cu sfatul lor
și cu răbdarea mîniei, și locul era departe
de la ei foarte; și împărații ceia ce au
venit asupra lor de la marginea pămîntu-
lui pînă au zdrobit pre ei și au lovit întru
ei rană mare; și ceialalți dau lor bir pres-
5 te an. Și pre Filip și pre Perseia, împă-
ratul chiteanilor, și pre cei rădicaș asu-
pra lor i-au zdrobit pre ei cu războiu
6 și au biruit pre ei. Și pre Antioh

cel Mare, împărat al Asiei, ceta ce au mersu
asupra lor spre războiu, avînd 120 de pili,
și călărime, și cară, și puteare multă foarte,
și să zdrobi de dînșii. Și-l prinsără pre 7
el viu și au tocmit lor să le dea, și el și cei
ce vor împărăți după el, bir mare, să dea
zăloage și usebire, Și țara Indiii, și Midia, și 8
Lidia, și de la ceale mai bune țări ale lor și,
luîndu-le pre eale de la el, le-au dat pre eale
lui Evmeni împăratului. Și cum că cei den 9
grecime s-au sfătuit să meargă și să rădice
pre ei, și să înțelease cuvîntul la ei Și au 10
trimis asupra lor pre un voivod și au dat
războiu cătră ei și au căzut dentru ei raniș
mulți și au robit pre mulți, pre muierile
lor, și pre fiii lor, și i-au prădat pre ei și
au biruit pămîntul lor și au surpat țările
lor și i-au jăfuit pre ei și i-au robit de tot
pre ei, pînă în ziua aceasta. Și cealealate 11
împărății și ostroave, cîți oarecînd s-au
împoncișat lor, i-au stricat și i-au robit pre
ei. Iară cu prietenii lor și cu cei ce să 12
odihnesc cu ei au păzit prieteșugul, și au
biruit împărățiile ceale de aproape și ceale
de departe, și cîți auzîia numele lor, să
temea de cătră ei. Și la cîți vor să ajute 13
și să împărățască [împărățesc]; și pre carii
vor îi mută; și s-au înălțat foarte. Și întru 14
toate acestea n-au pus nimeni dentru ei
stema și nu s-au îmbrăcat cu mohorît ca să
să mărească întru ea. Și ca să dea sfatu 15
și-au făcut lor, și în toate zilele să sfătua
320, sfātuindu-să pururea pentru mulțime
ca să-i bine-împodobească pre ei. Și-ș 16
încred domnia lor asupra unui om pre an și
a stăpîni tot pămîntul lor și toți ascultă de
unul și nu iaste zavistie, nici rîvnire întru ei.
Și alese Iuda pre Efpolem, feciorul lui Ioan 17
al lui Accos, și pre Iason, fiul lui Eleazar,
și au trimis pre ei la Rîm, să le întărească
lor prieteșug și ajutoriu Și ca să rădice 18
jugul de la ei, căci văzură împărăția
grecilor robind pe Israil cu robie. Și 19
mearsără la Rîm, și calea era multă foarte,
și intrară la sfat și răspunsără și zisără:
„Iuda Macaveul și frații lui și mulțimea 20
jidovilor ne-au trimis pre noi cătră voi,
să întărim împreună cu voi ajutoriu și
pace și să ne scriem noi ajutori și priateni
voao“. Și plăcu cuvîntul înaintea lor. 21
Și acesta e izvodul cărții, carele s-au 22
izvodit pre table de aramă și au trimis
la Ierusalim, să fie lîngă ei acolo, pome-
nire de pace Și ajutoriu: „Cu bine 23
să fie rîmleanilor și limbii jidovești, pre
mare și pre uscat, în veac, și sabie și
vrăjmașu să să depărteaze de la dînșii.

24 Iară de să va întâmpla războiu în Rîm mai
 25 nainte, sau tuturor ajutorilor lor întru toa-
 26 tă domnia lor, Să ajutorească limba jido-
 27 vilor, precum vreamea li să va scrie lor, cu
 28 inimă plină. Și celor ce să vor bate nu
 29 le vor da, nici le vor ajutori cu grîu, cu arme,
 30 cu argint, cu vase; în ce chip s-au părut
 31 rîmleanilor, și vor păzi pazele lor, neluînd
 32 nimica. Și aseamene, de să va tîmpla la
 limba jidovilor mai nainte războiu, vor
 ajutori rîmleanii den suflet, precum lor
 vreamea să va scrie. Și celor ce vor ajutori
 nu se va da grîu, arme, argint, vase; precum
 s-au părut Rîmului, și vor păzi pazele
 acestea, și nu cu viclenie. După cuvintele
 acestea au întărit rîmleanii norodului jido-
 vilor. Iară după cuvintele acestea, de
 vor vrea aceștea și aceia să adaogă sau să
 scază, vor face dentru aleagerea lor; și ce
 vor adaoge au vor scădea, vor fi chiară.
 Și pentru răutățile carele împăratul
 Dimitrie face la ei, scris-am lui zicînd:
 'Pentru ce ai îngreuiat jugul tău preste
 prietenii noștri, ajutori jidovi? Deci,
 de vor mai jelui de tine, vom face lor
 judecată și vom da războiu ție și pre mare
 și pre uscat'.

CAP IX

1 **S**i auzi Dimitrie că au căzut Nicanor
 și puterile lui în războiu și adaose
 a mai trimite pre Vacchid și pre
 Alchim, de al doilea rînd, la pămîn-
 2 tul Iudii, și cornul cel drept împrе-
 ună cu ei. Și mearsără pe calea cea
 despre Galgala și să tăbărîră la Mesaloth
 cea den Arvila și au luat pre ea și au pierdut
 3 suflete de oameni multe. Și în luna den-
 4 tîiu, în anul 152, să tăbărîră asupra Ierusa-
 limului. Și să sculară și mearsără la
 Verea cu 20000 de bărbați și 2000 de călă-
 5 reți. Și Iuda era tăbărît în Eleasa, și
 3000 de bărbați aleși—împreună cu el.
 6 Și văzură mulțimea puterilor că mulți
 sînt și să temură foarte și fugiră mulți den
 7 tabără, n-au rămas dentru ei fără numai 800
 de bărbați. Și văzu Iuda că s-au răsipit
 tabăra lui și războiul îl grăbiia pre el, și să
 8 sfărîma cu inima, căci nu avea vreame să-i
 strîngă pre ei, și să slăbi. Și zise celor ră-
 mași: „Să ne sculăm și să ne suim asupra
 împrotivnicilor noștri, dară de-i vom putea
 9 să-i batem pre ei“. Și-l întoarsără pre el,
 zicînd: „Nu vom putea, ce numai să mîntuim
 ale noastre suflete; acum te întoarce, că
 frații noștri s-au răsipit; și să dăm război-
 10 u cătră dînșii, și noi sîntem puțini“.
 Și zise Iuda: „Să nu-m fie mie să fac
 lucrul acesta, să fug de la ei, și vreamea
 noastră s-au apropiat, și să murim vitejaște
 pentru frații noștri și să nu lăsăm vină mă-
 11 ririi noastre“. Și să sculă putearea de la ta-

bără și stătură întru întimpinarea lor; și
 să împărți călărimea în doao părți, și prăș-
 tiașii și arcașii mergea înaintea puterii, și
 cei de frunte războinici, toți cei tari. Și 12
 Vacchid era în cornul cel drept și să apropie
 stolul dentru amîndoa părțile și striga cu
 trîmbițele. Și trîmbițară cei de la Iuda 13
 și ei cu trîmbițele și să clăti pămîntul de
 glasul taberelor și să făcu războiul împrе-
 nat de dimineață pînă în sară. Și văzu Iuda 14
 că Vacchid și tăria taberei era în cei den
 dreapta și veniră împreună cu el toți
 cei tari de inimă. Și să zdrobi cornul 15
 cel drept de la dînșii și goniia denapoia
 lor, pînă la mägura Azotului. Și cei den 16
 cornul stîng văzură că s-au zdrobit cornul
 cel drept și să întoarsără după Iuda și
 după cei ce era împreună cu el pre den dos.
 Și să îngreue războiul și căzură răniți 17
 mulți, și den ceia și den ceia. Și Iuda 18
 căzu, și ceialalți fugiră. Și rîdicară 19
 Ioanathan și Simon pre Iuda, fratele lor,
 și-l astrucară pre el în groapa părinților
 lui, în Modiim. Și-l plînsără pre el și-l 20
 tînguiră pre el tot Israilul tînguire mare,
 și jăliia zile multe, și ziseră: „Cum căzu 21
 cel tare, care au mîntuit pre Israil?“ Și 22
 ceale mai multe ale cuvintelor Iudei și ale
 războaielor și ale vitejiilor care au făcut și
 ale mărimii lui nu s-au scris, pentru că mul-
 23 te era foarte. Și fu după moartea Iudei,
 plecară cei fără de leage în toate hotarale
 lui Israil și răsăriră toți ceia ce fac strîmbă-
 24 tatea. În zilele acealea să făcu foamete
 mare foarte și de bunăvoie să deade țara
 împreună cu ei. Și alese Vacchid pre 25
 oamenii cei necredincioși și puse pre ei
 domni țării. Și cerceta și iscodiia pre 26
 priatinii Iudei și aducea pre ei cătră Vacchid
 și-ș izbîndiia întru dînșii și-i batjocuriia pre
 ei. Și să făcu necaz mare în Israil, carele 27
 nu s-au făcut den ziua carea nu s-au ivit
 proroc întru ei. Și să adunară toți pria- 28
 tinii Iudei și ziseră lui Ioanathan: „De 29
 cînd fratele tău Iuda au murit, și om aseame-
 nea lui nu iaste, să iasă cătră vrăjmași și
 cătră Vacchid și întru cei ce pizmuiesc
 limbii noastre. Acum dară, pre tine 30
 te-am ales astăzi ca să ne fii în locul lui noao
 căpetenie și povățuitoriu, ca să bați război-
 ul nostru“. Și priimi Ioanathan în vrea- 31
 mea aceaea povățuirea și să sculă în locul
 Iudei, fratelui lui. Și înțelease și cerca 32
 pre el să-l omoară. Și află Ioanathan și 33
 Simon, fratele lui, și toți cei ce era cu el și
 fugiră la pustiiul lui Thecoe și să tăbărîră
 la apa lacului Asfarului. Și află Vacc- 34
 hid, în ziua sîmbetelor, și veni el și toa-
 tă oastea lui, decindea de Iordan. Și 35

trimise pre fratele lui, povățuitoriu gloatei, și au rugat pre navatei, priatinii lui, să puie
 36 la ei unealtele ceale multe. Și ișiră fiii
 lui Iamvri de la Midava și prinsără pre Ioan
 37 și toate cîte avea și să duseră cu eale. Și
 după cuvintele aceastea, vestiră lui Ioanathan
 și lui Simon, fratele lui, că fiii lui Iamvri
 fac nuntă mare și aduc nevasta de la Nada-
 vath, fata unui boiaru den cei mari ai hana-
 38 neilor, cu pompă mare. Și-ș aduse aminte
 de Ioan, fratele lui, și să suiră și să ascun-
 39 seră supt acoperemîntul muntelui. Și
 rîdicară ochii lor și văzură și iată, gîlceavă
 și gloată și povară multă, și ginerile au ie-
 șit, și priatenii lui și frații lui, întru timpina-
 40 rea lor, cu timpene și cu muzice și cu
 arme multe. Și să sculară asupra lor de
 unde era ascunși cei ai lui Ioanathan și ucise-
 ră pre ei și căzură răniți mulți, și cei rămași
 au fugit la munte; și luară toate prăzile lor.
 41 Și să întoarse nunta spre plîngere și glasul
 42 muzicelor lor spre jale. Și au izbîndit
 izbîndirea sîngelui fratelui lor și s-au întors
 43 la băhnișul Iordanului. Și auzi Vacchidu
 și veni în ziua sîmbetelor pînă la mătcile
 44 Iordanului cu putere multă. Și zise
 Ioanathan celor de lîngă el: „Să ne sculăm
 acum și să dăm războiu pentru sufletele
 noastre, pentru că nu iaste astăzi ca ieri și
 45 ca alaltaieri. Că iată, războiul iaste în
 preajma noastră și denapoia noastră, și apa
 Iordanului dencoace și dencoalea, și băhniș
 și dumbravă, nu iaste loc de a ne abate.
 46 Acum dară, strigați la ceriu pentru ca să
 scăpați den mîna vrăjmașilor noștri“. Și să
 47 împreună războiul. Și întinse Ioanathan
 mîna lui să lovească pre Vacchidu și să dea-
 48 de de la el înapoi. Și sări Ioanathan și cei
 ce era cu el în Iordan și înotară pînă decin-
 dea, și ceia n-au trecut Iordanul asupra lor.
 49 Și căzură de la Vacchidu în ziua aceea ca
 50 vro 1000 de bărbați. Și să înturnă la
 Ierusalim și zidi cetăți tari în Iudea: întări-
 rea cea den Iereho, și pre Emmaum, și pre
 Vethoron, și pre Vethil, și pre Thamnatha,
 Farathoni, și pre Tefon, cu ziduri nalte și
 51 porți și zăvoară. Și puse strajă într-însele,
 52 ca să fie cu vrăjmășie spre Israil. Și au întă-
 rit cetatea cea den Vethsura, și pre Gazara, și
 marginea, și au pus într-însele puteri și puneri
 53 de mîncări. Și au luat pre fiii povățuitori-
 lor țării zăloage și au pus pre ei la margine,
 54 în Ierusalim, în pază. Și în anul 153, în
 luna a doua, porunci Alchim să surpe zidul
 curții sfintelor cei mai denlăuntru; și surpă
 55 lucrurile prorocilor și începu a surpa. În
 vremea aceea, rănit-u-s-au Alchim și să con-
 teniră lucrurile lui și să astupă gura lui și să

slăbi și nu mai putea a mai grăi cuvînt și
 a porunci pentru casa lui. Și muri Alchim 56
 în vremea aceea cu muncă mare. Și văzu 57
 Vacchidu că au murit Alchim, și să înturnă
 cătră împăratul și să ostoi pămîntul Iudii
 ani 2. Și să sfătuiră toți cei fără de lege 58
 zicînd: „Iată, Ionathan și cei ai lui cu liniște
 lăcuiesc, nădejduind; acum dară, să aducem
 pre Vacchidu și va prinde pre ei toți într-o
 noapte“. Și mergînd, s-au sfătuit cu el. 59
 Și să sculă a veni cu putere multă și au 60
 trimes cărți pre ascuns la toți ajutorii lui
 cei den Iudea ca să prinză pre Ionathan și
 pre cei ce-s cu el; și nu putea, căci s-au
 înțeles lor sfatul lor. Și au prins den bār- 61
 bații țării, den căpeteniile răutății, ca vro
 50 de bărbați și i-au omorît pre ei. Și să 62
 osebi Ionathan și Simon și cei ce era cu el
 la Vethvasi cea den pustiu și zidi ceale
 surpate ale ei și au întărit pre ea. Și află 63
 Vacchidu și adună toată mulțimea lui și
 celor den Iudea porunci. Și viînd, să tăbă- 64
 rî asupra Vethvasiei și au bătut pre ea zile
 multe și au făcut meșteșuguri. Și au lă- 65
 sat Ionathan pre Simon, fratele lui, în cetate
 și ieși în țară; și ieși cu număr. Și lovi 66
 pre Odomira și pre frații lui și pre fiii lui
 Faseron la lăcașurile lor și începu a bate și
 să sui cu puteri. Și Simon și cei ce era 67
 cu el ieșiră den cetate și arsără meșteșugu-
 rile. Și deaderă războiu cătră Vacchid și 68
 să zdrobi de cătră ei și-l năcăjia pre el
 foarte, căci era sfatul lui și venirea lui de- 69
 șartă. Și să urgisi cu mînie asupra bār-
 baților celor fără de lege, celor ce au sfătuit
 pre el ca să vie în țară, și au omorît dentru
 ei mulți; și să sfătui ca să meargă la pămîn- 70
 tul lui. Și înțelease Ionathan și trimise
 cătră el soli, ca să tocmească cătră el pa- 71
 ce și să le dea lor robimea. Și au
 priimit și au făcut după cuvintele lui; și i
 să jură lui cum nu-i va mai cerca răul în
 toate zilele vieții lui. Și i-au dat lui robi- 72
 mea carea au robit mai nainte den pămîntul
 Iudii și, înturnîndu-se, să duse la pămîntul
 lui și n-au mai adaos încă a veni la hotarale
 lor. Și să ostoi sabia den Israil; și au 73
 lăcuit Ionathan în Mahmas, și începu
 Ionathan a judeca pre nărod, și au stins pre
 cei necuraț den Israil.

CAP X

i în anul 160, suitu-s-au Alexandru 1
 al lui Antioh Epifan și au luat
 Ptolemaida și l-au priimit pre el
 și au împărățit acolo. Și auzi 2
 Dimitrie împăratul și adună pu-
 tearea multă foarte și ieși în timpina-

3 rea lui la războiu. Și au trimis Dimitrie
cătră Ionathan cărți cu cuvinte de pace,
ca să-l mărească pre el, pentru că zise:
4 „Să apucăm a pune pace cu el mai nainte
decît a pune el cu Alexandru împotriva
5 noastră. Pentru că-ș va aduce aminte
toate răutățile carele am făcut cătră el,
6 și la frații lui, și la limba lui“. Și-i deade
lui volnicie să adune puteri și să facă arme
și să fie el ajutoriu lui, și pre cei zălojiț,
7 ce era la margine, zise să-i dea lui. Și
veni Ionathan la Ierusalim și au citit cărțile
la auzirea a tot nărodul și celor den margine.
8 Și să temură cu frică mare cînd auziră că
i-au dat lui împăratul volnicie să adune pu-
9 teri. Și au dat cei den margine lui Iona-
than pre cei zălojiț, și i-au dat pre ei părinți-
10 lor lor. Și lăcui Ionathan în Ierusalim
11 și începu a zidi și a înnoi cetatea. Și zi-
se cătră ceia ce fac lucrurile să zidească
zidurile și muntele Sionului, preprejur,
den pietri cu patru muchi, întru întărire; și
12 au făcut așa. Și au fugit cei striini de
fealiu, cei ce era în țăriile carele au zidit
13 Vacchid, Și au lăsat fieștecarele locul
14 lui și s-au dus la pămîntul lui. Fără
numai în Vethsura au rămas oarecarii den
ceia ce au lăsat leagea și poruncile, pentru
15 că le era lor scăpare. Și auzi Alexandru
împăratul făgăduialele cîte au trimis Dimi-
trie lui Ionathan, și i-au povestit lui răz-
boaiele și vitejiile carele au făcut el și frații
16 lui, și trudele carele au avut, și zise: „Au
afla-vom noi un bărbat ca acesta? Și acum,
să-l facem pre el priaten și ajutoriu noao“.
17 Și au scris cărți și au trimis lui, după
18 cuvintele aceastea zicînd: „Împăratul
Alexandru, fratele, lui Ionathan—bucurie!
19 Auzit-am de tine cum că ești bărbat vîrtos
cu putere și iscusit ești a fi noao priaten.
20 Și acum te-am pus astăzi pre tine arhiereu
limbii tale și priaten împăratului să te che-
mi (și trimise lui mohorît și coronă de
aur) și să socotești ceale ce sînt ale noastre
21 și să păzești prieteșug cătră noi“. Și
să îmbracă Ionathan cu svîntul vășmînt,
în a șaptea lună, în anul 160, în praznicul
facerii colibilor, și au adunat putere și au
22 făcut arme multe. Și auzi Dimitrie cu-
23 vintele aceastea și să mîhni și zise: „Pen-
tru ce am făcut aceasta, de au apucat mai
nainte de noi Alexandru a pune prieteșug
24 cu jidovii spre întărire? Scrie-voiu și eu lor
cuvinte de mîngîiare și de înălțime și de dări,
ca să fie împreună cu mine spre ajutoriu“.
25 Și au trimis lor după cuvintele aceastea:
„Împăratul Dimitrie, neamului Iudeilor, să să
bucure! De vreame ce ați păzit ceale că- 26
tră noi tocmeale și ați stătut întru priete-
șugul nostru și nu v-ați lipit lîngă vrăjmașii
noștri, auzit-am și ne-am bucurat. Și 27
acum, rămîneți încă a păzi cătră noi cre-
dință, și vom răsplăti voao bune pentru
carele faceți cu noi. Și vom lăsa voao 28
lăsări multe și vom da voao dări. Și acum, 29
slobozescu pre voi și lasu voao pre toți
jidovii de biruri și de prețul sării și de cu-
nuni; și pentru întreiala seminții Și pen- 30
tru jumătatea de roada cea de lemn, ce
mi să vine mie a lua, iert de astăzi înainte
a nu mai lua den țara Iudii și de la ceale
3 legi ce s-au adaos ei, de la Samaritida și
Galilea, și den ziua de astăzi și pînă în veac.
Și Ierusalimul fie sfînt și iertat, și hotarale 31
lui, zeciuialele și vămile. Lasu și biru- 32
ința marginii ceii den Ierusalim și o dau
arhiereului, ca să puie într-înșă bărbați, pre
carii ar aleage el, a o păzi pre ea. Și tot 33
sufletul jidovilor, ce s-au robit de la pămîn-
tul Iudii la toată împărăția mea, îl lasu
slobodu în dar; și toți să lase birurile lor
și ale dobitoacelor lor. Și toate sărbă- 34
torile, și sîmbetele, și lunile noao, și zilele
ceale dovedite, și 3 zile mai nainte de sărbă-
toare, și 3 zile după sărbătoare, fie toate
zilele slobode și iertare de toți jidovii ceia
ce sînt întru împărăția mea. Și nu va 35
avea volnicie nimeni să facă și să dodeiască
pre neștine dentru ei, pentru tot lucrul.
Și să scrie den jidovi la puterile împă- 36
ratului la 30000 de bărbați și să vor da lor
lefi, cum să cuvine la toate puterile împă-
ratului. Și să voru pune dentru ei întru 37
țăriile ceale mari ale împăratului și dentru
aceștea să vor pune preste trebile împără-
ției care sînt de credință și căpeteniile
carii vor fi preste ei să fie dentru ei și să
umbe după legile lor, precum au și porun-
cit împăratul în pămîntul Iudii. Și ceale 38
3 legi [ce] s-au adaos la Iudea de la țara
Samariei, să să adaogă la Iudea, ca să să
socotească să fie supt unul, ca să nu asculte
de altă biruință fără numai de arhiereu.
Ptolemaida și ceaea ce e alătura cu ea am 39
dat-o dar sfînților celor den Ierusalim, la
cheltuiala cea ce să cuvine la ceale sfinte.
Și eu dau pre anu 15000 de sicile de argint 40
den viniturile împăratului, de la locurile
ceale ce să cuvin. Și tot cel ce prisoseaște, 41
care n-au fost dînd cei ce era preste trebi, ca
în anii cei dentîiu, de acum vor da la lucru-
rile Casii. Și, preste aceastea, 5000 de 42
sicile de argint, carii lua de la trebi, ca
în anii cei de mai nainte, ai Sfîntului,
den venit pre an, și aceștea să lase, pentru
că să cadu aceastea preoților celor ce slu-
jăscu. Și oricîți ari fugi la besearica cea 43

den Ierusalim și în toate hotarale ei, fiind datori împărătești și tot lucrul, să să slobozească, și toate câte sînt lor, întru împărăția mea. Și a să zidi și a să înnoi lucrurile sfintelor, și cheltuiala să va da den venitul împăratului. Și să să zidească zidurile Ierusalimului și să le întărească împrejur, și cheltuiala să va da den venitul împăratului; și să să zidească zidurile ceale den Iudea".

Și deaca auzi Ionathan și norodul cuvintele acestea, nu le-au crezut, nici le-au priimit, căci ș-au adus aminte de răutatea cea mare carea o au făcut în Israil și au năcăjit pre ei foarte. Și să voiră bine cu Alexandru, căci el s-au făcut lor începătoriu de cuvinte de pace și era lui într-ajutoriu în toate zilele.

Și adună Alexandru împărat puteri mari și să tăbărî împotriva lui Dimitrie. Și deaderă războiu acești doi împărați; și fugi tabăra lui Dimitrie și goni pre el Alexandru.

Și să întări preste ei și întări războiul foarte, pînă au apus soarele, și căzu Dimitrie, în ziua aceea. Și au trimis Alexandru cătră Potolomeu, împăratul Eghiptului, soli, după cuvintele acestea zicînd: „De vreme ce m-am înturnat la pămîntul împărăției mele și am șăzut în scaunul părinților miei și am biruit putearea și am înfrînt pre Dimitrie și am biruit țara noastră. Și dedeu cu dînsul războiu și să înfrînse el și tabăra lui de noi și am șăzut pre scaunul împărăției lui, și acum, să întărim între noi prieteșug: și acum, dă-m pre fata ta să o iau muiare, și voiu fi ginere ție și voiu da ție dări și ei, vreadnice ție".

Și răspunse Potolomeu împăratul zicînd: „Bună zi, în carea te-ai întors la pămîntul părinților tăi și ai șăzut în scaunul împărăției lor. Și acum voiu face ție ceale ce ai scris; ce vino să ne tîlnim la Ptolemaida, ca să ne vedem unul cu altul, și te voiu face ginere precum ai zis".

Și ieși Ptolemeu den Eghipt, el și Cleopatra, fata lui, și veniră la Ptolemaida, în anul 162. Și să întimpină cu Alexandru împăratul și-i deade pre Cleopatra, fata lui, și-i făcu nunta ei la Ptolemaida, precum fac împărații, cu slavă mare.

Și scrisse Alexandru împăratului Ioanathan să vie întru întimpinarea lui. Și mearse cu mărire la Ptolemaida și să întimpină cu cei 2 împărați și deade lor argint și aur, și priatinilor lor dări multe, și află har înaintea lor.

Și să adunară asupra lui bărbați ucigași den Israil, oameni fără de leage, să-l pîrască pre el, și nu-i băgă în seamă împăratul. Și porunci împăratul și dezbrăcară pre Ioanathan de hainele lui și-l îmbrăcară pre el cu mohorît; și făcu așa. Și-l puse împăratul de șăzu

cu el și zise boiarilor lui: „Ieșiți cu el la mijlocul cetății și strigați ca nimeni să nu să roage împotriva lui, pentru niciun lucru, și nimeni să nu-l dodeiască, pentru tot cuvîntul".

Și fu deaca văzură cei ce-l pîrșia mărirea lui, precum au strigat, văzîndu-l îmbrăcat și cu mohorît, fugiră toți. Și-l mări pre el împăratul și-l scrisse pre el den priatinii cei den frunte și-l puse pre el voivod și părtașu domnilor.

Și să întoarse Ioanathan la Ierusalim cu pace și cu veselie. Și, în anul 165, veni Dimitrie, feciorul lui Dimitrie de la Crit, la pămîntul părinților lui. Și auzi Alexandru împărat și să mîhni foarte și să întoarse la Antiohia. Și puse Dimitrie pre Apolonie, pre cela ce era la Chili-Siria, și adună puteare mare; și s-au tăbărît la Iamnia și au trimis cătră Ionathan arhiereul, zicînd: „Tu însuși te rădici asupra noastră? Și eu m-am făcut de batjocură și de ocară pentru tine; și pentru căci biruiești preste noi în munți? Acum dară, de te nădejduiești pre puterile tale, pogoară-te cătră noi la cîmpu și să ne lovim amîndoi acolo, căci cu mine iaste putearea cetăților. Întreabă și află cine sînt; și ceialalți carii ajută noao. Și zic: Nu iaste voao stare de picioru de cătră fața noastră, căci de doao ori s-au înfrînt părinții tăi în pămîntul lor. Și acum nu vei putea să stai înaintea călărimei și a unii puteri ca aceștia la cîmpu, unde nu iaste piatră, nici pietricică, nici loc de fugă".

Și deaca auzi Ionathan cuvintele lui Apolonie, s-au pornit cu cugetul și au ales 10000 de bărbați și ieși den Ierusalim și-l întimpină Simon, fratele lui, spre ajutoriu lui.

Și să tăbărî la Iopi și-l închiseră pre el den cetate, căci straja lui Apolonie era la Ioppa, și o bătură pre ea. Și temîndu-se, deșchiseră cei den cetate și stăpîni Ionathan Ioppa.

Și auzi Apolonie și să tăbărî aproape cu 3000 de călărime și puteare multă și mearse la Azot, ca cum ar călători, și împreună să apropie la cîmp, pentru căci avea el mulțime de călărime și să nădejduia pre dînsa. Și goni Ionathan denapoia lui la Azot și să lovără taberele denapoia lui spre războiu.

Și lăsă Apolonie 1000 de călărime pre ascuns denapoia lor. Și află Ionathan că iaste ficleşug denapoia lui și au încungiurat tabăra lui; și scuturară săgețile la norod de dimeneață pînă înde sară. Iară norodul sta precum poruncise Ionathan și osteniră caii lor.

Și trase Simon putearea lui și să lovi cu stolul, pentru că călărimea slăbise, și să zdrobiră de el și fugiră. Și călărimea s-au răsipit la cîmp și au fugit la Azot și intrară la Vithdagon, capi-

84 ștea lor, ca să scape. Și au ars Ionathan Azotul și cetățile ceale demprejurul ei, și luo prăzile lor, și beseareca Dagonului și pre cei ce au fugit într-însa i-au ars cu foc.
85 Și să făcură cei ce au căzut de sabie, împreună cu ceia ce s-au ars, ca 8000 de oameni.
86 Și să sculă Ionathan de acolo și să tăbări la Ascalon și ieșiră cei den cetate spre timpinarea lui, cu mărire mare. Și să înturnă Ionathan la Ierusalim, împreună cu cei de
87 lângă el, avînd prăzi multe. Și fu deaca auzi Alexandru împăratul cuvintele aceastea,
88 și adaoșe a mări pre Ionathan. Și trimise lui paloș de aur, precum iaste obiceiul a să da rudelor împăraților, și-i deade lui pre Accaron și toate hotarăle ei spre dare de sorțu.

CAP XI

1 **S**i împăratul Eghipetului au adunat puteri multe, ca nășipul de la țăr-murile mării, și corabii multe, și cercă să biruiască de tot împărăția lui Alexandru, cu vicleșug, și să
2 adaogă pre ea la împărăția lui. Și ieșiră la Siria cu cuvinte de pace și deșchidea lui cei den cetăți și-l întimpina pre el, căci porunca împăratului Alexandru era să iasă într-timpinarea lui, căci îi era lui socru. Și
3 deaca întră la cetățile Ptolemaidei, au rînduit puterile și strajă în fieștecare cetate. Și
4 deaca să apropie la Azot, arătă lui beseareca lui Dagon arsă, și Azotul și împrejururile ei surpate, și trupurile lepădate, și pre cei arși, pre carii au ars la războiu, pentru că
5 au făcut stoguri de ei în calea lui. Și povestiră împăratului ceale ce au făcut Ionathan, ca să-l defaime pre el, și tăcu împăratul.
6 Și întimpină Ionathan pre împăratul la Ioppa cu mărire și să sărutară împreună și au dormit acolo. Și mearse Ionathan cu împăratul pînă la rîul ce să cheamă Elether și să întoarse la Ierusalim. Și împăratul Potolomeu birui cetățile ceale de pre lângă mare pînă la Selevchia cea de pre lângă mare și socotia pentru Alexandru gînduri
7 reale. Și trimise soli cătră Dimitrie împăratul zicînd: „Vino să punem între noi legătură și voiu da ție pre fata mea, carea ține Alexandru, și vei împărăți împărăția tătine-tău, Pentru că m-am căit căci i-am dat
8 lui fata mea, că au cercat să mă omoară”.
9 Și l-au hulit pre el, pentru că au poftit el împărăția lui. Și luîndu-ș fata, o deade lui Dimitrie; și să streină Alexandru și să arată vrajba lor. Și întră Potolomeu la Antiohia și puse 2 steme în capul lui: și a
10 Asiei și a Eghipetului. Și Alexandru împăratul era în Chilichia în vremile acealea, căci să viclenise cei de la locurile acealea. Și auzi Alexandru și veni asupra lui cu războiu; și

ieși Potolomeu și-l întimpină pre el cu mînă tare și-l înfrîșe pre el. Și fugi Alexandru
16 la Aravia, ca să să acopere el acolo, și împăratul Potolomeu s-au înălțat. Și luo
17 Zavdiil arapul capul lui Alexandru și-l trimise lui Potolomeu. Și împăratul
18 Potolomeu muri a treia zi și cei ce era în cetăți periră de cei ce era într-însele. Și
19 împărăți Dimitrie în anul 167. În zilele
20 acealea adună Ionathan pre cei den Iudea ca să bată marginea cea den Ierusalim, și făcu asupra ei meșterșuguri multe. Și
21 mearseră oarecarii, carii urîia limba lor, bărbați fără de leage, cătră împăratul și vestiră lui că Ionathan șade împrejurul marginei; Și auzînd, să mînie și, deaca auzi, îndată
22 purcegînd au venit la Ptolemaida și au scris lui Ionathan să nu șază împrejur și ca să-l întimpine el pre dînsul la Ptolemaida, cît de curînd, să să împreune. Și deaca auzi
23 Ionathan, porunci să șază împrejur și alease den cei mai bătrîni ai lui Israil și den preoți și deade pre sine la primejdie. Și luînd
24 argint și aur și îmbrăcăminte și alte daruri mai multe, au mers cătră împăratul la Ptolemaida și află har înaintea lui. Și făcea
25 pîră asupra lui oarecarii fără de leage den jidovi, Și au făcut lui împăratul precum
26 au făcut lui și cei mai nainte de el și-l înălță pre el înaintea tuturor prietenilor lui. Și întări lui vlădicia și altele cîte avea mai
27 nainte cinstite și l-au făcut pre el a povățui pre cei de frunte priatani. Și să rugă
28 Ionathan împăratului să facă Iudea fără de bir, și ceale trei diregătorii ale locurilor, și pre Samaria, și-i făgădui lui talanzi trei sute. Și plăcu împăratului, și scrisse lui Ionathan
29 cărți pentru toate aceastea, scriind într-acesta chip: „Împăratul Dimitrie—lui Ionathan
30 fratelui bucurie, și limbii jidovilor! Izvodul cărții care am scris lui Lasten, ru-
31 dii noastre, pentru voi, scris-am și cătră voi care să știț: ‘Împăratul Dimitrie—
32 lui Lastin tatălui, să să bucure! Limbii
33 iudeilor, prietenilor noștri și carii păzescu ceale ale noastre dreptăți, am ales a le face bine, pentru cea de la ei bunăvoie cătră noi. Le-am întărit lor și hotarăle
34 Iudei și ceale trei legi danie, și Lida și Ramathem, carele s-au adaos la Iudea de la Samaritida, și toate cîte să hotărâsc cu eale; și tuturor celor ce fac jîrtvă la Ierusalim, pentru ceale împărătești carele lua împăratul de la ei mai nainte pre an, den roadele pămîntului și den roadele pomilor,
35 Și cealealalte care ni să cad noo de acum înainte ale zeciuialelor și ale vă-

milor celor ce ni să cad noao, și iazerile să-
 rii, și ceale ce ni să cade cununi, toate de
 36 ajutoriu le iertăm lor. Și nu să va călca
 niciuna dentru aceastea, de acum preste
 37 toată vremea' Acum dară, nevoiți ca să
 faceți acestora izvod, și să să dea lui Iona-
 than și să să puie în muntele cel svînt, la
 38 locu însămnat". Și văzu Dimitrie împă-
 ratul că au încetat pământul înaintea lui și
 nimica lui nu să împoncișă, și au slobozit
 toate puterile lui, pre fieștecarele la locul
 său, afară den puterile ceale strîine, carele
 le-au adunat de la ostroavele limbilor; și
 pizmuiră lui toate puterile ceale de la părinți.
 39 Și Trifon era den cei de la Alexandru mai
 nainte, și văzu că toate puterile răpștescu
 asupra lui Dimitrie și mearse cătră Simalcue
 arapul, carele hrăniia pre Antioh, copilașul lui
 40 Alexandru, Și șădea lîngă el, ca să-l dea pre
 el lui, să-l puie împărat în locul tătîne-său.
 Și spuse lui cîte au făcut Dimitrie, și vrajba
 care au cu el puterile lui, și rămase acolo
 41 zile multe. Și trimise Ionathan cătră
 Dimitrie împăratul ca să scoată pre cei den
 margine den Ierusalim și pre cei den tării,
 42 pentru că era dînd războiu lui Israil. Și
 trimise Dimitrie cătră Ionathan, zicînd:
 „Nu numai aceastea voi face ție și limbii
 tale, ce cu mărire voi mări pre tine și limba
 43 ta, de voi nemeri vreme bună. Acum
 dară, pre dreptate vei face de-m vei trimite
 oameni carii îm vor ajuta, căci mi s-au ficle-
 44 nit toate puterile meale". Și au trimis
 Ionathan lui 3000 de voinici aleș la Antiohia;
 și veniră cătră împăratul și să veseli împă-
 45 ratul de vinirea lor. Și să adunară cei
 den cetate în mijlocul cetății, ca vro 120000
 de bărbați, și vrea să omoară pre împăratul.
 46 Și fugi împăratul la curte, și au apucat cei
 den cetate răspintiile cetății și au început
 47 a da războiu. Și au chemat împăratul
 pre jidovi spre ajutoriu, și să adunară cătră
 el toți împreună și s-au rîsipit în cetate.
 48 Și au omorît în cetate în ziua aceea ca
 vro 100000, și au ars cetatea, și au luat
 prăzi multe într-acea zi, și au mîntuit
 49 pre împăratul. Și văzură cei den cetate
 că au biruit de tot jidovii cetatea pre-
 cum au vrut, și au slăbit cu cugetele
 lor și au strigat cătră împăratul, cu rugă-
 50 ciune zicînd: „Dă-ne noao direaptele,
 și să contenească jidovii bătînd pre noi
 51 și cetatea". Și lepădară armele și făcură
 pace și să mărîră jidovii înaintea împăratu-
 lui și înaintea tuturor celor de la împărația
 lui; și să întoarșeră la Ierusalim avînd
 52 prăzi multe. Și șăzu Dimitrie împăratul
 în scaunul împărăției și încetă pământul

înaintea lui. Și minți de toate cîte zise 53
 și s-au înstreinat lui Ionathan și n-au răsplă-
 tit după pohtele ceale bune, carele au
 răsplătit lui, și-l necăjiia pre el foarte.
 Și după aceastea să înturnă Trifon, și Antioh 54
 cu el, copilaș tinerel; și împărăți și puse
 stemă. Și să adunară cătră el toate pu- 55
 terile carele au răsipit Dimitrie și deaderă
 războiu cătră el; și fugi și să birui. Și luo 56
 Trifon fiarăle și birui de tot pre Antiohia.
 Și scrise Antioh cel mai tînăr lui Ionathan, 57
 zicînd: „Întărescu-ți ție vlădicia și puie
 pre tine preste ceale patru legi, ca să fii tu
 den priatinii împăratului". Și au trimis 58
 lui daruri de aur, și slujbă, și-i deade lui
 volnicie a bea cu aur și a fi cu mohorît și a
 avea paloș de aur. Și pre Simon, fratele 59
 lui, l-au pus voivod de la laturea Tirului pînă
 la hotarale Eghipetului. Și ieși Ionathan 60
 și mergea decindea de rîu și pre la cetăți și
 să adunară cătră el toate puterile Siriei,
 spre ajutoriu; și veni la Ascalon și-i ieșiră
 întru întimpinarea lui cei den cetate cu slavă.
 Și să duse de acolo la Gaza și șăzu împre- 61
 jurul ei și arse preprejururile ei și le prădă
 pre eale. Și rugară cei de la Gaza pre 62
 Ionathan și deade lor direaptele; și luo
 pre feciorii boiarilor zăloage și-i trimise pre
 ei la Ierusalim, și trecu pren țară, pînă la
 63 Damasc. Și auzi Ionathan că era boiarii
 lui Dimitrie la Cadis cea den Galilea, cu pu-
 teare multă, vrînd să-l mute pre el den țară.
 Și să întimpină cu ei, și pre frate-său Simon 64
 îl lăsă în țară. Și să tăbărî Simon la 65
 Vethsura și bătea pre ea zile multe și o în-
 chise pre ea. Și-l rugară pre el ca să ia 66
 direapte, și le deade lor; și-i scoase pre ei de
 acolo, și luo cetatea și puse într-însa pază.
 Și Ionathan și tabăra lui s-au tăbărît la apa 67
 Ghenisarului și mîncară demineața la cîm-
 pul Nasorului. Și iată, tabăra celor streini 68
 de fealiu întimpina pre el la cîmp, și puseră
 oaste ascunsă asupra lui în munți, și ei îl
 timpinară den preajmă. Și oastea cea 69
 ascunsă s-au sculat den locurile lor și au dat
 războiu. Și fugiră cei de lîngă Ionathan 70
 toți, nici unul n-au rămas dentru ei, afară
 de Matathia al lui Avesalom și Iuda al lui
 Halfi, căpeteniile oștii puterilor. Și rupse 71
 Ionathan hainele lui și puse pământ pre capul
 lui și să rugă. Și să întoarse cătră ei cu 72
 războiu și înfrîse pre ei și fugiră. Și vă- 73
 zură cei ce fugiia de la el și să întoarșeră
 cătră el; și goniia cu el pînă la Cadis, pînă
 la tabăra lor, și s-au tăbărît acolo. Și au 74
 căzut den cei streini de fealiu, în ziua aceea,
 ca vro 3000 de bărbați și să întoarse Ionathan
 la Ierusalim.

CAP XII

1 **S**i văzu Ionathan că vreamea îi pris-
tănește și alese bărbați și trimise
2 la Rîm să întărească și să înnoias-
că cătră ei prieteșug. Și la
3 sparteani și alte locuri au trimis
cărți ca acestea. Și mearseră la Rîm și
4 înțară la sfat și zisără: „Ionathan arhiereul
și limba jidovilor au trimis pre noi să înnoim
5 prieteșugul la ei și ajutoriul, ca și mai nainte“.
6 Și deaderă cărți lor cătră ei pre alocurea, ca
să-i petreacă pre ei la pămîntul Iudii cu pace.
7 Și acesta e izvodul cărților căroră au scris
8 Ionathan sparteanilor: „Ionathan arhiereul
și bătrîimea limbii și preoții și celalalt no-
9 rod al jidovilor—la sparteanii frați, să să
10 bucure! De vreame ce mai nainte s-au
trimis cărți cătră Onia arhiereul, de la Darie,
11 cel ce împărățește întru voi, că sînteți
frații noștri, precum iaste scris izvodul,
12 Și au primit Onia pre bărbatul cel trimis
cu cinste și au luat cărțile întru carele să
13 arăta pentru ajutoriu și pentru prieteșug,
14 Și noi dară, nelipsiți de acestea fiind,
mîngîiare avînd cărțile ceale sfinte, care
15 sînt în mînule noastre, Ne-am ispitit a
trimite cea cătră voi frăție și prieteșug
16 a-noi, ca să nu ne înstreinăm de cătră voi,
pentru că multe vremi au trecut de cînd ați
17 trimis cătră noi. Noi dară în toată vrea-
mea neîncetat, și la sărbători, și la cealea-
18 lalte cuviitoare zile, vă pomenim pre voi
[la] preste carele aducem jîrtve și la rugi,
19 precum să cade și să cuvine să pomenim
pre frați, Și ne veselim spre mărirea
20 voastră. Și pre noi ne-au încunjurat
multe scîrbe, și războaie multe, și ne-au
21 dat războiu noao împărății cei demprejurul
nostru. Și nu vrem dară să vă dodeim
pre voi și pre ceialalți ajutori și priatani ai
22 noștri întru războaiele acestea, Pentru
că avem cel de la ceriu ajutoriu ajutorind
23 noao și ne-am mîntuit de cătră vrăjmașii
noștri și s-au plecat vrăjmașii noștri.
24 Ales-am dară pre Numiniu al lui Antioh și
pre Andepatru al lui Iasson, și am trimis
25 cătră rîmleani să înnoim cel cătră noi
prieteșug și ajutoriul cel mai den nainte.
26 Și am poruncit dară lor și cătră voi să vie,
și să să închine voao și să vă dea voao
27 ceale de la noi cărți pentru noirea și fră-
ția noastră. Și acum bine veți face,
28 răspunzînd noao cătră acestea“. Și
29 acesta e izvodul cărților carele au trimis
30 Oniaris. „Împăratul sparteanilor—lui Onia,
31 preotului celui mare, să să bucure! Afla-
tu-s-au în scrisoare pentru sparteani și
32 pentru jidovi cum sînt frați și cum sînt

den neamul lui Avraam. Și acum, de 22
cînd am cunoscut aceste, bine veți face
scriind noao pentru pacea voastră. Și noi 23
răspundem cu scrisoarea voao, dobitoacele
voastre și avearea voastră ale noastre sînt,
și ceale ale noastre ale voastre sînt; poruncim
dară ca să vă vestească voao ca acestea“.
34 Și auzi Ionathan că s-au întorsu boiarii lui
Dimitrie cu puteare multă decît mai nainte,
35 ca să dea războiu cătră el. Și să sculă
de la Ierusalim și să întimpină cu ei la țara
Amathitei, pentru că n-au dat lor îngăduială
36 să calce în țara lui. Și au trimis iscoade
la tabăra lui și s-au întorsu și au vestit lui
că așa să rînduiescu, să cază preste ei noap-
37 tea. Și deaca apuse soarele, porunci
Ionathan celor de lîngă el a priveghea și să
38 fie asupra armelor și să să gătească de răz-
boiu toată noaptea; și scoase strajă înainte
39 împrejurul taberii. Și auziră neprietenii
că s-au gătit Ionathan și cei de lîngă el de
40 războiu și să temură și să întristară cu ini-
ma lor; și au ars focuri în tabăra lor. Și
41 Ionathan și cei de la el n-au știut pînă dime-
neața, pentru că ei vedea focurile arzînd.
42 Și goni Ionathan denapoia lor, și nu i-au
apucat pre ei, pentru că au fost trecut rîul
43 Elefterului. Și să abātu Ionathan spre
arapii ceia ce să cheamă zavedii și lovi pre ei
44 și luo prăzile lor. Și purcegînd, veni la
Damasc și îmblă în toată țara. Și Simon
45 ieși și îmblă pînă la Ascalon și la ceale de
aproape cetăți, și să abātu la Iopa și o
46 apucă mai nainte pre ea, Pentru că auzi
că vor să dea cetatea celor de la Dimitrie;
47 și puse acolo pază ca să o păzască pre ea.
Și să întoarse Ionathan și adună pre cei bă-
48 trîni ai norodului și să sfătui cu ei ca să zi-
dească țării în Iudea. Și să înalțe zidurile
49 Ierusalimului și să înalțe înălțime mare în
mijlocul marginii și al cetății, ca să o ose-
50 bească pre ea de cătră cetate, ca să fie ea
osebită, ca nici să cumpere, nici să vînză.
51 Și să adunară a zidi cetatea, și căzu zidul
pîrîului celui de cătră Apiliot; și tocmiră
52 ceale ce să cheamă Hafenatha. Și Simon
au zidit pre Adida, la Sefila, și au întărit
53 uși și zăvoară. Și cercă Trifon să împă-
rățască Asia și să puie stema și să-ș tinză
54 mîna preste Antioh împăratul. Și să
sfii, ca nu cîndai nu-l va lăsa pre el Ionathan
55 și ca nu cîndai va da războiu cătră el; și
cerca prileju ca să prinză pre Ionathan, ca
56 să-l piarză pre el. Și sculîndu-se, veni la
Vethsan. Și ieși Ionathan întru timpina-
57 rea lui cu 40000 de bărbați aleși spre rîndu-
58 ială și veni la Vethsan. Și văzu Trifon
59 că au venit cu puteare multă și a tinde mîni-
le asupra lui să temu. Și l-au primit 43

pre el cu mărire, și l-au împrețenit pre el
 cu toți priatenii lui, și i-au dat lui dări, și
 porunci priatenilor lui și puterilor lui să
 44 asculte de el ca și de dînsul. Și zise lui
 Ionathan: „Pentru ce ai ostenit tot norodul
 45 acesta, nefiind între noi războiu? Și acum,
 trimite pre ei la casele lor și aleage ție băr-
 bați puțini carii vor fi împreună cu tine și
 vino cu mine la Ptolemaida și-ț voi da ție
 pre dînsa și cealealalte întăriri, și puterile
 cealealalte, și pre toți cei ce sînt preste
 46 trebi; și întorcîndu-mă, mă voi duce îna-
 poi, că pentru aceasta am venit“. Și
 încrezîndu-se lui, au făcut cum au zis; și
 trimise puterile și mearseră la pămîntul
 47 Iudii. Și lăsă cu el bărbați 3000, dentru
 carii 2000 au lăsat în Galileia și 1000 au
 48 mers cu el împreună. Și deaca au intrat
 Ionathan la Ptolemaida, au închis ptolema-
 ianii porțile și prinseră pre el, și pre toț
 ceia ce au intrat împreună cu el i-au omorît
 49 cu sabia. Și au trimis Trifon puteri și
 călărime la Galilea și la cîmpul cel mare,
 ca să piarză pre toți ceia de la Ionathan.
 50 Și aflară că s-au prins Ionathan și au perit
 și cei ce era cu el și să mîngîiară pre sine și
 mergea înturnîndu-se, gata fiind de războiu.
 51 Și văzură ceia ce goniia că pentru sufletul
 52 lor sînt a să bate și să întoarseră. Și ve-
 niră toți cu pace la pămîntul Iudii și plînse-
 ră pre Ionathan și pre cei ce era cu el și să
 temură foarte și jeliră tot Israilul jale mare.
 53 Și cercară toate limbile ceale de prempre-
 jurul lor ca să-i surpe pre ei, pentru că ziseră:
 54 „N-au căpetenie și ajutoriu, acum dară să-i
 batem pre ei și să rîdicăm den oameni
 pomenirea lor“.

CAP XIII

1 **S**i auzi Simon că au adunat Trifon
 putere multă ca să vie la pămîntul
 2 Iudii și ca să-l surpe pre el. Și
 văzu nărodul că iaste plin de frică
 și plin de teamere, și să sui la
 3 Ierusalim și adună nărodul. Și mîngîia
 pre ei și zise lor: „Voi știț cite eu și frații
 miei și casa tătîne-mieu am făcut pentru
 legi și pentru svinte, și războaiele și nevoile
 4 care am văzut. Pentru aceasta au perit
 frații miei toți, pentru Israil, și rămaș eu sîn-
 5 gur. Și acum, să nu dea Dumnezeu ca
 să-m cruț eu sufletul în toată vremea ne-
 cazului; pentru că nu sînt mai bun decît frații
 6 miei, Însă voi izbîndi pentru leagea mea
 și pentru ceale svinte, și pentru muieri și
 fiii noștri, căci s-au adunat toate limbile
 să ne surpe pre noi, pentru vrăjmășia“.
 7 Și s-au învitat duhul nărodului îndată ce
 au auzit cuvintele aceastea și răspunseră

cu glas mare, zicînd: „Tu ești noao po- 8
 vățuitoriu în locul Iudii și [lui] Ionathan,
 fratelui tău. Bate războiul nostru, și toa- 9
 te, oricîte vei zice noao, vom face“. Și 10
 adună toți bărbații cei de războiu și grăbi
 a săvîrși zidurile Ierusalimului și-l întări pre
 el premprejur. Și au trimis pre Ionathan 11
 al lui Avesalom, și cu dînsul puteare destulă,
 la Ioppa și au scos pre cei ce era acolo și au
 rămas acolo într-însa. Și s-au sculat Tri- 12
 fon de la Ptolemaida, cu puteare multă, să
 între la pămîntul Iudii; și Ionathan era
 împreună cu el la pază. Și Simon s-au 13
 tăbărît la Adidus, despre fața cîmpului.
 Și înțelease Trifon că s-au sculat Simon în 14
 locul lui Ionathan, fratelui său, și cum va
 să dea cu el războiu, și cătră el au trimis
 soli zicînd: „Pentru argintul ce era dato- 15
 riu Ionathan, fratele tău, la treaba împără-
 tească, pentru trebile care au avut, îl ținem
 pre el. Și acum trimite 100 de talanzi de 16
 argint și pre doi den fiii lui, zăloage, ca nu
 cîndai, slobozîndu-se, să va vicleni de cătră
 noi, și-l vom lăsa pre el“. Și cunoscu 17
 Simon că cu vicleșug grăiescu cătră el, și
 trimise argintul și copilașii, ca nu cîndai
 să rădice vrajbă mare cătră nărod, zicînd:
 „Căci nu i-am trimis lui argintul și copilașii, 18
 au perit“. Și au trimis copilașii și cei 19
 100 de talanzi; și au mințit și n-au slobozit
 pre Ionathan. Și după aceea veni Trifon 20
 ca să calce în țară și să o surpe pre ea, și
 încungiură calea cea despre Adora; și Simon
 și tabăra lui mergea în preajma lui, la tot
 locul, oriunde mergea. Iară cei den 21
 margine trimitea spre Trifon soli, sîrguind
 pre el ca să vie cătră ei pren pustiu și să le
 trimiță lor hrană. Și găti Trifon toată 22
 călărimea lui să vie în noaptea aceea, și
 era zăpadă multă foarte și n-au venit, pen-
 tru zăpadă, și să sculă și veni la Galaadita.
 Și deaca să apropie la Vascama, au omorît 23
 pre Ionathan; și să îngropă acolo. Și să 24
 înturnă Trifon și să duse la pămîntul lui.
 Și au trimis Simon și au luat oasele lui 25
 Ionathan, fratelui lui, și l-au îngropat pre el
 în Modin, cetatea părinților lui. Și l-au 26
 plîns pre el tot Israilul plîngere mare și l-au
 jelit pre el zile multe. Și au zidit Simon 27
 preste mormîntul tatălui lui și al fraților lui,
 și-l înălță pre el cu vedeara, cu piatră cio-
 plită, pre denainte și dendărăt. Și au 28
 pus preste eale șapte turnuri, unul în preaj-
 ma unuia; tatălui, și maicei, și celor patru
 frați. Și acestora le-au făcut meșterșu- 29
 guri, puind împrejur stîlpi mare, și au

făcut preste stâlpi toată armarea, spre nume
veacinic, și lângă arme corăbii cioplite, ca
să să vază de cătră toți ceia ce împlă pre
30 mare. Acesta e mormîntul carea au făcut
31 în Modin, pînă în ziua aceasta. Iară Tri-
fon umbla cu vicleșug cu Antioh, împăratul
32 cel tînăr, și-l omorî pre el. Și împărăți
în locul lui și au pus stema Asiei și au făcut
33 rană mare pre pămînt. Și au zidit Simon
întăriturile Iudii și au zidit împrejur turnuri
nalte și cu ziduri mari, și turnuri și porți și
zăvoară, și au pus bucate întru întărire.
34 Și alese Simon bărbați și trimise cătră
Dimitrie împăratul ca să facă iertare țării,
căci toate faptele lui Trifon era jahuri.
35 Și au trimis la el Dimitrie împăratul, după
cuvintele aceastea, și au răspuns lui și au
36 scris lui carte ca aceasta: „Împăratul
Dimitrie—la Simon arhiereul și priatinul
împăraților și la cei bătrîni și la limba jido-
37 vască, să să bucure! Corona cea de aur
și lanțul, carele aș trimis, împodobitu-ne-am
și gata sîntem a face pace mare și a scrie
celor ce-s preste trebi ca să vă lase voao
38 lăsări. Și cîte am pus cătră voi, stau; și
39 întăririle carele aș zidit, fie-vă voao. Și
iertăm necunoștințele și greșalele pînă în
ziua de astăzi; și cununa carea erați datori
și ce altă să vămuia în Ierusalim, să nu să
40 mai vămuiască. Și carii vor fi iscusit
dentru voi, să să scrie la cei de lângă noi;
să să scrie, și să să facă în mijlocul nostru
41 pace“. În anul 170, să rîdică jugul limbi-
42 lor de la Israil. Și au început nărodul
lui Israil a scrie în scrisori și adunări: „În
anul dentîiu, pre vreamea lui Simon, arhie-
reului celui mare, și voivodul și povățuito-
43 riul jidovilor, În zilele acealea s-au tăbă-
rît asupra Gazei și au încungiurat pre ea cu
tabere și au făcut meșteșuguri de luarea
cetății; și să apropie la cetate și lovi un turn
44 și-l luo. Și cei ce era într-aceale meșteșu-
guri săriră în cetate și să făcu pornire
45 mare în cetate. Și să suiră cei den cetate
cu muierile și cu feciorii pre zid, rumpîndu-ș
hainele lor, și strigară cu glas mare, rugînd
pre Simon să le dea lor direaptele, și ziseră:
46 ‘Să nu ne faci noao după răutățile noastre,
47 ce după mila ta’. Și să tocni Simon cu ei
și nu-i bătu pre ei, și-i scoase pre ei den ce-
tate și curăți casele întru carele era idolii și
așa intră într-însa, lăudînd și binecuvîntînd.
48 Și scoase dentr-însa toată necurăția, și
așază acolo oameni carii fac leagea, și o
întări pre ea și-ș zidi lui într-însa lăcaș.
49 Iară cei den margine den Ierusalim să
opriia a ieși și a intra în țară și a cumpăra
și a vinde, și flămînziră foarte și periră
50 dentru ei bogăți de foame. Și stri-

gară cătră Simon să ia direapte și le deade
lor; și scoase pre cei de acolo și au curățit
marginea de pîngăriciuni. Și intră la ea 51
în 23 ale lunii a doua, în anul 171, cu laudă,
și cu stîlpări, și cu copuze, și cu țimbale,
și cu alăute, și cu laude și cu cîntări, căci
s-au zdrobit vrăjmași mari den Israil. Și 52
puse pre an ca să ție ziua aceasta cu veselie.
Și au întărit măgura beserecii cea de lângă 53
margine și lăcuia acolo el și cei de lângă el.
Și văzu Simon pre Ioan, feciorul lui, că 54
iaste om deplin și l-au pus pre el povățuito-
riu puterilor, tuturor, și lăcuia în Gazaris“.

CAP XIV

i în anul 172, adunat-au Dimitrie 1
împăratul puterile lui și să duse la
Midia, ca să-ș tragă lui ajutoriu
pentru ca să bată pre Trifon.
Și auzi Arsachis, împăratul Midiei 2
și Persidei, că au venit Dimitrie la hotarul
lui și au trimis pre unul den boiarii lui să-l
prinză pre el viu. Și mearse și lovi tabă- 3
ra lui Dimitrie și-l prinse pre el și-l aduse pre
el cătră Arsacu și-l puse pre el la pază.
Și încetă pămîntul, toate zilele lui Simon; 4
și au cercat bunătați limbii lui, și le plăcu
lor biruința lui și mărirea lui, toate zilele.
Și cu toată mărirea lui luo pre Ioppa în 5
loc de vad și făcu intrare ostroavelor mării.
Și au lărgit hotarale limbii lui și au biruit 6
țara. Și au adunat robime multă și au 7
domnit Gazaronul și Vethsuronul și margi-
nea și au scos necurățiile dentr-însa și nu
era cel ce să stea împotriva lui. Și era 8
lucrînd pămîntul lor cu pace și pămîntul
da roadele lui și leamnele cîmpilor rodul lor.
Bătrînii în ulițe șădea, toți pentru bunătați 9
vorbîia de obște, și tinerii s-au îmbrăcat cu
mărire și cu veșminte de războiu. Cetăți- 10
lor au dat bucate și le-au rînduit pre eale cu
vase de întărire, cît s-au numit numele mă-
ririi lui pînă la marginea pămîntului.
Făcut-au pacea pre pămînt și să veseli 11
Israil cu veselie mare. Și au șezut fiește- 12
carele suptu via lui și smochinul lui și nu
era cel ce să spare pre ei. Și să sfiși 13
cel ce-i bătea pre ei pre pămînt și împărății
să surpară în zilele acealea. Și au întă- 14
rit pre toți smeriții norodului lui, leagea
cercă, și rădică pre tot cel fără de leage și
viclean. Sfintele le mări și înmulți vase- 15
le sfintelor. Și auziră la Rîmu că au 16
murit Ionathan, și pînă la Spartis s-au auzit,
și să mîhniră foarte. Și auzi că Simon, 17
fratele lui, s-au făcut în locul lui arhiereu
și biruiaște țara și războaiele celor ce
sînt într-însa. Scrisără cătră el cu 18
table de aramă, ca să înnoiască cătră el

prieteșug și ajutoriul carele au întărit cătră
 19 Iuda și Ionathan, frații lui. Și să cetiră
 20 înaintea adunării în Ierusalim. Și acesta
 e izvodul cărților căroră au trimis sparte-
 nii: „Boiarii sparteanilor și cetatea—lui Si-
 mon, preotului celui mare, și bătrînilor și
 preoților și la celalalt norod al jidovilor,
 21 frați, să să bucure! Solii carii s-au trimis
 cătră norodul nostru vestitu-ne-au noao
 pentru mărirea voastră și cinstea, și ne-am
 22 veselit spre venirea lor. Și am scris ceale
 zise de cătră ei în sfaturile norodului așa:
 Numiniu al lui Antioh și Andipatru al lui
 Iason, solii jidovilor, au venit cătră noi,
 23 înnoindu cel cătră noi prieteșug. Și plăcu
 norodului a priimi oamenii cu mărire și a
 pune izvodul cuvintelor lor în cărțile ceale
 arătate la norod, ca să aibă pomenire noro-
 dul sparteanilor. Și izvodul acesta au scris
 24 la Simon arhiereul“. După aceastea au
 trimis Simon pre Numineu la Rîmu, avînd
 pavăză mare de aur, cumpăna trăsorii ei da
 1000 de mnas, ca să întărească cătră ei aju-
 25 toriul. Și deaca auzi norodul cuvintele
 aceastea, zisără: „Ce har vom răsplăti lui
 26 Simon și fiilor lui? Pentru că întări el,
 și frații lui, și casa tătîne-său, și au bătut
 pre vrăjmașii lui Israil de la ei și au întărit
 lui volnicie“. Și au scris pre table de aramă
 27 și au pus în stîlpi în munții Sionului. Și
 acesta e izvodul cărții: „În 18 ale lui elul,
 în anul 172, și acesta e al treile an pre vrea-
 28 mea lui Simon arhiereul, în saramel, La
 adunare mare de preoți și de norod și de
 boiarii limbii și celor mai bătrîni ai țării,
 arătat-am voao: De vreame ce de multe ori
 29 s-au făcut războaie în țară, Și Simon,
 feciorul lui Matathiu, feciorul feciorilor lui
 Iariv, și frații lui dat-au pre sine primejdiei
 și au stătut împotriva celor vrăjmași ai
 limbilor, pentru ca să stea sfintele lor și
 leagea, și cu mărire mare au mărit limba
 30 lor. Și au adunat Ionathan limba lor
 și să făcu lor arhiereu și să adaose cătră
 31 norodul lui. Și au vrut vrăjmașii lor
 să calce în țara lor, ca să le surpe țara lor
 și să tînză mînilor preste ceale sfinte ale
 32 lor. Atuncea s-au sculat Simon și au
 dat războiu pentru limba lui, și au cheltuit
 bani mulți dentru ai lui, și deade arme
 bărbaților puterii limbii lui, și le deade
 33 lor lefi, Și întări cetățile Iudii, și pre
 Vethsura, ceaea de la hotarăle Iudii, unde
 era armele vrăjmașilor mai nainte, și au pus
 34 acolo pază bărbați jidovi. Și pre Ioppa
 au întărit, cea de la mare, și pre Gazara,
 cea de la hotarăle Azotului, întru carea lăcu-
 ia vrăjmașii mai nainte acolo, și au lăcuit

acolo jidovi, și cîte le era de treabă spre
 isprăvirea acestora au pus într-însele. Și 35
 văzu norodul credința lui Simon și mărirea
 carea au sfătuit să facă limbii lui, și au pus
 pre el povățuitoriu lor și arhiereu, pentru
 că el au făcut toate aceastea, și dreptatea
 și credința carea au păzit limbii lui și au
 cercat în tot chipul a înălța norodul lui.
 Și în zilele lui s-au sporit în mînilor ca să 36
 să rădice limbile den țara lor și pre cei den
 cetatea lui David, cei den Ierusalim, carii
 și-au făcut lor margine den carea ieșia și
 pîngăria împrejurul sfintelor și făcea rană
 mare cu necurăție; Și au lăcuit într-înșă 37
 bărbați jidovi și au întărit pre ea spre înte-
 meierea țării și a cetății și au înălțat zidu-
 rile Ierusalimului. Și împăratul Dimitrie 38
 au întărit lui vlădicia. După aceastea și 39
 l-au făcut pre el dentru prietenii lui și au
 mărit pre el cu slavă mare, Pentru că 40
 s-au auzit că să cheamă de cătră rîmleani
 jidovii priateni și ajutori și cum au întimpi-
 nat pre cei bătrîni ai lui Simon cu cinste,
 Și căci au voit jidovii și preoții ca să fie 41
 Simon povățuitoriu și arhiereu în veac, pînă
 a să rîdica proroc credincios, Și să fie 42
 preste ei voivod și ca să-i fie lui grijă pentru
 ceale sfinte, să-i puie pre ei spre lucrurile
 lor și preste țară și preste arme și preste
 întăriri, Și ca să aibă grijă el pentru 43
 ceale sfinte și ca să să asculte de toți și ca
 să să scrie pre numele lui toate scrisorile în
 țară și ca să să îmbrace cu mohorît și să
 poarte cu aur. Și nu va fi slobod nimeni 44
 den norod și den preoți să calce ceva dentr-
 aceastea și să stea împotriva la ceale ce se
 vor grăi de el și ca să rîdice adunare în țară,
 afară de el, și a să îmbrăca mohorît și a să
 încinge cu armă de aur. Iară carele va 45
 face afară dentr-aceastea sau va călca cevaș
 dentr-aceastea, vinovat va fi“. Și plăcu 46
 la tot norodul să așaze pre Simon și să facă
 după cuvintele aceastea. Și au primit 47
 Simon și voi a fi arhiereu și a fi voivod și
 biruitoriu limbii jidovilor și preoților și a
 purta grija tuturor. Și scrisoarea aceasta
 au zis să o puie în table de aramă Și să 48
 le puie pre eale în curtea sfintelor, în loc
 ales, și izvoadele lor să le puie la visterie
 pentru ca să o aibă Simon și fiii lui.

CAP XV

i au trimis Antioh, feciorul lui Di- 1
 mitrie împăratul, cărți de la ostroa-
 vele mării lui Simon preotul și bi-
 ruitoriu limbii jidovilor și la toată 2
 limba. Și era cuprinzînd într-
 acesta chip: „Împăratul Antioh—lui Simon,
 preotului celui mare și biruitoriu limbii, și
 limbii jidovilor, să să bucure! De vreame 3

ce oameni vrăjmași au biruit împărăția
 4 părinților noștri, Și voiu să mă apuc de
 împărăție, ca să o așazu pre ea precum era
 mai nainte; și am adunat streini, mulțime
 de puteri, și am făcut corabii de războiu,
 și voiu să ies în țară ca să cert pre ceia ce
 au stricat țara noastră și pre cei ce au pustii
 5 cetăți multe la împărăție. Acum dară,
 întăresc ție toate luorile carele au lăsat
 ție cei mai denainte de mine împărați și
 6 cîte alte dări au lăsat ție; Și Ț-am po-
 runcit ție să faci chip al tău bani țării tale,
 7 Și Ierusalimul și sfintele să fie slobode; și
 toate armele cîte ai lucrat și întăririle ce ai
 8 zidit, carele biruiești, rămîie ție; Și toată
 datoria împărătească și cealea ce vor fi
 împărătești, de acum și în tot veacul, să să
 9 lase ție. Și deaca vom așaza împărăția
 noastră, te voiu mări pre tine și pre limba
 ta și beseareca cu mărire mare, cît să fie
 mărirea voastră arătată în tot pămîntul“.
 10 În anul 174, au ieșit Antioh la pămîntul
 părinților lui; și să adunară cătră el toate
 puterile, cît puțini era ceia ce au rămas cu
 11 Trifon. Și l-au gonit pre el Antioh împă-
 ratul, și au venit fugind la Dora cea de la
 12 mare, Pentru că au văzut că s-au adunat
 preste el răutățile și-l lăsară pre el puterile.
 13 Și să tăbărî Antioh asupra Dorii, și cu el
 120000 de bărbați de războiu și 8000 de
 14 călărime, Și încungiură cetatea, și co-
 răbiile despre mare loviră, și da strînsoare
 cetății și de pe uscat și de pe mare, și n-au lă-
 15 sat pre nimeni să între sau să iasă. Și veni
 Numinie și cei ce fusease cu el de la Rîm,
 avînd cărți la împărați și la țări, întru
 16 carele să scriia acestea: „Lichios, ipatul
 rîmleanilor, lui Potolomeu împăratul, să să
 17 bucure! Bătrînii jidovilor au venit cătră
 noi, priatени noao și ajutori, înnoind cel
 de-nceput prieteșug și ajutoriu, trimiș de
 Simon arhiereul și de nărodul jidovilor.
 18 Și au adus pavază de aur de 1000 de mnas.
 19 Plăcutu-s-au dară noao a scrie împăraților
 și țărîlor ca să nu le cearce lor răutăț și să
 nu-i bată pre ei și cetățile lor, și țara lor, și
 ca să nu ajutorească celor ce dau războiu
 20 lor. Și s-au părut noao a priimi pavăza
 21 de la ei. Deci de vor fi fugit niscari oameni
 făcători de reale den țara lor cătră voi,
 să-i daț pre ei lui Simon arhiereului, ca să
 izbîndească întru ei, după leagea lor“.
 22 Și ca acestea au scris lui Dimitrie împăra-
 23 tul, și lui Attal, și lui Arath, Și lui
 Arsac, și la toate țările, și lui Sampsac,
 și la sparteani, și la Dilo, și la Mindon,
 și la Sichiona, și la Caria, și la Samo,
 și la Pamfilia, și la Lichia, și la Alicar-
 nason, și la Rodos, și la Vasilida, și la Co,
 și la Sidi, și la Gortina, și la Cnidon, și la
 Chipros, și la Chirini. Și izvodul lor au 24
 scris la Simon arhiereul. Și Antioh îm- 25
 paratul s-au tăbărît asupra Dorii, întru a
 doua zi, apropiindu pururea mînila la ea și
 meștersuguri făcînd, și închise pre Trifon
 a nu intra și a nu ieși. Și au trimis lui 26
 Simon 2000 de bărbați aleși, să-i ajutorească
 lui, și argintul și aur și vase destule. Și 27
 nu vrea să le priimască, ce defăimă toate
 cîte au tocmit cu el mai nainte și să înstriina
 de cătră el. Și au trimis cătră el pre 28
 Athinovie, unul den priatениi lui, vorovind
 cu el zicînd: „Voi biruiți Ioppa și Gadaron
 și marginea cea den Ierusalim, cetatea împă-
 răției mele. Hotarăle lor le-aț pustii 29
 și ați făcut rană mare pre pămînt și aț stăpî-
 nit locuri multe întru împărăția mea.
 Acum dară, daț cetățile carele aț luat și 30
 birurile locurilor căroră aț domnit, afară
 den hotarăle ceale de afară, den Iudea.
 Iară de nu, daț pentru eale 500 de talanzi 31
 de argint, și pentru stricăciunea carea aț
 stricat și pentru birurile locurilor—alți 500
 de talanzi; iară de nu, viind, vom da războiu
 voao“. Și veni Athinovie, priatinul împă- 32
 ratului, la Ierusalim și văzu mărirea lui Si-
 mon și păhărnicie de aur, cu vase de aur și
 de argint, și dvoreală destulă, și să minuna;
 și spuse lui cuvintele împăratului. Și răs- 33
 punzînd Simon, zise lui: „Nici pămîntul
 striinilor am luat, nici pe striini am biruit,
 ce moștenirea părinților noștri; iară de vrăj-
 mașii noștri, într-o vreme, fără judecată
 s-au biruit; Și noi, vreme avînd, ne ținem 34
 de moștenirea părinților noștri. Și pen- 35
 tru Ioppa și Gazaron, carele ceri, acestea
 făcea întru nărod rană mare, în țara noastră.
 Pentru acestea vom da talanzi 100“.
 Și nu-i răspunse lui Athenovie cuvînt,
 Și să întoarse cu mînie cătră împăratul 36
 și-i spuse lui cuvintele acestea și mărirea
 lui Simon și toate cîte au văzut. Și să scîrbi
 împăratul cu urgie mare. Iară Trifon, 37
 întrînd în corabie, au fugit la Orthosiada.
 Și au pus împăratul pre Chindeveu în loc 38
 de voivod în marginea mării, și puteri
 pedestri și călări i-au dat lui. Și au 39
 poruncit lui să să tăbărască cătră fața
 Iudii; și porunci lui să zidească Chedronul
 și să întărească porțile, pentru ca să bată
 pre nărod. Și împăratul gonii pre Trifon.
 Și veni Chindeveu la Iamnia și începu a 40
 dodei nărodul și a călca la Iudea și a
 robi pre nărod și a ucide. Și zidi pre Che-
 dron Și rîndui acolo călăraș și pu- 41
 teri, pentru ca ieșind, să închiză căile lu-

dii, în ce chip au poruncit lui împăratul.

CAP XVI

1 **S**i să sui Ioan de la Gazara și povesti
lui Simon, tatălui lui, ceale ce au
2 făcut Chendiveu. Și chemă Si-
mon pre cei 2 fii ai lui cei mai mari,
pre Iuda și pre Ioan, și zise lor:
„Eu și frații miei și casa tătine-mieu am
bătut pre vrăjmașii lui Israil, den tinereațe
pînă în ziua de astăzi, și să spori în mîinile
noastre a mîntui pre Israil de multe ori.
3 Și acum îmbătrîniui, și voi, cu mila, destui
sînteț întru ani; fiț în locul meu și în locul
fratelui meu și, ieșind, bateți-vă pentru
limba noastră și cel den ceriu ajutoriu fie
4 cu voi“. Și au ales den țară 20000 de
bărbați războinici și călăreți și au mers
asupra lui Chendiveu. Și dormiră la Modin.
5 Și sculîndu-se dimineața, mergea la cîmp și,
iată, puteare multă întru timpinarea lor, pe-
deastră și călări; și era pîriu între dînșii.
6 Și să tăbărî el de cătră fața lor, și norodul
lui. Și văzu pre nărod temîndu-se a treace
pîriul, și trecu întîiu; și văzură pre el bărba-
7 ții și trecură după el. Și împărți năro-
dul și pre călăreți în mijlocul pedestrilor;
și călărimea vrăjmașilor era multă foarte.
8 Și trîmbițară cu trîmbițele și să înfrînse
Chendiveu și tabăra lui și căzură dentru
ei răniț mulți, și ceia ce au rămas au fugit
9 la întărire. Atuncea s-au rănit Iuda,
fratele lui Ioan, și Ioan goni pre ei pînă au
10 venit la Chedron, carele au zidit. Și au
fugit pînă la turnurile ceale den țarina Azotului;
și arse pre ea cu foc și căzură dentru
ei ca vro 2000 de bărbați. Și să înturnă la
11 pămîntul Iudei cu pace. Și Ptolomeu al
lui Avuv era pus voivod la cîmpul Ierihonu-
lui și avu argint și aur mult. Pentru că
12 era ginere arhiereului, Și să înălță inima
lui și vru să biruiască de tot țara; și să sfătua
cu vicleșug asupra lui Simon și a fiilor lui,
13 să-i rîdice pre ei. Și Simon era cercînd
cetățile ceale den țară și grijind de socotința
lor. Și să pogorî la Iereho, el, și Matathia,
și Iuda, fiii lui, în anul 177, în luna a 11,
14 aceasta e luna lui savvat. Și au priimit
pre ei feciorul lui Avuv cu vicleșug la pălân-
cuța ceaea ce să chema Docos, care o au
zidit, și au făcut lor ospăț mare. Și ascun-
15 se acolo bărbați, Și cînd s-au îmbătat
Simon și fiii lui, s-au sculat Ptolomeu și
cei de lîngă el și au luat armele lor și intra-
ră asupra lui Simon la ospăț și omorîră
pre el și pre cei doi fii ai lui și o samă den
17 slugile lui. Și făcu defăimare mare și
18 răsplăti reale pentru bune. Și au scris
aceastea Ptolomeu și au trimis la împă-
ratul, ca să-i trimiță lui puteare spre aju-

toriu și să dea lui țara lor și cetățile. Și 19
au trimis pre alții la Gazar să rîdice pre
Ioan; și celor preste mii au trimis cărți să
meargă cătră el, ca să dea lor argint și aur
și dări. Și pre alții i-au trimis să apuce 20
Ierusalimul și mägura besearecii. Și aler- 21
gînd oarecine, vesti lui Ioan la Gazara că au
perit tatăl lui și frații lui, și cum: „Au trimis
să te omoară și pre tine“. Și auzind, să 22
spămîntă foarte și prinse pre bărbații ceia
ce au venit să-l piarză pre el și-i omorî pre
ei, pentru că au cunoscut că cerca pre el
să-l omoară. Și cealealalte cuvinte ale lui 23
Ioan și războaiele lui și vitejiile lui carele
au vitejit și zidirea zidurilor care au zidit
și lucrurile lui, Iată, aceastea s-au 24
scris în Cartea zilelor vlădiciei
lui, după ce s-au făcut
arhiereu după
tatăl lui.

AL MACCAVEILOR CUVINTAL DOILEA

CAP I

Praților jidovilor ce sînt la Eghipet, 1
să să bucure! Frații cei den Ierusa-
lim jidovi și cei den țara Iudeii,
pace bună! Și să facă voao bine 2
Dumnezău și să pomenească făgă-
duința Lui, cea cătră Avram și Isaac și Iacov,
robilor Lui celor credincioși. Și să vă dea 3
voao inimă tuturorora, să vă închinați Lui și
să-I faceți Lui voia, cu inimă mare și cu su-
flet voitoriu. Și să deșchiză inima voastră 4
întru leagea Lui și întru porunci, și pace să
facă. Și să asculte voao rugile și să Să 5
împace cu voi și nu pre voi să vă părăsască
în vremea rea. Și acum, aicea sîntem ru- 6
gîndu-ne pentru voi. Împărățind Dimitrie 7
în anul 169, noi, jidovii, scris-am voao den
necaz și de întîmplarea vremii ce au venit
asupra noastră în anii aceștea, de cînd s-au
depărtat Iacov și cei ce au fost cu dînsul
de la sfîntul pămînt și de la împărăție. Și 8
au ars poarta și au vărsat sînge nevinovat; și
ne-am rugat Domnului și ne-au ascultat, și
am adus jîrtvă și făină de grîu, și am aprins
luminătorii, și am pus înainte piinile. Și 9
acum, ca să țineți zilele facerii de colibi ale lu-
nii lui haselef“. În anul 188, „Cei den Ieru- 10
salim și den Iudea și bătrînimea și Iuda— la
Aristovul, dascalului lui Ptolomeu împărat,
care iaste den neamul preoților celor unși, și
celor den Eghipet jidovi, să vă bucurați și

11 să fiți sănătoși! Den mari primejdii fiind
 mîntuiți de Dumnezeu, foarte mulțemim
 Lui, ca cum cătră împărat am fi dat răz-
 12 boiu. Pentru că El au fiert pre ceia ce
 13 s-au rînduit în sfînta cetate. Pentru că,
 la Persida fiind domnul și putearea cea ce
 era cu el, care i să părea a nu-i sta nimeni
 înainte, s-au tăiat de tot în besearca Naneii,
 14 cu prilăstire făcînd preoții Naneii. Pen-
 tru că, ca cînd ar vrea să lăcuiască cu ea, au
 venit la locul acela și Antioh și cei dempre-
 ună cu el priateni, ca să ia banii în loc de
 15 zeastre. Și puind aceste înainte: preoții
 Naneii și el apropiindu-se cu puțini la curtea
 16 besarecii, închizînd besearca, Deaca au
 intrat Antioh, deșchizînd ușa podului cea
 ascunsă, lovind cu pietri, uciseră pre domn
 și, părți făcînd și luînd capetele, le-au lepă-
 17 dat celor de afară. Întru tot bine e cu-
 vîntat noao Dumnezeu, Carele au dat pre
 18 ceia ce au păgînit. Vrînd să aducem în
 25 ale lunii haselef curățania besarecii, cu
 cuviință am socotit să vă arătăm voao, pen-
 tru ca și voi să țineți pînă la facerea corturi-
 lor și a focului, cînd Neemias, [care] zidiia
 și besearca și jîrtăvnicul, au adus jîrtvă.
 19 Că și cînd ducea la Persida pre părinții noș-
 tri, cei de atuncea bunii-credincioși preoți,
 luînd den focul jîrtăvnicului, cu taină au
 ascuns într-o groapă ca de puț, fiind fără de
 apă, întru care l-au astupat, cît la toți era
 20 neștiut locul. Și trecînd cîțva ani, cînd
 să păru lui Dumnezeu, trimițîndu-se Neemia
 de împăratul Persidii, pre nepoții preoților
 celor ce au ascuns i-au trimis la foc, precum
 ne-au arătat noao să nu fie aflat foc, ce apă
 21 iute; Porunci ca să ia ei și să aducă; și
 deaca să aduseră cealea ale jîrtvelor, porunci
 preoților Neemia să stropească cu apa și
 22 leamnele și cealea ce-s deasupra. Și deaca
 fu și vreamea trecu și soarele străluci, după
 nori fiind mai nainte, să ațîță foc mare, cît
 23 toți s-au mirat. Și rugă au făcut preoții,
 mistuindu-se jîrtva; și preoții, și toți, înce-
 pînd Ionath, și ceialalți răspunzînd ca
 24 Neemia. Și era ruga în chipul acesta.

RUGĂ:

‘Doamne! Doamne Dumnezeule! Zidito-
 riul tuturor, Cel înfricoșat și tare și di-
 25 rept și milostiv, Și Cel sîngur împă-
 rat și bun, Cel sînguru dătătoriu, Cel
 sînguru drept și atotțitoriu și veacinic,
 Cela ce mîntuiești pre Israil den tot răul,
 Cela ce ai făcut pre părinți aleși și ai sfințit
 26 pre ei, Priimește jîrtva pentru tot noro-
 dul Tău, Israil, și păzește partea Ta și
 27 o sfințește. Adună răsipirea noastră,
 mîntuiaște pre ceia ce slujescu în limbi,
 pre cei ocărîți și urîți îi socotește, și

să cunoască limbile că Tu ești Dumnezeul
 nostru. Căznește pre ceia ce asuprescu 28
 și hulescu cu mîndrie. Răsădește pre no- 29
 rodul Tău la locul cel sfînt al Tău, precum
 au zisu Moisi’. Și preoții cînta laudele. 30
 Și îndată ce s-au topit ale jîrtvei, și ceaea- 31
 laltă apă ce au rămas porunci Neemia să o
 ție pre pietri mai mari. Și deaca să făcu 32
 aceasta, pară de focu să ațîță, și cea de la
 jîrtăvnicu lumină, ce stălucia împotriva,
 să mistui. Și deaca să făcu lucrul aiave, 33
 și s-au vestit la împăratul persilor că, la lo-
 cul unde au ascunsu focul preoții cei ce
 s-au mutat, s-au ivitu apa, den care și cei ce
 era cu Neemia au curățit cealea ale jîrtvei.
 Și îngrădind împăratul locul, besearcă au 34
 făcut, ispitind lucrul. Și căroră dăruia 35
 împăratul multe dobînzi lua și le da. Și 36
 numiră cei ce era cu Neemia pre aceasta
 Efthar, carea să talmăcește ‘Curățenie’; și
 să cheamă la cei mulți Nefthar.

C A P I I

i să află în scrisori, Ieremia proro- 1
 cul cum că au poruncit den focu
 să ia ceia ce să mută, precum s-au
 însămnat, și cum au poruncit celor
 ce să mută. Prorocul, dîndu lor 2
 Leagea, pentru ca să nu uite poruncile Dom-
 nului și ca să nu rătăcească cu cugetele, vă-
 zînd chipuri de auru și de argint și cea de
 premprejurul lor podoabă. Și altele ca 3
 aceste zicînd, de să ruga să nu se depărtea-
 ze leagea de la inima lor. Și era într-acea 4
 scriptură cum cortul și chivotul au poruncit
 prorocul, răspunsu făcîndu-se lui, să meargă
 după el. Și deaca ieși la munte, unde s-au
 suit Moisi și au văzut moștenirea lui Dum-
 nezău, Și viindu Ieremia, au aflat casă 5
 de peșteră și cortul și chivotul și jîrtăvni-
 cul tămîierii au băgat acolo și ușa au astupat.
 Și apropiindu-se oarecarii den cei ce mergea 6
 după el ca să sămneaze calea, și n-au putut
 să o afle. Și deaca află Ieremia hulind 7
 pre ei, zise că: ‘Și necunoscut va fi locul,
 pînă cînd va aduna Dumnezeu adunarea
 norodului și blînd Să va face. Și atuncea 8
 Domnul va arăta aceste și să va ivi mărirea
 Domnului și norul, precum și la Moisi să
 arăta; în ce chip și Solomon s-au rugat, ca
 să să sfințească locul foarte, Și să arăta; 9
 și precum, avînd înțelepciune, au adus jîrtvă
 de tîrnosire și de săvîrșirea besarecii.
 Precum și Moisi s-au rugat cătră Domnul 10
 și să pogorî focu den ceriu și au mistuit
 ale jîrtvei, așa și Solomon s-au rugat și,
 pogorîndu-să foc, au topit arderile-de-tot.
 Și zise Moisi: ‘Pentru căci nu s-au mîn- 11
 cat cel pentru păcat, s-au topit’. Așijde- 12
 rea și Solomon ceale 8 zile au ținut’.

13 Și să povestii și în scripturi și în pomeniri-
le ceale de Neemia, ca și aceastea și, cum,
adunînd raclă de cărți, au adunat ceale de
împărați, și de proroci, și ceale ale lui David,
și cărțile ceale trimise ale împăraților pen-
14 tru danii, Așijderile și ale Iudii, cîte s-au
întîmplat, pentru războiul ce s-au făcut
noao, le-au adunat toate și sînt la noi.
15 Dentre carele dară, de vă vor trebui, să tri-
16 miteți pre cei ce vor aduce voao. Vrînd
dară a face curățenie, am scris voao; bine
17 dară veți face, fiind zilele. Și Dumnezău,
Cela ce au mîntuit pre tot norodul Lui și au
dat moștenirea tuturor și împărăția și
18 preoția și sfințenia, În ce chipu au făgă-
duit pren leage, pentru că nădejduim pre
Dumnezău că curînd pre noi ne va milui și
ne va aduna dentru cel de supt ceriu la
19 locul cel svînt, Pentru că ne-au scos pre
noi den mare răutăți și locul au curățit.
20 Iară ceale de Iuda Macaveul, și de frații lui,
și de a besearicii cei mari curățenie, și a
21 cuptoriului înnoire, Și încă războaiele ce
s-au făcut cătră Antioh al lui Epifan și cătră
22 al acestuia fiu, Efpator, Și ceale den ceriu
ce s-au făcut arătări celora ce pentru jidovi-
me cu nevoință s-au vitejit, cît toată țara,
puțini fiind, a o prăda și mulțimile de var-
23 vari a le goni, Și cea vestită preste toată
lumea besearcă să să zidească, și cetatea
a o face slobodă, și legile, ceale ce era să
surpe, a să îndirepta, Domnul cu toată liniș-
24 tea blînd fiind lor; Ceale de cătră Iason
Chirineanul arătate pren cinci cărți, ne
vom ispiti, prent-o adunare tocmită, să o
25 scurtăm. Pentru că, socotind curgerea
numerilor și surparea care iaste la cei ce vor
să încungiure la poveștile istoriei, pentru
26 mulțimea materiei, Grijit-am celor ce vor
vrea să citească, mîngîiare sufletească, și
celor ce iubesc a gîndi ca să-ș aducă aminte,
iuşurare, și la toți ceia ce vor citi, folos.
27 Însă noao, celor ce patima cea rea am priimit
a îngustării, nu e pre lesne, ce al sudorii și
28 al privegherii iaste lucrul, Precum la cela
ce gătește ospăț și cearcă al altora folos
nu e pre lesne (dară); însă, pentru a celor
mulți mulțămită, cu dulceață patema cea
29 rea vom suferi. Una—a aleage pre amă-
runtul, pentru fieștecare—lăsînd loc celui
ce au scris; alta—ostenind a merge spre pil-
30 dele îngustării. Pentru că, în ce chip meș-
terului de lemn al casii cei noao iaste a
purta grijă de toată așazarea și celui
ce să apucă a săpa și a zugrăvi, ceale
ce sînt de treabă spre podoabă iaste a
31 le cerceta, așa socotesc și la noi, Că a
cerceta și a cerca multe, întru ceale cu a-

măruntul, pentru toate a face cuvinte, ce-
lui ce începe istoria să cad; Iară a urma 32
scurtarea zicerii și a lăsa cercetarea lucrării
iaste la voia celui ce face tălmăcirea. De 33
aicea dară vom începe poveaste la ceale ce
mai sus zisem atîta adaogînd, pentru că
prostateg iaste cea mai nainte de istorie a
mulți și istoria a o scurta.

CAP III

vînta cetate lăcuindu-se cu toată 1
pacea și legile cît de bine păzindu-
se, pentru a lui Onie arhiereul bu-
nă-credință și urîre de răutate,
Să întîmpla și sînguri împărații a 2
cinsti locul, și besearica cu trimerile ceale
prea bune a o cinsti, Cît și Selef, al 3
Asiei împărat, a da dentru ale lui venituri
toate ceale ce să cădea cătră slujbele jîrtve-
lor cheltuiale. Și Simon oarecarele, den 4
fealiul lui Veniamin, ispravnic besearicii
fiind pus, să prici cu arhiereul pentru cea
dupren cetate nelegiure. Și a birui pre 5
Onia neputînd, venit-au cătră Apolonie al
lui Thraseu, care pre aceea vreme era
Gropilatei Siriei și Finichiii voivod, Și 6
spuse pentru că ar fi plină visteria cea den
Ierusalim de bani nespuși, că mulțimea ce-
lor de multe fealiuri nenumărată să fie și
nu s-ară cuveni aceastea să fie pre sama
jîrtvelor, ce ar fi cu puțință supt a împăratu-
lui biruință a cădea toate aceastea. Și 7
împreunîndu-se Apolonie cu împăratul, pen-
tru banii cei ce s-au poruncit lui au arătat;
și el, chemînd pre Iliodoru, cel ce era preste
bani, și l-au trimis, dîndu-i porunci să aducă
bani ce s-au zis mai sus. Și îndată Iliodor 8
făcea călătoria, însă cu veaste ca aceea
că merge în cetățile Gropilatei Siriei și
Finichiii, iară cu lucrul porunca a împăratu-
lui săvîrșind. Și sosind la Ierusalim și 9
prietenește de arhiereul cetății priimindu-
se, au arătat pentru arătarea ce s-au făcut
mai nainte și pentru care lucru au venit au
spus; și întreba de vor fi cu adevărat aceastea.
Și arhiereul arătînd cum sînt puse pentru 10
văduve și pentru săraci, Iară o samă și 11
ai lui Ircan al Toviei, ce să află om foarte
de cinste, iară nu precum au fostu pîrît
păgînul Simon; iară de toți sînt talanți
de argint 400 și de aur 200. Și avea 12
strîmbătate ceia ce s-au încrezut cu a locu-
lui sfințire și cu cea mai cinstită prespre
toată lumea a besearicii sfințenie; și nefurti-
șag întru tot nemeșterșugit să fie. Iară 13
Iliodor, pentru împărăteștile porunci ce
avea, cu dinadinsul zicea cum că la împă-
răție sînt să să ia aceastea. Și rînduind 14
zi, întra ca socoteala acestora să caute;
și nu puțină grijă era preste toată ce-

- 15 tatea. Iară preoții, înaintea jîrtăvnicului, îmbrăcați cu ceale preoțești veșminte, căzînd, chema den ceriu pre Cel ce, pentru punerea aceasta, au pus leage, celor ce au
- 16 pus aceste, întregi să le păzască. Și cine vedea fața arhiereului era a să răni la cuget, pentru că vedea și schimbarea a feții
- 17 arăta cea de cătră suflet grije. Pentru că să răvărsase asupra omului teamere oarecare și frică trupului, pren carele vădită s-au făcut durearea cea de la inimă la cei ce vedea.
- 18 Și cei den case ca cirezile săriia spre ruga a tot norodului, pentru că era spre hulă a
- 19 veni locul. Și încinse pre supt țite fiind muierile cu tîrsîni, pre drumuri să înmulția, și ceale închise fecioare, unele alerga la porți, și unele la ziduri, și unele pre ferestri să pleca.
- 20 Și toate, întinzînd mîinile la ceriu, făcea ruga.
- 21 Și era de a fi milă de căderea mulțimei preste tot amestecată și de nădejdea
- 22 arhiereului celui ce foarte să trudiia. Și ei dară ruga pre Domnul Atotțitiu, ceale încredute, la cei ce s-au încredut, întregi să
- 23 le păzască, cu toată întărirea. Iară Iliodor cea ce știa făcea, și așa acolo, împreună cu purtătorii de sulite spre cămară fiind,
- 24 Cel al părinților Domnu și a toată puterea Putearnicu arătare mare au făcut, cît toți ceia ce au preîntrăznit a veni, îngrozînduse de a lui Dumnezeu puteare, spre ametală
- 25 și spre frică să întoarsără. Pentru că să arată lor un cal groznicu, avînd pre dînsul călărețu, și cu prea frumoasă acoperire împodobit, și, pornindu-se iute, lovi pre Iliodor cu copitele ceale denainte; și cel ce șădea deasupra să vedea avînd arme de auru.
- 26 Și alți doi s-au ivit mai nainte lui, tinerei la vitejie, prea cuvioși și prea frumoși la mărire, și luminoși la îmbrăcăminte, carii și stînd de amîndoao părțile, îl bătea pre el neîncetat, multe bătăi aruncînd asupra lui. Și fără veaste căzînd pre pămînt și cu multu întunecare împresurîndu-se, apucîndu-l și
- 28 întru o năsilie puindu-l. Pre cel ce acum, cu multă alergare și cu toată purtarea de sulite, au intrat la cea ce s-au zis mai sus vistierie, îl ducea, neajutorit pre el cu armele
- 29 fiindu. Aiave a lui Dumnezeu puternicie cunoscîndu și acela, pentru cea dumnezăiască lucrare, fără de glas zăcea, lipsit de toată
- 30 nădejdea și mîntuirea. Iară ceia pre Domnul binecuvînta, pre Cel ce măreaște pre al Său loc; și beseareca, care cu puțin mai nainte era plină de teamere și de gîlceavă, Domnul Atotțitiu arătîndu-Se, de bucurie și de
- 31 veselie să impluse. Și curîndu oarecarii dentru ai lui Iliodor cunoscuți să ruga Oniei să cheame pre Cel Preaînalt și viața să dăruiască celui ce zăcea de săvîrșit
- la cea de apoi răsufare. Și fiind la îndoială arhiereul, ca nu cîndai să gîndească împăratul că vro răutate să să fie făcut lui Iliodor de cătră jidovi, au adus jîrtvă pentru a omului mîntuire. Și făcînd arhiereul curățenia, aceșteași tineri iarăși s-au ivitu la Iliodor, cu aceleaș haine împodobiți, și stînd zisără: „Multe Oniei arhiereului mulțămîntă să aibi, că pentru el au dăruit Domnul ție viața. Și tu, de la ceriu fiind bătut, povestește la toți cea slăvită a lui Dumnezeu puteare“. Și aceste zicînd, nevăzuț s-au făcut. Și Iliodor, jîrtvă aducînd Domnului și făgăduințe prea mari făgăduindu-se Celui ce viața i-au dăruit, și pre Onia priimindu-l, să înturnă cătră împăratul. Și mărturisii la toți ceale ce era supt vedea, fiind el văzut lucrurile Celui prea mare Dumnezeu. Și împăratul întrebînd pre Iliodor carele ar mai fi vreadnic încă o dată a să trimite la Ierusalim, zise: „De ai pre cineva vrăjmaș sau al lucrurilor viclean, trimite pre el acolo și bătut îl vei priimi, însă de va și scăpa; pentru că împrejurul locului cu adevărat iaste oarecarea a lui Dumnezeu puteare. Pentru că Cea ce are lăcașul ceresc socotitoriu iaste și ajutoriu acelui loc, și pre cei ce vin spre răutate, bătîndu-i, îi piarde“. Și însă ceale despre Iliodor și pentru a cămării pază așa s-au tîmplat.

CAP IV

i cel de mai nainte zis Simon, cel ce al banilor și al moșiei arătătoriu s-au făcut, de rău grăia pre Onia, cum el să fie pre Iliodor scuturat și al realelor lucrătoriu să să fie făcut, Și pre făcătoriu de bine al cetății și pre otcîrmuitoriu celor de o limbă și rîvnitoriu legilor, viclean lucrurilor îndrăznii a zice. Și vrajba pînă într-atîta adăogînduse, cît și, pren oarecarele den cei ce de Simon s-au ispitit, ucideri a să face. Socotind Onia pîra cea cu greu și cum că să va turbura Apolonie cel al Gropiloasei Siriei și al Finichii voivod, adăogînd răutatea lui Simon, la împăratul să duse, Nu făcîndu-se cetățeanilor pîriș, ce folosul de obște, de osebi, la toată limba socotind, Pentru că vedea a fi peste putință, fără de împărăteasca socoteală, a afla pace încă lucrurile și pre Simon cum nu va lua încetare de nebunie. Și premenindu-ș viața Selevc și luînd împărăția Antioh, cea ce s-au chemat Elpifanun, au streinat vlădicia Iason, fratele Oniei, Făgăduindu-se împăratului, prin rugăciune, talanzi de argint 360 și alt venit oarecarele talanzi 80. Și cătră aceste să făgăduia și altele să scrie, 150, de se va da pren

- biruința lui școală și copii tineri să puie lui și pre cei den Ierusalim antiohiani să-i scrie.
- 10 Și primind împăratul, și luînd el stăpînirea, îndatăș spre cea elinească furmă pre cei de
- 11 un fealiu cu el îi muta. Și ceale împărătești iubiri de oameni ce era la jidovi pren Ioan, tatăl lui Efpolem, celuia ce au făcut solia pentru prieteșug și ajutoriu cătră rîmleani, le-au lepădat și, ceale legiuite stricînd
- 12 politii, fără de lege obiceiie înnoia. Pentru că, cu veselie, supt acea marginea cetății școală au întemeiat și, pre cei mai tari den cei tinerei supuindu-i, supt curvărie îi aducea.
- 13 Și era așa o pripă a eleniei și apropiare de înstreinare de fealiu pentru a acelui păgîn, și nu arhieru, Iason, multa necurăție,
- 14 Cît nu era a mai fi preoții nevoitori la ceale de prejur jîrtăvnic slujbe, ce, besearca hulind și de jîrtve părăsire făcînd, sîrguia a fi părtași dării cei fără de lege de la luptă,
- 15 după chemarea înainte, la piatră, Și cea părintească cinste întru nemică puindu-o, iară ceale elinești măriri mai bune socotindu-le. Pentru carele, îi cuprinseseră pre ei grea primejdie și, căroră rîvniia petreacerele și întru tot vrea să seamene, pre aceștea vrăjmaș și căznitori i-au avut.
- 17 Pentru că a păgîni la dumnezeieștile legi nu e pre lesne; ce aceastea cea viitoare vreamă le va arăta. Și făcîndu-se praznicul lui Agon, la al cincilea an, în Tiros, și împăratul
- 19 fiind de față, Au trimis Iason pîngăritul privitori de la Ierusalim pre cei ce era antioheani, aducînd drahme de argint 300, spre a lui Iracleu jîrtvă, carele li s-au și rugat ceia ce le aducea ca să nu le facă spre jîrtvă, pentru că nu se cuvine, ce la altă cheltuială
- 20 să să facă. Trimis-au dară aceastea, una, pentru cel ce le-au trimis, la a lui Iracleu jîrtvă, alta, pentru voia celor ce le-au adus,
- 21 la diresul cătărgilor. Și trimițîndu-se la Eghipet Apolonie al lui Menesteu, pentru șădearea cea mai sus a lui Ptolomeu al lui Filomitor împăratul, înțelegînd Antioh a fi el înstreinat de aceasteaș lucruri, de cea pentru eluș întemeiare grijii; pentru aceaea la
- 22 Iopa mergînd, au sosit la Ierusalim. Și cu mare cuviință de cătră Iason primindu-se, cu făclii aprinse și cu strigări s-au priimit; și de-acii la Finichi au purces cu tabăra.
- 23 Și după al treilea an, au trimis Iason pre Minelau, fratele lui Simon, celui ce s-au zis mai nainte, aducînd banii împăratului și pentru lucruri de folos pomeniri avînd să facă.
- 24 Și el tocmindu-se cu împăratul și mărindu-l pre el cu fața biruinței, la sine au tras arhieria, întrecînd pre Iason cu talanzi de
- 25 argint 300. Și luînd ceale împărătești porunci, au venit, de vlădicie nemică vreadnic aducînd, ce mîinii de crud tiran și de
- hiară varvară urgii avînd. Și Iason, cel 26
ce pre al său frate au înstreinat, înstreinîndu-se și el de altul, pribeag la țara Amanitii s-au gonit. Iară Menelau stăpînirea ținea, 27
iară de banii cei făgăduiți împăratului nimica nu rînduia, și făcînd cearerea Sostrat, diregătoriul marginii cetății, Că pre acesta 28
era treaba birurilor; pentru care pricină amîndoi de cătră împăratul să chemară. Și Menelau au lăsat vlădiciei ispravnic pre 29
Lisimah, fratele său, iară Sostrat pre Cratita, cel preste Chiprii. Și ca aceastea întîmplîndu-se, să întîmplă tharseanilor și maloteanilor a rîdica gîlceavă, pentru căci au dat pre Andiohida, posadnica împăratului, în dar. Degrabă dară împăratul au venit 31
ca să potolească lucrurile, lășînd în locul lui pre Andronic, cel ce era dentru cei de cinste. Și gîndind Menelau că au aflat vreamă cu 32
bun prileju, niște vase de aur de ale besearcii furîndu-le, au dăruiit lui Andronic; și altele au fost vîndut la Tir și la ceale de preprejur cetăți. Și cu adevărat prinzînd 33
de veaste Onia, îl mustra, fiind ferit la loc fără teamere, la Dafne, ceaea ce iaste cătră Antiohia. Pentru aceaea Menelau, luînd 34
osebi pre Andronic, să ruga să prinză pre Onia. Și cela, mergînd la Onia și încrezîndu-se cu vicleșug și direapte cu jurămînturi dînd și, macară că întru bănuiale era, îl făcu a ieși den locul cel fără teamere, pre carele și îndată l-au ucis, nerușinîndu-se de direptate. Pentru care pricină nu numai 35
jidovii, ce mulți și de cealealalte limbi tînjii și să mîhniia pentru a bărbatului nedireaptă moarte. Și împăratul, întorcîndu-se de la locurile despre Chilichia, să ruga cei den cetate jidovi, urînd împreună și elinii vicleșugul, cum că afară den socoteală Onia s-au omorît. Sufleteaște dară 37
Antioh mîhnindu-se și întorcîndu-se spre milă și lăcrămînd, pentru a celuia ce s-au prestăvit înțelepciune și multă bună rînduială, Și ațîțîndu-se cu mîniile, îndată lui 38
Andronic îi luo haina cea mohorîță, și hainele rumpîndu-i-le, încungiurîndu-l pren toată cetatea, într-acelaș loc unde la Onia au păgînit, acolo pre pîngăritul cu ucidere l-au omorît, Domnul cea vreadnică lui certare dîndu-i. Și făcîndu-se multe furteșaguri 39
de besearcă la cetate de cătră Lisimah, cu a lui Menelau știre, și dîndu-se veastea afară, s-au adunat mulțimea asupra lui Lisimah, multe dară vase de aur fiind cheltuite. Și rîdicîndu-se asupra-i gloatele și cu urgii fiind pline, înarmînd Lisimah ca vro 3000, început-au la mîni nedireapte, povătuind înainte oarecare tiran bătrîn de vîrstă, nimica mai puțin și la cuget. Și văzînd rîdicarea 41

lui Lisimah asupra-le, apucând unii pietri, alții leamne groase și alții den cenușa ce era aproape, apucându-se amestecați, zvriliia în cea ce era împrejurul lui Lisimah și spre
 42 cei ce să ridicase asupra-le. Pentru care pricină, pre mulți dentr-înșii au rănit și pre unii i-au oborît și pre toți spre fugă i-au împins, și pre acesta fur de besearcă lângă
 43 visterie l-au prins. Și pentru aceastea stătu judecată cătră Menelau. Și nemerindu-se
 44 împăratul la Tir, la dînsul dreptatea cuvintelor au făcut cei trei bărbați ce s-au trimis de cătră bătrîtime. Și așa, prins fiind
 45 Menelau, au făgăduit bani mulți lui Potolomeu al lui Dorimenuș, ca să îmblînzască pre împăratul. Pentru aceea, apucând
 46 Potolomeu pre împăratul la un cerdac pentru odihna, l-au mutat. Și pre cel de
 47 toată răutatea vinovat Menelau l-au slobozît de cătră ceale ce să pîrîia; iară celor ticăloși, carii zicea că macară și de la tătari s-ar fi slobozit nevinovați, acestora moarte
 48 le judecă. Degrabă dară, cea nedireaptă pagubă suferiră cei ce pentru cetate și noroade și sfintele vase au grăit înainte. Pentru
 49 care lucru și tiriii, scîrbindu-se de răutate, ceale cătră astrucarea lor, cu mare cuviință, au dat. Iară Menelau, pentru ale celor ce
 50 biruia lăcomii, era la cinste, adăogîndu-se spre răutate, mare viclean stînd cetățeanilor.

CAP V

1 **S**i pre vremea aceasta, a doua călătorie Antioh la Eghipet au călătorit.
 2 Și să întîmplă mai preste toată cetatea, în 40 de zile, a să vedea pren văzduh alergînd călăreți, podoabe de aur avînd, și cu sulițe în chip de stol
 3 înarmați, Și pîlcuri de cai rînduite, și lovituri făcîndu-se, și alergături de amîndoao părțile, și porniri de paveze, și mulțime de chiloame, și zmulgeri de sabii, și lovituri de săgeți, și străluciri de podoabe de aur, și de toate fealiurile de înzăoturi.
 4 Pentru aceea, toți să ruga ca să să facă arătarea spre bine. Și făcîndu-se voroavă mincinoasă cum ș-au primenit Andioh viața, luînd Iason nu mai puțini de 1000, fără
 5 veaste asupra cetății au lovit și, cei de prezidu împingîndu-se, și la cea de apoi luîndu-se cetatea, Menelau la marginea cetății
 6 au fugit; iară Iason făcea jungheri cetățeanilor lui fără de milă, nesocotind cea de la rudeniile lui bună norocire cea mai mare nenorocire a fi și pârîndu-i că ale vrăjmașilor și nu ale celor de o limbă biruințe surpă.
 7 Și stăpînirea nu birui, iară săvîrșitul vicleaniei rușine luînd, pribeag iarăș la Ammanitida s-au dus. Săvîrșitul dară realii
 8 amestecături au luat, închizîndu-se [de] că-

tră Areta, tiranul arapilor; den cetate în cetate fugînd, gonindu-se de cătră toți și urîndu-se ca un viclean al legii și scîrbit fiind ca un gîde moșiei lui și cetățeanilor și al cetățeanilor gîde, la Eghipet să lepădă. Și ca o țărîna de la moșie înstreinîndu-se,
 9 în streinătate au perit, cătră lachidemoneani ducîndu-se ca, pentru conoștința, să afle acoperemînt. Și cel ce mulțime de
 10 neîngropați au lepădat, nejelit fu și de astrucare nici într-un chip, nici de părintescul mormînt avu parte. Și înțelegîndu-se la
 11 împăratul Pentru ceale ce s-au făcut, socoti că au viclenit Iudea; pentru aceea, purcegînd de la Eghipet, sălbătăcit la suflet,
 12 luă cetatea în pradă. Și porunci ostașilor să taie fără milă pre cei ce să nemeresc, și pre cei ce să suie în casă să-i junghe.
 13 Și să făcea de tineri și de bătrîni ucideri, și bărbaților și muierilor și feciorilor stingere, fecioarelor și pruncilor jungheri. Și 80000
 14 în trei zile să stricară, însă 40000 întru împărțeațele mînilor lor, și nu mai puțini de cei jungheați s-au vîndut. Și nu fiind des-
 15 tul cu aceastea, au cutezat la cea decît tot pămîntul mai svîntă besearcă a întra, povățuitoriu avînd pre Menelau, pre cela care și
 16 legilor și moșiei vînzătoriu s-au făcut, Și, cu ceale pîngărite mîni, svintele vase luînd și ceale ce de alți împărați s-au pus spre
 17 creaștere și mărirea locului și cinste, cu pîngăritele mîni trăgîndu-le, le da. Și să semeția cu cugetul Antioh, nu socotind că,
 18 pentru păcatele celor ce lăcuia cetatea, S-au urgisit puțin Stăpînitoriul, pentru aceea s-au făcut pre acel loc nebăgare de seamă.
 19 Iară să nu să fie întîmplat de mai naintea a fi cuprinși cu multe păcate, precum Iliodor, cela ce s-au fost trimis de cătră Selefcu
 20 împăratul spre socoteala visteriei, acesta, înainte năvălind, îndată să întoarse den dîrjie, bătîndu-se. Ce nu pentru loc limba,
 21 ce pentru limbă locul Domnul au ales. Pentru aceea și locul acesta, avînd parte de ale limbii reale nesilnicii ce s-au făcut, mai
 22 apoi de bune faceri au avut parte de Domnul; și cel ce s-au cuprins cu a Celui Atotțuitoriu lui urgie, iarăș la a Celui mare Stăpînitoriu
 23 împăcaciune cu toată mărirea s-au îndireptat. Deci Antioh, 1000 și opt sute de talanzi luînd de la bisearecă, degrabă la
 Antiohia să osăbi, gîndind de mîndrie pămîntul să înoate și genunea mergătoare să o facă, pentru semeția inemii. Și au lă-
 sat și ispravnici a chinui neamul, însă în Ierusalim pre Filip, de neam frighian, iară chipul mai varvar avînd decît
 24 cela ce l-au pus, Și în Garizin pre Andronic, și cătră aceștea pre Menelau, carele mai rău decît ceialalți să rădica asupra

24 cetățeanilor. Și, vrăjmaș gînd avînd că-
tră jidovii cetățeani, și au trimis pre începă-
toriul urîciunii, Apolonie, cu oaste 22000,
poruncind pre cei de vîrstă pre toți să-i
25 să-i vînză. Și acesta, viind la Ierusalim
și chip de pace fățarnicind, au așteptat pînă
la svînta zi a sîmbetei și, apucînd pre jidovi
fără de lucru fiind ei, celor de supt ascultarea
26 lui înarmare au poruncit. Și pre toți cei
ce au ieșit spre privală i-au împuns împreună
și, în cetate cu armele întrînd, destule mul-
27 țimi așternu. Iară Iuda Macaveul, al zeace-
lea cu sine făcîndu-se, și depărtîndu-se la
pustiiu, ca fiarăle în munți trăia, împreună
cu cei ce era cu dînsul; și cu hrana cea de
buruieni petrecea, ca să nu aibă parte de
pîngăriciune.

CAP VI

1 **S**i nu după multă vreme, au trimis
împăratul pre un bătrîn athineu să
îndeamne pre jidovi să să mute den
legile ceale părintești și cu ale lui
Dumnezău legi să nu petreacă,
2 Și să pîngărească și pre cea den Ierusalim
besearică și să o numească a lui Dia Olimbiul,
și cea den Garizin, în ce chip era ceia ce
lăcuia locul, a Diii, iubitoriul de oaspeț.
3 Și grea era gloatelor și cu greu săvîrșită is-
4 prăvnicia răutății. Pentru că besearica
de curvie și de beții să împluse de limbi,
desfătuindu-se cu sodomii, și svintele curți,
5 cu muieri împreunîndu-se, și încă cealea
ce nu să cădea înlăuntru aducînd, Iară
jîrtăvnicul de ceale necuviitoare, osebite de
6 cătră legi, să împluse, Și era nici a ținea
sîmbetele, nici părintești sărbători a păzi,
nici măcară jidov a să mărturisi că iaste,
7 Și să aducea cu amară nevoie, la cea după
lună a împăratului zi de naștere, spre jîrtvă,
și, făcîndu-se sărbătoarea Dionisilor, să siliia
jidovii, avînd iadere, să facă pompă lui Dio-
8 nisul, Și răspuns au ieșit la ceale de pren
vecini cetăți elinești, Potolomeu puind
aceastaș petreacere asupra jidovilor a face și
9 a jîrtvui, Iară pre ceia ce nu vor să să mute
spre ceale elinești, să-i junghe de tot, era
10 dară a vedea dosada ce să întîmplase. Pen-
tru că doao muieri s-au adus, obrăzuind eale
pre pruncii lor, și acestora, spînzurîndu-le
pruncii de țîțe și pren gloată purtîndu-le
pre eale pren cetate, după zid le-au surpat.
11 Și alții, pre aproape alergînd la peșteri,
pre ascuns ca să sârbeaze ziua sîmbetei,
dîndu-se știre lui Filip, i-au ars, pentru
că cu sfială era a să ajutori, după mărirea
12 cei prea cinstite zile. Rog dară pre cei
ce vor ceti la această carte să nu se îndo-
iască pentru primejdii, ce să socotească
muncile, nu spre pierzare, ce spre învăță-

tura neamului nostru a fi. Și a nu să lă- 13
sa în multă vreme cei răi credincioși, ce
îndată a cădea la certări, semn de mare face-
re de bine iaste, Pentru că nu ca și la 14
cealealalte limbi, îngăduiaște cu îndelungă
răbdare Stăpînitoriul pînă vor veni ei cătră
plinirea păcatelor, decii să-i muncească, ce
asupra noastră așa au socotit a fi, ca nu, la
săvîrșitul păcatelor viind noi, apoi să izbîn-
dească asupra noastră. Pentru aceea 15
niciodinioară mila despre noi nu depărteaze
și certînd cu primejdii nu părăsește pre
nărodul Lui. Însă pînă încît vom pomeni, 16
aceastea să să zică. Și preste puțin să cade 17
să venim la poveaste. Eleazar, oarecare 18
om den cei de frunte cărturari, trecut fiind
cu vîrsta și la chipul obrazului prea frumos
fiind, căscîndu-se să siliia să mănînce carne
de porc. Iară el moartea cea cu bună 19
cinste mai vîrtos decît viața cu urîciune
priimind, așa de bunăvoie la muncă să apro-
piia; Și scuipînd, mai nainte în ce chip 20
să cădea să să apropie cei ce îngăduia a să
apăra, căroră nu să cade să mănînce, pen-
tru dragostea vieții. Iară cei ce era rînduiț 21
la cea fără de leage jîrtvă, pentru cea de
vechi ani a omului cunoștință, luîndu-l pre
el deosebi, îl ruga să aducă cărnurile carele
să cuvin lui, ceale ce era de el făcute, să
mănînce și să fățarească, ca cum are mînce
ceale ce de împăratul sînt rînduite, den
cărnurile cealea ale jîrtvei, Pentru ca, 22
făcînd aceasta, să să sloboază den moarte
și, pentru cel de mai nainte cătră ei priete-
șug, va afla milă. Și el, gînd bun luînd 23
și vreadnic fiind vîrstei și celor adînci bătrî-
nețe și celor cîștigate și luminate căruntea-
țe și cei den copilărie foarte bună creștere
și mai vîrtos cei sfinte și de Dumnezeu zidite
facere de leage, pre urmă au răspuns curînd
zicînd să-l petreacă la iad: „Pentru că nu 24
iaste vreadnic vîrstei noastre a fățarnici, ca
mulți den cei tineri, socotind pre Eleazar,
cel de 90 de ani, să fie premenit spre strei-
nare de fealiu Și ei, pentru a mea fățarni- 25
cie și pentru cea puțină și scurtă viață, să
vor rătăci pren mine, și urîciune și pîngări-
ciune bătrînețelor voiu pune. Că, macară 26
că într-această vreme voiu scăpa de la
cea de la oameni muncă, iară den mîinile
Atotțitoriului nici trăind, nici murind voiu
scăpa. Pentru aceea vitejaște acum 27
premenind viața, bătrînețelor vreadnic
mă voiu arăta. Și celor tineri pildă vite- 28
jască lăsînd ca, cu nevoiță și cu bărbăție,
pentru ceale cinstite și sfinte legi a muri“. Și,
atîta zicînd, spre muncă îndată au venit. Și 29
ceia ce-l aducea cătră ea, cea de mainte cu pu-
țină bună voie spre rea voie premenind, pen-
tru cuvintele care mai nainte au grăit, precum
ei socotiia a fi, fără socoteală. Și vrînd de 30

rane să moară, suspinînd zise: „Domnului, Celuia ce are sfînta înțeleagere, arătat iaste că, putînd a mă slobozi de moarte, greale durori sufăru, pre trup bătîndu-mă; iară spre suflet, cu dulceață, pentru a Lui frică
31 aceastea pătinescu“. Și acesta dară într-acesta chip muri, nu numai tinerilor, ce la mai mulți ai limbii a sa moarte pildă vitejiei și pomenire bunătății lăsînd.

CAP VII

1 **F**ntîmplatu-s-au și la 7 frați carii, cu maică-sa prinzîndu-să, să siliia de cătră împăratul să să atingă de ceale fără cuviință cărnuri de
2 să. Și unul dentru dînșii, făcîndu-să grăitoriu întîi, așa zise: „Ce vei să întrebi și să afli de la noi? Pentru că gata a muri sîntem,
3 decît a călca ceale părintești legi“. Și, plin de mînie făcîndu-să împăratul, porunci
4 tigăi și căldări a înfierbînta; Și acealea înfierbîntîndu-să, îndată pre cela ce s-au făcut dentru ei grăitoriu înainte porunci să-i taie limba și, belindu-l preprejur, să-i taie marginile trupului, ceialalți frați și muma
5 împreună văzîndu. Și olog el cu totul făcîndu-să, porunci la foc să-l aducă viu și să-l prăjască. Și sfara tigăii preste cîțva ajungînd, unii pre alții să mîngîia, împreună cu maică-sa, vitejaște să moară, zicînd așa:
6 „Domnul Dumnezeu priveaște și cu adevărurile asupra noastră Să mîngîie, în ce chip Moisi, pren cîntarea cea ce mărturiseaște, în față au arătat, zicînd: „Și într
7 robii Lui Să vă mîngîia“. Și săvîrșindu-se cel dentîi într-acesta chip, pre al doilea aducea cătră bătjocorire și, pialea capului cu părul belind, îl întreba: „Au mînca-vei mai nainte de ce a-ți căzni trupul, cîte un
8 mădulariu?“ Iară el, răspunzînd cu cel
9 părintescu glas, zise: „Ba“. Pentru aceaea și acesta ș-au luat munca pre rînd, ca și cel dentîiu și, la cea de apoi răsuflare fiind, zise: „Tu dară, ticăloase, dentru această viață pre noi ne slobozi, iară Împăratul lumii, murind noi pentru ale Lui legi, spre veacinică de iznoavă înviare a vieții, pre noi ne va învia“.
10 Și după acesta, al treilea să batjocoria și limba-i, cerșindu-să, degrabă înainte o întinse, și mînile cu bună îndrăznire le întinse,
11 și vitejaște zise: „De lă ceriu aceastea le cîștig și pentru ale Lui legi nu bagu samă de aceastea, că de la El aceastea iarăș nădejduiesc să le iau“. Cît și sîngur împăratul și cei ce era cu el să îngrozii de al tinerelului suflet, că întru nemică durorile nu le pu
13 nea. Și acesta săvîrșindu-se, pre al patrulea așijderilea-l munciia, căznindu-l.
14 Și, fiind a să săvîrși, așa zise: „Bine e, cel

ce primeneaște ceale de cătră oameni, ceale de cătră Dumnezeu a aștepta nădejdi; iarăș să va învia de cătră El, pentru că ție înviare spre viață nu va fi“. Și îndatăș pre
15 al cincelea aducîndu-l, îl munciia; și el, cătră el căutînd, zise: „Biruință la oameni
16 avînd, putred fiind, ce ți-e voia faci; și nu ți să pară că neamul nostru de Dumnezeu va fi părăsit, Ce tu îngăduiaște și vezi
17 cea mărită a Lui tărie, că pre tine și sămînța ta o va căzni“. Și după acesta, aduse
18 ră pre al șaselea; și vrînd să moară, zise: „Nu te înșela în deșert, noi și pentru noi aceastea le pătîmim, greșînd la Dumnezeu nostru, vreadnici și de mirare s-au făcut. Și tu
19 să nu gîndești că vei fi nevinovat, apucîndu-te a te învrăjbi cu Dumnezeu“. Și de pri
20 sosit maica lor fiind minunată și de pomenirea cea bună vreadnică, carea văzînd perindu-i 7 fii în vreamă de o zi, cu bun suflet îngăduia, pentru ceale de la Domnul nădejdi. Și pre fieștecarele dentru ei îl mîngîia cu
21 cel părintesc glas, plină fiind de vitejască gîndire și gîndul cel fămeiesc cu bărbătească mînie rădicîndu-l, zicînd cătră ei: „Nu
22 știu în ce chip v-aș arătat în pîntecele mieu, nici eu duhul și viața voao v-am dăruit și a fieștecăruia închipuire nu o am tocmit eu, Ce dară Cel al lumii Ziditoriu, Ce au zidit
23 nașterea omului și au aflat facere și tuturor duhul și viața voao iarăș va da, cu milă, în ce chip acum nu vă socotiș pre voi întru nemică pentru ale Lui legi“. Iară Antioh,
24 gîndind că să huleaște și fiind la bănuială de glasul cel ce ponosluia, încă cel mai tînăr fiind viu, nu numai pren cuvinte făcea mîngîierea, ce și pren jurămînturi încredința dempreună să-l îmbogățască și fericit să-l facă, schimbîndu-se dentru ceale părintești și priatin să aibă și la treabe să i să
25 încrează. Iară tinerelul nici într-un chip luînd aminte, chemînd împăratul pre maică-sa, o învăța ca tinerelului să să facă sveatnică spre mîntuire. Și multe el învățîndu-o,
26 priimi să domolească pre fiu. Și plecîndu-se la el, amăgînd pre cel crud tiran, așa zise cu cel părintesc glas: „Fiiule, fie-ș
27 milă de mine, ceaea ce în pîntece te-am purtat noao luni și ț-am dat țîță trei ani și te-am hrănit și te-am adus la vîrsta aceasta și te-am crescut purtîndu-te în brațe. Rogu-te, fiiule, căutînd la ceriu și la pă
28 mînt și ceale dentru eale toate văzîndule, să cunoști că, de unde n-au fost, le-au făcut pre eale Dumnezeu, și pre neamul omenesc Așa l-au făcut. Să nu te temi
29 de gîdea acesta, ce fraților vreadnic făcîndu-te, priimeaște moartea, pentru ca în mi-

30 lă împreună cu frații tăi să te iau“. Și
 încă ea grăind, tinerele zise: „Pre cine
 așteptați? Nu ascultu de porunca împăratu-
 lui, ce de porunca legii ascult, ceaea ce s-au
 31 dat părinților noștri pren Moisi. Iară tu,
 de toată răutatea aflătoriu făcându-te spre
 jidovi, nu vei scăpa de mînilor lui Dumnezeu;
 32 Pentru că noi pentru ale noastre păcate
 33 pătimim, Iară de iaste pentru certare și
 pedeapsă Domnul cel viu spre noi, puțin
 S-au urgisit, și iară Să va împăca cu ai Săi
 34 robi; Și tu, o, necurate și decît toți oame-
 nii mai pîngărite, nu te semeți în deșărt,
 zburdîndu-te pre nearătate nădejdi, preste
 35 ceale cerești slugi rădicîndu mîna, Că
 încă n-ai scăpat de judecata Atotțiitorului,
 Celui de asupra văzătoriu Dumnezeu.
 36 Pentru că acum frații miei, puțină dureare
 suferind, căzut-au întru a lui Dumnezeu
 făgăduință a veacinicii vieți; și tu, cu a lui
 Dumnezeu judecată pre drept, ceale de
 37 lîngă cinstea mîndriei vei suferi. Iară eu,
 în ce chip frații și trupul și sufletul dau
 înainte, pentru ceale părintești legi, rugînd
 pre Dumnezeu curînd blînd limbii să Să
 facă și pre tine cu cercetări și bătăi să te
 scoată de mărturie, pentru că sîngur Acesta
 38 iaste Dumnezeu, Iară întru mine și întru
 frații miei să stea a Totțiitorului urgie, cea
 preste tot neamul nostru pre dreptate
 39 adusă. Și mînios făcîndu-se împăratul,
 acestuia decît celorlalți mai rău i-au făcut,
 40 amar suferind pentru batjocurie. Și acesta
 dară curat viața ș-au premenit, întru tot pre
 41 Domnul nădejduind. Și pe urma fiilor,
 42 maica lor s-au săvîrșit. Deci aceastea,
 pentru jîrtvă și pentru ceale preste măsură
 cazne, pre atîta să să dovedească.

CAP VIII

1 **I**ară Iuda Macaveul și cei dempre-
 ună cu el, întrînd pre ascuns pre
 la sate, îș chema pre rudeniile; și
 pre cei ce au fost rămaș în legea
 jidovească luîndu-i lîngă ei, au strîns
 2 ca vro șase mii. Și să ruga Domnului să
 caute spre cel de toți supus nărod și să Să
 milostivească și să nu Se îndure de besearca
 ceaea care de păgîni oameni s-au spurcat,
 3 Și să miluiască și pre cea de tot stricată
 cetate și care întocma cu pămîntul va
 să să facă, și sîngiurile ceale ce tot strigă
 4 cătră El să să asculte. Și să-Ș aducă
 aminte de pierzarea cea fără de lege a
 celor fără de păcate prunci, și pentru
 hulele cealea ce s-au făcut la numele
 5 Lui, și să urască răutatea. Și făcîndu-
 se întru adunare, Maccaveu nerăbdătoriu
 limbilor să făcea, urgia Domnului spre
 6 milă înturnîndu-se. Și cetăți și sate,

fără nădeajde viind, le ardea; și locurile
 ceale cu prilejuri apucîndu-le, nu pre puțin
 den nepriateni biruia, înfrîngîndu-i. Și 7
 mai vîrtos noptile spre vicleșuguri ca aceas-
 tea ajutoare le lua; și voroavă oarecarea a
 bunei vitejiei lui să răvârșă petutindenea.
 Și văzînd Filip că, cîte puțin, vine omul 8
 spre procopsală și mai adease spre norocire
 ieșind înainte, cătră Ptolomeu, voivodul
 Gropiloasei Siriei și al Finichiii, au scris să
 ajutorească la lucrurile împăratului. Și el 9
 îndată alegînd pre Nicanor al lui Patroclu,
 care era den cei de frunte priateni, l-au tri-
 mis, supuind de toate fealurile de limbi, nu
 mai puțin decît 20000, să rîdice tot neamul
 jidovesc. Și însoți lui și pre Gorghia sârda-
 riul și întru ale războiului trebi ispită avînd.
 Și făgădui Nicanor, birul împăratului la 10
 rîmleani fiind talanzi 2000, dentru a jidovi-
 lor robime să-l plinească. Și îndată la 11
 ceale de pre lîngă mare cetăți au trimis să-i
 cheame spre cumpărarea de robi jidovi,
 făgăduind 90 de trupuri să dea la un talant,
 neașteptînd certarea cea ce era să urmeze
 asupra lui de la Totțiitoriu. Iară Iudii 12
 să făcu știre pentru a lui Nicanor venire.
 Și vestind el celor ce era împreună cu el de 13
 venirea taberii, cei ce era fricoși și nu credea
 judecata lui Dumnezeu fugia și ieșia den
 locurile lor. Iară alții, ce le rămăsease, 14
 toate le vindea și împreună pre Domnul ruga
 să mîntuiască pre cei vînduți de cel rău
 credincios Nicanor, mai nainte de a se îm-
 preuna. Și de nu pentru ei, iară pentru 15
 ceale cătră părinții lor făgăduințe și pentru
 cea de asupra lor chemarea celui cinstit și
 prea cuvios numelui Lui. Și adunînd 16
 Maccaveu pre cei ce era cu el, fiind la număr
 6000, îi ruga să nu se îngrozască de cătră
 nepriateni, nici a să teame de cea ce cu
 strîmbătate vine asupra lor a limbilor multă
 mulțime, ce să să nevoiască cu vitejie, îna-
 intea ochilor luînd cea fără de lege făcută
 de dînșii ocară la sfîntul loc Și a cei a 17
 batjocoritei cetăți caznă și încă a cei de la
 stremoși politii surpare. Deci ei ziseră că: 18
 „Acea și armelor nădejduiesc și îndrăzniri-
 lor, iară noi pre Atotțiitoriu Dumnezeu, Cel
 ce poate și pre cei ce vin asupra noastră și
 pre toată lumea întru clipeală să surpe, nă-
 dejduim“. Și cătră aceastea, arătînd lor 19
 și ceale de la strămoși ce s-au făcut ajuto-
 riri, și cea de pre vreamea lui Sinahirim, a
 celor 185000 cum au perit, Și cea den 20
 Vavilon, cătră franțozi, rînduială ce
 s-au făcut, cum toți au venit la treabă
 8000, cu 4000 de machidoneani, și machido-
 neanii, lipsîndu-se numai ceale 8000, pre
 ceale 120000 au pierdut, pentru cel ce li
 s-au făcut lor den ceriu ajutoriu, și folos

21 mult au luat, Pre carii acestea cu bună
 îndrăznire pre ei puindu-i și gata pentru
 22 leage și pentru moșie a muri, în patru părți
 oastea au făcut, Rînduind și pre frații
 lui înainte-povățuitori, den marginea șireagu-
 lui, pre Simon și pre Iosif și pre Ionathan,
 23 supuind supt fieștecarele câte 1500. Și
 încă și pre Eleazar, să cetească sfînta carte
 și, dînd hasnă a ajutoriului lui Dumnezău,
 celui dentîiu stol el înainte-povățuind,
 24 lovit-u-s-au cu Nicanor. Și făcîndu-se lor
 ajutoriul Atotțuitorului, au jungheat den
 vrăjmași mai mulți decît 9000, iară cea mai
 multă parte a oștii lui Nicanor o au făcut
 răniț și de mădulare ologi, și pre toți a fu-
 25 gi i-au silit. Iară banii celor ce spre cumpă-
 rarea lor au venit i-au luat și, gonindu-i pre
 ei împreună cîțva, conteniră, de vreme
 26 oprindu-se, Pentru că era ziua cea mai
 nainte de sîmbătă, pentru care pricină n-au
 27 îndelungat cu mînia gonindu-i pre ei. Și
 armele luînd de la ei și dezbrăcînd prăzile
 vrăjmașilor, fură șazători sîmbătă pre loc,
 mult binecuvîntînd și mărturisindu-se Dom-
 nului, Celui ce i-au mîntuit în ziua aceasta,
 28 începătură de milă rînduind lor. Iară
 după sîmbătă, celor căzniți și văduvelor și
 săracilor împărțindu-le den prăzi, cealealalte
 29 ei și copiii au împărțit. Și acestea făcîndu-
 le și de obște rugă făcînd, pre Cel milostiv
 Domn ruga desăvîrșit să Să împace cu ai Lui
 30 robi. Și pre cei ce era cu Timotheu și cu
 Vacchid lovindu-i, mai mult decît 20000
 dentrînșii au ucis și de tării înalte foarte
 bine biruitori s-au făcut și pleanuri prea
 multe au împărțit, tocma pre ei părtași fă-
 cîndu-se cu cei căzniți, și săraci, și văduve,
 31 și încă și cu cei bătrîni. Și adunînd armele
 de la ei, cu socoteală toate le-au pus impreu-
 nă, la locurile ceale de treabă, iară cealea-
 32 lalte den prăzi le-au adus la Ierusalim. Și
 pre Filarhin, cel ce era cu Timotheu, l-au
 omorît, foarte om spurcat fiind și multe
 33 scîrbe făcînd jidovilor. Și biruințe aducînd
 la moșie, pre Calisten, cel ce au ars sfintele
 porți, l-au aprins întru o cășcioară, fiind fu-
 git, și cea vreadnică a realei credințe au luat
 34 plată. Iară cel de trei ori dosădit Nica-
 nor, cel ce pre cei 1000 de neguțatori spre
 35 vînzarea jidovilor au adus, Smerindu-se de
 ceia ce după el să gîndiia că sînt mai mici, cu
 al Domnului ajutoriu cea de mărire lepădînd
 haină, pren mare, ca un fugariu, pustiu pre
 sine făcînd, au venit la Antiohia, foarte viind
 la nenorocire, pentru a oștii stricăciune.
 36 Și cel ce au priimit ca să întărească bir rîm-
 leanilor den robimea irusalimleanilor au mă-
 rturisit pre jidovi a avea pre Dumnezău război-
 nic, și pentru aceea sînt jidovii nerăniț, căci

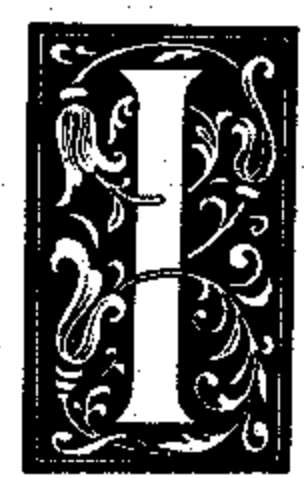
urma ei legile ceale rînduite de El mai nainte.

CAP IX

Si pre vremea aceea să întîmplase 1
 Antioh întors fără cinste de la 2
 locurile ceale despre Persida, Pen- 2
 tru că au întrat la ceaea ce să chea- 2
 mă Persopolis și s-au apucat a jefui 2
 besearca și a opri cetatea, pentru aceea 2
 dară gloatele, pornindu-se spre ajutoriul 2
 armelor, să înturnară, și să întîmplă înfrîn- 2
 gîndu-se Antioh de cătră cei de loc, rușinată 2
 i să făcu întorcerea. Și fiind el spre Ec- 3
 vatana, au înțeles ceale ce s-au întîmplat 3
 lui Nicanor și celor ce au fost cu Timothei. 3
 Și înălțîndu-se cu mînie, gîndiia și răutatea 4
 celor ce l-au gonit pre el la jidovi să o razime; 4
 pentru aceea porunci carîtașului să mîie 4
 neîncetat, să săvîrșască călătoria, cea den 4
 ceriu judecată fiind împreună cu dînsul, 4
 pentru că așa cu mîndrie zise: „Movilă de 4
 jidovi voi face Ierusalimul sosînd acolo“. 4
 Iară Atotțuitorul, Domnul Dumnezăul lui 5
 Israil, l-au lovit pre el cu nevindecată și 5
 nevăzută rană și așa, el săvîrșind cuvîntul, 5
 apucatu-l-au pre el nesuferită dureare la 5
 ficăți și amară munci celor denlăuntrul lui, 5
 Foarte cu direptate, pre cel ce cu multe 6
 și cu îngrozite primejdii ai altora ficăți 6
 au căznit, și el nici într-un chip de semeție 6
 să ostoia. Și încă și de mîndrie era plin, 7
 foc suflînd cu mîniile asupra jidovilor și 7
 poruncind să grăbască cu meargerea, așa 7
 să întîmplă de au și căzut el den car, mer- 7
 gînd tare; și cu rea cădeare căzînd, toate 7
 mădularele trupului s-au strămutat. Și 8
 cel ce atuncea i să părea la valurile mării 8
 a porunci, de mîndria cea ce avea, peste 8
 hirea omenească, și cu cumpăna lărgimile 8
 munților gîndind înălțiri să le puie, pre pă- 8
 mînt fiind, întru o năsilie să ducea, a lui 8
 Dumnezău puteare arătată cătră toți fă- 8
 cîndu-o, Cît și den trupul acestui păgîn 9
 viermii herbea și, trăind cu chinuri și cu 9
 dureri, cărnurile lui cădea și de putoarea lui 9
 toată tabăra s-au fost îngreund cu putoarea. 9
 Și pre cel ce cu puțin mai nainte i să părea 10
 a să atinge de ceale cerești steale, a-l aduce 10
 nimeni nu putea, pentru a putorii nesufери- 10
 tă greutate. Aicea dară au început cea 11
 multă a mîndriei a să potoli, zdrobit fiind, 11
 și spre cunoștință a veni, cu bătaia cea dum- 11
 nezăiască premenit, adăogîndu-să cu durerile. 11
 Și nici putorii lui putînd să sufere, acestea 12
 zise: „Dirept iaste a să supune lui Dumne- 12
 zău, și nu, pămîntean fiind, tocma cu Dum- 12
 nezeu a gîndi cu mîndrie“. Și să ruga pîngă- 13
 ritul cătră Stăpînul, Cela ce nu va mai milui 13
 pre el, așa zicînd: Sfîntă aceea ceate, 14
 carea, sîrguind, mergea întocma cu pămîntul 14
 să o facă, și movilă de oameni, Să o zideas- 15

că, slobodă să o facă, și pre jidovi, pre carii au fost socotit nici de îngropare a-i învrednici, ce mâncați de pasări, împreună cu pruncii, să-i leapede la hiară; pre toți aceștea întocma
 16 cu athineii să-i facă; Și pre cea ce mai nainte au prădat sfântă besearică, cu prea bune danii să o împodobască, și sfintele vase cu multe părți toate să le dea, și ceale ce să cuvin cătră jirtve porunci, dentru ale
 17 lui venituri să le dea; Și spre aceastea, și jidov să fie, și tot locul ce e lăcuit de oameni să meargă, mărturisind a lui Dumnezău
 18 tărie. Și nici într-un chip încetînd durorile, pentru că venise asupra lui cea direaptă a lui Dumnezău judecată, și de ceale despre el nenădejuindu-să, scris-au cătră jidovi
 19 iscălită carte, iscălit cu chip de rugăciune, carea cuprindea așa: „Celor buni jidovi cetățeanilor, multu a să bucura și a fi sănătoș și bine a face—împăratul și voivodul
 20 Antioh. De sînteți sănătoși și fiii voștri și ale voastre după voie vă sînt voao, rogu-mă dară lui Dumnezău cel prea mare har,
 21 la ceriu nădeajde avînd. Și eu, boleac zăcînd, de a voastră cinste și bună gândire mi-aș fi adus aminte cu dragoste. Întorcîndu-mă de la locurile ceale despre Persida și căzînd în boală grea, de folos socotiiu a griji pentru cea de obște a tuturor întemeiare.
 22 Nu nenădejuindu-mă de ceale ce-m sînt asupra, ce avînd multă nădeajde a scăpa de
 23 boală Și văzînd că încă și tată-mieu, pre vremile carele au oștit la locurile ceale de sus, au arătat pre cel ce va fi în urma lui
 24 Ca, de să va întîmpla ceva fără de nădeajde sau de să va vesti ceva cu greu, știindu cei de pren țară la carele sînt lăsate lucrurile,
 25 să nu să turbure; Și cătră aceastea, socotind pre cei de aproape putearnici și vecini împărăției vremile așteptînd, adăstînd să vază ce s-are întîmpla, pus-am pre fiul mieu, Antioh, împărat, pre carele de multe ori, îmblînd pre domniile ceale de sus, la mai mulți dentru voi îl adevăram și-l întăriam; și am scris cătră el ceale de mai jos scrise.
 26 Rogu dară pre voi și poftesc, aducîndu-vă aminte de facerile de bine de obște și de osăbi, fieștecarele să păzască cea ce iaste bunăvoință la mine și la feciorul mieu.
 27 Pentru că adevărit sînt că el, cu blîndeate și cu iubire de oameni, urmînd la voia mea,
 28 să petreacă cu voi“. Deci acel ucigătoriu de oameni și hulitoriu, ceale ce era mai reale pătîmind, precum altora el au făcut pren străinătate, în munți, cu prea jalnică
 29 moarte îș săvîrși viața. Și aducea trupul Filip, soția lui, carele și temîndu-se de fiul lui, Antioh, către Ptolomeu Filomitor, la Eghipt, s-au dus.

C A P X

ară Maccaveu și cei dempreună cu el, Domnul aducînd înainte pre ei, besearica au luat și cetatea. Iară
 2 cealea de pren tîrg cuptoare, ce era făcute de cei striini de fealiu, Încă
 3 și capiștile, le-au surpat. Și besearica curățîndu-o, alt jirtăvnic au făcut și, înfierbîntînd pietri și foc dentru eale luînd, au adus jirtvă după al doilea an și încă și 6 luni, și tămîie și luminători și a pînilor puneri-înainte au
 4 făcut. Și aceastea făcînd, rugatu-s-au Domnului, căzînd pre pîntece, să nu mai
 5 cază ca la aceastea răutăți, ce, de vor și greși vreodinioară, de cătră El cu blîndeate să să cearte, și nu la ceale hulitoare și varvari limbi să să dea. Și în care zi s-au
 6 pîngărit besearica de cei striini de fealiu, într-aceaea zi și curățenia besearicii a fi s-au întîmplat, în 25 ale lunii aceștia, care iaste haselef; Și cu veselie au ținut zile
 7 8, în chip de colibi, aducîndu-ș aminte că mai nainte cu puțină vreme, făcînd sărbătoarea colibilor în munți și în peșteri, ca hiarăle era pascîndu-se. Pentru aceaea
 8 stîlpări și ramuri frumoase, încă și finici avînd, laude da Celui ce bine au sporit, să să curățască locul Lui. Și au poruncit
 9 cu poruncă de obște și cu răspuns la toată limba jidovească den an în an să ție zilele aceastea. Și ceale ale săvîrșirii lui Antioh,
 10 celui ce s-au numit Epifanu, așa au fost. Iară acum ceale de Efpator Antioh, și fiu
 11 celui necredincios fiind, să arătăm, scurtînd aceastea ce cuprind răutățile războaielor. Pentru că el, luînd împărăția, au pus diregătoriu preste lucruri pre oarecarele Lisia, și a Gropiloasei Siriei și Finichiii voivod
 12 dentîiu mai mare. Pentru că Ptolomeu, cel ce să chema Macron, socotind a păzi dreptatea la jidovi, pentru cea ce s-au
 13 făcut la ei strîmbătate, ispitia ceale cătră ei cu pace a le petreace. Pentru aceaea, pîrîndu-se de priatini cătră Efpator și auzind de toate părțile că iaste vînzătoriu, pentru căci au părăsit Chiprul, care să încrezuse de Filomitoriu, și cătră Antioh Epifan s-au
 14 dus, nici blagorodnică avînd biruința, de voie rea, otrăvindu-se pre sine, părăsi viața. Și Gorghia, făcîndu-se voivod
 15 locurilor, hrăniia striini și dupretutindine împotriva jidovilor hrăniia războiu. Și împreună cu acesta și idumeii, biruitori de cetăți tari fiind, certa pre jidovi și, pre cei ce au fugit de la Ierusalim luîndu-i cătră ei, a hrăni războiu să apuca. Iară cei ce era cu Maccaveu, făcînd rugă și
 16 rugînd pre Dumnezău ca să le fie lor ajutoriu,

17 spre cetățile idumeilor s-au pornit, La
 carele și lovind cu bună vitejie, biruitori
 să făcură locurilor și spre toți ceia ce să
 bătea de pre zid izbîndiră; și pre cei ce să
 nemerîia, pre toți îi junghea, și uciseră nu
 18 mai puțini decît 20000. Și fugind unii,
 nu mai puțini decît 9000, la doao turnuri
 foarte cu tărie bună și toate ceale de-nchi-
 19 soare avînd, Maccaveu, la locuri ce era
 de treabă lăsînd pre Simon și pre Iosif și
 încă pre Zaccheu și pre cîțva care era împre-
 ună cu el spre a acestora încunjurare, el s-au
 20 despărțit. Iară cei ce era cu Simon, iu-
 bind argintul, de oarecarii den cei den
 turnuri s-au amăgit cu bani și, 70000 de
 drahme de argint luînd, au lăsat pre oareca-
 21 rii de au scăpat. Și vestindu-se lui Macca-
 veu pentru lucrul ce s-au făcut, adunînd
 pre povățuitorii nărodului, i-au hulit,
 că pentru argint au vîndut pre fraț, slobo-
 22 zînd pre nepriatini asupra lor. Pre aceștea
 dară, vînzători fiind, i-au omorît și îndată
 23 pre ceale doao turnuri au luat. Și cu
 armele toate în mîni sporindu-se, pierdu,
 într-amîndoao țăriile, mai mulți de 20000.
 24 Iară Timotheu, cel ce mai înainte s-au biruit
 de jidovi, adunînd streine puteri prea multe
 și adunînd nu puțină călărime care au fost
 a Asiei, veni ca să ia pre Iudea cu robie.
 25 Iară cei ce era cu Macaveu, apropiindu-se
 el, cătră ruga lui Dumnezău s-au întorsu;
 26 Cu pămînt capetele presărînd și mijlocile
 cu saci încingîndu-le, pre cea denaintea
 jîrtăvnicului vatră căzînd, să ruga, blînd să
 le fie lor, să să învrăjbască cu vrăjmașii
 lor și să stea împotriva celor ce să pun
 27 împotriva, precum leagea dovedeaște. Și
 întorcîndu-se de la rugă, luînd armele, ieșiră
 den cetate mult înainte; și apropiindu-se
 28 de vrăjmaș, de eluș era. Și, în răsărîta
 soarelui, să lovîră amîndoao părțile, ceștea
 chizășuită avînd buna norocire și biruința
 cu bunătate, cea spre Domnul scăpare, iară
 ceia povățuitori ostenealelor rînduise mînia.
 29 Și făcîndu-se tare războiu, arătară-să vrăj-
 mașilor de la ceriu 5 bărbaț străluciț, pre
 30 cai cu frîne de aur. Și povățuind pre
 jidovi cei doi și pre Macaveu în mijloc
 lundu-l și acoperindu-l cu armele lor,
 nerănit îl păziia, iară la vrăjmași săgetături
 și trăsnete arunca. Pentru aceea, turbu-
 rîndu-se cu nevedeare, de tot să tăia, fiind
 31 plini de gîlceavă. Și să jungheară 20000
 32 și 500, și călăreți 600. Și sîngur Timo-
 theu au fugit la Gazara, ce să chema tărie,
 foarte bună palancă, căpitănind acolo He-
 33 reu. Iară cei ce era cu Macaveu cu bucurie
 34 au șezut prejur palancă 4 zile. Iară cei den-
 lăuntru, întru tăria locului nădejduind,

foarte mult blestema și cuvinte necuvioase
 răspundea. Și luminînd a cincea zi, voi- 35
 nicii cei ce era a lui Macaveu, ațîțindu-se cu
 mîniile pentru blesteame, lovind la zid bār-
 băteaste și cu sălbatecă mînie, pre cel ce să
 nemeri îl tăia. Și alții așijderea, suindu- 36
 se cu nevoiță cătră cei denlăuntru, aprin-
 dea turnurile și, focuri aprinzînd, vii pre
 cei blăstemători ardea de tot. Și ceialalți 37
 porțile tăia și, priimind înlăuntru și ceaea-
 laltă rînduială, luară cetatea și pre Timotheu
 ascuns într-o groapă l-au junghiat și pre al
 acestuia frate, Hereu, și pre Apolofani.
 Și aceastea făcînd, cu laudă și mărturisiri 38
 binecuvînta pre Domnul, Cel ce mult bine
 face lui Israil și biruința lor le da.

CAP XI

i după puțină vreme, Lisia, vezi- 1
 rul împăratului și rudenie și isprav-
 nic preste trebi fiind, foarte îi era
 cu greu de aceasta ce s-au făcut.
 Adunînd aproape de 80000 și călă- 2
 rimea toată, au venit asupra jidovilor, gîndind
 cetatea lăcaș elenilor să o facă. Și besea- 3
 reca cu bani vîndută, precum sînt cealealalte
 ale limbilor capiști, și vîndută vlădicia pre
 an să o facă; Nici într-un chip gîndind 4
 a lui Dumnezău tărie, ce semețindu-se cu
 zecile de mii ai pedestrimei și cu miile călă-
 reților și cu piliu cei 80. Întrînd la Iudea 5
 și apropiindu-se la Vethsura, fiind într-un
 loc tare, și de Ierusalim în laturi fiind ca de
 5 stadii, pre aceasta o bătea. Și deaca 6
 înțeleasără cei ce era cu Maccaveu că bate
 el pălăncile, cu plîngere și cu lacrimi să
 ruga, împreună cu gloatele, la Domnul, bun
 înger să trimiță, cătră mîntuirea lui Israil.
 Și el întîiu, Maccaveul, luînd armele, au în- 7
 demnat pre ceialalți împreună cu el să stea
 la primejdii, să ajute fraților lor. Și îm- 8
 preună cu osîrdie au pornit; și acoloa și că-
 tră Ierusalim fiind ei, să arată povățuindu-i
 pre ei un călăreț cu haină albă, toate armele
 de aur clătînd. Și împreună toți au bine- 9
 cuvîntat pre Cel milostiv Dumnezău și să
 întărîră cu inima nu numai oamenii, ce și
 tocma fiarale ceale sălbatece, fiind gata și
 ziduri de her a răni, Să apropia cu toc- 10
 meale, pre Cel den ceriu ajutoriu avînd, milu-
 ind pre ei Domnul, Și, ca leii lovind în 11
 vrăjmași, așternură den ei 11000 și călăreț
 1000 și 600. Și pre toți i-au pornit a fugi 12
 și mai mulți dentr-înșii răniț goli au scăpat
 și sîngur Lisia, grozav fugind, au scăpat.
 Și nu fără minte fiind, spre sine socotind 13
 scădearea cea ce i s-au făcut lui și soco-
 tind nebiruiți a fi jidovii, Cel ce toate
 poate Dumnezău ajutorind lor, Trimi- 14
 țînd îi siliia să să tocmască spre toate

15 dreptățile și cum că pre împăratul va ple-
ca a-l îndemna priatin lor să să facă. Și
priimi Maccaveu de toate carele Lisia să ru-
ga, cea de folos grijind; pentru că, câte au
16 dat Macaveu Lisiei pren scrisori pentru ji-
dovi, au iertat împăratul. Că era ceale
scrise ale jidovilor cărți de la Lisia cuprin-
17 zînd într-acesta chip: „Lisia—mulțimei
jidovilor, să să bucure! Ioan și Avesalom,
carii s-au trimis de cătră voi, dînd cartea
cea iscălită cu răspuns, să ruga pentru ceale
18 ce pren ei sînt arătate. Deci, câte trebuia
împăratului a să arăta, am arătat, și ceale ce
19 era de întîmplare le-au iertat. Deci, de veți
păzi cea de la lucruri bună cugetare, și de
acum înainte mă voiu ispiti pricină voao de
20 bunătăți a mă face. Și pentru aceastea
am poruncit și acestora pre amăruntul și
celor de la mine să vorovască cu voi. Fiți
21 sănătoși. În anul 148, la a lui diosco-
22 rinthie, 24“. Iară a împăratului carte
cuprindea într-acesta chip: „Împăratul
Antioh—fratelui Lisiei, să să bucure!
23 Părintele nostru la dumnezăi pristăvindu-se,
vrînd ca să fie cei ce sînt întru împărăție
neturburați întru a lor purtare de grijă,
24 Auzînd pre jidovi că nu priimesc a tătîne-
mieu spre ceale elinești primenire, ce a lor
petreacere alegînd, pentru aceaea rugîndu-se
să să iarte lor ceale ce sînt de leagea lor,
25 Vrînd dară și această limbă fără de gîlceavă
a fi, aleagem și beseareca lor să să isprăvască
și să petreacă după ale strămoșilor lor obi-
26 ceaie. Bine dară vei face trimițînd cătră
ei și dîndu-le direapte, pentru ca, știind a
noastră voie, veaseli să fie și cu dragoste să
27 vor afla cătră a lor ajutoriu“. Iară cătră
limbă cartea împăratului într-acesta chip era:
„Împăratul Antioh—bătrînimei jidovilor și
28 celorlalți jidovi, să să bucure! De sînteți
sănătoși, fie în ce chip am vrea, și noi sîntem
29 sănătoși. Arătat-au noao Menelau că ați
vrea să vă pogorîți voi, să fiți la ale voastre.
30 Deci, celor ce vor merge pînă la 30 ale lunii
31 lui xanthic, fi-va direaptă cu volnicie, Să
petreacă jidovii cu ale lor cheltuiale și legi
ca și mai nainte și nimeni dentru dînșii nici
într-un chip să va dodei pentru ceale greșite.
32 Trimis-am și pre Menelau, să vă mîngîie
33 pre voi. Sănătoși fiți. Anul 148, ale lunii
34 lui xanthic, 15“. Trimis-au și rîmleanii
cătră dînșii carte, scriind așa: „Cointu
Memmiu, Tit Maneu, bătrînii rîmleanilor—
35 norodului jidovilor, să să bucure! Pen-
tru ceale ce Lisia, ruda împăratului, au iertat
36 voao, și noi împreună bine ne vom. Și ceale
ce au ales să să aducă la împăratul, tremiteți
pre cineva îndată, socotind pentru aceastea,
pentru ca să punem cum să cuvine voao,

pentru că noi ne apropiem cătră Antiohia.
Drept aceaea, grăbiți și trimiteți pre oare- 37
carii, pentru ca și noi să conoaștem de ce
gînd sînteți. Sănătoși fiți. Anul 148, ale 38
lui xanthic, 15“.

CAP XII

Făcîndu-se și legăturile aceastea, 1
Lisia s-au dus cătră împăratul, iară
jidovii spre lucrarea pămîntului să
afla. Iară cei depre alocurea voi- 2
vozi, Timotheu și Apolonie al lui
Gheneu și încă Ieronim și Dimofon și cătră
aceștea Nicanor, mai marele chiprianilor,
nu-i lăsa pre ei să să așaze bine și a avea
liniște. Și iopianii atîta au săvîrșit cea 3
rea credință, rugînd pre jidovii ceia ce lăcuia
împreună cu ei să între în vasele ceale ce
era grijite de ei împreună cu muierile-ș și
cu feciorii, că nici o pizmă nu iaste cătră
dînșii. Iară după cel de obște răspuns 4
al cetății, și ei priimiră, vrînd ca să fie împă-
cați și nici o bănuială nu avea; și vîslindu-i
pre ei, îi afundară, fiind nu mai puțini decît 5
200. Și înțelegînd Iuda răutatea ce s-au
făcut la cei de o limbă, poruncind oameni-
lor celor ce era cu el Și chemînd pre Cel 6
dirept judecătoriu Dumnezău, au mers spre
pîngăriții ucigători de frați și limanul noap-
tea l-au ars și vasele le-au ars și pre cei ce fu-
gise acolo i-au junghiat. Și orașul în- 7
chizîndu-se, să întoarse și iarăș să mai vie
și toată politia iopianilor cu totul să o dez-
rădăcineaze. Și înțelegînd și de cei den 8
Iamlia că vrea să facă într-acestaș chip celor
ce lîngă ei lăcuia jidovi, Și la iamniteani, 9
noaptea lovînd, au aprinsu vadul cu armata,
cît s-au fost vîzînd zările luminii la Ierusa-
lim, fiind doao sute și patruzei de stadii.
Și de acolo trăgîndu-să, stadii 9 făcînd că- 10
lătorie asupra lui Timotheu, lovîră-l arapi
pre el, nu mai puțini decît 5000, și călăreți
500. Și făcîndu-se războiu tare și cei ce 11
era cu Iuda, pentru cel de la Dumnezău aju-
toriu sporîndu-să și imputîndu-să lăiașii
arapi, să ruga să le dea Iuda lor direapte,
făgăduindu-să și dobitoace să dea și întru
cealealalte să le folosască lor. Și Iuda, 12
socotînd cu adevărat întru multe pre ei de
folos, îngădui pace să facă cătră ei și, luînd
direapte, la corturile lor s-au osăbit. Și 13
au lovit și la oarecare cetate, cu pod tare,
și cu ziduri îngrădită, și cu de toate amestecă-
turile de limbi lăcuindu-să, și numele ei—
Caspî. Și de cei denlăuntru, nădejdu- 14
indu-să pre a zidurilor tărie și cu punerea
bucatelor, mai cu nalsusul făcea celor ce era
ai Iudii, suduînd și încă blăstămînd și grăînd
ceale ce nu să cuvîin. Iară cei ce era cu 15
Iuda, chemînd pre Marele Putearnic al lu-

mii, pre Cela ce fără de berbeci și unele
 de meșterșuguri au surpat Ierehonul pre
 vremile lui Isus, loviră ca în chip de fiară la
 16 zidu. Și luînd cetatea cu a lui Dumnezeu
 voie, nepovestite jungheri au făcut, cît iaze-
 17 rul ce era aproape, fiind de doi stadii de lat,
 plinu de curgerea sîngelui să vedea. Și de
 acolo trăgîndu-se stadii 750, au sosit la Șan-
 18 țu, cătră ceia ce să zic tuvini jidovi. Și
 însă pre Timotheu la aceale locuri nu l-au
 apucat, și fără nice o ispravă de la locurile
 acealea întorcîndu-să, și lăsînd strajă la
 19 oarecare loc și foarte tare. Dositheu și
 Sosipatru, cei den căpeteniile ce era cu Ma-
 caveu, mergînd, au pierdut pre cei lăsați de
 Timotheu pren cule, mai mulți de 10000 de
 20 bărbați. Și Maccaveu, rînduindu-și oastea
 lui cu șireaguri, i-au pus pre ei preste polcuri
 și asupra lui Timotheu s-au pornit, care, avînd
 lîngă dînsul 120000 de pedestri și călă-
 21 reți 1500, Și înțelegînd de venirea Iudii,
 au trimis Timotheu muierile și copiii și
 ceaealaltă zbirștină la locul ce să chema
 Carnion, pentru că era rău de-ncungiurat
 și rău de apropiat locul, pentru a tuturor
 22 locurilor strîmtoare. Și arătîndu-să sto-
 lul Iudii întîiu și făcîndu-să frică asupra
 vrăjmașilor și făcîndu-să teamere asupra
 lor de arătarea Celuia ce toate le veade, spre
 fugă să porniră, care cum putea, cît, de
 multe ori, dentru ei s-au fost vătămînd și
 în ascuțiturile sabiilor lor s-au fost împun-
 23 gînd. Și făcea goana mai tare Iuda, îm-
 pungînd pre cei păgîni și strică ca vro 30000
 24 de bărbați. Și acesta Timotheu, căzînd
 la cei despre partea lui Dositheu și Sosipatru,
 să ruga cu multă vrăjitorie să-l lase întregu
 pre el, pentru că mai multora părinți, uno-
 ra și frați, avea den jidovi și aceștea să va
 25 întîmpla de să vor uita, de va peri el. Și
 încrezîndu-i pre ei, pren a mai multora po-
 runcă îl sloboziră pre el, pentru a fraților
 26 mîntuire, ca să-i așaze nevătămați. Și
 ieșind Macaveul asupra Carnului și Atarga-
 tionului, au jungheat 25000 de trupuri.
 27 Și după a acestora înfrîngere și pierzare, au
 oștit Iuda și asupra Efronului, cetatea cea
 tare, întru carea lăcuia Lisia și de toate
 fealiurile de mulțime; și voinici bărbați, stînd
 înaintea zidurilor, să bătea cu bună vitejie.
 Acolo puneri de arme și de săgeți multe era.
 28 Și chemînd pre Cel puternic, Care cu tărie
 zdrobeaște putearea vrăjmașilor, au luat
 cetatea supt mînile lor și au așternut den
 29 cei denlăuntru ca vro 25000. Și purce-
 gîndu de acolo, s-au pornit asupra cetății
 schithilor, depărtată fiind de la Ierusalim
 30 stadii 600. Și mărturisînd ceia ce lăcu-
 ia acolo jidovi dragostea carea cătră ei
 schithopoliteanii avea și cum că întru
 ale nenorocului vremi blînd întimpinare
 le făcea, mulțimindu-le lor [Iuda]
 Și iarăș rugîndu-i ca și de cei înainte cătră 31
 norod cu bunăvoie a fi, au venit la Ierusa-
 lim, fiind sărbătoarea supt mîna lor aproape.
 Iară după Rusalii s-au pornit cătră Gorghia, 32
 voivodul Idumeii. Și ieși cu 3000 de pe- 33
 destrime și cu patru sute de călăreți Și, 34
 bătîndu-se, să întîmplă de au căzut puțini
 dentru iudei. Iară Dositheu, oarecarele 35
 de ai lui Vachinor, călărețu bărbat și tare,
 să ținea de Gorghia și, apucîndu-l de veș-
 mînt, îl aducea pre el cu bună vitejie; și
 vrînd pre osînditul să-l prinză viu, den
 călăreții thrachilor oarecare venind asupra-i
 și preste umere lovindu-l, scăpă Gorghias
 la Marisa. Și cei demprejurul Gorghiei 36
 mult bătîndu-se și osteniț fiind, chemînd
 Iuda pre Domnul ajutoriu să Să arate și
 Înainte - povățuitoriu războiului, Înce- 37
 pînd cu cel părintesc glas cea cu laudă stri-
 gare strigînd, fără nădeajde celor ce era cu
 Gorghia înfrîngere le-au făcut lor. Și 38
 Iuda, luînd oastea, o aducea la Odolam ce-
 tatea; și săptămîna sosînd, după obicei
 curățîndu-se, acolo au petrecut ziua sîmbe-
 tei. Și a doua zi veniră la Iuda, în ce chip 39
 treaba s-au fost făcut, ale celor de mai nainte
 căzute trupuri să le ia și cu rudeniile să le
 așaze la ceale părintești mormînturi. Și 40
 aflară supt cămășile fieștecăruia dentr-acei
 morți sfințenii den idolii Iamniei, de carele
 leagea opriia pe jidovi; și la toți s-au dovedit
 că pentru această pricină aceștea să fie
 căzut. Și toți, binecuvîntînd Celui drept 41
 judecătoriu Domn, Celui ce ascunsele ivite
 le face, La rugă întorcîndu-să, să rugară 42
 pentru păcatul ce s-au făcut, de tot să să
 stîngă. Și viteazul Iuda rugă mulțimea să
 să păzască pre eiș, negreșiț să fie, cu ochii
 vâzînd ceale ce s-au făcut pentru al celor ce
 au căzut mai nainte păcat. Și făcînd 43
 după numărul bărbaților gătiri spre de dra-
 hme de argint 2000, au trimis la Ierusalim să
 aducă pentru păcat jîrtve, foarte bine și
 iscusit făcînd, pentru înviare socotind.
 Pentru că de nu ar fi nădejduind a învia cei 44
 ce au căzut mai nainte, de prisosit are fi și
 bîrfealnic lucru pentru morți a să ruga.
 Și apoi, vâzînd la cei ce cu bună credință 45
 sînt adormiț aflîndu-se prea bună mulțămită,
 Svîntă fiind și bună credincioasă cugetarea, 46
 drept aceaea pentru cei morți curățenie au
 făcut, pentru păcat, să să slobozească.

CAP XIII

1 **S**i în anul 149 să înțaleasă la cei ce
era cu Iuda, de Antioh Efpator,
2 că vine cu mulțime asupra Iudii
Și, împreună cu el, Lisia epitro-
pul, care și preste trebi era, fiește-
carele avînd putere elinească: pedestri
3 110000 și călăreți 5000 și 300, și pili 22,
și cară purtătoare de seaceri 300. Iară
Menelau s-au împreunat cu ei și ruga cu
multă lingușire pre Antioh nu de mîntuirea
moșiei, ce gîndind căpetenie să-l puie.
4 Iară Împăratul împăraților rădică mînia
lui Antioh asupra păgînului și, Lisia arătînd
că acesta e pricina tuturor răutăților,
5 porunci, precum iaste obiceiul la acel loc,
să-l piarză, aducîndu-l pre el la Veria. Și
iaste în locul acela un turn de 50 de coți,
plin de cenușă, și acesta avea un meștersug,
lucru rătund, de toate părțile povîrmit la
6 cenușă. Aicea pre cel ce era vinovat de
furtișagul bisearicii, au și de alții care ar
face răutăți mari, toți să să împingă spre
7 peire. Cu această moarte cel fără leage
Menelau să întîmplă a muri, nici îngropare
8 aflînd; Foarte cu dreptate, pentru că,
de vreamă ce au făcut multe păcate asupra
jîrtăvnicului căruia era focul curat și cenușa,
9 în cenușă dară moartea au luat. Și cu
gîndurile împăratul prea varvar veniia, ceale
mai reale, ce în zilele tătine-său s-au făcut,
10 să facă jidovilor. Și înțelegînd Iuda
aceastea, porunci nărodului pre zi și în
noapte să să roage Domnului, cîndai și altă
11 dată, și acum să ajutorească Celor ce de
leage și de moșie și de besearcă svîntă vor
să să lipsască, și pre nărodul ce atunce pu-
țin au răsufat să nu-l lase celor hulitoare
12 limbi să fie supuși. Și toți aceasta făcînd
împreună și rugînd pre Cel milostiv Domn
cu plînsoare și cu posturi și cu cădere
înainte, în 3 zile neîncetat, mîngîind pre ei
13 Iuda, porunci să vie. Și sîngur cu cei bă-
trîni împreună fiind Iuda, au sfătuit, mai
nainte de ce va întra oastea împăratului în
Iudeia și a să face cetății biruitori, ieșind
ei, să aleagă lucrurile cu a lui Dumnezeu
14 ajutoriu. Și dînd diregătoria Domnului
lumii, rugînd pre cei ce era împreună cu el
bărbătește să să nevoiască pînă la moarte,
pentru legi, pentru besearcă, și cetate,
și moșie, și politie, pus-au împrejurul
15 Modimului tabăra oștii. Și dînd celor ce
era ai lui haslă: „Biruînța lui Dumnezeu“,
cu voinici prea buni aleș lovind noaptea
asupra curții împărătești, la tabără, omorî-
16 au ca vro 4000 de bărbați și, pre cel ce
era fruntaș preste pili, cu cea de casă
gloată l-au pus împreună. Și la săvîr-

șit tabăra de frică și de gîlceavă o au împlut
și să întoarsără cu bine. Și, ivindu-se 17
ziua, aceasta s-au făcut, pentru cea ce ajuto-
riia lui a Domnului acoperire. Și împă- 18
ratul, luînd gustare de a jidovilor bună în-
drăznire, ispiti pre meștersuguri locurile.
Și asupra Vethsurei, care era strajă tare a 19
jidovilor, să apropia și să biruia, lovia și să
scădea. Și celor denlăuntru Iuda ceale 20
ce trebuia le-au trimis. Și spuse tainele 21
la vrăjmaș oarecarele Rodocos, care era den
tabăra jidovilor; și să cercă și să prinse și
să închise. Al doilea rînd au avut împă- 22
ratul cuvînt cu cei ce era în Vethsura, di-
reapta au dat, au luat, și s-au dus; lovitu-s-
au cu cei ce era cu Iuda, scăzut fu. Și 23
înțelegînd cum să să fie ficlenit Filip la
Antiohia, cel ce era lăsat preste trebi, să
turbură și pre jidovi au mîngîiat; să supuse
și să jură, preste toate ceale dreapte, să
împacă și jîrtvă aduse, cinsti besearca și
locul au miluit. Și pre Macaveu au 24
priimit, lăsatu-l-au voivod de la Ptolemaida
pînă la domnia gherineanilor. Venit-au 25
la Ptolemaida, cu greu le părea pentru toc-
meale ptolemeanilor, pentru că tînjiia, căci
vrea să strice legăturile. Veni la divan 26
Lisia, răspunse cu priimire, i-au așezat, i-au
potolit, cu bunăvoie i-au făcut. Purceasă
la Antiohia; așa ale venirei împăratului și
ale întoarcerii s-au isprăvit.

CAP XIV

1 **S**i după vreamă al treilea an, întîm-
platu-s-au celor ce era cu Iuda, Di-
mitrie al lui Selef, pre al Tripo-
2 liei vad trecînd cu mulțime tare
și stol, Biruitoriu a fi țării,
3 omorînd pre Antioh și pre Lisia, ispravni-
cul acestuia. Iară oarecare Alchim, fiind
4 arhieru, și de bunăvoie pîngărit fiind în
vremile amestecăturii, socotind că nici într-
un chip nu iaste lui mîntuire, nici cătră
sfîntul jîrtăvnic încă alăturare, Veni cătră
5 împăratul Dimitrie, în anul 151, aducînd
lui coronă de aur și finic și cătră aceastea
și den cealea ce să socotesc flori de ale
besearcii. Și în ziua aceea liniște avu.
6 Și vreamă nebuniei lui luînd ajutoare, che-
mîndu-se la sfat de cătră Dimitrie și întrebîndu-se
cu ce voie și sfat să află jidovii,
7 cătră aceastea zise: „Ceia ce să cheamă
den jidovi asidei, pre carii povățuiaște Iuda
Macaveul, hrănesc oști și să împărechează,
nelăsînd împărăția bună-așezare să aibă.
8 Pentru aceea, luînd cea de strămoșie
mărire, zic adecă vlădicia, aicea acum
am venit: Întîiu, pentru ceale ce să
cuvînt împăratului cu dreptate gîndind și,
al doilea, și pentru ai miei cetățeani soco-
tind, pentru că, cu a celor de mai nainte ziș
nesocotință, tot neamul nostru nu puțin ne-

9 noroceaste. Și fieștecarele dentr-acestea cunoscându-le, tu, împărate, și țării și celui ce pre împrejur stă, neamului nostru, mai nainte cugetă după cea ce ai cătră toți
10 bună timpinată iubire de oameni. Pentru că, pînă iaste Iuda, preste puțință iaste
11 pace a avea lucrurile“. Și ca aceste zicîndu-să de cătră el, îndată ceialalt priatени, cu vrăjmășie fiind spre Iuda, ațîțară
12 pre Dimitrie. Și chemînd îndată pre Nicanor, cela ce au fost mai mare preste pili, și
13 voivod făcîndu-l Iudeii, l-au trimis, Dîndu-i porunci pre Iuda acesta să-l omoară și pre cei ce vor fi cu el să-i răsipască și să puie pre Alchimu arhieru besearicii
14 ceii prea mari. Iară limbile, ceale ce de la Iudea au fost fugite de Iuda, să amesteca ca cerezile cu Nicanor, nenorocirile și primejdiile jidovilor ale lor norociri le părea
15 a fi. Și auzînd de venirea lui Nicanor și rădicarea limbilor care pridedise pămîntu, ruga pre Cel ce pînă în veac au întemeiat pre al Său norod și Cel ce pururea cu arătare au sprijenit partea sa. Și poruncind povățuitoriul, de acolo îndată au purcesu și să împreună cu ei la satul Dessau.
17 Iară Simon, fratele Iudii, să lovise cu Nicanor și puțin pentru cea fără de veaste a
18 vrăjmașilor tăcere au fost greșit. Însă auzînd Nicanor vitejia carea avea cei ce era cu Iuda și bărbăția ce avea întru ceale pentru moșie nevoie, să temea să-ș aleagă
19 pren facere de sînge. Pentru aceea au trimis pre Posidonie și pre Theodot și pre
20 Mattathia să dea și să ia direapte. Și mult făcîndu-se pentru aceste socoteală și povățuitoriul gloatelor vorovindu-se cu obștea și arătîndu-se cel împreună de toți răspuns,
21 sfat plecară spre tocmeale. Și rînduiră zi întru carea osebi vor veni la un loc. Și au venit și de la fieștecare multe scaune puseră.
22 Rîndui Iuda oameni înarmați gata la locurile ceale de treabă, ca nu cîndai dentru vrăjmași, fără veaste, vreun lucru rău să să facă; și cea de obște voroavă ce s-au căzut
23 au făcut. Iară Nicanor să zăbovia la ierusalimleani și nici un lucru fără cale făcea și gloatele ceale ce să adunase ca
24 cirezile le-au slobozit. Și avea pre Iuda pururea în față, sufletește spre dînsul să
25 afla. Rugatu-l-au pre el să să însoare și să facă feciori; însuratu-s-au, bine s-au așezat, luat-au împreunare de viață. Iară Alchim, văzînd cea dentru ei dragoste și luînd tocmealele ceale ce s-au făcut, veni cătră Dimitrie și zicea că Nicanor altele socotia pentru lucruri, pentru că pre Iuda cel ficlean al împărăției l-au ales să fie în locul lui după
27 dînsul. Iară împăratul, plin de mînie făcîndu-se și întăritîndu-se de pîrăle, vrăjmaș

au scris lui Nicanor, zicînd că pentru aceale tocmeale cu greu îi iaste a le îngădui, poruncind pre Macaveu legat curînd să-l trimiță la Antiohia. Și nemerind aceste la Nicanor, s-au mîhnit și cu greu i să părea de va călca ceale osăbite tocmeale, nimică omul făcînd strîmbătate. Iară de vream ce a
29 face împotriva împăratului nu să putea, cerca prilej cu meștersug aceasta să săvîrșască. Iară Macaveu, văzînd pre Nicanor
30 răspunzînd cătră el mai cu posomorîre și cea obiciuită întîmpinare mai sălbatică avînd, socoti că nu de bine posomorîrea aceasta iaste; strîngîndu nu puțini dentrai lui, să ascunsă de cătră Nicanor. Și cunoscînd
31 celalalt că vitejaște de cătră bărbat s-au meștersuguit, mergînd la cea mare și sfîntă besearică, preoții ceale cuviitoare jîrtve aducînd, porunci să dea pre bărbat. Și
32 ceia cu jurămînturi zicînd că nu știu pre cel ce caută unde iaste, întinzînd direapta la besearică, aceste s-au jurat: „De nu-m
33 veți da mie legat pre Iuda, aceasta a lui Dumnezeu casă cîmpu o voi face, și jîrtăvnicul voi săpa, și besearică aicea lui Dionis vestită voi face“. Și atîtea
34 zicînd, să dusă; iară preoții, întinzînd mînila la ceriu, chema pre Cel de-a pururea ajutoriu limbii noastre, aceste zicînd:
35 „Tu, Doamne, de toate nelipsit fiind, binevrush, besearică sălășluirei Tale întru noi să să facă. Și acum, Sfinte a toată sfințenia, Doamne, păzește în veac nepîngărită această casă, ce de curund s-au curățit, și vei astupa toată gura nedireaptă“. Iară
37 oarecarele ce-l chema Razis, dentru ai ierusalimleanilor bătrîni, să vesti lui Nicanor, de om iubitoriu de cetățeani și foarte bun nume avînd și, după bună cugetare, părinte jidovilor să chema, Pentru că era, în ceale de mai
38 nainte vremi ale neamestecării, purtînd judecata jidoviei, și trup și suflet pentru jidovime puind cu toată nevoie. Și vrînd Nicanor arătată să facă vrajba carea avea cătră jidovi, trimise oșteani mai mulți decît 500 să-l prinză pre el, Pentru că i se păru,
40 prinzînd pre acela, acestora să le facă primejdie. Și mulțimea, vrînd ca să ia tur
41 nul, și ușa curții silind, și poruncind foc să aducă și ușăle să le aprinză, socotindu-se întru sine, supus-au lui sabie, Cu bună
42 cinste vrînd să moară, decît păgînilor să să supuie și de cătră a lui cinste cu nevrednicie să să ocărăscă. Și cu rana nu drept nemerind, pentru graba nevoii, și gloatele dentlăuntru de ușă întrînd, el, alergînd vitejaște pre zidu, să surpă pre sine vitejaște la gloate. Și ceia curînd dîndu-se îndărăt,
44 făcîndu-se loc, căzu tocma în deșart.

45 Și încă viu fiind, și înfierbîntat cu mâniile
sculîndu-se, curînd ca șipotele sîngiurile și
46 trecînd, Și stînd pre oarecare piatră
despicată, de tot fără de sînge făcîndu-se,
întinzîndu-ș mațele și luîndu-le cu amîn-
doao mînille, le răsipi cătră gloate și, rugînd
pre Cel ce stăpîneaște viața și duhul acestea
iarăș lui să le dea, într-acestaș chip s-au
prestăvit.

CAP XV

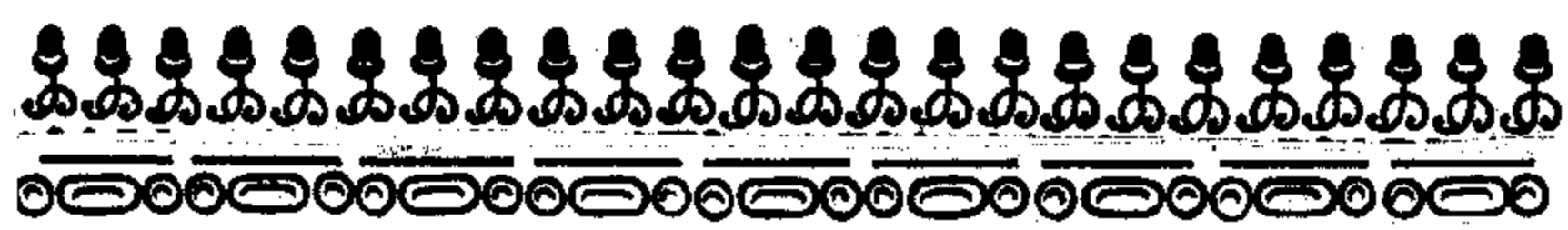
1 **I**ară Nicanor, înțelegînd de cei ce
era cu Iuda că sînt în locurile ceale
de pre împrejurul Samariei, sfătui-
tu-s-au, la ziua cea de odihnă, cu
toată întemeierea, spre ei să lo-
2 vească. Iară cei ce de nevoie împreună
cu el mergea jidovi zicea: „Nici într-un chip
așa sălbătăceaste și varvareaste să-i pierzi;
cinste împart zilei cei ce cu sfințenie iaste
mai denainte cinstită de Cel ce toate pri-
3 veaste“. Cel de 3 ori păgîn au întreat:
„Au iaste în ceriu Cel putearnic, Care au
4 poruncit să ție ziua sîmbetelor?“ Și ei
răspunzînd: „Iaste Domnul viu, El în ceriu
Cel putearnic, Cel ce au poruncit să nu
5 lucrezi a șaptea zi“. Iară celalalt: „Și eu
—zice—sînt putearnec pre pămînt, care
poruncesc a rîdica armele și ceale împără-
tești trebi a le săvîrși“. Însă nu se lipsi a
6 nu face cea becisnică a lui voie. Și Nica-
nor, cu toată semeția înălțîndu-se, socotia
de obște să facă biruința asupra Iudii.
7 Iară Macaveu era neîncetat nădejduind, cu
toată nădeajdea, avea ajutoriu de la Domnul
8 Și ruga pre cei ce era cu el să nu se spară de
a limbilor venire, ce, avînd în gînd ceale mai
denainte făcute lor den ceriu ajutorii, și
acum să așteapte cea ce va să fie lor de la
9 Atotțitoriu biruință și ajutoriu. Și mîngî-
gînd pre ei den leage și den proroci și pome-
nindu-le și ostenealele ceale ce mai nainte
au fost făcut, mai cu osîrdie pre ei făcu.
10 Și cu mâniile rîdicîndu-i pre ei, porunci
împreună arătînd a limbilor nețineare și a
11 jurămînturilor călcare. Și pre fieștecarele
dentr-înșii înarmîndu-i nu cu a pavețelor și
a sulitelor întemeiare, ca cu cea dentru ceale
bune cuvinte mîngîiare, și povestindu-le vis
vreadnec de credință oarece aiavea lucru pre
12 toți au veselit. Și era vedeara acestuia
într-acesta chip: Onia, cea ce au fost arhie-
reu, om bun și cuvios, smearen la întimpi-
nare, blînd la chip, și voroava răspundea cu
cuvință, și den copilărie au cercetat toate
ceale ale bunătății avute, acesta, mînille în-
tinzînd, s-au fost rugînd pentru toată a jido-
13 vilor adunare. După aceasta s-au arătat
un bărbat cu căruntețe și cu mărire,
osebit fiind, și minunată oarecarea și prea
cuvioasă era cea de prejur el mărire.

Și răspunzînd Onia, să fie zis: „Cel iubito- 14
riu de frați acesta iaste, cel ce mult să roagă
pentru norod și pentru sfînta cetate, Iere-
mia, prorocul lui Dumnezeu“. Și întin- 15
zînd înainte Ieremia dreapta, au dat Iudei
sabie de aur și, dînd, să-i fie răspuns aceas-
tea: „Ia sfînta sabie aceasta, dar de la 16
Dumnezeu, pre carea vei surpa pre vrăj-
mași“. Și mîngîindu-se cu ale Iudei cu- 17
vinte foarte bune și putînd spre bunătate a
îndemna și sufletele voinicilor a le îndirepta,
socotiră să nu să tăbărăscă, ce vitejaște să
să lovască și, cu toată bună vitejia cuprin-
zîndu-se și apucîndu-se, ca să aleagă lucrurile,
pentru că și cetatea și sfintele și besearca 18
stă la primejdie. Pentru că era pentru
muieri și fii, și încă de frați și rudenii, la
mai mică parte pusă primejdia, iară cea
dentîu și mai mare frică era pentru sfințita
besearcă. Și era și celor den cetate cu- 19
prinși nu fără de lucru grijă, turburîndu-se
pentru cea den văzduh lovire. Și toți 20
așteptînd judecata ce era să fie, și ameste-
cîndu-se vrăjmașii, și oastea rînduindu-se,
și fiarale despre parte cu prilej bun rîndu-
indu-se, și călărimea despre cornuri fiind
rînduită, Văzînd Macaveul a multimelor 21
venire și a armelor cea de multe fealiuri gă-
tire și a fiaralor sălbătăcire, întinzînd mînille
la ceriu, au rugat pre Cel de seamne făcăto-
riu Domn, pre Cel păzitoriu, conoscînd că
nu iaste pre armă biruința, ce, precum la
El se va judeca, la cei vreadnici cîștigă bi-
ruința. Și zicea, rugîndu-se, întru acesta 22
chip: „Tu, Doamne, ai trimis pre îngerul
Tău în zilele Ezechiei, împăratului Iudei,
și ucise den tabăra lui Senahirim la vro
185000. Și acum, Putearnice al ceriuri- 23
lor, trimite înger bun înaintea noastră, spre
frica și cutremurul lor; cu mărirea brațului
Tău Spămintează-se ceia ce cu hulă vin 24
asupra sfîntului Tău nărod“. Și acesta
întru acestea încetă. Iară cei de prejur 25
Nicanor cu trîmbițe și cîntări venia.
Iară cei ce era cu Iuda, cu chemare și rugi, 26
s-au amestecat cu vrăjmașii și, cu mînille
ostenindu-se, Iară cu inimile cătră Dum- 27
nezău rugîndu-se, au așternut nu mai puțini
decît 35000, foarte veselindu-se cu arătarea
lui Dumnezeu. Și lăsîndu-se de la treabă 28
și cu veselie așăzîndu-se, au conoscut înainte
căzut pre Nicanor, cu toată înarmarea.
Și făcîndu-se strigare și turburare, binecu- 29
vînta pre Cel putearnic cu părintescul glas.
Și porunci cel întru tot, cu trup și suflet, 30
înainte-ostenitoriu pentru cetățeani, cea ce
a vîrstei bună cugetare la cei de o leage au
păzit, capul lui Nicanor să-l taie și mîna
cu umărul să o aducă la Ierusalim. Și 31
sosînd acolo și chemînd împreună pre
cei de o leage și pre preoți înaintea jîr-

32 tăvnicului puindu-i, au chemat pre cei de la margine. Și arătînd al pîngăritului Nicanor cap și mîna celui rău hulitoriu, carea, întinzîndu-o asupra ceii sfinte a Tot-
 33 țitorului casă, s-au simetit. Și limba celui rău credincios Nicanor tăind, zise să o facă bucăți mărunte, să o dea pasărilor; și ceale de răsplătirea nebuniei în preajma
 34 besearicii să le spînzure. Și ceia toți la ceriu au binecuvîntat pre Cel luminos Domnul, zicînd: „Binecuvîntat Cea ce au
 35 păzit al Lui locu nepîngărit“. Și legă capul lui Nicanor la margine, arătat la toț și ivit al ajutoriu lui Dumnezeu semnu.
 36 Și porunciră toți cu de obște poruncă nici într-un chip să lase neînsemnată această zi,
 37 Ce să aibă însemnată ziua a 13 a lunii a 12, care să zice adar cu siriinescul glas, cu o zi
 38 mai nainte a zilei lui Mardoheu. Deci ceale ce au fost pentru Nicanor așa s-au întîmplat și, den vremile acealea țîindu-se
 39 cetatea de jidovi, și eu aici voiu înceta cuvîntul și, de e bine și cu bună nemereală la
 40 tocmire, aceasta și eu vream. Iară de e prosteaște și mijlocie, aceasta de ajunsu în era mie, că, precum vinul sîngur a bea, așijderea iară și apa, împotrivă e; Ce, în ce chip vinul, cu apa amestecîndu-să, e dulce și înfrumșetăt darul săvîrșaste, așa și a meșterșuguirii cuvîntului veselește

auzirile celor ce citescu cu tocmeală. Și aicea săvîrșitul va fi.

AL MACAVEILOR CUVÎNT AL TREILEA

CAP I

Lară Filopator, înțelegîndu de la cei ce s-au adus luarea care s-au făcut locurilor celor de supt biruința lui de Antioh, porunci la toate puterile lui, pedestrime și călărime, să să strîngă; și, pre soru-sa, Arsenoi, împreună luîndu-o, s-au pornit pînă la locurile ceale despre Rafain, unde era tăbăriți cei ce era cu Antioh. Iară Theodot oarecarele, gîndind a plini viclenia și luîndu den ceale de mai nainte rînduite supt ascultarea lui potolomeiești arme ceale mai tari, să duse noaptea la cortul lui Ptolomeu, ca sîngur să-l ucigă pre el și cu aceastea să să răsipească războiul. Și pre acesta scoțîndu-l Dositheu, cel ce să chema al lui Drimil, de neam jidov și, mai apoi, schimbîndu ceale legiuite și de ceale părintești porunci înstria-

nat fiind, pre oarecare neștiut au culcat în cort, carele s-au întîmplat de au petrecut a aceluia patimă. Și făcîndu-să tare războiu și lucrurile mai vîrtos fiind tari la Antioh, Arsenoi mergînd destul ruga puterile cu jale și cu lacrimi, fiind cu cosițele dezlegate, să-ș ajute lor, și fiilor, și muierilor, cu îndrăznire, făgăduindu-se să dea celor ce vor birui, la fieștecarele, doao talere de aur. Și așa să întîmplă a peri vrăjmașii cu ceale pre leage ale mînilor izbîndiri, și mulți s-au și robit. Și biruind vicleșugul, socoti ceale de aproape sate mergînd să le mîngîie. Și, făcînd [Ptolomeu] aceasta și besearicelor daruri împărțindu, cu bună îndrăznire pre cei supuș i-au făcut. Și jidovii, trimițînd cătră Filopator, de la bătrînime și de la cei mai de folos, pentru închinăciunea și pocloane să-i ducă și de ceale ce s-au întîmplat să-i iarte, să întîmplă mai vîrtos el să să îndeamine cît de curînd cătră ei să meargă. Mergînd la Ierusalim și jîrtvuind Celui prea mare Dumnezeu, și daruri dînd, și den ce era prilej oarece locului făcînd și vîind la loc, și, cu sîrguială și cu bună cuviință minunîndu-să, deaca mearse, și, mirîndu-se și de a besearicii bună rînduială, gîndi să să svătuiască să între la besearcă. Și ei, zicînd cum nu să cade a să face aceasta, pentru căci nici celor dentru limbi iaste slobodu, nici la toți preoții, ce numai celui ce povățuiasse tuturor, arhiereului, și acestuia o dată într-un an, el nici într-un chip vrea să asculte. Și leagea citindu-se, nici într-un chip părăsi, aducînd pre sine înainte zicînd că trebuie a intra, și, măcară că ei sînt lipsiți de aceaea cinste, iară „eu nu trebuie a fi lipsit“. Și-i întreba pentru care pricină, întrînd el la toată besearca, nimene nu l-au oprit dentr-aceia ce era acolo. Și oarecarele, negîndit mai nainte, zise: „Rău aceasta să face“; iară el zise: „Făcîndu-se aceasta pentru vreo pricină, au nu, tot voiu intra eu, și vîind ei și nu“. Iară preoții, cu toate veșmintele, căzuți fiind înainte și rugîndu-se Celui prea mare Dumnezeu să ajutorească la nevoia ce să întîmplase și pornirea celui ce rău să apuca să o mute și de strigare cu lacrimi biseareca umplîndu-o, cei ce rămăsease în cetate, turburîndu-se, au săritu, neștiind ceaea ce să face. Și fecioarele ceale închise den cămări, cu ceale ce le-au născut, s-au pornit și, cu cenușă și prah capetele-ș presărînd, cu tînguri și cu suspini ulețile umplea. Și ceale de curînd adunate den ceale spre întimpinare rînduite cămări, și cea ce să cuvine rușine lăsînd, alergătură fără de cale în cetate făcea. Iară pruncii cei născuți de curînd lăsîn-

du-i mumînile și doicile într-o parte și într-alta, unele pren case și altele pre ulițe. fără de poruncă, la cea prea mare bisearecă să aduna. Și de multe fealiure era ruga celor ce la aceasta să aduna, spre ceale ce fără de cuvînță de dînsul să ispitia. Și împreună cu aceștea, cetățeanii, îndîrjîndu-se, nu îngăduia săvîrșitul lui, arătîndu-se și cugetînd ce era voia lui să plinească; și, strigînd să facă pornirea spre arme și cu îndrăznire pentru cea părintească lege să moară, destulă gîlceavă au făcut în locul acela. Și abia de cătră preoți și de cătră cei bătrîni întorcîndu-se, la aceaș a rugii stare era. Și mulțimea ca mai nainte întru aceste să afla rugîndu-se; iară bătrîni care era cu împăratul mult să ispitia a muta cel semeț al lui gîndu de la svatul cel ce gîndise. Și dîrjîndu-se și toate lăsîndu-le, și intrare făcea, gîndind să puie săvîrșit la ce au zis mai nainte. Acestea dară și cei ce era prejur el văzînd, să înturnară ca să să roage cu ai noștri Celuia ce toată tăria are, celor ce era acolo să le ajute, luînd aminte la cea fără de lege și mîndră facere. Și, de strigarea cea îndesită și plină de dureare a gloatelor ce să aduna, era o strigare neînchipuită, pentru că să părea nu numai oamenii, ce și zidurile și țărîna toată a răsuna, precum toți moartea atuncea poftia, decît a locului spurcare. Iară arhiereul Simon, în preajma besearicii îngenuchind și mîinile întinzîndu-le cu bună rînduială, au făcut ruga într-acesta chip: „Doamne! Doamne, Împăratul ceriurilor și Stăpîne a toată zidirea, Sfinte întru sfinți, Sîngur-biruatoriu, Întrutot-țitiatoriu, ia aminte spre noi, carii ne supunem de cel necurat și spurcat, fiind înfierbîntat cu dîrjie și puteare, pentru că Tu, Cela ce ai zidit toate și toate biruiești, puternic, drept ești, Care judeci pre cei ce verice cu semeție și cu trufie fac, Tu pre cei ce au făcut dentîiu strîmbătate, întru carii și uriași era, cu vitejie și ndîrjire nădejduindu-să, i-ai stricat, aducînd preste ei nemăsurată apă. Tu pre sodomleanii cei ce au făcut mîndria, dovediți cu răutățile făcîndu-să, cu foc și cu iarba pucioasă i-ai arsu, pildă puind celor den urmă. Tu pre cel dîrzu Farao, care de tot au robît pre norodul Tău cel sfînt, Israil, cu multe și cu de multe fealiure de munci ispitindu-l, ai arătat puternicia Ta; preste carele ai arătat tăria Ta cea mare și, gonindu el cu cară și cu mulțime de gloate, l-ai acoperit în fundul mării; iară pre ceia ce s-au încrezut întru Tine, Cela ce a toată zidirea puterniceaște, întregi i-ai purtat, iară ei, cunoscînd faptele mîinii Tale, Te-au lăudat pre Tine, pre Cel Atotțitiatoriu.

Tu, Împărate, Care ai zidit pre cel nesăvîrșit și nemăsurat pămînt, ai ales cetatea aceasta și ai sfințit locul acesta, spre numele Tău Celui de toate nelipsit, și ai slăvit cu arătare luminată, întărire făcînd lui cătră mărirea celui mare și cinstit numelui Tău. Și, îndrăgind casa lui Israil, făgăduit-ai dară că, de va fi noao vreo urîciune și ne va cuprinde pre noi strînsoare și, viind la locul acesta să ne rugăm, vei asculta ruga noastră. Și dară credincios ești și adevărat și, de vreme ce, de multe ori, necăjindu-să părinții noștri, le-ai ajutat întru smerenie și i-ai izbăvit de mari primejdii, iată și acum, Sfinte Împărate, pentru ceale multe și mari ale noastre păcate, ne chinuim și ne-am supus vrăjmașilor noștri și ne-am părăsit întru neputințe. Și, la căderea noastră, cel dîrzu și spurcat acesta să meștersugeaște să ocărăscă pre cel pre pămînt arătat numelui mării Tale sfîntu locu; pentru că lăcașul Tău iaste ceriul ceriului, neajunsu la oameni iaste; iară de vreme ce ai binevrut să fie mărirea Ta întru norodul Tău, Israil, ai sfințit locul acesta. Să nu ne osîndești pre noi întru necurăția acestora, nici să ne îndireptezi pre noi întru spurcare, ca să nu să laude cei fără de lege întru mînia lor, nici să să veselească întru mîndria limbii, zicînd: ‘Noi am călcat Casa sfințeniei, în ce chip să calcă casele urîciunilor’. Stinge păcatele noastre și răsipeaște smintealele noastre și arată mila Ta în ceasul acesta, degrabă să ne apuce pre noi mai nainte milosîrdiile; și dă laudă în gura celor căzuți și zdrobiți cu sufletele, făcînd noao pace aici“. Iară Cel atotvăzătoriu și Dumnezeu mai nainte decît toate Sfînt întru sfinți, auzînd cea după obiceiul rugăciune, pre cel ce cu ocară și dîrjire tare era rîdicat, îl bătut pre el încoace și încoalea, scuturîndu-l pre el ca o trestie de vînt, cît la pămînt fără ispravă zăcea, încă și la mădulare slăbănoșit, cît nici a striga nu putea, fiind împletit cu dreptă judecată; pentru acea prietenii și păzitorii trupului lui, văzînd cea grabnică și iute osîndă care l-au cuprins pre el, temîndu-se ca nu și de viață să să lipsască, degrabă pre el l-au tras, cu nespuse frică, spăimîntați fiind. Și cu vreme mai apoi trezindu-se pre sine, nici într-un chip spre căință au venit după certare, ce cu înfricoșare amară au purces și, sosînd la Eghipt și ale răutății adăogînd, și pren cei ce mai nainte s-au arătat împreună ostenitori și cu alții care era osebiți de toată dreptatea, nu numai cu ceale nenumărate spurcăciuni fu destul, ce și la atîta dîrjie veni, cît blesteame pren locuri să punea și, mulți dentru prietenii căutînd la [a] împăratu-

lui punere-înainte, și ei urma după voia lui. Și puse înainte împăratul între norod asupra limbii să dea hulă și, spre ceale de curte turnuri stâlpi rădicînd, au săpat scrisoare: „Niciunul den ceia ce nu jîrtvuiesc la sfintele lor să nu între, și toți jidovii spre scrisoare-de-norod și la rînduală de poslușire să să aducă; și pre cei ce vor răspunde împotriva, cu sila aducîndu-i, de viață să-i primenească, Și cei ce să scriu, să să însemneaze pren foc la trup cu însemnarea lui Dionisu, frunză de iaderă, pre carii i-au și osebit la domnia cea ce mai nainte s-au prădat“. Și ca nu la toți supărătoriu să să arate, scrise dedesupt: „Iară de vor vrea unii dentru ei să petreacă întru cei ce după slujbele jîrtvelor sînt învățați, aceștea tocmai cetățeani cu alexandreanii să fie“. Unii dară la cetate, urînd ceale de bună-credință ale cetății tîreapte, pre lesne pre sine să da, ca cum oarece mare cinste ar lua de la petreacerea ceaea ce ar fi împreună cu împăratul. Iară cei mai mulți cu vitejăsc suflet s-au întărit și nu s-au despărțit de cătră buna credință; și banii pentru viață schimbîndu-i, fără de frică să ispitia pre sine să să mîntuiască de scrisori și cu bună nădejde era ajutoriu să nemerească. Și pre cei ce să depărta de ei să scîrbiia de ei și ca pre niște vrăjmaș ai limbii îi judeca și de cea de obște lăcuință și de bună trebuință îi lipsia, carele și înțelegînd păgînul, întru atîta s-au scîrbit, cît nu numai la Alexandria să scîrbiia, ce și celor den țară mai cu greu să îponcișa. Și porunci sîrguind să-i strîngă pre toți într-un loc și cu prea rea moarte den viață să-i primenească. Și aceastea gătindu-se, veaste rea să suna asupra neamului la oameni pōhtitori de rău, dîndu-se pricina spre voie ca, dentru ceale de legi pre ei oprindu-i, iară jidovii era pāzînd cea spre împărați buna voire și credință neîndărătnicită și cinstind pre Dumnezău și cu [a] Acestuia leage petrecînd, osebite făcea asupra lor și surpări, pentru care pricină la unii urîți să arăta, și, cu facerea cea bună a celor direapte împodobind lăcuința, la toți oamenii cu bună voie să afla. Deci cea pentru neam întru toți vestită bună facere cei streini de fealiu nici într-un chip o au numărat, iară cea pentru închinăciune și a mîncărilor osebite vestiia, zicînd a nu fi oamenii nici cu împăratul, nici cu puterile împreună la tocmeală, ce cu rea voie a fi. Și mult oarece lucrurilor împotrivindu-se, și cu fieștece hulă au ațîțat; iară cei de pren cetate elini nemică avînd strîmbătate, gîlceavă nenădejduită prejur oameni văzînd și alergături împreună neostenite făcîndu-se, a ajuta nu putea, că tirănească era porunca; ce să ruga și cu greu să avea și a să

schimba aceastea gîndia, pentru că nu așa va fi necăutată o adunare ca aceasta, nemică greșind. Și însă oarecarei vecini și priatini, și împreună neguțătorind pre taină, pre unii trăgîndu-i cătră ei, credințe le da să să scutească împreună și cu tot denadinsul să priimească spre ajutoriu. Acela dară [Ptolomeu] pentru cea deocamdată bună nărocire semețindu-se și nu văzînd a Celui prea mare Dumnezău tărie, ce gîndind pururea întru acelaș sfat să rămîie, scris-au asupra lor cartea aceasta: „Împăratul Potolomeu Filopator—celor de la Eghipet și pre alocurea voivozi și oșteani, să să bure și să fie sănătoși! Sănătos sînt și eu singur și lucrurile noastre den oștirea cea de la Asia ce s-au făcut noao, carea, știț și voi, cu a dumnezăilor cătră noi nescăzută ajutorie și cu a noastră vitejie, după cuvînt, spre foarte bun săvîrșit aducîndu-se, gînditam dară nu cu silă de suliță, ce cu blîndeate și cu multă iubire de oameni să aplecăm limbile ceale ce lăcuiesc în Gropilata Siria și Finichi și bine să le fac, cu bucurie; și celor de pren cetăți sfințenii împărțindu-le venituri multe, mers-am și la Ierusalim, suindu-ne să cinstim beseareca celor păgîni și celor ce niciodinioară încetează de nebunie. Iară ei, cu cuvîntul priimind a noastră venire, iară cu lucrul—cu ficleşug, poftind noi să întrăm la beseareca lor și cu ceale cuvitoare și prea frumoase dani să cinstim, ei, cu semeții mai vechi purtîndu-se, ne-au oprit pre noi de intrare, rămîind de cinstea noastră, pentru carea avem cătră toți oamenii iubire de oameni. Și gîndul cel rău al lor cătră noi aiave l-au arătat, ca numai sînguri ei dentru limbi împăraților și făcătorilor de bine îponcișindu-se, nemică de conoștință vor să sufere. Și noi, cu nebunia lor fiind cuprinși, cu biruință ne-am întors; și la Eghipet, tuturor limbilor cu iubire de oameni întimpinîndu-ne, precum să cădea am făcut; și la aceastea, spre cei ce sînt de un fealiu cu ei nimenui pizmă n-am ținut; și pentru ajutoriu și pentru ceale încredute lor cu prostime, ceale de început întunearece lucruri îndrăznind a le premeni am vrut, și politiei alixandreanilor pre ei să-i învrednicim și părtași celor de-a pururea preoți să-i facem. Iară ei, împotrivirea priimind și cu cel dempreună săditu răul nărav bine lepădînd și pururea la rău abătîndu-se, nu numai s-au întors de cătră cea scumpă politie, ce încă să scîrbesc și cu cuvîntul și cu faptul spre cei puțini dentrînșii carei să află spre noi cu bună cunoștință, pururea ei bănuind pre cel fără de cins.e rău traiu, că noi curînd vom strica tocmealele. Pentru aceaea și cu seamne bine adevărindu-se, aceștea în tot chipul a

gîndi rău spre noi, și socotind mai nainte ca nu cîndai, mai apoi, fără de veaste, turburare făcîndu-se, pre aceștea păgîni, de după dos vînzători și varvari vrăjmaș vom avea, poruncit-am dară, îndată ce va sosi cartea aceasta, într-aceaeaș zi, pre cei însămnați, împreună cu muierile și copiii, cu ocară și pradă să-i trimitet, cătră noi, în legături de fier de petutinderea legați, spre nesuferită primejdie, cu rea cinste și cu frica cea ce să cade celor răi. Pentru că, aceștea cu toții certîndu-se, am socotit de acum nainte de-săvîrșit noao lucrurile într-o bună stare și mai bună voință să să așaze. Iară cine va ascunde pre oarecarele den jidovi, de la bătrîn pînă la copil mic, pînă la cei de supt țîță, foarte cu groaznece munci să va căzni, cu toată casa. Și cine va spune pre cel ce va ascunde, acela va lua avearea celui ce va cădea supt vină și, den argintul împărătesc, drahme 2000, și de slobozenie să va cununa. Și tot locul unde să va simți acoperindu-se jidov, peste tot neumblat și arsu de foc să să facă, și la toată muritoarea fire într-o tot fără de treabă să să socotească peste toată vremea“. Și al cărții izvod așa au fost scris. Și petutinderea, unde să întîmplă această poruncă, bună desfătăciune de norod să făcea limbilor, cu clicuri și bucurie, ca cum s-ar fi arătat lor cu îndrăznire cea mai denainte în cugetul lor pizmă rea. Iară jidovilor nesuferită plîngere era și într-o tot tînguită strigare cu lacrimi, cu suspini înfierbîntate ale inimii lor, dupătutinderea plîngînd peirea cea nenădejduită, care fără de veaste s-au judecat lor. Care leage sau cetate, au care loc peste tot lăcuit sau care uliță nu să împlea de tînguirii și de plînsori pentru dînșii? Pentru că așa, cu amărăciunea sufletului, fără de milă, de domnii cei de pren cetăți, toți dempreună să trimita, cît și unii den vrăjmașii lor, luînd înaintea ochilor lor mila cea de obște pentru ceale striine munci și socotind cea nearătată a vieții surpare, lăcrăma de cea de trei ori ticăloasă trimitere a lor; pentru că să aducea mulțimea de bătrîni albi de cărunteate, cea de bătrîneate cujbită zăbavă a picioarelor, cu pornirea întoarcerii a silnicii înfricoșării fără de rușine, spre călătorie iute îndemîndu-se; și ceale tinereale, care de curînd era venite spre cămara cea de nuntă a împreunării de viață, în loc de veselie lua plîngeri, și costițele, ceale unse cu mir, de prah întinate și descoperite aducîndu-se, plîngere, în loc de cîntări de nuntă, cu toate împreună începea, ca cînd ară fi răsfire ca prăzi de alte limbi și, legate de nărod,

pînă la băgarea în corabie să trăgea cu sila. Și ai acestora bărbați, cu lațuri în loc de cununi grumazii fiindu împleteciți, cu cea crescută vîrstă a tinerețelor, în loc de desfătăciune și tinerească răsfățare, zilele ceale rămase ale nuntelor cu plîngeri le petrecea, lîngă picioare văzînd iadul zăcînd. Și să pogorîră ca hiarăle, aducîndu-se în legături de fier, cu nevoie, unii de cumpenile corăbiilor de grumazi prinși cu cuie, iară alții la picioare cu țapene obezi fiindu încuiați, încă și cu cea ce să afla deasupra deasă podire lumina astupînd, ca de toate părțile întunecați să le fie ochii; nume de vicleani iau, în toată meargerea pre apă. Și aceștea, în șaică aducîndu-se și meargerea obîrșîndu-se, precum era poruncit de împăratul, porunci să-i tăbărască înaintea cetății, unde era locul de alergăturile cailor, la așăzare largă peste măsură; și la arătare foarte cu bun prilej stînd la toți ceia ce mergea la cetate și la ceia care dentr-aceștea ieșia la țară spre călătorie, ca nici cătră puterile lui să să împreune, nici într-o tot nemica să-i învrednicească la cetate. Și deaca să făcu aceasta, auzînd pre cei den cetate, cei ce era de o limbă cu ei, că ies pre ascuns mai adease să plîngă cea fără cinste a fraților dosadă, mîneindu-se, porunci și acestora într-aceleaș chip cu nevoie [ca] acelora să le facă, nelipsiți fiind nici într-un chip de a acelora muncă, și să să scrie tot neamul anume, pentru că nu ca la cea cu puțin mai nainte arătată a faptelor robie cu trudă, ce, căznindu-se cu poruncitele munci, mai apoi să să stingă supt vreme de o zi. Făcutu-s-au dară scrisoarea acestora cu amară sîrguială și cu cea iubitoare de cinste împreună șădeare, de la răsăriturile soarelui pînă la apusuri, nesăvîrșit, luînd săvîrșitul preste zile 40. Și tare și neîncetat împăratul, plin de bucurie fiind, ospeațe la toți idolii făcînd, cu minte rătăcită departe de adevăr și cu spurcată gură lăudînd chipurile ceale surde, care nu pot lor să grăiască sau să le ajute, iară la Cel preamare Dumnezău ceale necuvioase grăind. Iară după ce trecu vremea care s-au zis mai nainte, au adus scriitorii răspuns la împăratul, nemaiputînd să facă scrisoarea jidovilor, pentru cea nenumărată a lor mulțime, măcară că era pren țară încă cei mai mulți, unii încă pren case adunați fiind, alții pre alocurea, cît cu nepuțință era la toți domnii despre Eghipt. Și înfricoșîndu-i pre ei mai vîrtos, ca cînd ară fi luat daruri spre meștersuguirea scăpării, să întîmplă aiave el pentru aceasta a să adeveri, zicînd ei cu dovedire că și hîrtia și condeaietele ceale de scris, cu care fă-

cea treaba, să să fie sfârșit. Și aceasta era lucrarea proniei cei nebiruite a Celui ce den ceriu ajuta jidovilor. Atuncea, chemînd pre Ermon, care era spre purtare de grijă a pililor, cu grea urgie fiind plin și cu scîrbă întru tot nepremenit, porunci, supt ziua cea viitoare, cu mertice de tămîie de ajunsu și cu vin mai mult neamestecat, pre toți pilii să-i adape, fiind la număr 500, și, sălbătăcindu-se cu datul băuturii den destul, să-i bage spre întimpinarea morții jidovilor. Deci acesta aceastea poruncind, să întorcea spre desfătare, adunînd pre cei mari den priatani și den oaste spre cei ce era cu pizmă cătră jidovi. Iară mai marele pililor, Ermon, ce i s-au poruncit, cu tocmeale făcea. Și cei ce era spre aceastea poslușnici, cătră sară, ieșind, lega mîinile celor dosădiți și ceaalaltă întemeiare meștersuguia prejur ei, pârîndu-li-se că preste noapte va lua acel neam tot deodată sfârșitul peirii. Iară jidovii, carei să părea a fi pustii întru limbi de tot acoperemîntul, pentru nevoia cea cu legături, care îi cuprinsease pre ei de toate părțile, pre Atotțiitoriu Domn și a toată putearea puternecind Cel milostiv Dumnezău al lor și Părinte, cu greu încetată strigare toți cu lacrimi l-au chemat, rugîndu-se ca să mute sfatul cel nedirept de asupra lor și să-i mîntuiască pre ei cu mare parte de arătare de moartea care era gătită la a picioare. Deci dară ruga acestora întins să suia la ceriu. Iară Ermon, pre cei nemilostivi pili adăpîndu-i, fiind plini de a vinului multă adăpare și de tămîie, la curte era mînecat pentru aceastea să spuie împăratului. Și aceasta den veacul vremii zidire bună, în zi și în noapte, puindu-se de Cela ce dăruiaște tuturora căroră El va vrea, parte de somn, au trimes cătră împăratul, cu prea dulce și adînc să cuprinse, cu lucrarea Stăpînitoriului, den cea fără de leage punere-înainte mult fiind greșit și den gîndul lui cel nemutat mult fiind mințit. Iară jidovii, scăpînd de ceasul care era sămnat mai nainte, pre sfîntul Dumnezăul lor lăuda și iarăș ruga pre Cel bun Împăcătoriu să arate tăria ceii mari putincioase mîinii Lui spre limbile ceale mîndre, Și fiind mai jumătate de a zeacea, cel ce era rînduit spre chemări, văzînd pre cei chemați că s-au strîns, viind mișcă pre împăratul și, abia deșteptîndu-l, i-au arătat că treace vreamea ospățului. Și făcînd cuvîntul pentru aceastea care împăratul socotind și întorcîndu-se spre băatură, porunci cei ce au venit la ospățu să șază în preajma lui; care și făcîndu-se, îi îndemna să să dea pre ei—cuvînta ospățului—spre desfătare, dentru multe cînstindu-se ei, să o puie spre parte de veselie. Și spre mult înainte mergînd voroava, pre Er-

mon chemîndu-l împăratul, cu amară înfricoșare îl întreba pentru care pricină s-au lăsat jidovii astăzi a fi vii? Și el arătînd că noaptea, ce i-au fost porunca, au adus la săvîrșire, mărturisind încă și priatani. Iară el, neomenia mai rea decît Falaris avînd, zise: „Să aibă ei har somnului de astăzi, iară negreșit la ziua cea de mîine aseamene gătește pilii spre a celor fără de cuviință jidovi peire“. Și zicînd împăratul, toți cei ce era de față, împreună lăudînd, voioș și cu bucurie s-au dus fieștecarele la casa lui și nu așa spre somn cheltuiră vreamea nopții, ca spre toate fealiurile de batjocuri a se meștersugi, spre cei ce să părea dosediți. Și cînd cînta cocosul de dimeneață, și Ermon—hiarale înarmîndu-le la curtea cea mare, unde să făcea jîrtve; iară mulțimile ceale de pren cetate s-au fost adunat cătră cea prea jalnică vedeare, așteptînd dimineața cu sîrguială; iară jidovii, după cea fără de parte vreame trăgîndu-ș sufletul, cu rugă, cu multe lacrimi, în viersuri de jale, întinzînd mîinile la ceriu, să ruga Celui prea mare Dumnezău iarăș să ajute lor de pripă. Și încă razele soarelui nu să răvârsase, și împăratul pre priatani așteptînd, Ermon, stînd aproape, îl chema cătră ieșire, arătînd că cea ce au pohtit împăratul iaste gata. Și el, priimîndu-l și îngrozîndu-se de cea fără de leage ieșire, întru tot cu neconștiința cuprins fiind, întreba ce iaste lucrul spre care aceasta la el de sîrg s-au săvîrșit? Și aceasta era lucrarea Celui ce toate stăpînește Dumnezău, uitare spre cugetul lui puindu-i de ceale de mai înainte meștersugite. Spunea Ermon și toți priatani că: „Fiarale și puterile s-au gătit, împărate, după cea întinsă a ta punere-înainte“. Iară el, de ceale grăite împlîndu-se cu grea mînie, pentru căci cu pronia lui Dumnezău să rîsipise toată a lui cugetare, căutînd cu înfricoșare, zise: „De ar hi ție părinții tăi de față, au nașteri-de-feciori, această mîncare la hiară sălbateci ar fi gătit de sațiu, în locul celor nevinovați mie și strămoșilor miei, celor ce s-au arătat ales întru tot, cu întregă adeverită credință, jidovi. Și încă de nu mi-ar fi pentru dragostea care am crescut împreună și pentru slujbă, de viață pentru aceastea te-ai fi lipsit“. Așa Ermon nenădejduită, cu primejdie, frică luo, și cu vedeare și cu fața să sfii. Și fieștecarele dentru priatani cu posomorîre furișindu-se, pre cei adunaț i-au slobozit pre toți, pre fieștecarele la a sa zăbavă. Iară jidovii, auzind ceale de la împăratul, pre Cel luminat Dumnezău, Domn și Împărat împăraților, lăuda, și acest ajutoriu al Lui nemerind ei. Și după legile aceastea, împăratul, adunînd iarăș ospățul, spre vese-

lie să să întoarcă îi îndemna. Și pre Ermon chemându-l, cu înfricoșare zise: „De câte ori ți să pare ție tot pentru aceastea să-ț poruncesc, becisnice? Pre pili încă și acum îi armează pre mîine, spre a jidovilor stingere“. Iară ceia ce șădea împreună cu el rudeni, de cel neașăzat al lui gînd mirîndu-se, grăia aceastea: „Împărate, pînă cînd ca pre niște vite ne vei ispiti? Poruncind acum al treilea rînd pre ei să-i stingă și iarăș asupra lucrurilor întorcîndu-te cu gîndul, strici cealea ce de tine-s poruncite, pentru carele cetatea pentru așteptare tînjaște și, înmulțindu-se cu adunări, iaste la griji de multe ori să nu să jefuiască“. Pentru aceaea, cel întru toate [ca] Falaris, împăratul, înmulțindu-se de nesocoteală și ceale ce să făcea cătră socoteala jidovilor întru el schimbări de suflet întru nemica socotind, nesăvîrșit jurămînt au întărit, rînduind pre aceștea fără de greșală să-i trimiță la iad, în genuchele și în picioarele fiarălor căzniț fiind; și apoi să oștească asupra Iudeii, tocma cu pămîntul să o puie, cu focul și cu sulitele, degrabă; și „cea necălcată de noi beseareca lor“ cu foc să o arză, cu sîrguială; și celor ce facu acolo jîrtve pustietate în toată vremea să puie. Atuncea bucușii ducîndu-să prietenii și rudeniile, cu credință rînduia puterile spre locurile cetății ceale mai cu bun prileju spre pază. Iară cel mai mare preste pili, hiarăle, ca cum am zice—spre așăzare cu nebunie aducîndu-le, prea cu bune mirosuri băuturi de vin tămîiat, groaznecu împodobite cu tocmealele; pre dimineață deci, cetatea fiind plină de mulțime nenumărată despre alergătura-cailor, întrînd [Ermon] la curte, spre cea ce era înainte îndemna pre împăratul. Și el, umplîndu-și mintea lui cea păgînă de urgie grea, cu toată greutatea, împreună cu hiarăle s-au pornit, vrînd cu nevătămată inimă și cu luminile ochilor să vază cea duioasă și dosădită a celor de mai nainte însemnați surpare. Și cînd pili ieșia pre la poartă, și cea ce venia în urmă înarmată puteare, și văzînd jidovii praful cel de mulțimea călătoriei, și gîlceava cea cu greu sunet auzînd, socotind ei a fi peirea vieții lor cea de apoi în clipeala ochilor, săvîrșitul ceii prea ticăloasă nădejdi, spre jale și plîngere întorcîndu-se, să săruta unul cu altul, îmbrățășindu-se cu rudeniile, pre grumazi căzînd părinții la feciori și maicele la ceale tinereale, și altele, de curînd născuți prunci la țîță avînd, sugînd laptele cel de apoi; și încă și ceale de mai nainte ajutoriri ce s-au făcut lor de la ceriu știind ei, cu fața la pămînt cu toții odată căzînd, și pruncii osebindu-i de la țîțe, strigără cu glas mare foarte pre Cel Atotpu-

putearnicu rugînd să I Să facă milă cu arătare spre ei, acum cătră porțile iadului fiindu. Iară Eleazar oarecarele, om de folos den cei de țară preoți, la vîrsta bătrîneților fiind și cu toată cea despre viață bunătate împodobitu, pre cei prejur el bătrîni potolindu-i a să ruga, Sfîntului Dumnezeu să rugă aceastea: „Împărate mare, Țiitoriule preainalte, Întru-tot-țitiitoriu Dumnezeu, toată zidirea otcîrmuind, cu îndurările caută spre sămînța lui Avraam, spre fiii celui sfințit Iacov, al sfințitei Tale părți norod, striin în striin pămînt, fără de dreptate perind, Părinte! Tu pre Faraon, putearnicul Egiptului, acestuia care s-au mulțit cu cară mai nainte de s-au rădicat cu fără de lege dîrjire și cu limbă mare grăitoare, împreună cu cea mîndră oaste, în luci, înecați i-ai pierdut, lumina milei arătînd la neamul lui Israil; Tu pre Senahirim, cel ce cu nenumărate puteri s-au semețit, cel greu al sirianilor împărat, cu sulita tot pămîntul supuind și rădicîndu-să asupra sfîntei cetății Tale, greale [ocări] grăind cu semeție și cu dîrjie, Doamne, l-ai înfrînt, arătată arătînd la limbi multă tăria Ta; Tu pre cei de la Vavilon trei tovarăși, care-și dedeese în foc sufletul de bunăvoie, ca să nu să închine la ceale deșarte, cel arsu cuptoriu răcorind, i-ai mîntuit, pînă la un păru nestricăți, pară de foc trimițînd la toți neprietenii; Tu pre Daniil cel lepădat în pămînt la lei, de zavisnice pîri, spre mîncarea hiarălor, la lumină l-ai adus nevătămat; și pre cel hrănit [în] adîncime Iona, care necruțat s-au topit în pîntecele chitosului, nevătămat la toți ai lui l-ai arătat, Părinte! Și acum nu zăbovi, Mult-milostive, al tuturor Acoperitoriu, de sîrgu Te arată celor den neamul lui Israil, și de urite și fără de lege limbi ocărîndu-se. Iară de iaste viața noastră cu necurății la înstriinare, mîntuindu-ne pre noi den mîna vrăjmașilor, în ce chip vei, Stăpînitoare, ne piarde pre noi cu morte, nu cu ceale deșarte, cei ce gîndescu deșart să să laude spre peirea celor iubiți ai Tăi, zîcînd: ‘Nici Dumnezeu lor i-au mîntuit pre ei’. Iară Tu, Cea ce toată tăria și toată puternicia avînd veacine, acum caută, miluiaște pre noi, pre cei ce, după nesocotită ocară celor fără de lege, den viață ne premenim în chip de vicleani; înfricoșază-să limbile de putearea Ta cea nebiruită, astăzi întinde, puteare avînd, spre mîntuirea neamului lui Iacov. Roagă-Ți-se toată mulțimea pruncilor și părinții acestora cu lacrimi, arate-se la toate limbile că cu noi ești, Doamne, și nu Ț-ai întorsu fața Ta de cătră noi, ce, precum ai zis că, nici în pămîntul vrăjmașilor lor fiind, i-ai trecut cu vederea pre ei, așa săvîrșăște, Doamne“. Deci Eleazar săvîrșînd ruga, împăra-

tu, împreună cu hiarăle și cu toată a puterii zborire, veni spre locul acela al alergătorilor de cai. Și văzînd jidovii, tare la ceriu strigară, cît și văile ceale ce era pre aproape împreună răsunînd, neconținute plîngeri să fie făcut în toată tabăra. Atuncea Cel Mare, Slăvit, Atotîitoriu și Adevărat Dumnezău, arătînd sfînta a Lui față, deschise porțile ceale cerești, dentru care doi slăviți îngeri, înfricoșați la chip, s-au pogorît, arătați la toți, afară den jidovi. Și statură împotriva, și putearea vrăjmașilor o au împlut de gîlceavă, și de frică, și cu nemișcate obezi au legat, și supt frică fu și trupul împăratului, și uitare luo dîrjirea lui cea cu grea mînie. Și să întoarsără hiarăle asupra celor înarmate puteri care dempreună denapoi veniia, și-i călca pre ei și-i pierdea. Și să întoarsă urgia a împăratului spre jale și lacrimi, pentru ceale ce mai nainte la el s-au fost meștersugit, pentru că, auzînd strigarea și văzîndu-i pre toți cu fața la pămîntu, spre pierzare lăcrămînd, cu urgie prietenii înfricoșa, zicînd: „Alătura cu mine împărățiți, și pre tirani i-ați covîrșit cu neomenia, și pre mine, sîngur al vostru de bine făcătoriu, vă ispitiți de domnie și de suflet a mă premeni, pre ascunsu meștersuguind ceale ce nu folosescu împărăției. Cine au strîns aici pre cei ce au ținut noao cu credință țările țării, de la casele lor depărtîndu-i pre fieștecarele fără de socoteală? Cine așa fără cuviință au cuprinsu cu munci pre cei ce sînt de-nceput cu bun cuget cătră noi, întru tot osăbiți fiind decît toate limbile și ceale mai reale primejdii mai de multe ori decît [toți] oamenii au priimit? Dezlegați, dezlegați nedireaptele legături și la casele lor cu pace îi trimiteți, lăsînd ceale mai nainte făcute. Slobozîți pre fiii Atotîitoriu-lui cerescului Dumnezău cel viu, care de la ai noștri pînă acum strămoși neîmpiedecată, cu mărire, bună așăzare dă la ale noastre lucruri“. Deci acesta aceastea zise, iară ei, întru vreamă fără de parte dezlegîndu-se, pre Sfîntul Mîntuitoriu, Dumnezăul lor, binecuvînta, atuncea den moarte fiind scăpați. După aceea, împăratul, la cetate mergînd, pre cel ce era preste venituri chemînd, porunci vinuri și cealealalte spre ospătu de treabă jidovilor să le dea pre zile șapte, judecînd pre ei [ca], în locul care s-au părut că vor lua pierzarea, într-acela cu toată veselia mîntuire a face. Atuncea cei mai nainte ocărîți și aproape de iad, și mai vîrtos la el întrați fiind, pentru cea amară și cu rea jale moarte, răsfățare de mîntuire întărînd, locul cel gătit de căderea și de îngroparea lor, cu șădeare l-au împărțit plin de bucurie. Și isto-

vind viersul plîngerii cel întru tot lăcrămat, luară cîntare de moșie, pre Cel mîntuitoriu și făcătoriu de seamne Dumnezău lăudînd și plîngerea toată și vaietul lepădînd, danțuri de veselie au împreunat, semn de pace. Așjderea și împăratul, pentru aceastea ospăț greu adunînd, neîncetat spre ceriu să mărturisii cu mare cuviință, spre cea minunată mîntuire ce s-au făcut. Și cei ce mai nainte la peire și mîncați de pasări îi puneau pre ei a fi, și cu bucurie scriîndu-i, au suspinat, cu rușine pre ei îmbrăcîndu-se și de cea cu suflare de foc îndrăznire fără de cinste stinși fiind. Și jidovii, precum am grăit mai nainte, întemeînd cea mai denainte zise, vreamă cu desfătăciune, cu mărturisiri blînde și cu cîntări pretrecea. Și de obște rînduînd pentru aceastea obiceiuri, preste toată nemernicia lor spre neamuri, zilele ceale zise mai nainte veselitoare au pus a le ținea, nu pentru băutură și lăcomie, ce pentru mîntuirea cea ce pentru Dumnezău s-au făcut lor. Și să rugară împăratului cerșîndu-slobozirea lor spre case. Și-i scriu pre ei den 25 ale lui pahon pînă în 4 ale lui epif, în zile 40, și împreună pun pierzarea lor den 5 ale lui epif pînă în 7, în zile trei, întru carele și cu mare mărire arătîndu mila Lui, Cel al tuturor Stăpîn negreșiți pre ei i-au mîntuit totodată. Și să ospăta, toate dîndu-li-se de toate de la împăratul, pînă la al 14 zi, întru carea și rugăciunea au făcut, pentru slobozenia lor. Și împreună lăudîndu-i pre ei împăratul, scris-au lor cea dedesupt iscălită carte cătră cei de pren cetăți voivozi, cu inimă tare osîrdia avînd: „Împăratul Potolomeu Filopator—celor de la Eghipet voivozi și la toți cei rînduiți preste lucruri, să să bucure și sănătoși să fie! Sănătoși sîntem și noi și fiii noștri, îndireptîndu-ne noao Cel mare Dumnezău lucrurile precum am vrea. Oarecari den priatени, cu rău nărav, mai des lîngă noi aflîndu-se, ne îndemnară ca să adunăm pre toți jidovii de supt împărăția noastră la un loc, să-i muncim cu înstreinate munci de vicleani, aducînd înainte ca nu cîndai cu bună așăzare vor fi lucrurile noastre, pentru răutatea carea au aceștea cătră toate limbile, pînă să va săvîrși aceasta. Carii și legați aducîndu-i pre ei, cu prăzi, ca pre niște robi și, mai vîrtos, ca pre niște vicleani, fără de nice o cercetare și iscodire s-au apucat a-i ucide, fiind cuprinși cu mai sălbatecă cruzie decît leagea tătarilor. Și noi asupra acestora mai vîrtos înfricoșînd, după blîndețele ce avem cătră toți oamenii, abia viața lor hărăzîndu-le, și pre Cel ceresc Dumnezău conoscînd negreșit, scutînd pre jidovi, ca un tată ce pentru fii pururea ajutorează, și socotînd

noi a prieteşugului pren care au cătră noi și cătră strămoşii noştri adevărită bună cugetare, pre dreptate i-am slobozit de toate, ori fiece chip de vină, și am poruncit fieştecăruia, toți la casele lor să să întoarcă cu tot mijlocul, și nimene lor întru nemică să le strice, nici a-i ocări pentru ceale ce au făcut fără de socoteală, pentru că să știț că asupra acestora de vom meşterşugi cu rău vreun vicleşug sau îi vom mîhni pre ei întru tot, nu pre om, ce pre Cel ce stăpîneaște a toată puterea, Dumnezeu cel Preaînalt, împotrivoriu noao spre izbîndirea lucrurilor, întru tot, cu nemîntuire pururea vom avea. Fiț sănătoși!“ Și luînd cartea aceasta, n-au sîrguit îndată să fie spre purceedere, ce pre împăratul au rugat pentru cei den neamul jidovilor carei pre Cel Sfînt Dumnezeu de bunăvoie au viclenit, și leagea lui Dumnezeu, să li să facă pren ei cea ce să cuvine certare, zicînd că cei ce pentru pîntece au călcat poruncile ceale dumnezăiești, niceodinioară vor gîndi bine nici la poruncile împăratului. Și el, zicînd ei adevărul, au priimit și, luîndu-i, deade lor voie slobodă de toate, pentru ca pre cei ce au călcat leagea lui Dumnezeu să-i piarză, în tot locul cel de supt împărăția lui, cu îndrăznire, fără de nici o împărătească biruință sau socoteală. Atuncea prealăudîndu-l pre el, precum să cădea, preoții și toată mulțimea lor glăsuind aliluia, cu bucurie s-au despărțit. Și așa, pre cei ce au căzut, den cei pîngăriți, fiind de o limbă cu ei, pre drum, îi certa și cu arătări [din lege] îi omoșia. Și întru aceaeaș zi au ucis mai mulți decît 300 de bărbați; și au făcut veselie cu bucurie, prinzînd pre cei pîngariț. Iară aceștea carii au avut pre Dumnezeu pînă la moarte, desăvîșit dobîndirea mîntuirii luînd, purceasără den cetate, cu de toate fealiurile de flori cu bun miros cununaș, cu veselie și strigare cu laude și cu de toate viersurile cîntări, mulțamînd Dumnezeului părinților lor celui Sfînt, Mîntuitoriu lui Israil. Și sosînd la Ptolemaida, ceaea ce să cheamă pentru a locului ființă Rodoforon, ce să zice „purtătoare de trandafir“, întru carea au îngăduit pre ei tabăra, după obștescul lor sfat, 7 zile acolo au făcut băutură de mîntuire, împăratul dîndu-le lor cu blîndeaște ceale cătră venire toate, fieştecăruia pînă la casa lui. Și sosînd cu pace cu ceale cuviitoare mărturisiri, așijderilea și acolo au stătut a ținea și aceaste zile, la vreamea nemerniciei lor, de veselie, carele și sfințindu-le cu stîlp la locul ospățului, ruga întemeind, s-au dus nevătămați, slobozii, prea veaseli pre pămînt, și pe mare, și pe rîu, mîntuindu-se fieştecarele, cu a împăratului poruncă, la casa lui, și mai multă biruin-

ță decît mai nainte întru vrăjmași avînd, cu mărire și frică, întru nemica de nimenea clătindu-se den averile lor. Și toate ale lor toți le-au luat cu carte, cît ceia ce au fost avînd cîte ceva, cu frică mare le da lor, măririile Celui preamare Dumnezeu făcînd deplin, spre mîntuirea lor. Bindecuvîntat Izbăvitoriu lui Israil întru cei de-a pururea ani!

Amin!

A LUI IOSIP LA MACAVEI CARTE, ADECĂ PENTRU SÎNGURUL-ȚIITORIUL GÎND

CAP I

rea filosofesc cuvînt, vrînd a arăta de iaste sîngur-stăpînitoriu patemelor cel bun credincios gînd. Svătuire-aș dară voao drept ca să luați aminte cu osîrdie la filosofie, pentru că și de treabă iaste spre știință la tot cuvîntu și, într-alt chip, a cei prea mare bunătăț zicu dară, înțelepciunii, cuprinde laudă. De să arată dară gîndul a birui celor opritoare patemi ale înțelepciunii, de lăcomia pîntecelui și de pohtă, iară și de ale dreptății contenitoare pateme a birui să arată, în ce chip răului nărav și celor ale vitejiei contenitoare patemi, a mîniei, și uciderei, și durerii. Cum dară poate fi, ară zice neștine, de biruiaște gîndul patemile, [iar] uitarea și neștiința nu stăpîneaște? De rîs ispitindu-se a zice, pentru că nu biruiaște gîndul patemile sale, ce ceale ce sînt împotriva dreptății, și vitejiei, și întregii firi. Și pre aceastea nu ca doară să le surpe, ce ca nu la eale să să supuie. De multe părți dară și de aiurelea aș putea voao să arăt că sîngur-țitiitoriu iaste patemilor gîndul, ce mult mai vîrtos aceasta a dovedi dentru bărbăția celor ce pentru bunătate au murit, a lui Eleazar și a celor 7 frați și maicii lor, pentru că toți aceștea, ceale pînă la moarte dureri nepregetîndu-le, dovediră că biruiaște gîndul patemile. Pentru bunătăți dară slobod sînt a lăuda pre bărbații cei ce pre aceaea vreame pentru bună bunătate au murit cu maică-sa, iară pentru cinste ferici-i-aș. Pentru că lăudîndu-se nu numai de cătră toți oamenii de vitejie și răbdare, ce încă și de ceia ce i-au căznit, pricină fură a să surpa cea de asupra limbii tiranie, biruind pre tirani cu răbdarea, cît a să curăți fu pren ei moșia. Ce și pentru cea ce cercăm acum a zice, dară, slobod va fi, începînd poveastea

în ce chip avem obiceiul a face. Și așa, la cuvântul care iaste pentru ei mă voiu învârteji, mărire dînd Celui întru tot înțelept Dumnezeu. Cercăm dară acum de singur-țiiitoriu iaste patemilor gîndul, și aleagem ce poate fi gîndul și ce e patima, și cîte-s ale patemilor chipuri, și de biruiaște gîndul pre toate acestea. Gîndul iaste dară minte, cu drept cuvînt, mai cinstind viața înțelepciunei; și înțelepciunea iaste cunoaștere dumnezeieștilor și omeneștilor lucruri ș-ale acestora pricini. Aceasta dară iaste a legii învățătură, pren carea ceale dumnezeiești cu cinste, și ceale omenești cu folos le învățăm. Iară chipurile înțelepciunii sînt mintea, dreptatea, vitejia și întregăciunea minții; iară mai chiar decît toate iaste mintea, dentru carea dară gîndul biruiaște patemile. Și firile patemilor sînt ceale cuprinzătoare doao: dulceața și durearea; și dentru-acestea amîndoao și prejur suflet iaste. Și multe-s și prejur dulceață și următoare sînt durerile patimilor. Mainte dară de dulceață iaste pohta, și după dulceață bucuria. Și mai nainte de dureare iaste frica, și după dureare mîhnirea. Iară mînia de obște patimă iaste dulceții și durerii, de va cugeta neștine cînd s-au întîmplat la el. Iară întru dulceață iaste și voia cea cu rău nărav, mai cu multe chipuri fiind decît toate patimile, însă la suflet mîndria, iubirea de argint, iubirea de price și zavistia, iară la trup a mînca de toate și a mînca singur. Precum doao răsădituri trupului și sufletului fiind dulceața și durerea, multe sînt odraslele răsăditurilor acestora, dentru carele pre fieștecarea cel atotlucrătoriu gînd curățindu-le, și plivindu-le, și adăpîndu-le, și în tot chipul mai turnîndu-le, dumestecește ceale ale năravurilor și ale patimilor materii. Pentru că gîndul iaste povățuitoriu bunățăților, iară patemelor singur-țiiitoriu, și caută oarece întîiu pentru el den ceale opritoare fapte ale întregăciunii minții; că singur-țiiitoriu iaste patemelor gîndul. Iară întregăciunea minții iaste biruința pohtelor. Și dentru pohte unele sînt sufletești, altele trupești, și acestora amîndurora gîndul să arată a birui, eu așa socotesc. Deci den ceale den apă pohtind, și den pasări, și den dobitoace, și de toate fealiurile de mîncări, care sînt oprite noao, după lege ne ferim, și pentru a gîndului biruință; pentru că să opresc ale pohtelor patimi, întorcîndu-se de mintea cea întreagă, și să înfrînează toate ale trupului porniri de gînd.

CAP II

Si ce lucru minunat iaste de să izmesc pohtele sufletului cătră partea frumuseațelor? Cu aceasta dară cel întreg la minte Iosif să laudă, că cu gîndul au biruit patema cea rea, pentru că tînăr și în vîrstă fiind cătră împreunare, izmeni cu gîndul a patimilor strecheare. Și nu numai a cei dulce patimi lovitură de streachie să arată gîndul a birui, ce și toată pohta. Zice drept aceea legea: „Să nu poștești pre muiarea aproape-lui tău, nici cîte sînt ale aproape-lui tău“. Însă ca cum a nu pohti noi au zis legea, cu mult mai mult ne-ar adeveri pre noi că gîndul ar putea birui pre pohte, ca și pre ceale opritoare patimi ale dreptății. De vreme ce, precum neștine are nărav a mînca singur și, la pînțece fiind lacom, să mută cu certarea, au nu aiave iaste că gîndul iaste domn patemilor? Îndată dară cu legea petrecînd, și de iaste cineva iubitoriu de argint silește chipul lui, împrumutînd pre cei lipsiți fără de camătă și, împrumutarea săptămînelor sosind, tăind den datorie, măcară scumpu de va fi neștine, de lege să biruiaște, cu aducerea aminte a gîndurilor, nici de iznoavă cercînd secerăturile, nici viile. Și la cealealte poate a să cunoaște aceasta, că gîndul iaste cel ce biruiaște patemilor, pentru că legea și cea cătră părinți bună cugetare biruiaște, nici vînzînd bunătatea pentru ei, și cea cătră fămeaie-ș dragoste biruiaște, pentru neleguire pre ea muștrînd, și fiilor dragoste biruiaște, pentru răutatea pre ei certîndu-i, și al priatenilor obiceiul biruiaște, pentru viclenia pre ei muștrînd. Și să nu gîndiți a fi lucru de minune, unde și vrajba a birui gîndul poate, pentru lege, nici tăind copacii, ceale dumeastice ale vrăjmașilor răsădituri, și ceale ale vrăjmașilor celor ce le-au pierdut mîntuindu-le, și ceale căzute împreună rîdicîndu-le. Și celor mai sîlnece pateme a birui gîndul să arată, iubirea de cinste, mărirea deșartă și zavistia, pentru că toate acestea ceale cu rău nărav patimi cea întreagă minte le leapădă, în ce chip și mînia, pentru că și pre aceasta o stăpînește. De vreme ce pentru ce cel prea înțelept părintele nostru Iacov pre cei prejur Semeon și Levi vinuiaște? Au doară vîzînd că au junghiat limbi, pre sichimiteani, cu gîndul au zis: ‘Blestemată mînia lor?’ Pentru că, de nu ar putea mînia a birui gîndurile, nu ar fi zis așa, pentru căci cînd tocniia Dumnezeu pre om cu cuvîntul și cu singură biruință împodobindu-l, atuncea patemile lui și năravurile împrejur i-au răsădit și pre povățuitoarea minte pren ceale denlăun-

tru simțituri pre scaun o au șezut și pre aceasta o au dat leage după carele petrecînd va împărăți împărăție întreagă la minte, și direaptă, și bună. În ce chip, ar zice dară neștine, de iaste stăpînitoriu gîndul patimilor, pre uitare și neconștiința nu biruiaște?

CAP III

Si iaste foarte de rîs cuvîntul, pentru că nu se arată gîndul a birui patemile lui, ce ceale trupești, în ce chip pofta nu poate nimeni să o taie de la noi. Ce poate gîndul să dea să nu se supuie de poftă. Mînia nimeni nu poate să o taie de la noi, ce a nu se supune sufletului, iară mîniei cu puțință iaste gîndul a ajuta. Năravul rău nimeni dentru voi nu poate să-l taie, iară a nu se îndupleca cu răul nărav poate gîndul să ajutorească, pentru că nu iaste gîndul dezrădăcinătoriu patemilor, ce împotrivă luptătoriu. Spre aceasta dară pren seatea lui David împăratul mai aiavea iaste a socoti. Pentru că, de vreme ce preste toată ziua bătînd pre cei striini de fealiu, David pre mulți dentru ei au omorît cu oșteanii cei de o limbă, atuncea dară, făcîndu-se sară, asudat fiind și foarte ostenit, venit-au la cortul cel împărătesc, prejur carea toată a strămoșilor oaste era tăbărită. Deci ceialalți toți la cină era, iară împăratul cît de mult setos fiind, macară mulțime de izvoară avea, nu putea pren eale să-ș vindece seatea, ce oarecarea a lor fără de socoteală poftă de apa cea de la nepriateni întinzîndu-se să adăogea, și slăbindu-l îl ardea. Dirept aceea paicii, pentru a împăratului seate, cu mare dosadă le era, și doi tinerei, rușînîndu-se de pofta împăratului, cu toate armele s-au înarmat și, coiful luînd, trecură șanțurile nepriatenilor și, ferindu-se de paznicii porților celor de margine, au ieșit cercînd peste toată tabăra nepriatenilor. Și, cercînd izvorul, dentr-însul au adus împăratului. Și el, măcară că cu seatea să aprindea, socoti întru tot groaznică primejdie la suflet a fi, socotindu-se băutura tocma cu sîngele. Pentru aceea, puind gîndul împotrivă poștei, au turnat băutura la Dumnezău, pentru că putearnicu e cel întregu la minte gîndu să biruiască ale patimilor nevoi și să stingă ale strechilor înlături și ale trupurilor dureri, de prisosit fiind a să lupta și, cu cea bună bunătate a gîndului, să scuipe toate ale patimilor biruințe. Acum dară și vremea pre noi ne cheamă spre dovedirea vederii celui întregu gînd. Că, de vreme ce adîncă pace pentru buna leage părinții noștri avea și făcea bine, cît și Selefcu, împăratul Așiei, și Nicanor să fie osebit lor agonesită la ceale sfinte, și politia la el să priimiia, atuncea

dară oarecarii cătră cea de obște unire făcîndu-să, multe fealiuri de primejdii petrecură.

CAP IV

Intre oarecarele Simon purtîndu-să împotrivă cătră Onia, cela ce oarecînd vlădicia avea pren viață, om bun și fericit, de vreme ce, în tot chipul pîrîndu-l pentru limbă, nu putu să-i facă rău. Deci pribegi ca să vînză moșia. Pentru aceea viind la Apolonie care era voivod Siriei și Finichiei, zicea: „Bun cugetătoriu fiind la lucrurile împăratului, venit-am să spui multă samă de mii de bani ai celor proști, care sînt în visteriile ierusalimleanilor, să să fie adunat la besearică, osăbiți fiind. Aceștea să cuvin să fie la Selefcu împăratul“. Aceștea toate pre amăruntul înțelegînd Apolonie, pre Simon lăuda de purtarea de grijă cătră împăratul. Și mergînd cătră Selefcu, spuse visteria banilor, și luînd de la el volnicia, degrabă la moșia noastră împreună cu blestematul Simon și cu foarte grea oaste viind, cu ale împăratului porunci zicea că au venit pentru ca să ia banii cei proștești ai visteriei. Și norodul, dosădindu-să pentru cuvîntul acela și pricinindu-să foarte groaznicu, a fi, socotind ceia ce averile ș-au încrezut la visteria besearicii să să lipsească; și întru cît putea, opriia. Iară Apolonie cu înfricoșări mergea la besearică; și preoții cu muieri și copii în besearică rugîndu-să lui Dumnezău să scutească besearica; și hulindu-să locul și suindu-să cea înarmată oaste a lui Apolonie spre jahul banilor, den ceriu îngeri călări s-au arătat, strălucind împrejur cu armele și multă frică și cutremur lor slobozind. Și căzînd mai mort Apolonie spre cea de toate neamurile a besearicii îngrădire, mînila au întinsu la ceriu și cu lacrimi pre jidovi ruga ca, rugîndu-să pentru el, vor îmblînzi oastea cea cerească. Cu aceștea cuvinte îndemnîndu-să Onia arhierul, măcară că și aiminterele s-au temut ca nu cîndai va gîndi împăratul Selefcu că den viclesug omenescu să fie omorît pre Apolonie, rugatu-s-au pentru el. Și el, foarte minunat mîntuindu-să, dusu-s-au să arate împăratului ceale ce i s-au întîmplat lui. Și murindu Selefcu împăratul, în urmă luo împărăția fiul lui, Antioh, bărbat mîndru și năsilnecu, carele, scoțînd pre Onia den vlădicie, pre Iason, fratele lui, au pus vlădică, tocmindu-se să-i dea lui pre an 3660 de talanzi; și el porunci lui și arhieru a fi și nărodul să povățuiască, carele și cercare au făcut limbii și au ieșit den politia cetății spre toată fărădeleagea, cît nu numai la marginea moșiei noastre școală fă-

cîndu-se, ce încă și ajutoriul besearcii surpase; spre carele, mîniindu-se cea dumnezeiască judecată, pre sîngur lor l-au bătut pre Antioh. Că, de vreme ce era dînd războiu despre Eghipet cu Potolomeu, și au auzit că, înțelegîndu-se cum să fie murit el, iară unii ierusalimleani foarte să să fie bucurat, degrabă dară asupra lor purcease și prădă pre ei; și poruncă puse cum, carii dentru ei întru cea părintească lege vor petreace, să moară. Și de vreme ce cu aceasta nu putu, ce toate ale lui înfricoșări și munci le vedea surpîndu-se, cît și pre muieri, căci obrăzuaia copiii cu pruncii, le surpa, știind mai nainte că aceasta vor păți. De vreme dară ce poruncile lui să batjocuriia de nărod, el sîngur, pren munci, pre fieștecarele, cîte unul, îndemna să guste de ceale pîngărite mîncări, să să lepede de jidovie.

CAP V

ăzînd dară înainte, cu sveatnicii împreună, tiranul Antioh, la oarecare loc nalt, și oștele davorind la el împrejur cu arme, porunci lor cîte unul den jidovi a-i trage și den cărnuri de porcu și ceale junghiate la idoli să-i silească să guste, iară de nu vor vrea vreunii să mănînce spurcatu, pre aceștea, în roată învîrtindu-se, să-i omoară. Și mulți împreună hrăpindu-se, unul dentîiu, anume Eliazar, de rudă preot, la știință legiutoriu și de vîrstă îndelungat,—și la mulți den cei de prejur tirani, pentru vîrstă, era cunoscut—, să aduse aproape de el. Și văzîndu-l pre el Antioh, zise: „Eu mai nainte de ce voiu înceape ce vor să fie muncile ceale asupra ta, o, bătrîne, svătui-te-voiu ca, gustînd de carne de porcu, să te mîntuiești, pentru că mă rușinez și de vîrsta ta și de cărunteate, carea, după atîtea ani, nu mi să pare a face filosofeaște, petrecînd cu legea cea jidovească. Pentru căci dară, fiind cu dare la fire de această mîncare de carne a vitei, te scîrbești? Pentru că fără de minte iaste aceasta, să nu guști den ceale ce-s, fără de ponoslu, dulci; și nedirept iaste a urî ceale ale firii haruri. Iară tu și mai fără de minte a face mi se pare, de te vei mîndri pentru adevăr, încă și pe mine vei huli, spre a ta certare. Nu te vei deștepta de la cea bîrfitoare filosofia voastră și răsipești gîndul tău cel mîhnit? Și, închinîndu-te la a mea iubitoare de oameni mîngîiare, să nu să îndure de bătrînețele tale? Pentru că—și aminte-ț aduc—, deși iaste oarecarea văzătoare putere aceștii legi ai voastre, va ierta pre tine spre toată fărădelegea ce să face de nevoie“. Într-acesta chip auzînd Eliazar, au cerșut cuvînt și, luînd volnicie, început-au a grăi în norod așa: „Noi, Antiohe, cu

dumnezeiască lege nădejduiți fiind a petreace, nici o nevoie mai sîlnică socotim a fi decît cea cătră legea noastră bună ascultare. Pentru aceea dară nici într-un chip a călca legea vom. Și ce, macară că nu cu adevărat ar fi legea noastră, în ce chip gîndești, dumnezeiască, ce într-alt chip socotim pre ea a fi dumnezăiască, nici așa slobod ar fi noao cea pentru bună-credință mărire a izmeni. Să nu socotești dară păcat mic a fi acesta, de vom mînca spurcat; pentru că, și la mici și la mari, a călca legea tot o potrivă iaste; pentru că pren fieștecare lege aseamene să mîndreaște. Ce batjocurești filosofia noastră, ca cînd nu cu bună-cuvîntare întru ea am fi sănătoș? Pentru că, întregăciunea minții pre noi ne învață ca tuturor dulceților și poftelor a birui și bărbăția a învăța, ca toată durearea de bună-voie a răbda, și dreptatea învață. Cît numai pre Cela ce iaste Dumnezău a cinsti cu mare cuviință, pentru aceea nu mîncăm spurcat; pentru că, crezînd a fi legea lui Dumnezău, știm că, după fire puind noao lege, Ziditoriu legii ne iartă, și ceale ce să vor împreuna cu ale noastre suflete au poruncit să le mîncăm, iară ceale ce vor fi împotriva au oprit, să nu le mîncăm. Tirănesc lucru iaste dară nu numai a ne îndemna pre noi să călcăm legea, ce și să mîncăm. Ce nu vei rîde asupra mea acest rîs, nici pre cei sfinți ai strămoșilor; pentru ca să păzesc legea, jurămînturi nu voiu părăsi, nici de mi-ai tăia ochii și să-m topești ficații. Nu sînt eu așa bătrîn și fără de bărbăție, cît pentru buna credință să nu mi să întinească mie gîndul. Cătră aceastea roatele găteaste și focul îl suflă mai tare. Nu așa mă îndur de ale mele bătrînețe, cît a strica eu pren mine legea cea de moșie. Nu te voiu amăgi, lege învățătoare, nici te voiu lepăda, iubită răbdare, nici te voiu rușina, filosoafe cuvinte, nici te voiu tăgădui, preoție cinstită și a punerii legii știință. Curat pre mine părinții vor priimi, netemîndu-mă de ale tale ceale pînă la moarte nevoi“.

CAP VI

Într-acesta chip împotriva răspunzînd spre ale tiranului mîngîieturi, stînd purtători de sulițe, cu amar trăgea pre Eliazar spre ceale de munci. Întîiu l-au dezbrăcat pre el și apoi, legîndu-l cu mîinile îndărăt, de amîndoao părțile cu bicele îl bătea, strigînd strigătoriu de altă parte: „Supune-te supt poruncile împăratului!“ Iară cel mare la minte Eliazar, ca în vis muncindu-se, nici într-un chip să schimba, ce, înalți întinzînd ochii la ceriu, să rumpea cu bicele cărnurile bătrînului și-i precura sîngele și coastele i să răniia. Și căzînd jos, neputînd suferi trupul durerile, drept

avea și neclătit gândul. Deci oarecare den cei amari paici sărind, în deșărturi îl lovia, ca să să scoale, fiind căzut. Iară el îngăduia durerile, și huliia nevoia, și răbda muncile; bătându-se, biruia, pre ceia ce muncia, bătrînul. Și de aceiaș carii îl muncia era cu mirare, pentru bunătatea sufletului. Pentru aceea, de o parte făcându-li-se milă pentru bătrînețele lui și despre altă parte fiind ei în pătimirea obiceiului, apropiindu-se la el oarecarii dentru ai împăratului, zicea: „Pentru ce supt răutățile acestea pre tine fără de socoteală te supui, Eleazare? Noi dară den ceale fripte cărnuri vom pune, și tu, fățărind că guști den ceale de porc, te mîntuiaște“. Și Eleazar zise: „Nu așa rău să gîndim cei ce sîntem feciorii lui Avraam, cît muindu-ne de suflet; necuvios lucru iaste noao să fățărnicim, că fără de socoteală iaste, trăind spre adevăr viața cea pînă la bătrînețe și slava cea de asupra ei după lege păzîndu-o, de acum să ne premenim și noi sînguri să ne facem celor tineri pildă necredinții, ca și arătare să ne facem mîncării de spurcăciuni; și rușinat lucru iaste, de vom mai trăi puțină vreme, și aceasta — batjocorindu-ne de cătră toț, pentru frica“. Așa mare la minte pre el văzîndu-l și nici spre mila lor premenindu-se, la foc pre el îl aduseră, unde, pre ceale cu rău meștersug lucruri de munci arzîndu-l de tot, pre el îl arunca și pocioase turnări pre nările lui vărsa. Și el, pînă la oase fiind ars și vrînd să-ș lase sufletul, întinse ochii cătră Dumnezău și zise: „Tu știi, Dumnezăule, că fiind mică puțință a mă mîntui, cu munci arzătoare moriu pentru legea. Deci blînd fii limbii Tale, destul fiind pentru dînșii cu a noastră certare; curățitoriu fă lor sîngele nostru și, în locul sufletelor lor, ia sufletul meu“. Și acestea zicînd cel sfînt bărbat, cu bună cinste muri. Mărturisit dară biruitoriu iaste patimelor cel bun credincios gînd, pentru că, de ar fi biruit patemile pre gînd, acestora dară aș da mărturia biruinții; iară acum, gîndul pre patime biruind, lui dăm cu cuviință biruința povățuirii. Și pre drept iaste a mărturisi noi tăria a fi a gîndului, unde și ceale den afară dureri arātu că au biruit gîndul, și a desfătărilor a birui, și nici la eale a se supune.

CAP VII

Pentru că, ca un bun cîrmaci, gîndul părintelui nostru Eleazar, cîrmuind a bunii-credințe corabie întru a patimelor genune, și preacăznindu-se cu ale tiranului înfricoșări, și strecurîndu-se cu ale caznelor valuri, nici într-un chip au întors cîrmele bunei-credințe, pînă unde au înotat la vadul biruinței cei fără

moarte. Nu că doară cetate, la multe și de multe fealiuri de meștersuguri au îngăduit, cu vitejie vrodinioară bătîndu-se, precum preasfîntul acela, sfîntul suflet cu cazne și cu cleaște arzîndu-se, au biruit pre cei ce încunjura, pentru gîndul bunii-credințe, care era sprîjenitoriu. Ca o margine înainte răpaos al său cuget părintele Eleazar întinzînd, au înfrînt pre ceale ce să nebunii ale patemilor furtuni. O, vreadnice al preuoției preote, nu ț-ai spurcat cei sfînției dinți, nici pre pîtecele cel ce dumnezăiasca credință au priimit, ce [nu] l-ai împreunat cu spurcată mîncare. O, tocmitoare de leage și filosoafe dumnăzăiescului cuvînt, ca aceștea trebuie a fi ceia ce preoțesc legea, carei cu al său sînge și cu vitejască sudoare ceale pînă la moarte patime sprîjenesc. Tu, părinte, buna legea noastră, pre răbdări, spre slavă o ai adevărit și, curăția cinstindu-o, nu o ai stricat, și pre fapte încrezute ai făcut ale dumnezăieștii filosofii cuvinte. O, decît munca mai silnice bătrîne și decît focul mai tare uncheașule, și mai mare decît patemile, Eleazare! Că, precum părintele Aaron, fiind înarmat cu cădealnița, pre mulțimea limbii alergîndu, pre cel arzătoriu înger au biruit, așa feciorul lui Aaron, Eleazar, pre foc topindu-să, nu i să întoarse gîndul și — cea mai de minune —, bătrîn fiind, dezlegate fiind ale trupului întinsori cătră părintele, și slăbănogite cărnurile, și ostenite vinile, să întineriră pre gîndu. O, fericite bătrînețe, și cinstite căruntețe, și viața de lege, pre carele credincioasă peceate a morții le-au săvîrșit! Vezi dară, bătrîn bărbat cea pînă la moarte dureare au trecut cu mintea pentru buna-credință; mărturisit povățuitoriu iaste patimilor cel bunu-credincios gînd. Pentru aceea dară și tinerii, cu al bunei-credințe gîndu, filosofind, mai greale munci biruiră.

CAP VIII

Pentru că, de vreme ce după aceea să birui la arătare tiranul, neputîndu să îndeamne pre bătrîn a mîncă spurcat, atuncea foarte cu patimă porunci pre alții den robimea jidovească să aducă. Și, de vor mîncă spurcat, să-i sloboază, mîncînd. Iară de să vor prici, mai amar să-i muncească. Acestea rînduind tiranul, era aducîndu-să, cu bătrînă maică, 7 frați buni și viteaji și întru tot dăruiți. Bucură-să de ei și, de buna-cuviință mirîndu-să, le zîmbi lor și, aproape chemîndu-i, zisă: „O, tinerilor cu iubire de socotință, frumsețele voastre eu laudu și, mulțime de atîtea frați preacinstind, nu numai sfătuiescu să nu vă nebuniți aceiaș nebunii cu cel mai nainte căz-

nit bătrîn, ce vă și rog, împreună îngăduind eu, ca să dobîndiți al meu prieteșug; pentru că aș putea, în ce chip a certa pre ceia ce nu ascultă la ale mele porunci, așa și a face bine celora ce pre mine bine vor asculta. Creați dară că și boierii asupra lucrurilor mele veți lua, lepădîndu-vă de cel de moșie al vostru al politiei obiceiului și luîndu viață elinească și, primenindu-vă, desfățați-vă în tinerețele voastre. Că, de vreme ce cu urgie mă veți face, pren neascultare, îndemnamă-veți pre mine spre groaznice munci pre fieștecările den voi, cîte unul, pren munci să-l pierzu. Facă-vă-se dară milă de voi, de carii și eu, nepriatenul, și de vîrste și de frumsețe nu mă înduru. Nu socotiți aceasta că doară nu vă va fi nemica neascultînd, ce cu strămutătură a muri voi iaste gata!“ Și aceastea zicînd, porunci să să puie înainte unealtele ceale de munci, ca doară și de frică va pleca pre ei să mănînce. Și deaca puseră înainte purtătorii de suliță vîrteajăle, deznodăturile, și legăturile, și roatele, și pavezele, și căldările, și tigăile, și degetarile, și mîinile ceale de fier, și peanele, și foii focului, răspunzînd tiranul, zise: „Voinicilor, fie-vă frică, că și judecata care cinstiți blîndă va fi voao, celor ce de nevoie călcați leagea!“ Și ei, auzind mîngîituri și văzînd groaznice, nu numai să temură, ce și împotriva filosofiră tiranului și, pren bună cuvîntare, tirania lui o surpară. Și ce vom gîndi? Neîndurători cu sufletele era vreunii și nebărbați întru ei? Ce cuvinte le-ar hi trebuit a zice? Au nu cu aceastea?: „O, ticăloșii noi și foarte fără de minte! Împăratul pre noi rugîndu-ne și spre bună-facere chemîndu-ne, de vom asculta de el, pentru ce cu voie deșartă pre noi ne veselim și muritoare neascultare cutezăm? Nu ne vom teame, bărbați frați, de unealtele muncilor? Și vom socoti înfricoșările caznelor, și vom fugi de mărirea cea deșartă aceasta și de cea purtătoare de pierzare semeție; să ne fie milă de vîrstele noastre. Și să nu ne îndurăm de ale maicii bătrînețe și să ne aducem aminte că, neascultînd, vom muri, și ne va ierta pre noi cea dumnezăiască judecată, pentru nevoie de împăratul temîndu-ne? Ce ne scoatem pre noi den viața cea dulce și ne lipsim pre noi de lumea cea dulce? Să nu silim nevoia, nici să iubim cînstea spre a noastră strămutare; nici sîngură leagea de bunăvoie pre noi ne omoară, temîndu-ne de unealtele ceale muncitoare. De unde s-au pus noao atîta iubire de price și ne place răbdarea cea purtătoare de moarte, putînd cu volnicie a trăi, împăratului supuîndu-ne?“ Ce de aceastea nemica nu ziseră tinerii cei ce vrea să să muncească, nici ș-au adus aminte, pentru că era nebăgători de samă de patime și sînguri-țituri de

dureri, cît, îndată ce-au tăcut tiranul sfătuiînd pre ei ca să mănînce spurcat, toți cu un glas dempreună, ca dentr-un suflet, ziseră cătră el:

CAP IX

e zăbovești, o, tirane? Pentru că gata sîntem a muri, decît a călca ceale de moșie ale noastre porunci; pentru că ne rușinăm de cuviințele ceale de la strămoș, de nu cu cea sfeatnică a legii bună ascultare și cu Moisi ne vom lăuda. Nu sfătui, tirane, fărădelegi; nu ne milui pre noi mai mult decît noi, urîndu-ne pentru că, mai greu decît moartea aceasta, socotim a fi mila ta cea spre cea fără de leage mîntuire a noastră. Și ne spari pre noi înfricoșîndu-ne cu moartea cea pren munci, precum nu cu puțin mainte de Eliazar învățînd. Și, de vreme ce bătrînii jidovilor, pentru buna-credință și munci răbdînd, au bine-crezut, mai pre drept ar fi de am muri noi, tinerii, muncile nevoilor tale nebăgîndu-le în seamă, care și învățătorul nostru, bătrînul, le-au biruit. Ispitește dară, tirane! Și cu ale noastre suflete de ne vei omori pentru buna-credință, nu gîndi să ne strici noao, muncindu-ne! Pentru că noi, pre cea rea patimă și răbdare, ale bunătății biruințe vom purta, iară tu, pentru a noastră pîngărită ucidere, destulă muncă vei îngădui, de cea dumnezăiască, veacinică“. Acestea așa zicînd, nu numai ca cînd s-ar fi îngreuiat asupra unor neascultători tiranul, ce ca și asupra unor nemulțămitori să urgisi. Drept aceaea, pre cel mai mare dentr-înșii poruncidu să îl aducă paicii și, rumpîndu-i haina, îi legară mîinile și brațele cu cureale, de altă parte, cît, bătîndu-l cu bicele, au ostenit. Nemica nu săvîrșînd, pusără-l pre el pre roată, prejur carea întinzîndu-se cel de bună rudă născut tinerel, să deznoda; și, den toate încheieturile frîngîndu-se, huliia zicînd: „Tirane preapîngărite, și al cereștii judecări vrăjmașu, și fără de omenie, n-am ucis oameni, de mă căznești într-acesta chip, nici am păgînit, ce leagea dumnezăiască păzesc“. Și, purtătorii de sulițe zicînd: „Mărturisește că vei mînca, ca să te mîntuiești de munci“, iară el zise: „Nu așa vă iaste voao mai tare roata, o, spurcați poslușnici, cît a înfrîna gîndul meu! Tăiați-mi mădularile și îm ardeți cărnurile, și strămutați închieturile, pentru că, pren toate muncile, vă voi supune pre voi, că sînguri feciorii ovreailor, pentru bunătate, sînt nebiruiți“. Aceastea zicînd, foc dedesuptu-i așternură și să deaderă în laturi, mai întinzînd roata, mînjindu-se de toate părțile roata de sînge. Și grămada cărbunilor de picăturile puroilor să stîngea și prejur osia roatei cura cărnurile. Și

tăiată împrejur fiind închegarea oaselor, cel mare la minte și tinerelul Avramieiu n-au suspinat, ce, precum în foc primenindu-se, spre nesticare răbda cu vitejie strămutările, „Asemănați-vă mie, fraților!” zicînd: „Să nu părăsiți rîndul veacului mieu, nici să vă lepădați de a frăției mele bărbăție sfîntă și blagorodnică; oștire oștiți pentru buna-credință, pren carea blîndă e cea direaptă și de moșie a noastră socotință; care s-au făcut neamului, certa-va pre cel necertat tiran“. Și aceastea zicînd cel sfînt cuvios tinerel, își lepădă sufletul. Și mirîndu-se toți de tăria sufletului lui, aducea purtătorii de sulite pre cel de vîrstă după cel dențiu, al doilea. Și puind mînile ceale de fier cu ascuțite unghi, la lucru de muncă făcut în chip de pavază, l-au legat pre el, cît întrebîndu-l de va vrea să mănînce porc, mai nainte de a se munci, cel de bună rudă gînd au auzit; trăgîndu-i cu mînile de fier carnea toată și piala capului, de la umere pînă la barbă, hiarăle ceale ca pardoșii au tras, și el, această dureare cu greu îngăduind, zicea: „Cîtu e de dulce tot chipul morții pentru cea de moșie a noastră bună-credință! Nu ți se pare, decît toți mai fără de omenie tirane, mai mult decît mine tu acum a te munci, văzînd că să biruiaște cel tirănesc al tău mîndru gînd de răbdarea cea pentru bună-credință a noastră? Pentru că eu, cu ceale pentru bunătate dulceți, de dureri mă ușurez, iară tu întru ale păgîniei înfricoșări te muncești. Iară nu vei scăpa, preapîngărite tirane, de judecățile dumnezeieștii urgii!“

CAP X

Și acesta de veacinică pomenire moarte îngăduind, cel al treilea să aducea, rugîndu-se mult de cătră mulți pentru ca, gustînd, să să mîntuiască; și el strigînd, zise: „Nu știți că un tată pre mine cu cei morți m-au semănat și unaș maică m-au născut și pre ale lor porunci ne-am hrănit. Nu leapăd cea de bună rudă a frăției rudenie“. Și ei, cu amar suferind îndrăznirea bărbatului, cu unealte puitoare la închieturi mînele lui și picioarele deznoda și, dentru închieturi zăvorîndu-le, le dejghina; și deagetele, brațele, și fluierile, și coturile le frîngea. Și nici într-un chip putea pre el să-l înfrîneze. Împrejur trăgîndu-i piala, cu marginele, vîrfurile deagetelor să belia. Și îndată-l aducea împrejurul roatei, prejur carea, dentru închietură ieșindu-i mădularele, îi scotea mădularele, își vedea cărnurile căzînd împrejur. Și asupra ficașilor picături de sînge cura. Și, vrînd să moară, zise: „Noi dară, o, preapîngărite tirane, pentru învățătura și bunătatea lui Dumnezeu aceste pătîmim, iară

tu, pentru păgînatate și pentru spurcata ucidere, nepricepute vei răbda munci“. Și acesta murînd cu cuviință frățească, pre al patrula trăgea, zicînd: „Să nu te nebunești și tu cu nebunia fraților tăi!“ Și el zise lor: „Nu aveți voi focul așa mai arzătoriu, cît să mă înfricoșați pre mine; pre fericita a fraților miei moarte și cea veacinică a tiranului perire, și pre cea pururea pomenită a celor buni credincioși viață, nu mă voi lepăda de cea de bun rod frăție. Gîndește, tirane, muncile, pentru ca și prin eale să te înveți că frate sînt celor de mai nainte munciți!“ Aceastea auzînd cel de sînge mîncătoriu, și ucigătoriu, și preapîngărit Antioh, au poruncit limba lui să-i taie. Și el zise: „Măcară că vei lua organul glasului, iară încăș și pre cei ce tac îi ascultă Dumnezeu. Iată, înainte s-au slobozit limba. Tăiași-o, că nu pentru aceasta vei tăia limba gîndului nostru. Cu dulceță pentru Dumnezeu părțile trupului le ciuntim, iară pre tine curînd te va certa Dumnezeu, pentru că pre cea cîntătoare de dumnezeieștile laude limbă o tai“.

CAP XI

Și deaca muri și acesta cu munci căznindu-se, cel al cincelea au sărit, zicînd: „Nu zăbăvi, tirane, spre cea pentru bunătate caznă, că și eu de la sini-m am venit, ca, și pre mine omorîndu-mă, certare de mai multe nedireptăți vei fi datoriu la cea cerească judecată. O, uritoare de oameni și uritoare de bunătate, ce am făcut noi de ne prazi într-acesta chip? Căci creadem în Ziditoriul tuturor și după a Lui bună lege trăim? Ce aceastea de cinste, nu de cazne sînt vreadnice“. Ca aceastea zicînd, dărdașii legîndu-l pre el, îl trăgea spre pavază, de care legîndu-l pre el de genuche și aceastea cu cleaște de fier împreunîndu-le, îi înduplecară mijlocul spre o pană de roată, prejur carele cu totul pre împrejurul roatei, ca un scorpiu înfrîngîndu-se, să deznoda. Într-acestaș chip și duhul strîngîndu-i-se, și trupul rupîndu-se: „Bune — zicea —, fără de voie, o, tirane, hărăzești noao haruri, pren mai tari dureri, arătînd cea despre legea noastră tărie“. Și murînd și acesta, cel a șaselea tinirel să aducea; pre carele, întrebînd tiranul de va vrea să mănînce, să să slobozească, zise: „Eu de vîrstă decît frați sînt mai tînăr, iară la cuget de o vîrstă, pentru că la aceasteaș și născînd și hrînindu-ne am fost; și pentru aceasteaș și a muri datori sîntem aseamene. Deci, de ți se pare ție a munci căci nu mănîncu spurcat, munceaște!“ Aceastea el zicîndu-le, aducea pre el la roată, de carea întinzîndu-se

afară den mădulare și dejghinându-să, să ardea dedesupt; și cu frigări ascuțite arzându-le, la spate le aducea, și coastele pătrunzându-le, și ficații ardea. Și el, căznindu-să, cel de sfântă și cuvioasă osteneală, zicea: „Spre carele, pentru buna-credință, spre deprindere de dureri, atîtea frați, chemați fiind, nu ne-am biruit, pentru că nebiruită iaste, o, tirane, cea bună-credincioasă știință, cu bună bunătate înarmatu fiind, voiu muri și eu cu frații miei, mare vrăjmaș al meu biruind, înnoitoare de munci și vrăjmași celor ce adevărat binecred. Șase tinerei am surpat tirania ta, pentru că a nu putea tu să premenești gîndul nostru, nici a ne sili cătră mîncarea spurcăciunii, au nu-ți iaste ție surpare? Focul tău reace e la noi, și fără de dureare pavezele, că nu ai tiranului, ce ai dumnezeieștii legi stau înaintea noastră purtători de sulite. Pentru aceea nebiruit avem gîndul“.

CAP XII

Si deaca și acesta cu fericire muri puindu-se întru o căldare, cel al șaptelea veni, decît toți mai tînăr, spre carele milostivindu-să tiranul, macară că rău de cătră toți frații pre sine chinuindu-să, ades tiranul, și văzînd legăturile prejur, copil fiindu, mai aproape de el l-au chemat și a-l mîngîia să ispitia, zicîndu: „Săvîrșitul nebuniei fraților tăi îl vezi, că, pentru neascultarea, strămutîndu-să, au murit. Și tu, de nu vei asculta, sărace, muncindu-te și tu, vei muri mai nainte de vreme-ți; iară ascultînd, priatin vei fi și lucrurile împărăției vei povățui“. Și aceastea mîngîindu-l, pre maica copilului au chemat, ca, de sine făcîndu-i-să milă, de atîtea feciori fiind lipsită, să să pornească cătră mîntuire, cu bună ascultare făcînd pre cel rămas; și maică-sa, cu cel ovreiescu glas îndemnîndu-l pre el, după cum vom grăi, „Dezlegați-mă, zise, ca să zicu împăratului și, împreună cu el, la toți priatenui“. Și bucurîndu-se foarte spre făgăduința copilului, de sîrg îl dezlegară. Și alergînd la una de aproape den tigăi necurate, zise: „Și decît toți răii prea păgîne tirane, nu te rușinași, de la Dumnezău luînd bunătățile și împărăția, și slugile Lui a le omorî, și pre cei de bună-credință învățatori să-i strămuți? Pentru care așteaptă-te certarea mai cu adease și veacinicul focu, și munci carele în tot veacul nu te vor părăsi. Nu te rușinași, om fiind, cel ce ești aseamenea ca o hiară, pre cei de o potrivă pătimitori și tot den niște stihii fiind făcuți, să le tai limbile și, într-acesta chip muncindu-i, să-i căznești? Alții dară, vitejaște murind, au plinit cea cătră Dumnezău bună-credință,

iară tu rău vei plînge, pre cei ai bunătății ostenitori fără de vină omorîndu-i. Pentru aceea și eu a muri vrînd, nu fug de cătră a fraților miei vitejie“. Și aceastea zicînd, sîngur au sărit asupra tigăilor și așa-ș deade sufletul.

CAP XIII

ezi dară că ceale pînă la moarte dureri au călcat cei șapte frați. Împreună s-au mărturisit de cătră toate părțile, că sîngur-țiiitoriu patemilor iaste cel bun-credincios gînd; că în ce chip, de s-ar fi supus patemilor, ar fi mîncat spurcat, zicere-am: Aceștea dară pre sine să să fie biruit. Ce acum nu așa, ce cu gîndul cel ce să laudă la Dumnezău au biruit patimele; și nu iaste a ne băga de samă domnia cugetului, pentru că au biruit și patema și durerile. Cum dară nu iaste la aceștea cuvîntarea cea bună, de patemi biruitoare, a mărturisi, cării pren ale focului dureri nu s-au întorsu? Pentru că, în ce chip sînt puse, înainte-s turnurile limanurilor, înfricoșerile valurilor înfrîngîndu-le, cu liniște da vadul celor ce umblă, așa cea cu șapte turnuri a tinerilor bună cuvîntare, care au întărit vadul bunei-credințe, au biruit neoprirea patemilor. Pentru că, întinzînd danțul bunei-credințe, îndemnară-se unul pe altul, zicînd: „Frățeaste să murim, fraților, pentru leagea! Să ne asămănăm celor trei tineri de la Siria, cării pre cel întocma cu focul cuptoriu au călcat. Să nu fim bărbați fricoș cătră a bunei-credințe arătare“. Și unul, „Aibi nădejde, frate!“ zicea; iară altul: „Cu blagorodnie rabdă!“; iară altul, pomenind, zicea: „Aduceți-vă aminte de unde sînteț!“; sau „Cu mîna Cărui părinte a să junghia pentru buna-credință au îngăduit Isaac?“ Și fieștecare, unul altuia, toți împreună căutînd luminos și foarte îndrăzneți loruș, zicea: „Lui Dumnezău să ne făgăduim den toată inema, Celui ce au dat sufletele, și să ne purtăm prejur paza legii! Trupurile să nu ne teamem de cela ce să pare că omoară trupul, pentru că mare e primejdia sufletului în munca cea veacinică“, zicînd celor ce calcă porunca lui Dumnezău: „Să ne înarmăm dară cu dumnezeiasca biruință dumnezeiescului gîndu, pentru că, așa murind noi, Avraam, Isaac și Iacov ne vor arăta și toți părinții ne vor lăuda“. Și fieștecărui den frații cei ce să trăgea dentru ei zicea cei rămaș: „Să nu ne rușinezi pre noi, frate, nici să amăgești pre ceia ce au murit mai nainte de noi frați; nu fiț necunoscători de ale frăției dragoste, carele cea dumnezeiască și preainălțată socoteală pren părinț celor ce s-au făcut le-au împărțit și pren pîntecel maicei răsădind, în-

tru care, fraților, vremea potrivă lăcuindu-o, și întru unaș vreme zidindu-ne, și de la un sînge crescîndu-ne, și pren un suflet săvîrșîndu-ne, și pren mijlocul unii vremi născîndu-ne, și tot dentru unele izvoară bînd lapte, dentru carii împreună să hrănescu de-mbrățășare iubitoare de frați suflete și crescū mai tare, pentru soția ta te hrăniū, și pentru cea de toate zilele obi-ciuire, și ceialalte învățături, și pentru a noastră legea lui Dumnezeu învățatură“. Așadară, fiind împreună pătimitoare iubirea frăției, cei șapte fraț mai vîrtos a patemi împreună fură întru eiș, pentru că, o lege fiind învățați, și tot unele bunătăți învățînd, și cu cea dreaptă viață împreună hrănindu-se, mai vîrtos pre ei să iubiia, pentru că cea aseamene rîvnire a bunei bunătăți adăogea lor cea dentru ei unire; pentru că cu bună-credință mai dorită lor îș făcea iubirea frăției, ce însă și pentru fire, și pentru obiceaiu, și ale bunătăților năravuri, ceale ale frăției lor iubiri împreună adăogînd, fură plăcuți frații pentru buna-credință, cei rămaș pre cei ce să căznesc vâzînd pînă la moarte muncindu-se.

CAP XIV

Si încă și la caznă îndemnînd, cît nu numai a nu băga samă durerile, ce încă și patimile iubirei de frăție a birui, oh, decît ale împărăților gînduri mai împărătești și decît cei volnici mai volnici, nimeni dentru cei 7 tineri s-au spăimîntat, nici cătră moarte s-au lenevit, ce toți, ca spre a nemorții cale alergînd, spre cea pren munci moarte sîrguia. Și precum mîinile împreună și picioarele împreună cu ale sufletului povățuituri să pornesc, așa sfinții tinereii aceia, ca dentru un suflet, de cea fără de moarte bună-credință pornindu-se, spre cea pentru ea moarte să tocmiră. O, preasfîntă săptămînă a celor tocmiț împreună frați, pentru că, în ce chip 7 zile sînt ale facerii lumii, prejur buna-credință, așa prejur săptămînă jucînd, tinerii încungiura, frica muncilor surpînd. Acum noi, auzînd chinuirea tinerilor ne îngrozim, iară aceia, nu numai vâzînd, ce nici auzînd cuvîntul înfricoșării cel de-ndată, ce încă și pătimînd, răbda. Și aceasta pren ale focului dureri, dentru carele ce altă ar fi mai cu dureare? Pentru că ascuțită și cu cutremur fiind putearea focului, de sîrg au topit trupurile. Și nu socotiț lucru minunat de au biruit gîndul bărbaților acelora întru munci, unde și a muierii minte, mai de multe chipuri, au nepregetat durerile, pentru că maica celor 7 tinereii acelora au suferiț strămutăturile fieștecăruia den fii. Și să veade cum de multe fealiuri iaste a iubirei de fii

dragoste, trăgînd toate cătră a fiilor împreună-pățimire, unde și ceale necuvîntătoare vite, spre ceale ce să nasc dentrînsele, aseamene împreună-pățimire și dragoste au ca și oamenii. Și ce trebuie a arăta la fii patima cea ce iaste pren ceale necuvîntătoare vite? Unde și albinele, pentru nașterea cerii, să apără de cei ce să apropie și ca cu bold de hier lovesc pre cei ce să apropie la cuibul lor și să apără pînă la moarte.

CAP XV

Lară muma celor tineri, care era cu Avraam la un suflet, nu o au mutat cea dempreună-patimă; nu fiilor muma cea mai cu dor, doao lucruri fiind înainte: buna-credință și a celor șapte fii mîntuire, [nu] cea după vreme, după a tiranului făgăduință, [ce] buna-credință mai mult au îndrăgit, ceaea ce mîntuiaște la veacinică viață după Dumnezeu. O, în ce chip aș grăi, după închipuire, ceale iubitoare de fii ale părinților patime, a sufletului și a chipului asemănare la un copil, minunat chip mic de copil pecetluindu-se? Mai vîrtos că maicile, fiind mai pătimașă decît tații, la naștere sînt mai împreună-pățimitoare, pentru că, cu cît sînt mai slabe de inimă și mai iubitoare la naștere sînt maicele, cu atîta mai vîrtos sînt iubitoare de fii; și decît toate maicele făcutu-s-au a acestor șapte muma mai iubitoare de fii, carea, cu șapte nașteri, cea cătră ei răsedînd iubire cu dragoste și, pentru multele dureri ale fieștecăruia dentrînșii, cea învățată muma avînd cea dempreună-pățimire cătră ei, pentru frica cea dumnezăiască n-au băgat samă de a fiilor deșartă mîntuire. Și încă și pentru cea bună bunătate a fiilor și cea cătră legea lor bună patimă, mai mare avea dragostea la dînșii, pentru că drepti era, și întregi la minte, și tari de suflete, iubitori de frați, iubitori de maică, așa cît și pînă la moarte ceale ale legii păzînd, asculta pre ea. Ce însă măcară că atîtea fiind ceale de iubirea fiilor, spre cea dempreună-pățimire trăgînd ei pre muma-sa, asupra niciunuia dentru ei ceale de toate fealiurile cazne au putut să mute gîndul ei, ce cîte un fiu și împreună pre toți muma îi îndemna la cea pentru bună-credință moarte. O, fire sfîntă, și iubire de părinți, și înțeleagere iubitoare, cu dragoste, și hrană, și ale maicelor neînfrînte patimi, cîte unul strămutîndu-se și arzîndu-se vâzînd, muma nu se schimba, pentru buna-credință, trupurile fiilor vedea prejur foc topindu-se, și ale mînilor și ale picioarelor deagete pre pămînt adiînd, și cealea ale capetelor pînă la bărbii cărnuri ca niște obraze, înainte zăcînd, o, mai amar acum

maica dureri ispitindu-se pentru durerile ceale ce era asupra lor! O, singură muiare, buna-credință întreagă născându-o, nu te-au mutat cel dentiu născut dându-ș suflarea, nici al doilea care era în munci n-au văzut la tine jale, nici al treilea, dându-ș sufletul, nici ochii fieștecăruia văzînd, ca juncii, asupra muncilor căutînd cazna lor și nările însemnînd înainte moartea lor; n-ai plîns văzînd trupurile fiilor arzîndu-se, și preste mîni mîni tăindu-se, și preste capete capete tăindu-se de la grumazi, și preste morți morți căzînd; și movilă văzînd danțul fiilor pren munci, n-ai lăcrămat. Nu sînt așa ale sirinilor viersuri, nici glasurile de lebădă trag cătră iubirea auzului pre ceia ce aud glasurile de fii cu cazne pre maică strigînd, pentru că , în ce chip la sfătuire întru al ei suflet, văzînd groaznici sfeatnici: firea, și nașterea, și iubirea fiilor, și a fiilor strămutături, doi sorți șiind muma: de moarte și de mîntuire, pentru fii, n-au conosciut pre cea ce mîntuia șapte fii, spre mîntuire de puțină vreme, de cea de Dumnezău crezătoare a lui Avraam tărie fata ș-au adus aminte. O, maica neamului, izbînditoare de leage, și scutitoare bunii-credințe, și pren osteneala ficașilor purtătoare de biruință! O, ceaea care ești decît bărbații spre tărie mai bărbată și decît bărbații cătră răbdare mai vitează, pentru că, în ce chip chivotul lui Noe întru cel den mulțimea lumii potop purtînd lumea, tare răbda valurile, așa și tu, păzitoare legii, de toate părțile, întru ceale ale patimilor răvărșîndu-te cu potop și cu tare vînturi, cu ale cuielor munci cuprînzîndu-te, vitejaște ai răbdat cea pentru bună-credință fortună.

CAP XVI

Vezi dară, și muiare bătrînă, și de șapte copii mumă, au răbdat văzînd ceale pînă la munci ale fiilor: Mărturisit iaste sîngur-șiiitoriu patimilor cel bun-credincios gîndu. Arătat-am dară că nu numai bărbați patimile au biruit, ce și muiare ceale prea mari munci au trecut, cu gîndul. Și nu așa sălbatică era leii cei prejur Daniil, nici ceia ce spre Misail ardea cuptoriul cu prea văpăiosul foc, precum a iubirii de fii fire ardea pre ea, văzînd pre ei așa în multe fealiuri căznîndu-să cei șapte fii; ce cu gîndul bunii-credințe au potolit atîtea și ca aceastea patime muma, pentru că aceasta iaste a socoti, că, de ar fi fost muiare fricoasă la suflet, măcară că mumă era lor, ar fi plînsu pentru ei și, poate fi, aceastea ar fi zis așa: „O, ticăloasa eu, și de multe ori de trei ori ticăloasă, carea șapte copii născînd, a niceunuia maică m-am făcut! O, deșarte șapte purtări de

nașteri și nefolositori șapte cîte de zece luni! Și aplecături fără rod, în deșert. O, fiilor, asupra voastră multe dureri am răbdat și mai greale griji de hrană! O, fiilor miei, cei neînsurați și cei însurați fără de folos, nu voi vedea dentru voi fii, nici moașă chemîndu-mă mă voi ferici! O, cea de mulți feciori și buni feciori, eu, muiare văduvă și singură mult jăluită, nici de voi muri, să mă îngroape afară den fii cineva!“ Ce cu aceasta plîngere pre nimeni nu plîngea cea sfîntă și bună-credincioasă maică. Nici, ca să nu moară, înturna pre vrurul dentru ei; nici, ca cînd n-ar hi murit, s-au mîhnit, ce, ca de diamant avînd gîndul și spre nemoarte, de iznoavă, zidînd numărul fiilor, mai vîrtos, pentru bună-credința, spre moarte pre ei îi îndemna rugîndu-să. O, maică, pentru buna-credință a lui Dumnezău oșteancă bătrînă, și pren răbdare muierescă și pre tiran ai biruit; și cu faptele, și cu cuvintele mai tare te-ai aflat decît un bărbat, pentru căci că te-ai prinsu cu copiii-ș și stai, văzînd pre Eleazar muncîndu-să, și ziceai copiilor cu cea ovreiască limbă: „O, copii, vitejască e ostineala, spre care chemîndu-vă, pentru mărturisirea limbii osteniți-vă cu osîrdie pentru cea părintească leage, pentru că grozav iaste cel bătrîn acesta a răbda ceale pentru bună-credință dureri! Și voi, tinerei fiind, să vă îngroziș de munci? Aduceți-vă aminte că pentru Dumnezău cu lumea v-ați împreunat și viața ați gustat. Pentru aceaea datori sînteți toată durearea să suferiți pentru Dumnezău, pentru Carele și părintele nostru, Avraam, sîrguia pre părintele limbilor, pre fiu-său, Isaac, să-l junghe. Și mîna cea părintească văzîndu-o purtătoare de sabie, aducîndu-o asupra lui, nu s-au spămîntat. Și Daniil cel drept la lei s-au băgat. Și Anania, Azaria și Misail la cuptoriul focului s-au împrăștiat, și au răbdat pentru Dumnezău. Și voi dară, aceaeaș credință cătră Dumnezău avînd, nu vă scîrbiți, pentru că nesocotit lucru iaste, știînd bună-credința, să nu vă împotriviți durerilor“. Pren aceastea cuvinte, cea de șapte fii maică, cîte unul, pre fieștecarele den fii ruga să moară, încă și aceastea știînd, că cei ce mor pentru Dumnezău, trăiescu lui Dumnezău, ca și Avraam, Isaac și Iacov și toți patriarșii.

CAP XVII

S i zicea și unii den purtătorii de sulețe cum, cînd era să să prinză și ea cătră moarte, pentru ca să nu să atingă cineva de trupul ei, singură s-au aruncat asupra focului. O, maică, care împreună cu șapte fii ai surpat si-

la tiranului, și ai izmenit ceale reale socoteale ale lui, și ai arătat vitejia credinței! Tu, ca un acoperimînt preste stîlpii fiilor vitejaște fiind întărit, neclătit ai suferit cutremurul cel dupre munci! Îndrăznește dară, o, maică cu suflet svînt, nădeajde îngăduinții avînd adevărită cătră Dumnezeu! Nu așa iaste luna la ceriu cu stealele cinstită, precum tu, stealele—cei șapte copii—, luminîndu-i cătră bună-credință, cinstită ești la Dumnezeu și ești întărită la ceriu împreună cu ei, pentru că era nașterea copiilor tăi de la Avraam părintele. Iară de ar fi prilej noao ca asupra unii table a zugrăvi a bunii-credințe istorie, nu s-ară îngrozi ceia ce ar vedea maică de șapte fii, pentru buna-credință multe fealiuri de munci făcîndu-se, pînă la moarte îngăduind? Pentru că și vreadnic era pre acelaș mormînt a scrie și aceastea, celor dentru limbă, spre pomenire, zicîndu-se: „Aicea cel svînt bătrîn și șapte copii s-au îngropat, pren a tiranului silă vrînd să surpe politia ovreailor; carii au și izbîndit neamul, spre Dumnezeu căutînd și pînă la moarte muncile îngăduindu-le“. Pentru că adevărată osteneala dumnezeiască e, care pren ei s-au făcut, pentru că biruia atuncea bunătatea pre-îngăduință, ispitind biruința cu nesticare întru viață de mulți ani. Și Eleazar înainte să osteniia, și maica celor șapte fii împreună biruia, și frații să osteniia, tiranul împotriva să nevoia, iară lumea și a oamenilor viață priviia și credința dumnezeiască biruia, pre ai săi biruitori cununîndu-i. Carii nu s-au mirat de cei ai dumnezeieștii puneri-de-leage biruitorii? Carii nu s-au îngrozit? Acesta dară, tiranul, și tot sfatul, s-au minunat de a lor îngăduință; pentru că și zice Moisi: „Și toți svinții—supt mînil Tale!“ Și aceștea dară, svințindu-se, pentru Dumnezeu s-au cinstit. Și pren sîngele acelor bunicredincioși, și acei curățitoare moarte a lor, cea dumnezeiască pronie pre Israil, mainte chinuindu-se, l-au mîntuit. Pentru că, cătră vitejia bunătății lor și cea spre muncile lor îngăduință tiranul Antioh căutînd, strigă la oștașii lui: „Pildă a celora răbdare! Țineți-vă viteaji și bărbați spre războiu pedestru și spre încungiurare de cetate!“ Și jăfuind, au biruit pre toți vrăjmașii. O, cei den sămînța lui Avraam strănepoți, fii israilteani, ascultați leagea aceasta și în tot chipul bine-creadeț, conoscînd că al patimilor stăpînitoriu iaste cel bunicredincios gînd.

CAP XVIII

i nu numai celor den lăuntru, și celor den afară dureri, pentru care, pentru bună-credință dîndu-ș trupurile durerilor, aceia nu numai de cătră oameni să lăudară, ce și de dumnezeiasca parte să învredniciră și, ca să aibă pace limba și buna-legiuire, cea de moșie, înnoind, au încungiurat pre vrăjmași. Și tiranul Antioh, și pre pămînt s-au certat, și murind să căznească, pentru că, deaca nemică întru nemică nu putu să îndeamne pre ierusalimiteani a păgîni și den ceale de moșie obiceiaie a-i scoate, atuncea, rădicîndu-se de la Ierusalim, au oștit asupra persilor. Și zicea maica celor 7 copii, cea direaptă, și aceastea cătră fii, că „M-am născut fecioară curată, nici am călcat părinteasca casă și păziiam cea zidită coastă. Nu m-au stricat pre mine stricătoriu den pustiu sau stricătoriu la cîmp, nici mi-au vătămă ceale curate ale fecioriei vătămătoriu cel amăgitoriu, șarpele, ce am așteptat vreamea vîrstei cu bărbat și, aceștea de vîrstă fiind, au murit tatul fericit dară, pentru că cel al bunilor feciori traiu trăind, vreamea cea a fără de feciori n-au ajuns a să chinui; carele învăța pre noi, încă fiind împreună cu noi, leagea. Și prorocii, pre Avel, cel ce -au omorît de Cain, cetiia noao, și pre Isaac, cel ce să da jîrtvă, pre Iosif cel den temniță, și zicea noao pre cel rîvnitoriu Finies, și învăța pre noi pre cei den foc, Anania, și Azaria, și Misail; slăviia și pre cel den groapa leilor, Daniil, pre carele fericii; și pomeniia noao scriptura Isaiei zicînd: ‘Macară pren foc de vei treace, văpaia nu te va arde’; pre cel de cîntări scriitoriu David ne cînta noao, zicînd: ‘Multe sînt necazurile dreptilor’; pre Solomon pilduia noao, zicînd: ‘Lemnul vieții—la toți cei ce fac voia Lui’; pre Ezechiil adeveriia, zicînd: ‘Au trăi-vor oasele ceale uscate aceastea?’; iară cîntarea carea au învățat Moisi n-au uitat, învățînd și zicînd: ‘Eu voi uide și a trăi voi face. Aceasta e viața voastră și îndelungarea zilelor’“. O, amară cea de atuncea zi, și nu amară, cînd cel amar tiran al elenilor, foc ațîțînd la căldări cumplite, și cu unde mîinii aducînd preste pavăză, și toate caznele lui preste cei șapte copii ai avramiancii, și de luminile ochilor i-au orbit, și limbile le-au tăiat, și cu munci de multe fealiuri i-au omorît, pentru carele cea dumnăziască certare certat-au și va certa pre acel păgîn, iară avramiei copii cu cea purtătoare de biruință maică la cinul părinților împreună petrec, suflete curate, fără-de-moarte luînd de la Dumnezeu, la
Care e mărirea
în veaci!
Amin!

DE LA MATTHEI SVINTA EVANGHELIE. CAP. I

1 artea nașterii lui Iisus
2 Hristos, fiul lui David, fiul
3 lui Avraam. Avraam au
născut pre Isaac, iară Isaac
au născut pre Iacov, iară
Iacov născu pre Iuda și
pre frații lui, Iară Iuda
născu pre Fares și pre
Zara den Thamar, iară Fares născu pre Esrom
4 și Esrom născu pre Aram. Aram născu
pre Aminadav, iară Aminadav născu pre
5 Nasson, Nasson născu pre Salmon, Sal-
mon născu pre Vooz den Rahav, iară Vooz
născu pre Ovid den Ruth, iară Ovid născu
6 pre Iesei. Iesei născu pre David împăra-
tul, iară David împărat născu pre Solomon
7 den muiarea carea au fost a Uriei. Solo-
mon născu pre Rovoam, iară Rovoam
născu pre Avia și Avia născu pre Assa.
8 Assa născu pre Iosafat, iară Iosafat născu
pre Ioram, și Ioram născu pre Ozia,
9 Iară Ozia născu pre Ioatham, iară Ioatham
născu pre Ahaz, iară Ahaz născu pre
10 Ezechia. Ezechia născu pre Manasi, iară
11 Manasi născu pre Amon. Amon născu
pre Iosia, iară Iosia născu pre Iehonia și
pre frații lui, spre mutarea Vavilonului.
12 Iară după mutarea Vavilonului, Iehonia
născu pre Salathiil, iară Salathiil născu pre
13 Zorovavel. Zorovavel născu pre Aviud,
iară Aviud născu pre Eliachim, iară Eliachim
14 născu pre Azor. Azor născu pre Sadoc,
iară Sadoc născu pre Ahim și Ahim născu
15 pre Eliud. Eliud născu pre Eleazar,
16 iară Eleazar născu pre Matthan, Iară
Matthan născu pre Iacov, iară Iacov născu
pre Iosif, bărbatul Mariei, dentru carea
S-au născut Iisus, carele să cheamă Hristos.
17 Toate dară neamurile de la Avraam pînă la
David, 14 neamuri, și de la David pînă la
mutarea în Vavilon, neamuri 14, și de la
mutarea Vavilonului pînă la Hristos,
18 neamuri 14. Iară nașterea lui Iisus
Hristos așa era, că logodindu-se maica Lui,
Maria, cu Iosif, mai nainte pînă nu se
adunase ei, află-se în pîntece avînd den

Duhul Sfînt. Iară Iosif, bărbatul ei, fiind 19
drept și nevrînd să o vădească pre ea, vru
să o lase pre ascuns. Și cugetînd el aceas- 20
tea, iată îngerul Domnului i să arătă lui
în vis grăind: „Iosife, fiul lui David, nu te
teame a lua pre Maria muiarea ta, că cel
născut întru ea den Duhul Sfînt iaste. 21
Și naște-va fiu și vei chema numele Lui
Iisus, că Acela va mîntui pre norodul Lui
den păcatele lor. Și aceasta tot fu ca să 22
să împle ce e zis de Domnul pren prorocul
zicînd: ‘Iată, fecioara în pîntece va avea 23
și va naște fiu și vor chema numele lui
Emmanuil, carele iaste tălmăcindu-se: ‘Cu
noi Dumnezeu’“. Și sculîndu-se Iosif 24
den somn, au făcut cum au poruncit îngerul
Domnului și luo pre muiarea lui. Și nu 25
o cunoscă pre ea pînă unde au născut pre
fiul ei cel născut dentîu și chemă nume
lui Iisus.

CAP II

Iară Iisus născîndu-Să în Vithleae- 1
mul jidovesc, în zilele lui Irod
împărat, iată, vrăjitorii de la
răsărituri au venit la Ierusalim,
Zicînd: „Unde iaste cel ce s-au 2
născut, Împăratul jidovilor? Că am văzut
steaua Lui spre răsărit și am venit să ne
închinăm Lui“. Și auzînd Irod împărat, 3
să turbură, și tot Ierusalimul cu el. Și 4
adunînd pre toți arhierii și cărturarii
norodului, întreba de ei unde Să naște
Hristos. Iară ei zisără lui: „În Vithleae- 5
mul Iudeii, pentru că așa iaste scris pren
prorocul: ‘Și tu, Vithleame, pămîntul 6
Iudii, nici într-un chip mai mic ești întru
povățuitorii Iudii; că dentru tine va ieși
Povățuitoriu Carele paște pre norodul
Mieu, Israil’“. Atuncea Irod, pre ascunsu 7
chemînd pre vrăjitori, cercetă de la ei
vreamea ceii ce s-au arătat stea. Și 8
trimițînd pre ei în Vithleam zise: „Ducî-
du-vă, cercetați cu de-adins de Cocon; și
deacă-L veți afla, dați-m știre, ca să viiu și 9
eu să mă închin Lui“. Iară ei, ascultînd
pre împăra-

tul, mearseră; și iată, steaua carea au văzut la răsărit înainte aducea pre ei, pînă viind au stătut deasupra unde era Coconul.

10 Iară deaca văzură steaua, să bucurară bucurie mare foarte. Și întrînd în casă, aflară

11 Coconul cu Maria, muma Lui, și căzînd să închină Lui și, deșchizînd comoarale lor, adusă Lui darure; aur și tămîie și

12 zmirnă. Și luînd răspuns în vis să nu să întoarcă cătră Irod, pren altă cale s-au dus

13 la țara lor. Și ducîndu-să ei, iată, îngerul Domnului să arătă în vis lui Iosif zicînd: „Sculîndu-te, ia Coconul și pre muma Lui și fugi la Eghiptet și fii acolo pînă voi zice ție; pentru că va să caute Irod pre Cocon

14 să-L piarză“. Iară el sculîndu-să, lu Coconul și pre maica Lui noaptea și să

15 dusă la Eghiptet. Și fu acolo pînă la moartea lui Irod, ca să să plinească ce e zis de Domnul pren prorocul zicînd: „Den Eghiptet am chemat pre Fiiul Mieui“. Atuncea

16 Irod, văzînd că fu batjocorit de vrăjitori, să mînie foarte și trimițînd au ucisu pre toți copiii cei den Vithleam și den toate hotărările lui, de doi ani și mai mici, după vreamea

17 carea au iscodit de la vrăjitori. Atuncea să plini ceaea ce s-au grăit de Ieremia

18 prorocul zicînd: „Glas în Rama să auzi, plîngere și suspin și țipăt mult; Rahil plîngîndu copiii săi și nu vrea să să mîngîie, căci nu era“. Iară deaca muri Irod, iată,

19 îngerul Domnului în vis să arătă lui Iosif în Eghiptet zicînd: „Scoală și ia Coconul și

20 pre maica Lui și te du în pămîntul lui Israil, că au murit ceia ce căuta sufletul Coconului“. Iară el sculîndu-să, lu Coconul și

21 pre maica Lui și veni în pămîntul lui Israil. Și auzînd că Arhelau împărățeaște în Iudea în locul lui Irod, tătîne-său, să temu a merge acolo și, luînd știre în vis, să dusă în

22 părțile Galileii. Și venînd sălășlui în cetatea carea să cheamă Nazareth, ca să să împle ceaea ce s-au grăit pren proroci, că

23 Să va chema Nazarinean.

CAP III

1 **I**n zilele acealea, veni Ioan Botezătorul propoveduînd în pustiiul Iudei. Și zicînd: „Pocăiți-vă, că s-au apropiat împărăția ceriurilor. Că acesta e cel ce s-au grăit de Isaia

2 prorocul zicînd: Glasul celui ce strigă în pustiiu: ‘Gătiț calea Domnului, direapte

3 faceț cărările Lui!’“. Și acesta Ioan avea îmbrăcămîntea lui de păr de cămilă și brîu de curea prejur mijlocul lui; și hrana

4 lui era vlăstare și miare sălbatecă. Atuncea ieși la el Ierusalimul și toată Iudeia și tot

5 împrejurul Iordanului. Și să boteza de la

el în Iordan ispoveduîndu-ș păcatele lor. Și văzînd mulți den farisei și saduchei

7 viind cătră botezul lui, zise lor: „Pui de năpîrci, cine v-au arătat voao să fugiț de urgia cea viitoare? Faceț dară rod vreadnic

8 pocăinței. Și să nu vă pară a grăi întru voi: ‘Părinte avem pre Avraam!’, că zic voao că poate Dumnezău den pietrile

9 aceastea să rîdice feciori lui Avraam. Și, iată, și săcurea zace la rădăcina copacilor; deci tot pomul ce nu face rod bun

10 taie-să și în foc să bagă. Că eu botez pre voi cu apă întru pocăință; iară Cel ce vine după mine mai tare de mine iaste, Căruia nu-s destul să-I port încălțămintele; Acela va boteza pre voi cu Duhul Sfînt și

11 cu foc; Căruia e lopata în mîna Lui și va curăți area Lui și va aduna grîul Lui în jîtniță, iară paiete le va arde în focul nestins“. Atuncea veni Iisus den Galileala Iordan cătră

12 Ioan, să Să boteze de dinsul. Iară Ioan opriă pre El, zicînd: „Eu trebuiesc să mă botez de Tine; și Tu vii la mine?“ Și răspunzînd

13 Iisus zise cătră el: „Lasă acum, că așa să cade noao a împlea toată direptatea“. Atunci lăsă pre El. Și botezîndu-Se

14 Iisus, numaidecît ieși den apă și, iată, I să deșchisără Lui ceriurile și văzu Duhul lui Dumnezău pogorînd ca un porumb și viind spre El. Și iată glas den ceriuri grăind:

15 „Acesta iaste Fiiul Mieui cel iubit, întru carele bine-vruiu“.

CAP IV

1 **A**tuncea Iisus aduse-Să de Duhul la pustie să Să ispitească de diavolul. Și postînd 40 de zile și 40 de

2 nopți, apoi flămînzi. Și apropiîndu-să cătră El ispititorul, zise: „De ești Fiiul lui Dumnezău, zi ca pietrile

3 aceastea pîini să să facă“. Iară El răspunzînd zise: „Scriu iaste: Nu numai cu pîine va trăi omul, ce cu tot cuvîntul carele iaste den

4 gura lui Dumnezeu“. Atunci lu pre El diavolul întru sfînta cetate și-L puse pre El pre aripa beserecii. Și zise Lui: „De

5 ești Fiiul lui Dumnezău, pune-Te pre Tine jos, că scrisu-s-au că: ‘Va porunci îngerilor Săi de Tine; și preste mîini rîdica-Te-vor, să nu cîndva poticnești de piatră piciorul Tău’“. Zise Iisus lui: „Iară s-au scris: ‘Să

6 nu ispitești pre Domnul Dumnezăul tău’“. Iară lu pre El diavolul într-un munte înalt

7 foarte și arătă Lui toate împărățiile lumii și mărirea lor. Și zise Lui: „Toate aceastea voi da Ție, de Te vei pleca să Te închini mie“. Atuncea zise Iisus lui: „Du-te denapoia Mea, satano, că scrisu-s-au: ‘Domnului Dumnezeului tău să te închini, și Lui

8 sîngur să slujăști’“. Atuncea lăsă pre El diavolul și iată, îngerii să apropiară și slujia Lui. Și auzînd Iisus că Ioan s-au

9 prins, mearse în Galilea.

13 Și lăsînd Nazaretul, veni și lăcui în Capernaum, lîngă mare, în hotarăle lui Zavulon
 14 și lui Neftalim; Ca să să împle ce s-au
 15 zis pren Isaia prorocul zicînd: „Pămîntul
 lui Zavulon și pămîntul lui Neftalim, calea
 16 mării, de ceaea parte de Iordan, Galilea
 limbilor, Nărodul cel ce șădea într-untu-
 nearec văzu lumină mare; și celor ce șădea în
 locul și în umbra morții, lumină răsări lor“.
 17 De atunce începu Iisus a propovedui și a
 grăi: „Pocăiți-vă, că s-au apropiat împărăția
 18 ceriurilor“. Și îmblînd Iisus lîngă marea
 Galileii, văzu doi frați: pre Simon, ce să
 zice Petr, și pre Andreiu, fratele lui, arun-
 19 cînd mreaja în mare (că era pascari). Și
 zise lor: „Veniți după Mine, și voi face pre
 20 voi pascari de oameni“. Carii numaidecît
 21 lăsînd mreșile, mearseră după El. Și
 mergînd de acolo, văzu alți doi frați, pre
 Iacov al lui Zevedeu și pre Ioan, fratele lui,
 în cin cu Zevedeu, tatăl lor, tocmind mreșile
 22 lor; și chemă pre ei. Iară ei, numaidecît
 lăsînd cinul și pre tatăl lor, mearseră după
 23 El. Și încungiură Iisus toată Galilea,
 învățînd adunările lor și propoveduindu
 Evanghelia împărăției și vindecînd toată
 boala și toată slăbiciunea întru nărod.
 24 Și ieși veastea Lui în toată Siria și aduseră
 Lui pre toți carii pășia rău, în multe
 fealiuri de boale și de chinuri cuprinși fiind:
 și drăciț, și lunateci și slăbonogi; și au vinde-
 25 cat pre ei. Și mearseră după El gloate
 multe den Galilea și den Decapoliis și den
 Ierusalim și den Iudea și de ceaea parte de
 Iordan.

CAP V

1 i văzînd gloatele, Să sui în măgură;
 și șăzînd El, veniră cătră El uceni-
 2 cii Lui. Și deșchizînd rostul
 3 Său, învăța pre ei, zicînd: „Feri-
 ciț cei săraci cu duhul, că acelora
 4 iaste împărăția ceriurilor! Fericiți ceia
 ce plîngu, că aceia să vor mîngia!
 5 Fericiți cei blînzi, că aceia vor moșteni pă-
 6 mîntul! Fericiți ceia ce flămînzesc și
 însetoșază dreptatea, că aceia să vor să-
 7 tura! Fericiți cei milostivi, că aceia să
 8 vor milui! Fericiți cei curați la inemă,
 9 că ei vor vedea pre Dumnezău! Fericiți
 cei de pace făcători, că aceia fii lui Dumne-
 10 zău să vor chema! Fericiți cei goniți
 pentru dreptate, că acelora iaste împărăția
 11 ceriurilor! Fericiți veț fi cînd vor ocări
 pre voi și vă vor goni și vor zice tot răul
 graiu asupra voastră, mințînd pentru mine!
 12 Bucurați-vă și vă veseliț, că plata voastră
 multă e în ceriuri, că așa au gonit pre proro-
 13 cii mai nainte de voi! Voi sînteți sarea
 pămîntului; iară de să va împuți sarea, cu ce

să va săra? Întru nemică nu va mai putea,
 fără numai a să lepăda afară și a să călca
 de oameni. Voi sînteți lumina lumii; nu
 14 să poate ascunde cetatea deasupra dealului
 zăcînd, Nici ardu luminătoriu și-l pun
 15 supt obroc, ce în sveășnic; și luminează
 tuturor celora ce sînt în casă. Așa să
 16 lumineaze lumina voastră înaintea omeni-
 lor, ca să vază faptele voastre ceale bune, și
 vor mări pre Tatăl vostru cel dentru ceriuri.
 Gîndiți că am venit să stric leagea, sau pro-
 17 rocii? Că n-am venit să stric, ce să plinesc.
 Că adevăr grăiesc voao, pînă unde va trece
 18 ceriul și pămîntul, iotă una, au o sîmcea nu
 va trece den leage, pînă unde toate să vor
 face. Carele dară va dezlega una dentru-
 19 ceaste porunci ce-s mai mici și va învăța pre
 oameni așa, mai mic să va chema întru împă-
 răția ceriurilor; iară cela ce va face și va
 învăța, acela mare să va chema întru împă-
 răția ceriurilor. Pentru că zic voao că, de
 20 nu va prisosi dreptatea voastră mai mult
 decît a cărturarilor și a fariseilor, nu veți
 întra întru împărăția ceriurilor. Auzit-
 21 ați că s-au zis celor dentîu: ‘Să nu ucizi;
 iară carele va ucide vinovat iaste judecării’.
 Iară Eu grăiesc voao că tot cel ce urgisește
 22 pre fratele său în deșărt, vinovat va fi jude-
 cării; iară cine ar zice fratelui său: ‘Raca’,
 vinovat iaste săborului, iară oricare ar zice:
 ‘Nebune’, vinovat va fi la matca focului.
 De vei aduce dară darul tău la jîrtăvnic și
 23 acolo-ț vei aduce aminte că fratele tău are
 ceva asupra ta, Lasă acolo darul tău,
 24 înaintea jîrtăvnicului, și pasă întîiu de te
 împacă cu fratele tău; și atuncea viînd adu
 darul tău. Fii tocmindu-te cu pîrîșul tău
 25 cuînd, pînă ești pre cale cu el, să nu cumva
 să te dea pîrîșul judecătoriaului și judecăt-
 26 toriul te va da slugii și în temniță te vei
 băga. Adevăr grăiesc ție, nu vei ieși de
 acolo pînă unde vei da pre cel de apoi fi-
 27 leariu. Auzit-ați că s-au zis celor dentîu:
 ‘Să nu precurviți’. Iară Eu grăiesc voao
 28 că tot cel ce caută spre muiare ca să o
 poftească pre ea, iată, au precurvit cu dînsa
 întru inima lui. Iară de te va blăzni
 29 ochiul tău cel drept, scoate-l și-l leapădă de
 la tine; că mai bine e ție ca să piară unul den
 mădularele tale, și nu tot trupul tău să să
 bage în gheena. Și de te săblăznește
 30 mîna ta dreptă, taie-o și o leapădă de la
 tine; că mai bine e ție ca să piară unul den
 mădularele tale, și nu tot trupul tău să să
 arunce în gheena. Și s-au zis că: ‘Vericine
 31 ș-ar lăsa muiarea lui, să-i dea ei carte
 de despărteală’. Iară Eu zic voao
 32 că cine-ș va lăsa muiarea lui, afară den
 cuvîntul curviei, face-o pre ea a să
 precurvi; și oricine pre cea lăsată va lua

33 preacurveaște. Iară ați auzit că s-au zis
celor de demult: 'Să nu juri strîmb; și vei da
34 Domnului jurămînturile tale întru tot'. Iară
Eu zic voao: Să nu jurați: nici pre ceriu,
35 că scaun iaste lui Dumnezeu, Nici pre
pămînt, că e cel de supt picioarelor Lui,
nici pre Ierusalim, că iaste cetate marelui
36 împărat, Nici pre capul tău să te juri, că
nu poți nici un păr alb sau negru să faci.
37 Ce să fie cuvîntul vostru: 'Așa, așa; nu, nu';
iară mai mult de aceastea de la cel viclean
38 iaste. Auzit-ați că s-au zis: 'Ochiu drept
39 ochiu și dinte pentru dinte'. Iară Eu
zic voao: Nu vă împotriviți răului, ce
cel ce-ț va da palmă preste falca ta cea di-
40 reaptă, întoarce lui și ceaalaltă. Și celui
ce va să pîrască cu tine și veșmîntul tău să
41 ia, lasă lui și îmbrăcămîntea. Și care te
va podvodări o milă de loc, pasă cu el doao.
42 Celui ce ceare de la tine dă-i și pre cela ce
va să să împrumuteaze de la tine, să nu te
43 întorci. Auzit-ați că s-au grăit: 'Să iubești
pre aproapele tău și să urăști pre pizmașul
44 tău'. Iară Eu zic voao: Iubiți pre pizma-
șii voștri, binecuvîntați pre cei ce vă
blastămă, bine faceți celora ce vă urăsc pre
voi și vă rugați pentru cei ce vă dodeiesc
45 pre voi și vă gonesc. Ca să fiți fii Tatălui
vostru, Celui den ceriuri; căci răsare pre
soarele Său, spre buni și spre răi, și ploo
46 spre drepti și nedrepti. Că de veți iubi
pre cei ce vă iubesc pre voi, ce plată veți
47 avea? Au nu și vameșii fac aceasta? Și de
veți cuprinde cu dragoste pre frații voștri
numai, ce veți face mai mult? Au nu și
48 vameșii fac așa? Drept aceea fiți voi
desăvîrșit, cum Tatăl vostru cel den ceriuri
desăvîrșit iaste.

CAP VI

1 **L**uați aminte, milostenia voastră să
nu o faceți înaintea oamenilor, ca să
vază ei; iară de nu, plată nu aveți
de la Tatăl vostru cel den ceriuri.
2 Deci, cînd faci milostenie, nu
bucina înaintea ta, precum cei fățarnici fac
în adunări și pren ulițe, ca să să mărească
de cătră oameni; adevăr zic voao că-ș iau
3 plata lor. Iară tu, făcînd milostenie, să
4 nu știe stînga ta ce face dreapta ta, Ca
să fie milostenia ta într-ascuns și Tatăl tău,
Cel ce veade într-ascuns, Acela va da ție la
5 arătare. Și cînd te rogi, nu fi ca fățarni-
cii, că întru adunări iubesc și în unghiurile
ulițelor stînd să să roage, ca să să arate
oamenilor; adevăr zic voao că-ș iau plata
6 lor. Iară tu, cînd te rogi, întră în cămara
ta și, închizînd ușa ta, te roagă Tatălui
tău Celui dentr-ascunsu și Tatăl tău
Cela ce veade într-ascunsu da-va ție la ară-

tare. Și, rugîndu-vă, nu grațiți mult ca 7
păgîinii, că le pare că întru multă cuvîntarea
lor vor fi auziți. Deci nu vă închipuiți 8
lor, că știe Tatăl vostru de cealea ce vă
trebuie voao, mai nainte decît a ceare voi
de la El. Drept aceea, așa vă rugați voi: 9
'Tatăl nostru cel den ceriuri, sfințească-să
numele Tău. Vie împărăția Ta, fie voia 10
Ta, cumu în ceriu, așa și pre pămînt.
Pîinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o 11
noao astăzi. Și lasă noao datoriiile noas- 12
tre, cum lăsăm și noi datornicilor noștri.
Și să nu ne duci pre noi în bîntuială, ce ne 13
izbăveaște pre noi de cel rău. Că a Ta iaste
împărăția și putearea și slava întru veaci,
amin!' Că, de veți lăsa oamenilor greșale 14
le lor, lăsa-va și voao Tatăl vostru cel
cerescu. Iară de nu veți lăsa oamenilor 15
greșalele lor, nici Tatăl vostru nu va lăsa
voao greșalele voastre. Și cînd postiți, 16
nu vă faceți ca cei fățarnici, posomorîți,
că-ș strică fețele lor, ca să să arate omeni-
lor postind; adevăr zic voao, că-ș iau plata 17
lor. Iară tu, cînd postești, unge capul tău
și-ți spală fața ta, Ca să nu te arăți 18
oamenilor că postești, ce Tatălui tău celui
într-ascunsu; și Tatăl tău, Cel ce veade în-
tr-ascunsu, da-va ție la arătare. Nu 19
adunareți voao comori pre pămînt, unde
moliile și rugina o strică și unde furii o
sapă și o fură. Ce adunați comoară voao 20
în ceriu, unde nici moliile, nici rugina o
strică, și unde furii nu o sapă, nici o fură.
Că, unde iaste comoara voastră, acolo 21
iaste și inima voastră. Luminătoriu 22
trupului iaste ochiul; deci, de va fi ochiul
tău curat, tot trupul tău luminat va fi.
Iară de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău 23
va fi întunecat; deci, deaca iaste lumina
care e întru tine întunearec, dară întunea-
recul cîtu e? Nimeni nu poate sluji la 24
doi domni; că sau pre unul va urî și pre
altul va îndrăgi, au de unul să va ținea și
pre altul va defăima; nu veți putea sluji lui
Dumnezeu și lui Mamona. Derept aceea 25
zic voao: Nu grijireți cu sufletul vostru ce
veți mînca și ce veți bea, nici cu trupul
vostru ce veți îmbrăca; au nu iaste sufletul
mai mult decît hrana și trupul decît veșmin-
tele? Căutați spre pasările ceriului, că 26
nu samănă, nici seaceră, nici adună în
jicniță; și Tatăl vostru cel den ceriu le
hrăneaște pre eale. Au nu sînteți voi mai
mult osebiți de eale? Dară cine dentru 27
voi, grijind, poate să adaogă preste vîrsta
lui un cot? Și pentru veșmînt ce vă 28
grijiți? Socotiți crinii cîmpului cum cresc:
nu ostenesc, nici torcu. Iară zic voao 29
că nici Solomon, întru toată slava lui,
să îmbrăca ca unul dentr-aceștea.

30 Și, de iarba câmpului, astăzi fiind și mâine
în cuptoriu aruncându-se, și Dumnezeu așa
îmbracă, au nu cu mult mai virtos pre voi,
31 puțin credincioși? Deci nu vă grijireț
zicînd: 'Ce vom mânca?' sau 'Ce vom bea?'
32 sau 'Cu ce ne vom îmbrăca?' Că toate
aceastea limbile cer, că știe Tatăl vostru
den ceriu că vă trebuiesc aceste toate.
33 Ce ceareț întâiu împărăția lui Dumnezeu
și dreptatea Lui și toate aceste se vor
34 adaoge voao. Drept aceea, nu vă gri-
jireț de mâine, că ziua de mâine griji-va de
sine; destul e zilei răutatea ei.

CAP VII

1 **N**u judecareț, ca să nu vă judecaț.
2 Că cu ce judecată veț judeca,
judeca-vă-veț; și cu ce măsură
3 măsuraț, să va măsura voao. Și
ce cauți ștercul cel den ochiul
fratelui tău, iară bîrna care e în ochiul tău
4 nu o iai aminte? Și cum zici fratelui tău:
'Lasă să scoț ațapocul den ochiul tău', și
5 iată bîrna în ochiul tău? Fățarnice,
scoate întâiu bîrna den ochiul tău, și atunci
vei căuta a scoate ațapocul den ochiul frate-
6 lui tău. Nu dareț sfintele cîinilor, nici
vârsareț mărgărintarele voastre înaintea
porcilor, să nu-l calce cumva supt picioarele
lor și, întorcîndu-se, rumpe-vor pre voi.
7 Ceareț și se va da voao, căutaț și veț afla,
8 sunaț și se va deșchide voao. Că tot cel
ce ceare ia, și cel ce cearcă află, și celui
9 ce bate deșchide-i-se-va. Sau cine iaste
dentru voi om carele, de va ceare feciorul
10 lui pîne, au da-i-va lui piatră? Și de are
11 ceare peaște, au șarpe-i va da lui? Deci,
fiind voi răi, știț dări bune a da fiilor voștri,
cu cît mai mult Tatăl vostru cel den ceriuri
12 va da bune celor ce cer de la El! Toate
dară cîte aț vrea să facă voao oamenii, așa
și voi faceț lor, că aceasta iaste leagea și
13 prorocii. Întrați pren poarta cea strîmtă;
căci largă e poarta, și lată e calea carea duce
14 la perire, și mulți sînt carii întră pren ea.
Că strîmtă e poarta și necăjită e calea carea
duce la viață, și puțini sînt carii află pre ea.
15 Luați-vă aminte de proroci mincinoși, carii
vin cătră voi în veșmintele oilor, iară denlă-
16 untru sînt lupi răpitori. Den rodul lor îi
veț cunoaște pre ei; au doară vor culeage
den spini struguri, sau den ciulini smochine?
17 Așa, tot pomul bun, poame bune face, iară
18 pomul putred poame reale face. Nu
poate pomul bun poame reale să facă, nici
19 pomul rău poame bune să facă. Tot po-
mul ce nu face poame bune taie-să și în
20 foc aruncă-să. Oare den poamele lor îi
21 veț cunoaște pre ei. Nu tot cine-m
va zice Mie: 'Doamne, Doamne!', va intra
întru împărăția ceriurilor, ce cela ce face
voia Tatălui Meu celui den ceriuri.

Mulți vor zice Mie în zua aceea: 'Doamne, 22
Doamne, au n-am prorocit în numele Tău?
Și cu numele Tău dracii am scos, și cu
numele Tău multe puteri am făcut?' Și 23
atunci voi mărturisi lor că 'Niciodată am
știut pre voi, delungați-vă de la Mine, toț
carii faceț fărădelegea!' Deci tot carele 24
aude cuvintele Meale aceste și le face,
asămăna-l-voiu pre el omului înțelept, carele
au zidit casa lui pre piatră. Și pogorî 25
ploaie, și veniră rîurile și suflară vînturile
și loviră în casa aceea, și nu căzu, că era
întemeiată pre piatră. Și tot carele aude 26
cuvintele Meale aceste și nu le face, asămă-
na-să-va omului nebun, carele ș-au zidit casa
lui pre năsip. Și pogorî ploaia și veniră 27
rîurile și suflară vînturile și să loviră de casa
aceaea și căzu și fu răsipirea ei mare".
Și fu deaca sfîrși Iisus cuvintele aceste, 28
să mirară năroadele de învățătura Lui;
Că era învățînd pre ei ca cum avea putere, 29
și nu ca cărturarii.

CAP VIII

1 **S**i pogorîndu-Se El den munte, 1
mearseră după El gloate multe.
Și iată bubos, viind să închină 2
Lui zicînd: „Doamne, de vei vrea,
poți-mă curăți“. Și tinzînd 3
mîna, atinse pre el Iisus zicînd: „Voia Mi-e,
curățește-te“. Și numaidecît i să curăți
lui stricăciunea. Și zise Iisus lui: „Caută 4
nemănuși să nu spui, ce pasă de te arată
preotului și du darul carele au poruncit
Moisi întru mărturia lor“. Și întrînd 5
Iisus în Capernaum, să apropie cătră El
un sutaș, rugînd pre El și grăind: „Doamne, 6
feciorul meu zace în casă slăbănog, rău
muncindu-se“. Și zise Iisus lui: „Eu viind 7
voi vindeca pre el“. Și răspunzînd suta- 8
șul, zise: „Doamne, nu sînt destoinic să
întri supt strașina mea, ce numai zi cu
cuvîntul, și să va vindeca feciorul meu.
Că și eu sînt om supt biruință, avînd supt 9
mine slujitori, și zic cestuia: 'Pasă', și
mearge, și altuia: 'Vino', și vine; și slugii
meale: 'Fă aceasta', și face“. Iară deaca 10
auzi Iisus aceste, să miră și zise celor ce
mergea după El: „Adevăr grăiesc voao, nici
în israili nu aflaiu atîta credință. Însă vă 11
zic voao că mulți de la răsărituri și de la
apusuri vor veni și să vor răpăosa cu
Avraam și cu Isaac și cu Iacov întru împără-
ția ceriurilor. Iară fiii împărății să vor 12
scoate la întunearecul cel mai den afară;
acolo va fi plîngere și scrîșnirea dinților“.
Și zise Iisus sutașului: „Pasă și cum ai 13
crezut fie ție“; și să vindecă feciorul lui
într-acel ceas. Și viind Iisus în casa lui 14
Petr văzu pre soacra lui zăcînd și înfier-
bîntată. Și o atinse de mîna și lă- 15

să pre ea frigurile și să sculă și slujia Lui.
 16 Iară deaca să făcu sară aduseră Lui îndrăciț
 mulți și scotea duhurile cu cuvîntul și pre
 17 toți bolnavii vindecă, Ca să să împle
 carea e zisă pren Isaia prorocul zicînd:
 „Acesta au luat slăbiciunile noastre și
 18 boalele nostre au purtat“. Și văzînd
 Iisus mulțime multă pregiur Sine, porunci
 19 să treacă decindea. Și apropiindu-se un
 cărturariu, zise Lui: „Învățătoriule, mearge-
 20 voiu după Tine oriunde vei mearge“. Și
 zise lui Iisus: „Vulpile vizunii au, și pasările
 ceriului lăcașuri, iară Fiiul Omenesc n-are
 21 unde să-Ș pleace capul“. Iară altul den
 ucenicii Lui zise Lui: „Doamne, lasă-mă mai
 nainte să merg să îngrop pre tată-mieu“.
 22 Iară Iisus zise Lui: „Vino după Mine și lasă
 23 pre morți să îngroape morții lor“. Și
 întrînd El în corabie mearseră după El
 24 ucenicii Lui. Și iată, cutremur mare fu
 în mare, cît să mai acoperiia corabia de
 25 valuri; iară El dormiia. Și apropiindu-se
 ucenicii Lui, deșteptară pre El, zicînd:
 26 „Doamne, mîntuiaște-ne, că perim“. Și
 zise lor Iisus: „Ce sînteți fricoș, puțin cre-
 dincioși?“ Atuncea sculîndu-Se, certă
 27 vînturile și marea și fu liniște mare. Iară
 oamenii să mirară, zicînd: „În ce chip iaste
 Acesta, că și vînturile și marea ascultă pre
 28 El?“ Și deacă viînd El de ceaea parte la
 locul gherghesineanilor, timpinară pre El
 doi îndrăciți ieșind dentru morminte, foarte
 29 răi, cît nu putea nimeni treace pre aceaea
 cale. Și iată, strigară grăind: „Ce e noao
 și Ție, Iisuse, Fiiul lui Dumnezău, venit-ai
 acicea mai nainte de vreamă să ne chinuiești
 30 pre noi?“ Și era departe de ei o turmă
 31 mare de porci, de păștea. Iară dracii ruga
 pre El grăind: „De ne vei scoate pre noi,
 poruncește noao să meargem în turma cea
 32 de porci“. Și zise lor: „Meargeți“; iară ei,
 deaca ieșiră, mearseră în turma de porci și
 iată, să porni toată turma porcilor asupra
 33 rîpei în mare și muriră în apă. Iară
 păstorii fugiră și venind în cetate spuseră
 34 toate, și ceale ale îndrăciților. Și iată,
 tot orașul ieși întru timpinarea lui Iisus și,
 văzîndu-L pre El, rugară-L ca să Să mute
 den hotarăle lor.

CAP IX

1 i întrînd în corabie, au trecut și au
 2 venit într-a Lui cetate. Și iată,
 aduseră Lui un slăbănog pus pre
 pat; și văzînd Iisus credința lor,
 zise slăbănogului: „Aibi nădeajde,
 3 fiiule, iartă-ți-se păcatele tale“. Și iată,
 unii den cărturari ziseră întru eiș: „Acesta
 4 blastemă“. Și, știînd Iisus cugetele lor,
 zise: „Pentru ce voi cugetați rău întru
 5 inimile voastre? Pentru căce e mai
 lesne a zice? ‘Iartă-ți-se ție păcatele tale’,
 sau a zice: ‘Scoală

și îmblă?’ Ce ca să știți că puteare are 6
 Fiiul Omenesc pre pămînt a ierta păcatele
 (atunci zise slăbănogului): „Sculîndu-te,
 rîdică-ți patul și te du acasă-ți“. Și 7
 sculîndu-se, mearse la casa lui. Iară 8
 deaca văzură mulțimea, să mirară și
 slăviia pre Dumnezău, carele au dat puteare
 ca aceaea oamenilor. Și trecînd Iisus de 9
 acolo, văzu un om șazăînd la o vamă,
 Mattheiu chemîndu-l, și zise lui: „Vino după
 Mine“; și să sculă de mearse după El. Și 10
 fu El șazăînd în casă și iată, mulți vameși și
 păcătoș veniră de șazură cu Iisus și cu
 ucenicii Lui. Și văzînd fariseii, ziseră 11
 ucenicilor Lui: „Derept ce cu vameșii și cu
 păcătoșii mănîncă învățătorul vostru?“
 Iară Iisus, auzînd, zise lor: „Nu trebuie 12
 sănătoșilor doftor, ce bolnavilor. Ce 13
 mergînd învățați ce iaste: ‘Milă voiu, și nu
 jîrtvă’; că n-am venit să chem pre cei direpți,
 ce pre păcătoși, la pocanie“. Atunci 14
 veniră cătră El ucenicii lui Ioan zicînd:
 „Derpt ce noi și fariseii postim mult, iară
 ucenicii Tăi nu postesc?“ Și zise lor 15
 Iisus: „Au pot fiii nuntei jăli pînă iaste
 cu ei ginerele? Ce vor veni zilele cînd să va
 lua de la ei ginerele, și atunci vor posti.
 Deci nimeni nu va cîrpi veșmîntul vechiu cu 16
 peatec nou, că scoate plinirea lui de cătră
 haină și mai rea spărtură să face. Nici 17
 bagă vinul nou în foi vechi, iară de nu, să
 sparg foii și vinul să varsă și foii pier; ce
 bagă vinul nou în foi noi și amîndoi să țîn“.
 Aceastea grăind El lor, iată un boiaru 18
 venind să închină Lui, zicînd că: „Fata mea
 acum muri; ce viînd pune mîna Ta pre ea și
 va învia“. Și sculîndu-Se Iisus, mearse 19
 după el și ucenicii Lui. (Și iată o muiare, 20
 căriia-i cura sînge de 12 ani, apropiindu-se
 den dos, să atinse de poalele veșmîntului
 Lui. Că zicea întru sine: „Macară numai 21
 de m-aș atinge de veșmîntul Lui, mă voiu
 mîntui“. Iară Iisus, întorcîndu-Se și 22
 văzîndu-o, zise: „Încreade-te, fată, credința
 ta te va mîntui pre tine“; și să mîntui
 muiarea den ceasul acela). Și deaca veni 23
 Iisus în casa boiariului și văzînd fluierașii
 și nărodul gilcevînd, Zise lor: „Dați-vă în 24
 laturi că n-au murit fata, ce doarme“; și-ș
 rîdea de El. Iară deaca să scoase afară năro- 25
 dul, întrînd, o au apucat de mîna și să sculă
 fetișoara. Și ieși veastea aceasta preste 26
 tot pămîntul acela. Și trecînd de acolo 27
 Iisus, mearseră după El doi orbi strigînd și
 grăind: „Miluiaște-ne pre noi, Fiiul lui David“.
 Iară deaca veni în casă, să apropiară cătră 28
 El orbii și zise lor Iisus: „Creadeț că poci
 face aceasta?“ Ziseră Lui: „Așa, Doamne“.
 Atuncea atinse ochii lor zicînd: „După 29
 credința voastră fie voao“. Și să 30

deșchiseră ochii lor și certă Iisus pre ei, zi-
 31 cînd: „Căutați nimeni să nu știe“. Iară
 ei, deaca ieșiră, vestiră pre El preste tot pă-
 32 mîntul acela. Și ieșind ei, iată, aduseră
 33 Lui un om mut și îndrăcit. Și scoțîndu-
 se dracul, grăi mutul și să mirară mulțimea,
 zicînd că niciodată nu s-au arătat așa întru
 34 Israil. Iară fariseii zicea: „Cu stăpînul
 35 dracilor scoate dracii“. Și încungiura
 Iisus pren toate orașale și satele, învățînd
 în adunările lor și propoveduind Evanghelia
 împărăției și vindecînd toată boala și toată
 36 slăbiciunea întru oameni. Iară deaca văzu
 năroadele, I să făcu milă de eale, că era
 leșinați și părăsiți ca niște oice n-aupăstoriu.
 37 Atunci zise ucinicilor Lui: „Iată, săcerătură
 38 e multă, iară lucrători-s puțini. Ce vă
 rugați Domnului secerăturii, ca să scoață
 lucrătorii la secerătura Sa“.

CAP X

1 **S**i chemînd Iisus pre cei 12 ucenici
 ai Săi, deade lor putere spre duhu-
 rile necurate, ca să le scoață pre eale
 și să vindece toată boala și toată
 2 neputința. Iară celor 12 apostoli
 numele lor aceastea-s: întîiu Simon, carele
 să zice Petăr, și Andreiu, fratele lui; Iacov
 3 al lui Zevedeu și Ioan, fratele lui; Filip
 și Vartholomeiu, Thoma și Mattheiu vameșul;
 Iacov al lui Alfeu și Leveu, cel ce s-au pore-
 4 clit Thadeu; Simon Cananitul și Iuda Isca-
 5 riotul, carele și vîndu pre El. Pre acești
 12 îi trimise Iisus poruncindu-le lor zicînd:
 6 „În calea păgînilor să nu meargeți și în
 cetatea samarineanilor nu intrați. Ce vă
 duceți mai vîrtos cătră oile ceale perite ale
 7 casei lui Israil. Și mergînd, propovăduiți
 zicînd că s-au apropiat împărăția ceriurilor.
 8 Pre bolnavi vindecați, pre gubavi curățiți,
 pre morți înviați, pre draci îi scoateți; în dar
 9 aț luat, în dar dați. Să nu cîștigați aur,
 nici argint, nici aramă în brînele voastre.
 10 Nici traistă pre cale, nici doao veșminte,
 nici încălțăminte, nici toiag, că vreadnic
 11 iaste lucrătorul de hrana lui. Ori în ce
 cetate au sat veți intra, cercetați cine iaste
 într-însa harnic, și acolo mîneți pînă veți
 12 ieși. Deci, întrînd în casă, urați bine ei.
 13 Și de va fi casa destoinică, vie pacea voastră
 spre ea, iară de nu va fi destoinică, pacea
 14 voastră cătră voi să va întoarce. Și cine
 nu va priimi pre voi, nici va asculta cuvintele
 voastre, ieșind den casă au den orașul acela,
 scuturați prahul picioarelor voastre.
 15 Adevăr grăiescu voao, mai iușor va fi
 pămîntul Sodomului și Gomorului în
 16 ziua judecării decît orașul acela. Iată,
 Eu trimițu pre voi ca oile în mijlocul
 lupilor; deci fiți înțelepți ca șerpii și
 17 întregi ca porumbii. Și feriți-vă de oa-

meni, că vor da pre voi la adunări și în
 săboarele lor vor bate pre voi. Și la 18
 domni și la împărați duș veți fi pentru Mine,
 întru mărturie lor și limbilor. Iară cînd 19
 vă vor da pre voi, nu vă grijireți cum și ce
 veți grăi, că să va da voao într-acela ceas ce
 veți grăi. Că nu veți fi voi grăind, ce 20
 Duhul Tatălui vostru cel ce grăiaște întru
 voi. Da-va frate pre frate spre moarte, și 21
 tată pre fiu, și să vor scula feciorii preste
 părinți și-i vor omorî pre ei. Și veți fi 22
 urîți de toți pentru Numele Mieu; iară cela
 ce va răbda pînă în sfîrșit, acela să va spăși.
 Iară cînd vă vor goni pre voi den cetatea 23
 aceasta, fugiți la ceaalaltă, că adevăr gră-
 iesc voao, nu veți firși cetățile lui Israil
 pînă va veni Fiiul Omenescu. Nu iaste 24
 ucenicul mai mare decît învățătorul, nici
 slugă decît domnul lui. Destul e uceni- 25
 cului ca să să facă ca dascalul lui, și sluga
 ca domnu său; deaca chemară pre stăpînul
 casii Veelvavul, cu cît mai vîrtos pre casnicii
 lui? Deci nu vă teamereți de ei, că 26
 nemică nu iaste acoperit ca să nu să desco-
 pere și ascunsu care nu să va cunoaște. Care 27
 vă zice voao întru întunearec spuneți la
 lumină, și ce auziți la ureache propoveduiți
 pren case. Și nu vă teamereți de ceia ce 28
 omoară trupul, iară sufletul nu-l pot omorî;
 ce vă teameți mai vîrtos de cela ce poate
 piarde sufletul și trupul în gheena. Au nu 29
 doao păsăreale să vînd într-un asarion? Și
 una de eale nu va cădea pre pămînt, fără
 Părintele vostru. Iară și perii capului 30
 vostru încă-s numărați toți. Dirept 31
 aceea nu vă teamereți, că decît multe
 păsăreale sînteți voi osăbiți. Decii tot 32
 carele va mărturisi pre Mine înaintea oame-
 nilor, mărturisi-voiu și Eu întru el înaintea
 Tatălui Mieu celui den ceriuri. Și carele 33
 să va lepăda de Mine înaintea oamenilor,
 lepăda-Mă-voiu și Eu de el înaintea Tatălui
 Mieu celui den ceriuri. Să nu vă pare că 34
 am venit să pui pace pre pămînt; n-am
 venit să pui pace, ce sabie. Că am venit 35
 să osăbescu omul asupra tatălui său, și pre
 fată asupra mîne-sa, și nor asupra soacră-sa.
 Și pizmașii omului — cei de casa lui. 36
 Cela ce iubeaște tatăl, sau muma, mai 37
 vîrtos decît pre Mine, nu e destoinic Mie; și
 cine va iubi feciorul sau fata mai vîrtos decît
 pre Mine, nu-i destoinic de Mine. Și cine 38
 nu va lua crucea sa și să vie după Mine, nu
 iaste destoinic de Mine. Cela ce au aflat 39
 sufletul lui piarde-l-va pre el, și cela ce-ș va
 piarde sufletul lui pentru Mine, afla-va pre
 el. Cine priimeaște pre voi, pre Mine prii- 40
 meaște; și cela ce priimeaște pre Mine,
 priimeaște pre Cela ce M-au trimes pre
 Mine. Cela ce prii- 41

meaște prorocul în numele prorocului plata prorocului va lua; și cela ce primeaște pre dreptul, în numele dreptului, plata dreptului va lua. Și cine va da băutură unuia den cești mai mici, numai un păhar de apă reace, în nume de ucenicu, adevăr grăiesc voao nu va piarde plata lui“.

CAP XI

1 **S**i fu deaca săvârși Iisus poruncind celor doisprăzece ucenici ai Lui, trecu de acolo, ca să învețe și să propoveduiască pren orașile lor. 2 Iară Ioan auzînd, den prinsoare, faptele lui Hristos, trimițînd doiden ucenicii 3 lui, Zise Lui: „Tu ești Cela ce va să vie, 4 au pre altul vom aștepta?“ Și răspunzînd Iisus, zise lor: „Meargeți de spuneți 5 lui Ioan ceale ce auziți și vedeți: Orbii văd și șchiopii îmblă, stricații să curățescu, surzii aud, morții să scoală și săracilor bine 6 să vestească. Și fericit iaste cela ce nu 7 să va sminti în Mine“. Și ducîndu-se aceștea, începu Iisus a grăi mulțimei de Ioan: „Ce ați ieșit să vedeți în pustie? Trestie 8 carea să clătească de vînt? Iară la ce ați ieșit să vedeți? Om întru veșminte moi îmbrăcat? Iată, ceia ce poartă veșminte moi în casele 9 împăraților sînt. Și ce ați ieșit să vedeți? Proroc? Adevăr grăiesc voao, și mai mult 10 decît proroc. Că acesta iaste de carele s-au scris: 'Iată, Eu trimițîng îngerul Meu înaintea feții Tale, carele va găti calea Ta 11 înaintea Ta'. Adevăr grăiesc voao, nu s-au sculat den născuți den muieri mai mare de Ioan Botezătoriu; iară cel mai mic întru împărăția ceriului mai mare e decît el. 12 Iară den zilele lui Ioan Botezătoriu pînă acum, împărăția ceriurilor silească-se, și 13 nevoitorii apucă pre ea. Că toți prorocii și legea pînă la Ioan prorociră. Și, de 14 veți vrea să primiți, acesta e Ilie, carele va să vie. Cela ce are urechi de auzirea să 15 auză. Dară cui voiu închipui ruda aceasta? Asemene iaste copiilor, căroră șăd în tîrguri și strigă pre soțiile lor și zic: 17 'Fluierat-am voao, și n-ați jucat; plîns-am voao, și n-ați tînguit'. Că veni Ioan, nici 18 mîncînd, nici bînd, și zic că are drac. 19 Veni Fiiul Omenesc, mîncînd și bînd, și zic: 'Iată om mîncătoriu și de vin băutoriu, priaten vameșilor și păcătoșilor!' Și să 20 îndireaptă înțeleptia de la fiii ei“. Atuncea începu Iisus a defăima orașăle întru carele era făcute ceale mai multe puterile Lui, căci 21 nu să pocăiră: „Vai ție, Horazin, vai ție, Vithsaidan, că de ară fi fost în Tir și în Sidon puterile carele fură întru voi, de mult 22 cu sac și cu cenușă s-ară fi pocăit. Însă zic voao: Tirului și Sidonu-

lui mai lesne va fi în ziua judecăției decît voao. Și tu, Capernaum, ceaea ce te-ai 23 înălțat pînă la ceriu, pînă în iad te vei pogori; că de ară fi fost în Sodom puterile carele fură făcute întru tine, fire-ar rămas pînă în ziua de astăzi. Însă grăiesc voao 24 că pămîntului Sodomului mai lesne va fi în ziua judecății decît ție“. Întru aceaea 25 vreme răspunzînd Iisus zise: „Mărturisescumă Ție, Părinte, Domnul ceriului și al pămîntului, că ai ascuns aceastea de înțelepți și de înțelegători și le-ai arătat pruncilor. Așa, Părinte, că așa fu bună- 26 vrearea înaintea Ta! Toate sînt Mie date 27 de la Tatăl Meu și nimene nu cunoaște pre Fiiul, numai Tatăl; nici pre Tatăl cunoaște cineva, fără numai Fiiul, și cui va Fiiul să i-L arate. Veniți cătră Mine, toți cei 28 osteniți și împovărați, și Eu voiu odihni pre voi. Luați jugul Meu asupra voastră și 29 vă învățați de Mine că blînd sînt și smerit cu inima și veți afla răpaos sufletelor voastre. Că e jugul Meu bun și sarcina Mea iușoară 30 iaste“.

CAP XII

Intr-aceaea vreme mearse Iisus 1 sîmbătă pren sămănături, iară ucenicii Lui flămînziră și începură 2 a zmulge spice și a mînce. Iară fariseii, văzînd, ziseră Lui: „Iată, 3 ucenicii Tăi fac carea nu se cade a face sîmbăta“. Iară El zise lor: „Au n-ați 4 cetit ce au făcut David cînd au flămînzit el și carii era cu el? Cum intră în casa lui 5 Dumnezău și pîinile ceale ale aducerii înainte le mîncă, carele nu i să cădea să le mănînce, nici celora ce era cu el, fără numa 6 preoților? Sau n-ați cetit în lege că în sîmbete preoții în beserecă sîmbăta spurcă, 7 și nevinovați sînt? Iară zic voao că mai mare de besereca iaste acicea. Și de ați 8 ști ce iaste: 'Milă voiesc, și nu jîrtă', n-ați vinui pre cei nevinovați. Că Domnul 9 iaste și al sîmbetii Fiiul Omenesc“. Și ieșînd de acoloa, veni la adunarea lor. Și 10 iată, un om era avînd mîna uscată; și întrebă pre El zicînd: „Oare cade-se în sîmbătă a vindeca?“, ca să-L hulească pre El. 11 Iară El zise lor: „Cine iaste întru voi om carele va avea oaie și, de va cădea aceasta sîmbăta în groapă, au nu o va apuca și o va scoate? Deci, cu cît iaste omul mai osebit 12 decît oaia? Derept aceaea cade-se în sîmbete a face bine“. Atuncea grăi omului: 13 „Tinde mîna ta“; și o tinse, și să făcu sănătoasă ca și ceaalaltă. Iară fariseii, 14 deaca ieșiră, făcură asupra Lui sfat, ca pre El să-L piarză. Iară Iisus, conoscînd, 15 Să duse de acoloa; și după El mearseră noroadе multe și vindecă pre ei pre toți. 16 Și-i certă pre ei

17 ca să nu-L facă pre El vădit. Ca să să împle
ceaea ce s-au grăit pren Isaia prorocul zicînd:
18 „Iată, Fiiul Mieui, Care am ales, iubitul
Mieui, în Carele binevru sufletul mieui,
19 pune-voiu Duhul Mieui preste El și va vestui
limbilor judecată. Nu va prici, nici va
striga, nici va auzi cineva în ulițe glasul Lui.
20 Trestia zdrobită nu va frînge și inul ce
fumegă nu va stinge, pînă cînd va scoate
21 judecata la biruință. Și întru numele
22 Lui limbile vor nădejdui“. Atuncea s-au
adus Lui un drăcit, orb și mut; și vindecă
pre el, cît cel orb și mut și grăia și vedea.
23 Și să mirară năroadele toate și zicea: „Au
24 nu e doară acesta Fiiu lui David?“ Iară
fariseii, auzind, ziseră: „Acesta nu scoate
dracii, ce numai cu Velzevul, domnul draci-
25 lor“. Iară Iisus, știind cugetele lor, zise
lor: „Toată împărăția împărățindu-se întru
sine, pustiaște-se; și toată cetatea au casa,
26 împărțindu-se întru sine, nu va sta. Și
de va scoate satana pre satană, întru sine să
împărți; dară cum va sta împărăția lui?
27 Și de scoțu Eu întru Velzevul dracii,
feciorii voștri cu cine vor scoate? Derept
28 aceaea ei vor fi judecătorii voștri. Iară
de scoțu Eu cu Duhul lui Dumnezău dracii,
ajuns-au dară preste voi împărăția lui
29 Dumnezău. Sau cum poate cineva a intra
în casa celui tare și vasele lui să-i jăhuiască,
de nu va lega întîiu pre cel tare și atunci îi
30 va jăhui casa lui? Cea ce nu iaste cu
Mine, asupra Mea iaste și cine nu strînge cu
31 Mine, răsipeaște. Dirept aceasta grăiesc
voao: Tot păcatul și hula ierta-să-va oamenii-
lor, iară hula ce e spre Duhul Sfînt nu să va
32 ierta oamenilor. Și cine va zice cuvînt
asupra Fiiului Omenesc ierta-să-va lui, iară
cela ce ar zice spre Duhul Sfînt nu se va ierta
lui nici într-acest veac, nici în cel viitoriu.
33 Au faceț pomul bun și poamele lui bune,
sau faceț pomul putred și poamele lui
putrede; că den roadă să cunoaște pomul.
34 Puii năpîrcelor, cum puteți a grăi bine, răi
fiind? Pentru că den prisosirea inimii gura
35 grăiaște. Omul bun den comoara bună a
inimii scoate ceale bune, și omul rău, den
36 comoară rea, scoate reale. Iară grăiesc
voao că tot cuvîntul deșărt carele vor grăi
oamenii, da-vor de el samă la ziua judecății.
37 Că den cuvintele tale te vei îndirepta și den
38 cuvintele tale te vei judeca“. Atuncea
răspunseră unii den cărturari și farisei
zicînd: „Învățătoriule, vom de la Tine să
39 vedem sămn“. Iară El răspunse, zise
lor: „Neamul rău și preacurvariu sămn
ceare și sămn nu să va da lui, numai
40 sămnul lui Iona prorocul. Că, cum au
fost Iona în pîntecele chitului trei zile și 3
nopti, așa va fi și Fiiul Omenesc întru ini-

ma pămîntului 3 zile și 3 nopti. Bărbați 41
niveviteani scula-să-vor la judecată cu ruda
aceasta și vor judeca pre ea, căci s-au pocăit
de propovedania lui Iona; și iată, mai
mult decît Iona aici. Împărăteasa de la 42
amiazăzi să va scula la judecată cu ruda
aceasta și o va judeca pre ea, că au venit de
la margi[ni]le pămîntului să auză înțelepția
lui Solomon; și iată, mai mult decît Solo-
mon aciea. Iară cînd duhul cel necurat 43
va ieși den om, treace pren locuri seci,
căutînd răpaos, și nu află. Atunci zice: 44
‘Întoarce-mă voiu la casa mea de unde am
ieșit’; și viind află-o zăbovind, măturată și
înfrumusețată. Atunci merge și ia cu 45
sine alte șapte duhuri, mai reale decît el; și
întrînd lăcuiesc acolea și să fac mai reale
omului aceluia ceale de apoi decît ceale
dentîiu; așa va fi și aceștii rude reale“.
Și încă grăind El cătră gloate, iată, muma și 46
frații Lui sta afară, pohtind să grăiască Lui.
Zise oarecine Lui: „Iată, maica Ta și frații 47
Tăi afară stau căutînd să grăiască Ție“.
Iară El răspunzînd zise cătră, cea ce-i 48
zisease Lui: „Carea e muma Mea? Și carii
sînt frații Mieui?“ Și tinzînd mîna Lui 49
spre ucenicii Săi, zise: „Iată muma Mea și
frații Mieui! Că cea ce va face voia 50
Tatălui Mieui celui den ceriuri, acela Mie
frate și sor și mumă Îm iaste“.

CAP XIII

i în ziua aceaea, ieșind Iisus den 1
casă, ședea lîngă mare. Și să 2
adunară mulțime multă cătră
Dînsul, cîtu-i fu Lui a intra în
corabie să șază; și toată gloata
sta pre țarmure. Și grăi lor multe în 3
pilde, zicînd: „Iată, ieși sămănătoriul să
samene. Și sămănînd el, unele căzură 4
lîngă cale și veniră pasările și le mîncară
pre eale. Iară altele căzură pre pietriș, 5
unde nu avea pămînt mult și numai cît
răsărîră, pentru că nu avea de pămînt
adîncare. Deci răsărînd soarele, să pălră 6
și, pentru căci nu avea rădăcină, să uscară.
Altele căzură pre spini și crescură spinii și 7
le încară pre eale. Iară altele căzură în 8
pămînt bun și da rod, una o sută, alta șase-
zeci, iară alta treizeci. Cea ce are urechi 9
de auzirea să auză“. Și apropiindu-să 10
ucenicii, zisără Lui: „Căci grăiești lor în
pilde?“ Iară El răspunzînd, zise lor că 11
„Voao s-au dat a ști tainele împărăției
ceriurilor, iară acelora nu s-au dat. (Că 12
ceala ce are da-să-va lui și să va prisosi, iară
cel ce n-are, și ce are să va lua de la el).
Dirept aceaea în pilde grăiescu lor, ca vâzînd 13
nu vădu, și auzind nu aud, nici să pricep.
Și să împle preste ei prorocia Isaiei, 14
carea zice: ‘Cu auzul veți auzi și nu veți

15 înțelege și căutînd veți căuta și nu veți
 vedea. Pentru că s-au îngrășat inima no-
 rodului acestuia și cu urechile greu au auzit
 și ochii lor au clipit, ca nu cîndva să
 vază cu ochii și cu urechile să auză și
 cu inima să înțeleagă și să întoarcă și
 16 voiu vindeca pre ei". Iară ochii voștri
 fericiți-s că văd și urechile voastre că aud.
 17 Că adevăr grăiesc voao că mulți proroci și
 direpți au poftit să vază ce vedeți, și n-au
 văzut, și să auză ceale ce auziți, și n-au
 18 auzit. Voi dară auziți pilda sămănă-
 19 toriului. Tot cel ce aude Cuvîntul
 Împărăției și nu înțelege, vine hicleanul
 și apucă ce e sămănat întru inima lui;
 aceasta e cea ce lîngă cale s-au sămănat.
 20 Iară cea ce s-au sămănat pre pietrișu,
 aceasta iaste carele aude Cuvîntul și numai-
 21 cît cu dragoste priimește pre el. Și nu
 are rădăcină întru sine, ce după vreme
 iaste și, făcîndu-să strînsoare au gonire
 pentru Cuvînt, numaidecît să smîntește.
 22 Iaru cea ce-i sămănată în spini, acesta iaste
 carele aude Cuvîntul, și grija veacului
 acestuia și înșălăciunea bogăției sugrumă
 23 Cuvîntul și fără de rod să face. Iară cea
 ce pre pămîntul cel bun s-au sămănat,
 acesta iaste carele aude Cuvîntul și înțelege,
 carele aduce rod și face unul o sută, altul
 24 șasezeci, altul treizeci". Altă pildă puse
 lor înainte zicînd: „Asemănă-se împărăția
 ceriurilor omului celui ce sămăna sămînță
 25 bună în țarina lui. Și dormind oamenii,
 veni pizmașul lui și sămăna între grîu ne-
 26 ghini și să duse. Iară cînd răsări iarba și
 rod făcu, atunci să arătară și neghinile.
 27 Viind slugile stăpînului casei, zisără lui:
 'Doamne, au n-ai sămănat sămînță bună în
 țarina ta? Dară de unde are neghinile?'
 28 Iară el zisă lor: 'Un om pizmașu au făcut
 aceasta'. Și zisără lui slugile: 'Dară vrea-vei
 29 să meargem să le plevim?' El zise: 'Ba,
 să nu cumva, zmulgînd neghinile, să zmul-
 30 geți împreună cu eale și grîul. Lăsați să
 crească amîndoa pînă la secerat și la
 vremea secerișului voiu zice secerătorilor:
 Culeageți întîi neghinile și legați pre eale
 în snopi, ca să arză eale, iară grîul strîngeți
 31 în jicnița mea". Altă pildă puse lor
 înainte, zicînd: „Asămănată iaste împărăția
 ceriurilor grăunțului de muștariu, carele
 luîndu-l omul l-au sămănat în țarina lui;
 32 Care iaste mai mic de toate sămînțele, iară
 deaca crește, mai mare e de toate legumile,
 și să face copaciu, cît vin pasările ceriului
 33 și sălășluiescu în ramurile lui". Altă pildă
 grăi lor: „Asămănată iaste împărăția ceriuri-
 lor aluatului, care luîndu-l muiarea îl ascunse
 în făină de trei măsuri, pînă s-au dos-

pit tot". Acestea toate grăi Iisus în pilde 34
 noroadelor și fără pildă nemică nu grăia
 lor; Ca să să împle ce e zis pren prorocul 35
 zicînd: „Deșchide-voiu în pilde rostul Mieu
 și voiu arăta ascunse de începutul lumii".
 Atuncea lăsînd mulțimea, veni Iisus în casă 36
 și să apropiară cătră El ucenicii Lui, grăind:
 „Spune noao pilda neghinelor țarinii".
 Iară El răspunzînd, zise lor: „Cela ce sămăna 37
 sămînța bună iaste Fiiul Omenesc. Iară 38
 țarina iaste lumea; și sămînța cea bună,
 aceștea sînt fiii împărăției; iară neghinile
 sînt fiii hicleanului. Iară vrăjmașul cela 39
 ce au sămănat pre eale iaste diavolul; iară
 secerătura sfîrșenia veacului iaste; iară
 secerătorii îngerii sînt. Deci, cum să 40
 adună neghinele și să ard cu foc, așa va fi
 la sfîrșenia veacului acestuia. Trimite-va 41
 Fiiul Omenesc pre îngerii Lui și vor culeage
 dentru împărăția Lui toate smîntealele și
 pre ceia carii fac fărădelegea. Și-i vor 42
 arunca pre ei în cuptoriul de foc; acolo va fi
 plînsul și scîrșnirea dinților. Atunci direp- 43
 ții vor străluci ca soarele întru împărăția
 Părintelui lor; cine are urechi de auzirea
 să auză. Iarăș aseamene iaste împărăția 44
 ceriurilor cu comoară ascunsă în țarină
 care, aflîndu-o omul, o ascunse și de bucuria
 ei merge și toate cîte are vinde și cumpără
 pămîntul acela. Iară aseamenea iaste 45
 împărăția ceriurilor cu omul neguțătoriu,
 carele caută mărgăritariuri bune; Carele 46
 aflînd un mărgăritariu de mult preț, mer-
 gînd, vîndu tot ce avea și-l cumpără.
 Iarăș aseamenea iaste împărăția ceriurilor 47
 cu năvodul aruncat în mare, și de tot fealiul
 au adunat; Carele, deaca să împlu, suin- 48
 du-l pe țarmuri și șazănd, aleaseră ceale
 bune în vase, iară ceale putrede lepădară
 afară. Așa va fi la sfîrșenia veacului, 49
 ieși-vor îngerii și vor despărți pre cei răi den
 mijlocul direpților. Și-i vor arunca pre 50
 ei în cuptoriul de foc; acolo va fi plînsul și
 scîrșnirea dinților". Zise Iisus lor: 51
 „Înțelegeți aceste toate?" Grăiră Lui:
 „Așa Doamne!" Iară El zise lor: „Dirept 52
 aceasta tot cărturariul știutoriul întru
 împărăția ceriurilor aseamene iaste cu
 omul stăpîn al casei carele scoate den co-
 moara sa noao și vechi". Și fu cînd 53
 sfîrși Iisus pildele aceste, trecu de acolo.
 Și venind la moșia Sa învăța pre ei în adu- 54
 narea lor cît să mira ei și grăia: „De unde
 e Acestuia această înțelepție și puterile?
 Au nu e Acesta feciorul teslariului? Au nu 55
 să cheamă muma Lui Maria? Și frații Lui,
 Iacov și Iosie și Simon și Iuda? Și suro- 56
 rile Lui au nu-s toate cătră noi? Dară de
 unde sînt aceste toate Lui?" Și să 57

smintia întru El; iară Iisus zise lor: „Nu iaste proroc necinstit, fără numai în moșia Lui și în casa Lui“. Și nu făcu acolo puteri multe pentru necredința lor.

CAP XIV

1 **I**ntru aceea vreme auzi Irod, al patrula biruitoriu, veastea lui Iisus. Și zise slugilor sale: „Acesta iaste Ioan Botezătoriu, acesta au învis den morți și drept
2 aceasta puterile lucrează întru el“. Pentru că Irod, prinzînd pre Ioan, l-au legat pre el și l-au pus în temniță, pentru Irodiada, muiarea lui Filip, fratelui său. Că zicea Ioan lui: „Nu ți să cade să o aibi pre ea“. Și vrînd să ucigă pre el, să temu de gloată, căci ca un proroc îl avea pre el. Și nașteri făcîndu-se lui Irod, jucă fata Irodiadei înainte-le și plăcu lui Irod. Deci cu jurămînt să mărturisi ei să-i dea orice ară ceare. Iară ea, fiind învățată de mumă-sa, zise: „Dă-mi cicea în tupsie capul lui Ioan Botezătoriu“. Și să întrestă împăratul, iară pentru jurămînturi și pentru cei ce ședea cu el, porunci să să dea. Și trimițînd tăie capul lui Ioan în temniță. Și să aduse capul lui în blid și să deade featei și-l duse mîne-sa. Și apropiindu-se ucenicii lui, luară trupul lui și-l îngropară și venind spuseră lui Iisus. Și deaca auzi Iisus, să duse de acolo într-un vas în loc pustiu, sîngur; și auzind gloatele, mearseră după El pedestri den orașe. Și ieșind Iisus, văzu gloată multă și I să făcu milă de ei și vindecă bolnavii lor. Și fiind sara, să apropiară cătră El ucenicii Lui, grăind: „Pustiu iaste locul și acum vremea treace, slobozi năroadele, ca să meargă pren sate să-ș cumpere lor bucate“. Iară Iisus zise lor: „Nu trebuie să să ducă, dați voi lor să mîncînce“. Iară ei ziseră lui: „Nu avem aicea fără numai 5 pîini și doi pești“. El zise: „Aduceți Mie acelea încoace“. Și poruncind năroadelor să șază pre pajiște, luînd ceale 5 pîini și cei doi pești, căutînd la ceriu, binecuvîntă și frîngînd deade ucenicilor pîinile, iară ucenicii năroadelor. Și mîncară toți și să săturară și strînseră prisoseala fărămiturilor 12 coșnițe pline. Iară cei ce mîncară era bărbați ca la 5000, fără muieri și copii. Și îndată îndemnă Iisus pre ucenicii săi să între în corabie și să treacă înainte de El, de ceaea parte, pînă va slobozi năroadele. Și deaca slobozi mulțimea, Să sui în munte sîngur, să să roage, deci fiind sară, era Înșuș acolo. Iară corabia era pre la mijlocul mării, învăluindu-se de valuri, că le era vîntul împotriva. Iară

în a patra strajă de noapte, mearse Iisus cătră dînșii îmblînd pre mare. Și văzînd pre El ucenicii îmblînd pre mare, să spăreară zicînd că iaste nălucă și de frică strigară. Și numaidecît grăi lor Iisus zicînd: „Îndrăzniți, că Eu sînt, nu vă teameți“. Și răspunzînd Petăr zise Lui: „Doamne, de ești Tu, poruncește-mi să viu cătră Tine pre apă“. Iară El zise: „Vino“. Și pogorîndu-se den corabie Petăr, au umblat pre apă, să vie cătră Iisus. Și văzînd vîntul tare să spămîntă și, începînd a să afunda, strigă zicînd: „Doamne, mîntuiaște-mă“. Și numai cît Iisus tinzînd mîna, apucă pre el și grăi lui: „Puțin credincioase, la ce te îndoiești?“ Și întrînd ei în corabie, încetă vîntul. Iară cei den corabie viind să închinara Lui, zicînd: „Adevărat Fiiul lui Dumnezeu ești“. Și deaca trecînd, veniră în pămîntul Ghenisarethului. Și deaca conoscură oamenii acelui loc, trimiseră întru tot împrejurul acela și aduseră cătră El toți bolnavii. Și ruga pre El ca numai să să atingă de poala veșmîntului Lui; și cîți să atinseră să mîntuiră.

CAP XV

1 **A**tunci veniră cătră Iisus cei den Ierusalim, cărturarii și fariseii, zicînd: „Pentru ce ucenicii Tăi calcă rînduiala bătrînilor, că nu-ș spală mîinile lor cînd mîncă pîine?“ Iară El răspunzînd, zise lor: „Dară voi căci călcaț porunca lui Dumnezeu pentru rînduiala voastră? Că Dumnezeu au poruncit grăind: ‘Cinsteaște pre tată-tău și pre mumă-ta’ și: ‘Cela ce grăiaște de rău pre tată sau pre mumă cu moarte să moară’. Iară voi ziceț: ‘Cela ce ar zice tătîne-său sau mîne-sa: ‘Darul care te vei folosi de la mine’, ‘Și nu va cinsti pre tată-său sau pre mumă-sa’. Și n-aț plinit porunca lui Dumnezeu, pentru rînduiala voastră. Fățarnicilor, bine au prorocit de voi Isaia zicînd: ‘Apropie-să de Mine oamenii aceștea cu gurile lor și cu buzele Mă cinstesc, iară inima lor departe e de Mine. Ce în deșărt Mă cinstesc învățînd învățături, porunci omenești’“. Și chemînd norodul zise lor: „Auziț și înțeleageț. Nu ce întră în gură spurcă pre om, ce ce iase den gură, aceea spurcă omul“. Atuncea apropiindu-se ucenicii Lui, ziseră Lui: „Știi că fariseii, auzind cuvîntul, să zmintiră?“ Iară El răspunzînd zise: „Toată răsădirea carea n-au sădit Tatăl Mie cel ceresc dezrădăcina-se-va. Lăsați pre ei, povățuitori orbi sînt orbilor; orbul, de va povățui pre orb, amîndoi vor cădea în groapă“. Și răspunzînd Petăr zise Lui: „Spune-ne noao pilda aceasta“. Iară Iisus zise: „Au și voi neînțelegători sînteț?“

17 Încă nu socotiți că tot care intră în gură,
 18 în pînțece intră și la șăzut iase? Iară
 carele ies den gură, den inimă ies și acealea
 19 spurcă omul? Că de la inimă ies cugete
 reale, ucideri, preacurvii, curvii, furtușaguri,
 20 mărturii mincinoase, blesteame. Aceastea
 sînt carele spurcă pre om, iară a mînca cu
 21 mînile nespălate, nu spurcă pre om“. Și
 ieșind Iisus de-acolea, Să duse în partea
 22 Tirului și a Sidonului. Și iată o muiare
 hananeiană ieșind dentr-aceale hotară,
 strigă Lui grăind: „Miluiaște-mă, Doamne,
 Fiiul lui David, fiica mea rău să îndrăceaste“.
 23 Iară El nu răspunse ei cuvînt; și apropiindu-
 se ucenicii Lui rugară pre El zicînd: „Slobo-
 24 zi-o pre ea, că strigă după noi“. – Iară El
 răspunzînd zise: „Nu sînt trimis ce numai
 cătră oile ceale perite ale casei lui Israil“.
 25 Iară ea, viind, să închina Lui, grăind:
 26 „Doamne, ajută-mi“. Iară El răspunzînd
 zise: „Nu e bine a lua pîinea feciorilor și a
 27 o arunca cîinilor“. Iară ea zise: „Așea,
 Doamne, că și cîinii mănîncă den fărîmele
 cealea ce cad den masa domnilor lor“.
 28 Atuncea răspunzînd Iisus zise ei: „O, muiare,
 mare-i credința ta, fie ție cum voiești“; și
 29 să sănătoși fiica ei dentr-acel ceas. Și
 mutîndu-Se Iisus de-acolea, veni lîngă
 marea Galileiului și suindu-Se pre măgură,
 30 ședea acolo. Și apropiindu-se cătră El
 năroade multe, avînd cu dînșii ologi, orbi,
 muți, nevolnici și alții mulți, și-i aruncară
 pre ei la picioarele lui Iisus și-i vindecă pre
 31 ei; Cît să mira mulțimea văzînd muții
 grăind, nevolnicii sănătoși, șchiopii îmblînd
 și orbii văzînd; și lăudară pre Dumnezeu
 32 lui Israil. Iară Iisus, chemînd pre ucenicii
 Săi, zise: „Milă Mi-e de nărod, că, iată, trei
 zile de cînd șăd lîngă Mine și n-au ce mînca;
 și a-i slobozi pre ei nemîncați nu voiu, ca
 33 nu cumva să slăbească pre cale“. Și
 ziseră Lui ucenicii Lui: „De unde noao în
 pustie atîtea pîini, ca să se sature atîta
 34 mulțime?“ Și grăi Iisus lor: „Cîte pîini
 aveți?“ Iară ei ziseră: „7 și puținei pești-
 35 șori“. Și porunci gloatelor să șază pre
 36 pămînt. Și luînd ceale 7 pîini și peștii,
 dînd laudă, frînse și deade ucenicilor Lui,
 37 iară ucenicii mulțimei. Și mîncară toți și
 să săturară și luară prisosala den fărîmituri
 38 7 coșnițe pline. Iară cei ce mîncară era
 39 și slobozînd norodul, intră în corabie și
 veni în hotarăle Magdalii.

CAP XVI

1 **S**i apropiindu-să fariseii și saducheii,
 2 ispitînd, rugară pre El semnu den
 ceriu să le arate lor. Iară El răspun-
 zînd zise lor: „Făcîndu-să sară, zi-
 ceți: ‘Senin e, că să rușaste ceriul’.

Și demineața: ‘Astăzi vreame turbure, că să 3
 rușaste ceriul posomorîndu-să’. Fățarnici-
 lor, fața ceriului știț a o aleage, iară seam- 4
 nele vremilor nu puteți? Rudă rea și
 preacurvare sămnu ceare; și sămnu nu să va 5
 da ei, numai sămnu lui Iona prorocul“. Și
 lăsînd pre ei Să duse. Și viind ucenicii 6
 Lui în ceaea parte, uitară să ia pîine.
 Iară Iisus zise lor: „Căutați și vă păziți de 7
 aluatul fariseilor și al saducheilor“. Iară
 ei cugeta întru sine zicînd că „Pîine n-am 8
 luat“. Și conoscînd Iisus, zise lor: „Ce
 cugetați întru voi, puțini credincioși, căci 9
 pîine n-ați luat? Încă nu socotiți, nici
 nu aduceți aminte de ceale cinci pîini ale 10
 celor cinci mii de oameni și cîte coșnițe ați
 luat? Nici de ceale șapte pîini ale celor 11
 patru mii (de oameni) și cîte coșnițe ați
 luat? Cum nu priceapeți că nu de pîine 12
 am zis voao să vă luați aminte, de aluatul
 fariseilor și al saducheilor?“ Atuncea 13
 pricepură că nu le-au zis să să ferească de
 aluatul pîinii, ce de învățăturile fariseilor
 și saducheilor. Și viind Iisus în părțile 14
 Chesariei lui Filip, întreba pre ucenicii Săi
 zicînd: „Cine Mă zic oamenii a fi Fiiul 15
 Omenescu?“ Iară ei ziseră: „Unii Ioan
 Botezătoriu, alții Ilie, iară alții Ieremia,
 sau unul den proroci“. Zise lor: „Dară 16
 voi cine Mă ziceți a fi?“ Și răspunzînd
 Simon Petăr, zise: „Tu ești Hristos, Fiiul 17
 lui Dumnezeu celui viu“. Și răspunzînd
 Iisus, zise lui: „Fericit ești, Simone, Var 18
 Iona, că trupul și sîngele nu arată ție
 aceastea, ce Părintele Mieu cel den ceriuri!
 Și Eu zic ție că tu ești Petăr și pre aceasta 19
 piatră voiu zidi beseareca Mea și porțile
 iadului nu vor învinge ei. Și voiu da ție
 cheile împărăției ceriurilor și oricare vei 20
 lega pre pămînt, fi-va legat în ceriuri, și care
 vei dezlega pre pămînt, fi-va dezlegat în
 ceriuri“. Atuncea conteni ucenicilor Săi 21
 ca să nu spuie nemunui că iaste El Iisus
 Hristos. De atuncea începu Iisus a spune
 ucenicilor Săi că I să cade Lui a merge în 22
 Ierusalim și multe a păți de bătrîni și de
 arhieriei și de cărturari și a Să omorî, și a
 treia zi a învia. Și apucîndu-L pre El 23
 Petăr, începu a certa pre El zicînd: „Blînd
 Ție, Doamne, să nu-Ți fie Ție aceastea“.
 Iară El întorcîndu-Să, zise lui Petăr: „Pasă 24
 denapoia Mea, satano, sminteală Îm ești,
 căci nu gîndești de cealea ce sînt ale lui
 Dumnezeu, ce de-ale oamenilor!“ Atuncea 25
 Iisus zise ucenicilor Săi: „Cine va să vie după
 Mine, să să lepede de sine și să ia crucea
 sa și să vie după Mine. Că vericine ar 26
 vrea să mîntuiască sufletul lui piarde-l-va
 pre el, iară cine ar piarde sufletul lui pentru
 Mine afla-l-va pre el. Că ce să foloseaste
 omului de ar dobîndi toată lumea și
 sufletul său va păgubi? Sau ce va da o-

27 mul schimbu pentru sufletul lui? Că va
să vie Fiiul Omenesc cu slava Tatălui Său,
cu îngerii Lui, și atuncea va plăti fiecăruia
28 după faptele lui. Adevăr grăiesc voao că
sînt unii de carii stau acicea, carii nu vor
gusta moarte, pînă nu vor vedea pre Fiiul
Omenesc viind întru împărăția Sa“.

CAP XVII

1 **S**i după șase zile luo Iisus cu El pre
Petăr și pre Iacov și pre Ioan, fra-
tele lui, și-i sui pre ei spre un munte
2 înalt osebi. Și Să schimbă la
față înaintea lor și străluci fața Lui
ca soarele, iară veșmintele Lui fură albe, ca
3 lumina. Și iată, să arată lor Moisi și Ilie
4 grăind cu El. Și răspunzînd Petăr, zise
lui Iisus: „Doamne, bine iaste noao acicea a
fi; de vei, să facem trei colibi, Ție una și lui
5 Moisi una și una lui Ilie“. Încă grăind el, iată
nuor luminat umbri pre ei și iată glas den nu-
or grăind: „Acesta iaste Fiiul Mieu cel iubit,
întru Carele binevruiu, pre Acela ascultați!“
6 Și auzînd ucenicii, căzură pre fața lor și
7 să temură foarte. Și apropiindu-Se Iisus,
Să atinse de ei și zise: „Sculaț și nu vă tea-
8 meț“. Și rădicînd ochii lor, pre nimeni
9 nu văzură, numai pre Iisus sîngur. Și
pogorîndu-se ei den munte, porunci lor Iisus,
zicînd: „Nemărui să nu spuneț vedeania
pînă cînd va învia Fiiul Omenesc den morți“.
10 Și întrebară pre El ucenicii Lui, zicînd:
„Dară zic cărturarii că trebuie Ilie să vie
11 mai nainte?“ Iară Iisus răspunzînd, zise
lor: „Ilie va veni mai nainte și va tocmi toate.
12 Iară grăiesc voao că Ilie, iată, au venit și
nu-l cunoscără pre el, ce făcură lui cîte
vrură, așa și Fiiul Omenesc va păți de ei“.
13 Atuncea înțeleaseră ucenicii că de Ioan
14 Botezătorul zise lor. Și mergînd ei cătră
mulțime, să apropie cătră El un om, căzu
15 îngenunchind la El. Și zicînd: „Doamne,
miluiaște pre fiul mieu, că e lunatec și rău
pate, că de multe ori cade în foc și de multe
16 ori în apă. Și aduș pre el la ucenicii Tăi,
17 și nu-l putură vindeca“. Iară Iisus
răspunzînd zise: „O, rudă necredincioasă și
îndărătnică, pînă cînd voiu fi cu voi? Pînă
cînd voiu îngădui pre voi? Aduceți-M pre
18 el încoace“. Și certă Iisus pre el și ieși
dentr-însul dracul și să vindecă cuconul
19 dentr-acela ceas. Atunce apropiindu-se
ucenicii de Iisus deosebi, ziseră: „Pentru ce
20 noi nu putem scoate pre el?“ Iară Iisus
zise lor: „Pentru necredința voastră; că
adevăr zic voao, de ați avea credință cît un
grăunț de muștariu, zicere-aț măgurii
aceștia: ‘Treci de acicea colo!’ și va treace,
și nemică nu va fi să nu să poată voao.
21 Că acest fealiu nu

iase, ce numai cu rugăciunea și cu postul“. Iară întorcîndu-se ei în Galilea zise lor Iisus: 22
„Va să Să dea Fiiul Omenesc în mîinile
oamenilor. Și-L vor omorî pre El și a 23
trîia zi va învie“. Și să întristară foarte.
Și venind ei în Capernaum, să apropiară cei 24
ce lua didrahmele cătră Petăr și-i ziseră:
„Învățătorul vostru nu dă vamă di-
drahme?“ Zise: „Așa“. Și cînd intră în 25
casă, mai nainte-l apucă pre el Iisus, zicînd:
„Ce ți se pare, Simone? Împărății pămîntu-
lui de la carii iau vămile sau bir? De la fe- 26
ciorii lor au de la streini?“ Zise Petăr
Lui: „De la striini“. Grăi lui Iisus: „Dară
feciorii slobozi sînt. Ce ca să nu-i smin- 27
tim pre ei, ducîndu-te la mare, aruncă
undița și, care peaște va iași întîiu, rîdică-l,
și, deșchizînd gura lui, vei afla un statir;
acela luînd, dă lor, pentru Mine și pentru
tine“.

CAP XVIII

Intr-acel ceas să apropiară ucenicii 1
cătră Iisus zicînd: „Oare cine-i mai
mare întru împărăția ceriurilor?“
2 Și chemînd Iisus un copil, îl puse
în mijlocul lor. Și zise: „Adevăr 3
grăiesc voao, de nu vă veți întoarce și să fiți
ca copiii, nu veți intra întru împărăția ceriu- 4
rilor. Deci, carele să va smeri pre sine, ca
acest copil, acela iaste mai mare întru 5
împărăția ceriurilor. Și care ar priimi
pre un copil ca acesta în numele Mieu, pre 6
Mine priimeaste. Iară cine ar zminti
pre unul de acești mici, carii cred întru 7
Mine, mai bine e lui să să spînzure piatra
mării de grumazii lui și să să îneace într- 8
adîncul mării. Vai lumii, de zminteale,
că trebuiaște să vie smintealele, însă vai de 9
omul acela pren carele vine zminteala!
Iară de te zminteaste mîna ta sau piciorul 10
tău, taie-le pre eale și leapădă de la tine;
mai bine iaste ție ciung sau șchiop să întri
în viață, decît, doao mîni sau doao picioare 11
avînd, să te pui în focul veacinic. Și
ochiul tău de te va sminti, scoate-l pre el 12
și-l leapădă de la tine; mai bine iaste ție
cu un ochiu să întri în viață decît, doi ochi 13
avînd, să te pui în matca focului. Căutați
să nu huliți pre vrurul de acești mici, că 14
grăiesc voao că îngerii lor în ceriu pururea
vād fața Tatălui Mieu cel den ceriuri.
Că au venit Fiiul Omenesc să mîntuiască 11
pre cel pierdut. Ce să pare voao? De vor 12
fi la un om 100 de oi și va rătăci una
dentr-însele, au nu, lăsînd pre ceale 90 și 9
în munți, caută pre cea rătăcită? Și de 13
se va tîmpla să o afle, adevărat grăiesc voao
că să bucură de aceea mai vîrtos decît de
ceale 90 și noao nerătăcite. Așa nu iaste 14
voie înaintea Tatălui vostru den ceriuri ca
să piaie unul de cești mici. Iară de va
greși fra-

tele tău ție, pasă și ceartă pre el între tine și între el singur; de te va asculta, ai dobândit pre fratele tău. Iară de nu va asculta, mai ia cu tine încă unul sau doi, ca pren gura a doi au trei mărturii va sta tot cuvântul. Iară de nu va asculta și pre ei, spune săborului, iară de nu va asculta nice săborul, fie ție ca cel păgîn și ca un vameș. Adevăr grăiesc voao, oricîte veți lega pre pămînt, fi-vor legate în ceriu, și oricîte veți dezlega pre pămînt, fi-vor dezlegate în ceriu. Iarăș adevăr zic voao că, de se vor tocmi doi dentru voi pre pămînt, de tot lucrul care l-ar ceare, fi-va lor de la Tatăl Mieu cel den ceriuri. Că unde sînt doi sau trei adunați întru numele Mieu, acolo sînt în mijlocul lor“. Apropiindu-se de El Petăr, zise: „Doamne, de cîte ori va greși fratele mieu mie și voi ierta lui? Pînă în șapte ori?“ Zise Iisus lui: „Nu zic ție numai pînă de șapte ori, ce pînă de șaptezeci și șapte de ori. Dirept aceea așămănatu-s-au împărăția ceriului cu omul împărat carele vru să ia samă cu slugile lui. Deci, începînd el a lua samă să aduse lui un datornic cu zece mii de talanți. Și neavînd el să-i dea, porunci domnul lui pre el să-l vînză, și pre muiarea lui și pre feciori și toate ce avea, și să-i plătească. Decii, căzînd sluga, să închina lui zicînd: ‘Doamne, îndelungeaște-ț mînia asupra-mi și toate-ț voiui plăti’. Și milostivindu-se Domnul slugii aceia, îl slobozi pre el și-i iertă datoria. Și ieșind sluga aceea, află pre unul den soțiile lui, carele era lui datoriu cu o sută de dinari; și prinzînd pre el, îl sugruma, zicînd: ‘Plătește-mi ce-mi ești datoriu’. Deci, căzînd cel dempreună cu el rob la picioarele lui, ruga pre el grăind: ‘Îndelungă-ț mînia preste mine și voiui plăti ție toate’. Iară el nu vru, ce-l duse de-l băgă în temniță, pînă va plăti datoria. Și văzînd cei dempreună robi ceale ce s-au făcut, foarte să întristară și viind spusără domnului lor toate ceale ce fură. Atuncea, chemînd pre el domnul său, zise lui: ‘Slugă hicleană, toată datoria aceea iertaiu ție, de vreame ce m-ai rugat. Nu ți să cădea și ție să-ț fie milă de cel ce e împreună cu tine rob, cum și mie mi-au fost milă de tine?’. Și mîniindu-se domnul lui, îl deade pre el muncitorilor pînă va plăti toată datoria lui. Așea și Tatăl Mieu cel ceresc va face voao, de nu veț ierta fieștecarele fratelui său, de la inimile voastre, greșalele lor“.

CAP XIX

1 i fu cînd sfîrși Iisus cuvintele aceas-
tea, ieși den Galileiu și veni în hota-
răle Iudeii, de ceaea parte de Iordan.
2 Și mearseră după El gloate multe

și vindecă pre ei acolo. Și să apropiară 3
cătră El fariseii, ispitindu-L pre El și zicînd
Lui: „Cade-să omului a lăsa pre muiarea lui
pentru fiecare vină?“ Iară El răspunzînd 4
zise lor: „Au n-aț cetit că Cel ce au făcut
dentîiu, bărbatul și muiarea au făcut pre ei?
Și au zis: ‘Dirept aceea va lăsa omul pre 5
tată-său și pre mumă-sa și să va lipi cătră
muiarea sa și vor fi amîndoi un trup’.
Dirept aceea nu mai sînt doi, ce un trup; 6
care dară Dumnezău au împreunat omul să
nu despartă“. Ziseră Lui: „Dară căci au 7
poruncit Moisi să dea carte de despărțire și
să o lase pre ea?“ Zise lor că „Moisi 8
pentru întărirea inimii voastre au poruncit
voao să vă lăsaț muierile voastre, iară den-
tîiu n-au fost așa. Și zic voao că au cine-ș 9
va lăsa muiarea lui, nu pre curvie, și va lua
alta, preacurveaște, și cine va lua lăsată de
altul preacurve face“. Ziseră Lui ucenicii 10
Lui: „De iaste așa pricina omului cu muiarea,
nu e bine să să însoare“. Iară El zise lor: 11
„Nu-l cuprind toț cuvîntul acesta, ce cărora
li-e dat. Că sînt fameni carii den trupul 12
mumei lor au născut așa, și sînt fameni
carii s-au scopit de oameni, și sînt fameni
carii s-au scopit pre înșiș pentru împărăția
ceriurilor; cela ce poate cuprinde cuprinză“.
Atuncea să adusără cătră El copilași ca 13
să-ș puie mînile pre ei și să Să roage; iară
ucenicii certa pre ei. Iară Iisus zise: 14
„Lăsați copilașii, și nu-i oprireți pre ei a veni
cătră Mine, pentru că ca acestora iaste
împărăția ceriurilor“. Și puindu-Și pre 15
ei mînile, Să duse de acolo. Și iată 16
unul apropiindu-să, zise Lui: „Învățătoriule
bune, ce bine voiui face ca să aibu viața
veacinică?“ Iară El zise Lui: „Ce Mă zici 17
bun? Nimeni nu e bun, fără numai unul
Dumnezău; iară de vei să întri în viață,
păzeazăte poruncile“. Zise Lui: „Carele?“ 18
Iară Iisus zise: „Să nu omori, să nu preacur-
vești, să nu furi, să nu mărturisești minciuni.
Cinsteaște pre tatăl tău și pre muma ta și 19
să iubești pre aproapele tău ca pre tine“.
Zise Lui tînărul: „Toate aceastea le-am păzit 20
den tinereațele meale; ce încă-m lipseaște?“
Zise Iisus lui: „De vei să fii desăvîrșit, pasă, 21
vinde tot ce ai și dă săracilor, și vei avea
comoară în ceriu, și vino după Mine“.
Și auzind tînărul cuvîntul, să duse întristat, 22
că era avînd agonisită multă. Iară Iisus 23
zise ucenicilor săi: „Adevăr zic voao că
anevoie va întra bogatul întru împărăția
ceriurilor. Și iarăș zic voao: Mai lesne 24
iaste cămila pren ureachea acului a trece
decît bogatul întru împărăția lui Dumnezău
a întra“. Și auzind ucenicii Lui, să mirară 25
foarte zicînd: „Dară cine să va putea
spăsi?“ Și căutînd Iisus, zise lor: „La oa- 26

meni aceasta peste puțină iaste, iară la
 27 Dumnezău toate să pot“. Atuncea
 răspunzînd Petăr, zise Lui: „Iată, noi am
 lăsat toate și am venit după Tine; dară ce
 28 ne va fi noao?“ Iară Iisus zise lor:
 „Adevăr zic voao că voi, carii ați venit după
 Mine, la nașterea de iznoavă cînd va șădea
 Fiiul Omenescu pre scaunul slavei Sale,
 șădea-veți și voi pre doasprăzeace scaune,
 judecînd ceale doasprăzeace neamuri ale
 29 lui Israil. Și tot carele au lăsat casă, au
 frații, au surorile, au pre tată-său, au pre
 mumă-sa, au muiarea, au feciorii, au țarini,
 pentru numele Mieu, cu o sută de părți va
 30 lua și viața veacinică va moșteni. Că
 mulți vor fi cei dentîi apoi, și cei de apoi
 întîi.

CAP XX

1 **S**ă aseamenea iaste împărăția ceriu-
 rilor omului căsătoriu, carele ieși
 dîns-demineață să tocmească lucră-
 2 tori la via lui. Deci tocmindu-să
 cu lucrătorii, cîte un denar pre zi,
 3 trimise pre ei la via lui. Și ieșind la al
 treilea ceas, văzu pre alții stînd în tîrg fără
 4 lucru. Și acelora zise: ‘Meargeți și voi în
 5 vie și ce ar fi drept voiu da voao’. Iară ei
 mearsără; iară ieșind în al șasele și al noaole
 6 ceas, făcu așijderea. Și ieșind în al
 unsprăzeacele ceas, află pre alții stînd fără
 lucru și zise lor: ‘Ce stați acicea toată ziua
 7 fără lucru?’ Ziseră lui: ‘Că nimeni pre
 noi n-au tocmit’. Zise lor: ‘Meargeți și voi
 8 în vie și ce va fi drept veț lua’. Și
 făcîndu-se seară, zise domnul viei ispravni-
 cului său: ‘Cheamă pre lucrători și le
 plătește lor plata, începînd de la cei de
 9 apoi, pînă la cei dentîu’. Și deaca veniră
 cei ce venise în al unsprăzeacele ceas, luară
 10 unul cîte un dinariu. Și viind cei dentîu,
 le părea că vor lua mai mult; și luară și
 11 aceia cîte un dinariu. Iară deaca-i luară,
 12 răpștiră spre domnul casei, Zicînd că
 ‘Acești de apoi un ceas lucrară și i-ai făcut
 tocma cu noi, carii am purtat greutatea
 13 zilei și zăduhul’. Iară el răspunzînd zise
 unuia den ei: ‘Priatene, nu fac ție nedirep-
 tate, au nu te-ai tocmit într-un dinar cu
 14 mine? Ia-ț al tău și pasă, că voiu să dau
 15 și cestui de apoi ca și ție. Au nu să cade
 mie să fac ce voiu vrea dentr-ale meale? De
 16 iaste ochiul tău rău, că eu bun sînt?’ Așa
 vor fi cei de apoi întîiu, și cei dentîu apoi;
 că mulți sînt chemaț, iară puțini aleși“.
 17 Și suind Iisus în Ierusalim, luo pre cei
 doisprăzeace ucenici înșiș pre cale și zise
 18 lor: „Iată, ne suim în Ierusalim și Fiiul
 Omenesc Să va da arhierilor și cărturarilor,
 19 și-L vor judeca pre El spre moarte. Și-L
 vor da pre El păgînilor să-L

batjocurească și să-L bată și să-L răstig-
 nească, și a treia zi va învia“. Atunci să 20
 apropie de El muma feciorilor lui Zevedeu
 cu feciorii săi, închinîndu-se și cerșind oare-
 ce de la El. Iară El zise ei: „Ce vei?“ 21
 Zise Lui: „Zi ca să șază acești doi feciori ai
 miei unul de-a dreapta Ta și altul de-a stînga
 22 întru împărăția Ta“. Și răspunzînd Iisus,
 zise: „Nu știț ce ceareț; puteț bea păharul
 carele Eu voiu să beau și cu botezul carele
 Eu Mă botezu să vă botezaț?“ Ziseră Lui:
 „Putem“. Și zise lor: „Păharul Mieu veți 23
 bea și cu botezul carele Eu Mă botezu vă
 veț boteza, iară a șădea de-a dreapta Mea
 și de-a stînga Mea nu iaste Mie a da, ce
 celora ce s-au gătit de la Tatăl Mieu“.
 Și auzind aceastea, cei zeace să mîniară 24
 pre cei doi frați. Iară Iisus, chemînd pre 25
 ei, zise: „Știț că domnii păgînilor domnesc
 pre ei și cei mari stăpînescu pre ei. Iară 26
 între voi nu va fi așa, ce, carele va vrea
 întru voi să fie mai mare, să fie voao slugă.
 Și cine va vrea întru voi a fi întîiu, să fie 27
 voao slugă. Precum și Fiiul Omenesc 28
 n-au venit să-I slujească Lui, ce să slujască
 El și să dea sufletul Lui răscumpărare
 pentru mulți“. Și ieșind ei den Erihon, 29
 mearse după El mulțime multă. Și iată 30
 doi orbi șazănd lîngă cale, auzind că Iisus
 treace, strigară zicînd: „Doamne, Fiiul lui
 David, miluiaște pre noi, Doamne, Fiiul lui
 David!“ Și mulțimea certa pre ei să tacă, 31
 iară ei mai vîrtos striga zicînd: „Doamne,
 fiul lui David, miluiaște-ne“. Și stătu 32
 Iisus, chemă pre ei și zise: „Ce veț să fac
 voao?“ Ziseră lui: „Doamne, ca să să 33
 deșchiză ochii noștri“. Și milostivindu-
 Se Iisus, atinse ochii lor și numaidecît văzură
 ochii lor și mearseră după El.

CAP XXI

1 **S**i cînd să apropiară cătră Ierusalim
 și veniră în Visfaghi, cătră muntele
 Maslinilor, atunci Iisus trimise doi 2
 ucenici, Zicînd lor: „Duceți-vă
 la satul carele iaste înaintea voastră
 și numaicît veț afla o asină legată și mînzul 3
 cu ea; dezlegîndu-o, aduceț Mie. Și
 de are zice voao cineva ceva, veț zice că
 Domnului aceastea trebuiesc; și numaidecît 4
 le va trimite pre eale. Aceasta tot fu ca
 să să împle ce iaste zis pren prorocul
 zicînd: „Ziceț featei Sionului: ‘Iată, 5
 împăratul tău vine ție blînd și șazănd pre
 asin și mînzul fiul celui de supt jug“.
 Și mergînd ucenicii și făcînd precum le 6
 porunci lor Iisus, Adusără asina și 7
 mînzul și puseră deasupra lor. Iară 8
 mai multa gloată au așternut veșmintele
 lor pre cale, iară alții frîngea stîlpări 9
 den copaci și așternea pre cale. Iară

gloatele care mergea înainte și carii mergea denapoi striga zicînd: „Osana Fiului lui David, blagoslovit cel ce vine întru numele Domnului, osana întru înălțimi!“ Și întrînd El în Ierusalim, să cutremura cetatea, zicînd: „Cine iaste acesta?“ Iară mulțimea zicea: „Acesta iaste Iisus, prorocul cel den Nazarethul Galileii“. Și întră Iisus în beseareca lui Dumnezeu și scoase pre toți carii vindea și cumpăra în besearecă și measele precupeților și scaunele vînzătorilor de porumbi le-au răsturnat. Și zise lor: „Scris iaste: ‘Casa mea casa rugăciunii se va chema’, iară voi o ați făcut peșteră tîlharilor“. Și veniră la El orbi și șchiopi în besearecă și vindeca pre ei. Și văzînd arhierii și cărturarii ciudele carele au făcut și copiii strigînd în besearecă și zicînd: „Osana, Fiul lui David!“, mîniară-se. Și ziseră lui: „Auzi ce zic aceștea?“ Iară Iisus zise lor: „Așa. Au nu aț cetit niciodinioară că den gura pruncilor și sugătorilor ai întărit laudă?“ Și lăsînd pre ei, ieși afară den oraș în Vithania și Să sălășlui acolo. Iară demineăța, înturnîndu-Se în oraș, flămînzî. Și văzînd un smochin lîngă cale, mearse la el și nemica nu află întru el, fără numai frunzele, și zise lui: „De acum să nu mai fie dentru tine rod în veaci“. Și secă smochinul numaidecît. Și văzînd ucenicii, să mirară grăind: „Cum numai cît secă smochinul?“ Răspunzînd, Iisus zise lor: „Adevăr zic voao, de veț avea credință și să nu vă îndoîț, nu numai a smochinului veț face, ce și muntelui acestuia, de aț zice: ‘Rădică-te și te aruncă în mare’, să va face. Și toate cîte veț ceare întru rugăciune crezînd lua-veț“. Și mergînd El în besearecă, cînd învăța, mearseră cătră El mai marii popilor și bătrînii oamenilor, zicînd: „Cu ce puteare faci aceastea? Și cine Ți-au dat această puteare?“ Și răspunzînd Iisus, zise lor: „Întreba-vă-voiu și Eu pre voi un cuvînt, carele de veț spune Mie, și Eu voao voiu spune cu ce puteare aceastea fac. Botezul lui Ioan de unde era? Den ceriu, au de la oameni?“ Iară ei cugeta întru sine zicînd: „De vom zice: den ceriu, va zice noao: ‘Dară drept ce n-aț crezut lui?’“. Iară de vom zice: de la oameni, teamemu-ne de gloată, că toți țin pre Ioan ca pre un proroc“. Și răspunzînd lui Iisus ziseră: „Nu știm“. Zise lor și El: „Nice Eu voiu spune voao cu ce puteare fac aceastea. Și ce vă să pare voao? Un om avea doi feciori și, mergînd la cel dentîiu, zise: ‘Fătule, du-te astăzi de lucrează în via mea’. Iară el răspunzînd zise: ‘Nu voiu’. Iară mai apoi căindu-se, mearse, și apropiindu-se cătră cel al doilea, zise așijderea; iară el răspunzînd zise: ‘Eu, Doamne’, și nu mearse. Care dentru acei doi au făcut voia părintelui?“ Ziseră lui: „Cel dentîiu“. Zise Iisus lor: „Adevăr zic voao

că vameșii și curvele întrec pre voi întru împărăția lui Dumnezău. Că veni Ioan la voi întru calea dreptăției și n-aț crezut lui, iară vameșii și curvele crezură lui; iară voi, văzînd, nu v-aț pocăit după aceea să creadeț lui. Ascultaț altă pildă: Era un om căsătoriu, care sădi vie și cu gard îngrădi pre ea și săpă în ea teasc și zidi turn și o deade pre ea lucrătorilor și să duse departe. Iară cînd să apropie vremea rodului, trimise slugile sale cătră lucrători să-i ia rodul ei. Și viarii, prinzînd slugile lui, pre unul bătură, iară pre altul omorîră, pre altul cu pietri îl uciseră. Și iară trimise și pre alte slugi, mai multe decît întîiu, și făcură lor așijderea. Mai apoi trimise cătră ei pre fiiul său, zicînd: ‘Rușinase-vor de fiiul meu’. Iară viarii, văzînd pre fiiul, ziseră întru eiș: ‘Acesta iaste moșteanul, veniți să-l omorîm pre el și să ținem moștenirea lui’. Și prinzîndu-l pre el, scoaseră-l afară den vie, și-l omorîră. Dară, cînd va veni domnul viei, ce va face viarilor acelora?’ Ziseră lui: „Pre răi, rău-i va piarde și via o va da altor viari, carii vor da lui rodul la vremea lui“. Zise Iisus lor: „N-ați citit niciodată întru scripturi: ‘Piatra carea nu o băgară în samă ziditorii, aceasta să făcu în capul unghiului; de la Domnul s-au făcut aceasta și iaste minunată întru ochii noștri?’ Drept aceasta zic voao că să va lua de la voi împărăția lui Dumnezău și să va da păgînilor, carii vor face rodul ei. Și cel ce va cădea spre piatra aceasta, zdrobi-să-va; iară pre carele va cădea, vîntura-va pre el“. Și auzînd mai-marii popilor și fariseii pildele Lui, pricepură că de ei grăiaște. Și căutînd pre El să-L prinză, să temură de gloate, căci ca un proroc ținea pre El.

CAP XXII

i răspunzînd Iisus, iară zise lor în pilde, zicînd: „Asămănatu-s-au împărăția ceriurilor unui om împărat, carele făcu nuntă fiiului său. Și mîna slugile sale să cheame pre cei chemați la nuntă, și nu vrură să vie. Iară trimise pre alte slugi zicînd: ‘Ziceți chemaților: ‘Iată, prînzul meu gătit-am, juncii miei și ceale hrănite sînt junghiate și toate-s gata, veniți la nuntă’. Iară ei lenevind, mearseră unul la țarină, iară altul la neguțatoria lui. Iară alții, prinzînd pre slugile lui, batjocurî-i și-i omorîră. Iară împăratul auzînd, să mînie și, trimițînd oastea lui, pierdu pre acei ucigași și orașul lor arse. Atunci zise slugilor lui: ‘Nunta gata iaste,

9 iară chemații nu fură destoinici'. Dirept
 aceea meargeți la ieșirile căilor și, oricît
 10 veți afla, chemați-i la nuntă. Și ieșind
 slugile lui la căi, strînsără pre toți cît aflară,
 răi și buni, și să împlu nunta de oaspeți.
 11 Și întrînd împăratul să vază oaspeții, văzu
 acolo pre un om neîmbrăcat în veșminte de
 12 nuntă. Și zise lui: 'Priatene, cum ai intrat
 acicea neavînd veșminte de nuntă?' Iară el
 13 amuți. Atunci zise împăratul slugilor:
 'Legîndu-i mînilor și picioarelor lui, luați-l
 și-l aruncați la întunearecul cel de afară;
 acolo va fi plîngere și scrîșnirea dinților.
 14 Că mulți sînt chemați, iară puțini aleși'.
 15 Atuncea, mergînd fariseii, făcură sfat ca
 16 să-L prinză pre El în cuvînt. Și trimiseră
 la El ucenicii lor cu irodianii zicînd: 'Învăță-
 toriule, știm că ești drept și calea lui
 Dumnezeu cu adevăr înveți și nu-Ț e
 grije de nemică, că nu cauți la fața omeni-
 17 lor. Spune dară noao, ce Ți se pare? Cade-
 18 se a da dajde împăratului au ba?' Și
 conoscînd Iisus ficleşugul lor, zise: 'Ce mă
 ispitiți, fățarnicilor? Arătați-M banul dăj-
 19 dii'. Iară ei aduseră Lui un ban.
 20 Și zise lor: 'Al cui iaste acest chip și scrip-
 21 tura ce e pre el?' Ziseră Lui: 'A lui
 chesariu'. Atuncea zise lor: 'Daț dară ale
 lui chesariu la chesariu, și ale lui Dumnăzău
 22 lui Dumnăzău'. Și auzind, să mirară și,
 23 lăsînd pre El, să duseră. Într-aceaea zi
 veniră la El saducheii, carii zicea că nu va fi
 24 înviere, și întrebă pre El, zicînd: 'Învăță-
 toriule, Moisi au zis: 'De va muri cineva ne-
 vînd feciori, să ia fratele lui pre muiarea lui și
 25 să rîdice sămînța fratelui său'. Și era întru
 noi șapte frați; și cel dentîu însurîndu-se
 muri; și neavînd sămînță, lăsă pre muiarea
 26 lui fratelui său. Așijderea și al doilea, și
 27 al treilea, pînă la al șaptelea. Iară mai
 28 apoi de toți muri și muiarea. Dară la
 înviere, a căruia de acei șapte va fi muiarea?
 29 Că toți o au avut pre ea'. Și răspunzînd
 Iisus, zise lor: 'Vă rătăciți, neștiind scriptu-
 30 rile, nici putearea lui Dumnezeu. Că la
 înviere nice să însoară, nice să mărită, ce
 ca îngerii lui Dumnăzău în ceriu sînt.
 31 Iară de învierea morților au n-ați cetit ce
 s-au zis de la Dumnăzău zicînd voao:
 32 'Eu sînt Dumnezeu lui Avraam și Dumne-
 zăul lui Isaac și Dumnăzăul lui Iacov'?
 Nu iaste Dumnezeu Dumnezeu morților,
 33 ce viilor'. Și auzind mulțimea, să mirară
 34 de învățătura Lui. Iară fariseii, auzind
 că au astupat gurile saducheilor, să adunară
 35 împreună. Și întrebă pre El unul den ei,
 știutoriu de lege, ispitind pre El și zicînd:
 36 'Învățătoriule, carea poruncă e mare
 37 în lege?' Iară Iisus zise lui: 'Să

iubești pre Domnul Dumnezeu tău cu toată
 inima ta și cu tot sufletul tău și cu tot cuge- 38
 tul tău. Aceasta e întîiu și mai mare po- 39
 runcă. Și a doua, aseamene aceștia; să
 iubești pre aproapele tău ca și pre tine.
 Întru aceste doao porunci toată legea și 40
 prorocii spînzură'. Și fiind adunați fari- 41
 seii, întrebă pre ei Iisus, zicînd: 'Ce vă 42
 se pare voao de Hristos? Al cui fiu iaste?'
 Ziseră Lui: 'A lui David'. Zise lor: 43
 'Dară cum David cu Duhul cheamă pre el
 Domnul zicînd așa: 'Zise Domnul Domnu- 44
 lui Mieu: Șazi de-a dreapta Mea pînă voi
 pune vrăjmașii Tăi scaun picioarelor Tale'?
 Dară deaca cheamă David pre El Domnu, 45
 cum iaste al lui fiu?' Și nimeni nu putu 46
 să-I răspunză Lui cuvînt, nici cuteză cineva
 dentr-aceaea zi să mai întreabe pre El.

CAP XXIII

Iatuncea Iisus grăi gloatelor și 1
 ucenicilor Săi zicînd: 'În scau- 2
 nul lui Moisi au șazut cărturarii și
 fariseii. Deci, toate cîte vor zice 3
 voao să țineți, țineți și faceți, iară
 după faptele lor nu facereți, că ei zic și nu 4
 fac. Că leagă sarcine greale și cu nevoie
 a le purta și le pun preste umerile oamenilor,
 iară ei nici cu deagetul lor nu vor să le clă- 5
 tească pre eale. Și toate faptele lor le
 fac pentru să să arate oamenilor că-ș lăr- 6
 gescu advarele lor și-ș mărescu poalele
 veșmintelor lor. Și iubescu ședearea mai sus
 la ospețe și în scaunile ceale de frunte în adu- 7
 nări. Și închinăturile pren tîrguri, și să să
 cheame de oameni: 'Învățătoriule, învățăto- 8
 riule!' Iară voi nu vă chemareți învățători,
 că unul iaste Învățătoriuul vostru: Hristos;
 iară voi toți frați sînteți. Și părinte nu 9
 vă chemareți voao pre pămînt, că unul
 iaste Părintele vostru, Carele iaste în ceriuri.
 Nici vă chemareți învățători, că unul iaste 10
 Învățătoriuul vostru: Hristos. Iară carele 11
 e mai mare întru voi fi-va voao slugă.
 Că cine să va înălța pre sine smeri-să-va, și 12
 cine să va smeri pre sine înălța-să-va.
 Ce vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! 13
 Că mîncați casele văduvelor și cu vină lungă
 rugîndu-vă; drept aceasta, veți lua mai
 multă judecată. Vai de voi, cărturari și 14
 farisei fățarnici! Că închideți împărăția
 ceriurilor înaintea oamenilor; că voi nu
 intrați, nici pre ceia ce intră îi lăsați să între.
 Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Că 15
 încungiurați marea și uscatul să faceți un
 nemearnic; și cînd să face, faceți pre el fiul
 gheennei, mai cu de doao ori decît voi.
 Vai voao, povățuitori orbi, carii ziceți: 16
 'Cine să va jura pre besearică nemică iaste;
 iară cine să va

jura pre aurul besearicii datoriu e!’
 17 Nebuni și orbi, care e mai mare, aurul au
 18 besearica, carea sfințește pre aurul? Și
 cine să va jura pre oltariu, nemică iaste;
 iară cine să va jura pre darul carele e deasu-
 19 pra lui vinovat iaste. Nebuni și orbi, dară
 care e mai mare, darul au oltariul carele sfin-
 20 țeaște darul? Deci, cela ce să jură pre
 oltariu, jură-să pre el și pre toate cealea ce
 21 sînt deasupra lui. Și cela ce să jură pre
 besearică, jură-să pre ea și pre Cela ce lăcu-
 22 iaște întru ea. Și cela ce să jură pre ceriu,
 jură-să spre scaunul lui Dumnezeu și pre
 23 Cela ce șade deasupra lui. Vai voao, cărtu-
 rari și farisei fățarnici! Că zeciuiți izma și
 mărariul și chimenul, și ați lăsat ceale mai
 greale ale legii, judecata și milostenia, și
 24 acealea să nu lăsaț. Povățuitori orbi,
 ceia ce strecurați țînțariul și cămila înghițiț!
 25 Vai voao, cărturari și farisei fățarnici! Că
 curățiți cea den afară a păharului și a bli-
 dului, iară denlăuntru pline sînt de hrăpitori
 26 și de nedireptăți. Fariseie oarbe, cură-
 țeaște întîi înlăuntru păharului și blidului
 27 ca să fie și cea den afară a lor curată. Vai
 voao, cărturari și farisei fățarnici! Că vă
 asemănați mormînturilor celor spoite, carele
 să arată den afară frumoase, iară denlăuntru
 pline sînt de oasele morților și de toată
 28 necurăția. Așa și voi, den afară vă arătați
 oamenilor drepti, iară denlăuntru, plini sîn-
 29 teți de fățaria nelegiurii. Vai voao, cărturari
 și farisei fățarnici! Că zidiți mormintele
 prorocilor și împodobit mormintele drepti-
 30 lor. Și ziceți: ‘De am fi fost în zilele
 părinților noștri, nu am fi fost lor soți în
 31 sîngele prorocilor’. Cît înșivă mărturisiți
 pre voi că sînteți fii celora ce au omorît pre
 32 proroci. Și voi împleți măsura părinților
 33 voștri. Șerpi, pui de năpîrci, cum veți
 34 scăpa de judecata gheennei? Drept
 aceasta, iată Eu trimit cătră voi proroci, și
 înțelepți, și cărturari; și dentr-înșii omorî-
 veț și răstigni-veț și dentr-înșii veț bate în
 săboarale voastre și goni-i-veț den oraș în
 35 oraș. Ca să vie spre voi tot sîngele drept,
 carele s-au vărsat pre pămînt, de la sîngele
 lui Avel, dreptul, pînă la sîngele Zahariei,
 fiiul Varahiei, pre carele aț omorît între
 36 besearică și între oltariu. Adevăr grăiesc
 voao, veni-vor toate aceastea spre neamul
 37 acesta. Ierusalime, Ierusalime, carele
 omorîș prorocii și cu pietri uciseș pre cei
 trimeși cătră tine, de cîte ori vrui să adun
 feciorii tăi, în ce chip adună găina puii ei
 38 supt arepi, și n-aț vrut! Iată, să lasă
 39 voao casa voastră pustie. Că zic voao:
 Nu Mă veț vedea de acum pînă cînd veț
 zice: ‘Blagoslovit

Cel ce vine întru numele Domnului!’

CAP XXIV

i ieșind Iisus den besearică, mer- 1
 gea și să apropiară ucenicii Lui să
 arate Lui ziditurile besearicii.
 Iară Iisus zise lor: ‘Nu vedeț 2
 aceastea toate? Adevăr grăiesc
 voao, nu va rămînea acicea piatră pe piatră
 care să nu să răsipească’. Și șazănd El 3
 pre muntele Maslinilor, apropiară-să uce-
 nicii la El osebi, zicînd: ‘Spune noao cînd
 vor fi aceastea? Și ce e sămnel venirei Tale
 și al sfîrșării veacului?’ Și răspunzînd 4
 Iisus zise lor: ‘Căutați să nu vă înșale cineva
 pre voi. Că mulți vor veni întru numele 5
 Mieu, zicînd: ‘Eu sînt Hristos’; și pre mulți
 vor înșala. Și veț auzi războaie și auziri 6
 de războaie; căutați, nu vă spămîntați,
 Că să cade toate să fie, ce încă nu va fi 7
 sfîrșitul. Că să va scula limbă preste 8
 limbă și împărăție preste împărăție și vor
 fi morți și foameț și cutremure pre-alocu-
 rea și toate aceastea-s începătura durerilor.
 Atuncea vor da pre voi la strînsoare și vă 9
 vor omorî pre voi și veț fi urîț de toate
 limbile pentru numele Mieu. Și atuncea 10
 să vor zminti mulți și unul pre alt să vor
 vinde și să vor urî unul cu altul. Și 11
 mulți proroci mincinoși să vor scula și
 vor înșala pre mulți. Și pentru căci 12
 să va înmulți fărădelegea, răci-să-va
 dragostea multora. Iară cela ce va răbda 13
 pînă în sfîrșit, acela să va spăsi. Și să va 14
 propovedui Evanghelia aceasta a Împărăției
 întru toată lumea, întru mărturia a toate
 limbile; și atunci va veni sfîrșenia. Iară 15
 cînd veț vedea scîrba pustiirii carea s-au
 grăit pren Daniil prorocul stînd în loc sfînt
 (cela ce ceteaște să înțeleagă), Atuncea 16
 cei den Iudea să fugă la munți; Carele e 17
 în pod să nu să pogoară să ia ceva den casa
 lui; Și carele e în cîmp să nu să întoarne 18
 să ia veșmîntul lui. Iară vai celor ce au în 19
 pînțelece și aplecătoarelor într-acealea zile!
 Ce rugați-vă ca să nu fie fuga voastră iarna, 20
 nice sîmbăta. Că va fi atuncea nevoie 21
 mare, carea n-au fost de-nceputul lumii
 pînă acum, nici nu va fi. Și de nu s-ar fi 22
 micșorat zilele acealea, nu s-ar fi mîntuit tot
 trupul; iară pentru cei aleș să vor scurta
 zilele acealea. Atuncea, de are zice voao 23
 cineva: ‘Iată, acicea e Hristos, sau colea’, nu
 creadereț. Că să vor scula hristoș minci- 24
 noși și proroci mincinoși și vor da seamne
 mari și minuni, cît să înșale, de va fi puțință,
 și pre cei aleș. Iată, spuș voao mai nainte. 25
 De vor zice dară voo: ‘Iată, în pustie iaste’, 26
 nu ieșireț. ‘Iată, în cămări’, nu creadeți.
 Că, cum fulgerul iase de la răsărit și să arată 27
 pînă la apus, așa va fi venirea Fiiului Omenesc.
 Că oriunde va fi stîrvul, acolo să vor adu- 28

29 na vulturii. Iară numaidecît după scîrba
 acelor zile, soarele sã va întuneca și luna nu
 va da lumina ei, și stealele vor cădea den
 ceriu și puterile ceriurilor sã vor clăti.
 30 Și atuncea sã va arăta sămnlul Fiiului
 Omenesc în ceriu și atuncea vor plînge toate
 semințiile pămîntului și vor vedea pre Fiul
 Omenesc viind pre norii ceriului, cu puteare
 31 și cu slavă multă. Și va trimite pre înge-
 rii Săi cu trîmbiță și cu glas mare și vor
 aduna aleșii Lui de la patru vînturi, de la
 marginile ceriurilor pînă la marginile lui.
 32 Iaru de la smochin vã învățați pildă: cînd
 va fi mlădița lui moale și frunzele va odră-
 33 sli, știți că aproape e vara. Așa și voi,
 cînd veți vedea aceastea toate, sã știți că
 34 aproape iaste la uși. Adevăr grăiesc voao,
 nu va treace neamul acesta, pînă cînd sã
 35 vor face aceastea toate. Ceriul și pămîntul
 vor treace, iară cuvintele Meale nu vor treace.
 36 Iară de ziua aceea și ceasul nimeni nu știe,
 nici îngerii ceriurilor, fără Tatăl Mieu sîngur.
 37 Căci, cum au fost în zilele lui Noe, așa va fi
 38 și venirea Fiiului Omenesc. Și cum era în
 zilele ceale mai nainte de potop, mîncînd și
 bînd, însurîndu-se și măritîndu-se, pînă în
 39 ziua ce întră Noe în chivot, Și nu cono-
 scură pînă veni potopul și luo pre toți, așa
 40 va fi și venirea Fiiului Omenesc. Atuncea
 doi vor fi în cîmp; unul sã va lua și altul
 41 sã va lăsa. Doao măcenînd la moară;
 42 una sã va lua și una sã va lăsa. Deci
 privegheați, că nu știți în care ceas Domnul
 43 vostru va veni. Iară aceasta sã știți, că,
 de-ar ști stăpînul casei în care strajă va veni
 44 lui. Derept aceasta și voi fiți gata, că, în
 ceasul care n-ați gîndi, Fiiul Omenesc va veni.
 45 Oare cine iaste sluga cea credincioasă și
 înțeleaptă, pre carele l-au pus domnul lui
 preste slujba lui, sã dea lor hrană la vreme?
 46 Fericită sluga aceea carele, viind domnul
 47 lui, va afla făcînd așa. Adevăr zic voao,
 că preste toată avuția lui pune-l va pre el.
 48 Iară de va zice acea slugă rea întru inima
 49 lui: 'Apesteaște domnul mieu a veni' Și
 va înceape a bate pre cei cu el robi, mîncînd
 50 și bînd cu bețivii, Veni va domnul slugii
 aceluia în ziua carea nu se nădăiaște și în
 51 ceasul care nu știe. Și-l va despica pre el
 și partea lui cu fățarnicii va pune; acolo va
 fi plînsul și scrișnirea dinților.

CAP XXV

1 **I** tuncea sã va asemăna împărăția
 ceriurilor cu zeace feate, carele
 luînd făcliile lor, ieșiră întru tîmpi-
 2 narea ginerelui. Iară cinci dentru
 eale era înțeleapte și cinci nebune.
 3 Ceale nebune, luîndu-ș făcliile lor, nu luară cu

sine untdelemn. Iară ceale înțeleapte 4
 luară untdelemn în vasele lor cu făcliile lor.
 Și, zăbăvind ginerile, au adormitat toate 5
 și dormiia. Iară la miazănoapte fu stri- 6
 gare: 'Iată, ginerile vine. Ieșiți în timpinarea
 lui'. Atuncea sã sculară toate fecioarele 7
 acealea și-ș împodobiră făcliile lor. Iară 8
 ceale nebune celor înțeleapte ziseră: 'Dați
 noao den untdelemnul vostru, că făcliile 9
 noastre sã sting'. Și răspunseră ceale 9
 înțeleapte zicînd: 'Ca nu cîndai nu va ajunge
 noao și voao, mai bine meargeți la vînzători 10
 și vă cumpăraț voao'. Și mergînd eale 10
 sã cumpere, veni ginerile și ceale gata intrară
 cu el la nuntă și sã închise ușa. Iară mai 11
 apoi veniră și cealealalte feate, zicînd:
 'Doamne, Doamne, deschide noao'. Iară 12
 el răspunzînd zise: 'Adevăr grăiesc voao, nu
 vă cunoscu pre voi'. Derept aceea preve- 13
 gheați, că nu știț ziua, nici ceasul în carea
 Fiiul Omenesc va veni. Că în ce chip un 14
 om, mergînd departe, chemă slugile sale și
 deade lor averile lui, Și unuia îi deade 15
 cinci talanți, altuia doi, iară altuia unul,
 fiecărui după putearea lui, și sã duse
 numaidecît, Și mergînd cel ce au luat cei 16
 cinci talanți, au lucrat cu ei și făcu alți cinci
 talanți, Așijderea și cel cu doi, dobîndi 17
 și el alți doi. Iară cela ce au luat unul, 18
 mergînd, sãpă în pămînt și ascunse argintul
 domnului său. Iară după multă vreme, 19
 veni domnul slugilor acelora și luo samă cu
 ei. Și mergînd cel ce au luat cei cinci 20
 talanți, aduse alți cinci talanți, zicînd:
 'Doamne, cinci talanți mi-ai dat; iată, alți
 cinci talanți am dobîndit cu ei'. Și zise 21
 lui domnu-său: 'Bine iaste, slugă bună și
 credincioasă; spre puțin fuseși credincios,
 spre mult te voiu pune; întră în bucuria
 domnului tău'. Și venind și cela ce au 22
 luat cei doi talanți, zise: 'Doamne, doi ta-
 lanți mi-ai dat; iaca, alți doi talanți dobîndit-
 am cu ei'. Zise lui domnul lui: 'Bine e, 23
 slugă bună și credincioasă, pre puțin ești
 credincios, spre multe te voiu pune; întră în
 bucuria domnului tău'. Și venind și cela 24
 ce luase un talant, zise: 'Doamne, știutu-te-
 am că ești om nesilnic, secerînd unde n-ai
 sămănat și adunînd de unde n-ai răsipit.
 Și temîndu-mă, merș și ascunșu talantul 25
 tău în pămînt. Iată, ai al tău'. Și răspun- 26
 zînd domnu-său zise lui: 'Slugă rea și
 leaneșă, știuși că seacer unde n-am sămănat
 și adun de unde n-am răsipit. Cădea-se 27
 dară sã fi pus argintul mieu la schimbători
 și, viind eu, fire-aș luat al mieu cu dobîndă.
 Luați dară de la el talantul și-l daț celuia ce 28
 are zeace

29 talanți. Că la tot cela ce are da-i-se-va și
i să va prisosi (iară de la cela ce n-are, și ce
30 are lua-se-va de la el). Și pre sluga ne-
treabnică aruncați-l întru întunearecul cel
mai de afară; acolo va fi plîsul și scîrșnirea
31 dinților'. Iară cînd va veni Fiiul Omenesc
întru slava Lui, și toți sfinții îngeri cu El,
atuncea va șadea spre scaunul slavei Lui.
32 Și să vor aduna înaintea Lui toate limbile
și va despărți pre ei unul de altul, cum
33 aleage păstoriul oile den capre. Și va
pune oile de-a dreapta Lui, iară caprele
34 de-a stînga. Atunci va zice Împăratul
celor de-a dreapta Lui: 'Veniți, blagosloviții
Părintelui Meu, moșteniți cea gătită voao
35 împărăția de la întemeierea lumii. Că am
flămînzit și Mi-aș dat mîncare, însătoșat-am
și Mi-aș dat băătură, strein am fost și M-aș
36 priimit. Gol, și M-aș îmbrăcat, bolnăvit-
am și M-aș socotit, în temniță am fost și aș
37 venit la Mine'. Atuncea răspunde-vor
Lui dreptii, zicînd: 'Doamne, cînd Te-am
văzut flămînd și Te-am hrănit? Sau sătos
38 și Ț-am dat băătură? Sau cînd Te-am
văzut striin și Te-am priimit? Sau gol și
39 Te-am îmbrăcat? Sau cînd Te-am văzut
bolnav, sau în temniță și am venit la Tine?'
40 Și răspunzînd Împăratul zise lor: 'Adevăr
grăiescu voao, întru cît ați făcut unuia dentr-
acești frați mai mici ai Mie, Mie ați făcut'.
41 Atuncea va zice și celor de-a stînga: 'Duceți-
vă de la Mine, blăstămaților, în focul de
veac, carele e gătit diavolului și îngerilor lui!
42 Că am flămînzit și nu Mi-aș dat mîncare,
însetoșat-am, și nu Mi-aș dat băătură.
43 Striin am fost și nu M-ați priimit, gol și nu
M-ați îmbrăcat, bolnav și în temniță și nu
44 M-ați socotit'. Atuncea vor răspunde și
ei Lui zicînd: 'Doamne, cînd Te-am văzut
flămînd, sau setos, sau striin, sau gol, sau
bolnav, sau în temniță și n-am slujit Ție?'
45 Atuncea va răspunde lor zicînd: 'Adevăr
grăiescu voao, întru cît n-ați făcut unuia
dentr-acești mici, nici Mie ați făcut'.
46 Și vor merge aceștea în munca de veaci,
iară dreptii în viața veacinică'.

CAP XXVI

1 **S**i fu cînd sfîrși Iisus toate cuvîn-
tele aceastea, zise ucenicilor Lui:
2 „Știți că după doao zile Paștile
vor fi și Fiiul Omenescu Să va da
3 să Să răstignească“. Atuncea
să adunară arhierii și cărturarii și bătrînii
în curtea arhierului, carele îl chema Caiafa.
4 Și făcură sfat ca să prinză pre Iisus cu hicle-
5 nie și să-L omoară. Și zicea: „Nu în sărbă-
toare, ca să nu fie gîlceavă în oameni“.

Iară Iisus fiind în Vithania, în casa lui 6
Simon stricatul, Veni cătră El o muiare 7
avînd un vas cu mir de mult prețu și-l văr-
să pre capul Lui, șazănd: Iară văzînd 8
ucenicii Lui să mîniară zicînd: 'Pentru spre
ce e piarderea aceasta? Că putea acestu 9
miru să să vînză drept mult și să să dea
săracilor'. Iară știind Iisus, zise lor: 'Ce 10
dați osteneale muierei? Că lucru bun făcu
cu Mine. Că săracii pururea aveți cu voi, 11
iară pre Mine nu Mă aveți pururea. Puind 12
aceasta mirul acesta pre trupul Meu, spre
îngroparea Mea au făcut. Adevăr grăiescu 13
voao, oriunde să va propovedui Evanghelia
aceasta, în toată lumea, zice-să-va și ce au
făcut aceasta spre pomenirea ei'. Atuncea 14
mergînd unul den cei doisprăzeace, carele
il chema Iuda Iscariotis, la arhierii, Zise: 15
'„Ce veți să-m dați mie și eu să vî-L dau pre
El voao? Iară ei au pus lui treizeci de arginți.
Și de-atuncea căuta vreame bună ca să-L 16
dea pre El. Iară în ziua de-ntîiu a azime- 17
lor, veniră ucenicii la Iisus, zicînd Lui:
'„Unde vei să gătim Ție să mănînci Paștile?“
Iară El zise: „Meargeți în orașu cătră cuta- 18
rele și ziceți lui: 'Învățătorii zice: 'Vreamea
Mea e aproape, la tine voiu face Paștile cu
ucenicii Mie'“. Și făcură ucenicii cum 19
le porunci lor Iisus și gătiră Paștile. Iară 20
fiind sară, șazu cu cei doisprăzeace. Și 21
mîncînd ei, zise: „Adevăr zic voao, că unul
den voi Mă va vinde“. Și întristîndu-să 22
ei foarte începură a grăi Lui fieștecarele
den ei: „Au doară eu sînt, Doamne?“ Iară 23
El răspunzînd zise: „Cela ce-au întinsu cu
Mine mîna în blid, acela Mă va vinde. Ce 24
Fiiul Omenescu va mearge, cum s-au scris
de El, iară vai de omul acela pren carele
Fiiul Omenescu Să vinde; bine ar fi lui de
nu s-ar fi născut omul acela!“ Și răspun- 25
zînd Iuda, cela ce-L vindea pre El, zise:
'„Au doară sînt eu, învățătoriule?“ Zise Lui:
'„Tu ai zis“. Și cinînd ei, luînd Iisus pî- 26
nea și blagoslovind, frînse și da ucenicilor
și zise: „Luați, mîncăți, acesta e trupul Meu“.
Și, luînd păharul și blagoslovind, deade lor 27
zicînd: „Beați dentr-acesta toți. Că acesta 28
e sîngele Meu, al legii noao, ce să varsă
pentru mulți, întru iertăciunea păcatelor.
Iară zic voao că nu voiu bea de acum dentru 29
acest rod de vie pînă la ziua aceaea, cînd
pre el voiu bea cu voi nou întru împărăția
Tatului Meu“. Și lăudînd, ieșiră în 30
muntele Maslinilor. Atuncea zise Iisus: 31
'„Toți voi vă veți sminti în Mine într-această
noapte, că scris iaste: 'Bate-voiu păstoriul și
să vor răsipi oile turmei'. Iară după ce 32
voiu învia, mearge-voiu mai nainte de voi
în Galilea“. Și răspunzînd Petr, zise Lui: 33
'„De se vor și toți zminti în Tine, iară eu
niciodată nu mă voiu zminti“. Zise 34
Iisus lui: „Ade-

văr grăiesc ție că în ceastă noapte, mainte
de cîntatul cocoșului, de trei ori te vei lepăda
35 de Mine“. Zise Petr Lui: „De mi s-ară
tîmpla și a muri cu Tine, nu mă voi lepăda
de Tine“. Așijderea și toți ucenicii ziseră.
36 Atuncea veni cu ei Iisus la satul ce să zice
Ghethsimani și zise ucenicilor: „Sedeți acicea
37 pînă voi merge acolo să Mă rog“. Și
luînd pre Petr și pre doi feciori ai lui Zeve-
deiu, începu a Să întrista și a Să mîhni.
38 Atuncea zise lor Iisus: „Trist iaste sufletul
Mieu pînă [la] moarte; rămîneți aici și
39 prevegheaț cu Mine“. Și mergînd puținel,
căzu pre fața Lui, rugîndu-Se și zicînd:
„Părintele Mieu, de iaste cu puțință,
40 voi Eu, ce precum Tu“. Și veni cătră
ucinici și află pre ei dormind și zise lui
Petr: „Așa, nu putut un ceas preveghea cu
41 Mine? Prevegheaț și vă rugaț, ca să nu
întrați la dodeială; că duhul e osîrdios,
42 iară trupul e slab“. Iară a doua oară
mergînd, Să rugă, zicînd: „Părintele Mieu,
de nu poate treace acest păhar de la Mine,
43 de nu voi bea pre el, fie voia Ta“. Și
viînd iară, află pre ei dormind, că era ochii
44 lor îngreuiți. Și lăsînd pre ei, iară
mearse de Să rugă a treia oară, acelaș cuvînt
45 zicînd. Atunci veni cătră ucenicii Lui și
zise lor: „Dormiț de acum și odihniț!
Iată, s-au apropiat ceasul și Fiiul Omenesc
46 Să va da în mîinile păcătoșilor. Sculați-
vă să meargem; iată, să apropie cela ce Mă
47 vîndu“. Și încă grăind El, iată Iuda,
unul den cei doisprăzeace, veni, și cu el mul-
țime multă cu sabii și leamne, de la arhierii
48 și bătrînii nărodului. Iară cela ce vîndu
pre El dedeace lor sămn, zicînd: „Pre carele
voi săruta, acela iaste, prindeț pre El“.
49 Și numai cît viînd la Iisus, zise: „Bucură-Te,
50 învătătoriule“. Și-L sărută. Iară Iisus
zise lui: „Priatine, spre ce ai venit?“ Atuncea,
51 apropiîndu-se, puseră mîinile pre Iisus,
și-L prinsără pre El. Și iată, unul den cei ce
era cu Iisus, tînzînd mîna, scoase sabia lui
și, lovînd pre sluga arhierului, tăie ureachea
52 lui. Atuncea zise Iisus lui: „Întoarce sabia
ta în locul ei, că toți carii să apucă de
53 sabie cu sabie vor muri. Au pare-ți-se că
nu poci acum ruga pre Părintele Mieu să-Mi
54 trimiță Mie mai mult decît doasprezeace
legheoane de îngeri? Dară cum s-ar
împlea scripturile, că așa să cade să fie?“
55 Într-acel ceas zise Iisus mulțimei: „Ca la
un tîlhariu aț ieșit, cu sabii și cu leamne
să mă prindeț! Șădeam în toate zilele la
56 voi, învătăînd în besearcă și nu M-aț prins.
Aceasta tot fu ca să să împle scripturile pro-
57 rocilor“. Atuncea ucenicii toți lăsînd pre El, fu-
giră. Iară ei prinziînd pre Iisus, duseră-L la
Caiafa, arhierul, unde cărturarii și bătrînii era
58 adunați. Iară Petăr mergea după El de de-

parte pînă la curtea arhierului și, întrînd
înlauntru, șădea cu slugile, să-I vază sfîrși-
tul. Iară arhierii și bătrînii și tot sfatul 59
căuta mărturie mincenoasă asupra lui Iisus,
ca să-L omoară pre El. Și nu aflară; și 60
multe mărturii mincenoase viînd, nu aflară,
iară mai apoi, viînd doao mărturii mince-
noase, Ziseră: „Acesta au zis: ‘Pociu să 61
surpu besearca lui Dumnezău și în trei zile
să o zidesc pre ea’“. Și, sculîndu-se 62
arhierul, zise Lui: „Nemică nu răspunzi?
Ce mărturisesc aceștea asupra Ta?“ Iară 63
Iisus tăcea; și răspunzînd arhierul, zise Lui:
„Juru-Te pre Dumnezăul cel viu să spui
noao de ești Tu Hristos, Fiiul lui Dumnezău“.
Zise Iisus lui: „Tu ai zis; însă zic voao, de 64
acum veți vedea pre Fiiul Omenesc șăzînd
de-a dreapta puterii și viînd pre norii ceriu-
lui“. Atuncea mai marele popilor îșrupse 65
veșmintele sale zicînd că „Au hulit, ce ne
mai trebuiesc încă mărturii? Iată, acum ați
66 auzit hula Lui. Ce vă pare voao?“ Dară
ei răspunzînd, ziseră: „Iaste vinovat morții“.
Atuncea scuipiră în obrazul Lui și-L bătură 67
preste obraz, iară alții I-au dat palme,
Zicînd: „Proroceaște noao, Hristoase, cine e 68
cela ce Te lovi?“ Iară Petăr șădea afară 69
în curte; și veni la el o slujnică zicînd: „Și
tu erai cu Iisus Galileanul“. Iară el să 70
lepădă înaintea tuturor, zicînd: „Nu știu ce
zici“. Și ieșînd el cătră poartă, văzu pre 71
el alta, și zise celor ce era acolo: „Și acesta
era cu Iisus Nazarineanul“. Și iară să 72
lepădă cu jurămînt că „Nu știu omul“.
Iară preste puținel, apropiîndu-se ceea ce 73
sta, ziseră lui Petăr: „Adevăr și tu ești
dentr-înși, că și graiul tău aiavea te face“.
Atuncea începu a să blăstăma și a să jura 74
că „Nu știu pre om“. Și numaidecît cîntă
cocoșul. Și-ș aduse aminte Petăr de 75
cuvîntul lui Iisus cela ce-i zisease lui, că
„Mai nainte de cîntatul cocoșului de trei
ori te vei lepăda de Mine“. Și ieșînd
afară, plînse cu amar.

CAP XXVII

i fiind dimeneața, sfat făcură toț 1
arhierii și bătrînii nărodului asu-
pra lui Iisus, ca să-L omoară pre El.
Și legînd pre El, îl duseră și-L dea- 2
deră lui Pondie Pilat, domnului.
Atuncea, văzînd Iuda, cela ce-L vînduse pre 3
El, că s-au vinuit, căindu-se, întoarce cei 30
de arginți popilor celor mari și bătrînilor,
Zicînd: „Greșit-am vînzînd sînge nevinovat“.
4 Iară ei ziseră: „Ce e noao? Tu vei vedea“.
Și aruncînd arginții în besearcă, să duse în 5
laturi și mergînd să spînzură. Iară mai 6
marii popilor, luînd arginții, ziseră: „Nu se
cade aceștea a-i pune în corvan, de vreame
7 ce preț de sînge iaste. Și sfat făcînd, cum-

părară cu ei Țarina Olariului, de îngroparea
 8 striinilor. Pentru aceea s-au chemat acea
 țarină Țarina Sîngelui, pînă în ziua de
 9 astăzi. (Atuncea să împlu ce s-au
 grăit pren Ieremia prorocul zicînd: „Și
 luară cei treizeci de arginți, prețul celui
 prețuit, carele au prețuit, den fiii lui Israil.
 10 Și-i deaderă pre Țarena Olariului, cum au rîn-
 11 duit mie Domnul“). Iară Iisus stătu
 înaintea domnului și întrebă pre el domnul,
 zicînd: „Tu ești împăratul iudeilor?“ Iară
 12 Iisus zise lui: „Tu zici“. Și cînd să hulii
 El de arhierii și de bătrînii, nemică nu
 13 răspundea. Atunce zise lui Pilat: „Au nu
 14 auzi cîte asupra Ta mărturisescu?“ Și
 nu-i răspunse lui spre nici un cuvînt, cît să
 15 mira diregătoriul foarte. Iară la praznic
 avea obiceiul domnul să sloboază pre unul
 16 legat nărodului, pre carele vrea. Ce avea
 atunci un legat vestit de-l chema Varavva.
 17 Deci, adunîndu-se ei, zise lor Pilat: „Pre
 carele veș să vă sloboz voao, pre Varava, au
 18 pre Iisus, ce să zice Hristos?“ Că știa că
 19 pentru pizma L-au dat pre El. Și șazînd
 el la divan, trimis-au cătră el muierea lui,
 zicînd: „Nemica ție și dreptului aceuia, că
 multe am pățit astăzi în vis pentru El“.
 20 Iară arhierii și bătrînii au îndemnat gloa-
 tele ca că ceară pre Varavva, iară pre Iisus
 21 să-L piarză. Și răspunzînd diregătoriul,
 zise lor: „Pre carele veș dentr-amîndoi să
 sloboz voao?“ Iară ei ziseră: „Pre Varavva“.
 22 Zise lor Pilat: „Dară ce voiu face lui Iisus ce
 să zice Hristos?“ Ziseră lui toți: „Să Să
 23 răstignească!“ Iară diregătoriul zise:
 „Dară ce rău au făcut?“ Iară ei mai vîrtos
 24 striga, zicînd: „Să Să răstignească!“ Și
 văzînd Pilat că nemică nu foloseaște, ce
 mai multă gîlceavă să face, luînd apă, spălă-ș
 mîinile înaintea gloatei zicînd: „Nevinovat
 sînt de sîngele dreptului acestuia. Voi veș
 25 vedea“. Și răspunzînd toată gloata, zise:
 „Sîngele Lui pre noi și pre feciorii noștri“.
 26 Atunci lăsă lor pre Varavva, iară pre Iisus,
 izbindu-L, deade-L lor să-L răstignească.
 27 Atunce slujitorii domnului, luînd pre Iisus
 la divan, să adunară la El toată adunarea.
 28 Și dezbrăcînd pre El, îmbrăcară pre El
 29 haină roșie. Și împletind cunună de
 spini, puseră în capul Lui, și trestie în
 dreapta Lui; și îngenunchind înaintea Lui,
 bătea-ș joc de el, zicînd: „Bucură-Te, Împă-
 30 ratul Iudeilor“. Și scuipînd spre El,
 31 luară trestia și bătea capul Lui. Și deaca-ș
 bătură joc de El, dezbrăcară de pre El
 veșmîntul și-L îmbrăcară în veșmîntele Lui,
 32 și-L duseră să-L răstignească. Și ieșind,
 aflară un om, numele lui Simon Chirineu,
 și pre acesta siliră ca să-I ducă crucea
 33 Lui. Și venind la locul ce să

cheamă Golgotha, ce să zice: „Locul Căpă-
 țînii“, Deaderă Lui să bea oțăt cu fiare 34
 amestecat; și deacă gustă, nu vru să bea.
 Iară deaca răstigni pre El, împărțiră veș- 35
 mintele Lui aruncînd sorți, să să împle ce
 e zis de prorocul zicînd: „Împărțiră veș-
 mintele Meale lor și pre veșmîntul Mieu
 aruncară sorțu“. Și șazînd păziia pre El 36
 acolo. Și puseră deasupra capului Lui 37
 vina Lui scrisă: ACESTA IASTE IISUS
 ÎMPĂRATUL IUDEILOR. Atuncea să 38
 răstigniră cu El doi tîlhari, unul de-a
 dreapta și altul de-a stînga. Iară ceia ce 39
 trecea hulii pre El, clătind capetele lor,
 Și zicînd: „Cela ce surpă besearca și în trei 40
 zile o zideaște, mîntuiaște-Te pre Tine! De
 ești Fiiul lui Dumnezeu, pogori de pre
 cruce!“ Așijderea și mai marii popilor, 41
 bătîndu-și joc cu cărturarii și cu bătrînii,
 zicea: „Pre alții au mîntuit, dară pre Sine 42
 nu Să poate mîntui? De iaste Împăratul lui
 Israil, pogoare-Să acum de pre cruce, și
 vom creade Lui. Nădăjduia în Dumnezeu; 43
 izbăvească acum pre El, de va vrea pre El,
 că au zis că ‘Sînt Fiiul lui Dumnezeu!’“
 Aceastăș și tîlharii carii era răstigniți cu El 44
 împuta Lui. Iară den al șasele ceas 45
 întunearec fu preste tot pămîntul, pînă la
 al noaole ceas. Iară într-al noaole ceas 46
 strigă Iisus cu mare glas, zicînd: „Ili, Ili,
 lama savahthani?“ Această iaste: „Dumnezăul
 Mieu, Dumnezăul Mieu, căci Mă lăsași?“
 Iară unii ce sta acolo, auzind, zicea că pre Ilie 47
 strigă acesta. Și numaidecît alergă unul 48
 dentru ei și, luînd bureatele, împlîndu-l de
 oțăt și puindu-l în trestie îl adăpa pre El.
 Iară alții zisără: „Lasă să vedem, au veni-va 49
 Ilie să-L mîntuiască pre El?“ Și Iisus, iară 50
 strigînd cu glas mare, lăsă-ș duhul. Și 51
 iată, catapetazma besearcii să rupse în
 doao, de sus pînă jos și pămîntul să cutre-
 mură și pietrile să despicară. Și mormin- 52
 tele să deșchisără și multe trupuri ale sfinți-
 lor carii era adormiți să sculară. Și 53
 ieșind den mormente după învierea Lui,
 intrară în sfînta cetate și să arătară la mulți.
 Iară sutașul și ceia ce era cu el străjuind 54
 pre Iisus, văzînd cutremurul și cealea ce
 fură, să spămîntară foarte zicînd: „Adevărat
 Fiiul lui Dumnezeu era Acesta“. Și era 55
 acolo muieri multe de departe privind, carele
 au mersu după Iisus den Galilea, să slujască
 Lui. Între carele era Maria Magdalina și 56
 Maria, a lui Iacov și a lui Iosie mumă, și
 muma feciorilor lui Zevedeu. Și fiind 57
 înde sară veni un om bogat den Arimathea
 căruia era numele Iosif, care și el ucenic fu
 lui Iisus. Acesta apropiîndu-să cătră 58
 Pilat, ceru trupul lui Iisus. Atuncea 59
 Pilat porunci să-i

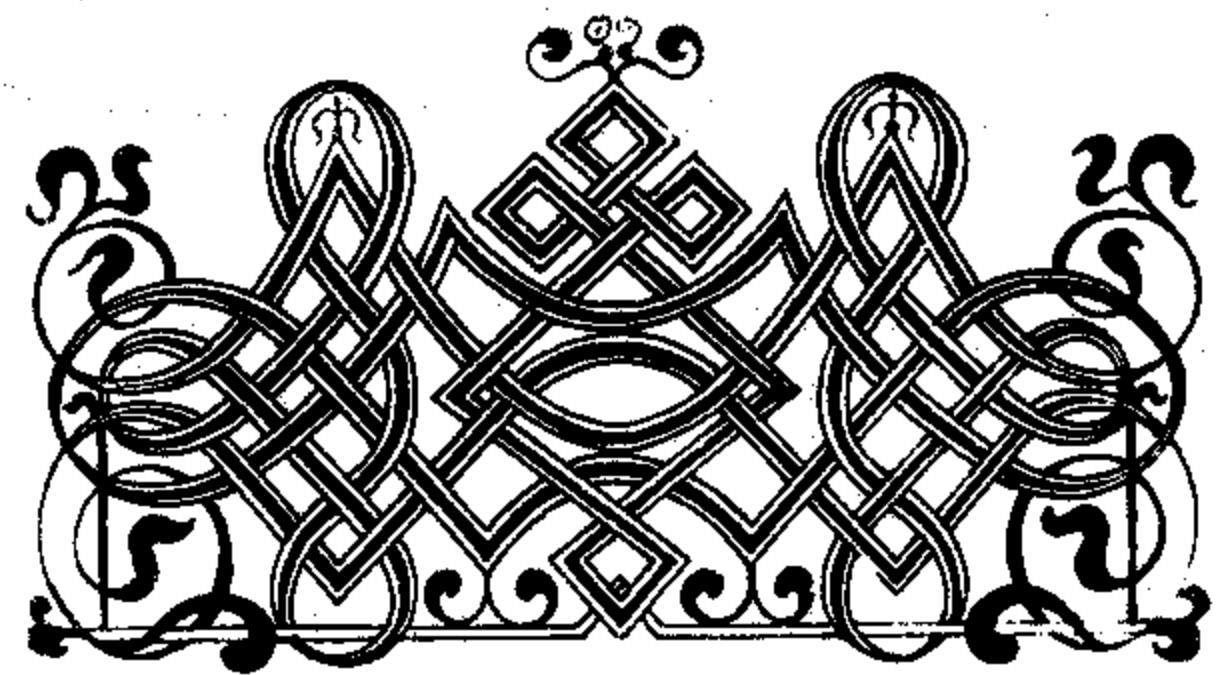
60 dea trupul; și luînd trupul, Iosif îl învăli în
cearșaf curat. Și-l puse pre El în cel nou
al lui mormînt, carele l-au cioplit în piatră;
și prăvălind o piatră mare la ușa mormîntu-
61 lui, să duse. Și era acoloa Maria Magda-
lina și ceaalaltă Marie șazăînd în preajma
62 mormîntului. Iară a doao zi care iaste
după vineri, să adunară mai mării popilor
63 și fariseii cătră Pilat, Zicînd: „Doamne,
aducemu-ne aminte că acel amăgitoriu
zise încă fiind viu: ‘După trei zile Mă voiu
64 scula’. Dirept aceaea poruncește să să
păzească mormîntul pînă a treia zi, să nu
cumva, viînd ucenicii Lui noaptea, să-L
fure pre El și vor zice oamenilor că S-au
sculat den morți, și va fi rătăcirea cea de
65 apoi mai rea decît cea dentîiu“. Și zise
lor Pilat: „Aveți custodie, mergeți de
66 întăriți cum știți“. Iară ei mearsără și
întăriră mormîntul, pecitluînd piatra cu
custodia.

CAP XXVIII

1 **I**ară în sara sîmbetelor, cei ce
lumina întru una a sîmbetelor,
veni Maria Magdalena și ceaa-
laltă Marie să vază mormîntul.
2 Și iată, cutremur mare fu; că
îngerul Domnului pogorînd den ceriu,
viînd, prăvăli piatra de pre ușa și șazu
3 preste ea. Și era vedeaarea lui ca fulge-
4 rul, și veșmîntul lui alb ca zăpada. Iară
străjarii, de frica lui, să spămîntară și fură
5 ca morții. Iară răspunzînd îngerul, zise
muierilor: „Voi nu vă teameț, că știu că
6 pre Iisus răstignitul căutați. Nu iaste
aici, că S-au sculat, cum au zis; veniț de vedeț
7 locul unde au zăcut Domnul. Și, curînd
mergînd, ziceț ucenicilor Lui că S-au sculat
den morți și iată, va merge înaintea voastră
în Galilea; acolo Îl veț vedea; iată, am zis
8 voao“. Și ieșînd curînd den mormînt,
cu frică și cu bucurie mare, alergară să
9 spuie ucenicilor Lui. Și deaca mearsără
să spuie ucenicilor Lui, iată, Iisus tîmpină
pre eale, zicînd: „Bucurați-vă“. Iară eale,
apropiîndu-se, apucară-I Lui picioarele și să
10 închinară Lui. Atuncea zise Iisus lor:
„Nu vă teamereț, mergeț de vestiț fraților
Miei să mergă în Galilea și acolo Mă vor
11 vedea“. Și mergînd eale, iată, unii den
străjari, mergînd în cetate, deaderă știre
12 arhiereilor toate ceale ce s-au făcut. Și
adunîndu-se cu bătrînii și sfat făcînd, argint
13 deaderă slujitorilor, Zicînd: „Ziceț că
ucenicii Lui, noaptea viînd, L-au furat pre
14 El, dormind noi. Iară de să va auzi aceasta
la domn, noi vom îblînzi pre el și pre voi
15 fără frică vom face“. Iară ei, luînd banii
făcură cum era învățați și să vesti cuvîntul
acesta întru iudei pînă în ziua de astăzi.

Iară cei unsprăzeace ucenici mearseră în 16
Galilea, în muntele unde rînduise lor Iisus.
Și văzîndu-L pre El, să închinară Lui, iară 17
unii să îndoira. Și apropiîndu-Se Iisus, 18
grăi lor, zicînd: „Datu-Mi-s-au toată putearea
în ceriu și pre pămînt. Dirept aceaea, 19
mergînd, învățați toate limbile, botezînd
pre ei în numele Tatălui și al Fiiului și al
Duhului Sfînt, Învățînd pre ei să ție 20
toate cîte am poruncit voao; și iată,
Eu cu voi sînt în toate zilele, pînă
în sfîrșania veacului.

Amin“.

PREDOSLOVIA SFÎNTULUI MARCO EVANGHELISTUL

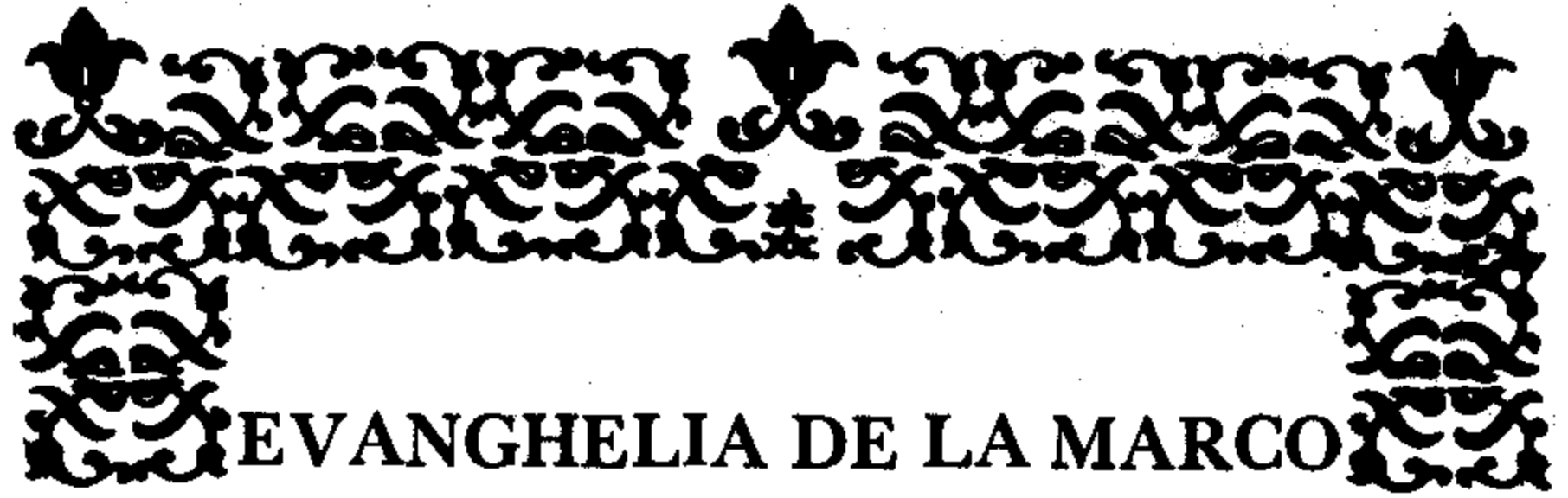
Aici, de pre Evanghelia lui Marco trebuie să
știm trei lucruri:

Întîiu, de pre ce au scris Marco.

A doua oară, cine au fost Marco și în ce
limbă au scris Evanghelia lui.

A treia oară, cîte părți are Evanghelia lui.

1 **S**fîntul Marco, ca și Matthei, scrie
de cuvintele și de faptele lui
Hristos, de chinuri, de moarte, de
înălțarea lui Hristos. Iară nașterea
lui Hristos o lasă, că el toate le
scrie mai pre scurt. Scris-au pentru aceasta
ca și alalți evanghelisti, ca să arate pre Iisus
Nazarineanul că-i Hristos, Carele să arată
așa, în Carele s-au împlut toate ce au fost
prorocit prorocii de Hristos; Acela-i Hristos
și aceastea toate s-au împlut în Iisus Nazari-
neanul, cum arată evanghelistii. Pentru
aceaea Iisus Nazarineanul iaste Hristos, Cel
2 ce era făgăduit părinților. De a doua
oară, Marco n-au fost den cei 12 apostoli,
ce au fost den cei 70 de ucenici; cum zic
unii, fost-au ascultătoriu și ucenic lui Petăr,
de care pomeneaște în sfîrșitul cărții dentîiu.
Scris-au Evanghelia lui în limbă grecească,
ca și alalți evanghelisti și apostoli; săvai că
au scris Evanghelia mai vîrtos pentru rugarea
rimleanilor; ce n-au scris în limbă lătinească,
ce grecească, că atunci pretutindenilea
petrecea cu limbă grecească. Pavel apostol
încă au scris la rimleani, ce au scris în limbă
grecească; și ovreailor încă n-au scris ovre-
3 iaște, ce grecește. A treia, Evanghelia
lui Marco are trei părți. Partea dentîiu:
despre deregătoria prorociei lui Hristos,
carea o au arătat propoveduind Evanghelia
și tilcuind leagea lui Dumnezău, certînd
păcatele și învățatura strîmbă a jidovilor,
prorocind despre venirea peririi jidovilor și
de venirea Lui la giudecată. Alte lucruri
încă semnează aici: chemarea apostolilor,
și trimeaterea lor a propovedui în Iudea,
și minunile lor, și întrarea Lui cea împără-
tească în Ierusalim, și curățirea besearecii.
Această parte dentîiu iaste cuprinsă în ceale
13 capete dentîiu. A doua parte iaste de
popia lui Hristos, carea o au arătat întru
răbdarea Sa pentru păcatele noastre și
murind pentru noi; și-i cuprinse aceasta în
2 capete, în 15, 16. A treia parte iaste de
începătura împărăției slavei Lui, pentru
sculare den morți și trimeaterea
apostolilor în toată lumea să
propoveduiască Evanghelia
și înălțarea la ceriu, și
șădearea de-a direapta
Tatălui. Aceastea-s
cuprinse în al 16 cap.

EVANGHELIA DE LA MARCO

CAP I

nceaperea Evangheliei a 1
lui Iisus Hristos, Fiiului 2
lui Dumnezău. Precum 2
s-au scris în proroci: „Iată, 2
Eu voi trimite îngerul 3
Mieu înaintea feații Tale, 3
carele va găti calea Ta 3
înaintea Ta“. Glasul 3
celui ce strigă în pustie: „Gătiți calea Domnu- 4
lui, direapte faceți cărările Lui“. Era 4
Ioan botezînd în pustie și propoveduind 4
botezul pocăinței întru iertăciunea păcate- 5
lor. Și ieșiiă cătră el toată țara Iudeii și 5
ierusalimleanii și să boteza toți în rîul 5
Iordanului de la el, ispoveduindu-și păcatele 6
lor. Și era Ioan îmbrăcat cu peri de 6
cămilă și brîu de curea prejur mijlocul lui 6
și mîncă vlăstări și miare sălbatică. Și 7
propoveduia, zicînd: „Vine după mine Cel 7
mai tare de mine, Căruia nu-s destoinic, 7
plecîndu-mă, să-I dezlegu cureua încălță- 8
mintelor Lui. Că eu am botezat pre voi 8
cu apă, iară Acela va boteza pre voi cu 8
Duhul Sfînt“. Și fu în zilele acealea, 9
veni Iisus den Nazaretul Galileii și să boteză 9
de la Ioan în Iordan. Și îndată, ieșind 10
den apă, văzu deșchise ceriurile și Duhul, 10
ca un porumbu, pogorînd spre El. Și 11
glas fu den ceriuri: „Tu ești Fiiul Mieu cel 11
iubit, întru Carele bine am vrut“. Și 12
numaidecît scoase pre El Duhul în pustie. 12
Și era acolo în pustie patruzeci de zile, 13
ispitindu-Se de Satana; și era cu hiarăle și 13
îngerii slujii Lui. Iară după ce să prinse 14
Ioan, veni Iisus în Galilea, propoveduind 14
Evanghelia împărăției lui Dumnezău. Și 15
zicînd că: „Să împlu vreamea și s-au apropiat 15
împărăția lui Dumnezău; pocăiți-vă și 15
creadeți întru Evanghelie“. Și îmblînd 16
pre lîngă Marea Galileiului, văzu pre Simon 16
și pre Andreiu, fratele lui, aruncînd mreaja 16
lui Simon în mare (că era păsari). Și 17
zise Iisus lor: „Veniți după Mine și vă voi 17
face pre voi a fi păsari de oameni“. Și 18
numaidecît lăsînd mreșile lor, mearsără după 18
El. Și mergînd de acolo puțin, văzu 19
pre Iacov cel al lui Zevedeiu și pre Ioan, 19
fratele lui, și pre ei în cin diregînd mreșile. 19
Și numaidecît chemă pre ei și, lăsînd pre 20
Zevedeiu, tatăl lor, în cin cu năimiții lor, 20
mearsără după El. Și întrară în Caper- 21
naum; și numaidecît în sîmbete, întrînd în 21
adunare, învăța. Și să mira de învăța- 22
tura Lui, că era învățînd pre ei ca cum avea 22
putoare, și nu ca cărturarii.

23 Și era în adunarea lor un om cu duh necurat,
 24 și strigă Zicînd: „Lasă, ce e noao și Ție,
 Iisuse Nazarineane. Venit-ai să pierzi pre
 noi? Știu-Te cine ești, Sfîntul lui Dumnezeu“.
 25 Și certă pre el Iisus, zicînd: „Amuțeaste și
 26 ieși dentr-însul“. Și, scuturîndu-l pre el
 duhul cel necurat și strigînd cu glas mare,
 27 ieși dentr-însul. Și să spămîntară toți,
 cît să întrea întru eiș, zicînd: „Ce e aceasta?
 Ce e învățatura cea noao aceasta, că, după
 28 putearea, și duhurilor celor necurate porun-
 ceaște și ascultă de El?“ Și ieși veastea
 Lui numaicît întru tot împrejurul Galileiului.
 29 Și îndată ieșind den adunare, veniră în casa
 lui Simon și a lui Andreiu, cu Iacov și Ioan.
 30 Iară soacra lui Simon zăcea de friguri prinsă
 31 și numaicît ziseră Lui de ea. Și, mergînd,
 o sculă pre ea, țiindu-o de mîină, și îndată
 32 lăsară pre ea frigurile și slujia lor. Iară
 cînd fu sara într-apusul soarelui, aduseră
 33 cătră El pre toți beteagii și îndrăciții. Și
 34 era tot orașul strînsu la ușă. Și au vinde-
 cat pre mulți bolnavi cuprinși de multe fe-
 liuri de boale și draci mulți au scos; și nu
 lăsa să grăiască dracii, că știa pre El.
 35 Și dimeneața, foarte de noapte sculîndu-Se,
 ieși și mearse Iisus în loc pustiu și acolo
 36 Să ruga. Și mearseră după El Simon și
 37 carii era cu El. Și aflînd pre El, ziseră
 38 Lui că „toți caută pre Tine“. Și grăi lor:
 „Blămaț în satele și în orașele ce-s mai
 aproape, ca să propoveduiescu și acolo, că
 39 pentru aceaea am venit“. Și propoveduia
 în sinagoghiile lor, în toată Galilea, și dracii
 40 scotea. Și veni cătră El un stricat, rugîndu-
 L pre El și îngenunchind la El și zicînd
 Lui că „de vei vrea, poți mă curăți“.
 41 Iară Iisus, milostivindu-Se, tinse mîina și
 atinse de el și zise lui: „Voiu, curățeaste-te“.
 42 Și zicînd El, îndată să duse de la el strică-
 43 ciunea și să curăți. Și răstindu-Se lui,
 44 numaidecît mîină pre el. Și zise lui:
 „Caută nemelui nemică să nu spui, ce pasă
 de te arată popei și du, pentru curățenia ta,
 ce au poruncit Moisi, întru mărturia lor“.
 45 Iară el, ieșind, începu a propovedui multe
 și a vesti cuvîntul, cît nu mai putea El
 aiavea în cetate să întrea, ce afară, în locuri
 pustie era, și venia la El de pretutindenea.

CAP II

1 **S**i iară întră în Capernaum, după
 cîteva zile, și să auzi că iaste în casă.
 2 Și îndată să adunară mulți, cît
 nu mai putea încăpea nici pre
 lîngă ușă, și grăia lor cuvîntul.
 3 Și veniră la El, aducînd slăbănog, pur-
 4 tîndu-se de patru. Și neputîndu-se apro-

pia cătră El pentru mulțime, descoperiră
 casa unde era și, spărgînd, sloboziră patul
 în carele zăcea slăbănogul. Și văzînd 5
 Iisus credința lor, zise slăbănogului: „Fiiule,
 iartă-să ție păcatele tale“. Și era acia 6
 șazînd unii den cărturari și cugetînd întru ini-
 mile lor: „Ce grăiaște așa Acesta hule? 7
 Cine poate ierta păcatele, fără numai sîn-
 gur Dumnezeu?“ Și îndată cunoscînd 8
 Iisus, cu duhul Său, că așa cugetă întru
 eiș, zise lor: „Ce cugetaț aceastea întru ine-
 mile voastre? Care e mai lesne, a zice 9
 slăbănogului: ‘Iartă-ți-se păcatele tale’, au a
 zice: ‘Scoală și-ț ia patul tău și îmblă’?
 Ce, ca să știț că are Fiiul Omenesc putearea 10
 a ierta păcatele pre pămînt“, (zise slăbă-
 nogului:) „Ție zic: Scoală și-ț ia patul 11
 tău și pasă la casa ta“. Și îndată să 12
 sculă și, rădicîndu-ș patul, ieși înaintea
 tuturor, cît să mira toți și lăuda pre
 Dumnezeu, zicînd că „niciodinioară n-am
 văzut așa“. Și ieși iară la mare și toată 13
 mulțimea venia la El și învăța pre ei.
 Și trecînd, văzu pre Levi al lui Alfeu șazînd 14
 la vamă și zise lui: „Vino după Mine“ și,
 sculîndu-se, mearse după El. Și fu cînd 15
 șădea El în casa lui și mulți vameș și păcă-
 toși șădea cu Iisus și cu ucenicii Lui, că era
 mulți și mergea după El. Și văzînd cărtu- 16
 rarii și fariseii pre El mîncînd cu vameșii și
 cu păcătoșii, ziseră ucenicilor Lui: „Căci
 mîncă și bea cu vameșii și cu păcătoșii?“
 Și, auzînd, Iisus zise lor: „N-au treabă cei 17
 ce pot de vraci, ce bolnavii. N-am venit să
 chem direpții, ce păcătoșii la pocăință“.
 Și era ucenicii lui Ioan și ai fariseilor pos- 18
 tind și veniră și ziseră Lui: „Căci ucenicii
 lui Ioan și ai fariseilor postesc, iară ucenicii
 Tăi nu postesc?“ Și zise lor Iisus: „Au 19
 pot posti fiii nuntei cînd iaste ginerele cu ei?
 Pîină cînd e ginerele cu ei, nu pot posti.
 Iară vor veni zilele cînd să va lua de la ei 20
 ginerele și atuncea vor posti într-acealea zile.
 Și nimeni nu coase peatecul nou în veșmîn- 21
 tul vechiu, iară de nu, rădică plinirea lui cel
 nou celui vechiu și mai mare va fi spărtura.
 Și nimeni nu bagă vinul nou în foi vechi, 22
 iară de nu, sparge vinul nou foi și vinul să
 varsă și foi pier; ce vinul nou în foi noi să
 să bage“. Și fu trecînd El sîmbăta pren 23
 sămănături și începură ucenicii Lui, mer-
 gînd, a zmulge spicele. Și zisără Lui fari- 24
 seii: „Iată, ce fac sîmbăta ce nu să cade?“
 Iară El zicea lor: „Au niciodinioară n-aț 25
 cetit ce-au făcut David cînd au avut lipsă și
 flămînzise el și cei ce era cu el? Cum 26
 întră în casa lui Dumnezeu, pre vreamea
 lui Aviathar arhiereul, și mîncă pînile
 sfinte, carele nu să cădea a mîncă, ce
 numai popilor, și deade și ce-

27 lora ce era cu el?" Şi zise lor: „Sîmbăta
pentru om s-au făcut, nu omul pentru sîmbă-
28 ta". Dirept aceea Fiiul Omenesc domn
e şi sîmbetei.

CAP III

1 **S**i întră iară în sinagoghi şi era acolo
2 un om avînd mîna uscată. Şi-L
păziiă pre El de-l va vindeca sîm-
3 băta, ca să-L defaime pre El. Şi
zise omului celui ce avea mîna
4 uscată: „Scoală-te în mijloc". Şi zise lor:
„Cade-să sîmbăta bine a face au rău a face,
suflet a mîntui au a-l piarde?" Iară ei tăcea.
5 Şi căutînd spre ei cu mînie, mîhnindu-Se
de împietritura inimii lor, zise omului:
„Tinde mîna ta". Şi tinse şi să alcătui mîna
6 lui sănătoasă ca şi ceaalaltă. Şi ieşind,
fariseii făcea cu irodianii asupra Lui sfat, ca
7 pre El să-L piarză. Şi Iisus Să duse cu
ucenicii Lui cătră mare şi multă mulţime
den Galilea mergea după El şi de la Iudea,
8 Şi de la Ierusalim, şi de la Idumea, şi den
ceaea parte de Iordan, şi cei demprejurul
Tirului şi Sidonului, mulţime multă, auzînd
9 cîte făcea, veniră cătră El. Şi zise uce-
nicilor Lui ca să fie Lui îndămînă corăbi-
oara, pentru mulţimea, ca să nu-L împre-
10 soare pre El. Că pre mulţi au vindecat,
cît năvăliia spre El, ca să să atingă de El
11 cîti avea boale. Şi duhurile ceale necurate,
cînd vedea pre El, cădea înaintea Lui şi
striga, grăind că „Tu eşti Fiiul lui Dumne-
12 zău". Iară El mult certa pre ei, ca să
13 nu-L facă arătat pre El. Şi Să sui în
munte şi chemă la Sine pre ceia ce vrea
14 însuş, şi veniră cătră El. Şi făcu 12 ca să
fie cu El şi ca să-i trimiţă pre ei să propove-
15 duiască, Şi să aibă putere să vindece
16 boalele şi să scoată dracii. Şi puse
17 numele lui Simon—Petăr; Şi Iacov al
lui Zevedeu şi Ioan, fratele lui Iacov (şi
puse lor numele Voanergheş, ce să zice fiii
18 tunetului), Şi Andreiu, şi Filip, şi
Vartholomeiu, şi Mattheiu, şi Thoma, şi
Iacov a lui Alfeu, şi Thadeu, şi Simon Canani-
19 tul, Şi Iuda Iscariotis, carele şi vînduse
20 pre El. Şi veniră acasă, şi să adună iară
mulţime, cît nu putea ei nici bucate să mă-
21 nînce. Şi auzînd cei de lîngă El, veniră
să prinză pre El, că zicea că „nu-Şi e în
22 minte". Şi cărturarii cei ce venise den
Ierusalim zicea că are Velzevul şi cum că
23 cu domnul dracilor scoate dracii. Şi, che-
mînd pre ei, în pilde zicea lor: „Cum poate
24 Satana pre Satana să scoată? Şi împă-
răţia de să va împărţi pre sine, nu poate sta
25 împărăţia aceea. Şi măcară casă de să
va împărţi pre sine, nu poate sta casa aceea.
26 Şi Satana de au stătit pre sine şi s-au împăr-
27 ţit, nu poate sta, ce are sfîrşanie. Nu
poate nimeni vasele celui tare, întrînd în

casa lui, să le jăfuiască, de nu va lega întîiu
pre cel tare, şi atuncea casa lui va jăfui.
Adevăr zic voao că toate păcatele să vor 28
ierta fiilor oamenilor, şi hulele, oricîte vor
huli. Iară cela ce va huli în Duhul Sfînt 29
nu are iertăciune în veac, ce iaste vinovat
judecăţii de veac". Că zicea: „Duh necu- 30
rat are". Deci veniră muma Lui şi fraţii 31
şi, stînd afară, trimeaseră la El, chemîndu-L
pre El. Şi şădea mulţimea împrejurul 32
Lui şi ziseră Lui: „Iată muma Ta şi fraţii
Tăi şi surorile Tale afară, Te caută".
Şi răspunse lor, zicînd: „Cine iaste muma 33
Mea sau fraţii Miei?" Şi, căutînd pre 34
ceia ce şădea prejur El, zise: „Iată muma
Mea şi fraţii Miei. Că oricine va face 35
voia lui Dumnezeu, acela e fratele Mieu şi
sora Mea şi muma Mea".

CAP IV

1 **S**i iară începă a învăţa, lîngă mare,
şi să adună cătră El mulţime
multă, cît El, întrînd în corabie,
şădea în mare, şi toată mulţimea
lîngă mare era, pre uscat. Şi 2
învăţa pre ei în pilde multe, şi zicea lor
întru învăţătura Lui: „Ascultaţi! Iată,
3 ieşi sămănătoriul a sămăna. Şi fu cînd 4
sămăna, una căzu lîngă cale şi veniră pasă-
rile ceriului şi o mîncară. Iară alta căzu 5
pre pietriş, unde nu avea pămînt mult, şi
numaidecît răsări, pentru căci nu avea
pămînt într-adînc. Şi, răsărind soarele, 6
să pîrli şi, neavînd rădăcină, să uscă.
Şi alta căzu în spini, şi crescură spinii, şi o 7
încară, şi rod nu deade. Şi alta căzu în 8
pămînt bun şi deade rod, rădicîndu-să şi
crescînd, şi aduse una treizeci şi una şase-
zeci şi una o sută". Şi zicea: „Cine are 9
urechi de auzirea, să auză". Şi cînd fu 10
sînguru, întrebă pre El carii era lîngă El,
cu cei doisprăzeace, de pildă. Şi zise lor: 11
„Voao s-au dat să ştiţi taina împărăţiei lui
Dumnezeu, iară celor den afară în pilde
toate vor fi, Ca, privind, să privească şi 12
să nu vază şi, auzînd, să auză şi să nu
înţeleagă, nu cîndva să să întoarcă şi să să
iarte păcatele lor". Şi zise lor: „Au nu 13
ştiţi pilda aceasta? Dară cum veţi toate
pildele înţeleage? Cela ce samănă, cuvîntul 14
samănă. Şi aceştă sînt cei de lîngă 15
cale unde să samănă cuvîntul şi, deaca-l
aud, numaicît vine Satana şi ia cuvîntul ce
e sămănat întru inimile lor. Şi aceştă 16
sînt aşijderea cei ce samănă în pietrişu,
carii, deaca aud cuvîntul, îndată cu bucurie
îl primescu. Şi n-au rădăcină întru eiş, 17
ce slabi sînt, decii, făcîndu-să strînsoare au
gonire pentru cuvînt, numaidecît să smin-
tescu. Şi aceştă-s carii aud cuvîntul. 18

19 Și grijile veacului acestuia și înșălăciunea
 bogăției și pohtele ceale de alalte, întrînd,
 20 înecă cuvîntul și fără rod să face. Și
 aceste sînt cei ce s-au sămănat în pămîntul
 cel bun, carii aud cuvîntul și-l priimescu și
 aduc rod: unul treizeci și unul șasezeci și
 21 unul o sută“. Și zicea lor: „Au doară fă-
 clia să aprinde ca să să puie supt obroc sau
 supt pat? Au nu în sfeășnic să o puie?
 22 Că nu iaste ceva ascuns carea să nu să
 vădească, nici pre ascuns sau făcut ce numai
 23 la ivală să vie. De are cineva urechi de
 24 auzirea, să auză“. Și zicea lor: „Vedeți
 ce auziți! Cu care măsură veți măsura,
 măsura-să-va voao, și să va adaoge voao,
 25 celor ce aud. Că cine va avea, da-i-să-va
 lui, și carele n-are, și ce are lua-să-va de
 26 la el“. Și zicea: „Așa iaste împărăția
 lui Dumnezeu, precum omul ar pune să-
 27 mînța pre pămînt. Și doarme și să
 scoală, noaptea și ziua, și sămînța răsare
 28 și creaste, cum nu știe el. Că pămîntul
 den eluș rodeaște: întiiu iarbă, după aceea
 spic, după aceea deplin grîu în spic.
 29 Iară cînd va da rodul, numaidecît trimite
 30 seacerea, că au venit seceratul“. Și
 zicea: „Cui vom asămăna împărăția lui
 Dumnezeu, sau în ce pildă vom închipui
 31 pre ea? Ca grăunțul de muștariu carele,
 cînd să va sămăna în pămînt, mai mic iaste
 32 de toate semințele care-s pre pămînt. Și
 deaca să samănă, creaste și să face mai mare
 de toate legumile și face stîlpări mari, cît
 pot supt umbra lui pasările ceriului să sălă-
 33 șuiască“. Și cu pilde ca acestea multe
 grăia lor cuvîntul, cum putea a auzi.
 34 Iară fără pildă nu grăia lor; iară deosebi
 35 ucenicilor Lui toate le spunea. Și grăi
 lor într-aceaea zi, fiind sara: „Să treacem în
 36 ceaea parte“. Și lăsînd mulțimea, luară
 pre El, cumuș era, în corabie; și alte vase
 37 încă era cu El. Și să scorni vihor de vînt
 mare, iară valurile intra în corabie, cît mai
 38 să împlea ea. Și era El în fundul corabiei,
 dormind pre căpătiiu; și-L deșteptară pre
 El și ziseră Lui: „Învățătoriu, au nu bagi
 39 samă că perim?“ Și, sculîndu-Se, certă
 vîntul și zise mării: „Domoleaște-te! Înfrî-
 nează-te!“ Și încetă vîntul și fu liniște mare.
 40 Și zise lor: „Ce sînteț înspăimaț așa? Cum
 41 n-aveț credință?“ Și să înfricoșară cu
 frică mare și grăia unul cătră alalt: „Oare
 cine iaste Acesta, că și vîntul și marea
 ascultă pre El?“

CAP V

1 i veniră de ceaea parte de mare, în
 2 laturea gadarineanilor. Și ieșind
 El den corabie, îndată timpină pre
 El, dentru mormînturi, un om cu
 3 duh necurat. Carele lăcașul

avea în morminte, și nici cu lanțuri nu putea
 cineva să-l leage pre el. Pentru că de mul- 4
 te ori fiind el în fiară și în lanțuri, și să
 rumpsease de el lanțurile și fiările să sfărî-
 mase, și nimeni nu putea pre el să-l domo-
 lească. Și în toată vremea, noaptea și 5
 ziua, prin munți și în morminte era, strigînd
 și tăindu-se cu pietri pre sine. Și, văzînd 6
 pre Iisus de departe, alergă și să închină Lui.
 Și strigînd cu glas mare, zise: „Ce e mie și 7
 Ție, Iisuse, Fiiul lui Dumnezeu Celui de
 Sus? Juru-Te pre Dumnezeu să nu mă
 muncești“. (Că-i grăia lui: „Ieși duh 8
 necurat den om“.) Și-l întreba pre el: 9
 „Ce ție-e numele?“ Și răspunse grăind:
 „Legheon mi-e numele, că mulți sîntem“. 10
 Și ruga pre El mult ca să nu-i scoată pre ei
 afară den ținut. Și era acolo, lîngă mun- 11
 te, o turmă mare de porci pascănd. Și 12
 rugară pre El toți dracii, zicînd: „Slobozi
 pre noi în porci, ca să intrăm întru ei“. 13
 Și-i slobozi pre ei Iisus îndată. Și, ieșind,
 duhurile ceale necurate intrară în porci, și
 năvăli turma de pre țărmure în mare (și era
 ca la doao mii), și să înecară în mare.
 Iară ceia ce păștea porcii fugiră și deaderă 14
 veaste în oraș și în sate; și ieșiră să vază ce
 iaste ceaea ce s-au făcut. Și veniră cătră 15
 Iisus și văzură pre cel îndrăcit șazînd, și
 îmbrăcat, și întreg la minte pre acela ce
 avea legheonul, și să spămîntară. Și 16
 spunea lor cei ce văzuse cum s-au făcut
 celui îndrăcitu și de porci. Și începură a 17
 ruga pre El să Să ducă den hotarale lor.
 Și, întrînd El în corabie, ruga pre El cel ce-au 18
 fost îndrăcit ca să fie cu El. Iară Iisus 19
 nu lăsă pre el, ce zise lui: „Pasă la casa ta,
 cătră ai tăi, și vesteaste lor cîte au făcut ție
 Domnul și te-au miluit“. Și mearse și 20
 începu a propovedui în Decapolis cîte i-au
 făcut lui Iisus; și toți să mira. Și trecînd 21
 Iisus în corabie iară în ceaea parte, să adună
 mulțime multă la El și era lîngă mare.
 Și iată, veni unul den mai marii sinagogu- 22
 lui, pre nume Iair, și, văzîndu-L pre El,
 căzu cătră picioarele Lui. Și rugă pre 23
 El mult, zicînd că „Fiica mea spre moarte
 iaste, ca, viind, să pui mîinile preste ea, ca
 să să mîntuiască și să trăiască“. Și 24
 mearse cu el; și după El mergea mulțime
 multă și-L împresura pre El. Și muiare 25
 oarecare fiind în curgere de sînge 12 ani
 Și mult pătîmind de mulți vraci și cheltu- 26
 indu-ș ce avuse toate și nemică nu folosin-
 du-se, ce mai mult spre rău viind, Auzind 27
 de Iisus, veni în mulțime den dos și atinse
 de veșmîntul Lui. Că zicea că, „macar de 28
 aș atinge de veșmîntul Lui, mîntui-mă-voiu“.
 Și îndată săcă izvorul sîngelui ei și simți cu 29
 trupul că

30 să vindecă de acea boală. Și numaidecât
cunoscînd Iisus întru Sine putearea cea ce
ieșise dentru El, întorcîndu-Se cătră gloată,
zicea: „Cine să atinse de veșmintele Meale?”
31 Și ziseră Lui ucenicii Lui: „Vezi mulțimea
împresurîndu-Te și zici ‘cine să atinse de
32 Mine’?” Și căută în laturi să vază pre cea
33 ce au făcut aceasta. Iară muiarea, spămîntîndu-se și tremurînd, știind ce s-au făcut
ei, veni și căzu la picioarele Lui și spuse
34 Lui tot adevărul. Iară El zise ei: „Fiică,
credința ta te mîntui, pasă în pace și fii
35 sănătoasă de boala ta”. Încă grăind El,
veniră de la mai marele sinagogului zicînd
că „fata ta au murit, drept ce mai ostenești
36 pre Învățătorul?” Iară Iisus, numaicît
auzind cuvîntul grăindu-se, zise mai marelui
sinagogului: „Nu te teame, numai ce creade!”
37 Și nu lăsă nici pre unul să meargă după
Sine, numai pre Petr și Iacov și pre Ioan,
38 fratele lui Iacov. Și veni în casa mai
marelui sinagogului și văzu gîlceavă, plîngînd
39 și văietîndu-se mult. Și întrînd, zise lor:
„Ce gîlceviț și plîngeț? Copila n-au murit,
40 ce doarme”. Și rîdea pre El. Iară El,
scoțînd pre toți, luo pre tatăl fecioarei și
pre muma și pre carii era cu El și întră unde
41 era fecioara zăcînd. Și prinzînd fecioara
de mîna, zise ei: „Talitha Kum”, care iaste
tălmăcindu-se: „Fecioară, (ție zic,) scoală!”
42 Și numaidecât să sculă fecioara și îmbla,
că era ca de 12 ani. Și să mirară cu minune
43 mare. Iară El conteni pre ei mult, ca
nimeni să nu știe aceasta. Și zise să-i dea
ei să mănînce.

CAP VI

1 **S**i ieși de acolo și veni la moșia Sa, și
2 mergea după El ucenicii Lui. Și,
fiind simbată, începu în sinagog a
învăța. Și mulți, auzind, să mira zi-
cînd: „De unde-s Acestuia acestea?
Și care e înțelepciunea ce s-au dat Lui? Că
și puteri ca acestea pren mînilor Lui să fac?
3 Au nu iaste Acesta teslariul, fiiul Mariei și
frate lui Iacov și lui Iosie și Iudei și lui
Simon? Și au nu sînt surorile Lui acicea
4 cătră noi?” Și să smintîia întru El. Și
grăia lor Iisus că „Nu iaste proroc necinstit,
fără numai în moșia lui și întru rudeni și
5 în casa lui”. Și nu putu acolo nici o
puteare să facă, ce numai pre puținei bol-
6 navi puse mînilor și-i vindecă. Și să mira
pentru necredința lor. Și îmbla satele
7 împrejur, învățînd. Și chemă pre cei 12
și începu pre ei a-i trimite cîte doi, cîte doi
și deade lor puteare spre duhurile ceale
8 necurate. Și porunci lor ca nemică
să nu ia pre cale, numai toiag, nici trai-
9 stă, nici pîine, nici bani în pungă. Ce
numai încălțați cu colțuni și să nu să îmbra-

ce în doao veșminte. Și zicea lor: „Veri- 10
unde veț intra în casă, acoloa rămîneț pînă
veț ieși de acolo. Și vericîți nu vor 11
priimi pre voi, nici vor asculta pre voi, ieșind
de acoloa, scuturați prahul de supt picioarele
voastre, întru mărturie lor. Adevăr zic voao
că mai iușor va fi sodomleanilor au gomorea-
nilor în ziua judecării decît orașului
aceluia”. Și ieșind, propoveduia ca să 12
să pocăiască. Și draci mulți scotea și 13
ungea cu untdelemn pre mulți bolnavi și-i
vindeca. Și auzi împăratul Irod (că arătat 14
s-au făcut numele Lui) și zicea că Ioan cela
ce boteza s-au sculat den morți și drept
aceaea lucrează puterile întru el. Alții 15
zicea că Ilie iaste, iară alții zicea că iaste
proroc sau ca unul den proroci. Iară 16
auzind, Irod zise că „Acesta e Ioan pre carele
am tăiat eu, el s-au sculat den morți”.
Că Irod acesta, trimițînd, au prins pre Ioan 17
și l-au legat pre el în temniță, pentru Irodi-
ada, muiarea lui Filip, fratelui său, căci o
luase muiare. Că zicea Ioan lui Irod că 18
„Nu țî se cade să aibi pre muia ea fratelui
tău”. Iară Irodiada pizmîia lui și vrea 19
să-l omoară, și nu putea. Că Irod să 20
temea de Ioan, știind pre el om drept și
sfînt, și-l socotîia pre el și, ascultînd pre el,
multe făcea și cu drag asculta pre el. Și 21
tîmplîndu-se o zi de bună vreme, cînd
Irod nașterilor lui făcea cină boiarilor săi
și căpitanilor și mai marilor Galileii, Și 22
întrînd fata Irodiadei și jucînd, și plăcînd
lui Irod și celor ce șădea cu el, zise împăratul
featei: „Ceare de la mine ce vei vrea, și voiu
da”. Și să jură ei că „Au ce vei ceare de 23
la mine da-ț-voiu ție, pînă la jumătate de
împărăția mea”. Iară ea, ieșind, spuse 24
mîne-sa: „Ce voiu ceare?” Iară ea zise:
„Capul lui Ioan Botezătorul”. Și întrînd 25
îndată, cu grabă, la împăratul, ceru, zicînd:
„Voiu ca să-mi dai acum, în blid, capul lui
Ioan Botezătorul”. Și împăratul, foarte 26
întristîndu-se, pentru jurămînturi și pentru
ceia ce șădea cu el, nu vru să-i leapede
cearerea. Și numaidecât trimițînd împă- 27
ratul speculator, porunci să să aducă capul
lui. Iară el, mergînd, tăie capul lui în 28
temniță și-l aduse în blid și-l deade featei,
și fata îl deade mîne-sa. Și auzind, uce- 29
nicii lui veniră și luară trupul lui și-l puseră
în mormînt. Atuncea să adunară apostolii 30
la Iisus și-I spuseră Lui toate, și cîte au
făcut, și cîte au învățat. Și zise lor: „Veniți 31
voi înșivă deosebi, în loc pustiiu, și odihniți
puținel”. Că era mulți carii veniia și cei ce
mergea și nice să mănînce nu avea prileju.
Și mearseră în loc pustiiu cu corabia, sînguri. 32
Și văzînd pre ei mergînd mulțimea și 33

CAP VII

conoscură pre El mulți și pedestri den toate orașale au alergat acolo și să apropiară pre ei și veniră la El. Și ieșind, văzu Iisus mulțime multă și Să milostivi spre ei, că era ca oile neavînd păstoriu, și începu a învăța pre ei multe. Și iată, fiind vremea multă, mergînd la El, ucenicii Lui ziseră că „Pustiu iaste locul și iată, vremea multă. Slobozi pre ei, ca să meargă pren sate și în orașale demprejur să-ș cumpere lor pîni, că n-au ce mânca“. Iară El, răspunzînd, zise lor: „Dați voi lor să mănînce“. Și ziseră Lui: „Mergînd să cumpărăm de doao sute de dinari pîni și să dăm lor să mănînce?“ Iară El zise lor: „Cîte pîni aveți? Meargeți și vedeți“. Iară ei, știind, ziseră: „Cinci și doi pești“. Atunci porunci lor să-i așaze pre toți mease, mease pre iarbă vearde. Și șazură ceate, ceate, cîte o sută și cîte cincizeci. Și luînd ceale cinci pîni și cei doi pești, căutînd la ceriu, blagoslovi și frînse pîinile și le deade ucenicilor Lui, ca să le puie înaintea lor, și cei doi pești împărți tuturor. Și mîncară toți și să săturară. Și strînsără fărîmături doao-sprăzeace coșnițe pline și den pești. Și era ceia ce au mîncat pîinile ca la cinci mii de oameni. Și îndată sili pre ucenicii Lui să între în corabie și să treacă înainte, în ceaea parte, în Vithsaida, pînă va slobozi El mulțimea. Și slobozind pre ei, mearse în munte să Să roage. Și fiind sara, era corabia în mijlocul mării și El Însuși pre uscat. Și văzu pre ei chinuindu-să cînd vîsliia corabia (că era vîntul împotriva lor). Și în a patra strajă a nopții veni cătră ei îmblînd pre mare și vrea să meargă pre lîngă ei. Iară ei, văzîndu-L pre El îmblînd pre mare, le păru a fi o nălucă și strigară. (Că toți Îl vedea și să turburără). Și îndată grăi cu ei și zise lor: „Cutezați! Eu sînt, nu vă teamereți“. Și întră la ei în corabie și încetă vîntul. Și ei mai vîrtos întru eiș să înfricoșă și să mira. Că n-au priceput la pîni, că era inima lor împietrită. Și trecînd, veniră la pămîntul Ghenesarethului și să deaderă la vad. Și ieșind ei den corabie, numaidecît cunoscînd pre El, Alergînd tot împrejurul locului aceluia, începură în paturi a purta bolnavii, unde-L auziia că iaste. Și oriunde intra, în sate, au în cetăți, au țarini, pren tîrguri punea bolnavii și ruga pre El încai numai să să atingă de poalele veșmintelor Lui. Și cîți să atingea de El să vindeca.

i să adunară cătră El fariseii și unii den cărturari, carii viind den Ierusalim. Și văzînd pre unii den ucenicii Lui cu mîinile necurate (adecă nespălate) mîncînd pîni, îi huliia. Că fariseii și toți jidovii, de nu-ș spală mîinile cu pumnul, nu mănîncă, și viind den tîrg, de nu spală, nu mănîncă; și altele multe sînt carele au luat a ținea: spălarea păharălor și a urcioarelor și a căldărilor și a paturilor. După aceaea întrebără pre El fariseii și cărturarii: „Pentru ce ucenicii Tăi nu îmblă după rînduiala bătrînilor, ce cu mîinile nespălate mănîncă pîine?“ Iară El, răspunzînd, zise lor: „Bine au prorocit Isaia de voi, fățarnicii, cum iaste scris: ‘Acest norod cu buzele Mă cinsteaște, iară inima lor departe e de la Mine’. Ce în deșart Mă cinstescu, învățînd învățăturile poruncile oamenilor. Că, lăsînd porunca lui Dumnezeu, țineți obiceiul oamenilor: spălarea urcioarelor și a păharălor și altele aseamene ca aceastea multe faceți“. Și zicea lor că „Bine, lepădați porunca lui Dumnezeu, ca rînduiala voastră să păziți. Că Moisi au zis: ‘Cinsteaște pre tată-tău și pre muma ta’ și ‘Cela ce va grăi de rău pre tată sau pre mumă, cu moarte să moară’. Iară voi ziceți: ‘De ar zice omul tătîni-său sau mîni-sa: Corvan (ce iaste: Daru), ori cu carele de la mine te vei folosi’. Și nu-l mai lăsaț pre el nemică să facă tătîni-său sau mîni-sa, Călcînd cuvîntul lui Dumnezeu cu rînduiala voastră care aț rînduit; și aseamene ca aceastea multe faceți“. Și chemînd toată mulțimea, grăiia lor: „Ascultaț pre Mine toț și înțeleageți. Nemică nu iaste den afara omului, întrînd într-însul, care poate pre el spurca, ce ceale ce ies dentru el, acealea sînt carele spurcă omul. De are cineva urechi de auzirea, să auză“. Și cînd întră în casă de la gloată, întreba pre El ucenicii Lui de pildă. Și zise lor: „Așa și voi neînțelegători sînteți? Nu vă priceapeț că tot cel ce den afară întră în om nu-l poate spurca pre el? Că nu întră în inema lui, ce în mațe, și la șazut iase, curățînd toate bucatele“. Și zicea că „Ce iase den om, aceaea spurcă pre omul. Că denlăuntru, dentru inema oamenilor, ies cugetele reale, preacurviile, curviile, uciderile, Furtușagurile, lăcomiile, vicleșugurile, înșălăciunea, necurăția, ochiul viclean, hula, trufia, nebunia. Aceastea reale toate ies denlăuntru și spurcă pre om“. Și de acoloa sculîndu-Se, mearse în hotarale Tirului și a Sidonului și, întrînd în casă, nu vrea să-L știe nimeni,

25 și nu Să putea ascunde. Pentru că auzind
o muiare de El, carea avea o fată cu duh
necurat, venind căzu la picioarele Lui.
26 (Și muiarea era elină, siriancă finică de
neam). Și rugă pre El ca să scoată dracul
27 den fata ei. Iară Iisus zise ei: „Lasă mai
nainte să să sature fiii, că nu e bine a lua
28 pâinea fiilor și a o arunca cățeilor“. Iară
ea răspunse și zise Lui: „Așa, Doamne, că
și cățeii de supt masă mănîncă den fărîmele
29 fiilor“. Și zise ei: „Pentru acest cuvînt,
30 pasă, ieșit-au dracul den fata ta“. Și
mergînd în casa ei, află dracul ieșit și fata
31 zăcînd în pat. Și iară ieșind den hotarăle
Tirului și Sidonului, veni la Marea Galileiu-
lui, pren mijlocul hotarălor a Decapoleos.
32 Și aduseră Lui un surd, grăind anevoie, și
33 rugară pre El să-Ș puie mîna pre el. Și
luînd pre el den mulțime deusebi, puse
deagetele Sale în urechile lui și, scuipe,
34 au atinsu de limba lui. Și căutînd spre
ceriu, suspină și zise lui: „Effatha!“, ce
35 iaste: „Deșchide-te“. Și numaidecît să deș-
chiseră auzurile lui și să dezlegă legătura lim-
36 bii lui și grăia drept. Și-i conteni pre ei
ca nemălui să spuie; iară cît conteniia pre
37 ei, ei mai vîrtos striga. Și mai vîrtos să
mira, zicînd: „Toate le-au făcut bine: face
și pre surzi a auzi, și mușii a grăi“.

CAP VIII

1 **I**n zilele acealea, prea multă gloată
fiind și neavînd ce mîncă, chemînd
Iisus pre ucenicii Lui, zise lor:
2 „Milă Mi-e de mulțime, că, iată,
trei zile așteaptă lîngă Mine și n-au
3 ce mîncă. Și de-i voi lăsa pre ei flămînzi
la casele lor, vor slăbi pre cale, că unii den-
4 tr-înși de departe au venit“. Și răspunseră
Lui ucenicii Lui: „De unde pre aceștea va
putea cineva aicea să-i sature de pîine în
5 pustie?“ Și întreba pre ei: „Cîte pîini
6 aveți?“ Iară ei ziseră: „7“. Și porunci
mulțimei să șază pre pămînt. Și luînd
ceale 7 pîini, mulțemind, frînse și deade
ucenicilor Lui să le puie înainte; și puseră
7 înaintea mulțimei. Și avea și puținei
peștișori și, blagoslovindu-i, zise să puie
8 înainte și aceia. Deci mîncară și să sātu-
rară și luară rămășițe de fărmituri 7 coșnițe.
9 Și ceia ce mîncară era ca la 4000; și-i slobozi
10 pre ei. Și numaicît întrînd în corabie cu
ucenicii Lui, veni în părțile Dalmanuthei.
11 Și ieșiră fariseii și începură a să prici cu El,
cerșind de la El sămn den ceriu, ispitind
12 pre El. Și suspinînd cu duhul Său, zise:
„Pentru ce neamul acestă caută sămn? Ade-
văr zic voao, de să va da rudei aceștia sămn“.
13 Și lăsînd pre ei, întrînd iară în corabie, mear-

se de ceaea parte. Și uitară ucenicii Lui 14
să ia pîini și mai mult de o pîine n-avea cu
ei în corabie. Și porunciia lor, zicînd: 15
„Căutați, vedeți de cătră aluatul fariseilor și
de aluatul lui Irod“. Și să socotiia unul 16
cu alalt, zicînd că „pîini nu avem“. Și 17
știind, Iisus zise lor: „Ce vă socotiți că pîini
nu aveți? Încă nu socotiți, nici înțelegeți?
Încă împietrită aveți inima voastră? Ochi 18
avînd nu vedeți și urechi avînd nu auziți și
nu vă aduceți aminte? Cînd am frînt ceale 19
5 pîini la ceale 5000, cîte coșuri pline de
fărmituri ați rădicat?“ Ziseră Lui: „Doao-
sprăzeace“. „Și cînd ceale șapte la cei 20
4000, cîte coșuri pline de fărîme ați luat?“
Ei ziseră: „Șapte“. Și zise lor: „Cum 21
nu priceapeți?“ Și veni în Vithsaida; și 22
adusără Lui un orb și rugară pre El ca să
atingă pre el. Și prinzînd mîna orbului, 23
îl scoase pre el afară den oraș și, scuipe
în ochii lui, puindu-Ș mîinile pre el, întrebă
pre el de veade ceva. Și rădicîndu-ș ochii, 24
zise: „Văz pre oameni, că ca copacii îm-
blînd îi văz“. După aceaea iară puse 25
mîinile pre ochii lui și făcu iară pre el să
caute, și să îndireptă și văzu luminos pre
toți. Și trimise pre el la casa lui, zicînd: 26
„Nice în sat să întri, nice să spui cuiva în sat“.
Și ieși Iisus și ucenicii Lui în satele Chesariei 27
lui Filip; și pre cale întreba pre ucenicii Lui,
zicînd lor: „Cine Mă zic oamenii a fi?“
Iară ei răspunsără: „Ioan Botezătorul, și 28
alții Ilie, iară alții unul den proroci“.
Și El zise lor: „Dară voi cine Mă ziceți a fi?“ 29
Și răspunzînd, Petr zise Lui: „Tu ești
Hristos“. Și certă pre ei ca să nu spuie 30
nemunui de El. Și începu a învăța pre 31
ei că trebuie Fiiului Omenesc multe a păți
și a Să izgoni de bătrîni și de arhieriei și de
cărturari și a Să omorî și după trei zile a
învia. Și aiave grăia cuvîntul. Și apucînd 32
pre El Petr, începu a-L certa. Iară El, 33
întorcîndu-Se și văzînd pre ucenicii Săi,
certă pre Petr, zicînd: „Pasă denapoia Mea,
satano, că nu gîndești ceale ale lui Dumne-
zeu, ce ceale ale oamenilor“. Și chemînd 34
pre mulțime cu ucenicii Lui, zise lor:
„Cine va vrea după Mine să vie, să să lepede
de sine și să ia crucea lui și să vie după Mine.
Că cine va vrea [...] sufletul lui, pentru Mine 35
și pentru Evanghelie, acela va mîntui pre el.
Că ce va folosi omul de ar dobîndi lumea 36
toată și-ș va păgubi sufletul lui? Sau ce 37
schimbu va da omul pentru sufletul lui?
Că cine să va rușina de Mine și de cuvintele 38
Meale în ruda aceasta preacurvare și păcă-
toasă, și Fiiul Omenescu să va rușina de el
cînd va veni întru slava Tatului Său cu
îngerii cei sfinți“.

CAP IX

1 **S**i zicea lor: „Adevăr zic voao că
sînt unii, den carii stau aicea, carii
nu vor gusta moartea pînă vor ve-
dea împărăția lui Dumnezău viind
2 cu putere“. Și după șase zile
luo Iisus pre Petăr și pre Iacov și pre Ioan
și-i aduse pre ei într-un munte înalt, numai
ei de eiși, și-Ș schimbă fața înaintea lor.
3 Și veșmintele Lui fură sclipindu, albe foarte,
ca zăpada, carele nălbitori pre pămînt nu
4 poate să le nălbească. Și să arătă lor
5 Ilie cu Moisi, grăind cu Iisus. Și răspun-
zînd Petăr, zise lui Iisus: „Ravvi, bine e noao
să fim aicea; și să facem trei colibi: Ție
6 una și lui Moisi una și lui Ilie una“. Că
7 nu știa ce va grăi, că era înfricoșat. Și
fu nuor umbrind pre ei și veni glas den
nuor, zicînd: „Acesta iaste Fiiul Mieu cel
8 iubit, pre el ascultați“. Și numaidesc
căutînd împrejur, pre nimeni nu mai văzură,
9 ce numai pre Iisus Înșuș cu ei. Iară pogor-
rînd ei den munte, conteni pre ei ca să nu
povestească nemănu carele au văzut, ce
10 numai cînd Să va scula Fiiul Omenesc den
morti. Și cuvîntul ținură întru ei,
întrebîndu-să: „Ce iaste a să scula den
11 mortii?“ Și întrebă pre El, zicînd: „Dară
căci zic cărturarii că să cade Ilie să vie mai
12 nainte?“ Iară El, răspunzînd, zise lor:
„Iată, Ilie, viind mai nainte, va tocmi toate.
Și cumu e scris de Fiiul Omenesc ca să
13 pață multe și să Să defaime. Ce zic voao
că și Ilie au venit și făcură lui cîte vrură,
14 cum e scris asupra lui“. Și viind cătră
ucenici, văzu mulțime multă prejur ei și
15 cărturari întrebîndu-să cu ei. Și îndată
toată mulțimea, văzînd pre El, să spămîntă
16 și, alergînd, da mîna cu El. Și întrebă
pre cărturari: „Ce vă priciți întru voi?“
17 Și răspunzînd, unul den mulțime zise:
„Învățătoriule, aduș pre fiiul mieu la Tine,
18 avînd duh mut. Și oriunde îl apucă,
sparge pre el și spumează și scîrșnește
dinții lui și să usucă. Și ziș ucenicilor Tăi
19 ca să-l scoată, și nu-l putură“. Iară El,
răspunzînd, zise lui: „O, rudă necredin-
cioasă, pînă cînd voi fi la voi? Pînă cînd
voiu suferi pre voi? Aduceți-l la Mine“.
20 Și-l adusără la El. Și văzîndu-L pre El, în-
datăș duhul scutură pre el și, căzînd la
21 pămînt, tăvăliia-se aspumînd. Și întrebă
pre tatăl lui: „Cîtă vreame iaste de cînd
s-au făcut lui aceasta?“ Iară el zise: „Den
22 copilărie. Și de multe ori pre el și în foc
l-au aruncat, și în ape, ca să-l piarză pre el.
Ce ce poți, ajută noao, fiindu-Ți milă de noi“.
23 Iară Iisus zise lui: „De poți creade, toate să pot

celui ce creade“. Și îndată strigînd tatăl 24
copilului, cu lacrimi zicea: „Crezu, Doamne!
Ajută necredinței mele“. Deci văzînd 25
Iisus că năvălește mulțimea, certă pre
duhul cel necurat, zicînd lui: „Duh mut și
surd, Eu ție poruncesc: Ieși dentr-însul și
de-acum să nu mai întri într-însul!“ Și 26
strigînd și mult scuturînd pre el, ieși; și fu
ca un mort, cît mulțimea zicea că au murit.
Iară Iisus, prinzîndu-l de mîna, ridică pre 27
el, și să sculă. Și întrînd El în casă, uce- 28
nicii Lui întrebară pre El de eiș: „Căci noi
nu-l putem scoate pre el?“ Și zise lor: 29
„Acest fealiu cu nemică nu poate să iasă,
fără numai cu rugăciune și cu post“. Și 30
de acolo ieșind, împreună mergea pren
Galilea, și nu vrea să-L știe nimeni. Că 31
învăța pre ucenicii Săi și zicea lor că Fiiul
Omenesc Să va da în mîinile oamenilor
și-L vor omorî pre El și, omorîndu-L, a treia 32
zi va învie. Iară ei nu înțeleaseră cuvîntul 32
și să temea a întreba pre El. Și veni în 33
Capernaum. Și fiind în casă, întrebă pre ei:
„De ce vă prigoniiți pre cale?“ Iară ei 34
tăcură, că să prigonise pre cale unul cu alt,
cine are fi mai mare întru ei. Și șazînd, 35
chemă pre cei 12 și zise lor: „Cela ce vrea
să fie cel dentîu, fi-va mai apoi de toți și
tuturor slugă“. Și luînd un copil, puse 36
pre el în mijlocul lor și, luîndu-l în brațe,
zise lor: „Oricine va priimi pre unul den 37
cești copii în numele Mieu, pre Mine prii-
meaște; și cine priimeaște pre Mine, nu
priimeaște pre Mine, ce pre Cela ce M-au 38
trimis pre Mine“. Iară Ioan răspunse Lui,
zicînd: „Învățătoriule, văzut-am pre oare-
cine întru numele Tău scoțînd dracii, carele
nu vine după noi, și l-am contenit pre el,
pentru că nu vine după noi“. Iară Iisus zise: 39
„Nu-l opriți pre el, că nimeni nu iaste care
va face putere în numele Mieu și să poată
curund rău grăi de Mine. Că oricine nu iaste 40
împotriva voastră, pentru voi iaste. Că 41
vericine va da voao un păhar de apă în nume-
le Mieu, căci ai lui Hristos sînteți, adevăr
grăiesc voao, nicicum nu va piarde plata lui.
Și vericine va sminti pre unul de acești 42
mici, carii cred întru Mine, mai bine iaste
lui de va zăcea piatră de moară prejur gru-
mazii lui și să va arunca în mare. Și de 43
te smintește mîna ta, taie-o, mai bine e ție
ciung în viață să întri, decît, doao mîni
avînd, să întri în gheena, în focul cel nestins,
Unde viarmele lor nu moare și focul nu se 44
stinge. Și de te va sminti piciorul tău, 45
taie pre el, mai bine iaste ție în viață să întri
șchiop, decît, doao picioare avînd, să te bagi
în gheenă, în focul nestins, Unde viarmele 46
lor nu moare și focul nu se stinge. Și 47
de te smintește ochiul tău, scoate-l, mai

bine iaste ție cu un ochiu să întri întru împărăția lui Dumnezeu, decît, doi ochi avînd, 48 să te bagi în focul gheenei, Unde viarmele 49 lor nu moare și focul nu se stinge. Că tot cu foc să va săra, și toată jîrtva cu sare 50 să va săra. Bună e sarea; iară sarea de să va face nesărată, cu ce o veți îndulci? Aveți întru voi sare și vă veți împăca unii cu alalți“.

CAP X

1 **S**i de acolo sculîndu-Se, veni în hotărăle Iudeii, de ceaea parte de Iordan, și să adună iară la El mulțime și, cum avea obicei, iară-i învăța 2 pre ei. Și apropiindu-se fariseii, întrebară pre El: „Oare cade-se bărbatului a-ș lăsa muiarea?“, ispitindu-L pre El. 3 Iară El, răspunzînd, zise lor: „Ce au poruncit 4 voao Moisi?“ Iară ei ziseră: „Moisi au rînduit să-i scrie carte de despărțire și să o 5 lase“. Și răspunzînd, Iisus zise lor: „Cătră năsilnicia inemii voastre au scris voao porunca aceasta. Iară den ceputul zidirei, 6 bărbat și muiarea i-au făcut Dumnezeu pre ei. Dirept aceaea va lăsa omul pre tată- 7 său și pre mumă-sa și să va lipi cătră muiarea lui. Și vor fi amîndoi un trup, cît 8 de-acii nu mai sînt doi, ce un trup. Deci care au împreunat Dumnezeu, omul să nu 9 desparță“. Și în casă iară întrebară ucenicii Lui pre El de acela lucru. [Și El zise:] 10 „Și vericine-ș va lăsa muiarea lui și va lua 11 alta, preacurveaște spre ea. Și muiarea, de-ș va lăsa bărbatul ei și să va mărita după 12 altul, preacurveaște“. Și aduseră Lui copii, ca să Să atingă de ei, iară ucenicii 13 certa pre ceia ce-i aducea. Carea văzînd Iisus, nu-I păru bine și zise lor: „Lăsaț copiii să vie la Mine și nu oprireț pre ei, că unora 14 ca acestora iaste împărăția lui Dumnezeu. Adevăr grăiescu voao, vercine nu va priimi 15 împărăția lui Dumnezeu ca copilul, nu va 16 întra întru ea“. Și, luîndu-i în brațe, 17 puse-Ș mînil pre ei și-i blagoslovi. Și ieșind El în cale, alergă oarecine și, îngenunchind înainte-I, întreba pre El: „Învățătoriule 18 bune, ce voiu face ca să moștenescu viața veacilor?“ Iară Iisus zise lui: „Ce-M zici bun? Nimeni nu iaste bun fără numai unul 19 Dumnezeu. Știi poruncile: nu preacurvi, nu omorî, nu fura, nu mărturisi strîmbu, nu păgubi, cinsteaște pre tatăl tău 20 și pre mumă-ta“. Iară el, răspunzînd, zise Lui: „Învățătoriule, aceastea toate le-am păzit den tinerețele mele“. 21 Iară Iisus, căutînd spre el, îl îndrăgi și-i zise lui: „Încă una-ț lipseaște: pasă, cîte ai vinde și dă săracilor, și vei avea comoară în ceriu; și vino de umblă după Mine, 22 luîndu-ț crucea“. Iară el, întristîndu-se

pentru cuvînt, să duse mîhnit, că avea 23 avuție multă. Și căutînd Iisus împrejur, zise ucenicilor Lui: „Cum anevoie ceia ce au avuțiile întru împărăția lui Dumnezeu vor 24 întra!“ Iară ucenicii să mira de cuvintele Lui. Iară Iisus, răspunzînd, iară zise lor: 25 „Fiilor, cum anevoie iaste celor ce nădejduiesc pre avuții a întra întru împărăția lui Dumnezeu: Mai lesne iaste cămilei pre 26 urechile acului a treace, decît bogatului întru împărăția lui Dumnezeu să între“. Iară ei mai mult să mirară, zicînd întru eiș: 27 „Cine poate să să spăsească?“ Iară Iisus, căutînd spre ei, zise: „La oameni fără putință e, iară nu la Dumnezeu, că toate să pot lîngă Dumnezeu“. Și începu Petăr a 28 zice Lui: „Iată, noi am lăsat toate și am venit după Tine“. Și răspunzînd, Iisus 29 zise: „Adevăr grăiesc voao, nimeni nu iaste carele ș-au lăsat casa, sau frații, sau surorile, sau tată, au muma, au muiarea, sau feciorii, 30 au moșii pentru Mine și pentru Evanghelie, De nu va lua cu o sută de părți mai mult: acum, în vremea aceasta, case și frați și surori și mume și feciori și moșii cu goniri, și în veacul cel viitoriu viața veacinică. 31 Că mulți vor fi cei dentîu apoi și cei de apoi întîiu“. Și era pre cale, suindu-se în 32 Ierusalim, și Iisus era mergînd înainte-le. Și să spămîntară și mergînd după El să temea. Și luînd iară pre cei 12, începu lor a spune 33 ceale ce era Lui să să întîmple, Că, „Iată, ne suim la Ierusalim și Fiiul Omenesc da-Să-va arhiereilor și cărturarilor; și-L vor judeca pre El spre moarte și vor da pre El limbilor. Și vor batjocuri pre El și-L vor 34 bate pre El și-L vor scuipi pre El și-L vor omorî pre El și a treia zi va învia“. Și 35 veniră cătră El Iacov și Ioan, feciorii lui Zevedeu, zicînd: „Învățătoriule, vom ca verice vom ceare să faci noao“. Iară El 36 zise lor: „Ce veș să vă fac voao?“ Iară ei ziseră Lui: „Dă-ne noao ca să șădem unul de-a dreapta Ta, altul de-a stînga Ta, întru 37 slava Ta“. Iară Iisus zise lor: „Nu știț ce ceareț! Putea-veț bea păharul care Eu beau și cu botezul care Eu Mă botez să vă botezați?“ Iară ei ziseră Lui: „Putea-vom“. 38 Iară Iisus zise lor: „Păharul care Eu voiu bea bea-l-veț, și cu botezul care Eu Mă voiu boteza boteza-vă-veț. Iară a ședea de-a 39 dreapta Mea și de-a stînga Mea nu iaste Mie a da, ce celora ce s-au gătit“. Și 40 auzind cei zeace, începură a să mînia pre Iacov și pre Ioan. Iară Iisus, chemînd 41 pre ei, zise lor: „Știț că cei ce li să pare a birui pre limbi domnesc pre ei și mai-marii lor stăpînesc pre ei. Iară întru voi nu va 42 fi așa, ce cine va vrea să fie mare întru voi, să fie slugă voao. Și cela ce va vrea să fie 43 voao întîiu, fi-va slugă tuturor. Că și 44 Fiiul Omenesc n-au venit să I să slujască, ce 45

să slujască și să dea sufletul Lui răscumpă-
 rare pentru mulți“. Și veni în Erihon.
 Și ieșind El den Erihon și ucenicii Lui și
 mulțime multă, Vartimeiu orbul, fiul lui
 Timeiu, șădea lângă cale, cerșind. Și
 auzind că iaste Iisus Nazarineanul, începu a
 striga și a zice: „Fiiul lui David, Iisuse, milu-
 iaște-mă!“ Și certa pre el mulți ca să tacă,
 iară el cu mult mai virtos striga: „Fiiul lui
 David, miluiaște-mă!“ Și stînd Iisus,
 zise să-l cheame. Și chemară pre orbul, zi-
 cînd lui: „Cutează, scoală, că te cheamă“.
 Iară el, lepădînd veșmîntul său, să sculă de
 veni la Iisus. Și răspunzînd, zise Iisus lui:
 „Ce vei să-ț fac ție?“ Iară orbul zise Lui:
 „Învățatoriule, ca să văz“. Iară Iisus zise
 lui: „Pasă, credința ta te vindecă“. Și atun-
 ceaș văzu și mergea după Iisus pre cale.

CAP XI

1 **S**i cînd să apropiară cătră Ierusalim,
 la Vithfaghi și Vithania, cătră
 Muntele Maslinilor, trimise doi den
 ucenicii Lui. Și zise lor: „Meargeț
 în cel sat ce e în preajma voastră și,
 îndată întrînd într-însul, afla-veț un mînz
 legat, pre carele nimeni den oameni n-au
 șăzut. Dezlegîndu-l pre el, aduceți-l. Și
 de ar zice voao cineva: ‘Ce faceț aceasta?’,
 ziceț că Domnului trebuiaște și numaidcît
 îl va trimite acicea“. Deci mearseră și
 aflară mînzul, legat lângă ușă, afară la răs-
 pîntia drumului, și-l dezlegară pre el.
 Și unii den carii sta acoloa ziseră lor: „Ce
 faceț de dezlegaț mînzul?“ Iară ei ziseră
 lor cum le poruncise Iisus, și-i lăsară pre ei.
 Și aduseră mînzul la Iisus și puseră pre el
 veșmintele lor și șăzu pre el. Iară mulți
 așternură veșmintele lor pre cale, iară alții
 tăia stîlpări den copaci și le așternea pre
 cale. Și cei ce mergea înainte și cei den-
 dărăt striga, grăind: „Osanna! Blagoslovit
 Cel ce vine întru numele Domnului! Blago-
 slovită împărăția carea vine întru numele
 Domnului părintelui nostru David! Osanna
 întru înălțime!“ Și întră în Ierusalim
 Iisus și în besearică și, căutînd împrejur
 toate, fiind ceasul de sară, ieși în Vithania
 cu cei doisprăzeace. Și a doao zi, ieșind
 ei den Vithania, flămînzi. Și văzînd un
 smochin de departe avînd frunze, veni să
 vază, cîndai va afla ceva într-însul; și deaca
 veni la el, nemica nu află, fără numai frun-
 zele, că nu era încă vreamea smochinelor.
 Și, răspunzînd, Iisus zise lui: „De acum
 niceodinioară nimeni den tine rod să nu
 mănînce în veac“. Și auziia ucenicii Lui.
 Și veni iară în Ierusalim. Și întrînd Iisus
 în besearică, începu a scoate pre cei ce
 vindea și cumpăra în besearică, și mea-
 sele schimbătorilor și scaunile celor ce
 vindea porumbi le răsturnă. Și nu
 lăsa pre nimeni să poarte vas pren be-

searică. Și învăța, zicînd lor: „Au nu iaste
 scris că casa Mea casă de rugăciune să va
 chema, la toate limbile? Iară voi făcut-aț pre
 ea peșteră tâlharilor“. Și auziră cărturarii
 și mai-marii popilor. Și căuta cum L-ar
 piarde pre El, că să temea de El, căci toată
 mulțimea să mira de învățătura Lui.
 Iară cînd fu sară, ieși Iisus afară den oraș.
 Și dimineața trecînd, văzură smochinul
 uscat den rădăcină. Atuncea, aducîndu-ș
 aminte, Petăr zise Lui: „Ravvi, iată, smochi-
 nul pre carele blestemași secă“. Și,
 răspunzînd, Iisus zise lor: „Aveți credința
 lui Dumnezeu. Că adevăr grăiescu voao,
 că cine ar zice muntelui acestuia: Rădică-te
 și te aruncă în mare, și nu să va îndoii întru
 inima sa, ce să crează că cealea ce va zice vor
 fi, fi-va lui au ce va zice. Dirept aceasta
 zic voao: Toate cîte veți ceare, rugîndu-vă,
 să creadeți că veți lua și vor fi voao. Și
 cînd stați a vă ruga, iertați asupra cuiva
 verice aveți, ca și Tatăl vostru Cel den
 ceriuri să iarte voao greșalele voastre.
 Iară de nu veți ierta voi, nice Tatăl vostru
 Cel den ceriuri va ierta voao greșalele
 voastre“. Și veni iară în Ierusalim. Și,
 în besearică împlînd El, veni la El mai-
 marii popilor și cărturarii și bătrînii. Și
 zisără Lui: „Cu ce putere faci aceste?
 Și cine Ț-au dat Ție această putere ca să
 faci aceste?“ Iară Iisus, răspunzînd,
 zise lor: „Întreba-voiu și Eu pre voi un
 cuvînt; și-M răspundeți Mie, și Eu voiu
 spune voao cu ce putere facu aceste:
 Botezul lui Ioan den ceriu era, au de la
 oameni? Răspundeți-Mi!“ Și cugetară
 întru sine, grăind: „De vom zice: ‘Den ceriu’,
 va zice: ‘Direp ce dară n-ați crezut lui?’
 Ce de vom zice: ‘De la oameni’“, să temea
 de norod, că toți-l avea pre Ioan că adevă-
 rat proroc era. Și, răspunzînd, zisără lui
 Iisus: „Nu știm“. Și Iisus, răspunzînd, zise
 lor: „Nici Eu voiu spune voao cu ce putere
 fac aceste“.

CAP XII

1 **S**i începu lor în pilde a zice: „Un
 om sădi vie, și împrejur o îngrădi,
 și săpă teasc, și zidi turn, și o
 deade lucrătorilor, și să duse
 departe. Și trimise la viari slugă
 la vreame, ca să ia de la viari den roada viei.
 Iară ei, prinzînd pri el, îl bătură și-l tri-
 miseră deșart. Și iară trimise cătră ei
 altă slugă; și pre acela, ucigîndu-l cu pietri,
 îi sparseră capul și-l trimiseră batjucorit.
 Și iară pre altul trimise, și pre acela omo-
 rîră; și pre alții mulți, pre unii bătîndu-i,
 iară pre alții omorînd. Deci încă un fiu
 avînd iubit al său, trimise și pre acela cătră
 ei, pe urmă zicînd că ‘Să vor rușina de fiul
 meu’. Iară viarii ziseră întru sine că
 ‘Acesta iaste moșteanul, veniți să o-

morîm pre el și a noastră va fi moșia'.
 8 Și prinzîndu-l pre el, omorîră-l și-l lepădară
 9 afară den vie. Ce dară va face domnul
 10 viei? Veni-va și va piarde pre lucrători și va
 11 da via altora. Nici scrisoarea aceasta ați
 12 cetit: 'Piatra carea o lepădară ziditorii,
 13 aceea fu în capul unghiului?' De la Dom-
 14 nul fu aceasta și iaste minunată în ochii
 15 noștri'. Și căuta pre El să-L prinză, ce
 16 să temură de mulțime, că conoscură că
 17 spre ei zice acea pildă. Și lăsîndu-L pre El,
 18 să duseră. Și trimiseră la El unii den
 19 farisei și den irodiani, ca să-L prinză cu
 20 cuvîntul. Iară ei, deaca veniră, ziseră Lui:
 21 „Învățătoriule, știmu-Te că adevărat ești și
 22 nu grijăști de nemică, că nu cauți în fața
 23 oamenilor, ce în dreptate calea lui Dumne-
 24 zău înveți. Cade-se a da dajde împăratului au
 25 ba? Da-vom au nu vom da?” Iară El,
 26 știind fățaria lor, zise lor: „Ce Mă ispitiți?
 27 Aduceți-M un ban să văzu”. Iară ei
 28 aduseră. Și zise lor: „Al cui chip iaste acesta
 29 și scriptura?” Iară ei ziseră Lui: „A lui che-
 30 sariu”. Și, răspunzînd, Iisus zise lor:
 31 „Daț ce e a lui chesariu lui chesariu, și ale
 32 lui Dumnezău lui Dumnezău”. Și să mirară
 33 de El. Și veniră saduchei la El, carii zic
 34 înviere să nu fie, și întrebă pre El, zicînd:
 35 „Învățătoriule, Moisi au scris noao că de
 36 va muri cuiva fratele și-i va rămînea muiarea
 37 și feciori nu va lăsa, ca să ia fratele său
 38 muiarea lui și să rîdice sămînța fratelui său.
 39 Șapte frați era. Și cel dentîiu luu muiare
 40 și, murind, nu lăsă sămînță. Și al doilea
 41 luu pre ea, și muri, și nici acela nu lăsă
 42 sămînță. Și al treilea iară așa. Și o'luară
 43 pre ea cîte șapte și nu lăsară sămînță. Mai
 44 apoi de toți muri și muiarea. Dară la
 45 înviere, cînd vor învie, a căruia den ei va fi
 46 muiarea? Că cîte șapte au avut pre ea muiare”.
 47 Și răspunzînd, Iisus zise lor: „Au nu pentru
 48 aceea vă rătăciți, că neștiind scripturile,
 49 nice putearea lui Dumnezău? Că, după
 50 ce vor învie den morți, nici să vor însura,
 51 nici să vor mărita, ce sînt ca îngerii carii sînt
 52 în ceriuri. Iară de morți, că vor învia, au
 53 n-ați cetit în cartea lui Moisi cumu-i grăi lui
 54 Dumnezău den rug, zicînd: 'Eu-s Dumnezăul
 55 lui Avraam și Dumnezăul lui Isaac și Dumne-
 56 zăul lui Iacov'? Nu iaste Dumnezău
 57 morților, ce al viilor. Dară voi mult rătăciți!”
 58 Și apropiîndu-se unul den cărturari, auzînd
 59 pre ei prigonindu-se, văzînd că celora bine
 60 le-au răspuns, întrebă pre El: „Carea iaste po-
 61 runcă mai întîiu de toate?” Iară Iisus răs-
 62 punse lui că mai întîiu de toate poruncile:
 63 „Auzi, Israile, Domnul Dumnezăul nostru
 64 Domnul unul iaste, Și să iubești pre Domnul
 65 Dumnezăul tău den toată inima ta și den tot
 66 sufletul tău și den tot cugetul tău și den toa-

67 tă tăria ta. Aceasta e porunca dentîiu. Și 31
 68 a doua aseamenea ei: Să iubești pre vecinul
 69 tău ca pre tine. Mai mare de acesteia altă
 70 poruncă nu iaste”. Atunci zise Lui cărtu- 32
 71 rariul: „Bine, Învățătoriule. Pre adevărat
 72 grăiș că unul iaste Dumnezău și nu iaste
 73 altul fără El. Și a iubi pre El den toată 33
 74 inema și den tot înțeleșul și den tot sufletul
 75 și den toată tăria și a iubi pre vecinul ca
 76 pre sine mai mult iaste decît toate arderile-
 77 de-tot și jîrtvele”. Și văzînd pre el Iisus 34
 78 că cu înțelepciune răspunse, zise lui: „Nu
 79 ești departe de împărăția lui Dumnezău”.
 80 Și nimeni nu mai îndrăzniia să-L întreabe
 81 pre El. Și răspunzînd, Iisus zicea, învâ- 35
 82 țînd în besearică: „Cum zic cărturarii că
 83 Hristos iaste fiiul lui David? Că însuși 36
 84 David zis-au în Duhul Sfînt: 'Zice Domnul
 85 Domnului meu: Șazi de-a dreapta Mea,
 86 pînă cînd voiu pune pizmașii Tăi scaun supt
 87 picioarele Tale'. Însuși dară David îi zice 37
 88 Lui Domnu; și de unde lui fecior iaste?’ Și
 89 cea multă gloată asculta pre El cu dulceață.
 90 Și zicea lor întru învățătura Lui: „Socotiți- 38
 91 vă de cărturarii carii le place a îmbla în
 92 podoabe și închinăciune în tîrguri, Și 39
 93 șăderile întîiu în săboară și șăderi mai
 94 înainte la ospeațe, Carii înghit casele 40
 95 văduvelor și cu prilej îndelung rugăciune
 96 făcînd; aceștea vor lua mai grea judecată”.
 97 Și șazînd Iisus drept visterie, priviia cum 41
 98 aruncă mulțimea bani în vistiariu. Și mulți
 99 bogați arunca mult. Și viind o văduo 42
 100 săracă, aruncă doi fileari, ce iaste un con-
 101 drant. Și chemînd pre ucenicii Lui, zise 43
 102 lor: „Adevăr zic voao că aceasta văduo
 103 săracă mai mult aruncă decît toți cei ce
 104 aruncară în sicriiu. Că toți den priso- 44
 105 seala lor au aruncat, iară aceasta, den
 106 lipsa ei, tot cît au avut au aruncat,
 107 toată avuția ei”.

CAP XIII

108 i ieșînd El den besearcă, zise Lui 1
 109 unul den ucenicii Săi: „Învăță-
 110 toriule, vezi ce fealiuri de pietri-s și
 111 ce fealiuri de zidiri!” Și Iisus, 2
 112 răspunzînd, zise lui: „Vezi acesteia
 113 zidire mare? Nu să va lăsa piatră pre piatră
 114 care să nu să răsipească”. Și șazînd El 3
 115 în Muntele Maslinilor, împotriva besearcii,
 116 întrebă pre El, de Eluș, Petăr și Iacov și
 117 Ioan și Andrei: „Spune noao cînd vor fi 4
 118 acesteia? Și ce e sămînu cînd să vor sfîrși
 119 acesteia toate?” Iară Iisus, răspunzînd 5
 120 lor, începu a zice: „Căutaț nimeni pre voi
 121 să nu vă înșale. Că mulți vor veni în 6
 122 numele Mieiu, zicînd că Eu sînt, și pre
 123 mulți vor amăgi. Iară cînd veț auzi 7
 124 oști și vești de oști, nu vă turburareț,
 125 că să cade să fie acesteia, ce încă 8
 126 nu va fi sfîrșitul. Că să va rădi-

ca limbă pre limbă și împărăție pre împărăție și vor fi cutremuri pre-allocuri și vor fi foameț și turburări — începăturile durorilor acesteia. Ce vă păziți voi înșivă, că vor da pre voi în sfaturi și pre la săboară bătut veți fi și înaintea diregătorilor și împăraților veți sta, pentru Mine, întru mărturie lor. Și la toate limbile trebuiaște mai nainte să să propoveduiască Evangelia. Iară când vă vor duce pre voi dându-vă, nu vă grijireți mai nainte ce veți grăi, nici vă învățareți, ce care să va da voao într-acel ceas aceea grăiți. Că nu veți fi voi ceia ce grăiți, cē Duhul Sfânt. Și va da frate pre frate spre moarte și tată pre fecior și să vor scula feciorii pre părinți și-i vor omori pre ei. Și veți fi urîți de toți pentru numele Mieui; iară cela ce va răbda pînă în sfîrșit, acela să va mîntui. Iară când veți vedea urîciunea pustiirei, carea e zisă de Daniil prorocul, stînd unde nu se cade (cela ce va ceti să înțeleagă), atuncea carii vor fi în Iudea să fugă la munți. Și cela ce va fi în pod să nu să pogoară în casă, nici să între să ia ceva den casa lui. Și cel den cîmpu fiind să nu să întoarcă înapoi să ia veșmîntul lui. Iară vai de ceale ce vor avea în pîntece și de aplecătoare în zilele acealea! Ce vă rugați să nu fie fuga voastră iarna. Că vor fi zilele acealea necaz ca carele n-au fost den ceputul zidirei, carea au zidit Dumnezău, pînă acum și nici va mai fi. Și de n-ar fi scurtat Dumnezău zilele acealea, nu s-ar hi mîntuit tot trupul, ce pentru cei aleși, carii au ales, au ciuntit zilele acealea. Și atuncea de ar zice voao cineva: Iată, acicea e Hristos, sau iată colo, nu creadereți. Că să vor scula hristoși mincinoși și proroci mincinoși și vor da seamne și minuni, ca să înșale și pre cei aleși, de-ar putea. Iară voi vă păziți. Iată, mai nainte vă spuș voao toate. Ce în zilele acealea, după strînsoarea aceea, soarele să va întuneca și luna nu va da lumina ei. Și stealele ceriului cădea-vor și puterile ceale den ceriuri să vor clăti. Și atuncea vor vedea pre Fiiul Omenesc viind în nori, cu putere multă și slavă. Și atunci va trimite îngerii Săi și va aduna pre cei aleși ai Săi den ceale patru vînturi, de la marginea pămîntului pînă la marginea ceriului. Dară de la smochin învățați pilda: când va fi stîlparea lui moale și înfrunzeaște, să știți că aproape iaste vara. Așa și voi, când veți vedea acesteia făcîndu-se, să știți că aproape iaste, la uși. Adevăr grăiesc voao că nu va trece ruda aceasta pînă nu vor fi acesteia toate. Ceriul și pămîntul va trece, iară cuvintele Meale nu vor trece. Iară de ziua aceea și ceasul nimeni nu știe, nice

îngerii carii sînt în ceriu, nici Fiiul, fără numai Tatăl. Vedeți, prevegheați și vă rugați, că nu știți când va fi vremea. Ca un om ce să duce departe lăsîndu-ș casa lui, și dînd slugilor lui putearea și fieștecăruiia lucrul lui, și portariului porunci să preveghe. Dirept aceea prevegheați (că nu știți când va veni domnul casei: sara, au la miazănoapte, au la cîntatul cocoșilor, au demineață), Să nu cumva, viind fără veaste, să afle pre voi dormind. Iară cea-lea ce zic voao, tuturor zic: Prevegheați!“

CAP XIV

ra Paștile și Azimele după doao zile. Și căuta mai-marii popilor și cărturarii cum pre El, cu înșălăciune prinzîndu-L, să-L omoară. Și zicea: „Nu în praznic, ca să nu fie gîlceavă norodului“. Și fiind El în Vithania, în casa lui Simon Stricatul, șazînd El, veni o muiare avînd un vas de mir de nard de credință, de mult preț, și, sfărmînd vasul, vărsă pre capul Lui. Și era oarecarii de le părea rău întru sine și zicea: „Dirept ce fu această pagubă a mirului? Că s-ar fi putut vinde acesta în mai mult de 300 de dinari și să dea săracilor“. Și împuta ei. Iară Iisus zise: „Dați-i pace. Ce o supărați pre ea? Bun lucru făcu cu Mine. Că în toată vremea săracii aveți cu voi și, când veți vrea, puteți face lor bine, iară pre Mine nu Mă aveți pururea. Aceasta ce au avut, au făcut: apucă înaintea să ungă trupul Mieui, spre îngropare. Adevăr grăiescu voao, oriunde să va propovedui Evangelia, aceasta, în toată lumea, și ce au făcut aceasta, zice-să-va, întru pomenirea ei“. Și Iuda Iscariotis, unul den cei doisprăzeace, mearse cătră mai-marii popilor, ca să-L vînză pre El lor. Iară ei, auzind, să bucurară și făgăduiră lui să-i dea arginți. Și căuta cum cu prileju să-L vînză. Și în ziua dentii a Azimelor, când jîrtvia Paștile, zisără Lui ucenicii: „Unde vei să meargem să gătim, să mănînci Paștile?“ Și trimise doi den ucenicii Lui și zise lor: „Meargeți în oraș și va timpina pre voi un om, purtînd un vas cu apă; meargeți după el. Și oriunde va intra, ziceți stăpînului casii că Dascălul zice: ‘Unde iaste sălașul unde voiu mîncă Paștile cu ucenicii Mieui?’ Și acela voao va arăta un cerdac mare așternut, gătit. Acolo gătiți noao“. Și mearșără ucenicii Lui și veniră în cetate și aflară așa cum zisease lor și gătiră Paștile. Și sara fiind, veni cu cei doisprăzeace. Deci șazînd ei și mîncînd, zise Iisus: „Adevăr grăiescu voao că unul den voi Mă va vinde, cel ce mănîncă cu Mine“. Iară ei înce-

pură a să întrista și a zice Lui, unul câte
 unul: „Să nu fiu eu?“ Și altul: „Să nu fiu
 20 eu?“ Iară El, răspunzînd, zise lor: „Unul
 den doisprăzeace, carele întinge cu Mine în
 21 blid. Ce Fiiul Omenescu va merge cumu
 e scris pentru El; ce vai omului aceuia de
 carele Fiiul Omenescu Să va vinde. Mai bine
 au vrut fi lui să nu fie născut acela“.
 22 Și mîncînd ei, luînd Iisus pîine, blagoslovind,
 frînse și deade lor și zise: „Luați, mîncați,
 23 acesta e trupul Mieui“. Și luînd paharul,
 dînd har, deade lor și băură dentr-însul toți.
 24 Și zise lor: „Acesta-i sîngele Mieui, cel al le-
 gii ceii noao, carele pentru mulți să varsă.
 25 Adevăr zic voao că de acum nu voiui bea den
 rodul viții pînă în ziua aceeaa cîndu-l voiui
 bea nou întru împărăția lui Dumnezeu“.
 26 Și laudînd, ieșiră în Muntele Maslinilor.
 27 Și zise Iisus lor că „Toți vă veți sminti în
 Mine, în noaptea aceasta, că scris iaste:
 ‘Bate-voiui păstoriul, și să vor răsipi oile’.
 28 Ce după ce voiui învia, voiui merge mai
 29 nainte de voi în Galilea“. Iară Petăr
 zise Lui: „De s-ar și toți sminti, iară eu nu“.
 30 Atuncea zise lui Iisus: „Adevăr zic ție că
 astăzi, în noaptea aceasta, mai nainte pînă
 nu va cînta cocoșul de doao ori, de trei ori
 31 te vei lepăda de Mine“. Iară el mai vîrtos
 zicea: „De mi-ar fi și a muri cu Tine, nici-
 cum nu mă voiui lepăda de Tine“. Așijderea
 32 și toți zicea. Și veniră în locul ce să
 cheamă Ghethsimani, și zise ucenicilor Săi:
 33 „Șădeți aicea pînă Mă voiui ruga“. Și
 luo pre Petăr și pre Iacov și pre Ioan cu El
 și începu a Să spămînta și a Să îngrija.
 34 Și zise lor: „Întristatu e sufletul Mieui pînă
 la moarte. Rămîneți aicea și privegheați“.
 35 Și mergînd înainte puținel, căzu la pămînt
 și Să rugă ca, de are fi cu puțință, să treacă
 36 de la El ceasul. Și zicea: „Avva, Părinte,
 toate să pot Ție, treci de la Mine paharul
 37 acesta. Ce nu ce voiui Eu, ce ce Tu“. Și
 veni și află pre ei dormind. Și zise lui Petăr:
 „Simone, dormi? Nu putuș un ceas prive-
 38 ghea? Privegheați și vă rugați, să nu în-
 trați în bîntuială, că duhul iaste pohtitoriu,
 39 iară trupul e slabu“. Și iarăș mearsă de
 40 Să ruga, acelaș cuvînt zicînd. Și întor-
 cîndu-Se, află pre ei iarăș dormind (că era
 ochii lor îngreuiat), și nu știa ce vor răs-
 41 punde Lui. Și veni a treia oară și zise lor:
 „Dormiț de acum și odihniț. Destul! Veni
 ceasul. Iată, Să dă Fiiul Omenesc în mînil
 42 păcătoșilor. Sculaț să mergem. Iată,
 43 cela ce M-au vîndut s-au apropiat“. Și
 îndată, încă grăind El, veni Iuda, unul den
 cei doisprăzeace, și cu el mulțime multă
 cu sabii și leamne, de la arhierei și cărtu-
 44 rari și bătrîni. Și dedeace cela ce-L vîn-
 duse pre El sămn lor, zicînd: „Pre Carele

voiui săruta, Acela iaste. Prindeț pre El și-L
 duceț cu pază“. Și viind numaicît, să 45
 apropie la El, zise Lui: „Ravvi, Ravvi!“ Și-L
 sărută pre El. Iară ei puseră mînilor 46
 pre El și-L prinseră. Iară unul den ceia 47
 ce sta scoase sabia, lovi pre sluga arhiereului
 și-i tăie lui ureachea. Și răspunzînd, Iisus 48
 zise lor: „Ca la un tîlhariu ați ieșit cu sabii
 și leamne, să Mă prindeți. În toate 49
 zilele am fost cătră voi în besearcă, învă-
 țînd, și nu Mă prinset. Ce ca să să împle
 scripturile“. Și lăsîndu-L pre El, toți 50
 fugiră. Iară un voinic tînăr mergea după 51
 El, învăluit fiind cu un cearșaf, peste pialea
 goală, și-l prinseră pre el tinerii. Iară el, 52
 lăsînd cearșaful, gol fugi de la ei. Și 53
 duseră pre Iisus la arhiereu și să adunară la
 el toți mai-marii popilor și bătrîni și cărtu- 54
 rarii. Iară Petăr pre departe mergea după
 El, pînă înlăuntru, la curtea arhiereului, și era
 șezînd împreună cu slugile și încălzîndu-se
 la foc. Iară mai-marii popilor și tot sfatul 55
 căuta spre Iisus mărturie ca să-L omoară
 pre El, și nu afla. Că mulți mărturisiia 56
 spre El strîmbu și nu să tocniia mărturiile.
 Atunci unii, sculîndu-se, mărturisiia strîmbu 57
 asupra Lui, zicînd Că „Noi am auzit pre 58
 El zicînd că ‘Eu voiui surpa besearca aceasta
 cea făcută cu mîna și în trei zile altă, nefă-
 cută cu mîna, voiui zidi’“. Și nici așa nu 59
 era aseamene mărturia lor. Și, sculîndu-se 60
 popa cel mare în mijloc, întrebă pre Iisus,
 zicînd: „Nu răspunzi nemică ce aceștea
 mărturisescu asupra Ta?“ Iară El tăcea 61
 și nemica nu răspundea. Și iară-L întrebă
 pre El arhiereul și zise Lui: „Tu ești Hristos,
 Fiiul Celui blagoslovit?“ Iară Iisus zise: 62
 „Eu sînt și veț vedea pre Fiiul Omenesc
 șăzînd de-a dreapta puterii și viind asupra
 norilor ceriului“. Iară arhiereul, rupîndu-ș 63
 veșmintele sale, zise: „Ce ne mai trebuiaște
 noao mărturie? Auzit-aț hulele; ce vă 64
 pare voao?“ Iară ei toți judecară pre El a fi
 vinovat morții. Și începură unii a scuipi 65
 pre El și a acoperi fața Lui și a-L bate preste
 obraz pre El și a zice Lui: „Proroceaște!“
 Și slugile Îl bătea cu palmele preste obraz.
 Și fiind Petăr în curte jos, veni una den 66
 slujnicele arhiereului. Și văzînd pre Petăr 67
 încălzîndu-se, căutînd spre el, zise: „Și tu cu
 Nazarineanul Iisus erai“. Iară el să lepădă, 68
 zicînd: „Nu știu, nici știu ce grăiești tu“. Și
 ieși afară înaintea curții; și cucoșul cîntă.
 Și slujnica, văzînd pre el, iară începu a zice 69
 celora ce sta acoloa că „Acesta dentr-înșii
 iaste“. Iară el iară să lepădă. Și preste 70
 puținel iară cei ce sta ziseră lui Petăr: „Ade-
 văr den ei ești, că galilean ești și graiul

71 tău seamănă“. Iară el începu a să blăstă-
ma și a să jura că, „Nu știu pre omul acela
72 carele ziceț“. Și a doao oară cîntă cuco-
șul. Și-ș aduse aminte Petăr de cuvîntul
carele-i zisease lui Iisus, că, „Mai nainte de
ce va cînta cocoșul de doao ori, de trei ori
te vei lepăda de Mine“. Și începînd plîngea.

CAP XV

1 **S**i dimeneața, numaidecît sfat făcînd
mai-marii popilor cu bătrîni și
cărturarii și cu tot sfatul, legînd
pre Iisus, duseră-L și-L deaderă lui
2 Pilat. Și întrebă pre El Pilat:
„Tu ești împăratul jidovilor?“ Iară El,
3 răspunzînd, zise lui: „Tu zici“. Și-L pîrîia pre
4 El mult mai-marii popilor. Iară Pilat iarăș
întrebă pre El, zicînd: „Nu răspunzi nemică?
5 Vezi cîte mărturisesc asupra Ta“. Iară
Iisus de-acii nemică nu răspunse, cît să
6 mira Pilat. Iară la praznic sloboziia lor
7 cîte un legat, pre carele cerea. Și era cel
ce-l chema Varavva, prinsu cu cei împreună cu
el cetaș, legat carei în zarvă făcuse ucidere.
8 Și strigînd mulțimea, începură a ceare să le
9 facă cum pururea le făcea lor. Iară Pilat
răspunse lor, zicînd: „Veți să slobozu voao
10 pre împăratul jidovilor?“ (Că știia că
pentru pizma Îl dedease pre El arhieriei).
11 Iară arhieriei învitară mulțimea ca mai
12 vîrtos pre Varavva să sloboaze lor. Și
Pilat, răspunzînd, iară zise lor: „Dară ce
veți să fac cestuia ce-i ziceți împăratul
13 jidovilor?“ Iară ei iară strigară: „Răstig-
14 neaște pre El!“ Iară Pilat zicea lor: „Ce
rău au făcut?“ Iară ei mai vîrtos au strigat:
15 „Răstignește pre El!“ Iară Pilat, vrînd
să facă pre voia mulțimei, slobozi lor pre
Varavva și deade pre Iisus, bătîndu-L, ca
16 să-L răstignească. Iară slujitorii duseră
pre El înlăuntru în curte, carea iaste divan,
17 și chemară tot șireagul. Și îmbrăcară
pre El în mohorît și-I puseră Lui, împletind,
18 cunună de spini. Și începură a să închina
Lui, zicînd: „Bucură-Te, împăratul jidovilor!“
19 Și bătea capul Lui cu trestie și scuipiia pre
El și, duplecîndu-se în genunchi, să închina
20 Lui. Și deaca-ș bătură joc de El, dezbră-
cară-L de mohorît și îmbrăcară pre El în
veșmintele Lui și-L scoaseră să-L răstig-
21 nească. Și siliră pre un om ce trecea,
anume Simon Chirineiu (viind den cîmp,
tatăl lui Alexandru și a lui Ruf), să ducă
22 crucea Lui. Și duseră pre El în locul
Golgothii, care iaste talmăcîndu-se „Locul
23 Căpățînilor“. Și deaderă Lui să bea vin
24 mestecat cu zmirnă, iară El nu luo. Și
răstignindu-L pre El, împărțîia veșmintele
Lui, aruncînd sorțu spre eale, cine ce ar lua.
25 Și era ceasul al treilea și răstigniră pre
26 El. Și era scrisoarea vinei Lui scrisă:

„Împăratul jidovilor“. Și cu El răstigniră 27
doi tîlhari, unul de-a dreapta și altul de-a
stînga Lui. Și să împlu scriptura, carea 28
zice: „Și cu cei fără de leage Să socoti“.
Iară ceia ce trecea huliia pre El, clătind 29
capetele lor și grăind: „Ua! Cela ce strică
beseareca și în trei zile o zidește! Mîntu- 30
iaște-Te pre Tine și pogori de pre cruce!“
Așijderea și arhieriei, bătîndu-ș joc unul 31
cătră alt, cu cărturarii zicea: „Pre alții au
mîntuit, iară pre Sine nu Să poate mîntui;
Hristos, împăratul lui Israil, pogoare-Se 32
acum de pre cruce, ca să vedem și să creadem“.
Și cei ce era răstigniț cu El mustra pre El.
Și fiind ceasul al șasele, întunearec fu preste 33
tot pămîntul pînă la al noaole ceas. Și 34
în al noaole ceas strigă Iisus cu glas mare,
zicînd: „Eloi, Eloi, lamma savahtani?“, ce
să zice talmăcîndu-se: „Dumnezăul Mieiu,
Dumnezăul Mieiu, la ce M-ai părăsit?“ Și 35
unii den carii sta acoloa, auzînd, zicea: „Iată,
pre Ilie strigă“. Și alergînd unul și îm- 36
plînd bureate de oțăt și puindu-l în trestie,
Îi deade să bea, zicînd: „Lăsaț să vedem de
va veni Ilie să-L pogoare pre El“. Iară 37
Iisus, lăsînd glas mare, Îș deade duhul.
Și catapeteazma besearecii să rupse în doao, 38
de sus pînă jos. Și văzînd sutașul carele 39
sta den preajma Lui că strigînd așa răposă,
zise: „Adevărat omul acesta Fiiul lui Dumne-
zău era!“ Și era și muieri de departe privind, 40
întru carele era Maria Magdalena și Maria
lui Iacov celui mic și muma lui Iosie și Salo-
mia, Carele și cînd era în Galilea mersease 41
după El și slujîia Lui, și altele multe carele
mersease cu El în Ierusalim. Și iată, 42
sară fiind, de vreamă ce era vineri, care iaste
înaintea sîmbetei, Veni Iosif den Arima- 43
thea, cu bun chip sfeatnic, carele și acela era
așteptînd împărăția lui Dumnezău, îndrăz-
nînd, întră la Pilat și ceru trupul lui Iisus.
Iară Pilat să miră de au murit așa curînd și, 44
chemînd pre sutașul, întrebă pre el de au
murit demult. Și înțelegînd de la sutașul, 45
dărui trupul lui Iosif. Iară el, cumpărînd 46
giulgiu și luînd pre El, înfășură-L cu giulgiul
și-L puse pre El în mormînt, care era scobit
în piatră, și răsturnă o piatră pre ușa
mormîntului. Iară Maria Magdalena și 47
Maria lui Iosie privîia unde El Să pune.

CAP XVI

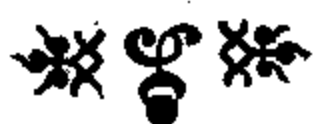
Si făcîndu-se sîmbăta, Maria Magda- 1
lina și Maria, muma lui Iacov, și
Salomia au cumpărat unsori ca să
meargă să ungă pre El. Și foarte 2
de demineață, întru una a sîmbete-
lor, veniră la mormînt, răsărînd soarele. Și 3
grăiia una cătră alta: „Cine va răsturna noao
piatra de pre ușa mormîntului?“ Și cău- 4

tînd, văzură că era piatra răsturnată; că era
5 mare foarte. Și, întrînd în mormînt, vă-
zură pre un tînar șazînd de-a dreapta,
îmbrăcat în veșmînt alb, și să spămîntară.
6 Iară el zise lor: „Nu vă spămîntareți! Pre
Iisus căutați, Nazareneanul cel răstignit?
Sculatu-S-au! Nu iaste acicea. Iată locul
7 unde L-au pus pre El. Ce mergeți, spuneți
ucenicilor Lui și lui Petr că va merge, mai
nainte de voi, în Galilea; acolo veți vedea
8 pre El, cum au zis voao“. Și ieșind,
fugiră de la mormînt, că era cuprinse de
tremur și de mirare; și nemică nimunii nu
9 ziseră, că să temea. Iară înviind demie-
neața, în ziua dentîiu a săptămîinii, arătă-
Să întîiu Mariei Magdalinei, dentru carea
10 scosease 7 draci. Aceaea, mergînd, vesti
celora ce fusease cu El, jălînd și plîngînd.
11 Iară aceia, deaca auziră că iaste viu și L-au
12 văzut ea, nu crezură. Iară după aceaea,
a doi dentr-înșii mergînd Să arătă, într-alt
13 chip, mergînd la un sat. Și aceia, mergînd,
deaderă veaste celoralalți; nici pre aceia nu
14 crezură. Mai apoi, șazînd ei, cei unspră-
zeace, S-au arătat și înfruntă necredința
lor și împietrirea inimii, că celor ce L-au
15 văzut pre El sculat nu crezură. Și zise
lor: „Mergeți în toată lumea, propoveduiți
16 Evanghelia la toată zidirea. Cela ce va
creade și să va boteza, spăsi-să-va; iară cela
17 ce nu va creade, osîndi-să-va. Iară seamne-
le celor ce vor creade aceastea vor urma: cu
numele Mieu dracii vor scoate, grăi-vor în
18 limbi noao. Șerpi vor lua și de-ar și bea
ceva de moarte nu va strica lor, pre bolnavi
19 mînil-eș vor pune și bine le va fi“. Iară
Domnul, după ce grăi lor, Să luo sus în
ceriu și șazu de-a dreapta lui Dumnezeu.

20 Iară ei, ieșind, propoveduiră pretu-
tîndinea, Domnul împreună
lucrînd și cuvîntul întă-
rînd, pren ceale ce
urma seamne.

Amin.

PREDOSLOVIA A LUCĂI EVANGHELISTUL

Luca au fost vraciu den Antiohia,
după aceaea au fost în cale soție
credincioasă lui Pavel, și în propo-
vedania Evangheliei soție, cum să
cunoaște den Deanie XX, stih 16,
și 13, 14, 15 și Cap XXI, stih 1, 2, 3 i proci
și Cap XXVII, XXVIII și Epistolia
colaseanilor IV, stih 14 și Epistola
a doua a lui Timotheiu,
în Cap IV, stih 11.

EVANGHELIA DE LA LUCA

CAP I

Le vream ce mulți să apucară să 1
tocmească poveaste pentru ceale 2
adevărate întru noi lucruri, Cum 2
ne-au dat noao cei de-nceput sin- 2
guri văzători, și slugi făcîndu-se 3
cuvîntului, Părutu-s-au și mie, urmînd de 3
sus la toate pre amăruntul pre rînd a scie 4
ție, putearnice Theofile, Ca să cunoști 4
întemeierea cuvintelor pentru carele te-ai 5
învățat. Și fu în zilele lui Irod, împăratu- 5
lui Iudeii, oarecare preot, anume Zaharia,
den rînduiala Aviei, și muiarea lui den featele 6
lui Aaron, și numele ei Elisavet. Și era 6
drepti amîndoi înaintea lui Dumnezeu, îm-
blînd întru toate poruncile și dreptățile 7
Domnului, fără prihană. Și nu avea ei 7
feciori, pentru că Elisavet era stearpă și
amîndoi îndelungaț întru zilele lor era. 8
Și fu cînd preoția el la rînduiala slujbei lui 8
înaintea lui Dumnezeu, După obiceiul 9
preoției, să întîmplă să tîmîiaze întrînd în 10
besearea Domnului. Și toată mulțimea 10
de oameni era rugîndu-se afară în vreama 11
tîmîierii. Iară lui să arătă îngerul Dom- 11
nului, stînd de-a dreapta oltariului tîmîierii.
Și Zaharia, văzînd, să turbură, și frică căzu 12
preste el. Și zise cătră el îngerul: „Nu te 13
teame, Zahario, că s-au ascultat rugăciunea 13
ta, și muiarea ta, Elisafeta, naște-va fiiu ție
și vei chema numele lui Ioan. Și va fi ție 14
bucurie și mulți de nașterea lui să vor bucura. 14
Că va fi mare înaintea Domnului, și vin și 15
sichera nu va bea, și să va împlea de Duhul 15
Sfînt încă den zgăul mumei lui. Și pre 16
mulți fii ai lui Israil va întoarce cătră Dom- 16
nul Dumnezeu lor. Și el va merge înain- 17
tea Lui, cu duhul și cu putearea lui Ilie, și a în- 17
toarce inima părinților cătră feciori, și pre
cei neascultători întru înțeleptia celor di- 18
repti, să gătească Domnului nărod tocmit“. 18
Și zise Zaharia cătră înger: „Den ce voiu 18
cunoaște aceasta? Că eu sînt bătrîn și mu- 19
iarea mea trecută în zilele ei“. Și, răspun- 19
zînd îngerul, zise lui: „Eu sînt Gavriil,
carele stau înaintea lui Dumnezeu, și sînt 20
trimis să grăiesc cătră tine și să vestesc 20
ție aceastea. Și iată, vei fi tăcînd și
nu vei putea grăi pînă în ziua ce vor fi 21
aceastea, pentru căci nu crezuș cuvintele
meale, carele să vor împlea la vreama lor“. 21
Și era nărodul așteptînd pre Zaharia și
să mira ce să zăbăveaște în besearecă.

22 Și ieșind, nu putea grăi lor. Și cunoscără
că au văzut vedere în besearcă; și el arăta
23 lor și rămase mut. Și fu deaca să împlu-
ră zilele slujbei lui, să duse la casa lui.
24 Iară după acealea zile, zămisli Elisafta, mu-
iarea lui, și ascundea pre sine cinci luni, zi-
25 când: „Că așa-m făcu mie Domnul, în
zilele carele au socotit să ia ocară mea întru
26 oameni“. Iară în a șasea lună trimes fu
îngerul Gavriil de Dumnezău în orașul Gali-
27 leei, care-i e numele Nazaret, Cătră fecioa-
ră logodită cu bărbat, căruia numele Iosif,
den casa lui David; și numele fecioarei
28 Mariam. Și întrînd cătră ea îngerul, zise:
„Bucură-te cea plină de dar, Domnul e cu
29 tine; blagoslovită tu întru muieri“. Iară
ea văzînd, să turbură de cuvîntul lui, și cuge-
ta: „Oare ce ară fi închinarea aceea?“
30 Și zise ei îngerul: „Nu te teame, Mariam, că
31 aflaș har la Dumnezău. Și iată, vei ză-
misli în zgău, și vei naște fiiu și vei chema
32 numele lui Iisus. Acesta va fi mare, și
Fiiu Celui de Sus chema-Să-va, și-I va da
Lui Domnul Dumnezău scaunul lui David,
33 tatălui Său, Și va împărăți în casa lui
Iacov în veaci, și împărăției Lui nu va fi
34 sfîrșenie“. Iară Mariam zise cătră înger:
„Cum va fi aceasta, de vreme ce bărbat
35 nu cunosc?“ Și răspunzînd, îngerul
zise ei: „Duh Sfînt va pogorî spre tine și
putearea Celuia de Sus te va umbri; drept
aceaea și ce Să va naște den tine Sfînt, che-
36 ma-Să-va Fiiul lui Dumnezău. Și iată
Elisafta, rudenia ta, și ea zămislită fiind
fiiu în bătrînețele ei, și aceasta a șasea
37 lună iaste ei, ce să chema stearpă. Că
la Dumnezău nu va neputința tot cuvîntul“.
38 Iară Mariam zise: „Iată roaba Domnului,
fie mie după cuvîntul tău“. Și să duse de
39 la ea îngerul. Iară sculîndu-se Mariam,
în zilele acealea, mearse la munte, cu degra-
40 bă, în cetatea Iudei. Și intră în casa
41 Zahariei și să închină Elisaftei. Și fu
cînd auzi Elisafta închinăciunea Mariei,
săltă pruncul în pîntecele ei și să împlu de
42 Duhul Sfînt Elisafta, Și strigă cu glas
mare și zise: „Blagoslovită ești tu întru
muieri și blagoslovit rodul pîntecelui tău.
43 Și de unde mie aceasta, ca să vie Maica
44 Domnului meu cătră mine? Că iată,
cum fu glasul închinării tale întru urechile
meale, săltă pruncul cu bucurie în pîntece-
45 le meu. Și fericită e carea au crezut
că va fi săvîrșire celor zise ei de la Domnul“.
46 Și zise Mariam: „Măreaște sufletul meu
47 pre Domnul, Și să bucură sufletul
mieu preste Dumnezău, Mîntuitoriul meu,
48 Că căută spre smerenia slujnicei Sale. Că,
iată, de acum mă vor ferici toate neamuri-
49 le. Că făcu cu mine mări Cel Putear-
50 nic, și sfînt e numele Lui. Și mila Lui
în neamurile neamurilor, celor ce să tem de
El. Făcu tărie cu brațul Lui și răsipi mîn- 51
drii cu cugetul inemiei lor. Pogorî pu- 52
tearnicii den scaune și rădică smeriții.
Pre cei flămînzi împlu-i de bunătăți și pre 53
cei bogați îi trimise deșărți. Apucă-se 54
Israil, feciorul Lui, să pomenească mila,
Precum au grăit cătră părinții noștri, lui 55
Avraam și sămenții lui, în veaci“. Și ră- 56
mase Mariam cu ea ca la trei luni; și să în-
toarse în casa ei. Iară Elisaftei să împlu 57
vreamea nașterii ei și născu fiiu. Și auziră 58
vecinii și rudeniile ei că Domnul au mărit
mila Lui cu ea și să bucura împreună cu ea.
59 Și fu a opta zi, veniră să taie împrejur co-
pilul, și chema pre el pre numele tătîne-său,
Zaharia. Și răspunzînd muma lui, zise: 60
„Ba! Ce să va chema Ioan“. Și ziseră 61
cătră ea că: „Nimeni nu iaste în ruda ta
care să să cheame cu acest nume“. Ce 62
arăta tătîne-său cum va vrea să-l cheame
pre el. Și el, cerșînd tablă, scris zicînd: 63
„Ioan e numele lui“. Și să mirară toți.
Și să deschise gura lui numaicît și limba 64
lui, și grăi, laudînd pre Dumnezău. Și 65
să făcu frică preste toți vecinii lor; și în
tot poalele muntelui Iudeii să grăia toate
66 cuvintele aceastea. Și toți ceia ce auziia
puseră întru inimile lor, zicînd: „Oare ce va
fi copilul acesta?“ Și mîna Domnului era cu
67 el. Și Zaharia, tatăl lui, să împlu de Du-
hul Sfînt și proroci, zicînd: „Blagoslovit 68
Domnul Dumnezăul lui Israil, că socoti și
făcu răscumpărare nărodului Său; Și 69
rîdică corn de spăsenie noao în casa lui
David, feciorului Său, Precum au grăit 70
pren rostul sfinților, celor den veac prorocii
Lui, Mîntuire dentru vrăjmașii noștri și 71
den mîna tuturor celora ce urăsc pre noi,
Să facă milă cu părinții noștri, și să-Ș aducă 72
aminte de legătura Lui cea Sfîntă; Jură- 73
mîntul carele au jurat cătră Avraam, părin-
tele nostru, să dea noao. Fără frică, iz- 74
băvindu-se den mînil pizmașilor noștri, să
slujască Lui, Cu curăție și cu dreptate 75
înaintea Lui, toate zilele vieții noastre.
Iară tu, cocoane, proroc Celui de Sus chema- 76
te-vei, că vei îmbla înaintea feații Domnului
să gătești calea Lui, Ca să dai conoștința 77
spăseniei norodului Lui, întru iertăciunea
păcatelor lor, Pentru milosîrdiile milei 78
Dumnăzăului nostru, carele ne-au socotit
pre noi Răsăritul den Nălțime, Să Să 79
arate celora ce întru întunearec și în umbra
morții șad, să drepteaze picioarele noastre
în calea de pace“. Iară coconul 80
creștea și să întăriia cu duhul.
Și fu în pustie pînă în
ziua arătării lui
cătră Israil.

CAP II

1 **S**i fu în zilele acealea, ieși poruncă de
 2 la Chesariu Avgust să scrie toată
 3 lumea. (Aceasta scrisoare întâi
 4 fu, domnind în Siria Chirineu.)
 Și mergea toți să scrie, cineș în
 orașul său. Să sui și Iosif den Galilea,
 den orașul Nazaretului, în Iudea, în cetatea
 lui David, carea să cheamă Vithleaem (pen-
 5 tru căce era el den casa și den neamul lui
 David), Să scrie cu Maria, cea logodită
 6 cu el muiare, fiind grea. Și fu fiind ei
 acolo, împlură-se zilele ca să nască ea.
 7 Și nascu pre Fiiul ei Cel Dentiiu Născut,
 și-L înfășă pre El, și-L puse în iasle, pentru
 8 căci nu era lor loc în sălaș. Și păstori
 era într-acelaș loc priveghind cu fluiere și
 9 străjuind păzile nopții la turma lor. Și
 iată, îngerul Domnului stătu asupra lor și
 slava Domnului au strălucit prejur ei, și să
 10 înfricoșară cu frică mare. Și zise lor îngerul:
 „Nu vă teamereți, că, iată, vă vestescu
 voao bucurie mare, carea va fi la tot norodul;
 11 Că să nascu noao astăzi Mîntuitoriu (Carele
 iaste Hristos Domnul), în cetatea lui David.
 12 Și acesta e voao sămnu: afla-veți pruncu
 13 înfășat, culcat în iasle“. Și îndată fu, cu
 îngerul, mulțime de oaste cerească, lăudînd
 14 pre Dumnezău și zicînd: „Slava lui Dum-
 nezău întru înălțimi și pre pămînt pace,
 15 întru oameni bună voire“. Și fu deaca
 să dusără de la ei îngerii la ceriu, oamenii,
 păstorii, zisără unii cătră alalți: „Să mear-
 gem, dară, în Vithleaem și să vedem cuvîntul
 16 acesta ce s-au făcut, care Domnul au
 arătat noao“. Și veniră în degrabă și
 17 aflară și pre Mariam și pre Iosif, și Coconul
 culcat în iasle. Și văzînd, au conoscut
 18 pentru graiul ce s-au grăit lor pentru Coco-
 nul acesta. Și toți carii auziia să mira de
 19 carele zisease păstorii cătră ei. Iară
 Mariam toate le păziia cuvintele aceastea,
 20 puindu-le la inima ei. Și să întoarsără
 păstorii, slăvind și lăudînd pre Dumnezău
 de toate cealea ce auziră și văzură, cum fu
 21 grăit cătră ei. Și cînd să împlură opt
 zile, Să tăie Coconul împrejur și Să chemă
 numele lui Iisus, cel ce fu chemat de înger,
 încă mai nainte, pînă nu Să prinsease El în
 22 pîntece. Și cînd să împlură zilele curățē-
 niilor, după Leagea lui Moisi, duseră pre El
 în Ierusalim să-L puie înaintea Domnului
 23 (Cum e scris în Leagea Domnului, că tot
 ce e parte bărbătească deșchizind zgăul,
 24 sfînt Domnului chema-să-va), Și ca să dea
 jîrtvă, după cum e zis în Leagea Domnului,
 o păreache de turtureale sau doi pui de po-
 25 rumbi. Și, iată, era un om în Ierusalim,
 căruia îi era numele Simeon; și era omul ace-
 sta drept și cu frica lui Dumnezău, așteptînd

mîngîierea lui Israil, și Duhul Sfînt era
 asupra lui. Și era zis lui de Duhul cel 26
 Sfînt să nu vază moartea mai nainte pînă
 nu va vedea pre Hristosul Domnului. Și 27
 veni cu Duhul în besearică, și cînd dusără
 înlăuntru părinții pre Coconul Iisus, să facă
 ei pentru El cum era obiceiul Legii, Și 28
 el luo pre El în brațele lui și binecuvîntă
 pre Dumnezău și zise: „Acum, slobozeăș- 29
 te pre sluga Ta, Doamne, după cuvîntul Tău,
 cu pace, Că văzură ochii miei mîntuirea 30
 Ta, Carea ai gătit înaintea feații a tuturor 31
 noroadelor: Lumină întru descoperirea 32
 limbilor și slavă norodului Tău, Israil“.
 Și era Iosif și muma Lui mirîndu-se de ceale 33
 grăite pentru El. Și blagoslovi pre ei Si- 34
 meon și zise cătră Mariam, muma Lui: „Iată,
 Acesta zace spre cădearea și scularea a mul-
 35 tora întru Israil, și întru semnu împotivă
 grăindu-să (Și ție sîngură sufletulu-ț va
 pătrunde sabie), ca să să descoapere de la
 36 multe inimi cugete“. Și era Anna proroci-
 37 ța, fata lui Fanuil, den ruda lui Asir, aceasta
 era petrecută în zile multe, lăcuind cu bār-
 batul ei șapte ani den fecioria ei. Și ea 37
 văduvă, ca de 80 și patru de ani, carea nu
 să depărta de la besearică, cu posturi și cu
 38 rugăciuni slujind noaptea și ziua. Și aceas-
 ta într-acel ceas stînd, să mărturisiia Domnu-
 lui, și grăiia de El tuturor celor ce aștepta
 39 răscumpărarea în Ierusalim. Și deaca săvîr-
 șiră toate ceale după Leagea Domnului, să
 întoarseră în Galilea, în orașul lor, în Nazaret.
 Iară Cuconul creștea și Să întăriia cu duhul, 40
 împlîndu-Se de înțelepție, și darul lui Dum-
 nezău era preste El. Și părinții Lui mer- 41
 gea, în toți anii, în Ierusalim, la praznicul
 Paștilor. Și cînd fu de 12 ani, suindu-se 42
 ei în Ierusalim, duple obiceiul praznicului,
 Și sfîrșind zilele cînd să întorcea ei, rămase 43
 Iisus Cuconul în Ierusalim, și n-au știut Io-
 44 sif și muma Lui. Și gîndind ei a fi El în-
 tru cei împreună-călători, mearseră cale de
 o zi, și-L căuta pre El pren rudenii și în
 45 cunoscuți. Și, neafîndu-L, să întorseră
 în Ierusalim, căutînd pre El. Și fu după 46
 a treia zi, aflară pre El în besearică, șazînd
 în mijlocul dascalilor, ascultîndu-i și întrebînd
 47 pre ei. Și toț carii auziia pre El să
 mira de înțelepciunea și de răspunsurile
 Lui. Și văzîndu-L pre El, să mirară; și 48
 zise muma Lui cătră El: „Fiiule, că ce fă-
 cuș noao așa? Iată, ta' Tău și eu, dorind, Te
 căutam pre Tine“. Și zise cătră ei: „Ce 49
 e de Mă căutați? Au nu știiți că Mi să ca-
 de Mie a fi întru cealea ale Tatului Mieu?“
 Iară ei nu înțeleasără cuvîntul care grăi lor. 50
 Și pogorî cu ei și veni în Nazaret și era 51
 ascultătoriu de ei. Și muma Lui ținea toate

52 cuvintele acestea întru inima ei. Și Iisus creștea întru înțelepție și vîrstă și în dar, lîngă Dumnezeu și lîngă oameni.

CAP III

1 **F**ară în al cincisprezece ani ai domniei lui Tiverie Chesariu, domnind în Iudea Pilat den Pont, și Irod biruind a patra parte de Galilea, și Filip, fratele lui, biruind a patra parte den Itirea și den țara Trahoniei, și Lisanie, den Avilenea a patra parte biruind,

2 Pe vremea arhierilor Anii și Caiafei, fu cuvîntul lui Dumnezeu pre Ioan, fiul Zahariei, în pustie. Și veni în tot împrejurul Iordanului, propoveduind botezul pocăinței,

3 în iertăciunea păcatelor. Cumu e scris în cartea cuvintelor Isaiei prorocul, zicînd: „Glasul celui ce strigă în pustie: Gătiț calea Domnului, direapte faceț cărările Lui.

4 Toată valea să va împlea, și tot muntele și măgura să va smeri, și ceale strîmbe vor fi direapte, și ceale aspre spre căi neatede.

5 Și va vedea tot trupul mîntuirea lui Dumnezeu.” Deci grăia mulțimei cei ce mergea să să boteaze de la el: „Nașteri de năpîrci, cine au arătat voao să fugiț de mînia cea viitoare? Faceț, dară, roduri destoinice pocăinței și nu înceapereț a grăi întru voiș ‘Tată avem pre Avraam’, că zic voao că poate Dumnezeu den ceaste pietri a rîdica feciori

6 lui Avraam. Și iată și săcurea la rădăcina copacilor zace, deci tot pomul carele nu face rod bun taie-se și în foc aruncă-să.” Și întrebară pre el mulțimea, zicînd: „Dară ce vom face?”

7 Și, răspunzînd, zise lor: „Cine are doao veșminte să dea celuia ce n-are, și cela ce are bucate așijderea să facă.”

8 Și veniră și vameși să să boteaze, și ziseră cătră el: „Învățătoriele, ce vom face?”

9 Iară el zise cătră ei: „Nemică mai mult decît vă e rînduită faceț.” Și întrebară și slujitorii pre el, zicînd: „Dară noi ce vom face?”

10 Și zise lor: „Pre nimeni să nu clintiț, nici-i năpăstuiț, ce destui fiț cu cîștigurile voastre.”

11 Și așteptînd oamenii și cugetînd toți întru inimile lor de Ioan, nu cumva el va fi Hristos, Răspunse Ioan, zicînd tuturor: „Eu cu apă botez pre voi, ce vine Cel mai tare de mine, Căruia nu-s destoinic să dezleg cureaua încălțămintelor Lui. Acela va boteza pre voi cu Duhul Sfînt și cu foc,

12 Căruia i-e lopata în mîna Lui și curățește aria Lui, și va strînge grîul în jîcnița Lui, iară paiele le va arde cu foc nestinsu.”

13 Deci multe și altele mîngîindu, binevestiia oamenilor. Iară Irod, al patrulea birui-toriu, fiind muștrat de el pentru Irodiada, muiarea lui Filip, frate-său, și pentru

14 toate realele care făcuse Irod, Adate și aceasta preste toate, și închise pre

Ioan în temniță. Și fu deaca să botezară toți oamenii, și Iisus botezîndu-se și rugîndu-se, să să fie deșchis ceriul Și să Să fie pogorît Duhul cel Sfînt în chip de trup, ca un porumb, spre El, și glas den ceriu să să fie făcut, zicînd: „Tu ești Fiiul Mieu cel iubit, în Tine binevruiu.”

21 Și Acesta era Iisus începînd a fi ca de treizeci de ani (cum să părea), fiul lui Iosif al lui Ili, Al lui Matthat, al lui Levi, al lui Melhi, al lui Iaina, al lui Iosif, Al lui Mattathie, al lui Amos, al lui Naum, al lui Esli, al lui Nagghia, Al lui Maath, al lui Mattathie, al lui Semei, al lui Iosif, al lui Iuda, Al lui Iona, al lui Risa, al lui Zorovavel, al lui Salathiil, al lui Niri, Al lui Melhi, al lui Addi, al lui Cosam, al lui Elmodam, al lui Ir, Al lui Iosi, al lui Eleezer, al lui Iorim, al lui Mattha, al lui Levi, Al lui Simeon, al lui Iuda, al lui Iosif, al lui Ionan, al lui Eliachim, Al lui Melea, al lui Mainan, al lui Mattatha, al lui Nathan, al lui David, Al lui Iese, al lui Ovid, al lui Vooz, al lui Salmon, al lui Naason, Al lui Aminadav, al lui Araim, al lui Esrom, al lui Fares, al lui Iuda, Al lui Iacov, al lui Isaac, al lui Avraam, al lui Thara, al lui Nahor, Al lui Saruh, al lui Raganav, al lui Falec, al lui Ever, al lui Sala, Al lui Cainan, al lui Arfaxad, al lui Sim, al lui Noe, al lui Lameh, Al lui Mathusala, al lui Enoh, al lui Iader, al lui Malaleil, al lui Cainan, Al lui Enos, al lui Sith, al lui Adam, al lui Dumnezeu.

CAP IV

1 **F**ară Iisus, plin de Duhul Sfînt, Să înturnă de la Iordan și fu dus de Duhul în pustie, În patruzeci de zile ispitindu-Se de diavolul. Și nu mîncă nemică în zilele acealea, iară sfișîndu-se acealea, după aceaea flămînzi.

2 Și zise Lui diavolul: „De ești Fiiul lui Dumnezeu, zi pietrii aceștiia să să facă pîine.”

3 Și răspunse Iisus cătră el, zicînd: „Scris iaste că nu numai pre pîine sîngură va trăi omul, ce pre tot cuvîntul lui Dumnezeu.”

4 Și suind pre El diavolul într-un munte înalt, arătă Lui toate împărățiile lumii într-o minută de vreme. Și zise Lui diavolul: „Ție voiu da toată putearea aceasta, și mărirea lor, că mie e dată, și cui voiu vrea, aceluia o voiu da. Derept aceaea Tu de te vei închina înaintea mea, ale Tale vor fi toate.”

5 Și, răspunzînd, zise Iisus lui: „Du-te napoia Mea, satano, că scris iaste: Să te închini Domnului Dumnezeului tău, și Aceluia numai să slujești.”

6 Atuncea duse pre El în Ierusalim și-L puse spre arepa besarecii, și zise Lui: „De

ești Fiiul lui Dumnezeu, pune-Te pre Tine
 10 de aicea jos, Că scris iaste că: Îngerilor
 Lui porunci-va de Tine, să Te păzască.
 11 Și cum preste mâni rădica-Te-vor, să nu
 cândva poticnești de piatră piciorul Tău“.
 12 Și răspunzînd, zise Iisus lui că: „S-au zis:
 Să nu ispitești pre Domnul Dumnezeu tău“.
 13 Și sfîrșind toată ispita diavolul, să duse de
 14 la El pînă la o vreme. Iară Iisus Să în-
 toarse cu puterea Duhului în Galilea și ieși
 15 veaste de El în tot împrejurul. Și El învă-
 16 ța în adunările lor, slăvindu-se de cătră toți.
 17 Și veni în Nazaret, unde era crescut, și
 18 în adunare și Să sculă să cetească. Și s-au
 dat Lui cartea Isaiei prorocul. Și, deșchizînd
 19 cartea, află locul unde era scris: „Duhul
 20 Domnului pre Mine, pentru care lucru M-au
 uns pre Mine bine să vestesc săracilor, M-au
 trimes să vindec pre cei zdrobiți cu inima;
 a propovedui robilor slobozie și orbilor
 vedea; a trimite pre cei sfărîmați întru
 21 slobozire, A propovedui an Domnului
 22 priimit“. Și, închizînd cartea, dîndu-o
 slugii, șazu; și ochii tuturor den sinagog era
 23 căutînd spre El. Și începu a zice cătră
 ei că: „Astăzi să împlu Scriptura aceasta în
 24 urechile voastre“. Și toți mărturisiia Lui
 și să mira spre cuvintele ceale de dar, carele
 ieșiia den rostul Lui, și zicea: „Au nu iaste
 25 Acesta feciorul lui Iosif?“ Și zise cătră
 ei: „Cu adevăr veți zice Mie pilda aceasta:
 ‘Vraciule, vindecă-te însuți; cîte am auzit
 26 că s-au făcut în Capernaum, fă și aicea în
 27 moșia Ta““. Și zise: „Adevăr grăiesc voao,
 că nice un proroc priimit iaste în moșia lui.
 28 Ce adevăr zic voao, multe văduve era în
 zilele lui Ilie în Israil, cînd să încuie ceriul
 la trei ani și șase luni, cît fu foamete mare
 29 preste tot pămîntul. Și nici cătră una
 de acestea nu fu trimis Ilie, ce numai la
 30 Sarepta Sidonului, la o muiare văduo. Și
 mulți stricați era în zilele lui Eliseiu proroc
 31 întru Israili, și nice unul de ei nu se curăți,
 32 fără numai Neeman Sirianul“. Și să îm-
 plură toți de mînie, în adunare, auzind
 33 aceste. Și sculîndu-se, scoaseră pre El
 afară den oraș, și-L duseră pre El pînă în
 34 sprînceana muntelui, pre carele cetatea lor
 era zidită, ca să-L împingă pre El. Iară
 35 El, trecînd pren mijlocul lor, mergea.
 Și pogorî în Capernaum, în orașul Galileii,
 și învăța pre ei în sîmbete. Și să mira
 de învățatura Lui, că cu destoinicie era
 cuvîntul Lui. Și în sinagog era un om,
 avînd duh drăcesc necurat, și strigă cu glas
 mare, Zicînd: „Lasă, ce e noao și Ție,
 Iisuse Nazarineane? Venit-ai să pierzi
 pre noi? Știut e cine ești: Cel Sfînt al lui
 Dumnezeu“. Și certă Iisus pre el,
 zicînd: „Înfrînează-te, și ieși dentr-în-

sul“. Și aruncînd pre el dracul în mijloc,
 ieși dentr-însul, nemică stricîndu-l. Și să 36
 făcu spaimă spre toți și grăia unul cătră alt,
 zicînd: „Ce e cuvîntul acesta? Că cu volnicie
 și cu puterea poruncește duhurilor necura-
 te, și ies“. Și ieșiia glas de El preste tot lo- 37
 cul împrejurului. Și sculîndu-Să Iisus den 38
 sinagoga, întră în casa lui Simon. Iară soacra
 lui Simon era prinsă de friguri foarte și ruga
 pre El pentru ea. Și stînd asupra ei, certă 39
 frigurile și o lăsară pre ea, și numaidcît scu-
 lîndu-să slujia lor. Iară apuind soarele, 40
 toți carii avea bolnavi de multe fealiuri de
 boale aducea pre ei cătră El, iară El pre
 fieșcarele den ei puindu-și mînilor, au vinde-
 cat pre ei. Și ieșiia și draci den mulți, 41
 strigînd și grăind că „Tu ești Hristos, Fiiul
 lui Dumnezeu“. Și certînd, nu lăsa să gră-
 iască acestea, pentru că știia pe Hristos că
 El iaste. Și făcîndu-să zio, ieșind mearse 42
 în loc pustiu, și mulțimea Îl căuta pre El
 și veniră pînă la El, și opriia pre El ca să nu
 meargă de la ei. Iară El zise cătră ei că: 43
 „Și altor orașă Mi să cade să vestescu îm-
 părăția lui Dumnezeu, că pentr-aceasta
 44 sînt trimis“. Și propoveduia în sinago-
 gurile Galileii.

CAP V

i fu cînd mulțimea împresura pre 1
 El să auză cuvîntul lui Dumnezeu,
 și El sta lîngă iazerul Ghenesaretu-
 lui, Și văzu doao vase stînd lîngă 2
 iazer, iară pascarii, ieșind dentr-
 însăle, spăla mreșile. Și întrînd într-unul 3
 den vase care era al lui Simon, rugă pre el
 de la pămînt să-l delunge puținel. Și șazînd,
 învăța den vasu pre mulțime. Iară deaca 4
 încetă grăind, zise cătră Simon: „Du-l la
 adîncă și aruncați mreșile voastre spre vînat“.
 Și răspunzînd Simon, zise Lui: „Dascale, 5
 toată noaptea ostenindu-ne, nemică n-am
 prinsu, iară pe cuvîntul Tău arunca-voiu
 mreaja“. Și făcînd aceasta, prinsără mul- 6
 țime multă de pești, de să rumpea mreaja
 lor. Și făcură semnu părtașilor celor den 7
 cela vas ca să vie să le ajute lor, și veniră și
 împlură amîndoao vasele, cît afunda eale.
 Și văzînd Simon Petăr, căzu la genuchele lui 8
 Iisus, zicînd: „Ieși de la mine, că om păcă-
 tos sînt, Doamne“. Că spaima cuprinsease 9
 pre el, și pre toți carii era cu el, de vînarea
 peștilor care prinsără. Așijderea și Iacov 10
 și Ioan, feciorii lui Zevedeu, carii era soții
 lui Simon; și zise Iisus cătră Simon: „Nu
 te teame, de acum vei vîna oamenii“.
 Și trăgînd vasele la pămînt, lăsînd toate, 11
 mearsără după El. Și fu cînd era El 12
 într-un oraș, și iată un om plin de strică-
 ciune și, văzînd pre Iisus, căzînd pre

fața lui, rugă pre El grăind: „Doamne, de-ai
 13 vrea, poți să mă curățești“. Și tinzînd
 mîna, atinse pre el, zicînd: „Voiu, curățeș-
 te-te“. Și atunceaș să duse stricăciunea de
 14 la el. Iară El porunci lui nemăruî să nu
 spuie; „Ce mergi și te arată preotului, și du
 pentru curățenia ta cum au poruncit Moisi,
 15 spre mărturie lor“. Iară mai vîrtos să
 tindea cuvîntul de El și să aduna mulțime
 multă să auză și să vindece de la El de
 16 boalele lor. Iară El era dîndu-să în laturi,
 17 în pustiiuri, și să ruga. Și fu într-o una de
 zile și El era învățînd, și era șazăînd fariseii
 și dascalii legii, carii era veniț den toate
 satele Galileii, și Iudeii, și Ierusalimului, și
 18 putearea Domnului era spre ca să vindece
 pre ei. Și iată oameni purtînd în pat un
 om carele era slăbănog, și cerca să-l ducă
 19 înlăuntru, să-l puie înaintea Lui; Și ne-
 flînd pre unde l-ar duce pre el, pentru mul-
 țimea, suindu-se în pod, pren cărămizi,
 sloboziră pre el cu pățiceanul în mijloc,
 20 înaintea lui Iisus. Și văzînd credința lor,
 zise lui: „Omule, iartă-să ție păcatele tale“.
 21 Și începură a cugeta cărturarii și fariseii,
 zicînd: „Cine iaste Acesta, Carele grăiaște
 hule? Cine poate ierta păcatele, fără sîngur
 22 Dumnezău?“ Iară Iisus, știind cugetele
 lor, răspunzînd zise lor: „Ce cugetați întru
 23 inimile voastre? Ce iaste mai lesne a zice
 ‘Iartă-ți-se păcatele tale’ sau a zice ‘Scoală
 24 și îmblă’? Iară ca să știț că puteare are
 Fiiul Omenesc pre pămînt a ierta păcatele
 (zise slăbănogului), ție zic: Scoală și, luînd
 25 patul tău, pasă acasă-ț“. Și îndată scu-
 lîndu-se înaintea lor, luîndu-ș pre carele
 zăcuse, mearse la casa lui slăvind pre Dum-
 26 nezău. Și spaimă luo pre toți, și slăvia
 pre Dumnezău, și să împlură de frică, zicînd
 27 că: „Văzum minuni astăzi“. Și după aceas-
 tea ieși, și văzu pre un vameș, anume Levi,
 șazăînd la vamă, și zise lui: „Vino după Mine“.
 28 Iară el, lăsînd toate, sculîndu-se dusă-să
 29 după El. Și făcu Levi Lui ospăț mare în
 casa lui. Și era mulțime de mitarnici multă
 30 și de alții carii șădea cu ei. Și cîrtia cărtu-
 rarii lor și fariseii pre ucenicii Lui, zicînd:
 „Pentru ce cu mitarnicii și cu păcătoșii mîn-
 31 cați și beați?“ Și, răspunzînd, Iisus zise
 lor: „Nu le trebuiaște sănătoșilor vraci, ce
 32 bolnavilor. N-am venit să chem pre direpți,
 33 ce pre păcătoși la pocăință“. Iară ei ziseră
 Lui: „Direp ce ucenicii lui Ioan postesc adea-
 se și rugăciuni fac, așijderea și ai fariseilor,
 34 iară ai Tăi mănîncă și beau?“ Iară El zise
 lor: „Au puteț face pre fiii casei mirelui,
 întru cît iaste Mirele cu ei, să postască?
 35 Ce vor veni zile și cînd să va lua de la ei
 Mirele; atuncea vor posti în zilele acealea“.

Zicea lor și pildă, că: „Nimeni peatec de 36
 veșmînt nou va pune pre veșmînt vechiu,
 iară de nu, și cel nou se va sparge, și la cel
 vechiu nu să tocmeaște cel de la cel nou.
 Și nimeni nu bagă vin nou în foii vechi, iară 37
 de nu, rumpe-va vinul cel nou foii; și el să
 va vărsa și foii vor peri. Ce vinul nou în 38
 foii noi să-l puie și amîndoi să vor ținea.
 Și nimeni, cine bea vechiu, nu va vrea 39
 numaicît nou, că zice: Mai bun iaste cel
 vechiu“.

CAP VI

i fu în a doao sîmbătă dentîiu, tre- 1
 cea El pren sămănături, și zmulgea
 ucenicii Lui spicele și mînca, fre-
 cîndu-le în mîni. Iară unii den 2
 farisei ziseră lor: „Ce faceț carea nu să cade
 a face în sîmbete?“ Și, răspunzînd Iisus, 3
 zise lor: „Nici aceasta n-aț cetit, ce au făcut
 David cînd flămînzi el și ceia ce era cu el?
 Cum au intrat în casa lui Dumnezău și 4
 pînile sfinte le luo și mîncă, și deade și
 celora ce era cu el, carele nu să cădea să
 mînînce fără numai preoții. Și zicea lor 5
 că „Fiiul Omenesc Domn iaste și sîmbetei“.
 Și fu și într-altă sîmbătă de întră El în 6
 sinagog și învăța. Și era acolo un om căruia
 mîna cea dreaptă era uscată. Și lua amin- 7
 te cărturarii și fariseii, au doară sîmbăta va
 vindeca, ca să afle hulă asupra Lui. Iară 8
 El știia cugetele lor și zise omului celuia ce
 avea mîna uscată: „Scoală și stăi în mijloc“;
 iară el sculîndu-se stătu. Zise drept 9
 aceaea Iisus lor: „Întreba-voiu pre voi ce să
 cade în sîmbete, bine a face au rău a face?
 10 Suflet a-l mîntui au a-l piarde?“ Și cău-
 tînd spre ei toți împrejur, zise omului:
 „Tinde mîna ta“. Iară el făcu așa și să alcătui
 mîna lui sănătoasă, ca și ceaealaltă. Iară 11
 ei să împlură de nebunie, și grăia unul cătră
 alt ce oare ară face lui Iisus. Și fu în zilele 12
 acealea, ieși în munte să să roage, și înnoptă
 acolo întru rugăciunea lui Dumnezău. Și 13
 cînd fu la zio, chemă ucenicii Lui și, alegînd
 dentr-înșii doisprăzeace, pre care și Apostoli
 îi numi, Pre Simon, pre carele și Petăr îl 14
 numi, și pre Andrei, fratele lui, pre Iacov și
 pre Ioan, pre Filip și Vartholomeiu, Pre 15
 Mattheiu și Thoma, pre Iacov al lui Alfeo
 și pre Simon, carele-l chema Zilotin, Pre 16
 Iuda a lui Iacov și pre Iuda Iscariotis, carele
 fu și vînzătoriu, Și, pogorîndu-Se cu ei, 17
 stătu în loc șăsu, și mulțimea ucenicilor
 Lui, și mulțime multă de nărod den toată
 Iudea și den Ierusalim, și după lîngă marea
 Tirului și a Sidonii, carii venise să asculte
 pre El și să vindece de boalele lor,
 Și carii să chinuia de duhure necurate, și 18
 să vindeca. Și toată mulțimea căuta 19

să să atingă de El, că puteare ieșiia den El
 20 și vindeca pre toți. Iară El, rădicînd
 ochii Lui spre ucenicii Săi, grăia: „Fericîți
 săracii, că a voastră iaste împărăția lui Dum-
 21 nezău. Fericîți carii flămînziț acum, că
 sătura-vă-veț. Fericîț carii plîngeți acum,
 22 că veț rîde. Fericîț veț fi cînd vor urî
 pre voi oamenii și cînd vă vor despărți,
 și vă vor ocărî și numele vostru ca un rău
 23 îl vor scoate, pentru Fiiul Omenesc. Bucu-
 rați-vă într-aceaea zi și săltaț, că iată, plata
 voastră multă iaste în ceriu; pentru că ca
 24 aceastea făcea prorocilor părinții lor. Ce
 vai voao, bogaților, că aț luat mîngîierea
 25 voastră. Vai voao, sătuilor, că veț flă-
 mînzi, vai voao carii rîdeț acum, că veț jăli
 26 și veț plînge. Vai, cînd bine vor zice voao
 oamenii, că așa făcea prorocilor minciuoș
 27 părinții lor. Ce voao zic, cestora ce auziț:
 Iubiți pre vrăjmașii voștri, bine faceț celo-
 28 ra ce vă urăsc pre voi. Bine-grăiți pre
 cei ce vă blastămă și vă rugaț pentru ceia
 29 ce vă dodeiescu pre voi. Celui ce te lo-
 veaște preste falcă, întoarce-i și ceaalaltă,
 și de la cela ce-ț ia veșmîntul, și cămașa nu-i
 30 opri. Și la tot cel ce ceare de la tine dă-i;
 31 și de la cela ce-ț ia ale tale nu le ceare. Și
 cum veț să facă voao oamenii, și voi faceț
 32 lor așijderea. Că de veț iubi pre ceia ce
 iubescu pre voi, ce har iaste voao? Că și
 33 păcătoșii iubescu pre ceia ce iubescu pre ei.
 Și de veț face bine celor ce fac voao bine,
 care har iaste voao? Că și păcătoșii fac
 34 aceasta. Și de veț împrumuta celora de
 la carii nădejduiț că veț lua, care har iaste
 voao? Că și păcătoșii pre păcătoși împrumu-
 35 tează, ca să ia întocma. Dirept aceaea
 iubiț pre vrăjmașii voștri și bine faceț și
 împrumutaț, nemică nenădejduindu-vă, și
 va fi plata voastră multă, și veți fi fii Celui
 Nalt, că El bun iaste cătră cei nemulțami-
 36 tori și răi. Fiț drept aceaea miloș, cum
 37 și Tatăl vostru milos iaste. Și nu judecați
 și nu vă veți judeca; nu osîndireți și nu vă
 veți osîndi; slobозиți și vă veți slobози.
 38 Dați și să va da voao măsură bună, îndesată
 și scuturată, și pre deasupra vărsîndu-se
 da-vor în sînul vostru, că cu aceaeaș măsură
 care veți măsura, măsura-să-va voao“.
 39 Și zise lor pildă: „Au doară poate orb
 pre orb să-l ducă pre cale? Au nu vor cădea
 40 amîndoi în groapă? Nu iaste ucenicul
 mai presus de dascalul său; iară întemeiat
 41 fiind, tot va fi ca dascalul său. Și cauți
 ațapocul în ochiul fratelui tău, iară bîrna
 42 ce e în ochiul tău nu socotești. Sau cum
 poți zice fratelui tău: ‘Frate, lasă să
 scoțu ațapocul cel den ochiul tău’, tu
 bîrna cea den ochiul tău nu văzînd? Fățar-

nice, scoate întîiu bîrna den ochiul tău, și
 atuncea vei căuta să scoți așchia cea den
 ochiul fratelui tău. Că nu iaste pom bun 43
 carele face roada putredă, nici pom putred
 făcînd poame bune. Că tot pomul den 44
 rodul lui să conoaște; că nu culeg den spin
 smochine, nici den măceș struguri. Omul 45
 bun den comoara inimii sale cea bună scoate
 binele, și omul rău den comoara rea a ini-
 mii sale scoate răul. Că den prisosirea inimii
 grăiaște gura lui. Dară ce Mă chemați 46
 ‘Doamne, Doamne’, și nu faceți ceale ce
 zic? Tot cela ce va veni cătră Mine și 47
 aude cuvintele Meale și le face, arăta-voiu
 voao cui iaste aseamene: Aseamenea iaste 48
 omului ce zideaște casă, carele săpă și
 adîncă și puse temelie preste piatră, și,
 făcîndu-se năboiu, lovi apa de casa aceaea,
 și nu o putu clăti pre ea, că era întemeiată
 pre piatră. Iară cela ce au auzit, și n-au 49
 făcut, aseamene iaste omului ce au zidit
 casă pre pămînt fără temelie, în carea lovi
 apa, și numaicît căzu, și fu spărtura casei
 aceiia mare“.

CAP VII

Iară de vreame ce sfîrși toate cu- 1
 vintele Lui întru auzirea oamenilor,
 întră în Capernaum. Iară sluga 2
 unui sutaș, bolnav fiind, vrea să
 moară, carele era la el cinstit. Și 3
 auzînd de Iisus, trimise la El bătrîinii iudeilor,
 rugînd pre El ca să vie să mîntuiască pre sluga
 lui. Iară ei venînd cătră Iisus, rugară pre El 4
 foarte, zicînd că: „E destoinic căruia va da
 aceasta, Că iubeaște limba noastră și 5
 sinagogul el l-au făcut noao“. Iară Iisus 6
 mergea cu ei și, nefiînd departe El de casă,
 trimise la El sutașul priateni, zicînd Lui:
 „Doamne, nu te osteni, că nu-s destoinic ca
 să întri supt acoperemîntul meu. Pentru 7
 aceaea nice pre mine mă învredniciiu să viu
 cătră Tine, ce zi cu cuvîntul și să va vindeca
 feciorul meu, Că eu încă sînt om supt pu- 8
 teare rînduit, avînd supt mine slujitori, și
 zic cestuia: ‘Pasă’, și merge, și altuia ‘Vino’,
 și vine, și slugii meale: ‘Fă aceasta’, și face“.
 Iară auzînd aceastea Iisus, Să miră de el și, 9
 întorcîndu-Se, zise mulțimei ce mergea după
 El: „Zic voao că nici în Israil atîta credință
 n-am aflat“. Și înturnîndu-se carii era 10
 trimiș acasă, aflară sluga cea bolnavă
 sănătoasă. Și fu a doua zi, mergea în 11
 orașul ce să chema Nain, și cu El mergea
 ucenicii Lui destui și mulțime multă.
 Iară cum să apropie cătră poarta orașului, 12
 și iată, să scotea afară un mort, unul nă-
 cut fiiu mumei lui, și ea era văduo, și mul-
 țime multă den oraș cu ea. Și văzînd 13
 pre ea Domnul, I să făcu milă de ea și
 zise: „Nu plînge“. Și apropiîndu-Se, 14

Să atinse de coșciug (iară ceia ce-l ducea stătură) și zise: „Voinice, ție zic, scoală!“

15 Și șazu mortul, și începu a grăi; și-l deade
16 pre el mumei lui. Și luo frică pre toți,
și slăviia pre Dumnezeu, zicînd că: „Proroc
mare S-au sculat întru noi și cum au socotit
17 Dumnezeu pre norodul Lui“. Și ieși cu-
vîntul acesta în toată Iudea pentru El și
18 în tot împrejurul locului. Și deaderă
veaste lui Ioan ucenicii lui de acestea de
toate și, chemînd pre doi den ucenicii săi,
19 Ioan Trimise-i cătră Iisus, zicînd: „Tu
ești Cela ce vine au pre altul așteptăm?“
20 Și venind cătră El, bărbații zisără: „Ioan
Botezătorul ne-au trimis pre noi la Tine
zicînd: Tu ești Cela ce vine au altul vom
21 aștepta?“ Și într-acel ceas vendecă pre
mulți de boale și de rane și de duhuri
necurate, și a mulți orbi deade vedea.
22 Și, răspunzînd, Iisus zise lor: „Meargeți,
dați știre lui Ioan cealea ce ați văzut și
ați auzit: că orbii vădu, șchiopii îmblă,
stricații să curățescu, surzii aud, morții
23 înviază, Săracii să binevestescu; și fericit
24 iaste cela ce nu să va sminti în Mine“. Și
ducîndu-să vestitorii lui Ioan, începu a grăi
mulțimei de Ioan: „Ce ați ieșit în pustie a
25 vedea? Trestie de vînt clătindu-să? Dară
ce ați ieșit a vedea? Om în veșminte moi
îmbrăcat? Iată, cei cu veșminte slăvite și
în desfătăciune fiind, la împărății sînt.
26 Dară ce ați ieșit a vedea? Proroc? Adevăr
27 zic voao: și mai mult decît proroc. Acesta
iaste de carele e scris: ‘Iată Eu trimiț solul
Mieu înaintea feații Tale, carele va găti calea
28 Ta, înaintea Ta’. Că zic voao că: Întru
născuți den muieri nimeni nu e mai mare
proroc decît Ioan Botezătorul; iară carele
e mai mic întru împărăția lui Dumnezeu,
29 mai mare de el iaste“. Și tot norodul
auzînd, și vameșii au făcut drept pre Dum-
nezău, botezați fiind cu botezul lui Ioan.
30 Iară fariseii și legiuitorii sfatul lui Dumne-
zău lepădară de la ei, nebotezîndu-să de la
31 el. „Cu ce voiu asămăna oamenii neamu-
lui acestuia? Și cu ce sînt aseamenea?
32 Aseamenea sînt coconilor căroră șad în tîr-
gu și strigă unii cătră alalți, zicînd: ‘Fluie-
rat-am voao și n-ați jucat, cîntam de jale și
33 n-ați plîns’. Că veni Ioan Botezătorul, nici
pîine mîncînd, nici vin bînd, și ziceți: ‘Drac
34 are’. Veni Fiiul Omenesc, mîncînd și bînd,
și ziceți: ‘Iată om mîncătoriu și băutoriu
de vin, vameșilor priaten și păcătoșilor’.
35 Și înțelepciunea să îndireptă de la toți
36 fiii ei“. Și rugă pre El unul den farisei
ca să mănînce cu el și, întrînd în casa
37 fariseului, șazu. Și iată, o muiare den
oraș, carea era păcătoasă, știind că șade în

casa fariseului, aducînd un alavastru cu
unsoare Și, stînd lîngă picioarele Lui, 38
den dos, plîngînd, începu a spăla picioarele
Lui cu lacrimi, și cu părul capului ei ștergea,
și săruta picioarele Lui, și le ungea cu un-
soarea. Și văzînd fariseul carele chemase 39
pre El, zise întru sine, zicînd: „Acesta de-ari
fi proroc, ar ști cine e și ce muiare e carea
să atinge de El, că iaste păcătoasă.“ Și 40
răspunzînd Iisus, zise cătră el: „Simone,
am a-ț zice oarece“. Iară el zise: „Învăță-
toriule, zi!“ „Doi datornici era unui îm- 41
prumutătoriu, unul era datoriu cu cinci
sute de dinari, iară altul cu cincizeci. Și 42
neavînd ei să plătească, amîndurora le-au
dărui. Spune-mi dară care den ei mai mult
pre el va îndrăgi?“ Răspunzînd Simon, 43
zise: „Pare-mi că cela ce cel mai mult i-au
dărui“. Iară El zise lui: „Dirept judecași“.
Și întorcîndu-Se cătră muiare, zise lui Si- 44
mon: „Vez această muiare? Întraiu în casa
ta, apă pre picioarele Meale nu dedeș, iară
aceasta cu lacrimi spală picioarele Meale
și cu părul capului ei le ștearse. Sărutare 45
nu-Mi dedeși, iară aceasta de cînd am întrat
nu lipsi sărutîndu-Mi picioarele. Cu unt- 46
delemn capul Mieu n-ai uns, iară aceasta cu
mir unse picioarele Meale. Pentru carea zic
ție: Iartă-se păcatele ei ceale multe, că iubi
mult. Iară căruia să iartă puțin, puțin 47
iubeaște“. Și zise ei: „Iartă-ți-se păcatele
tale“. Și începură carii șădea împreună a
zice întru sine: „Cine iaste Acesta carele și
păcatele iartă?“ Și zise cătră muiare:
„Credința ta te mîntui, pasă în pace“.

CAP VIII

Si fu după aceea, și El făcea cale 1
pren cetate și pren sate, propo-
veduind și vestînd împărăția lui
Dumnezău; și cei 12 cu El, Și 2
niște muieri carele era vindecate
de duhuri reale și de boale, Maria carea să
cherna Magdalina, den carea ieșise 7 draci,
Și Ioana, muiarea Huzei, diregătorului lui 3
Irod, și Sosanna, și altele multe, carele
slujia Lui den avearea lor. Și adunîndu-se 4
mulțime multă și cei de pren cetăți, mer-
gînd cătră El, zise pren pildă: „Ieși să- 5
mănătoriu să samene sămînța lui. Și sămă-
nînd el, una căzu lîngă cale și o călcară
și pasările ceriului mîncară-o. Și alta 6
căzu pre piatră și, răsărind, să uscă, pen-
tru că nu avea răveneală. Și alta căzu 7
în mijlocul spinilor și, crescînd spinii
dempreună, o necară pre ea. Și alta 8
căzu în pămînt bun și, crescînd, făcu rod
de o sută de ori mai mult“. Aceastea grăind,
striga: „Cine are urechi de auzirea, să auză“.
Deci întrebă pre El ucenicii Lui, zicînd: „Ce 9
iaste pilda aceasta?“ Iară El zise: „Voao 10

dată e a ști taina împărăției lui Dumnezeu, iară altora în pilde, ca văzînd să nu vază, și auzînd să nu priceapă. Iară pilda e aceasta: Sămînța iaste cuvîntul lui Dumnezeu. Iară cei de lîngă cale sînt ceia ce aud, după aceea vine diavolul și ia cuvîntul de la inima lor, să nu cumva, crezînd, să să spăsască. Iară cei de pre piatră, carii, deaca aud, cu bucurie priimesc cuvîntul, și aceștea rădăcină nu au, carii după vremea cred, și în vremea dodeialii să despart. Iară carea cade în spini, aceștea sînt carii, auzînd, și de griji, și de bogății, și de dulcele vieții să înecă și rod nu aduc. Iară carea cade în pămînt bun, aceștea sînt carii, întru inimă bună și curată, cuvîntul auzit ținu-l și rod fac întru răbdare. Că nimeni, lumina aprinzînd, nu va acoperi pre ea cu vasul sau supt pat să o puie, ce în sfeașnic o pune, ca ceia ce întră să vază lumina. Că nu iaste ascuns care nu să va face arătat, nice ascunsă ca să nu să cunoască și la aiave să nu vie. Deci căutaț cum auziț, că: Cine are da-i-să-va, și cela ce n-are, și ce-i pare că are lua-să-va de la el“. Și veniră la El muma și frații Lui, și nu să putea împreuna cu El, pentru mulțimea. Și-I deaderă veaste Lui, zicîndu-I: „Muma Ta și frații Tăi stau afară, vrînd să Te vază“. Iară El, răspunzînd, zise lor: „Muma Mea și frații Mieci aceștea sînt, carii ascultă cuvîntul lui Dumnezeu și-l fac“. Și fu într-o zi, și El întră într-un vas, și ucenicii Lui; și zise cătră ei: „Să treacem de ceaea parte de iazer“. Și să sloboziră. Și mergînd ei cu luntrea, adormi. Și să scorni în iazer vifor de vînt, și să împlea și peria. Și venind la El, deșteptară-L, zicînd: „Dascal, dascal, perim“. Iară El, deșteptîndu-Să, certă vîntul și valurile apei, și se încetă și fu leniște. Zise lor: „Unde iaste credința voastră?“ Deci înfricoșîndu-să, să mira, grăind unii cătră alalți: „Oare cine iaste Acesta, că și vînturilor și apelor poruncește, și ascultă pre El?“ Și mearsără în ținutul gadareanilor, carea iaste împotriva Galileii. Iară ieșind ei la uscat, timpină pre El un om den oraș, carele avea draci de multă vreme, și în veșminte nu să îmbrăca, și în casă nu mînea, ce în morminte. Și văzînd pre Iisus și strigînd, căzu la El, și cu glas mare zise: „Ce e mie și Ție, Iisus, Fiiul lui Dumnezeu Celui Înalt? Rogu-Te să nu mă muncești“. Că porunciia duhului necurat să iasă den om, că de mulți ani l-au fost hrăpit pre el, și să lega cu lanțuri și cu obezi păzîndu-să, și rumpînd legăturile, să ducea de dracul în pustie. Și întrebă pre el Iisus, zicînd: „Ce ți-e numele?“ Iară el zise: „Legheon“, că mulți draci întrase în el. Și ruga pre

El ca să nu le poruncească lor să meargă în adînc. Și era acolo un cîrd de porci mulți pascînd în măgură, și rugară pre El ca să-i sloboază pre ei să între în ei; și îi rîndui. Și ieșind dracii den om, intrară în porci, și să porni turma de pre țarmure în iazer și să înecă. Și văzînd păstorii ce fu, fugiră, și mergînd, deaderă veaste în oraș și în sate. Și ieșiră să vază ce s-au făcut și veniră cătră Iisus, și aflară șazînd omul den carele ieșiră dracii, îmbrăcat și în minte întregă, șazînd lîngă picioarele lui Iisus, și să temură. Și spusără lor și văzînd cum s-au mîntuit cel îndrăcit. Și rugară pre El toată mulțimea den prejurul gadarineanilor să să ducă de la ei, că în frică mare era, iară El, întrînd în vas, să înturnă. Rugă pre El acel om den carele ieșise dracii să fie cu El, ce Iisus slobozi pre el, zicînd: „Întoarnă-te acasă-ți și povestește cîte Ț-au făcut Ție Dumnezeu“. Și mearse pre tot orașul, propoveduînd cîte i-au făcut lui Iisus. Și fu cînd să înturnă Iisus, priimi pre El mulțimea, că toți aștepta pre El. Și iată, veni un om ce-i era numele Iair, carele era mai-mare săborului, și căzînd la picioarele lui Iisus, ruga pre El să între în casa lui, Că avea el numai o fată, ca de doisprăzece ai, și aceaea muriia; iară mergînd El, mulțimea împresura pre El. Și o muiare, fiind în curgere de sînge de doisprăzece ani, carea la vraci cheltuise toată avearea ei, și nu putu nici de la unul să să vindece, Apropiîndu-să den dos, să atinse de marginele veșmintelor Lui și numaidecît stătu cursura sîngelui ei. Atuncea zise Iisus: „Cine să atinse de Mine?“ Și tăgăduîndu-să toți, zise Petăr și ceia ce era cu El: „Învățătoriule, de gloate ești cuprinsu și Te împresoară, și zici ‘Cine se atinse de Mine?’“ Iară Iisus zise: „Atinse-se de Mine oarecine, că Eu cunoscuu că ieși puteare den Mine“. Și văzînd muiarea că nu putu să să ascunză, tremurînd veni și căzu la picioarele Lui, spuse Lui înaintea a tot norodul pentru care pricină s-au atins de El și cum s-au vindecat îndată. Iară Iisus zise ei: „Cutează, fiică, credința ta te mîntui, pasă în pace“. Încă El grăind, veni oarecine de la mai-marele săborului zicînd lui: „Murit-au fata ta, nu osteni pre Dascalul“. Iară Iisus auzînd, răspunse lui, grăind: „Nu te teame, numai creade și să va mîntui“. Și întrînd în casă, nu lăsă să între nimeni, numai Petăr, și Iacov, și Ioan, și pre tatăl coconei și mumă-sa. Și o plîngea toți și să văieta, iară El zise: „Nu plîngereți, n-au murit, ce doarme“. Și batjocuriia pre El, știind că au murit. Iară El, scoțînd pre toți afară și apucînd pre ea de

mînă, strigă zicînd: „Fetișoară, scoală!“
 55 Și să înturnă sufletul ei, și învise îndată; și
 56 porunci să dea ei să mănînce. Și să spă-
 mîntară părinții ei, iară El porunci lor
 nemului să nu spuie ce s-au făcut.

CAP IX

1 **S**i chemînd pre cei 12 ucenici ai Lui,
 deade lor putere și volnicie spre
 2 toți dracii, și boalele să vindece.
 Și trimise pre ei să propoveduiască
 împărăția lui Dumnezeu și să
 3 vindece bolnavii. Și zise lor: „Nemică să nu
 luați pre cale, nici toiag, nici taistră, nice pîine,
 nici bani, nici cîte doao veșminte a avea.
 4 Și veri în ce casă veți intra, acoloa rămîneți
 5 și de acoloa ieșiți. Și vericarii nu vor
 priimi pre voi, ieșind den orașul acela, și
 prahul den picioarele voastre scuturați, întru
 6 mărturie spre ei“. Și ieșind, îmbla pren
 toate satele, binevestind și vindecînd pretu-
 7 tindenea. Auzi și Irod, al patrulea dom-
 nitoriu, cealea ce fură de El toate, și să
 8 îndoia, pentru că zicea unii că Ioan s-au
 s-culat den morți. Iară unii zicea că Ilie
 s-au arătat, iară alții că un proroc den cei
 9 de demult s-au sculat. Și zicea Irod:
 „Pre Ioan eu l-am tăiat, dară cine iaste
 Acesta, de Carele eu auzu unele ca aceastea?“
 10 Și căuta să-L vază pre El. Și înturnîndu-se
 apostolii, spuseră Lui toate cîte făcuse. Și
 luînd pre ei, să osebi Însuș în loc pustiiu al
 11 orașului ce să cheamă Vithsaida. Iară în-
 țelegînd mulțimea, mearseră după El; și
 priimind pre ei, grăia lor de împărăția lui
 Dumnăzău, și celor ce trebuia vindecare
 12 vindeca-i. Iară ziua începu a treace, și
 mergînd la El cei 12, ziseră Lui: „Slobozi
 mulțimea ca să meargă în orașă și în sate
 carele-s împrejur, să să odihnească și să-ș
 afle bucate, că acicea sîntem în loc pustiiu“.
 13 Și zise lor: „Daț voi lor să mănînce“. Iară
 ei ziseră: „Nu iaste la noi mai mult de cinci
 pîini și doi pești, poate că vom merge noi
 să cumpărăm mulțimei aceștii bucate“.
 14 Că era bărbați ca la cinci mii; iară El zise
 ucenicilor Lui: „Așazați pre ei otace, cîte
 15 50“. Și făcură așa, și-i așazară pre toți.
 16 Și luînd ceale cinci pîini și cei doi pești,
 căutînd la ceriu, le blagoslovi și le frînse și
 deade ucenicilor să le puie înaintea mulțimei.
 17 Și mîncară și să săturară toți, și să rîdică
 prisosala lor, fărmituri, coșuri doosprăzeace.
 18 Și fu fiind El rugîndu-se deosebi, cu El era
 19 ucenicii și întrebă pre ei, zicînd: „Cine-M
 zic mulțimea că sînt?“ Iară ei răspunzînd,
 ziseră: „Ioan Botezătoriu, alții Ilie, iară
 alții că un proroc den cei de demult
 20 s-au sculat“. Și zise lor: „Dară voi
 cine-M ziceți că sînt?“ Răspunzînd Pe-

tăr zise: „Pre Hristos al lui Dumnezeu“.
 Iară El, contenind pre ei, porunci nemărui 21
 să nu spuie aceasta, Zicînd că să cade 22
 Fiiului Omenesc multe a păți, și a Să izgo-
 ni de bătrîni, și de arhierii, și de cărturari,
 și a-L omorî, și a triia zi a învia. Și zicea 23
 tuturorora: „Cine va vrea după Mine să vie,
 să să lepede de sine și să ia crucea lui în
 toate zilele și să vie după Mine. Că cine 24
 va vrea sufletul lui să-l mîntuiască piarde-l-va
 pre el, iară cine va piarde sufletul lui pen-
 25 tru Mine acesta-l va mîntui pre el. Că ce
 foloseaște omului de va dobîndi lumea toată,
 iară pre sine să piarză sau să să păgubească?
 Că cine să va rușina de Mine și de cuvintele 26
 Meale, de acela Fiiul Omenesc să va rușina,
 cînd va veni cu slava Lui, și a Tatălui, și a
 sfinților îngerii. Ce zic voao adevărat: 27
 Sînt unii, den carii stau acicea, carii nu
 vor gusta moartea pînă nu vor vedea
 împărăția lui Dumnezeu“. Și fu după 28
 cuvintele aceastea ca la opt zile, și luînd
 pre Petăr și pre Ioan și Iacov, Să sui
 în măgură să să roage. Și fu, rugîndu-se 29
 El, fața obrazului Lui alta, și veșmîntul Lui
 albu strălucind. Și iată doi bărbaț voro- 30
 via cu El, carii era Moisi și Ilie, Carii, 31
 să văzură în slavă, grăia de ieșirea Lui
 carea era a împlia în Ierusalim. Iară Petăr 32
 și ceia ce era cu El era îngreuiați de somnu,
 iară deșteptîndu-se, văzură slava Lui, și cei
 doi bărbaț ce sta cu El. Și fu cînd osebiia 33
 ei de la El, zise Petăr lui Iisus: „Dascale, bine
 iaste noao acicea a fi, și să facem trei co-
 libi: una Ție, și lui Moisi una, și una lui Ilie“,
 neștiind ce grăiaște. Și aceastea zicînd 34
 el, fu nuor și umbri pre ei, și să spăreară
 cînd intrară ei în nor. Și glas fu den nor, 35
 zicînd: „Acesta iaste Fiiul Mieiu cel iubit,
 pre Acesta ascultaț“. Și după ce fu glasul, 36
 Să află Iisus sîngur. Iară ei tăcură și nemurii
 nu spusără, în zilele acealea, nemică de
 acealea carele au văzut. Și fu a doua zi, 37
 pogorîndu-să ei den munte, mearse înainte
 mulțime multă. Și iată, oarecine den 38
 mulțime strigă, zicînd: „Dascale, rogu-Te,
 caută spre feciorul mieu, că unul născut
 îm iaste. Și iată, duhul hrăpeaște pre el 39
 de pripă, strigă și-l scutură pre el cu spumă,
 și abia să duce de la el, sfărîmînd pre el.
 Și mă rugaiu ucenicilor Tăi ca să-l scoață, 40
 și nu putură“. Și, răspunzînd, Iisus 41
 zise: „O, rudă necredincioasă și îndă-
 rătnică! Pînă cînd voi fi cătră voi și voi
 suferi pre voi? Adu fiiul tău încoace“. Și 42
 încă apropiîndu-să, îl trînti pre el dracul
 și-l scutură, iară Iisus certă duhul cel
 necurat, și vindecă copilul și-l deade tă-
 tine-său. Și să mirară toți de mare pu- 43

tearea lui Dumnezeu și, mirându-să toți de toate carile au făcut, Iisus zise ucenicilor:
 44 „Puneți voi în urechile voastre cuvintele
 45 minile oamenilor“. Iară ei nu înțeleasără
 cuvîntul acesta, și era lor ascuns de ei ca să
 46 de cuvîntul acesta. Și întră gînd între ei:
 47 Carele va fi mai mare den ei? Iară Iisus,
 știind cugetul inimii lor, luă un copil, puse-l
 48 lîngă Sine, Și zise lor: „Cela ce va primi
 pre cuconul acesta în numele Mieu, pre
 Mine primește, și cela ce primește pre
 Mine, primește pre Cela ce-au trimis pre
 Mine. Că, carele iaste mai mic între voi,
 49 acela va fi mare“. Iară răspunzînd Ioan,
 zise: „Dascale, văzut-am pre oarecine în
 numele Tău scoțînd dracii și l-am contenit
 50 pre el, că nu vine după Tine cu noi“. Și
 zise Iisus lui: „Nu conteneți, că cine nu e
 51 împotrivă noao, pentru noi iaste“. Și fu
 cînd să împlea zilele Înălțării Lui, și El
 52 întări fața Lui să meargă în Ierusalim. Și
 trimise vestitori înaintea feții Lui. Și mer-
 gînd intrară într-un sat al samarineanilor ca
 53 să-i gătească Lui. Și ei nu primiră pre
 El, căci fața Lui era mergînd în Ierusalim.
 54 Iară văzînd ucenicii Lui, Iacov și Ioan, zise-
 ră: „Doamne, vei să zicem să pogoară foc
 den ceriu și să-i mistuiască pre ei, cum făcu
 55 și Ilie?“ Iară Iisus, întorcîndu-Se, certă pre
 ei și zise: „Nu știți de ce fealiu de duh sînteți
 56 voi. Că Fiiul Omenesc n-au venit să piarză
 sufletele oamenilor, ce să le mîntuiască“.
 57 Și mearsără într-alt sat. Și fu mergînd
 ei pre cale, zise oarecine Lui: „Mearge-voiu
 după Tine, veriunde vei merge, Doamne“.
 58 Și zise Iisus lui: „Vulpile au viezunii și
 pasările ceriului cuiburi, iară Fiiul Omenesc
 59 nu are unde capul să-ș pleace“. Ce zise
 cătră altul: „Vino după Mine“. Iară el zise:
 „Doamne, îngăduiaște-mă să merg întîiu
 60 să îngrop pre tatăl mieu“. Și zise Iisus
 lui: „Lasă morții să îngroape pre morții
 lor, iară tu pasă și vestește împărăția lui
 61 Dumnezeu“. Zise și altul: „Mearge-voiu
 după Tine, Doamne, iară întîiu îngăduiaște-
 mă să isprăvesc celora ce-s în casa mea“.
 62 Și zise cătră el Iisus: „Nimeni, puind mîna
 lui pre plug și căutînd înapoi, iaste îndirep-
 tat întră împărăția lui Dumnezeu“.

CAP X

1 **I**ară după acestea, au arătat Dom-
 nul și alți 70, și trimise pre ei, cîte
 doi, înaintea feții Lui, în tot
 orașul și locul unde era El mergă-
 2 toriu. Și zicea lor: „Iată, sece-
 rătura e multă, iară lucrătorii puțini;
 ce vă rugați Domnului secerăturii ca
 să trimeată lucrători la secerarea Sa.
 3 Meargeți, iată, Eu trimiți pre voi ca mieii în
 4 mijlocul lupilor. Nu purtareți pungă,

nice taistră, nice încălțăminte, și nimurui
 pre cale să nu dați închinăciune. Veri în 5
 ce casă veți intra, întîiu ziceți: ‘Pace casei
 aceștia’. Și de va fi acolo fiiul pabei, 6
 odihni-se-va preste el pacea voastră, iară de
 nu, cătră voi să va înturna. Iară într- 7
 aceea casă rămîneți, mîncînd și bînd ceale
 de la ei, că harnic iaste lucrătorul platei
 sale. Nu vă mutați den casă în casă. Și 8
 veri în ce oraș veți intra și vă vor primi,
 mîncăți de carele vă vor pune voao înainte.
 Și vindecați bolnavii carii vor fi acolo, și 9
 ziceți lor: ‘Apropiatu-s-au la voi împărăția
 lui Dumnezeu’. Veri întră care oraș veți 10
 intra și nu vor primi pre voi, ieșînd în uli-
 țele lui, ziceți: ‘Și prahul ce s-au lipit de 11
 noi den orașul vostru scuturăm voao. Însă
 aceasta să știți, că s-au apropiat la voi îm- 12
 păria lui Dumnezeu’. Iară vă zic voao
 că Sodomului în ziua aceea mai lesne va fi 13
 decît orașului aceluia. Vai ție, Horazin,
 vai ție, Vithsaida, că de ar fi fost în Tir și
 în Sidon puterile carele fură întră voi, de- 14
 mult în saci și în cenușă șazînd s-ar fi po-
 căit. Însă Tirului și Sidonei mai iușor 15
 va fi la judecată decît voao. Și tu, Ca- 16
 pernaum, care pînă la ceriu te-ai înălțat,
 pînă la iad te vei pogori. Cela ce ascultă 17
 pre voi, pre Mine ascultă, și cela ce să leapădă
 de voi, de Mine să leapădă; iară cela ce să
 leapădă de Mine, leapădă pre Cela ce M-au 18
 trimis pre Mine“. Și să întoarseră cei 70 19
 cu bucurie, zicînd: „Doamne, și dracii să
 pleacă noao, întră numele Tău“. Iară El 20
 zise lor: „Văzui pre satana, ca un fulger den
 ceriu căzînd. Iată, dau voao puteare să 21
 călcați preste șărpi și preste scorpilor, și preste
 toată putearea vrăjmașului, și nemică voao
 nu va strica. Însă de aceasta nu vă bucu- 22
 rareți căci duhurile voao să pleacă, ce bucu-
 rați-vă că numele vostru scris iaste în ceriuri“.
 Într-acel ceas Să bucură cu Duhul Iisus și zise: 23
 „Mărturisescu-Mă Ție, Părinte, Doamne
 al ceriului și al pămîntului, că ai ascuns
 acestea de cătră înțelepți și înțelegători,
 și le descoperiș acealea pruncilor. Așa, Pă-
 rinte, că așa fu Ție bunăvoire înaintea Ta.
 Toate-M sînt date de Părintele Mieu și ni- 24
 meni nu știe cine iaste Fiiul, fără numai
 Tatăl, și cine iaste Tatăl, fără numai Fiiul
 și vericui va vrea Fiiul să-i arate“. Și în- 25
 torcîndu-Să cătră ucenici, sîngur zise: „Feri-
 ce de ochii carii văd ceale ce vedeți! Că 26
 zic voao că mulți proroci și împărați au
 vrut să vază carele vedeți voi, și nu văzură;
 și să auză carele auziți, și nu auziră“. Și 27
 iată, un legiutoriu să sculă, ispitindu-L pre
 El și zicînd: „Dascale, ce voiu face, viața de
 veaci să moștenescu?“ Iară El zise lui: „În
 Leage ce s-au scris? Cum cetești?“ Iară el,
 răspunzînd, zise: „Să iubești pre Domnul

Dumnezăul tău den toată inima ta și den tot sufletul tău și den toată virtutea ta și den tot cugetul tău, și pre aproapele tău ca pre tine". Și zise lui: „Drept ai răspuns, fă aceasta și vei trăi". Iară el, vrînd să să îndirepteze pre sine, zise lui Iisus: „Și cine iaste aproapele meu?" Și răspunzînd Iisus, zise: „Un om oarecare pogorîia den Ierusalim în Erihon și în tîlhari căzu, carii, și dezbrăcîndu-l pre el, și rănindu-l, să dusă-ră, lăsîndu-l mai mort fiind. Iară după tîmplare, un preot pogorîia pre acea cale și, văzîndu-l pre el, trecu pre lîngă el. Așijderea și un levit, sosind la acel loc, venind și văzînd, trecu pre lîngă el. Iară un samarinean, venind pre cale, sosi la el și, văzînd pre el, fu-i milă de el. Și, apropiindu-se, legă ranele lui, turnînd untdelemn și vin; puindu-l pre el pre al lui dobitoc, duse-l în sălaș de oaspeț și-i purtă grija lui. Și a doaoa zi mergînd, scoase doi dinari și-i deade gazdei, și zise lui: 'Poartă-i grija lui și, vericît vei cheltui mai mult, eu, cînd mă voiu întoarce, voiu plăti ție'. Dară, carele dentr-acei trei ți să pare priatin să fie fost celuia ce căzu în tîlhari?" Iară el zise: „Carele au făcut milă cu el". Iară Iisus zise lui: „Pasă de fă și tu așijderea". Și fu mergînd ei, și El întră într-un sat, iară o muiare, numele ei Martha, priimi pre El în casa ei. Și aceasta avea o sor de o chema Maria, carea și șazănd la picioarele lui Iisus, asculta cuvîntul Lui. Iară Martha să învăluia prejur multă slujbă și, stînd, zise: „Doamne, nu socotești că soru-mea m-au lăsat sîngură să slujăsc? Ce-i zi ei ca să-mi ajute". Și răspunzînd Iisus, zise ei: „Martho, Martho, grijești-te și prejur multe te silești. Ce un lucru trebuiaște, iară Maria cea bună parte ș-au ales, carea nu să va lua de la ea".

CAP XI

1 **S**i fu fiind El în oarecare loc rugîndu-Se; deaca istovi, zise unul den ucenicii Lui cătră El: „Doamne, învață-ne să ne rugăm, cum și Ioan au învățat pre ucenicii săi". Și zise lor: „Cînd vă rugați, ziceți: TATĂL NOSTRU Cel den ceriuri, sfințască-se numele Tău, vie împărăția Ta, fie voia Ta, cum în ceriu, și pre pămînt. Pîinea noastră cea de toate zilele dă-ne noao pren toate zilele. Și iartă noao păcatele noastre, că și noi lăsăm la tot ce ne iaste datoriu noao, și să nu ne bagi pre noi în ispită, ce ne izbăveaște pre noi de ficleanul". Și zise cătră ei: „Cine dentru voi va avea un priaten și merge-va cătră el la miază noapte și va zice lui: 'Priatene, împrumutează-mă cu trei pîini, Că un priaten den cale au venit la mine și n-am ce-i pune lui înainte'.

Și acela, den lăuntru răspunzînd, va zice: 7
 'Nu mă osteni, iată că ușa-i încuiată și conii miei cu mine sînt într-așternut, nu mă pociu scula să-ți dau'. Zic voao, săvai nu 8
 s-ar scula să-i dea lui, căci iaste priaten lui, iară pentru acolisitura lui, scula-să-va și-i va da lui cîtu-i trebuiaște. Și eu încă zic 9
 voao: Ceareți și să va da voao, căutați și veți afla, sunați și să va deșchide voao. Că tot cel ce ceare ia, și cel ce caută află, 10
 și celui ce va bate deșchide-i-să-va. Și la 11
 care tată den voi va ceare feciorul pîine, au piatră îi va da lui? Sau și peaște, au doară în loc de peaște șarpe-i va da lui? Sau de va 12
 ceare ou, au da-i-va lui scorpie? Derept 13
 aceea, de sînteți voi răi, știți dări bune a da feciorilor voștri, dară cu cît mai virtos Tatăl vostru Cel den ceriu va da Duh Sfînt celora ce cer de la El?" Și era scoțînd un 14
 drac, și acesta era mut. Și fu ieșînd dracul, grăi mutul; și să mirară mulțimea. Iară 15
 unii dentr-înșii ziseră: „Cu Veelzevul, domnul dracilor, scoate dracii". Iară alții 16
 ispitindu-L, sămn de la El cerea den ceriu. Iară El, știind cugetele lor, zise lor: „Toată 17
 împărăția ce să împarte întru sine pustiaște-se și casă preste casă cade. Iară deși 18
 satana preste sine s-au împărțit, cum va sta împărăția lui? Că ziceți că cu Veelzavul scoțu Eu dracii. Iară de scoțu Eu dracii 19
 cu Veelzevul, feciorii voștri cu cine-i vor scoate? Derept aceea ei vor fi judecătorii voștri. Iară de scoț dracii cu deagetul lui 20
 Dumnezău, sosit-au dară preste voi împărăția lui Dumnezău. Cînd cel tare înarmat 21
 păzește curtea lui, în pace sînt cîte-s ale lui. Iară de va veni preste el cel mai tare 22
 de el, va birui pre el, toate armele lui va lua, spre carele nădejduia, și dobînda lui va împărți. Cine nu e cu Mine, asupra Mea iaste 23
 te, și cela ce nu strînge cu Mine, răsipeaște. Cînd iase duhul cel necurat den om, îmblă 24
 pren loc fără de apă, căutînd odihnă; și deaca nu află, zice: 'Întoarce-mă-voiu în casa mea de unde am ieșit'. Și viind, o află 25
 măturată și împodobită. Atunci merge 26
 și ia alte șapte duhuri mai reale de el, și întrînd lăcuiescu acolo, și vor fi ceale de apoi omului aceluia mai reale decît ceale dentîiu". Și fu cînd grăia El aceastea, 27
 rădicînd o muiare glas den mulțime, zise Lui: „Fericit pîntecel ce Te-au purtat și țîțele ce-ai supt". Iară El zise: „Adevărat, 28
 fericiți-s ceia ce aud cuvîntul lui Dumnezău și-l păzesc". Iară mulțimea adunîndu-se, 29
 începu [El] a zice: „Ruda aceasta hicleană iaste, sămnu ceare, și sămnu nu să va da ei, fără numai sămnul lui Iona prorocul. Că 30
 cum au fost Iona sămnu nineviteanilor, așa va

31 fi și Fiiul Omenesc rudei aceștia. Împărăteasa austrului să va scula la judecată cu bărbații rudei aceștia, și-i va osîndi pre ei, că veni de la marginea pământului să auză înțelepția lui Solomon; și iată, mai
 32 mult decît Solomon aicea. Bărbații Nineviei scula-se-vor la judecată cu ruda aceasta și vor osîndi pre ea, că să pocăiră la propovedania lui Iona; și iată, aicea e mai mare de
 33 Iona. Nimeni, aprinzînd lumina, o va pune întru ascuns, nici supt obroc, ce în sfeășnic,
 34 ca să vază lumina ceia ce întră. Lumina trupului iaste ochiul, deci cînd va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat; iară deaca va fi rău, și trupul tău e întunecat.
 35 Dirept aceea ia aminte ca lumina carea e
 36 întru tine să nu fie întunecarec. Că, de va fi trupul tău tot luminat, neavînd vro parte ceva întunecată, fi-va luminat tot, ca și cînd te-are lumina lumina cu strălucirea“.
 37 Iară cînd grăia, rugă pre El un fariseu ca
 38 să prînzească la el; și întrînd, șazu. Iară fariseul, văzînd, să miră că nu Să spălă
 39 mai nainte de prînz. Și zise Domnul cătră el: „Acum voi, fariseii, cea den afară a paharului și a blidului curăți, iară cea den lăuntru vostru plin iaste de hrăpire și
 40 răutate. Nebunilor, au nu cela ce-au făcut cea den afară, și cea den lăuntru au
 41 făcut? Însă ceale den prilej daț milostenie, și iată, toate vor fi voao curate. Ce
 42 vai voao, fariseilor, că zeciuiț izma și ruta, și toate legumile, și daț judecata și dragos-
 43 tea lui Dumnezeu; acestea s-au căzut a le face, și acealea a nu lăsa. Vai voao, fari-
 44 seilor, că iubiț șădearea întîiu în adunări, și închinăciunile pren tîrguri. Vai voao,
 45 cărturarilor și fariseilor fățarnici, că sînteț ca mormintele ceale ce nu-s arătate, și oa-
 46 menii ce îmblă pre deasupra nu știu“.
 47 Răspunzînd neștine den știutorii legii, zise Lui: „Dascale, acestea zic[înd], și pre noi
 48 ne ocărăști“. Iară El zise: „Vai și voao, știutorilor de lege, că încărcăți oamenii sarcine cu greu purtate, iară voi cu un deaget
 49 al vostru nu veț să atingeț la sarcine. Vai voao, că zidiț mormintele prorocilor,
 50 iară părinții voștri au omorît pre ei. Oare mărturisiț și împreună veț cu faptele pă-
 51 rinților voștri, că aceia omorîră pre ei, iară voi zidiț mormintele lor. Dirept aceea și înțelepciunea lui Dumnezeu zise: ‘Trimitte-voiu la dînșii proroci și apostoli, și den-
 52 tr-înșii vor omorî și vor goni’. Ca să să caute sîngele tuturor prorocilor cel ce să var-
 53 să, den izvodirea lumii, de ruda aceasta, De la sîngele lui Avel pînă la sîngele Zahariei, carele au perit între oltariu și între besea-

rică. Adevărat zic voao, căuta-să-va de la ruda aceasta. Vai voao, legiutorilor, că
 52 ați luat cheaia științii; voi n-ați intrat, și pre
 53 ceia ce intra opriți“. Deaca zise El
 54 acesteia lor, începură cărturarii și fariseii
 55 tare a-L opri, și a-L opri pre El de graiu,
 56 pentru multe pîndindu-L pre El, cercînd să
 57 vineaze ceva den gura Lui, ca să-L pîrască
 58 pre El.

CAP XII

Intru carele adunîndu-să zeci de mii
 1 de noroadă, cît să călca unii pre
 2 alții, începu a zice ucenicilor Lui:
 3 „Întîiu, luați-vă aminte pre voi de
 4 aluatul fariseilor, care iaste fățarie.
 5 Că nemică nu iaste acoperit care să nu să
 6 descopere, și ascunsu carea să nu să știe.
 7 Dirept aceea, cîte ați zis întru întunecarec,
 8 în lumină să va auzi, și care ați șoptit la
 9 ureache în cămări, să va propovedui preste
 10 case. Iară zic voao, prietenilor Mieci: Nu vă
 11 teamereți de ceia ce omoară trupul și după
 12 aceea n-au mai mult ce face. Ce voiu arăta
 13 voao de cine să vă teameți: Teameți-vă de
 14 cela ce, după ce va omorî, are putere să
 15 arunce în gheenă; așa zic voao, de acesta vă
 16 teameți. Au nu să vînd cinci păsăreale în
 17 doi fileari? Și una den eale nu e uitată înain-
 18 tea lui Dumnezeu. Ce și perii capului vos-
 19 tru toț numărați sînt; deci nu vă teamereți,
 20 de multe pasări sînteți osebiți. Iară zic
 21 voao: Tot cine Mă va mărturisi pre Mine
 22 înaintea oamenilor, și Fiiul Omenescu va
 23 mărturisi întru el, înaintea îngerilor lui Dum-
 24 nezău. Iară cela ce să leapădă de Mine
 25 înaintea oamenilor, lepăda-să-va denaintea
 26 îngerilor lui Dumnezeu. Și tot cine va grăi
 27 cuvînt spre Fiiul Omenescu ierta-să-va lui,
 28 iară celuia ce va huli spre Duhul Sfînt nu i să
 29 va ierta. Iară cînd vor duce pre voi în sina-
 30 goguri, și la deregători, și la puternicii, nu
 31 vă grijireți cum au ce veți răspunde sau ce
 32 veți zice, Că Duhul Sfînt va învăța pre
 33 voi, într-acela ceas, carele să cade a grăi“.
 34 Zise Lui neștine den mulțime: „Învățătoriule,
 35 zi fratelui meu să împarță cu mine moște-
 36 nirea“. Iară El zise lui: „Omule, cine M-au
 37 pus pre Mine judecătoriu sau împărțitoriu
 38 între voi?“ Și zise cătră ei: „Vedeți și vă
 39 păziți de lăcomie, căci nu cînd va prisosi
 40 la neștine, viața lui iaste den avuțiile lui“.
 41 Zise lor pildă, zicînd: „Unui om bogat au
 42 rodit pământul. Și cugeta întru sine,
 43 grăind: ‘Ce voiu face, că n-am unde aduna
 44 rodurile mele?’ Și zise: ‘Aceasta voiu face:
 45 Sparge-voiu jîtnițele mele și mai mari le
 46 voiu face, și voiu strînge acolo toate ro-
 47 durile mele și bunătățile mele. Și
 48 voiu zice sufletului meu: Suflete, ai multe
 49 bunătăți zăcînd spre mulți ani, odih-

20 neaște, mănîncă, bea, veselește-te'. Și-
zise lui Dumnezeu: 'Nebune, într-această
noapte sufletul tău vor ceare de la tine,
21 dară cealea ce-ai gătit cui vor fi?' Așa e
cela ce strînge lui comoară și nu în Dum-
22 nezău să bogățește'. Și zise cătră uce-
nicii Lui: 'Dirept aceasta, zic voao, nu griji-
reți de sufletul vostru ce veți mânca, nici de
23 trup ce veți îmbrăca. Mai mult sufletul
iaste decît hrana și trupul decît îmbrăcămîn-
24 tea. Luați aminte corbii, că nu samănă,
nici seaceră, carii n-au celariu, nici jîcniță,
și Dumnezeu hrănește pre ei. Cu cît mai
vîrtos sînteț voi osebiți decît pasările.
25 Dară cine den voi, grijind, poate să adaogă
26 preste vîrsta lui un cot? Deci deaca nu
puteț nici cel mai puțin a face, dară de
27 cealealalte ce grijiți? Socotiț crinii cum
crescu: nu ostenescu, nici torc. Și zic voao
că nici Solomon, într-o toată slava lui, s-au
28 îmbrăcat ca unul dentru aceastea. Iară
de iarba, astăzi în cîmpu fiind și mîine în
cuptoriu aruncîndu-se, Dumnezeu așa îm-
bracă, cu cît mai vîrtos pre voi, puțin cre-
29 dincioși? Și voi nu căutareț ce veț mîn-
30 ca sau ce veț bea, și nu vă înșalareț. Că toa-
te aceastea limbile lumii le caută, iară Tatăl
31 vostru știe că vă trebuiescu aceastea, Ce
ceareț împărăția lui Dumnezeu, și toate
32 aceastea să vor adaoge voao. Nu te teame,
turmă mică, că au binevrut Tatăl vostru să
33 dea voao împărăția. Vindeț avuția voastră
și daț milostenie; faceț voao pungi nevehite,
comoară nescăzută în ceriuri, unde furul
34 nu să apropie, nici moliile o strică. Că
unde iaste comoara voastră, acolo va fi și
35 inema voastră. Să fie mijloacele voastre
36 încinse și făcliile aprinse; Și voi, aseamene
cu oamenii carii așteaptă pre domnul lor,
cînd să va scula de la nuntă, ca, venind și
sunînd, numaidecît vor deșchide lui.
37 Fericit slugile acealea pre carii, venind dom-
nul, va afla priveghind. Adevăr zic voao, că
să va încinge și-i va așaza pre ei, și viind va
38 sluji lor. Și de va veni la a doaua strajă,
și la a triia strajă va veni, și-i va afla așa,
39 fericit sînt slugile acealea. Iară aceasta
să știț: că de ară ști stăpînul casei în care
ceas furul va veni, ară priveghea și n-ar lăsa
40 să-i sape casa lui. Deci și voi fiț gata, că,
în ceasul care nu gîndiț, Fiiul Omenesc va
41 veni'. Zise Petăr Lui: 'Doamne, noao zici
42 pilda aceasta au tuturora?' Și zise Dom-
nul: 'Oare cine iaste cel credincios diregăto-
riu al casei și înțelept, pre carele îl va pune
domnul preste slujba lui, să dea, la vrăame,
43 merticul? Fericit sluga aceaea carele, viind
44 domnu-său, afla-l va făcînd așa. Adevă-

rat zic voao că preste toată avuția lui va
pune pre el. Iară de va zice sluga aceaea 45
întru inema lui: 'Pesti-va domnul meu a
veni', și va înceape a bate slugile și slujnice-
le, a mânca, și a bea, și a să îmbăta; Veni- 46
va domnul slugii aceluia în zi carea nu-l
așteaptă și în ceasul carele nu-l știe, și-l va
tăia în doao și partea lui cu necredincioșii
va pune. Iară sluga aceaea carele știe vo- 47
ia domnu-său, și negătindu-se și nefăcînd
voia lui, mult să va bate. Iară cela ce nu 48
știe, și făcînd vreadnice de băta, bate-să-va
puțin; și la tot căruia i s-au dat mult, mult
să va ceare de la el, și la cine au pus mult,
mai mult vor ceare de la el. Foc am venit 49
să puiu pre pămînt, și ce voiu de s-au aprin-
su! Ce botez am a Mă boteza și cum Mă 50
cuprinzu pînă cînd să vor săvîrși! Vă 51
pare că am venit să dau pace pre pămînt?
Ba, zic voao, ce numai împărțeală. Că 52
vor fi de acum cinci într-o casă, împărțiț:
trei spre doi și doi spre trei. Că să va îm- 53
părți tată pre fecior, și fecior spre tată,
mumă spre fată, și fată spre mumă, soacra
spre noru-sa, și nor spre soacra ei'. Și 54
zicea și mulțimei: 'Cînd vedeț nuor ieșind
de la apus, numaidecît ziceț 'ploaie vine', și
să face așa. Și cînd suflă austru ziceț că 55
'zăduh va fi', și va fi. Fățarnicilor! Fața 56
pămîntului și a ceriului știț ispiti, dară
vreamea aceasta cum nu știț ispiti? Ce 57
nu judecați dară și înșivă într-o voi ce e
dirept? Pentru că în ce chip mergi cu pî- 58
rîșul tău cătră domn, pre cale dă prilej să
te izbăvești de el, ca nu cîndai să te tragă
cătră judecătoria, și judecătoria te va da
temniceariului, și temniceariul te va arunca
în temniță. Zic ție: Nu vei ieși de acolo 59
pînă nu vei plăti și fileariul cel de apoi'.

CAP XIII

ra unii, într-aceaea vrăame, spuindu-
du-l Lui pentru galileiani, al căro-
ra sînge Pilat au mestecat cu jîrtvele
lor. Și răspunzînd Iisus, zise 2
lor: 'Au vă să pare că galileianii
aceștea mai păcătoși au fost de toți galile-
ianii, că ca aceastea au pățit? Nicecum, 3
zic voao, ce, de nu vă veț pocăi, așa veț
peri cu toți. Sau acei 18, preste carii că-
zu turnul în Siluam și omorî pre ei, pare-vă
4 că aceștea mai greșiț era de toți oamenii
carii lăcuiesc în Ierusalim? Nu, zic voao,
ce, de nu vă veț pocăi, toți așijderea veț
5 peri'. Și zicea și aceasta pildă: 'Un
smochin avea oarecine în via lui sădit și veni
căutînd rod într-însul, și nu află. Și zise
6 cătră viariu: 'Iată, trei ani viiu căutînd
7 roadă în smochinul acesta, și nu aflu. Taie-l
pre el, căci și pămîntul îl cuprinde în de-
șart'. Iară el, răspunzînd, zise lui: 8

‘Doamne, lasă pre el încă în cest an, pînă
 9 voiu săpa împregiurul lui și voiu pune gu-
 noi. Cîndai va face roadă, lasă-l; iară
 să nu, tăia-l-vei pre dînsul la cea viitoare
 10 vreamă’. Și era învățînd într-una de si-
 11 nagoguri în sîmbete. Și iată, o muiare
 era avînd duhul neputinței de 18 ani, și
 era gîrbovă, cît nu să putea să să îndirep-
 12 teaze nicedecum. Și văzînd pre ea, Iisus
 chemă-o și zise ei: ‘Muiare, slobozitu-te-ai
 13 den boala ta’. Și puse pre ea mînilor și
 îndată să îndireptă și laudă pre Dumnezeu.
 14 Și răspunzînd mai-marele sinagogului, bănu-
 ind căci o vindecă sîmbăta Iisus, zicea mul-
 țimei: ‘Șase zile sînt întru carele să cade
 a lucra, deci într-aceastea viind vă veți vinde-
 15 ca, și nu în ziua sîmbetei’. Răspunse
 drept aceea lui Domnul și zise: ‘Fățarnici-
 lor, fieștecarele de voi sîmbăta au nu dez-
 leagă boul lui sau asinul de la iasle, și-l duce
 16 de-l adapă? Iară aceasta, fata lui Avraam
 fiind, carea o au legat satana, iată, de 18 ani,
 au nu să cădea a să dezlega den legătura
 17 aceasta în zi de sîmbăta? Și aceastea zi-
 cînd El, să rușina toți ceia ce să punea îm-
 potriva Lui, și toată mulțimea să bucura
 de toate ceale slăvite ce să făcea de El.
 18 Și zicea: ‘Cu ce e aseamene împărăția lui
 Dumnezeu și cu ce o voiu asemăna ea?
 19 Aseamenea iaste grăunțului de muștariu,
 carele, luînd omul, l-au pus în grădina lui,
 și crescu și să făcu copaciu mare și pasările
 20 ceriului încuibuiră în ramurile lui’. Și
 iară zise: ‘Cu ce voiu asemăna împărăția lui
 21 Dumnezău? Aseamene iaste aluatului care-
 le, luîndu-l, muiarea ascunse în făină de trei
 22 măsuri, pînă să dospă toată’. Și îmbla pren
 orașă și sate, învățînd, și cale făcînd în Ie-
 23 rusalim. Și zise oarecine cătră El: ‘Doam-
 ne, au puțini sînt ceia ce să spăsesc?’ Iară
 24 El zise cătră ei: ‘Nevoiți-vă a întra pren
 poarta cea strîmtă, că mulți, zic voao, vor
 25 cerca să între și nu vor putea. Dar cînd
 să va scula stăpînul casii și va încuia ușa, și
 veți înceape afară a sta și a bate în ușă, zi-
 cînd: ‘Doamne, doamne, deschide noao!’
 Și răspunzînd, va zice voao: ‘Nu vă știu
 26 pre voi de unde sînteți’. Atuncea veți
 înceape a zice: ‘Mîncat-am înaintea ta și am
 27 băut, și în ulițele noastre ai învățat’. Și
 va zice: ‘Zic voao, nu știu pre voi de unde
 sînteți. Depărtați-vă de la mine toți lucră-
 28 torii fără dreptate’. Acolo va fi plîns și
 scrișnireă dinților, cînd veți vedea pre Avraam,
 și pre Isaac, și pre Iacov, și pre toți prorocii
 29 întru Împărăția lui Dumnezău, iară voi
 goniți afară. Și vor veni de la răsărit și
 de la apus, și de la miazănoapte și de la
 30 amiază, și vor șădea întru împărăția lui
 Dumnezău. Și iată, sînt de apoi carii
 vor fi întîiu, și sînt dentii carii vor fi

de apoi’. Într-aceaea zi să apropiară unii 31
 den farisei, zicîndu-l: ‘Leși și pasă de aicea,
 că Irod va să Te omoară’. Și zise lor: 32
 ‘Mergînd ziceți aceștii vulpi: ‘Iată, scoț
 dracii și vindecări fac astăzi și mîine, și a
 33 treia zi Mă voiu isprăvi’. Însă Mi se cade
 astăzi și mîine, și după aceea a face cale,
 că nu se tîmplă să piaie prorocul afară de
 Ierusalim. Ierusalime, Ierusalime, omorî- 34
 toriul prorocilor și cel ce ai ucis cu pietri
 pre cei trimiși la tine, de cîte ori vruiu să
 adun feciorii tăi, cum adună găina puii ei
 supt aripi, și nu[ai]vrut. Iată, lasă-să voao 35
 casa voastră pustie, și zic voao că nu Mă
 veți vedea pre Mine pînă va veni cînd veți
 zice: ‘Blagoslovit Cela ce vine întru numele
 Domnului!’’

CAP XIV

i fu cînd întră El într-o casă a 1
 unuia den boiarii fariseilor, sîmbă-
 tă, să mănînce pîine, și ei Îl lua
 aminte pre El. Și iată, un om 2
 bolnav de idropică era înaintea Lui.
 Și răspunzînd Iisus, zise cătră legiuitori și 3
 farisei, zicînd: ‘Au slobodu e sîmbăta a
 vindeca?’ Iară ei tăcură. Și apucîndu-l, 4
 vindecă-l pre el și-l lăsă. Și răspunzînd 5
 lor, zise: ‘A căruia den voi asinul sau boul
 va cădea în fîntînă, au nu-l va trage numaicît
 în zi de sîmbătă?’ Și nu putu să răspunză 6
 Lui cătră aceastea. Și zicea pildă cătră 7
 chemați, luînd aminte cum alegea șăderile
 dentîiu, zicînd lor: ‘Cînd vei fi chemat 8
 de cineva la nuntă, nu șădea la locul cel
 dentîiu, ca nu cumva să fie chemat de dîn- 9
 sul altul mai cinstit de tine. Și viind
 carele și pre tine și pre acela au chemat, va 10
 zice ție: ‘Dă locul cestuia!’ Și atuncea vei
 înceape, cu rușine, locul cel mai de apoi a 11
 ținea. Ce, cînd vei fi chemat, mergi și
 șăzi la locul cel den jos, ca, cînd va veni cela 12
 ce te-au chemat, zice-va ție: ‘Priatene, mută-
 te mai sus!’ Atuncea-ț va fi cinste înaintea
 celor ce șăd cu tine. Că tot cela ce să va 13
 înălța smeri-să-va, și cela ce să va pleca
 înălța-să-va’. Și zicea și celuia ce-L che- 14
 mase pre El: ‘Cînd faci prînz sau cină, nu
 chema priatenii tăi, nici frații tăi, nici ru-
 deniile tale, nici vecini bogăți, să nu cîndva
 te cheame și ei pre tine și-ț va fi ție împru- 15
 mut. Ce, cînd faci ospăț, cheamă pre
 săracii, pre sluiți, șchiopi, orbi. Și feri- 16
 cit vei fi, căci n-au cu ce-ț răsplăti, că ți să
 va răsplăti ție întru învierea dreptilor’.
 Iară aceastea auzind unul den ceia ce șădea 17
 cu El, zise Lui: ‘Fericit cela ce mănîncă
 pîine întru împărăția lui Dumnezău!’
 Iară El zise lui: ‘Un om oarecare făcu cină
 mare și chemă mulți. Și mîna pre
 sluga lui la ceasul cinei să zică chemați-
 lor: ‘Veniți, că iată, gata sînt toate!’

18 Și începură toți într-un chip a să apăra; cel dentîiu zise lui: 'Țarină am cumpărat și-m trebuie să ies să o văzu, rogu-te să mă
19 aibi mîntuit'. Și altul zise: 'Părechi de boi cumpărat-am, 5, și voiu merge să-i ispitescu
20 pre ei, rogu-te aibi-mă mîntuit'. Și altul zise: 'Muiare am luat spre nuntă și pentru
21 aceea nu pociu veni'. Și înturnîndu-să sluga aceea, spuse domnu-său aceastea. Atuncea, mîniindu-să, stăpînul casei zise slugii lui: 'Ieși curînd la ulițe și în cărările cetății; și cerșătorii, și ciungii, și șchiopii,
22 și orbii adu-i acicea'. Și zise sluga: 'Doamne, făcutu-s-au cum ai poruncit și încă mai iaste loc'.
23 Și zise domnul cătră slugă: 'Ieș la drumuri și la îngrădiri și-i îndeamnă să între ca să să împle casa mea'.
24 Că zic voao că: Niciunul den bărbații aceia ce era chemați vor gusta de cina mea'.
25 Mergea într-aceaea cu El mulțime multă și, întorcîndu-Să, zise cătră ei: „Vericine vine cătră Mine și nu uraște pre tată-său și pre muma, și muiarea, și feciorii, și frații, și surorile, încă și sufletul lui, nu poate ucenicul Mieu să fie. Și cine nu poartă crucea sa și vine după Mine nu poate să fie ucenicul Mieu. Că cine dentru voi va vrea să zidească un turnu, au nu va șădea mainte să-ș socotească cheltuiala, de are ceale de săvîrșit? Că nu cîndva, puind el temelia și neputîndu-l săvîrși, toți ceia ce-l vor vedea vor înceape a-ș bate joc de el, Zicînd că: 'Acest om începu a zidi și nu putu săvîrși'. Sau care împărat, mergînd să să bată cu alt împărat, au nu va șădea mainte să să sfătuiască, oare putea-va cu zece mii să să timpine cu cela ce vine asupra lui cu doazeci de mii? Iară de nu, încă fiind el departe, solie trimițînd, să roagă de pace. Deci așa, fieștecarele den voi, carele nu să va lepăda de toată avuția lui, nu poate fi ucenicul Mieu. Bună e sarea, iară de sarea să va nebuni, cu ce să va săra? Nice în pămînt, nici în gunoiu nu-i bună, afară leapădă pre ea. Cine are urechi de auzirea, să auză“.

CAP XV

1 i era apropiindu-să la El toți vameșii și păcătoșii, să auză pre El.
2 Și cîrtia fariseii și cărturarii, zicînd că: „Acesta pre păcătoși priimește și mîncă cu ei“. Și grăi
3 cătră ei pilda aceasta, zicînd: „Care om dentru voi, avînd o sută de oi și pierzînd una dentru eale, au nu va lăsa ceale noazeci și noao în pustie și va merge după cea pierdută, pînă o va afla? Și aflîndu-o, o
4 pune spre umărul lui, bucurîndu-să. Și venind acasă, cheamă prietenii și vecinii, zicînd lor: 'Bucurați-vă cu mine, că am

aflat oaia mea cea pierdută!' Zic voao că 7
așa va fi bucurie în ceriu de un păcătos ce să pocăiaște, decît de noazeci și noao de drepti, căroro nu le trebuiaște pocanie. Sau 8
care muiare, avînd zece drahme, de va piarde o drahmă, au nu va aprinde lumina și va mătura casa, și va căuta cu deadinsu pînă o va afla? Și aflîndu-o, chema-va 9
prietenile și vecinile, zicînd: 'Bucurați-vă cu mine, că am aflat drahma carea am pierdut!' Așa zic voao, bucurie iaste înaintea 10
îngerilor lui Dumnezeu pentru un păcătos pocăit“. Și zise: „Un om avea doi feciori. 11
Și zise cel mai tînăr den ei tătîne-său: 12
'Tată, dă-mi partea ce mi se cade de avuție'. Și împărți lor avuția. Și nu după multe 13
zile, adunînd toate, feciorul cel mai mic și să duse într-o țară departe și acolo răsipi avuția lui, viețuind. Și cheltuind el toate, 14
fu foamete mare în țara aceea și el începu a să lipsi. Și mergea de se lipi de un lăcuițoriu acelu ținut, și trimise pre el în cîmpul său să pască porcii. Și poftia 16
să împle pîntecele său de roșcovi ce mîncă porcii, și nime nu-i da lui. Deci, viindu-ș 17
în fire, zise: 'Cîți năimiți ai tătîne-mieu să satură de pîine, iară eu pieiu de foame! Scula-mă-voiu de mă voiu duce la tatăl 18
mieu și voiu zice lui: 'Tată, greșit-am spre ceriu și înaintea ta. Și de-acum nu sînt 19
harnic să mă chem fiiul tău. Fă-mă ca unul den năimiții tăi'. Și sculîndu-se, veni 20
cătră tatăl lui; și încă fiind el departe, văzu pre el tatăl lui și i să făcu milă; și, alergînd, căzu preste grumazii lui și-l sărută pre el. Și zise lui feciorul: 'Tată, greșit-am spre 21
ceriu și înaintea ta, și de-acum nu sînt harnic să mă chem fiiul tău'. Și zise tatăl 22
cătră slugile sale: 'Aduceți podoaba cea dentîiu și-l îmbrăcați pre el, și dați inel în mîna lui, și încălțăminte în picioare. Și, 23
aducînd vițelul cel hrănit, giungheați-l și, mîncînd, să ne veselim; Că acesta fiiul 24
mieu era mort și învie, și pierdut era și să află'. Și începură a să veseli. Iară feciorul lui cel mai mare era în cîmp și, venind, să apropie de casă, auzi cîntece și jocuri. Și chemînd pre unul den feciori, întrebă ce 26
să fie aceastea. Iară el zise lui că: 'Fratele tău au venit și i-au jungheat tatăl tău vițelul cel îngrășat, căci sănătos l-au priimit pre el'. Și să mînie și nu vru să între; iară 28
tatăl lui, ieșînd, ruga pre el. Iară el, răspunzînd, zise tătîne-său: 'Iată, atîtea ani slujăsc ție și niciodinioară porunca ta n-am trecut, și mie niciodată nu mi-ai dat un ied, ca să mă veselesc cu prietenii miei. Iară cînd fiiul tău acesta, carele mîncă 30

avuția ta cu curvele, veni, jungheaș lui vițelul cel îngrășat'. Iară el zise lui: 'Fiiule, tu în toată vremea ești cu mine, și toate ale mele ale tale sînt. A ne veseli și a ne bucura să cădea, căci fratele tău acesta mort era și învise, și pierdut era și să află'."

CAP XVI

1 **S**i zicea și cătră ucenicii Lui: „Era un om bogat carele avea un diregătoriu casei și acesta fu pîrît la el
2 că răsipeaște avuția lui. Și chemînd pre el, zise lui: 'Ce auz aceas-
3 ta de tine? Dă samă de diregătoriu ta, că nu vei putea mai mult a fi diregătoriu'. Și
4 zise întru sine diregătoriu casei: 'Ce voi face, că domnul meu ia diregătoriu de la
5 mine? A săpa nu pociu, a ceare rușine mi-e. Știu ce voi face ca, pentru cînd mă voi
6 schimba de diregătoriu, să mă priimească în casele lor'. Și chemînd cîte unul pre
7 fieștecarele den datornicii domnului său, zise celui dentîiu: 'Cu cît ești datoriu dom-
8 nu-mieu?' El zise: 'Cu 100 de măsuri de untdelemn'. Și zise lui: 'Priimește-ți scri-
9 soarea și șazi numaidecît de scrie cincizeci'. Iară după aceea zise altuia: 'Dară tu cu cît
10 ești datoriu?' Iară el zise: 'Cu o sută de măsuri de grîu'. Și zise lui: 'Ia-ți scriptura
11 ta și scrie 80'. Și lăudă domnul pre diregătoriu nedireptății, că înțelepțește au
12 făcut. Că fiii veacului acestuia mai înțelepți sînt decît fiii luminii în neamul lor. Și
13 Eu voao zic: Faceți-vă voao priatini den mamona nedireptății, ca, cînd veș săvîrși-vă,
14 să vă priimească pre voi în corturile ceale de veaci. Cine-i credincios în puțin și la mult
15 e credincios; și cine-i nedirept în puțin și în mult e nedirept. Deci de nu fuset cre-
16 dincioși întru nedireptul mamona, cea adevărată cine voao va creade? Și deaca
17 nu fuset credincioși întru cel strein, dară ce-i a voastră cine vă va da? Nici o slugă
18 nu poate sluji la doi domni, că sau pre unul va urî și pre altul va îndrăgi, sau de unul să
19 va ținea și de celalalt va huli. Nu veș putea sluji lui Dumnezeu și lui mamona". Și
20 auzind acestea toate și fariseii; iubitori de argint fiind, și-ș bătea joc de El. Și zise
21 lor: „Voi sînteț carii vă direptați pre voi înaintea oamenilor, iară Dumnezeu știe ini-
22 mile voastre; că cea înălțată la oameni, urîciune iaste înaintea lui Dumnezeu. Leagea și prorocii—pînă la Ioan; de atuncea
23 împărăția lui Dumnezeu să binevesteaște și tot la aceea să silească. Iară mai
24 lesne iaste ceriului și pămîntului a treace, decît den Leage o certă să cază. Tot
25 cine-ș va lăsa muiarea lui și va lua alta, preacurveaște; și tot cine va lua lăsată
26 de bărbat, preacurveaște. Și era un om

oarecare bogat și să îmbrăca în mohorît și cu vison, veselindu-se în toate zile, luminat. Și oarecare sărac, anume Lazar, carele zăcea
20 înaintea ușii lui, zgăibos. Și poftiia să să sature de fărîmele ce cădea den masa
21 bogatului, ce și cîinii venia și lîngea zgaibele lui. Fu de muri cerșitoriu, și-l dusără
22 îngerii în sînul lui Avraam. Muri și bogatul și-l îngropară. Și în iad, rădicînd ochii
23 lui, fiind în munci, văzu pre Avraam de departe și pre Lazar în sînul lui. Și el strigînd
24 zise: 'Părinte Avraame, miluiaște-mă și trimite pre Lazar ca să întingă vîrful
25 deagetului în apă și să stîmpere limba mea, că mă chinuiesc întru această văpaie!' Și zise
26 Avraam: 'Fiiule, adu-ți aminte că țe-ai luat tu binele tău în viața ta, și Lazar așijde-
27 rea răul, iară acum el să mîngîie, iară tu te muncești. Și prespre toate acestea, între
28 noi și între voi prăpastie mare s-au întărit, ca cei ce ar vrea să treacă de acicea la voi
29 nu pot, nice de acolo să treacă cătră noi'. Iară el zise: 'Rogu-te, dară, părinte, ca să
30 trimeț pre el în casa tătîne-mieu, Că am cinci frați, ca să mărturisească lor, ca să nu
31 vie și ei într-acest loc de muncă'. Zise Avraam lui: 'Au pre Moisi și pre proroci;
32 asculte-i pre ei'. Iară el zise: 'Ba, părinte Avraame, ce de ar merge cineva den morți
33 cătră ei, s-ar pocăi'. Și zise lui: 'De nu vor asculta pre Moisi și pre proroci, nici de
34 s-ar scula cineva den morți vor asculta'."

CAP XVII

1 **S**i zise cătră ucenicii Săi: „Fără pu-
2 tință iaste să nu vie zmințelele, iară vai aceluia pen carele vin!
3 Mai bine ară fi lui o piatră de ară zăcea prejur grumazii lui și să să
4 arunce în mare, decît să smintească pre unul de cești mai mici. Feriți-vă pre voi!
5 De va greși ție fratele tău, ceartă pre el, și de să va pocăi, iartă lui. Și de șapte ori
6 în zi de va greși ție și de șapte ori de să va întoarce la tine zicînd: 'Căiescu-mă',—iar-
7 tă-i lui". Și ziseră apostolii Domnului: „Adaoge-ne credință". Și zise Domnul:
8 „De aț avea credință ca un grăunț de muștariu, zicere-aț murului acestuia: 'Dezrădăci-
9 nează și te sădească în mare', și ară asculta pre voi. Carele dentru voi, avînd o slu-
10 gă, arînd sau pascînd, și venind den cîmpu, zice-i-va numaidecît: 'Vino de șazi'? Și
11 a[u] nu-i va zice lui: 'Gătească-mi ceva să cin și, încingîndu-te, slujească-mi pînă
12 voi mînca și voi bea, și după aceea vei mînca și vei bea și tu'? Au doară
13 îi va avea har slugii aceiia căce-i făcu ceale ce era poruncit lui? Nu mi se pare.
14 Așa și voi, cînd faceț toate ceale ce-s
15 poruncite voao, ziceț că: 'Slugi ne-
16 treabnice sîntem, că ce sîntem datori să

CAP XVIII

11 facem, făcut-am". Și fu cînd mergea El
 12 în Ierusalim, și El trecea pre mijlocul Sa-
 mariei și a Galileei, Și întrînd El într-un
 sat, tîmpinară pre El zece bărbați stricaț,
 13 carii stătură de departe, Și ei rădicară
 glas, zicînd: „Iisuse, Învățătoare, miluiaște
 14 pre noi". Și văzînd, zise lor: „Meargeț
 și vă arătaț pre voi preoților". Și fu cînd
 15 mergea ei, să curățiră. Iară unul dentr-
 înșii, văzînd că s-au vindecăt, să înturnă,
 16 cu glas mare slăvind pre Dumnezău. Și
 căzu cu fața la picioarele Lui, mulțămînd
 17 Lui. Și acela era samarinean. Și răspun-
 zînd Iisus, zise: „Au nu zece să curățiră?
 18 Dară cei noao unde-s? Nu să aflară să să
 întoarne, să dea slavă lui Dumnezău, fără nu-
 19 mai acest strein de neam?" Și zise lui:
 "Scoală de pasă, credința ta te mîntui".
 20 Și întrebat fiind de farisei cînd va veni
 împărăția lui Dumnezău, răspunse lor și
 zise: „Nu va veni împărăția lui Dumnezău,
 21 să o poată lua aminte. Nici vor zice
 'Iată acicea sau iată acolo'. Că, iată, îm-
 părăția lui Dumnezău înlăuntru vostru
 22 iaste". Și zise cătră ucenici: „Veni-vor zile
 cînd veț pohti una den zilele Fiiului Omenesc
 23 să vedeț, și nu veț vedea. Și vor zice voao:
 'Iată cicea sau iată acolo'; nu meargeți, nici
 24 îmblaț după aceia. Pentru că în ce chip fulge-
 rul care fulgeră den cel de supt ceriu, la cel de
 desupt ceriu luminează, așa va fi Fiiul Ome-
 25 nesc în ziua Lui. Iară întîiu I să cade Lui
 multe a păți și a fi izgonit de ruda aceasta.
 26 Și cum au fost în zilele lui Noe, așa va fi și
 27 în zilele Fiiului Omenesc. Mînca, bea, în-
 sura-să, și să mărita, pînă în care zi întră
 Noe în corabie, și veni potopul și pierdu
 28 pre toț. Așijderea și precum au fost în
 zilele lui Lot: mînca, bea, vindea, cumpăra,
 29 sădiia, făcea case. Iară în ce zi ieși Lot
 den Sodom, ploo foc și piatră pucioasă den
 30 ceriu și pierdu pre toți. Ca aceastea vor
 fi în ziua în carea și Fiiul Omenesc Să va
 31 arăta. Într-aceaea zi, carele va fi în pod,
 și vasele lui în casă, să nu să pugoară să le
 ia, și cel den cîmpu, așijderea, să nu să în-
 32 toarne înapoi. Aduceți-vă aminte de mu-
 33 iarea lui Lot. Cine va căuta sufletul lui
 să-l mîntuiască piarde-l-va, și cine va piarde
 34 pre el învia-l-va. Zic voao: Într-acea noap-
 te fi-vor doi într-un pat, unul să va lua și
 35 altul să va lăsa. Doao vor măcina îm-
 preună, una să va lua și alta să va lăsa".
 36 Și răspunzînd, zisără Lui: „Unde,
 Doamne?" El zise lor: „Unde
 va fi trupul, acolo să vor
 aduna vulturii".

ară zicea și pildă lor, că să cade 1
 lor în toată vremea a să ruga și a 2
 nu să leni, Zicînd: „Un judecă- 2
 toriu era într-un oraș, de Dumne-
 zău netemîndu-să și de om neruși- 3
 nîndu-să. Iară era, în orașul acela, o mu- 3
 iare văduvă și veniia la el zicînd: 'Izbîndeăș- 4
 te-mă despre pîrîșul meu'. Și nu vru în 4
 multă vreme, iară după aceaea zise întru 5
 eluș: 'Săvai că nu mă tem de Dumnezău 5
 și de om nu mă rușinez, Iară pentru că-m 5
 face dodeială văduva aceasta, izbîndi-voiu 6
 pre ea, ca nu pînă la săvîrșit venind să-m 6
 facă supărare'. Zise Domnul: 'Auziți ce 6
 zice judecătoriu nedireptății!' Iară Dum- 7
 nezău au nu va face izbînda aleșilor Lui, 7
 carii strigă la El ziua și noaptea, și îndelun- 8
 gînd mînia preste ei? Zic voao că va face 8
 izbînda lor de sîrg. Însă cînd va veni Fiiul 8
 Omenesc, oare afla-va credință pre pămînt?" 9
 Și zise pilda aceasta cătră unii carii să nă- 9
 dejduia întru sine a fi direpți și defăima 10
 pre alții: „Doi oameni mearsără în be- 10
 searică să să roage, unul dentru ei fariseu 11
 și altul vameș. Fariseul, stînd deusebi, 11
 așa să ruga 'Doamne, mulțămescu-Ți că nu 12
 sînt ca ceialalți oameni jăhuitori, nedirepți, 12
 preacurvari, sau ca și acest mitarnic. 13
 Postescu-mă de doao ori în săptămînă, dau 13
 a zecea den toate cîte cîștig'. Iară mi- 13
 tarnicul, departe stînd, nu vrea nici ochii să 14
 rădice cătră ceriu, ce bătea pieptul lui zi- 14
 cînd: 'Doamne, iartă mie păcătosului!' 14
 Zic voao că mai îndireptat pogorî acesta în 14
 casa lui decît cela, că tot cela ce să înalță 15
 pre sine pleca-să-va, iară cela ce să pleacă 15
 pre sine înalța-să-va". Și aducea la El 15
 și pruncii, ca de ei să Să atingă. Iară văzînd 16
 ucenicii, certară pre ei. Iară Iisus che- 16
 mînd pre ei, zise: „Lăsaț copiii să vie cătră 17
 Mine și nu-i oprireți, că unora ca acestora 17
 iaste împărăția lui Dumnezău. Adevăr 17
 zic voao: Cine nu va priimi împărăția lui 18
 Dumnezău ca copilul, nu va întra întru ea". 18
 Și întrebă pre El unul den boiari, zicînd: 18
 „Învățătoriule bune, ce voiu face, viața 19
 veacinică să moștenescu?" Și zise Iisus 19
 lui: „Ce Mă zici bun? Nime nu e bun, fără 20
 numai unul Dumnezău. Poruncile știi: 20
 Nu preacurvi, nu omorî, nu fura, nu măr- 21
 turisi strămbu, cinsteaște pre ta'tău și 21
 pre mumă-ta". Iară el zise: „Aceastea 21
 toate le-am păzit den tinereațele mele". 22
 Iară auzînd aceastea Iisus, zise lui: „Încă 22
 una-ț lipsește. Toate cîte ai, vinde și 23
 împarți săracilor și vei avea comoară 23
 în ceriu; și vino de îmblă după Mine". 23
 Iară el, auzînd aceastea, foarte să întristă, 24
 că era bogat foarte. Și văzînd pre el 24
 Iisus întristat făcîndu-să, zise: „Cum cu

25 anevoie vor intra carii au bani la împărăția
lui Dumnezeu! Că mai lesne iaste cămila
pren urechile acului să treacă, decît bogatul
între împărăția lui Dumnezeu să între“.
26 Iară carii auziră acestea ziseră: „Dară cine
27 să poate să să spăsească?“ Iară El zise:
„Ceale ce nu să pot la oameni, să pot de la
28 Dumnezeu“. Și zise Petr: „Iată, noi am
29 lăsat toate și am venit după Tine“. Iară
El zise lor: „Adevăr grăiesc voao, că nime nu
iaste carele au lăsat casa, sau părinții, sau fra-
ții, sau muierea, sau feciorii pentru împărăția
30 lui Dumnezeu, Care nu va lua cu mai mul-
te părți în vremea aceasta, și în veacul cel
31 viitoriu, viața veacinică“. Și luînd pre
cei 12, zise cătră ei: „Iată, suim în Ierusa-
lim și să vor împlia toate ceale scrise pren
32 proroci Fiiului Omenesc. Că să va da
limbilor și să va batgiocuri, și să va ocări,
33 și să va scuipi. Și bătîndu-L, Îl vor
34 omorî pre El, și a treia zi va învia“. Iară
ei nemică de acestea înțeleasără și era
cuvîntul acesta ascuns de ei și nu cunoștea
35 cealea ce să grăia. Și fu cînd să apropie
El în Erihon, un orb șadea lîngă cale, cerînd.
36 Și, auzînd mulțime trecînd, întreba ce va
37 să fie aceasta? Și-i spuseră lui că Iisus
38 Nazareneanul treace. Și strigă zicînd:
„Iisuse, Fiiul lui David, miluiaște-mă“.
39 Și ceia ce mergea înainte certa pre el să
tacă, iară el mai vîrtos strigă: „Fiiul lui
40 David, miluiaște-mă“. Și stînd Iisus,
porunci să-l aducă pre el la Sine; apropiin-
41 du-se de El, întrebă pre dînsul, Zicînd:
„Ce vei să fac ție?“ Iară el zise: „Doamne,
42 să văz“. Și Iisus zise lui: „Vezi! Credința
43 ta te mîntui pre tine“. Și îndată văzu,
și mergea după El, slăvind pre Dumnezeu.
Și toată mulțimea văzînd, deaderă laudă
lui Dumnezeu.

CAP XIX

1 **S**i întrînd, trecea Ierehonul.
2 Și iată un om, pre nume chemîn-
du-se Zacheu, și el era mai-mare
3 vameșilor, și acesta era bogat. Și
căuta să vază pre Iisus cine iaste,
și nu putea de mulțime, că de stat mic era.
4 Și alergînd înainte, să sui într-un smochin,
ca să-L vază pre El, că pre acoloa vrea să
5 treacă. Și cum sosi la acel loc, căutînd
Iisus, văzu pre el și zise lui: „Zachee, gră-
beaște de te pogoară, că astăz în casa ta Mi
6 să cade a mînea“. Și grăbind, pogorî
7 și-L priimi pre El bucuros. Și văzîndu-L,
toți cîrtia, zicînd că la un om păcătos au
8 intrat să poposască. Și stînd Zacheu,
zise cătră Domnul: „Iată, giumătate de
averile meale, Doamne, dau săracilor și, de
al cuiva ceva am năpăstuit, da-l-voiu cu pa-
9 tru părți“. Și zise cătră el Iisus, că:
„Astăzi să făcu mîntuirea casei aceștia,
10 pentru ce și el fecior lui Avraam iaste. Că

veni Fiiul Omenesc să caute și să mîntuias-
că pre cel ce era perit“. Și auzînd ei 11
aceastea, adăogînd, zise pildă, pentru că
era aproape de Ierusalim și li să părea lor
că numaidecît va să să arate împărăția lui
Dumnezeu. Zise dară: „Un om de bună 12
rudă mearse într-o țară departe să-ș ia lui
împărăție și să să întoarne. Și chemînd 13
zece slugi ale lui, deade lor zece grivne și
zise cătră ei: ‘Neguțătoriți-vă pînă voiu
veni’. Iară orășanii lui urîia pre el și 14
trimiseră solie după el, zicînd: ‘Nu vom pre
acesta să împărățască preste noi’. Și fu 15
cînd să înturna el, luînd împărăția, și zise
să cheame la el slugile acestea căroră le de-
dease argintul, ca să știe cine ce au neguțăto-
rit. Și veni cel dentîiu, zicînd: ‘Doamne, 16
grivna ta au lucrat zece grivne’. Iară el 17
zise lui: ‘Bine-i, slugă bună, că întru puțin
fuseș credincios, aibi puteare preste zece
orașă’. Și veni al doilea, zicînd: ‘Doamne, 18
grivna ta au făcut cinci grivne’. Și zise 19
și acestuia: ‘Și tu fii preste cinci orașă’.
Și altul veni, zicînd: ‘Doamne, iată grivna 20
ta care o aveam, pusă în măhramă, Că 21
m-am temut de tine, că om mînios ești, iai
ce n-ai pus și seaceri ce n-ai sămănat’. Și 22
zise lui: ‘Den gura ta te voiu judeca, slugă
rea. Știuși că om mînios sînt, iau care n-am
pus și secerînd care n-am sămănat; Și 23
pentru ce n-ai dat argintul mieu la masa
schimbătorilor? Și eu, viind, cu camătă aș
fi făcut pre el’. Și celor ce sta zise: ‘Luaț 24
de la el grivna și dați celuia ce are zece
grivne’. Și ziseră lui: ‘Doamne, acela are 25
zece grivne’. ‘Că zic voao că a tot celuia 26
ce are da-i-să-va, iară de la cela ce n-are, și
ce are lua-să-va de la el. Însă pizmașii 27
miei, aceia carii nu mă vrură să împărățesc
preste ei, aduceți-i încoace și-i jungheați
înainte mea“. Și zicînd acestea, mergea 28
înainte, suindu-Se în Ierusalim. Și fu cînd 29
Să apropie în Vithaghi și Vithania, la munte
ce să cheamă al Maslinilor, trimise doi den
ucenicii Lui, Zicînd: „Meargeți în cel sat 30
ce vă e împotrivă, întru carele întrînd, afla-
veți mînz legat, preste carele nime niceodată
om au șăzut. Dezlegînd pre el, aduceți-l.
Și să v-ar întreba cineva pre voi: ‘Pentru ce 31
dezlegați?’, așa ziceți lui că: ‘Domnului tre-
buiaste’. Și mergînd cei trimeși, aflară 32
cum le zisease lor. Și dezlegînd ei mînzul, 33
ziseră domnii lui cătră ei: ‘Ce dezlegaș mîn-
zul?’ Iară ei ziseră: ‘Domnului trebuiaste’. 34
Și-l aduseră pre el la Iisus și, aruncînd 35
veșmintele lor preste mînz, suiră pre Iisus
deasupra. Și mergînd El, așternea veșmin- 36
tele lor pre cale. Și apropiindu-Se El la 37
pogorîșul Muntelui Maslinilor, începură toa-

tă mulțimea de ucenici, bucurându-se, a
 38 lăuda pre Dumnezeu cu glas mare pentru
 toate puterile carele văzuse, Zicînd:
 „Blagoslovit Cel viitoriu Împărat în numele
 39 Domnului! Pace în ceriu și slavă întru ceale
 înalte!“ Și unii den farisei den mulțime
 40 ziseră Lui: „Învățătoriule, ceartă ucenicii
 Tăi!“ Și răspunzînd, zise lor: „Zic voao
 41 că: De vor aceștea tăcea, pietrile vor striga“.
 Și deaca apropie, văzînd orașul, plînse de el,
 42 Zicînd că: „De ai fi știut și tu, întru ziua
 ta aceasta, cealea ce-s cătră pacea ta! Iară
 43 acum ascunsu-s-au de ochii tăi. Că vor
 veni zilele preste tine, și vor împregiura
 vrăjmașii tăi șanț ție, și te vor încunjura, și
 44 te vor strînge de toate părțile. Și te vor
 asemăna cu pămîntul, și feciorii tăi întru
 tine, și nu vor lăsa întru tine piatră preste
 45 piatră, pentru ce n-ai socotit vreamea soco-
 tealei tale“. Și întrînd în besearică, începu
 a scoate pre cei ce vindea într-înșă și cum-
 46 pără, Zicînd lor: „Scris iaste: ‘Casa Mea
 casă de rugăciune iaste’, iară voi o ați făcut
 47 pre ea peșteră tîlharilor“. Și era învățînd
 în toate zilele în besearică. Iară mai-marii
 48 popilor și cărturarii căuta să-L piarză pre
 El, și cei de frunte a norodului. Și nu
 afla ce-I vor face, că toată mulțimea să
 ținea de El ascultînd.

CAP XX

1 **S**i fu într-una de zilele acealea, învă-
 țînd El oamenii în besearică și
 binevestind, să sculară asupra-I
 mai-marii popilor și cărturarii, îm-
 2 preună cu cei bătrîni, Și grăiră
 cătră El, zicînd: „Spune noao cu a cui pu-
 teare faci aceastea, sau cine iaste carele Ț-au
 3 dat putearea aceasta“. Iară răspunzînd,
 zise cătră ei: „Întreba-voiu și Eu pre voi un
 4 cuvînt, și-M spuneți: Botezul lui Ioan den
 5 ceriu era au de la oameni?“ Iară ei cuge-
 tară întru eiș, zicînd că: „De vom zice:
 ‘Den ceriu’, va zice: ‘Dară pentru ce n-ați
 6 crezut lui?’ Iară de vom zice: ‘De la
 oameni’, toată mulțimea cu pietri ne vor
 ucide pre noi, c-au crezut că Ioan proroc
 7 iaste“. Și răspunsără: „Nu știm de unde
 8 e“. Și Iisus zise lor: „Nici Eu nu voiu
 spune voao cu a cui puteare fac aceastea“.
 9 Și începu a zice cătră mulțime pilda aceasta:
 „Un om sădi vie și o deade pre ea lucrăto-
 10 rilor și multă vreame fu departe. Și la
 vreame, trimise cătră lucrători pre slugă,
 ca den roada viii să-i dea lui. Iară lucrăto-
 rii, bătîndu-l pre el, trimisără-l deșărt.
 11 Și adaoșe a trimite altă slugă, iară ei, și
 pre acela bătîndu-l și batjocurîndu-l, tri-
 12 misără-l deșărt. Și adaoșe a trimite al
 treile, iară ei și pre acela, rănîndu-l, scoa-
 13 sără-l afară. Și zise domnul viii: ‘Ce
 voiu face? Trimite-voiu pre fiiul meu cel

iubit, doară, de vor vedea pre acesta, să vor
 rușina’. Și văzînd pre el lucrătorii, cu- 14
 getară întru eiș, zicînd: ‘Acesta iaste moș-
 teanul; veniți să omorîm pre el, ca să fie a
 noastră moștenirea’. Și scoțîndu-l pre el 15
 afară den vie, îl omorîră. Dară ce va face
 lor domnul viei? Veni-va și va piarde pre 16
 lucrătorii aceștea și va da via altora“. Și
 auzînd, zisără: „Să nu fie!“ Iară El, cău- 17
 tînd spre ei, zise: „Ce iaste, dară, ce e scris
 aceasta: ‘Piatra ceaea carea o lepădară zidi-
 torii, aceaea s-au făcut în capul unghiului;
 Tot cela ce va cădea preste aceaea piatră, 18
 frînge-să-va, iară preste carele va cădea, vîn-
 tura-l-va pre el?’“ Și cerca mai-marii popi- 19
 lor și cărturarii să-ș puie mînil preste El
 într-acel ceas, și să temură de oameni, că
 cunoscură că de ei zise pilda aceasta. Și 20
 păzînd, au trimis prilăstitori, fățarnicînd
 pre sine a fi direpți, ca să-L prinză pre El
 în cuvînt, ca să-L dea pre El împărăției și
 21 puterii diregătorului. Și-L întrebă pre
 El, zicînd: „Învățătoriule, știm că drept
 zici și înveți, și nu iai față, ce pre adevărat
 calea lui Dumnezeu înveți: Cade-să noao 22
 a da bir împăratului au ba?“ Iară înțele- 23
 gînd hicleșugul lor, zise cătră ei: „Ce Mă
 ispitiți? Arătați-M banul, al cui chip are 24
 și scriptură?“ Și, răspunzînd, zisără: „Al
 împăratului“. Iară El zise lor: „Dați dară 25
 carele-s a împăratului, împăratului, și carele
 sînt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu.
 Și nu putură să-L apuce pre El în cuvînt 26
 înaintea mulțimei și, mirîndu-se de răspun-
 sul Lui, tăcură. Iară apropiîndu-se unii 27
 den saducheii (carii zicea împotriva, înviare
 să nu fie), întrebă pre El, Zicînd: 28
 „Învățătoriule, Moisi au scris noao: ‘De
 ară muri cuiva fratele, avînd muiare, și
 acesta va muri fără feciori, ca să-i ia fratele
 lui muiarea și să învie sămînța fratelui său’.
 Deci era șapte frați și cel dentîiu, luînd 29
 muiare, muri fără feciori. Și luo cel al 30
 doile muiarea, și acesta muri fără feciori.
 Și al treilea o luo pre ea și așijderea, cîte- 31
 șapte nu lăsară feciori și muriră. Iară mai 32
 apoi de toți, muri și muiarea. Dară, la 33
 înviere, a căruia dentr-aceia va fi muiare,
 pentru că cîteșapte o avură pre ea muiare?“
 Răspunzînd Iisus, zise lor: „Fiii veacului 34
 acestuia să însoară și să mărită, Iară 35
 carii să vor destoinici a dobîndi acel veac și
 a învierii den morți, nici să vor însura, nici să
 vor mărita. Nici pot să mai moară, aseame- 36
 nea sînt cu îngerii, și fiii lui Dumnezeu sînt,
 fiind fiii învierii. Iară că vor învia morții, și 37
 Moisi încă au arătat asupra rugului, precum
 zice pre Domnul: ‘Dumnezeul lui Avraam,

și Dumnezeu al lui Isaac, și Dumnezeu al lui
 38 Iacov'. Și Dumnezeu nu iaste al morți-
 lor, ce al viilor, că toți cu El trăiescu".
 39 Iară răspunzînd unii den cărturari, ziseră:
 40 „Învățătoriule, bine ziseș". Iară deacii
 nu mai îndrăzniră să-L întreabe nemică.
 41 Și zise cătră ei: „Cum zic pre Hristos a fi
 42 fiiul lui David? Și acesta David zice în
 cartea psalomilor: 'Zise Domnul Domnului
 43 Mieu: 'Șazi de-a dereapta Mea, Pînă voi
 pune pre vrăjmașii Tăi scaun supt picioarele
 44 Tale'. Deci David cheamă pre El Domnu,
 45 dară cum fiiu lui iaste?" Iară auzînd toți
 46 oamenii, zise ucenicilor Săi: „Luați-vă
 aminte de cărturari, de cei ce vor a îmbla în
 podoabe, și iubesc închinăciuni pren tîrguri,
 și șăderile dentîiu în adunări, și șăderile
 47 dentîiu la cini, Carii mănîncă casele vă-
 duvelor și cu prilej lungu fac rugăciune;
 aceștea vor lua mai multă osîndă".

CAP XXI

1 ăutînd, văzu pre cei bogăți arun-
 cînd darurile lor [în] gazofilachiin.
 2 Văzu și pre o văduo oarecarea și
 săracă aruncînd acolo doi fileari.
 3 Și zise: „Adevărat zic voao că vă-
 duoa cea săracă aceasta mai mult decît toț
 4 au aruncat. Că toți aceștea den cel ce
 prisoseaște lor aruncară daruri lui Dumne-
 zău, iară aceasta, dentru lipsa ei, toată avu-
 5 ția ce avea o aruncă". Și grăind oarecarii
 pentru besearcă, cu pietri bune și cu daruri
 6 împodobită, zise: „Vedeț aceastea, carele
 veni-vor zile întru carele nu să va lăsa piatră
 7 preste piatră carea nu să va surpa". Și în-
 trebară pre El, zicînd: „Învățătoriule, dară
 cînd vor fi aceastea? Și ce e sămnu cînd
 8 vor fi aceastea?" Iară El zise: „Căutaș să
 nu vă înșălaș; că mult vor veni în numele
 Mieu, zicînd că 'Eu sînt' și 'Vreamea s-au
 9 apropiat'. Deci nu mergeș după ei. Iară
 cînd veș auzi războaie și răzmirișe, nu vă
 spămîntareș, că să cad aceastea a fi întîiu,
 10 ce nu va fi numaidecît sfîrșitul. Atuncea
 —zicea lor— scula-se-va limbă preste limbă,
 11 și împărăție preste împărăție. Și vor fi
 cutremuri mari, pre alocurea, și foamete,
 și ciume, vor fi spaime și seamne den ceriu
 12 mari vor fi. Iară mainte de aceastea toate,
 pune-vor preste voi mîinile lor și vă vor goni,
 dîndu-vă pren săboară și în temnișe, vă vor
 duce pre la împărăși și la domni pentru nume-
 13 le Mieu. Și să va istovi voao întru mărturie.
 14 Puneș drept aceaea în inimile voastre să nu
 15 vă gîndiș întîiu cum veș răspunde, Că Eu
 voi da voao gură și înțelepciune, căriia nu-i
 vor putea sta, nice-i vor putea grăi împro-
 tivă toți carii să vor pune împrotivă voao.
 16 Și vă veș da de cătră părinți, și de frați,

și de rudenie, și de priatani, și vor omorî
 pre unii den voi. Și veș fi urîș de toți 17
 pentru numele Mieu. Și păr den capul 18
 vostru nu va peri. Cu răbdarea voastră 19
 agonisiș sufletele voastre. Iară cînd veș 20
 vedea Ierusalimul încungiurat de oști, atun-
 cea să știș că s-au apropiat pustiirea lui.
 Atuncea ceia den Iudea să fugă la munți și 21
 carii-s în mijlocul lui să să dea în laturi, și
 cei den țări să nu între în el. Că zilele 22
 izbîndirei sînt acealea, ca să să plinească
 toate carele-s scrise. Iară vai de ceale ce 23
 au în pîntece și de aplecătoare, în zilele
 acealea, că va fi nevoie mare pre pămînt și
 mînie între oamenii aceștea. Și vor că- 24
 dea în ascuțitul sabiei și să vor robi la toate
 limbile, și Ierusalimul va fi călcat de păgîni
 pînă se vor împlea vremile limbilor. Și 25
 vor fi seamne în soare, și în lună, și în steale,
 și pre pămînt tînguire păgînilor, cu lipsă,
 sunînd marea și valul, Dîndu-ș sufletul 26
 oamenii de frică și de așteptarea celor ce
 vin în lume, că puterile ceriurilor să vor clăti.
 Și atuncea vor vedea pre Fiiul Omenesc, ve- 27
 nînd întru nori cu puteare și cu slavă multă.
 Deci începîndu-se aceastea a fi, căutați sus 28
 și rădicați capetele voastre, că să apropie
 răscumpărarea voastră". Și zise pildă 29
 cătră ei: „Vedeș smochinul și toate leamnele:
 Cînd înfrunzesc, văzînd, dentru sine-vă știș 30
 că-i aproape vara. Așa și voi, cînd veș 31
 vedea aceastea fiind, să știș că aproape iaste
 împărăția lui Dumnezeu. Adevăr zic voao 32
 că nu va trece ruda aceasta pînă nu vor fi
 toate. Ceriul și pămîntul vor trece, iară 33
 cuvintele Meale nicecum nu vor trece. Și 34
 vă luați aminte pre voi, să nu cumva să să
 îngreuiaze inimile voastre cu ametealele
 mîncării și beții și cu grijile lumești, și ziua
 aceaea fără veaste va veni preste voi; Că, 35
 ca un laș va veni, preste toți carii șad preste
 fața a tot pămîntului. Privegheați dară 36
 în toată vremea, rugîndu-vă, ca să vă des-
 toiniciș a scăpa de aceastea, de toate care-
 le-s venitoare, și să stați înaintea Fiiului
 Omenesc". Și era ziua învășînd în besea- 37
 recă, iară noaptea, ieșînd, mînea în muntele
 carele să cheamă al Maslinilor. Și toț 38
 oamenii mîneca cătră El, să auză pre El
 în besearcă.

CAP XXII

1 ară apropiîndu-se sărbătoarea
 Azimelor, carea să cheamă Paști,
 2 Și mării popilor și cărturarii
 căuta cum L-ar omorî pre El,
 3 că să temea de oameni. Iară
 satana întră în Iuda, carele să cheamă
 Iscariotin, carele era den numărul celor
 doisprăzeace. Și, mergînd, grăi mai- 4
 marilor popilor, și cu voivozii, cum L-ar vin-
 de pre El lor. Și să bucurară și să tocmiră 5

6 cu el să-i dea lui bani. Și să mărturisi și
căuta un prilej ca să-L vînză pre El lor, fără
7 gloată. Și veni ziua Azimelor, întru carea
8 să cădea să jîrtvuiască Paștile. Și trimise
pre Petăr și pre Ioan, zicînd: „Meargeți, gă-
9 tiți noao Paștile, ca să mîncăm“. Iară
ei ziseră Lui: „Unde vei vrea să gătim?“
10 Iară El zise cătră ei: „Iată, întrînd voi în
cetate, timpina-va pre voi un om purtînd un
urcior cu apă; meargeți după el în casa unde
11 va intra, Și veți zice stăpînului casii:
'Zice ție Învățătoriu! 'Unde iaste sălaşul
de oaspeți, unde să mîncăm Paștile cu uce-
12 nicii Mieii?' Și el va arăta voao un foișor
13 mare, așternut; acolo gătiți“. Deaca
mearseră, aflară cum zisease lor, și gătiră
14 Paștile. Și cînd veni ceasul, șazu; și cei
15 12 apostoli, cu El. Și zise lor: „Cu poftă
am poftit aceaste Paști să mîncăm cu voi,
16 mainte de a pătimi Eu; Că zic voao că
de acum nu voiu mîncă dentru aceastea pînă
nu să va împlea întru împărăția lui Dumne-
17 zău“. Și luînd păhar, dînd laudă, zise:
18 „Luați acesta și vă împărțiți voao. Că
zic voao că nu voiu bea den rodul viței pînă
19 nu va veni împărăția lui Dumnezeu“. Și
luînd pîinea, dînd har, frînse și deade lor,
zicînd: „Acesta-i Trupul Mieiu, carele să dă
20 pentru voi; aceasta faceți întru pomenirea
Mea“. Așijderea și păharul, după ce au
cinat, zicînd: „Acest păhar e Leagea noao,
în Sîngele Mieiu, carele să varsă pentru voi.
21 Însă iată, mîna celuia ce Mă vinde, cu Mine
22 iaste la masă. Și Fiiul Omenesc mearge
după cumu-i rînduit, ce vai omului aceluia
23 de carele să vinde“. Atuncea ei începură
a întrebă întru eiș cine ar fi dentru ei carele
24 va să facă aceasta. Și fu și price într-înșii,
carele li s-ar părea a fi mai mare între ei.
25 Iară El zise lor: „Împărații limbilor domnesc
pre eale și cei ce biruiesc pre eale făcători
26 de bine să cheamă. Iară voi nu așa, ce ca-
rele-i mai mare întru voi să fie ca cel mai mic,
27 și povățuitoriul, ca cela ce slujaște. Că cine
e mai mare; cela ce șade au cela ce slujaș-
te? Au nu cela ce șade? Iară Eu sînt, între
28 voi, ca cela ce slujaște. Iară voi sînteți
carii ați rămas cu Mine întru bîntuialele
29 Meale. Și Eu vă făgăduiesc voao, cum fă-
30 gădui Mie Tatăl Mieiu, împărăție, Ca să
mîncăți și să beați la masa Mea întru împă-
răția Mea și să șadeți pre scaune, judecînd
31 doaosprăzeace rude ale lui Israil“. Zise
Domnul: „Simon, Simon, iaca, satana au ce-
32 rut pre voi să vă cearnă ca grîul. Iară Eu
mă rugaiu pentru tine, să nu scază credința
ta; iară tu oarecînd înturnîndu-te, întăreaște
33 pre frații tăi“. Iară el zise Lui: „Doamne,
cu Tine gata sînt și în temniță, și la moar-

te a mearge“. Iară El zise: „Zic ție, Petre: 34
Nu va cînta astăzi cocoșul pînă nu te vei
lepăda de trei ori, cum nu Mă știi pre Mine“.
Și zise lor: „Cînd am trimis pre voi fără 35
pungă și fără traistă și încălțăminte, au
avut-ați lipsă de ceva?“ Iară ei ziseră: „Ba,
de nemică“. Deci zise lor: „Iată, acum 36
cine are pungă să o ia, așijderea și traistă;
și cela ce n-are, să-ș vînză haina lui și să-ș
cumpere sabie. Că zic voao că încă 37
Scripturii aceștiia i să cade să să împle în
Mine, care zice: 'Și cu cei fără de leage să
socoti', că și ceale pentru Mine conet au“.
Iară ei ziseră: „Doamne, iaca doao arme 38
aicea“. Iară El zise lor: „Destule-s“. Și 39
ieșînd, mearse după obiceiul în Muntele
Maslinilor, și mearsă după El și ucenicii
Lui. Și sosînd la loc, zise lor: „Rugați-vă 40
să nu intrați la dodeială“. Atuncea El Să 41
depărtă de la ei, cîtu e o aruncare de piatră,
și, îngenuchînd, să ruga, Zicînd: „Părinte, 42
de vei, să treacă păharul acesta de la Mine,
însă nu voia Mea, ce a Ta să fie“. Și să 43
arăta Lui înger den ceriu, întărîndu-L pre
El. Și fiind în tînjire, mai cu deadinsu 44
să ruga, și să făcu sudoarea Lui ca niște
picături de sînge picînd pre pămînt. Și 45
sculîndu-Să de la rugăciune, veni la ucenici,
află pre ei dormind de-ntristare. Și zise 46
lor: „Ce dormiți? Sculați-vă și vă rugați, ca
să nu intrați în năpaste“. Iară încă grăind 47
El, iată mulțimea, și cela ce să chema Iuda,
unul den cei doisprăzeace, mergea înaintea
lor; și să apropie cătră Iisus, să sărute pre
El. Iară Iisus zise lui: „Iudo, cu sărutare 48
pre Fiiul Omenescu vinzi?“ Iară văzînd ceia 49
ce era pre lîngă El ce va să fie, zisă Lui:
„Doamne, lovi-l-vom cu sabia?“ Și unul 50
dentr-înșii lovi pre sluga arhierului și-i
tăie lui ureachea cea dreaptă. Iară Iisus, 51
răspunzînd, zise: „Lăsați, pînă aici“. Și,
atingînd ureachea lui, vindecă pre el. Zise 52
într-aceaea Iisus cătră ceia ce venise spre El,
mai-marii popilor, și voivozii besearicii, și
bătrînilor: „Ca la un tîlhariu ați ieșit, cu
sabii și cu leamne. În toate zilele fiind Eu 53
cu voi în besearică, nu tinset mînile spre
Mine. Ce acesta-i ceasul al vostru și putearea
întunearecului“. Și prinzîndu-L pre El, 54
dusă-L și-L băgară pre El în casa arhieru-
lui, iară Petăr mergea după El pre departe.
Iară ațîțînd foc în mijlocul curții și șazînd 55
ei împreună, șadea Petăr în mijlocul lor.
Și văzîndu-l pre el o slujnică șazînd cătră 56
lumină, căutînd spre el, zise: „Și acesta cu
El era“. Iară el să lepăda, zicînd: „Mu- 57
iare, nu-L știu pre El“. Și preste puținel, 58
altul, văzînd pre el, zise: „Și tu dentru ei
ești“. Iară Petăr zise: „Oame, nu sînt“. 59
Și trecînd ca un ceas, altul îl întējaia,

60 zicînd: „Adevărat, și acesta cu El era, că-i galilean“. Iară Petăr zise: „Oame, nu știu ce zici“. Și atunceaș, încă grăind el, cîntă
61 cocoșul. Și întorcîndu-Să, Domnul căută spre Petăr; și-ș aduse Petăr aminte de cuvîntul Domnului, cumu-i zisease lui, că ‘Mainte de ce va cînta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de Mine’. Și ieșind afară Petăr, plînse
62 cu amar. Și oamenii carii ținea pre Iisus, batjocuriia pre El, bătîndu-L. Și acoperindu-L pre El, bătea-L preste obraz și întreba pre El, zicînd: „Proroceaște, cine iaste carele Te loveaște?“ Și altele multe
63 hulind zicea de El. Și făcîndu-să zio, adunară bătrînii oamenilor, mai-marii popilor și cărturarii și dusără pre El în săborul lor,
64 Zicînd: „De ești tu Hristos, spune noao“. Și zise lor: „De voiu spune voao, nu veți crede; Iară de voiu și întreba, nu-M veți răspunde Mie, au să Mă sloboziți. De acum va fi Fiiul Omenesc șazînd de-a direapta
65 puterii lui Dumnezău“. Și zisără toți: „Dară Tu ești Fiiul lui Dumnezău?“ Iară El zise cătră ei: „Voi ziceți că Eu sînt“.
66 Iară ei ziseră: „Ce ne mai trebuiaște încă mărturie, că înșine auzim den gura Lui?“

CAP XXIII

1 **S**i sculîndu-se toată mulțimea lor, dusără pre El la Pilat. Începură
2 a pîri pre El, zicînd: „Pre Acesta am aflat întorcînd norodul nostru și oprind împăratului să nu dea
3 dajde, grăindu-Se pre Sine Hristos Împărat a fi“. Iară Pilat întrebă pre El, zicînd:
4 „Tu ești împăratul jidovilor?“ Iară El, răspunzînd lui, zise: „Tu zici“. Iară Pilat zise cătră mai-marii popilor și cătră mulțime: „Nici o vină nu aflu în cest Om“.
5 Iară ei întărita, zicînd că turbură oamenii, învățînd prespre toată Iudea, începînd den
6 Galilea pînă acicea. Iară Pilat, deaca auzi de Galilea, întrebă: „Au omul galilean iaste?“
7 Și înțelegînd că den biruința lui Irod iaste, trimise pre El la Irod, fiind și el în Ierusalim
8 într-acealea zile. Iară Irod, văzînd pre Iisus, să bucură foarte, că era vrînd de mult să-L vază pre El, pentru că auziia multe de El și să nădejduia vrun sămn a vedea de la
9 El făcîndu-să. Și-L întreba pre El cu cuvinte multe, iară El nemică nu răspundea lui.
10 Și sta mai-marii popilor și cărturarii întins pîrîndu-L pre El. Și, defăimîndu-L pre El Irod, împreună, și batjocurind cu curteanii săi pre El, îmbrăcîndu-L pre El în veșmînt luminat, trimise pre El la Pilat.
11 Și să făcură priatini, Irod cu Pilat, într-aceaea zi, unul cu alalt, că mainte era
12 între ei vrajbă. Iară Pilat, chemînd pre mai-marii popilor și pre domnii
13 și oamenii, Zise cătră ei: „Adusu-

mi-aș pre Omul Acesta, precum turbură oamenii și, iată, eu înaintea voastră întrebîndu-L, nice o vină n-am aflat întru Omul Acesta, den carele pîrîș asupra Lui. Ce nice
15 Irod, că v-am mînat pre voi la el, și iată, nemică vreadnic de moarte iaste făcut de El. Deci certîndu-L pre El, Îl voiu slobozi“.
16 Oricum, obiceiiu avea să sloboază lor la praznic cîte unul. Și strigară toată mulțimea, zicînd: „Ia-L pre Acesta și slobozi noao pre Varavva“, Carele era, pentru o
17 sfadă oarecarea ce făcuse în cetate și ucidere, pus în temniță. Deci Pilat iară grăi, vrînd să sloboază pre Iisus, Iară ei striga, zicînd:
18 „Răstigneazăte-L, răstigneazăte-L pre El“. Iară el a treia oară zise lor: „Dară ce rău au
19 făcut Acesta? Nice o vină de moarte nu aflaiu întru El; iară certîndu-L pre El, Îl voiu slobozi“.
20 Iară ei să învita, cu glasuri mari cerînd pre El să-L răstignească; și să întăria glasurile lor și al mai-marilor popilor. Iară
21 Pilat judecă să să facă după pohta lor. Și slobozi lor pre cel aruncat în temniță
22 pentru sfadă și ucidere, pre carele îl cerea, iară pre Iisus Îl deade pre voia lor. Și
23 deaca-L duseră pre El, apucîndu-se de un Simon Chirineu ce veniia den cîmp, pusără preste el crucea să o ducă după Iisus.
24 Iară mergea după El mulțime multă de oameni și de muieri, ceale ce plîngea și jăliia pre El. Și întorcîndu-Să Iisus cătră
25 eale, zise: „Fiicele Ierusalimului, nu plînge-reț asupra Mea, însă preste voi plîngeț și preste feciorii voștri. Că iată, vor veni
26 zilele în carele vor zice: ‘Ferice de ceale stearpe, și pîntecele cealea ce n-au născut, și țîțele carele n-au aplecat’. Atuncea vor
27 înceape a zice măgurilor: ‘Cădeț preste noi!’ și dealurilor: ‘Acoperiț pre noi!’ Că de fac aceastea în lemnul cel umăd, în
28 cel uscat ce să va face?“ Ducea și pre alți doi făcători de rău, împreună cu El să-i piarză. Și cînd veniră la locul care
29 să cheamă Căpățînă, acolo răstigniră pre El și pre făcătorii de rău, unul de-a direapta, iară altul de-a stînga. Iară Iisus zicea:
30 „Părinte, iartă lor, că nu știu ce fac“. Iară împărțind veșmintele Lui, aruncară sorț. Și sta oamenii de priviia și batjocuriia, și
31 boiarii împreună, zicînd: „Pre alții au mîntuit, mîntuiască-Se pre Sine, de iaste Acesta Hristos, Cel al lui Dumnezău ales“. Și-ș
32 bătea joc de El și oștașii, apropiîndu-se și oțăt aducînd Lui. Și zicînd: „De ești Tu împăratul jidovilor, mîntuiaște-Te pre Tine“.
33 Și era și scriptură scrisă deasupra Lui, cu slove elinești, și rimlenești, și jidovești: ACESTA IASTE ÎMPĂRATUL JIDOVILOR. Iară unul den cei făcători de rău care era
34 răstignit huliia pre El, zicînd: „De ești Tu Hristos, mîntuiaște-Te pre Tine și pre noi“.

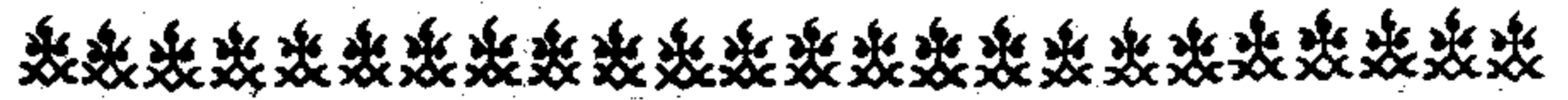
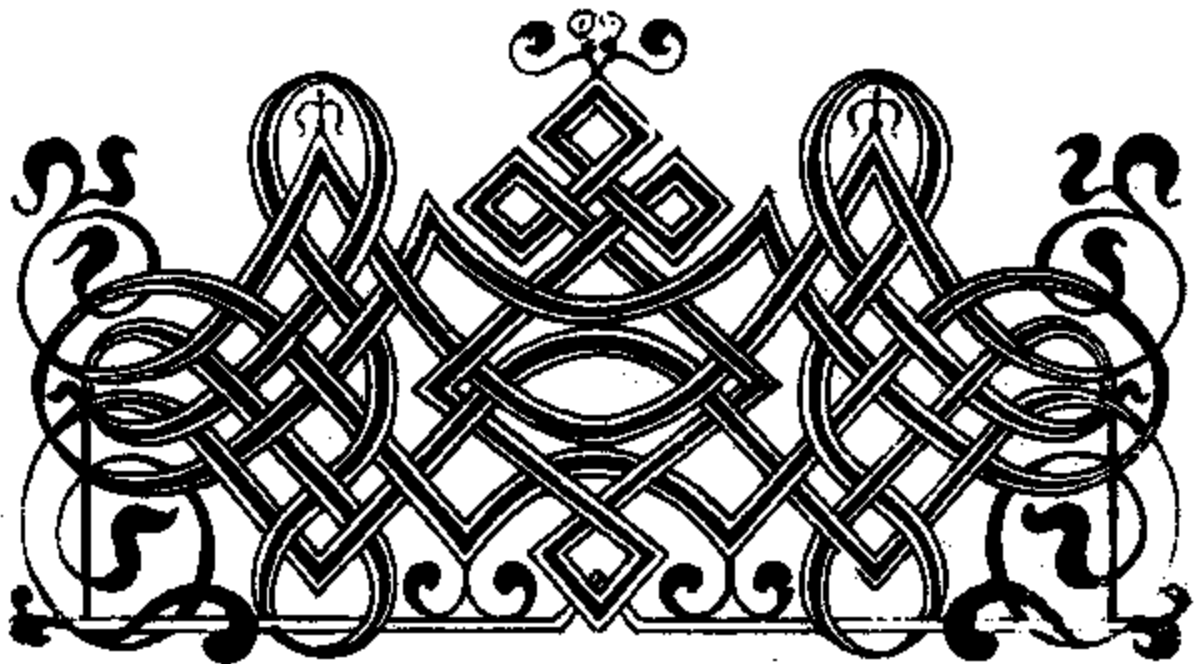
40 Iară răspunzînd celalalt, certa pre el, zicînd:
 „Nu te temi tu de Dumnezău, căci întru
 41 aceea judecată ești? Și noi pre dreptul,
 pentru că vreadnice de cealea ce am făcut
 luom (că luom cum s-au căzut după faptele
 noastre), iară Acesta nemică rău n-au făcut“.
 42 Și zicea cătră Iisus: „Pomenește-mă,
 Doamne, cînd vei veni întru împărăția Ta“.
 43 Atuncea zise Iisus lui: „Adevărat zic ție,
 44 astăzi cu Mine vei fi în raiu“. Și era ca
 la al șasele ceas, și întunearec să făcu preste
 45 tot pămîntul, pînă la al noale ceas, Și
 să întunecă soarele și să spintecă catape-
 46 teazma beserecii pren mijloc. Și strigînd
 Iisus cu glas mare, zise: „Părinte, în mînil
 Tale dau duhul Mieu“. Și aceastea zicînd,
 47 Îș deade duhul. Iară sutașul, văzînd ce fu,
 slăvi pre Dumnezău, zicînd: „Adevărat acest
 48 Om drept era“. Și toată mulțimea carea
 venise împreună la acea privire, văzînd cealea
 ce s-au făcut, bătînd piepturile lor, să întoarșe-
 49 ră. Și sta toți cunoscuții Lui departe, și mu-
 ierile carele venise după El den Galilea, vă-
 50 zînd aceastea. Și iată, un bărbat, anume
 Iosif, sfeatnic fiind, om bun și drept,
 51 Acesta nu era pristănind cu sfatul și cu lu-
 crul lor,—den Arimathea, orașul jidovilor—
 carele și acela aștepta împărăția lui Dum-
 52 nezău. Acesta, venind la Pilat, cerșu
 53 trupul lui Iisus. Și pogorîndu-L pre El,
 Îl învăli în cearșaf și-L puse în mormînt ce
 era săpat în piatră, întru carea nu era nime
 54 pus. Și ziua era vineri, și să lumina spre
 55 sîmbătă. Și urmînd și muierile, carele
 era venite cu El den Galilea, văzură mormîn-
 56 tul și cum s-au pus trupul Lui. Și întur-
 nîndu-se, gătiră aromata și unsori scumpe;
 și sîmbătă odihniră, după Poruncă.

CAP XXIV

1 **I**ară într-una de sîmbete, întru adîn-
 că mîncare, mearșeră la mormînt,
 ducînd mirosirile care le gătise, și
 2 oarecarii—împreună cu eale. Și
 aflară piatra răsturnată de pre mor-
 3 mînt. Și întrînd, nu aflară trupul Domnu-
 4 lui Iisus. Și fu îndoindu-se eale de aceea,
 și iată, doi bărbat veniră înainte-le, întru
 5 veșminte strălucind. Și spămîntîndu-se
 eale, plecară feațele la pămînt; ziseră cătră
 eale: „Ce căutați pre Cel viu cu morții?
 6 Nu iaste aicea, ce S-au sculat. Aduceți-vă
 aminte cum au grăit voao, încă fiind în Gali-
 7 lea, Zicînd că să cade Fiiului Omenescu a
 Să da în mînil oamenilor păcătoși și a Să
 8 răstigni, și a treia zi a învie“. Și-ș adusără
 9 aminte de cuvintele Lui. Și înturnîndu-
 să de la mormînt, spusără aceastea toate ce-
 lor unsprăzeace și altora tuturor. Și era 10
 Maria Magdalena, și Ioana, și Maria a lui Ia-
 cov, și cealealalte împreună cu eale, carele
 zisără cătră apostoli aceastea. Și să păru 11
 înaintea lor cuvintele acelora ca o bîrfeală
 și nu crezură pre eale. Iară Petăr, scu- 12
 lîndu-să, alergă la mormînt și, plecîndu-să,
 văzu cearșafurile sîngure zăcînd; și să duse
 mirîndu-să întru sine de ce fu. Și iată, 13
 doi dentru ei era mergînd într-aceaeș zi
 într-un sat, carele era îndelungat șasezeci
 de stadii den Ierusalim, al căruia era numele
 Emmaus. Și aceia voroviia unul cătră 14
 alalt de toate aceastea care să tîmplară.
 Și fu cînd voroviia ei și să întreba, și Însuș 15
 Iisus apropiîndu-Să și mergea împreună cu
 ei. Iară ochii lor să ținea ca să nu-L cu- 16
 noască pre El. Și zise cătră ei: „Ce sînt 17
 cuvintele aceastea de carele vă voroviți
 unul cătră altul, mergînd, și sînteți posomo-
 rîți?“ Și răspunzînd, unul, carele-i era 18
 numele Cleop, zise Lui: „Tu sîngur nemerni-
 cești în Ierusalim și nu știi cealea ce s-au
 făcut întru el în zilele aceastea?“ Și zise 19
 lor: „Carele?“ Și ei zisără Lui: „Ceale de
 Iisus Nazarineanul, Carele s-au făcut om—
 proroc, putearnic în cuvînt și în fapt
 înaintea lui Dumnezău și a toți oamenii;
 Precum deaderă pre El mai-marii popilor și 20
 domnii noștri spre judecată de moarte și răs-
 tigniră pre El. Și noi nădejduiam că El iaste 21
 Cela ce va să răscumpere pre Israil; ce cu
 aceastea toate împreună, a treia zi merge
 astăzi de cînd aceastea s-au făcut. Ce și 22
 nește muieri dentru noi ne spămîntară,
 carele mearsără de dimeneață la mormînt
 Și, neafînd trupul Lui, veniră zicînd și 23
 vedeare de îngeri să hie văzut, carii zic pre
 El a fi viu. Și mearsără unii dentru noi 24
 la mormînt și aflară așa cum și muierile
 zisără, iară pre El nu L-au văzut“. Și El 25
 zise cătră ei: „O, voi, fără minte și tîrzii
 cu inima a creade la toate carele au grăit
 prorocii! Au nu s-au căzut aceastea să le 26
 pață Hristos și să între întru slava Lui?
 Și începînd, de la Moisi și de la toți prorocii, 27
 a tîlcui lor, întru toate scripturile ceale pen-
 tru El. Și să apropiară de sat în carele 28
 mergea, și El Să făcea a merge mai departe.
 Și-L siliia pre El, zicînd: „Rămîi cu noi, căci 29
 cătră sară iaste și s-au plecat ziua“. Și întră
 să mîie cu ei. Și fu cînd șazu El cu ei, 30
 luînd pîine, o blagoslovi și, frîngînd, deade
 lor. Iară lor li să deșchisără ochii și cunos- 31
 cură pre El, și El nevăzut Să făcu de la
 dînșii. Și ziseră unul cătră alalt: „Au 32
 nu ardea inima noastră întru noi cînd
 grăiia noao pre calea și cînd deșchidea

34 noao Scripturile?“ Și sculându-să într-acel
ceas, să înturnară în Ierusalim și aflară adu-
nați pre cei unsprăzece și pre cei cu ei,
zicînd că S-au sculat Domnul adevărat și
35 S-au arătat lui Simon. Și ei povestiia
ceale dentru cale și cum S-au arătat lor în
36 frîngerea pîinii. Iară ei vorovind aceastea,
Însuș Iisus stătu în mijlocul lor și zise lor:
37 „Pace voao!“ Iară ei spămîndu-se și
înfricoșați făcîndu-se, le părea că văd un
38 duh. Și zise lor: „Ce sînteți turburați și
derept ce întră cugete întru inimile voastre?
39 Vedeți mîinile Meale și picioarele Meale, că
Însum Eu sînt, pipăiți-Mă și vedeți, că duhul
carne și oase n-are, precum Mă vedeți pre
40 Mine avînd“. Și aceasta zicînd, arătă lor
41 mîinile și picioarele. Și încă necrezînd ei,
de bucurie, și mirîndu-se, zise lor: „Aveți
42 ceva de mîncare acicea?“ Iară ei deaderă
Lui o parte de peaste fript și dentr-un fagur
43 de miare. Și, luînd, înaintea lor mîncă.
44 Și zise lor: „Aceastea sînt cuvintele carele
am grăit cătră voi încă fiind împreună cu
voi, că să cade a să împlea toate carele-s
scrise în Leagea lui Moisi, și în proroci, și în
45 psalomi pentru Mine“. Atuncea deșchise
46 lor mintea ca să înțeleagă Scripturile. Și
zise lor că așa-i scris și așa s-au căzut să
pață Hristos, și să învie den morți a treia zi,
47 Și să să propoveduiască în numele Lui
pocăința și iertăciunea păcatelor, în toate
48 limbile, începînd den Ierusalim. „Iară voi
49 sînteți mărturii acestora. Și iată, Eu tri-
mițu făgăduința Tatălui Mieui preste voi;
iară voi șadeți în cetatea Ierusalimului, pînă
unde vă veț îmbrăca cu puteare de sus“.
50 Și-i scoase pre ei afară pînă în Vithania și,
51 rîdicînd mîinile Sale, blagoslovi pre ei. Și
fu cînd blagoslovii El pre ei, Să despărți
52 de la ei și Să suia în ceriu. Iară ei,
închinîndu-se Lui, să înturnară în
Ierusalim cu bucurie mare.
53 Și era în toată vremea
în besearecă, lăudînd
și binecuvîntînd pre
Dumnăzău.
Amin.

DE IOAN EVANGHELIST, CINE AU FOST

Ioan Evanghelist, carele au scris
Evanghelia, și trei poslanii, și
Apocalipsis, fost-au unul den cei 12
apostoli a lui Hristos și, dentr-alaiți,
au fost mai drag ucenic lui Hristos,
cum însuș arată Evanghelia sa, în Cap. XXI,
stih 24. Fost-au fecior lui Zevedeu și frate
lui Iacov celui mai mare, pre carele-l omorî
Irod, cum să arată la Mattheiu, în Cap. X,
stih 2, Marco III, stih 17, Deania XII, stih
2. Și au fost trimes în pribegie de Dionisie
împărat în ostrovul Patmosului și acolo au
scris cartea Apocalipsis, cum scrie în Cap. I,
stih 9 și în X, stih 11; iară după moartea
lui Dionisie, au venit în Efes, cum scrie
Evsevie în Historia besearecii, în a
treia carte în Cap. XVIII și după
ce văzu scrisoarea acelor trei
evangheliști de mainte.
Și mărturisind despre scrisoarea lui, așa au
scris această carte, Evanghelia, văzînd că
au lăsat ceia niște lucruri ce să cuvin a
ști, cum scrie Evsevie în a treia
carte, în Cap. XXI.

EVANGHELIA DE LA IOAN

CAP I

1 **I**n-nceput era Cuvîntul și Cu-
 2 vîntul era cătră Dumnezău
 3 și Dumnezău era Cuvîntul.
 4 Acesta era de-nceput cătră
 5 Dumnezău. Toate pren
 6 El s-au făcut; și fără de El
 7 s-au făcut niceuna carea
 8 s-au făcut. Întru El viață
 9 era și viața era lumina oamenilor. Și lu-
 10 mina întru întunearec luminează, și întu-
 11 nearecul pre ea nu o apucă. Fu om trimis
 12 de la Dumnezău, numele lui—Ioan. Acesta
 13 veni spre mărturie, ca să mărturisească pen-
 14 tru Lumină, ca toți să crează pren el.
 15 Nu era acela Lumina, ce pentru ca să mărturi-
 16 sească pentru Lumină. Era Lumina cea
 17 adevărată carea luminează pre tot omul
 18 carele vine în lume. În lume era și lumea
 19 pren El s-au făcut, și lumea pre El nu cunoscu.
 20 La ale Sale veni, și cei ai Lui pre El n-au luat.
 21 Iară cîț L-au luat pre El, deade lor biruință
 22 fii ai lui Dumnezău să să facă, celora ce cred
 23 întru numele Lui, Cariu nu den sînge, nici
 24 den voia trupului, nici den voia bărbatului,
 25 ce de la Dumnezău s-au născut. Și Cuvîn-
 26 tul trup S-au făcut și sălășlui întru noi și
 am văzut mărirea Lui, mărirea ca Unul Sîn-
 gur-Născut de la Tatăl, plin de dar și de
 adevăr. Ioan mărturisește pentru El și
 strigă zicînd: „Acesta era Carele am zis:
 ‘Cela ce denapoia mea e viitoriu înaintea
 mea S-au făcut, căci întîiul meu era’.” Și
 dentru plinirea Lui noi toți am luat, și dar
 pentru dar. Căci Leagea pren Moisi s-au
 dat, darul și adevărul pren Iisus Hristos fu.
 Pre Dumnezău nimeni nu L-au văzut nicio-
 dată; Cel Sîngur-Născut Fiiu, Cela ce iaste
 în sînul Tatălui, Acela au mărturisit“. Și
 aceasta iaste mărturia lui Ioan, cînd trimise-
 ră jidovii den Ierusalim preoți și leviț ca
 să-l întreabe pre el: „Tu cine ești?“ Și au
 mărturisit și n-au tăgăduit; și mărturisi că:
 „Nu sînt eu Hristos“. Și-l întrebară pre
 el: „Ce dară? Ilie ești tu?“ Și zise: „Nu sînt“.
 „Prorocul ești tu?“ Și răspunse: „Nu“.
 Și ziseră drept aceea lui: „Cine ești? Ca
 răspuns să dăm celor ce au trimis pre noi.
 Ce zici pentru tine?“ Zise: „Eu-glasul
 celui ce strigă în pustiiu: ‘Îndireptați calea
 Domnului!’”, în ce chip zise Isaia pro-
 rocul“. Și cei trimiș era dentru
 farisei. Și-l întrebară pre el și-i ziseră
 lui: „Deci ce botezi, deaca nu ești tu
 Hristos, nice Ilie, nice Prorocul?“ Răs-

punsă lor Ioan zicînd: „Eu botez cu apă,
 iară în mijlocul vostru stă pre Carele voi
 nu-L știți, Acesta iaste Cel ce denapoia 27
 mea e viitoriu, Carele înaintea mea fu,
 Căruia eu nu-s vreadnic ca să-I dezleg Lui
 cureaua încălțăminte“. Acestea în 28
 Vithania fură, decindea de Iordan, unde era
 Ioan botezînd. A doua zi vedea Ioan pre 29
 Iisus viind cătră el și zise: „Vezi Mielul lui
 Dumnezău, Cela ce rădică păcatul lumii.
 Acesta iaste pentru Carele eu am zis: ‘Dena- 30
 poia mea vine bărbat, Carele înaintea mea
 fu, căci întîiul meu era’, Și eu nu-L ște- 31
 iam pre El, ce ca să Să arate lui Israil,
 Pentru aceea am venit eu cu apă botezînd“. 32
 Și mărturisi Ioan zicînd că: „Am văzut Du-
 hul, ca un porumb pogorînd den ceriu, și
 rămase pre El. Și eu nu-L știu pre El, 33
 ce Cela ce m-au trimis pre mine să botez cu
 apă, Acela mi-au zis: ‘Preste Carele vei vedea
 Duhul pogorînd și rămîind preste El, Acesta
 iaste Cela ce botează cu Duhul Sfînt.’
 Și eu am văzut și am mărturisit că Acesta 34
 iaste Fiiul lui Dumnezău“. A doao zi iarăș 35
 sta Ioan și dentru ucenicii lui doi. Și 36
 căutînd Lui Iisus umblînd, zise: „Vezi Mie-
 lul lui Dumnezău!“ Și auziră pre el cei 37
 doi ucenici grăind și mearseră după Iisus.
 Și întorcîndu-Se Iisus și văzînd pre ei ur- 38
 mînd Lui, zise lor: „Ce căutați?“ Iară ei
 ziseră Lui: „Ravvi, — care să zice tălmăcindu-
 se: ‘Învățătoriule’—unde mîi?“ Zise lor: 39
 „Venit și vedeți!“ Veniră și văzură unde
 mîne și lîngă El maseră în ziua aceea. Și
 ceasul era ca al zeacelea. Era Andrei, fra- 40
 tele lui Simon Petăr, unul dentru cei doi ce
 au auzit de la Ioan și au mers după El.
 Află acesta întîiu pre fratele său, pre Simon, 41
 și zise lui: „Aflat-am pre Mesia!“, care iaste
 tălmăcindu-se: Hristos. Și-l aduse pre el 42
 cătră Iisus și căutînd lui Iisus zise: „Tu ești
 Simon, feciorul lui Iona? Tu te vei chema
 Chifa“, care să înțeleage: Petăr. Iară a 43
 doao zi vru Iisus să iasă în Galilea și află
 pre Filip. Și zise lui: „Vino după Mine!“
 Și era Filip de la Vithsaida, den cetatea lui 44
 Andrei și lui Petăr. Află Filip pre Natha- 45
 nail și zise lui: „Pre Carele au scris Moisi în
 Leage și prorocii am aflat, pre Iisus, feciorul
 lui Iosif, pre Cel de la Nazaret“. Și zise 46
 lui Nathanail: „Den Nazaret poate cevaș bun
 să fie?“ Zise lui Filip: „Vino și vezi“.
 Văzu Iisus pre Nathanail venind cătră El și 47
 zise pentru el: „Vezi adevărat israiltean,
 întru carele vicleșug nu iaste“. Zise lui 48
 Nathanail: „De unde mă știi?“ Răspunse
 Iisus și zise lui: „Mai nainte decît a te striga
 Filip, fiind supt smochin te-am văzut“.
 Răspunse Nathanail și zise Lui: „Ravvi, 49
 Tu ești Fiiul lui Dumnezău? Tu ești

50 Împăratul lui Israil?“ Răspunse Iisus și zise lui: „Căci am zis ție: ‘Văzutu-te-am dede-suptul smochinului’, crezi? Mai mare decât
51 acesteia vei vedea“. Și zise lui: „Amin, amin zic voao: De-acum veți vedea ceriul deș-chis și pre îngerii lui Dumnezeu suindu-se și pogorîndu-se preste Fiiul Omului“.

CAP II

1 **S**i în ziua a treia nuntă s-au făcut în Cana Galileiului și era maica lui Iisus acolo. Și Să chemă și Iisus și ucenicii Lui la nuntă. Și sfîrșindu-se vinul, zise maica lui Iisus
2 cătră El: „Vin nu au“. Zise ei Iisus: „Ce-i Mie și ție muiare? Încă n-au venit ceasul
3 Mie“. Zise maica Lui slugilor: „Orice va zice voao, faceți!“ Și era acolo șase ciu-turi de piatră, puse după curățenia jidovilor,
4 încăpînd cîte doao sau trei măsurii. Zise lor Iisus: „Împleți ciuturile de apă!“ Și
5 le-au umplut pre eale pînă sus. Și zise lor: „Scoateți acum și aduceți arhitriclinului
6 measei!“ Și aduseră. Și deaca gustă arhitriclinul apa vin făcută, și nu știa de unde iaste, iară slugile știa, ceia ce au fost
7 cărat apa, strigă pre ginere arhitriclinul measei. Și zise lui: „Tot omul întîiu vinul
8 cel bun pune, și, cînd să vor îmbăta, atuncea pre cel mai prost. Tu ai păzit vinul cel bun
9 pînă acum“. Această începătură au fă-cut seamnelor Iisus în Cana Galileiului și au arătat mărirea Lui; și au crezut întru El uce-nicii Lui. După aceasta Să pogorî în Caper-naum El, și maica Lui, și frații Lui, și ucenicii
10 Lui, și acolo au rămas nu multe zile. Și aproape era Paștele jidovești, și Să sui în Ieru-salim Iisus. Și află în beserecă pre ceia ce vindea boi și oi și porumbi, și pre schimbători
11 șazînd. Și făcînd biciu de funi, pre toți i-au scos den beserecă, și oile și boii, și schimbătorilor le vărsă schimbul și measele
12 le surpă. Și celor ce vindea porumbi le zise: „Rîdicați acesteia de aicea, nu faceți casa Tătîne-Mieu casă de neguțitorie“. Și-ș aduseră aminte ucenicii Lui că scris
13 iaste: „Rîvnirea casei tale m-au mîncat pre mine“. Răspunseră drept aceaea jidovii și-I ziseră Lui: „Ce sămn arăți noao, că
14 acesteia faci?“ Răspunse Iisus și zise lor: „Stricați besereca aceasta, și în trei zile o
15 voi rîdica pre ea“. Deci ziseră jidovii: „46 de ani să zidi besereca aceasta, și Tu
16 în trei zile o vei rîdica pre ea?“ Iară El zicea pentru besereca trupului Său. Deci
17 cînd învise den morți, îș aduseră aminte uce-nicii Lui că aceasta zicea și crezură Scriptura
18 și cuvîntul care zise Iisus. Și cînd era în Ierusalim, la Paște, în sărbători, mulți au cre-zut în numele Lui, văzînd seamnele Lui care
19 făcea. Iară sîngur Iisus nu credea pre Sine

lor, pentru că El știa pre toți, Și că nu-I 24 trebuia ca să mărturisască cineva pentru om, pentru că El conoștea ce era în om.

CAP III

Si era un om dentru farisei, Nicodim 1 numele lui, boiaren al jidovilor. Acesta veni cătră Iisus noaptea și 2 zise Lui: „Ravvi, știm că de la Dumnezeu ai venit dascal, pentru că nimeni aceste seamne poate să le facă, carele Tu faci, de nu va fi Dumnezeu cu el“. Răspunse Iisus și zise lui: „Amin, amin zic 3 ție: de nu să va naște neștine de sus, nu poate să vază împărăția lui Dumnezeu“. Zise cătră El Nicodim: „Cum poate omul să 4 să nască, bătrîn fiind? Au poate în pîntecele maicii sale adoară să între și să nască?“ Răspunse Iisus: „Amin, amin zic ție: De nu 5 să va naște cineva den apă și den duh, nu poate să între întru împărăția lui Dumnezeu. Cea ce e făcut den trup, trup iaste, și cea 6 ce să face den duh, duh iaste. Nu te mira 7 căci am zis ție: ‘Trebuie voi să vă nașteți de sus.’ Duhul, unde va, suflă, și glasul lui 8 auzi, ce nu știi de unde vine și unde merge; așa iaste tot cel născut den duh“. Răs-punse Nicodim și zise Lui: „Cum pot să fie 9 acesteia?“ Răspunse Iisus și zise lui: 10 „Tu ești dascalul lui Israil, și acesteia nu le știi? Amin, amin zicu ție că noi care 11 știm grăim și carea am văzut mărturisim, și mărturia noastră nu o prindeți. De 12 vreme ce ceale pămîntești ziș voao, și nu le credeți, cum, de voi zice voao ceale ce-rești, le veți crede? Și nimenea nu s-au 13 suit în ceriu, fără numai Cel ce den ceriu S-au pogorît, Fiiul Omenescu, Cea ce iaste în ceriu. Și în ce chip Moisi înălță șarpele 14 în pustiiu, așa a să înălța trebuie Fiiul Omului, Ca tot cela ce creade în El să 15 nu piară, ce să aibă viață veacinică. Că 16 așa au iubit Dumnezeu lumea, cît pre Sîngur-Născut. Fiiul Lui au dat, ca tot cel ce va creade întru El să nu piară, ce să aibă 17 viață veacinică. Pentru că n-au trimis Dumnezeu pre Fiiul Lui în lume ca să judece lumea, ce ca să să mîntuiască lumea pre El. Cea ce creade în El nu să judecă, iară cela 18 ce nu creade Lui s-au judecat, căci n-au cre-zut în numele Celui Sîngur-Născut Fiiul lui Dumnezeu. Și aceasta e judecata, căci 19 Lumina au venit în lume, și au îndrăgit oa-menii mai mult întunearecul decât Lumina, pentru că era reale lucrurile lor. Pentru 20 că tot cela ce face reale uraște Lumina și nu vine cătră Lumină, ca să nu să dovedească lucrurile lui. Iară cela ce face adevărul 21 vine cătră Lumină ca să arate lucrurile lui, că în Dumnezeu sînt făcute“. După 22 aceasta veni Iisus și ucenicii Lui în pămîntul Iudeii și acolo petrecea cu ei, și

23 boteza. Și era și Ioan botezând în Enon,
aproape de Salim, căci ape multe era acolo;
24 și mergea și să boteza. Pentru că încă
25 nu era băgat în temniță Ioan. Deci să
făcu întrebare dentru ucenicii lui Ioan cu
26 jidovii pentru curățenie. Și veniră cătră
Ioan și ziseră lui: „Ravvi, Cela ce era cu
tine decindea de Iordan, de Care tu ai
mărturisit, vezi, Acesta botează, și toți vin
27 cătră El“. Răspunse Ioan și zise: „Nu
poate omul să ia nemică, de nu va fi dat lui
28 den ceriu. Voi sînguri mie mărturisiți că
am zis: ‘Nu sînt eu Hristos, ce căci trimis
29 sînt înaintea Aceluia.’ Cella ce are nevastă,
ginere iaste, iar priatenul ginerelui, lui, cela
ce stă și aude pre el, cu bucurie să bucură
pentru glasul ginerelui: deci această bucurie
30 a mea s-au umplut. Acela trebuie a să
31 adaoge, eu a mă scădea. Cella ce vine de
sus, asupra tuturor iaste, cela ce iaste den
pămînt, den pămînt iaste, și den pămînt
grăiaște. Cella ce vine den ceriu, deasupra
32 tuturor iaste. Și carea au văzut și au
grăit, aceasta mărturiseaște, și mărturia
33 Lui nimenea nu o prinde. Cella ce au
prinsu mărturia Lui, au pecetluit că Dumne-
34 zău adevărat iaste. Pentru că pre Carele
au trimis Dumnezău graiurile Lui Dumne-
zău grăiaște, pentru că nu den măsură dă
35 Dumnezău Duhul. Părintele iubeaște
pre Fiiul, și toate le-au dat în mîna Lui.
36 Cella ce creade în Fiiul are viață veacinică,
iară cela ce nu ascultă de Fiiul nu va vedea
viață, ce urgia lui Dumnezău rămîne
asupra lui“.

CAP IV

1 **D**eci deaca înțelease Domnul că au
auzit fariseii că Iisus mai mulți
ucenici face și botează decît Ioan,
2 Măcară că Iisus sîngur nu boteza,
3 ce ucenicii Lui, Lăsă pre Iudea
4 și Să duse iarăș la Galileiu. Și trebuia El
5 să treacă pren Samaria. Deci veni la o ce-
tate a Samariei chemîndu-să Sihar, aproape
de locul carele au dat Iacov lui Iosif, fiiului
6 lui. Și era acolo fîntîna lui Iacov. Deci
Iisus, ostenit fiind de călătorie, șădea așa
7 la fîntînă. Era ca la al șaselea ceas. Veni
muiare den Samaria să scoată apă. Zise ei
8 Iisus: „Dă-Mi să beau“. Pentru că uce-
nicii Lui s-au fost dus în cetate ca să cumpere
9 bucate. Zise-I dară Lui muiarea samari-
neana: „Cum Tu, jidov fiind, de la mine ceri
să beai, fiind muiare samarineancă?“ Pentru
că n-au a face jidovii cu samarineanii-
10 Răspunse Iisus și zise ei: „De ai ști darul lui
Dumnezău și Cine iaste Cella ce-ți zice ție
‘Dă-Mi să beau’, tu ai fi cerșut de la El, și ar
11 fi dat ție apă vie. Zise Lui muiarea:
„Doamne, nici ciutură ai, și puțul iaste
adîncu; de unde dară ai apă cea vie?
12 Au Tu mai mare ești de tatăl nostru, Iacov,

carele au dat noao fîntîna, și el dentru ea
au băut, și fiii lui, și dobitoacele lui?“
Răspunse Iisus și zise ei: „Tot cela ce va bea 13
den apa aceasta, iară va însătoșa; Iară 14
carele va bea den apa carea Eu voiu da lui,
nu va însetoșa în veac, ce apa carea Eu voiu
da lui să va face întru el izvor de apă săltă-
toare în viață veacinică“. Zise cătră El 15
muiarea: „Doamne, dă-m aceasta apă ca să
nu însătoșezu, nici să viu aici să scoțu“.
Zise ei Iisus: „Pasă de strigă pre bărbatul 16
tău și vino aicea“. Răspunse muiarea și 17
zise: „N-am bărbat!“ Zise ei Iisus: „Bine ai
zis că ‘Bărbat n-am’, Pentru că cinci bār- 18
bați ai avut, și acum pre carele ai nu iaste
ție bărbat. Aceasta adevărat ai grăit“.
Zise Lui muiarea: „Doamne, văz că proroc 19
ești Tu. Părinții noștri în muntele acesta 20
s-au închinat, și voi ziceți că în Ierusalim
iaste locul unde să cade a să închina“.
Zise ei Iisus: „Muiare, creade-Mă că va veni 21
ceas cînd nice în mîgura aceasta, nice în
Ierusalim vă veți închina Părintelui. Voi 22
vă închinați căruia nu știți, noi ne închinăm
Căruia știm, că mîntuirea den jidovi iaste.
Ce vine ceas, și acum iaste, cînd cei adevărați 23
închinători închina-se-vor Părintelui, cu duh
și cu adevăr, pentru că și Tatăl pre aceștea
cearcă, pre ceia ce să închină Lui. Duh e 24
Dumnezău, și cei ce să închină Lui, cu duh și
cu adevăr trebuie a să închina“. Zise Lui 25
muiarea: „Știu că Mesia vine, Cel ce să chea-
mă Hristos; cînd va veni Acela, va vesti noao
toate“. Zise-i ei Iisus: „Eu sînt, Cella ce 26
grăiesc ție“. Și spre aceasta veniră uce- 27
nicii Lui și să mirară că cu muiarea grăia.
Iară nimenea nu zicea: „Ce cerci? au „Ce
grăiești cu dînsa?“ Deci lăsă ciutura ei 28
muiarea și mearse în cetate și zise oameni-
lor: „Ia păsați de vedeți om carele au zis 29
mie cîte am făcut; nu cumva acesta iaste
Hristos?“ Ieșiră drept aceaea den cetate 30
și veniia cătră El. Iară întru dînșii întreba 31
pre El ucenicii zicînd: „Ravvi, mîncă“.
Iară El zise lor: „Eu mîncare am să mă- 32
nînc carea voi nu o știți“. Deci zicea ucenicii
întru dînșii: „Să nu-i fie adus cineva să 33
mînînce?“ Zise lor Iisus: „Mîncarea Mea 34
iaste ca să fac voia Celuia ce M-au trimis
pre Mine și să săvîrșescu lucrul Lui. Au 35
nu voi ziceți că încă patru luni sînt și seceră-
tura vine? Iată, zic voao: Rădicați ochii
voștri și vedeți țarinile, că albe sînt cătră
secerătură acum. Și cel ce seaceră plată 36
ia și adună roadă în viață veacinică, ca și
cel ce samănă împreună să să bucure, și cel ce
seaceră. Pentru că întru aceasta cuvîntul 37
iaste cel adevărat că: ‘Altul iaste cela ce samă-
nă și altul cela ce seaceră’. Eu am trimis 38
pre voi să secerăți carea voi n-ați ostenit,
alții au ostenit, și voi în osteneala lor ați
întrat“. Și den cetatea aceaea mul- 39

40 și au crezut întru El den samariteani, pentru
 cuvîntul muerii mărturisit că: „Au zis mie
 41 toate cîte am făcut“. Și după ce veniră
 cătră El, samariteanii îl ruga pre El să ră-
 42 mîie la ei. Și rămase acolo doao zile. Și
 cu mult mai mult au crezut pentru cuvîntul
 43 Lui. Și muerii zicea că: „Nu vom mai
 creade pentru graiul tău, că noi am auzit și
 știm că Acesta iaste adevărat Mîntuitorul
 44 lumii, Hristos“. Iară după ceale doao
 zile ieși de acolo și Să duse în Galilea.
 45 Pentru că sîngur Iisus au mărturisit că pro-
 rocul în moșia lui cinste nu are. Deci
 cînd veni la Galilea, au priimit pre El galile-
 46 ianii, toate vîzînd cîte au făcut în Ierusalim,
 la sîrbătoare. Și veni Iisus iarăș în Cana
 Galileii, unde au făcut apa vin. Și era oare-
 carele împărătesc, al căruia fiiul bolia în
 47 Capernaum. Acesta auzînd că Iisus au
 venit den Iudea în Galilea, să duse la El și
 întreba pre El ca să Să pogoare și să vindece
 48 pre fiiul lui, pentru că era să moară. Și
 zise drept aceaea Iisus cătră el: „De nu veți
 vedea seamne și minuni, nu veț creade“.
 49 Zise cătră El împărătescul: „Doamne, po-
 goară-Te mai nainte de ce va muri copilul
 50 meu“. Zise lui Iisus: „Pasă, fiiul tău
 trăiaște“. Și crezu omul cuvîntul carele-i
 51 zise lui Iisus, și mergea. Și iată, el pogo-
 rîndu-se, slugile lui întimpinară pre El și
 spuseră zicînd că: „Copilul tău trăiaște!“
 52 Deci întreba de la ei ceasul întru carele i-au
 fost mai alinat. Și ziseră lui că: „Ieri, în cea-
 sul a șaptea, au lăsat pre el fierbinteala“.
 53 Deci conosciu tatăl că într-acei ceas au fost,
 întru carele au zis lui Iisus că: „Fiiul tău tră-
 54 iaște!“ Și crezu el și casa lui toată. Aces-
 ta iarăș al doilea semn au făcut Iisus, venind
 den Iudea în Galilea.

CAP V

1 **D**upă aceasta era sîrbătoare a jido-
 vilor și Să sui Iisus în Ierusalim.
 2 Și iaste în Ierusalim, preste A oilor,
 scăldătoare carea să cheamă ovre-
 iaște Vithezda, 5 bolte avînd.
 3 Întru aceastea zăcea mulțime multă dentru
 cei ce bolia, orbi, șchiopi, uscați, așteptînd
 4 clătirea apei. Pentru că înger pogorîia
 după vreamă, la scăldătoare, și turbura apa.
 Deci cel ce întra întîiu, după turburarea apei,
 sînătos să făcea, ori de ce boală vrea fi cu-
 5 prins. Și era oarecarele om acolo, 38 de
 6 ani avînd întru boală. Pre acesta vîzîndu-l
 Iisus zăcînd, și conosciînd că multă vreamă
 7 are, zise lui: „Vei să fii sînătos?“ Răs-
 punse Lui cel ce bolia: „Doamne, om nu
 am ca, cînd să va turbura apa, să mă puie în
 scăldătoare, ce întru cît viu eu, altul mai
 8 nainte de mine să pogoră“. Zise-i lui
 Iisus: „Scoală-te, rîdică patul tău și îmblă“.
 9 Și îndată fu sînătos omul, și rîdică patul

lui și îmbla. Și era sîmbătă într-acea zi.
 Deci zicea jidovii celui vindecat: „Sîmbătă 10
 iaste, nu iaste slobod ție să rîdici patul“.
 Răspunse lor: „Cela ce au făcut pre mine 11
 sînătos, Acela mi-au zis: ‘Rîdică-ți patul și
 îmblă’“. Și-l întrebară drept aceaea pre 12
 el: „Cine iaste omul cela ce au zis ție:
 ‘Rîdică patul tău și îmblă?’“ Iară cel 13
 ce s-au vindecat nu știa cine iaste, pentru
 că Iisus s-au abătut, gloată fiind în loc.
 După aceasta află pre el Iisus în besearecă 14
 și-i zise lui: „Vezi, sînătos te-ai făcut, să
 nu mai greșăști, ca nu ceva mai rău ție să
 să facă“. Duse-se omul și vestiia jidovi- 15
 lor că Iisus iaste Cela ce l-au făcut pre el
 sînătos. Și pentru aceaea gonii pre 16
 Iisus jidovii și cerca pre El să-L omoară,
 căci aceastea le făcea sîmbăta. Iară Iisus 17
 au răspuns lor: „Părintele meu pînă acum
 lucrează, și Eu lucrez“. Pentru aceaea 18
 dară mai mult cerca jidovii să-L omoară,
 căci nu numai dezlega sîmbăta, ce și Tată
 a Lui zicea pre Dumnezău, tocma pre Dîn- 19
 sul făcînd cu Dumnezău. Deci răspunse
 Iisus și zise lor: „Amin, amin zic voao: Nu
 poate Fiiul să facă de la Dînsul nemică,
 de nu va vedea ceva pre Tatăl făcînd, pentru
 că ceale ce ar face Acela, acealea și Fiiul
 20 așijderea face. Pentru că Tatăl iubeaște
 pre Fiiul și toate arată Lui, ceale ce face
 El, și mai mari lucruri decît aceastea va
 arăta Lui, ca voi să vă mirați. Pentru că 21
 în ce chip Tatăl scoală pre morți și-i face
 vii, așa și Fiiul, pre carii va, îi face vii.
 Pentru că nici Tatăl judecă pre nimenea, ce 22
 judecata toată o au dat Fiiului, Ca toți 23
 să cinstească pre Fiiul, în ce chip cinstescu
 pre Tatăl. Cela ce nu cinsteaște pre Fiiul nu
 cinsteaște pre Tatăl, pre Cela ce L-au trimis
 pre El. Amin, amin zic voao că cela ce 24
 cuvîntul Meu aude și creade pre Cela ce
 M-au trimis, are viață veacinică, și la jude-
 cată nu vine, ce s-au mutat den moarte în
 viață. Amin, amin zic voao că vine ceas, 25
 și acum iaste, cînd cei morți vor auzi glasul
 Fiiului lui Dumnezău, și cei ce vor auzi vor
 trăi. Pentru că în ce chip Părintele are 26
 viață întru El, așa au dat și Fiiului viață să
 aibă întru El; Și biruință îi deade Lui, 27
 și judecată a face, căci Fiiul Omului iaste.
 Nu vă mirați de aceasta, căci vine ceas întru 28
 care toți cei den mormînturi vor auzi glasul
 Lui, Și vor ieși cei ce au făcut ceale bune 29
 întru înviere de viață, iară cei ce ceale reale
 au făcut, întru înviere de judecată. Nu 30
 pociu Eu să facu de la Mine nimica; după
 cum auzu, judecu, și judecata Mea direaptă
 iaste, căci nu cercu voia Mea, ce voia Părinte-
 lui Celui ce M-au trimis. De voiu mărturisi 31
 Eu pentru Mine, mărturia Mea nu iaste
 adevărată.

32 Altul iaste cela ce mărturiseaște pentru Mine și știu că adevărată iaste mărturia
 33 carea mărturiseaște pentru Mine. Voi ați trimis cătră Ioan, și au mărturisit cu adevă-
 34 rat. Iară Eu nu de la om mărturia iau, ce
 35 aceastea zic ca voi să vă mîntuiți. Acela era luminătorul cela ce ardea și lumina,
 iară voi ați vrut să vă bucurați cătră un
 36 ceas întru lumina lui. Iară Eu am mărturie mai mare decît Ioan, pentru că lucrurile care au dat Mie Părintele ca să le săvîrșescu pre eale, acesteăș lucrure carele Eu facu, mărturisescu pentru Mine că Părintele
 37 M-au trimis. Și Părintele cela ce M-au trimis pre Mine, Acesta au mărturisit pentru Mine. Nici glasul Lui n-ați auzit niciodini-
 38 oară, nici chipul Lui ați văzut. Și cuvîntul Lui nu-l aveți rămîind întru voi, căci pre Carele au trimis Acela, voi pre El nu creadeți.
 39 Cercetați Scripturile, căci voao vă să pare întru eale viață veacinică a avea. Și acealea sînt cealea ce mărturisescu pentru Mine.
 40 Și nu veți să veniți cătră Mine ca viață să aveți. Mărire de la oameni nu iau;
 42 Ce am cunoscut pre voi că dragostea lui Dumnezeu nu aveți întru voi. Eu am venit întru numele Părintelui Mie, și pre Mine nu Mă luați; de va veni altul întru numele
 44 Său, pre acela veți lua. Cum puteți voi să creadeți, mărire dentru voi luînd, și mărirea cea de la unul Dumnezeu nu o cercați?
 45 Nu vă să pară că Eu voiu pîrî pre voi cătră Părintele. Iaste cela ce pîrăște pre voi
 46 Moisi, în carele voi nădejuți. Pentru că de-ați creade lui Moisi, creadere-ați și
 47 Mie, că pentru Mine acela au scris. Iară de nu creadeți cărțile lui, cum graiurile Meale veț creade?“

CAP VI

1 **L**upă aceasta Să duse Iisus decinde de marea Galileii, a Tiveriadei.
 2 Și mergea după El gloată multă, căci vedea seamnele Lui, care le făcea la cei bolnavi. Și Să sui
 3 în munte Iisus și acolo șadea cu ucenicii Lui.
 4 Și era aproape Paștele, sărbătoarea jidovilor. Deci rădicînd Iisus ochii și văzînd
 5 că multă gloată vine cătră El, zise cătră Filip: „De unde vom cumpăra pîini, ca să
 6 mănînce aceștea?“ Și aceasta zicea, ispitind pre el, pentru că El știa ce vrea să facă.
 7 Răspunse-I Lui Filip: „De 200 de dinari pîini nu vor ajunge lor, ca fieștecarele dentru ei
 8 cîte puțin să ia“. Zise Lui unul dentru ucenicii Lui, Andrei, fratele lui Simon Petăr:
 9 „Iaste un copil aici carele are cinci pîini de orzu și doi pești. Ce aceastea ce sînt la
 10 atîtea?“ Și zise Iisus: „Faceț pre oameni să șază“. Și era iarbă multă în locul acela. Deci șazură oamenii, pre număr ca vro

cinci mii. Și luo pîinile Iisus și, multă- 11
 mind, împărți ucenicilor, și ucenicii celor
 ce șadea; așijderea și den pești, cît vrea. Iară deaca să săturară, zise ucenicilor Lui: 12
 „Adunaț bucățile ce au prisosit, ca să nu piară ceva“. Deci adunară și umplură 13
 12 coșnițe de bucăți den ceale 5 pîini de orz, carele au rămas celor ce au mîncat. Deci oamenii, văzînd semnul carile au făcut 14
 Iisus, zicea că Acesta iaste adevărat Prorocul, Cela ce vine în lume. Deci Iisus cunos- 15
 cînd că vor să vie și să-L apuce pre El ca să-L facă pre El împărat, Să depărtă iarăș la munte, El sîngur. Și deaca să făcu seară, 16
 să pogorîră ucenicii Lui la mare. Și în- 17
 trînd în vas, veniră decindea de mare, la Capernaum. Și, iată, întunearec să făcea și nu venise cătră ei Iisus. Și suflînd vînt 18
 mare, marea să rădica. Deci vîslindu ei 19
 ca vreo 25 au 30 de stadii, văd pre Iisus umblînd pre mare și, aproape de vas făcîndu-Se, să și înfricoșară. Iară El zise 20
 lor: „Eu sînt, nu vă teamereți“. Vrea di- 21
 rept aceaea să-L ia pre El în vas, și îndată vasul sosi la pămîntul la care să siliia ei. A doao zi gloata, carea sta decindea de marea, 22
 văzînd că alte vășcioare nu era acolo fără numai unul, întru carele au intrat ucenicii Lui, și căci n-au intrat cu ucenicii Lui Iisus în vășcior, ce sînguri ucenicii Lui să duseră. Și alte vășcioare au venit, de la Tiveriada, 23
 aproape de locul unde au mîncat pîinea, bine-mulțămînd Domnului. Deci cînd au 24
 văzut gloata că Iisus nu iaste acolo, nici ucenicii Lui, au intrat ei în vase și veniră în Capernaum cercînd pre Iisus. Și aflîndu-L pre El decindea de mare, ziseră lui: 25
 „Ravvi, cînd ai sosit aici?“ Răspunse 26
 Iisus și zise: „Amin, amin zic voao: Pre Mine Mă cercaț nu căci ați văzut seamne, ce căci aț mîncat den pîini și v-aț săturat. Lucraț 27
 nu mîncarea ceaea ce piare, ce mîncarea ceaea ce rămîne în viața veacinică, care Fiiul Omului voao va da, pentru că pre Acesta Dumnezeu Tatăl L-au pecetluit“. Deci 28
 ziseră cătră El: „Ce să facem ca să lucrăm lucrurile lui Dumnezeu?“ Răspunse Iisus 29
 și zise lor: „Acesta iaste lucrul lui Dumnezeu, ca să creadeț în Carele au trimis Acela“. Deci ziseră Lui: „Dar ce semn faci ca să vedem și să creadem Ție? Ce lucrezi? Pă- 30
 rinții noștri au mîncat mana în pustiu, precum iaste scris, pîine den ceriu au dat lor să mănînce“. Deci zise lor Iisus: „Amin, amin 32
 zic voao: Nu Moisi au dat voao pîinea den ceriu, ce Părintele Mie dă voao pîinea den ceriu cea adevărată. Pentru că pîinea lui 33
 Dumnezeu iaste ceaea ce să pogoară den ceriu și viață dă lumii“. Deci ziseră 34
 cătră El: „Doamne, pururea ne dă noao pîinea aceasta?“ Și zise lor Iisus: 35

„Eu sînt pîinea vieții; cela ce vine cîtră Mine nu va flămînzi și cela ce creade în Mine nu va însetoșa niceodată. Ce am zis voao că aț și văzut pre Mine, și nu creadeț. Pre tot care-M va da Mie Părintele, cîtră Mine va veni, și pre cela ce vine cîtră Mine nu-l voi scoate afară. Căci M-am pogorît den ceriu nu ca să fac voia Mea, ce voia Celui ce M-au trimis pre Mine. Și aceasta iaste voia Părintelui Celui ce M-au trimis pre Mine, ca tot ce Mi-au dat Mie, să nu pierz de la El, ce să-l înviez în ziua cea de apoi. Și aceasta iaste voia Celui ce M-au trimis, ca tot cel ce va vedea pre Fiiul și va creade întru El va avea viață veacinică și voi învia pre el Eu în ziua cea de apoi“. Deci răpștia jidovii pentru El căci zise: „Eu sînt pîinea ceaea ce au pogorît den ceriu“, și zicea: „Au nu iaste Acesta Iisus, feciorul lui Iosif, Căruia noi știm pre tată-Său și pre mumă-Sa? Cum dară zice Acesta că ‘Den ceriu Am pogorît?’“. Deci răspunse Iisus și zise lor: „Nu răpșitiț unii spre alții. Nimenea nu poate să vie cîtră Mine de nu-l va trage pre el Tatăl, Cel ce M-au trimis pre Mine, și Eu voi scula pre el în ziua cea de apoi. Iaste scris întru proroci: ‘Și vor fi toți învățați lui Dumnezeu’; deci tot cela ce au auzit de la Părintele și au învățat, vine cîtră Mine. Nu doară că pre Tatăl cineva L-au văzut, fără numai Cela ce iaste de la Dumnezeu, Acela au văzut pre Tatăl. Amin, amin zic voao: Cela ce creade în Mine are viață veacinică. Eu sînt pîinea vieții. Părinții voștri au mîncat mana în pustiu, și au murit. Aceasta e pîinea cea ce pogoară den ceriu, ca să mînce neștine dentr-însa, și să nu moară. Eu sînt pîinea cea vie, ceaea ce den ceriu au pogorît. Cine va mînce dentr-această pîine va trăi în veac. Și pîinea carea Eu voi da, trupul Mieu iaste, carele Eu îl voi da pentru viața lumii“. Deci să prigoniia jidovii întru dînșii, zicînd: „Cum poate Acesta noao să-Ș dea trupul să-l mîncăm?“ Deci zise lor Iisus: „Amin, amin zic voao: De nu veț mînce trupul Fiiului Omenesc și veț bea sîngele Lui, nu aveț viață întru voi. Cela ce mîncă trupul Mieu și bea sîngele Mieu are viață veacinică, și Eu îl voi învia pre el în ziua cea de apoi. Pentru că trupul Mieu, adevărat iaste mîncare, și sîngele Mieu adevărat iaste băutură. Cela ce mîncă trupul Mieu și bea sîngele Mieu, întru Mine rămîne, și Eu întru el. În ce chip M-au trimis Părintele cel viu, și Eu trăiesc pentru Părintele, și cela ce Mă mîncă, și acela va trăi pentru Mine. Aceasta iaste pîinea cea ce au pogorît den ceriu, nu după cum au mîncat părinții voștri manna, și au murit, ci cela ce mîncă pîinea aceasta trăi-va în veac“. Aceastea au zis în adunare, învățînd în Capernaum.

Deci mulți auzînd den ucenicii Lui, ziseră: „Greu iaste cuvîntul acesta; cine poate să-l auză pre el?“ Iară știînd Iisus întru dînșul că cîrtesc pentru aceasta ucenicii Lui, zise lor: „Aceasta vă smintește pre voi? Dară de veț vedea pre Fiiul Omului suindu-Se unde era mai nainte? Duhul iaste carele face viață, trupul nu folosește nemică. Graiurile carele Eu grăiesc voao duh sînt și viață sînt. Ce sînt dentru voi oarecarii cari nu cred“. Pentru că știia de-nceput cari sînt ceia ce nu cred și cine iaste cela ce va să-L vînză pre El. Și zicea: „Pentru aceaea am grăit voao, căci nimenea nu poate să vie cîtră Mine, de nu va fi lui dat de la Părintele Mieu“. Dentru aceasta mulți s-au dus den ucenicii Lui îndărăpt și nu mai umbla cu El. Deci zise Iisus celor 12: „Au și voi veți să vă duceț?“ Răspunse drept aceaea Lui Simon Petr: „Doamne, cîtră cine ne vom duce? Graiuri de viață veacinică ai. Și noi am crezut și am cunoscut că Tu ești Hristos, Fiiul lui Dumnezeu Celui viu“. Răspunse lor Iisus: „Au nu Eu pre voi, pre acești 12, am ales, și dentru voi unul diavol iaste?“ Și zicea de Iuda al lui Simon Iscariotul, pentru că acesta vrea să-L vînză pre El, unul fiind den cei 12.

CAP VII

i umbla Iisus după aceastea în Galileea, pentru că nu vrea în Iudea să umble, căci cerca pre El jidovii să-L omoară. Și era aproape sărbătoarea jidovilor, facerea de colibi. Deci ziseră cîtră El frații Lui: „Mută-Te de aicea și pasă în Iudea, ca și ucenicii Tăi să vază lucrurile Tale carele faci. Pentru că nimenea întru ascuns cevaș face, și caută el a fi întru fățișare. Deaca faci aceastea, arată-Te pre Tine lumii“. Pentru că nici frații Lui credea întru El. Deci zise lor Iisus: „Vreamea Mea încă n-au venit, iară vreamea voastră pururea iaste gata. Nu poate lumea să urască pre voi, iară pre Mine uraște, căci Eu mărturisesc pentru ea că lucrurile ei reale sînt. Voi suiți-vă la sărbătoarea aceasta; Eu încă nu M-oiu sui la sărbătoarea aceasta, căci vreamea Mea încă nu s-au plinit“. Și aceastea zicînd lor, rămase în Galilea. Și deaca să suiră frații Lui, atuncea și El Să sui la sărbătoare nu aiavea, ce can pre ascuns. Deci jidovii îl cerca pre El în sărbătoare și zicea: „Unde iaste Acela?“ Și răpștire multă era pentru El întru gloate. Unii zicea că iaste bun, iară alții zicea ba, ce înșală gloata. Însă nimenia de față nu grăia pentru El, pentru frica jidovilor. Și iată, fiind mijlocul sărbătorii, Să sui Iisus în besearcă și învăța. Și să mira jidovii, zicînd: „Cum Acesta carte știe, fiind neînvățat?“ Răspunse lor 16

Iisus și zise: „A Mea învățătură nu iaste a Mea, ce a Celuia ce M-au trimis pre Mine.
 17 De va vrea neștine voia Lui să facă, conoaște-va pentru învățătură care iaste de la
 18 Dumnezeu, au Eu de la Mine grăiesc. Cela ce grăiaște de la el, mărirea lui cearcă, iară
 cea ce cearcă mărirea celui ce au trimis pre el, acesta adevărat iaste, și nedireptate
 19 întru el nu iaste. Au nu Moisi au dat voao Leage? Și nimenea dentru voi face Leagea.
 20 Ce mă cercați să mă omorâți?“ Răspunse gloata și zise: „Drac ai. Cine te cearcă să te
 21 omoară?“ Răspunse Iisus și zise lor: „Un lucru am făcut și toți vă mirați.
 22 Pentru aceea Moisi au dat voao obrezania, nu că de la Moisi iaste, ce de la părinți, de
 23 obrezuiți și sîmbăta om. De ia obrezania omul sîmbăta, ca să nu se dezleage Leagea
 lui Moiseiu, pre Mine vă scîrbiți că pre tot
 24 omul sănătos l-am făcut sîmbăta? Nu judecați în fățarie, ce cea direaptă judecată
 25 judecați“. Deci zicea unii den ierusalimiteani: „Au nu iaste Acesta pre Carele cearcă
 26 să omoară? Și, vezi, de față grăiaște, și nimică Lui nu-i zic. Nu cumva cu adevărat
 au conoscut boiarii că Acesta iaste adevărat
 27 Hristos? Ce pre Acesta îl știm de unde iaste, iară Hristos, cînd vine, nimenea nu
 28 conoaște de unde iaste“. Deci strigă în besearcă, învățînd Iisus și zicînd: „Și pre
 Mine Mă știți și de unde sînt; și de la Mine n-am venit, ce iaste adevărat Cela ce au trimis
 pre Mine, pre Carele voi nu-L știți.
 29 Iară Eu știu pre El, căci de la Dînsul sînt și El M-au trimis“. Deci cerca pre El să-L
 30 prinză, și nimenea n-au pus preste El mîna, căci încă nu venise ceasul Lui. Și mulți
 31 den gloată au crezut în El și zicea că: „Hristos, cînd va veni, au doară mai multe
 seamne decît acestea va face, carele Acesta au făcut?“ Auziră fariseii gloata cîrtind
 32 pentru El acestea și trimiseră arhieriei slugi ca să-L prinză pre El. Deci zise
 33 Iisus: „Încă puțină vreme cu voi sînt, și merg cătră Cela ce au trimis pre Mine.
 34 Cerca-Mă-veți și nu Mă veți afla, și unde sînt Eu, voi nu puteți să mergeți“. Deci
 35 ziseră jidovii întru dînșii: „Unde Acesta va să meargă, că noi nu-L vom afla pre El? Au în
 răsipirea elinilor va să meargă și să înveațe pre elini? Carele iaste cuvîntul acesta carele
 36 au zis: ‘Cerca-Mă-veți și nu Mă veți afla, și unde Eu sînt, voi nu puteți să mergeți?’“
 37 Iară în ziua cea de apoi cea mare a sărbătorii sta Iisus și striga zicînd: „De iaste neștine
 38 însetoșat, vie cătră Mine și să bea. Cela ce creade în Mine, după cum au zis Scriptura,
 rîuri den pîntecele lui vor cură, de apă vie“. Și aceasta zise pentru Duhul Carele era să ia
 39 ceia ce cred întru El. Pentru că încă nu era Duh Sfînt, căci Iisus încă nu Să slăvise. Deci

mulți den gloate, auzind cuvîntul, zicea: „Acesta iaste adevărat Prorocu“. Alții zicea: „Acesta iaste Hristos“. Iară alții zicea: 41
 „Au doară den Galilea Hristos vine? Au 42
 nu Scriptura au zis că den sementia lui David și den satul Vithleaemul, unde era David, Hristos vine?“ Deci despărțire să făcu 43
 întru gloate pentru El. Iară unii vrea 44
 dentru ei să-L prinză pre El, ce nimenea n-au pus preste El mînilor. Deci veniră 45
 slugile cătră arhieriei și farisei și ziseră lor aceia: „Pentru căci nu L-ați adus pre el?“ Răspunseră slugile: „Niciodinioară așa au 46
 grăit om ca Omul Acesta“. Deci răspunseră lor fariseii: „Au și voi v-ați înșălat? Au doară cineva dentru boiarii au crezut 48
 întru El au dentru farisei? Ce gloata 49
 aceasta, carea nu știe Leagea, blestemați sînt!“ Zise Nicodim cătră ei, cela ce au 50
 venit noaptea la El, unul fiind dentru ei: „Au Leagea noastră judecă pre om de nu va 51
 auzi de la el mai nainte și va cunoaște ce va face?“ Răspunsără și zisără lui: „Au și 52
 tu den Galilei ești? Cearcă și vezi că proroc den Galilea nu s-au sculat“. Și mergea 53
 fieștecarele la casa lui.

CAP VIII

Iară Iisus mergea în Muntele Maslinilor. Și la mînece iarăș venia în besearică și tot norodul venia cătră El; și șazănd, învăța pre ei. Și adusără cărturarii și fariseii 3
 cătră Dînsul muiare, în preacurvie fiind prinsă, și puindu-o pre ea în mijloc, Zisără Lui: „Dascale, aceasta muiare s-au 4
 prinsu așa de față preacurvindu-se; Iară 5
 în Leage Moisi noao au poruncit unile ca acestea a să ucide cu pietri. Deci tu ce zici?“ Și aceasta zicea ispitind pre El ca să poată 6
 să-L hulească pre El. Iară Iisus jos plecîndu-Se, cu deagetul scriia în pămînt, nebăgînd în samă lor. Iară deaca-L întetia 7
 întrebînd pre El, rădicîndu-Să zise cătră ei: „Cel nepăcătos dentru voi întiu cu piatra 8
 asupra ei să lovească“. Și iarăș jos plecîndu-Să, scriia în pămînt. Iară ei auzind 9
 și de știința lor muștrîndu-se, ieșia unul cîte unul, începînd de la cei bătrîni pînă la cei de apoi, și rămase sîngur Iisus, și muiarea în mijloc fiind. Și sculîndu-Să Iisus și 10
 pre nimenea văzînd afară den muiare, zise ei: „Muiare, unde sînt aceia pîrșii tăi? Nimenea nu te-au osîndit?“ Iară ea zise: 11
 „Nimeni, Doamne!“ Și zise ei Iisus: „Nici Eu te osîndescu, pasă și să nu mai greșăști“. Deci iarăș Iisus lor au grăit zicînd: „Eu 12
 sînt Lumina lumii, cela ce urmează Mie nu va umbla întru întunearec, ce va avea lumina vieții“. Deci ziseră Lui fariseii: „Tu pentru Tine mărturisești, mărturia Ta nu iaste adevărată“. Răspunse 14
 Iisus și zise lor: „Măcară ca Eu măr-

turisescu pentru Mine, adevărată iaste mărturia Mea, căci știu de unde am venit și unde mergu. Voi nu știți de unde vii și unde mergu. Voi după trup judecați, Eu nu judec nici pre unul. Și de voi judeca Eu, judecata Mea adevărată iaste, căci singur nu sînt, ce Eu și Părintele Cela ce M-au trimis pre Mine. Și în Leagea voastră scrisu-s-au că a doi oameni mărturia adevărată iaste. Eu sînt Cela ce mărturisescu pentru Mine, și mărturisește pentru Mine Părintele Cela ce au trimis pre Mine. Deci zicea Lui: „Unde iaste Tatăl Tău?” Răspunse Iisus: „Nici pre Mine știți, nici pre Tatăl Meu; de ați ști pre Mine, și pre Părintele Meu ați ști”. Acestea graiuri au grăit Iisus în gazofilachie, învățînd în besearică; și nimenile nu L-au prinsu pre El, căci încă nu venise ceasul Lui. Deci zise iară lor Iisus: „Eu mergu, și Mă veți cerca, și în păcatul vostru veți muri. Unde Eu Mă duc, voi nu puteți să veniți”. Deci zicea jidovii: „Cîndai să nu Să omoară pre Sine, căci zice: ‘Unde Eu Mă duc, voi nu puteți să mergeți’”. Și zise lor: „Voi dentru ceale de jos sînteți, Eu den ceale de sus sînt. Voi den lumea aceasta sînteți, Eu nu sînt den lumea aceasta. Deci zis-am voao că veți muri întru păcatele voastre, pentru că, de nu veți creade că Eu sînt, veți muri în păcatele voastre”. Deci zicea Lui: „Tu cine ești?” Și zise lor Iisus: „Începătura, căci și grăiescu voao. Multe am pentru voi a grăi și a judeca, ce Cela ce au trimis pre Mine adevărat iaste, și Eu ceale ce am auzit de la El, aceastea zic în lume”. Nu cunoscură că pre Tatăl zicea lor. Deci zise lor Iisus: „Cînd veți înălța pre Fiiul Omului, atuncea veți cunoaște că Eu sînt și de la Mine nu fac nemica, ce în ce chip au învățat pre Mine Părintele Meu, aceastea grăiescu. Și Cel ce au trimis pre Mine cu Mine iaste, n-au lăsat pre Mine singur Părintele, că Eu ceale plăcute Lui facu pururea”. Aceastea El grăind, mulți au crezut întru El. Deci zicea Iisus cătră jidovii ceia ce au crezut întru El: „De veți rămînea voi în cuvîntul Meu, adevărat uce-nici Mie-M sînteți. Și veț cunoaște adevărul, și adevărul va mîntui pre voi”. Răspunseră lui: „Sămînța lui Avraam sîntem și nimănu n-am slujit niciodinioară. Cum Tu zici că ‘Slobozi veți fi’”. Răspunse lor Iisus: „Amin, amin zic voao, că tot cela ce face păcatul, rob iaste păcatului. Iară robul nu rămîne în casă în veac; Fiiul rămîne în veac. Deci de va mîntui pre voi Fiiul, cu adevărat slobozi veț fi. Știu că sămînța lui Avraam sînteț, ce cercați să Mă omoriți, căci cuvîntul Meu nu încape în voi. Eu ceale ce am văzut lîngă Tatăl-Meu grăiescu; deci

și voi carea aț văzut lîngă tatăl vostru faceți”. Răspunseră și ziseră Lui: „Părintele nostru Avraam iaste”. Zise lor Iisus: „De ați fi feciori lui Avraam, lucrurile lui Avraam aț face. Iară acum cercați să Mă omoriți, pre Om carele adevărul voao am grăit, Carele am auzit de la Dumnezău. Aceasta Avraam n-au făcut. Voi faceț lucrurile părintelui vostru”. Deci ziseră Lui: „Noi den curvie nu ne-am născut, pre un părinte avem: pre Dumnezău”. Zise lor Iisus: „De ar fi Dumnezău Părinte voao, doară M-aț iubi pre Mine, pentru că Eu de la Dumnezău am venit și vii, pentru că nici de la Mine am venit, ce Acela M-au trimis. Pentru ce graiul Meu nu-l cunoașteț? Nu puteț să auziți cuvîntul Meu? Voi den tatăl diavolului sînteți și pohtele tatălui vostru veț să faceț. Acela ucigătoriu de oameni era de-nceput și întru adevăr n-au stătut, căci nu iaste adevăr întru el. Cînd grăiaște minciuna, dentru ale sale grăiaște, căci mincinos iaste și tatăl lui. Iară Eu căci adevărul zic, nu creadeț Mie. Care dentru voi Mă muștră pentru păcat? Iară de adevărul grăiescu, pentru ce voi nu creadeț Mie? Cela ce iaste de la Dumnezău, graiurile lui Dumnezău aude; pentru aceaea voi nu auziți, căci de la Dumnezău nu sînteți”. Deci răspunseră jidovii și ziseră Lui: „Au nu bine zicem noi că samaritean ești Tu și drac ai?” Răspunse Iisus: „Eu drac nu am, ce cinstescu pre Părintele Meu, și voi necinstiț pre Mine. Iară Eu nu cercu mărirea Mea. Iaste cela ce cearcă și judecă. Amin, amin zic voao: De va neștine cuvîntul Meu păzi, moarte nu va vedea în veac”. Deci ziseră lui jidovii: „Acum am cunoscut că drac ai. Avraam au murit și prorocii, și Tu zici: ‘De va neștine cuvîntul Meu păzi, nu va gusta moarte în veac’. Au Tu mai mare ești decît părintele nostru Avraam, carele au murit, și prorocii au murit; cine Te faci Tu pre Tine?” Răspunse Iisus: „De voiu mări Eu pre Mine, mărirea Mea nemică nu iaste. Iaste Tatăl Meu Cela ce măreaște pre Mine, pre Carele voi ziceț că de iaste voao Dumnezău. Și nu L-aț cunoscut pre El, iară Eu știu pre El; și de voiu zice că nu-L știu pre El, voi fi aseamene cu voi mincinos, ce știu pre El și cuvîntul Lui păzescu. Avraam, părintele vostru, s-au bucurat ca să vază ziua Mea, și văzu și să bucură”. Deci ziseră jidovii cătră el: „50 de ani încă nu ai, și pre Avraam ai văzut?” Zise lor Iisus: „Amin, amin zic voao: Mai nainte de a să face Avraam Eu sînt”. Drept aceasta rădicară pietri să-L lovească pre El, iară Iisus Să ascunse și ieși den besearcă, trecînd pren mijlocul lor; și trecea așa.

CAP IX

1 **S**i trecînd văzu un om orb den naș-
2 tere. Și-L întrebară ucenicii
Lui zicînd: „Ravvi, cine au greșit?
3 Acesta au părinții lui, ca să să
nască orb?” Răspunse Iisus:
„Nice acesta au greșit, nice părinții lui, ce ca
4 să să arate lucrurile lui Dumnezeu întru el.
Eu trebuie a lucra lucrurile Celui ce M-au
5 trimis pre Mine, pînă iaste zio; vine noapte
6 cînd nimenea nu poate să lucreze. Cînd
sînt în lume, Lumină sînt lumii“. Aceaste
7 zicînd, au scuipit jos și au făcut tină den
scuipat și au uns tina preste ochii orbului.
8 Și zise lui: „Du-te de te spală la scaldătoarea
lui Siloam!“, carea să înțeleage: Trimis.
9 Deci să duse și să spală, și veni văzînd.
10 Deci vecinii și ceia ce-l vedea pre el mai
nainte că era orb zicea: „Au nu iaste acesta
11 cela ce șădea și cerea?” Alții zicea că
acesta iaste, iară alții că aseamenea cu el
12 iaste. Acela zicea că: „Eu sînt“. Deci
zicea lui: „Cum ți s-au deșchis ochii?”
13 Răspunse acela și zise: „Un om ce să chema
Iisus tină au făcut și au uns ochii miei; și
14 zise mie: ‘Du-te la scaldătoarea lui Siloam,
și te spală’. Și mergînd și spalîndu-mă, am
15 văzut“. Deci ziseră lui: „Unde iaste Acela?”
Zise: „Nu știu“. Aduc pre el cătră fari-
16 sei, pre cel ce odinioară era orb. Și era
sîmbătă cînd au făcut Iisus tina și au deș-
17 chis lui ochii. Deci iarăș îl întreba pre el
și fariseii cum au văzut. Iară el zise lor: „Tină
18 au pus preste ochii miei, și m-am spălat și
văz“. Deci zicea dentru farisei oareca-
rei: „Acesta om nu iaste dela Dumnezeu,
19 căci sîmbăta nu o păzește“. Alții zicea:
„Cum poate om păcătoș ca aceastea să facă
20 seamne?” Și price era întru ei. Ziseră
orbului iarăș: „Tu ce zici pentru El, că au
21 deșchis ție ochii?” Iară el zise că proroc
iaste. Deci nu crezură jidovii pentru el
22 că orb era și au văzut, pînă unde au chemat
pre părinții celuiia ce au văzut. Și între-
23 bară pre ei zicînd: „Acesta iaste fiul vostru,
carele voi ziceț că orb s-au născut? Cum
24 dară acum veade?” Răspunseră lor părin-
ții lui și ziseră: „Știm că acesta iaste fiul
25 nostru și cum orb s-au născut. Iară cum
acum veade, nu știm. Au cine au deșchis
lui ochii, noi nu știm. El vîrstă are, pre dîn-
sul întrebați. El pentru dînsul va grăi“.
Aceastea ziseră părinții lui, căci să temea
de jidovi, pentru că să tocmise jidovii ca,
de-L va mărturisi cineva pre El Hristos,
23 depărtat de adunare să fie. Pentru aceaea
părinții lui ziseră că: „Vîrstă are, pre el între-
24 bați“. Deci strigară de al doilea rînd pre
omul carele era orb și zisară lui: „Dă
mărire lui Dumnezeu. Noi știm că Omul
25 Acesta păcătoș iaste“. Răspunse drept
aceaea acela și zise: „De iaste păcătoș

nu știu. Una știu: că orb fiind, acum văz“.
Și ziseră lui iarăș: „Ce au făcut ție? Cum au
26 deșchis ție ochii?” Răspunse lor: „Am
27 zis voao acum, și n-aș auzit. Ce iarăș veț să
auziț? Au și voi veț să fiț Lui ucenici?”
Deci suduiră pre el și ziseră: „Tu ești ucenic
28 Aceluia, iară noi lui Moisi sîntem ucenici.
Noi știm că cu Moisi au grăit Dumnezeu,
29 iară pre Acesta nu-L știm de unde iaste“.
Răspunse omul și zise lor: „Pentru că întru
30 aceasta minunat iaste, căci voi nu știț de
unde iaste, și au deșchis mie ochii. Și
31 știm că pre păcătoși Dumnezeu nu-i ascultă,
ce, de va fi cineva de Dumnezeu crezătoriu
și va face voia Lui, pre acela ascultă. Den
32 veac nu s-au auzit cum să fie deșchis cineva
ochi de orb născut. De nu ar fi Acesta
33 de la Dumnezeu, n-ar putea să facă nemică“.
Răspunseră și ziseră lui: „Întru păcate tu
34 te-ai născut tot, și tu ne înveți pre noi?”
Și-l scoaseră pre el afară. Auzi Iisus că
35 l-au scos pre el afară și aflînd pre el zise lui:
„Tu crezi în Fiul lui Dumnezeu?” Răs-
36 punse acela și zise: „Cine iaste, Doamne, ca
să crez întru El?” Și zise lui Iisus: „Și
37 L-ai văzut pre El! Și Cela ce grăiaște cu
tine, Acela iaste“. Iară el zise: „Crez,
38 Doamne!“ Și să închină Lui. Și zise
39 Iisus: „Întru judecată Eu în lumea aceasta
am venit, ca ceia ce nu vād să vază, și ceia
ce vād, orbi să fie“. Și auziră dentru
40 farisei aceastea, ceia ce era cu El, și ziseră
Lui: „Au și noi orbi sîntem?” Zise lor
41 Iisus: „De aț fi orbi, n-aț avea păcat, iară
acum ziceț că: ‘Vedem’, deci păcatul
vostru rămîne.“

CAP X

Amin, amin zic voao: Cela ce nu
1 întră pren ușă în ocolul oilor, ce
să suie pre aiurilea, acela fur iaste
și tîlhariu. Iară cela ce întră
2 pren ușă, păstoriu iaste oilor.
Acestuia portariul deșchide și oile glasul lui
3 aud, și pre ale sale oi le cheamă pre nume
și le scoate pre eale. Și cînd scoate oile
4 sale, înaintea lor merge, și oile lui urmează,
căci știu glasul lui. Iară la cel strein nu
5 vor urma, ce vor fugi de la el, căci nu știu
glasul celor streini“. Această pildă zise
6 lor Iisus, iară aceia n-au cunoscut carele era
ceale ce grăia lor. Deci zise iarăș lor
7 Iisus: „Amin, amin zic voao că: Eu sînt ușa
oilor. Toți cîți mai nainte de Mine au
8 venit furi sînt și tîlhari, ce n-au ascultat de
ei oile. Eu sînt ușa, pren Mine de va intra
9 neștine, mîntui-se-va. Și va intra și va ieși,
și pășune va afla. Furul nu vine fără nu-
10 mai ca să fure și să junghe și să piarză.
Eu am venit ca viață să aibă și de prisosit
11 să aibă. Eu sînt păstoriul cel bun. Păsto-
12 riul cel bun sufletul lui pune pentru oi.
Iară năimitul și cel ce nu e păstoriu, căruia
13 nu sînt oile ale lui, veade pre lupi viind

și lasă oile și fugă; și lupul hrăpește pre
 14 eale și răsipește oile. Iară năimitul
 fugă, căci năimit iaste, și nu e grijă lui
 pentru oi. Eu sînt păstoriul cel bun și cu-
 noscu pre ale Meale și Mă cunosc de ale
 15 Meale. În ce chip Mă cunoaște Părintele,
 și Eu cunosc pre Părintele. Și sufletul
 16 Mieu puiu pentru oi. Și alte oi am, carele
 nu sînt den ocolul acesta. Și acealea trebuie
 Eu să le aduc, și glasul Mieu vor auzi și să
 17 va face o turmă, un păstoriu. Pentru
 aceaea Părintele Mieu pre Mine iubeaște,
 căci Eu puiu sufletul Mieu, ca iarăș să-l
 18 ia[u] pre el. Nimeni nu-l ia pre el de la
 Mine, ce Eu puiu pre el de la Mine. Voie am
 a pune pre el, și voie am iarăș să-l iau pre el.
 Această poruncă am luat de la Tatăl Mieu“.
 19 Deci iarăș împărecheare s-au făcut între ji-
 20 dovi pentru cuvintele aceastea. Deci zicea
 mulți dentru ei: „Drac are și să nebuneaște.
 21 Ce-L auziț pre El?“ Alții zicea: „Aceaste
 graiuri nu sînt de îndrăcit. Au drac poate
 22 ochii orbilor să deșchiză?“ Și să făcură
 23 înnoirile în Ierusalim și iarnă era. Și um-
 bla Iisus în besearcă, în bolta lui Solomon.
 24 Deci Îl încunjurară pre El jidovii și-I
 ziseră Lui: „Pînă cînd sufletul nostru iai?
 25 De ești tu Hristos, zi noao de față“. Răs-
 punse lor Iisus: „Zis-am voao, și nu creadeți.
 Lucrurile carele Eu fac în numele Tatălui
 Mieu, aceastea mărturisescu pentru Mine.
 26 Ce voi nu creadeț, pentru că nu sînteț den
 27 oile Meale, în ce chip am zis voao. Oile
 Meale glasului Mieu ascultă, și Eu le știu
 28 pre eale, și vin după Mine. Și Eu viață
 veacinică dau lor și nu vor peri în veac și
 nu le va hrăpi cineva pre eale den mîna Mea.
 29 Tatăl Mieu, Care au dat Mie, mai mare de
 toți iaste, și nimenea nu poate să hrăpască
 30 den mîna Tatălui Mieu. Eu și Părintele
 31 una sîntem“. Apucară drept aceaea ia-
 răș pietri jidovii ca să-L lovească cu pietri
 32 pre El. Răspunse lor Iisus: „Multe bune
 lucruri am arătat voao de la Părintele Mieu.
 Pentru care lucru dentru eale cu pietri veț
 33 să mă ucideț?“ Răspunseră lui jidovii
 zicînd: „Pentru lucru bun nu te împroșcăm,
 ce pentru hulă, și căci Tu, om fiind, faci
 34 pre Tine Dumnezău“. Răspunse lor Iisus:
 „Nu iaste scris în Leagea voastră: ‘Eu am
 35 zis: dumnezei sînteț?’ De vream ce pre
 aceia au zis ‘dumnezei’, cătră carii cuvîntul
 lui Dumnezău s-au făcut—și nu să poate să
 36 să dezleage Scriptura—, Pre carii Părintele
 au svințit și au trimis în lume, voi ziceț că
 37 ‘Blastemi!’, căci am zis: ‘Fiiul lui Dumnezău
 sînt?’ De nu fac lucrurile Părintelui Mieu,
 38 nu creadeț în Mine. Iară de facu, măgară
 de în Mine nu Mă creadeț, lucrurilor crea-
 deți, ca să știț și să creadeț că în Mine

e Tatăl și Eu întru El“. Deci cerca iarăș 39
 pre El să-L prinză, și ieși den mîna lor.
 Și Să duse iarăș decindea de Iordan, în locul 40
 unde era Ioan întîiu botezînd, și rămase
 acolo. Și mulți veniră cătră El și zicea 41
 că: „Ioan niciun semn n-au făcut, iară toate
 cîte au zis Ioan pentru Acesta adevărate era“.
 Și crezură mulți acolo întru El. 42

CAP XI

i era bolind oarecarele Lazăr, de la 1
 Vithania, den satul Mariei și
 Marthei, surorii ei. Și era Maria 2
 ceaea ce au fost uns pre Domnul
 cu mir și au ștersu picioarele Lui
 cu părul ei, al cării frate, Lazăr, bolia.
 Deci trimiseră cătră El surorile, zicînd: 3
 „Doamne, iată pre cela ce iubești, boleaște“.
 Și auzind Iisus, zise: „Această boală nu 4
 iaste spre moarte, ce pentru mărirea lui
 Dumnezău, ca să Să mărească Fiiul lui
 Dumnezău pren ea“. Și iubii Iisus pre 5
 Martha, și pre sora ei, și pre Lazar. Deci, 6
 deaca auzi că boleaște, rămasă într-acelaș
 locu doao zile. Apoi, după aceasta, zise 7
 ucenicilor: „Să meargem în Iudea“. Iarăș 8
 ziseră Lui ucenicii: „Ravvi, acum te căuta
 să Te ucigă cu pietri jidovii, și iarăș mergi
 acolo?“ Răspunse Iisus: „Au nu doaspră- 9
 zeace sînt ceasurile zilei? De va umbla 10
 neștine ziua, nu să va poticni, că lumina lu-
 mii aceștia veade, iară de va umbla neștine
 noaptea, poticneaște-se, căci lumina nu iaste
 întru el“. Aceastea zise, și după aceasta 11
 zise lor: „Lazar, priatenul nostru, au adormit,
 ce voiu merge ca să-l deștept pre el“.
 Deci ziseră ucenicii Lui: „Doamne, de au 12
 adormit, mîntui-se-va“. Și zicea Iisus 13
 pentru moartea lui, iar acelora li se păru că
 pentru adormirea somnului zice. Deci
 atunce zise aiave: „Lazar au murit. 14
 Și Mă bucur pentru voi ca să creadeț, căci 15
 nu eram acolo; ce să ne ducem cătră el“.
 Deci zise Thoma, cel ce să cheamă Geamăn, 16
 celor dempreună ucenici: „Să meargem și
 noi ca să murim cu El“. Deci venind 17
 Iisus, află pre el 4 zile avînd în groapă.
 Și era Vithania aproape de Ierusalim ca vro 18
 15 stadii. Și mulți dentru jidovi au fost 19
 venit cătră ceale prejur Martha și Maria, ca
 să le mîngîie pre eale pentru fratele lor.
 Deci Marha, deaca au auzit că Iisus vine, 20
 întimpină pre El, iară Maria șădea în casă.
 Deci zise Martha cătră Iisus: „Doamne, de 21
 ai fi fost aicea, fratele nostru n-ar fi murit.
 Ce și acum știu că, cîte vei ceare de la 22
 Dumnezău, va da Ție Dumnezău“. Zise 23
 ei Iisus: „Scula-să-va fratele tău!“ Zise 24
 Lui Martha: „Știu că să va scula la înviare,
 în ziua de apoi“. Zise ei Iisus: „Eu sînt 25
 înviarea și viața. Cela ce creade întru
 Mine, măcară de va și muri, trăi-va. Și 26

tot cela ce trăiaște și creade în Mine, nu va
 27 muri în veac. Crezi aceasta?" Zise Lui:
 „Așa, Doamne. Eu am crezut că Tu ești
 Hristos, Fiiul lui Dumnezeu, Cel viitoriu în
 28 lume". Și acestea zicînd, să duse și
 strigă pre Maria, sora ei, pre ascunsu zicînd:
 29 „Învățătoriu! au venit și te strigă". Aceaea,
 deaca auzi, să sculă iute și veni cătră El.
 30 Și încă nu venise Iisus în sat, ce era în locul
 31 unde au întimpinat pre El Martha. Deci
 jidovii carii era cu ea în casă și o mîngîia
 pre ea, văzînd pre Maria că degrabă să sculă
 și ieși, mearseră după ea zicînd: „S-au dus
 32 la mormînt ca să plîngă acolo". Deci
 Maria, deaca au venit unde era Iisus, văzînd
 pre El, au căzut la picioarele Lui, zicînd
 33 Lui: „Doamne, de ai fi fost aicea, n-ar fi mu-
 rit frate-mieu". Deci Iisus, deaca au văzut
 prea ea plîngînd și pre cei ce venise cu ea ji-
 dovi plîngînd, gemu cu duhul și Să turbură
 34 pre Sine. Și zise: „Unde ați pus pre el?"
 35 Ziseră Lui: „Doamne, vino și vezi!" Lă-
 36 crămă Iisus. Deci zicea jidovii: „Caută
 37 cum iubii pre el". Iară unii dentru ei
 ziseră: „Nu putea Acesta, Carele au deșchis
 ochii orbului, să facă și pe acesta să nu
 38 moară?" Deci Iisus iarăș gemînd întru
 Sine, veni la mormînt. Și era peșteră și
 piatra zăcea preste ea. Zise Iisus: „Rădicați
 39 piatra!" Zise Lui sora celui mort, Martha:
 „Doamne, acum pute, pentru că de 4 zile
 40 iaste". Zise ei Iisus: „N-am zis ție că, de
 vei creade, vei vedea mărirea lui Dumnezeu?"
 41 Deci rădicară piatra unde era mortul zăcînd,
 iară Iisus rădică ochii în sus și zise: „Părinte,
 42 mulțimescu-Ț căci M-ai ascultat. Și Eu
 știiam că pururea Mă ascuți, ce pentru
 gloata ce stă pe-mprejur am zis, ca să crează
 43 că Tu M-ai trimis". Și acestea zicînd,
 cu glas mare au strigat: „Lazare, vino afară!"
 44 Și ieși cel mort, legate fiind picioarele și
 mînille cu fășuri, și fața lui cu măhramă era
 legată. Zise lor Iisus: „Dezlegați pre el și
 45 lăsați să meargă". Deci mulți den jidovii
 carii au fost venit cătră Maria, și văzînd
 ceale ce au făcut Iisus, au crezut întru El.
 46 Iară unii dentru ei s-au dus cătră farisei și
 47 spuseră ceale ce au făcut Iisus. Deci adu-
 nară arhierii și fariseii sfat și zicea: „Ce
 facem, că Acesta Om multe seamne face!
 48 De vom lăsa pre El așa, toți vor creade întru
 El, și vor vini rîmleanii și vor rîdica noao și
 49 locul și limba". Iară unul dentru ei,
 oarecarele Caiafa, arhieriu fiind anului ace-
 50 luia, zise lor: „Voi nu știți nimica, Nici
 gîndiți că de folosu e noao ca să moară un
 om pentru norod, și nu toată limba să
 51 piară". Iară aceasta de la el n-au zis, ce,
 arhieriu fiind anului aceleuia, prooroci că
 52 vrea Iisus să moară pentru limbă; Și
 nu pentru limbă numai, ce ca și pre
 fiii lui Dumnezeu cei răsipiți să-i

adune întru una. Deci den ziua aceeaa 53
 s-au sfătuit ca să-L omoară pre El. Deci 54
 Iisus nu mai umbla aiave întru jidovi, ce Să
 duse de acolo într-un ținut, aproape de pus-
 tiu, la cetatea ce să cheamă Efraim, și acolo
 petrecea cu ucenicii Lui. Și era aproape 55
 Paștele jidovilor și să suiră mulți în Ierusa-
 lim den țară mai nainte de Paște, ca să să
 curățască pre dînșii. Deci cerca pre Iisus 56
 și zicea între dînșii în besearică stînd: „Ce
 vă pare voao, că nu va veni la sărbătoare?"
 Și au fost dat și arhierii și fariseii poruncă, 57
 ca, de va ști neștine unde iaste, vor porunci
 ca să-L prinză pre El.

CAP XII

eci Iisus, cu șase zile mai nainte de 1
 Paște, veni la Vithania, unde era
 Lazar, cel ce fusease mort, pre
 carele au învis den morți. Făcu- 2
 ră drept aceeaa Lui cină acolo, și
 Martha poslușia, iară Lazar era unul den
 cei ce șădea împreună cu El. Deci Maria, 3
 luînd o litră de mir de nardu de credință,
 de mult preț, unse picioarele lui Iisus și
 ștearse cu părul ei picioarele Lui, iară casa
 s-au împlut de mirosul mirului. Deci zise 4
 unul dentru ucenicii Lui, Iuda al lui Simon
 Iscariotul, cel ce era să-L vînză pre El:
 „Pentru ce acest mir nu s-au vîndut drept 5
 300 de dinari și să să fie dat săracilor?"
 Și zise aceasta nu că pentru săraci îi era 6
 grije lui, ce căci fur era și punga avea, și ce
 să băga purta. Deci zise Iisus: „Lasă-o pre 7
 ea, pentru în ziua îngropării Meale au păzit
 pre el. Pentru că pre săraci pururea-i 8
 aveți cu voi, iară pre Mine nu pururea Mă
 aveț". Deci conosciu gloată multă den 9
 jidovi că iaste acolo și veniră nu pentru
 Iisus numai, ce ca și pre Lazar să vază, pre
 carele au învis den morți. Iară să sfătuiră 10
 arhierii ca și pre Lazar să omoară. Căci 11
 mulți pentru el să ducea, dentru jidovi, și
 credea în Iisus. A doua zi, gloata cea 12
 multă ce au fost venit la sărbătoare auzind
 că vine Iisus în Ierusalim, Luară stîlpări 13
 de finic și-I ieșiră în timpinarea Lui și striga:
 „Osanna! Blagoslovit Cela ce vine întru
 numele Domnului, Împăratul lui Israil!"
 Și aflînd Iisus un asin, șăzu pre el după cum 14
 iaste scris: „Nu te teame, fiică Sion! 15
 Iată, Împăratul tău vine șăzînd pre mînzul
 asinii". Și acestea nu le-au conosciut uce- 16
 nicii Lui mai nainte, ce, cînd Să proslăvi
 Iisus, atuncea ș-au adus aminte că acestea
 era asupra Lui scrise, și acestea au făcut Lui.
 Deci mărturisii gloata care era cu El, cînd 17
 pre Lazar au strigat den mormînt și au scu-
 lat pre el den morți. Pentru aceeaa au și 18
 întimpinat pre El gloata, căci au auzit să fie
 făcut El acest semn. Deci fariseii ziseră 19
 întru dînșii: „Vedeți că nu folosiți ne-

20 mică! Iată, lumea după El să duse“. Și
era oarecarii elini den ceia ce să suia ca să să
21 închine la sărbătoare. Deci aceștea veniră
la Filip, la cel de la Vithsaida a Galileii, și-l
întreba pre el zicînd: „Doamne, vom să
22 vedem pre Iisus“. Veni Filip și zise lui
Andrieu, și iarăș Andrieu și Filip ziseră lui
23 Iisus. Iară Iisus au răspuns lor zicînd:
„Venit-au ceasul ca să Să mărească Fiiul
24 Omului. Amin, amin zic voao: Grăunțul
de grîu, căzînd în pămînt, de nu va muri, el
sîngur rămîne, iară de va muri, multă roadă
25 aduce. Cela ce iubeaște sufletul lui,
piarde-va pre el; și cela ce uraște sufletul lui
în lumea aceasta, întru viață veacinică păzi-va
26 pre el. De Mie va sluji neștine, Mie să
urmeze, și unde sînt Eu, acolo și sluga Mea
va fi. Și de va sluji neștine Mie, cinsti-l-va
27 pre el Părintele. Acum sufletul Mieu s-au
turburat, și ce voi zice? Părinte, mîntu-
iaște-Mă den ceasul acesta! Ce pentru aceea
28 am venit la ceasul acesta. Părinte, măreaște
numele Tău!“ Deci veni glas den ceriu: „Și
29 am mărit și iarăș voi mări“. Iară gloata
aceaea ce sta și au auzit zicea că tunet să să
30 fie făcut. Alții zicea: „Înger Lui au grăit“.
Răspunse Iisus și zise: „Nu pentru Mine acest
31 glas s-au făcut, ce pentru voi. Acum jude-
cată iaste lumii aceștia, acum biruitoriul
32 lumii aceștia scoate-să-va afară. Iară Eu,
de Mă voi înălța de la pămînt, pre toți voi
33 trage cătră Mine“. Și aceasta zicea însem-
34 nînd cu ce moarte era să moară. Răspunse
Lui gloata: „Noi am auzit den Leage că
Hristos rămîne în veac, și cum Tu zici că
trebuie a Să înălța Fiiul Omului? Cine iaste
35 acesta Fiiul Omului?“ Zise lor drept
aceaea Iisus: „Încă puține vream Lumina
cu voi iaste. Îmblați pînă aveți Lumina, ca
nu întunearec pre voi să vă apuce. Și cela
ce umblă întru întunearec nu știe unde
36 merge. Pînă aveți Lumina, creadeți în
Lumină, ca fiii Luminei să fiți!“ Acestea
au grăit Iisus și, ducîndu-Se, S-au ascuns de
37 la ei. Și atîtea seamne făcînd El, fiind
38 înaintea lor, nu credea întru El, Ca cuvîn-
tul Isaiei prorocului să să plinească, care au
zis: „Doamne, cine au crezut auzului nostru?
Și brațul Domnului cui s-au descoperit?“

[39] Pentru aceaea nu putea să crează, căci iarăș
[40] zise Isaia: „Orbit-au ochii lor și împietri
inima lor, ca să nu vază cu ochii și să pri-
ceapă cu inima, și să vor întoarce, și voi
41 vindeca pre ei“. Acestea zise Isaia, cînd
42 văzu mărirea Lui și grăi pentru El. Însă
drept aceaea, și dentru boiari mulți au crezut
întru El, ce pentru farisei nu mărturisiia, ca
43 nu depărtați de adunare să să facă; Pen-
tru că îndrăgiră mărirea oamenilor mai mult
44 decît mărirea lui Dumnezeu. Iară Iisus stri-

gă și zise: „Cela ce creade în Mine, nu creade
în Mine, ce în Cela ce M-au trimis pre Mine.
Și cela ce veade pre Mine, veade pre Cela ce 45
au trimis pre Mine. Eu Lumină în lume 46
am venit, ca tot cela ce va creade în Mine întru
întunearec să nu rămîie. Și de va auzi 47
neștine graiurile Meale, și nu va creade, Eu
nu judec pre el, pentru că n-am venit ca să
judec lumea, ce ca să mîntuiesc lumea.
Cela ce leapădă pre Mine și nu prinde graiu- 48
rile Meale, are pre cela ce judecă pre el: cu-
vîntul carele am grăit, acela va judeca pre el
în ziua cea de apoi. Căci Eu dentru Mine 49
n-am grăit, ce Părintele Cela ce au trimis pre
Mine, Acela poruncă Mi-au dat ce voi zice
și ce voi grăi. Și știu că porunca Lui 50
viață veacinică iaste. Deci ceale ce grăiesc
Eu, după cum Mi-au zis Mie Părintele, așa
grăiesc“.

CAP XIII

ară mai nainte de sărbătoarea 1
Paștilor, știind Iisus că I-au venit
Lui ceasul ca să Să mute den lumea
aceasta cătră Părintele, iubind pre
ai Săi, pre cei den lume, desăvîrșit
i-au iubit pre ei. Și cină făcîndu-se, dracul 2
întrînd în inima Iudei al lui Simon Iscariotul
ca să-L vînză pre El, Știind Iisus că toate 3
I-au dat Lui Părintele în mînă și cum de la
Dumnezău au ieșit și cătră Dumnezău
merge, Sculă-Să de la cină și puse veș- 4
mintele și, luînd ștergătoriul, Să încinse pre
Sine. Apoi puse apă în spălătoare și începu 5
a spăla picioarele ucenicilor și a șterge
cu ștergătoriul cu carele era încins. Veni 6
drept aceaea la Simon Petr. Și zise Lui acela:
„Doamne, Tu speli picioarele?“ Răspunse 7
Iisus și zise lui: „Ce fac Eu, tu nu știi acum,
ce vei cunoaște după aceasta“. Zise Lui 8
Petr: „Nu vei spăla picioarele mele în veac!“
Răspunse lui Iisus: „De nu voi spăla pre 9
tine, n-ai parte cu Mine“. Zise Lui Simon
Petr: „Doamne, nu picioarele mele numai,
ce și mîinile și capul“. Zise lui Iisus: „Cel 10
scăldat nu trebuie fără numai picioarele a
le spăla, ce iaste curat tot. Și voi curați sîn- 11
teți, iară nu toți“. Pentru că știa pre
cel ce vindea pre El, pentru aceaea zise: „Nu
toți curați sînteț“. Deci cînd spălă pi- 12
cioarele lor și-ș luo hainele Lui, șazînd
iarăș, zise lor: „Cunoașteț ce am făcut voao?
Voi strigați pre Mine: ‘Învățătorul și 13
Domnul’, și bine ziceț, pentru că sînt.
Deci de Eu am spălat voao picioarele, Dom- 14
nul și Învățătorul, și voi datori sînteț unul
altuia a spăla picioarele; Pentru că pildă 15
am dat voao, ca, după cum Eu am făcut
voao, și voi să faceț. Amin, amin zic 16
voao: Nu iaste sluga mai mare decît domnul
său, nice trimisul mai mare de cel ce l-au
trimis pre el. De știți aceastea, fericiț 17
sînteț de le veț face aceastea. Nu 18

19 pentru voi toți zic, Eu știu pre carii am ales.
 Ce ca să să plinească Scriptura: 'Cela ce măn-
 20 călcâiul lui'. De-acum zic voao, mai nainte
 decât a să face, ca, cînd să va face, să creadeț
 21 că Eu sînt. Amin, amin zic voao: Cela ce
 priimeaste, de voi trimite pre cineva, pre
 Mine priimeaste; și cela ce pre Mine priime-
 22 aste, priimeaste pre Cel ce au trimis pre
 Mine". Aceastea zicînd Iisus, S-au turbu-
 23 rat cu duhul și mărturisi și zise: „Amin, amin
 zic voao că unul dentru voi Mă va vinde”.
 24 Căuta drept aceaea ucenicii unul spre altul,
 25 mirîndu-se pentru cine zice. Și era șazînd
 unul den ucenicii Lui la sînul Lui Iisus, pre
 26 carele-l iubîia Iisus. Îi făcu semnu drept
 aceaea acestuia Simon Petru, să întreabe
 27 cine ar fi pentru carele zice. Și căzînd
 acela pre pieptul lui Iisus, zise Lui: „Doamne,
 28 cine iaste?” Răspunse Iisus: „Acela iaste
 căruia Eu, întingînd pîinea, îi voi da!” Și
 29 întingînd pîinea, o deade Iudei al lui Simon
 Iscariotului. Și după pîinea atunce întră
 30 într-acela Satana. Deci zise lui Iisus: „Ce vei
 31 să faci, fă mai curînd!” Și aceasta nime-
 32 nea n-au cunoscut den ceia ce șădea, spre
 33 ce au zis lui. Pentru că unii socotîia, de
 34 vreamă ce punga avea Iuda, că-i zicea lui
 Iisus: „Cumpără de carele ne trebuiescu la
 35 praznec”, sau săracilor ca să dea ceva.
 36 Deci luînd pîinea, acela îndată au ieșit; și
 37 era noaptea, cînd au ieșit. Zise Iisus:
 „Acum S-au slăvit Fiiul Omului, și Dumne-
 38 zău S-au slăvit întru El. De vreamă ce
 Dumnezău S-au slăvit întru El, și Dumnezău
 va slăvi pre El întru Dînsul și îndată va slăvi
 pre El. Feșilor, încă puținel cu voi sînt.
 Cerca-veți pre Mine și, după cum ziș jidovi-
 lor că 'Unde Mă duc Eu, voi nu puteț să
 meargeț', și voao zic acum. Poruncă noao
 dau voao ca: Să iubiț unul pre altul. În ce
 chip am iubit pre voi, ca și voi să vă iubiț
 întru voi. Întru aceasta vor cunoaște toți
 că ai Mieci ucenici sînteț, de veț avea dragoste
 între voi". Zise Lui Simon Petăr: „Doamne,
 unde mergi?” Răspunse-i lui Iisus: „Unde
 merg, nu poți acum să vii după Mine, iară
 mai apoi vei veni după Mine". Zise Lui
 Petăr: „Doamne, pentru ce nu pociu veni
 după Tine acum? Sufletul meu pentru Tine
 voi pune". Răspunse-i lui Iisus: „Sufle-
 tul tău pentru Mine vei pune? Amin, amin
 zic ție: Nu va cînta cucoșul pînă nu te vei
 lepăda de Mine de trei ori .

CAP XIV

1 **N**u să turbure inema voastră; creadeț
 în Dumnezău, și întru Mine creadeț.
 2 În casa Tătine-Mieu sălaşuri multe
 sînt. Iară de nu, aș fi zis voao. Mear-

ge-voiu să gătescu loc voao. Și de voiu 3
 mearge și voiu găti voao loc, iarăș voiu veni
 și voiu lua pre voi cătră Mine, ca unde Eu
 sînt, și voi să fiți. Și unde Eu merg, știț, 4
 și calea o știț". Zise Lui Thoma: „Doamne, 5
 ne, nu știm unde mergi; și cum putem calea
 să știm?" Zise lui Iisus: „Eu sînt Calea și 6
 Adevărul și Viața. Nimenea nu vine cătră
 Părintele, fără numai pren Mine. De ați 7
 ști pre Mine, și pre Părintele Mieu ați fi
 cunoscut; și de acum știț pre El și aț văzut
 pre El". Zise Lui Filip: „Doamne, arată-ne 8
 noao pre Părintele și destulu-i noao".
 Zise-i lui Iisus: „Atîta vreamă cu voi sînt și 9
 nu M-ai cunoscut, Filipe? Cela ce au văzut
 pre Mine, au văzut pre Părintele. Și cum tu
 zici: 'Arată-ne noao pre Părintele?' Nu 10
 crezi că Eu sînt întru Părintele și Părintele
 întru Mine iaste? Graiurile carele Eu voao
 grăiesc, de la Mine nu grăiescu, iară Tatul,
 Cela ce rămîne întru Mine, Acela face lucruri.
 11 Creadeț în Mine, că Eu sînt întru
 Părintele și Părintele întru Mine; iară de nu,
 pentru faptele acealea să creadeț în Mine.
 12 Amin, amin zic voao: Cela ce creade întru
 Mine, lucrurile carele Eu fac, și acela va face,
 și mai mari decât aceastea va face; Că Eu 13
 cătră Părintele Mieu merg. Și orice veți
 ceare întru numele Mieu, aceasta voi face,
 ca să Să mărească Părintele întru Fiiul.
 14 De veț ceare ceva întru numele Mieu, Eu
 voi face. De iubiț pre Mine, poruncile 15
 Meale păziț. Și Eu voi ruga pre Părintele 16
 și alt Mîngîitoriu va da voao, ca să rămîie
 cu voi în veac, Duhul Adevărului, Care 17
 lumea nu poate să-L ia, nici veade pre El,
 nici știe pre El; iară voi știț pre El, căci
 18 lîngă voi rămîne și întru voi va fi! Nu
 voi lăsa pre voi săraci, veni-voiu cătră voi.
 19 Încă puțin și lumea nu Mă va mai vedea;
 iară voi vedea-Mă-veț, căci Eu viu sînt și
 voi veț fi vii. Întru aceaea zi cunoaște-veț 20
 voi că Eu—întru Părintele Mieu, și voi întru
 Mine și Eu întru voi. Cela ce are poruncile 21
 Meale și le păzeaste pre eale, acela iaste cela
 ce iubeaste pre Mine; iară cela ce iubeaste
 pre Mine, iubi-să-va de Părintele Mieu, și
 Eu voi iubi pre el și voi arăta lui pre Mine".
 22 Zise Lui Iuda, nu Iscariotul: „Doamne, ce
 s-au făcut că noao vei să Te arăți pre Tine,
 și nu lumii?" Răspunse Iisus și zise lui: 23
 „De mă iubeaste neștine, cuvîntul Mieu va
 păzi, și Tatăl Mieu va iubi pre el, și cătră el
 vom veni și lîngă el lăcașu vom face. Cela 24
 ce nu iubeaste pre Mine, cuvintele Meale nu
 păzeaste. Și cuvîntul carele auziți nu iaste
 al Mieu, ce al Părintelui Cehi ce M-au trimis.
 Aceastea am grăit voao, lîngă voi șazînd, 25
 Iară Mîngîitoriu, Duhul cel Sfînt, Carele va 26
 trimite Părintele întru numele Mieu, Ace-

la pre voi va învăța toate și va aduce voao
 27 aminte toate carele am zis voao. Pace las
 voao, pacea Mea dau voao, nu după cum
 lumea dă Eu dau voao; să nu se turbure ini-
 28 ma voastră, nici să să spare. Auzit-ați că
 Eu am zis voao: 'Mergu și viu cătră voi'. De
 M-ați iubi pre Mine, v-ați bucura, căci am
 zis: 'Mergu cătră Părintele, căci Părintele
 29 Mieiu mai mare de Mine iaste'. Și acum
 am zis voao mai nainte decît a fi, ca, cînd
 30 va fi, să creadeți. Nu voiu mai grăi multe
 cu voi, pentru că vine biruitoriul lumii, și
 31 întru Mine nu are nimica; Ce ca să știe
 lumea că iubescu pre Părintele și, precum
 Mi-au poruncit Părintele, așa facu. Sculați-vă
 să meargem de aicea!

CAP XV

1 **S**u sînt buciumul viței cel adevărat
 și Părintele Mieiu lucrătoriul iaste.
 2 Toată vița ce n-aduce roadă în
 Mine, rădică-o pre ea; și toată carea
 aduce roadă, curățește-o pre ea,
 3 ca mai multă roadă să aducă. Acum voi
 curați sînteți, pentru cuvîntul carele am
 4 grăit voao. Rămîneți întru Mine și Eu
 întru voi. În ce chip vița nu poate roadă să
 scoată dentru ea, de nu va rămînea în bu-
 cium, așa nici voi, de nu veți rămînea în
 5 Mine. Eu sînt buciumul, voi vițele. Cela
 ce rămîne întru Mine și Eu întru el, acesta
 aduce roadă multă, căci fără de Mine nu
 6 puteți să faceți nimica. De nu va rămînea
 neștine întru Mine, s-au scos afară ca vița și
 să uscă, și le aduce pre eale și în foc le bagă
 7 și ardu. De veți rămînea în Mine și graiu-
 rile Meale întru voi vor rămînea, orice veți
 8 vrea, veți ceare, și să va face voao. Întru
 acestea S-au mărit Părintele Mieiu, ca roadă
 multă să scoateți și veți fi ai Miei ucenici.
 9 După cum au iubit pre Mine Părintele, și
 Eu am iubit pre voi; rămîneți în dragostea
 10 Mea. De veți păzi poruncile Meale,
 rămînea-veți întru dragostea Mea, în ce chip
 Eu poruncile Tatîni-Mieiu am păzit și rămîiu
 11 întru a Lui dragoste. Aceastea am grăit
 voao, ca bucuria Mea întru voi să rămîie și
 12 bucuria voastră să va plini. Aceasta iaste
 porunca Mea ca: Să vă iubiți unul pe altul,
 13 după cum am iubit pre voi. Mai mare de-
 cît aceasta dragoste nimeni nu are, ca neștine
 sufletul lui să puie, pentru prietenii lui.
 14 Voi prietenii Miei sînteți, de veți face cîte
 15 Eu poruncescu voao. Nu vă mai zic voao
 slugi, căci sluga nu știe ce face domnul său,
 iară voao v-am zis priateni, că toate care am
 auzit de la Părintele Mieiu, am arătat voao.
 16 Nu voi M-ați ales pre Mine, ce Eu am ales
 pre voi și am pus pre voi, ca voi să meargêți
 și roadă să aduceți, și roada voastră va
 rămînea, că orice de veți ceare de la Părinte-

le, întru numele Mieiu, va da voao. Aceas- 17
 tea poruncescu voao ca: Să iubiți unul pre
 altul. De lumea pre voi uraște, cunoașteți 18
 că pre Mine mai nainte decît pre voi au urît.
 De ați fi den lume, lumea ar iubi pre al său; 19
 iară căci den lume nu sînteți, ce Eu am ales
 pre voi den lume, pentru aceaea uraște pre
 voi lumea. Aduceți-vă aminte de cuvîntul 20
 carele Eu am zis voao: 'Nu iaste sluga mai
 mare de domnul lui'. De M-au gonit pre Mine,
 și pre voi vor goni; de cuvîntul Mieiu au pă-
 21 zit, și al vostru vor păzi. Ce aceastea
 toate vor face voao pentru numele Mieiu, căci
 nu știu pre Cela ce M-au trimis pre Mine.
 De n-aș fi venit și n-aș fi grăit lor, păcat 22
 n-ar avea; iară acum pricină n-au pentru pă-
 catul lor. Cela ce pre Mine uraște și pre 23
 Tatăl Mieiu uraște. De nu aș fi făcut 24
 lucrurile întru ei, carele nimenilea altul n-au
 făcut, păcat nu ar avea; iară acum și au văzut,
 și au urît și pre Mine și pre Tatăl Mieiu.
 Ce ca să să plinească cuvîntul cel scris în 25
 Leagea lor: 'Căci Mă urîră în zadar'. Iară 26
 cînd va veni Mîngîitoriul, Carele Eu voi tri-
 mite voao, de la Părintele, Duhul Adevăru-
 lui, Carele de la Părintele iase, Acela va
 mărturisi pentru Mine. Și voi mărturisiți, 27
 că de-nceput cu Mine sînteți .

CAP XVI

1 **A**ceastea am grăit voao, ca să nu vă
 smintiți. Depărtați de adunare 2
 or face pre voi; ce vine ceas ca tot
 cela ce va ucide pre voi, îi va părea
 că slujbă aduce lui Dumnezeu.
 Și aceastea vor face voao, căci n-au conoscut 3
 pre Părintele, nici pre Mine. Ce aceastea 4
 am grăit voao, ca, cînd va veni ceasul, să vă
 aduceți aminte de eale căci am zis voao. Și
 aceastea voao de-nceput n-am zis, căci cu
 voi eram. Iară acum Mă duc cătră Cela 5
 ce M-au trimis și nimeni dentru voi Mă în-
 treabă: 'Unde Te duci?' Ce, căci aceastea 6
 am grăit voao, mîhnirea au împlut inima
 voastră. Ce Eu adevărul zic voao, de folo- 7
 seaște voao ca Eu să Mă duc; că de nu Mă
 voiu duce, Mîngîitoriul nu va veni cătră voi,
 iară de Mă voiu duce, trimite-L-voiu pre El
 cătră voi. Și venind Acela, va mustra 8
 lumea pentru păcate și pentru dreptate și
 pentru judecată. Pentru păcate, căci nu 9
 cred întru Mine; Iară pentru dreptate, 10
 căci cătră Tatăl Mieiu mergu și nu veți mai
 vedea pre Mine; Iară pentru judecată, 11
 căci biruitoriul lumii aceștia s-au judecat.
 Încă multe am a zice voao, ce nu puteți 12
 a le purta acum. Iară cînd va veni 13
 Acela, Duhul Adevărului, povățui-va pre
 voi întru tot adevărul, pentru că nu
 va grăi de la Dînsul, ce oricîte va au-

zi, va grăi, și ceale ce vin va vesti voao.
 14 Acela Mă va proslăvi, căci dentru al Mieu va
 15 lua și va vesti voao. Toate câte are Părintele
 ale Meale sînt; pentru aceea am zis că dentru
 16 al Mieu ia și va vesti voao. Puțin, și nu
 Mă veți vedea; și iarăș puțin, și Mă veți
 vedea, căci Eu Mă duc cătră Părintele“.
 17 Ziseră drept aceea den ucenicii Lui între
 dîșii: „Ce iaste aceasta care zice noao:
 ‘Puțin și nu Mă veți vedea, și iarăș puțin
 și Mă veți vedea? Și că Eu mergu cătră
 18 Părintele?’“ Deci zicea: „Aceasta ce iaste
 care zice ‘cel puțin?’ Nu știm ce zice“.
 19 Cunoscū drept aceea Iisus că vrea pre El
 să-L întreabe și zise lor: „Pentru aceasta cer-
 cați între voi căci am zis: ‘Puțin, și nu Mă
 veți vedea; și iarăș puțin, și Mă veți vedea?’
 20 Adevăr, adevăr zic voao că veți plînge și
 veți jăli voi, iară lumea să va bucura; iară
 voi vă veți mîhni, iară mîhnirea voastră spre
 21 bucurie să va face. Muiarea, cînd naște,
 mîhnire are, căci au venit ceasul ei; iară cînd
 va naște copilul, nu-ș mai aduce aminte de
 chin, pentru bucurie, căci s-au născut om
 22 în lume. Deci și voi mîhnire acum aveți,
 ce iarăș voiu vedea pre voi și să va bucura
 inima voastră, și bucuria voastră nimenea
 23 nu o va rîdica de la voi. Și într-aceaea zi
 pre Mine nu Mă veți întreba nimica. Adevăr,
 adevăr zic voao că, oricîte veți ceare de la
 Tatăl Mieu întru numele Mieu, va da voao.
 24 Pînă acum n-ați cerșut nimică întru numele
 Mieu. Ceareți și veț lua, ca bucuria voastră
 25 să fie plinită. Aceastea în pilde am grăit
 voao, ce va veni ceas cînd nu voiu mai grăi
 voao cu pilde, ce aiavea pentru Părintele
 26 voiu grăi voao. Într-aceaea zi întru numele
 Mieu ceare-veți; și nu zic voao că Eu voiu
 27 ruga pre Tatăl pentru voi, Pentru că
 Acesta Părintele iubeaște pre voi, căci voi
 pre Mine ați iubit și ați crezut că Eu de la
 28 Dumnezeu am ieșit. Ieșit-am de la Pă-
 rintele și am venit în lume; iarăș las lumea
 29 și mergu cătră Părintele“. Ziseră Lui
 ucenicii Lui: „Iată, acum aiavea grăiești, și
 30 nici o pildă zici. Acum știm că știi toate
 și nu-Ți trebuie ca să Te întreabe cineva.
 Întru aceasta creadem că de la Dumnăzău
 31 ai ieșit“. Răspunse lor Iisus: „Acum
 32 creadeți? Iată vine ceas, și acum au venit,
 ca să vă răsipiți fieștecarele la ale sale, și
 pre Mine sîngur să Mă lăsați. Și nu sînt sîngur,
 33 căci Tatăl Mieu cu Mine iaste. Aceastea
 am grăit voao, ca întru Mine pace
 să aveți. În lume necaz aveți,
 ce îndrăzniți; Eu am
 biruit lumea“.

CAP XVII

Aceastea au grăit Iisus și au rădicat 1
 ochii Lui la ceriu și zise: „Părinte,
 sosit-au ceasul! Măreaște pre Fiiul
 Tău, ca și Fiiul Tău să Te mărească
 pre Tine. După cum ai dat Lui 2
 biruință a tot trupul, ca, tot care ai dat Lui,
 să dea lor viață veacinică. Și aceasta 3
 iaste viața cea veacinică: Ca să cunoască pre
 Tine, pre Cel sîngur adevărat Dumnezeu, și
 pre Carele ai trimis, Iisus Hristos. Eu Te-am 4
 slăvit pre pămînt; lucrul am săvîrșit, carele
 ai dat Mie ca să fac. Și acum, măreaște-Mă 5
 Tu, Părinte, lîngă Tine, cu mărirea carea
 am avut lîngă Tine mai nainte decît a fi lu-
 mea. Arătat-am numele Tău la oameni, 6
 pre carii ai dat Mie den lume. Ai Tăi era, 7
 și Mie ai dat pre ei, și cuvîntul Tău au păzit.
 Acum au cunoscut că toate câte ai dat Mie 8
 de la Tine sînt; Căci graiurile care ai dat
 Mie, am dat lor; și ei au luat și au cunoscut
 cu adevărat că de la Tine am ieșit și au crezut
 că Tu M-ai trimis. Eu pentru ei Mă rog; 9
 nu pentru lume Mă rog, ce pentru carii ai
 dat Mie, căci ai Tăi sînt. Și ale Meale toate 10
 ale Tale sînt, și ale Tale ale Meale; și M-am
 mărit întru eale. Și nu mai sînt în lume, 11
 și aceștea în lume sînt; și Eu cătră Tine viu,
 Părinte Sfinte, păzește pre ei întru numele
 Tău, pre carii ai dat Mie, ca să fie una ca și
 noi. Cînd eram cu ei în lume, Eu păziam 12
 pre ei întru numele Tău; pre carii ai dat Mie,
 am păzit și nimenea dentru ei n-au perit,
 fără numai fiiul pierzării, ca să să plinească
 Scriptura. Iară acum cătră Tine viu și 13
 aceastea grăiescu în lume, ca să aibă bucuria
 Mea plinită întru ei. Eu am dat lor cu- 14
 vîntul Tău, și lumea au urît pre ei, căci nu
 sînt den lume, precum nu sînt Eu den lume.
 Nu mă rog ca să-i iai pre dîșii den lume, 15
 ce ca să ferești pre ei de cel rău. Den lu- 16
 me nu sînt, precum Eu den lume nu sînt.
 Sfînțește pre ei cu adevărul Tău; cuvîntul 17
 Tău adevăr iaste. Precum M-ai trimis pre 18
 Mine în lume, și Eu am trimis pre ei în lume.
 Și pentru ei Eu sfînțescu pre Mine, ca și ei 19
 să fie sfînțiți cu adevăr. Și nu numai 20
 pentru aceștea Mă rog, ce și pentru ceia ce
 cred pren cuvîntul lor în Mine, Ca toți 21
 una să fie, după cum Tu, Părinte, întru
 Mine și Eu întru Tine, ca și ei întru Noi una
 să fie, ca lumea să crează că Tu M-ai trimis.
 Și Eu mărirea carea ai dat Mie am dat lor, 22
 ca să fie una, după cum Noi una sîntem:
 Eu întru ei și Tu întru Mine, ca să fie desăvîr- 23
 șit întru una și ca să cunoască lumea că Tu
 M-ai trimis și ai iubit pre ei, precum pre Mine
 ai iubit. Părinte, pre carii ai dat Mie, 24

voiu ca, unde voiu fi Eu, și aceia să fie cu Mine, ca să văză mărirea Mea care ai dat Mie, căci M-ai iubit pre Mine mai nainte de izvodirea lumii. Părinte dreapte, și lumea pre Tine n-au cunoscut, iară Eu Te-am cunoscut, și aceștea au cunoscut că Tu M-ai trimis. Și am arătat lor numele Tău și voiu arăta, ca dragostea cu carea ai îndrăgit pre Mine întru ei să fie, și Eu întru dânșii“.

CAP XVIII

1 **A**ceasta zicînd, Iisus ieși împreună cu ucenicii Lui decide de pîrîl Chedrilor, unde era grădină la carea
2 au intrat El și ucenicii Lui. Și știa și Iuda, cela ce-L vindea pre El, locul, căci de multe ori s-au adunat Iisus
3 acolo cu ucenicii Lui. Deci Iuda, luînd pîlcul și, de la arhieriei și farisei, slugi, veni
4 acolo cu fălinare și făclii și arme. Iisus drept aceea, știind toate ceale ce vin asupra Lui, ieșind zise lor: „Pre cine căutați?“
5 Răspunseră Lui: „Pre Iisus Nazarineanul!“ Zise lor Iisus: „Eu sînt“. Și sta și Iuda, cela
6 ce-L vindea pre El, cu ei. Deci deaca zise lor că „Eu sînt“, să duseră înapoi și căzură
7 jos. Deci iarăș întrebă pre ei: „Pre cine cereați?“ Și ei ziseră: „Pre Iisus Nazarineanul“.
8 Răspunse Iisus: „Zis-am voao că Eu sînt, deci, de Mă cereați pre Mine, lăsați pre
9 aceștea să să ducă, Ca să să plinească cuvîntul carele au zis că ‘Pre carii ai dat Mie, n-am pierdut dentru ei pre nici unul’“.
10 Deci Simon Petăr, avînd sabie, o zmulse pre ea și lovi pre sluga arhierelui și-i tăie lui ureachea cea dreaptă; și era numele slugii
11 Malhos. Zise drept aceea Iisus lui Petăr: „Pune sabia ta în teacă. Păharul care au dat
12 Mie Părintele nu-l voiu bea pre el?“ Deci pîlcul și cel preste mie și slugile jidovilor
13 prinseră pre Iisus și-L legară pre El. Și duseră pre El cătră Anna dentiui, pentru că
14 era socru lui Caiafa, carele era arhieriu anul lui aceluia. Și era Caiafa cela ce sfătuse
15 pre jidovi că de folos iaste un om să piară pentru nărod. Și mergea după Iisus
16 Simon Petr și celalalt ucenic, iară ucenicul acela era cunoscut arhierelui și întră
17 împreună cu Iisus în curtea arhierelui; iară Petr sta lîngă ușă afară. Deci ieși ucenicul
18 celalalt, carele era cunoscut arhierelui, și zise portăriții și băgă înlăuntru pre Petr.
19 Zise drept aceea slujnica portărița lui Petr: „Să nu cîndai și tu ești dentru ucenicii
20 omului acestuia?“ Zise acela: „Nu sînt“. Și sta robii și slugile carei făcuse jăratec, căci
21 răceală era, și să încălziia; și era cu ei Petr stînd și încălzindu-se. Deci arhieriu
22 întrebă pre Iisus pentru ucenicii Lui și pentru învățătura Lui. Răspunse
23 lui Iisus: „Eu aiave am grăit lumii. Eu pururea am învățat în adunare și în

besearecă, unde pururea jidovii să adună, și într-ascuns n-am grăit nemică. Ce Mă
21 întrebi? Întreabă pre ceia ce au auzit, ce am grăit lor! Iată, aceștea știu ceale ce am zis
22 Eu“. Acestea El zicînd, unul dentru slugi, stînd aproape, deade palmă lui Iisus,
23 zicînd: „Așa răspunzi arhierelui?“ Răspunse lui Iisus: „De am grăit rău, mărturiseaște
24 pentru rău, iară de am grăit bine, ce Mă bați?“ Trimise-L pre El Anna legat
25 cătră Caiafa arhieriu. Și era Simon Petr stînd și încălzindu-se. Deci ziseră lui: „Au
26 și tu dentru ucenicii Lui ești?“ Lepădatu-s-au acela și zise: „Nu sînt!“ Zise unul
27 dentru robii arhierelui, rudenie fiind celuia ce au tăiat Petr ureachea: „Au nu eu te-am
28 văzut în grădină cu El?“ Deci iarăș s-au lepădat Petr și îndată cocoșul au cîntat.
29 Deci aduseră pre Iisus de la Caiafa la divan; și era dimineața și ei n-au intrat la divan, ca
30 să nu să pîngărească, ce să mănînce Paștile. Ieși drept aceea Pilat cătră ei și zise: „Ce
31 pîră aduceți asupra Omului Acestuia?“ Răspunseră și ziseră lui: „De nu ar fi Acesta
32 făcătoriu de reale, nu L-am da ție pre El“. Zise lor drept aceea Pilat: „Luați-L pre El
33 voi și, după legea voastră, judecați-L pre El“. Deci ziseră lui jidovii: „Noao nu e slobod
34 să ucidem pre nimenea“. Ca cuvîntul lui Iisus să să plinească, carele au zis, însemnînd
35 cu ce moarte era să moară. Deci întră în divan iarăș Pilat și strigă pre Iisus
36 și zise Lui: „Tu ești împăratul jidovilor?“ Răspunse lui Iisus: „De la tine tu aceasta zici,
37 au alții au zis ție pentru Mine?“ Răspunse Pilat: „Au eu jidov sînt? Limba Ta și arhieriei
38 Te-au dat mie, ce ai făcut?“ Răspunse Iisus: „Împărăția Mea nu iaste den lumea
39 aceasta. De ar fi den lumea aceasta împărăția Mea, slugile Meale s-ar trudi ca să nu Mă
40 dau jidovilor. Iară acum împărăția Mea nu iaste de aici“. Zise Lui drept aceea Pilat: „Dară
41 împărat ești Tu?“ Răspunse Iisus: „Tu zici că împărat sînt Eu. Eu spre aceasta M-am
42 făcut și spre aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc adevărului. Tot cela ce iaste
43 den adevăr Îm ascultă glasul Mieui“. Zise-I Lui Pilat: „Ce iaste adevărul?“ Și
44 aceasta zicînd, iarăș ieși cătră jidovi și zise lor: „Eu nice o vină nu aflu întru El; Ce
45 iaste obicei voao ca pre unul voao să sloboz la Paști. Deci voia vă iaste să sloboz
46 pre împăratul jidovilor?“ Strigară drept aceea iarăș toți zicînd: „Nu pre Acesta,
47 ce pre Varavva“. Și era Varavva tîlhariu.

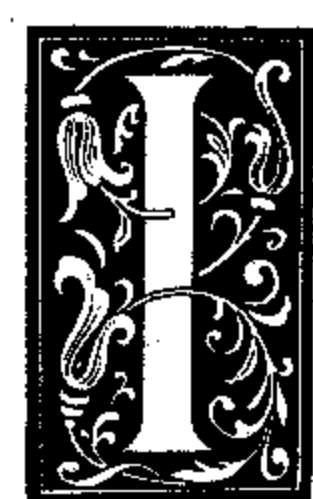
CAP XIX

1 **A**tuncea dară luo Pilat pre Iisus și-L bătu. Și slujitorii, imple-
2 tind cunună den spini, au pus preste capul Lui și cu haină mohorîță L-au îmbrăcat pre El.
3 Și zicea: „Bucură-Te, împăratul jidovi-

4 lor!“ Și-I da Lui palme. Ieși drept aceea
iarăș afară Pilat și zise lor: „Iată, scoț voao
pre El afară, ca să cunoașteț că întru El
5 nice o vină nu aflu“. Ieși drept aceea
Iisus afară, purtînd cununa cea de spini și
haina cea mohorîță, și zise lor: „Iată Omul!“
6 Deci deaca văzură pre El arhierii și slugile,
strigară zicînd: „Răstignește-L! Răstigneș-
te-L!“ Zise lor Pilat: „Luați-L pre El voi
și-L răstigniți, pentru că eu nu aflu întru El
7 vină“. Răspunseră lui jidovii: „Noi leage
avem și, după leagea noastră, datoriu iaste
să moară, căci pre El Fiiu lui Dumnezeu
8 S-au făcut“. Deci deaca auzi Pilat acesta
9 cuvînt, mai mult s-au spămîntat. Și întră
în divan iarăș și zise lui Iisus: „De unde ești
10 Tu?“ Iară Iisus răspuns n-au dat lui. Zise
drept aceea Pilat Lui: „Mie nu grăiești?
Nu știi că puteare am să Te răstignescu pre
Tine și puteare am să Te slobozescu?“
11 Răspunse Iisus: „N-ai avea nici o puteare
asupra Mea, de nu ar fi fost dată ție de sus.
Pentru aceea cela ce M-au vîndut ție mai
12 mare păcat are“. Dentru aceasta cerca
Pilat să-L sloboază pre El, iară jidovii striga
zicînd: „De vei slobozi pre Acesta, nu ești
prieten Chesarului. Tot cela ce face pre sine
13 împărat stă împotriva lui Chesariu“. Deci
Pilat, auzînd acest cuvînt, scoase afară pre
Iisus și șazăînd pre scaun, în locul ce să chea-
mă „Așternut cu piatră“, iară jidovește
14 Gavatha. Și era Vinerea Paștilor, și ca la
al șaselea ceas, și zise jidovilor: „Vezi Împă-
15 ratul vostru!“ Iară ei strigară: „Rădică-L!
Rădică-L! Răstignește-L pre El“. Zise lor
Pilat: „Pre Împăratul vostru să-L răstig-
nescu?“ Răspunseră arhierii: „Nu avem
16 împărat fără numai pre Chesariu“. Deci
atuncea deade pre El lor, ca să se răstig-
17 nească. Și luară pre Iisus și-L duseră. Și
purtînd crucea Lui, ieși la locul ce să cheamă
al Căpăținilor, care să cheamă jidovește
18 Golgotha, Unde pre El L-au răstignit, și
împreună cu El pre alți doi, dencoace și
19 dencoalea, și în mijloc pre Iisus. Și scris
și titlul Pilat și puse pre cruce. Și era scris:
„Iisus Nazarineanul, Împăratul jidovilor“.
20 Deci acest titlu mulți l-au citit dentru jidovi,
căci aproape era de cetate locul unde s-au
răstignit Iisus. Și era scris jidovește, eli-
21 nește, rîmlenește. Deci zicea lui Pilat
arhierii jidovilor: „Nu scrie: ‘Împăratul
jidovilor’, ce cum că Acela au zis: ‘Împărat
22 sînt jidovilor’“. Răspunse Pilat: „Ce am
23 scris, am scris“. Deci slujitorii, cînd au
răstignit pre Iisus, luară hainele Lui (și fă-
cură patru părți, la fieștecare slujitoriu parte)
și veșmîntu. Și era veșmîntul necusut, de sus
24 țesut preste tot. Deci ziseră întru ei: „Să

nu-l spintecăm pre el, ce să aruncăm sorți
pentru el, al cui va fi!“; ca Scriptura să se
plinească, ceea ce zice: „Împărțiră hainele
Meale lor, și pre îmbrăcăminte Mea puseră
sorți“. Deci slujitorii aceastea au făcut.
Și sta lîngă crucea lui Iisus maica Lui și sora 25
maicei Lui, Maria a Cleopei, și Maria Magda-
lina. Deci Iisus, văzînd pre maică și pre 26
ucenic stînd, pre carele iubiia, zise maicii
Lui: „Muiare, iată fiiul tău!“ Și după 27
aceaea zise ucenicului: „Iată maica ta!“ Și
den ceasul acela au luat pre ea ucenicul ace-
la la ale sale. După aceea, știind Iisus 28
că toate acum s-au săvîrșit, ca să să plineas-
că Scriptura, zise: „Seate Mi-e!“ Deci 29
vas zăcea, de oțet plin, și ei, umplînd bu-
reate de oțet și cu isop puind împrejur,
apropiară la gura Lui. Deci cînd luo oțet-
30 tul, Iisus zise: „Săvîrșitu-s-au“. Și plecînd
capul, au dat duhul. Deci jidovii, ca să nu 31
rămîie pre cruce trupurile sîmbăta, de vrea-
me ce vineri era, pentru că era mare ziua
sîmbetei aceiia, întrebă pre Pilat ca să să
zdrobească lor fluierile și să-i rădice.
Deci veniră slujitorii și celui dentîiu îi zdro- 32
biră fluierile și celuiialt ce s-au răstignit
împreună cu el. Iară la Iisus venînd, 33
deaca văzură pre El mort fiind, n-au zdrobit
Lui fluierile. Ce unul den slujitori cu 34
fuștele coasta Lui împunse și îndată ieși
sînge și apă. Și cela ce au văzut au 35
mărturisit, și adevărată iaste mărturia lui;
și acela știe că adevărat zice, ca voi să
creadeți. Pentru că s-au făcut aceastea, 36
ca Scriptura să să plinească: „Os nu să va
zdrobi de la El“. Și iarăș altă Scriptură 37
zice: „Vedea-vor la Carele au împuns“.
Iară după aceasta întrebă pre Pilat Iosif cel 38
de la Arimathea, fiind ucenic lui Iisus, iară
ascuns pentru frica jidovilor, ca să rădice
trupul lui Iisus. Și au poruncit Pilat; deci
veni și rădică trupul lui Iisus. Și veni și 39
Nicodim, cela ce au venit cătră Iisus noaptea
dentîiu, aducînd amestecături de zmiră și
aloi, ca vro 100 de litre. Deci luară trupul 40
lui Iisus și legară pre el cu cearșafuri împr-
ună cu unsoarele, după cum iaste obiceiul
jidovilor a îngropa. Și era în locul unde 41
S-au răstignit grădină, și în grădină mormînt
nou, întru carele nimenilea niciodinioară
s-au pus. Deci acolo, pentru vinerea 42
jidovilor, căci aproape era mormîntul,
au pus pre Iisus.

CAP XX

ară într-una de sîmbete, Maria Magda- 1
lina veni dimeneața, întunearec încă
fiînd, la mormînt, și văzu piatra
rîdicată de la mormînt. Alergă 2
drept aceea și veni cătră Simon

Petăr și cătră celalalt ucenic, carele iubii Iisus, și zise lor: „Au rîdicat pre Domnul den groapă și nu știm unde L-au pus pre El“.

3 Deci ieși Petăr și celalalt ucenic și venii
4 cătră mormînt. Și alerga amîndoi împreună, și celalalt ucenic alergă înainte, mai curînd decît Petăr, și veni mai întîiu la
5 mormînt. Și plecîndu-se, văzu zăcînd
6 cearșafurile, însă nu întră. Deci veni
7 Simon Petăr, urmînd lui, și întră în mormînt și văzu cearșafurile zăcînd. Și măhrama care era preste capul Lui nu cu cearșafurile zăcînd, ce osebi, învăluită, într-un loc.

8 Deci atuncea întră și celalalt ucenic, cela ce au venit întîiu în mormînt, și văzu și crezu.

9 Pentru că încă nu știa Scriptura, că trebuie
10 El den morți să Să învie. Deci să duseră
11 iarăș cătră dînșii ucenicii. Iară Maria sta cătră mormînt, plîngînd afară, și plîngînd
12 să plecă în mormînt. Și văzu doi îngeri întru veșminte albe șazînd: unul cătră cap, altul cătră picioare, unde zăcea trupul lui
13 Iisus. Și ziseră aceia ei: „Muiare, ce plîngi?“ Zise lor: „Căci au rîdicat pre Domnul meu și nu știu unde L-au pus pre El“.

14 Și aceastea zicînd, să întoarse îndărăt și văzu pre Iisus stînd, și nu știa că Iisus iaste.

15 Zise ei Iisus: „Muiare, ce plîngi? Pre cine cauți?“ Aceaea, pârîndu-i-să că grădinariul iaste, zise Lui: „Doamne, de ai rîdicat tu pre El, spune-m unde L-ai pus, și eu pre Dînsul să-L rîdic“. Zise ei Iisus: „Mario!“ Întorcîndu-se, aceaea zise Lui: „Ravvuni!“, care să
17 zice „Învățătoriule“. Zise ei Iisus: „Nu te atinge de Mine, pentru că încă nu M-am suit cătră Părintele Meu, ce pasă cătră frații Mei și zi lor: Suiu-Mă cătră Părintele Meu și Părintele vostru și Dumnezăul Meu și Dumnezăul vostru“. Veni Maria Magdalena vestind ucenicilor că au văzut pre
19 Domnul și aceastea au zis ei. Deci fiind sară întru ziua aceaea, într-una a sîmbetelor, și ușăle fiind închise unde era ucenicii adunați, pentru frica jidovilor, veni Iisus și stătu
20 în mijloc și zise lor: „Pace voao!“ Și aceasta zicînd, arătat-au lor mînil și coasta Lui. Bucurară-se drept aceaea ucenicii văzînd pre Domnul. Deci iarăș zise lor Iisus: „Pace voao! Cum au trimis pre Mine Părintele, și Eu trimițu pre voi“. Și aceasta zicînd, au suflat și zise lor: „Luați Duh Sfînt: Căroră veți lăsa păcatele, lăsa-se-vor lor; ori căroră veți opri, oprite sînt“. Iară Thoma, unul den 12, cela ce să cheamă Geamăn, nu era cu ei cînd au venit Iisus.

25 Deci zicea lui ceialalți ucenici: „Văzut-am pre Domnul!“ Iară el zise lor: „De nu voi vedea întru mînil Lui semnul cuilor și să puiu deagetul meu în semnul cuilor și să puiu mîna mea în coasta Lui, nu voi crede“. Și după 8 zile iară era în-

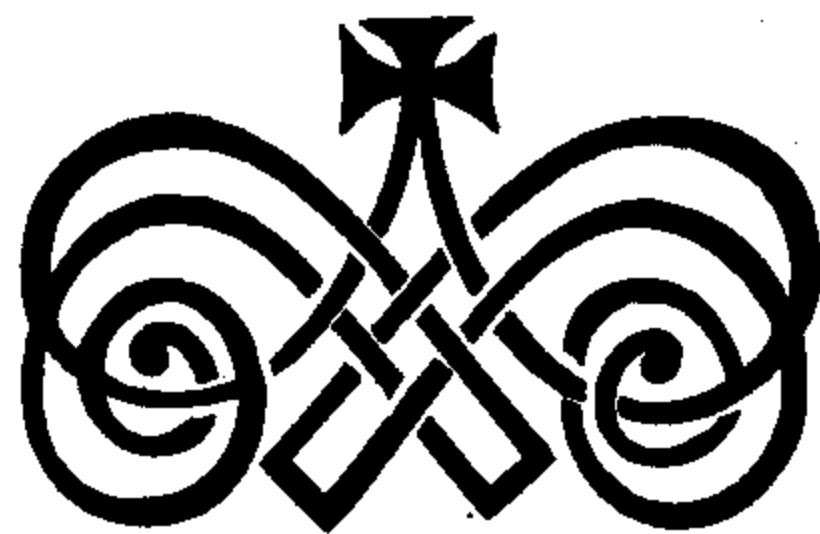
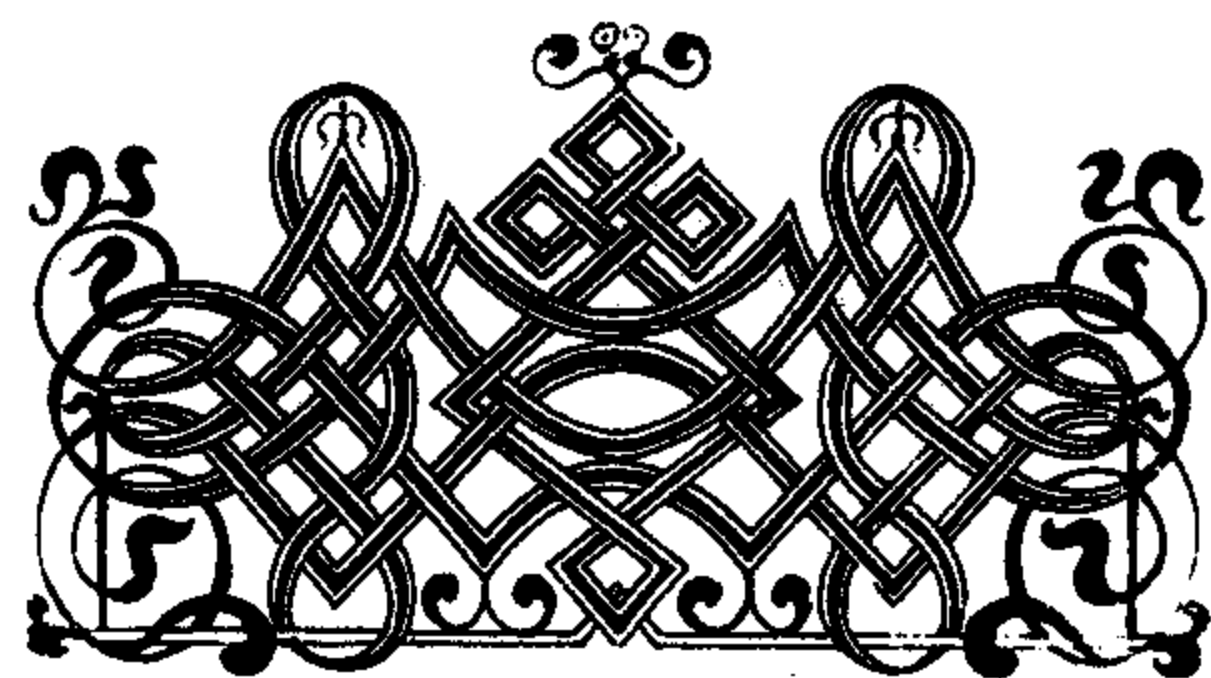
lăuntru ucenicii Lui, și Thoma cu ei. Veni Iisus, ușăle fiind închise, și stătu în mijloc și zise: „Pace voao!“ Apoi zise Thomei: „Adu deagetul tău aicea și vezi mînil Meale; și adu mîna ta și pune la coasta Mea; și nu te face necredincios, ce credincios“. Și răsponse Thoma și zise Lui: „Domnul Meu și Dumnezăul Meu!“ Zise lui Iisus: „Căci ai văzut pre Mine, Thoma, ai crezut. Fericiți ceia ce n-au văzut și au crezut“. Deci multe și alte seamne au făcut Iisus înaintea ucenicilor Lui, carele nu sînt scrise în cartea aceasta. Iară aceastea s-au scris ca să creadeți că Iisus iaste Hristos, Fiiul lui Dumnezău, și ca, crezînd, viață să aveți întru numele Lui.

CAP XXI

upă aceasta S-au arătat iarăș pre Sine Iisus ucenicilor, la Marea Tive-
riada, și Să arătă așa: Era împreună Simon Petr și Thoma ce să cheamă Geamăn și Nathanail cel de la Cana Galileiului și cei ai Zevedeului și alții dentru ucenicii Lui, doi. Zise lor Simon Petr: „Duce-mă-voiu să vî ez“. Ziseră lui: „Veni-vom și noi împreună cu tine!“ Ieșiră și să suiră în vas îndată, și întru aceaea noapte n-au prins nemică. Și demeneața făcîndu-se, stătu Iisus la țarmure, însă nu știa ucenicii că Iisus iaste. Zise drept aceaea lor Iisus: „Copii, nu ceva de mîncat aveți?“ Răspunseră Lui: „Nu“. Și El zise lor: „Puneț de-a dreapta parte a vasului mreajea și veț afla“. Deci puseră și nu mai putea să-l tragă de mulțimea peștilor. Deci zise ucenicul acela, pre carele iubii Iisus, lui Petr: „Domnul iaste!“ Deci Simon Petr, auzind că Domnul iaste, cu haina-ș să încinsă, căci era gol, și să aruncă pre dînsul în mare. Iară ceialalți ucenici cu vășciorul au venit, căci nu era departe de la pămînt, ce ca vro 200 de coți, trăgînd nevodul peștilor. Deci deaca ieșiră la pămînt, văzură jăratec jos și peaște deasupra și pîne. Zise lor Iisus: „Aduceț den peștii carii aț prins acum!“ Să sui Simon Petr și trase nevodul pre pămînt plin de pești mari, 153, și, atîtea fiind, nu s-au rupt nevodul. Zise lor Iisus: „Venit de prînziți“. Și nimeana nu cuteza den ucenici să cearce pre El: „Tu cine ești?“, știind că Domnul iaste. Veni drept aceaea Iisus și luo pînea și deade lor, și peaștele așijderea. Aceasta dară a treia oară S-au arătat Iisus ucenicilor Lui, sculîndu-Se den morți. Deci deaca prînziră, zise lui Simon Petr Iisus: „Simon Iona, iubești-Mă mai mult decît aceștea?“ Zise Lui: „Așa, Doamne, Tu știi că Te iubesc!“ Zise lui: „Paște miei Mei“. Zise lui iarăș, al doilea: „Simon Iona, iubești-Mă?“ Zise Lui: „Așa, Doamne, Tu știi că Te iubesc!“ Zise lui: „Paște oile Meale“. Zise lui a treia oară: „Simon Iona, iubești-Mă?“ Mîh-nitu-s-au pentru căci au zis lui a treia oară „Iubești-Mă?“, și zise Lui: „Doamne,

Tu toate știi. Tu știi că Te iubesc“. Zise lui
 18 Iisus: „Paște oile Meale. Amin, amin zic
 ție: Când erai mai tânăr, încingeai pre tine și
 umblai unde vrei; iară când vei îmbătrâni,
 întinde-vei mâinile tale și altul te va încinge
 19 și te va aduce unde nu vei“. Și aceasta
 au zis, arătînd cu ce moarte va slăvi pre
 Dumnezeu. Și aceasta zicînd, zise lui: „Vino
 20 după Mine!“ Și întorcîndu-se Petăr, văzu
 pre ucenicul carele iubii Iisus, urmînd,
 carele au și căzut la Cină pre pieptul Lui și-I
 zise: „Doamne, cine iaste cela ce vinde pre
 21 Tine?“ Pre acesta văzînd Petr, zicea lui
 22 Iisus: „Doamne, dară acesta ce?“ Zise lui
 Iisus: „De voiu vrea pre el să rămîie pînă
 voiu veni, ce e cătră tine? Tu vino după
 23 Mine“. Deci ieși cuvîntul acesta la frați
 că ucenicul acela nu moare. Și nu zise lui
 Iisus că nu va muri, ce: „De voiu vrea să
 rămîie el pînă voiu veni, ce-ț e ție?“
 24 Acesta iaste ucenicul cela ce mărturiseaște
 pentru aceastea și au scris aceastea, și știm
 25 că adevărată iaste mărturiseala lui. Și
 sînt și altele multe care au făcut Iisus,
 carele de să vor scrie cîte una, nici
 în lumea aceasta gîndesc a
 încăpea ceale ce s-ar
 scrie cărți.
 Amin.

FAPTELE APOSTOLILOR

CAP I

uvîntul cel dentîiu făcu-
 t-am pentru toate, o, Theo-
 file, carele au început Iisus
 a face și a învăța, Pînă
 2 în ziua, carea, poruncind
 apostolilor pren Duhul
 Sfînt, pre carii au ales, S-au
 3 înălțat. La carii S-au și
 aiavea arătat după ce au pățimit El întru
 multe seamne chiar pren 40 de zile arătîndu-
 Se lor și zicînd ceale ce era pentru împărăția
 lui Dumnezeu. Și împreună petrecînd,
 4 porunci lor de la Ierusalim să nu se despartă,
 ce să așteapte făgăduința Părintelui „carea
 ați auzit de la Mine: Căci Ioan au botezat
 5 cu apă, iară voi vă veți boteza cu Duhul
 Sfînt nu după multe zilele aceastea“.
 Deaca s-au adunat, ei întreba pre El, zicînd:
 6 „Doamne, au în anul acesta vei așaza împără-
 ția lui Israil?“ Și zise cătră ei: „Nu iaste
 7 voo a priceape anii au vremile, carele Pă-
 rintele au pus întru a Sa biruință. Ce veți
 8 lua putere venind Duhul Sfînt preste voi și
 veți fi Mie mărturie în Ierusalim și în toată
 Iudea și Samaria și pînă la marginea pămîntu-
 lui“. Și aceastea zicînd, văzînd ei, Să
 9 rîdică și nor Îl luo pre El den ochii lor.
 Și așa căutînd, era în ceriu mergînd El și
 10 iată, doi bărbați sta lîngă ei cu haină albă,
 Carii și ziseră: „Bărbați galilei, ce stați cău-
 11 tînd la ceriu? Acesta Iisus, luîndu-Se de la
 voi în ceriu, așa va veni, în ce chip ați văzut
 pre El mergînd în ceriu“. Atunci s-au în-
 12 tors în Ierusalim de la mătura ce să cheamă
 Eleonul, carea iaste aproape de Ierusalim,
 calea Sîmbetii avînd. Și cînd intrară, să
 13 suiră în foișor, unde era mîind Petăr și Iacov
 și Ioan și Andrei, Filip și Thoma, Vartholo-
 meu și Mattheu, Iacov al lui Alfeu și Simon
 14 Zilotis și Iuda a lui Iacov. Aceștea toți
 era așteptînd dempreună, cu rugăciunea și
 cu ruga, împreună cu muierile și cu Maria,
 maica lui Iisus, și cu frații Lui. Și în zilele
 15 aceastea, sculîndu-se Petăr în mijlocul uce-
 nicilor, zise (și era gloată de nume într-un loc
 ca vreo 120): „Bărbați frați, trebuia
 16 să să împle Scrisoarea aceasta, care au
 zis mai nainte Duhul cel Sfînt pren rostul
 lui David pentru Iuda, cela ce s-au făcut
 17 povață celor ce au prins pre Iisus. Căci
 numărât era cu noi și luo sorțul slujbei
 18 aceștia. Deci acesta au cîștigat loc
 den plata nedireptății și, căzut fiind, au

19 plesnit preste mijloc și s-au vărsat toate
 mărunțăile lui. Și să înțeleasă la toți
 ceia ce lăcuiesc Ierusalimul, cât s-au chemat
 locul acela cu limba lor Acheldama, adecă
 20 Loc al Sîngelui. Pentru că scris iaste în
 cartea Psalmilor: 'Facă-se curtea lui pustie
 și să nu fie cine să lăcuiască întru ea și
 21 socoteala lui să o ia altul'. Deci trebuie,
 den bărbații care au venit cu noi în toată
 vreamea întru carea au intrat și au ieșit
 22 asupra noastră Domnul Iisus, Începînd
 de la botezul lui Ioan pînă la ziua carea S-au
 înălțat de la noi, mărturie învierii Lui unul
 să să facă dentru aceștea împreună cu noi".
 23 Și au pus pre doi, pre Iosif, cela ce să chema
 Varsava, carele s-au numit Iustos, și pre
 24 Matthia. Și, făcînd rugăciuni, ziseră:
 „Tu, Doamne, știutoare de inimile tuturor,
 arată dentru acești doi pre unul carele vei
 25 aleage Să ia sorțul slujbei aceștia și a
 trimerii dentru carea au ieșit Iuda să
 26 meargă la locul lui". Și deaderă sorții lor
 și căzu sorțul pre Matthia și împreună să
 rîndui cu cei 11 apostoli.

CAP II

1 **S**i cînd să împlea ziua Rusaliilor, era
 cu toții împreună adunați la un loc.
 2 Și să făcu fără veaste den ceriu
 sunet ca cînd ar veni suflare cu silă
 și umplu toată casa unde era șazînd.
 3 Și să arătară lor, împărțindu-se, limbi ca
 de foc și au șazut preste fieștecarele dentru
 4 ei. Și să împlură toți de Duhul Svînt și
 începură a grăi cu alte limbi, după cum Du-
 5 hul le da lor să răspunză. Și era în
 Ierusalim lăcuind jidovi, oameni smeriți
 6 den toată limba cea de supt ceriu. Și
 făcîndu-se glasul acesta, să adună mulțimea
 și să turbură, căci auziia fieștecarele cu a
 7 sa limbă grăind ei. Și să ciudia toț și să
 mira zicînd între sine: „Au nu, iată, aceștea
 8 toți cei ce grăiescu galilei sînt? Și cum
 noi auzim fieștecarele cu a noastră limbă
 9 de fealiu cu carea am născut? Parthii și
 midii și elamiteanii și ceia ce lăcuiesc Mijlo-
 cul-Rîurilor și pre Iudea și Capadochia,
 10 Marea Neagră și Asia, Frighia și Pamfilia
 și Eghipetul și părțile Leviei cei despre
 11 Chirini și ceia ce veniia rîmleani, Și jidovi
 și nemearnici, criteani și arapi, auzîm gră-
 ind ei cu ale noastre limbi măririle lui
 12 Dumnezău!" Și să mira toți și să ciudia,
 unul cătră altul zicînd: „Ce va să fie aceasta?"
 13 Iară alții, batjocurind, zicea că de must sînt
 14 plini. Și stînd Petăr cu cei 11, rădică gla-
 sul lui și răspunse lor: „Bărbaț. jidovi și ceia
 ce lăcuiți Ierusalimul toți, aceasta voao
 știută să fie și să băgați în urechi graiurile
 15 meale; Pentru că nu, după cum voi socotiț,

sînt aceștea beați, pentru că iaste ceas al
 treilea den zi; Ce aceasta iaste ce s-au 16
 grăit pren prorocul Ioil: 'Și va fi în zilele 17
 ceale de apoi—zice Dumnezău—turna-voiu
 den Duhul Mieu preste tot trupul și vor
 proroci fiii voștri și featele voastre, și tinerii
 voștri vederi vor vedea și cei bătrîni ai voștri
 vise vor visa. Și încă preste robii Miei și 18
 preste roabele Meale în zilele acealea turna-
 voiu den Duhul Mieu și vor proroci. Și 19
 voiu da minuni în ceriu sus și seamne pre
 pămînt jos, sînge și foc și abur de fum.
 Soarele să va întoarce spre întunearec și 20
 luna spre sînge, mai nainte de ce va veni ziua
 Domnului cea mare și strălucită. Și va 21
 fi tot carele va chema numele Domnului
 mîntui-se-va'. Bărbați israilteani, ascultaț 22
 cuvintele aceaste: 'Pre Iisus Nazarineanul,
 bărbat de la Dumnezău arătat la voi cu pu-
 teri și cu minuni și cu seamne, carele au
 făcut pren El Dumnezău în mijlocul vostru,
 după cum și voi știți, Pre Acesta, cu cel 23
 rînduit svat și cu mai nainte știință a lui
 Dumnezău, dat, luîndu-L pren mîinile celor
 fără de leage, răstignindu-L, L-ați omorît.
 Pre Carele Dumnezău L-au învis, dezlegînd 24
 chinurile morții, pentru că nu era puțință
 să să ție El de dînsa. Pentru că David 25
 zice la El: 'Înainte vedeam pre Domnul îna-
 intea mea pururea, căci de-a direapta mea
 iaste, ca să nu mă clintescu. Pentru aceaea 26
 veselitu-s-au inema mea și s-au bucurat limba
 mea și încă și trupul mieu să va sălășlui pre
 nădeajde; Căci nu vei lăsa sufletul mieu 27
 în iad, nici vei da pre cel preacuvios al Tău
 să vază stricăciune. Arătat-ai mie căile 28
 vieții, împlea-mă-vei de veselie cu fața Ta'.
 Bărbați frați, slobod e a zice aiave cătră voi, 29
 pentru patriarhul David, căci și au murit și
 s-au îngropat, și mormîntul lui iaste întru
 noi, pînă în ziua aceasta. Deci, fiind pro- 30
 roc și știind că cu jurămînt au jurat lui
 Dumnezău den rodul mijlocului lui trupeaș-
 te să scoale pre Hristos, să șază pre scaunul
 lui, Mai nainte văzînd, au grăit pentru 31
 înviarea lui Hristos, căci nu S-au părăsit
 sufletul Lui în iad, nici trupul Lui au văzut
 stricăciune. Pre acestu Iisus au învis 32
 Dumnezău, Căruia toți noi sîntem mărturii.
 Deci, cu direapta lui Dumnezău înălțîndu-Să 33
 și făgăduința Duhului Svînt luînd de la Pă-
 rintele, au turnat aceasta carea acum voi
 vedeți și auziți. Pentru că nu David s-au 34
 suit în ceriuri, ce zice el: 'Zise Domnul
 Domnului mieu: 'Șazi de-a direapta Mea,
 Pînă voiu pune pre vrăjmașii Tăi razim pi- 35
 cioarelor Tale'. Deci fără greșală să știe 36
 toată casa lui Israil că și Domnu și Hristos
 pre El Dumnezău L-au făcut, pre Acest Iisus
 pre Carele voi ați răstignit". Și auzind 37

s-au umilit cu inima și ziseră cătră Petăr și
cătră ceialalți apostoli: „Ce vom face, băr-
38 bați frați?“ Petăr zise cătră ei: „Pocăiți-vă
și să botează fieștecarele dentru voi pre
numele lui Iisus Hristos, spre iertarea pă-
catelor și veți lua darul Sfântului Duh.
39 Pentru că voao iaste făgăduința și fiilor
voștri și tuturor celor de departe ori pre ca-
rii va chema Domnul Dumnezeu nostru“.
40 Și cu alte cuvinte mai multe să mărturisiia
și ruga, zicînd: „Mîntuiți-vă de neamul cel
41 strîmbu acesta“. Deci ei bucuroși priimind
cuvîntul lui s-au botezat și să adaoseră în
42 ziua aceea suflete ca vreo 3000. Și era
așteptînd la învățatura apostolilor și la
împreunarea și la frîngerea pîinii și la rugă-
43 ciune. Și să făcu la tot sufletul frică, și
multe minuni și seamne pren apostoli să
44 făcea. Și toți ceia ce credea era într-un
45 loc și avea toate de obște. Și ocinile și
averile le vindea și le împărția pre eale
46 tuturor, după cum neștine avea lipsă. Și
în toate zilele așteptînd cu toți dempreună
în besearică și frîngînd pren case pîine prii-
miia cu bucurie hrană și cu prostimea inimii.
47 Lăudînd pre Dumnezeu și avînd har cătră
tot norodul și Domnul adăogea pre cei ce
să mîntuia în toate zilele la besearică.

CAP III

1 **S**i deodată Petăr și Ioan să suia la
besearică la ceasul rugăciunii al
2 noalea. Și oarecare bărbat
ologu, den pîntecele maicii lui fi-
ind să purta, pre carele îl punea în
toate zilele lîngă ușa besearicii, ceaea ce să
zice a Înfrumusețată, ca să ceară milostenie
3 de la cei ce întra în besearică, Carele, vă-
zînd pre Petăr și pre Ioan vrînd să între în
4 besearică, să ruga de milostenie. Și cău-
tînd Petr la el împreună cu Ioan zise: „Caută
5 la noi“. Și el să uită la ei așteptînd ceva
6 de la ei să ia. Și zise Petăr: „Argint și aur
nu iaste la mine, iară carea am, aceasta-ți
dau ție: Întru numele lui Iisus Hristos Nazari-
7 neanul, scoală-te și umblă!“ Și apucîndu-
l pre el de mîna cea direaptă, îl sculă și
îndată i să întăriră lui talpele și fluierile.
8 Și sārînd, stătu și umbla și întra împreună
cu ei în besearică, umblînd și săltînd și lău-
9 dînd pre Dumnezeu. Și văzu pre el tot
nărodul umblînd și lăudînd pre Dumnezeu.
10 Și-l cunoștea pre el că acesta era cela ce
șădea pentru milostenie la Poarta cea
Frumoasă a besearicii și să umplură de
spaimă și de mirare de ce i s-au întîmplat
11 lui. Și țîind cel ce s-au vindecă olog
pre Petr și pre Ioan, alergă cătră ei tot
nărodul la bolta ceaea ce să cheamă a
12 lui Solomon, înspăimați. Și văzînd,
Petr răspunse cătră nărod: „Bărbați israil-

teani, ce vă mirați spre aceasta? Sau la noi
ce priviți, ca cum cu a noastră puteare au
bună credință am făcut ca să umble el?
Dumnezăul lui Avraam și al lui Isaac și al 13
lui Iacov, Dumnezeu părinților noștri, au
mărit pre Fiiul Lui, Iisus, pre Carele voi L-aț
dat și v-aț lepădat de El denaintea lui Pilat,
judecînd acela să-L sloboază. Iară voi de 14
Cel Sfînt și Dirept v-aț tăgăduit și aț cerut
pre om ucigaș să să hărăzască voao. Iară 15
pre începătorul vieții L-aț omorît, pre
Carele Dumnezeu L-au învis din morți,
Căruia noi mărturii sîntem. Și cu credința 16
numelui Lui, pre acesta pre carele vedeți și-l
știți, au întărit numele Lui și credința cea
ce e prin El au dat lui întregăciunea aceasta
denaintea voastră tuturor. Și acum, frați- 17
lor, știu că după necunoștința aț făcut, ca
și boiarii voștri. Iară Dumnezeu, Carele 18
au vestit mai înainte pren gura a tuturor
prorocilor Lui a pătimi Hristos, au plinit așa.
Deci pocăiți-vă și vă întoarceți, ca să ștear- 19
gă ale voastre păcate, Ca să vie vremi de
răsuflare de la fața Domnului și să trimiță 20
pre Cel mai nainte rînduit voao, Iisus Hristos,
Pre Carele trebuie ceriul să-L primească 21
pîna la așăzarea anilor tuturor, căroră au
grăit Dumnezeu pren rostul tuturor sfinți-
lor Lui proroci den veac. Pentru că Moisi 22
cătră părinț au zis că ‘Proroc voao va învia
Domnul Dumnezeu vostru dentru frații
voștri, ca mine; de El să ascultați după
toate oricîte va grăi cătră voi. Și va fi 23
tot sufletul oricarele nu va asculta de Pro-
rocul Acela, cu totul va peri dentru nărod’.
Și toți prorocii, de la Samoil și celor pre 24
rînd, cîți au grăit, și mai nainte au vestit
zilele aceastea. Voi sînteți fiii prorocilor 25
și făgăduinții căriia au pus Dumnezeu cătră
părinții noștri, zicînd cătră Avraam: ‘Și
semenției tale să vor blagoslovi toate neamu-
rile pămîntului’. Voao întîiu Dumnezeu 26
înviind pre Fiiul Lui, Iisus, trimisu-L-au pre
El blagoslovind pre voi, cînd vă întoarceți
fieștecarele de cătră vicleșugurile voastre“.

CAP IV

1 **S**i grăind ei cătră nărod, veniră-le
asupra preoții și căpitanul beseari-
cii și sadocheii, Tînjînd pentru 2
că învață ei pre nărod și vestesc ei
întru Iisus înviarea cea den morți.
Și puseră asupra lor mîinile și-i pusă în 3
pază pre a doua zi, pentru că era sară. Și 4
mulți dentru ceia ce au auzit cuvîntul au
crezut și să făcu numărul bărbaților ca vro
cinci mii. Și fu a doao zi să adunară 5
ai lor boiarii și bătrînii și cărturarii în
Ierusalim, Și Anna arhiereul și Caiafa, 6
și Ioan și Alexandru, și cîți era den rod
vlădicesc. Și puindu-i pre ei în mij- 7

loc, îi întreba: „Cu ce putere sau cu ce nume
 8 ați făcut aceasta voi?“ Atunci Petăr,
 umplându-se de Duhul Svînt, zise cătră ei:
 „Boiari ai norodului și bătrînii lui Israil,
 9 De vreme ce noi astăzi ne cercetăm pentru
 facerea de bine a unui om bolnav, cu ce
 10 acesta s-au mîntuit, Cunoscut să fie la
 toți la voi și la tot norodul Israil căci întru
 numele lui Iisus Hristos Nazarineanul, pre
 Carele voi L-ați răstignit, pre Carele Dumne-
 zău L-au învis den morți, întru Acela acesta
 11 stă înaintea voastră sănătos. Aceasta iaste
 piatra cea ce s-au ocărît de cătră voi, cei ce
 zidiți, ceaea ce s-au făcut în capul unghiului.
 12 Și nu iaste într-alt întru nemică mîntuirea,
 pentru că nici nume iaste altul supt ceriu
 cela ce s-au dat întru oameni întru carele
 13 trebuie să ne mîntuim noi“. Și văzînd
 a lui Petăr învrednicie și a lui Ioan și price-
 pînd că oameni necărturari sînt și proști,
 să mira și cunoștea pre ei că cu Iisus împre-
 14 ună era. Și pre om văzîndu-l împreună
 cu ei stînd, pre cel vindecat, nemică nu
 15 putea să zică împotriva. Și poruncind
 ei afară den adunare să iasă, voroviră întru
 16 ei, Zicînd: „Ce vom face oamenilor
 acestora? Pentru că cunoscut semnu s-au
 făcut pre ei la toți ceia ce lăcuiesc Ierusa-
 limul, aiave, și nu putem să ne tăgăduim.
 17 Ce ca nu întru mai mult să să împarță la
 nărod, cu înfricoșare să-i înfricoșem pre ei,
 să nu mai grăiască pre numele acesta nici
 18 unuia dentre oameni“. Și chemînd pre
 ei, porunciră lor întru tot să nu grăiască,
 19 nici să înveațe pre numele lui Iisus. Iară
 Petăr și Ioan, răspunzînd cătră ei, ziseră:
 „De iaste drept înaintea lui Dumnezeu a
 asculta de voi mai mult decît de Dumnezeu,
 20 judecați. Pentru că nu putem noi cealea
 ce am văzut și ceale ce am auzit să nu grăim“.
 21 Iară ei, înfricoșîndu-i, sloboziră pre ei,
 nemic aflînd cum vor certa pre ei, pentru
 norod, că toți măriia pre Dumnezeu pentru
 22 ce s-au făcut. Pentru că mai mult era
 omul decît de 40 de ani la carele s-au fost
 23 făcut sămnnul acesta al vindecării. Și
 slobozindu-se, s-au dus cătră ceia ai lor și
 au vestit cîte cătră ei arhieriei și bătrînii
 24 ziseră. Și ei, auzind, toți deodată rădi-
 cară glas cătră Dumnezeu și ziseră: „Doam-
 ne, Tu, Dumnezeul Cela ce ai făcut ceriul
 și pămîntul și marea și toate cealea dentru
 25 eale, Cela ce pren gura lui David, slugii
 Tale ai zis: ‘Pentru ce să înherbîntară limbile
 26 și noroadale cugetară deșarte? Stătura
 împărații pămîntului și boiarii s-au adunat
 la un loc asupra Domnului și asupra Unsu-
 27 lui Lui’. Pentru că s-au adunat cu adevă-
 rat în cetatea aceasta asupra Sfîntului

Tău Fecior, Iisus, pre Carele ai unsu, și Irod
 și Pontie Pilat cu limbile împreună și no-
 roadele lui Israil, Să facă cîte mîna Ta și 28
 sfatul Tău au rînduit mai nainte să să facă.
 Și acum, Doamne, caută preste înfricoșerile 29
 lor și dă robilor Tăi cu toată îndrăzneala
 să grăiască cuvîntul Tău. Cînd mîna Ta 30
 vei tinde spre vindecare și seamne și minuni
 să să facă pre numele Celui Sfînt al Tău
 Fecioru, Iisus“. Și rugîndu-se ei, să clăti 31
 locul întru carele era adunați și să umplură
 toț de Duhul Sfînt și grăiaa cuvîntul lui
 Dumnezeu cu îndrăznire. Iară inima și 32
 sufletul mulțimei celor ce au crezut era unul,
 și nici unul cevași dentru averile lui zicea
 să fie a lui, ce era lor toate de obște. Și 33
 cu mare putere da mărturia apostolii de
 înviarea Domnului Iisus și dar mare era pres-
 te ei toți. Că nici lipsit era neștine dentru 34
 ei, pentru că cîți moșneani de locuri au de
 case era vînzînd, aducea prețurile celor ce
 să vindea. Și punea lîngă picioarele aposto- 35
 lilor și să da la fieștecarele după cum avea
 lipsă fieștecarele. Iară Iosis, cela ce s-au 36
 poreclit Varnava de apostoli, carea să talmă-
 ceaște „fiul mîngîierii“, levit chiprean de
 neam, Avînd el țarină, vînzîndu, aduse 37
 prețul și puse lîngă picioarele apostolilor.

CAP V

Iară un om oarecare, pre nume 1
 Anania, cu Sapphira, muiarea lui, au
 vîndut ocină. Și au oprit și ei 2
 den prețu, știind împreună și mu-
 iarea lui, și aducînd parte oarece,
 lîngă picioarele apostolilor au pus. Iară 3
 Petăr zise: „Ananio, pentru ce au umplut
 satana inima ta, să amăgești tu Duhul cel
 Sfînt și să ascunzi den prețul locului?
 4 Au nu, rămîind, ție rămînea și, vînzîndu-să,
 întru a ta biruință era? Ce căci ai pus în
 inima ta lucrul acesta? N-ai mințit oameni-
 lor, ce lui Dumnezeu“. Și auzind Anania 5
 cuvintele aceastea, căzînd au murit; și fu
 frică mare preste toți ceia ce auziia aceastea.
 Și sculîndu-să cei mai tineri, grijiră pre el 6
 și, scoțîndu-l, l-au astrucat. Și fu treacere 7
 ca de vo trei ceasuri; și muiarea lui, neștiind
 ce s-au făcut, întră. Și răspunse ei Petăr: 8
 „Spune-m, au drept atîta locul ai vîndut?“
 Și ea zise: „Așa, drept atîta“. Iară Petăr 9
 zise cătră ea: „Pentru ce s-au tocmit între
 voi a ispiti Duhul Domnului? Iată picioarele
 celor ce au îngropat pre bărbatul tău, la ușă
 și vor scoate pre tine“. Și căzu îndată lîngă 10
 picioarele lui și muri; și întrînd tinerii, a-
 flară pre ea moartă și, scoțîndu-o, o au îngro-
 patu-o lîngă bărbatul ei. Și să făcu 11
 frică mare preste toată adunarea și preste

12 toți ceia ce auziia aceastea. Și pren mî-
nile apostolilor făcutu-s-au seamne și minuni
13 în bolta lui Solomon. Iară den ceialați
nimenea nu cuteza să să lipească lîngă ei,
14 ce-i măriia prea ei nărodul. Și mai mult
să adăogea crezînd în Domnul mulțime de
15 bărbați și de muieri; Cît pre uliță scotea
pre cei bolnavi și-i punea pre paturi și pre
năsilii, ca, viind Petr, macară umbra să um-
16 brească la vreunul dentru ei. Și să aduna
și mulțimea cetăților celor de premprejur
la Ierusalim, aducînd bolnavi și pre ceia ce
să dodeia de cătră duhurile ceale necurate,
17 carii să vindeca toți. Și sculîndu-se ar-
hiereul și toți cei dempreună cu el, care
era eresul sadocheilor, să umplură de zavis-
18 tie. Și puseră mîinile lor preste apostoli
și-i puseră pre dînșii în paza temniței.
19 Iară îngerul Domnului pren noapte au deș-
chis ușile temniței și, scoțînd pre ei afară,
20 au zis: „Meargeți și stînd graiț în beserecă
norodului toate graiurile vieții aceștia“.
21 Și auzind intrară de noapte în beserecă și
învăța; și mergînd arhiereul și cei ce era cu
el, chemară împreună sfatul și toată bătrî-
nimea fiilor lui Israil și trimiseră la temniță
22 să-i aducă pre ei. Și slugile mergînd, n-au
aflat pre ei în temniță și, întorcîndu-se, spu-
23 seră Zicînd că, „Temnița am aflat-o în-
chisă cu toată întemeierea și străjarii stînd
înaintea ușilor; și, deșchizînd înlăuntru,
24 pre nime n-au aflat“. Și deaca auziră cu-
vintele aceastea, preotul și căpitanul besere-
cii și arhiereii să mira pentru ei ce să fie
25 aceasta. Și venind oarecarele, spuse lor,
zicînd că „Iată, bărbații pre carii aț pus în
temniță sînt în beserecă stînd și învățînd
26 pre norod“. Atuncea, ducîndu-se căpita-
nul cu slugile, au adus pre ei, nu cu sila, pen-
tru că să temea de nărod, ca să nu să ucigă
27 cu pietri. Și aducîndu-i pre ei, i-au pus
în adunare; și întrebă pre ei arhiereul,
28 Zicînd: „Nu cu poruncă am poruncit voao
să nu învățați pre numele acesta? Și, iată,
aț umplut Ierusalimul de învățătura voastră
și veț să aduceț asupra noastră sîngele omu-
29 lui acestuia!“ Și răspunzînd Petr și apos-
toli, ziseră: „A asculta trebuie pre Dumne-
30 zău mai mult decît pre oameni. Dumne-
zăul părinților noștri au sculat pre Iisus, pre
Carele voi L-aț omorît spînzurîndu-L pre
31 lemn. Pre Acest Dumnezău Începătoriu
și Mîntuitoriu L-au înălțat cu direapta Lui,
să dea pocăință lui Israil și iertare de
32 păcate. Și noi sîntem lui marturi
graiurilor acestora, și Duhul cel Sfînt,
Carele au dat Dumnezău celor ce ascultă
33 de El“. Iară ei auzind, scrișna în dinți
34 și sfătuia să-i omoară pre ei. Și sculîndu-

du-se oarecarele fariseu întru adunare, pre
nume Gamaliil, învățătoriu de leage, cinstit
la tot nărodul, porunci afară curînd ceva
apostolilor să să facă. Și zise cătră ei: 35
„Bărbați israilteani, luați-vă aminte voao
de oamenii aceștea ce veț să faceț. Pentru 36
că mai nainte de aceaste zile, sculatu-s-au
Thevdas zicînd a fi el oarecarele mare, lîngă
carele s-au lipit număr de oameni ca vro
400, carele s-au omorît, și toți cîți asculta
pre el s-au răsipit și s-au făcut întru nemică.
După acesta s-au sculat Iuda Galileul, în 37
zilele scrisorii, și despărți norod mult dena-
poia lui; și acela au perit și toți cîți asculta
de el s-au răsipit. Și acum zic voao: 38
Feriți-vă de oamenii aceștea și lăsați pre ei,
căci, de va fi den oameni sfatul acesta au
lucrul acesta, să va răsipi. Iară de iaste 39
de la Dumnezău, nu veți putea să-l răsipiți,
ca nu cîndai și vrăjmașii lui Dumnezău să
vă aflați“. Și ascultară pre el și, chemînd 40
aproape pre apostoli, bătîndu-i, porunciră
să nu grăiască pre numele lui Iisus și au
slobozit pre ei. Deci ei mergea bucurîndu- 41
se despre fața adunării, căci pentru numele
Lui să învredniciră a să necinsti. Și toată 42
ziua în beserecă și pren casă nu înceta a
învățarea și a binevesti pre Iisus Hristos.

CAP VI

i în zilele aceastea, înmulțîndu-se 1
ucenicii, făcutu-s-au răpștire elini-
lor cătră evrei, căci să trecea cu
vedearea întru slujba cea de toate
zilele văduvile lor. Și chemînd 2
cei 12, mulțimea ucenicilor ziseră: „Nu e
plăcut noi, părăsînd cuvîntul lui Dumnezău,
a sluji la mease. Socotiți drept aceaea, 3
fraților, șapte oameni dentru voi, mărturi-
siți fiind, plini de Duhul Sfînt și de înțelep-
ciune, pre carii vom pune preste treaba
aceasta. Iară noi la rugăciune și la slujba 4
cuvîntului vom îngădui“. Și plăcu cu- 5
vîntul înaintea a tot norodul; și aleaseră pre
Stefan, bărbat plin de credință și de Duh
Sfînt, și pre Filip și pre Prohor și pre Nicanor
și pre Timon și pre Parmena și pre Niculau,
nemearnic antiohean, Pre carii au pus 6
înaintea apostolilor și, rugîndu-se, au pus
preste ei mîinile. Și cuvîntul lui Dumnezău 7
creștea și să înmulția numărul ucenicilor
în Ierusalim foarte, și multă gloată den
preoți asculta credinții. Iară Stefan, plin 8
de credință și de putere, făcea minuni și
seamne mari întru norod. Și să sculară 9
oarecarii dentru cei den adunare, ceia
ce să zicea ai levertinilor și ai chirineilor
și ai alexandreanilor, și celor de la
Chilichia și Asia, certîndu-se cu Stefan,
Și nu putea să stea împotriva înțelepciunii și 10
Duhului Căruia grăia. Atuncea au su- 11

pus oameni, zicînd că, „Am auzit pre el grăind graiuri de hulă spre Moisi și spre Dum-
 12 năzău“. Și au întăritat pre norod și pre
 bătrîni și pre cărturari și, stînd asupră-i, îl
 13 apucară pre el și-l aduseră la sfat. Și puse-
 ră mărturii mincenoase zicînd: „Omul acesta
 nu părăsește graiuri cu blestem a grăirea
 asupra locului celui sfînt acestuia și legii.
 14 Pentru că am auzit pre el zicînd că Iisus
 Nazarineanul Acesta va surpa locul acesta și
 va schimba obiceiurile carele au dat noao
 15 Moisi“. Și căutînd la el toți ceia ce șădea
 în adunare, văzură fața lui ca o față de
 înger.

CAP VII

1 **S**i zise arhereul: „Oare acestea așa
 2 sînt?“ Iară el zise: „Bărbați frați
 și părinți, ascultați, Dumnezeu
 mării arătat-S-au la părintele
 nostru Avraam, fiind în Mijlocul—
 Rîurilor, mai nainte, pînă a lăcui el în Harran,
 3 Și zise cătră el: ‘Ieș den pămîntul tău și
 4 den rudenia ta Și vino la pămîntul care-
 le-ț voi arăta’. Atunci, ieșind den pămîntul
 haldeilor, au lăcuit în Harran; și de acolo,
 după ce au murit tatăl lui, l-au mutat pre el
 la pămîntul acesta, la carele voi lăcuiț acum.
 5 Și n-au dat lui moștenire întru el nici pas
 de picior; și au făgăduit lui să-i dea spre
 ținare pre el și seminției lui după el, nefiind
 6 la el fiu. Și grăi așa Dumnezeu, că va fi
 sămînța lui nemearnică în pămînt strein și
 o vor robi pre ea și o vor chinui ani patru
 7 sute. ‘Și limba la care vor sluji judeca-o-
 voi Eu—zise Dumnezeu—și după acestea
 8 ieși-vor și vor sluji Mie în locul acesta’. Și
 deade lui făgăduință de obrezanie; și așa
 au născut și Isaac și l-au obrezuit pre el în
 a opta zi; și Isaac pre Iacov pre cei doispră-
 9 zece patriarși. Și patriarșii, rîvnind pre
 Iosif, îl vîndură la Eghiptet; și era Dumnezeu
 10 cu el. Și scoase pre el dentru toate scîr-
 bele lui și deade lui dar și înțelepciune în-
 aintea lui Faraon, împăratul Eghiptetului, și-l
 puse pre el povățuitoriu preste Eghiptet și
 11 preste toată casa lui. Și veni foamete
 preste tot pămîntul Eghiptetului și în Hanaan
 și necaz mare, și nu afla de mîncat părinții
 12 noștri. Și, auzînd Iacov că sînt bucate în
 Eghiptet, au trimis pre părinții noștri
 13 dentîu. Și în al doilea s-au arătat
 Iosif fraților lui și arătat s-au făcut neamul
 14 lui Iosif lui Faraon. Și trimițînd Iosif,
 au chemat pre tată-său, Iacov, și toată
 15 rudenia lui cu suflete 75. Și pogorî Iacov
 la Eghiptet și muri el și părinții noștri.

Și s-au mutat la Sihem și s-au pus în groapa 16
 carea au cumpărat Avraam cu preț de argint
 de la fiii lui Emor al lui Sihem. Și cum 17
 să apropiia vremea făgăduinții căriia au ju-
 rat Dumnezeu lui Avraam, crescu norodul
 și să înmulți în Eghiptet, Pînă unde s-au 18
 sculat alt împărat, carele nu știa pre Iosif.
 Acesta, meștersuguind neamul nostru, au 19
 chinuit pre părinții noștri ca să facă lepădaț
 pruncii lor, ca să nu să învie. Întru care 20
 vreme să născu Moisi, și era iscusit lui Dum-
 nezău; care să hrăni luni trei în casa tătî-
 ne-său. Și, lepădîndu-se el, îl luo fata 21
 lui Faraon și-l crescu pre el eiș fecior.
 Și să învăță Moisi cu toată înțelepciunea 22
 eghipteanilor și era tare în cuvinte și în
 fapte. Și deacă să plinia lui 40 de ani, 23
 să puse în inema lui să socotească pre frații
 lui, pre fii lui Israil. Și văzînd pre oare- 24
 carele avînd strîmbătate, izbîndi și făcu
 izbîndă celui ce să supunea ucigînd pre
 eghiptean. Și gîndia să să fie priceput 25
 frații lui că Dumnezeu pren mîna lui dă lor
 mîntuire, iară ei n-au înțeleș. Și a doao zi 26
 să arătă la ei bătîndu-să și îndemnă pre ei
 spre pace, zicînd: ‘Bărbați frați sînteți voi;
 pentru căci faceți strîmbătate unul altuia?’
 Iară cela ce făcea strîmbătate aproapeli îl 27
 goni pre el, zicînd: ‘Cine te-au pus biruitoriu
 și judecătoriu preste noi? Au vei tu să 28
 mă omori, precum ai omorît ieri pre eghip-
 teanu?’. Și fugi Moisi cu cuvîntul acesta 29
 și să făcu nemearnic în pămîntul Madiamu-
 lui, unde au născut 2 fii. Și implîndu-să 30
 ani 40, să arătă lui în pustiiul Muntelui Sinaii
 îngerul Domnului, în para focului rugului.
 Iară Moisi, văzînd, s-au minunat de vedeară și, 31
 apropiîndu-să el să ia aminte, să făcu glasul
 Domnului cătră el: ‘Eu Dumnezeu
 32 rinților tăi, Dumnezeu lui Avraam și Dum-
 nezăul lui Isaac și Dumnezeu lui Iacov’. Și,
 înfricoșîndu-să Moisi, nu cuteza să soco-
 tească. Și zise lui Domnul: ‘Dezleagă 33
 încălțămîntea picioarelor tale, pentru că
 locul întru carele stai pămînt sfînt iaste.
 Că, văzînd, am văzut chinuirea norodului 34
 Mieu celui den Eghiptet și suspinul lor am
 auzit și M-am pogorî să-i scoțu pre ei; și
 acum vino să te trimițu la Eghiptet’. Pre 35
 acest Moisi, pre carele l-au tăgăduit zicînd:
 ‘Cine te-au pus biruitoriu și judecătoriu?’,
 pre acesta Dumnezeu biruitoriu și mîntui-
 toriu au trimis, pren mîna îngerului celui ce
 s-au arătat lui la rug. Acesta au scos pre 36
 ei, făcînd minuni și seamne în pămîntul
 Eghiptetului și la Marea Roșie și în pustiiu,
 ani 40. Acesta e Moisi, cela ce au zis fii- 37
 lor lui Israil: ‘Proroc va rădica voao Domnul

Dumnezeul vostru den frații voștri, ca mine,
 38 de El să ascultați'. Acela iaste cel ce s-au
 făcut întru adunare în pustiu, cu îngerul
 care grăia lui în muntele Sinaii și cu părinții
 noștri, carele au priimit cuvinte vii să dea
 39 noao. La carele n-au vrut să să facă ascultători
 părinții noștri, ce lepădară și să întoarsără
 40 cu inimile lor în Eghiptet, Zicînd lui Aaron:
 'Fă noao dumnezăi, carii vor merge înaintea
 noastră, pentru că Moisi acesta, carele au scos
 pre noi den pămîntul Eghiptetului, nu știm ce
 i s-au făcut lui'.
 41 Și au făcut vițel în zilele acealea și au dat
 jîrtvă idolului și să veselie întru lucrurile
 42 mînilor lor. Și întoarse Dumnezeu și deade
 pre ei a sluji oștii ceriului în ce chip e scris
 în cartea prorocilor: 'Au jungheri și jîrtve
 ați adus Mie ani 40 în pustiu, casa
 43 lui Israil? Și ați luat cortul lui Moloh și
 steaua dumnezăului vostru, Remfan, tiposurile
 care ați făcut, a vă închina lor! Și voi
 44 muta pre voi decindea de Vavilon. Cortul
 mărturiei era întru părinții noștri, în
 pustiu, după cum au rînduit Cela ce grăia
 lui Moisi să facă pre el după pilda carea
 45 au văzut; Pre care l-au și adus, priimindu-l,
 părinții noștri cu Iisus întru ținearea limbilor,
 care au scos Dumnezeu despre fața
 46 părinților noștri pînă în zilele lui David,
 Carele află har înaintea lui Dumnezeu și
 cerșu să afle lăcaș Dumnezăului lui
 47 Iacov. Și Solomon zidi Lui casă. Iară nu
 48 lăcuiaste Cel înălțat în besereci făcute de
 mînă, după cum prorocul zice: 'Ceriul Mie
 49 scaun, iară pămîntul razim picioarelor Meale.
 Care casă veți zidi Mie — zice Domnul —
 50 au care e locul odihni Meale? Au nu mîna
 Mea au făcut aceastea toate?'. Nesilnici la
 51 cerbice și neobrezuiți cu inima și cu urechile,
 voi pururea Duhului Sfînt stați împotriva,
 precum părinții voștri și voi! Pre carele
 52 den proroci n-au gonit părinții voștri? Și
 au omorît pre ceia ce mai nainte au vestit
 pentru venirea Celui Dirept, Căruia acum
 53 voi vînzători și ucigători v-ați făcut,
 54 Carii ați luat leagea în rînduiale de
 îngeri și n-ați păzit!' Și auzînd aceastea,
 55 rînjia cu inimile lor și scrișniia cu dinții
 asupra lui. Și fiind plin de Duhul Sfînt,
 56 căutînd la ceriu, văzu mărirea lui Dumnezeu
 și pre Iisus stînd de-a dreapta lui Dumnezeu.
 57 Și zise: 'Iată, văz ceriurile deschise și
 pre Fiiul Omului stînd de-a dreapta lui
 58 Dumnezeu!' Și strigînd cu glas mare,
 astupară urechile lor și să porniră
 59 cu toți deodată asupra lui. Și, scoțîndu-l
 afară den cetate, îl ucidea cu pietri și
 mărturiile au pus hainele lor lîngă
 picioarele unui tinerel ce-l chema Savlu.
 Și ucidea cu pietri pre Ste-

fan, strigînd și zicînd: 'Doamne Iisuse,
 priimește duhul meu'. Și îngenunchind
 60 striga cu glas mare: 'Doamne, să nu bagi
 samă lor păcatul acesta!' Și aceasta zicînd,
 au adormit.

CAP VIII

i Savl era binevoind cu uciderea lui
 1 și fu într-aceea zi goană mare asupra
 beserecii cea den Ierusalim și toți s-au
 răsipit pre țările Iudeii și Samariei,
 2 afară den apostoli. Și aduseră pre Stefan
 bărbați smeriți și au făcut plîngere
 3 mare preste el. Și Savlu strica besereca,
 pre case mergînd, și, trăgînd bărbați
 și muieri, le da la temniță. Deci ei
 4 răsipindu-se, trecură binevestind cuvîntul.
 Iară Filip, pogorîndu-se la cetatea
 5 Samariei, mărturisia lor pre Hristos. Și
 lua aminte gloatele la ceale ce să zicea
 6 de Filip cu toții deodată, auzînd ei și
 văzînd seamnele care le făcea. Pentru că
 7 mulți den cei ce avea duhuri necurate,
 strigînd cu glas mare ieșia și mulți
 8 slăbănogi și șchiopi s-au vindecat. Și fu
 bucurie mare întru cetatea aceea. Iară
 9 un bărbat oarecare, pre nume Simon,
 era mai denainte în cetate vrăjînd și
 răzvrătînd limba Samariei, zicînd pre
 10 sine a fi oarecine mare. La carele luînd
 aminte toți, de la mic pînă la mare,
 11 zicînd: 'Acesta iaste putearea lui
 Dumnezeu cea mare'. Și să dedeade după
 12 el pentru că oarecîta vreme cu vrăjile
 i-au fost scos den minte pre ei. Și,
 deaca crezură lui Filip, binevestind
 13 ceale de împărăția lui Dumnezeu și de
 numele lui Iisus Hristos să boteza și
 bărbați și muieri. Iară Simon și el
 14 au crezut și, botezîndu-se, era îngăduind
 lîngă Filip și, văzînd seamne și puteri
 mari făcîndu-se, să mira. Și auzînd
 15 apostolii cei den Ierusalim că au
 priimit Samaria cuvîntul lui Dumnezeu,
 16 au trimis cătră ei pre Petăr și pre Ioan,
 Carii, pogorîndu-se, s-au rugat pentru
 17 ei ca să ia Duh Svînt. Pentru că încă
 nu era pre niciunul dentru ei căzut,
 ce numai botezați era întru numele
 18 Domnului Iisus. Atuncea punea mînilor
 preste ei și lua Duh Svînt. Și văzînd
 19 Simon că pre punerea mînilor apostolilor
 să dă Duhul cel Svînt, adusu-le-au
 20 bani, Zicînd: 'Dați și mie putearea
 aceasta, ca, pre carele voi pune mînilor,
 21 să ia Duh Svînt'. Iară Petăr zise cătră
 el: 'Argintul tău fie cu tine spre
 22 perire, căci darul lui Dumnezeu ai
 socotit pre bani a agonesi. Nu iaste
 23 ție parte, nici sortu întru cuvîntul
 acesta, pentru că inemata nu iaste
 24 direaptă înaintea lui Dumnezeu. Pocăiaște-te
 dară de răutatea ta aceasta și te
 roagă lui Dumnezeu, cîndai să va
 lăsa ție cugetul inemii tale. Pentru că
 spre fiare de amărîciune și legătură de
 strîmbătate te văz fiind'. Și răs-

punzînd Simon, zise: „Rugați-vă voi pentru mine cătră Domnul, ca nemică să nu vie
 25 asupra mea de carele aț zis“. Ei, drept
 aceea, mărturisind și grăind cuvîntul
 Domnului, întorsu-s-au în Ierusalim și multe
 26 sate ale samariteanilor au binevestit. Și
 îngerul Domnului grăi cătră Filip, zicînd:
 „Scoală-te și te du despre amiază, la calea
 cea ce să pogoară de la Ierusalim la Gaza;
 27 aceasta iaste pustie“. Și sculîndu-se au
 mers; și iată bărbat arap hadîm, puternic
 al Candachiei, împărăteasei ethiopilor,
 carele era preste toate visteriile ei, carele au
 28 fost venit să să închine la Ierusalim. Și
 era înturnîndu-se și, șazînd pre carul lui,
 29 cetia pre prorocul Isaia. Și zise Duhul
 lui Filip: „Apropii-te și te lipește de carul
 30 acesta“. Și alergînd Filip, auzi cetind el
 pre prorocul Isaia și zise: „Oare știi ceale
 31 ce citești?“ Iară el zise: „Cum dară aș
 putea, de nu mă va neștine povățui?“ Și
 32 să rugă lui Filip, suindu-să să șază cu el.
 Iară cuprinderea Scrisorii care cetia era
 aceasta: „Ca o oaie spre jungheare Să aduse
 și ca un miel înaintea celui ce tunde pre el,
 fără de glas, așa nu deșchide gura Lui.
 33 Întru smerenia Lui, judecata Lui s-au rădi-
 cat; și neamul Lui cine-l va povesti? Căci
 34 să rădică de la pămînt viața Lui“. Și
 răspunzînd scopitul lui Filip, zise: „Rogu-
 te, pentru cine prorocul aceasta zice? Pen-
 35 tru dînsul au pentru altcinevaș?“ Și
 deșchizînd Filip gura lui și începînd den
 scrisoarea aceasta, binevesti lui pre Iisus.
 36 Și așa, mergînd ei pre drum, veniră la oare-
 37 care apă. Și zise scopitul: „Iată apă; ce
 mă opreaște a mă boteza?“ Și zise Filip:
 „De crezi dentru toată inema ta, slobod
 iaste“. Și răspunzînd zise: „Crez pre Fiul
 38 lui Dumnezeu să fie Iisus Hristos“. Și
 porunci să stea carul și să pogorîră amîndoi
 la apă, Filip și scopitul, și-l boteză pre el.
 39 Și, cînd ieșiră den apă, Duhul Domnului
 hrăpi pre Filip și nu l-au mai văzut pre el
 40 bucurîndu-se. Și Filip să află la Azot și,
 mergînd, binevestiia cetățile toate, pînă a
 veni el la Chesaria.

CAP IX

1 **I**ară Savl încă răsufflînd înfricoșare
 și ucidere spre ucenicii Domnului,
 2 mergînd la arhiereu, Cerșu de la
 el cărți la Damasc cătră adunări
 ca, de va afla pre nescare călători,
 bărbați și muieri, legați să-i aducă în Ierusa-
 3 lim. Și mergînd fu el apropiindu-se de
 Damasc, și îndată l-au strălucit pre el
 4 lumină den ceriu. Și, căzînd pre pă-
 mînt, auzi glas grăind lui: „Saul, Saul ce Mă
 5 gonești?“ Și zise: „Cine ești, Doamne?“
 Iară Domnul zise: „Eu sînt Iisus, pre Ca-

rele tu gonești; cu greu iaste ție spre bolduri
 a lovi cu piciorul“. Și tremurînd și spă-
 6 riat fiind, zise: „Doamne, ce vei să fac eu?“
 Și Domnul cătră el: „Scoală-te și întră în
 7 cetate și să va grăi ție ce trebuie tu a face“.
 Iară bărbații ceia ce umbla împreună cu el
 sta încremeniți, auzind glasul și pre nimenea
 8 văzînd. Și să sculă Savl de la pămînt și,
 deșchiș fiind ochii lui, pre nime nu vedea și,
 țîindu-l de mîna pre el, îl băgară la Damasc.
 Și era 3 zile nevăzînd și nici au mîncat, nici
 9 au băut. Și era oarecarele ucenic în Da-
 10 masc, pre nume Anania, și zise cătră el
 Domnul, întru videnie: „Ananio!“ Și el zise:
 „Iată eu, Doamne“. Și Domnul cătră el: 11
 „Sculîndu-te, pasă la ulița cea ce să chea-
 mă Direaptă și cearcă în casa Iudei pre Savl,
 anume Tarsea, pentru că iată că face rugă-
 ciune Și văzu întru videnie bărbat pre 12
 nume Anania întrînd și puind preste el mî-
 na ca să vază de iznoavă“. Și răspunse 13
 Anania: „Doamne, auzit-am de mulți pentru
 bărbatul acesta cîte răutăți au făcut sfinți-
 14 lor tăi în Ierusalim. Și aicea are voie de
 la arhieriei să leage pre toți ceia ce cheamă
 numele Tău“. Și zise cătră el Domnul: 15
 „Pasă, că vas de aleagere iaste Mie acesta,
 ca să poarte numele Mieu înaintea limbilor
 și împăraților și fiilor lui Israil. Pentru 16
 că Eu voi arăta lui cîte trebuie el pentru
 numele Mieu a pătimi“. Și să dusă 17
 Anania și întră în casă și, puind preste el
 mînilor zise: „Saul frate, Domnul m-au tri-
 mis pre mine, Iisus, Cela ce S-au arătat ție
 în calea care veniiai, ca să vezi și să te umpli
 18 de Duhul Sfînt“. Și îndată au căzut de la
 ochii lui ca niște solzi și văzu îndată; și scu-
 19 lîndu-să, s-au botezat. Și, luînd mîncare,
 să întări și fu Savlu cu ucenicii cei den Da-
 20 mascu cîteva zile. Și îndată întru adunări
 mărturisii pre Hristos că Acesta iaste Fiul
 21 lui Dumnezeu. Și să mira toți ceia ce
 auziia și zicea: „Au nu acesta iaste cela ce
 au prădat în Ierusalim pre ceia ce chema
 numele acesta și aicea spre aceasta au venit
 ca legați pre ei să-i aducă la arhieriei?“
 Iară Savl mai tare să întăriia și turbura pre 22
 jidovi, pre ceia ce lăcuia în Damascu, deslu-
 șînd că Acesta iaste Hristos. Și, deaca să 23
 plinia zile multe, să sfătuiră jidovii să-l
 24 omoară pre el. Și să cunoscu lui Savl
 vicleșugul lor și păziia porțile ziua și noaptea
 25 ca pre el să-l omoară. Și, luîndu-l pre el
 ucenicii noaptea, îl sloboziră preste zidu,
 lăsîndu-l cu un coșu. Și mergînd Savl 26
 în Ierusalim, să ispitiia a să lipi de ucenici
 și toți să temea de el, necrezînd că iaste
 ucenic. Iară Varnava, apucîndu-l pre 27
 el, îl aduse cătră apostoli și povesti lor
 cum în cale au văzut pre Domnul și cum

28 au grăit lui și cum în Damascu aiave au grăit
 și ieșind în Ierusalim și fățișindu-se întru
 29 numele Domnului Iisus. Și grăia și să
 întreba cu elinii și ei să apuca să-l omoară.
 30 Și înțelegînd frații, l-au pogorît pre el la
 Chesaria și l-au trimis pre el la Tarson.
 31 Deci besearicile preste toată Iudea și Galilea
 și Samaria avea pace, zidindu-să și mergînd
 cu frica Domnului și cu mîngîierea Sfintu-
 32 lui Duh să înmulția. Și fu Petăr trecînd
 pren toate, s-au pogorît și la sfinții ceia ce
 33 lăcuia Lidda. Și află acolo pre oarecare
 om pre nume Enea, de opt ani zăcînd pre
 34 un pat, carele era slăbănog. Și zise lui
 Petăr: „Enea, vendecă-te Iisus Hristos;
 35 scoală-te și-ți aștearne ție!“ Și îndată să
 sculă. Și văzînd pre el toți ceia ce lăcuia
 36 Lidda și Saron, carii s-au întorsu spre
 Domnul. Și în Iopa era oarecarea ucenică,
 pre nume Tavitha, carea, tălmăcindu-se, să
 37 zice Căprioară; aceasta era plină de fapte
 bune, și de milostenii care făcea. Și fu
 în zilele acealea, bolnăvind ea, să fie murit;
 și scaldîndu-o pre ea, o au pus în foșor.
 38 Și aproape fiind Lidda de Ioppa, ucenicii
 auzind că Petăr iaste întru ea, trimiseră
 doi bărbați cătră el, rugîndu-l să nu să
 39 lenevească a trece pînă la ei. Și scu-
 lîndu-se Petăr, mearse împreună cu ei;
 pre carele venind, îl suiră în foșor și stă-
 tură înaintea lui toate văduvele, plîngînd
 și arătînd cămăși și haine cîte făcea cu eale
 40 fiind Căprioara. Și scoțînd afară pre toți,
 Petăr, puind genuchile, au făcut rugăciune
 și, întorcîndu-să cătră trup, zise: „Tavitha,
 scoală-te!“ Și ea deșchise ochii ei și, văzînd
 41 pre Petăr, au șăzut. Și dînd ei mîna, au
 sculat pre ea și, strigînd pre sfinți și văduile,
 42 au adus pre ea de față vie. Și cunoscut
 s-au făcut pren toată Ioppa și mulți au
 43 crezut în Domnul. Și fu zile cîteva să
 fie rămas el în Ioppa, lîngă un Simon
 oarecare, curălaru.

CAP X

1 **S**i un bărbat oarecarele era în Che-
 saria, pre nume Cornilie, sutaș
 den ceata ce să chema Frîncească,
 2 Bun credincios și temîndu-se de
 Dumnezeu, împreună cu toată casa
 lui, și făcînd milostenii multe nărodului și
 3 rugîndu-se lui Dumnezeu pururea. Văzut-
 au întru videnie aiave, ca la al noaolea ceas
 den zi, îngerul lui Dumnezeu întrînd cătră
 4 el și zicînd lui: „Cornilie!“ Iară el, cău-
 tînd la el și înfricoșat făcîndu-se, zise: „Ce
 iaste, Doamne?“ Și zise lui: „Rugăciunile
 tale și milosteniile tale suiră-se întru pome-
 5 nire înaintea lui Dumnezeu. Și acum
 trimite în Ioppa bărbați și cheamă pre
 oarecarele Simon, carele să porecleaște Petr.

Acesta iaste oaspe la un Simon curelaru, 6
 căruia iaste casa lîngă mare. Acesta va grăi 7
 ție ce trebuie să faci tu“. Și deaca să
 duse îngerul cela ce grăia lui, Cornilie, che- 8
 mînd doi den slugile lui și pre un oștean bun
 credincios den ceia ce șădea lîngă el Și 8
 povestindu-le lor toate, au trimis pre ei la
 Ioppa. Și a doua zi, călătorînd aceia și 9
 lîngă cetate apropiindu-se, suitu-s-au Petr
 în foșor să să roage de al șaselea ceas.
 Și fu flămînd și vrea să guste și gătînd 10
 11 aceia, căzu pre el năucire. Și vedea
 ceriul deșchis și pogorînd preste el un vas
 oarecarele ca o zăvastă mare, în patru căpă-
 țtie legată și slobozîndu-se pre pămînt,
 Întru care era toate dobitoacele pămîntu- 12
 lui și hiarăle și jigăniile și pasările ceriului.
 Și să făcu glas cătră el: „Sculîndu-te, Petre, 13
 junghe și mănîncă!“ Iară Petr zise: 14
 „Nici într-un chip, Doamne, căci niciodine-
 oară am mîncat tot ce e de obște și necurat“.
 Și glas iarăș, de al doilea, cătră el: „Ceale 15
 ce Dumnezeu au curățit tu nu le spurca!“
 Și aceasta s-au făcut de trei ori și iarăș 16
 s-au înălțat vasul în ceriu. Și deaca-ș 17
 veni întru sine, să mira pentru ce ar putea
 fi vedea carea au văzut și iată, bărbații
 cei trimiș de la Cornilie și întrebînd de casa
 lui Simon au stătut deasupra porții Și, 18
 strigînd, întreba de Simon, cel ce să pore-
 cleaște Petr, aicea găzduiaște. Iară Petr, 19
 gîndînd pentru vedea, zise lui Duhul: „Iată,
 bărbați trei cearcă pre tine. Ce sculîndu- 20
 te pogoară și pasă împreună cu ei, nemică
 nu mai cercînd, pentru căci Eu am trimis
 pre ei!“ Și pogorîndu-se Petr cătră bār- 21
 bații cei trimiș de la Cornilie cătră el, zise:
 „Iată, eu sînt pre carele cercați; ce e pricina
 pentru carea aț venit?“ Iară ei ziseră: 22
 „Cornilie sutașul, bărbat drept și temîndu-
 se de Dumnezeu și mărturisîndu-se despre
 toată limba jidovilor, s-au năstăvit de cătră
 înger sfînt să te cheame pre tine la casa lui
 și să auză cuvînt de la tine“. Deci che- 23
 mînd înluntru pre ei, i-au ospătat, și a doua
 zi Petăr ieși împreună cu dînșii; și oarecarei
 dentru frați den cei de la Ioppa au venit
 împreună cu el. Și a doua zi intrară în 24
 Chisarea, iară Cornilie era așteptînd pre ei,
 chemînd împreună pre rudele lui și pre cei
 de treabă priateni. Și deaca fu de întră 25
 Petăr, întimpinîndu-l Cornilie, căzîndu-i la
 picioare să închină. Iară Petăr pre el 26
 l-au sculat zicînd: „Scoală-te, și eu însumi
 om sînt!“ Și vorovînd împreună cu el, 27
 au intrat și află împreună pre mulți veniț.
 Și zise cătră ei: „Voi știți că necuvios iaste 28
 la bărbatul jidov a să lipi au a să apropia la
 cel striin de fealiu și mie Dumnezeu mi-au
 arătat nici pre un om spurcat sau necurat a
 zice. Pentru aceea și fără price am ve- 29

nit, chemîndu-mă; întrebă-vă dară: cu ce cuvînt ați chemat pre mine?“ Și Cornilie zise: „Den ziua a patra pînă într-acesta ceas eram postind; și în al noaolea ceas, rugîndu-mă în casa mea și iată, bărbat stătu înaintea mea cu haină albă. Și zise: ‘Cornilie, ascultatu-ți-s-au ruga și milosteniile tale s-au pomenit înaintea lui Dumnezeu. Trimite dară la Iopa și cheamă pre Simon carele să cheamă Petăr; acesta găzduiaște în casa lui Simon curelariul, pre lîngă mare; carele, venind, grăi-va ție’. Dentr-acela ceas am trimis cătră tine și tu bine ai făcut venind. Acum dară toți noi înaintea lui Dumnezeu sîntem de față să auzim toate cîte-s poruncite ție despre Dumnăzău“. Și, deșchizînd Petăr gura, zise: „Cu adevărat pricep că nu e fățarnic Dumnezeu, Ce, întru toată limba, cela ce să teame de El și lucrează dereptate priimit la El iaste, Cuvîntul carele au trimis fiilor lui Israil, binevestind pace pren Iisus Hristos; Acesta iaste al tuturor Domnu. Voi știți graiul ce s-au făcut pren toată jidovimea, începînduse de la Galilea, după botezul carele au strigat Ioan: Pre Iisus, pre cel de la Nazaret, cum au uns pre El Dumnezeu cu Duhul Sfînt și cu putere, Carele trecu făcînd bine și vindecînd pre cei asupriți de diavolul, căci Dumnezeu era cu El. Și noi sîntem mărturii tuturoră căroră au făcut și în țara iudeilor și în Ierusalim; pre Carele Îl omorîră, spînzurîndu-L pre lemn. Pre Acesta Dumnezeu L-au învis a treia zi și deade pre El arătat a Să face. Nu la tot norodul, ce la mărturiile ceale mai denainte hirotonisite de Dumnezeu noao, carii am mîncat împreună și am băut cu El, după ce au învis El dentru morți. Și porunci noao să propoveduim norodului și să mărturisim că Acesta iaste Cel rînduit de Dumnezeu Judecătoria viilor și morților. Acestuia toț prorocii mărturisesc iertare depăcate să ia pren numele Lui tot cela ce va creade întru El“. Încă grăind Petru graiurile aceastea, căzu Duhul Sfînt preste toți ceia ce auziia cuvîntul. Și să ciudiră cei den obrezanie credincioși, căci au venit împreună cu Petăr, căci și preste limbi darul Sfîntului Duh s-au vărsat. Pentru că auziia pre ei grăind cu limbi și mărind pre Dumnezeu. Atuncea au răspuns Petăr: „Au doară apa poate opri neștine ca să nu se boteaze aceștea care Duhul cel Svînt au luat, ca și noi?“ Și porunci lor să să boteaze întru numele Domnului. Atuncea-l pohtiră pre el să îngăduiască cîteva zile.

i auziră apostolii și frații ceia ce era spre Iudea că și limbile au priimit cuvîntul lui Dumnezeu. Și cînd s-au suit Petăr la Ierusalim, să judeca cătră el cei den obrezanie, zicînd: „Căci cătră bărbați neobrezuiți ai intrat și ai mîncat împreună cu ei?“ Și începînd Petăr, le spunea lor pre rînd, zicînd: „Eu eram în cetatea Iopiei rugîndu-mă și văzuii în somn vedea, pogorînduse un vas oarecarele, ca o zăvastă mare, den patru colțuri, slobozîndu-se den ceriu, și veni pînă la mine. La carea căutînd, socotiam și văzuii dobitoacele pămîntului și hiarăle și jigăniile și pasările ceriului. Și auziui glas zicînd mie: ‘Sculîndu-te, Petre, junghe și mănîncă!’ Și ziș: ‘Nici într-un chip, Doamne, căci tot ce e spurcat sau necurat niciodinioară au intrat în gura mea’. Și răspuse mie glas de al doilea rînd den ceriu: ‘Ceale ce Dumnezeu au curățit tu nu le spurca!’ Și aceasta s-au făcut de trei ori și iarăș s-au tras toate în ceriu. Și iată, îndată trei oameni veniră la casa care eram, trimiși de la Chesaria la mine. Și zise mie Duhul să merg împreună cu ei, nemai-socotind nemică; și veniră împreună cu mine și acești șase frați și am intrat în casa bărbatului. Și vesti noao cum au văzut pre înger în casa lui stînd și zicînd lui: ‘Trimite la Ioppa bărbați și cheamă pre Simon, pre cel ce să porecleaște Petăr, Carele va grăi graiuri cătră tine, întru carele mîntui-te-vei tu și toată casa ta’. Și cînd începui eu a grăi, căzu Duhul cel Svînt preste ei, ca și preste noi de-nceput. Și-m aduș amînte de graiul Domnului, cum au zis: ‘Ioan au botezat cu apă, iară voi vă veț boteza cu Duhul Svînt’. Deci, de au dat lor Dumnezeu întocma darul ca și noao, crezînd în Domnul Iisus Hristos, dară eu ce putearnic aș fi să oprescu pre Dumnezeu?“ Și, auzind aceastea, încetară și măriia pre Dumnezeu, zicînd: „Oare și limbilor Dumnezeu pocăința au dat spre viață?“ Deci ceia ce s-au răsipit despre strînsoarea ce s-au făcut spre Stefan trecură pînă la Finichi și Chipros și Antiohia, nemănuî cuvîntul, fără numai jidovilor. Și era oarecarii dentru ei bărbați chipreani și chirinei carii, întrînd în Antiohia, grăiia cătră elini binevestind pre Domnul Iisus. Și era mîna Domnului cu ei și, mult număr crezînd, s-au întors spre Domnul. Și să auzi cuvîntul în urechile adunării cei den Ierusalim pentru ei și trimiseră pre Varnava să treacă pînă la Antiohia. Carele, mergînd și văzînd darul lui Dumnezeu, s-au bucurat și ruga pre toți cu nevoința

24 inimii să rămâie lângă Domnul. Căci era
bărbat bun și plin de Duhul Sfânt și de cre-
dință. Și să adăose gloată cîtăva la Domnul.
25 Și ieși la Tarson Varnava să cearce pre Savl.
26 Și, aflîndu-l pre el, îl aduse la Antiohia. Și
fură ei un an tot adunîndu-să la besearică
și a învățarea gloată cîtăva și fură întîiu
27 în Antiohia ucenicii creștini. Și întru
aceaste zile pogorîră de la Ierusalim prorocii
28 în Antiohia. Și sculîndu-să unul dentru ei,
pre nume Agav, arăta pren duh că foamete
mare va să fie preste toată lumea, carea
s-au și făcut în zilele lui Clavdie Chesariu.
29 Iară den ucenici, după cum avea neștine
rînduire, fieștecarele dentru ei spre slujbă
să trimiță celor ce lăcuiescu în Iudea frați;
30 Carea au și făcut trimițînd cătră cei bătrîni
pren mîna Varnavei și a lui Savlu.

CAP XII

1 **S**i într-aceaea vreme puse Irod împă-
ratul mînil ca să facă rău unora den
2 cei de besearică. Și ucise pre
Iacov, fratele lui Ioan, cu sabia.
3 Și, văzînd că plăcut iaste jidovilor,
adaose a prinde și pre Petăr; și era zilele Azi-
4 melor; Pre carele prinzîndu-l, îl puse în tem-
niță, dîndu-l la 16 slujitori să-l păzească pre el,
vrînd după Paște să-l scoată pre el la norod.
5 Deci Petăr era la pază în temniță, iară ruga
era întinsă, făcîndu-să despre besearică,
6 pentru el, cătră Dumnezău. Și cînd vrea
pre el să-l scoată Irod, în noaptea aceaea
era Petăr dormind între doi slujitori, legat
cu doao lanțuri, și păzitori înaintea ușii pă-
7 zîia temnița. Și iată, îngerul Domnului stătu
deasupra și lumină lumină în casă și, lovind
coasta lui Petăr, sculatu-l-au pre el, zicînd:
8 „Scoală-te degrabă!“ Și căzură lui lanțurile
den mîni. Și zise îngerul cătră el: „Încinge-
te și-ți încalță călțunii tăi!“ Și făcu așa și
zise lui: „Îmbracă-ți haina și vino după mine!“
9 Și, ieșind, mergea după el și nu știa că iaste
adevărat aceaea ce să făcea pren îngeru, ce
10 i să părea că vedea videnie. Și, trecînd
cea dentîiu strajă și a doao, veniră la poarta
cea de fieru carea duce la cetate, carea
singură să deșchise lor, și, ieșind, trecură o
uliță și îndată să dusă îngerul de la el.
11 Și Petr venindu-ș întru sine, zise: „Acum
știu adevărat că au trimis Domnul pre înge-
rul Lui și au scos pre mine den mîna lui Irod
și den toată nădejdea norodului jidovilor“.
12 Și, socotind, veni la casa Mariei, maicii
lui Ioan, ce să poreclia Marco, unde era
13 cîțva adunați și făcînd rugă. Și lovind
Petr ușa porții, să apropie o slujnică să
14 asculte, pre nume Rodi. Și cunoscînd gla-

sul lui Petr, de bucurie nu deșchise poarta,
ce, alergînd înlăuntru, spuse cum stă Petr
înaintea porții. Iară ei ziseră cătră dînsa: 15
„Nebunit-ai?“ Iară ea să prindea cum să fie
așa; iară ei zicea: „Îngerul lui iaste“. Iară 16
Petr aștepta bătînd și, deșchizînd, văzură
pre el și să spămîntară. Și, arătîndu-le 17
cu mîna să tacă, povesti lor cum Domnul
pre el l-au scos den temniță; și zise: „Vestiți
lui Iacov și fraților aceastea“. Și, ieșind, 18
mearse într-alt loc. Și făcîndu-se zio, era
turburare nu puțină întru slujitori: „Oare ce 19
să să fie făcut Petr?“ Iară Irod, cerșind
pre el și neaflîndu-l, cercetînd pre străjari, 20
porunci să-i ducă și, pogorînd de la Iudea la
Chesaria, petrecea. Și era Irod mînios pre 21
tireani și pre sidoneani, și toți dempreună
venise la el și, plecînd pre Vlast, carele era
preste cămara împăratului, cerea pace, 22
pentru că să hrăniia țara lor den pămîntul
împărătesc. Iară într-o zi rîndui Irod 23
îmbrăcîndu-se în haină împărătească și, șă-
zînd la divan, grăia cătră ei. Iară nărodul 24
striga: „Glas dumnezăiesc, și nu omenesc!“
Și îndată l-au lovit pre el îngerul Domnului, 25
pentru căci n-au dat mărirea lui Dumnezău
și, făcîndu-se mîncat de viermi, muri.
Iară cuvîntul lui Dumnezău creștea și să
înmulția. Iară Varnava și Pavel s-au întors
den Ierusalim la Antiohia, plinind slujba,
luînd împreună și pre Ioan, pre cel ce să
poreclia Marco.

CAP XIII

1 **S**i era oarecarii în Antiohia la besea-
reca carea era proroci și dascali
Varnava și Simon, ce să poreclia
Negher și Luchios Chirineul și
Manain, care era crescut cu Irod,
2 al patrulea biruatoriu, și Savl. Și slujind
ei Domnului și postind, zise Duhul cel Sfînt:
„Osebiți dară Mie pre Varnava și pe Savl la
lucrul carele am chemat pre ei“. Atuncea, 3
postind și făcînd rugă și puind mînil
preste ei, îi sloboziră. Deci aceștea, trimi- 4
țîndu-se de Duhul cel Sfînt, pogorîră la
Selevchia, și de acolo au mers la Chipru.
5 Și, fiind în Salamina, vestiia cuvîntul lui
Dumnezău întru adunările jidovilor; și avea
și pre Ioan slugă. Și trecînd ostrovul 6
pînă la Paf, aflară pre oarecarele vrăjitoriu,
proroc mincinos jidov, căruia era numele
Vari Iisus, Carele era împreună cu anthi- 7
patul Serghie Pavel, bărbat priceput. Acesta
chemînd pre Varnava și pre Savl, cercă a 8
auzi cuvîntul lui Dumnezeu. Și sta împo-
triva lor Elima Vrăjitoriul, pentru că
așa să tîlcuiaste numele lui, cercînd să 9
întoarcă pre anthipat den credință. Iară
Savl, cel ce-i zic Pavel, împlîndu-se de 10
Duhul Sfînt și căutînd la el, zise: „O,
pline de tot vicleșugul și de toată rău-

tatea, fiul diavolului, vrăjmaș a toată dreptatea, nu vei părăsi întorcînd căile Domnului ceale dreapte? Și acum, iată, mîna Domnului asupra ta și vei fi orbu nevăzînd soarele pînă la o vreme“. Și îndată căzu preste el ceață și întunecă și, îmblînd împrejur, cerca povățuitoriu de mîna.

12 Atuncea, văzînd anthipatul ce s-au făcut, au crezut, mirîndu-se spre învățătura Domnului.

13 Și ducîndu-se de la Pafa, cei ce era cu Pavel veniră la Perghia Panfiliei, iară Ioan, întorcîndu-se de la ei, să înturnă la Ierusalim.

14 Iară ei, trecînd de la Perghis, au mers la Antiohia a Pisidiei și, întrînd în adunare în ziua sîmbetelor, au șazut. Și după cetirea Legii și a Prorocilor, trimiseră mai marii adunării cătră ei, zicînd: „Bărbați frați, de iaste cuvînt întru voi de mîngîiare cătră norod, ziceți“. Și, sculîndu-se Pavel și clătînd cu mîna, zise: „Bărbați israilteani și ceia ce vă teameți de Dumnezău, auziți!

17 Dumnezăul norodului acestuia, lui Israil, au ales pre părinții noștri și pre norod au înălțat în nemernicie în pămîntul Eghipetului și cu brațu înalt au scos pre ei dentr-însul

18 Și cum vreme de 40 de ani i-au purtat cu biruință în pustie. Și, surpînd limbi șapte în pămîntul lui Hanaan, au dat moștenire

20 lor pămîntul lor. Și după aceasta ca vro 450 de ani au dat judecători, pînă la Samoil

21 prorocul. Și de acolo au cerut împărat și deade lor Dumnezău pre Saul, feciorul lui Chis, bărbat den fealiul lui Veniamin,

22 ani 40. Și premenind pre el, rîdică lor pre David să le fie împărat, căruia au și zis, mărturisînd: ‘Aflaiu pre David, pre feciorul lui Iesei, bărbat după inima Mea, carele va

23 face toate voile Meale’. Dentreu seminția acestuia Dumnezău, după făgăduință, rîdică

24 den Israil Mîntuitoriu pre Iisus. Mai nainte, strigînd Ioan, mai nainte de fața întrării Lui, botez de pocăință la tot norodul lui Israil.

25 Iară deaca împlu Ioan calea, zicea: ‘Cine mă socotiți să fiu? Nu sînt eu, ce iată, vine după mine, Căruia nu-s vreadnic încălțămîntea

26 picioarelor a dezlega’. Bărbați frați, fiii neamului lui Avraam și cei dentru voi temători de Dumnezău, voao cuvîntul mîntuirii

27 aceștia s-au trimis. Pentru că ceia ce lăcuiesc în Ierusalim și boiarii lor pre Acesta neconoscîndu-L și glasurile prorocilor, cealea ce la toate sîmbetele să citesc, judecînd, au plinit. Și nici o vină de moarte aflînd, cerșură de la Pilat să-L omoară pre

29 El. Și deaca au săvîrșit toate ceale ce era pentru El scrise, pogorîndu-L de pe lemn, L-au pus în mormînt. Iară Dumnezău

31 L-au sculat pre El den morți; Care S-au arătat pren multe zile celor ce s-au suit împreună cu El de la Galilea la Ierusalim, carii sînt mărturii

Lui cătră norod. Și noi voao binevestim 32
 cea făcută cătră părinți făgăduință. Că 33
 pre aceasta Dumnezău o au plinit-o fiilor lor, noao înviindu-ne pre Iisus, cum și în psalmul al doilea scris iaste: ‘Fiiul Mieu ești Tu, Eu astăzi am născut pre Tine’. Iară 34
 cum au învis pre El din morți, ca să nu Să mai întoarcă spre stricăciune, așa au zis, că ‘Voiau da voao, ceale preacuvioase ale lui David, ceale credincioase’. Pentru aceaea 35
 și într-alt loc zice: ‘Nu voiau da pre Preacuviosul Tău să vază stricăciune’. Pentru că 36
 David, într-al lui neam slujind sfatului lui Dumnezău, au adormit și s-au adaos lîngă părinții lui și văzu stricăciune. Iară pre 37
 Carele Dumnezău L-au învis n-au văzut stricăciune. Deci cunoscut să fie voao, 38
 bărbați frați, că pren aceasta voao iertare de păcate vesteaste, și de cătră toate carele n-ați putut în legea lui Moisi să vă îndirep-
 tați. Întru aceasta, tot cela ce creade 39
 îndireptează-se. Căutaș, drept aceaea, 40
 ca să nu vie asupra voastră ce e grăit întru proroci: ‘Căutați, cei nebăgători de samă, 41
 și vă mirați și vă stingeți, că lucru Eu lucrezu în zilele voastre, lucru căruia nu veți creade, de va neștine povesti voao’“. Și, ieșind 42
 den adunarea jidovilor, ruga limbile prentre sîmbete să să grăiască lor graiurile. Și, 43
 răsipindu-să adunarea, urmară mulți den jidovi și den nemearnicii cei ce credea la Pavel și la Varnava, carii, grăind lor, îi îndemna pre ei să rămîie la darul lui Dumnezău. Iară în ceaealaltă sîmbătă, mai toată ceta-
 tea să adună să auză cuvîntul lui Dumnezău. 44
 Și văzîndu jidovii gloatele, să împlură de 45
 rîvnire și sta împotriva cuvintelor celor ce să zicea de Pavel, pricindu-să și hulind. Iară îndrăznind Pavel și Varnava ziseră: 46
 „Voao era de folos întîiu a să grăi cuvîntul lui Dumnezău, iară, de vreme ce goniți pre el și nevreadnici pre voi socotiți de cea veacinică viață, iată, ne întoarcem la limbi. Pentru că așa au poruncit noao Domnul: 47
 ‘Pus-am pre Tine spre lumină limbilor, ca să fii Tu spre mîntuire, pînă la marginea pămîntului’“. Și auzînd limbile, să bucura 48
 și măriia cuvîntul Domnului și crezură cîți era rînduiți în viață veacinică. Și să purta 49
 cuvîntul Domnului pren toată țara. Iară 50
 jidovii învitară pre muierile ceale credincioase și cu bun chip și pre cei de frunte ai cetății și rădicară goană asupra lui Pavel și asupra Varnavei și scoaseră pre ei de la hotarale lor. Iară ei, scuturînd țărîna picioare-
 lor lor asupra lor, veniră la Iconie. Iară 52
 ucenicii să umplea de bucurie și de Duhul
 Sfînt.

CAP XIV

1 **S**i fu în Iconie de odată întrînd ei în
 2 adunarea jidovilor, și grăiră așa,
 3 cît crezură den jidovi și den elini,
 4 multă mulțime. Iară jidovii cei
 5 ce nu asculta au rădicat și au făcut
 6 rău sufletelor limbilor asupra fraților.
 7 Deci cîtăva vreme au zăbovit cu îndrăzneală
 8 grăind spre Domnul, Cela ce mărturisiia
 9 cuvîntul darului Lui, dînd seamne și minuni
 10 a să face pren mîinile lor. Și să împărți
 11 mulțimea cetății și unii era cu jidovii, iară
 12 unii cu apostolii. Și, deaca să făcu por-
 13 nirea limbilor și a jidovilor împreună cu
 14 boiarii lor, ca să-i ocărăscă și ca să-i ucigă
 15 cu pietri pre ei, Socotind, au fugit la
 16 cetățile Licaoniei, la Listra și la Dervi și
 17 împrejur și acolo era binevestind. Și
 18 oarecare bărbat în Listra, neputincios la pi-
 19 cioare, șădea olog den pîntecile maicii lui
 20 fiind, carele niciodinioară au fost umblat.
 Acesta asculta pre Pavel grăind, carele, cău-
 tînd la el și văzînd că credință are a să
 mîntui, Zise cu glas mare: „Scoală-te pre
 picioarele tale drept!“ Și săriia și umbla.
 Iară gloatele, văzînd ceaea ce au făcut Pavel,
 rădicară glasul lor licaoneaște, zicînd:
 „Dumnezei asemănîndu-se cu oamenii s-au
 pogorît cătră noi. Și chema pre Varnava
 Dia, iară pre Pavel Ermi, de vreme ce el
 era cela ce povățuia cuvîntul. Iară preotul
 Diei, celui ce era înaintea cetății lor, tauri
 și cununi la porți aducînd, împreună cu
 gloatele vrea să jîrtvuiască. Și auzînd
 apostolii Varnava și Pavel, rumpînd hainele
 lor, săriră în gloată strigînd Și zicînd:
 „Bărbați, ce faceț aceastea? Și noi oameni
 aseamenea cu voi pătimitori sîntem, bine-
 vestind voao de la aceastea deșarte să vă
 întoarceț spre Dumnezăul cel viu, Carele au
 făcut ceriul și pămîntul și marea și toate
 cîte sînt întru eale; Carele în trecutele
 neamuri au lăsat toate limbile să meargă în
 căile lor. Însă, drept aceaea, nu fără
 mărturii pre Sine au lăsat, făcînd bunătăți,
 den ceriu noao ploii dînd și vremi purtătoare
 de roade, umplînd de hrană și de veselie
 inemile noastre“. Și aceastea zicînd, abia
 au potolit gloatele ca să nu jîrtvuiască lor.
 Și veniră de la Antiohia și Iconia jidovi și,
 îndemnînd gloate și lovind cu pietri pre
 Pavel, îl traseră afară den cetate, gîndind
 că el au murit. Și încungiu-rîndu-l pre
 el ucenicii, sculîndu-se, întră în cetate și
 a doua zi ieși împreună cu Varnava la
 Dervi. Și binevestind cetatea aceaea și
 învățînd pre cîțva, să întoarseră la Listra
 și la Iconie și la Antiohia,

Întărind sufletul ucenicilor, rugîndu-i să
 rămîie în credință și cum că pren multe
 necazuri trebuie noi a intra la împărăția lui
 Dumnezău. Și hirotonisind lor preoți pre
 la besearici, rugîndu-se cu posturi, i-au lăsat
 pre ei la Domnul, la Carele au fost crezut.
 Și trecînd la Pisidia, veniră la Pamfilia.
 Și grăind în Perghi cuvîntul, să pogorîră la
 Atalia. Și de acolo au mers la Antiohia,
 de unde era daț la darul lui Dumnezău, la
 lucrul carele au plinit. Și mergînd și
 adunînd beseareca, au vestit cîte au făcut
 Dumnezău cu ei și cum că au deșchis limbi-
 lor ușă de credință. Și petrecea acolo
 vreme nu puțină împreună cu ucenicii.

CAP XV

Si oarecarii pogorîndu-să de la Iudea
 1 învăța pre frați că „de nu vă veț
 2 obrezui cu obiceiul lui Moisi, nu
 3 vă veț putea să vă mîntuiț“. Făcîndu-se
 4 drept aceaea gîlceavă și price nu puțină
 5 lui Pavel și Varnavei, cătră ei rînduiră
 6 să să suie Pavel și Varnava și alții
 7 oarecarii dentru ei cătră apostoli și
 8 bătrîni la Ierusalim, pentru întrebarea
 9 aceasta. Deci aceștea, trimițîndu-se mai
 10 înainte de cătră adunare, trecea Finica
 11 și Samaria, povestind întoarcerea limbilor
 12 și făcea bucurie mare la toți frații. Și,
 13 mergînd la Ierusalim, s-au priimit de
 14 adunare și de apostoli și de cei bătrîni
 15 și au vestit cîte Dumnezău au făcut cu
 16 ei. Și s-au sculat oarecarii dentru cei
 17 den eresul fariseilor, crezuți fiind, zicînd
 18 că trebuie să obrezuiască pre ei și să
 19 poruncească să păzească leagea lui Moisi.
 20 Și s-au adunat apostolii și cei bătrîni a
 vedea pentru cuvîntul acesta. Și multă
 întrebare făcîndu-să, sculîndu-să Petr, zise
 cătră ei: „Bărbați frați, voi știț că den
 zilele ceale vechi, Dumnezău întru noi
 au ales pren rostul meu să auză limbile
 cuvîntul Evangheliei și să crează. Și
 Cel cunoscătoriu de inimi, Dumnezău,
 mărturisi lor, dînd lor Duhul cel Sfînt,
 ca și noao. Și nemică n-au osebit dentru
 mijlocul nostru și al lor, cu credința
 curățînd inimile lor. Acum dară ce
 ispitiț pre Dumnezeu, să puneț jug preste
 cerbicea ucenicilor, carele nici părinții
 noștri, nici noi am putut să purtăm? Ce
 pren darul Domnului, lui Iisus Hristos,
 creadem să ne mîntuim, în ce chip și
 aceia“. Și tăcu toată mulțimea și auziia
 de Pavel și de Varnava povestind cîte
 au făcut Dumnezău seamne și minuni
 întru limbi pren ei. Și, deaca au tăcut
 ei, răspunsă Iacov, zicînd: „Bărbați
 frați, ascultați-mă! Simeon au povestit
 precum înțiu Dumnezău au socotit să
 ia dentru limbi nărod pre numele Lui.
 Și cu aceasta să toclesc cuvintele
 prorocilor, după cum e scris: ‘După
 aceasta Mă voi în-

turna și voiu zidi cortul lui David cel căzut și ceale săpate ale lui le voiu zidi și voiu îndrepta pre el. Ca să cearce cei rămași ai oamenilor pre Domnul și toate limbile preste carii s-au chemat numele Mieu preste ei —zice Domnul— Cea ce face aceastea toate. Cunoscute den veaci sînt la Dumnezău toate lucrurile lui'. Pentru aceea eu judec ca să nu dodeiț pre cea ce de la limbi să întorc spre Dumnezău. Ce să trimitetț la ei ca să să ferească de pîngăriciunile idolilor și de curvie și de sugrumat și de sînge. Pentru că Moisi den neamurile ceale vechi pren cetăți pre cei ce-l strigă pre el are întru adunări, preste toată sîmbăta cetindu-se". Atuncea s-au părut apostolilor și bătrînilor, împreună cu toată adunarea, alegînd oameni dentru ei să trimiță la Antiohia, împreună cu Pavel și cu Varnava, pre Iuda, pre cea ce să cheamă Varsava, și pre Sila, bărbați ce povățuia întru frați. Scriind pren mîinile lor aceastea: „Apostolii și bătrîinii și frații celor de la Antiohia și Siria și Chilichia frați, celor dentru limbi să să bucure. De vreame ce am auzit că oarecarii dentru voi, ieșind, au turburat pre voi cu cuvinte, netocmind sufletele voastre, zicînd să vă obrezuiți și a păzi leagea, căroră nu am poruncit, Părutu-s-au noao, făcîndu-ne împreună, alegînd oameni, să trimitem cătră voi, împreună cu cei iubiți ai noștri Varnava și Pavel, Cu oameni carii au dat sufletele lor pentru numele Domnului Iisus Hristos. Trimis-am dară pre Iuda și pre Sila și pre ei, pren cuvînt, poruncind aceasteaș. Pentru că s-au părut Svîntului Duh și noao nemică mai mult să să puie preste voi greutate, afară dentru ceale de treabă aceastea: Să vă feriț de ceale jîrtvuite la idoli și de sînge și de sugrumat și de curvie, den carele păzind pre voi, bine veț face. Fiți sănătoși". Deci aceștea slobozindu-se, veniră la Antiohia și, adunînd mulțimea, au dat cartea. Și citind s-au bucurat spre mîngîiare. Și Iuda și Sila, și ei proroci fiind, pren cuvînt mult au mîngîiat pre frați și i-au întemeiat. Și făcînd vreame, s-au slobozit cu pace de la frați cătră apostoli. Și să păru Silii să rămîie acolo. Iară Pavel și Varnava zăbăviia în Antiohia, învățînd și binevestind, împreună și cu alții mulți, cuvîntul Domnului. Iară după cîteva zile zise Pavel cătră Varnava: „Întorcîndu-ne dară să socotim pre frații noștri, pren toată cetatea, întru carii am vestit cuvîntul Domnului, cum să află". Iară Varnava au sfătuit să ia împreună pre Ioan, ce să cheamă Marco. Iară Pavel să ruga pre cea ce s-au osebit de la ei de la Pamfilia și

nevenind împreună cu ei la lucru să nu-l ia pre el împreună. Făcutu-s-au drept aceea împăricheare, cît s-au despărțit ei dentru eiși, și Varnava, luînd pre Marco, să fie mers pre mare la Chipros. Iară Pavel, alegînd pre Sila, s-au dus, dîndu-se cu darul lui Dumnezău de cătră frați. Și trecea pren Siria și pren Chilichia, întărind beserecile.

CAP XVI

și sosi la Dervi și Listra, și iată un ucenic oarecarele era acole, pre nume Timotheu, fecior unii muieri jidovce credincioasă, iară tatăl lui, elin, Carele să mărturisiia den cei den Listra și Iconie frați. Pre acestă vru Pavel împreună cu el să iasă și, luîndu-l, îl obrezui pre el pentru jidovii cea ce era în locurile acealea, pentru că știa toți pre tatăl lui că elin era. Și deaca mergea pren cetăți, le da învățatură lor să păzească poruncile ceale rînduite de apostoli și de bătrîinii cei den Ierusalim. Deci beserecile să întăria cu credința și prisosia cu numărul în toate zilele. Și trecînd Frighia și țara galateanilor, oprindu-ne de Svîntul Duh a grăi cuvîntul în Asia. Venind spre Misia, ispitiia a merge spre Vithinia și n-au lăsat pre ei Duhul. Și trecînd Misia, s-au pogorît la Troada. Și videnie pren noapte s-au arătat lui Pavel: bărbat oarecarele machidonean era stînd, rugîndu-l pre el și zicînd: „Trecînd la Machidonia, ajută-ne noao!" Și deaca au văzut vederea, îndată am cercat să ieșim la Machidonia, socotind că ne cheamă pre noi Domnul să-i binevestim pre ei. Scuîndu-ne, drept aceea, de la Troada, am mersu drept la Samothrachi, și a doao zi, la Neapoli. Și de acolo la Filippi, care iaste întîia părții Machidonei cetate, Colonia. Și eram într-această cetate zăbovind zile cîteva. Și în ziua sîmbetelor am ieșit afară den cetate, lîngă un rîu, unde să socotia rugăciune a fi și, șazînd, grăiam muierilor celor ce să adunasă. Și oarecare muiare pre nume Lidia, carea vindea pînze roșii, den cetatea thiatirilor, cinstind pre Dumnezău, auziia, căriia Domnul au deșchis inima a lua aminte ceale ce să grăia de Pavel. Și deaca să boteză și casa ei, rugatu-s-au zicînd: „De m-ați ales a fi credincioasă Domnului, întrîndu în casa mea, mîneți!" Și ne-au silit pre noi. Și fu mergînd noi la rugă, oarecare slujnică avînd duh pitliv ne timpină pre noi, carea lucru mult da stăpînilor ei vrăjind. Aceasta urmînd lui Pavel și noao, strigă, zicînd: „Aceștea oameni robii lui Dumnezău celui Înalt sîntu, carii vestescu noao cale de mîntuire". Și aceasta făcea în multe zile și, durîndu-se Pavel și întorcîndu-să cu duhul,

zise: „Poruncescu ție întru numele lui Iisus Hristos să ieși dentr-însa!“ Și ieși într-acel
 19 ceas. Și văzînd stăpînii ei că au ieșit nă-
 deajdea lucrului lor, apucînd pre Pavel și
 20 pre Sila, i-au tras la tîrgu la boiari. Și,
 aducîndu-i pre ei la voivod, ziseră: „Acești
 oameni turbură noao cetatea, jidovi fiind,
 21 Și ne vestescu obiceiaie carele nu-s slobode
 noao să le priimim, nici să le facem, rîm-
 22 leani fiind“. Și să rădică împreună
 gloata asupra lor și diregătorii, rumpîndu-le
 23 hainele lor, porunciră să-i bată. Și multe
 bătăi dîndu-le lor, îi puseră în temniță,
 poruncind temnicariului cu grije să-i pă-
 24 zască pre ei; Carele poruncă ca aceasta
 luînd, i-au pus pre ei la cea mai denlăuntru
 temniță, și picioarele lor le-au băgat în gros.
 25 Iară spre amiazănoapte, Pavel și Sila, ru-
 gîndu-să, lăuda pre Dumnezău și asculta
 26 pre ei cei legați. Și fără veaste cutremur
 s-au făcut mare, cît s-au clătît temeaiete
 temniții; și să deșchiseră îndată ușăle toate,
 27 și ale tuturor legături s-au slobozit. Și
 deșteptîndu-se temnicariul și văzînd deș-
 chise ușăle temniții, zmulgînd sabia, vrea
 pre sine să să omoară, gîndind că au fugit
 28 cei legați. Și strigă cu glas mare Pavel,
 zicînd: „Nemica rău să nu-ți faci ție pentru
 29 că toți sîntem aicea!“ Și cerșînd lumină,
 sări înlăuntru și tremurînd căzu la Pavel și
 30 la Sila. Și, scoțînd pre ei afară, zise:
 „Domnilor, ce trebuie ca să fac eu ca să
 31 mă mîntuiesc?“ Iară ei ziseră: „Creade în
 Domnul Iisus Hristos și te vei mîntui tu și
 32 casa ta“. Și au grăit lui cuvîntul Domnu-
 33 lui și tuturor celor din casa lui. Și luînd
 pre ei într-acela ceas de noapte, îi spălă de
 rane și să boteză el și cei ai lui, toți îndată.
 34 Și scoțînd pre ei la casa lui, puse masă
 și să bucurară cu toată casa, crezînd în
 35 Dumnezău. Și, făcîndu-se zio, trimiseră
 diregătorii pre purtătorii de toiage, zicînd:
 36 „Slobози pre oamenii aceia“. Și spuse
 temnicariul cuvintele aceastea cătră Pavel,
 că „Au trimis diregătorii ca să vă slobозиți;
 37 acum dară ieșind păsați cu pace“. Iară
 Pavel zise cătră ei: „Bătînd pre noi fățiș
 fără de judecată, oameni rîmleani fiind, și
 ne-au pus în temniță; și acum pre ascuns ne
 scot? Că nu iaste așa, ce să vie ei să ne
 38 scoată“. Și vestiră diregătorilor purtă-
 torii de toiage graiurile aceastea și să temură
 39 auzind că rîmleani sînt. Și, mergînd, s-au
 rugat lor și, scoțîndu-i, să ruga să iasă den
 40 cetate. Și, ieșind den temniță, intrară la
 Lidia și, văzînd pre frați, rugară pre ei și
 ieșiră.

CAP XVII

Si trecînd Amfiponi și Apolonia, 1
 veniră la Solon, unde era adunarea 2
 jidovilor. Și, după obiceiul lui 2
 Pavel, au intrat la ei și în trei sîm-
 bete să întreba cu ei den Scripturi, 3
 Deșchizînd și arătîndu-le că Hristos trebuia 3
 să pătimească și să învie den morți și cum
 „Acesta iaste Hristos Iisus, Carele eu vestesc 4
 voao“. Și oarecarii dentru ei s-au plecat 4
 și s-au însorțit cu Pavel și cu Sila, și den elinii
 cei ce credea, multă mulțime și, den muierile 5
 ceale de frunte, nu puține. Și, pizmuind 5
 judecării, cei ce nu asculta și, luînd lîngă
 sine den cei proști pre oarecarii oameni răi
 și făcînd gloată, turbura cetatea și, mergînd
 la casa lui Iason, îi căuta să-i scoată la norod.
 Și, neaflîndu-i pre ei, trăgea pre Iason și pre 6
 oarecarii den frați la cei mai mari ai cetății,
 strigînd că ceia ce lumea au amestecat,
 aceștea și aicea încă au venit, Pre carii 7
 i-au priimit Iason, și aceștea toți împotriva
 poruncilor lui Chesariu fac, zicînd să fie alt
 împărat Iisus“. Și turburără gloata și pre 8
 mai marii cetății, auzînd aceastea. Și, 9
 luînd de chelșug de la Iason și de la ceialalți,
 au slobozit pre ei. Și frații îndată noaptea 10
 au trimis pre Pavel și pre Sila la Verria, carii,
 mergînd la adunarea jidovilor, s-au dus. Și 11
 aceștea era mai den bună rudă, den cei den
 Solon carii au priimit cuvîntul cu toată osîr-
 dia, în toate zilele cercetînd Scripturile, de
 sînt aceastea așa. Mulți dară dentru ei au 12
 crezut și den muierile ceale eline, ceale de
 folos, și den bărbați nu puțini. Și deaca 13
 înțeleaseră jidovii cei den Solon că și în
 Verria să vesteaste de Pavel cuvîntul lui
 Dumnezeu, veniră și acolo, turburînd
 gloatele. Și îndată atuncea pre Pavel l-au 14
 trimis frații să meargă spre mare și rămasără
 Sila și Timotheiu acolo. Iară ceia ce 15
 grijia pre Pavel adusără pre el pînă la
 Anthina și, luînd poruncă cătră Sila și
 Timotheiu ca cum mai curînd să vie cătră
 el, ieșiră. Iară în Athina așteptîndu-i pre 16
 ei Pavel, să întărîta duhul lui întru el, văzînd
 cetatea plină de idoli. Să întreba, drept 17
 aceaea, în adunare cu jidovii și cu cei ce
 credea și în tîrg în toate zilele cătră cei ce
 să prilejiia. Iară oarecarii den epicurii și 18
 den stoici filosofi să priciră cu el, și unii
 zicea: „Oare ce va acest sămănătoriu de
 cuvinte a zice?“ Iară alții: „De streini draci
 să pare vestitoriu a fi, căci pre Iisus și învi-
 area lui binevestiia“. Și, prinzîndu-l 19
 pre el la Arionpagon, îl aduseră, zicînd:
 „Putem a înțeleage ce iaste această noao
 învățătură carea de tine să grăiaște? Pen- 20
 tru că oarece strein bagi în auzurile noastre,
 vreare-am, drept aceaea, a ști ce vor să fie

21 acesteia“. Iară athineii toți și streinii
cei ce venia la nemică alta își pierdea vrea-
22 ma, fără numai a zice câte ceva și a auzi
mai nou. Și stînd Pavel în mijlocul Ario-
pagului, zise: „Bărbați athinei, întru toate
mai temători de Dumnezeu pre voi văz.
23 Pentru că, trecînd și privind închinăciunile
voastre, aflaiu și capiște întru carele era
scris ‘Neconoscutului Dumnezeu’; pre
Carele dară, neconoscîndu-L, cinstiți cu
închinăciunea, pre Acesta eu vestesc voao.
24 Dumnezeu, Cela ce au făcut lumea și toate
cîte sînt întru ea, Acesta ceriului și pămîntu-
lui Domnu fiind, nu întru făcute de mîna
25 besearici lăcuiaște, Nici de mîni de
oameni Să slujaște, nefiind lipsit de ceva,
Acesta dînd tuturor viață și răsufare întru
26 tot. Și au făcut dentr-un sînge toată
limba oamenilor, a lăcui preste toată fața
pămîntului, rînduind mai denainte obiciuite
vremi și punerile hotarilor lăcuiii lor,
27 A cerca pre Domnul de-L vor putea să-L
pipăie pre El și să-L afle, și încă nu departe
28 de la fieștecarele dentru noi fiind. Pentru
că în El trăim și ne mutăm și sîntem după
cum oarecarii dentru ai voștri făcători
ziseră: ‘Pentru că și dentr-al Cestuia neam
29 sîntem’. Rudă dară fiind lui Dumnezeu,
nu sîntem datori a gîndi la aur au la argint
au la piatră cu cioplitură de merșteșug și
gîndului omului dumnezăirea a fi aseamenea.
30 Deci anii neconștiinții părăsind Dumnezeu,
acum poruncește oamenilor tuturor, pretu-
31 tindenea, să să pocăiască. Pentru căci au
pus zi întru carea va să judece lumea cu
direptate întru Bărbatul Carele au rînduit,
credința dînd tuturor, înviind pre El den
32 morți“. Și auzind înviare de morți, unii
batjocorii, alții au zis: „Auzi-vom iarăș pre
33 tine pentru aceasta“. Și așa Pavel ieși
34 den mijlocul lor. Iară oarecarii bărbați,
lipindu-se de el, au crezut, întru carii și
Dionisie Areopaghitul și o muiare, pre nume
Damaris, și alții împreună cu ei.

CAP XVIII

1 **L**ară după aceasta, despărțîndu-se
Pavel den Athina, veni la Corintu.
2 Și aflînd pre oarecare jidov, pre
nume Achila, de la Marea Neagră
de neam, fiind venit de curînd de
la Italia, și pre Prischila, muiarea lui, pentru
că au fost poruncit Clavdie să să despartă
3 toți jidovii de la Rîm, au venit la ei. Și
pentru că era de un fealiu de meșteri,
rămînea lîngă ei și lucra, pentru că era
4 făcători de corturi la merșteșug. Și
să priciia în adunare în toată sîmbăta
5 și îndemna pre jidovi și pre elini. Și
deaca să pogorîră de la Machidonia,
Sila și Timotheiu să cuprinsease cu du-

hul, Pavel mărturisind jidovilor pre Hristos
Iisus. Și stînd ei împotriva-i și hulind, 6
scuturînd hainele, zise cătră ei: „Sîngele vos-
tru asupra capului vostru! Curat eu; de acum
la limbi mă voi duce“. Și mutîndu-se 7
de acolo, veni la casa oarecui pre nume Ius-
tos, ce credea în Dumnezeu, căruia casa
era alătura cu adunarea. Iară Crispu, 8
mai marele adunării, au crezut în Domnul,
împreună cu toată casa lui, și mulți den
corintheani auzînd, credea și să boteza.
Și zise Domnul în vederea nopții lui Pavel: 9
„Nu te teame, ce grăiaște și să nu taci.
Că Eu sînt cu tine și nimenea nu să va ispiti 10
asupra ta, ca să-ți facă rău; pentru că norod
mult iaste Mie în ceatatea aceasta“. Și 11
șazu un an și 6 luni, învățînd întru ei cuvînt-
tul lui Dumnezeu. Și Galion, avînd di- 12
regătoriu la Ahaia, să rădicară toți deodată
jidovii la Pavel și-l aduseră pre el la divan,
Zicînd că, afară den leage, acesta îndeamnă 13
pre oameni să să închine lui Dumnezeu.
Și vrînd Pavel să deșchiză gura, zise Galion 14
cătră jidovi: „De ar fi dară vreo nedireptate
sau hitrie vicleană, o, jidovilor, după soco-
teală aș îngădui voao. Iară de iaste cercare 15
pentru cuvînt și pentru nume și pentru
leagea cea după cumu e la voi, vedea-veți
voi, pentru că judecătoria acestora nu voi
să fiu“. Și goni pre ei de la divan. 16
Și apucînd toți elinii pre Sosthen, mai ma-
rele adunării, îl bătea înaintea divanului; și
nimica de acesteia lui Galion era grije.
Iară Pavel, încă mai îngăduind zile cîteva, 18
despărțîndu-să de frați, mearse pre apă la
Siria, și împreună cu el Prischila și Achila,
tunzîndu-și capul în Chehrees, pentru că
avea rugă. Și sosi la Efes și pre aceia lăsă 19
acolo, iară el, întrînd în adunări, să prici cu
jidovii. Și rugîndu-l ei ca să rămîie la dîn- 20
șii mai multă vreme, nu pristăni, Ce să
despărți de ei, zicînd: „Cuvine-se cu tot
adevărul ca eu praznicul cela ce vine să-l
facu la Ierusalim; și iară mă voi învrteji
cătră voi, Dumnezeu vrînd“. Și purcase 22
de la Efes. Și pogorînd în Chesaria,
suindu-să și închinîndu-să besearicii, pogorî
la Antiohia Și, făcînd vreme cîtăva, 23
trecînd pre rînd a galateanilor țară și Fri-
ghia, întărind pre toți ucenicii. Iară un 24
jidov oarecarele, Apollos pre nume, alexan-
drian de rudă, bărbat cuvîntătoriu, sosi la
Efes, tare fiind întru Scripturi. Acesta 25
era învățat [în] calea Domnului și, fierbîn-
tîndu-să cu duhul, grăia și învăța pre
amăruntul ceale pentru Domnul, știind
numai botezul lui Ioan, Și acesta 26
începu fățiș a grăi întru adunare și, auzînd
pre el și mai chiar la el au arătat calea
lui Dumnezeu. Și vrînd el să treacă 27

la Ahaia, poruncind frații, scrisără ucenicilor să-l priimească pre el, carele mergînd ajutoriia mult celora ce crezuse, pren dar.
28 Pentru că vîrtos cu jidovii să priciia de față arătînd pren Scrisori a fi Hristos Iisus.

CAP XIX

1 **S**i fu, cînd Apollos era în Corinth, Pavel, trecînd ceale de mai sus părț, să fie venit la Efes și, aflînd pre
2 oarecarii ucenici, Zise cătră ei: „Au luat-aț Duh Sfînt, crezînd?“
Iară ei ziseră cătră el: „Ba nici de și iaste
3 Duh Sfînt am auzit“. Și zise cătră ei: „Dară în ce v-aț botezat?“ Și ei ziseră: „În
4 botezul lui Ioan“. Și zise Pavel: „Ioan au botezat botez de pocăință nărodului, zicînd la Cela ce vine după el ca să crează,
5 adecă în Hristos Iisus“. Și auzind, s-au
6 botezat în numele Domnului Iisus. Și, puind preste ei Pavel mînil, veni Duhul cel Svînt preste ei, și grăiia cu limbi și prorocia.
7 Și era toț bărbații ca vro doisprăzeace.
8 Și, întrînd în adunare, de față grăiia, în trei luni pricindu-se și adevărind ceale de
9 împărăția lui Dumnezeu. Și deaca unii tînjiia și nu asculta, grăind de rău calea înaintea mulțimei, despărțindu-se de la ei, osebi pre ucenici, în toate zilele pricindu-se,
10 în școala unui Tiran. Și aceasta să făcu întru ani doi, cîț toți ceia ce lăcuiesc în Asia, auzind cuvîntul Domnului Iisus, și jidovi și
11 elini. Și puteri nu mici făcea Dumnezeu
12 pren mînil lui Pavel, Cîț și asupra celora ce boliia să aducea de la fața lui măhrămi au ștergătoare și să depărta de la ei boalele,
13 și duhurile ceale reale ieșiia de la ei. Și să ispitiră oarecarii den jidovii cei ce umbra împrejur jurători a numi preste ceia ce au duhurile ceale reale, numele Domnului Iisus, zicînd: „Jurăm pre voi pre Iisus, pre Carele
14 Pavel mărturiseaște!“ Și era oarecarii fiii lui Scheva, jidovului arhiereului, șapte, care făcea
15 cea aceasta. Și răspunzînd, duhul acel rău, zise: „Pre Iisus știu și pre Pavel știu, dară
16 voi carii sînteț? Și sārind preste ei omul întru carele era duhul cel rău și biruind pre ei, să întări asupra lor, cîț goli și rāniți fugiră den casa aceea. Și aceasta fu știută
17 la toți jidovii și elinii ceia ce lăcuia Efesul și căzu frică preste toți preste ei și să mārīia numele Domnului Iisus. Și mulți dentru
18 ceia ce crezuse veniia ispoveduindu-se și vestind lucrurile lor. Și mulți den ceia ce făcuse iscodirile, aducînd cărțile, le ardea înaintea tuturor; și socotiră prețurile lor și afară de argint cincizeci de mii.
20 Așa cu tărie cuvîntul Domnului creștea și să
21 întārīia. Și deaca să umplură acestea, puse Pavel în duh, trecînd Machidonia și Ahaia,

să meargă în Ierusalim, zicînd: „Și deaca voi fi eu acolo, trebuie și Rîmul să-l văz“. Și trimițînd la Machedonia doi den cei ce-i
22 slujīia lui, pre Timotheiu și pre Erast, el îngădui cîțava vreme în Asia. Și fu în
23 vremea aceeaa gîlceavă nu puțină pentru cale. Pentru că oarecare, pre nume Di-
24 mitrie, zlătariu, făcînd besereci de argint Artimidei, da lucrătorilor lucru nu puțin; Pre carii adunînd, și pre cei ce era lucrători
25 spre unele ca acestea, zise: „Bărbaților, știț că dentr-acest lucru sporiul nostru iaste. Și vedet și auziț că nu numai Efesul, ce mai
26 toată Asia Pavel acesta plecînd, mută gloată cîțava, zicînd că nu-s dumnezăi cei ce pren mîna să fac. Și nu numai această parte a noastră primejduiaște a veni spre ponoslu, ce și besereca cei mari dumnezăoie, Arti-
27 midei, întru nemică să socoti. Și încă va să să și surpe mārīiea ei, pre carea toată
28 Asia și lumea cinsteaște închinîndu-se.“ Și auzînd și umplîndu-se de mînie, striga zicînd: „Mare e Artemis a efeseanilor!“ Și să
29 umplu cetatea toată de gîlceavă și să porniră cu toți deodată la priveală, hrăpind împreună pre Gaion și pre Arestarhos machedoneanii, soțiile lui Pavel. Iară Pavel, vrînd
30 să între în nărod, nu-l lăsa pre el ucenicii. Și unii și den mai marii Asiei, fiind lui priatini, trimițînd la dînsul, îl ruga să nu dea pre sine la priveală. Deci alții altceva striga,
32 pentru că era adunarea turburată și mai mulți nu știia pentru care lucru s-au adunat. Iară den gloată scoaseră înainte pre Alexan-
33 dru, împingîndu-l pre el înainte jidovii; iară Alexandru, clătînd mîna, vrea să răspunză gloatei. Și cunoscînd că jidov iaste, un
34 glas să făcu de cătră toți, ca vro doao ceasuri strigînd: „Mare e Artimis a efeseanilor!“ Iară, așăzînd cărturariul gloata, zise: „Băr-
35 bați efeseani, dară care iaste omul acela care nu știe cetatea a efeseanilor că e purtătoare de grija beserecii Artimidei, dumnezăoiei cei mari, și a lui Diopetus? Deci,
36 neîndoite fiind acestea, cuvine-se voi să fiț așăzați și nemică cu obrăznicie să nu faceț. Pentru că aț adus pre bărbații aceștea, nice
37 furi de beserecă (fiind), nici hulind dumnezăoia voastră. Iară de are Dimitrie, și
38 cei dempreună cu el meșteri, cătră cineva cuvînt, judecători sînt și diregători, facă pîră unul altuia. Iară de pentru altceva
39 cercați, întru cea pre lege adunare să va dezlega. Pentru că grijim să nu să facă
40 pîră de zarvă pentru ziua de astăzi, nici o pricină fiind pentru carea vom putea să dăm seamă de zarva aceasta“. Și acestea zicînd, slobozi adunarea,

CAP XX

1 **F**ără după ce s-au încetat gâlceava,
chemînd Pavel pre ucenici și închi-
nîndu-se lor, ieși să meargă la
2 Machidonia. Și trecînd părțile
acealea și mîngîind pre ei cu cuvînt
3 mult, veni la Elada. Și făcînd luni trei,
făcîndu-se lui vicleşug despre jidovi, vrînd
să să suie la Siria, îi fu gîndul să să întoarcă
4 pren Machidonia. Și mergea împreună
cu el pînă la Asia Sosipatru Verianul și, den
soloneani, Aristarhu și Secundu, și Gaie
Derveul și Timotheiu, iară de la Asia Tihic
5 și Trofim. Aceștea, apropiindu-se, aștepta
6 pre noi în Troada. Iară noi am mers pre
apă, după zilele Azimelor, de la Filipi și am
venit cătră ei la Troada pînă în 5 zile, unde
7 am zăbovit zile șapte. Iară într-una de
sîmbete, adunați fiind ucenicii a frînge
pîinea, Pavel să priciia cu ei, vrînd să iasă a
doua zi, și îndelungă cuvîntul pînă la amiază-
8 noapte. Și era făclii cîteva în foișorul
9 unde era adunați. Iară șazînd oarecarele
tinerel, pre nume Evtih, la fereastră, impre-
nîndu-se cu adînc somn, povestind lui Pavel
în multă vreme, biruindu-se de somn, căzu
den a treia strașină jos și să rîdică mort.
10 Și pogorîndu-se Pavel, căzu preste el și
îmbrățeșîndu-l zise: „Nu vă turburați,
11 pentru că sufletul lui întru el iaste“. Și
suindu-se și frîngînd pîinea și gustînd și
oarecîte vorovind pînă la zio, așa au ieșit.
12 Și aduseră pre copil viu și s-au mîngîiat nu
13 puțin. Iară noi, venind la corabie, am
mers la Asso, de acolo vrînd ca să luom pre
Pavel, pentru că așa era rînduit, vrînd el să
14 meargă pedestru. Și deaca s-au împreunat
cu noi la Asson, luîndu-l pre el, am venit la
15 Mitelini. Și de acolo mergînd a doua zi,
am sosit împotriva Hiului și în ceaealaltă zi
ne-am apropiat la Samos și, mîind în Tro-
16 ghilie, a doua zi am venit la Militos. Pen-
tru că socotia Pavel să treacă pre lîngă Efes
ca să nu se facă lui zăbavă de vreme în Asia,
pentru că sîrguia, de va fi cu puțință lui, în
17 ziua Rusaliilor să fie în Ierusalim. Și de
la Militos trimițînd la Efes, au chemat pre
18 cei bătrîni ai besearecii. Și, deaca au
venit cătră el, zise cătră ei: „Voi știți den
ziua dentîiu dentru carea am intrat în Asia
cum împreună cu voi în toată vremea fui,
19 Slujiți Domnului cu toată smerenia și cu
multe lacrimi și dodeiale de cealea ce s-au
întîmplat mie întru vicleniile jidovilor,
20 Cum nemieă n-am ferit dentru ceale de folos
ca să nu vestesc voao și să vă învăț pre voi
21 și în nărod și pren case, Mărturisind jido-
vilor și elinilor pocăința cea cătră Dumnezău
și credința cea despre Domnul vostru Iisus

Hristos. Și iată, eu acum, legat fiind cu 22
Duhul, merg în Ierusalim, cealea ce întru El
mi să vor întîmpina mie neștiind, Fără 23
numai că Duhul cel Svînt pren cetăți
mărturiseaște, zicînd că legături pre mine
și necazuri mă așteaptă. Ce nici de una 24
samă nu bag, nici am sufletul meu cinstit
la mine, ca cum a plini calea mea cu bucurie
și slujba carea am luat de la Domnul, a
mărturisi Evanghelia darului lui Dumnezău.
Și iată, eu acum știu că nu veț mai vedea 25
fața mea voi toți, întru care am petrecut
mărturisind împărăția lui Dumnezău.
Pentru aceaea, mărturisescu-mă voao în ziua 26
de astăzi că curatu-s eu de sîngele tuturor.
Pentru că nu m-am ferit ca să nu vă vestescu 27
voao tot sfatul lui Dumnezău. Luați di- 28
rept aceaea aminte și voao și la toată turma
întru carea pre voi Duhul cel Svînt v-au pus
socotitori, ca să pașteți Beseareca lui
Dumnezău, carea o au cîștigat pren sîngele
Lui. Pentru că eu știu aceasta, că vor 29
întra după venirea mea lupi grei întru voi,
necruțînd turma. Și dentru voi sînguri 30
scula-se-vor bărbaț grăind îndărătnicie, ca
să tragă pre ucenici după dînșii. Pentru 31
aceaea, privegheați, aducîndu-vă aminte că
în trei ani noaptea și ziua n-am încetat cu
lacrimi învățînd pre fieștecarele cîte unul
den voi. Și acum vă las pre voi, fraților, 32
la Dumnezău și la cuvîntul darului Lui, cela
ce poate zidi deasupra și a da voao moște-
nire întru cei sfințiți toți. De argint, au 33
de aur, au de îmbrăcăminte, nici de una
n-am pohtit. Iară voi știți că treabelor 34
meale și celora ce sînt cu mine au slujit mî-
nile aceastea. Toate le-am arătat voao, 35
că așa ostenind, trebuie a ajutori celor bol-
navi și a pomeni cuvintele Domnului Iisus,
că El au zis: „Fericit iaste a da mai mult
decît a lua“. Și aceastea zicînd, puind 36
genuchile lui, împreună cu toți cu ei au
făcut rugă. Și cîtăva plînsoare fu cătră 37
toți și, căzînd pre grumazii lui Pavel, îl să-
ruta pre el, Dorindu mai vîrtos de cuvîn- 38
tul carele au fost zis, că nu vor mai vedea
obrazul lui. Și-l petrecea pre el la corabie.

CAP XXI

Si, după ce fu a purceade noi, ose- 1
bindu-ne de la ei, mergînd drept,
venit-am la Con, și a doao zi la
Rodos, și de acolo la Patara. Și 2
aflînd vas trecînd la Finichi, întrînd
în el, am purces. Și ivindu-ne la Chipros 3
și lăsîndu-l pre el în stînga, mergeam la Siria
și ne-am pogorît la Tiros, pentru că acolo
era corabia descărcînd povara. Și aflînd 4
ucenici, am rămas acolo zile șapte, carii lui
Pavel zicea pren duh să nu să suie la Ierusalim.

5 Și, cînd fu noao a isprăvi zilele, ieșind, mergeam, petrecîndu-ne pre noi toți, împreună cu muieri și copii pînă afară den cetate; și, puind genuchele pre țärmure, am făcut
6 rugăciune. Și, sărutîndu-ne unul pre alalt, am intrat în corabie, iară aceia s-au
7 întorsu acasă-și. Iară noi, calea săvîrșind, de la Tiros am sosit la Ptolimaida și, sărutînd pre frați, am îngăduit o zi lîngă ei.
8 Iară a doao zi, ieșind cei ce era cu Pavel, au venit la Chesaria și, intrînd în casa lui Filip evanghelistului, fiind den cei șapte, am mas
9 la el. Și la acesta era feate fecioare patru,
10 prorocind. Și, șazănd noi zile mai multe, să pogorî oarecarele de la Iudea proroc, pre
11 nume Agav. Și, venind cătră noi și luînd brîul lui Pavel și legîndu-i mîinile și picioarele, zise: „Aceasta zice Duhul cel Sfînt: pre
bărbatul al căruia iaste brîul acesta, așa îl vor lega în Ierusalim jidovii și-l vor da pre
12 mîinile limbilor“. Și deaca am auzit aceastea, îl rugam și noi și cei de loc ca să nu să
13 suie el în Ierusalim. Și răspunsă Pavel: „Ce faceți de plîngeți și-m zdrobiți inima? Că eu nu numai să mă legu, ce și a muri în
14 Ierusalim gata sînt, pentru numele Domnului Iisus“. Și, neascultînd el, am încetat,
zicînd: „Voia Domnului să să facă!“
15 Iară după zilele aceastea, gătindu-ne, ne suiam în Ierusalim. Și veniră împreună și
16 den ucenicii de la Chesaria împreună cu noi, aducînd la carele ne vom sălășlui, la Mnason
17 oarecarele, chiprean, vechiu ucenic. Și sosind noi în Ierusalim, cu bucurie ne-au priimit
18 pre noi frații. Iară a doao zi întră Pavel împreună cu noi cătră Iacov și toți bătrîinii
19 veniră. Și sărutînd pre ei, povestiiă cîte una pre amăruntul carele au făcut Dumnezău
20 întru limbi pren slujba lui. Și ei auzînd, măriia pre Domnul și ziseră lui: „Vezi, frate, cîte zeci de mii sînt den jidovii care au crezut și toți rîvnitori legii sînt. Și au înțeles pentru tine că despărțire înveți de la Moisi pre cei den toate limbile jidovi, zicînd ca să nu obrezuiască ei fiii lor, nici după
22 obiceiaie a umbla. Deci ce iaste? Cu adevărat trebuie mulțime să să adune, pentru că
23 vor auzi că ai venit. Deci aceastea fă, care ție zicem: Sînt la noi bărbați patru,
24 rugăciune avînd întru sine; Pre aceștea luînd, curățește-te împreună cu ei și cheltuiaște cu ei ca să să rază pre cap; și vor cunoaște toți că de ceale ce au înțeles pentru tine nemică nu iaste, ce mergi și tu leagea
25 păzînd. Iară pentru limbile carele au crezut, noi am trimis socotind nemică ca aceasta să păzască ei, fără numai să să ferească ei de jîrtva idolilor, și de sînge, și
26 de sugrumat, și de curvie“. Atuncea Pavel, luînd pre bărbați, întru a doua

zi cu ei împreună curățîndu-se, intra în beserecă vestind plinirea zilelor curățirei, pînă unde s-au dus pentru fieștecărele dentru ei aducerea. Și, deaca era a să plini
27 ceale șapte zile, cei de la Asia jidovi, văzînd pre el în beserecă, turburără toată gloata și puseră mîinile preste el, Strigînd: „Bărbați israilteani, ajutați! Acesta iaste omul cel ce iaste împotriva nărodului, și a legii, și a locului acestuia, pre toți pretutindinea învățînd, și încă și elini au băgat în beserecă și au spurcat sfîntul loc acesta“. Pentru
29 că văzuse mai nainte pre Trofim Efeseanul în cetate împreună cu el, pre carele gîndiia că l-au băgat Pavel în beserecă. Și s-au pornit cetatea toată și fu alergare de
30 nărod și, apucîndu-se de Pavel, îl trăgea pre el afară den beserecă și îndată să închiseră ușile. Și, cercînd pre el să-l omoară, să
31 deade știre la căpitanul polcului că tot Ierusalimul s-au turburat; Care dentru-acel
32 ceas luînd slujitori și sutasi, au alergat asupra lor; iară ei, văzînd pre polcovnic și pre slujitori, încetară a baterea pre Pavel. Atuncea, apropiindu-se polcovnicul, să apucă de el și porunci să să leage cu doao lanțuri și
34 întreba cine ar fi și ce-au făcut? Și alții altceva striga în gloată și, neputînd să înțeleagă de ispravă, pentru gîlceavă, porunci să-l ducă pre el la tabără. Și cînd sosi la
35 scări, să întîmplă a să ținea el de slujitori, pentru sila gloatei; Pentru că urma mulțimea gloatei, strigînd: „Rădică-l pre el!“
37 Și, vrînd să să bage în tabără, Pavel zise căpitanului: „De iaste slobod mie a zice ceva cătră tine?“ Iară el zise: „Elineaște știi? Au doară nu ești tu eghiptineanul cela ce
38 mai nainte de zilele aceastea te-ai rădicat și ai scos în pustiu pre ceale 4000 de bărbați den Chesarii?“ Și zise Pavel: „Eu sînt jidov,
39 tarsean al Chilichiei, nu den nesemnată cetate oroșan; și rog pre tine, poruncește-mă să grăiesc cătră nărod“. Și poruncind
40 el, Pavel, stînd pre scări, au clătît cu mîna nărodului și multă tăcere făcîndu-se, striga cu cea jidovească limbă, grăind:

CAP XXII

Bărbați frați și părinți, auziț cea de
1 cătră voi acum a mea răspundere!“
2 Și auzînd că cu limba jidovească striga lor, mai mult deaderă tăcere.
3 Și zise: „Eu sînt bărbat jidov, născut fiind în Tarsos a Chilichiei, crescut în cetatea aceasta, lîngă picioarele lui Gamaleil, învățat fiind pre amăruntul leagea părintească, rîvnitoriu fiind lui Dumnezău, cum voi toți astăzi sînteți; Carele aceasta cale am
4 gonit pînă la moarte, legînd și dînd la temniță bărbați și muieri, După cum și arhiereul 5

mărturiseaște mie și toată bătrînimea, de la carii și cărți luînd cătră frați la Damasc, mergeam ca să aduc și pre ceia ce acolo era legați în Ierusalim, ca să să cearte. Și fu mergînd eu și apropiindu-mă de Damasc, spre amiazăzi, fără veaste den ceriu au fulgerat lumină cîtăva împrejurul mieu. Și am căzut la pămînt și am auzit glas, zicîndu-mi: 'Saul, Saul, ce Mă gonești?' Iară eu am răspuns: 'Cine ești, Doamne?' Și zise cătră mine: 'Eu sînt Iisus Nazoreul, pre Carele tu gonești'. Iară ceia ce împreună cu mine era lumina au văzut și înfricoșați fură, iară glasul n-au auzit Celuia ce mie grăia. Și ziș: 'Ce voi face, Doamne?' Iară Domnul zise cătră mine: 'Sculîndu-te, pasă la Damasc, și acolo să va grăi ție pentru toate carele s-au rînduit ție a le face'. Și, deaca nu vedeam de mărirea luminii aceia, purtîndu-mă de mîna de cei ce era împreună cu mine, veniuu la Damasc. Iară Anania, oarecarele bărbat bun credincios după lege, mărturisindu-se despre toți jidovii cei ce lăcuia, Venind cătră mine și stînd, zise mie: 'Saul frate, caută!'. Și eu într-acela ceas am căutat la el. Iară el zise: 'Dumnezăul părinților noștri te-au ales pre tine ca să conoști voia Lui și să vezi pre Cel Dirept și să auzi glas den gura Lui. Căci vei fi mărturie Lui, cătră toți oamenii, de care ai văzut și ai auzit. Și acum ce zăbovești? Sculîndu-te, botează-te și spală-ți păcatele tale, chemînd numele Domnului!' Și fu mie întorcîndu-mă în Ierusalim și făcînd eu rugă în besearcă, fui într-o năucire. Și văzui pre El, zicînd mie: 'Sîrguiaște și ieși degrabă den Ierusalim, pentru căci nu vor priimi mărturia ta pentru Mine'. Și eu ziș: 'Doamne, ei știu că eu eram puind în temniță și bătînd la adunări pre ceia ce credea într-o Tine; Și cînd să vărsa sîngele lui Stefan, mucenicului Tău, și eu eram ispravnic și împreună voind la moartea lui, păzînd hainele celora ce omorîia pre el'. Și zise cătră mine: 'Pasă, că Eu la limbi departe te trimițu'. Și-l asculta pre el pînă la acest cuvînt și rîdicară glasul lor, zicînd: 'Rîdică-l de la pămînt pre unul ca acesta, pentru că nu se cade el să trăiască!'. Și strigînd ei și aruncînd hainele și prah aruncînd în văzduh, Porunci pre el polcovnicul să-l ducă în tabără, zicînd cu bătaie să să cearte el, ca să conoască pentru care vină așa striga asupra lui. Iară deaca-l prea întindea pre el cu curealele, zise Pavel cătră sutașul cel ce sta: 'De e slobod voao a bate om rîmlean și nevinovat?' Și auzînd sutașul, mergînd, spuse mieșului, zicînd: 'Caută ce vei să faci, pentru că omul acesta rîmlean iaste'.

Și apropiindu-se, căpitanul zise lui: 'Spune-mie, de ești tu rîmlean?' Și el zise: 'Așa'. Și răspunse polcovnicul: 'Eu cu multă cheltuială politica aceasta am cîștigat'. Iară Pavel zise: 'Iară eu am și născut'. Deci îndată să depărtară de la el ceia ce vrea să-l iscodească și căpitanul s-au spăriat, cunoscînd că rîmlean iaste și căci legase pre el. Și a doua zi, vrînd să cunoască adevărul ce să huleaște de jidovi, dezlegă-l pre el den legături și porunci să vie arhierii și toată adunarea lor și, aducînd pre Pavel, îl puse între ei.

CAP XXIII

Si căutînd Pavel la adunare, zise: 'Bărbaț fraț, eu cu toată știința bună am petrecut spre Dumnezău pînă în ziua aceasta'. Iară arhierul Anania porunci celor ce sta lîngă el să-l bată preste gură. Atuncea Pavel cătră el zise: 'Va să te bată Dumnezău, pareate spoit; și tu șazi judecîndu-mă după lege și, călcînd legea, poruncești să mă bată?' Iară ceia ce dvorîia ziseră: 'Pre arhierul lui Dumnezău suduiești?' Și zise Pavel: 'N-am știut, fraților, că iaste arhieru, pentru că scrisu e: 'Pre biruitorul nărodului tău să nu-l grăiești de rău!' Și cunoscînd Pavel că o parte iaste de saducheii și ceealaltă de fariseii, strigă în adunare: 'Bărbaț fraț, eu fariseu sînt, fecior de fariseu; pentru nădeajdea și învierea den morți ei mă judecă!'. Și aceasta el grăind, făcîndu-s-au price între fariseii și între sadocheii și să despărți mulțimea; Pentru că sadocheii zicu că nu iaste înviare, nici înger, nici duh, iară fariseii mărturisescu-le amîndoao. Și să făcu strigare mare și, sculîndu-se cărturarii părții fariseilor, să priciia, zicînd: 'Nici un rău nu aflăm într-o omul acesta; iară de au grăit lui duh au înger, să nu ne sfădim cu Dumnezău'. Și multă gîlceavă făcîndu-se, temîndu-se căpitanul ca să nu rumpă ei pe Pavel, porunci oștii să să pogoare să-l hrăpească pre el den mijlocul lor și să-l aducă în tabără. Și în noaptea ce veni, stînd la el Domnul, zise: 'Cutează, Pavele, pentru că, în ce chip ai mărturisit ceale ce sînt de Mine în Ierusalim, așa trebuie tu și în Rîm să mărturisești'. Și făcîndu-se zio, făcînd oarecarii den jidovi turburare, să proclețiră pre ei, zicînd nici să mănînce, nici să bea, pînă nu vor ucide pre Pavel. Și era mai mulți de 40 ceia ce jurămîntul acesta au fost făcut; Carii mergînd la arhierii și la bătrîni, ziseră: 'Cu procleciune ne-am proclețit pre noi nemică să nu gustăm pînă nu vom omorî pre Pavel. Acum dară voi arătaț căpitanului, împreună cu adunarea, ca mîine pre

CAP XXIV

el să pogoară cătră voi, ca adecă să cercaț
mai pre amăruntul ceale ce sînt pentru el,
iară noi, mai nainte de ce să va apropia el,
16 gata sîntem să-l omorîm pre el“. Și au-
zind feciorul surorii lui Pavel vicleșugul,
mergînd și întrînd în tabără, spuse lui Pavel.
17 Și chemînd Pavel pre unul den sutași, zise:
„Pre tinerelul acesta du-l la căpitanul, pen-
18 tru că are oarece să spuie lui“. Deci cela,
luînd pre dînsul, îl duse la căpitan și zise:
„Cel legat Pavel, chemînd pre mine, să rugă
19 pentru acest tinerel să-l aduc cătră tine,
avînd oarece a grăi ție“. Și apucîndu-l
de mîna căpitanul și depărtîndu-se deosebi,
îl întreba: „Ce iaste carea ai să-m spui mie?“
20 Și zise că „Jidovii s-au vorovit ca să să roage
ție ca mîine la adunare să pogori pre Pavel,
ca adecă vrînd ceva mai pre amăruntul să-l
21 întreabe pre el. Deci tu să nu-i ascuți,
pentru că păzesc pre el dentru ei bărbați
mai mulți de 40, carii s-au proclețit pre ei
nice a mînca, nice a bea, pînă nu vor omorî
pre el; și acum gata sînt, așteptînd cea de la
22 tine făgăduință“. Deci căpitanul au
slobozit pre tinerel, poruncind ca nimărui
să nu spuie că: „Aceastea ai arătat cătră
23 mine“, Și chemînd pre doi oarecarii den
sutași, zise: „Gătiț doao sute de slujitori, ca
să meargă pînă la Chesaria, și călăreț șapte-
zeci și fuștași doao sute, den al treilea ceas
24 de noapte. Și dobitoace să aduceț, ca să
puie pre Pavel să-l scape cătră Filic domnul“,
25 Scriind carte cuprinzînd într-acesta chip:
26 „Clavdia Lisie, celui prea tare domn Filic să
27 să bucure! Pre acesta om, fiind prins de
jidovi și vrînd să să omoară despre ei, stînd
cu oaste, l-am scos pre el, înțelegînd că rîm-
28 lean iaste. Și vrînd să înțeleg vina pentru
carea pîrîia pre el, îl pogorîu pre el la adu-
29 narea lor; Pre carele aflaiu pîrîndu-se
pentru întrebările legii lor, iară nemică
vreadnic de moarte, au de legături, vină
30 avînd. Și vestindu-se mie cum va să fie
vicleșug la bărbatul acesta, despre jidovi,
dentru acela ceas am trimis cătră tine,
poruncind și pîrîșilor să zică ceale despre el
31 înainte-ț. Fii sănătos“. Deci oșteanii, după
rînduiala lor, luînd pre Pavel, l-au adus
32 noaptea la Antipatrida. Iară a doua zi,
lăsînd pre călăreț să meargă cu el, să în-
33 toarseră în tabără; Carii întrînd în Che-
saria și dînd cartea domnului, deaderă și
34 pre Pavel lui. Și cetind domnul și întrebîndu-l den ce eparhie iaste, și înțelegînd
35 că iaste de la Chilichia: „Auzi-voiu pre
tine — zice — cînd și pîrîșii tăi vor veni“.

Și porunci ca să să păzască

el în divanul lui

Irod.

ară preste cinci zile pogorîtu-s-au 1
arhiereul Anania cu cei bătrîni și
cu un meșter de graiu, Tertil oare-
carele, carii au arătat domnului
asupra lui Pavel. Și chemîndu-se 2
el, începu a pîrî pre el Tertil, zicînd: „Multă 3
pace nemerind pren tine și isprăvire făcîndu-
se la limba aceasta, pren a ta socoteală,
pretutindinea și în locul priimim, putearnice
Filix, cu toată mulțemita. Iară nu ca 4
întru mai mult să te ostenesc, te rog să auzi
tu pre scurt cu ale tale blîndeațe. Pentru 5
că aflînd pre omul acesta pierzătoriu, și
pornind gîlcevile la toț jidovii ceia ce sînt
în lume, și mai mare eresului nazareilor,
Carele și besearica au ispitit să o spurce, 6
pre carele am și prinsu și după a noastră
leage am vrut să-l judecăm, Iară venind 7
Lisia căpitanul, cu multă silă den mîinile
noastre l-au luat. Poruncind pîrîșilor lui 8
să vie la tine; de carele vei putea sîngur,
cercetînd de toate de aceastea, să cunoști
de ceale ce noi pîrîm pre el“. Și împre- 9
ună adeveriia și jidovii, zicînd cum aceastea
așa să fie. Și răspunse Pavel, făcînd lui 10
semnu domnul să zică: „Știindu-te că de
mulți ani fiind judecătoriu limbii aceștiia,
mai cu bun suflet ceale de mine îți răspunzu,
Putînd tu a cunoaște că nu-s mai mult decît 11
12 zile de cînd m-am suit să mă închin la
Ierusalim. Și nici în besearică au aflat 12
pre mine cătră cineva pricindu-mă, au
turburare a face gloatei, nici la adunări, nici
în cetate, Nici să mă adeverească pot pen- 13
tru carele acum mă pîrîscu. Și mărturi- 14
sescu aceasta ție că pre calea carea zic eres,
așa crezu la cel părintescu Dumnezău, cre-
zînd la toate ceale den leage și în proroci
scrise, Nădeajde avînd în Dumnezău, 15
carea și aceștea așteaptă cum să fie înviere
morților, și direpților, și strîmbilor. Și 16
întru aceasta eu mă nevoiescu neîmpiede-
cată știință a avea cătră Dumnezău și că-
tră oameni pururea. Și pren ani mulți 17
am fost venit milostenie ca să facu la limba
mea, și prinoase; Întru carele m-au aflat 18
curățit în besearică, nu cu gloată, nici cu
gîlceavă. Iară oarecarii den Asia jidovi, 19
carii trebuie înaintea ta a fi de față și a
pîrî, de au ceva cătră mine; Sau aceștea 20
singuri să zică că au aflat ceva întru mine
strîmbătate, stînd eu la adunare; Au 21
pentru un glas ca acesta, carele am strigat
stînd întru ei, că pentru învierea morților
eu mă judec astăzi de voi“. Și, auzînd 22
aceastea Filixu, părăsi pre ei, mai pre amă-
runtul știind ceale ce sînt pentru cale,
zicînd: „Cînd Lisia căpitanul să va pogorî,
voiu înțelege ceale ce sînt de voi“.

23 Și poruncind sutașului să păzească Pavel și să aibă răpaos și pre nimenea să nu oprească dentru ai lui ca să-i poslușască
 24 au să să apropie de el. Iară după câteva zile, mergînd Filix cu Drusila, muiarea lui, fiind jidovcă, chemă pre Pavel și auzi de el,
 25 pentru cea întru Hristos credință. Și grăind el de direptate și răbdare și pentru judecata care va să fie, înfricoșindu-se Filix, au răspuns: „Acum pasă, iară, aflînd
 26 vreame, mai chema-te-voiu“, Încă și nădejduind că bani să vor da despre Pavel, ca să-l dezlege pre el; pentru aceea, și mai
 27 adease pre el chemîndu-l grăia cu el. Și doi ani împlinindu-se, să puse în locul lui Filix Porchie Fiston; și vrînd har să facă jidovilor, Filix lăsă pre Pavel legat.

CAP XXV

1 **D**eci Fist, întrînd în diregătorie, preste trei zile să sui în Ierusalim
 2 de la Chesaria. Și arătară lui arhiereul și cei mai de frunte ai jidovilor asupra lui Pavel și să ruga
 3 lui, Cerșînd har asupra lui, ca să-l trimiță pre el la Ierusalim, vicleșug făcînd ca să-l
 4 ucigă pre el pre drum. Deci Fist au răspuns: „Pavel să păzească în Chesaria și el
 5 va degrabă să să ducă. Decii cei tari întru voi—zise—pogorîndu-se împreună, de
 6 iaste ceva întru bărbatul acesta, pîrască-l pre el“. Și zăbăvind întru ei zile mai
 7 multe decît zece, pogorîndu-se în Chesaria a doao zi, șazănd la divan, porunci să aducă
 8 pre Pavel. Și venind el, stătură împrejur jidovii cei ce era veniți de la Ierusalim, multe
 9 și greale vine aducînd asupra lui Pavel, carele nu le putea să le dovedească, Răspunzînd
 10 el că: „Nici la leagea jidovilor, nici la besearcă, nici la Chesariu am greșit ceva“. Iară
 11 Fist, vrînd jidovilor har să le arate, răspunzînd lui Pavel, zise: „Vei la Ierusalim să te sui,
 12 acolo pentru acestea să te judeci de mine?“ Și zise Pavel: „La divanul lui Chesariu stînd
 13 sînt, unde trebuie să mă judec. Jidovilor nici o strîmbătate n-am făcut, după cum și
 14 tu mai bine știi. Pentru că, de am făcut strîmbătate și vreadnic de moarte am făcut
 15 cevaș, nu mă feresc de moarte; iară de nemică nu iaste de care aceștea mă pîrăscu,
 16 nimeni nu poate pre mine lor să mă dăruiască. Pre Chesariu chem“. Atunce Fist,
 17 grăind împreună cu sfatul, răspunse: „Pre Chesariu ai chemat, la Chesariu vei merge“. Și
 18 zile trecînd câteva, Agripa împăratul și Vernichi au sosit la Chesaria, să să adune
 19 cu Fist. Și deaca multe zile zăbovia acolo, Fist împăratului au arătat cealce
 20 ce era de Pavel, zicînd: „Un om oarecarele iaste lăsat de Filix legat, Pentru
 21 carele, mergînd eu la Ierusalim, arăta-

tu-mi-au arhiereii și bătrînii jidovilor, cerșînd asupra lui judecată; Cătră carii am răspuns că nu iaste obiceiul la rîmleani să dăruiască pre vreun om la perire, pînă nu va avea cel ce să pîraște de față pre pîrîș, și loc de răspuns va lua pentru vină. Deci, venind împreună ei aicea, îngăduială nemică făcînd, și a doua zi șazănd la divan, porunciiu să să aducă omul; Pentru carele, stînd pîrîșii, nici o vină aducea, den carele prepuneam eu, Ce cercări oarecarele pentru a lor teamere de Dumnezăire avea cătră el și pentru oarecarele Iisus, ce au murit, pre Carele zicea Pavel că trăiaște. Și, îndoindu-mă eu spre cercarea acestuia, ziceam de va vrea să meargă la Ierusalim și acolo să să judece pentru acestea. Iară Pavel strigînd să să păzască el la a lui Sevastos judecată, am poruncit să să păzască el pînă voiu trimite pre el cătră Chesariu“. Iară Agripa cătră Fist zise: „Vreare-aș și eu să auzu pre om“. Iară el: „Mîine—zise—vei auzi pre dînsul“. Deci a doua zi, venind Agripa și Vernichi cu multă pofală și întrînd la ascultare împreună cu miașii și cu oamenii ce era mai de folos ai cetății și poruncind Fist, adusu-s-au Pavel. Și zise Fist: „Agripo împărate și toți cei ce împreună sînteți cu noi bărbați, vedeți pre acesta, pentru care toată mulțimea jidovilor mi s-au rugat, și în Ierusalim și aicea, strigînd că nu trebuie să mai trăiască el. Iară eu, pricepînd nemică vreadnic de moarte el să fie făcut, și el singur chemînd pre Sevastos, am socotit să-l trimițu pre el. Pentru carele a scrie ceva pre amăruntul domnului nu am; pentru aceea l-am adus pre el la voi, și mai vîrtos înaintea ta, împărate Agripo, ca cercetarea făcîndu-se, voiu avea ceva să scriu. Pentru că fără socoteală mi se pare a fi trimițîndu-l legat, să nu însămnezu și ceale de asupra lui vini“.

CAP XXVI

1 **A**ră Agripa cătră Pavel zise: „Poruncește-ți-să ție pentru tine să zici“. Atuncea Pavel răspundea, tinzînd
 2 mîna: „Pentru toate carele mă pîrăsc despre jidovi, împărate Agripo,
 3 socotesc pre mine fericit, vrînd să răspunz înaintea ta astăzi, Mai vîrtos cunoscătoriu fiind tu tuturor celor ale jidovilor
 4 năravuri și cercetări; pentru aceea rogu-te cu multă îngăduială să mă auzi. Deci viața mea, cea den tinereate, cea ce
 5 de-nceput s-au făcut întru limba mea în Ierusalim, știu toți jidovii, Știind pre mine mai denainte, de vor vrea să mărturisască,
 6 căci după cel chiar eres al legii noastre, am trăit fariseu. Și acum pre nădeajdea făgăduinții, cei ce s-au făcut cătră părinți
 7 despre Dumnezău, stau judecîndu-mă. La

care a ceale 12 fealiuri ale noastre întru neîn-
cetare ziua și noaptea slujind, nădejduiesc
să sosească; pentru carea nădeajde mă pîrăsc,
8 împărate Agrippa, despre jidovi. Ce lucru
necredincios să judecă lîngă voi, deaca
9 Dumnezeu morți învie? Deci eu, mi s-au
părut întru mine, cătră numele lui Iisus
Nazareneanul a trebui multe împotriva a
10 face; Carea am și făcut în Ierusalim, și
pre mulți den sfinți eu în temniță i-am în-
chis, cea de la arhieriei volnicie luîndu-o; și
11 omorîndu-se ei, dam sorț. Și la toate
adunările, de multe ori căzînd pre ei, îi în-
demnam să hulească și, mult nebunindu-mă
asupra lor, îi goniam pînă și la ceale den
12 afară cetăți; Întru carele și mergînd la
Damasc, cu biruință și diregătorie de la
13 arhieriei, Întru amiazăzi, pre cale, am vă-
zut, împărate, de la ceriu, mai mult decît
lumina soarelui, lumină încungiurîndu-mă
14 și pre cei ce cu mine mergea. Și toți noi
căzînd la pămînt, auziu glas grăind cătră
mine și zicînd cu cea jidovească limbă: 'Saul,
Saul, ce Mă gonești? Cu greu iaste ție cătră
15 bolduri a lovi cu piciorul', Iară eu ziș:
'Cine ești, Doamne?' Iară El zise: 'Eu sînt
16 Iisus, pre Carele tu gonești. Ce te scoală
și stăi pre picioarele tale, pentru că spre
aceasta M-am arătat ție, ca să te aleg slugă
și mărturie celor ce ai văzut, și celor ce Mă
17 voiu arăta ție. Scoțîndu-te den norod și
den limbi, la carii acum pre tine trimiș,
18 Să deșchizi ochii lor, ca să să întoarcă de la
întunearec la lumină și de la biruința satanei
spre Dumnezău, ca să ia ei iertare de păcate
și sorțu întru cei sfințiți, cu credința cea ce
19 e întru Mine'. Pentru aceaea, împărate
Agrippa, nu m-am făcut neascultătoriu ce-
20 reștii vederi, Ce celor den Damascu întîiu,
și ierusalimleanilor, și în toată țara jidovilor,
și limbilor vestind să să pocăiască și să să
întoarcă spre Dumnezău, vreadnice de pocă-
21 ință lucruri făcînd. Pentru aceastea jido-
vii, prinzîndu-mă în bisearică, să ispitia să
22 mă omoară. Deci, ajutoriu nemerind cel
de la Dumnezău, pînă în ziua aceasta stau,
mărturisînd la mic și la mare, nimica afară
grăind dentru carele prorocii au grăit vrînd
23 să să facă, și Moisi: De iaste pătimitoriu
Hristos, de va să vestească, întîiu de învierea
morților, lumină norodului și limbilor'.
24 Și aceastea el răspunzînd, iară Fist cu mare
glas zise: 'Nebun ești, Pavele; cartea cea
25 multă spre nebunie te întoarce'. Iară el:
'Nu-s nebun—zise—putearnice Fiste, ce ale
adevărului și ale înțelepciunii graiuri
26 răspunzu; pentru că știe. Pentru aceastea
împăratul, cătră carele și îndrăznind gră-
iescu, pentru că nu mi se pare nimica 'a nu
ști el pentru aceastea, pentru că nu e în
27 unghiu făcută aceasta. Crezi, împărate

Agrippa, pre proroci? Știu că crezi". Iară 28
Agrippa cătră Pavel zise: 'Pre cîtinel mă
faci creștin a mă face'. Iară Pavel zise: 29
'Ruga-m-aș lui Dumnezău, și în puținel și
în mult, nu numai pre tine, ce și pre toți
ceia ce aud pre mine astăzi să să facă ca
acestea, în ce fealiu și eu sînt, afară den
legăturile aceastea'. Și aceastea zicînd el, 30
sculatu-s-au împăratul și domnul și Vernica
și cea ce șădea împreună cu ei. Și depăr- 31
tîndu-să, grăia unul cătră altul, zicînd că:
'Nimica de moarte vreadnic au de legături
face omul acesta'. Iară Agrippa lui Fist 32
zise: 'A să slobozi s-ar putea omul acesta,
de n-ar fi chemat pre Chesariu'.

CAP XXVII

Iară după ce s-au ales ca să meargem 1
noi în Italia, da pre Pavel și pre
alții oarecarii legați la un sutaș pre
nume Iulie, al ceatei Sevastis. Și 2
întrînd în corabie de la Adramit,
vrînd să meargă la locurile lui de la Asia,
purceasem, fiind împreună cu noi Arestarhu
Machidoneanul de la Solon. Și a doua zi 3
ne-am pogorît la Sidon și cu iubire ome-
nească Iulie lui Pavel arătîndu-i-se, porunci
la priateni, mergînd, să-l grijască. Și de 4
acolo purcegînd, am trecut pre supt Chipros,
pentru că vînturile era împotriva. Și ge- 5
nunea cea despre Chilichia și Panfilia tre-
cîndu-o, ne-am pogorît la Mira Lichiei. Și 6
acolo, aflînd sutașul corabie alexandrinească
mergînd în Italia, ne-au băgat pre noi într-
însa. Și în cîteva zile, începuiu mergînd 7
și abia sosind spre Cnidos, nelăsînd pre noi
vîntul, am trecut pre lîngă Crit, despre Sal- 8
moni. Și abia abătîndu-ne de la ea,
venit-am la un loc oarecarele ce să chema
Bune Vaduri, lîngă care aproape era cetatea
Lasea. Și cîtăva vreamă trecînd și fiind 9
meargerea pre apă cu primejdie, pentru că
și postul trecuse, îi învăța Pavel, Zicînd 10
lor: 'Bărbați, văzu că cu dosadă și multă
pagubă, nu numai a povării și a corabiei,
ce și a sufletelor noastre, va fi meargerea'.
Iară sutașul de cîrmaciu și de corăbiari 11
asculta mai mult decît cealea ce să grăia de
Pavel. Și netocmit bine fiind vadul de 12
iernatec, mai mulți făcură sfat să purcează
și de acolo, ca, de vor putea, ajungînd la
Finica să ierneaze, vadul Critului văzînd, ce
iaste spre amiazăzi și spre hor. Iară 13
bătînd austrul, pârîndu-le că au nemerit
sfatul lor, lăsînd pre Ason, mergea spre Crit.
Iară nu după multă vreamă lovi asupra ei 14
vînt cela ce-i zic tifonicos, ce să cheamă
Viforul lui Evros. Și hrăpîndu-se 15
corabia și neputînd să stea împotriva
vîntului, slobozîndu-ne, ne duceam. Și 16
la un ostrov oarecarele supuindu-ne, ce

să chema Clavdis, abia am putut de am
 17 prins varca; Carea rădicîndu-o cu ajuto-
 riuri să trebuia, încingînd corabia și temîndu-
 se ca să nu cază în sorbu, slobozind veatrila,
 18 așa să purta. Și vîrtos viforîndu-ne noi,
 19 a doao zi lepădare făcea. Și a treia zi, cu
 mînilor noastre unealte corabiei am lepă-
 20 dat. Nici soarele, nici stealele vîzîndu-se
 preste multe zile și vifor nu puțin fiindu-ne
 asupră, deci să luase toată nădeajdea de a
 21 ne mîntui noi. Și multă flămînzie fiind,
 atuncea stînd Pavel în mijlocul lor, zise:
 „Cădea-se, o, bărbaților, ascultînd pre mine,
 să nu purcedem de la Crit și a dobîndi do-
 22 sada aceasta și paguba. Și acum învăț
 pre voi a fi cu bună voie, pentru că lepădare
 de suflet nici una nu va fi dentru voi, afară
 23 den corabie. Pentru că au venit la mine
 în noaptea aceasta îngerul lui Dumnezeu,
 24 al Căruia sînt, Căruia și slujăsc, Zicînd:
 ‘Nu te teame, Pavle, la Chesariu trebuie a
 sta tu de față, și, iată, ț-au dăruit ție
 Dumnezeu pre toți ceia ce merg cu tine’.
 25 Pentru aceaea, fiți cu bun suflet, bărbaților,
 pentru că crezu în Dumnezeu că așa va fi,
 26 în ce chip mi-au grăit mie. Și la oarecare
 27 ostrov trebuie să cădem noi. Și deaca a
 patrusprăzeace noapte să făcu, pornindu-ne
 noi în Adria, la miezul nopții socotia corăbi-
 28 arii a să apropia de ei oarecare țară. Și
 cercînd, aflară stînjăni 20; și puținel depăr-
 tîndu-se și iarăși slobozind, aflară stînjăni
 29 cincisprăzeace. Și temîndu-ne ca nu
 cîndai în locuri aspre să cădem, den fund
 aruncînd patru fiară, să rugă să să facă zio“.
 30 Și corăbiarii, cercînd să fugă den vas și
 slobozind varca în mare, cu prilej adecă că
 31 den pisc vor să întinză fiară, Zise Pavel
 sutașului și oșteanilor: „De nu vor rămînea
 aceștea în vas, voi să scăpați nu veț putea“.
 32 Atuncea oșteanii tăiară funile varcii și o
 33 lăsară pre ea de căzu. Iară pînă unde
 vrea să să facă zio, ruga Pavel pre toți să ia
 de mîncat, zicînd: „Patrusprăzeace zile
 astăzi, așteptînd, nemîncăți sînteț, nemică
 34 gustînd. Pentru aceaea rog pre voi să luați
 de mîncat, pentru că aceasta spre mîntuirea
 voastră iaste; pentru că nice unuia dentru
 35 voi păr den cap va cădea“.
 Și zicînd
 aceastea și luînd pîine, mulțimi lui Dumne-
 zău înaintea tuturor și, frîngînd, începu a
 36 mîncă. Și cu bună voie făcîndu-se toți,
 37 și ei au luat de mîncat. Și eram în corabie
 38 toate sufletele 276. Și săturîndu-se
 de mîncare iușora corabia, lepădînd hrana
 39 în mare, Iară cînd s-au făcut zio,
 pămîntul nu-l cunoștea; iară socotia un
 pisc avînd țarmure, la carele sfătuiră, de
 40 vor putea, să împingă corabia. Și rădi-
 cînd fiarăle, le sloboziră în mare și slăbiră

jugurile cîrmelor și, rădicînd veatrila den
 frunte, siliia despre țarmure. Și căzînd 41
 în loc cu doao mări, deaderă la uscat vasul
 și, piscul denainte împlîntîndu-se, rămase
 neclătit, iară fundul să rumpea de sila valu-
 rilor. Iară oșteanii sfat făcură ca pre cei 42
 legați să-i omoară, ca nu cîndai vreunul
 înotînd va scăpa. Iară sutașul, vrînd să 43
 mîntuiască pre Pavel, opri pre ei de sfat și
 porunci pre ceia ce vor putea să înoate să
 să sloboază întîiu la pămînt, ca să iasă și
 ceialalți, Pre unii pre scînduri, și pre
 alții pre unele den ale corăbiei. Și așa fă-
 cură toți de scăpară la pămînt.

CAP XXVIII

i scăpînd, atuncea au cunoscut că 1
 Meleti ostrovul să cheamă. Iară 2
 varvarii făcea nu fiece milă cu noi,
 pentru că, aprinzînd foc, ne-au luat
 pre toți pre noi, pentru ploaia ce era
 și pentru frig. Și adunînd Pavel mulțime 3
 de gătejii și puind preste foc, o vipere, de
 căldură ieșînd, să apucă de mîna lui. Iară 4
 deaca văzură varvarii spînzurînd jigania de
 mîna lui, zicea unul cătră altul: „Cu adevă-
 rat ucigaș iaste omul acesta, pre carele,
 mîntuind den mare, judecata să trăiască
 n-au lăsat“. Deci el, scuturînd jigania în 5
 foc, nemică rău n-au pățit. Iară ei aștepta 6
 pre el ca să să umfle au să cază fără veaste
 mort. Și mult ei așteptînd și vîzînd nemică
 nevoie la el făcîndu-se, premenindu-se, zicea
 că e Dumnezeu el. Iară întru ceia ce era 7
 împrejurul locului aceluia, era sălaşă ale mai
 marelui ostrovului, pre nume Poplie, carele,
 priimindu-ne pre noi trei zile, cu dragoste
 ne ospătă. Și fu tatăl lui Poplie, de friguri 8
 și de vîntre fiind cuprins, zăcea; cătră carele
 Pavel întrînd și făcînd rugă, puind mînilor
 preste el, l-au vindecat pre dînsul. Deci 9
 aceastea făcîndu-se, și ceialalți, ceia ce avea
 boale în ostrov, mergea și să tămăduia.
 Cari și cu multă cinste ne-au cîstit pre noi 10
 și, vrînd a purcede, ne-au grijit ceale de
 treabă. Iară după trei luni, ne-am pornit 11
 cu corabia, ce au iernat în ostrovul Alexan-
 drieri, carea era însămnată Dioscurilor. Și 12
 nemerind la Siracussa, am așteptat zile trei.
 Și de acolo, încunjurînd, am sosit la Righion; 13
 și preste o zi, făcîndu-se austru, a doua zi
 am venit la Potioli, Unde, aflînd frați, 14
 ne-am mîngîiat spre ei, ca să rămînem zile
 șapte. Și așa la Rîm am venit. Și de 15
 acolo frații, auzînd ceale pentru noi, au ieșit
 întru întimpinarea noastră, pînă la Tîrgul
 lui Apie și pînă la Trei Cîrciune; pre carii
 vîzînd Pavel, mulțămînd lui Dumnezeu,
 luo îndrăznire. Iară cînd am sosit la 16

Rîm, sutaşul au dat pre legaţi celui mai mare preste oaste, iară lui Pavel să rîndui să rămîie deosebi, împreună cu cela ce păziia pre el

17 oştean. Şi fu după trei zile, chemă Pavel pre ceia ce era jidovi de frunte; şi, adunîndu-se ei, zicea cătră ei: „Bărbaţi fraţi, eu nemică împotriva făcînd norodului au obiceielor de la părinţi, legat den Ierusalim

18 m-am dat în mîinile rîmleanilor, Carii, certîndu-mă, au vrut să mă sloboază, pentru că nici o vină de moarte era întru mine.

19 Şi pricindu-se jidovii, m-am îndemnat a chema pre Chesariu, nu ca avînd ceva a pîrî pre limba mea. Pentru aceasta pricină dară am chemat pre voi să vă văzu şi să vorovescu, că pentru nădeajdea lui Israil

21 lanţul acesta iaste prejur mine“. Iară ei cătră dînsul ziseră: „Noi nici cărţi pentru tine am luat de la Iudea, nici, venind vreunul dentru fraţi, au vestit au au grăit ceva pentru

22 tine rău. Ce rugăm de la tine să auzim ceale ce socoteşti; că pentru eresul acesta cunoscut noao iaste că pretutindenilea să priceaşte“. Şi rînduind lui zi, veniră cătră el spre ospăţ mai mulţi, cărora le arăta mărturisind împărăţia lui Dumnezeu şi adevărind lor ceale pentru Iisus, de la leagea lui Moisi şi a prorocilor, de dimeneată pînă

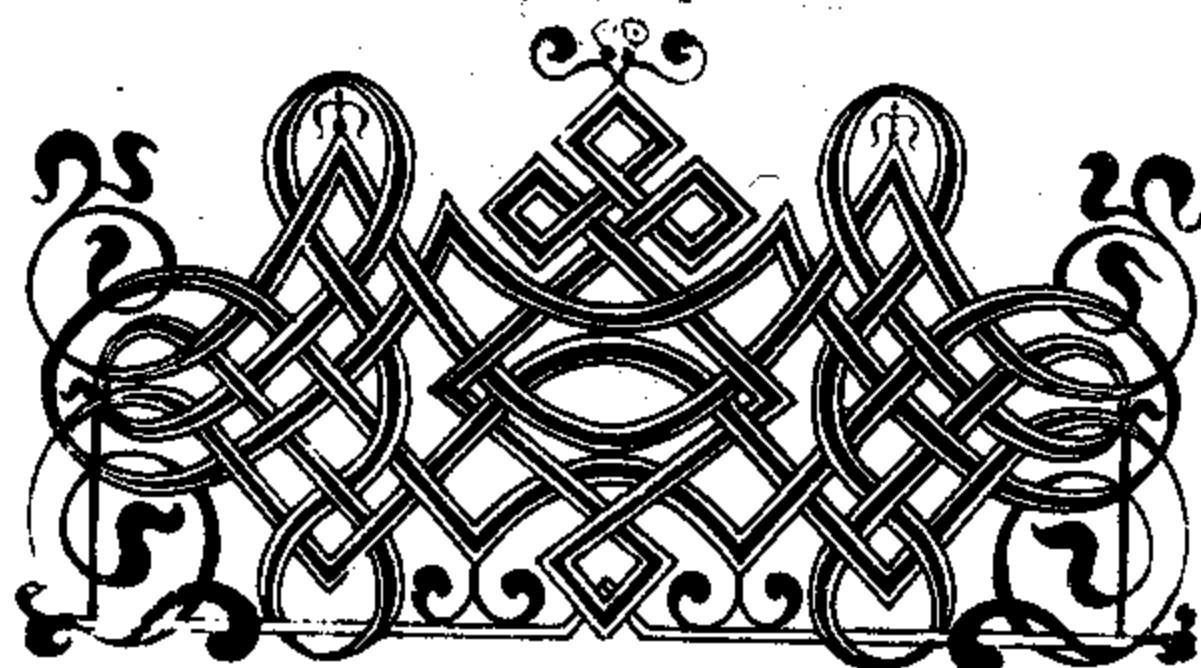
24 în sară. Şi unii credea celora ce să zicea, iară alţii nu credea. Şi netocmiţi fiind unul cătră alalt, să răsipiia, zicînd Pavel un cuvînt, că „Bine Duhul cel Svînt au grăit pren Isaia prorocul cătră părinţii noştri,

26 Zicînd: ‘Pasă cătră norodul acesta şi zi: ‘Cu auzul să auziţi şi să nu înţeleageţi şi căutînd să căutaţi şi să nu vedeţi. Pentru că s-au îngroşat inema nărodului acestuia şi cu urechile cu greu au auzit şi ochii lor i-au închis, ca nu cîndva vor vedea cu ochii şi cu urechile vor auzi, şi cu inima vor înţeleage şi să vor

28 întoarce şi voi vindeca pre ei’. Deci ştiut să fie la voi că limbilor s-au trimis mîntuirea

29 lui Dumnezeu; aceştia vor şi auzi“. Şi aceastea el zicînd, duseră-se jidovii, multu avînd întru dînşii price. Şi rămase Pavel doi ani deplin cu al său chelşug şi priimiia

31 pre toţi ceia ce întra cătră el, Mărturisind împărăţia lui Dumnezeu şi învăţînd ceale pentru Domnul Iisus Hristos, cu toată îndrăznirea, fără conţinere.

CEALE ALE SFÎNTULUI PAVEL CĂRŢI TRIMISE

Ceale preste tot cărţi trimise.
Descoperirea sfîntului Ioan Bogoslovul.

A LUI PAVEL APOSTOLUL CEA CĂTRĂ RÎMLEANI CARTE TRIMISĂ.

CAP I

1 Pavel, robul lui Iisus Hristos, chemat apostol osăbit, spre Bunăvestirea lui Dumnezău, Carea mai nainte

2 au făgăduit, pren prorocii Lui, întru Scrisori Sfinte, Pentru Fiiul Lui, Cela ce

3 S-au născut den sementia lui David trupeaşte, Celui rînduit Fiiul

4 lui Dumnezău cu puteare, după Duhul sfinţeniei, dentru înviarea den morţi a lui Iisus Hristos, Domnului nostru, Pren Carele

5 am luat dar şi trimitere, spre ascultare de Leage întru toate limbile, pentru numele Lui, Întru carii sînteţi şi voi chemaţi ai

6 lui Iisus Hristos. Tuturor celor ce sînt în 7 Rîm, iubiţi ai lui Dumnezău, chemaţi sfinţi: Dar voao şi pace de la Dumnezău, Părintele nostru, şi Domnul Iisus Hristos! Întîiu

8 dară mulţimescu Dumnezăului meu, pren Iisus Hristos, pentru voi toţi, căci credinţa voastră vesteşte-se în toată lumea. Pentru

9 că mărturie iaste mie Dumnezău, Căruia slujăscu întru duhul meu, întru Bunăvestirea Fiiului Lui, că neîncetată pomenire voao facu

10 Pururea la rugăciunile mele, rugîndu-mă cîndai acum cîndva bine mă voi

11 călători, întru voia lui Dumnezău, a veni cătră voi. Pentru că pohtescu a vedea pre voi, ca voao să vă dau cevaş dar duhovnicesc, ca să vă întăriţi voi. Şi aceasta iaste

12 ca să să mîngîie împreună întru voi, pre ceaea ce iaste întru voi credinţă, a voastră şi a mea. Şi nu voi

13 ca voi să nu ştiţi, fraţilor, că de multe ori am pus înainte a veni cătră voi, şi m-am oprit pînă acum, ca roadă oarecarea să aibu şi întru voi, precum şi în cealealalte

14 limbi. La elini şi la varvari, la înţelepţi şi la cei fără minte datoriu sînt. Aşa cea

15 despre mine, cu osîrdie, şi voao celor den Rîm, să vă binevestesc. Pentru că nu mă

16 ruşinez de Evanghelia lui Hristos, pentru că putearea lui Dumnezău iaste spre mîntuire la tot cela ce creade, la jidov întîiu şi la elini.

17 Pentru că dreptatea lui Dumnezeu întru ea
să descopere, den credință în credință, după
cum s-au scris: „Iară dreptul den credință
18 va trăi“. Pentru că să descopere urgia
lui Dumnezeu den ceriu peste toată necură-
ția și nedreptatea oamenilor, celor ce ade-
19 vărul întru nedreptate îl opresc. Pentru
căci ce e conșcut lui Dumnezeu, arătat
iaste întru ei, pentru că Dumnezeu lor le-au
20 arătat. Pentru că ceale nevăzute ale Lui,
de la zidirea lumii, cu faptele socotindu-se
să vad, și cea veacinică a Lui puteare și
dumnezeire, ca să fie ei fără de răspuns,
21 Pentru căci, cunoscând pre Dumnăzău, nu
ca pre un Dumnezeu L-au mărit sau au
mulțemit, ce să făcură în deșărt întru
gîndurile lor și să întunecă cea fără înțelea-
22 gere a lor inimă. Zicînd a fi înțelepți,
23 nebunit-au. Și schimbară mărirea Celui
nesticat Dumnezeu întru asemănarea chipu-
lui putredului om și al pasărilor, și al dobi-
24 toacelor, și al jiganiilor. Pentru aceea au
și dat pre ei Dumnezeu în poftele inimilor
lor, spre necurăție, ca să să necinstească
25 trupurile lor întru sineș, Carii au prime-
nit adevărul lui Dumnezeu întru minciună
și au cinstit și au slujit zidirii mai mult decît
Celuia ce au zidit, Carele iaste binecuvîntat
26 întru veaci, amin! Pentru aceea au dat
pre ei Dumnezeu spre patimile necinstii,
pentru că ceale de parte fămeiască a lor au
mutat fireasca treabă spre cea ce e afară den
27 fire; Așijderea și cei de parte bărbătească,
lăsînd cea după fire treabă a părții făme-
iești, să aprinseră cu pofta lor întru ei, băr-
bați întru bărbați, rușinarea lucrîndu-o, și
răsplătirea carea să cădea a rătăcirii lor
28 întru eiș luîndu-o. Și precum n-au ispitit
pre Dumnezeu să-L aibă întru conștință,
deade-i pre ei Dumnezeu la neispitit gînd,
29 să facă ceale ce nu se cuvin. Plini fiind cu
toată nedreptatea, cu curvie, cu viclesug,
cu lăcomie, cu răutate; plini de zavistie, de
ucidere, de price, de înșălăciune, de nărav
30 rău, Șoptitori, clevetnici, urîți de Dumne-
zău, ocarnici, mîndri, semeți, aflători de
31 reale, la părinți neascultători, Neînțelegă-
tori, netocmiți, nedrăgălași, neîmpăcacioși,
32 nemilostivi, Carii, dreptatea lui Dumnezeu
conoscînd, că ceia ce ca aceasta fac vreadnici
de moarte sînt, nu numai acestea fac, ce
încă și binevor cu cei ce le fac.

CAP II

1 **P**entru aceea fără răspuns ești, o,
omule, tot cela ce judeci, pentru că,
cu carea judeci pre celalalt, pre tine
te osîndești, pentru că acealeaș
2 faci cela ce judeci. Și știm că
judecata lui Dumnezeu iaste cu adevărat
3 preste ceia ce ca acestea fac. Și gîndești

aceasta, o, oame, cela ce judeci pre ceia ce
ca acestea fac, și făcînd acestea, că tu vei
scăpa de judecata lui Dumnezeu? Au de 4
bogăția bunătății Lui, și de suferirea, și de
cea îndelungă răbdare nu bagi samă, ne-
conoscînd că bunătatea lui Dumnezeu la
pocăință pre tine aduce? Și după năsilni- 5
cia ta și nepocăită inimă, cîștigi ție urgie
în ziua urgiei și descoperirei și dreaptiei
judecății lui Dumnezeu, Carele va da 6
fieștecăruiă după faptele lui: Celor după 7
îngăduința lucrului bun, mărire și cinste, și
nesticare, cearcă viață veacinică; Iară 8
celor ce sînt pricealnici și nu ascultă adevă-
rul, ce ascultă nedreptatea, mînie și urgie.
Necazu și strînsoare preste sufletul omului 9
celui ce lucrează răul, întîiu la jidov și la
elin; Mărire și cinste și pace, la tot cela 10
ce lucrează binele, la jidov întîiu și la elin.
Pentru că nu iaste fățarnicie lîngă Dumne- 11
zău. Pentru că cîți fără de lege au gre- 12
șit, fără de lege vor și peri, și cîți cu lege
au greșit, pren lege să vor judeca. Pentru 13
că nu-s auzitorii legii drepti la Dumnezeu,
ce făcătorii legii să vor îndrepta. Căci, 14
cînd limbile, cealea ce lege n-au, den fire
ale legii fac, aceaștea, lege neavînd, loruș
sînt lege. Carii arată lucrul legii scris în 15
inimile lor, împreună mărturisindu-le lor
știința și întru mijlocul lor gîndurile, hulind,
au și răspunzînd, În ziua cînd va judeca 16
Dumnezeu ceale ascunse ale oamenilor,
după Evanghelia mea, pren Iisus Hristos.
Iată tu jidov te numești, și te odihnești pre 17
lege, și te lauzi întru Dumnezeu, Și cu- 18
noști voia, și ispitești cealea ce-s osebite,
învățat fiind den lege, Și nădejduiești 19
pre tine povață a fi orbilor, lumină celor
dentru întunearec, Certătoriu celor fără 20
minte, dascăl pruncilor, avînd închipuirea
minții și a adevărului în lege, Deci cela 21
ce înveți pre altul, pre tine nu te înveți?
Cela ce strînge să nu fure, furi? Cela ce 22
zice să nu precurvească, precurvești?
Cela ce urăști idolii, furi de la besearecă?
Care în lege te lauzi, pren călcarea legii pre 23
Dumnezeu necinstești? „Pentru că nume- 24
le lui Dumnăzău prentre voi să huleaște
întru limbi“, în ce chip scris iaste. Pentru că 25
obrezania foloseaște de vei face legea, iară
de călcătoriu de lege vei fi, obrezania ta
s-au făcut acoperitoare de mădulariu.
Deci acoperirea de mădulariu de va păzi 26
dreptățile legii, au nu acoperirea de mădu-
lariu a lui, în loc de obrezanie să va socoti?
Și va judeca, cea den fire acoperire de 27
mădulariu legea făcînd, pre tine, cel ce,
pren scrisoare și obrezanie, călcătoriu de
lege? Pentru că nu cel de la iveală jidov 28
iaste, nici cea ce e în iveală la trup obrezanie,

29 Ce cel într-ascuns jidov, și obrezania—inimii, cu duhul nu cu scrisoarea, a căruia laudă nu e de la oameni, ce de la Dumnezeu.

CAP III

1 **S**e dară iaste cel mai mult al jidovului? Sau ce e folosul obrezaniei? 2 Mult în tot chipul, pentru că, în- 3 tîiu, că s-au crezut cuvintele lui Dumnezeu. Pentru căci, de au 4 și necrezut oarecarii, au doară necredința lor credința lui Dumnezeu va supune? Nu 5 poate fi! Ce fie Dumnezeu adevărat, și tot omul mincinos, după cum s-au scris: „Ca să Te îndireptezi întru cuvintele Tale și să biru- 6 iești cînd Te vei judeca Tu“. Iară de vreme ce nedireptatea noastră pre direpta- 7 tea lui Dumnezeu încheagă, ce vom zice? Au nedireptu e Dumnezeu cela ce aduce 8 urgia? Ca omul grăiescu. Să nu fie! De vreme ce cum va judeca Dumnezeu lumea? 9 Pentru că, de adevărul lui Dumnezeu întru a mea minciună au prisosit, întru mărirea Lui, ce încă și eu ca un păcătos mă judec? 10 Și nu după cum ne hulim și după cum zic unii că noi zicem, că vom face realele, ca să vie ceale bune? Căroră judecata în jude- 11 cată iaste. Ce dară? Mai nainte ne ținem? Nu cu tot adevărul, pentru că mai nainte am vinuit pre jidovi și pre grecii toți supt 12 păcat a fi. Precum s-au scris că: „Nu iaste drept nici unul; Nu iaste cela ce pri- 13 ceape, nu iaste cela ce cearcă pre Dumnezeu. Toți s-au abătut împreună, de nemică s-au 14 făcut; nu iaste cel ce face bunătate, nu iaste pînă într-unul. Groapă deșchisă — gîtle- 15 jul lor, cu limbile lor vicleniia; Veni- nul aspidelor — supt buzile lor, Căroră 16 gura de blestem și de amărăciune plină e; Iuți-s picioarele lor a vărsa 17 sînge; Zdrobire și dosadă — întru căile lor, Și calea păcii n-au cunoscut. 18 Nu iaste frica lui Dumnezeu înaintea ochi- 19 lor lor“. Și știm că, cîte Leagea zice, celor den Leage grăiaște, ca toată gura să 20 să astupe și supt judecată să să facă toată lumea lui Dumnezeu. Pentru că, den 21 lucrurile Legii, nu să va îndirepta tot trupul înaintea Lui, pentru că pre Leage e cunoș- 22 tința păcatului. Iară acum, fără de Leage, direptatea lui Dumnezeu s-au arătat, mă- 23 turisindu-se de Leage și de proroci. Iară direptatea lui Dumnezeu, pre credința lui Iisus Hristos, — la toți și preste toți ceia ce cred, pentru că nu iaste despărțire. 24 Pentru că toți au greșit și să lipsescu de 25 mărirea lui Dumnezeu, Îndereptîndu-se în dar cu al Lui har, pre răscumpărarea cea dentru Hristos Iisus, Pre Carele au 26 pusu înainte Dumnezeu curățitoriu, pre credință întru sîngele Lui, spre arătarea direptății Lui, pentru părăsirea celor mai de-

nainte făcute păcate, Întru îngăduința 27 lui Dumnezeu, cătră arătarea direptății Lui în vremea de acum, ca să fie El drept și a înderepta pre cel den credința lui Iisus. Deci unde e lauda? S-au încuiat. Pren care 28 Leage? A faptelor? Ba, ce pre Leagea cre- dinței. Socotim drept aceea cu credința 29 a să îndirepta omul, fără de faptele Legii. Au al jidovilor e Dumnezeu numai? Și nu și 30 al limbilor? Ba și al limbilor. De vreme ce unul e Dumnezeu, Carele va îndirepta tă- 31 iarea împrejur den credință și neobrezania pre credință. Leagea dară surpăm, pre 32 credință? Nu poate fi, ce Leagea întărim.

CAP IV

1 **D**eci ce vom zice pre Avraam, părin- tele nostru, să fie aflat trupeaște? 2 Pentru că, de Avraam den fapte s-au îndireptat, are laudă, ce nu 3 cătră Dumnezeu. Pentru că ce zice Scriptura?: „Și crezu Avraam la Dum- 4 nezău, și să socoti Lui întru direptate“. Iară celuia ce lucrează, plata nu să soco- 5 teaște după dar, ce după datorie; Iară celuia ce nu lucrează, ce creade spre Cela ce 6 îndireptează pre cel necurat, socoteaște-se credința lui spre direptate. În ce chip și 7 David zice fericirea omului căruia Dumne- zău socoteaște direptatea fără de lucruri: 8 „Fericit căroră s-au iertat fărădelegile și căroră s-au acoperit păcatele! Fericit 9 bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul pă- catul!“ Deci fericirea aceasta — spre obre- 10 zanie au și spre neobrezanie? Pentru că zicem că: „S-au socotit lui Avraam credința spre direptate“. Cum dară s-au socotit? 11 Întru obrezanie fiind, au întru neobrezanie? Nu în obrezanie, ce întru neobrezanie. Și 12 semn au luat de obrezanie, peceatea direptă- 13 ții credinței cei dentru neobrezanie, ca să fie el părinte tuturor celor ce cred pre obre- zanie, ca să să socotească și lor direptatea, 14 Și părinte obrezaniei nu numai celor den obrezanie, ce și celor ce merg în urmele cre- 15 dinței ceii dentru neobrezania părintelui nostru Avraam. Pentru că nu pre Leage 16 e făgăduința lui Avraam, au semenției lui, ca moștenitoriu a fi el lumii, ce pre direp- tatea credinței. Pentru că de sînt cei den 17 Leage moșnean, deșărtatu-s-au credința și s-au surpat făgăduința, Pentru că leagea 18 urgie lucrează, pentru că, unde nu iaste leage, nici călcare iaste. Pentru aceea 19 den credință, ca după dar, ca să fie adevă- rată făgăduința la toată semenția, nu numai celui den Leage, ce și celui den credința lui Avraam, carele iaste tată tuturor noao, 20 După cum scris iaste că „Părinte a multe limbi am pus pre tine“, în preajma lui Dumnezeu Căruia au crezut, Celui ce înviază pre morți și cheamă ceale ce nu sînt ca cum ar fi, Carele 21 afară den nădejde, pre nădejde au cre-

zut, ca să să facă el tată a multe limbi, după
ceaea ce s-au zis: „Așa va fi sămînța ta“;
19 Și, neslăbind cu credința, nu ș-au socotit
trupul lui adecă omorît fiind, mai de 100
de ani fiind, și omorîciunea zgăului Sarii,
20 Iară la făgăduința lui Dumnezeu nu s-au
îndoit cu necredința, ce s-au întărit cu cre-
21 dința, dînd mărire lui Dumnezeu Și adev-
rindu-se că, ce au făgăduit, puternic iaste
a și face; pentru aceaea s-au și socotit lui în
22 dreptate. Și nu s-au scris pentru el numai,
că s-au socotit lui, ce și pentru noi, la carii
iaste a să socoti, celor ce cred în Cel ce au
învis, în Iisus Domnul nostru, den morți,
23 Carele S-au vîndut pentru greșealele noastre
și S-au sculat pentru îndireptarea noastră.

CAP V

1 **I**ndireptîndu-ne drept aceaea den
credință, pace avem cătră Dum-
nezău, pren Domnul nostru Iisus
2 Hristos, Pren Carele și apropiare
am avut cu credința la darul acesta,
dentru care stămu și ne lăudăm spre nădej-
3 dea măririi lui Dumnezeu. Și nu numai, ce
ne și lăudăm întru necazuri, știind că neca-
4 zul îngăduință face, Iară îngăduința is-
5 pită, iară ispita nădejde, Iară nădejdea
nu rușinează, căci dragostea lui Dumnezeu
s-au vărsat în inimile noastre, pren Duhul
6 Sfînt, Cela ce s-au dat noao. Pentru că
încă Hristos, fiind noi slabi, după vreme,
7 pentru cei necurați au murit. Că abia
pentru cel drept neștine va muri, că pentru
cel bun doară neștine cutează și a muri.
8 Și întăreaște Dumnezeu dragostea Lui la
noi, căci, încă păcătoși fiind noi, Hristos
[9] pentru noi au murit. Cu mult dară mai
vîrtos îndireptîndu-ne acum cu sîngele Lui,
10 mîntui-ne-vom pren El den urgie. Pentru
că, de vreme ce, vrăjmași fiind, ne-am împă-
cat cu Dumnezeu, pren moartea Fiiului Lui,
cu mult mai vîrtos împăcîndu-ne, ne vom
11 mîntui întru viața Lui; Și nu numai, ce
și lăudîndu-ne întru Dumnezeu, pren Dom-
nul nostru Iisus Hristos, pren Carele acum
12 împăcăciunea am luat. Pentru aceaea, în
ce chip prenr-un om păcatul în lume au în-
trat, și pren păcat moartea, și așa la toți
oamenii moartea au trecut, spre carea toți
13 au greșit. Pentru că, pînă la Leage, păca-
tul era în lume, iară păcatul nu să socotește,
14 nefiind leage. Ce au împărățit moartea
de la Adam pînă la Moisi și spre ceia ce n-au
greșit, spre asămănarea greșalii lui Adam,
15 carele iaste pildă Celui viitoriu. Ce nu
după cum e greșala, așa și darul, pentru că,
de vreme ce cu a unuia greșală cei mulți
au murit, cu mult mai vîrtos harul lui Dum-
nezău și darul întru harul cel al Unuia om
16 Iisus Hristos la cei mulți au prisosit. Și
nu după cum pren unul greșind [e] darul,

pentru că judecata e dentru unul spre osîn-
dă, iară darul den multe greșale spre îndirep-
tare. Pentru că, de vreme ce, cu a unuia 17
greșală, moartea au împărățit pren unul,
cu mult mai vîrtos ceia ce, prisoseala darului
și harului dreptății luînd, în viață vor împă-
răți pren Unul Iisus Hristos. Deci dară, 18
cum iaste prenr-un păcat la toți oamenii
spre osîndă, așa și prenr-o îndireptare la
toți oamenii spre îndireptarea vieții.
Pentru că, în ce chip pren neascultarea unui 19
om păcătoși să făcură cei mulți, așa și
pren ascultarea unuia drepti să vor aleage
cei mulți. Iară Leagea au intrat ca să 20
înmulțească greșala; iară unde au înmulțit
păcatul, au prea prisosit darul, Ca, în ce 21
chip au împărățit păcatul în moarte, așa și
darul va împărăți pren dreptate în viața
veacinică pren Iisus Hristos, Domnul nostru.

CAP VI

Ee vom zice dară? Să rămînem în 1
păcat, ca darul să să înmulțească?
Nu poate fi. Carei am murit cu 2
păcatul cum încă vom mai trăi
întru el? Au nu cunoașteți că, 3
cîți ne-am botezat în Hristos Iisus, în moar-
tea Lui ne-am botezat? Împreună ne-am 4
îngropat cu El pren botezu la moarte, ca,
în ce chip au învis Hristos den morți, pren
mărirea Tatălui, așa și noi întru noire de
viață vom umbla. Pentru că, de vreme 5
ce împreună odrăslîți ne-am făcut cu asămă-
narea morții Lui, ce și ai învierii vom fi,
Aceasta știind, că cel vechi al nostru om să 6
răstigni împreună [cu El], ca să să surpe
trupul păcatului, ca să nu mai slujim noi
păcatului. Pentru că Cela ce au murit 7
îndireptatu-S-au de cătră păcat. Iară de 8
am murit împreună cu Hristos, creadem că
vom și trăi împreună cu El, Știind că 9
Hristos, înviind den morți, nu mai moare.
Moartea pre El nu mai stăpînește. Căci 10
care au murit, cu păcatul au murit odată,
iară care trăiaște, trăiaște în Dumnezeu.
Așa și voi, vă socotiți pre voi morți a fi cu 11
păcatul, iară vii cu Dumnezeu, în Hristos
Iisus, Domnul nostru. Deci să nu împă- 12
rățească păcatul întru cel pămîntesc al vos-
tru trup, ca să asculte ei întru pohtele lui,
Nici apropiați mădulările voastre [ca] armele 13
nedireptății la păcat, ce apropiați pre voi la
Dumnezeu, ca dentru morți — vii, și mădu-
lările voastre — armă dreptății lui Dumnezeu.
Pentru că păcatul pre voi nu va stăpîni, că 14
nu sînteți supt leage, ce supt daru. Ce 15
dară? Să păcătuim, căci nu sîntem supt
leage, ce supt dar? Nu poate fi. Nu 16
știți că la care puneți pre voi robi spre
ascultare, robi sînteți căruia ascultați, au
păcatului spre moarte, au ascultării spre di-
reptate? Iară har fie lui Dumnezeu, căci 17

erați robi păcatului, și ați ascultat de la inimă la carele v-ați dat pildă de învățătură.
 18 Iară mîntuindu-vă de păcat, v-ați robit cu
 19 dreptatea. Omenește zic, pentru slăbi-
 ciunea trupului vostru, pentru că, în ce chip
 ați apropiat mădularile voastre robi necură-
 ției și fărădelegii la fărădeleage, așa acum
 puneți mădularile voastre robi dreptății
 20 pre sfințenie. Căci cînd erați robi păcatu-
 21 lui, slobozi erați cu dreptatea. Deci ce
 roadă aveți atunci, de carei acum vă ruși-
 nați? Pentru că săvîrșitul acelora moarte e.
 22 Iară acum, mîntuindu-vă de păcat și robindu-
 vă lui Dumnezeu, aveți roada voastră spre
 sfințire, iară sfîrșitul viață veacinică.
 23 Pentru că negoațele păcatului moarte e, iară
 harul lui Dumnezeu viață veacinică în
 Hristos Iisus, Domnul nostru.

CAP VII

1 **N**u nu știți, fraților,— pentru că la
 ceia ce știu Leagea grăiesc —, căci
 Leagea biruiaște omul, în cîtă
 2 vreme trăiaște? Pentru că mu-
 iarea măritată cu bărbatul cel viu
 legată e cu leagea, iară de va muri bărbatul,
 3 surpatu-s-au de la leagea bărbatului. Deci
 dară, viu fiind bărbatul, preacurvă va fi de
 se va face la alt bărbat, iară de va muri bă-
 rbatul, slobodă iaste despre leage ca să nu
 fie ea preacurvă, făcîndu-se la alt bărbat.
 4 Deci, frații miei, și voi v-ați omorît cu Leagea
 pren trupul lui Hristos, ca să vă faceți și voi
 cu altul, cu Cela ce den morți au învis, ca
 5 roadă să aducem lui Dumnezeu. Căci
 cînd eram în trup, patimile păcatelor, ceale
 ce sînt pren Leage, să lucra întru mădulările
 6 noastre, ca să aducă rod morții. Iară acum
 ne-am surpat den Leage, murind întru carea
 ne țineam, cît a lucra noi întru înnoirea
 7 Duhului, nu întru vechitura scrisorii. Ce
 dară vom zice? Leagea e păcatul? Să nu fie.
 Ce păcatul nu l-am cunoscut, fără numai
 pren Leage; pentru că și pohta n-aș ști, de
 8 nu Leagea ar zice: „Să nu pohtești!“ Și
 pricină luînd păcatul pren poruncă, au lu-
 crat întru mine toată pohta, pentru că fără
 9 de leage păcatul e mort. Iară eu trăiam
 fără de leage odinioară, iară venind porunca,
 10 păcatul au învis. Iară eu am murit! Și
 să află mie porunca cea spre viață — aceasta
 11 spre moarte. Pentru că păcatul, îndem-
 nare luînd pren poruncă, m-au înșălat și
 12 pren ea au omorît. Deci Leagea sfîntă e
 și porunca sfîntă, și dreaptă, și bună.
 13 Cel bun dar mie mi s-au făcut moarte?
 Să nu fie. Ce păcatul, ca să să arate pă-
 cat, pren cel bun mie lucrînd moarte, ca
 să să facă de prisosit păcătuind păcatul,
 14 pren poruncă. Pentru că știm că
 Leagea duhovnicească iaste, iară eu tru-

pesc sînt, vîndut supt păcat. Pentru că 15
 ce lucrez nu știu, că nu care voiu aceasta
 fac, ce care urăsc aceasta fac. Iară de fac 16
 aceasta care nu voiu, împreună zic cu Leagea
 că e bună. Iară acum nu mai lucrez eu 17
 aceasta, ce păcatul cel ce lăcuiște în mine.
 Pentru că știu că nu lăcuiște în mine, adecă 18
 în trupul meu bun, pentru că a vrea află-să
 la mine, iară a lucra binele nu aflu. Pentru 19
 că nu binele care voiu fac, ce răul care nu
 voiu acesta fac. Iară de vreme ce cel ce 20
 nu voiu eu acesta fac, nu mai fac eu pre el,
 ce păcatul cel ce lăcuiște în mine. Aflu 21
 dară leagea celui ce va mie să fac binele,
 căci mie răul aproape să află. Pentru că 22
 împreună mă veselesc cu leagea lui Dumne-
 zău, după cel den lăuntru om. Iară văz 23
 altă leage întru mădulările mele, oștind
 împotriva legii gîndului meu și robindu-mă
 cu leagea păcatului, ceaea ce iaste în mădu-
 lările mele. Dosăditul eu om! Cine mă 24
 va mîntui den trupul morții aceștia?
 Mulțamesc lui Dumnezeu, pren Iisus Hristos, 25
 Domnului nostru! Deci dară, eu sîngur cu
 gîndul slujăsc legii lui Dumnezeu, iară cu
 trupul legii păcatului.

CAP VIII

Nemică dară acum osîndă celor ce 1
 în Hristos Iisus nu trupeaște umblă,
 ce duhovniceaște. Pentru că lea- 2
 gea duhului vieții întru Hristos
 Iisus mîntuitu-m-au de leagea pă- 3
 catului și a morții, Pentru că cel neputin-
 cios al legii, întru carea slăbiia pren trup,
 Dumnezeu pre Fiiul Său trimițînd, întru
 asămănare de trup de păcat, și, pentru pă- 4
 cat, osîndi păcatul cu trupul, Ca îndirep-
 tarea Legii să să plinească întru noi, ceia ce
 nu trupeaște umblă, ce duhovniceaște. 5
 Pentru că cei ce sînt trupeaște, cealea ale
 trupului gîndescu, iară cei ai Duhului, ale 6
 Duhului. Pentru că gîndul trupului moar-
 tea e, iară gîndul Duhului viață și pace;
 Pentru că gîndul trupului vrajbă e la Dum- 7
 nezău, pentru că legii lui Dumnezeu nu să
 supune, că nici poate. Și cei ce sînt în 8
 trup lui Dumnezeu a plăcea nu pot. Iară 9
 voi nu sînteți în trup, ce întru Duh, de Duhul
 lui Dumnezeu lăcuiște întru voi; și de n-are
 neștine Duhul lui Hristos, acesta nu iaste al 10
 Lui. Iară de e Hristos întru voi, trupul e
 mort pentru păcat, iară Duhul e viață pentru 11
 dreptate. Iară de Duhul Celuia ce au
 învis pre Iisus den morți lăcuiște întru voi,
 Cela ce au învis pre Hristos den morți învia-
 va și ceale pămîntești trupurile voastre,
 pentru cela ce lăcuiște al Lui Duh întru voi.
 Deci poate fi, fraților, datori sîntem 12
 nu cu trupul trupeaște a trăi. Pentru 13
 că, de trupeaște trăiți, veți să muriți, iară
 de cu Duhul lucrurile trupului omorîți,

14 trăi-veți. Căci cîți cu Duhul lui Dumnezeu să poartă, aceștea sînt fiii lui Dumnezeu.

15 Pentru că n-ați luat duh de robie iarăș spre frică, ce ați luat Duh de punere-de-fii,

16 întru carele strigăm: Avva! Tatăl! Duhul acesta mărturisește împreună cu duhul

17 nostru că sîntem fii lui Dumnezeu. Iară de sîntem fii, și moșnitori, moșnitori lui Dumnezeu, și împreună-moșnitori lui Hristos, de vreme ce pătimim împreună,

18 ca împreună să ne mărim. Pentru că socotesc că nu-s vreadnice patemile vremii de acum cătră cea viitoare mărire, să să

19 descopere cătră noi. Pentru că nădejdea zidirii, descoperirea fiilor lui Dumnezeu

20 așteaptă. Că deșertăciunii zidirea s-au supus, nu de bună voie, ce pentru cela ce

21 au supus, pre nădejde, Căci și aceasta zidire mîntui-se-va de la robia stricăciunii, la volnicia măririi fiilor lui Dumnezeu.

22 Pentru că știm că toată zidirea împreună suspină și împreună să chinuiaște pînă acum.

23 Și nu numai, ce și noi, începătura Duhului avînd, și noi sînguri întru noi suspinăm, puneri-de-fii așteptînd, mîntuirea trupului

24 nostru. Pentru că, cu nădejdea ne-am mîntuit, iară nădejdea ce să veade nu iaste nădejdea; pentru că, ce veade neștine, ce

25 și nădejduiaște? Iară de nu carea vedem nădejduim, pren îngăduință așteptăm.

26 Așijderea și Duhul împreună-ajutoreaște slăbiciunilor noastre, pentru că ce ne vom ruga, după cum să cade, nu știm, ce Duhul acesta roagă-Se pentru noi, cu suspinuri

27 negrăite. Iară Cela ce cercetează inemile știe ce e gîndul Duhului, căci dumnezeiaște să roagă pentru svinți. Și știm că celora

28 ce iubesc pre Dumnezeu toate împreună-lucrează spre bine, celor ce după puneri-înainte chemați sînt. Pentru că pre carii au cunoscut

29 mai nainte, au și rînduit mai nainte tocma la față chipului Fiiului Lui, ca să fie

30 El dentîu născut întru mulți frați. Și pre carii au rînduit mai nainte, pre aceștea au și chemat, și pre carii au chemat, pre aceștea

31 au și îndireptat, și pre carii au îndireptat, pre aceștea au și mărit. Ce vom zice dară cătră

32 aceste? De e Dumnezeu pentru noi, cine e împotriva noastră? Carele pre al Său Fiiu n-au cruțat, ce pentru noi toți au dat

33 pre Dînsul, cum nu și, împreună cu El, toate noao ne va dărui? Cine va pîrî asupra aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu e Cel

34 ce îndireptează. Cine e Cel ce osîndește? Hristos, Cel ce au murit și mai vîrtos Carele S-au și sculat, Carele și iaste în direapta lui Dumnezeu, Carele Să și roagă

35 pentru noi. Cine pre noi ne va despărți de dragostea lui Hristos? Necaz, au sîrîsoare, au gonire, au foamete, au golătea,

36 au primejdie, au sabie? După cum

scris iaste căci "Pentru Tine omorîmu-ne toată ziua, făcutu-ne-am ca oile jungherii", Ce întru aceste toate preabirum, pren

37 Cela ce au iubit pre noi. Pentru că adevărit sînt că nici moarte, nici viață, nici îngerii, nici începăturile, nici puterile, nici ceale

38 ce sînt, nici ceale viitoare, Nici înălțime, nici adîncime, nici altă oarecare zidire va putea pre noi să ne osebească de dragostea

39 lui Dumnezeu cea ce e în Hristos Iisus, Domnul nostru.

CAP IX

Devărat zic în Hristos, nu bîrfesc, 1
împreună mărturisindu-mi știința 2
mea întru Duhul Sfînt, Căci 2
întristare mie mare, și neîncetată 3
dureare inimii mele, Că mă 3
rugam eu singur anathema să fie de la 4
Hristos, pentru frații miei, care-m sînt rudenii după trup, Carii sînt israilteani, 4
[ale] căroră [sînt] punerea-de-fii, și mărire, și făgăduințele, și rînduiala legii, și slujba, și făgăduințele, [Ai] căroră sînt părinții 5
și den carei iaste Hristos trupeaște, Cela ce iaste preste toți Dumnezeu, binecuvîntat în veaci, amin! Și nu poate fi, căci au scăzut 6
cuvîntul lui Dumnezeu, pentru că nu toți cei din Israil aceștea-s Israil; Nici 7
căci sînt sămînța lui Avraam, toți sînt fii, ce „întru Isaac chema-să-va ție semenție“, Adecă nu fii trupului, aceștea-s fii lui Dum-năzău, ce fii făgăduinții socotescu-se întru 8
semenție. Pentru că al făgăduinții e cuvîntul acesta: „După vremea aceasta voi veni și va fi la Sara fiu“. Și nu numai, 10
ce și Reveca dentr-unul așternut avînd lui Isaac, părintelui nostru, Pentru că, încă 11
nenăscînd, nici făcînd cevaș bun sau rău, ca cea după aleagerea lui Dumnezeu punere-înainte să rămîie, nu den fapte, ce den Cel ce cheamă, Grăitu-s-au ei că „cel mai 12
mare va sluji celui mai mic“. Cum iaste 13
scris: „Pre Iacov am îndrăgit, iară pre Isaf am urît“. Deci ce vom zice? Au strîmbă- 14
tate e la Dumnezeu? Să nu se afle! Pentru 15
că lui Moisi zice: „Milui-voiu pre carele voi milui și Mă voi îndura de carele Mă voi îndura“. Deci poate fi că nici celuia ce 16
va, nici celuia ce aleargă, ce celuia ce miluiaște Dumnezeu. Pentru că zice Scriptura 17
lui Faraon că „Spre aceastaș am rîdicat pre tine, ca să arăt întru tine putearea Mea și ca să să vestească numele Mieu întru tot pămîntul“. Poate fi dară că, pre carele 18
va, miluiaște, iară pre carele va, împietreaște. Zice-m-vei pentru aceaea mie: 19
Ce dară mai defaimă? Pentru că la voia Lui cine stă împotriva? Însă drept 20
aceaea, o, omule, tu cine ești, cela ce răspunzi lui Dumnezeu? Au grăi-va zidirea Celui ce au zidit: Ce m-ai făcut așa? Au 21
n-are puteare olariul pre lut, dentru aceaeaș sfărîmătură a face cel ce e de cinste vas

22 și cel de necinste? Iară de vreme ce,
vrînd Dumnezău să arate urgia și să să co-
noască puțința Lui, au adus cu multă
îndelungare a mîniei vase de urgie întărite
23 spre peire Și, ca să arate avuția mărirei
Lui, preste vase de milă, carele au gătit mai
24 înainte spre mărire, Pre carii au și che-
mat pre noi, nu numai dentru jidovi, ce și
25 dentru limbi, După cum și la Iosie zice:
„Chema-voiu pre cel ce nu e norodul Mieu,
norodul Mieu, și pe cea neîndrăgită îndră-
26 gită; Și va fi în locul unde s-au grăit lor:
'Nu norodul Mieu — voi!', acolo să vor
chema 'Fiii lui Dumnezău Celui viu'“.
27 Iară Isaia strigă pentru Israil: „De va fi
numărul fiilor lui Israil ca năsipul mării,
28 rămășița să va mîntui. Pentru că, cuvînt
săvîrșind și scurtînd, întru dreptate, că cu-
vînt scurtat va face Domnul pre pămînt“.
29 Și după cum au grăit mai nainte Isaia: „De
nu Domnul Savaoth au lăsat noao sămînță,
ca Sodomul ne-am fi făcut și ca Gomorul
30 ne-am fi sămănat“. Ce dară vom zice?
Că limbile cealea ce nu gonesc dreptatea
au apucat dreptatea, iară dreptatea—cea
31 den credință, Iară Israil, gonind leagea
dreptății, la leagea dreptății n-au sosit.
32 Pentru ce? Căci nu den credință, ce ca den
faptele Legii; pentru că s-au poticnit la
33 piatra poticnirii, După cum iaste scris:
„Iată, puiu în Sion piatră de poticnire și
piatră de zminteală; și tot cela ce va creade
preste ea nu se va rușina“.

CAP X

1 **R**ăților, bunăvreaarea inimii meale și
ruga cea cătră Dumnezău, preste
2 Israil, iaste spre mîntuire. Pentru
că mărturisesc lor că rîvnirea lui
Dumnezău au, ce nu după cuno-
3 ștință. Pentru că, neștiind a lui Dumne-
zău dreptate și a lor dreptate cercînd să o
întărească, la dreptatea lui Dumnezău nu
4 s-au supus. Pentru că săvîrșirea Legii
Hristos e, la dreptate, la tot cela ce creade.
5 Pentru că Moisi scie dreptatea cea den
leage, că: „Omul cela ce va face pre eale
6 trăi-va întru eale“. Iară cea den credință
dreptate așa zice: „Să nu zici întru inima ta:
Cine se va sui în ceriu?“, adecă pre Hristos
7 să-l pogoară. Sau: „Cine să va pogorî în cel
fără de fund?“, adecă pre Hristos să-l suie.
8 Dară ce zice [Scriptura]? „Aproape ție
graiul, la ruga ta și în inima ta“, — adecă
9 credinței, carele mărturisim. Că de vei
mărturisi întru gura ta pre Domnul Iisus și
vei creade întru inima ta că Dumnezău pre
10 El L-au învis den morți, mîntui-te-vei. Pen-
tru că, cu inima să creade în dreptate, iară
cu gura să mărturisească spre mîntuire.
11 Pentru că așa zice Scriptura: „Tot cela ce
12 creade întru El nu se va rușina“. Pentru că
nu iaste osebire jidovului și elinului, pentru
că Acestaș Domnul tuturor, bogat fiind

la toți ceia ce-L cheamă pre El. Pentru că: 13
„Tot oricarele va chema numele Domnului
mîntui-se-va“. Cum dară vor chema la 14
Carele n-au crezut? Și cum vor creade, pre
Carele n-au auzit? Și cum vor auzi fără de
propoveditoriu? Și cum vor propovedui, 15
de nu se vor trimite? După cum s-au scris:
„Cîtu-s de frumoase picioarele celor ce
binevestesc pacea, celor ce binevestesc bu-
nătățile!“ Ce nu toți au ascultat Evan- 16
ghelia, pentru că Isaia zice: „Doamne, cine
au crezut auzului nostru?“ Deci credința 17
e den auz, iară auzul pren graiul lui Dum-
nezeu. Ce zic: Nu cumva n-au auzit? Însă 18
drept aceaea: „În tot pămîntul au ieșit răs-
punsul lor și la marginile lumii graiurile lor“.
Ce zicu: Cîndai n-au cunoscut Israil? Întîiu
Moisi zice: „Eu voiu rîvni pre voi nu spre
limbi, spre limbă fără înțeleagere voiu urgisi
pre voi“. Iară Isaia îndrăznește și zice: 19
„Aflaiu-Mă celora ce pre Mine nu cearcă,
arătatu-M-am celora ce pre Mine nu în-
treabă“. Iară cătră Israil zise: „Toată 20
ziua am întinsu mînile Meale cătră norod
neascultătoriu și pricatoriu“.

CAP XI

Zicu drept ceea: „Au doară au îm- 1
pinsu Dumnezău norodul Lui?“
Să nu fie! Pentru că și eu israil-
teanu sînt, den sămînța lui Avraam,
den fealiul lui Veniamin. N-au 2
lepădat Dumnezău pre norodul Lui, pre
carele mai nainte au știut. Au nu știți la Ilie
ce zice Scriptura? Cum să roagă lui Dumne- 3
zău asupra lui Israil, zicînd: „Doamne,
pre proorocii Tăi au omorît și jîrtăvnicile
Tale le-au săpat și eu am rămas sîngur și
4 cearcă sufletul mieu“. Ce ce zice lui răs-
punsul? „Lăsatu-Mi-am Mie 7000 de băr-
bați carii n-au plecat genuchiul la Vaal“.
Așa dară și întru aceasta vreme lăsare după 5
aleagerea darului s-au făcut. Iară de e den 6
dar, nu mai iaste den fapte, de vreme ce
darul nu să mai face dar; iară de e den lu-
cruri, nu mai iaste dar, de vreme ce lucrul
nu mai iaste lucru. Ce e dară? Care 7
cearcă Israil, aceasta n-au nemerit, iară
aleagerea au nemerit, iară ceialați s-au
împietrit. Precum iaste scris: „Dat-au lor 8
Dumnezău duh de umilință, ochi ca să nu
vază și urechi ca să nu auză, pînă în ziua de
astăzi“. Și David zice: „Facă-să masa lor 9
în lațu, și în vînat, și în sminteală, și spre
răsplătire lor! Întunece-se ochii lor ca să 10
nu vază și umărul lor pururea îl înduplecă!“
Zicu dară: Cîndai n-au greșit ca să cază? 11
Să nu fie! Ce cu a lor greșală mîntuirea
e la limbi, ca să rîvnească pre ei. Iară 12
de e greșala lor avuția lumii și biruința
lor avuția limbilor, cu cît mai mult plinirea
lor! Pentru că voao zic, limbilor: 13
Întrucît sînt eu al limbilor apostol, slujba
mea mărescu, Ca cîndai voiu rîvni 14

CAP XII

al meu trup și voi mîntui pre vreunii
 15 dentru ei. Pentru că, de e lepădarea lor
 împăcarea lumii, ce e luarea alta, fără nu-
 16 mai viața den morți? Iară de e începătura
 sfîntă, și amestecătura; și de e rădăcina
 17 sfîntă, și ramurile. Iară de s-au și frînt
 oarecare den ramuri, iară tu, maslin sălbatec
 fiind, te-ai alcătuit întru ei și împreună păr-
 18 tașu rădăcinii și grăsimii maslinului te-ai fă-
 cut, Nu te lăuda asupra ramurilor; iară de
 te lauzi, nu tu rădăcina porți, ce rădăcina pre
 19 tine. Zice-vei drept aceaea: Frîntu-s-au
 20 ramurile, ca eu să mă alcătuiesc. Bine!
 Cu necredința s-au frînt, iară tu cu credința
 21 ai stătut. Nu gîndi sus, ce te teame; Pentru
 că, de vreme ce Dumnezeu ceale den fire
 stîlpări n-au cruțat, cîndai nici pre tine va
 22 cruța. Caută dară bunătatea și năsilnicia
 lui Dumnezeu: preste ceia ce au căzut,
 năsilnicie, iară preste tine bunătate, de vei
 rămînea pre bunătate, de vreme, ce [altfel]
 23 și tu te vei tăia, Și aceia, de nu vor rămî-
 nea la necredință, altui-să-vor, pentru că
 putearnic iaste Dumnezeu iarăș să-i altu-
 24 iască pre ei. Pentru că, de vreme ce tu
 den cel după fire sălbatec maslin te-ai tăiat
 și afară den fire te-ai altuit maslin bun, cu
 cît mai vîrtos aceștea, ce-s după fire, să vor
 25 altui la al lor maslin. Pentru că nu voi
 ca să nu știți voi, fraților, taina aceasta, ca
 să nu fiți la înșivă înțelepți, căci împietrire
 de o parte la Israil s-au făcut, pînă unde
 26 plinirea limbilor va intra. Și așa tot
 Israilul să va mîntui, precum s-au scris:
 „Veni-va den Sion Cea ce izbăveaște și va
 27 înturna necurățiile de la Iacov. Și aceasta
 e lor cea de la Mine făgăduință, cînd voi
 28 lua păcatele lor“. Însă după Evanghelie
 vrăjmaș[i] pentru voi, iară după aleagere
 29 iubiți, pentru părinți. Pentru că necăite-s
 30 darurile și chemarea lui Dumnezeu. Pentru
 că, în ce chip și voi odinioară n-ați ascultat
 pre Dumnezeu, iară acum v-ați miluit cu[a]
 31 acestora neascultare, Așa și aceștea acum
 au neascultat, la mila voastră, ca și ei să
 32 miluiască. Pentru că împreună închise
 Dumnezeu pre toți spre neascultare, ca pre
 33 toți să miluiască. O, adîncime de bogă-
 ție, și de înțelepciune, și de înțeleagerea lui
 Dumnezeu! Cîtu-s de necercetate judecățile
 34 Lui și neurmăte căile Lui. Pentru că cine
 au cunoscut gîndul Domnului? Sau cine
 sveatnic Lui s-au făcut? Au cine au dat
 înaintea Lui și să va răsplăti Lui?

35 Căci dentru El, și pren El, și
 la El sînt toate. Lui
 mărirea în veaci.

Amin!

og drept aceaea pre voi, fraților, 1
 pren îndurările lui Dumnezeu, să
 puneți trupurile voastre jîrtvă vie,
 svîntă, bine-plăcută lui Dumnezeu,
 cea cuvîntătoare slujba voastră
 Și nu vă închipuiți cu veacul acesta, ce vă 2
 premeniți chipul cu înnoirea minții voastre,
 ca să ispitiți voi ce iaste voia lui Dumnezeu
 cea bună, și bine-plăcută, și deplin. Pentru 3
 că zic, pren darul ce mie mi s-au dat, la tot
 cela ce iaste între voi, să nu gîndească mai
 sus, mai mult decît i să cade să gîndească,
 ce să gîndească ca să-ș ție întreg gîndul, la
 fieștecarele după cum Dumnezeu au împăr-
 țit măsură credinței. Pentru că, în ce 4
 chip într-un trup mădulări multe avem,
 iară mădulările toate nu acelaș fapt au,
 Așa cei mulți un trup sîntem întru Hristos, 5
 iară cîte unul, unul altuia mădulare. Și 6
 avînd daruri, după darul ce s-au dat noao în
 multe fealiuri, ori prorocie, după asămă-
 narea credinții, Ori slujbă, întru slujbă, 7
 ori cela ce învață, întru dascălie, Ori cela 8
 ce să roagă, la rugă, cela ce dă, întru pros-
 time, cela ce ispravnic iaste, cu sîrguială,
 cela ce miluiaște, cu blîndeaște! Dragos- 9
 tea—nefățarnică, urînd răul, lipindu-vă la
 bine. Că iubirea frăției, unul la alalt—iubi- 10
 toriu; cu cinstea, unul pre altul—mai nainte
 povățînd. Cu sîrguiala nu leaneș, cu 11
 duhul fierbînd, vremii slujînd; Cu nădej- 12
 dea bucurîndu-vă, la necaz răbdînd, la rugă-
 ciune îngăduind, La trebile sfinților 13
 părtaș[i] fiind, iubirea de striini gonind.
 Binecuvîntați pre ceia ce gonesc pre voi, 14
 blagosloviți și nu-i osîndiți. Să vă bucu- 15
 rați cu cei ce să bucură și să plîngeți cu ceia
 ce plîng. Una unul altuia gîndind, nu 16
 ceale înalte gîndind, ce cu ceale smerite
 împreună luîndu-vă; și [nu] vă faceți înțe- 17
 lepți la înșivă. Nimunii rău pentru rău
 dînd, socotind mai nainte [cele] bune înain- 18
 tea tuturor oamenilor, De e cu puțință,
 cea dentru voi, cu toți oamenii avînd pace. 19
 Nu pre voi să vă izbîndiți, iubiților, ce dați
 loc urgiei, pentru că scris iaste: „A Mea e iz- 20
 bînda, Eu voi răsplăti, zice Domnul“. Deci
 de va fi flămînd vrăjmașul tău, hrăneaște
 pre el, de e setos, adapă-l pre el, pentru că,
 aceasta făcînd, cărbuni de foc vei grămădi
 preste capul lui. Nu te birui de cel rău, 21
 ce biruiaște cu binele pre rău.

CAP XIII

ot sufletul la biruințele ce-s 1
 mai presus să să supuie, pen-
 tru că nu iaste biruință, fără
 numai de la Dumnezeu, iară
 cealea ce sînt biruințe, de Dum-
 nezău rînduite sînt. Deci cela ce să 2

împonceșază biruinții, la a lui Dumnezeu
 poruncă stă împotriva, iară ceia ce stau
 3 împotriva, lor judecată-ș vor lua. Pentru
 că boiarii nu sînt frică lucrurilor bune, ce
 celor reale. Și vei să nu te temi de biru-
 ință? Binele fă și vei avea laudă dentru ea.
 4 Pentru că sluga lui Dumnezeu iaste ție spre
 bine; iară de vei face răul, teame-te, pentru
 că nu în zadar sabia poartă, pentru că slugă
 lui Dumnezeu iaste, izbînditoriu spre urgie
 5 celuia ce face răul. Pentru aceea trebuie
 să să supuie, nu numai pentru urgie, ce și
 6 pentru știință. Pentru aceea dară și bi-
 ruri plătiți, pentru că poslușnici lui Dum-
 nezău sînt spre aceasta, aceasta așteptînd.
 7 Dați dară la toți datorii: celui cu birul,
 birul; celui cu dajdea, dajdea; celui cu frică,
 8 frica; celui cu cinstea, cinstea. Nemănu
 nemică să nu fiți datori, fără numai a iubi
 unul pre altul, pentru că cela ce iubește
 9 pre altul legea au plinit. Pentru că ceia
 ce zice: Nu preacurvi, nu omori, nu fura,
 nu mărturisi minciuni, nu pohti și oricare
 altă poruncă, întru acest cuvînt să adună,
 întru: Să iubești pre aproapele tău, ca pre
 10 tine. Dragostea aproapelui rău nu face,
 11 plinirea dară a Legii dragostea e. Și aceas-
 ta știind vreamea, că vreame e acum noi
 den somn să ne sculăm, pentru că acum mai
 aproape e de noi mîntuirea, decît cînd am
 12 crezut. Noaptea au plecat înainte, iară
 ziua s-au apropiat. Să lepădăm dară lucru-
 rile întunearecului și să ne îmbrăcăm cu
 13 armele luminei. Ca ziua, cu cuviință să
 umblăm, nu cu ospeațe și beții, nu cu căl-
 cări și necurății, nu cu price și cu rîvnire,
 ce îmbrăcați-vă pre Domnul Iisus Hristos
 și a trupului socoteală nu faceți la pohte.

CAP XIV

13

1 **F**ără pre cela ce bolește la credință
 îl luat, nu întru cercetări de cugete.
 2 Că unul creade să mănînce toate,
 iară cela ce e slab legumi mănîncă.
 3 Cela ce mănîncă, pre cela ce nu mă-
 nîncă să nu-l defaime; și cela ce nu mănîncă,
 pre cela ce mănîncă să nu-l judece, pentru
 4 că Dumnezeu pre el l-au luat. Tu cine
 ești, cel ce judeci pre slugă streină? La dom-
 nul său stă au cade. Iară va sta, pentru că
 tare iaste Dumnezeu să-l întărească pre el.
 5 Unul judecă den zi în zi, iară altul judecă
 preste toată ziua; și fieștecarele întru a sa
 6 minte să să adevereaze. Cela ce gîndește
 ziua, la Domnul gîndește; și cela ce nu gîn-
 dește ziua, la Domnul nu gîndește. Și cela
 ce mănîncă, Domnului mănîncă, pentru că
 mulțamește lui Dumnezeu; și cela ce nu
 mănîncă, Domnului nu mănîncă, și mulțā-
 7 mește lui Dumnezeu. Pentru că
 nimeni dentru noi luiș trăiaște și nimeni
 8 luiș moare. Pentru că, de vom și

trăi, Domnului trăim, și de vom muri,
 Domnului murim. Deci, ori trăim, ori mu-
 rim, ai Domnului sîntem. Că spre aceasta 9
 Hristos și au murit, și au învis, și au de iznoa-
 vă trăit, ca morților și viilor să domnească.
 Dară tu, ce judeci pre fratele tău? Au și tu, 10
 ce defaimi pre fratele tău? Pentru că toți
 vom sta de față la divanul lui Hristos.
 Pentru că scris e: „Viu [sînt] Eu, zice Dom- 11
 nul, că Mie se va pleca tot genuchiul și
 toată limba se va mărturisi lui Dumnezeu“.
 Deci dară, fieștecarele dentru noi pentru 12
 dînsul samă va da lui Dumnezeu. Deci să 13
 nu mai judecăm unul pre alt, ce aceasta să
 judecați mai mult, ca să nu să puie piadecă
 fratelui au sminteală. Știu și adevărit 14
 sînt în Domnul Iisus, că nemică nu e spur-
 cat pre el, fără numai la cela ce socotește
 a fi ceva spurcat, aceluia e spurcat. Iară 15
 de să mîhnește pentru mîncare fratele tău,
 nu umbli decii după dragoste; nu cu mîn-
 carea ta pre acela piarde, pentru carele
 Hristos au murit. Să nu se hulească dară 16
 binele vostru. Pentru că nu iaste împără- 17
 ția lui Dumnezeu mîncare sau băatură, ce
 dreptate și pace, și bucurie întru Duhul
 Svînt. Pentru că cela ce întru acestea 18
 slujaște lui Hristos, bine e plăcut lui Dum-
 nezău și ispitit la oameni. Deci să gonim 19
 ale păcii și ceale ale întemeierii unuia cătră
 altul. Nu pentru mîncare strica lucrul lui 20
 Dumnezeu! Toate-s curate, ce rău e omului
 celuia ce pre poticneală mănîncă. Bine 21
 e a nu mînca carne, nici a bea vin, nici întru
 care fratele tău să împiadecă, au să smin-
 teaște, au slăbeaște [în credință]. Tu cre- 22
 dință ai? Asupra ta să aibi înaintea lui Dum-
 nezău. Fericit cela ce nu judecă pre sine
 întru carea ispiteaște! Iară cela ce să 23
 cercetează, de va mînca, osîndeaște-se, căci
 nu e den credință; și tot ce nu e den cre-
 dință păcat iaste.

CAP XV

1 **S**i datori sîntem noi, cei tari, slăbi- 1
 ciunile celor neputincioși a le purta
 și nu noao să ne plăcem. Pentru 2
 că fieștecarele dentru noi aproape-
 lui său să placă spre bine, cătră
 zidire. Pentru că și Hristos nu Lui Ș-au 3
 plăcut, ce, după cumu e scris: „Ocările celor
 ce ocărăsc pre Tine, căzut-au preste Mine“.
 Pentru că, cîte s-au scris mai înainte la a 4
 noastră învățătură, s-au scris mai nainte, ca
 pre răbdare și pre mîngîierea Scripturilor
 nădejdea să o avem. Iară Dumnezeul 5
 îngăduinții și al mîngîierii să dea voao una
 să gîndiți între voi, după Hristos Iisus,
 Ca toți odată cu o gură să măriț pre Dum- 6
 nezău și Părintele Domnului nostru Iisus
 Hristos. Pentru aceea luați unul pre altul, 7
 cum și Hristos au luat pre noi, întru mărirea
 lui Dumnezeu. Și zicu pre Iisus Hristos 8

slușnic să Să fie făcut obrezaniei, pentru
 adevărul lui Dumnezeu, ca să adevereaze
 9 făgăduințele părinților, Iară limbile,
 pentru milă, să mărească pre Dumnezeu,
 cum iaste scris: „Pentru aceea mărturisi-
 mă-voiu Ție întru limbi și numele Tău voiu
 10 cânta“. Și iarăș zice: „Veseliți-vă, limbi,
 11 cu norodul Lui“. Și iarăș: „Lăudați pre
 Domnul toate limbile și-L făliți pre El
 12 toate noroadele“. Și iarăș Isaia zice:
 „Fi-va rădăcina lui Iesei, și Cela ce Să
 scoală să domnească limbile, preste El
 13 limbile vor nădejdui“. Iară Dumnezeul
 nădejduii să umple pre voi de toată bucuria
 și pacea, crezînd, ca să prisosiți voi întru
 nădejde, întru putearea Duhului Svînt.
 14 Și adevărit sînt și eu sîngur, fraților, pentru
 voi, că și voi plini sînteți de bunătate, pli-
 niți de toată mintea, putînd și unul pre
 15 altul a învăța. Și mai cu îndrăzneală am
 scris voao, fraților, despre o parte, ca cum
 v-aș mai aduce aminte voao pentru darul
 16 cela ce s-au dat mie de la Dumnezeu. A fi
 eu slujitoriu lui Iisus Hristos, la limbi, cu
 slujbă sfîntă lucrînd Evanghelia lui Dum-
 nezău, ca să să facă aducerea limbilor bine
 17 priimită, sfîntită cu Duhu Sfînt. Am,
 drept aceea, laudă întru Iisus Hristos ceale
 18 despre Dumnezeu. Pentru că nu voiu
 cuteza a grăi ceva den carele n-au lucrat
 Hristos pre mine, spre ascultarea limbilor,
 19 cu cuvîntul și cu faptul, Întru puteri de
 seamne și de minuni, întru putearea Duhu-
 lui lui Dumnezeu, cît eu, de la Ierusalim și
 împrejur pînă la Iliric, am umplut Evan-
 20 ghelia lui Hristos; Și așa, nevoindu-mă a
 binevesti, nu unde s-au numit Hristos, ca
 21 nu preste striină temelie să zidescu, Ce,
 după cum s-au scris: „Căroră nu s-au vestit
 pentru El, vedea-vor; și carii n-au auzit,
 22 înțeleage-vor“. Pentru aceea mă și
 opriam de multe ori a veni cătră voi.
 23 Iară acum, nemaiavînd locu întru laturile
 acestea și pohtă avînd a veni cătră voi
 24 den mulți ani, Și deaca voiu merge la
 Șpania, veni-voiu cătră voi, pentru că nă-
 dejduiescu, mergînd, să văz pre voi, și des-
 pre voi să mă trimițu acolo, de mă voiu
 25 umplea întîiu despre voi de o parte. Iară
 acum mergu în Ierusalim slujînd sfîntilor.
 26 Pentru că binevrură Machidonia și Ahaia
 împreunare oarecare a face la săracii sfînti-
 27 lor celor den Ierusalim. Pentru că bine-
 vrură și datori lor sînt; pentru că, de vreme
 ce întru ceale duhovnicești ale lor s-au
 împreunat limbile, datori sînt și întru
 28 ceale trupești să slujască lor. Aceasta
 cără săvîrșînd și pecetluînd lor roada
 29 aceasta, treace-voiu pre voi la Șpania. Și
 știu că, venînd cătră voi, cu plinirea blăgo-
 sloveniei, a Evangheliei lui Hristos, voiu veni.
 30 Și rog pre voi, fraților, pre Domnul nostru

Iisus Hristos și prin dragostea Duhului, să
 nevoiți împreună cu mine la rugi pentru
 mine cătră Dumnezeu, Ca să mă izbă- 31
 vescu de cătră cei ce-s neascultători în
 Iudea și ca slujba mea cea den Ierusalim
 bine priimită să să facă sfîntilor, Ca cu 32
 bucurie să viu cătră voi, pre voiia lui
 Dumnezeu, și să mă odihnescu împreună
 cu voi. Iară Dumnezeul păcii—cu toți 33
 cu voi. Amin!

CAP XVI

Si împrietenescu voao pre Fivi, sora 1
 noastră, fiind slujnică Besearicii 2
 den Chenhrees, Ca pre ea să o 2
 priimiți întru Domnul, vredni-
 ceaște sfîntilor, și să o ajutoriți
 ori întru ce lucru despre voi îi va trebui,
 pentru că și ea socotitoare a mulți s-au fă- 3
 cut, și mie sîngur. Închinați-vă Preschilei
 și Achilei, celor împreună-lucrători mie 4
 întru Hristos Iisus, Cari, pentru sufletul
 meu, pre a lor cerbice supusu-o-au, căroră 5
 nu numai eu sîngur mulțimescu, ce și toate
 Besearicile limbilor, Și cea de la casa lor 5
 Besearică. Închinați-vă lui Epeneton, iubi-
 toriului meu, carele iaste începătură
 Ahaiei la Hristos. Închinați-vă Mariamei, 6
 carea mult au ostenit la noi. Închinați- 7
 vă lui Andronic și Iuniei, rudelor mele și
 împreună robiți cu mine, carei sînt vestiți
 întru apostoli, carii și mai nainte de mine 8
 s-au făcut întru Hristos. Închinați-vă
 Ampliei, iubitului meu întru Domnul. 8
 Închinați-vă lui Urvan, celui împreună- 9
 lucrătoriu al nostru întru Hristos, și lui
 Stahis, iubitului meu. Închinați-vă lui 10
 Apelin, celui de folos în Hristos. Închinați-
 vă celor dentru ai lui Aristovul. Închi- 11
 nați-vă lui Irodion, rudei mele. Închinați-
 vă celui dentru ai lui Narchis, ceia ce sînt
 întru Domnul. Închinați-vă Trifeniei și 12
 Trifoasei, cealea ce ostenesc întru Domnul.
 Închinați-vă Persidei cei iubite, carea mult 13
 au ostenit întru Domnul. Închinați-vă
 lui Rufon, celui ales întru Domnul, și mai- 14
 cii lui și ai mele. Închinați-vă lui Asin-
 grit, lui Flegon, lui Erman, Patrovei, lui 14
 Ermin și celor ce sînt împreună cu ei frați.
 Închinați-vă lui Felolog și Iuliei, Niriei și 15
 surorii lui, și lui Olemban, și celor impre-
 ună cu ei tuturor sfîntilor. Sărutați-vă 16
 unul pre alt cu sărutare sfîntă. Închină-se
 voao Besearicile lui Hristos. Și rog pre 17
 voi, fraților, să socotiți pre ceia ce împăre-
 cherile și smintealele fac afară de-nvăța-
 tura carea voi ați învățat; și vă abateți de
 la ei. Pentru că unii ca aceia Domnului 18
 nostru Iisus Hristos nu slujăsc, ce pîntecilor
 lor, și pre bună cuvîntare și bun graiu în-
 șală inimile proștilor. Pentru că asculta- 19
 rea voastră la toți au sosit. Bucuru-mă, di-
 rept aceea, cei de ce e pentru voi și voiu ca
 voi înțelepți să fiți la bunătate, iară neîn-
 tregi la rău. Iară Dumnezeul păcii zdo- 20

bi-va pre satana supt picioarele voastre de-
grabă. Darul Domnului nostru Iisus Hristos
21 —împreună cu voi! Închină-se voao
Timotheiu, cel ce iaste împreună cu mine
lucrătoriu, și Luchie, și Iason, și Sosipatru,
22 rudele mele. Închinu-mă voao eu, Tertie,
23 cel ce am scris cartea, întru Domnul. În-
chină-se voao Gaie, priatenul meu și a
toată Beseareca. Închină-se voao Erastos,
24 diregătoriul cetății, și Quart fratele. Da-
rul Domnului nostru Iisus Hristos—cu toți
25 cu voi. Amin! Iară celuia ce poate pre
voi să vă întărească după Evanghelia mea
și mărturisirea lui Iisus Hristos, după desco-
26 perirea tainii în ani veacinici tăcută Și
acum arătată pren scrisori prorocești, după
porunca Celui veacinic Dumnezău, spre
ascultare de credință la toate limbile
27 conoscându-se, Celui singur
înțelept Dumnezău, pren
Iisus Hristos, Căruia
e mărirea în veaci.
Amin!

*Cătră Rîmleani s-au scris de la Corintu,
pren Fiva, poslușnica cei den
Chenhres Besearecă.*

CAP I

1 **P**avel, chemat apostol al
lui Iisus Hristos, pren
2 voia lui Dumnezău, și
Sosthen fratele, La
Beseareca lui Dumnezău
ceaea ce iaste în Corînth,
celor sfinți [ți] întru Iisus
Hristos, chemați sfinți,
împreună cu toți ceia ce cheamă numele
Domnului nostru Iisus Hristos în tot locul,
3 și al nostru, și al lor: Har voao și pace
de la Dumnezău, Părintele vostru, și [de la]
4 Domn[ul] nostru Iisus Hristos. Mulțemes
Dumnezăului meu pururea pentru voi,
pentru darul lui Dumnezău, cela ce s-au dat
5 voao întru Hristos Iisus. Căci întru tot
v-aț îmbogățit întru El, întru tot cuvîntul
6 și toată știința; În ce chip mărturiseala
7 lui Hristos s-au adevărat întru voi, Ca
voi să nu vă lipsiț întru nice un daru, aștep-
tînd descoperirea Domnului nostru Iisus
8 Hristos, Carele va și adeveri pre voi, fără
de vină pînă în săvîrșit, în ziua Domnu-
9 lui nostru Iisus Hristos. Credincios e
Dumnezău, pren Carele v-aț chemat spre

împreunarea Fiiului Său Iisus Hristos,
Domnului nostru. Și rog pre voi, fraților, 10
pren numele Domnului nostru Iisus Hristos,
ca tot una să ziceți toți și să nu fie între
voi împărecheri, ce să fiț întemeiați întru
acelaș cuget și întru acelaș gînd. Pentru 11
că s-au arătat mie pentru voi, frații miei, de
cătră cei ai lui Hlois, că prici întru voi sînt;
Și zic aceasta, că fieștecarele dentru voi 12
zice: „Eu sînt al lui Pavel!“—„Iară eu, al lui
Apolon!“—„Iară eu, al lui Chifa!“—„Iară
eu, al lui Hristos!“ Împărțitu-S-au Hristos? 13
Au doară Pavel s-au răstignit pentru voi? Au
în numele lui Pavel v-aț botezat? Mulțe- 14
mesc lui Dumnezău că nice pre unul dentru
voi am botezat, fără numai pre Crisp și pre
Gaie, Ca nu neștine să zică, că întru al 15
mieu nume am botezat. Și am botezat 16
și casa lui Stefana; deci nu știu de pre alt-
cineva am botezat. Pentru că nu m-au 17
trimis Hristos să botez, ce să binevestesc,
nu cu înțelepciunea cuvîntului, ca să nu să
deșarte crucea lui Hristos. Pentru că, cu- 18
vîntul Crucii, celor ce pier, nebunie iaste,
iară noao, celor ce ne mîntuim, putearea
lui Dumnezău iaste. Pentru că scris iaste: 19
„Piarde-voiu înțelepciunea înțelepților, și
înțeleagerea celor de înțeles lepăda-voiu“.
Unde e înțelept? Unde e cărturariu? Unde 20
e cercetătoriul veacului acestuia? Au nu au
nebunit Dumnezău înțelepciunea lumii
aceștia? Pentru că, de vream ce cu 21
înțelepciunea lui Dumnezău n-au conosciut
lumea pren înțelepciune pre Dumnezău,
binevrea Dumnezău, pren nebunia propove-
duinții, să mîntuiască pre ceia ce cred.
De vream ce și jidovii semn cer și elinii 22
înțelepciune cearcă, Iară noi mărturisim 23
pre Hristos răstignit: jidovilor adecă—smin-
teală, iară elinilor—nebunie. Iară noao, 24
celor chemați, jidovi și elini: pre Hristos, a
lui Dumnezău puteare și a lui Dumnezău
înțelepciune. Căci cel nebun al lui Dum- 25
nezău mai înțelept decît oamenii iaste și
cel slab al lui Dumnezău mai tare decît
oamenii iaste. Pentru că vedeți chemarea 26
voastră, fraților, căci nu-s mulți înțelepți
trupeaște, nu-s mulți tari, nu-s mulți den
bun rod născuți; Ce ceale nebune ale lu- 27
mii au ales Dumnezău, ca pre cei înțelepți
să-i rușineaze, și ceale slabe ale lumii au ales
Dumnezău, ca să rușineaze ceale putin-
cioase; Și ceale de rău rod ale lumii și 28
ceale ocărite au ales Dumnezău și ceale ce
nu sînt, ca pre ceale ce sînt să biruiască,
Ca să nu se laude tot trupul înaintea lui 29
Dumnezău. Și dentru El voi sînteți întru 30
Hristos Iisus, Carele S-au făcut voao înțelep-
ciune de la Dumnezău și dreptate și sfin-
țire și mîntuire, Ca, după cum iaste 31
scris: „Cela ce să laudă, întru Domnul să
să laude“.

CAP II

1 **S**i eu, venind cătră voi, fraților,
venit-am nu după covârșirea cu-
vîntului au înțelepciunii, vestind
voao mărturia lui Dumnezeu.
2 Pentru că nu am ales a ști ceva în-
tru voi, fără numai pre Iisus Hristos, și pre
3 Acesta răstignit. Și eu cu slăbiciune și cu
frică și cu cutremur mult fui cătră voi.
4 Și cuvîntul meu și propoveduirea mea nu
e întru biruință de cuvinte ale omeneștii
înțelepciuni, ce întru dovedeala duhului și
5 a puterii, Ca credința noastră să nu fie
întru înțelepciunea oamenilor, ce întru
6 putearea lui Dumnezeu. Și înțelepciune
grăim întru cei desăvîrșit, și înțelepciune
nu a veacului acestuia, nici a boiarilor
7 veacului acestuia celor ce să biruiesc, Ce
grăim cu taină înțelepciunea lui Dumne-
zău, cea ascunsă, carea mai nainte au
rînduit Dumnăzău, mai nainte de veaci,
8 întru mărirea noastră, Pre carea nime-
nea den biruitorii veacului acestuia au
cunoscut, pentru că, de ar fi cunoscut nu
9 ar fi răstignit pre Domnul mării; Ce,
după cum s-au scris: „Ceale ce ochiul
n-au văzut și ureachea n-au auzit și pre
inima omului nu s-au suit, carele au gătit
Dumnezeu celor ce iubescu pre El“.
10 Iară noao Dumnezeu ne-au descoperit pre
Duhul Lui, pentru că Duhul toate le cerce-
11 tează, și adîncurile lui Dumnezeu. Pen-
tru că cine den oameni știe ale omului, fără
numai duhul omului cel dentru el? Așa și
ale lui Dumnezeu, nimenea nu le știe, fără
12 numai Duhul lui Dumnezeu. Iară noi nu
duhul lumii am priimit, ce Duhul cel de la
Dumnezeu, ca să știm cealea ce de cătră
13 Dumnezeu s-au hărăzit noao; Carele și
grăim, nu întru învățate ale omeneștii în-
țelepciuni cuvinte, ce întru învățate ale
Duhului Sfînt, ceale duhovnicești cu ceale
14 duhovnicești alăturîndu-le. Iară cel sufle-
tescu om nu priimește cealea ale Duhului
lui Dumnezeu, pentru că nebunie la el
iaste, și nu poate să cunoască, că duhovni-
15 cește să cercetează, Iară cel duhovni-
cescu cercetează toate, și el de nimenea nu
16 să cercetează. Pentru că cine au știut
gîndul Domnului, carele să tocmească pre
El? Iară noi gîndul lui Hristos avemu.

CAP III

1 **S**i eu, fraților, nu putui să grăiescu
voao ca unor duhovnicești, ce ca
unor trupești, ca unor prunci întru
2 Hristos. Cu lapte pre voi am
adăpat și nu cu mîncare, pentru
că încă nu puteați [mîncă], ce nici încă
acum puteți, pentru că încă trupești sîn-
3 teți. Căci, cînd e între voi rîvnă și price
și împărecheri, au nu trupești sînteți și
4 după omenie umblați? Căci, cînd
zice neștine: „Eu sînt a lui Pavel!“, și

altul: „Eu, al lui Apolos!“, au nu trupești
sînteți? Deci cine e Pavel și cine e Apolos, 5
fără numai poslușnici pre cari ați crezut,
și fieștecăruiă după cum Domnul i-au dat. 6
Eu am răsădit, Apolos au adăpat, iară Dum- 7
nezeu au crescut. Deci nici cela ce răsă-
deaște iaste ceva, nici cela ce adapă, ce 8
cela ce crează, Dumnezeu. Iară cela ce
răsădeaște și cela ce adapă una sînt, și
fieștecarele pre a sa plată va lua, după a lui 9
osteneală. Pentru că a lui Dumnezeu
sîntem împreună-lucrători; a lui Dumnezeu 10
arătură, a lui Dumnezeu zidire sînteți.
După darul lui Dumnezeu, cela ce s-au dat 11
mie, ca un măiestru mai mare peste meș-
teri, temelie am pus; și altul deasupra zi- 12
deaște. Și fieștecarele să caute cum zideaș-
te deasupra, Pentru că altă temelie ni- 13
meni nu poate să puie fără decît ceaea ce
iaste, care iaste Iisus Hristos. Iară de zi- 14
deaște cineva, preste această temelie, aur,
argint pietri scumpe, leamne, iarbă, trestie,
Al fieștecăruiă lucru arătat va fi, pentru 15
că ziua va arăta, căci cu foc să va descoperi
și, al fieștecăruiă lucru, în ce fel va fi,
focul va ispiti. Ori al căruia lucru ră- 16
mîne, carele au zidit deasupra, plată va
lua. Ori al cui lucru va arde, păgubi-se- 17
va, și el să va mîntui, ce așa, ca pre foc.
Nu știți că besearca lui Dumnezeu sînteți 18
și Duhul lui Dumnezeu lăcuiăște întru voi?
Oricarele besearca lui Dumnezeu strică, 19
strica-l-va pre acesta Dumnezeu, pentru că
besearca lui Dumnezeu svîntă iaste, cari
voi sînteți. Nimenea pre el să nu să amă- 20
gească; de-i pare cuiva înțelept a fi întru voi
în veacul acesta, nebun să să facă, ca să să
facă înțelept. Pentru că înțelepciunea 21
lumii aceștia nebunie lîngă Dumnezeu
iaste, pentru că scris iaste: „Cela ce prinde
pre cei măiestri întru hîtria lor“. Și iarăș: 22
„Domnul cunoaște gîndurile măiestrilor,
că sînt deșarte“. Deci nimenea să nu se
23 laude întru oameni, pentru că toate ale
voastre sînt: Ori Pavel, ori Apolos, ori
Chifa, ori lumea, ori viață, ori moarte, ori
cealea ce-s de față, ori ceale viitoare, toate
voao sînt. Iară voi ai lui Hristos și
Hristos al lui Dumnezeu.

CAP IV

1 **S**ă pre noi să ne socotească omul:
ca pre nește slugi ale lui Hristos și
direzători tainelor lui Dumnezeu. 2
Iară care e rămas, cearcă-se întru
direzători ca credincios neștine să 3
să afle. Iară mie întru mai puțini
îm iaste, ca despre voi să mă cercetezu,
sau de zi omenească, ce nici pre mine 4
mă cercetezu. Pentru că nemică spre
mine nu știu, ce nu întru aceasta m-am
îndireptat; iară Cela ce mă cercetează Dom- 5
nul iaste. Deci nu mai nainte de vrea-

me ceva judecați, pînă unde va veni Domnul, Carele va și lumina ceale ascunse ale întunecului și va arăta sfaturile inemilor. Și atunce lauda să va face la fieștecarele de la Dumnezeu. Și aceastea, fraților, le-am închipuit la mine și la Apollos, pentru voi, ca întru noi să vă învățați, ca nu preste carea s-au scris să gîndiți, ca nu unul pentru altul să vă umflați asupra celuilalt. Pentru că cine va aleage pre tine? Și ce ai cea ce n-ai luat? Iară de ai și luat, ce te fălești, ca cum n-ai fi luat? Acum sătuli sînteți, acum ați îmbogățit. Fără de noi ați împărățit și, măcară de ați fi și împărățit, ca și noi cu voi să împărțim împreună. Pentru că mi se pare că Dumnezeu pre noi, pre apostoli, de apoi ne-au arătat, ca asupra morții, căci priveală ne-am făcut lumii și îngerilor și oamenilor. Noi—nebuni pentru Hristos, iară voi—înțelepți în Hristos. Noi slabi, iară voi tari. Voi slăviți, noi necinstiți. Pînă în ceasul de acum și flămînzim, și însetăm, și goli sîntem, și ne batem, și nestătători sîntem, și ostenim lucrînd cu ale noastre mîni; suduindu-ne, binecuvîntăm; gonindu-ne, suferim. Hulindu-ne, mîngîiem; ca niște necurății ale lumii ne-am făcut, tuturor fiertură, pînă acum. Nu înfruntînd pre voi scriu aceastea, ce ca niște fii ai miei dragi învățu. Că săvai zeace mii de învățatori veți avea întru Hristos, iară nu mulți părinți, pentru că întru Hristos Iisus, pren Evanghelie, eu pre voi am născut. Rog drept aceaea pre voi, următori mie vă faceți. Pentru aceaea am trimis la voi pre Timotheiu, care iaste fiul meu iubit și credincios întru Domnul; carele voao va aduce aminte căile meale, ceale întru Hristos, precum pretutindenea întru toată Adunarea învățu. Iară ca neviind eu cătră voi, s-au semețit unii. Ce voi veni degrabă la voi, de va vrea Domnul, și voi arăta nu cuvîntul celor semeți, ce putearea. Pentru că nu e în cuvînt împărăția lui Dumnezeu, ce în putere. Ce veți? Cu toiag să viu cătră voi, au cu dragoste și cu duh de blîndeate?

CAP V

Intru tot aude-să întru voi curvie, și curvie ca aceaea carea nici într-o limbă nu să numeaște, cît muiarea tătîne-său oarecarele a avea. Și voi semeți sînteți și nu mai mult ați plînsu, ca să rădice den mijlocul vostru cela ce faptul acesta au făcut. Pentru că eu, ca cînd ași lipsi cu trupul, și aș fi de față cu duhul, acum am judecat, ca cînd aș fi de față, pre cela ce așa aceasta au făcut. Întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, adunîndu-vă voi și al meu duh, împreună cu putearea

Domnului nostru Iisus Hristos, Să dați pre unul ca acela satanii, spre periciunea trupului, ca duhul să să mîntuiască în ziua Domnului Iisus. Nu e bună fala voastră. Nu știți că micu aluat toată frămîntătura dospeaște? Curățiți drept aceaea vechiul aluat, ca să fiți tînără frămîntătură, după cum sînteți fără aluat; pentru că Pasha noastră pentru noi S-au junghiat Hristos. Deci să prăznuim nu cu aluat vechiu, nici cu aluat de răutate și de viclenie, ce întru nedospirea curăției și adevărului. Scris-am voao în carte să nu vă amestecați împreună cu curvarii; Și nu numai cu curvarii lumii aceștiia, au cu lacomii, au hrăpitori, au cu închinători de idoli, de vreme ce datori sînteți den lume a ieși. Iară acum am scris voao să nu vă amestecați, de va fi vreun frate numindu-se, au curvariu, au lacom, au închinătoriu de bozi au suduitoriu, au bețiv, au hrăpitoriu; cu acesta nici a mîncă împreună. Pentru că ce mi-e și pre cei den afară a judeca? Au nu pre cei denlăuntru voi judecați? Iară pre cei den afară Dumnezeu judecă. Și veți scoate pre cel rău dentru voi singuri.

CAP VI

Sutează neștine dentru voi, lucru avînd cătră celalalt, a să judeca la cei nedirepți și nu la cei sfinți? Nu știți că sfinții lumea vor judeca? Și de judecă întru voi lumea, nevreadnici sînteți de judecări mai mici? Nu știți că pre îngeri vom judeca? Necum ale vieții? Ale vieții dară judecări de aveți, pre cei defăimați întru Adunare, pre aceia așazați. Cătră înfruntare voao zic: Așa, nu iaste întru voi înțelept nice unul, carele va putea să aleagă întru mijlocul fratelui lui? Ce frate cu frate să judecă, și aceasta la necredincioși? Acum dară toată biruința întru voi iaste, căci judecări aveți cu voi. Pentru căci nu mai mult pățiți nedireptate? Pentru căci nu mai mult vă scădeți? Ce voi faceți strîmbătate și faceți scădere și mai vîrtos pre frați! Au nu știți că nedirepții împărăția lui Dumnezeu nu o vor moșteni? Nu vă înșalați: nice curvari, nice închinători de idoli, nice precurvari, nice cei ce să îmbală cu mădulariul, nici cei ce să culcă cu bărbați, Nice furii, nice lacomii, nice bețivii, nice suduitorii, nice hrăpitorii împărăția lui Dumnezeu nu o vor moșteni. Și mai vîrtos cine erați; ce v-aș scăldat, ce v-aș sfințit, ce v-aș îndireptat, în numele Domnului Iisus și întru Duhul Dumnezeului nostru. Toate mi-s slobode, ce nu toate mi-s de folos. Toate mi-s slobode, ce nu eu mă voiu birui de vreuna. Bucatele—pîntecele, și pîntecele—bucatelor, iară Dumnezeu și pre aceasta și pre aceastea

va surpa; iară trupul, nu curviei, ce Domnu-
 14 lui, și Domnul—trupului. Iară Dumnezău
 și pre Domnul au învis, și pre noi ne va scu-
 15 la pren putearea Lui. Nu știț că trupurile
 voastre mădulări lui Hristos sînt? Rădicînd
 16 dară mădulările lui Hristos, să le fac ale
 curviei mădulări? Să nu să facă! Au
 nu știț că cela ce să lipeaște cu curva un
 trup iaste? „Pentru că vor fi—zice—amîndoi
 17 într-un trup“. Iară cel ce să lipeaște cu
 18 Domnul un duh iaste. Fugiț de curvie!
 Tot păcatul carele va face omul, afară den
 trup iaste; iară cela ce curveaște, la al său
 19 trup păcătuiaște. Au nu știț că trupul
 vostru besearcă celui dentru voi Svînt Duh
 iaste, carele avînd de la Dumnezău, și nu
 20 sînteț ai voștri? Pentru că v-aț cumpărat
 cu preț! Măriți dară pre Dumnezeu cu tru-
 pul vostru și cu duhul vostru, carele sînt ale
 lui Dumnezău.

CAP VII

1 **I**ară pentru carele ați scris mie,
 bine e omului de muiare să nu să
 2 atingă. Iară pentru curvie,
 fieștecarele a sa muiare să aibă și
 fieștecarea pre al său bărbat să
 3 aibă. Muierii bărbatul, cea după datorie
 bunăvoință să-i dea, așijderea și muiarea
 4 bărbatului. Muiarea trupul său nu-l
 stăpîneaște, ce bărbatul; așijderea și bărba-
 tul al său trup nu-l stăpîneaște, ce muiarea.
 5 Nu vă lipsiți unul pre alalt, fără numai de
 va fi ceva den tocmeală, după vreamă, ca
 să păziți la post și la rugă, și iarăș la un loc
 6 vă împreunați ca să nu ispitească pre voi
 satana, pentru neoprirea voastră. Iară
 aceasta zic după voie, nu după poruncă.
 7 Pentru că voi să fie toți oamenii ca și
 însumi eu. Ce fieștecarele al său dar are de
 la Dumnezău: unul așa, altul aimintrelea.
 8 Și zicu celor neînsurați și văduvelor: Bine
 9 iaste lor de vor rămînea ca și eu. Iară de
 nu se pot opri, însoare-se, pentru că mai
 bine e să să însoare decît să să aprinză.
 10 Iară celor ce s-au însurat poruncesc, nu eu,
 ce Domnul: Muiarea de la bărbat să nu să
 11 despartă! Iară de să va despărți, să ră-
 mîie nemăritată, au cu bărbatul să să îm-
 pace; și bărbatul pre muiare să nu o lase.
 12 Iară celoralăți eu zicu, nu Domnul: Oricare
 frate are muiare necredincioasă, și ea bine
 va să lăcuiască cu el, să nu o lase prea ea.
 13 Și muiarea carea are bărbat necredincios, și
 el bine va să lăcuiască împreună cu ea, să
 14 nu lase pre el. Pentru că s-au svințit
 bărbatul cel necredincios întrui muiare, și
 svințitu-s-au muiarea cea necredincioasă
 întrui bărbat; de vreamă ce fiii voștri
 15 necurați sînt, iară acum svinți sînt. Iară
 de vreamă ce cel necredincios să despartă,
 despartă-să. Nu iaste robit fratele au
 sora întrui aceștea; iară întrui

pace chemat-au pre noi Dumnezău. Pen- 16
 tru că ce știi, muiare, de vei mîntui pre
 bărbat? Sau ce știi, bărbate, de pre muiare
 vei mîntui? Fără numai fieștecăruiă după 17
 cum au împărțit Dumnezău, pre fiește-
 carele cum l-au chemat Domnul, așa să
 umble. Și așa la Besearcile toate porun-
 cesc. De s-au chemat oarecine tăiat 18
 împrejur, nu pohtească netăierea; întrui
 netăiare împrejur neștine s-au chemat, nu
 să tragă tăiare; întrui neobrezanie s-au che-
 mat, să nu să obrezuiască. Tăierea împre- 19
 jur nimică iaste și acoperirea marginii ne-
 mică iaste, ce paza poruncilor lui Dumne-
 zău. Fieștecarele întrui chemarea carea 20
 s-au chemat, întrui aceea să rămîie. Rob 21
 te-ai chemat? Nu-ți fie grije. Ce de și poți
 volnic să fii, mai mult te supune! Pentru 22
 că cela ce în Domnul s-au chemat, rob, slo-
 bod Domnului iaste; așijderea și cela ce
 volnic s-au chemat, rob iaste lui Hristos.
 Cu preț v-aț cumpărat. Nu vă faceți 23
 robi oamenilor. Fieștecarele întrui ce 24
 s-au chemat, fraților, întrui aceasta să
 rămîie lîngă Dumnezău. Iară pentru 25
 fecioare porunca Domnului n-am; iară
 sfat dau, ca un miluit de Domnul credin-
 cios a fi. Gîndesc dară aceasta bună 26
 a fi, pentru aceasta ce e acum nevoie,
 că e bine omului așa a fi: Legatu-te-ai 27
 cu muiarea? Nu cerca dezlegare. Dezle-
 gatu-te-ai de la muiare? Nu cerca muiare.
 Iară de te vei și însura, n-ai greșit; Și de să 28
 va mărita fecioara, n-au greșit, ce strînsoare
 la trup vor avea unii ca aceștea; iară eu pre
 voi vă cruțu. Iară aceasta zic, fraților: 29
 Vreamă scurtă iaste de acum, ca și ceia ce
 au muieri, ca cînd nu ar avea vor fi. Și 30
 ceia ce plîng, ca cînd n-ar plînge; și ceia ce
 să bucură, ca cînd nu s-ar bucura; și ceia ce
 cumpără, ca cînd n-ar ținea; Și ceia ce 31
 să trebuiesc cu lumea aceasta, ca cînd nu
 s-ar trebui, pentru că treace-se chipul lumii
 aceștia. Și voi ca voi fără de grije să 32
 fiți. Cel neînsurat grijaște ale Domnului,
 cum va plăcea Domnului. Iară cel ce 33
 s-au însurat, grijaște ale lumii, cum va
 plăcea muierii. Împărțitu-s-au: muiarea 34
 și fecioara cea nemăritată grijaște ale Dom-
 nului, ca să fie sfîntă și cu trupul și cu
 duhul. Iară ceaea ce s-au măritat grijaște
 ale lumii, cum va plăcea bărbatului. Și 35
 aceasta spre al vostru folos zic, nu ca să
 puiu voao lațu, ce cătră cea cu bun chip și
 cu bună apropiare Domnului, neînturnat.
 Iară de gîndeaște neștine a se face groză- 36
 vie spre fecioara lui, de va fi preste vîrstă și
 așa e datoria a se face, ce i-e voia, facă; nu
 greșaste; căsătoreaze-se. Iară carele stă 37
 întemeiat, la inimă neavînd nevoie, și
 biruință are pentru a sa voie, și aceasta
 au ales întrui inima lui, a păzi pre a lui
 fecioară, bine face. Deci și cela ce 38
 să însoară bine face, iară cela ce nu să în-

39 soară mai bine face. Muiarea legată e cu leage preste câtă vreme trăiaște bărbatul ei. Iară de va muri bărbatul ei, volnică iaste cu carele va vrea să mărite, numai întru
40 Domnul. Iară mai fericită iaste de va rămînea așa, după a mea socoteală; și mi să pare și mie Duhul lui Dumnezeu a avea.

CAP VIII

1 **I**ară pentru ceale junghiate idolilor, știm că toți cunoștință avem. Cunoștința semețește, iară dragostea zidește. Iară de pare
2 cuiva că știe ceva, încă nimica n-au cunoscut după cum trebuie a cunoaște.
3 Iară de iubește neștine pre Dumnezeu, acesta e cunoscut despre El. Pentru mîncarea dară celor junghiate idolilor, știm că
4 nici un idol e în lume, și cum că nimeni alt Dumnezeu nu e, fără numai Unul. Pentru
5 că măcară că sînt de să zicu dumnezei, ori în ceriu ori pre pămînt, precum sînt dumnezei mulți și domni mulți, Iară noao un
6 Dumnezeu e Părintele, dentru Carele-s toate, și noi întru El; și unul e Domnul Iisus Hristos, pren Carele-s toate, și noi pren El.
7 Ce nu e întru toți cunoștința. Iară oarecarii cu știința idolului, pînă acum ca o jîrtvă idolească mănîncă; și știința lor, slabă
8 fiind, să pîngărește. Iară mîncarea pre noi nu ne aduce la Dumnezeu, pentru că
9 nici de vom mînca, vom prisosi, nici de nu vom mînca, vom scădea. Ce, căutați, ca nu
10 cîndai volnicia voastră aceasta poticală să va face celor ce bolesc. Pentru că de te
11 va vedea neștine pre tine, pre cel ce are cunoștință, în capiștea idolilor, zicînd, au nu știința lui, slabă fiind, să va întări, ca să
12 mănînce ceale junghiate idolilor? Și piare cel ce boleaște frate, spre știința ta, pren carele Hristos au murit. Și așa greșind
13 la frați și bătînd a lor știință, slabă fiind, la Hristos greșiți. Pentru aceaea, de vreme ce mîncarea smintește pre fratele meu, nu voi mînca carne în veac, ca nu pre fratele meu să smintescu.

CAP IX

1 **N**u sînt apostol? Nu sînt volnicu? N-am văzut pre Iisus Hristos, pre Domnul nostru? Nu lucrul meu voi sînteți întru Domnul? De nu
2 sînt altora apostol, iară voao sînt; pentru că peceatea trimiterii mele voi sînteți întru Domnul. Răspunsul meu celor
3 ce pre mine cercetează acesta iaste. Au nu avem volnicie a mînca și a bea? Au nu avem volnicie sor muiare să avem, ca și ceialți apostoli, și frații Domnului, și Chifa?
4 Au numai eu sîngur și Varnava nu avem volnicie ca să nu lucrăm? Cine osteaște cu ale sale chelșuguri vreodată? Cine răsădește vie, și den roada ei nu mănîncă? Au ci-

ne paște turmă, și den laptele turmei nu mănîncă? Au doară după ale omului
8 aceste grăiesc? Au nu și leagea aceste zice? Pentru că în Leagea lui Moisi scris
9 iaste: „Să nu legi gura bouului ce trieră!“ Au dară de boi e grijă lui Dumnezeu? Au nu pentru noi cu adevărat zice? Că
10 pentru noi s-au scris că: „Pre nădeajde datoriu e cela ce ară, să are, și cela ce trieră iaste pre nădeajde să aibă parte de nădeajdea lui“. De noi voao ceale sufletești am
11 semănat, mare lucru e de noi voao ceale trupești vom secera? De sînt alții de volnicia voastră părtaș, nu mai mult noi? Ce nu
12 ne-am trebuit cu volnicia aceasta, ce toate le suferim, ca nu vreo tăiare să dăm Evangheliei lui Hristos. Nu știți că cei ce sfintele
13 lucrează, den besearecă mănîncă? Ceia ce lîngă jîrtăvnic șad, cu jîrtăvnicul împreună să împart? Așa și Domnul au rînduit
14 celor ce Evanghelia vestesc, den Evanghelie a trăi. Iară eu nice cu una de aceste
15 m-am trebuit; și n-am scris aceste, ca așa să să facă întru mine. Pentru că bine mi-e mai mult să moriu, decît ca neștine lauda
16 mea să deșărteaze. Pentru că, de mă voi binevesti, nu-m iaste mie laudă, pentru că nevoie-m iaste asupra; iară vai mie iaste,
17 de nu mă voi binevesti. Pentru că, de voi face aceasta de bună voie, plată am; iară de fac de nevoie, diregătoriei m-am
18 încrezut. Care dară îm iaste mie plata? Ca binevestind, necheltuind voi pune
19 Evanghelia lui Hristos, ca să nu mă prea trebuiesc cu putearea mea întru Evanghelie. Pentru că, slobod fiind den toate, tuturor
20 pre mine m-am robit, ca pre cei mai mulți să dobîndesc; Și m-am făcut jidovilor
21 ca un jidov, ca pre jidovi să dobîndesc; Celor de supt leage, ca de supt leage, ca pre
22 cei de supt leage să-i dobîndesc; celor fără de Leage, ca un fără de leage, nefiind fără de Leage lui Dumnezeu, ce întru Leagea lui
23 Hristos, ca să dobîndesc pre cei fără de Leage; Făcutu-m-am celor slabi ca un
24 slab, ca pre cei slabi să-i dobîndesc; tuturor m-am făcut toate, ca oricum pre vreunii să-i mîntuiesc. Și aceasta fac pentru
25 Evanghelie, ca împreună-părtaș ei să mă fac. Nu știți că cei ce la țeanchiu aleargă, toți
26 aleargă, iară unul ia plașca? Așa alergați, ca să apucați. Iară tot cela ce să nevoiaște,
27 de toate să opreaște. Aceia dară, ca stricată cununie să ia, iară noi, nestricată. Eu dară așa alerg, nu ca cum nu aș ști. Așa bat cu pumnul, nu ca cum vînt aș bate, Ce-m
28 supuiu trupul și-l robesc; ca nu cîndai, altora propoveduind, eu nelămurit mă voi face.

CAP X

1 i nu voi ca voi, fraților, să nu știți
2 că părinții noștri toți supt nori era și toți pren mare au trecut. Și
3 toți la Moisi s-au botezat în noru și

3 în mare, Și toți aceeaș mîncare duhovni-
 4 cească au mîncat, Și toți aceeaș bău-
 tură duhovnicească au băut, pentru că
 bea den duhovnicească următoare piatră,
 5 iară piatra era Hristos. Ce nu întru cei
 mai mulți dentru ei binevru Dumnezău,
 6 pentru că să așternură în pustiiu. Și
 aceste pilde noao s-au făcut, ca să nu fim
 noi poftitori de reale, după cum și aceia au
 7 poftit; Nici închinători de idoli vă faceți,
 după cum oarecarii dentru ei, cum e scris:
 „Șăzu norodul a mînca și a bea și să scu-
 8 lară a juca“; Nici să curvim precum unii
 au curvit și au căzut într-o zi 23000;
 9 Nici să ispitim pre Hristos, după cum și
 oarecarii dentru ei au ispitit, și de șărpi au
 10 perit; Nici răpștiți, precum și oarecarii
 dentru ei au răpștit, și au perit de cel pierză-
 11 toriu. Și aceste toate pilde să întîmpla
 acelora, iară s-au scris spre învățătura noas-
 tră, la carii săvîrșiturile veacurilor au sosit.
 12 Deci cel ce i să pare că stă, caute să nu cază.
 13 Dodiiala pre voi nu v-au apucat, fără numai
 omenească. Iară credincios e Dumnezău,
 Carele nu va lăsa pre voi să vă dodeiți mai
 mult de ce puteți, ce va face, împreună cu
 dodiiala, și istovul, ca să puteți voi suferi.
 14 Pentru aceea, iubiții miei, fugiți de închină-
 15 ciunea idolilor. Ca unor înțelepți zic,
 16 judecați voi carea zic. Păharul blagoslo-
 veniei, carele blagoslovim, au nu împreunare
 sîngelui lui Hristos iaste? Pîinea carea frîn-
 gem au nu împreunarea trupului lui Hristos
 17 iaste? Căci o pîine, un trup cei mulți
 sîntem, pentru că toți dentr-o pîine parte
 18 avem. Căutați pre Israil trupeaște: Au
 nu ceia ce mănîncă jîrtvele împreunători
 19 jîrtăvnicului sînt? Deci ce voi zice? Că
 idolul ce iaste? Au că ci e junghiat idolului
 20 ce iaste? Ce căci ceale ce jîrtvuiesc limbi-
 le, diavolilor jîrtvuiesc, și nu lui Dumnezău.
 Și nu voi ca să vă faceți voi împreunători
 21 diavolilor. Nu puteți păharul Domnului
 să beați și păharul dracilor; nu puteți de
 masa Domnului a fi părtași, și de masa
 22 dracilor. Au ne asemănăm Domnului?
 Au doară mai tare decît El sîntem? Toate
 mi-s slobode, ce nu toate mi-s de folos.
 23 Toate mi-s slobode, ce nu toate zidesc.
 24 Nimeni al său să nu cearce, ce al altuia fiește-
 25 carele. Tot ce să vinde la măcelărie
 mîncăți, nemică necercetînd, pentru cunoș-
 26 tința. Pentru că „al Domnului e pămîn-
 27 tul și plinirea lui“. Iară de cheamă
 neștine pre voi den cei necredincioși și veți
 să mergeți, tot ce să pune înaintea voastră
 mîncăți, nemică cercetînd pentru conoș-
 28 tință. Iară de va zice neștine voao:
 „Aceasta jîrtvă de idoli iaste“, nu mîncăți,
 pentru cela ce au spus, și pentru conoș-
 tință, pentru că „al Domnului e pămîntul.

și umplearea lui“. Și conoștința, zic, nu 29
 a sa, ce a celui alt; pentru căci dară volni-
 cia mea să judecă despre altă conoștință?
 Iară de sînt eu cu darul părtaș, ce mă bleas- 30
 tem pentru carele eu mulțămesc? Deci, 31
 ori mîncăți, ori beați, ori ce veți face, toate
 spre mărirea lui Dumnezău faceți. Fără 32
 piadecă fiți, și jidovilor, și elinilor, și
 Besearcii lui Dumnezău, Precum și eu 33
 tuturor întru toate plac, necercînd al meu
 folos, ce al celor mulți, ca să să mîntuiască.

CAP XI

Sămănători mie fiți, ca și eu lui 1
 Hristos. Și laud pre voi, fraților, 2
 că de toate ale mele vă aduceți
 aminte și, după cum am dat voao,
 rînduialele le țineți. Și voi 3
 cum să știți voi, că a tot bărbatul Hristos
 iaste capul, iară capul muierei e bărbatul,
 iară capul lui Hristos, Dumnezău. Tot 4
 bărbatul, făcînd rugăciune, au prorocînd,
 capul fiindu-i acoperit, rușinează capul lui.
 Iară toată muierea, rugîndu-se, au prorocînd, 5
 cu capul neacoperit, rușinează-ș capul ei,
 pentru că una iaste și într-un chip cu cea rasă.
 Pentru că, de nu să acopere muierea, și 6
 tunde-se. Iară de e cu grozăvie muierea a să
 tunde au a să rade, învălească-se. Pentru 7
 că bărbatul nu e datoriu să-ș acopere capul,
 chipul și mărirea lui Dumnezău fiind, iară
 muierea mărirea bărbatului iaste. Pentru 8
 că nu iaste bărbatul den muiare, ce muierea
 den bărbat. Pentru că nu s-au zidit bār- 9
 batul pentru muiare, ce muierea pentru bār-
 bat. Pentru aceea datoare e muierea 10
 volnicie a avea la cap, pentru îngeri. Însă 11
 nici bărbatul fără de muiare, nici muierea
 fără de bărbat, întru Domnul. Pentru că 12
 în ce chip muierea e den bărbat, așa și bār-
 batul pren muiare, iară toate-s de la Dumne-
 zău. Întru voi sînguri judecați: Cu cu- 13
 viință iaste muierea dezvălită la Dumnezău
 să să roage? Au nu însăș firea învață 14
 pre voi că bărbatul, de-ș va lăsa părul, ne-
 cînste lui iaste? Iară muierea, de va fi pă- 15
 roasă, mărirea ei iaste, căci părul pentru în-
 vălitoare s-au dat ei. Iară de să pare cui- 16
 va pricealnic a fi, noi ca acesta obicei nu
 avem, nici Besearcile lui Dumnezău. Iară 17
 aceasta poruncînd, nu laud, căci nu spre mai
 bine, ce spre mai puțin vă adunați. Pentru 18
 că, întîiu, împreunîndu-vă voi în besearcă,
 auz, despărțiri întru voi a fi, și o parte oare-
 ce crezu. Pentru că trebuie și eresuri 19
 între voi a fi, ca cei lămuriți arătați să fie
 întru voi. Împreună dară venînd voi la 20
 un loc, nu iaste Domnească Cină a mîncarea;
 Pentru că fieștecarele a sa cină mai nainte 21
 ia cînd mănîncă, și unul e flămînd, altulu e
 beat. Au doară case nu aveți, ca să mîn- 22
 cați și să beați? Au Besearca lui Dumnezău

huliți, și rușinați pre ceia ce nu au? Ce voi zice voao? Lăuda-voiu pre voi întru aceasta?

23 Nu laud. Pentru că eu am luat de la Domnul, carea am și dat voao: Că Domnul Iisus, în noaptea carea să vindea, luo pîine,

24 Și, mulțămînd, frînse și zise: „Luați, mîncați; acesta iaste al Mieu trup, cela ce pentru voi să frînge. Aceasta faceți la a Mea

25 pomenire“. Așijderea și păharul, după ce au mîncat, zicînd: „Acesta păhar cea noao Făgăduință iaste, întru al Mieu sînge. Aceasta faceți de cîte ori veț bea, spre a

26 Mea pomenire“. Pentru că, de cîte ori veți mîncă pîinea aceasta și păharul acesta veți bea, moartea Domnului vestiți, pînă

27 unde va veni. Deci oricarele va mîncă pîinea aceasta. au bea păharul Domnului cu nevrednicie, vinovat va fi trupului și sîngelui

28 Domnului. Ce ispitească-se omul pre dînsul, și așa den pîine să mîncînce și den păhar

29 să bea. Pentru că cela ce mîncînce și bea nevrednicește, judecată luiș mîncînce și

30 bea, nealegînd trupul Domnului. Pentru aceea întru voi mulți bolnavi și slabi, și

31 adorm mulți. Pentru că, de ne-am socoti pre noi, nu ne-am judeca. Iară judecîndu-

32 ne de Domnul, ne certăm, ca nu împreună cu lumea să ne osîndimu. Deci, frații

33 miei, împreună adunîndu-vă a mîncă, unul pre alalt așteptați. Iară de e neștine flămînd, în casă mîncînce, ca nu la judecată să

34 vă adunați. Iară cealealalte, deaca voi veni, le voi rîndui.

CAP XII

1 **I**ară pentru ceale duhovnicești, fraților, nu voi ca să nu știți voi.

2 Că știți, cînd erați limbi, cătră idolii cei fără de glas, ca cînd v-ați

3 trage ducîndu-vă. Pentru aceea vă arăt voao că nimenea, întru Duhul lui Dumnezău grăind, zice: „Anathema pre Iisus!“, și nimenea nu poate să zică: „Pre Domnul Iisus!“, fără numai întru Duhul

4 Sfînt. Iară împărțituri de daruri sînt, iară acelaș e Duhul. Și osebiri de slujbe sînt,

6 iară acelaș Domnul. Și despărțiri de lucrure sînt, iară acelaș iaste Dumnezău cel

7 ce lucrează toate întru toate. Și la fieștecare să dă arătarea Duhului cătră folos.

8 Pentru că unuia pren Duh să dă cuvînt de înțelepciune și altuia cuvînt de înțeleagere,

9 după același Duh; Și altuia credință, întru același Duh, și altuia daruri de vindecări, întru același Duh; Și altuia lucrări

10 de puteri, și altuia prorocie, și altuia aleagere de duhuri, și altuia roduri de limbi, și altuia

11 tălmăcire de limbi. Și toate acestea le lucrează unul și același Duh, împărțind

12 osebi fieștecărui, după cum va. Că în ce chip trupul unul iaste, și mădulări are mul-

te, și toate mădulările unui trup, multe fiind, un trup sînt, așa și Hristos. Pentru

13 că și într-un Duh noi toți, într-un trup ne-amu botezat, ori jidovi, ori elini, ori robî,

14 ori volnici, și toți într-un Duh ne-am adăpat. Pentru că și trupul nu iaste un mădulariu,

15 ce multe. De va zice piciorul că: „Nu-s mîna, nu-s den trup!“, au doară nu pentru

16 aceasta nu e den trup? Și de va zice ureachea că: „Nu-s ochiu, nu sînt den trup“,

17 au nu pentru aceasta nu e den trup? De e tot trupul ochiu, unde e auzul? De e tot

18 auzu, unde e mirosul? Iară acum Dumnezău au pus mădulările, fieștecarele dentru

19 eale, în trup, cum au vrut. Iară de ar fi fost toate un mădulariu, unde ar fi trupul?

20 Iară acum multe-s mădulări, și un trup. Și nu poate ochiul să zică mîinii: „Nu-m

21 ești de treabă!“, au iarăși capul picioarelor: „Nu-m sînteți de treabă!“. Ce cu multu

22 mai vîrtos cealea ce să paru mădulările trupului a fi mai slabe, de treabă sînt.

23 Și-carele ni să paru mai necinstite a fi decît trupul, la aceastea cînte mai multă punem;

24 și ceale fără rușine ale noastre, bună cuviință mai mult au. Iară ceale cu bun

25 chip ale noastre n-au treabă, ce Dumnezău au cumpătat trupul, celui lipsit mai multă

26 cînte dînd, Ca să nu fie osebire în trup, ce aceastaș una pentru alta să să grijască

27 mădulările. Și de pătimește un mădulariu, împreună pătimesc toate mădulările;

28 și de să măreaște un mădulariu, împreună să bucură toate mădulările. Iară voi sînteți

29 trupul lui Hristos și mădulări de o parte. Și pre unii au pus Dumnezău în Besearecă:

30 întîiu apostoli, al doilea proroci, a treia dascalii; apoi puteri, apoi daruri de vindecări,

31 ajutorii otcîrmuitori, roduri de limbi. Nu toți apostoli? Nu toți proroci? Nu toți dascalii?

32 Nu toți puteri? Au doară toți daruri au de vindecări? Au toți cu limbi

33 grăiescu? Au toți tălmăcescu? Ce rîvniți darurile ceale mai bune. Și încă de prisosit

34 cale voao arăt:

CAP XIII

1 **E** voi grăi cu limbile oamenilor și cu ale îngerilor, și dragoste nu am, făcutu-m-am aramă răsunînd au

2 timpănă bătăind. Și de voi avea prorocie și voi ști tainile

3 toate și toată înțeleagerea, și de voi avea toată credința, cît măguri a muta, iară dragoste să n-aib, nemică nu sînt. Și de voi

4 da toată avearea mea, și de voi da trupul meu ca să mă arzu, și dragoste nu am, nemică nu-m folosescu. Dragostea mult

5 îngăduiaște, îmbunează, dragostea nu rîvnește, dragostea nu să semețește, nu să fălește, Nu face grozăvie, nu cearcă ale ei, nu să mînie, nu gîndeăș-

6 te răul. Nu să bucură pre nedireptate, ce
7 împreună să bucură cu adevărul. Toate
le priimește, toate le creade, toate le nădej-
8 duiăște, toate le rabdă. Dragostea nici-
odinioară nu scade, și ori proorocii se vor
surpa, și ori limbi să vor potoli, și ori înțe-
9 leagerea să va strica. Pentru că den parte
10 înțelegem și den parte prorocim. Iară
cînd va veni cel deplin, atuncea cel den parte
11 să va surpa. Cînd eram prunc, ca un prunc
grăiiam, ca un prunc gîndiiam, ca un prunc
socotiiam; iară cînd m-am făcut bărbat, am
12 lepădat ale prunciei. Pentru că vedem
acum pren oglindă, ca întru o gîcitură, iar
atuncea față la față; acum cunoscu de o
parte, iară atunce voi cu cunoaște, pre cum
13 m-am și cunoscut. Iară acum rămîne cre-
dință, nădeajde, dragoste, cîte-treale aceas-
tea; iară mai mare de acestea e dragostea.

CAP XIV

1 **D**oniți înșălăciunea și rîvniți ceale
duhovnicești, și mai mult ca să
2 prorociți. Pentru că cela ce gră-
iaște cu limba, nu oamenilor gră-
iaște, ce lui Dumnezeu, pentru că
nimenea nu aude, iară cu duhul grăiaște
3 taine. Iară cela ce procește, omeni-
lor grăiaște, zidire, și mîngîiare, și oteșire.
4 Cela ce grăiaște cu limbă, pre dînsul zideaș-
te; iară cela ce procește, Besearecă zi-
5 deaște. Și voiesc pre toți voi să grăiți
cu limbi, iară mai vîrtos ca să prorociți,
pentru că mai mare e cela ce procește
decît cela ce grăiaște cu limbi, afară de nu
va tîlmăci cineva, ca Beseareca zidire să ia.
6 Iară acum, fraților, de voi veni cătră voi
cu limbi grăind, ce voao voi folosi, de nu
voi voao grăi, au întru descoperire, au
întru înțelegere, au întru prorocie, au întru
7 învățătură? Însă ceale fără suflete glas
dînd, ori fluierul, ori alăuta, de nu va da
osebire răspunsurilor strunelor, cum să vor
conoaște ceaea ce să fluieră, sau ceaea ce să
8 zice den alăută? Pentru că trîmbița, de
va da glas fără semn, cine să va găti la răz-
9 boiu? Așa și voi, pren limbă de nu veți
da cuvînt cu bun semn, cum să va conoaște
ce să grăiaște? Pentru că veți fi în vînt gră-
10 ind. De vreame ce atîtea fealiuri de glasuri
sînt în lume, și niciuna dentru eale iaste fără
11 de înțeles. Deci de nu voi ști putearea
glasului, fi-voiu la cela ce grăiaște varvar, și
12 cela ce grăiaște întru mine varvar. Așa și
voi, de vreame ce rîvnitori sînteți duhurilor
cătră zidirea Besearecii, cercați ca să priso-
13 siți. Pentru ceaea, cela ce grăiaște cu
14 limbă roage-se ca să tîlmăcească. Pentru
că, de mă voi ruga cu limbă, duhul
mieu să roagă, iară mintea mea fără
15 rod iaste. Deci ce iaste? Ruga-mă-voiu
cu duhul, ruga-mă-voiu și cu mintea; cînta-

voiu cu duhul, cînta-voiu și cu gîndul.
De vreame ce, de vei binecuvînta cu duhul, 16
cela ce plineaște locul celui prost cum va zice
„Amin“, pre a ta mulțemită, de vreame ce
ce zici nu știe? Pentru că tu bine mulțe- 17
mești, iară celalalt nu se zideaște. Mulțe- 18
mesc Dumnezăului meu, [că eu] decît toți
decît voi cu limbi grăind, Ce în Besearecă 19
mi-e voia 5 cuvinte pren gîndul meu a grăi,
ca și pre alții să învățu, decît zeace mii de
cuvinte cu limba. Fraților, nu vă faceți 20
copii cu crierii, ce cu răutatea fiți prunci,
iară cu crierii deplini vă faceți. În Leage 21
scrisu e că: „Într-alte limbi și cu alte buze
grăi-voiu norodului acestuia, și nici așa va
asculta pre Mine, zice Domnul“. Deci 22
limbile spre semn sînt nu celora ce cred, ce
celor necredincioși; iară prorocia nu celor
necredincioși, ce celor ce cred. Deci, de 23
se va aduna Beseareca toată la un loc și
toți cu limbă vor grăi, și vor întra proști
sau fără credință, nu vor zice că sînteți
nebuni? Iară de vor proroci toți, și va în- 24
tra vreunul necredincios au prost, muștră-să
de cătră toți, iscodeaște-să despre toți;
Și așa ceale ascunse ale inimii lui arătate să 25
fac, și așa, căzînd preste față, închina-se-va lui
Dumnezău, vestind că Dumnezău cu adevă-
rat întru voi iaste. Ce e dară, fraților? Cînd 26
vă adunați, fieștecarele dentru voi cîntare
are, învățătură are, limbă are, arătare are,
tîlmăcire are: toate cătră zidire să să facă.
Ori cu limbă neștine grăiaște, întru doi sau 27
mai mult în trei și de o parte, și unul tîlmă-
cească. Iară de nu va fi tîlmăcitoriu, tacă 28
la adunare, și luiș grăiască și lui Dumnezău.
Iară proroci doi au trei grăiască, și ceialalți 29
să aleagă. Iară de se va descoperi la altul 30
șăzînd, cel dentîiu să tacă. Pentru că pu-
teți cîte unul toți a proroci, ca toți să să în-
veaște și toți să să mîngîie. Și duhurile 32
prorocilor, la proroci să supun. Pentru că 33
nu iaste al neșăzării Dumnezău, ce al
păcii. Ca în toate Besearecile sfinților,
Muierile voastre în beseareci să tacă, pentru 34
că nu s-au poruncit lor să grăiască, ce să as-
culte, cum și Leagea zice. Iară de vor 35
ceva să înveaște, acasă pre ai lor bărbați să-i
întreabe, pentru că grozav iaste muierilor a
grăi în besearecă. Au de la voi cuvîntul 36
lui Dumnezău au ieșit? Au la voi sîngur au
nemerit? Oricarele i să pare proroc a fi, 37
au duhovnic, înțelegă ceale ce scriu voao
că ale Domnului sînt porunci. Iară de nu 38
conoaște cineva, nu cunoască. Deci, frați- 39
lor, rîvniț a proroci, și a grăi cu limbi
nu oprireț. Toate cu bun 40
chip și după rînduială
să să facă.

CAP XV

1 **S**i arăt voao, fraților, Evanghelia
 carea am binevestit voao, carea aș
 2 și luat, întru carea și stați, Pren
 carea vă și mîntuiț; cu ce cuvînt
 am binevestit voao, de o țineți,
 fără numai de nu în zădar ați crezut,
 3 Pentru că am dat întîiu voao, carea am și
 luat, că Hristos au murit pentru păcatele
 4 noastre, după Scripturi, Și cum S-au
 îngropat, și cum au învis a treia zi, după
 5 Scrisori; Și cum S-au arătat lui Chifa,
 6 apoi la cei doisprăzece; Apoi S-au arătat
 asupra a 500 de frați deodată, dentru carii
 mai mulți sînt pînă acum, iară unii au și
 7 adormit; Apoi S-au arătat lui Iacov, apoi
 8 la apostolii toț; Iară mai pe urmă de toți,
 ca unii lepădături, arătatu-S-au și mie.
 9 Pentru că eu sînt cel mai mic dentru apostoli,
 carele nu-s destul a mă chema apostol, pentru
 căci am gonit Besearica lui Dumnezeu.
 10 Iară cu darul lui Dumnezeu sînt ce sînt; și
 darul Lui e cel ce e la mine, nu deșart s-au
 făcut, ce mai mult decît toți decît ei am
 ostenit. Și nu eu, ce darul lui Dumnezeu,
 11 cel ce e cu mine. Ori eu dară, ori aceia,
 12 așa mărturisim și așa ați crezut. Iară de
 vreame ce Hristos să mărturiseaște că den
 cei morți au învis, cum zic oarecarii întru
 13 voi că înviere morților nu iaste? Dară,
 de înviere morților nu iaste, nici Hristos au
 14 învis. Iară de Hristos n-au învis, deșartă
 e dară mărturisirea noastră, și deșartă e și
 15 credința noastră. Și ne aflăm și mărturii
 mincinoase lui Dumnezeu, căci am mărturi-
 16 sit asupra lui Dumnezeu că au învis pre
 Hristos, pre Carele nu L-au învis. Că de
 17 vreame ce morții nu să învie, nici Hristos
 nu S-au învis. Iară de Hristos n-au învis,
 deșartă e credința noastră, încă sînteți
 18 întru păcatele voastre. Poate fi că și ceia
 19 ce au dormit întru Hristos au perit. De
 vreame ce în viața aceasta nădejduiți sîntem
 întru Hristos numai, mai mișei decît toți
 20 oamenii sîntem. Iară acum Hristos au
 învis den morți, începătură celor adormiți
 21 s-au făcut. Pentru că, de vreame ce pren
 om e moartea, și pren om învierea morților.
 22 Pentru că în ce chip întru Adam toți moru,
 23 așa și întru Hristos toți să vor învia. Și
 fieștecarele întru a sa rînduială; începătură
 e Hristos, apoi cei ai lui Hristos, întru
 24 venirea Lui, Apoi sfîrșitul, cîndu va
 da împărăția lui Dumnezeu și Părintelui,
 cîndu va supune toată domnia și toată
 25 biruința și putearea. Pentru că să cade
 El a împărăți pînă unde va pune pre toți
 26 vrăjmașii supt picioarele Lui. Mai tîrziu
 27 vrăjmașu să surpă moartea. „Pentru că
 toate le-au supus supt talpele Lui“. Și
 cînd va zice că „Toată s-au supus,“ aiavea e
 că: afară den Cela ce au supus Lui toate.
 Și cînd să vor supune Lui toate, atuncea și 28
 sîngur Fiiul supune-Se-va Celuia ce au supus
 Lui toate, ca să fie Dumnezeu toate întru
 toate. De vreame ce, ce vor face cei ce să 29
 botează, pentru morți? De vreame ce cu
 adevăr morții nu să învie, ce să și botează
 pentru morți? Dirept ce și noi avem 30
 primejdie în tot ceasul? În toate zilele 31
 moriu, pre a voastră laudă, carea am întru
 Hristos Iisus, Domnul nostru! De vreame 32
 ce, după cum m-am luptat cu hiarăle la
 Efes, ce mi-e folosul? De nu să învie morții,
 să mîncăm și să bem, pentru că mîine vom
 muri! Nu vă rătăciț! Strică năravurile 33
 bune voroavele reale. Trezviți-vă cu 34
 direptate și nu greșiț. Pentru că neînțe-
 leagerea lui Dumnezeu oarecarii au; cătră
 înfruntare voao zic. Ce va zice neștine: 35
 Cum înviază morții și cu ce trup vin?
 Nebune, tu ce sameni nu să învie, de nu va 36
 muri. Și care sameni, nu trupul carele 37
 va să să facă sameni, ce gol grăunț, de să
 va întîmpla de grîu, sau altă ceva den ceale-
 alalte. Iară Dumnezeu îi dă lui trup, 38
 după cum au vrut, și la fieștecarele den
 sămănături, al său trup. Nu tot trupul 39
 e un trup, ce altul e trupul al oamenilor,
 altul e trupul dobitoacelor, și altul al pești-
 lor, și altul al pasărilor; Și trupuri cerești, 40
 și trupuri pămîntești, ce alta e a cereștilor
 mărire, și alta a celor pămîntești. Alta e 41
 mărirea soarelui, și alta e mărirea lunii, și
 alta e mărirea stealelor, pentru că stea de
 stea osebire are întru mărire. Așa și învi- 42
 area morților: Samănă-să întru stricăciune,
 ridică-să întru nestricare; Samănă-să 43
 întru necinste, rădică-să întru mărire; samă-
 nă-se cu slăbiciune, scoală-se cu puteare;
 Samănă-se trup sufletesc, scoală-să trup 44
 duhovnicesc. Iaste trup sufletesc, și iaste
 trup duhovnicesc. Pentru că așa e și scris: 45
 „Făcutu-s-au cel dentîiu om, Adam, întru
 suflet viu; cel de apoi Adam, întru duh făcă-
 toriu de viață“. Ce nu e dentîiu cel 46
 duhovnicesc, ce cel sufletesc, apoi cel
 duhovnicesc. Omul cel dentîiu—den 47
 pămînt de lut, al doilea om—Domnul den
 ceriu. În ce fealiu cel de lut, într-acelaș 48
 fealiu și cei de lut; și în ce fealiu cel ceresc,
 într-acela fealiu și cei cerești. Și precum 49
 au purtat chipul celui de lut, să purtăm și
 chipul celui ceresc. Și aceasta zic, fraților, 50
 că trup și sînge împărăția lui Dumnezeu să
 moșnenească nu pot, nice stricarea pre nestri-
 care moștenească. Iată, taină voao zic: 51
 Toți nu vom adormi, iară toți ne vom schim-
 ba, Întru necurmată vreame, întru cli- 52
 peala ochiului, în cea de apoi trîmbiță; pentru
 că va trîmbița și vor învia morții, nestricăți
 și noi ne vom schimba. Pentru că trebuie 53
 stricăciunea aceasta să să îmbrace ne-

stricare și muritoriul acesta să să îmbrace
54 nemurire. Iară când stricatul acesta să
va îmbrăca nestricare și cel muritoriu
acesta să va îmbrăca nemoarte, atuncea să
va face cuvîntul cel ce e scris: „Înghițitu-s-au
moartea în biruință. Unde ți-e, moarte,
55 boldul? Unde ți-e, iadule, biruința?”
56 Iară boldul morții e păcatul, și putearea
57 păcatului—leagea. Iară lui Dumnezău
har, Celuia ce dă noao biruința pren Dom-
58 nul nostru Iisus Hristos! Deci, frații
miei iubiți, neclintiți fiți, nemutați, priso-
sind întru lucrul Domnului pururea, știind
că osteneala voastră nu iaste deșartă întru
Domnul.

CAP XVI

1 **I**ară pentru socoteala cea de la sfinți,
în ce chip am rînduit Besearcelor
2 Galatei, așa și voi faceți. Întru
una de a săptămîinii, fieștecarele
dentru voi lîngă dînsul puie, adu-
cînd ce să va îndura, ca nu, cînd voi veni,
3 atuncea socoteale să să facă. Iară cînd
voi veni, pre carii veți ispiti pren cărți,
pre aceștea voiu trimite să ducă darul vostru
4 la Ierusalim. Și de va fi vreadnic ca și eu
să merg, împreună cu mine vor merge.
5 Și voi veni cătră voi cînd Machidonia voi
trece, pentru că pren Machidonia trec.
6 Iară cătră voi cîndai voiu rămînea, au voi
și ierna, ca voi să mă petreceți oriunde
7 voi merge. Pentru că nu voi pre voi
acum, întru treacere, să vă văz, ce nădejdu-
iesc vreame oarecare a rămînea cătră voi,
8 de va Domnul porunci. Și voiu rămînea
9 la Efes pînă la Rusalii. Pentru că ușă mie
s-au deșchis mare și cu lucru, și împotrivi-
10 tori mulți. Și de va veni Timotheiu, cău-
tați ca fără frică să fie cătră voi, pentru că
11 lucrul Domnului lucrează ca și eu. Deci
nimeni pre el să nu-l defaime, ce să-l petrea-
ceți pre el cu pace, ca să vie cătră mine,
12 pentru că aștept pre el cu frații. Iară
pentru Apollos fratele, mult am rugat pre el
ca să vie cătră voi cu frații, și cu adevărat
nu era voie ca acum să vie; iară va veni cînd
13 va afla vreame bună. Privegheați, stați
în credință, îmbărbătați-vă, întăriți-vă.
14 Toate ale voastre cu dragoste să fie.
15 Și rog pre voi, fraților,—știți casa lui Stefa-
na că iaste începătură Ahaiei și spre slujba
16 sfinților s-au rînduit pre ei— Ca și voi
să ascultați la unii ca aceștea și la tot cela
17 ce împreună lucrează și ostenește. Și
mă bucur spre venirea lui Stefana și a lui
Furtunat și a lui Ahaicu, căci a voastră
18 lipsă aceștea au plinit, Pentru că au
odihnit al meu duh și al vostru. Cunoașteț
19 dară pre unii ca aceștea. Închină-se voao
Besearcele Asiei. Închină-se voao întru Dom-
nul mult Achila și Preschila, împreună cu cea

den casele lor Besearcă. Închină-se voao 20
frații toți. Închinați-vă unul altuia cu săru-
tare svîntă. Sărutarea cu a mea mîna, a 21
lui Pavel. Carele nu iubeaște pre Domnul 22
nostru Iisus Hristos fie anathema!
Maranatha! Darul Domnului 23
Iisus Hristos cu voi.
Dragostea mea cu 24
toți cu voi întru
Hristos Iisus!
Amin.

*Cătră corintheani cea dentîiu s-au scris de
la Filipi, pren Stefanna, și Furtunat,
și Ahaicu, și Timotheiu.*

CĂTRĂ CORINTHEANI CARTE
TRIMISĂ A DOUA

CAP I

1 **P**avel, apostol al lui Iisus
Hristos, pren voia lui
Dumnezău, și Timothei
fratele: Besearcii lui
Dumnezău, cea ce iaste
în Corinth, împreună cu
svinții toți ce sînt întru
toată Ahaia. Dar voao 2
și pace de la Dumnezău Părintele nostru și
Domnul Iisus Hristos. Bindecuvîntat Dum- 3
nezăul și Părintele Domnului nostru Iisus
Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezău
a toată mîngîierea, Cea ce mîngîie pre 4
noi preste toată scîrba noastră, ca să putem
noi să mîngîiem pre cei den toată scîrba,
pren mîngîierea carea ne mîngîiem noi des- 5
pre Dumnezău. Căci în ce chip prisosesc
patimile lui Hristos întru noi, așa pren
Hristos prisoseaște și mîngîierea noastră. 6
Și ori ne necăjim—pentru a voastră mîngî-
iarea și mîntuire ceaea ce să isprăveaște, cu
răbdarea aceloraș patime carele și noi păti-
mim; au și mîngîindu-ne—pentru a voastră 7
mîngîiere și mîntuire. Și nădeajdea noastră
adevărată e pentru voi, știind că, în ce chip
împreunători sînteți patemilor, așa și mîngî- 8
ierii. Pentru că nu vom ca voi să nu știți,
fraților, pentru necazul nostru cela ce s-au
făcut noao în Asia, căci preste samă ne-am
îngreoiat preste puțință, cît să ne fim pără- 9
sit noi și de a trăi. Ce noi întru noi jude-
cata morții am avut, ca să nu fim nădejdu-
indu-ne întru noi înșine, ce întru Dumne- 10
zău, Cea ce scoală morții, Carele
dentru moarte ca aceasta au mîntuit pre
noi și ne mîntuiaște, la Carele nădejdu-

11 im încă și ne va mai izbăvi. Împreună
slujind și voi pentru noi cu ruga, ca, dentru
multe obraze, cel ce e la noi dar, pren mulți
12 să va mulțami, pentru noi. Pentru că
fala noastră aceasta iaste: mărturia cunoș-
tinții noastre că, cu direptate și cu curăția
lui Dumnezău, nu cu înțelepciune trupească,
ce cu darul lui Dumnezău am petrecut în
13 lume, și mai mult cătră voi. Pentru că
nu altele scriem voao, ce numai carele ce-
tiți, au și cunoașteți. Și nădejduiescu că și
14 pînă în săvîrșit veți cunoaște; După cum
aș și cunoscut pre noi, de o parte, că laudă
voao sîntem, după cum și voi noao, în ziua
15 Domnului Iisus. Și cu această nădejduire
vream cătră voi să viu mai nainte, ca al
16 doilea dar să aveți, Și pren voi a treace la
Machidonia, și iarăș de la Machidonia a veni
cătră voi, și de cătră voi a mă petreace în
17 Iudea. Deci, aceasta sfătuind, nu cîndai
ceva și cu iușorare am lucrat? Au carele
sfătuiescu, trupeaște le sfătuiescu, ca să fie
18 lîngă mine „așa“, așa și „nu“, nu? Ce,
credincios e Dumnezău, că cuvîntul nostru
cel cătră voi nu s-au făcut „așa“ și „nu“.
19 Pentru că Fiiul lui Dumnezău pre noi, Iisus
Hristos, Cela ce întru voi, pren noi S-au
mărturisit, pren mine și pren Siluan și
Timotheiu, nu S-au făcut „așa“ și „nu“, ce
20 „așa“ întru El s-au făcut. Pentru că, cî-
te-s făgăduințele lui Dumnezău—întru acest
„așa“; și cu acest „amin“ lui Dumnezău,
21 spre mărire, pren noi. Iară Cela ce adev-
rează pre noi împreună cu voi în Hristos și
22 Cela ce au uns pre noi—Dumnezău, Cela
ce ne-au și pecitluit pre noi și au dat arvuna
23 Duhului întru inimile noastre. Iară eu
martur pre Dumnezău chem asupra sufletu-
lui meu că, cruțînd pre voi, n-am mai venit
24 la Corenth. Nu că stăpînim voao credința,
ce împreună-ajutori sîntem bucuriei voastre,
pentru că cu credința stați.

CAP II

1 **S**i am ales mie aceasta, ca să nu viu
2 iară cu mîhnire cătră voi. Pentru
că, de eu mîhnescu pre voi, și carele
iaste cela ce mă veselește pre
mine, fără numai cela ce să mîh-
3 neaște dentru mine? Și am scris voao
aceastaș, ca nu, venind, mîhnire să aibu
den carele mi să cădea să mă bucur, nădej-
duind preste toț voi că a mea bucurie a
4 voastră tuturor iaste. Pentru că de mult
necaz și strînsoarea inimii am scris voao,
pren multe lacrimi, nu ca să vă mîhniți, ce
ca dragostea să cunoașteți, carea am mai
5 mult la voi. Iară de neștine au mîhnit,
nu pre mine au mîhnit, ce, pre o parte, ca
6 să nu îngreuezu, pre toți pre voi. Des-
tulu e unuia ca acestuia certarea aceasta,
7 cea de cătră mai mulți. Cît împotriva,

mai mult pre voi să vă bucuru și vă rog, ca
nu cîndai cu cea mai multă mîhnire să va
înghiți unul ca acela. Pentru aceea rog 8
pre voi să adeveriți la el dragoste, Pentru 9
că spre aceasta am și scris, ca să nu conosc
ispita voastră, de la toate ascultători sînteți.
Iară la carele veți hărăzi ceva, și eu; pentru 10
că și eu, ce am hărăzit, căruia am hărăzit—
pentru voi, întru fața lui Hristos, ca să nu
ne asuprim de satana, Că știm ale lui 11
gînduri. Și venind la Troada, la Evan- 12
ghelia lui Hristos, și ușa deșchisă mie fiind
întru Domnul, n-avuiu răpaos duhului meu,
neafînd eu pre Tit, fratele meu, Ce pără- 13
sindu-mă de ei, am ieșit la Machidonia.
Iară har lui Dumnezău, Celuia ce pururea 14
arătați ne face întru Hristos și mirosul
conoștinții Lui arătînd, pren noi, în tot
locul! Căci a lui Hristos bun miros sîn- 15
tem, lui Dumnezău, întru cei ce să mîntu-
iesc și în cei pierduți; Unora—miros de 16
moarte spre moarte, iară altora—miros de
viață spre viață. Și cătră acestea cine e
îndestulat? Pentru că nu sîntem ca cei 17
mulți, precupind cuvîntul lui Dumnezău,
ce ca dentru curăție, ce ca de la Dumnezău,
înaintea lui Dumnezău, întru Hristos grăim.

CAP III

Incepem iarăș pre noiș a ne înteme- 1
ia? Au nu ne trebuiesc, după cum
oarecarii, cărți de ajutoriu cătră 2
voi, au dentru voi ajutoriu? Cartea
noastră voi sînteți, scrisă în inimile 3
noastre, știindu-se și citindu-se de cătră
toți oamenii, Arătîndu-vă că sînteți carte 4
a lui Hristos, fiind slujită despre noi, scrisă
nu cu cerneală, ce cu Duhul lui Dumnezău
celui viu, nu întru leaspezi de piatră, ce întru 5
leaspezi de inimă de trup. Și nădeajde
ca aceasta avem pren Hristos cătră Dumne- 6
zău. Nu că vreadnici sîntem, de la noi,
să socotim cevaș ca dentru noi, ce destoini- 7
cia noastră iaste de la Dumnezău, Carele
ne-au învrednicit pre noi cu poslușnicii cei
Noao Făgăduințe, nu a scrisorii, ce a duhu- 8
lui, pentru că scrisoarea omoară, iară duhul
învie. Iară de fu slujba morții în scrisori 9
tipărită în pietri, făcutu-s-au întru mărire
cît n-au fost putînd fiii lui Israil a căuta în
obrazul lui Moisi, pentru mărirea obrazului
lui, cea ce să veștejia, Cum nu mai mult 10
slujba Duhului va fi întru mărire? Că de
e slujba osîndei mărire, cu mult mai vîrtos
prisoasește slujba direptății întru mărire.
Pentru că nice s-au mărit ceaea ce e mărită, 11
într-aceasta parte, pentru cea de prisosit
mărire. Pentru că, de e ceaea ce piare
pren mărire, cu mult mai mult ceaea ce ră- 12
mîne în mărire. Avînd dirept aceaea nă-
deajde ca aceasta, multă îndrăznire avem,
Și nu precum Moisi punea acoperemînt pres- 13

14 te fața lui, ca să nu caute fiii lui Israil la
săvârșitul celui ce era trecătoriu. Ce să
împietriră gândurile lor, pentru că pînă
astăzi aceștia acoperemînt spre cetirea cei
15 Vechi Făgăduință rămîne, nedescoperindu-
să, căci întru Hristos să surpă, Ce pînă
astăzi, cînd să citeaște Moisi, acoperemînt
16 preste inima lor zace. Iară cînd se va
înturna cătră Domnul, să ia den prejur
17 acoperemîntul. Iară Domnul Duhul iaste,
și unde iaste Duhul Domnului, acolo e
18 volnicia. Iară noi toți, cu descoperit
obraz, mărirea Domnului ca pren oglindă
văzîndu-o, acelaș obraz ne de iznoavă
închipuim, de la mărirea la mărirea, ca de la
Duhul Domnului.

CAP IV

1 **D**entru aceea, avînd slujba aceasta,
după cum ne-am miluit, nu tînjim,
2 Ce ne-am tăgăduit de ceale ascunse
ale rușinei, neumblînd cu viclesug,
nici viclenind cuvîntul lui Dumne-
zău, ce cu arătarea adevărului întărindu-ne
pre noi cătră toată știința oamenilor înain-
3 tea lui Dumnezeu. Iară de și iaste acope-
rită Evanghelia noastră, întru cei periți
4 iaste acoperită, Întru carei Dumnezeu
veacului acestuia au orbit gândurile celor
necredincioși, ca să nu le lumineaze lor
luminarea Evangheliei, a mărirei lui Hristos,
5 Carele iaste chipul lui Dumnezeu. Pentru
că nu pre noi mărturisim, ce pre Hristos
Iisus Domnul, iară pre noi—robi voao pren
6 Iisus. Căci Dumnezeu, Cela ce au zis:
„Dentru întunearec, lumină să lumineaze“,
—Carele au luminat întru inimile noastre,
cătră luminarea cunoștinței mărirei lui
7 Dumnezeu, în fața lui Iisus Hristos. Și
avem visteria aceasta în vase de lut, ca priso-
sirea puterii să fie a lui Dumnezeu, și nu de
8 la noi, Întru tot necăjîndu-ne, iară nu
împresurîndu-ne; lipsindu-ne, ce de tot nelip-
9 sindu-ne; Gonindu-ne, iară nu părăsindu-
ne; oborîndu-ne, ce nu pierzîndu-ne,
10 Pururea mărirea Domnului Iisus în trup pur-
tînd, ca și viața lui Iisus în trupul nostru să
11 să arate. Pentru că pururea noi, cei vii,
la moarte ne dăm pentru Iisus, ca viața lui
Iisus să să arate întru trupul nostru cel
12 pămîntesc. Deci moartea întru noi să lu-
13 crează, iară viața întru voi. Și avînd
acelaș duh al credinței, după ce e scris:
„Crezut-am, pentru aceea am grăit“, și
noi creadem, pentru aceea și grăim,
14 Știind că Cela ce au învis pre Domnul Iisus
și pre noi pren Iisus ne va rădica și va
15 pune împreună cu voi. Pentru că toate-s
pentru voi, ca, darul înmulțindu-se, pren
cei mai mulți mulțimita va prisosi la mă-
16 rirea lui Dumnezeu. Pentru aceea nu
tînjim, ce, măcară că și cel den afară al
nostru om să strică, iară cel denlăuntru să
17 înnoiaște den zi în zi. Pentru că cel
de-ndată iușor al scîrbei noastre cea de
prisosit, întru prisosire veacinică gre-

ime a mărirei lucrează noao, Nesocotind 18
noi ceale ce să văd, ce ceale ce nu să văd,
pentru că cealea de să văd deșarte sînt, iară
cealea ce nu să văd veacinică sînt.

CAP V

Dentru că știm că, de să va surpa 1
cea pămîntescă a noastră casă, a
lăcașului zidire de la Dumnezeu
avem, casă veacinică în ceriu, nefă-
cută de mînă. Pentru că întru 2
aceasta suspinăm, lăcașul nostru cel den
ceriu a-l îmbrăca pohtind. De ne vom și 3
îmbrăca, nu ne vom afla goli. Pentru că 4
și ceia sîntem în trup suspinăm îngreindu-
ne, de vream ce nu vom să ne dezbrăcăm,
ce să ne îmbrăcăm, ca să să înghiță cel muri-
toriu de cătră viață. Iară Cela ce ne-au 5
lucrat pre noi spre aceasta, Dumnezeu iaste,
Carele au-și dat noao arvona Duhului.
Îndrăznind dară pururea și știind că, fiind 6
merși cu trupul, depărtați sîntem de la
Domnul, Pentru că pren credință umblăm, 7
nu pren chip, Ce nădejduim și bine vom 8
mai mult să ieșim den trup și să meargem
cătră Domnul. Pentru aceea ne și nevoim, 9
ori fiind veniți, ori fiind ieșiți, bineplăcuți
la El să fim. Pentru că toți noi să ne ară- 10
tăm trebuie înaintea divanului lui Hristos, ca
să ia fieștecarele ceale pren trup, cătră carele
au făcut, ori bine, ori rău. Știind drept 11
aceaea frica Domnului, pre oameni adevărim,
iară la Dumnezeu ne arătăm, și nădejduiesc
și întru științele voastre să să fie arătată.
Pentru că nu iarăș pre noi ne întărim cătră 12
voi, ce pricină dînd voao laudii pentru noi,
ca să aveți cătră ceia ce în față să laudă,
și nu cu inema. Ce ori de ne-am răzvră- 13
tit lui Dumnezeu, lui Dumnezeu sîntem
răzvrătiți, ori întregi sîntem la minte, voao
sîntem. Pentru că dragostea lui Hristos ne 14
ține pre noi, judecînd aceasta că, de unul
pentru toți au murit, poate fi că toți au
murit. Și pentru toți au murit, pentru 15
ca ceia ce trăiesc, să nu mai trăiască loruș,
ce Celuia ce pentru ei au murit și S-au sculat.
Deci noi, de acum înainte, pre nimenea știm 16
trupeaște, iară de am și cunoscut trupeaște
pre Hristos, iară acum nu-L mai cunoaștem.
Deci, de e întru Hristos vreo noao zidire, 17
ceale dentîiu s-au petrecut; iată, s-au făcut
noao toate. Și toate—de la Dumnezeu, 18
Cela ce au împăcat pre noi cu El pren Iisus
Hristos și au dat noao slujba împăcăciunii.
Ca cum Dumnezeu era întru Hristos, lumea 19
împăcînd cu El, nesocotind lor greșealele
lor și puind întru noi cuvîntul împăcăciunii.
Pentru Hristos dară rugăm, ca cum Dumne- 20
zău rugîndu-să pren noi: Rugămu-ne, pentru
Hristos, împăcați-vă cu Dumnezeu! Pen- 21
tru că pre Cela ce n-au cunoscut păcat, pentru
noi păcat au făcut, ca noi să ne facem direp-

tatea lui Dumnezeu întru El.

CAP VI

1 **S**i împreună-lucrînd, și rugăm, nu
 2 în deșert darul lui Dumnezeu să
 3 priimiți voi, Pentru că zice:
 4 „În vreme priimită am ascultat
 5 pre tine și în zi de mîntuire am
 6 ajutat ție“. Iată acum vreme bine priimită,
 7 iată acum zi de mîntuire. Nici o potic-
 8 neală întru niciunul dînd, ca să nu să hu-
 9 lească slujba, Ce întru tot întemeind
 10 pre voi, ca ai lui Dumnezeu slugi, întru
 11 îngăduință multă, întru necazuri, întru ne-
 12 voi, întru strînsori, Întru rane, în temnițe,
 13 în neașezări, în osteneale, în privegheri, în
 14 posturi, În curăție, în știință, întru mul-
 15 tă îngăduință, întru bunătate, întru Duh
 16 Sfînt, întru dragoste fără de fățarie, În
 17 cuvîntul adevărului, în putearea lui Dumne-
 18 zău, pren armele dreptății, ceale de-a
 19 dreapta și ceale de-a stînga, Pren mărire
 20 și necinste, pren rea veste și bună veste;
 21 ca niște înșălători și adeveriți; Ca niște
 22 necunoscuți și cunoscuți; ca niște muritori
 23 și iată, trăim; ca și cînd ne-am certa, și nu
 24 ne-am omorî; Ca și cînd am fi mîhniți,
 25 și pururea ne bucurăm; ca niște săraci, și
 26 pre mulți îmbogățînd; ca nimica avînd, și
 27 toate cuprinzînd. Gura noastră s-au deș-
 28 chis cătră voi, corintheani, inima noastră
 29 s-au lărgit. Nu fiți cu strîmtoare întru
 30 noi, ce vă strîmțați întru înlăuntrurile voas-
 31 tre. Și aceastaș răsplătire, ca unor fii
 32 zicu, lărgiți-vă și voi! Nu vă faceți
 33 cumpănindu-vă într-alt chip cu cei necredin-
 34 cioși, pentru că ce însoțire are dreptatea
 35 cu fărăleagea? Și ce împreunare e luminii
 36 cătră întunecare? Și ce tocmire iaste
 37 lui Hristos cătră Velial? Au ce parte e
 38 credinciosului cu cel necredincios? Și ce
 39 împreunare iaste besearcii lui Dumnezeu
 40 cu idolii? Pentru că voi besearica lui Dum-
 41 nezău celui viu sînteți, cum au zis Dumne-
 42 zău că: „Voiu lăcui întru ei și voiu umbla
 43 întru ei și voiu fi lor Dumnezeu și ei vor fi
 44 mie norod“. Pentru aceea: „Ieșiți den
 45 mijlocul lor și vă osebiți, zice Domnul, și
 46 de necurat nu vă atingeți, și Eu voiu priimi
 47 pre voi. Și voiu fi voao întru părinte și
 48 voi veți fi Mie spre fii și feate“, zice Domnul
 49 cel Întrutotțiitoriu.

CAP VII

1 **A**ceaste făgăduințe avînd dară, iu-
 2 biților, să ne curățim pre noi de
 3 toată pîngăriciunea trupului și a
 4 duhului, făcînd sfințire cu frica
 5 lui Dumnezeu. Osebiți pre noi!
 6 Pre nimenea n-am năpăstuit, pre nimenea
 7 n-am stricat, spre nimenea n-am lăcomit.
 8 Nu spre cleveteală zic, pentru că am
 9 zis mai nainte că în inimile noastre sîn-
 10 teți, ca împreună să muriți și împreună

11 să trăiți. Multă mi-e îndrăznirea cătră voi!
 12 Multă mi-e lauda pentru voi! Plin sînt cu
 13 mîngîierea! Mă prea prisosesc cu bucuria,
 14 preste tot necazul nostru! Pentru că, ve-
 15 nînd noi la Machidonia, niciun răpaos au
 16 avut trupul nostru, ce întru tot necăjindu-
 17 ne: den afară sfade, den lăuntru frici.
 18 Ce Cela ce mîngîie pre cei smeriți ne-au
 19 mîngîiat pre noi, Dumnezeu, cu venirea lui
 20 Tit. Și nu numai întru venirea lui, ce și
 21 întru mîngîierea carea s-au mîngîiat spre voi,
 22 vestind noao a voastră poftă, a voastră plî-
 23 gere, a voastră rîvnire pentru mine, cît mai
 24 mult eu m-am veselit. Că, măcară că am
 25 și mîhnit pre voi cu cartea, nu mă căiesc,
 26 măcară că mă căiam; pentru că văzu că
 27 cartea aceea, măcară că un ceas, v-au mîh-
 28 nit pre voi. Acum mă bucur, nu căci v-ați
 29 mîhnit, ce căci v-ați mîhnit spre pocăință;
 30 pentru că v-ați mîhnit dumnezeiaște, ca
 31 întru nemică să nu păgubiți dentru noi.
 32 Pentru că cea dumnezeiască mîhnire pocă-
 33 ință spre mîntuire, necăită, lucrează; iară
 34 a lumii mîhnire moarte lucrează. Pentru
 35 că, iată, aceasta, a vă mîhni voi dumneze-
 36 iaște, cîtă sîrguială au făcut voao, ce răspuns,
 37 ce scîrbă, ce frică, ce pohtă, ce rîvnire, ce
 38 izbîndă! Întru tot ați întărit pre voi curați
 39 a fi întru lucru. Deci, de am și scris voao,
 40 nu pentru cela ce au făcut strîmbătate, nici
 41 pentru cela ce au avut strîmbătate, ce ca să
 42 să arate sîrguiala voastră, cea ce iaste pentru
 43 voi cătră voi, înaintea lui Dumnezeu.
 44 Pentru aceea ne-am mîngîiat pre mîngîierea
 45 voastră, și cu mult mai vîrtos ne-am bucurat
 46 pre bucuria lui Tit, căci s-au odihnit duhul
 47 lui despre voi toți. Că orice la el pentru
 48 voi m-am lăudat, nu m-am rușinat, ce după
 49 cum toate cu adevărat am grăit voao, așa
 50 și lauda noastră cea ce e spre Tit, adevăr
 51 s-au făcut. Și inema lui mai mult spre
 52 voi iaste, pomenind cea a voastră a tuturor
 53 ascultare, cum cu frică și cu cutremur ați
 54 priimit pre el. Bucuru-mă că întru tot
 55 nădejduiesc întru voi.

CAP VIII

1 **S**i arătăm voao, fraților, darul lui
 2 Dumnezeu, cel ce a dat în Besear-
 3 cile Machidoniei; Căci întru mul-
 4 tă ispită de necazu, prisosirea bucu-
 5 riei lor și cea într-adînc sărăcie a
 6 lor au prisosit întru avuția prostimei lor.
 7 Căci după puteare mărturisesc, și preste
 8 puteare, de bună voie, Cu multă mîngî-
 9 iare rugînd pre voi, darul și împreunarea
 10 slujbei, cea de cătră svinți, să priimim noi,
 11 Și nu după cum am nădejduit, ce pre
 12 ei s-au dat întîi Domnului și noao, pren
 13 voia lui Dumnezeu, Ca să rugăm
 14 noi pre Tit ca, cum au și mai înain-

te început, așa să și săvârșască la voi și darul acesta. Ce în ce chip prisosiți întru tot: cu credința, și cu cuvântul, și cu știința, și cu toată sîrguiala, și cu cea dentru voi întru noi dragoste, ca și într-acesta dar să prisosiți. Nu după poruncă zic, ce pren a altora sîrguială și a dragostei voastre adeverință ispitind. Pentru că știți darul Domnului nostru Iisus Hristos, căci pentru voi au sărăcit, bogat fiind, ca și voi cu Aceluia sărăcie să vă îmbogățiți. Și sfat întru aceasta dau: pentru că aceasta e voao de folos, care nu numai a face, ce și a vrea aț început înainte de an. Iară acum și a face săvârșit, ca în ce chip e osîrdia a vrea, așa și a săvârși dentru avere. Pentru că, de e înainte osîrdia, după cum are neștine bine priimită, nu după cît nu are. Că nu pentru ca altora răpaos, și voao necaz, ce den tocmire: în vremea de acum, a voastră prisosire—la scădearea acelora, Ca și a acelora prisosire să să facă la a voastră scădeare, ca să să facă întocmire, După cum e scris: „Cela cu multul n-au prisosit, și cela cu puținul n-au împuținat“. Și har Domnului, Celuia ce dă aceaeș sîrguială pentru voi în inima lui Tit. Căci mîngîierea au priimit și, mai sîrguitoriu fiind, de el îndemnat ieși cătră voi. Și am trimis împreună cu el pre fratele căruia e lauda în Evanghelie pren toate Besearicile, Și nu numai, ce încă și hirotonosit fiind de Besearici împreună-ieșit cu noi, împreună cu darul acesta, cela ce să poslușaste despre noi, cătră a aceluiăș Domn mărire și osîrdia voastră. Ferind aceasta, ca nu pre noi neștine să ne hulească întru gingășia aceasta, cea ce să slujaște despre noi; Socotind ceale bune nu numai înaintea Domnului, ce și înaintea oamenilor. Și am trimis împreună cu ei pre fratele nostru, pre carele am ispitit întru multe, de multe ori nevoitoriu fiind, iară acum cu mult mai nevoitoriu, cu nădejdea cea multă de cătră voi. Veri de Tit, părtașul meu iaste și la voi împreună-lucrătoriu; ori frații noștri—apostolii Besearicilor, mărirea lui Hristos: Deci arătarea dragostei voastre și a noastră fală pentru voi la ei arătați și spre fața Besearicilor.

CAP IX

1 **S**ă pentru slujba însă cea cătră sfinți de prisosit mie a scrie voao, 2 Pentru că știu osîrdia voastră, cu carea pentru voi mă laud cătră machidoneani; că Ahaia s-au gătit de an, și cea dentru voi rîvnire au zădărit pre 3 mai mulți. Și am trimis pre frați, ca nu lauda noastră cea pentru voi să să deșarte întru partea aceasta, ca, după cum ziceam, gătiți 4 să fiți, Ca nu, de vor veni împreună cu mi-

ne machidoneani și vor afla pre voi negătiți, ne vom rușina noi, ca să nu zicem voi, întru starea aceasta a laudei. De treabă drept 5 aceaea gîndiu că va fi a ruga pre frați ca să vie înainte la voi și să gătească înainte cea de mai nainte făgăduită blagoslovenia voastră, aceasta gata să fie, așa ca o blagoslovenie, și nu ca o lăcomie. Iară acesta e: 6 Cela ce samănă cu cruțare, cu cruțare va și secera, și cel ce samănă cu blagoslovenii, cu blagoslovenii va și secera. Fieștecarele 7 —cum să îndură cu inima, nu den mîhnire sau den nevoie, pentru că pre blîndul dătoriu iubeaște Dumnezău. Iară putearnicu e Dumnezău, tot, darul să prisosească la voi, ca întru tot pururea, toată destulătatea avînd, să prisosiți la tot lucrul bun, Cum iaste scris: „Răsipit-au, 9 dat-au săracilor; dreptatea lui rămîne în veac“. Iară Cela ce dă sămînță 10 celui ce samănă și plîne de mîncare, să-i dea și să să mulțescă sămînța voastră și să crească roadele dreptății voastre, Întru tot bogățindu-vă, la toată lățimea 11 care lucrează pren voi mulțamită lui Dumnezău. Căci slujba poslușeniei aceștia 12 nu numai iaste plinind lipsele sfinților, ce și prisosind pren multe mulțamite lui Dumnezău; Pren ispita slujbei aceștia, 13 mărind pre Dumnezău, spre ascultarea mărturisirii voastre la Evanghelia lui Hristos și spre lățimea împreunării la dîșii și la 14 toți Și cu a lor rugă pentru voi, poftind pre voi, pentru cel prea de prisosit dar al 15 lui Dumnezău preste voi. Iară har lui Dumnezău spre cel nepovestit al Lui dar.

CAP X

1 **I**ară eu sîngur, Pavel, rog pre voi, pren liniștea și blîndețele lui Hristos,—care sînt fățiș smerit întru voi, iar depărtat fiind, îndrăznescu la voi.— Și mă rog ca nu 2 fățiș să nădejduiți pre îndrăznire cu carea socotescu să cutezu spre oarecarii ceia ce gîndescu pre noi ca cum trupeaște am umbla. Pentru că, trupeaște umblînd, nu trupeaște 3 oștimu. Pentru că armele oștirii noastre 4 nu-s trupești, ce tari sînt la Dumnezău cătră surparea tăriei lor. Gîndurile surpînd și 5 toată înălțarea ce să rădică asupra științii dumnezeiești, și robind tot cugetul spre ascultarea lui Hristos, Și gata avînd a 6 izbîndi toată neascultarea, cînd să va plini a voastră ascultare. Ceale denaintea 7 feații căutați? De să nădejduiaște neștine al lui Hristos a fi, aceasta socotească iarăși de la sine că, cum iaste el al lui Hristos, și noi ai lui Hristos. Că săvai și mai 8 mult de mă voiu lăuda pentru putearea noastră, carea au dat Domnul noao spre zidire și nu spre surpare voao, nu mă voiu rușina, Ca să nu mi să pară ca 9

10 cum aş spărea pre voi pren scrisori. Căci
cărțile—zice—greale-s și tari, iară venirea
trupului slabă e și cuvîntul defăimat.
11 Aceasta să gîndească unul ca acela că, în
ce chip sîntem cu cuvîntul pren cărți tri-
mise, nefiind de față, ca aceea și fiind de
12 față, cu lucrul. Pentru că nu cutezăm
să ne numărăm împreună au să ne asămă-
năm pre noi cu unii carii pre dînșii să mă-
resc; ce ei sînguri întru ei măsurînd și
asămănuindu-se pre sine, cu sineș nu să pri-
13 cep. Iară noi nu la ceale fără măsură ne
vom lăuda, ce după măsura pravilii, căriia
au împărțit noao Dumnezău măsură, să
14 ajungă și pînă la voi. Pentru că nu ca
cum n-am ajunge la voi, nu prea ne întindem
pre noi, pentru că și pînă la voi am ajuns,
15 cu Evanghelia lui Hristos. Nu la ceale
fără măsură fălindu-ne cu striine osteneale,
nădeajde avînd, crescîndu-se leagea voastră,
întru voi a să mări, după pravila noastră,
16 spre prisosire. Săvai ceale mai den colo
de voi a le binevesti, nu cu pravilă striină,
la ceale gata a ne făli. Iară cela ce să laudă,
17 în Domnul laude-se. Pentru că nu cela
ce pre dînsul să laudă, acela iaste ales, ce
pre carele Domnul întăreaște.

CAP XI

1 **I**ăcară de ați fi suferit puțin nepri-
ceaperii mele! Ce tot îm și îngă-
2 duiți, Pentru că rîvnesc pre voi
cu a lui Dumnezău rîvnire, pentru
că am tocmît pre voi cu un bărbat,
3 fecioară curată să o aduc la Hristos. Ce
mă tem ca nu cîndai, precum șarpele au
amăgit pre Evva cu viclenia lui, așa să strice
cugetile voastre despre întregăciunea cea ce
4 e întru Hristos. Pentru că, de mărturi-
seaste cela ce vine pre alt Iisus, pre carele
n-am mărturisit, au alt duh luați, care n-ați
 luat, sau altă evanghelie, carea n-ați priimit,
5 bine ați îngădui. Pentru că socotesc ne-
mică să nu fiu lipsit den cei prea foarte
6 apostoli. Iară de-s și prost cu cuvîntul,
iară nu cu știința, ce cu tot arătîndu-ne
7 întru toate la voi, Au păcat am făcut,
pre mine smerindu-mă, ca voi să vă înălțați?
Căci în dar Evanghelia lui Dumnezău am
8 binevestit voao. Alte besearici am jăhuit,
9 luînd chelșugul spre a voastră slujbă. Și
fiind de față cătră voi, și lipsind, n-am asu-
prit nici de una, pentru că lipsa mea au pli-
nit-o frații venind de la Machidonia; și
întru tot negreu voao pre mine am păzit și
10 voiui păzi. Iaste adevărul lui Hristos întru
mine că lauda aceasta nu să va astupa
11 întru mine, în laturile Ahaii. Pentru ce?
Căci nu iubesc pre voi? Dumnezău știe!
12 Iară carea fac, și voiui face, ca să taiu
pricina celora ce poftesc pricină, ca,
întru carea să laudă, să să afle precum și

noi. Pentru că unii ca aceia—mincinoși 13
apostoli, lucrători vicleani, închipuindu-se
întru apostolii lui Hristos. Și nu e de 14
minunat, pentru că singur satana să prime-
neaste spre înger de lumină. Deci nu e 15
mare lucru, de și slugile lui să primenesc ca
slugile dreptății, căroră săvîrșitul va fi după
lucrurile lor. Iarăș zic ca nu neștine să 16
socotească că fără minte sînt eu, iară de nu,
măcară ca pre un fără-de-minte priimiți-mă,
ca puțin și eu să mă laud. Căea ce gră- 17
iesc, nu grăiesc după Domnul, ce ca într-o
nebunie, întru aceasta stare a laudei. De 18
vreame ce mulți să laudă trupeaste, și eu
mă voiui lăuda. Pentru că cu dulceață 19
îngăduiți nebunilor, înțelepți fiind. Pen- 20
tru că suferiți de cineva pre voi vă robeaste,
de cineva mănîncă, de neștine ia, de neș-
tine să semețeaste, de neștine pre voi preste
obraz vă bate. După necinste zic, ca 21
cum noi am fi slăbit; iară întru care neștine
ar cuteza—în nebunie zicu—cutez și eu!
Jidovi sînt? Și eu! Israilteani sînt? Și eu! 22
Sămînța lui Avraam sînt? Și eu! Slugi 23
lui Hristos sînt? Nebunind grăiesc: Mai pre-
sus eu; întru osteneale mai mult, întru rane
de prisosit, în temnițe mai cu mult, în morți
de multe ori. De la jidovi de 5 ori cîte 24
40 fără una am luat. De trei ori fuiui bă- 25
tut, cu toiage, o dată cu pietri fuiui împroș-
cat, de trei ori m-am răsipit cu corabia, o zi
și o noapte în adînc am făcut. Călătorii 26
de multe ori, cu primejdii de rîuri, cu pri-
mejdii de tîlhari, cu primejdii despre rude,
cu primejdii de la limbi, cu primejdii în ce-
tate, cu primejdii în pustiitate, cu primejdii
în mare, cu primejdii întru frați mincinoși;
În osteneală și trudă, în privegheri de multe 27
ori, în foamete și seate, în posturi de multe,
în răceală și golătate. Afară den ceale ce 28
sînt pre denafară, împresurarea mea cea den
toate zilele — grija tuturor Besearcelor.
Cine boleaste și eu nu bolesc? Cine să smin- 29
teaste și eu nu mă arzu? De trebuie a 30
mă lăuda, de ale slăbiciunii mele mă voiui
lăuda! Dumnezău și Părintele Domnului 31
nostru Iisus Hristos știe, Cela ce iaste bine-
cuvîntat în veaci, că nu mințu! În Damasc, 32
mai-marile limbii al Aretei împăratului pă-
zia cetatea Damascului, vrînd să mă prinză,
Și pre o fereastră, întru o coșniță, m-am 33
slobozit preste zidu, și am scăpat den
mînilor lui.

CAP XII

1 i a mă lăuda nu mi se cuvine, pentru
că voiui veni la vederile și arătările
Domnului. Știu pre un om întru 2
Hristos, mai nainte de 14 ani, ori cu
trup, nu știu, ori afară den trup, nu
știu, Dumnezău știe, că s-au hrăpit unul ca

3 acesta pînă în al treilea ceriu. Și știu
pre un om ca acesta, ori cu trup, ori afară
4 den trup, nu știu, Dumnezeu știe, Că s-au
hrăpit în raiu și au auzit negrăite graiuri,
carele nu-s slobode la om să le grăiască.
5 Pentru unul ca acesta mă voiu lăuda, iară
pentru mine nu mă voiu lăuda, fără numai
6 întru neputințele mele. Pentru că, de
voiu vrea să mă laud, nu voiu fi fără minte,
căci adevărat voiu grăi; iară mă cruț, ca nu
neștine la mine va gîndi mai mult decît
veade pre mine au aude ceva de la mine.
7 Și cu prisosirea arătărilor, ca să nu mă seme-
țesc, datu-mi-s-au strămurare trupului înger-
ul Satanei, ca să-m dea palme, ca să nu mă
8 preaînalt. Pentru aceasta de trei ori pre
Domnul am rugat ca să să depărteze de la
9 mine; Și zise mie: „Destul ți-e darul Mieiu,
pentru că putearea Mea întru slăbiciune să
săvîrșăște“. Deci cu dulceață mai mult mă
voiu lăuda întru slăbiciunile mele, ca să să
sălășluiască în mine putearea lui Hristos.
10 Pentru aceaea pohtesc întru slăbiciune, în
sudalme, în nevoi, în goane, în strînsori
pentru Hristos, căci, cînd slăbesc, atuncea
11 sînt tare. Făcuiu-mă fără minte lăudîndu-
mă, pentru că voi m-ați îndemnat; că eu
datorie aveam despre voi să mă adevaresc,
pentru că nemică n-am scăzut den cei prea
foarte apostoli, măcară că nemică sînt.
12 Seamnele apostolului s-au lucrat întru voi
cu toată îngăduința, cu seamne și cu mi-
13 nuni și cu puteri. Pentru că ce iaste cu
carea v-aț biruit mai mult decît cealealalte
Beseareci, fără numai că eu sîngur nu m-am
îngreuiat asupra voastră? Dăruiți-mi nedi-
14 reptatea aceasta. Iată, al treilea rînd, gata
sînt a veni cătră voi, și nu voiu asupri pre
voi, pentru că nu cerc ale voastre, ce pre
voi; pentru că nu-s datori fiii părinților să
15 cîștigel, ce părinții fiilor. Iară eu prea cu
dulceață voiu cheltui și mă voiu cheltui
pentru sufletele voastre, macară că, mai
mult iubind pre voi, mai puțin mă iubesc.
16 Ce fie! Eu n-am îngreuiat pre voi, ce, fiind
17 hîtru, cu viclesug pre voi am luat. Au doară
pre cineva dentru carii am trimis cătră voi,
18 pren el am lăcomit spre voi? Rugat-am
pre Tit, și am trimis împreună pre fratele.
Au doară au lăcomit ceva spre voi Tit? Au
nu cu un duh am umblat? Au nu cu aceale
19 urme? Iarăș vă pare că voao răspundem?
Denaintea lui Dumnezeu, întru Hristos
grăim. Iară toate, dragilor, pentru a voastră
20 zidire. Pentru că mă tem ca nu cîndai,
venind, nu în ce chip pohtesc voiu afla
pre voi, și eu mă voiu afla voao în ce
fealiu nu veți: ca nu cîndai price, rîvniri,
mîinii, prigoane, cleвете, șopte, semeții,
21 neașăzări. De nu, iarăș venind eu,
mă va smeri Dumnezeul mieu cătră voi
și voiu plînge pre mulți den ceia ce au
greșit mai nainte și nu s-au pocăit spre

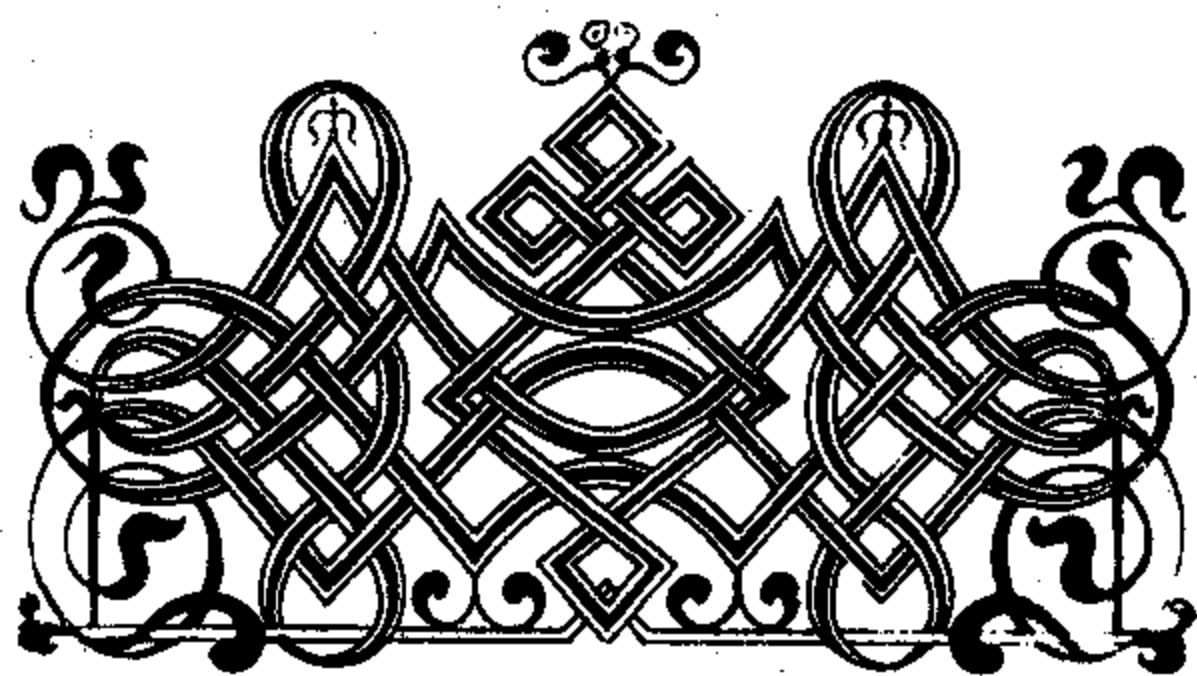
necurăție și curvie și pîngărîciunea carea
au făcut.

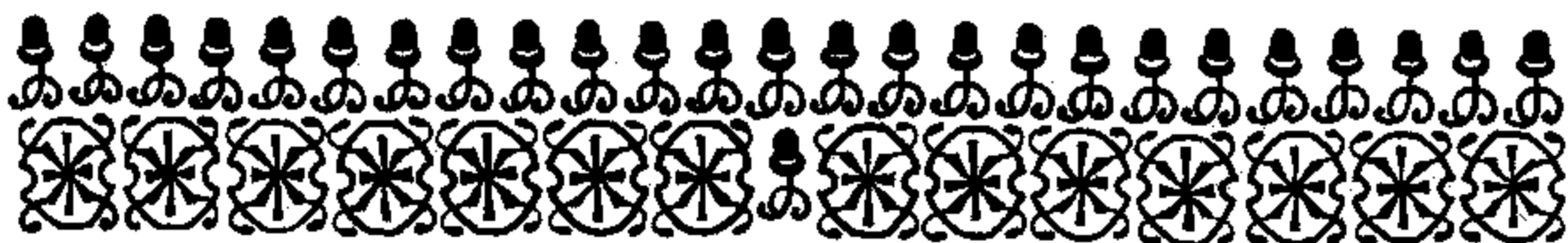
CAP XIII

1 treia oară cu aceasta viu cătră voi. 1
Den gura a doao mărturii și a trei 2
sta-va tot graiul. Grăit-am mai 2
nainte și iarăș zicu întîiu, ca cînd 2
aș fi de față al doilea rînd, și, de- 3
parte fiind, acum scriu celor ce mai nainte 3
au greșit și celorlalți tuturor că, de voiu 3
veni iarăș, nu voiu cruța, De vreme ce 3
ispită cercați Celui ce întru mine grăiaște 3
Hristos, Carele la voi nu slăbeaște, ce întă- 4
reaște întru voi. Că măcară că S-au și 4
răstignit den slăbiciune, iară trăiaște den 4
putearea lui Dumnezeu; pentru că și noi 4
slăbim întru El, ce vom trăi împreună cu 5
El, den putearea lui Dumnezeu la voi. 5
Pre înșivă vă ispitiți de sînteți în credință; pre 5
sine vă ispitiți. Au nu cunoașteți pre voi că 5
Iisus Hristos întru voi iaste? De nu întru 6
ceva nelămuriți sînteți. Și nădejduiesc că 6
veți cunoaște că noi sîntem neispitiți. 6
Iară mă rog cătră Dumnezeu să nu faceț 7
voi nici un rău, ca nu noi lămuriți să ne 7
arătăm, ce ca voi binele să faceți, iară noi 8
ca nește nelămuriți să fim. Pentru că nu 8
putem cevaș asupra adevărului, ce pentru 8
adevăr. Pentru că ne bucurăm cînd noi 9
slăbim, iară voi sînteți tari; și aceasta și ru- 9
găm: a voastră întemeiare. Pentru aceaea, 10
aceasta, departe fiind, scriu, ca, fiind de fa- 10
ță, nu cu asupreală să isprăvesc, după pu- 10
tearea carea au dat mie Domnul spre zidire,
și nu spre surpare. Deci, fraților, bucurați- 11
vă! Întemeiați-vă, mîngîiați-vă, aceastaș gîn- 11
diți, în pace fiți, și Dumnezeul dragostei 11
și al păcii fi-va cu voi. Sărutaț unul 12
pre alalt cu svîntă sărutare. Sărută 12
pre voi svinții toți. Darul 13
Domnului Iisus Hristos și 13
dragostea lui Dumnezeu 13
și împreunarea Svîntu- 13
lui Duh — cu toți cu 13
voi! Amin.

Cătră corintheani a doua s-au scris de la
Filip al Machidoniei, pren Tit și Luca.

CĂTRĂ GALATEANI CARTE TRIMISĂ
A LUI PAVEL

CAP I

1 **P**avel, apostolul nu de la
oameni, nici pren om, ce
2 pren Iisus Hristos și Dum-
nezău - Părintele, Cea ce
3 au învis pre El den morți,
4 Și cei dempreună cu mine
toți frații, besearecii Gala-
5 tiei: Dar voao și pace
de la Dumnezău - Părintele, și Domnul nos-
6 tru Iisus Hristos, Celui ce S-au dat pre
7 Dînsul pentru păcatele noastre, ca să ne
8 scoață pre noi den veacul cest de acum cel
9 rău, după voia lui Dumnezău și Părintele
10 nostru, A Căruia e mărirea în veacii veaci-
11 lor. Amin! Mă mir că așa degrabă vă mu-
12 tați de la Cea ce au chemat pre voi, cu darul
13 lui Hristos, la altă Evanghelie, Care nu
14 iaste alta, fără numai sînt oarecarii carii
15 turbură pre voi și vrînd să mute Evanghelia
16 lui Hristos. Ce macară de și noi au îngeru
17 den ceriu va binevesti voao afară den ce am
18 vestit voao, anathema să fie! Cum am și
19 zis mai nainte, și acum iarăș zic: Oricine
20 spre voi binevesteaște, afară den ce ați luat,
anathema să fie! Pentru că acum pre
oameni îndemn au pre Dumnezău? Au caut
oamenilor să plac? Că, încă de aș mai plăcea
oamenilor, lui Hristos rob n-aș fi. Și arăt
voao, fraților, Evanghelia cea ce s-au bine-
vestit despre mine, că nu iaste după oamenii;
Că nici eu de la om am luat pre ea, nici m-am
învățat, ce pren arătarea lui Iisus Hristos.
Pentru că ați auzit cum m-am purtat oare-
cînd în leagea jidovească; că preste mă-
sură goniam Beseareca lui Dumnezău și
jăfuiam pre ea Și sporiim înainte în
leagea jidovească decît mulți care-m era
de o vîrstă întru neamul meu, mai cu mult
rîvnitoriu fiind obiceiurilor părinților miei.
Iară cînd binevru Dumnezău - Cea ce
m-au ales den pîntecele maicii mele și
m-au chemat pren darul Lui - A-Ș arăta
pre Fiiul Său întru mine, ca să-L bineves-
tesc pre El întru limbi, îndată nu m-am
adaos trupului și sîngelui, Nici m-am suit
în Ierusalim, cătră cei de mai nainte de
mine apostoli, ce m-am dus la Aravia și
iarăș m-am întors la Damasc. Apoi,
după trei ani, m-am suit la Ierusalim, să
văzu pre Petăr, și am rămas cătră el
zile 15. Iară pre altul den apostoli n-am
văzut, fără numai pre Iacov, fratele Domnu-
lui. Iară ceale ce scriu voao, iată, înain-

tea lui Dumnezău, că nu mințu. După 21
aceaea am venit la laturile Siriei și Chilichiei.
22 Și eram neconoscūt la față la besearecii
Iudeii ceale întru Hristos. Și numai au- 23
zind era că „cela ce gonii pre noi odinioară,
acum binevesteaște credința, carea odini-
oară o jăfuiă“. Și măria întru mine pre 24
Dumnezău.

CAP II

Si după aceaea, pren 14 ani, iarăș 1
m-am suit în Ierusalim cu Varnava,
2 luînd împreună și pre Tit. Și 2
m-am suit, după arătare, și am
arătat lor Evanghelia, carea vestescu
întru limbi, și osebi la ceia ce li să părea, ca
nu cîndai în deșărt alergu au am alergat.
Ce nici Tit, cel dempreună cu mine, elin 3
fiind, să îndemnă să să obrezuiască, Ce 4
pentru cei den afară băgați mincinoși
frați, carii pre furiș întrară să iscodească
volnicia noastră, carea avem întru Hristos
Iisus, ca pre noi să ne robească de tot;
Căroră nici cîtu e un ceas ne-am supus su- 5
punerii, ca adevărul Evangheliei să rămîie
cătră voi. Iară de la ceia ce li să pare a 6
fi cevași, orice cîndva au fost, nimica use-
bire nu mi-e: fața omului Dumnezău nu
priimește. Pentru că mie ceia ce li să părea
nimica nu-m aduseră nainte. Ce împo- 7
trivă, văzînd că m-am încrezut bunii-vestiri
netăierii-împrejur, precum Petăr obrezaniei,
-Pentru că cea ce au lucrat lui Petăr spre 8
trimiterea tăiarii-împrejur lucră și mie
întru limbi - Și conoscînd darul cea ce 9
s-au dat mie, Iacov, și Chifa și Ioan, ceia ce
să părea stîlpi a fi, direaptele mie au dat și
Varnavei spre însoțire: ca noi la limbi, iară
ei la tăierea-împrejur. Numai de săraci 10
ca să pomenim, carea am și sîrguit acesteas
a face. Iară cînd au venit Petăr în Anti- 11
ohia, în față-i stătuiu împotrivă, căci hilit
era. Că mai nainte pînă a veni oarecarii 12
de la Iacov, cu limbile mînca împreună;
iară cînd au venit, să ferii și să osebiia pre
el, temîndu-să de cei ce era ai obrezaniei.
Și împreună fățarniciră cu el și ceialalți 13
jidovi, cît și Varnava împreună să luo cu a
lor fățarnicie. Iară cînd am văzut că nu 14
umblă drept cătră adevărul Evangheliei,
zișu lui Petăr înaintea tuturor: „Deaca ești
tu jidov și ca limbile trăiești, și nu jido-
veaște, pentru ce îndemni limbile să să jido-
vească?“ Noi den fire jidovi, și nu den 15
limbi, păcătoși. Știînd că nu să îndirep- 16
tează omul den lucrurile Legii, de nu pren
credința lui Iisus Hristos, și noi în Hristos
Iisus am crezut, ca să ne îndireptăm den
leagea lui Hristos, și nu den lucrurile Legii;
căci nu să va îndirepta den lucrurile Legii
tot trupul. Iară de am cercat a ne 17
îndirepta întru Hristos, ne-am aflat și noi
păcătoși, dară Hristos slugă e păcatului?

18 Să nu fie! Că de vreme ce ceale ce am
surpat, aceastea iarăși zidescu, călcătoriu
19 de lege pre mine mă adevarescu. Pentru
că eu pren Leage, cu Leagea, am murit, ca
20 cu Dumnezău să trăiescu. Cu Hristos
împreună m-am răstignit și nu mai trăiescu
eu, ce trăiaște întru mine Hristos. Iară care
acum trăiescu în trup, în credință trăiescu
a Fiiului lui Dumnezău, Celui ce au iubit
pre mine și S-au dat pre El pentru mine.
21 Nu leapăd darul lui Dumnezău; pentru că,
de e pren Leage dreptatea, Hristos dară în
zadar au murit.

CAP III

1 **S**, fără de minte galateani, cine pre
voi au zavistuit, ca adevărului să
nu vă plecați, căroră înaintea ochi-
lor Iisus Hristos, S-au scris mai
2 înainte întru voi răstignit? Numai
aceasta voi să știu de la voi: den faptele
Legii aț luat Duhul, au den auzul credinței?
3 Așa nebuni sînteți? Începînd cu Duhul,
4 acum cu trupul săvîrșiți? Atîtea aț pățit
5 în zadar? De e și în zadar! Deci Cela ce
vă dă voao Duhul și lucrează puteri întru
voi, den lucrurile Legii, au den auzul cre-
6 dinței? Precum „Avraam au crezut în
Dumnezeu și să socoti lui întru dreptate“.
7 Cunoașteț dară că cei den credință, aceștea
8 sînt fiii lui Avraam. Și mai nainte vîzînd
Scriptura că den credință îndireptează lim-
bile Dumnezău, mai nainte au vestit lui
Avraam că „să vor blagoslovi întru tine
9 toate limbile“. Deci cei den credință să
binecuvintează împreună cu cel credincios
10 Avraam. Că, cîț sînt den lucrurile Legii,
supt blestem sînt; pentru că scrisu-s-au:
„Blestemat tot cela ce nu rămîne întru toate
ceale scrise în cartea Legii, ca să le facă pre
11 eale“. Iară cum că în Leage nimenea nu
să îndireptează lîngă Dumnezău, aiave e, că
12 „dreptul den credință va trăi“. Iară
Leagea nu e den credință, ce „omul care
13 va face aceastea va trăi întru eale“. Hristos
pre noi ne-au răscumpărat den blestemul
Legii, făcîndu-Se pentru noi blestem—pen-
tru că scrisu-s-au: „Blestemat e tot cel
14 spînzurat pre lemn“— Ca întru limbi
blagoslovenia lui Avraam să să facă întru
Hristos Iisus, ca făgăduința Duhului să o
15 luom pren credință. Fraților, după cum
grăiesc, însă a omului adevărită legătură
nimenea nu o leapădă sau mai adaoge.
16 Iară lui Avraam s-au grăit făgăduințele, și
semenției lui. Nu zice: „și semențiilor“, ca
spre mulți, ce ca spre unul: „și semenției
17 tale“, Carele iaste Hristos. Și aceasta zic:
Legătură mai nainte întemeiată de Dum-
nezău la Hristos, cea după 430 de ani
făcută Leage nu o slăbeaște, ca să stri-
18 ce făgăduința. Pentru că, de e
den Leage moștenirea, nu mai iaste den
făgăduință; iară lui Avraam pren făgădu-
19 ință i-au dăruit Dumnezău. Ce e dară
Leagea? Pentru neascultări s-au pus, pî-

nă unde va veni „Sămînța“, la Carea s-au
făgăduit, rînduindu-se pren înger, cu mîna
Împăcătorului. Iară Împăcătorul al 20
unuia nu iaste, iară Dumnezău unul iaste.
Deci Leagea împotriva făgăduințelor lui 21
Dumnezău iaste? Să nu fie! Că de s-ar fi
dat Leagea care să poată învia, cu adevărat
den Leage ar fi dreptatea. Ce au închis 22
Scriptura toate supt păcat, ca făgăduința
den credința lui Iisus Hristos să să dea
celora ce cred. Iară mai nainte de a veni 23
credința, supt Leage ne păziiam, închis
fiind la credința cea ce era să să descopere.
Deci Leagea învățătoare ne fu noao întru 24
Hristos, ca den credință să ne îndireptăm.
Iară venind credința, nu mai sîntem supt 25
învățătură. Pentru că toți fiii lui Dum- 26
nezău sînteți, pren credință întru Hristos
Iisus. Pentru că cîți în Hristos v-aț bote- 27
zat cu Hristos v-aț îmbrăcat. Nu încape ji-
dov, nice elin; nu încape rob, nici slobod;
Nu încape parte bărbătească, nice fâme- 28
iască, pentru că toți voi unul sînteți în
Hristos Iisus. Iară de voi sînteți ai lui 29
Hristos, iată că a lui Avraam sămînță sîn-
teți și, după făgăduință, moștenitori.

CAP IV

1 **I**ară zic, în cîtă vreme moștini-
torul prunc iaste, nemică osebire
n-are de slugă, stăpîn tuturor
fiind; Ce supt ispravnici iaste și 2
diregătoriu de casă, pînă la rîndu-
iala tătine-său. Așa și noi, cînd eram 3
prunci, supt stihile lumii eram robiți;
Iară cînd au venit plinirea vremii, trimis-au 4
Dumnezău pre Fiiul Lui cel născut den mu-
iare, născîndu-Se supt Leage, Ca pre cei 5
de supt Leage să-i răscumpere, ca făgăduința
cea fiască să o luom. Iară căci sînteți fii, 6
trimis-au Dumnezău Duhul Fiiului Lui în
inimile voastre strigînd: „Avva! Părintele!“
Deci nu mai ești rob, ce fiiu; iară de ești fiiu, 7
și moștinatoriu lui Dumnezău pren Hristos.
Ce atuncea, neștiind pre Dumnezău, ați slu- 8
jit celora ce nu den fire era dumnezei.
Iară acum, cunoscînd pre Dumnezău și, mai 9
mult, cunoscîndu-vă de Dumnezău, cum vă
întoarceț iar spre ceale slabe și sărace stihii,
căroră iarăș de iznoavă a le sluji veți?
Păziți zilele și lunile și vremile și anii. 10
Temu-mă de voi, nu cumva în deșărt am
11 ostenit la voi. Faceți-vă ca mine, căci și
12 eu ca voi, fraților, rogu-mă voao. Nemică
strîmbătate nu mi-ați făcut. Ce știți că, 13
pentru slăbiciunea trupului, am bine-
vestit voao mai nainte. Și dodeiala 14
mea cea den trupul meu nu ați defăi-
mat, nici o ați scuipit; ce ca pre un înger
al lui Dumnezău ați priimit pre mine,
ca pre Hristos Iisus. Care dară era feri- 15
cirea voastră? Pentru că mărturisesc voao
că, de ar fi puțință, ochii voștri scoțîn-

16 du-i, i-ați fi dat mie. Deci vrăjmaș voao
 17 fiu, adevărat grăind voao? Rîvnescu pre
 voi nu bine; ce să ne închiză pre noi vor, ca
 18 lor să vă asămănați. Și bine e a rîvni
 întru bine pururea, și nu numai cînd viu eu
 19 de față cătră voi. Feții miei, pentru carii
 iarăș chinuiesc, pînă unde să va închipui
 20 Hristos întru voi! Și aș vrea să viu cătră
 voi acum și să-m schimb glasul meu, căci
 21 mă îndoiesc de voi. Ziceți-m carii veți
 să fiți supt Leage, Leagea nu ascultați?
 22 Pentru că scris iaste că Avraam doi feciori
 au avut: unul den slujnică și unul den cea
 23 volnică. Iară cel den slujnică trupeaște
 s-au născut, iară cel den volnică, pren făgă-
 24 duință. Carele sînt tîlcuindu-se: pentru
 că aceastea sînt ceale doao făgăduințe, una
 de la măgura Sinaii, spre robie născînd, care
 25 iaste Agar — Pentru că Agar măgura Sinaii
 iaste, în Aravia—, și să alătură aseamenea
 cu acest de acum Ierusalim și slujaște cu fiii
 26 ei. Iară cel de sus Ierusalim slobod iaste,
 27 care iaste maică tuturor noao. Pentru că
 scris iaste: „Bucură-te, steapo, ceaea ce nu
 naști, rumpe și strigă ceaea ce n-ai munci,
 că mulți-s fiii pustiiului, mai mulți decît
 28 ceia ce are bărbat!“ Iară noi, fraților,
 29 după Isaac ai făgăduinții fii sîntem. Ce
 în ce chip atuncea cel ce trupeaște născu-se
 goniia pre cel duhovnicesc, așa și acum.
 30 Iară ce zice Scriptura? „Scoate pre slujnică
 și pre fiiul ei; pentru că nu va moșteni fiiul
 31 slujnicii cu fiiul cei volnice“. Deci, frați-
 lor, nu sîntem ai slujnicii fii, ce ai volnicii.

CAP V

1 **S**u volnicia dară cu carea Hristos
 pre noi ne-au mîntuit stați, și nu
 iarăș cu jugul robirii vă cuprindeți.
 2 Iată, eu, Pavel, zic voao că de vă
 veți tăia împrejur, Hristos voao
 3 nimica nu va folosi. Și mărturisesc iarăș
 la tot omul ce să taie împrejur că datoriu e
 4 toată Leagea să facă. Surpatu-v-ați de
 la Hristos carii în Leage vă îndireptați; den
 5 dar ați scăzut. Pentru că noi cu Duhul
 den credință nedeajde, dreptate așteptăm.
 6 Pentru că întru Hristos Iisus nici tăierea-
 împrejur poate ceva, nici netăiere, ce cre-
 7 dința care să lucrează Pren dragoste.
 Alergat-ați bine. Cine pre voi au contenit,
 8 să nu vă înduplecați adevărului? Îndem-
 narea nu e den cela ce vă cheamă pre voi.
 9 Puțin aluat toată frămîntătura dospeaște.
 10 Eu nădejduiesc întru voi, întru Domnul, că
 nimica alta nu veți cugeta; iară cela ce turbu-
 ră pre voi purta-va judecata, oricarele va fi.
 11 Iară eu, fraților, de mărturisescu încă tăiere-
 împrejur, ce mă mai gonesc? Poate că s-au
 12 surpat sminteala crucii! Măcară că să vor

și părăsi ceia ce vă izgonesc pre voi. Pen- 13
 tru că voi spre volnicie v-ați chemat; frați-
 lor; numai nu volnicia spre prileju trupului,
 ce pren dragoste slujiți unul altuia. Pentru 14
 că toată Leagea într-un cuvînt să plineaste,
 întru: „Să iubești pre aproapele tău ca pre
 tine“. Iară de mușcați unul pre altul și 15
 vă mîncăți, căutați nu unul de cătră altul
 să vă topiți. Și zicu: Cu Duhul îmblați 16
 și pofta trupului să nu o săvîrșiți. Pentru 17
 că trupul pofteaște împotriva Duhului, iară
 Duhul împotriva trupului; iară aceastea stau
 împotriva una cătră alta, ca nu ceale ce ați
 vrea, acealea să faceți. De vă și purtați 18
 cu Duhul, nu sînteți supt Leage. Iară 19
 aiavea sînt faptele trupului, carele sînt:
 preacurvia, curvia, necurăția, pîngăriciunea,
 Închinarea de idoli, fărmeacătorie, vrăjbile, 20
 pricile, rîvnirile, mîniile, obrăznicie, împă-
 recherile, eresurile, Zavistii, ucideri, 21
 îmbătări, ospeaște, și ceale ce sînt aseamene
 acestora, carele zic mai nainte voao, cum am
 și mai nainte zis, că cei ce fac ca aceastea
 împărăția lui Dumnezeu nu vor moșteni.
 Iară roada Duhului iaste dragostea, bucurie, 22
 pace, îndelungă răbdare de mînie, bunătate,
 destoinicie, credință, blîndeaște, răbdare.
 Asupra unora ca acestora nu iaste leage. 23
 Iară cei a lui Hristos trupul au răstignit, 24
 împreună cu patimele, și cu poftele. De 25
 trăim cu Duhul, cu Duhul să îmblăm. Să 26
 nu fim cu deșartă mărire, unul pre altul
 împărechindu-ne, unul pre altul zavistuind.

CAP VI

1 **R**ăților, de să va și mai nainte apuca 1
 omul în vreo oarece greșală, voi,
 duhovnicii, întăriți pre unul ca
 acela cu duh de liniște, socotind
 pre tine, ca nu și tu să te dodeiești.
 2 Unul altuia greutățile purtați, și așa umpleți
 leagea lui Hristos. Pentru că de i să pare 3
 cuiva a fi cevași, nimica fiind, pre dînsul cu
 mintea să înșală. Iară lucrul lui să-și 4
 ispitească fieștecarele; și atuncea la dîn-
 sul sîngur lauda va avea, și nu la celalalt.
 Pentru că fieștecarele a sa sarcină va purta. 5
 Și împreune cela ce să învață cuvîntul celui 6
 ce învață întru toate bunătățile. Nu 7
 vă amăgireți: Dumnezeu nu Să batjoco-
 reaște; Că ce va sămăna omul, aceasta va 8
 și săcera. Căci cela ce sămăna în trupul lui,
 den trup va secera stricăciune; iară cela ce
 sămăna în Duh den Duh seacără viața
 veacinică. Iară făcînd binele să nu tînjim; 9
 pentru că în vreamea sa vom secera, neobo-
 sind. Deci, drept aceaea, pînă unde vrea- 10
 me avem, să lucrăm binele cătră toți, și
 mai vîrtos cătră ceia ai noștri de credință.

11 Vedeți cu ce fealiu de slove am scris voao
 12 cu a mea mână! Cîți vor să fie vederoși
 în trup, aceștea îndeamnă pre voi să vă tă-
 13 iați împrejur, numai ca nu cu crucea lui
 Hristos să să gonească. Pentru că nici
 ceia ce să obrezuiescu singuri ei Leagea pă-
 zescu, ce vor ca să vă tăiați voi împrejur,
 14 ca de trupul vostru să să laude. Iară mie,
 să nu fie a mă lăuda, fără numai în crucea
 Domnului nostru Iisus Hristos, pren carea
 cu mine lumea s-au răstignit, și eu cu lumea!
 15 Pentru că în Hristos Iisus nici tăierea-împre-
 jur poate ceva, nici netăierea, ce noao zidire.
 16 Și, cîți cu pravila aceasta vor umbla, pace
 snre ei si milă si spre Israilul lui Dumnezeu!
 17 De astăzi înainte osteneale mie nimenea
 să nu-m dea, pentru că eu seamnele
 Domnului Iisus în trupul meu
 18 port. Darul Domnului nostru
 Iisus Hristos, cu duhul
 vostru, fraților!
 Amin.

*Cătră galateani s-au scris,
 de la Rîm.*

CEA CĂTRĂ EFESEANI CARTE TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP I

1 **P**avel, apostolul lui Iisus
 Hristos, pren voia lui
 Dumnezeu, sfinților celor
 ce sînt în Efes și credin-
 2 cioși întru Hristos Iisus:
 Dar voao și pace de
 la Dumnezeu, Părintele
 nostru, și Domnul Iisus
 3 Hristos! Binecuvîntat Dumnezeu și Pă-
 rintele Domnului nostru Iisus Hristos, Cea
 ce ne-au blagoslovit pre noi cu toată blagoslo-
 venia duhovnicească, întru ceale cerești, cu
 4 Hristos; În ce chip ne-au ales pre noi
 întru El mai nainte de izvodirea lumii, a fi
 noi sfinți și fără prihană pre denaintea Lui,
 5 cu dragoste, Mai înainte rînduind pre noi
 întru punere de fii pren Iisus Hristos întru
 6 El, după bunăvreaarea voii Lui, Spre
 lauda măririi darului Lui, cu carele ne făcu
 7 dar pre noi cu Cel iubit; Întru Carele
 avem răscumpărarea, pren sîngele Lui ier-
 tarea păcatelor, după bogăția darului Lui,
 8 Carele au prisosit întru noi, cu toată înțelep-
 9 ciunea și mintea; Arătînd noao taina voiei
 Lui, după bunăvreaarea Lui carea au pus înain-

te întru El, Spre diregătoria plinirei 10
 vremilor, să le întemeiaze toate întru Hristos,
 și ceale den ceriu, și ceale de pre pămînt,
 întru El, Întru Carele ne-am și moștenit, 11
 mai nainte fiind rînduiț după punerea-îna-
 inte a Celui ce toate le isprăveaște după sfa-
 tul voiei Lui, Ca să fim noi spre lauda 12
 măririi Lui, cei ce am nădejduit mai nainte
 întru Hristos. Întru Carele și voi auzind 13
 cuvîntul adevărului, bunăvestirea mîntuirii
 voastre, întru carea și crezînd v-aț pecetluit
 cu Duhul făgăduinței cel Sfînt, Carele 14
 iaste arvună moștenirii voastre, spre mîntu-
 irea ocrotirei, spre lauda măririi Lui.
 Pentru aceea, auzind și eu cea de la voi cre- 15
 dință întru Domnul Iisus și dragostea cea
 cătră toți sfinții, Nu mă încetez multă- 16
 mind pentru voi, pomenire voao făcînd la
 rugile mele, Ca Dumnezeu Domnului 17
 nostru Iisus Hristos, Părintele măririi, să
 dea voao duh de înțelepciune și de descoperire
 întru cunoștința Lui, Luminați fiind 18
 ochii cugetului vostru, ca să știț voi carea
 iaste nădejdea chemării Lui și carea e bogă-
 19 ția măririi moștenirii Lui întru sfinți,
 Și ce e cea ce prisoseaște mărire a puterii
 Lui întru noi, ceia ce creadem, după lucrarea
 20 tăriei puterii Lui, Carea au lucrat întru
 Hristos, sculîndu-L pre El den morți, și L-au
 șazut în direapta Lui, întru ceale cerești,
 21 Mai sus de toată domnia și biruința și pu-
 tearea și stăpînirea și de tot numele ce să
 numeaște, nu numai în veacul acesta, ce și
 în cel viitoriu. Și toate le-au supus supt 22
 picioarele Lui și pre El L-au dat cap mai
 23 presus de toate Besearecii, Carele iaste
 trupul Lui, plinirea Celui ce toate întru
 toate plineazăte.

CAP II

1 **S**i pre voi, fiind morți cu păcatele și
 2 cu greșalele, Întru carele odini-
 oară ați îmblat, după veacul lumii
 aceștia, după stăpînitoriul biru-
 inței văzduhului, duhului celui
 ce acum lucrează întru fiii neascultării,
 Întru carele și noi toți am petrecut odini-
 3 oară întru poftele trupului nostru, făcînd
 voile trupului și ale cugetelor, și eram fii
 den fire urgiei, ca și ceialalți, Iară Dum-
 4 nezău, bogat fiind întru milă, pentru cea
 multă a Lui dragoste carea au iubit pre noi,
 Și pre noi, morți fiind cu greșalele, împre-
 5 ună vii ne făcu cu Hristos—cu darul sînteți
 mîntuiți!— Și împreună sculă și împreună 6
 așeză în ceale cerești, întru Iisus Hristos,
 Ca să arate în veacurile ceale viitoare cea 7
 prea de prisosit bogăția darului Lui cu
 bunătaate asupra voastră întru Hristos
 Iisus. Pentru că cu darul sînteți mîntu- 8
 iți, pren credință. Și acesta nu de la
 voi: al lui Dumnezeu e darul. Nu 9
 den faptă, ca nu neștine să să fălească.

10 Pentru că facerea Lui sîntem, zidiți fiind
 întru Hristos Iisus spre fapte bune, carele
 mai nainte au gătit Dumnezău, ca întru eale
 11 să împlăm. Pentru aceea aduceți-vă
 aminte că voi, care erați odinioară limbile
 în trup, ceia ce să zic netăiați-împrejur de
 cea ce să zice împrejur-tăiat în trup, carea
 12 e făcută de mîna, Că erați în vremea
 aceea osebiți de Hristos, înstriinați de pe-
 treacerea lui Israil și striini de legăturile
 făgăduinței, nădeajde neavînd, și fără
 13 Dumnezău în lume. Iară acum, întru
 Hristos Iisus, voi, ceia ce odinioară erați
 departe, aproape v-ați făcut întru sîngele
 14 lui Hristos. Pentru că El iaste pacea noas-
 tră, Cea ce au făcut amîndoa una, și mijlo-
 15 cul păreatelui gardului au dezlegat, Vrajba,
 cu trupul Lui, leagea poruncilor, care era
 pusă în obicei, strică, ca pre acei doi să-i
 zidească întru El un om nou, făcînd pace;
 16 Și să împace pre amîndoi într-un trup cu
 Dumnezău, pre cruce, omorînd vrajba cu ea.
 17 Și venind, au vestit pace voao, celor de de-
 18 parte și celor de aproape; Căci pre El avem
 apropiarea amîndoi cu un Duh cătră Părinte-
 19 le. Deci dară nu mai sînteți striini și ne-
 mearnici, ce împreună-petrecători cu sfinții
 20 și de casa lui Dumnezău, Zidiți fiind
 preste temelia apostolilor și prorocilor, fiind
 în capul unghiului sîngur Iisus Hristos,
 21 Întru Carele toată zidirea, împreună alcătu-
 indu-se, creaste spre besearcă sfîntă întru
 22 Domnul, Întru Carele și voi împreună
 vă zidiți spre lăcaș lui Dumnezău cu Duhul.

CAP III

1 **P**entru aceea eu, Pavel cel legat al lui
 Hristos Iisus pentru voi, limbile—
 2 De veți fi auzit diregătoria darului
 lui Dumnezău cea ce s-au dat mie
 3 spre voi, Căci după descoperire
 au arătat mie taina, după cum am scris mai-
 4 nainte pre puțin, Cătră care puteți citind
 a socoti înțelesul mieu întru taina lui Hristos,
 5 Carea la alte neamuri nu s-au arătat fiilor
 oamenilor în ce chip acum s-au descoperit
 celor svinți apostoli ai Lui și proroci, întru
 6 Duhul: Să fie limbile împreună moșteani
 și împreună un trup și împreună părtaş la
 făgăduința Lui, întru Hristos, pre Evan-
 7 ghelie, Căruia am fost poslușnic, după
 dăruința darului lui Dumnezău, cea ce s-au
 8 dat mie după lucrarea puterii Lui. Mie,
 celui mai mic decît toți svinții, s-au dat
 darul acesta, întru limbi a vesti cea necer-
 9 tată bogăția lui Hristos. Și a lumina pre
 toți, ce e împreunarea tainei cei ascunse den
 veaci întru Dumnezău, Celui ce toate au zi-
 10 dit pre Iisus Hristos, Ca să să cunoască
 acum la împărății și la puteri, întru ceale
 cerești, pre Besearcă, cea de multe
 fealiuri înțelepciune a lui Dumnezău,

După tocmala a veacilor, carea au făcutu-o 11
 întru Hristos Iisus, Domnul nostru, Întru 12
 Carele avem îndrăznirea și apropiarea cu
 nădeajde, pre credința Lui. Pentru aceea 13
 vă pohtesc să nu tînjiți întru necazurile
 meale ceale pentru voi, carea iaste mărirea
 voastră. Pentru aceea plec genuchile 14
 meale cătră Părintele Domnului nostru
 Iisus Hristos, Dentre Carele tot neamul, 15
 în ceriuri și pre pămînt, să numeaste, Ca 16
 să dea voao după bogăția mării Lui, cu
 puteare a vă întări pre Duhul Lui, la cel
 denlăuntru om, Să lăcuiască pre Hristos 17
 pre credință întru inemile voastre, Cu 18
 dragoste înrădăcinați și întemeiați, ca să
 puteți cuprinde împreună cu toți svinții ce
 e lărgimea și lungimea și adîncimea și înăl- 19
 țimea. Și a cunoaste cea pre deasupra
 cunoștinții dragostea lui Hristos, ca să vă
 pliniț la toată plinirea lui Dumnezău.
 Iară Celui ce poate mai presus de toate a 20
 face prea de prisosit den carele cearem au
 gîndim, după putearea cea ce să lucrează
 întru noi, Aceluia e slava întru adunare 21
 în Hristos Iisus, în toate neamurile veacului
 veacilor! Amin.

CAP IV

og drept aceea pre voi eu, cel 1
 legat întru Domnul, cu vrednicie
 să umblați chemării carii v-aț che- 2
 mat, Cu toată smerenia și blîn-
 deațele, cu îndelungă-răbdare a
 mîniei, suferind unul pre alalt cu dragoste,
 Sîrguind să păziți unirea Duhului cu legătura 3
 păcii. Un trup și un Duh, după cum v-ați și 4
 chemat întru o nădeajde a chemării voas-
 tre. Un Domn, o credință, un botez. 5
 Un Dumnezău și Părinte tuturor, Cel preste 6
 toți și pre toți și întru toți noi. Și la 7
 fieștecarele dentru noi s-au dat darul după
 măsura darului lui Hristos. Pentru aceea 8
 zice: „Suindu-Se întru înălțime, robite-au
 robime și deade dări oamenilor“. Iară 9
 ceaea ce zice că „Să sui“ ce iaste, fără
 numai că S-au și pogorît întîiu la ceale mai
 de jos părți ale pămîntului? Cea ce S-au 10
 pogorît, Acesta iaste și Cea ce S-au suit mai
 presus de toate ceriurile, ca să să umple
 toate, Și Acesta au dat pre unii apostoli, 11
 pre alții proroci, pre alții de-bine-vestitori,
 pre alții păstori și dascali, Cătră înteme- 12
 iarea sfinților, spre lucru de slujbă, spre zi-
 direa trupului lui Hristos, Pînă unde vom 13
 sosi toți la unirea leagii și a cunoștinții
 Fiiului lui Dumnezău, spre om deplin, spre
 măsură de vîrstă a umplerii lui Hristos;
 Ca să nu mai fimu prunci, învăluindu-ne și 14
 purtîndu-ne cu tot vîntul învățaturii, cu
 potcele oamenilor întru ficleşug, spre meș-
 terșugirea înșălăciunii; Ce, adeveriți fiin- 15

indu-I, cu dragoste, să creăstem la El toate,
 16 Carele iaste capul, Hristos, Dentre Carele
 tot trupul, împreună cu mădulările alcătu-
 indu-să și încheșându-se pren toată pipă-
 irea dării, după lucrare, cu măsura a fiște-
 căriia părți, creăsterea trupului face, spre
 17 zidirea sa cu dragoste. Aceasta drept
 aceea zicu și mărturisescu întru Domnul:
 ca să nu mai umblați voi după cum și ceale-
 alte limbi îmblă, întru deșertăciunea gîndu-
 18 lui lor, Întunecați fiind cu cugetul, fiind
 înstriinați de viața lui Dumnezeu, pentru
 necunoștința cea ce iaste întru ei, pentru
 19 împietrirea inimii lor, Carii opăcindu-se,
 pre dînșii s-au dat hlăpiei, spre facerea a
 20 toată necurăția cu lăcomie. Iară voi nu
 21 așa aț cunoscut pre Hristos; De vreme
 ce pre El ați auzit și întru El v-ați învățat,
 22 după cum iaste adevărul întru Iisus, Să
 lepădați voi, după cea de mai nainte pe-
 treacere, pre omul cel vechiu, pre cea ce să
 23 strică după pohtele înșălăciunii, Și să
 vă înnoiți de iznoavă cu duhul gîndului
 24 vostru. Și să vă îmbrăcați în omul cel
 nou, cea ce după Dumnezeu s-au zidit, cu
 25 dreptate și curăția adevărului. Drept
 aceea, lepădînd minciuna, grăiți adevărul
 fieștecările cu aproapele lui, căci sîntem
 26 unul altuia mădulări. „Mîniați-vă, și să nu
 greșiți“. Soarele să nu apuie asupra urgi-
 27 sirii voastre, Nici dați loc diavolului.
 28 Cea ce fură să nu mai fure; ce mai mult
 ostenească lucrînd binele cu mînilor, ca să
 29 aibă să dea celui ce trebuie. Tot cuvîntul
 putred den gura voastră să nu iasă; ce care
 e bun, spre zidirea trebuinței, ca să dea dar
 30 celor ce aud. Și nu mîhniți Duhul cel
 Sfînt al lui Dumnezeu, întru Carele v-ați
 31 pecetluit la ziua mîntuirii. Toată amără-
 ciunea și mînia și urgia și strigarea și bleste-
 mul rădicesă de la voi, împreună cu toată
 32 răutatea. Și vă faceți unul cătră alaltu
 buni, milostivi, dăruindu-vă întru voi, după
 cum și Dumnezeu întru Hristos au dăruit
 voao.

CAP V

1 **P**aceți-vă dară asemănători lui
 Dumnezeu, ca niște fii iubiți
 2 Și umblați cu dragoste, după cum
 și Hristos au îndrăgit pre noi și
 S-au dat pre Dînsul pentru noi,
 prescură și jîrtvă lui Dumnezeu, spre miros
 3 de bună mirosenie. Iară curvia, și toată
 necurăția, au lăcomia nice să să numească
 4 întru voi, după cum să cade sfinților, Și
 grozăvie, și graiuri nebunești, au glume cealea
 ce nu să cuvin; ce mai virtos mulțămîntă.
 5 Pentru că aceasta să știți, că tot curvariul, au
 necuratul, au lacomul, carele iaste închină-
 toriu la idoli, nu are moștenire întru împără-
 6 ția lui Hristos și Dumnezeu. Nimenea pre

voi să nu vă înșale cu deșarte cuvinte; că pen-
 tru acestea vine urgia lui Dumnezeu preste
 fiii neascultării. Deci nu vă faceți impre-
 ună părtaș cu ei. Pentru că erați odini-
 oară întunearec, iară acum lumină întru
 Domnul. Ca fiii luminei umblați — Pentru
 7 că roada Duhului întru toată bunătatea și
 8 dreptatea și adevărul — Ispitind ce iaste
 9 bineplăcut Domnului. Și nu vă adunați
 10 cu lucrurile ceale neroditoare ale întuneare-
 11 cului, ce mai virtos le și muștrați. Pentru
 12 că cealea ce pre ascuns să fac de dînșii gro-
 13 zav iaste a le și zice. Iară toate dove-
 14 dindu-să de lumină, să arată; pentru că tot
 ce să arată lumină iaste. Pentru aceea
 15 zice: „Scoală-te, cea ce dormi, și te învie
 den morți și va lumina ție Hristos“. Cău-
 16 tați drept aceea cum cu socotință umblați,
 nu ca niște neînțelepți, ce ca înțelepții,
 Răscumpărînd vremea, căci zilele reale
 17 sînt. Pentru aceea nu vă faceți fără de
 18 minte, ce înțelegînd ce e voia Domnului.
 Și nu vă îmbătați cu vin, întru carea iaste
 19 nestîmpărare, ce vă umpleți cu Duh,
 Grăind voao cu cîntări și laude și peveții
 20 duhovnicești, cîntînd și pevețînd întru ini-
 mile voastre Domnului, Mulțămînd puru-
 rea pentru toate, întru numele Domnului
 nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu și Pă-
 21 rintelui, Plecîndu-vă unul altuia cu frica
 22 lui Dumnezeu. Muierile, bărbaților voștri
 23 plecați-vă, ca Domnului; Căci bărbatul
 iaste capul muierii, după cum și Hristos cap
 24 besearecii, și Acesta iaste Mîntuitoriu trupu-
 lui. Ce, în ce chip beseareca să supune lui
 25 Hristos, așa și muierile la bărbații lor întru
 toate. Voi, bărbații, iubiți muierile voastre,
 26 după cum și Hristos au iubit beseareca și
 pre El S-au dat pentru dînsa, Ca pre dînsa
 27 să o sfințască curățîndu-o cu spălarea apei
 în cuvînt, Ca să o puie aproape pre ea
 28 Lui, slăvită besearecă, neavînd spurcăciune,
 au zbîrcitură, au altceva dentru acestea, ce
 ca să fie svîntă și fără prihană. Așa sînt
 29 datori bărbații să iubească pre ale lor mu-
 ieri, ca ale lor trupuri. Cea ce iubească pre
 a lui muiare pre dînsul iubească. Pentru
 30 că nimeanea niciodinioară ș-au urît trupul
 său, ce-l hrănească și încălzească pre el,
 după cum și Hristos pre besearecă; Căci
 31 mădulări sîntem a trupului Lui, den trupul
 Lui și den oasele Lui. Pentru aceasta
 32 lăsa-va omul pre tată și pre maică și să va
 lipi lîngă muiarea lui și vor fi amîndoi un
 trup. Taina aceasta mare iaste — iară eu
 33 zic în Hristos și întru besearecă — Însă
 și voi fieștecările pre a sa muiare așa să o
 iubească, ca pre el; iară muiarea să să
 teamă de bărbat.

CAP VI

1 **F**eciorii, ascultați pre părinții voștri
 2 întru Domnul, pentru că aceasta
 iaste dreptate. „Cinsteaște pre
 3 tată-tău și pre maică“ — carea
 iaste poruncă dentîiu, întru făgă-
 4 duiță — „Ca să-ț fie ție bine și să fii
 îndelungat de zile pre pămînt“. Și, pă-
 5 rinții, nu urgisiț fiii voștri, ce-i hrăniți pre
 ei cu învățatură și cu dojana Domnului.
 6 Slugile, ascultaț de stăpîni trupeaște, cu
 frică și cutremur, cu prostimea inemii voas-
 7 tre, ca lui Hristos, Nu după slujba ce e
 întru ochi, ca cei ce vor să placă oamenilor;
 ce, ca niște robi ai lui Hristos, făcînd voia
 8 lui Dumnezău den suflet, Cu bun cuget
 slujînd Domnului, și nu oamenilor, Știind
 că orice bine fieștecarele va face, aceasta va
 9 lua de la Domnul, ori rob, ori slobod. Și,
 domnii, aceasteaș faceți cătră ei; lăsînd
 înfricoșirile, știind că și al vostru și al lor
 Domnul iaste în ceriuri și fățarnicie nu iaste
 10 la El. Deci, fraților miei, întăriți-vă întru
 11 Domnul și întru tăria vîrtutei Lui. Îmbră-
 cați-vă întru armarea lui Dumnezău ca să
 puteți voi a sta cătră măiestriile diavolului.
 12 Căci nu iaste voao luptarea spre sînge și trup,
 ce cătră domnii, cătră puteri, cătră țitorii
 lumii întunearecului veacului acestuia, spre
 ceale duhovnicești ale vicleşugului întru
 13 ceale cerești. Pentru aceaea luați toată
 armarea lui Dumnezău, ca să puteți să stați
 împotrivă în ziua cea rea și, toate supuin-
 14 le, să stați. Stați drept aceaea, încinși
 fiind mijlocul vostru cu adevărul și îmbră-
 15 cați fiind cu zaua dreptății. Și încăl-
 țîndu-vă picioarele cu gătirea Evangheliei
 16 păcii. Preste toate luînd pavăza credinței,
 cu carele veți putea toate săgețile celui vi-
 17 clean ceale arzătoare a le stinge. Și coiful
 mîntuirii priimiți și sabia Duhului, carele
 18 iaste graiul lui Dumnezău, Pren toată
 ruga și rugăciunea rugîndu-vă în toată vrea-
 mea cu Duhul și întru aceastași priveghind
 cu toată răbdarea și rugăciunea pentru toți
 19 sfinții, Și pentru mine, ca să să dea
 mie cuvînt întru deșchiderea gurii mele,
 cu îndrăzneală a arăta taina Evangheliei,
 20 Pentru carea mă rog în lanțu; ca întru ea să
 fiu cu îndrăznire, după cum mi se cuvine a
 21 grăi. Ce pentru ca să știți și voi ceale
 despre mine, ce facu, toate voao le va arăta
 Tihic, cel iubit frate și credincios poslușnic
 22 întru Domnul, Pre carele l-am trimis
 cătră voi și întru aceastaș, ca să conoașteți
 ceale pentru noi și să mîngîie inimile voas-
 23 tre. Pace, fraților, și dragoste cu cre-
 dință de la Dumnezău Părintele și Domnul
 24 Iisus Hristos. Darul cu toți ceia ce iubesc

pre Domnul nostru Iisus Hristos întru
 nesticare. Amin.

*Cătră efeseani s-au scris de la Rîm, pren
 Tihic.*

CEA CĂTRĂ FILIPIANI
 CARTE TRIMISĂ

CAP I

Pavel și Timotheiu, robii 1
 lui Iisus Hristos, tuturor
 sfinților în Hristos Iisus,
 celora ce sînt în Filipi,
 împreună cu episcopi și
 2 diaconi: Dar voao și
 pace de la Dumnezău Pă-
 rintele nostru, și Domnul
 Iisus Hristos! Mulțemesc Dumnezăului 3
 meu preste toată pomenirea voastră,
 Pururea, întru toată ruga mea pentru toți 4
 voi, cu bucurie, rugăciunea făcîndu-o
 Spre împreunarea voastră la Evanghelie, 5
 den ziua dentîiu pînă acum. Nădejduind 6
 acestaș lucru, că Cea ce au început întru
 voi lucru bun săvîrși-va pînă la ziua lui Iisus
 Hristos, După cum iaste drept mie 7
 aceasta a gîndi pentru toți voi, pentru că
 am eu în inimă pre voi, și în legăturile
 mele, și în răspunsul, și adevărîța Evan-
 gheliei, soți cu mine darului toți voi fiind.
 Pentru că martur iaste mie Dumnezău că 8
 pohtesc pre voi întru milosîrdiile lui Iisus
 Hristos. Și aceasta mă rog, ca dragostea 9
 voastră încă mai mult și mai vîrtos să priso-
 sească întru conoștință și toată simțirea,
 Ca să ispitiți voi ceale ce să oselesc, ca să 10
 fiț curați și neîmpiedecați la ziua lui Hristos,
 Pliniț de roadele dreptății, celor ce sînt 11
 pren Hristos Iisus, în lauda și mărirea lui
 Dumnezău. Ce voia mi-e a ști voi, frați- 12
 lor, că cel despre mine mai mult spre adao-
 gerea Evangheliei au venit, Cît legăturile 13
 mele întru Hristos arătate să să fie făcut
 în tot divanul și la ceialalți la toți, Și 14
 mai mulți dentru frați întru Domnul, nă-
 dejduind legăturilor mele, mai mult a cute-
 za fără frică cuvîntul a-l grăi. Unii și 15
 pentru zavistie și price, iară unii și pentru
 bunăvzare pre Hristos mărturisesc. Unii 16
 den prigoană pre Hristos vestesc necurat,
 socotind necaz a aduce legăturilor mele.
 Iară alții den dragoste, știind că spre răspun- 17
 sul Evangheliei mă aflu! Pentru că ce? Însă 18

în tot chipul: ori cu pricină, ori cu adevăr,
 Hristos să vestească. Și întru aceasta mă
 19 bucur și încă mă voi bucura. Pentru că
 știu că aceasta mi să va istovi spre mîntuire,
 pentru a voastră rugă și sporiul Duhului lui
 20 Iisus Hristos; După părăirea capului meu
 și nădejdea mea că nici într-una mă voi
 rușina, ce cu toată îndrăzneala, ca și puru-
 rea, și acum mări-Se-va Hristos în trupul
 meu, ori pre viață, ori pren moarte.
 21 Pentru că mie iaste a trăi Hristos, și a muri
 22 dobîndă. Iară de e a trăi cu trupul, aceasta
 mi-e roada lucrului, și ce voi alege nu cu-
 23 nosc. Și mă țiu de amîndoa, pohta
 avînd ca să mă sloboz și împreună cu Hristos
 24 a fi, cu mult mai vîrtos bine; Iară a rămî-
 25 nea în trup mai folos e pentru voi. Și
 aceasta nădejduind, știu că voi rămînea,
 și împreună voi rămînea cu toți cu voi, la
 a voastră adaogere și bucuria credinței;
 26 Ca lauda voastră să sporească în Hristos
 Iisus, întru mine, pren a mea venire iarăș
 27 cătră voi. Numai cu vrednicie Evanghelia
 lui Hristos petreceț, ca, ori venind și vă-
 zînd pre voi, ori lipsind, să auz ceale despre
 voi că stați într-u[n] duh, cu un suflet,
 împreună biruind cu credința Evangheliei,
 28 Și nesfiindu-vă întru nemică de cei ce stau
 împotriva; carea lor iaste arătare de pierzare
 și voao de mîntuire, și aceasta e de la Dum-
 29 nezău. Căci voao vă s-au dăruit cea pen-
 tru Hristos, nu numai ca la El să creadeți,
 [30] ce a pătimi pentru El, Aceaeși ostenea-
 lă avînd, în ce fealiu ați văzut întru mine,
 și acum auziți întru mine.

CAP II

Leci orice mîngîiare e întru Hristos,
 ori oteșire dragostii, orice împreu-
 nare a Duhului, orice milosîrdii și
 2 îndurări, Pliniți-m bucuria, ca
 una să gîndiți, aceaeș dragoste
 avînd, împreună cu un suflet, una gîndind.
 3 Nimica după price au mărire deșartă; ce cu
 smerenia, unul pre altul socotind că covîrșiți
 4 întru voi. Nu ale sale fieștecarele căutați, ce
 5 și ale altora fieștecarele. Pentru că aceasta
 să socotească întru voi, carea și în Hristos
 6 Iisus, Carele în chip dumnezăiescu fiind,
 nu hrăpire socoti a fi tocma cu Dum[ne]zău,
 7 Ce pre El deșertă, chip de rob luînd, întru
 8 asămănarea oamenilor făcîndu-Să. Și cu
 chip aflîndu-Să ca un om, smeri pre El, fă-
 cîndu-Să plecat pînă la moarte, și moarte
 9 de cruce. Pentru aceaea și Dumnezău
 pre El preainălță și dăruie Lui nume cela
 10 ce e preste tot numele, Ca întru numele
 lui Iisus tot genuchiul să pleace, al
 celor cerești și al celor pămîntești și al
 11 celor de supt pămînt, Și toată limba va
 mărturisi că Domnul Iisus Hristos, întru
 12 slava lui Dumnezău Părintelui. Deci,
 frații miei, după cum pururea ați ascultat,

nu precum la venirea mea numai, ce acum
 cu mult mai vîrtos, întru depărtarea mea, cu
 frică și cutremur a voastră mîntuire o ispră-
 viți. Pentru că Dumnezău iaste Cela ce 13
 lucrează întru voi, și a vrea, și a lucra, pen-
 tru buna-vreare. Toate faceți fără de 14
 cîrtire și gînduri, Ca să vă faceți fără pri- 15
 hană și întregi fii lui Dumnezău, curați în
 mijlocul neamului celui strîmb și îndărătnic,
 întru carii vă arătați ca luminătorii în lume,
 Cuvîntul vieții țindu-l; spre laudă mie la 16
 ziua lui Hristos că nu în deșert am alergat,
 nici în deșert am ostenit. Ce, măcară că 17
 mă și jîrtvuiescu spre jîrtva și slujba credinții
 voastre, bucuru-mă, și împreună mă bucur
 cu toți cu voi. Și aceastaș și voi bucu- 18
 rați-vă, și împreună vă bucurați cu mine.
 Și nădejduiescu întru Domnul Iisus pre 19
 Timotheiu degrabă să-l trimițu la voi, ca și
 eu să fiu cu bună voie, înțelegînd ceale
 despre voi. Pentru că nici pre unul am 20
 tocma la suflet, carele chiar ceale de voi va
 griji; Pentru că toți ceale ale lor cearcă, 21
 nu ale lui Hristos Iisus. Iară ispita lui cu- 22
 noașteți, că ca la un părinte fiiul împreună
 cu mine au slujit la Evanghelie. Pre acesta 23
 dară nădejduiesc să-l trimiț, deaca voi vedea
 ceale prejur mine, de iznoavă. Ce nădejdu- 24
 iesc întru Domnul că și eu degrabă voi veni.
 Și de folos am socotit pre Epafrodit, fratele 25
 și împreună lucrătoriu și împreună ostaș
 al meu, al vostru apostol și slujitoriu trebii
 meale, să-l trimiț cătră voi, De vreme 26
 ce doriia de voi toți și tînjind; căci ați auzit
 că au bolnăvit. Căci au și bolnăvit aproape 27
 de moarte, ce Dumnezău pre el au miluit. Și
 nu numai pre el, ce și pre mine, ca nu mîhnire
 preste mîhniri să aibu. Mai degrabă, drept 28
 aceaea, am trimis pre el, ca văzîndu-l pre el,
 iarăș să vă bucurați și eu mai fără de mîh-
 nire să fiu. Priimiți-l dară pre el întru 29
 Domnul, cu toată bucuria; și pre unii ca
 aceștea cinstiți îi aveți, căci pentru lucrul
 lui Hristos pînă la moarte s-au apropiat,
 nesfătuindu-se cu sufletul, ca să să plinească
 a voastră lipsă de cătră slujba mea.

CAP III

Leci, fraților miei, bucurați-vă întru 1
 Domnul. Aceasteaș a scrie voao
 mie nu-m iaste cu leane, iară voao
 negreșit. Vedeți cîinii, vedeți 2
 pre cei răi lucrători, vedeți tăierea!
 Pentru că noi sîntem tăierea-împrejur, carii 3
 cu Duhul lui Dumnezău slujim și ne fălim
 întru Hristos Iisus, și nu în trup nădejduind.
 Măcară că eu am nădeaje și în trup. De 4
 să și pare altuia a să nădejdui în trup, eu,

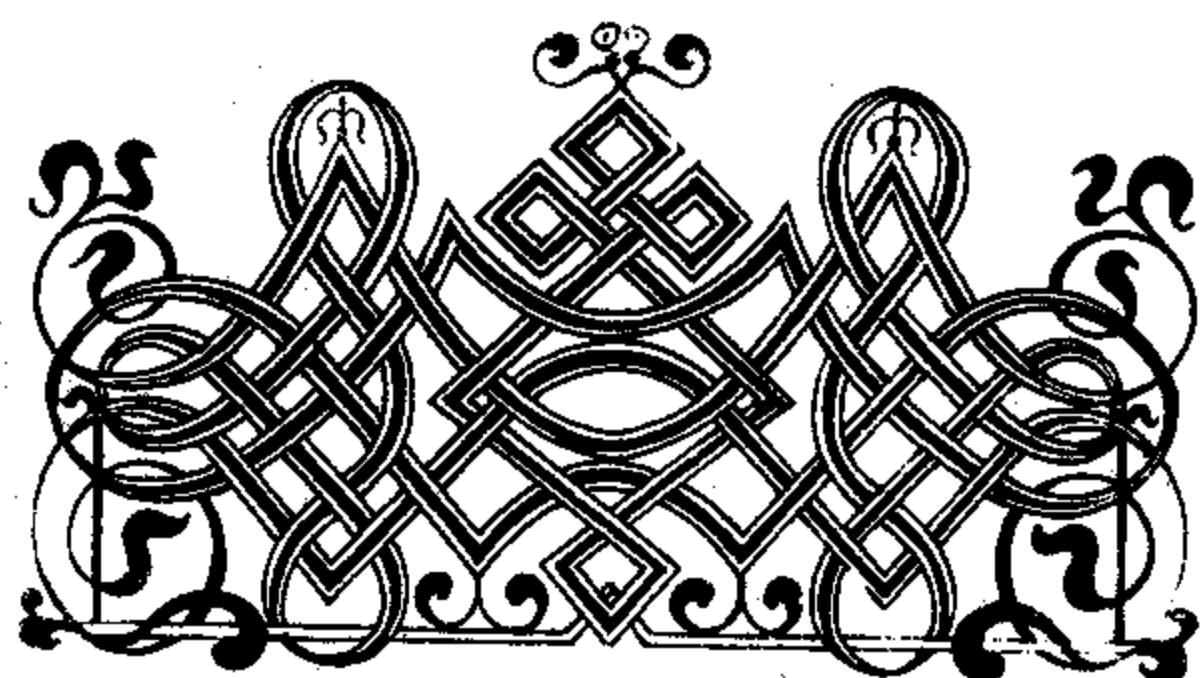
5 mai mult: Tăiere-împrejur de opt zile,
den rodul lui Israil, den fealiul lui Veniamin,
6 evreu den evrei; după leage, fariseu; După
rîvnire, gonind besearca; după dreptatea
cea den leage, făcîndu-mă fără prihană.
7 Ce carele era mie dobînzi, aceastea le soco-
8 tesc pentru Hristos pagube. Ce pentru
aceaea și gîndesc toate pagubă a fi pentru
cea ce covîrșaste a științii lui Hristos Iisus,
Domnul meu, pentru Care de toate m-am
păgubit și le gîndesc gunoaie a fi, ca pre
9 Hristos să dobîndesc Și să mă aflu întru
El, neavînd a mea dreptate, cea den leage,
ce ceaea ce e pren credința lui Hristos, cea
dentru Dumnezeu dreptate, spre credință,
10 A cunoaște pre El și putearea învierii Lui
și împreunarea patemilor Lui, împreună
11 închipuindu-mă cu moartea Lui, Cîndai
12 cumva voiu sosi la înviarea morților. Nu
doară că am luat, au m-am săvîrșit; ce gonesc
cîndai voiu și prinde, de carea m-am și prins
13 de Hristos Iisus. Fraților eu pre mine nu
14 mă socotesc să fiu apucat, Ce numai una:
ceale denapoi uitîndu-le, iară la ceale dena-
inte întinzîndu-mă, după semn gonesc, la
15 Hristos Iisus. Deci, cîți desăvîrșit sîntem,
aceasta gîndim; și orice într-alt chip gîndiț,
și aceasta Dumnezeu voao va descoperi.
16 Însă la carea am ajuns, cu aceastaș pravilă
17 a umbla, aceastaș a gîndi. Împreună asă-
mănători fiț mie, fraților, și socotiț pre
ceia ce așa umblă, după cum aveț pildă pre
18 noi. Pentru că mulți umblă, de carii de
multe ori ziceam voao, iară acum și plîngînd
zic pre vrăjmașii crucii lui Hristos, căroră
19 săvîrșitul le iaste pierzarea, Al căroră dum-
nezău e pîntecele și mărirea întru rușinea
lor, ceia ce ceale pămîntești gîndesc.
20 Pentru că a voastră petreacere în ceriuri
iaste, dentru care și Mîntuitoriu așteptăm,
21 pre Domnul Iisus Hristos, Carele va
schimba chipul trupului smereniei noastre,
ca să să facă el împreună la față cu trupul
mărireii Lui, după lucrarea ca să poată El și
să supuie Luiș toate.

CAP IV

1 **I**eci, frații miei iubiț și doriți, bucu-
ria și cununa mea, așa stați întru
2 Domnul, dragilor! Pre Evodia
rog și pre Sintih rog una a gîndi în-
3 tru Domnul. Și rog și pre tine,
soațe încrezute, împreună ajutoreaste-le lor,
carele întru Evanghelie împreună au nevoit
cu mine, cu Climend și cu ceialalți împreună
lucrători mie, al căroră numele e în cartea
4 vieții. Bucurați-vă întru Domnul pururea,
5 iarăș zic: bucurați-vă! Blîndeatele voastre
să să cunoască la toți oamenii. Domnul
6 aproape e. Nemică nu grijiț: ce întru
tot cu ruga și cu rugăciunea cu mulțe-
mită cearerile voastre să să conoască

cătră Dumnezeu. Și pacea lui Dumnezeu, 7
ceaea ce covîrșaste toată mintea, păzi-va
inimile voastre și gîndurile voastre în Hristos
Iisus. Deci, fraților, cîte sînt adevărate, 8
cîte-s cinstite, cîte-s dreapte, cîte-s curate,
cîte-s iubite, cîte-s cu bun nume, orice bună-
tate, orice laudă, aceastea socotiți. Carele 9
ați și învățat și ați apucat și ați auzit și ați
văzut întru mine, aceastea faceți, și Dumne-
zăul păcii va fi cu voi. Și m-am bucurat 10
întru Domnul mult, căci acum oarecînd ați
odraslit a gîndi pentru mine; spre carea și
gîndiați, ce nu aveți vreamă. Nu doară 11
că după lipsă zic; pentru că eu m-am învă-
țat, întru carele sînt, destul a fi. Știu a 12
mă și smeri, știu a mă și prisosi. Întru tot
și întru toate m-am învățat, și a mă sătura,
și a fi flămînd, și a adaoge, și a scădea.
Toate le pociu, întru Cel ce mă întăreaște, 13
Hristos. Însă bine ați făcut făcîndu-vă 14
împreună părtași cu necazul meu. Și 15
știți și voi, filipiseanilor, că la începutul
Evangheliei, cînd am ieșit de la Machidonia,
nici o besearcă cu mine nu s-au împreunat
la cuvînt de dare și de luare, fără numai voi
singuri. Căci și în Solon, și o dată, și de 16
doao ori la treaba mea ați trimis. Nu că 17
cer darea, ce cer cu roada ceaea ce prisoseaste
spre cuvîntul vostru. Ce am destul toate 18
și de prisosit; plinitu-m-am priimind de la
Epafrodit ceale de la voi: miros de bună
mirosire, jîrtvă priimită, bine plăcută lui
Dumnezeu. Iară Dumnezeul meu să pli- 19
nească toată treaba voastră după bogăția
Lui, cu mărirea întru Hristos Iisus. Iară 20
lui Dumnezeu și Părintelui nostru, mărirea
în veacii veacurilor! Amin. Închinați-vă la 21
tot sfîntul în Hristos Iisus. Închină-se 22
voao cei ce sînt împreună cu mine
frați. Închină-se voao toți sfin-
ții, și mai vîrtos cei den casa
Chesariului. Darul Dom- 23
nului nostru Iisus
Hristos, cu toți
cu voi! Amin.

*Cătră filippisiani s-au scris de la Rîm,
pren Epafrodit.*

CEA CĂTRĂ COLASEIANI CARTE
TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP I

1 **P**avel, apostolul al lui Iisus
2 Hristos, pren voia lui Dum-
3 nezău, și Timotheiu frate-
4 le, Celor den Colases
5 sfinți și credincioși frați
6 întru Hristos: Dar voao
7 și pace de la Dumnezău,
8 Părintele nostru, și Domnul
9 Iisus Hristos! Mulțemim lui Dumnezău și Pă-
10 rintele Domnului nostru Iisus Hristos, puru-
11 rea pentru voi rugăciuni făcînd, Auzînd
12 credința voastră întru Hristos Iisus și dragos-
13 tea cea ce aveți cătră toți sfinții, Pentru
14 nădejdea cea ce iaste gătită voao în ceriuri,
15 carea ați auzit mai nainte, întru cuvîntul ade-
16 vărului Evangheliei, Care e de față la voi
17 în ce chip și în toată lumea și iaste rodindu-
18 să ca și întru voi, den carea zi ați auzit și
19 ați cunoscut darul lui Dumnezău cu adevē-
20 rință, Precum ați și învățat de la Epafra,
21 cel iubit împreună rob cu noi, care e credin-
22 cios pentru voi poslușnic lui Hristos,
23 Cea ce au și arătat noao a voastră dragoste
24 întru Duh. Pentru aceea și noi, den
25 carea zi am auzit, nu încetăm pentru voi
26 rugîndu-ne și cerșînd ca să vă pliniți de
27 cunoștința voii Lui, întru toată înțelep-
28 ciunea și înțeleagerea dohovnicească; Să
29 umblați voi cu vrednicie Domnului, spre
30 toată plăcerea, întru tot lucrul bun rodînd
31 și crescînd spre cunoștința lui Dumnezău,
32 Cu toată putearea întărîndu-vă, după tăria
33 mărireii Lui, în toată răbdarea și îndelunga-
34 rea mîinii, bucuroși; Mulțămînd Părinte-
35 lui Celuia ce ne-au învrednicit pre noi în
36 partea sorțului sfinților întru lumină;
37 Carele ne-au izbăvit pre noi den putearea
38 întunearecului și ne-au mutat la împărăția
39 Fiiului dragostii Lui, Întru Carele avem
40 mîntuirea, pren sîngele Lui iertarea păcate-
41 lor, Carele iaste chipul lui Dumnezău,
42 Celui nevăzut, mai nainte născut de toată
43 zidirea. Căci întru El s-au zidit toate,
44 ceale den ceriuri și ceale de pre pămînt,
45 ceale văzute și ceale nevăzute: ori scaune,
46 ori stăpîniri, ori domnii, ori puteri, toate
47 pren El și spre El s-au zidit. Și El iaste mai
48 nainte de toate și toate întru El împreună
49 stau. Și El iaste capul trupului besearicii.
50 Carele iaste începătură dentîiu, născut den

51 morți, ca să Să facă întru toț El fruntașu.
52 Căci întru El binevru toată plinirea să lăcu- 19
53 iască, Și pren El să împace toate întru 20
54 El, împăcînd pren sîngele crucii Lui, pren
55 El, ori ceale de pre pămînt, ori ceale den
56 ceriuri. Și pre voi, oarecînd fiind înstria- 21
57 nați și vrăjmași cu cugetul întru faptele
58 ceale reale, Iară acum au împăcat, cu 22
59 trupul împelițării Lui pren moarte, să vă
60 puie pre voi aproape, sfinți și fără prihană 23
61 și nevinovați, denaintea Lui; De veți rămî-
62 nea cu credința întemeiați și tari și nemutîn-
63 du-vă de la nădejdea Evangheliei, care ați
64 auzit, ceaea ce s-au strigat întru toată zidirea
65 cea de supt ceriu, căriia m-am făcut eu, Pa- 24
66 vel, poslușnic. Acum mă bucur întru pate-
67 mile mele pentru voi și plinesc scăderile
68 scîrbelor lui Hristos în trupul meu, pentru
69 trupul Lui, care iaste besearica. Căriia 25
70 m-am făcut eu poslușnic, după diregătoria
71 lui Dumnezău, cea ce s-au dat mie spre voi,
72 să plinesc cuvîntul lui Dumnezău: Taina 26
73 cea ascunsă den veaci și den neamuri, iară
74 acum s-au arătat svinților Lui, Căroră 27
75 au vrut Dumnezău să le arate care iaste avu-
76 ția mărireii tainii aceștia întru limbi, carele
77 iaste Hristos întru voi, nădejdea mărireii.
78 Pre Carele noi vestim, dojanînd pre tot 28
79 omul și învățînd pre tot omul, cu toată
80 înțelepciunea, ca să punem de față pre tot
81 omul deplin întru Hristos Iisus. La care 29
82 și ostenesc nevoindu-mă după lucrarea Lui,
83 cea ce să lucrează întru mine cu puteare.

CAP II

1 **P**rentru că voiu ca să știț voi ce fealiu 1
2 de nevoință am pentru voi și pen-
3 tru cei den Laodichia și cîți n-au
4 văzut obrazul meu cu trupul, Ca 2
5 să să mîngîie inemile lor, tocmindu-
6 se cu dragoste și la toată avuția a plinirii înțe-
7 leagerii, spre cunoștința tainii lui Dumnezău
8 și Părintelui, și lui Hristos, Întru Carele 3
9 sînt toate visteriile înțelepciunii și ale cunoș-
10 tinții ascunse. Și aceasta zicu, ca nu neș- 4
11 tine de voi să prilestească cu cuvinte amăgi-
12 toare. Pentru că, măcară că cu trupul mă 5
13 duc, iară cu duhul împreună cu voi sînt,
14 bucurîndu-mă și văzînd a voastră rînduială
15 și întărîrea cei întru Hristos credințe a
16 voastră. Deci, în ce chip ați luat pre 6
17 Hristos Iisus, pre Domnul, întru El umblați,
18 Înradăcinați și zidindu-vă întru El și adevē- 7
19 rîndu-vă cu credința, după cum v-ați învă-
20 țat, prisosînd întru ea cu mulțămîntă. 8
21 Căutați ca nu cîndai va fi cea ce vă fură pre
22 voi pren filosofie și deșartă înșălăciune, după
23 obiceiul oamenilor, după stihile lumii,
24 și nu după Hristos. Căci întru El lăcu- 9
25 iaște toată plinirea Dumnezeireii, trupeaș-

10 te, Și sînteți întru El pliniți, Carele
 iaste capul a toată biruința și putearea.
 11 Întru Carele v-ați și tăiat împrejur cu tă-
 iare-împrejur nefăcută de mîna, întru dez-
 brăcarea trupului de păcatele trupului, în-
 12 trul tăierea-împrejur a lui Hristos, Împre-
 ună îngropați fiind cu El în botez, întru
 Carele împreună v-ați și sculat pren credința
 lucrării lui Dumnezeu, Celui ce au sculat pre
 13 El den morți. Și pre voi, morți fiind în-
 trul păcat și cu acoperirea mădulariului tru-
 pului vostru, împreună au înviat pre noi cu
 14 El, hărăzind noao toate greșalele, Șter-
 gînd cea de asupra noastră scrisoare de mîna
 cu poruncile, carea era împotrivă noao, și
 aceasta o au rădicat den mijloc, răstignin-
 15 du-o pre ea pre cruce. Dezbrăcînd biruin-
 țile și puterile, le-au dovedit întru fățișare,
 16 dovedind pre ei întru ea. Deci să nu neș-
 tine pre voi judece întru mîncare, au în bău-
 tură, au în parte de sărbătoare, au de lună
 17 noao, au de sîmbete, Carele sînt umbră
 celor viitoare, iară trupul, lui Hristos.
 18 Nimenea pre voi să nu vă asuprească, vrînd
 întru smerenie și obiceiiu îngeresc, ceale ce
 nu le-au văzut cercetîndu-le, în zadar în-
 hierbînțindu-se de mintea trupului lui,
 19 Și nețindu-se de cap, den carele e tot trupul,
 pren pipăiri și legături sporindu-se și toc-
 mindu-se, creaste creșterea lui Dumnezeu.
 20 Deci, de aț murit împreună cu Hristos de la
 stihile lumii, drept ce, ca nește vii în lume,
 21 vă îngreuiati cu obiceiaie: „Să nu atingi,
 22 nice să guști, nice să pipăi?“ Carele sînt
 toate spre stricăciune cu tribuința, după
 23 poruncile și învățăturile oamenilor. Carele
 sînt avînd cuvînt de înțelepciune întru sluj-
 bă de voie și cu smerenie și cu necruțarea
 trupului, nu în vreo cinste spre săturarea
 trupului.

CAP III

1 **D**eci, de v-aț sculat împreună cu
 Hristos, ceale de sus cercați, unde
 Hristos iaste șazînd în dereapta
 2 lui Dumnezeu. Ceale de sus
 gîndiț, nu ceale de pre pămînt.
 3 Pentru că aț murit și viața voastră s-au as-
 cuns împreună cu Hristos întru Dumnezeu.
 4 Cînd Hristos Să va arăta, viața noastră,
 atuncea și voi cu El împreună vă veț arăta
 5 întru mărire. Omorîț drept aceaea mădu-
 lările voastre ceale de pre pămînt: curvia,
 necurăția, patima, pohta cea rea și lăcomia,
 6 carea iaste închinare de idoli, Pentru carele
 vine urgia lui Dumnezeu preste fiii neascu-
 7 tători, Întru carele și voi aț îmblat odini-
 8 oară, cînd trăiați întru eale. Iară acum
 lepădați și voi toate: urgia, mînia, răutatea,
 blestemul, graiul cel grozav den gura voas-
 9 tră. Nu mențiț unul cătră alalt, dezbră-
 cînd pre omul cel vechiu cu faptele lui

Și îmbrăcînd pre cel nou, pre cel ce să 10
 înnoiaște spre conoștință, după chipul
 Celui ce au zidit pre el. Unde nu iaste 11
 elin și jidov, tăiare-împrejur și netăiare-
 împrejur, varvar și schith, rob, volnic, ce
 toate și întru toate Hristos. Îmbrăcați- 12
 vă dară ca niște aleș ai lui Dumnezeu,
 sfinți și îndrăgiț, milosîrdii de îndurări,
 bunătate, smerenie, blîndeațe, îndelungă
 răbdare de mînie, Suferind unul pre 13
 alalt și iertîndu-vă întru voi, de va avea
 neștine cătră cineva prihană; precum și
 Hristos au iertat voao, așa și voi. Și preste 14
 toate aceastea dragostea, carea iaste legātu-
 ra săvîrșirei. Și pacea lui Dumnezeu să 15
 dea întru inimile voastre, la carea v-aț și
 chemat într-un trup și mulțamitori vă faceț.
 Cuvîntul lui Hristos lăcuiască întru voi cu 16
 bogăție, întru toată înțelepciunea, învățînd
 și dojenind pre ei cu cîntări și cu laude și
 cu peaveți duhovnicești, cu bucurie cîntînd
 întru inima voastră Domnului. Și tot 17
 orice faceți, în cuvînt au în faptă, toate
 întru numele Domnului Iisus, mulțemind
 lui Dumnezeu și Părintelui pren El. Mu- 18
 ierile, ascultați de bărbații voștri, după
 cum să cuvine în Domnul. Bărbații, 19
 iubiți pre muieri și nu vă amărîți cătră eale.
 Fiii, supuneți-vă părinților după toate, 20
 pentru că aceasta e bineplăcut Domnului.
 Părinții, nu întăritați fiii voștri, ca să nu 21
 se mîhnească. Robii, ascultați după toate 22
 de cei trupești stăpîni, nu întru slujbe îna-
 intea ochilor, ca cei ce fac pentru să placă
 oamenilor, ce întru prostimea inimii temîndu-
 vă de Dumnezeu. Și tot orice faceți, 23
 den suflet lucrați, ca Domnului, și nu oame-
 nilor, Știind că de la Domnul veți lua 24
 răsplătirea moștenirii, pentru că Domnului
 Hristos slujiți. Iară cela ce face strîmbă- 25
 tatea lua-va strîmbătatea carea au făcut, și
 nu iaste fățarnicie.

CAP IV

1 **S**tăpînii, dreptatea și tocmeala 1
 slugilor dați, știind că și voi aveți
 Domnu în ceriuri. La rugă în- 2
 găduiți, priveghind întru ea cu
 mulțemită, Rugîndu-vă împre- 3
 ună și pentru noi, ca Dumnezeu să ne deș-
 chiză noao ușă cuvîntului, a grăi taina lui
 Hristos, pentru carea sînt și prinsu: Ca 4
 să o arăt pre ea după cum să cade mie a
 grăi. Cu înțelepciune îmblați cătră cei 5
 den afară, vreamea răscumpărînd. Cuvîn- 6
 tul vostru pururea cu bucurie, cu sare sărat,
 a ști cum trebuie voi la fieștecarele, pre amă-
 runtul, a răspunde. Ceale despre mine 7
 toate arăta-le-va voao Tihic, cel iubit frate
 și credincios poslușnic și împreună rob 8
 întru Domnul. Pre carele am trimis cătră
 voi numai pentru aceasta, ca să știe lucru-

9 rile voastre și să mîngîie inimile voastre,
 10 Împreună cu Onisim, cel credincios și iubit
 frate, carele iaste dentru voi; toate voao le
 vor arăta ceale de aicea. Închină-se voao
 11 Aristarh, cel împreună cu mine rob, și Marco,
 nepotul Varnavei (pentru carele ați luat po-
 runci; de va veni cătră voi, să-l priimiți pre
 el), și Iisus, cel ce să cheamă Iust, ceia
 ce sînt den obrezanie; aceștea sînguri împr-
 12 ună lucrători la împărăția lui Dumnezeu,
 carii s-au făcut mie mîngîiare. Închină-se
 voao Epafra, cel dentru voi robul lui
 Hristos, pururea ostenind pentru voi la rugi,
 ca să stați desăvîrșit și plinind întru toată
 13 voia lui Dumnezeu. Pentru că mărturi-
 sescu lui că are rîvnire multă pentru voi și
 pentru cei den Laodichia și cei den Ierapolis.
 14 Închină-să voao Luca, doftorul cel iubit, și
 15 Dimas. Închinați-vă celor den Laodichia
 frați și nimfanii și cei den casă-i besearici;
 16 Și cînd să va ceti de cătră voi cartea, faceți
 ca și întru a laodicheanilor besearică să să
 cinstească. Și cea den Laodichia ca și voi
 17 să o cetiți. Și ziceți lui Arhip: „Caută
 slujba carea ai luat întru Domnul ca pre
 18 ea să o plinești“. Închinăciunea
 cu a mea mîna, a lui Pavel.
 Aduceți-vă aminte de
 legăturile meale.
 Darul cu voi!
 Amin.

*Cătră colasaiani s-au scris de la Rîm,
 pren Tihic și Onisim.*

CEA CĂTRĂ SOLONEANI CARTE,
 TRIMISĂ A LUI PAVEL DENTIU.

CAP I

1 **P**avel și Siluan și Timotheiu,
 besearicii soloneanilor în-
 2 trul Dumnezeu Părintele
 și Domnul Iisus Hristos:
 Dar voao și pace de
 la Dumnezeu Părintele
 nostru și Domnul Iisus
 Hristos! Mulțămim
 3 lui Dumnezeu pururea pentru toț pentru
 voi, pomenire de voi făcînd la rugile
 noastre, Neîncetat pomenind pre voi,
 4 de lucrul credinții și osteneala dragostii
 și îngăduința nădejdi Domnului nostru
 Iisus Hristos, înaintea Dumnezeului și
 Părintelui nostru. Știind, frați iubiți

de Dumnezeu, aleagerea voastră. Căci 5
 Evanghelia noastră nu s-au făcut la voi nu-
 mai cu cuvîntul, ce și cu putearea și cu
 Duhul Sfînt și întru adeverință multă, după
 cum știți în ce fealiu ne-am făcut întru voi
 pentru voi. Și voi următori noao v-ați 6
 făcut și Domnului, primind cuvîntul cu
 necaz mult, cu bucuria Duhului Sfînt,
 Cît a vă face voi pildă tuturor celora ce cred 7
 întru Machidonia și Ahaia. Pentru că de 8
 la voi s-au răsunit cuvîntul Domnului, nu
 numai în Machidonia și Ahaia, ce și în tot
 locul credința voastră cea cătră Dumnezeu
 au ieșit, cît a nu avea noi treabă a grăi ceva.
 Pentru că ei pentru voi vestescu ce fealiu de 9
 întare am avut cătră voi și cum v-ați întorsu
 cătră Dumnezeu de la idoli, a sluji la Dum-
 nezău viu și adevărat. Și a aștepta pre 10
 Fiiul Lui den ceriuri, pre Carele au învis den
 morți, pre Iisus, Cea ce mîntuiaște pre noi
 de urgia cea viitoare.

CAP II

Intru că voi știți, fraților, întrarea 1
 noastră cea cătră voi că nu deșartă
 s-au făcut. Ce și pătimind mai 2
 nainte și ocărîndu-ne, după cum
 știți, în Filippi, am cutezat întru
 Dumnezeul nostru a grăi cătră voi Evan-
 ghelia lui Dumnezeu cu multă osteneală.
 Pentru că mîngîierea noastră nu e dentru 3
 înșălăciune, nici den necurăție, nice cu
 vicleșug. Ce, după cum ne-am ispitit de 4
 Dumnezeu să să crează Evanghelia, așa
 grăim, nu ca oamenilor plăcînd, ce lui
 Dumnezeu, Celui ce ispitaște inimile
 noastre. Pentru că niceodinioară cu cu- 5
 vînt de cucernicie n-am fost, precum știț,
 nice întru prilej de lăcomie, Dumnezeu
 martur, Nici cerșînd de la oameni mă- 6
 rîre, nice de la voi, nice de la alții, putînd
 în greutate a fi, ca ai lui Hristos apostoli.
 Ce ne-am făcut blînzi în mijlocul vostru, ca 7
 o doică ce-ș încălzește copiii ei. Așa 8
 pohtind pre voi, bine vom a da voao, nu
 numai Evanghelia lui Dumnezeu, ce și ale
 noastre suflete, pentru că dragi noao v-aț 9
 făcut. Pentru că aduceți-vă aminte,
 fraților, de osteneala noastră și de trudă.
 Pentru că ziua și noaptea lucrînd, ca să nu
 îngreuiaze pre cineva dentru voi, am propo-
 veduit la voi Evanghelia lui Dumnezeu.
 Voi marturi, și Dumnezeu, cum cu cuviință 10
 și cu direptate și fără prihană voao, celor
 ce cred, am fost, După cum știț, 11
 ca și pre fieștecarele dentru voi, ca pă-
 rintele pre fiii săi rugînd pre voi și mîngî-
 12 indu-vă Și mărturisind, ca să umblați
 voi vredniceaște lui Dumnezeu, Celui
 ce cheamă pre voi la a Lui împărăție
 și mărîre. Pentru aceea și noi mulță- 13
 mim lui Dumnezeu neîncetat, căci luînd cu-
 vînt de auzire de la noi, al lui Dumnezeu cu-

vînt aț priimit, nu al oamenilor, ce, precum iaste adevărat, cuvîntul lui Dumnezău, carele să și lucrează întru voi, cei ce creadeț.

14 Pentru că voi următori v-aț făcut, fraților, besearecilor lui Dumnezău celor ce sînt în Iudea întru Hristos Iisus, căci acesteas aț pătimit și voi de cei de ai voștri care sînt

15 de un neam, după cum și ei, de jidovi; Cei ce și pre Domnul au omorît, pre Iisus, și pre ai lor proroci; și pre noi ne-au gonit, și lui Dumnezău neplăcînd și tuturor oameni-

16 lor împotrivor, Oprind pre noi să nu grăim cu limbile, ca să să mîntuiască, ca să să plinească lor păcatele pururea. Ce ajunse

17 asupra lorurgia de săvîrșit. Iară noi, fraților, rămîind săraci despre voi, spre vremea unui ceas, cu fața, nu cu inima, mai mult am sîrguit fața voastră a vedea, cu multă

18 pohtă. Pentru aceaea am vrut să venim cătră voi însă eu, Pavel, și o dată, și de doao

19 ori; și ne-au smintit pre noi satana. Căci care e nădejdea noastră sau bucuria sau cununa cea de laudă? Au nu și voi înaintea Domnului nostru Iisus Hristos întru a Lui

20 venire sînteți? Pentru că voi sînteți mărirea noastră și bucuria.

CAP III

1 **B**irept aceaea, nemaiputînd a răbda, am binevrut să rămînem în Anthina sînguri; Și am trimis pre

2 Timotheiu, fratele nostru și sluga lui Dumnezău și împreună lucrătoriu cu noi întru Evanghelia lui Hristos, ca să vă întărească pre voi și să vă mîngîie pre

3 voi pentru credința voastră; Ca nimenea să nu să clătească întru necazurile aceastea; pentru că voi știți că spre aceasta ne aflăm.

4 Pentru că, și cînd cătră voi eram, ziceam mai nainte voao că vom să avem scîrbe,

5 după cum s-au și făcut și știți. Pentru aceaea și eu, nemaisuferind, trimis-am ca să cunosc credința voastră, ca nu cîndai au ispitit pre voi cel ce ispitește și în deșert

6 să va face osteneala noastră. Iară acum, venind Timotheiu cătră noi de la voi și binevestind voao credința și dragostea voastră și cum că aveți pomenire bună de noi pururea, dorind pre noi să ne vedeți, ca și noi

7 pre voi. Pentru aceaea ne-am mîngîiat, fraților, de voi, întru tot necazul și nevoia

8 voastră, pren a voastră credință. Că acum noi trăim de veți sta voi întru Domnul.

9 Pentru că ce mulțămită putem lui Dumnezău a răsplăti pentru voi, de toată bucuria cu carea ne bucurăm pentru voi înaintea Dumnezăului nostru? Noaptea și ziua, mai cu

10 asupră rugîndu-ne ca să vedem fața voastră și a întemeia scăderile credinții voastre. Iară acela Dumnezău și Părintele nostru și Domnul nostru Iisus Hristos să îndirepteaze calea

noastră cătră voi. Iară pre voi Domnul 12 să vă înmulțească și să vă prisosească cu dragostea pre unul cătră alalt și cătră toți, precum și noi cătră voi, Ca să întărească 13 voao inemile nevinovate întru svințire înaintea lui Dumnezău și Părintelui nostru, întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos cu toți svinții Lui.

CAP IV

Beci dară, fraților, pohtim pre voi 1 și vă rugăm întru Domnul Iisus, după cum ați apucat de la noi, precum trebuie voi a umbla și a plăcea lui Dumnezău, ca să prisosiți mai

2 mult. Pentru că știți ce porunci am dat voao pren Domnul Iisus. Pentru că aceasta 3 iaste voia lui Dumnezău, svințirea voastră: să vă feriți voi de curvie, A ști fiește-

4 carele dentru voi al său vas a cîștiga cu svințire și cinste, Nu întru patimă de poftă, 5 precum și limbile cealea ce nu știu pre Dumnezău, A nu asupri și a lăcomi la vreun

6 lucru pre fratele lui, pentru căci izbînditoriu iaste Domnul pentru toate aceastea, după cum am zis mai nainte voao și ne-am

7 mărturisit. Pentru că n-au chemat Dumnezău pre noi spre necurăție, ce spre sfințire. Pentru aceaea, cela ce să leapădă, nu de om 8 să leapădă, ce de Dumnezău, Cela ce au și dat Duhul Lui cel Sfînt la noi. Iară pentru 9 iubirea frățească nu vă trebuie a vă scrie voao, pentru că voi sînguri de Dumnezău învățați sînteți a iubi unul pre alalt,

10 Pentru că și faceți aceasta la toți frații cei ce sînt în toată Machidonia. Și pohtim pre voi, fraților, să prisosiți mai mult. Și 11 să vă nevoiți a fi în liniște și a lucra ale voastre și a lucra cu ale voastre mîni, după cum v-am poruncit, Ca să îmblați 12 cu bun chip cătră cei den afară și de nimică lipsă să nu aveți. Și nu voiu 13 să nu știți voi, fraților, pentru cei morți, ca să nu vă întristați ca și ceialalți, carii nu au nădejde. Pentru că, de creadem că Iisus 14 au murit și au învis, așa și Dumnezău pre cei ce au adormit pren Iisus îi va aduce împreună cu El. Pentru că aceasta voao 15 zicem în cuvîntul Domnului, că noi, viii cești rămași la venirea Domnului, nu vom apuca pre cei morți. Căci acesta Domnul 16 cu poruncă, cu glas de arhanghel și cu trîmbița lui Dumnezău, Să va pogorî den ceriu; și cei morți întru Hristos vor învia întiiu. După aceaea noi, cei vii, cei rămași, împreună 17 cu ei hrăpi-ne-vom cu norii întru timpinarea Domnului în văzduh și așa pururea împreună cu Domnul vom fi. Deci mîngî-

18 iați unul pre alalt cu cuvintele aceastea.

CAP V

1 **I**ară pentru ani și pentru vremi,
 2 fraților, nu trebuie voao să scrie.
 3 Pentru că voi chiar știți că ziua
 Domnului ca furul noaptea, așa
 vine. Căci când vor zice: „Pace
 și așăzare!“, atuncea, fără veaste, lor le
 vine asupra peire, ca chinul ceii ce are în
 4 pîntice; și nu vor scăpa. Iară voi, fraților,
 nu sînteți întru-ntunearec, ca să vă apuce
 5 ziua pre voi ca un fur. Toți voi fiii luminii
 sînteți și fiii zilei, și nu sînteți ai nopții, nici
 6 ai întunearecului. Drept aceea dară să
 nu dormim ca și ceialalți, ce să priveghem
 7 și să fim treaji. Pentru că ceia ce dorm,
 noaptea dorm, și ceia ce să îmbată, noaptea
 8 să îmbată. Iară noi, ai zilei fiind, treaji
 sîntem, îmbrăcîndu-ne în zaua credinții și
 a dragostei și în coiful nădejdea mîntuirii.
 9 Căci nu ne-au pus pre noi Dumnezău spre
 urgie, ce spre dobînda mîntuirii, pren
 10 Domnul nostru Iisus Hristos, Celui
 ce au murit pentru noi, ca, ori priveghem,
 ori dormim, împreună cu El să trăim.
 11 Pentru aceea mîngîiați unul pre alalt
 și zidiți unul pre altul, precum și faceți.
 12 Și pohtim pre voi, fraților, să știți pre
 ceia ce ostenesc întru voi și poartă grija
 voastră întru Domnul și vă învață pre
 13 voi. Și socotiți pre ei prea de prisosit
 cu dragoste pentru lucrul lor. Pace aveți
 14 întru voi. Și pohtim pre voi,
 fraților, dojeniți pre cei netocmiți,
 mîngîiați pre cei slabi de inimă, spreje-
 niți pre cei neputincioși, fiți răbdători
 15 la mînie cătră toți. Căutați să
 nu răsplătească cineva cuiva rău pentru
 rău; ce pururea binele goniți și unul cătră
 16 alalt și cătră toți. Pururea bucu-
 17 rați-vă. Neîncetat vă rugați.
 18 Întru tot mulțamiți, pentru că aceasta
 e voia lui Dumnezău întru Hristos Iisus
 19 la voi. Duhul nu-l stingeți.
 20 Prorociile nu le defăimați.
 21 Toate le ispitiți; ce e bun țineți.
 22 De tot fealiul de lucru rău vă feriți.
 23 Și acesta Dumnezăul păcii să vă sfin-
 țească pre voi cu totul deplin; și întreg
 duhul vostru, și sufletul, și trupul, fără de
 prihană, întru venirea Domnului nostru
 24 Iisus Hristos, să să păzească. Credincios
 e cela ce ne cheamă pre noi, carele va și
 25 face. Fraților, rugați-vă pentru noi.
 26 Închinați-vă fraților tuturor cu sărutare
 27 sfîntă. Jur pre voi pre Domnul
 să să cetească cartea la toți
 28 sfînții frați. Darul
 Domnului nostru
 Iisus Hristos, cu
 voi! Amin.

*Cătră soloneani cea dentîiu s-au
 scris de la Athina.*

CEA CĂTRĂ SOLONEANI
 CARTE TRIMISĂ A DOUA

CAP I

1 avel și Siluan și Timo-
 theiu, besearecii Solonu-
 lui întru Dumnezău Pă-
 rintele nostru și Domnul
 Iisus Hristos: Dar voao
 2 și pace de la Dumnezău
 Părintele nostru și Dom-
 nul Iisus Hristos! A
 3 mulțami datori sîntem lui Dumnezău puru-
 rea pentru voi, fraților, precum să cade,
 căci prea creaste credința voastră și să înmul-
 țeaste dragostea fieștecărui dentru voi
 unuia cătră altul. Deci noi sînguri întru
 4 voi iaste să ne lăudăm întru besearecii lui
 Dumnezău pentru răbdarea voastră și cre-
 dința întru toate gonirile voastre și necazu-
 rile carele suferiți, Arătare cei dreapte
 5 judecării ai lui Dumnezău, ca să vă învredni-
 ciți voi Împărăției lui Dumnezău, pentru
 carea și pătimiți; De iaste drept lîngă
 6 Dumnezeu a răsplăti celor ce necăjescu pre
 voi cu necaz, Și voao, celor necăjiți,
 7 răpaos cu noi, întru arătarea Domnului
 Iisus den ceriu, cu îngerii puterii Lui, Cu
 8 vâpaie de foc, dînd izbîndă celora ce nu
 știu pre Dumnezău și celor ce nu ascultă
 Evanghelia Domnului nostru Iisus Hristos.
 9 Cari plată vor lua, peire veacinică despre
 fața Domnului și despte mărirea tăriei Lui,
 10 Cînd va veni să Să proslăvească întru sfînții
 Lui și să Să minuneaze întru toți ceia ce
 cred; că s-au încredințat mărturia noastră
 11 întru voi în ziua aceea. La carea ne și
 rugăm pururea pentru voi, ca pre voi să vă
 învrednicească chemării Dumnezăul nostru
 și să umple toată bunăvreaarea bunătății și
 12 lucrul credinții cu puteare, Ca să Să mă-
 rească numele Domnului nostru Iisus
 Hristos întru voi și voi întru El, după darul
 Dumnezăului nostru și Domnului Iisus
 Hristos.

CAP II

1 **S**i pohtim pre voi, fraților, pentru
 venirea Domnului nostru Iisus
 Hristos și a noastră adunare cătră
 2 El, Ca nu degrabă să vă clătiți
 voi den minte, nici să vă turbu-
 rați, nici pren duh, nici pren cuvînt, nici
 pren carte, ca cum ar fi scrisă pren noi,
 ca cum ar fi aiave aceea zi a lui Hristos.
 Să nu vă amăgească pre voi cineva nici
 3 vru-ntr-un chip; că de nu va veni vicleşu-
 gul întîiu și să va descoperi omul păcatu-
 lui, fiul pierzării, Cela ce stă împo-
 4

trivă și să preînaltă preste toate carele să cheamă Dumnezău au închinăciune, cât el în besearca lui Dumnezău ca un Dumnezău să șază, arătînd pre sine că iaste dumnezău.

5 Nu vă aduceți aminte că, încă fiind cătră
6 voi, aceastea zicem voao? Și acum ce cuprinde știți ca să să descopere el în vreamea
7 lui. Pentru că taina fărădelegii să lucrează; numai cela ce ține acum să ție, pînă
8 să va lua de mijloc. Și atunci să va descoperi cel fără de leage, pre carele Domnul va topi cu Duhul rostul Lui și-l va prăpădi cu
9 arătarea venirii Lui, Căruia iaste venirea după lucrarea satanii cu toată putearea și
10 seamne și minuni ale muncii. Și cu toată înșălăciunea nedireptății întru cei periți, pentru care dragostea adevărului n-au priimit, ca să să mîntuiască ei. Și pentru
11 aceea trimite-va lor Dumnezău lucrare de înșălăciune, ca să crează ei minciunii; Ca să să judece toți ceia ce n-au crezut adevărului, ce au binevrut întru nedireptate. Iară noi datori sîntem a mulțami lui Dumnezău pururea pentru voi, frați iubiți de Domnul, căci au ales pre voi Dumnezău de-nceput spre mîntuire întru sfințirea Duhului și credința adevărului, La carea au chemat pre voi pren Evanghelia noastră, spre dobîndirea mării Domnului nostru Iisus Hristos.

15 Dirept aceea, fraților, stați și țineți învățăturile carele v-ați învățat, ori pren cuvînt, ori pren cartea noastră. Iară sîngur Domnul Iisus Hristos și Dumnezău și Părintele nostru, Cela ce au iubit pre noi și au dat mîngîiare veacinică și nădeajde bună cu dar,
17 Să mîngîie inimile voastre și să vă întărească pre voi întru tot cuvîntul și faptul bun.

CAP III

1 **L**eci rugați-vă, fraților, pentru noi, ca cuvîntul Domnului să cure și să să mărească, precum și cătră
2 voi, Și ca să ne mîntuim de oamenii cei fără de cale și răi;
3 pentru că nu e a tuturor credința. Și credincios iaste Domnul, Carele ne va întări
4 pre noi și ne va păzi de cel viclean. Și nădejduim întru Domnul de voi că ceale ce poruncim voao și faceți și le veți face.
5 Iară Domnul să îndirepteaze voao inimile la dragostea lui Dumnezău și la răbdarea
6 lui Hristos. Și poruncim voao, fraților, întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, să vă feriți voi de cătră tot fratele ce îmblă fără de tocmeală, și nu după învățătura
7 care au luat de la noi. Pentru că voi știți cum trebuie voi a urma noao; căci n-am
8 îmblat fără tocmeală întru voi, Nici în dar pîine am mîncat de la cinevaș, ce cu trudă și osteneală, ziua și noaptea lucrînd, ca să nu îngreuez pre cineva den-

tru voi. Nu că doară nu avem puteare, ce ca pre noi chip să ne dăm voao, ca să vă
asămănați noao. Pentru că și cînd eram
cătră voi aceasta porunciam voao, cum, carele nu va să lucreze, nici să mînînce.
Pentru că auzim pre oarecarii îmblînd întru
voi fără tocmeală, nemică lucrînd, ce iscodind. Și unora ca acelora poruncim și
rugăm pre Domnul nostru Iisus Hristos ca cu liniște lucrînd a lor pîine să mînînce.
Iară voi, fraților, nu tînjiți făcînd bine. Iară de nu ascultă cineva cuvîntul nostru,
pren carte pre acestă însemnați și nu vă amestecaț cu el, ca să să rușineaze. Și nu
ca pre un vrăjmaș îl socotiți, ce-l dojeniți ca pre un frate. Și sîngur Domnul păcii
dea voao pacea pururea în tot chipul.
Domnul cu toți cu voi. Închină-
ciunea cu a mea mîină, a lui Pavel,
carele iaste semn întru toată
cartea; așa scriu. Darul
Domnului nostru
Iisus Hristos cu
toți cu voi!
Amin.

Cătră soloneani a doua s-au scris de la athineani.

CEA CĂTRĂ TIMOTHEU
CARTE TRIMISĂ DENTIU

CAP I

1 **P**avel, apostolul al lui Iisus Hristos, după porunca lui Dumnezău Mîntuitorului nostru și Domnul Iisus Hristos, al nădejdiei noastre, Lui Timotheu, deaproapelui fiu
2 întru credință: Dar, milă, pace de la Dumnezău Părintele nostru și Hristos Iisus Domnul nostru! În ce chip am rugat pre tine
3 ca să rămîi în Efes, mergînd în Machidonia, ca să poruncești unora să nu înveațe altele, Nici să ia aminte la basne și neamuri fără
4 sffîrșit, carele fac întrebări mai mult decît socoteala lui Dumnezău cea în credință. Iară săvîrșitul poruncii iaste dragostea den
5 curată inimă și știință bună și credință fără fățarie, De carele unii rătăcind să
6 întoarseră spre deșartă cuvîntare, Vrînd a fi învățatori de leage, neînțelegînd nici
7 ceale ce zicu, nici pentru care să adeverscu. Ce știm că bună e leagea, de să va purta
8 cineva cu ea după leage, Știînd aceasta,
9 că la cel drept leage nu iaste, cela ce-i fără

de leage, și la cei nesupuși, la cei păgîni și la păcătoși, la cei necurați și pîngăriți, ucigătorilor de tată și ucigătorilor de mumă, ucigașilor de oameni, Curvarilor, celor ce să culcă cu bărbați, furilor de oameni, mincinoșilor, călcătorilor de jurămînt și orice altă stă împotriva învățaturii cei ce însănătoșază,

10 După bunăvestirea mării Celui fericit Dumnezeu, carea m-am încredințat eu. Și har am Celui ce m-au întărit, Hristos Iisus Domnului nostru, căci credincios m-au socotit

13 pre mine, puindu-mă la slujbă; Pre cel ce mai nainte eram hulitoriu și gonitoriu și ocărătoriu; ce fui miluit, căci neștiind

14 am făcut, cu necredința. Și prea prisosi darul Domnului nostru cu credința și dragoste care e în Hristos Iisus. Crezut e cuvîntul și de toată priimirea vreadnică

15 „Hristos Iisus au venit în lume pre păcătoși să mîntuiască“, dentru carii întîiu sînt eu.

16 Ce pentru aceea fui miluit, ca întru mine întîiu să arate Iisus Hristos toată îndelunga răbdarea mîniei, spre închipuirea celor ce vor să crează întru El în viață veacnică.

17 Iară Împăratului veacilor, nemuritorului, nevăzutului, sîngurului înțeleptului Dumnezeu, cinste, mărire în veacii veacilor! Amin.

18 Această poruncă puiu ție, fiiule Timotheiu, după ceale prorocii ce mai nainte fură asupra ta, ca să oștești întru eale cea buna

19 oștire, Avînd credință și bună cunoștință, carea unii lepădîndu-o, den credință

20 căzură; Dentru carii sînt Imeneu și Alexandru, pre carii am dat satanei, ca să să cearte să nu hulească.

CAP II

1 **L**eci rog mai nainte de toate să faceți rugi, rugăciuni, ceareri, mulțămite,

2 pentru toți oamenii, Pentru împărați și pentru toți ceia ce în diregătorii vor fi, ca lină și neclătită viață să petreacem cu toată bunăcredința și curăția. Pentru că aceasta iaste

3 bună și priimită înaintea Mîntuitorului nostru Dumnezeu, Carele va toți oamenii să să mîntuiască și la cunoștința adevărului să vie. Pentru că unul e Dumnezeu,

5 unul și împăcătoriu lui Dumnezeu și oamenilor: om Hristos Iisus, Cea ce S-au dat pre Dînsul răscumpărare pentru toți, mărturisirea la vremile sale; Spre carea m-am

7 pus eu propoveduitoriu și apostol—adevărzic întru Iisus Hristos, nu mințu—, dascal limbilor cu credință și cu adevăr. Deci

8 voi să să roage bărbații în tot locul, rădicînd curate mîni, fără urgie și îndoire.

9 Așijderile și muierile, cu podoabă cinstită, cu rușine și cu întregăciunea minții să să împodobească pre Dînsul, nu cu împletiri sau cu aur sau cu mărgăritariuri, sau cu hai-

ne scumpe, Ce ceaea ce să cade muierilor

10 celor ce să făgăduiesc cinstei dumnezăiești, pren fapte bune. Muiarea întru linește să

11 să învețe cu toată ascultarea. Iară muierii a învăța nu poruncesc, nice a-ș stăpîni

12 bărbatul, ce să fie în linește. Pentru că

13 întîiu Adam s-au zidit, după aceea Evva. Și Adam nu s-au amăgit; iară muiarea amă-

14 gindu-să, întru călcare de poruncă fu. Ce mîntui-se-va pren nașterea fiilor, de vor

15 rămînea cu credință și dragoste și sfințire, cu minte întregă.

CAP III

Devărat e cuvîntul: „Orice episcopie pohteaste, bun lucru pohteaste“. Deci trebuie episcopul fără prihană să fie, al unii muieri bărbat, treaz, întreg la minte, bine rînduit, iubitoriu de streini, învățatoriu, nebețiv, Nesfadnic, neagonisitoriu de dobîndă grozavă, ce blînd, neînvrăjbitoriu, neiubitoriu de argint, Casei sale bine-îndireptatoriu, fii avînd întru ascultare, cu toată cinstea.

5 Iară de nu știe cineva a-ș îndirepta casa sa, cum de besearca lui Dumnezeu va purta grijă? Nu răsad tînăr, ca nu, umflîndu-se, în judecata diavolului va cădea. Și

7 trebuie el și mărturie bună să aibă de cei den afară, ca nu în ocară să cază și în cursa diavolului. Diaconii, așijderea, cinstiț,

8 nu îndoit la cuvînt, nebăutori de vin mult, nu agonisitori de reale: Avînd taina credinței cu curată știință. Și aceștea ispitească-se întîiu și apoi slujască, nevinovaț fiind. Muierile, așijderea, cinstite, neclevetnice, treaze, credincioase întru toate.

12 Diaconii fie ai unii muieri bărbați, fiilor bine îndereptînd și caselor sale. Pentru

13 că ceia ce bine au poslușit stepenă bună loruș dobîndesc și multă îndrăzneală întru credința care iaste în Hristos Iisus. Aceas-

14 tea ție scriu, nădejduind a veni cătră tine mai curînd. Iară de voi zăbovi, ca să

15 știi cum trebuie în casa lui Dumnezeu a petreace, carea iaste besearca lui Dumnezeu Celui viu, stîlp și întărire adevărului. Și cu mărturisire mare iaste taina bunei-

16 credințe: „Dumnezeu S-au arătat cu trup, Să îndireptă cu Duhul, Să arătă la îngeri, Să propovedui întru limbi, Să crezu în lume, Să înălță cu mărire“.

CAP IV

Fară Duhul aiave zice că în ceale

1 de apoi vremi să vor depărta oarecarii de cătră credință, luînd aminte la duhuri de înșălăciune și dascălii ale dracilor, Întru

2 fățarnicia celor mincinoși la cuvinte, arși fiind cu a lor știință, Oprind a să însura, să să ferească de bucate carele Dumne-

3 zău le-au zidit spre gustare cu mulțimită celor credincioși și celor ce au cu-

4 noscut adevărul. Căci toată zidirea lui
Dumnezău bună e și nimică nu e de lepă-
5 dat, cu mulțimită luîndu-se; Pentru că
să sfințească pren cuvîntul lui Dumnezău și
6 pren rugă. Acestea arătîndu-le fraților,
bun slujitoriu vei fi lui Iisus Hristos, hrănin-
7 du-te cu cuvintele credinții și ale cei bune
spurcate și băbești basne le părăsește.
8 Și te învață pre tine cătră buna-credință.
9 Pentru că cea trupească deprindere spre
puțin iaste folositoare; iară buna-credință
spre toate folositoare iaste, făgăduință
avînd a vieții ceii de acum și a ceii viitoare.
10 Crezut e cuvîntul și de toată priimirea
11 vreadnic! Pentru că spre aceasta și oste-
nim și ne ocărîm, căci am nădejduit pre
Dumnezău viu, Carele iaste Mîntuitoriu tutu-
roru oamenilor, mai vîrtos celor credincioși.
12 Vestește aceste și învață! Nimenea tine-
reațele tale să nu defaime, ce pildă te fă
celor credincioși, cu cuvîntul, cu petreacerea,
13 cu duhul, cu credința, cu curăția. Pînă
voiu veni, ia aminte la citanie, la mîngîiare,
14 la învățatură. Nu te lenevi de cel dentru
tine dar, carele s-au dat ție pren prorocie
cu punerea deasupra a mînilor preoților.
15 Acestea te învață, întru aceste fii, ca pro-
16 copseala ta arătată să fie întru toți. Ia
aminte ție și învățaturii: rămîi întru aceas-
tea; pentru că aceasta făcînd, și pre tine vei
mîntui și pre cei ce te ascultă.

CAP V

1 **L**re cel mai bătrîn să nu-l înfrunzezi,
ce-l mîngîie ca pre un părinte; pre
2 cei mai tineri, ca pre frați; Pre
ceale mai bătrîne, ca pre niște
maice; pre ceale mai tinere, ca pre
3 niște surori, cu toată curăția. Văduvele
cîinstește, pre ceale ce-s adevărate văduve.
4 Iară de vreo văduvă are fii au fiestri, să în-
veațe întîiu pre a sa casă a fi bună credin-
cioasă și răsplătiri să dea strămoșilor;
5 pentru că aceasta iaste bună și priimită
înaintea lui Dumnezău. Iară cea adevă-
rată văduvă și sîngură nădejdui pre Dum-
nezău și așteaptă la rugi și la rugăciuni
6 noaptea și ziua. Iară cea ce să desfătează
7 de vie au murit. Și aceste poruncește
8 ca nevinovate să fie. Iară de vreame ce
neștine de ale lui, și mai vîrtos de ai casii
lui, nu ia aminte, de credință s-au lepădat
și iaste decît cel necredincios mai rău.
9 Văduva să să aleagă nu mai puțin de ani
10 60, fiind a unui bărbat muiare, Întru
fapte bune mărturisîndu-se, de au hrănit
fii, de au priimit striini, de au spălat picioa-
rele sfinților, de au ajutat la cei necăjiți au
11 la tot lucrul bun au urmat. Iară pre
ceale mai tinere văduve le părăsește; căci,

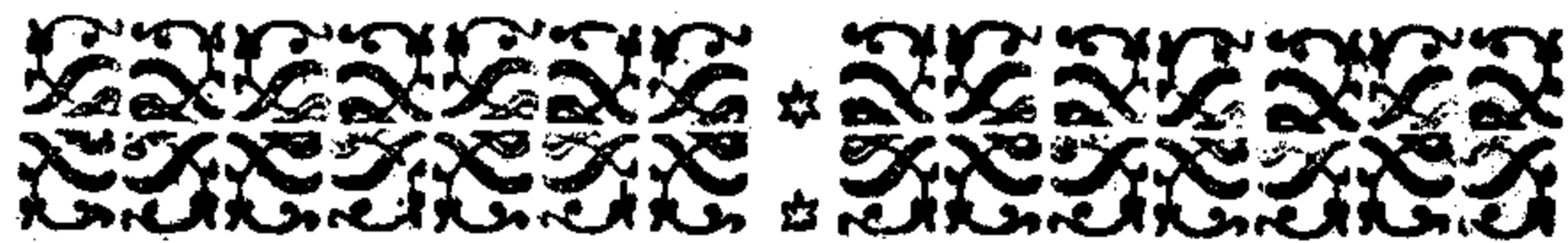
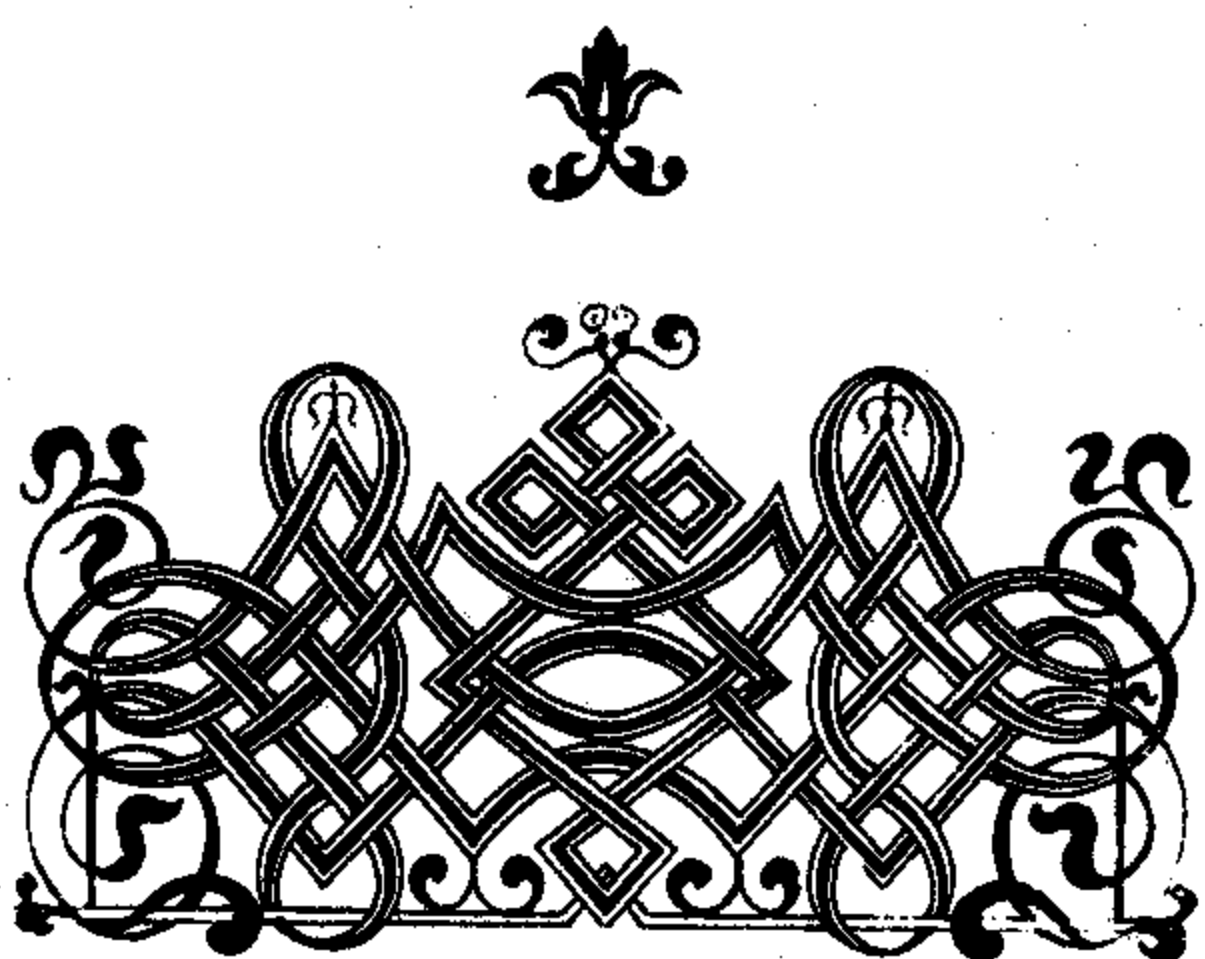
cînd să înfierbîntează asupra lui Hristos, vor
să să mărite, Avînd judecată, căci cea 12
dentîiu credință au lepădat. Așijderea și 13
fără lucru să învață, umblînd den casă în
casă; și nu numai fără lucru, ce și limbute
și iscoditoare, grăind ceale ce nu să cade.
Voiu, drept aceaea, ceale mai tinere să să 14
mărite, să facă feciori, să stăpînească casa,
nici o pricină să dea nepriatenului spre
ocară. Pentru că acum oarecarele s-au 15
întors denapoia satanii. Oricare credin- 16
cios au credincioasă are văduve ajutorească-
le lor și să nu să îngreuiaze besearca, ca
celor adevărate văduve să le ajutorească.
Cei ce bine poartă diregătoria preuți cu 17
îndoită cîinste să să învrednicească, mai vîr-
tos cei ce ostenesc cu cuvîntul și învățatura.
Pentru că zice Scriptura: „Boului ce treiră 18
nu-i lega gura“ și: „Vreadnic iaste lucră-
toriuul platei lui“. Asupra preotului pîra 19
nu priimi, afară den doao sau trei mărturii.
Pre cei ce greșesc înaintea tuturor muștră-i, 20
ca și ceialalți frică să aibă. Mărturisescu-
21 mă înaintea lui Dumnezău și Domnului
Iisus Hristos și celor aleși îngeri ca aceste
să le păzești fără de nici o mai nainte-jude-
care, nimică făcînd spre înduplecare.
Mînilo degrabă pre nimenea nu le pune, nici 22
te împreuna la păcate striine: pre tine curat
te păzește. De-acum nu mai bea apă, ce 23
puțin vin să beai, pentru stomahul tău și
ceale adease ale tale boale. Păcatele unor 24
oameni mai nainte arătate sînt, aducînd
înainte la judecată, iară la unii și în urmă
vin. Așijderea și ceale bune locuri arătate 25
sînt; și cealea ce aiminterea să află a să ascun-
de nu să pot.

CAP VI

1 **S**îți sînt supt jug robi pre ai lor stă-
pîni de toată cîinstea vreadnici să-i
socotească, ca nu numele lui Dum-
nezău și învățatura să să hulească.
Iară ceia ce au credincioși stăpîni 2
să nu hulească căci frați sînt, ce mai mult
să slujască, căci credincioș sînt și dragi cei
ce de facerea cea bună să apucă. Acestea
învață și roagă. Oricine învață altele și 3
nu să apropie la ceale sănătoase cuvinte ale
Domnului nostru Iisus Hristos și la cea după
bunăcredință învățatură. Fălește-să, 4
nemică știind, ce bolnăvindu-se întru între-
bări și prici de cuvinte, dentru carele să face
zavistia, pricea, hule, Prepusuri reale, 5
zăbăvi de oameni stricați la minte și lipsiți
de adevăr, pârîndu-le a fi dobîndă buna-cre-
dință. Depărtează-te de la unii ca aceia.
Însă iaste venit mare buna-credință cu în- 6
destulare. Pentru că nemică n-am adus în 7
lume; aiave iaste că nici a duce ceva putem.

8 Ce, avînd hrane și acoperimînturi, cu acestea
 9 destui să fim. Iară cea ce vor să să îmbogățească cad în dodeială și în lațu și în
 pohte multe fără socoteală și cu vătămăre,
 carele afundă pre oameni la peire și la pier-
 10 zare. Pentru că rădăcina tuturor răutăți-
 lor iaste iubirea argintului; carea unii poh-
 tindu-o, au rătăcit de la credință și pre
 dînșii să pătrunsără cu dureri multe.
 11 Iară tu, o, omul lui Dumnezeu, de acestea
 fugi și goneaște dreptatea, cinstea închină-
 ciunii, credința, dragostea, răbdarea, blîn-
 12 deațele. Nevoiaște asupra celui bun răz-
 boiu al credinței; apucă-te de cea veacinică
 viață, la carea te-ai și chemat și ai mărturi-
 sit cea bună mărturisire înaintea a multe
 13 mărturii. Poruncesc ție înaintea lui Dum-
 nezeu, Celui ce învie toate, și lui Hristos
 Iisus, Celui ce au mărturisit la Pontie Pilat
 14 cea bună mărturisire, Să păzești tu po-
 runca nespurcată, nevinovată, pînă la ară-
 15 tarea Domnului nostru Iisus Hristos, Pre
 carea la ale sale vremi o va arăta Cel fericit
 și sîngur Putearnic, Împăratul împăraților
 16 și Domnul celor ce domnesc, Cea ce
 sîngur are nemoarte, întru nevăzută lumină
 lăcuind, pre Care nu L-au văzut nimenea
 dentru oameni, nici a-L vedea poate, Căruia
 17 cinste și tărie veacinică! Amin. Celor
 bogați în veacul acesta poruncește să nu
 să înalțe cu gîndul, nici să să nădejduiască
 pre a avuției nestare, ce întru Dumnezeu
 Cel viu Cea ce dă noao cu bogăție toate
 18 spre dobîndire, a face lucruri bune, . A să
 îmbogăți întru fapte bune, lesne dătători
 19 a fi, împreunători, Cîstigători loruș
 temelie bună la cea viitoare, ca să să apuce
 20 de cea veacinică viață. O, Timotheiu, ce
 ai pus înaintea păzește, depărtîndu-te de
 ceale spurcate glasuri deșarte și prigoa-
 ne ale științei cei ce e cu mincinos
 21 nume, Cu carea unii lău-
 dîndu-se, prejur credință
 nu nemeriră. Darul
 cu tine! Amin.

*Cătră Timotheiu cea dentîiu s-au scris
 de la Laodichia, care iaste mitropolie
 a Frighiei Pacatianii.*

CĂTRĂ TIMOTHEIU CARTE TRIMISĂ A DOUA

CAP I

Tavel , apostolul lui Iisus Hristos, 1
 pren voia lui Dumnezeu, după 2
 făgăduința vieții cei ce iaste în 3
 Hristos Iisus, Lui Timotheiu, 4
 iubitului fiu: Dar, milă, pace de 5
 la Dumnezeu Părintele și Hristos Iisus 6
 Domnul nostru! Mulțămesc lui Dumne- 7
 zău, Căruia slujăsc de la strămoși cu curată 8
 știință, cum neîncetat am cea de tine pome- 9
 nire la rugile meale, ziua și noaptea, Poh- 10
 tind a te vedea, aducîndu-mi aminte de lacră- 11
 mile tale, ca de bucurie să mă umplu. 12
 Aducere-aminte luînd de cea ce iaste întru 13
 tine nefățarnică credință, carea au lăcuit 14
 întîiu în moașă-ta Loida și la maica ta Ev- 15
 nica, și adevărit sînt că și întru tine. Pen- 16
 tru care lucru aducu-ț aminte să ațîți darul 17
 lui Dumnezeu, carele iaste întru tine pren 18
 punerea mînilor meale. Pentru că n-au
 dat noao Dumnezeu duh de teamere, ce de
 putere și de dragoste și de întregăciunea
 minții. Decii să nu te rușinezi de mărtu-
 ria Domnului nostru, nici de mine, cel legat
 al Lui, ce împreună rău pătimeaște cu Evan-
 ghelia, după puterea lui Dumnezeu,
 Celui ce au mîntuit pre noi și ne-au chemat
 cu chemare sfîntă, nu după faptele noastre,
 ce după a Sa rînduială și har, Cea ce S-au
 dat noao în Hristos Iisus mai nainte de anii
 veacilor, Și arătîndu-Se acum pren ară-
 tarea Mîntuitorului nostru Iisus Hristos,
 supuind moartea și luminînd viață și nestri-
 care pren Evanghelie, La carea m-am pus
 eu propoveduitoriu și apostol și învățătoriu
 limbilor. Pentru carea pricină și acestea
 pătimesc; ce nu mă rușinez, pentru că știu
 la care am crezut. Și adevărit sînt că putear-
 nic iaste făgăduința mea să o păzască la
 aceeaa zi. Închipuirea sănătoaselor cu-
 vinte să aibi, carele de la mine le-ai auzit,
 cu credința și cu dragostea cea ce iaste în
 Hristos Iisus. Cea bună făgăduință pă-
 zește pren Duhul cel Sfînt, Care lăcuieste
 întru noi. Știi aceasta, că s-au înturnat
 de la mine toți cei den Asia; dentru carii
 iaste Fighel și Ermoghen. Dea milă Dom-
 nul la a lui Onisifor casă; căci de multe ori
 m-au odihnit și de lanțul meu nu s-au ruși-
 nat, Ce, mergînd în Rîm, mai degrabă
 m-au cercat și m-au aflat. Dea-i lui Dom-
 nul să afle milă de la Domnul în ziua ceaea.
 Și cite în Efes mi-au slujit mai bine tu știi.

CAP II

1 **D**eci tu, fiiul meu, întărește-te cu
 2 darul cel ce e întru Hristos Iisus.
 Și ceale ce ai auzit de la mine pren
 multe mărturii, aceastea le pune la
 oameni credincioși, carii vor putea
 3 și pre alții să înveaște. Deci tu pătimeaște
 rău, ca un bun oștean al lui Iisus Hristos.
 4 Nimenea oștindu-se nu se amestecă întru
 ale vieții lucruri, ca să placă celui ce au
 5 strîns oastea. Și, săvai de va și birui neș-
 tine, nu se coronează, de nu va birui după
 6 lege. Plugariul cel ce ostenește trebuie
 7 întîiu den roadă a lua. Socoteaște ceale
 ce zicu, pentru că va da ție Domnul înțe-
 8 leagere în toate. Pomeneaște pre Iisus
 Hristos sculat den morți, den sementia lui
 9 David, după Evanghelia mea, Întru Care
 le pătimesc eu rău pînă și în legături, ca un
 făcătoriu de rău. Iară cuvîntul lui Dumnezău
 10 nu e legat. Pentru aceaea toate le rabdu
 pentru cei aleși, ca și ei mîntuirea să dobîn-
 dească, cea ce e în Hristos Iisus, cu mărire
 11 veacinică. Credincios e cuvîntul: pentru
 că, de am murit împreună, împreună vom și
 12 trăi; De vom răbda împreună, vom și
 împărăți; de ne vom lepăda, și Acela Să va
 13 lepăda de noi; De nu vom creade, Acela
 credincios rămîne, a Să tăgădui pre Sine nu
 14 poate. Aceastea pomeneaște, mărturi-
 sindu-le înaintea Domnului, să nu te lupți
 în cuvinte spre lucru ce nu e de nici un folos,
 15 spre surparea celor ce aud. Nevoiaște-te
 pre tine lămurit să te arăți la Dumnezău
 lucrătoriu nerușinat, îndireptînd cuvîntul
 16 adevărului. Iară ceale spurcate deșarte
 cuvinte părăsește-le; pentru că mai mult
 17 vor adaoge la necurăție. Și cuvîntul lor
 ca gangrena pășune vor avea; dentru care
 18 iaste Imeneu și Filitos, Carii prejur ade-
 văr n-au nemerit, zicînd că înviarea acum
 s-au făcut, și întorc a unora credință.
 19 Însă cea întemeiată temelie a lui Dumnezău
 stă, avînd peceatea aceasta: „Cunoscut-au
 Domnul pre ceia ce sînt ai Lui“. Și: „Să
 depărteaze de la nedireptate tot cela ce
 20 numeaște numele lui Hristos“. Și în casă
 mare nu sînt numai vase de aur și de argint,
 ce și de lemn și de pămînt; și unele sînt de
 21 cinste, altele spre necinste. Deci, de va
 curăți neștine pre el de eale, fi-va vas spre
 cinste svințit și de bună treabă stăpînitoriu-
 22 lui, la tot lucrul bun fiind gătit. Iară de
 pohtele ceale tinerești fugi și goneaște direp-
 tatea, credința, dragostea, pacea, cu ceia ce
 cheamă pre Domnul den curată inemă.
 23 Iară ceale nebune și neînvățate cercări le
 24 părăsește, știind că nascu vrăjbi. Iară
 robul Domnului nu să cade să să învrăj-
 bească; ce blînd să fie cătră toți, învățătoriu
 25 fără răutate, Cu blîndeaște certînd pre cei ce
 stau împotriva, ca nu vrodinioară va da Dum-
 nezău lor pocăință spre cunoașterea adevăru-

lui. Și să vor trezvi dentr-al dracului laț, 26
 vînați fiind de el la a lui voie.

CAP III

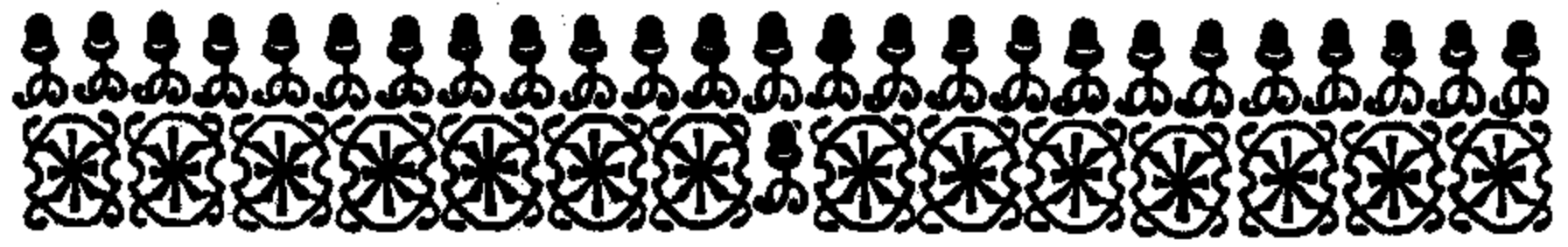
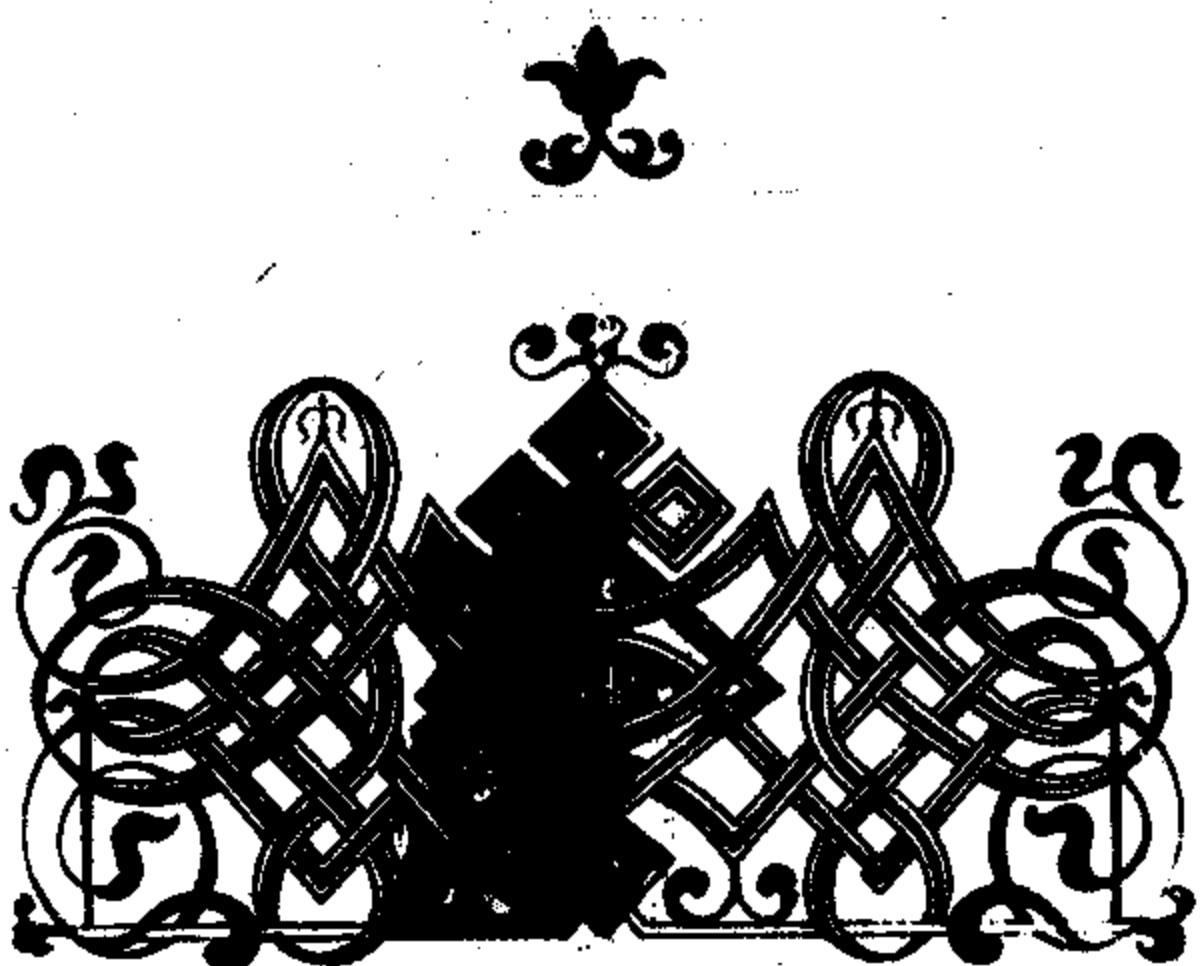
Si aceasta să știi, că în zilele ceale 1
 de-apoi sta-vor vremi nesilnice. 2
 Pentru că vor fi oameni iubitori de 3
 eiș, iubitori de argint, mîndri, si- 4
 meți, hulitori, la părinți neascultă- 5
 tori, nemulțămitori, necurați, Fără dra- 6
 goste, neîmpăcați, pîrîți, nestîmpărați, nedu- 7
 measteci, neiubitori de bine, Vînzători, 8
 obraznici, îngîmfați, mai vîrtos iubitori de 9
 dezmierdăciuni decît iubitori de Dumnezău, 10
 Avînd închipuituri de bunăcredință, iară de 11
 puterea ei tăgăduți fiind; și de aceștea te 12
 fereaște. Pentru că dentr-aceștea sînt 13
 ceia ce să tind în case și robesc muierușcile 14
 încărcate fiind cu păcatele, ducîndu-se cu 15
 pohte de multe fealiuri, Pururea învățînd 16
 și niciodinioară putînd spre cunoștința 17
 adevărului să vie. Și, în ce chip Ianis și 18
 Iamvris au stăut împotriva lui Moisi, așa și 19
 aceștea stau împotriva adevărului, oameni 20
 stricați la minte, nelămuriți în credință. 21
 Ce nu vor procopsi spre mai mult; pentru 22
 că nebunia lor arătată va fi la toți, în ce 23
 chip și a acelora s-au făcut. Iară tu ai ur- 24
 mat învățaturii meale, cu petreacere, cu 25
 voia, cu credința, cu îndelungarea mîniei, 26
 cu dragostea, cu răbdarea, Cu gonirile, 27
 cu patemele, în ce chip mi s-au făcut în Anti- 28
 ohia, în Iconia, în Listra; ce fealiu de goane 29
 am suferit; și de toate m-au mîntuit Domnul. 30
 Și toți ceia ce vor cu bunăcredință a trăi 31
 întru Hristos Iisus goni-să-vor. Iară viclea- 32
 nii oameni și vrăjitori vor adaoge la mai rău, 33
 înșelînd și înșelîndu-se. Iară tu rămîi întru 34
 ceale ce te-ai învățat și te-ai încredințat, 35
 știind de la cine ai învățat: Și căci den 36
 pruncie sfintele slove știi, ceale ce pot să te 37
 înțelepțească spre mîntuire, pren credința 38
 cea ce e în Hristos Iisus. Toată scriptura 39
 de Dumnezău e suflată și de folos spre învăță- 40
 tură, spre vădire, spre îndireptare, spre cer- 41
 tarea cea cu dreptate, Ca deplin să fie 42
 omul lui Dumnezău, om spre tot lucrul bun 43
 fiind gătit deplin.

CAP IV

Mărturisescu-mă eu, drept aceaea, 1
 înaintea lui Dumnezău și Domnu- 2
 lui Iisus Hristos, Celui ce va să 3
 judece viii și morții, după arătarea 4
 Lui și împărăția Lui: Mărturi- 5
 seaște cuvîntul, stăi asupra-i, cu bună vrea- 6
 me, fără vreame, mustră, ceartă, roagă-te 7
 cu toată îndelungarea mîniei și cu învăță- 8
 tură. Pentru că va fi vreamea cînd 9
 învățatura cea sănătoasă nu o vor suferi, 10
 ce după pohtele lor asupra lor îș vor încărc- 11
 ca învățători, scărpinîndu-se cu auzul 12

4 Și de la adevăr auzul îș vor întoarce și la
 5 basne să vor întoarce. Iară tu treaz
 fii întru toate, pătimeaște rău, fă lucrul
 evanghelistului, slujba ta deplin o poartă.
 6 Pentru că eu acum mă jîrtvuiescu și vremea
 7 ducerii mele au sosit. Nevoința cea bună
 m-am nevoit, calea am săvîrșit, leagea am
 8 păzit. De acuma mi să pune cununa direp-
 tății, carea va da mie Domnul în ziua ceaea,
 Cel drept judecătoriu; și nu numai mie, ce
 tuturor celor ce au îndrăgit arătarea Lui.
 9 Grăbeaște a veni cătră mine degrabă.
 10 Pentru că Dimas m-au părăsit, îndră-
 gind veacul de acum, și s-au dus la Solon;
 11 Crisp, la Galatia; Titu, în Dalmația. Luca
 iaste sîngur cu mine. Pre Marco luîndu-l,
 adu-l cu tine; pentru că iaste mie bun spre
 12 slujbă. Iară pre Tihicon l-am trimis la Efes.
 13 Pre felonul care am lăsat în Troada la Carpu,
 venind îl adu, și cărțile, mai vîrtos ceale de
 14 piale. Alexandru, faurul, multe reale au
 arătat mie; dea-i lui Domnul după lucrurile
 15 lui. De care și tu să te păzești, pentru
 că foarte stă împotriva la ale noastre cuvinte.
 16 Întru cea dentîiu a mea răspundere nimenea
 n-au venit cu mine, ce toți m-au părăsit. Să
 17 nu se bage samă lor! Iară Domnul au
 stătut lîngă mine și m-au întărit, ca pren
 mine propoveduirea să să adevereaze și să
 auză toate limbile; și mă mîntuiiu de gura
 18 leului. Și mă va mîntui Domnul de cătră
 tot lucrul rău și mă va spăsi la împărăția
 Lui cea cerească; Căruia mărirea, în veacii
 19 veacurilor. Amin. Închină-te Prischii și
 20 Achilii și casii lui Onisifor. Erastu au
 rămas în Corinthu, iară pre Trofim l-am
 21 lăsat în Milit, fiind bolnav. Sileaște
 mai nainte de iarnă să vii. Închină-se
 ție Evul și Pudis și Linos și Clavdia
 22 și frații toți. Domnul Iisus
 Hristos, cu duhul tău.
 Darul cu voi!
 Amin.

*Cătră Timothei a doua, la a Efesului besearcă
 întîiu episcop fiind hirotonisit, scrisu-s-au
 de la Rîm, cînd de al doilea rînd au
 stătut de față Pavel la
 chesariul Neron.*

CEA CĂTRĂ TIT CARTE TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP I

1 avel, robul lui Dumne-
 zău și apostolul lui Iisus
 Hristos, după credința
 aleșilor lui Dumnezeu și
 cunoștința adevărului ce-
 lui după bunăcredință,
 2 Spre nădejdea vieții vea-
 cinice, carea au făgă-
 3 duitu-o Cel nemincinos Dumnezeu mai na-
 inte de ani veacinici, Și au arătat la vremi-
 le Sale cuvîntul Lui cu propoveduirea carele
 m-am încrezut eu, după porunca Mîntui-
 toriului nostru Dumnezeu—, Lui Tit, celui
 4 de aproape fiu, după cea de obște credință:
 Dar, milă, pace de la Dumnezeu Părintele
 și Domnul Iisus Hristos, Mîntuitoriu nostru!
 Pentru aceaea am lăsat pre tine în Crit, ca
 5 ceale ce lipsesc să le tocmești și să pui la ce-
 tăți preoți, după cum eu ție am rînduit: Ori-
 care iaste nevinovat, al unii muieri bărbat,
 avînd fii credincioși, nu întru ponosuire de
 curvie, au neascultători. Pentru că trebuie
 7 episcopul nevinovat să fie, ca al lui Dumne-
 zău diregătoriu; nu obraznic, nu mînios, nu
 bețiv, nu sfadnic, nu iubitoriu de spurcată
 dobîndă, Ce iubitoriu de striini, iubitoriu
 8 de bunătate, întreg la minte, drept, curat,
 răbdătoriu, Țiindu-se de cel după învă-
 9 țatură credincios cuvînt, ca putearnic să
 fie să și îndeamne întru învățatura cea ce e
 sănătoasă și pre cei ce-i grăiesc împotriva
 să-i înfrunteaze. Pentru că sînt mulți și
 10 nesupuși, deșărți la cuvinte și amăgitori,
 mai vîrtos cei dentru tăiare-împrejur,
 Căroră trebuie a le astupa gurile, carii toate
 11 casele le răstoarnă, învățînd ceale ce nu
 trebuie, pentru dobînda cea necuvioasă.
 Zis-au oarecarele dentru ei, al loruș proroc:
 12 „Criteanii pururea-s mincinoși, reale hiară,
 pîntece zăbavnice“. Mărturia aceasta ias-
 13 te adevărată, pentru care lucru muștră pre
 ei vîrtos, ca sănătoși să fie întru credință,
 Neluînd aminte la jidoveștile basne și la
 14 poruncile oamenilor ce urăsc adevărul.
 Toate, drept aceaea, curate-s la cei curați;
 15 iară la cei pîngăriți și necredincioși nemică
 nu e curat, ce li s-au pîngărit lor și mintea,
 și știința. Pre Dumnezeu mărturisesc
 16 a-L ști; iară cu faptele, Îl tăgăduiesc, urîț
 fiind și neascultători și cătră tot lucrul
 bun nelămuriți.

CAP II

1 **F**ără tu grăiaște ceale ce să cad la
2 cea sănătoasă învățătură. Bă-
trînii treaji să fie, cu cinste, întregi
3 la minte, sănătoși la credință, la
dragoste, la îngăduință. Și bă-
trînele, așijderea, întru așăzare sfântă la
cuvință, nu clevetnice, nu de vini multe
4 supuse, de bine învățătoare, Ca să înțelep-
țească pre ceale tinere iubitoare de bărbați
5 a fi, iubitoare de fii, Întregi la minte, cu-
rate, grijlive de casele lor, bune, supuindu-se
6 la ai lor bărbați, ca nu cuvîntul lui Dumne-
zău să să hulească. Pre cei tineri așijde-
7 rea îndeamnă-i să fie întregi la minte,
Întru toate pre tine dîndu-te pildă lucrurilor
8 bune, întru învățătură, nesticăciune, cinste,
nesticare, Cuvînt sănătos, fără clevet,
9 ca cel dempotrivă să să rușineaze, nemică
neavînd pentru voi a zice grozav. Robii
10 la ai lor stăpîni să să supuie, întru toate
bine plăcuți a fi, nepricindu-se, Neficle-
nindu-i, ce credința toată arătînd cea bună,
ca cu învățătura Mîntuitoriului nostru
11 Dumnezău să să împodobească întru toate.
Pentru că s-au arătat darul lui Dumnezău
cel de mîntuire la toți oamenii, certîndu-ne
pre noi ca, lepădînd necurăția și ceale lu-
mești pohte, cu înțelepciune și dreptate și
cu bunăcredință să trăim în veacul cest de
12 acum, Așteptînd cea fericită nădejde
și arătarea mării Celui mare Dumnezău
13 și Mîntuitoriul nostru Iisus Hristos, Carele
au dat pre El pentru noi, ca să ne mîntuiască
pre noi de cătră toată fărădelegea și să-Ș
curățască Lui nărod avut, rîvnitoriu bunelor
14 fapte. Aceastea grăiaște, și îndeamnă și
muștră cu toată porunca. Nimenea pre tine
să nu te defaime.

CAP III

1 **A**du-le aminte lor la domnii și la pu-
ternicii să să supuie, să asculte,
2 cătră tot lucrul bun gata să fie.
Pre nimenea să nu bleasteme, nici
sfadnici să fie, blînzi, toată blîn-
3 deața arătînd cătră toți oamenii. Pentru
că eram oarecînd și noi fără de minte, ne-
ascultători, rătăcindu-ne, slujind la pohte
și la dragoste de multe fealiuri, cu răutate
și zavistie petrecînd, urîți urînd unul pre
4 alalt. Iară cînd bunătatea și iubirea cea
de oameni s-au arătat a Mîntuitoriului nos-
5 tru Dumnezău, Nu den lucrurile ceale
den dreptate care am făcut noi, ce după
a Lui milă au mîntuit pre noi, pren spălarea
nașterii cei de iznoavă și înnoirea Duhului
6 Svînt, Den Carele au vărsat asupra noas-
tră cu bogăție, pren Iisus Hristos, Mîntui-
7 toriul nostru; Ca îndireptîndu-ne cu darul

Aceluia, moștenitori vom fi, după nădejdea
8 vieții cei veacnice. Credincios e cuvîntul
și pentru aceastea voi ca să te adeverezi tu,
ca să poarte griji la bune fapte a isprăvnici
ceia ce s-au crezut lui Dumnezău. Aceastea
sînt ceale bune și de folos oamenilor.
9 Iară ceale nebune cercări și graiuri de ne-
muri și prici și sfăzi de lege părăsește-le,
10 pentru că sînt nefolositoare și deșarte. Pre
omul eretic, după una și a doao muștrare,
părăsește-l, Știind că s-au îndărâtnicit
11 unul ca acela și păcătuiaște, fiind sîngur de
el osîndit. Cînd voi trimite pre Artema
12 cătră tine, au pre Tihicon, sîrguiaște a veni
cătră mine la Necopoli, pentru că acolo am
socotit să iernez. Pre Zina legiuitoriul și
13 pre Apolo degrabă-i trimite nainte, ca ne-
mica lor să nu lipsească. Și să înveațe
14 ai noștri la bune lucruri să isprăvnicească,
la ceale de folos trebi, ca să nu fie fără
15 roadă. Închină-ți-se cei ce-s cu mi-
ne toți, închină-te celor ce iu-
besc pre noi cu credință.

Darul cu toți cu
voi! Amin.

*Cătră Tit la a criteanilor besearcă, întii-
episcopul fiind hirotonisit, scrișu-s-au
de la Necopolis a Machidonei.*

CEA CĂTRĂ FILIMON
CARTE TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP I

1 **P**avel, apostolul cel legat al lui
Hristos Iisus, și Timotheiu fratele,
2 lui Filimon, celui iubit și împreună
cu noi lucrătoriu, Și Apfieii cei
iubite și lui Arhip celui dempreună
3 oștean cu noi și cei den casa ta beserici:
Dar voao și pace de la Dumnezău Părintele
4 nostru și Domnul Iisus Hristos! Mulțe-
mescu Dumnezăului meu, pururea pome-
5 nire de tine făcînd la rugile mele, Auzind
dragostea ta și credința carea ai cătră Dom-
6 nul Iisus și la toți svinții, Ca împreunarea
credinței tale lucrătoare să să facă, întru
7 cunoștința a tot binelui celui dentru voi în
Hristos Iisus. Pentru că har avem mult
și mîngîiare spre dragostea ta, că inimile
8 sfinților s-au odihnit pren tine, frate. Pen-
tru aceea, multă întru Hristos îndrăz-
9 nire avînd, să rînduiescu ție ce să cuvine,
Pentru dragoste, mai vîrtos te rog ca acesta

fiind precumu-s eu, Pavel, bătrîn, încă și
 10 legat acum al lui Iisus Hristos, Rogu-te
 pentru al meu fiu, pre carele am cunoscut
 11 în legăturile mele, pre Onisimu, Care
 era ție odinioară netreabnic, iară acum ție
 și mie de bună treabă, pre carele am trimis,
 12 Iară tu pre el ca pre ai miei ficați priimește.
 13 Pre carele eu vream cătră mine să-l oprescu,
 ca pentru tine să-m slujască mie, întru legă-
 14 turile Evangheliei. Iară fără de știrea ta
 nimica n-am vrut să facu, ca să nu fie den-
 15 silă binele tău, ce după bunăvoie. Că
 poate fi că pentru aceea s-au despărțit
 cîtăva vreme, ca veacinicu pre el să-l aibi,
 16 De-acum nu ca pre slugă, ci mai presus decît
 sluga: frate iubit mai vîrtos mie, iară cu cît
 mai vîrtos ție, și trupește, și în Domnul!
 17 Deci, de ai pre mine soție, priimește pre el
 18 ca pre mine. Iară de au făcut vreo strîmbă-
 tate ție, au datoriu îți iaste, aceasta mie o
 socotește. Eu, Pavel, am scris cu mîna mea,
 eu voiu plăti, ca să nu zicu ție că și pre tine
 19 mie ești datoriu. Așa, frate, eu să mă
 folosescu de tine întru Domnul, odihnește-
 20 mi inima întru Domnul. Nădejduind în-
 găduinții tale am scris ție, știind că și mai
 21 presus de ce zicu vei face. Și împreună
 îm gătește și ospățu, pentru că nădejdu-
 iescu că, pre rugile voastre, mă voiu dărui
 22 voao. Inchină-să ție Epafras, cel ce iaste
 împreună rob cu mine în Hristos Iisus,
 23 Marco, Aristarhu, Dima, Luca, cei
 dempreună lucrători cu mine.
 [24] Darul Domnului nostru
 Iisus Hristos, cu
 duhul vostru!
 Amin.

*Cătră Filimon s-au scris de la Rîm,
 pre Onisim sluga.*

CEA CĂTRĂ EVREI
 CARTE TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP I

1 **I**n multe părți și în
 multe chipuri de de-
 mult Dumnezeu gră-
 ind părinților pre pro-
 roci, la svîrșitul zilelor
 acestora au grăit noao
 2 întru Fiiul, Pre Carele
 au pus moștenitoriu
 tuturor, pre Carele și veacii au făcut.
 3 Care, fiind zare mării și însămnare sta-

tului Lui și purtînd toate cu graiul puterii
 Lui, pre El curățire făcînd păcatelor noas-
 tre, au șezut de-a dreapta mării întru ceale
 înalte, Cu atîta mai bun făcîndu-Să decît 4
 îngerii, cît mai usebit decît ei au moștenit
 nume. Căci căruia den îngerii au zis vreod- 5
 inioară: „Fiiul meu ești Tu; Eu astăzi am
 născut pre Tine“? Și iarăș: „Eu voiu fi Lui
 în loc de părinte și El va fi Mie în loc de 6
 Fiiu“? Și iară, cînd va băga pre Cel den-
 tîiu născut în lume, zice: „Și să să închine 7
 Lui toți îngerii lui Dumnezeu!“ Și adecă
 cătră îngerii zice: „Cela ce face pre îngerii
 Lui duhuri și pre slujitorii Lui pară de foc“.
 Iară cătră Fiiu: „Scaunul Tău, Dumnezeule, 8
 în veacul veacului; toiagul dreptății, toia-
 gul împărăției Tale. Îndrăgit-ai dreptatea 9
 și ai urît fărădelegea; pentru aceea uns-au
 pre Tine Dumnezeu, Dumnezeul Tău, cu
 untul-de-lemnul bucuriei, mai mult decît
 părtașii Tăi“. Și: „Tu de-nceput, Doamne, 10
 pămîntul ai întemeiat; și faptele mînilor
 Tale sînt ceriurile. Acelea vor peri, iară 11
 Tu rămîi; și toți ca o haină să vor vechi;
 Și ca o îmbrăcăminte vei învâli pre ei și să 12
 vor schimba; iară Tu tot acelaș ești și anii
 Tăi nu să vor sfîrși“. Și cătră carele den- 13
 tru îngerii au zis vreodinioară: „Șazi de-a
 dreapta Mea, pînă unde voiu pune pre vrăj-
 mașii Tăi căpătîiu picioarelor Tale“? Au 14
 nu toți sînt slujitoare duhure, spre slujbă
 trimițîndu-se pentru ceia ce vor să moște-
 nească mîntuire?

CAP II

Intre aceea trebuie mai mult voi 1
 să luați aminte la ceale ce s-au auzit,
 ca să nu ne scurăm. Pentru că, 2
 de vreme ce cel ce e pre îngerii
 grăit cuvînt fu adevărit, și toată
 călcarea și neascultarea de cuvinte au luat
 pre judecată răsplătire, Cum noi vom 3
 scăpa negrijindu-ne de o mîntuire ca aceasta,
 carea, începătură luînd a să grăi de Domnul,
 de cei ce au auzit la noi s-au adevărat, 4
 Împreună mărturisind Dumnezeu cu seamne
 și cu minuni și cu multe fealiuri de puteri
 și cu ale Duhului Svînt împărțeale, după a
 Lui voie. Pentru că nu îngerilor au supus 5
 lumea cea viitoare, pentru carea grăim.
 Și mărturisi oareunde oarecine zicînd: „Ce 6
 iaste omul, de pomenești de el, au fiul omu-
 lui, de-l socotești pre el? Micșorat-ai pre el 7
 puțin oarece decît îngerii, cu mărire și cu
 cinste ai cununat pre el și l-ai pus pre el 8
 preste lucrurile mînilor tale: Toate le-ai
 supus dedesuptul picioarelor lui“. Pentru
 că supuind lui toate, nemică n-au lăsat
 lui nesupus. Ce acum încă nu vedem la
 el toate supuse. Iară pre „Cel puțin 9

oarece decît îngerii micșorat“ vedea pre Iisus, pentru patima morții, „cu mărirea și cu cinste încoronat“, ca cu darul lui Dumnezeu zău pentru toți să guste moartea. Pentru că să cădea Lui, pentru Carele sînt toate și pren Carele-s toate, pre mulți fii în mărirea aducînd, pre Începătorul mîntuirii lor, pren patime a-L săvîrși. Pentru că Cela ce svințește și cei ce svințescu dentru Unul sînt toți, pentru care lucru nu să rușinează a-i chema pre ei frați, Zicînd: „Voiu spune numele Tău fraților Mie, în mijlocul adunării lăuda-Te-voiu“. Și iarăș: „Eu voiu fi nădejduind spre El“. Și iarăș: „Iată Eu și copiii care Mi-au dat Mie Dumnezău!“ Deci, de vreme ce copiii au avut împreunare de trup și de sînge, și El aseamene au avut parte de aceeași, ca pren moarte să surpe pre cel ce are tăria morții, adecă pre diavolul, Și va mîntui pre aceia cîți cu frica morții în toată viața supuș era robii. Pentru că nu cu adevărat de îngeri să apucă, ce de sămînța lui Avraam să apucă. Pentru aceea datoriu era fraților a Să asămăna, ca milostiv să fie și credincios arhiereu întru ceale ce-s cătră Dumnezău, ca să curățască păcatele norodului. Pentru că, întru carea au pătimit El ispitindu-Se, poate celor ce să ispitesc a ajutori.

CAP III

Pentru aceea, frați sfinți, ai chemării cerești părtași, socotiți pre Apostolul și Arhiereul mărturisirii noastre, pre Hristos Iisus. Credincios fiind Celuia ce au făcut pre El, după cum și Moisi întru toată casa Lui. Pentru că de mai multă mărirea Acesta decît Moisi S-au învrednicit, întru cît mai multă cinste are decît casa cea ce au lucrat pre ea. Pentru că toată casa să lucrează de oarecarele, iară Cela ce toate au lucrat e Dumnezău. Și Moisi au fost „credincios întru toată casa Lui, ca o slugă, spre mărturie celor ce să vor grăi. Iară Hristos, ca un Fiiu în casa Lui; Căruia casă sîntem noi, de vom ținea îndrăznirea și lauda nădejzii pînă la săvîrșit adeverită. Pentru aceea, după cum zice Duhul cel Sfînt: „Astăzi de veți auzi glasul Lui, Nu întăriți inimile voastre, ca și la amărăciune, în ziua ispitirii în pustiu, Unde au ispitit pre Mine părinții voștri, ispititu-M-au și au văzut lucrurile Meale 40 de ani! Pentru aceea mîhnitu-M-am spre ruda aceea și ziș: ‘Pururea să rătăcesc cu inima, iară ei n-au conosciut căile Meale!’ Cum M-am jurat întru urgia Mea: ‘De vor întra la odihna Mea!’“ Vedeți, fraților, ca nu cîndai va fi în vreunul den voi inimă vicleană, de necredință, ca să să despartă de la Dumnezăul cel viu. Ce vă mîngîiați înșivă în toate

zilele pînă unde să va chema „ziua de astăzi“. ca să nu se învîrtoșeze neștine dentru voi cu înșălăciunea păcatului. Pentru că părtași ne-au făcut lui Hristos, de vom ținea începătura stării pînă la săvîrșit adeverită, Zicînd: „Astăzi de veți auzi glasul Lui, nu învîrtoșați inimile voastre, ca întru amărăciune“. Pentru că oare carii auzind au amărît? Ce nu toți ceia ce au ieșit den Eghiptet pren Moisi? Și la carii S-au scîrbit 40 de ani? Au nu la cei ce au greșit, căroră oasele au căzut în pustiu? Și căroră au jurat ca să nu între în odihna Lui, fără numai celor ce n-au ascultat? Și vedem că n-au putut să între pentru necredința.

CAP IV

ă ne teamem dară ca nu cîndai, lăsîndu-se făgăduință a întra la odihna Lui, de să va părea neștine dentru voi a scăpa. Pentru că sîntem bine-vestiți, precum și aceia; ce n-au folosit acelora cuvîntul auzirei, nefiind amestecați cu credința celor ce au auzit. Pentru că întrăm la „odihnă“, ceia ce am crezut, precum au zis cum: „M-am jurat întru urgia Mea, de vor întra la odihna Mea!“ Măcară că lucrurile den izvodirea lumii făcîndu-se. Că au zis oareunde pentru a șaptea zi așa: „Și odihni Dumnezău în ziua a șaptea de toate lucrurile Lui“. Și întru aceasta, iarăș: „De vor întra la odihna Mea!“ Deci, de vreme ce lipsesc oarecarii a întra la ea și cei ce întîiu s-au bine-vestit n-au intrat, pentru neascultare, Iarăș pre oarecare zi rînduiaște: „Astăzi“, întru David zicînd, după atîta vreme, după cum s-au grăit: „Astăzi de veți asculta glasul Lui, nu întăriți inimile voastre!“ Pentru că, de vreme ce pre ei Iisus au odihnit, nu ar grăi după aceasta pentru altă zi. Iată dară, au rămas sârbarea sîmbetei nărodului lui Dumnezău. Pentru că cela ce au intrat la odihna Lui, și el au odihnit despre lucrurile lui în ce chip și de la ale Sale, Dumnezău. Deci să sîrguim să întrăm la acea odihnă, ca nu întru aceeaș pildă a neascultării neștine va cădea. Pentru că viu iaste cuvîntul lui Dumnezău și lucrătoriu și mai tăios decît toată sabia cu doao ascuțite: și ajungînd pînă la împărțala sufletului și a duhului și a mădulărilor și a măduhăi și judecătoriu aducerilor-aminte și gîndurilor inimii. Și nu iaste zidire nevăzută înaintea Lui, ce toate goale și descoperite la ochii Lui, cătră Carele ni-e noao cuvîntul. Avînd, drept aceea, Arhiereu mare, care au trecut pren ceriuri, pre Iisus, Fiiul lui Dumnezău, să ținem mărturisirea. Pentru că nu avem Arhiereu nepuținînd să iarte slăbiciunile noastre, și ispi-

tit întru toate, după asămănare, fără de
16 păcat. Să venim dară cu îndrăzneală la
scaunul darului, ca să luom milă și har să
aflăm, la bună vreme ajutoriu.

CAP V

1 **I**ntreu că tot arhiereul dentru oa-
meni luîndu-se, pentru oameni să
pune, pentru ceale ce sînt spre
Dumnezău, ca să aducă daruri și
2 jîrtve pentru păcate, A îngădui
putînd celor ce nu știu și rătăcesc, de vreme
3 ce și el are slăbiciune. Și pentru aceasta
datoriu e, precum pentru norod, așa și pen-
4 tru el să aducă pentru păcate. Și nu-ș
ia lui neștine cinstea, ce cel ce să cheamă
5 de Dumnezeu, precum și Aaron. Așa și
Hristos, nu pre El au mărit a Să face Arhie-
reu, ce Cela ce au grăit cătră El: „Fiiul Mie
ești Tu, Eu astăzi am născut pre Tine“.
6 Precum și într-alt loc zice: „Tu ești preot în
veaci, după rînduiala lui Melhisedec“.
7 Carele în zilele trupului Lui, rugăciuni și rugi
cătră Cela ce putea să-L mîntuiască pre El
den moarte cu strigare tare și lacrimi adu-
8 cînd și ascultîndu-Se de teamere, Măcară
că era Fiiu, învăță ascultarea dentru ceale ce
9 au pățit. Și săvîrșindu-Se, fu celor ce
ascultă Lui, tuturor, pricină de mîntuire
10 veacinică, Chemîndu-Se de Dumnezău
„Arhiereu, după rînduiala lui Melhisedec“.
11 Pentru carele mult iaste noao cuvîntul și cu
greu tălmăcit a-l zice, de vreme ce zăbav-
12 nici v-ați făcut cu auzirile. Pentru că da-
tori fiind a fi învățatori pentru vreme, ia-
răși vă trebuie a învăța pre voi carele-s sti-
hiile începutului cuvintelor lui Dumnezău
și v-ați făcut trebuindu-vă lapte, și nu
13 hrană întemeiată. Pentru că tot cela ce
are parte de lapte neispitit e de cuvîntul
14 dreptății, căci că pruncu iaste. Iară celor
desăvîrșit iaste cea întemeiată hrană, celor
ce pren deprindere simțirile sînt învățate
cătră aleagerea binelui și răului.

CAP VI

1 **I**ntreu aceea, lăsînd cuvîntul înce-
păturii lui Hristos, spre săvîrșire
să ne aducem, nu iarăș temelie pu-
ind pocăinții de la lucruri moarte
2 și credinții spre Dumnezău, Învă-
țaturii botezurilor și a punerii mînilor și
3 învierii morților și judecății veacinice. Și
aceasta vom face, de va rîndui Dumnezău.
4 Pentru că peste puțină iaste cei ce, de odată
să vor lumina și vor gusta darul cel ceres-
5 cu, și parte avînd den Duhul Sfînt Și
gustînd cel bun al lui Dumnezău graiu
6 și puterile veacului celui viitoriu, Și
scăzînd, iarăș să să înnoiască la pocă-
ință, răstignind întru eiși pre Fiiul lui
7 Dumnezău și batjocorind. Că pămîntul,

carele bea ploaia, cea ce preste el de multe
ori vine, și naște iarbă de folos la dînșii
pentru carii să și lucrează, priimește bla-
gosloveniile de la Dumnezău. Și scoțînd 8
spini și ciulini, neispitit e și de blestem
aproape, al căruia e săvîrșitul spre ardere.
Iară ne-am adevărit pentru voi, iubiților, 9
ceale mai bune și care să țin de mîntuire,
măcară că și așa grăim. Pentru că nu e 10
nedirept Dumnezău, să uite lucrul vostru și
osteneala dragostii carea ați arătat la numele
Lui, carii ați slujit sfinților și slujind sînteți.
Și pohtim fieștecarele dentru voi aceastaș 11
a arăta sîrguială, cătră adevărea nădejdi
pînă la săvîrșit, Ca nu zăbavnici să vă 12
faceți, ce asămănători celor ce pren cre-
dință și pren răbdarea mîniei moștenesc
făgăduințele. Pentru că lui Avraam făgă- 13
duindu-Se Dumnezău, de vreme ce spre ne-
mic alt mai mare avea a Să jura, jură-Se
asupra Lui, Zicînd: „Cu adevărat blagoslo- 14
vind blagoslovi-te-voiu și înmulțind înmulți-
te-voi“. Și așa, îndelung răbdînd, au 15
dobîndit făgăduința. Pentru că oamenii 16
asupra celui mai mare să jură, și săvîrșitul
a toată pricea lor, spre adevărită, iaste
jurămîntul. Întru carea, mai mult vrînd 17
Dumnezău să arate moștenitorilor făgădu-
inței neschimbarea sfatului Lui, au pus la
mijloc jurămînt; Ca pren doao lucruri 18
nemutate, întru carele cu neputință iaste a
minți Dumnezău, tare mîngîiare să avem cei
ce am scăpat a ne ținea de nădeajdea ce e
înainte, Pre carea ca un fier de corabie 19
avem sufletului, negreșit și adevărit, și carea
întră în cea mai denlăuntru de catapeteazmă,
Unde înainte-alergătoriu pentru noi au intrat 20
Iisus după obiceiul lui Melhisedec, arhiereu
făcîndu-Se în veac.

CAP VII

1 **I**ntreu că acesta Melhisedec, împă-
ratul Salimului, preotul lui Dum-
nezău celui Preaînalt, cela ce au
întimpinat pre Avraam întorcîndu-
se de la tăiare împăraților și au
2 blagoslovit pre el, Căruia și a zeace au
împărțit Avraam dentru toate, întîiu înțele-
gîndu-se „împăratul dreptății“, iară apoi și
„împăratul Salimului“, care iaste „împăra-
tul păcii“, Fără tată, fără mumă, fără 3
semenție, nici începătură de zile, nici săvîr-
șire de viață avînd, ce asămănat Fiiului lui
Dumnezău, rămîne preot în veac. Cău- 4
tați dară întru cîtu e acesta, căruia și zeciui-
iale patriarhul Avraam au dat dentru începă-
turile prăzii! Și cei den fiii lui Levi carii 5
iau preoția poruncă au a zeciuii nărodul după
leage, adecă pre frații lor, măcară că au ieșit
den mijlocul lui Avraam. Iară cela, ce 6

nu să rudeau dentru ei, au zeciuit pre Avraam, și pre cela ce are făgăduințele au
 7 blagoslovit. Și fără de nici o price, cel mai mic de cel mai bun să blagoslovească.
 8 Și aicea zeciuiale murind oamenii iau; și
 9 acolo, mărturisindu-se că trăiaște. Și după cum iaste cuvînt să zicem, pren Avraam, și Levi, cela ce ia zeciuiale, s-au
 10 zeciuit; Pentru că încă în mijlocul tătîne-său era cînd îl întimpină pre el Melhisedec.
 11 Deci, de era săvîrșirea pren cea leviticească preoție—că nărodul preste ea era legiuit—, de ce treabă dară încă „după obiceiul lui Melhisedec“ altul să să scoale preot, și nu
 12 după obiceiul lui Aaron să să zică? Pentru că, mutîndu-să preoția, de nevoie și a
 13 legii mutare să face. Pentru că de Carele să zicu aceastea de alt neam are parte, de la carea nimenea s-au apropiat lîngă jîrtăvnic.
 14 Pentru că aiave iaste că den Iuda au răsărit Domnul nostru, la care neam nemică pentru
 15 preoție Moisi au grăit. Și mai vîrtos încă arătat iaste, de vream ce, după asămărea
 16 lui Melhisedec, să scoală alt preot, Carele nu după legea poruncii trupești s-au făcut, ce după putearea vieții cei nestrucate.
 17 Pentru că mărturisească că „Tu ești preot în veac, după rînduiala lui Melhisedec“.
 18 Pentru că nebăgare de samă să face înainte-mergînd poruncă, pentru a ei slăbiciune și
 19 nefolos— Că nemică n-au săvîrșit legea— ce intrare iaste a mai buneii nădejdi, pren
 20 carea ne apropiem la Dumnezeu. Și după cît iaste nu fără de jurămînt—pentru că aceia fără de jurămînt sînt preoți făcuți,
 21 Iară Acesta, pren facere de jurămînt, pren Cela ce zice cătră El: „Juratu-S-au Domnul și nu Se va căi: Tu ești preot în veac, după
 22 rînduiala lui Melhisedec“— Cu atîta a mai
 23 buneii făgăduințe chezaș fu Iisus. Și cei mai mulți sînt făcuți preoți, pentru că cu
 24 moarte să opresc ei a rămînea. Iară Acesta, căci rămîne El în veac, are preoția
 25 nepetrecătoare. Pentru aceea și a mîntui desăvîrșit poate pre cei ce vin pren El la Dumnezeu, pururea trăind ca să Să roage
 26 pentru ei. Pentru că ca Acesta noao să cuviniia Arhiereu: preacuvios, fără de răutate, nepîngărit, osebit de cei păcătoși și
 27 mai înalt decît ceriurile făcîndu-Se; Carele nu are în toate zilele nevoie, ca arhieriei, a aduce mai înainte pentru ale lui păcate jîrtve, apoi pentru ale norodului; pentru că aceasta au făcut de o dată, pre El aducîndu-Se.
 28 Pentru că legea pre oameni pune arhieriei, avînd slăbiciune; iară cuvîntul jurămîntului cel după lege, pre Fiiul, în veac desăvîrșit.

CAP VIII

i, cap preste aceastea ce zicem, pre unul ca Acesta avem Arhiereu, Carele au șazut de-a direapta scaunului Mărimii în ceriuri, Sfinților lor poslușnic și cortului celui adevărat, carele l-au întins Domnul, și nu om. Pentru că tot arhiereul ca să aducă daruri și jîrtve să pune; pentru aceea trebuie să aibă ceva și Acesta, care va aduce. Că de ar fi pre pămînt, nice ar fi preot, fiind preoția cea ce aduc darurile după lege, Carii la pilde și la umbră slujăsc celor cerești, după cum s-au zis lui Moisi de la Dumnezeu, vrînd să facă cortul, pentru că „Caută—zice—să faci toate după pilda cea ce ți s-au arătat ție în munte“. Iară acum mai osebită slujbă au nemerit, cu cît și mai buneii făgăduințe iaste împăcătoriu, carea spre mai bună făgăduință s-au legiuit. Că de ar fi fost aceea dentîiu fără prihană, nu cei de a doua s-ar cerca loc. Pentru că, muștrînd pre ei, zice: „Iată, zile vor veni—zice Domnul—și voi săvîrși spre casa lui Israil și spre casa Iudei făgăduință noao; Nu după făgăduința carea am făcut părinților lor, în ziua cînd i-am apucat pre ei de mîna lor a scoate pre ei den pămîntul Eghiptului. Căci ei n-au rămas în făgăduința Mea, și Eu n-am grijit de ei—zice Domnul—, Căci această făgăduință carea voi pune casei lui Israil după zilele acealea—zice Domnul—dînd legile Meale în cugetele lor, și la inimile lor voi scrie pre eale; și voi fi lor întru Dumnezeu și ei vor fi Mie întru norod. Și nu vor învăța fieștecarele pre oroșanul lui și fieștecarele pre fratele lui, zicînd: ‘Cunoaște pre Domnul!’; căci toți vor ști pre Mine, de la mic pînă la marile lor. Căci blînd voi fi spre strîmbătățile lor, și de păcatele lor și de fărădelegile lor nu-M voi mai aduce aminte“. Zicînd „cea noao“, au vechit pre cea dentîiu; iară ce să învechească și îmbătrîneaște aproape e de perire.

CAP IX

vea, drept aceea, și cel dentîiu cort dreptăți de slujbă și sfințirea cea lumească. Pentru că cortul cel dentîiu s-au gătit, întru carele sfeașnicul și masa și punerea-înainte a pînilor, carea să zice Sfinte; Iară după a doua catapeteazmă, cortul cela ce să cheamă Sfintele Sfintelor, Cădealniță de aur avînd și secriul făgăduinții, acoperit de toate părțile cu aur, întru care era vadra de aur avînd manna și toiagul lui Aaron, cel ce au odrăslit, și leaspezile făgăduinții. Iară deasupra lui, heruvimii slavei, umbrind preste acoperemînt. Pentru carele nu iaste acum a zice pre amăruntul. Și

aceastea așa fiind lucrate, la cortul cel dentîiu pururea întra preoții, slujbele făcînd.

7 Iară la cel de al doilea, o dată într-un an, singur arhiereul, nu fără de sînge, carele aducea pentru dînsul și pentru neconștințele norodului. Aceasta arătînd Duhul cel Sfînt că încă să nu se fie arătat calea sfinților, avînd încă stare cortul cel dentîiu,

9 Care e pildă la vremea de acum, după carea daruri și jîrtve să aduc, neputînd după știință să săvîrșască pre cela ce slujăște,

10 Numai pren mîncări și băuturi și în multe fealiuri de botezuri și îndireptări de trup,

11 pînă la tocmirea vremii aflîndu-se. Iară Hristos venind Arhiereu celor viitoare bună-tăți, pren cel mai mare și mai desăvîrșit cort, nefăcut de mîină, adecă nu la aceștia zidiri, Nici pren sînge de țapi și de viței, ce prenr-al Său sînge întră de o dată la ceale sfînte, veacinică mîntuire aflînd.

13 Pentru că, de vreme ce sîngele juncilor și țapilor și cenușa juncii, stropind pre cei ce-s împreună, sfințeaste, cătră a trupului curățire, Cu cît mai vîrtos sîngele lui Hristos, carele pren Duh veacinic pre El au adus fără prihană lui Dumnezău, va curăți știința voastră den faptele ceale moarte, ca să slujiți la Dumnezău viu! Și pentru aceeaa făgăduinții noao împăcătoriu iaste, ca făcîndu-se moartea spre mîntuirea greșalelor ce au fost în legea dentîiu, făgăduința moștenirii cei de veaci să o ia cei chemați. Pentru că, unde e făgăduință, moarte să cuvine a fi celui ce face făgăduința. Pentru că făgăduința e spre morți adevărată, de vreme ce niciodinioară poate, cînd trăiaște cel ce face făgăduința. Pentru aceeaa nici cea dentîiu fără de sînge s-au înnoit. Pentru că grăindu-se de Moisi toată porunca după lege la tot norodul, luînd sîngele vițelilor și țapilor, cu apă și lînă roșie și cu isop, și cartea aceasta, și tot norodul au stropit, Zicînd: „Acesta e sîngele făgăduinții care au poruncit cătră voi Dumnezău“. Și cortul și toate vasele slujbei cu sîngele așijderilea le-au stropit.

22 Și mai toate cu sînge să curățescu, după lege; și fără vărsare de sînge nu să face iertare. Deci trebuie pildele celor den ceriuri cu aceastea a să curăți, iară ceale cerești cu mai bune jîrtve decît aceastea.

24 Pentru că nu în sfînte făcute de mîini au întrat Hristos, pildă celor adevărate, ce într-acesta ceriu, acum să Să arate feații lui Dumnezău pentru noi. Și nici ca de multe ori să aducă pre El, după cum arhiereul întră în ceale sfînte, pre an, cu sînge striin; De vreme ce s-ar fi căzut El de multe ori a pătimi, den izvodirea lumii, iară acum, o dată, la săvîrșirea veacurilor, spre lepădarea păcatului pren jîrtva Lui S-au arătat. Și, după

cum iaste rînduit oamenilor o dată a muri, iară după aceasta judecata e, Așa și Hristos, o dată aducîndu-Se ca a multora păcate a rădica, de al doilea, fără de păcat Să va arăta celor ce pre El așteaptă spre mîntuire.

CAP X

entru că Leagea, avînd umbra bună-tăților celor viitoare, iară nu acestaș chipul lucrurilor, cu aceasteaș jîrtve, carele aduc pururea pre an, niciodinioară poate pre cei ce să apropie să-i facă desăvîrșit; De vreme ce s-ar fi încetatu aducîndu-se, pentru că nici o conștință ar mai avea de păcate, ceia ce slujescu, o dată fiind curățiți? Ce într-eale pomenire e păcatelor preste an; Pentru că cu neputință iaste sînge de tauri și de țapi să rădice păcatele. Pentru aceeaa, întrînd în lume, zice: „Jîrtvă și prinos n-ai vrut, iară trup Mi-ai întemeiat; Ardere-de-tot și pentru păcat n-ai binevrut. Atuncea am zis: ‘Iată, viu (într-un căpătîiaș de carte scrisu-s-au pentru Mine), ca să facu, Dumnezăule, voia Ta’“. Mai sus zicînd că „jîrtvă și prinos și arse-de-tot și pentru păcat n-ai vrut, nici bine Ț-au părut“ (carele după Leage să aducu), Atuncea zise: „Iată, viu, ca să facu, Dumnezăule, voia Ta’“. Rădică pre cea dentîiu ca să puie pre a doao. Întru care „voie“ sfințiți sîntem pren prinosul trupului lui Iisus Hristos, de o dată. Și tot preotul stă în toate zilele slujind și aceleași de multe ori aducînd jîrtve, carele niciodinioară pot ca să curățescă păcatele. Iară El, o jîrtvă aducînd pentru păcat, pururea au șazut în direapta lui Dumnezău, De acii înainte așteptînd pînă să vor pune vrăjmașii Lui supt talpele picioarelor Lui. Pentru că cu un prinos au săvîrșit în veaci pre cei ce să sfințescu. Și mărturiseaște noao și Duhul cel Sfînt. Că, după ce au zis mai nainte: „Aceasta e legătura carea voiu pune cătră ei după zilele acealea — zice Domnul —, dînd legile Meale într-u inimile lor și în cugetele lor scrie-voiu pre eale, Și de păcatele lor și de fărădelegile lor nu voiu mai pomeni“. Și, unde e iertare de aceastea, nu mai iaste prinos pentru păcat. Avînd drept aceeaa, fraților, îndrăznire la întrarea sfințelor cu sîngele lui Iisus, Carea au înnoit noao cale proaspătă și vie pren acoperemînt, adecă trupul Lui, Și preot mare spre casa lui Dumnezău, Să ne apropiem cu adevărată inimă, într-u adeverire de credință, fiind stropiți la inimi de știință rea și scâldați la trup cu apă curată, Să ținem mărturisirea nădejdiei neclintită, pentru că credincios e Cela ce au făgăduit, Și să socotim unul pre a-

lalt spre îndemnare de dragoste și de fapte
 25 bune, Nepărăsind adunarea lor, cum iaste
 obiceiul la oarecarii, ce rugînd, și cu atît
 mai vîrtos, cu cît vedeți apropiindu-se ziua.
 26 Pentru că, de bunăvoie greșind noi după ce
 am luat cunoștința adevărului, n-au mai ră-
 27 mas pentru păcat jîrtvă, Iară înfricoșată e
 oarecarea așteptare de judecată și a focului
 rîvnă vrînd să mănînce pre cei împotrivnici.
 28 Lepădînd neștine leagea lui Moisi, fără de
 îndurări, pre doao au trei mărturii, moare.
 29 Cu cît mai vîrtos socotiți cu mai rea certare
 să să învrednicească cela ce pre Fiiul lui
 Dumnezeu Îl va călca și sîngele făgăduinții
 spurcat socotindu-l, întru carele s-au sfințit,
 30 și Duhul darului ocărînd? Pentru că știm
 pre Cela ce au zis: „A mea e izbîndirea, Eu
 voiu răsplăti —zice Domnul; și iarăși—
 Domnul va judeca pre norodul Lui“.
 31 Înfricoșat lucru iaste a cădea în mîinile lui
 32 Dumnezeu celui viu! Și vă aduceți amin-
 te de zilele ceale de mai nainte, întru carele,
 luminîndu-vă, multă răbdare ați suferit de
 33 patime: De o parte cu ocări și cu neca-
 zuri fiind în priveală, și de altă parte făcîndu-
 34 vă părtași celor ce petrec așa. Pentru că
 și cu legăturile mele împreună ați pătimit,
 și jăfuirea averilor voastre cu bucurie ați
 priimit, cunoscînd a avea voao mai bună
 35 avere în ceriuri și veacinică. Nu lepădați
 dară îndrăznirea voastră, carea are mare
 36 dare de plată! Că aveți trebuința răbdă-
 rii, ca, voia lui Dumnezeu făcîndu-o, veți
 37 lua făgăduința. Că „încă puțin cîtuși, cî-
 tuși, Cel ce e viitoriu veni-va și nu va zăbovi“.
 38 Iară „cel drept den credință va trăi, și de
 să va apăra, nu bine va sufletul Mieu întru
 39 el“. Iară noi nu sîntem ai apărării spre
 peire, ce ai credinții spre cîștigarea sufletului.

CAP XI

1 **S**i credința iaste ființa celor nădej-
 2 duite, lucrurilor celor ce nu să vād
 3 dovediri. Pentru că întru aceasta
 s-au mărturisit cei bătrîni. Cu
 credința socotim să să fie înteme-
 iat veacurile, cu graiul lui Dumnezeu, ca
 nearătîndu-să cealea ce să vād că s-au făcut.
 4 Cu credința mai multă jîrtvă Avel decît
 Cain au adus lui Dumnezeu, pren carele s-au
 mărturisit a fi drept, mărturisind Dumne-
 zău de darurile lui; și prenr-însa, murind,
 5 încă grăiaște. Cu credința Enoh s-au
 mutat ca să nu vază moarte: și nu să
 află, căci l-au mutat pre el Dumnezeu,
 pentru că mai nainte de mutarea lui s-au
 mărturisit că au bine-plăcut lui Dumnezeu.
 6 Și fără de credință cu neputință e a
 bine-plăcea, că trebuie să crează cela
 ce să apropie la Dumnezeu, că iaste, și
 celora ce-L caută pre El dătătoriu de pla-

tă să face. Cu credința arătîndu-să lui 7
 Noe de la Dumnezeu pentru cealea ce încă
 nu să vedea, temîndu-să, au meștersuguit
 chivot spre mîntuirea casei lui; pren carea au
 osîndit lumea, și dreptății cei după credință
 fu moștenitoriu. Cu credința chemîndu- 8
 să Avraam, ascultă a ieși la locul carele vrea
 să-l ia spre moștenire și ieși, neștiind unde
 vine. Cu credința au nemernicit la pă- 9
 mîntul făgăduinței, ca pre un pămînt strein,
 în corturi lăcuind cu Isaac și cu Iacov, cei
 dempreună moștenitori aceiaș făgăduință.
 Pentru că aștepta cetatea cea ce avea teme- 10
 liile, al căriia meșter și lucrătoriu iaste
 Dumnezeu. Cu credința și sîngură Sarra 11
 puteare spre izvodire de sîmînță au luat și,
 afară den vreamea vîrstei, au născut, de
 vreame ce credincios au socotit pre Cela ce
 au făgăduit. Pentru aceea, și dentru 12
 unul, încă omorît fiind, s-au născut, și
 aceastea—cum-s stealele ceriului la mul-
 țime și ca năsipul cel nenumărat de la
 țarmurile mării. După credință au murit 13
 aceștea toți, neluînd făgăduințele, ce de
 departe pre eale vîzînd, și adevărindu-se și
 închinîndu-se și mărturisind că streini și
 nemernici sînt pre pămînt. Pentru că 14
 ceia ce zic unele ca aceastea arată că moșie
 caută. Și, de ș-ar fi adus aminte de ceaea 15
 de la carea au ieșit, ar hi avut vreame a să
 întoarce. Iară acum mai bună pohtesc, 16
 adecă cerească. Pentru aceea nu să ruși-
 nează de ei Dumnezeu a Să numi lor Dum-
 nezău, pentru că au gătit lor cetate. Cu 17
 credința aduse Avraam pre Isaac, ispitindu-
 se: și pre cel sîngur născut îl aducea cela ce
 făgăduințele priimise! Cătră carele s-au 18
 grăit că „Isaac să va chema ție sîmînță“.
 Gîndind că și den morți a învie putearnic e 19
 Dumnezeu: pentru aceea pre el și în pildă
 l-au adus. Cu credința pentru ceale vii- 20
 toare au blagoslovit Isaac pre Iacov și pre
 Isaf. Cu credința Iacov, murind, pre fieș- 21
 tecarele den fiii lui Iosif au blagoslovit și
 „s-au închinat la marginea toiagului lui“.
 Cu credința Iosif, murind, pentru ieșirea 22
 fiilor lui Israil au pomenit și pentru oasele
 lui au poruncit. Cu credința Moisi, năs- 23
 cîndu-se, s-au ascuns trei luni de părinții
 lui: căci au văzut iscusit copilul și nu s-au
 temut de porunca împăratului. Cu cre- 24
 dința Moisi, mare făcîndu-se, tăgădui a să
 zice fecior featei lui Faraon, Mai mult 25
 alegînd împreună să pață rău cu norodul
 lui Dumnezeu, decît să aibă cea trecătoare
 a păcatului dulceață; Mai mare bogăție 26
 socotind, decît ceale den Eghipt comori,
 ocară lui Hristos, pentru că căuta la darea
 platei. Cu credința au lăsat Eghiptul, nete- 27
 mîndu-se de frica împăratului, pentru că pre
 Cel nevăzut ca cum L-ar vedea au îngăduit.

28 Cu credința au făcut Paștele și vărsarea
 sîngelui, ca nu cel ce pierdea pre cei dentîiu
 29 născuți să să atingă de ei. Cu credința
 au trecut Marea Roșie ca pre uscat, carii is-
 30 pită luînd eghipteanii, s-au înecat. Cu cre-
 dința zidurile Ierehonului au căzut, încun-
 31 jurîndu-se în șapte zile. Cu credința Raav
 curva n-au perit împreună cu cei ce n-au
 32 ascultat, priimind pre iscoade cu pace. Și
 ce încă voi mai zice? Pentru că sfîrși-mi-se-
 va mie vreamea povestind pentru Ghedeon
 și Varac și Sampson și Ieftae și pentru David
 33 și Samuil și prorocii! Carii pentru credința
 au biruit împărății, au făcut dreptate, au
 dobîndit făgăduințele, au astupat gurile
 34 leilor, Au stins putearea focului, au scă-
 pat de ascuțitul sabiei, s-au întărit de slăbi-
 ciune, s-au făcut tari în războiu, taberile
 35 vrăjmașilor au înfrînt, Luară muierile,
 dentru înviare, pre morții lor; iară alții s-au
 muncit, nepriimind mîntuirea, ca mai bună
 36 înviare să dobîndească. Și alții de bat-
 jocuri și de bătăi ispită au luat și încă în
 37 legături și în temniță; Cu pietri s-au
 omorît, fierăstruitu-s-au; ispititu-s-au, cu
 ucidere, de sabie au murit, îmblat-au cu co-
 joace, cu piei de capre, lipsindu-se, necăjin-
 38 du-se, chinuindu-se— Căroră nu era
 vreadnică lumea—, în pustiiu rătăcind și în
 mături și în peșteri, și în crăpăturile pămîntului.
 39 Și aceștea toți, mărturisindu-
 se pre credință, n-au luat făgăduința,
 40 Dumnezău pentru noi oarece mai bun mai
 nainte văzînd, ca nu fără de noi să să
 săvîrșască.

CAP XII

1 **L**erept aceaea și noi, avînd atîta nor
 de mărturii prejur noi zăcînd, sar-
 cina toată lepădînd și păcatul cel
 cu bun prilejiu, pre răbdare să
 alergăm la lupta ce iaste înaintea
 2 noastră; Căutînd spre începătoriul cre-
 dinții și săvîrșitoriul Iisus, Carele, în locul
 bucuriei ce era înaintea Lui, răbdă cruce,
 de rușine negîndind, și de-a dreapta scau-
 3 nului lui Dumnezău au șăzut. Pentru că
 socotiți pre Cela ce ca aceasta împotrivire
 au răbdat de cei păcătoși spre El, ca să nu
 4 vă osteniți, sufletele voastre slăbind. Că
 încă nu pînă la sînge ați stătut împotrivă,
 5 spre păcat împotrivă lepădîndu-vă. Și
 ați uitat mîngîierea carea voao ca unor fii
 povestește: „Fiiul Mieu, nu fi nebăgătoriu
 de samă de certarea Domnului, nici te slăbi,
 6 de Dînsul muștrîndu-te. Pentru că pre
 carele iubește Domnul îl ceartă și bate pre
 7 tot fiiul pre carele îl priimește“. De
 veți răbda certarea, ca unor fii voao Să
 apropie Dumnezău. Căci care iaste fiiul pre
 8 carele nu-l ceartă tatăl? Iară de sînteți

fără de învățătură căriia părtaș s-au făcut
 toți, poate fi că copili sînteți, și nu fii.
 Apoi, pre ai trupului nostru părinți avem-i 9
 certători și ne înfruntăm; nu cu mult mai
 vîrtos ne vom supune la Părintele duhurilor
 și vom trăi? Pentru că ceia spre puține 10
 zile, după cum li să părea lor, certa, iară
 Acesta, spre folos, ca să ne împreună svin-
 țirii Lui. Și toată certarea într-acel ceas 11
 nu ni să pare de bucurie a fi, ce de mîhnire;
 iară mai apoi roadă de pacea dreptății dă
 celor ce pre ea sînt deprinși. Pentru 12
 aceaea ceale slobozite mîni și ceale slăbă-
 noage genuche îndreptați-le. Și roade 13
 dreapte faceți picioarelor voastre, ca nu ce
 e șchiop să să răstoarne, ce să să vindece
 mai vîrtos. Pacea goniți cu toți și svin- 14
 țirea, fără de carele nimenea nu va vedea
 pre Domnul; Socotind ca nu neștine 15
 să fie scăzut den darul lui Dumnezău, ca
 nu vreo rădăcină de amărăciune, în sus
 odrăslind, dodeiaște, și pre aceasta să vor
 pîngări mulți. Să nu fie cineva curvariu, 16
 au spurcat ca Isaf, carele pentru o mîncare
 au vîndut nașterile dentîiu ale lui. Pentru 17
 că știți că și mai apoi, vrînd să moștenească
 blagoslovenia, să îndelungă, pentru că loc
 de pocăință n-au aflat, măcară că și cu la-
 crămi o au cerșut pre ea. Pentru că nu 18
 v-ați apropiat la mătura ce să pipăia și arsă
 cu foc și cu nori și cu întunearec și cu ceață,
 Și la sunet de trîmbiță și la glas de graiuri, 19
 carele auzindu-l, să feriră, ca să nu să mai
 adaogă lor cuvînt, —Pentru că nu putea 20
 răbda ce să răspundea: „Măcară fiară de
 să vrea atinge de mătura, cu pietri să vrea
 omorî, au cu zvîrlituri să vrea săgeta“. Și 21
 așa înfricoșată era cea ce să nălucia, Moisi
 zise: „Plin de frică sînt și de cutremur“—,
 Ce v-ați apropiat la mătura Sionului și la 22
 cetatea lui Dumnezău celui viu, la Ierusalim
 cel ceresc, și la zbor de zeci de mii de
 23 îngeri. Și la besearca celor dentîiu năs-
 cuți, în ceriuri scriși, și la Judecătoriul tutu-
 ror, Dumnezău, și la duhurile dreptilor
 ceale săvîrșite, Și al testamentului nou îm- 24
 păcătoriu Iisus și cu stropirea sîngelui, mai
 bune grăind decît Avel. Căutați nu păra- 25
 siți pre Cela ce grăiaște. Că de n-au scăpat
 aceia părăsînd pre Cela ce pre pămînt era, cu
 mult mai vîrtos noi, ceia ce pre Cel den ceriu
 urîm, Al Căruia glas pămîntul au cutremu- 26
 rat atuncea, iară acum S-au făgăduit zicînd:
 „Încă o dată Eu voi clăti nu numai pămîn- 27
 tul, ce și ceriul“. Iară acest „încă o dată“ arată
 primenirea celor ce să clătescu, ca unor fă-
 cute, ca să rămîie ceale ce nu să clătescu.
 Pentru aceaea, împărăție neclătită luînd, 28
 avem dar pre carele slujim cu bună plăcea-

re lui Dumnezeu, cu rușine și teamere.
29 Pentru că „Dumnezeul nostru focu iaste
mistuitoriu.“

CAP XIII

1 **I**ubirea de frați să rămâie.
2 De iubirea de striini nu vă uitareți,
3 pentru că pren aceasta, neștiind,
oarecarii sălășluiră îngeri. Aduce-
ți-vă aminte de cei legați, ca cînd
aș fi legați; cu cei ce pat rău, ca cum și voi
4 sînteți cu trup. Cînstită e nunta întru
toate și culcarea nespurcată, iară pre curvari
și pre preacurvari judeca-i-va Dumnezeu.
5 Neiubitori de argint să vă fie obiceiul,
destuliți fiind cu cealea ce aveți, pentru că El
au zis: „Nu te voi lăsa, nici te voi părăsi“.
6 Deci cu îndrăznire noi să zicem: „Domnul
îm iaste mie ajutoriu și nu mă voi teame:
7 ce-m va face mie omul?“ Aduceți-vă
aminte de povățuitorii voștri, carii au grăit
voao cuvîntul lui Dumnezeu; căroră căutînd
istovul petreacerii, asemănați-vă la credință!
8 Iisus Hristos, ieri și astăzi, aceștia e, și în
9 veaci! Cu învățături de multe fealiuri
și striine nu vă învăluți; pentru că bine e
cu daru să să adeverească inima, nu cu mîn-
cări, întru carele nu s-au folosit ceia ce au
10 umblat. Avem jîrtăvnic den carele a mîn-
ca nu avem voie, cei ce slujescu cortului.
11 Pentru că al căroră dobitoace „sînge să bagă
în lăuntru, pentru păcat, la ceale sfinte“,
pren arhiereu, ale acestora trupuri „să ardu
12 afară den tabără“. Pentru aceaea și Iisus,
ca să sfințească pren sîngele Lui pre norod,
13 afară den poartă au pătimit. Deci să ie-
șim cătră El afară den tabără, ocară Lui
14 purtîndu-o. Pentru că nu avem aici ce-
tate stătătoare, ce cea viitoare căutăm.
15 Pren El dară aducem jîrtvă de laudă pururea
lui Dumnezeu, adecă roada buzelor ce mă-
16 turisescu numele Lui. Iară a facerii de
bine și a împreunării nu uitareți; pentru că,
cu jîrtve ca aceastea, bine să place lui
17 Dumnezeu. Plecați-vă povățuitorilor
voștri și vă supuneți, pentru că ei priveaghe
18 pentru sufletele voastre, ca să dea samă, ca
cu bucurie aceasta să o facă, și nu suspinînd,
19 pentru că fără de folos iaste voao aceasta.
Rugați-vă pentru noi; pentru că nădejduim
20 că bună știință avem, întru toate binevrînd
să petreacem. Și mai mult rog aceasta
21 să faceți, ca mai curînd să sosescu la voi.
Iară Dumnezeu păcii, Cea ce au scos den
22 morți pre „Păstoriul oilor“, pre Cel mare,
„în sînge de făgăduință veacinică“, pre
Domnul nostru Iisus, Să vă întemeiaze
pre voi în tot lucrul bun, ca să faceți voia
Lui, făcînd întru voi ce e bine-plăcut în-
aintea Lui, pren Iisus Hristos, Căruia e mă-
rirea în veacii veacilor. Amin. Și rog pre
voi, fraților, îngăduiți cuvîntul mîngîie-

rii, pentru că pre scurt am scris voao.
Să știți pre fratele Timotheu că e slobod; cu
23 carele, de va veni mai curund, vedea-voiu
pre voi. Închinați-vă tuturor povă-
țuitorilor voștri și tuturor
sfinților. Închină-să 24
voao cei de la Italia.
Darul cu toți cu 25
voi. Amin.

Cătră evrei s-au scris de la Italia,
pren Timotheu.

A LUI IACOV
CARTE TRIMISĂ PRESTE TOT

CAP I

1 **I**acov, al lui Dumnezeu și Domnului 1
Iisus Hristos rob, celor 12 fealiuri
celor ce-s în rășchirare, să să bucu- 2
re! Toată bucuria socotiț, frații
miei, cînd la multe fealiuri de dode- 3
iale veț cădea, Știind că ispita credinței
voastre lucrează îngăduială. Iară îngădu- 4
iala lucru deplin să aibă, ca să fiț deplini
și întregi, întru niciuna lipsindu-vă. Iară 5
de să lipsească cineva dentru voi de înțelep-
ciune, ceară de la Dumnezeu, Cel ce dă tutu-
ror destul și nu înfruntează, și să va da lui.
Și ceară cu credință, nemică îndoindu-se, 6
pentru că cela ce să îndoiaște asamănă-să
cu valul mării, ce să poartă de vînt și să
aruncă. Pentru că nu gîndească omul 7
acela că va lua ceva de la Domnul. Băr- 8
batul îndoit la suflet neașăzat e întru toate
căile lui. Iară laude-se fratele cel smerit 9
întru înălțimea lui, Iară cel bogat, întru 10
smerenia lui, că ca o floare a ierbii să va
petreace. Pentru că au răsărit soarele 11
împreună cu zăduful și au uscat iarba și
floarea lui au căzut și bunăcuviința obrazului
lui au perit; așa și cel bogat întru călătoriile
lui se va veșteji. Fericit bărbatul carele 12
rabdă dodeială, căci lămurit făcîndu-se,
lua-va cununa vieții, carea au făgăduit Dom-
nul celora ce iubesc pre El. Nimeni, dode- 13
indu-să, să zică că „de la Dumnezeu mă
dodeiesc“; pentru că Dumnezeu neispititoriu
iaste de reale și pre nimenea El nu ispitește.
Iară fieștecarele să ispitească de a sa pohtă 14
trăgîndu-să și înșălîndu-se. Apoi, pohta 15
zămislînd, naște păcat; iară păcatul săvîr-

16 şindu-să, naşte moarte. Nu rătăcireţ,
 17 fraţii miei iubiţi. Toată darea bună şi tot
 darul deplin de sus iaste pogorîndu-să, de la
 Părintele luminelor, lângă Carele nu iaste
 primenire, au umbrare de schimbare.
 18 Vrînd, ne-au născut pre noi, cu cuvîntul
 adevărului, ca să fim noi o începătură oare-
 19 carea a zidirilor Lui. Deci, fraţii miei iu-
 biţi, fie tot omul ager a auzi şi tîrziu a grăi,
 20 zăbavnic spre mînie. Pentru că urgia băr-
 batului dreptatea lui Dumnezeu nu lucrează.
 21 Pentru aceea, lepădînd toată pîngăriciunea
 şi prisosirea de răutate, cu lineşte priimiţ
 pre cel denlăuntru răsădit cuvînt, pre cela
 ce poate să mîntuiască sufletele voastre.
 22 Şi vă faceţ făcători cuvîntului, şi nu numai
 23 ascultători, prelăstindu-vă pre voi. Că
 oricine iaste ascultătoriu cuvîntului, şi nu
 făcătoriu, acesta să asamănă cu bărbatul
 ce socoteaşte obrazul naşterii lui într-o
 24 oglindă; Pentru că socoti pre el şi să
 25 duse şi îndată uită în ce fealiu era. Iară
 cela ce să va pleca la legea cea deplină a
 volniciei şi rămîne, acesta, neascultătoriu ui-
 26 tării făcîndu-se, ce făcătoriu de lucru, aces-
 ta fericit întru facerea lui va fi. Oricine
 întru voi i să va părea că e prea credincios,
 neînfrînînd limba lui, ce înşelînd inima lui,
 27 acestuia în deşărt e credinţa. Credinţa
 curată şi nepîngărită lângă Dumnezeu şi
 Părintele aceasta iaste: a socoti pre săraci
 şi pre văduve întru necazul lor; nespurcat
 pre el a să păzi de lume.

CAP II

1 **F**raţii miei, nu întru făţării aveţi
 credinţa Domnului nostru Iisus
 2 Hristos al slăvii. Pentru că, de
 va întra întru adunarea voastră
 bărbat cu ineale de aur, cu haină
 luminoasă, şi va întra şi sărac cu proaste
 3 haine. Şi veţi căuta pre cela ce poartă
 haina cea luminoasă şi veţi zice lui: „Tu
 şăzi aicea bine!“, şi săracului veţi zice: „Tu
 stăi acolo!“, au „Şăzi aicea supt razimul
 4 picioarelor mele!“. Şi n-aţi chibzuit
 întru voi şi v-aţi făcut judecători de gînduri
 5 reale? Auziţi, fraţilor miei iubiţi, au nu
 Dumnezeu au ales pre săracii lumii aceştia
 bogaţi în credinţă şi moştenitori împără-
 6 ţiei carea o au făgăduit celora ce iubesc
 pre El? Iară voi aţi necinstit pre sărac!
 Au nu bogaţii asupresc pre voi şi ei trag pre
 7 voi la judecăţi? Au nu ei hulesc numele
 8 cel bun, cel ce s-au chemat spre voi? Iară
 de faceţi lege împărătească după Scrip-
 9 tură: „Să iubeşti pre aproapele tău ca pre
 tine“, bine faceţi. Iară de faceţi făţarie,
 păcat faceţi, muştrîndu-vă de lege ca nişte
 10 călcători de lege. Că cine va păzi toată
 legea şi va greşi întru una, făcutu-s-au tutu-

ror vinovat. Pentru că Cela ce au zis: 11
 „Nu preacurvi“ zise şi: „Nu omorî“. Şi de
 nu vei preacurvi, iară vei omorî, făcutu-te-ai
 călcătoriu de lege. Aşa grăiţi şi aşa fa- 12
 ceţi, ca pren legea volniciei vrînd să vă
 judecaţi: Pentru că judecata e fără de 13
 milă la cela ce n-au făcut milă; şi să prea
 laudă mila asupra judecăţii. Ce folos e, 14
 fraţii miei, de va zice neştine că are credinţă,
 iară fapte nu are? Au poate credinţa să-l
 mîntuiască pre el? Iară de va fi fratele 15
 sau sora golî şi lipsiţi de cea de toate zilele
 hrană. Şi de va zice oarecarele dentru 16
 voi lor: „Păsaţi cu pace, încălziţi-vă şi vă
 săturaţi“ şi nu veţi da lor ceale ce li-e de
 treaba trupului, ce folos e? Aşa şi cre- 17
 dinţa: de nu va avea fapte, moartă iaste la
 sineşi. Ce va zice cinevaş: „Tu credinţă 18
 ai, şi eu fapte am; arată-m credinţa ta dentru
 faptele tale şi eu voi arăta ţie den faptele
 19 mele credinţa mea“. Tu crezi că Dum-
 nezău unul iaste? Bine faci; şi dracii cred şi
 să cutremură. Iară vei să ştii, o, omule 20
 deşarte, că credinţa fără de fapte moartă
 iaste? Avraam, părintele nostru, au nu 21
 den fapte s-au îndereptat, aducînd pre Isaac,
 fiiul lui, la jîrtăvnic? Vezi că credinţa 22
 împreună-ajutoria lucrurilor lui şi den lu-
 cruri credinţa s-au plinit? Şi să săvîrşi 23
 Scriptura, carea zicea: „Şi crezu Avraam
 lui Dumnezeu şi să socoti lui întru dreptate“
 şi „priaten lui Dumnezeu“ se-au chemat.
 24 Vedeţi drept aceea că din fapte să îndirep-
 tează omul, şi nu den credinţă numai?
 25 Aşijderea şi Raav curva, au nu den fapte s-au
 îndireptat, priimind iscoadele şi pre altă
 26 cale scoţîndu-i? Pentru că, în ce chip tru-
 pul fără duh mort iaste, aşa şi credinţa fără
 de fapte moartă iaste.

CAP III

1 **N**u fiţi mulţi dascali, fraţii miei, şti- 1
 ind că mai mare judecată vom lua.
 2 Pentru că multe greşim toţi. Carele
 cu cuvîntul nu greşaşte, acesta e
 deplin bărbat, putearnic ca să în- 3
 frîneaze şi tot trupul. Şi iată că şi cailor
 frînile în gură le punem, ca să să pleace ei
 4 noao, şi tot trupul lor întoarcem. Iată şi co-
 rabiile, fiind aşa mari şi de iuţi vînturi mînîn-
 du-se, să mută de o prea mică cîrmă, oriunde
 va pornirea celui ce o îndireptează. Aşa 5
 şi limba, mică parte iaste, şi mari să laudă.
 Iată puţin foc, cît de mare materie aprinde!
 6 Şi limba—focul, podoaba nedireptăţii; aşa,
 limba să află întru mădulările noastre, ceea
 ce spurcă tot trupul şi arde roata naşterii şi
 7 care să arde de gheena. Pentru că toată firea
 fiarălor şi a pasărilor şi a jîganiilor şi a celor
 den mare să domoleaşte şi s-au domolit cu

8 firea omenească; Iară limba nimenea nu
 poate den oameni a o domoli, că iaste ne-
 9 prit rău, plină de otravă omoritoare. Cu
 ea binecuvîntăm pre Dumnezău și Părintele
 și cu ea bleastă mă pre oameni, pre cei ce
 după asămănarea lui Dumnezău s-au făcut.
 10 Dentreu aceaeaș gură iase blagoslovenia și
 blestemul! Nu trebuie, frații miei, aceastea
 11 așa să fie! Au doară izvorul dentr-aceaeaș
 12 gaură izvoraște dulcele și amarul? Au
 doară poate, frații miei, smochinul masline
 să facă, sau via smochine? Așa nici un izvor
 13 va face apa sărată sau dulce. Cine e înțe-
 lept și știutoriu întru voi? Arate de viața cea
 bună faptele lui, cu liniștea înțelepciunii!
 14 Iară de aveți rîvnire amară și prigoană în-
 tru inema voastră, nu vă lăudați, nici nu
 15 mințiți asupra adevărului. Nu iaste
 aceasta înțelepciune care să pogoară de sus,
 ce pămintească, sufletească, drăcească.
 16 Pentru că unde e rîvnire și prigonire, acolo
 17 e neașzare și tot lucrul defăimat. Iară
 înțelepciunea cea de sus, înțiu, iaste curată,
 apoi, făcătoare de pace, lină, cucearnică,
 plină de milă și de roade bune, neîndoită
 18 cu gîndul și nefățarnică. Iară roada
 dreptății cu pace să samănă celora ce fac
 pace.

C A P I V

1 **L**e unde sînt războaiele și sfăzile în-
 tru voi? Au nu de aicea, den dezmi-
 2 dăciunile voastre, carele să oștescu
 întru mădulările voastre? Poh-
 tiți, și nu aveți; omoriți și rîvniți,
 și nu puteți să nemeriți; vă sfădiți și dați
 războiu; iară nu aveți, pentru aceasta căci
 3 nu ceareți voi. Ceareți, și nu luați, căci
 rău ceareți, ca întru dezmiardăciunile
 4 voastre să cheltuiți. Preacurvarilor și pre-
 curvelor, au nu știți că priiteșugul lumii
 vrajbă lui Dumnezău iaste? Deci oricarele
 va vrea să fie priaten lumii vrăjmașu lui
 5 Dumnezău să face. Au vă să pare că în
 deșert grăiaște Scriptura? Spre zavistie poh-
 teaște Duhul carele au lăcuit întru noi.
 6 Iară mai mare dar dă. Pentru aceaea zice:
 „Dumnezău celor mîndri la stă împotriva,
 7 iară celor smeriți le dă dar“. Supuneți-vă
 drept aceaea lui Dumnezău, stați împotriva
 8 diavolului, și va fugi de la voi. Apropiati-vă
 la Dumnezău și Să va apropia cătră voi.
 Curățiți mîinile, păcătoșii, și curățiți inimile,
 9 cei îndoiti la suflet! Dosădiți-vă și
 plîngeți și jeliți! Rîsul vostru spre jale să
 să întoarcă, și bucuria spre posomorire.
 10 Smeriți-vă înaintea Domnului și va înălța
 11 pre voi. Nu clevetiți unul pre altul, frați-
 lor! Cela ce clevetește pre fratele lui și
 judecă pre fratele lui clevetește leagea și ju-
 decă leagea. Ce, de judeci leagea, nu ești făcă-
 12 toriu de leage, ce judecătoriu. Unul

iaste puitoriul de leage: Cela ce poate să
 mîntuiască și să piarză. Tu cine ești, carele
 judeci pre celalalt? Iani acum ceia ce zic: 13
 „Astăzi și mîine vom merge în cea cetate
 și vom face acolo un an și vom neguțitori
 și vom dobîndi“. Carii nu știți cea de 14
 mîine ce va fi! Căci care e viața voastră?
 Că abur iaste, carele întru puțin să arată și
 apoi piare. În loc de a zice voi: „De va 15
 vrea Domnul și vom trăi, și vom face aceasta
 au aceaea“. Iară acum vă lăudați întru 16
 mîndriile voastre! Toată lauda ca aceasta
 rea iaste. La cela ce știe a face binele și 17
 nu-l face, păcat iaste lui.

C A P V

eniți acum, cei bogați, plîngeți 1
 vătîndu-vă spre dosăzile voastre
 ceale viitoare spre voi! Avuția 2
 voastră au putrezit și hainile
 voastre mîncate de molii fură.
 Aurul vostru și argintul s-au ruginit, și rugina 3
 lor întru mărturie voao va fi și va mînca
 trupurile voastre, ca focul! Ați strînsu co-
 moară în zilele ceale de apoi! Iată, plata 4
 lucrătorilor celor ce au săcerat țarinile
 voastre, cel lipsit de la voi, strigă; și chiotele
 celora ce au săcerat în urechile Domnului
 Savaoth au intrat. Desfătat-v-ați pre 5
 pămînt și v-ați răsfătat, hrănit-ați inimile
 voastre ca în ziua jungherii. Ați osîndit, 6
 ați omorît pre cel drept; nu să pune împo-
 triva voastră. Îndelungați dară cu mînia, 7
 fraților, pînă la venirea Domnului. Iată,
 lucrătoriu pămîntului așteaptă pre cea
 cinstită roadă a pămîntului, Mult îngădu- 8
 ind pentru ea, pînă cînd va priimi ploaie
 timpurie și tîrzie. Răbdați și voi, întăriți
 inimile voastre, că venirea Domnului s-au
 apropiat. Nu suspinați unul asupra altuia, 9
 fraților, ca să nu vă judecați: iată, Judecă-
 toriu înaintea ușilor stă. Luați pildă a 10
 patimei reale, frații miei, și a îndelungatei
 răbdări, pre proroci, carii au grăit cu numele
 Domnului. Iată, fericim pre ceia ce rabdă. 11
 Răbdarea lui Iov aț auzit și săvîrșitul
 Domnului aț văzut, căci mult milostiv iaste
 Domnul și îndurătoriu. Și mai nainte de 12
 toate, frații miei, nu vă jurați nice pre ceriu,
 nice pre pămînt, nice pre alt orice jurămînt.
 Ce fie voao „Așa“ așa și „Nu“ nu, ca nu în
 fățarnicie să cădeți. De pătimatește rău 13
 neștine întru voi, roage-să. Veselește-să
 cineva? Cînte! Boleaște cineva întru voi? 14
 Cheame pre preoții besearicii și să roage
 pentru el, ungîndu-l pre el cu untdelemn,
 întru numele Domnului. Și ruga credinței 15
 va mîntui pre cel bolnav și-l va scula pre
 el Domnul; macară și păcate de va fi
 făcut, ierta-se-vor lui. Ispovediți-vă unul 16

altuia păcatele și vă rugați unul pentru
 17 alalt, ca să vă vindecați; mult poate rugăciu-
 nea dreptului făcându-să. Ilie om era
 18 aseamene pătimitoriu cu noi; și cu rugăciu-
 ne s-au rugat ca să nu ploaie, și n-au plouat
 pre pământ trei ani și 6 luni. Și iarăș au
 făcut rugăciune, și ceriul ploaie au dat și
 19 pământul au odrăslit roada lui. Fraților,
 de să va rătăci cineva întru voi de la adevăr
 20 și-l va întoarce cineva pre el, Să știe
 că cela ce întoarce pre păcătos den
 rătăcirea căii lui, va mîntui
 suflet den moarte și va
 acoperi mulțime
 de păcate.

A LUI PETR CEA PRESTE TOT CARTE TRIMISĂ CEA DENTIU

C A P I

1 **P**etr, apostolul lui Iisus Hristos,
 aleșilor, nemearnicilor răsipirei
 2 Mării Neagre, Galatiei, Capadochiei,
 Asiei și Vitheniei, După mai
 nainte știință a Dumnezăului Pă-
 rintelui, întru sfințirea Duhului, întru
 ascultare și stropirea sîngelui lui Iisus
 Hristos: Dar voao și pace să să înmulțască!
 3 Binecuvîntat Dumnezău și Părintele Domnu-
 lui nostru Iisus Hristos, Cel ce după multa
 mila Lui ne-au de iznoavă născut pre noi în
 nădeajde vie, pre înviarea lui Iisus Hristos
 4 den morți, Spre moștenire nestrictă și
 nespurcată și neveștejită, păzită în ceriuri
 5 spre noi, Cei ce cu putearea lui Dumne-
 zău să păzesc pre credință, spre mîntuire,
 gata să să descopere în vreamea de apoi.
 6 Întru carea bucurați-vă puțin acum, de
 iaste cu cuviință mîhnindu-vă întru multe
 7 fealiuri de bîntuiale, Ca ispitirea voastră
 a credinții, cu mult mai cinstită decît aurul
 cel ce piare și pre foc să lămureaște, să să
 8 afle, în laudă și cinste și mărire, întru desco-
 perirea lui Iisus Hristos, Pre Carele,
 neștiind, Îl iubiți, întru Carele acum nevă-
 zînd, ce crezînd, bucurați-vă cu bucurie
 9 nespusă și proslăvită, Luînd săvîrșitul
 credinții voastre, mîntuirea sufletelor.
 10 Pentru care mîntuire cercetat-au și au cercat
 prorocii, cei ce pentru darul ce e spre voi au
 11 prorocit, Cercetînd în ce au în care vreame
 arăta Cel întru ei Duh al lui Hristos, mai nain-
 te mărturisind ceale în Hristos patime și ceale
 12 în urmă mării. Căroră s-au descoperit,

căci nu lor, ce noao slujia aceastea carele
 acum s-au vestit voao pre cea ce au vestit
 voao cu Duhul Sfînt, Cel trimis den ceriu
 la ceale ce poftesc îngerii să privească.
 Pentru aceaea, încingînd mijlocile cugetului 13
 vostru, trezvindu-vă desăvîrșit, nădejduți
 spre cel ce să aduce voao dar, întru descopere-
 14 rirea lui Iisus Hristos. Ca fiii ascultării, nu
 împreună închipuindu-vă cu ceale mai dena-
 15 inte poftite întru neconștiința voastră,
 Ce, după Sfîntul care v-au chemat pre voi, 15
 și voi sfinți să fiți întru toată viața. Pen- 16
 tru căci scris iaste: „Fiți sfinți, căci Eu sfînt
 sînt“. Și deaca chemați Părinte pre Cela 17
 ce fără fățarnicie judecă după a fieștecăruia
 faptă, cu frică cea a nemernicieii voastre
 18 vreame o petreaceți; Știind că nu cu pu-
 trede, cu argint au cu aur, v-ați răscumpărat
 den cea deșartă a voastră viață, ce era de la
 19 părinți dată, Ce cu cinstit sînge ca unui
 miel fără prihană și nespurcat Hristos,
 20 Mai nainte știut decît izvodirea lumii și ară-
 tat fiind la cești de apoi ani pentru voi,
 21 Pre cei ce pre El credu în Dumnezău, Cela
 ce au învis pre El den morți și mărire Lui
 au dat, ca credința voastră și nădeajdea a fi
 22 la Dumnezău. Sufletele voastre curățîndu-
 le cu ascultarea adevărului pre Duh, întru
 iubire frățască fără fățarie, den curată inimă,
 23 unul pre alalt iubiți cu de-adinsul, Fiind
 de iznoavă născuți, nu den sîmînță stricată,
 ce nestrictă, pre cuvîntul Celui viu Dum-
 24 nezău și Cel ce rămîne în veac. Pentru
 căci tot trupul—ca iarba, și toată mărirea
 omului—ca floarea ierbii; uscatu-s-au iarba,
 25 și floarea lui au căzut, Iară graiul Domnu-
 lui rămîne în veac. Și acesta iaste graiul
 cela ce s-au binevestit întru voi.

C A P II

1 **S**eci, lepădînd toată răutatea și tot
 vicleșugul și fățarniciile și zavisti-
 2 ile și toate muzaviriile, Ca cînd
 ați fi acum născuți prunci, să iubiți
 laptele cel cuvîntătoriu neviclean,
 3 ca cu el să creșteți, De ați gustat că e
 bun Domnul. Cătră Carele apropiindu-vă, 4
 Care e piatra cea vie, însă de oameni nebă-
 gată în samă, iară lîngă Dumnezău aleasă,
 cinstită. Și voi, ca niște pietri vii, vă zi- 5
 diți casă duhovnicească, preuție svîntă, ca
 să aduceți duhovnicești jîrtve, bine priimate
 la Dumnezău, pre Iisus Hristos. Pentru 6
 care să cuprinde la Scriptură: „Iată, puii
 în Sion piatră încolțurată, aleasă, cinstită;
 și cela ce va creade întru ea nu să va rușina“.
 Deci voao e cîntea, celora ce cred, iară 7
 celor neascultători, „piatra carea nu o bă-
 gară în samă ziditorii, aceasta s-au făcut
 în capul unghiului, și piatră de poticnire,

8 și piatră de sminteață“, Carii să pohtesc
 cu cuvîntul, neascultînd, la carea s-au și pus.
 9 Iară voi, rod ales, împărătească preoție,
 limbă svîntă, norod spre ocroteală, ca bună-
 tățile să vestiți Celuia ce de-ntunearec pre
 voi au chemat la cea minunată a Lui lumină;
 10 Carii odinioară nu erați norod, iară acum,
 norodul lui Dumnezeu; carii ați fost nemi-
 11 luiți, iară acum v-ați miluit. Iubiților,
 rogu-vă, ca pre niște nemeamnici și prișleți,
 să vă feriți de ceale ale trupului pohte
 12 carele să oștesc asupra sufletului, Viața
 voastră avîndu-o bună întru limbi, ca, întru
 carea grăiesc asupra voastră ca de niște
 făcători de rău, den faptele ceale bune ce
 vor vedea, vor slăvi pre Dumnezeu în ziua
 13 socotînții. Deci supuneți-vă la toată ome-
 neasca zidire, pentru Domnul: ori împărătu-
 14 lui, ca unui ce e mai presus, Ori domnilor,
 ca pren El fiind trimiși, spre izbînda celor
 de rău făcători și lauda celor de bine făcă-
 15 tori. Căci așa iaste voia lui Dumnezeu,
 făcînd bine, să înfrînați necunoștința oame-
 16 nilor celor fără minte; Ca cei slobozi, și
 nu ca cînd ați avea volnicia acoperimînt
 17 răutății, ce ca robii lui Dumnezeu. Pre
 toți cinstiți, frăția iubiți, de Dumnezeu
 18 teameți-vă, pre împăratul cinstiți! Slugile
 ascultînd cu toată frica de stăpîni, nu numai
 de cei blînzi și buni, ce și de cei nesilnici.
 19 Pentru că acesta e darul, de va răbda neștine
 întristăciuni pentru știința lui Dumnezeu,
 20 pătimind fără de vină. Pentru că ce laudă
 iaste de veți răbda bătaie, greșiți fiind? Ce,
 bine făcînd și pătimind, de veți răbda, aces-
 21 ta e har lîngă Dumnezeu. Pentru că spre
 aceasta v-ați chemat; căci și Hristos au pāti-
 mit pentru noi, voao lăsînd pildă, ca să ur-
 22 mați urmelor Lui; „Carele păcat n-au fă-
 cut, nici s-au aflat vicleșug întru gura Lui“;
 23 Carele, ocărîndu-Se, nu ocărîia împotriva;
 pătimind, nu înfricoșa, ce da la Cela ce judecă
 24 drept; Carele păcatele noastre El le-au
 suit cu trupul Lui pre lemn, ca, cu păcatele
 murind, cu dreptatea să trăim; cu a Căruia
 25 rană v-aș vindecat. Pentru că erați ca niște
 oi rătăcite, ce v-aș întors acum la Păstoriul
 și Socotitoriul sufletelor voastre.

CAP III

1 **A**șijderea, muierile, plecîndu-vă bărbă-
 ților voștri, ca, și oarecarii de
 nu să vor pleca cuvîntului, pren a
 muierilor viață, fără de cuvînt, să
 2 să dobîndească, Văzînd viața
 3 voastră cea curată întru frică, A căro-
 ra să nu fie podoaba cea den afară a îm-
 pletirei părului și înfășurăturile aurului,
 4 sau îmbrăcămintele hainelor, Ce să
 fie omul cel ascuns al inimii, cu ne-

stricăciunea celui lin și blînd duh, carele
 iaste înaintea lui Dumnezeu de mult preț.
 Pentru că așa odinioară și ceale sfinte mu- 5
 ieri, ceale ce au nădejduit pre Dumnezeu,
 să împodobii pre dînsele supuindu-să la ai
 lor bărbați; Precum Sarra asculta pre 6
 Avraam, „domn“ pre el chemîndu-l, căriia
 v-aș făcut fii, făcînd bine și netemîndu-vă
 nice de o frică. Bărbații, așijderea, 7
 lăcuind împreună, după conoștință, ca celui
 mai slab vasului muieresc împărțind cinste,
 ca și împreună moștenitori darului vieții,
 ca să nu să taie rugile voastre. Iară, sfîr- 8
 șitul, toți la un gînd să fiți, iertători, iubi-
 tori de frați, milostivi, cu dragoste, priimi- 9
 tori; Nerăsplătînd rău pentru rău, au
 sudalmă pentru sudalmă; ce, împotriva în-
 că, binecuvîntînd, știind că spre aceasta
 v-aș chemat, ca blagoslovenia să moșteniți.
 „Pentru că cela ce va să iubească viața și 10
 să vază zile bune potolească-ș limba lui de
 la rău și buzele lui ca să nu grăiască vicle-
 șug. Abată-să de la rău și facă bine, caute 11
 pacea și să ție de dînsa. Căci ochii Dom-
 12 nului sînt spre cei direpți și urechile Lui
 spre rugăciunea lor, iară obrazul Domnului,
 spre ceia ce fac reale“. Și cine e cel ce va 13
 face rău voao, de veți fi asămănători binelui?
 Ce, de și veți pătimi pentru dreptate, fericiți 14
 sînteți. „Iară de frica lor nu vă teamereți,
 nice vă turburați, Ce pre Domnul Dum- 15
 nezău sfînțit întru inimile voastre“. Și să
 fiți gata pururea spre răspuns la tot cela ce
 ceare voao cuvînt pentru cea întru voi nă-
 deajde, cu linește și frică, Știință avînd 16
 bună, ca, întru carea vor grăi asupra voastră
 ca unor făcători de rău, să să rușineaze ceia
 ce dodeiesc cea bună întru Hristos a voastră
 petreacere. Pentru că mai bine e cei ce 17
 fac bine, de va vrea voia lui Dumnezeu, a
 pătimi decît cei ce fac rău. Căci și Hristos 18
 odată pentru păcate au pătimit, drept fiind,
 pentru cei nedrepti, ca pre noi să aducă la
 Dumnezeu, omorîndu-Se cu trupul, iară
 făcîndu-Se viu cu duhul; Cu care, și celor 19
 den temniță dhuri, mergînd, au propo-
 veduit; Celor ce neascultători era odini- 20
 oară, cînd odată aștepta a lui Dumnezeu
 răbdarea cea îndelungată, în zilele lui Noe,
 tocmindu-se chivotul, întru carele puține,
 adecă opt suflete, s-au mîntuit pren apă.
 Care și pre noi pilda aceluia acum ne mîntu- 21
 iaște, botezul, nu a trupului lepădare de tină,
 ce a științii cei bune întrebare la Dumnezeu,
 pren înviarea lui Iisus Hristos, Carele 22
 iaste în direapta lui Dumnezeu,
 mergînd în ceriu, supuin-
 du-Se la El îngerii
 și biruințele și
 puterile.

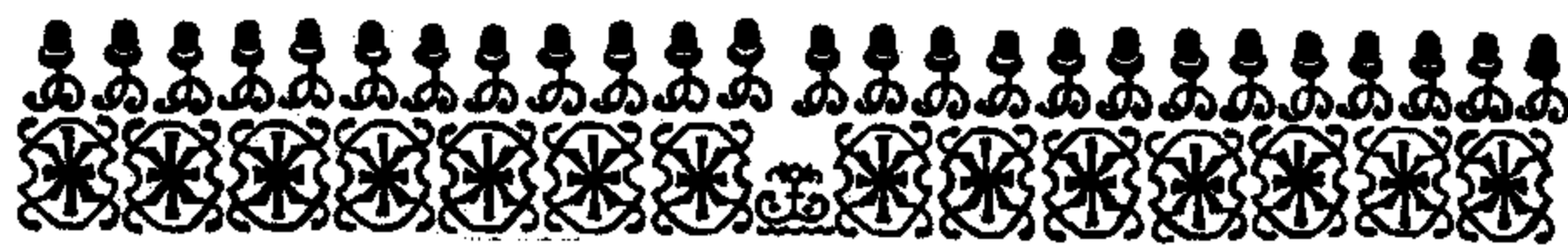
CAP IV

1 **H**ristos dară pătimind pentru noi cu trup, și voi într-acelaș gând vă înarmați, că Cea ce au pătimit cu trupul au încetat de păcate, A nu mai viețui vreamea ceaealaltă în trup cu poftele omenești, ce cu voia lui Dumnezău. Pentru că destulă e noao cea trecută vreame a vieții, voia limbilor a o isprăvi, îmblînd întru necurății, poftte, beții, desfătăciuni, băuturi și ceale nedireapte închinăciuni de idoli; Întru carea să miră, nepristănind voi la aceaeăș vărsare a curviei, blestemînd; Cariii vor da sama la Cea ce iaste gata să judece morții și viii. Pentru că spre aceasta și morților s-au binevestit, ca să să judece după oameni trupeaște și să trăiască dumnezăiaște cu duhul. Și al tuturor săvîrșitul s-au apropiat. Deci întregiți-vă la minte și vă treziți la rugi. Și, mai nainte de toate, cea întru voi dragoste întinsă avînd, căci dragostea va acoperi multe țime de păcate. Iubitori de striini fiți, între voi, fără de răpștire. Fieștecarele, după cum au luat darul, între voi, pre El poslușindu-L, ca niște buni diregători ai celui de multe fealiuri dar al lui Dumnezău. Oricine grăiaște, ca cuvintele lui Dumnezău. Oricine poslușăște, ca den putearea carea dă Dumnezău: ca întru toate să să mărească Dumnezău pren Iisus Hristos, Căruia e mărirea și tăria în veacii veacilor! Amin. Iubiților, nu vă mirați de cea dentru voi aprinderea, spre ispită voao făcîndu-se, ca cum vă s-ar tîmpla ceva striin. Ce, întrucît părtași sînteți patimilor lui Hristos, bucurați-vă, ca și întru descoperirea mării Lui vă veți bucura, veselindu-vă. De vă ocărîți întru numele lui Hristos, fericiți sînteți, căci cel al mării și al lui Dumnezău Duh spre voi Să odihnească, însă despre ei să hulească, iară despre voi să slăvească. Căci nu cumva cineva den voi să pătimească, ca un ucigătoriu, au fur, au făcătoriu de rău, sau ca un socotitoriu de ceale striine. Iară de (pătimeaște) ca un creștin, nu să rușineaze, ce mărească pre Dumnezău cu partea aceasta. Căci vreamea e a să înceape judecata de la casa lui Dumnezău. Iară de va fi întiiu de la noi, ce e sfîrșitul celor ce ascultă la Evanghelia lui Dumnezău? Și, de vreame ce cel drept abia să mîntuiaște, dară cel necurat și păcătos unde să va ivi? Deci și ceia ce pătimeșcu după voia lui Dumnezău, ca la un credincios Ziditoriu, puie-și sufletele lor cu facere bună.

CAP V

1 **B**re bătrîinii cei dentru voi rogu-iu, cel împreună bătrîn și mărturisitoriu al patimilor lui Hristos, care și mării ceii ce va să să descopere iaste păr-

taș, Pașteți cea dentru voi turmă a lui Dumnezău, socotindu-o nu cu sila, ce cu bunăvoie; nici cu agonisită rea, ce cu osîrdie. Nici ca cum ați stăpîni sorților, ce pildă făcîndu-vă turmei. Și arătîndu-Să începătoriu Păstorilor, veți lua cea neveștejită a slavei cunună. Așijderea, tinerii, plecați-vă la cei mai bătrîni. Și toți, unul la alalt plecîndu-vă, smerenia întru voi cîștigați. Căci Dumnezău mîndrilor Să imponcișază, iară smeriților le dă dar. Smeriți-vă drept aceaea supt cea tare mînă a lui Dumnezău, ca pre voi să vă înalțe cu vreame. Toată grija voastră aruncînd spre El, căci El poartă grije pentru voi. Treziți-vă, privegheați! Căci pîrîșul vostru, diavolul, ca un leu răcnind umblă, cercînd pre cine va înghiți; Căruia stați împotrivă, întemeiați cu credința, știind aceaeăș ale patimelor cu cea den lume a voastră frăție a să săvîrși. Iară Dumnezăul a tot darul, Cea ce au chemat pre noi la cea veacinică a Lui mărire întru Hristos Iisus, puțin pătimind El, să îndirepteaze pre voi, să vă întărească, să vă învîrtoșaze, să vă întemeiazze. Lui e mărirea, tăria, în veacii veacilor! Pren Siluan, cel credincios voao frate, după cum socotescu, pren puține am scris, rugînd și mărturisînd acesta a fi cel adevărat darul lui Dumnezău, la carele stați. Închină-să voao cea den Vavilon împreună aleasă și Marco, fiul meu. Închi-nați-vă unul cătră alalt cu sărutare de dragoste. Pace voao tuturor, celor în Hristos Iisus! Amin.

CARTE TRIMISĂ A LUI PETR
PRESTE TOT A DOUA

CAP I

1 **S**imeon Petăr, rob și apostolul lui Iisus Hristos, celor ce întocma cinstită cu noi au nemerit credință, întru dreptatea Dumnezăului nostru și Mîntuitoriuului Iisus Hristos: Dar voao și pace să să înmulțească, întru cunoștința lui Dumnezău și a lui Iisus Domnului nostru! După cum toate noao cea dumnezăiască a Lui puteare ceale cătră viață și bunăcredință dăruindune, pren cunoștința Celui ce au chemat pre noi, pren mărire și bunătate, Pren Carele ceale mai mari noao și cinstite

făgăduiale s-au dăruit, ca pren acesta să fiți
 5 părtaș dumnezăieștii firi, depărtându-vă de
 cea den lume cu pohtă stricăciune. Și
 întru aceaeaș numai toată nevoința puin-
 6 du-o, sporiți cu credința voastră bunătatea;
 și cu bunătatea, mintea; Și cu mintea,
 7 contenirea; și cu contenirea, răbdarea; și cu
 răbdarea, buna-credință; și cu buna-cre-
 8 dință, iubirea frăției; Și cu iubirea frăției,
 dragostea. Pentru că, aceastea la voi fiind
 și prisosind, nu deșărți, nici fără de rod vor
 9 pune pre voi spre a Domnului nostru Iisus
 Hristos cunoștință. Pentru că la carele
 nu-s aceastea orb iaste, cercînd cu mînila,
 uitare luînd de curăția celor de demult ale
 10 lui păcate. Pentru aceaea mai mult, frați-
 lor, nevoiți adevérité chemarea și alegerea
 voastră să să facă; pentru că, aceastea făcînd,
 11 nu veți greși niciodinioară. Pentru că
 așa, cu bogăție să va spori voao întrarea la
 cea veacinică Împărăție a Domnului nostru
 12 și Mîntuitorul Iisus Hristos. Pentru aceaea
 nu mă voiu lenevi voao pururea a vă aduce
 aminte pentru aceastea, măcară că știți și
 13 întăriți fiind întru acestu adevăr. Și drept
 socotesc a fi, întrucît sînt întru acest lăcaș,
 14 să vă scol pre voi cu pomenirea, Știind
 că iute iaste lepădarea sălașului meu, după
 cum și Domnul nostru Iisus Hristos au arătat
 15 mie. Și voiu nevoi și fieștecînd a avea pre
 voi, după a mea ieșire, a acestora pomenire
 16 să să facă. Pentru că nu la ceale învățate
 basne urmînd am arătat voao a Domnului
 nostru Iisus Hristos puteare și venire, ce
 17 văzătoriu fiind ai mărimii Aceluia. Pen-
 tru că, luînd de la Dumnezău Părinte-
 le cinste și mărire, glas venind la El ca
 acesta, de la cea prea cuvioasă mărire:
 „Acesta iaste Fiiul Meu cel iubit, la Carele
 18 Eu binevruiu“. Și acesta glas noi l-am
 auzit den ceriu aducîndu-să, împreună cu
 19 El fiind în mägura cea sfîntă. Și avem
 mai adevărat pre cel prorocesc cuvînt, la
 carele bine veț face luînd aminte, ca unui
 luminătoriu ce luminează în loc cu ceață,
 pînă unde ziua va lumina, și luceafărul va
 20 răsări întru inimile voastre; Aceasta întîiu
 știind, că toată prorocirea Scripturii spre a sa
 21 dezlegare nu să face. Pentru că nu den
 voia omului să răspunsă vreodată prorocie,
 ce de Duhul Sfînt îndemnîndu-să au grăit
 acei sfînți oameni ai lui Dumnezău.

C A P II

1 **L**ură însă și proroci mincinoși întru
 norod, după cum și întru voi vor fi
 dascali mincinoși, carii vor băga ere-
 suri de pierzare și, de Stăpînul care
 au răscumpărat pre ei lepădîndu-
 2 să, aducînd loruș grabnică pierzare. Și mulți
 vor urma la peirile lor, pren carii calea a-

devărului să va huli. Și cu lăcomie, cu 3
 cuvinte amăgitoare pre voi vor precupi, la
 carii judecata de demult nu zăboveaște și
 pierzarea lor nu adoarme. Pentru că, de 4
 vreme ce Dumnezău pre îngerii greșind nu
 i-au cruțat, ce, cu lanțurile întunearecului,
 în tartar băgîndu-i, i-au dat la judecată,
 fiind păziț, Și lumea cea de-nceput nu 5
 o au cruțat, ce al optulea pre Noe, al dreptă-
 ții propoveduitoriu l-au ferit, potop în lume
 celor necurați aducînd, Și cetățile So- 6
 domului și Gomorului, făcîndu-le cenușă,
 cu prăpădire le-au osîndit, pildă puind celora
 ce vor să facă necurăție, Și pre dreptul 7
 Lot, necăjîndu-să de cea cu necurăție viață
 a celor fără de leage, l-au izbăvit — Pen- 8
 tru că, cu vedearea și cu auzul dreptul acela
 lăcuind întru ei, den zi în zi suflet drept
 munciia cu ceale fără de leage lucruri—, 9
 Știe Domnul pre cei buni credincioși den
 bîntuială a-i mîntui, iară pre cei nedrepti
 la ziua judecății căzniț să-i păzască: Și 10
 mai vîrtos pre cei ce denapoia trupului um-
 blă, în pohta pîngăriciunii, și de dumnezăire
 nebăgînd sama. Cutezători, obraznici, mă- 11
 ririle hulindu-le, nu să cutremură; Unde
 îngerii, cu tăria și cu putearea mai mari fiind,
 nu rabdă asupra lor lîngă Domnul judecată
 cu hulă, Iară aceștea, ca niște necuvîntă- 12
 toare dobitoace, den fire fiind făcute spre
 luare și stricare, întru carele nu știu bleste-
 mînd, cu stricăciunea lor strica-să-vor,
 Luînd plata nedreptății, dulceață socotind 13
 (a fi) cea pre zi desfătăciune cu pîngăriciuni
 și spurcăciuni; desfătîndu-să întru înșălă-
 ciunile lor, împreună cu voi desfătîndu-se,
 Ochi avînd plini de preacurvie și neîncetați 14
 de păcat, amăgînd suflete neîntărite, inemă
 deprinsă cu lăcomie avînd, fiii osîndirii.
 Lăsînd calea cea dreaptă, au rătăcit urmînd 15
 în calea lui Valaam al lui Vosor, carele plata
 nedreptății au iubit; Și mustrare au avut 16
 fărădelegii lui: asin fără de glas, cu glas de om
 răspunzînd, au oprit a prorocului nebunie.
 Aceștea sînt izvoară fără de apă, nori de vi- 17
 for purtați: căroră pîcla întunearecului în
 veac să păzească. Pentru că semețiile de- 18
 șărtăciunii răspunzînd, amăgesc cu pohtele
 trupului, cu necurății, pre cei ce adevărat au
 scăpat de cei ce întru înșălăciune petrec.
 Volnicie lor făgăduindu-le, ei robi fiind ai 19
 stricăciunii; pentru că oricine, de ce s-au
 biruit, spre aceasta s-au și robit. Că, de ar 20
 fugi de pîngăriciunile lumii cu cunoștința
 Domnului și Mîntuitorului Iisus Hristos și,
 la aceastea iarăș învăluindu-se, biruiescu-se,
 făcură-să lor ceale de apoi mai reale decît cea-
 le dentîiu. Pentru că mai bine era lor a nu 21

cunoaște calea dreptății decît, cunoscîndu-o, a să întoarcă den cea dată a lor svîntă poruncă. Și să întîmplă lor ceaea a pildei cei adevărate: „Cîinele s-au întors la borîtura sa“ și „Scroafa s-au scăldat în tăvălitură de împuceciune“.

CAP III

1 **A**ceasta acum, iubiților, a doua carte scriu voao, cu carele rădic voao cu pomenirea cugetului cel curat, 2 Să vă aduceți aminte de graiurile ceale de mai nainte grăite de svinții proroci și ale apostolilor noștri, poruncă a 3 Domnului și Mîntuitoriului. Aceasta întîiu știind, că vor veni în zilele ceale de apoi batjocuritori, după ale lor pohte umblînd 4 și zicînd: „Unde iaste făgăduința venirii Lui? Pentru că, de cînd părinții au adormit, toate așa rămîn, de-nceputul zidirei!“.

5 Pentru că să amăgesc ei, aceasta vrînd, că ceriurile era de-nceput și pămîntul, den apă și pren apă închegîndu-se, cu al lui Dumnezău cuvînt, Pren carele lumea cea de 6 atunce, cu apă acoperindu-se, au perit. 7 Iară ceale de acum ceriuri și pămîntul, cu acelaș cuvînt cîștegate sînt, focului păzindu-se la ziua judecării și pierzării oamenilor 8 celor necurați. Și una ca aceasta să nu vă amăgească pre voi, iubiților, că o zi lîngă Domnul iaste ca 1000 de ani, și 1000 de 9 ani, ca o zi. Nu zăboveaște Domnul făgăduinței, precum unii zăbavă socotescu, ce mult îngăduiaște la noi, nevrînd ca să 10 piară unii, ce toți la pocăință să vie. Și va veni ziua Domnului ca furul noaptea, întru carea ceriurile cu sunet să vor treace și stihile arzîndu-se să vor topi și pămîntul și ceale dentru el lucruri vor arde de tot. 11 Deci aceste toate topindu-se, în ce fealiu trebuie a fi voi întru svinte petreaceri și 12 bune credințe, Așteptînd și sîrguind venirea zilei lui Dumnezău, pentru carea ceriurile arzîndu-se să vor topi și stihile, 13 fiind arse, topi-se-vor. Și ceriuri noao și pămînt nou, după făgăduința Lui, așteptăm, întru carele dreptatea lăcuiaște. 14 Pentru aceaea, iubiților, aceste așteptînd, nevoiți nepîngăriți și nevinovați la El să vă aflați cu pace. Și cea a Domnului nostru 15 multă îngăduință mîntuire o socotiți, după cum și cel iubit al nostru frate Pavel, după cea ce s-au dat lui înțelepciune au scris 16 voao, După cum și întru toate cărțile grăind întru dînsele pentru aceste, întru carele sînt greale la înțeles unele, carele cei neînvățați și neîntăriți le șovăiesc, ca și cealealalte scripturi, cătră a lor pierzare. 17 Deci voi, iubiților, mai denainte știind, păziți-vă ca nu, cu a celor fără de lege înșălăciune aducîndu-vă, veți cădea den- 18 tru a voastră întărire; Ce creasteți

cu darul și cu conoștința Domnului nostru și Mîntuitoriului Iisus Hristos. Acestuia e slava și acum și în ziua veacului! Amin.

CARTE TRIMISĂ A LUI IOAN
CEA DENTIU PRESTE TOT

CAP I

arele era de-nceput, carea 1 am auzit, carea am văzut cu ochii noștri, carea am privit și mînil noastre au pipăit, pentru Cuvîntul vieții, — Și viața s-au ară- 2 tat și am văzut și mărturisim și vestim voao viața cea veacinică, carea era cătră Părintele și s-au arătat noao.— Carea am văzut și 3 am auzit, vestim voao, ca și voi parte să aveți împreună cu noi, și partea noastră, cu 4 Părintele și cu Fiiul său, Iisus Hristos. Și aceste scriem voao ca bucuria voastră să fie plinită. Și aceasta iaste făgăduința 5 carea am auzit de la El și vestim voao: că Dumnezău lumină iaste și nici un întunearec întru El nu iaste. De vom zice că 6 avem împreunare cu El, și întru întunearec vom îmbla, mințim și nu facem adevărul. Iară de vom îmbla în lumină, după cum El 7 iaste întru lumină, împreunare avem între noi; și sîngele lui Iisus Hristos, Fiiului Lui, curățează pre noi de tot păcatul. De vom 8 zice că păcat nu avem, pre noi ne înșălăm și adevărul nu iaste întru noi. De vom 9 mărturisi păcatele noastre, credincios iaste și drept ca să ne iarte noao păcatele și ne va curăți pre noi de toată nedireptatea. De vom zice că nu am greșit, mincinos facem pre El și cuvîntul Lui nu iaste întru noi.

CAP II

1 **A**eții miei, aceste scriu voao ca să nu greșiți; și, de va greși cineva, mîngîitoriu avem cătră Părintele pre Iisus Hristos drept. Și aceasta 2 iertare iaste pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ce pentru a totă lumea. Și întru aceasta co- 3 noaștem că am cunoscut pre El, de vom păzi poruncile Lui. Cea ce zice: „Am 4 conoșcut pre El“, și poruncile Lui nu pă-

zeaste, mincenos iaste și întru acesta adevă-
 5 rul nu iaste. Iară carele va păzi cuvîntul
 Lui adevărat, întru acesta dragostea lui
 Dumnezeu s-au săvîrșit; cu aceasta cu-
 6 noaștem că întru El sîntem. Cel ce zi-
 ce a rămînea întru El datoriu iaste, după
 cum Acela au umblat, și el așa să umble.
 7 Fraților, nu poruncă noao scriu voao, ce
 poruncă veache care ați avut-o de-nceput;
 porunca cea veache iaste cuvîntul carele ați
 8 auzit de-nceput. Iarăși poruncă noao
 scriu voao, care iaste adevărată întru El și
 întru voi; căci întunearecul treace și lumina
 9 cea adevărată acum să iveaște. Cea ce
 zice întru lumină a fi, și pre fratele lui uraște,
 10 întru întunearecu iaste pînă acum. Cea
 ce iubeaște pre fratele lui, întru lumină ră-
 11 mîne și sminteală întru el nu iaste. Iară
 cea ce uraște pre fratele lui, întru întunearec
 iaste și întru întunearec umblă și nu știe
 unde să duce, căci întunearecul au orbit ochii
 12 lui. Scriu voao, feților, că să iartă voao
 13 păcatele pentru numele Lui. Scriu voao,
 părinților, căci ați conoscut pre Cel de-nce-
 put. Scriu voao, tinerilor, căci ați biruit pre
 14 cel viclean. Scriu voao, copiilor, căci ați
 conoscut pre Părintele. Scris-am voao, pă-
 rinților, căci ați conoscut pre Cel de-nceput.
 Scris-am voao, tinerilor, căci tari sînteți,
 și cuvîntul lui Dumnezeu întru voi rămîne
 15 și ați biruit pre cel viclean. Nu iubiți lu-
 mea, nici ceale den lume. De va iubi neștine
 lumea, nu iaste dragostea Părintelui întru el.
 16 Căci tot ce e în lume: pohta trupului și
 pohta ochilor și mîndria vieții, nu iaste de
 17 la Părintele, ce den lume iaste. Și lumea
 să treace, și pohta ei; iară cea ce face voia
 18 lui Dumnezeu rămîne în veacu. Copii,
 vreamea de apoi iaste; și, după cum ați au-
 zit că Antihrist vine, și acum antihristi
 mulți s-au făcut: pentru aceaea conoaștem
 19 că ceasul cel de apoi iaste. Dentre noi
 au ieșit, ce nu era dentru noi. Că de-ar fi
 fost dentru noi, ar fi rămas cu noi; ce ca să
 20 să arate că nu sînt toți dentru noi. Și voi
 unsoare aveți de la Cel Sfînt și știți toate.
 21 N-am scris voao căci nu știți adevărul, ce
 căci știți pre el și căci toată minciuna den
 22 adevăr nu iaste. Cine iaste mincenos, fără
 numai cea ce tăgăduiaște că Iisus nu iaste
 Hristos? Acesta iaste Antihrist, cea ce să
 23 leapădă de Părintele și de Fiiul. Tot cel ce
 să leapădă de Fiiul, nici pre Tatăl nu are.
 24 Deci voi, carea ați auzit de-nceput, întru voi
 rămîie; de va rămînea întru voi cea ce de-nce-
 put ați auzit, și voi întru Fiiul și întru Tatăl
 25 veți rămînea. Și aceasta e făgăduința
 carea El au făgăduit voao: viața veacinică.
 26 Aceasta am scris voao pentru ceia ce înșală

pre voi. Și voi unsoarea carea ați luat de 27
 la El întru voi rămîne și nu vă mai trebuie
 ca cineva să vă înveaște pre voi; ce, în ce chip
 acesteăș unsoare învață pre voi pentru toate,
 și adevărată iaste, și nu iaste minciună, și
 după cum au învățat pre voi, rămînea-veți 28
 întru aceaea. Și acum, feților, rămîneți
 întru El, ca, cînd Să va arăta, să avem îndrăz-
 neală și să nu ne rușinăm de El întru veni-
 rea Lui. De veți ști că drept iaste, să 29
 știți că tot cela ce face dreptatea dentru
 El s-au făcut.

CAP III

edeți ce fealiu de dragoste au dat 1
 noao Părintele, ca fii lui Dumnezeu
 să ne chemăm! Pentru aceaea lu-
 mea nu cunoaște pre noi, căci
 n-au cunoscut pre El. Iubiților, 2
 acum fii lui Dumnezeu sîntem. Și încă nu
 s-au arătat ce vom fi, ce știm că, de se va
 arăta, aseamene cu El vom fi, căci vom
 vedea pre El precum iaste. Și tot cela ce 3
 are nădejdea aceasta întru El să curățească
 pre sine, precum Acela curat iaste. Tot 4
 cela ce face păcatul, și fărădelegea face;
 și păcatul iaste fărădelegea. Și știți 5
 că Acela S-au arătat ca păcatele noastre
 să le rădice; și păcat întru El nu iaste. Tot
 cel ce rămîne întru El nu păcătuiaște.
 Tot cela ce păcătuiaște n-au văzut pre El, 6
 nici au cunoscut pre El. Feților, nimenea 7
 să nu înșale pre voi! Cea ce face dreptatea
 drept iaste, precum Acela drept iaste.
 Cea ce face păcatul de la dracul iaste, căci 8
 de-nceput diavolul păcătuiaște. Spre aceasta
 S-au arătat Fiiul lui Dumnezeu, ca să dez-
 leage lucrurile diavolului. Tot cela ce e 9
 născut de la Dumnezeu păcat nu face, căci
 sămînța Lui întru el rămîne; și nu poate să
 păcătuiască, căci de la Dumnezeu s-au năs-
 cut. Întru aceasta arătați sînt fii lui 10
 Dumnezeu și fii dracului. Tot cela ce nu
 face dreptate nu iaste de la Dumnezeu, și
 cela ce nu iubeaște pre fratele lui. Căci 11
 aceasta iaste porunca carea aț auzit de-nce-
 put: ca să iubim unul pre alalt. Nu pre- 12
 cum Cain era den vicleanul și junghe pre
 fratele lui. Și pentru ce au jungheat pre el?
 Căci lucrurile lui reale era, iară ale fratelui său,
 direapte. Nu vă mirareți, frații miei, de 13
 vă uraște pre voi lumea. Noi știm că ne- 14
 am mutat den moarte în viață, căci iubim
 pre frați; cea ce nu iubeaște pre frate ră-
 mîne în moarte. Tot cela ce uraște pre 15
 fratele lui ucigătoriu de oameni iaste; și
 știți că tot ucigătoriu de oameni nu are viață
 veacinică rămîind întru el. Cu aceasta 16
 am cunoscut dragostea, căci Acela sufletul
 Lui pentru noi au pus; și noi datori sîntem
 pentru frați sufletele să punem. Iară care- 17
 le ar avea avuția lumii și va vedea pre frate-
 le lui lipsit și-ș va închide inima lui de cătră

el, cum va rămînea dragostea lui Dumnezeu
 18 întru el? Feții miei, să nu iubim cu cuvîn-
 tul, nice cu limba, ce cu fapta și cu adevărul.
 19 Și cu aceasta cunoaștem că den adevăr sîn-
 tem; și înaintea Lui să ne plecăm inimile
 20 noastre, Căci, de va huli pre noi inima,
 mai mare iaste Dumnezeu decît inima noas-
 21 tră și cunoaște toate. Iubiților, de nu
 va huli pre noi inima noastră, îndrăznire
 22 avem cătră Dumnezeu. Și orice vom
 ceare luom de la El, căci poruncile Lui păzim
 23 și ceale plăcute înaintea Lui facem. Și
 aceasta iaste porunca Lui, ca să creadem în
 numele Fiiului Lui, lui Iisus Hristos, și să
 iubim unul pre alalt, după cum au dat po-
 24 runcă noao. Și cela ce păzește poruncile
 Lui întru El rămîne și El întru dînsul; și cu
 aceasta cunoaștem că rămîne întru noi,
 den Duhul carele au dat noao.

CAP IV

1 **I**ubiților, nu la tot duhul creadeți, ce
 ispitiți duhurile de sînt de la Dum-
 2 nezău; căci mulți proroci minci-
 noși au ieșit în lume. Cu aceasta
 să știți Duhul lui Dumnezeu: tot
 duhul carele mărturisește pre Iisus Hristos
 că au venit cu trup, de la Dumnezeu iaste.
 3 Și tot duhul carele nu mărturisește pre
 Iisus Hristos că au venit cu trup, de la Dum-
 nezeu nu iaste; și aceasta iaste ceaea a lui
 Antihrist carea ați auzit că vine. Și acum
 4 în lume iaste. Voi de la Dumnezeu sîn-
 teți, feților, și ați biruit pre ei, căci mai mare
 e Cela ce e întru voi decît cela ce e în lume.
 5 Aceștea den lume sînt; pentru aceaea den
 lume grăiesc, și lumea de dîșii ascultă.
 6 Noi de la Dumnezeu sîntem; cela ce știe
 pre Dumnezeu aude pre noi; carele nu iaste
 de la Dumnezeu nu ascultă pre noi. Den-
 7 tru aceasta cunoaște [m] Duhul adevărului
 și duhul înșălăciunii. Iubiților, să iubim
 unul pre alalt, căci dragostea de la Dumne-
 zău iaste, și tot cela ce iubește de la Dum-
 nezău s-au născut și cunoaște pre Dumnezeu.
 8 Cela ce nu iubește n-au cunoscut pre Dum-
 nezău, căci Dumnezeu dragoste iaste. Cu
 9 aceasta s-au arătat dragostea lui Dumnezeu
 întru voi, căci că pre Fiiul Lui unul născut
 au trimis Dumnezeu în lume, ca să trăim
 10 pren El. Întru aceasta iaste dragostea,
 nu că noi am iubit pre Dumnezeu, ce căci
 El au iubit pre noi și au trimis pre Fiiul
 Lui, iertăciune pentru păcatele noastre.
 11 Iubiților, de au iubit Dumnezeu pre noi
 așa, și noi datori sîntem unul pre alalt să
 12 iubim. Pre Dumnezeu nimenea nicio-
 dinioară nu L-au văzut. De vom iubi unul
 pre alalt, Dumnezeu întru noi rămîne, și
 dragostea Lui săvîrșită iaste întru noi.
 13 Cu aceasta cunoaștem că întru El ră-
 mînem și El întru noi, căci den Duhul
 14 Lui au dat noao. Și noi am văzut

și mărturisim că Tatăl au trimis pre Fiiul
 Mîntuitoriu lumii. Oricarele va mărturisi 15
 că Iisus iaste Fiiul lui Dumnezeu, Dumne-
 zău întru el rămîne, și el întru Dumnezeu.
 Și noi am cunoscut și am crezut dragostea 16
 carea are Dumnezeu întru noi. Dumnezeu
 dragoste iaste; și cela ce rămîne în dragoste
 întru Dumnezeu rămîne, și Dumnezeu
 întru el. Întru aceasta s-au săvîrșit dragos- 17
 tea cu noi, ca îndrăzneală să avem în ziua
 judecății: căci, precum Acela iaste, și noi
 sîntem în lumea aceasta. Frică nu iaste 18
 în dragoste; ce dragostea cea deplin scoate
 frica afară, căci frica certare are; iară cela
 ce să teame nu iaste deplin întru dragoste.
 Noi îl iubim pre El, căci El întîiu au iubit 19
 pre noi. De va zice cineva că „Îl iubesc 20
 pre Dumnezeu“, și pre fratele lui uraște,
 mincinos iaste; pentru că cela ce nu iubește
 pre fratele lui, care l-au văzut, pre Dumne-
 zău, pre care nu L-au văzut, cum poate
 să-L iubească? Și această poruncă avem 21
 de la El: că: cela ce iubește pre Dumnezeu
 iubește și pre fratele lui.

CAP V

1 **T**ot cela ce creade că Iisus iaste 1
 Hristos de la Dumnezeu e născut;
 și tot cela ce iubește pre Cel ce
 au născut iubește și pre Cel născut
 2 dentru El. Cu aceasta cunoaștem 2
 că iubim fiii lui Dumnezeu, cînd pre Dum-
 nezău iubim și poruncile Lui păzim. Pen- 3
 tru că aceasta e dragostea lui Dumnezeu, ca
 poruncile Lui să păzim; și poruncile Lui
 greale nu sînt, Căci tot ce e născut de la 4
 Dumnezeu biruiaște lumea; și aceasta iaste
 biruința ceaea ce au biruit lumea, credința
 noastră. Cine iaste cela ce biruiaște lu- 5
 mea, fără numai cela ce creade că Iisus iaste
 Fiiul lui Dumnezeu? Acesta iaste Cela 6
 ce au venit pren apă și sînge, Iisus Hristos;
 nu pren apă numai, ce pren apă și pren sîn-
 ge. Și Duhul iaste Cela ce mărturisește,
 căci Duhul iaste adevărul. —Căci trei sînt 7
 ceia ce mărturisesc în ceriu: Tatăl, Cuvîntul
 și Svîntul Duh; și Acești trei una sînt. 8
 Și trei sînt cei ce mărturisesc pre pămînt:—
 Duhul și apa și sîngele; și cîtetreale la una 9
 sînt. De vream ce mărturia oamenilor
 luăm, mărturia lui Dumnezeu mai mare ias-
 te; căci aceasta iaste mărturia lui Dumnezeu,
 carea au mărturisit pentru Fiiul Lui. Cela 10
 ce creade întru Fiiul lui Dumnezeu are mă-
 rturia întru dînsul. Cela ce nu creade lui
 Dumnezeu mincinos au făcut pre El, căci
 n-au crezut la mărturia carea au mărturisit
 Dumnezeu pentru Fiiul Lui. Și aceasta 11
 iaste mărturia, că viață veacinică au dat
 noao Dumnezeu, și această viață întru
 Fiiul Lui iaste. Cela ce are pre Fiiul 12

are viața; cela nu are pre Fiiul lui Dumne-
 13 zău viața nu are. Acestea am scris voao,
 celora ce cred în numele Fiiului lui Dumne-
 zău, ca să știți că viață veacinică aveți și
 ca să creadeți în numele Fiiului lui Dum-
 14 nezău. Și aceasta iaste îndrăznirea carea
 avem cătră El, căci, de vom ceare ceva după
 15 voia Lui, ascultă pre noi. Și, de vream
 ce știm că aude pre noi, ori de ce am ceare,
 știm că avem cearerile carele am cerșut de
 16 la El. De va vedea neștine pre fratele lui
 păcătuind păcat nu spre moarte, ceare-va;
 și va da lui viață, celor ce greșesc nu spre
 moarte. Iaste păcat spre moarte; nu pentru
 17 acela zicu ca să să roage. Toată nedirepta-
 tea păcat iaste; și iaste păcat nu spre moarte.
 18 Știm că tot cela ce e născut de la Dumnezău
 nu greșaste, ce Cela ce s-au născut de la
 Dumnezău păzeaste pre dînsul, și cel viclean
 19 nu să atinge de el. Știm că de la Dumne-
 zău sîntem, și lumea toată întru cel viclean
 20 zace. Și știm că Fiiul lui Dumnezău au
 venit și au dat noao priceapere ca să cunoaș-
 tem pre Cel adevărat. Și sîntem întru
 Cel adevărat, întru Fiiul Lui, Iisus
 Hristos: Acesta iaste cel adevă-
 rat Dumnezău și viața
 21 veacinică. Feți-
 lor, păziți pre voi
 despre idoli.
 Amin.

CARTE TRIMISĂ A LUI IOAN ADEVERITĂ A DOUA

C A P I

1 **S** el mai bătrîn, alesei doamnii și
 fiilor ei, pre carele eu iubesc în-
 tru adevăr — și nu eu sîngur, ce și
 toți carii au cunoscut adevărul, —
 2 Pentru adevărul ce rămîne întru
 3 noi și cu noi va fi în veac: Va fi cu voi
 dar, milă, pace de la Dumnezău Părintele
 și de la Domnul Iisus Hristos, Fiiul Părinte-
 4 lui, întru adevăr și dragoste! M-am bucu-
 rat foarte, pentru căci am aflat den fiii tăi
 umblînd întru adevăr, după cum poruncă
 5 am luat de la Părintele. Și acum întrebute,
 doamnă, nu ca cum aș scrie ție poruncă
 noao, ce carea avem de-nceput, pentru ca să
 6 iubim unul pre altul! Și aceasta iaste dragos-
 tea, pentru ca să umblăm după poruncile Lui.
 Aceasta iaste porunca, după cum ați auzit
 de-nceput, pentru ca întru dînsa să umblați.
 7 Căci mulți înșălători au intrat în lume, carii nu
 mărturisesc pre Iisus Hristos viind cu trup.

Acesta iaste înșălătoriul și Antihristu!
 Căutați pre înșivă pentru ca să nu piardem 8
 carele am lucrat, ce plată deplină să luom.
 Tot cela ce treace și nu rămîne întru învă- 9
 țătura lui Hristos Dumnezău n-are; cela ce
 rămîne întru învățătura lui Hristos, acesta 10
 și pre Tatăl și Fiiul are. De vine neștine
 cătră voi și această învățatură nu aduce,
 nu-l priimiți pre dînsul în casă și „Mulțam!“
 11 lui nu-i ziceți. Pentru că cela ce zice lui
 „Binești!“ să amească cu lucrurile lui 12
 ceale reale. Multe avînd voao a scrie, n-am
 vrut pren hîrtie și cerneală, ce nădejdu-
 iescu a veni cătră voi și gură cu gură
 a grăi, pentru ca bucuria voastră
 să fie plinită. Închină-ți- 13
 să fiii surorii tale
 ceii alease.
 Amin.

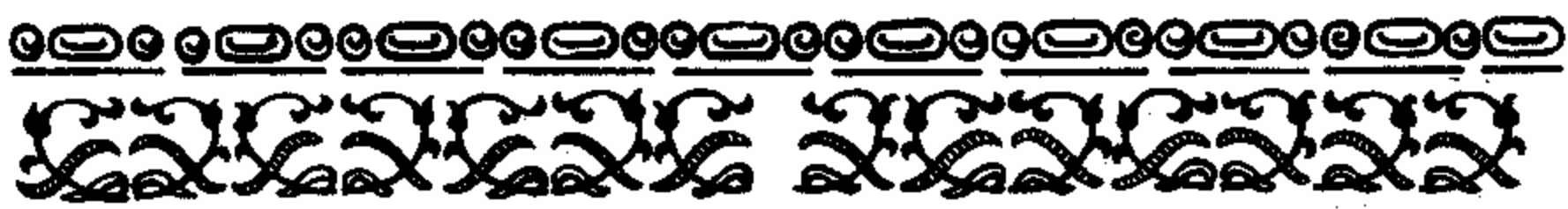

CARTE A LUI IOAN A TREIA

C A P I

S el mai bătrîn, lui Gaie cel iubit, 1
 pre carele eu iubesc întru adevăr.
 Iubite, pentru toate rog tu ca să te 2
 sporești și să fii sănătos, după
 cum ți se sporeaste sufletul.
 Pentru că foarte m-am bucurat, venind fra- 3
 ții și mărturisînd adevărului tău, precum
 tu întru adevăr îmbli. Mai mare decît 4
 aceste n-am bucurie, pentru ca să auzu ai
 miei fii întru adevăr îmbli. Iubite, 5
 credincios faci orice vei face la frați și la
 striini, Carii au mărturisit libovului tău 6
 înaintea soborului; pre carii bine faci petre-
 cîndu-i cu vrednicie lui Dumnezău. Că 7
 pentru numele Lui au ieșit, nimica luînd de
 la limbi. Noi dară datori sîntem să prii- 8
 mim pre unii ca aceștea, ca ajutoriu să ne
 facem adevărului. Scris-am besearcii: 9
 cela ce iubeaste a fi mai mare lor, Diotrefis,
 nu priimeaste pre noi. Pentru aceea, de 10
 voiu veni, îi voiu aduce aminte lucrurile ceale
 ce face, ocărînd pre noi cu cuvinte reale. Și,
 nefiind destul lui cu aceste, nici el prii-
 measte pre frați, și pre ceia ce vor îi opreaște
 și den adunare îi scoate. Iubite, nu te 11
 asămăna răului, ce bunului. Cela ce face bi-
 ne de la Dumnezău iaste; cela ce face rău
 n-au văzut pre Dumnezău. Lui Dimitrie 12
 iaste mărturisit de cătră toți și de acestaș
 adevăru; și noi mărturisim: și știți că
 mărturia noastră adevărată iaste. Multe 13

am avut a scrie, ce nu voiu pren cerneală și
 14 condeiu a-ț scrie. Ce nădejduiesc numai-
 decît să te văz și gură cătră gură vom
 15 grăi. Pace ție! Închină-se
 ție prietenii; închină-
 te prietenilor,
 anume.

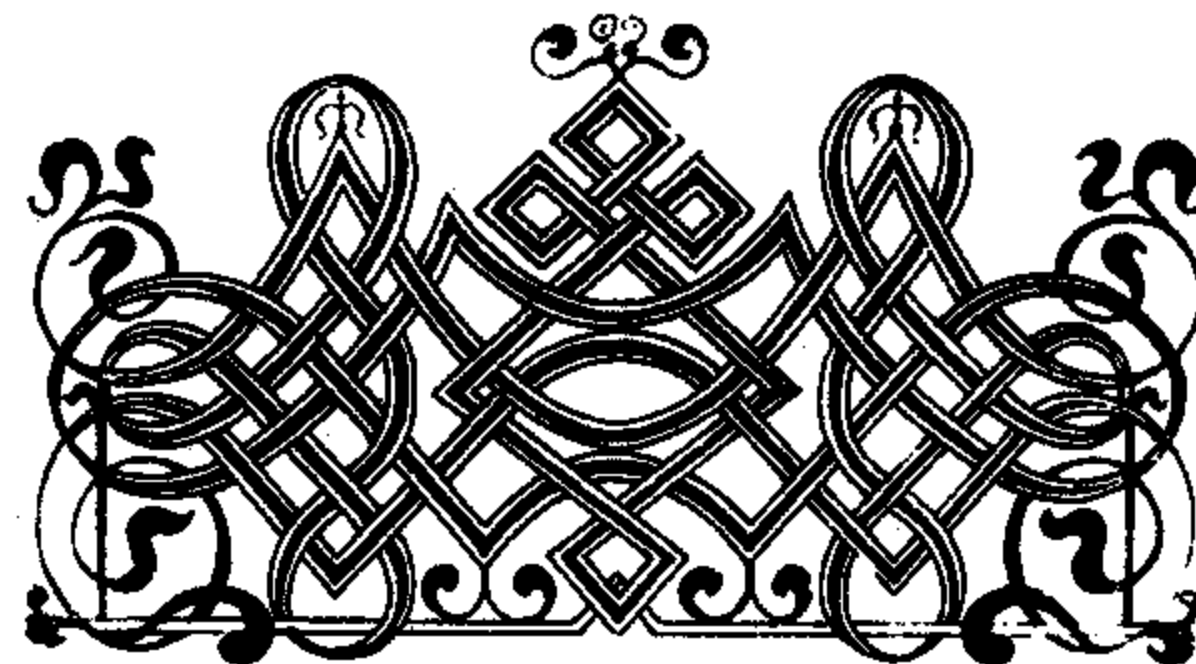
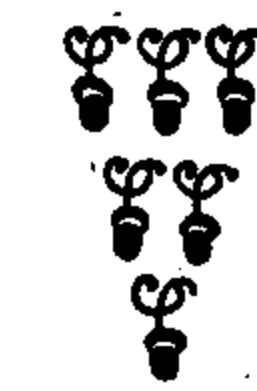

CARTE TRIMISĂ A IUDEI ADEVERITĂ

CAP I

1 **I**uda, robul lui Iisus Hristos și frate
 lui Iacov, celor întru Dumnezeu
 2 Părintele sfințiți și lui Iisus Hristos
 păziți chemați: Milă voao și
 pace și dragoste să să înmulțască!
 [3] Iubiților, toată nevoița făcînd a vă scrie
 voao pentru mîntuirea de obște, nevoie am
 avut a vă scrie voao, rugîndu-vă să vă nevoiți
 cu cea ce de o dată s-au dat sfinților cre-
 4 dință. Pentru căci s-au vîrît oarecarii oa-
 meni carii[de]demult au fost scriș la această
 judecată, necurați, al Dumnezeului nostru
 dar primenindu-l spre spurcăciune, și de Cel
 sîngur Stăpînitoriu Dumnezeu și Domnul
 5 nostru, Iisus Hristos, lepădîndu-se. Și
 voiu să aduc aminte voao, știind voi o dată
 aceasta, pentru că Domnul, pre norod den
 pămîntul Eghipetului mîntuind, al doilea,
 6 pre ceia ce n-au crezut i-au pierdut. Și
 pre îngeri, pre carii n-au păzit a lor diregăto-
 rie, ce au lăsat al lor lăcaș, la judecata a ma-
 rei zile cu legături veacınice supt întunearec
 7 i-au păzit. Ca Sodomul și Gomorul și
 cetățile demprejur, aseamenea acestui chip,
 curvind și îmblînd denapoia altui trup, zacu
 înainte-arătare, certare de foc veacınic luînd.
 8 Așijderilea însă și aceștea, visînd, trupul dară
 pîngăresc și de domnie să leapădă și măririle
 9 hulesc. Iară Mihail arhanghelul, cînd cu
 diavolul pricindu-se vorovîia, pentru trupul
 lui Moisi, n-au îndrăznit judecată de hulă
 a aduce, ce zise: „Cearte-te Domnul!”
 10 Iară aceștea cîte nu știu bleastemă; iară
 cîte fireaște, ca ceale necuvîntătoare dobi-
 11 toace, știu, întru acealea să strică. Vai
 lor, pentru că în calea lui Cain au mers, și
 cu înșălăciunea lui Valaam pren plată s-au
 răvârsat, și cu pricea lui Core au perit!
 12 Aceștea sînt întru dragostele voastre priha-
 nă, desfătîndu-să împreună fără frică, păs-
 cîndu-să pre ei; nori fără apă, de vînturi
 purtîndu-să, copaci de toamnă fără roadă,
 de doao ori fiind morți, de zădăcinați,

Valuri sălbatece ale mării, spumegînd ale lor 13
 rușini, steale rătăcitoare, căroră pîcla întu- 14
 nearecului în veac s-au păzit. Și proroci 14
 și acestora al șaptelea de la Adam, Enoh, 15
 zicînd: „Iată, va veni Domnul întru întunea- 16
 reci de sfinți îngeri ai Lui, Ca să facă 15
 judecată asupra tuturor și ca să mustre pre 17
 toți necurații lor, pentru toate lucrurile 18
 păgîniei lor care au păgînit, și pentru toate 19
 nesilniciile ce au grăit asupra Lui păcătoșii 20
 cei necurați“. Aceștea sînt răpșitorii 16
 hulitori de noroc, după pohtele lor mergînd; 17
 și gura lor grăiaște semeție, lăudînd obrazele, 18
 pentru folos. Iară voi, iubiților, aduceți- 19
 vă aminte de cuvintele ceale de mai nainte 20
 grăite de apostolii Domnului nostru Iisus 21
 Hristos. Căci zicea voao că la vremea 18
 de apoi vor fi batjocuritori, după ale lor 19
 pohte mergînd, ale păgînatăților. Aceș- 20
 tea-s cei ce să oselesc pre sine, sufletești, 21
 duh neavînd. Iară voi, iubiților, spre 22
 sfința credință a voastră zidindu-vă pre voi, 23
 întru Duhul Sfînt rugîndu-vă, Pre înșivă 24
 întru dragostea dumnezăiască vă păziți, 25
 așteptînd mila Domnului nostru Iisus 26
 Hristos întru viață veacınică. Și pre unii 27
 miluiț socotind, Iară pre alții cu frică 28
 mîntuiț, den foc hrăpindu-i, urînd și cea de 29
 la trup spurcată îmbrăcăminte. Iară 30
 Celuia ce poate a păzi pre ei fără greșală și 31
 a-i pune denaintea mării Lui curați, întru 32
 bucurie, Celui sîngur înțelept Dumnezeu, 33
 25 Mîntuitoriu nostru, slavă și mărire,
 tărie și puternicie, și acum și
 întru toți veacii.

APOCALIPSIS
A LUI IOAN BOGOSLOVUL

CAP I

1 **I**escoperirea lui Iisus Hristos, carea I-au dat Lui Dumnezău să arate robilor Lui carea trebuie să fie degrabă, și au însemnat, trimițând pren îngerul Lui, robului Lui, Ioan, Carele au mărturisit cuvântul lui Dumnezău și mărturia lui Iisus Hristos și câte au văzut. Fericit acela ce citește și acela ce aud cuvintele prorociei și păzescu ceale ce-s scrise într-însa, pentru că vremea e aproape. Ioan, celor șapte Bisearici ce-s în Asia: Dar voao și pace de la Cella ce iaste și Cella ce era și Cella ce vine și de la ceale șapte duhuri carele sînt înaintea scaunului Lui. Și de la Iisus Hristos, Mărturia cea credincioasă, Întîiul-Născut den morți și Biruitoriul împăraților pămîntului; Cella cine-au iubit pre noi și ne-au spălat pre noi den păcate cu sîngele Lui. Și au făcut pre noi împărați și preoți lui Dumnezău și Părintelui Său, Lui mărirea și tăria, în veacii veacilor! Amin. Iată, vine cu norii și va vedea pre El tot ochiul, și cei ce au împuns pre El, și să vor tîngui asupra Lui toate fealiurile pămîntului. Așa. Amin.

8 „Eu sînt Alfa și Omega, Începutul și Sfirșitul, zice Domnul, Cella ce iaste și Cella ce era și Cella ce vine, Atotîitoriu!“. Eu, Ioan, care și frate voao și împreună părtașu întru scîrbă și întru împărăție și întru îngăduința lui Iisus Hristos, fui în ostrovul acela ce să cheamă Patmo, pentru cuvîntul lui Dumnezău și pentru mărturia lui Iisus Hristos. Fui cu duhul într-o zi duminecă și auziu denapoia mea glas mare ca de trâmbiță. Zicînd: „Eu sînt Alfa și Omega, Cel dentîiu și Cel de apoi, și, ce vezi, scrie în carte și trimite la Besearicile ceale den Asia, la Efes și la Zmirna și la Pergam și la Theatira și la Sardis și la Filadelfia și la Laodichia“. Și m-am întors a vedea glasul carele au grăit cu mine și, întorcîndu-mă, am văzut șapte sfeașnice de aur. Și, în mijlocul celor șapte sfeașnice, Aseamenea cu Fiiul Omului, îmbrăcat cu haină pînă jos și încins pre lîngă țîțe cu brîu de aur. Iară capul Lui și părul, albu ca lîna cea albă, ca zăpada, și ochii Lui, ca para focului. Și picioarele, aseamenea cu arama de Livan, ca într-un cuptoriu arse fiind, și glasul Lui, ca glas de ape multe;

Și avînd în mîna Lui cea dreaptă steale 16 șapte; și den gura Lui, sabie cu doao ascuțite, ascuțită ieșind, și vederea Lui, în ce chip soarele luminează cu putearea lui. Și deaca văzuiu pre El, am căzut la picioarele Lui ca un mort. Și au pus mîna Lui cea dreaptă preste mine, zicîndu-mi: „Nu te teame, Eu sînt Cel dentîiu și Cel de apoi. Și Cella ce trăiesc; și fui mort și, iată, viu 18 sînt, în veacii veacilor, amin, și am cheile iadului și ale morții. Scrie ceale ce ai 19 văzut și ceale ce sînt și ceale ce vor să fie după aceasta. Taina celor șapte steale 20 carele ai văzut pre dreapta mea și ceale șapte sfeașnice de aur: ceale șapte steale, îngerii celor șapte besearici sînt, și ceale șapte sfeașnice care ai văzut, șapte besearici sînt.

CAP II

Ingerului Besearicii Efesului scrie: 1 Aceastea zice Cella ce ține ceale șapte steale, Cella ce umblă în mijlocul celor șapte sfeașnice de aur: 2 ‘Știu lucrurile tale și truda ta și îngăduința ta și cum că nu poți să porți pre cei răi și ai ispitit pre acela ce zicu că sînt apostoli, și nu sînt, și aflași pre ei minci-noși. Și ai purtat și îngăduință ai, și 3 pentru numele Mieu ai ostenit și n-ai pregetat, Ce am asupra ta, căci dragostea ta 4 cea dentîiu ai lăsat. Deci, adu-ți aminte 5 de unde ai căzut și te pocăiaște și ceale dentîiu fapte fă; iară de nu, viu la tine curînd și voiu porni sfeașnicul tău den locul lui, de nu te vei pocăi. Ce aceasta ai, că urăști lucrurile nicolaiteanilor, carele și Eu urăscu. 6 Cella ce are ureache, auză ce zice Duhul Besearicilor: Celui ce biruiaște, da-voiu lui să mănînce den lemnul vieții, carele iaste în mijlocul raiului lui Dumnezău’. Și îngerului Besearicii zmirneanilor scrie: Aceastea 7 zice Cel dentîiu și Cel de apoi, Carele fu mort și trăi: ‘Știu-ți faptele și necazul 8 și sărăcia, și bogat ești, și hula celor ce zic pre ei a fi jidovi și nu sînt, ce adunarea satanii. Nimica nu te teame de cealea ce vei să pătîmești. Iată, va să puie dentru voi diavolul în 9 temniță, ca să vă ispitiți și să aveți necaz de zece zile. Fii credincios pînă la moarte și voiu da ție cununa vieții. Cella ce are 10 ureache, să asculte ce zice Duhul Besearicilor: Cella ce biruiaște nu va avea strămbătate de moartea a doua’. Și îngerului cei den 11 Pergam Besearici scrie: Aceastea zice Cella ce are sabia cea cu doao ascuțite, cea ascuțită: ‘Știu lucrurile tale și unde lăcuiești: unde iaste scaunul satanii, și ții numele Mieu și nu ai lepădat leagea Mea, și în zilele întru carele Antipa, mărturia Mea cea credincioasă, carele s-au omorît la voi,

14 unde lăcuiște satana. Ce am asupra ta puțineale, că ai acolo pre ceia ce țin învățătura lui Valaam, carele învața la Valaac să puie sminteală înaintea fiilor lui Israil să mănînce jîrtvuitele idolilor și să curvească.

15 Așa ai și tu pre ceia ce țin învățătura nicolaiților, carea urăscu. Pocăiaște-te, iară de nu, viu la tine curund și voiu da războiu

16 cu ei cu sabia gurii Meale. Cela ce are ureache, auză ce zice Duhul Besearicilor: Celui ce biruiaște, da-i-voiu lui să mănînce den manna cea ascunsă, și voiu da lui piatră albă, și pre piatră nume nou scris, pre carele nimenea nu l-au știut, fără numai cel ce ia’.

18 Și îngerului celui den Besearica thiatirilor scrie: Aceastea zice Fiiul lui Dumnezău, Cela ce are ochii Lui ca para focului și picioarele Lui aseamenea cu arama de Livan:

19 ‘Știu faptele tale și dragostea și slujba și credința și îngăduința ta și faptele tale, și ceale de apoi mai mult decît ceale dentîiu.

20 Ce am asupra ta puține, căci lași pre muirea Iezavil, ceaea ce să numeaște pre sine prorociță, a învăța și a înșela pre ai Miei robi să curvească și jungheatele la idoli să mănînce. Și am dat ei vreamă ca să să pocăiască den curvia ei, și nu s-au pocăit.

22 Iată, Eu puiu pre ea în pat și pre cei ce preacurvescu cu ea în strînsoare mare, de nu să vor pocăi den lucrurile lor. Și pre fiii ei voiu omorî cu moarte și vor cunoaște toate Besearicile că Eu sînt Cela ce cercetezu rănichii și inimile și voiu da voao fieștecăruia după faptele voastre. Și voao zic și celoralți celor den Thiatira cîți n-au învățătura aceasta și carii n-au conoscut adîncurile satanii, precum zicu: Nu voiu pune preste voi altă greutate. Însă, carea aveți, țineți pînă unde voiu veni. Și cela ce biruiaște și cela ce păzează pînă în săvîrșit lucrurile Meale, da-voiu lui biruință preste limbi. Și va paște pre ei cu toiag de fier, precum să zdrobesc vasele ceale de lut, dupre cum și Eu am luat de la Tatăl Mieiu.

28 Și voiu da lui steaua cea de dimineață.

29 Cela ce are ureache, auză ce zice Duhul Besearicilor’.

CAP III

1 **S**i îngerului Besearicii cei den Sardis scrie: Aceastea zice Cela ce are dururile lui Dumnezău și ceale șapte steale: ‘Știu ale tale fapte, căce nume ai căci trăiești, și mort ești.

2 Fii priveghind și întăreaște cealealalte carele vor să moară pentru că n-am aflat lucrurile tale plinite, înaintea lui Dumnezău.

3 Deci adu-ți aminte cum ai luat și ai auzit și păzează și te pocăiaște. Deci de nu vei priveghea, veni-voiu asupra ta că un fur și nu vei conoaște în care ceas voiu veni asupra ta. Ai puțineale nume și

în Sardes, carele n-au pîngărit hainele lor, și vor îmbla împreună cu Mine cu albe, căci vreadnici sînt. Cela ce biruiaște, acela să va îmbrăca cu haine albe și nu voiu stinge numele lui den cartea vieții și voiu mărturisi numele lui înaintea Părintelui Mieiu și înaintea îngerilor Lui. Cela ce are ureache, auză ce zice Duhul Besearicilor’. Și îngerului Besearicii den Filadelfia scrie: Aceastea zice Cel Sfînt, Cel Adevărat, Cella ce are cheaia lui David, Cella ce deșchide și nimenea nu închide, și închide și nimenea nu deșchide: ‘Știu lucrurile tale; iată, am dat înaintea ta ușă deșchisă și nimenea nu poate să o închiză pre ea, căci mică putere ai, și ai păzit cuvîntul Mieiu și n-ai tăgăduit numele Mieiu. Iată, dau den adunarea satanii, celor ce zicu pre ei jidovi a fi și nu sînt, ce bîrfăsc; iată, voiu face pre ei ca să vie și să să închine înaintea picioarelor tale și vor conoaște că Eu am îndrăgit pre tine. Căci ai păzit cuvîntul îngăduinții Meale, și Eu pre tine voiu păzi den ceasul cel ce va să vie preste toată lumea să ispitească pre ceia ce lăcuiesc pre pămînt. Iată, viu curînd, Cella ce biruiaște, face-voiu lui stîlp în besearica Dumnăzăului Mieiu și afară nu va mai ieși încă și voiu scrie preste el numele Dumnezăului Mieiu și numele cetății Dumnezăului Mieiu—celui nou Ierusalim, cea ce să pogară den ceriu de la Dumnezăul Mieiu—, și numele Mieiu cel nou. Cella ce are ureache, auză ce zice Duhul Besearicilor’. Și îngerului Besearicii Laodichiei scrie: Aceastea zice Cel ce e Amin, Mărturia cea credincioasă și cea adevărată începătura zidirei lui Dumnezău: Știu ale tale lucruri, căci nice reace ești, nice cald, mai bine de ai fi reace decît cald. Așa, căci încropit ești și nice reace, nice cald, voiu să te borăsc den gura Mea. Căci zici că: ‘Bogat sînt și m-am îmbogățit și de nemică nu sînt lipsit’, și nu știi că tu ești cel ticălos și dosădit și sărac și orb și gol. Sfătuiescu-te să cumperi de la Mine aur lămurit den foc, ca să îmbogățăști, și haine albe, ca să te îmbraci și să nu să arate rușinea goliciunii tale, și cu unsoare unge ochii tăi ca să vezi. Eu pre cîți voiu iubi, mustru-i și certu-i, deci rîvneaște și te pocăiaște. Iată, stau la ușă și bat; de va auzi cineva glasul Mieiu și va deșchide ușa, întra-voiu la el și voiu cina cu el și el cu Mine. Cella ce biruiaște, da-voiu lui să șază cu Mine în scaunul Mieiu, în ce chip și Eu am biruit și am șăzut cu Tatăl Mieiu în scaunul Lui. Cella ce are ureache, auză ce zice Duhul Besearicilor’.

CAP IV

1 **L**upă aceasta văzuiu și, iată, ușă
deșchisă în ceriu și glasul cel den-
tîiu, care am auzit ca o trîmbiță
grăind cu mine, zicînd: „Suie-te
aicea și voi arăta ție ceale ce
2 trebuiesc să fie după aceastea“. Și îndă-
tă mă făcui cu duhul și, iată, scaun era în
3 ceriu și, preste scaun, Cel ce șădea. Și
Cela ce șădea era aseamenea la vedea ca
piatra iaspis și ca sardinul, și curcubeu îm-
prejurul scaunului, aseamenea la vedea ca
4 piatra zmaragdului. Și, împrejurul scau-
nului, scaune 24, și pre scaune am văzut
pre cei 24 de bătrîni șăzînd îmbrăcați cu
haine albe și avură pre capetele lor cununi
5 de aur. Și den scaun ies fulgere și tunete
și glasuri, și șapte făclii de foc arzînd înain-
tea scaunului, carele sînt ceale șapte duhuri
6 ale lui Dumnezeu. Și, înaintea scaunului,
mare de sticlă aseamenea cu criștalul, și, în
mijlocul scaunului și împrejurul scaunului,
4 vite pline fiind de ochi, denainte și denapoi.
7 Și vita cea dentîiu, aseamenea cu leul, și a
doua vită, aseamenea cu vițelul, și a treia
vită, avînd obrazul ca un om, și a patra vi-
8 tă, aseamenea cu vulturul zburînd. Și 4
vite, una la sine avea cîte șase aripi împrejur,
și pre denlăuntru pline fiind de ochi, și
odihnă n-au ziua și noaptea, zicînd: „Sfînt,
sfînt, sfînt, Domnul Dumnezeu, Atotșitō-
riul, Cela ce era și Cela ce iaste și Cela ce
9 vine!“ Și, cînd vor da vitele mărire și
cinste și mulțămîntă Celui ce șădea pre
scaunul Celui ce e viu în veacii veacilor,
10 Cădea-vor cei 24 de bătrîni înaintea Celui
ce șăde pre scaun și să închină Celui ce e
viu în veacii veacilor și pun cununile lor îna-
11 intea scaunului, Zicînd: „Vreadnic ești,
Doamne, să iai mărirea și cinstea și putearea,
căci Tu ai zidit toate și pentru voia Ta sînt
și s-au zidit!“

CAP V

1 **S**i văzuiu pre direapta Celui ce șădea
pre scaun carte scrisă denlăuntru
și den afară, pecetluită cu peceți
șapte. Și văzuiu înger puternic
2 strigînd cu glas mare: „Cine iaste
vreadnic să deșchiză cartea și să dezleage
3 pecețile lui?“ Și nimenea nu putea în
ceriu, nici pre pămînt, nici dedesuptul pă-
mîntului să deșchiză cartea, nici să o vază
4 pre ea. Și eu plîngeam mult, căci nimenea
nu să află vreadnic să o deșchiză și să citeas-
5 că cartea, nici să o vază pre ea. Și unul
den cei bătrîni zise mie: „Nu plînge!
Iată, au biruit leul, cela ce iaste den fealiul
Iudei, rădăcina lui David, să deșchiză
cartea și să dezleage ceale șapte peceți ale

ei“. Și văzuiu și, iată, în mijlocul scau- 6
nului și celor patru vite și în mijlocul bătrî-
nilor, Miel stînd ca cum ar fi jungheat, avînd
coarne șapte și ochi șapte, carii sînt ceale
șapte ale lui Dumnezeu duhuri, ceale trimi- 7
se în tot pămîntul. Și veni și luo cartea 8
den direapta Celuia ce șădea pre scaun. Și,
cînd luo cartea, ceale patru vite și cei 24 de
bătrîni căzură înaintea Mielului, avînd fiește-
carele alăute și năstrăpi de aur, pline fiind
de tămîieri, carele sînt rugile svinților.
Și cîntă cîntare noao, zicînd: „Vreadnic 9
ești să iai cartea și să deșchizi pecețile ei,
căci Te-ai jungheat și ai răscumpărat lui
Dumnezeu pre noi cu sîngele Tău, dentru
tot fealiul și limba și norod și neam. Și 10
ai făcut pre noi Dumnezeului nostru împă-
rați și preoți, și vom împărăți pre pămînt“.
Și văzuiu și auziu glas de înger mulți, 11
împrejurul scaunului și vitelor și bătrînilor,
și mii de mii Zicînd cu glas mare: „Vread- 12
nic iaste Mielul cel jungheat să ia putearea
și avuția și înțelepciunea și vîrtutea și cinstea
și mărirea și bună cuvîntarea!“ Și toată 13
zidirea care iaste în ceriu și pre pămînt, și
dedesuptul pămîntului, și ceale ce sînt la
mare, și ceale dentru eale toate, am auzit
zicînd: „Celui ce șădea pre scaun și Mielului
—blagoslovenia și cinstea și mărirea și tăria,
în veacii veacilor!“ Și ceale patru vite 14
zicea: „Amin!“ Și cei 24 de bătrîni au căzut
și s-au închinat Celui viu în vecia veacilor.

CAP VI

1 **S**i văzuiu cînd deșchise Mielul una
den peceți și auziu unul den ceale
4 vite zicînd ca un glas de tunet:
„Vino și vezi!“ Și văzuiu și, 2
iată, un cal alb, și cela ce șădea
pre el avînd arc; și să deade lui cunună și
ieși biruind și ca să biruiască. Și cînd 3
deșchisă peceatea a doua, auziu cea a doua
vită zicînd: „Vino și vezi!“ Și ieși alt cal 4
roib, și celui ce șădea preste el să deade lui
să ia pacea de pre pămînt și ca unul pre
alalt să junghe; și i s-au dat lui sabie mare.
Și cînd au deșchis a treia peceate, auzit-am 5
a treia vită zicînd: „Vino și vezi!“ Și văzuiu
și, iată, un cal negru, și cela ce șădea pre
el avînd cumpănă în mîna lui. Și auziu 6
glas în mijlocul celor patru vite zicînd: „Un
șinic de grîu într-un dinariu și trei șinice
de orz într-un dinariu; și untdelemnului
și vinului să nu faci strîmbătate“. Și 7
cînd deșchise peceatea a patra, auziu
glasul cei a patra vită zicînd: „Vino și
vezi!“ Și văzuiu și, iată, cal galben, și 8
cela ce șădea deasupra lui, numele lui—

Moartea; și iadul urmează cu el; și să deade lor biruință să omoară preste a patra parte a pământului, cu sabie și cu foamete și cu moarte și de fiarăle pământului. Și când să deșchise a cincea peceate, văzut-am dedesuptul jîrtăvnicului sufletele celor jungheți pentru cuvîntul lui Dumnezeu și pentru mărturia care avea. Și striga cu glas mare zicînd: „Pînă cînd, Stăpînul cel sfînt și adevărat, nu judeci și nu izbîndești sîngele nostru de la cei ce lăcuiesc pre pământ?” Și s-au dat la fieștecarele veșminte albe și să grăi lor ca să să odihnească încă vreame puțină pînă unde se vor plini și cei împreună robii cu ei și frații lor, ceia ce vor să să omoară ca și ei. Și văzui cînd să deșchise peceata a șasea și, iată, cutremur mare s-au făcut, și soarele s-au făcut negru ca un sac de păr, și luna s-au făcut ca sîngele, și stealele ceriului au căzut la pământ, precum smochinul leapădă smochinele ceale crude ale ei, de mare vînt clătindu-să. Și ceriul să osebi, ca o carte învălindu-să, și tot muntele și ostrovul den locurile lor s-au clătit. Și împărații pământului și boiarii și bogații și căpitanii și cei tari și tot robul și tot slobodul s-au ascuns pre ei în peștere și în pietrile munților. Și zic pietrilor și munților: „Cădeți preste noi și ne ascundeți pre noi de cătră fața Celui ce șade pre scaun și de cătră urgia Mielului, Căci au venit ziua cea mare a urgiei Lui și cine poate să stea?”

CAP VII

1 **S**i după aceasta văzui 4 îngeri stînd la ceale patru unghiuri ale pământului, și ceale patru vînturi ale pământului ca să nu sufle vînt pre pământ, nici preste mare, nici preste tot copaciul. Și văzui pre alt înger care era suit de la răsărita soarelui, avînd peceata Dumnezeului celui Viu. Și strigă cu glas mare celor patru îngeri căroră s-au dat lor să strice pământul și marea, zicînd: „Să nu stricați pământul, nici marea, nici copacii, pînă vom pecetlui pre robii Dumnezeului nostru preste frunțile lor”. Și auzii numărul celor pecetluiți, 144000 pecetluiți 5 dentru tot fealiul fiilor lui Israil: Den fealiul Iudii, 12000 pecetluiți; den fealiul lui Ruvim, 12000 pecetluiți; den fealiul lui Gad, 12000 pecetluiți; Den fealiul lui Asir, 12000 pecetluiți; den fealiul lui Neftalim, 12000 pecetluiți; den fealiul lui Manasis, 12000 pecetluiți; Den fealiul lui Simeon, 12000 pecetluiți; den fealiul lui Levi, 12000 pecetluiți; den fealiul lui 8 Isahar, 12000 pecetluiți; Den fealiul

lui Zavolon, 12000 pecetluiți; den fealiul lui Iosif, 12000 pecetluiți; den fealiul lui Veniamin, 12000 pecetluiți. După aceasta văzui și, iată, gloată multă, pre careă să o numere pre ea nimenea nu poate, den toată limba, și fealiuri și noroadă și neamuri stînd înaintea scaunului și înaintea Mielului, îmbrăcați fiind cu veșminte albe, și finici în mîinile lor, și strigînd cu glas mare zicînd: „Mîntuirea Celui ce șade pre scaunul Dumnezeului nostru, și Mielului”. Și toți 11 îngerii sta împrejurul scaunului și bătrînilor și celor patru vite și căzură înaintea scaunului preste fața lor și s-au închinat lui Dumnezeu, zicînd: „Amin! Blagoslovenia și 12 mărirea și înțelepciunea și mulțămîta și cinstea și putearea și vîrtutea — Dumnezeului nostru, în veacii veacurilor! Amin!” Și răspunse unul den cei bătrîni, zicînd 13 mie: „Aceștea carii sînt îmbrăcați cu îmbrăcămintele ceale albe, carii sînt și de unde au venit?” Și zisu lui: „Doamne, Tu știi!” 14 Și zise mie: „Aceștea sînt ceia ce vin din scîrba cea mare și au lărgit veșmintele lor și au albit veșmintele lor cu sîngele Mielului. Pentru aceea sînt înaintea scaunului lui 15 Dumnezeu și slujescu Lui ziua și noaptea în besearica Lui și Cela ce șade pre scaun va sălășlui spre ei. Nu vor mai flămînze, 16 nici vor mai însătoșa, nici va cădea pre ei soarele, nici tot zăduhul, Căci Mielul, 17 Cel den mijlocul scaunului, va paște pre ei și va povăzui pre ei la izvoară de ape vii și va șterge Dumnezeu toată lacrăma de la ochii lor”.

CAP VIII

1 **S**i cînd deșchise peceata a șaptea, să făcu tăceare în ceriu ca vreo jumătate de ceas. Și văzui pre 2 cei șapte îngeri, carii înaintea lui Dumnezeu stau, și s-au dat lor 3 șapte trîmbițe. Și alt înger veni și stătu preste jîrtăvnic, avînd cădealniță de aur, și să deade lui tîmîieri multe, ca să dea rugăciunilor sfinților tuturor preste jîrtăvnicul cel de aur, cel denaintea scaunului. Și să 4 sui fumul tîmîierilor cu rugăciunile sfinților, den mîna îngerului, înaintea lui Dumnezeu. Și luă îngerul cădealnița și o împlu 5 pre ea den focul jîrtăvnicului și o puse pre pământ; și să făcură glasuri și tunete și fulgere și cutremur. Și cei șapte îngeri 6 avînd ceale șapte trîmbițe să gătiră ca să trîmbițeaze. Și cel dentîu înger au 7 trîmbițat, și să făcu grindină și foc amestecat cu sînge și să aruncă pre pământ; și a treia parte de copaci au ars, și toată iarba vearde au ars. Și al doilea înger au 8 trîmbițat, și ca un munte mare cu foc ar-

zîndu-se să aruncă în mare și să făcu a treia
 9 parte den mare sînge; Și muri a treia par-
 te de zidirile ceale den mare, ceale ce au
 suflete, și a treia parte den corăbii s-au stri-
 10 cat. Și al treilea înger au trîmbițat, și
 căzu den ceriu stea mare, arzînd ca o făclie,
 și căzu preste a treia parte a rîurilor și preste
 11 izvoarăle apelor. Și numele stealei să zice
 Pelin; și să făcu a treia parte ca pelinul și
 mulți den oameni au murit de apă, căci
 12 s-au amărît. Și al patrulea înger au trîmbi-
 țat, și s-au rănit a treia parte a soarelui și a
 treia parte a lunii și a treia parte a stealelor,
 ca să să întunece a treia parte a lor și ziua
 să nu lumineaze a treia parte a ei, și noaptea
 13 așijderea. Și văzuiu și auziu un înger
 zburînd în mijlocul ceriului, zicînd cu glas
 mare: „Vai, vai, vai celor ce lăcuiesc pre
 pămînt, den ceale rămase glasuri de trîmbi-
 țe a celor trei îngeri ce vor să trîmbițeze!“

C A P I X

1 **S**i al cincelea înger au trîmbițat, și
 văzuiu o stea den ceriu căzînd la
 2 pămînt și să deade lui cheaia fîntî-
 nii fără-fundului. Și deșchise
 fîntîna fără-fundului și să sui fum
 den fîntînă ca un fum de cuptoriu mare,
 și să întunecă soarele și văzduhul de fumul
 3 fîntînii. Și den fum ieșiră lăcuste pre
 pămînt și să deade lor puteare precum au
 4 puteare scorpiile pămîntului. Și să grăi
 lor ca să nu strice iarba pămîntului, nici
 toată verdeața, nici tot copaciul, fără nu-
 mai pre oameni sînguri, carii n-au peceatea
 5 lui Dumnezeu preste fruntea lor. Și să
 deade lor ca să nu omoară pre ei, ce ca să
 să muncească luni cinci, și munca lor — ca
 6 munca scorpiei cînd va lovi pre om. Și
 în zilele acealea ceare-vor oamenii moartea
 și nu o vor afla pre ea; și vor pohti să moară,
 7 și va fugi moartea de la ei. Și asemănările
 lăcustelor — asemenea cu caii ce sînt gătiți
 spre războiu, și preste capetele lor — ca niște
 cununi asemenea cu aurul, și obrazele lor
 8 — ca obrazul oamenilor. Și avea păr ca
 părul muierilor, și dinții lor ca ai leilor era.
 9 Și avea zale ca zalele de fier, și glasul aripilor
 lor — ca glasul de cară multe de cai ce alear-
 10 gă la războiu. Și au coade asemenea cu
 ale scorpiilor și bolduri era în coadele lor,
 și putearea lor — a strica pre oameni luni 5.
 11 Și au preste eale împărat pre îngerul
 beznii, numele lui jidoveaște Avvadon, și în
 limba elinească are numele Cel-ce-piarde.
 12 Un vaiu au trecut, iată, vin încă doao vai
 13 după aceasta. Și al șaselea înger au
 trîmbițat, și am auzit un glas den ceale
 patru cornuri ale jîrtăvnicului celui de
 14 aur denaintea lui Dumnezeu. Zicînd

celui al șasele înger care avea trîmbița:
 „Dezleagă pre cei patru îngeri, cei legați la
 rîul cel mare, Efratul“. Și s-au dezlegat 15
 cei patru îngeri, cei gătiți la ceasul și ziua
 și luna și anul, ca să omoară a treia parte
 den oameni. Și numărul oștii călărimei 16
 — doaozeci de mii de zeci de mii; și am auzit
 numărul lor. Și așa am văzut caii la ve- 17
 deare și pre cei ce șădea preste ei, avînd za-
 le de foc și de iachinth și de iarbă pucioasă;
 și capetele cailor — ca capetele leilor, și den
 gurile lor iase foc și fum și iarbă pucioasă.
 De aceastea trei s-au omorît a treia parte 18
 den oameni: de fum și de foc și de iarba
 cea pucioasă ce ieșia den gurile lor. Pen- 19
 tru că puterile lor în gura lor sînt, pentru
 că coadele lor aseamene-s cu șerpuii, avînd
 capete, și cu eale vatămă. Și ceialalți 20
 dentru oameni, carii nu s-au omorît cu ranele
 aceastea, nici s-au pocăit de faptele mînilor
 lor, ca să nu să închine dracilor și idolilor
 celor de aur și de argint și celor de aramă
 și celor de piatră și celor de lemn, carele
 nici a vedea pot, nici a auzi, nici a umbla.
 Și nu s-au pocăit de uciderile lor, nici de 21
 fermecăturile lor, nici den curvia lor, nici
 den furțișagurile lor.

C A P X

1 **S**i văzuiu pre alt înger tare pogorîndu
 den ceriu, îmbrăcat cu nor, și
 curcubeu preste capul lui, și obra-
 2 zul lui ca soarele, și picioarele lui
 ca stîlpui de foc; Și avea
 în mîna lui carte deșchisă. Și puse piciorul
 lui cel drept pre mare, iară cel stîngu pre
 pămînt. Și strigă cu glas mare, ca cum 3
 răcneaște leul. Și cînd au strigat, au grăit
 șapte tunete cu glasurile lor. Și cînd au 4
 grăit șapte tunete glasurile lor, vream să
 scriu, și auziu glas den ceriu zicîndu-mi:
 „Pecetluliaște ceale ce au grăit ceale șapte
 5 tunete și nu aceastea scrie“. Și îngerul
 carele am văzut stînd pre mare și pre pă-
 mînt rădică mîna lui în ceriu. Și să jură 6
 întru Cel viu în veacii veacilor, Carele au
 zidit ceriul și ceale dentru el, și pămîntul și
 ceale dentru el, și marea și ceale dentru ea,
 că vream nu va mai fi. Ce, în zilele glasu- 7
 lui celui al șaptelea înger, cînd va vrea să
 trîmbițeze, și să va săvîrși taina lui Dumne-
 zău, în ce chip au binevestit robilor Săi, pro-
 8 rocilor. Și glasul carele am auzit den
 ceriu, iarăș grăind cu mine și zicînd: „Pasă,
 ia cărticeaua cea deșchisă den mîna îngeru-
 lui celui ce stă pre mare și pre pămînt!“
 9 Și mă duș cătră înger, zicînd lui: „Dă-m mie
 cărticeaua!“ Și zise: „Ia-o și o mănîncă pre
 ea, și-ț va amărî pîntecele tău, ce în gura ta va
 10 fi dulce ca miarea“. Și luaiu cărticeaua

den mîna îngerului și o mîncău pre ea și, iată, în gura mea, dulce ca miarea; și deaca o mîncău pre ea, să amărî pîntecele meu.

11 Și zise mie: „Trebuie tu iarăși să prorocești de noroade și neamuri și limbi și împărați mulți“.

CAP XI

1 **S**i mi să deade o trestie asemenea ca un toiag, zicînd: „Scoală-te și măsură besearica lui Dumnezeu și jîrtăvnicul și pre cei ce să închină într-însa. Și curtea cea denlăuntru a besearicii scoate afară, și să nu o măsură pre ea, căci s-au dat limbilor și cetatea cea sfîntă o vor călca 42 de luni.

3 Și voiu da celor doao mărturii ale mele și vor proroci zile 1260, încinși fiind cu saci.

4 Aceștea sînt cei 2 maslini și doao sfeășnice, cealea ce înaintea Dumnezeului pămîntului stau. Și cine pre ei va să-i dodeiască, focu iase den gura lor și mistuiaște pre vrăjmașii lor; și oricine va să le facă lor strîmbătate, așa trebuie acela să să omoară. Aceștea au putere să închiză ceriul, ca să nu ploao ploaie în zilele prorociei lor, și putere au asupra apelor să le întoarcă pre eale în sînge și să lovească pămîntul cu toată rana, ori de cîte ori vor vrea. Și cînd vor săvîrși mărturia lor, fiara ieșind den beznă face-va războiu cu ei și va birui pre ei și va ucide pre ei. Și stîrvurile lor—pre ulița cea mare a cetății carea să cheamă duhovniceaște Sodomul și Eghipetul, unde și Domnul nostru s-au răstignit. Și vor vedea den noroade și fealiuri și limbi și neamuri stîrvurile lor zile trei și jumătate, și stîrvurile lor nu le vor lăsa să să puie în mormînturi. Și ceia ce lăcuiesc pre pămînt bucura-să-vor de ei și să vor veseli și daruri vor trimite unul altuia, căci acești doi proroci au muncit pre cei ce lăcuiesc pre pămînt. Și după trei zile și jumătate, duhul vieții de la Dumnezeu întră preste ei și stătură pre picioarele lor și frică mare au căzut preste ceia ce vād pre ei. Și auziră glas mare den ceriu zicînd lor: „Suiți-vă aicea!“ Și să suiră în ceriu cu norul și priviră pre ei vrăjmașii lor. Și într-acela ceas s-au făcut cutremur mare și a zecea parte den cetate au căzut și s-au omorît întră cutremur nume de oameni 7000, și ceialalți plini de frică să făcură și deaderă mărire Dumnezeului ceriului. Al doilea vai să duse, vaiul cel al treilea vine degrabă. Și cel al șaptelea înger au trîmbițat, și să făcură glasuri mari în ceriu, zicînd: „Fură împărățiile lumii Domnului nostru și Hristosului Lui și va împărăți în veacii veacilor“. Și cei 24 de bătrîni, ceia ce înaintea lui Dumnezeu șād pre scaunele lor, au căzut preste feațele lor și s-au închinat lui Dumnezeu,

Zicînd: „Mulțemim Ție, Doamne Dumnezeu, zăule, Atotțitoriule, Cela ce ești și Care erai și Care ești viitoriu, căci ai luat puterea Ta cea mare și ai împărățit. Și limbile s-au urgisit, și veni urgia Ta și vreamea celor morți a să judeca și a da plata robilor Tăi, prorocilor și sfîntilor și celor ce să tem de numele Tău, celor mici și celor mari, și a strica pre ceia ce strică pămîntul!“ Și să deșchise besearica lui Dumnezeu în ceriu și să arătă chivotul făgăduinței Lui în besearica Lui și să făcură fulgere și glasuri și tunete și cutremur și grindină mare.

CAP XII

1 **S**i semn mare să arătă în ceriu: mu- iare îmbrăcată fiind cu soarele, și luna dedesuptul picioarelor ei, și pre capul ei cunună de 12 steale.

2 Și, în pîntece avînd, striga chinuindu-să și muncindu-să să nască. Și să arătă alt semn în ceriu: și, iată, bălaur mare de foc, avînd capete șapte și coarne 10, și preste capetele lui steme șapte. Și coada lui trăgea a treia parte den stealele ceriului și le puse pre eale la pămînt. Și bălaurul sta înaintea muierii ceia ce vrea să nască, ca, cînd va naște pre fiul ei, să-l mănînce. Și născu făt carele va să pască toate limbile cu toiag de fier. Și să hrăpi fiul ei cătră Dumnezeu și cătră scaunul Lui, și mu- iarea fugi în pustii unde are loc gătit de la Dumnezeu, ca acolo să o hrănească pre ea zile 1000 și 260. Și să făcu războiu în ceriu: Mihail și îngerii lui au dat războiu cu bălaurul și bălaurul au dat războiu și îngerii lui. Și n-au putut, nici loc s-au aflat lor încă în ceriu. Și bălaurul cel mare, șarpele cel vechiu, cela ce să cheamă diavolul și satana, cela ce înșală lumea toată, să aruncă la pămînt, și îngerii lui s-au aruncat împreună cu el. Și auziiu glas mare zicînd în ceriu: „Acum să făcu mîntuirea și puterea și împărăția Dumnezeului nostru și biruința Hristosului Lui, căci să oborî pîrîșul fraților noștri, cela ce pîraște pre ei înaintea Dumnezeului nostru, ziua și noaptea. Și ei au biruit pre el pentru sîngele Mielului și pentru cuvîntul mărturiei lor și n-au iubit sufletul lor, pînă la moarte. Pentru aceea, veseliți-vă, ceriurilor și cei ce sălășluiț într-însele! Vai celor ce lăcuiesc pămîntul și marea, căci s-au pogorît diavolul cătră voi, cela ce are mînie mare, știind că puțină vreame are“. Și cînd văzu bălaurul că s-au pus la pămînt, au gonit pre mu- iarea carea au născut fătul. Și să deaderă muierii doao aripi ale vulturului celui mare, ca să zboare în pustii, în locul ei, unde să hrănească acolo vreame și vrea-

mi și jumătate de vreme, de cătră fața
 15 șarpelui. Și aruncă șarpele denapoia
 muierii den gura lui apă ca un rîu, ca să o
 16 ducă rîul pre ea. Și ajută pămîntul mu-
 ierii, și deșchise pămîntul gura lui și înghiți
 rîul carele aruncă bălaurul den gura lui.
 17 Și să minie bălaurul asupra muierii și să
 duse să facă războiu cu cei rămași ai semin-
 ției ei, ceia ce păziia poruncile lui Dumne-
 18 zău și au mărturia lui Iisus Hristos. Și
 stătuiu pre năsipul mării.

CAP XIII

1 **S**i văzuiu den mare o fiară suindu-
 se, avînd capete șapte și coarne
 zeace, și preste coarnele ei zeace
 steme, și preste capetele ei nume
 2 de hulă. Și hiara carea am văzut
 era aseamenea cu pardosul, și picioarele ei
 ca de urs, și gura ei ca gura leului. Și deade
 ei bălaurul putearea lui și scaunul lui și
 3 volnicie mare. Și văzuiu unul den cape-
 tele ei ca cum ar fi jungheat spre moarte,
 și rana morții lui s-au vindecat și să minună
 4 în tot pămîntul denapoia hiarăi. Și s-au
 închinat bălaurului carele au dat biruință
 hiarăi și să închinară hiarăi, zicînd: „Cine
 e aseamenea cu hiara? Cine poate să dea
 5 războiu cu ea?“ Și să deade ei gură, gră-
 ind mari și hule și să deade ei volnicie să facă
 6 luni patruzeci și doao. Și deșchise gura ei
 spre hulă cătră Dumnezău, a blestema nume-
 le Lui și cortul Lui și pre cei ce în ceriu sălăș-
 7 luiesc. Și să deade ei să facă războiu cu
 svinții și să-i biruiască pre ei și să deade ei
 biruință preste toată limba și neam și fealiu.
 8 Și să vor închina ei toți ceia ce lăcuiesc
 pre pămînt, căroră nu-s scrise numele în
 9 cartea vieții, a Mielului celui jungheat, de
 la izvodirea lumii. Oricine are urechi,
 10 auză! Oricine robie adună, la robi merge.
 Oricine cu sabia va omorî, trebuie el cu sabia
 să să omoară. Aicea iaste răbdarea și credința
 11 svinților. Și văzuiu altă hiară suindu-se
 de la pămînt, și avea coarne doao aseame-
 nea cu ale mielului, și grăiia ca un bălaur.
 12 Și biruința hiarăi cei dentîiu, toată o face
 înaintea ei; și face pămîntul și pre cei ce
 lăcuiesc întru el ca să să închine hiarăi
 dentîiu, căruia s-au vindecat rana morții lui.
 13 Și face seamne mari, ca și foc să facă să să
 pogoare den ceriu pre pămînt înaintea
 14 oamenilor, Și înșală pre ceia ce lăcuiesc
 pre pămînt pentru seamnele carele s-au dat
 lui să facă înaintea hiarăi, zicînd celor ce lă-
 cuiesc pre pămînt să facă chip hiarăi care
 15 are rana sabiei și au trăit. Și să deade ei
 să dea duh chipului hiarăi ca să și grăiască

chipul fiarăi și să facă oricîți nu se vor
 închina la chipul fiarăi ca să să omoară.
 Și face pre toți, pre cei mici și pre cei mari, 16
 și pre cei bogați și pre cei săraci, și pre cei
 volnici și pre robi, ca să le dea lor însemnare
 preste mîna lor cea direaptă au preste frun-
 tea lor Și ca nimenea să nu poată să 17
 cumpere au să vînză, fără numai cela ce
 are semnul au numele fiarăi au numărul
 numelui ei. Aicea iaste înțelepciunea. 18
 Cela ce are minte, socotească numărul fia-
 răi, pentru că numărul omului iaste. Și
 numărul ei:666.

CAP XIV

1 **S**i văzuiu și, iată, Mielul stînd pre
 muntele Sionului, și cu El 144000,
 avînd numele Tatălui Lui scris pre
 fruntea lor. Și auziu glas den 2
 ceriu ca glas de ape multe și ca
 glas de tunet mare, și glas am auzit de alău-
 tari zicînd cu alăutele lor. Și cîntă ca o 3
 cîntare noao înaintea scaunului și înaintea
 celor patru vite și celor bătrîni; și nimenea
 nu putea să știe cîntarea, fără numai ceale
 144000, cei cumpărați de la pămînt.
 Aceștea sînt carii cu muieri nu s-au pîngă- 4
 rit, pentru că verguri sînt; aceștea carii
 merg după Miel, oriunde va merge; aceștea
 s-au cumpărat de la oameni, începătură lui
 Dumnezău și Mielului. Și în rostul lor 5
 nu s-au aflat vicleșug, pentru că nevinovați
 sînt înaintea scaunului lui Dumnezeu. Și 6
 văzuiu pre alt înger zburînd în mijlocul ce-
 riului, avînd Vestire-bună veacinică a bine-
 vesti pre ceia ce lăcuiesc pre pămînt și toată
 limba și fealiul și neamul și norodul, Zi- 7
 cînd cu glas mare: „Teameți-vă de Dumne-
 zău și dați Lui mărire, căci au venit ceasul
 judecății Lui, și vă închinați Celui ce au
 făcut ceriul, și pămîntul, și marea, și izvoară-
 le apelor!“ Și alt înger au urmat, zicînd: 8
 „Căzu, căzu Vavilonul, cetatea cea mare,
 căci den vinul mîniei curviei ei au adăpat
 toate limbile!“ Și al treilea înger au ur- 9
 mat, zicînd cu glas mare: „Oricine fiară să
 închină și chipului ei și ia semn pre fruntea
 lui sau pre mîna lui, Și acela va bea den 10
 vinul mîniei lui Dumnezău cel dires nea-
 mestecat în păharul urgiei Lui și se va munci
 cu foc și cu iarbă pucioasă înaintea înger-
 lor celor sfinți și înaintea Mielului. Și fu- 11
 mul muncii lor să suie în veacul veacurilor
 și n-au odihnă ziua și noaptea ceia ce să
 închină fiară și chipului ei și cine ia
 însemnarea numelui ei. Aicea răbda- 12
 rea sfinților iaste, aicea ceia ce păzasc
 poruncile lui Dumnezău și credința lui
 Iisus“. Și auziu glas den ceriu zicînd 13
 mie: „Scrie: ‘Fericîți cei morți, cei ce

Întru Domnul mor de acum!’ ‘Așa —zice Duhul— ca să să odihnească den osteneale-
 14 le lor, iară lucrurile lor urmează cu ei!’” Și
 văzuiu și, iată, nor alb, și preste nor să-
 zînd aseamenea cu Fiiul Omului, avînd preste
 capul Lui cunună de aur și în mîna Lui
 15 seacere ascuțită. Și alt înger ieșind den ce-
 riu, strigînd cu mare glas Celui ce ședea pres-
 te nor: „Trimitte seacerea Ta și seaceră, căci
 au venit ție ceasul a secera, căci s-au uscat
 16 săcerătura pămîntului“. Și puse Cela ce șe-
 dea preste nor seacerea Lui pre pămînt și să
 17 seceră pămîntul. Și alt înger ieși den
 besearica cea den ceriu, avînd și acesta
 18 seacere ascuțită. Și alt înger ieși den
 jîrtăvnic, avînd putearea focului, și striga
 cu glas mare celui ce avea seacerea cea ascu-
 țită, zicînd: „Trimitte seacerea ta cea ascuțită
 și culeage strugurii [viei] pămîntului, căci
 19 s-au copt poamele ei“. Și puse îngerul
 seacerea lui în pămînt și au cules via pă-
 mîntului și au pus în teascul cel mare al
 20 mîniei lui Dumnezeu. Și să călcă teascul
 afară den cetate și ieși sînge den teascu
 pînă la frînile cailor de stadii 1600.

CAP XV

1 i văzuiu alt semnu în ceriu, mare
 și minunat: îngeri șapte avînd rane
 șapte, ceale de apoi, căci întru eale
 s-au săvîrșit mînia lui Dumnezeu.
 2 Și văzuiu ca o mare de sticlă
 amestecată cu foc și pre ceia ce biruia den
 hiară și den chipul lui și dentru însemnarea
 lui, den numărul numelui lui, stînd preste
 marea cea de sticlă, avînd alăute ale lui
 3 Dumnezeu. Și cîntă cîntarea lui Moisi,
 robul lui Dumnezeu, și cîntarea Mielului,
 zicînd: „Mari sînt și minunate lucrurile Tale,
 Doamne Dumnezeu Atotțiatoriul! Direap-
 te-s și adevărate căile Tale, Împăratul sfinți-
 4 lor! Cine nu să va teame de Tine, Doamne,
 și nu va mări numele Tău? Că sîngur drept
 ești, căci toate limbile vor veni și să vor
 închina înaintea Ta, căci dreptățile Tale
 5 s-au arătat“. Și după aceasta văzuiu și,
 iată, să deschise besearica cortului mărtu-
 6 riei în ceriu. Și ieșiră cei șapte îngeri
 avînd ceale șapte rane, den besearică, îmbră-
 cați cu in curat și luminat și încinși prejur
 7 piepturi cu brîne de aur. Și una den ceale
 patru vite deade celor șapte îngeri șapte
 năstrăpi de aur, pline fiind de mînia lui
 Dumnezeu, Celui viu în veacii veacurilor.
 8 Și să împlu besearica de fum den mărirea lui
 Dumnezeu și de putearea Lui, și nimeșea nu
 putea să între în besearică pînă să vor săvîr-
 și ceale șapte rane ale celor șapte îngeri.

CAP XVI

 i auziu glas mare den besearică, 1
 zicînd celor șapte îngeri: „Păsați
 de vărsați năstrăpile mîniei lui
 Dumnezeu în pămînt!“ Și să 2
 duse cel dentiu și turnă năstrapa
 lui preste pămînt și să făcu rană rea și
 cumplită la oamenii ceia ce au însemnarea
 hiarăi și la ceia ce la chipul ei să închină.
 Și al doilea înger turnă năstrapa lui în mare 3
 și să făcu sînge ca unui mort, și tot sufletul
 viu au murit în mare. Și al treilea înger 4
 au turnat năstrapa lui în rîuri și în izvoarele
 apelor, și să făcu sînge. Și auziu pre 5
 îngerul apelor zicînd: „Dirept ești, Doamne,
 și Cela ce ești și Cela ce ai fost și Cel Prea-
 cuvios, căci acestea ai judecat: Căci 6
 sîngele sfinților și al prorocilor au vărsat, și
 sînge ai dat lor să bea, pentru că vreadnici
 sînt!“ Și auziu altul den jîrtăvnic zicînd: 7
 „Așa, Doamne, Dumnezeu Atotțiatoriul,
 adevărate-s și direapte judecățile Tale!“
 Și al patrulea înger au turnat năstrapa lui 8
 preste soare, și să deade lui să jipuiască pre
 oameni cu foc. Și să pîrjoliră oamenii 9
 cu pîrjol mare, și huliră numele lui Dumne-
 zău, Celuia ce are biruință preste ranele
 acestea, și nu s-au pocăit să-I dea Lui mă- 10
 rire. Și al cincelea înger au turnat năs-
 trapa lui preste scaunul hiarăi și să făcu
 împărăția lui întunecoasă, și-ș mesteca 11
 limbile lor de dureare. Și huliră pre Dum-
 năzăul ceriului de durerile lor și de ranele
 lor, și nu s-au pocăit de faptele lor. Și al 12
 șaselea înger au turnat năstrapa lui preste
 rîul cel mare, preste Efrat, și să uscă apa
 lui, ca să să gătească drumul împărăților
 celor de la răsăriturile soarelui. Și văzuiu 13
 den gura bălaurului și den gura hiarăi și
 den gura prorocului celui mincenos duhuri
 trei necurate, aseamenea cu broaștele.
 Pentru că sînt duhuri de draci, făcînd seamne 14
 a ieși la împărății pămîntului și a toată lu-
 mea, să-i adune pre ei spre războiul zilei
 aceia cei mari ai lui Dumnezeu Atotțiatoriul.
 „Iată că viu ca un tîlhariu. Fericit cela ce pri- 15
 veghe și păzește hainele lui, ca să nu îmble
 gol și vor vedea grozăvia lui!“ Și adună 16
 pre ei la locul ce să cheamă jidovește Ar-
 maghedon. Și al șaptelea înger au vărsat 17
 năstrapa lui în văzduh și ieși glas mare den
 besearica ceriului, de la scaun, zicînd: „Fă-
 cutu-s-au!“ Și să făcură glasuri și trăsnete 18
 și fulgere, și cutremur s-au făcut mare, ca
 carele nu s-au făcut de cînd oamenii s-au făcut
 pre pămînt, ca acela cutremur așa de mare.
 Și să făcu și cetatea cea mare în trei părți, 19
 și cetățile limbilor au căzut, și Vavilonul cel
 mare să pomeni înaintea lui Dumnezeu să

dea lui păharul vinului mîniei urgiei Lui.
 20 Și tot ostrovul au fugit și munții nu s-au
 21 aflat. Și grindină mare ca un taland po-
 goară den ceriu preste oameni; și hulară oa-
 menii pre Dumnezeu, den rana grindinii,
 căci mare iaste rana ei foarte.

CAP XVII

1 **S**i veni unul den cei șapte îngerii cea
 ce avea ceale șapte năstrăpi și grăi
 cu mine, zicîndu-m: „Vino să-ți
 arăt judecata curvei cei mari, ceia
 ce șade preste apele ceale multe,
 2 Cu carea au curvit împărații pămîntului și
 s-au îmbătat den vinul curviei ei ceia ce lăcu-
 3 iesc pămîntul!“ Și mă aduse în pustiu
 cu duhul și văzui o muiare șazînd pre o
 hiară roșie, plină de nume de hulă, avînd
 4 capete șapte și coarne zece. Și muiarea,
 îmbrăcată cu mohorît și cu roșiu, și poleită
 cu aur și cu piatră scumpă și cu mărgărita-
 riuri, avînd păhar de aur în mîna ei, plin
 fiind de urîciuni și de necurăția curviei ei.
 5 Și în fruntea ei, nume scris, taină: Vavilonul
 cel mare, muma curvelor și urîciunilor păm-
 6 întului. Și văzui pre muiare, beată
 fiind den sîngele svinților și den sîngele
 mărturiilor lui Iisus, și mă miraiu văzînd
 7 pre ea mirare mare. Și-m zise îngerul:
 „Pentru ce te-ai mirat? Eu ție voiu grăi
 taina muierei și a hiarăi ceia ce poartă pre
 ea, ceia ce are ceale șapte capete și ceale
 8 zece coarne. Hiara carea ai văzut era și
 nu iaste, și va să să suie den beznă și la perire
 să duce. Și să vor mira ceia ce lăcuiesc pre
 pămînt, căroră nu s-au scris numele în cartea
 9 vieții den izvodirea lumii, văzînd hiara că
 era și nu iaste, măcară că iaste. Aicea e
 mintii cel ce are înțelepciune. Ceale șapte
 capete șapte munți sînt, unde șade muiarea
 10 preste ei. Și împărați șapte sînt, cei cinci
 au căzut, și unul iaste; celalalt încă n-au
 venit, și, cînd va veni, puțin trebuie el să
 rămîie. Și hiara care era și nu iaste — și acesta
 al optulea iaste, și den cei șapte iaste și la
 11 perire merge. Și ceale zece coarne care
 ai văzut zece împărați sînt, carii împărăție
 încă n-au luat, ce putere ca niște împărați
 12 un ceas iau cu hiara. Aceștea un gînd au,
 și puterea și biruința lor hiarăi o vor da-o.
 13 Aceștea cu Mielul vor da războiu, și Mielul
 va birui pre ei, căci Domn domnilor iaste și
 Împărat împăraților, și cei cu El — chemați
 14 și aleși și credincioși“. Și-m zise mie:
 „Apele carele ai văzut, unde șade curva,
 noroadă și gloate sînt, și fealiuri și limbi.
 15 Și ceale zece coarne carele ai văzut preste
 hiară, aceștea vor urî pre curvă și pustie vor
 face-o pre ea și goală și cămurile ei vor mînca
 16 și pre ea vor arde-o cu foc. Pentru că

Dumnezău au dat la inemile lor să facă gîndul Lui și să facă un gînd și să dea împărăția lor hiarăi, pînă să vor săvîrși graiurile lui Dumnezeu. Și muiarea pre care ai 17
 văzut iaste cetatea cea mare, ceaea ce are
 împărăție preste împărații pămîntului“.

CAP XVIII

1 **S**i după aceastea văzui înger pogo-
 rînd den ceriu, avînd biruință mare,
 și pămîntul să lumine de mărirea
 lui. Și strigă cu putere, cu glas 2
 mare zicînd: „Căzu, căzu Vavilonul
 cel mare și să făcu lăcaș dracilor și pază a
 tot duhul necurat și pază a toată pasărea
 necurată și urîță. Căci den vinul mîniei 3
 curviei ei au băut toate limbile și împărații
 pămîntului cu ea au curvit și neguțitorii
 pămîntului den puterea desfătăciunii ei
 s-au îmbogățit“. Și auziu alt glas den 4
 ceriu, zicînd: „Ieșiți dentru ea, norodul
 mieu, ca să nu vă amestecați cu păcatele ei
 și ca să nu luați den ranele ei; Căci ur- 5
 mară lor păcatele pînă la ceriu și pomeni
 Dumnezeu nedireptatea ei. Răsplătiți 6
 ei după cum și ea au dat voao și îndoți ei
 îndoite, după faptele ei; cu păharul carele
 au dires, direageț ei îndoit. Cît au mărit 7
 pre ea și s-au desfătat, pre atîta dați ei
 muncă și plîngere; căci în inima ei zice:
 ‘Șaz împărăteasă și văduo nu sînt și plîngere
 nu voiu vedea!’ Pentru aceeaa întru o zi 8
 veni-vor ranele ei: moarte și plîngere și
 foamete; și cu foc să va arde de tot, căci
 tare e Domnul Dumnezeu, Cela ce judecă
 pre dînsa. Și vor plînge pre ea și să vor 9
 tîngui de ea împărații pămîntului ceia ce
 cu ea au curvit și s-au desfătat, cînd văd
 10 fumul arderii ei, De departe stînd, pentru
 frica muncii ei, zicînd: ‘Vai, vai, cetatea cea
 mare, Vavilonul, cetatea cea vîrtoasă, căci
 într-un ceas au venit judecata ta!’ Și 11
 neguțătorii pămîntului plîng și jălesc pre
 ea, căci povara lor nimenea nu o mai cumpă-
 ră, Povară de aur și de argint și de piatră 12
 scumpă și mărgăritariu și de vișin și moho-
 rît și mătase și roșiu și tot lemnul de thuin
 și tot vasul de elifand și tot vasul de lemn
 preacinstit și de aramă și de fier și de
 marmure Și scorțișoară și tămîieri și 13
 mir și tămîie și vin și untdelemn și făină
 de grîu și grîu și dobitoace și oi și cai și
 unealte și trupuri și suflete omenești. Și 14
 poama pohtei sufletului tău dusu-s-au de la
 tine, și toate grasele și luminatele dusu-s-au
 de la tine și nu le vei mai afla pre eale.
 Neguțătorii acestora, ceia ce s-au îmbogățit de 15
 la ea, de departe vor sta, pentru frica muncii

16 ei plîngînd și lăcrămînd. Și zicînd: 'Vai, vai, cetatea cea mare, cea îmbrăcată cu vi-
son și cu mohorît și cu roșiu și poleită cu au-
17 și cu piatră scumpă și mărgăritariu, Căci
într-un ceas să pustii atîta avuție!' Și tot
cîrmaciul și toată gloata cea den corabie și
18 corăbiarii și cît lucrează marea de departe
au stătut. Și striga, văzînd fumul arderei
ei, zicînd: 'Cine asemenea cu cetatea cea
19 mare?' Și punea țărîna preste capete lor
și striga plîngînd și jelînd, zicînd: 'Vai, vai,
cetatea cea mare, întru carea s-au îmbogățit
20 toți ceia ce au vase în mare den cînstea ei,
căci un ceas să pustii!' Veselește-te asu-
pra ei, ceriule și sfinții apostoli și prorocii,
căci au judecat Dumnezeu judecata voas-
21 tră despre ea'. Și rădică un înger o pia-
tră vîrtoasă, mare ca de moară, și o aruncă
în mare, zicînd: 'Așa cu pornire să va băga
Vavilonul, cetatea cea mare, și nu se va mai
22 afla! Și glas de alături și de musică și
de fluieraș și de trîmbițaș nu se va mai auzi
întru tine, și tot meșterul a tot meștersugul
nu se va mai afla întru tine, și glas de moară
23 nu se va mai auzi întru tine! Și lumina
sfeșnicului nu se va mai ivi întru tine, și
glas de ginere și de nevestă nu se va mai auzi
întru tine, căci neguțătorii tăi era măreții
24 pămîntului, căci cu fărmeacătorie ta s-au
înșălat toate limbile. Și într-însa sînge de
proroci și de sfinți s-au aflat și de toți cei
jungheați pre pămînt'.

CAP XIX

1 **S**i după aceasta am auzit glas de
gloată multă mare în ceriu, zicînd:
„Alliluia! Mîntuirea și mărirea
și cînstea și putearea—Domnului
2 Dumnezeuului nostru! Căci di-
reapte-s și adevărate judecățile Lui! Căci
au judecat pre curva cea mare, care au stri-
cat pămîntul cu curvia ei, și au izbîndit
3 sîngele robilor Lui den mîna ei!“ Și, al
doilea, au zis: „Alliluia! Și fumul ei să sui în
4 veacii veacilor“. Și căzură bătrînii cei
doaozeci și patru și ceale patru vite și s-au
îchinat lui Dumnezeu, Celui ce ședea pre
5 scaun, zicînd: „Amin! Alliluia!“ Și glas
den scaun au ieșit, zicînd: „Lăudați pre
Dumnezeul nostru, toți robii Lui și cei ce
6 să tem de El, și cei mici și cei mari!“ Și
auziiu ca un glas de gloată multă și ca un
glas de ape multe și ca un glas de trăsnete
tari, zicînd: „Alliluia! Căci au împărățit
7 Domnul Dumnezeu Atotțitoriul. Să
ne bucurăm și să ne veselim și să dăm mă-
rirea Lui, căci au venit nunta Mielului, și
8 muierea Lui s-au gătit pre sine; Și să
deade ei ca să să îmbrace cu vișin curat

și luminat, pentru că vișinul—direptățile
sfinților sînt“. Și zise mie: „Scrie: Feri- 9
ciți cei ce-s chemați la cina nuntei Mielului!“
Și zise mie: „Aceste cuvinte adevărate 10
sînt ale lui Dumnezeu“. Și căzuiu înain-
tea picioarelor lui să mă închin lui, și zise
mie: „Caută să nu faci! Împreună-rob cu
tine sînt și cu frații tăi ceia ce au mărturia lui
Iisus. Lui Dumnezeu te închină, pentru că
mărturia lui Iisus iaste duhul prorociei“.
Și văzuiu ceriul deschis și, iată, un cal albu, 11
și Cel ce șade preste el chemîndu-Să Credin-
cios și Adevărat, și cu dreptate judecă și
dă războiu. Și ochii Lui—ca para focu- 12
lui, și preste capul Lui—steme multe, avînd
nume scris, carele nimenea nu-l știe, fără
numai sîngur El. Și îmbrăcat cu haină 13
văpsită în sînge, și să cheamă numele Lui:
Cuvîntul lui Dumnezeu. Și oștile în ceriu 14
urma după El pre cai albi, îmbrăcați fiind
cu vișinu albu și curat. Și den gura Lui 15
iase sabie ascuțită, ca cu ea să lovească limbi-
le. Și El va paște pre eale cu toiag de fier,
și El calcă teascul vinului lui Dumnezeu și al
urgiei lui Dumnezeu Atotțitoriul. Și are 16
preste haină și preste coapsa lui numele
scris: Împăratul împăraților și Domnul
domnilor. Și văzuiu pre un înger stînd 17
în soare și strigă cu glas mare, zicînd tutu-
ror pasărilor celor ce zboară în mijlocul
ceriului: „Veniți și vă adunați la cina mare-
lui Dumnezeu, Ca să mîncăți trupuri de 18
împărați și trupuri de căpitani și trupurile
celor tari și trupurile cailor și ale celor ce
șed pre dînșii și trupurile tuturor volnicilor
și robilor și micilor și marilor!“ Și văzuiu 19
hiara și împărății pămîntului și oștile lor
adunate să facă războiu cu Cela ce șade pre
cal și cu oastea Lui. Și să prinse hiara și, 20
cu dînsa, prorocul cel mincinos, cela ce au
făcut seamnele înaintea lui, cu carele au
înșelat pre ceia ce au luat însemnarea hiarăi
și pre cei ce să închină chipului ei. Vii s-au
băgat amîndoi în iazărul focului cela ce arde
cu iarbă pucioasă. Și ceialalți s-au omorît 21
cu sabia Celui ce ședea pre cal, ceaea ce iase
den gura Lui, și toate pasările s-au săturat
den trupurile lor.

CAP XX

1 **S**i văzuiu înger pogorîndu-se den ce-
riu, avînd cheaia celui fără fund și
lanțu mare în mîna lui. Și prinse 2
pre bălaurul, pre șarpele cel de-nce-
put, carele iaste diavulul și satana,
și l-au ținut pre el 1000 de ani. Și-l puse 3
pre el în cel fără fund și l-au închis pre el și
au pecetluit deasupra lui, ca să nu mai înșă-
le limbile, pînă să vor plini 1000 de ani. Și
după aceste trebuie el să să dezleage pu-

4 țină vreame. Și văzuiu scaune și șăzură
pre eale și judecată li s-au dat lor, și sufletele
celor dărîmați pentru mărturia lui Iisus și
pentru cuvîntul lui Dumnezeu și carii nu
s-au închinat hiarăi, nici chipului ei, și n-au
luat însemnarea pre fruntea lor și preste mîna
lor. Și au trăit și au împărățit cu Hristos
5 1000 de ani. Iară ceialalți den morți
n-au învis pînă să vor săvîrși cea 1000 de
6 ani. Aceasta e învierea cea dentîiu. Fericit
și sfînt iaste cea ce are parte întru învierea
cea dentîiu! Asupra acestora moartea a doua
nu are biruință, ce vor fi preoți ai lui Dum-
nezău și ai lui Hristos și vor împărăți cu El
7 1000 de ani. Și cînd să vor săvîrși cea
1000 de ani, dezlega-să-va satana den temnița
lui și va ieși să înșale limbile ceale ce sînt în
ceale patru unghiuri ale pămîntului, pre Gog
și pre Magog, să-i adune pre ei la războiu,
8 căroră numărul lui—ca năsipul mării. Și
să suiră preste lățimea pămîntului și au în-
cungiurat tabăra sfinților și cetatea cea
9 îndrăgită. Și să pogorî foc den ceriu de
10 la Dumnezeu și au mîncat pre ei. Și diavu-
lul, cel ce înșela pre ei, să bîgă în iazerul
de foc și de iarbă pucioasă, unde e hiara și
prorocul cel mincenos, și să vor munci ziua
11 și noaptea, în veacii veacilor. Și văzuiu
scaun albu, mare, și pre Cel ce șădea pre el,
de a Căruia față au fugit pămîntul și ceriul
12 și loc nu li se află lor. Și văzuiu pre
morți, mici și mari, stînd înaintea lui Dum-
nezău și cărți s-au deșchis; și altă carte
s-au deșchis, care iaste a vieții, și s-au jude-
cat morții den ceale ce era scrise în cărți,
13 după faptele lor. Și deade marea pre
14 morții cei dentr-însa. Și moartea și iadul
au dat morții dentr-însele și s-au judecat,
fieștecarele după faptele lor. Și moartea și
iadul s-au bîgat în iazerul focului. Aceasta
15 iaste a doua moarte. Și oricarele nu s-au
aflat în cartea vieții scris, s-au bîgat în
iazorul focului.

C A P X X I

1 **S**i văzuiu ceriu nou și pămînt nou,
pentru că ceriul cel dentîiu și pă-
mîntul cel dentîiu s-au trecut, și
2 marea nu mai iaste. Și eu, Ioan,
am văzut cetatea cea sfîntă, Ieru-
salimul nou, pogorînd den ceriu de la Dum-
nezău, gătită ca o mireasă împodobită bîr-
3 batului ei. Și auziu glas mare den ceriu
zicînd: „Iată cortul lui Dumnezeu—cu oa-
menii, și va lăcui cu ei, și ei noroadele Lui
vor fi, și singur Dumnezeu va fi cu ei Dum-
4 nezău lor. Și va ștearge Dumnezeu toată
lacrăma de la ochii lor și moartea nu va mai
fi încă; nici plîngere, nici strigare, nici du-
reare nu va mai fi încă, căci ceale dentîiu
5 s-au dus“. Și zise Cela ce șădea preste
scaun: „Iată, noao toate le fac“. Și-m zise

mie: „Scrie, că aceastea cuvinte adevărate
și credincioase sînt“. Și zise mie: „Făcu- 6
tu-s-au! Eu sînt Alfa și Omega, începutul și
sfîrșitul, Eu celui setos da-i-voiu den izvorul
apei vieții în dar. Cela ce biruiaște moște- 7
ni-va toate și voiu fi lui Dumnezeu și el va fi
Mie fiiu. Iară celor fricoși și necredincioși 8
și urți și ucigași și curvari și fărîmători și
închinători de idoli și tuturor mincinoșilor,
partea lor—în iazerul cel ce arde cu foc și cu
iarbă pucioasă, care iaste a doua moarte“.
Și veni cătră mine unul den cei șapte îngeri, 9
ceia ce au ceale șapte năstrăpi, cealea ce
era pline de ceale șapte rane, ceale de apoi,
și grăi cu mine zicînd: „Vino să-ț arăt mi-
reasa, muiarea Mielului“. Și mă duse pre 10
mine cu duhul pre o măgură mare și înaltă
și-m arătă mie cetatea cea mare, svîntul
Ierusalimul, pogorîndu-se den ceriu de la
Dumnezău, Avînd mărirea lui Dumnezeu. 11
Și luminătoriul ei—aseamenea cu piatra cea
prea cinstită, ca o piatră de iaspis, în chipul
cristalului. Și avînd zidu mare și înalt, 12
avînd porți 12, și la porți—îngeri 12 și nu-
me scrise deasupra, carele sînt ale celor 12
fealiuri ale fiilor lui Israil. Despre răsă- 13
rit porți trei, despre miazănoapte porți
trei, despre amiazăzi porți trei, despre apus
porți trei. Și zidul cetății avînd temelii 14
12 și într-însele numele celor 12 apostoli ai
Mielului. Și cela ce grăia cu mine avea 15
trestie de aur ca să măsure cetatea și porțile
ei și zidurile ei. Și cetatea în patru muchi 16
era și lungimea ei atîta iaste cîtu-i e și lăr-
gimea. Și au măsurat cetatea cu trestia,
spre 12000 de stadii. Lungimea și lărgimea
și înălțimea ei tocma iaste. Și au măsu- 17
rat zidul ei, de 144 de coți, măsura omului,
carea iaste a îngerului. Și era cea denlă- 18
untru făptură a zidului ei iaspis, și cetatea
—aur curat, asemenea cu sticla cea curată.
Și temeliiile zidului cetății—cu toată piatra 19
cinstită împodobite; temelia cea dentîiu
iaspis, al doilea sanfir, al treilea halchidon,
20 al patrulea smaragd, Al cincelea sardonix,
al șaselea sardios, al șaptelea hrisolithos, al
optulea virilos, al noaolea topazion, al zeace-
lea hrisopras, al unsprăzeacelea iachintos,
al doaosprăzeacelea amethystos. Și ceale 21
12 porți, 12 mărgăritariuri cîte una, fiește-
care den porți era cîte dentr-un mărgăritariu.
Și ulița cetății—aur curat ca o sticlă lumi-
noasă. Și besearică n-am văzut întru 22
ea, pentru că Domnul Dumnezeu Atotții-
toriul besearică ei iaste, și Mielul. Și ce- 23
tății nu trebuie soarele, nici luna, ca să
lumineaze întru ea, pentru că mărirea lui

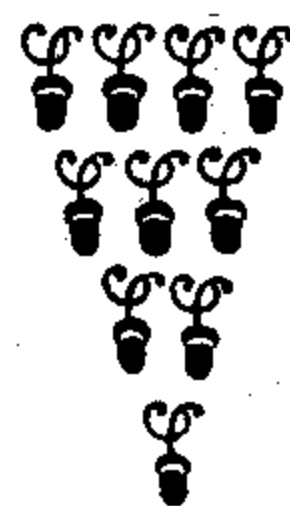
Dumnezău o au luminat pre ea și lumină-
 24 toriul ei—Mielul. Și limbile celor ce să
 mîntuiescu întru lumina ei vor umbla, și
 împărații pămîntului aducu mărirea și
 25 censtea lor la dînsa. Și porțile ei nu să
 vor închide ziua, pentru că noapte nu va
 26 fi acolo. Și vor aduce mărirea și cinstea
 27 limbilor la dînsa. Și nu va intra într-însa
 tot ce e spurcat și făcînd urîciune și minciu-
 nă, fără numai cei scriși în Cartea vieții
 Mielului.

C A P X X I I

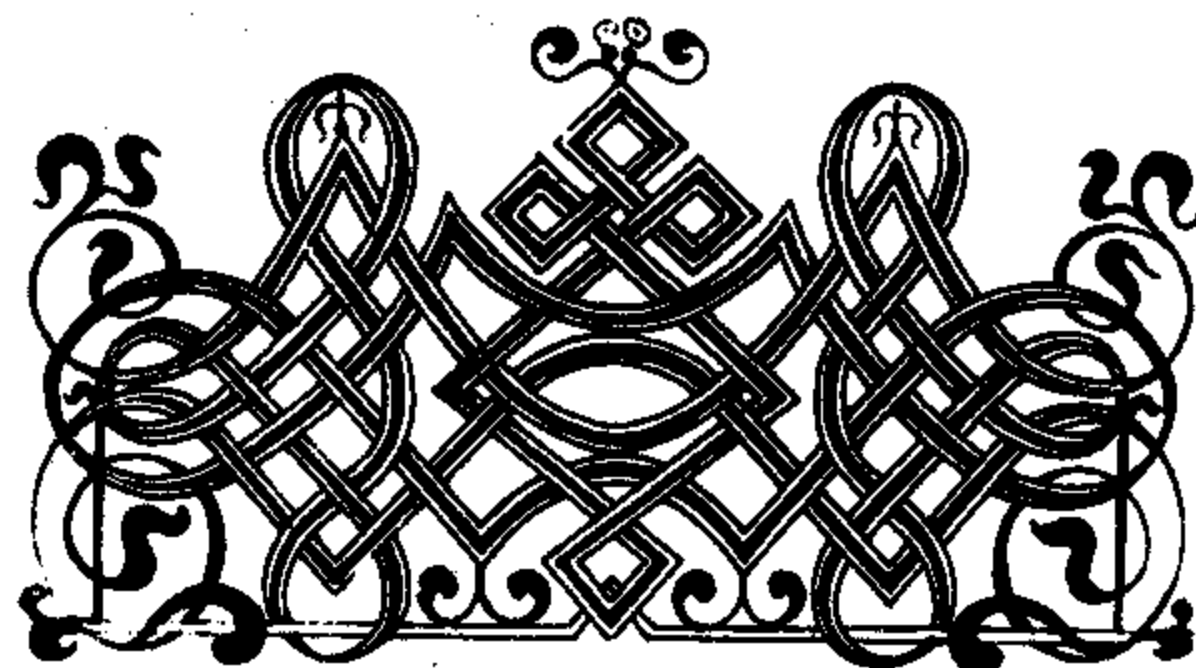
1 **S**i-m arată mie rîu curat al apei vie-
 ții, luminat ca criștalul, ieșind den
 scaunul lui Dumnezău și al Mielu-
 2 lui. În mijlocul uliții ei și rîului,
 de o parte și de alta, lemnul vieții,
 făcînd roade 12, după lună fieștecarea,
 dînd rodul lui și frunzê lemnului spre
 3 vindecarea limbilor. Și toată procleția
 nu va mai fi încă; și scaunul lui Dumnezău
 și al Mielului întru ea va fi, și robii Lui slu-
 4 ji-vor Lui. Și vor vedea fața Lui și numele
 5 Lui preste fruntea lor. Și noapte nu va
 fi acolo, și nu le trebuie luminătoriu și lu-
 mina soarelui, căci Domnul Dumnezău
 luminează pre ei și vor împărăți în veacii
 6 veacilor. Și-m zise: „Aceaste cuvinte sînt
 credincioase și adevărate, și Domnul Dum-
 nezăul sfinților prorocilor trimise pre înger-
 ul Lui să arate robilor Lui ceale ce trebuie
 7 să fie de sîrg. Iată, viu curund. Fericit
 cela ce păzește cuvintele prorociei cărții
 8 aceștia!“ Și eu, Ioan, cela ce văzu
 aceastea și auz; și cînd am auzit și am văzut,
 am căzut să mă închin înaintea picioarelor
 îngerului celui ce-m arăta mie aceastea.
 9 Și zise mie: „Caută, nu! Pentru că împre-
 ună cu tine rob sînt și cu frații tăi, prorocii,
 și cu cei ce păzescu cuvintele cărții aceștia.
 10 Lui Dumnezău te închină!“ Și zise mie:
 „Să nu pecetluiești cuvintele cărții aceștia,
 11 căci vreamea aproape iaste. Cela ce face
 strîmbătate, mai facă strîmbătate. Și cela
 ce spurcă, mai spurce. Și cel drept, mai
 îndirepteaze-se. Și cel sfînt mai sfințească-
 12 se. Și, iată, viu curund, și plata Mea cu
 Mine e, ca să dau fieștecărui după cum îi
 13 va fi fapta lui. Eu sînt Alfa și Omega,
 începutul și sfîrșitul, cel dentîiu și cel de apoi.
 14 Fericiți ceia ce fac poruncile Lui, ca să fie
 biruința lor preste lemnul vieții și pre porți
 15 să între în cetate. Iară afară, cîinii și
 fărnicătorii și curvarii și ucigătorii și închi-
 nătorii de idoli și tot cela ce face și iubește
 16 minciuna! Eu, Iisus am trimis pre îngerul
 să mărturisască voao aceastea la Beseareci.
 Eu sînt rădăcina și rodul lui David, steaua
 17 cea luminoasă și de demineață. Și Duhul
 și mireasa zic: ‘Vino!’ Și cela ce aude zică:

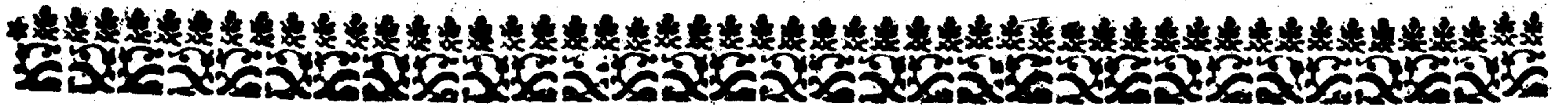
‘Vino!’ Și celui ce-i e seate, vie, și cela ce
 va să ia apa vieții în dar“. Pentru că 18
 împreună mărturisesc la tot cela ce aude
 cuvintele prorociei cărții aceștia: De va
 adaoge neștine cătră aceastea, să puie Dum-
 nezău preste el ranele ceale ce sînt scrise în
 19 cartea aceasta; Și de va scădea cineva
 den cuvintele cărții prorociei aceștia, să ia
 Dumnezău partea lui den cartea vieții și
 den cetatea cea sfîntă și den ceale ce sînt
 scrise în cartea aceasta. Zice Cela ce 20
 mărturisește aceastea: „Așa, veni-voiu
 curînd“. Amin! Așa, vino, Doamne
 Iisuse! Darul Domnului 21
 nostru Iisus Hristos,
 cu toți cu voi!
 Amin.

Sfîrșitul aceștia dumnezăiești cărți,
 adecă cei Dumnezăiești Scripturi
 Vechi și Noao, și lui Dumne-
 zeu mărirea și laudă în
 veacii nesfîrșit.

Tipăritu-s-au această sfîntă carte în oraș în
 București, însă cu cheltuiala prea luminatu-
 lui, prea creștinului și prea cuviosului dom-
 nului și stăpînului nostru Ioan Șarban
 C[onstantin] B[asarab] voievoda, biruitoriu-
 lui și oblăduitorului a toată Ugrovlahia,
 iară cu nevoința și îndireptarea celor ce
 s-au întîmplat dascali și mai mult deslu-
 șindu-se pre limba rumânească de cei
 mici și plecați dentru slugile Mării
 Sale, Șarban biv 2 logofet
 i brat ego Radul
 log [ofet].

A tot meștersugul tipografiei și îndiriptării cuvintelor rumânești ostenitoriu, de Dumnezeu iubitoriu Mitrofan, Episcopul de Huș. Și s-au început acest dumnezăiescu lucru în luna lui noiembrie, în 5 zile, anul de la începutul lumii 7196, și s-au săvârșit în noiembrie 10, anul 7197.

Pre tine, pravoslavnice cititoriu, cu umilință te rugăm, citind pre această sfântă și dumnezeiască carte, unde vei afla niscare lunecături în lucrul acesta al nostru, să nu bleastemi, ce, ca un bun și cu bună inimă, îndireptează, și nu ne pune întru ponos, ce iartă, că și noi sîntem oameni, aseamene pătimiși, ținuți de slaba fire carea nu lasă nici pre un om a rămînea fără greșală. Că, pre cît am putut, cu nevoiță am lucrat și, precum am aflat în izvod, așa am dat și în tipariu. Ce te rugăm, iartă, ca și tu să dobîndești iertăciune de la Preaputearnicul Dumnezeu, al Căruia dar și milă și noi Îl rugăm să fie cu tine pururea.

Însă și acesta să știi că, de vei osteni a cerceta pre amăruntul înțelesul al aceștii Sfinte Scripturi și de-l vei potrivi cu niscare izvoade, afară den ceale elinești, lătinești, au slovenești, au a altora limbi, și nu să va potrivi, să nu te grăbești îndatăș cumva a defăima, ce să cauți că, între alte izvoade elinești, vei afla un izvod ce au fost tipărit la Francofort, care izvod iaste duple cel vechiu al 72 de dascali ovreai ce Ptolomeu Filadelful au făcut de au tălmăcit Scriptura Sfântă cea Veache de pre limba ovreiască pre elinească. Tălmăcitorii dară ai aceștii Sfinte Scripturi pre acela l-au ales mai adevărat și duple acela au și tălmăcit. Deci, potrivit cu acela, vei afla pre ce cale au umblat. Iară de te vei îndoi cumva și pentru izvodul acela, socotind cum nu s-au nemerit izvod bun, alunecîndu-te duple alte biblii, ce multe încă s-au tipărit, de mulți, ce s-au făcut dascali tălmăcitori scripturilor sfinte, trăgîndu-le și copilîndu-le mai vîrtos în voia numai și părearea lor, carii, nu știm, mai mult au smintit rodul omenesc au au turburat cetitorii. Ce noi spre aceastea nimic nu vom lunica, că am văzut acum, în anul de la spăsenia lumii 1687, de nou elineaste dînd în tipariu venețianii aceastaș Sfîntă Scriptură și iară acelui izvod urmașă.

Precum doresc să sosească la vadul cel cu adăpostire carii sînt bătuți de valuri întru luciul mării, așa am dorit și eu să sosesc la sfîrșitul cărții aceștia.

Slavă lui Dumnezeu, Celui ce ne-au ajutat,
după începutu, de am ajunsu
și săvîrșitul.

